
LUX
LIBERTAS

THESAURUS
POETICUS
LINGUÆ LATINÆ

A LA MÊME LIBRAIRIE

Chatelain (Émile), maître de conférences à l'École pratique des Hautes Études, chargé de cours à la Faculté des lettres de Paris : *Lexique latin-français*, rédigé conformément au décret du 19 juin 1880, à l'usage des candidats au baccalauréat; 6e édition revue et corrigée. Un vol. in-16, cartonnage toile . . . . 6 fr.

Reconnu conforme à la note officielle du 29 janvier 1881.

Quicherat (L.) : *Dictionnaire français-latin*. 55e édition entièrement refondue par M. Chatelain. Un vol. gr. in-8, cartonnage toile . . . . 9 fr. 50

—— *Traité de versification latine*; 24e édition. Un vol. in-16, cartonné . . . . 3 fr.

—— *Nouvelle Prosodie latine*; 33e édition. Un vol. in-16, cartonné . . . . . . 1 fr.

Quicherat et **Daveluy** : *Dictionnaire latin-français*. 42e édition entièrement refondue par M. Chatelain. Un vol. grand in-8, cartonnage toile . . . . 9 fr. 50

Sommer : *Lexique français-latin*, à l'usage des classes élémentaires, extrait du Dictionnaire français-latin de M. Quicherat; nouvelle édition entièrement refondue par M. Chatelain. Un vol. in-8, cartonnage toile . . . . 3 fr. 75

—— *Lexique latin-français*, à l'usage des classes élémentaires, extrait du Dictionnaire latin-français de MM. Quicherat et Daveluy; nouvelle édition entièrement refondue par M. Chatelain. Un vol. in-8, cartonnage toile . . . . 3 fr. 75

Thurot et **Chatelain** : *Prosodie latine*, suivie d'un Appendice sur la prosodie grecque. 2e édition. Un vol. in-16, cartonné . . . . 1 fr. 25

57900. — Paris. Imprimerie Lahure, rue de Fleurus, 9.

THESAURUS
POETICUS
LINGUÆ LATINÆ

OU

DICTIONNAIRE PROSODIQUE ET POÉTIQUE
DE LA LANGUE LATINE

CONTENANT

TOUS LES MOTS EMPLOYÉS DANS LES OUVRAGES OU LES FRAGMENTS
QUI NOUS RESTENT DES POÈTES LATINS

PAR

L. QUICHERAT

MEMBRE DE L'INSTITUT

VINGT-NEUVIÈME ÉDITION

REVUE ET CORRIGÉE

PAR ÉMILE CHATELAIN

PARIS

LIBRAIRIE HACHETTE ET C

79, BOULEVARD SAINT-GERMAIN, 79

1906

PRÉFACE

DE LA PREMIÈRE ÉDITION

Il y a dix ans que j'ai conçu l'idée de cet ouvrage, et que je recueille des matériaux en conséquence; il y en a huit que j'y travaille sans relâche et à peu près sans partage. Si, dès l'abord, j'avais exactement mesuré l'espace que j'avais à parcourir, je ne réponds pas que mon courage eût tenu bon devant la perspective d'une si vaste carrière. Je m'étais simplement proposé de m'entourer des Dictionnaires poétiques de la langue latine publiés tant en France que chez nos voisins, de reviser avec soin les *Index*, d'ajouter à ces données le fruit de mes propres lectures, et de coordonner le tout de mon mieux. J'ai commencé mon travail sur ce plan, et j'ai perdu bien du temps avant de revenir de mon illusion. Enfin, j'ai reconnu que je faisais fausse route; et trouvant très-souvent en défaut les *Gradus* et les *Index*, j'ai vu que les secours sur lesquels j'avais compté m'échappaient.

L'Europe savante possède des Dictionnaires latins et des Dictionnaires grecs dont elle cite les auteurs avec estime et reconnaissance. On doit s'étonner qu'un bon Dictionnaire poétique de la langue latine n'ait pas encore pris place à côté des travaux des Estienne, des Schneider, des Passow, des Gessner, des Scheller, des Forcellini. L'Allemagne elle-même, ce pays de l'érudition et des patientes recherches, a méconnu ou dédaigné cette mine, la seule peut-être qu'elle n'ait pas exploitée. Depuis la publication du *Dictionnaire poétique* du P. Vanière, les auteurs de *Gradus* se sont contentés de reproduire plus ou moins fidèlement cet ouvrage. Les citations fausses ou inexactes, les interprétations vicieuses, enfin les erreurs de tout genre se sont propagées dans des livres qui se copiaient successivement. Les additions faites par quelques nouveaux éditeurs ont été peu considérables, souvent peu heureuses. Les uns ont surchargé leur copie d'un fatras de termes techniques empruntés aux différentes sciences, ou de citations fréquentes et étendues, puisées dans les poëtes modernes; d'autres, en voulant rétablir les écrivains de la vieille langue latine, ont presque détrôné en leur faveur ceux du siècle d'Auguste. Ce dernier défaut est sensible dans le *Thesaurus* de M. Lindemann[1], ouvrage que j'avais espéré pouvoir transcrire presque textuellement. à cause de la juste réputation de l'auteur, et dont j'ai tiré si peu de chose. M. Lindemann a voulu trop souvent mettre à profit ses études sur les Comiques, qu'il substitue perpétuellement aux poëtes de la bonne époque. Du reste, son livre présente des erreurs si grossières, il est défiguré par des fautes d'impression si fréquentes, qu'il serait injurieux pour l'auteur de supposer qu'il a fourni pour cette impression un travail complet, et qu'il y a donné des soins assidus. Voilà pourtant tout ce que l'Europe m'a fourni; car l'Angleterre en est encore à un *Gradus* fort abrégé, composé dans le siècle dernier, par un jésuite anonyme, et qu'elle réimprime religieusement quand le commerce le demande. Nous disons donc avec raison que, depuis le Dictionnaire du P. Vanière, rien n'a été fait pour améliorer réellement ce genre d'ouvrage : la nomenclature, loin d'avoir été mise au courant des progrès de la philologie moderne, en est restée au point où elle se trouvait au commencement du siècle dernier.

Ce n'est qu'en avançant que je me suis convaincu de cette vérité, et ma tâche s'est successivement agrandie. N'ayant pas à ma disposition d'excellents travaux, qu'il m'eût suffi de reproduire ou d'extraire, avantage qui est offert à l'auteur d'un Dictionnaire latin ou d'un Dictionnaire grec, il m'a fallu procéder comme si rien n'existait, et remonter à la vraie source, c'est-à-dire aux originaux. J'ai osé aborder cette tâche laborieuse; je me suis résigné à lire tous les poëtes qui ont écrit de l'an 500 de Rome à l'an 600 de notre ère, depuis Livius Andronicus jusqu'à Venantius Fortunatus, et à former comme un magasin de leurs dépouilles, pour pouvoir m'assurer de l'exactitude des Dictionnaires et remplir les lacunes.

Toutefois, je me suis bien gardé de traiter tous ces auteurs sur le même pied : quelques-uns avaient droit à un privilége, et j'ai assigné les parts, après avoir pesé les titres de chacun. J'ai admis d'abord les écrivains du siècle d'Auguste : dans un ouvrage composé pour l'instruction de la jeunesse, les grands modèles doivent être mis en première ligne. J'ai placé au second rang Lucain, Sénèque, Juvénal, Martial, Stace, Silius Italicus, Valerius Flaccus, etc.; au troisième, les poëtes antérieurs à Catulle; au quatrième, les poëtes chrétiens et ceux qui font partie des *Poetæ Minores;* au cinquième, les poëtes qui ont laissé des traités techniques; au dernier, les épigrammes et les inscriptions recueillies par Joseph Scaliger, Pierre Pithou, Grüter, Doni, Reinesius, Fabretti, Muratori, Maffei, Gori, et déjà publiées en partie dans l'*Anthologie latine* de P. Burmann, ainsi que les fragments donnés récemment par M. Angelo Maï. Pour un très-petit nombre de mots seulement, réclamés par le besoin des études classiques, je suis descendu jusqu'au temps de Charlemagne.

1. *Novus Thesaurus Linguæ Latinæ Prosodiacus, sive Gradus ad Parnassum*, etc., curante Frid. Lindemann. (Zittaviæ et Lipsiæ, 1827.)

Quoique les mots employés par Virgile, Horace et Ovide aient été relevés assez exactement dans les *Gradus* et dans les *Index* particuliers, j'ai encore trouvé bien des omissions à réparer. Je crois pouvoir dire que j'ai entièrement restitué l'époque antérieure. Ennius, Lucilius, Varron, sont presque totalement omis dans les Dictionnaires poétiques; Lucrèce n'y occupe que fort peu de place; on n'y voit pas figurer ces poëtes dramatiques, dont les plus célèbres, Pacuvius et Attius, ont pu exciter à Rome une si grande admiration. Mais il était une lacune plus frappante, à mon sens : on avait également négligé la langue de Plaute et de Térence. Plaute surtout, créateur aussi ingénieux que hardi, fournit à la nomenclature un contingent riche et piquant : *Plautus, homo linguæ atque elegantiæ in verbis latinæ princeps* (A. Gell. VII, 17). J'ai souvent, en l'étudiant, admiré dans cet écrivain le génie et l'originalité de Molière.

Il est curieux de voir comment les Poëtes Chrétiens ont fait parler la religion naissante, et approprié à des besoins nouveaux les richesses poétiques du grand siècle. Cette étude, que je n'avais regardée que comme obligatoire, n'a pas été sans charme pour moi, et j'avoue que j'ai souvent trouvé dans Saint Prosper, Paulin de Nole, Sidoine Apollinaire, et surtout Prudence, un heureux reflet du langage de la bonne époque. Tous les noms d'hommes, de lieux, de choses employés dans l'Écriture, ont été pris à ces sources : j'en ai introduit un grand nombre qui manquent dans tous les Lexiques; j'ai rendu aux autres leur véritable quantité (car les premiers Poëtes Chrétiens sont, à cet égard, les poëtes classiques), et elle ne présentera plus cette variété infinie qu'elle a reçue sous la plume des modernes. Les articles un peu étendus, tels que *Christus*, *Crux*, *Diluvium*, *Maria*, etc., ont été entièrement composés avec des fragments de poëtes anciens : ces auteurs étaient bien assez riches en développements pour que je ne fusse pas obligé de dépasser ici l'époque que je m'étais imposée pour limite. Cette partie de mon travail sera peut-être de quelque intérêt pour les Séminaires.

Primitivement, je n'avais pas l'intention d'indiquer le passage de l'auteur auquel j'empruntais un exemple. Mais, réfléchissant que ces exemples m'avaient souvent coûté beaucoup de temps à trouver, et qu'il faudrait, pour les retrouver, des recherches aussi longues, j'ai voulu épargner cette peine à mes lecteurs; et quelque étendue que ce système donnât à mon ouvrage, quelque onéreux que fût souvent pour moi cet engagement, j'ai eu soin de mentionner, en général, le poëme et le vers d'où je tirais ma citation. Je ne néglige de le faire qu'à l'égard des trois grands poëtes qui sont dans toutes les mémoires, et aussi des poëtes épiques : il existe d'ailleurs pour ces auteurs des *Index* assez sûrs, auxquels on pourra recourir. Toutefois, dès qu'un mot, employé par un poëte quelconque, présente un sens détourné, une acception ou une leçon controversée, ou quand le passage cité n'est pas assez long pour déterminer nettement le sens, j'ai soin de donner une indication précise. Cette précaution a de plus l'avantage de me soustraire au reproche de fausses citations, reproche que mes prédécesseurs auraient pu m'attirer.

Dans la composition de ce livre, j'ai eu constamment deux choses en vue, et j'ai fait tous mes efforts pour ne manquer ni à l'une ni à l'autre. J'ai voulu d'abord conserver, en l'améliorant, un instrument pour les exercices de versification latine. Sous ce rapport, la liste des *Synonymes* a été considérablement augmentée, jamais cependant à l'aide des archaïsmes; de nombreuses *Périphrases* ont été extraites des poëtes; les *Épithètes* ont été mises dans un ordre plus méthodique, et réduites, quand elles présentaient des répétitions oiseuses; une foule innombrable de *Vers* ont été puisés dans les textes, et donnés comme développements, afin d'éviter la sécheresse, et d'étaler aux yeux des jeunes gens les trésors de la langue poétique. Mais chaque exemple est toujours de peu d'étendue : pour les descriptions, je renvoie aux originaux. Les maîtres ne me reprocheront point de m'être abstenu de longues citations, si favorables au plagiat.

Mon autre but, et ici encore je n'ai pas perdu de vue l'intérêt des études, a été de dresser un inventaire exact de la poésie latine, de manière à présenter à la fois une interprétation perpétuelle des différents auteurs, et en quelque sorte une histoire de la langue. Je crois pouvoir répondre que l'on ne trouvera dans aucun Dictionnaire latin autant de secours pour l'intelligence des poëtes. Non content de citer et d'expliquer les passages, je discute tous les points controversés, je pèse les différentes leçons, et je donne la solution qui me paraît la plus plausible. Afin de contrôler la nomenclature que mes propres investigations m'avaient fournie, j'ai employé, pour la révision de mon travail, le *Lexicon* de Forcellini, qui vient d'être réimprimé en Allemagne, et qui a été enrichi successivement d'additions précieuses. S'il m'a fourni le moyen de réparer souvent des omissions, je puis lui offrir, en retour, environ un *millier* de mots *employés dans des vers*, qui lui ont échappé, ainsi qu'à tous les autres Lexicographes. Tels sont, pour n'en citer que quelques-uns, puisés dans une seule lettre, les mots : *Pœanites*, *Pallenis*, *Parisius*, *Paulina*, *Pegasius*, *Perfioreo*, *Perintro*, *Perlateo*, *Perlambo*, *Peropertus*, *Persævio*, *Perserpo*, *Perustio*, *Petaciter*, *Petrus*, *Philyres*, *Phlegethontius*, *Phlieus*, *Phruri*, *Phthie*, *Pilens*, *Placesco*, *Planatus*, *Planesco*, *Plasmabilis*, *Plastum*, *Plaustra*, *Plectricanus*, *Polemus*, *Pollius*, *Pontilianus*, *Postumilla*, *Præblandus*, *Prædure*, *Prægenitus*, *Prælubricus*, *Præmemor*, *Præsulco*, *Prætardo*, *Præscitus*, *Præversus*, *Prævinco*, *Precanter*, *Precatrix*, *Pronubus*, *Protoplasma*,

Proventum, *Pseudophorum*, *Psophaicus*, *Pudicities*, *Purifluus*, *Pyrenis*. En somme, je suis loin de prétendre avoir fait un ouvrage irréprochable, mais j'espère avoir fait un ouvrage à peu près complet. Je n'ai établi d'exception que pour les mots que personne ne me reprochera d'avoir omis. Je crois donc justifier suffisamment le titre que j'ai adopté.

Il me reste à entrer dans quelques détails plus particuliers sur le plan que j'ai suivi. Afin que les archaïsmes, les néologismes, et, en général, toutes les expressions d'une mauvaise latinité, ou du moins d'un emploi très-rare, ne devinssent pas un écueil pour les élèves, je les ai notés d'une *croix*. Je reconnais que ces indications peuvent être sujettes à erreur : tel mot pouvait être fort usité dans la langue, dont il ne reste aujourd'hui qu'un seul exemple, et qui n'a pour lui que l'autorité d'un écrivain peu recommandable; mais c'est là un problème insoluble pour tout le monde. Je n'ai pas fait précéder du signe de réprobation les mots très-fréquents dans la prose, mais dont les poëtes se sont presque entièrement interdit l'usage, ni certains archaïsmes adoptés par les grands écrivains, ni les mots des auteurs ecclésiastiques quand ils ne violent pas manifestement les habitudes de la langue. Toujours guidé par les mêmes principes, j'ai classé les archaïsmes dans l'ordre alphabétique, au lieu de les insérer dans le mot d'où ils dépendent. Ainsi l'on trouvera *Amasso*, *Duim*, *Tumulti*, *Vias*, successivement à leur rang, et non pas dans *Amo*, *Do*, *Tumultus*, *Via*.

J'ai divisé le plus qu'il m'a été possible les diverses significations des mots, afin d'attribuer à chacune les *Synonymes* qui lui conviennent. Je n'ai pas voulu entasser tous les *Synonymes* d'une manière confuse, comme on le fait dans la plupart des *Gradus*, au risque d'induire les jeunes gens dans de fréquentes erreurs. J'ai échelonné avec le plus grand soin les différentes acceptions suivant l'ordre étymologique, ou, ce qui revient souvent au même, suivant l'ordre chronologique. Quand il arrive que le sens primitif a été tout à fait abandonné postérieurement, je ne manque jamais d'en faire l'observation. Pour éclaircir l'emploi détourné d'une expression, pour légitimer une interprétation contestée ou nouvelle, je cite souvent l'autorité des Grammairiens et des Glossaires, ou bien encore j'emprunte des phrases aux prosateurs.

Les exemples placés en tête des articles reproduisent le mot sous différentes faces, et, dans les articles importants, le promènent en quelque façon par tous les accidents de la déclinaison ou de la conjugaison. J'ai tâché qu'ils fussent toujours décisifs, et j'en ai souvent choisi deux ou trois sur vingt qui étaient à ma disposition. Tout mot présente au moins deux exemples, dont un au moins est emprunté à un poëte du siècle d'Auguste ; s'il en est autrement, on pourra en conclure que le mot n'a été employé ni par Virgile, ni par Horace, ni par Ovide, ou que la poésie latine n'en fournit qu'un exemple. Dans les *Vers*, j'ai toujours cité le nom de l'auteur, précaution omise en tout ou en partie dans les *Gradus*. J'ai repoussé impitoyablement tous les passages de source non indiquée, que je n'ai pu retrouver à l'aide des *Index* et que je n'avais pas notés dans mes lectures. J'ai mis la plus grande attention à éviter les piéges que me tendaient mes devanciers, lesquels attribuent très-fréquemment à Manilius ou à Martial des vers du Mantouan, à Juvénal des vers de Juvencus, etc. Je n'ai pas voulu non plus sanctionner, comme ils le font, de l'autorité de Virgile, les expressions, souvent fort vicieuses, employées dans les petits poëmes qui portent son nom : je les ai renvoyées à leur auteur. Ce triage a été souvent un travail assez délicat. Je cite textuellement, et sans me permettre d'intervertir l'ordre des mots, comme dans ce vers : *Subsidio Trojæ ter denis navibus ibant*, au lieu de : *Ter denis navibus ibant Subsidio Trojæ*, ni d'en substituer d'autres à ceux du texte, encore moins de forger des vers avec des lambeaux de Cicéron.

Les Noms sont indiqués par le nominatif et le génitif, avec les différentes formes de ces cas, lorsqu'ils en ont plusieurs. J'y ai joint ceux des autres cas qui peuvent présenter quelque difficulté sous le rapport de la quantité ou de la grammaire. J'ai singulièrement enrichi la liste des noms propres, partie qui laisse tant à désirer dans le Lexicon de Forcellini : les Comiques, les inscriptions et les poëtes épiques m'ont fourni ici de riches trésors. J'ai classé, d'après l'ordre chronologique, les personnages mentionnés dans la Fable ou dans l'histoire. J'ai éclairé la géographie du témoignage des géographes latins et grecs.

Ce Dictionnaire étant, avant tout, un Dictionnaire *prosodique*, j'ai mis le plus grand scrupule à établir la véritable quantité. Je distingue différentes époques dans l'histoire de la poésie latine quand la quantité a varié, comme pour les finales de *Ergo*, *Serò*, etc. J'ai donné une attention particulière aux voyelles suivies de deux consonnes dont la seconde est une *liquide*. Je cite un double exemple de tous les mots où il entre une voyelle *commune*, et quand l'usage ne fournit qu'une seule quantité, j'en fais la remarque. Quant aux fautes contre l'étymologie (latine ou grecque), contre l'analogie, contre la quantité établie par les grands poëtes, je les condamne en les notant d'une croix. Je donne toujours les étymologies grecques : elles sont un contrôle de la quantité latine, et servent à la fixer, quand certains mots n'ont pas été employés par les poëtes. Un autre avantage qui résulte de ce rapprochement, c'est de légitimer ou de rétablir l'orthographe.

J'ajouterai quelques éclaircissements nécessaires pour qu'on puisse retrouver mes citations. J'avais commencé mes lectures dans l'ancien *Corpus Poetarum* de 1603, lequel ne classe pas les œuvres des Poëtes Chrétiens comme le font les bonnes éditions. J'ai, depuis,

compulsé de meilleures autorités, pour vérifier ou rectifier des leçons; mais je n'ai pas changé le système de chiffrage. Au reste, ce livre étant très-répandu, les recherches seront plus faciles que si j'avais pris pour base des éditions rares et coûteuses. Les poëmes de Prudence y sont chiffrés en partant toujours du premier vers, et sans compter à part les préfaces : j'ai suivi cette méthode, et, par là, j'ai un avantage sur tous les Dictionnaires, qui tantôt renferment les préfaces dans leur total, tantôt les en excluent. La première pièce du poëme *Peri Stephanon*, dont les vers sont trochaïques *septenarii*, est divisée dans le *Corpus* par demi-vers; ce qui introduit une assez grande différence pour tout le reste de ce poëme. Les *Panégyriques* de Sidoine sont chiffrés à la suite, au lieu de l'être séparément, comme on le voit dans l'édition du P. Sirmond. Il est une chose que je regrette davantage, c'est l'erreur dans laquelle j'ai été induit par mon guide au sujet de Fortunat, dont il reproduit les œuvres d'une manière aussi confuse qu'incomplète. Je ne me suis séparé de lui qu'au tiers environ de mon ouvrage. Voici l'observation qu'il faudra faire pour remonter aux passages indiqués : quand la parenthèse ne présentera que deux chiffres, j'aurai suivi la mauvaise division du *Corpus;* quand elle en présentera trois, ou quand aux deux chiffres se joindra la mention du poëme de la *Vie de saint Martin*, ce chiffrage sera le véritable. Il règne entre les éditeurs de Properce un désaccord qui jette dans une grande incertitude celui qui veut le citer, et je crains bien de me trouver, comme mes confrères, tour à tour dans les deux camps. Au reste, il existe des tables de concordance, qui tireront aisément d'embarras. Un certain nombre de poëmes n'avaient jamais été chiffrés : s'il y a des erreurs dans mes indications, elles seront légères et faciles à rectifier.

Le Dictionnaire de Vanière a le même nombre de pages que celui-ci, ou plutôt il a le double d'étendue, eu égard à la différence des formats; cependant, je ne crains pas de dire que le mien renferme un *quart* en sus de mots poétiques. En supprimant les vers modernes et les termes techniques, en combinant ensemble divers articles, et en évitant avec le plus grand soin les redites, je suis parvenu à introduire toutes les additions dont j'ai parlé, sans excéder de beaucoup la dimension des *Gradus* répandus dans les classes.

J'ai fait ce livre avec une bibliothèque fort modeste et des secours péniblement rassemblés, sans auxiliaires, sans conseils, et presque sans encouragements. Je suis seul responsable de ce qui s'y trouve : je ne signe pas de mon nom le travail des autres. Une association est possible pour un Dictionnaire français, ou latin, ou grec, dans lesquels une lettre est indépendante d'une autre, en sorte qu'il suffit d'arrêter le système général qui devra présider à l'ensemble. Mais dans un Dictionnaire poétique, où tant d'articles sont connexes et subordonnés, si l'on veut ne rien confondre, ne rien répéter, il faut plus qu'un chef d'entreprise. On reconnaîtra, j'espère, que nous n'avons sacrifié aucune partie par économie ou par fatigue, et que la dernière page est développée comme la première, mérite faible sans doute, mais plus rare qu'on ne pense dans un Lexique.

M. Dübner, savant dont l'Allemagne apprécie l'érudition, a bien voulu me seconder pour la correction des épreuves : il a relevé cette tâche, sans doute bien indigne de lui, en mettant à ma disposition les secours de ses vastes connaissances et de sa saine critique. Bien des leçons vicieuses ont été rectifiées ou entièrement supprimées d'après ses conseils; ses profondes études sur les mètres des Comiques, ses collations particulières et inédites de Nonius ont surtout été pour moi d'un grand profit. Je le prie d'agréer ici l'expression de ma gratitude.

L'éditeur, dont l'amitié a laissé à mon travail toute la latitude que je pouvais désirer, n'a rien négligé lui-même pour que l'exécution matérielle se distinguât de tout ce qui existe en ce genre; l'imprimeur en a suivi tous les détails avec un zèle et une intelligence qui ont singulièrement allégé notre tâche. Enfin, nous pouvons dire que tout a été fait pour obtenir une correction typographique qu'on donne assez difficilement à une publication si longue et si compliquée.

Je recommande ce livre à la bienveillance de toutes les personnes qui prennent intérêt aux études anciennes, et surtout de celles qui se plaisent à la lecture des poëtes. Elles excuseront les erreurs qui se sont glissées dans une œuvre d'une aussi longue haleine, et je leur serai reconnaissant si elles veulent bien m'aider à les faire disparaître. Si j'ai quelquefois blessé des idées reçues, je prie le lecteur de ne pas me condamner avant d'avoir consulté les autorités qui m'ont déterminé. Ainsi, quelques-uns de mes amis se sont étonnés de voir marquées brèves les finales en *um*, *am*, *em*, contrairement à l'habitude des *Gradus* publiés en France. C'est d'après le témoignage formel et unanime des grammairiens latins que j'ai introduit cette rectification. Toutefois, je marque longues ces finales quand il y a crase ou syncope, comme dans *sim*, *Danaum*, *Passum*, *Cœlestum*, pour *Siem*, *Danaorum*, *Passuum*, *Cœlestium*, et toutes les fois qu'une désinence hébraïque en *em* a été représentée en grec par un *êta*, comme dans *Sem*, *Hierusalem*, etc.

Quant aux élèves, dont les progrès me sont chers avant tout, et à qui ce livre est spécialement destiné, ils y trouveront à la fois des explications qui leur aplaniront l'intelligence des poëtes, des ressources qui leur faciliteront le mécanisme de la versification, et des modèles qui initieront leur jeune imagination au riche langage de la poésie.

Août 1836.

AVERTISSEMENT

SUR LA DEUXIÈME ÉDITION.

Après bientôt quarante ans, la Providence m'a accordé la faveur de revoir cet ouvrage, dont le succès a dépassé mes espérances, et de le porter au degré de perfection que je suis capable de lui donner, de manière à satisfaire mes vœux et à payer au public ma dette de reconnaissance.

Outre le désir qui nous est naturel d'améliorer notre œuvre, il y avait ici une sorte de nécessité. Après tant d'années de service, nos clichés avaient souffert : ce n'est pas impunément qu'on demande à une fonte des tirages de près de cent mille exemplaires. Les machines à vapeur sont particulièrement impitoyables. De temps en temps je constatais, et mes amis m'indiquaient de petites avaries, que je m'empressais de réparer; mais le nombre des fautes qui existaient au commencement et à la fin des lignes était devenu trop considérable pour qu'on pût remédier aux brutalités de la presse, et une réimpression était devenue indispensable. Il m'a fallu différer de quelques années l'exécution de ce travail, que l'auteur et les éditeurs désiraient vivement. Par bonheur les occupations qui m'ont retardé assuraient le perfectionnement de l'ouvrage définitif.

Il est facile de constater que les *Gradus* sont des répertoires de la quantité latine, mais non pas un inventaire de la langue poétique des Romains. Leurs auteurs ont écarté systématiquement tout ce qui aurait pu gâter les essais des jeunes versificateurs. La littérature de la République en est presque entièrement proscrite; les poëtes postérieurs aux douze Césars y occupent peu de place. Il fallait reprendre cette œuvre en entier. La tâche que je m'étais imposée, de lire tous les poëtes latins la plume à la main, était trop lourde pour qu'il me fût possible d'approfondir les détails, de remonter aux sources des textes, de comparer les éditions, d'étudier les commentaires, et de tirer de tout cela, pour chaque difficulté particulière, la solution la plus probable. L'admirable dictionnaire de Forcellini, précédé, il est vrai, de celui de Robert Estienne, était un guide sûr et précieux; mais les poëtes inférieurs, qu'il avait compris imparfaitement dans son cadre, ou entièrement négligés, ne se trouvaient que d'une manière défectueuse ou incomplète dans le *Corpus Poetarum*, ouvrage dans lequel j'avais eu confiance et dont je m'étais beaucoup servi. J'ai reconnu plus tard combien les éditions spéciales des poëtes du deuxième ou troisième ordre avaient amélioré les textes, et combien il était possible d'y trouver pour mon livre des matériaux que Forcellini ne renfermait pas. C'est de ce côté que se sont portées mes recherches; et dans ces champs délaissés, la récolte a été abondante, sinon de premier choix. Les poëtes ecclésiastiques m'avaient surtout fait défaut. La *Collection Pisaurienne* m'a fourni ce qui manquait dans le *Corpus Poetarum*, et avec ce secours, j'ai pu compléter, presque restituer Paulin de Nole, auteur si intéressant à beaucoup d'égards, dont la langue a la même valeur que celle de son ami Ausone. J'avais regretté, dans ma Préface, la connaissance imparfaite que j'avais eue de Fortunat, poëte d'une latinité bien déchue, mais très-précieux pour notre histoire. Avec l'édition de Rome, j'ai pu le rétablir dans son intégrité. Dans cette Collection bien plus riche que les autres j'ai encore constaté quelques omissions.

Un poëme sur la *Genèse*, donné sous le nom de saint Cyprien (t. V, p. 29) ne présente que les 165 premiers vers, suivis d'un signe de lacune. A l'aide de la Collection de don Martène, j'avais pu compléter cette pièce, qu'il attribue à Juvencus ou à Tertullien, et je l'avais collationnée avec un manuscrit de la Bibliothèque nationale du neuvième siècle, lequel diffère de la précédente copie. Le poëme complet se trouve porté à 1461 vers. J'ai vu, depuis, qu'il a été publié en entier dans la collection de *Poëtes ecclésiastiques* de Cambray (1825), où il est attribué à Juvencus. La versification n'en est pas irréprochable, mais l'on y trouve une couleur vraiment latine, et il fournit quelques mots qui ne sont pas à dédaigner.

Malgré ce que j'avais fait dans ma première édition pour les écrivains de la République, j'ai reconnu qu'il y avait encore à faire. Les fragments des poëtes dramatiques et de Lucilius avaient été bien recueillis par Robert et Henri Estienne et par Dousa. Quelques-uns cependant leur avaient échappé. Mes longues études sur Nonius Marcellus, qui nous a conservé une grande partie des fragments de ces auteurs, m'ont permis de réparer quelques omissions, mais surtout de rectifier bien des citations très-fautives de l'éditeur Godefroy (*Auctores linguæ latinæ*), auquel ont manqué les meilleurs manuscrits. Il est une addition que je regarde comme plus importante. Varron avait composé dans sa jeunesse, sous le nom de *Satyres Ménippées*, un livre dans lequel il avait voulu insinuer aux Romains, sous une forme légère et agréable, les principes de la philosophie. Il nous dit lui-même, dans un dialogue de Cicéron (*Acad.* II, 1, 2) : « Et tamen in illis veteribus nostris, quæ Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conspersimus, multa admixta ex intima philosophia, multa dicta dialectice ; quæ quo facilius minus docti intelligerent, jucunditate quadam ad legendum invitati, in laudationibus, in iis ipsis Antiquitatum procœmiis, philosophice scribere voluimus, si modo consecuti sumus. » Les débris qui restent de cet ouvrage nous en font vivement regretter la perte. C'est encore à Nonius que nous en devons le plus grand nombre. Les manuscrits, relativement corrects, que j'avais à ma disposition, m'ont permis d'en donner un texte épuré. Varron avait mélangé ici la prose et les vers, et pour ceux-ci, il avait fait usage de mètres très-variés. Ces mètres, dont quelques-uns sont assez rares, ne sont pas toujours faciles à reconnaître, surtout lorsque les citations offrent des vers incomplets. J'ai bien tâché d'éviter l'écueil sur lequel donnent certains critiques, lesquels sont si désireux de trouver des vers dans ces fragments, que, pour augmenter le bagage poétique, ils font souvent des emprunts à la prose. Je signalerai, en passant, une confusion produite par le nom de Varron. J'ai introduit pour la première fois dans un dictionnaire poétique le mot *Carrus*, d'après un article de Nonius, et j'ai attribué à Varron de l'Atax (Atacinus), poëte dont les fragments sont si peu nombreux, l'hexamètre cité, lequel, indiquant un mouvement militaire, est certainement un reste du poëme intitulé : *Bellum Sequanicum*. Une légère correction, qui remet sur ses pieds un vers faux et dénué de sens, et cela, par application d'une des règles les plus connues de la paléographie, est une des petites trouvailles dont je m'applaudis le plus. Enfin Nonius Marcellus est le grammairien qui m'a fourni, pour l'époque antérieure à l'Empire, la plus grande quantité de mots et d'exemples, et dans les autres, qui avaient été dépouillés avec soin, j'ai encore trouvé à glaner.

Des recueils d'Inscriptions, publiés postérieurement à ma première édition, m'ont permis d'enrichir la seconde. J'ai mis à profit les Inscriptions de l'Algérie par M. Léon Renier, les Inscriptions du royaume de Naples par M. Mommsen, le troisième volume ajouté par M. Henzen à la collection d'Orelli. J'ai puisé également dans un grand nombre d'inscriptions trouvées en différents pays depuis une trentaine d'années. Enfin le tome V de la *Nova Collectio* d'Angelo Maï (1831, in-4), que je n'avais pas eue précédemment à ma disposition, m'a fourni quelques additions curieuses. Si, dans ce cas, je suis descendu par exception jusqu'à Charlemagne, c'est pour recueillir des noms célèbres, qui intéressent notre histoire.

J'ai introduit dans mon premier travail toutes les améliorations qu'une

révision attentive et de nouvelles réflexions m'ont suggérées. J'ai rectifié le numérotage des pièces et des vers dont j'avais reconnu et regretté dans ma première préface l'indication fautive. Toutefois, pour les comédies de Plaute et de Térence, je n'ai pas consenti à remplacer par un seul chiffre la division en actes, scènes et vers, division admise jusqu'à notre temps et qui a l'avantage d'être consacrée, d'être parfaitement claire, et de n'offrir aucun inconvénient. L'autre manière annule toutes les éditions antérieures. Aussi ceux des nouveaux éditeurs qui apprécient la clarté ont-ils, dans ces derniers temps, rétabli le numérotage de leurs devanciers, concurremment avec le chiffre qui totalise. Le renvoi aux indications de Nonius Marcellus offrait quelque difficulté. Il est naturel qu'un éditeur préfère les divisions qu'il a adoptées, et il eût été bien simple de renvoyer, non pas à mes pages, ce que d'autres auraient fait volontiers, mais à celles de l'édition de Mercier, comme le font aujourd'hui les dictionnaires et les ouvrages de critique. Cependant j'ai conservé les indications, par chapitres et numéros d'articles, de l'édition de Godefroy (*Auctores linguæ latinæ*), laquelle est très-répandue et peu coûteuse, ayant surtout en vue l'intérêt et la commodité des professeurs. Du reste, ces indications sont précisément celles du Lexique de Forcellini, et l'édition allemande de cet ouvrage les a reproduites (1839).

J'ai supprimé les vers dont je n'ai pu retrouver la source; j'ai corrigé les fausses attributions d'auteurs; j'ai rétabli exactement le texte des originaux, quand la construction avait été changée pour obtenir un vers complet, à plus forte raison quand un ou plusieurs mots avaient été remplacés pour rendre l'exemple plus intelligible, ou, selon l'opinion des correcteurs, plus pertinent. Il a fallu un assez grand travail pour rendre à toutes ces citations leur exactitude.

Je me suis tenu au courant des publications de la studieuse et savante Allemagne, particulièrement pour les éditions récentes des poëtes dont il ne reste que des fragments. Je me suis toujours réservé le droit de contrôler les solutions données pour des difficultés malheureusement trop fréquentes. Quant aux poëtes du premier ordre, particulièrement Virgile, j'ai trouvé en Allemagne peu de secours que je pusse accepter, et j'ai suivi modestement la trace de nos anciens maîtres, de ces princes de la philologie, que personne, je pense, n'a la prétention de surpasser. Je range parmi les anciens La Rue et Heyne, qui, plus rapprochés de nous, ont profité de l'héritage de leurs prédécesseurs, et n'ont pas rompu avec le passé.

L'Allemagne, qui occupe une place éminente dans l'érudition latine, néglige volontiers quelques objets d'études. Parmi ses récents travaux, elle ne m'offrait pas un dictionnaire poétique dont il y eût à tirer profit. Elle avoue que dans ses Universités on s'occupe peu de versification latine, et qu'elle estime médiocrement des exercices qui seuls pourtant peuvent initier la jeunesse à la connaissance sérieuse des poëtes. Elle n'avoue peut-être pas également que ses plus célèbres érudits se ressentent de cette lacune dans son système d'instruction, et qu'il en résulte quelquefois de graves méprises dans la restitution des textes. Je pourrais citer tel philologue du premier ordre, qui reconnaissait avec une entière sincérité avoir fait coup sur coup deux fautes de quantité en cherchant à rétablir un passage d'un Comique, montrant par un tel aveu l'insuffisance de l'enseignement des Universités. Si on se flatte de fournir aux jeunes esprits des occupations plus relevées, il se présente des cas où l'on a lieu de regretter ce qu'on n'a pas acquis. On ne peut cumuler la gloriole du dédain avec l'avantage du savoir. J'ai cité jadis le *Thesaurus linguæ latinæ prosodiacus* de Lindemann, qui, donnant une part considérable à la langue des Comiques, a appauvri d'autant le contingent des grands classiques, et ne peut remplacer les dictionnaires antérieurs. Il y a une vingtaine d'années, il a paru à Leipzig un *Gradus ad Parnassum*, qui suffit, à ce qu'il paraît, aux besoins de l'Allemagne, puisqu'il a eu de nombreuses éditions. Il a certainement le mérite de la brièveté; cela ne suffit pas, et je rendrai à l'auteur le service de ne pas le nommer.

Je reconnais que, si je m'étais contenté de dresser un indicateur de la

quantité latine, j'aurais facilement abrégé mon livre de plus de moitié. Mais je répète que j'ai voulu inventorier tout ce qui nous reste de la poésie des Romains, en ajoutant des remarques sur l'âge des mots, un commentaire perpétuel sur les difficultés des textes, et la solution qui me paraissait la plus probable, dussé-je exceptionnellement avoir recours à la conjecture. Envisageant mon sujet avec cette étendue et cette impartialité, je n'ai pas sacrifié aux grands siècles les temps de décadence. Quoique j'admire plus que les autres mètres celui d'Homère et de Virgile, et que j'exhorte la jeunesse à se mettre en état d'en sentir la cadence, je n'ai pas regardé sans intérêt les formes de vers qui ont plu à Catulle, à Horace, à Phèdre, à Martial, à Stace et à bien d'autres poëtes postérieurs, sans parler des auteurs dramatiques, dont le contingent est considérable. Je n'ai pas négligé et il m'a été agréable de recueillir, parmi les mots qui ne peuvent entrer dans le vers héroïque, ceux que jusqu'ici les auteurs de *Gradus* n'avaient pas admis ou connus. Je puis citer, comme figurant pour la première fois dans un dictionnaire poétique : *antecessor*, *detumescit*, *florulentus*, *fraternitas*, *infidelitas*, *iniquitas*, *noxialis*, *velocitas*, etc. Les *Gradus* ont composé presque entièrement l'article *Vanitas* avec des exemples modernes, ne fournissant qu'une fois l'autorité de Prudence : j'ai cité cinq exemples de ce mot, avec ses différentes acceptions, et parmi ces exemples il en est un de Térence. D'autres mots avaient été écartés parce qu'ils appartiennent plus généralement à la prose. De ce nombre sont les substantifs en *io*. J'ai rétabli tous ceux que j'ai trouvés dans des poëtes, tels que *actio*, *agitatio*, *captio*, *coctio*, *conversio*, *dictio*, *dormitio*, *factio*, *passio* (7 exemples), *permixtio*, *promissio*, *sanctio*, *scissio*, etc., dont quelques-uns paraissent avec l'appui de noms imposants.

Je me vois obligé de dire quelques mots de l'orthographe latine telle qu'elle a été récemment constituée par les Allemands, parce qu'un certain nombre de Français acceptent, les yeux fermés, ce qu'ils croient la vérité, au lieu de prendre la peine de la chercher. Je pourrais exciper de ma position. Il y a eu jusqu'à notre siècle, même pendant le premier quart de notre siècle (tous ces grands bouleversements peuvent être datés de l'ère de Lachmann), une orthographe latine consacrée, qui est représentée dans toutes les éditions, dans tous les dictionnaires. Personne ne me reprocherait, je pense, d'avoir conservé dans un livre destiné aux étudiants la manière d'écrire qu'ils trouveront partout. Quel trouble pour eux si je leur recommandais, ou seulement si je leur offrais concurremment, l'orthographe à la mode : *relincunt*, *secuntur*, *sucus*, *exupero*, *conicit*, *hiemps*, *tempto*, *restincxit*, *opstipuit*, *amurga*, *sulpur*, *sulpureus!*

Mais je me garderai bien de plaider ici en ma faveur les circonstances atténuantes. Si j'ai écarté la prétendue réforme orthographique, c'est que je la condamne absolument. Je suis peu frappé des grandes trouvailles qui ont été faites à cet égard depuis un demi-siècle. Ce qu'on a découvert n'était pas bien caché. Il y a quatre cents ans que toutes ces choses ont été vues, étudiées, pesées, par des savants du premier ordre, qui en ont reproduit ce qui méritait de l'être. Ces savants avaient lu autant de manuscrits que les philologues d'aujourd'hui ont lu d'imprimés. Ils les lisaient avec intelligence, et savaient les débarrasser de la rouille de la barbarie. S'ils n'ont pas signalé et combattu les fautes devenues systématiques à une certaine époque, par une dégradation incessante qui est commune à toutes les langues, c'est qu'ils les ont dédaignées. Quand ils rencontraient *Cuerela* ou *Cuerella*, ils écrivaient *Querela*. On trouve dans les meilleurs manuscrits de Nonius, à la lettre C d'un classement alphabétique, les mots *Cuadrifariam*, *Cuatere*, *Cüis*, *Cuerela* ou *Cuerella*, et même dans le plus ancien, du neuvième siècle, *Cuaerella*, variété qui ne manquera pas de rendre heureux les amateurs de vieilleries qui ne sont pas des antiquités. *Amurga*, pour *amurca*, a fait fortune, grâce à l'autorité du plus vieux manuscrit de Virgile. Les admirateurs de l'orthographe perfectionnée se sont arrêtés en chemin ; car ils ne nous ont pas recommandé le mot *agrigolæ*, qui se trouve à la même source. Quand on se donnera la peine d'approfondir la question, quand on ne permettra pas à cinq ou six personnes en Europe de penser pour tout le monde, nous ne doutons pas que

l'orthographe latine qui a été admise sans conteste depuis quatre siècles continue à jouir de la longue possession que les doyens de la science lui ont assurée.

Je ne me suis proposé ni d'abréger ni d'allonger ma première publication. J'ai ajouté tout ce qui pouvait enrichir la nomenclature ou les exemples de la langue poétique. J'avais supprimé à dessein les descriptions étendues : j'a persévéré dans ce système; mais j'ai fort augmenté le nombre des *phrases*, *périphrases*, et *vers*. Je n'ai pas craint de puiser dans les poëtes inférieurs quand ils fournissaient une expression heureuse, un vers élégant. J'ai beaucoup développé certains articles lorsque le sens d'un mot n'avait pas été bien expliqué, ou que des articles intéressant la religion avaient été faits avec des vers modernes. On peut voir l'article *Præstringo*, remplaçant *Perstringo*, auquel j'ai donné quatre fois l'étendue qu'il avait dans la première édition : je crois avoir établi le vrai sens de ce mot, et montré avec quelle facilité les autres s'en déduisent. Je recommande encore l'article *Saltus* (campagnes non cultivées, pâturages en forêts, puis forêt). L'article *Mirus* est à peine indiqué chez mes devanciers : ils omettent la locution, fréquente dans Plaute et Térence, *Mirum* (*est*) avec l'infinitif, ou avec *si*, *ni*, *quin*, etc., dans un sens ironique, comme en français : « C'est merveille si, C'est grande merveille que. » Elle figure dans un vers plaisant du poëte Novius, cité par Cicéron (*de Orat.* II, 69) : « Quid ploras, pater? — Mirum ni cantem! condemnatus sum. » A l'autre point de vue, on peut lire les articles *Christus*, *Maria*, *Crux*, *Passio* (mot qui manque dans les *Gradus*), et particulièrement *Trinitas*.

Les retranchements ont presque balancé les additions. J'ai fait disparaître beaucoup de mots qui ne devaient leur existence qu'à des copies fautives. Les mauvaises éditions de Nonius en ont introduit un trop grand nombre dans les dictionnaires. Le prétendu adjectif *Debilo*, au lieu de *Debil*, a dû disparaître (*Debil omo*, pour *homo*, dans un vers de Lucilius). Le fréquentatif *infelicitent*, la forme *itare* étant la plus ordinaire, avait remplacé *infelicent*. Je n'ai plus reproduit *perpetuitassint*, dans un passage où il faut *perpetuassint*, terminant un hexamètre d'Ennius. Un faux adjectif *Insolum*, qui avait amené la traduction ridicule *insolitum*, est devenu *In solum* (*venire*), locution qui effectivement avait besoin d'être expliquée. *Ficitor*, marchand de figues, est un très-bon mot latin, mais on l'avait lu à tort dans un vers de Novius, commençant par *Ficitores omnes*, quand *Ficitore* est le nom de la comédie, en sorte que le vers, très-facile à scander, commence par *Omnes* (voy. *Non.* II, 317, v. *Ficitatem*). Bien des fois j'ai été éclairé après avoir consulté les bonnes éditions; et quand mes doutes n'existaient plus, je n'avais plus besoin de les exposer. Des interprétations ou des conjectures que j'avais acceptées ont depuis perdu à mes yeux leur valeur : elles ne devaient pas reparaître. Pour résultat général, il est arrivé que l'ensemble de l'ouvrage s'est trouvé réduit de quelques feuilles. Cela est dû à l'exécution matérielle : nous avons ajouté quelques lignes à la page, et le caractère employé, sans être plus petit, renferme plus de matière dans le même espace.

Avant de terminer, je ne puis m'empêcher de dire un mot d'un incident de notre réimpression. Dans ces derniers temps, l'étude de la versification latine avait été condamnée en haut lieu ; et déjà le décret de proscription était signé. Il paraît que le dix-neuvième siècle réclamait ce perfectionnement. La copie de ma première édition, que depuis plusieurs années je retouchais, se trouvait prête : il s'agissait de savoir si elle servirait à quelque chose. On me faisait des compliments de condoléance sur la défaveur des études de toute ma vie et sur l'abandon des ouvrages qu'elles m'avaient suggérés. Je me flatte de n'avoir jamais redouté le triomphe définitif de cette croisade, et de n'avoir pas eu l'idée d'ajourner l'exécution d'une édition nouvelle. Les fils et les dignes successeurs de L. Hachette ont partagé cette confiance, et entrepris sans hésiter une réimpression fort onéreuse. La bourrasque a passé plus tôt que je n'avais espéré. Qui m'avait donné cette foi? Notre histoire et la connaissance du sentiment national. Un grand État comme le nôtre, qui doit suivre, et qui parfois dirige le mouvement européen, doit être puissant par l'industrie et le

commerce; je ne dis pas par l'agriculture, parce que la faveur du ciel nous a départi à cet égard une gloire qui remonte aux temps les plus reculés. Mais, si la richesse est nécessaire aux nations modernes, est-ce l'industrie, est-ce le commerce qui ont donné à la France son ascendant depuis six ou sept siècles? N'est-ce pas incontestablement la culture de notre esprit, la place que nous occupions dans le monde intellectuel? Quand la chute de l'empire romain avait couvert l'Europe de ténèbres, n'est-ce pas nous qui avons tenu courageusement le flambeau des vieilles études, et transmis aux âges modernes l'héritage intellectuel de la Grèce et de l'Italie? Au neuvième, douzième, seizième, dix-septième, dix-huitième siècle, nos écoles ont brillé, nos livres ont circulé dans tous les pays. Personne n'ose dire qu'il faudrait effacer de l'histoire un tel passé.

Mais, prétendent les réformateurs, nous n'en voulons pas aux études anciennes; nous combattons seulement quelques formes surannées de l'enseignement. Cette explication ne donne pas le change à ceux qui ont réfléchi sur ces matières. Tant que l'on voudra conserver chez une nation une instruction supérieure, elle devra avoir pour fondement les langues anciennes. Tant que l'enseignement du latin sera maintenu, les poètes devront être étudiés. Or, pour aimer les poètes, il faut apprendre à les sentir, et l'on n'y parvient qu'après avoir formé son oreille à la cadence de leurs vers par des exercices d'imitation. C'est l'argument sur lequel le bon Rollin insistait particulièrement. Mais est-il bien nécessaire de sentir, tranchons le mot, de lire les poètes latins? C'est affaire de goût, et nous laissons toute liberté à ceux qui n'apprécient pas les ornements de l'esprit, cette culture supérieure telle que l'ont conçue les peuples les plus civilisés de tous, et qui nous a été transmise sans interruption. Il y a en France de la place pour toutes les applications de l'activité humaine, pour toutes les capacités, pour toutes les ambitions. Les hommes qui cultivent les sciences peuvent briller, même sans faire grand cas de la littérature. Ceux qui ne visent qu'à s'enrichir savent trouver, souvent sans grande instruction, les chemins de la fortune. Mais la nourriture substantielle à laquelle l'esprit français est habitué n'a pas cessé d'être un besoin pour lui; et, si les études libérales ont perdu quelque chose de ce respect universel qu'elles obtenaient encore au siècle dernier, il n'en est pas moins vrai que, dans la généralité, les idées qui sont la base de la civilisation ont jeté chez nous de profondes racines, et elles résisteront aux efforts de ceux qui veulent les saper. La France se souvient de sa gloire, celle que ses rivaux ne lui contestent pas, et elle n'est pas près de cesser d'être une nation lettrée.

1875. L. Q.

NOTE SUR LE PRESENT TIRAGE

Quoique, pour la refonte de 1875, feu Louis Quicherat ait fait du *Thesaurus* une revision fort attentive, à laquelle j'avais pris alors une certaine part, il s'était glissé dans les clichés un petit nombre de fautes que je me suis efforcé de faire disparaître dans le présent tirage. D'un autre côté, afin que ce dictionnaire restât le répertoire le plus complet des mots employés en vers, j'ai cru utile d'ajouter à la fin (p. 1250-1251) quelques mots d'une importance secondaire fournis par des textes nouvellement découverts ou qui avaient échappé à l'auteur. La plus riche moisson provient des *Carmina profana* de Dracontius, du *Corpus inscriptionum latinarum* et du *Corpus script. eccles.*, publié par l'Académie de Vienne, qui fournira encore d'utiles additions aux prochains tirages.

Septembre 1892.

Émile Chatelain.

LISTE DES POËTES

CITÉS EN ABRÉGÉ

DANS CE DICTIONNAIRE.

NOTA. Les astériques indiquent les auteurs dont il ne reste que des fragments. (Pour plus de détails, voir la liste placée en tête du Dictionnaire latin-français.)

Adrian. Voy. *Hadrian.*

* *Ædit.* (LUCIUS VALERIUS ÆDITUUS). Poëte épigrammatiste du VIIe siècle de Rome.

* *Æmil. Macer.* Voy. *Macer.*

* *Afr.* ou *Afran.* (LUCIUS AFRANIUS). Poëte comique, florissait vers l'an 650 de Rome. Nous avons les titres et des fragments de 47 de ses pièces.

* *Albinov.* (CAIUS PEDO ALBINOVANUS). Poëte élégiaque et héroïque du siècle d'Auguste. Un fragment sur la *Navigation de Germanicus* nous a été conservé par Sénèque (*Suasor.*, I). On lui attribue encore deux Élégies, mentionnées au Supplément.

Alc. ou *Alcim.* (ALCIMUS ECDICIUS AVITUS). Saint Avit, évêque de Vienne, en Gaule, vers l'an 490 de J.-C., auteur d'une traduction en six chants de la Genèse.

Aldh. ou *Aldhelm.* (ALDHELMUS). Aldhelme, moine et évêque anglais, mort en 709. On a de lui un poëme *de Virginitate*, et une pièce sur la construction d'une Basilique (publiée par A. Maï, t. V, p. 387, in-8).

* *Alph. Avit.* (FLAVIUS ALPHIUS AVITUS). Poëte contemporain des premiers Césars, avait écrit une Biographie, en vers, des hommes illustres. Terentianus Maurus cite un fragment de cet ouvrage.

Ambros. (AMBROSIUS). Saint-Ambroise, Gaulois, évêque de Milan sous Théodose le Grand. On a de lui des inscriptions, un recueil de distiques religieux et seize hymnes sur un rhythme qui depuis demeura consacré à ces sortes de compositions.

Amœn. (PRUDENTIUS AMŒNUS). On a sous son nom un poëme en quatrains : *Diptychon seu Enchiridion veteris et novi Testamenti*, qui est aussi attribué à Prudence, et se trouve à la fin de ses œuvres. Il vivait au Ve siècle.

Anth. ou *Anthol.* (ANTHOLOGIA LATINA). Recueil de fragments, d'épigrammes et d'inscriptions en vers publié par P. Burmann second.

Apron. (TURCIUS RUFIUS ASTERIUS APRONIANUS). Consul l'an 494 de J.-C., éditeur du Virgile Médiceus, qui est à la bibliothèque de Florence, et des œuvres de Sédule. Chacune de ces publications est accompagnée d'un Prologue en vers.

Apul. (LUCIUS APULEIUS). Apulée, de Madaure, en Numidie, philosophe platonicien et orateur sous Adrien et Marc-Aurèle. On trouve répandus dans ses ouvrages quelques vers dont il semble l'auteur, et quelques citations.

Arat. (ARATOR). Poëte ligurien, sous-diacre de l'Église de Rome au milieu du VIe siècle, mit en vers les *Actes des Apôtres*, et composa une épître au patrice Parthenius.

* *Arbor.* (ÆMILIUS MAGNUS ARBORIUS). Oncle maternel d'Ausone, rhéteur de Toulouse, vers l'an 400 de notre ère. Il ne nous reste de lui qu'une élégie.

* *Arzugit.* (ARZUGITANUS VATES). Poëte africain, d'une époque incertaine, auteur d'une petite pièce publiée par Pithou et Saumaise, et insérée dans les *Poet. Min.* t. II, p. 472, Lemaire.

* *Atta* (TITUS QUINCTIUS ATTA). Poëte du VIIe siècle de Rome, inventeur du genre de Comédie que les Latins appelaient *Togata.*

* *Att.* (LUCIUS ATTIUS). Illustre poëte du VIIe siècle de Rome, auteur d'*Annales* en vers hexamètres et de 53 tragédies.

Aul. Sab. (AULUS SABINUS). Ami d'Ovide, dont nous avons trois *Héroïdes* ou *Epîtres.*

Aus. (DECIMUS MAGNUS AUSONIUS). Ausone, de Bordeaux, précepteur de l'empereur Gratien, a laissé des épigrammes et des épîtres. Il vivait au IVe siècle après J.-C.

Avian. (FLAVIUS AVIANUS). Auteur de quarante-deux fables en distiques. On le place vers la fin du IVe siècle après J.-C.

Avien. (RUFUS FESTUS AVIENUS). Poëte didactique, de Volsinies, en Étrurie. Ses principaux ouvrages sont des traductions d'*Aratus* et de *Denis le Périégète*, qui parurent au commencement du Ve siècle de notre ère.

Bass. (GNEIUS ou GALBIUS BASSUS). Poëte cité par Fulgence (*De Prisc. Serm.* 33). Voy. *Cæs. Bass.* et *Sal. Bass.*

Bed. (BEDA VENERABILIS). Moine anglo-saxon de la fin du VIIe siècle de notre ère, savant dans la métrique, et dont un poëme, *Conflictus Veris et Hiemis*, se trouve dans les *Poet. Min.*, t. I, p. 598, Lemaire.

* *Bibac.* Voy. *Fur. Bibac.*

Boet. (ANICIUS MANLIUS TORQUATUS SEVERINUS BOETHIUS). Boèce, patrice de Rome, ministre de Théodoric, mort dans les tortures, sous le poids d'une fausse accusation de complot. C'est pendant sa captivité qu'il composa son livre *de Consolatione Philosophiæ* (an 526 après J.-C.).

* *Cæc.* ou *Cæcil.* (CÆCILIUS STATIUS). Gaulois insubrien, célèbre poëte comique, avait composé plus de 40 pièces, dont nous n'avons que les titres et quelques citations. Il vivait dans le VIe siècle de Rome.

Cæs. Voy. *J. Cæs.*

* *Cæs. Bass.* (CÆSIUS BASSUS). Poëte lyrique, sous Néron. Nous n'avons qu'un ou deux vers de ses Odes, et un fragment d'un poëme qu'il composa sur les mètres.

Calp. (TITUS JULIUS CALPURNIUS SICULUS). Poëte bucolique sous Dioclétien.

* *Calv.* (CAIUS LICINIUS CALVUS). Épigrammatiste du temps de César.

Capel. (MARTIANUS MINEUS FELIX CAPELLA). Poëte africain, vivait dans le Ve siècle après J.-C. Son ouvrage, *De Nuptiis Philologiæ et Mercurii*, est un mélange de prose et de vers.

Cat. (CAIUS VALERIUS CATULLUS). Catulle, poëte illustre de Vérone, contemporain de J. César. Nous

avons de lui 115 pièces lyriques, élégiaques et héroïques.

Cato (DIONYSIUS CATO). Auteur d'un poëme moral en quatre livres, vivait dans le IIe siècle de notre ère. || Autre. Voy. *Val. Cat.*

Cic. (MARCUS TULLIUS CICERO). Cicéron, d'Arpinum. Outre un grand nombre de vers qu'il a traduits des tragiques grecs, nous avons de lui des fragments considérables d'une traduction en hexamètres des *Phénomènes d'Aratus* et d'un *Poëme sur son consulat.* (Ans de Rome 648-711.)

* *Cinn.* Voy. *Helv. Cinn.*

Cl. ou *Claud.* (CLAUDIUS CLAUDIANUS). Claudien, poëte natif d'Alexandrie en Égypte, florissait sous Honorius et Arcadius (au commencement du Ve siècle après J.-C.). Nous avons de lui un poëme en trois chants sur l'*Enlèvement de Proserpine*, des *Panégyriques*, un grand nombre d'autres compositions héroïques sur les événements de son temps, et des épigrammes sur différents sujets. On doute qu'il soit l'auteur de quelques petites pièces chrétiennes : *Carmen paschale, Laus Christi, Miracula Christi*, attribuées aussi, et plus probablement, à Claudien Mamert. Voy. *Mamert.*

* *Cn. Matt.* (CNEIUS MATTIUS). Auteur de mimes, qui vivait au commencement du VIIIe siècle de Rome.

Col. ou *Colum.* (LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA). Columelle, agronome, né à Gadès en Espagne, contemporain de Tibère et de Claude. Le Xe livre de son traité *De Re Rustica* est en vers.

Columb. (COLUMBANUS). S. Columban, moine irlandais de la fin du VIe siècle, fonda en Italie le monastère de Bobbio. On a de lui une Épître en vers contre l'*Avarice*, adressée à son disciple Hunaldus.

Commod. (COMMODIANUS). Commodien, poëte chrétien, originaire de Syrie, à la fin du IIIe siècle. Les 80 pièces que nous avons de lui sous le nom de : *Instructiones adversus Gentes*, sont en vers rhythmiques. Je ne lui ai emprunté que quelques hexamètres réguliers.

Corip. (FLAVIUS CRESCONIUS CORIPPUS). Corippe, évêque africain, sous Justinien et Justin II (sixième siècle), a laissé deux poëmes sur les événements de son temps, la *Johannéide* et *De Laudibus Justini minoris.*

* *Corn. Sev.* ou *C. Sev.* (LUCIUS CORNELIUS SEVERUS). Poëte du siècle d'Auguste, dont nous avons des fragments, et un poëme sur l'*Etna*, que Wernsdorf attribue à un certain Lucilius Junior.

Cypr. (THASCIUS CÆCILIUS CYPRIANUS). S. Cyprien, évêque de Carthage, père de l'Église au milieu du IIIe siècle. On lui attribue le poëme *De Genesi* avec plus de probabilité qu'à Tertullien et à Juvencus. On a aussi sous son nom trois pièces intitulées : *De Sodoma, De Cruce* ou *Lignum vitæ*, et *Ad Senatorem apostatam.* — Je cite le poëme de la Genèse d'après l'édition de Cambrai (chez Hurez, 1825), la seule complète.

Damas. (DIVUS DAMASUS). Damase, pape, auteur de petits poëmes et d'inscriptions sur des sujets chrétiens. Il mourut en 385.

* *Dom. Mars.* (DOMITIUS MARSUS). Épigrammatiste du siècle d'Auguste.

Drac. ou *Dracont.* (DRACONTIUS). Poëte chrétien espagnol du Ve siècle, composa sur la *Création* un poëme (*Hexaemeron*), qui fut retouché par S. Eugène au VIIe siècle. Cet ouvrage est dédié à Théodose le jeune. On lui attribue encore un poëme intitulé : *Satisfactio.*

Drep. ou *Drepan.* (DREPANIUS). Poëte gaulois, probablement du Ve siècle. Il composa des hymnes, des psaumes et des épîtres.

* *Enn.* (QUINTUS ENNIUS). Ennius, de Rudies en Calabre, de l'an 515 à 585 de Rome. Outre ses *Annales*, qui racontaient l'histoire de Rome en 18 chants, et un poëme en vers iambiques sur le premier Scipion, il avait écrit 28 tragédies, 5 comédies et une satire.

Ennod. (MAGNUS FELIX ENNODIUS). S. Ennode, évêque de Pavie, ami de Boèce (VIe siècle). Il a laissé des hymnes et des épigrammes.

* *Eucher.* (EUCHERIA). Euchérie, poétesse d'Aquitaine, dont nous n'avons que seize distiques. On pense qu'elle a vécu dans le Ve ou VIe siècle après J.-C.

Eugen. (EUGENIUS). Eugène le jeune, évêque de Tolède au milieu du VIIe siècle de notre ère, nous a laissé un recueil d'épigrammes.

Fann. Voy. *Rhem. Fann.*

* *Flor.* (JULIUS FLORUS ou FLORIDUS). Poëte contemporain d'Adrien. Voy. *Pervig. Ven.*

Fort. (VENANTIUS HONORIUS CLEMENTIANUS FORTUNATUS). Fortunat, poëte chrétien, né en 530, près de Trévise, évêque de Poitiers. Ses œuvres poétiques se composent d'une *Vie de saint Martin*, en quatre chants, et de onze livres de pièces détachées, auxquels il faut ajouter les fragments publiés en 1831, par M. Guérard dans le XIIe volume des *Notices et extraits des Mss. de la Bibliothèque royale de Paris.*

Fulg. (FABIUS FURIUS FULGENTIUS PLANCIADES). Philologue et mythographe d'une époque inconnue, mais qui ne peut être antérieur au Ve siècle de notre ère.

* *Fur.* ou *Furius.* (MARCUS FURIUS BIBACULUS). Poëte satirique de Crémone, qui vivait au VIIe siècle de Rome.

* *Gætul.* (CNEIUS LENTULUS GÆTULICUS). Épigrammatiste sous Tibère.

* *Gall.* (CAIUS CORNELIUS GALLUS). Poëte élégiaque, ami de Virgile. Quelques fragments, publiés récemment encore sous son nom (*Poet. Min.* II, p. 241, Lemaire) sont plus généralement regardés comme apocryphes. Personne ne lui attribue plus aujourd'hui les *Élégies* de Maximianus.

Germ. (CÆSAR GERMANICUS). Germanicus, fils adoptif de Tibère, mort l'an 19 de J.-C. On a de lui une traduction des *Phénomènes d'Aratus*, un fragment des *Prognostics*, et quelques épigrammes. Mais cette attribution laisse des doutes.

Grat. (GRATIUS FALISCUS). Poëte didactique du siècle d'Auguste, qui nous a laissé un poëme sur la Vénerie (*Cynegeticon*).

Hadrian. (P. ÆLIUS HADRIANUS). Hadrien, empereur. Des vers de sa composition nous ont été conservés par son biographe Spartien.

Helpid. (HELPIDIUS RUSTICUS). Médecin du roi Théodoric, mis à mort avec Boèce, a laissé un petit poëme : *De J. C. Beneficiis*, et une série de vingt-quatre tercets sur l'histoire de l'Ancien et du Nouveau Testament. Il vivait au commencement du VIe siècle.

* *Helv. Cinn.* (CAIUS HELVIUS CINNA). Poëte épique et épigrammatiste de la fin du VIIe siècle de Rome.

Hil. Arel. (HILARIUS ARELATENSIS). Hilaire, évêque d'Arles (Ve siècle). Voy. *Mar. Victorin.*

Hil. Pict. ou *Hilar.* (HILARIUS PICTAVIENSIS). S. Hilaire, évêque de Poitiers, auteur d'un petit poëme sur la *Genèse*, qu'on attribue aussi au précédent. La versification en est très-fautive. Il mourut vers l'an 370.

H. ou *Hor.* (QUINTUS HORATIUS FLACCUS). Horace, ami de Mécène et d'Auguste, né à Venuse en Apulie, poëte lyrique, satirique et didactique. (Ans de Rome 689-746).

* *Hosid.* (HOSIDIUS GETA). Poëte du IIIe siècle de notre ère.

* *Hostius.* Poëte épique du commencement du

VIIIe siècle de Rome. Il nous reste quelques vers de son poëme sur la *Guerre d'Istrie*.

Hygin. (CAIUS JULIUS HYGINUS). Affranchi d'Auguste, qui a écrit sur la Mythologie et l'Astronomie. Nous n'avons de ses œuvres qu'une compilation entremêlée de quelques vers.

* *J. Cæs.* (CAIUS JULIUS CÆSAR). Jules César, dictateur. Nous avons de lui une épigramme sur Térence.

Jul. Val. (JULIUS VALERIUS). Auteur d'une biographie d'Alexandre, publiée pour la première fois par Angelo Maï, et dans laquelle on trouve plusieurs tirades en vers. (Quatrième siècle après J.-C.)

J. ou *Juv.* (DECIUS JUNIUS JUVENALIS). Juvénal, poëte satirique sous Domitien et Trajan.

Juvc. (CAIUS VETTIUS AQUILINUS JUVENCUS). Prêtre espagnol, poëte chrétien, qui a laissé un poëme en quatre chants, *De Historia evangelica*, vivait au IVe siècle.

* *Labeo* (ATTIUS LABEO). Poëte antérieur à Virgile, qui avait traduit Homère.

* *Laber.* (DECIMUS LABERIUS). Chevalier romain, auteur de mimes, contemporain de Jules César.

Lact. (LUCIUS CÆCILIUS FIRMIANUS LACTANTIUS). Lactance, apologiste du Christianisme, au commencement du IVe siècle. On lui attribue un poëme *de Passione Domini*, un autre *de Phœnice*, et cent *Énigmes*.

* *Læv.* (LÆVIUS). Ancien poëte lyrique, contemporain de Cicéron, avait composé un livre intitulé: *Erotopægnion*, et probablement une traduction en vers hexamètres d'un poëme grec, *Cypriæ Iliados*. Il est souvent confondu avec Livius Andronicus et Nævius.

* *Licent.* (LICENTIUS). Poëte chrétien. S. Augustin nous a conservé une de ses épîtres. (Fin du IVe siècle après J.-C.)

* *Licin.* (PORCIUS LICINIUS). Épigrammatiste, à la fin du VIe siècle de Rome. Il ne faut pas le confondre avec Caius Licinius Calvus. Voy. *Calv.*

* *Lind.* (LINDINUS). Poëte d'une époque inconnue, dont il reste une pièce sur l'*Emploi de la vie*. (Lemaire, *Poet. Min.* II, p. 470.)

* *Liv. And.* (LIVIUS ANDRONICUS). Le plus ancien poëte latin, avait traduit du grec un grand nombre de tragédies et de comédies, et l'Odyssée d'Homère en vers saturniens. La représentation de sa première pièce eut lieu l'an 514 de Rome.

L. ou *Luc.* (MARCUS ANNÆUS LUCANUS). Lucain, né à Cordoue, auteur d'un poëme épique en dix chants ayant pour titre *Pharsalia*, et mis à mort par Néron.

* *Lucil.* (CAIUS LUCILIUS). Lucile, chevalier romain, avait composé trente livres de satires. (Ans de Rome 606-650.)

Lucilius Junior. Voy. *Corn. Sev.*

Lr. ou *Lucr.* (TITUS LUCRETIUS CARUS). Lucrèce, disciple d'Épicure, composa un poëme en six chants sur la *Nature des choses*, du temps de Sylla.

Luperc. (SULPICIUS LUPERCUS SERVASTUS). Grammairien et poëte vers le commencement du Ve siècle après J.-C., dont il nous reste une ode et une élégie.

* *Luscius* (C. LUSCIUS OCREA). Poëte comique, vers la fin de la République (*A. Gell.* XV, 24).

Luxor. (LUXORIUS). Poëte épigrammatiste africain, de la fin du VIe siècle après J.-C.

* *Macer* (ÆMILIUS MACER). Poëte didactique du siècle d'Auguste, qui a écrit sur l'Histoire Naturelle. Un de ses traités avait pour titre: *Ornithogonia;* il nous en reste quelques vers. On a reconnu qu'il n'est pas l'auteur d'un poëme très-défectueux, et de l'extrême décadence: *De Herbis* ou *De Virtutibus Herbarum*, que nous avons rejeté.

* *Mæcen.* (CAIUS CILNIUS MÆCENAS). Mécène protecteur des poëtes de la cour d'Auguste, et poëte lui-même. Quelques-uns de ses vers nous ont été conservés.

Mamert. (CLAUDIANUS ECDICIUS MAMERTUS). Mamert, frère de saint Mamert, l'évêque de Vienne, est vanté parmi les poëtes chrétiens du Ve siècle. On lui attribue avec vraisemblance les épigrammes chrétiennes publiées sous le nom de Claudien, et une épître à Jovin: *Contra poetas vanos*. Il faut probablement ajouter trois pièces mentionnées à l'article *Claudien*.

Man. ou *Manil.* (MARCUS MANILIUS). Poëte du siècle d'Auguste. Nous avons de lui un poëme en cinq chants intitulé: *Astronomicon*.

Marcel. (MARCELLUS EMPIRICUS). Médecin de Théodose le Grand. On a sous son nom une pièce de vers intitulée: *Carmen de Medicina*.

Mart. (MARCUS VALERIUS MARTIALIS). Martial, Espagnol, poëte épigrammatiste, protégé par Titus et Domitien.

Mar. Victorin. (FABIUS MARIUS VICTORINUS). Rhéteur africain, du IVe siècle, regardé plus généralement comme l'auteur du poëme des *Macchabées*, que d'autres attribuent à Hilaire d'Arles.

Matt. Voy. *Cn. Matt.*

Maxim. ou *Maximian.* (CORNELIUS MAXIMIANUS GALLUS ETRUSCUS). Poëte de la fin du Ve siècle après J.-C., dont les six mauvaises élégies ont été longtemps attribuées à Corn. Gallus.

* *Merob.* (FLAVIUS MEROBAUDES). Panégyriste du Ve siècle, dont il nous reste quelques fragments.

Modest. (HERENNIUS MODESTINUS). Jurisconsulte célèbre, professeur de droit et conseiller de l'empereur Alexandre Sévère. On a sous son nom une petite pièce anacréontique.

Næv. (CNEIUS NÆVIUS). Poëte épique, tragique et comique, né en Campanie, mourut l'an 550 de Rome. On cite le titre de 36 de ses pièces, et un poëme sur la *Première guerre Punique*, écrit en vers saturniens. On hésite entre Livius Andronicus, Nævius et Lævius pour l'attribution de quelques ouvrages.

Nemes. (MARCUS AURELIUS OLYMPIUS NEMESIANUS). Némésien, Africain, ami de l'empereur Numérien, vivait 283 ans après J.-C. On a de lui quatre églogues, un poëme intitulé *Cynegeticon*, et un fragment *de Aucupio*.

* *Nov.* (QUINTUS NOVIUS). Poëte comique, de la fin du VIIe siècle de Rome, auteur de 43 comédies, dont il nous reste les titres et des fragments.

Optat. Voy. *Pub. Optat.*

Orient. (ORIENTIUS). S. Orience, Espagnol, auteur d'une apologie du Christianisme, en vers élégiaques, ayant pour titre: *Commonitorium fidelium*, d'un petit poëme sur la *Trinité*, et d'un recueil incomplet de prières, en vers iambiques: *Orationes*. Il vivait au Ve siècle.

O. ou *Ov.* ou *Ovid.* (PUBLIUS OVIDIUS NASO). Ovide, poëte illustre du siècle d'Auguste. Outre son grand poëme des *Métamorphoses*, nous avons les *Fastes* en six livres, l'*Art d'aimer*, les *Amours*, le *Remède contre l'Amour*, l'*Art de se farder le visage*, les *Tristes*, les *Lettres écrites du Pont*, et vingt et une *Héroïdes* ou *Épîtres*. Les trois pièces: *Ibis*, *Halieuticon*, *De Nuce*, lui sont aussi généralement attribuées.

* *Pac.* ou *Pacuv.* (MARCUS PACUVIUS). Poëte de Brindes, qui illustra le théâtre dans les premières années du VIIe siècle de Rome. Nous avons les titres de 17 de ses tragédies et de deux comédies, avec de nombreuses citations de ces ouvrages.

Pallad. (PALLADIUS RUTILIUS TAURUS ÆMILIANUS). Agronome qui a laissé un ouvrage sur l'Agriculture, dont le quatorzième livre, *De Insitione* est en distiques. En outre, plusieurs fragments sous le nom de Palladius se trouvent réunis dans l'*An-*

thologie. Il vivait à la fin du IVe siècle après J.-C.

Paul. Nol. Voy. *P. Nol.*

Paul. Pell. Voy. *P. Pell.*

Paul. Petr. Voy. *P. Petr.*

Pedo. Voy. *Albinov.*

Pentad. (PENTADIUS). Épigrammatiste, dont plusieurs pièces sont rapportées dans l'*Anthologie*, vivait sous Constantin le Grand.

Pers. (AULUS PERSIUS FLACCUS). Perse, poëte satirique, de Volaterra, en Étrurie, écrivait sous les empereurs Claude et Néron.

Petr. ou *Petron.* (TITUS PETRONIUS ARBITER). Pétrone, Gaulois de Marseille, fut en faveur auprès de Néron. Son ouvrage, intitulé *Satiricon*, contient un grand nombre de tirades en vers, et entre autres un poëme assez étendu : *De Bello Civili* (la guerre entre César et Pompée). On lui attribue aussi des pièces détachées.

Ph. ou *Phæd.* (PHÆDRUS). Phèdre, fabuliste, originaire de Thrace, et affranchi d'Auguste. Ses cinq livres de *Fables* ont été récemment augmentés d'un Supplément, dont il est peu probable qu'il soit l'auteur.

Phoc. ou *Phocas* (PHOCAS). Grammairien latin de Constantinople, dont on a quelques épigrammes et un fragment en vers de la Vie de Virgile. Il vivait dans le VIe siècle après J.-C.

Pl. ou *Plaut.* (MARCUS ACCIUS PLAUTUS). Plaute, très-célèbre poëte comique, né à Sarsine, en Ombrie, vivait dans le VIe siècle de Rome, et mourut en 570. Outre les 21 comédies de cet auteur, que nous possédons à peu près en entier, on cite les titres et des fragments de 31 autres.

Plin. j. (C. PLINIUS CÆCILIUS SECUNDUS). Pline le jeune, préteur sous Trajan. Il cite dans ses lettres deux de ses essais poétiques, et quelques vers d'auteurs contemporains.

P. Nol. ou *Paul. Nol.* (MEROPIUS PONTIUS ANICIUS PAULINUS). Saint Paulin, Aquitain de naissance, évêque de Nole, vivait à la fin du IVe siècle et au commencement du Ve après J.-C. Des 38 poëmes qui nous restent de lui, 15 sont consacrés à la louange de saint Félix. Les autres sont des épîtres, des paraphrases de psaumes, un panégyrique de S. Jean-Baptiste, etc. Il faut ajouter à ce recueil quelques vers répandus dans ses lettres en prose, et les fragments édités par Angelo Maï.

P. Pell. (PAULINUS PELLÆUS). Paulin de Pella, gendre d'Ausone, poëte chrétien du milieu du Ve siècle, auteur d'un poëme intitulé : *Eucharisticon.*

P. Petr. (BENEDICTUS PAULINUS PETROCORIENSIS). Paulin de Périgueux, auteur d'une traduction en vers de la Vie de saint Martin, écrite en prose par Sulpice Sévère. (Après l'an 450 de notre ère.)

* *Pomp.* ou *Pompon.* (LUCIUS POMPONIUS). Poëte de Bologne, auteur de comédies atellanes, à la fin du VIIe siècle de Rome. — Un autre *Pomponius* (PUBLIUS SECUNDUS), dont nous avons aussi quelques fragments, illustra la scène tragique sous Trajan.

Prisc. (PRISCIANUS CÆSARIENSIS). Savant grammairien du VIe siècle après J.-C., dont il nous reste une traduction en vers hexamètres de Denys le Périégète, et diverses petites pièces. Des Arguments pour chacune des comédies de Plaute portent son nom ; on lui attribue aussi quelquefois le poëme de Rhemnius Fannius.

Pp. ou *Prop.* (SEXTUS AURELIUS PROPERTIUS). Properce, poëte élégiaque du siècle d'Auguste.

Prob. (MARCUS VALERIUS PROBUS). Grammairien, de Béryte, vivait au siècle d'Auguste. Un de ses traités commence par une Préface en vers.

Prosp. (PROSPER TIRO). Saint Prosper, d'Aquitaine, poëte chrétien dont nous avons un poëme contre les Ennemis de la Grâce (*De Ingratis*), un autre sur la *Providence de Dieu*, et un recueil d'épigrammes, ou sentences morales, tirées de la doctrine de saint Augustin. Il vivait dans le Ve siècle après J.-C.

Prud. (MARCUS AURELIUS CLEMENS PRUDENTIUS). Saint Prudence, né en 348 à Calahorra, dans la Tarraconaise, le prince des poëtes chrétiens. Nous avons de lui des recueils d'hymnes et divers poëmes de controverse : *Psychomachia*, *Cathemerinon*, *Peri Stephanon*, *Apotheosis*, *Hamartigenia*, *Adversus Symmachum* (en deux livres). Pour l'*Enchiridion*, voy. *Amœnus.*

Pub. Optat. (PUBLIUS OPTATIANUS PORPHYRIUS). Rhéteur et poëte de la cour de Constantin, a laissé des pièces de vers disposés de manière à représenter certains objets.

* *P. Syr.* (PUBLIUS SYRUS). Mimographe de la fin du VIIe siècle de Rome. Nous avons un recueil de sentences en vers iambiques extraites de ses pièces et quelques fragments.

* *Q. Catul.* (QUINTUS LUTATIUS CATULUS). Poëte contemporain de Cicéron, dont il ne nous reste que deux épigrammes.

* *Rabir.* (CAIUS RABIRIUS). Poëte épique, connu seulement par quelques vers, et dont l'on croit avoir retrouvé un fragment sur les papyrus d'Herculanum. Il vivait à la fin du VIIe siècle de Rome.

Repos. (REPOSIANUS). Poëte de la décadence, dont nous avons un épithalame sous le titre de : *Concubitus Martis et Veneris.*

Rhem. Fann. ou *Rhem.* (QUINTUS RHEMNIUS FANNIUS PALÆMON). Grammairien sous Néron, dont le nom se trouve en tête d'un poëme sur les *Poids et Mesures*, attribué aussi à Priscien.

Ruf. Apron. Voy. *Apron.*

Rufin. (RUFINUS). Rufin, d'Antioche, grammairien et poëte de la fin du Ve siècle après J.-C., dont il nous reste quelques pièces légères et un traité sur les *Mètres comiques.*

Rust. Help. Voy. *Helpid.*

Rutil. (CLAUDIUS RUTILIUS NUMATIANUS). Gaulois du commencement du Ve siècle de notre ère, auteur d'un *Itinéraire* dont il manque une partie.

* *Sal. Bass.* (SALEIUS BASSUS). Poëte héroïque sous Néron et Vespasien. Voy. ci-après, *Ad Pis.*

Sam. Voy. *Ser. Sam.*

* *Santra.* Auteur de poésies morales. Il vivait sous les premiers empereurs.

Sedul. (CÆLIUS SEDULIUS). Sédule, prêtre chrétien du Ve siècle après J.-C., qu'on croit d'origine irlandaise, auteur d'un poëme en cinq chants, intitulé : *Carmen paschale*, et de quelques hymnes.

Sen. (LUCIUS ANNÆUS SENECA). Senèque le Tragique. Il nous est parvenu, sous ce nom, un recueil de dix tragédies, que certains critiques attribuent à Sénèque le Philosophe.

Sen. phil. (LUCIUS ANNÆUS SENECA). Sénèque, littérateur et philosophe, sous Claude et Néron. Il ne nous reste de ses compositions poétiques que quelques vers disséminés dans ses différents traités, et une satire Varronienne sur l'Apothéose de Claude, intitulée : *Apocolocynthosis*, ou la Métamorphose en potiron. C'est une question de savoir s'il est l'auteur des tragédies.

* *Sept. Ser.* ou *Seren.* (AULUS SEPTIMIUS SERENUS FALISCUS). Poëte pastoral et lyrique sous Vespasien et Titus, dont les grammairiens citent des fragments. Voy. *Moret.*

Ser. Sam. (QUINTUS SERENUS SAMMONICUS). Médecin de Septime Sévère, au IIIe siècle après J.-C., auteur d'un poëme sur les maladies, avec des recettes pour les guérir.

Sev. Sanct. (SEVERUS SANCTUS). Poëte bucolique chrétien, de Bordeaux, vivait au commencement du Ve siècle, auteur d'une églogue sur une épizootie

Sid. ou *Sidon.* (Caius Sollius Sidonius Apollinaris). Sidoine Apollinaire, Gaulois, évêque de Clermont, a laissé des épitres mélangées de vers, et des Panégyriques écrits en différents mètres. Il vivait au milieu du Ve siècle après J.-C.

Sil. (Caius Silius Italicus). Personnage consulaire, auteur d'un poëme épique en dix-sept livres, sur la seconde Guerre punique. Il vécut sous Néron, Vitellius et Vespasien.

* *Sisebut.* (Flavius Sisebutus). Sisebut, roi des Visigoths d'Espagne, prosateur et poëte, cité par les lexicographes pour certains mots évidemment empruntés à l'antiquité latine. (Ans 612-621 de J.-C.)

* *Solin.* (Caius Julius Solinus). Géographe, que l'on suppose avoir vécu vers l'an 250 après J.-C. Nous avons de lui un fragment poétique sur la *Pêche.*

St. ou *Stat.* (Publius Papinius Statius). Stace, de Naples, poëte épique sous Domitien. Il a laissé cinq livres de *Silves,* la *Thébaïde,* épopée en douze chants, et deux chants d'une *Achilléide,* que la mort l'empêcha d'achever.

Suecius. Voy. *Suev.*

Suet. (Caius Suetonius Tranquillus). Suétone, biographe, auteur d'un poëme sur les Rois barbares, dont Ausone nous a conservé un fragment, et qu'on attribue à tort à saint Paulin de Nole. Il vivait un siècle environ après J.-C.

* *Suev.* (Suevius, Suecius et Sutrius). Divers fragments nous sont parvenus sous ces différents noms. On ignore quand ces poëtes ont vécu et la nature de leurs ouvrages.

* *Sulpitia.* Poétesse sous Domitien, dont il nous est parvenu une satire.

Sulpit. (Caius Sulpitius Apollinaris). Professeur de grammaire sous les Antonins, auteur d'Arguments pour Térence et Lucain, et de quelques épigrammes.

Sutrius. Voy. *Suev.*

Symm. (Quintus Aurelius Symmachus Avianus). Symmaque, préfet de Rome, l'an 384, le dernier des grands orateurs qui aient illustré l'éloquence latine. Quelques épigrammes se trouvent dans ses Lettres.

Sympos. (Cælius Firmianus Symposius). Poëte du IVe siècle, dont il nous reste deux pièces, sur la *Fortune* et sur l'*Envie,* et des énigmes.

Syr. Voy. *P. Syr.*

T. Maur. (Terentianus Maurus). Poëte didactique, auteur de trois traités en vers sur les *Syllabes,* les *Pieds* et les *Mètres.* Il vivait au IIe siècle de notre ère.

Ter. (Publius Terentius). Térence, originaire de Carthage, le plus élégant des Comiques latins. Il nous reste de lui six comédies, imitées de Ménandre. (Ans de Rome 562-595.)

Tert. (Quintus Septimius Florens Tertullianus). Tertullien, le plus éloquent des écrivains ecclésiastiques latins, naquit à Carthage vers le milieu du deuxième siècle après J.-C., et mourut en 245. On lui attribue divers poëmes, dont il est peu probable qu'il soit l'auteur : *de Judicio Domini, de Jona et Ninive, Genesis, de Sodoma, Ad Senatorem apostatam.* Un poëme plus long, *Adversus Marcionem,* versifié sur les cinq livres écrits en prose par Tertullien, mais qui atteste, par une grossière ignorance des règles de la versification, une époque bien postérieure, n'a plus été cité dans cette nouvelle édition.

Theodulph. (Theodulphus). Italien, qui devint évêque d'Orléans, prosateur et poëte, qui fut, de 788 à 821, l'un des plus illustres professeurs de l'école palatine de Charlemagne. Il est cité pour quelques noms propres.

Theodul. (Theodulus). Théodule, poëte de Constantinople. Il vivait au Ve siècle après J.-C. Il fut emmené par son père Nilus dans les déserts de l'Egypte. Il est auteur d'un poëme intitulé : *Alathia et Pseusthis.* Certains critiques attribuent ce poëme à un autre Théodule, plus moderne.

* *Tiberian.* (Tiberianus). Poëte d'une époque inconnue, cité par Fulgence et Isidore de Séville. Un fragment nouveau, de 32 vers, a été donné par M. Jules Quicherat dans la *Bibliothèque de l'École des Chartes,* t. IV, p. 209, année 1843.

Tib. ou *Tibul.* (Albius Tibullus). Tibulle, poëte élégiaque du siècle d'Auguste.

* *Titin.* (Vettius Titinius). Poëte comique du VIIe siècle de Rome, auteur de pièces dont les sujets étaient romains. Nous avons les titres et des fragments de seize d'entre elles.

* *Trabea.* (Quintus Trabea). Poëte comique du VIIe siècle de Rome.

* *Turnus.* Poëte satirique sous Néron. Depuis que la fraude de Balzac a été découverte, il ne nous reste de Turnus que deux vers, dont l'un est si altéré qu'il n'a pu être rétabli.

* *Turpil.* (Sextus Turpilius). Poëte comique, vivait dans la première moitié du VIIe siècle de Rome. Il nous reste des fragments de 14 de ses pièces.

Val. Cat. (Valerius Cato). Grammairien et poëte satirique, a vécu vers l'an 690 de Rome. Nous avons de lui un poëme d'imprécations contre un certain Battarus, intitulé : *Diræ.*

Val. Ædit. Voy. *Ædit.*

V. Fl. ou *Val. Fl.* (Caius Valerius Flaccus Setinus Balbus). Auteur d'un poëme épique qui paraît imité des Argonautiques d'Apollonius, et dont nous n'avons que les sept premiers livres et une partie du huitième. Il écrivait sous Vespasien.

* *Val. Soran.* (Quintus Valerius Soranus). Poëte contemporain de Cicéron, avait écrit sur la Nature.

* *Valg.* (Titus Valgius Rufus). Poëte épique et élégiaque du siècle d'Auguste.

* *Varius* (Lucius Varius Rufus). Poëte épique et tragique du siècle d'Auguste, admiré par Horace et Virgile, et dont les œuvres sont complétement perdues, à l'exception de quelques vers.

* *Varr.* (Marcus Terentius Varro). Varron, bibliothécaire d'Auguste, savant historien, grammairien, agronome et poëte. Il est le premier qui ait employé la satire en prose mêlée de vers : son recueil avait le titre de *Satires Ménippées.* Sa longue carrière remplit presque un siècle, de l'an 638 à l'an 727 de Rome.

* *Varr. Atac.* (Publius Terentius Varro Atacinus). Varron, de l'Atax, dans la Narbonaise, vécut sous César et Auguste. Il avait écrit une géographie intitulée : *Chorographia,* et deux poëmes épiques : *Argonautica* et *Bellum Sequanicum.*

Venant. Voy. *Fort.*

Vespa. Il nous est parvenu une pièce intitulée : *Judicium Coci et Pistoris judice Vulcano,* sous le nom de ce poëte, que l'on croit appartenir au Ve ou au VIe siècle de notre ère. (Voy. Lemaire, *Poet. Minor.,* t. I, p. 588.)

Victor (Claudius Marius Victor). Rhéteur et poëte chrétien de Marseille, florissait dans la première moitié du Ve siècle de notre ère. Nous avons de lui un poëme sur la *Genèse* en trois livres, et une épître sur la corruption de son temps. Une pièce *Ad Salmonem* lui est aussi attribuée. Quelques-uns l'appellent *Victorinus.*

Victorin. Voy. *Victor* et *Mar. Victorin.*

V. ou *Virg.* (Publius Virgilius Maro). Virgile, du village d'Andes près Mantoue, le plus grand poëte de la littérature latine, né l'an de Rome 684, mort en 735. Il employa vingt ans à la publication successive des *Bucoliques* et des *Géorgiques,* ainsi

qu'à la composition de l'*Enéide*, poëme en douze livres, auquel il n'eut pas le temps de mettre la dernière main. Outre ces trois grands ouvrages, qui ont établi sa gloire, on lui attribue, mais avec peu de vraisemblance, diverses pièces légères qu'on rapporte à sa jeunesse. Voy. le Supplément.

Voman. (VOMANUS). Poëte scolastique d'une époque incertaine, l'un de ceux qui ont compos les Arguments en vers de Virgile, et auteur d'une petite pièce fugitive à la Louange d'un jardin.

* *Volc.* ou *Volcat. Sedig.* (CAIUS VOLCATIUS SEDIGITUS). Poëte dont il nous reste une épigramme citée par Aulu-Gelle, dans laquelle il classe les Comiques latins. Il est antérieur à Pline l'ancien.

SUPPLÉMENT.

OUVRAGES DONT LES AUTEURS SONT INCONNUS OU INCERTAINS.

Ad Liv. (CARMEN AD LIVIAM). Élégie attribuée à Pedo Albinovanus et à Ovide.

Ad Messal. (CARMEN AD MESSALAM). Poëme attribué par quelques-uns à Virgile.

Ad Pis. (CARMEN AD CALPURNIUM PISONEM). Poëme attribué à Lucain et à Saleius Bassus.

Ætna. Voy. *Corn. Sev.*

Auct. Phil. (AUCTOR PHILOMELÆ). Petit poëme sur le chant des oiseaux, d'un auteur de la décadence. (Lemaire, *Poet. Min.*, t. VII, p. 279.)

Bapt. Bæb. (BAPTISMA BÆBIANI). Chant chrétien sur la conversion d'un patricien du Ve siècle.

Catal. Virg. (CATALECTA VIRGILII). Recueil de 14 pièces attribuées à Virgile.

Ciris. Petit poëme faussement attribué à Virgile.

Copa. Petit poëme mis à la suite des œuvres de Virgile, et attribué par quelques-uns à Septimius Serenus.

Culex. Virgile avait, dans sa jeunesse, composé un poëme de ce nom; mais c'est lui faire injure que de lui attribuer celui qui existe.

Epithal. Ausp. et Ael. (EPITHALAMIUM AUSPICII ET AELLÆ). Pièce portant le nom d'un certain Patricius, qui paraît appartenir au Ve siècle après J.-C. (Lemaire, *Poet. Min.* III, p. 386.)

Epithal. Laur. (EPITHALAMIUM LAURENTII ET MARIÆ). Epithalame composé par un poëte du Ve siècle après J.-C. (Lemaire, *Poet. Min.* III, p. 396.)

Epit. Iliad. (EPITOME ILIADOS). Abrégé de l'Iliade en hexamètres. Italicus, l'auteur de cette pièce, désigné qqf. sous le nom de Pseudo-Pindarus, ne peut pas être postérieur au IVe siècle de notre ère. (Lemaire, *Poet. Min.* III, p. 515.) Voy. l'édition de M. F. Plessis, Paris, 1885.

Halieut. (HALIEUTICON OVIDII). Fragment que l'on croit appartenir au poëme d'Ovide sur la Pêche.

Ibis. Petit poëme satirique, qui semble ajouté avec raison aux œuvres d'Ovide.

In Obit. Mæcen. (IN OBITUM MÆCENATIS). Élégie sur la mort de Mécène, dont on pense que Pedo Albinovanus est l'auteur.

Inscr. (INSCRIPTIO). Inscriptions recueillies soit sur les monuments publics, soit sur les tombeaux et dans les catacombes, soit dans les auteurs anciens.

Laud. Dom. (DE LAUDIBUS DOMINI). Petite pièce chrétienne, d'une bonne époque. L'auteur était d'Autun. (*Collect. Pisaur*, t. VI, p. 249.)

Laud. Herc. (DE LAUDIBUS HERCULIS). Petit poëme attribué à Némésien et à Claudien.

Laud. Philom. (DE LAUDE PHILOMELÆ). Petite pièce anonyme, qu'on trouve dans les *Poet. Min.* de Lemaire, t. VII, p. 289, et que Wernsdorf attribue à un certain Julius Speratus.

Moret. (MORETUM). Poëme attribué à Virgile et à Septimius Serenus.

Nuc. (DE NUCE). Élégie en distiques, qui porte, avec quelques probabilités, le nom d'Ovide.

Pervig. Ven. (PERVIGILIUM VENERIS). Hymne à Vénus, attribuée par quelques-uns à Julius Florus.

Phœnix. Poëme sur le Phénix, attribué à Claudien, mais plus probablement à Lactance.

Poet. Un poëte anonyme cité par un auteur.

Priap. (PRIAPEA). Recueil d'inscriptions pour la statue de Priape. (*Anthol.* t. II, p. 478 et suiv.)

Pseudo. Ce mot, précédant le nom d'un auteur, indique que l'exemple lui est faussement attribué.

Querol. (QUEROLUS). Comédie anonyme, du IVe siècle de notre ère.

Spicil. Solesm. (SPICILEGIUM SOLESMENSE).... Curante domno J. B. Pitra. 1852-1858.

Vet. Carm. (VETUS CARMEN).

Vet. Poet Un vieux poëte, antérieur à Auguste.

DÉSINENCES DES DÉCLINAISONS.

SINGULIER.

CAS.	1re DÉCLINAISON.	2e DÉCLINAISON.	3e DÉCLINAISON.	4e DÉCLINAISON.	5e DÉCLINAISON.
NOMINATIF.	ă ē ās ēs	ŭs, *qqf.* ŏs ĭŭs ĕr eūs *n.* ŭm ŏn		ŭs *n.* ŭ	ĭēs ēs
VOCATIF.	ă ē ā (*de* as) *qqf.* ă (*de* es)	ĕ ī ĕr eū	(*Comme au nomin.*) *qqf.* ĭ ē	*Idem.*	*Idem.*
GÉNITIF	æ ēs *arch.* āī *ou* ās	ī ĕī, eī *ou* ĕōs	ĭs ŏs	ūs *n.* ū	ĭēī ĕī *arch.* ē
DATIF.	æ	ō ĕō *ou* eō	ī	ŭī *ou* ū *n.* ū	*Idem*
ACCUSATIF.	ăm ēn ān, *qqf.* ăn	ŭm ĕŭm ĕă *m n.* ŏn	ĕm ĭm ĭn ă	ŭm *n.* ŭ	ĕm
ABLATIF.	ā ē	ō ĕō *ou* eō	ĕ ī	ū	ē

PLURIEL.

CAS.	1re DÉCLINAISON.	2e DÉCLINAISON.	3e DÉCLINAISON.	4e DÉCLINAISON.	5e DÉCLINAISON.
NOM. et VOC.	æ	ī *n.* ă	*m. f.* ēs (*mots grecs*) ĕs *n.* ă	*m. f.* ūs *n.* ŭă	ēs
GÉNITIF.	ārŭm	ōrŭm	ŭm	ŭŭm	ērŭm
DAT. et ABL.	īs *qqf.* ābŭs	īs	ĭbŭs *qqf.* sĭ, sĭn	ĭbŭs ŭbŭs	ēbŭs
ACCUSATIF.	ās	ōs *n.* ă	*m. f.* ēs ăs *n.* ă	*m. f.* ūs *n.* ŭă	ēs

NOTA. Ce Tableau doit être lu de haut en bas, pour présenter l'ensemble d'une Déclinaison.

PRONOMS.

	1re PERSONNE. SING.	PLUR.	2e PERSONNE. SING.	PLUR.	3e PERSONNE. SING. et PLUR.
Nom. et Voc	Ĕgŏ,	Nōs.	Tū,	Vōs.	
Gén.	Mĕī,	Nōstrūm, Nōstrī.	Tŭī,	Vēstrūm, Vēstrī.	Sŭī.
Dat.	Mĭhĭ,	Nōbīs.	Tĭbĭ,	Vōbīs.	Sĭbĭ.
Acc.	Mē,	Nōs.	Tē,	Vōs.	Sē.
Abl.	Mē,	Nōbīs.	Tē,	Vōbīs.	Sē.

ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS.

SINGULIER.

Nom.	Ĭs, ĕă, ĭd.	Hĭc, hæc, hōc.	Īllĕ, īllă, īllŭd.
Gén.	Ējŭs.	Hūjŭs.	Īllĭŭs *ou* īllīŭs.
Dat.	Ĕī.	Huīc.	Īllī.
Acc.	Ĕŭm, ĕăm, ĭd.	Hūnc, hānc, hōc.	Īllŭm, īllăm, īllŭd.
Abl.	Ĕō, ĕā, ĕō.	Hōc, hāc, hōc.	Īllō, īllā, īllō.

PLURIEL.

Nom.	Ĕī *ou* ĭī, ĕæ, ĕă.	Hī, hæ, hæc.	Īllī, īllæ, īllă.
Gén.	Ĕōrŭm, ĕārŭm, ĕōrŭm.	Hōrŭm, hārŭm, hōrŭm.	Īllōrŭm, īllārŭm, īllōrŭm.
Dat.	Ĕīs *ou* ĭīs.	Hīs.	Īllīs.
Acc.	Ĕōs, ĕās, ĕă.	Hōs, hās, hæc.	Īllōs, īllās, īllă.
Abl.	Ĕīs *ou* ĭīs.	Hīs.	Īllīs.

Sur *Ille* on déclinera *Ipse, Unus, Ullus, Nullus, Solus, Totus, Uter, Alter, Alius.* Le génitif de *Alter* est Altерĭus, quelquefois Altеrīus; celui de *Alius* est Alīus.

ADJECTIF *IDEM*. — ADJECTIF CONJONCTIF.

SINGULIER.

	ADJECTIF *IDEM*	ADJECTIF CONJONCTIF
Nom	Īdĕm, ĕădĕm, ĭdĕm.	Quī, quæ, quŏd *et* quĭd.
Gén.	Ējūsdĕm.	Cūjŭs
Dat.	Ĕīdĕm *ou* eīdĕm.	Cuī, *qqf.* Cŭī.
Acc.	Ĕūmdĕm, ĕāmdĕm, ĭdĕm.	Quĕm, quăm, quŏd *et* quĭd.
Abl.	Ĕōdĕm, ĕādĕm, ĕōdĕm, *ou* Eōdĕm, eādĕm, eōdĕm.	

PLURIEL.

Nom.	Ĕīdĕm, ĭīdĕm *ou* īdĕm, ĕædĕm, ĕădĕm.	Quī, quæ, quæ.
Gén.	Ĕōrūmdĕm, ĕārūmdĕm, etc.	Quōrŭm, quārŭm, quōrŭm.
Dat.	Ĕīsdĕm, ĭīsdĕm *ou* īsdĕm	Quĭbŭs, queīs *ou* quīs
Acc.	Ĕōsdĕm, ĕāsdĕm, ĕădĕm.	Quōs, quās, quæ.
Abl.	Ĕīsdĕm, ĭīsdĕm *ou* īsdĕm.	Quĭbŭs, queīs *ou* quīs.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF

SUM.

INDICATIF.

Présent. Sŭm, ĕs, ĕst; sŭmŭs, ĕstĭs, sŭnt.
Imparfait. Ĕrăm, ĕrās, ĕrăt; ĕrāmŭs, ĕrātĭs, ĕrănt.
Parfait. Fŭī, fŭīstī, fŭĭt; fŭĭmŭs, fŭīstĭs, fŭērŭnt *ou* fŭērĕ.
Pl.-q.-Parf. Fŭĕrăm, ĕrās, ĕrăt; ĕrāmŭs, ĕrātĭs, ĕrănt.
Futur. Ĕrō, ĕrĭs, ĕrĭt; ĕrĭmŭs, ĕrĭtĭs, ĕrŭnt.
Fut. passé. Fŭĕrŏ, fŭĕrĭs, fŭĕrĭt; fŭĕrĭmŭs, fŭĕrĭtĭs, fŭĕrĭnt.

IMPÉRATIF.

Présent. Ĕs : ĕstĕ.
Futur. Ĕstŏ : ĕstōtĕ, sŭntŏ.

SUBJONCTIF.

Présent. Sĭm, sīs, sĭt; sīmŭs, sītĭs, sĭnt.
Imparfait. Ĕssĕm, ĕssēs, ĕssĕt; ĕssēmŭs, ĕssētĭs, ĕssĕnt, *ou* Fŏrĕm, fŏrēs, fŏrĕt, fŏrĕnt.
Parfait. Fŭĕrĭm, ĕrĭs *ou* ĕrīs, ĕrĭt; ĕrĭmŭs, ĕrĭtĭs, ĕrĭnt.
Pl.-q.-parf. Fŭīssĕm, ēs, ĕt; ēmŭs, ētĭs, ĕnt.

INFINITIF.

Présent. Ĕssĕ. — *Parf.* Fŭīssĕ. — *Fut.* Fŭtūrŭm *ou* Fŏrĕ

PARTICIPE.

Futur. Fŭtūrŭs, ă, ŭm.

Le composés de *Sum*, comme *Absum, Adsum, Intersum, Supersum, Possum*, et même *Præsum*, abrégent la voyelle ou la syllabe placée devant ce verbe dans tous les cas où il commence par une voyelle : Ăbest, Ădesto, Intĕrerit, Pŏtes, Præest.

Le seul verbe *Prosum* conserve à tous ses temps la première syllabe longue, en insérant un *d* toutes les fois que le primitif commence par une voyelle : Prōdest, Prōdesse.

DÉSINENCES DES VERBES.

VOIX ACTIVE.

INDICATIF.

Présent. 1re *conj.* ō, ās, ăt ; āmŭs, ātĭs, ānt.
2e ĕō, ēs, ĕt ; ēmŭs, ētĭs, ēnt.
3e ō / ĭō, ĭs, ĭt ; ĭmŭs, ĭtĭs, ūnt.
4e ĭō, īs, ĭt ; īmŭs, ītĭs, ĭūnt.

Imparfait. 1re *conj.* ābăm, ābās, ābăt ; ābāmŭs, ābātĭs, ābānt.
2e ēbăm, ēbās, ēbăt ; ēbāmŭs, ēbātĭs, ēbānt.
3e ēbăm, ēbās, ēbăt, etc. ; ĭēbăm, ĭēbās, etc
4e ĭēbăm, ĭēbās, ĭēbăt ; ĭēbāmŭs, ĭēbātĭs, ĭēbānt.
sync. ībăm, ībās, etc.

Parfait 1re *conj.* āvī, āvīstī, āvĭt ; āvĭmŭs, āvīstĭs, āvērūnt *ou* āvērĕ, *sync.* ārūnt.
2e ēvī, ēvīstī, ēvĭt ; ēvĭmŭs, ēvīstĭs, ēvērūnt *ou* ēvērĕ, *sync.* ērūnt.
ŭī, ŭīstī, etc.
3e ī, īstī, ĭt ; ĭmŭs, īstĭs, ērūnt *ou* ērĕ, *qqf.* ĕrūnt.
4e īvī, īvīstī, īvĭt ; īvĭmŭs, īvīstĭs, īvērūnt *ou* īvērĕ.
sync. ĭī, ĭīstī, ĭĭt ; ĭĭmŭs, ĭīstĭs, ĭērūnt *ou* ĭērĕ.
synér. ī, īstī, ĭt ; īmŭs, īstĭs.

Pl.-q.-parf. 1re *conj.* āvĕrăm, āvĕrās, āvĕrăt ; āvĕrāmŭs, āvĕrātĭs, āvĕrānt.
sync. ārăm, ārās, ārăt ; ārānt.
2e ēvĕrăm, ēvĕrās, ēvĕrăt ; ēvĕrāmŭs, ēvĕrātĭs, ēvĕrānt.
3e ĕrăm, ĕrās, ĕrăt ; ĕrāmŭs, ĕrātĭs, ĕrānt ; *ou* ĭĕrăm, ĭĕrās.
4e īvĕrăm, īvĕrās, īvĕrăt ; īvĕrāmŭs, īvĕrātĭs, īvĕrānt.
sync ĭĕrăm, ĭĕrās, ĭĕrăt, etc.

Futur 1re *conj.* ābō, ābĭs, ābĭt ; ābĭmŭs, ābĭtĭs, ābūnt.
2e ēbō, ēbĭs, ēbĭt ; ēbĭmŭs, ēbĭtĭs, ēbūnt.
3e ăm, ēs, ĕt ; ēmŭs, ētĭs, ēnt ; *ou* ĭăm, ĭēs, etc.
4e ĭăm, ĭēs, ĭĕt ; ĭēmŭs, ĭētĭs, ĭēnt.
arch. ībō, ībĭs, ībĭt ; ībĭmŭs, ībĭtĭs, ībūnt.

Fut. passé. 1re *conj.* āvĕrō, āvĕrĭs, āvĕrĭt ; āvĕrĭmŭs, āvĕrĭtĭs, āvĕrĭnt.
sync. ārō, ārĭs, ārĭt ; ārĭnt.
2e ēvĕrō, ēvĕrĭs, ēvĕrĭt ; ēvĕrĭmŭs, ēvĕrĭtĭs, ēvĕrĭnt.
sync. ērō, ērĭs, ērĭt ; ērĭnt.
3e ĕrō, ĕrĭs, ĕrĭt ; ĕrĭmŭs, ĕrĭtĭs, ĕrĭnt.
4e īvĕrō, īvĕrĭs, īvĕrĭt ; īvĕrĭmŭs, īvĕrĭtĭs, īvĕrĭnt.
sync. ĭĕrō, ĭĕrĭs, ĭĕrĭt, etc.

IMPÉRATIF

Présent. 1re *conj.* ā ; ātĕ.
2e ē ; ētĕ.
3e ĕ ; ĭtĕ.
4e ī ; ītĕ.

Futur. 1re *conj* ātō ; ātōtĕ, āntō.
2e ētō ; ētōtĕ, ēntō.
3e ĭtō ; ĭtōtĕ, ūntō *ou* ĭūntō.
4e ītō ; ītōtĕ, ĭūntō.

SUBJONCTIF.

Présent. 1re *conj.* ĕm, ēs, ĕt ; ēmŭs, ētĭs, ēnt.
2e ĕăm, ĕās, ĕăt ; ĕāmŭs, ĕātĭs, ĕānt.
3e ăm, ās, ăt ; āmŭs, ātĭs, ānt ; *ou* ĭăm, ĭās, etc.
4e ĭăm, ĭās, ĭăt ; ĭāmŭs, ĭātĭs, ĭānt.

Imparfait. 1re *conj* ārĕm, ārēs, ārĕt ; ārēmŭs, ārētĭs, ārēnt.
2e ērĕm, ērēs, ērĕt ; ērēmŭs, ērētĭs, ērēnt.
3e ĕrĕm, ĕrēs, ĕrĕt ; ĕrēmŭs, ĕrētĭs, ĕrēnt.
4e īrĕm, īrēs, īrĕt ; īrēmŭs, īrētĭs, īrēnt.

Parfait. (Comme le futur passé.)
1re *conj.* āvĕrĭm, āvĕrĭs,
sync. ārĭm, etc.
2e ēvĕrĭm, ēvĕrĭs,
3e ĕrĭm, ĕrĭs,
4e īvĕrĭm, īvĕrĭs,
sync. ĭĕrĭm, ĭĕrĭs,

Ancien prés. ou parf. 1re *conj.* āssĭm, āssĭs, āssĭt ; āssĭmŭs, āssĭtĭs, āssĭnt.

Pl.-q.-parf. 1re *conj.* āvīssĕm, āvīssēs, āvīssĕt ; āvīssēmŭs, āvīssētĭs, āvīssēnt.
sync. āssĕm, āssēs, etc.
2e ēvīssĕm, ēvīssēs, ēvīssĕt ; ēvīssēmŭs, ēvīssētĭs, ēvīssēnt.
3e īssĕm, īssēs, īssĕt ; īssēmŭs, īssētĭs, īssēnt.
4e īvīssĕm, īvīssēs, īvīssĕt ; īvīssēmŭs, īvīssētĭs, īvīssēnt.
sync. ĭīssĕm, ĭīssēs, etc.
synér. īssĕm, īssēs, etc.

INFINITIF.

Présent. 1re *conj.* ārĕ.
2e ērĕ.
3e ĕrĕ
4e īrĕ.

Parfait. 1re *conj.* āvīssĕ, *sync.* āssĕ.
2e ēvīssĕ, *sync.* ēssĕ.
3e īssĕ.
4e īvīssĕ, *sync.* īīssĕ, *synér.* īssĕ.

Ancien fut. 1re *conj.* āssĕrĕ.

GÉRONDIF.

1re *conj.* āndĭ, āndŏ, āndŭm.
2e *et* 3e ēndī, ēndŏ, ēndŭm.
4e ĭēndī, ĭēndŏ, ĭēndŭm.
arch. ĭūndī, etc.

PARTICIPES.

Présent. 1re *conj.* āns, āntĭs.
2e ēns, ēntĭs.
3e ēns *ou* ĭēns, ēntĭs.
4e ĭēns, ĭēntis.

Futur. 1re *conj.* ātūrŭs.
2e ētūrŭs.
3e tūrŭs.
4e ītūrŭs.

SUPIN.

1re *conj.* ātŭm.
2e ētŭm.
3e tŭm.
4e ītŭm.

VOIX PASSIVE.

INDICATIF.

Présent. 1re *conj.* ŏr, ārĭs *ou* ārĕ, ātŭr; āmŭr, āmĭnī, āntŭr.
2e ĕŏr, ērĭs *ou* ērĕ, ētŭr; ēmŭr, ēmĭnī, ēntŭr.
3e ŏr *ou* ĭŏr, ĕrĭs *ou* ĕrĕ, ĭtŭr; ĭmŭr, ĭmĭnī, ūntŭr.
4e ĭŏr, īrĭs *ou* īrĕ, ītŭr; īmŭr, īmĭnī, ĭūntŭr.

Imparfait. 1re *conj.* ābăr, ābārĭs *ou* ābārĕ, ābātŭr; ābāmŭr, ābāmĭnī, ābāntŭr.
2^e^ et 3^e^ ēbăr, ēbārĭs *ou* ēbārĕ, ēbātŭr; ēbāmŭr, etc.
4^e^ ĭēbăr, ĭēbārĭs, etc.

Parfait. 1re *conj.* ātŭs, 2^e^ ētŭs, 3^e^ tŭs, 4^e^ ītŭs } sŭm, ĕs, ēst, etc.

Pl.-q.-parf. 1re *conj.* ātŭs, 2^e^ ētŭs, 3^e^ tŭs, 4^e^ ītŭs } ĕrăm, ĕrās, etc.

Futur. 1re *conj.* ābŏr, ābĕrĭs *ou* ābĕrĕ, ābĭtŭr; ābĭmŭr, ābĭmĭnī, ābūntŭr.
2e ēbŏr, ēbĕrĭs *ou* ēbĕrĕ, ēbĭtŭr; ēbĭmŭr, ēbĭmĭnī, ēbūntŭr.
3e ăr, ērĭs *ou* ērĕ, ētŭr; ēmŭr, ēmĭnī, ēntŭr; *ou* ĭăr, ĭērĭs, etc.
4e ĭăr, ĭērĭs *ou* ĭērĕ, ĭētŭr; ĭēmŭr, ĭēmĭnī, ĭēntŭr.

Fut. passe. 1re *conj.* ātŭs, 2e ētŭs, 3e tŭs, 4e ītŭs } ĕrŏ, ĕrĭs, etc.

IMPÉRATIF

Présent. 1re *conj.* ārĕ, ētŭr; ēmŭr, ēmĭnī, ēntŭr.
2e ērĕ, ĕātŭr; ĕāmĭnī, ĕāntŭr.
3e ĕrĕ, ātŭr; āmŭr, āmĭnī, āntŭr.
4e īrĕ, ĭātŭr; ĭāmŭr, ĭāmĭnī, ĭāntŭr.

Futur. 1re *conj.* ātŏr; āmĭnŏr, āntŏr.
2e ētŏr; ĕāmĭnŏr, ĕāntŏr.
3e ĭtŏr; ĭmĭnŏr, ūntŏr *o* ĭtŏr.
4e ītŏr; īmĭnŏr, ĭūntŏr.

SUBJONCTIF.

Présent. 1re *conj.* ĕr, ērĭs *ou* ērĕ, ētŭr; ēmŭr, ēmĭnī, ēntŭr.
2e ĕăr, ĕārĭs *ou* ĕārĕ, ĕātŭr; ĕāmŭr, ĕāmĭnī, ĕāntŭr.
3e ăr *ou* ĭăr, ārĭs *ou* ārĕ, ātŭr; āmŭr, āmĭnī, āntŭr.
4e ĭăr, ĭārĭs *ou* ĭārĕ, ĭātŭr; ĭāmŭr, ĭāmĭnī, ĭāntŭr.

Imparfait. 1re *conj.* ārĕr, ārērĭs *ou* ārērĕ, ārētŭr; ārēmŭr, ārēmĭnī, ārēntŭr.
2^e^ ērĕr, ērērĭs *ou* ērērĕ, ērētŭr; ērēmŭr, ērēmĭnī, ērēntŭr.
3e ĕrĕr, ĕrērĭs *ou* ĕrērĕ, ĕrētŭr; ĕrēmŭr, ĕrēmĭnī, ĕrēntŭr.
4e īrĕr, īrērĭs *ou* īrērĕ, īrētŭr; īrēmŭr, īrēmĭnī, īrēntŭr.

Parfait. 1re *conj.* ātŭs, 2e ētŭs, 3e tŭs, 4e ītŭs } sīm, sīs, etc.

Pl.-q.-parf. 1re *conj.* ātŭs, 2e ētŭs, 3e tŭs, 4e ītŭs } ēssĕm, ēssēs, etc.

INFINITIF

Présent. 1re *conj.* ārī, *arch.* ārĭĕr.
2e ērī, ērĭĕr.
3e ī, ĭĕr.
4e īrī, īrĭĕr

PARTICIPES.

Parfait. 1re *conj.* ātŭs, ă, ŭm.
2e ētŭs, ă, ŭm.
3e tŭs, ă, ŭm.
4e ītŭs, ă, ŭm.

Futur. 1re *conj.* āndŭs.
2e ēndŭs.
3e ēndŭs *ou* ĭēndŭs, *arch.* ūndŭs.
4e ĭēndŭs, *arch.* ĭūndŭs.

SUPIN.

1re *conj.* ātū.
2e ētū.
3e tū.
4e ītū

VERBES IRRÉGULIERS.

DO.

	VOIX ACTIVE.	VOIX PASSIVE
	INDICATIF.	
Prés.	Dō, dās, dăt; dămŭs, dătĭs, dānt.	Dŏr, ărĭs, ātŭr; ămŭr, ămĭnī, āntŭr.
Imparf.	Dăbăm, dăbās, dăbăt, etc.	Dăbăr, bārĭs, bātŭr, etc.
Parf.	Dĕdī, īstī, ĭt; ĭmŭs, īstĭs, ĕrūnt *ou* ērĕ.	Dătŭs sŭm, etc.
Pl.q.-parf.	Dĕdĕrăm, ĕrās, ĕrăt, etc.	—— fŭī, etc.
Fut. 1.	Dăbŏ, ĭs, ĭt, etc.	Dăbŏr, ĕrĭs, ĭtŭr; ĭmŭr, ĭmĭnī, ūntŭr.
Fut. 2.	Dĕdĕrŏ, ĭs, ĕrĭt; ĕrĭmŭs, ĕrĭtĭs, ĕrĭnt.	Dătŭs ĕrŏ, etc.
	IMPÉRATIF.	
Prés.	Dā; dătĕ.	Dăre; dēmĭnī, dēntŭr.
Fut.	Dătŏ; dāntŏ	Dătŏr; dămĭnŏr, dāntŏr.
	SUBJONCTIF.	
Prés.	Dĕm, dēs, dĕt; dēmŭs, dētĭs, dĕnt.	Dĕr, ērĭs *ou* ērĕ, ētŭr; ēmŭr, ēmĭnī, ēntŭr.
Imparf.	Dărĕm, ărēs, ărĕt; ărēmŭs, ărētĭs, ărĕnt.	Dărĕr, ērĭs, ētŭr, etc.
Parf.	Dĕdĕrĭm, ĭs, ĭt; ĭmŭs, ĭtĭs, ĕrĭnt.	Dătŭs sĭm, etc.
Pl.q.-parf.	Dĕdīssĕm, ēs, ĕt, etc.	—— ēssĕm, etc.
	INFINITIF	
Prés.	Dărĕ.	Dărī.
Parf.	Dĕdīssĕ.	Dătŭm ēssĕ.
Fut.	Dătūrŭm	Dătŭm īrī.
	PARTICIPES.	
Prés.	Dāns, dāntĭs.	
Parf.		Dătŭs, ă, ŭm.
Fut.	Dătūrŭs, ă, ŭm.	Dāndŭs, ă, ŭm.
Supin.	Dătŭm.	Dătū.
Gérond.	Dāndī, dāndŏ, dāndŭm.	

EO.

	VOIX ACTIVE.	VOIX PASSIVE
	INDICATIF.	
Prés.	Éŏ, īs, ĭt; īmŭs, ītĭs, ĕūnt.	Itŭr
Imparf.	Ībăm, ās, ăt, etc.	Ībātŭr.
Parf.	Īvī, īvīstī, īvĭt; īvĭmŭs, īvīstĭs, īvērūnt *ou* īvērĕ.	Ĭtŭm ēst.
sync.	Ĭī, īīstī, ĭīt; ĭĭmŭs, īīstĭs, ĭērūnt *ou* ĭērĕ.	
synér.	Ī, īstī, īt; īmŭs, īstĭs.	
Pl.q.-parf.	Īvĕrăm, *sync.* ĭĕrăm, ās, etc.	
Fut. 1.	Ībŏ, bĭs, bĭt; ībĭmŭs, ībĭtĭs, ībūnt.	Ībĭtŭr.
Fut. 2.	Īvĕrŏ, ĭs, ĭt; īvĕrĭmŭs, ĭtĭs, ĕrĭnt.	Ĭtŭm ĕrăt.
sync.	Ĭĕrŏ, ĭs, etc.	
	IMPÉRATIF	
Pres.	Ī; ītĕ.	
Fut.	Ītŏ; ītōtĕ, ĕūntŏ.	

SUBJONCTIF.

Prés.	Ĕăm, ĕās, ĕăt; ĕāmŭs, ĕātĭs, ĕānt,	Ĕātŭr.
Imparf.	Īrĕm, ēs, ĕt, etc.	Īrētŭr.
Parf.	Ivĕrĭm, ĭs, ĭt, etc., Ĭĕrĭm.	Ĭtŭm sĭt.
Pl.q.-parf.	Īvīssĕm, īvīssēs, īvīssĕt, etc.	—— ēssĕt.
sync.	Ĭīssĕm, ĭīssēs, ĭīssĕt, etc.	
synér.	Īssĕm, īssēs, īssĕt.	

INFINITIF.

Prés.	Īrĕ	Īrī.
Parf.	Ivīssĕ, *sync.* Ĭīssĕ, *synér.* Īssĕ.	Ĭtŭm ēssĕ.
Fut.	Ĭtūrŭm.	

PARTICIPES.

Prés.	Īēns, ĕūntĭs	
Parf.		Ĭtŭs, ă, ŭm (*d'où* Inĭtus, Obĭtus, etc.).
Fut.	Ĭtūrŭs, ă, ŭm	Ĕūndŭs, ă, ŭm (*d'où* Ineundus, Obeundus, etc.)
Supin.	Ĭtŭm.	Ĭtū,
Gérond.	Ĕūndī, ĕūndŏ, ĕūndŭm.	

VOLO. — FIO

INDICATIF.

Prés.	Vŏlô, vīs, vūlt; vŏlŭmŭs, vūltĭs, vŏlūnt.	Fīŏ, fīs, fĭt; fīmŭs, fītĭs, fīūnt.
Imparf.	Vŏlēbăm, bās, băt, etc.	Fīēbăm, fīēbās, fīēbăt, etc.
Parf.	Vŏlŭī, īstī, ĭt, etc.	Făctŭs sŭm, ĕs, ēst, etc.
Pl.q.-parf.	Vŏlŭĕrăm, ĕrās, ĕrăt, etc.	Făctŭs ĕrăm, etc.
Fut. 1.	Vŏlăm, ēs, ĕt, etc.	Fīăm, fīēs, fīĕt; fīēmŭs, fīētĭs, fīēnt.
Fut. 2.	Vŏlŭĕrŏ, ĭs, ĭt; ĭmŭs ĭtĭs, īnt.	Făctŭs ĕrŏ, ĕrĭs, ĕrĭt, etc.

IMPÉRATIF.

		Fī; fītĕ; *fut.* Fītŏ; fītōtĕ.

SUBJONCTIF.

Prés.	Vĕlīm, īs, ĭt; īmŭs, ītĭs, īnt.	Fīăm, fīās, fīăt, etc.
Imparf.	Vēllĕm, ēs, ĕt; ēmŭs, ētĭs, ēnt.	Fīĕrĕm, fīĕrēs, fīĕrĕt, etc.
Parf.	Vŏlŭĕrĭm, ĭs, etc.	Făctŭs sīm, etc.
Pl.q.-parf.	Vŏlŭīssĕm, ēs, ĕt, etc.	Făctŭs ēssĕm, etc.

INFINITIF.

Prés.	Vēllĕ.	Fĭĕrī.
Parf.	Vŏlŭīssĕ.	Făctum ēssĕ

PARTICIPES.

Prés.	Vŏlēns, ēntĭs.	Făctŭs, ă, ŭm.
rf		Făcĭēndŭs, ă, ŭm, *arch.* Făcĭūndŭs.

EXPLICATION

DES SIGNES ET ABRÉVIATIONS.

†	Signe des archaïsmes, des néologismes et des fautes contre la quantité.
?	Signe de doute.
—	Ce signe sert à sous-entendre le mot qui fait l'objet de l'article, ou remplace le radical.
....	Signe indiquant la suppression d'un ou plusieurs mots.
EP.	Épithète.
PPH.	Périphrase.
PHR.	Phrase.
SYN.	Synonyme.
ad h. l.	Ad hunc locum.
al.	Alii *ou* aliter.
ap.	Apud.
c.	Caput (*chapitre*).
Cod., *ou* codd.	Codex, codices.
Cf. *ou* Conf.	Confer.
conj. *ou* cj.	Conjicit, conjiciunt *ou* conjectura.
decl.	Declinatio.
ed., *ou* edd.	Édition, éditions.
Gr.	Græce.
ib. *ou* ibid.	Ibidem.
i. e.	Id est.
inf.	Infra.
init.	Initio.
JCti.	Jurisconsulti.
l. cit.	Loco citato.
leg.	Legit *ou* legunt.
ms. *ou* mss.	Manuscrit, manuscrits.
p.	Pagina.
scil.	Scilicet.
scrib.	Scribit *ou* scribunt.
sq.	Sequens, *ou* Sequentia.
sup.	Supra.
v.	Verbo.
vet vett.	Vetus, veteres.
Vid.	Vide.
vs.	Versu.
Att.	Dialecte attique

Dor.	Dialecte dorien.
Éol.	— éolien.
Ion.	— ionien.
Chald.	Chaldéen.
Celt.	Celtique.
Germ.	Germanique
Hébr.	Hébreu.
Eccl.	Mot propre aux auteurs ecclésiastiques.
fr. ou *fragm.*	Fragment.
Id.	Idem, le même auteur.
ib. ou *ibid.*	Ibidem.
Inscr.	Inscription.
Gl. ou *Gloss.*	Glossaire.
abl.	Ablatif.
absolt.	Absolument.
acc.	Accusatif.
act.	Actif.
adj.	Adjectif.
adv.	Adverbe.
arch.	Archaïsme.
Au fig.	Au figuré.
Au prop.	Au propre.
c.-à-d.	C'est-à-dire.
ch.	Chose.
comp. ou *compar.*	Comparatif.
conj.	Conjonction.
contr.	Contraction.
dat.	Datif.
dép.	Déponent.
diér.	Diérèse.
dim. ou *dimin.*	Diminutif.
En gén.	En général.
en mauv. p.	En mauvaise p.
en parl.	En parlant.
En partic.	En particulier.
En t. de.	En terme de.
épith.	Épithète.
exclam.	Exclamation.
f.	Féminin.
famil.	Familier.
fréq.	Fréquentatif.
fut.	Futur.
gén. ou *génit.*	Génitif.
impér.	Impératif.
indécl.	Indéclinable.
inf. ou *infin.*	Infinitif.
interr.	Interrogatif.
interj.	Interjection.
inus.	Inusité.

irrég.	Irrégulier.
locut.	Locution.
m.	Masculin.
monos.	Monosyllabe.
mouv.	Mouvement
n.	Neutre.
néol.	Néologisme.
nomin.	Nominatif.
ordint.	Ordinairement.
orthogr.	Orthographe.
Par anton.	Par antonomase.
Par ext.	Par extension.
Par méton.	Par métonymie.
Par oppos.	Par opposition.
parf.	Parfait.
part.	Participe.
part. p.	Participe passif.
partic. disj.	particule disjonctive, etc.
pass.	Passif.
passivt.	Passivement.
pers.	Personne.
pl.	Pluriel.
postérieurt.	Postérieurement.
précéd.	Précédent.
prép.	Préposition.
prés.	Présent.
primitivt.	Primitivement
pris adv.	Pris adverbialement.
pris subst.	Pris substantivement.
pron.	Pronom.
prop.	Propre.
prov.	Proverbe.
qcq.	Quelconque.
qq.	Quelque.
qqf.	Quelquefois
qqn	Quelqu'un.
rég.	Régime.
s.-ent.	Sous-entendu.
sing.	Singulier
souv.	Souvent.
subj.	Subjonctif
subst.	Substantif.
suiv.	Suivant.
sup. ou *superl.*	Superlatif.
sup	Supin.
sync.	Syncope.
synér.	Synérèse.
unip.	Unipersonnel.
voc.	Vocatif.
Voy.	Voyez

AVERTISSEMENT PARTICULIER

POUR LES ÉLÈVES.

Les voyelles sont brèves, ă, ou longues, ā, ou communes, ā̆. Exemple : Păter, māter, Flā̆gro, Flā̆grābăt. Toute voyelle est marquée d'un signe de quantité, à moins qu'elle ne se trouve élidée, ou que, jointe à une autre, elle ne forme une diphthongue, comme, Īlle *autem*, *Unguibus* aūreīs. Les lettres majuscules indiquent les noms propres, le commencement d'un vers ou d'un discours, le changement d'interlocuteur dans un dialogue. Il faudra se rappeler cette remarque quand on verra un mot commençant par une voyelle en suivre un autre finissant également par une voyelle, sans que l'élision ait lieu.

Les voyelles finales sont marquées de leur quantité : Rosă, Spontē, Andromachē, Amō̆ ; mais il est clair qu'elles devront disparaître par l'élision : Rōsa *est*, Spōnte *audet*. Les finales ou les mots Velŭt, sĕd, ĭn, etc., sont marqués brefs ; mais il est sous-entendu qu'ils ne pourront rester brefs s'ils sont suivis d'un mot qui commence par une consonne. Exemple : Sĕd *ille*, sēd *tu* ; ĭn *urbem*, īn *portum*. Pareillement les syllabes terminées par une *M* sont marquées brèves, comme Ōtĭŭm ; mais il faut bien remarquer qu'elles n'auront *jamais* cette quantité dans la pratique : suivies d'une consonne, elles deviennent longues ; suivies d'une voyelle, elles s'élident. Exemple : Ōtĭūm *divos*, Ōtĭum *orat*.

Dans les *Périphases*, les mots portent leur quantité absolue, sans que le mot suivant influe sur leurs finales. Au contraire, dans les *Phrases* et dans les *Vers*, ils portent leur quantité relative, c'est-à-dire que leurs finales sont élidées ou deviennent longues quand le mot suivant l'exige.

Dans les locutions composées de plusieurs mots, les finales portent leur quantité propre quand l'ordre des mots peut varier, comme Tūrpĕ ēst, æquŭm ēst, īn prōmptū ēst. Mais cette quantité se trouve modifiée quand la transposition ne peut avoir lieu, comme Ānte ōră, Jām dūdŭm.

On a indiqué avec le plus grand soin les syllabes communes, souvent en répétant le mot pour présenter les deux quantités : Tĕnĕbrǣ *et* tĕnēbræ̅. Lorsque, dans le cas des liquides, on ne trouve qu'une seule quantité, c'est que la voyelle n'en a essentiellement qu'une, comme Arātrum, Mātris, ou que l'usage n'en admet qu'une, comme Cēcropius, Rĕcreo.

Quelquefois une finale commune indique qu'un nom peut être pris indifféremment à deux cas ou à deux nombres. Ainsi Fructū̆s, gradū̆s, signifieront que ces mots, donnés comme synonymes ou faisant partie d'une périphrase, peuvent être employés au singulier ou au pluriel. Argō̆s sera à la fois l'acc. n. singul. et l'acc. m. pl. La terminaison féminine ā̆ permettra de choisir entre le nominatif et l'ablatif singulier.

Les verbes sont indiqués par la 1re et la 2e personnes du présent de l'indicatif, le parfait, le supin et l'infinitif présent. Quand le parfait ou le supin ne sont pas indiqués, c'est qu'ils manquent au verbe. On ne les a parfois négligés qu'à la 1re conjugaison, parce qu'ils se forment avec la plus grande facilité, et dans les composés, pour lesquels il faut se référer aux simples.

Quand les *Épithètes* données à un nom ne paraîtront pas suffisantes, il faudra chercher des noms *Synonymes*, qui pourront offrir d'autres épithètes.

L'abréviation *etc.* indique que des *Synonymes* ou des *Épithètes* se trouveront ailleurs, par exemple au mot le plus usité, s'il s'agit d'une expression plus rare ; au simple, s'il s'agit d'un composé.

Les mots placés entre parenthèses et sans quantité, dans le courant ou à la fin d'une citation, ne font pas partie du vers, et ne sont relatés que pour éclaircir le sens.

Les élèves devront absolument s'interdire l'emploi des mots précédés d'une *croix*, ou les acceptions notées du même signe. Il était indispensable de donner ces mots et ces sens, tant pour l'histoire de la langue que pour l'intelligence des poëtes ; mais ils ne sauraient servir pour les exercices de versification latine.

On trouvera, dans des exemples empruntés à Lucrèce ou à des poëtes antérieurs, mortalibŭ' devant une consonne, au lieu de *mortalibus*, sătĭ' pour *satis*, nĭmĭ' pour *nimis*. Quelquefois la voyelle du verbe *est* sera absorbée par le mot précédent, et si la finale est brève, elle s'allongera : Rēs' st, au lieu de *res est*, satiū' st, au lieu de *satius est*

Enfin on verra quelquefois dans les Comiques ĭllum, ĭllam. C'est une manière reçue, mais un peu inexacte, d'indiquer la quantité d'un mot qui n'avait probablement qu'une seule syllabe dans la conversation.

THESAURUS

POETICUS

LINGUÆ LATINÆ

A

Ā, *f. n. Lettre de l'alphabet.* prīmă lŏcūm littĕră sīc ăb ōrĕ sūmĭt. *T. Maur.* (*Litt.* 111. Adde *Aus. Idyl.* 12, *Litter.* 1).

Ā et Ăb, *prép. De, hors de, loin de, en venant de.* Ignāvūm fūcōs pĕcŭs ā præsēpĭbŭs ārcēnt. *V.* Dūcĭte ăb ūrbĕ dŏmŭm. *Id.* Āttŭlĕrāt sēcūm Scȳthĭcīs ăcŏnītōn ăb ōrīs. *O.* Ūt bēllī sīgnūm Lāurēntī Tūrnŭs ăb ārcĕ Ēxtŭlĭt. *V.* SYN. Ē, ēx, ăbūsquĕ, *qqf.* ābs. PPII. Lōngē *ou* Prŏcŭl ā. || *De (avec changement d'état).* Quāntūm mūtātŭs ăb īllō Hēctŏrĕ! *V.* || *Par le fait de.* Vīncŏr ăb Ænēā. *V.* Īnfēstō nē vĭr ăb hōstĕ căd ăt. *O.* || *Du côté de.* Prōsĕquĭtūr sūrgēns ā pūppī vēntŭs ĕūntēs. *V.* || *Du côté de, de la part de.* Bēāstī: mĕtŭi ā Chrȳsĭdĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 79). || *Sous le rapport de, relativement à.* Aīn' tū tē vălērĕ? Pŏl ĕgo haūd pĕrbĕne ā pĕcūnĭā. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 9. *Id. Epid.* I, 2, 26; *Ter. Hec.* I, 2, 70). || *De, provenant de (au lieu du génitif).* Pāstŏr ăb Āmphrȳsō. *V.* Dūlcēs ā fōntĭbŭs ūndæ. *Id.* Nēquĕ fūlgōrēm rĕvĕrēntŭr ăb āurō. *Lr.* (II, 50). Ā vīllā mērcēnārĭūm Vīdī. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 2). Cōncrĕpŭīt ā Glȳcĕrĭo ōstĭūm. *Id.* (*And.* IV, 1, 58). || *De chez, de la maison de.* Ăb Āndrĭa ēst āncīlla hæc. Quĭd nārrās? Ĭta ēst. *Ter.* (*And.* III, 1, 3). Ā mē nēscĭō quĭs ēxĭt. *Id.* (*Heaut.* III, 1, 90). Sēd qui hīnc nam ā nōbīs ēxĭt? ăpĕrĭtūr fŏrĭs. *Pl.* (*Mer.* IV, 2, 8). || *Par pléonasme poétique.* Ēt tōrrĭdă sēmpĕr ăb īgnī. *V.* Dēnsīs ĕlĕphās ŏpprēssŭs ăb ārmīs. *L.* Lībĕrāque ā fērrō crūră fŭtūră pŭtēt. *O.* Mōllī tōrquet ăb ārtĕ lătŭs. *Id.* Āffūsō squālēnt ā pūlvĕrĕ crīnēs. *Sil.* Pūrpŭrĕāquĕ prŏcŭl nāntēs ā lūcĕ rĕfūlgēnt. *Cat.* (64, 276). Sēd hĭc āctŏr tāntūm pŏtĕrĭt ā făcūndĭā. *Ter.* (*Heaut. prol.* 13). Ăb īngĕnĭo īmprŏbŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 59. Adde *Propert.* III, 22, 25). || *Depuis, dès.* Ēxpĕdĭām, prīmā rĕpĕtēns ăb ŏrīgĭnĕ, fāmăm. *V.* Tālōs ā vērtĭcĕ pūlchĕr ăd īmōs. *H.* SYN. Ē, ēx, dē. || *Après.* Āltĕr ăb ūndĕcĭmō tūm vīx mē cēpĕrăt ānnŭs. *V.* Ājāx, hērōs ăb Āchīllĕ sĕcūndŭs. *H.* SYN. Pōst. || *Contre.* Dūm tĕnĕrās dēfēndo ā frīgŏrĕ mȳrtōs. *V.* Tūtŭs ăb īnsĭdĭīs. *H.* SYN. Cōntrā, ādvērsŭs. || *Du côté de, avec.* Dum hic ā mē sēntĭăt. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 56). SYN. Cŭm. || *A cause de.* Cōrrēptōs ārcūs tēr mœstā mōvĭt ăb īrā. *Sil. Voy.* Ob. || Ā pŭĕrō, pŭĕrīs. *Voy.* Puer. || Āb rē. *Voy.* Res. || Ā sē. *De son bien.* Pōssum ā mē dărĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 45. Cf. *Suet. Aug.* 40: « Singula millia nummum *a* se dividebat. ») || *Qqf. pour* Ăb.

Ăārōn *ou* Ārōn, *et* Ăārōn, *m. indécl.* (Ἀαρών). *Aaron, frère de Moïse, et grand-prêtre des Hébreux.* Mōsēs, Ăārōnquĕ săcērdōs. *Fort.* (IX, 2, 25. Possit etiam esse Ārōn). Hūjūs fōrmă fŭĭt scēptrī gēstāmĕn Ăārōn. *Prud.* (*Psych.* 885).

Ăb. *Voy.* A.

Ăbāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Abigo. *Poussé, éloigné, chassé.* Stăbŭlīs mātĕr ăbāctă sŭīs. *Pp.* (III, 15, 30). Nēcdum ōmnĭs ăbāctă Paūpĕrĭēs ĕpŭlīs rēgūm. *H.* SYN. Āctŭs, ēxāctŭs, pūlsŭs, ēxpūlsŭs, ējēctŭs, fŭgātŭs. *Voy.* Exsul. || *Emmené, enlevé.* Ārtĕ sŭā sīlvīs ōccūltāt ăbāctās (boves). *O.* SYN. Ābdūctŭs, āblātŭs, rāptŭs. || *Passé.* Mĕdĭō jām nōctĭs ăbāctæ Cūrrĭcŭlō. *V.* SYN. Ēxāctŭs, prætĕrĭtŭs.

Ăbăcūc *ou* Hăbăcūc, *et* Ăbăcūc, *m. indécl. Abacuc, prophète des Hébreux.* Quās mēssōrĭbŭs Ăbăcūc prŏphētă *Prud.* (*Cath.* 4, 59). Ăbăcūc, ūnō trānsvēctŭs rēgnă căpīllō. *Theodul.* (vs. 260).

Ăbăcŭs, ī, *m.* (ἄβαξ). *Buffet.* Ōrnāmēntum ăbăcī, nēc nōn ēt pārvŭlŭs īnfrā. *J.* (3,204). Ātque ăbăcūm Sămĭō sæpe ŏnĕrāssĕ lŭtō. *Aus.* (*Epig.* 8, 2). EP. Nĭtĭdŭs, ōrnātŭs, ŏnĕrātŭs, grăvĭs. || *Tableau pour tracer des figures.* Nēc qui ăbăcō nŭmĕrōs ēt sēcto īn pūlvĕrĕ mētās. *Pers.* (1,131). Sīvĕ quŏt Eūclīdēs ăbăcō præscrīptă tŭlīssĕt. (*Anthol.* II, p. 252.) || *Damier, échiquier. Voy.* Calculus, Latrunculus.

Ăbălĭēnō, ās, ārĕ. *Séparer, éloigner.* Nĭsĭ mōrs mĕum ănĭmum ābs te ăbălĭēnāvĕrĭt. *Pl.* (*Curcul.* I, 3, 18). || *Aliéner, vendre.* Sī qua ĭnūtĭlĭs Pĭctūră sĭt, ĕām vēndāt: nĭsĭ quătrīdŭō Ăbălĭēnārĭt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 18).

Ăbāntēŭs, ă, ŭm (Ἀβάντειος). *D'Abas.* Nūpĕr Ăbāntēīs tēmplō Jūnōnĭs ĭn Ārgīs. *O*

Ăbāntĭădēs, æ, *m.* (Ἀβαντιάδης). *Persée, descendant d'Abas.* Vīctŏr Ăbāntĭădēs ālĭtĕ fērtŭr ĕquō. *O.* || Ăbāntĭădæ, *pl. Eubéens.* (*Stat. Th.* VII, 370.)

Ăbāntĭăs, ădĭs, *f* (Ἀβαντιάς). *Nom de l'île d'Eubée.* Eūrōpēs Măcrĭs cōntīngĭt Ăbāntĭăs ōrām. *Prisc.* (*Peri* 544).

Ăbāntĭŭs, ă, ŭm (Ἀβάντιος). *De l'Eubée.* Līttŭs ăd Aūsŏnĭūm dēvēxĭt Ăbāntĭă clāssĭs. *St.*

† Ăbārcĕō, ēs. *Voy.* Aberceo.

Ăbārēs, *m. pl. Voy.* Avares.

Ăbărĭs, ĭs, *m.* (Ἄβαρις). *Nom d'un Scythe, prêtre d'Apollon.* || *Divers personnages du même nom.* (*Virg. Æ.* IX, 344; *Ovid. Met.* V, 86; *V. Fl.* III, 152; *Sil.* X, 134.)

Ăbās, āntĭs, *m.* (Ἄβας). *Abas, roi d'Argos, fils de Lyncée.* || 2. *Centaure, fils d'Ixion.* Mĕnĕlēŭs, ēt Ăbās prædātŏr ăprōrŭm. *O.* || 3. *Grec dont Énée em-*

porta les dépouilles. Clўpĕūm māgnī gēstāmĕn Ăbāntĭs. *V.* || 4. *Un des compagnons d'Énée.* Ēt quā vēctŭs Ăbās, ēt quā grāndævŭs Ălēthēs. *V.*

Ăbătŏs, ī, *f.* (Ἄβατος). *Ile voisine de Memphis.* Hīnc, Ăbătōn quām nōstrā vŏcăt vĕnĕrāndă vĕtūstās. *L.* (X, 323. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 154).

Ăbăvŭs, ī, *m. Trisaïeul.* Nōn ăbăvī sōlūm, sĕd ăvī quŏquĕ jūngĕrĕ fāscēs. *Sid.* (*Pan.* 15,153). Pătĕr, ăvŭs, prŏăvŭs, ăbăvŭs, ătăvŭs, trĭtăvŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 5). PPH. Quārtŭs pătĕr. *V. Voy.* Avus.

Ăbbās, ātĭs, *m. Eccl. Abbé* Āntĭstēs ĕt ăbbās. *Sid.* (16, 114). Cūm stīpāntĕ chŏrō sānctōrūm fĭĕrĕt ăbbās. *Alcim.* (VI, 506).

Ābcīdŏ. *Voy* Abscido.

Ăbdērā, æ, *f.* (Ἄβδηρα). *Abdère, ville maritime de Thrace, patrie de Démocrite. Les Abdéritains étaient cités pour leur sottise.* Aūt tē dēvŏvĕăt tēstīs Ăbdērā dĭēbŭs. (*Ibis*, 469.)

Ăbdērītānŭs, ă, ŭm. *D'Abdère; par ext. Sot.* Ăbdērītānæ pēctŏrā plēbĭs hăbēs. *M.* (X, 25, 4).

Ăbdērītēs *ou* Ăbdērītă, æ, *m.* (Ἀβδηρίτης). *D'Abdère, Abdéritain.* Dēmŏcrĭtŭs Ăbdērītă, phўsĭcŭs phĭlŏsŏphŭs. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17).

Ăbdĭcātŭs, ă, ŭm. *Éloigné, relégué.* Quĭd ăbdĭcātās īn mĕăm cūrăm, pătĕr, Rĕdīrĕ Mūsās prǣcĭpĭs? *P. Nol.* (10, 19). || *Au fig.* Āntră.... ăbdĭcātă sōlī. *Prud.* (*Peri.* 13, 52).

Ăbdĭcŏ, ās, ārĕ. *Éloigner, rejeter.* Sī vērsūs făcĭt, ăbdĭcēs pŏētăm. *M.* (V, 56,7). Lēctūm rĕvērērĕ părēntĭs, Quēm fŭgĭt ēt făctīs ăbdĭcăt īllĕ sŭīs. *O. Voy.* Rejicio. || *Nier, refuser.* Mōrtem ŏstēntānt, rēgno ēxpēllūnt, cōnsānguĭnĕam ēsse ăbdĭcānt. *Pacuv.* (apud *Non.* 6, 14). Plăcārĕ nātīs. Ăbdĭco, ējūro, ăbnŭŏ. *Sen.* (*Med.* 507). *Voy.* Abnuo.

Ăbdĭdī, *parf. de* Abdo.

† Ăbdĭtīvŭs, ă, ŭm. *Caché.* Ōlīm quī fŭĕrăt ăbdĭtīvŭs ā pătrĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 65).

Ăbdĭtūm, ī, *n. Cachette; au fig. Secret.* Tērrǣ pĕnĭtūs scrūtāntēs ăbdĭtă fērrō. *Lr.* (VI, 811). Ăbdĭtă rērūm. *H.* Pŏtĕrĭt dŏlŏr ăbdĭtă cōrdĭs Rūmpĕrĕ. *Prosp.* (*Ingr.* I, 205). SYN. Lătĕbrǣ, ărcānūm, sēcrētūm.

Ăbdĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Abdo. *Caché.* Ăbdĭtă frōndĕ lĕvī, dēnsā spĕcŭlābăr ăb ūlmō. *O.* Lătĕt ăbdĭtŭs āgrō. *H.* SYN. Lătēns, lătĭtāns, lătēscēns, ŏccūltŭs, ŏccūltātŭs, cōndĭtŭs, tēctŭs, cōntēctŭs, ŏbtēctŭs, īnvīsŭs, rĕdŭctŭs, rĕmōtŭs, cēlātŭs, rĕcōndĭtŭs, īnādspēctŭs, ŏbscūrŭs, *qqf.* ăbscōndĭtŭs. PPH. Lătĕbrīs cōndĭtŭs, dēfēnsŭs, īnclūsŭs, ŏbtēctŭs, ŏbscūrŭs. Tĕnĕbrīs dēfēnsŭs. Ūmbrīs ăbdĭtŭs. Cǣcīs ŏccūltŭs ūmbrīs. VERS. Līmōsōquĕ lăcū, pēr nōctem ŏbscūrŭs īn ūlvā. *V.* || *Au fig. Caché, secret.* Ăbdĭtă quǣ sēnīs fătă cănĭt pĕdĭbŭs. *Tib.* (II, 5, 16). Ăbdĭtă sōlŭs Cōnsĭlĭă ēt sŭbĭtō tērrīs vēntūră părābăt. *V. Fl.* SYN. Lătēns, cǣcŭs, ŏbscūrŭs, ărcānŭs, *qqf.* īntĭmŭs. *Voy.* Arcanus.

Ăbdŏ, ĭs, dĭdī, dĭtūm, dĕrĕ. *Éloigner.* Ăbdĕ dŏmō, nēc tūrpī īgnōscĕ sĕnēctǣ. *V.* (*G.* III, 95. Quanquam *Serv.* supplet *in*). Ēt prŏcŭl ārdēntēs hīnc prŏcŭl ăbdĕ făcēs. *Tib.* (II, 1, 82. Adde *Pl. Ps.* IV, 7, 5; *Lucr.* IV, 469; *Nemes. Cyn.* 141). || *Ordint. Cacher.* Ēvŏlăt, ēt nātūm frōndōsīs mōntĭbŭs ăbdĭt. *V.* Ăt pătĕr ōmnĭpŏtēns spēlūncīs ăbdĭdĭt ātrīs. *Id.* Sēu căpŭt ăbdĭdĕrăt crīstātā cāssĭdĕ pēnnīs. *O.* SYN. Ăbscōndŏ, cōndŏ, ŏccŭlŏ, ŏccūltŏ, cēlŏ, tĕgŏ, ŏbtĕgŏ, cōntĕgŏ, rĕcōndŏ, vēlŏ, ŏpĕrĭŏ, ŏbdūcŏ, īnvŏlvŏ, ăbstrūdŏ, *qqf.* ŏpācŏ, ŏbūmbrŏ, prǣtēxŏ, dēfŏdĭŏ. PPH. Ŏcŭlīs sūbmŏvĕŏ. Ăb ŏcŭlīs, ā lūmĭnĭbŭs rĕmŏvĕŏ, āmŏvĕŏ, ărcĕŏ. Tĕnĕbrīs, ūmbrīs, lătĕbrīs ăbdŏ, cōndŏ, claūdŏ, īnclūdŏ, prĕmŏ, ŏbrŭŏ. Cǣcīs lătĕbrīs cōmmīttŏ, crēdŏ. Ūmbrīs īnvŏlvŏ. Ādspēctū sūbtrăhŏ. Tērrā, hŭmō tĕgŏ, prĕmŏ, ŏbrŭŏ. VERS. Īnclūdūnt cǣcō lătĕrī *V.* Hīppŏlўtūm sēcrētīs ālmă rĕcōndĭt Sēdĭbŭs. Prĕmĭt āltūm cōrdĕ dŏlōrēm. Ŏbscūrō grădĭēntēs āĕrĕ sēpsĭt. Claūsūmquĕ căvā tē cōndĕrĕ tērrā. *Id.* Quĭd jŭvăt īmmēnsūm te ărgēntī pōndŭs ĕt aūrī Dēlōssā tĭmĭdūm fūrtīm dēpōnĕrĕ tērrā? *H.* Dēfŏdĭēt cōndētquĕ nĭtēntĭă. *Id.* Ăbdĭtūm frātrem ŏccŭlĭt. *Sen.*

Ăbdŏ mē, Ăbdŏr. *Se cacher, être caché.* Ăbdĭdĕrăt sēse, ātque ărīs īnvīsă sĕdēbăt. *V.* SYN. Mē cōndŏ, ŏccŭlŏ, ŏccūltŏ, etc. Cōndŏr, ăbscōndŏr, ŏccūltŏr, tĕgŏr, lătĕŏ, lătēscŏ, dēlĭtēscŏ, lătĭtŏ. PPH. Ŏcŭlōs fŭgĭŏ. Tĕnĕbrīs, ūmbrīs mē ăbdŏ, cōndŏ, ŏccŭlŏ. Lătĕbrīs mē dŏ, cōmmīttŏ, crēdŏ. *Voy.* Lateo.

Ăbdōmĕn, ĭnĭs, *n. Ventre, partie du porc et d'autres animaux, fort recherchée par les Romains* Ātquĕ Bŏnām tĕnĕrǣ plăcānt ăbdōmĭnĕ pōrcǣ. *J.* (2, 86. Adde *Pl. Curc.* II, 3, 44). Ăbdōmĭnă thўnnī. *Lucil.* (apud *Gell.* 10, 20). SYN. Vēntĕr. || *Graisse du ventre.* Mōntānī quŏquĕ vēntĕr ădēst ăbdōmĭnĕ tārdŭs. *J.* (4, 107). SYN. Pīnguēdŏ, ădēps.

† Ăbdūcĕ, *ancien impér. de* Abduco. Hūnc ăbdūcĕ, vīncī, quǣrĕ rēm. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 36).

Ăbdūcŏ, ĭs, xī, ctūm, cĕrĕ. *Emmener* (*une personne*), *éloigner.* Quĭd sŏcĕrōs lĕgĕre, ēt thălămīs ăbdūcĕrĕ păctās? *V.* Te īpsam, ēt fīlĭam ăbdūxĭt sŭăm. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 21). SYN. Ămŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, ăbstrăhŏ, aūfĕrŏ, sūbdūcŏ, sūbmŏvĕŏ, răpĭŏ. || *Emmener* (*un animal*). Pǣnĕ pŭĕr cǣsīs ăbdūcta ărmēntă rĕcēpī Hōstĭbŭs. *O. Voy.* Abigo. || *Emporter.* Quŏd nĕquĕūnt sēcūm fērre aūt ăbdūcĕrĕ, pērdūnt. *O.* Sōmnōs ăbdūxĭt īmāgŏ. *Id.* SYN. Aūfĕrŏ, răpĭŏ, tōllŏ. || *Détourner.* Ăbdūxĕrĕ rĕtrō lōngē căpĭta ărdŭa ăb īctū. *V* Păvĭdīque īn tērgă rĕlātōs Ăbdūxĕrĕ grădūs. *Sil. Voy.* Averto. || *Au fig.* Ne īllum ăb stŭdĭo ăbdūcĕrĕm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 11). SYN. Ăvērtŏ, ăvŏcŏ, ăbstērrĕŏ.

Ăbdūctŭs, ă, ŭm. *Emmené, éloigné.* Squālēnt ăbdūctīs ārvă cŏlōnīs. *V.* Cǣsīs ăbdūcta ărmēntă rĕcēpī Hōstĭbŭs. *O.* SYN. Ămōtŭs, ăbstrāctŭs, ăblātŭs, sūblātŭs, răptŭs, ăbāctŭs, sūbdūctŭs.

Ăbdūxtī, *sync. pour* Abduxisti. (*Plaut. Curc.* V, 2, 16.)

Ăbĕl *ou* Ābēl, *m. indécl., et* Ăbēl, ēlĭs, *qqf.* Ăbēlŭs, ī, *m.* (Ἀβέλ *et* Ἄβηλος). *Abel, second fils d'Adam, tué par Caïn, son frère.* Prīmŭs Ăbēl cĕcĭdĭt, mĭsĕrāndō vūlnĕrĕ cǣsŭs. *Fort.* (IX, 2, 13). Dĕo ōffĕrēndūm sāncti Ăbēlĭs fērcŭlō. *Prud.* (*Peri.* 10,829). Īnsĭnŭāntĕ Dĕō jūstŭs cŏgnōvĕrăt Ăbēl. *Alcim.* (VI, 31). Dīsquīrĭt quōnăm tērrārūm dēgăt Ăbēlŭs. *Cypr.* (*Genes.* 158). EP. Pĭŭs, īnsōns, īnnŏcŭŭs. PPH. Cāīnī frātĕr. Ădāmī sŏbŏlēs īnnŏxĭă, căstă, pĭă.

Ăbēllă, æ, *f. Ville de la Campanie, qui a donné son nom aux noix avelines* (avellanæ). Ēt quōs mālĭfĕrǣ dēspēctānt mœnĭa Ăbēllǣ. *V.*

Ăbēllīnŭs, ă, ŭm. *D'Abella.* Ūrbĭs Ăbēllīnǣ dē fīnĭbŭs. *P. Nol.* (27, 68).

Ăbĕŏ, īs, īvī *ou* ĭī, *et sync.* ī, ĭtūm, īrĕ, *n. S'en aller, partir.* Ārdĕt ăbīrĕ fŭgā, dūlcēsquĕ rĕlīnquĕrĕ tērrās. *V.* Sī pĕrĭtūrŭs ăbīs, ēt nōs răpe īn ōmnĭă tēcūm. Nōs ăbĭīssĕ rătī. *Id.* Ēxspēctēm, quī mē nūnquăm vīsūrŭs ăbīstī? *O.* Ăllŏquŏr ēxtrēmūm mœstōs ăbĭtūrŭs ămīcōs. *Id.* SYN. Dīscēdŏ, ăbscēdŏ, ēxcēdŏ, rĕcēdŏ, prŏfĭcīscŏr, mīgrŏ, ĕŏ, fŭgĭŏ. PPH. Ūrbēm, pătrĭām mūtŏ, līnquŏ, dēsĕrŏ, fŭgĭŏ. Tēctō, ūrbĕ, pătrĭā dīscēdŏ, ēxcēdŏ, mē prŏrĭpĭŏ, ēffĕrŏ, āmŏvĕŏ. Pĕdĕm ēffĕrŏ. Vēstīgĭă tōrquĕŏ. Prŏcŭl ăbĕŏ. PHR. Līmĭnă līnquĕ fŭgā. *Pp.* Dūc te ăb ǣdĭbŭs. *Pl. Voy.* Exsul. || *S'écouler.* Tōta ăbĭt hōră. *H.* Mēnsēs ăbĭērūnt dĕcēm. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 57). SYN. Fŭgĭŏ, ēlābŏr. || *S'évanouir, cesser.* Spēs vīctīs tēllūrĭs ăbĭt. *L.* Ăbĕūnt pāllŏrquĕ sĭtūsquĕ. *O* SYN. Fŭgĭŏ, vă-

cēscŏ, dēsĭnŏ. || *Se changer en*. Sīve ăbĕūnt stŭdĭa ĭn mōrēs. *O*. SYN. Mūtŏr, cōnvērtŏr, dēsĭnŏ. || *S'avancer, s'enfoncer*. Stŏmăchōque īnfīxă pĕr āltūm Pēctŭs ăbĭt (cornus). *V*. Hērcŭlĕōs ăbĭīt lātē dīffūsă pĕr ārtūs. *O*. SYN. Ădĕŏ, ĕŏ, pĕnētrŏ. || *Passer*. Ād sānōs ăbĕăt tūtēlă nĕpōtēs. *H*. SYN. Trānsĕŏ. || *Se passer*. Nōn, nōn hōc tĭbĭ, sălsĕ, sīc ăbĭbĭt. *Cat*. (14, 16). Mīrābăr hōc sī sīc ăbīrĕt. *Ter*. (*And*. I, 2, 4). || *Ogf. Mourir*. Īnspērāto ăbĭīt, quem ūna ăngīna ăbstŭlĭt hōrā. *Lucil* (apud *Non*. 1, 150. *Paul*. ex *Festo* : « *Abiisse* pro *obiisse* dicebant. » Cf. *Phæd*. IV, 19, 16; *Prol. Cas*. *Pl*. 18; *Lucret*. II, 960).

Ăbĕrām, Ăbĕrŏ, etc., *de* Absum. Tītўrŭs hīnc ăbĕrăt. *V*. Tēmpŏre ăbēst, ăbĕrĭtquĕ dĭū. *O*.

† Ăbērcĕŏ, ēs, ērĕ. *Éloigner*. Ātque ĕam ăbērcĕt dŏmō. *Pl*. (apud *Paul*. ex *Festo*).

Ăbērrŏ, ās, ārĕ, *n*. *S'éloigner, errer, s'égarer*. Pŭĕr ăbērrāvĭt īntĕr hŏmĭnēs ā pătrĕ. *Pl*. (*Men. prol*. 30). Ādmŏnĭtū lībĕr ăbērrăt ămŏr. *O*. Mēns ŏmnĭs ăbērrăt ĭn vūlnūs quŏd fēcĭt ămŏr. *Cl*.

Ăbĕs, *prés. indic. ou impér. de* Absum.

Ăbēssălōn, *m. indécl. Absalon, fils de David*. Ūt gĕnŭĭt Dāvĭd, ălĭās pătĕr ŏptĭmŭs, ūnūm Crīmĕn Ăbēssălōn. *Prud*. (*Ham*. 564. *Ib*. 579 et 582). EP. Īmpĭŭs, īmprŏbŭs, ăūdāx, rĕbēllĭs, dēmēns. PPH. Dāvīdĭs fīlĭŭs, prōlēs.

Ăbēssĕ, *inf. de* Absum.

Ăbēstŏ, *impér. fut*. 3ᵉ *pers. de* Absum. Tĭmŏr ŏmnĭs ăbēstŏ. *V*.

Ābfŏrĕ, *inf. fut. de* Absum. Nĭhĭl ābfŏrĕ crēdūnt. *Virg*. || Ābfŏrĕt, *imparf. subj*. Nēc mōrtŭĭs ābfŏrĕt ūrbī. *P. Nol*. (26, 293)

Ābfŭī, *parf. de* Absum. Nēc dēxtræ ērrāntī dĕūs ābfŭĭt. *V*.

Ăbhīnc, *adv*. *Depuis ou Jusqu'à ce jour*. Scrīptŏr ăbhīnc ānnōs cēntūm quī dēcĭdĭt, īntĕr. *H*. Sēque ăd lūdōs jam īnde ăbhīnc ēxērcĕānt. *Pac*. (apud *Charis*. 175). SYN. Hīnc, īndĕ, jăm. || *D'ici, de ce lieu*. Aūfĕr ăbhīnc lăcrĭmās. *Lr*. (III, 968). *Voy*. Hinc.

Ăbhōrrēns, tĭs. *Qui a de l'aversion pour*. Ădŏlēscĕntŭlō... ăbhōrrēnti ăb re ŭxōrĭā. *Ter*. (*And*. V, 1, 10). *Voy*. Alienus.

Ăbhōrrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n*. *Avoir de l'aversion, fuir*. Ŏmnīno ăbhōrrēre ănĭmum huīc vĭdĕo ā nūptĭīs. *Ter*. (*Hec*. IV, 4, 42). Rĕtrōquĕ Vūlgŭs ăbhōrrĕt ăb hāc. *Lr*. (IV, 19, scil. ratione. Adde *Cat*. 22, 11). SYN. Hōrrĕŏ, āvērsŏr, ŏdī, fŭgĭŏ. *Voy*. Aversor. || *Ne pas s'accorder*. *Voy*. Discrepo

1. Ăbī, *impér. de* Abeo. Pōne ănĭmōs, ēt pūlsŭs ăbī : sāt fūnĕră fūsī Vīdĭmŭs. *V*. Hāc gălĕā cōntēntŭs ăbītŏ. *Id*. || † Ăbī, *souv. dans les comiques*. Ăbī dŏmŭm, jŭbĕ văsă pūra ăctūtum ădōrnārī mĭhī. *Pl*. (*Amp*. V, 1, 74. *Id*. *Epid*. V, 2, 48; *Trin*. IV, 2, 130; *Ter*. *Ad*. V, 1, 3. Cf. Redi). || 2. Ăbī, *sync. de* ăbĭī. Īn dŏmĭnōs vānās lūgĕt ăbīssĕ mĭnās. *Cl*. Quās măgĭs īn tērrās nōstrūm fēlīcĭbŭs ārmĭs Nōmĕn ăbĭt, aūt ŭndĕ rĕdĭt mājōrĕ trĭūmphō? *L*.

† Ăbĭbĭtŭr, *unipers. fut. pass. de* Abeo. *On s'en ira*. (*Pl. Merc*. IV, 4, 36.)

Ăbĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Abjicio. Īn mărĕ nēmŏ Hūnc ăbĭcĭt. *J*. (15, 16). Pērfĭdă sīgna ăbĭcĭt, mŏnŭmēntăquĕ trīstĭă lōngē. *Prud*. (*Psych*. 149. Cf. Adicio, Conicio, Reicio, Obicio).

Ăbĭdūm (*de* abi *et* dum). Ăbĭdūm tū, Drŏmo, īllĭs ŏbvĭăm. *Ter*. (*Heaut*. II, 3, 3).

Ăbĭĕgnŭs *ou* Ābĭĕgnŭs, ă, ŭm. *De sapin*. Vērbă vădūm tēntēnt ăbĭĕgnĭs scrīptă tăbēllĭs. *O*. (Adde *Cat*. 64, 7). Īndŭĭt ăbĭĕgnæ cōrnŭă fālsă bŏvĭs. *Pp*. (III, 19, 12).

Ăbĭēns, ĕūntĭs. *S'en allant*. Sālvērĕ mē jŭbēs, cuī tu ăbĭēns ăffērs mŏrbŭm. *Pl*. (*As*. III, 3, 3. *Id*. *Stic*. III, 1, 5). Prōsĕquăr īnfēlīx ŏcŭlīs ăbĕūntĭă vēlă. *O*. Dĕdĕrātque ăbĕūntĭbŭs hērōs. *V*. SYN. Prŏfēctŭs, dīscēdēns, ĭēns (euntis).

Ăbĭēs, ăbĭĕtĭs *et ordint*. ābĭĕtĭs, *f*. *Sapin, arbre*. Pōpŭlŭs īn flŭvĭīs, ăbĭēs īn mōntĭbŭs āltĭs. *V*. Ābĭĕtĭbŭs pătrĭīs jŭvĕnēs ēt mōntĭbŭs æquōs. *Id*. EP. Āĕrĭă, āltă, prōcēră, sūblīmĭs. PHR. Crēscēns īn mōntĭbŭs. Āptă frĕtĭs. Cāsūs vīsūră mărīnōs. || *Différents objets de sapin. Vaisseau*. Lābĭtŭr ūnctă vădīs ăbĭēs, ēt mārmŏră sūlcăt. *V*. *Voy*. Navis. || *Javelot*. Lōngā trānsvērbĕrăt ābĭĕtĕ pēctŭs. *V*. *Voy*. Jaculum. || *Tablettes*. Fĕrŏ... ōbsīgnātam ăbĭĕtĕm. *Pl*. (*Pers*. I, 2, 66). *Voy*. Tabula.

Ăbĭgŏ, ĭs, ēgī, ăctŭm, ĭgĕrĕ. *Emmener* (*des animaux*), *dérober*. Ārtĕ sŭā sīlvīs ŏccūltăt ăbāctās (boves). *O*. SYN. Ăgŏ, ābstrăhŏ, āvērtŏ, ābdūcŏ, prōtērrĕŏ. *Voy*. Prædor. || *Chasser, éloigner*. Ō vĭr cŏllŏquĭō nōn ăbĭgēndĕ mĕō. *O*. Vēntōs ăbĭgōquĕ vŏcōquĕ. *Id*. Dūrātæquĕ gĕlū nĭvēs Mērcātōrem ăbĭgūnt. *H*. Quŏd cūrās ăbĭgăt. *Id*. SYN. Pēllŏ, dēpēllŏ, ārcĕŏ, fŭgŏ, prŏhĭbĕŏ. *Voy*. Pello.

Ăbĭī, *parf. de* Abeo. Īllūc, ūnde ăbĭī, rĕdĕō. *H*.

Ăbĭlă. *Voy*. Abyla.

Ăbĭn', *pour* Abisne. Ăbĭn' hīnc, īnsānă? Quĭd ĭtă vērō dĕbĕăm? *Ter*. (*Eun*. V, 2, 22. *Id*. *And*. II, 1, 17; *Pl*. *Amp*. I, 3, 20; II, 2, 227).

Ăb īntĕgrō. *De nouveau*. *Voy*. Integer.

† Ăbīntŭs *ou* Ăb īntŭs, *adv*. *De l'intérieur* Ăbīntŭs ējŭs ēmĭcābăt grātĭă. *P. Nol*. (21, 437).

Ăbĭtācŭs. *Voy*. Avitacus.

† Ăbĭtĭŏ, ōnĭs, *f*. *arch*. *Départ*. Prōptĕr ĕam hæc tūrba ătque ăbĭtĭo ēvĕnĭt. *Ter*. (*Heaut*. I, 2, 16. Adde *Pl*. *Rud*. II, 6, 19). *Voy. le suiv*.

Ăbĭtŭs, ūs, *m*. *Départ*. Āmphĭtrўōnĭădēs ārmēnta, ăbĭtūmquĕ părārĕt *V*. Āssĭmŭlāre ăbĭtūm rētrō. *S'il*. *Voy*. Discessus. || *Issue, sortie*. Ŏmnēmque ăbĭtūm cūstōdĕ cŏrōnānt. *V*.

Ăbĭvī, *ancien parf. de* Abeo, *moins usité que* Abii. Īn ārcem ăbĭvĭt ædēm vīsĕrĕ. *Pl*. (*Bac*. IV, 8, 59).

Ābjēctŭs, ă, ŭm. *Jeté à terre*. Tūm sŭpĕr ābjēctūm pŏsĭtō pĕdĕ nīxŭs ĕt hāstā. *V*. Ābjēctŭs ĭn hērbīs. *O*. SYN. Prōjēctŭs, vŏlūtŭs, prōstrātŭs, āfflīctŭs, jăcēns. || *Rejeté, quitté*. Nīmīrūm săpĕre ēst ābjēctĭs ūtĭlĕ nūgĭs. *H*. Ābjēcto īnstrūmēnto ārtĭs, claūsāquĕ tăbērnā. *Id*. SYN. Prōjēctŭs, rējēctŭs, mīssŭs, rĕlīctŭs, ŏmīssŭs, pŏsĭtŭs, āmōtŭs, dēpŏsĭtŭs. || *Abject*. *Voy*. Vilis.

Ābjĕgnŭs. *Voy*. Abiegnus.

Ābjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Rejeter, déposer*. Ābjĭcĭtō pŏtĭŭs, quăm quō pērfērrĕ jŭbĕrĭs. *H*. Āgrōs ābjĭcĭĕt mœcha, ŭt ōrnātūm părĕt. *Ph*. SYN. Prōjĭcĭŏ, rējĭcĭŏ, dēpōnŏ, pōnŏ, mīttŏ, ēxŭŏ, āmŏvĕŏ. || *Renvoyer*. Ălĭquo ābjĭcĭēnda ēst, sī nōn prĕtĭō, grātĭīs. *Ter*. (*Ad*. IV, 7, 27). SYN. Dīmīttŏ, rĕmīttŏ, mīttŏ, rĕmŏvĕŏ, ăbĭgŏ. || *Rejeter, dédaigner*. Hæc tū quăm lĭbĕt ābjĭce ēlĕvāquĕ. *Cat*. (24, 9). SYN. Dēprĭmŏ, ēlĕvŏ. *Voy*. Contemno.

Ābjūdĭcŏ, ās, ārĕ. *Déposséder par jugement; dépouiller*. Ĕquĭdēm mē jām, quāntūm pŏtēst, ā vīta ābjūdĭcābŏ. *Pl*. (*As*. III, 3, 17. *Id*. *Rud*. IV, 3, 100; V, 1, 3).

† Ābjŭgŏ, ās, ārĕ. *Dételer, séparer*. Quæ rēs te ăb stăbŭlĭs ābjŭgăt? *Pacuv*. (apud *Non*. 2, 37).

Ābjūnctŭs, ă, ŭm. *Séparé*. Ābjūnctĭs rĕgĕmūnt tăbŭlātă căvērnĭs. *St*. SYN. Dīsjūnctŭs, rūptŭs.

Ābjūngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Dételer, séparer*. Mœrēntem ābjūngēns frātērnā mōrtĕ jŭvēncŭm. *V*. SYN. Dīsjūngŏ, dĭvĭdŏ, sēpārŏ. *Voy*. Separo.

† Ābjūrāssīm, *arch*. *pour* Abjuraverim. (*Plaut*. *Pers*. IV, 3, 9.)

Ābjūrŏ, ās, ārĕ. *Nier avec serment, denier, refuser.* Ābstrāctǣquĕ bŏvēs ābjūrātǣque răpīnæ. *V.* Ābjūrārĕ dĕō tĭtŭlūm nōmĕnquĕ pātērnūm. *Prud.* (*Apot.* 223). *Voy.* Nego.

† Āblāctŏ *ou* Āblēctŏ, ās, ārĕ. *Charmer.* Āblēctātŭs ăgēns, nēc nŏcĕt ūllŭs ĕī. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 102).

Āblātīvŭs, ī, *m.* (*s.-ent.* casus). *L'ablatif, cas.* Spōnte, āblātīvī cāsūs, quĭs rēctŭs ĕrĭt? Spōns. *Aus.* (*Idyl. Monost.* 21, 11).

† Āblātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui enlève* Ānnĕ bĕātī Cōrpŏrĭs āblātŏr, etc. *Sedul.* (V, 344).

Āblātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Aufero. *Oté.* Āblātūm mēdĭīs ŏpŭs ēst īncūdĭbŭs īllŭd. *O.* SYN. Rāptŭs, ērēptŭs, sūbdūctŭs, sūblātŭs, ădēmptŭs. || *Emporté.* Dīxĭt, ĕt īn sīlvām pēnnīs āblātă rĕfūgĭt. *V.* (Adde *Sen. Oct.* 918). SYN. Āvēctŭs.

Āblēgŏ, ās, ārĕ. *Éloigner, renvoyer.* Hīnc āblēgāndūs, dūm părĭt Phĭlūmĕnă. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 54). Ūllĭŭs sŭbĕānt āblēgāndǣ Tĭbĕrim ūltră. *J.* (14, 202). SYN. Āmāndŏ, ārcĕŏ, rĕlēgŏ. *Voy.* Removeo.

Āblĭgūrĭŏ, īs, īrĕ. *Manger son bien.* Ĭtĭdēm pătrĭă qui āblĭgūrĭĕrāt bŏnă. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 4). Mōx dum āltĕrĭŭs āblĭgūrĭās bŏnă. *Enn.* (ap. *Donat.* in *Ter. Phorm.* II, 2, 25). *Voy.* Decoquo.

Āblūdŏ, īs, ĕrĕ. *Ne pas être ressemblant.* Nōn mūltum āblūdĭt ĭmāgŏ. *H. Voy.* Discrepo.

Āblŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Laver, nettoyer.* Āblŭĕre hīc ārtūs lāssātāquĕ mēmbră părābām. *O.* Dōnĕc mē flūmĭnĕ vīvō Āblŭĕrō. *V.* SYN. Lăvŏ, ābstērgĕŏ, mūndŏ, pūrgŏ, cōllŭŏ, *par ext.* mērgŏ. PPH. Ăquā, ăquīs, flūmĭnĕ rĭgŏ, pērfūndŏ, spārgŏ, mērgŏ, īrrōrŏ. Ūndīs sōrdēs ēlŭŏ, mūndŏ. *Voy.* Mergo. || *Au fig.* āblŭĕ prǣtĕrĭtī pērjūrĭă tēmpŏrĭs, īnquĭt. *O.* Crīmĭnĭbūs văriīs tīnctūm mĭsĕrātŭs āblŭīstī. *Prud.* (*Peri.* 13, 58). SYN. Ēlŭŏ, pūrgŏ, mūndŏ. *Voy.* Eluo. || *Effacer, faire disparaître.* Ănhēlă sĭtĭs dē cōrpŏrĕ nōstrō Āblŭĭtūr. *Lr* (IV, 874). Nīgrāsquĕ sĭbi āblŭĭt ūmbrās. (*Ib.* 378.) || *Eccl. Laver, purifier par le baptême.* Vēstīgĭă fraūdĭs Quǣ bŏnŭs āblŭĕrāt dōctōr mĕlĭōrĭbŭs ūndīs. *Hilar. Pictav.* (*Genes.* 298) *Voy.* Baptisma.

Āblūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Abluo. *Lavé.* Ēt lǣtūm sŏcĭīs āblūtă cǣdĕ rĕmīttĭt. *V* SYN. Lăvātŭs, lōtŭs, pūrgātŭs. *Voy.* Lotus.

† Āblŭvĭūm, ĭī, *n. Inondation* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.) *Voy.* Diluvium.

Ābnătŏ, ās, ārĕ, *n. S'éloigner à la nage.* Lōngē cērvīcĕ rĕflēxā Ābnătăt, ēt blāndīs āffātūr līttŏră vērbīs. *St.* (*Ach.* I, 383).

Ābnĕgŏ, ās, ārĕ. *Refuser avec persévérance.* Ābnĕgăt ēxcīsā vītām prōdūcĕrĕ Trōjā. *V.* Quǣsītās sānguĭnĕ dōtēs Ābnĕgăt. *Id.* Nēc cŏmĭtem ābnĕgăt. *H. Voy.* Abnuo, Nego.

Ābnĕpōs, ōtĭs, *m. Arrière-petit-fils.* Nātīs lōngĭŏr ābnĕpōtĭbūsquĕ. *Stat.* (*Silv.* IV, 3, 111). Nātōs, nĕpōtēs, ābnĕpōtēs ēdĭtōs. *Prud.* (*Peri.* 10,179).

Ābnŏbă, æ, *f. Montagne de Germanie où le Danube prend sa source.* Ābnŏbă mōns Īstrō pătĕr ēst; cădĭt Ābnŏbæ hĭātū. *Avien.* (*Descr. Ter.* 437).

Ābnōrmĭs, ĕ. *Qui n'est pas dans la règle.* Rūstĭcŭs, ābnōrmĭs săpĭēns crāssāquĕ Mĭnērvā. *H.*

† Ābnŭĕŏ, ēs, ērĕ, *arch. Comme* Abnuo. Cērtāre ābnŭĕō, mĕtŭō lĕgĭōnĭbŭ' lābem. *Enn.* (apud *Diom.* 378. *Id. ibid.*)

Ābnŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Faire un signe négatif, refuser.* Quĭs tālĭă dēmēns Ābnŭăt, aūt tēcūm mălĭt cōntēndĕrĕ bēllō? *V.* Ābnŭĕrām bēllo Ītălĭām cōncūrrĕrĕ Tēucrīs. *Id.* Quĭd sī dē vōstrō quĭdpĭam ōrēm? ābnūūnt. *Pl.* (*Truc. prol.* 6). Rŏgăt ābnŭēntēs, īrrĭgăt flētū gĕnās. *Sen.* (*Phœn.* 441). SYN. Nĕgŏ, ābnĕg , dēnĕgŏ, pērnĕgŏ, rĕcūsŏ, nōlŏ, rĕnŭŏ, rēspŭŏ, *qqf.* īnvĭdĕŏ. PPH. Nōn pătĭŏr, nōn sūstĭnĕŏ, nōn ānnŭŏ.

† Ābnūtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Abnuo. Quĭd? mi ābnūtās? Tĭbi ĕgo ābnūtŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 79. Adde *Enn.* apud *Cic. Orat.* 3, 40).

Ăbŏlĕŏ, ēs, ēvī, ĭtŭm, ērĕ. *Abolir, effacer.* Nēc pŏtĕrĭt fērrūm, nĕc ĕdāx ăbŏlērĕ vĕtūstās. *O.* Ăbŏlērĕ nĕfāndī Cūnctă vĭrī mŏnŭmēntă jŭbĕt. *V.* Paūlātim ăbŏlērĕ Sĭchǣūm Īncĭpĭt. *Id.* SYN. Dēlĕŏ, ēxstīnguŏ, ŏblīttĕrŏ, rēscīndŏ, dēstrŭŏ, tōllŏ. || *Qqf. Purifier.* Nēc vīscĕră quīsquăm Aūt ūndīs ăbŏlērĕ pŏtēst, aūt vīncĕrĕ flāmmā. *V. Voy.* Purgo.

Au pass. Ăbŏlĕŏr. *Être effacé.* Dā, pătĕr, hōc nōstrīs ăbŏlērī dēdĕcŭs ārmīs. *V. Voy. le suiv.*

Ăbŏlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être aboli, effacé, se perdre.* Nēc vēstră fĕrētŭr Fāmă lĕvĭs, tāntīve ăbŏlēscĕt grātĭă fāctī. *V.* SYN. Ăbŏlĕŏr, dēlĕŏr, pĕrĕŏ, īntĕrĕŏ, cădŏ, ēxcĭdŏ, īntĕrcĭdŏ, mŏrĭŏr, vānēscŏ, ăbĕŏ, rēscīndŏr.

Ăbōllă, æ, *f Grosse casaque militaire, manteau de philosophe.* Nēscĭt cuī Tўrĭām dĕdĕrĭt Crīspīnŭs ăbōllām. *M.* (VIII, 48, 1). Rāptā prŏpĕrābăt ăbōllā. *J* (4, 76. Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 425).

Ăbōmĭnāndŭs, ă, ŭm. *Abominable.* Fĕr ăbōmĭnāndām nūnc ŏpēm nātō, părēns. *Sen.* (*Hipp.* 948. *Id. Troad.* 612). *Voy.* Detestandus.

Ăbōmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a maudit.* Tūm mūltă sēcum ēffātŭs, ēt pătrĭūm sōlŭm Ăbōmĭnātŭs. *Sen.* (*Hipp.* 1006). || *Maudit.* Părēntĭbūsque ăbōmĭnātŭs Ānnĭbăl. *H. Voy.* Detestatus.

† Ăbōmĭnŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Abominor. Mūlctam ăbōmĭnā. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 85).

Ăbōmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Rejeter comme un funeste présage, avoir en horreur.* Sī mĕă sōrs rĕdĭmēndă tŭā, quŏd ăbōmĭnŏr, ēssĕt. *O.* Dīcĕre ăbōmĭnŏr, ūxŏr ĕrĭt. *Aus.* (*Epig.* 78, 9). SYN. Hōrrĕŏ, ăbhōrrĕŏ, ēxsĕcrŏr, dētēstŏr.

Ăbŏrĭgĭnĕŭs, ă, ŭm. *Des Aborigènes, premiers habitants de l'Italie.* Tĭbĭ vĕtŭs āră călŭĭt Ăbŏrĭgĭnĕō săcēllō. *Septim.* (apud *T. Maur. Met.* 331).

Ăbŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d. Périr, mourir.* Īnquĕ dĭēs prīvōs ăbŏrīrī quǣquĕ crĕātă. *Lr.* (V, 734. Alii leg. *aborisci*). *Voy.* Pereo. || *Au fig.* Infrīngī līnguām, vōcēmque ăbŏrīrī. *Lr.* (III, 156).

? Ăbŏrīscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Voy. le précéd.*

Ăbōrtĭŏ, ōnĭs, *f Avortement.* Ŭt ăbōrtĭōni ŏpĕrām dărĕt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 98).

Ăbōrtīvŭm, ī, *n. Chose qui fait avorter* Ēt quŏd ăbōrtīvō nōn ēst ŏpŭs. *J.* (6, 367).

Ăbōrtīvŭs, ă, ŭm. *Venu avant terme.* Sī cuī fīlĭŭs ēst, ŭt ăbōrtīvūs fŭĭt ōlĭm Sīsўphŭs. *H.* (Adde *Juv.* 2, 32; *Mart.* VI, 93, 5).

Ăbōrtŭs, ūs, *m. Avortement.* Quīn grăvĭdīs hīc nīdŏr ăbōrtum īmmīttĕrĕ suēvĭt. *Lr.* (VI, 794. Sed vs. suspectus. Adde *Ter. Hec.* III, 3, 38). SYN. Ăbōrtĭŏ. PPH. Pārtŭs īmmātūrŭs, prǣcŏx. Pārtŭs ăcērbī.

Ăbrăcădābră, *indécl. Mot cabalistique qu'on enfermait dans une amulette pour guérir certaines maladies.* Īnscrībīs chārtǣ quŏd dīcĭtŭr ăbrăcădābră. *Ser. Sam.* (vs. 944).

Ăbrādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler, enlever en raclant, en frottant; enlever, ôter.* Nēc mănĭbŭs quĭdquăm tĕnĕrīs ăbrādĕrĕ mēmbrīs Pōssūnt. *Lr.* (IV, 1101). Ăbrāsĭt lăcrĭmās nĭtēntĕ plēctrō. *St.* Ăbrāsĭtquĕ crŭcēs. *L. Voy.* Rado, Aufero.

Ăbrăhām, Ābrām, Ābrāhām, Ābrāhām, *et* Ābrăhām, *indécl.*, *ou gén.* Ăbrăhæ, *m.* (Ἀβραάμ). *Abraham, patriarche.* Ābrām părēntī dīctŭs, Ābrăhām Dĕō. *Prud.* (*Psych. præf.* 4). Hōc vīdĭt prīncēps gĕnĕrōsī sēmĭnĭs Ābrām. *Id.* (*Apoth.* 28) Ōmnĭpŏtēns vērbīs sōlātŭr tālĭbŭs Ābrām. *Victor* (*Gen.* III, 430). Lēgĭfĕr hōc rĕbŏāt pătrĭărcha, hōc rĕddĭt Ābrăhām. *Fort.*

(V, 4, 45). Ērĭpĭt Ābrāhām cūm stīrpe ēt gēntĕ fĭdēlī, Ābrāhæ gĕnŭs ēst. *Prud.* (*Apoth.* 363. Verbum inter aptota refert *Charis.* 94).

Ābrămēŭs *ou* Ābrămīŭs, ă, ŭm. *D'Abraham.* Ātque īllūm grĕmĭo ēxcēptūm fŏvĕt Ābrāmīō. *Paul. Nol.* (32, 581)

Ābrāsī, *parf. de* Abrado.

Ābrāsŭs, ă, ŭm, *part. p de* Abrado. *Raclé.* Quæquĕ pĕr ābrāsās ŭtĕrō dēmīttĕrĕ faūcēs. *L.*

Ābrēptŭs, ă, ŭm. *Emporté, arraché.* Trēs nŏtŭs ābrēptās īn sāxă lătēntĭă tōrquĕt *V.* SYN. Ābstrāctŭs, rāptŭs, āvūlsŭs. || *Au fig.* Ābrēptŭs pūlchrō cædūm Lătĕrānŭs ămōrĕ. *Sil.* SYN Rāptŭs, cōrrēptŭs, āctŭs, īmpūlsŭs.

Ābrĭpĭō, ĭs, pŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ *Arracher, enlever, emporter.* Ābrĭpĭt Īlĭădēn, quī nūnc quŏquĕ pōcŭlă mīscēt. *O.* Fēstāsquĕ dăpēs rĕdĭmītăquĕ vīnă Ābrĭpĭūnt fămŭlī. *St.* Hānc jam ŏpōrtĕt īn crŭcĭātum hīnc ābrĭpī. *Ter.* (*And* IV, 4, 47) SYN. Răpĭō, ābstrăhō, dīvēllō, āvēllō, aūfĕrō, dīstrăhō, tōllō. || *Au fig.* Quā săcĕr ābrĭpĭtŭr cæcō dēscēnsŭs hĭātū. *Pp.* (IV, 8, 5). || — mē. *S'esquiver.* Vīx fŏrās mĕ ābrĭpŭī, ātquĕ ēffŭgī. *Pl.* (*Curc* V, 1, 8 *Id. Mil.* II, 2, 21). *Voy.* Evado.

Ābrōdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Ronger.* Chærēstrătŭs ūnguĕm Ābrōdēns. *Pers.* (5, 162)

Ābrŏgō, ās, ārĕ *Retrancher* Ēt nĭmĭūm scrīptīs ābrŏgăt īllĕ mĕīs. *O.* SYN. Rēscīndō, aūfĕrō, dētrăhō.

Ābrŏĭcŭs. *Voy.* Agrœcus.

Ābrŏtŏnūm, ī, *n.*, *et* Ābrŏtŏnŭs, ī, *m.* (ἀβρότονον). *Aurone, plante médicinale.* Ābrŏtŏnum ægrō Nōn aūdĕt, nĭsĭ quī dĭdĭcĭt, dărĕ. *H.* Fūmōquĕ grăvēm sērpēntĭbŭs ūrūnt Ābrŏtŏnūm. *L.* (Adde *Lucr.* IV, 124 ; *Ser. Sam.* vs. 574).

Ābrūmpō, ĭs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrĕ. *Briser, rompre, fendre, séparer.* Nēc Lēthæă vălēt Thēsēŭs ābrūmpĕrĕ cārō Vīncŭlă Pīrĭthŏō. *H.* Mănĭbŭs tĕnĕrōs ābrūmpĕrĕ rāmōs. *O.* Pūppēs ābrūmpūnt vīncŭlă rīpīs. *V.* SYN. Rūmpō, frāngō, ābscīndō, āvēllō, dīvēllō. *Voy.* Frango. || *Au fig* Īnvīsām quærēns quāmprīmum ābrūmpĕrĕ lūcēm. *V.* Fās ōmnĕ ābrūmpĭt. *Id.* Mīssīs ābrūmpĭtŭr īgnĭbŭs æthēr *O.* SYN. Rūmpō, pērrūmpō, ābscīndō, scīndō. || *Interrompre.* Nēc sōmnōs ābrūmpĭt cūră sălūbrēs. *V.* Lĭcĕt īngēntēs ābrŭpĕrĭt āctŭs Fēstīnātă dĭēs. *L.* SYN. Rūmpō, īntērrūmpō, īntērcĭpĭō, ābscīndō.

Ābrūptūm, ī, *n. pris subst. Pente rapide, précipice.* Fērtŭr īn ābrūptūm māgnō mōns īmprŏbŭs āctū. *V.* Sōrbĕt īn ābrūptūm (fluctus). *Id.* Īmmānĕ păvēntēs Ābrūptūm mīrāntŭr ăgrī. *St.* SYN. Prærūptŭm, præcēps.

Ābrūptŭs, ă, ŭm. *Rompu, brisé.* Īngĕmĭnānt ābrūptīs nūbĭbŭs īgnēs. *V.* Ābrūptăquĕ lōră rĕlīnquūnt. *O.* SYN. Rūptŭs, frāctŭs. *Voy.* Fractus. || *Interrompu.* Ābrūptīs īmmūtŭĭt ōrĕ quĕrēlīs. *St.* Ābrūptă vĭgĭl īrĕt ăd ārmă quĭētĕ. *Sil.* SYN. Īntērrūptŭs, īntērcēptŭs, tŭrbātŭs. || *Escarpé, qui est à pic. Voy.* Abruptum, Præruptus. || *Au fig. Brusque.* Fērvĭdă sī nōbīs cōrda, ābrūptūmquĕ pŭtāssēnt Īngĕnĭūm. *Sil.*

Ābs, *prép., la même que* A *ou* Ab, *se place devant le* c *et le* t. Āccĭpĭăt ābs tē. *Pl.* (*As.* IV, 1, 27. *Id. Amp.* I, 3, 33). Ābs chŏrāgō sūmĭtō. *Id.* (*Pers.* I, 3, 79). Te ōbtēstōr ne ābs te hānc sēgrĕgēs. *Ter.* (*And.* I, 5, 56. *Id. Ad.* II, 3, 1). *Voy.* A.

? Ābsălōn. *Voy.* Abessalon.

Ābscēdēns, tĭs. *Qui se retire.* Ābscēdēns rēddĭt mărĕ. *Sil.*

Ābscēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. S'en aller, s'éloigner.* Sēd tămĕn ābscēdĭt, nĕque ĕnĭm vēstīgĭă cērnĭt. *O.* SYN. Cēdō, rĕcēdō, dēcēdō, dīscēdō, ābsīstō, ăbĕō, mīgrō. *Voy.* Abeo, Recedo. || *Au fig.* Cĭto ăb ĕo hæc īra ābscēdĕt. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 15). Crēdēns ābscēdĕrĕ vītæ, Quōd sŏpŏr ērĭpĭăt, tēmpŭs. *Sil.* SYN. Rĕcēdō, ădĭmŏr, dētrăhŏr, sūpprĭmŏr, dēsĭnō. || *Abandonner, ne plus protéger.* Jăcŭlātrīcēmquĕ Mĭnērvām Ābscēssīssĕ mĭhī ? *O.*

Ābscēssŭs, ūs, *m. Départ.* Āt Rŭtŭlum ābscēssū jŭvĕnīs tūm jūssă sŭpērbă Mīrātŭr. *V. Voy.* Discessus.

Ābscĭdī, *parf. de* Abscindo. || 2. Ābscīdī, *parf. de* Abscido.

Ābscīdō, ĭs, īdī, īsŭm, īdĕrĕ (*de* abs *et* cædo). *Couper, séparer en coupant.* Ābscīdĭt jŭgŭlō pēctŭsque hŭmĕrūmquĕ sĭnīstrūm. *O.* (*Met.* XII, 362). Ābscīdĭt vūltŭs ēnsĭs ŭtĕrquĕ săcrōs. *M.* (III, 66, 2. Adde *Sen. Phœn.* 194 ; *Luc.* VI, 563) *Voy.* Cædo. (Cave confundas abscīdi cum abscĭdi ab *Abscindo.*) || *Au fig* Ābscīdĭt nōstræ mūltūm sōrs īnvĭdă laūdī. *L.* (IV, 503).

Ābscīndō, ĭs, ĭdī, īssŭm, īndĕrĕ (*de* ab *et* scindo). *Séparer, arracher, déchirer.* Tūm pĭŭs Ænēās hŭmĕrīs ābscīndĕrĕ vēstēm. *V.* Hēspĕrĭūm Sĭcŭlō lătŭs ābscĭdĭt, ārvăque ĕt ūrbēs. *Id.* Nām cœlō tērrās ĕt tērrīs ābscĭdĭt ūndās. *O.* SYN. Dīvĭdō, dīvēllō, sēpārō, dīstrăhō, dīsjūngō. *Voy.* Separo. || *Interrompre.* Sīc fātă, quĕrēlās Ābscĭdĭt. *V. Fl.* Sēd tōtum hōc stŭdĭūm lūctū frātērnă mĭhī mōrs Ābscĭdĭt. *Cat.* (68, 19). SYN. Ābrūmpō, rūmpō, īntērcĭpĭō. || *Empêcher.* Quæ pŏtĕrūnt rĕdĭtūs ābscīndĕrĕ dūlcēs. *H.*

Ābscīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Abscindo. *Séparé, déchiré.* Flāvēntēsque ābscīssă cŏmās. *V.* Prōtĭnŭs ābscīssā plānxī mĕă pēctŏră vēstĕ. *O.* Cārdĭnĕ sūb nōstrō, rēbūsque ābscīssă sŭpērnīs, Tārtărĕī sēdĕt aūlă pătrĭs. *V. Fl.* (I, 827). SYN. Dīscīssŭs, scīssŭs.

Ābscīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Abscido. *Coupé.* Quĭd ? căpŭt ābscīsūm dēmēns quūm pōrtăt Ăgāvē. *H.* Ābscīsō dūrābānt mūrmŭră cōllō. *Sil.* Ābscīsă līnguă. *M.* (II, 82 Cave in his legas *abscissus*). *Voy.* Desectus.

† Ābscōndĭdī, *ancien parf. de* Abscondo. Nēquĭcquam ābdĭdi, ābscōndĭdi, ābstrūsam hăbēbām. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 25 *Id. fragm.* apud *Prisc.* p. 890 Adde *Cæcil.* et *Pompon.* apud *Non.* 2, 59). Sūscēpĭt grĕmĭō, vĭtrĕīsque ābscōndĭdĭt āntrīs. *Sil.* (VIII, 191. Nisi legendum *abscondit in.* Nam cf. XIV, 597).

Ābscōndĭtŭs, ă, ŭm. *Caché.* Quōd sī tāntă fŏrĕt sĭlvīs ābscōndĭtă flāmmă. *Lr.* (I, 905 Adde *Pl. Aul.* I, 1, 24). *Voy.* Abditus, Arcanus.

Ābscōndō, ĭs, ī *et qqf.* ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Cacher.* Dōnĕc hŭmō tĕgĕrĕ āc fŏvĕīs ābscōndĕrĕ dīscānt. *V.* Hānc ābscōndĕrĕ fūrtō (fugam). *Id.* Sēcrētīs rūrīs trīstēs ābscōndĕrăt ānnōs. *Sil.* (XIV, 597). Crāssūmquĕ trăbēs ābscōndĕrăt aūrūm. *L.* Frētă nūllă rĕpōstōs Ābscōndĕrĕ sĭnūs. *Albinus* (apud *Prisc.* p 741). SYN. Cōndō, ăbdō, cēlō, ōccūltō, etc. *Voy.* Abdo. || *Perdre de vue.* Āĕrĭās Phæācum ābscōndĭmŭs ārcēs. *V.* Quūm nĕcdum ābscōndĕrĭt Īdēn *Cl.* SYN. Cōndō.

Au pass. Ābscōndŏr. *Être caché.* Āntĕ tĭbi Ēōæ Ātlāntĭdĕs ābscōndāntŭr. *V. Voy.* Abdo me.

† Ābscōnsŭs, ă, ŭm. *Comme* Absconditus. Hīc Dĕŭs ābscōnsŭs, quī Dĕŭs Īsrăēl ēst. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 98. Cf. *Diom.* 372 : « *Abscondor. absconsus,* sed *absconditus* melius. »)

† Ābsĕgmĕn, ĭnĭs, *n. Morceau, fragment.* (*Næv.* apud *Fest.* in *Penitam.*)

Ābsēns, tĭs. *Absent.* Īncŭbăt : īllum ābsēns ābsēntem aūdĭtquĕ vĭdētquĕ. *V.* Rōmæ rūs laūdās, ābsēntēm rūstĭcŭs ūrbēm. *H.* SYN. Rĕmōtŭs, *qqf.* dīstāns, dēfĭcĭēns. *Voy.* Distans. || † Ābsēntĕ nōbīs, *arch.* (*Ter. Eun.* IV, 3, 7 ; *Afran* apud *Non.* 2, 66).

Ābsēntĭă, æ, *f. Absence.* Īnvītŭs ōlīm dēvŏrāvi ābsēntĭæ Nēcēssĭtātēm prīstĭnæ. *Aus.* (*Epist.* 15, 19). Nōn tērrīs ābsēntĭă lōngā dĭrēmĭt. *P. Nol.* (11, 45).

Ābsĭlĭō, īs, ĭī *ou* ŭī, ĭlīrē, *n. Sauter hors ou loin.* Aūt prŏcŭl ābsĭlĭēbăt, ŭt ācrem ēxīrēt ŏdōrēm. *Lr.* (VI, 1215). *Voy.* Salio. || ? *Act.* Nīdōsquĕ tĕpēntēs Ābsĭlĭūnt, mĕtŭs ūrgĕt, ăvēs. *St.* (*Theb.* VI, 97. Nisi legendum *nidoque tepente*).

Ābsĭmĭlĭs, ĕ. *Différent. Voy.* Dissimilis.

Ābsīnthĭŭm, ĭī, *n.* (ἀψίνθιον). *Absinthe, plante amère.* Cānă prĭŭs gĕlĭdō dēsīnt ābsīnthĭă Pōntō. *O.* Pērpōtēt ămārŭm Ābsīnthī lātĭcēm. *Lr.* (IV, 15). Sĕd ŭbi ābsīnthĭūm fĭt, ātquĕ cŏnĭlă gāllīnācĕā. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 90). EP. Ămārŭm, Īngrātŭm, Pōntĭcŭm.

Ābsĭs, ĭdĭs, *et néol.* Ābsīdă, æ, *f.* (ἀψίς). *Abside.* Īnsŭpĕr ābsīdām cōnsēcrāt Vīrgĭnĭs āræ. *Aldhelm.* (apud *Mai.*, t. V, p. 389).

Ābsīstō, ĭs, stĭtī, sīstĕrĕ, *n. S'en aller, s'éloigner.* Tōtōque ābsīstĭtĕ lūcō. *V.* SYN. Ābscēdō, dīscēdō, rĕcēdō, ăbĕō, ēxĕō. || *Sortir, s'échapper.* Tōtōque ārdēntĭs āb ōrĕ Scīntīllæ ābsīstūnt. *V.* SYN. Ēxsĭlĭō, ēmĭcō. || *Cesser.* Nēc vīctī pōssūnt ābsīstĕrĕ fērrō. *V.* Ābsīstĕ mŏvērī. *Id.* Nēc prĭŭs ābstĭtĭmŭs fērrum ēxērcērĕ crŭōrĕ. *O.* SYN. Dēsīstō, cēssō, dēsĭnō, ābstĭnĕō. *Voy.* Desino.

† Ābsĭtŭs, ă, ŭm. *Éloigné.* Ātque ălĭō cōlĕrēm prŏcŭl ābsĭtŭs ōrbĕ. *P. Nol.* (28,353).

Ābsŏlūtē, *adv Brièvement, en un mot.* Pōssum ābsŏlūtē dīcĕrĕ. *Aus.* (*Epist.* 16, 7).

Ābsŏlūtŭs, ă, ŭm. *Délié, délivré.* Ănĭma, ābsŏlūtă vīncŭlĭs, cœlŭm pĕtĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1110). *Voy.* Liber. || *Libéré d'une dette.* Jam hōsce ābsŏlūtōs cēnsĕās. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 46). || *Achevé.* Ēn quāntō jăcĕt ābsŏlūtă cāsū! *M.* (I, 83, 3, de porticu). || *Parfait. Voy.* Perfectus.

Ābsŏlvō, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Libérer d'une dette.* Ĕgo ād fŏrum ībo, ŭt hūnc ābsŏlvām. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 13). || *Délivrer, renvoyer.* Te ābsŏlvām brĕvī. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 30). *Voy.* Libero. || *Absoudre.* Ābsŏlvēs hŏmĭnem, ēt scĕlĕrĭs dāmnābĭs ĕūndĕm. *H.* Ābstŭlĭt hūnc tāndēm Rūfīnī pœnă tŭmūltŭm, Ābsŏlvītquĕ dĕōs. *Cl.* Rĕōs ābsŏlvĕrĕ cūlpæ. *O.* PPH. Crīmĭnĕ sŏlvō, ābsŏlvō. Cūlpā lībĕrō, ēxsŏlvō. Nōxæ ēxĭmō. Cūlpām cōndōnō, rĕmīttō. *Voy.* Ignosco. || *Achever.* Clādĭbŭs īmmīxtūm cīvīle ābsŏlvĕrĕ bēllŭm. *L.* Ūnō vērbo ābsŏlvām : lēno ēst. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 39). SYN. Cōnfĭcĭō, pērfĭcĭō, fīnĭō, pĕrāgō. *Voy.* Finio.

Ābsŏnŭs, ă, ŭm. *Sourd, qui ne résonne pas.* Prāvă, cŭbāntĭă, prōnă, sŭpīna ātque ābsŏnă tēctă. *Lr.* (IV, 520. Cf. *Non.* 2, 27). || *Sans harmonie.* Quīdquĭd īstīs dīscrĕpābĭt, ābsŏnŭm rēddēt mĕlŏs. *T. Maur.* (*Syll.* 1068). || *Au fig. Qui n'est pas d'accord.* Sī dīcēntĭs ĕrūnt fōrtūnĭs ābsŏnă dīctă. *H. Voy.* Discors.

Ābsŏrbĕō, ēs, bŭī *ou* psī, ptŭm, bērĕ. *Avaler, engloutir.* Āt Tīgrīm sŭbĭtō tēllūs ābsŏrbĕt hĭātū. *L.* Ābsŏrpsĭt pĕnĭtŭs rūpēs. *Id.* (IV, 100). Ābsŏrbŭĭt īctŭs. *J.* (6, 126). SYN. Sŏrbĕō, ēxsŏrbĕō, vŏrō, dēvŏrō, haŭrĭō. *Voy.* Voro. || *Au fig.* Tāntō te ābsŏrbēns vōrtĭce ămōrĭs. *Cat.* (68, 107). || *Ruiner.* Ābsŏrbĕt, ŭbĭ quēmque āttĭgĭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 67). *Voy.* Decoquo.

† Ābsŏrptŭs, ă, ŭm. *Englouti.* Ēvŏmĭt ābsŏrptām trĕpĭdē fĕră bēllŭă plēbēm. *Fort.* (III, 9, 83).

Ābspēllō. *Voy.* Aspello.

Ābsquĕ, *prép. Sans.* Ō fămŭlī tūrpēs, sērvūm pĕcŭs, ābsquĕ crŭōrĕ Tērgă dătĭs mōrtī. *L.* (VI, 152. Adde *Pl. Most.* III, 2, 78; *Capt.* III, 5, 96; *Trin.* IV, 1, 13). SYN. Sĭnĕ. *Voy. ce mot.*

Ābstēmĭŭs, ă, ŭm. *Qui ne boit pas ou boit peu de vin.* Vīnă fŭgĭt, gaŭdētquĕ mĕrīs ābstēmĭŭs ūndīs. *O.* Vēsānō sērvāns ābstēmĭă pēctŏră vīnō. *P. Nol.* (6, 69). Ābstēmĭŭs ævŭm Dūcĭs. *Sid.* (16, 108. Et *Lucil.* apud *Non.* 2, 3). || *En gén. Sobre, tempérant.* Sī fōrte, īn mĕdĭō pŏsĭtōrum ābstēmĭŭs, hērbīs Vīvĭs. *H.* Prŏbe, ēt pŭdīcē, pārcē, frūgi, ābstēmĭē. *Aus.* (*Prof.* 15, 9). SYN. Ābstĭnēns, tēmpĕrāns, frūgī. *Voy.* Frugi.

Ābstērgĕō, ēs, sī, sŭm, gērĕ. *Essuyer, nettoyer* Hōc nē sīc făcĭăt ; tū lābēllum ābstērgĕās. *Pl.* (*As.* IV, 1, 52). Ēvērrĭte ædēs, ābstērgēte ărānĕās. *Titin.* (apud *Non.* 4, 491. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 9). Dīlūtă lābēllă Gūttĭs ābstērsĭsti ōmnĭbŭs ārtĭcŭlĭs. *Cat.* (99, 7). SYN. Tērgĕō, dētērgĕō, ēlŭō, mūndō, pūrgō. *Voy.* Tergeo. || *Chasser, éloigner.* Ābstērgĕt ægrŭm cōrpŏrĭs pĭgrī sĭtŭm. *P. Nol.* (10, 59). Ēt pābŭla ămōrĭs Ābstērgērĕ sĭbī. *Lr.* (IV, 1059. Sed vulgo melius *absterrere*, ut *ibid.* 1230).

Ābstērrĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Éloigner par la crainte, éloigner, détourner, empêcher.* Ūt cănĭs ā cŏrĭō nūnquam ābstērrēbĭtŭr ūnctō. *H.* Sī tĕnĕrās ănĭmās ălĭēna ōpprŏbrĭă sæpĕ Ābstērrēnt vĭtĭĭs. *Id.* Nēquīcquām, quŏnĭăm nātūra ābstērrŭĭt aūctŭm. *Lr.* (V, 847. *Id.* IV, 1060 et 1230). Ānsĕrēs clāmōre ābstērrēt, ăbĭgĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 41). SYN, Ārcĕō, āmŏvĕō, prŏhĭbĕō, āvērtō.

Ābstērrĭtŭs, ă, ŭm. *Effrayé, détourné.* Ēt pēr cāstră cŏmēs, nūllĭs ābstērrĭtă fātĭs. *L.* (VIII, 649).

Ābstērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Abstergeo. Ābstērsā dīrī cālīgĭnĕ bēllī. *P. Nol.* (28, 5).

† Ābstĭnēndŭs, ă, ŭm. *Qu'il faut tenir éloigné.* Ămŏr īgnōrāndū 'st; Prŏcŭl ădhĭbēndŭs ēst ātque ābstĭnēndŭs. *Pl* (*Trin.* II, 1, 29).

Ābstĭnēns, tĭs. *Qui s'abstient; désintéressé* Vīndēx ăvāræ fraūdĭs, ēt ābstĭnēns Dūcēntĭs ād sē cūnctă pĕcūnĭæ. *H. Voy.* Frugi. || *Chaste.* Māgnēssam Hīppŏlўtēn dūm fŭgĭt ābstĭnēns. *H. Voy.* Castus.

Ābstĭnēntĭă, æ, *f. Abstinence, tempérance.* Īllīc dĭcātā pārcŭs ābstĭnēntĭā. *Prud.* (*Cath.* 7, 66).

Ābstĭnĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. S'abstenir.* Lūdĕrĕ quī nēscĭt, cāmpēstrĭbŭs ābstĭnĕt ārmĭs. *H.* Ēst vīrtūs plăcĭtĭs ābstĭnŭīssĕ bŏnĭs. *O.* Ābstĭnŭĭt tāctū pătĕr, āvērsūsquĕ rĕfūgĭt. *V.* SYN. Tēmpĕrō, pārcō. PPH. Nōn ūtŏr. Ūtī tĭmĕō. || *Avec le gén.* (*hellénisme*). Ābstĭnētō īrārŭm călĭdæquĕ rīxæ. *H.* || *Avec un infin.* Tārpēĭās īre ābstĭnŭīssĕt ăd ārcēs. *Sil.* (Adde *Pl. Curc.* I, 3, 24). PPH. Vīx cōmprĭmŏr quīn. *Pl.* || *Avec l'acc., arch. Contenir, retenir.* Nōn tămĕn īdcīrcō fērrŭm Trĭŏpēĭŭs īllā Ābstĭnŭĭt. *O.* Ābstĭnŭĭt vīm Ūxōre ēt nātō. *H.* Ābstĭnŭĭt tēllūrĕ rătēs *L.* Ābstĭnĕās ăvĭdās Mōrs mŏdŏ nīgră mănŭs. *Tib* (I, 3, 4. Adde *Pl. Rud.* II, 4, 11 ; *Ter. Heaut.* III, 3, 4). SYN. Cōntĭnĕō, cŏhĭbĕō, cōmprĭmō, tēmpĕrō. || —mē. *Comme* Abstineo. Plūs pōtŭs, sēse īlla ābstĭnērĕ pŏtŭĕrĭt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 64. Adde *Pl. Curc.* I, 1, 37). || † *Être exempt de.* Quī ĕā cūrābĭt, ābstĭnēbĭt cēnsĭōnĕ būbŭlā. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 15). SYN. Cărĕō.

Ābstō, ās, ārĕ, *n. Se tenir ou être éloigné.* Ērĭt quæ, sī prŏpĭŭs stĕs, Tē căpĭēt măgĭs, ēt quædām, sī lōngĭŭs ābstēs. *H.* Jōsēphūmquĕ mŏnēt haūd lōnge ābstārĕ părēntēm. *Cypr.* (*Genes.* 1383).

? Ābstŏlĭō, ĭs, ērĕ. *Voy.* Abstulo.

? Ābstōrquĕō. *Voy.* Obtorqueo.

Ābstrāctŭs, ă, ŭm. *Emmené, arraché.* Ābstrāctæquĕ bŏvēs, ābjūrātæquĕ răpīnæ. *V.* SYN. Āvūlsŭs, ābdūctŭs, dīvūlsŭs, ābrēptŭs, ăbāctŭs.

Ābstrăhō, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Entraîner de force, arracher.* Quām tū dē thălămĭs ābstrăhĕrĕrĕ mĕĭs. *O.* Nōn īllŭm cūră quĭētĭs Ābstrăhere īndĕ pŏ-

ēst. *Id.* SYN. Ābdūcō, ābrĭpĭō, āvēllō, dīvēllō, aūfĕrō, āmŏvĕō, ābĭgō.

Ābstrāxĕ, *sync. pour* Abstraxisse Īntĕr ĕquōs ābsrāxĕ rŏtās, fālcēsquĕ răpācēs. *Lr.* (III, 652).

Ābstrūdō, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ. *Éloigner, cacher.* Nāmque hīc jām nōn aūdēbĭt aūrum ābstrūdĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* IV, 5, 3). Aūlam ŏnūstam aūri ābstrūsīsse hīc. *Id.* (*ib.* IV, 2, 10). Ābstrūdāmquĕ tŏrīs jām dēbĭtă pēctŏră cāstrīs. (*Anthol.* I, 75.)

Ābstrūsŭs, ă, ŭm. *Caché.* Ŭt sĭlĭcĭs vēnīs ābstrūsum ēxeūdĕrĕt īgnĕm. *V.* Vītātquĕ tŭās ābstrūsă cărīnās. *O. Voy.* Abditus, Arcanus.

Ābstŭlī, *parf. de* Aufero. Ŭt mē mălŭs ābstŭlĭt ērrŏr! *V.*

† Ābstŭlō, ĭs. *Comme* Aufero. Aūlās ābstŭlās. (*P Rud.* apud *Diom.* 376.)

Ābsŭm, ăbĕs, āfŭī, ăbēssĕ. *Etre absent, éloigné.* Ǣnēās īgnārŭs ăbēst : īgnārŭs ĕt ābsĭt. *V.* Tītўrŭs hīnc ăbĕrăt. *Id.* Nēvĕ, rĕvērtēndī līber, ăbēssĕ vĕlīs. *O.* Ǣquŏră dēcrēscūnt, ĕt ăb ǣthĕrĕ lōngĭŭs ābsūnt. *Id.* SYN. Dīstō. PPH. Prŏcŭl *ou* Lōngē sŭm, ābsŭm, vērsŏr. Sŭm rĕmōtŭs, dīsjūnctŭs, dīvūlsŭs, dīssĭtŭs. || *Au fig.* Ăbēst vīrtūtĕ dĭsērtī Mēssālǣ. *H.* Ā cūlpā făcĭnŭs scītĭs ăbēssĕ mĕā. *O.* SYN. Dīstō. || *Manquer.* Mūgītūsquĕ bŏūm, mōllēsquĕ sŭb ărbŏrĕ sōmnī Nōn ābsūnt. *V.* Ĕt sī tūra ăbĕrūnt, ūnctās ăccēndĭtĕ tǣdās. *O.* SYN. Dēsŭm, dēfĭcĭō. || Ābsĭt ŭt. *Qu'il n'arrive pas que.* Tū sōrdĭdă tēctă, jŭgūmquĕ Sērvĭtĭī vūlgārĕ fĕrēs? prŏcŭl ābsĭt. *St.* || Nĭhĭl ăbēst quin. *Bien ne s'en manque pour* (*presque*). Nĭhĭl ăbfŏrĕ crēdūnt Quīn ōmnem Hēspĕrĭăm pĕnĭtŭs sŭă sūb jŭgă mĭttānt. *V.*

† Ābsūmēdō, ĭnĭs, *f. Consommation* Quāntă sūmĭnī ābsūmēdō ! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 4).

Ābsūmō, ĭs, ūmpsī, ūmptŭm, ūmĕrĕ. *Consommer, engloutir, dévorer.* Āmbēsās sŭbĭgāt mălīs ābsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Pŏtnĭădēs mălīs mēmbra ābsūmpsērĕ quădrīgǣ. *Id.* Ābsūmēt hērēs cǣcŭbă dīgnĭŏr. *H.* SYN. Ābsōrbĕō, ēxhaūrĭō, vŏrō, dēvŏrō || *Dépenser, prodiguer.* Quǣrĕre ŭt ābsūmānt, ābsūmptă rĕquīrĕrĕ cērtānt. *O.* SYN. Ēxhaūrĭō, dēcŏquō, prŏfūndō. *Voy.* Decoquo. || *Employer.* Sīc tămĕn ābsūmō dēcĭpĭōquĕ dĭēm. *O.* SYN. Cōnsūmō, tĕrō, īmpēndō. || *Faire périr, détruire.* Vōs ănĭmam hānc pŏtĭŭs quōcūmque ābsūmĭtĕ lētō. *V.* Īpsum ābsūmĕrĕ fērrō. *Id.* Lăcrĭmīs ābsūmĭtŭr ōmnĭs *O.* SYN. Pērdō, ēxstīnguō, pĕrĭmō, pēssūmdō. *Voy.* Perdo. || *Consumer.* Scrībĭmŭs, ĕt scrīptōs ābsūmĭmŭs īgnĕ lĭbēllōs. *O. Voy.* Consumo.

Au pass. Ābsūmŏr. *Être perdu, être mort.* Quĭd ĕgo ēx te aūdĭo? Ābsūmptī sŭmŭs. *Pl.* (*Most.* II, 1, 18. *Id. Amp.* V, 1, 6). *Voy.* Pereo.

Ābsūmptŭs, ă, ŭm. *Consommé, consumé, dépensé, perdu.* Rēbŭs mātērnīs ātquĕ pătērnīs Fōrtĭtĕr ābsūmptīs. H. Ābsūmptǣ īn Teūcrōs vīrēs cǣlīquĕ mărīsquĕ. *V.* Sīn ābsūmptă sălūs. *Id.* Quūm cĭnĭs, ābsūmptō cōrpŏrĕ, făctŭs ĕrō. *O.* Tēmpŏrĭs ābsūmptī tām mălĕ tēstĭs ĕrĭt. *Id.* SYN. Cōnsūmptŭs, ēxhaūstŭs, dēcŏctŭs, pērdĭtŭs.

Ābsūrdē, *adv. Absurdement, sottement.* Scĭō dīctum ābsūrde hŏc dērīsōrēs dīcĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 3). Ābsūrdē fērtŭr dĕŭs, aūt pārs ēssĕ dĕī, quǣ. *Prud.* (*Apot.* 888). SYN. Stūltē, ĭnēptē.

Ābsūrdŭs, ă, ŭm. *Sot, absurde.* Ētsi hŏc prāvum, ĭnēptum, ābsūrdum, ātque ălĭēnum ā vītā mĕā. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 21. *Ib.* III, 3, 22). SYN. Ĭnēptŭs, stūltŭs. *Voy.* Stultus.

Ābsўnthĭŭm. *Au lieu de* Absinthium.

Ābsўrtĭs, ĭdĭs, *f.*; Ābsўrtĭdĕs, ŭm, *pl.* (Ἀψυρτίδες). *Iles de l'Adriatique, près de la côte d'Istrie.* Īōnĭŭm pērgēns Ābsўrtĭdās ǣquŏr ăd ōrtūs Cīrcŭĭt. *Prisc.* (*Peri.* 515 : ubi plura. Cf. *Plin.* 3, 30). Cōlchī ĕt Ādrĭăcās spūmāns Ābsўrtĭs īn ūndās. *L.* (III, 190 Alii leg. *Absyrtus*, ut sit flumen).

Ābsўrtŭs, ī. *m.* (Ἄψυρτος). *Absyrte, fils d'Éétès et frère de Médée. Elle le mit en pièces et sema ses membres sur la route, pour retarder la poursuite de son père.* Cōnstăt ăb Ābsўrtī cǣdĕ fŭīssĕ, lŏcō. *O.* Ābsўrtŭs clўpĕī rădĭīs cūrrūquĕ cŏrūscŭs. *V Fl.* SYN. Ǣgĭălēūs. || ? *Fleuve. Voy. le précéd.*

Ābtōrquĕō. *Voy.* Obtorqueo.

Ăbūndāns, tĭs. *Qui déborde.* Sūmmīs Ămāsēnŭs ăbūndāns Spūmābāt rīpīs. *V.* (*Id. G.* I, 115). SYN. Ēxūndāns, ēffūsŭs, ēxspătĭātŭs. || *Abondant.* Nĭvĕī quām lāctĭs ăbūndāns. *V.* Līnguǣ jāctātŏr, ăbūndāns Cōrpŏrĭs. *Cl.* SYN. Lārgŭs, plēnŭs, lūxŭrĭāns, ūbĕr, rĕfērtŭs, fĕrāx, fērtĭlĭs, dīvĕs, frĕquēns, lǣtŭs. *Voy* Fertilis. || *Subst m Nom d'homme.* (*Claudian. in Eutrop.* I, 154)

Ăbūndāntĕr *Abondamment.* Dōnĕc ăbūndāntĕr ēffūsō sānguĭnĕ. *Sil. Voy.* Large.

Ăbūndāntĭă, ǣ, *f. Déesse de l'Abondance. Voy.* Copia. || *Abondance, fertilité. Voy.* Fertilitas.

Ăbūndē, *adv. Abondamment, suffisamment, de reste.* Grātĭă, fāmă, vălētūdō, cōntīngăt ăbūndē. *H.* Laūdātŭs ăbūndē, Sī fāstīdĭtŭs nōn tĭbĭ, lēctŏr, ĕrō. *O.* SYN. Mūltŭm, lārgē, sătĭs, săt. || Ăbūnde ēst. *Il y a assez, il suffit.* Tērrōrum ĕt fraūdĭs ăbūnde ēst. *V.* Bēne ēst, ăbūnde ēst; hīc plăcēt pœ̄nǣ mŏdŭs. *Sen.* (*Thyest.* 279). SYN. Sătĭs ēst, sūffĭcit. || — sătĭs. *Bien assez.* Ān tĭbi ăbūndē Pērsōnām sătĭs ēst (evitare). *H.*

Ăbūndō, ās, ārĕ, *n. Sortir à flots, déborder.* Rūrsŭs ăbūndābāt flŭĭdŭs lĭquŏr. *V.* Flūmĭna ăbūndāre ŭt făcĕrēnt, cāmpōsquĕ nătārĕ. *Lr.* (VI, 266). SYN. Ēxūndō, ēxūbĕrō, ēffūndŏr, ēxspătĭŏr, stāgnō. || *Avoir en abondance, regorger.* Ēxāmĭnĕ mūltō Prīmŭs ăbūndāre, ĕt spūmāntĭă cōgĕrĕ prēssīs. *V.* Cālīgĭnĕ sēmpĕr ăbūndĕt. *O.* SYN. Rĕdūndō, lūxŭrĭō, āfflŭō, circūmflŭō. || *Au fig.* Īrā mīxtŭs ăbūndĕt ămŏr. *O.* || † *Avec le gén.* Quārum ĕt ăbūndēmŭs rērum, ēt quārum īndĭgĕāmŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 6).

† Ăbūndŭs, ă, ŭm, *arch. Abondant.* Nĕquĕ tam ăbūndīs fōrtūnīs fĕrōx. *Att.* (apud *Non.* 4, 192). Flūxĭt ăbūndă tŭīs ăquă pōtĭbŭs ātquĕ lăvācrīs. *Paul. Nol.* (28, 722).

? Ăbūrō, ĭs. *Brûler.* Rūth dūm pēr stĭpŭlās ăgrēstĭs ăbūrĭtŭr ǣstū. *Prud.* (*Ham.* 787. Alii leg. *agresti amburitur*).

Ăbūsquĕ *ou* Ăb ūsquĕ. *De, depuis.* Dārdănĭām Sĭcŭlō prōspēxĭt ăbūsquĕ Păchўnō. *V.* Ēt frāctīs dūrāt ăbūsquĕ Āxĭbŭs Œ̄nŏmăī. *St. Voy.* A.

Ăbūsŭs, ă, ŭm. *Qui a abusé.* Dīvum ăd fāllēndŏs nūmĭne ăbūsum hŏmĭnēs. *Cat.* (76, 4). || † *Usé jusqu'au bout, dépensé.* Ŭbi īllǣc quǣ dĕdi āntĕ? Ăbūsă. *Pl.* (*As.* I, 3, 44).

Ăbūtŏr, ĕrĭs, ūsŭs sŭm, ūtī, *d. Faire un mauvais usage, abuser.* Vēstrō pŏtĭŭt Pōmpēĭŭs ăbūtī Sānguĭnĕ. *L.* Sēd jām pārcē mĭhī, nĕc ăbūtĕrĕ, Nārnĭă, Quīntō. *M.* (VII, 92, 7). PPH. Mălē, pērvērsē ūtŏr. Īn mălōs *ou* prāvōs ūsūs vērtō, flēctō, ădhĭbĕō, dētōrquĕō. || † *Avec l'acc., arch. User entièrement, dépenser tout.* Sēntĭt ĕnĭm vīm quīsquĕ sŭām, quām pōssĭt ăbūtī. *Lr.* (*V*, 1021). Nāmque īn scrībēndīs prŏlŏgīs ŏpĕram ăbūtĭtŭr. *Ter.* (*And. prol.* 5. Hunc vs. citat *Diom.* 300. Cf. *Charis.* 266). Nōsque aūrum ăbūsōs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 126. *Id. Pers.* II, 3, 10).

Ābvĕhō. *Voy.* Aveho.

Ăbўdēnŭs, ă, ŭm (Ἀβυδηνός). *D'Abydos.* Sēstŏn Ăbўdēnā sēpărăt ūrbĕ frĕtŭm. *O.* Ǣquŏr, Ăbўdēnī frĕtă quĭs mīrētŭr ĕphēbī? *Auson.* (*Mos* 288). ||

Subst. m. Léandre. Mīttĭt Ăbȳdēnŭs, quām māllĕt fērrĕ, sălūtĕm. O.

Ăbȳdŏs ou Ăbȳdŭs, ī, m. f. (Ἄβυδος). Abydos, ville de la Troade, vis-à-vis de Sestos. Pōntŭs ĕt ōstrĭfĕrī faūcēs tēntāntŭr Ăbȳdī. V. Vĕnĕrĭt, aūt quærō sī quĭs Ăbȳdŏn ĕăt. O. PPH. Ūrbs Ăbȳdēnă. Lĭttŭs Ăbȳdēnŭm. Voy. Hero, Leander.

Ăbȳlă ou Ăbĭlă, æ, f. (Ἀβίλη et Ἀβύλη, Suid. Ἀβιλύξ). Abyla, montagne de Mauritanie, qu'Hercule, suivant la fable, sépara de Calpé, montagne d'Espagne. Maūra Ăbȳla, ēt dōrsō cōnsūrgĭt Ĭbērĭcă Cālpē. Avien. (Descr. Ter. 111). Voy. Calpe.

† Ăbȳssŭs, ī, f. (ἄβυσσος). Abîme, gouffre. Flŭēntă Ōbjĭcĭbŭs prŏprĭīs cōnstrĭctă rĕsōrbĕt ăbȳssŭs. Alcim. (IV, 534). Voy. Barathrum. || Eccl L'Enfer. Mērsāndām pĕnĭtŭs pŭtĕō fērvēntĭs ăbȳssī. Prud. (Hamart. 833). Vĕtĕrēm pătĕfēcĭt ăbȳssŭm. Sedul. (1, 330). Voy. Inferi.

Āc (toujours devant une consonne), conj. Et. Dēsĭnĕt, āc tōtō sūrgēt gēns aūrĕă mūndō. V. SYN. Ātquĕ, ĕt, quĕ. Voy. Et. || Que (après un compar. et après autre, autrement). Īn mĕdĭās rēs, Nōn sēcŭs āc nōtās, aūdĭtōrēm răpĭt. H. Nōn tŭŭs hōc căpĭēt vēntĕr plūs āc mĕŭs Id. SYN. Ātquĕ, quām. || Sĭmŭl āc ou ātquĕ. Dès que, lorsque. Ĭpsĕ dŏmī, sĭmŭl āc nūmmōs cōntēmplŏr ĭn ārcā. H. Sī săpĭāt, vītēt, sĭmŭl ātque ădŏlēvĕrĭt ætās. Id. Voy. Ubi.

Ăcădēmīă et Ăcădēmĭă, æ, f. (Ἀκαδημία et Ἀκαδήμεια). L'Académie, jardin près d'Athènes, où Platon avait son école. Īn Lătĭūm sprētīs Ăcădēmĭă mīgrăt Ăthēnīs. Cl. (Mall. Theod. 94). Quīdquīd, nīl vērūm stătŭēns, Ăcădēmĭă dūplēx. Sid. (2, 169. Id. 15, 120). Īnque Ăcădēmīa ūmbrĭfĕrā nĭtĭdōquĕ Lȳcēō. Cic. (Div. I, 13). Ātque Ăcădēmīæ cĕlĕbrātām nōmĭnĕ vīllām. Laurea Tull. apud Plin. 31, 3. Cf. Burm. ad Anthol. I, p. 341). PPH. Ăcădēmī hōrtī, nĕmŏră, sīlvæ.

Ăcădēmŭs, ī, m. (Ἀκάδημος). Acadème, Athénien, à qui appartenait le jardin de l'Académie. Ātque īntēr sīlvās Ăcădēmī quærĕrĕ vērūm. H

Ăcălānthĭs. Voy. Acanthis.

Ăcălē, ēs, f. (Ἀκαλή). Ile près de la côte du Portugal. Sūbjăcēt pōrro īnsŭlă Ăcălē vŏcāta ăb īncŏlīs. Avien. (Or. mar. 184).

Ăcămās, āntĭs, m. (Ἀκάμας). Acamas, fils de Thésée et de Phèdre. Dēmīssūm lāpsī pēr fūnem, Ăcămāsquĕ Thŏāsquĕ. V. (Adde St. Th. VII, 589; Aul Sab. 2, 23.) || 2. Guerrier Thrace, auxiliaire des Troyens, et tué par Ajax. Īntĕrĕā māgnīs Ăcămāntēm vīrĭbŭs Ājāx Īntĕrĭmĭt. (Epitome Iliad. 539. Cf Hom. Il. Z, 8.) || 3. Un des ouvriers de Vulcain. (V. Fl. I, 183.)

Ăcānthĭō, ōnĭs, f. Nom d'homme (Plaut. Merc. I, 2, 38.)

Ăcānthĭs et Ăcălānthĭs, ĭdĭs, f. (ἀκανθίς et ἀκαλανθίς). Chardonneret, oiseau. Āstĭlĕ, crēdĭbile ēst? ūt vīncăt ăcānthĭdă cōrnīx. Calp. (6, 6). Līttŏrăque ālcȳŏnēn rĕsŏnānt, ăcălānthĭdă dūmī. V. (G. III, 338. Alii minus bene et acanthida). Nēc nĭsī vērĕ nŏvō rĕsŏnānt ăcălānthĭdă dūmī. P Nol. (20, 11). || Nom de femme. Hīs ănĭmūm nōstræ dūm vērsăt Ăcānthĭs ămīcæ. Pp. (IV, 5, 61).

Ăcānthŭs, ī, m. (ἄκανθος). Acanthe, plante à larges feuilles épineuses, qui a fourni aux Grecs le modèle de l'ordre corinthien; feuille d'acanthe sculptée. Ēt mōllī cīrcum ēst ānsās āmplēxŭs ăcānthō. V. Sūmmŭs ĭnaūrātō crātēr ĕrăt āspĕr ăcānthō. O. (Adde Prop. III, 16, 14). || Arbrisseau d'Égypte qui nous est inconnu. Bālsămăque ēt bāccās sēmpēr frōndēntis ăcānthī. V. (Huc refer Velleii locum, 2, 66 : « In Gallico triumpho omnia ex citro, in Pontico omnia ex acantho.») || Les Orientaux en tiraient un duvet dont on faisait des étoffes; ou, selon d'autres, ils en imitaient la forme et la couleur; peut-être en exprimaient-ils une teinture. On appelait cette étoffe acanthina vestis. Pāllāmque, ēt pīctūm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. V. Sīdōnĭō cēlsūm pūlvīnăr ăcānthō St. (Silv. III, 1, 37. Cf. Varr. apud Serv. ad Æ. I, 649; Isid. 17, 9; Salm. ad Vopisc. in Aurel. 46).

Ăcārnān, ānĭs, m. f. (Ἀκαρνάν, Ἀκαρνᾶνες). Qui est d'Acarnanie, partie de l'Épire. Prōxĭmŭs hīnc hōstī dēxtrās jūngēbăt Ăcārnān. Sil. Quōrum ăltĕr Ăcārnān. V. || Āmnĭs Ăcārnān ou Ăcārnānūm. L'Achéloüs. Voy. Achelous.

Ăcārnē. Voy. Acharne.

Ăcāstŭs, ī, m. (Ἄκαστος). Acaste, fils de Pélias. Crétéis ou Atalante, sa femme, l'excita contre Pélée, qui avait dédaigné son amour. Acaste essaya de le perdre; mais Pélée lui échappa, et lui donna ensuite la mort. Cædĕ pĕr Æmŏnĭās sōlvĭt Ăcāstŭs ăquās. O (Id. Met. VIII, 306; V. Fl. I, 164).

Ăcătŭs, ī, f. (ἄκατος) Barque. Ăcătĭs, phăsēlīs, līntrĭbŭs, stlātīs, rătĕ. Aus. (Epist. 22, 31)

Ăcaūnūm. Voy. Agaunum.

Āccă, æ, f. Une des compagnes de Camille. (Virg. Æ. XI, 820.) || 2. Āccă Lārēntĭă ou Laūrēntĭă. Épouse de Faustule et nourrice de Romulus. Faūstŭlŭs īnfēlīx, ēt pāssīs Āccă căpīllīs. O. Pōrtāntēm lāssābăt Rōmŭlŭs Āccăm St. (Silv. II, 1, 100). SYN. Laūrēntĭă. || 3. Sœur du poète Gallus. (Prop. I, 21, 6.)

Āccāntō ou Ādcāntō, ās, ārĕ. Chanter auprès. Māgnī tŭmŭlīs āccāntō măgīstrī. St. (Silv. IV, 4, 56.)

† Āccēdēdŭm (de accede et dum). Voyons, approche. (Pl. Rud. V, 2, 45.)

Āccēdēns, tĭs. Qui s'approche. Lēnĭŏr ēt mĕlĭŏr fīs āccēdēntĕ sĕnēctā. H. SYN. Vĕnĭēns, ādvēntāns, prŏpĭŏr, īnstāns

Āccēdō, ĭs, ēssi, ēssūm, ĕdĕrĕ, n. S'approcher. Ō quŏtĭēs vŏlŭīt blāndīs āccēdĕrĕ dīctīs! O. Ænēās cōncūrsu āccēdĕrĕ māgnō Āntheă Sērgēstūmquĕ vĭdĕt. V. SYN. Prŏpīnquō, ādvĕnĭō, ādvēntō, ĕō, vĕnĭō. PPH. Āccēdō prŏpĕ. Pl. Voy. Venio. || Act. Aller vers, aborder. Sīn, hās nē pōssīm nātūræ āccēdĕrĕ pārtēs. V. Īnfērnās āccēdĕ dŏmōs. Id. Sīcănĭōs āccēdĕrĕ pōrtūs. Sil. SYN. Ădĕō, ādvĕnĭō, ĕō, pĕnĕtrō, āggrĕdĭŏr, īngrĕdĭŏr, sūccēdō. || S'ajouter à, être ajouté. Pōstquām sŏlĭtās āccēssit ād īrās Plāgă rĕcēns. O. Āccēdāt lăcrĭmīs ŏdĭūm. Id. Tāntūm dē mĕdĭō sūmptīs āccēdĭt hŏnōrĭs! H. SYN. Āddŏr, ādjūngŏr, ādjĭcĭŏr. || Donner son assentiment. Āccēdīt dīctīs pătĕr. St. (Adde Pl. Aul. II, 8, 13). SYN. Āssēntĭŏr, prŏbō. || † Āccēdī, inf. pass. Nōn pŏtēst āccēdī. Vet. Poet. (apud Cic. Tusc. 2, 38).

Āccĕlĕrō, ās, ārĕ, n. Se hâter. Āccĕlĕra, ēt frātrēm, sī quĭs mŏdŭs, ĕrĭpĕ mōrtī. V. Āccĕlĕrēmŭs, ăĭt. Id. SYN. Fēstīnō, prŏpĕrō, āccūrrō, ādvŏlō. Voy. Festino. || Act. Hâter. Āccĕlĕrēt pārtū dĕcĭmūm bŏnă Cȳnthĭă mēnsēm. St. Ēt mōrtēm quæ pōssūnt āccĕlĕrārĕ. Lr. (VI, 773). SYN. Cĕlĕrō, fēstīnō, prŏpĕrō, mātūrō.

Āccēndō, ĭs, dī, sūm, dĕrĕ. Allumer. Īllīc sēră rŭbēns āccēndĭt lūmĭnă Vēspĕr. V. Mĕdĭōs quūm sōl āccēndĕrĭt æstūs. Id Ūnctās āccēndĭtĕ tædās. O. SYN. Īnflāmmō. PPH. Īgnēm sūbjĭcĭō, sūbdō, ādmŏvĕō. Īgnī, īgnĭbŭs dō. Flāmmās, fācēs, tædās sūbdō. PHR. Āccēnsīs īncāndŭĭt īgnĭbŭs ără. O. Voy. Incendo. || Au fig. Enflammer, animer. Ærĕ cĭērĕ vĭrōs, mārtēmque āccēndĕrĕ cāntū. V. Quīn ĕtiam āccēndās vĭtia, īrrītēsquĕ vĕtāndō. O. Pōsĭtīsque āccēndĭt pēctŏră dōnīs. Sil. SYN. Īncēndō, ăcŭō,

ēxăcŭō, ēxcĭtō, īmpēllō, īnstīgō, stĭmŭlō, īnstĭmŭlō, hōrtŏr, aŭgĕō, ūrgĕō. PPH. Stĭmŭlōs dō, āddō. Vīm āddō. Stĭmŭlīs ēxcĭtō, āccēndō, prĕmō. VERS. Dūm Tūrnūs Rŭtŭlōs ănĭmīs aūdācĭbŭs īmplĕt. *V.* Īgnēs ănĭmīs flăgrāntĭbŭs āddĭt. *L.*

Au pass. Āccēndŏr. *Être allumé, enflammé.* Quūm tămĕn hōc ēssēm, mĭnĭmōque āccēndĕrĕr īgnī. *O.* SYN. Īnflāmmŏr, ārdĕō, ārdēscō, flăgrō, ūrŏr. *Voy.* Ardeo.

Āccēnsĕŏr, ērĭs, ērī, *pass. Être de la suite, accompagner.* Nūmĭnĕ sŭb dŏmĭnæ lătĕō, ātque āccēnsĕŏr īllī. *O.*

1. Āccēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Accendo. *Allumé, enflammé.* Rēgālēs āccēnsă cŏmās, āccēnsă cŏrōnăm. *V.* Īn āccēnsīs flăgrānt āltārĭbŭs āræ. *Sil.* SYN. Īnflāmmātŭs, īncēnsŭs, ārdēns, flăgrāns. || *Au fig. Animé, excité.* Hīc læta ēxtrēmīs spēs ēst āccēnsă dŭōbŭs. *V.* Tālĭbŭs āccēnsī fīrmāntŭr. *Id.* SYN. Īnflāmmātŭs, ārdēns, flăgrāns, călĭdŭs, fērvĭdŭs. || *Irrité.* Hīs āccēnsă sŭpĕr. *V.* Sŭbĭtōque āccēnsă fŭrōrĕ. Fŭrĭīs āccēnsŭs. *Id. Voy.* Iratus.

2. Āccēnsŭs, ī, *m.* (*de* Accenseor). *Sorte d'appariteurs, qui accompagnaient les centurions, etc.* Ŭbĭ sūnt āccēnsī ? *Pl.* (*frag. Frivol.* Cf. *Varr. L. L.* 6, 89 ; *Non.* 12, 8, et *Fest.*).

Āccēntŭs, ūs, *m. Accent, ton ; inflexion.* Ūnă pĕr āccēntūm mūtētŭr līttĕră. *Sedul.* (I, 171.) Īnnŭmĕrōs nŭmĕrōs dōctīs āccēntĭbŭs ēffĕr. *Aus.* (*Idyl.* 4, 48).

Āccēpī, *parf. de* Accipio.

† Āccēptābĭlĭs, ĕ. *Agréable (à recevoir).* Mūnŭs ĕrăt sŭmmī dŏmĭno āccēptābĭlĕ cœlī. *Corip.* (*Johan.* VII, 368).

Āccēptō, ās, ārĕ, *fréq. de* Accipio. Vĭŏlātā pācĕ nĕgābānt Āccēptārĕ jŭgŭm. *Sil.* (VII, 41. Adde *Manil.* III, 466 ; *Pl. Ps.* II, 2, 31).

† Āccēptŏr, ōrĭs, *m. Celui qui reçoit.* Qui īllōrūm vērbīs fālsīs āccēptōr fŭī. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 167). || † *arch. Comme* Accipiter. (*Lucil.* ap. *Char.* 76.)

† Āccēptrīx, īcĭs, *f. Celle qui reçoit.* Nūsquam āppārĕt nĕquĕ dătōrī nĕque āccēptrīcī *Pl.* (*Truc.* II, 7, 18).

Āccēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Accipio. *Reçu.* Prōjĭcĭt āccēptās lēctā sĭbĭ pārtĕ tăbēllās. *O.* SYN. Dătŭs, trādĭtŭs. || Āccēptūm rĕfĕrō *ou* fĕrō. *Se reconnaître débiteur, devoir.* Āccēptūm rĕfĕrō vērsĭbŭs, ēssĕ nŏcēns. *O.* Rēttŭlĭt āccēptōs, rēgālĕ nŏmīsmă, phĭlĭppōs. *H. Voy.* Debeo. || *Accueilli, traité.* Āccēptŭs hĭlăre ātque āmplĭtĕr. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 98). SYN. Ēxcēptŭs. || *Agréé, agréable à.* Phœbŭs, āccēptŭsquĕ nŏvēm Cămēnīs. *H.* Tē nĭhĭl īn vītā nōbīs āccēptĭŭs ūnquăm. *Pp.* (II, 9, 4). Āccēptīssĭmă sēmpĕr Mūnĕră sūnt. *O Voy.* Gratus.

Āccērsō. *Voy.* Arcesso.

Āccēssĭō, ōnĭs, *f. L'action de s'approcher.* Quĭd tĭbi ăd hāsce āccēssĭo ēst ædēs ? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 3). || *Augmentation, surcroît. Voy.* Auctus.

Āccēssŭs, ūs, *m. Accès, entrée ; approche, arrivée.* Pōrtŭs ăb āccēssū vēntōrum īmmōtŭs. *V.* Tīrŷnthĭŭs ōmnĕm Āccēssūm lūstrāns. *Id.* Āccēssūs prŏhĭbĕt rĕfŭgĭtquĕ vĭrīlēs. *O.* Āccēssūs mōllĭĕt īllĕ tŭōs. *Id.* SYN. Ădĭtŭs, īngrēssŭs, ādvēntŭs. *Voy.* Adventus, Aditus. || *Accroissement.* Tēmpŏrĭs āccēssū nōn tāntum ēst rēddĭtă lōngă. *T. Maur.* (*Syll.* 818. *Id.* 828). SYN. Āccēssĭō, aūctŭs, īncrēmēntŭm.

Āccēstĭs, *sync. pour* Accessistis. Āccēstĭs scŏpŭlōs. *V.* (*Æ.* I, 202).

1. Āccĭdō, ĭs, ĭdī, ĭdĕrĕ (*de* ad *et* cado), *n. Tomber à, près de ; tomber.* Jam ūt līmĕn ēxīrem, ăd gĕnŭa āccĭdĭt. [illegible] (*Hec.* III, 3, 18). Āccĭdĕre īn mēnsās ūt rŏsă mīssă sŏlĕt. *O.* Æthĕrĭs ēx ōrīs īn tērrārum āccĭdĕre ōrās. *Lr* (IV, 216. Adde *Pl. Pœn.* II, 1, 38 ; *Sen. Hipp.* 585). || *Arriver, ordint. en parl. d'une ch. fâcheuse.* Āccĭdĭt hæc fēssīs ĕtĭām fōrtūnă Lătīnīs. *V.* Āccĭdĕre hōc ălĭquīs cāsū cōntēndĭt. *O.* SYN. Ēvĕnĭō, ādvĕnĭō, fīō, *qqf.* ōbtīngō. || *Avec l'acc. Arriver à, parvenir à.* Ēt quæ pārs vōcūm nōn aūrēs āccĭdĭt īpsās. *Lr.* (IV, 572). Mĭhĭ pătērnæ vōcīs sŏnĭtŭs aūrēs āccĭdĭt. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 31. Adde *Sil.* XIII, 153 ; *V. Fl.* II, 452). *Voy.* Pervenio.

2. Āccīdō, īs, īdī, īsŭm, īdĕrĕ (*de* ad *et* cædo). *Voy.* Accisus, Cædo.

† Āccĭĕō, ēs, ērĕ. *Mander, faire venir.* Īllūm prŏbe ŏnĕrātūm jam āccĭēbō. *Pl.* (*Mil* III, 3, 61. Verbum agnoscit *Diomed.* 363). *Voy.* Accio.

Āccīnctŭs, ă, ŭm. *Ceint, armé.* Fōrsăn ĕt āccīnctōs lătĕrī, sīc īră fĕrēbăt, Nūdāssēnt ēnsēs. *St.* Ūltrīx āccīnctă flăgēllō Tīsĭphŏnē. *V.* SYN. Sŭccīnctŭs, ārmātŭs. || *Au fig. Prêt, disposé.* Ēt māgnōs āccīnctŭs īn ūsūs (animus). *St. Voy.* Paratus. || *Garni, orné.* Āccīnctūs gēmmīs fŭlgēntĭbŭs ēnsĭs. *V. Fl.*

Āccīngō, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Ceindre, armer.* Tēmpŏră nūdŭs ădhūc, lătĕrīque āccīnxĕrăt ēnsēm. *V.* SYN. Cīngō, præcīngō, sŭccīngō, ārmō, mūnĭō, īnstrŭō. || *Préparer.* Ănĭmōs āccīngĕ fŭtūrīs. *V. Fl. Voy.* Paro. || *Qqf. Se préparer. Voy. le suiv.*

Au pass. Āccīngŏr, *et* Āccīngō mē, *qqf. absolt.* Āccīngō. *Se ceindre, s'armer.* Hōrtātŭr sŏcĭōs, părĭbūsque āccīngĭtŭr ārmīs. *V.* SYN. Cīngŏr, præcīngŏr, ārmŏr, īnstrŭŏr. || *Au fig. Se préparer.* Īllī sē prædæ āccīngūnt. *V.* Māgnīs se āccīngĕrĕ rēbŭs *Tib.* (IV, 1, 179). Ārdēntēs āccīngār dīcĕrĕ pūgnās. *V* Āccīngūnt ōmnēs ŏpĕrī. *Id.* (Hoc habet et *Pompon.* apud *Non.* 7, 10). Quĭd tūtă tĭmēs ? āccīngĕre, ĕt ōmnĕm Pēllĕ mŏrăm. *O.* PPH. Mē īnstrŭō, præpărō. *Voy.* Paro. || *Avec l'acc.* (*hellénisme*). Măgĭcās īnvītam āccīngĭĕr ārtēs. *V.* Ălĭōs āccīnctă lăbōrēs. (*Ciris*, 6.)

Āccĭnō, ĭs, ĭnŭī, ēntŭm, ĭnĕrĕ (*ad, cano*), *n. Chanter après, répondre.* Sīlvīs rĕsŏnābĭlĭs āccĭnĭt Ēchō. *Pers.* (1, 102). *Voy.* Respondeo.

Āccĭō, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Mander, appeler, faire venir.* Sī Tūrno ēxstīnctō, sŏcĭōs sum āccīrĕ părātŭs. *V.* Ē Tŷrĭō cōnsōrtem āccītĕ sĕnātū. *Sil.* Hōrrĭfĕrīs āccībānt vōcĭbŭs Ōrcŭm. *Lucr.* (V, 997). Sĕd āccĭēntŭr. *Sen.* (*Thyest.* 982. Alii scribunt *adscio*). *Voy.* Adscisco, Arcesso.

† Āccĭpĕdŭm, *de* accipe *et* dum. (*Pl. Merc.* II, 3, 35.)

Āccĭpĭō, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, recevoir.* Hīnc scēptra āccĭpĕre, ēt prīmōs āttōllĕrĕ făscēs. *V.* Āccĭpĭūnt īnĭmīcum īmbrēm. *Id.* Nām cōrpŭs ăb īllō Āccēpĭt vīrēs. *O.* SYN. Căpĭō, cōncĭpĭō, rĕcĭpĭō, sūmō, ādmīttō, āssūmō, prĕhēndō *ou* prēndō. || *Accueillir.* Īllōs pōrtĭcĭbŭs rēx āccĭpĭēbăt īn āmplīs. *V. Voy.* Excipio. || *Apprendre, entendre.* Āccĭpĕ nūnc Dănăūm īnsĭdĭās. *V.* Āccĭpĭēns sŏnĭtūm săxī dē vērtĭcĕ pāstŏr. *Id.* SYN. Aūdĭō, dīscō, cōgnōscō. || *Comprendre.* Nōn rēcte āccĭpĭs. *Ter.* (*And.* II, 2, 30 Adde *Pl. Cas.* I, 3, 18). *Voy.* Intelligo.

Āccĭpĭtĕr, ĭtrĭs, *m. Épervier, oiseau de proie.* Quām făcĭle āccĭpĭtēr săxō săcĕr ālĕs ăb āltō. *V.* Ūtquĕ mŏdo āccĭpĭtrīs pēnnās (gesserit). *O.* Dēsŭpĕr āccĭpĭtrēs ēxsūltāvērĕ răpīnīs. *St.* EP. Ācĕr, ătrōx, fĕrŭs, sævŭs, īmmītĭs. PPH. Ālēs prædātŏr. Vŏlŭcrŭm prædō. || † *Qqf. fém.* (*Lucret.* IV, 1003, citante *Nonio*, 3, 14.) || *Au fig. Voleur.* Pĕcūnĭæ āccĭpĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 5).

† Āccĭpĭtrō, ās, ārĕ, *arch. Déchirer.* (*Gell.* 19, 7, de *Lævio* : « Quodque *accipitret* posuit pro *laceret.* »)

Āccīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Accīdo. *Coupé.* Quūm

fĕrro ăccīsām crēbrīsquĕ bĭpĕnnĭbŭs īnstānt Ĕrŭĕrĕ. *V.* Vălĭdīs ăccīsā lăcĕrtīs (pōpulus). *Sil. Voy.* Cæsus. || *Consommé.* Ăccīsīs cōgĭt dăpĭbŭs cōnsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Īntĕgrīs ŏpĭbūs nŏvī nōn lātĭŭs ūsŭm, Quām nōn ăccīsīs. *H.* SYN. Cōnsūmptŭs, ābsūmptŭs. || *Ruiné, épuisé.* Nōn ĕtĭam ăccīsæ dēsōlātæquĕ vĭrōrŭm (gentes). *Sil.* SYN. Ĕxhaūstŭs, āttrītŭs.

Āccītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Accio. *Mandé.* Īmpĕrĭo āccītōs ālta īntrā mœnĭā cōgĭt. *V.*

Āccītŭs, ūs, *m. Ordre de venir, appel.* Rēgĭŭs, āccītū cārī gĕnĭtōrĭs, ăd ūrbĕm. *V.*

Āccĭŭs, ĭī, *m.* ***Prénom de Plaute.*** Ĕādem lātīnē Mērcātŏr Mārci Āccĭī. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 10. Nunc legunt *Macci Titi*). || 2. *Poète tragique. Voy.* Attius.

Accīvī, *parf. de* Accio. (Male confunditur cum *adscivi*, ab *adscisco*.)

Āccl āmātĭŏ, ōnĭs, *f. Acclamation.* Āccl āmātĭŏ sībĭlāns cŏrōnæ. *Sid.* (23, 316).

Ăcclīnātŭs, ă, ŭm. *Penché vers, appuyé.* Sī nōn jūnctā fŏrĕt, tĕrræ ăcclīnātă jăcērĕt. *O.* Ēt tĕrrīs mărĭa ăcclīnātā quĭēscūnt. *St. Voy. le suiv.*

Ăcclīnĭs, ĕ. *Penché, appuyé.* Cŏrpŭsquĕ lĕvābăt Ărbŏrĭs ăcclīnĭs trūncō. *V.* Ărbŏrĕ fūltŭs Ăcclīnēs hŭmĕrōs. *Cl.* SYN. Ăcclīnātŭs, Īnclīnātŭs, Īncŭmbēns, fūltŭs, Īnnīxŭs. || *Au fig. Enclin.* Ăcclīnĭs fālsīs ănĭmŭs mĕlĭōră rĕcūsăt. *H. Voy.* Pronus.

Ăcclīnŏ, ās, ārĕ. *Pencher, incliner, appuyer contre.* Cīrcūmspēxĭt Ătўn, sēque ăcclīnāvĭt ăd īllŭm. *O.* Gaŭdēbăt strātō lătŭs ăcclīnārĕ lĕōnī. *St.* Ăcclīnānt īntōnsā căcūmĭnă tĕrræ. *Id.* SYN. Īnclīnŏ, flēctŏ, dēmīttŏ. *Voy.* Inclino.

Ăcclīvĭs, ĕ, *et* Ăcclīvŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, en montant.* Sīn tŭmŭlīs ăcclīvĕ sŏlŭm. cōllēsquĕ sŭpīnōs. *V.* Cārpĭtŭr ăcclīvīs pĕr mūtă sĭlēntĭă trāmēs. *O.* Lēnĭtĕr ăcclīvō cōnstĭtŭĕrĕ jŭgō. *Id.* SYN. Clīvōsŭs. *Voy. ce mot.*

Āccŏlă, æ, *m. f. Qui demeure auprès, voisin.* Āccŏlă Vūltŭrnī, părĭtĕrquĕ Sătĭcŭlŭs āspĕr. *V.* Fātĭdĭcīs Gărămāntĭcŭs āccŏlă lūcīs. *Sil.* SYN. Vīcīnŭs, fīnĭtĭmŭs.

Āccŏlŏ, ĭs, ŭī, ŏlĕrĕ. *Habiter près de.* Āccŏlĭt ēffūsō stāgnāntēm flūmĭnĕ Nīlŭm. *V.* Ēt quīcūmquĕ tŭās āccŏlĭt, Hæmĕ, nĭvēs. *O.* PPH. Jūxtā hăbĭtŏ, īncŏlŏ. *Voy.* Habito. || *Qqf. Cultiver.* Hānc nūllī āgrĭcŏlæ, nūllī āccŏlŭĕrĕ jŭvēncī. *Cat* (62, 53). *Voy.* Colo.

Ăccōmmŏdŏ, ās, ārĕ. *Accommoder, ajuster.* Īndŭĭtŭr, lătĕrīque Ărgīvum ăccōmmŏdăt ēnsēm. *V* Pūrpŭră fūlgōrēm pīctīs ăccōmmŏdăt ŭvīs. *O.* SYN Ăptŏ, ădjūngŏ, ădhĭbĕŏ, ăpplĭcŏ, āddŏ. *Voy.* Apto.

Ăccōmmŏdŭs, ă, ŭm. *Propre, convenable.* Ēst cūrvo ānfrāctū vāllēs ăccōmmŏdă fraūdī. *V.* Sūnt mēmbra ăccōmmŏdă bēllīs. *St. Voy.* Aptus.

÷ Ăccōngĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Accumuler.* Ĕgo huīc dōna ăccōngēssī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 17). *Voy.* Congero.

Ăccrēdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ajouter foi ou confier.* Scrībĕrĕ tē nōbīs, tĭbī nōs ăccrēdĕrĕ pār ēst. *H.* Făcĭle hōc ăccrēdĕrĕ pōssīs. *Lr.* (III, 871). *Voy* Credo.

÷ Ăccrēdŭām, *arch. pour* Accredam. Nĕquĕ dīvīnī, nĕquĕ mi hūmānī pōsthāc quĭdquam ăccrēdŭās. *Pl.* (*As.* V, 2, 4). *Voy.* Creduam.

Ăccrēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Croître, s'accroître, s'ajouter.* Īnvĭdĭa ăccrēvĭt, prīvātō quæ mĭnŏr ēssĕt. *H.* Frātērnæ sī dēs ăccrēscĕrĕ fāmæ. *V. Fl.* Grĕmĭō mĭsĕrōs ăccrēscĕrĕ nātōs. *St.* SYN. Crēscŏ, āccēdŏ, āddŏr, ădjūngŏr, aŭgĕŏr. *Voy.* Cresco.

Ăccrētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Accresco. *Né à ou sur.* || *Serré, dense.* Ēt lăpĭs ăccrētŭs rĕgĕrēndīs īgnĭbŭs āptŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 433).

Ăccŭbāns, tĭs. *Couché près.* (*Pl. As.* V, 2, 28.)

† Ăccŭbĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Coucher près, s'asseoir à.* Dīgnātŭs nōstrīs ăccŭbĭtārĕ tŏrīs. *Sedul.* (*Carm. Pasch. Præf.* 2).

Ăccŭbĭtŭm, *supin mixte de* Accubo *et* Accumbo. Īt dĭēs; īte īntro ăccŭbĭtŭm. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 85).

Ăccŭbĭtŭs, ūs, *m. L'action de se coucher ou de s'asseoir près.* Quēm quīsquĕ săcrārăt Ăccŭbĭtū gĕnĭōquĕ dĕŭs. *St.* (*Ach.* I, 1093, de toro. *Id. Th.* I, 716; *Prud. Apot.* 717).

Ăccŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Être couché ou assis près.* Ăccŭbăt, ēt mănĭbŭs prŏhĭbēt cōntīngĕrĕ mēnsās. *V.* Ĕdīsne ăn īncœnātŭs cum ŏpŭlēnto ăccŭbēs? *Pl.* (*Trin.* II, 4, 72). *Voy.* Accumbo. || *Être situé auprès.* Săcrā nĕmŭs ăccŭbăt ūmbrā. *V* Quī nūnc Sūlpĭtĭīs ăccŭbăt hōrrĕīs. *H.* SYN. Ădjăcĕŏ.

Ăccŭbŭī, *parf. mixte de* Accubo *et* Accumbo. Ātque īntĕr pĕcŭdēs ăccŭbŭīssĕ dĕām. *Pp.* (II, 32, 36).

÷ Ăccŭbŭŏ, *adv. forgé par Plaute. De manière à être couché auprès* (*Truc.* II, 4, 68).

÷ Ăccŭdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Forger en sus.* || *Au fig. Se procurer.* Trēs mīnās ăccūdĕre ĕtĭām pōssŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 96).

Ăccūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ūmbĕrĕ, *n. Se coucher, s'asseoir, se mettre à table ou au lit.* Cōncĭlĭīs, Tū dās ĕpŭlīs ăccūmbĕrĕ dīvŭm. *V.* Vīscĕrĭbŭs sŭpĕr ăccūmbēns. *Id.* Ăge, ăccūmbe īgĭtŭr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 150). Ăccŭbŭīt gĕnĭtŏr cūm plēbĕ dĕōrŭm. *M.* (VIII, 50, 3). SYN. Dīscūmbŏ, ăccŭbŏ, rĕcūmbŏ. *Voy.* Epulor, Lectus. || *En gén. Être étendu.* Nōn ŏnĕrābĭt ăquās, sūmmīsque ăccūmbĕt īn ūndīs. *Manil.* (V, 426. Adde *Pl. Most.* I, 4, 13). *Voy.* Jaceo. || *arch. Avec l'acc.* Mēnsam ăccūmbăt. *Att.* (apud *Non.* 4, 478. Adde *Pl. Bac.* V, 2, 71).

Ăccŭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Accumuler, entasser.* Cōnfērtōs ĭta ăcērvātīm mōrs ăccŭmŭlābăt. *Lucr.* (VI, 1261). Māxĭmŭs hīnc fāstīs ăccŭmŭlātŭr hŏnōs. *O.* SYN. Cŭmŭlŏ, cōngĕrŏ, āggĕrŏ, ăcērvŏ. *Voy.* Aggero 1. || *Augmenter.* Ăccŭmŭlăt cūrās fīlĭă pārvă mĕās. *O.* Ăccŭmŭlăt frăgŏr īpsĕ mĕtŭs. *Albinov.* (*Nav. Germ.* 8). *Voy.* Augeo. || *Combler.* Ănĭmāmquĕ nĕpōtĭs Hīs sāltem ăccŭmŭlēm dōnīs. *V.* SYN. Cŭmŭlŏ, ŏnĕrŏ. || *Mettre le comble à.* Prīmōrdĭă tāntă Ăccŭmŭlā părĭbŭs fāctīs. *Sil.* SYN. Cŭmŭlŏ.

÷ Ăccūrāssŏ, ĭs, *arch. pour* Accuravero. Hānc rēm sōbrĭe ăccūrāssīs. *Pl.* (*Ps* IV, 1, 29. *Id. Pers.* III, 1, 65).

Āccūrātē, *adv. Soigneusement.* Āstūte ăccūrātēque ĕxsĕquārĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 10. Adde *Ter And.* III, 2, 15). *Voy.* Studiose.

Ăccūrātŭs, ă, ŭm. *Fait avec soin.* Eām nūnc mălĭtĭam ăccūrātām mīlēs īnvĕnĭăt vŏlŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 20. *Id. Bac.* III, 6, 21).

Ăccūrŏ, ās, ārĕ, *arch. Faire avec soin.* Sī quām rem ăccūrēs sōbrĭe ăc frūgālĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 1. Adde *Ter. Hec.* V, 1, 12). *Voy.* Curo.

Ăccūrrŏ, ĭs, cūrrī, cūrsŭm, cūrrĕrĕ, *n. Accourir* Īt clāmŏr cœlō, prīmŭsque ăccūrrĭt Ăcēstēs. *V.* Tĕrrĭtā vōcĕ sŭī nūtrīx ăccūrrĭt ălūmnī. *O.* SYN. Ăccĕlĕrŏ, ădvŏlŏ, āpprŏpĕrŏ, fēstīnŏ, prŏpĕrŏ. PPH Răpĭdīs pāssĭbŭs ăccūrrŏ. Răpĭdō cūrsū ădvŏlŏ. *Voy.* Curro, Festino.

Ăccūrsŭs, ūs, *m. Arrivée, approche.* Ērĭgĭt ăccūrsū cŏmĭtŭm căpŭt. *St.* Līquĭt stŭprātŏr, cīvĭum ăccūrsŭm tĭmēns. *Sen.* (*Hipp.* 897). *Voy.* Adventus.

Ăccūsātĭŏ, ōnĭs, *f. Accusation.* Ēxīn tĕrrĭbĭlīs jūsti ăccūsātĭŏ sūrgēns Īnfrĕmĭt. *Juvc.* (IV, 597). *Voy.* Crimen.

Ăccūsātŏr, ōrĭs, *m. Accusateur.* Ăccūsātŏr ĕrĭt, quī vērbŭm dīxĕrĭt: hīc ēst. *J.* (1, 161). Ăccūsātōrēs pōstŭlārūnt mŭlĭĕrĕm. *Ph.* SYN. Dēlātŏr, īndĕx. EP. Grăvĭs, īnfēnsŭs, īnīquŭs. *Voy.* Delator.

Accūsātrīx, īcĭs, *f. Accusatrice.* Tū mī ăccūsātrīx ădĕs. *Pl.* (*As.* III, 1, 10).

Ăccūsātŭs, ă, ŭm. *Accusé. Voy.* Reus.

† Ăccūsĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Accuso. Quōd dĕōrum ūllum ăccūsĭtĕs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 23).

Ăccūsō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Accuser.* Ăccūsāssĕ mĭhī, vōbīs dāmnāssĕ dĕcōrŭm. *O.* SYN. Īnsĭmŭlō, ārgŭō. PPH. Rĕŭm ăgō, dēfĕrō. Crīmĕn ōbjĭcĭō, īntĕntō. Crīmĭnĕ prĕmō, īnsĭmŭlō. Crīmĭnĭbŭs prĕmō, ŏnĕrō. Crīmĭnĭs *ou* crīmĭnĕ ārgŭō. Crīmĭnĕ nōmĕn lædō, măcŭlō. || *Blâmer.* Ăccūsās rūmpīsquĕ cŏquūm, tānquam ōmnĭă crūdă. *M.* (III, 13, 3). Ăccūsātque ānnōs, ūt dĭūtūrnă, sŭōs. (*Ad Liv.* 104. Adde *Ter. And. prol.* 18.) SYN. Īncūsō, īnsĭmŭlō, ārgŭō, rĕprĕhēndō, cūlpō, crīmĭnŏr. *Voy.* Culpo.

Au pass. Ăccūsŏr. *Être accusé.* PPH. Rĕŭs ăgŏr. Crīmĭnĕ prĕmŏr. Mē crīmĕn prĕmĭt. Mĭhī crīmĕn īncŭmbĭt.

Ăcĕldămā. *Voy.* Haceldama.

Ăcĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Voy.* Acesco.

Ăcĕphălŭs, ī, *m.* (ἀκέφαλος). *Vers acéphale, tronqué au commencement.* Vērum ā măgĭstrīs vērsŭs īstĕ dīcĭtŭr Ăcĕphălŭs, īdĕm quī trŏchăīcŭs quŏquĕ. *T. Maur.* (*Met.* 780. *Ib.* 848 et 850).

1. Ăcĕr, ĕrĭs, *n. Érable, arbre.* Dēdĭcăt; āt nūpĕr vīlĕ fŭīstĭs ăcĕr. *O.* Mȳrrhă, sălīx, ăbĭēs, cŏrȳlŭs, sĭlĕr, ūlmŭs, ăcĕr, nūx. *Fort.* (III, 9, 23). Hūnc bĭbĭs, aūt ăcĕrĭs rādīcēm tūndĭs, ĕt ūnā. *Ser. Sam.* (vs. 193).

2. Ācĕr, ācrĭs, ācrĕ. *Fort au goût, aigre, piquant, âcre.* Ācrĭă cīrcŭm Răpŭlă. *H.* Ācrĕ Pōtĕt ăcētŭm. Īnnătăt ācrī Pōst vīnŭm stŏmăchō (lactuca). *Id.* SYN. Ăcĭdŭs, mōrdāx, āspĕr, ămārŭs, aūstērŭs || *Fort pour l'ouïe, bruyant.* Aūt ācrēm flāmmæ sŏnĭtūm dăbĭt. *V.* Ācrēs Ēxērcērĕ tŭbās. *Sil.* Vĕl ācrī Tībĭā sūmēs cĕlĕbrārĕ, Clīō. *H.* SYN. Ăcūtŭs, sŏnāns. || *Fort pour la vue, brillant, éblouissant.* Prætĕrĕā splēndŏr quīcūmquĕ ēst ācĕr, ădūrĭt. *Lr.* (IV, 330). Ŏcŭlīs mĭcăt ācrĭbŭs īgnĭs. *V.* Quūm vērō sūstŭlĭt ācrĕ (lumen). *O.* SYN. Vīvĭdŭs. *Voy.* Fulgidus. || *Fort pour le toucher, piquant par le froid, ou brûlant.* Sōlvĭtŭr ācrĭs hĭēms. *H.* Răpĭdīvĕ pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. *V.* Ŏvăquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă făvīllā. *O.* SYN. Dūrŭs, āspĕr, rĭgĭdŭs, *ou* Călĭdŭs, fērvĭdŭs, ārdēns. *Voy.* Frigidus *ou* Calidus. || *Fort à l'odorat.* (Cf. *Cic. Orat.* III, 25; *Plin.* 13, 2, 9.) || *Au fig. Rude, dur, âpre.* Ācrēm mīlĭtĭām părās. *H.* Ācrĭs ĕgēstās. *Lr.* (III, 65). SYN. Dūrŭs, rĭgĭdŭs, āspĕr. || *Mordant.* Sūnt quĭbŭs īn sătĭrā vĭdĕŏr nĭmĭs ācĕr. *H.* SYN. Āspĕr, mōrdāx. || *Fort, violent, en parlant d'un sentiment quelconque.* Præcĭpĭtēs mĕtŭs ācĕr ăgĭt. *V.* Stĕtĭt ācrī fīxă dŏlōrĕ. Ācrĭŏr īllŭm Cūră dŏmăt. *Id.* Ācrī pērcĭtŭs īrā. *Lr.* (V, 400). Lĭbīdō ācrĭŏr. *O.* SYN. Vĭŏlēntŭs, māgnŭs, īngēns. || *Acéré, cruel.* Ācrēs stĭmŭlōs sūb pĕctŏrĕ vērtĭt. *V.* (Adde *Ov. Art. A.* II, 444). || *Robuste, fort, solide.* Īntēndūnt ācrēs ārcūs. *V.* Ăgĭt ācrī rēmĭgĕ Prīstĭn. *Id.* SYN. Fōrtĭs, vălĭdŭs, rōbūstŭs. || *Actif.* Jām tum ācĕr cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt īn ānnŭm Rūstĭcŭs. *V.* SYN. Gnāvŭs, sēdŭlŭs, īntēntŭs, īmpĭgĕr. || *Rapide.* Ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgā. *V.* Călĭdūmque ănĭmīs ĕt cūrsĭbŭs ācrēm. *Id.* Fĕrăt Aūfĭdŭs ācĕr. *H. Voy.* Celer. || *Animé, bouillant.* Sūccēssūque ācrĭŏr īpsō. *V.* Ācrī Gaūdĕt ĕq[uō]. *Id.* Ācrēs īncălŭēre ănĭmī. *O.* || *Intrépide, courageux.* Nōn sĕcŭs āc pătrĭīs ācēr Rōmānŭs īn ārmīs. *V.* Ārmă ācrī făcĭēndă vĭrō. Ācērrĭmŭs ārmīs. *Id.* Rŭĭs īpsōs ācĕr īn ēnsēs. *Sil.* Nīl sīc mĕtŭēntĭs ŭt ācrēs Pōtōrēs. *H. Voy.* Fortis. || *Terrible, redoutable.* Gĕnŭs ācrĕ lŭpōrŭm. *V.* Aūt ācrēs vēnābŏr ăprōs. *Id.* Ācrī rēstĭtŭĭt pūgnæ. *Sil.* || SYN. Ātrōx, sævŭs, fĕrŭs, trūx, tōrvŭs. || *Qui a l'odorat subtil.* Nārĭbŭs ācrēs īrĕ cănēs. *O.* || *Au fig. Qui a de la perspicacité. Voy.* Sagax. || † Ācrĭs, *m.*; Ācĕr, *f.*, *arch.* Sōmnŭs ācrĭs. *Enn.* (apud *Prisc.* 647). Ācĕr hĭēms. *Id.* (*ibid.* et apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 685). Ācĕr fămēs aūgēscĭt hōstĭbŭs. *Næv.* (apud *Serv. ib.* Cf. *Charis.* 63).

Ăcĕrātŭs, ă, ŭm. *Où l'on a mis du son.* Quām cōmmūnĕ lŭtum ē pălĕīs cœnōque ăcĕrātō. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 97). *Voy.* Acerosus.

Ăcērbă, *pl. n. pris adverb. Amèrement, durement.* Āspĕr, ăcērbă sŏnāns. *V.* Stābăt ăcērbă frĕmēns. *Id.* Ăcērbă gĕmēntĕm. *O.* SYN. Ăcērbē, ămārē, grăvĭtĕr, dīrā.

Ăcērbē, *adv. Voy. le précéd.*

(Ăcērbō, *inus.*) Ăcērbās, ăt, ārĕ, *défect. Aigrir.* Ārtĭfĭcīs scĕlŭs, ĕt fōrmīdĭnĕ crīmĕn ăcērbăt. *V.* (*Æ.* XI, 407. Ubi *Servius*: « Nomen sine verbi origine; neque enim facit *acerbo*. ») Īngrātūm rēgnī mĭhī mūnŭs ăcērbās. *St.* (*Th.* XII, 75. *Ib.* III, 214; *V. Fl.* VI, 655; *Cl. Ruf.* I, 182). *Voy.* Aspero.

Ăcērbŭm, ī, *n. pris subst. Amertume.* Dētrăhăt ūt mūltŭm, mūltŭm rēstābĭt ăcērbī. *O.* Ōmnĭs ăcērbī Īmpătĭēns. *J.* (7, 57).

Ăcērbŭs, ă, ŭm. *Aigre, vert.* Pōmăquĕ crūdēlī vēllĭs ăcērbă mănū. *O.* Nōndūm mātūră ēst; nōlo ăcērbām sūmĕrĕ (uvam). *Ph.* SYN. Ācĕr, aūstērŭs, ămārŭs, īmmātūrŭs, crūdŭs. || *Qui n'est pas à terme, prématuré.* Ēt pĕcŭs āntĕ dĭēm pārtūs ēdēbăt ăcērbōs. *O.* Ēt fūnĕrĕ mērsĭt ăcērbō. *V.* SYN. Crūdŭs, īmmātūrŭs, præcōx, prŏpĕrātŭs, fēstīnātŭs. || *Dur, fâcheux, rigide, cruel.* Pērsĕphŏnē nōstrās pūlsăt ăcērbă fŏrēs. *O.* Quōd nĭsĭ cōncēdās, hăbĕāre īnsuāvĭs, ăcērbŭs. *H.* Quī quærĭtŭr sălēbrās ĕt ăcērbūm frīgŭs. *Id.* Et sævīre ănĭmīs Ēntēllum haūd pāssŭs ăcērbīs. *V.* SYN. Āspĕr, dūrŭs, ătrōx, ācĕr, īmmĭtĭs, grăvĭs, mŏlēstŭs, sĕvērŭs, trīstĭs, īnsuāvĭs, tĕtrĭcŭs, rĭgĭdŭs.

Ăcērnŭs, ă, ŭm. *D'érable.* Quūm jam hīc trăbĭbūs cōntēxtŭs ăcērnīs Stārĕt ĕquŭs. *V.* Hūnc pĕdĕ cōnvūlsō mēnsæ Pēlĕthrōnĭus ăcērnæ Strāvĭt hŭmī. *O.*

Ăcĕrōsŭs, ă, ŭm (*de* Acus, eris) *Mélangé de son.* Fārre ăcĕrōso, ŏlĕō dĕcŭmānō. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 97).

Ăcērră, æ, *f. Navette à mettre l'encens.* Fārrĕ pĭo ĕt plēnā sūpplēx vĕnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Dāntquĕ săcērdōtī cūstōdēm tūrĭs ăcērrām. *O.* EP. Ŏdōră, tūrĭfĕră, ăccēnsă, fūmāns. *Voy.* Tus || *m. Nom d'homme.* (*Mart.* I, 29.)

Ăcērræ, ārŭm, *f. pl. Ville de Campanie.* Văcŭīs Clănĭūs nōn æquŭs Ăcērrīs. *V.* Ēt Clănĭō cōntēmptæ sēmpĕr Ăcērræ. *Sil.*

† Ăcērsĕcŏmēs, æ, *m* (ἀκερσεκόμης). *Dont les cheveux ne sont pas coupés.* Sī nēmō trĭbūnăl Vēndĭt ăcērsĕcŏmēs. *J.* (8, 128).

Ăcērvātĭm. *En tas.* Cōnfērtōs ĭta ăcērvātĭm mōrs ăccŭmŭlābăt. *Lr* (VI, 1261).

Ăcērvō, ās, ārĕ. *Entasser.* Quī strūctum ăcērvāns nĕmŏrĕ cōngēsto āggĕrĕm. *Sen.* (*H. Fur.* 1216) *Voy.* Aggero 1.

Ăcērvŭs, ī, *m. Tas, monceau.* Mōnstră fĕrūnt, pŏpŭlātque īngēntēm fārrĭs ăcērvŭm. *V.* Ēxstrūctōs mŏrĭēntūm cālcăt ăcērvōs. *O.* Ærĭs ăcērvŭs ĕt aūrī. *H.* SYN. Āggĕr, cŭmŭlŭs, cōngĕrĭēs, cōngēstŭs, strŭēs, mōlēs. EP. Īngēns, āltŭs, māgnŭs, īmmānĭs. || *Sorite, espèce d'argument.* Īnvēntŭs, Chrȳsīppĕ, tŭī fīnītŏr ăcērvī. *Pers.* (6, 80. Adde *Hor. Epist.* II, 1, 47; *Sid.* 23, 119; *Capel.* IV, p. 94). *Voy.* Sorites.

Ăcēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'aigrir, devenir aigre.* Sīncērum ēst nĭsĭ vās, quōdcūmque īnfūndĭs ăcēscĭt. *H.*

Prēssŭs, ăcēscēntēm stŏmăchūs nōn ēxplĭcăt aūrăm. *Sid.* (5, 341). PPH. Ăcĭdŭs fīō.

Ăcēsīnēs, æ, *m.* (Ἀκεσίνης). *Fleuve de l'Inde.* Hīc ŭbĭ præcĭpĭtēm scŏpŭlī fūndūnt Ăcēsīnēn. *Prisc.* (*Peri.* 1045. Adde *Avien. Descr. Ter.* 1344).

Ăcēstă, æ, *f. Ségeste. ville de Sicile.* Ūrbem āppēllābūnt pērmīssō nōmĭne Ăcēstăm. *V.* (Adde *Sil.* XIV, 220).

Ăcēstēs, æ, *m. Aceste, roi de Sicile, qui accueillit Énée.* Ēst tĭbĭ Dārdănĭūs dīvīnæ stīrpĭs Ăcēstēs. *V.* Dīcăt quŏt Ăcēstēs vīxĕrĭt ānnōs. *J.* (7, 235).

Ăcētŭm, ī, *n. Vinaigre.* Sīncĭpŭt ēlīxī Phărĭōquĕ mădēntĭs ăcētō. *J.* (13, 85). Caūlĭbŭs īnstīllăt, vĕtĕrĭs nōn pārcŭs ăcētī. *H.* EP. Ācrĕ, mōrdāx. PPH. Ăcētī vīrēs. (*Moret.*) Ăcĭdŭs săpŏr. *Juvc.* || *Au fig. Piquant, en parlant de l'ironie, de la satire.* Āt Græcŭs, pōstquam ēst Ĭtălō pērfūsŭs ăcētō. *H.* Aūrēm mōrdācī lōtŭs ăcētō. *Pers.* (5, 87). Ēcquĭd hăbēt ĭs hŏmo ăcēti īn pēctŏrĕ? *Pl.* (*Ps.* II, 4, 44). Fērmēntārĕ jŏcōs sătĭræ mōrdācĭs ăcētō. *P. Nol.* (10, 262).

Ăchæī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀχαιοί). *Les Grecs.* Īnfēstīs cōnfērrĕ Chărȳbdĭn Ăchæīs. *O. Voy.* Graii.

Ăchæmĕnēs, ĭs, *m.* (Ἀχαιμένης). *Achémène, fils d'Égée, premier roi de Perse.* Nām tū, quæ tĕnŭīt dīvĕs Ăchæmĕnēs. *H*

Ăchæmĕnĭdēs, æ, *m.* (Ἀχαιμενίδης). *Achéménide, un des compagnons d'Ulysse.* Līttŏra Ăchæmĕnĭdēs, cŏmĕs īnfēlīcĭs Ŭlyssēī. *V.* (Adde *Ovid. Met.* XIV, 161).

Ăchæmĕnĭŭs, ă, ŭm (Ἀχαιμένιος). *De Perse.* Nōn tŏt Ăchæmĕnĭīs dēcūrrēnt Mēdĭcă Sūsīs Āgmĭnă. *L.*

Ăchætŭs. *Voy.* Achetus.

Ăchæŭs, ă, ŭm (Ἀχαιός) *Des Grecs.* Œbălĭōsquĕ dŭcēs ĕt Ăchæă pĕr ŏppĭdă mātrēs. *St.* Sānguĭs ĭbĭ flūxĭt Ăchæŭs. *L. Voy.* Achivus

Ăchæŭs, ī, *m. Roi de Lydie.* Mōrĕ vĕl īntĕrĕās căptī sūspēnsŭs Ăchæī. (*Ibis*, 301. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 242.)

Ăchāĭă, æ, *et* Ăchāĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Ἀχαΐα *et* Ἀχαΐς). *L'Achaïe, province du Péloponèse; la Grèce.* Stābĭt, ĕt aūxĭlĭūm prōmīttĕt Ăchāĭă Trōjæ. *O.* Pārs ĕgŏ nymphārŭm quæ sūnt īn Ăchāĭdĕ, dīxĭt. *Id. Voy.* Græcia.

Ăchāĭăs, ădĭs *ou* ădŏs, *et* Ăchāĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀχαϊάς *et* Ἀχαΐς). *Grecque.* Īntĕr Ăchāĭădās lōngē pūlchērrĭmă mātrēs. *O* Pērquĕ tŏt Æmŏnĭās ĕt pēr tŏt Ăchāĭdăs ūrbēs. *Id.*

Ăchāĭcŭs, ă, ŭm (Ἀχαϊκός). *De Grèce.* Ēt Dănăūm sŏlĭtæ nāvēs ĕt Ăchāĭcă cāstră. *V.* Quĭd Ăchāĭcă dēxtĕră pŏssĕt. *O.* (Huc refer quæcumque loca habent *Achaius*, etc., quæ vox nulla est). *Voy.* Achivus.

Ăchāĭs. *Voy.* Achaia *et* Achaias.

Ăchāĭŭs. *Au lieu de* Achaicus.

Āchān *ou* Āchār, *m. indécl. Hébreu lapidé par l'ordre de Josué.* Quūm vīctŏr cōncĭdĭt Āchān. *Prud.* (*Psych.* 539).

Ăchārnæ, ārŭm, *f. pl.* (Ἀχαρναί). *Bourg de l'Attique.* Quæquĕ rŭdēs thŷrsōs hĕdĕrīs vēstīstĭs, Ăchārnæ. *St.* (Unde *Aristophanis* fabula *Acharnes*).

Ăchārnē, ēs, *et* Ăchārnă, æ, *f.* (ἀχάρνη). *Petit poisson de mer.* Pōlȳpū' Cōrcȳræ, cālvārĭă pīnguĭa ăchārnæ. *Lucil.* (apud *Apul. Apolog.* t. II, p. 44 *Bip.*). Cēphălæăque ăchārnē. *Id.* (ap *Gell.* 10, 20. Cf. *Plin.* 32, 53, 3).

1. Ăchātēs, æ, *m.* (Ἀχάτης). *Rivière de Sicile.* Ēt pērlūcēntēm splēndēntī gūrgĭte Ăchātēn. *Sil.* (XIV, 228. Cf. *Plin.* 3, 14, 4). || *Achate, ami d'Énée.* Īpse ūnō grădĭtūr cŏmĭtātŭs Ăchātē. *V.*

2. Ăchātēs, æ, *m.* (ἀχάτης). *Agate, pierre précieuse.* Dēspēctūsquĕ sōlō cālcātŭr ăchātēs. *Cl.* Stābātquĕ sĭbī nōn sēgnĭs ăchātēs. *L.* Īn cūjŭs rīpīs præclārŭs fūlgĕt ăchātēs. *Prisc.* (*Peri.* 976).

Ăchĕlōĭăs, ădĭs *ou* ădŏs, *et* Ăchĕlōĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀχελωϊάς *et* Ἀχελωΐς). *De l'Achéloüs; fille de l'Achéloüs.* Pārthĕnŏpē mūrīs Ăchĕlōĭăs, æquŏrĕ cūjŭs. *Sil.* (XII, 34). Ēt quæ vīrgĭnĕō lībāta Ăchĕlōĭs ăb āmnĕ. (*Copa*, 15.) SYN. Ăchĕlōĭă. || *Au pl. Les Sirènes.* Sūlfŭrĕ fūmāntēs, Ăchĕlōĭădūmquĕ rĕlīnquĭt Sīrēnūm scŏpŭlōs. *O.* Vōbīs, Ăchĕlōĭdĕs, ūndĕ Plūmă pĕdēsque ăvĭūm? *Id.* (Adde *Claud R. Pros.* III, 254; *Colum.* X, 263). *Voy.* Sirenes.

Ăchĕlōĭŭs, ă, ŭm (Ἀχελώϊος). *De l'Achéloüs.* Ūt fĕrŭs Ālcīdēs Ăchĕlōĭă cōrnŭă frēgĭt. *O.* || — hērōs. *Tydée.* (*Stat. Theb.* II, 142.)

Ăchĕlōŭs, ī, *m.* (Ἀχελῷος) *Achéloüs, fleuve de l'Épire. Suivant la fable, c'est un dieu qui, sous la forme d'un taureau, combattit avec Hercule. Le héros le vainquit, et lui arracha une corne, qui fut la corne d'Abondance.* Cōrnŭă flēns lēgĭt răpĭdīs Ăchĕlōŭs īn ūndīs. *O.* Tūrbĭdŭs ōbjēctās Ăchĕlōŭs Ēchīnădăs ēxĭt. *St.* Ăchĕlōōn ŭtrōquĕ Dēfōrmēm cōrnū văgŭs īnfāmābăt Ăcārnān. *Id.* PPH. Āmnĭs Ăcārnān *ou* Ăcārnānĭŭm, Călȳdōnĭŭs, Ætōlŭs. Lūctātŏr flŭvĭŭs. *Sid.* (Cf. *Ovid. Met.* IX, *init.*). *Voy.* Cornu, Copia.

Ăchĕrōn, ōntĭs, *m.* (Ἀχέρων). *Achéron, rivière de la Calabre. Il y avait aussi un Achéron en Épire, un autre en Élide. Selon Servius, c'est un lac près de Baia. Les poètes en font un fleuve des enfers.* Dēspĭcĕre īn vāllēs īmūmque Ăchĕrōntă vĭdētŭr. *O.* Hīnc vĭă Tārtărĕī quæ fērt Ăchĕrōntĭs ăd ūndās. *V.* SYN. *Par ext.* Ăvērnŭs, Cōcȳtŭs, Stȳx, Phlĕgĕthōn, Lēthē. EP. Nĭgĕr, ātĕr, īmŭs, īnfērnŭs, Tārtărĕŭs, hōrrēndŭs. PPH. Ăchĕrōntĭcŭs āmnĭs, Ăchĕrōntĭs ūndă, flūmĕn, lăcŭs, pălūs. Tārtărĕŭs lăcŭs, āmnĭs. Īnfērnă pălūs. Ăchĕrōntĭcă stāgnă. Ăchĕrūsĭă pălūs. || *Les enfers.* Flēctĕrĕ sī nĕquĕō sŭpĕrōs, Ăchĕrōntă mŏvēbō. *V. Voy.* Inferi.

Ăchĕrōntēŭs, ă, ŭm (Ἀχερόντειος). *De l'Achéron.* Tūnc Ăchĕrōntēōs mūtātō gūrgĭtĕ fōntēs. *Cl.* Nōn Ăchĕrōntēīs trānsvĕhăr ūmbră vădīs. (*Epitap. Lucceii*, 20.) SYN. Ăchĕrōntĭcŭs. *Voy.* Infernus.

Ăchĕrōntĭă, æ, *f. Ville d'Apulie.* Quīcūmquĕ cēlsæ nīdum Ăchĕrōntĭæ. *H.* (Adde *Luc.* IX, 183).

Ăchĕrōntĭcŭs, ă, ŭm (Ἀχεροντικός). *De l'Achéron, des enfers.* Stāgnīs ăd sŭpĕrōs ēx Ăchĕrōntĭcīs. *Prud.* (*Cath.* 5, 128). *Voy.* Acheruntieus.

† Ăchĕrūns *et* Āchĕrūns, ūntĭs, *m. et f. Comme* Acheron. Nūlla ădæque ēst Ăchĕrūns. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 2). Ādsum ātque ādvĕnĭo Ăchĕrūntĕ vīx vĭa ālta ātque ārdŭă. (*Poet.* apud *Cic. Tusc.* 1, 37. Cf. *Prisc.* 554).

Ăchĕrūntĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Acheronticus. Rĕgĭōnēs cōlĕrĕ māvēllem Ăchĕrūntĭcās. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 21. Et *Mil.* III, 1, 33).

Ăchĕrūsĭă, æ, *et* Ăchĕrūsĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Ἀχερουσία *et* Ἀχερουσίς). *Marais de la Campanie ou de l'Épire, d'où sort l'Achéron.* Īndĕ, prĕmēntĕ nŏtō, trīstēs Ăchĕrūsĭdĭs ūndās Prætĕrĭt. *V. Fl.* (De hac cf. *Ovid. Met.* VIII, 409 sq.; *Sil.* XII, 116 sq.).

Ăchĕrūsĭŭs, ă, ŭm (Ἀχερούσιος). *De l'Achéron.* Hīnc Ăchĕrūsĭă fīt stūltōrŭm dēnĭquĕ vītă. *Lr.* (III, 1038). Stāgnāns Ăchĕrūsĭŭs hūmŏr. *Sil.*

Ăchĕtŭs, ī, *m. Fleuve de Sicile.* Pūbēs līquēntĭs Ăchĕtī. *Sil.* (XIV, 268. Alii leg. aliter).

? Ăchīlēs, ĭs, *m.* (Ἀχιλεύς). *Comme* Achilles. Ăchĭlem Ărīstārchī mĭhī cōmmēntārī lŭbĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 1. Alii *Achillem*).

Ăchīllās, æ, *m. Achillas, préfet des gardes de Ptolémée, meurtrier de Pompée.* Pērmīttūnt fāmŭlī;

scĕlĕrī dēlēctŭs Ăchīllās. *L.* || *Nom d'un esclave.* Huïc cŏmĕs hærēbāt dŏmĭnī fŭgĭtīvŭs Ăchīllās. *M.* (III, 91, 3. *Id.* VII, 56, 1).

Ăchīllēs, *gén.* ĭs, ĕī, eī *ou* ī, *dat.* ī, *acc.* ĕm, ĕā, *abl.* ĕ *ou* ē, *m.* (Ἀχιλλεύς). *Achille, fils de Thétis et de Pélée, illustre guerrier grec, né à Phthie, en Thessalie. Il eut pour maître le centaure Chiron. Caché par sa mère dans l'île de Scyros, à la cour de Lycomède, il fut découvert par Ulysse, qui l'emmena au siége de Troie. Il tua Hector, et tomba lui-même sous la flèche de Pâris.* Ēxănĭmŭmque aūrō cōrpŭs vēndēbāt Ăchīllēs. *V.* Trōās rēllĭquĭās Dănăum ātque īmmītĭs Ăchīllī. *Id.* (Sic *Quintil.* 1, 5, et *Prisc.* 706. Alii leg. *Achillei*). Heū! pērvĭcācĭs ād pĕdēs Ăchīllĕī. *H.* Sī nĕquĕ Pēlīdēn tērrēbāt Ăchīllĕā Chīrōn. *Aus.* (*Idyl.* 4, 20. Adde *Lucan.* X, 523). Hērōs āb Ăchīllĕ sĕcūndŭs. *H.* Tūquĕ tŭīs ārmīs, nōs tē pŏtĕrēmŭr, Ăchīllē. *O.* (Hoc citat *Prisc.* 723, qui ait Dores dixisse Ἀχίλλης pro Ἀχιλλεύς). Præmĭă nēc Chīrōn āb Ăchīllĕ tālĭă cēpĭt. *Id.* SYN. Pēlīdēs, Æăcĭdēs. EP. Lārīssæŭs, Phthīŭs, ănĭmōsŭs, ācĕr, fōrtĭs, gĕnĕrōsŭs, māgnănĭmŭs, fĕrōx, īmpăvĭdŭs, dīrŭs, īndŏmĭtŭs, īnvīctŭs, sævŭs, sŭpērbŭs, mĕtŭēndŭs, īrăcūndŭs. PPH. Thĕtĭdĭs fīlĭŭs, prōlēs, nātŭs. Thēssălŭs, Æmŏnĭŭs hērōs. Dūx Pēllæŭs. Nērēĭŭs hērōs. Phthīŭs vĭr. Chīrōnĭs ălūmnŭs. PHR. Trōjæ pŏpŭlātŏr, ēxĭtĭŭm. Grāiōrŭm mūrŭs. Dănăūm fōrtīssĭmŭs. Prĭămī rēgnōrŭm ēvērsŏr. Prĭămī ōrbātŏr. Fātālĭs Prĭămō. Phrȳgŭm tĭmŏr, tērrŏr. Dĕcŭs ēt tūtēlă Pĕlāsgī nōmĭnĭs. Căpŭt īnsŭpĕrābĭlĕ bēllō. VERS. Tēr cīrcum Īlĭăcōs rāptāvĕrāt Hēctŏră mūrōs. *V.* Ēt lăcĕrŭm quī cīrcā mœnĭă Trōjæ Prĭămĭdēn cæsō sōlātĭă trāxĭt ămīcō. *St.* (Et *Prop.* II, 8, 29, sq.; *Hor. A. P* 120; *Ov. Met.* XII, 581; *Culex,* 321 sq.)

Ăchīllēŭs, ă, ŭm (Ἀχίλλειος). *D'Achille.* Stīrpĭs Ăchīllēæ fāstŭs, jŭvĕnēmquĕ sŭpērbŭm. *V.* Plācēt Ăchīllēōs māctātă Pŏlȳxĕnă mānēs. *O.* || Ăchīllēă īnsŭlă, tērră, etc. *Ile du Pont-Euxin, où était le tombeau d'Achille.* Nūdŭs Ăchīllēā dēstĭtŭārĭs hŭmō. *O. Voy.* Leuce.

Ăchīllīdēs, æ, *m.* (Ἀχιλλείδης). *Fils d'Achille.* Pȳrrhŭs Ăchīllīdēs, ănĭmōsŭs ĭmāgĭnĕ pātrĭs. *O.*

Ăchīntŭs *ou* Ăcīncŭs, *f. Ville de Pannonie.* Fērtŭr Pānnŏnĭæ quā Mārtĭă pōllēt Ăchīntŭs. *Sid.* (5, 107).

Ăchīvī, ōrŭm, *m. pl. Les Grecs.* Quĭdquĭd dĕlīrānt rēgēs, plēctūntŭr Ăchīvī. *H.* Īpsĕ Mȳcēnæŭs māgnōrŭm dūctŏr Ăchīvŭm. *V. Voy.* Graii.

Ăchīvŭs, ă, ŭm. *Grec, de Grèce.* Quĭsquĭs ĕrāt cāstrīs jŭgŭlātŭs Ăchīvīs. *O.* Gēntem ēxsēcrātŭr Ăchīvăm. *Id. Voy.* Graius.

Ăchŏreūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Ἀχωρεύς). *Prêtre égyptien, qui favorisait Pompée à la cour de Ptolémée.* Pēllææ cŏĭērĕ dŏmūs : quōs īntĕr Ăchŏreūs. *L.* Plăcĭdīs cōmpēllăt Ăchŏrĕă dīctīs. *Id.*

Ăchrās, ădŏs *ou* ădĭs, *f.* (ἀχράς). *Poirier sauvage.* Pālmĭtĭbūsquĕ fĕrīs lætātŭr, ĕt āspĕră sīlvīs Ăchrădŏs, aūt prūnī, etc. *Col.* (X, 15. *Ib.* 250).

Ăcĭă, æ, *f. Aiguillée de fil.* (*Titin.* apud *Non.* 1, 10.)

Ăcīdălĭŭs, ă, ŭm. *De Vénus.* Āt mĕmŏr īllĕ Mātrĭs Ăcīdălĭæ. *V.* (*Æ.* I, 720. De etymo vid. *Serv.* ad h. l.). Lūdĭt Ăcīdălĭō, sēd nōn mănŭs āspĕră, nōdō. *M.* (VI, 13, 5).

Ăcĭdŭs, ă, ŭm. *Acide, aigre.* Fērmēnto ātque ăcĭdĭs ĭmĭtāntŭr vītĕă sōrbīs (pocula). *V.* Ātque ăcĭdās mŏvŭlt īnŭlās. *H.* Ēcquĭd hăbĕt hŏmo īste ăcĕti īn pēctŏre? Ātque ăcĭdīssŭmī. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 49). SYN. Ācĕr, ăcērbŭs, mōrdāx, ăcēscēns, āspĕr. || *Au fig.* Quōd pĕtĭs, īd sāne ēst īnvīsum ăcĭdŭmquĕ dŭōbŭs. *H. Voy.* Molestus.

† Ăcĭēris, *f. Hache d'airain dont on se servait dans les sacrifices.* (*Paul.* ex *Festo.* Hoc verbo usum *Plautum* esse testatur *Gloss. Philox.* in v. ἀξίνη).

Ăcĭēs, ēī, *f. Pointe, tranchant; épée.* Prīmăquĕ dē sūlcīs ăcĭēs āppārŭĭt hāstæ. *O.* Īpsa ăcĭē fālcĭs nōndŭm tēntāndă, sēd ūncīs. *V.* Strīctāmque ăcĭēm vĕnĭēntĭbŭs ōffĕrt. *Id.* SYN. Ăcūmĕn, mūcrŏ, cūspĭs; *par ext.* ēnsĭs, glădĭŭs, fērrŭm. *Voy.* Ensis. || *Les yeux, la vue.* Quāntum ăcĭē pōssēnt ŏcŭlī sērvārĕ sĕquēntŭm. *V.* Hūc gĕmĭnās nūnc flēcte ăcĭēs. Sānguĭnĕām vōlvēns ăcĭēm. *Id.* Quō sē cūmque ăcĭēs ŏcŭlōrŭm flēxĕrăt. *O Voy.* Oculus. || *Pénétration d'esprit.* Mēntĭs Quŭm stŭpĕt īnsānĭs ăcĭēs fūlgōrĭbŭs. *H.* Āltĭŭs ēst ăcĭēs ănĭmī mīttēndă săgācĭs. *Manil.* (IV, 368). SYN. Vīs, ăcūmĕn. *Voy.* Ingenium. || *Vivacité, force.* Hōrrĭdă pēr lātōs ăcĭēs Vūlcānĭă cāmpōs. *V. Voy.* Vis. || *Troupes rangées, ligne d'armée, armée.* Ādvērsīsquĕ părānt ăcĭēs cōncūrrĕrĕ sīgnīs. *Tib.* (IV, 1, 99). Dēnsīs ăcĭēs stīpātă cătērvīs. *V.* SYN. Cŏhōrs, lĕgĭŏ, cătērvă, āgmĕn, mănĭplŭs. *Voy.* Exercitus. || — prīmă, sĕcūndă, ēxtrēmă. *Le premier, le second, le dernier rang.* Ēt prīmam ānte ăcĭēm, dēnsa īntĕr tēlă fĕrūntŭr. *V.* SYN. Frōns. Prīmŭs lŏcŭs, ōrdŏ. Prīmŭm āgmĕn. Mĕdĭŭm āgmĕn. Nŏvīssĭmă ăcĭēs. Ēxtrēmī mănĭplī. Ūltĭmă bēllī. || *Guerre, combat.* Āt sī fūnēstās ăcĭēs ēt dūră părātĭs Prœlĭă. *V.* Ēt trĕpĭdās ăcĭēs ēt fĕră bēllă sĕquī. *O. Voy.* Bellum, Pugna.

† Ăcĭī, *arch. pour* aciei. Āltĕră pārs ăcĭī vītāssēnt flūmĭnĭs ūndās. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 9, 14. Alii leg. *acie*).

Ăcīlĭŭs, ĭī, *m. Acilius Glabrion, personnage consulaire, que Domitien fit mourir.* Prŏxĭmŭs ējŭsdēm prŏpĕrābāt Ăcīlĭŭs ævī. *J.* (4, 94).

Ăcīnăcēs, ĭs, *m.* (ἀκινάκης). *Cimeterre dont se servaient les Perses.* Vīno ēt lūcērnīs Mēdŭs ăcīnăcēs Īmmānĕ quāntŭm dīscrĕpăt. *H.* Īnsīgnĭs ăcīnăcĕ dēxtră. *V. Fl.*

Ăcīncŭs. *Voy.* Achintus.

Ăcīndȳnŏs, ī, *m.* (ἀκίνδυνος). *Nom d'homme.* Gērmānī frātrēs sūnt Chrēstŏs, Ăcīndȳnŏs āltĕr. *Aus.* (*Epigr.* 41, 1). Hīc clārŭm cōnsŭl prōdŭxĭt Ăcīndȳnŏs ævŭm. *Sym.* (*Epist.* I, 1, 9).

Ăcĭnŭm, ī, *n.*, *et* Ăcĭnŭs, ī, *m.* (ἄκινος). *Grain de raisin.* Sūrgēntēs ăcĭnōs, văriās ēt prǣsĕcăt ūvās. (*Anthol.* II, p. 365. Male vulgo *acinas.*) Ārĭdum ēt ōrĕ fĕrēns ăcĭnŭm, sĕmēsăquĕ lārdī. *H.* Ēbrĭōsa ăcĭna ēbrĭōsĭōrĭs. *Cat.* (27, 3 : ut sit *neut. pl.* Cf. tamen quæ *Gell.* 7, 20, habet de hoc loco).

Ăcĭpēnsĕr, ĕrĭs, *et* Ăcĭpēnsĭs, ĭs, *m.* (ἀκιπήσιος). *Esturgeon, poisson.* Tūquĕ, pĕrĕgrīnīs ăcĭpēnsĕr nōbĭlĭs ūndīs. (*Ovid. Halieut.* fin.) Prǣcōnĭs ĕrāt ăcĭpēnsĕrĕ mēnsă Īnfāmĭs. *H.* Ād Pāllātīnās ăcĭpēnsēm mīttĭtĕ mēnsās. *M.* (XIII, 91. Vide *Macr.* 2, 12).

Ăcĭs, ĭs *et* ĭdĭs, *m.* (Ἄκις). *Acis, fils de Faune, aimé de Galatée, fut tué par Polyphème, son rival, et changé en une fontaine.* Ăcĭs ĕrāt Faūnō nȳmphāquĕ Sȳmæthĭdĕ crētŭs. *O.* Ăcĭdĭs īn grĕmĭō. Ăcĭn ămās. *Id.* PHR. Ēt mădĭdŭm pŭĕrī Pŏlȳphēmŭm cædĕ Sĭcānī. (Cf. *Ov. Met.* XI, 624 sq.) || *Fontaine de Sicile.* Prǣtĕrĭt ēt rīpās, hērbĭfĕr Ăcĭ, tŭās. *O.* Quīquĕ pĕr Ætnæōs Ăcĭs pĕtĭt æquŏră fīnēs. *Sil.* || † Ăcĭs. *Le même.* Lūcŭs ĕrāt prŏpĕ flūmĕn Ăcĭn. *Cl.* (*R. Pros.* III, 332. Sic et *Anthol.* I, p. 66).

Ăcīsclŭs, ī, *m. Nom d'un martyr de Cordoue* Cōrdŭba Ăcīsclŭm dăbĭt ēt Zŏēllŭm. *Prud.* (*Peri.* 7, 19).

Ăclȳs, ȳdĭs, *f. Petit javelot qu'on lançait avec une fronde.* Tĕrētēs sūnt ăclȳdĕs īllīs Tēlă. *V.* Ăclȳdĕ vēl tĕnŭī pūgnāx īnstārĕ vĕrūtō. *Sil* Gĕmĭnā fĕrĭt ăclȳdĕ pārmās. *V. Fl.*

Ācmē, ēs, *f.* (ἀκμή). *Nom de femme.* Ācmēn Sēptĭmĭūs, sŭōs ămōrēs. *Cat.* (46, 1).

Ācmōn, ŏnĭs, *m.* (Ἄκμων). *Un des compagnons de Diomède, changé en oiseau par Vénus.* Plēūrōnĭŭs Ācmōn. *O.* (*Met.* XIV, 494. Alii leg. *Agmon*).

Ācmŏnĭdēs, æ, *m.* (Ἀκμονίδης). *Un des Cyclopes.* Brŏntēs, ēt Stĕrŏpēs, Ācmŏnĭdēsquĕ sŏlēnt. *O.*

Ăcœnŏnŏētŭs, ī, *m.* (Ἀκοινονόητος). *Nom d'homme.* (*Juv.* 7, 218.)

Ăcœtēs, æ, *m.* (Ἀκοίτης). *Nom d'homme.* Nōmĕn mĭhĭ dīxĭt Ăcœtēs. *O.*

Ăcŏnītŭm *et* Ăcŏnītŏn, ī, *n.* (ἀκόνιτον). *Aconit, herbe vénéneuse; en gén. Poison.* Āgrēstēs ăcŏnītă vŏcānt. *O.* Nēc mĭsĕrōs fāllūnt ăcŏnītă lĕgēntēs. *V.* Āttŭlĕrāt sēcūm Scȳthĭcīs ăcŏnītŏn ăb ōrīs. *O. Voy.* Venenum.

Ăcŏnteūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Ἀκοντεύς). *Nom de guerrier.* Ēxcūssŭs Ăcŏnteūs Fūlmĭnĭs īn mŏrĕm. *V.*

Ăcōntĭŭs, ĭī, *m. Jeune homme de l'île de Cée, épris d'amour pour Cydippe.* Mē tĭbĭ nūptūrām, fēlīx ĕrăt ōmĕn, Ăcōntī. *O.* Quālĕ fŭīt mălūm quŏd līttĕră pīnxĭt Ăcōntī. (*Anthol.* II, p. 494.) *Voy.* Cydippe.

Ăcōntīzŏmĕnŏs, ī, *m.* (ἀκοντιζόμενος). *Titre d'une pièce de Névius.* Ăcōntīzŏmĕnŏs fābŭlă ēst prīmē prŏbă. *Næv.* (apud *Charis.* 188).

Ăcŏr, ōrĭs, *m. Aigreur.* SYN. Ăcērbŭm. PPH. Ăcĭdŭs săpŏr.

† Ăcōsmŏs, *m. f.* (ἄκοσμος). *Négligé, sale.* Nīgră mĕlĭchrūs ēst, īmmūnda ēt fœtĭda ăcōsmŏs. *Lr.* (IV, 1153. Potius græce scribendum).

Ācquĭēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Se reposer, s'appuyer sur.* Dēsīdĕrātŏque ācquĭēscĭmūs lēctō. *Cat.* (31, 10. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 20; *As.* II, 2, 60). *Voy.* Quiesco. || *Acquiescer, consentir. Voy.* Assentior.

Ācquīrŏ, ĭs, sīvī, sītŭm, rĕrĕ. *Acquérir, gagner, obtenir.* Mōbĭlĭtātĕ vĭgēt, vīrēsque ācquīrĭt ēŭndŏ. *V.* Ĕgŏ cūr ācquīrĕrĕ paūcă, Sī pōssum, īnvĭdĕŏr? *H.* Mŏrĭēnsquĕ quŏd ōrbĕm Ācquīrīs nūllī. *L.* SYN. Ădĭpīscŏr, āssĕquŏr, cōmpărŏ, părŏ, cōnsĕquŏr, ōbtĭnĕŏ, quærŏ, īnvĕnĭŏ, cōllĭgŏ. PPH. Mĭhĭ părĭŏ. PHR. Vōbīs pārtă quĭēs. *V.* Aūrō cōncĭlĭātŭr ămŏr. *O.*

Ācquīsītŭs, ă, ŭm. *Acquis, obtenu.* Ācquīsītă mĕō sērvīt tĭbĭ Crētă Mĕtēllō. *Sid.* (2, 461). SYN. Părātŭs, pārtŭs, quæsītŭs.

Ăcræ, ārŭm, *f. pl.* (Ἄκραι). *Ville de Sicile, près de Syracuse.* Nōn ē tŭmŭlīs glăcĭālĭbūs Ăcræ Dēfŭĕrūnt. *Sil.*

Ăcrăgāntīnŭs. *Voy.* Agrigentinus.

Ăcrăgās, āntĭs, *m.* (Ἀκράγας). *Montagne de Sicile, près de Pachynum; ville du même nom, Agrigente.* Ārdŭŭs īnde Ăcrăgās ōstēntāt māxĭmă lōngē Mœnĭă. *V.* Ēt Dĭdȳmēn, Ăcrăgāntăquĕ, Taūrŏmĕnōnquĕ. *O.*

Ācrĕ, *n. de* Acer, *pris adverb. Avec aigreur.* Ācrĕ Dēspŭăt īn mōrēs. *Pers.* (4, 34). SYN. Ămārē.

Ācrēdŭlă *et qqf.* Ăcrēdŭlă, æ, *f. Nom d'un oiseau inconnu. On est partagé entre le rossignol, l'alouette, le hibou.* Ēt mātūtīnīs ācrēdŭlă vōcĭbŭs īnstāt. *Cic.* (*Div.* 1, 8). Vērĕ călēntĕ nŏvōs cōmpōnĭt ăcrēdŭlă cāntūs. (*Auct. Philom.* 15.)

Ācrĭmōnĭă, æ, *f. Aigreur.* || *Au fig. Sévérité, dureté.* Fĕrī īngĕnĭī, ātque ănĭmī ācrem ācrĭmōnĭăm. *Næv.* (apud *Non.* 2, 36. *Att. ibid.*)

? Ācrĭsĭōnæŭs *Voy.* Acrisioneus.

Ācrĭsĭōnē, ēs, *f.* (Ἀκρισιώνη). *Fille d'Acrisius, Danaé.* Rēgĭă nōn Sĕmĕlē, nōn Īnăchĭs Ācrĭsĭōnē. (*Virg. Catal.* 11, 33.)

? Ācrĭsĭōnēĭs, *f. Voy.* Acrisioneus.

Ācrĭsĭōnēŭs, ă, ŭm (Ἀκρισιωνεῖος). *De Danaé, d'Argos ou d'Ardée.* Quām dīcĭtŭr ūrbĕm Ācrĭsĭōnēĭs Dănăē fūndāssĕ cōlōnīs. *V.* (*Æ.* VII, 409. *Servius*, et *Prisc.* 585, referunt *Acrisioneis* ad *Danaen*, alii tamen melius ad v. *colonis*.) Ācrĭsĭōnēās Prœtŭs pōssēdĕrăt ārcēs. *O.* (Adde *Sil.* I, 661.)

Ācrĭsĭōnĭădēs, æ, *m.* (Ἀκρισιωνιάδης) *Fils de Danaé, Persée.* Vērtĭt ĭn hūnc hārpēn spēctātām cædĕ Mĕdūsæ Ācrĭsĭōnĭădēs. *O. Voy.* Perseus.

Ācrĭsĭŭs, ĭī. *m.* (Ἀκρίσιος). *Acrisius, fils d'Abas, roi d'Argos, père de Danaé, fut changé en pierre en voyant la tête de Méduse, que lui présenta Persée, son petit-fils.* Ācrĭsĭūs sŭpĕrēst, quī mœnĭbŭs ārcĕăt hōstēs. *O.* Sī nōn Ācrĭsĭūm vīrgĭnĭs ābdĭtæ Cūstōdĕm (risissent). *H.* SYN. Ăbāntĭădēs, Īnăchĭdēs. || ? *Père de Laërte. Voy.* Arcesius.

† Ācrĭtās, ātĭs, *f. Aigreur, dureté* || *Au fig. Force.* Vērĭtātĭs vīs ātque ācrĭtās. *Att.* (apud *Non.* 8, 80, et *Gell.* 13, 3).

Ācrĭtĕr. *Vivement, fortement.* Vĕl sī mĭnŭs ācrĭtĕr ūrăr. *O.* Ācrĭtĕr ēlātrĕm. *H.* (Adde *Pl. Ps.* I, 3, 39). Jāmque ācrĭŭs ōmnēs Īntēndūnt vīrēs. *Sil* Flūmĭnĕ pērpĕtŭō tōrrēns sŏlĕt ācrĭŭs īrĕ. *O.* Āt quæ ācērrĭmē ātque æstŭōsē ābsōrbĕt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 67). SYN. Vĕhĕmēntĕr, vāldē, fōrtĭtĕr, mūltŭm.

† Ācrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Aigreur, dureté, rigueur.* Haūd quĭsquām pŏtĭs ēst tŏlĕrāre ācrĭtūdĭnĕm. *Att.* (apud *Fest.*).

Ăcrŏāmă, ătĭs, *n.* (ἀκρόαμα). *Chose agréable à entendre; concert; musicien; chanteur.* Ĕgŏn' căchīnnīs vēndĭtŭs, Ăcrŏāmă fēstīvūm fŭī? *Prud* (*Peri.* 2, 325. Frustra legunt per sync. *acroma*).

Ăcrŏcĕraūnĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Ἀκροκεραύνια). *Hautes montagnes de l'Épire.* Īnfāmēs scŏpŭlōs Ăcrŏcĕraūnĭă. *H.* SYN. Cĕraūnĭă. || *Au fig. Écueil.* Hæ tĭbĭ sīnt Sȳrtēs; hæc Ăcrŏcĕraūnĭă vītæ. *O.*

Ăcrŏcērrētēs, ŭm, *m. pl. Peuple des Pyrénées.* Cērrētēs ōmne, ēt Ăcrŏcērrētēs prĭŭs Hăbŭĕrĕ dūrī. *Avien.* (*Or. marit.* 550).

Ăcrŏcŏrīnthŭs *ou* Ăcrŏcŏrīnthŏs, ī, *f.* (Ἀκροκόρινθος). *Montagne qui domine Corinthe.* Līttŏră quā sūmmās căpŭt Ăcrŏcŏrīnthŭs ĭn aūrās Tōllĭt. *St.*

? Ăcrōmă. *Voy.* Acroama.

Ăcrōn, ōnĭs, *m.* (Ἄκρων). *Guerrier tué par Mézence.* Vĕnĕrăt āntīquīs Cŏrȳtī dē fīnĭbŭs Ăcrōn. *V* || *Roi des Céniniens tué par Romulus.* Tēmpŏrĕ quō pōrtās Cænīnum Ăcrōnă pĕtēntĕm. *Pp.* (IV, 10, 7. Alii leg. *Acronta*).

Ăcrŏpŏlīstĭs, ĭdĭs, *f. Nom de femme.* (*Plaut. Epid.* IV, 1, 41.)

Ăcrŏtă, æ, *m.* (Ἀκρότης, *Dor.* Ἀκρότα). *Fils de Tibérinus, et roi d'Albe.* Frātrĕ sŭō scēptrūm mŏdĕrātĭŏr Ăcrŏtă fōrtī Trādĭt Ăvēntīnō. *O.*

† Ācrŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Acer. (*Acrum* pro *acrem* dixerat *Cn. Mat.*, teste *Charis.* 93)

1. Āctă, æ, *f.* (ἀκτή). *Rivage.* Āt prŏcŭl īn sōlā sēcrētæ Trōădĕs āctā. *V.* (Adde *V. Fl.* V, 97; *Prud. Sym.* I, 136; *Avien. Desc. Ter.* 142.) PHR. Prŏpĕ līttŏrĭs āctăm. (*Poet.* ap. *Mar. Vict.* p. 2553.)

2. Āctă, ōrŭm, *n. pl. Faits, actions.* Sī tămĕn āctă dĕōs nūnquām mōrtālĭă fāllūnt. *O.* Īllĕ lĭcēt pātrĭīs sĭnĕ fīnĕ sŭpērbĭăt āctīs. *Id.* SYN. Gēstă, fāctă, rēs. || *Plaidoyers, plaidoiries.* Ārmōrŭmquĕ dĕcŭs præcēdĕ fŏrēnsĭbŭs āctīs. (*Ad Pis.* 34.) || *Arrêts, ordonnances.* Rēscīndĕrĕ nūnquăm Dīs lĭcĕt āctă dĕūm. *O.* || *Registres publics.* Cŭpĭēnt ēt ĭn āctă rĕfērrī. *J.* (2, 136). || — Ăpŏstŏlōrŭm *ou* ăpŏstŏlĭcă. *Eccl. Les Actes des Apôtres.* Quīdquĭd ăpŏstŏlĭcīs Lūcās dēscrīpsĭt ĭn Āctīs. *Pseudo-Alcim* (*ad Sor.* 453).

Āctæōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀκταίων). *Actéon, chasseur, qui, ayant surpris Diane au bain, fut changé en cerf par la déesse, et dévoré par ses propres chiens.* Āctæōn ĕgŏ sūm: dŏmĭnūm cōgnōscĭtĕ vēstrŭm. *O.* Ēt vĕlŭt ābsĕntēm cērtātim Āctæōnă clāmānt. *Id.* PPH. Nātŭs Ărīstæō. Fīlĭŭs Aŭtŏnŏēs. Cādmēĭŭs hērōs. (Cf. *Ov. Met.* III, 138; *Sil.* XII, 365; *Manil.* V, 183.)

Āctæŭs, ă, ŭm (Ἀκταῖος). *De l'Attique.* Sēpărāt Āŏnĭōs Āctæīs Phōcĭs ăb ārvīs. *O.* Āmphīōn Dīrcæŭs ĭn Āctæō Ărăcȳnthō. *V. Voy.* Atticus.

Āctĭăcŭs *et* Āctĭŭs, ă, ŭm. *D'Actium; d'Apollon.* Āctĭăcō quæ nūnc sŭb Ăpŏllĭnĕ nōtă. *O.* Frōndĭbŭs Āctĭăcīs cōmptōs rĕdĭmītă căpĭllōs. *Id.* Āctĭŭs hæc cērnēns ārcum īntēndēbăt Ăpŏllŏ. *V.* Āctĭăque Īlĭăcīs cĕlĕbrāmŭs līttŏră lūdīs. *Id.* || Āctĭŭs, ĭī, *m. Apollon.* Āctĭŭs ĭpsĕ lȳrām plēctrō pērcūssĭt ĕbūrnō. *Albinov.* (in *Anthol.* I, p. 263).

Āctĭăs, ădĭs *ou* ădŏs, *f.* (Ἀκτιάς). *De l'Attique, Athénienne.* Ātquĕ Gĕtæ, ātque Hēbrŭs, ĕt Āctĭăs Ōrīthyĭă. *V.* || 2. *D'Actium.* Āctĭăs Aūsŏnĭās fūgĭt Clĕŏpātră cătēnās. *St.* (*Silv.* III, 2, 120).

† Āctĭŏ, ōnĭs, *f. Action.* Dēnĭquĕ nūllă hŏmĭnūm rēs ēst, nūllă āctĭŏ mūndī. *Prud* (*Sym.* II, 458). Īntēr chrīstĭcŏlās quōs āctĭŏ vēxĭt ăd āstră. *Fort.* (II, 20, 1). *Voy.* Acta 2. || — laūdŭm. *Actions de grâce.* Hæc ĭgĭtūr prīma ēst vēl caūsă vĕl āctĭŏ laūdŭm. *Sid.* (16, 71).

Āctĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq.* de Ago. *Faire habituellement.* Ūt quōd părĕntēs gēstĭtārūnt cōrpŏrĕ, Nōs āctĭtēmūs spīrĭtū. *P. Nol.* (21, 641). || *Plaider souvent.* Caūsām seū Ctēsĭphōntĭs āctĭtārĕt. *Sid.* (23, 140).

Āctĭŭm, ĭī, *n. Actium, ville et port d'Épire, où Antoine fut vaincu par Octave, ou plutôt par Agrippa. Il y avait un temple d'Apollon, et l'on y célébrait des jeux quinquennaux en l'honneur de ce dieu. Voy.* Actiacus.

Āctĭŭs, ă, ŭm. *D'Actium. Voy.* Actiacus.

1. Āctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui pousse, qui lance.* Flēxæ Bălĕārĭcŭs āctŏr hăbēnæ. *St.* || *Gardien, fermier.* Pĕcŏrīsquĕ Mĕlānthĭŭs āctŏr ĕdēndī. *O.* (*Her.* 1, 95). Nōn hĕrŭ', sĕd āctŏr mĭhĭ cŏr ŏdĭō saūcĭăt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 35). Āctōrēs fāmŭlōs mĭttĭt. *Juvc.* (III, 718). *Voy.* Villicus. || *Acteur de théâtre.* Āctōrĭs pārtēs chŏrŭs ōffĭcĭūmquĕ vĭrīlĕ Dēfēndăt. *H.* || — caūsārŭm. *Avocat.* Cōnsūltŭs jūrĭs, ĕt āctŏr Caūsārŭm. *H. Voy.* Causidicus.

2. Āctŏr, ŏrĭs, *m. Actor, fils de Neptune, aïeul de Patrocle.* || *Un des Argonautes.* Ārdēntī pĕrăgĭt Clănĭs Āctŏră quērcū. *V. Fl.* || *Ancien héros de l'Ausonie.* Āctŏrĭs Aūrūncī spŏlĭŭm. *V* (*Æ.* XII, 94. Adde *Juv.* 2, 100).

Āctŏrĭdēs, æ, *m.* (Ἀκτορίδης). *Petit-fils d'Actor, Patrocle.* Āt nōn Āctŏrĭdēs lēctūm tĕmĕrāvĭt Ăchīllĭs. *O.* Quæ fŭĭt Āctŏrĭdæ cūm māgnō sēmpĕr Ăchīllĕ. *Id. Voy.* Patroclus. || *Autres du même nom.* (*Ovid. Met.* I, 80; *V. Fl.* I, 407.)

Āctŭm, ī, *n. Voy.* Acta 2.

Āctum ēst. *C'en est fait, le sort en est jeté.* Āctūm Rōmānīs fŭĕrāt dē rēbŭs. *L.* Āctum ēst ăbūndē; grădēre ăd īnfērnōs spĕcŭs. *Sen.* (*Thyest.* 105. Adde *Ter. Eun.* I, 1, 9; *Anthol.* II, 213). Ācta hæc rēs ēst, pĕrĭī! *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 3). SYN. Pĕrĭī, dīspĕrĭī, ōccĭdī, ōccĭdĭmŭs.

Āctŭs, ă, ŭm, *part. p.* de Ago. *Poussé, agité, conduit.* Aūt āctūm cœlō māgnīs ăquĭlōnĭbŭs īmbrēm *V.* Dē mōntĭbŭs āltīs Āctŭs ăpĕr. Āctōs ănĭmīs īn fūnĕră rēgēs. *Id.* SYN. Ădāctŭs, pūlsŭs, īmpūlsŭs, ăgĭtātŭs, mīssŭs, ruēns, cŏāctŭs. || — rĕŭs. *Cité devant un tribunal, accusé.* Cāntū pĕtŭlāntĭōrĕ Sīm rĕŭs āctŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 51). || *Passé.* Mĕlĭōr quŏnĭām pārs āctă dĭēī. *V.* Laūdātŏr tēmpŏrĭs āctī Sē pŭĕrō. *H.* SYN. Ēlāpsŭs, ēxāctŭs, trānsāctŭs, prætĕrĭtŭs, ăbāctŭs. || *Fait, exécuté.* Nīl āctūm rĕpŭtāns, sī quĭd sŭpĕrēssĕt ăgēndŭm. *L.* Hīs āctīs, prŏpĕre ēxsĕquĭtūr præcēptă Sĭbȳllæ. *V.* SYN. Fāctŭs, cōnfēctŭs, ēffēctŭs, pērfēctŭs, gēstŭs.

Āctŭs, ūs, *m. Impulsion, mouvement.* Fērtūr īn ābrūptūm māgnō mōns īmprŏbŭs āctū. *V.* Răpĭdō vīctōrĭă Cæsărĭs āctū Cōrcȳræ sēcrētă pĕtĭt. *L.* Pōcŭlă quæ făcĭlī vīlĭs rŏtă fīnxĕrăt āctū. *Petr.* (*Sat.* 135). SYN. Mōtŭs, īmpūlsŭs, īmpĕtŭs. || *Acte d'une pièce.* Nēvĕ mĭnŏr, neū sĭt quīntō prōdūctĭŏr āctū. *H.* || *Action.* Īn īpsō Sēptĭmĭŭs scĕlĕrĭs mājūs scĕlŭs īnvĕnĭt āctū. *L.* Āctūsquĕ prĭōrēs Cōmmēndăt rĕpĕtītŭs hŏnōs. *Cl.* Ōmnēs cōmĕs ībăt īn āctŭs. *Sil.* SYN. Āctă, gēstă. *Voy.* Acta 2.

Āctūtŭm, *adv. Sur-le-champ.* Tūm cētĕră rēddĕt Āctūtūm pĭŭs Ænēās. *V.* Dūm nōstrīs mānĭbŭs ădsĭt Āctūtūm vīndēx. *Sil. Voy.* Protinus.

Ăcŭī, *parf. mixte de* Acuo *et qqf. de* Aceo. (Cf. *Charis.* 219; *Macrob. de Perfecto.*)

Ăcŭlĕātŭs, ă, ŭm. *Qui a un aiguillon, piquant.* Ĕādem ĭn ūsu, ātque ŭbĭ pĕrīclūm făcĭās, ăcŭlĕātă sūnt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 29).

Ăcŭlĕŭs, ī, *m. Aiguillon naturel, pointe.* Quēmcūmquĕ vīsum ēst, lædĭs īnfixo ăcŭlĕō. *Phæd.* (*Fab. Nov.* 30, 8). SYN. Cūspĭs, stĭmŭlŭs. || *Au fig.* Jām dūdūm mĕum īllĕ pēctŭs pūngĭt ăcŭlĕŭs. *Pl* (*Trin* IV, 2, 158). SYN. Stĭmŭlŭs.

Ăcūmĕn, ĭnĭs, *n. Pointe.* Vūlnĕră dăt fērrō, fīgĭtque ĭn ăcūmĭnĕ dēntēs. *O.* Dōnĕc ĭn ōbscūrūm cōnī cōndūxĭt ăcūmĕn. *Lr.* (IV, 432). SYN. Cūspĭs, *qqf.* ăcĭēs. || *Au fig. Élancements de douleurs.* Vītæ lăbōrēs āc dŏlōrum ăcūmĭnă. *Prud.* (*Peri.* 9, 8) SYN. Stĭmŭlŭs. || *Pénétration d'esprit, finesse, esprit.* Jūdĭcĭs ārgūtūm quæ nōn fōrmīdăt ăcūmĕn. *H.* Sērŭs ĕnīm Græcīs ădmōvĭt ăcūmĭnă chārtīs. *Id.* Quĭs prīscum īllūd mīrētūr ăcūmĕn, Brūtĕ, tŭūm? *J.* (4, 102). SYN. Ăcĭēs. PPH. Īngĕnĭī ăcĭēs, vīs. *Voy.* Ingenium. || *Artifice, ruse.* Nōtă rĕfērt mĕrĕtrīcĭs ăcūmĭnă. *H. Voy.* Dolus.

Ăcūmĭnātŭs, ă, ŭm. *Pointu.* Frāgmēntă tēstārūm jŭbĕt Ăcūmĭnāta, īnfōrmĭă. *Prud.* (*Peri.* 5, 259).

Ăcŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Aiguiser, affiler.* Īn me ăcŭī scĕlĕrātōs cērnĭtĭs ēnsēs. *O.* Nōn tĭbĭ sīc dūrōs ăcŭīsse īn pēctŏră dēntēs. *Tib.* (IV, 3, 3). SYN. Ēxăcŭŏ, tĕrŏ, āspĕrŏ, ēxāspĕrŏ, *qqf.* căcūmĭnŏ. PPH. Ăcūtūm ēffĭcĭŏ, rēddŏ. VERS. Ăcŭūntque īn cōtĕ sĕcūrēs. *V.* Sāxōque ēxāspĕrăt ēnsēm. *Cl.* Cōtĕ nŏvānt nīgrās rūbīgĭnĕ fālcēs, Ēxēsōsquĕ sĭtū cōgūnt splēndērĕ lĭgōnēs. *Id.* Fēssă pūtrī rūbīgĭnĕ tēlă... Āttrītō cōgūnt jŭvĕnēscĕrĕ sāxō. *St.* Stīpĭtĕ quūm rĭgĭdō cōrnŭă prōnă tĕrĭt. *Rutil.* || *Au fig.* Seū līnguām caūsīs ăcŭīs. *H.* Ăcŭēntēs lūmĭnă rūtæ. *O.* Pātrĭō gaūdēns ăcŭīssĕ vĕnēnō (spicula). *Sil.* Ăcŭēntēs fraūdĭbŭs ēnsēs. *Id.* || *Exciter, animer augmenter.* Aūdītīsquĕ lŭpōs ăcŭūnt bālātĭbŭs āgnī. *V.* Pōstquām vīsă sătĭs prīmōs ăcŭīssĕ fŭrōrēs. *Id.* Hōs lætō vīctōrĭă vūltū Ārrīdēns ăcŭĭt. *Sil.* Īllum ăcŭūnt plaūsūs. *St.* Cōndēnsæ flētŭs ăcŭūnt. *V. Fl.* Glōrĭă vōs ăcŭăt. *O.* SYN. Ēxăcŭŏ, āccēndŏ, ēxcĭtŏ, īmpēllŏ, stĭmŭlŏ, etc. *Voy.* Accendo.

1. Ăcŭs, ĕrĭs, *n. Son (de froment). Voy.* Acceratus.

2. Ăcŭs, ī, *m. Aiguille, poisson de mer.* Ēt sătĭŭs tĕnŭēs dūcĕrĕ crēdĭs ăcōs. *M.* (X, 37, 6).

3. Ăcŭs, ūs, *f. Aiguille à coudre.* Pīctŭs ăcū chlămȳdem, ēt fērrūgĭnĕ clārŭs Ībērā. *V* Seū pīn-

gĕbăt ăcū, scīrēs ā Pāllădĕ dŏctām. *O.* EP. Ēxīlĭs, sūbtīlĭs, tĕnŭĭs, ăhēnă, dŏctă, sōlērs, ārtĭfēx, pĕrītă. || *Grosse épingle pour les cheveux.* Nōn ăcŭs ābrūpĭt, nōn vāllūs pēctĭnĭs īllōs. *O.* Ānnŭlŭs īncērtā nōn bĕnĕ fīxŭs ăcū. *M.* (II, 66, 2). EP. Crīnālĭs, aūrĕă. *Voy.* Crinale. || Ăcū scrībŏ, pīngŏ. *Broder.* Aūlæ̆īs scrībūntŭr ăcu aūt Mēmphītĭdĕ tēlā. *Sil. Voy.* Pingo. || Ăcū tăngŏ, *prov. Toucher juste, bien deviner.* Tū mēndīcŭs ēs? Tĕtĭgīsti ăcū. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 17).

Ăcūtē *et* Ăcūtŭm, *adv. D'une manière aiguë, perçante, subtile.* Nĭsĭ sē cōntēndĭt, ăcūtē Cērnĕrĕ nōn pŏtĭs ēst ănĭmŭs. *Lr.* (IV, 804). Cūr īn ămīcōrūm vĭtĭīs tām cērnĭs ăcūtŭm? *H.* Rĕsŏnārīnt trīste ĕt ăcūtŭm. *Id.* SYN. Ārgūtē, sūbtīlĭtĕr, ācrĭtĕr.

Ăcūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Acuo, *et adj. Aigu, pointu.* Frōndĭbŭs hīrsūtĭs ĕt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *V.* Ēt ăcūtā cūspĭdĕ cōntōs. *Id.* Tĕr ăcūtūm sūstŭlĭt ēnsĕm. *O.* Dē māllĕ săgīttĭs Ūnām sēpŏsŭĭt, sēd quā nĕc ăcūtĭŏr ūllă. *Id.* Tē rūpēs ĕt ăcūtă lĕtō Săxă dēlēctānt. *H.* SYN. Ăcūmĭnātŭs, āspĕr. || *Dressé.* Nȳmphāsquĕ dīscēntēs, ĕt aūrēs Căprĭpĕdūm sătȳrōrum ăcūtās. *H.* Quīdquĭd ĭd ēst, sīlvēstrĕ lĭcēt vĭdĕātŭr ăcūtĭs Aūrĭbŭs. *Calp.* (4, 12). SYN. Ārrēctŭs. || *Aigre, perçant, en parlant du son.* Pēlĭŏn hīnnĭtū fŭgĭēns īmplēvĭt ăcūtō. *V.* Nōctĕ sŏnāt Rhŏdŏpē tīnnĭtĭbŭs æ̆rĭs ăcūtī. *O.* Pōscēntīquĕ grăvēm, pērsæ̆pĕ rĕmīttĭt ăcūtŭm. *H.* SYN. Āltŭs. || *Perçant, en parlant de la vue. Voy.* Acute. || *Perçant, piquant, pénétrant, en parlant du chaud, du froid.* Quūm sĕmĕl āccēpĭt sōlēm fŭrĭbūndŭs ăcūtŭm. *H.* Gĕlūquĕ Flūmĭnă cōnstĭtĕrīnt ăcūtō. *Id.* SYN. Ācĕr, pĕnĕtrābĭlĭs. || *Aigu, violent.* Mōrbō rĕnēs tēntāntŭr ăcūtō. *H.* SYN. Grăvĭs, ācĕr, vĭŏlēntŭs. || *Fin, subtil.* Mĭnŭs āptŭs ăcūtĭs Nārĭbŭs hōrum hŏmĭnŭm. *H.* Mōtū Spārtānŭs ăcūtō Māllĕ căvēt lāpsās cīrcūm căvă tēmpŏră mōrtēs. *St.* SYN. Sūbtīlĭs, īngĕnĭōsŭs, cāllĭdŭs, săgāx. || *Périlleux, critique.* Quās... cūræ̆ săgācēs Ēxpĕdĭūnt pĕr ăcūtă bēllī. *H.* (Sic græce ἀκμή.)

Ăcyndĭnŏs. *Au lieu de* Acindynos.

Ăd, *prép. A, vers, du côté de.* Fāndo ălĭquĭd, sī fōrtĕ tŭās pērvēnĭt ăd aūrēs. *V.* Ăd tē cōnfŭgĭo, ĕt sūpplēx tŭă nūmĭnă pōscŏ. Ăd mĕdĭŭm cōnvērsă dĭēm. *Id.* SYN. Vērsŭs, īn (*avec l'acc.*). || *A, près, auprès de.* Prīmă quŏd ăd Trōjām prō cārĭs gēssĕrăt Ārgīs. *V.* Hī mūltūm flēti ăd sŭpĕrōs. *Id.* SYN. Ăpŭd, cīrcŭm, cīrcā, prŏpĕ, jūxtā, āntĕ, cōrăm. || *Contre.* Ēffūsōs nŭmĭnĕn ăd īmbrēs. *V.* Īnvīctum ăd vūlnĕră cōrpŭs. *O.* SYN. Cōntrā, ădvērsŭs, īn. || *A, après, de.* Pāndĭtŭr ăd nūllās jānŭă nīgră prĕcēs. *Pp.* (IV, 11, 2). Ăd sŏnĭtūm vōcĭs vēstīgĭă tōrsĭt. *V.* Nīsŭs ăd hæ̆c : Ēquĭdēm dē tē nīl tālĕ vĕrēbăr. *Id.* || *Vers, à l'époque de.* Ēt pāscĕrĕ rūrsŭs Sōlĭs ăd ōccāsūm. *V.* SYN. Sŭb. || *A, sous.* Sēd pĭcĭs īn mōrem ăd dĭgĭtōs lēntēscĭt hăbēndŏ. *V.* Pēllĭs, ĕt ăd tāctūm trāctāntī dūră rĕsīstĭt. *Id.* || *A, avec, à côté de.* Nĕc cōmpărāndŭs hīc quĭdem ăd īllum ēst. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 14). Ăd săpĭēntĭam hūjŭs īllĭc nĭmĭŭs nūgātŏr fŭĭt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 25). SYN. Cŭm, præ̆. || *Selon.* Cōnsērvĭs ăd ĕūndem īstūm præ̆cĭpĭō mŏdŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 70). SYN. Jūxtā, ĕx. || *Pour, à cause de.* Dūntāxăt ăd hōc, quēm tōllĕrĕ rhēdā Vēllĕt *H.* SYN Ŏb, prŏptĕr. || *Jusqu'à.* Sērvētŭr ăd īmūm Quālĭs ăb īncēptō prōcēssĕrĭt. *H.* Hīc tĭbĭ cōpĭă Mānābĭt ăd plēnŭm. *Id.* Ăd līmŭm rădĭī tĕpĕfāctă cŏquēbānt. *V.* SYN. Ădūsquĕ, ūsque ăd. || Ăd mănŭm. *Sous la main. Voy.* Manus. || Ad ŭnguĕm. *Voy.* Unguis. || Ăd ūnŭm. *Jusqu'au dernier, Voy.* Unus.

Ădāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adigo. *Poussé dans ou sur, enfoncé.* Sēd vīrĭbŭs ēnsĭs ădāctŭs. *V.* Nūnc āltē vūlnŭs ădāctŭm. Dīvērsum ăd līttŭs ădāctī. *Id.* SYN. Āctŭs, pūlsŭs, īmpulsus, īmmīssŭs, īnfīxŭs īmprēssŭs. || *Forcé.* Bĭs ădāctūm lēgĭbŭs Īstrŭm. *St.* SYN. Cŏāctŭs, sŭbāctŭs, rĕdāctŭs.

† Ădāctŭs, ūs, *m. Action d'enfoncer.* Nām trānsvērsă fĕrōs ēxībānt dēntĭs ădāctūs. *Lr.* (V, 1329).

† Ădæ̆quē, *adv. Également.* Nēmo īnvēntŭs ēst ădæ̆quē pārcŭs, nĕc măgĕ cōntĭnēns. *Pl.* (*Most.* I, 1, 29. *Id. Capt.* V, 4, 2; *Cas.* III, 5, 45).

Ădæ̆quŏ, ās, ārĕ. *Égaler à, rendre égal.* Tūm Mārtĭs ădæ̆quānt Mārcēllūm dĕcŏrī. *Sil.* || *Égaler, être égal.* Jām nātŭs ădæ̆quăt Tē mĕrĭtĭs. *Cl. Voy.* Æquo.

Ădæ̆stŭŏ, ās, ārĕ, *n. Bouillonner autour* Squāmīsque īllīsŭs ădæ̆stŭăt āmnĭs. *St.*

Ădăgĭŭm, ĭī, *n. Adage, proverbe. Voy.* Proverbium.

Ādām, *et rarement* Ădām, *indécl.* (cf. *Charis.* p. 94); *ou* Ādām, æ̆, *m.* (Ἀδάμ). *Adam, le premier homme, créé par Dieu.* Fīlquĕ Dĕī sūmmī pĕr Chrīstūm fīlĭŭs Ādām. *Prud.* (*Apoth.* 1014). Fīs prĕtĭŭm, vĕtĕrēmquĕ nŏvŭs, vĭcĕ fœ̆nŏrĭs, Ādām, Dūm mōrĕrĭs, dē mōrtĕ răpĭs. *Sid.* (*Pan.* 16, 59). Ūna ēx Ādam ēst mōrs, Chrīstŭs ĕt ūnă sălūs. *Fort.* (IX, 2, 50). Īpsĕ părēns, ŏpĭfēxque ĕt cōndĭtŏr Ādæ̆. *Prud.* (*Ham.* 697). Dēcēptūmque ădjūnxĭt Ădām. *Aus.* (*Ephem.* 3, 34). VERS. Quālĭs Īllĕ fŭĭt nōstrī gĕnĕrĭs pătĕr, āntĕ rĕātūm : Pōsse hŏmĭnēm sĭnĕ pēccātō dēcūrrĕrĕ vītăm, Sī vēllĕt. *Prosp.* Quūm dīcūnt mōrtem īn cūnctōs trānsīssĕ pĕr ūnūm Prīmum hŏmĭnēm, cūjūs crīmĕn rēspērsĕrĭt ōmnēs. *Id. Voy.* Adamus.

Ădămāntēŭs *et* Ădămāntĭnŭs, ă, ŭm (ἀδαμάντειος *et* ἀδαμάντινος). *De diamant.* Sōl dūra ōbstācŭlă prīmŭs Cūrru ădămāntēō rĕsĕrăt pătĕr. *Avien.* (*Arat.* 228). Īn quō jām gĕnĕre īn prīmĭs ădămāntĭnă săxă Prīma ăcĭē cōnstānt. *Lr.* (II, 447). || *De fer très dur.* Ēcce ădămāntēĭs spīrānt ē nārĭbŭs īgnēm. *O.* Ātque ădămāntēĭs dīscōrdĭă vīnctă cătēnĭs. *Manil.* (I, 928). Cōlchĭs flāgrāntēs ădămāntĭnă sūb jŭgă taūrōs Ēgĭt. *Pp.* (III, 11, 9). Sī fīgīt ădămāntĭnōs Sūmmĭs vērtĭcĭbŭs dīră nĕcēssĭtās Clāvōs. *H.* Quĭs Mārtēm tŭnĭcā tēctum ădămāntĭnā Dīgnē scrīpsĕrĭt? *Id. Voy. le suiv.*

Ădămās, āntĭs, *m.* (ἀδάμας). *Diamant, la plus dure et la plus recherchée des pierres précieuses.* Flōrēntēs īgnĕ smărāgdōs Cīngĭt, ĕt īnfaūstās pērcūssum ădămāntă fĭgūrās. *St.* Sīc ădămās, pūnctūm lăpĭdĭs, prĕtĭōsĭŏr aūro ēst. *Manil.* (IV, 924. Adde *Mart.* V, 11, 1; *Juv.* 6, 156). || *Métal très dur, fer, une sorte d'acier.* Fācta ēx ădămāntĕ sĕcūrī. *O* Nēxæ̆que ădămāntĕ cătēnæ̆. Īnvĕnĭēs īllĭc īncīsa ădămāntĕ pĕrēnnī Fātă tŭæ̆ gēntĭs. *Id.* Māndūnt ădămāntă jŭgālēs. *St.* Sŏlĭdōque īntōrta ădămāntĕ gĭgāntūm Vīncŭlă. *Id.* Tūnc grăvĭă mōnstrī cōllă pērmūlcēns mănū, Ădămāntĕ tēxtō vīncĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 807. Huc referendus locus *Virgilii, Æ.* VI, 552, *solidoque adamante columnæ.* Cf. sup. *Adamanteus*, et *Boissonade* not. ad *Philostr.* p. 404, et ad *Hesiod. Scut. H.* 137). || *Au fig.* Quæ̆ nĭsĭ tē mŏvĕānt, dūrō tĭbĭ pēctŏră fērrō Ēssĕ, vĕl īndūctō claūsa ădămāntĕ pŭtēm. *O.* (Adde *Mart* VII, 89, 7). SYN Fērrŭm, *par ext.* rōbŭr, sĭlēx. *Voy.* Durus.

Ădămāstŏr, ŏrĭs, *m. Nom d'un géant.* Pōrphȳrĭōn Pāngæ̆ă răpĭt, Rhŏdŏpēnque Ădămāstŏr. *Sid.* (15, 20).

Ădămāstŭs, ī, *m.* (Ἀδάμαστος). *Un habitant d'Ithaque.* Trōjām gĕnĭtōre Ădămāstō... prŏfēctŭs. *V.*

Ădămātŭs, ă, ŭm. *Très aimé.* Sīs lĭcēt āntīquō Nīrĕŭs ădămātŭs Hŏmērō. *O.*

Ădāmbŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Aller vers* Ădāmbŭlābo ăd ōstĭŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 5, 8).

Ădămŏ, ās, ārĕ. *Aimer beaucoup.* Stūltŭs Ăchīllēōs nōn ădămāssĕt ĕquōs. *O.* Māvōrs īmbērbēs, ĕt cālvōs Lūna ădămāstī. *Aus.* (*Eclogar.* 7, 5. Adde *Colum.* X, 199). SYN. Ārdĕō, dēpĕrĕō. *Voy.* Amo.

† Ădămŭs, Ădāmŭs *et* Ādāmūs, ī, *m.* (Ἄδαμος, *dans Josèphe*). *Comme* Adam. Hīc pŏsĭtŭs cūstōs Ădămūs cūm cōnjŭgĕ fīdā. *Cypr.* (*Genes.* 64). Tūm Dŏmĭnŭs cœlī mœstūm cōmpēllăt Ădāmūm (*Ibid.* 93). Cūnctīs nōmĕn, quōd pērmănĕt, īndĭt Ādāmŭs, dōnātă, etc. (*Ib.* 43. Testatur *Prisc.* p. 644, similia a quibusdam declinari, ut *Abraham et Abrahamus*).

Ădămūssĭm, *adv.* *Voy.* Amussis.

Ădăpērtĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut ouvrir.* Ādspĭcĭs ā dēxtrā lătŭs hōc ădăpērtĭlĕ taūrī. *O.*

Ădăpērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adaperio. *Ouvert.* Pārs ădăpērtă fŭīt, pārs āltĕră claūsă fĕnēstræ. *O. Voy.* Apertus. || *Découvert.* Cōntĭnŭō rērūm sĭmŭlācra ădăpērtă sĕquūntŭr. *Lr.* (IV, 347). || *Au fig.* Mōx ădăpērtă fĭdēs. *St.*

† Ădāptŏ, ās, ārĕ. *Adapter* Āĕrĭūm sĭbĭ cōrpŭs ădāptāns. *Alcim.* (II, 124).

† Ădaūctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Adaugeo Queīs rēm sūmmam ēt pătrĭām nōstrām quōndam ădaūctāvĭt pătĕr. *Att.* (apud *Non.* 2, 52)

Ădaūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adaugeo. Mūltă mŏdīs mūltīs cōnvēnēre ūndĭque ădaūctă. *Lr.* (VI, 507).

Ădaūctŭs, ūs, *m.* *Accroissement.* Nām quæcūmquĕ vĭdēs hĭlărō grāndēscĕre ădaūctū. *Lr.* (II, 1120).

Ădaūgĕŏ, ēs, xī, ctūm, gērĕ. *Augmenter, accroître.* Hōc tĭmĕt, Nē tŭă dūrĭtĭa īlla āntīqua ĕtĭam ădaūctă sĭt. *Ter* (*Heaut* III, 1, 25. Adde *Pl. Stic.* II, 2, 62).

Ădaūgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Être augmenté, croître.* Nām nĕque ădaūgēscīt quĭdquām, nēc dēpĕrĭt īndĕ. *Lr.* (II, 296). Ōrtŭs, ădaūgēscīt scŏpŭlōrūm sæpĕ rĕpūlsū. *Cic.* (*Prognost.* in lib. *de Divin.* 1, 7).

† Ădāxĭnt, *arch. pour* Adegerint *ou* Adigant. Ŭtĭnām mē dīvi ădāxĭnt ād sūspēndĭūm! *Pl.* (*Aul.* I, 1, 11. Cf. *Non.* 2, 53, et *Fest.*).

Ādbĭbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Boire.* Īs mi, ŭbi ādbĭbĭt plūs paūlō, sŭă quæ nārrāt făcĭnŏră! *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 8. Adde *Pl. Stic.* II, 2, 58). *Voy.* Bibo. || *Au fig.* Nūnc ādbĭbĕ pūrō Pēctŏrĕ vērbă, pŭĕr. *H.*

† Ādbītŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch.* *Aller vers.* Ĕdĕpōl si ādbītēs prŏpĭŭs, ōs dēnāsābĭt tĭbĭ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 72. Cf. *Beto, Perbito, Rebito*).

† Ādblāndĭŏr, īrĭs, īrī, *d.* *Chercher à obtenir en flattant.* Ŭt făcĭlĭ ămīssōs ādblāndĭăr ōrĕ făvōrēs. (*Eleg. de Fortunæ viciss* apud *Lemaire, Poet. Min.* II, p. 300.)

Adc. *Voy.* Acc

Āddĕcēt, *unipers.* *Il convient.* Haūd tē quĭdēm, māgnănĭmĕ, mīrāri āddĕcēt. *Sen.* (*OEd.* 294). Quī sī dĕcem hăbĕās līnguās, mūtum ēsse āddĕcēt. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 20.) *Voy.* Decet.

Āddēnsĕŏ, ēs, ĕrĕ, *et* Āddēnsŏ, ās, ārĕ. *Serrer, resserrer, presser.* Ēxtrēmi āddēnsēnt ăcĭēs. *V.*

† Āddīcĕ, *ancien impér. de* Addico. Āddīcĕ tŭām mī mĕrētrīcēm mĭnūscŭlām. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 50)

Āddīcŏ, ĭs, xī, ctūm, cĕrĕ. *Adjuger, vendre; livrer une personne pour qu'elle soit esclave.* Sīvĕ dŏmŭs sĭt Ēmptŏr, gaūdēntēm nūmmō te āddīcĕrĕ. *H.* Ŭbi īn jūs vēnĕrĭt, Āddīcēt prætŏr fămĭlĭām tōtām tĭbĭ. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 57. *Id. ibid.* III, 1, 61; *Rud.* III, 6, 54). Crūdēlĕ sŭōs āddīcĕre ămōrēs. *O.* (*Met.* I, 617). Pœnŭs cōllă dĕdĭt, pŏpŭlūmque ddīxĭt ĭnērmēm. *Sil.* (XV, 247). SYN. Vēndŏ, *ou* dēdŏ, trādŏ. || *En gén.* *Livrer, donner, assujettir.* Huic mē, quæcūmquĕ fŭīssēt, Āddīxī. *V.*

† Āddīctŏr, ōrĭs, *m* *Vendeur.* Græcŭlĕ, cōnsuētă lēnāndī cāllĭdŭs ārtĕ, Cœpĭsti āddīctōr cōnjŭgĭs ēssĕ tŭæ. (*Anthol.* I, p. 611. Etsi vulgo *adductor.*)

Āddīctŭs, ă, ŭm. *Adjugé, vendu ou livré.* Āddīctōque hŏmĭnūm cŭmŭlēnt ærārĭă cēnsū. *Claud.* (*Cons. Mall.* 230. Alii leg. *abducto*). Āddīcta ātque ābdūcta ĕrăt. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 31) Āddīcta ăvōrūm prædĭă. *Prud.* (*Peri.* 2, 77). || *Assujetti, soumis.* Dūcĭtĕ nōs quō lŭbĕt, tānquām quĭdem āddīctōs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 87). Nūllĭŭs āddīctŭs jūrāre īn vērbă măgīstrī. *H.* || *Condamné.* Ceū lēgĭbŭs ēxsŭl Āddīctūsquĕ rĕŭs. *Cl.* Lūxērĕ mātrēs Īlĭæ āddīctūm fĕrīs Ālĭtĭbŭs. *H. Voy.* Damnatus.

Āddĭdī, *parf. de* Addo.

Āddīscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dīscĕrĕ. *Apprendre.* Hōc cūnctæ mĭsĕrāndum āddīscĭtĕ cārmĕn. *St.* Ēt quĭddām vīsa ēst āddĭdĭcīssĕ nŏvī. *O. Voy.* Disco.

Āddĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Addo *Approché, mis à.* Lūcrīnōque āddĭtă claūstră. *V.* Tūm vīnclă vĭrō mănĭcæquĕ, pŭdēndūm! Āddĭtă. *Sil.* SYN. Īmpŏsĭtŭs, īnjēctŭs, dătŭs. || *Ajouté.* Mōx ēt frūmēntīs lăbŏr āddĭtŭs. *V.* Mēdūmquĕ flūmĕn gēntĭbŭs āddĭtūm Vīctīs. *H.* SYN. Ādjūnctŭs. || *Attaché à, qui poursuit, acharné.* Sī mĭhĭ nōn prætōr sĭĕt āddĭtŭs, ātque ăgĭtēt mē. *Lucil.* (apud *Macr. Sat.* 6, 4). Cūstōs nēquĭtĭæ āddĭtŭs Ālēs. *H.* Nēc Teūcrīs āddĭtă Jūnŏ Ūsquam ăbĕrĭt. *V.* Ăgĭt āddĭta Ērīnnȳs. *Sil.* SYN. Sĕquāx, īnfēnsŭs.

Āddīxtī, *sync. pour* Addixisti. Āddīxtī sērvūm nūmmīs hĕrĕ mīllĕ dŭcēntīs. *M.* (X, 31, 1).

Āddŏ, ĭs, ĭdī, ĭtūm, ĕrĕ. *Approcher, mettre sur ou contre.* Āddūnt frūgĭfĕrīs īnĭmīca īncēndĭă rămīs. *Sil.* Nēc quīsquām flāmmæ sēdŭlŭs āddăt ăquām. *Tib.* (II, 4, 42). Īlĭăcāmquĕ jŭgīs hānc āddĭdĭt ārcēm. *V.* Ēt vātĭbŭs āddĕrĕ cālcăr. *H.* Āddĕ mănŭs īn vīnclă mĕās. *O.* SYN. Ādmŏvĕŏ, īmmīttŏ, īmpōnŏ, īnjĭcĭŏ, ădbĭbĕŏ, āpplĭcŏ, āppōnŏ, ādjūngŏ, īnfĕrŏ. || *Au fig.* *Donner, mettre.* Ātquĕ mŏrās tāntīs lĭcĕt āddĕrĕ rēbŭs. *V.* Āngūstīs hūnc āddĕrĕ rēbŭs hŏnōrēm. *Id.* Sī mŏdŏ nōmĭnă rēbŭs Āddĕrĕ vēră plăcĕt. *O.* SYN. Dō, īmpōnŏ, trĭbŭŏ, āttrĭbŭŏ, īnjĭcĭŏ, ădjĭcĭŏ. || *Ajouter, mettre de plus.* Pĕrĭtūræque āddĕrĕ Trōjæ Tēquĕ tŭōsquĕ jŭvăt. *V.* Āddĕ tŏt ēgrĕgĭās ūrbēs, ŏpĕrūmquĕ lăbōrēm. Āddūnt sē sŏcĭōs. *Id.* Īn scĕlŭs āddēndūm scĕlŭs ēst, īn fūnĕră fūnŭs. *O.* SYN. Ādjĭcĭŏ, ādjūngŏ, jūngŏ, ānnēctŏ, ādstrŭŏ. PPH. Sŭpĕr āddŏ, īnsŭpĕr āddŏ. || — grădūm. *Hâter le pas.* Āddĕ grădum, āpprŏpĕrā. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 4). *Voy.* Festino. || *Absolt.* (*peut-être s.-ent.* gradum). *Avancer, se précipiter, s'élancer.* Ŭt quūm cārcĕrĭbŭs sēse ēffūdĕrĕ quădrĭgæ, Āddūnt īn spătĭă. *V.* Jāmquĕ, fĕrē mĕdium ēvēctī cērtāmĭnĕ cāmpūm, Īn spătĭa āddēbānt. *Sil.* (XVI, 374). Nēc, quāmvīs crēbrīs jūssī cālcārĭbŭs, āddūnt. *L.* (IV, 760).

Au pass. Āddŏr. *Être ajouté.* Āddĭtŭr īmpĕrĭīs Hīspānĭă. *J.* (10, 151). Āddĭtŭr hīs Nȳseūs. *O.* SYN. Āccēdŏ, āccrēscŏ, sŭpĕrāddŏr, ādjĭcĭŏr.

Āddŏcĕŏ, ēs, ĕrĕ. *Enseigner.* Sōllĭcĭtīs ănĭmīs ŏnŭs ēxĭmĭt, āddŏcĕt ārtēs. *H.* (*Epist.* I, 5, 18).

Āddŭă, æ, *m.* *L'Adda, rivière d'Italie qui se jette dans le Pô.* Cōllă lĕvānt pūlchĕr Tīcīnŭs ēt Āddŭă vīsū Cærŭlĕŭs. *Cl.*

Āddŭbĭtŏ, ās, ārĕ. *Douter.* Īnūtĭlĕ făctū, Nēcnĕ sĭt, āddŭbĭtēs. *H* Cūr tămĕn āddŭbĭtās... Ōmnĭă pŏssĕ Dĕūm? *P. Nol.* (6, 50). *Voy.* Dubito. || *Hésiter à.* Nēc cōntra Aūsŏnĭŭs tōnsīs āptārĕ lăcērtōs Āddŭbĭtăt. *Sil.*

† Āddūcĕ, *ancien impér. de* Adduco. Tēcum āddūcĕ; nam īllum ēcāstōr mīttĕre ād pōrtūm vŏlŏ. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 94. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 79).

Āddūcŏ, ĭs, xī, ctūm, cĕrĕ. *Amener, conduire.*

Vībĭdĭūs, quōs Mæcēnās āddūxĕrăt ūmbrās. *H.* Āntĕ mēōs ŏcŭlōs āddūcĭtŭr ādvĕnă pēllēx. *O.* SYN. Dūcŏ, trăhŏ, āttrăhŏ, ăgŏ, ādvĕhŏ, dēdūcŏ. || *Au fig.* Ād mĭsĕrĭcōrdĭam āmbōs āddūcēs cĭtŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 42. *Id. Ad.* III, 3, 4). Făcĭlĭūs... Āddūcōr fērre hūmāna hūmānĭtūs. *Afran.* (apud *Non.* 11, 40). SYN. Ăgŏ, īndūcŏ, īmpēllŏ, cōmpēllŏ. || *Tirer à soi, plier, courber.* Pārvīs āddūxīt cōllă lăcērtīs. *O.* SYN. Trăhŏ, āttrăhŏ, flēctŏ. *Voy.* Adductus. || *Faire des plis à, contracter, rider.* Ĭgnĕă vēnīs Ōmnĭbŭs āctă sĭtīs mĭsĕrōs āddūxĕrăt ārtūs. *V.* Āddūcītquĕ cŭtēm măcĭēs. *O.* Ōssăquĕ nōndūm Āddūxērĕ cŭtēm. *L.* SYN. Cōntrăhŏ. || *Amener, causer, produire.* Ŏpēllă fŏrēnsĭs Āddūcĭt fēbrēs. *H.* Āddūxērĕ sĭtīm tēmpŏră, Vīrgĭlī. *Id.* SYN. Āffĕrŏ, īnfĕrŏ, īnvĕhŏ, īmpōrtŏ.

? Āddūctŏr. *Voy.* Addictor.

Āddūctŭs, ă, ŭm. *Amené, conduit.* Ōbvĭŭs hūic prīmūm, fātīs āddūctŭs ĭnīquīs. *V.* || *Tiré à soi, ramené, replié.* Āddūctīs spūmānt frĕtă vērsă lăcērtīs. *V.* Īpsĕ tēr āddūctā cīrcūm căpŭt ēgĭt hăbēnā. *Id.* Āddūctăquĕ fūnĭbŭs ārbŏr Cōrrŭĭt. *O.* Ēt tămĕn āddūctōs īntŭs ăgĕmŭs ĕquōs. *Id.* Āddūctīs strīdŭlă nērvīs (ballista). *St.* SYN. Rĕtrāctŭs, trāctŭs, flēxŭs, rĕflēxŭs, rĕtōrtŭs, rĕdūctŭs. || *Qui a des plis, ridé ; refrogné, sévère.* Nēc ĕnīm Săpĭēntĭă sēmpĕr Āddūctā cūm frōntĕ plăcĕt. (*Ad Pis.* 127.) SYN. Cōntrāctŭs, rūgōsŭs. *Voy.* Supercilium.

Āddūxĕ, *sync. pour* Adduxisse. Quæ mē pēllĭcēs āddūxĕ dīcĕt ānte ŏcŭlōs sŭōs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 3. Alii perperam leg. *adduxisse*).

Āddūxī, *parf. de* Adduco.

Āddūxtī, *sync. pour* Adduxisti. Pērdĭdīsti īstūm, quem āddūxtī pro eūnūcho ădŏlēscēntŭlŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 27. Adde *Pl. Capt.* V, 4, 19).

Ădēdŏ, ĭs, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ. *Manger, ronger ; au fig. Miner.* Nām sæpĕ fāvōs īgnōtŭs ădēdĭt Stēllĭŏ. *V.* Quūm mē sūprēmŭs ădēdĕrĭt īgnĭs. *O.* Ēt sŏlĭtūm dĭgĭtīs bērȳllŏn ădēdĕrăt īgnĭs. *Pp.* (IV, 7, 9). || Ădēst. *Comme* Adedit. Aūt lătŭs āltī Mōntĭs ădēst. *L.* (VI, 266).

Ădēgī, *parf. de* Adigo.

Ădēlphăsĭūm, ĭī, *n. Nom de femme.* (*Plaut. Pœn.* I, 1, 26).

Ădēlphī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀδελφοί). *Les Adelphes, titre d'une pièce de Térence.* Īn Ădēlphōs, vērbŭm dē vērbo ēxprēssum ēxtŭlĭt. *Ter.* (*Ad. prol.* 11).

Ădēmī, *parf. de* Adimo.

† Ădēmpsĭt, *arch. pour* Ademerit. (*Pl. Epid.* III, 2, 27.)

Ădēmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adimo. *Oté.* Fīssăque ăgĭt rīmās, ēt sūccīs ārĕt ădēmptīs. *O.* Ădēmptă vātī rēddĭdērĕ lūmĭnă. *H.* SYN. Rāptŭs, ērēptŭs, sūbdūctŭs, āmōtŭs, āmīssŭs, dēmptŭs. || *Enlevé par la mort.* Thēssălō vīctōre, ēt ădēmptŭs Hēctŏr. *H.* Lăcrĭmās Cēlsō lībāmŭs ădēmptō. *O.*

1. Ădĕō, *adv. Jusque-là, jusqu'à ce lieu ou ce point.* Ădĕō rēs rĕdĭt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 5). Ūsque ădĕōnĕ mŏrī mĭsĕrum ēst? *V.* SYN. Ĕō. || *Ordint. Tant, si, tellement.* Nōn ōbtūsa ădĕō gēstāmŭs pēctŏră Pœnī. *V.* Ădĕo īn tĕnĕrīs cōnsuēscĕrĕ mūltum ēst! *Id.* Ădĕō cœlēstĭbŭs āmbŏ Dīffīdūnt mōnĭtīs! *O.* SYN. Tām, ĭtă, sīc, tāntŭm. || *Comme* Ideo. *En conséquence.* Mē cūlpām cōmmĕrĭtūm scĭŏ ; Ĭd ădĕō te ōrātum ādvĕnĭŏ. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 8). || *Particule explétive* (*comme* δή *en grec*). Nēc me ădĕō fāllĭt, vĕrĭtām tē mœnĭă nōstră. *V.* Hīnc ădĕō mĕdĭa ēst nōbīs vĭă. Tēque ădĕō, dĕcŭs hōc ævī, tē cōnsŭle īnībĭt. *Id.* || † Ădĕō dūm, Ădĕo ūsque ŭt, Ūsque ădĕō dōnĕc, *arch. Jusqu'à ce que.* (*Pl. Merc. prol.* 77 ; *Ps.* IV, 7, 72 ; *Ter. And.* IV, 1, 38). || Ădĕōn', *pour* Adeone. Ădĕōn' rēm rĕdĭīssĕ! *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 27).

2. Ădĕŏ, īs, īvī *et ordint.* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Aller à ou vers, aller trouver.* Quīn ădĕās vātēm, prĕcĭbūsque ōrăcŭlă pōscās. *V.* Aūdĕt ădīrĕ vĭrūm. Quā sōlā sīdĕra ădībām. *Id.* Caūtŭs ădītŏ. *H.* SYN Āccēdŏ, īnvīsŏ, vīsŏ, cōnvĕnĭŏ, vĕnĭŏ, vīsĭtŏ, pĕnĕtrŏ. || *Entreprendre, encourir.* Īnsīgnēm pĭĕtātĕ vĭrūm tŏt ădīrĕ lăbōrēs. *V.* Quæquĕ nŏvīs ēssēnt ădĕūndă pĕrīcŭlă tērrīs. *O.* SYN. Ŏbĕŏ, sŭbĕŏ, sūscĭpĭŏ. || — mănŭm (alicui), *prov. Tromper.* (*Pl. Aul.* II, 8, 4 ; *Pœn.* II, 1, 11 ; *Pers.* V, 2, 18)

Au pass. Ădĭtŭr, *unipers.* Ădĭtŭr īllō Gnōssĭŭs Mīnōs fŏrō. *Sen.* (*H. Fur.* 733). Ēt sē pătĭūntŭr ădīrī. *Petr.* (*Sat.* 122, de rupibus).

Ădĕōn'. *Voy.* Adeo.

Ădēps, ĭpĭs, *m. f. Graisse.* Nēcte ădĭpēs vĕtŭlōs ēt trītām chāmæcīssŏn. *Sam.* (vs. 799). Ădĭpēsquĕ glūtĭnōsōs Hŭmĕrīs fĕrānt ŏnūstīs. *Sid* (*Epist* IX, 13, 79).

Ădēptŭs, ă, ŭm, *part. de* Adipiscor. *Qui a obtenu.* || *Passivt. Saisi, atteint ; obtenu.* Tōtā jām sīlva ārdēbāt ădēptā *Victor* (*Gen.* II, 105, scintilla). Nē cădăt, ēt mūltās pālmās īnhŏnēstĕt ădēptās. *O.*

Ădĕrām, Ădĕrŏ, *de* Adsum.

Ădērrŏ, ās, ārĕ, *n. Errer près.* Ēt blāndī scŏpŭlīs dēlphīnēs ădērrānt. *St.* (*Silv.* II, 2, 120).

Ădēs, 2° *pers. indic. de* Adsum. Prīmŭs ădēs sēd nōn rēplēnda ēst cūrĭă vērbīs. *V.* || *Impér.* Tūque ădēs, īncēptūmque ūnā dēcūrrĕ lăbōrēm. *V.* SYN. Ādsīs.

† Ădēsdŭm (*de* ades *et* dum), *impér.* Ădēsdūm, paūcīs tē vŏlŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 2).

Ădēst, 3° *pers. ind. de* Adsum *ou de* Adedo.

Ădēstŏ, *impér. fut. de* Adsum. Prōmīssīs tēstĭs ădēstŏ Dīs jūrāndă pălūs. *O*

Ădēsŭrĭŏ, ıs, īrĕ, *n. Avoir faim.* Ădēsŭrīvĭt măge, ēt īnhĭāvĭt ācrĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 132).

Ădēsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adedo. *Mangé, rongé, consumé.* Ēt pōstĭbŭs hæsĭt ădēsīs. *V.* Nōn scŏpŭlūs raūcīs pēndĕt ădēsŭs ăquīs. *O.* SYN. Ēxēsŭs, pĕrēsŭs, cōnsūmptŭs || *Au fig. Miné, épuisé.* Pĕtĕrēm quūm vīctŏr ădēsūm Clādĭbŭs Ānnĭbălēm. *Sil.* SYN. Ēxhaūstŭs, āttrītŭs, frāctŭs, ābsūmptŭs.

Ădĕūndŭs, ă. ŭm, *part. fut. pass. de* Adeo. *Où l'on peut, où l'on doit pénétrer.* Hæc quŏque ĕrānt pĕdĭbŭs nōn ădĕūndă mĕīs. *O.* SYN. Pērvĭŭs.

Adf. *Voy.* Aff.

Ădflēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Courber, tourner.* Hŭīc rŭtĭlōs sī sōl ădflēxĕrĭt īgnēs. *Avien.* (*Arat.* 734). Quā lătŭs ădflēxūm sĭnŭōsī rēspĭcĭt ănguĭs. *Germ.* (*Arat.* 191. Alii leg. *hac flexum*).

Ădflĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Pleurer à, répandre des pleurs ; pleurer.* Ŭt rīdēntĭbŭs ārrīdēnt, ĭtă flēntĭbŭs ădflēnt. *H.* Ŭt ădflĕt! quo īllūd gēstū făcĭăt făcĭlĭŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 149. *Id. Pers.* I, 3, 71).

Ădfōrmīdŏ, ās, ārĕ *Trembler à, craindre.* (*Pl. Bac.* IV, 10, 3.)

Ādfrĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Frémir à.* Ādfrĕmĭt hīs, quāssātquĕ căpŭt. *V. Fl.* Bŏrĕās strīdēntĭbŭs ădfrĕmĭt ālīs. *Sil.*

Ādfrīngŏ, ĭs, ēgī, īngĕrĕ. *Briser contre.* Plēnīsque ădfrīngĕrĕ pārvōs Ūbĕrĭbŭs. *St.* Dūrīs ădfrīngūnt pōstĭbŭs ūnguēs. *Id.* SYN. Īllīdŏ. *Voy.* Frango.

Ădfŭī, *parf. de* Adsum.

Adg. *Voy.* Agg.

† Ādgaūdĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Se réjouir à.* Cœlĭcŏlās Chrīstō quāndo ādgaūdĕrĕ mĭnīstrōs. *Paul. Nol.* (18, 14).

Ādgĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Gémir à.* Ādgĕmĭt ēt

nōstrīs īpsā cărīnă mălīs. *O.* Ĕt ŭtērquĕ lŏquēntī Ādgĕmĭt. *St.*

† Ādgrēttŭs, ă, ŭm, *arch pour* Aggressus. Ādgrēttūs fārī. *Enn.* (apud *Fest.*).

Ădhærēns, tĭs. *Attaché à, adhérent.* Lēntīs ădhærēns brāchĭīs. *H.* Vōcēsque ōblīmăt ădhærēns. *T. Maur.* (*Met.* 84). SYN. Ădjūnctŭs, āffīxŭs.

Ădhærĕŏ, ēs, sī, sŭm, rērĕ, *n. Être attaché à, adhérent à.* Frōntĕ tămēn Rhœtī nōn īrrĭtă cūspĭs ădhæsĭt. *O.* Tōnsīs īllōtŭs ădhæsĭt Sūdŏr. *V.* SYN. Ădhærēscŏ, ĭnhærĕŏ, hærĕŏ, āpplĭcŏr, ādjūngŏr, īnsĭdĕŏ, āffīgŏr. || *Au fig.* Cuī cănĭs ēx vērō dūctūm cōgnōmĕn ădhærĕt. *H.*

Ădhærēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'attacher à.* Ne ād fūndās vīscŭs ădhærēscĕrĕt. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 33).

Ădhæsŭs, ūs, *m. Adhérence.* Nām nĕquĕ pūlvĕrĭs īntērdūm sēntīmŭs ădhæsūm Cōrpŏrĕ. *Lr.* (III, 383. *Id.* V, 840; VI, 471).

Ădhērbēs, æ, *m. Nom de guerrier.* Lārgūmquĕ cŏmæ prōstērnĭt Ădhērbēn. *Sil.*

Ădhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ. *Appliquer, approcher de.* Tōnsōrēm căpĭtī nōn ēst ădhĭbērĕ nĕcēssūm. *M.* (VI, 57, 3.) Gĕnĭbūsquĕ mănūs ădhĭbērĕ părāntēm. *V.* Hōs cāstrīs ădhĭbē sŏcĭōs. *Id.* Ădhĭbē tēr vīncŭlă căptīs. *O.* SYN. Ādmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, āddŏ, ādjūngŏ. || *Employer.* Ēt mŏdŏ blāndĭtĭās ădhĭbēt, mŏdŏ mūnĕră. *O.* Nōn hōs ădhĭbēndŭs ĭn ūsūs. *Id.* Quīcūmque ădhĭbēbĭtŭr hērōs. *H.* SYN. Ūtŏr, ādmŏvĕŏ, īndūcŏ.

Ădhīnnĭŏ, ĭs, īrĕ, *n. Hennir à.* Fēmĭnă cōrnĭpĕdī sēmpĕr ădhīnnĭt ĕquō. *O.* (*A. Am.* 1, 280). *Voy.* Hinnitus. || *Au fig.* Quānquām vĕtŭs cānthērĭūs sūm, mĭhĭ nūnc, ŭt ĕgo ŏpīnŏr, Ădhīnnīrĕt. *Pl.* (*frag. Cistell.* ed. *Maio.* Adde *Prud. Sym.* I, 58).

Ădhōrtŏr, ārĭs, ārī, *d. Exhorter.* Făcĕre ēt prætēr quām rēs te ădhōrtātūr tŭă. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 8). Cōrrēptă flēctēns mēmbra, ădhōrtātūr, mŏnĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 1742). Īntēr ădhōrtāntēs vīx spōnte īncēdĭt Ădrāstŭs. *St. Voy.* Hortor.

Ădhūc. *Jusqu'à présent, jusqu'ici, encore.* Sōlŭs ădhūc ĕgŏ sūm vēstrīs īmmūnĭs ĭn ōrĭs. *O.* Ēt prīvātŭs ădhūc Īdæīs Jūpĭtĕr āntrīs. *J.* (13, 41. Adde *Mart.* IV, 91, 3). Ōrō, sī quĭs ădhūc prĕcĭbūs lŏcŭs. *V.* SYN. Hāctĕnŭs, ĕtĭāmnūm *ou* ĕtĭāmnūnc. PPH. Nūnc ĕtĭām. Nūnc quŏquĕ. || *Avec une nég. Pas encore.* Nĕque ădhūc crūdēlĭbŭs ōccŭbăt ūmbrīs. *V. Voy.* Nondum. || † *arch.* Ūsque ădhūc. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 22). Ădhūc lŏcōrūm. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 25)

Ădī, *impér. de* Adeo. Dēxtĕr ădī pĕdĕ săcră sĕcūndō. *V.* || *Sync. pour* Adii. *Voy. ce mot.*

Ădĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Adjicio. Nīl ădĭcĭt pēnsō Lăchĕsĭs fūsōquĕ sŏrōrūm. *M.* (IV, 54, 9). Prōclāmātque ădĭcī cērvīcĭbŭs Ātlās. *St.* (*Th.* VII, 4. Adde *Sen. Thyest.* 727; *H. OEt.* 364).

Ădĭēns, ĕūntĭs, *part. de* Adeo. Sēdēs ădĕūntĭbŭs īmās Dūx ĕrĭt. *Sil.*

Ădĭgŏ, ĭs, ēgī, āctūm, ĭgĕrĕ *Pousser, enfoncer.* Ācrĭsĭōnĭădēs, ădĭgītque īn pēctŭs (harpen). *O.* Pĕnĭtūsque īn vīscĕra ădēgĭt (ferrum). *Sil.* SYN. Ăgŏ, ēxĭgŏ, īmmīttŏ. || *Précipiter.* Vēl pătĕr ōmnĭpŏtēns ădĭgāt mē fūlmĭne ād ūmbrās. *V.* SYN. Dējĭcĭŏ, dētūrbŏ, præcĭpĭtŏ. || *Forcer, réduire à.* Hæc līmĭnă tēndĕre ădēgĭt. *V.* Vērtĕrĕ mōrsūs Ēxĭgŭām īn cĕrĕrēm pēnūrĭa ădēgĭt ĕdēndī. *Id.* SYN. Ăgŏ, cōgŏ, sūbĭgŏ. *Voy.* Cogo.

Ădĭī *et sync.* Ădī, *parf. de* Adeo. Mānēsque ăbĭīt rēgēmquĕ trĕmēndūm. *V.* Mēnsās quās ădvĕna ăbīstī. *Id.*

Ădīmāntŭs, ī, *m* (Ἀδείμαντος). *Roi des Phliasiens, foudroyé par Jupiter.* Quæque ĭn Ădīmāntūm Phlīāsĭă rēgnă tĕnēntēm. (*Ibis*, 337.)

Ădĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptūm, ĭmĕrĕ. *Oter, enlever.* Nōn īmpūnĕ fĕrēs; ădĭmām tĭbĭ nāmquĕ fĭgūrām. *O.* Quī dās ădĭmīsquĕ dŏlōrēs. *H.* Crēscēntīque ădĭmūnt fētūs. *V.* SYN. Răpĭŏ, ērĭpĭŏ, ābrĭpĭŏ, aūfĕrŏ, tōllŏ, dētrăhŏ, sūbdūcŏ, dēmŏ, *qqf.* ābdūcŏ, ēxtōrquĕŏ. || *Avec un infin.* Ădĭmām cāntārĕ sĕvērīs. *H.* Nĕc ădēmĭt pōssĕ rĕvērtī. *O.* || *Soustraire à.* Quæ lăbōrāntēs ŭtērō pŭēllās Tēr vŏcāta aūdīs, ădĭmīsquĕ lētō. *H.* SYN. Ērĭpĭŏ, sūbtrăhŏ, sūbdūcŏ. || — vītām, ănĭmām. *Oter la vie.* (*Pl. Mil.* III, 1, 137.) *Voy.* Occīdo.

Ădīmplĕŏ, ēs, ērĕ. *Remplir.* || *Accomplir, exécuter.* Ōmnĭă, quæ dŏmĭnūs fămŭlō præcēpĭt, ădīmplēns. *Corip.* (*Johan.* IV, 316.)

Ădīncĭtās (apud *Charis.* p 73). *Voy.* Incitæ.

Ădīnstăr. *Voy.* Instar.

† Ădīnvĭcēm *ou* Ăd īnvĭcēm. *Mutuellement.* Tūnc āmbŏ nēxi ădīnvĭcēm dēxtrás dămŭs. *P. Nol.* (21, 13.)

Ădĭpātūm, ī, *n. Pâtisserie à la graisse.* Līvĭdă mātērnō fērvēnt ădĭpātă vĕnēnō. *J.* (6, 630). Nōs ădĭpātă dămūs, nōs grātă cănōpĭcă vōbīs. *Vesp.* (*Judic. Coc. et Pist.* 47. Cf. *Charis.* 73).

Ădĭpātŭs, ă, ŭm. *Graissé, gras.* Ădĭpātām pūltēm. *Lucil.* (apud *Charis.* 74).

Ădĭpīscŏr, ĕrĭs, dēptŭs sūm, dĭpīscī, *d. Atteindre, obtenir.* Hānc ădĭpīscūntūr cīrcūm, prætērquĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (V, 633). Āt nūllūm crīmĕn ădēptŭs ĕrām. *O.* Hīc de eādēm caūsā bīs jūdĭcĭum ădĭpīscĭĕr. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 59. Nisi legendum *apiscier*). SYN. Āssĕquŏr, cōmpărŏ, īnvĕnĭŏ, ōbtĭnĕŏ. *Voy.* Acquiro. || † *Pass. Voy.* Apiscor.

Ădīpsŏs, *m.* (ἄδιψος). *Le fruit d'une espèce de palmier d'Égypte.* Ēxstīnguītquĕ sĭtīm pōmō cuī nōmĕn ădīpsŏs. *Prisc.* (*Peri.* 249).

† Ădĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Action d'aller vers, approche.* Quīd tĭbi hānc ădĭtĭŏ ēst? *Pl.* (*Truc.* II, 7, 62).

† Ădĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Adeo. Ăd ĕum ădĭtāvĕrĕ. *Enn.* (apud *Diom.* 336).

Ădĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adeo. *Visité; encouru.* Sōl ădĭtūs: quēm quærĭs, ăĭt, nē vānă lăbōrēs. *O.* (*Fast.* IV, 583). Īnquĕ vĭcēs ădĭta ātque ēxhaūstă pĕrīcŭlă sæpĕ Cōmmĕmŏrārĕ jŭvăt. *Id.*

Ădĭtŭs, ūs, *m. Entrée, passage, porte, chemin.* Ōccŭpăt Ænēās ădĭtūm, cūstōdĕ sĕpūltō. *V.* Ădĭtūmquĕ pĕr ăvĭă quærĭt. Fīt vĭă vī, rūmpūnt ădĭtūs. *Id.* SYN. Īngrēssŭs, vĭă, ĭtĕr. *Voy.* Via, Fores. || *Au fig. Accès, abord.* Sōlă vĭrī mōllēs ădĭtūs ēt tēmpŏră nōrās. *V.* Dīffĭcĭlēs ădĭtūs prīmōs hăbĕt (Mæcenas). *H.* Ūt făcĭlīsquĕ tŭīs ădĭtūs sĭt, ĕt ārdŭŭs hōstī. *Tib.* (IV, 1, 86).

Ādjăcēns, tĭs. *Placé vers, situé près.* Quūm brĕvĭs dŭās hăbēbĭt ādjăcēntēs cōnsŏnās. *T. Maur.* (*Syll.* 1033). *Voy.* Vicinus.

Ādjăcĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être couché, assis près.* Sŭă cuīquĕ fŭrēns fēstīnăquĕ cōnjŭx Ādjăcĕt. *V. Fl.* SYN. Āccŭmbŏ, āssĭdĕŏ. || *Être situé près.* Ādjăcĕt āntīquūs Tĭbĕrīnō lūcŭs Hĕlērnī. *O.* Ādjăcĕt ūndīs Făctă mănū mōlēs. *Id.* PPH. Sūm vīcīnŭs, fīnĭtĭmŭs, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs.

Ādjēcī, *parf. de* Adjicio.

Ādjēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adjicio. *Ajouté* Fēlīx ādjēctūm plaūsĭbŭs ōmĕn. *O.* Aūgūstŭs, ād jēctīs Brĭtānnīs Īmpĕrĭō. *H.* SYN. Āddĭtŭs, ādjūnctŭs āccēdēns.

Ādjēctŭs, ūs, *m. Approche, impression* (*faite par une ch.*). Quō pāctō nārēs ādjēctŭs ŏdōrĭs Tāngăt ăgām. *Lr.* (IV, 677. *Id.* I, 689).

Ādjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctūm, ĭcĕrĕ. *Jeter dans, mettre*

dans ; transporter. Cūr vīrŭs ĭn ānguēs Ādjĭcĭs? *O*. Ādjēctōquĕ căvæ sūpplēntūr sānguĭnĕ vēnæ. *Id*. Mōres rītūsquĕ săcrōrŭm Ādjĭcĭăm. *V*. SYN. Āddŏ, īndŏ, *qqf*. īmmĭttŏ, īnfūndŏ. || *Appliquer, attacher*. Tū dīctīs ādjĭcĕ mēntēm. *O* Ādjĭcĭūnt ănĭmōs. *Id*. Ād vīrgĭnem ănĭmum ādjēcĭt. *Ter*. (*Eun*. I, 2, 63. Adde *Pl*. *Mil*. III, 3, 34). SYN. Āpplĭcŏ, ādmŏvĕŏ, ădhĭbĕŏ, ādvērtŏ. || *Ajouter*. Ādjĕcērĕ bŏnæ paūlō plūs ārtĭs Ăthēnæ. *H*. Ēt lūctĭbŭs ādjĭcĭt īrăm. *O*. SYN. Āddŏ, ādjūngŏ, sŭpĕrāddŏ, ādstrŭŏ.

? Ādjŭbĕŏ, ēs, ērĕ. *Comme* Jubeo. Ātque ādjŭbĕăt fērri īn nāvĭm. *Pl*. (*Mil*. IV, 4, 50. Plerique edd. dividunt *ad jubeat*, ut sit *adferri*).

Ādjūdĭcŏ, ās, ārĕ. *Adjuger, attribuer par un jugement ; en gén. Attribuer, décider*. Ēt nūnc, sī quĭd ăbēst, Ĭtălīs ādjūdĭcăt ārmīs. *H*. Ādjūdĭcātæ præsĭdēm tērræ dĕăm. *Sen*. (*Hipp*. 109). Nām me æquum ēst frŭī Frātērnīs ārmīs, mĭhīque ādjūdĭcārĭēr. *Vet. Poet*. (apud *Auct. ad Her*. 2, 42. Adde *Pl*. *Men*. I, 3, 6). SYN. Āddīcŏ, āttrĭbŭŏ, trĭbŭŏ.

† Ādjŭĕrŏ, *arch. pour* Adjuvero. Fĭĕrī mĭsĕrūm, quī mē dūdum, ūt dīxti, ādjŭĕrĭt cōmĭtĕr. *Ter*. (*Ph*. III, 3, 4). Ō Tĭtĕ, sī quĭd ĕgo ādjŭĕrō, cūrāmquĕ lĕvāssŏ. *Enn*. (apud *Cic*. *Senect*. 1). *Voy*. Juero.

† Ādjŭgŏ, ās, ārĕ. *Atteler, en gén. Unir*. Mātĕr ēst tērra : ĕă părĭt cōrpŭs, ănĭmam æthĕr ādjŭgăt. *Pac*. (apud *Non*. 2, 55, et *Varr*. *L. L*. 5, 60).

Adjūmēntŭm, ī, *n*. *Aide, secours*. Ēssĕ dŭōs jŭvĕnēs, fīrma ādjūmēntă părēntĭs. *O*. (Adde *Lucret*. VI, 1023; *Ter*. *Ph*. I, 2, 55). *Voy*. Auxilium.

Ādjūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. Uni, attaché*. Clāssēm, quæ lătĕrī cāstrōrum ādjūnctă lătēbăt. *V*. SYN. Jūnctŭs, ādmōtŭs, āpplĭcĭtŭs, ădhærēns. || *Attelé*. Tīgrĭbŭs ādjūnctīs aūrĕă lōră dăbăt. *O*. SYN. Jŭgātŭs.

Ādjūngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Joindre, lier, attacher*. Vērtĕrĕ, Mæcēnās, ŭlmīsque ādjūngĕrĕ vītēs. *V*. Sŏcĭŭm sūmmīs ādjūngĕrĕ rēbŭs. *Id*. Ādjūnxĕrĕ fērās. *Lr*. (II, 605). SYN. Jūngŏ, cōnjūngŏ, āpplĭcŏ, ădhĭbĕŏ, ādmŏvĕŏ, āddŏ, cōpŭlŏ. *Voy*. Jungo. || *Appliquer*. Ūt ănĭmum ăd ălĭquōd stŭdĭum ādjūngānt, aūt ĕquōs. *Ter*. (*And*. I, 1, 30). SYN. Āpplĭcŏ, ādjĭcĭŏ, ādmŏvĕŏ, āddŏ, ādvērtŏ, ădhĭbĕŏ. || *Ajouter, attribuer, donner*. Ātque īrās ādjūnxĭt ăcērbās. *Lr*. (V, 1195).

† Ādjūrātŏr, ōrĭs, *m*. *Exorciste*. Ādjūrātōrĭs cōntēmpsĭt mūrmŭră sērpēns. *Alcim*. (II, 315).

Ādjūrŏ, ās, ārĕ. *Jurer, protester*. Ādjūrō Stўgĭī căpŭt īmplācābĭlĕ fōntĭs. *V*. Prōmīsĭt pătĕr hānc, hæc ādjūrāvĭt ămāntī. *O*. (Adde *Stat*. *Th*. VII, 130; *Cat*. 66, 40). *Voy*. Juro, Testor. || *Conjurer, chasser (les démons), exorciser*. Ādjūrārĕ mălōs, ēt săcrīs pēllĕrĕ vērbīs. *P. Nol*. (15, 110).

† Ādjūtābĭlĭs, ĕ. *Secourable*. Dăte ŏpĕram ādjūtābĭlĕm. *Pl*. (*Mil*. IV, 4, 8).

Ādjūtŏ, ās, ārĕ (aliquem *ou* alicui), *fréquent. de* Adjuvo. Ādjūtāmŭr ĕnĭm dŭbĭō prŏcŭl, ātque ălĭmŭr nōs. *Lr*. (I, 811). Bŏnĭtāsquĕ vēstra ādjūtāns ātque æquănĭmĭtās. *Ter*. (*Ph*. *prol*. 34. Adde *Pl*. *Cas*. IV, 4, 9). || — (aliquid alicui.) *Décharger qqn de qq. ch*. Ātque eīs ŏnĕra ādjūtā. *Ter*. (*Hec*. III, 2, 24. *Id*. *Phor*. I, 2, 49). *Voy*. Exonero.

1. † Ādjūtŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Soulager*. Ēt me ādjūtāmĭnī. *Afran*. (apud *Non*. 7, 83).

2. Ādjūtŏr, ōrĭs, *m*. *Aide, celui qui aide*. Māgnum ādjūtōrēm, pŏssĕt quī fērrĕ sĕcūndās. *H*. Sĭne āppārātū, nūllīs ādjūtōrĭbŭs. *Ph*. (Adde *Ter*. *Ad*. V, 9, 10). SYN. Aūxĭlĭātŏr, sŏcĭŭs, aūxĭlĭŭm.

Ādjūtrīx, īcĭs, *f*. *Celle qui aide*. Quæ cœptīs cōnscĭă nōstrīs Ādjūtrīxquĕ vĕnīs. *O*. Īs rēm pătērnăm me ādjūtrīcĕ pērdĭdĭt. *Pl*. (*Trin*. *prol*. 13. Adde *Att*. ap. *Cic*. *N. D*. 3, 27).

Ādjūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adjuvo. *Aidé*. Cōnstĭtĭt, ādjūtĭsque ălĭquō cōnāmĭnĕ nērvīs. *O*. Īmpūlsī vēntōrum ādjūtă vĕtūstās. *L*.

Ādjŭvŏ, ās, ūvī, ūtŭm, ŭvārĕ. *Aider, seconder, secourir*. Quāmlĭbĕt īnfīrmās ādjŭvăt īră mănūs. *O*. Ādjŭvītquĕ sŭō prōcūmbēns pōndĕrĕ fērrŭm. *L*. Ūt ĕam īstūc ăd te ādjūtūm mīttĕrĕm. *Pl*. (*Cas*. III, 2, 13). SYN. Aūxĭlĭŏr, jŭvŏ, sūbvĕnĭŏ, sŭccūrrŏ, făvĕŏ, ădsŭm. *Voy*. Auxilior.

Adl. *Voy*. All.

† Ādmĕmōrdī. *Voy*. Admomordi.

Ādmĕŏ, ās, ārĕ, *n*. *Aller vers*. Lætă lāscīvō prŏcŭl ādmĕābūnt Mōnstră nătātū. *P. Nol*. (17, 112).

Ādmētŭs, ī, *m*. (Ἄδμητος). *Admète, roi de Phères, en Thessalie, Argonaute, prit à son service Apollon chassé du ciel. Le dieu permit qu'il échappât aux Parques, à condition qu'une autre victime se dévouerait pour lui. Alceste s'offrit pour sauver son époux; mais Hercule la ramena des enfers*. Pāvĭt ēt Ādmētī taūrōs fōrmōsŭs Ăpōllŏ. *Tib*. (II, 3, 11. *Id*. III, 4, 67; *V*. *Fl*. I, 445).

Ādmĭgrŏ, ās, ārĕ, *n*. *Aller vers*. Nām si ăd paūpērtātem ādmĭgrānt īnfāmĭæ. *Pl*. (*Pers*. III, 1, 19)

† Ādmĭnĭcŭlŏ, ās, ārĕ. *Aider*. Vĭgĭlĭum ādmĭnĭcŭlārēm nōstrūm, quī vĭdĕt. (*Anthol*. I, p. 33.)

Ādmĭnĭcŭlŭm, ī, *n*. *Appui, secours*. Ādmĭnĭcŭlum eīs dănūnt. *Pl*. (*Most*. I, 2, 48).

Ādmĭnīstrŏ, ās, ārĕ. *Administrer, régler* Laūtēquĕ mūnŭs ādmĭnīstrāstī tŭŭm. *Ter*. (*Ad*. V, 1, 2. Adde *Pl*. *Epid*. III, 3, 37). SYN. Cūrŏ, gĕrŏ.

Ādmīrābĭlĭs, ĕ. *Étonnant, admirable*. Hūjŭs ŭt ădspĭcĕrēnt ŏpŭs ādmīrābĭlĕ, sæpĕ. *O*. Ādrĭăcī spătĭum ādmīrābĭlĕ rhōmbī. *J*. (4, 39). SYN. Mīrābĭlĭs, ādmīrāndŭs, mīrāndŭs, mīrŭs, spēctāndŭs, spēctābĭlĭs. *Voy*. Egregius. || *En mauv. part*. Īmprŏbĭtās fŭĭt ādmīrābĭlĭs ævō. *J*. (13, 53).

Ādmīrāndŭs, ă, ŭm. *Admirable*. Ādmīrāndă tĭbī lĕvĭŭm spēctācŭlă rērŭm. *V*. *Voy*. *le précéd*.

Ādmīrātĭŏ, ōnĭs, *f*. *Étonnement, admiration*. Nōn prōptēr nūmmōs mĭnŏr ādmīrātĭŏ sūmmīs. *J*. (6, 646). Ūsque ăd Cæsărĕās tŭlĭt ādmīrātĭŏ mēnsās. *Aus*. (*Epist*. 9, 20. Adde *Juvc*. I, 760). SYN. Stŭpŏr. PPH. Dūmque īpsă mīrōr, caūsă mīrāndī pĕrĭt. *Sen*.

Ādmīrātŏr, ōrĭs, *m*. *Admirateur*. Ĕrātque ăbsēntĭs ādmīrātŏr māxĭmŭs. *Ph*. SYN. Mīrātŏr.

Ādmīrātŭs, ă, ŭm, *part*. *Qui a admiré*. Quōs ădmīrāta ēst īpsă nŏvĕrcă prĭŭs. *Tib*. (II, 3, 26).

Ādmīrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d*. *Voir avec étonnement, s'étonner, admirer*. Sēd tămĕn ādmīrōr quō păctō jūdĭcĭum īllŭd Fūgĕrĭt. *H*. Nīl ādmīrārī. *Id*. Īllum ādmīrāntŭr. *V*. Quēm mŏdŏ fēlīcem, īnvĭdĭa ādmīrāntĕ, fĕrēbānt. *Pp*. (II, 17, 11). SYN. Mīrŏr, dēmīrŏr, stŭpĕŏ, ōbstŭpĕŏ, sūspĭcĭŏ. *Voy*. Miror.

Ādmīscĕŏ, ēs, cŭī, īxtŭm *ou* īstŭm, īscērĕ. *Mêler à*. Nēc tămĕn ādmīscēnt ĭn ĕōrŭm cōrpŭs ĭnānĕ. *Lr*. (I, 746). Stīrpem ādmīscērī Phrўgĭăm. *V*. Āspĕră tēlīs Dĭcta ādmīscēntēm. *Sil*. *Voy*. Misceo. || — mē. *Se mêler d une chose*. Nē te ādmīscē. *Ter*. (*Heaut*. V, 2, 22. *Ib*. IV, 5, 35).

Ādmīsī, *parf*. *de* Admitto.

Ādmīssārĭŭs (equus), *m*. *Étalon*. || *Au fig*. Ăd ĕquās fŭīstī scītŭs ādmīssārĭŭs. *Pl*. (*Mil*. IV, 3, 19. Adde *Anthol*. I, p. 628).

† Ādmīssĕ, *sync. pour* Admisisse. Quūm mūltōs mūlta ādmīsse āccēpĕrĭm. *Pl*. (*Mil*. IV, 7, 4).

Ādmīssŭm, ī, *n*. *Faute*. Cētĕră sæpĕ tămēn pŏ-

tūcre ādmīssā nĕgārī. *O.* Gēntīsque ādmīssā dŏlōsæ. *Id.* SYN. Cōmmīssŭm, cūlpă. *Voy* Culpa.

Ādmīssūră, æ, *f. Accouplement.* Cūjūs dē stēmmătĕ lōngō Fēlīx ēmĕrĭtōs hăbĕt ādmīssūră părēntēs. *St.* (*Silv.* V, 2, 23, de equo).

Ādmīssŭs, ă, ŭm. *Lâché, poussé; lancé, en parlant d'un cheval.* Nīl nŏcĕt ādmīssō sūbdĕrĕ călcăr ĕquō. *O.* Hæc ĕrĭt ādmīssā mētă tĕrēndă rŏtā. Ādmīssō sĕquĭtūr vēstīgĭă pāssū. *Id.* Ādmīssīs Gēsāndĕr hăbēnīs. *V. Fl. Voy.* Celer. || *Admis, introduit.* Tūm dēmum ādmīssī, stāgna ēxōptātă rĕvīsūnt. *V.* Spēctātum ādmīssī. *H.* || *Commis.* Ādmīssō nōtŭs ădūltĕrĭō. *Pp.* (II, 29, 38). SYN. Cōmmīssŭs.

Ādmīstŭs. *Voy.* Admixtus.

Ādmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, ĭttĕrĕ. *Pousser vers.* Nēc mĕtŭūnt ŏcŭlōs ălĭēno ādmīttĕrĕ cœlō. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 8). Ŭbĭ sē vēntīs ādmīsĕrāt ūndă cŏōrtīs. *O.* SYN. Cōncĭtŏ, īmpēllŏ. *Voy.* Admissus. || *Admettre, introduire.* Cōnfēstim ălăcrēs ādmīttĭĕr ōrānt. *V.* Nēc lūcem īn thălămōs tōtīs ādmīttĕ fĕnēstrīs. *O* Tē dŏmĭnum ādmīttŏ rēbŭs, ămīcĕ, mĕīs. *Pp.* (II, 34, 16). Ănĭmōsă nūllōs mātĕr ādmīttĭt mĕtūs. *Sen.* (*Troad.* 590). SYN. Āccĭpĭŏ, rĕcĭpĭŏ, īntrōdūcŏ, īntrōmīttŏ. || *Admettre, permettre, approuver.* Quŏd sī lāscīvōs ādmīttĭt ĕt īllĕ lĭbēllōs. *M.* (VII, 67, 3). *Voy.* Probo. || *Commettre.* Tū prūdēns scĕlŭs ŏb tĭtŭlōs ādmīttĭs ĭnānēs. *H.* Tū nĭhĭl ādmīttēs īn tē. *Id.* Hōc ādmīsīssĕt nēc Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (V, 70, 4. Adde *Pl. Men.* V, 1, 12; *Ter. Eun.* V, 2, 14). SYN. Cōmmīttŏ, pătrŏ. *Voy.* Pecco.

Ādmīxtŭs *ou* Ādmīstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Admisceo. *Mêlé.* Quærĭmŭs ādmīxtūm rēbūs quŏd ĭnānĕ vŏcāmŭs. *Lr.* (1, 370).

† Ādmŏdĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Modérer, retenir.* Nĕquĕo hĕrcle ĕquĭdēm rīsū me ādmŏdĕrārī. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 81).

† Ādmŏdŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Résonner harmonieusement.* Quūm vĭdĕām... Dūlcĭbŭs ēt chōrdīs ādmŏdŭlārĕ lўrām. *Fort.* (X, 12, 1).

Ādmŏdŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Unir son chant, son murmure.* Ēt Pădŭs ēlēctrĭfĕrīs Ādmŏdŭlētūr ālnīs. *Cl.* (*Nupt. Hon. et M.* 11).

Ādmŏdŭm, *adv. Beaucoup, fort.* Quānquam hæc īntĕr nōs nūpĕr nōtĭtĭa ādmŏdum ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 1). Ēx ămōre hīc ādmŏdūm quām sævŭs ēst. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 43). SYN. Mūltŭm, vāldē. || *Dans les comiques : Oui, certes, assurément.* Ādvēnīs mŏdo? Ādmŏdŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 8). Īllĕ quī vŏcāvĭt, nūllŭs vēnĭt. Ādmŏdŭm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 55). SYN. Ĭtă, māxĭmē, sānē.

† Ādmœnĭŏ *ou* Ādmūnĭŏ, īs, īrĕ. *Préparer des ouvrages militaires; en gén. Préparer.* Hōc ĕgo ōppĭdum ādmœnīre, ŭt hŏdĭē căpĭātūr, vŏlŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 150). Quŏt ādmœnīvī făbrĭcās! quŏt făllăcĭās! *Id.* (*Cist.* II, 2, 5).

† Ādmōlĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Se diriger avec effort vers.* Ād nīdŭm.... Āscēnsĭōnem ŭt făcĕrĕt, ādmōlīrĭĕr. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 6). || *Diriger avec effort.* Ŭbĭ săcrō mănūs sīs ādmōlītŭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 24).

† Ādmŏmŏrdī *ou* Ādmĕmōrdī, *ancien parf. de* Admordeo. Ādmĕmōrdi hŏmĭnĕm. *Pl.* (*fragm. Aul.* apud *Gell.* 7, 9).

Ādmŏnĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Avertir, exciter.* Ādmŏnĕt, ēt māgnā tēstātūr vōcĕ pĕr ūmbrās. *V.* Sōl ācrĭŏr īrĕ lăvātūm Ādmŏnŭĭt. *H.* Sītquĕ Vērsĭbŭs hīc păucīs ādmŏnŭīssĕ sătīs. *O.* Āt vōs ādmŏnĭtī nōstrīs quŏquĕ căsĭbŭs ēstĕ. *Id. Voy.* Moneo, Hortor. || *Frapper.* Tēlō Ādmŏnŭīt bĭjŭgōs. *V.*

Ādmŏnĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui avertit, qui excite.* Ādmŏnĭtōrque ŏpĕrūm, cœlō clārīssĭmŭs āltō Lūcĭfĕr. *O.* Ādmŏnĭtōr făctī. *Cl.*

Ādmŏnĭtrīx, īcĭs, *f. Celle qui avertit.* Quĭd ădhūc, mălum, ĕgĕo ādmŏnĭtrīcĭs? *Pl.* (*Truc.* II, 6, 20).

Ādmŏnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Admoneo.

Ādmŏnĭtŭs, ūs, *m. Avertissement.* Cōrrĭpĭūnt dĭctīs, frūstrāque ĭnhĭbērĕ lăbōrānt : Ācrĭŏr ādmŏnĭtu ēst. *O. Voy.* Monitus. || *Paroles consolantes.* Ādmŏnĭtū rĕcrĕātūr ămŏr. *O.* (*Rem. A.* 729. *Id. Fast.* III, 611). *Voy.* Alloquium. || *Exhortation. Voy* Hortatus.

Ādmŏnŭī, *parf. de* Admoneo.

Ādmōrăm, Ādmōrĭm, Ādmōrūnt, *sync. pour* Admoveram, Admoverim, Admoverunt. Pārvăquĕ tām māgnīs ādmōrām fōntĭbŭs ōră. *Pp.* (III, 3, 5). Quām, quās ādmōrīnt, nōn vălŭīssĕ prĕcēs. *O.* Hўrcānæque ādmōrūnt ūbĕră tĭgrēs. *V.*

Ādmōrdĕŏ, ēs, ī, sŭm, dērĕ. *Mordre. Voy.* Mordeo. || *Au fig.* Hăbĕt ārgēntūm; jam ādmōrdēre hūnc mī lŭbĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 24).

Ādmōrĭm. *Voy.* Admoram.

Ādmōrsŭs, ă, ŭm, *part. p de* Admordeo. *Mordu, entamé en mordant.* Dēntĭs, ĕt ādmōrsō sīgnāta īn stīrpĕ cĭcātrīx. *V.* Ādmōrsæ īmmūrmŭrăt hāstæ. *Sil.* (Adde *Prop.* III, 11, 53).

† Ādmōrsŭs, ūs, *m. Morsure. Voy.* Morsus. || *Au fig.* Nē fōrtūnātæ spătĭum īnvĭŏlābĭlĕ vītæ Fātāli ādmōrsū strīngĕrĕt ūllă dĭēs. *Aus.* (*Idyl* 2, 55)

Ādmōrūnt. *Voy.* Admoram.

Ādmōstī, *sync. pour* Admovisti. Ādmōstī mĕdĭcās mănūs. *Sever. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 28).

Ādmōtŭs, ă, ŭm. *Approché.* Īllĕ sĭbi ādmōtās ā vīrgĭnĕ cōrrĭpĭt ēscās. *Pp.* (IV, 8, 11). Ādmōtæ fōrmām dāntquĕ nĕgāntquĕ mănūs. *O.* SYN. Āppŏsĭtŭs āpplĭcĭtŭs, ādjēctŭs, īnjēctŭs, āddĭtŭs.

Ādmŏvĕŏ, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Approcher, appliquer.* Ādmŏvĕt ōs ĭtĕrūm, mănĭbŭs quŏquĕ pēctŏră tēntăt. *O.* Ādmōvītquĕ mănūs. *Id.* Āst ŭbĭ dīgrēssūm Sĭcŭlæ te ādmōvĕrĭt ōræ Vēntŭs. *V.* SYN. Āpplĭcŏ, ādjĭcĭŏ, āppōnŏ, ādjūngŏ. PPH. Fēr prŏpĭŭs. *Calp.* || *Au fig.* Spēs ēst ādmōtă rĕcūrsŭs. *O.* Græcīs ādmŏvĭt ăcūmĭnă chārtīs. *H.* SYN. Āddŏ, ādjĭcĭŏ, āffĕrŏ. || *Hâter, accélérer.* Mōrtīs vīcīnæ prŏpĕrāntēs ādmŏvĕt hōrās. *L.* Fātālēm pŏpŭlīs ūltrō pōscēntĭbŭs hōrām Ādmŏvĕt ātră dĭēs. *St.* (Adde *Sil.* VIII, 245; *Senec. Troad.* 578). SYN. Prŏpĕrŏ, fēstīnŏ, ūrgĕŏ. *Voy.* Mors. || *Employer.* Cūr ādmŏvĕt, īnquĭt, Āltēr blāndĭtĭās? *O.* Ādmōvīquĕ prĕcēs. *Id.* SYN. Ādhĭbĕŏ, ūtŏr, cōnfŭgĭŏ (ad).

Ādmūgĭŏ, īs, īrĕ, *n. Mugir à, répondre au mugissement.* Mōllĭbŭs īn prātīs ādmūgĭt fēmĭnă taŭrō. *O.* (Adde *Claud. R. Pros.* III, 443). PPH. Rēddĭdĭt ūnă bŏūm vōcĕm. *V.*

Ādmŭtĭlŏ, ās, ārĕ. *Estropier, mutiler.* Ātquĕ tū Pērsa ēs, quī me ūsque ādmŭtĭlāvīsti ād cŭtēm. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 48. Adde *Ter. Hec.* I, 1, 7).

Ādnāns, tĭs. *Qui nage vers.* Ādnāntēmquĕ tĭbī pœnām, pĕlăgūsquĕ fĕrēntĕm. *Manil.* (V, 591).

Ādnāscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Naître, survenir.* Īn vĕtĕrī nōbīs nŏvă rēs ādnāscĭtūr āctū. *P. Nol.* (25, 1).

Ādnătŏ, ās, ārĕ, *n. Nager vers.* Līttŏrĭbŭs sōlŭs văcŭīs ēx æquŏrĕ sōspēs Ādnătĕt. *Sil.* Īllæ, tĭmōrĕ pōsĭtō, cērtātim ādnătānt. *Ph.* Ādnătăt ūmbră frĕtīs *Cl.* SYN. Ādnŏ. || † *Qqf. act.* Clāssem ādnătābăt cōmĭnŭs. *P. Nol.* (21, 78).

Adne. *Voy.* Anne.

Adni. *Voy.* Anni.

Ādnŏ, ās, ārĕ, *n. Nager vers.* Paūlātim ādnābām tērræ. *V.* Plūrēs ādnābūnt thўnnī, ēt cētārĭă crēscēnt. *H. Voy.* Nato. || *Voguer vers.* Paūcī vēstrīs ādnāvĭmŭs ōrīs. *V.* Ādnābăt cēntūm lātē Sīdōnĭă vēlīs Clāssĭs. *Sil* SYN. Ādnāvĭgŏ.

Ādnōscŏ. *Voy.* Agnosco.

Ādnūbĭlō, ās, ārĕ, *n. Répandre l'obscurité sur.* Vēlīs ādnūbĭlăt aūrā sĕrēnīs. *St. Voy.* Obscuro.

Ādnŭmĕrō, etc. *Voy.* Annumero, etc.

Ădŏlĕō, ēs, ŭī *ou* ēvī, dūltŭm, ădŏlērĕ, *act. Primitivt. Augmenter, charger, honorer.* Ădŏlēntque āltārĭă dōnīs. *Lr.* (IV, 1230). Cāstīs ădŏlēt dum āltārĭă dōnīs. *V.* Flāmmīs ădŏlērĕ Pĕnātēs. *Id.* (*Æ.* I, 794. Ubi *Serv.* Cf. *Non.* 1, 288). || *Ordint. Brûler quelque substance dans les sacrifices.* Hæc ădŏlēt flāmmīs cūm strŭĕ fārră sŭīs. *O.* Vīscĕră quī taūrī flāmmīs ădŏlēndă dĕdīssĕt. *Id.* Jūnōni Ārgīvæ jūssōs ădŏlēmŭs hŏnōrēs. *V.* Gĕmĭnīs ădŏlēntŭr tūră dĕābŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 222). *Voy.* Tus. || *En gén. Brûler.* Lĕvēs stĭpŭlæ dēmptīs ădŏlēntŭr ărīstīs. *O.* Vērbēnāsque ădŏlē pīnguēs ĕt māscŭlă tūră. *V. Voy.* Cremo. || † *n. Répandre de l'odeur, sentir.* Ūnde hīc, ămābo, ŭnguēnta ădŏlēnt? *Pl.* (*Cas.* II, 3, 19). *Voy.* Oleo. || *Parf.* Ădŏlēvī. *Voy.* Adolesco.

Ădŏlēscēns, tĭs, *part. Qui grandit, qui est déjà grand, jeune.* Ūtī sĕnĕm Lĭcĕāt, quō jūrĕ sum ūsŭs ădŏlēscēntĭŏr. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 3). || *Ordint. subst. m. Jeune homme.* Ŭt ĕgŏ nūnc ădŏlēscēntī thēsaūrum īndĭcĕm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 22. Adde *Ps.* I, 3, 130; *Ter. And.* III, 2, 8). Huīc ădŏlēscēntī vĕnĭūnt ŭbĭ dīctă pĕr aūrēs. *Juvc.* (III, 520). SYN. Jŭvĕnĭs, pŭĕr, ĕphēbŭs. *Voy.* Juvenis.

Ădŏlēscēntĭă, æ, *f. Jeunesse.* Hī sĕnēs nī fuīssēnt nĭhĭlī jam īnde ăb ădŏlēscēntĭă. *Pl.* (*Bac.* V, 3, 1. Adde *Ter. Hec.* IV, 1, 27). Rĕgēndă măgĭs ēst fērvĭda ădŏlēscēntĭă. *Sen.* (*Oct.* 446). *Voy.* Juventa.

Ădŏlēscēntŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Adolescens. *Adolescent.* Nōn ēst flāgĭtĭŭm, făcĕrĕ hōc ădŏlēscēntŭlŭm? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 32. Adde *Pl. As.* IV, 2, 3). *Voy.* Puer.

† Ădŏlēscēntŭrĭō, īs, *n. arch. Commencer à être jeune homme.* Īncĭpĭo ădŏlēscēntŭrīrĕ. *Laber.* (apud *Non.* 2, 46).

Ădŏlēscō, ĭs (*de* Adoleo : ădŏlēvī, ădūltŭm), ădŏlēscĕrĕ, *n. Grandir.* Mārtĭă tēr sēnōs prōlēs ădŏlēvĕrăt ānnōs. *O.* Sĭmŭl ātque ădŏlēvĕrĭt ætās. *H.* SYN. Crēscō. PPH. Hīnc ŭbĭ crēvīstī paūlō mājōrĭbŭs ānnīs. *Alcim.* || *En gén. Croître.* Āc dūm prīmă nŏvīs ădŏlēscĭt frōndĭbŭs ætās. *V.* Āt pōstquām vīrtūs ānnīs ădŏlēvĭt. *O.* Dūrăt ămor, lōngōsque ădŏlēscĭt ĭn ānnōs. *Id.* SYN. Crēscō, īncrēscō, aūgĕŏr. *Voy.* Cresco. || *Qqf. S'ajouter.* Īnvĕnĭt ēccĕ ălĭōs, ŏpĕrīque ădŏlēscĕrĕ jūssĭt. *Juvc.* (III, 557). || *Dans les sacrifices : Être chargé de substances qu'on doit brûler; par ext. Être brûlé, brûler.* Pānchæīs ădŏlēscūnt īgnĭbŭs āræ. *V. Voy.* Adoleo.

Ădŏlēssĕ, *sync. pour* Adolevisse. Sēmĭnĭbŭs jāctīs, sĕgĕtēs ădŏlēssĕ vĭrōrŭm. *O.*

Ădŏlēvī, *parf. de* Adoleo, *servant à* Adolesco. *J'ai grandi. Voy.* Adolesco.

† Ădŏlŭī, *autre parf. de* Adoleo. *J'ai brûlé.* Eāmque hōstĭām, quam ĭbĭ săcrāvīt, tōtam ădŏlŭĭt. *Enn.* (apud *Lact.* 1, 11, ad f. Male vulgo *adolevit*; nam videtur senarius. *Adolui* dicebatur in sacrificiis, teste *Diom.* 370).

† Ădōn, ōnĭs, *m.* (Ἄδων). *Comme* Adonis. Ōccŭbăt Hīppŏlўtŭs, nēc sŭpĕrēxstăt Ădōn. *Fort.* (VII, 12, 18). Quĭdquĭd hăbĕt jŭvĕnĭs, sōlŭs vīncēbăt Ădōnĕm. (*Anthol.* I, p. 190.) || † Ādōn. Bўblĭŭs Ădōn. *Capel.* (II, p. 43).

Ădōnēŭs, ă, ŭm (Ἀδώνειος). *D'Adonis.* Cædĭs Ădōnēæ mălă glōrĭă fūlmĭnĕŭs sŭs. *Aus.* (*Monos.* 19, 3). Lætŭs Ădōnēīs lūsĭbŭs īnsĕrĕrĭs. (*Anthol.* II, p. 12.)

† Ădōnĕŭs, ĕī, *m.* (Ἀδωνεύς). *Comme* Adonis. Ŭbi ăquĭlă cătămītŭm răpĕrĕt, aūt ŭbĭ Vĕnŭs Ădōnĕŭm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 35). Ărăbĭcă gēns Ădōnĕŭm. *Aus.* (*Epigr.* 30, 6. Adde *Cat.* 29, 9, ubi alii aliter).

Ădōnĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Ἄδωνις). *Adonis, fils de Cinyre et de Myrrha, aimé de Vénus, fut tué par un sanglier, et changé en anémone.* Ēt fōrmōsŭs ŏvēs ăd flūmĭnă pāvĭt Ădōnĭs. *V.* Sī quĭd prōdēssĕ mŏnēndō Pōssĭt, Ădōnĭ, mŏnĕt. *O.* Tēstĭs quī nĭvĕŭm quōndām pērcŭssĭt Ădōnĭn. *Pp.* (II, 13, 53). Vĕnŭs rĕvērsŭm spērnăt Ădōnĭdĕm. *Cl.* (*Nupt. Hon. et M.* 16). EP. Fōrmōsŭs, pŭlchĕr, cāndĭdŭs, mōllĭs, tĕnĕr, vēnātŏr, īnfēlīx. PPH. Cĭnўrēĭŭs hērōs, jŭvĕnĭs. Mўrrhæ fīlĭŭs. PHR. Vĕnĕrĭs ămŏr, dēlĭcĭæ. Cūră dĕæ. Vĕnĕrī plōrātŭs. (Cf. *Ovid. Met.* X, 708, sq.; *Prop.* l. cit.; *Aus. Idyl.* 6, 58.)

Ădŏpērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adoperio. *Couvert.* Pūrpŭrĕō vēlārĕ cŏmās ădŏpērtŭs ămīctū. *V.* Īndĕ pĕr īnjēctīs ădŏpērtām flōrĭbŭs īngēns Sērpĭt hŭmŭm. *O.* Tĕnēbrīs Mōrs ădŏpērtă căpŭt. *Tib.* (I, 1, 70). SYN. Ŏpērtŭs, tēctŭs. *Voy.* Tectus.

† Ădŏpīnŏr, ārĭs, ārī, *d. Conjecturer.* Deīnde ădŏpīnāmŭr dē sīgnīs māxĭmă pārvīs. *Lr.* (IV, 814).

† Ădōptātīcĭŭs *ou* Ădōptātĭtĭŭs, ă, ŭm. *Adoptif.* Dēmārcho ĭtem īpsĕ fŭĭt ădōptātīcĭŭs *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 100. *Ib.* 85).

Ădōptātŭs, ă, ŭm. *Adopté.* || *Enté.* Mītĭs ădōptātĭs cūrvētŭr frūgĭbŭs ārbŏr. *Col.* (X, 39).

Ădōptĭō, ōnĭs, *f. Adoption.* Nūllă vĭrō prōlēs: ĭmĭtātŭr ădōptĭō prōlĕm. *Aus.* (*Cæs.* 13, 3).

Ădōptīvŭs, ă, ŭm. *Adoptif, adopté.* Ēt fĭt ădōptīvā nōbĭlĭtātĕ tŭŭs. *O.* Cūjŭs ădōptīvō nōmĭnĕ tē pĕrhĭbēs. *Aus.* (*Cæs.* 22, 2). SYN. Ădōptātŭs, ādscītŭs. || *Enté.* Fīssăque ădōptīvās ăccĭpĭt ārbŏr ŏpēs. *O.* (Adde *Mart.* XIII, 41, 2). *Voy.* Insitus.

Ădōptō, ās, ārĕ. *Choisir, adopter.* Ŭt cuīque ēst ætās, ĭtă quēmquĕ făcētŭs ădōptā. *H.* (Adde *Mart.* IV, 31, 9; *Pl. Cist.* IV, 2, 78). SYN. Ēlĭgō, āssūmō, ādscīscō. || *Enter.* Fāc rāmŭm rāmŭs ădōptĕt. *O. Voy.* Insero 2.

Ădŏr, ŏrĭs, *n. Fleur de farine.* Mōx ădŏr, ātque ădōrĭs dē pōllĭnĕ pūrĭfĭcūm fār. *Aus.* (*Monos.* 18, 5). Ēssĕt ădŏr lōlĭŭmquĕ. *H.* Īllām spōntĕ sătōs ădōrĭs strāvīssĕ mănĭplōs. *Gannius* (ap. *Prisc.* p. 700). *Voy.* Far. || *Qqf.* Ădōrĭs, *gén.* Ēmĭcăt īn nūbēs nīdōrĭbŭs ārdŏr ădōrĭs. *Gannius* (apud *Prisc.* p. 700. Inde adōreus).

Ădōrāns, tĭs. *Qui adore, adorateur.* Īntĕr ădōrāntēs quŭm stĕtĭt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29, 20).

Ădōrātŭs, ă, ŭm. *Salué.* Cōncēssīt cētĕră pūbēs Spōnte, ĕt ădōrātō rĕdĭīt īnglōrĭă dīscō. *St.* || *Vénéré, adoré.* Māgnŭs ădōrātō sŭbmīttăt Cæsărĕ sīgnă. *L.* Ārdĕt ădōrātŭm pŏpŭlō căpŭt. *J.* (10, 62). SYN. Sānctŭs, săcĕr.

Ădōrĕă, æ, *f. Blé, récompense en blé donnée aux vainqueurs; par ext. Gloire, victoire.* Hæc ōmnēs vĕtĕrŭm rĕvŏcāvĭt ădōrĕă laūrōs. *Cl.* Quī prīmŭs ālmā rīsĭt ădōrĕă (dies). *H.* Prædă, ātque āgro, ădōrĕăque āffēcīt pŏpŭlārēs sŭōs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 38). Quēm cōnfēssōrĭs rĕdĭmībăt ădōrĕă Chrīstō. *P Nol.* (16, 233)

Ădōrĕŭs, ă, ŭm. *De froment.* Īnstĭtŭūntquĕ dăpēs, ĕt ădōrĕă lībă pĕr hērbām Sŭbjĭcĭūnt. *V.* Trāctō pārs frāngĭt ădōrĕă sāxō Fārră. *V. Fl.* SYN. Trītĭcĕŭs.

† Ădŏrĭō, īs, īrĕ, *arch. Comme* Adorior. Tūnc īpsōs ădŏrĭānt. *Næv.* (apud *Prisc.* 801).

Ădŏrĭŏr, īrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d. Entreprendre, commencer.* Cōmmūtāre ănĭmŭm quīcŭmque ădŏrītŭr ĕt īnfĭt. *Lr.* (III, 514). *Voy.* Incipio. || *Aborder qqn.* Cēsso hūnc ădŏrīrī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 9. *Id. Phor.* IV, 2, 15). SYN. Āggrĕdĭŏr, ădĕō, āllŏquŏr. || *Tenter, affronter.* Tāntŭm mărĭs æquŏr

ădōrtīs. *V. Fl.* SYN. Āggrĕdĭŏr, tĕntŏ. || *Attaquer.* Stăt īn stătū sĕnĕx, Ŭt ădŏrĭātūr mœchūm, quī fōrma ĕst fĕrōx. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 13). *Voy.* Aggredior.

Ădōrnātŭs, ă, ŭm. *Orné.* Vūltĭs ădōrnātōs pŏsĭtū vărĭārĕ căpīllōs. *O.*

Ădōrnŏ, ās, ārĕ. *Préparer.* Jŭbĕ vērō vāsă pūra ădōrnārī mĭhī. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 65). Īntro ăbi, ŭxŏr, ātque ădōrnā nūptĭās. *Id.* (*Cas.* II, 6, 67. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 34). *Voy.* Paro. || *Orner.* *Voy.* Orno.

Ădōrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Prier, adresser une prière.* Nōn tē pēr mĕrĭtūm, quŏnĭām mălĕ cēssĭt, ădōrŏ. *O.* Pūlsātūs rŏgăt, ēt pūgnīs cōncīsŭs ădōrăt. *J.* (3, 63). Mănĕāt sīc sēmpĕr, ădōrŏ. *Pp.* (I, 4, 27). SYN. Ōrŏ, ōbtēstŏr, prĕcŏr. *Voy.* Precor. || *Adresser des prières, adorer, offrir un culte divin.* Cūnctă tĭbī Cĕrĕrēm pūbēs āgrēstĭs ădōrĕt. *V.* Āffātūrquĕ dĕōs, ēt sānctūm sīdŭs ădōrăt. *Id.* Sōlĭtā prĕcĕ nūmĕn ădōrăt. *O.* SYN. Vĕnĕrŏr, cŏlŏ, prĕcŏr, ōrŏ, īnvŏcŏ. PPH. Dīvīnō hŏnōrĕ dīgnŏr, cŏlŏ. Prĕcĕ ădōrŏ, cŏlŏ, vŏcŏ. Vōtīs vĕnĕrŏr. Sōlēnnĭă vōtă rēddŏ. Ārīs hŏnōrēs īmpōnŏ, măctŏ, ădŏlĕŏ, făcĭŏ, īndĭcŏ, pērsōlvŏ. Gĕnū pŏsĭtō, flēxō, cūrvātō ădōrŏ, cŏlŏ. Āntĕ ārās ădstērnŏr, ădvōlvŏr. VERS. Tū mūnĕră sūpplēx Tēndĕ, pĕtēns pācem, ēt făcĭlēs vĕnĕrārĕ Năpæās. *V.* Īn prīmīs vĕnĕrārĕ dĕōs, ātque ānnŭă māgnæ Săcră rĕfēr Cĕrĕrī. Sēmpĕr hŏnōrĕ mĕō, sēmpēr cĕlĕbrābĕrĕ dōnīs. Jūnōnī cănĕ vōtă lĭbēns. *Id.* *Voy.* Precor, Genu, Sacrifico, Tus. || *Qqf. Saluer.* Īngrēssūs scēnām, pŏpŭlūm sāltātŏr ădōrăt. (*Anthol.* I, p. 622.)

Ădōrtŭs, ă, ŭm, *part. de* Adorior. *Qui a tenté, entrepris.* Māgnum æquŏr ădōrtī. *V. Fl.* Mājŭs ădōrtă nĕfās. *V.* Hī dŏmĭnām Dītĭs thălămō dēdūcĕre ădōrtī. *Id.* SYN. Āggrēssŭs, aūsŭs.

Adp. *Voy.* App.

† Ādpărĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Acquérir.* Ūndĕ ādpărĕrĕt spătĭūm cœlī dŏmŭs. *Lr.* (II, 1108.)

Ādpīscŏr *ou* Āppīscŏr, ărĭs, ărī, *d. Acquérir.* Māgnam īnde āppīscātŭs īnfāmĭăm. *Lucil.* (ap. *Perott. Cornuc.* p. 157).

Adpl. *Voy.* Appl.

Ādpōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Demander en sus.* Sī plūs ădpōscĕrĕ vīsŭs. *H.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 7, 10).

Ādpōtŭs. *Voy.* Appotus.

† Ādquō. *Comme* Quoad. Ŭt scīrĕ pŏssīs ādquō tē ēxpĕdĭăt lŏquī. *Afran.* (apud *Non.* 2, 63).

Ādrādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler.* || *Au fig.* Scŏbīna ĕgo īllum āctūtum ādrāsī. *Pl.* (apud *Varr. L. L.* 7, 68).

Ādrānŭm, ī, *n.* (Ἄδρανον). *Ville de Sicile.* (*Sil.* XIV, 250. Alii scrib. *Hadranum.*)

Ădrāstēă *ou* Ădrāstīă, æ, *f.* (Ἀδράστεια). *Déesse dont Adraste institua le culte, la même que Némésis.* Ŭt scĕlĕre īn tāntō, quōd nēc sĭnĭt Ādrāstēă. (*Ciris*, 239. Cf. *Apul. de Mundo*, t. II, p. 280 Bip.).

Ădrāstēŭs, ă, ŭm. *D'Adraste.* Hūnc ĕt Ădrāstēŭs vīsum ēxtĭmŭīssĕt Ărīōn. *St.* (*Silv.* I, 1, 52).

Ădrāstĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀδραστίς). *D'Adraste, fille d'Adraste.* Āntĭgŏnēn vĭdŭāmquĕ Crĕōn Ādrāstĭdă lētō Ādmŏvĕt. *St.* *Voy.* Argia.

Ădrāstŭs *et plus souv.* Ādrāstŭs, ī, *m.* (Ἄδραστος). *Adraste, fils de Talaon, vint au siége de Thèbes pour rétablir Polynice, et mourut en apprenant la mort de son fils Égialée.* Cūnctātūr prōfērrĕ pătrēm : tūnc mītĭs Ădrāstŭs. *St.* (*Th.* I, 467). Gĕnĕr ēst Ădrāstī. *Sen.* (*Phœn.* 374). Īn sĕnĭūm vērgēns pŏpŭlōs Ādrāstŭs hăbēbăt. *St.* (*Th.* I, 391. Et sic *Virg. Æ.* VI, 480; *Prop.* II, 34, 37). SYN. Tălăŏnĭdēs. PPH. Dūx Tălăŏnĭŭs. Tălăŏnĕ nātŭs. Pērsēĭŭs hērōs.

Ādrāsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adrado. *Rasé de près.* Ādrāsūm quēmdām văcŭā tōnsōrĭs ĭn ūmbrā. *H.*

Ādrēmĭgŏ, ās, ārĕ, *n. Ramer vers.* Mūlcĕt ăgrōs, lēnīque āstrīs ādrēmĭgăt aūrā. *Patric.* (*Epithal. Aell.* Cf. *Poet. Min.* III, p. 389, *Lemaire*).

Ādrēpŏ, ĭs, psī, pĕrĕ, *n. Ramper vers, se glisser vers.* || *Au fig.* Lēnĭtĕr īn spēm Ādrēpe ōffĭcĭōsŭs. *H.* *Voy.* Insinuo.

Ādrĭă *et* Ădrĭă, æ, *m.* (Ἀδρίας). *La mer Adriatique.* Sŏnăt Īŏnĭō văgŭs Ādrĭă pōntō. *L.* Dūx īnquĭētī tūrbĭdŭs Ādrĭæ. *H.* Nūnc ĕgŏ nūnc Ădrĭæ vĕrĕŏr mārĕ nōscĕrĕ tēcŭm. *Pp.* (I, 6, 1. Et sic *Manil.* IV; 607). SYN. Ădrĭātĭcŭm. EP. Raūcŭs, tŭmĭdŭs, præcēps, vēntōsŭs, mĭnāx. PPH. Ădrĭăcŭm, Īllÿrĭcŭm mărĕ, æquŏr. Ădrĭăcŭs pōntŭs, sĭnŭs. Ădrĭæ sĭnŭs. Ădrĭātĭcŭs sĭnŭs. Ădrĭātĭcă æquŏră. Mărĕ sŭpĕrŭm. PHR. Ān mărĕ quōd sūprā, mĕmŏrĕm, quōdque āllŭĭt īnfrā ? *V.*

Ădrĭăcŭs, ă, ŭm (Ἀδριακός). *De l'Adriatique.* Āmnĭs ĕt Ādrĭăcās rētrō fŭgĭt Aūfĭdŭs ūndās. *V.* Quōs ălĭt Ādrĭăcō tēllūs cīrcūmflŭă pōntō. *L.* SYN. Ădrĭānŭs, Ădrĭātĭcŭs, Īllÿrĭcŭs. *Voy. le précéd.*

1. Ădrĭānŭs, ă, ŭm (Ἀδριανός). *De l'Adriatique.* Sīvĕ mărī lĭbĕt Ādrĭānō. *H.* Ĕt Ādrĭānūs dūlcĭŭs cŭlēx cāntĕt. *M.* (III, 93, 9). *Voy.* Adria.

2. Ădrĭānŭs *ou* Ādrĭānŭs (*et mieux* Hadrianus), ī, *m. L'empereur Adrien.* Ădrĭānīquĕ dĕī Gănÿmēdēm, nōn cÿăthōs dīs Pōrgĕrĕ. *Prud.* (*Sym.* I, 274). || — ŭs, ă, ŭm. *D'Adrien.* Ībĭmŭs ūltĕrĭŭs, quā fērt vĭă pōntĭs Ādrĭānī. *Prud.* (*Peri.* 12, 61). Ādrĭānō pŏtŭī quī jūdĭcĕ văstă prŏfūndī Æquŏră Dānŭbĭī cūnctīs trānsnārĕ sŭb ārmīs. (*Anthol.* I, 249. Cf. *Burm.* De quantitate docti dubitaverunt ; sed litem dirimit prior *Prudentii* locus.)

Ádrĭās, ădĭs, f. (Ἀδριάς). *De l'Adriatique.* Ādrĭăs ūndă vădīs lārgām prŏcŭl ēxspŭĭt ālgăm. *Avien.* (*Descr. Terr.* 509).

Ădrĭātĭcŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* mare). *L'Adriatique.* *Voy. le suiv.*

Ădrĭātĭcŭs, ă, ŭm (Ἀδριατικός). Ēt hōc nĕgăt mĭnācĭs Ādrĭātĭcī. *Cat.* (4, 6). Īn sē rūrsŭs ăquīs Ădrĭātĭcă mārmŏră fūndūnt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 139. *Ib.* 561). *Voy.* Adriacus.

Ādscēndŏ. *Voy.* Ascendo.

Ādscĭŏ, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Comme le suiv.* Ādscītŭr īn sīgnūm crŭcĭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 527).

Ādscīscŏ, ĭs, scīvī, scītŭm, scīscĕrĕ. *Faire venir, mander, emprunter, associer.* Quēm Rŭtŭlī Tŭrnūsquĕ sŭīs ădscīscĕrĕ tēntānt Pārtĭbŭs. *O.* Săcrīs ădscīvĕrĭt ūrbĭs. *Id.* Ādscīscēt nŏvă, quæ gĕnĭtŏr prōdŭxĕrĭt ūsŭs. *H.* Gĕnĕrūmque ădscīvĕrĭt ūrbī. *V.* (*Æ.* XI, 472. Alii legunt, *acciverit*). SYN. Ăccĭŏ, ārcēssŏ, ădvŏcŏ, ădjūngŏ, ădscrībŏ, āssŏcĭŏ.

Ādscītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adscisco. *Appelé, admis, associé.* Tū cērtē scīs hæc, sŭpĕrīs ădscītĕ, vĭdēsquĕ, Cæsăr. *O.* Nēc pĕtĭt ădscītās lŭxŭrĭōsă dăpēs. *Id.* (Confunduntur *Adscitus* et *Accitus.*)

Ādscīvī, *parf. de* Adscisco. (Diversum est *Accivi*, verbi *Accio.*)

† Ādscrībĕdŭm, *arch.* (*de* adscribe *et* dum). Lŏquĕrĕ pōrro. Ādscrībĕdŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 93).

Ādscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire en sus, ajouter.* Rēstăt ŭt ădscrībăt līttĕră nōstră, Vălē. *O.* || *Mettre au nombre.* Ādscrībī quĭētīs Ōrdĭnĭbŭs pătĭăr dĕōrŭm. *H.* SYN. Ānnŭmĕrŏ, īnsĕrŏ, āddŏ. || *Attribuer.* Nēc, sī quĭd ĭnērs ātque īmpĭă tūrbă Aūdĕăt, ădscrībĭs jŭvĕnī. *Cl.* Īlĭăcōs āttōllăt făbŭlă mūrōs, Ādscrībătquĕ dĭīs. *L.* SYN. Āttrĭbŭŏ, āssīgnŏ, trĭbŭŏ, īmpōnŏ, īmpŭtŏ, rĕfĕrŏ (ad).

Ādscrīptīvŭs, ă, ŭm. *Supplémentaire, de réserve.* Īdem īstŭc ălĭīs ădscrīptīvīs fĭĕri ăd lĕgĭōnem

sŏlĕt. *Pl.* (*Men.* I, 3, 2. Cf. *Varr. L. L.* 7, 56. Iidem a *Festo* dicuntur *adscriptitii*).

Ādscrīptŭs, ă, ŭm. *Désigné, marqué.* Ōlīm quum ādscrīptūs vēnĕrīt pœnæ dĭēs. *Ph.*

Ādsībĭlŏ, ās, ārĕ, *n. Répondre au sifflement.* Aūră crĕpāt, mōtōque ādsībĭlăt āĕrĕ vēntŭs. *Aus.* (*Mos.* 258). Īmplōrāntem ănĭmām dŏmĭnīs ādsībĭlăt ārīs. *St.*

Ādsīccŏ, ās, ārĕ. *Sécher.* Ādsīccātă cŭtīs, pūtrīsque ēfflŭxĭt ăb āltō Hūmŏr. *L.* (VIII, 690).

Ādsĭdĕŏ, Ādsīdŏ. *Voy.* Assideo, etc.

† Ādsĭĕm, *arch. pour* Adsim. Ātque īs prĕcātŏr ādsĭēt, mălām rem ēffŭgĭēs nūnquăm. *Pl.* (*As.* II, 4, 9). Ămīcōs ādvŏcābo ăd hānc rēm qui ādsĭēnt. *Ter.* (*Phor.* I, 5, 83). Ceū præstŏ sēmpĕr ādsĭēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 569). *Voy.* Siem.

Ādsĭmĭlĭs. *Voy.* Assimilis.

† Ādsīsdŭm, *arch.* (*de* adsis *et* dum). Sĕd hīc, mĕă sŏrŏr, ādsīsdŭm. *Pl.* (*Stic.* I, 1, 9).

Ādsīstēns, tĭs. *Qui se tient près.* Mœstām mŏnĭtū Lātōĭdă dūrō Īncrĕpăt ādsīstēns. *St.* Quēm Tūrnūs sŭpĕr ādsīstēns. *V.* SYN. Ādstāns, præsēns.

Ādsīstŏ *ou* Āssīstŏ, ĭs, ādstĭtī, stĭtŭm, sīstĕrĕ, *n. Se tenir auprès, être présent, assister à.* Trādĭt ĕquūm cŏmĭtī, părĭbūsque ādsīstĭt ĭn ārmīs. *V.* Vēspērtīnūsquĕ pĕrērrŏ Sæpĕ fŏrum, ādsīstō dīvīnīs. *H.* Mānē tu, ātque ādsīste īllĭcō. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 2). SYN. Stō, ādstŏ, ādsŭm || *S'élever, se dresser.* Ūmbră crŭēntă Rĕmī vīsa ēst ādsīstĕrĕ lēctō. *O* Āc sē tōllĕre hŭmō, rēctōque ādsīstĕrĕ trūncō. *Id.* SYN. Ādstŏ, sūrgŏ. || *Favoriser.* Ādsīstās ŏpĕrī, tŭăque ōmĭnă fīrmēs. *St.* SYN. Ādsŭm. *Voy.* Faveo.

Ādsĭtŭs *ou* Āssĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adsero *ou* Assero. *Planté près.* Quā pōpŭlūs ādsĭtă cērtīs Līmĭtĭbŭs. *H.* Ātrĭă quĭd mĕmŏrēm vĭrĭdāntĭbŭs ādsĭtă prātīs? *Aus.* (*Mos.* 335. Adde *Cat.* 62, 26). PPH. Jūxtā cōnsĭtŭs.

Ādsŏnŏ. *Voy.* Assono.

† Ādspēctī, *ancien gén. de* Adspectus. Cōmmŏvĭt ănĭmum ēxcēlsa ādspēctī dīgnĭtās. *Att.* (apud *Non.* 8, 15).

Ādspēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Adspicio. *Regarder.* Pōntum ādspēctābānt flēntēs. *V.* Cēlsās ādspēctāt dēsŭpĕr ārcēs (collis). *Id.* Quæso ĕdĕpŏl hūc me ādspēcta, ēt rēspōndē mĭhĭ. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 32). Quōrūm fāstīgĭă lōngē Ādspēctātă. *P. Nol.* (18, 181). *Voy.* Adspicio, Specto. || *Admirer.* Ānte ŏcŭlōs īllum ēssĕ pŏtēntēm, Īllum ādspēctārī. *Lr.* (III, 75).

Ādspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adspicio. *Regardé, vu.* Ēt sĕmĕl ādspēctī līttŭs dīcēbăt ĕchīnī *J* (4, 143). *Voy.* Visus.

Ādspēctŭs, ūs, *m. Vue, regard, aspect.* Ōbstŭpŭĭt prīmo ādspēctū Sīdōnĭă Dīdō. *V.* Tēque ādspēctū nē sūbtrāhĕ nōstrō. *Id.* Ādspēctūs sūstĭnĕt īllĕ mĕōs. *O.* SYN. Cōnspēctŭs, vīsŭs, ōbtūtŭs, ŏcŭlī, lūmĭnă. *Voy.* Oculus, Vultus.

1. Ādspērgŏ, ĭnĭs, *f. Arrosement, aspersion.* Ōbjēctæ sālsā spūmānt ādspērgĭnĕ caūtēs. *V.* Flāmmĭfĕrā gĕmĭnī fūmānt ādspērgĭnĕ pōstēs. *O.* Rōrĭbŭs ēt tētrā mŏrĭēntum ādspērgĭnĕ mānānt. *St.* SYN. Rōs. || *Eccl. Au fig.* Fraūdĕ cărēns, ōmnī cūlpārum ādspērgĭnĕ līběr. *Prud.* (*Apoth.* 94. Adde *Juvc.* III, 167).

2. Ādspērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre, verser sur, arroser.* Pēstĭs ăcērbă bŏūm, pĕcŏrīque ādspērgĕrĕ vīrūs. *V.* Hūc tū jūssōs ādspērgĕ săpōrēs. *Id.* Ōră lĭcĕt măcŭlīs ādspērsĕrĭt ōccĭdŭūs sōl. *Cl.* Ādspērgĭt sānguĭnĕ mēnsās. *O.* SYN. Spārgŏ, cōnspērgŏ, pērfūndŏ, rĭgŏ, īrrĭgŏ, īnfūndŏ. || *Au fig.* Jām mĭhī dētĕrĭŏr cānīs ādspērgĭtŭr ætās. *O.* Cuī nōn hīs vērbīs ādspērgāt tēmpŏră sūrdō? *Pp* (II, 18, 83). Scōrpĭūs ādspērgĭt nōxās sūb nōmĭne ămīcī *Manil.* (II, 636). Quāvīs ādspērgĕrĕ cūnctōs, Prætēr ĕūm quī præbēt ăquăm. *H.*

Ādspērsŭs, ă, ŭm. *Répandu, versé.* Nōn nĭhĭl ādspērsīs gaūdĕt ămōr lăcrĭmīs. *Pp.* (I, 12, 16). || *Couvert, arrosé.* Quī Căpŭā Rōmām pĕtĭt, īmbrĕ lŭtōquĕ Ādspērsūs. *H.* Ādspērsūs măcŭlīs. *J* (5, 104). SYN. Spārsŭs, ēxspērsŭs, cōnspērsŭs, pērfūsŭs. || *Au fig.* Ādspērsă dĭē dūmētă rŭbēnt. *Sen.* (*H. Fur.* 135).

Ādspēxī, *parf. de* Adspicio.

† Ādspēxĭm, *arch. pour* Adspexerim. (*Pl. As.* IV, 1, 25.)

† Ādspĭcēdŭm, *arch.* (*de* adspice *et* dum) Ādspĭcēdūm cōntrā mē. *Pl.* (*Most.* V, 1, 56).

Ādspĭcĭēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être regardé.* Tū dĕă nōn fŭĕrās ādspĭcĭēndă vĭrō. *O.* SYN. Spēctāndŭs, vĭdēndŭs.

Ādspĭcĭŏ *ou* Āspĭcĭŏ, ĭs, pēxī, pēctŭm, pĭcĕrĕ. *Regarder, tourner les yeux vers; voir, apercevoir.* Hūc gĕmĭnās nūnc flēcte ăcĭēs, hānc ādspĭcĕ gēntēm. *V.* Ādspēxĭt, părĭtērque ănĭmo ēst ŏcŭlīsquĕ sĕcūtŭs. *O.* Ādspĭcĭs āltērnōs īntrĕmŭīssĕ pĕdēs. *Id.* SYN. Ādspēctŏ, vĭdĕŏ, cōnspĭcĭŏ, cērnŏ, spēctŏ, tŭĕŏr, īntŭĕŏr, cōnspĭcŏr. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă vērtŏ, cōnvērtŏ, flēctŏ, cōnjĭcĭŏ, fĕrŏ, tēndŏ, īntēndŏ, tōrquĕŏ, vōlvŏ, jāctŏ. Ŏcŭlōs, lūmĭnă, vūltūs ādvērtŏ. Ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs ādspĭcĭŏ, lūstrŏ, pērlūstrŏ, ōbĕŏ, lēgŏ, haūrĭŏ, prōsĕquŏr. Ōră fĕrŏ ĭn. Vūltūs vērtŏ ĭn. Vīsū lĕgŏ. Ŏcŭlōs, ăcĭēm dīrĭgŏ ăd. VERS Ārdēntēs ŏcŭlōrum ōrbēs ăd mœnĭă tōrsĭt. *V.* Vērtĭt ăd hānc tōrvī dĕă bēllĭcă lūmĭnĭs ōrbēs. *O. Voy* Specto. || *Qqf. avec* ad. *Regarder du côté de.* Āgĕdum, ādspĭce ăd mē. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 38). Ādspĭcĕ nūnc ăd sĭnīstrăm. *Id.* (*Merc.* V, 2, 38) || *Regarder d'en haut.* Ēxtrēmō vĕnĭēns sōl ādspĭcĭēbăt Ŏlȳmpō. *V* Ăd tērram ādspĭcĕ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 25). *Voy.* Despicio. || *Regarder en haut.* Stērnĭtŭr īnfēlīx ălĭēnō vūlnĕrĕ, cœlūmque Ādspĭcĭt. *V. Voy.* Suspicio. || *Aller visiter.* Tū Stȳgĭās īnhūmātŭs ăquās āmnēmquĕ sĕvērŭm Eūmĕnĭdum ādspĭcĭēs? *V.* SYN. Vĭdĕŏ, ădĕŏ, īnvīsŏ. || *Au fig* Ādspĭcĭūnt ŏcŭlīs sŭpĕrī mōrtālĭă jūstīs. *O.* Nēc Sātūrnĭŭs hæc ŏcŭlīs pătĕr ādspĭcĭt æquīs. *V. Voy* Respicio. || *Avoir égard à, faire attention.* Nēc prĭūs ādspĭcĭēs ŭbī fēssum ætātĕ părēntēm Līquĕrĭs. *V.* Ādspĭcĕ mē. *Id.* Sī gĕnŭs ādspĭcĭtŭr. *O.* SYN. Rēspĭcĭŏ, āttēndŏ, spēctŏ, cōgĭtŏ, cūrŏ.

Au pass Ādspĭcĭŏr. *Être aperçu, apparaître.* Ādspĭcĭtūr tōtō pūrpŭră nūllă fŏrō. *O.* SYN. Vĭdĕŏr, cērnŏr, spēctŏr, ōbjĭcĭŏr, āppārĕŏ. PPH. Ŏcŭlīs ōbjĭcĭŏr, ōccūrrŏ, mē ōbjĭcĭŏ *ou* dŏ. Ānte ŏcŭlōs ādstŏ, ādsŭm. VERS. Sī quā fōrtĕ fĕrānt ŏcŭlīs sēse ōbvĭă nōstrīs Errābūndă bŏvīs vēstīgĭă. *V.* Nēc pōst ŏcŭlīs ēst rēddĭtă nōstrīs. Ōs tērrīs ōstēndĭt hŏnēstŭm. Vīsŭs ădēssĕ mĭhī. Vīsă mĭhi ānte ŏcŭlōs. Ānte ŏcŭlōs ādstārĕ jăcēntĭs. *Id.* Sēd rĕvŏcāre ŏcŭlōs prōtĭnŭs īpsă mĕōs. *O.* Īnquĕ mĕīs ŏcŭlīs cāndĭdă Dēlōs ĕrăt. *Id.*

Ādspīrāmĕn, ĭnĭs, *n. Communication.* Ārtĭfĭcīs blānda ādspīrāmĭnă fōrmæ. *V. Fl.* (VI, 465).

Ādspīrŏ, ās, ārĕ, *n. Souffler, faire du vent.* Crēbĕr ēt ādspīrāns rūrsūs vŏcăt aūstĕr īn āltŭm. *V.* Ādspīrānt aūræ īn nŏctēm. *Id.* SYN. Spīrŏ, flŏ, āfflŏ. || *Envoyer du vent.* Vēntōsque ādspīrăt ĕūntī (Juno) *V.* SYN. Āfflŏ, mīttŏ. || *Au fig. Mettre dans, insinuer.* Ēt dīctīs dīvīnum ādspīrăt ămōrēm. *V.* (*Æ.* VIII, 373. Ubi *Serv.*). *Voy.* Inspiro. || *Inspirer* (*un poète*). Vōs, ō Cāllĭŏpē, prĕcŏr, ādspīrātĕ cănēntī. *V.* Hūc ădēs, ādspīrāquĕ mĭhī, dūm cārmĭnĕ nōstrō. *Tib* (II, 1, 35). SYN Āfflŏ.

Voy. ce mot. || *Favoriser.* Ādspīrăt prīmō fōrtūnă lăbōrī. *V.* Cœptīs ādspīrātĕ mĕīs *O.* SYN. Ādsŭm, făvĕō. *Voy.* Faveo. || *Aspirer à.* Nĕc ĕquīs ādspīrăt Ăchīllīs. *V.* SYN. Āmbĭō. *Voy.* Cupio. || *n. Approcher, toucher.* Sēd nōn īncēndĭă Cōlchĭs Ādspīrārĕ sĭnĭt. *V. Fl.* (VII, 584 : scil. Iasonem flatu attingere).

Ādstāns, tĭs. *Qui se tient près.* Tēr cīrcum ādstāntēm lævōs ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbēs. *V.* SYN. Ādsīstēns. *Voy.* Præsens. || *Qui s'élève, qui se dresse.* Āttōnĭtī squāmīs ādstāntĭbŭs hȳdrī. *V.* SYN. Ārrēctŭs, sūblātŭs, sūrgēns.

Ādstērnō, ĭs, ĕrĕ. *Étendre près.* Nōctĕ dĭēquĕ vŏcānt, ādstērnūntūrquĕ sĕpūlchrō. *O.*

Ādstĭtī, *parf. mixte de* Adsisto *et de* Adsto.

Ādstĭtŭō, ĭs, ĕrĕ. *Placer près.* Jŭbĕn' ān nōn jŭbēs aūlās ādstĭtŭī, pătĭnās ēlŭī? *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 66). Cōntĭnŭo īn gĕnŭa ādstĭtūtō pēctŭs pĕdĭbŭs pērcŭtĭt. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 49).

Ādstō, ās, stĭtī, stătŭm, stārĕ, *n. S'arrêter à ou près, s'arrêter.* Āscēnsū sŭpĕro, ătque ārrēctīs aūrĭbŭs ādstō. *V.* Ōllī cærŭlĕŭs sūprā căpŭt ādstĭ īmbĕr. *Id.* Īste ībĭt, ītō; stābĭt, ādstātō sĭmŭl. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 74) SYN. Stō, ādsīstō, cōnsīstō, sīstō. || *Être auprès, être présent.* Vīsi ānte ŏcŭlōs ādstārĕ jăcēntĭs. *V.* Quī dōnum ādstābăt pūgnæ. Hōstĕ văcārĕ dŏmōs, sēdēsque ādstārĕ rĕlīctās. *Id.* Ādstābăt dŏmĭnī mēnsīs pūlchērrĭmŭs īllĕ. *M.* (VIII, 56, 13). SYN. Ādsŭm, ādsīstō, īntērsŭm. *Voy.* Adsum. || *S'élever* Īpsi īntŭs dēxtra ăc lævā prō tūrrĭbŭs ādstānt. *V.* SYN. Ādsīstō, sūrgō, āssūrgō. *Voy.* Surgo. || *Assister qqn en justice.* Dum ādsto ādvŏcātŭs cuīdām cōgnātō mĕō. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 5). SYN. Ādsŭm, stō.

Ādstrĕpō, ĭs, ĕrĕ, *n. Répondre au bruit.* Ōmnēs ūndĭquē scŏpŭli ādstrĕpunt. *Sen.* (*Hip.* 1022).

Ādstrīctŭs, ă, ŭm, *part. p. Serré, lié.* Ādstrīctūm lōngā sēntĭăt ēssĕ mōrā (ferrum). *O.* Cōrtĭcem ādstrīctūm pĭcĕ dīmŏvēbĭt. *H.* SYN. Cōnstrīctŭs, strīctŭs, vīnctŭs. *Voy.* Vinctus. || Ādstrīctă frōns. *Front qui n'est pas épanoui, front sévère.* Ēt nŭmĕrās nōstrōs ādstrīctā frōntĕ trĭēntēs. *M.* (XI, 40, 13). SYN. Cōntrāctă, āddūctă. || *Gelé.* Ēt cŏĭt ādstrīctīs bārbărŭs Īstĕr ăquīs. *O.* Ādstrīctō tērrā pĕrūstă gĕlū. *Id.* Ādstrīctōs rĕfŏvēt cōmplēxĭbŭs ārtŭs. *L. Voy.* Gelatus. || *Au fig.* Pēctŏră dūm gaūdēnt, nēc sūnt ādstrīctă dŏlōrĕ. *O.* SYN. Cōnstrīctŭs, tōrpēns. || ? *Avare.* Ādstrīctŭs plōrĕt sæpĕ dĕdīssĕ pătĕr. *Pp.* (II, 23, 18. Forte *adstrictus* est *severus*. Vid sup.).

Ādstrīdēns, tĭs. *Qui siffle près.* Prĕmĭt ādstrīdēntĭbŭs hȳdrīs. *St.* (*Th.* XI, 494).

Ādstrīngō, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Lier à, lier, serrer.* Īmăquĕ pārs cēris ādstrīngĭtŭr īgnĕ sŏlūtīs. *O.* Bāltĕŭs haūd flūxōs gēmmīs ādstrīnxĭt ămīctŭs. *L.* Ādstrīnxērĕ pĕdēs scŏpŭlīs. *Manil.* Hĕdĕrā prōcēra ādstrīngĭtŭr īlex. *H.* SYN. Cōnstrīngō, strīngō, vīncĭō, lĭgō, nēctō. *Voy.* Vincio || *Resserrer, condenser.* Seū dūrăt măgĭs, ēt vēnās ādstrīngĭt hĭāntēs. *V.* SYN. Dūrō, cōntrăhō. || *Geler.* Scȳthĭcās ādstrīngēns Bōsphŏrŭs ūndās. *L. Voy.* Gelo. || *Au fig. Lier.* Tē mĭhī.... Ādstrīnxĭt vērbīs īngĕnĭōsŭs ămŏr. *O.* Vērum heūs tu, hāc lēgĕ tĭbĭ mĕam ādstrīngō fĭdĕm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 22). *Voy.* Obligo

† Ādstrūctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui bâtit.* || *Au fig. Celui qui entasse des arguments.* Nōbĭlĭs ādstrūctŏr, fācūndŭs cōncĭōnātŏr. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* II, 404. Male, pro conciŏnator).

Ādstrŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ *Bâtir auprès. Voy.* Ædifico. || *Ajouter.* Jām mōlīre ănĭmum quī dūcĕt, ĕt ādstrŭĕ fōrmæ. *O.* Ādstrŭĭt aūdītīs... vūlgī păvŏr. *Sil. Voy.* Addo. || *Attribuer* Et quæ Nĕrōnī fālsŭs ādstrŭĭt scrīptŏr. *M.* (III, 20, 4)

Ādstŭpĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être saisi d'étonnement à, étonné de.* Ādstŭpĕt īpsĕ sĭbī. *O.* Ādstŭpĕt ōrāntī. *St.* Ēt fērrūgĭnĕūm nĕmŭs ādstŭpĕt. *Id.*

Ādsūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adsugo. *Sucé.* Ēt tĕnĕt ādsūctīs hūmēctāns ōscŭlă lăbrīs *Lr.* (IV 1093).

Ādsūdāscō. *Voy.* Assudasco.

Ādsuēscō, Ādsuētŭs. *Voy.* Assuesco, etc.

Ādsŭm, ădēs, ādfŭī *ou* āffŭī, ădēssĕ. *Être présent.* Cōrām, quēm quærĭtĭs, ādsŭm. *V.* Quōd vōtīs ōptāstĭs, ădēst. Ādsŭmŭs, ēt pōrtŭs dēlāti īntrāmŭs ămīcōs. Īmprōvīsi ădĕrūnt. Ādfŭĭt ēt Mnēstheūs. *Id* SYN. Ādstō, ādsīstō, īntērsŭm. PPH. Præsēns sŭm, ādsŭm, ādstō. Prŏpĕ *ou* cōrăm sŭm, ādsŭm, ādstō. || *Être à la disposition.* Ōs ēt līnguă vŏlēntī Dīcĕrĕ nōn ădĕrānt. *O.* SYN. Sŭccūrrō. PPH. Sŭm præstō, īn prōmptū. || *Être, exister.* Quĭs ĕnĭm mŏdŭs ādsĭt ămōrī? *V.* Tāntăquĕ sīmplĭcĭtās pŭĕrīlĭbŭs ādfŭĭt ānnīs. *O.* Quāntŭs ĕquīs, quāntŭs ădēst vĭrīs Sūdŏr! *H* *Voy.* Sum. || *Aider, seconder.* Phrȳgĭbūsque ādsīs pĕdĕ, dīvă, sĕcūndō. *V.* Mŏdŏ Jūpĭtĕr ādsĭt. Ādsīs, ō Tĕgĕæĕ, făvēns. *Id* Sī vŏcātă pārtŭbŭs Lūcīnă vērīs ādfŭĭt. *H.* SYN Ādsīstō, făvĕō, jŭvō, ādspīrō *Voy.* Juvo, Faveo.

Ādsūmō, etc. *Voy.* Assumo, etc.

Adt. *Voy.* Att.

Ădūlāns, tĭs, *part. de* Adulor. *Qui caresse, flatte.* Pōrquĕ fĕrārŭm Āgmĕn ădūlāntūm mĕdĭā prōcēdĭt ăb aūlā. *O.* (*Met.* XIV, 45. *Ib.* 257).

Ădūlās, æ, *m. Le mont Adule, où le Rhin prend sa source.* Vērtĭcĕ quā nūbēs nĕbŭlōsūs fūlcĭt Ădūlās. *Avien.* (*Descr. Terr.* 431).

Ădūlātĭō, ōnĭs, *f. Flatterie.* PPH. Blāndă dīctă. Blāndæ vōcēs. Blāndæ līnguæ *ou* vōcĭs īnsĭdĭæ, mēndācĭă, dŏlī, vĕnēnŭm. *Voy.* Blanditiæ, Adulor. || † Ădūlātĭō. *Le même.* Nēc mē quŏd dŏmĭnūm præblānda ădūlātĭō dīcĭt. *Juvc.* (I, 734).

Ădūlātŏr, ōrĭs, *m. Flatteur.* Cæcŭs ădūlātōr, dīrŭsque ā pōntĕ sătēllĕs. *J.* (4, 116). Vīlĭs ădūlātŏr pĭctō jăcĕt ēbrĭŭs ōstrō. *Petr* (*Sat.* 83). SYN Āssēntātŏr. *Voy. ce mot.*

† Ădūlō, ās, ārĕ, *arch. Lécher, caresser* Lōnge ălĭō păctō gānnītū vōcĭs ădūlānt. *Lr.* (V, 1069). Pīnnātă caūdā, nōstrum ădūlăt sānguĭnĕm. *Att* (vel *Cic. Tusc.* 2, 10. Cf. *Non.* 1, 57). || *Au fig.* Īnflŭĭt Eūrōtās : Pīsānōs āltĕr ădūlăt. *Avien.* (*Descr Terr.* 571, de Alpheo. *Ib.* 338).

Ădūlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Caresser. Voy.* Mulceo. || *Au fig. Flatter.* Quĭd, quŏd ădūlāndī gēns prūdēntīssĭmă laūdăt? *J.* (3, 86). Sēmpĕr ădūlātŭr, sēmpĕr mălĕfĭdă văgātŭr. (*Eleg. de Spe.* Cf. *Poet Min.* II, p. 284, *Lemaire.*) SYN. Blāndĭŏr, āssēntŏr. *Voy.* Blandior.

Ădūltĕr, ĕră, ĕrŭm. *Altéré, falsifié, gâté.* Nōmĭnĕ quūm dŏcĕăt, quĭd ăgātŭr, ădūltĕră clāvĭs. *O.* Tūnc lōlĭŭm lāppăsquĕ lĕvēs pĕr ădūltĕră cūltă Fērrĕ mălīgnŭs ăgĕr. *Prud.* (*Ham.* 216). SYN. Fālsŭs, cōrrūptŭs, vĭtĭātŭs. || *Adultère, qui appartient à un adultère.* Heū! sērŭs ădūltĕrōs Crīnēs pūlvĕrĕ cōllĭnēs. *H.* Ŭt jām sērvārīs bĕnĕ cōrpŭs, ădūltĕră mēns est. *O.* || *Au fig. Enté.* Ātque ārbūstă văgīs ēssēnt quŏd ădūltĕră pōmīs. *Manil.* (II, 22).

Ădūltĕr, ĕrī, *m. Adultère, coupable d'adultère.* Ōbrŭtŭs īnsānīs ēssĕt ădūltĕr ăquīs. *O.* Ābdĭtŭs īn tĕrĕā lătĕt ēt sēcrētŭs ădūltĕr. *J.* (6, 238). Nē Dămălīs nŏvō Dīvēllĕtŭr ădūltĕrō. *H.* SYN. Mœchŭs. EP. Tūrpĭs, fœdŭs, nĕfāndŭs, īmprŏbŭs, ŏccūltŭs, nōctūrnŭs. PPH. Fūrtīvæ vĕnĕrī īndūlgēns. Fūrtīvām vĕnĕrēm sēctātŭs. Īllĭcĭtō ămōrĕ ārdēns. VERS. Nēc quī frātērnŭs ădūltĕr Cāstă Mȳcēnæă cōnnūbĭă pōllŭĭt aūlā. *St.* Lēgĭtĭmām nūptæ sōllĭcĭtārĕ fĭdēm.

O. Cōnjŭgĭūm vĭŏlāvĕrāt Āmphītrītēs. (*Ciris*, 72.) Tūrpī thălămōs quī vĭŏlānt stŭprō. *Ph.* Frŭĭtūrquĕ nĕfāndīs Cōnnŭbĭīs. *Juvc. Voy.* Adulteror.

Ădūltĕră, æ, *f.* *Femme adultère.* Jām nēc Lăcæ̆næ splēndēt ădūltĕræ Fāmōsŭs hōspēs. *H.* Quēm læ̆dĭt ădūltĕră cōnjūx. *O.* SYN. Mœchă. *Voy.* Adulter. VERS. Nūllīs pōllŭĭtūr cāstă dŏmūs stŭprīs, Cōnjūx nēc nĭtĭdō fīdĭt ădūltĕrō. *H.* Pōllŭĭt īnnŭmĕrīs lēgēs ēt fœ̄dĕră tæ̆dæ Cōnjŭgĭbūs. *L. Voy.* Adulteror.

Ădūltĕrīnŭs, ă, ŭm. *Altéré, falsifié, faux.* Ădūltĕrīnum, ēt nōn ĕum ēssĕ sȳmbŏlŭm. *Pl.* (*Bacc.* II, 3, 32). *Voy.* Falsus. || *Adultérin.* *Voy.* Nothus.

† Ădūltĕrĭō, ōnĭs, *m.* *Homme adultère.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

† Ădūltĕrĭtās, ātĭs, *f. arch.* *Comme.* Adulterium. (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

Ădūltĕrĭŭm, ĭī, *n.* *Adultère, crime d'adultère.* Pēctŭs ădūltĕrĭī lābĕ cărērĕ pŭtānt. *O.* Cūm quĭbŭs īllă mălūm fēcĭt ădūltĕrĭŭm. *Cat.* (67, 36). SYN. Stŭprŭm, fūrtŭm. EP. Tūrpĕ, fœ̄dŭm, īmpūrŭm, nĕfāndŭm, mălŭm, ōccūltŭm, lătēns, ārcānŭm. PPH. Fūrtă tŏrī. Īllĭcĭtī tŏrī. Fūrtīvă vĕnŭs. Fūrtīvī fœ̄dĕră lēctī. Īnfīdæ vĕnĕrĭs fūrtŭm. Nōn lēgĭtĭmŭm fœ̄dŭs.

Ădūltĕrō, ās, ārĕ. *Altérer, falsifier, changer.* Īllĕ sŭā făcĭēm trānsfōrmĭs ădūltĕrăt ārtĕ. *O.* Quās aŭgĕt, ădūltĕrăt ūndās. *Id.* Ădūltĕrāre ĕum aĭbāt rēbūs cētĕrīs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 34). SYN. Cōrrūmpō, vĭtĭō, vērtō. || *Débaucher, ou Commettre un adultère. Voy. le suiv.*

Ădūltĕrŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Commettre un adultère.* Ădūltĕrētūr ēt cŏlūmbă mīlvĭō. *H.* SYN. Mœ̆chŏr, stŭprō. PPH. Frāngō jūră tŏrī. Jŭgālĭă jūră nōn bĕnĕ sērvō. Fœ̄dĕră lēctī nōn sērvō. Thălămī fœ̄dĕră rūmpō. Fœ̄dĕră tæ̆dæ pōllŭō. Lēgĭtĭmōs tŏrōs fœ̄dō, īnvādō. Thălămōs jŭgālēs vĭŏlō. Vĕtĭtōs hȳmĕnæ̆ōs sēctŏr. Cāstŭm cŭbīlĕ tĕmĕrō. Fūrtīvăm vĕnĕrĕm sēctŏr, ēxērcĕō. Tūrpī ădūltĕrĭō pēccō Sŏcĭī tŏrī jūră vĭŏlō. Vĕnĕrĕm mārītăm tĕmĕrō. Lēgĭtĭmī tŏrī jūră tōllō. Tŏrī vīncŭlă rūmpō. Jŭgālĕ fœ̄dŭs sōlvō, læ̆dō. Săcræ cōnnŭbĭă tæ̆dæ fāllō. Fūrtă tŏrōrŭm īnvādō. Cāstī cŭbīlĭs jūră ēxsōlvō. *Voy.* Adulter, Adultera.

Ădūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Adoleo. *Qui a grandi ou cru.* Ădūltās vĭtĭūm prōpāgĭnēs. *H.* Dēnĕgāt frūctūm cĕrēs Ădūltă. *Sen.* (*Oed.* 49). Īn ūrbem ădūltă lăctĕ pōrtăt ūbĕră. *Cat.* (20, 11). Gĕnās ēt ădūltūm cōmĕrĕ crīnĕm. *St.* || *Déjà grand, adulte; jeune homme.* Ălĭæ, spēm gēntĭs, ădūltōs Ēdŭcūnt fētūs. *V.* Paŭlātīmquĕ grădūs æ̆tātĭs scāndĕre ădūltæ. *Lr.* (II, 1016). SYN. Ădŏlēscēns, jŭvĕnĭs.

Ădūmbrātĭm. *Imparfaitement.* Sēd quăsi ădūmbrātĭm paŭlūm sĭmŭlātă vĭdēntūr. *Lr.* (IV, 363).

Ădūmbrātŭs, ă, ŭm, *part. et adj.* *Qui est à l'ombre, caché.* Ārtĭs ădūmbrātæ mĕrŭĭt ceū sēdŭlă laŭdĕm. *Prud.* (*Psych.* 558). || *Tracé, représenté.* Fīgūrās fābŭlīs ădūmbrātās. *Aus.* (*Epist.* 7, 19). Crūx prænŏtāta ēst, crūx ădūmbrāta ēst prĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 629). || *Au fig. Imparfait.* Jām nĕc ădūmbrātī făcĭēm mērcātŭs hŏnōrĭs. *Calp.* (1, 69).

Ădūmbrō, ās, ārĕ. *Couvrir d'ombre.* || *Tracer, représenter.* Īdque ĕtĭām părĭēs tĭbĭ vērsĭcŏlōrŭs ădūmbrĕt. *Prud.* (*Sym.* II, 56). SYN. Ēffīngō, dēlĭnĕō, dēscrībō.

Ădūncŭs, ă, ŭm. *Courbé, crochu.* Aŭt sŭā crēdŭlĭtās īn ădūncōs ēgĕrăt hāmōs. *O.* Māgnī præpĕs ădūncă Jŏvĭs. *Id.* Ălĭūs spīrāmĭnă nārĭs ădūncæ Āmpŭtăt. *L. Voy.* Curvus. || Ădūncō nāsō sŭspēndĕrĕ. *Voy.* Nasus.

Ădūrgĕō, ēs, ērĕ. *Poursuivre vivement.* Rēmīs ădūrgēns, āccĭpĭtĕr vĕlŭt Mōllēs cŏlūmbās. *H.*

Ădūrō, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ. *Brûler à la surface, brûler.* Ūndă grāvēt pēnnās; sī cēlsĭŏr, īgnĭs ădūrăt. *O.* Prætĕrĕā splēndŏr, quīcūmque ēst ăcĕr, ădūrĭt Sæ̆pe ŏcŭlōs. *Lr.* (IV, 330). *Voy.* Uro. || *En parlant du froid.* Pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr, aūt bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrăt. *V.* Nāscēntĭă frīgŭs ădūrăt Pōmă. *O.* || *Au fig. Enflammer d'amour.* Nōn ērŭbēscēndīs ădūrĭt Īgnĭbŭs. *H.*

Au pass. Ădūrŏr. *Être enflammé.* Flāmĭnīs ădūrī Cōlchĭcīs. *H.* Dīgnō quŏd ădūrĭmŭr īgnī. *O. Voy.* Ardeo.

Ădūsquĕ, *prép.* *Jusqu'à.* Ātrīdēs Prōteī Mĕnĕlāŭs ădūsquĕ cŏlūmnās Ēxsŭlăt. *V.* Ūt sē Nōn ūnquām sērvō mĕlĭŭs vēstīrĕt ădūsquĕ Sūprēmūm tēmpŭs. *H.* (*Sat.* I, 1, 97. *Ib.* 5, 101; *Ovid. Fast.* III, 125). *Voy.* Ad, Usque.

Ădūstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Aduro *Brûlé.* Ēt crĕpăt īn mĕdĭīs laūrŭs ădūstă fŏcīs. *O.* Tūm pēctŏre ădūstō Vīdĭmŭs ēt mĕrŭlās pōnī. *H. Voy.* Ustus. || *En parl. du teint.* Gărămās ēt ădūstŭs cōrpŏră Maūrŭs. *Sil.* SYN. Ūstŭs, pĕrūstŭs. *Voy.* Niger. || *En parl. de l'action du froid.* Nēc sīc mārmŏrĕō pāllĕt ădūstă gĕlū. *O.* || *Au fig.* *Enflammé d'amour.* Flēbĭt, ĕt ārdōrēs vīncĕt ădūstă mĕōs. *O. Voy.* Ardens.

Ādvēctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Adveho. Ādvēctĕt rătĭs āctă nŏtīs tĭbĭ pābŭlă dīră. *V. Fl.* (IV, 106).

? Ādvēctŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui apporte.* Ēt ādvēctōrem ēt Saŭrĕām. *Pl.* (*As.* II, 2, 92. Alii codd. *adventorem*).

Ādvēctŭs, ă, ŭm. *Transporté vers, ordint. par mer.* Scŏpŭlōs Sīrēnum ādvēctă sŭbībăt (classis). *V.* Āccĭpe ēt ādvēctās Pȳgmălĭōnĭs ŏpēs. *O.* SYN. Āllātŭs. || *Exotique, étranger. Voy.* Peregrinus.

Ādvĕhō, ĭs, vēxī, vēctŭm, vĕhĕrĕ. *Transporter vers, ordint. par mer, amener.* Ēn quĭd ăgām? Rŏgĭtās? ēn! sāpērdam ādvĕhĕ Pōntō. *Pers.* (5, 134). Ādvĕhĭt ūndă rătēs. *O.* Hŭmĕrōquĕ Lĕārchŭm Ādvĕhĭt. *V. Fl.* SYN. Vĕhō, dēvĕhō, īnvĕhō, āddūcō, āffĕrō, pōrtō.

Au pass. Ādvĕhŏr. *Être transporté vers, ordint. Aborder.* Quōsquĕ dăbāt dēnsōs trăbĕ Mȳsĭă mōntēs Ādvĕhĭtŭr. *V. Fl.* Ādvĕhĭtūr Teŭcrōs (Dardanus). *V.* Tāntīquĕ pĕr æquŏrĭs ūndās Ādvĕhăr Ōrtȳgĭăm. *O.* SYN. Āllābŏr. *Voy.* Appello 2.

Ādvēlō, ās, ārĕ. *Voiler.* Vĭrĭdīque ādvēlăt tēmpŏră laūrō. *V.*

Ādvĕnă, æ, *m.* *Étranger.* Pēr pătrĭs hōspĭtĭum ēt tērrās quās ādvĕna ădīstī. *V.* Pēnthĕă tērrēbĭt cūm tōtīs ādvĕnă Thēbīs. *O.* SYN. Ălĭēnĭgĕnă, hōspĕs. *Voy.* Hospes. || *Adj. m. f.* Ādvĕnă clāssēm Quūm prīmum Aŭsŏnĭīs ēxērcĭtŭs āppŭlĭt ōrīs. *V.* Quā pĕtĭt æquŏrĕās ādvĕnă Tībrĭs ăquās. *O.* Mūltōs ādvĕnă tōrsĭt ămŏr. *Id.* Prĕmĭt ādvĕnă clāssēs Tīgrĭs. *Petr.* (*Sat.* 119). Păvĭdūmquĕ lĕpŏrem, ĕt ādvĕnām lăquĕō grŭēm. *H.* Ādvĕnă pēllēx. *O.* Ādvĕnă quērcŭs. *Calp.* (4, 67). SYN. Ălĭēnĭgĕnă, ēxtērnŭs, pĕrēgrīnŭs. || *Qqf. avec un régime.* Tȳrĭī jŭvĕnĭs nōn ādvĕnă bēllī. *St.* (*Th.* VIII, 556).

† Ādvĕnăt, *arch. pour* Adveniat. Quum hæc mĕtŭō, mĕtŭō ne īlle hūc Hārpāx ādvĕnăt. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 16. Sic *convenat, pervenat*).

Ādvĕnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Rendre hommage, adorer.* Prōsĕquĭtūrque ŏcŭlīs pŭĕr ādvĕnĕrātŭs ĕūntēs. *Sil.* Ōrĕ pĭo ēt vērbīs ādvĕnĕrārĕ bŏnīs. *Aus.* (*Parent.* 18, 6). *Voy.* Adoro.

Ādvĕnĭō, īs, ēnī, ēntŭm, ēnīrĕ, *n.* *Venir à, arriver.* Ādvĕnĭăt, vūltŭs nēve ēxhŏrrēscăt ămīcōs. *O.* Hōs sŭpĕr ādvĕnĭt Vōlscă dē gēntĕ Cămīllă. *V.* Quĭă sēmpĕr ăd aŭrēs Tārdĭŭs ādvĕnĭūnt. *Lr.* (VI, 164). SYN. Āccēdō, vĕnĭō, dēvĕnĭō, pērvĕnĭō, ādvēntō,

ădsŭm, ādvĕhŏr, āffĕrŏr, *qqf*. sŭpērvĕnĭō, āllābŏr, āppēllō, ĭs. PPH. Mē āffĕrō. Grădŭm fĕrō, flēctō. Cūrsŭm vērtō, tĕnĕō. *Voy.* Venio. || *Avec l'acc.* Tўrĭām qui ādvĕnĕrĭs ūrbĕm. *V.* Ūnde hōs ādvĕnĭās rēgnō dējēctă lăbōrēs. *St.* SYN. Vĕnĭō, dēvĕnĭō, ădvĕhŏr, ădĕō.

Ādvēntāns, āntĭs, *part. Qui vient, qui approche.* Ādvēntāntĕ dĕā. *V.* Ādvēntāntĭbŭs eūrīs. *Id.* SYN. Vĕnĭēns, āccēdēns, prŏpĭŏr.

† Ādvēntī, *ancien gén. de* Adventus. Ŭbi īn mēntem ējŭs ādvēntī vĕnĭt. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 2. Cf. *Prisc.* p. 712).

Ādvēntō, ās, ārĕ, *fréq. de* Advenio. *Arriver, approcher.* Dīscrīmĭnă pōstquăm Ādvēntārĕ dŭcūm sŭprēmăquĕ prœlĭă vīdĭt. *L.* Sŭb īpsŭm Fīnem ădvēntābānt. *V.* Ādvēntārĕ rătēs cūm mīlĭtĕ. *O.* SYN. Ādvĕnĭō, vĕnĭō, āccēdō, prŏpīnquō.

† Ādvēntŏr, ōrĭs, *m. Étranger, hôte.* Nē quĭs ādvēntōr grăvĭŏr ăbĕāt quam ādvĕnăt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 2. *Ib.* II, 7, 55).

Ādvēntŭs, ūs, *m. Arrivée.* Phўllĭdĭs ādvēntū nōstræ nĕmŭs ōmnĕ vĭrēscĭt. *V.* Ādvēntūmquĕ pĕdūm flātūsque aŭdīvĭt ĕquōrŭm. *Id.* Ūsquĕ sŭb ādvēntŭm spīrāntĭs lēnĕ făvōnī. *O.* SYN. Āccēssŭs. EP. Lætŭs, faŭstŭs, fēlīx, ōptātŭs; sērŭs, sŭbĭtŭs.

Ādvērbĕrō, ās, ārĕ. *Frapper à.* Aūrātĭs ādvērbĕrăt ūnguĭbŭs ārmōs. *St.* Lībrātōs pĕr ĭnānĕ pĕdēs ādvērbĕrăt ālĭs. *Sid.* (11, 58).

? Ādvĕrĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Comme* Vereor. (*Att.* apud *Non.* 4, 121. Sed melius edd. *at vereor.*)

Ādvērgō, ĭs, ĕrĕ, *a. Regarder* (*un des points cardinaux*). Pōst hōs ēs' Pērsĭs... Ādvērgēns aūstrōs. *Prisc.* (*Peri.* 959).

Ādvērrō, ĭs, ĕrĕ. *Balayer, rouler vers.* Ādvērrēnsquĕ nătāntĭă sāxă Chărădrŭs. *St.* (*Th.* IV, 712).

Ādvērsă, ōrŭm, *n. pl. L'adversité.* Quōs pătĕr Ænēās, sī quāndo ādvērsă vŏcārēnt. *V.* Ādvērsĭs īndŏlŭīssĕ sŭīs. *O.* SYN. Cāsŭs, ærūmnă, lăbŏr. *Voy.* Infortunium.

Ādvērsārĭŭs, ă, ŭm. *Contraire, opposé, ennemi.* Ādvērsārĭŭs ēst frātēr, lăcŭs Ādrĭă, dōnĕc. *H.* SYN. Cōntrārĭŭs, īnfēnsŭs, īnfēstŭs, ōppōsĭtŭs. || *Souv. subst. m.* Prŏpĕ jām rĕmōtum īnjūrĭa ādvērsārĭŭm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 14). Vălēntĭōrēm nāctŭs ādvērsārĭŭm. *Pl.* (*Capt. prol.* 64). *Voy.* Inimicus, Hostis.

Ādvērsātrīx, īcĭs, *f. Ennemie.* Nūnc āssēntātrīx, dūdum ādvērsātrīx ĕrās. *Pl.* (*Most.* I, 3, 100. Adde *Ter. Heaut.* V, 3, 4).

Ādvērsātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est opposé. Voy.* Adversor.

† Ādvērsō, ās, ārĕ, *fréq. de* Adverto. Ănĭmum ādvērsāvī sēdŭlō. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 1. Alii leg. *animo*).

Ādvērsŏr, ārĭs, ārī, *d. Être contraire, s'opposer, lutter.* Nōn ādvērsātă pĕtēntī. *V.* Cœlō quōndam ādvērsātă gĭgāntŭm (monstra). *V. Fl.* Nōli ādvērsārī mĭhĭ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 32). *Voy.* Resisto, Pugno.

Ādvērsŭm *et* Ādvērsŭs, *arch.* ādvōrsŭm, *prép. Vers, du côté de.* Ōmnĭă te ādvērsŭm spēctāntĭă, nūllă rĕtrōrsŭm. *H.* Īsque ŭbĭ tēndēntem ādvērsŭm pēr grāmĭnă vīdĭt. *V.* SYN. Ăd, vērsŭs. || *A la rencontre.* Nĕquĕ sērvŭlōrŭm quĭsquăm, qui ādvōrsum īvĕrānt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 2). Ĕi ādvōrsŭm vēnĕrăm. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 27). *Voy.* Obviam. || *En présence de, en face.* Ĕgōne ŭt te ādvōrsŭm mēntĭăr, mātēr mĕă! *Pl.* (*Aul.* IV, 8, 9. *Id. Amp.* I, 1, 144). Mŭlĭĕr, crēdo, ādvōrsum īllŭm rēs suās cōnquĕrĭtŭr. *Titin.* (apud *Non.* 4, 1 : ubi plura). SYN. Cōrăm, ăpŭd. *Voy.* Coram. || *Contre.* Īgnāvŭs ādvērsŭm lŭpōs. *H.* Ādvōrsŭmne īllŭm caūsām dīcĕrĕm, Cuī vēnĕram ādvŏcātŭs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 42). SYN. Cōntrā. || — quăm, *arch. Autrement que* (*Pl. Trin.* I, 2, 139.)

Ādvērsŭs, ă, ŭm. *Qui est vis-à-vis, en face.* Mīllĕ trăhēns vărĭōs ādvērsō sōlĕ cŏlōrēs. *V.* Gĕnĭbūsque ādvērsæ ōblūctŏr ărēnæ. Pōrta ādvērsa īngēns. *Id.* Ādvērsā fīgĭt mŏdŏ lūmĭnă tērrā. *O.* SYN. Ōppŏsĭtŭs. || — vūlnŭs, pēctŭs, etc. *Blessure reçue par devant, poitrine.* Vēnĭt īn ādvērsām nōn vānō tūrbĭnĕ frōntĕm Cŭspĭs. *Sil.* Fērrum ādvērsō sŭb pēctŏrĕ cōndĭt. *V.* Ōccŭpăt ōs făcĭēmque ādvērsăm. *Id.* Pērcŭlĭt ādvērsōs; ādvērsŭm tū quŏquĕ vūlnŭs (tulisti). *O.* PHR. Ēxcĭpĭānt rēctō fŭgĭēntēs pēctŏrĕ fērrŭm. *L.* || *Opposé, contraire, ennemi.* Tāntŭm fōrtūnă sĕcūndă, Haŭd ādvērsă cădăt. *V.* Ādvērsō mōvĭmŭs īstă dĕō. *O.* Ādvērsŭs nēmĭnī. *Ter.* (*And.* I, 1, 37). SYN. Īnfēstŭs, īnfēnsŭs, ĭnĭmīcŭs, īnfaūstŭs. PPH. Nōn mĕŭs. *Voy.* Infaustus. || Ādvērsă, ōrŭm, *n. Voy. ce mot.*

Ādvērtō, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ, *a. et n. Tourner vers.* Īn quāmcūmquĕ dŏmūs ādvērtō lūmĭnă pārtĕm. *O.* Ŏcŭlōs ādvērtērĕ tēmplīs. *Cl.* Săcrīs vūltūs ādvērtĭtĕ vēstrōs. *O.* Ādvērtĭtĭs æquŏrĕ cūrsŭm. *V.* SYN. Cōnvērtō, vērtō, fĕrō. || — nāvĕm, *et qqf. absolt. Aborder.* Cōlchōs ādvērtērĕ pūppĭm. *O.* Tērrǣque ādvērtērĕ prōrās. *V.* Mōx prŏfŭgī, dūcēntĕ nŏto, ādvērtērĕ cŏlōnī. *Sil.* SYN. Ādmŏvĕō, āpplĭcō, āppēllō. *Voy.* Appello 2. || *Appliquer, rendre attentif.* Lætāsque ādvērtĭtĕ mēntēs. *V.* Mŏnĭtĭs ănĭmōs ādvērtĭtĕ nōstrīs. *O.* Ād prīmām vōcēm tĭmĭdās ādvērtĭmŭs aūrēs. Lūsĭbŭs ŭt pōssīs ādvērtērĕ nŭmĕn ĭnēptīs. *Id.* Hūc, quæso, ādvērtĭtĕ sēnsŭs. *Sil.* SYN. Ădhĭbĕō, āpplĭcō, ādmŏvĕō. || *Être attentif, faire attention à, écouter.* Quæ dīcam, ănĭmĭs ādvērtĭtĕ vēstrīs. *V.* Paūcīs, ādvērtĕ, dŏcēbō. *Id.* Tū nōstrōs ādvērtĕ mŏdōs. *Calp.* (8, 41). SYN. Āttēndō, ănĭmădvērtō, aūdĭō. *Voy.* Attendo. || † *arch.* Ādvērtō ănĭmŭm (aliquid). Hōc ĕtĭām măgĭs hæc ănĭmŭm te ādvērtērĕ pār ēst Cōrpŏră. *Lr.* (II, 125. Adde *Pl. Amp. prol.* 38; *Ps.* I, 3, 43; *Ter. And. prol.* 8).

Au pass. Ādvērtŏr *Être tourné vers, par ext. Aborder.* Ēt tāndēm lætī nōtæ ādvērtūntŭr ărēnæ. *V.* Scўthĭcāsque ādvērtĭtŭr ōrās. *O. Voy.* Appello 2.

Ādvēspĕrāscĭt, *n. unip. Il se fait nuit.* Cūr ūxōr nōn ārcēssĭtŭr? jam ādvēspĕrāscĭt. *Ter.* (*And.* III, 4, 1). *Voy.* Crepusculum, Vesper.

Ādvēxĕ, *sync. pour* Advexisse Nam eī dōno ādvēxe aūdīvī; sēd præcaūto ŏpū' st. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 61).

Ādvēxī, *parf. de* Adveho.

Ādvēxtī, *sync. pour* Advexisti. Ēcquăm tu ādvēxtī tuæ mātri āncīllăm Rhŏdō? *Pl.* (*Merc.* II, 3, 56).

Ādvĭgĭlō, ās, ārĕ, *n. Veiller près, sur.* Nēc tædēbĭt ăvūm pārvo ādvĭgĭlārĕ nĕpōtī. *Tib.* (II, 5, 93). Nōn īmpācātīs rēgum ādvĭgĭlāntĭă sŏmnīs Pīlă. *St.* (Adde *Ter. And.* IV, 1, 49; *Claud. L. Stil.* II, 140). *Voy.* Vigilo. || *Épier l'occasion.* Nōn prāvă lĭbīdō Ādvĭgĭlăt stŭprīs. *Cl.*

? Ādvīvō, ĭs, ĕrĕ, *n. Continuer de vivre.* (*Stat.Th.* XII, 424. Sed melius alii *vivere.*)

Ādvŏcātĭō, ōnĭs, *f. Remise, délai.* Cūr lōngām pĕtĭs ādvŏcātĭōnĕm? (*Anthol.* I, p. 638. Cf. *Burm.* ad *Petr. Sat.* 96, p. 458.)

Ādvŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé, invoqué, convoqué.* Quĭs dĕŭs tĭbĭ nōn bĕne ādvŏcātŭs? *Cat.* (40, 5). Rēx, ādvŏcātā cōncĭōne, hæc ēdĭdĭt. *Ph. Voy.* Vocatus. || *Subst. m. Défenseur d'un accusé, qui était son témoin, son avocat, son répondant.* Dīlĭgēntēr nūntĭēs Pătri, ādvŏcātŭs ĭnānĕ mi ēsse ŭt mĕmĭnĕrĭt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 48. *Id. Ad.* IV, 5, 43). Dum ādsto ādvŏcātŭs cuĭdām cōgnātō mĕō. *Pl.* (*Cas.* III,

3, 5. *Id. Amp.* IV, 3, 4 et 5). || *Plus tard : Avocat.* Cœnātōrĭă mĭttăt ādvŏcātō. *M.* (X, 87, 12). *Voy.* Causidicus.

Ādvŏcŏ, ās, ārĕ. *Appeler à soi, convoquer.* Sŏcĭōs īn cœtūm lĭttŏre āb ōmnī Ādvŏcăt Ænēās. *V. Voy.* Convoco. || *Faire venir, mander.* Sērĭŭs ægrō Ādvŏcŏr. *O.* Nūnc prīmūm stŭdĭīs pācĭs… Ādvŏcŏr. *Id.* SYN. Vŏcŏ, ārcēssŏ. || *Invoquer. Voy.* Invoco. || *Inviter.* Ūt tămēn nōrīs quĭbŭs ādvŏcērĭs Gaūdĭīs. *H. Voy.* Invito. || *Appeler à son aide, employer.* Ōmnĭăque ārmă Ādvŏcăt. *V.* Sēcrētās ādvŏcăt ārtēs. *O.* Ādvŏcăt ēnsēs. *Sil.* SYN. Ārcēssŏ, ădhĭbĕŏ, ūtŏr, *qqf.* ēxērcĕŏ, ēxsĕrŏ. || *Appeler comme témoin à décharge, comme défenseur.* Quem ĕgŏ lītem pērdĭdīssĕ gaūdĕŏ, Nē mē nēquīcquām sĭbi hŏdĭe ādvŏcāvĕrĭt. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 6. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 83). *Voy.* Advocatus. || † *En appeler à, prendre pour juge, s'en référer à.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 44 : qui vertit *advocasse, provocasse.*)

Ādvŏlĭtāns, tĭs. *Qui vole vers.* Trīstĭfĭcīs Trītōnĭă nŏctŭă Cārrīs Ādvŏlĭtāns. *Prud.* (*Sym.* II, 574).

Ādvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. Voler vers. Voy* Volo. || *Arriver rapidement, accourir.* Ūt ăvēs, dēnsīssĭmŭs hŏstĭs Ādvŏlăt. *O.* Ādvŏlăt Ænēās, vāgīnāque ērĭpĭt ēnsēm. *V.* SYN. Āccūrrŏ, āccĕlĕrŏ, fēstīnŏ, prŏpĕrŏ. *Voy.* Festino. || *Arriver à.* Nēscĭŏ cūjă vōx ăd aūrēm mi ādvŏlāvĭt. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 23). SYN. Pērvĕnĭŏ, vĕnĭŏ, āccĭdŏ. || *Avec l'acc.* Ēt trŭcĭs ūltrō Ādvŏlăt ōră vĭrī. *V. Fl.* Ēt Vĕnĕrīs clēmēntēs ādvŏlăt aūrās. *Cl.*

Ādvŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Advolvo. *Roulé à terre, étendu, prosterné.* Nātă, quĭd gĕnĭbūs mĕīs Flēs ādvŏlūtă ? *Sen.* (*Phœn.* 304). SYN. Prōstrātŭs, jăcēns, vŏlūtŭs. *Voy.* Procumbens, Genu.

Ādvōlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Rouler vers.* Scīndĭtŭr, ādvōlvūnt īngēntēs mōntĭbŭs ōrnōs. *V.* Ādvōlvĕrĕ fŏcīs ūlmōs. *Id.* SYN. Vōlvŏ, *par ext.* vĕhŏ, vēctŏ. || *Au fig.* Māgnūsque ādvōlvĭtŭr āstrīs Clāmŏr. *St.* || *Accumuler.* Sī cārmĕn ĭn ūnŭm Tāntārūm spērēm cŭmŭlōs ādvōlvĕrĕ rērŭm. *Cl.*

Au pass. Ādvōlvŏr. *Ordint. Se mettre à genoux, se prosterner.* Nūnc, ō Bācchĕ, tŭīs hŭmĭlēs ādvōlvĭmŭr ārīs. *Pp.* (III, 17, 1). Ĭtĕrūm, sŭpērbĕ, gĕnĭbŭs ādvōlvŏr tŭīs. *Sen.* (*Hip.* 703). SYN. Ādstērnŏr, jăcĕŏ, prōcūmbŏ, cădŏ. *Voy.* Genu.

Ādvōrsŏr, Ādvōrsūm, Ādvōrsŭs, *arch. Voy.* Adversor, etc.

Ădȳrmăchĭdæ, ārŭm, *m. pl.* (Ἀδυρμαχίδαι). *Peuple de la basse Libye.* Fālcātŭs ăb ārtĕ Ēnsĭs Ădȳrmăchĭdīs. *Sil.* (III, 278. *Id.* IX, 223).

Ădȳtŭm, ī, *n.* (ἄδυτον). *Sanctuaire.* Tālĭbŭs ēx ădȳtō dĭctīs Cūmæă Sĭbȳllă. *V.* Īsque ădȳtīs hæc trīstĭă dĭctă rĕpōrtăt. *Id.* Ēt sīc ēst ădȳtīs dīvă lŏcūtă sŭīs. *O.* (Adde *Juv.* 13, 205). SYN. Pĕnētrālĕ. *Voy.* Templum. || *Au fig.* Ēx ădȳtō tānquām cōrdīs rēspōnsă dĕdērĕ. *Lr.* (I, 737). SYN. Pĕnĕtrālĕ.

† Ădȳtŭs, ūs, *m. arch. Comme* Adytum. Prō cērto ārbĭtrābōr sōrtēs, ōrācla ădȳtūs, aūgŭră. *Att.* (apud *Non.* 8, 35).

Ææ, æ, *f.* (Αἶα). *Jeune princesse, aimée du Phase, fut changée en une île du même nom, située au milieu de ce fleuve.* Bārbărŭs īn pătrĭīs sēctātŭr mōntĭbŭs Ææm Phāsĭs. *V. Fl.* || *Éa, ville fondée par Éétès.* Vărĭīs stŭpĕt Ææ dĕōrŭm Prōdĭgĭīs, quătĭūntque trŭcēs ōrācŭlă Cōlchōs. *V. Fl.*

Ææcĭdēĭŭs, ă, ŭm (Αἰακιδήϊος). *D'Éaque.* Œnŏpĭām Mīnōs pĕtĭt, Ææcĭdēĭă rēgnă. *O.*

Ææcĭdēs, æ, *m.* (Αἰακίδης). *Fils d'Éaque ; Télamon, Pélée, Phocus.* Ēxcĭpĭt Ææcĭdēs īllōs īn līmĭnĕ Phōcŭs. *O.* Dānt plăcĭdī cūrsūm rĕdĕūntĭbŭs aūstrī Ææcĭdīs. Ææcĭdæ dĕdĕrāt pācĭs pīgnūsquĕ fĭdēmquĕ (de Peleo). *Id.* || *Descendants d'Éaque. Achille.* Sævŭs ŭbi Ææcĭdæ tēlō jăcĕt Hēctŏr. *V.* Hāctĕnŭs Ææcĭdēs. *O.* (*Met.* XII, 82). || *Pyrrhus, fils d'Achille.* Īpsūmque Ææcĭdēn, gĕnŭs ārmĭpŏtēntĭs Ăchīllī. *V.* || *Pyrrhus, roi d'Épire.* Āiō te, Ææcĭdē, Rōmānōs vīncĕrĕ pōssĕ. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 56. Vulgo *Æacida*). || *Persée, roi de Macédoine.* Ērŭĕt īlle Ārgōs Ăgămĕmnŏnĭāsquĕ Mȳcēnās, Īpsūmque Ææcĭdēn, etc. *V.* (*Æ.* VI, 840. Adde *Sil.* I, 627). || *En gén. Les Éacides.* Ææcĭdūm scēptrīs, prŏăvōquĕ tŭmēbăt Ăchīllĕ. *Sil.*

† Ææcĭdīnŭs, ă, ŭm. *D'Achille.* Ææcĭdīnīs mĭnīs ănĭmīsque ēxplētŭ' cēdĭt. *Pl.* (*As.* II, 3, 25).

Ææcŭs, ī, *m.* (Αἰακός). *Éaque, fils de Jupiter et d'Égine, fut un prince équitable ; ce qui lui mérita une place parmi les juges des enfers.* Īnfērnō dāmnēs, Ææcĕ, jūdĭcĭō. *Pp.* (II, 20, 30). Ææcŭs huīc pătĕr ēst, quī jūră sĭlēntĭbŭs ūmbrīs Rēddĭt. *O.* Īnfērnă rĭgĭdūm tĭmĕt Ææcŏn ūrnă. *St.* (Hoc habet et *Ovid. Met.* IX, 439 et 444). *Voy.* Minos.

Ææŭs, ă, ŭm (Αἰαῖος). *De la ville d'Éa, en Colchide.* Quī fĕrăt Ææī sŏcĭīs rēspōnsă tȳrānnī. *V. Fl* Āttŏnĭtōs Ææa īn mœnĭă vūltūs. *Id.* || 2. *De l'île d'Éea* (Αἰαίη), *dans la mer Tyrrhénienne ; de Circé, qui l'habitait.* Īnfērnīquĕ lăcūs, Æææque īnsŭlă Cīrcēs. *V.* Quĭd pĕtĭs Ææī mœnĭă Tēlĕgŏnī? *Pp.* (II, 32, 4). || *Au fig. Magique.* Īllĕ măgās ārtēs Ææăquĕ cārmĭnă nōvĭt. *O. Voy.* Magicus. || — pŭēllă. *Calypso.* Ēt thălămūm Æææ flēntĭs fūgīssĕ pŭēllæ. *Pp.* (III, 12, 31. Cf. *Mel.* 2, 7 ; *Hygin. Fab.* 125).

Ææs, āntĭs, *m.* (Αἴας). *Fleuve d'Épire.* Pūrŭs ĭn ŏccāsū, pārvī sēd gūrgĭtĭs Ææs. *L.* Lēnīsque Āmphrȳsŭs, ĕt Ææs. *O.* (Cf. *Ajax.*)

Ædēpŏl. *Voy.* Edepol.

Ædēs, ĭs, *f. Temple.* Ēt dĕă, mārmŏrĕā cūjŭs ĭn ædĕ sŭmŭs. *O.* Spēctāmūs văcŭām Rōmānīs vātĭbŭs ædēm. *H.* Hās pōno āntĕ tŭām tĭbĭ, dīvă, Prŏpērtĭŭs ædēm. *Pp.* (II, 14, 27). *Voy.* Templum. || Ædēs, ĭŭm, *f. pl. Maison.* Ædĭbŭs īn mĕdĭīs, nūdōquĕ sŭb ætĥĕrĭs āxĕ. *V.* Prīmāsque īntrāvĭmŭs ædēs. *Id.* Sēdŭlă mē nūtrīx ălĭās quĕŭquĕ dūcĭt ĭn ædēs. *O.* SYN. Dŏmŭs, tēctŭm, sēdēs, līmĕn. *Voy.* Domus.

Ædĭcŭlă, æ, *f. Édicule, sanctuaire, tabernacle ; chapelle.* Sī quĭs ĭn ædĭcŭlā dĕŭs ūnĭcŭs. *J.* (8, 111). *Voy.* Sacellum. || *Case, niche* (*pour des images, des reliques*). Ædĭcŭla ārgēntō fūlgŭrăt ēx sŏlĭdō. *Prud.* (*Peri.* 11, 184). || *Au pl. Maisonnette.* Ædĭcŭlæ ĭtēm sūnt ōb dĕcem ălĭās. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 58). *Voy.* Casa. || *Qqf. Chambre.* Ĭn ædĭcŭlam īstām seōrsūm cōnclūdī vŏlŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 20). *Voy.* Cella.

Ædĭfĭcāns, tĭs. *Qui bâtit ; celui qui bâtit.* Ædĭfĭcāntĕ căsās quī sānĭŏr? *H.* Quām spērnūnt ædĭfĭcāntēs. *Amœn.* (*Dipt.* 123). *Voy.* Ædificator.

Ædĭfĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de bâtir, construction.* Spĕcĭmēn cērnĭtŭr, quo ēvĕnĭăt ædĭfĭcātĭŏ. *Pl* (*Most.* I, 2, 52).

Ædĭfĭcātŏr, ōrĭs, *m. Constructeur.* Ædĭfĭcātŏr ĕrăt Cēntrōnĭŭs. *J.* (14, 86). SYN. Ædĭfĭcāns, cōnstrūctŏr, strūctŏr, ēxstrūctŏr, *par ext.* cōndĭtŏr, mōlĭtŏr.

Ædĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Bâti.* Ædĭfĭcātă mănū ; jăcĕt īllŭd nōbĭlĕ tēmplŭm. *Prud.* (*Apoth.* 513). SYN. Strūctŭs, ēxstrūctŭs, cōnstrūctŭs, pŏsĭtŭs, ērēctŭs, fābrĭcātŭs, cōngēstŭs, cōndĭtŭs.

Ædĭfĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Bâtir, construire.* Ædĭfĭcārĕ dŏmōs, lārĭbŭs cōnjūngĕrĕ nōstrīs. *J.* (15, 153). Ædĭfĭcārĕ căsās, plōstēllo ādjūngĕrĕ mūrēs. *H.* Īnstăr mōntĭs ĕquūm, dīvīnā Pāllădĭs ārtĕ, Ædĭfĭ-

cānt. *V.* Tōt ădhūc cōmpāgĭbūs āltum Ædĭfĭcāt căpŭt. *J.* (6, 502). SYN. Strŭō, cōnstrŭō, ēxstrŭō, pōnō, ērĭgō, ēxcĭtō, cōndō, făbrĭcō, mōlĭŏr, fūndō, cōngĕrō, āttōllō, lŏcō, cōnstĭtŭō, stătŭō, fōrmō. PPH. Mūrōrŭm mōlĕm *ou* mōlēs ērĭgō, dūcō, mōlĭŏr, āttōllō, cœlō ēdūcō. Sŏlŭm, tērrām pārĭĕtĭbūs prĕmō. *Voy.* Fundo 1.

Ædīlĭcĭŭs *ou* Ædīlĭtĭŭs, ă, ŭm. *D'édile.* Ēdīctĭōnēs ædīlĭcĭās hīc hăbēt quĭdĕm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 43).

Ædīlĭs, ĭs, *m. Édile, magistrat romain, chargé de la police de la ville.* Frēgĕrĭt hēmīnās Ărētī ædīlĭs ĭnīquās. *Pers.* (1, 130). Sūffĭcĭūnt tŭnĭcæ sūmmīs ædīlĭbŭs ālbæ. *J.* (3, 179. Adde *Ter. Eun. prol.* 20).

Ædīlĭtās, ātĭs, *f. Édilité, fonctions d'édile.* Pŏpŭlī tămĕn ædīlĭtātem hīc gĕrĭt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 29).

Ædīlĭtĭŭs. *Voy.* Ædilicius.

Ædĭtĭmŏr *ou* Ædĭtŭmŏr. *Comme* Æditu̇or.

Ædĭtĭmŭs *ou* Ædĭtŭmŭs. *Comme* Æditu̇us.

Ædĭtŭēns, ēntĭs, *m. Comme* Æditu̇us. Hōspĭtĭbūs lŏcă quæ cōmplērānt ædĭtŭēntēs. *Lr.* (VI, 1273).

Ædĭtŭŏr, ārĭs (*ou plutôt* ĕrĭs, *d'où* Æditu̇ens), *d.* Ātque ædĭtŭŏr īn tĕmplō tŭō. *Pomp.* (apud *Non* 2, 56. Idem apud *Gell.* 12, 10, ubi est *æditimor*).

Ædĭtŭŭs, ī, *m. Gardien d'un temple.* Ædĭtŭum ăpĕrīrĕ fānŭm. *Pl* (*Curc.* I, 3, 48). Ædĭtŭūs cōnsūltŭs ăĭt *Prud.* (*Peri.* 9, 17). SYN. Ædĭtŭēns, ædĭtĭmŭs. PPH Tēmplŭm cuī cūră tŭērī. *Juvc.* || *Eccl. Gardien d'église.* Ædĭtŭīs săcrām cūrāntĭbŭs aūlăm. *P Nol* (26, 447). || *Concierge, intendant, majordome.* Quī Bĕlĕnī ædĭtŭŭs, Nīl ŏpĭs īndĕ tŭlĭt. *Aus.* (*Prof.* 10, 19. *Serv.* ad *Æ.* IX, 647, *fidusque ad limina custos :* « *Æditu̇us* fuit ; quod in ingenti honore apud majores fuit. ») ||? *Au fig.* Quālēs Ædĭtŭōs hăbĕāt bēllī spēctātă dŏmīquĕ Vīrtŭs. *H.* (*Epist* II, 1, 229. Alii ad *Valerium Æditu̇um* poetam referunt, de quo *Gell.* 19, 9).

† Ăēdōn, ŏnĭs, *f.* (ἀηδών). *Rossignol.* Vōcālēm sŭpĕrēt sī dīrŭs ăēdŏnă bŭbō. *Calp.* (6, 8). Quæ lăcrĭmīs nōstrīs quēstūs Rĕddĕt ăēdōn? *Sen.* (*Oct.* 915. Adde *Petr.* 131 ; *Nemes.* 2, 61). *Voy.* Philomela.

† Ăēdŏnĭŭs, ă, ŭm (ἀηδόνιος). *De rossignol.* Sīc ĕt ăēdŏnĭă sŭpĕrāntŭr vōcĕ cĭcādæ. (*Ad Pis.* 257.) Quām nĕc ăēdŏnĭæ vōcēs, nēc tībĭă pōssĭt. *Lact.* (*de Phœn.* 47).

Ædŭēs, ŭm, *et* Ædŭī, ōrŭm, *m. pl. Les Éduens, peuple de la Gaule centrale.* Quāquĕ pŏtēntēs Ædŭēs, Ālpīnō quāquĕ Vĭēnnă jŭgō. *Aus.* (*Parent.* 4, 5).

Ædŭĭcŭs *et qqf.* Ædŭŭs, ă, ŭm. *Des Éduens, Éduen.* Tārbēllæ mātrĭs, pātrĭs ĕt Ædŭĭcī. *Aus.* (*Parent.* 2, 2. *Id. Profes.* 16, 7). Quā frātērnă Rĕmō prōgĭgnĭtŭr Ædŭă pūbēs. (*Laud. Domin.* vs. 9.)

Æētă *et* Æētēs, æ, *m.* (Αἰήτης). *Éétès, roi de Colchide, père de Médée.* Ēxcĭpĭt hōspĭtĭō jŭvĕnēs Æētă Pĕlāsgōs. *O.* Dīxĕrăt Æētēs ; mœstī cōnsūrgĭtĭs ōmnēs. *Id.* Stŭpĕt Æētēs, ūltrōquĕ fŭrēntēs. *V. Fl.* Nōn hānc, Æētă, dĕdĭstī Spēm Mĭnўīs. *Id.* Hīs ădĭcĕ Cōlchōs, ădjĭce Æētēn dŭcĕm. *Sen.* (*Med.* 527). PPH. Ææŭs rēx, tўrānnŭs. Phāsĭăcŭs sĕnēx.

Æētæŭs, ă, ŭm (Αἰηταῖος). *D'Éétès, de Colchide.* Phāsĭdŏs ăd flūctŭs ĕt fīnēs Æētæōs. *Cat.* (64, 3). SYN. Æētĭŭs.

Æētĭās, ădĭs ; Æētĭs, ĭdĭs ; Æētīnē, ēs, *f.* (Αἰητιάς, Αἰητίς, Αἰητίνη). *Fille d'Éétès, Médée.* Cōncĭpĭt īntĕrĕā vălĭdōs Æētĭās īgnēs. *O.* Ātque īngēns Æētĭdă pĕrcŭlĭt hōrrŏr. *V. Fl.* Nōn hæc Æsŏnĭdēs, sĕd Phāsĭās Æētīnē. *O.* Ēxtŭlĭt, īnsānām sēctāntēs Æētīnēn. *Avien.* (*Descr. Terr.* 657). *Voy.* Medea.

Æētĭŭs, ă, ŭm. *D'Éétès.* Æŏlĭī prōlēs Æētĭă Phrīxī. *V. Fl.* SYN. Æētæŭs.

Ægæ, arum, *f. pl.* (Αἰγαί). *Ville de Cilicie.* Ēxtērnæ rĕsŏnānt nāvālĭbŭs Ægæ. *L.* (III, 227). || 2. *Ville d'Eubée.* Nōn hŭmĭlēs Ægās āltūmquĕ Căphārĕă dīxī. *St.* (*Th.* VII, 371). || ? 3. *Ville d'Achaïe. Voy.* Ægium.

Ægææ, ārŭm, *f. pl. Ville de Cilicie.* Quī cŏlĭs Ægæās, quī Pērgămă, etc. *Sam.* (vs. 8).

1. Ægæōn, ŏnĭs, *m.* (Αἰγαίων). *Égéon, l'un des géants, le même que Briarée.* Ægæōn quālĭs, cēntŭm cuī brāchĭă dīcūnt. *V.* Dūrōs lāxāntem Ægæōnă nēxūs. *St.* (*Ach.* I, 209). Strīctōs Ægæŏnĭs ēnsēs. *Cl.* (*R. Pros.* III, 345). *Voy.* Briareus.

2. Ægæōn, ŏnĭs, *m. Nom d'un dieu marin.* Dīs pĕlăgī, vēntīsque ĕt Cўclădăs Ægæōnī Āmplēxō. *St.* (*Th.* V, 288). Bālænārŭmquĕ prĕmēntēm Ægæōnă sŭīs īmmānĭă tērgă lăcērtīs. *Ov* (*Met.* II, 10).

Ægæŭs, ă, ŭm (Αἰγαῖος). *De la mer Égée, Égée.* Dī mărĭs, Ægæī quōs sūnt pĕnēs æquŏră pōntī. *Pp.* (III, 5, 11). Ægæōs īnsēdĭt Græcĭă pōrtŭs. *Cl.* Cўclădăs Ægæās ōbstŭpŭīssĕ pŭtō. *O.* || Ægæŭm, *n.* (*s.-ent.* mare). *La mer Égée.* Bŏrĕæ quŭm spīrĭtŭs āltō Īnsŏnăt Ægæō. *V.* Ōtĭŭm dīvōs rŏgăt īn pătēntī Prēnsŭs Ægæō. *H.* (Et *Pers.* 5, 143).

Ægălĕōs, ō, *m.* (Αἰγάλεως *et* Αἰγάλεων). *Montagne de l'Attique.* Dīvēs ĕt Ægălĕōs nĕmŏrĭs. *Stat.* (*Th.* XII, 620. Male vulgo : Egaleos. Cf. *Herodot.* 8, 90 ; *Thucyd.* 2, 19).

? Ægān. *Voy.* Ægon.

Ægātēs, ŭm, *f. pl. Les îles Égates, voisines de la Sicile.* Āvĕt Ægātēs ăbŏlērĕ, părēntŭm Dĕdĕcŭs. *Sil.*

Ægĕr, gră, grŭm. *Malade.* Quōt Thĕmĭsōn ægrōs aŭtŭmno ōccīdĕrĭt ūnō. *J.* (10, 221). Nōn ēst īn mĕdĭcō sēmpĕr rĕlĕvētŭr ŭt ægĕr. *O.* Ēt quătĭt ægrōs Tŭssĭs ănhēlă sŭēs. *V.* SYN. Ægrōtŭs, lānguēns, lānguĭdŭs, lăbōrāns, jăcēns, cŭbāns, *qqf.* īnvălĭdŭs, īnfīrmŭs, fēssŭs. PPH. Mōrbō āffēctŭs, āfflīctŭs, tēntātŭs, frāctŭs, lānguēns, lānguēscēns, prēssŭs, lăbōrāns. Mēmbrīs, cōrpŏrĕ ægĕr. Ægrō *ou* ægrōtō cōrpŏrĕ. *Voy.* Ægroto. || *Qqf. Blessé.* Āvĭdōs īllīdĭt īn ægrŭm Cōrnĭpĕdēm cūrsŭs. *St.* Ægĕr īn hōstēm Ērĭgĭtŭr. *O. Voy.* Saucius. || *En parl. des ch. Endommagé, altéré, corrompu.* Vīctŭm sĕgĕs ægră nĕgābăt. *V.* Fībră quŏque ægră nŏtās vērī (perdiderat). *O.* Ægră fĭdēs. *Sil. Voy.* Corruptus. || *Au fig. Souffrant, triste, affligé.* Cūrīs īngēntĭbŭs ægĕr. *V.* Fāllēbāt cūrās ægrăquĕ cōrdă lăbŏr. *O.* Hīs ægrŭm vīsīs ădĕūnt. *Sil.* SYN. Trīstĭs, mœstŭs, āfflīctŭs, sōllĭcĭtŭs. || *Malheureux* (δειλοὶ βροτοί, ὀϊζυροί, πολύπονοι). Tēmpŭs ĕrăt quŭm prīmă quĭēs mōrtālĭbŭs ægrīs Īncĭpĭt. *V.* (Adde *Lucret.* VI, 1). || *Difficile, pénible.* Quătĭt ægĕr ănhēlĭtŭs ārtŭs. *V.* Lānĭgĕrīs grĕgĭbŭs bālātŭs dāntĭbŭs ægrōs. *O.* || *Qui rend malade, qui afflige.* Lūctū mĭsĕrābĭlĭs ægrō. *O.* Sōlāns ægrŭm tēstŭdĭne ămōrĕm. *V.* Dŏlōrĭbŭs ægrīs. *Lr.* (III, 918).

Ægĕrĭă. *Voy.* Egeria.

Ægeūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă, *m.* (Αἰγεύς). *Égée, roi d'Athènes, père de Thésée, se précipita dans la mer à la vue de la voile noire que son fils, vainqueur du Minotaure, avait laissée par imprudence à son navire.* Gnātŭm vēntīs cōncrēdĕrĕt Ægeŭs. *Cat.* (64, 213). Sĭlĕāntŭr ălĭæ, sōlă cōnjūx Ægĕī. *Sen.* (*Hip.* 563). Ægĕă sīc Thēseŭs, sīc Pēlĕă vīcĭt Ăchīllēs. *O.*

Ægĭălē, ēs, *et* Ægĭălēă *ou* Ægĭălīă, æ, *f.* (Αἰγιάλη *et* Αἰγιάλεια). *Égialée, fille d'Adraste, femme de Diomède, héros grec qui blessa Vénus au siége de Troie. La déesse s'en vengea en inspirant à Égialée une passion criminelle.* Quēsta ēst Ægĭălē, quēsta ēst Mĕlĭbœă rĕlīnquī. *St.* Cōnjŭgĭs īncēstæ pĕr fraūdēs Ægĭălēæ. *Prisc.* (*Peri.* 514).

Ægīdēs, æ, *m.* (Αἰγείδης). *Fils d'Égée, Thésée.* Tē vŏcăt Ægīdēn Eūrўălūmquĕ sŭŭm. *O.* Nām sĕquăr Ægīdæ făctŭm. *Id. Voy.* Theseus.

Ægīnă, æ, *f.* (Αἴγινα). *Fille d'Asope, aimée de Jupiter, et mère d'Éaque.* Dīctă sŭb āmplēxūs Ægīnæ Āsōpĭdŏs īssĕ. *O.* Nāmquĕ fĕrūnt rāptām pătrĭīs Ægīnăn ăb ūndīs. *St.* || 2. *Elle donna son nom à l'île d'Égine, en face du Pirée.* Fērtĭlĭs Ægīnæ tēllūs. *Avien.* (*Descr. Terr* 679 Et *Prisc. Peri.* 535).

Ægĭŏn, *n. Voy.* Ægium.

Ægĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (αἰγίς). *Égide, bouclier de Pallas, couvert de la peau de la chèvre Amalthée. La déesse attacha au milieu la tête de Méduse. Jupiter est aussi armé de l'égide.* Ægĭdăque hŏrrĭfĭcām, tūrbātæ Pāllădĭs ārmă. *V.* Pāllădĭă stĭmŭlēt tūrbātōs ægĭdĕ cūrrūs. *L.* (Adde *Ov. Met.* V, 45 ; *Hor. Od.* III, 4, 57 ; *V. Fl.* VI, 396). Crēdūnt sē vīdīssĕ Jŏvēm, quūm sæpĕ nĭgrāntēm Ægĭdă cōncŭtĕrēt dēxtrā. *V.* (Adde *Sil.* XII, 720 ; *Mart.* VII, 1, 4 ; *Homer. Il.* IV, 167.)

? Ægĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit de l'égide.* Ægĭsŏnō quām nēc fĕră pĕctŏrĕ vīrgŏ Dīspŭlĕrīt. *V. Fl.* (III, 88. Sed potius legam *ærisono*).

Ægīsthŭs, ī, *m.* (Αἴγισθος). *Égiste, fils de Thyeste, tua Atrée, séduisit Clytemnestre, l'aida à assassiner Agamemnon, et fut tué par Oreste.* Quærĭtŭr, Ægīsthūs quārē sĭt făctŭs ădūltĕr. *O.* Ægīsthĕ, nōn ēst pœnă sīc nātō mŏrī. *Sen.* (*Agam.* 233). SYN. Thўĕstĭădēs. EP. Īncēstŭs, ădūltĕr. PHR. Quī frātērnŭs ădūltĕr Căstă Mўcēnæō cōnnūbĭă pōllŭĭt aūrō. *St.*

Ægĭŭm *ou* Ægĭŏn, ĭī, *n.* (Αἴγιον). *Ville d'Achaïe.* Dĕdĕrāt pătĕr īpsĕ rĕgēndās Ægĭŏn, Ārēnēnque, ēt quās Thēsēĭă Trœzēn. *St.* (*Th.* IV, 81). Īn Sўrĭă Sīdōnĕ quŏd ăccĭdĭt, ēt fŭĭt Ægī Īn Pĕlŏpōnnēsō. *Lr.* (VI, 585. Pauci non bene leg. *Ægis*, ab *Ægæ*).

Æglē, ēs, *f* (Αἴγλη). *Églé, nymphe fille de Jupiter, une des Naïades.* Æglē, Nāĭădūm pūlchērrĭmă. *V.* || *Nom de femme.* Hōc Æglē nĕgăt, hōc ăvāră vēndĭt. *M.* (XII, 55, 4).

Ægŏcĕrōs, ōtĭs, *m.* (Αἰγόκερως). *Le Capricorne, signe céleste.* Hūmĭdŭs Ægŏcĕrōs, nēc plūs Lĕŏ tōllĭtŭr Ūrnā. *L.* Ægŏcĕrōn Cāncrūmquĕ tĕnēt. *Id.* Quō păcto æstĭvĭs ē pārtĭbŭs Ægŏcĕrōtĭs. *Lr* (V, 614). *Voy.* Capricornus.

† Ægŏcĕrŭs, ī, *m. Comme* Ægoceros. Quūm sēdem Ægŏcĕrī Cўthĕrēĭŭs āttĭgĭt īgnĭs. *Germ.* (*Prognost.* 68).

Ægōn, ōnĭs, *m.* (Αἴγων). *La mer Égée.* Quā spūmĭfĕr āssĭlĭt Ægōn. *St.* (*Th.* V, 56). Quāntō frĕmĭtū sē sūstŭlĭt Ægōn. *V. Fl.* (I, 629. Alii leg. *Ægan.* Iterum, IV, 715). *Voy.* Ægæum. || 2. *Nom de berger.* Nōn, vērum Ægōnĭs. *V.*

Ægrē, *adv. Avec peine, difficilement.* Ērgo ægrē rāstrīs tērrām rīmāntŭr, ĕt īpsīs. *V.* Cærŭlă quēm gĕnĭtrīx ægrē sōlātă dŏlēntēm. *O* SYN. Vīx, dīffĭcūltĕr, dīffĭcĭlĕ. PPH. Haūd *ou* nōn făcĭlĕ. || *A regret, à contre-cœur.* Quōd pătĕr Hīppŏdămās ægrē tŭlĭt. *O.* Quō mē prīvātūm pătĭŏr ægrē mōrtŭō. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 111). Ne ægrē quĭdquam ēx me aūdĭās. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 39). SYN. Grăvĭtĕr, mŏlēstē. PPH. Nōn *ou* haūd spōntĕ. || — ēst mĭhĭ. *Il m'est désagréable, cela me fait de la peine.* Nē quĭd ægre ēssēt mĭhĭ. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 31. Adde *Pl. Capt.* III, 5, 43). || *Qqf. compar.* Ægrĭŭs. Nēc măgĕ vērsūtŭs, nēc quō căvĕās ægrĭŭs. *Pl.* (*As.* I, 1, 106. *Id. Amp.* III, 2, 29. Hoc dixit et *T. Liv.* 7, 13).

† Ægrĕō, ēs, ērĕ, *n. Être malade.* Prætĕr ĕnĭm quām quōd mōrbīs tūm cōrpŏrĭs ægrĕt. *Lr.* (III, 836. Verbum *ægreo* agnoscit *Prisc.* 826).

Ægrēscŏ *ou* Ægrīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir malade.* Nīsĭ quōd mōrbīs ægrēscĭmŭs īsdēm. *Lr.* (V, 351). Ægrēscūnt tĕnĕræ faūcēs. *Ser. Sam.* (vs. 257). || *Au fig. S'aigrir, s'irriter.* Ēxsŭpĕrāt măgĭs, ægrēscītquĕ mĕdēndŏ (violentia). *V.* Ægrēscĭt cūră părēntĭs. *St.* Rēbūsque ægrēscĕrĕ lætĭs. *St.*

Ægrĭmōnĭă, æ, *f. Chagrin.* Fāstĭdĭōsă trīstĭs ægrĭmōnĭă. *H.* Ōlīm quōs ăbĭēns āffēci ægrĭmōnĭā. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 5). *Voy.* Mœror.

? Ægrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Voy.* Ægreo.

Ægrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Maladie.* Āt tu ĕdĕpōl călĭdām pĭcēm bĭbĭto, ægrĭtūdo ābscēssĕrĭt. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 29). Ōmnĭs ægrĭtūdŏ cēdĭt, lānguŏr ōmnĭs pēllĭtŭr. *Prud.* (*Cath.* 9, 67). *Voy.* Morbus. || *Ordint. Chagrin, souci.* Pērtūrbāto ātque īncērtō præ ægrĭtūdĭnĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 71. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 2 ; *Trin.* II, 2, 35). *Voy.* Mœror, Cura.

† Ægrŏr, ōrĭs, *m. Maladie.* Pēstĭlĭtās, ĕtĭām pĭgrĭs bălāntĭbŭs ægrŏr. *Lr.* (VI, 1129. *Ib.* 1257).

Ægrōtāns, tĭs. *Malade.* Quĭd făcĕrēt plūs Ægrōtāntĕ vĭrō ? *J.* (6, 388). *Voy.* Æger.

Ægrōtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Être malade.* Quām mĭhĭ dās ægrō, dăbĭs ægrōtārĕ tĭmēntī. *H.* Fāllāx ægrōtĕt ămīcă. *O.* (Adde *Juv.* 6, 389). SYN. Lānguĕŏ, lānguēscŏ, lăbōrŏ. PPH. Sūm æger, ægrōtŭs, lānguēns. Mōrbō āffĭcĭŏr, cōnfĭcĭŏr, tēntŏr, lānguĕŏ, āfflīgŏr, crŭcĭŏr, lăbōrŏ, cōnsūmŏr, frāngŏr, tōrquĕŏr, prĕmŏr, pāllĕŏ. Sūm mōrbō īmplĭcĭtŭs Sūm ægrō, ægrōtō, īnfīrmō, īnvălĭdō cōrpŏrĕ. Mōrbŭs sŭbĭt ; cōrpŭs īnvādĭt, cōrrĭpĭt, īncēssĭt ; mēmbră pŏpŭlātŭr ; vīrēs frāngĭt ; ārtŭs dēpāscĭtŭr. Mōrbŭs, lānguŏr cōrpŭs hăbĕt. Mōrbō lānguĕt cōrpŭs Mōrbō cōnfēctŭs jăcĕŏ, dēcūmbŏ. VERS. Trīstī lānguēbūnt cōrpŏră mōrbō. *V.* Ægră trăhēbānt Cōrpŏră. *Id.* Pāllĭdăque ēxsānguī squālēbānt cōrpŏră mōrbō. *O.* Aūt sī cōndŏlŭĭt tēntātūm frīgŏrĕ cōrpŭs. *H.* Quōs lōngă dŏlōrĕ Ābsūmpsĭt, pŏpŭlāns mēmbrōrūm rōbŏră, tābēs. *J.* Ægră lĭcēt jăcĕăt. *Id.* Hīc quūm jăcĕrēt mōrbō cōnfēctŭs grăvī. *Ph* Quūm trīstī mōrbō dēfēssă jăcērēs. *Tib.* Sī quĭs ĭn ārtŭs Ăccēpĭt călĭdō fēbrīm fērvōrĕ cŏōrtăm, Aūt ălĭŭm quēmvĭs mōrbī pēr mēmbră dŏlōrēm. *Lr.* || *Au fig.* Nātūră sŭīsmĕt Ægrōtăt mōrbĭs, nĭmĭŏs ōbsēssă pĕr æstŭs. *Manil.* (V, 215). Ægrōtārĕ pŭtēs ănĭmī vĭtĭō. *H.* Ægrōtăt fāmă văcĭllāns. *Lr.* (IV, 1117). Nām si īn te ægrōtānt ārtēs āntīquæ tŭæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 34). SYN. Lăbōrŏ.

Ægrōtŭs, ă, ŭm. *Malade.* Ōlīm quōd vūlpēs ægrōtō caūtă lĕōnī. *H.* Ægrōtō dŏmĭnī dēdūxĭt cōrpŏrĕ fēbrēs. *Id.* SYN. Ægĕr, lānguēns. *Voy.* Æger, Ægroto. || *Qqf. au fig.* Īpse ănĭmum ægrōtum ād dētĕrĭōrēm pārtēm plērūmque āpplĭcăt. *Ter.* (*And.* I, 2, 23. Et *Pl. Trin.* I, 2, 39). SYN. Ægĕr.

Ægrŭm, ī, *n. Chagrin.* Nĭhĭl ăccĭdĭt ægrī. *Lr.* (V, 172). Plūs ægri ēx ăbĭtū... cēpī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 11).

Ægўlă, æ, *f.* (Αἰγύλη). *Petite île entre la Crète et le Péloponnèse.* Ægўlăque, īndĕ Cўthēră, Călaūrĭă dūră cŏlōnĭs. *Prisc.* (*Peri.* 525. Adde *Avien.* 669).

Ægўpsŏs *ou* Ægўpsŭs, ī, *m. Fondateur d'une ville du même nom, à l'embouchure du Danube.* Căspĭŭs Ægўpsōs, dē sē sī crēdĭtŭr īpsĭs, Cōndĭdĭt. *O.* || *f. Cette ville.* Nōn nĕgĕt Ægўpsōs, quæ tē sŭbĕūntĕ rĕcēptă. *O.*

Ægўptĭī, ōrŭm, *m. pl. Égyptiens.* Nēscĭŏ quĭs tĭtŭlōs Ægўptĭŭs, ātque ărăbārchēs. *J.* (1, 130). SYN. Nīlĭgĕnæ, Nīlĭcŏlæ, Phărĭī. EP. Fūscī, ădūstī, ūstī, ātrī ; āntīquī, vĕtĕrēs ; prūdēntēs, săgācēs ; vēntōsī, lĕvēs. PPH. Gēns Īsĭăcă, Phărĭă, Nīlĭăcă. Nīlōtĭcă, Pēlūsĭăcă, Mēmphĭtĭs, Mēmphītĭcă. Gēns fōrtūnātă Cănōpī.

Ægȳptĭŭs, ă, ŭm (Αἰγύπτιος). *D'Égypte, Égyptien.* Ĕt vădă tēstāntŭr jūnctās Ægȳptĭă faūcēs. *L.* Sĕquĭtūrquĕ, nĕfās ! Ægȳptĭă cōnjūx. *V.* SYN. Phărĭŭs, Nīlōtĭcŭs, Nīlĭăcŭs, Mĕmphītĭcŭs.

1. Ægȳptŭs, ī, *m. Égyptus, fils de Neptune, donna son nom à l'Égypte.* Nēc nŭrŭs Ægȳptī, nēc sævă Ăgămēmnŏnĭs ŭxŏr. *O. Voy.* Danaus.

2. Ægȳptŭs ou Ægȳptŏs, ī, *f.* (Αἴγυπτος). *Égypte, partie de l'Afrique, arrosée par le Nil.* Ĕt vĭrĭdem Ægȳptūm nĭgrā fēcūndăt ărēnā. *V.* Dīcĭtŭr Ægȳptŏs căruīssĕ jŭvāntĭbŭs ārvă Ĭmbrĭbŭs. *O.* Dīscūrrēns Ægȳptŏn hăbēt, Rōmāmquĕ mĕrētŭr. *L.* SYN. Cănōpŭs, Phărŏs, Mēmphĭs. EP. Ārdēns, ūstă, sĭtĭēns, ārĭdă ; dīvēs, fērtĭlĭs, fĕrāx, ŏpīmă. PPH. Tēllūs Ægȳptĭă, Īsĭăcă, Mēmphĭtĭcă, Mēmphītĭs, Nīlĭăcă, Nīlōtĭcă. Ārvă Mărĕōtĭcă, Pēlūsĭăcă. Phărĭī ăgrī, trāctūs. Nīlĭăcæ ōræ, plāgæ. *Voy.* Africa.

Ægȳsthŭs. *Au lieu de* Ægisthus.

Ælĭă, æ, *f. Nom de femme.* Sī mĕmĭnī, fŭĕrānt tĭbĭ quāttŭŏr, Ælĭă, dēntēs. *M.* (I, 20, 1).

Ælĭānŭs, ī, *m. Élien, nom d'homme.* Caūsām rēddĕrĕ vēllĕt Ælĭānō. *M.* (XI, 41, 5).

? Ælĭnŏn, *n.* (αἴλινον). *Nom d'un chant de deuil.* Ælĭnŏn īn sĭlvīs īdēm pătĕr, ælĭnŏn, āltīs Dīcĭtŭr īnvītā cōncĭnŭīssĕ lȳrā. *O.* (*Am.* III, 9, 23. Alii aliter legunt).

Ælĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ælī, vĕtŭstō nōbĭlĭs ăb Lămō. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'Adrien* (Ælius), *qui avait une maison magnifique à Tibur.* Frōntĭbŭs ĕt pĭctīs Ælĭă vīllă nĭtēt. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.* n. 7146).

Ăĕllă, æ, *f.* (ἄελλα). *Nom de femme.* Aūspĭcĭūm jŭvĕnem, ātque æquævæ pēctŭs Ăĕllæ. *Patric.* (*Epithal.* 60, *Poet. Min.* III, p. 192, *Lemaire*).

Ăĕllō, ūs, *f.* (Ἀελλώ). *Une des Harpies.* Pōrtŭbŭs īnfīdīs ēxtērrŭīt ālēs Ăĕllō. *O.* || *Nom de chienne.* Ĕt cūrsū fōrtĭs Ăĕllō. *O.*

? Ælūrŭs, ī, *m.* (αἴλουρος). *Chat.* Īllīc ælūrŏs, hīc pīscēm flūmĭnĭs, īllīc. *J.* (15, 7. Sic leg. viri docti. Libri, *cœruleos.* Illud certe vocabulum est apud *Gell.* 20, 7).

Æmĭlĭă, æ, *f.* (via). *Grande route d'Italie, qui conduisait de Rome dans la Ligurie. Emilius Lepidus et Emilius Scaurus y firent successivement travailler.* Æmĭlĭæ dīcēs dē rĕgĭōnĕ vĭæ. *M.* (III, 4, 2). || — (*s.-ent.* regio). *L'Émilie, province entre le Pô et l'Apennin, auj. la Romagne et une partie de la Lombardie.* Fūndĕ tŭō lăcrĭmās ōrbātā Bŏnōnĭă Rūfō, Ĕt rĕsŏnēt tōtā plānctŭs ĭn Æmĭlĭā. *M.* (VI, 85, 5. *Id.* X, 12, 1).

Æmĭlĭānŭs, ī, *m. Émilien, surnom du second Scipion l'Africain, fils de Paul-Émile.* Ĕt stāntēs īn cūrrĭbŭs Æmĭlĭānōs. *J.* (8, 3) *Voy.* Scipio. || 2. *Un des tyrans qui prirent la pourpre sous l'empereur Gallien ; il fut vaincu par Théodose.* Jūdēx Æmĭlĭānŭs īmmĭnēbăt. *Prud.* (*Peri.* 6, 34). || *Saint Émilien.* (*Eugen.* 10, 6.)

Æmĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom de plusieurs Romains illustres.* || *Paul-Émile. Voy.* Paulus. || *Emilius Macer, poëte. Voy.* Macer. || † Æmĭlĭĕ, *vocat.* (Hoc dixerat *Lucil.*, teste *Charis.* 54.)

Æmĭlĭŭs, ă, ŭm. *D'Émile, des Emiles.* Æmĭlĭæquĕ dŏmūs prŏcĕrēs. *Manil.* (I, 794). Rēgĭāque Æmĭlĭā vēctā trŏpæā rătĕ. *Pp.* (III, 3, 8). || — vĭă. *Voy.* Æmilia. || — pōns. *Pont de Rome, bâti par Emilius Scaurus.* Quūm tĭbĭ vīcīnūm sē præbēăt Æmĭlĭŭs pōns. *J.* (6, 32). || — lūdŭs. *École de gladiateurs, fondée par Emilius Lepidus.* Æmĭlĭūm cīrcā lūdŭm. *H.*

Æmŏnĭă, æ, *f.* (Αἱμονία). *La Thessalie.* Pēlĭŏn Æmŏnĭæ mōns ēst, ōbvērsŭs ĭn aūstrōs *O.* Vēnātŏr ĭn cāmpīs nĭvālĭs Æmŏnĭæ. *H.*

Æmŏnĭdæ, ārŭm *m. pl.* (Αἱμονίδαι) *Les Thessaliens, par ext. Les Argonautes.* Stānt lĭttŏrĕ fīxī Æmŏnĭdæ. *V. Fl. Voy.* Thessali.

Æmŏnĭdēs, æ, *m.* (Αἱμονίδης). *Nom de guerrier.* Nēc prŏcŭl Æmŏnĭdēs. *V.* (Adde *St. Th.* II, 692).

Æmŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Αἱμονίς). *Thessalienne.* Æmŏnĭs Æmŏnĭō Lāŏdămīă vĭrō. *O.* Ō dĕcŭs Æmŏnĭdūm. *L.*

Æmŏnĭŭs, ă, ŭm (Αἱμόνιος). *Thessalien.* Trāctŭs ăb Æmŏnĭō nōn ĕrăt Hēctŏr ĕquō. *O.* Trōĭlŏn Æmŏnĭæ dēprēndĭt lāncĕā dēxtræ. *St. Voy.* Thessalus.

Æmŭlă, æ, *f. Rivale.* Ĕt, sī nūllă sŭbēst æmŭlă, lānguĕt ămŏr. *O.*

Æmŭlātĭŏ, ōnĭs, *f Imitation, rivalité de talent* Nĕque hæc īnvĭdĭă ēst, vērum ēst æmŭlātĭŏ. *Ph.*

Æmŭlātŏr, ōrĭs, *m. Imitateur.* Vīvēntĭs ātrōx æmŭlātŏr hōstĭæ. *Prud.* (*Ham. præf.* 31). Prīscī părēntĭs æmŭlātŏr hāctĕnŭs. *P. Nol.* (28, 203).

Æmŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a imité.* Ārchĭlŏchŏn ārte ēst æmŭlātŭs mūsĭcā. *T. Maur.* (*Met.* 678).

Æmŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Imiter, rivaliser avec.* Īpsĕ mĕās sōlŭs, quōd nīl ēst, æmŭlŏr ūmbrās. *Pp.* (II, 34, 19). Pīndărūm quĭsquĭs stŭdĕt æmŭlārī. *H.* Quŏnĭam æmŭlārī nōn lĭcēt, nūnc īnvĭdēs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 26). SYN. Ĭmĭtŏr, sēctŏr, cōntēndŏ. *Voy.* Imitor.

Æmŭlŭs, ă, ŭm. *Qui imite, qui ressemble à.* Pæstānīs rŭbĕānt æmŭlă lābră rŏsīs. *M.* (IV, 42, 10). Lūx æmŭlă vūltūm Rēddĭdĭt. *St.* Ŏrĭchălcō vīnctă, tŭbæquĕ Æmŭlă (tibia). *H.* SYN. Ĭmĭtātŏr, ĭmĭtātrīx, sĭmĭlĭs, pār, dīgnŭs. || *Qui a de l'émulation, qui rivalise.* Pārtĕ prĭŏr, pārtēm rōstrō prĕmĭt æmŭlă Prīstĭs. *V.* Stĭmŭlīs īmmānĭbŭs æmŭlă vīrtūs Ĕxăcŭĭt. *Cl.* Rūpĭt Ĭārbītān Tīmāgĕnĭs æmŭlă līnguă. *H.* Æmŭlă nēc vīrtūs Căpŭæ. *Id.* || *Envieux, jaloux.* Æmŭlŭs ēxcēptūm Trītōn (immerserat). *V.* Dūm mĕlĭŏr vīrēs sānguĭs dăbăt, æmŭlă nēcdŭm Tēmpŏrĭbŭs gĕmĭnīs cānēbāt spārsă sĕnēctūs. *Id. Voy.* Invidus. || *Rival en amour.* Ăddūctum ānte ŏcŭlōs æmŭlŭm *Ter.* (*Eun.* IV, 1, 9). *Voy.* Rivalis.

Æmŭs. *Voy.* Hæmus.

Ænărĭă, æ, *f. Ile près de Surrente.* Ænărĭæquĕ lăcūs mĕdĭcōs. *St.* || Ænărĭă. *La même.* Dīcĭtŭr īnsīgnīs flăgrāsse Ænărĭă quōndăm. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 426). *Voy.* Inarime.

Ænĕădæ, dārŭm *et sync.* dūm, *m. pl.* (Αἰνειάδαι, Αἰνεάδαι). *Compagnons ou descendants d'Énée.* || *Troyens.* Ænĕădāsquĕ mĕō nōmĕn dē nōmĭnĕ fīngŏ. *V.* Quīs gĕnŭs Ænĕădūm, quīs Trōjæ nĕscĭăt ūrbēm ? *Id. Voy.* Trojani. || *Romains.* Ænĕădæ īn fērrūm prō lībērtātĕ rŭēbānt. *V.* Īn fūnĕră Pœnī, Ænĕădās ūndīs tōtōque ĕgŭīssĕ prŏfūndō. *Sil.* Ænĕădūm gĕnĭtrīx. *Lr.* (I, 1). *Voy.* Romani.

Ænĕădēs, æ, *m.* (Αἰνειάδης, Αἰνεάδης). *Fils ou descendant d'Énée.* Fērt lĭbĕr Ænĕădēn. *O.* Īncĭpĭt Ænĕădēs. *Sil.* Sīt sătĭs, Ænĕădē, tēlīs īmpūnĕ Nŭmānūm. *V.* (*Æ.* IX, 653. Alii leg. *Æneide, Ænide*).

Ænēās, æ, *m.* (Αἰνείας). *Énée, fils de Vénus et d'Anchise, prince Troyen, vint en Italie après la prise de Troie, et fonda un empire dans le Latium.* Ænēās īgnārŭs ăbēst : īgnārŭs ĕt ābsĭt. *V.* Nŏx rŭĭt, Ænēā ; nōs flēndō dūcĭmŭs hōrās. *Id.* Quĭdquĭd īn Ænēā fŭĕrăt mōrtālĕ, rĕpūrgăt. *O.* SYN. Ānchīsĭădēs, Dārdănĭdēs. EP. Pĭŭs, Cȳthĕrēĭŭs, prŏfŭgŭs, fōrtĭs. PPH. Dūx, hērōs Cȳthĕrēĭŭs, Īlĭăcŭs, Phrȳgĭŭs, Trōĭŭs. Trōs Ānchīsĭădēs. Dĕā nātŭs. || — Sīlvĭŭs. *Roi d'Albe, descendant d'Énée.* Ĕt quī tē nōmĭnĕ rēddēt, Sīlvĭŭs Ænēās. *V.*

? Ænēĭdēs. *Voy.* Æneades.

Ænēĭs, ĭdĭs ou ĭdŏs, *f.* (Αἰνηΐς). *L'Énéide, poëme*

de *Virgile dont Énée est le héros*. Ēt tămĕn īllĕ tŭæ fēlīx Ænēĭdŏs aūctŏr. *O*. Nēc tū dīvīnam Ænēĭdă tēntā. *St*. VERS. Īpsĕ pĕr Aūsŏnĭās Ænēĭă cārmĭnă gēntēs Quī sŏnăt (*Ad Pison*. 218.) Quī nūnc Ænēæ Trōjānī sūscĭtăt ārmă, Jāctāquĕ Lāvīnīs mœnĭă līttŏrĭbŭs : Cēdĭtĕ, Rōmānī scrīptōrēs, cēdĭtĕ, Grāiī ; Nēscĭŏ quĭd mājŭs nāscĭtŭr Īlĭădĕ. *Pp*. Lĭbēllōs īn quĭbŭs Ænēān cōndĭdĭt ōrĕ săcrō. (*Epigr. ad August*.) Īdĕm cūm Phrўgĭbūs Rŭtŭlōrūm bēllă pĕrēgī. *Asmen*. (*Anthol*. I, p. 298). Quīquĕ Lătīnōrūm mĕmŏrăt fĕră bēllă Phrўgūmquĕ. *Euphorb*. (*Ibid*.) || † Ænēĭs. (Male in *Anthol*. I, p. 377. Apud *Ovid. Pont*. III, 4, 84, forte legendum : *Æneæ vati*, non *Æneidos*).

Ænēĭŭs, ă, ŭm (Αἰνήϊος). *D'Énée*. Hōspĭtĭa haūd īllī stăbŭnt Ænēĭă pārvō. *V*.

Ænĕŭs. *Peut-être au lieu de* Ærĕŭs *ou* Ăēnĕŭs.

Ăēnĕŭs. *D'airain*. *Voy*. Aheneus.

Ænīdēs, æ, *m*. (Αἰνείδης). *Fils ou descendant d'Énée* (Αἰνεύς), *qui régna sur les côtes de la Propontide ; au plur. Habitants de Cyzique*. Sĭmŭl ūrbĕ prŏfūsī Ænīdæ. *Val. Flac*. || ? *Fils d'Enée le Troyen*. *Voy*. Æneades.

Ænīgmă, ătĭs, *n*. (αἴνιγμα). *Enigme*. Īlle ĕtĭām thălămōs pĕr trīna ænīgmătă quærēns. *Aus*. (*Idyl*. 11, 38). Quī jūrĭs nōdōs ĕt lēgum ænīgmătă sōlvăt. *J*. (8, 50). SYN. Āmbāgēs. EP. Cæcūm, ābdĭtūm, ōbscūrūm, ārcānūm, dŭbĭūm, dĭffĭcĭlĕ, ōccūltūm. PPH. Īmplĭcĭtă, īmplēxă, pērplēxă vērbă. Vērbōrūm āmbāgēs. Ōccūltæ lŏquēlæ. || *Eccl. Parabole* (*Prud. Apoth*. 331, ubi primam male corripit.) || † *Portrait, figure*. Īs īpsĕ tāntūm nōn hăbĕt Ărgēntĕōrum ænīgmătūm Aūgūstŭs, ārcēm pōssĭdēns Cuī nūmmŭs ōmnīs scrībĭtŭr. *Prud*. (*Peri*. 2, 118).

Ænūm, ī, *n*., *ou* Ænŭs, ī, *m*. *Ville de Thrace, aux bouches de l'Hèbre*. Mūrēs sūnt Æni, āspĕra ĕt ōstrēă plūrĭma Ăbўdī. *Enn*. (apud *Apul. Apolog*. t. II, p. 43, Bip.).

Ăēnŭs. *Voy*. Aheneus, Ahenus.

Æŏlĭă, æ, *f*. (Αἰολία, Αἰολίη). *Éolie, îles Éoliennes, entre l'Italie et la Sicile*. Æŏlĭām vēnĭt : hīc vāstō rēx Æŏlŭs āntrō. *V*. PPH. Hīppŏtădæ rēgnūm. Æŏlĭă rēgnă, āntră. Vēntōrūm dŏmŭs, pătrĭă, cārcĕr.

Æŏlĭæ, ārūm, *et* Æŏlĭdēs, ūm, *f. pl*. (Αἰολίαι *et* Αἰολίδες). *Les îles Éoliennes*. Dehīnc rūpēs Æŏlĭārŭm, Quās sēptēm nŭmĕrō pĕrhĭbēnt. *Prisc*. (*Peri*. 475). Æŏlĭdēsquĕ dĕhīnc tŭmĭdīs sē flūctĭbŭs ēdūnt. *Avien*. (*Descr. Terr*. 623).

Æŏlĭcŭs, ă, ŭm (Αἰολικός). *Des Éoliens*. Æŏlĭcă gēns tūnc dĭgāmmŏn dēnĭque īllām scrīptĭtăt. *T. Maur*. (*Syll*. 358. *Ib*. 350). *Voy*. Æolius. || — vērsŭs. *Vers saphique*. Æŏlĭcum ēx īllō gĕnŭĭt dōctīssĭmă Sāpphō. *T. Maur*. (*Met*. 581).

Æŏlĭdæ, ārŭm, *m. pl*. (Αἰολίδαι). *Les Éoliens, anciens Thessaliens*. Æŏlĭdæ Dŏlŏpēsquĕ sŏlūm frĕgĕrĕ cŏlōnī. *L*. (VI, 384). *Voy*. Æoli. || *Fils d'Éole*. *Voy. le suiv*.

1. Æŏlĭdēs, æ, *m*. (Αἰολίδης). *Fils ou descendant d'Éole*. Æŏlĭdēn sāxūm grăvĕ Sīsўphŏn ūrgĕt. *O*. Mīsēnum Æŏlĭdēn. *V*. Āt nōn Æŏlĭdæ thălămōs tĭmŭērĕ sŏrōrŭm. *O*. || *Thessalien*. *Voy*. Æolidæ.

2. Æŏlĭdēs, ŭm. *Voy*. Æoliæ.

Æŏlĭī, ōrŭm, *m. pl*. (*pour* Æŏlēs, Αἰολεῖς). *Éoliens, anciens habitants de la Thessalie, qui fondèrent des colonies à Lesbos et sur la côte d'Asie*. Plūră Sāpphō cōmprŏbāvĭt Æŏlĭs, ēt cētĕrī. *T. Maur*. (*Syll*. 371. Sic et codd. *Servii* ad *Æ*. III, 445).

1. Æŏlĭs, ĭdĭs, *f*. (Αἰολίς). *Éolienne, Thessalienne*. Quānquam ἴτυν dīcūnt Ăchæī, ĕt hānc βίτυν gēns Æŏlĭs. *T. Maur*. (*Syll*. 370). || 2. *Fille ou petite-fille d'Éole*. Æŏlĭs īntĕrĕā tāntōrum īgnāră mălōrŭm. *O*. Hæc ēst Æŏlĭdŏs frātrī scrībēntĭs ĭmāgŏ. *Id*. *Voy*. Ceyx, Canace.

1. Æŏlĭŭs, ă, ŭm (Αἰόλιος). *Des Éoliens et de leurs colonies*. Æŏlĭām Pĭtănēn ā lævā pārtĕ rĕlīnquĭt. *O*. || *De Lesbos ; de Sapho*. Æŏlĭīs fĭdĭbūs quĕrēntēm Sāpphō. *H*. Lēsbĭdēs, Æŏlĭă nōmĭnă dīctă lўrā *O*. Æŏlĭō quŭm tēntăt cārmĭnă plēctrō. *Pp* (II, 3, 19). *Voy*. Lesbius, Sappho. || 2. *D'Éole, des îles Éoliennes*. Æŏlĭōs Ĭthăcīs īnclūsĭmŭs ūtrĭbŭs eūrōs. *O*. Vīrgĭne īn Æŏlĭā pŏsŭĭt (scil. in Canace) *Id*. Quā mērgĭtŭr Hīmĕrā pōntō Æŏlĭō. *Sil*.

Æŏlŭs, ī, *m*. (Αἴολος). *Éole, fils de Jupiter et d'Acesta, fille d'Hippotas, et dieu des Vents, régnant sur les îles Éoliennes*. Æŏlŭs, ēt claūsō vēntōrŭm cārcĕrĕ rēgnĕt. *V*. Æŏlŭs æquŏrĕīs vēntōs quī frēnăt īn āntrīs. *St*. SYN. Hīppŏtădēs. PPH. Æŏlĭŭs tўrānnŭs, rēx. Tēmpēstātŭm, vēntōrŭm pŏtēns, rēx, pătĕr, ārbĭtĕr. Nīmbōrŭm pŏtēns. VERS. Quī cārcĕrĕ fōrtēs Cōntĭnĕăt vēntōs, ēt quŭm vĕlĭt, æquŏră plācĕt. *O*. Claūsĕrăt Hīppŏtădēs ætērnō cārcĕrĕ vēntōs. *Id*. Ēt pătĕr, Æŏlĭō frāngĭt quī cārcĕrĕ vēntōs, Cuī vărĭī flātŭs ōmnīsquĕ pĕr æquŏră pōntī Spīrĭtŭs, ātque hĭĕmēs, nīmbōsăquĕ nūbĭlă pārēnt. *St*. (Cf. *Virg. Æ*. I, 50 sq. ; *Ov. Met*. XI, 432.)

Æōnĭă, æ, *f*. (Αἰώνιος). *Nom de femme*. Gĕnĭtrīx Æōnĭă, sānguĭnĕ mīxtō. *Aus*. (*Parent*. 2, 1)

Æphĭtĭŭs. *Au lieu de* Æpytius.

Æpў, *n*. (Αἶπυ). *Ville de Messénie*. Sūmmīs īngēstūm mœnĭbŭs Æpў. *St*. (*Th*. IV, 180).

Æpўtĭŭs, ă, ŭm (Αἰπύτιος). *D'Épytus, d'Arcadie*. Æpўtĭōs īdem ārdŏr ăgrōs... Vāstăt. *St*. (*Th*. IV, 296, Male alii *Æphitios*).

Æpўtŭs, ī, *m*. (Αἴπυτος) *Épytus, roi d'Arcadie*. Prōxĭmŭs ēst tĭtŭlīs Æpўtŭs, Ālbă, tŭīs. *O*.

Æquābĭlĭs, ĕ. *Égal*. Vīs hōstīlīs cum īstōc fēcīt meās ŏpēs æquābĭlēs. *Pl*. (*Capt*. II, 2, 53. Adde *Manil*. I, 712). *Voy*. Æqualis.

Æquævŭs, ă, ŭm. *Du même âge*. Ūt rēgem æquævūm crūdēlī vūlnĕrĕ vīdī. *V* Æquævūmque āb hŭmō mĭsĕrāns āttōllĭt ămīcŭm. *Id*. Quālĭtĕr æquævō sŏcĭātām pālmĭtĕ vītēm Ŭlmŭs ămăt. *St*. *Voy. le suiv*.

Æquālĭs, ĕ. *Égalisé, plan*. Prīncĭpĭō tērrām, nē nōn æquālĭs ăb ōmnī Pārtĕ fŏrĕt. *O*. *Voy*. Planus. || *Égal, pareil*. Æquālēs ūrēbānt pēctŏră flāmmæ. *O*. Æquālī rĕcrĕăt sōrtĕ vĭcārĭŭs. *H*. SYN. Æquŭs, sĭmĭlĭs, pār, părĭlĭs, īdĕm, æquātŭs. || *De même âge*. Fŭĭt hīc ănĭmīs æquālĭs ĕt ānnīs. *O*. Āt chŏrŭs æquālĭs Drўădŭm. *V*. Ēx æquālĭbŭs ūnām. *Id*. (Adde *Ter. And*. II, 6, 22 ; *Prop*. III, 8, 21). SYN. Æquævŭs, *par ext*. cŏmĕs, sŏdālĭs, sŏcĭŭs. PPH. Ævī *ou* ævō æquālĭs. Pār ætātĕ. Părĭlī ætātĕ. Quĭbŭs ætās pār, cōnsĭmĭlĭs. VERS. Tū vērō, mĕă quēm spătĭīs prŏpĭōrĭbŭs ætās Īnsĕquĭtŭr. *V*. Ēt nūnc æquālī tēcūm pūbēscĕrĕt ævō. Nēc mūltūm dīscrĕpăt ætās. *Id*. Quēm vīcīnă mĕīs nātālĭbŭs ādmŏvĕt ætās. *Calpurn*. Præsēns vēntūrăquĕ tūrbă. *M*. || *Égal, uniforme, constant*. Nīl æquāle hŏmĭnī fŭĭt īllī. *H*. Scīlĭcĕt īmmēnsō nĭhĭl ēst æquālĕ sŭb ævō. *Manil*. (IV, 819). Æquālĭs lībĕr ēst, Crētĭcĕ, quī mălŭs ēst. *M*. (VII, 89, 4). *Voy*. Constans.

Æquālĭtās, ātĭs, *f*. *Égalité*. Æquālĭtās quŏd ōrdĭnēm nēscĭt pătī. *Aus*. (*Sept. Sap*. 1, 5).

Æquālĭtĕr. *D'une manière unie*. Jām vēntī pōnēnt, strātăque æquālĭtĕr ūndā. *O*. || *Également* Sēmĭnăque īn lătōs ĭĕrānt æquālĭtĕr ăgrōs. *O*. (Et *Id. Fast*. V, 109). *Voy*. Æque.

? Æquănĭmĭs. *Comme* Æquanimus.

Æquănĭmĭtās, ātĭs, *f*. *Égalité d'âme*. PPH. Æquă mēns. Ănĭmŭs æquŭs. || *Bienveillance, faveur*. Bŏ-

nĭtāsquĕ vēstra ādjūtāns, ātque æquănĭmĭtās. *Ter.* (*Phor. prol.* 35. *Id. Ad. prol.* 24, ubi *Donat.*).

Æquănĭmŭs, ă, ŭm. *Dont l'esprit est égal, modéré.* Sēd nūllă fŭĭt rēs Pārva ūnquam æquănĭmĭs, ădde ĕtĭam ūnănĭmĭs. *Aus.* (*Idyl.* 3, 10. *Id. Sept. Sap.* 3).

Æquānŭs, ă, ŭm. *D'Équa, ville près de Surrente.* || Æquānă, *n. pl.* (*s.-ent.* juga). Fēlīcĭă Bācchō Æquāna, ĕt zĕphy̆rō Sūrrēntūm mōllĕ sălūbrī. *Sil.* (V, 464. Cf *Ib.* 176).

Æquātŭs, ă, ŭm. *Aplani.* Lūdĭūs æquātăm tĕr pĕdĕ pūlsăt hŭmŭm. *O. Voy.* Planus. || *Rendu égal.* Vĭdĭt, ĕt æquātĭs clāssēm prōcēdĕrĕ vēlĭs. *V.* Æquātæ spīrānt aūræ. *Id.* Æquātō tūm Lībră dĭē cūm tēmpŏrĕ nōctĭs. *Manil.* SYN. Æquŭs, æquālĭs.

Æquē, *adv. Également.* Æquē paūpĕrĭbūs prōdēst, lŏcŭplētĭbŭs æquē. *H.* Nōn tămĕn ēst æquē dīgnŭs ŭtērquĕ cōlī. *O.* SYN. Æquālĭtĕr, părĭtĕr, ĭtĕm. PPH. Nōn *ou* haūd ălĭtĕr, mĭnŭs, sēcĭŭs. Ēx æquō. || *Tant, autant.* Nĭhĭl ēst, æquē quōd făcĭăm lŭbēns. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 32). SYN. Tăm, ădĕō, sīc, pĕrīndĕ. || *Qqf. Justement, avec raison.* Sēd mĭhi id æquē făctum ărbĭtrŏr. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 22). SYN. Mĕrĭtō, jūrĕ.

Æquī, ōrŭm, *m. pl. Les Èques, ancien peuple voisin des Latins et des Volsques.* Hī Fēscēnnīnās ăcĭēs, Æquōsquĕ Fălīscōs. *V.* Æquīquĕ Fălīscī. *Sil.*

Æquīcōlă *ou* Æquīcŭlă, æ, *et* Æquīcŏlŭs, Æquīcŭlŭs, ī, *m. Èque.* Vēnātū nĕmŏrūm, dūrĭs Æquīcŏlă glēbĭs. *V.* Quīntūm Laūrēntēs, bīs quīnum Æquīcŏlŭs āspĕr. *O. Voy.* Æqui. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Rōstrīsquĕ dŏmānt Æquīcŏlă rūră. *Sil*

† Æquĭdĭcŭs, ī, *m. Surnom romain* Cæsĭŭs Æquĭdĭcŭs. (*Anthol.* II, p. 7.)

Æquĭlătŭs, ĕrĭs, *n. Triangle équilatéral* Æquĭlătŭs, vĕl crūrĕ părī. *Aus.* (*Idyl.* 11, 50).

Æquĭmănŭs, ă, ŭm. *Ambidextre.* Quĭs mīrmīllōnī cōntēndĭtŭr? æquĭmănŭs thrāx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interrog.* 3).

Æquĭnōctĭālĭs, ĕ. *De l'equinoxe.* Jăm cœlī fŭrŏr æquĭnōctĭālĭs. *Cat.* (46, 2). Ōrtūm prōspĭcĭt æquĭnōctĭālĕm. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 7).

Æquĭnōctĭŭm, ĭī, *n. Équinoxe, égalité des jours et des nuits.* Sōl prŏfēctŭs ā tĕpōrō vērĭs æquĭnōctĭō. *Aus.* (*Eclogar.* 17, 1). PPH. Æquă dĭēs nōctī. Nōx æquă dĭēī. PHR. Quōd făcĭt æquālēs lūcēs brūmālĭbŭs ūmbrīs (tempus). *Manil.* Æquātæ tēmpŏră nōctĭs Ātque dĭē. *Aus.* Sōlstĭtĭa, ĕt lūcēs nōctĕ dĭēquĕ părēs. *Id.* Ēt părĭbŭs Tītān ŏrbēm lībrāvĕrĭt hōrĭs. *Colum.* || 1. *Équinoxe du printemps, au signe du Bélier, en mars.* Cūrrĭcŭlūmque Ărĭēs æquāt nōctīsquĕ dĭēquĕ. *Aus.* || 2. *Équinoxe d'automne, au signe de la Balance, en septembre.* Lībră dĭē sōmnīquĕ părēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōrās, Ēt mĕdĭūm luci ātque ūmbrīs jăm dīvĭdĕt ŏrbĕm. *V.* Āntĕ părēm nōctī Lībră sūb jūdĭcĕ Phœbūm. *L.* Ātque ĭtĕrum æquātĭs ăd jūstæ pōndĕră Lībræ Tēmpŏrĭbŭs vĭcĕrĕ dĭēs. Tēmpŭs ĕrăt quō Lībră părēs ēxămĭnăt hōrās, Nōn ūnō plūs æquă dĭē, nōctīquĕ rĕpēndĭt Lūx mĭnŏr hĭbērnæ vērnī sōlātĭă dāmnī. *Id.* Īnde aūtūmnūs nōctĭs hōrās lībrāns æquō lūmĭnĕ. *Aus.* Æquātquĕ dĭūrnă Tēmpŏră nōctūrnĭs dīspēnsō sīdĕrĕ Lībră. *Id.* Æquātō tūm Lībră dĭē cūm tēmpŏrĕ nōctĭs *Manil.* Lībră Phœbēōs tĕnĕt æquă cūrrŭs. *Sen.*

† Æquĭpār, ărĭs. *Égal.* Bīs sēnās pārtēs quĭs cōntĭnĕt æquĭpărēs? ās. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interrog.* 14). Æquĭpărēs dĭrĭmēns pārtēs ēx īmpărĕ tērnō. *Id.* (*Idyl.* 11, 58). *Voy.* Æquus.

† Æquĭpărābĭlĭs, ĕ. *Comparable.* Quĭd vīdĭsti, aūt quĭd vĭdēbĭs măgĕ dĭs æquĭpărābĭlĕ? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 12). Nōn cōnfērrĕ dĕō vĕlŭt æquĭpărābĭlĕ quĭd quăm Aūsĭm. *Prud.* (*Ham.* 79).

Æquĭpărō *ou* Æquĭpĕrō, ās, ārĕ. *Égaler.* Nōn călămĭs sōlum æquĭpărās, sēd vōcĕ măgĭstrūm. *V.* Īngĕnĭō mōrēs æquĭpărāntĕ plăcēs. *O. Voy.* Æquo. || † *arch. avec le dat.* Nēmo ēst quī făcĭīs æquĭpărārĕ quĕăt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 5, 17). Nām sī quī, quæ ēvēntūră sūnt, prōvĭdĕānt, æquĭpărēnt Jŏvī. *Pacuv.* (apud *Gell.* 14, 1). || *Qqf. Comparer.* Nĕque æquĭpărārĕ sŭās vīrtūtēs ăd tŭās. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 12). *Voy.* Comparo.

Æquĭtās, ātĭs, *f. Égalité.* || *Justice.* Ēt æquĭtātĭs vēllēt fāmăm cōnsĕquī. *Ph.* Prŏbĭtātĕ Mārcōs, æquĭtātĕ Maūrĭcōs. *M.* (V, 29, 5). *Voy.* Justitia.

† Æquĭtĕr, *arch. D'une manière égale.* Prædа pēr pārtĭcĭpēs æquĭtĕr Pārtīta ēst. *Liv. Andr.* (apud *Non.* 11, 26 : qui plura habet. Adde *Pl.*, teste *Prisc.* p. 1010).

? Æquĭvălĕō, ēs, ērĕ, *n. Égaler.* Nūllă pŏtēst mŏdŭlĭs æquĭvălērĕ tŭĭs. (*Auct. Phil.* 8. Alii leg. *æquiparare.*)

Æquō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Égaliser, rendre uni.* Ārĕă cūmprīmĭs īngĕnti æquāndă cy̆līndrō. *V.* Pĕdĭbūs sūmmās æquābĭs ărēnās. *Id.* SYN. Ēxæquō. PPH. Æquŭm *ou* Plānŭm făcĭō, ēffĭcĭō, rēddō. || — sŏlō, hŭmō. *Renverser, détruire.* Hæc æquātă sŏlo ēst, nūllō sūb crīmĭnĕ rēgnī. *O.* (Adde *Sen. Troad.* 281). Æquĕt hŭmō tūrrēs. *O.* Ērŭam, ĕt æquă sŏlo fūmāntĭă cūlmĭnă pōnăm. *V. Voy.* Diruo. || *Au fig. Rendre égal.* Jăm grăvĭs æquābăt lūctūs ēt fūnĕră Māvōrs. *V.* Ŏpĕrūmquĕ lăbōrĕm Pārtĭbŭs æquābăt jūstĭs. Æquāssēnt nōctī lūdūm. Nŭmĕrūm cūm nāvĭbŭs æquăt. Ănĭmōs æquābĭt Ŏly̆mpō. *Id.* Quī clārĭs nōmĕn vīrtūtĭbŭs æquās. *O.* SYN. Ēxæquō. || *Assimiler à, mettre sur le même rang.* Æquāndī sŭpĕrĭs pēctŏră flēctĕ vĭrī. *O. Voy.* Comparo. || *Égaler, être égal, aller de front, être sur la même ligne.* Īllĕ dŭcem haūd tĭmĭdĭs vādēntĕm pāssĭbŭs æquăt. *V.* Quŭm prīmŭm sūlcōs æquānt sătă. Vēntōs æquāntĕ săgĭttā. *Id.* Mărĕ cœlum æquārĕ vĭdētŭr. *O.* Æquārīnt Py̆lĭōs quŭm tŭă fātă dĭēs. *Id.* SYN. Ēxæquō, æquĭpărō, āssĕquŏr. PPH. Pār, æquŭs, sĭmĭlĭs sŭm. || *Imiter, reproduire.* Sōmnĭă quæ vērās æquēnt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *O* SYN. Rĕfĕrō, rēddō. *Voy.* Imitor.

Æquŏr, ŏrĭs, *n. Toute surface plane; plaine, champ.* Rējēctæ, rēddūnt spĕcŭlōrum ēx æquŏrĕ vīsŭm. *Lr.* (IV, 106). Ēt mōtā pārcē dēxtĕră Vŏlăt pĕr æquŏr cĕrĕŭm. *Aus.* (*Epig.* 146, 12) Æquŏrĕ pāgĭnæ. *Boet.* (5, 4). Ārdēntēs haūd sēcĭŭs æquŏrĕ cāmpī Ēxērcēbăt ĕquōs. *V.* Præcĭpĭtēmquĕ Dărēn ārdēns ăgĭt æquŏrĕ tōtō. *Id.* SYN. Plānĭtĭēs, cāmpŭs. *Voy. ces mots.* || *La plaine liquide, la mer.* Vāstūm mărĭs æquŏr ărāndŭm. *V.* Prōxĭmă quæ nōstrī pĕrfūndĭtŭr æquŏrĭs æstū. *Id.* Cūrvās mātĕrnă pĕr æquŏră pūppēs Īrĕ. *O.* Scīlĭcĕt ăltĭs Dēdĭtŭs æquŏrĭbŭs. *Id.* SYN. Mărĕ, mărmŏr, pĕlăgŭs, etc. *Voy.* Mare. || *Qqf. Eau de mer.* Æquŏrquĕ rĕfūndĭt in æquŏr. *O.*

Æquŏrĕŭs, ă, ŭm. *De mer, marin.* Stērnĕt ĕt æquŏrĕās æquŏrĕ nātă vĭās. *O.* Æquŏrĕĭs splēndĭdŭs Ānxŭr ăquĭs. *M.* (X, 51, 8). Æquŏrĕōs plūs ēst dŏmŭīssĕ Brĭtānnōs. *O.* SYN. Mărīnŭs. || — dĕŭs, rēx, pătĕr. *Neptune. Voy.* Neptunus. || — gĕnŭs. *Les poissons.* Ēt gĕnŭs æquŏrĕŭm. *V. Voy.* Piscis.

Æquŭm, ī, *n. Équité, justice.* Nōn īllō mĕlĭōr quīsquăm, nĕc ămāntĭŏr æquī Vĭr fŭĭt. *O.* Ārmīsque pŏtēntĭŭs æquŭm. *Id.* Ŭtĭlĭtās, jūstī prŏpĕ mātĕr et æquī. *H. Voy.* Justitia.

Æquŭs, ă, ŭm. *Plan, uni.* Tē cōmĭnŭs æquō Crēdĕ sŏlō. *V.* SYN. Plānŭs. || *Égal, qui est sur a*

même ligne. Ūrbs ĕrăt īn sūmmō nūbĭbŭs æquā jŭgō. *O.* Nĕc vōs pĕdĭbūs prōcēdĭtĭs æquīs. *Id.* Sĕquĭtūrquĕ pătrēm nōn pāssĭbŭs æquīs. *V.* SYN. Pār. || *Au fig.* Āthēnæ quŭm flōrērēnt æquīs lēgĭbŭs. *Ph.* || *Égal, pareil, semblable.* Cæstūs pătĕr ēxtŭlĭt æquōs. *V.* Nŭmĕrōquĕ părēs ĕt vīrĭbŭs æquī. *Id.* SYN. Æquālĭs, pār, sĭmĭlĭs, īdĕm. || Ēx æquō. *A égalité, également, par portions égales, d'égal à égal.* Ēx æquō mē Pārthŭs ădĭt. *L.* Ēx æquō dōnĭs fōrmāquĕ prŏbātā. *O.* Ēt sōl ēx æquō mētā dīstābăt ŭtrāquĕ. Tōrquĕōr ēx æquō. *Id. Voy.* Æque. || *Égal, tranquille, calme, satisfait.* Æquām mĕmĕntō rēbŭs īn ărdŭīs Sērvārĕ mĕntĕm. *H.* Quŏd ădēst, mĕmĕntŏ Cōmpōnĕre æquŭs. Tēntāntēm mājōră, fĕrē præsēntĭbŭs æquūm. *Id.* SYN. Plăcĭdŭs, sēdātŭs, cōntēntŭs, lĭbēns. || Æquō ănĭmō. *Sans s'émouvoir; avec calme, indifférence.* Pōnēndum æquo ănĭmō. *H.* Æquīs āccĭpĭūnt ănĭmīs. *Id.* Nōn făcĭle ēst æquā cōmmŏdă mĕntĕ pătī. *O.* SYN. Spōntĕ, plăcĭdĕ. || *Juste.* Nōn sĭnăt hōc Hĕcătē, nĕc tū pĕtĭs æquă. *O.* Æquĭōr sūm Pāmphĭlō. *Ter.* (*And.* II, 5, 18. *Id. Heaut.* I, 1, 39). *Voy.* Justus. || Æquūm ēst. *Il est juste.* Tĭbĭ me ēst æquūm părērĕ, Mĕnālcă. *V.* Æquĭŭs huīc Tūrnūm fŭĕrăt se ŏppōnĕrĕ mōrtī. *Id.* SYN. Jūstŭm *ou* dīgnŭm ēst. *Voy.* Decet. || Æquō, *avec un compar. Plus qu'il ne faut, trop.* Ēt nĕquĕ dēfĭcĭăt măcĭē, nĕquĕ pīnguĭōr æquō. *O.* Cūr mĭhĭ plūs æquō flāvī plăcŭĕrĕ căpīllī? *Id.* Lārgĭŭs æquō Pōtŭs. *H.* || *Favorable.* Nĕc Sātūrnĭŭs hæc ŏcŭlīs pătĕr ădspĭcĭt æquīs. *V.* Īpsīs ēst āēr ăvĭbŭs nōn æquŭs. *Id.* Ābĕāsquĕ pārvīs Æquŭs ălūmnīs. *H.* Tūm quōs īmpēnsĭŭs æquōs Ēssĕ tĭbĭ cŭpĭās (deos). *O. Voy.* Favens. || Æquī bŏnīquĕ făcĭō. *Recevoir avec calme, ne pas s'inquiéter.* Cētĕrum ĕquĭdem īstūc, Chrĕmē, Æquī bŏnīquĕ făcĭŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 40). *Voy.* Consulo boni. || — dīcŏ. *Donner de bonnes paroles.* Sī tu ălĭquām pārtem æquī bŏnīquĕ dīxĕrĭs. *Ter.* (*Phor.* IV, 3, 32).

Āēr, āĕrĭs *ou* āĕrŏs, *accus.* āĕrĕm *et ordint.* āĕră, *m.* (ἀήρ). *L'air.* Prōxĭmŭs ēst āēr īllī lĕvĭtātĕ lŏcōquĕ. *O.* Īpsīs ēst āēr ăvĭbŭs nōn æquŭs. *V.* Vĭtĭō mŏrĭēns sĭtĭt āĕrĭs hĕrbă. *Id.* Pēndēbăt īn āĕrĕ tēllūs. *O.* SYN. Æthĕr, aūră, *qqf.* Jūpĭtĕr. EP. Tĕnŭĭs, lĕvĭs, lĭquĭdŭs, spīrābĭlĭs, cīrcūmfūsŭs. PPH. Cœlī spīrābĭlĕ lūmĕn. Aūră æthĕrĭă. || *L'air, les airs, le ciel.* Jūnctīsquĕ pĕr āĕră cȳcnīs Cārpĭt ĭtĕr. *O.* Vŏlăt īllĕ pĕr āĕră māgnŭm. *V.* SYN. Æthĕr, aūræ, cœlŭm, văcŭūm, ĭnānĕ, ĭnānĭă, æthră, dīŭm, sīdĕră, āstră, pŏlŭs, Ŏlȳmpŭs, nūbēs, nūbĭlă, āltŭm. EP. Pătēns, văcŭŭs, īmmēnsŭs, īgnĭfĕr, lūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, fŭlgēns, īnnūbĭlŭs, pūrŭs; plŭvĭŭs, nĕbŭlōsŭs, ōbscūrŭs, nĭgĕr. PPH. Āĕrĭs, æthĕrĭs, cœlī, lūmĭnĭs aūræ. Aūræ āĕrĭæ, æthĕrĭæ, cœlēstēs, sŭpĕræ, sīdĕrĕæ. Āĕrĭs, æthĕrĭs, cœlī spătĭă, plāgæ, trāctūs. Āĕrĭī trāctūs. Āĕrĭă, æthĕrĭă plāgă, rĕgĭŏ. Āĕrĭs cāmpī. Văcŭūm ĭnānĕ. Sŭpĕră ărdŭă. Cœlēstĭă spătĭă. VERS. Nĕc īn văcŭūm pŏtĕrūnt se ēxtēndĕrĕ rāmī. *V.* Præcĭpĭtēs āltā vītām sūb nūbĕ rĕlīnquūnt. Lāxīs pĕr pūrum īmmīssŭs hăbēnīs. Lĕvēs cœlī dēmīssă pĕr aūrās. Ād sīdĕră rūrsŭs Æthĕrĭă ēt sŭpĕrās cœlī vĕnīssĕ sŭb ārcēs. Cœlōque īnvēctŭs ăpērtō. *Id.* Ārdŭŭs īn nūbēs ăbĭīt. *O. Voy.* Cœlum. || *Vent.* Ēxplōrăt vĕntōs, ātque aūrĭbŭs āĕră căptăt. *V.* Vĭŏlēntĭŏr āēr Pūppĭbŭs īncŭbŭĭt. *L.* SYN. Spīrĭtŭs. *Voy.* Ventus. || *Air épais, nuage.* Āt Vĕnŭs ōbscūrō grădĭēntēs āĕrĕ sēpsĭt. *V.* Prōtĭnŭs ūrgĕt, Āĕrĕ sēptŭs, ĭtĕr. *V. Fl. Voy.* Nubes. || *Émanation, exhalaison.* Păvĭdōs fōrmīdĭnĕ cērvōs Claūdăt, ŏdōrātæ mĕtŭēntēs āĕră pīnnæ. *L.* SYN. Aūră. || —sūmmŭs. *La partie supérieure, le sommet.* Āĕră vīncĕrĕ sūmmūm Ārbŏrĭs haūd ūllæ jăctū pŏtŭĕrĕ săgīttæ. *V.* Tūnc sēntīnă grăvīs; tūnc sūmmŭs vērtĭtŭr āēr. *J.* (6, 99). || † *Au plur.* Āĕrēs, *arch.* Āĕrĭbŭs bīnīs quŏnĭām rēs cōnfĭt ŭtrāquĕ. *Lr.* (IV, 292). || † *arch. f.* Āĕrĕ fŭlvā. *Enn* (apud *Gell.* 13, 20). || † Āēr *ou plutôt* Ǣr. *Le même.* Hūnc ærēm, părĭtērquĕ dĕōs sīc aūtŭmăt ōrtōs. *Sid.* (*Pan.* 15, 88. Cf. Æripes, Phæthon).

† Æră, æ, *f. arch. Nombre, chiffre.* Hōc ēst rătĭŏ pĕrvērsa, æră sūmmæ sūbdūcta īmprŏbĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 42. Alii *æra* deducunt ab *æs*).

Ærārĭūm, ĭī *et sync.* ī, *n. Trésor public.* Rēgālēs ŭt ŏpēs ēt sāncta ærārĭă sērvēnt. *Manil.* (V, 355). Vīllĭcŭs, ærārī quōndām, nūnc cūltŏr ăgēllī. *Tib.* (IV, 14, 1. Sic et *Anthol.* II, p. 537).

Ærārĭŭs, ĭī, *m. Ouvrier en bronze, ciseleur.* Ærārĭōrūm mārcŭlī dĭē tōtō. *M.* (XII, 57, 6).

Ærātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'airain.* Ærātæquĕ mĭcānt pēltæ. *V.* Īn mĕdĭō clāssēs ærātās. *Id.* PPH. Ærĕ ōbdūctŭs, tēctŭs, mūnītŭs, īnstrūctŭs, grăvĭs, nēxŭs. || *D'airain.* Ærātām quătĭēns Tārpēĭă sēcūrĭm. *V.* Ærātā tōrsĭt grăvĕ cūspĭdĕ cōrnŭ. *O Voy.* Æreus. || *Riche.* Fĕrōcēm făcĭs, quĭă te ærātŭs ămăt. *Plaut.* (*Most.* IV, 2, 9).

Ærĕŭs, ă, ŭm. *D'airain.* Ærātæquĕ mĭcānt pēltæ, mĭcăt ærĕŭs ēnsĭs. *V.* Ærĕă cuī grădĭbūs sūrgēbānt līmĭnă. Nĕc clȳpĕī mŏră prōfŭĭt ærĕī. *Id.* SYN. Āhēnŭs, āhēnĕŭs, ærātŭs. *Voy.* Aheneus.

Ærĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de l'airain.* Ærĭfĕræ cōmĭtūm cōncrĕpŭĕrĕ mănūs. *O.*

Ærĭpēs, ĕdĭs. *Qui a des pieds d'airain.* Nārrăt ĕt ærĭpĕdēs Mārtĭs ărāssĕ bŏvēs. *O.* Fīxĕrĭt ærĭpĕdēm cērvām lĭcĕt. *V.* Crūrĭbŭs ærĭpĕdūm, sī fās ēst crēdĕre, ĕquōrŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 351. Male alii *ænipedum*). || ? *Pour* āĕrĭpēs. *Léger comme le vent* (*ou plutôt, Qui a les pieds solides, infatigables*). Vīncūnt ærĭpĕdēs tĕr tĕrnō Nēstŏrĕ cērvī. *Aus.* (*Idyl.* 11, 14. Et sic *Virgilii* locum intelligunt *Serv.* ad *Æ.* VI, 803; *Diomed.* 437. Sed figurate *æripes*, ut græce χαλκόπους, teste *Hesychio*).

Ærĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit de l'airain.* Cŏptŏs, ĕt ærĭsŏnī lūgēntĭă līttŏră Nīlī. *St.* Nōctĭbŭs ærĭsŏnās crēbrīs ŭlŭlātă pĕr ūrbēs. *Cl.*

Āĕrĭŭs, ă, ŭm (ἀέριος). *De l'air, aérien.* Tōllĭt, ĕt āĕrĭūm pĕrvŏlăt āltŭs ĭtĕr. *O.* Sī quĭs tĭbĭ claūdĕrĕ vēllĕt Āĕrĭōs ădĭtūs. *Id.* SYN. Æthĕrĭŭs, sīdĕrĕŭs, cœlēstĭs, sŭpĕrŭs. || *Qui vole dans l'air.* Īpsĕ, lŏcum āĕrĭæ quō cōngēssērĕ pălūmbēs. *V.* Nĕc nōs āĕrĭæ vōcĕ mŏnēnĭŭr ăvĭs. *O.* || *Haut, élevé.* Nĕc gĕmĕre āĕrĭă cēssābĭt tūrtŭr ăb ūlmō. *V.* Āĕrĭæque Ālpēs. *O. Voy.* Celsus.

Āĕrŏpē, ēs, *f.* (Ἀερόπη). *Érope, femme d'Atrée, aimée par Thyeste, son beau-frère.* Sī nōn Āĕrŏpēn frātĕr scĕlĕrātŭs ămāssĕt. *O.*

Ærūgŏ, ĭnĭs, *f. Vert de gris, par ext. Rouille.* Sī rēddăt vĕtĕrēm cūm tōta ærūgĭnĕ fōllĕm. *J.* (13. 61). SYN. Fērrūgŏ, rūbīgŏ. EP. Vĭrĭdĭs, ĕdāx, scăbră. *Voy.* Rubigo. || *Au fig. Fiel, venin, envie, médisance.* Ēt tū, sī vĭrĭdī tīnctōs ærūgĭnĕ vērsūs. *M* (X, 33, 5). Mĭsĕrāque ærūgĭnĕ căptŭs, Āllātrās nōmĕn. *Id.* (II, 60, 5). Hīc nīgræ sūccūs lōlīgĭnĭs, hæc ēst Ærūgō mĕră. *H.* SYN. Fĕl, vĕnēnŭm. *Voy.* Invidia. || *Corruption, mauvaise passion.* Hæc ănĭmōs ærūgo, ēt cūră pĕcūlī Quūm sĕmĕl īmbŭĕrĭt. *H.* SYN. Sĭtŭs.

Ærūmnă, æ, *f. Peine, douleur, souffrance.* Trīstĭŏr ēst ĕtĭām præsēns ærūmnă prĭōrĕ. *O.* Ōmnĭbŭs ærūmnīs āffēctī dēnĭquĕ vīvūnt. *Lr.* (III, 50). Cōllēctă vĭātĭcă mūltīs Ærūmnīs. *H.* SYN. Lăbŏr, dŏlŏr, mœrŏr, ādvērsă. *Voy.* Dolor, Infortunium. || † Ērūmnă. *Voy. ce mot.*

† Ærūmnābĭlĭs, ĕ. *Triste, affligeant.* Īllŭd in nĭs

rēbūs mĭsĕrāndum ēt māgnŏpĕre ūnūm Ærūmnābĭle ĕrăt. *Lr.* (VI, 1228).

Ærūmnōsŭs, ă, ŭm. *Très-malheureux.* Ēssĕ quŏd Ārcĕsĭlās ærūmnōsīquĕ Sŏlōnēs. *Pers.* (3, 79). Ŭlyssem aūdīvī fuīsse ærūmnōsīssŭmŭm. *Pl.* (*fragm. Bacch.* 19). *Voy.* Miser.

† Ærūmnŭlæ fūrcīllæ, *f. pl. Bât de mulet.* (*Plaut.* apud *Fest.*)

Æs, ærĭs, *n.*; æră, *pl. Airain, bronze.* Īgnĭs ĭtēm lĭquĭdūm făcĭt æs, aūrūmquĕ rĕsōlvĭt. *Lr.* (VI, 968). Vīgīntī fūlvōs ŏpĕrōso ēx ærĕ lĕbētās. *V.* Ălĭī strīdēntĭă tīngūnt Æră lăcū. *Id.* EP. Cŏrīnthĭŭm, fūlvŭm, dūrŭm, grăvĕ, rĭgĭdŭm, splēndēns, splēndĭdŭm, nĭtēns. PPH. Ærĭs mĕtāllŭm, mĕtāllă. || *Monnaie, par ext. Argent.* Nōn ūnquām grăvĭs ærĕ dŏmūm mĭhĭ dēxtră rĕdībăt. *V.* Hīc mĕrēt ærā lībĕr. *H.* Ærā dăbānt ōlīm, mĕlĭūs nūnc ōmĕn ĭn aūro ēst. *O.* (Adde *Ter. Ph.* III, 2, 26; *Mart.* I, 77, 13). SYN. Pĕcūnĭă, nūmmŭs. *Voy.* Pecunia. || *Surtout, Monnaie de peu de valeur* (*en français, gros sou, mitraille*). Nēc pŭĕrī crēdūnt, nĭsĭ quī nōndum ærĕ lăvāntŭr. *J.* (2, 152). Aūt cēntum aūrĕōlōs, sīc vĕlŭt æră, rŏgĕt. *M.* (XI, 28, 12. *Id.* XII, 77, 1). *Voy.* As, Quadrans. || — ălĭēnŭm. *Dette. Voy.* Alienus. || *Diverses armes, faites primitivement en airain* (cf. *Lucret.* V, 1285 sq.). *Casque.* Quūm vērō făcĭēm dēmptō nūdāvĕrăt ærĕ. *O.* Ærĕ căpūt fūlgēns. *V. Voy.* Galea. || *Cuirasse, bouclier.* Ārdēntēs clўpĕōs ātque ærā mĭcāntĭă cērnō. *V.* Flōrēntēs ærĕ cătērvās. Īnvādūnt mārtēm clўpĕīs ātque ærĕ sŏnōrō. *Id. Voy.* Thorax, Clypeus. || *Épée.* Ēnsĭbŭs īndĕ rŭūnt : prĭŏr ōccŭpăt ærĕ cĭtātō Cāssĭdĭs īmă Mĕlās. *V. Fl. Voy.* Ensis. || *Trompette.* Mārtĭŭs īlle ærĭs raūcī cănŏr īncrĕpăt. *V.* Ærĕ cĭērĕ vĭrōs. *Id.* Ærĕ cănōrō Sīgnă dĕdīt tŭbĭcēn. *O.* Ærā tăcēnt. *St. Voy.* Tuba. || *Proue de vaisseau.* Cāmpōs sălĭs ærĕ sĕcābānt. *V.* Pōntūs cōnfīndĭtŭr ærĕ. *Tib.* (IV, 1, 73). *Voy.* Prora. || *Statue.* Ēt mœstum īllăcrĭmāt tēmplĭs ĕbŭr, ærăquĕ sūdānt. *V.* Dūcĕrĕt ærā Fōrtĭs Ălēxāndrī vūltūm sĭmŭlāntĭă. *H. Voy.* Statua. || *Chaudron.* Quō văfĕr īllĕ pĕdēs lāvīssēt Sīsўphŭs ærĕ. *H.* Cōxĕrăt ærĕ căvō. *O. Voy.* Lebes. || *Coupe, vaisselle.* Dōnārēm pătĕrās, grātăquĕ cōmmŏdŭs, Cēnsōrīnĕ, mĕīs ærā sŏdālĭbŭs; Dōnārēm trĭpŏdās. *H. Voy.* Poculum. || *Timbale, cymbale.* Cūrētūm sŏnĭtūs crĕpĭtāntĭăquĕ ærā sĕcūtæ. *V.* Cīrcum ārgūtă căvĭs tĭnnītĭbŭs æră, sĭmūlquĕ. *Sil.* Tĭnnŭlăque ærā sŏnānt. *O. Voy.* Tympanum, Cymbalum. || — ūncŭm, cūrvŭm, rĕcūrvŭm, etc. *Hameçon.* Ōmnĭbŭs ūncă cĭbīs ærā sŭbēssĕ pŭtăt. *O.* Ābdĕrĕ sūprēmīs ærā rĕcūrvă cĭbīs. *Id. Voy.* Hamus. || † Ærĭbŭs, *dat. et abl. plur.* Pūlsārēnt ærĭbŭs ærā. *Lr.* (II, 636. Quod ut satis insolens notat *Charis.* p. 72).

Æsăcŭs, ī, *m.* (Αἴσακος). *Un des fils de Priam. Piqué par un serpent, il se précipita dans la mer, et fut changé en plongeon.* Æsăcōn ūmbrōsā fūrtīm pĕpĕrīssĕ sŭb Īdā. *O.*

Æsāpŭs. *Voy.* Æsepus.

Æsăr, ărĭs, *et* Æsărŭs, ī, *m.* (Αἴσαρος). *Ésar, fleuve de la Calabre, près de Crotone.* Pĕtĕ dīvērsī lăpĭdōsās Æsărĭs ūndās. *O.* Æsărŭs hīc āmnĭs, etc. *Avien.* (*Descr. Terr.* 518. Sic et *Prisc. Peri.* 363). || Æsărēŭs, ă, ŭm. *De l'Ésar.* Īnvĕnĭt Æsărĕī fātālĭă flūmĭnĭs ōră. *O.*

Æschĭnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nōn rĕdĭīt hāc nōcte ā cœnā Æschĭnŭs? *Ter.* (*Ad.* I, 1, 1).

† Æschrŏdōrŭs, ă, ŭm (αἰσχρόδωρος). *Qui fait des présents honteux.* Æschrŏdōră tū, quæ ămīcōs tĭbĭ hăbēs lēnōnum æmŭlōs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 62).

Æschȳlēŭs, ă, ŭm. *D'Eschyle.* Dēsĭne ēt Æschȳlēō cōmpōnĕrĕ vērbă cŏthūrnō. *Pp.* (II, 34, 41).

Æschȳlŭs, ī, *m.* (Αἰσχύλος). *Eschyle, poète tragique d'Athènes.* Quīd Sŏphŏclēs, ēt Thēspĭs, ēt Æschȳlŭs ūtĭlĕ fērrēnt. *H.* (*Id. A. P.* 279). || *Autres du même nom.* (*Mart.* IX, 5, 3.)

Æscŭlāpĭŭs, ĭī, *m.* (Ἀσκληπιός). *Esculape, fils d'Apollon et de Coronis, dieu de la médecine, adoré à Épidaure.* Quŏd te, Æscŭlāpī, ēt tē Sălūs, nē quīd sĭt hŭjŭs, ōrō. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 3). Prŏcŭl sĕdērĕ lōnge ā me Æscŭlāpĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 11). Plăcēt săcrātŭs āspĭs Æscŭlāpĭī? *Prud.* (*Peri.* 10, 257). SYN. Ĕpĭdaūrĭŭs. PPH. Cŏrōnĭdĕ nātŭs. Phœbēĭŭs *ou* Phœbēŭs jŭvĕnĭs. Pērgămēŭs dĕŭs. Dĕŭs Ĕpĭdaūrĭŭs. Mĕdĭcīnæ rĕpērtŏr, īnvēntŏr. VERS. Lātōnæ vĕnĕrāndĕ nĕpōs, quī mītĭbŭs hērbīs pārcārum ĕxōrās pēnsă brĕvēsquĕ cŏlōs. *M. Voy.* Pæan.

Æscŭlētŭm, ī, *n. Lieu planté de chênes, chênaie.* Daŭnĭa īn lātīs ălĭt æscŭlētīs. *H.*

Æscŭlēŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Vīcĕrăt, æscŭlĕæ căpĭēbăt frōndĭs hŏnōrēm. *O. Voy.* Quernus.

Æscŭlŭs, ī, *f. Chêne vert.* Æscŭlŭs īn prīmīs, quæ quāntūm vērtĭce ăd aūrās. *V.* Nēc rĭgĭdā mōllĭŏr æscŭlō. *H.* SYN. Quērcŭs, īlex, rōbŭr. *Voy.* Quercus.

Æsēpŭs, ī, *m.* (Αἴσηπος). *L'Esepe, fleuve de Mysie. D'où* Æsēpĭŭs, ă, ŭm. Pĕtĭt ādvērsīs Æsēpĭă sīlvĭs Flūmĭnă. *V. Fl.*

Æsērnĭă, æ, *f.* (Αἰσερνία). *Ville du Samnium.* Ēt quōs aūt Rūfræ, quōs aūt Æsērnĭă; quōsvĕ. *Sil.*

Æsĭs, ĭs, *m.* (Αἶσις). *Rivière du Picénum.* Hōs Æsĭs Săpĭsquĕ lăvānt. *Sil.*

Æsōn, ŏnĭs, *m.* (Αἴσων). *Éson, père de Jason, fut détrôné par son frère Pélias, et rajeuni par Médée.* Æsŏnĭs ēffētūm prōfērrī cōrpŭs ăd ārās. *O.* Ātque ōlīm mĭsĕrāntēs Æsŏnă pātrēs. *V. Fl.* (Cf. *Ovid. Met.* VII, 290 sq.; *V. Fl.* passim).

Æsŏnĭdēs, æ, *m.* (Αἰσονίδης). *Fils d'Éson, Jason.* Cuī sīc Æsŏnĭdēs : ō cuī dēbērĕ sălūtēm. *O.* Īpse ăgĭt Æsŏnĭdæ jūnctōs ăd līttŏră grēssūs. *V Fl.* (Adde *Prop.* I, 15, 17). *Voy.* Iason.

Æsŏnĭŭs, ă, ŭm (Αἰσόνιος). *D'Éson.* Aūsŭs ēs, Æsŏnĭă, dīcĕrĕ, cēdĕ dŏmō. *O.* Æsŏnĭāmquĕ căpĭt pătĕrām. *V. Fl.* || — hērōs, dūctŏr, jŭvĕnĭs. *Jason. Voy.* Iason.

Æsōpēŭs *ou* Æsōpĭŭs, *et* Æsōpĭŭs, ă, ŭm (Αἰσώπειος *et* Αἰσώπιος). *D'Ésope, fait à la manière d'Ésope.* Quās Æsōpēās, nōn Æsōpī nōmĭnŏ. *Ph.* Ēn ăpŏlŏgōs mīsĭt tĭbĭ... Æsōpĭăm trĭmētrĭăm. *Aus.* (*Epist.* 16, 78).

Æsōpŭs, ī, *m.* (Αἴσωπος). *Ésope, Phrygien, fut esclave en Grèce, et composa des fables.* Æsōpŭs aūctōr quām mātĕrĭām rēppĕrĭt. *Ph.* || 2. *Célèbre acteur de Rome, du temps de Cicéron.* Quæ grăvĭs Æsōpŭs, quæ dŏctŭs Rōscĭŭs ēgĭt. *H.*

Æstās, ātĭs, *f. Été.* Sōlstĭtĭŭm pĕcŏrī dēfēndĭtĕ: jām vĕnĭt æstās *V.* Vērĕ prĭŭs vŏlŭcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcādæ. *O.* SYN. Æstŭs, călŏr, Cānĭcŭlă, Sīrĭŭs, Cănĭs, Lĕō, Cāncĕr, sōlstĭtĭŭm, fērvŏr. EP. Cĕrĕālĭs, spīcĕă, frūgĭfĕră, lætă, fērtĭlĭs, fēcūndă; frōndōsă, sīccă, sĭtĭēns, tōrrĭdă, fērvēns, īgnĕă, flāmmĕă, călĭdă; īgnāvă, ĭnērs, pĭgră, sēgnĭs. PPH. Æstīvŭm tēmpŭs. Æstīvī, æstĭfĕrī dĭēs, sōlēs. Æstīvă tēmpŏră. Æstīvŭs ārdŏr. Sīrĭŭs ārdŏr. Pārs fērvēntĭŏr ānnī. Călĭdīssĭmă sōlĭbŭs æstās. Cāncrī sīdŭs. Stēllă Lĕōnĭs. Călĭdī sīdĕrĭs æstŭs. VERS. Æstĭbŭs āt mĕdĭīs. *V.* Ēt mĕdĭō tōstās æstū tĕrĭt ārĕā frūgēs. Aūt grăvĭs īncūmbēns scŏpŭlīs ārēntĭbŭs æstās. Glēbāsquĕ jăcēntēs Pūlvĕrŭlēntă cŏquāt mātūrĭs sōlĭbŭs æstās. Ēxūstŭs ăgĕr mŏrĭēntĭbŭs æstŭăt hērbīs. Nām frīgŏrĕ mēllă Cōgĭt hĭēms, ĕădēmquĕ călŏr lĭquĕfāctă rĕmīttĭt. Quūm sĭtĭūnt hērbæ, ēt pĕcŏrī jām grātĭŏr ūmbra ēst. Āntĕ fŏcūm, sī frīgŭs ĕrĭt; sī mēssĭs, īn

ūmbrā. *Id.* Sōlĕ dĭēs rĕfĕrēntĕ sīccōs. *H.* Āddūxērĕ sĭtīm tēmpŏrā, Vīrgĭlī. *Id.* Quūm fērvĭdā cāndŭĭt æstās. *L.* Quūm pĕr sūmmă pŏlī Phœbūm trăhĭt āltĭŏr æstās. Vīcīnō quūm lūx āltīssĭmă Cāncrō. *Id.* Trānsĭt ĭn æstātēm pōst vēr (annus). *O.* Æstŭs ĕrăt, mĕdĭūsquĕ dĭēs, sōlīsquĕ văpōrĕ Cōncăvă līttŏrĭ fērvēbānt brāchĭă Cāncrī. *Id.* Tēmpŭs ĕrăt, cœlī quūm tōrrēntīssĭmŭs āxĭs Īncūmbĭt tērrīs. *St.* Flāmmĭfĕrīs tēllūs rădĭīs quum ēxūstă dĕhīscĭt, Cāndēntīquĕ glŏbō mĕdĭūs cŏquĭt æthĕră fērvŏr. *Id.* Vĕnĭt ĕnĭm tēmpŭs quō tōrrĭdŭs æstŭăt æthĕr. *Pp.* *Voy.* Ariditas, Canicula. || *L'Été personnifié.* Stābăt nūda Æstās, ĕt spīcĕă sērtă gĕrēbăt. *O.* || *Année.* Sēptĭmă pōst Trōjæ ēxscĭdĭūm jām vērtĭtŭr æstās. *V.* Plūs sēptĭmă dūcĭtŭr æstās. *Id.* *Voy.* Annus. || † *Au plur.* Cōnflīgūnt hĭĕmēs æstātĭbŭs ācrēs. *Lr.* (VI, 373).

† Æstī, *ancien gén. de* Æstus. Æstī fōrtĕ ĕx ārĭdō. *Pacuv.* (apud *Non.* 8, 9).

Æstĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui cause des chaleurs.* Æstĭfĕrō Lĭbўĕ tōrquētŭr sūbdĭtă Cāncrō. *Sil.* Ŭbi hĭūlcă sĭtī fīndĭt Cănĭs æstĭfĕr ārvă. *V.* *Voy.* Fervidus. || *Brûlé par la chaleur.* Squālēntĭbŭs ārvīs Æstĭfĕræ Lĭbўēs. *L.* (Adde *Sil.* XVII, 447).

† Æstĭflŭŭs, ă, ŭm. *Où les flots bouillonnent.* Quæquĕ sŭb æstĭflŭīs Thĕtĭs hūmĭdă cōntĭnĕt āntrīs. *Solin.* (*fragm. Pontic.* in *Anthol.* II, p. 384).

Æstĭmātĭŏ, ōnĭs, *f. Estimation.* || *Prix.* Mĭhī līntĕūm rĕmĭttĕ, Quōd mē nōn mŏvĕt æstĭmātĭōnĕ. *Cat.* (12, 11). SYN. Prĕtĭūm.

Æstĭmātŏr, ōrĭs, *m. Appréciateur.* Ēst quĭdem īnjūstŭs dŏlŏr Rērum æstĭmātŏr. *Sen.* (*Troad.* 548).

Æstĭmātŭs, ă, ŭm *Évalué.* Ĕgŏ te æstĭmatum huīc dĕdī vīgīntī mĭnīs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 4).

Æstĭmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Estimer, priser, évaluer.* Quī rĕdĭt ād fāstōs, ĕt vīrtūtem æstĭmăt ānnīs. *H.* Rūmōrēsquĕ sĕnūm sĕvērĭōrūm Ōmnēs ūnĭŭs æstĭmēmŭs āssĭs. *Cat.* (5, 2). SYN. Pēndŏ, pōndĕrŏ, ēxĭgŏ, făcĭŏ. || *Juger, estimer* Æstĭmĕt āntĕ, Cōmpŏsĭtūm quō sīt tēmpŏrĕ, quōquĕ lŏcō. *O.* Hīnc sēptēm dŏmĭnōs vĭdērĕ mōntēs, Ēt tōtām lĭcĕt æstĭmārĕ Rōmăm. *M.* (IV, 64, 11) *Voy.* Judico. || *Croire.* Tūrpe æstĭmāntēs ălĭquĭd cōmmīssum ā sŭīs. *Ph.* Ēcquĭd tē sătĭs æstĭmās bĕātūm? *M.* (XI, 1, 7). SYN. Jūdĭcŏ, ēxīstĭmŏ, pŭtŏ.

Æstīvă, ōrūm, *n. pl. Séjour d'été ; parc (pour les troupeaux), herbages.* Nēc sīngŭlă mōrbī Cōrpŏră cōrrĭpĭūnt, sēd tōta æstīvă rĕpēntĕ. *V.* Ūmbrōsī pătŭēre æstīvă Lўcēī. *St.*

Æstīvē, *adv. Comme en été (sans être chargé de vêtements).* Vĭātĭcāti hērcle ādmŏdum æstīvē sūmŭs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 30).

Æstīvŏ, ās, ārĕ, *n. Passer l'été.* Nēc nōn nōstĕr ămŏr Lătĭīs æstīvăt ĭn ōrīs. *St.* (*Id. Th.* V, 16).

Æstīvŭs, ă, ŭm. *D'été.* Sōlĭbŭs hībērnīs, æstīvā grātĭŏr ūmbrā. *O.* Æstīvīs ēffūsŭs nūbĭbŭs āĕr. *V.* || Æstīvă, ōrūm. *Voy. ce mot.* || Æstīvūm, *n. pris adv. Comme en été.* Æstīvūm tŏnăt. *J.* (14, 295).

Æstŭāns, tĭs. *Échauffé.* Ālvĕŏlō cœpīt līgnĕō cōnspērgĕrĕ Hŭmum æstŭāntēm. *Ph.* Ēt æstŭāntēm băsĭānt, ĕt ālgēntēm. *M.* (XI, 99, 8). *Voy.* Calidus. || *Au fig.* Quŏt æstŭāntēs āncĭpĭtī grădū Fūrtīvă cārpēnt ōscŭlă Nāĭădēs! *Cl.* (*Fescen.* 23). || *Agité.* Ănĭmo æstŭāntĕ. *Cat.* (63, 47). *Voy.* Agitatus.

Æstŭmŏ. *Comme* Æstimo.

Æstŭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Être en combustion, brûler, être brûlant.* Æstŭăt ūt claūsīs răpĭdūs fōrnācĭbŭs īgnĭs. *V.* Quāquĕ dĭēs mĕdĭūs flăgrāntĭbŭs æstŭăt hōrīs. *L.* Tōrrĭdŭs æstŭăt āĕr. *Pp.* (II, 28, 3). SYN. Ārdĕŏ, tōrrĕŏ, fērvĕŏ, călĕŏ. *Voy.* Caleo. || *En parlant du corps : Avoir chaud.* Sī dīxĕrĭs æstŭŏ, sūdăt. *J.* (3, 103). Sūb pōndĕrĕ Cæneūs Æstŭăt ārbŏrĕō. *O.* (Adde *Pl. Pœn. prol.* 43.) *Voy.* Sudo. || *En parlant de l'âme : Brûler d'amour, désirer vivement.* Āt rēx Ōdrўsĭūs, quāmvīs sēcēssĭt, ĭn īllā Æstŭăt. *O.* (Et *Mart.* IX, 23, 11). Pējŭs ĭn aūrūm Æstŭăt. *Cl.* SYN. Ārdĕŏ, flăgrŏ || *Bouillonner, être agité.* Tūrbĭdŭs hīc cœnō vāstāquĕ vŏrāgĭnĕ gūrgēs Æstŭăt. *V.* Ŭbĭ Maūră sēmpĕr Æstŭăt ūndă. *H.* SYN. Fērvĕŏ, flūctŭŏ, ēxæstŭŏ, ăgĭtŏr, trĕpĭdŏ. || *Au fig.* Ănĭmŭs nūnc hūc, nūnc æstŭăt īlūc. *V.* Æstŭăt īngēns Īmo īn cōrdĕ pŭdŏr. *Id.* Æstŭăt īnfēlīx āngūstō līmĭtĕ mūndī. *J.* (10, 169, de Alexandro). Ārctāquĕ cōnfērtīs æstŭăt īn fŏrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 11, 228, de domo). SYN. Trĕpĭdŏ, jāctŏr, vērsŏr.

Æstŭōsē, *adv. Avec chaleur.* Īnārsĭt æstŭōsĭŭs. *H.* *Voy.* Calide. || *Avec l'agitation de la mer.* Ācērrŭme ātque æstŭōse ābsōrbĕt, ŭbĭ quēmque āttĭgĭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 67).

Æstŭōsŭs, ă, ŭm. *Brûlant.* Grĕgem æstŭōsă tōrrĕt īmpŏtēntĭă (astri). *H.* *Voy.* Ardens. || *Brûlé par le soleil.* Ōrāclūm Jŏvĭs īntĕr æstŭōsī. *Cat.* (7, 5. *Id.* 47, 5). SYN. Tōrrĭdŭs, ūstŭs, ădūstŭs. || *Bouillonnant, agité.* Ūndă frĕtīs tŭlĭt æstŭōsīs. *H.* Sīvĕ pēr Sўrtēs ĭtĕr æstŭōsās. *Id.* *Voy.* Agitatus

Æstŭs, ūs, *m. Grande chaleur, ardeur, été.* Æstŭs ĕrăt, māgnūsquĕ lăbōr gĕmĭnāvĕrăt æstūm. *O.* Răpĭdō fēssīs mēssōrĭbŭs æstū. *V.* Æstĭbŭs āt mĕdĭīs ūmbrōsam ēxquīrĕrĕ vāllēm. *Id.* SYN. Ārdŏr, fērvŏr, călŏr. *Voy.* Æstas, Calor. || *Chaleur du feu, incendie.* Ēxsŭpĕrānt flāmmæ, fŭrĭt æstŭs ăd aūrās. *V.* Prŏpĭūsque æstūs īncēndĭă vōlvūnt. *Id.* *Voy.* Ignis, Incendium. || *Chaleur ou Feu de la fièvre.* Prōfŭĭt īncēnsōs æstūs ăvērtĕrĕ. *V.* *Voy.* Febris. || *Agitation de l'eau, bouillonnement, flux.* Tўrrhēnŭsquĕ frĕtīs īmmīttĭtŭr æstŭs Ăvērnīs. *V.* Fŭrĭt æstŭs ărēnīs. Crēscēnti āllābĭtŭr æstū. *Id.* EP. Ūndōsŭs, fērvēns, spūmāns, tŭmēns. *Voy.* Reciprocus. || *Au fig. Agitation de l'âme, trouble.* Vărĭōque īrārūm flūctŭăt æstū. *V.* Ūt vălĭdō mēntēm cōllēgĭt ăb æstū. *O.* SYN. Tŭmūltŭs.

Æsŭlă, æ, *f.* (Αἴσυλος). *Ville près de Tibur.* Nē sēmpĕr ūdūm Tībŭr, ĕt Æsŭlæ Dēclīvĕ cōntēmplērĭs ārvūm. *H.*

Ætās, ātĭs, *f. Age, diverses époques de la vie.* Ætātĭs cūjūsquĕ nŏtāndī sūnt tĭbĭ mōrēs. *H.* Tŭă vītā dīgnĭŏr ætās. *V.* *Voy.* Juventa, Senectus, etc. || — mălă, dētĕrĭŏr. *Vieillesse.* Măla ætās nūllă dēlēnīmēnta īnvĕnĭt. *Afran.* (apud *Non.* 1, 1). Jām mĭhĭ dētĕrĭŏr cānīs ādspērgĭtŭr ætās. *O.* || *Temps de la vie.* Lābĭtŭr ōccūltē, fāllītquĕ vŏlūbĭlĭs ætās. *O.* Ōmnĭă fērt ætās. *V.* Nūllīs nŏtă Quĭrītĭbŭs Ætās pēr tăcĭtūm flŭăt. *Sen.* (*Thyest.* 396). SYN. Ævūm, vītă, tēmpŭs, dĭēs, ānnī. *Voy.* Vita, Tempus. || *Génération, siècle.* Āltĕră jām tĕrĭtŭr bēllīs cīvīlĭbŭs ætās. *H.* Vīxī Ānnōs bīs cēntūm ; nūnc tērtĭă vīvĭtŭr ætās. *O.* SYN. Sæcŭlūm, sæclūm. || *Temps, époque.* Vĕnĭĕt lūstrīs lābēntĭbŭs ætās. *V.* Quĭd crāstĭnă vōlvĕrĕt ætās, Scīrĕ nĕfās hŏmĭnī. *St.* SYN. Tēmpŭs, dĭēs. || — lōngă, lōngĭŏr. *Les siècles reculés, la postérité.* Lārgĭtĕr ābstŭlĕrĭt lōnga ætās. *H.* Nĕgĕt nē lōngĭŏr ætās. *Tib.* (IV, 1, 11). *Voy.* Tempus, Posteritas. || *Les quatre âges de la société humaine : l'âge d'or, d'argent, etc.* *Voy.* Aureus, Argenteus, Aheneus, etc. || *arch. Existence, vie, jours.* Væ vōstræ ætātī. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 38). || † Ætātēm *ou* Īn ætātĕ (διὰ βίου). *Dans la vie, toujours.* Quĭd. mălūm, me ætātēm cēnsēs vēlle id āssĭmŭlārĭēr? *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 38. Adde *Pl. Asin.* II, 2, 8). Īmmūne ēst făcĭnūs, vērum ĭn ætāte ūtĭlĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 2. *Ib.* II, 4, 61).

Ætātŭlă, æ, *f., dimin. de* Ætas. *Jeune âge ; vie*

voluptueuse. Nĕc vīm dĕcēbăt īnnŏcēnti ætātŭlæ īnfērrĕ lēgĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 677. *Ib.* 614). Ātque āmbās fōrmā scītŭla ātque ætātŭlā. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 3. Et *Cæcil.* apud *Gell.* 2, 23).

† Ætērnābĭlĭs, ĕ, *arch.* *Éternel.* Ætērnābĭlēm dīvĭtĭām pārtīssēnt. *Att.* (apud *Non.* 7, 64).

Ætērnĭtās, ātĭs, *f.* *Éternité, perpétuité*; *Eccl.* *La vie éternelle.* Ætērnĭtātēm lārgĭēns pōtāntĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 730. *Ib.* 2, 465). Ēt quæ rĕfōrmăt pērpēs ævi ætērnĭtās. *Jul. Valer.* (I, 34, ed. *Maio*). SYN. Īmmōrtālĭtās. PPH. Ætērnŭm ævŭm, tēmpŭs. Pērpĕtŭŭs ævī trāctŭs. Īnnŭmĕrābĭlĭs ānnōrŭm sĕrĭēs. Vītă ætērnă, pērpĕtŭă. *Voy.* Æternus, Immortalitas.

1. Ætērnŏ, ās, ārĕ. *Immortaliser.* Aūgūstĕ, vīrtūtēs ĭn ævŭm Pēr tĭtŭlōs mĕmŏrēsquĕ fāstōs Ætērnĕt. *H.* PPH. Ætērnŭm, īmmōrtālĕ ēffĭcĭŏ, rēddŏ. Vēntūrō ævō māndŏ, trādŏ. VERS. Ēt lōngŭm nōtō scrīptōrī prōrŏgăt ævŭm. *H.* Pōssŭmŭs ætērnæ nōmĕn cōmmĭttĕrĕ fāmæ. (*Ad Pison.* 237.)

2. Ætērnō, *adv.* *Comme* Æternum. Scīlĭcĕt ætērnō fālsŭm jūrārĕ pŭēllĭs Dī quŏquĕ cōncēdŭnt. *O.*

Ætērnŭm, *n.* *pris adverb.* *Éternellement, toujours.* Sĕdĕt ætērnŭmquĕ sĕdēbĭt Īnfēlīx Thēseŭs. *V.* Ætērnŭm stāgnō vīvātĭs ĭn īstō. *O.* SYN. Sēmpĕr, ūsquĕ, pērpĕtŭō. *Voy.* Semper. || Īn ætērnŭm. *Pour toujours.* Ūxŏr ĭn ætērnŭm vīvō mĭhĭ vīvă nĕgātŭr. *O.* || *Sans relâche.* Glēbāquĕ vērsīs Ætērnŭm frāngēndă bĭdēntĭbŭs. *V.* SYN. Āssĭdŭē; sæpĭŭs.

Ætērnŭs, ă, ŭm. *Éternel, qui n'a ni commencement ni fin.* Quāttŭŏr ætērnūs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mūndŭs Cōntĭnĕt. *O.* VERS. Ēxpērs prīncĭpĭī, cărēnsquĕ fīnĕ. *Prud.* Quīquĕ chāo āntĕrĭōr fŭīt. *Id.* Quæ rēstānt nūllīs ōbnōxĭă tēmpŏră mĕtīs. *Rutil.* Ēxpērs prīncĭpĭī, nēc fīni ōbnōxĭŭs. *P. Nol.* Quī sēmpĕr fŭĭt, ēt nūnc ēst, ēt tēmpŏre ĭn ōmnī Sēmpĕr ĕrĭt. Prīncĭpĭo ēxtrēmōquĕ cărēns, āntīquĭŏr ævō Quōd fŭĭt aūt vĕnĭēt. *Id.* Sēmpĕr ădēst, sēmpērquĕ fŭĭt, sēmpērquĕ mănēbĭt. *Sedul.* Tū sĭnĕ prīncĭpĭō, părĭtēr sĭnĕ fīnĕ pĕrēnnĭs. *Victor* (*Genes. præf.* 8). || *Ordint.* *Immortel, qui ne périt point, durable.* Ætērnŭm nōstrōs lūctūs ēxtēndĭt ĭn ævŭm. *O.* Tū cănĭs ætērnō quīdquīd rēstābăt Hŏmērō. *Id.* Īmpĭăqu ætērnām tĭmŭērŭnt sæcŭlă nōctēm. *V.* SYN. Īmmōrtālĭs, pĕrēnnĭs, pērpĕtŭŭs, jūgĭs. *Voy.* Immortalis, Perennis.

Æthălĭă, æ, *et* Æthălĭs, ĭdĭs, *f.* (Αἰθαλία, Αἰθαλίς, *de* αἰθάλη). *Nom grec de l'île d'Elbe.* Ăccēpĭt lăcrĭmās Æthălĭs Īlvă gĕnĭs. *O.* *Voy.* Ilva.

Æthălĭdēs, æ, *m.* (Αἰθαλίδης). *Fils de Mercure, un des Argonautes.* (*V. Fl.* I, 437.)

Æthălĭōn, ōnĭs, *m.* (Αἰθαλίων). *Matelot Tyrrhénien changé en dauphin.* (*Ov. Met.* III, 647.)

Æthălĭs. *Voy.* Æthalia.

Æthălĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'un personnage inconnu.* Æthălĭōn vītā spŏlĭāvĭt ŭt Īsĭdĭs hōspēs. (*Ibis*, 623.)

Æthēr, ĕrĭs, *acc.* ĕră, *m.* (αἰθήρ, έρος). *L'éther, l'air; les airs, le ciel.* Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthēr ēt lūmĭnĕ vēstĭt. *V.* Hæc sŭpĕr īmpŏsŭīt lĭquĭdum ēt grăvĭtātĕ cărēntēm Æthĕră. *O* Nūdōquĕ sŭb æthĕrĭs āxĕ. *V.* Fŭgĭēns sēcăt æthĕră pēnnĭs. *Id.* SYN. Āēr, aūræ, ĭnānĕ, cœlŭm. *Voy.* Aer, Cœlum. || *Le dieu de l'air, Jupiter.* Aūdĭăt hæc Æthēr, ēt sī dĕŭs ūllŭs ĭn īllo ēst. *O.* Īpsĕ mĕās, Æthēr, ăccĭpĕ, sūmmĕ prĕcēs. *Id.* Quæque Æthĕrĭs altī Rēllĭgĭō. *V.* Tūm pătēr ōmnĭpŏtēns fēcūndĭs īmbrĭbŭs Æthēr. *Id.*

Æthĕrĕŭs *et mieux* Æthĕrĭŭs, ă, ŭm (αἰθέριος). *Éthéré, de l'air, céleste.* Ēsse ăpĭbūs pārtēm dīvīnæ mēntĭs, ĕt haūstūs Æthĕrĭōs. *V.* Prīmŭs ăb æthĕrĭō vēnĭt Sātūrnŭs Ŏlўmpō. Æthĕrĭōs hŭmĕrō quī sūstĭnĕt ōrbēs. *Id.* SYN Āĕrĭŭs, cœlēstĭs, sŭpĕrŭs. || *Divin.* Æthĕrĭūsquĕ Plătōn. *Manil.* (I, 779). SYN. Dīvīnŭs.

Æthĭōn, ŏnĭs, *m.* (Αἰθίων). *Nom d'un devin.* Æthĭōnquĕ săgāx quōndām vēntūră vĭdērĕ. *O.* || *Nom d'un guerrier.* Īgnĕŭs Æthĭōn, etc. *St.*

Æthĭŏpĭă, æ, *f.* (Αἰθιοπία). *Éthiopie, partie de l'Afrique intérieure.* Nōnne, ŭbĭ mĭhĭ dīxtī cŭpĕr te ēx Æthĭŏpĭā. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 85).

Æthĭŏps, ŏpĭs, *m.*; Æthĭŏpĕs, ŭm, *pl.* (Αἰθίοψ, Αἰθίοπες). *Éthiopien, par ext. Nègre.* Ūltĭmŭs Æthĭŏpūm lŏcŭs ēst, ŭbĭ māxĭmŭs Ātlās. *V.* Æthĭŏpāsquĕ sŭōs. *O.* Lōrĭpĕdēm rēctŭs dērīdĕăt, Æthĭŏpem ālbŭs. *J.* (2, 23. *Id.* 8, 33). *Voy.* Afer, Niger.

Æthōn, ōnĭs, *m.* (Αἴθων). *Un des chevaux du Soleil.* Īntĕrĕā vŏlŭcrēs Pўrŏīs, Ēōŭs ĕt Æthōn. *O.* Aūrōræ nūntĭŭs Æthōn. *Cl.* (Adde *Mart.* III, 67, 5). || *Cheval du jeune Pallas.* Pōst bēllātŏr ĕquŭs, pŏsĭtīs īnsīgnĭbŭs, Æthōn. *V.* || *Nom d'un histrion.* Pōst hōc flāgĭtĭŭm mĭsēllŭs Æthōn. *M.* (XII, 78, 7 In titulo legitur : *de Æthonte*).

1. Æthră, æ, *f.* (Αἴθρα). *Fille de l'Océan, femme d'Atlas, et mère des Pléiades.* Hūnc stīrpe Ōcĕănī mātūrīs nīsĭbŭs Æthră Ēdĭdĭt. *O* || 2. *Fille de Pitthée, femme d'Égée, mère de Thésée.* Nēc pătĕr ēst Ægeŭs, nēc tū Pīttheĭdŏs Æthræ Fīlĭŭs. *O.*

3. Æthră, æ, *f.* (αἴθρα). *L'air pur, en gén. l'air.* Nēc lūcĭdŭs æthrā Sīdĕrĕā pŏlŭs. *V.* Nāmquĕ vŏlāns rŭbră fūlvūs Jŏvĭs ālĕs ĭn æthrā. *Id.* Lĭquĭdā nōn ūllīs nūbĭbŭs æthrā. *Sil.* SYN. Āēr, æthēr, sūdŭm, pūrŭm. *Voy.* Aer.

Ætĭă, ōrŭm, *n. pl.* (αἴτια) *Titre d'un poëme de Callimaque, sur les origines des cérémonies religieuses.* Nēc tē scīrĕ : lĕgās ætĭă Cāllĭmăchī. *M.* (X, 4, 11. Alii græce scribunt; sed dictio latine inflecti potuit. *Prisc.* 551 : « Quod Callimachi auctoritate confirmatur in *ætiis.* » Librum innuit *Prop* III, 34, 32).

Ăētītēs, æ, *m.* (ἀετίτης). *Pierre qu'on trouve dans l'aire des aigles.* Hīc ăētītēs ēst, sōnĭtūm cuī spīrĭtŭs āddĭt. *Prisc.* (*Peri.* 985). PPH. Quæquĕ sŏnānt fētā tĕpĕfāctă sŭb ālĭtĕ sāxă. *L.* (VI, 676).

Ăētĭŭs, ĭī, *m.* *Aétius, gouverneur des Gaules, vainqueur d'Attila, fut tué par l'empereur Valentinien.* Prīncĭpĭs īntĕrĕā glădĭō lăcrĭmābĭlĕ fātŭm Claūsĕrăt Ăētĭŭs. *Sid.* (5, 305) Ăētĭŭm cōnjūnctŭs ămŏr, etc. *Merob.* (*Paneg.* 106).

Ætnă, æ, *f.* (Αἴτνη). *Etna, montagne et volcan de Sicile. Jupiter, après avoir vaincu les géants, les ensevelit sous cette montagne; Vulcain y avait ses forges.* Īpsĕ, sĕd hōrrĭfĭcīs jūxtā tŏnăt Ætnă rŭīnīs. *V.* Vīdĭmŭs ūndāntēm rūptīs fōrnācĭbŭs Ætnăm. *Id.* Āltă jăcēt vāstī sŭpĕr ōră Tўphōĕŏs Ætnă. *O.* EP. Sĭcŭlă, Trīnăcrĭă, Trīnăcrĭs, Vūlcānĭă; sūlfŭrĕă, fūmāns, ārdēns, flăgrāns, fērvēns, īgnĕă, tōrrĭdă, īgnĭfĕră, īgnĭvŏmă, flāmmĭvŏmă. PPH. Mōns Sĭcŭlŭs, Trīnăcrĭŭs. Sĭcŭlŭs ăpēx. Rūpēs Trīnăcrĭă, Trīnăcrĭs. Ætnæī cămīnī. Āntră Ætnæă. Ēncĕlădī būstŭm, tŭmŭlŭs. VERS. Pēr faūcēs mōntĭs ŭt Ætnæ Ēxspīrēnt īgnēs īntērdŭm tūrbĭnĕ tāntō. *Lr.* Fŭrĭt īgnĭbŭs īmpĕtŭs Ætnæ. *Id.* Cūrvīs īnmūgĭĭt Ætnă căvērnīs. *V.* Gĕmĭt īmpŏsĭtīs īncūdĭbŭs Ætnă. *Id.* Nōn tām grāndĕ sŏnăt mōtīs īncūdĭbŭs Ætnă. *St.* Quūm tōtā căvērnās Ēgĕrĭt, ēt tōrrēns īn cāmpōs dēflŭĭt Ætnă. *L.* Scŏpŭlīs sē pōrrĭgĭt Ætnă pĕrūstīs, Ætnă Gĭgāntēōs nūnquām tăcĭtūră trĭūmphōs. *Cl.* Flāmmāsquĕ, quās Sĭcŭlō vŏmĭt Dē mōntĕ tēllūs, īgnĕōs vŏlvēns glŏbōs. *Sen.* Cămīnīs īgnĭs Ætnæīs fŭrĭt. *Id.* (Cf. *Virg. G.* I, 471 sq.; *Æ.* III, 571 sq.; *Claud. R. Pros.* I, 151; *Sil.* XIV, 58; *Corn. Sev. Ætn.* 143 sq.)

Ætnæŭs, ă, ŭm (Αἰτναῖος) *De l'Etna.* Dīcam ĕgŏ

mātērnōs Ætnæō fūlmĭnĕ pārtūs. *Pp.* (III, 17, 21). Āntra Ætnæă sŏnānt. *V.* || — dĕūs. *V Fl. Vulcain. Voy.* Vulcanus. || Ætnæī frātrēs. *V. Les Cyclopes. Voy.* Cyclopes. || *Par ext. De Sicile.* Quĭdquĭd ĭn Ætnæīs jāctāvĭt Rōmă trĭūmphīs. *Sil. Voy.* Siculus.

Ætōlī, ōrŭm, *m. pl.* (Αἰτωλοί). *Étoliens, peuple de Grèce.* Ĭtă nūnc bēllĭgĕrānt Ætōlī cŭm Ālīīs. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 25). || *Habitants d'Arpi, ville d'Apulie, où Diomède vint fonder une colonie.* Spēm sī quam ādscītīs Ætōlum hăbŭīstĭs ĭn ārmīs, Pōnĭtĕ. *V. Voy.* Ætolus.

Ætōlĭă, æ, *f.* (Αἰτωλία) *L'Étolie, province de la Grèce, voisine de l'Épire.* Nēc tāntī Călȳdōn, nēc tōta Ætōlĭă tāntī. *O.* (Adde *Pl. Capt.* I, 1, 26). SYN. Călȳdōnĭă. PPH. Dĭŏmēdæī āgrī.

Ætōlĭcŭs, ă, ŭm (Αἰτωλικός). *D'Étolie.* Cūm cērvō, cum āpro Ætōlĭcō. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 3).

Ætōlĭs, ĭdĭs, *f.* (Αἰτωλίς). *Étolienne.* Fōrsĭtăn ēt pūlsā Ætōlĭdĕ Dēĭānīrā. *O.*

Ætōlĭŭs, ă, ŭm (Αἰτώλιος). *D'Étolie* Vīrēs Ætōlĭŭs hērōs Ēxcūsăt. *O.*

Ætōlŭs, ă, ŭm (Αἰτωλός). *D'Etolie, Étolien; de Calydon, de Méléagre, de Diomède.* Quām vēl ăd Ætōlæ sēcūrām cūspĭdĭs ĭctūs. *M.* (VII, 2, 3). Ætōlīs ŏnĕrātă plāgīs jūmēntă cănēsquĕ. *H* Ŭt sĕmĕl Ætōlā Vĕnŭs ēst ā cūspĭdĕ læsă. *O.* SYN. Călȳdōnĭŭs, Mĕlĕāgrĭŭs, Dĭŏmēdæŭs. || *Des Étoliens établis en Apulie, d'Arpi, de Diomède.* Nĕgātă fĕrēntēs Ārma Ætōlă sĭbī, Rŭtŭlī sĭnĕ vīrĭbŭs ūllīs. *O.* Lēgātōs Ætōla ĕx ūrbĕ rĕmīssōs. *V.* (Adde *Sil.* XII, 673). SYN. Dĭŏmēdæŭs, Āppŭlŭs. *Voy.* Arpi. || *Subst. m.* Nōn ĕrĭt aūxĭlĭō nōbīs Ætōlŭs ĕt Ārpī. *V. Voy.* Ætoli.

† Ævĭtērnŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Æternus. Lēge ævĭtērnā trādĭtŭs lētō pŭĕr. (*Anthol.* II, p. 74. Cf. *Varr. L. L.* 6, 11.) Pĕr ævĭtērnam hŏmĭnūm dŏmūm prŏpĕrō grădūm. *Varr.* (apud *Prisc.* 595. Vulgatæ male addunt *tellurem* post *domum*).

Ævūm, ī, *n.* (αἰών). *Temps, éternité.* Cōrpŏră pērpĕtŭō vŏlĭtāre ĭnvīctă pĕr ævūm. *Lr.* (I, 950. *Ib.* 634). SYN. Ætērnĭtās. PPH. Ætērnūm *ou* Pērpĕtŭūm ævūm. *Voy.* Æternitas, Deus. || *Longue durée de temps.* Mūltă dĭēs văriŭsquĕ lăbōr mūtābĭlĭs ævī Rēttŭlĭt ĭn mĕlĭŭs. *V.* Tāntum ævī lōngīnquă vălēt mūtārĕ vĕtŭstās! *Id.* Vīvēt ēxtēntō Prŏcŭlēĭŭs ævō. *H.* SYN. Tēmpŭs, dĭēs, vĕtŭstās. || *Temps, siècle.* Vēntūrīque ĭnscĭŭs ævī. *V.* Ævōquĕ sĕquēntī Cūm cănĭbŭs tĭmĭdī vĕnĭēnt ăd pōcŭlă dāmæ. *Id.* Ērūpĭt vēnæ pējōrĭs ĭn ævūm Ōmnĕ nĕfās. *O.* SYN. Tēmpŭs, ætās, sæcŭlūm, sæclūm. || *Vie.* Trādŭcĕrĕ lēnĭtĕr ævūm. *H.* Brĕve ēt ĭrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs Ōmnĭbŭs ēst ævī. *V.* Āgĭtānt sūb lēgĭbŭs ævūm. *Id.* Ævūm prō laūdĕ păcīscī. *Stat. Voy.* Vita. || *Ages de la vie humaine.* Sēmpĕr ĭn ādjūnctīs ævōquĕ mŏrābĭmŭr āptīs. *H.* Ănĭmōs ævūmquĕ nŏtābĭs. *V.* Vōs, ō, quĭbŭs ĭntĕgĕr ævī Sānguĭs, ăĭt. *Id.* Pērpĕtŭūmque ævī flōrēm Rhădămānthŭs hăbērĕt. *O. Voy.* Ætas, Juventa. || *Surtout, la vieillesse.* Ævō cōnfēctŭs Ăcēstēs. *V.* Ībăt rēx ōbsĭtŭs ævō. *Id.* Ānnīs ævōquĕ sŏlūtī. *O. Voy.* Senectus.

† Ævŭs, ī, *m.*, *arch. pour* Ævum. Ōmnēm pōssĭt dūrārĕ pĕr ævūm. *Lr.* (III, 603. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 14).

Āfĕr, Āfrī, *m.*; Āfrī, ōrŭm, *pl. Africain, Africains, peuples d'Afrique.* Āt nōs hĭnc ălĭī sĭtĭēntēs ĭbĭmŭs Āfrōs. *V.* Ēt sŏlĭtŭs văcŭīs ērrārĕ măpālĭbŭs Āfĕr Vēnātŏr. *L.* Dīrŭs pĕr ūrbēs Āfĕr ŭt Ĭtălās. *H.* SYN. Maūrŭs, Lĭbȳs, Pœnŭs, Nŭmĭdă. EP. Fūscŭs, ātĕr, nĭgĕr, ūstŭs, ădūstŭs, sĭtĭēns; fĕrŭs, trŭx, fĕrōx, bārbărŭs, sævŭs, dīrŭs; văgŭs, cĕlĕr. PPH. Gēns Lĭbȳcă, Maūră, Maūrūsĭă. || Āfĕr, Āfră, Āfrŭm, *adj. D'Afrique.* Nōtă mĭhī frētă sūnt Āfrūm frāngēntĭă lĭttŭs. *O.* Nōn Āfra ăvĭs dēscēndăt ĭn vēntrēm tŭūm. *H.* Bĭs Āfrō Mūrĭcĕ tĭnctæ (lanæ). *Id.* SYN. Lĭbȳs, Lĭbȳcŭs, Pūnĭcŭs, Pœnŭs, Maūrŭs, Maūrūsĭŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Rīdērīs, mūltōquĕ măgĭs trādūcērĭs, Āfĕr. *M.* (VI, 77, 5).

Āffābĭlĭs, ĕ. *Dont l'abord est facile, à qui l'on peut facilement parler.* Nēc vīsū făcĭlĭs, nēc dīctū āffābĭlĭs ūllī. *V.* Mĕdĭtŏr ēsse āffābĭlĭs. *Ter.* (*Ad.* V, 6, 8). SYN. Cōmĭs, hūmānŭs. PHR. Hĭc prŏcĕrēs aūdīt pŏpŭlōsquĕ prĕcāntēs, Āllŏquĭī făcĭlĭs. *V. Fl.*

† Āffāmĕn, ĭnĭs, *n. Paroles.* Ēxsūltăt, Mărĭæ quŭm prīma āffāmĭnă sēnsĭt. *Juvc.* (I, 118).

Āffārī, ātŭs sŭm, *d.* (*de l'inus.* Affor). *Adresser la parole.* Hōs ĕgŏ dīgrĕdĭēns lăcrĭmīs āffābăr ŏbōrtīs. *V.* Tūm sīc āffārī, ēt cūrās hīs dēmĕrĕ dīctīs. Hōstēm sūpplēx āffārĕ sŭpērbūm. Dīctīs āffātŭr Āmōrēm. *Id.* Īndĕ prĕcāndō Āffāmŭr Vēstăm. *O.* Sīc ēst āffātă Tŏnāntēm. *Id. Voy.* Alloquor.

Āffātĭm *ou* Ādfātĭm, *adv. Abondamment, jusqu'à satiété.* Ŭbī bĭbās, ĕdās de ălĭēnō, quăm vĕlīs, ūsque āffātĭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 31). Vĭdērĕ Chrīstūm, quŏd sĕmĕl pōtum āffātĭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 733). Tūm jĕcŏre ŏpīmō fārta ēt sătĭāta āffātĭm. *Att.* (vel *Cic. Tusc.* 2, 10. Cf. *Gell.* 7, 7; *Serv.* ad *Æ.* I, 127, *Prisc.* p. 1013, et *Fest.*). SYN. Ābūndē.

Āffātŭs, ă, ŭm, *part. Qui a adressé la parole.* Sīc trīstēs āffātŭs ămīcōs. *H.* Sīc pŏsĭtum āffātī dīscēdĭtĕ cōrpŭs. *V.*

Āffātŭs, ūs, *m. Paroles qu'on prononce en abordant quelqu'un, discours.* Quō nūnc rēgīnam āmbīrĕ fŭrēntĕm Aūdĕăt āffātū? *V.* Āffātūs ĕtĭām mĕdĭtātăquĕ vērbă Rēddĭdĕrās. *St.* (*Silv.* II, 4, 7. *Id. Th.* I, 190; *Sil.* XVII, 340). *Voy.* Alloquium.

Āffēcī, *parf. de* Afficio.

Āffēctātŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* || *Adj. Recherché, affecté.* SYN. Quæsītŭs, pūtĭdŭs. PPH. Nĭmĭs ēxquīsītŭs.

Āffēctō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Entreprendre une chose difficile.* Cūr ŏpŭs āffēctās, āmbĭtĭōsĕ, nŏvūm? *O.* SYN. Mōlĭŏr, āggrĕdĭŏr, tēntō. || — vĭām. *Chercher un chemin.* Vĭāmque āffēctăt Ŏlȳmpō. *V.* Āncīllās prīmum, ăd dŏmĭnās qui āffēctānt vĭām. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 60. *Id. Ph.* V, 7, 71; *Plaut. Aul.* III, 6, 37). SYN. Mōlĭŏr, īnsīstō. || *Prétendre à, ambitionner, désirer.* Āffēctāssĕ fĕrūnt rēgnūm cœlēstĕ gĭgāntās. *O.* Frātrĭs ŭtērquĕ fŭrēns cŭpĭt āffēctātquĕ crŭōrēm. *St.* Nōn ĕgŏ sīdĕrĕās āffēctō tāngĕrĕ sēdēs. *O. Voy.* Cupio. || *Poursuivre.* Nēc spēs āffēctăt ĕāsdēm. *O.* Sēd prōtĭnŭs ārdŭă vīrtūs Āffēctātă tĭbī. *St.* SYN. Sĕquŏr, sēctŏr.

Āffēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Afficio. *Pourvu de, qui a.* Tāntāne āffēctūm quēmquam ēsse hŏmĭnem aūdācĭā? *Ter.* (*Ph.* V, 7, 84). Dŭplĭcĭbŭs spŏlĭīs sum āffēctŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 2). SYN. Īnstrūctŭs. || *Qui ressent une impression.* Quō măgĭs ēst ĭgĭtūr tēllūs āffēctă călōrĕ. *Lr.* (VI, 845). || *Malade de corps ou d'esprit.* Ībĭt ăd āffēctām quæ nōn lānguēbĭt ămīcām. *O.* Jūpĭtĕr, āffēctæ tāndēm mĭsĕrērĕ pŭēllæ. *Pp.* (II, 28, 1). Ēt sŭbĭt āffēctō nūnc mĭhĭ quĭdquĭd ăbēst. *O. Voy.* Æger, Mœstus, Miser. || *Presque achevé.* Jāmque hĭĕme āffēctā, mītēscĕrĕ cœpĕrăt ānnŭs. *Sil.* (XV, 505. De hoc sensu vid. *Gell.* 3, 16).

Āffēctŭs, ūs, *m. Sentiment.* Thēstĭās haūd ălĭtĕr dŭbĭīs āffēctĭbŭs ērrăt. *O.* Āffēctū tăcĭtō lætārĭs. *Id* SYN. Sēnsŭs. PPH. Ănĭmī, mēntĭs āffēctŭs, mōtŭs. || *Affection, amour.* Hæc dăbĭt āffēctŭs, īlle ēxclūdētŭr ămīcŭs. *J.* (6, 216). Quō pĭŭs āffēctū Cāstŏră frātĕr ămăt. *O. Voy.* Amor.

Āffĕrō, fērs, āttŭlī, āllātŭm, āffērrĕ. *Apporter.* Āffērtŭr scīllās īntĕr mūrænă nătāntēs. *H* Āffĕrăt ĭn

călăthō rūstĭcă dōnă pŭĕr. *O.* SYN. Fĕrō, pōrtō, dēfĕrō, *qqf.* āddūcō. || *Au fig.* Blāndĭtĭās mōllēs aūrēmquĕ jŭvāntĭă vērbă Āffĕr. *O. Voy.* Adhibeo. || *Causer, occasionner.* Sī lătĕt ārs, prōdēst; āffērt dēprēnsă pŭdōrĕm. *O.* Bēllŭm Āttŭlĭt īn pătrĭăm. Mātrīquĕ sălūtĕm Āttŭlĭt. *Id.* Nēc pĭĕtās mŏrăm Rŭgīs .. āffĕrĕt. *H.* Quīs tāntām laūdēm Rŭtŭlīs, cāsūsnĕ dĕūsnĕ, Āttŭlĕrĭt. *V.* Quæ mi ægrĭtūdĭnem āffĕrăt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 2). SYN. Īnfĕrō, īnvĕhō, īmpōrtō, fĕrō, ēffĭcĭō, făcĭō, părĭō, īnjĭcĭō, cōnfĕrō, gīgnō, dō. || *Rapporter, produire.* Vīctūs tĕnŭīs quæ quāntăquĕ sēcūm Āffĕrăt. *H.* Hūnc frūctūm præsēns āttŭlĭt hōră mĭhī. *O.* SYN. Rĕfĕrō, cōnfĕrō, prōdūcō, rēddō. || *Rapporter, raconter.* Nūm vērūs nūntĭŭs ēssĕt, Āttŭlĕrāt cūlpæ quēm mălă fāmă mĕæ. *O.* Ūt mi hæc cērta ēt clāra āttŭlĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 1). *Voy.* Refero. || — vīm. *Faire violence.* Vīm nōbīs Nēptūnĭŭs āttŭlĭt hērōs. *O. Voy.* Infero. || — mănūs. *Venir au secours.* Ūt tĭbĭ lūcĭfĕrās āffĕrăt īllă mănūs. *O.* || — mē. *Voy.* Afferor.

Au pass. Āffĕrŏr, *et* Āffĕrō mē. *Arriver.* Cōnsĭlĭo hānc ŏmnēs ănĭmīsquĕ vŏlēntĭbŭs ūrbēm Āffĕrĭmŭr. *V.* Fātīs hūc tē pōscēntĭbŭs āffĕrs. *Id.* (Adde *Cat.* 14, 21; *Pl. Amp.* III, 4, 6). *Voy.* Advenio.

Āffĭcĭō, ĭs, fēcī, fēctŭm, fĭcĕrĕ. *Fournir quelqu'un de qq. chose, donner à qqn.* Īllūm Tȳdīdēs ālĭō prō tālĭbŭs aūsīs Āffēcĭt prĕtĭō. *V.* Sēd pŏtĭūs lārgīs āffĭcĕ mūnĕrĭbŭs. *Cat.* (66, 92). Suīs fāctīs te īmmōrtāli āffĭcĭēt glōrĭā. *Pl.* (*Amp.* V, 2, 10. *Ib.* I, 1, 38, prædā). SYN. Aūgĕō, ōrnō, īnstrŭō. *Voy.* Do. || *Ordint. Donner une chose désagréable, infliger, condamner à.* Vīctūm Āffēcīt pœnā. *O.* Īllōs vērbĕră jūstīs Āffĭcĭūnt pœnīs. *J.* (8, 267). Āffēcīt dŏmĭcœnĭō clĭēntēm. *M.* (XII, 78, 6). *Voy.* Mulcto. || *Atteindre, toucher.* Nōn sīmplēx Dămăsĭchthŏnă vūlnŭs Āffĭcĭt. *O.* || *Au fig. Faire impression, affecter.* Cŏmĭtīs sīc āffĭcĭt ērrōr Ălcīdēn. *V. Fl.* Nēc jām de īllīs nōs āffĭcĭt āngŏr. *Lr.* (III, 867). SYN. Mŏvĕō, cōmmŏvĕō, cōnfĭcĭō, tāngō, īmpēllō. *Voy.* Moveo.

Āffĭctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Affingo. || *Faux.* Nōn āffĭctă cănām. *P. Nol.* (27, 28).

Āffīgō, ĭs, xī, xŭm, īgĕrĕ. *Ficher, faire adhérer, attacher.* Cōncrētām pătĭtūr rādīcem āffīgĕrĕ tērræ. *V.* Fērrĕă dūm pūppīs răpĭdōs mănŭs īnsĕrĭt ŭncōs, Āffīxĭt Lȳcĭdān. *L.* Blāndă crŭēntātīs āffīgūnt ōscŭlă dēxtrīs. *Cl.* SYN. Fīgō, ānnēctō, ădjūngō, āpplĭcō. *Voy.* Figo. (Confunduntur *Affigo* et *Affligo.*)

Āffīngō, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Ajouter.* Proīnde ănĭmī vĭtĭum hōc ŏcŭlīs āffīngĕrĕ nōlī. *Lr.* (IV, 387). *Voy.* Adjicio.

Āffīnĭs, ĕ. *Voisin.* Sævīsque āffīnīs Sārmătă Mŏschīs. *L.* Āffīnīs pārtī, vīcīnīs stārēt ĭn āstrīs. *Manil. Voy.* Vicinus. || *Allié, lié par le sang.* Jūs ălĭquōd făcĭūnt āffīnĭă vīncŭlă nōbīs. *O.* Cœlōque āffīnīs ŏrīgō. *Sil.* SYN. Cōgnātŭs. *Voy.* Consanguineus. || *Qui s'occupe de.* Pūblĭcīsne āffīnīs fŭĭt ăn mărĭtŭmīs nĕgōtĭīs? *Pl.* (*Trin.* II, 2, 55. Adde *Ter. Heaut.* II, 1, 3). || *Qui ressemble à. Voy.* Similis.

Āffīnĭtās, tīs, *f. Parenté.* Āffīnĭtātem hānc s nē pērpĕtŭām vŏlō. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 14. Adde *Pl. Trin.* III, 2, 73). || *Affinité, analogie.* (*Phæd.* IV, 14, 2.)

Āffīrmō, ās, ārĕ. *Affermir, fortifier.* Quīn te ănĭmo āffīrmās? *Cat.* (76, 11. Sed alii melius *offirmas*). || *Ordint. Affirmer, assurer.* Quīs tămĕn āffīrmāt nīl āctum īn mōntĭbŭs? *J.* (6, 58). Pērquĕ sŭās īmpūnĕ sĭnīt Dīctȳnnă săgīttās Āffīrmēs. *Tib.* (I, 4, 22). Āffīrmāns nōn ūltrā spōndēt īn īpsōs Vēntūrām cœlī răbĭēm. *Sil.* SYN. Āssĕrō, jūrō.

Āffīxēt, *sync. pour* Affixisset. Āffīxēt trānstrō. *Sil.* (XIV, 536).

Āffīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Affigo. *Attaché à, fiché.* Fĕrĭbūsque āffīxă sŭpērbīs Ōră vĭrūm. *V.* Clāvūmque āffīxŭs ēt hærēns Nūsquam āmīttēbāt. Āffīxūs lătĕrī. *Id.* Grăvĭbūs pēnsīs āffīxă pŭēllă. *Tib.* (I, 3, 87). SYN. Hærēns, sūspēnsŭs.

† Āfflāmĕn, ĭnĭs, *n. Souffle, inspiration.* Dīvīnæ vōcīs cōmplētæ āfflāmĭnĕ sānctō. *Juvc.* (I, 112). *Voy.* Afflatus.

Āfflātŭs, ă, ŭm. *Touché d'un souffle, d'émanations.* Hōs nĕcăt āfflātōs fūnēstī tābĕ vĕnēnī. *O.* Fūlmĭnĭs āfflātūs tēlīs. *Id.* Āfflātăque cūrrū Sīdĕră Tænărĭō. *Cl.* Frātērnīs āfflātă rŏtīs (Cynthia). *Sil.* SYN. Tāctŭs, cōntāctŭs. || *Inspiré.* Aūdācī quīcūmque āfflātĕ Crātīnō. *Pers.* (1, 123). Hīstŏrĭām cūjūs cœlēstī nōmĭnĕ Lūcās Trādĭdĭt āfflātŭs. *Alcim.* (II, 228). SYN. Īnstīnctŭs, fŭrēns, cōmmōtŭs, ēnthĕŭs. PHR. Dĕō plēnŭs. *L.* Phœbo jam īntrātă săcērdōs. *Sil. Voy.* Afflor.

Āfflātŭs, ūs, *m. Souffle, émanation, vapeur.* Hōs nĕcăt āfflātū, fūnēsta hōs tābĕ pĕrēdĭt. *O.* Frōndēs āfflātĭbŭs ārdēnt. *Id.* Pērcūssæ călĭdīs āfflātĭbŭs hērbæ, Quā tŭlĭt ōră, cădūnt. *St.* SYN. Spīrĭtŭs, hālĭtŭs, flātŭs. || *Inspiration. Voy.* Instinctus, Afflor

Āfflēctō, Āfflĕō. *Voy.* Adfl.

? Āfflīctĭm (cf. *Diom.* 402), *adv. Beaucoup.* Pāllēns āfflīctĭm vērsēt Ărīstŏtĕlēs. *Capell.* (IV, p. 94. Forte *efflictim*).

Āfflīctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Affligo. *Accabler, affliger.* Quŏnĭăm fœdo āfflīctāntŭr ămōrĕ. *Lr.* (IV, 1156). SYN. Vēxō, tōrquĕō, crŭcĭō. || —mē, *ou pass.* Āfflīctŏr. *S'affliger.* Ūt āfflīctāntŭr mĭsĕræ! *Pl.* (*Rud.* I, 2, 75). Āīt īllām mĭsĕrām crŭcĭāri ēt lăcrŭmāntēm se āfflīctārĕ. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 41. Adde *Ter. Eun.* I, 1, 31). *Voy.* Mœreo.

Āfflīctŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu un ou plusieurs coups.* Ēt sŏnăt āfflīctā sēmpēr dŏmŭs īgnĕă māssā. *V. Fl.* SYN. Īllīsŭs. || *Renversé à terre.* Īstūnc, quī fērt, āfflīctūm vĕlĭm. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 83). Mēmbra āfflīctă sŏlō. *Sil.* SYN. Prōstrātŭs, dējēctŭs. || *Au fig.* Āfflīctæ rēs. *L'adversité.* Aūsŭs ēt āfflīctīs mĕlĭūs cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *V.* Vĕlŭt ūnĭcă rēbŭs Spēs fŏrĕt āfflīctīs. *L. Voy.* Infortunium. || *Abattu, humble* Hōrrēt, āfflīctām quŏquĕ Vīctāmquĕ quāmvīs vĭdĕăt. *Sen.* (*Troad.* 24). Āfflīctūm gĕnĕrī vĕrĕārĕ pŭdōrĕm. *St.* SYN. Jăcēns, hŭmĭlĭs, dēmīssŭs, prōstrātŭs. || *Accablé de douleur.* Āfflīctŭs vītam īn tĕnĕbrīs lūctūquĕ trăhēbām. *V.* Āfflīctum āllŏquī Cŭpĭt păvĕtquĕ. *Sen.* (*OEd.* 1007). *Voy.* Mœstus.

Āfflīgō, ĭs, īxī, īctŭm, īgĕrĕ. *Renverser à terre.* Tēllūri ēlīsīs āfflīxĭt, flēbĭlĕ, mēmbrīs. *Sil.* Tērræque āfflīxĭt Ăchīllēs. *O.* Āfflīgăt hŭmō vĭŏlēntă mănŭs. *Sen.* (*Oct.* 685). Hæ pēctŏră dūrō Āfflīxērĕ sŏlō. *L.* SYN. Prōstērnō, stērnō, dējĭcĭō, prōrŭō. *Voy.* Sterno. || *Au fig. Abattre, renverser.* Flēctĭt, ēt āssuētūm spŏlĭīs āfflīgĭt ĕgēstās. *Cl.* Fūrtă, fŭgæ, mōrtēs sērvōrum, īncēndĭă lūctū Āfflīgūnt hŏmĭnēm. *M.* (VI, 33, 3). SYN. Dējĭcĭō, dēprĭmō, ēvērtō, pēssūmdō. *Voy.* Dejicio.

Āfflō, ās, ārĕ. *Souffler sur, toucher de son haleine, envoyer des émanations.* Nōs ŭbĭ prīmŭs ĕquīs ŏrĭēns āfflāvĭt ănhēlīs. *V.* Vĕlŭtī sī Cānĭdĭa āfflāssĕt, pējōr sērpēntĭbŭs Āfrīs. *H.* Ēt călĭdūm mēmbrīs āfflārĕ văpōrĕm. *Lr.* (V, 508). Fūlmĭnĭs āfflāvĭt vēntīs. *V.* Taūrōrum āfflābĭtŭr ōrĕ. *O.* Āfflāntŭr vīnētă nŏtō. *St.* SYN. Spīrō, īnspīrō. || *Au fig. Inspirer.* Īndŏmĭtīs grĕgĭbŭs Vĕnŭs āfflăt ămōrēs. *Tib.* (II, 4, 57). Īllūm Flēxērăt, ēt sĭmĭlī jām dūdum āfflārăt ămōrĕ. *V. Fl.* SYN. Īnspīrō (aliquid), īnsĭnŭō, īmmīttō. || *Qqf. n. Envoyer un souffle, une odeur.* Āfflābūnt tĭbĭ nōn Ărābūm dē grāmĭne ŏdōrēs. *Pp.* (II, 29, 17). SYN. Spīrō, hālō. || —lēnĭtĕr. *Favoriser.* Fēlīx cuī

plăcĭdūs lēnĭtĕr āfflāt ămŏr. *Tib.* (II, 1, 80). *Voy.* Adspiro.

Au pass. Āfflŏr. *Être inspiré, être possédé de l'inspiration.* Āfflāta ēst nūmĭnĕ quāndŏ Jām prŏpĭōrĕ dĕī. *V.* SYN. Fŭrŏ, bācchŏr. VERS. Māgnām cuī mēntem ănĭmūmquĕ Dēlĭŭs īnspīrāt vātēs, ăpĕrītquĕ fŭtūră. *V.* Āt, Phœbī nōndūm pătĭēns, īmmānĭs ĭn āntrō Bācchātūr vātēs, māgnūm sī pēctŏrĕ pōssĭt Ēxcūssīssĕ dĕūm. Mājŏr ăgĭt dĕŭs. *Id.* Ōccūltōs mŏnĭtūs aūdīrĕ dĕōrūm. *O.* Dĕūs ōră mŏvĕt. *Id.* Īstă cănāt mājōrĕ dĕō, quēm Dēlphĭcă laūrŭs Īmpŭlĭt. *Colum.* Īncĭpĭt Lēthæă vātēs spārgĕre hōrrēntēs cŏmās, Ēt pătī cōmmōtă Phœbūm. *Sen.*

Āffluēns, tĭs. *Qui arrive, qui vient vers.* Quŏd ēx hāc Lūcĕ Mæcēnās mĕŭs āfflŭēntēs Ōrdĭnăt ānnōs *H.* *Voy.* Veniens. || *Abondant. Voy.* Abundans. || ? — vēstĭtū. *Qui a une robe traînante.* Ūnguēntō dēlĭbūtūs, vēstĭtu āfflŭēns. *Ph.* (V, 1, 12. Codex habet *afluens.* Poetam credo scripsisse *fluens*)

Āfflŭŏ, ĭs, ūxī, ŭĕrĕ, *n. Couler vers. Voy.* Fluo. || *Au fig. Se glisser vers.* Āfflŭĭt īncaūtĭs īnsĭdĭōsŭs ămŏr. *O.* SYN. Īrrēpŏ, ădrēpŏ, īllābŏr, īnsĭnŭŏ. || *Venir en foule.* Īngēntēm cŏmĭtum āfflŭxīssĕ nŏvōrūm Īnvĕnĭo ădmīrāns nŭmĕrūm. *V.* SYN. Cōncūrrŏ, cōnvĕnĭŏ, cōgŏr. || *Avoir en abondance, regorger.* Dīvĭtĭīs hŏmĭnēs, ĕt hŏnōre, ĕt laūdĕ pŏtēntēs Āfflŭĕrĕ. *Lr.* (VI, 12). Ădĕo ūt frūmēnto āfflŭăm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 57). *Voy.* Abundo.

Āffŏr (*inus.*). *Voy.* Affari.

Āffŏrĕ *ou* Ădfŏrĕ, *inf. fut. de* Adsum. Ēssĕ quŏque īn fātīs rĕmĭnīscĭtŭr, āffŏrĕ tēmpŭs. *V.*

Āffŏrĕm *ou* Ădfŏrĕm, *imparf. subj. de* Adsum. Rēx īpsĕ, nōtō cōmpūlsŭs ĕōdĕm, Āffŏrĕt Ænēās. *V.* SYN. Ădēssĕm.

Āffōrmīdŏ, Āffrĕmŏ. *Voy.* Adf.

Āffrĭcŏ, ās, ŭī, ārĕ. *Frotter contre.* Cănīsquĕ scævă, sūsquĕ līgnĕō tĭbī Lŭtōsŭs āffrĭcābĭt ōblĭtūm lătŭs. (*Tibul. supposit. ad Priap.* 17.) *Voy.* Frico.

Āffrīngŏ. *Voy.* Adfringo.

Āffŭī *ou* Ādfŭī, *parf. de* Adsum.

Āffūlgĕŏ, ēs, lsī, lgērĕ, *n. Luire, briller à.* Pōstrēmă nĭtēntī Āffūlsĭt vūltū rīdēns Vĕnŭs. *Sil.* Vūltŭs ŭbī tŭŭs Āffūlsĭt pŏpŭlō. *H. Voy.* Fulgeo.

Āffūndŏ, ĭs, ūdī, ūsūm, ūndĕrĕ. *Verser sur. Voy.* Fundo. || *Arroser, baigner.* Lēnĭtĕr āffūndĭt gēmmāntĭă līttŏră pōntŭs. *Manil.* (IV, 654).

Āffūsŭs, ă, ūm. *Versé sur.* Dĕcŏlŏr āffūsō tīnctā crŭōrĕ rŭbĕt. *O.* Āffūsō squālēnt ā pūlvĕrĕ crīnēs. *Sil. Voy.* Fusus. || *Versé, répandu dans.* Ārĭdăque āffūsā gūttŭră tīnxĭt ăquā. *O.* Āllĭgăt ĕt stāntēs āffūsæ māgnŭs ărēnæ Āggĕr. *L.* Cēssĕrĭt āffūsīs ōpprēssa Hīspānĭă Pœnīs. *Sil.* || *Prosterné.* Āmplēctīquĕ pĕdēs, āffūsăquĕ pōscĕrĕ vītām. *O.* Māgnōque āffūsă părēnti ēst. *St.* Āffūsŭs ārīs, sūpplĭcēs tēndō mănŭs. *Sen.* (*Oed.* 71). SYN. Jăcēns, prōstrātŭs, prōcūmbēns. *Voy.* Genu.

Āfră, æ, *f. Africaine Voy.* Afer. || *Subst. Nom de femme.* (*Mart.* I, 101)

Āfrānĭŭs, ĭī *et sync.* ī, *m. Afranius, poëte comique latin.* Dīcĭtŭr Āfrānī tŏgă cōnvĕnīssĕ Mĕnāndrō. *H.* || 2. *Lieutenant de Pompée en Espagne.* Jūrĕ părī rēctŏr cāstrīs Āfrānĭŭs īllīs. *L.* || † Āfrānĭŭs. Quām tŏgă făcūndī scēnīs ăgĭtāvĭt Āfrānī. *Aus.* (*Epig.* 71, 4).

Āfrī, ōrūm. *Voy.* Afer.

Āfrĭcă, æ, *f. L'Afrique, une des trois parties du monde ancien.* Sēd quā sē cāmpīs squālēntĭbūs Āfrĭcă tēndĭt. *Sil.* Sūb quōrūm tĭtŭlīs Āfrĭcă tōtă jăcĕt. *Pp.* (IV, 11. 38). Mājūs dĕdĭt Āfrĭcă nōmĕn. *M.* (II, 2, 1). SYN. Lĭbўă, Lĭbўē, Gætūlĭă. EP. Ārĭdă, tōrrĭdă, ūstă, ēxūstă, pĕrūstă, sĭtĭēns, æstĭfĕră, squālēns ărēnōsă, īncūltă, stĕrĭlĭs, īnhōspĭtă, mōnstrĭfĕră, vāstă. PPH. Āfrĭcă tērră. Lĭbўcă, Gætūlă, Māssўlă, Mārmărĭcă, Maūrūsĭă, Pūnĭcă tērră, tēllūs, plăgă. Lĭbўæ ăgrī, trāctūs, līttŏră, ārvă, dēsērtă, rēgnă. Lĭbўcūm līttŭs. Nŏmădūm tēllūs. Pœnōrūm ārvă. Lĭbўcæ ōræ. Lĭbўæ sĭtĭēntĭs ărēnæ. Dēsērtă sĭtī rĕgĭŏ. VERS. Æstĭfĕrō Lĭbўē tōrrētūr sūbdĭtă Cāncrō. *Sil.* Āntæŭs ūrbēs fērvĭdæ tērrēt plăgæ. *Sen.* Nēc Jūbæ tēllūs gĕnĕrăt, lĕōnūm Ārĭdă nūtrīx. *H.*

Āfrĭcānŭs, ă, ūm. *D'Afrique, Africain.* Nōn aūdīs? mūrēs Āfrĭcānōs prædĭcăt īn pōmpām lūdīs dărĕ sē vēlle ædīlĭbūs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 52). || *Subst. m. Surnom de deux Scipions.* Māgnīs cēdĕrĕ cōgĭs Āfrĭcānīs. *M.* (IV, 14, 5). Dum Āfrĭcānī vōcī dīvīnæ īnhĭāt ăvĭdīs aūrĭbŭs. (*Antiq. Trochaic.*) PPH. Quī dŏmĭtā nōmĕn ăb Āfrĭcā Lūcrātūs rĕdĭĭt. *H. Voy.* Scipio. || *Autres du même nom.* Hăbĕt Āfrĭcānūs mīllĭēs, tămĕn căptăt. *M.* (XII, 10, 1).

Āfrĭcŭs, ă, ūm. *D'Afrique, Africain.* Quōs Āfrĭcă tērră trĭūmphīs Dīvēs ălĭt. *V.* (Adde *Enn.* apud *Cic. Or* 3, 24). Quī gĕnĭtūs pătrŭō dūctōrĭs ăd Āfrĭcă bēllă. *Sil. Voy.* Afer. || *Du vent d'Afrique.* Mūgĭăt Āfrĭcīs Vēntūs prŏcēllīs. *H.*

Āfrĭcŭs, ī, *m. Vent d'Afrique* (*du sud-ouest pour l'Italie*). Crēbērquĕ prŏcēllīs Āfrĭcŭs. *V.* Lūctāntem Īcărĭīs flūctĭbŭs Āfrĭcūm. *H.* (*Id. Epod.* 16, 22; *Prop.* IV, 3, 47).

† Ăgālmă, ătĭs, *n.* (ἄγαλμα). *Statue, image.* Quām dōcto āssĭmĭlānt hăbĭtū quī ăgălmătă fīrmānt. *Capell.* (VI, p. 188. Rectius *formant*).

Ăgămēmnŏ *et* Ăgămēmnōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀγαμέμνων). *Agamemnon, fils d'Atrée, époux de Clytemnestre, frère de Ménélas et roi de Mycènes, généralissime des Grecs au siége de Troie. Après la prise de cette ville, il retourna dans son royaume, et fut tué par Égisthe et Clytemnestre.* Cōncĭāmānt Dănăī, stĭmŭlātque Ăgămēmnŏ vŏlēntēs. *St.* (*Ach.* I, 553). Ăgămēmnŏ Prĭămō: quīsquĭs ăd fŏrēs jăcĕt. *Sen.* (*Agam.* 514). Vīctrīcĕ laūrō cīnctŭs Ăgămēmnōn ădĭt (*Ibid.* 779). Cēdĭt tĭtŭlīs Ăgămēmnŏnĭs Ātreŭs. *O.* Vīxĕrĕ fōrtēs ānte Ăgămēmnŏnă. *H.* SYN. Ātrīdēs, Tāntălĭdēs. EP. Sŭpērbŭs, pŏtēns, fōrtĭs, māgnănĭmŭs. PPH. Mājŏr Ātrīdēs. Mўcēnæŭs dūx, dūctŏr, rēx, rēctŏr. Pĕlŏpēĭŭs hērōs. PPH. Īpsĕ Mўcēnæŭs māgnōrūm dūctŏr Ăchīvūm. *V.* Rēx rēgum Ātrīdēs. *Aus.*

Ăgămēmnŏnĭdēs, æ, *m.* (Ἀγαμεμνονίδης). *Fils d'Agamemnon, Oreste.* Pār Ăgămēmnŏnĭdæ crīmĕn. *J.* (8, 215).

Ăgămēmnŏnĭŭs, ă, ūm (Ἀγαμεμνόνιος). *D'Agamemnon.* Rēs Ăgămēmnŏnĭās vīctrīcĭāque ārmă sĕcūtŭs. *V.* Ēx Ăgămēmnŏnĭīs ūnă pŭēllă trĭbŭs. *O.*

Ăgănīppē, ēs, *f.* (Ἀγανίππη). *Source du fleuve Permesse, sortant du mont Hélicon. On la confond avec l'Hippocrène.* (Cf. *Callim.* apud *Serv.* ad *E* 10, 12, et mox *Aganippis.*) Ūllă mŏrām fēcērĕ, nĕque Āŏnĭē Ăgănīppē. *V.* Dŏctūmquĕ flŭēns Ăgănīppē. *Cl.* Præcōnēs fĭĕrī, quūm dēsērtīs Ăgănīppēs Vāllĭbŭs. *J.* (7, 6. Adde *Cat.* 61, 30). *Voy.* Hippocrene.

Ăgănīppēŭs, *et qqf.* Ăgănīppĭcŭs, ă, ūm (Ἀγανίππειος). *De la fontaine Aganippe.* Pār Ăgănīppēæ lūdĕrĕ dōctă lўræ. *Pp.* (II, 3, 20). Fōns Ăgănīppēā Pērmēssĭŭs ēdŭcăt ūndā. *Cl.* Pĕr ĕt ōră dōctă fērtŭr, Ăgănīppĭcōsquĕ fōntēs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 112. Forte *Aganippios*).

Ăgănīppĭs, ĭdŏs, *f.* (Ἀγανιππίς). *De l'Aganippe.* Dīcĭtĕ, quæ fōntēs Ăgănīppĭdŏs Hīppŏcrēnēs Grātă Mĕdūsæī sīgnă tĕnētĭs ĕquī. *O.*

Ăgăpētŭs, ī, *m.* (Ἀγαπητός). *Agapet, nom d'homme.* Hōs īntēr rĕsĭdēns Ăgăpētŭs jūrĕ săcērdōs. (Apud *Murator*, IV, p. 1822.)

Āgăr, *f. indécl. Égyptienne aimée d'Abraham.* Āgăr nōmĕn ĕrăt, tēllūs Nīlōtĭca ŏrĭgŏ. *Victor* (*Gen.* III, 311).

Ăgāsō, ōnĭs, *m. Palefrenier.* Ŭt mŏdŏ sī pătĭnām pĕdĕ lāpsūs frāngăt ăgāsŏ. *H.* (Adde *Pers.* 5, 76; *Pl. Merc.* V, 2, 11).

Ăgăthă, æ, *f.* (Ἀγαθή). *Sainte Agathe, martyre.* Mārtўrĭs ēccĕ dĭēs Ăgăthæ. *Damas.* (30, 1). || † Ăgăthă, *ou* Ăgăthē, ēs. *La même.* Āgnēs, Thĕclă dūlcĭs, Ăgăthă. *Fort.* (IV, 26, 97).

Ăgăthēmĕrĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀγαθημερίς). *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 233.)

Ăgăthīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sūmmă lĭcēt vēlōx, Ăgăthīnĕ, pĕrīcŭlă lūdās. *M.* (IX, 39, 1).

Ăgăthŏclēs, ĕōs *ou* ĭs, *m.* (Ἀγαθοκλῆς). *Agathocle, roi de Syracuse, fils d'un potier.* Fāma ēst fictĭlĭbūs cœnāsse Ăgăthŏclĕă rēgĕm. *Aus.* (*Epigr.* 8, 1. Adde *Pl. Men.* II, 3, 58).

Ăgăthŏclēŭs, ă, ŭm (Ἀγαθόκλειος). *D'Agathocle.* Hīc Ăgăthŏclēīs sēdēs ōrnātă trŏpæīs. *Sil.*

Ăgăthўrnă, æ, *f. Ville de Sicile.* (*Sil.* XIV, 259.)

Ăgăthўrsī, ōrŭm, *m. pl. Agathyrses, peuple de Scythie.* Crētēsquĕ, Drўŏpēsquĕ frĕmūnt, pĭctīque Ăgăthўrsī. *V.* (Adde *Avien. Descr. Terr.* 447).

Āgaūnŭm *ou* Ācaūnŭm, ī, *n. Petite ville de la Gaule Transalpine, sur le Rhône. D'où* Āgaūnēnsĭs *ou* Ăgăūnēnsĭs, ĕ. Ēt lĕgĭō fēlīx Ăgăūnēnsĭs ădēst. *Fort.* (VIII, 6, 172).

Ăgāvē, ēs, *f.* (Ἀγαύη). *Agavé, fille de Cadmus, femme d'Échion, mère de Penthée, qu'elle mit en pièces, parce qu'il avait voulu abolir le culte de Bacchus.* Quĭd? căpŭt ābscīsūm dēmēns quūm pōrtāt Ăgāvē. *H.* Thēbānām quālĭs Ăgāvēn Īmpŭlĭt. *L.* Vīsīs ŭlŭlāvĭt Ăgāvē. *O.* EP. Cādmēă, fŭrēns, fŭrĭōsă, dēmēns, lўmphātă, crŭēntă, īmpĭă. PPH. Fīlĭă Cădmī. Pēnthēĭă mātĕr. VERS. Quālĭs āttŏnĭta ēt fŭrēns, Cādmēă mātĕr ābstŭlĭt nātō căpŭt. *Sen.* Vēnĭt Nўctĭlĕūm fŭgĭēns Cădmēĭs Ăgāvē, Īnfāndās scĕlĕrātă mănūs ē cædĕ crŭēntā, etc. (*Culex*, 110 sq.) || *Nom d'une tragédie composée sur ce sujet.* Ēsŭrĭt, intāctām Părĭdī nĭsĭ vēndăt Ăgāvēn. *J.* (7, 88).

Ăgāvī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀγαυοί). *Peuple Scythique.* Cĕlĕrēs fūndūntŭr Ăgāvī. *Prisc.* (*Peri.* 299).

Ăgĕ, *pl.* Ăgĭtĕ, *impér. de* Ago, *pris adverb. Allons, courage, eh bien.* Ēn ăgĕ, rūmpĕ mŏrās. *V.* Sūrge ăgĕ, Bēlīdē. *O.* Ăge, ăgĕ, nūnc ēxpĕrĭāmŭr. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 23). Īte, ăge, ĕt ōbsēssĭs, vĭgĭlēs, cīrcūmdătĕ flāmmās. *St.* (*Th.* X, 33). Quāre ăgĭte, ō jŭvĕnēs. *V.* SYN. Ăgĕdŭm, ēiă. PPH. Ērgo ăgĕ, quīn ăgĕ, ēia ăgĕ, ēn ăgĕ, nūnc ăgĕ, ăgĕ jām, ēn ăgĕdŭm. || Dīc ăgĕ, Ăgĕ fārĕ, *ou simplt.* Ăgĕ. *Dis.* Dīc ăgĕ, nām cūnctĭs ĕădem ēst aūdīrĕ vŏlūntās. *O.* Ăgĕ fārĕ vĭcĭssĭm. *V.* Fāre ăgĕ. *Id.* Quīn ăgĕ, sī quĭd hăbēs: īn mē mŏră nōn ĕrĭt ūllă. *Id.* Ăgĕ, sī quo ăbīre ēst ănĭmŭs, ēst lĭcēntĭă? *Ph.* (*Donat.* ad *Ter. Adelph.* II, 2, 7 et 15: « Modo *age* corripientis est; nunc verbum est significans *dic.* »)

Ăgēă (sic *Fest.*), *ou plutôt* Ăgўīă, æ, *f.* (ἀγυιά) *Espèce de couloir dans un navire.* Mūltă fŏrō pōnūnt, ĕt ăgўīă lōngă rĕplētŭr. *Enn* (apud *Isid. Or.* 19, 2. Alii aliter).

Ăgĕdŭm (*de* age *et* dum). *Comme* Age. Sūrge ăgĕdŭm, jŭvĕnēmquĕ pŭĕr dēprēndĕ părēntĕm. *St.* (Et *Prop.* I, 1, 21.) *Voy.* Age.

Ăgĕlādēs, æ, *m. Nom d'un statuaire.* Nēc Pŏlўclētēă, nēc Phrădmŏnĭs, aūt Ăgĕlādæ Ārtĕ lăbōrētŭr. *Col.* (X, 30. Cf. *Plin.* 34, 19, 8).

Ăgēllŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Agellus. Ăgēllŭlum hūnc, sĭnĭstrā tūtĕ quēm vĭdēs. *Cat.* (20, 3).

Ăgēllŭs, ī, *m. dimin. de* Ager. *Petit champ.* Quŏd nūnquăm vĕrĭtī sŭmŭs, ŭt pŏssēssŏr ăgēllī. *V.* Āngūstī cūltŏr ăgēllī. *O.* PPH. Paūcă rūrĭs jūgĕră. Ēxĭgŭŭm rūs. PHR. Ēxĭgŭī rūrĭs paūcĭssĭmă fārră sĕcāntēm. *J.* (14, 155). Mŏdŭs ăgrī nōn ĭtă măgnŭs. *Hor.*

Ăgēnŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἀγήνωρ, ορος). *Agénor, fils de Bélus, roi de Phénicie, père de Cadmus et d'Europe.* Pūnĭcă rēgnă vĭdēs, Tўrĭōs ĕt Ăgēnŏrĭs ūrbĕm. *V.* Nōn tŭlĭt īnsĭdĭās dīvum īmpĕrĭōsŭs Ăgēnŏr. *Stat.* SYN. Bēlīdēs.

Ăgēnŏrēŭs *ou* Ăgēnŏrĭŭs, ă, ŭm (Ἀγηνόρειος, Ἀγηνόριος). *D'Agénor, ou de ses enfants.* Căpĭt īllă, dŏmūmquĕ Īntrăt Ăgēnŏrĕăm. *O.* Stābĭs Ăgēnŏrĕī frōntĕ vĭdēndă bŏvĭs. *Id.* || *De Phénicie, de Tyr.* Pūrpŭra Ăgēnŏrēĭs sătŭrātă mĭcābăt ăhēnĭs. *Sil.* (VII, 642. Adde *Mart.* X, 16, 7). *Voy.* Tyrius. || *Carthaginois.* Rĕsĕrāvĭt Dārdănĭs ārcēs Dūctŏr Ăgēnŏrĕās. *Sil.* Ībăt Ăgēnŏrĕŭs præfūlgēns dūctŏr ĭn aūrō (de Annibale). *Id. Voy.* Pœnus.

Ăgēnŏrĭdæ, ārŭm *et sync.* dŭm, *m. pl. Descendants d'Agénor, Carthaginois.* Prīmŭs Ăgēnŏrĭdūm cēdēntĭă tērgă vĭdērĕ. *Sil. Voy.* Pœni.

Ăgēnŏrĭdēs, æ, *m.* (Ἀγηνορίδης). *Fils d'Agénor, Cadmus.* Īrāmquĕ părēntĭs Vītăt Ăgēnŏrĭdēs. *O.*

Ăgĕr, ăgrī *ou* āgrī, *m.* (ἀγρός). *Champ, terre labourable.* Hūc ăgĕr īllĕ mălŭs, dūlcēsque ā fōntĭbŭs ūndæ. *V.* Mŏvĭt ăgrōs, cūrĭs ăcŭēns mōrtālĭă cōrdă. Ēt strātī băccĭs sĭlvēstrĭbŭs āgrī. *Id.* SYN. Ārvă, jūgĕră, rūră, cāmpŭs, sŏlŭm, cūltă, ărātă, tērră, tēllūs, hŭmŭs, ăgēllŭs. EP. Ăpērtŭs, pătēns, lætŭs, fērtĭlĭs, fēcūndŭs, dīvēs; ūdŭs, rĭgŭŭs, īrrĭgŭŭs, etc. *Voy.* Arvum, Campus, Messis, Pomifer. || *Territoire, contrée, royaume.* Quūm Trōjam Ænēās Ĭtălōs pōrtārĕt ĭn āgrōs. *O.* SYN. Tērră, ōræ, plăgă, līttŏră, rēgnŭm.

Ăgĕsĭs *ou* Ăgĕ sīs (*pour* Age si vis), *dans les comiques. Comme* Age. Ăgĕsĭs, tū sĭnĕ pēnnĭs vŏlā. *Pl.* (*As.* I, 1, 80. *Id. Bac.* IV, 9, 72). *Voy.* Age.

Ăggĕmŏ. *Voy.* Adg.

Ăggĕr, ĕrĭs, *m. Amas, monceau de terre.* Īllīdītquĕ vădĭs, ătque ăggĕrĕ cīngĭt ărēnæ. *V.* Ēffūsæ măgnŭs ărēnæ Ăggĕr, ĕt īmmōtī tērrā sūrgēntĕ tĕnēntŭr. *L.* Mōlīrīque ăggĕrĕ tēctă. *V.* SYN. Ăcērvŭs, cŭmŭlŭs. PPH. Ăggēstă hŭmŭs. || *Éminence, colline, montagne.* Vīdĭt ăb ădvērsō vĕnĭēntēs ăggĕrĕ Tūrnŭs. *V.* Tŭmŭlīque ēx ăggĕrĕ fātŭr. *Id.* Ăggĕrĭbŭs căpŭt Ălpīnĭs. *Sil.* Āĕrĭī răpĭt ăggĕrĕ mōntĭs. *Id.* SYN. Tŭmŭlŭs, mōlēs, cōllĭs, mōns. *Voy.* Mons. || *Tombeau formé d'un monceau de terre.* Tālĭs ăb æquŏrĕī cōnsūrgēns ăggĕrĕ būstī. *V. Fl.* Ăggĕrĕ cōmpŏsĭtō tŭmŭlī. *V.* Tērrēno ēx ăggĕrĕ būstŭm. *Id. Voy.* Tumulus. || *Digue, levée.* Nōn sīc ăggĕrĭbŭs rūptīs quūm spūmĕŭs āmnĭs Ēxĭĭt. *V.* Ăggĕrĭbŭs sēptăm cīrcŭm (classem). *Id.* Īncūrvō mūnītŭs ăb ăggĕrĕ pōrtŭs. *O.* SYN. Mōlēs. *Voy. ce mot.* || *Chaussée, en gén. Route, voie.* Quālĭs sæpĕ vĭæ dēprēnsŭs ĭn ăggĕrĕ sērpēns. *V.* Ăggĕre ĭn āprīcō spătĭārī. *H.* Pōstquām Tūscŭs ăgĕr, pōstquāmque Aŭrēlĭŭs ăggĕr. *Rutil.* (1, 39). *Voy.* Via. || *Rempart.* Dūm dīstĭnĕt hōstĕm Ăggĕr mūrōrŭm. *V.* Tūtōs sērvārĕnt ăggĕrĕ mūrōs. *Id.* Ēffūsīsquĕ sĭmŭl prærūpto ēx ăggĕrĕ mēmbrĭs. *Sil.* Īn mĕdĭīs ēxsāngŭī rēgĕ rĕpērtō Ăggĕrĭbŭs. *V. Fl.* SYN. Vāllŭm, prōpŭgnācŭlă. || *Autel.* Tăcĭtŭs mĭhī lūcŭs, ĕt ăggĕr Quŏd rŭdĭs. *V. Fl. Voy.* Ara. || *En gén. Monceau.* Tālĭă jăctāntĕm cōnsūrgēns ăggĕr ăquārŭm Īmpŭlĭt. *Sil.* Pūppīmquĕ sŭb ātrĭs Æquŏrĭs ăggĕrĭbŭs tĕnŭĭt. *Id.* SYN. Cŭmŭlŭs, ăcērvŭs.

† Ăggĕrēŭs, ă, ŭm. *Amoncelé.* Dūm trānsĕăt āxĕm Ăggĕrĕī vēlōx tŭmŭlī. (*Anthol.* II, p. 330.)

1. Ăggĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Amonceler, entasser.* Ăggĕrăt īpsīs Īn stăbŭlĭs tūrpī dīlāpsă cădāvĕră tābō. *V.* Laūrēntĭs præmĭă pūgnæ Ăggĕrăt. *Id.* SYN. Ăggĕrŏ (ĭs), ăccŭmŭlŏ, cŭmŭlŏ, cōngĕrŏ,

ăcĕrvō, strŭō, ēxstrŭō, cōllĭgō, cōgō, āgglŏmĕrō, ēxāggĕrō, stīpō. PPH. Tŭmŭlō āggĕrō. Īn cŭmŭlŭm āggĕrō. Īn ūnŭm cōngĕrō, cōgō. VERS. Tŏtĭdēm tōllēbāt fārrĭs ăcērvōs. *O.* Ūndĕ Dīvĭtĭās ærĭsquĕ rŭām dīc, aūgŭr, ăcērvōs. *H.* Vīvīs cŭmŭlōs ūndāntĭs ărēnæ Āggĕrăt. *St.* Cōngĕrĭt ĭn ūnūm frūgĭs īnfaūstæ mălă. *Sen.* || *Au fig. Augmenter, exagérer.* Īncēndītque ănĭmŭm dīctīs, ātque āggĕrăt īrās. *V.* Dīctīs īmpēnsĭŭs āggĕrăt ōmnĕ Prōmīssŭm. *St.* Sēd Lĭbўæ clādēs ēt prīmī īncēndĭă bēllī Āggĕrăt. *Sil.* SYN. Ēxāggĕrō, aūgĕō, āmplĭfĭcō. *V. Voy.* Augeo.

2. Āggĕrō, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Amonceler.* Āggĕrĭtūr tŭmŭlō tēllūs ; stānt mānĭbūs āræ. *V.* Ĭtă te āggĕrūndā cūrvum ăquā făcĭām prŏbē. *Pl.* (*Cas.* I, 36). *Voy. le précéd.*

Āggēstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Aggero, ıs. Ōrĭs, ĕt āggēstā cōntŭmŭlāvĭt hŭmō. *M.* (VIII, 57, 4).

Āgglŏmĕrō, ās, ārĕ. *Mettre en peloton, assembler, amasser.* Sīgēăquĕ pēstĭs Āgglŏmĕrārĕ frĕtŭm. *V. Fl. Voy.* Glomero. || *Rendre plus épais.* Āgglŏmĕrāt tĕnēbrās. *V. Fl. Voy.* Denseo. || — sē, *ou absolt. Se former en peloton, ou en troupe, se réunir.* Dēnsī cŭnĕīs sē quīsquĕ cŏāctīs Āgglŏmĕrānt. *V.* Āgglŏmĕrānt sēsē, dēnsīsquĕ sŭb āstrīs. *V. Fl.* Ēt lātĕrī āgglŏmĕrānt nōstrō. *V.* SYN. Ādjūngŏr (*ou* mē ādjūngō), stīpŏr.

† Āgglūtĭnō, ās, ārĕ. *Coller, souder.* || *Au fig. Joindre étroitement.* Ĭtă mĭhi ād mălūm mălæ rēs plūrĭmæ se āgglūtĭnānt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 71. *Id. Men.* II, 2, 63 ; *Cist.* IV, 1, 17).

Āggrăvēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'appesantir, s'aggraver.* Mălĕ mĕtŭō nē Phĭlŭmĕnæ măgĕ mōrbŭs āggrăvēscăt. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 2). *Voy.* Ingravesco.

Āggrăvō, ās, ārĕ. *Surcharger, accabler.* Prōlŏquĕrĕ quæ sōrs āggrăvēt quāssām dŏmŭm. *Sen.* (*Hip.* 996. *Ib.* 142). *Voy.* Gravo. || *Au fig. Rendre plus pesant, aggraver.* Īllĕ mĕōs cāsūs āggrăvăt, īllĕ lĕvăt. *O.* Hŏmĭnīsquĕ cūrām pœnā mājōre āggrăvānt. *Ph.* SYN. Grăvō, ŏnĕrō, aūgĕō.

† Āggrĕdĭō, īs, īrĕ, *arch. pour* Aggredior. Hāc si āggrĕdĭās. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 40). Pēssŭmum āggrēssū scĕlŭs. *Id.* (*Pers.* IV, 4, 10).

Āggrĕdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. Aller vers, en venir à.* Tērtĭă sēd pōstquām mājōre hāstīlĭă nīsū Āggrĕdĭŏr. *V.* SYN. Ādĕō, āccēdō, vĕnĭō. || — dīctīs. *Aborder, adresser la parole.* Tālĭbŭs āggrĕdĭtūr Vĕnĕrēm Sātūrnĭă dīctīs. *V.* Sīc prĭŏr āggrĕdĭtūr dīctīs. *Id. Voy.* Alloquor. || *Entreprendre, commencer.* Āggrĕdĕre ō măgnōs, ādĕrĭt jām tēmpŭs, hŏnōrēs. *V.* SYN. Ādŏrĭŏr, ĭnĕō, sūscĭpĭō, īncĭpĭō, ōrdĭŏr, īnvādō. || *Attaquer.* Făcĭle ŭt sōmno āggrĕdĭārĕ jăcēntēm. *V.* Hīs ĕgŏ Dāphnĭn Āggrĕdĭār. *Id.* SYN. Ādŏrĭŏr, īnvādō, lăcēssō, īmpĕtō ; rŭō (in), īrrŭō, īrrūmpō, fĕrŏr, tēndō, īncūrrō. PPH. Mē īnfĕrō (in). || † Āggrĕdĭŏr, īrĭs, īrī, *arch.* Nūllām rem ŏpōrtēt dŏlōse āggrĕdīrī. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 9. *Id. As.* III, 3, 124 ; *Merc.* II, 1, 24). *Voy.* Congredior.

Āggrĕgō, ās, ārĕ. *Rassembler en corps, réunir.* Pōrtēntăquĕ mōnstrīs Āggrĕgăt. *Cl.* (*Eutrop.* I, 237. Sic legunt quidam ; sed plerique *aggerat*). Nām chrīstĭānōs āggrĕgārĕ mōrtŭīs. *P. Nol.* (21, 148).

† Āggrēssŏr, ōrĭs, *m. Celui qui attaque, brigand.* Nī prĭŭs āggrēssōr cūstōdŭm brāchĭă nōdīs Vīncĭăt. *Juvc.* (II, 625). *Voy.* Grassator

Āggrēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Aggredior. *Qui a abordé, entrepris ou attaqué.* Mœstām dīctīs āggrēssă sŏrōrēm. *V.* Āggrēssī săcrāto āvēllĕrĕ tēmplō Pāllădĭŭm. *Id.* Quŏd tămĕn āggrēssæ scĕlŭs. *V. Fl.* Āggrēssī... Īnjĭcĭūnt īpsīs ēx vīncŭlă sērtīs. *V.* SYN. Ādōrtŭs, ōrsŭs.

† Āggrēttŭs. *Voy.* Adgrettus.

Āgĭlĭs, ĕ. *Agissant, actif.* Nūnc ăgĭlĭs fīo, ēt mērsŏr cīvīlĭbŭs ūndīs. *H.* Ōdērūnt ăgĭlēm gnāvūmquĕ rĕmīssī. *Id.* Sēd mōrtālĭs hŏnōs, ăgĭlĭs quēm dēxtră lăbōrăt. *St.* SYN. Gnāvŭs, īndūstrĭŭs, ācĕr. || *Agile, rapide.* Fēr grēssūs ăgĭlēs mēcŭm. *O.* Ăgĭlī pērcūrrĭt pōllĭcĕ chōrdās. *Id.* Nēc cūrsūs ăgĭlēs. *St. Voy.* Celer.

Ăgīnnŭm, ī, *n. Ville d'Aquitaine, auj. Agen.* Mōx jūngĕt Ăgīnnŭm Īllă sĭbī. *Aus.* (*Epist.* 24, 79. Alii scrib. *Agennum*).

Ăgĭtābĭlĭs, ĕ. *Facile à mouvoir, à déplacer.* Tērră fĕrās cēpĭt, vŏlŭcrēs ăgĭtābĭlĭs āĕr. *O.* SYN. Mōbĭlĭs. || *Au fig.* Mōbĭlĕ, sōllĭcĭtŭm, vēlōx, ăgĭtābĭle, ăcūtŭm. *Prud.* (*Ham.* 546, de ingenio).

Ăgĭtātĭō, ōnĭs, *f. Agitation, mouvement.* || *Pratique, exercice.* Nōn ĕrĭt ūlla īllīc āncēps ăgĭtātĭō jūrĭs. *Juvc.* (II, 233).

Ăgĭtātŏr, ōrĭs, *m. Conducteur de chevaux ou de bêtes de somme.* Ūna īngēns Pĕrĭphās, ĕt ĕquōrum ăgĭtātŏr Ăchīllĭs. *V.* Ăgĭtātŏr ăsēllī. *Id.* (Adde *Manil.* V, 72 ; *Pl. Men.* I, 2, 50). *Voy.* Agaso, Auriga.

Ăgĭtātŭs, ă, ŭm. *Agité, mu, ému, troublé.* Ārsērūnt ăgĭtātī fōrtĭŭs īgnēs. *O.* Zĕphўrīs ăgĭtātă Tēmpē. *H.* Scĕlĕrūm fŭrĭīs ăgĭtātŭs Ŏrēstēs. *V.* SYN. Mōtŭs, cōmmōtŭs, āctŭs, pūlsŭs, īmpūlsŭs, vērsātŭs, jāctātŭs, vēxātŭs, tūrbātŭs, fērvēns, æstŭāns.

1. Ăgĭtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Chasser devant soi, poursuivre.* Fūdĭmŭs īnsĭdĭīs, tōtāque ăgĭtāvĭmŭs ūrbĕ. *V.* Cūrsūquĕ fĕrās ăgĭtābāt Ĭūlŭs. *Id.* SYN. Ăgō, pēllō, ūrgĕō, prĕmō, sĕquŏr, sēctŏr, īnsēctŏr, pērsĕquŏr, īnstō (*dat.*). || *Au fig. Attaquer, poursuivre.* Hæc ĕgŏ nōn ăgĭtēm ? *J.* (I, 52). SYN. Īnsēctŏr, pērsĕquŏr, ēxăgĭtō. || *Mener, conduire.* Lānĭgĕrōs ăgĭtārĕ grĕgēs. *V.* Ăgĭtābo ād flūmĭnă cūrrūs. *Id.* SYN. Ăgō, īmpēllō (is), cōmpēllō, dūcō. || *Agiter, mouvoir.* Īntōnsōsque ăgĭtārēt Ăpōllĭnĭs aūră căpīllō *H.* Sæpĭŭs vēntīs ăgĭtātŭr īngēns Pīnŭs. *Id.* SYN. Mŏvĕō, cōmmŏvĕō, pērmŏvĕō, cĭĕō, jāctō, īmpēllō. || *Au fig. Émouvoir, troubler.* Hīs vīvŭs fŭrĭīs ăgĭtābĕrĕ, mōrtŭŭs īsdĕm. *O.* Īn fŭrĭās ăgĭtāntŭr ĕquæ *Id.* Gēntēs ăgĭtārĕ quĭētās. *V.* SYN. Ēxăgĭtō, ăgō, tūrbō. || *Passer le temps.* Īpsĕ dĭēs ăgĭtāt fēstōs. *V.* Ævūmque ăgĭtārĕ sŭb ūndīs. *Id.* SYN. Ăgō, ēxĭgō, dēgō, dūcō. || *Faire, exercer.* Mūtās ăgĭtāre īnglōrĭŭs ārtēs. *V.* Ăgĭtāssĕ rĕmīssōs Cūm Jūnōnĕ jŏcōs. *O. Voy.* Exerceo. || *Méditer.* Ălĭquĭd jām dūdŭm īnvādĕrĕ măgnŭm Mēns ăgĭtăt mĭhĭ. *V.* SYN. Mēdĭtŏr, cōgĭtō, etc. *Voy.* Meditor. || — spēs. *Espérer.* Nēc spēs ăgĭtātĭs ĭnānēs. *O. Voy.* Spero. || — gaūdĭă. *Se réjouir.* Fēstă cŏrōnātīs ăgĭtābāt gaūdĭă sīgnīs. *Sil.* || — cōnvīvĭă. *Être à un festin.* Ăgĭtānt cōnvīvĭă pātrēs. *O.* (Et *Sil.* XV, 273.) || — ōtĭă. *Se reposer.* Sīc ăgĭtārĕ frĕmēns ōbsēssōs ōtĭă. *Sil.* || † Sāt ăgĭtō. *Comme* Satago. (*Pl. Bac.* IV, 3, 23.)

2. Ăgĭtō, *imper. fut. Comme* Age. Īllō præsēntĕ mēcum ăgĭtō, sī quĭd vŏlēs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 72).

Ăglăĭă, æ, *et* Ăglăĭē, ēs, *f.* (Ἀγλαΐη). *Aglaé, l'une des Grâces.* Cўnthĭŭs, ēt Mūsæ, Bācchŭs ēt Ăglăĭē. (*Catal. Virg.* 11, 60) Eūphrŏsўnām dēxtrā stŭpĕo Āglăĭāmquĕ sĭnīstrā. (*Anthol.* I, p. 54.)

Ăglaūrŏs, ī, *f.* (Ἄγλαυρος). *Aglaure, fille de Cécrops, jalouse de sa sœur Hersé, fut changée en pierre.* Vīdĕrăt Āglaūrōs flāvæ sēcrētă Mĭnērvæ. *O.*

Ăglăŭs, ī, *m.* (ἀγλαός). *Le plus pauvre des Arcadiens. L'oracle le déclara plus heureux que Crésus.* Dēspēxĭt ; ălĭūm quærĭt : īnvēni Āglăŭm. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 27).

Āgmĕn, ĭnĭs, *n. Cours, mouvement progressif.* Quōd pēr āmœnam ūrbēm lēnī flŭĭt āgmĭnĕ flūmĕn. *Enn.* (apud *Macrob. Sat.* 6, 4). Lēnī flŭĭt āgmĭnĕ Tībrĭs. *V.* Āgmĭnĕ vēlōrūm cĕlĕrī. Ēxtrēmæque āgmĭnă caūdæ. *Id.* Trĕmŭlō vĕnĭt āgmĭnĕ cōrnŭs.

SYN. Mōtŭs, cūrsŭs, āctŭs, dūctŭs. || *Troupe en marche, bataillon.* Āgmĕn ăgēns Claūsūs, māgnīque īpse āgmĭnĭs īnstăr. *V.* Dūcĭt Ămāzŏnĭdūm lūnātīs āgmĭnă pēltīs. *Id.* SYN. Cătērvă, cŏhōrs, mănŭs, lĕgĭŏ, etc. *Voy.* Exercitus. || *En gén. Troupe, foule.* Āgmĭnĭbūs cŏmĭtūm quī mŏdŏ cīnctŭs ĕrăt. *O.* Eūmĕnĭdūm... vĭdĕt āgmĭnă Pēntheūs. *V.* Cōnfērtōque āgmĭnĕ cērvī. *Id.* SYN. Tūrbă. *Voy. ce mot.* || *Suite, rangée.* Tērna āgmĭnă dēntĭs ădūncī. *St. Voy.* Series.

† Āgmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Aller en troupe.* Vīnō grăvātās āgmĭnārī nēscĭās. (*Anthol.* II, p. 616.)

Āgmōn. *Voy.* Acmon.

Āgnă, æ, *f. Agnelle.* Ūtquĕ fŭgĭt vīsōs āgnă nŏvēllă lŭpōs. *O.* Īpse ātrī vēllĕrĭs āgnăm Ēnsĕ fĕrĭt. *V.* || *Nom de femme. Voy.* Hagna.

Āgnālĭă, ĭūm *ou* ĭōrūm, *n. pl. Fêtes instituées par Numa Pompilius en l'honneur de Janus, les mêmes que* Agonalia. Pārs pŭtăt hōc fēstūm prīscīs Āgnālĭă dīctūm, Ūnă sĭt ūt prŏprĭō līttĕră dēmptă lŏcō. *O.* (*Fast.* I, 325. Cf. *Macrob. Sat.* I, 4 et 16 ; *Fest.* in v *Agonium*).

Āgnāscŏr. *Voy.* Adnascor.

Āgnātī, *m. pl. Qui sont d'une origine commune.* Pāscĕrĕt āgnātōs cōngēstīs frūgĭbŭs ōmnēs. *Cypr.* (*Gen.* 1366).

Āgnēllă, æ, *f. Agnelle.* Lūdĭtŭr āgnēllæ pōst prœlĭă tāntă vŏlātū. *Ennod.* (*Epig.* 100, 6).

Āgnēllŭs, ī, *m. Petit agneau.* || *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 78.)

Āgnēs, ĭs (*et* ētĭs), *f. Sainte Agnès, martyre à Rome.* Haūd, lŏquĭt Āgnēs, īmmĕmŏr ēst ĭtă. *Prud.* (*Peri.* 14, 31). Āgnĭs sēpūlchrum ēst Rōmŭlĕa īn dŏmō, Fōrtĭs pŭēllæ, mārtўrĭs īnclўtæ. *Id.* (*ib.* 1). Fāmă rĕfērt sānctōs dūdūm rĕtŭlīssĕ părēntēs Āgnēm, quūm, etc. *Damas.* (29, 1). || *Nom d'une abbesse.* Quæ strŭĭtĭs hæc, Āgnēs cūm Rădĕgūndĕ *Fortun.* (VIII, 11, 19).

Āgnīnă, æ, *f.* (*s.-ent.* caro). *Chair d'agneau.* Cārōs, āgnīnām cārām, cārām būbŭlām. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 4). Pătĭnās cœnābăt ŏmāsī Vīlĭs, ĕt āgnīnæ trĭbŭs ūrsīs quŏd sătĭs ēssĕt. *H.*

Āgnīnŭs, ă, ŭm. *D'agneau.* Ūna ŏpĕra āllĭgēm fŭgĭtīvam āgnīnĭs lāctĭbŭs cănĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 85). Crūdă pĕr āgnīnōs ĕxērcēns fūnĕră rīctŭs. *Prud.* (*Psych.* 795).

† Āgnĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Reconnaissance.* Nūnquĭd ĕt ēxūtī mēmbrīs āc vīscĕrĕ pērdūnt Āgnĭtĭōnĕ nŏtās. *Prud.* (*Ham.* 885). Nēc tārdă pătēscĭt Āgnĭtĭō. *P. Petr.* (*V. S. M.* II, 385).

Āgnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Agnosco. *Reconnu.* Ūt gĕnŭs aūdĭĕrūnt, ănĭmōs pătĕr āgnĭtŭs aūgĕt. *O.* (Adde *V Fl.* IV, 37 ; *Juv.* 1, 99).

Āgnōmĕn, ĭnĭs, *n. Nom ajouté au nom principal et au* cognomen, *comme* Africanus, Germanicus, etc., *surnom.* Dīgnōque āgnōmĭnĕ dīcī Vīrgŏ dĕī mātĕr. *Pseudo-Alcim.* (*ad Sor.* 242). *Voy.* Cognomen.

Āgnōscŏ, ĭs, ōvī, ĭtŭm, ōscĕrĕ. *Reconnaître.* Nēc sŏpŏr īllŭd ĕrăt, sēd cōram āgnōscĕrĕ vūltŭs. *V.* Vĕtĕrem Ānchīsēs āgnōvĭt ămīcŭm. *Id.* Āgnōrūnt sīgnă rĕcēptă sŭōs. *O.* Īd īn sē dīctūm dēbēnt īllī āgnōscĕrĕ. *Ph.*

Āgnōssĕ, *sync. pour* Agnovisse. Jāmque āgnōssĕ gĕnŭs pĭgĕt. *O.*

† Āgnōtŭs, ă, ŭm, *arch. pour* Agnitus. Īn tūrba Ŏrĕstī cōgnĭta, āgnōta ēst sŏrŏr. *Pacuv* (apud *Prisc.* 896).

Āgnŭs, ī, *m. Agneau.* Sæpĕ tĕnĕr nōstrīs āb ŏvīlĭbŭs īmbŭĕt āgnŭs. *V* Sērpēntēs ăvĭbŭs gĕmĭnēntŭr, tĭgrĭbŭs āgnī. *H.* SYN. Bālāns, lānĭgĕr, *par ext.* bĭdēns, ŏvĭs. EP. Mōllĭs, blāndŭs, tĕnĕr, īmbēllĭs, tĭmĭdŭs, păvĭdŭs, fŭgāx, lānĭgĕr, pĕtŭlcŭs. PPH. Lānĭgĕrūm pĕcŭs. Bālāns pĕcŭs. Tĕnĕrī fētūs ŏvĭŭm. Lānĭgĕrī sŏbŏlēs grĕgĭs. *Voy.* Ovis. || *Eccl. L'Agneau de Dieu, Jésus-Christ.* Ēt quŏcūmquĕ lŏcō sānctūs māctābĕrĭs Āgnŭs. *Alcim.* (V, 249). Pēccātum ēt mūndī sānguĭs nōn tōllĕrĕt Āgnī. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 84). *Voy.* Christus. || — Phrўxēŭs. *Le Bélier, constellation.* Sīdĕră jām Tўrĭŭs Phrўxēī rēspĭcĭt Āgnī Taūrŭs. *M.* (X, 51, 1). *Voy.* Aries.

Ăgŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, ăgĕrĕ. *Pousser, chasser.* Dēmōlĕŭs cūrsū pălāntēs Trōās ăgēbăt. *V.* Ūt cērvum ārdēntēs ăgĕrēnt. *Id.* Plūra īndĭgnāntēm tēlīs prŏpĭōrĭbŭs hōstēs Ĕgērĕ. *Sil.* SYN. Pēllŏ, ăgĭtŏ, ūrgĕŏ, sĕquŏr, pērsĕquŏr. *Voy.* Abigo. || *Conduire.* Ēn īpsĕ căpēllās Prōtĕnŭs æгĕr ăgō. *V.* Nāvem ăgĕre īgnārŭs nāvĭs tĭmĕt. *H.* Nōn ăgĕt hōs cūrrŭs. *O.* Ēt, quŏcūmquĕ vŏlēnt, ănĭmum aūdītōrĭs ăgūntŏ. *H Voy.* Duco. || *Amener.* Ūndĕ sĕrēnās Vēntŭs ăgăt nūbēs. *V.* Ēt ăgēntēs frīgŏră vēntōs. *Id.* Quīntæ tēmpŏră lūcĭs ăgĕt. *O. Voy.* Adduco. || *Emmener, emporter, entraîner.* Nēc mĕă dīctă răpāx pĕr mărĕ vēntŭs ăgĭt. *O.* Ōmnĭă sēcŭm Ārmēntārĭŭs Āfĕr ăgĭt. *V.* Īdem ōmnēs sĭmŭl ārdŏr ăgĭt. *Id.* Īllum ăgĕt pēnnā mĕtŭēntĕ sŏlvī Fāmă sŭpĕrstēs *H.* SYN. Ābdūcŏ, aūfĕrŏ, răpĭŏ, tōllŏ. || *Agiter, troubler.* Ăgĭt īpsĕ fŭrēntēm Īn sōmnĭs fĕrŭs Ænēās. *V.* Ēxtĭmŭī nĕ vōs ăgĕrēt vēsānĭă dīscŏrs. *H.* SYN. Ăgĭtŏ, tūrbŏ. || *Presser, contraindre.* Sēd nōs fātă dĕŭm vēstrās ĕxquīrĕrĕ tērrās Īmpĕrĭīs ēgĕrĕ sŭīs. *V.* Aūgŭrĭīs ăgĭmŭr dīvŭm. *Id.* SYN. Īmpēllŏ, cōgŏ, sŭbĭgŏ, ădĭgŏ, ūrgĕŏ, jŭbĕŏ. || *Jeter, faire sortir, rendre.* Spūmās ăgĭt ōrĕ cruēntās. *V.* Mēmbrīs ăgĭt ātră vĕnēnă. *Id.* Ēt ăgūnt cōntăgĭă lātē. *O.* SYN. Mīttŏ, ēmīttŏ, rēddŏ, jăcĭŏ. || *Faire, exécuter, agir.* Ēt rēs ăgĭs, Āttălĕ, sēmpĕr ; Ēst, nōn ēst quŏd ăgās, Āttălĕ : sēmpĕr ăgĭs. *M.* (I, 80, 1). Nēc, nĭsĭ jūssŭs, ăgĭt. *O.* Ēn quĭd ăgăm ? *V.* Ēt quōd nūnc īnstăt, ăgāmŭs. *Id.* SYN. Făcĭŏ, ēxsĕquŏr, pērfĭcĭŏ. *Voy.* Facio. || *Méditer.* Nēscĭŏ quĭd cērtē mēns mĕă mājŭs ăgĭt. *O.* Īllĕ quĭdēm dūdūm (quĭs māgnă tŭēntī Sōmnŭs ?) ăgĭt vērsāns sēcŭm. *St.* SYN. Ăgĭtŏ, vōlvŏ, vērsŏ, mōlĭŏr. *Voy.* Meditor. || *Terminer, conclure.* Nīl ăgĭt ēxēmplūm quŏd lītēm lītĕ rĕsōlvĭt. *H* SYN. Pērfĭcĭŏ, pērăgŏ, făcĭŏ || *Traiter, discuter, parler, dire.* Īlli hæc īntĕr sē dŭbĭīs dĕ rēbŭs ăgēbānt. *V.* Dē dīgnīs cōnsŭlĕ rēbŭs ăgĭt. *O.* Ēstne īpsŭs dē quo ăgēbām ? *Ter.* (*Ad.* 1, 2, 53). SYN. Ăgĭtŏ, trāctŏ, lŏquŏr, dīcŏ. *Voy.* Loquor, Age. || *Représenter un personnage, une pièce.* Pēccĕt, īn Āndrŏmăchĕ Thāĭdă sī quĭs ăgăt. *O.* Quām nūnc āctūrī sŭmŭs, Mĕnāndri Eūnūchŭm. *Ter.* (*Eun. prol.* 19. *Id. Ad. prol.* 12). || *Se montrer, se conduire comme.* Hērēdēm pătrĭæ, pērfĭdĕ, fraūdĭs ăgĭs. *O.* Mŏdĭcō cōntēntŭs ăgēbās Vērnam ĕquĭtēm. *J.* (9, 9) Bŏnīsquĕ Rēbŭs ăgĭt lætūm cōnvīvām. *H.* Sēd ăgĕre dŏmĭtă fēmĭnām dīscēs mălō. *Sen.* (*Ag.* 959). PPH. Mē gĕrŏ, mē præbĕŏ. || — mē, *et qqf. absolt. Se rendre, aller.* Ēccĕ gŭbērnātōr sēsē Pălĭnūrŭs ăgēbăt. *V.* Ūnde ăgĭs tē ? *Pl.* (*Most.* I, 4, 28. Adde *Ter. And.* IV, 2, 25). Ūnde ăgĭs? *Pl.* (*Bac.* V, I, 20). SYN. Fĕrŏ, īnfĕrŏ. *Voy.* Eo, Venio. || — rĕŭm, *et qqf. absolt. Accuser.* Ēgĭt mē lăcrĭmĭs, ōrĕ sĭlēntĕ, rĕŭm. *O. Voy.* Accuso. || — caūsām, *et absolt. Plaider.* Fācūndŭs caūsām sæpĕ clĭēntĭs ăgĭt. *O.* Sēmpĕr ăgĭt caūsās, ēt rēs ăgĭs, Āttălĕ, sēmpĕr. *M.* (I, 80, 1). SYN Tŭĕŏr, dēfēndŏ. *Voy.* Causidicus. || — pārtēs. *Remplir un rôle.* Făc mŏdŏ, quās pārtēs īllă jŭbēbĭt, ăgās. *O.* Pārtēs pænĕ rŏgāntĭs ăgŏ. *Id* SYN. Sūstĭnĕŏ. || — cūrām. *S'occuper de.* Cūrām dē cōnjŭge ăgēntēm Nēssŭs ădĭt. *O.* SYN. Hăbĕŏ, gĕrŏ || — ĭtĕr, vĭăm, līmĭtēm. *S'ouvrir un chemin.* Ŏccūltās ēgīssĕ vĭās. *V.* Āltĭŭs ēgĭt ĭtĕr. *O.* Īdēm līmĕs ăgēndŭs ĕrĭt. *Id* SYN. Făcĭŏ, ăpĕrĭŏ.

|| — tēmpŭs, etc *Passer le temps*. Āltĕr ăgēbātūr mēnsĭs. *O*. Sēcūră sŭb āltā Ōtĭa ăgūnt tērrā. *V*. Aūrĕŭs hānc vītam īn tērrīs Sātūrnŭs ăgēbăt. *Id*. Fēstūm gĕnĭālĭtĕr ēgĭt. *O*. Nāmquĕ dĕōs dīdĭcī sēcūrum ăgĕre ævŭm. *H*. SYN. Dūcŏ, dēgŏ. || — grātēs. *Rendre grâces*. Gaūdĕt, ĕt īnvītō grātēs ăgĭt īndĕ părēntī. *O*. *Voy*. Grates. || — ănĭmăm. *Rendre l'âme*. Āttălĕ, nē quŏd ăgās dēsĭt, ăgās ănĭmăm. *M*. (I, 80, 4). SYN. Rēddŏ. *Voy*. Morior. || — bēllūm, mārtĕm. *Combattre*. Āt prŏcŭl ēxtrēmīs tērrārūm Cæsăr ĭn ōrīs Mārtēm sævŭs ăgĭt. *L*. *Voy*. Bellum, Pugna. || — chŏrōs. *Former des danses*. Drўădēsquĕ chŏrōs ēgērĕ pŭēllæ. (*Culex*, 115.) *Voy*. Chorus. || — sĭlēntĭă. *Faire silence*. Ēt dēsōlātās ăgĕre āltā sĭlēntĭă tērrās. *O*. || — ălĭās rēs. *N'être pas attentif*. Ălĭās rēs ăgĭs. *Ter*. (*Eun*. II, 3, 56). || — hōc, ĭd, īstŭd. *Être attentif*. Īd quĭdem ăgo, ĕt tăcĭtŭs, Lўcĭdā, mēcum īpsĕ vŏlūtŏ. *V*. Āt jam hōc nōn ăgēs? *Ter*. (*Heaut*. IV, 3, 16. *Id*. *And*. II, 5, 4; III, 5, 8). Hōc ăgĭtĕ, sūltĭs, spēctātōrēs. *Pl*. (*Asin*. *prol*. 1). Nōn ĭd ăgēntĕ dĕō. *L*. *Voy*. Attendo. || — lēgĕ. *Invoquer la loi*. Lēge ăgĭto ērgŏ *Ter*. (*Phor*. V, 7, 91. Ubi *Donat*. citat *Pl*. *Aul*., Lēge ăgĭtŏ mēcŭm). || *n*. *Vivre*. Pārcŭs sĭnĕ sōrdĭbŭs ēgī. *Aus*. (*Idyl*. 2, 7. Qui sensus apud Tacitum frequens). || Ăgĕ, Ăgĕdŭm, Ăgĕsĭs. *Voy*. *ces mots*. || Ăgēntēs īn rēbŭs, *m*. *pl*. *Agents militaires* (*inspecteurs ou intendants*). Tūrbă dĕcānōrūm, cūrsōrum, īn rēbŭs ăgēntŭm. *Corip*. (*Laud*. *Just*. III, 160. De his vid. *Cod*. 12, 20).

Au pass. Ăgŏr. *Être poussé* Nāmque ăgŏr ūt pĕr plānă cĭtŭs sŏlă vērbĕrĕ tūrbĕn. *Tib*. (I, 5, 3). SYN. Fĕrŏr, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, īmpēllŏr. || *Se précipiter*. Ăgĭtūr præcēps rāptīs ēxērcĭtŭs ārmīs. *Sil*. Pēr mĕdĭās ūrbēs ăgĭtŭr (Amata). *V*. SYN. Fĕrŏr, rŭŏ. *Voy*. Ruo. || *Marcher, aller*. Īræque, īnsĭdĭæquĕ, dĕī cŏmĭtātŭs, ăgūntŭr. *V*. *Voy*. Ago me, Incedo. || *S'étendre*. Āt dūplēx ăgĭtūr pēr lūmbōs spīnā. *V*. SYN. Dūcŏr, ēxtēndŏr. || — rĕŭs. *Être accusé*. Dūrĭtĭæquĕ mĭhī nōn ăgĕrĕrĕ rĕŭs. *O*. Fālsī crīmĭnĭs āctă rĕa ēst. *Id*. *Voy*. Accuso, Reus. || *Être fait, exécuté*. Nūnc tēmpŭs ăgī rēs. *V*. Rēspōnsăquĕ vātĭs ăgūntŭr. *O*. SYN. Fīŏ, pĕrăgŏr, pērfĭcĭŏr. || *Être traité*. Trōs Tўrĭŭsquĕ mĭhī nūllō dīscrīmĭne ăgētŭr. *V*. SYN. Hăbĕŏr. || Ăgĭtŭr. *On fait, on agit*; *il s'agit de*. Nōn jām cērtāmĭne ăgrēstī, Stīpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtŭr. *V*. Nōn ăgĭtūr dē mē. *O*. Nām tŭă rēs ăgĭtŭr. *H*. (Adde *Ter*. *Heaut*. III, 1, 67, et *Phor*. IV, 3, 26). || — nĭhĭl. *On ne réussit pas*. Āst ŭbĭ blāndĭtĭīs ăgĭtūr nĭhĭl. *O*. SYN. Prōfĭcĭtŭr. || Āctum ēst. *C'en est fait*. *Voy*. Actum.

† Ăgōn, ōnĭs, *m*. (ἀγών, ῶνος). *Combat, jeux publics*. Ān pōssēnt ōmnēs vēntūrō vīncĕre ăgōnĕ? *Aus*. (*Epigr*. 93, 3). SYN. Cērtāmĕn, lūdŭs, pălæstră. || *Eccl*. *Lutte contre l'idolâtrie, épreuve, martyre*. Fērrĕ prōvĕnĭt dĕcŭs ēx sĕcūndō Lāudĭs ăgōnĕ. *Prud*. (*Peri*. 4, 184). Vīvĭtŭr, ēt pŏsĭtĭ ēxplētūr cērtāmĕn ăgōnĭs. *Prosp*. (*Ingr*. III, 188). Nūntĭŭs ādvĕnĭēns nārrāt sŭb ăgōnĕ jăcērĕ Dīlēctūm Chrīstō jŭvĕnĕm. *Juvc*. (IV, 315). *Voy*. Martyrium.

Ăgōnālĭă. *Voy*. Agnalia *et* Agonia.

Ăgōnālĭs, ĕ. *Qui concerne les fêtes appelées Agonalia*. Sēmpĕr Ăgōnālī lūcĕ pĭāndŭs ĕrĭt. *O*.

Ăgōnĭă, ōrŭm, *n*. *pl*. (ἀγώνιος). *Fêtes en l'honneur de Janus*. Ād Jānūm rĕdĕăt, quī quærĭt Ăgōnĭă quĭd sīnt. *O*. (*Fast*. V, 721).

Ăgōnĭs, ĭdĭs, *f*. (Ἀγωνίς). *Petite île voisine de la côte de Lusitanie*. Ălĭām vŏcāvīt mōs tĕnāx Ăgōnĭdā. *Avien*. (*Or*. *mar*. 214).

† Ăgōnĭŭm, ĭī, *n*. *arch*. *Troupeau*. Ēt pĕcŭs āntīquūs dīcēbăt ăgōnĭă sermŏ. *O* (*Fast*. 1, 331. Cf. *Fest*.).

Ăgŏrānŏmŭs, ī, *m*. (ἀγορανόμος). *Magistrat chargé de la police des marchés*. Nī hūnc fēcēre Ætōlī sĭbĭ ăgŏrānŏmŭm. *Pl*. (*Capt*. IV, 2, 43).

Ăgŏrāstŏclēs, ĭs, *m*. (Ἀγοραστοκλῆς). *Nom d'homme*. (*Plaut*. *Pœn*. V, 2, 83.)

Ăgŏrĭŭs, ĭī, *m*. *Nom d'homme*. Ăgŏrī sŭpērbō quī crĕātŭs gērmĭnĕ. (*Anthol*. II, p. 149.)

Ăgræī, ōrŭm, *m*. *pl*. (Ἀγραῖοι). *Peuple de l'Arabie déserte*. Chālbāsĭīquĕ dĕhīnc, Ăgræī rūrsŭs, ĕt īndĕ. *Avien*. (*Descr*. *Terr*. 1134. Cf. *Plin*. 6, 32, 11. *Strab*. lib. 16 : ἐθνῶν Ναβαταίων καὶ Ἀγραίων). Chālbāsĭī pōst hōs ātque Ăgræī. *Prisc*. (*Peri*. 886).

Ăgrăgās. *Voy*. Acragas.

Ăgrē, ēs, *f*. (ἄγρα, *Ion*. ἄγρη). *Nom de chienne*. Ēt nārĭbŭs ūtĭlĭs Ăgrē. *O*. (*Met*. III, 212).

Ăgrēdŭlă. *Voy*. Acredula.

Ăgrēnī. *Au lieu de* Agræi.

Ăgrēstĭs, ĕ. *Rustique, champêtre, des champs* Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō pērmīsĭt ăgrēstī. *V* Ēt Cĕrĕālĕ sŏlūm pōmīs ăgrēstĭbŭs aūgĕnt. *Id*. Mūtāntēsquĕ dŏmūm tēctīs ăgrēstĭbŭs. *O*. SYN. Rūstĭcŭs. || *Rustique, grossier, non cultivé*. Ēt fācta ăgrēstī rūstĭcă fālcĕ Pălēs. *Tib*. (II, 5, 28). SYN. Rūstĭcŭs, rŭdĭs, īncūltŭs, īncōndĭtŭs, hōrrĭdŭs. || *Sauvage, revêche, terrible*. Vūltŭs Ăchĕlōŭs ăgrēstēs (abdidit). *O*. Nōn ăgrēstĕ tămĕn nĕc ĭnēxpūgnābĭle ămōrī Pēctŭs hăbēns. *Id*. Dūm fūgĭt ăgrēstēm vĭŏlēntī pēctŏrĭs īrăm. *Sil*. Ăgrēstēm dētrāxĭt ăb ōrĕ fĭgūrăm Jūpĭtĕr. *Pp*. (II, 33, 13). SYN. Rūstĭcŭs, fĕrŭs, āspĕr, trūx. || *Subst* *m*. *Habitant de la campagne, villageois*. Fīctĭlĭa āntīquŭs prīmŭm sĭbĭ fēcĭt ăgrēstĭs Pōcŭlă. *Tib*. (I, 1, 39). Cōllēctōs ārmăt ăgrēstēs. *V*. Quæ sīnt dūrĭs ăgrēstĭbŭs ārmă. Ēt vōs, ăgrēstūm præsēntĭă nūmĭnă. *Id*. (*G*. I, 10. Et sic *Ov*. *Met*. XIV, 635; *Prop*. III, 13, 25). Sōmnŭs ăgrēstĭŭm Lēnĭs vĭrōrŭm. *H*. *Voy*. Agricola.

Ăgreūs, ĕŏs, *m*. (Ἀγρεύς). *Nom de guerrier*. Ēpĭdaūrĭŭs Ăgreūs. *St*. (*Th*. VI, 912).

Ăgrĭcŏlă, æ, *m*. *Laboureur, cultivateur*. Ăgrĭcŏlæ prīscī, fōrtēs pārvōquĕ bĕātī. *H*. Ăgrĭcŏla īncūrvō tērrām mōlītŭs ărātrō. *V*. (Nusquam vidi primam corripi). SYN. Rūstĭcŭs, ăgrēstĭs, cŏlōnŭs, ărātŏr, rūrĭcŏlă. EP. Dūrŭs, pătĭēns, rōbūstŭs, fōrtĭs; gnāvŭs, īmpĭgĕr, sēdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs, vĭgĭl, prōvĭdŭs, ăcĕr, sōlērs, săgāx; īncūltŭs, ĭnŏps, mĭsĕr. PPH. Rūstĭcă, ăgrēstĭs tūrbă, pūbēs. Rūrĭs cŏlōnŭs. Cūltŏr ăgēllī. Ăgrēstūm jŭvĕntūs. Īncŏlă rūrĭs. *Voy*. Arator. || *Agricole, nom d'un martyr* Ăgrĭcŏlām Prŏcŭlūmquĕ Bŏnōnĭă cōndĭt. *P*. *Nol*. (24, 432).

Ăgrĭcŏlārĭs, ĕ. *Relatif à l'agriculture*. Bīs sēptēm pārvōs, ŏpŭs ăgrĭcŏlārĕ, lĭbēllōs. *Pallad*. (*Insit*. 3).

Ăgrĭcūltūră, *ou en deux mots* Ăgrī cūltūră, æ, *f*. *Agriculture*. Nāvĭgĭa, ātque ăgrī cūltūrās, mœnĭă, lēgēs. *Lr*. (V, 1446). SYN. Ăgrōrŭm cūltŭs *ou* cūltūră.

Ăgrĭgēntīnŭs, ă, ŭm. *D'Agrigente*. Quōrum Ăgrĭgēntīnŭs cūm prīmīs Ēmpĕdŏclēs ēst. *Lr*. (I, 716. Alii leg. *Acragantinus*). Scĕlēstŭs, Ăgrĭgēntīnŭs, ūrbĭs prōdĭtŏr. *Pl*. (*Rud*. *prol*. 50). *Voy*. Acragas.

Ăgrīppă *et mieux* Ăgrīppă, æ, *m*. *M*. *Vipsanius Agrippa, gendre d'Auguste, célèbre par ses victoires navales*. Mātrīsquĕ sŭb ārmīs Mīlēs Ăgrīppă sŭæ. *Manil*. (I, 803). Pārte ălĭā, vēntīs ĕt dīs Ăgrīppă sĕcūndīs. *V*. Pōrtĭcŭs Ăgrīppæ. *H*. Cōndĭdĭt Ăgrīppām quō tē, Mārcēllĕ, sĕpŭlchrō. (*Ad Liv*. 68 *Ib*. 70. Adde *Hor*. *Od*. I, 6, 5; *Sat*. II, 3, 183.) || 2. *Roi de Judée*. Dĕdĭt hānc Ăgrīppă sŏrōrī. *J*. (6, 158).

Ăgrīppīnă, æ, *f*. *Agrippine, fille d'Agrippa*,

femme de Germanicus. || 2. *Fille de la précédente, mère de Néron, femme de Claude.* Īnsānŭm: mĭnŭs ĕrgŏ nŏcēns ĕrĭt Āgrīppīnæ Bōlētŭs. *J.* (6, 620. Hujus mors describitur a *Seneca, Octav.* 309 sq.) || 3. *Autre sous Trajan.* Ūlpĭŭs īndĕ vĕnīt, quō fōrmīdātă Sĭcāmbrīs Āgrīppīnă fŭĭt. *Sid.* (7, 114).

Ăgrīppīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Hīc sūm, quēm cērnĭs, nūnc Cāssĭŭs Āgrīppīnŭs. (*Anthol.* II, p. 29.)

Ăgrĭŭs, ĭī, *m.* (ἄγριος). *Le père de Thersite.* Sīc fōrsĭtăn Āgrĭŭs ōlĭm Thērsītēn făcĭē dīxĕrĭt ēssĕ bŏnă. *O.*

Ăgrœcĭŭs *ou* Ăgrœtĭŭs, ĭī, *m.* (Ἀγροίκιος). *Nom d'un rhéteur athénien, du temps d'Ausone.* Ēlŏquĭī mĕrĭtō prīmīs æquāndĕ fŭīstī, Āgrœci, hīc pŏsĭtŭs pōstĕrĭōrĕ lŏcō. *Aus.* (*Profes.* 14, 1. Non bene alii leg. *Agrici*).

Ăgrœcŭs, ī, *m.* (ἀγροῖκος). *Titre d'une pièce perdue de Plaute.* (Vide *Non.* 3, 43. Male vulgo *Abroicus.*)

? Ăgyīă, æ. *Voy.* Agea.

Ăgyīeūs, ĕōs, *m.* (Ἀγυιεύς). *Surnom d'Apollon, qui présidait aux rues.* Lævĭs Ăgyīeū. *H.*

Ăgȳllă, æ, *f.* (Ἄγυλλα). *Ville d'Étrurie, la même que* Cære. Jām Cærētānōs dēmōnstrāt nāvĭtă fīnēs; Ævō dēpŏsŭĭt nōmĕn Ăgȳllă vĕtŭs. *Rutil.* (1, 225). SYN. Cærĕ. PPH. Ūrbs Ăgȳllīnă.

Ăgȳllē, ēs, *f. Nymphe du lac Trasimène, donna probablement son nom à la ville d'Agylla.* Līttŏrĕ cōrrēptūm stāgnīs dēmīsĭt Ăgȳllē. *Sil.* (V, 17).

Ăgȳlleūs, ĕōs, *m.* (Ἀγυλλεύς). *Guerrier argien.* Deīndĕ Clĕōnææ stīrpĭs jăctātŏr Ăgȳlleŭs. *St.* Sĭbĭ jūngĭt Ăgȳllēă vātēs. *Id.*

Ăgȳllīnŭs, ă, ŭm. *D'Agylla.* Ūrbĭs Ăgȳllīnæ sēdēs. *V.* SYN. Cærētānŭs. || Ăgȳllīnī, *m. pl. Habitants d'Agylla.* Trōēs, Ăgȳllīnīque, ēt pīctīs Ārcădĕs ārmīs. *V.* (Adde *Ter. Maur. Ped.* 205).

Ăgȳrēnŭs *ou* Ăgȳrīnŭs, ă, ŭm. *D'Agyrium* (Ἀγύριον, *Steph.* Ἀγύρηνα), *ville de Sicile près de l'Etna.* Ăgȳrīnă mănūs, gĕmĭnōquĕ Lăcōnĕ. *Sil.*

Ăgȳrtēs, æ, *m.* (ἀγύρτης). *Nom d'un homme coupable de parricide.* Occīsō gĕnĭtōre īnfāmĭs Ăgȳrtēs. *O.* || *Autre du même nom.* (*St. Th.* IX, 287.)

Āh! *interj. ordint. pour exprimer la douleur. Ah! Hélas!* Spēm grĕgĭs āh! sĭlĭce īn nūdā cōnnīxă rĕlīquĭt. *V.* Āh! quŏtĭēs frūstrā pūlsātōs æquŏrĕ mōntēs Ōbrŭĭt īllă dĭēs! *L.* Āh! pĭgĕt, āh! nōn ēst, clāmābāt, tĭbĭă tāntī. *O.* Āh mĭsĕr! Quāntā lăbōrās īn Chărȳbdī! *H.* SYN. Heū, heūheū. || *Qqf. pour détourner, pour marquer l'étonnement, etc. Ah! Oh!* Āh! nē sævī tāntŏpĕrĕ. *Ter.* (*And.* V, 2, 27). Āh stŭltĕ! *Id.* (*Ad.* IV, 7, 6). Āh! nōlī. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 22). SYN. Ō. || *Cette interj. est qqf. suivie d'une voyelle.* Āh! ĕgŏ nōn ălĭtĕr trīstēs ēvīncĕrĕ mōrbōs. *Tib.* (IV, 11, 3. *Ib.* III, 4, 82). Āh! āh! sŏlūtŭs āmbŭlāt vĕnēfĭcæ... cārmĭnĕ. *H.* (*Epod.* 5, 71).

† Āhă! *interject. qui marque l'aversion, l'étonnement.* Āhă! nĭmĭūm fāmĭlĭārĭtĕr Me āttrēctās. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 6). Āhă! Bēllĕrŏphōntēm jām tuŭs mē fēcĭt fīlĭŭs. *Id.* (*Bac.* IV, 7, 11. Cf. *Prisc.* p. 548).

Ăhēnĕŭs *ou* Ăēnĕŭs, ă, ŭm. *D'airain.* Nēc măgĭs ēxprēssī vūltūs pĕr ăhēnĕă sīgnă. *H.* Lātŭs ŭt īn cīrcō spătĭēre, ēt ăhēnĕŭs ūt stēs. *Id.* (*Sat.* II, 3, 183. Sic bene *Bentl.* cum parte librorum: alii *aut æneus*). *Voy.* Ahenus. || Ăhēnĕă ætās. *L'âge d'airain.* Tērtĭă pōst īllās sūccēssĭt ăhēnĕă prōlēs. *O.* VERS. Ūt īnquĭnāvĭt ærĕ tēmpŭs aūrĕŭm. *H.* Tērtĭūm, sōlērs gĕnŭs Nŏvās ăd ărtēs ēxstĭtĭt, sānctūm tămĕn. *Sen.* (*Oct.* 407)

Ăhēnĭpēs, ĕdĭs *Qui a des pieds d'airain.* Nārrāt ăhēnĭpĕdēs Mārtĭs ărāssĕ bŏvēs. *O.* (*Her.* 6, 32. Alii leg. *Narrat et æripedes*). *Voy* Æripes.

Ăhēnŭm, ī, *n. Chaudron, chaudière, marmite.* Vīrgēă sūggĕrĭtŭr cōstīs ūndāntĭs ăhēnī. *V.* Hānc cōlĕ, vēllĕrĭbŭs quĭsquĭs ăhēnă părās. *O.* Ārdēntī dēcōxĭt ăhēnō. *J.* (15, 82). SYN. Ōllă, lĕbēs, căccăbŭs. EP. Căvŭm, căpāx, călĭdŭm, tĕpĭdŭm, fērvēns, ūndāns. PPH. Æs căvŭm.

Ăhēnŭs *ou* Ăēnŭs, ă, ŭm. (De inserta *h* conf. *Gell.* 2, 3.) *D'airain.* Īndŭlgēnt vīno, ēt vērtūnt crātērăs ăhēnōs. *V.* Fŏrĭbŭs cārdō strīdēbăt ăhēnīs. *Id.* Gălēă tūm sūmĭt ăhēnā Vīpĕrĕōs dēntēs. *O.* SYN. Ăhēnĕŭs, ærĕŭs, ærātŭs. PPH. Gĕmĭnōs ēx ærĕ lĕbētăs. *V.* Lōrīcam ēx ærĕ rĭgēntĕm. Flōrēntēs ærĕ cătērvăs. *Id.* Āntīquō sīgnīs fūlgēntĭbŭs ærĕ. *O.* || *Au fig. Dur, solide; inflexible.* Ăhēnă prĕcāndŏ Flēctĕrĕ cōrdă părō. *St.* PPH. Vōx fīrmĭŏr ærĕ. *O.* *Voy.* Durus, Firmus.

Aī (αἶ). *Exclamation de douleur.* Sŏnŭīstĭs aī aī. *Sen.* (*Med.* 785. Et græce scribitur). || *La Fable rapporte que ces deux lettres furent représentées sur une fleur qui naquit du sang d'Hyacinthe, ou d'Ajax, fils de Télamon.* Īpsĕ sŭōs gĕmĭtŭs fŏlĭīs īnscrībĭt, ĕt aī aī Flōs hăbĕt īnscrīptŭm. *O.* (*Met* X, 216. Cf. *Colum.* X, 174; *Serv* ad *Virg. E.* 3, 106, et *Diom.* 370).

† Ăī, *impérat. de* Aio. *Dis.* Quĭd ĭd, ăī, ămābo, ēst? *Pl.* (*Truc.* V, 49. Et *Næv.* ap. *Prisc.* 906).

Āiăm, ās, *subj. de* Aio Vēl tū mĭhi āiās vēl nĕgēs. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 14)

† Aībăm, *pour* Aiebam. Prōdūxe āibās. Fāctūm; vērūm vēnĭt pōst īnsānĭēns. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 22. Adde *Pl. Merc.* IV, 5, 2; *Att.* ap. *Prisc.* 906)

Āiēbăm, *imparf. de* Aio. Fēlīcem! āiēbām tăcĭtŭs. *H.* Tē sūbrĭpŭīsse āiēbās ūxōrī tŭæ. *Pl.* (*Men.* III, 3, 9).

Aīn', *ou monos.* Aīn'? *sync. pour* Aisne? *Dis-tu?* Aīn' tū? Aīn' vērō? Aīn' tāndĕm? *Que dis-tu là?* (*Pl. Amp.* I, 1, 188. *Id. Mil.* IV, 1, 29.)

Āiŏ, ăĭs, ăĭt, *verbe défectif. Affirmer, dire.* Vōs sōlōs săpĕre ēt sōlōs āiō bĕnĕ vīvĕrĕ. *H.* (Adde *Pl. Capt.* I, 1, 4). Sīc ăĭt, ēt dīctō cĭtĭŭs tŭmĭda æquŏră plācăt. *V.* Nōn sūm mœchŭs, ăĭs. *H.* Hōc āiēbăt ēt hōc. *Id.* Quēm sēcūm pătrĭōs āiūnt pōrtārĕ pĕnātēs. *V.* SYN. Āffīrmŏ, dīcŏ, lŏquŏr, īnquăm, rĕfĕrŏ, nārrŏ, mĕmŏrŏ. || Āiūnt, Ūt āiūnt, Quŏd āiūnt. *Comme on dit, comme on le rapporte.* Ūt quīmŭs, āiūnt, quāndo ūt vŏlŭmŭs, nōn lĭcĕt. *Ter.* (*And.* IV, 5, 10). Lŏcō dējēcĭt, ŭt āiūnt. *H.* Nĭsĭ fōrtĕ, quŏd āiūnt, Tūrpĭs ămŏr sūrdīs aūrĭbŭs ēssĕ sŏlĕt. *Pp.* (II, 16, 35). *Voy.* Dicitur. || Quĭd ăĭs? *Dans les comiques: Dis un peu, réponds.* Hēm! quĭd ăĭs, Gĕtă? *Ter.* (*Phor.* II, 3, 39. Adde *Pl. Trin.* I, 2, 156; III, 1, 15, et passim). || † Aīs, aīt, *monos. Dans les comiques.* Aīt sēse īre ăd Ārchĭdēmŭm. *Pl.* (*As.* V, 2, 15). *Voy.* Ain'.

1. Ājāx, ācĭs, *m.* (Αἴας). *Ajax, fils de Télamon, le plus vaillant des Grecs après Achille, conduisit au siége de Troie les guerriers de Salamine, disputa les armes d'Achille à Ulysse, qui lui fut préféré, devint furieux, massacra pendant la nuit tous les troupeaux du camp, et, honteux de son délire, se perça de son épée.* Nēc quĭsquam Ājācēm pōssĭt sŭpĕrārĕ, nĭsi Ājāx. *O.* Cūr Ājāx, hērōs ăb Ăchĭllĕ sēcūndŭs, Pūtrēscĭt? *H.* Ēt trăgĭcō scrīptŭs gĕmĭtū Sălămīnĭŭs Ājāx. *Aus.* (*Idyl.* 6, 12). SYN. Tĕlămōnĭădēs. EP. Tĕlămōnĭŭs, Sălămīnĭŭs; aŭdāx, sŭpērbŭs, māgnănĭmŭs, gĕnĕrōsŭs; īnsānŭs, dēmēns, dēlīrŭs, lȳmphātŭs, fŭrēns. PPH. Tĕlămōnĭă prōlēs. Tĕlămōnĭŭs, Sălămīnĭŭs hērōs. Tĕlămōnĕ crĕātŭs, sătŭs, nātŭs, gĕnĭtŭs. (Cf. *Ovid. Met.* XII, 1 sq.) || 2. *Ajax, fils d'Oïlée, roi des Locriens, concourut à la prise de Troie. Pour le punir de l'outrage fait à*

prêtresse et à son temple, Minerve le foudroya, lorsqu'il revenait dans sa patrie. Ūnĭŭs ŏb nōxam ĕt fŭrĭās Ājăcĭs Ŏĭleī. *V.* Nōn ĕă Tȳdīdēs, nōn aūdĕt Ŏīlĕŏs Ājāx. *O.* SYN. Ŏīlīdēs, Ŏīlĭădēs. EP. Aūdāx, īmpĭŭs, săcrĭlĕgŭs. PPH. Ājāx nōn mĕlĭŏr. *Sen.* Nārȳcĭŭs hērōs. (Cf. *Virg. Æ.* I, 43 sq.; *Sil.* XIV, 478 sq.; *Sen. Ag.* 528 sq.)

Ăl. *Mot celte employé par Virgile.* Dīc quĭd sīgnĭfĭcēnt cătălēctă Mărōnĭs? ĭn hīs ăl Cĕltārŭm pŏsŭĭt. *Aus.* (*Monost. Grammatic.* 5).

Ālă, æ, *f. Aile d'oiseau.* Rādĭt ĭtĕr lĭquĭdŭm, cĕlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. *V.* Ādspĭcĕ dēmīssīs ŭt ĕăt mĭsĕrābĭlĭs ālīs. *O.* Trĕpĭdās īn pēctŏră cōntrăhĭt ālās. *St.* SYN. Pēnnă *ou* pīnnă, *qqf.* rēmĭgĭŭm, vŏlātŭs. EP. Āĕrĭă, cĕlĕrĭs, răpĭdă, cĭtă, lĕvĭs, pērnīx, præcēps, vēlōx, præpĕs, vŏlŭcrĭs, mōtă, ēxtēnsă, trĕmŭlă, trĕpĭdă, trĕpĭdāns, strīdēns, pĭctă; *au plur.* părēs, plaūsæ, sŏcĭæ. PPH. Rēmĭgĭum ālārŭm. *V.* Ālārŭm rēmī. *O.* Pēnnārŭm rēmī. *Sil.* Pēnnārŭm vēlă. *Lr.* Lĕvĭtās văgă. *Boet. Voy.* Volo 1. || *Ailes de Mercure, de la Renommée, de la Victoire, de l'Amour, etc.* Părĭbŭs nĭtēns Cȳllēnĭŭs ālīs. *V.* Părĕt Ămōr dīctīs cāræ gĕnĭtrīcĭs, ĕt ālās Ēxŭĭt. *Id.* Aūsŏnĭŭmquĕ dŭcēm sŏlĭtīs cīrcŭmvŏlĕt ālīs (Victoria). *O.* PHR. Sī cĕlĕrēs quătĭt Pēnnās (Fortuna). *H.* || *Ailes d'une flèche.* Ālīs āllāpsă săgīttă. *V.* || *Au fig.* Pĕdĭbŭs tĭmŏr āddĭdĭt ālās. *V* Ēt fūlmĭnĭs ōcĭŏr ālīs. *Id.* Hĭēms ăquĭlōnĭs ĭnhōrrŭĭt ālīs. (*Ibis*, 203.) Ālīs plāngĭt strīdēntĭbŭs Ālpēs (boreas). *Sil.* || *Voile de vaisseau.* Vēlōrŭm pāndĭmŭs ālās. *V.* Quōd clāssĭs cēntēnīs rēmĭgĕt ālīs. *Pp.* (IV, 6, 47). *Voy.* Velum. || *Aile d'armée, corps de cavalerie.* Prīmă fŭgĭt, dŏmĭnă āmīssā, lĕvĭs ālă Cămīllæ. *V.* Vărĭīsque īnstīgăt vōcĭbŭs ālās. *Id. Voy.* Turma. || *Toiles tendues pour fermer le passage au gros gibier.* Sŭbĭtōque ēxtērrĭtă nīmbō Ŏccŭltānt ālæ vēnāntŭm cōrpŏră sīlvīs. *Sil.* (II, 418). Dūm trĕpĭdānt ālæ, sāltūsque īndāgĭnĕ cīngūnt. *V.* (*Æ.* IV, 121. *Serv.* de equitibus intelligit, *Heyne* de formidine pennæ). *Voy.* Indago. || *Aisselle.* Ān grăvĭs hīrsūtīs cŭbĕt hīrcŭs ĭn ālīs. *H.* (Adde *Juv.* 11, 157; *Petr Sat.* 128. Cf. *Isid. Or.* 11, 1). *Voy.* Caper.

Ălăbāndă, ōrŭm, *n. pl.* (Ἀλάβανδα). *Ville de Carie.* Hīc Trāllĭbŭs, hīc Ălăbāndīs. *J.* (3, 70).

Ălăbāndĭcŭs, ă, ŭm (Ἀλαβανδικός). *D'Alabandes.* Cūstōs Ălăbāndĭcŭs hōrtī. *Grat.* (*Cyn.* 46)

Ălăbārchēs. *Voy.* Arabarches.

Ălăbāstrŭm, ī, *n.* (ἀλάβαστρον). *Vase de marbre ou d'albâtre pour mettre les parfums.* Quōd Cōsmī rĕdŏlēnt ălăbāstră, fŏcīquĕ dĕōrŭm. *M.* (XI, 9, 9). Quæ frāgrānt ălăbāstră tīnctă sūccīs. *Sid.* (9, 325. Adde *Juvc.* IV, 414). *Voy.* Onyx.

Ălăbĭs, ĭs, *ou* Ălăbŭs, ī, *m.* (*Ptolem.* Ἄλαβος). *Fleuve de Sicile.* Quī pōtānt Hȳpsāmque Ălăbūmquĕ sŏnōrŭm. *Sil.*

Ălăcĕr *ou* Ălăcrĭs, *f.* ăcrĭs, *n.* ăcrĕ (*et non* ācrĭs, ācrĕ). *Prompt, dispos, prêt.* Ānnĭbălēm vōce ătque ălăcrī cērtāmĭnĕ pōscĭt. *Sil.* Cūrētūmque ălăcrēs ād tȳmpănă sūscĭtăt ēnsēs. *Cl.* (De duplici masculino cf. *Prisc.* p. 647). SYN. Prōmptŭs, părātŭs, āccīnctŭs, ăcĕr, ēxpĕdītŭs. || *Rapide.* Sīc rŭĭt īn dēnsōs ălăcĕr Mēzēntĭŭs hōstēs. *V.* Sīc ălăcrēs ŏdĭō, nūllăquĕ cŭpīdĭnĕ laūdĭs Āccēnsī īncŭrrūnt. *St.* SYN. Fēstīnŭs, cĭtŭs, prŏpĕrŭs, cĕlĕr. *Voy.* Celer. || *Gai, joyeux.* Ērgo ălăcrĭs, cūnctōsquĕ pŭtāns ēxcēdĕrĕ pālmā (Dares). *V.* Ērgo ălăcrĭs sīlvās ĕt cētĕră rūră vŏlūptās (tenet). *Id.* SYN. Lætŭs, hĭlărĭs, ŏvāns, gaūdēns. *Voy.* Lætus.

Ălæsă *ou* Hălæsă, æ, *f.* (Ἄλαισα). *Ville de Sicile.* Vēnĭt, ăb āmnĕ trăhēns nōmēn, Gĕlă; vēnĭt Ălæsă. *Sil.*

Ălæsīnŭs (fons). *De l'Alésus.* Hīc ĕt Ălæsīnŭs fŏns ēst, nĭtĭdīssĭmŭs ūndīs. *Prisc.* (*Peri.* 499).

Ălæsŭs *ou* Hălæsŭs, ī, *m.* (Ἄλαισος). *Montagne et rivière de Sicile.* Ēt quæ Sīcănĭī flōrēs lĕgīstĭs Ălæsī. *Col.* (X, 268). || 2. *Un des Lapithes.* (*Ov. Met.* XII, 462.) || 3. *Fondateur de Falérie.* (*Ov. Am.* III, 13, 32.) || 4. *Un des fils d'Agamemnon.* (*Virg. Æn.* VII, 723.)

Ălălcŏmĕnæ, ārŭm, *f. pl., et* Ălălcŏmĕnē, ēs, *f.* (Ἀλαλκομένη). *Ville de Béotie, où Minerve avait un temple. D'où* Ălălcŏmĕnæŭs, ă, ŭm. Dūcĭt Ĭthōnæōs, ĕt Ălălcŏmĕnæă Mĭnērvæ Āgmĭnă. *St.*

Ălămānnī. *Voy.* Alemanni.

Ălānŭs, ī, *m.*; Ălānī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀλανοί). *Alains, peuple de la Sarmatie européenne, près du Palus-Méotide.* Nēc tē Sārmătĭcō trānsĭt Ălānŭs ĕquō. *M.* (VII, 29, 6). Ēt sĕquĕrēr dūrōs ætērnī mārtĭs Ălānōs. *L.* Īntēr căptīvōs trăhŏr ēxārmātŭs Ălānōs. *Aus.* (*Ephem. ult.* 18). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Prō Lătĭō dŏcŭĭt gēntīs prælātŭs Ălānæ. *Cl.* (*Bel. Get.* 583).

Ălăpă, æ, *f. Soufflet.* Ō quăm dīgnŭs ĕrās ălăpīs, Mărĭānĕ, Lătīnī! *M.* (V, 62, 11). Rīdērĕ pŏtēst quī Māmērcōrum ălăpās? *J.* (8, 191). Quam ōpprĭmĕrĕ căptāns, ălăpām sĭbĭ dūxĭt grăvĕm. *Ph.* SYN. Cŏlăphŭs. EP. Grăvĭs, dūră, vălĭdă, vĭŏlēntă. PPH. Ălăpăm, cŏlăphŭm īncŭtĭŏ, īmpīngŏ. Cŏlăphīs pērcŭtĭŏ, vērbĕrŏ, fĕrĭŏ, cædŏ, pūlsŏ. Ōs mănū cædŏ. Gĕnās pūlsŏ. VERS. Flāgrīs dōrsa, ălăpīs māxīllās, ōră sălīvīs Præbŭĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 167).

Ălārĕ, ĭs, *n. Ampleur d'une robe flottante, peut-être la partie qui avoisine les aisselles.* Nēc deīn mŏvērĕ lūmbōs īn crŏcōtŭlă Prēnsīs vĭdēbo ālārĭbŭs (*Catal. Virg.* 5, 21.)

Ălărīcŭs, ī, *m. Alaric, roi des Goths, qui prit et détruisit Rome sous l'empereur Honorius.* Rēs, Ălărīcĕ, tŭās. *Cl*

Ălāstŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἀλάστωρ). *Un des chevaux de Pluton.* Dītīsquĕ nŏtā sīgnātŭs Ălāstŏr. *Cl.* || 2. *Guerrier Lycien.* Ēt Ălāstŏră fūdī. *O.*

Ălăthreŭs, ĕŏs, *m. Nom de guerrier.* (*Stat. Th* VII, 300.)

Ālātŭs, ă, ŭm *Ailé.* Ūt prīmum ālātīs tĕtĭgīt măgālĭă plāntīs. *V.* Ālātō quī pĕdĕ cārpĭs ĭtĕr (de Mercurio). *O.* SYN. Pēnnātŭs, ālĭgĕr, pēnnĭgĕr, ālĕs, vŏlāns. PPH. Ālīs, pēnnīs īnstrūctŭs, sūbvēctŭs, īnnīxŭs, sūspēnsŭs. Ālārŭm rēmĭgĭō īnstrūctŭs. || *Au fig. Prompt, léger.* Phœbŭs, ĕt ālātīs æthĕră cārpĭt ĕquīs. *O.* (*Fast.* III, 415. Et proprie accipi potest).

Ălaūdă, æ, *f. Alouette. Voy.* Galerita. || *m. Nom d'homme.* Dēsĭt, ĕt ŭt lĭquĭdŭm pōtĕt Ălaūdă mĕrŭm. *M.* (XII, 61, 2. *Ib.* 58, 2).

Ălaūsă *ou* Ălōsă, æ, *f. Alose, poisson.* Ōbsōnĭă plēbĭs, ălaūsās. *Aus.* (*Mos.* 127).

Ălāzōn, ŏnĭs, *m.* (ἀλαζών). *Fanfaron. Titre d'une pièce grecque, traduite par Plaute.* Ălāzōn græce huīc nōmĕn ēst cōmœdĭæ. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 8). || *Fleuve de l'Asie Mineure.* Tōtā nōn aūdĭt Ălāzŏnă rīpā. *V. Fl.* (VI, 101).

Ālbă, æ, *f.* (Ἄλβα). *Albe, surnommée la Longue, ville du Latium, fondée par Ascagne, fils d'Énée.* Āscănĭŭs clārī cōndĕt cōgnōmĭnĭs Ālbăm. *V.* Ēt Lōngăm mūltā vī mūnĭĕt Ālbăm. *Id.* Sēd Prŏcŭlĭs Lōngā vĕnĭēbăt Jūlĭŭs Ālbā. *O.* (Adde *Tib.* II, 5, 52; *Enn.* apud *Donat. de Barbar.*)

Ālbānī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀλβανοί). *Albains, habitants d'Albe.* Ālbānī dŏcŭērĕ sŭōs. *V.* || *Collège de Saliens qui résidaient sur le mont Albain. Voy.* Albanus. || 2. *Habitants de l'Albanie, province de l'Asie Mineure, auj. la Géorgie. Ils passaient pour être une colonie venue d'Albe.* Hīc vădă prōptĕr Căspĭă vērsātŭr Scȳthă bēllĭgĕr, hīcquĕ fĕrōcēs Dēgūnt Ālbānī. *Avien.* (*Descr. Terr.* 905).

Ălbānŭs, ă, ŭm, *adj. Albain, d'Albe.* Ālbānīquĕ pătrēs, ātque āltæ mœnĭă Rōmæ. *V.* Āt tū dīctīs, Ālbānĕ, mánērēs. *Id.* Ālbānă pĕtēntēm Āppĭă fērvēntī dūcĭt ĭn ārvă rŏtā. *O.* || Ālbānŭs mōns. *Montagne qui dominait Albe. Il y avait un collége de Saliens.* Ēt quæcūmquĕ tĕnēnt Ālbānōs nūmĭnă mōntēs. *O.* Ēx sūmmō, quī nūnc Ālbānŭs hăbētŭr, Prōspĭcĭēns tŭmŭlō. *V.* Nōn Ālbānă mĭhī sīt cōmīssātĭŏ tāntī. *M.* (XII, 48, 11. Huc refer quod ait *Horat. Od.* II, 14, 28 : *Pontificum meliore cœnis*). || Ālbānŭs lăcŭs. *Lac Albain ou Albano, sur le bord duquel Albe était bâtie.* Ālbānūsquĕ lăcūs sŏcĭī Nĕmŏrēnsĭs ăb ūndā. *Pp.* (III, 22, 25). || 2. *D'Albanie, en Asie Mineure.* Ānnŭĭtūr thălămīs Ālbānī vīrgŏ tўrānnī. *V. Fl. Voy.* Albani.

Ālbānŭs, ī, *m. Eccl. Saint Alban, martyr en Angleterre.* Ēgrĕgĭum Ālbānūm fēcūndă Brĭtānnĭă prōfērt. *Fort.* (VIII, 6, 155).

Ālbātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de blanc.* Nātālēs ălĭōsvĕ dĭērūm Fēstōs ālbātūs cĕlĕbrēt. *H.* (Adde *Pers.* 2, 41). SYN. Ālbŭs, cāndĭdātŭs.

Ālbēns, tĭs. *Blanchissant, blanc.* Ēgŏ dūcĕrĕ vānā Frēnă mănū spūmīs ălbēntĭbŭs ōblĭtā lūctŏr. *O.*

Ālbĕŏ, ēs, (*sans parf.*), ērĕ, *n. Être blanc.* Cāmpīque īngēntēs ŏssĭbŭs ālbēnt. *V.* Quōd vĭdĕām cānīs ālbērĕ căpīllīs (caput). *O. Voy.* Candeo.

Ālbēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Blanchir, devenir blanc.* Flāmmārūm lōngōs ā tērgo ālbēscĕrĕ trāctūs. *V.* Mātūrīs ālbēscīt mēssĭs ărīstīs. *H.* Flūctūs frāctīs ālbēscĭt ĭn ūndīs. *Sil.* SYN. Cānēscŏ. *Voy. ce mot.*

Ālbĭcāns, tĭs. *Blanc.* Ăt ŭbi ūltĭma ālbĭcāntĭs lŏcă līttŏrĭs ădĭīt. *Cat.* (63, 87). Ăpēr dēnte ālbĭcāntī Aŭsŭs fŭĭt nŏcērĕ. (*Anthol.* II, p. 289.)

† Ālbĭcāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Commencer à blanchir.* Jāmjam ālbĭcāscīt Phœbŭs, ēt rĕcēntātŭr. *Cn. Mat.* (apud. *Gell.* 15, 25. Vulgo *albicassit*).

Ālbĭcŏ, ās, ārĕ, *n. Être blanc.* Nēc prātă cānīs ālbĭcānt prŭīnīs. *H.* (*Od.* I, 4, 4. Quod verbum paulo insolentius fuisse testatur *Capel.* V, p. 166 : « *Albent*, quod satis crispa inflexione Horatius *albicant* dixit. » Locum tamen citat *Prisc.* 880, nec verbum notat). Ālbĭcăt īnsīgnĭs mīxtō vĭrĭdāntĕ smărăgdō. *Lact.* (*Phœn.* 135). Cūm bārbā căpŭt ālbĭcēt căpīllīs. (*Anth.* II, p. 551.) *Voy.* Albeo.

† Ālbĭcŏlŏr, ōrĭs, *adj. Vêtu de blanc.* Ālbĭcŏlŏr vĭrĭdī sŏcĭūs cōnjūngĭtŭr ūnā. *Corip.* (*Just.* I, 327).

† Ālbĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a la chevelure blanche.* Flōrĭbŭs ālbĭcŏmīs dūm līlĭă pōllĭcĕ cārpŏ. *Fort* (*Vit. S. Mart.* IV, 2).

Ālbĭdŭs, ă, ŭm. *Blanc.* Spūmăquĕ pēstĭfĕrōs cīrcūmflŭĭt ālbĭdă rĭctūs. *O. Voy.* Albus.

Ālbīnă, æ, *f. Nom de femme.* Nē prĭŏr Ālbīnam ēt Mŏdĭām cōllēgă sălūtēt. *J.* (3, 130).

Ālbĭnŏvānŭs, ī, *m. Pedo Albinovanus, poëte latin.* Dūrĭtĭæ cōnfērs, Ālbĭnŏvānĕ, mĕæ. *O. Voy.* Pedo. || 2. *Celsus Albin, secrétaire de Claude Néron.* Cēlsō gaŭdēre ēt bĕnĕ rēm gĕrĕre Ālbĭnŏvānō. *H.*

Ālbīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Fīlĭŭs Ālbīnī. *H.* (Adde *Mart.* IV, 37, 2).

† Ālbĭplŭmĭs, *et à tort* Ālbĭplŭmĭs, ĕ. *Qui a un plumage blanc.* Ābsĭt ŭt ālbĭplŭmēm vălĕāt cālcārĕ cŏlūmbām. (*Anthol.* I, p. 690.)

Ālbĭs, ĭs, *acc.* ĭn *ou* ĭm, *m. L'Elbe, fleuve d'Allemagne.* Fūndăt ăb ēxtrēmō flāvōs ăquĭlōnĕ Sŭēvōs Ālbĭs, ĕt īndŏmĭtūm Rhēnī căpŭt. *L.* Īngēntēs Ālbīm lĭquērĕ Chĕrūscī. *Cl.* (Adde *Sen. Med.* 374).

† Ālbĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Blancheur.* Ăd īstām căpĭtĭs ālbĭtūdĭnĕm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 32).

Ālbĭŭs, ĭī, *m. Prénom de Tibulle.* Ālbī, nōstrōrūm sērmōnūm cāndĭdĕ jūdēx. *H. Voy.* Tibullus.

† Ālbŏ, ās, ārĕ. *Blanchir.* Hōc fūscāt nĭvĕās, hōc ālbāt gūrgĭtĕ nīgrās. *Prisc.* (*Peri.* 431).

Ālbūcĭŭs *Voy.* Albutius.

Ālbŭlă, æ, *m. Ancien nom du Tibre.* Ālbŭlă, quēm Tĭbĕrīm mērsūs Tĭbĕrīnŭs ĭn ūndīs Rēddĭdĭt. *O.* Āmīsīt vērūm vĕtŭs Ālbŭlă nōmĕn. *V. Voy.* Tibris. || 2. Ālbŭlă, æ, *f., et* Ālbŭlæ, ārŭm, *pl. Source près de Tibur, qui avait des eaux minérales.* Cānăquĕ sūlfŭrĕīs Ālbŭlă fūmăt ăquīs. *M.* (I, 13, 2. Adde *St. Silv.* I, 3, 75). Crūdārūm nĕbŭlæ quŏd Ālbŭlārūm. *M.* (IV, 4, 2). Tānto ēst Ālbŭlă pōtā dĕō. *O.* || — ĕŭs, ă, ŭm. *De l'Albula.* Ālbŭlĕō gūrgĭtĕ. *Inscr* (apud *Momms. I. N.* n. 7146)

Ālbŭlŭs, ă, ŭm, *dimin de* Albus. Ŭt ālbŭlūs cŏlūmbŭs aūt Ădōnĕŭs. *Cat.* (29, 9).

Ālbŭm, ī, *n. Blanc, couleur blanche.* Măcŭlīs īnsīgnĭs ĕt ālbō. *V.* Spārsīs ĕtĭāmnūnc pēllĭbŭs ālbō. *Id.* Frōntēm dīstīnctŭs ăb ālbō. *O. Voy.* Candor.

Ālbŭnĕă, æ, *f. Source et bois près de Tibur ; Sibylle qui y résidait.* Lūcōsquĕ sŭb āltā Cōnsŭlĭt Ālbŭnĕā. *V.* Quām dŏmŭs Ālbŭnĕæ rĕsŏnāntĭs. *H* (Cf. *Lact.* I, 1).

Ālbūrnŭs, ī, *m. Montagne de Lucanie.* Īlĭcĭbūsquĕ vĭrēntēm Ālbūrnūm. *V.* || 2. *Ablette, petit poisson.* Nōrĭt, ēt ālbūrnōs prædām pŭĕrīlĭbŭs hāmīs. *Aus.* (*Mos.* 126).

Ālbŭs, ă, ŭm. *Blanc.* Cāndĭdă pēr sīlvām cūm fētū cōncŏlŏr ālbō. *V.* Ālbă dĕcēnt Cĕrĕrēm : vēstēm Cĕrĕālĭbŭs ālbām Sūmĭtĕ. *O.* SYN. Ālbēns, cāndĭdŭs, cāndēns, etc. *Voy.* Candidus. || *Blanchi.* Nūpĕr ĭn hānc ūrbēm pĕdĭbŭs quī vēnĕrăt ālbīs. *J.* (1, 111). SYN. Ālbātŭs. || *Blanc, en parlant des cheveux, de la barbe.* Spārsĕrĭt ēt nīgrās ālbă sĕnēctă cŏmās. *Pp.* (III, 5, 24). Quīn ālbām rārāmquĕ cŏmām. *O. Voy* Canus. || *Pâle.* Ērŭbŭīt : dĕcĕt ālbă quĭdēm pŭdŏr ōră. *O.* Rāptŏr ĭn Hўrcānō quī fŭgĭt ālbŭs ĕquō. *M.* (VIII, 26, 2). Ēxcūssīt mēmbrīs tĭmŏr ālbŭs ărīstās *Pers.* (3, 115). *Voy.* Pallidus. || *Vêtu de blanc.* Ēt nātālĭtĭā tāndēm cūm sārdŏnўche ālbŭs. *Pers.* (1, 30). SYN. Ālbātŭs. *Voy. ce mot.* || *Pur, clair, serein* Ālbæ Lĕōnĕ flāmmĕō călēnt lūcēs. *M.* (X, 62, 6) Ālbŭs ŭt ōbscūrō dētērgēt nūbĭlă cœlō Sæpĕ nŏtŭs *H.* Āffĕrăt ādmīssō Lūcĭfĕr ālbŭs ĕquō. *O.* SYN. Pūrŭs, sĕrēnŭs, clārŭs. || *Au fig. Heureux.* Sēd cūrrēnt ālbūsquĕ dĭēs hōræquĕ sĕrēnæ. *Sil.* Sĭmŭl ālbă naūtīs Stēllă rĕfūlsĭt. *H.* SYN. Sĕrēnŭs, faūstŭs, lætŭs. || *Pur, irréprochable.* Pēr me ĕquĭdēm sīnt ōmnĭă prōtĭnŭs ālbă. *Pers.* (I, 110). *Voy.* Purus. || Ālbō lăpīllō sīgnŏ, nŏtŏ. *Voy.* Calculus. || Ālbŭs ān nĭgĕr. *Express. proverbiale en parlant d'une chose indifférente.* Ūnde īllă scīvĭt, nĭgĕr ăn ālbūs nāscĕrĕr ? *Ph.* Ālbŭs ăn ātĕr sīs nēscĭŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 48). Nēc scīre ūtrūm sīs ālbŭs ăn ātĕr hŏmŏ. *Cat.* (92, 2. Adde *Hor. Epist.* II, 2, 189).

Ālbūtĭŭs *ou* Ālbūcĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme* Græcūm te, Ālbūtī, quām Rōmānum ātquĕ Săbīnūm *Lucil.* (ap. *Cic. Fin.* 1, 3). Cānĭdĭa Ālbūtī. *H.*

Ālcæŭs, ī, *m.* (Ἀλκαῖος). *Alcée, poëte lyrique, né dans l'île de Lesbos.* Nēc plūs Ālcæŭs, cōnsōrs pătrĭæquĕ lўræquĕ. *O.* Ēt tē sŏnāntēm plēnĭŭs aūrĕō, Ālcæĕ, plēctrō. *H.* (*Id. Od.* IV, 9, 7 ; *Epist.* I, 19, 29). EP. Lēsbĭŭs, lўrĭcŭs, ēlātŭs, sūblīmĭs. PPH. Lēsbĭŭs pŏētă, vātēs, cīvĭs.

Ālcăĭcŭs, ă, ŭm (Ἀλκαϊκός). *D'Alcée, alcaïque.* Nēc nōn Ālcăĭcō vēl Phĕrĕcrătĭō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 10)

Ālcāndĕr, drī, *m. Lycien tué par Ulysse.* Ālcāndrūmque Hălĭūmquĕ. *O.* || 2. *Troyen tué par Turnus.* Ālcāndrūmque Hălĭūmquĕ. *V.*

Ālcānŏr, ŏrĭs, *m. Nom d'un Troyen.* Pāndărŭs ēt Bĭtĭās, Idæo Ālcānŏrĕ crētī. *V.*

Ālcăthŏē ēs, *f.* (Ἀλκαθόη). *Ville, la même que*

Mégare, fondée par Alcathoüs. Tūtŭs ăd Ălcăthŏēn, Lĕlĕgēĭă mœnĭă, līmĕs. *O.*

Ălcăthŏŭs, ī, *m.* (Ἀλκάθοος). *Fils de Pélops, fondateur de Mégare.* Ēt quōs Ălcăthŏī mĕmŏrānt ē mœnĭbŭs ōrtōs. *O.* (*Id. Met.* VIII, 14 ; *Auct. Ciris*, 101). || *Nom de divers guerriers.* (*Virg. Æ.* X, 747 ; *St. Th.* VII, 718.)

Ălcē, ēs, *f.* (ἀλκή). *Nom d'une chienne.* (*Ov. Met.* II, 217.)

† Ālcēdŏ, ŏnĭs, *f. Oiseau, le même que l'alcyon.* Quăm măre ēst ōlĭm, quum ālcēdŏ pūllōs ēdūcĭt sŭōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 143). *Voy.* Alcyon.

† Ālcēdŏnĭă, ōrŭm, *n. pl. Jours de calme, durant lesquels les alcyons font leur nid.* Trānquĭllum ēst : ālcēdŏnĭă sūnt cīrcā fŏrŭm. (*Prol. Cas. Pl.* 26.)

Ălcēs, ĭs, *f. Élan, animal.* Māntĭchŏrām, sīlvīs ĕtĭām quĭbŭs ēdĭtŭr, ālcēm Vīdĭmŭs. *Calp.* (7, 59).

Ălcēsĭmārchŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Cist.* II, 3, 56.)

Ălcēsĭmŭs, ī, *m.* (Ἀλκήσιμος). *Nom d'homme.* (*Plaut. Cas.* III, 1, 1.)

Ălcēstē, ēs, *et* Ălcēstĭs, ĭs, *f.* (Ἀλκήστη *et* Ἄλκηστις). *Alceste, fille de Pélias, femme d'Admète, se dévoua pour son mari ; mais Hercule la ramena des enfers.* Spĕctānt sŭbĕūntēm fātă mărītī Ălcēstĭm, ēt sĭmĭlīs sī pērmūtātĭŏ dētŭr. *J.* (6, 652). Nēc mĭnŏr Ălcēstĭn fāmă sŭb āstră fĕrāt. *M.* (IV, 75, 6). Ălcēstē vītām, Cīrcē hērbās, pōmă Călȳpsō. *Sid.* (11, 67). PPH. Ādmētī cōnjŭx, ŭxŏr. VERS. Fātă Phĕrētĭădæ cōnjūx Păgăsēă rĕdēmĭt. *O.* Fēmĭnēæ vīrtūtĭs ŏpŭs, quōd pĕctŏrĕ fōrtī Căstă mărītālī sūccēssĭt Thēssălă fātō. *Cl.* Quæ fūnŭs vŏlŭĭt pēnsārĕ mărītī. *St.* Cōnjŭgĭs fātŭm rĕdĭmēns Phĕræī, Ŭxŏr īmpēndēs ănĭmām mărītō. *Sen.* Sævă mărītī Ĭpsă sŭīs fātīs Ādmētī fātă mŏrāta ēst. (*Culex*, 262.)

Ălcĭbĭădēs, ĭs, *m.* (Ἀλκιβιάδης). *Alcibiade, général athénien.* PPH. Māgnī pūpĭllĕ Pĕrĭclī. *Pers.*

Ălcĭdămās, āntĭs, *m.* (Ἀλκιδάμας). *Nom d'un habitant de l'île de Cée.* Quā pătĕr Ălcĭdămās plăcĭdām dē cōrpŏrĕ nātæ. *O.* || 2. *Fameux athlète.* (*St. Th.* X, 500.)

Ălcīdēs, æ, *acc.* ēm *ou* ēn, *voc.* ē *ou* ă, *m.* (Ἀλκείδης). *Alcide, autre nom d'Hercule.* Ălcīdēs ădĕrāt, taūrōsque hāc vĭctŏr ăgēbāt. *V.* Quīd mĕmŏrem Ălcīdēn? ēt mī gĕnŭs āb Jŏvĕ sūmmō. *Id.* Dā vĕnĭam, Ălcīdē : fōrs huīc ēt pēnsă tŭlīssēs. *St.* (Sic et *Ov. Her.* 9, 75 ; *Mart.* IX, 66, 1 ; *Sen. H. Fur.* 421 et 1343. Idem testatur *Diom.* p. 491. Nec audiendus *Nic. Heinsius* quoties *Alcide* mutat in *Alcida* ; nempe ultima corriperetur). *Voy.* Hercules.

Ălcĭmĕdē, ēs, *f.* (Ἀλκιμέδη). *Femme d'Éson, mère de Jason.* Nōn prŏbăt Ălcĭmĕdē mātēr tŭă. *O.*

Ălcĭmĕdōn, ōntĭs, *m.* (Ἀλκιμέδων). *Sculpteur célèbre.* Făgĭnă, cælātūm dīvīni ŏpŭs Ălcĭmĕdōntĭs. *V.* || *Autre personnage du même nom.* Hōc prŏbăt Ălcĭmĕdōn. *O.*

Ălcĭmŭs, ī, *m.* (Ἄλκιμος). *Nom d'un esclave.* Ălcĭmĕ, quēm răptŭm dŏmĭnō crēscēntĭbŭs ānnīs. *M.* (I, 89, 1. *Id.* V, 65, 2). || 1. *Latinus Alcimus Alethius, rhéteur vers l'an* 360 *de J. C.* Nēc mē nĕpōtēs īmpĭī sĭlēntĭī Rĕūm cĭēbūnt, Ălcĭmĕ. *Aus.* (*Prof.* 2, 1). || 2. *Alcimus Ecdicius Avitus, évêque de Vienne, en Gaule, poëte chrétien.* Ălcĭmŭs īstă tĭbī quæ mīttĭt mūnĕră frātĕr. *Alcim.* (VI, 2).

Ălcĭnŏŭs, ī, *m.* (Ἀλκίνοος). *Alcinoüs, fils de Nausithoüs, roi des Phéaciens, dans l'île de Corcyre, célèbre par ses jardins.* Prǣbĕăt Ălcĭnŏī pōmă bĕnīgnŭs ăgĕr. *O.* Pōmăque ēt Ălcĭnŏī sīlvæ. *V.* Quīd bĭfĕra Ălcĭnŏī laūdēm pōmārĭă? *St.* PPH. Quī Cōrcȳræī vīdĭt pōmārĭă rēgĭs. *M.* || *Par ext. Roi opulent, voluptueux.* Ălcĭnŏīquĕ īn cŭtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntūs. *H.* Nōn ūllă vĕrēbŏr Rēgnă nĕ Ălcĭnŏī mūnĕră dēspĭcĕrĕ. *Pp.* (I, 14, 24). Quōt vix Ălcĭnŏī cŭlīnă fērrĕt. *Sid.* (12, 19).

Ălcĭppē, ēs, *f. Nom de femme.* Nĕque ĕgo Ălcĭppēn nēc Phȳllĭda hăbēbăm. *V.* (Adde *Calp.* 3, 31.)

Ălcĭthŏē, ēs, *f.* (Ἀλκιθόη). *Alcithoé, une des filles de Minée.* Āt nōn Ălcĭthŏē Mĭnēĭās ōrgĭă cēnsĕt. *O.*

Ălcmæŏ *ou* Ălcmæōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀλκμαίων). *Alcméon, fils d'Amphiaraüs et d'Ériphyle, tua sa mère, fut poursuivi par les Furies, se passionna pour Alphésibée, dont les frères lui donnèrent la mort, parce qu'il l'abandonna.* Ēt quĭdem Ălcmæo, ātque Ŏrēstēs, ēt Lȳcūrgŭs pōstĕā. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 30. Et *Att.* apud *Non.* 4, 121). PPH. Mœstāmque Ērĭphȳlēn Crūdēlīs nātī mōnstrāntēm vūlnĕră cērnĭt. *V.*

Ălcmæŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀλκμαιόνιος). *D'Alcméon.* Aūt Ălcmæŏnĭæ fŭrĭæ, etc. *Pp.* (III, 5, 41).

Ălcmān, ānĭs, *m.* (Ἀλκμάν). *Alcman, poëte lyrique de Sparte.* Ībȳcŭs, ēt tētrĭcĭs Ălcmān cāntātŭs Ămȳclīs. *St.*

Ălcmēnă, æ, *et* Ălcmēnē, ēs, *f.* (Ἀλκμήνη). *Alcmène, femme d'Amphitryon, fut trompée par Jupiter, et devint mère d'Hercule.* Trīstĭs Ămȳmōnē, pārvōque Ălcmēnă sŭpērbĭt Hērcŭlĕ. *St.* (Adde *Claud. Laud. Herc.* 48). Jūpĭtĕr Ălcmēnæ gĕmĭnās rĕquĭēvērăt Ārctōs. *Pp.* (II, 22, 25). Ārgŏlĭs Ălcmēnē, quēstūs ŭbĭ pōnĭt ănīlēs. *O.* (Adde *Sen. H. OEt.* 1825). PPH. Hērcŭlĕā părēns. Hērcŭlĭs *ou* Ălcīdæ mātĕr, părēns, gĕnĭtrīx. || † Ălcŭmēnă. *Voy. ce mot.*

Ălcōn, ōnĭs, *m.* (Ἄλκων). *Alcon, habile archer crétois.* Aūt Ălcōnĭs hăbēs laūdēs aūt jūrgĭă Cŏdrī. *V.* (*E.* 2, 11. Ubi *Servius*). Pōllūcēm cæstŭs, Ălcōnēm spīcŭlă nōssĕ. *Sid.* (5, 183). || *Nom d'un graveur de Sicile.* Crātērem Ænēæ... fābrĭcāvĕrăt Ălcōn. *O.* || *Nom d'un berger.* Vĕnĭăt lĭcĕt ārbĭtĕr Ălcōn. *Calp.* (6, 21). || *D'un médecin.* Mĭtĭŏr īmplĭcĭtās Ălcōn sēcăt ēntĕrŏcēlās. *M.* (XI, 84, 5). Sēd mĕdĭcŭs, dīvīs fātōquĕ pŏtēntĭŏr, Ălcōn. *Aus.* (*Epigr.* 73, 3). || *D'un esclave.* (*Hor. Sat.* II, 8, 15.)

† Ălcŭmēnă, æ, *f. arch. Comme* Alcmena. Quīcum Ălcŭmēna ēst nūpta, Ēlēctrī fīlĭă. *Pl.* (*Amp. prol.* 99. Quo verbo semper utitur Noster). || *Titre d'une pièce d'Euripide.* (*Pl. Rud.* I, 1, 4.)

Ălcȳŏn *ou* Hălcȳŏn, ŏnŏs *ou* ŏnĭs, *f.* ; Ălcȳŏnĕs, ŭm, *pl.* (ἀλκυών *ou* ἁλκυών). *Alcyon, oiseau qui fait son nid sur la mer, lorsqu'elle est calme.* Ălcȳŏnēs sōlæ mĕmŏrēs Cēȳcĭs ămātī. *O* Pēnnās īn līttŏrĕ păndūnt Dīlēctæ Thĕtĭdī ālcȳŏnēs. *V.* (Adde *Prop* 1, 17, 2). SYN. Ălcȳŏnē. EP. Mœstă, trīstĭs, quĕrŭlă, æquŏrĕă, flūctĭvăgă. PPH. Cēȳcĭs ăvēs. VERS. Īncŭbăt ālcȳŏnē pēndēntĭbŭs æquŏrĕ nīdīs. *O.* Flūctĭvăgăm sīc sæpĕ dŏmūm mădĭdōsquĕ pĕnātēs Ălcȳŏnē dēsērtă gĕmĭt. *St.* Lĭcĕt ālcȳŏnēs Cēȳcă sŭŭm Flūctū lĕvĭtĕr plāngēntĕ sŏnēnt, Quūm trānquĭllō mălĕ cōnfīsæ, Crēdūnt ĭtĕrūm pĕlăgo aūdācēs, Fētūsquĕ sŭōs nīdō păvĭdæ Tĭtŭbāntĕ fŏvēnt. *Sen.* (*Ag.* 680 sq.). Quūm sŏnăt ālcȳŏnēs cāntū (pontus), nīdōsquĕ nătāntēs Īmmōtā gēstāt sōpītīs flūctĭbŭs ūndā. *Sil.* Nūnquam ēxcĭtēntūr flūctŭūm vŏlūmĭnă, Stērnātquĕ sēmpēr gūrgĭtem ālcȳŏnæ quĭēs. *Avien.* (*Or. mar.* 395).

Ălcȳŏnē *ou* Hălcȳŏnē, ēs, *f.* (Ἀλκυόνη *ou* Ἁλκυόνη). *Halcyone, fille d'Éole, ayant perdu son mari Ceyx, se précipita dans la mer, et ils furent changés en alcyons.* Nīl ŏpĭs, Ălcȳŏnē, nōbīs tŭă vōtă tŭlērūnt. *O.* (Cf. *Met.* XI, 410 sq.). || *Alcyon. Voy.* Alcyon. || 2. *Fille d'Atlas, une des Pléiades.* Lūcĭdăque Ălcȳŏnē *O.* Ălcȳŏnē, Mĕrŏpēquĕ, Cĕlænō, Tāygĕtēquĕ. *Cic.* (*Arat.* 35. Adde *Avien. Arat.* 580).

1. Ălcȳŏneŭs, ĕī *ou* ĕŏs, *m.* (Ἀλκυονεύς). *Un des geants.* Ălcȳŏneŭs pēr stāgnă pĕdŏs, etc. *Cl.*

2. Ālcўŏnēŭs, ă, ŭm (Ἀλκυόνειος). *Des alcyons.* || Ālcўŏnēŭm, ī, *subst. n. Sorte de drogue pour enlever les taches de rousseur.* Ādjĭcĕ ĕt ē quĕrŭlō vŏlŭcrŭm mĕdĭcāmĭnă nīdō : Ōrĕ fŭgānt măcŭlās: ālcўŏnēă vŏcānt. *O.*

? Āldēscŭs, ī, *m.* (Ἄλδεσκος). *Fleuve de Scythie.* Hīc sūnt Āldēscī quŏquĕ Pāntĭcăpīquĕ flŭēntă. *Prisc.* (*Peri.* 306. Adde *Avien. Descr. Terr.* 450. Alii leg. *Ardescus, Ardiscus*).

1. Ālĕă, æ, *f. Jeu de hasard.* Nām quĭă nēc vīnūm, nēc mē tĕnĕt ālĕă fāllāx. *O.* Quēm dāmnōsă vĕnŭs, quēm præcēps ālĕă nŭdăt. *H.* Sī lūdĭtŭr ālĕă pērnŏx. *J.* (8, 10). EP. Ăncēps, dŭbĭă, īncērtă, fāllāx, sūbdŏlă, dāmnōsă, ĭnīquă, fŭgĭēndă. VERS. Nēc tĕnĕt īncēstās ālĕă blāndă mănūs. *O.* Ēt lūdĭt pŏpă nēquĭŏrĕ tālō. *M.* Sī dāmnōsă sĕnēm jŭvăt ālĕă, lūdĭt ĕt hērēs Būllātŭs, pārvōque ĕādēm mŏvĕt ārmă frĭtīllō. *J.* Hūnc ālĕă dēcŏquĭt. *Pers.* Quī cŏncŭssō Māgnă părāstīs Lūcră frĭtīllō. *Sen. phil.* (*De morte Claud.*). *Voy.* Ludo, Fritillus. || Ālĕă jāctă ēst, *prov. Le sort en est jeté.* Jūdĭcĕ fōrtūnā cădăt ālĕă. *Petr.* (*Sat.* 122). || *Au fig. Chance, risque, danger.* Pĕrīcŭlōsæ plēnum ŏpŭs ālĕæ. *H.* Tālĭbŭs ādmīssīs ālĕă grāndĭs ĭnēst. *O.* Ālĕă fātī. *L. Voy.* Discrimen.

2. Ălĕă, æ, *f.* (Ἀλέα). *Ville d'Arcadie.* Aūt Ălĕæ lūcīs vīdĭt Tĕgĕæă săcērdōs. *St.*

Ālĕātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui joue à des jeux de hasard, joueur.* Ædīlēm vŏcăt ūdŭs ālĕātŏr. *M.* (V, 85, 5). Ālĕātŏr, quānto ĭn ārte ēst mĕlĭŏr, tānto ēst nēquĭŏr. *P. Syr.* (Adde *Pl. Rud.* II, 3, 29). SYN. Ālĕŏ, lūsŏr. *Voy.* Alea.

Ălĕbās *ou* Ălĕvās, æ, *m.* (Ἀλήβας). *Tyran de Larisse, tué par ses soldats.* Quōsquĕ pŭtās fīdōs, ŭt Lārīssæŭs Ălĕbās. (*Ibis*, 322. Iterum 511.)

Ălĕbŭs, ī, *m. Rivière d'Espagne.* Ĭbī sŏnōrŭs Ălĕbŭs āmnĭs ēfflŭĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 466).

Ālēc. *Voy.* Halec.

Ālēctō *ou* Āllēctō, ūs, *acc.* ō, *f.* (Ἀληκτώ, *de* ἄληκτος, *et poét.* ἄλληκτος). *Alecton, une des Furies.* Ēxīn Gŏrgŏnĕīs Āllēcto īnfēctă vĕnēnīs. *V.* Lūctĭfĭcam Āllēctō dīrārum āb sēdĕ sŏrōrŭm (ciet). *Id.* PPH. Cōcўtĭă vīrgŏ. Nōctĕ sătă, ēdĭtă. (Cf. *Virg. Æ.* VII, 324 sq.; *Sil.* II, 671 sq.; XIII, 432 sq.)

Ălēĭŭs, ă, ŭm (Ἀλήϊος). Ălēĭă ārvă. *Partie de la Lycie.* Quīque āb ĕquō præcēps ĭn Ălēĭă dēcĭdĭt ārvă. (*Ibis*, 257.) Hīc cēspēs lātē prōdūcĭt Ălēĭŭs ārvă. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1046. Adde *Cic. Tusc.* 3, 26, ex *Homero*).

Ălĕmānī, Ălĕmānnī *ou* Ălāmānnī, ōrŭm, *m. pl.* (*Steph.* Ἀλαμανοί. Sed melius *Allemannen*, germanice). *Allemands, peuple de Germanie, entre le Rhin et le Danube.* Hæc Ălĕmānnōrūm spŏlĭīs, aūstrālĭbŭs īllā. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 17). Stērnēbăt, Rhēnūmquĕ, fĕrōx Ălĕmānnĕ, bĭbēbās. *Sid.* (7, 373). *Voy.* Germani.

Ălĕmānnĭă, æ, *f. Pays des* Alemanni. Ōrāvĭt, jūngīquĕ tŭīs, Ălĕmānnĭă, sīgnīs. *Cl.* (*Cons.* I *Stil.* 234).

Ălĕmānnĭcŭs, ă, ŭm. *Des* Alemanni. Pūbēs Ălĕmānnĭcă, Frāncī. *Corip.* (*Just.* III, 385).

Ălēmōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀλήμων). *Nom d'homme.* Ārgŏlĭcō gĕnĕrātŭs Ălēmŏnĕ quīdām. *O.*

Ălēmŏnĭdēs, æ, *m.* (Ἀλημονίδης). *Fils d'Alémon.* Sōlvĭt Ălēmŏnĭdēn. *O.*

Ālĕō, ōnĭs, *m. Joueur de profession.* Nĭsi īmpŭdīcŭs, ēt vŏrāx, ĕt ālĕŏ. *Cat.* (29, 2). Gānĕō, lūrco, ālĕŏ. *Næv.* (apud *Fest.*) *Voy.* Aleator.

Ālĕs, ĭtĭs, *adj. m. f. n. Qui a des ailes, ailé, qui vole.* Vīctŏr Ăbāntĭădēs ālĭtĕ fērtŭr ĕquō. *O.* Jām fāmă lŏquācĭbŭs ālĕs Pērvŏlăt Ōcĕānūm līnguīs. *Cl.* Pūrpŭrĕīs ālĕs ŏlōrĭbŭs Cōmīssābĕrĕ. *H.* Ālĕs ărūndŏ Nērvō pūlsă fŭgĭt. *Prud* (*Psych* 324). Ēt jăcŭlō cīrcūmvŏlăt ālĭtĕ tēlūm. *Sil.* (XVII, 415). Ālĭtĕ tēlō. *Sid.* (5, 419). SYN. Ālātŭs, vŏlāns. *Voy.* Alatus. || Ālĕs dĕŭs. *Mercure ou l'Amour*; pŭĕr, *l'Amour*; ĕquŭs, *Pégase.* (Cf. *Ovid. Met.* II, 114; *St. Th.* IV, 615. *Hor, Od.* III, 12, 24.) || *Au fig. Rapide.* Pāssū vŏlăt ālĭtĕ vīrgŏ. *O.* Ālĭtĕ vēctŭs ĕquō. *V.* Ālĭtĭs aūstrī. *Id.* Ālĭtĕ plūmbō. *Sil. Voy.* Celer.

Ālĕs, ĭtĭs, *gén. pl.* ĭtŭm *ou* ĭtŭŭm, *subst. m. Oiseau.* Nāmquĕ vŏlāns rūbrā fūlvŭs Jŏvĭs ālĕs ĭn æthrā. *V.* Æthĕrĭā quōs lāpsă plăgā Jŏvĭs ālĕs ăpērtō. *Id.* Crīstātŭs cæditŭr ālĕs. *O.* Psīttăcŭs, Ēōīs ĭmĭtātrīx ālĕs āb ōrīs. *Id.* Īntĕr săpōrēs fērtŭr ālĭtūm prīmŭs. *M.* (XIII, 61). Ālĭtŭŭm pĕcŭdūmquĕ gĕnūs sŏpŏr āltŭs hăbēbăt. *V.* (*Æ.* VIII, 27. Et sic *St. Silv.* I, 2, 184). SYN. Ăvĭs, vŏlŭcrĭs. *Voy.* Avis. || *Augure, auspice.* Prōcēdĕ sĕcūndīs Ālĭtĭbŭs. *C* Mălā sŏlūtă nāvĭs ēxĭt ālĭtĕ. *H.* (Adde *Cat.* 61, 19). SYN. Ăvĭs. *Voy.* Omen. || *Le Cygne, constellation.* Nāmque ēst Ālĕs ăvĭs lātō sūb tĕgmĭnĕ cœlī. *Cic.* (*Arat.* 147. *Ib.* 549). Ēt Phœbō săcĕr Ālĕs, ĕt ūnā grātŭs Ĭācchō. *Manil.* (I, 424). *Voy.* Cycnus. || *Au fig. Cygne.* Scrībērĭs Vărĭō... Mæŏnĭī cārmĭnĭs ālĭtī. *H.* Cănōrŭs Ālĕs. *Id.* || *Qqf. L'Amour.* Sī nēmo ēxstăt quī vīcĕrĭt Ālĭtĭs ārmă. *Pp.* (II, 30, 31). || — Cўllēnĭŭs, *et qqf. absolt. Mercure.* Cўllēnĭŭs ālĕs Ādvĕnĭt. *V. Fl.* Sīvĕ mūtātā jŭvĕnēm fĭgūrā Ālĕs īn tērrīs ĭmĭtārĭs, ālmæ Fīlĭŭs Māĭæ. *H.*

† Ălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître.* Dōnĭcum ălēscēndī sūmmūm tĕtĭgērĕ căcūmĕn. *Lr.* (II, 1130. *Lamb.* legit *olescendi*, ut est in *adolesco*).

Ălēsŭs. *Voy.* Halæsus.

Ălēthēs, ĭs, *m.* (ἀληθής). *L'un des compagnons d'Énée.* Ēt quā grāndævŭs Ălēthēs. *V*

Ălēthĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un rhéteur.* Rhētŏr Ălēthī. *Aus.* (*Profes.* 6, 5).

Ălēvās. *Voy.* Alebas.

Ălēx, ēcĭs, *m. Petite rivière du Bruttium.* Flūmēn Ălēx. *Avien.* (*Descr. Terr.* 515).

Ălēxāndĕr, drī, *m.* (Ἀλέξανδρος). *Prénom de Pâris.* Īgnĭs Ălēxāndrī Phrўgĭō sūb pēctŏrĕ glīscēns *Lr.* (I, 476). Īntĕrĕā tōtō prōcēdĭt āb āgmĭnĕ Teūcrŭm Pūlchĕr Ălēxāndĕr. (*Epitome Iliados*, 281.) Ĭtăque Ălēxāndrī præstārĕ prædĭcăt fōrmæ sŭăm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 182. *Id. Bac.* IV, 9, 23. Cf. *Diom.* 307). *Voy.* Paris. || 2. *Alexandre, fils de Philippe et roi de Macédoine, vainquit Darius, conquit la Perse, pénétra dans l'Inde, et mourut à Babylone, âgé de 32 ans.* Fōrtĭs Ălēxāndrī vūltūm sĭmŭlāntĭă. *H.* Cōrpŭs Ălēxāndrī nīgrā Mărĕōtĭdĕ mērgăm. *L.* EP. Aūdāx, fōrtĭs, māgnănĭmŭs, fĕrōx, sævŭs, ācĕr, īnsīgnĭs, īnclўtŭs, nōbĭlĭs. PPH. Phĭlīppī prōlēs. Dūx Măcĕdŏ. Pēllæŭs jŭvĕnĭs, dūx, hērōs, dūctŏr. Rēx Æmăthĭŭs. VERS. Īllĭc Pēllæī prōlēs vēsānă Phĭlīppī, Fēlīx prædŏ jăcĕt, etc. *L.* (X, 20 sq.). Ūnŭs Pēllæō jŭvĕnī nōn sūffĭcĭt ōrbĭs, etc. *J.* (10, 168 sq. Add e *Sil* XIII, 763 sq.). || 3. *Alexandre, tyran de Phères. Voy.* Pheræus.

Ălēxāndrēă *ou* Ălēxāndrīă, æ, *f.* (Ἀλεξάνδρεια). *Alexandrie, ville d'Égypte à l'embouchure du Nil, fondée par Alexandre.* Pōrtŭs Ălēxāndrēā sūpplēx, Ēt văcŭām pătĕfēcĭt aūlăm. *H.* (*Od.* IV, 14, 35. Sic legit *Prisc.* 588. Adde *Prop* III, 11, 33). EP. Părætŏnĭă, dīvĕs, ŏpŭlēntă, nōbĭlĭs, īnclўtă. PPH. Ūrbs Ălēxāndrī. Pēllæī mūrī. PHR. Māgnŭs Ălēxāndĕr tē cōndĭdĭt. *Aus.* Ūrbs vĕl Ălēxāndri, aūt Āntĭŏchēnŭs ăgĕr. *Fort.* (De verbi orthographia cf. *Prisc.* 588.)

Ălēxāndrīnŭs, ă, ŭm (Ἀλεξανδρῖνος). *D'Alexandrie* Nōxĭa Ălēxāndrīnă, dŏlĭs ăptīssĭmă, tēllŭs. *Pp.* (III, 11, 33. Alii leg. *Alexandria*). Ălēxāndrīnă tăpētĭă *Pl.* (*Pseud.* I, 2, 14).

? Ălēxīrhŏē, ēs, *f.* (Ἀλεξιρόη). *Nymphe fille du*

Granique. Fērtŭr Ălĕxīrhŏē Grānīcō nātă bĭcōrnī. *O.* (Alii leg. *Alexithoe*).

Ălĕxĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Ἄλεξις). *Esclave donné à Virgile par Asinius Pollion.* Quūm mĭnĭmūm vātī mūnŭs Ălĕxĭs ĕrăt. *M.* (V, 16, 12. *Id.* VI, 68, 6). || *Nom de berger.* Ō crūdēlĭs Ălĕxī, nĭhĭl mĕă cārmĭnă cūrās. *V.* (Adde *Mart.* VII, 28, 7).

Ālfēnŭs, Ălfĭŭs. *Voy.* Alph.

Ālgă, æ, *f. Algue, herbe marine. On la cite proverbialement pour une chose de peu de prix.* Sāxă frĕmūnt, lătĕrīque īllīsă rĕfūndĭtŭr ālgă. *V.* Prōjēctā vīlĭŏr ālgā. *Id.* Mōllī jŭvĕnēs fūndūntŭr ĭn ālgā. *V. Fl.* Nām gĕnŭs ēt vĭrtūs, nĭsĭ cūm rē, vīlĭŏr ālga ēst. *H.* SYN. Ūlvă. EP. Æquŏrĕă, mărīnă, ūdă, hūmĭdă, mōllĭs, vĭrĭdĭs, vāgă, vīlĭs, ĭnūtĭlĭs.

Ālgēns, tĭs. *Qui a froid.* Ālgēntĭs mănŭs ēst călfăcĭēndă sĭnū. *O.* Ālgēntēs lāxāvĭt sōlē prŭīnās. *St.* Pŏsĭtum ēst ālgēntē cătīnō Dūrum ŏlŭs. *Pers.* (3, 111). *Voy.* Frigidus. || *Froid, qui ne produit pas de chaleur.* Ālgēntēm răpĭăt cœnātĭŏ sōlĕm. *J.* (7, 183). Hōrrŭĭt ālgēntī tēgŭlă cūrtă fŏcō. *Pp.* (IV, 5, 67). || *Qui ne tient pas chaud, léger.* Ālgēntēmquĕ tŏgām, brĕvēmquĕ lēnăm. *M.* (XII, 36, 2. *Id.* XIV, 137, 2).

Ālgĕō, ēs, ālsī, ālsŭm, ālgērĕ, *n. Avoir froid.* Prŏbĭtās laūdātŭr, ĕt ālgĕt. *J.* (1, 74). Mūltă tŭlĭt fēcĭtquĕ pŭēr, sūdāvĭt ĕt ālsĭt. *H.* (Adde *Ter. Ad.* I, 1, 11). *Voy.* Frigeo.

† Ālgēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se refroidir.* || *Au fig.* Ēt răbĭēm flāmmārum ālgēscĕrĕ cōgĭt. *Prud.* (*Apot.* 142).

Ālgĭdŭm, ī, *n.*, *et* Ālgĭdă, ōrŭm, *pl. Ville du Latium, sur le mont Algide.* Nĕc āmœnă rĕtēntānt Ālgĭdă. *Sil.*

1. Ālgĭdŭs, ă, ŭm. *Très froid.* Ālgĭda Īdæ nĭve āmīctă lŏcă cŏlăm. *Cat.* (63, 70. Et *Næv.* ap. *Cic. Or.* 45). Ālgĭdă quī Tănăĭs dŏmŭĭstī dōrsă prŏfūndī. *Ennod.* (*Epig.* 136, 3).

2. Ālgĭdŭs, ī, *m. Montagne près de Tusculum.* Ālgĭdŭs aūt hōrrēns, aūt Tūscŭlă prōtēgĭt ūmbră. *St.* Quæcūmque aūt gĕlĭdō prōmĭnĕt Ālgĭdō. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *Du mont Algide.* Vĭdērăt īn cāmpĭs, Ālgĭdă tērră, tŭĭs. *O.* Nĕc Tūscŭlānōs Ālgĭdōsquĕ sēcēssūs. *M.* (X, 30, 6).

Ālgŏr, ōrĭs, *m. Grand froid.* Flūmĭnĭbūs sŏlĭta ēst, nĕque ĭn īgnī gīgnĭĕr ālgŏr. *Lr.* (III, 622. Adde *Pl. Rud.* I, 3, 33). SYN. Ālgŭs, frīgŭs.

Ālgōsŭs, ă, ŭm. *Couvert d'algue.* Ālgōsō prŏpĕ cōncŏlŏr prŏfūndō. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 33).

† Ālgū, *n.* (*Charis.* 23.) *Comme le suiv.*

† Ālgŭs, ūs, *m. Grand froid.* Sōllĭcĭtæ vŏlĭtānt mōrbĭs, ālgūquĕ, fămēquĕ. *Lr.* (III, 773. Sic ap. *Non.* 2, 28. Et *algu* habent *Att.*, *Varr.*, *Lucil.* ibi citati. Adde *Prisc.* p. 699 : « *Algor, algoris*, quod etiam hic *algus*, hujus *algus* dicitur. ») Tū vēl sūdā, vēl pĕrī ālgū. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 24. *Id. Most.* I, 3, 36 ; *frag. Vidul.* apud *Prisc.* 699).

Ălĭā, *adv. Par un autre côté.* Nām pĕnĕtrāre ălĭā sŏnĭtūs, ălĭāquĕ săpōrĕm Cērnĭmŭs ē sūccīs, ălĭā nīdōrĭs ŏdōrēs. *Lr.* (VI, 986. Adde *Pl. Rud. prol.* 9).

Ălĭācmōn. *Voy.* Haliacmon.

† Ălīæ, *ancien gén. et dat. fém. de* Alius. Aūt ălīæ, cūjūs dēsīdĕrium īnsīdĕāt, rē. *Lr.* (III, 933). Stŭdĭōsŭs rē nūllæ ălīæ ēst, īmprŏbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 207. Cf. *Prisc.* 694 ; *Charis.* 132).

Ălĭāgmōn, ŏnĭs, *m. Nom d'homme.* Lērnæūm frūstrā sĭmĭlāns Ălĭāgmŏnă vūltū. *St.*

Ălĭās, *adv. Une autre fois.* Nōn ălĭās cœlō cĕcĭdērūnt plūră sĕrēnō Fūlgŭră. *V.* Nīl ŏrĭtūrum ălĭās, nīl ŏrtūm tālĕ fătēntēs. *H.* Hāctĕnŭs hæc ; ălĭās jūstūm sĭt nĕcnĕ pŏēmă (quæram). *Id.* Quāndo ălĭās mālīm, quam hŏdĭē, fĭĕrī nūptĭās. *Ter.* (*And.* III, 2, 49). SYN. Ūnquăm, ōlĭm, quōndăm. PPH. Ălĭō dĭē *ou* tēmpŏrĕ

Ălĭbĭ *et* Ălĭbī, *adv. Ailleurs.* Nōn tām præsēntē ; ălĭbī cōgnōscĕrĕ dīvōs. *V.* Nĕque īstīc, nĕque ălĭbī tĭbĭ ūsquam ĕrĭt īn mē mŏră. *Ter.* (*And.* II, 5, 9. *Id. Hec.* III, 1, 14 ; *T. Maur. Ped.* 12).

? Ălĭbīdă. *Voy.* Calybita.

Ălĭcă, æ, *f. Sorte de froment ; breuvage composé avec ce grain.* Nōn lævēs ălĭcæ, nĕc āspĕrūm fār. *St.* (*Silv.* IV, 9, 31). Nōs ălĭcām, mūlsūm pŏtĕrĭt tĭbĭ mīttĕrĕ dīvĕs. *M.* (XIII, 6, 1).

Ălĭcārĭŭs, ĭī, *m. Celui qui fabrique la boisson nommée alica, brasseur.* Nēmo ēst ălĭcārĭŭ' pōstĕrĭŏr tē. *Lucil.* (apud *Charis.* 75. Ille scripserat *halicarius*). || — ŭs, ă, ŭm. *De brasseur.* Pīstōrum ămīcās, rĕlĭquĭās ălĭcārĭās. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 54).

Ălĭcŭbī, *adv. Quelque part.* Ĕgo īd căvēbŏ, nam ălĭcŭbi ābstrūdām fŏrĭs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 41. Et *Ter. Ad.* III, 4, 7).

Ălĭcuī, *dat. de* Aliquis.

Ălĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Alica. Mīttēbăt Ūmbĕr ălĭcŭlām mĭhī paūpĕr. *M.* (XII, 83, 2).

Ălĭcūndĕ, *adv. De quelque part.* Sīve ălĭūndĕ flŭēns ălĭcūnde ēxtrīnsĕcŭs āēr. *Lr.* (V, 524. Adde *Ter. Ad.* II, 2, 34). Pērvĭgĭl īncŭbŭīt, sī fōrte ălĭcūndĕ vĕnīrĕm. *Fort.* (VIII, 6, 211).

† Ălĭd, *n. de* Alis.

Ălĭdēnsĭs, ĕ. *Dor. pour* Elidensis. *D'Élide.* Ēt căptīvum īllum Ălĭdēnsĕm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 100). *Voy.* Alii, Alis.

Ălĭĕnĭgĕnă, æ, *m. f. Étranger.*

Ălĭĕnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Étranger ; hétérogène.* Vēnās, ēt sānguĕn, ĕt ōssă, Ēt nērvōs ălĭĕnĭgĕnĭs ēx pārtĭbŭs ēssĕ. *Lr.* (I, 859. *Id.* V, 881).

Ălĭēnō, ās, ārĕ. *Rendre étranger ; éloigner ; séparer.* Cērte ĕdĕpŏl tū me ălĭēnābĭs nūnquăm, quīn nōstĕr sĭēm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 243). Ĭtă nōs ălĭēnāvĭt. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 26). *Voy.* Separo.

Ălĭēnŭs, ă, ŭm. *D'autrui.* Fērtĭlĭŏr sĕgĕs ēst ălĭēnĭs sēmpĕr ĭn ārvĭs. *O.* Ălĭēnă nĕgōtĭă cūrās. *H.* || *Æs ălĭēnŭm. Dette, emprunt.* Quĭd ēst jūsjūrāndum ? Ēmplāstrum ærĭs ălĭēnī. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7). || *Étranger.* Hīc ălĭēnŭs ŏvēs cūstōs bĭs mūlgĕt ĭn hōră. *V.* Īnsērĭs Æăcĭdĭs ălĭēnæ nōmĭnă gēntĭs. *O* (Adde *Pl. Capt.* I, 2, 43 ; *Id. Stich.* III, 2, 31). *Voy.* Externus. || *Avec un rég.* Ēt quīcūmquĕ jŏcī nōn ălĭēnŭs ĕrăt. *O.* (*Fast.* I, 396. Alii leg. *jocis*). Nūnc ălĭēnă tŭæ tămĕn ætāti ōmnĭă mīttĕ. *Lr.* (III, 976. Alii leg. *tua ætate*). Nĕc tămĕn hæc ĭtă sūnt ălĭārūm rērum ălĭēnă. *Id.* (VI, 1065. Et sic *Ibid.* 68). SYN. Ălĭēnŭs (ā *ou* ăb). || *Qui n'est pas fait pour, inconvenant, déplacé.* Stērnĭtŭr īnfēlīx ălĭēnō vūlnĕrĕ. *V.* Hīc vĕr āssĭdŭum, ātque ălĭēnĭs mēnsĭbŭs æstās. *Id.* Ălĭēnāquĕ cōrnŭă frōntī Āddĭtă (de Actæone). *O.* Ārma ălĭēnă cădūnt, rĕdĕūnt īn pēctŏră sēxŭs. *St.* Nōx mīssa ăb ōrtū tēmpŏre ălĭēnō grăvĭs. *Sen.* (*Thyest.* 787). Ălĭēnĭōre ætātĕ pōst făcĕrĕt tămĕn. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 30). SYN. Ăbhōrrēns, rĕmōtŭs, īncōnvĕnĭēns, dīscrĕpāns. PPH. Nōn sŭŭs. PHR. Ādmīssōs pēr non sŭă flūmĭnă mānēs. *St.* || *Contraire, opposé.* Pōstquam hūnc ălĭēnum ăb sēsē vĭdĕt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 83). SYN. Ăvērsŭs, īnfēnsŭs, ŏppŏsĭtŭs. || *Extravagant.* Sīc mē dīcūnt ălĭēnă lŏcūtŭm. *O.*

? Ălĭfĕr. *Comme le suiv.*

Ālĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Ailé.* Ērgo hĭs ālĭgĕrūm dīctĭs āffātŭr Ămōrĕm. *V.* Ālĭgĕrō tōllĭtŭr āxĕ Cĕrēs. *O.* (*Fast.* IV, 562. Alii legunt *alifero*). Tūm Vĕnŭs ālĭgĕrūm mātĕr sīc fātŭr Ămōrŭm. *V. Fl.* Dīrĭgĭt ālĭgĕrō lētālĭă vūlnĕră fērrō. *Sil.* SYN. Ālātŭs, ālĕs,

pēnnātŭs, pēnnĭgĕr. *Voy.* Alatus. || *Subst. m. pl. Les Amours.* Dūmque hīc Ālĭgĕrīs īnstāt Cўthĕrēă. *Sil. Voy.* Amores.

Ālĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἠλεῖοι, *Dor.* Ἀλεῖοι). *Éléens.* Cœ̄pĭt căptīvōs cŏmmĕrcārī hīc Ālĭōs. *Pl.* (*Capt. prol.* 27. *Ib.* 24 et 31). SYN. Ālīdēnsĭs. *Voy.* Eleus.

† Ālĭī, *ancien gén. m. sing. de* Alius. (*Prisc.* 694.)

Ălĭmēntŭm, ī, *n. Aliment, nourriture.* Prīmă dĕdĭt frūgēs ălĭmēntăquĕ mītĭă tērrīs. *O.* Lāctīsque ălĭmēntă dĕdērĕ. *Id.* SYN. Nūtrīmēntŭm, pābŭlŭm, cĭbŭs, ēscă, dăpēs. *Voy.* Cibus. || *Tout ce qui alimente.* Cōncĭpĭt Īrĭs ăquās, ălĭmēntăquĕ nūbĭbŭs āffĕrt. *O.* Pĭcem ĕt cērās, ălĭmēntăquĕ cētĕră flāmmæ̆. Hōc jŭvăt, hæ̆c ănĭmī sūnt ălĭmēntă mĕī. Vĭtĭōrum ălĭmēntă sŭōrŭm. *Id.* Bēllă prŏbānt, fūrtīnque ălĭmēntă mĭnīstrānt. *Manil.* SYN. Nūtrīmēntŭm, pābŭlŭm.

† Ălĭmōnĭă, æ, *f. Nourriture.* Quām pōstŭlăt ūsŭs Dēbĭtŭs, ŭt sīmplēx ălĭmōnĭă, vēstĭs ĕt ūnă. *Prud.* (*Psych.* 612. *Id. Cath.* 5, 19). Cūnctārum ălĭmōnĭă rērŭm. *Avien.* (*Arat.* 11).

Ălĭmŏs. *Voy.* Halimos.

Ălĭō, *adv. Ailleurs* (*avec mouv.*). Ātquĕ sătās ălĭō vīdī trādūcĕrĕ mēssēs. *V.* Hōs ălĭō, fōrtūnă, vŏcās. *L.*

Ălĭōquī *et* Ălĭōquīn, *adv. D'ailleurs, du reste.* Mēndōsa ēst nātūra, ălĭōquī rēctă, vĕlŭt sī. *H.* (Adde *Lucret.* III, 415). SYN. Cētĕrŭm, cētĕrā. || *Autrement.* Quŏd mœ̆chŭs fōrĕt, aūt sīcārĭŭs, aŭt ălĭōquīn Fāmōsŭs. *H.* SYN. Ălĭtĕr.

Ălĭōrsŭm, *adv. Vers un autre endroit.* Ălĭam ălĭōrsum īrĕ, præmāndāre ĕt quærĕrĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 49). SYN. Ălĭā. || *Dans un autre sens, une autre intention.* Nēve ălĭōrsum, ātque ĕgō fēci, ăccēpĕrĭt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 2).

† Ălĭōvērsŭm *ou* Ălĭōvērsŭs; *arch.* Ălĭōvōrsŭm, *adv. Vers un autre endroit, dans un autre sens.* Ātqui ĕgo ĭstŭc, Ānthrāx, ălĭōvōrsŭm dīxĕrām. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 8).

Ālĭpēs, ĕdĭs. *Qui a des ailes aux pieds.* Hās dŏcŭĭt gēntēs ālĭpĕdīsquĕ dĕī. *O.* || *Subst. m. Mercure.* Māctātūr vāccă Mĭnērvæ, Ālĭpĕdī vĭtŭlŭs. *O. Voy.* Mercurius. || *Au fig. Léger, rapide.* Ālĭpĕdūmquĕ fŭgām cūrsū tēntāvĭt ĕquōrŭm. *V.* (Adde *Ov. Met.* II, 48). Ālĭpĕdēs ŭt cērvī. *Lr.* (VI, 766). *Voy.* Celer. || *Subst. m. pl. Chevaux.* Īnstrātōs ōstro ālĭpĕdēs. *V.* Dūlcĕ, nĕc ālĭpĕdūm jŭgă cōmĕrĕ. *St.* (*Th.* IV, 351. *Id.* V, 699). *Voy.* Equus. || — tūrmæ. *Cavalerie.* Ālĭpĕdēs răpĭs ăd cērtāmĭnă tūrmās. *Sil.*

Ālĭphæ, Ālĭphānŭs. *Voy.* Allifæ.

Ălīptēs, æ, *m.* (ἀλείπτης). *Celui qui frottait d'huile les athlètes; garçon de bain.* Dĭgĭtōs īmprēssĭt ălīptēs. *J.* (6, 422. *Id.* 3, 76).

Ălĭquā, *adv. Par quelque endroit; de quelque manière.* Ēt, sī nōn ălĭquā nŏcŭīssēs, mōrtŭŭs ēssēs. *V.* (Et *Ter. Ph.* V, 1, 19; *Pl. Merc.* II, 2, 62).

Ălĭquāndō, *postérieurement* Ălĭquāndŏ, *adv. Quelquefois.* Ōrbātūră pătrēs ălĭquāndō fūlmĭnă pōnăt. *O.* (*Met.* II, 391). Sīc lūdŭs ănĭmō dēbĕt ălĭquāndō dărī. *Ph.* Ēt bĕnĕ : dīc neūtrŭm, dīc ălĭquāndŏ mălĕ. *M.* (X, 46, 2. Sic *Id.* V, 51, 8, et *Juv.* 3, 184). SYN. Īntĕrdŭm, nōnnūnquăm, quāndōquĕ. || *Enfin, un jour.* Ălĭquāndŏ, tērră, cōrpŭs īnvīsŭm tĕgĕ. *Sen.* (*Phœn.* 96). SYN. Tāndĕm.

Ălĭquāntĭllŭm. *Tant soit peu.* Fŏrĭs ălĭquāntĭllum ĕtĭăm quŏd gūsto, ĭd bĕăt. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 34).

Ălĭquāntīspĕr. *Pendant un peu de temps.* Cūr nōn lūdo hūnc ălĭquāntīspĕr? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 5. Adde *Pl. Ps.* I, 5, 58; *Cæcil.* apud *Non.* 11, 20).

Ălĭquāntō, *adv.* (*devant un compar.*) *Un peu, et souv. Beaucoup.* Ălĭquāntō făcĭās rēctĭŭs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 3. *Id. Asin.* V, 2, 43). SYN. Paūlō.

Ălĭquāntŭlŭm, *adv. Un peu.* Nōn pōssŭm. Cūr nōn? quæsŏ; tāndem ălĭquāntŭlŭm Tĭbĭ părcĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 111. *Id. And.* II, 6, 16).

Ălĭquāntŭm, *n. et adv. Un peu.* Ŭtquĕ mĕī vērsūs ălĭquāntŭm nōctĭs hăbēbūnt. (*Ibis*, 61.) Ălĭquāntŭm vēntrĭōsŭs. *Pl.* (*Asin.* II, 3, 20. Adde *Ter. Heaut.* I, 2, 27). SYN. Ălĭquĭd, părŭm, lĕvĭtĕr, paūlŭlŭm, paūlŭm, nōnnĭhĭl.

† Ălĭquēs, *ancien pl. m. pour* Aliqui. (Cf. *Charis.* p. 133.)

† Ălĭquī, *ancien abl. sing. pour* Aliquo. Aūt tūre, aūt vīno, aūt ălĭquī sēmpēr sūpplĭcăt. *Pl.* (*Aul. prol.* 24. *Id. Most.* I, 3, 18).

Ălĭquĭd, *n. de* Aliquis, *pris subst. Quelque chose.* Ănĭmæque ălĭquĭd rĕtĭnēntĭă mēmbră. *O.* SYN. Nōnnĭhĭl, *qqf.* pārs, părŭm. || Ēst ălĭquĭd. *Voy. le suiv.*

Ălĭquĭs, ă, ŏd *et* ĭd, ălĭcŭjŭs, ălĭcuī. *Quelque, quelqu'un, quelque chose.* Ēt nōs ălĭquŏd nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Gēssĭmŭs. *V.* Aūt ălĭquĭs lătĕt ērrŏr. *Id.* Făcĭēmque ălĭquām cĕpērĕ mŏrāndŏ. *O.* Ēt mŏdŏ dē mūltīs ălĭcuī blāndĭtŭs ămīcīs. *Id.* (Sic et *Tib.* IV, 7, 2). SYN. Ūnŭs, quīdăm, quĭs, quĭsquăm, nōnnūllŭs. || *Quelqu'un d'important, un personnage.* Sī vīs ēsse ălĭquĭs. *J.* (1, 74). Sēse ălĭquēm crēdēns. *Pers.* (1, 143). || Ēst ălĭquĭd. *C'est quelque chose de* Ēst ălĭquĭd nūpsīssĕ Jŏvī. *O.* (*Fast.* VI, 27. *Id. Her* 3, 131; 4, 29).

Ălĭquō, *adv. Quelque part* (*avec mouv.*). Ō cūrrās ălĭquō, tĭbĭ dīxĕrĭt; ōmnĭă dīffĕr. *O.* Ălĭquō mĭhi ēst Hīnc ăblēgāndŭs. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 53).

Ălĭquŏt, *pl. indécl. Quelques.* Pōst ălĭquŏt, mĕă rēgnă vĭdēns, mīrābŏr ărīstās. *V.* Ălĭquŏt hōs sūmăm dĭēs. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 4). SYN. Nōnnūllī, quīdăm, paūcī.

† Ălĭquōvērsŭm *ou* Ălĭquōvōrsŭm *et* vērsŭs, *adv. De quelque côté.* Ĕgŏ pŏl ĭstām jam ălĭquōvōrsŭm trāgŭlām dēcīdĕrŏ. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 18).

† Ălĭs, ĭd, *arch. pour* Alius. Nāmque ălĭd ēx ălĭō clārēscĕt. *Lr.* (I, 1108. *Id.* III, 983; V, 258). Cōnjŭgĭŭm quō nōn fōrtĭŭs aūsĭt ălĭs. *Cat.* (66, 28). Sīc ĕt ăpŭd tē lōnge ălĭd ēst, nĕque īdēm vălĕt ăd tē. *Lucil.* (apud *Charis.* 86. Cf. *Sallust. ibid.* 133; *Diom.* 323; *Prisc.* 959).

2. Ālĭs, ĭdĭs, *f.* (*Dor. pour* Elis). *Ville d'Achaïe.* Mĕdĭcŭs Mĕnārchŭs ēmĭt ĭbĭdem ĭn Ālĭdĕ. *Pl.* (*Capt. prol.* 26. *Ib.* 9).

Ălĭsōntĭă, æ, *f. Un affluent de la Moselle.* Strīngĭt frūgĭfĕrās fēlīx Ălĭsōntĭă rīpās. *Aus.* (*Mos.* 371).

Ălĭtĕr, *adv. Autrement.* Sēd quĭă nōn ălĭtēr vīrēs dăbĭt ōmnĭbŭs æquās. *V.* Dīs ălĭtĕr vīsŭm. *Id.* SYN. Sĕcŭs, *qqf.* ălĭās. PPH. Ălĭā vĭā, rătĭōnĕ. Ălĭō păctō. Nōn ĭtă. Nōn sīc. || Nōn *ou* haūd ălĭtĕr ăc *ou* quăm *Formule de comparaison.* Nōn ălĭtēr quăm quŏm Lĭbўcă dē rūpĕ lĕōnēs. *O. Voy.* Ut.

Ălĭtēs, *m. Peuple de Germanie.* Būrgūndĭŏ, Vĕsŭs, Ălĭtēs. *Sid.* (5, 476).

† Ălĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Alo. Pēnsăt ămŏr nĕfās, mĭsĕrāsque ălĭtūră quĕrēlās. (*Epist. Didon. ad Æn.* 51.)

Ălĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Alo. *Voy.* Altus.

Ălĭtŭŭm, *pour* Alitum. *Voy.* Ales

† Ălĭūm, *sync. pour* Aliorum. Sīgnŭm Sānguĭnĭs aūt ălĭūm nōstrō quæ cōrpŏre ălūntŭr. *Lr.* (I, 882).

Ălĭūndĕ, *adv. D'un autre côté, d'ailleurs.* Sīve ălĭūndĕ flŭēns ălĭcŭnde ēxtrīnsĕcŭs āēr. *Lr.* (V, 524). Cæcă tĭmēnt ălĭūndĕ fātă. *H.* (Et *Ter. Ph.* II, 2, 19). PPH. Ălĭā pārtĕ, vĭā. Pārte ălĭā. Ēx ălĭā pārtĕ *ou* Pārte ēx ălĭā.

Ălĭŭs, ă, ŭd, *gén. très-rare* : ălĭŭs (cf. *Charis.* 133; *Diom.* 322), *dat.* ălĭī. *Autre.* Ātque ălĭūs lātūm fūndā jām vērbĕrăt āmnĕm. *V.* Nōs ălĭa ēx ălĭīs īn fātă vŏcāmŭr. *Id.* Īn Thēbās ălĭŭd, pŏtēs, ēxcŭtĕ fūlmĕn. *St.* SYN. Dīvērsŭs, vărĭŭs, nŏvŭs, *qqf.* āltĕr. PPII. Nōn ĭs, nōn hĭc, non īllĕ, nōn īstĕ, nōn tālĭs. || *Second, adversaire.* Quærĭtŭr huĭc ălĭŭs. *V.* SYN. Pār, æmŭlŭs. || *Au pl. Les autres.* Scĕlĕre ānte ălĭōs īmmānĭŏr ōmnēs. *V.* Hĭc chŏrŭs ānte ălĭōs āptūs ămārĕ sŭmŭs. *O.* SYN. Cētĕrī, rĕlĭquī, ōmnēs. || *Qqf. Suivi d'un abl. Autre que.* Nēvĕ pŭtēs ălĭūm săpĭēntĕ bŏnōquĕ bĕātŭm. *H.* (Adde *Phæd. prol.* III, 41). PPII. Ălĭŭs āc, ātquĕ, quām. || Ălĭūm făcĭŏ. Ălĭŭs fīŏ. *Changer, être changé.* Quām cĭtō Ălĭūm fēcīstī mē! *Pl.* (*Trin.* I, 2, 123). Ălĭūs nūnc fĭĕrī vŏlŏ. *Id.* (*Pœn. prol.* 126). *Voy.* Muto. || Ălĭās rēs ăgŏ. *N'être pas attentif. Voy* Ago.

Ālĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Alii.

† Ălĭūtă, *arch. Comme* Aliter. (Vid. *Fest.*) Īs nōs pēr gēntēs ălĭum ălĭūtă dīspărăt. *Pl.* (*Rud. prol.* 10. Alii aliter).

Āllābŏr, ĕrĭs, āpsŭs sŭm, ābī, *d. Couler vers, s'approcher de.* Seū măre īnōffēnsūm crēscēnti āllābĭtŭr æstū. *V.* || *S'approcher de, arriver à.* Nūntĭă fāmă rŭĭt, mātrīsque āllābĭtŭr aūrēs. *V.* SYN. Ăccēdŏ, āffĕrŏr, ādvĕnĭŏ, pērvĕnĭŏ, vĕnĭŏ. || *Souv. Aborder.* Ēt tāndem Eūbŏĭcīs Cūmārum āllābĭtŭr ōrīs. *V.* Āntīquīs Cūrētum āllābĭmŭr ōrīs *Id.* Pătrĭīs āllābĭtŭr ōrīs. *St. Voy.* Appello, is.

Āllăbōrŏ, ās, ārĕ, *n. Travailler en sus.* (*Hor. Epod.* 8, 20.) || *Act. Ajouter avec travail.* Sīmplĭcī mÿrtō nĭhĭl āllăbōrēs. *H.*

Āllăcrĭmŏr, ārī, *d. Pleurer à, ou sur.* Cuī Jūno āllăcrĭmāns. *V.* (*Æ.* X, 628).

Āllāmbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Lécher autour ; au fig. Effleurer.* Vĭrĭdēs āllāmbūnt ōră cĕrāstæ. *Prud.* (*Ham.* 135). Fēstīnānt fămŭlīs quāmprīmum āllāmbĕrĕ lÿmphīs. *Aus.* (*Mos.* 360).

Āllāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Allabor *Qui s'est approché.* Vīrō strīdēns ālīs āllāpsā săgīttā. *V* Āllāpsā gĕnĭbŭs. *Sen.* (*Hipp.* 667).

Āllāpsŭs, ūs, *m. Approche.* Ūt grĕgĭs āllāpsū frĕmĕbūndō tĕrrĭtŭs. *Sil.* Sērpēntĭum āllāpsūs tĭmĕt. *Hor.*

Āllātrŏ, ās, ārĕ, *n. et a. Aboyer après.* Lēnĭŏr ēt grăvĭdīs āllātrĕt Sīrĭŭs ūvīs. *Cl. Voy.* Latro. || *Au fig. Déchirer, médire, diffamer.* Āllātrēs lĭcĕt ūsquĕ nōs ēt ūsquĕ. *M.* (V, 61, 1). Āllātrās nōmĕn. *Id.* (II, 61, 6). Nīgro āllātrāvĕrăt ōrĕ Vīctōrem īnvĭdĭă. *Sil.* SYN. Cōnvīcĭŏr, mălĕdīcŏ, ōbstrĕpŏ.

Āllātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Affero. *Apporté.* Quæcūmque īmmūndīs fērvēnt āllātă pŏpīnīs. *H.*

† Āllaūdābĭlĭs, ĕ. *Louable.* Dĕdīsti ŏpĕram āllaūdābĭlĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 5, 1).

† Āllaūdŏ, ās, ārĕ, *arch. Louer.* Īngĕnĭum āllaūdāt mĕŭm. *Pl.* (*Merc. prol.* 84).

Āllēc. *Voy.* Halec.

Āllēctŏ, ūs, *f. Voy.* Alecto.

Āllēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Allicio *et* Allego, is.

Āllēdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 5, 118.)

Āllēgātŭs, ă, ŭm. *Envoyé.* Ūt nē crēdās ā me āllēgātum hūnc sĕnĕm. *Ter.* (*And.* V, 3, 28).

Āllēgātŭs, ūs, *m. Députation, mission.* Sēd quĭd rīdēs ? Meo āllēgātū vĕnĭt. (*Pl. Trin.* V, 2, 18).

Āllēgŏ, ās, ārĕ. *Envoyer vers, députer ; souvent en mauvaise part : envoyer quelqu'un pour tromper.* Ūt te āllēgēmŭs ; fīlĭās dīcās tŭās. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 140. *Id. ibid.* III, 5, 28). SYN. Lēgŏ, mīttŏ. || *Alléguer, invoquer.* Āllēgāntquĕ sŭōs ūtrōque ā sānguĭnĕ dīvōs. *St.* (*Ach.* II, 224). Āllēgāt mōrēm vĕtĕrŭm. *Prud.* (*Sym.* II, 69). SYN. Prætēndŏ, ārcēssŏ cĭtŏ, āffĕrŏ, rĕfĕrŏ.

2. Āllĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Adjoindre, associer.* Bīssēnō mĕrŭĭt lăbōrĕ Āllĕgī cœlō māgnŭs Ālcīdēs. *Sen.* (*Ag.* 812)

Āllēlūĭă *ou* Hāllēlūĭă, *indécl.* (*mot hébreu.*) *Louez le Seigneur, cri de joie.* Āmēn rēddĭdĭt, āllēlūĭă dīxĭt. *Prud.* (*Cath.* 4, 72). Rēspōnsāntĭbŭs āllēlūĭă rīpī *Sid.* (*Ep.* II, 10, 26). *Qqf.* Āllēlūĭă (græce ἀλληλούϊα Āllēlūĭă nŏvīs bălāt ŏvīlĕ chŏrīs. *P. Nol.* (37, 56).

Āllĕvŏ, ās, ārĕ. *Lever, élever, soulever.* Īllĕ crŭōrĕ flŭēns, sŭbĭtō tămĕn āllĕvăt ārtūs. *O.* SYN. Lĕvŏ. sūblĕvŏ, tōllŏ, āttōllŏ, ērĭgŏ. || *Soulager.* Nēc vīrĭbŭs āllĕvŏr ūllīs. *O.* (Adde *Pl. Pers.* II, 5, 3). *Voy.* Levo.

† Āllēx, ĭcĭs, *m. Gros doigt de pied.* (Cf. *Fest.* in *Allus.*) || *Au fig.* Āllēx vĭrī. *Petit nain.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 31. Alii ab *allicio* minus bene deducunt.)

Āllēxī, *parf. de* Allicio.

Āllĭă, æ, *f. Allia, rivière des Sabins, près de laquelle les Romains furent battus par Brennus.* Hæc ēst īn fāstīs cuī dāt grăvĭs Āllĭă nōmĕn. *O.* Ēt dāmnātă dĭū Rōmānīs Āllĭă fāstīs. *L.* Quōsquĕ sēcāns īnfaūstum īntērlŭĭt Āllĭă nōmĕn. *V.*

Āllĭātŭm, ī, *n. Mets à l'ail.* Sīnĕ, me āllĭātō fūngī fōrtūnās mĕās. *Pl.* (*Most.* I, 1, 45).

† Āllĭcĕŏ, ēs, ērĕ (*Charis.* p. 217, et *Diom.* 364). *Comme le suiv.*

Āllĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Séduire, attirer, allécher.* Āllĭcĭūnt sōmnōs tēmpŭs, mōtūsquĕ, mĕrūmquĕ. *O* Cōmĭbŭs ēst ŏcŭlīs āllĭcĭēndŭs ămŏr. *Id.* Īllum hŏdĭe hŏmĭnem ăd me āllēxĕrŏ. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 58). SYN. Pēllĭcĭŏ, īnvītŏ. *Voy.* Pellicio.

Āllīdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Heurter contre, briser.* Crētĕă pērsōna, āllīdāt pīlævĕ trăbīvĕ. *Lr.* (IV, 298). SYN. Īllīdŏ, cōllīdŏ.

Āllīfæ, ārŭm, *f. pl. Ville du Samnium.* Āllīfæ, ēt Clănĭō cōntēmptæ sēmpĕr Ăcērræ. *Sil.* (VIII, 537).

Āllīfānŭs, ă, ŭm. *D'Allifes.* Īnvērtūnt Āllīfānīs vīnārĭă tōtă. *H.* Hīnc Āllīfānŭs Ĭācchō Haūd īnămātŭs ăgĕr. *Sil.*

Āllĭgātŭs, ă, ŭm. *Lié, attaché.* Ăd pĕdēs quāndo āllĭgātum ēst æquūm cēntŭpōndĭŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 37). *Voy.* Vinctus. || *Resserré, congelé.* Aūt māssām mŏdŏ lāctĭs āllĭgātī. *M.* (VIII, 63, 9).

Āllĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier à, attacher.* Āllĭgāt æquŏrĕī brāchĭă cāptă sĕnĭs. *O.* Ūncō nōn āllĭgāt āncŏră mōrsū. *V.* SYN. Lĭgŏ, rĕlĭgŏ, vīncĭŏ, ădstrīngŏ. *Voy.* Vincio. || *Au fig. Resserrer ; contracter.* Tōrpŏr grăvĭs āllĭgāt ārtūs. *O.* Fēssōs sŏpŏr āllĭgāt ārtūs. *V. Fl.* Āc vŏlŭcrī vīctām (*ou* vinctam) dĕŭs āllĭgāt ūndā. *Id.* Mœnĭă... spīssā vāllātā cŏrōnā Āllĭgāt. *Sil.* Sīlvārūm fōns caūsā lŏcō, quī pūtrĭă tērræ Āllĭgāt. *L.* Vūltum āllĭgāt quæ trīstĭtĭās ? *Pac.* (apud *Non.* 2, 869). SYN. Ădstrīngŏ, cōntrăhŏ. || *Lier, engager.* Dăt ārrhăbōnem, ēt jūrĕjūrāndo āllĭgāt. *Pl.* (*Rud. prol.* 47). Ĭbī lēnŏ scĕlĕrātūm căpŭt sŭum īmprūdēns āllĭgābĭt. *Id.* (*Epid.* III, 2, 33. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 39). *Voy.* Obligo.

Āllĭnŏ, ĭs, ēvī, ĭtŭm, ĭnĕrĕ. *Oindre sur, marquer avec un liquide.* Īncōmptīs āllĭnĕt ātrŭm Trānsvērsō călămō sīgnŭm. *H.* SYN. Lĭnŏ, īllĭnŏ.

? Āllĭŏlŭs, ă, ŭm. *Qui sent l'ail. Voy.* Baliolum.

Āllīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Allido. *Heurté contre, froissé.* Pārs sŏlĭdīs āllīsă lŏcīs, rējēctă sŏnōrĕm Rēddĭt. *Lr.* (IV, 572). Īn lătŭs āllīsīs clÿpĕīs. *Cl.* SYN Īllīsŭs, īmpāctŭs, pērcūssŭs.

Āllĭŭm, ĭī *et sync.* ī, *n. Ail.* Āllĭă sērpÿllūmque, hērbās cōntūndĭt ŏlēntēs. *V.* Ēdĭt cĭcūtīs āllĭūm nŏcēntĭŭs. *H.* Tēr mānĕ căpŭt gūstāvĕrĭs āllī. *Pers.* (5, 188). EP. Ăcrĕ, grăvĕ, ŏlēns, rĕdŏlēns.

Āllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* IV, 554.)

Āllŏbrŏgĭcŭs, ă, ŭm *Des Allobroges.* || *Subst. m.*

Surnom d'un Q. Fabius Maximus, vainqueur des Allobroges. Cūr Ăllŏbrŏgĭcĭs ĕt māgnā gaŭdĕăt ārā ? *J.* (8, 13).

Ăllŏbrŏx *et* Ăllŏbrŏx, ŏgĭs, *m.* ; Ăllŏbrŏgĕs, ŭm, *m. pl.* (Ἀλλόϐρογες). *Allobroges, peuple qui habitait la Savoie et le Dauphiné.* Nŏvīsquĕ rēbŭs īnfĭdēlĭs Ăllŏbrŏx. *H.* Rūfūm, quī tŏtĭēs Cĭcĕrōnem Ăllŏbrŏgă dīxĭt. *J.* (7, 114). Āt clādēs pătrĭæ, flāmmā fĕrrōquĕ părātă, Vōcĭbŭs Ăllŏbrŏgūm, pătrĭbŭs pŏpŭlōquĕ pătēbăt. *Cic.* (*de Consul. suo,* in lib. *de Divin.* 1. Adde *Aus. Clar. Urb. Narbo,* 4)

Ăllŏcūtĭŏ, ōnĭs, *f. Entretien.* Jūcūndā dăbĭs āllŏcūtĭōnĕ. *St.* || *Paroles consolantes.* Quā sōlātŭs ĕs āllŏcūtĭōnĕ! *Cat.* (38, 5. *Ib.* 7). *Voy.* Alloquium.

Ăllŏcūtŭs *ou* Ăllŏquūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Alloquor *Qui a adressé la parole.* Pătrĭam āllŏcūtă vōce ĕst *Cat.* (63, 49).

Ăllŏphȳlŭs, ă, ŭm (ἀλλόφυλος, *dont la pénultième a été abrégée à tort*). *D'un autre pays, étranger.* Ăllŏphȳlŭs tŭā căstră vĕlĭt dēlērĕ tȳrānnŭs. *Prud.* (*Ham.* 500). Nōn ārmīs nĕquĕ vīrĭbŭs ēssĕ tĭmēndōs Ăllŏphȳlūm pŏpŭlōs. *P. Nol.* (23, 70).

Ăllŏquĭŭm, ĭī, *n. Entretien.* Lōngĭs Cæsăr prōdūcĕrĕ nōctĕm Īnchŏăt āllŏquĭīs. *L.* Dūlcĭbŭs āllŏquĭīs lūdōque ēdūcĭtĕ nōctĕm. *V. Fl.* Āllŏquĭī pārtĕ jŭvārĕ tŭī. *O.* Mītĕ sĕd āllŏquĭūm. *St.* SYN. Cōllŏquĭūm, sērmŏ, āffātŭs, vōcēs, vērbă. EP. Dūlcĕ, blāndŭm, ōptātŭm, jūcūndŭm, grātŭm. || *Souv. Paroles consolantes, consolation* (παραμυθία). Aŭsŭs ĕs āllŏquĭō sūstĭnŭīssĕ tŭō. *O* Cūjŭs ăb āllŏquĭīs ănĭma hæc mŏrĭbūndă rĕvīxĭt. *Id.* Ōmnĕ mălūm vīnō cāntūquĕ lĕvātŏ Dēfōrmĭs ægrīmōnĭæ dūlcĭbŭs āllŏquĭīs. *H.* (Adde *St. Th.* VI, 47; *V. Fl.* VII, 374). SYN. Āllŏcūtĭŏ, ādmŏnĭtŭs. *Voy.* Solatium.

Ăllŏquŏr, ĕrĭs, quūtŭs *ou* cūtŭs sŭm, quī, *d. Adresser la parole à.* Dīvōs... ēxtrēmā mŏrĭēns tămĕn āllŏquŏr hōrā. *V.* Āllŏquĕre, ĕt cĕlĕrēs dēfĕr mĕă jūssă pĕr aŭrās. Tūm sīc rēgīnam āllŏquĭtŭr. *Id.* SYN. Cōmpēllŏ (ās), āffārī. PPH. Dīctīs āffārī. Vōcĕ, vērbīs, dīctīs cōmpēllŏ. Dīctīs āggrĕdĭŏr, prōsĕquŏr. VERS. Sūpplēx hīs vōcĭbŭs ūsa ēst. *V.* Fīdām sīc fătŭr ăd aŭrĕm. Ēt jŭvĕni ānte ŏcŭlōs hīs sē cūm vōcĭbŭs ōffĕrt. Tālī fŭgĭēntem ēst vōcĕ sĕcūtŭs. Sīc prĭŏr ēst īngrĕssă Vĕnŭs. *Id.* Ăd sŭpĕrōs tālĭă vērbă dĕdĭt. *O.* || *Consoler.* Ălĭōs părēntēs āllŏqui īn lūctū dĕcĕt. *Sen.* (*Troad.* 622). *Voy.* Solor.

† Āllŭbēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Plaire.* Hĕrclĕ vērō jam āllŭbēscĭt prīmŭlūm, Pălæstrĭŏ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 13. Adde *Capell.* VII, p. 236). Sŭīsquĕ cūnctōs āllŭbēscēntēs tŏnīs. *Id.* (IX, p. 309).

† Āllūcĕŏ, ēs, xī, cērĕ, *n. Luire près.* || *Act. Faire luire.* Nēquīcquām tĭbī fōrtūnă făcŭlām lūcrĭfĭcam āllūcērĕ vūlt. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 46. Alii neutraliter accipiunt ; sed vide *Luceo*).

Āllūcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Errer, se tromper, divaguer. Voy.* Erro, Deliro.

† Āllūdĭŏ, ās, ārĕ, *n. Plaisanter.* Quāndo ādbĭbĕro, āllūdĭābŏ ; tūm sūm rīdĭcŭlīssĭmŭs. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 58. *Id. Pœn.* V, 4, 64).

Āllūdŏ, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ, *n Se jouer, s'égayer, plaisanter.* Ēt nūnc āllūdĭt, vĭrĭdīque ēxsūltăt īn hērbā (de bove). *O.* Heŭs ! ĕtĭām mēnsās cōnsūmĭmŭs, īnquĭt Ĭūlŭs : Nēc plūra, āllūdēns. *V.* Īntēmpēstīvē qui ŏccŭpāto āllūsĕrĭt. *Ph.* SYN. Lūdŏ, jŏcŏr, rīdĕŏ. || *Se jouer, en parlant des flots, du vent, etc.* Ēxtrēmĭs āllūdūnt æquŏră plāntĭs. *St.* Ēt īn āllūdēntĭbŭs ūndĭs. *O.* (Adde *Cat.* 64, 67). Lēnĭbŭs āllūdĭt flābrĭs lĕvĭs aūstĕr. *V. Fl.* Āllūdĭt pătŭlīs ārbŏr hĭātĭbŭs. *Sen.* (*Thyest.* 156). SYN. Lūdŏ, mūlcĕŏ.

Āllŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Baigner, arroser.* Ān mărĕ, quōd sŭprā, mĕmŏrĕm, quōdque āllŭĭt īnfrā? *V.* Mē lŭdăt āmnĭs, ōră vīcīna āllŭēns. *Sen.* (*Hipp.* 1232). SYN. Āllāmbŏ, lăvŏ, rĭgŏ, præflŭŏ, prætērflŭŏ.

Āllŭvĭēs, ēī, *f. Inondation.* Quōdquĕ fŭīt cāmpŭs, vāllēm dēcūrsŭs ăquārŭm Fēcĭt, ĕt āllŭvĭē mōns ēst dēdūctŭs īn æquŏr. *O.* (*Met.* XV, 267. Alii leg. *eluvie* : minus bene). *Voy.* Diluvium.

† Āllŭvĭŏ, ōnĭs, *f. Inondation.* Nĕquĕ clāvūm vīndĭcăt Ărgō Āllŭvĭōnĕ sŏlī. *Avien.* (*Arat.* 1247).

† Ālmĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Saint, vénérable.* Nōmĭnĕ cūjŭs īn ālmĭfĭcō sēmpērquĕ bĕātō. *Fort.* (II, 21, 2).

Ālmŏ, ōnĭs, *m. Ruisseau du territoire de Rome se jetant dans le Tibre, et dans lequel les prêtres de Cybèle lavaient leurs couteaux sanglants.* Phrȳgĭæquĕ mātrĭs Ālmŏ quā lăvăt fērrŭm. *M.* (III, 47, 2). Īn Tĭbĕrīm quā lūbrĭcŭs īnflŭĭt Ālmŏ. *O.* Quāque Ĭtălō gĕmĭtŭs Ālmōnĕ Cȳbēbē Pōnĭt. *St.* || *Dieu de ce ruisseau.* (*Ov. Fast.* II, 599.) || *Nom d'homme.* (*Mart.* X, 91.)

Ālmŭs, ă, ŭm. *Nourrissant, nourricier.* Pĕcŏrīque ēt vītĭbŭs ālmīs Āptĭŭs ūbĕr ĕrĭt. *V.* Ālmŭs ăgĕr. *Id.* Ūt sūccī mĕlĭōrĭs, ĕt ūt măgĭs ālmă rŏtūndĭs. *H.* Lĭquŏr ālmŭs ăquārŭm. *Lr.* (II, 390). Ālmă nĭhīl mājŭs Cæsărĕ tērrā fĕrăt. *O.* SYN. Ālēns. || *Qui féconde.* Lībĕr ēt ālmă Cĕrēs. *V.* Nūtrīt rūră Cĕrēs, ālmăquĕ Faŭstĭtās. *H.* Ālmĕ sōl. *Id.* Ālmă Dĭōnē. *O.* Vĕnŭs, lūx. *Id. Voy.* Fecundus. || *Au fig. Saint, vénérable.* (*Festus* vertit *sanctum, pulchrum.*) Ālmă Phœbē, Ālmă Trĭvĭă, Cȳbēbē, Sĭbȳllă. *V.* Ālmă săcērdōs. *Pp.* Ālmă Jūnŏ, Thĕmĭs. *O.*

Ālnĕŭs, ă, ŭm. *D'aune.* Ēcquēm stīpĭtem ăbĭēgnum aūt ālnĕŭm? *Att.* (ap. *Fest.* v. *Stipes*).

Ālnŭs, ī, *f. Aune, arbre.* Flōrĭdĭŏr prātō, lōngā prōcērĭŏr ālnō. *O.* Quāntūm vērĕ nŏvō vĭrĭdĭs sē sūbjĭcĭt ālnŭs. *V.* EP. Phăĕthōntēă, Phăĕthōntĭăs, vĭrĭdĭs, vĭrēns, āltă, prōcērā, lōngă, frōndēns, flŭvĭālĭs. PHR. Ālnŭs āmīcă frĕtīs, āptă mărī *ou* ūndĭs. Flūctĭbŭs āptĭŏr ālnŭs. || *Par ext. Navire.* Tūnc ālnōs prīmūm flŭvĭī sēnsērĕ căvātās. *V* Quī dŭbĭīs aŭsūs cōmmīttĕrĕ flātĭbŭs ālnūm. *Cl.* (Adde *Luc.* II, 426). *Voy.* Cymba, Navis.

Ălŏ, ĭs, ălŭī, ălĭtŭm *ou* āltŭm, ălĕrĕ. *Faire croître, développer, grandir, grossir.* Ūnde ōmnēs nātūră crĕĕt rēs, aūctĕt ălātquĕ. *Lr.* (I, 51). Mōntĕ dēcūrrēns vĕlŭt āmnĭs, īmbrēs Quēm sŭpēr nōtās ălŭērĕ rīpās. *H. Voy.* Augeo. || *Ordint. Nourrir.* Īllō Vīrgĭlĭūm mē tēmpŏrĕ dūlcĭs ălēbăt Pārthĕnŏpē. *V.* Bīnōs ălĭt ūbĕrĕ fētŭs. Nōn jām mātĕr ălĭt tēllūs. *Id.* Glāns ălŭīt vĕtĕrēs. *Tib.* (II, 3, 71). SYN. Nūtrĭŏ, pāscŏ, ēdūcŏ. PPH. Ălĭmēntă, nūtrīmēntă, pābŭlă dō, sūffĭcĭŏ, mĭnīstrŏ, sūppĕdĭtŏ, pōrrĭgŏ, præbĕŏ, trĭbŭŏ, cōnfĕrŏ. Cĭbūm, dăpēs, ĕpŭlās dō. Cĭbūm fĕrŏ. Cĭbīs ălŏ, pāscŏ. Cĭbō, dăpĭbŭs pāscŏ, sūstĭnĕŏ, fŏvĕŏ. || *Par ext. Produire.* Dūctōrēs ălĭī, quōs Āfrĭcă tērrā trĭūmphīs Dīvĕs ălĭt. *V.* Fōrsĭtăn ĕt fūlvōs tēllūs ălăt īstă lĕōnēs. *O.* SYN. Ēdūcŏ, ēdūcŏ, prōdūcŏ, părĭŏ, gīgnŏ. *Voy.* Gigno. || *Au fig. Nourrir, fomenter, entretenir.* Vūlnŭs ălĭt vēnīs. *V.* Tēnĕbræque hōrrēndă sĭlēntĭa ălēbānt. *Sil.* Quī pōtūs dŭbĭum ēst sīstăt ălātvĕ sĭtĭm. *O.* Lōngăquĕ ălĭt āssuētūdĭnĕ flāmmās. *Id.* Sŏnĭtūs ălĭt āĕrĭs ĕchō. (*Culex,* 150.) SYN. Nūtrĭŏ, pāscŏ, fŏvĕŏ. || *Soutenir, animer.* Hōs sūccēssŭs ălĭt. *V.* Ātquĕ ănĭmōs făvŏr haūd ōbscūrŭs ălēbăt. *Sil.* Spēs ălĭt āgrĭcŏlās. *Tib.* (II, 6, 21). SYN. Sūstĭnĕŏ, āccēndŏ, ăcŭŏ. *Voy.* Accendo.

Au pass. Ălŏr, ălĭtŭs *ou* āltŭs sŭm. *Être nourri.* Ălĭtūrquĕ cĭbīs quĭbŭs āntĕ sŏlēbăt. *O. Voy.* Pascor, Edo. || *Être élevé.* Fūrtīm māndārăt ălēndŭm. *V.* || *Au fig.* Ălĭtūr vĭtĭūm, vīvĭtquĕ tĕgēndŏ. *V.* Dīvĭtĭīs ălĭtūr lūxŭrĭōsŭs ămŏr. *O.* Dūra īntĕr păvĭdōs ălĭtūr

fōrtūnā sēdēndō. *Sil.* SYN. Nūtrĭŏr, fŏvĕŏr, sūstĭnĕŏr, vīvō, vĭgĕō, aūgĕŏr, crēscō.

Ălŏē, ēs, *f.* (ἀλόη). *Aloès, plante des Indes, très-amère.* || *Au fig.* Plūs ălŏēs quām mēllĭs hăbĕt. *J.* (6, 180).

Ălōeūs, *gén.* ĕŏs, ĕī *ou* eī, *dat.* ĕō *ou* eō, *acc.* ĕă, *m.* (Ἀλωεύς). *Aloée, géant.* Īmpĭŭs hīnc prōlēm sŭpĕrīs īmmīsĭt Ălōeūs. *L.* Quūm gĕmĭnī frātrēs, gĕnŭīt quōs āspĕr Ălōeūs. *Cl.*

Ălōīdæ, ārŭm, *m. pl.* (Ἀλωεῖδαι). *Les fils d'Aloée, Othus et Éphialte.* Hīc ĕt Ălōīdās gĕmĭnōs, īmmānĭă vīdī Cōrpŏră. *V.* Nēc pērvēnērĕ jŭvēntæ Rōbŭr Ălōīdæ. *Cl.* (Adde *Ov. Met.* VI, 117).

Ălōpēcē, ēs, *et* Ălōpēcēă *ou* Ălōpēcĭă, æ, *f.* (Ἀλωπηκή, *Strab.* Ἀλωπηκία). *Ile du Pont-Euxin, aux bouches du Tanaïs.* Īnsŭlă mōlĕ grăvī stāns, Ălōpēcĭă lātă. *Prisc.* (*Peri.* 564).

Ālpēs, ĭŭm, *f. pl.* (Ἄλπεις). *Les Alpes, chaîne de montagnes entre la France et l'Italie.* Jām gĕlĭdās Cæsār cūrsū sŭpĕrāvĕrăt Ālpēs. *L.* Īnsŏlĭtīs trĕmŭĕrūnt mōtĭbŭs Ālpēs. *V.* Ēt frōndēs Ālpĭbŭs āddăt Āthōs. *O.* EP. Āĕrĭæ, ēxcēlsæ, nīmbōsæ, gĕlĭdæ, nĭvālēs, nĭvōsæ, hībērnæ. PPH. Ālpīnī mōntēs, āggĕrēs. Ālpīnæ rūpēs, ārcēs. Ālpīnă jŭgă, căcūmĭnă. Ālpīnŭs vērtēx, mōns, rĭgŏr. Ālpīnæ nĭvēs, prŭīnæ. || *Qqf. au sing.* Ālpĭs. Nēc quŏt ăpēs Hȳblē, nēc quŏt īn Ālpĕ fĕræ. *O.* (Adde *Luc.* I, 688; *Juv.* 10, 152; *Claud.* III *Cons. Stil.* 285).

Ālphă, *n. indécl.* (ἄλφα). *Première lettre de l'alphabet grec.* Hōc dīscūnt ōmnēs āntē ālpha ĕt bētă pŭēllæ. *J.* (14, 209). Ālphă sŭūm Chrēstō dăt Ăcīndȳnŏs; īpsĕ sĭnĕ ālphă. *Aus.* (*Epigr.* 41, 3). || *Au fig. Le premier.* Nōn īpsĕ Cōdrŭs, ālphă pænŭlātōrŭm. *M.* (II, 58, 4. *Id.* V, 27, 1). Ālpha ĭtĭdēm mĭhĭ Chrīstŭs. *P. Nol.* (30, 91).

† Ālphăbētŭm, ī, *n. Alphabet.* Ipsĭŭs alphăbētī īntēr prŏpĕ prīma ĕlĕmēntă. *Paul. Pell.* (vs. 65. Forte, *Alphabeti ipsius*).

Ālphēĭās, ădĭs, *f.* (Ἀλφηϊάς). *Fille d'Alphée, Aréthuse.* Quūm căpŭt Ēlēīs Ālphēĭās ēxtŭlĭt ūndīs. *O.* *Voy.* Arethusa.

Ālphēnŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἀλφήνωρ). *Un des fils de Niobé.* Ādspĭcĭt Ālphēnŏr. *O.*

Ālphēnŭs, ī, *m. Jurisconsulte romain.* Ōptĭmŭs ēst mŏdŭlātŏr, ŭt Ālphēnŭs văfĕr, ōmnī. *H.*

Ālphēsĭbœă, æ, *f.* (Ἀλφεσίβοια). *Alphésibée, femme d'Alcméon. Ses frères tuèrent Alcméon qui trahissait leur sœur; pour venger son mari, elle leur donna elle-même la mort.* Ālphēsĭbœă, sŭōs ūlta ēst prō cōnjŭgĕ frātrēs. *Pp.* (I, 15, 15).

Ālphēsĭbœŭs, ī, *m.* (Ἀλφεσίβοιος). *Nom de berger.* Pāstōrŭm mūsām Dāmōnĭs ĕt Ālphēsĭbœī. *V.*

1. Ālphēŭs *ou* Ālphēŏs, ī, *m.* (Ἀλφειός). *L'Alphée, fleuve de l'Élide, sur les bords duquel se célébraient les jeux olympiques. Alphée était primitivement un chasseur, qui poursuivit la nymphe Aréthuse. Elle fut changée en une fontaine de Sicile. On dit que l'Alphée traverse la mer, pour mêler ses eaux à celles d'Aréthuse.* Quō prŏpĕrās, Ărĕthūsă? sŭīs Ālphēŭs ăb ūndīs. *O.* Ālphēōn dīvērsīs cūrrĕrĕ tērrīs. *Id.* Ālphēūm līnquēns lūcōsquĕ Mŏlōrchī. *V.* Tērrīs, Ālphēĕ, Sĭcānīs Ādvĕnĕ. *St.* PPH Ēlĭdĭs āmnĭs. *V.* Ālphēă flūmĭnă Pīsæ. *Id.* Āmnĭs Ēlēī vădŭm. *Sen.* Trānsfŭgă Pīsæ. *St.* VERS. Ālphēūm fāma ēst hūc, Ēlĭdĭs āmnĕm, Ōccūltās ēgīssĕ vĭās sūbtēr mărĕ, quī nūnc Ōre, Ărĕthūsă, tŭō Sĭcŭlīs cōnfūndĭtŭr ūndīs. *V.* Mīrācŭlă fōntĭs ĕt āmnĭs, Quā mărĭs Īŏnĭī sūbtēr vădă sālsă mĕāntēs, Cōnsŏcĭānt dūlcēs plăcĭtā sĭbĭ sēdĕ lĭquōrēs, Īncōrrŭptārŭm mīscēntēs ōscŭla ăquārŭm. *Aus.* (*Cl. Urb* **11, 3**) Flūctĭvăgā quā prætĕrlābĭtŭr ūndā, Sīcānĭōs lōngē rĕlĕgēns Ālphēŭs ămōrēs. *St.* Ālphēūm fāma ēst dūlcēm pēr Tēthȳŏs ārvă Cūrrĕrĕ, nēc lædī gūrgĭtĭbŭs pĕlăgī. (*Anthol.* I, p. 479. Cf. *Ov. Met.* V, 599; *Am.* III, 6, 29; *Sil.* XIV, 53; *St. Silv.* I, 2, 203; I, 3, 68; *Theb.* I, 271; IV, 239; *Sidon.* 9, 100.) || *Par ext. Olympie.* Vīdĕrăt Ālphēī præmĭă quīnquĕ mŏdŏ. *M.* (VI, 85, 8). *Voy.* Olympia.

2. Ālphēŭs, ă, ŭm (Ἀλφεῖος). *De l'Alphée.* Aūt Ālphēă rŏtīs prælābī flūmĭnă Pīsæ. *V.* Ālphēæ rīpæ. *Cl.*

Ālphĭcŭs, ă, ŭm (ἀλφικός). *Qui a la grattelle (sorte de gale).* Ālphĭcŭs āntĕ fŭīt; cœpĭt nūnc Ōlfĭcŭs ēssĕ. *M.* (IX, 96, 1).

Ālphĭŭs *ou* Ālfĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Hæc ŭbĭ lŏcūtŭs, fœnĕrātŏr Ālphĭŭs. *H.* || *Avitus Alphius, poëte latin du temps de Septime Sévère.* Ūt prīdem Ăvītŭs Ālphĭŭs. *T. Maur.* (*Met.* 868).

† Ālpĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Alpinus. Quōd nōs pēr ārvă pērquĕ mōntēs Ālpĭcōs. (*Anthol.* I, p. 27.)

Ālpīnŭs, ă, ŭm. *Des Alpes.* Ālpīnās āh! dūră nĭvēs ĕt frīgŏră Rhēnī. *V.* Āddĕ trŭcēs Lĕpĭdī mōtūs Ālpīnăquĕ bēllă. *L.*

Ālpīnŭs, ī, *m. Nom d'un mauvais poëte.* Tūrgĭdŭs Ālpīnŭs jŭgŭlăt dūm Mēmnŏnă. *H*

Ālpis. *Voy.* Alpes.

Ālsī, *parf. de* Algeo.

Ālsĭŭm, ĭī, *n. Ville maritime d'Étrurie.* Ālsĭum, ĕt ōbsēssæ cāmpō squālēntĕ Frĕgēllæ. *Sil.* || — ŭs, ă, ŭm. Ālsĭă prælēgĭtŭr tēllūs. *Rutil.* (1, 223).

† Ālsĭŭs, ă, ŭm, *arch. Frileux.* Īgnĭs ĕnĭm cūrāvĭt ŭt ālsĭă cōrpŏră frīgŭs Nōn ĭtă jām pōssēnt cœlī sūb tēgmĭnĕ fērrĕ. *Lr.* (V, 1014). || 2. *D'Alsium. Voy.* Alsium.

Ālsŭs, ī, *m. Nom de berger.* Pŏdălīrĭŭs Ālsŭm Pāstōrem ēnsĕ sĕquēns. *V.*

Āltă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Altum.

Āltăr *ou* Āltārĕ, ĭs, *n.; et ordint.* Āltārĭă, ŭm, *pl. Autel.* Bīs sēnōs cuī nōstră dĭēs āltārĭă fūmānt. *V.* (Adde *Ov. Her.* 1, 25). Ārgŏlĭcī rĕdĭērĕ dŭcēs: āltārĭă fūmānt. *O.* Tūrĕ văpōrātīs lūcēnt āltārĭbŭs īgnēs. *St.* Ōssĭbŭs āltăr ĕt īmpŏsĭtūm. *Prud.* (*Peri* 3, 212). Āltārĭs ārām fūndĭtŭs pēssŭmdărĕ. *Id.* (*Peri.* 10, 49). SYN. Āră. *Voy. ce mot.* || *Constellation.* Ēt pārvŭs Dēlphīnŭs, ĕt āpta Āltārĭă săcrīs. *Germ.* (*Arat.* 684). *Voy.* Ara.

Āltē, *adv. En haut, haut.* Nōn tămĕn hæc āltē vŏlŭcrīs sŭă cōrpŏră tōllĭt. *O.* Pūrpŭrĕōque āltē sūrās vīncīrĕ cŏthūrnō. *V.* Căpŭt āltĭŭs ēffĕrt. *Id.* SYN. Sūblīmĕ. PPH. Īn āltŭm, īn sūblīmĕ. || *De haut.* Caūsās pĕtĭs āltĭŭs. *V.* PPH. Ēx āltō. || *Profondément.* Nūnc āltē vūlnŭs ădāctŭm. *V.* Āltĭŭs āc pĕnĭtŭs tērræ dēfīgĭtŭr ārbŏr. *Id.* SYN. Pĕnĭtŭs PPH. Ăd īmŭm, ăd īmă.

Āltĕr, ĕră, ĕrŭm, *gén.* āltĕrĭŭs, *dat.* āltĕrī. *Autre, en parlant de deux.* Ēst ĕtĭam īllĕ lăbōr cūrāndīs vītĭbŭs āltĕr. *V.* Āltĕrĭŭs crēvĭt ămōrĕ tŭŭs. *O.* || *Moins rigoureusement: Autre, autrui.* Cuī plăcĕt āltĕrĭŭs, sŭă nīmĭrum ēst ŏdĭō sōrs. *H.* Dīscĭte ăb āltĕrĭŭs vēstrīs tĭmŭīssĕ quĕrēlīs. *O.* SYN. Ălĭŭs. || *L'un des deux.* Bīsquĕ dĭē nŭmĕrānt āmbō pĕcŭs, āltĕr ĕt hœdōs. *V.* Ēt, pŭtō, pēs īllī lōngĭŏr āltĕr ĕrăt. *O.* SYN. Ūnŭs. || *L'un.... l'autre.* Āltĕrum īn āltĕrĭŭs māctātōs sānguĭnĕ cērnăm. *V.* Āltĕră quōd bōs ēst, āltĕră vēctă bŏvĕ. *O.* SYN. Ūnŭs.. āltĕr, hĭc... īllĕ. || *Second.* Āltĕr ĕrĭt tūm Tīphȳs, ĕt āltĕră, quæ vĕhăt, Ārgō (heroas). *V.* Jāmquĕ dĭēs āltĕrquĕ dĭēs prōcēssĭt. Ēt Părĭs āltĕr. *Id.* Āltĕră jām tĕrĭtŭr bēllīs cīvīlĭbŭs ætās. *H.* SYN. Sĕcūndŭs, nŏvŭs. || Āltĕr ăb. *Le premier après, le suivant.* Tū mŏx ĕrĭs āltĕr ăb īllō. *V.* Āltĕr ăb ūndĕcĭmō tūm mē jām cēpĕrăt ānnŭs. *Id.* || *Différent, changé.* Quō-

tĭēs tē spĕcŭlō vīdĕrĭs ăltĕrŭm. *H.* SYN. Ălĭŭs, dĭssĭmĭlĭs, mūtātŭs. || † Ăltĕrĭŭs, *arch.* Mŏx dum ăltĕrĭŭs ăblĭgŭrĭās bŏnă. *Enn.* (apud *Donat.* ad *Phor.* II, 2, 25. Adde *T. Maur. Met.* 617).

† Ăltĕræ, *ancien dat. f. pour* Alteri. Hŏc īpsa ĭn ĭtĭnĕre ăltĕræ Dūm nārrăt. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 30. Adde *Pl. Rud.* III, 4, 45).

† Āltĕrcātĭō, ōnĭs, *f. Débat, dispute.* Īn paūcĭōrēs ăvĭdōs āltĕrcātĭo ēst. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 12).

† Āltĕrcō, ās, ārĕ, *n. arch. Comme* Altercor. Cūm pătre āltĕrcāstī dūdŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 29). Mēcum āltĕrcās ? tăcē. *Pac.* (apud *Non.* 7, 12)

Āltĕrcŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Contester, disputer.* Nīmĭum āltĕrcāndō vērĭtās āmīttĭtŭr. *P. Syr.* SYN. Jūrgŏr, rīxŏr, cōntēndō. || *Au fig. Lutter contre.* Āltĕrcāntĕ lĭbīdĭnĭbūs trĕmĭs ŏssă păvōrĕ. *H.*

Āltērnāns, tĭs. *Qui fait alternativement, qui va et vient.* Āltērnāntĕ vŏrāns văstă Chărÿbdĭs ăquā. *Pp.* (II, 26, 54). *Voy.* Reciprocus. || *Qui fait réciproquement, mutuellement.* Īlli āltērnāntēs mūltă vī prœlĭă mīscēnt. *V. Voy.* Alternis. || *Qui hésite.* Hæc āltērnāntī pŏtĭŏr sēntēntĭă vīsa ēst. *V. Voy.* Anceps. || ? *Qqf. avec* sē. *Même sens.* Vŏcăt hīnc dĕŭs, īndĕ tÿrānnŭs Āmbĭgŭum, ātquĕ sŭīs sē mōtĭbŭs āltērnāntēm. *Prud.* (*Ham.* 722. Forte *e motibus*).

Āltērnātĭō, ōnĭs, *f. Quantité d'une syllabe douteuse.* Mīră nĕc pŭtāndă nōbīs tālĭs āltērnātĭo ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 195).

Āltērnātŭs, ă, ŭm. *Qui alterne.* Ātque āltērnātōs sŏcĭātō cōnsŭlĕ fāscēs. *Sil.*

† Āltērnē, *adv. Alternativement.* Īmplĭcăt āltērnē brāchĭă blāndă sŏrŏr. (*Anthol.* I, p. 54.)

Āltērnīs (*s.-ent.* vicibus), *pris adv. Alternativement, tour-à-tour.* Āltērnīs īdēm tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. *V.* Clāmăt, ĕt āltērnīs nōmĕn ŭtrūmquĕ cĭĕt. *O.* Āltērnīs vărĭāre āc nēctĕrĕ mĕmbră. *Lr.* (III, 374). SYN. Vĭcĭbŭs, vĭcĭssĭm, īnvĭcēm; *adj.* āltērnāns, āltērnŭs. PPH. Pĕr vĭcēs. Pĕr āltērnās vĭcēs. Āltērnō tēmpŏrĕ. Āltērnā vĭcĕ. Āltērnīs vĭcĭbŭs. PHR. Āltērnō tĕnĕbrās ēt lūcēm tēmpŏrĕ gīgnī. *Lr.* (V, 979). Āltērnā vĭcĕ. *T. Maur.* (*Met.* 1310). Vĭcĕ cūnctă rĕgūntŭr. *St.* Sĕd hūnc ēt Pērsĕă vūltū Āltērnō spēctāns. *O.* Mūltōs āltērnă rĕvīsēns Lūsĭt (Fortuna). *V.* || — dīcō, cănō. *Voy.* Amœbæus.

Āltērnō, ās, ārĕ. *Faire, opérer alternativement.* Dūm sŏrtĕ vĭcĭssĭm Āltērnăt pŏrtæ ēxcŭbĭās. *Sil.* Āltērnārĕ vĭcēs. *O.* SYN. Vărĭō, mūtō. PHR. Sūccēdūnt, vărĭāntquĕ vĭcēs. *V.* || *Rendre douteux, faire varier.* Āltērnānt spēsquĕ tĭmŏrquĕ fĭdēm. *O.*

Āltērnŭs, ă, ŭm. *Alternatif, qui est, se fait ou va tour-à-tour.* Quŏd cărĕt āltērnā rĕquĭē, dūrābĭlĕ nōn ēst. *O.* Āltērnōs ŏrbĭbŭs ŏrbēs Īmpĕdĭūnt. *V.* Sĭnŭētque āltērnă, vŏlūmĭnă crūrŭm. *Id.* Mūltōs, āltērnă rĕvīsēns, Lūsĭt, ĕt īn sŏlĭdō rūrsŭs fŏrtūnă lŏcāvĭt. *Id.* Āltērnō tērrām quătĭūnt pĕdĕ. *H.* || *En parlant du mouvement de la mer.* Sŏrbĕt īn ābrūptūm flūctūs, rūrsŭsquĕ sŭb aūrās Ērĭgĭt āltērnōs. *V.* Tēthyŏs āltērnæ rĕflŭās cālcāvĭt ărēnās. *Cl.* (Adde *Sil.* XV, 229). *Voy.* Reciprocus. || — sērmōnēs. *Dialogue.* Āltērnīs āptūm sērmōnĭbŭs. *H.* SYN. Dīvērbĭŭm. || — vērsŭs. *Dialogue en vers.* Āltērnīs īgĭtŭr cōntēndĕrĕ vērsĭbŭs āmbō. *V. Voy.* Amœbæus. || *Tantôt en vers, tantôt en prose.* Āltērnūmquĕ sŏnās, ĕt cārmĭnă mīscēs. *St.* || *Mutuel.* Sīc āltērnă dŭcēs bēllōrūm vūlnĕră pāssī. *L.* Āltērnā quī pĕrĭērĕ mănū. *O.* Āltērnă fĕrĕtĭs Gaūdĭă, tū frātrĭs fāscĭbŭs, īllĕ tŭīs. *Id.* SYN. Mūtŭŭs. *Voy. ce mot.* || Āltērnīs. *Voy. ce mot.*

Āltĕrŭtĕr, ŭtră, ŭtrŭm. *L'un des deux, l'un ou l'autre.* Āltĕrŭtrūm vēlōx vīctōrĭă frōndĕ cŏrōnĕt. *H.* Āltĕrŭtrūm mērsūră căpŭt *L.* Quō cărĕt āltĕrŭtĕr, sūmĭt āb āltĕrŭtrō. *Aus.* (*Epigr.* 132, 2). Ē ēt Ū sĭmŭl jūnctæ, vĕl cum āltĕrūtrā sīngŭlæ. *T. Maur.* (*Syll.* 1042).

† Āltĕrŭtræ, *ancien gén. f. sing. de* Alteruter. (Cf. *Charis.* p. 132.)

Ālthæă, æ, *f.* (Ἀλθαία). *Althée, femme d'Oenée, mère de Méléagre. Irritée contre son fils, meurtrier de ses frères, elle jeta au feu le tison fatal qu'elle en avait retiré au moment de sa naissance, le dévoua aux Furies, et se tua ensuite.* Quūm vĭdĕt ēxstīnctōs frātrēs Ālthæă rĕfērrī. *O.* Pĭæ sŏrōrĭs, īmpĭæ mātrĭs făcĭēm, Ūltrīcĭs Ālthææ vĭdēs. *Sen.* (*Med.* 779. *Id. Herc. Oet.* 954. Cf. *Ov. Met.* VIII, 446).

Āltĭcīnctŭs, ă, ŭm. *Esclave dont la tunique est retroussée.* Ēx āltĭcīnctĭs ūnŭs ātrĭēnsĭbŭs. *Ph.* PHR. Pŭĕr āltē cīnctŭs. *H.*

† Āltĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a la tête (la cime) élevée.* Nēc sīc āltĭcŏma ēst ŭmbră crīspātă cŭprēssŭs. *Tertul.* (*Jud. Dom.* 223).

† Āltĭfrōns, tĭs. *Qui a le front élevé.* Cērvum āltĭfrōntūm cōrnŭă. (*Inscr. Salamanc.*, edit. *José Romano*).

Āltĭjŭgŭs, ă, ŭm. *Qui a un sommet élevé.* Āltĭjŭgōs mōntēs īntērjăcĕt. *P. Nol.* (28, 648).

Āltĭlĭs, ĕ. *Qu'on nourrit, qu'on engraisse.* || *Gras.* Fōrmīcās făcĭt āltĭlēs vĭdērī. (*Anthol.* II, p. 506.) || *Au fig. Riche.* Dīvĭtĭīs māxŭmĭs, dōte āltĭli ātque ŏpīmā. *Pl.* (*frag. Cist.* apud *Non.* 2, 30). || *Ordint.* Āltĭlĭs, ĭs, *subst. f.* (*s.-ent.* avis). *Volaille engraissée.* Ād nōs jām vĕnĭēt mĭnŏr āltĭlĭs. *J.* (5, 168. *Ib.* 115). Sătŭr āltĭlĭŭm. *H.*

Āltīnās, ātĭs *D'Altinum.* Pīnūsque Āltīnātēsquĕ gĕnīstæ. *Grat.* (*Cyn.* 130).

Āltīnŭm, ī, *n. Ville de Vénétie.* Nōbĭlĭs Āltīnūm tērtĭă laŭdăt ŏvĭs *M.* (XIV, 155, 2).

Āltĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit en haut, dans les airs.* Hīc Jŏvĭs āltĭsŏnī sŭbĭtō pīnnātă sătĕllĕs. *Cic.* (*Carm. de Mario*, *Divin.* 1, 47. Adde *Vet. Poet.* apud *Cic. Tusc.* 3, 19). Ălĭām părēntī dĕdĕrĭt āltĭsŏnō nŭrŭm. *Sen.* (*H. Oet.* 530). SYN. Āltĭtŏnāns. || *Au fig. Sublime.* Āltĭsŏnūmque ĭtĕrūm fās ēst dīdĭcīssĕ Mărōnēm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 57 Adde *Juv.* 11, 179, de eodem).

† Āltĭthrŏnŭs, ă, ŭm. *Qui a un trône élevé.* Jūdēx, āltĭthrŏnī gĕnĭtōrĭs glōrĭă, Chrīstŭs. *Juvc.* (I, 24. *Id.* II, 62. Adde *Fort. V. S. M.* II, 328).

Āltĭtŏnāns, tĭs. *Qui tonne en haut.* Nām pătĕr āltĭtŏnāns, stēllāntī nīxŭs Ŏlympō. *Cic.* (*Div* 1, 12). Āltĭtŏnāns Vūltŭrnŭs. *Lr.* (V, 744).

Āltĭtūdō, ĭnĭs, *f. Hauteur, élévation (au prop. et au fig.).* Ŭt ætērnām tĭbī Cōnfērrēt āltĭtūdĭnēm. *P. Nol.* (21, 484).

† Āltĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les airs.* Nōn ŭlŭlāns lūnām mŭlĭĕr prædīră pĕr ŭmbrās Dētrăhĭt āltĭvăga ē spĕcŭlā. (*Anthol.* II, p. 329.)

Āltĭvŏlāns, tĭs. *Qui vole haut, en haut.* Sōlĭs rŏtă cērnī lūmĭnĕ lārgō Āltĭvŏlāns pŏtĕrăt. *Lr.* (V, 434). Āltĭvŏlāns grūs. *Aus.* (*Idyl. de Hist.* 12). || *Subst. Oiseau.* Quærĭt Ăvēntīnō sērvāns gĕnŭs āltĭvŏlāntŭm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48).

† Āltō, ās, ārĕ, *néol. Élever.* Āltăt lāmĭnă mārgĭnēm cŏmārŭm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 25. *Ib.* 11, 2, sol altatus).

Āltŏr, ōrĭs, *m. Père nourricier.* Mūnĕrĭs ārbĭtrĭūm, gaūdēns āltōrĕ rĕcēptō *O.* Tāntō sī tē pĭŭs āltŏr hŏnōrăt Fūnĕrĕ. *St.* (Adde *Sen. H. Fur.* 1247). || *Qqf. adj.* Āltōrēs răpĭăt pĕr vīscĕră sūcōs. *Nemes.* (*Cyn.* 297). SYN. Ālmŭs.

Āltrīnsĕcŭs, *adv. D'un autre côté.* Sī nōstrūm sūmĕt, tū tĕnēto āltrīnsĕcŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 73).

Rēspōndĭt īlle ăltrīnsĕcŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 53. Adde *Aus. Epigr.* 128, 5). SYN. Ălĭā.

Ăltrīx, īcĭs, *f. Nourrice.* Quĭd rĕfĕram ăltrīcūm vīctōs pĭĕtātĕ părĕntēs? *Stat.* Ăltrīcī, quæ lūctūs caūsă, rŏgāntī *O.* Nōn fŭgĭt, ăltrīx : rĕmănĕt, ĕt pĕnĭtŭs sĕdĕt. *Sen.* (*H. Oet.* 450). SYN. Nūtrīx. *Voy. ce mot.* || *En parlant d'une chose : Qui a nourri, mère, qui produit.* Ēt tĕrram ăltrīcĕm sævi ĕxsĕcrāmŭr Ŭlȳssĭs. *V.* Ăltrīx Cōllātĭă Brūtī. *Sil.* Īdăque ăltrīcĕ rĕlīctā. *O.* Ărtĭūm părēns ĕt ăltrīx, Græcă dīlĭgĕntĭa ĕst. *T. Maur.* (*Syll.* 65) SYN. Nūtrīx, mātĕr, părēns, gĕnĭtrīx.

† Ăltrōvērsŭm, *et arch.* Ăltrōvōrsŭm, *adv. D'un autre côté.* Ăltrōvōrsŭm rătĭōnĕm pŭtŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 25).

Ăltŭm, ī, *n., et* Ăltă, ōrŭm, *pl. Le haut des airs, le ciel.* Māiā gĕnĭtŭm dēmīsĭt ăb āltō. *V.* Ăltŭm nīdīs pĕtĭĕrĕ rĕlīctīs. *Id.* Ăltă pĕtūnt āĕr, ātque āĕrĕ pūrĭŏr īgnĭs. *O.* Ōmnēs sŭpĕra āltă tĕnēntēs. *V. Voy.* Aer, Cœlum || Ăltă. *Lieux élevés, hauteurs.* Prōspēctānt Trōĕs, ĕt ărmīs Ăltă tĕnēnt. *V.* SYN. Ēdĭtă, sūmmă. || Ăltŭm *et* Ăltă. *La pleine mer.* Tērrīs jāctātŭs ĕt āltō. *V.* Ăltă pĕtēns ăbdūctă vīrgĭnĕ prædŏ. *Id.* Tāngēntēm pōrtūs vēntŭs ĭn āltă răpĭt. *O. Voy.* Mare. || *Le fond.* Pūtrīsque ĕfflūxĭt ăb āltō Hūmŏr. *L.* Ăttrāctŭs ăb āltō Spīrĭtŭs. *V.* Fūndă jăm vērbĕrăt āmnĕm, Ăltă pĕtēns. *Id.* SYN. Īmŭm, īmă. *Voy.* Fundus. || Ăltŭm, *pris adv. D'une manière élevée.* Ībam ăltŭm spīrāns. *St.* || *Profondément.* Prīvātŭs ŭt ăltŭm Dōrmīrĕt. *J.* (1, 16).

Ăltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Alo. *Nourri; développé.* Īmo Ăthēnīs nātŭs āltūsque ēdūcātŭsque Āttĭcīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 36). Prōvēctŭs, ăltŭs, īnstĭtūtŭs dēbĕŏ. *P. Nol.* (10, 95. De duplici forma *altus* et *alitus* conf. *Charis.* 20; *Diom.* 371; *Fest.*) || *Ordint. adj. Haut, élevé.* Tūrrĭs ĕrăt văstō sūspēctu ĕt pōntĭbŭs āltīs. *V.* Rēgĭă sōlĭs ĕrăt, sūblīmĭbŭs āltă cŏlūmnīs. *O.* SYN. Cēlsŭs, ēdĭtŭs, ărdŭŭs, sūblīmĭs, ēlātŭs, etc. *Voy.* Celsus. || *D'une haute stature, grand.* Hŭmĕrīs ĕxstāntĕm sūspĭcĭt āltīs. *V.* SYN. Sūblīmĭs, prōcērŭs, māgnŭs, īngēns. *Voy.* Magnus. || *Haute, en parlant de la voix.* Hæc fātŭs āltā vōcĕ. *Sen.* (*Troad.* 196). Cōnclāmāte ĭtĕrum āltĭōrĕ vōcĕ. *Cat.* (42, 18). SYN. Māgnā. || *Au fig. Grand, puissant.* Sīc pătĕr īllĕ dĕūm făcĭăt, sīc ăltŭs Ăpōllŏ. *V.* Āltīssĭmĕ prīncēps. *Cl.* || *Grand, sublime, élevé.* Tē sĭnĕ nīl ăltūm mēns īnchŏăt. *V.* SYN. Sūblīmĭs, māgnŭs, grāndĭs. || *Illustre.* Gĕnŭs ālto ā sānguĭnĕ Teūcrī. *V.* Vĕtĕrūm dĕcŏra āltă părēntūm. *Id.* Sătŭs āltā gĕntĕ. *V. Fl.* Nĕc āltīs Ĭnclȳtūm tĭtŭlīs gĕnŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 339). SYN. Pūlchĕr, īnsīgnĭs, nōbĭlĭs, īnclȳtŭs. *Voy.* Celeber. || *Fier.* Rējēcĭt āltō dōnă nŏcēntĭŭm Vūltū. *H.* Fāstūs āltăquĕ vērbă. *O.* SYN. Sūblīmĭs, ēlātŭs, fĕrōx, sŭpērbŭs. || *Profond.* Āltā thĕātrīs Fūndāmēntă lŏcānt. *V.* Āltæ neū crēdĕ pălūdī. Mănĕt āltā mēntĕ rĕpōstŭm. *Id.* SYN. Prŏfūndŭs, īmŭs. || *Au fig.* Quĭd me āltā sĭlēntĭă cōgĭs Rūmpĕrĕ. *V.* Dūlcĭs ĕt āltă quĭēs. *Id.* || Ăltŭm, Ăltă. *L'air, la mer, etc. Voy.* Altum. || Ēx āltō. *De haut, de loin.* Quĭd caūsās pĕtĭs ēx āltō? *V.* (Adde *Att* apud *Non.* 4, 8). *Voy.* Alte.

Ălūmĕn, ĭnĭs, *n. Alun.* Hīrcum ĕt ălūmĕn ŏlēns. *Domit. Mars.* (ap. *Diom.* 304). Aūt ĭgĭtūr tēctūm lānā sūppōnĭs ălūmĕn. *Ser. Sam.* (vs. 527).

Ălūmnă, æ, *f. Celle qui est nourrie, élève.* Āt vōs, sī læsæ tāngĭt cōntēmptŭs ălūmnæ. *O.* Hĕlĭcōnĭs ălūmnæ. *Id.* Mŏdĕrāre, ălūmnă, mēntĭs ēffrēnæ īmpĕtūm. *Sen.* (*Hipp.* 255. Adde *Pl. Cist.* IV, 2, 96). || ? *Comme* Altrix. *Nourrice.* (Quem sensum verbo nonnulli tribuunt apud *Sil.* IX, 297 et 533, et apud *Varr* citante *Nonio*, 2, 138.)

Ălūmnŭs, ī, *m. Nourrisson, élève.* Ēbĭbĭt īndĕ sŭæ răbĭēm nūtrīcĭs ălūmnŭs. *O.* Tūm cŏmĕs aūspĭcĭīs cārō dătŭs ībăt ălūmnō. *V.* Quĭd vŏvĕăt dūlcī nūtrīcŭlă mājŭs ălūmnō? *H. Voy.* Puer. || *Enfant, fils.* Tĭtȳŏn Tērræ ōmnĭpărĕntĭs ălūmnŭm. *V. Voy.* Filius. || *Élève, disciple.* Pĭŭs ărtĭs ălūmnŭs Æthĕrĭæ. *St.* SYN. Dīscĭpŭlŭs. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ātque ōmne ĕx ōrdĭne ălūmnum Nūmĕn. *St.* (Sic *Ov. Met.* IV, 421). Rōmānōsquĕ lărēs lāpsū prælāmbĭt ălūmnō. *Avien.* (*Descr. Terr.* 495, de Tibri). Quĕrcŭs ălūmnă vădī. *St.* Ălūmnī grĕgĭs. *Prud.*

Ălūtă, æ, *f. Peau molle, cuir tendre.* Īnguĭnă sūccīnctŭs nīgrā tĭbĭ sērvŭs ălūtā. *M.* (VII, 35, 1). Vīrgĕā, quŏd făllāx scūtĭcām prætēxĭt ălūtā. *Aus.* (*Idyl.* 4, 30). || *Ordint. Chaussure, soulier.* Āppŏsĭtām nīgræ lūnām sūbtēxĭt ălūtæ. *J.* (7, 192). Pēs mălŭs īn nĭvĕā sēmpĕr cēlētŭr ălūtā. *O.* (Adde *Mart.* XII, 26, 9). *Voy.* Calceus. || *Bourse.* Ŭt tēnsō fōllĕ rĕvērtī Īndĕ dŏmŭm pōssīs, tŭmĭdāquĕ sŭpīnŭs ălūtā. *J.* (14, 282). || *Espèce de mouches que les femmes se mettaient au visage.* Pārvăquĕ sīncērās vēlăt ălūtă gĕnās. *O*

† Ălveārĕ, ĭs, *n. Comme le suiv.*

Ălveārĭŭm, ĭī, *n., et ordint.* Ălveārĭă, ĭōrŭm, *pl.* (Cf. *Charis.* p. 84). *Ruche.* Sī lēntō fŭĕrīnt ălveārĭă vīmĭnĕ tēxtă. *V.* SYN. Ălvĕŭs, *par ext.* cēllæ, căvĕæ, præsēpēs. EP. Hȳblæŭm, Cēcrōpĭŭm, dūlcĕ, ŏlēns, rĕdŏlēns, ŏdōrŭm, vīmĭnĕŭm. PPH. Cērĕă tēctă *ou* cāstră. Ăpŭm sēdēs, dŏmŭs, līmĭnă, cŭbīlĕ, căvĕæ Dædălă tēctă. *Voy.* Apis, Mel.

Ălvĕŏlŭs, ī, *m. Petite auge, sébile.* Ălvĕŏlō cœpĭt līgnĕō cōnspērgĕrĕ. *Ph.* Īllŭd ĕnĭm vēstrīs dătŭr ălvĕŏlīs, quŏd Cānnă Mīcĭpsārūm prōrā sūbvēxĭt ăcūtā. *J.* (5, 88). || *Damier.* Īn pārte ălvĕŏlī pȳrgŭs vĕlŭt ūrnă rĕsēdĭt. (*Anthol.* I, p. 519.) Naūmăchĭām lĭcĕt hæc, īnquam, ălvĕŏlūmquĕ pŭtārĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 687. Cf. *Fest.*) SYN. Ălvĕŭs, ăbăcŭs. *Voy.* Latrunculus.

Ălvĕŭs, vĕī *ou* veī, vĕō *ou* veō, vĕŭm *ou* veŭm, *m. Lit d'une rivière, bassin, canal.* Ātque īllum īn præcēps prōnō răpĭt ălvĕŭs āmnī. *V.* Āssuētæ rīpīs vŏlŭcrēs ĕt flūmĭnĭs ălveō. *Id.* Tūscō dēnătăt ălvĕō. *H.* Rēctī lēgĭbŭs ălvĕī lĭgāstī. *St.* Blāndă flŭēntă lătēx, flŭvĭīque īmpāctă pĕr ălveŭm. *Sidon.* (7, 396). EP. Āltŭs, căvŭs, dēclīvĭs, ūdŭs, hūmĭdŭs, ărēnōsŭs, bĭbŭlŭs. PPH. Sŏlĭtārŭm līmĕs ăquārŭm. *O. Voy.* Flumen. || *Auge, bassin, sébile.* Ĕrăt ălvĕŭs īllĭc Făgĭnĕŭs. *O.* SYN. Ălvĕŏlŭs. || *Barque.* Ēt cānās ălvĕŭs haūrĭt ăquās. *O.* Sīmŭl āccĭpĭt ălveō Īngĕntem Ænēān. *V.* (Adde *Prop.* III, 5, 32). *Voy.* Cymba, Navis. || *Ruche.* Rūrĕ lĕvīs vērnō flōrēs ăpĭs īngĕrĭt ălveō. *Tib.* (II, 1, 49). Ălveōs āccĭpĭte, ĕt cērĭs ŏpŭs īnfūndĭtĕ. *Ph. Voy.* Alvearium.|| *Damier. Voy.* Alveolus.

Ălvŭs, ī, *f. Ventre.* Ārgūtūmquĕ căpŭt, brĕvĭs ălvŭs, ŏbēsăquĕ tērgă. *V.* Īn prīstīn dēsĭnĭt ălvŭs. *Id.* Sēmānĭmēsque ărtŭs ăvĭdām cōndēbăt ĭn ălvŭm. *O.* Sī dūră mŏrābĭtŭr ălvŭs. *H.* SYN. Vēntĕr, vīscĕră, *qqf.* stŏmăchŭs. *Voy.* Venter. || *Qqf. Sein maternel.* Ŭtque hŏmĭnĭs făcĭēm mātērnā sūmĭt īn ălvō. *O.* (*Met.* VII, 125. *Ib.* I, 428; *Plaut. Stic.* I, 3, 5). *Voy.* Uterus. || *Cavité.* Īn lătŭs īnquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ălvŭm. *V.* Nēc nōn ĕt ăpēs ĕxāmĭnă cōndūnt Cōrtĭcĭbūsquĕ căvīs vĭtĭōsæque īlĭcĭs ălvō. *Id.* (*G.* II, 453. Alii leg. *alveo*). Făgīquĕ căvā dēmīssŭs ăb ălvō. *Cl.* SYN. Căvŭm. || ? *Ruche. Voy.* Alveus. || † *m. arch.* Ŭt quām frăgĭlīssĭmŭs ălvŭs. *Att.* (ap. *Non.* 3, 21, et ap. *Prisc* 718) Pārtŭs grăvĭdō pōr-

tăbăt ĭn ălvō. *Calvus* (apud *Charis.* 61. *Helv. Cinn. ib.* Cf. *Prisc.* 654; *Non.* 3, 21).

Ălўāttēs, ĭs *ou* ĕī, *m.* (Ἀλυάττης). *Alyatte, roi de Lydie, père de Crésus.* Quăm sī Mўgdŏnĭīs rēgnum Ălўāttĕī Cāmpīs cōntĭnŭĕm. *H.* (*Od.* III, 16, 41. *Alyattei* dictum puto ut *Achillei, Ulixei.* Et hoc sentit *Orel.* Ceterum vid. Bentl. ad h. l.).

? Ălўāttĭcŭs *ou* Ălўāttĭŭs, ă, ŭm. *D'Alyatte, de Crésus. Voy. le précéd.*

† Ăm, *ancienne prép., du grec* ἀμφί. (*Festus* : « *Am* præpositio loquelaris significat *circum.* » *Cato Orig.* apud *Macr. Sat.* 1, 14 : « *Am terminum,* vel *amterminum.* » Cf. *Charis.* 204.) || † *Ancien accus. de* Is, *pour* eam. Cōrpŏrĕ quī nōstrō rārūs măgĭs ăm cŏhĭbēscĭt. *Lr* (III, 445. Alii aliter. Cf. *Em, Im*).

† Ămă, *pour* Ămā. *Dans les comiques.* Ĕt pŭĕrīs lībĕrīs, ămă quĭdlĭbĕt. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 38).

Ămābĭlĭs, ĕ. *Digne d'amour, aimable.* Sīt prŏcŭl ōmnĕ nĕfās ; ŭt ămērĭs, ămābĭlĭs ēstŏ. *O.* Nĭmĭ' bēlla ĕs ātque ămābĭlĭs. *Pl.* (*As.* III, 3, 84). Vītă frātĕr ămābĭlĭŏr. *Cat.* (65, 9). SYN. Ămāndŭs. PPH. Dīgnŭs ămārī, ămōrĕ. || *En parl. d'une chose. Aimable, agréable.* Seū cōndĭs ămābĭlĕ cārmĕn. *H.* Nĕquĕ fīt lætūm nĕque ămābĭlĕ quĭdquăm. *Lr.* (I, 24). SYN. Dūlcĭs, grātŭs, jūcūndŭs, lætŭs. || ? *Amoureux, tendre.* Āccēdēnt quēstŭs, āccēdĕt ămābĭlĕ mūrmŭr. *O. Voy.* Amabiliter.

Ămābĭlĭtās, ātĭs, *f. Amour, et peut-être Amabilité.* Si ămābĭlĭtās tĭbĭ nōstră plăcĕt. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 58. *Id. Pœn.* V, 4, 1).

Ămābĭlĭtĕr. *Avec amour.* Spēctĕt ămābĭlĭŭs jŭvĕnēm ; sūspīrĕt ăb īmō. *O.* (Cf. *Petron. Sat.* 112). || *Agréablement.* Lūsĭt ămābĭlĭtĕr. *H.* SYN. Jūcūndē, lĕpĭdē.

Ămābŏ, *famil. De grâce, je vous prie* Dīc vērūm mĭhĭ, Mārcĕ, dīc, ămābŏ. *M.* (VIII, 76, 1). Ŭbi ĕa, ămābo, ēst ? *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 95. *Id. Bac* V, 2, 30). SYN. Quæsŏ, sōdēs, prĕcŏr.

Ămălĕc *et* Ămālēc, *m. indécl. Petit-fils d'Ésaü, père des Amalécites.* Sūblīmĭs Ămālēc prĕmĭt. *Prud.* (*Cath.* 12, 171). Īnvĭdŭs, ĕt vīvēntĭs ăquæ cæcātŏr Ămālēc. *P. Nol.* (24, 619).

Ămălthēă, æ, *et* Ămălthēē, ēs, *f.* (Ἀμάλθεια *et* Ἀμαλθείη). *Amalthée, fille de Mélissus, roi de Crète, nourrice de Jupiter, ou, selon d'autres, chèvre qui allaita ce dieu. Cette chèvre fut mise au rang des astres, et l'une de ses cornes, donnée à la fille de Mélissus, devint la corne d'Abondance.* Nāĭs Ămālthēē, Crētæā nōbĭlĭs Īdā. *O.* (*Fast.* V, 115. Vulgo *Amalthea,* metro vix patiente. *Callim.* 1, 49 : Αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως. Sic in talibus : *Sparta* et *Sparte, Ida* et *Ide, Ithaca* et *Ithace*). *Voy.* Capella, Cornu. || *Nom d'une sibylle de Cumes.* Quĭdquĭd Ămālthēē, quĭdquĭd Mārpēsĭă dīxĭt. *Tib.* (II, 5, 67. Et hic vulgo *Amalthea*).

Ămān, ānĭs, *m. Aman, ministre d'Assuérus, dont Esther renversa la puissance.* Ĕt mălĕdīctŭs Ămān sānctæ prĕcĕ pērdĭtŭs Ēsthēr. *P. Nol.* (23, 95).

Ămāndŏ, ās, ārĕ. *Éloigner, reléguer.* Ēxtōrrem ăb ŭtrōquĕ părēntĕ Lōngĭŭs ămāndăt. *Victor* (II, 216). *Voy.* Ejicio.

Ămāndŭs, ă, ŭm. *Digne d'être aimé.* Sĭbĭ quæquĕ vĭdētŭr ămāndă. *O.* SYN. Ămābĭlĭs. *Voy. ce mot.*

Ămāns, tĭs, *adj. Qui aime.* Ămāntem ŭxōrĭs māxŭmē. *Pl.* (*As.* V, 2, 7). Fāctă pācĕ, crŭōrĭs ămāns. *O.* Nĕc ămāntĭŏr æquī Vīr fŭĭt. *Id.* || *Épris, tendre.* Ŭt præsērvīre ămāntī meō pōssem pătrī. *Pl.* (*Prol. Amp.* 126). Dīxīssĕt ămāntĭă vērbă. *O.* Ārdĕt ămāns Dīdō. *V. Voy. le suiv.*

Ămāns, tĭs, *subst. m. f. Amant, amante.* Quūm sŭbĭta īncaūtūm dēmēntĭă cēpĭt ămāntĕm. *V.* Ĕt ægrăm.... vānā spē lūsĭt ămāntĕm. *Id.* Jūpĭtĕr ēx āltō pērjūrĭă rīdĕt ămāntūm. *O.* SYN. *qqf.* Prŏcŭs, dŏmĭnă ; *en mauv. part,* ămātŏr, ămātrīx, ămīcă. EP. Fōrmōsŭs, dĕcōrŭs, pūlchĕr ; īnsōmnĭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs, trīstĭs, mĭsĕr, pāllĭdŭs, dēmēns, īnsānŭs ; fīdŭs, fĭdēlĭs ; lĕvĭs, mēndāx. PPH. Ămōrĕ cāptŭs. Māgnō, īngēntī, īnsānō ămōrĕ īncēnsŭs, īnflāmmātŭs, sūccēnsŭs, ārdēns, călēns, flāgrāns, pērcūssŭs, vīctŭs, cæcŭs, jāctātŭs, tūrbātŭs, rāptŭs, cōrrēptŭs, vīnctŭs, tāctŭs, lāssŭs, stĭmŭlātŭs, īmpūlsŭs. PHR. Māgnō dēvīnctŭs vūlnĕre ămōrĭs. *Lr.* Saūcĭa ămōrĕ. Cālcārĭbŭs īctŭs ămōrĭs. *Id.* Māgnōque ănĭmūm lăbĕfāctŭs ămōrĕ. *V.* Mīrōque īncēnsūm pēctŭs ămōrĕ. *Id* Flāmmātă cŭpīdĭnĕ Tēllūs. *Colum.* Stĭmŭlĭs ăgĭtātŭs ămōrĭs. *O. Voy.* Amo. || *Qqf. L'objet aimé.* Īmplĕt hŏnōrĕ nĕmŭs, tālēmque ēxspēctăt ămāntĕm. *V. Fl.* SYN. Ămŏr, flāmmă, ārdŏr, īgnĭs. VERS. Āt mĭhĭ sēse ōffērt ūltrō mĕŭs īgnĭs. *V.* Tū prīmŭs ĕt ūltĭmŭs īllī Ārdŏr ĕrĭs. *O.* Quūm pĕtĕrēt dūlcēs aūdāx Lēāndrŭs ămōrēs. *M. Voy.* Amor.

Ămānŭs, ī, *m.* (Ἀμανός). *Montagne entre la Syrie et la Cilicie.* Cāppădŏcēs, dūrī pŏpŭlŭs nūnc cūltŏr Ămānī. *L.* (Adde *V. Fl.* I, 493).

Ămārăcĭnŭm, ī, *n.* (ἀμαράκινον). *Parfum extrait de la marjolaine.* Sīcŭt ămārăcĭnī blāndūm stāctæquĕ lĭquōrĕm. *Lr.* (II, 847. *Id.* IV, 1175).

? Ămārăcŭm, ī, *n Comme le suiv.*

Ămārăcŭs, ī, *m f.* (ἀμάρακος). *Plante odoriférante, la même que* Sampsuchum (*Plin.* 21, 93), *qu'on croit être la marjolaine.* Īdălĭæ lūcōs, ŭbĭ mōllĭs ămārăcŭs īllŭm. *V.* Sīcŭbi ŏdōrātās prætēxĭt ămārăcŭs ūmbrās. *Col.* (X, 296). SYN. Sāmpsūchŭm.

Ămărāntŭs, ī, *m.* (ἀμάραντος). *Amarante, fleur de couleur de pourpre.* Hās, hўăcīnthĕ, tĕnēs ; īllās, ămărāntĕ, mŏrārĭs. *O.* Ŭt quūm cōntēxūnt ămărāntĭs ālbă pŭēllæ Līlĭă. *Tib.* (III, 4, 33). EP. Pūrpŭrĕŭs, ŏlēns, ŏdōrŭs, flōrēns.

Ămārē, *adv. Amèrement.* Cōrde ămārē făcĭtĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 78). Pūlsŭs ăb ædĭtŭīs, flĕt ămārĭŭs. *P. Nol.* (21, 329).

Ămārĭtĭēs, ēī, *f. Amertume.* Quæ dūlcēm cūrĭs mīscĕt ămārĭtĭēm. *Cat.* (68, 18). *Voy le suiv.*

Ămārŏr, ōrĭs, *m. Amertume, saveur amère.* Quūm tŭĭmūr mīscērī ābsīnthĭă, tāngĭt ămārŏr. *Lr.* (IV, 225) Ōră Trīstĭă tēntāntūm sēnsū tōrquēbĭt ămārŏr. *V.* (*G.* II, 246. Quod probat *Gell.* 1, 21. Alii leg. *amaro*). SYN. Ămārĭtĭēs, ămārŭm. PPH. Ămārŭs săpŏr, gūstŭs.

Ămārŭs, ă, ŭm. *Amer au goût.* Flōrēntēm cўtĭsum ēt sălĭcēs cārpētĭs ămārās. *V.* Sălĭbŭs vĭtĭātŭr ămārĭs. *O.* Quā nĭhĭl ēst hŏmĭnī quŏd ămārĭŭ' frōndēăt æstū *Lr.* (VI, 974). SYN. Ăcĕr, ăcērbŭs, *qqf.* sālsŭs. || *Au fig. Amer, désagréable, fâcheux.* Īmo ĕgŏ Sārdōĭs vĭdĕār tĭbi ămārĭŏr hērbĭs. *V.* Rūmōre āccēnsŭs ămārō. Hōstĭs ămārĕ, quĭd īncrĕpĭtās ? *Id.* Nūnc ĕt ămāră dĭēs, ēt nōctĭs ămārĭŏr ūmbră. *Tib.* (II, 4, 11). Fērt tămĕn, ŭt dēbēt, cāsūs pătĭēntĕr ămārōs. *O.* Fŏrēs sŏnĭtū pērfrīngĭt ămārō (tuba) *St.* Ămāră lætō Tēmpĕrēt rīsū. *H.* SYN. Āspĕr ăcērbŭs, trīstĭs, īngrātŭs, īnsuāvĭs, dūrŭs. || Ămārŭm, ī, *n. pris subst. L'amertume.* Lĕgĕ ; dūlce ămārūmque ūnā nūnc mīscēs mĭhī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 61).

Ămărўllĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Ἀμαρυλλίς). *Nom de bergère.* Fōrmōsām rĕsŏnārĕ dŏcēs Ămărўllĭdă sīlvās *V.* Mīrābăr cūr mœstă dĕōs, Ămărўllĭ, vŏcārēs. *Id.*

† Ămāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Commencer à aimer* Nūnc ămāscŏ prīmŭlūm. *Næv.* (ap. *Diom.* 334).

Ămăsēnŭs, ī, *m.* (Ἀμασηνός). *Rivière du Latium* Sūmmīs Ămăsēnŭs ăbūndāns Spūmābāt rīpĭs. *V.* || ? *Autre de Sicile. Voy.* Amenanus.

† Ămāsĭō, ōnĭs, *m.* *Comme* Amasius. Cŭlĭcēllŭs ămāsĭō Tūllæ̅. *Sept. Seren.* (apud *Diom.* 513. Adde *Prud. Peri.* 10, 182).

Ămāsĭs, ĭs, *m.* (Ἄμασις). *Amasis, roi d'Égypte.* Nōn mĭhĭ pȳrămĭdūm tŭmŭlīs ēvūlsŭs Ămāsĭs. *Luc.*

Ămāsĭŭs, ĭī, *m.* *Amant, galant, galantin.* Mĭsĕrrŭmum ĕgo hūnc hăbēbo ămāsĭŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 27. *Id. Truc.* III, 1, 13).

† Ămāssĭm, *parf. subj.* *Voy. le suiv.*

† Ămāssō, ĭs, *arch. pour* Amavero. Sī ūnquām pōsthāc aūt ămāssō Căsĭnăm. *Pl.* (*Cas.* V, 4, 22. *Id. Curc.* IV, 4, 22, amassint. Cf. *Fest.*).

Ămāstĕr, trī, *m.* *Nom de guerrier.* Pĕdĭtēm pĕdĕs haūrĭt Ămāstrŭm. *V Fl.* || *Autre.* Hīs āddĭt Ămāstrŭm. *V.*

Ămāstră, æ̅, *f.* *Ancienne ville de Sicile.* Cŏmĭtātă Mĕnæ̅ĭs Vĕnĭt Ămāstră vĭrĭs. *Sil.*

Ămāstrĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Amastris.* Aūt ŭt Ămāstrĭăcĭs quōndām Lērnæ̅ŭs ăb ōrĭs. (*Ibis,* 320.)

Ămāstrĭs, ĭs, *f.* *Ville de Pont.* Ămāstrĭ Pōntĭca, ĕt Cȳtōrĕ būxĭfĕr. *Cat.* (4, 13).

Ămātă, æ̅, *f.* *Amate, femme de Latinus, mère de Lavinie.* Sī quă pĭīs ănĭmīs mănĕt īnfēlīcĭs Ămātæ̅ Grātĭă. *V.* Gĕnĕr ēssĕt Ămātæ̅ Tūrnŭs. *O.*

? Ămăthūntĭŭs *Voy.* Amathusius

Ămăthūs, ūntĭs, *f.* (Ἀμαθούς). *Amathonte, ville de Chypre, consacrée à Vénus.* Ēst Ămăthūs, ēst cēlsă mĭhī Păphŏs, ātquĕ Cȳthēră. *V.* Grăvĭdāmque ămăthūntă mĕtāllī. *O.*

Ămăthūsĭă, æ̅, *f.* *Voy.* Amathusius.

? Ămăthūsĭăcŭs. *Voy. le suiv.*

Ămăthūsĭās, ădĭs, *f.* (Ἀμαθουσιάς) *D'Amathonte.* Lāctēntēs vĭtŭlōs, Ămăthūsĭădāsquĕ bĭdēntēs. *O.* (*Met.* X, 227. Sic bene *Heinsius* ; alii *Amathusiacas*). || *Vénus.* Sĭmŭl īnnătāt chŏrēīs Ămăthūsĭās rĕnīdēns. *Symm.* (*Epist.* I, 8, 8).

Ămăthūsĭŭs, ă, ŭm (Ἀμαθούσιος). *D'Amathonte.* Cūltĕ pŭĕr, pŭĕrīquĕ părēns Ămăthūsĭă cūltī. *O.* (Adde *Auct. Ciris,* 242). || Ămăthūsĭă, æ̅, *f* *Vénus.* Quăm mĭhĭ quūm dĕdĕrĭt dūplēx Ămăthūsĭă cūrăm. *Cat.* (68, 51). SYN. Ămăthūsĭās.

† Ămātĭō, ōnĭs, *f.* *Action d'aimer, amour (en mauv. part).* Tŭă cum ămīcā cūmque ămātĭōnĭbŭs. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 54). Ŏdĭōsa ămātĭo ēst. *Id.* (*Rud.* IV, 5, 14)

Ămātŏr, ōrĭs, *m.* *Qui aime, amateur.* Ūrbĭs ămātōrēm Fūscūm sălvērĕ jŭbēmŭs, Rūrĭs ămātōrēs *H.* Tālēs ēffīngĭt Crātēr hūmōrĭs ămātŏr. *Manil.* (V, 250). Ō quæ̅ glōrĭă ! quăm frĕquēns ămātŏr ! *M.* (VII, 87, 10, de libro). SYN. Ămāns, stŭdĭōsŭs. || *Amant (ordint. en mauvaise part).* Nōn sŭm dē nĭhĭlō blāndŭs ămātŏr ĕgŏ. *Pp.* (II, 3, 16). Nōn ūnquăm dĕĕrĭt ămātŏr. *J.* (2, 168. Adde *Ter. Eun.* IV, 3, 23). *Voy.* Amans. || *Débauché.* Īrācūndŭs, ĭnĕrs, vīnōsŭs, ămātŏr. *H.*

† Ămātōrcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Amator. Vīx æ̅grēque ămātōrcŭlōs īnvĕnĭmŭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 27).

† Ămātōrĭē, *adv.* *Avec amour.* Nūnc tū săpĭēntĕr lŏquĕrĭs ĕt ămātōrĭē ? *Pl.* (*Merc.* III, 3, 20).

Ămātrīx, īcĭs, *f.* *Amoureuse, amante (ordint. en mauvaise part).* Cārmĭnă fīngēntēm Sāpphō laūdāvĭt ămātrīx. *M.* (VII, 68, 9). Sāt dĭcācŭlă ēst ămātrīx. *Pl.* (*As.* III, 1, 8). SYN. Ămāns, ămīcă. || *En parl. d'une ch.* Ōdĭt ămātrīcēs Hērmăphrŏdītŭs ăquās. *M.* (X, 4, 6. *Id.* VII, 14, 4).

Ămātŭs, ă, ŭm. *Aimé.* Nōn mĭhĭ, quăm frātrī frātĕr, ămātĕ mĭnŭs. *O.* Ēt ămātă rĕlīnquĕrĕ pērnīx. *H.* SYN. Dīlēctŭs, cārŭs, dūlcĭs. *Voy.* Carus.

Ămāzōn, ŏnĭs, *f.* (Ἀμαζών). *Amazone.* Āt nȳmphās tĕtĭgĭt nŏvă rēs, ĕt Ămāzŏnĕ nātŭs. *O.* Quālēm Māvōrtĭă vīdĭt Ămāzŏn. *V. Fl.* *Voy. le suiv.* || *Par ext.* *Femme guerrière.* Āt mĕdĭās īntēr cæ̅dēs ēxsūltăt Ămāzōn (de Camilla). *V.*

Ămāzŏnēs, ŭm, *et* Ămāzŏnĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Ἀμαζόνες, Ἀμαζονίδες). *Les Amazones, femmes guerrières de Cappadoce. On dit qu'elles brûlaient le sein droit à leurs filles, pour leur faciliter l'exercice de l'arc.* Ēt pīctīs bēllāntŭr Ămāzŏnēs ārmīs, *V.* Ārmă dĕdī Dănăīs ĭn Ămāzŏnăs ; ārmă sŭpērsūnt, *O.* Dūcĭt Ămāzŏnĭdūm lūnātīs āgmĭnă pēltīs. *V.* (Sic et *Prop.* III, 14, 13). EP. Thrēĭcĭæ̅, Thērmōdōntĭăcæ̅, bēllĭgĕræ̅, bēllātrīcēs, aūdācēs, fōrtēs, īmpăvĭdæ̅, pēltātæ̅. PPH. Scȳthĭcæ̅ pŭēllæ̅. Tūrmă, cŏhōrs, cătērvă Thērmōdōntĭă, pēltātă.

Ămāzŏnĭcŭs, ă, ŭm (Ἀμαζονικός). *Comme* Amazonius. || *Subst. m.* *Nom d'homme.* (*Mart.* IV, 42.)

Ămāzŏnĭdēs, *f. pl.* *Voy.* Amazones.

Ămāzŏnĭs, ĭdĭs, *f.* *Voy.* Amazones. || *Titre d'un poëme composé par Domitius Marsus.* Quăm lĕvĭs īn tōtā Mārsŭs Ămāzŏnĭdĕ. *M.* (IV, 29, 8).

Ămāzŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀμαζόνιος). *D'Amazone, des Amazones.* Nōn tĭbi Ămāzŏnĭă ēst prō mē sūmēndă sĕcūrĭs. *O.* (*Pont.* III, 1, 95. Nonnulli codd. omittunt *est*). Pĕr ōmnĕ Tēmpŭs Ămāzŏnĭă sĕcūrī. *H.*

† Ambāctŭs, ī, *m.* *Mot celte : Esclave.* (*Enn.* apud *Fest.* et in *Gloss. Philox.*)

† Ămbădĕdō, ĭs, ēdī, ĕdĕrĕ, *arch* *Manger autour.* Ūxōrĭs Sīmĭæ̅ dōtem ămbădĕdĕrĭt ōppĭdō. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 17. Jam *ib.* 15).

Āmbāgĕ, *abl. f.* ; Āmbāgēs, ŭm, ĭbŭs, *pl.* *Détours* Dūcĭt ĭn ērrōrēm vărĭārum āmbāgĕ vĭārŭm. *O.* Dæ̅dălŭs īpsĕ dŏlōs tēcti āmbāgēsquĕ rĕsōlvĭt. *V.* Lōngĭs īllŭc āmbāgĭbŭs ĭtŭr. *Cl.* SYN. Cīrcŭĭtŭs, flēxŭs, *par ext.* ērrŏr. *Voy.* Labyrinthus. || *Au fig.* *Détours, ambiguïté, embarras.* Ātquĕ pĕr āmbāgēs ēt lōnga ēxōrsă tĕnēbō. *V.* Quāndō paūpĕrĭēm mīssis āmbāgĭbŭs hōrrēs. *H.* Īmmĕmŏr āmbāgūm vātēs ōbscūră sŭārŭm. *O.* Quĭd īstās Sūccĭnĭs āmbāgēs ? *Pers.* (3, 29). EP. Ōbscūræ̅, īmplēxæ̅, dīffĭcĭlēs, lōngæ̅, fāllācēs.

† Āmbāgō, ĭnĭs, *f.* *Comme* Ambages. Ēt vērum īn cœ̅lō mūltă cum āmbāgĭnĕ rērŭm. *Manil.* (IV, 303. Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 297).

Āmbārvālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl.* *Ambarvales, fêtes en l'honneur de Cérès, dans lesquelles on promenait une victime autour des champs.* (Cf. *Virg. G.* I, 345; *E.* 3, 77; 5, 75; *Tib.* II, 1.)

Āmbĕdō, ĭs, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ. *Manger, ronger autour.* *Voy.* Ambesus, Adedo.

† Āmbēns, *pour* Ambedens (sic *ambest* ap. *Fest.*). Īgnĭs ĕnĭm sŭpĕrāvĭt, ĕt āmbēns cūnctă pĕrūssĭt. *Lr.* (V, 397).

Āmbĕnŭs, ī, *m.* *Nom de guerrier.* Āmbĕnŭs ēt trūncō mĕdĭūm sŭbĭt. *V. Fl.*

Āmbēsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ambedo. *Rongé autour, consumé.* Āmbēsās sŭbĭgāt mālīs ābsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Flāmmĭs āmbēsă rĕpōnūnt Rōbŏră. *Id.*

Āmbĭānī, ōrŭm, *m. pl.* (*Strab.* Ἀμβιανοί). *Peuple de la Belgique (Amiénois).* Āmbĭānīs trĕmŭlūm cērnēns Mārtīnŭs ĕgēnŭm. *Fort.* (X, 6, 25. Equidem velim Ambiani).

Āmbĭēns, ĭēntĭs, *part. de* Ambio. *Qui entoure.* Hīc gūrgēs ōrās āmbĭēns. *Avien.* (*Or. mar.* 392).

† Āmbĭgĕnŭs, ă, ŭm. *De deux races.* Hæ̅ sūnt āmbĭgĕnă, quæ̅ nūptū dīspărĕ cōnstānt. *Eugen.* (22, 1).

Āmbĭgō, ĭs, *sans parf. ni sup.*, ĭgĕrĕ. *Douter, être incertain.* Āmbĭgĕrēs răpĕrētnĕ rŏsīs aūrōră rŭbōrĕm. *Aus.* (*Idyl.* 14, 15). *Voy.* Dubito. || *Contester.* Vīcīnī nōstri hīc āmbĭgūnt dē fīnĭbŭs. *Ter* (*Heaut.* III, 1, 93). SYN. Cōntēndō, cērtō, dīspŭtō.

Au pass. Āmbĭgŏr. *Être mis en doute, être en*

question. Tēmpŏrĭs ǣtērnī... nōn ūnĭŭs hōrǣ Āmbĭgĭtūr stătŭs. *Lr.* (III, 1088). || *Unipers.* Āmbĭgĭtŭr. *Il y a contestation.* Āmbĭgĭtūr quŏtĭēs ŭtĕr ūtrō sĭt prĭŏr. *H.* Āmbĭgĭtūr, nōmĭnă pōnăt ŭtĕr. *O.* Āmbĭgĭtūr sævā dē mōrtĕ. *St.* SYN. Dŭbĭtātŭr, cōntēndĭtŭr, cērtātŭr.

Āmbĭgŭē, *adv. D'une manière ambiguë.* Ārgŭĕt āmbĭgŭē dīctūm. *H.* Pœ̄nĭtĕt āmbĭgŭē quēm sērō pœ̄nĭtĕt. *Alcim.* (V, 692). SYN. Dŭbĭē, ōbscūrē.

Āmbĭgŭŭs, ă, ŭm. *Double; équivoque.* Āmbĭgŭūs tērrǣ pārtūs pĕlăgōquĕ crĕātŭs. *Manil.* (V, 413, de delphino). Āmbĭgŭām tēllūrĕ nŏvā Sălămīnă fŭtūrăm. *H.* Āgnōvĭt prōlem āmbĭgŭām gĕmĭnōsquĕ părēntēs. *V.* SYN. Ancēps. || *Qui a deux ou plusieurs formes.* Ātrăcĭs āmbĭgŭōs trāxĭt ĭn ārmă vĭrōs (scil. centauros). *O.* Prōtĕăque āmbĭgŭŭm. *Id.* SYN. Bĭfōrmĭs, vărĭŭs. || *Obscur, ambigu.* Hīnc spārgĕrĕ vōcēs Īn vūlgum āmbĭgŭās. *V.* Nūllă pĕr āmbĭgŭās pūppĭs ĭtūră vĭās. *O.* SYN. Ancēps, dŭbĭŭs, ōbscūrŭs. || *Trompeur, perfide.* Quĭppĕ dŏmūm tĭmĕt āmbĭgŭām Tўrĭōsquĕ bĭlīnguēs. *V.* Gaūdĭăque āmbĭgŭā dāsquĕ nĕgāsquĕ fĭdē. *O.* SYN. Fāllāx, īnfīdŭs, īncērtŭs. || *Douteux.* Nōn fŏrĕt āmbĭgŭūs tāntī cērtāmĭnĭs hērēs. *O.* SYN. Dŭbĭŭs, īncērtŭs. *Voy.* Dubius. || *Flottant, incertain.* Āncĭpĭtēs, ŏcŭlīsquĕ mălīgnīs Āmbĭgŭæ̆ spēctārĕ rătēs. *V.* Āmbĭgŭæ̆ plăcĕt ĭgnōrāntĭă mātrī. *Cl.* Āmbĭgŭō spēs mĭhĭ nīxă mĕtū. *O.* SYN. Ancēps, dŭbĭŭs, īncērtŭs, āltērnāns. || *Avec le gén.* Āmbĭgŭūs vītæ̆ jăcŭĭt. *Cl.* || Āmbĭgŭum ēst, īn āmbĭgŭō ēst, *ou simplt.* Āmbĭgŭŭm. *Il est douteux, il n'est pas décidé.* Āmbĭgŭūm prĕcĭbūs Phăĕthōntĭs, ăn īrā Mōtă măgĭs. *O.* Āltĕr, ĭn āmbĭgŭō ēst, ān sĭt cōmprēnsŭs. *Id.* PPII Īn āmbĭgŭō jăcĕt. *Sen.* Īn āmbĭgŭō sērvō. *H.* Īn āmbĭgŭō rĕlīnquō. *Lr. Voy.* Dubium.

Āmbĭō, īs, īvī, ĭī *ou sync.* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Entourer, ceindre.* Hūnc mŏdŏ sērpēntēm, băcŭlūm quī nēxĭbŭs āmbĭt. *O.* Quām dūm cōmplēxĭbŭs āmbĭt. *Id.* Ātque ōrās āmbĭĭt aūrō. *V.* Tōtŭs ŭt ĭgnēm Prōjēctĭs mœ̄rēns ēxērcĭtŭs āmbĭăt ārmĭs. *L.* SYN. Cīrcŭmdŏ, cīngŏ. || *Entourer (en parlant d'un fleuve, de la mer).* Quæ̆ răpĭdŭs flāmmĭs āmbĭt tōrrēntĭbŭs āmnĭs. *V.* Quā lātām Nērēŭs cærŭlŭs āmbĭt hŭmŭm. *O.* Gūrgĭtĕ rŭptō Āmbĭtŭr Mĕrŏē. *L.* SYN. Cīngŏ, cīrcŭmĕŏ, cīrcŭmflŭŏ, cōmplēctŏr, cīrcŭmlābŏr. || *Faire le tour.* Āmbĭbăt Sĭcŭlæ̆ caūtŭs fūndāmĭnă tērræ̆ (Pluton). *O.* SYN. Cīrcŭmĕŏ, ŏbĕŏ, ŏbāmbŭlŏ. || *Bloquer, assiéger.* Jŭbĕt păvĭdĭs ā cīvĭbŭs ūrbēm Āmbīrī. *L.* SYN. Cīngŏ. *Voy.* Obsideo. || — Īnsĭdĭīs. *Tendre des piéges.* Sī vălĕt, īnsĭdĭīs quæ̆ nūnc fāllācĭbŭs āmbĭt. *V. Fl. Voy.* Insidior. || *Visiter, aller trouver.* Grāmmătĭcās āmbīrĕ trĭbūs ēt pūlpĭtă dīgnŏr. *H.* Quō nūnc rēgīnam āmbīrĕ fŭrēntēm Aūdĕăt āffātū? *V.* Īntrārānt jūssæ̆ cūm Cōlchĭdĕ līmĭnă nātæ̆, Āmbĭĕrāntquĕ tŏrŭm. *O.* Seū qui īpsi āmbīssent, seū pĕr īntērnūntĭŭm. *Pl.* (*Amp. prol.* 71). SYN Ădĕŏ, īnvīsŏ, āccēdŏ. || *Solliciter.* Āmbĭĕrātquĕ Vĕnūs sŭpĕrōs. *O.* Tē paūpĕr āmbĭt sōllĭcĭtā prĕcĕ. *H.* Cōnnūbĭīs āmbīrĕ Lătīnŭm. *V.* SYN. Rŏgŏ, prĕcŏr. || *Briguer, ambitionner.* Sīve ĕtĭām qui āmbīssent pālmam hīstrĭōnĭbŭs. *Pl.* (*Amphitr. prol.* 69). Phĭlētās Āmbīssĕt laūdārĕ dĭēm. *St.* SYN. Āffēctŏ, căptŏ, sēctŏr, vēnŏr, cŭpĭŏ. *Voy.* Cupio. || *n. Intriguer.* Īnvĭdī nūnquām; cŭpĕre ātque āmbīrĕ rĕfūgī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 19). *Voy.* Ambitus.

Āmbĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Recherche des honneurs, brigue, ambition.* Āmbĭtĭōnĕ măla aūt ārgēntī pāllĕt ămōrĕ. *H.* Sōllĭcĭtæ̆quĕ fŭgāx āmbĭtĭōnĭs ĕrām. *O.* Āmbĭtĭō quæ̆ vēstĭbŭlĭs fŏrĭbūsquĕ pŏtēntŭm Ēxcŭbăt. *Cl.* SYN. Āmbĭtŭs, cŭpĭdŏ. EP. Cæ̆cā, vēsānā, īnsānā, tŭmĭdā, ĭnānĭs, vānā, mĭsĕrā, īrrĕquĭētā, īnsōmnĭs. PPII. Hŏnōrŭm dīră cŭpīdŏ. Rēgnāndī *ou* Dŏmĭnāndī cŭpīdŏ. Fāmæ̆ sĭtĭs. || *Faste, ostentation.* Lūsŭs ĭnānī Āmbĭtĭōnĕ fŭrēns. *L. Voy.* Fastus. || *Flatterie.* Āmbĭtĭōnĕ rĕlēgātā tē dīcĕrĕ pōssŭm. *H.*

Āmbĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui entoure.* Lāscīvīs hĕdĕrīs āmbĭtĭōsĭŏr *H* || *Avide d'honneurs, de gloire, ambitieux.* Mūsă nĕc īn plaūsūs āmbĭtĭōsă mĕa ēst. *O.* Tūrbăquĕ cœ̄lēstēs āmbĭtĭōsă sŭmŭs. *Id.* SYN. Āvĭdŭs, cŭpĭdŭs. PPII. Āmbĭtĭōnĕ lăbōrāns. Hŏnōrĭbŭs ĭnhĭāns. Hŏnōrŭm ămōrĕ *ou* cŭpīdĭnĕ căptŭs, flāgrāns, āccēnsŭs, āctŭs, pērcūlsŭs. Hŏnōrŭm ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs. || *Qui intrigue, sollicite.* Prō nōstrĭs ŭt sīs āmbĭtĭōsă mălīs. *O* Prō nātō cærŭlă mātĕr Āmbĭtĭōsă sŭō. *Id.* Mīsĕrăt hībērnās āmbĭtĭōsă rŏsās. *M.* (VI, 80, 2). *Voy.* Supplex. || *Fastueux, recherché, magnifique* Nōtă quĭdēm, sēd nōn āmbĭtĭōsă dŏmŭs. *O.* Ēt căsă dīvĭtĭīs āmbĭtĭōsă lătĕt. *M.* (XII, 67, 4). Hīc vīvĭmŭs āmbĭtĭōsā Paūpērtāte ōmnēs. *J.* (3, 182). Ēt quæ̆sītōrŭm tērrā pĕlăgōquĕ cĭbōrŭm Āmbĭtĭōsă fămēs. *L.* Āmbĭtĭōsă rĕcīdĕt Ōrnāmēntă. *H.* SYN. Sŭpērbŭs, tŭmĭdŭs, ēxquīsītŭs.

† Āmbītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui recherche, qui brigue.* Fīdŭs ămīcĭtĭæ̆ cūstōs, āmbītŏr hŏnēstī. (*Anthol.* II, p. 169. Cf. *Serv.* ad *Virg. Æ.* IV, 283.) || *Intrigant.* Āmbītŏr, vărĭŭs, īnvĭdŭs, īmpătĭēns. *P. Nol.* (apud *Mai.* t. V, p. 372, in-8).

1. Āmbĭtŭs, ūs, *m. Circuit, tour.* Ēt prŏpĕrāntĭs ăquæ̆ pĕr ămœ̄nōs āmbĭtŭs āgrōs. *H.* Quōdcūmque ăblŭĭtŭr sōlūm Lōngō Tēthўŏs āmbĭtū. *Sen.* (*H. Fur.* 886. *Id. OEd.* 370). SYN. Cīrcŭĭtŭs, gўrŭs, flēxŭs, ōrbĭs. || *Brigue, ambition.* Lētālīsque āmbĭtŭs ūrbī. *L.* Āmbĭtŭs, ēt lūxŭs ēt ŏpŭm mĕtŭēndă făcūltās. *Id.* Quōd sī præ̆cĭpĭtēm răpĭt āmbĭtŭs, ātquĕ lĭbīdŏ. *J.* (8, 135. Alii male *ambitio*). *Voy.* Ambitio. || *Prière.* Dĭēs Tāntō pĕtītŭs āmbĭtū, tāntō dătŭs. *Sen.* (*Med.* 399). SYN. Vōtŭm, prĕcēs, stŭdĭŭm. || *Qqf. Ostentation, faste.* Hŏnŏr ūltĭmŭs āccĭpĭt ārtŭs, Ēt fūnĕrĭs āmbĭtŭs ōrnăt. *Prud.* (*Cath.* 10, 47).

2. Āmbītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ambio. *Entouré.* Jūssĭt ĕt āmbītæ̆ cīrcŭmdărĕ līttŏră tērræ̆. *O.* SYN. Cīrcŭmdătŭs, cīnctŭs, īnclūsŭs. || *Brigué.* Āmbītōs ā prīncĭpĕ vēndĭt hŏnōrēs. *Cl.* || *Sollicité, prié.* Āmbītūmquĕ sĕnēm, etc. *V. Fl.*

Āmbīvī, *ancien parf. de* Ambio, *moins usité que* Ambii. Quăsī măgīstrātŭm sĭbī āltĕrĭve āmbīvĕrĭt. *Pl.* (*Amp. prol.* 74).

Āmbō (*et postérieurement* Āmbŏ), æ̆, ŏ; ōrŭm, ārŭm, ōrŭm; ōbŭs, ābŭs, ōbŭs; ōs *ou* ō, ās, ŏ (ἄμφω). *Tous les deux.* Āmbō flōrēntēs æ̆tātĭbŭs, Ārcădĕs āmbŏ. *V.* Ēt sævum āmbōbŭs Āchīllēm. Ŭbĭ dŭctōrēs rĕvŏcāvĕrĭs āmbō. *Id.* Āmbōs ūnă fĭdēs aūfĕrĕt, ūnă dĭēs. *Pp.* (II, 20, 18. De duplici accusativo cf. *Charis.* 49, et præsertim 95). Āmbŏ trŭcēs, āmbo ābscēssērĕ mĭnāntēs. *V. Fl.* (VII, 653. Et sic *Mart.* VII, 39, 4). || *Qqf. Deux.* Pārtēs ŭbĭ sē vĭă fīndĭt ĭn āmbās. *V. Voy.* Duo. || † *arch.* Āmbŏ, *au fém.* (*Pl. Merc.* II, 1, 7).

Āmbrăcĭă, æ̆, *f.* (Ἀμβρακία). *Ambracie, ville d'Épire, sur le golfe du même nom.* Cērtāntēm lītĕ dĕōrŭm Āmbrăcĭăm. *O.* Āmbrăcĭā vĕnĭūnt hūc lēgātī pūblĭcē. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 35).

? Āmbrăcĭās, ădĭs, *f.* (Ἀμβρακιάς). *D'Ambracie.* Āmbrăcĭās tērrā pĕtēndă mĭhĭ. *O.* (*Her.* 15, 164. Alii leg. *Ambracia est*).

Āmbrăcĭōtæ̆, ārŭm, *m. pl.* (Ἀμβρακιῶται). *Habitants d'Ambracie.* Āmbrăcĭōtārŭm sŭccēdēnt prō tĭmĭs ārcēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 661).

Āmbrăcĭŭs, ă, ŭm (Ἀμβράκιος). *D'Ambracie.* Ōræ̆quĕ mălīgnōs Āmbrăcĭæ̆ pōrtūs. *L.* Āmbrăcĭās frōndēs. *St.*

Āmbrŏsĭă, æ̆, *f* (ἀμβροσία). *Ambroisie, nourri-*

ture des dieux. Jūpĭtĕr āmbrŏsĭā sătŭr ēst, ĕt nēctărĕ vīvĭt. *M.* (XI, 58, 3). Nēctăr ĕt āmbrŏsĭām, lātĭcēs ĕpŭlāsquĕ dĕōrŭm. *O.* Suāvĭŏlūm dūlcī dūlcĭŭs āmbrŏsĭā. *Cat.* (99, 2). || *L'ambroisie était aussi le parfum des dieux.* Lĭquĭdūm āmbrŏsĭæ dīffūndĭt ŏdōrĕm. *V.* PPH. Āmbrŏsĭŭs ŏdŏr, lĭquŏr. Āmbrŏsĭī sūcī. Dīvīnŭs ŏdŏr. *Voy.* Ambrosius. || *Elle servait à guérir, à rendre invulnérable.* Spārgītquĕ sălūbrēs Āmbrŏsĭæ sūccōs (Venus). *V.*

1\. Āmbrŏsĭŭs, ă, ŭm (ἀμβρόσιος). *D'ambroisie, par ext. Des dieux, divin.* Tēmpĕrăt āmbrŏsĭās quūm tŭă cūră dăpēs. *M.* (IV, 8, 8. *Id.* VIII, 39, 2). SYN. Īmmōrtālĭs, dīvīnŭs. || *Odorant comme l'ambroisie.* Āmbrŏsĭæquĕ cŏmæ dīvīnūm vērtĭce ŏdōrĕm Spīrāvērĕ. *V.* SYN. Frāgrāns. *Voy.* Odorus. || (*Pour rendre invulnérable*). Āmbrŏsĭō tūm spārgĭt mēmbră lĭquōrĕ. *Stat.* || *Par ext. Doux, agréable.* Āmbrŏsĭīs Ărĭūsĭă pōcŭlă sūccīs. *Sil.* Āmbrŏsĭōquĕ sĭnū pŭĕrūm cōmplēxă fĕrōcēm (Venus). *Cl.* SYN. Dūlcĭs, suāvĭs.

2\. Āmbrŏsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Āmbrŏsĭŭsquĕ chŏraūlēs. *J.* (6, 77). || *Saint Ambroise, évêque de Milan, Père de l'Église, sous Théodose.* Quōsquĕ sŭō Dĕŭs Āmbrŏsĭō pōst lōngă rĕvēlăt Sæcŭlă *P. Nol.* (37, 206. Adde *Fort.* VIII, 6, 68).

Āmbūbāĭæ *ou* Āmbūbājæ, ārŭm, *f. pl* (*d'un mot hébreu, signifiant flûte*). *Joueuses de flûte, venues de Syrie, et établies à Rome.* Āmbūbājārūm cōllēgĭă, phārmăcŏpōlæ. *H.* (De his cf. *Juv.* 3, 62; *Suet. Ner.* 27.)

Āmbŭlācrŭm, ī, *n. Lieu de promenade, galerie.* Ĕt bălĭnĕās, ĕt āmbŭlācrum, ĕt pōrtĭcŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 69). *Voy.* Porticus, Xystum.

Āmbŭlāns, tĭs. *Ambulant.* Nōs ōffēndĭmŭr āmbŭlāntĕ cœnā. *M.* (VII, 47, 5).

Āmbŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de se promener.* || *Lieu de promenade.* Īn Māgnī sĭmŭl āmbŭlātĭōnĕ. *Cat.* (56, 6). *Voy.* Porticus.

Āmbŭlātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui se promène, promeneur.* Quŏd āmbŭlātŏr pōrtĭcūm tĕrĭt sērŭs. *M.* (II, 11, 2. *Id.* I, 42, 3).

Āmbŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Marcher, aller, se mouvoir.* Dēfēssūs sum āmbŭlāndŏ. *Ter.* (*Adel.* IV, 6, 1). Bĕne āmbŭlātŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 92). Quūm jām vērtīgĭnĕ tēctŭm Āmbŭlăt. *J.* (6, 304). SYN. Ĕŏ. || — Īn jūs. *Aller en justice.* Īn jūs āmbŭlā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 43. Adde *Pl. Pers.* IV, 9, 8). || *Marcher, se promener.* Āmbŭlăt, ĕt sŭbĭtō mīrāntŭr fūnŭs ămīcī. *Pp.* (II, 4, 13). SYN. Grădĭŏr, īngrĕdĭŏr, spătĭŏr, īnāmbŭlŏ. *Voy.* Spatior. || *Qqf. act.* Lībĕră pērpĕtŭās āmbŭlăt īllă vĭās. *O* SYN. Pĕrāmbŭlŏ, ĕŏ, mētĭŏr, pērcūrrŏ.

† Āmbūrŏ, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ, *act. Brûler autour* (*au prop. et au fig.*). Vūlcānī fīlĭŭs, Quāquā tāngĭt, ōmne āmbūrĭt. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 9). Āmbūrēt mĭsĕro eī cōrcŭlūm cārbūncŭlŭs. *Id.* (*Most.* IV, 2, 70). Āmbūstŭră sŭās ūt nūnquām fīnĭăt ēscās. *Alcim.* (III, 65).

† Āmbūstŭlātŭs, ă, ŭm, *diminut. de* Ambustus. (*Plaut. Rud.* III, 4, 65.)

Āmbūstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Amburo. *Brûlé autour.* Cāpsīs quēm fāma ēst ēssĕ lĭbrīsquĕ Āmbūstūm prŏprĭīs. *H.* Sōrbēnt ăvĭdæ præcōrdĭă flāmmæ, Āmbūstīquĕ sŏnānt nērvī. *O.* (Adde *Sen. Ag.* 540). *Voy.* Ustus. || *Au fig.* Āmbūstă prŭīnīs Lūmĭnă (i. e. oculi). *V. Fl.* || *Surnom d'un Fabius.*

† Āmcīsŭs, ă, ŭm (*de* am *et* cædo). *Coupé autour.* Ōmnĭă jām seōrsūm cērnēs āmcīsă rĕcēntī Vūlnĕrĕ. *Lr.* (III, 661. Cf. *Prisc.* 555).

Ămēllŭs, ī, *m. Nom d'une fleur des prés, de couleur jaune.* Ēst ĕtĭām flōs īn prātīs, cuī nōmĕn ămello. *V.* Cȳtĭsōs, crŏcōs, āmēllōs Călăthī fĕrānt căpācēs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 38).

Āmēn (ἀμήν, *mot hébreu*), *indécl Ainsi soit-il.* Ĕt rēspōnsūrīs fĕrĭt æthĕră vōcĭbŭs āmēn. *Aus* (*Ephem.* 3, 85). Āmēn rēddĭdĭt, āllēlūiă dīxĭt. *Prud.* (*Cath.* 4, 72). Cūmquĕ săcrīs pĭă tūrbă fĕrăt pāstōrĭbŭs āmēn. *P. Nol.* (26, 65).

Ămĕnānŭs, ī, *m.* (Ἀμενᾶνος). *Fleuve de Sicile.* Nēc nōn Sīcānĭās vōlvēns Ămĕnānŭs ărēnās. *O.* || — *adj.* Ămĕnānăquĕ flūmĭnă cūrsū Prætĕrĭt. *O.*

Āmēns, tĭs. *Hors de soi, égaré, troublé.* Ārma āmēns căpĭō, nēc sāt rătĭōnĭs īn ārmīs. *V.* Hæsīssēm, quāmvīs āmēns, īn fūnĕ rĕtēntŭs. *O.* Ūt fŏrĕt āmēntī nōmĕn ĭn ōrĕ tŭŭm. *Id.* Īsque āmēns ănĭmī. *V.* SYN. Dēmēns, dēlīrŭs, īnsānŭs, mălĕsānŭs, lȳmphātŭs, vēsānŭs, fŭrēns, tūrbātŭs, pērtūrbātŭs, cæcŭs, ēxcōrs, vēcōrs. PPH. Mēntĭs, ănĭmī ĭnŏps. Mēntĕ căptŭs, cărēns. Ănĭmī, mēntĭs *ou* sŭī īmpŏs. Rătĭōnĭs ĕgēns, ĭnŏps. Rătĭōnĕ cărēns. Nōn sānŭs, nōn bĕnĕ sānŭs, vīx bĕnĕ sānŭs. Ănĭmō ĕgēns. Ēxpērs sŭī. Mēntĭs ĭnānĭs. Nōn sānæ mēntĭs. Nōn sānō pēctŏrĕ. Cæcă mēntĕ præcēps. VERS. Ō mĭsĕrī, quæ tānta īnsānĭă, cīvēs? *V.* Quæ mēntem īnsānĭă mūtăt? Quæ tānta ănĭmūm dēmēntĭă cēpĭt? Quæ vōs dēmēntĭa ădēgĭt? *Id.* Quæ mēntem īnsānĭă trāxĭt? *St.* Tūn' sānŭs, pŏpŭlūm sī cædĕrĕ sāxīs Īncĭpĭās? *H.* Sī quēm dēlēctēt bārbātum, āmēntĭă vērsĕt, Īntĕgĕr ēst ănĭmī? *Id.* Vīx sŭă, vīx sānæ vīrgō Nȳsēĭă cōmpŏs Mēntĭs ĕrăt. *O.* Mēntĕ cărērĕ pŭtānt. Quæ vōs dēmēntĭă, dīxī, Cōncĭtăt? *Id.* Sēnsĭbŭs ērēptīs mēns ēxcĭdĭt. *Cat.* Fūgĭt mē rătĭō. *Id.* Mēntĕ tūrbātā fĕrŏr, Dēfēctă sēnsū. *Sen.* Rătĭōnĕ quāmvīs cărĕăt. *Id.* Tĭmōre ōffūsō, pērtūrbātīs sēnsĭbŭs. *Ph.* || *En parl. des ch.* Āmēntī cæcă fŭrōrĕ. *Cat.* Īmpĕtŭs āmēns. *L.* SYN. Dēmēns, cæcŭs, præcēps, īnsānŭs. PHR. Pīnĕă nōn sānō tēr pĕdĕ tēxtă fĕrĭt. *O.* || *Insensé, déraisonnable.* Dēlīrŭs ĕt āmēns Ūndĭquĕ dīcātŭr. *H. Voy.* Stultus.

Āmēntātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Amento. Quōrūm cōmpŏsĭtām pŭĕr āmēntātŭs ĭn ārcēm. *Cl.* (*Cons. Mall. Theod.* 322).

Āmēntĭă, æ, *f. Délire, égarement, folie.* Ūtquĕ dŏlōrĕ Pūlsă grăvī grăvĭs ēst āmēntĭă, cūrrĭbŭs aūrās. *O.* Sī quēm dēlēctēt bārbātum, āmēntĭă vērsĕt. *H.* SYN. Dēmēntĭă, īnsānĭă, vēcōrdĭă, fŭrŏr, dēlīrĭūm, stūltĭtĭă. EP. Cæcă, præcēps, fŭrēns, īndŏmĭtă. PPH. Dēmēns ănĭmŭs. Nōn sānŭm pēctŭs. Dēmēns, cæcŭs, præcēps fŭrŏr. Cæcŭs mēntĭs fŭrŏr. Mēns lȳmphātă, dēlīră, īnsānă, nōn sānă. Mēns cōnfūsă. *Voy.* Amens, Furor.

Āmēntŏ, ās, ārĕ. *Attacher avec une courroie, lancer un trait par ce moyen.* Quūm jăcŭlūm pārvā Lĭbȳs āmēntāvĭt hăbēnā. *L.* Pāstōsquĕ bĭtūmĭnĕ tōrquĕt, Āmēntāntĕ nŏtō, Pœnōrum āplūstrĭbŭs īgnēs. *Sil.* (XIV, 421. Male qui aliter. *Id.* IX, 508: « Velut *amento* contorta hastilia.»)

Āmēntŭm, ī, *n. Courroie avec laquelle on lançait des traits.* Īntēndūnt ăcrēs ārcŭs, āmēntăquĕ tōrquēnt. *V.* Īnsērĭt āmēntō dĭgĭtōs. *O.* Quĭbŭs haūd āmēntă, nĕc ēnsēs Trīstĕ mĭcānt. *St.* SYN. Lōrŭm, hăbēnă. PHR. Huīc īmpŭlsă lĕvī tōrquētŭr lāncĕă nōdō. *Sil. Voy.* Funda.

Ămĕrīnŭs, ă, ŭm. *D'Amérie* (Ἀμερία), *ville d'Ombrie.* Hīs pŏpŭlī fōrtēs, Ămĕrīnŭs, ĕt ārmīs. *Sil.* Ātque Ămĕrīnă părānt lēntæ rĕtĭnācŭlă vītī. *V.* || Ămĕrīnă pĭră. *Sorte de poires tardives* Ēt māssīs Ămĕrīnă nōn pĕrūstīs. *St.* (*Silv.* I, 6, 18. Cf. *Plin.* 15, 16, 2).

Ămēs, ĭtĭs, *m. Perche pour suspendre les filets de l'oiseleur.* Aūt ămĭtĕ lævī rără tēndĭt rētĭă. *H.*

Ămĕthȳstĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un vêtement*

violet. Ămĕthy̆stĭnātūs mĕdĭā quī sĕcāt sēptā. *M.* (II, 57, 2).

Ămĕthy̆stĭnŭs, ă, ŭm. *De couleur d'améthyste, teint en cette couleur.* Quūm pōtēs ămĕthy̆stĭnōs trĭēntēs, Ēt nīgrō mădĕās Ŏpīmĭānō. *M.* (X, 49, 1). Ămĕthy̆stĭnāsquĕ mŭlĭĕrūm vŏcāt vēstēs. *Id.* (I, 97, 7). Sārdŏny̆chēm pīngūnt ămĕthy̆stĭnă. *Prud.* (*Psych.* 862). SYN. Pūrpŭrĕūs. || Ămĕthy̆stĭnă, ōrūm, *n. pl. Vêtements de cette couleur.* Pūrpŭră vēndĭt Caūsĭdĭcūm, vēndūnt ămĕthy̆stĭnă. *J.* (7, 135).

Ămĕthy̆stŭs, ī, *f.* (ἀμέθυστος). *Améthyste, pierre précieuse de couleur violette.* Hīc Păphĭās my̆rtōs, hīc pūrpŭrĕās ămĕthy̆stōs Cērnĭs. *O.* Ămĕthy̆stŭs ĭnēst ēt fūlgŏr Ībērŭs. *Cl.* Hīquĕ rŭbōrĕ Sūffūsās blāndō quærūnt cāmpīs ămĕthy̆stōs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1325).

Āmfrāctŭs. *Voy.* Anfractus.

Ămīcă, æ, *f. Amante, amie.* Ēbrĭŭs ād dūrūm fōrmōsæ līmĕn ămīcæ. *O.* Īpsĕ lăcĕrnātæ quūm sē jāctārĕt ămīcæ. *J.* (1, 62. Adde *Ter. Heaut.* I, 1, 52 ; *Tib.* IV, 13, 13). SYN. Ămāns, dŏmĭnă, *qqf.* pēllēx, mĕrĕtrīx, sŏrŏr. *Voy.* Amans, Meretrix. || *Qqf. en bonne part : Amie.* Tūm tuās ămīcās tē ēt cōgnātās dēsĕrĕrĕ.... Nōlŏ. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 16. Adde *Prop.* II, 16, 26).

Ămīcē, *adv. Amicalement, en ami.* Āltĕră pōscĭt ŏpēm rēs, ēt cōnjūrāt ămīcē. *H.* Ēt cōnsĭlĭcĭtūr ămīcē. *Id.*

† Ămīcĭbŏr, *arch. pour* Amiciar. Ātque ămīcĭbōr glōrĭōsē. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 6).

Ămĭcĭŏ, īs (*parf. rare,* ĭcŭī *et* īxī : *Diom.* 364), ĭctūm, ĭcīrĕ. *Couvrir, vêtir.* Ēt pĭpĕr, ēt quīdquīd chārtīs ămĭcītūr ĭnēptīs. *H.* Ēt mŏdŏ fōrmātīs ămĭcītūr vītĭbŭs ārbŏs. *O.* SYN. Vēstĭŏ. *Voy. ce mot.*

1. Ămĭcĭŏr, *pass. de* Amicio. || 2. Ămīcĭŏr, *comparat. de* Amicus.

† Ămīcĭtĕr, *arch. Amicalement.* Quĭă mĕo ămīco ămīcĭtĕr hānc cōmmŏdĭtātīs cōpĭăm Dănūnt. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 3). Quāndo ămīco ămīcĭtĕr Fēcīstī. *Pac.* (apud *Non.* 11, 11). SYN. Ămīcē.

Ămīcĭtĭă, æ, *f. Amitié.* Īllŭd ămīcĭtĭæ sānctum āc vĕnĕrābĭlĕ nōmĕn. *O.* Vēllem īn ămīcĭtĭā sīc ērrārēmŭs. *H.* Vūlgŭs ămīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prŏbāt. *O.* SYN. Ămŏr, cōncōrdĭă, *qqf.* fœdŭs, grātĭă, sŏdālĭtĭūm, āffēctŭs. EP. Lōngă, vĕtŭs, tĕnāx, cōnstāns, fīrmă, ætērnă, īmmōrtālīs, pērpĕtŭă, fīdă, fīdēlīs, sīncēră, vēră, īnvĭŏlātă, īntĕmĕrātă, sānctă. PPH. Pār *ou* ūnŭs ămŏr. Ămīcĭtĭæ ūsŭs, mūnŭs, fœdŭs, nēxŭs, vīncŭlă. Lōngă fĭdēs ămōrĭs. Cōncōrs pĭĕtās. Fīdūm pēctŭs ămīcī. *Voy.* Amicus. || *Amitié de deux peuples, alliance.* Dīc īn ămīcĭtĭām cŏĕānt. *V.* SYN. Fœdŭs, grātĭă. *Voy.* Fœdus, Socius.

† Ămīcĭtĭēs, ēī, *f. arch. Comme* Amicitia. Tūnc ēt ămīcĭtĭēm cœpērūnt jūngĕrĕ. *Lr.* (V, 1018. Cf. *Charis.* 94).

† Ămīcŏ, ās, ārĕ. *Rendre ami, bienveillant.* Āc prĭŏr Œclīdēs sŏlĭtā prĕcĕ nūmĕn ămīcāt. *St.*

Ămīctŭs, ă, ūm, *part. p. de* Amicio. *Couvert, vêtu.* Ībāt ŏvīs lānā cōrpŭs ămīctă sŭā. *O.* SYN. Īndūtŭs, vēstītŭs, tēctŭs. || *Au fig.* Rĕlīquīt ōrā, pēlle ămīctă lūrĭdā. *H.* Ān ămīctă vītĭbŭs ŭlmō. *Id.* Nūbĕ căvā spĕcŭlāntūr ămīctī. *V.*

Ămīctŭs, ūs, *m. Toute espèce de vêtement extérieur : manteau, chlamyde, robe, etc.* Frūstrā jām vēstēs, frūstrā mūtāntūr ămīctūs. *Tib.* (I, 8, 13). Sīve ĕrĭt īn Ty̆rĭīs, Ty̆rĭōs laūdābĭs ămīctūs. *O.* Dŭplĭcem ēx hŭmĕrīs rĕjēcīt ămīctūm. *V.* SYN. Vēstĭs. tĕgĭmĕn, tēgmĕn, vēlāmĕn. *Voy.* Vestis, Pallium, Toga. || *Voile, ornement de tête.* Ēt căpĭtă āntĕ ārās Phry̆gĭō vēlāmŭs ămīctū. *V.* Ārsūrāsquĕ cŏmās ŏbnūbĭt ămīctū. *Id. Voy.* Peplum, Mitra. || *En gén. Voile.* Ēt mūltō nĕbŭlæ cīrcūm dĕă fūdĭt ămīctū. *V.* Tērrās cæcō nōx cōndĭt ămīctū. *Sil.* Tēctă sŭpērjēctō nĕbŭlārum īncēndĭt ămīctū. *St.* SYN. Tēgmĕn, vēlāmĕn.

Ămīcŭlūm, ī, *n. dimin. de* Amictus. *Voile.* Ămīcŭlum hŏc sūstōllĕ sāltem. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 117).

Ămīcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Amicus. Dīscĕ, dŏcēndŭs ădhūc, quæ cēnsĕt ămīcŭlŭs. *H.* Jām tē nīl mĭsĕrĕt, dūrĕ, tŭī dūlcĭs ămīcŭlī. *Cat.* (30, 2).

Ămīcŭs, ă, ŭm. *Ami, bienveillant, bien intentionné, favorable.* Hīc mĭhĭ nēscĭŏ quōd trĕpĭdō mălĕ nūmĕn ămīcūm. *V.* Stŭdĭīs ădsīt ămīcă mĕīs. *O.* Jūno ēt dĕōrūm sī quĭs ămīcĭŏr. *H.* SYN. Făvēns, bĕnīgnŭs, faūstŭs, fēlīx. *Voy.* Favens. || *En parl. des ch. Ami, d'ami.* Dīctīs āffātūr ămīcīs. *V.* Sīc ōrĕ ēffātŭs ămīco ēst. *Id.* SYN. Blāndŭs, tĕnĕr. || *Favorable.* Pĕr ămīcă sĭlēntĭă lūnæ. *V.* Ēt ămīcōs īrrĭgĕt īmbrēs. *Id.* Hæc nāvĭs vēntō fērrētŭr ămīcō. *O.* Vēntŭs ămīcĭŏr. *Id.* Tēmpŭs ămīcūm Fraūdĭbŭs. *St.* Sīdŭs ămīcūm. *H.* SYN. Făvēns, bĕnīgnŭs, fēlīx, āptŭs, āccōmmŏdŭs, ūtĭlĭs, bŏnŭs. || *Ami, allié.* Bēllō vīrēs ācquīrĭt ămīcās. *O.* Pōrtŭs īntrāmŭs ămīcōs. *V.* SYN. Sŏcĭŭs. *Voy. ce mot.* || *Cher.* Sīnt pŏpŭlō sēmpĕr ămīcă sŭō (sacra). *O.* Ămīcūm Crēthĕă Mūsīs. *V.* SYN. Cārŭs, dīlēctŭs. || *Qui aime, qui recherche.* Ēt ămīcă lŭtō sūs. *H.* Æŏlĭæ Lēsbĭs ămīcă ly̆ræ. *O.* SYN. Gaūdēns. || Ămīcūm ēst. *Il est agréable, il plaît.* Nēc dīs ămīcūm ēst, nēc mĭhĭ. *H.* SYN. Grātūm, jūcūndūm ēst. *Voy.* Placet.

Ămīcŭs, ī, *m. Ami.* Dōnĕc ĕrīs fēlīx, mūltōs nŭmĕrābĭs ămīcōs. *O.* Tŭă mē vīrtūs tĭbĭ fēcĭt ămīcūm. *H.* Ēt cāsum īnsōntĭs mēcum īndīgnābăr ămīcī. *V.* SYN. Sŏdālĭs. EP. Cārŭs, dīlēctŭs, dūlcĭs, cōncōrs, ūnănĭmĭs, ūnănĭmŭs, cāndĭdŭs, vērŭs, sīncērŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs, cōnstāns, cērtŭs, pĭŭs, vĕtŭs. PPH. Jūnctŭs ămīcĭtĭā. Cūltŏr ămīcĭtĭæ. Lōngō cōgnĭtŭs ūsū. Fīdūsquĕ vĕtūsquĕ sŏdālĭs. Prīmīs jūnctŭs ăb ānnīs. Ætērnō cōnnēxī fœdĕrĕ. Dēvīnctŭs ămōrĕ. VERS. Hīs ămŏr ūnŭs ĕrăt. *V.* Ō mĭhĭ pōst ūllōs nūnquām mĕmŏrāndĕ sŏdālēs. *O.* Ō mĭhĭ dīlēctōs īntĕr sōrs prīmă sŏdālēs. Ō mĭhĭ nōn dŭbĭōs īntĕr mĕmŏrāndĕ sŏdālēs. Ō mĭhĭ cārĕ quĭdēm sēmpĕr, sēd tēmpŏrĕ dūrō Cōgnĭtĕ. Īllĕ tŭōs quōndām nōn ūltĭmŭs īntĕr ămīcōs. Nōbīs ūsū jūnctīssĭmĕ lōngō. Nēc tē mĭhĭ cārĭŏr āltĕr. Nēc tĭbĭ mē tōtā jūnctĭŏr ūrbĕ fŭĭt. Jūrĕ sŏdālĭtĭī quī mĭhĭ jūnctŭs ĕrās. Vĕtūstā Pænĕ pŭĕr pŭĕrō jūnctŭs ămīcĭtĭā. Quōsquĕ ĕgŏ dīlēxī frātērnō mōrĕ sŏdālēs. Hæc vĭrĭdī cōncōrdĭă cœptă jŭvēntā, Vēnĭt ăd ālbēntēs īllābĕfāctă cŏmās. Vīx dŭŏ trēsvĕ mĭhĭ dē tōt sŭpērēstĭs ămīcī. Tē quŏquĕ nōstrārūm quōndām fīdūcĭă rērūm, Quī mĭhĭ cōnfŭgĭūm, quī mĭhĭ pōrtŭs ĕrās. Nām quūm præstĭtĕrīs vērūm mĭhĭ sēmpĕr ămōrēm, Hīc tămĕn ādvērsō tēmpŏrĕ crēvĭt ămŏr. Ănĭmāsquĕ dŭās ūt sērvēt īn ūnā. Nūnc dŭŏ cōncōrdēs ănĭmā mŏrĭēmŭr īn ūnā. Pĕr dūrūm sērvātō tēmpŭs ămīcō. Nī mē cōmplēxūs vīnclīs prŏpĭōrĭbŭs ēssēs. *Id.* Ēt quāmvīs tēcūm mūltō cōnjūngĕrĕr ūsū. *Cat.* Jŭbēsquĕ (me) Ēsse īn ămīcōrūm nŭmĕrō. *H.* Pōmpeī, nōstrōrūm prīmĕ sŏdālĭūm. Fēlīcēs tĕr ēt āmplĭŭs Quōs īrrūptă tĕnēt cōpŭlă! Nēc queīs mē sīt dēvīnctĭŏr āltĕr. Īntĕr cōncōrdēs vīxīstī fīdŭs ămīcōs. *Id.* Rēbŭs īn hūmānīs nīl dūlcĭŭs ēxpĕrĭērĕ Āltērnō cōnvīctu ēt fīdō pēctŏre ămīcī. *Lr.* Vŏlūptās Suāvĭs ămīcĭtĭæ quēmvīs pērfērrĕ lăbōrēm Suādĕt. *Id.* Vēlle āc nōlle āmbōbŭs ĭdēm, sŏcĭātăquĕ tōtō Mēns ævo, āc pārvīs dīvēs cōncōrdĭă rēbŭs. *Sil.* Cēdĕrĕ dē nōstrīs nūllī tē dīcĭs ămīcīs. *M.* Sīncērō cŏlŭī fœdĕre ămīcĭtĭās. *Aus.* Plēnă fŭĭt vōbīs ōmnī cōncōrdĭă vōtō, Ēt stĕtĭt ăd fīnēm lōngă tĕnāxquĕ fĭdēs. *Cl.* Īdcīrcō nĭhĭl ēx sēmēt nātūră crĕāvĭt Pē-

ctōre ămīcĭtĭæ mājŭs nēc rārĭŭs ūnquăm. *Manil. Voy.* Carus. || *Modèles d'amitiés constantes : Castor et Pollux, Thésée et Pirithoüs, Oreste et Pylade, Achille et Patrocle, Nisus et Euryale, etc.* Ō mĭhĭ Thēsēă pēctŏră jūnctă fĭdē. *O.* Tālĭs Ămȳclæōs nōn jūnxĭt grātĭă frātrēs. Ēt cŏmĕs, ēxēmplūm vērī Phōcæŭs ămōrĭs, Quī dŭŏ cōrpŏrĭbŭs, mēntĭbŭs ūnŭs ĕrānt. Nōn ĭtă vīxērūnt Strŏphĭo ātque Ăgămēmnŏnĕ nātī, Nōn hæc Ægīdæ Pīrĭthŏŏquĕ fĭdēs. *Id.* (Adde *Trist.* I, 4, 19 sq.; *Ib.* 8, 28 sq.; IV, 5, 30; *Pont.* I, 7, 32). Ūnănĭmī cŏmĕs īndēfēssŭs ămīcī, Quō Pȳlădēs ēx mōrĕ pĭŭs, quō Dārdănă gēssĭt Bēllă Mĕnœtĭădēs. *St.* Ūnŭs ĕrĭt Pȳlădēs, ūnŭs quī māllĕt Ŏrēstēs Īpsĕ mŏrī. *Manil.* Ēt, sī jām nōstrōs fāstīdĭt Ŏlȳbrĭŭs īgnēs, Cōnstăt Ŏrēstēām nīl vălŭīssĕ fĭdĕm. *Cl.*

Ămīlcăr, ărĭs, *m. Amilcar, nom de plusieurs généraux carthaginois, dont le plus illustre est le père d'Annibal.* Āt sĕnĭŏr Sĭcŭlīs īnsūltăt Ămīlcăr ĭn ărvīs. *Sil* Gĕnĕrātŭs Ămīlcărĕ sævĭt. *Id.* || † Ămīlcăr, ărĭs, *arch.* (Cf. *Gell.* 4, 7.)

Ămīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 61.)

Ămīnæŭs, Ămīnēŭs, Ămĭnĕŭs, *ou* Āmmĭnĕŭs, ă, ŭm (Ἀμιναῖος *et* Ἀμίνειος). *D'un canton d'Italie renommé par ses vins ; nom de la vigne qui le produisait.* Sūnt ĕt Ămīnēæ vītēs, fīrmīssĭmă vīnă. *V.* (*G.* II, 96. Alii leg. *Sunt etiam Amineæ* seu *Ammineæ*). Sūccŭs Ămīnēæ vītĭs cūm pānĕ mĕdētŭr. *Ser. Sam.* (vs. 544. *Id.* 708). Nām nĭsĭ sīnt părĭbŭs frŭtĭcĭbŭs, Ūmbră nĕcāt tĕnĕrās Ămĭnēās. *T. Maur.* (*Met.* 434, e *Vet. Poeta*). Sōlŭs quī Chĭūm mīscēt ĕt Āmmĭnĕūm. *Aus.* (*Epist.* 18, 31).

Āmīsī, *parf. de* Amitto.

† Āmīssĭm, īs, *sync. pour* Amiserim. Căvĕ cūlpā tŭā āmīssīs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 70).

Āmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Amitto. Āmīssōs hīnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāiōs. *V.* Āmīssīs Trōīlŭs ărmīs. *Id.* SYN. Pērdĭtŭs, rāptŭs, ērēptŭs, ēlāpsŭs.

† Āmīstī, *sync. pour* Amisisti. Cōnsĭlĭūm cūm re āmīstī. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 10. *Id. Hec.* II, 2, 9).

Ămĭtă, æ, *f. Tante paternelle.* Sī mĭhĭ nūllă Jām rĕlĭqua ēx ămĭtīs, pătrŭēlĭs nūllă, prŏnēptĭs Nūllă. *Pers.* (6, 52. Adde *Aus. Epig.* 17, 1).

Ămĭtērnīnŭs, ă, ŭm. *D'Amiterne.* Quæque Ămĭtērnīnīs dēfērtŭr būnĭăs ărvīs. *Col.* (X, 422).

Ămĭtērnŭm, ī, *n. Amiterne, ville des Sabins. D'où* Ămĭtērnŭs, ă, ŭm. *D'Amiterne* Ūna īngēns Ămĭtērnă cŏhōrs, prīscīquĕ Quĭrītēs. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 414). Nōs Ămĭtērnŭs ăgēr fēlīcĭbŭs ēdŭcăt hōrtīs. *M.* (XIII, 20, 1). SYN. Ămĭtērnīnŭs.

Ămĭthāōn. *Au lieu de* Amythaon.

Āmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, ĭttĕrĕ. *Envoyer, renvoyer.* Prōptĕrĕā ăd pătrem hĭnc āmīsī Tȳndărŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 57. *Id. Men.* V, 8, 6). Īllam ē cōnspēctu āmīsī mĕō. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 1). SYN. Mīttŏ, rĕmīttŏ. || *Lâcher, laisser aller.* Clāvūmque āffīxŭs ĕt hærēns Nūsquam āmīttēbăt. *V.* Ēt prĭŭs Pĕcūnĭam ŏmnēm, quam ābs te āmīttās fīlĭūm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 70). Mănĭbŭs āmīsīstī prædām. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 47). Pērsuāsĭt ūt se āmīttĕrĕt. *Id.* (*Bac.* IV, 9, 40). SYN. Dīmīttŏ, mīttŏ. || *Ordint. Perdre.* Hēū ! gĕnĭtōrem, ōmnĭs cūræ cāsūsquĕ lĕvāmĕn, Āmītto Ānchīsēn. *V.* Nēc vītam āmīttĭt ĭn ūndīs. *H.* Nēc tērgă cŏlōrēm Āmīsĕrĕ sŭūm. *O.* SYN. Pērdŏ; spŏlĭŏr, nūdŏr, ēxŭŏr, ēxcŭtĭŏr ; *qqf.* dēpērdŏ, dīspērdŏ, ābjĭcĭŏ, pōnŏ. PPH. Jāctūrăm făcĭŏ. Dāmnŭm, dīspēndĭă fĕrŏ, pătĭŏr. Mĭhĭ ērēptŭm, sūblātŭm ēst. || *Qqf. Remettre, pardonner.* Tĭbi hānc āmīttām nōxĭăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 191).

Āmmĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ō quăm blāndŭs ēs, Āmmĭānĕ, mātrī ! Quām blānda ēst tĭbĭ mātĕr, Āmmĭānĕ ! *M.* (II, 4. Et *Ter. Maur. Syllab.* 594).

Āmmĭnĕŭs. *Voy.* Aminæus.

Āmmŏdȳtēs, æ, *m.* (ἀμμοδύτης). *Serpent de Libye.* Ātque īndīscrētŭs ărēnīs Āmmŏdȳtēs. *L.*

Āmmōn, ōnĭs, *m.* (Ἄμμων). *Jupiter Ammon, avait son temple au milieu des déserts de la Libye, où il était adoré sous la forme d'un bélier.* Āut sĭmĭlĭs nōstrō, sēd tōrtīs cōrnĭbŭs Āmmōn. *L.* Lĭbȳs ēst cūm cōrnĭbŭs Āmmōn. *O.* Hīc Āmmōnĕ sătŭs. *V.* Ēsse ăpŭd Āmmōnĭs fānŭm. *Lr.* (VI, 850). EP. Lĭbȳcŭs, Lĭbȳs, Sȳrtĭcŭs, Gărămāntĭcŭs, cōrnĭgĕr, ārĭdŭs. PHR. Stāt cōrnĭgĕr īllĭc Jūpĭtĕr. *L.* Cōnfīnĭs Sȳrtĭbŭs Āmmōn. Lĭbȳcūm mĕmŏrātă pĕr ōrbĕm Nūmĭnă. *Id.* Hōc nĕque ărēnōsūm Lĭbȳcī Jŏvĭs ēxplĭcăt āntrŭm. *Pp.* Lūcōs nĕmŏrōsăquĕ rēgnă Cōrnĭgĕrī Jŏvĭs. *Sil.* Āmmōn ărēntĭs Lĭbȳēs. *Capel.* (Cf. *Luc.* IX, 511 sq.; *Ov. Met.* V, 327 ; *Sil.* I, 414 ; III, 666 ; IX, 298 ; *St. Th.* III, 475 ; *Prud. Sym.* II, 354.)

Āmmōnĭăcŭm, ī, *n.* (ἀμμωνιακόν). *Ammoniac, sel que l'on tirait de l'Afrique.* (Cf. *Plin.* 12, 49.)

Āmmōnĭăcŭs, ă, ŭm (ἀμμωνιακός). *D'ammoniac.* Cūmque āmmōnĭăcō māscŭlă tūră sălĕ. *O.*

Āmnĭcŏlă, æ, *m. f. Qui habite une rivière, qui croît le long des rivières.* Āmnĭcŏlæquĕ sĭmŭl sălĭcēs, ĕt ăquātĭcă lōtōs. *O. Voy.* Fluvialis.

† Āmnĭcŭs, ă, ŭm. *De rivière.* Īmpūbēmquĕ mănūm sŭpĕr āmnĭcă tērgă văgāntĕm. *Aus.* (*Mos.* 205). Ād Chrīstūm lĕvăt āmnĭcūm cĕlĕusmă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 27). Āmnĭcŭs Quī vēctăt sĭlĭcēm lĭquŏr. *Prud.* (*Peri.* 7, 82). *Voy.* Fluvialis.

Āmnĭgĕnă, æ, *m. f. Né d'un fleuve.* Quĭd si āmnĭgĕnām mīrērĕ Chŏāspēn ? *V. Fl.* (V, 585).

Āmnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Qui naît dans les rivières.* Āmnĭgĕnōs īntĕr pīscēs dīgnāndĕ mărīnīs. *Aus.* (*Mos.* 116. Alii leg. *amnigenas,* minus bene).

Āmnĭs, ĭs, *abl.* ĕ *ou* ī, *m. Rivière, fleuve.* Quāquĕ vĕnīt, mūltās āccĭpĭt āmnĭs ăquās. *O.* Ceū sēptēm sūrgēns sēdātīs āmnĭbŭs āltŭs. *V.* Hīnc Tūscō claūdĭmŭr āmnī. *Id.* Īs jŭbēt aūfērrī pārvōs, ĕt ĭn āmnĕ nĕcārī. *O.* SYN. Flŭvĭŭs, flūmĕn, flŭēntŭm. *Voy* Fluvius. || *Qqf. Mer.* Sōlĭs ănhēlāntēs āblŭīt āmnĭs ĕquōs. *Tib.* (II, 5, 60. *Id.* III, 4, 18). *Voy.* Mare. || *Eau.* Hōc fūsūm lābrīs splēndēntĭbŭs āmnĕm īnfĭcĭt. *V. Voy.* Aqua. || *Le fleuve Éridan, constellation.* Ēt māgnŭs părĭtēr dēlābĭtŭr Āmnĭs. *Cic.* (*Arat.* 384. Adde *Germ. Arat.* 361). *Voy.* Eridanus. || † *f. arch.* Nĕquĕ mi ūlla ōbsīstēt āmnĭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 18). Āntīqua āmnĭs. *Att.* (apud *Non.* 3, 11).

Āmnīsŭs, ī, *m.* (Ἀμνισός). *Amnisus, fleuve (autre nom de l'Achéloüs).* Āmnīsūsquĕ dĕhīnc ălĭās cīrcūmflŭĭt ūndā. *Avien.* (*Descr. Terr.* 668). Sēd mūltæ Āmnīsī Bŏrēæ sūb pārtĕ vĭdēntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 524).

Ămŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Aimer, trouver agréable, rechercher.* Dūm jŭgă mōntĭs ăpēr, flŭvĭōs dūm pīscĭs ămābĭt. *V.* Pōllĭo ămăt nōstrăm, quāmvĭs ēst rūstĭcă, mūsăm. Ămăt bŏnŭs ōtĭă Dăphnĭs. Līttŭs ămā. *Id.* Quāmvĭs āgrōs ămĕt īllă fĕrācēs. *O.* SYN. Dīlĭgŏ, *qqf.* prŏbŏ, mīrŏr, sĕquŏr, sēctŏr ; (aliqua re) gaūdĕŏ, dĕlēctŏr, ōblēctŏr, lætŏr ; (aliquid mihi) plăcĕt, ārrīdĕt. PPH. Nōn mĭhĭ īngrātŭm, īnvīsŭm ēst, dīsplĭcĕt. Nōn rēspŭŏ, dēdīgnŏr. Mĭhĭ cōrdī *ou* cūræ ēst. Lætŭs sŭm (aliqua re). || *Aimer d'amitié.* Nōn ămŏ tē, Săbĭdī, nēc pōssūm dīcĕrĕ quārĕ. *M.* (I, 33). SYN. Dīlĭgŏ. PPH. Cārŭm, dīlēctŭm hăbĕŏ. Mĭhī cārŭs, dīlēctŭs ēst. Āmplēctŏr, cōmplēctŏr ămōrĕ. Īn ămōrĕ hăbĕŏ. Pēctŏrĕ, cōrdĕ, ănĭmō fŏvĕŏ, āccēpī. PHR. Mĕrĭtō pĭĕtās ĭn tē prōclīvĭŏr ībăt. *Claud.* Sī nēmō præstĕt, quēm nōn mĕrĕārĭs, ămōrĕm. *H. Voy.* Amicus, Carus || *Aimer*

d'amour. Nōn ŭt ămēs ōrō, vērum ŭt ămārĕ sĭnās. *O*. Phyllĭda ămo ante ălĭās. *V*. Vērūm dīspĕrĕām nĭsi ămō. *Cat*. (91, 4). SYN. Dīlĭgō, ārdĕō, dēpĕrĕō ; ūrŏr, flāgrō, pĕrĕō (*abl*.). PPH. Ămōrĕ tāngŏr, căpĭŏr, răpĭŏr, cōrrĭpĭŏr, tĕnĕŏr, flāgrō, īncēndŏr, ūrŏr, īnflāmmŏr, ārdĕō, vīncĭŏr, dēvīncĭŏr, tēntŏr, tūrbŏr, tōrquĕŏr, īnsānĭō. Ămōrēm, fŭrōrēm cōncĭpĭō, mēntĕ *ou* ōssĭbŭs cōncĭpĭō. Pēctŏrĕ flāmmām, flāmmās cōncĭpĭō, pērcĭpĭō. Tōtīs ōssĭbŭs ĭgnēs pērcĭpĭō. Ămŏr mē trăhĭt, tūrbăt, āngĭt, ēxērcĕt, ūrĭt. Ămōrĭs stĭmŭlīs ăgĭtŏr. Ămōrī īndūlgĕō. Ămōrĕ ēctŭs spārgŏr. Sūb pēctŏrĕ flāmmām sēntĭō, hăbĕō. VERS. Ārdĕt ămāns Dīdō, trāxītquĕ pĕr ōssă fŭrōrēm. *V*. Hīc quōs dūrŭs ămŏr crūdēlī tābĕ pĕrēdĭt. Māgnūm cuī vērsăt ĭn ōssĭbŭs īgnēm Dūrŭs ămŏr. Āccēpīt sŏlĭtām flāmmām, nōtūsquĕ mĕdūllās Īntrāvīt călŏr. Ēst mōllĭs flāmmă mĕdūllās. Dūm mē Gălătēă tĕnēbăt. Vūlnŭs ălĭt vēnīs, ēt cæcō cārpĭtŭr īgnī. Mē tămĕn ūrĭt ămŏr. *Id*. Īn mōllī pēctŏrĕ flāgrăt ămŏr. *O*. Ārdĕt ĭn ābdūctā Brīsēĭdĕ. Hæsērūnt tĕnŭēs īn cōrdĕ săgīttæ. Pēctŏră sævī Vūlnŭs ămōrĭs hăbēnt. Tăcĭtæ sērpūnt ĭn vīscĕră flāmmæ. Sī tŭŭs ĭn quāvīs prætĕpŭīssĕt ămŏr. Īntrăt ămŏr mēntēs ūsū. Cæcō paūlātīm cārpĭtŭr īgnī. Nē tĭbĭ nōn nōtŭs, quĕm făcĭs, ēssĕt ămŏr. Ūt vīdi, ūt pĕrĭī, nēc nōtīs īgnĭbŭs ārsī. Vīdĕrăt, ēt tōtīs pērcēpĕrăt ōssĭbŭs īgnēs. *Id*. Īgnĭs Ālĕxāndrī Phrўgĭō sūb pēctŏrĕ glīscēns. *Lr*. Vĕnĕrĭs quī tēlĭs āccĭpĭt īctūm. *Id*. Quūm vēsānă mĕās tōrrērĕt flāmmă mĕdūllās. *Cat*. Cūnctō cōncēpĭt pēctŏrĕ flāmmām Fūndĭtŭs, ătque īmīs ēxārsĭt tōtă mĕdūllĭs. Cūjūs mē māgnŭs ĕdēbăt ămŏr. *Id*. Dūm fātă sĭnūnt, jūngāmŭs ămōrēs. *Tib*. Quām lēntīs pĕnĭtūs mācĕrĕr īgnĭbŭs. *H*. Sūspīrārĕ Chlŏēn, ēt mĭsĕrām tŭīs Dīcēns īgnĭbŭs ūrī. Mē nūnc Thrēssă Chlŏē rĕgĭt. *Id*. Ūrĭmŭr īn Crŏcălēn. *Calp*. Quūm sīc īn Mĕrŏēn tōtīs mĭsĕr īgnĭbŭs ārsī. *Id* *Voy*. Amans, Amor, Ardeo. || *Avec un infin. Se plaire à ; avoir coutume*. Īmpōrtūnŭs ămăt laūdārī. *H*. Ămăt spătĭīs ōbstāntĭă rūmpĕrĕ claūstră. *Id*. SYN. Gaūdĕō, gēstĭō, sŏlĕō. PPH. Mē jŭvăt. || *Au fig*. Ămătquĕ Jānŭă līmĕn. *H*. || Ămābō. *Voy. ce mot*. || Ītă mē dĭī ămēnt, dī bĕne ămēnt. *Formule d'affirmation, de serment*. (*Ter. And*. V, 4, 44 ; *Hec*. II, 1, 9.)

Au pass. Ămŏr. *Être aimé*. Rūmpĭtŭr īnvĭdĭā quŏd ămāmŭr. *M*. (IX, 98, 11). Ūt ămērĭs, ămābĭlĭs ēstō. *O*. SYN. Dīlĭgŏr, plăcĕō, prŏbŏr. PPH. Sūm cārŭs, dīlēctŭs, jūcūndŭs, ĭn ămōrĕ, ĭn ămōrĭbŭs. Ămōrĕ tāngŏ. Ămōrēm īnjĭcĭō, etc. *Voy*. Amor, oris.

† Āmŏdŏ. *Comme* Modo. *Sur-le-champ*. Āmŏdŏ jām rĕsĭlīrĕ vĭā prŏpĕrētĭs ĭnīquā. *P. Nol*. (8, 28).

Ămœbæŭs, ă, ŭm (ἀμοιβαῖος). *Alternatif: se dit de vers en dialogue, qui se répondent par couplets égaux*. PPH. Āltērnă cārmĭnă. Āltērnī vērsŭs. VERS. Āltērnīs dīcētĭs ; ămānt āltērnă Cămēnæ. *V*. Āltērnīs īgĭtūr cōntēndĕrĕ vērsĭbŭs āmbŏ. *Id*. Vērsĭbŭs āltērnīs ōpprōbrĭă rūstĭcă fūdĭt. *H*. Cērtāvērĕ sŭb hīs āltērnō cārmĭnĕ rāmīs. *Calp*.

Ămœbeŭs, ĕŏs, *m*. (Ἀμοιβεύς). *Célèbre musicien d'Athènes*. Thămўrān sŭpĕrēs ēt Ămœbēă cāntū. *O*.

Ămœnē, *adv*. *Agréablement*. Ūt Ărăbĭcō fūmĭfĭcem ŏdōre ămœnē. *Pl*. (*Mil*. II, 5, 2).

† Ămœnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Agréable, riant*. Rūrĭs ămœnĭfĕrī vărĭōs sĭtŭr īntĕr ŏdōrēs. *Fort*. (*V. S. M*. IV, 4).

Ămœnĭtās, ātĭs, *f*. *Agrément, plaisir*. Ămānti ămœnĭtās mălo ēst, nōbīs lŭcrō. *Pl*. (*Men*. II, 3, 5. *Id*. *Capt*. IV, 1, 7). Ămœnĭtātĭs īndĭcēs prīscæ mĕānt. *Avien*. (*Or. mar*. 592). SYN. Jūcūndĭtās, vŏlūptās. || *Terme d'affection*. Mĕa ămœnĭtās. *Pl*. (*Cas*. II, 3, 13 ; *Pœn*. I, 2, 152).

† Ămœnŏ, ās, ārĕ (*Diom*. 360). *Rendre agréable, riant*. Lābĭtŭr, ēt tĕrētēs sāltŭs Jōrdānĭs ămœnăt. *Victor* (*Gen*. III, 355).

Ămœnŭs, ă, ŭm. *Agréable, riant*. Dēvēnērĕ lŏcōs lætōs ĕt ămœnă vĭrētă. *V*. Cўbĕlēn ĕt ămœnām fōntĭbŭs Īdēn. *O*. Flōrēs ămœnæ fērrĕ jŭbĕ rŏsæ. *H*. SYN. Grātŭs, jūcūndŭs, lætŭs. PPH. Dīgnŭs ămōrĕ lŏcŭs. *Petr* || *Subst. m. Nom d'homme*. Īnstrūctām vīlī vēndĭs, Ămœnĕ, dŏmŭm. *M*. (XII, 67, 10).

Āmōlĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d*. *Écarter, éloigner*. Heū ! quāntūm fōrtūna hŭmĕrīs, jām pōndĕrĕ fēssīs, Āmōlītŭr ŏnŭs ! *L*. SYN. Āmŏvĕō, āvērtō, ārcĕō. *Voy*. Arceo. || — mē. *S'éloigner*. Quīn ĕgo hīnc me āmōlĭŏr ? *Pl*. (*Merc*. II, 3, 50. Adde *Ter*. *And*. IV, 2, 24 ; *Pacuv*. apud *Non*. 2, 35).

Ămōmŭm, ī, *n*. (ἄμωμον). *Plante odoriférante, dont on composait des parfums*. Āssўrĭūm vūlgō nāscētŭr ămōmŭm. *V*. Spīssăquĕ dē nĭtĭdīs tērgĭt ămōmă cŏmīs. *O*. Crāssīsquĕ lŭtātŭs ămōmīs. *Pers*. (3, 104). EP. Ārmĕnĭŭm, Sўrĭŭm, Āssўrĭŭm, frāgrāns, rĕdŏlēns, ŏdōrŭm, dūlcĕ. PPH. Sūccŭs ămōmī.

Ămŏr, ōrĭs, *m*. *Amour, amitie*. Hīs ămŏr ūnŭs ĕrăt, părĭtērque īn bēllă rŭēbānt. *V*. *Voy*. Amicitia. || *Amour de la patrie, affection de famille*. Rūrsŭs ămŏr pătrĭæ, rătĭōnĕ vălēntĭŏr ōmnī. *O*. Vīncĕt ămŏr pătrĭæ. *V*. Nātī sērvā cōmmūnĭs ămōrēm. *Id*. SYN. Āffēctŭs, pĭĕtās, stŭdĭŭm, cūră, cārĭtās. || *Amour, passion amoureuse*. 1. *Amour légitime*. Pēctŏră lēgĭtĭmŭs cāstă mŏmōrdĭt ămŏr. *O*. Æquātquĕ Sī chæŭs ămōrēm. *V*. SYN Āffēctŭs, īgnĭs, flāmmă. EP. Jŭgālĭs, cōnnŭbĭālĭs, mūtŭŭs, cōncōrs, cōnsōrs, sānctŭs, cāstŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs, tĕnāx, cōnstāns, stăbĭlĭs. PPH. Cāstŭs īgnĭs. Lēgĭtĭmŭs ămŏr, ārdŏr. Lēgĭtĭmī *ou* cāstī ămōrĭs fœdĕră, vīncŭlă. Lēgĭtĭmŭm fœdŭs. Haūd vĕtĭtī īgnēs. Cāstă flāmmă. Lēgĭtĭmō fœdĕrĕ jūnctŭs ămŏr. *Voy*. Conjugium || 2. *Amour déréglé*. Lāscīvī, dīxĭt, præcēptŏr ămōrĭs. *O* Tĕnĕrōrŭm lūsŏr ămōrŭm. *Id*. Fīnītīs ănĭmūm rēddĕre ămōrĭbŭs. *H*. SYN. Ārdŏr, īgnĭs, flāmmă, æstŭs, vĕnŭs, lĭbīdŏ, cŭpīdŏ, fŭrŏr. EP. Sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs, vĭgĭl, ægĕr, īnsōmnĭs, mĭsĕr, īnfēlīx, īrrĕquĭētŭs ; āmēns, īnsānŭs, dēmēns, cæcŭs ; ācĕr, māgnŭs, fērvĭdŭs, ēffrēnŭs, cŭpĭdŭs, īmmŏdĭcŭs, īmpătĭēns, īndŏmĭtŭs, blāndŭs, īmprŏbŭs, crūdēlĭs, ămārŭs, ăcērbŭs ; crēdŭlŭs, dŏlōsŭs, īnsĭdĭōsŭs, fāllāx, īnfīdŭs, pērfĭdŭs ; mălŭs, lāscīvŭs, fœdŭs, tūrpĭs, pŭdēndŭs ; īgnāvŭs, īmbēllĭs, mōllĭs. PPH. Ămōrĭs stĭmŭlī, vūlnŭs, æstŭs, vīs. Pēctŏrĭs æstŭs. Cŭpīdĭnĭs īgnēs. Tēlă Cŭpīdĭnĭs. Vĕnĕrĭs vŏlūptās. Ārdŏr ămāntŭm. PHR. Ārdēntēs flāmmātī pēctŏrĭs æstŭs. *Calp*. *Voy*. Adulteror. || *Ressentir de l'amour*. *Voy*. Amo. || *Inspirer de l'amour*. Ămōrēm īnjĭcĭō, īncŭtĭō, īnfĕrō, făcĭō, cōncĭlĭō. Flāmmām īnjĭcĭō. Īn ămōrēm īndūcō. Ămōrĕ īncēndō, tāngō, lædō, vīncĭō, vūlnĕrō, tōrquĕō. Sūm cārŭs, dīlēctŭs, ămātŭs. Īnfīgō vūlnŭs ămōrĭs. VERS. Dōnīsquĕ fŭrēntēm Īncēndăt rēgīnam, ātque ōssĭbŭs īmplĭcĕt īgnēm. *V*. Hīs dīctīs īncēnsum ănĭmum īnflāmmāvĭt ămōrĕ. *Id*. Quæ mē nŭpēr prædātă pŭēllă ēst. *O*. Īnspīrātquĕ nŏcēns vīrŭs. Văcŭōs sēdūcĕre ŏcēllōs. Nē tĭbĭ nōn nōtŭs, quēm făcĭs, ēssĕt ămŏr. *Id*. Flēctĕrĕ mōllĭbŭs Jām dūrum īmpĕrĭīs. *H*. Grātă cōmpĕdĕ dētĭnĕt. Īn mē tōtă rŭēns Vĕnŭs Cўprŭm dēsĕrŭĭt. *Id*. Prīmă sŭīs mē cēpĭt ŏcēllīs. *Pp*. Īndŏmĭtīs grĕgĭbŭs Vĕnŭs āfflăt ămōrēs. *Tib*. Quĭd hăbēs īllĭŭs, īllĭŭs Quæ spīrābăt ămōrēs, Quæ mē sūrpŭĕrăt mĭhĭ ? *H*. Quæ tē cūmquĕ dŏmăt vĕnŭs, Nōn ērŭbēscēndīs ădūrĭt Īgnĭbŭs. *Id*. || — mūtŭŭs. *Amour partagé, retour*. Mūtŭŭs ămŏr *ou* īgnĭs. *Tib*. ănĭmŭs. *H*. Sĭmĭlĭs ămŏr. *V*. *Fl*. Pār īgnĭs. *O*. Īgnĭs cōnsĭmĭlĭs. *Pp*. Flāmmæ pārēs. *Aul*. *Sab*.

Părēs ănĭmī fācēs. *O.* Mūtŭă fāx. *H.* Mūtŭă vīnclă. *Tib.* PPH. Ămōrī rēspōndĕō. VERS. Hīs ămŏr ūnŭs ĕrăt. *V.* Rēspŏndĕt cūrīs, æquātquĕ Sĭchæŭs ămōrĕm. *Id.* Āltĕrnum hōc jūnctæ fœdŭs ămīcĭtĭæ. *Cat.* Mūtŭīs ănĭmīs ămānt, ămāntŭr. *Id.* Părĭlīquĕ cŭpīdĭnĕ cāptăm. *O.* Ēx æquō cāptīs ārdēbānt mēntĭbŭs āmbō. Ēt ămōrĕm quærĭt ămāndō. Rĕddĕ vĭcĕm. *Id.* Ŭt ămērĭs, ămā. *M.* Mūtŭŭs ābsēntī tē mĭhĭ sērvĕt ămŏr. Mūtŭŭs ădsĭt ămŏr. Sī tĭbĭ dē nōbīs mūtŭŭs īgnĭs ădēst. *Id.* || *Amour, dieu de l'amour. Cupidon.* Ērgo hīs ālĭgĕrūm dīctīs āffātŭr Ămōrĕm *V. Voy.* Cupido. || *Au plur. Les Amours.* Ipsi ērrārĕtĭs Ămōrēs. *St. Voy.* Cupidines. || Ămŏr, *et plur.* ămōrēs. *L'objet de l'amour.* Nōstĕr ămŏr, nȳmphæ. *V.* Quōs ămīsĭt ĭnūltŭs ămōrēs. *Id.* (Adde *Cat.* 10, 1; *Pl. Pœn.* I, 1, 79). SYN. Īgnĭs, flāmmă; *qqf. par ext.* cūră, gaūdĭă, vītă, lūx. *Voy.* Amans. || *Amour, désir, passion, soif.* Laūdūm pērcūlsŭs ămōrĕ. *V.* Sævĭt ămŏr fĕrrī. Mēns jŭvĕnīli ārdēbăt ămōrĕ Cōmpēllārĕ vĭrūm. *Id.* Īmmŏrĭtūr stŭdĭīs ĕt ămōrĕ sĕnēscĭt hăbĕndī. *H.* Pūgnæque āssūmĭt ămōrĕm. *O.* Mōrtĭs ămŏr. *Id.* SYN. Stŭdĭŭm, cŭpīdŏ, *qqf.* sĭtĭs, fămēs, fŭrŏr. || Ămŏr ēst (*avec l'inf.*). *Se plaire à.* Flāvōs ămŏr ēst tĭbĭ mērgĕrĕ crīnēs. *St.* Sēd sī tāntŭs ămŏr cāsūs cōgnōscĕrĕ nōstrōs. *V. Voy.* Juvat.

† Ămōrābūndŭs, ă, ŭm. *Enclin à l'amour.* (*Laber.* apud *Gell.* 11, 15.)

Ămōrgŭs, ī, *m. Nom d'homme* (*Sil.* X, 200.)

† Ămōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm, *néol. Qui donne de l'amour.* Tōrsĭt ămōrĭfĕrās ārcū strīdēntĕ săgīttās. *Fort.* (VI, 2, 13).

Āmōrīm, *sync. pour* Amoverim.

Ămōrrhæī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀμοῤῥαῖοι). *Amorrhéens, peuple de la Judée.* Ēxērcĭtŭs ārdĕt Rēgĭs Ămōrrhæī. *Prud.* (*Ham.* 413). || *Adj.* Pēccātă nŏcēntŭm Gēntĭs Ămōrrhææ. *Victor* (*Gen.* III, 494).

† Ămōs, *arch. Comme* Amor. (*Pl. Curc.* I, 2, 2.)

Āmōtŭs, ă, ŭm. *Éloigné, écarté.* Sēd tămĕn āmōtō quærāmŭs sĕrĭă lūdō. *H.* SYN. Rĕmōtŭs, pūlsŭs, sūblātŭs, ŏmīssŭs, mīssŭs, dēmptŭs. || *Enlevé, soustrait.* Bŏvēs nĭsī rĕddĭdīssēs Pēr dŏlum āmōtās. *H.* SYN. Ābdūctŭs, sūblātŭs, ăbāctŭs.

Āmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Éloigner, écarter.* Prætĕrĕă quæcūmquĕ vĕtŭstāte āmŏvĕt ætās. *Lr.* (I, 226). Sūspīcĭōnem ăb ădŏlēscēnte āmōvĕrĭs. *Plaut.* (*Trin.* III, 3, 54). SYN. Rĕmŏvĕō, ārcĕō, āmŏlĭŏr, āvērtō. *Voy.* Arceo. || — mē. *S'éloigner.* Tē hīnc āmŏvē. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 34). Quī mēmĕt fīnĭbŭs ūnquăm Āmōrim Aūsŏnĭæ. *Sil. Voy.* Abeo.

† Āmpēctō, ĭs, ĕrĕ (*de* am *et* pecto), *arch. Peigner; au fig. Battre.* Ēxtēmplo āmpēctĭtōtĕ crūră fūstĭbŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 36).

† Āmpĕlīnŭs, ă, ŭm (ἀμπέλινος). *De vigne.* (*Cæcil.* apud *Non.* 16, 2.)

Āmpĕlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un auteur latin.* Āmpĕlĭūmquĕ Sȳmmăchūmquĕ. *Sid.* (9, 305).

Āmpĕlŏs *ou* Āmpĕlŭs, ī, *m.* (ἄμπελος). *Jeune homme qui donna son nom à la vigne.* Āmpĕlŏn īntōnsŭm. *O.*

Āmphĭărāēŭs, ă, ŭm (Ἀμφιαράειος). *D'Amphiaraüs.* Āmphĭărāēæ nīl prōsūnt fātă quādrīgæ. *Pp.* (II, 34, 39).

Āmphĭărāīdēs, æ, *m.* (Ἀμφιαραΐδης). *Fils d'Amphiaraüs, Alcméon.* Āmphĭărāīdēs Naūpāctēō Āchēlōō. *O.*

Āmphĭărāŭs, ī, *m.* (Ἀμφιάραος) *Amphiaraüs, fils d'Apollon, devin d'Argos, se cacha pour ne pas aller au siége de Thèbes, où il devait périr. Trahi par sa femme Ériphyle, il partit avec Polynice. Pendant le siége, la terre s'entr'ouvrit sous son char. Son fils Amphilochus le vengea, en donnant la mort à sa mère.* Dīlāpsīs nūsquam ēst Āmphĭărāŭs ĕquīs. *Pp.* (III, 13, 58). Ēmĭnĕt ānte ălĭōs jām fōrmīdāntĭbŭs ārvă Āmphĭărāŭs ĕquīs. *St.* SYN. Œclīdēs. PPH. Ārgīvŭs aūgŭr. *H.* PHR. Aūgŭr Ăpōllĭnĕīs mŏdŏ dīlēctīssĭmŭs ārīs. *St.* Sūbdūctāquĕ sŭōs mānēs tēllūrĕ vĭdēbĭt Vīvŭs ădhūc vātēs. *O.*

† Āmphĭbălŭm, ī, *n.*, *ou* Āmphĭbălŭs, ī, *m.* (*de* ἀμφιβάλλω). *Manteau.* Āmphĭbăli ēxtĕrĭūs dūm mēmbra ōbtēctă lătērēnt. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 42. Cf. *Burm.* ad *Anthol.* II, p. 408).

† Āmphĭbĭŭm ănĭmăl, *n.* (ἀμφίβιος). *Animal amphibie.* PHR. Āmbĭgŭŭs tērræ Căprĭcōrnŭs ĕt æquŏrĭs ūndīs, Hūmĭdă tērrēnīs æquālī fœdĕrĕ mīxtă. *Manil.*

Āmphĭdămās, āntĭs, *m.* (Ἀμφιδάμας). *Un des Argonautes.* Jūvĭt ĕt Āmphĭdămās; ăt frātĕr plēnĭŏr ānnīs. *V. Fl.*

Āmphĭgĕnĭă, æ, *f.* (Ἀμφιγένεια). *Ville de Messénie.* Hīnc pārērĕ dătī quōs fērtīlĭs Āmphĭgĕnīă. *St.*

Āmphĭlŏchŭs, ī, *m.* (Ἀμφίλοχος). *Fils d'Amphiaraüs et d'Ériphyle, frère d'Alcméon.* Āmphĭlŏchī frātĕr, nĕ Phēgĭdă sēmpĕr ămārĕt. *O.*

Āmphĭmăchŭs, ī, *m.* (Ἀμφίμαχος). *Héros grec au siége de Troie.* Pārtēs, Āmphĭmăchūsquĕ, Nŏēmŏnĭs īnclȳtă prōlēs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 17, 1). Āmphĭmăchūsquĕ fĕrōx. (*Epitom. Iliad.* 211.)

Āmphĭmĕdōn, ōntĭs, *m.* (Ἀμφιμέδων). *Nom d'un centaure.* Ēt Lĭbȳs Āmphĭmĕdōn. *O.*

Āmphĭnŏmŭs, ī, *m.* (Ἀμφίνομος). *Frère d'Anapis.* Āmphĭnŏmūs frātērquĕ părī sūb pōndĕrĕ fōrtēs. *Corn. Sev.* (*Æt.* 620). Cūr nōn Āmphĭnŏmō, cūr nōn tĭbĭ, fōrtĭs Ănāpĭ? *Cl. Voy.* Anapis

Āmphīōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀμφίων). *Amphion, fils de Jupiter et d'Antiope, bâtit les murs de Thèbes au son de la lyre. Époux de Niobé, il périt avec ses enfants, victime de la vengeance de Latone.* Dīctŭs ĕt Āmphīōn, Thēbānæ cōndĭtŏr ārcĭs. *H.* Ād chĕlȳn ĕt dūrās ănĭmāntem Āmphīŏnă caūtēs. *St.* Nēc nōn Āmphīŏnĭs ārcēs. *O.* EP. Dīrcæŭs, Thēbānŭs, Āŏnĭŭs, Phœbēŭs, Ăpōllĭnĕŭs, săcĕr, fācūndŭs, cănōrŭs. (Cf. *Hor. A. P.* 394 sq.; *Prop.* III, 15, 29; *Virg. E.* 2, 24; *Sen. H. Fur.* 262; *Phœn.* 566; *V. Fl.* I, 367; III, 479.)

Āmphīŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀμφιόνιος). *D'Amphion.* Aūt Āmphīŏnĭæ mœnĭă flērĕ lȳræ. *Pp.* (I, 9, 10). Nōn Āmphīŏnĭæ stĕtĕrīnt vēlōcĭŭs ārcēs. *St.*

Āmphĭpŏlĭs, ĭs, *f.* (Ἀμφίπολις). *Ville de Macédoine.* Āmphĭpŏlĭs ūrbĭs īncŏla Eūctēmōn ăĭt. *Avien* (*Or. mar.* 337).

Āmphīsbænă, æ, *f.* (ἀμφίσβαινα). *Espece de serpent.* Īn gĕmĭnūm sūrgēns căpŭt āmphīsbænă. *L.*

Āmphīssă, æ, *f.* (Ἄμφισσα). *Amphisse, ville de Phocide, sur la frontière des Locriens-Ozoles.* Phōcăĭcās Āmphīssă mănūs scŏpŭlōsăquĕ Cīrrhă. *L.*

Āmphīssĭŭs, ă, ŭm. *D'Amphisse.* Lævīsque Āmphīssĭă rēmīs Săxă fŭgĭt. *O.*

Āmphīssŏs *ou* Āmphīssŭs, ī, *m.* (Ἄμφισσος). *Fils d'Apollon, fondateur de la ville d'OEta.* Āt pŭĕr Āmphīssūs, nāmque hōc ăvŭs Eūrȳtŭs īllī. *O.*

† Āmphĭtāpă, æ, *f.* (ἀμφίταπος, *de* ἀμφί *et* τάπης). *Tapis sur lequel on se couchait.* Āmphĭtāpæ vīllīs īngēntĭbŭ' mōllēs. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 24)

Āmphĭthĕātrālĭs, ĕ. *D'amphithéâtre.* Āmphĭthĕātrālēs nōs cōmmēndāmŭr ăd ūsūs. *M.* (XIV, 137, 1. *Id.* XI, 69, 1; *Claud. Cons. Mal. Th.* 293; *Prud. Sym.* I, 385). SYN. Cīrcēnsĭs.

Āmphĭthĕātrŭm, ī, *n.* (ἀμφιθέατρον). *Amphithéâtre, vaste édifice où avaient lieu les combats des gladiateurs, et les combats avec les bêtes.* Ōmnĭs Cæsărĕō cēdāt lăbŏr āmphĭthĕātrō. *M.* (*Spect.* 1,

7). SYN. Ărēnă, căvĕă. || *Au fig. Amphithéâtre naturel.* Mōlĭbŭs æquŏrĕŭm cōnclūdĭtŭr āmphĭthĕātrŭm. *Rutil.* (1, 239). PHR. Nātūrālĕ thĕātrŭm. *Aus.* (*Mos.* 156). Tūm sīlvīs scēnă cŏrūscīs Dēsŭpĕr. *V.*

Āmphĭtrītē, ēs, *f.* (Ἀμφιτρίτη). *Amphitrite, fille de Nérée, femme de Neptune, déesse de la mer. Au fig. Mer.* Mārgĭnĕ tērrārŭm pōrrēxĕrăt Āmphĭtrītē. *O.* Īllă rŭdēm cūrsū prīmum īmbŭĭt Āmphĭtrītēn. *Cat.* (64, 11). PPH. Nēptūnī *ou* Nēptūnĭă cōnjūx. *Voy.* Mare.

Āmphĭtrŭō, *arch. pour* Amphitryo. Āmphĭtrŭō, nātŭs Ārgīs ēx Ārgō pătrĕ. *Pl.* (*Amph. prol.* 98.)

Āmphĭtrўō *ou* Āmphĭtrўōn, ōnĭs, *m.* (Ἀμφιτρύων). *Amphitryon, roi de Thèbes, époux d'Alcmène.* Āmphĭtrўōn fŭĕrīt, quūm tē, Tīrўnthĭă, cēpĭt. *O.* Jāmjām mĕŭs crēdētŭr Āmphĭtrўōn pătĕr. *Sen.* (*H. OEt.* 1248. Nunquam vidi secundam produci). PPH. Ālcmēnæ cōnjūx.

Āmphĭtrўōnĭădēs, æ, *m.* (Ἀμφιτρυωνιάδης). *Hercule.* Aūdīt fālsĭpărēns Āmphĭtrўōnĭădēs. *Cat.* (68, 112). Āmphĭtrўōnĭădēs, aūt tōrvō Jūpĭtĕr ōrĕ. *Petr.* (*Sat.* 123. Adde *Virg. Æ.* VIII, 214). Āmphĭtrўōnĭădēn āltō pēr grāmĭnă sūlcō. *St. Voy.* Hercules.

Āmphŏră, æ, *f.* (ἀμφορεύς). *Grand vase à anses, ordint. de terre, où l'on mettait le vin.* Āmphŏră Nēstŏrĕā tĭbĭ Māmērtīnă sĕnēctā. *M.* (XIII, 117). Āmphŏră cœpĭt Īnstĭtŭī, cūrrēntĕ rŏtā cūr ūrcĕŭs ēxĭt? *H.* SYN. Cădŭs, œnŏphŏrŭm, dĭōtă, ūrnă, tēstă, lăgēnă, vās. EP. Căvă, căpāx, fĭctĭlĭs.

Āmphrўsĭăcŭs *et* Āmphrўsĭŭs, ă, ŭm (Ἀμφρύσιος *et* Ἀμφρυσιακός). *De l'Amphryse ou d'Apollon.* Aūt Āmphrўsĭăcō pāstōr dē grāmĭnĕ cārpĭt. *St.* (*Silv.* I, 4, 105). Quæ cōntrā brĕvĭtēr fāta ēst Āmphrўsĭă vātēs. *V.* Quī fāta Āmphrўsĭă sērvānt. *Aus.* (*Epist.* 7, 15).

Āmphrўsŏs *ou* Āmphrўsŭs, ī, *m.* (Ἄμφρυσος). *Amphryse, rivière de la Thessalie, sur les bords de laquelle Apollon garda les troupeaux d'Admète.* Īrrĭgăt Āmphrўsūs fămŭlāntĭs pāscŭă Phœbī. *L.* Pāstŏr ăb Āmphrўsō. *V.* (Et *Ov. Met.* I, 580.)

† Āmplēctō, ĭs, ĕrĕ, *arch. pour* Amplector. Ĕgŏ nōn sĭnām me āmplēctĭĕr. *Lucil.*(apud *Prisc.* 797. Adde *Liv. And.* apud *Diomed.* 379).

Āmplēctŏr, ĕrĭs, ēxŭs sŭm, ēctī, *d. Entourer, ceindre.* Ēt mōllī cĭrcum ēst ānsās āmplēxŭs ăcānthō. *V.* Nŏx rŭĭt, ēt fūscīs tēllūrem āmplēctĭtŭr ālīs. *Id.* Lōngāque āmplēctĭtŭr īlĭă dēxtrā. *O.* Ēt nĭgrīs āmplēctĭtŭr hўdrīs. *V. Fl.* Quĭd cēssātĭs, cōmpĕdēs, Cŭrrĕre ăd mē, mĕăque āmplēctī crūră? *Pl.* (*Capt.* III, 4, 118). SYN. Cĭngō, āmbĭō, cĭrcŭmdō, īnclūdō. || *Embrasser, serrer dans ses bras; par ext. Baiser.* Quālēm Sātŭrnĭă, dīxĭt, Tē sōlēt āmplēctī. *O.* Scæăque āmplēctōr līmĭnă pōrtæ. *V.* SYN. Cōmplēctŏr, āmplēxŏr, *qqf.* īmplĭcŏr; *par ext.* ōscŭlŏr, bāsĭō. PPH. Āmplēxū, āmplēxĭbŭs, cōmplēxū *ou* cōmplēxĭbŭs āmbĭō, cīngō, ēxcĭpĭō, fŏvĕō, tĕnĕō, īmpĕdĭō, ōccŭpō, pĕtō. Ulnīs, lăcērt s āmplēctŏr, cōmplēctŏr. Cōllō dō brāchĭă cĭrcŭm. Āmplēxūs, cōmplēxūs dō, fĕrō. Cōllă pĕtō, tĕnĕō. Lăcērtīs āmbĭō, īmplĭcō, prĕmō. Cōllă āmplēxĭbŭs āmbĭō. Grĕmĭō, sĭnū fŏvĕō. Cōllō, cōmplēxĭbŭs, āmplēxĭbŭs, ĭn āmplēxĭbŭs, tĕnĕrĭs *ou* lōngĭs *ou* mĕdĭĭs āmplēxĭbŭs hærĕō. Īn āmplēxŭm *ou* āmplēxūs ĕō, vĕnĭō, rŭō, fĕrŏr. Sŭb āmplēxūs ĕō. Āmplēxūs, pēctŏră jŭngō. Āmplēxĭbŭs cĭrcŭmfŭndŏr. VERS. Īlle ŭbĭ cōmplēxu Ænēæ cōllŏquĕ pĕpēndĭt. *V.* Ēt trĕpĭdæ mātrēs prēssēre ăd pēctŏră nātōs. Sīc mĕmŏrāns, hŭmĕrōs dēxtrāsquĕ tĕnēbăt. Tēr cōnātŭs ĭbī cōllō dărĕ brāchĭă cĭrcŭm. Āmplēxæquĕ tĕnēnt pōstēs, ātque ōscŭlă fīgŭnt. Nĭvĕīs hĭnc āt e hĭnc dīvă lăcērtīs Cūnctāntem āmplēxū mōllī fŏvĕt. Āmplēxūs nātī Cўthĕrēă pĕtīvĭt. Quūm dăbĭt āmplēxūs ātque ōscŭlă dūlcĭă fīgĕt. *Id.* Īllūm sæpĕ sŭīs dēcēdēns fŏvĭ ĭn ūlnīs. *Pp.* Īnnēctēns āmbōbūs cōllă lăcērtīs. *O.* Ēt dăbăt āmplēxūs, āssuētăquĕ cōllă pĕtēbăt. Īnvŏnĭt Eūrўdĭcēn, Cŭpĭdīsque āmplēctĭtŭr ūlnīs. Nōn sīc āppŏsĭtīs vīncĭtŭr vītĭbŭs ūlmŭs, Ūt tŭă sūnt cōllō brāchĭă nēxă mĕō. Īnquĕ pătrīs blāndīs hæsĭt cērvīcĕ lăcērtīs. Īmplĭcŭĭt mātērnō brāchĭă cōllō. Quĭd mĕă cōllă tĕnēs blāndīs, īgnārĕ, lăcērtīs? Brāchĭăque ēxcēpī prēssō pēndēntĭă cōllō. Dēquĕ vĭrī cōllō dūlcĕ pĕpēndĭt ŏnŭs. Nōn ĕgŏ cāptāvī brĕvĭbŭs tŭă cōllă lăcērtīs. *Id.* Quām pēctŏrĕ Māgnŭs Āmbĭt, ēt ādstrīctōs rĕfŏvēt cōmplēxĭbŭs ārtūs. *L.* Īn āmplēxūs ēffūsās tēndĕrĕ pālmās. *Id.* Tōtō pēctŏrĕ vērōs Ādmŏvēt āmplēxūs. *St.* Ēt tĕnĕrā mātrĭs cērvīcĕ pĕpēndĭt Blāndŭs. *Id.* Fās tămĕn ēst cōnfērrĕ gĕnās, fās jūngĕrĕ tēcŭm Pēctŏra, ēt ēxsānguēs mīscēre āmplēxĭbŭs ārtūs. *V. Fl.* Nēc vōs dēcĭpĭānt pēndēntĭă brāchĭă cōllō. *Tib.* Hīc ălăcēr cōlla āmplēxū mātērnă pĕtēbăt. *Sil.* Cōnjŭgĭs āmplēxūs ātque ōscŭlă cāstă pĕtēbăt. *Alcim. Voy.* Amplexus, a, *et* Osculor. || *Au fig. Embrasser, choisir.* Āmplēxī quŏd hăbēnt pērvērsē prīmă vĭāī. *Lr.* (I, 1069). SYN. Āggrĕdĭŏr, sĕquŏr. || *Renfermer, contenir.* Nōn ĕgŏ cūnctă mĕīs āmplēctī vērsĭbŭs ōptĕm. *V.* SYN. Cōmplēctŏr, īnclūdō, cōmprēndō. || — mē. *Se complaire, s'applaudir.* Hōc se āmplēctĭtŭr ūnō. *H.* SYN. Mē ămō, mĭhĭ plăcĕō.

Āmplēxātŭs, ă, ŭm. *Qui a embrassé. Voy.* Amplexus, a. || *Au fig. Qui a approuvé ou suivi.* Mātērnōs nĭmĭūm pŭĕr āmplēxātĕ rĭgōrēs. (*Epithal. Ausp. et Acl.* 82.)

† Āmplēxō, ās, ārĕ, *arch. Embrasser, et au fig.* Pōstrēmo āmplēxā; frūctŭm, quēm dī dănt, căpĕ. *Att.* (apud *Non.* 7, 14. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 60).

Āmplēxŏr, ārĭs, ārī, *d. Embrasser.* Pătri ŭt lĭcērēt tūto īllam āmplēxārĭĕr. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 3. *Id. Mil.* V, 1, 40). *Voy.* Amplector. || † *Pass. Être embrassé.* Āmplēxētŭr quī vĕlĭt. *Lucil.* (apud *Prisc.* p. 797).

Āmplēxŭs, ă, ŭm, *part. de* Amplector. *Qui a entouré.* Trūncūm rāmōsque āmplēxă mŏrābăr. *O.* || *Qui a embrassé.* Sēmănĭmēmquĕ sĭnū gērmānam āmplēxă tĕnēbăt. *V.* Mēquĕ tĭbi āmplēxō nūllă nŏcērĕt hĭēms. *O.* SYN. Āmplēctēns, cōmplēxŭs, īmplĭcĭtŭs. PHR. Fōtūm grĕmĭō. *V.* Āmplēxŭs ēt hærēns. *V. Fl.* Ĭtĕrūmquĕ rĕfūsă Cōnjŭgĭs īn grĕmĭūm. *L.* Cōllōque īnfūsă mărĭtī. *O. Voy.* Amplector. || † *Pass Contenu; embrassé* Ănĭmām nōstro āmplēxām cōrpŏrĕ. *Petr.* (*frag.* apud *Prisc.* 791. Quidam legunt apud *Pl. Mil.* II, 6, 27, *amplexam*).

Āmplēxŭs, ūs, *m. Action d'entourer, de ceindre,* Vāllĭs ĭn āmplēxū nĕmŏrŭm sĕdĕt. *St.* || *Embrassement.* Nōn ĕgŏ nūnc dūlci āmplēxū dīvēllĕrĕr ūnquām. *V.* Ēxcŭtĭt āmplēxūs, āddūctăquĕ brāchĭă sōlvĭt. *O.* SYN. Cōmplēxŭs, ōscŭlă. EP. Ăvĭdŭs, dūlcĭs, tĕnĕr, blāndŭs, ămīcŭs, ōptātŭs, cāstŭs, pŭdīcŭs, lēgĭtĭmŭs, fūrtīvŭs. PPH. Pēndēntĭă brāchĭă cōllō. *Tib. Voy.* Amplector, Osculor.

Āmplĭātŭs, ă, ŭm. *Augmenté, agrandi.* Nēc Phlēgræ lĕgĭs āmplĭātă rūră. *Sid.* (9, 85. Adde *Prud. Peri.* 10, 139).

Āmplĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Agrandi.* Dūplĭcĕ mūr Āmplĭfĭcātă lŏcī spĕcĭēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 3).

† Āmplĭfĭcē, *adv. Largement, richement.* Tālĭbŭs āmplĭfĭcē vēstĭs dĕcŏrātă fĭgūrīs. *Cat.* (64, 266).

Āmplĭfĭcō, ās, ārĕ. *Étendre. augmenter, agrandir.* Pōrrĭgĕre, ēt fātīs āmplĭfĭcārĕ mŏrās. *Aus.* (*Parent.* 1, 13). Āmplĭfĭcārĕ dŏlōrĕm. *Pac.* (apud *Cic. Tusc.* 2 21). SYN. Aūgĕō, ēxtēndō, prōdūcō.

† Āmplĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Grand, long.* Āmplĭfĭcām sĕquĭtūr vītām dūm cāsta Ăfrŏdītē. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 1177).

Āmplĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agrandir, augmenter.* Nūnc hūnc, nūnc īllŭm, quā flēctĭtŭr, āmplĭăt ōrbĕm. *L.* Āmplĭăt ǣtātĭs spătĭŭm sĭbĭ vĭr bŏnŭs. *M.* (X, 23, 7). Āmplĭēt ūt rēm. *H.* SYN. Aūgĕŏ, āmplĭfĭcŏ, ēxtēndŏ. *Voy.* Augeo.

† Āmplĭtĕr, *arch. Amplement, largement, copieusement.* Ărgēntō pārcī nōlo; ōbsōnāto āmplĭtĕr. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 65. Adde *Mil.* III, 1, 161; *Merc. prol.* 98. Cf. *Non.* 11, 19, et *Charis.* 176). SYN. Lārgē, lārgĭtĕr, laūtē.

Āmplĭŭs, *adv. Plus, davantage.* Ēxcēdām tēctīs? ān, sī nĭhĭl āmplĭŭs, ōbstĕm? *O.* Cuī sătĭs ēst quōd cōntīngīt, nĭhĭl āmplĭŭs ŏptĕt. *H.* Ĕgo āmplĭŭs dēlībĕrāndŭm cēnsĕŏ. *Ter.* (*Ph.* II, 4, 17). Āmplĭŭs ǣquō. *Lr.* (III, 966). SYN. Īnsŭpĕr, prǣtĕrĕā, sŭpĕr, măgĭs, plūs. || *Plus longtemps.* Ūt nōbīscum ēssĕt hŏdĭe āmplĭŭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 11). Quō pāctō pŏpŭlum ātque ūrbĕm sērvārĕ pŏtīssĭt Āmplĭŭ' Rōmānăm. *Lucil.* (apud *Charis.* 176). SYN. Dĭūtĭŭs. || Nōn āmplĭŭs. *Ne plus.* Nēc pōrtĭtŏr Ōrcī Āmplĭŭs ōbjēctām pāssūs trānsīrĕ pălūdĕm. *V.* Clŷtĭēn nōn āmplĭŭs aūctŏr Lūcĭs ădĭt. *O.* SYN. Nōn jăm *ou* ūltrā, deīncēps, pōsthāc. Nōn jam āmplĭŭs.

† Āmplŏ, ās, ārĕ. *Comme* Amplio. Quī caūsam hŭmĭlĕm dīctĭs āmplānt. *Pac.* (apud *Non.* 10, 14).

Āmplŭs, ă, ŭm. *Ample, vaste, spacieux.* Īllōs pōrtĭcĭbūs rēx āccĭpĭēbăt ĭn āmplīs. *V.* Ēxīndĕ pĕr āmplŭm Mīttĭmŭr Ēlȳsĭŭm. *Id.* SYN. Lātŭs, īngēns, vāstŭs, pătēns, căpāx, spătĭōsŭs, māgnŭs. || *Riche, considérable.* Dīvĭtĭās hăbĕō trĭbŭs āmplās rēgĭbŭs. *H.* Ēt spŏlĭa āmplă rĕfērtĭs. *V.* SYN. Māgnŭs, īngēns, ŏpīmŭs. || *Important, considérable, distingué.* Āmplīs ĕt hŏnōrĭbŭs aūctōs. *H.* Āmplĭŏr, ōrŏ, Sīs pătrĭō dĕcŏrĕ. *Sil.* SYN. Prǣclārŭs, clārŭs, īnsīgnĭs, pūlchĕr. || *Grand, fort, violent.* Sī fōrtĕ mōrbŭs āmplĭŏr fāctūs sĭĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 50). Īrǣ fāctǣ ēssĕnt mūlto āmplĭōrēs (*Ibid.* 9). Vīrĭbŭs āmplīs. *Lr.* (V, 1173). Pœna ĕrĭt āntĕ mĕōs sērā, sĕd āmplă, pĕdēs. *Pp.* (III, 6, 32). SYN. Māgnŭs, īngēns, grăvĭs, vĕhĕmēns, vĭŏlēntŭs.

Āmplūstrĕ. *Voy.* Aplustre.

† Āmptrŭŏ, ās, ārĕ, *n. Sauter, danser comme les prêtres Saliens.* Prǣsŭl ŭt āmptrŭăt, īnde et vūlgŭ' rĕdāmptrŭăt ōllī. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Redamptruare.* Adde *Pac.* apud *Non.* 2, 739).

Āmpūllă, ǣ, *f. Petite fiole à ventre bombé, où l'on mettait surtout de l'huile, lécythe* (λήκυθος) *des Grecs.* Vĭtrĕīsquĕ tĕpēntĕm Āmpūllīs pōtās sēmĭsŭpīnŭs ăquăm. *M.* (VI, 35, 4). Āmpūllām, strĭgĭlĕm, scăphĭŭm, sōccōs, pāllĭŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 44). *Voy.* Lagena. || *Au fig. Enflure, mots ampoulés.* Prōjĭcĭt āmpūllās ĕt sēsquĭpĕdālĭă vērbă. *H.*

Āmpūllārĭŭs, ĭī, *m. Fabricant de fioles.* Ūt quĭvĭs dīcăt āmpūllārĭŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 51).

Āmpūllŏr, ārĭs, ārī, *d. Parler d'une manière ampoulée.* Ān trăgĭcă dēsǣvĭt ĕt āmpūllātŭr ĭn ārtĕ. *H.* *Voy.* Turgeo.

Āmpŭtātŭs, ă, ŭm. *Coupé.* Pēndĕt ēxĭgŭā mălĕ Căpŭt āmpŭtātŭm pārtĕ. *Sen.* (*Ag.* 901).

Āmpŭtŏ, ās, ārĕ. *Couper autour, tailler, émonder.* Īnūtĭlēsquĕ fālcĕ rāmōs āmpŭtāns. *H.* SYN. Pŭtŏ, āttōndĕŏ, cīrcūmcīdŏ. *Voy.* Puto. || *Couper.* Āmpŭtăt ēnsĕ mănŭs. *L.* Dēnūdăt ārtūs dīrŭs, ātque ōssa āmpŭtăt. *Senec.* (*Thyest.* 763). SYN. Cǣdŏ, sēcŏ, etc. *Voy.* Seco. || *Au fig. Retrancher.* Lōngă cōllŏquĭa āmpŭtă. *Sen* (*Med.* 530). SYN. Rēscīndŏ, tōllŏ.

Āmpȳcĭdēs, ǣ, *m.* (Ἀμπυκίδης). *Fils d'Ampyx, Mopsus.* Cĕcĭnīssĕ fŭtūrā Āmpȳcĭdēn Mōpsŭm. *O.* (Adde *V. Fl.* III, 420).

Āmpȳx, ȳcĭs, *m.* (Ἄμπυξ). *Père de Mopsus.* Āmpȳcă quīd rĕfĕrăm? *O.* (*Met.* XII, 450). || *Prêtre de Cérès, tué par Persée.* Prōxĭmŭs huīc Āmpȳx ănĭmī plēnīssĭmă māgnī. *O.* (*Met.* V, 184).

Āmsānctŭs, ī, *m. Lac d'Italie, dans le territoire des Hirpini.* Āmsānctī vāllēs: dēnsīs hūnc frōndĭbŭs ātrŭm. *V.* (Cf. *Æ.* VII, 565 sq.)

Āmtrŭŏ. *Voy.* Amptruo.

Ămūlĭŭs, ĭī, *m. Amulius, fils de Procas, roi d'Albe, chassa Numitor, son frère aîné, pour s'emparer du trône, et fut mis à mort par ses neveux Romulus et Rémus.* Rōmŭlĕōquĕ cădĭt trājēctŭs Ămūlĭŭs ēnsĕ. *O.* (Adde *Sil.* VIII, 295).

Ămūrcă, ǣ, *f.* (ἀμόργη). *Marc d'huile.* Aūt tōnsūm trīstī cōntīngūnt cōrpŭs ămūrcā. *V.* Nīgrā pērfūndĕre ămūrcā. *Id.* PPH. Fǣx ŏlĕī.

Ămūssĭs, ĭs, *f. Cordeau, niveau, règle, équerre.* Nē quĭd hĭĕt, nē quīd prōtūbĕrĕt, āngŭlŭs ǣquīs Pārtĭbŭs ūt cŏēăt, nīl ūt dēlīrĕt ămūssĭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 10). SYN. Rēgŭlă. || Ăd ămūssĭm *ou* Ădămūssĭm, *adv. Au cordeau, parfaitement.* Ăd ămūssim āmbārŭm mōrēs eārum ēxīstŭmāns. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 88). *Voy.* Examussim.

† Ămūssĭtātŭs, ă, ŭm. *Tiré au cordeau, parfait.* Ămūssĭtātă... ēgrĕgĭa īndŏlēs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 38).

Ămȳclă. *Voy.* Amycle.

Ămȳclǣ, ārŭm, *f. pl.* (Ἀμύκλαι). *Ville de Laconie, sur l'Eurotas.* Tālĭs ăb ārmĭfĕrīs Prĭămēĭŭs hōspĕs Ămȳclīs. *O.* Lēdǣīs vĕnĭēns dūctŏr Xānthīppŭs Ămȳclīs. *Sil.* (Adde *Mart.* IX, 105, 5). || 2. *Ville de Campanie, près de Fundi, qui fut prise d'assaut, parce qu'il avait été défendu d'annoncer l'approche de l'ennemi.* Cǣcŭbă Fūndānīs gĕnĕrōsă cŏquūntŭr Ămȳclīs. *M.* (XIII, 115). Dītīssĭmŭs āgrī Quī fŭĭt Aūsŏnĭdum, ĕt tăcĭtīs rēgnāvĭt Ămȳclīs. *V.* (*Æ.* X, 564: ubi *Servius.* Sed *Heyne Excurs.* poetam reprehendit, quum *tacitæ* ad priores *Amyclas* potius pertineat). Vūltūrnŭm, quāsque ēvērtĕrĕ sĭlēntĭa, Ămȳclǣ. *Sil.* (VIII, 528). Sīc Ămȳclās, quūm tăcērēnt, pērdĭdĭt sĭlēntĭŭm. (*Pervig. Ven.* 92. Adde *Aus. Prof.* 15, 6.)

Ămȳclǣŭs, ă, ŭm (Ἀμυκλαῖος). *D'Amycles, Laconien.* Ārmăque, Ămȳclǣŭmquĕ cănĕm. *V.* Pāssŭs Ămȳclǣā pīnguēscĕrĕ Cȳllărōn hērbā. *V. Fl.* Cōnfĕr Ămȳclǣīs mĕdĭcātŭm vēllŭs ăhēnīs. *O.*

Ămȳclās, ǣ, *m.* (Ἀμύκλας). *Fondateur d'Amycles.* || *Nom d'un pêcheur.* Mōllī cōnsūrgĭt Ămȳclās, Quēm dăbăt ālgă, tŏrō. *L.*

Ămȳclē, ēs, *f.* (Ἀμύκλη). *Nom de femme.* Tūndăt Ămȳclē. *Pp.* (IV, 5, 35).

Ămȳclīdēs, ǣ, *m.* (Ἀμυκλείδης). *Fils d'Amyclas, Hyacinthe.* Tē quŏque, Ămȳclīdē, pŏsŭīssĕt ĭn ǣthĕrĕ Phœbŭs. *O.*

Ămȳcŭs, ī, *m.* (Ἄμυκος). *Fils de Neptune, roi des Bébryces, attirait les étrangers dans une forêt pour les combattre, et leur donnait la mort. Il fut tué lui-même par Pollux.* Jām vĕnĭēt, dīrōs Ămȳcūs quī tōllĕrĕ cǣstŭs Īmpĕrĕt. *V. Fl.* Strātŭs Bēbrȳcĭīs Ămȳcūs sūspēxĭt ărēnīs. *Sidon.* (5, 463). || 2. *Nom d'un centaure.* Prīmŭs Ŏphīŏnĭdēs Ămȳcūs pĕnĕtrālĭă dōnīs Haūd tĭmŭĭt spŏlĭārĕ sŭīs. *O.* || 3. *Un des compagnons d'Énée.* Īndĕ fĕrārŭm Vāstātōrem Ămȳcŭm. *V.*

Ămȳdōn, ōnĭs, *f.* (Ἀμυδών). *Ville de Péonie.* Hīc āltā Sĭcȳōne, āst hīc Ămȳdōnĕ rĕlīctā. *J.* (3, 69.)

Ămȳgdălă, ǣ; Ămȳgdălŭs, ī, *f., et qqf.* Ămȳgdălŭm, ī, *n.* (ἀμυγδάλη). *Amandier. Suivant la Fable, Phyllis fut changée en cet arbre.* PHR. Phȳllĭdă quīn ĕtĭām grāndī mītēscĕrĕ frūctū Īnstĭtŭēns,

dūræ dăt sŭă mēmbră cŭtī. *Pallad.* (*Insit.* 61, de piro). *Voy.* Amygdalum, Phyllis.

Ămȳgdălĕŭs *et* Ămȳgdălĭnŭs, ă, ŭm. *D'amandier.* Quīn ĕt ămȳgdălĕōs sŭbĕūnt pīstācĭă rāmōs. *Pallad.* (*Insit.* 157). Fērtŭr ămȳgdălĭnæ sūccūs nŭcĭs ēssĕ bĭbēndŭs. *Seren. Sam.* (vs. 463).

Ămȳgdălŭm, ī, *n.* (ἀμύγδαλον). *Amande.* Nēc glāndēs, Ămărȳllĭ, tŭæ, nĕc ămȳgdălă dēsūnt. *O.* Ămȳgdălŭmvĕ flōrĕ pūrpŭrĕō fūlgēns. (*Anthol.* II, p. 523.)

Ămȳmōnē, ēs, *f.* (Ἀμυμώνη). *Une des Danaïdes, aimée par Neptune, et mère de Nauplius.* Tēstĭs Ămȳmōnē, lătĭcēs quūm fērrĕt ĭn Ārgīs. *Pp.* (II, 26, 47. Adde *St. Th.* VI, 288; *V. Fl.* IV, 374). || *Elle fut métamorphosée en une fontaine voisine d'Argos.* Sī quĭs Ămȳmōnēs sŭpĕrēst lĭquŏr. *St.*

Ămȳntās, æ, *m.* (Ἀμύντας). *Nom de berger.* Hæc ĕădem ŭt fērrēt, quĭd nōn făcĭēbăt Ămȳntās? *V.* (Adde *Mart.* XI, 42, 1). || *Roi de Macédoine. Voy. le suiv.*

Ămȳntĭădēs, æ, *m. Fils d'Amyntas, roi de Macédoine, Philippe.* Aŭt ŭt Ămȳntĭădēn, tūrpī dīlēctŭs ămōrĕ, Ōdĕrĭt. (*Ibis*, 295.)

Ămȳntŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἀμύντωρ). *Roi des Dolopes, père de Phœnix.* Ēt crētŭs Ămȳntŏrĕ Phœnīx. *O.* Bēllō sŭpĕrātŭs Ămȳntŏr. *Id.*

Ămȳntŏrĭdēs, æ, *m.* (Ἀμυντορίδης). *Fils d'Amyntor, Phœnix.* Flēvĭt Ămȳntŏrĭdēs pĕr ĭnānĭă lūmĭnă Phœnīx. *O. Voy.* Phœnix 2.

Ămȳrŏs, ī, *m.* (Ἄμυρος). *Rivière de Thessalie.* Īntrāntēmque Ămȳrōn cūrvās quæsītă pĕr ōrās Æquŏră (vidisse). *V. Fl.*

Ămȳstĭs, ĭdĭs, *f.* (ἄμυστις). *Vase à boire (chez les Thraces).* Bāssūm Thrēĭcĭā vīncăt ămȳstĭdĕ. *H.* (Controversi vocabuli sensum expedit *Sid.*, post *Carm.* 22, prosa oratione : « Misi quod inter scyphos et amystidas tuas legas. »)

Ămȳthāōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀμυθάων). *Amythaon, père de Mélampe.* Ămȳthāŏnĕ nātŭs. *O.* Jūxtāque Ămȳthāŏnĕ crētŭs. *St.*

Ămȳthāŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀμυθαόνιος). *D'Amythaon.* Phīllȳrĭdēs Chīrōn Ămȳthāŏnĭūsquĕ Mĕlāmpūs. *V.* Tūnc Ămȳthāŏnĭūs lōngō pōst tēmpŏrĕ vātēs. *St.*

Ăn, *adv. Est-ce que?* Vīdi ĕtĭām lăcrĭmās : ăn ĕt ēst pārs fraūdĭs ĭn īllīs? *O.* SYN. Nĕ, ānnĕ, nūm, nūnquĭd, ēcquĭd. || *Ce mot est souvent s.-entendu.* Dīssĭmŭlāre ĕtĭām spērāstī, pērfĭdĕ, tāntūm Pōssĕ nĕfās? *V.* Sēmpĕr ĕgo aūdītōr tāntūm? *J.* (1, 1). Dīcam huīc, ānnōn? *Ter.* (*Eun.* V, 4, 46). Ăgĕ, sī quo ăbīre ēst ănĭmŭs, ēst lĭcēntĭă? *Ph.* || *Si.* Quĭs scĭt ăn ādjĭcĭānt hŏdĭērnæ crāstĭnă sūmmæ Tēmpŏră dī sŭpĕrī? *H.* SYN. *qqf.* Sī. || *Ou.* Pācēmne hūc fērtĭs ăn ārmă? *V. Voy.* Aut. || *Qqf. Comme* Annon. Nēscĭo ăn Āntĭcȳrām rătĭo īllĭs dēstĭnĕt ōmnĕm. *H.*

Ănă *et* Ănās, æ, *m.* (Ἄνας). *Fleuve d'Espagne, la Guadiana.* Ănă āmnĭs īllīc pĕr Cȳnĕtās ēfflŭĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 205). Quăm mĕmŏrābĭlĭs āmnĭs Ănă Prætĕrĭt. *Prud.* (*Peri.* 3, 188. Alii leg. *Anas*). Īntĕr Ēmĕrĭtēnsĭs Ănæ lætæquĕ flŭēntă Gărūmnæ. *Aus.* (*Epist.* 24, 72).

Ănăbāthrŭm, ī, *n.* (ἀνάβαθρον). *Estrade pour voir les jeux.* Ēt quæ cōndūctō pēndēnt ănăbāthră tĭgīllō. *J.* (7, 46).

Ănăchārsĭs, ĭdĭs, *m.* (Ἀνάχαρσις). *Anacharsis, philosophe scythe, voyagea en Grèce du temps de Solon.* Quĭdquĭd laūdāvĭt Scȳthĭcīs Ănăchārsĭs ĭn ārvīs. *Sid.* (2, 165. Adde *Phæd. prol.* III, 52).

Ănăchōrētă, *et à tort* Ănăchŏrētă, æ, *m.* (ἀναχωρητής). *Anachorète, solitaire.* Ănăchōrētă trēmĭt, quī quānquām frīgŏră pōrtĕt. *Sid* (16, 97).

Ănăchōrētĭcŭs, ă, ŭm (ἀναχωρητικός). *D'anachorète.* Pōst ănăchōrētĭcæ vītæ flāmmātŭs ămōrĕ. (*Epitaph. S. Justi*, in *Hist. Littér* t. I, p. 256 Sed antepenultima produci debuit.)

Ănăcrĕōn, ōntĭs, *m.* (Ἀνακρέων). *Anacréon, poète lyrique, né à Téos.* Nēc sī quĭd ōlīm lūsĭt Ănăcrĕōn. *H.* Ănăcrĕōntă Tēĭūm. *Id.* Mētrūm quŏd mĕmŏrānt Ănăcrĕōntă Dūlcēs cōmpŏsŭīssĕ cāntĭlēnās. *T. Maur.* (*Met.* 1280). EP. Tēĭŭs, lȳrĭcŭs, mōllĭs, lāscīvŭs, vīnōsŭs. PPH. Tēĭŭs vātēs, pŏētă, sĕnēx. VERS. Nēc rĭgĭdōs mōrēs Tēĭă mūsă dĕdĭt. *O.* Lȳrĭcī Tēĭă mūsă sĕnĭs. *Id.*

Ănāctŏrĭă, æ, *ou* Ănāctŏrĭē, ēs, *f.*, *et* Ănāctŏrĭŭm, ĭī, *n.* (Ἀνακτόρεια, Ἀνακτορία, *et peut-être* Ἀνακτόριον). *Ville d'Acarnanie, sur le golfe d'Ambracie.* (*Plin.* 4, 1). Eās quī sŭbrĭpŭĭt, ĭn Ănāctŏrĭūm dēvĕhĭt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 87. *Ib.* 93; IV, 2, 74. Alii leg. *Anactoriam*). || ? *Une amie de Sapho.* Vīlĭs Ănāctŏrĭē, vīlĭs mĭhĭ cāndĭdă Cȳdnō. *O.* (*Her.* 15, 17. Alii aliter).

Ănāctŏrĭŭs, ă, ŭm. *D'Anactorie* Nūnc ĕt Ănāctŏrĭă sīgna ōstēntāvĭt ĭn ōrā. *Sil.*

† Ănădēmă, ătĭs, *n.* (ἀνάδημα). *Ornement de tête, coiffure.* Ēt bĕnĕ pārtă pătrūm fīūnt ănădēmătă, mītræ. *Lr.* (IV, 1122).

Ănăglȳphă *et* Ănăglȳptă, ōrŭm, *n pl.* (ἀνάγλυφα *et* ἀνάγλυπτα). *Ciselures.* Nēc mēnsīs ănăglȳptă dē pătērnīs. *M.* (IV, 39, 8).

† Ănăglȳptĭcŭs, ă, ŭm (ἀναγλυπτικός). *Ciselé.* Ănăglȳptĭcō mĕtāllō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 56).

Ănāgnĭă, æ, *f. Principale ville des Herniques.* Quōs dīvĕs Ănāgnĭă pāscĭt. *V.*

Ănălēctă, ōrŭm, *n. pl.* (ἀνάλεκτα). *Restes d'un repas, rogatons.* Cōllĭgĕrĕ lōngā tūrpĕ nĕc pŭtăt dēxtrā Ănălēctă, quĭdquĭd ĕt cănēs rĕlīquērūnt. *M.* (VII, 19, 16. *Id.* XIV, 82, 2).

Ănălēctĭs, ĭdĭs, *f.* (ἀναλεκτίς). *Coussinet pour cacher la difformité d'une épaule.* Cōnvĕnĭūnt tĕnŭēs scăpŭlīs ănălēctĭdĕs āltīs. *O.* (*A. Am.* III, 273).

† Ănălŏgĭă, æ, *f.* (ἀναλογία). *Analogie.* Dīcēndă, Grāiī quām vŏcānt ănălŏgĭām. *Capel.* (III, p. 71).

† Ănāncæŭm, ī, *n.* (ἀναγκαῖον). *Nom d'une espèce de vase.* Crēdo, hērcle, ănāncæō dătūm quōd bĭbĕrĕt. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 33. Cf. *Varr.* apud *Non* 15, 36).

Ănănĭās, æ, *m. Nom d'un chrétien nouvellement converti (dans les Actes des Apôtres).* Ōccĭdĭt īnfēlīx Ănănĭās vūlnĕrĕ cūlpæ. *Arat.* (I, 413).

Ănăpæstĭcŭs, ă, ŭm (ἀναπαιστικός). *Anapestique.* Ănăpæstĭcă dūlcĭă mētră. *T. Maur* (*Met.* 235. *Ib.* 289). Jūnctō Lēsbĭăcō sīve ănăpæstĭcō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 11).

Ănăpæstŭs, ī, *m.* (ἀνάπαιστος). *Pied de vers, composé de deux brèves et une longue.* Hæc cōntrā vĭtĭānt īncūrrēntēs ănăpæstī. *T. Maur.* (*Met.* 39. *Ib.* 185). Spōndām dătūrŭs ĕt sŭbīndĕ vērsŭī, Ănăpæstŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 10).

Ănăphē, ēs, *f.* (Ἀνάφη). *Ile de la mer de Crète.* Hīnc Ănăphēn sĭbĭ jūngĭt ĕt Āstȳphălēĭă rēgnă. *O.*

Ănāpĭs, ĭs, *m.* (Ἄναπις). *Anapis et Amphinome, deux frères nés à Catane, sauvèrent leurs parents dans une éruption de l'Etna.* Cūr nōn Āmphĭnŏmō, cūr nōn tĭbĭ, fōrtĭs Ănāpĭ. *Cl.* (*Idyl.* 7, 41). PHR. Ēt gĕnĕrāssĕ pĭōs quōndām cĕlĕbērrĭmă frātrēs. *Sil.* (XIV, 197. De his fusius *Corn. Sev. Ætn.* 620 sq.).

Ănāpĭŭs, ĭī. *Au lieu de* Anapis.

Ănāpŭs, ī, *m. Rivière de Sicile.* Prætĕrĭt ĕt Cȳănēn ĕt fōntēs lēnĭs Ănāpī. *O.*

1. Ănās, æ, *m. Voy.* Ana.

2. Ănās, ătĭs, *f. Canard, cane.* Ut pĭctīs ănās ēnŏtātă pēnnīs. *Petr.* (*Sat.* 93. Vulgo *enovata.*)

Ănătēs mărītās jūnxĭmŭs. *Aus.* (*Epist.* 3, 12. Adde *Pl. Capt.* V, 4, 6). EP. Lātĭpēs, rēmĭpēs, ăquātĭcă, flūctĭvăgă, ūndĭvăgă, flūmĭnĕă. VERS. Tōtă mĭhĭ pōnātŭr ănās; sēd pēctŏrĕ tāntŭm, Ēt cērvīcĕ săpĭt : cētĕră rēddĕ cŏquō. *M.*

Ănāstăsĭă, æ, *f. Anastasie, nom de femme.* Gāllŭs, Ănāstăsĭæ nātŭs, dĕcŭs āddĭdĭt aūlæ. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1164).

Ănāstăsĭŭs, ĭī, *m. Anastase, nom d'homme.* Pānge ĕt Ănāstăsĭō Flēbĭlĕ, mūsă, mĕlŏs. *Aus.* (*Prof.* 10, 34).

Ănăthēmă, ătĭs, *n.* (ἀνάθημα). *Offrande déposée dans un temple.* Dūm vĕtĭtīs īnsīgnĕ lĕgēns ănăthēmă făvīllīs. *Prud.* (*Psych.* 542). Ēxtērnī laūdānt ănăthēmătă rēgnī. *Id.* (*Hamart.* 526). *Voy.* Donarium. || ? *Anathème.*

Ănătĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Anas. || *Terme d'affection.* Dīc ĭgĭtŭr me ănătĭcŭlām, cŏlūmbām vēl cătēllūm. *Pl.* (*As.* III, 3, 103).

Ănătīnŭs, ă, ŭm. *De canard.* Ŭtĭnām fōrtūnām nūnc ĕgo ănătĭnam ūtĕrĕr! *Pl.* (*Rud.* II, 6, 49. Sic recte habet *Nonius,* 4, 454, non ut vulgo, *fortuna anatina*).

Ănaūrŏs ou Ănaūrŭs, ī, *m.* (Ἄναυρος). *Fleuve de Thessalie.* Nēc tĕnŭēs vēntōs sūspīrăt Ănaūrŏs. *L.*

Ănaūsĭs, ĭs, *m. Roi des Albaniens, en Asie Mineure, prétendant de Médée.* Hēnĭŏchōsquĕ trŭcēs jām prīdem īnfēnsŭs Ănaūsĭs *V. Fl.*

Ănāxăgŏrās, æ, *m.* (Ἀναξαγόρας). *Anaxagore, de Clazomène, philosophe et physicien, maître de Périclès et d'Euripide.* Nūnc ĕt Ănāxăgŏræ scrūtēmŭr hŏmœŏmĕrīăm. *Lr.* (I, 831). Quārtŭs Ănāxăgŏrās Thālētĭcă dōgmătă sērvăt. *Sid.* (15, 89).

Ănāxārchŭs, ī, *m.* (Ἀνάξαρχος). *Anaxarque, philosophe d'Abdère, de la secte de Démocrite. Nicocréon, tyran de Chypre, le fit piler dans un mortier.* Aūt, ŭt Ănāxārchŭs, pīlā mĭnŭārĭs ĭn āltā. (*Ibis,* 573.)

Ănāxărĕtē, ēs, *f.* (Ἀναξαρέτη). *Anaxarète, jeune fille de Salamine, dédaigna l'amour d'Iphis, qui se pendit. Elle fut changée en rocher à la vue de son corps.* Īphĭs Ănāxărĕtēn, hŭmĭlī dē stīrpĕ crĕātŭs, Vīdĕrăt. *O.*

Ănāxĭmĕnēs, ĭs, *m.* (Ἀναξιμένης). *Anaximène, philosophe de Milet.* Quĭdquĭd Ănāxĭmĕnēs, Eūclīdēs, Ārchȳtă, Zēnōn. *Sid.* (2, 176).

Āncæŭs, ī, *m.* (Ἀγκαῖος). *Ancée, Arcadien, tué par le sanglier de Calydon.* Pēnĕlŏpēsquĕ sŏrŏr cūm Pārrhăsĭō Āncæō. *O.* Cōncĭdĭt Āncæŭs. *Id.* || 2. *Autre, de Tégée, fils de Lycurgue, et l'un des Argonautes.* Glaūcōquĕ bŏvēm, Thĕtĭdīquĕ jŭvēncăm Dējĭcĭt Āncæŭs. *V. Fl.* Cērnĭmŭs Æăcĭdās, mūrīsque īmmānĕ mĭnāntēm Āncæūm. *St.*

Āncărĭŭs. *Voy.* Angarius.

Āncēps, ĭpĭtĭs. *Douteux, qui a deux tranchants, deux faces.* Āncĭpĭtēmquĕ mănū tōllēns ūtrāquĕ sĕcūrĭm. *O.* (Adde *Cat.* 64, 370; *Pl. Men.* V, 2, 105). Āncĭpĭtī mīrāndŭs ĭmāgĭnĕ Jānŭs. *O. Voy.* Duplex. || *Douteux, incertain.* Scīs ĕtĕnīm jūstūm gĕmĭnā sūspēndĕrĕ lāncĕ Āncĭpĭtĭs lībræ. *Pers.* (4, 10). Jūs āncēps nŏvī. *H.* SYN. Dŭbĭŭs, īncērtŭs, fāllāx. || *Incertain, qui doute, hésite.* Āt mātrēs prīmo āncĭpĭtēs. *V.* Āncĭpĭtī mēntēm fōrmīdĭnĕ prēssŭs. *Id.* SYN. Dŭbĭŭs, īncērtŭs, āltērnāns. *Voy.* Dubius. || Āncēps ēst. *Il est douteux.* Lūcānŭs ăn Āppŭlŭs, āncēps. *H.* SYN. Dŭbĭum ēst, īncērtum ēst, nōn lĭquĕt, nōn pătĕt. || Īn āncĭpĭtī sŭm. *Être dans une situation critique, en péril.* Fāmāmque īn ārctō stāre ātque āncĭpĭtī scĭās. *Sen.* (*H. Fur.* 1307). *Voy.* Periclitor.

? Ānchărĭŭs. *Voy.* Anchialus.

? Ānchātēs, æ, *m. Voy.* Auchates.

Ānchĕmŏlŭs, ī, *m.* (Ἀγχέμολος). *Fils du roi les Marrhubiens, Rhœtus.* Ēt Rhœ̄tī dē gēntĕ vĕtūst Ānchĕmŏlūm. *V.* (Adde *Juv.* 7, 235).

Ānchĭălē, ēs, *f.* (Ἀγχιάλη). *Nymphe de Crète.* Quōs māgno Ānchĭălē pārtūs āddūctă dŏlōrĕ Ēdĭdĭt. *Varr. Atac.* (apud *Serv.* ad *Virg. E.* I, 66).

Ānchĭălēă, æ, *f.* (Ἀγχιάλεια). *Ville de Cilicie, près de la mer.* Lȳrnēssūsquĕ dĕhīnc, hīc Māllŏs ĕt Ānchĭălēă. *Avien.* (*Desc. Terr.* 1040).

Ānchĭălŭs, ī, *f.* (Ἀγχίαλος). *Ville de Thrace à l'embouchure du Danube.* Āltă sŭb Ānchĭălī mœ̄nĭă tēndăt ĭtĕr. *O.* || ? *m. Nom d'un enfant.* Nōn crēdō jūrā, vērpĕ, pĕr Ānchĭălūm. *M.* (XI, 95, 8. Alii leg *Ancharium, Anchalium,* et varia interpretatio). || *Nom d'homme.* Cūjūs laūdātī mōrēs ēt fōrmă prŏbātə ēst Ānchĭălō. (*Anthol.* II, p. 105.)

Ānchīsæŭs, ă, ŭm (Ἀγχισαῖος). *D'Anchise.* Tŭmŭlōquĕ săcērdōs, Ēt lūcūs lātē săcĕr āddĭtŭr Ānchīsæō. *V.* (Alii perperam scribunt *Anchiseus;* nam esset Ānchīsēŭs, Ἀγχισήϊος).

Ānchīsēs, æ, *m.* (Ἀγχίσης). *Anchise, aimé de Vénus, père d'Énée. Emporté par son fils au milieu de l'incendie de Troie, il mourut en Sicile.* Āt pătĕr Ānchīsēs ŏcŭlōs ăd sīdĕră lætŭs. *V.* Vĕtĕrem Ānchīsēn āgnōscĭt ămīcŭm. Cōnjŭgĭo, Ānchīsē, Vĕnĕrĭs dīgnātĕ sŭpērbō. *Id.* (Sic, non vero *Anchisa,* in quo ultima corriperetur. Cf. *Atrides, Orestes.* Nobiscum faciunt *Charis.* 9, et *Diom.* 280. Ceterum altera forma fuit, iisdem auctoribus : *Anchisa, æ,* unde vocativus : *Anchisa*). PPH. Ænēæ pătĕr, părēns, gĕnĭtŏr.

Ānchīsĭădēs, æ, *m.* (Ἀγχισιάδης). *Fils d'Anchise, Énée.* Trōs Ānchīsĭădēs, ănĭmōs tămĕn ōmĭnĕ tōllĭt. *Virg.*

Ānchŏră. *Voy.* Ancora.

Ānchŭs, ī, *m. Nom d'un guerrier.* (*V. Fl.* VI, 60. Alii scrib. *Auchus.*)

Āncīlĕ, ĭs, *n. Petit bouclier.* Lǣvāque āncīlĕ gĕrĕbăt. *V.* Īdque āncīlĕ vŏcăt, quŏd ăb ōmnī pārtĕ rĕcīsŭm. *O.* Sūdāvĭt clȳpĕīs āncīlĭbŭs. *J.* (2, 126). *Voy.* Clypeus. || *Au pl.* Āncīlĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm. *Anciles, boucliers que les Romains croyaient être tombés du ciel sous le règne de Numa, et auxquels ils pensaient que le destin de Rome était attaché.* Ēt Sălĭŭs lætō pōrtāns āncīlĭă cœ̄lō. *L.* (I, 603. *Id.* IX, 480). Lānĭgĕrōsque ăpĭcēs ēt lāpsa āncīlĭă cœ̄lō. *V.* Āncīlĭōrum, ēt nōmĭnĭs, ēt tŏgæ Ōblītŭs. *H.*

Āncīllă, æ, *f* *Servante.* Fāllĭtŭr āncīllæ dēcĭpĭtūrquĕ lăbŏr. *O.* Āncīllām mĕdĭō dētĭnŭīssĕ fŏrō. *Tib.* (I, 2, 96. Adde *Hor. Od.* II, 4, 1; *Ter. And* III, 1, 3). SYN. Āncīllŭlă, fămŭlă, sērvă, mĭnīstră. *Voy.* Famula.

Āncīllārĭŏlŭs, ī, *m. Qui aime les servantes.* Āncīllārĭŏlūm tŭă tē vŏcăt ūxŏr, ĕt īpsă. *M.* (XII, 58, 1. Verbo usus est *Sen. Benef.* 1, 9).

† Āncīllŏr, ārĭs, ārī, *d. arch. Être esclave, serviteur.* Ūltro ĕtĭam ūxŏrĭbŭs Āncīllāntŭr. *Titin.* (apud *Non.* 2, 26). Īnvīta āncīllāns, dicto ŏbēdĭēns vĭrī. *Att.* (*ibid.*). *Voy.* Servio.

Āncīllŭlă, æ, *f. dimin. de* Ancilla. Nēc vĕnĭăt sērvŭs, nēc flēns āncīllŭlă fīctŭm. *O.* Īlla ĭtĭdēm vīrgo, ātque āltĕra ĭtĭdem āncīllŭlă. *Pl.* (*Rud. prol.* 74. Adde *Ter. Ph.* IV, 3, 60).

† Āncĭpēs, *arch. pour* Anceps. Pōst āltrīnsĕcŭ'st sĕcūrĭcŭla āncĭpēs, ĭtem aūrĕă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 114. Hoc refert *Charis.* 96. Idem videndus p. 67).

Āncīsŭs. *Voy.* Amcisus.

Āncŭlŏ. *Voy.* Antlo.

1. Āncōn, ōnĭs, *m.* (ἀγκών). *Fourche pour suspendre les filets à l'usage des chasseurs.* Īntĕrĕā Lĭbȳcō fūcāntŭr sāndȳcĕ pīnnæ, Līnĕāque ēxstrūctĭs lūcēnt āncōnĭbŭs ārmă. *Grat.* (*Cyn.* 86).

2. Āncōn, ōnĭs, *et* Āncōnă, æ, *f.* (Ἀγκών). *Ancône,*

ville d'Italie, sur l'Adriatique, avait un temple de Vénus. Illinc Dalmăticīs ōbnōxiă flūctĭbŭs Āncōn. *L.* Quæque Āncōnă, Cnĭdūmque ărūndĭnōsăm Cōlĭs. *Cat.* (37, 13. Adde *Sil.* VIII, 436; *Juv.* 4, 40).

Āncŏră, æ, *f.* (ἄγκυρα). *Ancre.* Āncŏră dē prōrā jăcĭtūr, stānt līttŏrĕ pūppēs. *V.* Fīgĭtŭr īn vĭrĭdī, sī fōrs tŭlĭt, āncŏră prātō. *O.* SYN. Ūncŭs. EP. Ūncă, ădūncă, cūrvă, rĕcūrvă, fērrĕă, grăvĭs, tĕnāx, mōrdāx. PPH. Dēns ūncŭs, fērrĕŭs. VERS. Tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābāt nāvēs. *V.* Ūncō nōn āllĭgăt āncŏră mōrsū (naves). *Id.* Hīc tĕnĕăt nōstrās āncŏră jāctă rătēs. *O.* Ēt nĭmĭs āffīxōs ūncī cōnvēllĕrĕ mōrsūs. *L.* Ātquĕ tĕnāx ūncō clāssēm pĕtĭt āncŏră rōstrō. *V. Fl.* Hās īntēr lăcrĭmās lĕgĭtūr pĭgĕr ūncŭs ărēnīs. *Id.* Āncŏrās clāssīs lĕgĭt. *Sen. Voy.* Appello, is. || *Au fig.* Āncŏră jām nōstrām nōn tĕnĕt ūllă rătēm. *O.* Āncŏră fēssīs Ūltĭmă cūr Făbĭŭs. *Sil.* Crīspĕ, mĕæ vīrēs, lāssārūmque āncŏră rērŭm. (*Anthol.* I, p. 598.)

Āncŭs, ī, *m. Ancus Martius, quatrième roi de Rome.* Īrĕ tămĕn rēstāt, Nŭmă quō dēvēnĭt, ĕt Āncŭs. *H.* Quēm jūxtā sĕquĭtūr jāctāntĭŏr Āncŭs. *V.* (Adde *Mart.* IX, 28, 6; *Prud. Sym.* I, 193).

Āncÿră, æ, *f.* (Ἄγκυρα). *Ancyre, capitale de la Galatie.* Jāmque ĭtĕr īn grĕmĭō pācĭs sōlĕnnĕ părābānt Ād mūrōs, Āncÿră, tŭōs. *Cl.*

Āncÿrānŭs, ă, ŭm. *D'Ancyre.* Frēgĭt lūxŭrĭēs Āncÿrānĭquĕ trĭūmphī. *Cl.*

Āndī, ōrŭm. *Voy.* Andus.

Āndīnŭs, ă, ŭm. *Qui est d'Andes, petit bourg près de Mantoue, et patrie de Virgile.* Māntŭă Mūsārūm dŏmŭs, ātque ăd sīdĕră cāntū Ēvēcta Āndīnō. *Sil.*

Āndrăchnē, ēs, *f.* (ἀνδράχνη). *Pourpier, plante; arbousier, arbrisseau.* Hūmĭdăque āndrăchnē sĭtĭēntēs prōtĕgĭt āntēs. *Col.* (X, 376).

Āndræmōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀνδραίμων). *Andrémon, père de Thoas.* Eūrÿpÿlŭsquĕ fĕrōx, clārōque Āndræmŏnĕ nātŭs. *O.* || 2. *Mari de Dryope, père d'Amphisse.* || 3. *Sextius Andrémon Caballus, bouffon de Rome.* Nōn sum Āndræmŏnĕ nōtĭŏr Căbāllō. *M.* (X, 9, 5).

Āndrăgŏrās, æ, *m.* (Ἀνδραγόρας). *Nom d'homme.* (*Mart.* VI, 53, 2.)

Āndrĕās, æ, *m.* (Ἀνδρέας, *de* ἀνδρεῖος). *André, apôtre, frère de saint Pierre.* Hīc pătĕr Āndrĕās, hīc quī pīscātŏr ăd Ārgŏs Mīssŭs. *P. Nol.* (2, 406). Āndrĕāmque sĭmŭl. *Juvc.* (I, 425).

Āndrĭă, æ, *f. L'Andrienne, nom d'une pièce de Ménandre, imitée par Térence.* Mĕnāndĕr fēcĭt Āndrĭam ĕt Pĕrīnthĭăm. *Ter.* (*And. prol.* 9).

Āndrĭŭs, ă, ŭm. *De l'île d'Andros.* Āndrĭum ĕgō Crĭtōnĕm vĭdĕō. *Ter.* (*And.* V, 4, 3).

Āndrŏdămās, āntĭs, *m.* (ἀνδροδάμας). *Espèce de pierre précieuse.* Āndrŏdămāsquĕ lăpīs cōmpēscēns pēctŏrĭs īrās. *Prisc.* (*Peri.* 883).

Āndrŏgĕōn, ōnĭs. *Voy* Androgeos.

Āndrŏgĕōnēŭs, ă, ŭm (Ἀνδρογεώνειος). *D'Androgée.* Āndrŏgĕōnēæ pœnās ēxsōlvĕrĕ cædĭs. *Cat.* (64, 77).

Āndrŏgĕōs, *gén.* ō, *et* Āndrŏgĕŭs, ī (*Charis.* 71); *qqf.* Āndrŏgĕōn, ōnĭs, *m.* (Ἀνδρόγεως, ω). *Androgée, fils de Minos, tué par de jeunes Athéniens. En punition de ce meurtre, Minos prit Athènes, et lui imposa le tribut du Minotaure.* Āndrŏgĕīquĕ nĕcēm jūstīs ūlcīscĭtūr ārmīs. *O.* Vīvĕrĕt Āndrŏgĕōs ŭtĭnăm! *Id.* Īn fŏrĭbūs lētum Āndrŏgĕō. *V.* Rēstĭtŭĭt pătrĭīs Āndrŏgĕōnă fŏcīs. *Pp.* (II, 1, 62). || 2. *Guerrier grec, tué au siége de Troie.* Prīmŭs sē... Āndrŏgĕōs ōffērt nōbīs. *V.*

Āndrŏgÿnŭs, ī, *m.* (ἀνδρόγυνος). *Androgyne, qui est mâle et femelle.* Vīdĭt nūbēntēm Plĭnĭŭs āndrŏgÿnŭm. *Aus.* (*Epig.* 69, 12). Āndrŏgÿnūm, neūtrum. Īntĕr ŭtrūmque, ăb ŭtrōquĕ rĕmōtŭm. *Lr.* (V, 837.) Et *Lucil.* apud *Non.* 8, 84). SYN Hērmăphrŏdītŭs. PPH. Dēquĕ sēxū dūplĭcī Nātōs. *Prud.*

Āndrŏmăchă, æ, *et ordint.* Āndrŏmăchē, ēs, *f.* (Ἀνδρομάχη). *Andromaque, fille d'Éétion, femme d'Hector. Après la prise de Troie, elle échut en partage à Pyrrhus, et eut pour troisième époux Hélénus.* Lĭbābāt cĭnĕri Āndrŏmăchē, mānēsquĕ vŏcābăt. *V.* Āndrŏmăchēn ā frōntĕ vĭdēbĭs. *J.* (6, 503). Nūnquam ĕgō te, Āndrŏmăchē, nĕc... rŏgārĕm. *O.* Āndrŏmăchæ nōmēn qui īndĭdĭt, rēcte īndĭdĭt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 82). Dūm Phrÿgĭbŭs ănĭmōs nātŭs ēvērsīs dăbĭt, Āndrŏmăchă! *Sen.* (*Troad.* 535). EP. Fīdă, mœstă, trīstĭs, căptīvă, ēxsŭl. PPH. Hēctŏrĭs ŭxŏr, cōnjŭx.

Āndrŏmĕdă, æ, *et* Āndrŏmĕdē, ēs, *f.* (Ἀνδρομέδη). *Andromède, fille de Céphée, disputa le prix de la beauté aux Néréides. Neptune, pour la punir, la livra aux fureurs d'un monstre marin. Mais Persée, monté sur Pégase, la délivra, et devint son époux.* Āndrŏmĕdēque ĕt Hÿpērmnēstrē, sĭnĕ fraūdĕ mărĭtæ. *Pp.* (IV, 7, 63). Āndrŏmĕdē pătrĭæ fūscă cŏlōrĕ sŭæ. *O.* Nōn hīc Āndrŏmĕdæ rĕsŏnānt prō mătrĕ cătēnæ. *Pp.* (III, 22, 29). Āndrŏmĕdæ pătĕr Ōstēndĭt īgnēm. *H.* SYN. Cēphēĭs. EP. Cēphēĭă, fōrmōsă, pūlchră, sŭpērbă, īnfēlīx. PPH. Pērsēĭă cōnjūx, ŭxōr. (Cf. *Ov. Met.* IV, 668; *Manil.* V, 538.) || *La même, changée en constellation.* Aūrīga, ĕt Pērseŭs, Dēltōtŏn ĕt Āndrŏmĕdæ āstrŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 4). Āndrŏmĕdēn ălĭŭs spēctāt clārāmquĕ Cŏrōnām. *O.* (Adde *Cic. Arat.* 203; *Germ. Arat.* 200).

Āndrŏs *ou* Āndrŭs, ī, *f.* (Ἄνδρος). *L'île d'Andros, une des Cyclades.* Ēt tŏtĭdēm nātīs Āndrōs frātērnă pĕtīta ēst. *O.* Nāvem īs frēgĭt ăpŭd Āndrum īnsŭlām. *Ter.* (*And.* I, 3, 17).

Āndŭs, ă, ŭm. *De l'Anjou, angevin* Āndūs jām plăcĭdā Lĭgĕrĭs rĕcrĕātūr ăb ūndā. *L.*

Ănēllŭs. *Voy.* Annellus.

Ănĕmōrēă *ou* Ănĕmōrĭă, æ, *f.* (*Homer. Iliad.* II, 521, Ἀνεμώρεια). *Ville de Phocide.* Aūt Cīrrhām taūrīs Ănĕmōrĭāmquĕ sŭpīnānt. *St.* (*Th.* VII, 347).

Ănēthŭm, ī, *n.* (ἄνηθον). *Anet, fenouil, plante.* Nārcīssum ĕt flōrēm jūngĭt bĕnĕōlēntĭs ănēthī. *V.* EP. Ŏdōrŭm, frāgrāns, rĕdŏlēns, vĭrĭdĕ.

Ănētŏr, ŏrĭs, *m. Nom d'homme.* Ārmēntī cūstōs, Phōcæŭs Ănētŏr. *O.*

† Ānfrāctŭm, ī, *n. arch. Comme* Anfractus. Tērrārum ānfrāctă rĕvīsām. *Att.* (apud *Non.* 3, 16).

Ānfrāctŭs, ūs, *m. Détour, circuit.* Ēst cūrvo ānfrāctū vāllēs āccōmmŏdă fraūdī. *V.* Jāmquĕ pĕr ānfrāctūs ănĭmārūm rēctŏr ŏpācōs Sŭb tērrīs quærēbăt ĭtĕr. *Cl.* Sævĭŏr ānfrāctū lātĕrūm sĭnŭōsă rĕtōrquēns Mēmbră sŏlō. *St.* Ānfrāctū lĕvĭōrĭs ĕquī dēlūdĭt ănhēlōs. *V. Fl.* SYN. Flēxŭs, gÿrŭs, cīrcŭĭtŭs. *Voy.* Flexus.

† Āngărĭō, *et à tort* Āngārĭō, ās, ārĕ (ἀγγαριάζω). *Requérir pour des transports.* Nōn sĕmĕl hōc pĭă jūssă cănūnt; āngărĭăt, īnquĭt. *Arat.* (II, 902).

† Āngărĭŭs, ĭī, *m.* (ἄγγαρος). *Courrier (chez les Perses).* Cōncūrsāns vĕlŭti āngărĭŭs, clārēquĕ quĭrītāns. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 78).

Āngĕlĭcŭs, ă, ŭm (ἀγγελικός). *Eccl. D'ange.* Āngĕlĭcō cōmĭtātă chŏrō. *Prud.* (*Peri.* 3, 48). Nōmĭnĭs āngĕlĭcī tēr pārtĭcĭpātŭs hŏnōrĕ. *P. Nol.* (6, 321). Cōncĭnĭt āngĕlĭcūm jūnctō mŏdŭlāmĭnĕ cārmĕn. *Alcim.* (I, 192).

Āngēllŭs, *dimin. de* Angulus. Sēd măgĭs āngēllīs paūlūm prōstāntĭbŭs. *Lr.* (II, 428. Sic optimi libri et edd. Alii *angululis.* Sed *Annulus, Annellus*).

Āngĕlŭs, ī, *m.* (ἄγγελος). *Eccl. Ange.* Īnvēntŏr vĭtĭī nōn ēst Dĕŭs; āngĕlŭs īllŭd. *Prud.* (*Ham.* 159.

Id. 730; *Psych. præf.* 4). PPH. Sīdĕrēī prŏcĕrēs. *Fort.*

Āngīnă, æ, *f. Angine, esquinancie.* Sūēs mŏrĭūntŭr āngīna hīc ăcĕrrŭmē. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 139. *Id. Most.* I, 3, 61). Vērum āngīnă sĭbī mīxtŭm sălĕ pōscĭt ăcētŭm. *Ser. Sam.* (vs. 16). SYN. Āngŏr. PHR. Quătĭt ægrōs Tūssīs ănhēlă sŭēs, ēt faūcĭbŭs āngĭt ŏbēsīs. *V.*

Āngĭpōrtŭm, ī, *n.*, *et* Āngĭpōrtŭs, ūs, *m. Petite rue, ruelle.* Nūnc īn quādrĭvĭīs ĕt āngĭpōrtīs. *Cat.* (59, 4). Īd quĭdem āngĭpōrtūm nōn ēst pērvĭŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 39). Flēbĭs īn sōlō lĕvĭs āngĭpōrtū. *H.* Pŭēllām prōjēctam āngĭpōrtū sūstŭlī. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 5).

Āngĭtĭă *ou* Ānguĭtĭă, æ, *f. Fille d'Éétès, sœur de Médée, connaissait, comme elle, l'emploi des plantes vénéneuses. Elle était honorée chez les Marses.* Æētæ prōlem, Āngĭtĭām mălă grāmĭnă prīmăm Mōnstrāvīssĕ fĕrūnt. *Sil.* Tē nĕmŭs Āngĭtĭæ (flevit). *V.*

Ānglī, ōrŭm, *m. pl. Saxons établis en Bretagne* (*Anglais*). Rēddēntēs grātēs Ānglūs, Gĕtă, Vāscŏ, Sŭēvŭs. *Inscr.* (ap. *Gruter.* p. 1068). *Voy.* Britanni.

Ānglĭă, æ, *f. Pays des* Angli (*Angleterre*). Ānglĭă, plaūdĕ lŭbēns : mīttĭt tĭbĭ Rōmă sălūtĕm. (Apud *Mai. Nov. Coll.* t. V, p. 110).

Āngŏ, ĭs, ānxī, āngĕrĕ. *Étouffer, suffoquer.* Cōrrĭpĭt īn nōdūm cōmplēxŭs, ĕt āngĭt ĭnhærēns. *V.* Ātque āngēns ŭtrāquĕ mănū sŭă gūttŭră līvŏr. *Sil.* SYN. Prĕmŏ, sūffōcŏ. || *En gén. Presser.* Mūnĕrĕ tē pārvō bĕĕt, aūt īncōmmŏdŭs āngăt. *H.* Hāc ŭrgēt lŭpŭs, hāc cănĭs āngĭt. *Id.* SYN Prĕmŏ, strīngŏ. || *Au fig. Tourmenter, chagriner.* Cūrĭs ănĭmūm mōrdācĭbŭs āngĭt. *L.* SYN. Tōrquĕŏ, vēxŏ, crŭcĭŏ.

Au pass. Āngŏr, ĕrĭs, ānxĭŭs sŭm (*Charis.* 221, *et Diom.* 376), āngī. *Être serré, pressé.* Nĕc ĭnērtĭbŭs āngĭtŭr ūndĭs (hostis). *L.*

Āngŏr, ōrĭs, *m. Esquinancie.* || *Au fig. Angoisse, chagrin.* Quēm vŏlŭcrēs lăcĕrānt, ātque ēxēst ānxĭŭs [ān]gŏr. *Lr.* (III, 1008. *Ib.* 916 ; *Prud. Apoth.* 86). SYN. Dŏlŏr, mœrŏr. *Voy.* Mœror.

Ānguĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a des serpents dans les cheveux ou pour cheveux.* Gōrgŏnĭs ānguĭcŏmæ Pērseūs sŭpĕrātŏr. *O.* (Adde *St Th.* I, 544). PHR. Cærŭlĕīs īmplēxæ crīnĭbŭs ānguēs. *V.* Ānguīnĭs rĕdĭmītă căpīllĭs. *Cl.* Īmmīxtī crīnĭbŭs ānguēs. *O.*

Ānguĭcŭlŭs, ī, *m. Petit serpent.* Tōllĕre hŭmō mĭsĕrūm pērpŭlĭt ānguĭcŭlŭm. *Prosp.* (*Carm.* 2, 4).

Ānguĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte, qui a des serpents.* Gōrgŏnĭs ānguĭfĕræ pēctŭs ŏpērtă cŏmĭs. *Pp.* (II, 2, 8). Ūtrūmquĕ caūdā pūlsăt ānguĭfĕrā lătŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 812. Adde *Prud. Ham.* 131). SYN. Sērpēntĭgĕr. || *Qui produit un serpent ou des serpents.* Sīc ĕt īn ānguĭfĕræ lūdēntēm grāmĭnĕ Lērnæ. *St.*

Ānguĭgĕnă, æ, *m. f. Né d'un serpent.* Ānguĭ[gĕ]næ, prōlēs Māvōrtĭă. *O.* SYN. Sērpēntĭgĕnă.

Ānguīllă, æ, *f. Anguille, poisson.* Vōs ānguīllă mănĕt, lōngæ cōgnātă cŏlŭbræ. *J.* (5, 103). Quæquĕ nătăt claūsīs ānguīllă dŏmēstĭcă lȳmphīs. *M.* (XII, 31, 5. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 57).

Ānguĭmănŭs, ī, *m. Éléphant* (*dont la trompe, semblable à un serpent, lui tient lieu de main*). Ānguĭmănōs bēllī dŏcŭērūnt vūlnĕră Pœnī Sūffērrĕ. *Lr.* (V, 1303. *Id.* II, 536). *Voy.* Elephas.

Ānguĭnĕŭs. *A tort, au lieu de* Anguinus. (*Comparez* Vulpis, vulpīnus, Felis, felīnus. Cf. *Voss.* ad *Cat.* p. 215).

Ānguīnŭs, ă, ŭm. *De serpent.* Gōrgŏnĭs ānguīnīs cīnctă fŭīssĕ cŏmīs. *O.* Eūmĕnĭdēs, quĭbŭs ānguīnō rĕdĭmītă căpīllō. *Cat.* (64, 193. Adde *Prop.* IV, 8, 10 ; *Prud. Psych.* 562. Et *Pacuv.* ap. *Cic. Divin.* 2, 64, cervice anguina). SYN. Cŏlŭbrīnŭs.

Ānguĭpēs, ĕdĭs, *m. Qui a des serpents pour pieds épith. des géants.* Ānguĭpĕdem ălātīs hŭmĕrīs Tȳphōnă fŭrēntĕm. *Manil.* (IV, 579). Īnjĭcĕre ānguĭpĕdūm căptīvō brăchĭă cōllō. *O. Voy.* Gigantes.

Ānguĭs, ĭs, *m. Serpent.* Ō pŭĕrī, fŭgĭte hīnc : lătĕt ānguĭs īn hērbā. *V.* Āttōllĭt strīdēntēs ānguĭbŭs ālās. *Id.* Pēstĭfĕrūm tŭmĭdō vūlnŭs ăb āngŭĕ dătŭm. *O.* SYN. Sērpēns, cŏlŭbĕr, drăcŏ. *Voy.* Serpens. || — Lērnæ. *V. Fl. Voy.* Hydra. || *Constellation.* Neū tē dēxtĕrĭŏr tōrtūm dēclīnĕt ăd Ānguĕm. *O.* Hœdōrūmquĕ dĭēs sērvāndī ēt lūcĭdŭs Ānguĭs. *V. Voy.* Draco. || *Le démon.* Vītēmūs lăquĕōs quōs lētĭfĕr īmplĭcăt Ānguĭs. *P. Nol.* (5, 46). *Voy.* Serpens. || *Qqf. f.* Nēc mĕdĭæ Mārsīs fīndūntŭr cāntĭbŭs ānguēs. *O.* (*Medic. Fac.* 39. Hoc apud *Charis.* p. 70). Tōrtā căpŭt āngŭĕ rĕvīnctŭm. *Varr. Atac.* (*ibid.* Adde *Tib.* I, 8, 20)

Ānguĭtĕnēns, tĭs, *m. Le Serpentaire, constellation.* Prōptĕr căpŭt Ānguĭtĕnēntĭs. *Cic.* (*Arat.* in lib. *de Nat. Deor.* 2, 42). Ānguĭtĕnēns māgnō cīrcūmdătŭs ōrbĕ Drăcōnĭs. *Manil.* (V, 384. Adde *Aus. Eclogar. de Sign. Cœl.* 5). SYN. Ānguĭfĕr

Ānguĭtĭă. *Voy.* Angitia.

? Āngŭlŭlŭs, ī, *m. Voy.* Angellus.

Āngŭlŭs, ī, *m. Angle.* Āngŭlŭs ōbtūsūs quĭă lōngē cērnĭtŭr ōmnĭs. *Lucr.* (IV, 355). Nē quĭd hĭēt, nē quīd prōtŭbĕrĕt, āngŭlŭs æquĭs Pārtĭbŭs ūt cŏĕăt. *Aus.* (*Idyl.* 16, 10). Nām tūrrĭs, prŏpĕ quæ quădrātă sūrgĭt, Āttrītĭs prŏcŭl āngŭlĭs rŏtātŭr. *Petr.* (*fragm.*) || *Coin de chambre, de terre.* Īnquĕ dŏmō lăcrĭmās āngŭlŭs ōmnĭs hăbĕt. *O.* Īllĕ tērrārūm mĭhĭ prætĕr ōmnēs Āngŭlŭs rīdĕt. *H.* Grātŭs pŭēllæ rīsŭs ăb āngŭlō. *Id.* EP. Ēxtrēmŭs, īntĭmŭs, rĕcōndĭtŭs, ābdĭtŭs, ŏccūltŭs.

Āngūstă, ōrŭm, *n. pl. Espace étroit.* Ōbsēdēre ălĭī tēlĭs āngūstă vĭārŭm. *V.* Sĭcŭlĭque āngūstă Pĕlōrī. *O.* SYN. Faūcēs. || *Au sing.* Āngūstŭm, ī, *n. Même sens; et au fig. Position difficile.* Īn āngūstŭm... mēæ cōgūntŭr cōpĭæ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 2).

Āngūstē, *adv. A l'étroit.* Āngūstē Tĭtĭūs tămēn lăvātŭr. *M.* (XI, 52, 5). Tŭmŭlŭs quēm tēmpŏrĕ sævō Strūxērăt āngūstē. *P. Nol.* (18, 172). SYN. Ārctē.

Āngūstĭæ, ārŭm, *f. pl., et arch.* Āngūstĭtās, ātĭs, *f. Espace étroit.* Sāxum īd făcĭt āngūstĭtātĕm. *Att.* (ap. *Non.* 2, 38). *Voy.* Angusta.

Āngūstŏ, ās, ārĕ. *Resserrer, mettre à l'étroit.* Quā mărĭs āngūstăt faūcēs săxōsă Cărȳstŏs *L.* Āĕrĭs āltērnōs āngūstăt pūlmŏ mĕātŭs. *Id.* Tŭmĭdōs ănĭmam āngūstārĕt ĭn ārtŭs. *St.* Vĭrĭdīque āngūstăt ĭāspĭdĕ pēctŭs. *Cl.* SYN. Ārctŏ, strīngŏ, prĕmŏ, cōntrăhŏ. *Voy.* Arcto.

Āngūstŭs, ă, ŭm. *Étroit, resserré.* Āngūstæquĕ fĕrūnt faūcēs ădĭtūsquĕ mălīgnī. *V.* Īpsĕ păpȳrĭfĕrō quī nōn āngūstĭŏr āmnĕ. *O.* SYN. Ārctŭs, brĕvĭs, cōntrāctŭs. || *Bref.* Āngūstā nōctĕ Cŏrīnnăm. *O.* Āngūstā dĭēs. *St.* Āngūstūm tēmpŭs. *L. Voy.* Brevis. || *Petit.* Īngēntēs ănĭmōs āngūsto īn cōrpŏrĕ vērsānt. *V.* Jūpĭtĕr āngūstā vīx stăbăt tōtŭs ĭn ædĕ. *O.* SYN. Pārvŭs, brĕvĭs, ēxĭgŭŭs. *Voy.* Parvus. || *Au fig.* Īntŏnĕt āngūstō pēctŏrĕ Cāllĭmăchŭs. *Pp.* (II, 1, 40). || *Qui gêne, qui tient à l'étroit, pauvre, faible.* Āngūstam ămīcē paŭpĕrĭēm pătī. *H.* Rēbŭs āngūstĭs ănĭmōsŭs. *Id.* Rēs āngūstă dŏmī. *J* (3, 165). Nēc vērō spēs āngūstæ. *Sil.* SYN. Ārctŭs, tĕnŭĭs, *par ext.* dūrŭs, āspĕr, ārdŭŭs. || Āngūstŭm, ī, *n. pris subst. Voy.* Angusta.

Ānhēlāns, tĭs, *act. Qui souffle, rejette.* Tūm gĕlĭdūm vălĭdō dē pēctŏrĕ frīgŭs ănhēlāns. *Cic.* (*Nat. D.* 2, 44). Ānhēlāntī... Fōllĕ prĕmĭs vēntōs. *Pers.* (5, 10). Cāmpŭs ănhēlāns Sūlfŭrĕ cœlēstī. *St.* SYN. Spīrāns, ēxspīrāns, ērŭctāns. || *n. Hors d'haleine, ha-*

letant. Ăcĕr, ănhēlāntī sĭmĭlĭs. V. Tōrrēt ănhēlāntēm sævīs ārdōrĭbŭs ōrbēm. Sil. Voy. Anhelus.

Anhēlātŭs, ă, ŭm. Soufflé, exhalé. Īssēt ănhēlātōs nōn præmĕdĭcātŭs ĭn īgnēs. O. || Qui met hors d'haleine. Cēlsāque ănhēlātĭs ēxsŭrgēns ĭctĭbŭs ālnŭs. Sil.

Ănhēlĭtŭs, ūs, m. Souffle, respiration. Ārĭdŭs ē lāssō vĕnĭēbăt ănhēlĭtŭs ōrĕ. O. Fēssōs quătĭt ăcĕr ănhēlĭtŭs ārtūs. V. Pēctŏră raūcă gĕmūnt, quæ crēbĕr ănhēlĭtŭs ūrgĕt. L. SYN. Spīrĭtŭs, hālĭtŭs, flātŭs, spīrāmĕn, ănĭmă. EP. Crēbĕr, lēntŭs, grāvĭs, lānguĭdŭs, tĕpĭdŭs, fērvēns, fērvĭdŭs. PPH. Ǣthĕrĭs haūstŭs. Vītālĭs aūră.

Ănhēlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, act. Souffler, exhaler, rejeter, rendre. Āntrăquĕ lētĭfĕrī răbĭēm Tȳphōnĭs ănhēlānt. L. Sīccōs pīnguĭs ŏnȳx ănhēlăt æstūs. M. (VI, 42, 14). SYN. Spīrŏ, ēxspīrŏ, ēxhālŏ, ēmĭttŏ, rēddŏ, ēfflŏ, ērūctŏ. || n. Être haletant, hors d'haleine. Prīncĭpĭō clīvī vēstĕr ănhēlăt ĕquŭs. O. Nūllŭs ănhēlābăt sŭb ădūncō vōmĕrĕ taūrŭs. Id. PPH. Aūrās trăhŏ, dūcŏ, cāptŏ, haūrĭŏ. VERS. Sūblīmī fŭgĭēs mōllĭs ănhēlĭtū. H. Aūræquĕ grăvēs cāptāntŭr hĭātū. O. Pătŭlĭs cāptāvĭt nārĭbŭs aūrās. V. Nēc rēspīrārĕ pŏtēstās. Id. Lōngī sŭspēndūnt ĭlĭă flātŭs. St. || Au fig. Être agité, trembler, bouillonner. Pārĭtĕr tūnc ōmnĭs ănhēlăt Trīnăcrĭă. Val. Fl. Fōrnācĭbŭs īgnĭs ănhēlăt. V. Frāctăque ănhēlānt Ǣquŏră. Sil. Voy. Æstuo, Tremo. || Act. Rendre des sons, exhaler des paroles. Cēntēnōsquĕ sŏnōs hūmānūm pēctŭs ănhēlĕt. Sedul. (I, 84) Hæc trĕpĭdō vīx īntēllēctŭs ănhēlăt. St. (Th. XI, 241). Grānde ălĭquĭd, quōd pūlmo ănĭmæ prælārgŭs ănhēlĕt. Pers. (1, 15). || Désirer vivement, ne respirer que. (Repos. Concub. Mart. et Ven. 117.)

Ănhēlŭs, ă, ŭm. Essoufflé, hors d'haleine. Nōs ŭbĭ prīmŭs ĕquĭs ŏrĭēns āfflāvĭt ănhēlĭs. V. Sēnĭbŭs mēdĭcāntŭr ănhēlĭs. Pēctŭs ănhēlŭm. Id. SYN. Ănhēlāns. || Qui essouffle. Ēt quătĭt ægrōs Tŭssĭs ănhēlă sŭēs. V. Nēc fēbrĭbŭs ūrŏr ănhēlĭs. O. Cūrsū fēstīnŭs ănhēlō Ădvŏlăt. Id. Fāstīgĭă mōntĭs ănhēlī. Cl.

Ănĭcĭă, æ, f. Nom de femme. Āntĕ quătēr plēnūm cōnsūmpsĭt Ănĭcĭă lūstrūm. Aus. (Epit. Her. 32, 2).

Ănĭcĭŭs, ĭī, m. Nom de plusieurs Romains, entre autres, d'Anicius Probus, consul, ami d'Ausone. Părĭbūsquĕ cōmĭt īnfŭlĭs Ănĭcĭōrūm stēmmătă. Aus. (Epist. 16, 33). Fērtŭr ĕnim ānte ălĭōs gĕnĕrōsŭs Ănĭcĭŭs ūrbĭs Īllūstrāssĕ căpŭt. Prud. (Sym. I, 553). Cēdēntī cuī nōn prælūxĭt Ănĭcĭŭs ūnŭs ? Symm. (Epist. 1, 2).

† Ănĭclă, æ, f. sync. pour Anicula. Hērōs, vīrgŏ, pŭĕr, sĕnĕx, ănĭclă Prud. (Peri. 6, 149. Alii leg. anulla).

Ănĭcŭlă, æ, f dimin. de Anus. Ēxtra ūnam ănĭcŭlăm. Ter. (Ph I, 2, 48. Id. And. I, 4, 4).

Ănĭēn ou Ănĭŏ, ēnĭs, et Ănĭēnŭs, ī, m. ('Ανίην). L'Anio, rivière d'Italie, qui se jette dans le Tibre. Quā præceps Ănĭēn, ātque ēxcēptūră nătātŭs. St. (Silv. I, 5, 25). Quāsque Ănĭēnĭs ăquæ, cūrsūquĕ brĕvīssĭmŭs Ālmŏ. O. Ēt præceps Ănio ēt Tībūrnī lūcŭs, ĕt ūdă. H. (Adde Sil. X, 363). Ăccēssĭt rīpæ laŭs, Ănĭēnĕ, tŭæ. Pp. (IV, 7, 86). Īllĭs īpse ānnĭs Ănĭēnŭs fōntĕ rĕlĭctō. St. EP. Tībūrnŭs, præceps, gĕlĭdŭs. PPH. Ănĭēnă flŭēntă. V. || † Ănĭŏ, ŏnĭs, arch. (Enn. apud Serv. ad Æ. VII, 683, Anionem.)

Ănĭēnĭcŏlă, æ, m. f. Qui habite les bords de l'Anio. Pōmĭfĕra ārvă crĕānt Ănĭēnĭcŏlæ Cātĭllī. Sil. Nūnc Ănĭēnĭcŏlĭs stătŭānt āltārĭă nȳmphĭs. Id.

Ănĭēnŭs, ă, ŭm. De l'Anio. Ūndĕ pătēr Tĭbĕrīnŭs, ĕt ūnde Ănĭēnă flŭēntă. V. Ēt cădĭt īn pătŭlōs lȳmpha Ănĭēnă lăcŭs. Pp. (III, 16, 4). || Subst. m. Voy. Anien.

Ănīgrŭs, ī, m. (Strab. Ἄνιγρος). Rivière de Thessalie. Fūndĭt Ănīgrŭs ăquās. O.

Ănīlĭs, ĕ. De vieille. Dīxĭt, ĕt ād līttūs pāssū prōcēssĭt ănīlī. O. Rūgĭs pĕrărāvĭt ănīlĭbŭs ōră. Id. Tēlā cūrās sōlābăr ănīlēs. V.

Ănīlĭtās, ātĭs, f Vieillesse (en parl. des femmes). Ūsquĕ dūm trĕmŭlūm mŏvēns Cānă tēmpŭs ănīlĭtās Cat. (61, 161).

Ănĭmă, æ, f. Air, vent. Īmpēllūnt ănĭmæ līntĕă Thrācĭæ. H. Ēx īgnī, tērra, ātque ănĭmā prōcrēscĕre, ĕt īmbrī. Lr. (I, 717). Aūrārūmquĕ lĕvēs ănĭmæ Id. (V, 237). Quāntum īgnēs ănĭmæquĕ vălēnt. V. SYN. Āĕr, aūră, flātŭs, spīrĭtŭs, vēntŭs. Voy. Aer Ventus. || Souffle, haleine. Vīpĕrĕam īnspīrāns ănĭmăm. V. Ănĭmās ĕt ŏlēntĭă Mēdī Ōră fŏvēnt īllō Id. Jējūnĭtātĭs plēnŭs, ănĭmā fœtĭdā. Pl. (Merc. III, 3, 13). SYN. Spīrĭtŭs, hālĭtŭs, spīrāmĕn. || Odeur. Ō suāvĭs ănĭmă ! Ph. Voy. Odor. || Âme. Quūm nĕquĕ rēs ănĭmām nĕquĕ cōrpŭs cōmmŏvĕt ūllă. Lr. (III, 147). Pōstquām frīgĭdă mōrs ănĭmā sēdūxĕrĭt ārtūs. V. SYN. Mēns, ănĭmŭs, spīrĭtŭs. Voy. Animus. || Vie. Sūmmūm crēdĕ nĕfās ănĭmām præfērrĕ pŭdōrī. J. (8, 83). Āh ! mĭsĕram Eūrȳdĭcēn ănĭmā fŭgĭēntĕ vŏcābăt. V. Ănĭmam ōbjēctārĕ pĕrīclīs. Id. Āccēdēnt ănĭmæ tēmpŏră pārvă mĕæ. O. Voy. Vita. || Rendre l'âme. Līnquēbānt dūlcēs ănĭmās. V. Ēt mĕdĭōs ănĭmam ēxspīrāvĭt ĭn īgnēs. O. PPH. Ănĭmām ēxspīrŏ, ēfflŏ, ēffūndŏ, rĕlīnquŏ. Voy. Morior. || Tête, personne. Haūd ănĭma ūnă dăbĭt dīscrīmĭnă tāntă. V. Ănĭmāquĕ lĭtāndūm Ārgŏlĭcā. Id. Vīrgĭlĭūsque, ănĭmæ quālēs nēc cāndĭdĭōrēs. H. SYN. Căpŭt. || Âme d'un mort, âme des morts. Ănĭmāmquĕ sĕpūlchrō Cōndĭmŭs. V. Dī quĭbŭs īmpĕrĭum ēst ănĭmārum, ūmbræquĕ sĭlēntēs. Id. Mōx ĕtĭām Lĕmŭrēs ănĭmās dīxērĕ sĭlēntūm. O. SYN. Ūmbră, ūmbræ, Lĕmŭrēs, mānēs. Voy. Umbræ. || Eccl. Âmes, personnes, individus. Cōncĕlĕbrāt vōtĭs ănĭmārūm tūrbă pĭārūm. Aus. (Idyl. 1, 9). || Ănĭmābŭs, dat. et abl. pl. peu usité. Aūt sīcās pătrĭbŭs, seū Tārtără nīgra ănĭmābŭs. Prud. (Sym. I, 532. Id. Peri. 2, 291). Ēt fēcūndātās ănĭmābŭs cōgĭt ărēnās. Tert. (Jud. Dom. 32).

Ănĭmādvērsŭs, ă, ŭm. Remarqué, considéré. Hīs ănĭmādvērsĭs. V

Ănĭmādvērtŏ, et arch. Ănĭmādvōrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. Faire attention, considérer. Nēmo ănĭmādvērtĭt; trānsĭt ĕtĭām vīllĭcŭs. Ph. Pōstquām tāntōpĕre īd vōs vĕlle ănĭmādvōrtĕrăm. Ter. (Phor V, 7, 16). Dăte ŏpĕram, ĕt cūm sĭlēntĭo ănĭmădvōrtĭtĕ. Id. (Eun. prol. 4) Voy. Attendo. || Punir. Ō făcĭnŭs ănĭmādvōrtēndūm! Ter. (And. IV, 4. 28. Ib. I, 1, 129). Voy. Punio. || † arch. Ănĭmūm ādvērtŏ (aliquid). Nūnc ădĕo hānc ēdĭctĭōnēm ni ănĭmum ādvōrtĭtĭs ōmnēs. Pl. (Ps. I, 2, 10).

Ănĭmăl, ālĭs, n. Tout être animé, créature. Ēx īnsēnsĭlĭbŭs, quōd dīco, ănĭmālĭă gīgnī. Lr. (II, 870). Nām sīve ēst ănĭmăl tēllūs. O. || Animal, bête. Rāră pĕr īgnōtōs ērrēnt ănĭmālĭă mōntēs. V. Prōnăquĕ quūm spēctēnt ănĭmālĭă cētĕră tērrām O. Lāmpsăcŭs hōc ănĭmăl sŏlĭta ēst māctārĕ Prĭāpō. Id. SYN. Ănĭmāns, brūtŭm, bēstĭă, fĕră, pĕcŭs. || En parlant de l'homme. Sānctĭŭs hīs ănĭmăl mēntīsquĕ căpācĭŭs āltæ Deĕrăt ădhūc. O.

Ănĭmālĭs, ĕ. D'animal, animé, vivant. Ūnde ănĭmālĕ gĕnŭs gĕnĕrātim īn lūmĭnă vītæ. Lr. (I, 228). Fōrmāmque ănĭmālĕm. Id. (V, 142. Adde II, 727). Cōrpŭsque ănĭmālĕ fĭgūrĕt. Manil. (II, 66)

Ănĭmāns, tĭs, m. f.; Ănĭmāntēs, f., et Ănĭmāntĭă, ĭūm, n. pl. Être animé, animal, animaux. Ūnam ănĭmāntem ănĭmās hăbŭīsse īn cōrpŏrĕ mūltās. Lr. (III, 668). Hīc stĭlŭs haūd pĕtĕt ūltrō Quēmquam ănĭmāntĕm. H. Tūm quæ tēllūre ănĭmāntēs Ēxstĭtĕ-

rint. *Lr*. (V, 70). Fērtīlĕ quīn ĕtĭām rēddānt ănĭmāntĭa gērmĕn. *Alcim*. (IV, 611). *Voy*. Animal.

† Ănĭmātŏr, ōrĭs, *m*. *Créateur*. Nōvīt ănĭmātōr sōlŭs ĕt fāctōr tŭī. *Prud*. (*Peri*. 10, 788).

Ănĭmātŭs, ă, ŭm. *Animé, vivifié, vivant*. Nēc pŏl hŏmō quīsquām făcĭēt īmpūne ănĭmātŭs. *Enn*. (apud *Macr*. 6, 1). Īn nȳmphās ănĭmātā clāssĕ mărīnās. *O*. Ēt mŏdŏ sūm dūplēx : pārs ǣrĕă, pārs ănĭmātă. *Aus*. (*Epigr*. 65, 3). SYN. Vīvŭs, vīvēns. || *Disposé*. Vērum ĭta ănĭmātūs fŭī. *Pl*. (*Amp*. II, 2, 130). Sīn ălĭtĕr sĭēnt ănĭmātī. (*Ib*. I, 1, 54. Adde *Bac*. IV, 9, 18). SYN. Cōmpărātŭs, cōmpŏsĭtŭs. || (*Flûte*) *dans laquelle on souffle*. Ēxplĭcēt īrrūptōs ănĭmāta ūt tībĭă cāntūs. *P. Nol*. (24, 80).

Ănĭmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Donner la vie, animer*. Quās hŭmŭs ēxcēptās vărĭōs ănĭmāvĭt ĭn ānguēs. *O*. Călĭdūmque ănĭmāssĕ crŭōrĕm. *Id*. Sŭbĭtīs ănĭmāntūr frōndĭbŭs hāstæ. *Cl*. PPH. Vītăm dō. Ănĭmăm āddŏ. || *Au fig*. Sī quĭd Ăpēllēī gaūdēnt ănĭmāssĕ cŏlōrēs. *St*. || *Qqf. Exciter*. Īn nŏvă sānguĭnĕōs ănĭmāstī vūlnĕră rīctūs. *Cl*. (*Laud. Herc*. 91). *Voy*. Excito.

Ănĭmōsŭs, ă, ŭm. *Violent*. Quās ănĭmōsi eūri āssĭdŭē frāngūntquĕ fĕrūntquĕ. *V*. Īmpūlsa ēst ănĭmōsō jānŭă vēntō. *O*. SYN. Vĭŏlēntŭs, vĕhĕmēns. || *Animé, plein de chaleur, bouillant*. Mārtĭs ŏpūs jŭvĕnēs ănĭmōsăquĕ bēllă gĕrēbānt. *O*. Ănĭmōsīque Āttĭŭs ōrĭs. *Id*. Lūxŭrĭātquĕ tŏrĭs ănĭmōsūm pēctŭs. *V*. Āt frātrēs, ănĭmōsă phălānx, āccēnsăquĕ lūctū. *Id*. SYN. Fērvĭdŭs, ācĕr, vīvĭdŭs. || *Courageux*. Nōn sĭnĕ dīs ănĭmōsŭs īnfāns. *H*. Rēbŭs āngūstīs ănĭmōsŭs ātquĕ Fōrtĭs. *Id*. Cōllăquĕ Rōmānæ prǣbēnt ănĭmōsă sĕcūrī. *O*. *Voy*. Fortis.

Ănĭmŭlă, æ, *f*. *dimin. de* Anima. Ănĭmŭlă văgŭlă, blāndŭlă. *Adrian*. (apud *Spartian*. 25). Ănĭmŭla ǣgra ēt saūcĭă Cōncūrrĭt ād lăbĭās mĭhĭ. *Poet*. (apud *Gell*. 19, 11. Adde *Q*. *Catul*. apud *Non*. 11, 63; *Sept*. *Seren*. apud *T Maur de Ped*. 106, et ap. *Diom*. 513).

Ănĭmŭlŭs, ī, *m*. *dimin. de* Animus. || *Terme de tendresse*. Ănĭmŭlĕ mī. *Pl*. (*Men*. II, 3, 10).

Ănĭmŭs, ī, *m*. *L'âme* (*opposée au corps*). Cōrpŭs ŏnūstūm Hēstērnīs vĭtĭīs ănĭmūm quŏquĕ prǣgrăvăt ūnā. *H*. Ănĭmōque ĕt cōrpŏrĕ tōrpĕt. *Id*. Tēmpĕrĭē cœ̄lī cōrpūsque ănĭmūsquĕ jŭvātŭr. *O*. SYN. Ănĭmă, spīrĭtŭs, mēns. EP. Ǣthĕrĭŭs, cœ̄lēstĭs, īmmōrtālĭs, dīvīnŭs, sūbtīlĭs. PPH. Pārs īgnĕă nōstrī. Pārs nōstrī mĕlĭŏr. Dīvīnæ aūræ pārtĭcŭlă. Cœ̄lēstĭă sēmĭnă mēntĭs. Ǣthĕrĭŭs sēnsŭs. Aūræ sīmplĭcĭs īgnĭs. VERS. Ēsse ăpĭbūs pārtēm dīvīnæ mēntĭs ĕt haūstūs Ǣthĕrĭōs dīxērĕ. *V*. Īgnĕŭs ēst ōllīs vĭgŏr ēt cœ̄lēstĭs ŏrīgŏ Sēmĭnĭbŭs. Ād cœ̄lum hīnc īrĕ pŭtāndum ēst Sūblīmēs ănĭmās. Tōtāmque īnfūsă pĕr ārtūs Mēns ăgĭtăt mōlĕm. *Id*. Hūnc dīvīnō sēmĭnĕ fēcĭt Ille ŏpĭfēx rērŭm. *O*. Hæc (anima) sōlă mānēt, būstōquĕ sŭpērstēs Ēvŏlăt, hānc āltā căpĭtĭs fūndāvĭt ĭn ārcĕ, Māndātrīcem ŏpĕrūm prōspēctūrāmquĕ lăbōrī. *Cl*. Sēnsum ā cœ̄lēstī dēmīssūm trāxĭmŭs ārcĕ. *J*. Hīc (Deus) claūsīt mēmbrĭs ănĭmōs Cēlsā sēdĕ pĕtītōs. *Boet*. || *Vie*. Ūna eādēmquĕ vĭă sānguĭs ănĭmūsquĕ sĕquūntŭr. *V* SYN. Ănĭmă, spīrĭtŭs, vītă. *Voy*. Vita. || *Esprit, intelligence*. Ōmnĭă prǣcēpi, ātque ănĭmō mēcum āntĕ pĕrēgī. *V*. Īgnōtās ănĭmūm dēmīttĕre ĭn ārtēs. *O*. Ănĭmōquĕ rŏtūndŭm Pērcūrrīssĕ pŏlūm. *H*. Ūt līber ănĭmūs sēntĭāt vīm cārmĭnĭs. *Ph*. SYN. Mēns, pēctŭs, cŏr, īngĕnĭŭm. EP. Ācĕr, săgāx, sōlērs, căpāx, vĭgēns, prūdēns, vīvĭdŭs. PPH. Ănĭmī vīs. Mēns ănĭmī. *Voy*. Mens. || *Raison, sens, bon sens*. Stās ănĭmō? *H*. Vīx sūm cōmpŏs ănĭmī. *Ter*. (*Ad* III, 2, 12). SYN. Mēns, sēnsŭs, rătĭŏ. || Ănĭmō mălĕ ēst. *Se trouver mal*. Ănĭmō mălĕ ēst; ăquām vĕlīm. *Pl*. (*Amp*. V, 1, 6). Ănĭmō mălĕ ēst. *Ter*. (*Ad*. IV, 5, 21). SYN. Līnquŏr ănĭmō. *Voy*. Linquor. || Ănĭmūm rĕcĭpĭō. *Se remettre*. Ănĭmūm rĕcĭpĕ. *Ter*. (*Ad*. III, 2, 26). Rĕcĭpĕ tūrbātūm mălĭs, Hĕră, pēctŭs. *Sen*. (*Med*. 425). *Voy*. Redeo (ad me). || *Opinion, sentiment*. Quĭd mĭhĭ tūnc ănĭmī crēdĭs, gērmānă, fŭīssĕ? *O*. Tĕnĕō quĭd ănĭmī vēstrī sŭpĕr hāc rē sĭĕt. *Pl*. (*Amp. prol*. 58). Mĕō quĭdem ănĭmō. *Id*. (*Men*. I, 3, 17). SYN. Sēnsŭs, sēntēntĭă, ŏpīnĭŏ. || *Attention*. Ănĭmōs ădhĭbētĕ, dŏcēbŏ. *V*. Dīcām, si ănĭmum ādvōrtĭtĭs. *Pl*. (*Trin. prol*. 9). *Voy*. Animadverto. || *Mémoire*. Ōmnĭă fērt ǣtās, ănĭmūm quŏquĕ. *V*. Mūltă vĭrī vīrtūs ănĭmō, mūltūsquĕ rĕcūrsăt Gēntĭs hŏnōs. Ănĭmō rĕpĕtēntem ēxēmplă tŭōrūm. *Id*. *Voy*. Memoria. || *Cœur, siége des affections*. Nōn ūllī ănĭmūm flēxēre hȳmĕnǣī. *V*. Hīs dīctīs īncēnsum ănĭmum īnflāmmāvĭt ămōrĕ. Hōc flētū cōncūssi ănĭmī. *Id*. Ănĭmōquĕ dŏmōquĕ Ēxcĭpĭt Ǣnēān. *O*. Ănĭmūmquĕ rēddĕ. *H*. SYN. Pēctŭs, cŏr, mēns, āffēctŭs. EP. Făcĭlĭs, bĕnīgnŭs, pĭŭs, ǣquŭs, pūrŭs, gĕnĕrōsŭs; dūrŭs, īnīquŭs; trīstĭs, ǣgĕr. || Ēx ănĭmō. *Du fond du cœur, sincèrement*. Rīsĭt, ĕt ēx ănĭmō dĕdĭt ōptĭmă (oscula). *O*. Ātque ĭd sīncērē dīcăt ĕt ēx ănĭmō. *Cat*. (107, 4. Adde *Ter*. *Eun*. I, 2, 95; *Ad*. I, 1, 47). SYN. Vērē, sīncērē. || *Terme de tendresse*. Ănĭmĕ mī. *Pl*. (*Most*. I, 4, 23; *Bac*. I, 1, 48). SYN. Ănĭmŭlŭs, cŏr. || *Cœur, courage*. Īngēntēs ănĭmōs āngūsto īn cōrpŏrĕ vērsānt. *V*. Nūnc ănĭmĭs ŏpŭs, Ǣnēā, nūnc pēctŏrĕ fīrmō. Nūnc īllās prōmĭtĕ vīrēs, Nūnc ănĭmōs quĭbŭs Īn Gǣtūlīs Sȳrtĭbŭs ūsī. *Id*. SYN. Vīrtūs, vīs, rōbŭr. *Voy*. Fortitudo. || *Force, énergie, en parl. des ch*. Ūt răpĭdŭs tōrrēns, ănĭmōs cuī vērnă mĭnĭstrānt Flūmĭnă. *St*. Dānt ănĭmōs plāgæ. *V*. SYN. Vīs, īmpĕtŭs. || *Confiance*. Fōssārūmquĕ mōræ... Dānt ănĭmōs. *V*. Rēddĭdīsti ănĭmŭm. *Ter*. (*And*. II, 1, 33). Āllĕvă Ănĭmum, ĕt cădēntēm mĭsĕră fīrmă spīrĭtūm. *Sen*. (*Troad*. 953). *Voy*. Fiducia. || Bŏno ănĭmō ĕs *ou* ēstŏ; Bŏnum ănĭmūm hăbē. *Aie courage, confiance*. Bŏno ănĭmo ĕs, īnquăm. *Ter*. (*Ad*. IV, 5, 62. *Ib*. II, 4, 20; *Pl*. *As*. III, 3, 48). Nūnc hăbē bŏnum ănĭmūm. *Pl*. (*Capt*. I, 2, 49). *Voy*. Confido. || *Orgueil*. Īngēntēs tōllēnt ănĭmōs. *V*. Cœ̄lōque ănĭmūm fōrtāssĕ fĕrēbăt. Frūstrāque ănĭmĭs ēlātĕ sŭpērbĭs. *Id*. Nēc tămēn mŏrĭēns ădhūc Dēpōnĭt ănĭmōs. *Sen*. (*Troad*. 1160. *Ib*. 748). *Voy*. Superbia. || *Colère*. Ănĭmūm rĕgĕ, quī nĭsĭ pārĕt, Īmpĕrăt. *H*. Sǣvītque ănĭmĭs īgnōbĭlĕ vūlgŭs. *V*. Vīnce ănĭmōs īrāmquĕ tŭām. *O*. Quæ tĭbĭ rēs ănĭmōs īn mē făcĭt? *Id*. *Voy*. Ira. || *Passions, goût pour le plaisir, désirs*. Cūnctă mānŭs ăvĭdās fŭgĭēnt hērēdĭs, ăvārō Quæ dĕdĕrĭs ănĭmō. *H*. Dīcĕrĕt hæc ănĭmūs : quĭd vīs tĭbĭ? *Id* Ămāre, aūt pōtāre, aūt ănĭmo ōbsĕquī. *Ter*. (*Ad*. I, 1, 8. Adde *Pl*. *Amp*. III, 4, 12). Prǣtĕrēa ălĭquāntum, ănĭmī caūsa, ĭn dēlĭcĭīs dīspērdĭdĭt. *Pl*. (*Trin*. II, 2, 53). SYN. Lĭbīdŏ, cŭpīdŏ, gĕnĭŭs. || *Désir, volonté*. Ōmnĭbŭs īdem ănĭmŭs. *V*. Săcră Pērfĭcĕre ēst ănĭmŭs. *Id*. Ū nūnquam īndūcānt ănĭmūm cāntārĕ rŏgātī. *H*. Ănĭmō părĭtēr pătrŭīquĕ sŭōquĕ Dēlĭŭs īndūlgēns. *O*. Ăgĕ, sī quo ăbīre ēst ănĭmŭs, ēst lĭcēntĭă? *Ph*. SYN. Vŏlūntās, cŭpīdŏ, mēns, stŭdĭūm. *Voy*. Volo. || *Caractère, naturel*. Ūt tămēn ārctūm Sōlvĕrĕt hŏspĭtĭīs ănĭmūm. *H*. Ēxŭĕrīnt sīlvēstrem ănĭmūm. *V*. SYN. Īngĕnĭŭm, īndŏlēs, nātūră.

Ănĭŏ. *Voy*. Anien.

Ănīsēnŭs, ă, ŭm. *De l'Anisus, rivière de Sicile*. Jāmquĕ Lĕōntīnōs Ănīsēnăquĕ flūmĭnă cūrsū Prǣtĕrĭt. *O*. (*Fast*. IV, 467).

Ănĭtĭŭs. *Voy*. Anicius.

Ănĭŭs, ĭī, *m*. *Roi de Délos, grand prêtre d'Apollon. Agamemnon ayant voulu enlever ses quat*

filles, le dieu les changea en colombes. Rēx Ănĭŭs, rēx ĭdem hŏmĭnŭm Phœbīquĕ săcērdōs. *V.* (Adde *Ov. Met.* XIII, 632).

Ānnă, æ, *f.* (Ἄννα). *Fille de Bélus, après la mort de sa sœur Didon, céda Carthage à Iarbas, vint en Italie, où elle fut accueillie par Énée. Pour échapper à la jalousie de Lavinie, elle se jeta dans le fleuve Numicius, fut changée en nymphe, et adorée sous le nom de Peranna.* Ānnă, fātĕbŏr ĕnīm, mĭsĕrī pōst fātă Sĭchæī. *V.* Īdĭbŭs ēst Ānnæ fēstūm gĕnĭālĕ Pĕrānnæ. *O.* (Cf. *Fast.* III, 546; *Sil.* VIII, 50 sq.) || 2. *Eccl. Nom de la mère de Samuel.* Aūt Sămŭēl crīnītŭs dūcĕrĕt Ānnæ. *Sid.* (16, 88). Sără, Rĕbēccă, Răchēl, Ēsthēr, Jŭdĭth, Ānnă, Nŏĕmī. *Fort.* (VIII, 6, 99).

Ānnæŭs, ī, *m. Nom d'une famille espagnole, à laquelle appartenaient Sénèque, Lucain, Florus, etc.* Ānnæŭs Sĕnĕca ēt Pōmpōnĭŭs āntĕ Sĕcūndŭs. *T. Maur.* (*Met.* 568). Ānnæī făcĕrĕt mānŭs Sĕrēnī. *M.* (VIII, 81, 11).

Ānnālēs, ĭŭm, *m. pl. Annales, histoire.* Sī văcĕt ānnālēs nōstrōrum aūdīrĕ lăbōrŭm. *V.* Săcră rĕcōgnōscēs ānnālĭbŭs ērŭtă prīscīs. *O.* Cōmprēnsa ēst Lătĭīs quæcŭmque ānnālĭbŭs ætās. *L* SYN. Hĭstŏrĭă, mŏnŭmēntă, fāstī. *Voy.* Historia.

Ānnātŏ. *Voy.* Adnato.

Ānnĕ. *Comme* An. Ānne ălĭquās ād cœlum hīnc īrĕ pŭtāndum ēst? *V.* Frātrĕ măgīs, dŭbĭtō, glōrĭēr ānnĕ vĭrō. *O.*

Ānnēctŏ, ĭs, ĕxŭī, ĕxŭm, ĕctĕrĕ. *Attacher à.* Vōs sūmmīs ānnēctĭtĕ sūppără vēlīs. *St.* Nām nĕquĕ tāntŏpĕre ānnēctī pŏtŭīssĕ pŭtāndum ēst Cōrpŏrĭbŭs nōstrīs. *Lr.* (III, 688). SYN. Cōnnēctŏ, āllĭgŏ, āssŭŏ. *Voy.* Vincio. || *Ajouter.* Cŭpĭēntem ānnēctĕrĕ plūră. *Sil. Voy.* Adjicio.

Ānnēllŭs, ī, *m. dimin. de* Annulus. *Petit anneau.* Quīppĕ cătēnām Sæpe ēx ānnēllīs rĕddīt pēndēntĭbŭs ēx sē. *Lr.* (VI, 912. *Ib.* 1023 et 1087). || *Anneau, bague.* Sæpĕ nŏtātŭs Cūm trĭbŭs ānnēllīs. *H.* (Adde *Pl. Epid.* V, 1, 33). *Voy.* Annulus

Ānnĭă, æ, *f. Voy.* Annius.

Ānnĭădæ, ārŭm, *m. pl. Membres de la famille Annia.* Nēc tē lătŭērĕ pŏtēntēs Ānnĭădæ. *Cl.* Ānnĭădūm sŏbŏlēs. *Prud.* (*Sym.* I, 552).

Ānnĭbăl, ălĭs, *m.* (Ἀννίβας). *Annibal, fils d'Amilcar, général Carthaginois, porta la guerre en Italie. Forcé de revenir en Afrique pour combattre Scipion, il fut vaincu, puis exilé, alla soulever Antiochus contre les Romains, et finit par s'empoisonner, pour ne pas tomber en leur pouvoir.* Ānnĭbăl ēxcūssī prævērtīt tūrbĭnĕ sāxī. *Sil.* Ānnĭbălēm vōbīs cŏmĭtēm dăbĭt. *Id.* Ēxpēnde Ānnĭbălēm. *J.* (10, 147). EP. Āfĕr, Lĭbȳcŭs, Pœnŭs, Sīdŏnĭŭs; fōrtĭs, bēllĭgĕr, sævŭs, ătrōx, mĕtŭēndŭs; căllĭdŭs, pērfĭdŭs. PPH. Gĕnĕrātŭs Ămīlcărĕ. *Sil.* Sīdŏnĭŭs dūctŏr. *Id.* Dŭx Pūnĭcŭs. *O.* Dīrŭs Āfĕr. *H.* Rēx Năsămōnĭăcŭs. *St.* VERS. Haūd ălĭtēr quām sī Pœnŭs trānscēndĕrĕt Ālpēs Ānnĭbăl. *L.* Sēmpēr ătrōx dēxtrā pērjūrōque ēnsĕ sŭpērbŭs Ānnĭbăl. *St.* Ānnĭbălēmquĕ Lărēs Rōmānā sēdĕ fŭgāntēm. *Pp.* Rējēctæquĕ rĕtrōrsum Ānnĭbălīs mĭnæ. *H.* Quūm fĕrŭs Aūsŏnĭās pērfrīngĕrēt Ānnĭbăl ārcēs. *Cl.* || † Ānnĭbăl, ălĭs, *arch.* Quīquĕ prōptēr Ānnĭbălīs cōpĭās cōnsēdĕrānt. *Enn.* (apud *Gell.* 4, 7). Nōctu Ānnĭbălīs quūm fŭgāvi ēxērcĭtŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 242).

Ānnīctŏ, ās, ārĕ, *n. Faire signe des yeux.* Ălĭi ānnŭtăt, ălĭi ānnīctăt. *Næv.* (apud *Fest.* et *Isid.* 1, 25).

Ānnĭcŭlŭs, ă, ŭm. *D'un an.* Ānnĭcŭlūm pōrtāns āgnum, āntīquūmquĕ gĭgāntēm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 155). Quĭs tāndēm cædĭtŭr āgnŭs Ānnĭcŭlŭs? *Prud. Apoth.* 350).

Ānnīsŭs, *et arch.* Ānnīxŭs *ou* Ādnīxŭs, ă, ŭm. *Qui a fait effort.* Cȳmŏthŏē sĭmŭl ēt Trītōn ānnīxus ăcūtō. *V.* (*Æ.* I, 144. Sic legunt *Serv.* et *Diom.* 371, qui notant *adnixus* antiquum esse). Sūmmīs ānnīxŭs vīrĭbŭs ūrgĕt. *Id.* Tōtīs ānnīsă dŏlōrīs Vīrĭbŭs. *Sil. Voy.* Connisus, Enisus.

Ānnītŏr *ou* Ādnītŏr, ĕrĭs, īsŭs *et* īxŭs sŭm, ītī, *d. S'appuyer sur. Voy.* Annisus, Innitor. || *S'efforcer.* Hæc ŭt mē vōltīs āpprŏbāre, ādnītĭēr, Lŭcrum ŭt, etc. *Pl.* (*Amph. prol.* 13). SYN. Nītŏr, cōnŏr.

Ānnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Prō mēnsīs hăbĕt Ānnĭŭs mĭnīstrōs. *M.* (VII, 47, 2). || Ānnĭă gēns *Famille Annia.* Stīrpīs nŏvātŏr Ānnĭæ. *Aus.* (*Epist.* 16, 32).

Ānnīxŭs, ă, um. *Qui s'est appuyé sur.* Stānt lōngīs ānnīxi hāstīs. *V.* Ānnīxă cŏlūmnæ (hasta). *Id.* SYN. Īnnīxŭs. || *Qui a fait des efforts Voy.* Annisus.

Ānnŏ, ās. *Voy.* Adno.

Ānnŏ, ōnĭs. *Voy.* Hanno

Ānnōn, *adv. Est-ce que... ne pas?* Ānnōn vōltīs? *Pl.* (*Amp. prol.* 56). SYN. Nōnnĕ. || *Ou non?* Pătĕr ējŭs rĕdĭīt, ānnōn? *Ter* (*Phor* I, 2, 97).

Ānnōnă, æ, *f. Vivres, denrées, surtout Blé.* Gnārŭs ēt īrārŭm caūsās ēt sūmmă făvōrīs Ānnōnă mōmēntă trăhī. *L.* SYN. Cōmmĕātŭs, cĭbārĭă. || *Prix des vivres.* Ānnōnæ prōsīt, pōrtēt frūmēntă pĕnūsquĕ. *H.* || *En gén. Prix, achat.* Hīs ŏpĭbŭs nūnquām cāra ēst ānnōnă vĕnēnī. *J.* (9, 100). Vīlīs ămīcōrum ēst ānnōnă. *H* SYN. Prĕtĭŭm.

Ānnōsŭs, ă, ŭm. *Agé.* Ēcce ănŭs īn mĕdĭīs rĕsĭdēns ānnōsă pŭēllīs. *O.* SYN. Lōngævŭs, grāndævŭs. *Voy.* Senex. || *Vieux, ancien.* Īn mĕdĭō rāmōs ānnōsăquĕ brāchĭă pāndĭt. *V.* Ānnōsă vŏlūmĭnă vātŭm. *H.* Ānnōsŭm vīnŭm. *O.* SYN. Vĕtŭs, vĕtŭstŭs, āntīquŭs, prīscŭs. *Voy.* Vetus.

Ānnŏtātŭs, ă, ŭm. *Noté.* Ānnŏtātās Nōmĭnŭm fōrmās rĕcĭtārĕ Chrīstō. *Prud.* (*Peri.* 4, 169).

Ānnŏtŏ, ās, ārĕ. *Noter, marquer.* Aūrĕīs quās Chrīstŭs īllīc ānnŏtāvīt līttĕrīs. *Prud.* (*Peri.* 1, 2) SYN. Nŏtŏ, sīgnŏ. || *Remarquer, observer.* Nārēsquĕ pĭlōsās Ānnŏtĕt, ēt grāndēs mīrētŭr Lælĭŭs ālās. *J.* (14, 194. Adde *T. Maur. Met.* 332). SYN. Nŏtŏ, ŏbsērvŏ.

Ānnūbĭlŏ. *Voy.* Adn.

Ānnŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des anneaux, des boucles d'oreilles.* Quĭa īncēdūnt cum ānnŭlātīs aūrĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 20).

Ānnŭlŭs, ī, *m. Anneau* (*de fer*). Cōrpŏră sī nĕquĕūnt dē fērrō plūră cŏōrtă Īn văcŭūm fērrī, quūm ānnŭlŭs īpsĕ sĕquātŭr. *Lr.* (VI, 1013). Hās cūm gĕmĭnā cōmpĕdĕ dēdĭcāt cătēnās, Sātūrnĕ, tĭbī Zōĭlŭs ānnŭlōs prĭōrēs. *M.* (III, 29). SYN. Ānnēllŭs. || *Anneau de doigt, bague.* Nūnc dĕdĕrīt nūmmōs, nĭsī fūlsĕrīt ānnŭlŭs īngēns. *J.* (7, 140). Pēr cūjŭs dĭgĭtōs cūrrīt lĕvĭs ānnŭlŭs ōmnēs. *M.* (V, 62, 5). SYN. Ānnēllŭs. EP. Aūrĕŭs, prĕtĭōsŭs, nĭtēns; ĕquēstrĭs. VERS. Gēmmātō nĭtĕt ānnŭlŭs aūrō. *Sil.* Vēntĭlĕt æstīvūm dĭgĭtīs sūdāntĭbŭs aūrŭm. *J.* Dāt dĭgĭtīs gēmmās. *O.* Dĭgĭtōs cīrcūmlĭgăt aūrō. *M.* (*fragm.*). Dīc, tĕrĕtēs dĭgĭtōs quāre ānnŭlŭs ēt lăpĭs āmbĭt. *Æmil. Arbor.* || *Cachet.* Aūctōrĭsquĕ sŭī sī nōn ēst ānnŭlŭs īndēx. *O.* Nūnc sīgnāt mĕŭs ānnŭlŭs lăgēnām. *M.* (IX, 88, 7. Adde *Pl. Curc.* II, 3, 67). *Voy.* Sigillum. || *Boucle de cheveux.* Ūnŭs dē tōtō pēccāvĕrăt ōrbĕ cŏmārŭm Ānnŭlŭs. *M.* (II, 66, 1). *Voy.* Cirrus. || *Anneau pour fermer les portes.* Līmĭna īndās fērrĕă, Fērrĕām sĕram ātque ānnŭlŭm. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 23. Rectius, *annellum*).

Ānnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Ajouter au nombre.* Sē quŏquĕ īn ēxēmplīs ānnŭmĕrārĕ sŏlĕt. *O.* Tūnc quŏquĕ, quūm vīvīs ānnŭmĕrārĕr, ĕrăt. *Id.* Dūm mēmbră

nātō gĕnĭtŏr ānnŭmĕrāt sŭō. *Sen.* (*Hip.* 1264). SYN. Ādscrībŏ, āccĕnsĕŏ, rĕcēnsĕŏ (*inter*). PPH. Nŭmĕrō āddŏ, ādjĭcĭŏ. Īn nŭmĕrŭm rĕfĕrŏ. Īn nŭmĕrō pōnŏ. || *Compter*. Dūm prŏpĕrāt vērsūs ānnŭmĕrārĕ tĭbī. *M.* (II, 8, 4). Ārgēntum ānnŭmĕrāvĭt īllĭcō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 15). *Voy.* Numero.

Au pass. Ānnŭmĕrŏr. *Être ajouté au nombre.* SYN. Āccēnsĕŏr. PPH. Nŭmĕrō āccēdŏ.

Ānnūntĭŏ, ās, ārĕ. *Annoncer.* Rūmŏr ŭbīque āltūs, plūrēsque ānnūntĭăt hōstēs. *St.* (*Th.* VII, 457). *Voy.* Nuntio.

Ānnŭŏ, ĭs, ī, *sans sup.*, ĕrĕ, *n.* *Faire signe de la tête que l'on consent, consentir.* Ānnŭĭt, ēt tōtūm nūtū trĕmĕfēcĭt Ŏlȳmpŭm. *V.* Ānnŭĭt, ātquĕ dŏlīs rīsĭt Cȳthĕrēă rĕpērtīs. *Id.* Ānnŭĭmŭs părĭtĕr vĕtŭlī nōtīquĕ cŏlŭmbī. *H.* SYN. Āssēntĭŏ, cōncēdŏ, prŏbŏ, cōnsēntĭŏ, vŏlŏ. *Voy.* Volo. || *Favoriser.* Aūdācĭbŭs ānnŭĕ cœptīs. *V.* Īngēntĭbŭs ānnŭăt aūsīs. *O.* *Voy.* Faveo. || *Act.* *Accorder, permettre.* Cœlī quĭbŭs ānnŭĭs ārcĕm. *V.* Ŭbī prīmūm vĕllĕrĕ sīgnă Ānnŭĕrīnt sŭpĕrī. *Id.* SYN. Cōncēdŏ, dō, trĭbŭŏ, īndūlgĕŏ, pĕrmīttŏ. || *Qqf.* *Favoriser.* Sīn nōstrum ānnŭĕrīt nōbīs vīctōrĭă mārtĕm. *V* Hānc mĭhĭ mīlĭtĭām, vĕtĕrūm quæ pūlchrĭŏr āctīs, Ānnŭĕ. *V.* *Fl.* || ? Ānnŭī, *arch.* *Voy.* Annuvi.

Ānnŭs, ī, *m.* *Année, an.* Lūmĭnă, lābēntēm cœlō quæ dūcĭtĭs ānnŭm. *V.* Aūrātīs ăpĕrīt Taūrŭs quūm cōrnĭbŭs ānnŭm. *Id.* SYN. *qqf.* Brūmă, hĭēms, æstās, mēssĭs, Cĕrēs. EP. Lābēns, lūbrĭcŭs, fŭgāx, fŭgĭēns, prǣcēps, vŏlūbĭlĭs, īrrĕvŏcābĭlĭs. PPH. Ānnī tēmpŭs, tēmpŏră, spătĭŭm, spătĭă, vĭcēs. Ānnŭŭs ōrbĭs. Ānnŭă tēmpŏră, spătĭă Cūrsūs rĕvŏlūbĭlĭs ānnī. || *L'espace d'une année.* Īntĕrēă māgnūm sōl cīrcūmvŏlvĭtŭr ānnŭm. *V.* Ānnŭŭs ēxāctīs cōmplētūr mēnsĭbŭs ōrbĭs. *Id.* Bīs sēnōs lūnæ nōndūm cōmplēvĕrăt ōrbēs. *O.* Sīgnă dĕūs bīs sēx āctō lūstrāvĕrăt ānnō. Ānnŭă nōs īllīc tĕnŭīt mŏră. Īs dĕcĭēs sēnōs tēr cēntum ēt quīnquĕ dĭēbŭs Jūnxīt, ēt ē plēnō tēmpŏră quīntă dĭē. *Id.* Ūnō quāmvīs tū cōnsŭlĕ mājŏr ĕrās. *Aus.* Ānnŭă bīs sēnīs rĕvŏcābīt mēnsĭbŭs āstră (sol). *Carm. ad Pis.* Āstrĭfĕrūm vēlōx jām cīrcŭlŭs ōrbĕm Tōrsĭt, ēt āmīssæ rĕdĭērūnt mōntĭbŭs ūmbræ. *St.* Cōmplētō jūstĭŭs ānnō Lēgātōs hīnc īrĕ fŭĭt. *Id.* Spătĭō lōngĭŭs ānnŭŏ. *H.* Ānnŭs ăbĭt. *M.* Jām quūm sē rĕnŏvāt dĕcūrsīs mēnsĭbŭs ānnŭs. *Prud.* || *Dans un an.* Jām tum ācĕr cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt īn ānnŭm Rūstĭcŭs. *V.* Quūm sōl dŭŏdēnă pĕrēgīt Sīgnă. *O.* Dōnĕc sōl ānnŭŭs ōmnēs Cōnfĭcĕrēt mētās. *St.* || 2 *ans.* Hīc tĭbĭ bīsque æstās bīsquĕ rĕcūrrīt hĭēms. *O.* Ūt pătrĭā cărĕŏ, bīs frūgĭbŭs ārĕă trīta ēst, Dīssĭlŭīt nūdō prēssă bīs ūvă pĕdĕ. Bīs mē sōl ădĭīt gĕlĭdæ pōst tēmpŏră brūmæ, Bīsquĕ sŭūm tāctō Pīscĕ pĕrēgīt ĭtĕr. *Id.* Āltĕră quūm vŏlŭcrīs Phœbī rŏtă tōrquĕăt ānnŭm. *St.* || 3 *ans.* Tērtĭă dūm Lătĭō rēgnāntēm vīdĕrĭt æstās, Tērnăquĕ trānsĭĕrīnt Rŭtŭlīs hībērnă sŭbāctīs. *V.* Tērtĭŭs ībăt Ānnŭs. *O.* Tērtĭă mēssĭs ĕrăt. Tērtĭă nūdāndās āccēpĕrăt ārĕă mēssēs, Īnquĕ căvōs ĭĕrānt tērtĭă mūstă lăcūs. Ūt sūmŭs īn Pōntō, tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Īstĕr. *Id.* Brūmă tēr pŏsŭĭt nĭvēs, Ēt tērtĭă jām fălcĕ dĕcŭbŭīt Cĕrēs *Sen.* Nĕque ădhūc trĭĕtērĭdĕ plēnā. *M.* Prīncĭpĭō cīrcūm trĭbŭs āctīs īmpĭgĕr ānnīs Flōrēt ĕquūs. *Lr.* || 4. Āt trĭbŭs ēxāctīs ŭbĭ quārta āccēssĕrīt æstās. *V.* Ūt mē Pōntŭs hăbēt, quătĕr ārvă cŏlōnŭs ărīstīs Nūdāvīt, quătĕr ēst fălcĕ sĕcta Cĕrēs. *O.* Quāttŭŏr aūtūmnōs Plēĭās ōrtă făcĭt. *Id.* Quārtă rĕdīt dūrīs ēt jām mēssōrĭbŭs æstās, Ēt ōtĭēs cānō brūmă gĕlū rĭgŭĭt. *Aus.* Jām quārta Ēlĕūsīn dōnă Trĭptŏlĕmī sĕcăt. *Sen.* || 5. Quīnquĕ pĕr aūtūmnōs rĕpĕtītīs dūxĕrăt ānnīs Sīgnă dĕŭs. *O.* *Voy.* Lustrum || 6. Hīc mĭhĭ Cīmmĕrĭō bīs tērtĭă dūcĭtŭr æstās Līttŏrĕ. *O.* Sēx mĭhĭ nātālēs ĭĕrānt. Mē jām, Cārĕ, nĭvālī Sēxtă rĕlēgātūm brūmă sŭb āxĕ vĭdĕt. *Id.* Sēxtă pĕrēgīt hĭĕmĕ, nĕc tămēn tōtă. *M.* Bīs trĭĕtērĭdĕ jūnctă. *Id.* || 7. Jām sēptĭmă vērtĭtŭr æstās. *V.* Sēptĭmă pōst Trōjæ ēxscĭdĭŭm jām vŏlvĭtŭr æstās. *Id.* Pĕr mărĕ, pĕr tērrās sēptĭmă jăctăt hĭēms. *O.* Sēptĭmŭs ōctāvō prŏpĭŏr jām fŭgĕrīt ānnŭs. *H.* Sēptĭmŭs hæc sĕquĭtŭr rĕpĕtītīs fāscĭbŭs ānnŭs. *L.* Ūltĭmă cuī pārvæ sēptĭmă vĕnīt hĭĕms. *M.* || 8. Jām mĭhĭ pōst lūstrūm tērtĭă mēssĭs ĕrăt. *O.* Jāmque ōctāvă mĭhī rĕvŏlūtīs mēnsĭbŭs æstās Ībăt, ēt ōctāvīs ævūm flōrēbăt ărīstīs. *Id.* || 9. Nōnūmquĕ prĕmātŭr īn ānnŭm. *H.* Smȳrnă mĕī Cīnnæ nōnām pōst dēnĭquĕ mēssēm, Quām cœpta ēst, nōnāmque ēdĭtă pōst hĭĕmĕm. *Cat.* Ānnŭs jām tĭbĭ nōnŭs ĕăt. *Rutil.* || 10. Jāmquĕ fĕrē trāctō dŭŏ pĕr quīnquēnnĭă bēllō. *O.* Jāctātŭs dŭbĭō pĕr dŭŏ lūstră mărī. *Id.* Dĕcĭmō jām vīncĭtīs ānnō. *L.* Bēllāntēm gĕmĭnīs tĕnŭīt tē Gāllĭă lūstrīs. *Id.* Dĕcĭmūm mŏdŏ cēpĕrăt ānnŭm. *Sil.* Bēllă pōst hĭĕmēs dĕcĕm Tŏtĭdēmquĕ mēssēs jām sĕnēx mīlēs tĭmĕt. *Sen.* Dĕcĭēs nĭvĭbŭs cānŭĭt Īdĕ, Dĕcĭmās sĕcŭīt mēssŏr ărīstās. *Id.* Bēllă bīs quīnīs ŏpĕrātŭs ānnīs. *Boet.* || 11. Ūndĕcĭmum ēxāctīs cōmplērăt cūrsĭbŭs ōrbĕm Phœbŭs. *O.* Jāmque ūnŭs lūstrīs gĕmĭnīs āccēssĕrăt ānnŭs. *Sil.* || 12. Āltĕr ăb ūndĕcĭmō tūm mē jām cēpĕrăt ānnŭs. *V.* Āddĭdĕrātque ānnōs ād dŭŏ lūstră dŭōs. *O.* Vīx mĭhĭ bīs sēnōs ānnōrūm tōrsĕrăt ōrbēs Vītă rŭdīs. *St.* Trĭētērĭdĕ quārtă. *Phocas.* || 13. Tērtĭŭs īntĕrēă dĕcĭmō sūccēssĕrăt ānnŭs. *O.* Sēptĭmŭs ā sēxtō glŏmĕrātīs ōrbĭbŭs ānnŭs Lābĭtŭr. *Id.* Bīs sēnīs mŏdŏ mēssĭbŭs pĕrāctīs Vīx ūnūm pŭĕr āpplĭcābăt ānnŭm. *M.* || 14. Bīs sēptĭmă dūcĭtŭr æstās. *L.* || 15. Jām trĭă lūstră pŭĕr fūrtō cōncēptŭs ăgēbăt. *O.* Tēr quīnquĕ fĕrēns nātālĭbŭs ānnōs. *Id.* Fōrtūnă lūstrō prōspĕră tērtĭō. *H.* || 16. Ōctōnīs ĭtĕrūm nātālĭbŭs āctīs. *O.* Jāmquĕ tēr ād quīnōs ūnūm Cēphīsĭŭs ānnūm Āddĭdĕrăt. *Id.* Ōctōnōs bīs jām tĭbĭ cīrcŭĭt ōrbēs Vītă. *St.* Lætă bīs ōctōnīs āccēdīt pūrpŭră fāstīs. *Id.* Lætă bīs ōctōnō tĭbĭ jām sūb cōnsŭlĕ pūbēs. *Aus.* || 17. Sēptĭmŭs ā dĕcĭmō jām tūnc āccēpĕrăt ānnŭs. *L.* || 18. Mārtĭă tēr sēnōs prōlēs ădŏlēvĕrăt ānnōs. *V.* Cūm trĭbŭs Ēlēĭs ūnām trĭētērĭdă lūstrīs (nectere). *St.* Sēxtă tĭbi hæc prīmō rĕmĕăt trĭētērĭs ăb ānnō. *Aus.* || 19. Quārtă trĭbŭs lūstrīs āddĭtă mēssĭs ĕrăt. *M.* || 20. Jāmquĕ dĕcĕm vītæ frātĕr gĕmĭnāvĕrăt ānnōs. *O.* Nōndūm vīcēsĭmă vēnĕrăt æstās. *L.* Mĭsĕrō stĕtĕrăt vīcēsĭmŭs ānnŭs. *Pp.* Bīs dēnōs sālvă pĕr ānnōs. *Id.* Līs tē bīs dĕcĭmæ nŭmĕrāntēm frīgŏră brūmæ Cōntĕrīt. *M.* Bīs dēnōs pŭĕrūm nŭmĕrāntēm pērdĭdĭt ānnōs. *Id.* Āntĕ quătĕr plēnūm cōnsūmpsīt Ānīcĭă lūstrūm. *Aus.* Quāttŭŏr ēmĕrĭtīs pĕr bēllă, pĕr æquŏră lūstrīs. *St.* Jām plēnă quătĕr quīnquēnnĭă pĕrgūnt. *Id.* Nōndūm bīs dēnōs ætās mĕă vīdĕrăt ānnōs. (*Epitaph. Homonœæ.*) Nōndūm vīcēsĭmă vēnĕrīt æstās. *Ad Pison.* Pōst quārtūm lūstrūm. *Sid.* || 25. Vīdĕrăt Ālphēī præmĭă quīnquĕ mŏdŏ. *M.* || 27. Īnvĭdă quēm Lăchĕsīs rāptūm trĭētērĭdĕ nōnā. *M.* || 28. Quæ mŏdŏ sēptēnōs quătĕr īmplētūră dĕcēmbrēs. *Aus.* || 30. Trīgīntă māgnōs vŏlvēndīs mēnsĭbŭs ōrbēs Īmpĕrĭō ēxplēbĭt. *V.* Tēr dēnīs rĕdĕūntĭbŭs ānnīs. *Id.* Tēcūm tēr dēnās nŭmĕrāvī, Pōstŭmĕ, brūmās. *M.* Trīcēsĭmă cūrrīt Brūmă fĕrē. *Cl.* Frīgĭdă tēr dĕcĭēs nūdātūm frōndĭbŭs Hæmūm Tēndĭt hĭēms vēstīrĕ gĕlū. *Id.* Āmīssūm flēstī pōst trīnă dĕcēnnĭă nātŭm. *Aus.* Ēxāctīsquĕ dĕhīnc pēr trīnă dĕcēnnĭă fāstīs. *Id.* || 34. Quāttŭŏr āccēssīt trīcēsĭmă mēssĭbŭs æstās. *M.* || 35. Pōst sēptĭmă lūstră rĕvērsŭs. *M.* || 36. Pērquĕ nŏvēm cælēbs tē flĕō ŏlȳmpĭădās. *M.* || 40. Cūjŭs ōctāvūm trĕpĭdāvĭt ānnŭs Claūdĕrĕ lūstrūm. *H.* || 50. Jām sōl lūstră

dĕcēm cōnfĭcĕrăt. *O.* Lūstrīs mĭhĭ jām bĭs quīnquĕ pĕrāctīs. *Id.* Pōst dēnă Plīœbī lūstră. *Sen.* || 56. Aūgūstūs pōst lūstră dĕcēm sēx prōrŏgăt ānnōs. *Aus.* || 60. Bĭs sēx lūstră. *M.* Bĭs sēnă lūstră. *St.* Prōdūxĭt cĕlĕrēm pĕr sēnă dĕcēnnĭă vītăm. *Aus.* Bĭs sēx quīnquēnnĭă fūnctŭs. *Id.* Quūm sēxāgīntā nŭmĕrĕt Cāscēllĭūs ānnōs. *M.* Bĭs jām pæ̆nĕ tĭbĭ cōnsŭl trīcēsĭmŭs īnstăt. Cōndĭtă quūm tĭbĭ sĭt jām sēxāgēsĭmă mēssĭs. *Id.* || 62. Sēxāgēsĭmă, Mārtĭānĕ, mēssĭs Ācta ēst, ĕt, pŭtō, jām sĕcūndă Cōttæ. *M.* || 63. Quæ tĭbĭ sēptēnōs nŏvĭēs ēst cūltă pĕr ānnōs. *Aus.* || 65. Trīnīsquĕ dĕcēm quīnquēnnĭă lūstrīs Jūncta fĕrēns. *St.* || 72. Hīc prŏpĕ tĕr sēnās vīdĭt ŏlȳmpĭădăs. *M.* Duōdēvīgīntī fūnctŭs ŏlȳmpĭădăs. *Aus.* || 80. Mūltās hĭĕmēs ātque ōctōgēsĭmă vīdĭt Sōlstĭtĭă. *J.* Bĭs ōctōnīs flūxērūnt sæ̆cŭlă lūstrīs. *St.* || 90. Nŏvēmquĕ Āddĭdĕrăt lūstrīs āltĕră lūstră nŏvēm. *O.* Tū nŏvĭēs dēnōs vītām quūm dūxĕrĭs ānnōs. *Aus.* Dĕcĭēs nŏvēnās fūnctŭs ānnōrūm vĭcēs. Nōnāgīnta ānnōs băcŭlō sĭnĕ, cōrpŏrĕ tōtō Ēxēgī. *Id.* || 100. Cēntūm fēcūndōs Tītān rĕnŏvāvĕrăt ānnōs. *Tib. Voy.* Sæculum. || 200. Vīxī Ānnōs bĭs cēntūm, nūnc tērtĭă vīvĭtŭr ætās. *O.* || 300. Hīc jām tĕr cēntūm tōtōs rēgnābĭtŭr ānnōs. *V.* Tēr cēntūm mēssēs, tĕr cēntūm mūstă vĭdērĕ. *O.* Dūm tērnă pĕr ōrbēm Sæ̆cŭlă fērtĭlĭbŭs Tītān dĕcūrrĕrĭt hōrīs. *Cl.* || 1000. Nāmque ŭbĭ mīllĕ vĭās lōngīnquă rĕtōrsĕrĭt æstās. *Cl.* || *Longue suite d'années.* Ōlĭm vōlvēntĭbŭs ānnīs. *V.* Tōt jām lābēntĭbŭs ānnīs. Vĕnĭĕt lūstrīs lābēntĭbŭs ætās. *Id. Voy.* Ævum, Vetustas. || *Années, âge.* Ō mĭhĭ prætĕrĭtōs rĕfĕrăt sī Jūpĭtĕr ānnōs! *V.* Tēmpŏră lābūntūr, tăcĭtīsquĕ sĕnēscĭmŭs ānnīs. *O.* Īntĕgĕr ānnōrŭm. *St.* SYN. Ætās, ævŭm, tēmpŭs. || *Temps, époque, siècle.* Tālēs ādspēxĭt Rōmŭlŭs ānnōs. *St.* SYN. Tēmpŭs, ætās, sæ̆cŭlă. || *Récolte.* Nēc rĕquĭēs quīn aūt pōmīs ĕxūbĕrĕt ānnŭs. *V.* Āgrĭcŏlæ rāptīs ānnūm flēvērĕ jŭvēncīs. *L.* Sī tĕnĕr plēnō cădĭt hœ̄dŭs ānnō. *H.* (Adde *St. Th.* IV, 710). *Voy.* Proventus. || *Consulat.* Quī cărŭĭt bēllīs, eūnūchō trādĭtŭr ānnŭs. *Cl.* (*Eutr.* II, 122).

† Ānnūtŏ, ās, ārĕ, *n., fréquent. de* Annuo. *Faire signe que l'on consent.* Ĕtĭāmnūnc ānnūtăt. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 100).

Ānnŭŭs, ă, ŭm. *D'un an, qui dure un an.* Ānnŭŭs ĕxāctīs cōmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbĭs. *V.* Nēc sōmnī făcĭlēs, ĕt nōx ĕrăt ānnŭă nōbīs. *O.* Spătĭō lōngĭŏr ānnŭō. *H.* || *Annuel, qui revient tous les ans.* Mīlĭō vĕnĭt ānnŭă cūră. *V.* Ānnŭă, sī mĕmĭnī, mīllĭă sēnă dăbās. *M.* (IX, 10, 2). Dēpōnĭt flāvās ānnŭă tērră cŏmās. *Tib.* (II, 1, 48). || Ānnŭă săcră, fēstă, mūnĕră, dōnă, etc. *Cérémonie annuelle, anniversaire.* Ānnŭă māgnæ Săcră rĕfĕr Cĕrĕrī. *V.* Nūmĭnĭbŭs nōstrīs ānnŭă fēstă fŏvēnt. *O.* Hīnc, ŭbĭ pērsŏnŭĭt sōlēnnī tībĭă cāntū, Īt pĕr vēlātās ānnŭă pōmpă vĭās. *Id.* Sēmpĕr hŏnōrātām dēmēnsīs ōrbĭbŭs ānnī Tē dŏmŭs īstă cŏlĕt. *St.* Ānnŭă nē tăcĭtŭs mūnĕră prætĕrĕās. *Aus.* Ānnŭŭs īngrātă rēllĭgĭōnĕ dĭēs. Sānctă sălūtĭfĕrī rĕdĕūnt sōlēnnĭă Chrīstī. *Id. Voy.* Solennia.

† Ānnŭvī, *ancien parf. de* Annuo *ou* Annueo (cf. *Abnueo*). Ānnŭvĭt sēsē mēcūm dĕcērnĕrĕ fērrō. *Enn.* (apud *Prisc.* 882. Alii leg. *annuit*; sed cf. *Fuvit, Pluvit*).

† Ănōmălŭs, ă, ŭm (ἀνώμαλος). *Irrégulier.* Vūlgōquĕ dōctī quæque ănōmălă nōmĭnānt. *Capel.* (III, p. 71.)

Ānquīnă, æ, *f. Câble pour l'antenne.* Ātque ānquīnă rĕgăt stăbĭlēm fōrtīssĭmă cūrsūm. *Helv. Cinn.* (apud *Isid.* 19, 4. Adde *Lucil.* ap. *Non.* 13, 16).

Ānquīrŏ, īs, ĕrĕ. *Chercher de tous côtés.* Āt vōs pĕr āgrōs cōrpŏrīs pārtēs văgās Ānquīrĭtĕ. *Sen* (*Hip.* 1274). Prōtrăhĕre īn lūcem, ātque ōmnēs ānquīrĕrĕ nīsūs. *Lr.* (IV, 1182). *Voy.* Quæro.

Ānsă, æ, *f. Anse, poignée.* Ĕt grăvĭs āttrītā pēndēbăt cānthărŭs ānsā. *V.* Ĕrăt ălvĕŭs īllīc Fāgĭnĕŭs, cūrvā clāvō sūspēnsŭs ăb ānsā. *O.* Pāndā rŭbĕr ūrcĕŭs ānsā. *M.* (XIV, 106). EP. Tōrtĭlĭs, cūrvă. || *Courroie de soulier.* Ānsăquĕ cōmprēssōs cōllĭgĭt ārctă pĕdēs. *Tib.* (I, 8, 14). || *Fer d'un croc.* Ĕt bĕnĕ quūm fīxūm mēntō dĕcūssĕrĭs ūncūm, Nīl ĕrĭt hōc: rōstrō tē prĕmĕt ānsă sŭō. *Pp.* (IV, 1, 141). || *Au fig. Occasion favorable.* Nōn tu īllūm vĭdēs Quærĕre ānsăm? *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 119). *Voy.* Occasio.

Ānsātă, æ, *f.* (*s.-ent.* hasta). *Espèce de javelot.* Ānsātās mīttūnt dē tūrrĭbŭs. *Enn.* (apud *Non.* 18, 30). *Voy. le suiv.*

Ānsātŭs, ă, ŭm. *Qui a une ou plusieurs anses, un crochet.* Ānsātīs cōncūrrūnt ūndĭquĕ tēlīs. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). *Voy. le précéd.* || *Au fig. Qui a les mains sur les hanches.* Sēd quĭs hīc ānsātŭs āmbŭlăt? *Pl.* (*Pers.* II, 5, 7).

1. Ānsĕr, ĕrĭs, *m. Oie.* Ūnĭcŭs ānsĕr ĕrăt, mĭnĭmæ cūstōdĭă vīllæ. *O.* Īmprŏbŭs ānsĕr (officit). *V.* Pīnguĭbŭs ĕt fīcīs pāstūm jĕcŭr ānsĕrĭs ālbī. *H.* EP. Cāndĭdŭs, ālbŭs, ārgēntĕŭs; raūcŭs, ārgūtŭs, strīdŭlŭs; āmnĭcŏlă, ăquātĭcŭs, flŭvĭālĭs; tārdŭs, sēgnĭs. || *Oies du Capitole.* Rōmŭlĭdārum ārcĭs sērvātŏr cāndĭdŭs ānsĕr. *Lr.* Nēc sērvātūrīs vĭgĭlī Căpĭtōlĭă vōcĕ Cēdĕrĕt ānsĕrĭbŭs. *O.* Ānsĕrĭs ĕt tūtūm vōcĕ fŭĭss Jŏvĕm. *Pp.* Hæc sērvāvĭt ăvĭs Tārpēĭī tēmplă Tŏnāntĭs. *M.* Sĕnōnēs dūm gārrŭlŭs ānsĕr Nūntĭăt, ĕt vĭgĭlăt vēstrūm sĭnĕ mīlĭtĕ fātūm. *Sid.* || 2. *Anser, poëte ami d'Antoine, contre lequel Virgile lança une allusion mordante.* Cīnnă quŏque hīs cŏmĕs ēst, Cīnnăquĕ prŏcăcĭŏr Ānsĕr. *O.* (*Trist.* II, 435. Cf. *Serv.* ad *Virg. E.* 9, 35).

Ānsŭlă, æ, *f. dimin. de* Ansa. *Petit crochet, agrafe de soulier.* Ātquĕ vīncŭlōrūm Cōncūrrēntĭbŭs ānsŭlīs rĕflēxă Ād crūs, pĕr cămĕrām cătēnă sūrgăt. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 15).

Āntæŭs, ī, *m.* (Ἀνταῖος). *Antée, géant fils de la Terre, infestait la Libye, et fut étouffé par Hercule.* Hērcŭlĭs Āntæūm prŏcŭl ā tēllūrĕ tĕnēntĭs. *J.* (3, 89). Āntæī quæ rēgnă vŏcăt nōn vānă vĕtūstăs. *L* (Cf. *Luc.* IV, 592 sq.; *St. Th.* VI, 893; *Ov. Met.* IX, 184; *Her.* 9, 71; *Sen. H. OEt.* 24; *Mart.* XIV, 48.)

Āntāndrŏs *ou* Āntāndrŭs, ī, *f.* (Ἄντανδρος). *Ville et port de la petite Phrygie.* Clāssēmquĕ sŭb īpsā Āntāndrō (molimur). *V.* Prŏfŭgăquĕ pĕr æquŏră clāssĕ Fērtŭr ăb Āntāndrō. *O.*

Āntărctĭcŭs, ă, ŭm (Ἀνταρκτικός). *Antarctique.* SYN. Aūstrālĭs. PPH. Pōlŭs āltĕr. *L. Voy.* Arcticus.

Āntĕ, *prép. Devant, en avant de.* Hās pōno āntĕ tŭām tĭbĭ, dīvă, Prŏpērtĭŭs ædēm Ēxŭvĭās. *Pp.* (II, 14, 27). Āntĕ īpsūm pĕnĕtrālĕ dĕæ. *L.* Ālĭĕnīs āntĕ pēctŭs sūspēndĭt grăvĕm (perum). *Ph.* Āntĕ fŏrēs. *V.* Āntĕ dŏmŭm. *O.* SYN. Prō, ŏb. || *Devant, en présence de.* Āntĕ ōră pārēntūm. *V.* Āntĕ ŏcŭlōs cōnstĭtĭt īpsă mĕōs. *O. Voy.* Coram. || *Avant.* Āntĕ Jŏvēm nūllī sŭbĭgēbānt ārvă cŏlōnī. *V.* Āntĕ sŭōs ānnōs ōccĭdĭt. *O.* || *Plus, de préférence.* Cāră mĭhi āntĕ ălĭās. *V.* Dūlcēs āntĕ ōmnĭă Mūsæ. *Id.* SYN. Præ. || *Adv. Auparavant.* Pāscĭte, ŭt āntĕ, bŏvēs, pŭĕrī. *V.* Aūt sī, nōx plŭvĭām nē cōllĭgăt āntĕ, vĕrēmŭr. *Id.* SYN. Prĭŭs, ōlĭm, quŏndăm, āntĕă, băctĕnŭs. || Āntĕ quăm. *Voy.* Antequam.

Āntĕā, *adv. Auparavant.* Pĕtī, nĭhĭl mē, sīcŭt āntĕā, jŭvăt. *H.* Ŭbĭ īstĕ pōst phăsēlŭs āntĕā fŭĭt. *Cat.* (4, 10. *Prisc.* p. 1273: « Adverbia in *a* terminantia omnia producuntur: *interea*, et *propterea*, et *praeterea*, excepto *ita*. Iterum p. 1276. Ne credamus accusativum pluralem *ea* per licentiam

protrahi, alteram melioremque viam ostendit Noster : « Possumus tamen dicere quod in compositione non necesse est separatorum constructionem servare, et licere in his ablativum singularem recipere, ut in his adverbiis compositis cum præpositionibus, *quocirca, quapropter.* » Quibus addo *postilla, antehac, posthac.* Nec multum abludunt *exadversum, examussim,* etc.). *Voy.* Ante. || † Āntĕā, *chez les poëtes de la décadence.* Quōd pēccātōrēm, quēm pœnĭtĕt, āntĕā lāpsūm. *P. Nol.* (38, 237. An sit Paulini hoc poemation, jure dubitatur). Āntĕā tōtŭs ĕnīm, etc. *Victor* (*Gen.* III, 7). *Voy.* Postea.

Āntεāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Anteago. *Fait avant.* Īndēx āntεāctā fātēbōr. *O.* || *Ordint. Passé, écoulé.* Ēt vĕlŭt āntεāctō nīl tēmpŏrĕ sēnsĭmŭs ægrī. *Lr.* (III, 846. *Id.* I, 559). Quūm mĕmŏr āntεāctōs sēmpĕr dŏlŏr ādmŏnĕt ānnōs. *Tib.* (IV, 1, 189). SYN. Trānsāctŭs. *Voy. ce mot.*

Āntεăgŏ *ou* Āntе ăgŏ. *Conduire devant* Tūm crīnĕ sŏlūtō Āntεăgĭtūr cōnjūx. *Sil.* || *Faire avant. Voy.* Anteactus.

Āntεāmbŭlŏ, ōnĭs, *m. Celui qui marche devant, espèce de piqueur.* Sūm cōmēs īpsĕ tŭŭs, tŭmĭdīque āntεāmbŭlŏ rēgĭs. *M.* (II, 18, 5. *Id.* III, 7, 2).

Āntĕcănĭs, ĭs, *m. Procyon, constellation.* Āntĕcănēm, Grāiō Prŏcy̆ōn quī nōmĭnĕ fērtŭr *Cic.* (*Nat. D.* 2, 44).

Āntĕcăpĭŏ *ou* Āntĕ căpĭŏ. *Prendre d'avance* Āntĕ lŏcūm căpĭēs ŏcŭlĭs. *V. Voy.* Occupo

Āntĕcăvĕŏ *ou* Āntĕ căvĕŏ. *Se précautionner d'avance.* Tāntūm nē sŭbĕāt vĭtĭōrūm pēssĭmŭs hūmŏr, Āntĕcăvē. *Grat.* (*Cyn.* 50). *Voy.* Præcaveo.

Āntĕcēdŏ, ĭs, ēssī, ēdĕrĕ, *n. Aller devant.* Sūccīnctŭs nĕquĕ cūrsŏr āntĕcēdĭt. *M.* (XII, 24, 7). Sī mŏrĕrĭs, āntĕcēdŏ; sī vīvĭs, sĕquŏr. *Sen.* (*Phœn.* 76). *Voy.* Præcedo. || *Act. Précéder, devancer.* Py̆rrhum āntĕcēdĭt; ōmnĭŭm mēntēs trĕmūnt. *Sen.* (*Troad.* 1150). || *Se placer devant.* Īnvāsĭt ōmnĭs ēccĕ jām cœlūm fĕră, Mēque āntĕcēssĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 73). || *Au fig. Avoir le pas sur, l'emporter.* Nēmo āntĕcēdāt fīlĭō, crēdō, mĕō. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 3). Āt ŭbi āmbĭtĭōnēm vīrtūtī vĭdĕās āntĕcēdĕrĕ. *Titin.* (apud *Non.* 9, 7). *Voy.* Præcello.

Āntĕcēllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Præcello.

† Āntĕcēssŏr, ōrĭs, *m. Prédécesseur, devancier.* Sĭt cŏmēs nōbĭs, sĭt ĕt āntĕcēssŏr. *P. Nol.* (30, 170. Adde *Anthol.* I, p. 478).

Āntεĕŏ *ou* Āntĕŏ, eīs, eīvī *ou* ĭī, eīrĕ, *n. Aller devant.* Āntεĕāmŭs, dūm tēmpŭs dătūr. *Ter.* (*And.* III, 3, 24). SYN. Āntĕcēdŏ, præĕŏ, præcēdŏ. || *Ordint. act. Précéder, devancer.* Nēc cūrsŭs āntεĕāt īllā tŭŏs. *O.* Tē sēmpĕr āntεīt sævă nĕcēssĭtās. *H.* Cy̆dōnĕās āntεībūnt gæsă săgĭttās. *St* SYN. Præĕŏ, præcēdŏ, āntĕcēdŏ. || *Au fig. Surpasser, l'emporter.* Quī cāndōrĕ nĭvēs āntεīrēnt, cūrsĭbŭs eūrōs. *V.* Sī quĭs vūlt fāmā tăbŭlās āntεīrĕ vĕtŭstās. *Pp.* (II, 3, 41). Sōmnūm tāctō mīsīssĕ chĕly̆drō Āntεībāt cūnctōs. *Sil.* SYN. Præcēllŏ, præstŏ, sŭpĕrŏ, vīncŏ. (Ne forte credas secundam syllabam pro brevi numerari posse, Antĕĕo, adde præcedentibus : *Lucret.* IV, 142; *Hor. Epist.* I, 2, 70; *Ov. Met.* XIII, 366; *St. Th.* III, 156; *V. Fl.* I, 31; *Sen. Ag.* 453. Unus peccavit *Aus. Idyl.* 11, 16 : Gāngĕtĭcŭs āntεĭt ālēs).

Āntĕfĕrŏ, fērs, tŭlī, lātŭm, fērrĕ. *Porter devant.* Āntĕtŭlĭt grēssūm. *V.* || *Mettre avant, préférer.* Tē nōstrĭs dŭcĭbŭs, tē Grāiīs āntĕfĕrēndŏ. *H.* Ăvĭāsquĕ trĕmēntēs Āntĕfĕrūnt pătrĭbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 18). *Voy.* Præpono.

Āntĕfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Antefigo (*inus.*). *Fixé devant.* Tēnsĭs pēctŏrĭbŭs, pĕde āntĕfīxō. *Sid.* (23, 390.)

Āntĕgĕrŏ *ou plutôt* Āntĕ gĕrŏ. *Porter, supporter avant.* Hĭs vērbĭs, ō gnātă, tĭbī sūnt āntĕ gĕrūndæ Ærūmnæ. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20).

Āntĕgrĕdĭŏr. *Comme* Prægredior.

Āntehāc, *adv. Auparavant, jusqu'ici.* Āntehāc ād nĭhĭlūm pĕnĭtŭs rēs quæquĕ rĕdīssēnt. *Lr.* (I, 543). Plūrĭmăque hūmānĭs āntehāc īncōgnĭtă mēnsĭs. *L.* (VI, 115. Et *Ter. Ad.* I, 2, 6; *Hor. Od.* I, 37, 5). SYN. Āntĕ, quōndăm, ōlĭm, prĭŭs, hāctĕnŭs.

† Āntĕlŏgĭŭm, ĭī, *n.* (*mot hybride, de* ante *et* λόγος). *Avertissement, préface.* Huīc ārgūmēnto āntĕlŏgĭūm quĭdem hōc fŭĭt. *Pl.* (*Men. prol.* 13).

Āntĕmīttŏ *ou* Āntĕ mīttŏ. *Envoyer ou mettre devant.* Quānquam ĭāmbĭcūm Flāccŭs āntĕmīsĭt. *T. Maur.* (*Met.* 1377). *Voy.* Præmitto.

Āntĕmĭŭs. *Voy.* Anthemius.

Āntēmnă, æ, *f.*, *et* Āntēmnæ, ārŭm, *pl. Ville des Sabins.* Fōrtūnæ Prænēstĕ jŭgĭs, Āntēmnăquĕ prīscō Crūstŭmĭō prĭŏr. *Sil.* Ārdĕă, Crūstŭmĕrīque, ĕt tūrrĭgĕræ Āntēmnæ. *V.*

Āntēnnă, æ, *f. Antenne, pièce de bois à laquelle la voile est attachée.* Līnă cōmæ mōllēs, āntēnnæ brāchĭă fīūnt. *O.* Āntēnnăquĕ lævō Prōnă dĕhīscēntēm cōrnū quūm sūstŭlĭt ŭndăm. *V. Fl.* Āntēnnæquĕ gĕmānt. *H.* EP. Sūmmă, āltă, ārdŭă, vēlĭfĕră, ālātă. PPH. Cōrnŭă āntēnnārŭm. *V.*

Āntēnŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἀντήνωρ). *Anténor, roi de Thrace, allié de Priam, vint, après la prise de Troie, fonder sur la côte de Vénétie une ville qui depuis fut nommée Padoue.* Āntēnōr pŏtŭĭt, mĕdĭīs ēlāpsŭs Ăchīvĭs, Īlly̆rĭcōs pĕnĕtrārĕ sĭnūs. *V.* Ādjĭcĕ Trōjānæ suāsōrem Āntēnŏră pācĭs. *O.*

Āntēnŏrĕŭs, ă, ŭm (Ἀντηνόρειος). *D'Anténor, de Padoue.* Flācce, Āntēnŏrĕī spēs ĕt ălūmnĕ lărĭs. *M.* (I, 77, 2). Ātque Āntēnŏrĕī dīspērgĭtŭr ūndă Tĭmāvī. *L.*

Āntēnŏrĭdēs, æ, *m.* (Ἀντηνορίδης). *Fils d'Anténor.* Măcte, Āntēnŏrĭdē. *Sil.* Trēs Āntēnŏrĭdās. *V.*

Āntĕpărŏ *ou plutôt* Āntĕ părŏ, ās. *Préparer ou acquérir avant.* Ēt quās Ēlĭs ŏpēs āntĕ părārăt ĕquĭs. *Pp.* (I, 8, 36).

† Āntĕpārtŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Antepario. *Acquis avant.* Ūt vīrtūte eōrum āntĕpārtă pēr flāgĭtĭūm pērdĕrēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 17. *Id. Truc.* I, 1, 42; *Næv.* apud *Charis.* 189).

Āntĕpĕrĕŏ *ou plutôt* Āntĕ pĕrĕŏ, ĭs, *n. Périr avant.* (*Aus. Epigr.* 34, 2.)

Āntĕpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Placer devant.* Bŏnum āntĕpōnām prāndĭŭm prānsōrĭbŭs. *Pl.* (*Men.* II, 2, 2. *Id. Rud.* II, 6, 25). Lībātum āgrĭcŏlæ pōnĭtūr āntĕ dĕō. *Tib.* (I, 1, 14). *Voy.* Appono. || *Ordint. Préférer.* Quō dētĕrĭōrēs āntĕpōnāntūr bŏnĭs *Pl.* (*Pœn. prol.* 39). *Voy.* Præfero.

Āntĕpŏsĭtŭs *et sync.* Āntĕpōstŭs, ă, ŭm. *Placé devant.* Quām quæ Thy̆ēstæ āntĕpŏsĭta ēst ĕt Tērĕō *Pl.* (*Rud.* II, 6, 25). Āntĕpōstă quūm sĭt īpsă, tūm sĕquēns vōcālĭs Ī. *T. Maur.* (*Syll.* 390. *Id. Litt.* 141). SYN. Præpŏsĭtŭs, præmīssŭs. || *Préféré. Voy.* Prælatus.

† Āntĕpŏtēns, tĭs. *Supérieur, mieux fourni.* (*Pl. Trin.* V, 1, 1.) *Voy.* Præpotens.

Āntĕquăm, *conj. Avant que.* Āntĕquām tūrpĭs măcĭēs dĕcēntēs. *H.* Quāntō dūrĭŭs, āntĕquām rŏgĕrĭs? *M.* (II, 44, 12). Proīn, āntĕquām sē fīrmĕt, aūt vīrēs părĕt. *Sen.* (*Thyest.* 201). SYN. Prĭŭsquăm. || *Souv.* Ante... quam. Āntĕ, pŭdŏr, quām tē vĭŏlō. *V.* Āntĕ nŏvĭs rŭbĕānt quām prātă cŏlōrĭbŭs. *Id.* SYN. Prĭŭs... quăm. || *Qqf.* Quam... ante. Vīctrīcēm laūrūm, quām vĕnĭt, āntĕ vĭdēs. *M.* (IX, 36, 6). Quām nāscĭmŭr āntĕ. *Lr.* (III, 987. Adde *Prop.* II, 25, 26; *Tib.* I, 3. 9).

Āntĕrāstĭlis, ĭs, *f. Nom de femme.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 73, an ἀντεραστός.)

Āntĕrĭŏr, ŭs; *gén.* ōrĭs. *Qui est en avant.* Āmbĭt, ēt āntĕrĭōr cōntūrbāt lāncĕā cāmpōs. *Corip.* (*Johan.* V, 734). || *Antérieur.* Āntĕrĭōr nŭmĕro ēst. *Prud.* (*Ham.* 39). Āntĕrĭōrĕ lŏcō jām me ēxpŏsŭīssĕ rĕcōrdŏr. *Paul. Pell.* (vs. 484). SYN. Prĭŏr.

Āntēs, ĭŭm, *m. pl. Dernières rangées d'une vigne.* Jām cănĭt ēxtrēmōs ēffētūs vīnĭtŏr āntēs. *V* Hūmĭdăque āndrăchnē sĭtĭēntēs prōtĕgĭt āntēs. *Colum.* (X, 376).

Āntĕsīgnānŭs, ī, *m. Soldat commis à la garde du drapeau.* Āntĕsīgnānī quădrātīs mūltīs tēcti īnsīgnĭbŭs. (*Antiq. troch.* a *Rivino* collect.)

Āntēstŏ *ou* Āntīstŏ. *Voy.* Antisto.

Āntēstŏr, āris, ārī, *d. Prendre à témoin.* Īnclāmāt vōce, ēt : lĭcēt āntēstārī ? *H.* Lĭcēt āntēstārī ? Nōn lĭcēt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 23. *Id. Pers.* IV, 9, 10).

† Āntĕtēstŏr. *Comme* Antestor. Māndātīs fămŭlŏr, sĕd āntĕtēstŏr, Lēctōr, quās pătĭērĭs hīc sălēbrās. *Sid.* (9, 11. *Sirm.* scribit *ante testor*).

Āntĕtŭlī, *parf. de* Antefero.

Āntĕvĕnĭŏ, īs, vēnī, vĕnīrĕ. *Précéder, devancer.* Āntĕvĕni, ēt sŏbŏlem ārmēntō sōrtīrĕ quŏtānnīs. *V.* Āntĕvĕnīs tēmpŭs. *Cl.* Tēmpĕri huīc hŏdĭe āntĕvĕnī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 66). *Voy.* Præcedo. || *Surpasser.* Ōmnĭbŭs rēbŭs ĕgo ămōrēm crēdŏ... āntĕvĕnīrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 1). *Voy.* Præsto.

Āntĕvērtŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Devancer.* Mīrŏr ŭbi ĕgo huīc āntĕvōrtĕrĭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 5, 12). *Voy.* Præverto. || *Surpasser.* Pōl mœrōrēs mi āntĕvōrtūnt gaūdĭīs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 60). Īntrĕpĭdīs nēc dŭbĭtāns vātĭbŭs āntĕvērtīs. *Capel.* (II, p. 31). || *Au pass. Se tourner d'abord vers, s'occuper auparavant de.* Rēbŭs ălĭīs āntĕvōrtăr. *Pl.* (*Bac.* III, 5, 1). *Voy.* Prævertor.

Āntĕvĭdĕŏ, ēs, ērĕ. *Prévoir.* Nūnc quō dīvērsŭs ăbīrĕt, Āntĕvĭdēns. *V. Fl.*

† Āntĕvĭŏ, ās, ārĕ. *Aller devant, précéder.* Āntĕvĭāndŏ sŭōs, hīnc Pētrŭs, hīnc Stĕphănŭs. *Fort.* (IV, 26, 94).

Āntĕvŏlŏ, ās, ārĕ. *Devancer en volant ou en courant.* Āntĕvŏlānt, sŏnĭtūmquĕ fĕrūnt ād līttŏră vēntī. *V.* Tūrnŭs ŭt āntĕvŏlāns tārdūm præcēssĕrăt āgmĕn. *Id.* Āntĕvŏlānt zĕphўrōs pēnnæ. *Cl.* Āntĕvŏlāt cūrrūm. *St. Voy.* Præcurro.

Ānthēdĭŭs *ou* Ānthēdĭŏs, ĭī, *m. Nom d'un écrivain ou orateur latin.* Dūlcem Ānthēdĭŏn, ēt mĭhī măgīstrī. *Sid.* (9, 313).

Ānthēdōn, ŏnĭs, *f.* (Ἀνθηδών). *Ville maritime de Béotie.* Cārpĭt ēt Eūbŏĭcā vīvāx Ānthēdŏnĕ grāmĕn. *O.* Līttŏrĕām blāndā fĕrĭēns Ānthēdŏnă caūdā. *St.*

Ānthēdŏnĭŭs, ă, ūm. *D'Anthédon.* Thīsbæūmquĕ Lўcān, Ānthēdŏnĭūmquĕ Lўcētūm. *St.* Sīc Ānthēdŏnĭŭs Bœōtĭă pēr frētă Glaūcŭs. *Aus.* (*Mos.* 276).

Ānthĕmĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un magistrat romain.* Huīc sŏcĕr Ānthĕmĭŭs, præfēctŭs, cōnsŭl ēt īdĕm. *Sid* (2, 94).

Ānthcŭs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Ἀνθεύς). *Un des compagnons d'Énée.* Ānthĕă Sērgēstūmquĕ vĭdēt. *V.*

Ānthĭās, æ, *m.* (ἀνθίας, ου). *Sorte de poisson.* Ānthĭās hīs, tērgō quæ nōn vĭdēt, ŭtĭtŭr ārmīs. (*Ov. Hal.* 46. Contra metrum peccat, si vera est lectio. Velim esse Ānthĭās, ădŏs, nisi obsit græca vox, et *Plin.* 9, 85, ubi de *anthia* plura memorat.)

Ānthĭs, ĭdĭs, *f. Nom de femme.* Ānthīs caūsă mĕæ vītæ. (*Anthol.* II, p. 265.)

Ānthŏrēs, æ, *m. Voy.* Antores.

Ānthrāx, ăcĭs, *m.* (ἄνθραξ). *Nom d'esclave.* Ānthrāx, ălĭōvōrsūm dīxĕrām. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 8).

Āntĭbācchŭs, ī, *m.* (ἀντίβακχος). *Pied composé d'une brève et deux longues.* Pēs āntĭbācchŭs, nōn ĕrĭt dīspār tămĕn. *T. Maur.* (*Met.* 820. *Ib.* 825). Ūt claūdāt chŏrĭāmbōn āntĭbācchŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 93. Exemplum *antibacchi* dat *Diom.* p. 513 : Mărītī bĕātī, părēmŭs nĕpōtēs). *Voy.* Bacchius.

Āntĭcătŏ, ōnĭs, *m. L'Anticaton, ouvrage de César, en réponse à l'éloge de Caton écrit par Cicéron.* Mājōrēm quām sūnt dŭŏ Cæsărĭs āntĭcătōnēs. *J.* (6, 337. Cf. *Quintil.* I, 5, 6; *Gell.* 4, 16).

Āntĭchrīstŭs, ī, *m. Antechrist.* Hīc præpŏtēns crŭēntī Ēxstīnctŏr āntĭchrīstī. *Prud.* (*Cath.* 6, 102).

† Āntĭcĭpātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui précède.* Vērbūm Dĕŭs, āntĭcĭpātŏr Mūndī quēm fāctūrŭs ĕrāt. *Aus.* (*Ephem.* 3, 9. Alii tribuunt *Paulo Nol.* 5, 9).

Āntĭcĭpātŭs, ă, ūm. *Pris d'avance.* Pēr cōmpēndĭă mōntĭs Āntĭcĭpātă vĭa ēst. *O.*

Āntĭcĭpŏ, ās, ārĕ. *Prendre d'avance, anticiper, prévenir.* Spērāvĭt flēxæ cīrcūm cōmpēndĭă mētæ Āntĭcĭpāssĕ vĭām. *St.* Āntĭcĭpāssĕ dĭū, quæ mŏdŏ pārtĭcĭpās. *Aus.* (*Parent.* 15, 14). SYN. Præcĭpĭŏ, ōccŭpŏ. || *Devancer.* Prōmptum ēt vēlōcēs ĕrăt āntĭcĭpārĕ quădrīgās. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 35, 5). *Voy.* Præcedo. || *Qqf. Surpasser.* Āntĭcĭpēsquĕ tŭō Sāmĭī Lŭcŭmōnĭs ăcūmĕn. *Aus.* (*Epist.* 4, 70). *Voy.* Supero. || *n. Aller devant, prévenir* (*en grec.* φθάνειν). Sōl īdēm sŭb tērrās īllĕ rĕvērtēns Āntĭcĭpăt. *Lr* (V, 657).

Āntĭcўră, æ, *f.* (Ἀντίκυρα). *Anticyre, île de la mer Égée, dans le golfe Maliaque, produisait beaucoup d'ellébore, dont les anciens se servaient pour traiter la folie.* Ēt quīdquīd tōtā nāscĭtŭr Āntĭcўrā. *O.* Trĭbŭs Āntĭcўrīs căpŭt īnsānābĭlĕ. *H.* (*A. P.* 300. *Id. Sat.* II, 3, 82 et 165 ; *Pers* 4, 16). *Voy.* Helleborum.

Āntĭdămās, āntĭs, *m.* (Ἀντιδάμας). *Nom d'homme.* Hŏspēs Āntĭdămās fŭĭt. *Pl.* (*Pœn.* V, 1, 22).

† Āntĭdĕŏ, dīs, *arch. pour* Anteeo. *Surpasser.* Cāmpās gĕnŭs Mūltō Sўrōrūm jam āntĭdĭt pătĭēntĭā. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 145. *Id. Cas.* II, 3, 9).

† Āntĭdhāc, *arch. pour* Antehac. Cŭi īn rē tālī jām sūbvēnīsti āntĭdhāc. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 26. *Id. Bacc.* III, 6, 10).

Āntĭdŏtūm, ī, *n.* (ἀντίδοτον). *Antidote, contrepoison.* Āntĭdŏtūm sūmēt quī sŏcĭātă bĭbēt. *Aus.* (*Epigr.* 10, 6). Ēt vēndĭtārēt fālso āntĭdŏtūm nōmĭnĕ. *Ph. Voy.* Medicamen.

Āntĭdŏtŭs, ī, *f. Comme* Antidotum. Quī făcĭlī pōtu āntĭdŏtōs ĭmĭtātŭr hŏnēstās. *Sam.* (vs. 861). Āntĭdŏtūs vērō mūltīs Mīthrĭdātĭcă fērtŭr. *Id.* (vs. 1069)

Āntĭgĕnēs, ĭs, *m.* (Ἀντιγένης). *Nom d'homme.* Nōn tŭlĭt Āntĭgĕnēs ; ēt ĕrāt tūm dīgnŭs ămārī. *V*

Āntĭgŏnē, ēs, *f.* (Ἀντιγόνη). *Antigone, fille d'OEdipe, servit de guide à son père aveugle, et enterra son frère Polynice malgré la défense de Créon, qui la fit périr.* Āntĭgŏnē dēvōtă mălīs sūspēctăquĕ rēgī. *St.* Quīd ? nōn Āntĭgŏnēs tŭmŭlō Bœōtĭŭs Hæmōn Cōrrŭĭt ? *Pp.* (II, 8, 21). EP. Pĭă, ănĭmōsă, fōrtĭs, mĭsĕră. VERS. Frātrēm Thēbānă pĕrēmptūm Sūppŏsŭĭt tŭmŭlō, rēgĕ vĕtāntĕ, sŏrŏr. *O.* || 2. *Fille de Laomédon, sœur de Priam, voulut rivaliser avec Junon, et fut changée en cigogne.* Pīngĭt ēt Āntĭgŏnēn, aūsām cōntēndĕrĕ quōndām Cūm māgnā cōnsōrtĕ Jŏvĭs. *O.* (*Met.* VI, 93 sq.)

Āntĭllă, æ, *f. Nom de femme, de jeune fille.* Āntĭlla hīc jăcĕō. (*Anthol.* II, p. 76.)

Āntĭlŏchŭs, ī, *m.* (Ἀντίλοχος). *Antiloque, fils aîné de Nestor, mourut devant Troie.* Sīvĕ quĭs Āntĭlŏchūm nārrābăt ăb Hēctŏrĕ vīctūm. *O.* Sērvāto Āntĭlŏchūs Nēstŏrĕ pātre ŏbĭī. *Aus.* (*Epit. Her.* 7, 4. Adde *Hor. Od.* II, 9, 14 ; *Juv.* 10, 253).

Āntĭmăchŭs, ī, *m.* (Ἀντίμαχος). *Antimaque, poète*

grec de *Claros ou de Colophon*. Āt pŏpŭlūs tŭmĭdō gaŭdĕăt Āntĭmăchō. *Cat.* (93, 9). Tū nōn Āntĭmăchō, nōn tūtĭŏr ībĭs Hŏmērō. *Pp.* (II, 34, 45). PPH. Clărĭŭs pŏētă. *O.* || *Autres du même nom.* Meūs fŭīt pătĕr Āntĭmăchŭs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 49).

Āntĭnŏŭs, ī, *m.* (Ἀντίνοος). *Antinoüs, un des prétendants de Pénélope.* Nūbĕrĕ lāscīvō cōgĕrĕt Āntĭnŏō. *Pp.* (IV, 5, 8). || 2. *Jeune homme divinisé par Adrien.* Quĭd lŏquăr Āntĭnŏūm cœlēstī sēdĕ lŏcātŭm? *Prud.* (*Sym.* I, 271).

Āntĭŏchēnŭs, ă, ŭm. *D'Antioche.* Ūrbs vĕl Ălēxāndri, aūt Āntĭŏchēnŭs ăgĕr. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 282).

Āntĭŏchīă *ou* Āntĭŏchēă, æ, *f.* (Ἀντιόχεια). *Antioche, capitale de la Syrie.* Tērtĭă Phœbēæ laūrī dŏmŭs Āntĭŏchīă. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 1).

Āntĭŏchŭs, ī, *m.* (Ἀντίοχος). *Antiochus, nom de plusieurs rois de Syrie. Le plus illustre est Antiochus le Grand, qui reçut Annibal, et fut vaincu par L. Scipion.* Pȳrrhūmque, ĕt īngēntēm cĕcīdĭt Āntĭŏchum, Ānnĭbălēmquĕ dīrŭm. *H.* (Adde *Pl. Pœn.* III, 3, 81 ; *Prud. Sym.* II, 561). || *Nom d'un comédien.* (*Juv.* 3, 98.) || *D'un barbier.* (*Mart.* XI, 85, 2.)

Āntĭŏpă, æ, *et* Āntĭŏpē, ēs, *f.* (Ἀντιόπη). *Antiope, fille de Nyctée, aimée de Jupiter, mère de Zéthus et d'Amphion.* Jūpĭtĕr, Āntĭŏpæ nūsquām sūccūrrĭs hăbēntī Tōt mălă? *Pp.* (III, 15, 19). Īnvŏcĕt Āntĭŏpē quēm nĭsĭ vīnctă Jŏvēm? (*Ib.* 22.) Ēxpērtă sævam ēst bārbăra Āntĭŏpē mănŭm. *Sen.* (*Hipp.* 227. Adde *Mart.* I, 93, 6, Antiopes). SYN. Nȳctēĭs. || *Nom d'une tragédie de Pacuvius.* Sūnt quōs Pācŭvĭūsque, ēt vērrūcōsă mŏrētŭr Āntĭŏpă. *Pers.* (1, 77).

Āntĭpăthēs, *n.* (ἀντιπαθές). *Pierre noire et opaque, dont on se servait pour les enchantements.* Phīltra ōmnĭă ūndĭque ērŭūnt : Āntĭpăthēs īllŭd quærĭtŭr. *Lœv.* (apud *Apul. Apol.*, t. II, p. 36 Bip. Cf. *Plin.* 37, 54).

Āntĭphătēs, æ, *m.* (Ἀντιφάτης). *Antiphate, roi des Lestrygons.* Āntĭphătēn, Scȳllāmque, ēt cūm Cȳclōpĕ Chărȳbdĭn. *H.* Lūcrīnæquĕ dŏmŭs, līttūsquĕ crŭēntī Āntĭphătæ. *St.* EP. Trūx, fĕrŭs, dīrŭs, crŭēntŭs. (Cf. *Ov. Met.* XIV, 234 ; *Tib.* IV, 1, 59.) || 2. *Fils de Sarpédon, tué par Turnus.* (*Virg. Æ.* IX, 696.)

Āntĭphĭlă, æ, *f.* *Nom de femme.* Tōtum ŏpŭs hōc spārsūm, crīnĭs vĕlŭt Āntĭphĭlæ. Pāx. *Aus.* (*Idyl. Grammatic.* 22. Et *Ter. Heaut.* II, 4, 1 et 25).

Āntĭphŏ *ou* Āntĭphōn, ōnĭs, *m.* (Ἀντιφῶν). *Nom d'homme.* Ĭbĭ vēstĕr cœnăt cum ŭxōre ădeō ĕt Āntĭphŏ. *Pl.* (*Stic.* V, 2, 16. Et *Ter. Eun.* III, 5, 17).

Āntĭphōnă, æ, *f.* (ἀντιφώνησις), *et à tort* Āntĭphŏnă. *Antienne.* Dūlcĭbŭs āntĭphŏnæ pūlsēnt āccēntĭbŭs aūrēs. *Aldhelm.* (ap. *Mai.*, t. V, p. 389).

Āntĭphŭs, ī, *m.* *Nom de guerrier.* Āntĭphŭs āltō Nīl dēfēnsŭs ĕquō. *St.*

Āntĭpŏdēs, ŭm, *m. pl.* (ἀντίποδες). *Antipodes, habitant un lieu de la terre diamétralement opposé à un autre.* Nōn hīc āntĭpŏdās sălūmquĕ Rūbrŭm. *Sid.* (9, 16). Vīvŭs ăd āntĭpŏdās. (*Anthol.* II, p. 596.) PHR. Ādvērsī stānt nōbīs. *Macrob.* Ādvērsă nōbīs ūrgēnt vēstīgĭă. *Id.* VERS. Īllī quŭm vĭdĕānt sōlēm, nōs sīdĕră nōctĭs Cērnĕre, ĕt āltērnīs nōbīscūm tēmpŏră cœlī Dīvĭdĕre, ēt nōctēs părĭlēs ăgĭtārĕ dĭēbŭs. *Lr.* Īmŭs ĭn ādvērsōs āxē ; nūnc fōrsĭtān īpsa ēst Sŭb pĕdĭbŭs jām Rōmă sŭīs. *L.* Aūstrīnĭs pārs ēst hăbĭtābĭlĭs ōrĭs, Sūb pĕdĭbūsquĕ jăcĕt nōstrīs. *Manil.*

Āntĭpŏlĭtānŭs, ă, ŭm. *D'Antipolis ou Antibes, ville de la Gaule Narbonaise.* Āntĭpŏlĭtānī, fătĕŏr, sūm fīlĭă thȳnnī. *M.* (XIII, 103. *Id.* IV, 89, 5).

Āntīquārĭă, æ, *f.* ; Āntīquārĭŭs, ĭī, *m.* *Amateur d'antiquités, de vieilleries.* Īgnōtōsquĕ mĭhĭ tĕnēt āntīquārĭă vērsŭs. *J.* (6, 453).

Āntīquē, *adv.* *Comme les anciens.* Sī quædām nĭmĭs āntīquē, sī plērăquĕ dūrē *H.*

Āntīquĭtās, ātĭs, *f.* *Ancienneté, vétusté.* Dĕcĭmum āddŏ, caūsa āntīquĭtātĭs, Ēnnĭŭm. *Volcat. Sedig.* (apud *Gell.* 15, 24). *Voy.* Vetustas. || *Récit ancien, antiquité.* Āntīquĭtātēm Rōmŭli ĕt Māvōrtĭām Lŭpām rĕnārrās. *Prud.* (*Peri.* 10, 611). Ūt rĕfērt āntīquĭtās (*Ibid.* 32). SYN. Vĕtūstās, prīscī, vĕtĕrēs, āntīquī, fāmă. PHR. Ūt prīscă gēns mōrtālĭŭm. *H.* *Voy.* Veteres.

Āntīquĭtŭs, *adv.* *Anciennement.* Pōndĕră cælātī fūlgēnt āntīquĭtŭs aūrī. *Sil.* (XI, 278).

Āntīquŏ, ās, ārĕ. *Abroger, abolir.* *Voy.* Abrogo.

Āntīquŭs, ă, ŭm. *Antique, ancien.* Ūrbs āntīquă fŭīt, Tȳrĭī tĕnŭērĕ cŏlōnī. *V.* Āntīquā pŏpŭlūm sūb rēllĭgĭōnĕ tŭērī. *Id.* Vĕtŭs huīc nōmĕn, pŏsĭtāque āntīquĭŭs ūrbĕ. *O.* SYN. Vĕtŭs, vĕtūstŭs, prīscŭs, prīstĭnŭs. || *Vieux, âgé.* Fōrmă tŭm vērtĭtŭr ōrĭs Āntīquum īn Būtĕn. *V.* Eŭmĕnĭdŭm vĕlŭt āntīquīssĭmă pōrtĭs Ēgrĕdĭtŭr. *St.* SYN. Lōngævŭs, grāndævŭs, ānnōsŭs. || *Antérieur, précédent.* Fŭĭt īn tēctĭs dē mărmŏrĕ tēmplŭm Cōnjŭgĭs āntīquī. *V.* Nēc jām cōnjŭgĭum āntīquūm, quōd prōdĭdĭt, ōrŏ. *Id.* SYN. Prīscŭs, prīstĭnŭs, prĭŏr, vĕtŭs, *qqf.* prætĕrĭtŭs, trānsāctŭs. *Voy.* Vetus. || *Des anciens jours, bon, excellent, vertueux.* Mōrĭbŭs āntīquīs rēs stăt Rōmānă vĭrīsquĕ. *Enn.* (apud *Cic. Rep.* 6). Aūt sī dēmūtānt mōrēs īngĕnĭŭm tŭŭm, Nĕque ĕōs āntīquōs sērvās, ēt cāptās nŏvōs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 36). Cīvēs āntīquā vĭrtūte āc fĭdē. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 89). || Āntīquĭŏr, ŭs. *Meilleur, préférable.* Quānto āntīquĭŭ', quām făcĕre hōc, fēcīssĕ vĭdērĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 17). || Āntīquī, ōrŭm, *m. pl.* *Les anciens.* Rāncĭdum ăprum āntīquī laūdābānt. *H.* SYN. Vĕtĕrēs.

Āntīssă, æ, *f.* (Ἄντισσα). *Ville de Lesbos.* Flūctĭbŭs āmbĭtæ fŭĕrānt Āntīssă Phărōsquĕ. *O.*

Āntīstāns, tĭs. *Qui est le premier, supérieur.* Ămīcīs Āntīstāns mĭhĭ mīllĭbŭs trĕcēntīs. *Cat.* (9, 2). Ō vēre āntīstāns nūmĭnă măgnă dĕūm ! *Capel.* (IX, p. 307). SYN. Præstāns.

Āntīstĕs, ĭtĭs, *m.* *Prêtre.* Āntĕ fŏrēs tēmplī crātēr āntīstĭtĭs aūrō. *Pp.* (III, 17, 37). Jūssŭs sēdēs lăxārĕ vĕrēndās Āntīstēs. *L.* Īngrĕdĕre hæc psālmīs rĕcĭnēns āntīstĕs ĕt hȳmnīs. *P. Nol.* (24, 507. Et *Prud. Apot.* 406). *Voy.* Sacerdos. || *Au fig. Maître.* Cūltŏr ĕt āntīstēs dŏctōrŭm sānctĕ vĭrōrŭm. *O.* Hīc pĭŭs āntīstēs sŏphĭæ. *M.* (VII, 73, 9). SYN. Prīncēps, prīmŭs.

Āntīstĭtă, æ, *f.* *Prêtresse.* Cōmbĭbĕrăt, trāctīsquĕ cŏmīs āntīstĭtă Phœbī. *O.* Stābăt ăpŭd săcrās āntīstĭtă nūmĭnĭs ārās. *Corn. Sev.* (apud *Charis.* 77. Adde *Att.* apud *Non.* 8, 29 ; *Pl. Rud.* III, 2, 10 ; *Auct. Ciris*, 166). SYN. Săcērdōs, *f.*

Āntīstĭŭs, ĭī, *m.* *Prénom latin.* (*Mart.* IX, 31, 1. Qui erat *Antistius Rusticus.*)

Āntīstŏ, ās, ārĕ, *n. et a.* *Surpasser, être supérieur.* Cūnctīsquĕ pŏtēntĭă quāntŭm Āntīstĕt, cōnjŭx, sŭpĕrīs tŭă. *Sil.* Hērcŭlĭs āntīstāre aūtēm sī făctă pŭtābĭs. *Lr* (V, 22). Plēbēs īn hōc rēgī āntīstăt lŏcō : lĭcĕt. *Enn.* (apud *Hier. Epist. Nepotian.*). *Voy.* Antistans, Præsto.

Āntĭthĕtŏn *ou* Āntĭthĕtŭm, ī, *n.* (ἀντίθετον). *Antithèse.* Crīmĭnă rāsĭs Lībrăt īn āntĭthĕtīs. *Pers.* (1, 85).

Āntĭŭm, ĭī, *n.* *Ville maritime du Latium, capitale des Volsques.* Ō dīvă, grātŭm quæ rĕgĭs Āntĭŭm. *H.* Prænēstĕ nēc sīc Āntĭŭmvĕ mīrātŭr. *M.* (X, 30, 7). *Qqf. au plur.* Ādmĭnĭstrāndŭm, quŏd īlli hŭc Āntĭīs āddūxĕrānt. (*Vet. Trochaic.* a *Rivino* collect.)

? Āntĭŭs, ă, ŭm. *D'Antium.* Āntĭă nūm ŏsă re-

vŏcābūnt līttŏrā brūmā. *St.* (*Silv.* I, 3, 89. Quæ conjectura *Handii.* Vulgo *avia*).

Āntlĭă, æ, *f.* (ἀντλία). *Pompe.* Cūrvā lăbōrātās āntlĭā tōllĭt ăquās. *M.* (IX, 19, 4).

Āntlŏ *ou* Ānclŏ, ās, ārĕ. *Pomper, puiser.* Āntlābānt flōrēm Lībĕri ēx cārchēsĭīs. *Liv. Andr.* (apud *Fest.* Etiam *Id.* apud *Prisc.* 684).

Āntōnĭă căstră, *n. pl.* *Établissement romain dans la Byzacène.* Āntōnĭă cāstră Nōmĭnĕ dīctŭs ăvīs lŏcŭs ēst. *Corip.* (*Joh.* I, 461).

Āntōnīnŭs, ī, *m.* (Ἀντωνῖνος) *Antonin, nom de plusieurs empereurs romains.* Āntōnīnŭs ăbhīnc rēgĭmēn căpĭt. *Aus.* (*Cæs.* 16, 1). Āntōnīnōrūm nōmĭnă fālsă gĕrēns. (*Ib.* 24, 2.)

Āntōnĭŭs, ĭī *ou sync.* ī, *m.* (Ἀντώνιος). *Antoine, nom de plusieurs Romains.* || 1. *M. Antoine, orateur célèbre, dont la tête fut offerte à Marius, et suspendue, par son ordre, à la tribune aux harangues.* Aūt tē, præsāgĕ mălōrūm, Āntōnī, cūjūs lăcĕrīs pēndēntĭă cānīs, etc. *L.* (II, 121). Āntōnī scrīptă lĕgūntŭr. *O.* || 2. *M. Antoine, petit-fils du précédent, collègue d'Auguste dans le triumvirat, et vaincu par lui à Actium.* Hīnc ŏpĕ bārbărĭcā vărĭīsque Āntōnĭŭs ārmīs. *V.* Quīs tĭbĭ vēsānī vĕnĭām nōn dōnĕt ămōrĭs, Āntōnī? *L.* (X, 70).

Āntōrēs, æ, *m.* *Argien qui suivit Hercule en Italie.* Hērcŭlĭs Āntŏrĕn cŏmĭtēm. *V.*

Āntrŭm, ī, *n.* (ἄντρον). *Antre, caverne, grotte.* Frōntĕ sŭb ādvērsā scŏpŭlīs pēndēntĭbŭs āntrŭm. *V.* Sīve āntrō pŏtĭŭs sūccēdĭmŭs. *Id.* Quī sĭmŭl īntrāvĭt rōrāntĭă fōntĭbŭs āntră. *O.* SYN. Căvērnă, spēlūncă, spĕcŭs, rĕcēssŭs, lătēbră, *qqf.* lūstră, spēlæŭm. EP. Vĭrĭdĕ, vĭrēns, frōndōsŭm; căvŭm, cūrvŭm, cōnvēxŭm; lătēns, rĕcōndĭtŭm, prŏfūndŭm, ārcānŭm, ābdĭtŭm, sēcrētŭm; nĭgrŭm, hōrrēndŭm, ātrŭm, cæcŭm; ūdŭm, gĕlĭdŭm, frīgĭdŭm. PPH. Căvŭs mōns. Căvă rūpēs. Căvŭm sāxŭm. Sāxī fōrnīx. Rūpĭs ēxēsæ, ēxēsī mōntĭs lătŭs. Scrūpōsæ cōncăvă rūpĭs. Spēlūncæ rĕcēssŭs, lătēbræ, căvŭs. VERS. Hīc spēlūncă fŭĭt, vāstō sūbmōtă rĕcēssū. *V.* Pēndēntĭă pūmĭcĕ tēctă. Spēlūnca āltă fŭĭt, vāstōque īmmānĭs hĭātū. Āt Scyllām cæcīs cŏhĭbēt spēlūncă lătēbrīs. Quām sūbtēr spĕcŭs ēt Cyclōpum ēxēsă cămīnīs Āntra Ætnæă tŏnānt. Āt spĕcŭs ēt Căcī dētēcta āppārŭĭt īngēns Rēgĭa, ĕt ūmbrōsæ pĕnĭtŭs pătŭērĕ căvērnæ. Quūm vītam īn sīlvīs, īntēr dēsērtă fĕrārūm Lūstră dŏmōsquĕ trăhō. *Id.* Sāxō stānt āntră vĕtŭstō. *O.* Rūpĭs ĭn ānfrāctū rūpēm sŭbĭērĕ căvātām. Spēlūncă rĕcēssĭbŭs īngēns. Ēst spĕcŭs īn mĕdĭō.., Ēffĭcĭēns hŭmĭlēm lăpĭdŭm cōmpāgĭbŭs ārcŭm. Pārs mōntĭs, vīvō pēndēntĭă sāxō Āntră. Scābrō pēndēntĭă tōfō. Āntră sŭbīt tōfīs lăquĕātăquĕ pūmĭcĕ vīvō. Spĕcŭs ēst tĕnĕbrōsō cæcŭs hĭātū. Lătēbrīs hōrrēndă fĕrārūm Mænălă. *Id.* Sūbtērquĕ căvīs grăvĕ rūpĭbŭs āntrŭm Īt mōntem īn mĕdĭŭm. *St.* Īnādspēctī cœlō rădĭīsquĕ pĕnātēs. *Id.* Quūm frīgĭdă pārvās Præbērēt spēlūncă dŏmōs. *J.* Haūd prŏcŭl ā Dītĭs cæcīs dēprēssă căvērnīs Īn præcēps sūbsēdĭt hŭmŭs. *L.* Tūm scīssă vāllēs ăpĕrĭt īmmēnsōs spĕcŭs. *Sen.* || *Au fig.* Mēns ārmātă quĕăt nōstrī dē pēctŏrĭs āntrō. *Prud.* (*Psych.* 6). SYN. Lătĕbræ, rĕcēssŭs.

Āntūllă, æ, *f.* *Nom de femme.* (*Mart.* I, 115, 4; *Anthol.* II, p. 185.)

† Ănū, *ancien dat. de* Anus. Ănū nŏcĕŏ. *Lucil.* (apud *Gell.* 4, 16). Nēmpe ănu īllī prōdĭta ābs tē fīlĭa ēst plānīssŭmē. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 26. Male vulgo, *anui*).

Ănūbĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Ἄνουβις). *Anubis, fils d'Osiris, divinité égyptienne adorée sous la forme d'un homme à tête de chien.* Ōmnĭgĕnūmquĕ dĕūm mōnstra, ēt lătrātŏr Ănūbĭs. *V.* Pēr trĭă sīstră prĕcŏr, pēr Ănūbĭdĭs ōră vĕrēndī. *O.* Aūsă Jŏvī nōstrō lătrāntem ŏppōnĕre Ănūbĭm. *Pp.* (III, 11, 41). PPH. Lătrāns nūmĕn. VERS. Quæ cănĭfōrmĕm Lătrāntēmquĕ thrŏnō cœlī præpōnăt Ănūbĭm. *Prud.* Sēmĭdĕōsquĕ cănēs. *L.*

† Ănŭīs, *ancien gén. de* Anus. (*Ter. Heaut.* II, 3, 46. Quod notant *Gell.* 4, 16; *Charis.* 40.)

? Ănūllă. *Voy.* Anicla.

Ănŭlŭs. *Voy.* Annulus.

1. Ănŭs, ūs, *f.* *Vieille femme.* Ēcce ănŭs īn mĕdĭīs rĕsĭdēns ānnōsă pŭēllīs. *O.* Tūm sĭmŭlāvĭt ănūm, pŏsŭĭtque ăd tēmpŏră cānōs. *Id.* SYN. Vĕtŭlă, lōngævă. EP. Trĕmēns, īnfīrmă, dēbĭlĭs, ānnōsă, cānă, rūgōsă, dēfōrmĭs, cūrvă. VERS. Cūrvă trĕmēntī Mēmbră tŭlīt grēssū; vōcēm quŏquĕ fēcĭt ănīlēm. *O.* Quătĭēns vōcĕ trĕmēntĕ căpŭt. *Id.* Rūgīsquĕ sĕvērās Pērsūlcātă gĕnās. *Cl.* Īpsa ănŭs haūd lōngā cūrvă fŭtūră dĭē. *Pp.* Nūtrīx īn trĕmŭlīs nē quīd dēsīdĕrĕt ānnīs. *Id. Voy.* Senex, Senectus. || *Souv. Vieille magicienne.* Cārmĭnĕ quūm măgĭcō prōcŭbŭīssĕt ănŭs. *Tib.* (I, 5, 12). Dītāssĕ Pēlīgnās ănŭs. *H. Voy.* Saga. || *Adj.* *Vieille (en parl. d'une chose).* Ēt făcĭte hæc chārtă lŏquātŭr ănŭs. *Cat.* (68, 46). Ēt, quīdquīd vŏlŭīt, tēstă vŏcātŭr ănŭs. *M.* (I, 106, 4. *Id.* XII, 4, 4). Hānc rĕdĭēns sērō vēspĕrĕ vīdit ănūm. *Aus.* (*Idyl.* 14, 45, de rosa). Pīnŭs ănŭs. *Vet. Poet.* (apud *Diom.* 508). SYN. Ānnōsă, vĕtŭs, vĕtŭstă.

2. Ānŭs, ī, *m.* *L'anus.* Ŏdōrĕ cănĭbŭs ānūm, sēd mūltō, rĕplēnt. *Ph.* Ēxcrŭcĭēnt tūrpēs ānūm sī fōrtĕ păpīllæ. *Sam.* (vs. 1111).|| *Anneau.* Ānūm līmā prætĕrūnt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 9. Ita et laudat *Non.* 4, 274).

Ānxĭĕtās, ātĭs, *f.* *Anxiété, souci.* Pērpĕtŭa ānxĭĕtās nēc mēnsæ tēmpŏrĕ cēssăt. *J.* (13, 212). Ānxĭĕtātĕ cărēns ănĭmŭs. *Id.* (7, 57). *Voy.* Cura.

† Ānxĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chagrinant.* Tū tămĕn ānxĭfĕrās cūrās rĕquĭētĕ rĕlāxās. *Cic.* (*Div.* I, 13). Nūnc, nūnc dŏlōrum ānxĭfĕrī tōrquēnt vōrtĭcēs. *Id.* (*Tusc.* 2, 9).

† Ānxĭŏ, ās, ārĕ. *Chagriner, tourmenter.* Tē... ānxĭābĭt spīrĭtŭs. *Eugen.* (13, 15).

† Ānxĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. arch.* *Comme* Anxietas. Ŭbĭ cūra ēst, ŭbi ānxĭtūdŏ. *Att.* (apud *Non.* 2, 32. *Ibid. Pacuv.*).

Ānxĭŭs, ă, ŭm. *Inquiet, chagrin.* Prōquĕ tŏt ānnōrūm cūrīs quōs ānxĭŭs ēgī. *O.* Ānxĭă sūnt vĭtæ pēctŏră nōstră tŭæ. *Id. Voy.* Sollicitus. || *Qui rend inquiet.* Sōllĭcĭtām tĭmŏr ānxĭŭs ūrgĕt. *V.*

Ānxŭr, ŭrĭs, *m. et n.* *Anxur, ville maritime des Volsques, postérieurement Terracine.* Ātquĕ sŭbīmŭs Īmpŏsĭtūm sāxīs lātē cāndēntĭbŭs Ānxŭr. *H.* Sīvĕ sălūtĭfĕrīs cāndĭdŭs Ānxŭr ăquīs. *M.* (V, 1, 6). Præcĭpĭtēs sŭpĕrāvĕrăt Ānxŭrĭs ārcēs. *L.*

Ănygrŭs. *Voy.* Anigrus.

Ănystŭs, ī, *m.* *Rivière des Pyrénées.* Ănystŭs āmnĭs, ēt sălūm flūctū sēcăt. *Avien.* (*Or. mar.* 547).

Ănytŭs, ī, *m.* (Ἄνυτος). *Anytus, rhéteur grec, un des accusateurs de Socrate.* Pythăgŏrān. Ănytīquĕ rĕūm, dōctūmquĕ Plătōnă. *H.* Fāmă rĕfērt Ănytī quālĕ fŭīssĕ rĕī. *O.* (Adde *Sid.* 15, 195).

Ăŏnēs, ŭm, *m. pl.* (Ἄονες). *Habitants de l'Aonie ou de la Béotie.* Ăŏnĕs huīc lătĭcī pŏsŭērūnt nōmĕn ĕquīnō Pāstōrēs. *Avien.* (*Arat.* 496). *Voy.* Bœoti. || *D'Aonie.* Ăŏnăs īn mōntēs ūt dūxērĭt ūnă sŏrōrŭm. *V.* Mūsa ūt Cēcrŏpĭīs sŭpĕrārĕt ĕt Ăŏnăs āgrōs. *Avien.* (*Arat.* 66).

Ăŏnĭă, æ, *f.* (Ἀονία). *Aonie, partie de la Béotie où résidaient Apollon et les Muses; la Béotie.* Ăŏnĭam, Eūbœāmque ēt Phōcĭdŏs ārvă prŏpīnquæ. *St. Voy.* Bœotia.

Ăŏnĭdæ, ārŭm, *m. pl.* (Ἀονίδαι). *Aoniens, Béo-*

tiens. Quisquis ĕs Āŏnĭdūm, quĕm crāstĭnă vūlnĕrĕ nōstrō Mānĭbŭs ēxēmptūm mĕdĭīs aūrōră vĭdēbĭt. *St.* (*Th.* II, 697. Alii leg. *Quisquis es, Aonide*).

Āŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀονίς). *D'Aonie, béotienne.* Quōrūmque īngĕntĭă tēllūs Āŏnĭs ĕt Tўrĭæ sūspīrānt nōmĭnă mātrēs. *St.* Āŏnĭdūm dīvĕs lārgītŏr ăquārŭm. *Id. Voy.* Bœotius. || Āŏnĭdĕs, ŭm, *f. pl. Les Muses.* Āptūsquĕ bĭbēndīs Fōntĭbŭs Āŏnĭdŭm. *J.* (7, 58). Pōscĭmŭr, Āŏnĭdĕs. *O. Voy.* Musæ.

Āŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀόνιος). *D'Aonie, de Béotie.* Āt nōn Āŏnĭæ mŏdĕrātŏr pērfĭdŭs aūlæ. *St.* Cādmŭs ĭn Āŏnĭā cōnstĭtĭt ēxsŭl hŭmō. *O. Voy.* Bœotius. || *D'Aonie par rapport aux Muses, des Muses.* Āŏnĭæ fācūndā vōcĕ Cāmēnæ. *O.* Āŏnĭām Mārtĕ mŏvēntĕ lўrăm. *Id.* Āŏnĭī vātēs. *Id.* SYN. Cāstălĭŭs, Pĭĕrĭŭs, Hĕlĭcōnĭŭs, Pērmēssĭŭs.

? Āŏrnĭs, ĭs. *Voy. le suiv.*

Āŏrnŏs, ī, *m. f.* (ἄορνος). *Marais d'Épire, dont les oiseaux fuyaient les exhalaisons fétides.* Ūndĕ lŏcūm Grāiī dīxērūnt nōmĭne Āŏrnŏn. *V.* || 2. *Rocher dans les Indes.* Quōs vŏlŭcrēs mĕtŭūnt cĕlĕrī cōntĭngĕrĕ pēnnā, Ūndĕ lŏcīs Grāiī pŏsŭērūnt nōmĕn Āŏrnīs. *Prisc.* (*Peri.* 1055. Alii pro genitivo habent, alii leg. *Aornin*; sed minus bene. Cf. *Curt.* 8, 11 : « Quorum incolæ armati petram *Aornon* nomine occupaverunt. »)

Ăpăgĕ (ἄπαγε), *interj. Otez cela, fi, loin d'ici, retirez-vous.* Ăpăgĕ, nōn plăcĕt mi hŏc nōctĭs ēssĕ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 154. *Id. Capt.* II, 1, 15). || *Avec l'acc.* Ăpăge īstās ā mē sŏrōrēs. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 5). Ăpăgĕ te ā dōrsō mĕō. *Id.* (*Cas.* II, 8, 24). SYN. Prŏcŭl, hīnc prŏcŭl.

Ăpăgĕsīs *ou* Ăpăgĕ, sīs. *Otez cela, je vous prie; fi.* (*Ter. Eun.* IV, 6, 18; *Pl. Pœn.* I, 2, 15.) *Voy.* Apage, Sis 2.

? Ăpălārĕ. *Voy.* Applare.

Ăpămēă *ou* Ăpămīă, æ, *f.* (Ἀπάμεια). *Apamée, nom de différentes villes de l'Asie Mineure.* Ūrbs mĕdĭīs Ăpămēă dĕhīnc cōnsīstĭt ĭn āgrīs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1083. Adde *Prisc. Peri.* 859).

Ăpārctĭās, æ, *m.* (ἀπαρκτίας). *Vent, le même que le septentrion.* Prīmŭs ăpārctĭās Ārctōō spīrāt ăb āxĕ. (*Anthol.* II, p. 387, penultima non bene producta.)

Ăpēlĭōtēs *ou* Ăphēlĭōtēs, æ, *m.* (ἀπηλιώτης). *Vent, le même que l'eurus, nommé encore* subsolanus. Nēc sævī bŏrĕæ aūt ăpēlĭōtæ. *Cat.* (26, 3).

Ăpēllă, æ, *m. Circoncis* (*Acro* et *Porphyr.* ad *Hor.*), *ou nom propre* (*Bentl. Epist. ad Mill.*, p. 520). Crēdāt Jūdæūs Ăpēllă, Nōn ĕgŏ. *H.* (*Sat.* I, 5, 100). Cōmplēvĕrāt ādvĕnă lūstrŭm Īn rēgnīs, Ægўptĕ, tŭīs Jūdæŭs Ăpēllă. *Alcim.* (V, 364).

† Ăpēllēs, æ, *m.* (Ἀπελλῆς, οῦ), *arch. Comme le suiv.* Ō Ăpēlla, ō Zeūxĭs pīctŏr. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 101)

Ăpēllēs, ĭs, *m.* (Ἀπελλῆς). *Apelles, peintre célèbre de l'île de Cos, avait seul le droit de faire le portrait d'Alexandre* Sī nūnquām Vĕnĕrēm Cōŭs pīnxīssĕt Ăpēllēs. *O.* Nē quīsquām, prætĕr Ăpēllēm, Pīngĕrĕt. *H.* (Adde *Prop.* III, 9, 11).

Ăpēllēŭs, ă, ŭm (Ἀπέλλειος). *D'Apelles.* Sī quĭd Ăpēllēī gaūdēnt ănĭmāssĕ cŏlōrēs. *St.* Quālĭs Ăpēllēīs ēst cŏlŏr īn tăbŭlīs. *Pp.* (I, 2, 22. Adde *Mart.* VII, 83, 8).

Āpēnnīnĭcŏlă, æ, *m. f. Habitant de l'Apennin.* Āpēnnīnĭcŏlæ bēllātŏr fīlĭŭs Aūnī. *V.* (Adde *Prud. Sym.* II, 520).

Āpēnnīnĭgĕnă, æ, *m. f. Né sur l'Apennin.* Āpēnnīnĭgĕnīs cūltās pāstōrĭbŭs ārās. *Cl.* (Adde *Ov. Met.* XV. 432)

Āpēnnīnŭs, ī, *m.* (Ἀπεννῖνος) *L'Apennin, chaîne de montagnes qui traverse l'Italie dans toute sa longueur.* Vērtĭcĕ se āttōllēns pătĕr Āpēnnīnŭs ăd aūrās. *V.* Āĕrĭæque Ālpēs ĕt nūbĭfĕr Āpēnnīnŭs. *O.*

Ăpĕr, ăprī *ou* āprī, *m. Sanglier.* Trūx ăpĕr īnsĕquĭtŭr, tōtōsquĕ sŭb īnguĭnĕ dēntēs Ābdĭdĭt. *O.* Aūt spūmāntĭs ăprī cūrsūm clāmōrĕ prĕmēntĕm. *V.* Sētōsī căpŭt hōc āprī. *Id.* SYN. Sūs. EP. Hīrsūtŭs sētōsŭs, sētĭgĕr, hōrrĭdŭs; ācĕr, fūlmĭnĕŭs, vĭŏlēntŭs, răbĭdŭs, mĭnāx, trūx, tōrvŭs, fĕrŭs, spūmāns PHR. Dēntĕ mĭnāx. Ōblīquō dēntĕ trĕmēndŭs. Vūlnĭfĭcōs ăcŭēns dēntēs. VERS. Lūnātāquĕ dēntĭbŭs ūncīs Ōră sŏnānt. *St.* Sētĭgĕrām strīctūs lūnātā cūspĭdĕ frōntĕm. *Id.* Vāstŭs ăpĕr nĭmĭō dēntēs cūrvāvĕrāt ævō. *Cl.* Hōrrēbānt trĭfĭdīs nīgrāntĭă cōrpŏră sētīs. *Id.* Ăpĕr fūlmĭnĕīs ăd ĕūm vĕnīt dēntĭbŭs. *Ph.* (Cf. *Ov. Met.* VIII, 284 sq.) || *Nom d'un poisson.* Āctŭs ăpĕr sētīs īrām dēnūntĭăt hīrtīs. (*Ov. Hal* 59.) *Voy.* Apriculus.

† Ăpĕrībŏ, *arch. pour* Aperiam. Tŭă prŏbra ăpĕrībo ōmnĭă. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 50. Adde *Pompon.* apud *Non.* 10, 15).

Ăpĕrĭŏ, īs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrīrĕ. *Ouvrir.* Hās fīnīrĕ pŏtēst, īllās ăpĕrīrĕ căvērnās. *O.* Fātīs ăpĕrīt Cāssāndră fŭtūrīs Ōră. *V.* SYN. Rĕsĕrŏ, rĕclūdŏ, pāndŏ, pătĕfăcĭŏ, dīdūcŏ, lāxŏ. PHR. Ēxcŭtĕ pōstĕ sĕrām. *O.* Dēmpsĕrāt āppŏsĭtās... sĕrās. *Id.* || *Ouvrir, fendre.* Hīc quī nūnc ăpĕrīt pērcūssī vīscĕră taūrī. *O.* Fūste ăpĕrīrĕ căpŭt. *J.* (9, 98). Tĕnŭī jŭgŭlōs ăpĕrīrĕ sŭsūrrō. *Id.* (8, 110). SYN. Rūmpŏ, fīndŏ. || *Entr'ouvrir, relâcher.* Nām quĭă tūnc ăpĕrīt vēr ōmnĭă. *O* SYN. Lāxŏ, rĕlāxŏ, sōlvŏ, rĕmīttŏ. || *Découvrir, montrer (un objet).* Ăpĕrīt rāmūm quī vēstĕ lătēbăt. *V.* Tērram īntĕr flūctūs ăpĕrīt. *Id.* Aūt ăpĕrī făcĭēm. *M.* (III, 3, 4). SYN. Pătĕfăcĭŏ, dētĕgŏ, ōstēndŏ, mōnstrŏ. *Voy.* Ostendo. || *Au fig. Découvrir, dévoiler.* Ēdŏcŭīt gēntēm cāsūs ăpĕrīrĕ fŭtūrōs. *O.* Ăpĕrītquĕ fŭtūră. *V. Voy.* Detego. || — mē. *Voy. le suiv.*

Au pass. Ăpĕrĭŏr. *S'ouvrir, être ouvert.* SYN. Rĕclūdŏr, rĕsĕrŏr, pāndŏr, pătĕfīŏ, pătĕŏ. || Ăpĕrĭŏr, *et* Ăpĕrĭŏ mē. *Se découvrir, se montrer.* Ēt fōrmīdātŭs naūtīs ăpĕrītŭr Ăpōllŏ. *V.* Tāntāquĕ sē făcĭēs ăpĕrīt. *Id.* Sē sĕrĭēs ăpĕrīt. *V. Fl.* SYN. Āppārĕŏ, prōspĭcĭŏr, pătĕŏ, pătēscŏ, mē ōstēndŏ. *Voy.* Appareo. || *Se découvrir, révéler ses sentiments.* Stŭdĭōque ăpĕrīmŭr īn īpsō. *O.* Tūm cŏāctī, nĕcēssārĭō se ăpĕrĭūnt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 8).

Ăpērtē, *adv. Ouvertement.* Tū mŏdŏ quĕm pŏtĕrās vĕl ăpērtē tūtŭs ămārĕ. *O.* Schēmătĕ, nōn dŭbĭē, sĕd ăpērtē nōmĭnăt īllăm. *M.* (III, 68, 7). Ūt ăpērtĭŭs ōră rĕsōlvăt. *Arat.* (II, 367). SYN. Pălăm, mănĭfēstō. *Voy.* Palam. || *Sincèrement.* Ăpērte, ĭta ūt rēs sēse hăbĕt, nārrātŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 24). SYN. Īngĕnŭē.

† Ăpērtŏ, ās, ārĕ, *arch. fréq. de* Aperio. Quæsŏ, cūr ăpērtās brāchĭŭm ? *Pl.* (*Men.* V, 5, 12).

† Ăpērtūră, æ, *f. Ouverture.* Ēn dăt ăpērtūrām crūrūm flēxūră rĕcūrvăm. *Poet. ined.* (in *Rhein. Mus.* t. I, p. 134, nov. ser.)

Ăpērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Aperio. *Ouvert.* Jāmque ădĕo ēxĭĕrāt pōrtīs ĕquĭtātŭs ăpērtīs. *V.* SYN. Rĕclūsŭs, pătĕfāctŭs, pătēns, rĕsĕrātŭs, ădăpērtŭs, *qqf.* hĭāns, hĭūlcŭs. || *Découvert.* Pērfūdīt lăcrĭmīs, ĕt ăpērtō pēctŏrĕ fōvĭt. *O.* Īn trĭbū sōntēs ăpērtō căpĭtĕ cōndēmnānt rĕōs. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 16). Ăpērtæ sūræ. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 5). SYN. Dētēctŭs, nūdātŭs, nūdŭs. || *Libre, découvert.* Cœlōque īnvēctŭs ăpērtō. *V.* Pĕr ăpērtă vŏlāns. *O.* SYN. Līběr, pătēns. || *Manifeste.* Tŏtĭēs īn ăpērtă pĕrīcŭlă cīvēs Prōjĭcĭs. *V.* SYN. Mănĭfēstŭs, clārŭs, cērtŭs. || Ăpērtum ēst. *Il est clair.* Ăpērtum ēst quĭs nōn pōssĭt, ĕt quĭs fēcĕrĭt. *Ph.* Īpsĕ căpī vŏlŭĭt,

quid ăpertĭŭs? J. (4, 69). SYN. Lĭquēt, pătēt. || Ăpertŭm, ī, n. pris subst. Campagne découverte. Cātūs īdēm pĕr ăpertūm fūgĭentēs ăgĭtātō Grĕgĕ cĕrvōs jăcŭlārī. H. Voy. Planities.

Ăpēs, pl. Voy. Apis. || Nomin. sing. du même. (Prisc. p. 613 et 703.)

Ăpēx, ĭcĭs, m. Houppe de laine qui surmontait le bonnet des Flamines; le bonnet même. Lānĭgĕrōsque ăpĭcēs. V. Voy. Galerus. || Langue de feu placée sur la tête des héros protégés du ciel ou mis au rang des dieux. Ēccĕ lĕvīs sūmmō dē vĕrtĭcĕ vīsŭs Iūlī Fūndĕrĕ lūmĕn ăpēx. V. Stēllĭgĕrum āttōllēns ăpĭcēm Trōjānŭs Iūlō Cæsăr ăvō. Sil. Ăpĭcēm sĭbĭ pōscĕrĕ ĭn āstrīs. St. || Aigrette. Ārdēt ăpēx căpĭtī, crīstīsque ā vĕrtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr. V. || Pointe, sommet, cime. Ætnæōs ăpĭcēs sōlō cōgnōscĕrĕ vīsū. Cl. Sūrgīt quā cēlsŭs ăd aūrās Mōntĭs ăpēx. Sil. Ōbsĕdēre ăpĭcēm (arboris). V. Cūnctăquĕ mōx ăpĭcūm lābūntŭr ăcūmĭnă lētō. Juvc. (II, 754, de farre). Voy. Cacumen. || Au fig. Élévation, puissance. Hīnc ăpĭcēm răpāx Fōrtūnă cūm strīdōre ăcūtō Sūstŭlĭt. H. Trĕmēndī Rēgum ăpĭcēs. Id. SYN. Fāstīgĭūm. Voy. Potentia.

Ăphæă, æ, f. Nom que les Éginètes donnaient à Diane. Ēt nōmĕn Ăphææ Vīrgĭnĭs āssīgnānt. (Ciris, 303.)

Ăphărēĭŭs, ă, ŭm (Ἀφάρειος et Ἀφαρήϊος). D'Apharée. Ēt prōlēs Ăphărēĭă Lyncēus. O.

Ăphărēŭs, ĕōs ou ĕī, eī, m. (Ἀφαρεύς). Apharée, centaure tué par Thésée. Ūltŏr ădēst Ăphărēŭs. O.

Ăphēsās, āntĭs, m. (Ἀφέσας). Montagne de l'Argolide, près de Lerne. Nōmĭnĕ Lērnæī mĕmŏrānt Ăphēsāntă cŏlōnī. St.

Ăphīdās, æ, m. Nom d'homme. Ēt ĭnēxpērrēctŭs Ăphīdās. O. (Met. XII, 317. Alii leg. Aphydas).

Ăphīdnæ, ārŭm, f. pl. (Ἀφίδναι). Bourg de l'Attique. Pārvās ălĭŭs Cālcēt Ăphīdnās. Sen. (Hipp. 23). || Autre en Laconie. Nām Lăcĕdæmŏnĭīs Mārs quūm călŭīssĕt Ăphīdnīs. Avien. (Arat. 372).

Ăphīdnŭs ou Ăpīdnŭs, ī, m. Nom de guerrier. Tūm stĕrnĭt Ăphīdnūm. V.

Ăphrŏdīsĭă, ōrŭm, n. pl. (Ἀφροδίσια). Aphrodisies, fêtes de Vénus. Ăphrŏdīsĭă hŏdĭē sūnt. Pl. (Pœn. I, 1, 63. Ib. III, 5, 13).

Ăphrŏdītă, æ, et Ăphrŏdītē, ēs, f. (Ἀφροδίτη). Aphrodite, nom de Vénus (née de l'écume de la mer). Dāt Vĕnŭs; ēst Mārtī nāmque Ăphrŏdītă cŏmĕs. Aus (Eclogar. 10, 8). Voy. Venus.

Ăphrŏnĭtrŏn ou Ăphrŏnĭtrŭm, ī, n. (ἀφρόνιτρον). Écume ou fleur de nitre. Spūmă vŏcŏr nĭtrī; Græcŭs ĕs? ăphrŏnĭtrŏn. M. (XIV, 58. Ubi græce potius scribitur).

? Ăphydās. Voy. Aphidas.

Ăpĭcātŭs, ă, ŭm. Qui a un bonnet de Flamine. Hīc ĕtĭām cōnjūx ăpĭcātī sānctă Dĭālĭs. O.

Ăpīcĭŭs, ĭī, m. Il y eut trois Romains de ce nom; tous trois fort adonnés à la table. Le premier vécut sous Auguste, le second sous Tibère, et le troisième sous Trajan. Le plus célèbre est le second: se voyant ruiné, il s'empoisonna. Īpsĕ quŏque ăd cœnām gaūdēbāt Ăpīcĭŭs īrĕ. M. (II, 69, 3). Nīl ēst, Ăpīcī, tē gŭlōsĭŭs fāctūm. Id. (III, 22, 5). Mājōrĕ căchīnnō Ēxcĭpĭtŭr quām paūpĕr Ăpīcĭŭs. J. (11, 2).

Ăpĭcŭlă, æ, f., dimin de Apis. Ĕgōn' ăpĭcŭlārum ŏpĕră cōngēstūm nōn fĕrām? Pl. (Curc. I, 1, 10).

Ăpĭdănēŭs, ă, ŭm. Qui est d'un canton de l'Arcadie. Ārcădĕs Ăpĭdănēī sūb scŏpŭlīs Ĕrўmānthī. Prisc. (Peri. 412. Etiam Dionys. Perieg. 415: Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες).

Ăpĭdănŏs ou Ăpĭdănŭs, ī, m. (Ἀπιδανός). Rivière de Thessalie, qui se jette dans le Pénée. Mūltă quŏque Ăpĭdănī plăcŭērūnt grāmĭnă rīpīs. O. Pēnēō dōnāvĭt ăquās: īt gūrgĭtĕ rūptō Ăpĭdănŭs. L. (Adde Prop. I, 3, 6).

? Ăpīdnŭs. Voy. Aphidnus.

Ăpĭnæ, ārŭm, f. pl. Bagatelles (mot dérivé d'un bicoque de l'Apulie nommée Apina). Ăpĭnāsquĕ nōstrās, quās nĕc īpsĕ jām nōvī. M. (I, 114, 2). Sūnt ăpĭnæ, trīcæque, ēt sī quĭd vīlĭŭs īstīs. Id. (XIV, 1, 7)

1. Ăpĭs, ĭs, f.; Ăpēs, ŭm et plus souv. ĭŭm, pl. Abeille. Nōn ăpĭs īndĕ tŭlīt cōllēctōs sēdŭlă flōrēs. O. Ēt thўmă Cēcrŏpĭæ Cōrsĭcă pōnĭs ăpī. M. (XI, 43, 4). Īnnātŭs ăpēs ămŏr ūrgēt hăbēndī. V. Mēllĭfĕrārum ăpĭūm sĭnĕ mēmbrīs cōrpŏră nāscī. O. Dūlcĭŏr ēst ăpĭūm măgĕ lăbŏr. Boet. (3, 1, 4. Sic Sil. VIII, 835; Juv. 13, 68). EP. Cēcrŏpĭă, Āttĭcă, Hўmēttĭă, Hўblæă, flōrĭlĕgă, mēllĭfĕră, mēllĭflŭă, vĭgĭl, sēdŭlă, sōllĭcĭtă, stŭdĭōsă, īngĕnĭōsă, pārcă. PPH. Ăpŭm ou Ăpĭūm ēxāmĕn, āgmĕn, nūbēs. Gēns ŏpĭfēx mēllĭs. Mēllĭs, nēctărĭs ārtĭfĭcēs. Vŏlŭcrēs mēllă dătūræ. VERS. Līquēntĭă mēllă Stīpānt, ēt dūlcī dīstēndūnt nēctărĕ cēllās. V. Ŭbi ăpēs æstātĕ sĕrēnā Flōrĭbŭs īnsīdūnt vărĭīs. Id. Quŏt ăpēs pāscūntŭr ĭn Hўblā. O. Stŭdĭūmquĕ lăbōrĭs Flōrĭlĕgī rĕpĕtūnt, ēt spārsī mēllĭs ămōrēm. L. Mēllĭfĕr ēlēctīs ēxĕrcĭtŭs ōbstrĕpĭt hērbīs. Cl. Ĕgo ăpĭs Mātīnæ Mōrĕ mŏdōquĕ, Grātă cārpēntĭs thўmă pēr lăbōrēm Plūrĭmūm. H. Quūm brĕvĕ Cēcrŏpĭæ vēr pŏpŭlāntŭr ăpēs. M. Hōc tĭbĭ Thēsēī pŏpŭlātrīx mīsĭt Hўmēttī Pāllădŏs ā sīlvīs nōbĭlĕ nēctăr ăpĭs. Id. Rūrĕ lĕvīs vērnō flōrēs ăpĭs īngĕrĭt ālveō, Cōmplĕăt ūt dūlcī sēdŭlă mēllĕ făvōs. Hæc (mella) ŏpĭfēx ăpĭs ăērĭō Rōrĕ lĭquāt tĕnŭīquĕ thўmō. Prud. Aūt, ŭbĭ Cēcrŏpĭŭs fōrmīdĭnĕ nūbĭs ăquōsæ Spārsă sŭpēr flōrēs ēxāmĭnă tōllĭt Hўmēttŭs, Ād dūlcēs cērās ēt ŏdōrī cōrtĭcĭs āntră Mēllĭs ăpēs grāvĭdæ prŏpĕrānt. Sil. (Cf. Virg. G. IV, 149 sq.; Æ. I, 430; VI, 707).

2. Ăpĭs, ĭdĭs, m. (Ἆπις et Ἄπις). Le bœuf Apis, adoré en Égypte. Il était noir, tacheté de blanc. Après un certain temps, ses prêtres le noyaient dans le Nil, et lui en substituaient un autre. Sānctăquĕ Būbāstīs, vărĭūsquĕ cŏlōrĭbŭs Ăpĭs. O. Ēt săcĕr īn cĭnĕrēs Māgnī māctābĭtŭr Ăpĭs. L. Sē gūrgĭtĕ Nīlī Mērgăt ădōrātŭs trĕpĭdīs pāstōrĭbŭs Ăpĭs. St. Nēc pĕcŭdēs Ægўptŭs ĭn Ăpĭdĕ dēmēns. P. Nol. (26, 85). PPH. Bōs Ægўptĭŭs, Mēmphītĭcŭs. Voy. Osiris, Serapis.

Ăpīscŏr, ĕrĭs, āptŭs sŭm, ăpīscī, d Comme Adipiscor, mais plus fréquent dans les anciens auteurs. Atteindre. Quī quum ănĭmŭs cŭpĭēns ălĭquĭd prægēstīt ăpīscī. Cat. (64, 145). Quīppe ĕtĕnĭm nūllō cēssābānt tēmpŏre ăpīscī Ēx ălĭīs ălĭŏs ăvĭdī cōntāgĭă mōrbī. Lr. (VI, 1286). Sĭnĕ săcrīs hērēdĭtātēm sum āptŭs ēffērtīssŭmām. Pl. (Capt. IV, 1, 8. Adde Ter. Phorm. II, 3, 59, et cf. Sisen. apud Non. 2, 2). Voy. Acquiro, Attingo. || Qqf. pass. Nōn ætātĕ, vērum īngĕnĭō ăpīscĭtŭr săpĭēntĭă. Pl. (Trin. II, 2, 91. Cf. Prisc. p. 791). Rēbŭs ăpīscēndīs lăbŏr ēst Manil. (III, 146).

Ăpĭŭm, ĭī, n. Ache, plante dont les anciens faisaient des couronnes. Flōrĭbŭs ātque ăpĭō crīnēs ōrnātŭs ămārō. V. Neū dēsīnt ĕpŭlīs rŏsæ, Nēu vīvāx ăpĭūm. H. Grāiæque ăpĭūm mĕrŭīssĕ cŏrōnæ. J. (8, 226). EP. Ūdŭm, vĭrēns, vĭrĭdĕ. || 2. Génit. pl. de Apis.

Ăplūdă ou Ăpplūdă, æ f. Criblure de blé. Nōn hērcle ăplūda ēst hŏdĭē, quām tū, nēquĭŏr. Næv. (ap. Fest. Etiam Plautus, teste Non. 2, 11).

Ăplūstrĕ et Ăplūstrĕ, ĭs, n.; Ăplūstră ou Ăplūstrĭă, pl. Ornements de navire, qu'on suspendait au mât. Dūm pūgnăt ăb āltā Pūppĕ Tăgŭs, Grāiūmque aūdāx ăplūstrĕ rĕtēntăt. L. Pēr tērrārum

ŏmnēs ōrās flŭĭtāntĭă ăplūstră. *Lr.* (II, 555. *Id.* IV, 439). Nāvĭbŭs ābsūmptīs flŭĭtāntĭă quærĕre ăplūstră. *Cic.* (apud *Prisc.* 769). Ēt trānstra, ēt mālī, lăcĕrōque ăplūstrĭă vēlō. *Sil.* Īncōncūssă vĕhĭt trānquillŭs ăplūstrĭă flātŭs. *Rutil.* (1, 513).

Ăpœcĭdēs, ĭs, *m.* (ἀποικίς). *Nom d'homme.* Īt cūm prædā Ăpœcĭdēs. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 13).

† Ăpŏlāctĭzŏ, ās, ārĕ (ἀπολακτίζω). *Frapper avec le pied, envoyer des ruades à.* Ăpŏlāctĭzo ĭnĭmīcōs ōmnēs. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 13).

Ăpōllĭnārĭs, ĕ. *D'Apollon.* Laūrĕā dōnāndŭs Ăpōllĭnārī. *H. Voy.* Apollineus. || Ăpōllĭnārĭs, ĭs, *subst. m. Nom d'homme.* 1. *Littérateur, ami de Martial.* Ūt dōctō plăcĕās Ăpōllĭnārī. *M.* (IV, 87, 3. *Id.* VII, 25, 1; X, 30, 4). || 2. *Sidonius Apollinaris. Sidoine Apollinaire, poëte chrétien du cinquième siècle.* Nōstrum hīc ĭnvĕnĭēs Ăpōllĭnārĕm. *Sid.* (24, 53). || 3. *Aïeul du précédent, avait été préfet dans les Gaules.* Præfēctūs jăcĕt hīc Ăpōllĭnārĭs. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 6).

Ăpōllĭnĕŭs, ă, ŭm. *D'Apollon.* Aūsŭs Ăpōllĭnĕōs prǣ sē cōntēmnĕrĕ cāntūs. *O.* Quāntŭs Ăpōllĭnĕæ tĕmĕrātōr mātrĭs Ăvērnō Tēndĭtŭr. *St.* SYN. Phœbēŭs, Phœbēĭŭs, Ăpōllĭnārĭs.

Ăpōllŏ, ĭnĭs, *m.* (Ἀπόλλων). *Apollon, fils de Jupiter et de Latone, né dans l'île de Délos. Il présidait le chœur des Muses sur les monts Parnasse, Hélicon, Pinde, Piérus. Sous le nom de Phœbus ou soleil, il était chargé de dispenser la lumière au monde. C'était le dieu de la poésie, de la musique, de l'éloquence, des arts et des augures. Exilé du ciel pendant un temps, pour avoir donné la mort a des cyclopes, il garda les troupeaux d'Admète, roi de Thessalie. Il était surnommé* Pythius, *parce qu'il avait tué le serpent Python.* Āctĭŭs, hǣc cērnēns, ārcum īntēndēbăt Ăpōllŏ. *V.* Sīc ĭgĭtŭr dēxtrō făcĭātĭs Ăpōllĭnĕ vērsūs. *O.* Īntōnsōsque ăgĭtārĭt Ăpōllĭnĭs aūrā căpīllōs. *H.* SYN. Phœbŭs, Dēlĭŭs, Cȳnthĭŭs, Dēlphĭcŭs, Lātōnĭŭs, Lātōnĭgĕnă, *qqf.* sōl, Tītān, Pæān. EP. Clărĭŭs, Cȳnthĭŭs, Dēlphĭcŭs, Lātōnĭŭs, Ārcĭtĕnēns; īntōnsŭs, crīnītŭs, flāvŭs; pūlchĕr, fōrmōsŭs; dōctŭs, făcūndŭs; aūgŭr, fātĭdĭcŭs. PPH. Phœbŭs Ăpōllŏ. Lātōnĭă prōlēs. Lātōnæ fīlĭŭs. Clărĭŭs dĕŭs. Cīrrhæŭs vātēs. Mūsārŭm præsēs. PHR. Cārmĭnĭs aūctŏr. Vātŭm pātĕr. Mĕdĭcīnæ rĕpērtŏr, īnvēntŏr. Cĭthăræ pūlsātŏr. Ārcū dĕcōrŭs, īnclȳtŭs. Trōjæ mūnītŏr. VERS. Quī cĭthărām nērvīs, quī nērvīs tēmpĕrăt ārcŭm. *O.* Cuī Dēlphĭcă tēllūs, Ēt Clărŏs, ēt Tĕnĕdŏs, Pătărǣăquĕ rēgĭă sērvĭt. *Id.* Dārdănĕ quī Părĭdĭs dīrēxtī tēlă mănūsquĕ Cōrpŭs ĭn Æăcĭdǣ. *V.* Dōctŏr ărgūtæ fĭdĭcĕn Thălīæ. *H.* Pīĕrĭdūm cōlŭmĕn, cūjūs Pārnāssĭă māgnō Nūmĭnĕ tēmplă sŏnānt. *St.* Nēc nōn quī trĭpŏdās mŏvēt Frātēr vīrgĭnĭs āspĕræ. *Sen. Voy.* Musæ, Pæan, Sol.

Ăpōllŏdōrŭs, ī, *m.* (Ἀπολλόδωρος). *Apollodore, poëte comique d'Alexandrie.* Ăpōllŏdōrō plaūdĭt īmbrĭfĕr Nīlŭs. *M.* (I, 62, 5).

Ăpōllōnĭŭs (*mais en grec* Ἀπολλώνιος), ĭī, *m. Nom d'homme.* Āntĕ sălūtābăt rhētŏr Ăpōllōnĭŭs. *M.* (V, 21, 2).

Ăpŏlŏgŭs, ī, *m.* (ἀπόλογος). *Apologue, fable.* Ēn ăpŏlŏgōs mīsĭt tĭbĭ Aūsŏnĭŭs, nōmĕn Ītălŭm, Æsōpĭām trĭmētrĭām. *Aus.* (*Epist.* 16, 74). Præsēntĕ tēd, huīc ăpŏlŏgum ăgĕre ūnūm vŏlŏ. *Pl.* (*Stic.* IV, 1, 32). *Voy.* Fabula.

Ăpŏnŭs, ī, *m.* (Ἄπονος). *Source d'eau chaude près de Padoue.* Cōllĕ sĕdēns, Ăpŏnūs tērrīs ŭbĭ fūmĭfĕr ēxĭt. *L.* Vĕnĕtǣque ēx ōrdĭnĕ gēntēs, Ātque Ăpŏnō gaūdēns pŏpŭlŭs. *Sil.* (Adde *Claud. Idyl.* 3; *Mart.* VI, 42, 4; *Anthol.* I, p. 478.) || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Cēnsētŭr Ăpŏnă Līvĭō sŭō tēllūs. *M.* (I, 2, 3).

† Ăpōstătă, æ, *m.* (ἀποστάτης). *Apostat.* Tūnc vĭr ăpōstŏlĭcŭs, nūnc vīlĭs ăpōstătă fāctŭs. *Sedul.* (V, 138).

† Ăpōstătĭcŭs, ă, ŭm. *D'apostat.* Plēbĭs ăpōstătĭcǣ, Dŏmĭnūm quǣ cǣcă nĕgāssĕt. *Sedul.* (V, 376).

Ăpōstŏlĭcŭs, ă, ŭm (ἀποστολικός). *Eccl. D'apôtre, apostolique.* Ōrĭs ăpōstŏlĭcī tēstĭs sēntēntĭă prōdĭt. *Prud.* (*Ham.* 522. *Id. Psych.* 841). Dōctŏr ăpōstŏlĭcŭs, fūlgĭdă pālmă, Pĕtrŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 270)

Ăpōstŏlŭs, ī, *m.* (ἀπόστολος). *Eccl. Apôtre, le douze apôtres de J.-C.* Crēdĭtŭr ēxtra ŏcŭlōs, ŭt ăpōstŏlŭs ēdŏcĕt aūctŏr. *Prud.* (*Apot.* 75). Ăpōstŏlōrŭm stēmmătă. *Id.* (*Cath.* 12, 180). PPH. Chrīstī cŏmĭtēs, dīscĭpŭlī. Ăpōstŏlĭcŭs cœtŭs, sĕnātŭs. Ăpōstŏlĭcī vĭrī.

Ăpŏthēcă, æ, *f.* (ἀποθήκη). *Cellier, garde-manger.* Aūt ăpŏthēcă prŏcĭs īntācta ēst, aūt pĕcŭs. *H.* Pōtrīcī plēnam āntīquĭs ăpŏthēcām cădĭs. *Ph.* Ăpŏthēcă pĕnūsquĕ. *Sid.* (22, 219). *Voy.* Cella.

† Ăpŏthĕōsĭs, ĕōs, *f. Action de diviniser un mortel, apothéose; devenir immortel.* PPH. Ăd āstră, ăd sīdĕră tōllŏ, fĕrŏ. Āstrīs, āstrīs cœlēstĭbŭs, rădĭāntĭbŭs, nĭtēntĭbŭs īnfĕrŏ, āddŏ. Cœlō īnfĕrŏ. Īn āstră fĕrŏ, vĕhŏ. Īn cœlŭm ēvĕhŏ. Cœlŭm rĕclūdŏ, trādŏ. Cœlō lŏcŏ, cōmpōnŏ. Īntĕr āstră pōnŏ. Ăd āstră ĕŏ. Īn āstră vĕnĭŏ. Āstră tāngŏ, cōntīngŏ, ădĕŏ. Sŭpĕr āstră ĕŏ, fĕrŏr. Mē cœlō mīttŏ. Ād sīdĕră tōllŏr. Āstrīs āccēdŏ. Cœlō rĕcĭpĭŏr. VERS. Īndĭgĕtem Ǣnēān scīs īpsa, ēt scīrĕ fătĕrĭs, Dēbērī cœlō. *V.* Ād sīdĕră rūrsŭs Æthĕrĭa, ēt sŭpĕrās cœlī vĕnīssĕ sŭb aūrās. Quĭd mē cœlŭm spērārĕ jŭbēbās? Sūblīmēmquĕ fĕrēs ăd sīdĕră cœlī. Cœlī quĭbŭs ānnŭĭs ārcēm. *Id.* Ăvŭm, quēm vīrtūs āddĭdĭt āstrīs. *O.* Mĕrĭtīs vēnĭt ĭn āstră sŭīs. Tū nōstrās aūdīs, īntēr cōnvēxă lŏcātŭs Sīdĕră, sōllĭcĭtō quās dămŭs ōrĕ, prĕcēs. Īnquĕ dŏmōs sŭpĕrās scāndĕrĕ cūră fŭĭt. Tēmpēstīvŭs ĕrăt cœlō Cȳthĕrēĭŭs hērōs. Nōn ĕgŏ sīdĕrĕās āffēctō tāngĕrĕ sēdēs. Āblātūm tērrīs īmpōnĕrĕ cœlō. Dēfūnctūm tērrā, cœlēstĭbŭs ōrīs Āccĭpĭăm. *Id.* Ēgrĕgĭī Cæsărĭs aūdĭăr Ǣtērnūm mĕdĭtāns dĕcŭs Stēllīs īnsērĕre ēt cōncĭlĭō Jŏvĭs. *H.* Ādscrībī quĭētīs Ōrdĭnĭbŭs pătĭăr dĕōrŭm. Hāc ārtĕ Pōllūx, ēt văgŭs Hērcŭlēs Ēnīsŭs, ārcēs āttĭgĭt īgnĕās. Cœlō Mūsă bĕăt. Vīrtūs rĕclūdēns īmmĕrĭtīs mŏrī Cœlŭm. *Id.* Īlle ĕtĭām cœlō gĕnĭtŭs, cœlōquĕ rĕcēptŭs. *Manil.* Gĕnĭtīque āccēdĭmŭs āstrīs. *Id.* Nōs tē, Nōs făcĭmŭs, Fōrtūnă, dĕām, cœlōquĕ lŏcāmŭs. *J.* Œtǣī sĭnĕ lēgĕ rŏgī, sēcūrŭs ădīssēs Āstră pătrĭs sūmmī. *M.* Āstră pŏlūmquĕ dĕdĭt, quāmvĭs ōbstāntĕ nŏvērcā, Ālcīdǣ. *Id.* Āstrĭfĕrōs cœlī tōllēndŭs ĭn āxēs. *St.* Īnsĭnŭāt cœlō, dīsque īnsĕrĭt ēmĕrĭtōs. *Aus.* Haūd sŭpĕræ ādspīrārĕ pŏlī lĭcĕt āmplĭŭs aūlǣ. *Cl.* Ēn, īntĕr āstră pŏsĭtŭs, ēvāsī gĕnŭs Mōrtālĕ tāndĕm. *Sen.* Pōst fātă cōnsĕcrātŭs ēt tēmplīs dătŭs. Nōs quŏquĕ mănēbūnt āstră. *Id.* Sŭpĕrātă tēllūs Sīdĕră dōnăt. *Boet.* Cœlō rĕcēptūs prōptēr vīrtūtem Hērcŭlēs. *Ph.* Sĕrăphĭm cœlī sŭpĕr āstră lŏcārĕ. *Prud.* Āstrĭgĕrām sĕcăt ālmă vĭăm, cœlōquĕ rĕcēptă, Hīc vītǣ mētās ēt ĭnānĭă mēmbră rĕlīquĭt. (*Anth.* II, p. 58.)

Āppărātŭs, ă, ŭm. *Préparé.* Āppărātŭs sum, ŭt vĭdĕtĭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 10. Et *Ter. And.* V, 2, 6).

Āppărātŭs, ūs, *m. Apprêt, appareil.* Pērsĭcōs ŏdī, pŭĕr, āppărātŭs. *H.* Sĭne āppărātū, nūllīs ādjūtōrĭbŭs. *Ph.* Quāntō vĕnĭt Tūrba āppărātū! *Sen.* (*Ag.* 253). SYN. Părātŭs. *Voy. ce mot.*

Āppārēns, tĭs. *Qui paraît, apparaissant.* Nōn āppārēntēm pĕlăgō quærēntĭbŭs ōrbĕm. *Manil.* (I, 309). Rūrsum ĕtĭam āppārēns fōrmōsō cōrpŏrĕ vīrgŏ. *Alcim* (II, 67). SYN. Vīsŭs, ādspēctŭs.

Āppārĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ, *n. Apparaître, paraître, être vu.* Āppārēnt rārī nāntēs īn gūrgĭtĕ vāstō. *V.* Āppārĕt Cămărīnă prŏcŭl. *Id.* Dē sūlcīs ăcĭēs āp-

pārŭīt hāstæ. O. SYN. Cōmpārĕō, vĭdĕŏr, ādspĭcĭŏr, cērnŏr, ōstēndŏr, mōnstrŏr; mē ōstēndō. *Voy.* Adspicior. || *Être présent.* Ēgo āppārēbō dŏmī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 97). *Voy.* Adsum. || *Être près de quelqu'un pour le servir.* Hæ Jŏvĭs ād sŏlĭūm sævīque īn līmĭnĕ rēgĭs Āppārēnt. *V.* Quī tĭbĭ pōstquam āppārĕō. *Pompon.* (apud *Gell.* 12, 10). *Voy.* Apparitor. || *Être sous la main, à la disposition.* Nōn tĭbi īllŭd āppārērĕ, sī sūmās, pŏtēst. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 12, de argento). PPH. Præstō sŭm. || *S'effectuer, se réaliser.* Fācĕ, sīs, nūnc prōmīssa āppārēānt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 19). Ūndĕ quĭd aūdītūm dīcānt, nĭsi ĭd āppārĕāt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 181). || *Être évident.* Nōn sătĭs āppārēt cūr vērsūs făctĭtĕt. *H. Voy.* Liquet.

Āppărĭō. *Voy.* Adpario.

Āppārĭtŏr, ōrĭs, *m. Appariteur, aide d'un officier public; en partic. Licteur.* Āppārĭtōrēs sēd fūrēntī sūggĕrūnt. *Prud.* (*Peri* 10, 111). *Voy.* Lictor.

Āppărō, ās, ārĕ. *Apprêter, préparer.* Īncērtūs quās Jūnō fĕrāt, quās āppărĕt īrās. *V. Fl.* Dāpēs īnēmptās āppărĕt. *H.* Vōs āppărātĕ rēgĭī flāmmām rŏgī. *Sen.* (*Hip.* 1277). *Voy.* Paro. || *n. Se préparer.* Pĕdēs āppărăt īrĕ. *V.*

Āppārŭī, *parf. de* Appareo.

† Āppēllāssō, *arch. pour* Appellavero. Nē me īstōc pōsthāc nōmĭne āppēllāssīs. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 15).

1. Āppēllō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Adresser la parole.* Ūt fōrtĕ lĕgēntēm Aūt tăcĭtum āppēllĕt. *H.* Ădībo hōsce, ātque āppēllābō pūnĭcē. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 22. *Id. Aul.* II, 2, 23). SYN. Cōmpēllō, āllŏquŏr. *Voy.* Alloquor. || *Appeler, prononcer un nom.* Si āppēllāssēs, rēspōndīssĕt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 82). Mātĕr, te āppēllō. *H. Voy.* Voco. || *Nommer, donner un nom.* Ūrbem āppēllābūnt pērmīssō nōmĭne Ăcēstăm. *V.* SYN. Dīcō, vŏcō, nōmĭnō. *Voy.* Voco. || *Proclamer.* Vīctōrem āppēllăt Ăcēstēn. *V. Voy.* Declaro. || *Attester, invoquer.* Cœlĭtum āppēllō fĭdēm. *Sen.* (*Troad.* 668). SYN. Īnvŏcō, tēstŏr.

Au pass. Āppēllŏr, ārĭs. *Être appelé, se nommer.* SYN. Vŏcŏr, nōmĭnŏr, dīcŏr.

2. Āppēllō, ĭs, pŭlī, pūlsŭm, pēllĕrĕ. *Diriger vers, approcher de.* Fēssōs ād līttŏră cūrvă jŭvēncōs Āppŭlĕrăm. *O.* Quō nūnquām pēnnīs āppēllūnt cōrpŏră raūcæ Cōrnīcēs. *Lr.* (VI, 751). Āppēllĭte ārĭs cāndĭdūm tērgō bŏvĕm. *Sen.* (*OEd.* 299). Pŏētă quŭm prīmum ănĭmum ād scrībēndum āppŭlĭt. *Ter.* (*And. prol.* 1). Ārgēntī vīgīntī mĭnæ mēd ād mōrtem āppŭlērūnt. *Pl.* (*As.* III, 3, 43). SYN. Ādmŏvĕō, āddūcō. || *Faire aborder.* Aūt quisnam īgnārūm nōstrīs dĕūs āppŭlĭt ōrīs? *V.* Pōstquām paūlum āppŭlĭt ūndă (corpus). *O.* Nĕquĕ nōs hūc āppŭlĭt ērrŏr. *Id.* SYN. Ādmŏvĕō, āpplĭcō, āffĕrō. || *n. S'approcher.* Vīsū' st īn sōmnīs pāstŏr ād me āppēllĕrĕ. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22). *Voy.* Accedo. || *Aborder.* Quŭm prīmum Aūsŏnĭīs ēxĕrcĭtŭs āppŭlĭt ōrĭs. *V.* Dārdănĭīs tūnc prīmūm pūppĭs ărēnīs Āppŭlĭt. *V. Fl.* SYN. Āppēllŏr, āpplĭcŏr, āllābŏr, ādvĕhŏr, ādvērtŏr, ādnō. PPH. Pōrtŭm *ou* Pōrtŭs tāngō, āttīngō, īngrĕdĭŏr, īntrō, sŭbĕō, tĕnĕō. Īn pōrtūs dēfĕrŏr. Līttŏră rātĕ, nāvĕ, cărīnā tāngō, cōntīngō. Tērræ, ōrĭs, ărēnīs āppēllō. Tēllūrĕ, ărēnā pŏtĭŏr. Pōrtū cōnsīdō, quĭēscō, cōndŏr. Clāvŭm, prōrām ād līttŏră tōrquĕō, vērtō, flēctō. Tērrĭs, ōrĭs, ărēnæ āllābŏr, ādnō. Tērræ prōrām ādvērtō. VERS. Plēnīs sŭbĭt ōstĭă vēlĭs. *V.* Rătēs ārvīs īnfērrĕ Lătīnīs. Hūc ŭbĭ dēlātī pōrtūs īntrāvĭmŭs. Sērvātum ēx ūndīs Strŏphădūm mē līttŏră prīmūm Āccĭpĭūnt. Sī tāngĕrĕ pōrtūs Īnfāndūm căpŭt, āc tērrĭs ādnārĕ nĕcēsse ēst. Rīpæ rĕlĭgāvĭt āb āggĕrĕ clāssēm. Ēt tāndēm lætī nōtæ ādvērtūntŭr ărēnæ. Ād tērrām fūgĭt, ēt pōrtū sē cōndĭdĭt āltō. Jām tāndem Ītălĭæ fŭgĭēntĭs prēndĭmŭs ōrās. Quāssātām lĭcĕăt vēntīs sūbdūcĕrĕ clāssēm. Ōbvērtūnt pĕlăgō prōrās; tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābāt nāvēs. *Id.* Vēlōque ēt rēmĭgĕ pōrtūs Īntrăt. *O.* Āpplĭcŏr īn tērrās, Œbălĭ nȳmphă, tŭās. Īn nōstrās quŏnĭām nŏvă pūppĭs ărēnās Vēnĕrăt. Vēntōsā pēr æquŏră vēctŭm Ēxcēpĭt pōrtū Tænărĭs ōră sŭō. Pōrtŭs tĕnŭērĕ pĕtītōs. Vēnĭmŭs ād pōrtūs, Īmbrĭă tērră, tŭōs. Strŏphădūmquĕ rĕcēptōs Pōrtŭbŭs. *Id.* Mīnōās cōntīngēre ărēnās, (*Ibis*, 511.) Quī vĕtĕt ēxtērnās tērrīs ādvērtĕrĕ clāssēs. *L.* Tūnc ōbtŭlĭt hōspĭtă tēllūs Ăccēssūs făcĭlēs: lĕgĕrĕ rŭdēntēs, Ēt pŏsĭtō rēmīs pĕtĭērūnt līttŏră mālō. *Id.* Rĕlĭgāssēt nāvĭtă fūnĕm. *Cat.*

Au pass. Āppēllŏr, ĕrĭs, ūlsŭs sŭm, ēllī. *Aborder Voy. le précéd.*

Āppēndō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Peser.* Bīs quīnque hūnc făcĭānt drāchmæ, si āppēndĕrĕ vēllēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 75). *Voy.* Expendo.

Āppĕtēns, tĭs. *Qui désire.* Rĕmĕātquĕ, frūstrā sānā cōnsĭlĭa āppĕtēns. *Sen.* (*Hip.* 180).

? Āppĕtīscō *ou* Āppĕtīssō, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme* Appeto. Cūr vĕtĕră tam ēx ālto āppĕtīscīs dīssĭdĭă? *Att.* (apud *Non.* 4, 8. Vulgo *appetissis*; alii *appetis*. Forte *repetis*).

Āppĕtītŭs, ă, ŭm. *Attaqué ou désiré.* Eūphrātēm tăcĕăt măle āppĕtītŭm. *Sid.* (9, 251. Adde *T. Maur. Syll.* 19).

Āppĕtītŭs, ūs, *m. Désir. Voy.* Cupido.

Āppĕtō, ĭs, īvī *et* ĭī, ītŭm, ĕrĕ. *S'efforcer d'atteindre.* Ūvam āppĕtēbāt, sūmmīs sălĭēns vīrĭbŭs. *Ph.* SYN. Āffēctō, nītŏr (in). || *Atteindre, toucher.* Āppĕtĭt ōrĕ crŭēntō Tēllūrem ēxspīrāns. *Sil. Voy.* Tango. || *Attaquer.* Nēc dŏmĭnæ tĕnĕrās āppĕtĭt ūnguĕ gĕnās. *O.* Quŭm fērrō cœlēstĭă cōrpŏră dēmēns Āppĕtĕrĕt. *V.* Quīn ŏcŭlōs āppĕtăt īllă mĕōs. *Tib.* (I, 6, 70). SYN. Īmpĕtō, pĕtō, āggrĕdĭŏr, ădŏrĭŏr, īnvādō. || *Désirer.* Āppĕtītūr pŏsĭtō vīlĭs ōlīvă lŭpō. *M.* (IX, 27, 6. Adde *Stat. Theb.* I, 235). SYN. Pĕtō, cŭpĭō, ōptō. *Voy.* Cupio. || *n. S'approcher, approcher.* Tēmpŭs vŏcāndīs nāmque ămīcīs āppĕtĭt. *Aus.* (*Ephem.* 5, 1). Hēm jam āppĕtĭt mĕrīdĭēs. *Pl. Most,* III, 1, 119. *Id. Aul.* I, 1, 36). SYN. Prōpīnquō, īnstō.

† Āppĕtō, ōnĭs, *m. arch. Un convoiteux.* (*Laber.* apud *Non.* 2, 43, appetonibus.)

Āppĭă, æ, *f.* (*s.-ent* via). *La voie Appienne, commencée par Appius Cæcus, conduisait de Rome à Brindes, en passant par Capoue.* Nēc măgĭs ēst cūrvīs Āppĭă trītă rŏtīs. *O.* Ēt Āppĭām mānnīs tĕrĭt. *H.* Săxōsæ lătŭs Āppĭæ rĕplēvĭt. *St.* Quā līmĭtĕ lōngō Āppĭă lōngārŭm tĕrĭtŭr rēgīnă vĭārŭm. *Id.* PHR. Aūsŏnĭæ māxĭmă fāmă vĭæ. *M.* (IX, 103, 2).

Āppĭăs, ădĭs, *f.*; Āppĭădēs, ŭm, *pl. Nom d'une nymphe ou de nymphes qui avaient une fontaine en marbre sur la place de Jules César, près du temple de Vénus et de la basilique* Julia, *où l'on rendait la justice.* Nōn īstās lītēs Āppĭās īpsă prŏbăt. *O.* Lēntă vĭdēs lītēs, Āppĭădēsquĕ tŭæ. *Id.*

Āppīngō, ĭs, ĕrĕ. *Associer dans une peinture.* Dēlphīnūm sĭlvīs āppīngĭt, flūctĭbŭs āprŭm. *H.*

Āppīscŏr. *Voy.* Adpiscor.

Āppĭŭs, ĭī *ou sync.* ī, *m. Nom d'une ancienne famille Romaine. Les plus illustres de ses membres sont Appius Claudius Regillensis, le chef de la famille; Appius Crassinus, le décemvir; Appius Cæcus; Appius Pulcher.* Hūnc īmmīttĭt ātrōx vĭŏlēntās Āppĭŭs īrās. *Sil.* Cēnsōrquĕ mŏvērĕt Āppĭŭs, īngĕnŭō sī nōn ēssēm pătrĕ nātŭs. *H.* Dūm tē... vīx īnvĕnĭt, Āppī. *L. Voy.* Claudius. || Fŏrŭm Āppĭī *ou* Āppī. *Village des Volsques.* Īndĕ fŏrum Āppī Dīffērtūm nautīs. *H.*

? Āpplārĕ, ĭs, *n. Cuiller.* Jām pătĭnās īmplēbō

mĕās, ūt pārcĭŏr īllĕ Mājōrūm mēnsīs āpplārĭā sūccūs īnūndēt. *Aus.* (*Epist.* 21. Alii scribunt *apalaria*, vel *hapalaria*, a græco ἁπαλός). *Voy.* Cochlear.

Āpplaūdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Frapper de la main avec bruit.* Āpplaūdītquĕ mănū mūtĭlūm căpŭt. *Nemes.* (3, 33). || *n. Applaudir, battre des mains.* Vērūm sī vōltĭs āpplaūdĕrĕ. *Pl.* (*Pseud.* V, 2, 32. *Id. Pers.* V, 2, 13). Āpplaūdēt tāntūm stĕrĭlīs jăctātĭŏ vūlgī. *Juvc.* (I, 606). *Voy.* Plaudo.

Āpplaūsŭs, ă, ŭm, *part. p. Frappé de la main avec bruit.* Īllĕ căvīs vēlōx āpplaūsō cōrpŏrĕ pālmīs. *O.* Nēc quī cērvīcĭs ămārĕt Āpplaūsæ blāndōs sŏnĭtūs. *Sil.* SYN. Plaūsŭs.

Āpplaūsŭs, ūs, *m. Choc bruyant.* Tērrĭbĭli āpplaūsū cīrcum hōspĭtă sūrgĕrĕt ōră. *St.*

Āpplĭcātŭs *et* Āpplĭcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Applico. Huīc ēst pōrtĭcŭs āpplĭcātă trĭplēx. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 16). Prōxĭmūs āpplĭcĭtō sāxōsīs āggĕrĕ sīlvīs. *Sil.* Tĕnĕt ēccĕ sĕnīlēs Lēnĭtĕr āpplĭcĭtōs vūltūs. *St.*

Āpplĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, *et* ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Approcher, appliquer.* Īmprēssōquĕ gĕnū nītēns, tērræ āpplĭcăt īpsūm. *V.* Ēccĕ bŏvēs īllūc Ērȳthēīdās āpplĭcăt hērōs. *O.* Ōscŭlăque āpplĭcŭīt pŏsĭtō sūprēmă fĕrētrō. *Id.* Ēxcēpĭt, ēt cāro āpplĭcāvĭt pēctŏrī. *Prud.* (*Peri.* 10, 845). SYN. Ādmŏvĕō. *Voy. ce mot.* || *Faire aborder.* Quæ vīs īmmānĭbŭs āpplĭcăt ōrīs (te)? *V. Voy.* Appello, is. || — nāvĕm, *ou* Āpplĭcŏr, *et qqf.* Āpplĭcŏ, *absolt. Aborder.* Āpplĭcŏr īn tērrās, Œbălĭ nȳmphă, tŭās. *O.* Quo āccēdām? quo āpplĭcēm? *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). *Voy.* Appello, is. || *Au fig. Appliquer.* Rĕpēnte ād stŭdĭum hūnc se āpplĭcāssĕ mūsĭcūm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 23. *Id. And.* I, 2, 22). Cērtum ēst ād frūgem āpplĭcāre ănĭmŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 34). Vōtĭs ămīcās Āpplĭcĕt aūrēs. *H.* SYN. Ādmŏvĕō, ādjūngŏ, āddŏ, ădhĭbĕō, ādjĭcĭō. || *Ajouter.* Bīs sēnīs mŏdŏ mēssĭbŭs pĕrāctīs Vīx ūnūm pŭĕr āpplĭcābăt ānnŭm. *M* (VI, 28, 9). *Voy.* Addo.

Āpplōdŏ, Āpplōsŭs. *Voy.* Applaudo, etc.

Āpplōrŏ, ās, ārĕ, *n. Pleurer près.* Quĕrēbār āpplōrāns tĭbī. *H.*

Āppōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre en sus, ajouter.* Quī tĭbī lābēntēs āppōnīt cāndĭdŭs ānnōs. *Pers.* (2, 2). Hōc quŏquĕ nēscĭŏ quīd nōstrīs āppōnĕ lĭbēllīs. *O.* SYN. Āddŏ, ādjĭcĭŏ, ādjūngŏ. || — lŭcrō; grātĭæ. *Compter comme un profit; se faire un mérite de.* Quēm fōrs dĭērūm cūmquĕ dăbĭt, lŭcrō Āppōnĕ. *H.* Pōstŭlāre īd grātĭæ āppōnī sĭbī. *Ter.* (*And.* II, 1, 31). || *Placer auprès, déposer.* Āppŏsŭī mĕdĭō mēmbră lĕvāndă tŏrō. *O.* Āppōnam hērcle ūrnām jam hānc ĕgo īn mĕdĭă vĭā. *Pl.* (*Rud.* II, 5, 14. *Id. Pœn.* IV, 2, 35). Ăt īstōs rāstrōs īntĕrĕā tămĕn Āppōnĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 36). *Voy.* Affero, Depono. || *Souv. Servir sur table.* Pătrĭīs ĕpŭlāndum āppōnĕrĕ mēnsīs. *V.* Nēc mălĕ cōndītŭm jūs āppōnātŭr. *H.* SYN. Pōnŏ.

Āppōrrēctŭs, ă, ŭm. *Étendu auprès.* Īnfāntēmquĕ vĭdēnt, āppōrrēctūmquĕ drăcōnĕm. *O.*

Āppōrtŏ, ās, ārĕ. *Apporter; au fig. Causer.* Sūccĭdŭāsque āppōrtăt mātrĭbŭs āgnās. *St.* Māgnāsque āppōrtāvīssĕ dīvĭtĭās dŏmŭm. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 11). Nūn ĭum āppōrtō tĭbī. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 18). Cūr ānnī tēmpŏră mōrbōs Āppōrtānt. *Lr.* (V, 222). SYN. Āffĕrŏ, ādvĕhŏ, īnvĕhŏ, īmpōrtŏ.

Āppōscŏ. *Voy.* Adposco.

Āppŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Appono. *Placé auprès.* Āēr Ōmnĭbŭs ēst rēbūs cīrcūmdătŭs āppŏsĭtūsquĕ. *Lr.* (VI, 1035). || *Servi à table.* Āppŏsĭtō nārrābīs mūltă Lȳæō. *O.* Sīvĕ fălērnŭm Tē măgĭs āppŏsĭtīs dēlēctăt. *H.* SYN. Pŏsĭtŭs.

Āppŏsĭtŭs, ūs, *m. L'action d'approcher, de servir.* Āppŏsĭtūquĕ lĕvēs nĕpĕtæ gūstūquĕ jŭvābūnt. *Ser. Sam.* (vs. 506).

† Āppŏsīvī, *arch. pour* Apposui. Dē mĕō nĭhĭl hīs nŏvum āppŏsīvī. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 31. Cf *Deposivi*).

Āppōtŭs *ou* Ādpōtŭs, ă, ŭm. *Qui a bu, ivre.* Sī prŏbe āppōtūs sĭēm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 8. *Id. Curc.* II, 3, 75; *Amp.* I, 1, 126). *Voy.* Ebrius.

Āpprĕcŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Precor Rītĕ dĕōs prĭŭs āpprĕcātī. *H.*

Āpprĕhēndŏ *et* Āpprēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Prendre, saisir.* Āltĕrum āltĕra āpprĕhēndĭt eōs mănū pērnīcĭtĕr. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 64. Sic et *Rud.* IV, 4, 27). Nīsūsque āpprēndĕrĕ prīmōs. *Sil.* Ēt nĕbŭlīs sĭmĭlēs ănĭmās āpprēndĕrĕ cērtăt. *Id.* SYN. Prĕhēndŏ, prēndŏ, cōmprēndŏ, cōrrĭpĭŏ, ārrĭpĭŏ, căpĭŏ. || *Au fig.* Dēspērātă jŭbēs āpprēndĕrĕ mūnĭă vītæ. (*Laud. Domin.* vs. 114.)

Āpprĕhēnsŭs *et* Āpprēnsŭs, ă, ŭm. *Pris, saisi.* Ēt āpprēnsā trāxīssēt fōrtĭŭs ūrnā. *St.* Sūmĕ trĭbŭs dĭgĭtīs āpprēnsūm sēmĕn ănēthī. *Sam.* (vs. 913).

Āpprēnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Apprendo. Gēlsāsque āpprēnsăt nārĭbŭs aūrās. *Grat.* (*Cyn.* 239).

? Āpprīmă. *Comme* Apprime. Flōs āpprīmă tĕnāx. *V.* (*G.* II, 134. Sed *ad prima* dividit *Serv.*).

Āpprīmē, *adv. Beaucoup, fort, très.* Scīn' tu īllūm quō gĕnĕrĕ gnātŭs sīt? Scīo, āpprīmē bŏnō. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 92). Frātrem ēsse āpprīmē nōbĭlĕm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 30). *Voy.* Multum.

† Āpprīmŭs, ă, ŭm. *Qui est en première ligne.* Vīr sūmmŭs, āpprīmūs Pătrŏclūs. *Liv. And.* (apud *Gell.* 7, 7).

Āpprŏbātĭŏ, ōnĭs, *f. Approbation.* Dēxtrām stērnŭīt āpprŏbātĭōnĕm. *Cat.* (46, 9).

† Āpprŏbē, *adv. Très-bien.* Ēt ĕgo īllūm nōssem āpprŏbē. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 115. Cf. *Gell.* 7, 7).

Āpprŏbŏ, ās, ārĕ. *Approuver.* Ān vĕrĕār nē nōn āpprŏbĕt īllă Gĕtēs? *O.* Sī nōn īngĕnĭūm, cērtē brĕvĭtātem āpprŏbā. *Ph.* SYN. Prŏbŏ, laūdŏ. || *Soumettre à l'approbation, faire approuver.* Ŏpŭs āpprŏbāvĭt. *Ph.* Ēlīn ădĭt, prīmōsquĕ Jŏvī pŭĕr āpprŏbăt ānnōs. *St.* || *Prouver.* Dūm pūrām cŭpĭt āpprŏbārĕ cūnctīs. *M.* (VI, 66, 5). Āpprŏbā pŏpŭlō mănŭm. *Sen.* (*Med.* 977). Āpprŏbā nātūm prĭŭs. *Id.* (*H. OEt.* 1712) *Voy.* Probo.

† Āpprŏbŭs, ă, ŭm, *arch. Très bon, excellent.* Hĭcrŏclēs hōspēs ēst mi, ădŏlēscēns āpprŏbŭs. *Cæcil.* (apud *Gell.* 7, 7)

Āpprŏpĕrŏ, ās, ārĕ, *n. Se hâter.* Ēt rōbŏră fērrĕ cōāctīs Āpprŏpĕrānt nŭmĕrīs. *Sil.* Pōrtās īntrārĕ pătēntēs Āpprŏpĕrā. *O.* (Adde *Pl. Pœn.* III, 1, 41; *Cas.* II, 2, 38). *Voy.* Festino. || *Qqf. act. Hâter.*

Āpprŏpīnquŏ, ās, ārĕ, *n. Approcher.* Pōstquām pătĕr Āpprŏpīnquāt, jāmquĕ pænc ūt cōmprĕhēndātŭr părăt. *Poet.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 26).

† Āpprŏpĭŏ, ās, ārĕ, *n. S'approcher.* Āpprŏpĭā, fēssīsquĕ tŭīs sōlātĭă præstā. *Corip.* (*Johan.* VI, 100).

Āppŭlī, *parf. de* Appello, is.

Āppūlĭă *et* Āpūlĭă, æ, *f. L'Apulie, province de l'Italie, sur les bords de l'Adriatique.* Īncĭpĭt ēx īllō mōntēs Āppūlĭă nōtōs Ōstēntārĕ mĭhī. *H.* Vēllĕrĭbŭs prīmīs Āppūlĭă, Pārmă sĕcūndīs. *M.* (XIV, 155, 1). SYN. Daūnĭă. PPH. Jūgĕră Daūnī. *St.*

Āppŭlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Appello, is. *Abordé.* PPH. Tēllūrĕ pŏtītŭs. Dēlāti īn pōrtūs. *V.* Pōrtū pŏtītūs. *L.* Jām fūnĕ lĭgātō Līttŏrĭbŭs. *Id. Voy.* Appello, is.

Āppŭlŭs *ou* Āpŭlŭs, ă, ŭm. *D'Apulie.* Āppŭlŭs Ādrĭăcās ēxīt Gārgānŭs īn ūndās. *L.* Āppŭlă nōn ūnō quæ grĕgĕ tērră tŭlīt. *M.* (II, 46, 6). Āppŭlŭs hōs īllā pāstōr rĕgĭōnĕ fŭgātās Tērrŭīt. *O.* Lūcānŭs ān Āppŭlŭs, ānceps. *H.* SYN. Īāpȳx, Daūnĭŭs.

† Āprīcō, ās, ārĕ. *Réchauffer*. Tēctōque āprīcāt ēt cĭbō. *Paul. Nol.* (21, 312).

Āprīcŏr, ārīs, ārī, *d. Être au soleil.*

Āprĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Aper. *Sorte de poisson.* Āprīcŭlūm pīscēm scītō prīmum ēssĕ Tărēntī. *Enn.* (apud *Apul. Apolog.* t. II, p. 43 Bip. Alii aliter. *Vahlenium* sequor).

Āprīcŭs *et* Āprīcŭs, ă, ŭm. *Exposé au soleil.* Trāns pōntūm fŭgăt, ēt tērrīs īmmīttĭt āprīcīs. *V.* Mītĭs ĭn āprīcīs cŏquĭtūr vīndēmĭă sāxīs. *Id.* PPH. Sōlī ēxpŏsĭtŭs *ou* ēxpŏstŭs, ōbnōxĭŭs. || *Qui recherche le soleil.* Cūjūs flōrālĭă pōssīnt Āprīcī mĕmĭnīssĕ sĕnēs. *Pers.* (5, 178). || *Au fig. Mis au grand jour.* Quīdquīd sūb tērra ēst, ĭn āprīcūm prōfĕrĕt ætās. *H.*

Āprīlĭs *et* Āprīlĭs, ĭs, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Avril.* Ænĕădūm gĕnĭtrīx, vīcīnō nōmĕn āprīlī Dās, Vĕnŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 10, 7). Quī dĭēs, mēnsēm Vĕnĕrīs mărīnæ, Fīndĭt āprīlēm. *H.* Āprīlēm mĕmŏrānt āb ăpērtō tēmpŏrĕ dīctŭm. *O.* Fētĭfĕrum āprīlēm vīndĭcăt ālmă Vĕnŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 9, 4). PPH. Mēnsĭs Çўthĕrēĭŭs. *Voy.* Ver. || *D'avril.* Rēspĭcĭs āprīlēs, Ārĭēs Phrȳxēĕ, cālēndās. *Aus.* (*Eclog.* 15, 4). Ŏccŭpăt āprīlēs īdūs cōgnōmĭnĕ vīctōr Jūpĭtĕr. *O.*

Āprīnŭs *et* Āprūgnŭs, ă, ŭm. *De sanglier.* Nē dīcām vīscŭs āprīnŭm. *Lucil.* (apud *Charis.* 63). Măgĕ cāllĕō quam ăprūgnum cāllŭm cāllĕt. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 4. *Id. Pœn.* III, 2, 2).

Āprōnĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Āprōnĭānūm Tūrcĭæ gēntĭs dĕcŭs. *P. Nol.* (28, 158)

Āpsŭs, ī, *m. Rivière de l'Illyrie.* Quām vŏlŭcēr Gĕnŭsŭs, quām mōllĭŏr Āpsŭs Cīrcŭmĕūnt rīpīs. *L.*

Āptātŭs, ă, ŭm. *Ajusté.* Āptātō pēctŭs mŭcrōnĕ sūb īmŭm, Īncŭbŭīt fērrō. *O.*

Āptē, *adv. Convenablement, à propos.* Nōn ădĭīt āptē, nēc lēgĭt ĭdōnĕă, crēdŏ, Tēmpŏră. *O.* Vīcīnōsque āptē cūrā sūbmīttĕrĕ taūrōs. (*Moret.* 71.) SYN. Ŏppōrtūnē, tēmpŏrĕ. || *Bien.* Āptĭŭs īn vēstrō cōrpŏrĕ mūltă lătēnt. *O.* SYN. Bĕnĕ.

Āptŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Adapter, ajuster, préparer.* Īntĕrĕā clāssēm vēlīs āptārĕ jŭbēbāt. *V.* Hăbĭlēm vāgīna āptārăt ĕbūrnā (ensem). *Id.* Āptăt ăd ārmă mănŭs *O.* Fĭdĭbūsnĕ Lătīnīs Thēbānōs āptārĕ mŏdōs stŭdĕt? *H.* Īn pāce ūt săpĭēns āptārĭt ĭdōnĕă bēllō. *Id.* SYN. Āccōmmŏdŏ, părŏ, īnstrŭŏ, præpărŏ, ōrnŏ. *Voy.* Paro.

1. Āptŭs, ă, ŭm, *de l'inus.* Apio *ou* Apo, *attacher* (cf. *Fest.* At *Serv.* ad *Æ.* IV, 482, ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι). *Attaché.* Crēscēbānt ŭtĕrī tērræ rādīcĭbŭs āptī. *Lr.* (V, 806). Ēx īnĕūnte ævō cōnjūnctam ātque ūnĭtĕr āptăm (*Ib.* 538). Āxem hŭmĕrō tōrquĕt stēllīs ārdēntĭbŭs āptūm. *V.* (Præivit *Enn.* p. 45, et 56, et 91 *Hessel.* Plura vide apud *Non.* 4, 3). SYN. Cōnnēxŭs, cōnjūnctŭs. || *Au fig. Propre, convenable.* Vēntŭs ĕrăt naūtīs āptŭs, nōn āptŭs ămāntī. *O.* Ætās mōllĭs ĕt āptă rĕgī. *Id.* Āptūm dīcĭt ĕquīs Ārgŏs. *H.* Vītĭbŭs ālmīs Āptĭŭs ūbĕr ĕrĭt. *V.* SYN. Cōmmŏdŭs, āccōmmŏdŭs, cōngrŭŭs, hăbĭlĭs, cōnvĕnĭēns, ĭdōnĕŭs, ŏppōrtūnŭs, ūtĭlĭs, dĕcēns, făvēns, bŏnŭs.

2. Āptŭs, ă, ŭm, *arch. part. de* Apiscor. *Qui a acquis.* Sĭnĕ săcrīs hērēdĭtātēm sum āptŭs ēffērtīssŭmăm. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 8). Dĕōrŭm vītam āptī sŭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 15. Adde plura quæ habet *Non.* 4, 3, et vid. *Fest.*). *Voy.* Adeptus.

Ăpŭd, *prép. Chez.* Īntrō nōs vŏcăt, ăd sēsē tĕnĕt īntŭs ăpŭd sē. *Lucil.* (apud *Charis.* p. 86). Prēssă tŭīs bălănŭs căpīllīs Jām dŭdum ăpŭd me ēst. *H.* Ăpŭd nōs ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 8). || *Auprès de.* Quīdquĭd ăpŭd dūræ cēssātum ēst mœnĭă Trōjæ. *V.* Pūgnābānt ălĭī tārdīs ăpŭd Īlĭŏn ārmīs. *O.* SYN. Ăd, prŏpĕ, jūxtā, cīrcŭm, āntĕ. || *Devant, en présence.* Aūt quĭd ăpŭd māgnūm pŏtĭŭs lŏquĕrēntŭr Ăchīllēm! *O.* Quī mē fālso ăpŭd tē crīmĭnăt. *Enn.* (ap. *Non.* 7 16). SYN. Cōrăm, āntĕ. || *Dans.* Ăpŭd vīllam ēst. *Ter* (*Ad.* IV, 1, 1). Ăpŭd fŏrŭm mŏdo ē Dāvo aŭdīvī. *Id* (*And.* II, 1, 2. Et *Pl. Epid.* I, 1, 51). SYN. Īn (*abl*). || Ăpŭd mē sŭm. *Être dans son bon sens, se posséder.* Vīx sum ăpŭd mē. *Ter.* (*And.* V, 4, 34. *Ib.* II, 4, 3; *Heaut.* V, 1, 48; *Pl. Mil.* IV, 8, 36).

? Āpūlĭă, æ, *f. Comme* Appulia. Mē fābŭlōsæ, Vūltūre ĭn Āppūlō, Āltrīcīs ēxtrā līmĕn Āpūlĭæ. *H.* (*Od.* III, 4, 10. Sed de loci sanitate merito dubitatur. Cf. *Bentl.* Cum quibusdam suspicor nomen nutricis hic latere. *Fabulosæ* ad *palumbes* certo referendum).

? Āpūlĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Appulus. Tȳrrhēnum ōmnĕ tŭīs ēt măre Āpūlĭcŭm. *H.* (*Od.* III, 24, 4. Sed vox nusquam alias occurrit).

Āpŭlŭs. *Voy.* Appulus.

Ăpȳrī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἄπυροι). *Peuple asiatique, voisin de l'Hyrcanie.* Dūră tĕnĕt, Mārdī cĕlĕrēs, Hȳrcāni, Ăpȳrīquĕ. *Avien.* (*Descr. Terr.* 908. Adde *Prisc. Peri.* 712. Sic *Eustath.*, et *Dyonis.* vs. 733 : Ὑρκανοί τ' Ἄπυροί τε. Vocantur tamen *Tapyri* a *Strab.*, *Curt.*, *Plinio*).

Ăpȳrīnŭs, ă, ŭm (quanquam ἀπύρηνος). *Qui est sans noyau.* Lēctă sŭbūrbānīs mīttūntŭr ăpȳrīnă rāmīs. *M.* (XIII, 43. *Ib.* 42).

Ăquă, æ, *f. Eau.* Quĭd prŏhĭbētĭs ăquās? ūsŭs cōmmūnĭs ăquārum ēst. *O.* Pēllēbātquĕ sĭtīm sīmplĭcĭs hūmŏr ăquæ. *Id.* Sīstĕre ăquām flŭvĭīs. *V.* Stāgnă jăcēntĭs ăquæ. *Id.* Hēllēspōntĭăcās īllă rĕlēgĭt ăquās. *O.* SYN. Ūndă, lȳmphă, lātēx, hūmŏr, lĭquŏr, fōns, fōntēs, lăcŭs, *qqf.* rīvŭs, flŭvĭŭs, flūmĕn, rōs, īmbĕr, lĭquĭdŭm, ădspērgŏ (inis). EP. Flŭvĭālĭs, fōntānă, dūlcĭs, vīvă, clāră, pūră, līmpĭdă, īllīmĭs, īrrĭgŭă; tōrrēns, răpĭdă; lēnĭs, plăcĭdă; frīgĭdă, gĕlĭdă; sŏnāns, crĕpĭtāns, sŏnōră, spūmĕă, raūcă; æquŏrĕă, cærŭlĕă, ămāră; pălūstrĭs, cœnōsă, lēntă, pĭgră. PPH. Hūmŏr ăquæ. Ăquæ fōns, rīvŭlŭs, lāpsŭs. Dēcūrsŭs ăquārŭm. *Voy.* Fons, Fluvius, Mare. || *Pluie.* Cōrnīx aūgŭr ăquæ. *H. Voy.* Pluvia. || *Sueur.* Frīgĭdă dē tōtā frōntĕ cădēbăt ăquă. *Pp.* (II, 22, 12). *Voy.* Sudor. || *Larmes.* Īllĭŭs ēx ŏcŭlīs mūltă cădēbăt ăquă. *Pp.* (III, 6, 10). *Voy.* Lacrimæ. || Ăquăm ădspērgŏ, sūffūndŏ. *Jeter de l'eau pour faire revenir une personne qui se trouve mal.* Āh! ădspērsīsti ăquăm; Jām rĕdĭīt ănĭmŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 15). Ŏbsĭpăt Ăquŭlăm. *Id.* (*Cist.* II, 3, 37. Huc refer *Mil.* IV, 8, 22). || *Au fig. Rafraîchir, opérer un refroidissement.* Ăquăm frīgĭdăm sūbdŏlē sūffūndūnt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 37 : scil. Frigus amantibus injiciunt). Āh! gūttŭlā Pēctŭs ārdēns mi ădspērsīstī. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 27). || ? *Censurer, médire.* Quāvīs ădspērgĕrĕ cūnctōs, Prætĕr ĕŭm quī præbĕt ăquăm. (*H. Sat.* I, 4, 87. Addunt locum *Plauti* in *Cist.* I, 1, 37).

Ăquædūctŭs, ūs, *m. Aqueduc.* Nāmque ŏpĕrās ăd ăquædūctūm, quēm lōngă vĕtūstās Rūpĕrăt. *P. Nol.* (28, 654). PHR. Āĕrĭō pēndēntēs fōrnĭcĕ rīvōs. *Rutil.* (1, 97).

Ăquālĭcŭlŭs, ī, *m. Ventre.* Pīnguĭs ăquālĭcŭlŭs prŏpēnsō sēsquĭpĕde ēxstĕt. *Pers.* (1, 57). Sōlŭs ăquālĭcŭlūm rēddī sĭbī Tāntălŭs ōrăt. *Vesp.* (*Judic. Coc et Pist.* 83). *Voy.* Venter.

† Ăquālĭs, ĕ. *D'eau.* Nūbēs ăquālī frīgĭdō vēlō lĕvēs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 221).

Ăquālĭs, ĭs, *m. Aiguière, pot à eau.* Ībi ĕrăt bĭlībrĭs ăquālĭs sīc prŏptĕr cădōs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 39 *Id. Curc.* II, 3, 33).

Ăquārĭŭm, ĭī, *n. Comme le précéd.*

Ăquārĭŭs, ă, ŭm. *D'eau, qui concerne l'eau* Chrīstŭs vāsă jŭbĕt prŏpĕrāntĕr ăquārĭă lȳmphīs īmplērī. (*Amœn.* 127). Ăquārium ūrcĕum ūnĭcūm dŏmī frŭ-

gĭt. *Cn. Mat.* (apud *Macrob Sat.* 1, 4, et *Gell.* 10, 24).

Ăquārĭŭs, ĭī, *m. Porteur d'eau* (*ordint. esclave*). Vēnĭēt cōndūctŭs ăquārĭŭs. *J.* (6, 332). || *Le Verseau, onzième signe du Zodiaque. Le soleil y entre en janvier. Suivant la fable, c'est Ganymède.* Īnvērsūm cōntrīstăt Ăquārĭŭs ānnūm. *H.* Ēxtrēmōque īrrōrăt Ăquārĭŭs ānnō. *V.* Huīc cērvīx dēxtrā mūlcētŭr Ăquārī. *Cic.* (*Arat.* 291. Sic et *Manil.* II, 464). SYN. Hȳdrŏchŏŭs. EP. Ūdŭs, hūmĭdŭs, gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs, trīstĭs. PPH. Sīdŭs Ăquārī. VERS. Īllĕ quŏque, īnflēxā fōntēm quī prōjĭcĭt ūrnā. *Manil.* Quī fūndĭt lătĭcēs, cœ̄lō quŏquĕ pērmŏvĕt īmbrēs. *German.* Lāŏmĕdōntĭădæ̅ sē dēxtĕrā tēndĭt ĕphēbī. *Avien.*

Ăquātĭcŭs, ă, ŭm. *Qui vit dans l'eau, aquatique.* Maūd prŏcŭl ā stāgnō flōrēbăt ăquātĭcă lōtŏs. *O.* SYN. Ăquātĭlĭs. || *Aqueux, humide.* Nēc sōlvĭt ăquātĭcŭs aūstĕr. *O. Voy.* Aquosus.

Ăquātĭlĭs, ĕ. *Aquatique.* Nȳmphās nătāntēs īncŏlāsque ăquātĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 243).

Ăquātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui va à la provision d'eau, particulièrement dans une armée.* Ād Tārtēssĭăcūm vĕnĭt Īndŭs ăquātŏr Ībērŭm. *Sid.* (5, 286).

Ăquēnsĭs, ĕ. *De Bagnères* (Aquensis vicus), *ville d'Aquitaine.* Ūrbĭs māgnĭfĭcæ Pætŭs prōcōnsŭl Ăquēnsĭs. (*Anthol.* II, p. 33.)

Ăquĭlă, æ, *f. Aigle, le roi des oiseaux, qui porte la foudre, suivant les poëtes.* Sīc ăquĭlām fŭgĭūnt pēnnā trĕpĭdāntĕ cŏlūmbæ. *O.* Chāŏnĭās dīcūnt ăquĭlā vĕnĭēntĕ cŏlūmbās. *V.* Nēc īmbēllēm Prōgĕnĕrānt ăquĭlæ cŏlūmbăm. *H.* EP. Āĕrĭă, præpĕs, fūlvă, ădūncă, răpĭdă, vāgă, gĕnĕrōsă, prædātrīx, fūlvă. PPH. Jŏvĭs ālĕs, vŏlŭcĕr, vŏlŭcrĭs. Jŏvĭs ārmĭgĕr ālĕs. Rēgĭă ālĕs. Flāmmĭgĕr ālĕs. Jŏvĭs mĭnĭstră, fămŭlă. Ālĕs Jŏvī săcră, grātă. Fūlvŭs Jŏvĭs ālĕs. Fūlvŭs Tŏnāntĭs ārmĭgĕr. Fūlmĭnĭs mĭnĭstĕr *ou* cūstōs ālĕs. Ālĭtŭūm rēgīnă. Nūntĭă fūlvă Jŏvĭs. *Cic.* VERS. Quēm præpĕs āb Īdā Sūblīmēm pĕdĭbūs răpŭĭt Jŏvĭs ārmĭgĕr ūncĭs. *V.* Nōn fūlmĭnĭs ārdēns Vēctŏr ădĕs. *St.* Hīc Jŏvĭs āltĭsŏnī sŭbĭtō pīnnātă sătēllĕs. *Cic.* Sēd lĕpŏrem aūt căprĕām fămŭlæ Jŏvĭs ēt gĕnĕrōsæ Īn sāltū vēnāntŭr ăvēs. *J.* Ăvēmquĕ rēgĭs Rāptūm quæ Phrȳgă pērtŭlĭt Tŏnāntī. *M.* (Cf. *Luc.* IX, 902 sq.; *Claud. præf.* III *Cons. Hon.*; *Cic. fragm. Poem. de Mario.*) || *Aigle romaine, enseigne, drapeau.* Rōmānæque ăquĭlæ sīgnĭfĕr hōstĭs ĕrăt. *O.* Sīgnă, părēs ăquĭlās, ēt pīlă mĭnāntĭă pīlĭs. *L.* SYN. Sīgnŭm, vēxīllŭm. *Voy.* Vexillum. || *Nom d'une constellation.* Āt prōptĕr se Ăquĭla ārdēntī cūm cōrpŏrĕ pōrtăt. *Cic.* (*Arat.* 329). Tēlum, Ăquĭla, Ānguĭtĕnēnsquĕ. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 5). PHR. Sūmmī Jŏvĭs ālĕs nūntĭŭs īnstăt. *Cic.* || *m. Nom d'homme.* Hīc Ăquĭlæ cĭnĕrēs mĭsĕrābĭlĭs ūrnă sĕpūltōs Cōntĕgĭt. (*Anthol.* II, p. 165.)

Ăquĭlēiă *ou* Ăquĭlējă, æ, *f.* (Ἀκυληΐα). *Aquilée, ville de l'Italie septentrionale, près de l'Adriatique.* Ēt tū Lēdæō fēlīx Ăquĭlēiă Tĭmāvō. *M.* (IV, 25, 5). Nōna īntĕr clārās Ăquĭlēiă cĭtābĕrĭs ūrbēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 7, 2). Nēc nōn cūm Vĕnĕtĭs Ăquĭlēiă sŭpērflŭĭt ārmĭs. *Sil.* (VIII, 604. Male alii leg. *Aquileia perfurit.* Adde *Avien. Descr. Terr.* 528).

Ăquĭlēiŭs, ă, ŭm. *D'Aquilée.* Ātquĕ sĭnūm pĕnĕtrāns Ăquĭlēiūm, cōllĭgĭt ūndās. *Prisc.* (*Peri.* 374).

Ăquĭlīnŭs, ă, ŭm. *D'aigle.* Nĭsĭ sīt mīlvīnĭs ĕt ăquĭlīnĭs ūngŭlĭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 63).

Ăquĭlīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Glăbrĭo Ăquĭlīnī Dārdănă prōgĕnĭēs. *Aus.* (*Profes.* 24, 4. Secunda non bene producta videtur).

Ăquĭlō, ōnĭs, *m. L'aquilon, borée ou septentrion, vent du nord.* Frīgĭdŭs ēt sĭlvĭs ăquĭlō dĕcŭssĭt hŏnōrem. *V.* Tālĭă jāctāntī, strīdēns ăquĭlōnĕ prōcēllă. Ēt mĕdĭīs prŏpĕrās ăquĭlōnĭbŭs īrĕ pĕr āltŭm. *Id.* SYN. Bŏrĕās. *Voy. ce mot.*

Ăquĭlōnĭgĕnă, æ, *m. f. Qui habite le nord.* Aūt Ĭtălūm pŏpŭlōs ăquĭlōnĭgĕnāsquĕ Brĭtānnōs. *Aus.* (*Mos.* 409).

Ăquĭlōnĭŭs, ă, ŭm. *De l'aquilon.* Īsmărĭōs, ăquĭlōnĭă pīgnŏră, frātrēs. *St.* Frātrēs, ăquĭlōnĭă prōlēs. *Pp.* (I, 20, 25).

† Ăquĭlŭs, ă, ŭm. *Brun, noirâtre.* (Cf. *Fest.*) Stătūrā nōn māgnā, cōrpŏrĕ ăquĭlo. Īpsa ĕa ēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 152. Sic recte exhibet *Nonius*, 1, 262. Vulgo *haud magna*).

Ăquīnās, ātĭs. *D'Aquinum.* Nēscĭt Ăquīnātēm pŏtāntĭă vēllĕră fūcŭm. *H.* Vīcīnŭs Ăquīnās. *Sil.*

Ăquīnŭm, ī, *n. Aquinum ou Aquin, ville du Latium, patrie de Juvénal.* Ātquĕ vĭrĭs īngēns ēxhaūsĭt Ăquīnŭm. *Sil.* Quŏtĭēs tē Rōmă tŭō rĕfĭcī prŏpĕrāntēm rĕddĕt Ăquīnō. *J.* (3, 319).

Ăquīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Fābrĭcĭō jūnctŭs fīdō rĕquĭēscĭt Ăquīnŭs. *M.* (I, 94, 1).

Ăquĭtānĭă, æ, *f. Aquitaine, province méridionale des Gaules.* Tēmpĕrăt īngĕnŭōs quā læta Ăquĭtānĭă mōrēs. *Aus.* (*Mos.* 442. Adde *P. Nol.* 30, 76).

Ăquĭtānĭcŭs, *et* Ăquĭtānŭs, ă, ŭm. *D'Aquitaine.* Fūlmēntĭs Ăquĭtānĭcĭs sŭpērbă *Sid.* (*Epist.* II, 10, 17). Ēt pŏpŭlōs Ăquĭtānĭcă rūră cŏlēntēs. *Aus* (*Epist.* 24, 80). Gēntĭs Ăquĭtānæ cĕlĕbĕr Mēssālă trĭūmphĭs. *Tib.* (II, 1, 33. *Id.* I, 7, 3) Stīrpĭs Ăquĭtānæ mātĕr tĭbī. *Aus.* (*Parent.* 24, 7).

Ăquŏr, ārĭs, ārī, *d. Aller à la provision d'eau.* Sēd cīrcūm tūtæ sŭb mōntĭbŭs ūrbĭs ăquāntŭr. *V.*

Ăquōsŭs, ă, ŭm. *Chargé d'eau, aqueux.* Pēlīgnĭs nātŭs ăquōsĭs. *O.* Ēt ăquōsŭs ālbō Cōrpŏrĕ lānguŏr. *H.* SYN. Hūmĭdŭs, ūdŭs. || *Chargé de pluie, pluvieux.* Dūm pĕlăgō dēsævĭt hĭēms, ĕt ăquōsŭs Ŏrīōn. *V.* Trēs īmbrĭs tōrtī rădĭōs, trēs nūbĭs ăquōsæ. *Id.* SYN. Plŭvĭŭs. *Voy. ce mot.* || *Formé par l'eau.* Crȳstāllūsquĕ mĕās ōrnĕt ăquōsă mănŭs. *Pp.* (IV, 3, 52: de quo *Plin.* 37, 9). *Voy.* Crystallus.

Ăquŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Aqua. *Un peu d'eau, quelques gouttes.* Sūffūndam ăquŭlăm. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 3. *Id. Cist.* II, 3, 37).

† Ār, *arch. Comme* Ad. Ār me ādvĕnĭās. *Pl* (*Truc.* II, 2, 17. Et *Lucil.* ap. *Vel. Long.* 2214. Cf *Prisc.* 559).

Āră, æ, *f. Autel.* Ūt vĕtŭs āccēnsĭs īncāndŭĭt īgnĭbŭs āră. *O.* Vīnăquĕ mārmŏrĕās pătĕrā fūndēbăt īn ārās. *Id.* Ēxtrăhĭtŭr pārtŭs, călĭdĭs pōnēndŭs īn ārĭs. *L* SYN. Āltārĕ. EP. Sānctă, săcră, pĭă, rēllĭgĭōsă, vĕrēndă, sōlēmnĭs, fēstă, tūrĭcrĕmă, pīnguĭs, fūmĭdă, fūmāns, fūlgēns, frāgrāns, cŏrōnātă; mārmŏrĕă; vĭrĭdĭs, grāmĭnĕă. PPH. Fēstŭs cēspĕs. PHR. Tūrĕ călēns, fūmāns. Flāmmĭs, īgnĭbŭs lūcēns, fūmāns. Frōndĕ, frōndĭbŭs, sērtĭs ōrnātă, cŏrōnātă, cīnctă. Ŏdōrĭbŭs fūmāns, hălāns. Taūrōrum īmbūtă crŭōrĕ. *Voy.* Adoro, Libo, Sacrifico. || *Constellation voisine du Scorpion.* Nēvĕ sĭnīstĕrĭŏr prēssām rŏtă dūcăt ăd Ārām. *O.* Tūnc Jūpĭtĕr Āræ Sīdĕră cōnstĭtŭĭt. *Manil.* (I, 438. Adde *Cic. Arat.* 429). SYN. Āltārĕ. || *Autel à Lyon, auprès duquel on disputait le prix d'éloquence fondé par Caligula. Les orateurs vaincus étaient forcés d'effacer leurs écrits avec la langue.* Ūt Lŭgdūnēnsēm rhētŏr dīctūrŭs ăd ārăm. *Juv.* (1, 44). || — sĕpūlchrī. *Bûcher* (*de forme carrée comme un autel*). Ārămquĕ sĕpūlchrī Cōngĕrĕre ārbŏrĭbŭs, cœ̄lōque ēdūcĕrĕ cērtānt. *V.* (*Æ.* VI, 177. Sic recte exponit *Serv.*). Fūnĕrĭs āră mĭhī. *O.* || *Au fig. Asile, refuge.* Ūnĭcă fōrtūnĭs āră rĕpērtă mĕĭs. *O.* || Āræ, ārŭm, *f. pl. Rochers à fleur d'eau entre la Sardaigne et l'Afrique.* Sāxă vŏcānt Ĭtălī, mĕdĭīs quæ īn flūctĭbŭs, Ārās. *V.*

Ărăbarchēs, æ, *m.* (ἀραβάρχης). *Arabarque, magistrat chargé en Égypte de l'administration de l'Arabie.* Nēscĭō quĭs tĭtŭlōs Æḡȳptĭŭs, aūt ărăbarchēs. *J.* (1, 130. Nomen græce a viatore scriptum ostendit *Letronne. La Statue vocale de Memnon,* p. 227. Unde verbi scriptura melior quam *Alabarches*).

Ărăbēĭă. *Voy.* Arbeia.

Ărăbĕs *et* Ărăbī. *Voy.* Arabs, Arabus.

Ărăbĭă, *et* Ārăbĭă *ou* Ārrăbĭă, æ, *f.* (Ἀραβία). *Arabie, contrée de l'Asie, entre la Judée et l'Égypte.* Ēlēusĭpŏlīm Pērsæ cēpēre ĭn Ărăbĭā. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 37. *Ib.* 53; *Trin.* IV, 2, 3). Ēt dŏmŭs ĭntāctæ tē trĕmĭt Ārăbĭæ. *Pp.* (II, 10, 16. Sic et *Prisc. Peri.* 866). SYN. Pānchāĭă. EP. Sāxōsă, dēsērtă; fēlīx; tūrĭfĕră, pālmĭfĕră. PPH. Pānchæă, Pānchāĭă tēllūs. Ărăbūm tērră, tēllūs. Săbæă, Pānchāĭă, Năbăthæă rēgnă, ārvă, rūră.

Ărăbĭcē, *adv. A la manière des Arabes.* Făcĭtē ŏlānt ædēs ărăbĭcē. *Pl.* (*fragm.* ap. *Diom.* 378).

Ărăbĭcŭs, ă, ŭm (Ἀραβικός). *D'Arabie.* Ărăbĭcō fūmĭfĭcēm ŏdōrē ămœnō. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 2). Nĭtēlās ōrīs ēx Ărăbĭcīs frūgĭbŭs. *Apul.* (*Apol* t. II, p. 9, Bipont.).

Ărăbĭŭs, *et* Ārăbĭŭs *ou* Ārrăbĭŭs, ă, ŭm. *D'Arabie.* Ădvēctī ăd Ărăbĭām tērrām sŭmŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 88). Nēc sī quă Ārăbĭō lūcēt bōmbȳcē pŭēllă. *Pp.* (II, 1, 15. Sic *Id.* I, 14, 19; *Prisc. Peri.* 865). SYN. Ărăbŭs, Năbăthæŭs, Pānchæŭs, Pānchāĭŭs, Săbæŭs, *par ext.* Ēōŭs.

Ărăbs, ăbĭs, *m.*; Ărăbĕs, ŭm, *pl.* (Ἄραψ). *Arabe, Arabes.* Cīnnămōn ēt mūltī pāstŏr ŏdōrĭs Ărăbs. *Pp.* (III, 13, 8). Ōmnĭs Ărăbs, ōmnēs vērtēbānt tērgă Săbæī. *V.* Ēōāsquĕ dŏmōs Ărăbūm, pīctōsquĕ Gĕlōnōs. *Id.* Nām mŏdŏ tūrĭlĕgōs Ărăbās, mŏdŏ dēspĭcĭt Īndōs. *O.* SYN. Ărăbī, Săbæī, Năbăthæī. EP. Ēōī, mōllēs, dītēs, ŏpŭlēntī, rĕmōtī. *Voy.* Arabia.

Ărăbŭs, ă, ŭm. *D'Arabie.* Nōn Ărăbō nōstēr rōrĕ căpīllŭs ŏlĕt. *O.* Cūrvă sĭnūs Ărăbī sŭccēdēnt æquŏră prōptĕr. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1099. Adde *Lucil.* et *Pl.* apud *Charis.* 99). || Ărăbī, ōrŭm, *m. Comme* Arabes. Sīvĕ Gĕtīs īnfērrĕ mănū lăcrĭmābĭlĕ bēllūm, Hȳrcānīsve Ărăbīsvĕ părānt. *V. Voy.* Arabs. (De duplici forma *Arabs* et *Arabus*, cf. *Prisc.* 688; *Charis.* 77.)

Ărăchnæŭs, ă, ŭm. *Imité d'Arachné.* Sērĭca Ărăchnæō dēnsēntūr pēctĭnĕ tēxtă. (*Anthol.* II, p. 635.)

Ărăchnē, ēs, *f.* (Ἀράχνη). *Arachné, fille d'Idmon, de Colophon en Méonie, habile ouvrière en tapisserie, défia Minerve. La déesse fut vaincue, et frappa de sa navette Arachné, qui se pendit de désespoir, et fut changée en araignée.* Mæŏnĭæque ănĭmūm fātīs īntēndĭt Ărăchnēs. *O.* (Cf. *Met.* VI, init.) PPH. Vīrgŏ Mæŏnĭă, Īdmŏnĭă, īnvīsă Mīnērvæ, Pāllădĭs æmŭlă. || *Qqf. Araignée.* Ēx ŏlĕō nēctī vēstĭs dēbēbĭt ărăchnēs. *Ser. Sam.* (vs. 993). *Voy.* Aranea.

Ărăchnēă, æ, *f.* (Ἀράχνεια). *Comme* Arachne. Sēque ĭn Ărăchnēā māgnūm pŭtăt ēssĕ trĭūmphūm. *Manil.* (IV, 136. Nisi forte: Seque in *Arachnæo magnam* putat esse *triumpho*).

? Ărăchnĕŏlă, æ, *f. Nom de femme.* Ărăchnĕŏlă mĭcăt. (*Sid.* 15, 146. Sed vitiosissimum metrum, et valde dubia lectio.)

Ărăchōtæ, ārŭm, *et* Ărăchōtī, ōrŭm, *m. pl.* (*Plin.* Arachotæ; *Strab.* Ἀραχωτοί). *Peuple de l'Arachosie, province de Perse.* Ōrītās, Ărĭbāsque, ēt vēlōcēs Ărăchōtās. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1297. Adde *Prisc. Peri.* 1003).

? Ărăctæŭs. *Voy.* Arectæus.

Ărăcȳnthŭs, ī, *m.* (Ἀράκυνθος). *Montagne entre la Béotie et l'Attique.* Āmphīōn Dīrcæŭs ĭn Āctæō Ărăcȳnthō. *V.* Pæānă Āmphīōn rūpe, Ărăcȳnthĕ, tŭā. *Pp.* (III, 15, 42).

? Ărădĭŭs, ă, ŭm. *De Phénicie.* Quōd gĕnŭs īndĕ mărī Ărădĭō fōns dūlcĭs ăquāī. *Lr.* (VI, 891).

Ărădŏs *ou* Ărădŭs, ī, *f.* (Ἄραδος). *Ile près de la Phénicie.* Nēc prŏcŭl ēst Ărădōs, Phœnīcēs æquŏrĕ cīnctă. *Prisc.* (*Peri.* 539. Adde *Avien. Descr. Terr.* 685). || *m. Nom d'homme.* (*Sil.* I, 380.)

Ărānĕă, æ, *f. Araignée.* In fŏrĭbŭs lāxōs sūspēndĭt ărānĕă cāssēs. *V.* Nēc tĕnŭēm tēxēns sūblīmĭs ărānĕă tēlām. *Cat.* (68, 48). Ārĭdă cūm tōtā dēscēndăt ărānĕă tēlā. *J.* (14, 61). Nēc văgă tām tĕnŭ dīscūrsăt ărānĕă tēlā. *M.* (VIII, 33, 15). Āntīquās ēxērcēt ărānĕă tēlās. *O.* Ŭt ŏpĕrām ŏmnem ărānĕārūm pērdam ēt tēxtūram īmprŏbēm. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 24). SYN. Ărăchnē, ărānĕŭs, ărānĕŏlă, ărānĕŏlŭs. EP. Pēndēns, pēndŭlă, sūspēnsă, ŏpĭfēx, ārtĭfēx, īndūstrĭă, stŭdĭōsă, sēdŭlă; fœdă, tūrpĭs, dēfōrmĭs. || *Toile d'araignée.* Pūtrĭs ēt īn văcŭō tēxētūr ărānĕă lēctō. *Pp.* (III, 6, 33). Sūmmō quæ pēndĕt ărānĕă tēctō. *O. Voy.* Araneum.

Ărānĕŏlă, æ, *f. dimin. de* Aranea. || *Toile d'araignée.* Quā vēl mōlĕ pŭtrī vēl ărānĕŏlīs ōbdŭctīs. *P. Nol.* (16, 119).

Ărānĕŏlŭs, ī, *m. dimin. de* Araneus. Ātque, ŭt ărānĕŏlī, tĕnŭēm fōrmāvĭmŭs ōrsŭm. (*Culex*, vs. 2.)

Ărānĕōsŭs, ă, ŭm. *Mou comme la toile d'araignée.* Sĭtūque ărānĕōsō. *Cat.* (25, 3. Hoc habet et *Auct. Priap.* 83, 29).

Ărānĕŭm, ī, *n. Toile d'araignée.* Strāmēntă dēsūnt; tōllĕre hæc ărānĕă Quāntum ēst lābōrĭs? *Ph.* (Huc referri possunt *araneis* apud *Pl. Aul.* I, 2, 6, et *aranea*, *Lucret.* IV, 728) SYN. Ărānĕă, *f.* PPH. Ărānĕŏlæ tēlă, cāssēs, fīlă, stāmĭnă, ŏpŭs.

Ărānĕŭs, ī, *m. Comme* Aranea. Nēc cīmēx, nĕque ărānĕŭs, nĕque īgnĭs. *Cat.* (23, 2). Nēc nēbŭlām nōctū, nēc ărāneī tĕnuĭă fīlă Ōbvĭă sēntĭmŭs. *Lr.* (III, 384). *Voy.* Aranea.

Ărăr, ărĭs, *et* Ărărĭs (*Prisc.* 645), ĭs, *m. La Saône, rivière de France, qui se jette dans le Rhône à Lyon.* Quōrūm sērpĭt Ărăr pēr rūră, pĭgērrĭmŭs ūndæ. *Sil.* Quōs Rhŏdănŭs vēlōx, Ărărĭs quōs tārdĭŏr āmbĭt. *Cl.* Aūt Ărărīm Pārthŭs bĭbĕt, aūt Gērmānĭă Tīgrīm. *V.* EP. Sēgnĭs, pĭgĕr, lēntŭs, lēnĭs.

Ărărăm, *sync. pour* Araveram.

Ărātă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Aratus

Ărātēŭs, ă, ŭm (Ἀράτειος). *D'Aratus.* Hæc tĭbi Ărātēīs mūltum īnvĭgĭlātă lŭcērnīs Cārmĭnă. *Cinna* (apud *Isid.* 6, 12).

† Ărātĭōnēs, ŭm, *f. pl. Terre en labour* Ărātĭōnēs Hăbĭtūrĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 47).

† Ărātĭŭncŭlă, æ, *f. Petit champ labourable.* Vŏlo hăbēre ărātĭŭncŭlām. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 46).

Ărātŏr, ōrĭs, *m. Laboureur.* Rŏbūstŭs quŏquĕ jām taūrĭs jŭgă sōlvĭt ărātŏr. *V.* Quæ cūrvŭs ărātŏr hăbērĕt. *Id.* Stīvæque īnnīxŭs ărātŏr. *O.* SYN. Ăgrĭcŏlă, rūstĭcŭs, cŏlōnŭs, ăgrēstĭs, vīllĭcŭs, rūrĭcŏlă, *qqf.* cŏlēns, fōssŏr. EP. Dūrŭs, pătĭēns, rōbūstŭs, gnāvŭs, ăcĕr, īmpĭgĕr, sēdŭlŭs, vĭgĭl; ăvārŭs, ăvĭdŭs; hōrrĭdŭs, īncūltŭs, paūpĕr, īnŏps, rŭdĭs. PPH. Ăgrī, ăgēllī cūltŏr. Mŏdĕrātŏr ărātrī. Rūrĭs cŏlōnŭs. Præcēptŏr ărāndī. Rūstĭcă pūbēs, tūrbă. Gĕnŭs ăgrĭcŏlūm. Ārvă cŏlēns. Rūstĭcŏrūm, ăgrēstūm prōlēs, jŭvēntŭs. VERS. Ăgrĭcŏla īncūrvō tērrām mōlītŭs ărātrō. *V.* Tērrām cēntūm vērtēbăt ărātrĭs. *Id.* Īllĕ grăvēm dūrō tērrām quī vērtĭt ărātrō. *H.* Sēd rūstĭcōrūm măscŭlă mīlĭtūm Prōlēs, Săbēllĭs dŏctă lĭgōnĭbŭs Vērsārĕ glēbās. *Id.* Vălĭdō cōnsuētă bĭdēntĭ Īngĕmĕre, ēt tērrām prēssīs prōscīndĕre ărātrĭs. *Lr.* Fēlīx ăgrēstūm quōndām pācātă jŭvēntŭs. *Pp.* Prīmŭs ărātră mănū sōlērtī fēcĭt Ŏsīrĭs, Ēt tĕnĕrām

fĕrrō sōllĭcĭtāvĭt hŭmŭm. *Tib. Voy.* Aro. || *Adj.* Cēdēbăt taŭrŭs ărātŏr ĕquō. *O.* SYN. Ărāns, rūrĭcŏlă. || *Arator, poëte chrétien.* Ūt, quĭă nōmĕn hăbēs quō tē vŏcĭtāmŭs Ărātŏr. *Epist. Arat.* (apud *Sirm.* ad finem *Ennod.* p. 100).

Ărātrŭm, ī, *n. Charrue.* Īn būrim, ēt cūrvī fōrmam āccĭpĭt ŭlmŭs ărātrī. *V.* Nōn ūllŭs ărātrō Dīgnŭs hŏnōs. *Id.* Quām măle ĭnæquālēs vĕnĭūnt ăd ărātră jŭvēncī! *O.* SYN. Vōmĭs *ou* vōmĕr. EP. Cūrvŭm, īncūrvŭm, īnflēxŭm, ădūncŭm; dūrŭm, grăvĕ, vălĭdŭm. PPH. Dēns vōmĕrĭs. Ărātrī rōbŭr, pōndŭs. Ărātrī vūlnĕră. *Voy.* Aro. || *Cesser de labourer, dételer la charrue.* Āspĭce, ărātră jŭgō rĕfĕrūnt sūspēnsă jŭvēncī. *V.* Vīdĕrĕ fēssōs vōmĕrem īnvērsūm bŏvēs Cōllō trăhēntēs lānguĭdō. *H.* Ărātŏr Lībĕrăt ēmĕrĭtō fērvĭdă cōllă bŏvī. (*In Obit. Mœcen.* 99.) || Ărātrō ūrbĕm *ou* mœnĭă dēsīgnŏ. *Voy.* Fossa.

Ărātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Aro. *Labouré.* Sūb jŭgă bōs vĕnĭăt, sūb tērrās sēmĕn ărātās. *O. Voy.* Aro. || *Au fig.* Ēt plăcĭtŭs rūgīs vūltŭs ărātŭs ĕrĭt. *O.* || Ărātă, ōrŭm, *n. pl. pris subst. Terres labourées.* Lȳdĭă Pāctōlŭs tīngĭt ărātă lĭquŏr. *Pp.* (I, 6, 32). *Voy.* Ager.

Ărātŭs, ī, *m. Aratus, astronome et poëte grec, de Soles, en Cilicie.* Cūm sōle ēt lūnā sēmpĕr Ărātŭs ĕrĭt. *O.* Dōctīquĕ mŏdōs ēxtēndĭs Ărātī. *St.* Āb Jŏvĕ prīncĭpĭūm māgnō dēdūcĭt Ărātŭs. *Germ.* (*Arat.* 1). || † Ărātŭs. *Le même.* Dīvērsās Ărātō vĭās cŭcūrrĭt. *Sid.* (23, 113). Aūt Ărātī nŭmĕrōs, etc. *P. Nol.* (19, 125). Ārchȳtă, Pȳthăgŏrās, Ărātŭs, Cătō. *Fort.* (VII, 12, 25. Sed penultima a *Theocrito* producitur)

Ărāŭrĭcŭs, ī, *m.* (de Araurius, Ἀραύριος, *rivière de France, l'Hérault*). *Nom d'homme.* Tērgă dăbăt lēvĭbŭs dīffīsŭs Ărāŭrĭcŭs ārmīs. *Sil.* (V, 558. *Id.* III, 404. Alii leg. *Avaricus*, alii aliter).

Ărāxēs, ĭs, *m.* (Ἀράξης). *Araxe, fleuve de l'Arménie, sur lequel Xerxès, Alexandre et Auguste jetèrent des ponts.* Īndŏmĭtīquĕ Dăhæ, ēt pōntem īndīgnātŭs Ărāxēs. *V.* Pōtābĭs gălĕā fēssŭs Ărāxĭs ăquām. *Pp.* (III, 12, 8. Adde *Luc.* I, 19; *Tib.* IV, 1, 144).

Ărāxēŭs, ă, ŭm (Ἀράξειος). *De l'Araxe.* Scīssŭs Ărāxēō prĭŭs æquŏrĕ. *Avien.* (*Descr. Terr.* 30).

? Ārbăcŭs. *Voy.* Artabrus.

? Ārbēĭă, æ, *f. Ville de Sicile.* Sīdŏnĭōs Ārbēĭă fĕrōx, ēt cēlsŭs Īētās. *Sil.* (XIV, 271 Alii leg. *Arabeia, Arbela*).

Ārbĭtĕr, bĭtrī, *m. Témoin, spectateur.* Cīrcūmspĭcēdūm tū, nē quĭs ādsĭt ārbĭtĕr. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 109. *Id. Cas.* I, 1, 55; *Mil.* II, 2, 3). Prŏcŭl ēst, āīt, ārbĭtĕr ōmnĭs. *O.* Nōn lŏcŭs ēffūsī lātē mărĭs ārbĭtĕr aŭfĕrt. *H.* SYN. Tēstĭs, spĕcŭlātŏr, cōnscĭŭs. *Voy.* Conscius. || *Juge, arbitre.* Vīcīnī nōstri hīc āmbĭgūnt dē fīnĭbŭs: Mē cēpĕre ārbĭtrŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 93). Ēstō bŏnŭs cīvĭs, tūtŏr bŏnŭs, ārbĭtĕr īdēm Īntĕgĕr. *J.* (8, 79. Adde *Mart.* VI, 35, 1). Ārbĭtĕr ēs fōrmæ: cērtāmĭnă sīstĕ dĕārŭm. *O.* SYN. Jūdēx. *Voy. ce mot.* || *Qui décide, maître, régulateur.* Nēc răbĭēm nōtī, Quō nōn ārbĭtĕr Ādrĭæ Mājŏr. *H.* Quēm Vĕnŭs ārbĭtrŭm Dīcēt bĭbēndī? *Id.* Ārbĭtĕr īmpĕrĭī. *O.* (Adde *Sen. H. Fur.* 582; *Mart.* VII, 71, 10). SYN. Dŏmĭnŭs, pŏtēns, rēx. || *Surnom de Pétrone.* Āt Ārbĭtĕr dĭsērtŭs Lĭbrĭs sŭīs frĕquēntăt. *T. Maur.* (*Met.* 922. Adde *Anthol.* I, p. 419).

Ārbĭtră, æ, *f. Témoin, spectatrice.* Ō rēbŭs mĕīs Nōn īnfĭdēlēs ārbĭtræ. *H.* SYN. Cōnscĭă, tēstĭs.

† Ārbĭtrāmĭnŏr, *impér. fut.* 2° *pers. pl.* Fācto ŏpĕre ārbĭtrāmĭnŏr. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 30).

† Ārbĭtrārĭō, *adv. D'une manière contestable, douteuse.* Nām pŏl ĕgŏ pĕrĭī cērto, haūd ārbĭtrārĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 42).

† Ārbĭtrārĭŭs, ă, ŭm. *Contestable, douteux.* Hōc quĭdēm prŏfēctō cērtum ēst, nōn ēst ārbĭtrārĭŭm. *Pl* (*Amp.* I, 1, 216).

Ārbĭtrātŭs, ă, ŭm. *Qui a pensé, cru.* Ūnde? Ā hŏmĭnĕ quēm mi āmīcum ēsse ārbĭtrātŭs sum āntĕ d hāc. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 10).

Ārbĭtrātŭs, ūs, *m. Volonté, gré, choix.* Tŭŭs ārbĭtrātŭs sĭt: cōmbūrās, sī vēlĭs. *Pl.* (*As.* IV, 1, 21 *Id. Aul.* IV, 4, 20). SYN. Ārbĭtrĭŭm, vŏlūntās.

Ārbĭtrĭŭm, ĭī, *n. Présence de témoins.* Ēn, lŏcŭs āb ōmnī lībĕr ārbĭtrĭō văcăt. *Sen.* (*Hip.* 601. *Id. Herc. OEt.* 484). Ārcēnt ădĭtū, dīvīnăquĕ rērŭm Cūrā sĭne ārbĭtrio ēst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 195). SYN. Tēstēs, ārbĭtrī. || *Arbitrage, jugement.* Rēs ēst ārbĭtrĭō nōn dĭrĭmēndă mĕō. *O.* Ārbĭtrĭūm lītĭs trājēcĭt ĭn ōmnēs. *Id.* SYN. Jūdĭcĭŭm, ārbĭtrātŭs. || *Volonté, gré.* Fōrtūna ārbĭtrĭīs tēmpŭs dīspēnsăt ŭbīquĕ. *O.* SYN. Nūtŭs, vŏlūntās, lĭbīdŏ. || *Pouvoir, droit.* Quēm pĕnĕs ārbĭtrĭum ēst, ēt jūs, ēt nōrmă lŏquēndī. *H.* Tē pĕnĕs ārbĭtrĭūm nōstræ vītæquĕ nĕcīsquĕ. *O.* Quĭd tămĕn Īăsōn pŏtŭĭt, ălĭēni ārbĭtrī Jūrīsquĕ făctŭs? *Sen.* (*Med.* 137). SYN. Jūs. || Ārbĭtrĭă fūnĕrĭs. *Taxe des funérailles (réglée d'après la fortune).* Quūm dē tē splēndĭdă Mīnōs Fēcĕrĭt ārbĭtrĭă. *H.* (*Od.* IV, 7, 22. Cf. *Cic. Dom.* 37; *in Pison.* 9; *in Senat.* 7. Cf. *Ulp. Dig.* XI, 7, 12).

† Ārbĭtrŏ, ās, ārĕ, *arch* Comme Arbitror. Prŏbīōrēs, crēdo, ārbĭtrābūnt, sī prŏbīs nārrāvĕrĭs. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 87. *Id. Ps.* IV, 2, 57).

Ārbĭtrŏr (*et peut-être* Ārbītrŏr), ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Être témoin, voir, entendre.* Ne ārbĭtrī dīctă nōstra ārbĭtrārī quĕānt. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 24. *Id. Aul.* IV, 1, 21). || *Juger, penser.* Rēgēs quō vĕnĭānt ēt dī, nōn pār ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Amp. prol.* 61. *Ib.* 48; *Ter. Eun.* II, 1, 12). SYN. Jūdĭcŏ, cēnsĕŏ, aūtŭmŏ, crēdŏ, etc *Voy.* Puto. || — fĭdĕm. *Ajouter foi.* Pōstrēmō sī pērgĭs paūlūm mĭhĭ fĭdem ārbĭtrārĭĕr. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 41). || † *Pass. Être cherché des yeux.* Cōntĭnŭo ārbĭtrētŭr ūxōr tuō gnātō. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 82). *Voy.* Arbitro.

Ārbŏr *et* Ārbōs, ŏrĭs, *f. Arbre.* Ēt mālă rādīcēs āltĭŭs ārbŏr ăgĭt. *O.* Ēxĭĭt ăd cœlūm rāmīs fēlīcĭbŭs ărbōs. *V.* Mūgītūsquĕ bŏūm, mōllēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī. Ārbŏrĭbūsquĕ sătīsquĕ lŭēs. *Id.* SYN. *qqf.* Ārbūstŭm, vīrgūltŭm, frŭtēx, sīlvă; rādīx, stīrps, trūncŭs; frōndēs, fŏlĭă. EP. Ārdŭă, cēlsă, āltă, prōcēră; vĭrēns, vĭrĭdĭs, frōndēns, cŏmāns, ūmbrōsă, ŏpācă, pătŭlă; fērtĭlĭs, fēcūndă. PPH. Ārbŏrĭs ūmbră, frōndēs, hōspĭtĭŭm, hōspĭtĭă, frōndēntĭă hōspĭtĭă. Ārbŏrĕŭm gĕnŭs. PHR. Frōndĭbŭs lūxŭrĭāns. Rāmīs dīffūsă, ēffūsă. Rāmōs, brāchĭă pāndēns, ēxtēndēns. Cŏmīs ŏpācă, lūxŭrĭōsă. Tēndēns ăd sīdĕră rāmōs. Tōllēns sē vērtĭce ăd aūrās. *Voy.* Frons, Pomum, Silva. || *Mât de navire.* Ādvērsīque īnfīgĭtŭr ārbŏrĕ mālī. *V.* (*Æ.* V, 504: ubi *Serv.*). Pēndēntĭbŭs ārbŏrĕ naūtīs. *Sil.* (Adde *Luc.* IX, 332; *Sid. Epist.* IX, 16, 15). *Voy.* Malus 3. || *Navire.* Lātŭs ēvērtēntĭbŭs ūndīs Ārbŏrĭs īncērtæ. *J.* (12, 32). Phrȳxēām pĕtĭĭt Pĕlĭās ārbŏr ŏvēm. *O. Voy.* Navis. || *Qqf. Lance.* Fērrātāque ārbŏrĕ māgnōs Mōlītŭr jăctŭs. *St. Voy.* Hasta.

Ārbŏrĕŭs, ă, ŭm. *D'arbre.* Ārbŏrĕæ frōndēs aūrō rădĭāntĕ nĭtēntēs. *O.* Ārbŏrĕī fētŭs ălĭbī. *V.* || *Semblable à des branches, branchu.* Căpĭta āltă fĕrēntēs Cōrnĭbŭs ārbŏrĕīs. *V.* Frōntĭbŭs ārbŏrĕīs. *Dracont.* (I, 638). SYN. Rāmōsŭs.

Ārbŏrĭŭs, ĭī, *m. Arborius, aïeul d'Ausone.* Ārbŏrĭum, Ædŭĭcō dūctūm dē stēmmătĕ nōmĕn. *Aus.* (*Parent.* 14, 3).

Arbŭscŭlă, æ, *f. Arbrisseau.* || *Nom d'une comédienne.* Cōntēmptīs ălĭīs ēxplōsa Ārbūscŭlă dīxit. *H.* (*Cf. Cic. Att.* 4, 15).

Ārbūstŭm, ī, *n. Lieu planté d'arbres.* Īncēdūnt ārbūstă pĕr āltă. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 2). Īpsī tē fōntēs, ipsa hæc ārbūstă vŏcābānt. *V.* Rĕsŏnānt ārbūstă cĭcādīs. *Id.* EP. Ŏpācŭm, ūmbrōsŭm, frōndēns, ămœnŭm, grātŭm, vĭrēns. PPH. Lŏcŭs ărbŏrĭbūs frĕquēns, cōnsĭtŭs. Lŏcă vīrgūltīs cōnsĭtă. || *Arbrisseau.* Nōn ōmnēs ārbūstă jŭvānt hŭmĭlēsquĕ myrīcæ. *V.* Ē tērrāque ēxōrtă rĕpēnte ārbūstă sălīrēnt *Lr.* (I, 187). SYN. Vīrgūltŭm, frŭtēx.

Ārbŭtĕŭs, ă, ŭm. *D'arbousier.* Ārbŭtĕīs tēxūnt vīrgīs ēt vīmĭnĕ quērnō. *V.*

Ārbŭtŭm, ī, *n. Fruit de l'arbousier.* Glāndĕ sŭēs lætī rĕdĕūnt; dānt ārbŭtă sīlvæ. *V.* Ārbŭtă pūnĭcĕō fĭĕrī mātūră cŏlōrĕ. *Lr.* (V, 937). || *Arbousier.* Jŭbĕō frōndēntĭă căprīs Ārbŭtă sūffĭcĕrĕ. *V.* Īpsăquĕ sī pŏssēnt ārbŭtă nōstră lŏquī. *Rutil.* (1, 31). SYN. Ārbŭtŭs.

Ārbŭtŭs, ī, *f. Arbousier, sorte d'arbuste.* Dūlcĕ sătīs hūmŏr, dēpūlsīs ārbŭtŭs hœdīs. *V.* Pōmōque ŏnĕrātă rŭbēntī Ārbŭtŭs. *O.* SYN. Ārbŭtŭm.

Ārcă, æ, *f. Coffre, cassette.* SYN. Cīstă, căpsă, ărmārĭŭm, scrīnĭŭm, ārcŭlă. || *Souv. Coffre-fort.* Īgnōrās quāntūm fērrātă dīstĕt ăb ārcā Săccŭlŭs. *J.* (11, 26). Sĭmŭl āc nūmmōs cōntēmplŏr ĭn ārcā. *H.* Quĭă dīvĕs ārcă vērām laŭdem īntērcĭpĭt. *Ph.* SYN. Ārcŭlă, *par ext.* lŏcŭlī, săccŭlŭs, crŭmēnă. Ep. Fērrātă, ærātă, dīvĕs, grăvĭs, căpāx, plēnă, claūsă, tūtă. PPH. Ārcæ claūstră. *Voy.* Crumena. || *Bière.* Dā vīlēm māgnō plēbēiī fūnĕrĭs ārcăm. *L.* Cōnsērvŭs vīlī pōrtăndă lŏcābăt ĭn ārcā (cadavera). *H. Voy.* Sandapila. || *Qqf. au fig. Endroit secret.* Sīc lŏquĭtŭr pēctŏrĭs ārcă mĭhī. (*Anthol.* II, p. 402.) || *Arche, arcade.* Cōmĭnŭs haŭrĭt ăquās (**urbs**), **ēt ĭn** ūnām sŭscĭpĭt ārcăm. *P. Nol.* (28, 648). || *Eccl. L'arc de Noé.* Prōvĭdŭs īntĕrĕā cōnsūmmăt cōndĭtŏr ārcă *Alcim.* (IV, 343. Quam describit *ib.* 239 et 314 sq.). Ārcă tĕgīt paūcōs, cāstōrūm sēmĭnă sērvāns. *Hil Pict.* (*Gen.* 181). || *L'Arche d'alliance* (*à Jérusalem*), *coffret renfermant les tables de la loi données à Moïse.* Sēdīt mārmŏrĕīs fūndāta āltārĭbūs Ārcă. *Prud* (*Psych.* 815).

Ārcădĕs, *pl. de* Arcas.

Ārcădĭă, æ, *f.* (Ἀρκαδία). *L'Arcadie, province du Péloponèse.* Prōtĭnŭs Ārcădĭæ gĕlĭdōs īnvīsĕrĕ fīnēs. *V.* Cuī pĕcŭs ēt nīgrī Cōllēs Ārcădĭæ plăcēnt. *H.* PPH. Tēllūs Mænălĭă, Clĕōnæă, Cȳllēnĭă, Nōnăcrĭnă, Tĕgĕæă, Mænălĭs, Pārrhăsĭs.

Ārcădĭcŭs, ă, ŭm (Ἀρκαδικός). *Comme* Arcadius. Mĕmĭnīstĭn' ăsĭnōs Ārcădĭcōs. *Pl.* (*As.* II, 2, 67). || *Subst. m. Ane.* Mūlŭs ăb ārcădĭcīs ēt ĕquīnā mātrĕ crĕātŭr. *Eugen.* (22, 3). || *Au fig. Un sot.* Ārcădĭcō jŭvĕnī, etc. *J.* (7, 160).

Ārcădĭŭs, ă, ŭm (Ἀρκάδιος). *D'Arcadie.* Ārcădĭŭ nfēlīx tēlō dăt pēctŭs īnērmŭm. *V.* Vīrgĭnĭs Ārcădĭæ cērtŭs ădēgīt ămŏr. *O.* Jūssă nĕc Ārcădĭæ rĕtĭnēnt spīrāmĭnă vīrgæ. *St.* SYN. Ārcăs, Clĕōnæŭs, Ĕrȳmānthĕŭs, Pārrhăsĭŭs, Tĕgĕæŭs, Mænălĭŭs, Nōnăcrĭnŭs, Nōnăcrĭŭs; *au fém.* Mænălĭs, Pārrhăsĭă, Pārrhăsĭs.

Ārcădĭŭs, ĭī, *m Arcadius, fils de Théodose, frère d'Honorius, et empereur d'Orient.* Ārcădĭūs căptæ spŏlĭīs Băbȳlōnĭs ŏnūstŭs. *Cl.*

Ārcānō, *adv. En secret.* Ārcānō tĭbi ĕgo hōc dīcō. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 117. *Ib.* 155). *Voy.* Clam.

Ārcānŭm, ī, *n. Secret, chose secrète.* Ārcānūm nĕquĕ tū scrūtābĕrĭs ūllĭŭs ūnquām. *H.* Ārcānīquĕ fĭdēs prōdĭgă. *Id.* Fātōrum ārcānă mŏvēbō. *V.* Nōx, ăĭt, cănīs fĭdīssĭmă. *O.* SYN. Sēcrētŭm, *qqf.* mȳstērĭŭm, lătĕbræ, ābdĭtă. EP. Lătēns, ōccūltŭm, sĭlēndŭm, tăcēndŭm. PHR. Pĕrĭcrĕ lătēbræ Tōt scĕlĕrŭm. *L.*

Ārcānŭs, ă, ŭm. *Secret, caché.* Tē cŏlĕre, ārcānōs ĕtĭām tĭbī crēdĕrĕ sēnsūs. *V.* Ārcānās pŏssīm sīgnārĕ tăbēllās. *O.* Ārcānă quŭm fīūnt săcră. *H.* SYN. Sēcrētŭs, ōccūltŭs, tăcĭtŭs, cæcŭs, tēctŭs, ābdĭtŭs, cōndĭtŭs, rĕcōndĭtŭs, lătēns, lătĭtāns, ŏpērtŭs, ădŏpērtŭs ōbscūrŭs, ŏpācŭs, ōbtēctŭs, tēctŭs, cōntēctŭs, ābstrūsŭs, lătēbrōsŭs, ōbdūctŭs, īntĭmŭs, īmŭs, fūrtīvŭs, cēlātŭs, īnvīsŭs, *qqf.* ābscōndĭtŭs. PHR. Quæ nātūră nĕgābăt Vīsĭbŭs hūmānīs. *O.*

Ārcăs, ădĭs *ou* ădŏs, *m.*; Ārcădĕs, ŭm, *pl.* (Ἀρκάς). *Arcadien, habitant de l'Arcadie.* Ārcăs ĕquēs, mĕdĭās īllĭs ŏppōnĕrĕ tūrmās. *V.* Āmbō flōrēntēs ætātĭbŭs, Ārcădĕs āmbŏ. Ārcădăs āccēnsōs mŏnĭtū. *Id.* Ālcīdæ, Nĕmĕæ tērrŏr ĕt Ārcăs ăpĕr. *M.* (V, 65). *Voy.* Arcadius. || *Un fils de Jupiter et de Callisto.* Ēccĕ Lȳcāŏnĭæ prŏlēs īgnāră pārēntĭs, Ārcăs ădēst. *O.* || *Qqf. Mercure.* Sŭb āstrīs Ārcădă līnquĭt. *St.*

Ārcēns, tĭs, *m. Nom d'homme.* (*V. Æn.* IX, 581.)

† Ārcēdăt, *pour* Accedat. (*Turp* ap. *Non.* 4, 271.)

Ārcĕō, ēs, cŭī (ctŭm *inus.*), cērĕ. *Empêcher d'approcher, repousser, éloigner.* Īgnāvūm fūcōs pĕcŭs ā præsēpĭbŭs ārcēnt. *V.* Quĭs tē nōstrīs āmplēxĭbŭs ārcĕt? *Id.* Fūnēsto ārcērĕ vĕtērnō. *H.* Hæc caŭsă mūltōs ūna ăb īntĕrĭtu ārcŭĭt. *Sen.* (*Troad.* 492) SYN. Rĕmŏvĕō, āmŏvĕō, rĕpēllō, pēllō, ēxpēllō, dēpēllō, prōpēllō, prōpūlsō, āvērtō, āmōlĭŏr, ējĭcĭō, rējĭcĭō, īmpĕdĭō, prŏhĭbĕō, ăbīgō, dēfēndō, ābstērrĕō, *qqf.* ēxclūdō. || *Contenir, retenir.* Lūmĭnă, nām tĕnĕrās ārcēbānt vīncŭlă pālmās. *V.* Cōrpŭs rĕlĕvārĕ vŏlēntēm Ārcŭĭt. *O.* SYN. Cŏērcĕō, cŏhĭbĕō, īmpĕdĭō, prŏhĭbĕō, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Avec un infin. Empêcher de.* Quăm lēx fūrtīvōs ārcēt hăbērĕ vĭrōs. *O.* Nēc tē lūgērĕ sĕvērŭs Ārcĕō. *St.* (Adde *Sen. Hip.* 806; *Sil.* V, 51). SYN. Īmpĕdĭō, prŏhĭbĕō, vĕtō. *Voy.* Impedio.

Ārcĕsĭlās, æ, *m.* (Ἀρκεσίλαος). *Philosophe académicien.* Ēssĕ quŏd Ārcĕsĭlās ærūmnōsīquĕ Sŏlōnēs. *Pers.* (3, 78). Ārcĕsĭlās, Chrȳsīppŭs, Ănāxăgŏrāsquĕ dĕdērūnt. *Sid.* (2, 177. *Id.* 15, 94).

Ārcĕsĭŭs, ĭī, *m.* (Ἀρκείσιος). *Fils de Jupiter, père de Laërte.* Nām mĭhĭ Lāērtēs pătĕr ēst, Ārcēsĭŭs īllī. *O.*

Ārcēssītŭs, ă, ŭm. *Mandé.* Quō rĕdĭtūrŭs ĕrăt nōn ārcēssītŭs, ĕt hærĕt. *H.* Ārcēssītŭs ĕrīt sōmnŭs ĭn ōssă mĕă. *Pp.* (III, 17, 14).

Ārcēssītŭs, ūs, *m. L'action de mander.* Sălvē, tŭo ārcēssītū vĕnĭo hūc. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 3). SYN. Rŏgātŭs, vŏcātŭs, māndātŭm.

Ārcēssō, ĭs, īvī, ītŭm, ĕrĕ; *inf. pass.* ī *ou* īrī. *Mander, faire venir.* Sī pŏtŭīt mānēs ārcēssĕrĕ cōnjŭgĭs Ŏrphēŭs. *V.* Prīmūmque ārcēssīt Ăcēstēn. *Id.* Quæ te ădjūtārĕt? Ārcēssīvi, ŭt jūssĕrās. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 17). Mīrŏr hūc jām nōn ārcēssi īn prŏxŭmum ŭxōrem mĕăm (*Ib.* III, 2, 9. Sic *Ter. Heaut.* V, 5, 3). SYN. Ăccĭō, vŏcō, ădvŏcō, ēvŏcō, ēxcĭō. || *Faire venir une chose, aller chercher.* Tōtōque ārcēssĭtŭr ōrbĕ Quŏ gēns quæquĕ pĕrĭt. *L.* Sĕnēx ĭn Ĕphĕsōn ībĭt aūrum ārcēssĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 120). Quēmquĕ sĭbī tĕnŭēs nāscēntem ārcēssĕrĕ vītās. *V.* SYN. Quærō, părō, sūmō, pĕtō. || *Hâter, précipiter.* Ādvĕnĭēt jūstūm pūgnæ, ne ārcēssĭtĕ, tēmpŭs. *V.* Ārcēssās dūm fātă mănū. *L.* Lĭcĕăt bēllānti ārcēssĕrĕ mōrtĕm. *Sil.* SYN Prŏpĕrō, fēstīnō, ūrgĕō, præcĭpĭtō.

Ārchăĭcŭs. *Au lieu de* Archiacus

Ārchāngĕlŭs, ī, *m.* (ἀρχάγγελος). *Eccl. Archange* Hīc rērūm sōlērs, sūmmūsque ārchāngĕlŭs īllĕ. *Alcim.* (IV, 212). *Voy.* Angelus.

Ārchĕbūlŭs, ī, *m.* (Ἀρχέβουλος). *Poète grec, qui a*

donné son nom à un vers anapestique. Gĕnĕrī dătŭr aūctŏr hūīc vĕtŭs Ārchĕbūlŭs. *T. Maur.* (*Met.* 350. De hoc metro vid. *Diomed.* p. 513). || *Personnage de comédie.* Aūdīn' tu ? ăpŭd Ārchĕbūlum ĕgo ĕro ārgēntārĭŭm. *Pl.* (*As.* I, 1, 103).

Ārchĕmŏrŭs, ī, *m.* (Ἀρχέμορος). *Archémore, fils de Lycurgue, roi de Némée. Sa nourrice l'ayant laissé seul pendant quelques instants, il fut mordu par un serpent. Les jeux Néméens furent institués en son honneur.* Ēt pŭĕr heū! nōstrī sīgnātŭs nōmĭnĕ fātī Ārchĕmŏrŭs. *St.* Trīstĭă ăd Ārchĕmŏrī fūnĕră vīctŏr ĕquŭs. *Pp.* (II, 25, 38. Cf. *St. Th.* V, 534 sq.; *Aus. Eclogar.* 19, 3, et 22, 2). *Voy.* Nemeæus. || *Nom de guerrier.* (*Sil.* XVII, 426.)

Ārchĕstrătă, æ, *f. Nom de femme.* (*Pl. Curc.* V, 2, 44.)

Ārchĕtĭŭs, ĭī, *m. Nom de guerrier.* Ārchĕtĭŭm Mnēstheūs (obtruncat). *V.*

Ārchĕtȳpŭm, ī, *n.* (ἀρχέτυπον). *Original, type.* Ārchĕtȳpīs vĕtŭlī nĭhĭl ēst ŏdĭōsĭŭs Eūctī. *M.* (VIII, 6, 1. Et *Lucil.* ap. *Atil. Fort.* p. 2686).

Ārchĕtȳpŭs, ă, ŭm (ἀρχέτυπος): *Qui est l'original même, et non une copie.* Ārchĕtȳpūm Mȳŏs ārgēntŭm tē dīcĭs hăbērĕ. *M.* (VIII, 34, 1). Ēt jŭbĕt ārchĕtȳpōs plūtĕŭm sērvārĕ Clĕānthēs. *J.* (2, 7). Quī vīs ārchĕtȳpās hăbērĕ nūgās. *M.* (VII, 10, 4. Figurate dixit Et *Id.* XII, 70, 2).

Ārchĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Archias, habile ciseleur.* Sī pŏtĕs Ārchĭăcīs cōnvīvă rĕcŭmbĕrĕ lēctīs. *H.* (Quidam male legunt *archaicis*).

† Ārchĭătĕr *et* Ārchĭătrŭs, ī, *m.* (ἀρχιατρός). *Premier médecin.* Mīrāmŭr cĭtŏ tām mūltă ēt tām māgnă vĭdēntēs Ārchĭătrī fōmēntă pĭī. *P. Petr.* (II, 694).

Ārchĭdēmĭdēs, ĭs, *m.* (Ἀρχιδημίδης). *Nom d'homme.* Nōmĕn ējŭs Ārchĭdēmĭdĭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 50).

Ārchĭdēmŭs, ī, *m.* (Ἀρχίδημος). *Nom d'homme.* Aīt sēse īre ăd Ārchĭdēmŭm. *Pl.* (*As.* V, 2, 15).

† Ārchĭdĭăcōn. *Au lieu de* Ārchĭdĭăcŏnŭs (ἀρχιδιάκονος). *Archidiacre.* (*Fort. V. S. M.* III, 38.)

Ārchĭgĕnēs, ĭs, *m.* (Ἀρχιγένης). *Médecin du temps de Trajan.* Ādvŏcăt Ārchĭgĕnēn, ŏnĕrōsăquĕ păllĭă jactăt. *J.* (6, 236). Sī nōn ĕgĕt Āntĭcȳrā nĕc Ārchĭgĕnĕ. *Id.* (13, 97. In his poeta declinasse videtur *Archigenes, æ*).

Ārchĭlŏchŭs, ī, *m.* (Ἀρχίλοχος). *Archiloque, poëte grec de Paros, inventeur du vers ïambique, poursuivit de ses satires Lycambe, qui, lui ayant promis sa fille Néobule, avait manqué à sa parole. Lycambe et sa fille se pendirent de désespoir.* Ārchĭlŏchūm prŏprĭō răbĭēs ārmāvĭt ĭāmbō. *H.* Hōc dŏctum Ārchĭlŏchūm trădūnt gĕnŭīssĕ măgīstrī. *T. Maur.* (*Met.* 229). EP. Mōrdāx, ămārŭs, ăcērbŭs. VERS. Părĭōs ĕgŏ prīmŭs ĭāmbōs Ōstēndī Lătĭō, nŭmĕrōs ănĭmōsquĕ sĕcūtŭs Ārchĭlŏchī, nōn rēs ĕt ăgēntĭă vērbă Lȳcāmbēn. *H.* Nēc sŏcĕrūm quærīt, quēm vērsĭbŭs ōblĭnăt ātrīs, Nēc spōnsæ lăquĕūm fāmōsō cārmĭnĕ nēctĭt. *Id.* Ūtquĕ rĕpērtōrī nŏcŭīt pūgnācĭs ĭāmbī. (*Ibis*, 523.) Īn tē mĭhī lībĕr ĭāmbŭs Tīnctă Lȳcāmbæō sānguĭnĕ tēlă dăbĭt. (*Id.* 53.) *Voy.* Iambus.

Ārchĭmăgīrŭs, ī, *m.* (ἀρχιμάγειρος). *Chef de cuisine.* Lībrārĭŭs, ārchĭmăgīrī. *J.* (9, 109).

Ārchĭmēdēs, ĭs, *m.* (Ἀρχιμήδης). *Archimède, célèbre géomètre de Syracuse, périt à la prise de cette ville par les Romains.* PHR. Prīmă Sȳrăcŏsĭī mēns prōdĭdĭt āltă măgīstrī. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 127. Cf. *Sil.* XIV, 341 sq.).

Ārchĭmēdēŭs, ă, ŭm (Ἀρχιμήδειος). *D'Archimède.* || † Ārchĭmēdēŭs. *Le même.* Ārchĭmēdēā āstrĭfĭcāntĕ mănū. *Capel.* (VI, p. 191).

Ārchĭppŭs, ī, *m.* (Ἄρχιππος). *Nom d'homme.* Ārchĭppī rĕvŏs mīssū. *V.*

† Ārchĭsăcērdōs, ōtĭs, *m. Grand prêtre.* Cūlmĕn hŏnōrĭfĭcūm, pătrūm pătĕr, ārchĭsăcērdōs. *Fort.* (III, 13, 1).

Ārchĭtēctōn, ŏnĭs, *et* Ārchĭtēctŭs, ī, *m.* (ἀρχιτέκτων). *Architecte.* Nām sĭbĭ laūdāssĕ hāsce aīt ārchĭtēctŏnēm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 73). Dĕūm rēgnātŏr, ārchĭtēctŭs ōmnĭbŭs. *Id.* (*Amp. prol.* 45). Præcōnēm făcĭās vĕl ārchĭtēctŭm. *M.* (V, 57, 11). || *Au fig.* Mē quŏquĕ dŏlīs jām sŭpĕrăt ārchĭtēctŏnēm. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 150).

Ārchōnīdēs, ĭs, *m.* (Ἀρχωνίδης). Ārchōnĭdī hūjŭs fīlĭăm. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 21, pro *Archonidis.* De hoc *Prisc.* 706).

Ārchōntĭă, æ, *f. Nom de femme.* Grājŭgĕnām rĕsŏnāns Ārchōntĭă līnguăm. (*Anthol.* II, p. 79.)

† Ārchȳtă, æ. *Au lieu de* Archytas. Quīdquīd Ănăxĭmĕnēs, Eūclīdēs, Ārchȳtă, Zēnōn. *Sid.* (2, 176). Ārchȳtă, Pȳthăgŏrās, Ārātŭs. *Fort.* (VII, 12, 25).

Ārchȳtās, æ, *m.* (Ἀρχύτας). *Archytas, philosophe pythagoricien, de Tarente.* Tē măris ēt tērræ, nŭmĕrōquĕ cărēntĭs ărēnæ Mēnsōrēm cŏhĭbēnt, Ārchȳtă. *H.* Mē crĕăt, Ārchȳtæ sŏbŏlēs, Băbȳlōnĭŭs Hōrōps. *Pp.* (IV, 1, 77. Alii non eumdem intelligunt).

† Ārcī, *ancien gén. de* Arcus. *Voy.* Arqui.

Ārcĭpŏtēns, tĭs. *Habile à manier l'arc : épith. d'Apollon.* Ārcĭpŏtēns, ădvērtĕ, prĕcŏr, nūnc dēnĭque Ăpōllŏ. *V. Fl.*

Ārcĭtĕnēns, tĭs. *Qui porte un arc* (*épith. d'Apollon et de Diane*)*; Apollon, Diane.* Quăm pĭŭs Ārcĭtĕnēns ōrās ĕt līttŏră cīrcŭm. *V.* Quŏd ŭtĭnăm mē suīs ārcĭtĕnēns tēlīs māctāssĕt dĕă. *Att.* (apud *Non.* 4, 291). *Voy.* Apollo, Diana. || *Le Sagittaire, constellation.* Tērmĭnăt Ārcĭtĕnēns mĕdĭō sŭă sīgnă dĕcēmbrī. *Aus.* (*Eclogar.* 15, 12). Sŭbĕūnt vēstīgĭă māgnī Ārcĭtĕnēntĭs. *Cic.* (*Arat.* 181). SYN. Săgīttārĭŭs, Săgīttĭpŏtēns, Chīrōn, Cēntaūrŭs. PPH. Sēmĭvĭr ārcĭpŏtēns. Săgīttārī sīdŭs, āstrŭm. Æmŏnĭī ārcŭs.

Ārctātŭs, ă, ŭm. *Resserré, rétréci.* Ārctātŭs lăbŏr ēst, ĕt brĕvĕ răsĭt ŏpŭs. *M.* (XII, 5, 2).

Ārctē *ou* Ārtē, *adv. Étroitement.* Quæ mĭnĭmīs stīpātă cŏhærēnt pārtĭbŭs ārctē. *Lr.* (I, 605). Sævūmque ārctē cōmplēxă dŏlōrēm. *L.* Ārctĭŭs ātque hĕdĕrā prōcēra ădstrīngĭtŭr īlēx. *H.* SYN. Cōntēntē. || *En abrégeant* (*une syllabe : ici la pénultième de* Tutĭcānus). Sī tē... Ārctĭŭs āppēllēm, Tūtĭcānūmquĕ vŏcēm. *O.*

Ārctĭcŭs, ă, ŭm (Ἀρκτικός). *Arctique, septentrional.* Ārctūrūm vērtēx lĕvăt Ārctĭcŭs, īmbrĭfĕr aūstrī *Avien.* (*Arat.* 852). *Voy.* Arctous.

Ārctŏ *ou* Ārtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Resserrer, rétrécir.* Stīpēs, ĭnēxhaūstīs ārctāntŭr tēlă phărētrīs. *St.* Hōs ĕmĕ quōs ārctăt brĕvĭbŭs mēmbrānă tăbēllīs *M.* (I, 3, 3. *Id.* II, 90, 6). SYN. Ăngŭstŏ, cŏārctŏ strīngŏ, cōntrăhŏ, prĕmŏ, cōmprĭmŏ, cōnstrīngŏ. PPH. Īn ārctŭm cōnstrīngŏ.

? Ārctŏphȳlăctēs *et* Ārctŏphȳlăctă, æ, *m.* (Ἀρκτοφυλάκτης). *Comme* Arctophylax. Pērmĕăt Ārctŏphȳlăctă pĕtēns pēr tērgă Drăcōnĭs. *Manil.* (I, 617. Alii deducunt ab *Arctophylax*, seu leg. *Arctophylaca*. Versum, ut spurium, rejicit *Scalig.*).

Ārctŏphȳlāx, ăcĭs, *m.* (Ἀρκτοφύλαξ). *Le Bouvier, constellation.* Ārctŏphȳlāx prŏprĭōquĕ mărī Cȳnŏsūră fĕrētŭr. *L.* Plīās, ĕt Ārctŏphȳlāx, Ŏlĕnīūmquĕ pĕcŭs. *O. Voy.* Bootes. || ? Ārctŏphȳlăcă. *Voy.* Ārctophylactes.

Ārctŏs *et qqf.* Ārctŭs, ī, *f.*; Ārctī, ōrŭm, *pl.* (Ἄρκτος). *L'Ourse, constellation vers le pôle septentrional. Il y en a deux, la grande et la petite.* Vērsăque ăb āxĕ sŭō Pārrhăsĭs Ārctŏs ĕrăt. *O.* Hȳădās, clārāmquĕ Lȳcāŏnĭs Ārctōn. *V.* Ārctŏs ŏcĕănī mĕtŭēntēs æquŏrĕ tīngī. *Id.* SYN. Ūrsă, Plaūstrŭm,

Pārrhăsĭs, Hĕlĭcē, sēptēntrĭō. EP. Mænălĭă, Mænălĭs, Ērўmănthĭs, Lўcāōnĭă, Scўthĭcă, Sīthŏnĭă, gĕlĭdă, glăcĭālĭs, hībērnă, prŭīnōsă. PPH. Pārrhăsĭdēs stēllæ. Gĕlĭdō prōxĭmă sīgnă pŏlō. Plaūstrī prǣbēntĭă fōrmăm sīdĕră. Gĕlĭdŭs ăxĭs. Glăcĭālĭs pŏlŭs. VERS. Sīgnūm cēlsī glăcĭālĕ pŏlī, Sēptēm stēllĭs Ārcădēs Ūrsǣ Lūcēm vērsō tēmōnĕ vŏcānt. *Sen. Voy.* Zona. || *Contrées septentrionales. Par rapport à Rome : la Thrace, la Sarmatie, la Germanie, la Gaule, etc.* Īnsuētūm pĕr ĭtĕr gĕlĭdās ēnāvĭt ăd Ārctōs. *V.* Gāllōrūm tāntūm pŏpŭlĭs Ārctōquĕ sŭbāctă. *L.*

Ārctōŭs, ă, ŭm (ἀρκτῷος). *Septentrional : de la Scythie, de la Thrace, de la Germanie, de la Gaule. etc.* Prīmŭs ĭn Ārctōī quī fŭĭt ārcĕ pŏlī. *M.* (*Spect.* 15, 4). Ārctōās ăd mœnĭă dūcēns Hĭppŏlўtē tūrmās. *St.* Quĭd jŭvăt Ārctōĭs Rhŏdănō Rhēnōquĕ sŭbāctĭs? *L.* Ārctōī tōtō nōn vīsūm tēmpŏrĕ bēllī. *Id.* SYN. Ārctĭcŭs, ăquĭlōnĭŭs, bŏrĕālĭs, hўpērbŏrĕŭs, Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs, glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs.

Ārctūrŭs, ī, *m.* (Ἀρκτοῦρος). *L'Arcture, étoile à la queue de la grande Ourse.* Ārctūrūm, plŭvĭāsque Hўădās, gĕmĭnōsquĕ Trĭōnēs. *V.* Ārctūrūm sŭbĭī Plēĭădūmquĕ mĭnās. *O.* SYN. Bŏōtēs, Ārctŏphўlăx. *Voy.* Bootes. || *Par ext. L'automne.* Sŭb īpsūm Ārctūrūm tĕnŭī săt ĕrĭt sūspēndĕrĕ sŭlcō. *V.*

Ārctŭs *ou* Ārtŭs, ă, ŭm. *Étroit, serré.* Vīnclăquĕ sōpītās āddĭt ĭn ārctă mănūs. *O.* Fērro ēt cōmpāgĭbŭs ārctĭs Claūdēntŭr bēllī pōrtǣ. *V.* SYN. Ārctātŭs, āngūstŭs, strĭctŭs, cōnstrĭctŭs, cōntrāctŭs, prēssŭs, cōmprēssŭs, ādstrĭctŭs. || *Au fig. Serré, avare.* Ūt tămĕn ārctūm Sōlvĕrĕt hōspĭtĭĭs ănĭmūm. *H. Voy.* Avarus. || *Difficile, malheureux.* Quī rēbŭs ĭn ārctĭs Fērrĕ mĭhī nūllām tūrpĕ pŭtāstĭs ŏpēm. *O.* Quānquām fōrtūnă părēntūm Ārctĭŏr ēxpēnsĭs. *St.* SYN. Āngūstŭs, ăspĕr, ĕgēnŭs, dūrŭs, āfflĭctŭs. *Voy.* Infortunium. || Ĭn ārctō *ou* ārctūm. *A l'étroit.* Nē spēm sĭbĭ pōnăt ĭn ārctō. *O.* Ūsŭs ĭn ārcto ēst. *Calp.* Nēc dēsĭlĭēs ĭmĭtātŏr ĭn ārctūm. *H.*

Ārcuātŭs. *Voy.* Arquatus.

Ārcŭlă, æ, *f. dimin. de* Arca. *Petit coffre, coffret.* Sīc mĭcăt īnnŭmĕrīs ārcŭlă sўnthĕsĭbŭs. *M.* (II, 46, 4. Adde *Pl. Most.* I, 3, 91).

Ārcŭlārĭŭs, ĭī, *m. Fabricant de coffrets, de nécessaires.* (*Pl. Aul.* III, 5, 45.)

Ārcĭpŏtēns. *Comme* Arcipotens

Ārcŭs, ūs ; *dat. pl.* ŭbŭs, *m Arc à tirer des flèches.* Aūrĕŭs ēx hŭmĕrō sŏnăt ārcŭs ēt ārmă Dĭānǣ. *V.* Spīcŭlă cōnvērsō fŭgĭēntĭă dīrĭgĭt ārcū. *Id.* Āttrăhĕt īllĕ pŭĕr cōntēntōs fōrtĭŭs ārcūs. *O.* SYN. Cōrnū, *par ext.* nērvŭs. EP. Ăpōllĭnĕŭs, Dēlĭŭs, Lўcĭŭs, Cўdōnĭŭs, Gnōssĭŭs, Gōrtўnĭŭs, Gĕtĭcŭs, Scўthĭcŭs, Thrācĭŭs ; ĕbūrnŭs, ĕbūrnĕŭs, cōrnĕŭs, aūrĕŭs, fūlgēns ; cūrvŭs, cūrvātŭs, sĭnŭōsŭs, flēxĭbĭlĭs, lēntŭs ; flēxŭs, strĭctŭs, cōntēntŭs, īntēntŭs, dīrēctŭs ; sŏnāns, strīdēns ; lētālĭs, fātĭfĕr. || *Tendre l'arc.* Ārcūm, ārcūs, cōrnū tēndō, īntēndō, cōntēndō, āddūcō, cūrvŏ, īncūrvō, flēctō, dūcō, strīngō, tōrquĕō, āttrăhō, dīrĭgō. Ārcūm gĕnū *ou* ōppŏsĭtō gĕnū cūrvō, flēctō. Cōrnū spīcŭlă tēndō. Nērvō săgĭttās ăptō. Ārcūm āddūctō nērvō flēctō. VERS. Ārcū cōntēntă părātō Tēlă tĕnēns. *V.* Tūm vălĭdīs flēxōs īncūrvānt vīrĭbŭs ārcūs. Nōn tŭlĭt Āscănĭŭs, nērvōque ŏbvērsŭs ĕquīnō Īntēndĭt tēlūm, dīvērsăquĕ brāchĭă dūcēns Cōnstĭtĭt. Cōrnūque īnfēnsă tĕtēndĭt, Ēt dūxĭt lōngē, dōnĕc cūrvātă cŏīrēnt Īntĕr sē căpĭta, ēt mănĭbŭs jām tāngĕrĕt æquĭs. *Id.* Vīdĕrăt āddūctō tōrquēntēm cōrnŭă nērvō. *O.* Īmpŏsĭtō pătŭlōs călămō sĭnŭāvĕrăt ārcūs. Lūnāvĭtquĕ gĕnū sĭnŭōsūm fōrtĭtĕr ārcūm. Flēxūmque ā cōrnĭbŭs ārcūm Tēndĭt. *Id.* Strĭctō stăt prōxĭmŭs ārmĭgĕr ārcū. *L. Voy.* Sagitta. || *Détendre l'arc.* Ārcūm, cōrnū lāxō, rĕlāxō, rĕmīttō, sōlvō, rĕtēndō. VERS. Sēd lāxōs rĕfĕrūnt hŭmĕrĭs lānguēntĭbŭs ārcūs. *V.* Ārtĕ mĕā lāxĭŏr ārcŭs ĕrĭt. *O.* || *Arc-en-ciel.* Aūt flūmēn Rhēnūm, aūt plŭvĭūs dēscrībĭtŭr ārcŭs. *H.* Quālĭs ăb īmbrĕ sŏlĕt pērcūssūs nūbĭbŭs ārcŭs. *O.* Ēt bĭbĭt īngēns Ārcŭs. *V.* SYN. Īrĭs. *Voy. ce mot.* || *Voûte, arcade.* Ēffĭcĭēns hŭmĭlēm lăpĭdūm cōmpāgĭbŭs ārcūm. *O.* Ēt lēvĭbŭs tōfĭs nātīvūm dūxĕrăt ārcūm. *Id.* SYN. Fōrnĭx, cămĕră. || *Arc de triomphe.* Sūbstĭtĭt ād vĕtĕrēs ārcūs mădĭdāmquĕ Căpēnăm. *J.* (3, 11. *Id.* 10, 136). Stăt săcĕr ēdŏmĭtĭs gēntĭbŭs ārcŭs ŏvāns. *M.* (VIII, 65, 8). Ēxstrūctōs spŏlĭīs hōstīlĭbŭs ārcūs. *L.* Thērmĭs, ārcŭbŭs, hōrrĕĭs, măcēllĭs. *Sid.* (23, 42). EP. Trĭūmphālĭs, ŏvāns, sŭpērbŭs, sŭblīmĭs. || *Tout objet ayant la forme d'un arc.* Pōrtŭs ăb Ēōō flŭctū cūrvātŭs ĭn ārcūm. *V.* Sīlvǣ prēssōs prōpāgĭnĭs ārcūs Ēxspēctānt. *Id.* Īmmēnsōs sāltū sĭnŭātŭr ĭn ārcūs (serpens). *O.* Ăcĭēs gĕmĭnōs lūnārăt ĭn ārcūs. *Pp.* (IV, 6, 25). ||? *arch. f.* Ārcŭs ŭbi ādspĭcĭtŭr, mōrtālĭbŭ' quǣ pĕrhĭbētŭr. *Enn.* (auctore *Prisc.* 712. Ego tamen suspicor sequentem vocem fuisse *Iris* : unde *arcus* genus suum servaret. Cf. *Non.* 5, 14 : « *Arquus* non nisi qui in cœlo apparet, quam Irim poetæ dixerunt. »)

† Ārcўs, ўŏs, *f.* (ἄρκυς). *Filet.* Dēdĭt Dĭānă rētĕ nēxĭle, ārcўās. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 113).

1. Ārdĕă, æ, *f. Héron, oiseau de proie.* Dēsĕrĭt, ātque āltām sūprā vŏlăt ārdĕă nūbēm. *V.* Īpsă sŭīs dēplāngĭtŭr ārdĕă pēnnĭs. *O.* Aūsă vŏlārĕ Ārdĕă sŭblīmĭs. *L.* || 2. *Ardée, ville principale des Rutules.* Ēt nūnc māgnūm tĕnĕt Ārdĕă nōmĕn. *V.* Cīngĭtŭr īntĕrĕā Rōmānīs Ārdĕă sīgnīs. *O*

Ārdĕlĭō *et mieux* ārdălĭō, ōnĭs, *m. Homme qui fait l'empressé.* Māgnŭs ĕs ārdĕlĭō. *M.* (II, 7, 9) Est ārdĕlĭōnūm quǣdām Rōmǣ nātĭō. *Ph.*

Ārdēns, tĭs. *Ardent, brûlant.* Sōlĕ sŭb ārdēntī rĕsŏnānt ārbūstă cĭcādĭs. *V.* Ārdēntēs stĭpŭlǣ crĕpĭtāntĭs ăcērvōs. *O.* Vūlpēs ăb ārā răpŭĭt ārdēntēm făcēm. *Ph.* Ārdēntēs păpŭlǣ. *V.* SYN. Āccēnsŭs, īncēnsŭs, īnflāmmātŭs, flăgrāns, tōrrēns, īgnītŭs, īgnĕŭs, fērvēns, fērvĭdŭs, călēns, călĭdŭs. || *Brillant comme le feu.* Tūm vēro ārdēntēs ŏcŭlī. *V.* Ārdēntēs aūrō. Ārdēntēs clўpĕōs. *Id.* SYN. Īgnĕŭs. PHR. Ŏcŭlōs sūffēctī sānguĭnĕ ēt īgnī. *V.* Īgnĕ sūffūsǣ gĕnǣ. *Sen.* || *Au fig. Ardent au travail, plein d'ardeur.* Īnstānt ārdēntēs Tўrĭī. *V.* SYN. Ăcĕr, īmpĭgĕr, gnāvŭs. || *Ardent, animé, furieux.* Stŭdĭīs ārdēntĭbŭs aūsūm Tālĭă dēpŏsĕrīnt. *O.* Prǣcĭpĭtēmquĕ Dărēn ārdēns ăgĭt æquŏrĕ tōtō. *V.* Hīs ăgĭtŭr fŭrĭīs, tōtōque ārdēntĭs ăb ōrĕ Scīntīllǣ ābsīstūnt. *Id.* SYN. Fērvēns, fērvĭdŭs, călēns. *Voy.* Fervidus, Iratus. || *Qqf. Amoureux.* Mĭsĕrēre ārdēntĭs. *O. Voy.* Amans.

Ārdĕō, ēs, sī, *inus.* sūm (*d'où le part. fut.* ārsūrŭs), dērĕ, *n. Brûler, être en feu.* Fērtĭlĭs āccēnsĭs mēssĭbŭs ārdĕt ăgĕr. *O.* Īndĕ nĕque īmpŏsĭtĭs ārdēnt āltārĭă fībrīs. *V.* Cōrrēptŭs ăb īgnĭbŭs ārsĭt. *O.* SYN. Ārdēscō, ēxārdĕō, flăgrō, āccēndŏr, īncēndŏr, ūrŏr, ădūrŏr, fērvĕō, fērvēscō, īgnēscō, æstŭō, cōnflăgrō, tōrrĕŏr, cōmbūrŏr, īnārdēscō, crĕmŏr, cōnsūmŏr. PPH. Īgnēm, flāmmās cōncĭpĭō. Īgnĕ, īgnĭbŭs, flāmmĭs ārdĕō, flăgrō, cōrrĭpĭŏr, ūrŏr, cōnsūmŏr, ābsūmŏr. Īgnĭs tēctă pŏpūlātŭr, dēpāscĭtŭr. *Voy.* Incendium. || *Au fig. Briller, étinceler.* Cāmpīque ārmĭs sŭblīmĭbŭs ārdēnt. *V.* Ārdĕt ăpēx căpĭtī. Tўrĭōque ārdēbāt mūrĭcĕ lǣnă. *Id.* SYN. Flăgrō, fūlgĕō, īnārdēscō, mĭcō. *Voy.* Fulgeo. || *Être agité d'une passion violente.* Ārdĕt ĭn ārmă măgĭs. *V.* Fēmĭnĕō prǣdǣ ēt spŏlĭōrūm ārdēbăt ămōrĕ. Dūrĭs dŏlŏr ōssĭbŭs ārdĕt. Sŭbĭtă spē fērvĭdăs ārdĕt. *Id.* SYN. Æstŭō, călĕō, ūrŏr, āccēndŏr. || *Être bouillant de colère.* Fūrēns mĕdĭīs ĭn mīllĭbŭs ārdĕt. *V.* Ārdĕt fŭrĭīs Gră-

dīvŭs. *V. Fl.* SYN. Ārdēscŏ, ēxārdĕŏ, æstŭŏ, īrāscŏr. fŭrŏ, etc. *Voy.* Irascor. || *Désirer vivement.* Tūm vēro ārdēmūs scītāri ēt quærĕrĕ caūsās. *V.* SYN. Cŭpĭŏ, pērcŭpĭŏ, ēxōptŏ, prægēstĭŏ. *Voy.* Cupio. || *n. et act. Être épris, aimer éperdument.* Ārdēt ămāns Dīdō. *V.* Ēx æquō căptīs ārdēbānt mēntĭbŭs āmbŏ. *O.* Nōn sōlă cōmptōs ārsĭt ădūltĕrī Crīnēs. *H.* Ārsĭt Ătrīdēs Vīrgĭnĕ rāptā. *Id.* SYN. Dĕpĕrĕŏ. *Voy.* Amo.

Ārdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Prendre feu, s'enflammer.* Sīc tŭŭs ārdēscāt stīpĭtĭs īgnĕ rŏgŭs. (*Ibis*, 604.) Ōmnĭă mōtū Pērcālĕfāctă viāē ārdēscĕrĕ. *Lr.* (VI, 174). SYN. Ĭnārdēscŏ, īgnēscŏ, īncēndŏr. *Voy.* Ardeo. || *Au fig. S'enflammer de colère.* Ārdēscūnt gērmānā cædĕ bĭmēmbrēs. *O.* Ārdēscĭt ĭn īrās. *Id. Voy.* Irascor. || *S'enflammer d'amour.* Ēxplērī mēntēm nĕquĭt, ārdēscītquĕ tŭēndŏ. *V.* Ārdēscĭt dīrā cŭppēdĭnĕ pēctŭs. *Lr.* (IV, 1083). Ămāns, ĭta ūt fāx, ăgĭtāndo ārdēscĭt măgĭs. *P. Syr. Voy.* Ardeo. || *Devenir plus vif, augmenter.* Frĕmĭtūsque ārdēscĭt ĕquōrŭm. *V.* Cūrsūsque ārdēscĭt. *V. Fl. Voy.* Cresco.

? Ārdēscŭs *ou* Ārdīscŭs. *Voy.* Aldescus.

Ārdŏr, ōrĭs, *m. Ardeur, forte chaleur.* Sānguĭnĕī lūgūbrĕ rŭbēnt, aūt Sīrĭŭs ārdŏr. *V.* Tērræque ārdōrĕ dĕhīscūnt. *Id.* SYN. Æstŭs, călŏr, fērvŏr. EP. Īgnĕŭs, fērvĭdŭs, nĭmĭŭs, īmmŏdĭcŭs, tōrrēns, vĕhĕmēns, ĭnērs, sēgnĭs. *Voy.* Calor, Ignis. || *Au fig. Amour.* Ārdōrēs vīncēt ădūstă mĕōs. *O.* Āmphĭtrўōnĭădēn Ĭŏlēs ārdōrĕ tĕnērī *Id.* Sĕd ălĭŭs ārdŏr aūt pŭēllæ cāndĭdæ. *H. Voy.* Amor. || *Ardeur, violence, impétuosité.* Nēc tē tĕmĕrārĭŭs ārdŏr Īn mĕdĭōs ēnsēs sævăquĕ tēlā fĕrāt. *M.* (VI, 25, 5). Bēllĭcŭs ārdŏr Cōnsĭlĭīs ōbstāt dīvūm. *St.* Dīne hūnc ārdōrēm mēntĭbŭs āddūnt? *V.* Frāctūsquĕ rĕsēdĕrāt ārdŏr. *O.* Nōn cīvium ārdōr prāvă jŭbēntĭūm. *H.* SYN. Fērvŏr, æstŭs, īmpĕtŭs, vīs, lĭbīdŏ, fŭrŏr, fŭrĭæ. || *Violent désir.* Īmpŭlĭt ēt dŭbĭōs quærēndī nōmĭnĭs ārdŏr. *V. Fl.* Fŭrĭt ārdŏr ĕdēndī. *O.* Īdem ōmnēs sĭmŭl ārdŏr hăbēt nŏvă quærĕrĕ tēctă. *V.* Vīsēndī prīncĭpĭs ārdŏr. *Cl.* SYN. Ămŏr, vŏlūntās, stŭdĭūm, cŭpīdŏ. *Voy.* Cupido. || *Éclat.* Cōncūrsūsquĕ grăvēs stēllārum ārdōrĕ mĭcāntēs. *Cic.* (*Div.* 1, 11). *Voy.* Fulgor.

† Ārdŭm, *sync. pour* Aridum. (*Lucil.* apud *Non.* 2, 48. Sic *lardum* pro *laridum.*)

Ārdŭŭm, ī, *n. pris subst.*; Ārdŭă, ōrŭm, *pl. Lieu élevé, hauteurs.* Tū, quūm părēntĭs rēgnă pēr ārdŭŭm Cŏbōrs gĭgāntūm scāndĕrēt īmpĭă. *H.* Tŏnĭtrūquĕ trĕmīscūnt Ārdŭă tērrārŭm. *V.* Ēt ămāntēs ārdŭă dūmōs. *Id.* SYN. Āltŭm. *Voy.* Cœlum, Mons.

Ārdŭŭs, ă, ŭm. *Haut, élevé.* Ābdūxērĕ rĕtrō lōngē căpĭta ārdŭa ăb īctŭ. *V.* Ārdŭă pēnnĭs Āstră sĕquī. *Id.* Ārdŭă dērēptō cōrtĭcĕ cēdrŭs hăbēt. *O.* SYN. Āltŭs, cēlsŭs, ērēctŭs, sūblīmĭs, etc. *Voy* Celsus. || *Qui va la tête haute, fier.* Pōst bēllātŏr ĕ- ŭs cāmpō sēse ārdŭŭs īnfērt. *V.* Ārdŭă cērvīx. *H.* SYN. Cēlsŭs, sūblīmĭs, fĕrōx, sŭpērbŭs. || *Difficile, escarpé.* Ārdŭă prīmă vĭa ēst. *O.* SYN. Prærūptŭs, ābrūptŭs, dīffĭcĭlĭs. || *Au fig. Difficile.* Ārdŭă rēs vīcīsse ălĭōs. *O.* Ārdŭă mōlĭmŭr. *Id.* Nēc nōstrĭs deērāt lăbŏr ārdŭŭs āctĭs. *V. Fl.* Nīl mōrtālĭbŭs ārdŭum ēst. *H.* SYN. Dĭffĭcĭlĭs, ŏpĕrōsŭs, grăvĭs. || Ārdŭæ rēs. *L'adversité.* Æquăm mĕmēntō rēbŭs ĭn ārdŭĭs Sērvārĕ mēntĕm. *H. Voy.* Infortunium.

Ārĕă, æ, *f. Surface unie.* Prōxĭmă grāmĭnĕĭs ŏpĕrōsĭŏr ārĕă sērtĭs. *St.* Pōnēndæquĕ dŏmō quærēnda ēst ārĕă prīmŭm. *H.* Spārgĭtŭr ēffūsĭs pĕlăgī mĕdĭa ārĕă ‿ēlĭs. *Sil.* Nūdum ēst īn mĕdĭō căpŭt, nĕc ūllŭs In lōngā pĭlŭs ārĕā nŏtātŭr. *M.* (V, 50, 6). SYN. Plānĭtĭēs, æquŏr. *Voy.* Campus. || *Aire d'une grange.* Ārĕă cūmprīmĭs īngēnti æquāndă cўlīndrō. *V.* Grăvĭtēr tūnsĭs gĕmĭt ārĕă frūgĭbŭs. *Id.* Quīdquīd dē Lĭbўcĭs vērrĭtŭr ārĕĭs. *H.* EP. Cĕrĕālĭs, trĭtĭcĕă, āmplă, pătēns, dīvĕs, plēnă. || *Champ pour combattre, pour s'exercer.* Lībĕr ăb ārbŏrĭbŭs lŏcŭs ēst, āpta ārĕă pūgnæ. *O.* Nūnc tĕrĭtŭr nōstrĭs ārĕă mājŏr ĕquĭs. *Id.* Nūnc ēt Cāmpŭs ēt ārĕæ (repetantur). *H.* SYN. Cāmpŭs, cūrrĭcŭlŭm. || *Au fig. Champ, carrière.* Ēt pătĕt īn cūrās ārĕă lātă mĕās. *O.* Hæc ănĭmō, dīcēs, ārĕă dīgnă mĕo ēst. *Id.* Sēd vītæ trĭbŭs ārĕĭs pĕrāctĭs. *M.* (X, 24). SYN. Cāmpŭs, cūrrĭcŭlŭm.

? Ărēctæŭs *ou* Ărāctæŭs, ă, ŭm. *De Babylone.* Rādĭt Ărēctæōs haūd ūnā pĕr ōstĭă cāmpōs. *Tib.* (IV 1, 142. Alii aliter leg.).

Ārĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Dessécher.* Prīncĭpĭō tērrām sōl ēxcŏquĭt, ēt făcĭt ārĕ. *Lr.* (VI, 962). Īn ārĕfāctĭs ŏssĭbŭs. *P. Nol.* (21, 634). *Voy.* Sicco.

Ărĕlās, ātĭs, *f. Arles, ancienne ville de la Narbonaise.* Tēquĕ præpōllēns Ărĕlās hăbēbĭt. *Prud.* (*Peri.* 4, 35). Ūtquĕ dŭplēx Ărĕlās, Ālpīnæ tēctă Vĭēnnæ. *Aus.* (*Epist.* 24, 81). SYN. Ūrbs Ărĕlātēnsĭs. (*Greg. Turon.*)

Ărĕlātĕ, ĭs, *n.*; Ărĕlātĭs, ĭs, *ou* Ărĕlātŭs, ī, *f. Comme* Arelas. Pāndĕ, dŭplēx Ărĕlātĕ, tŭōs blānda hōspĭtă pōrtŭs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 8, 1). Ărĕlātŭs īllīc cīvĭtās āttōllĭtŭr. *Avien.* (*Or. mar.* 679. Sed melius *Arelatis*; nam veteres dixere *Arpinatis, Capenatis, Ardeatis*, pro *Arpinas*, etc., teste *Prisc.* 760).

Ărēllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nām sī quĭs laūdăt Ărēllī Sōllĭcĭtās īgnārŭs ŏpēs. *H.*

Ărēmŏrĭcŭs, ă, ŭm. *De l'Armorique, auj. la Bretagne.* Sūnt ēt Ărēmŏrĭcī quī laūdēnt ōstrĕă pōntī. *Aus.* (*Epist.* 9, 35). Cūjŭs Ărēmŏrĭcās pătĕr Ēxsŭpĕrāntĭŭs ōrās. *Rutil.* (1, 213).

Ărēnă, æ, *f. Sable.* Cōllēctum hūmōrēm bĭbŭlā dēdūcĭt ărēnā. *V.* Fŭrĭt æstŭs ărēnĭs. *Id.* Cŭmŭlōs ūndāntĭs ărēnæ Āggĕrăt. *St.* SYN. *qqf.* Săbŭlŭm. EP. Flūmĭnĕă, līttŏrĕă, ūdă, mōllĭs, mădēns, ārĭdă, sīccă, sĭtĭēns, bĭbŭlă, stērĭlĭs, fūlvă, flāvă, mōbĭlĭs, īnstăbĭlĭs. PPH. Āggĕr, nīmbŭs *ou* cŭmŭlŭs ărēnæ. || *Par ext. Rivage.* Ōptātā pŏtĭūntŭr Trōēs ărēnā. *V.* Hōspĭtĭō prŏhĭbēmŭr ărēnæ. *Id.* Ēffĭce ŭt Īlĭăcās tāngāt prĭŏr āltĕr ărēnās. *O. Voy.* Littus. || *Arène, lieu sablé où combattaient les gladiateurs.* Nē pŏpŭlum ēxtrēmā tōtĭēs ēxōrēt ărēnā. *H.* Vīctŭs rĕpĕtĭt glădĭātŏr ărēnăm. *O.* Quīdquīd fāmă cănĭt, dōnăt ărēnă tĭbī. *M.* (*Spect.* 5, 4). SYN. Āmphĭthĕātrŭm, *par ext.* căvĕă.

Ārēnē, ēs, *f. Ville de Messénie. Voy. à* Ægium. (Cf. *Plin.* 4, 7, 1.)

Ărēnĭvăgŭs, ă, ŭm. *Errant au milieu des sables.* Vīdĭt ărēnĭvăgūm sūrgēns fŭgĭēnsquĕ Cătōnēm. *L.*

Ărēnōsŭs, ă, ŭm. *Sablonneux.* Ībăt ărēnōsō Sătўrĭs cŏmĭtātŭs ăb Hēbrō. *O.* Līttŭs ărēnōsŭm Lĭbўæ. *V.* PPH. Ărēnă, ărēnĭs plēnŭs, tēctŭs, squālēns.

Ārēns, tĭs. *Sec, desséché.* Sāxă cĭēt, scătēbrīsque ārēntĭă tēmpĕrăt ārvă. *V.* Ārēntēm quæ lĕvĕt ūndă sĭtĭm. *O.* Ārēntīquĕ crŭōrĕ Squālēbăt bārbă. *Sil. Voy.* Aridus.

Ārĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être sec, desséché.* Ārĕt ăgĕr, vĭtĭō mŏrĭēns sĭtĭt āĕrĭs hērbă. *V.* Ārĕt Pēllĭs. *Id.* Mŏrĭēns āltā lībĕr ārĕt ĭn ūlmō. *O.* Ēt faūcēs ārēnt. *Id.* Ārŭĭt ēt pŏsĭtō rāmōrūm tēgmĭnĕ trūncŭs. *Alcim.* (VI, 424). SYN. Ārēscŏ, sīccŏr, ēxsīccŏr, sĭtĭŏ, mārcĕŏ, mārcēscŏ, ēxūrŏr. PPH. Ārĭdŭs, sīccŭs, sīccātŭs, ēxhaūstŭs, ēxūstŭs sŭm. Ārĭdŭs fīŏ. *Voy.* Ariditas. || *Être altéré.* Gārrŭlŭs īn mĕdĭā Tāntălŭs ārĕt ăquā. *O. Voy.* Sitio.

Ārĕŏlă, æ, *f. dimin. de* Area. *Petit parterre.* Tēr cīrcum ārĕŏlās ēt sēpēm dūcĭtŭr hōrtī. *Col.* (X, 362).

Ărĕŏpăgītæ, ārŭm, *m. pl. Membres de l'aréopage.* (*Enn.* apud *Varr.* 7, 19.)

Ărĕŏpăgŭs, ī, *m.* (Ἄρειος πάγος). *Colline d'Athènes*

consacrée à Mars, et célèbre par le tribunal qui y siégeait; l'Aréopage. PPH. Cūrĭă Mārtĭs. *J.* Cēcrŏpĭă Māvōrtĭs ĭn ārcĕ. *O.* Mārtĭsquĕ fŏrēnsĕ trĭbūnăl. *Id.*

Ārēs, ĕŏs, *m.* (Ἄρης). *Mars.* Āt ĕgo īn cŭlīna Ārēs. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 54. Græci priorem et producebant: *cf. Lucil.* apud *Scaur. Orthog.* p. 2255; *Mart.* IX, 12, 15). || *Nom de guerrier.* Sŭpĕrāddĭt Ārēm frātrēmquĕ Mĕlānthŭm. *V. Fl.*

Ārēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir sec.* Lūtĕāve ēxĭgŭīs ārēscānt sūlfŭră fūmĭs. *O.* Dā mĭ vēstīmēnti ălĭquĭd ārĭdī, Dūm mĕa ārēscūnt. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 16).

Ārēstŏrĭdēs, æ, *m.* (Ἀρεστορίδης). *Argus, fils d'Arestor.* (*Ov. Met.* I, 624.)

Ārĕtālŏgŭs, ī, *m.* (ἀρεταλόγος). *Bouffon, plaisant.* Rīsūm fōrtāssĕ dŭōbŭs Mŏvĕrăt, ūt mēndāx ărĕtālŏgŭs. *J.* (15, 15).

Ārĕthūsă, æ, *f.* (Ἀρέθουσα). *Aréthuse, fille de Nérée et de Doris, nymphe de Diane, aimée par Alphée, fut changée en fontaine.* Ōre, Ārĕthūsă, tŭō, Sĭcŭlīs cōnfūndĭtŭr ūndĭs. *V.* Ēxtrēmum hūnc, Ārĕthūsă, mĭhī cōncēdĕ lăbōrĕm. *Id.* PPH. Fōns Ārĕthūsĭŭs. Ārĕthūsĭdēs ūndæ. *Voy.* Alpheus.

Ārĕthūsæŭs *et* Ārĕthūsĭŭs, ă, ŭm; Ārĕthūsĭs, ĭdŏs, *f.* (Ἀρεθουσαῖος, Ἀρεθούσιος, Ἀρεθουσίς). *D'Aréthuse.* Quās Ārĕthūsæī lātĭcēs, quās ādvĕnă nūtrĭt Ālphēŭs. *Cl.* Ērĭgĭtūr sŭbĭtās īn spēs Ārĕthūsĭă prōlēs. *Sil.* Ūtquĕ Sȳrăcūsās Ārĕthūsĭdās ābstŭlĭt ārmĭs. *O.*

Ārētīnŭs *ou* Ārrētīnŭs, ă, ŭm. *D'Arétium.* Ārrētīnă nĭmĭs nē spērnās vāsă, mŏnēmŭs. *M.* (XIV, 98).

Ārētĭŭm *ou* Ārrētĭŭm, ĭī *et sync.* ī, *n. Arétium, ville d'Étrurie, auj. Arezzo.* Cĭlnĭŭs Ārrētī Tȳrrhēnīs ōrtŭs ĭn ōrĭs. *Sil.* Frēgĕrĭt hēmīnās Ārrēti ædīlĭs ĭnīquās. *Pers.* (1, 130).

Ārĕtūllă, æ, *f. Nom de femme.* Īn īpsōs Flūxĭt Ārĕtūllæ blāndă cŏlūmbă sĭnūs. *M.* (VIII, 32, 2).

Ārĕŭs, ī, *m.* (ἄρειος). *Nom d'homme.* Lȳcĭdās, ĕt Ārĕŭs, ĕt Īmbreŭs. *O.*

Ārĕvăcī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀρεουάκοι). *Peuple de la Tarraconaise.* Jāmque Ēbŭsŭs Phœnīssă mŏvēnt ĕt Ārĕvăcŭs ārmă. *Sil.* (III, 362. De quibus *Plin.* 3, 4: « *Arevacis* nomen dedit fluvius *Areva.* »)

Ārgæŭs, ī, *m.* (Ἀργαῖον ὄρος). *Montagne de Cappadoce.* Vŏlŭcrŭmquĕ părēns Ārgæŭs ĕquōrŭm. *Cl.* (*Ruf.* II, 1). || — ŭs, ă, ŭm. *De cette montagne.* Ārgæăquĕ grāmĭnă pāstæ. *Cl.* (*Laud. Ser.* 191).

Ārgānthŏnĭăcŭs *et* Ārgānthŏnīnŭs, ă, ŭm (Ἀργανθωνιακός, Ἀργανθώνῖνος). *D'Arganthonius, roi des Tartessiens; Espagnol.* Ārgānthŏnĭăcŏs ārmāt Cārtēĭă nĕpōtēs. *Sil.* (III, 396). Ārgānthŏnīnī rĕcŏlĭt dīspēndĭă cāmpī. *Sid.* (2, 367. Alii aliter.)

Ārgēī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἀργεῖοι). *Lieux de Rome consacrés par Numa. On dit qu'ils furent ainsi nommés en mémoire de quelques Argiens, compagnons d'Hercule.* Ītŭr ăd Ārgēōs: quī sīnt, sŭă păgĭnă dīcĕt. *O.* (*Fast.* III, 791). Lībăquĕ, fĭctōrēs, Ārgēōs, ĕt tŭtŭlātōs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Tutulati*). || *Figures d'homme, faites de jonc, que l'on jetait dans le Tibre aux ides de mai.* (Cf. *Ovid. Fast.* V, 621; *Varr. L. L.* 7, 44; *T. Liv.* 1, 21, et *Fest.*)

Ārgēntārĭă, æ, *f.* (*s.-ent.* mensa). *Banque, comptoir.* Pēr mȳrŏpōlĭa, ĕt lānĭēnās, cīrcūmque ārgēntārĭās. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 15. *Id. Truc.* I, 1, 47). PHR Mēnsās ŏnĕrāvĕrāt ærĕ. *Juvc.* (II, 158). || 2. *Femme de Lucain et poétesse.* Ārgēntārĭă Pōllă dăt pŏētās. *Sid.* (23, 166).

Ārgēntārĭŭs, ă, ŭm. *D'argent, qui concerne l'argent.* Āmōrĕ pĕrĕo, ĕt īnŏpĭa ārgēntārĭā. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 65). Tĭbi īnvēntūrum ēsse aūxĭlĭum ārgēntārĭum (*Ib.* I, 1, 103). || — mōns (ὄρος Ἀργυροῦν). *Montagne sur le littoral de l'Étrurie.* Tēndĭtŭr īn mĕdĭōs mōns Ārgēntārĭŭs ăgrōs. *Rutil.* (I, 313). || *Autre dans la Bétique.* Āt mōns pălūdem īncūmbĭt Ārgēntārĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 291).

Ārgēntārĭŭs, ĭī, *m. Banquier.* Făcĕrēs quōd pār tĭm făcĭūnt ārgēntārĭī. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 29. *Id. Aul.* III, 5, 56). SYN. Trăpēzītă.

Ārgēntātŭs, ă, ŭm. *Argenté.* Ārgēntātă tŭōs ĕtĭām sāndălĭă tălōs. (*In Obit. Mæcen.* 61. Secunda mal producitur in *sandalium.*) || *Au fig.* Sēmpĕr tū cum ārgēntāta ăd me āccēdĭtō quĕrĭmōnĭā. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 78).

Ārgēntĕă, æ, *f. Nom de femme.* Sōrs tĭbĭ sŭb tĕnĕrĭs, Ārgēntĕă, cōntĭgĭt ānnĭs. (*Anthol.* II, p. 89.

Ārgēntĕŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Argenteus. Pōst ēst sĭcĭlĭcla ārgēntĕŏlă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 125).

Ārgēntĕŭs, ă, ŭm. *D'argent.* Aūrĕă sūmmæ Cŭrvātūră rŏtæ, rădĭōrum ārgēntĕŭs ōrdŏ. *O.* Vāsă Prætĕrĕō săpĭēns ārgēntĕă. *H.* PPH. Ārgēntō făctŭs, pērfēctŭs, sŏlĭdŭs, grāvĭs, clārŭs. || *Au fig.* Quam īllī rēmīttām. Quām sălūtem? Ārgēntĕām. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 44. *Ib.* 3, 113; *Most.* III, 1, 93). || *Blanc, clair, brillant.* Fōns ĕrăt īllĭmĭs, nĭtĭdĭs ārgēntĕŭs ūndĭs. *O. Voy.* Candidus, Nitens. || Ætās ārgēntĕă. *L'âge d'argent.* Sŭbĭĭt ārgēntĕă prōlēs. *O.* (*Met.* I, 114. Cf. *Virg. G.* I, 125; *Sen. Oct.* 406 sq.).

Ārgēntŭm, ī, *n. Argent, métal.* Vīlĭŭs ārgēntum ēst aūrō, vīrtūtĭbŭs aūrŭm. *H.* Cȳmbĭăque ārgēntō pērfēcta ātque āspĕră sīgnĭs. *V.* Ārgēntī bĭfŏrēs rădĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* EP. Pūrŭm, nĭtĭdŭm, nĭtēns, sŏlĭdŭm, dīvĕs, prĕtĭōsŭm. || *Argenterie, vaisselle d'argent.* Īngēns ārgēntūm mēnsĭs. *V.* Ī nūnc, ārgēntum, ĕt mārmŏr vĕtŭs, ærăque ĕt ārtēs Sūspĭcĕ. *H.* Ārgēntī gĕnŭs ōmnĕ cōmpărāstī. *M.* (IV, 39, 1). || *Argent monnayé, richesses.* Quēm tĕnĕt ārgēntī sĭtĭs īmpōrtūnă fămēsquĕ. *H.* Ārgēntī pāllĕt ămōrĕ. *Id. Voy.* Pecunia. || — mūtŭŭm. *Dette. Voy.* Mutuus. || — vīvŭm. *Vif-argent, mercure.* Mīscŭĭt ārgēntī lētālĭă pōndĕră vīvī. *Aus.* (*Epigr.* 10, 2).

Ārgēstēs, æ, *m.* (ἀργέστης, ου). *Vent, le même que* Caurus. Frīgĭdŭs ārgēstēs sūmmās mūlcēbĭt ărīstās. *O.* Ārgēstēn Grāiī vŏcĭtānt cōgnōmĭnĕ. (*Anthol.* II, p. 391. Cf. *Gell.* 2, 22; *Plin.* 2, 46.)

Ārgēŭs, ă, ŭm (Ἀργεῖος). *D'Argos, Argien.* Tībŭrĭs Ārgēī spūmĭfĕr ārvă rĭgās. *O.* Tĭbŭr Ārgēō pŏsĭtŭm cŏlōnō. *H. Voy.* Argolicus.

Ārgī, ōrŭm, *m. pl. Argos.* Sī pătrĭōs ūnquām rĕmĕāssēm vīctŏr ăd Ārgŏs. *V.* Nūpĕr Ālbāntēĭs tēmplō Jūnōnĭs ĭn Ārgīs. *O. Voy.* Argos.

Ārgīă *ou* Ārgīā, æ, *f.* (Ἀργεία). *Argie, fille d'Adraste et femme de Polynice, fut condamnée à mort par Créon, pour avoir donné la sépulture à son époux.* Quærĭt īnōps Ārgīă vĭās. *St.* (*Th.* XII, 113. Sic et *Ib.* 247; II, 266). Īnăchĭs Ārgīā cērnĭs quā nōctĕ văgētŭr. *Id.* (XII, 303. *Ib.* 178 et 255). Rēspĭcĭt Ārgīān: hæc mēntem ŏcŭlōsquĕ rĕdūcit. *Id.* (IV, 90. De quantitate agit *Prisc.* p. 563, et p. 588). SYN. Ādrāstĭs.

Ārgĭcĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ārbŏrĭum, Ārbŏrĭō pātre ĕt ăvo Ārgĭcĭō. *Aus.* (*Profes.* 16, 6).

Ārgīlētānŭs, ă, ŭm. *D'Argilétum.* Ārgīlētānās māvīs hăbĭtārĕ tăbērnās. *M.* (I, 4, 1).

Ārgīlētŭm, ī, *n. Quartier de Rome, près du mont Palatin, ainsi nommé, dit-on, parce qu'un certain Argus, ou Argien, y avait été tué.* Nēc nōn ēt săcrī mōnstrāt nĕmŭs Ārgīlētī, Tēstātūrque lŏcum, ēt lētŭm dŏcĕt hōspĭtĭs Ārgī. *V.* Ārgīquĕ lētŭm mūltŭs ōbsīdĕt sūtŏr. *M.* (II, 17, 3).

Ārgīllă, æ, *f* (ἄργιλος et ἄργιλλος). *Argile, glaise, terre molle.* Tĕnŭīs ŭbi ārgīlla ĕt dūmōsīs călcŭlŭs ārvīs. *V.* Ārgīllā quīdvīs īmĭtābĭtŭr ūdā. *H.* Vīdĕrăt ārgīllām, sĭmŭlācrum ēt fīctīlĕ flātū Cōncălŭīssĕ dĕ *Prud.* (*Ham.* 190). SYN. Lŭtŭm. EP. Mōllĭs, ūdă, tĕnāx, lēntă.

Ārgīnŭs, ī, *m.* (ἀργεινός). *Nom d'un enfant.* Hōs fōntēs, Ārgīnĕ, mĭnĭstrēs. *M.* (VI, 14, 5).

Ārgītĭs, ĭs, *f. Sorte de raisin blanc.* Ārgītĭsquĕ mĭnŏr. *V.* (*G.* II, 99. Cf. *Colum.* 3, 2).

Ārgīvŭs, ă, ŭm. *D'Argos.* Ārgīva ēst pōmpæ făcĭēs: jūssōs Ăgămēmnŏnĕ cæsō. *O.* Jūnōni Ārgīvæ jūssōs ădŏlēmŭs hŏnōrēs. *V. Voy.* Argolicus. || *Par ext. Grec.* Ēt jam Ārgīvă phălānx īnstrūctīs nāvĭbŭs ībăt. *V.* || *D'Argyripe ou Arpi.* Vīdĭmŭs, ō cīvēs, Dĭŏmēdem Ārgīvăquĕ cāstră. *V.*

Ārgīvŭs, ī, *m.*; Ārgīvī, ōrŭm, *pl. Argien, Argiens, habitants d'Argos.* Ārgīvŭs hăbērī Frātĕr jūssŭs ădhūc. *St.* Cōncĭdĭt aūgŭrĭs Ārgīvī dŏmŭs. *H.* || *Par ext. Grecs.* Nōn hōstem ĭnĭmīcăquĕ cāstră Ārgīvūm, vēstrās spēs ūrĭtĭs. *V. Voy.* Graii. || *Qqf. De Tibur (fondé par un Argien).* Cātīllūsque, ācērquĕ Cŏrās, Ārgīvă jŭvēntūs. *V.* (*Æ.* VII, 672).

Ārgō, ūs, *acc.* ō, *f.* (Ἀργώ). *Navire des Argonautes, construit en Thessalie sous les ordres de Minerve. Tiphys en était le pilote.* Āltĕr ĕrīt tūm Tīphȳs, ĕt āltĕră, quæ vĕhăt, Ārgō. *V.* Cūr ūnquām Cōlchī Māgnēsĭdă vīdĭmŭs Ārgō? *O.* Quūm rŭdĭs Ārgūs Dūx ĕrăt īgnōtō mīssă cŏlūmbă mărī. *Pp.* (II, 26, 39). EP. Săcră, fātĭdĭcă, Pāllădĭă, vōcālĭs, dīvă. PPH. Nāvĭs, pūppĭs, rătĭs, pīnŭs Thēssălă, Ārgīvă, Ārgōă, Ārgŏlĭcă, Pĕlĭăcă, Păgăsæă, Īāsŏnĭă. Pēlĭăs ărbŏr. Prīmă cărīnă. Rătĭs Mĭnērvæ. VERS. Īpsāmquĕ sĕcāndĭs Ārgōĭs trăbĭbŭs jāctēnt sūdāssĕ Mĭnērvăm. *Cl.* Ārgīvă prīmūm sūm trānspōrtātă cărīnā. *M.* Īndĕ lăcēssītūm prīmō mărĕ, quūm rŭdĭs Ārgō Mīscŭĭt īgnōtās tĕmĕrātō līttŏrĕ gēntēs. *L.* Ŭtĭnām nĕc ūnquām Pēlĭī nĕmŏrĭs jŭgō Pīnŭs bĭpēnnī cōncĭdĭssĕt Thēssălā, Nĕc, ăd prŏfēssæ mōrtĭs aūdācem vĭăm, Făbrĭcāssĕt Ārgŭs ŏpĕrĕ Pāllădĭō rătĕm, etc. *Ph.* Quīn ĕtĭām Păgăsæă rătĭs, quūm cærŭlă nōndūm Cōgnĭtă tērrĭgĕnĭs pōntōque īntrārĕ nĕgărēnt, Ăd pūppīm săcræ, cĭthăra ēlĭcĭēntĕ, cărīnæ Āddūctūm cāntū vĕnĭt mărĕ. *Sil.* Ārgō suētă lŏquī. *St.* Thēssălĭcī prŏcĕrēs, jūnctīs vīrtūtĭbŭs, Ārgō Māgnĭfĭcam ædĭfĭcānt fātĭlŏquāmquĕ rătĕm. (*Anthol.* I, p. 94. Cf. *V. Fl.* I, 93 sq.; *Ib.* 301; *Catul.* 64, 1 sq.; *Mart.* VII, 18; *fragm. Enn. Hessel.* p. 197.) || *Ce navire, changé par Minerve en constellation.* Āt Cănĭs ăd caūdăm sērpēns prælābĭtŭr Ārgō. *Cic.* (*Arat.* 126). Tūm Prŏcyŏn, vēlōxquĕ lĕpūs, tūm nōbĭlĭs Ārgō. *Manil.* (I, 419). SYN. Nāvĭs, Pūppĭs. PPH. Ēt rătĭs hērōūm, quæ nūnc quŏquĕ năvĭgăt āstrīs. *Manil.* Ēt ĭtūram īn sīdĕră pūppĭm. *St.*

Ārgŏlĭcŭs, ă, ŭm (Ἀργολικός). *D'Argos.* Ārgŏlĭcōvĕ mărī dēprēnsŭs ĕt ūrbĕ Mȳcēnæ. *V.* Jām mœnĭă Tībŭrĭs ŭdī Stăbānt, Ārgŏlĭcæ quæ pŏsŭērĕ mănūs. *O.* Ārgŏlĭcūs lĕō. *Sen.* (*H. OEt.* 1932). SYN. Ārgīvŭs, Ārgēŭs, Īnăchĭŭs, *fém.* Ārgŏlĭs, Īnăchĭs. || *Par ext. Des Grecs.* Nēc pōsse Ārgŏlĭcĭs ēxscīndī Pērgămă tēlīs. *V.* Ārgŏlĭcūm tērrōrem īntĕr. *Id. Voy.* Graius. || † *Qqf. subst. m. Grec, habitant de la Grèce.* Nām răbĭēs Hĕcŭbæ dūrăt īn Ārgŏlĭcōs. (*Anthol.* I, p. 609.)

Ārgŏlĭs, ĭdĭs, *f.*; Ārgŏlĭdēs, ŭm, *pl.* (Ἀργολίς). *D'Argos, Argienne; par ext. Grecque.* Ārgŏlĭs Ālcmēnē. *O.* Ārgŏlĭdās tĭmŭī. *Id.* Ārgŏlĭdūm cœtū cīrcūmdătă mātrŭm. *St.* SYN. Ārgīvă, Pĕlāsgĭs.

Ārgŏnaūtæ, ārŭm, *m. pl.* (Ἀργοναῦται). *Les Argonautes, héros grecs, qui, sous la conduite de Jason, s'embarquèrent pour aller en Colchide conquérir la Toison d'Or, peu de temps avant la guerre de Troie.* Ŭt, Ārgŏnaūtās prætĕr ōmnēs, cāndĭdŭm Mēdēă mīrāta ēst dŭcĕm. *H.* Ēt quī pēr frētă dūcīt Ārgŏnaūtās. *St.* (*Silv.* II, 7, 77). SYN. Mĭnȳæ. EP. Æmŏnĭī, Pĕlāsgī, māgnănĭmī, fŏrtēs. PPH. Ārgīvī, Ārgōī, Pĕlāsgī, Æmŏnĭī jŭvĕnēs, hērōēs, Grāiă tūrbă, pūbēs, jŭvēntūs. Ārgōæ rătĭs lĕgĭō. VERS. Quūm lætī jŭvĕnēs, Ārgīvæ rōbŏră pūbĭs, Aūrātam ŏptāntēs Cōlchīs āvērtĕrĕ pēllĕm, Aūsī sūnt vādă sālsă cĭtā dēcūrrĕrĕ pūppī. *Cat.* Āt sĕmĕl īn nōstrās quŏnĭām nŏvă pūppĭs ărēnās Vĕnĕrăt, aūdācēs āttŭlĕrātquĕ vĭrōs. *O.* Vēllĕră cūm Mĭnȳĭs nĭtĭdō rădĭāntĭă vīllō Pēr mărĕ nōn nōtūm prīmă pĕtĭērĕ cărīnā (Zetes et Calais). *O. Voy.* Argo, Iason, Vellus. || Ārgŏnaūtārŭm pōrtĭcŭs. *Portique de Rome orné de peintures représentant l'expédition des Argonautes.* Ān spătĭă cārpīt lēntŭs Ārgŏnaūtārŭm? *M.* (III, 20, 11). || *Martial joue sur ce mot, en le dérivant de ἀργός, et non de* Ἀργώ. Quōrūm pēr vādă tārdă nāvĭgāntēs, Lēntōs tīngĭtĭs ăd cĕlēusmă rēmōs... Nōn naūtās pŭtō vōs, sĕd Ārgŏnaūtās (III, 67: scil. *pigros* nautas).

Ārgŏs, *n.* (Ἄργος). *Argos, ville du Péloponèse.* Sēcūrūmquĕ quiēs āltă pĕr Ārgŏs ĕrăt. *O.* Āptūm dīcĭt ĕquīs Ārgŏs dītēsquĕ Mȳcēnās. *H.* (*Seulement au nomin. et à l'acc.*) SYN. Ārgī, ōrŭm. EP. Īnăchĭŭm, āntīquŭm, clārŭm, nōbĭlĕ. PPH. Ūrbs Īnăchĭă.

Ārgōŭs, ă, ŭm (Ἀργῷος). *Du navire Argo, des Argonautes.* Nōn hūc Ārgōō cōntēndīt rēmĭgĕ pīnŭs. *H.* Ārgōōs frāngēbānt brăchĭă rēmōs. *St.* Ārgōī cōrnŭă mālī. *V. Fl.* Ārgōĭs trăbĭbŭs. *Cl.*

Ārgūmēntŏr, ārĭs, ārī, *d. Raisonner, argumenter. Voy.* Dissero.

Ārgūmēntōsŭs, ă, ŭm. *Dont on se sert en argumentant.* Ārgūmēntōsĭs dăt rētĭă sȳllŏgīsmĭs. *Sid* (2, 175. Sed prosodia requirit syllŏgismis).

Ārgūmēntŭm, ī, *n. Preuve, signe, marque.* Cērtăquĕ pērpĕtŭī sīnt ārgūmēntă pŭdōrĭs. *Cl.* Cāntŭs, ănĭmī fēlĭcĭă lætī Ārgūmēntă, sŏnānt. *O.* SYN. Sīgnŭm, īndĭcĭŭm, nŏtă. || *Argument, preuve, raisonnement.* Ārgūmēntă fĭdēm nōstrīs cōrrādĕrĕ dĭctīs. *Lr.* (I, 402). Ēt lītĭgĭōsă frăgōsīs Ārgūmēntă mŏdĭs cōnclūdūnt. *Prud.* (*Apot.* 209). || *Cause, raison.* Ērrōrĭs nām tū vīx ēst dīscērnĕrĕ nōstrī, Sīs ārgūmēntūm mājŭs ăn aūxĭlĭŭm. *O.* Quo ārgūmēntō sŏcĭŭs nōn sŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 84). SYN. Caūsă, rătĭŏ. || *Sujet d'un ouvrage figuré.* Ēt lōngō cælăvĕrăt ārgūmēntō (craterem). *O.* Sūblātīs cōrnĭbŭs Īō, Ārgūmēntum īngēns. *V.* || *Sujet d'un ouvrage d'esprit.* Nōn qui ārgūmēntūm nărrēt, sēd quī mălĕvŏlī. *Ter.* (*And. prol.* 6). *Voy.* Fabula. || *Argument, sommaire, analyse.* Ārgūmēntă quĭdēm lĭbrōrūm prīmă nŏtāvī. (*Anthol.* I, p. 377.)

Ārgŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Montrer, déceler.* Dēgĕnĕrēs ănĭmōs tĭmŏr ārgŭĭt. *V.* Mē nūllă dĭēs tām fōrtĭbŭs aūsīs Dīssĭmĭlem ārgŭĕrĭt. *Id.* Ārgŭăt ēt măcĭēs ănĭmŭm. *O.* SYN. Ōstēndŏ, īndĭcŏ, mōnstrŏ, prōdŏ, sīgnĭfĭcŏ, dētĕgŏ, dēclārŏ. *Voy.* Detego. || *Blâmer, accuser.* Nēc vōs ārgŭĕrĭm, Teūcrī. *V.* Ārgŭēt āmbĭgŭē dīctŭm. *H.* SYN. Āccūsŏ, īncūsŏ, cūlpŏ, īnsĭmŭlŏ, rĕprĕhēndŏ, cārpŏ, etc. *Voy.* Accuso, Culpo.

Au pass. Ārgŭŏr, ĕrĭs, cōnvīctŭs sŭm (*Charis.* 221; *Diom.* 376), ārgŭī. *Être montré, convaincu.* Laūdĭbŭs ārgŭĭtŭr vīnī vīnōsŭs Hŏmērŭs. *H.* Ārgŭĭtŭr tămĕn, ātque īnjūstă vŏcātŭr. *O.* SYN. Ōstēndŏr, dētĕgŏr, cōnvīncŏr, dēprēndŏr.

† Ārgŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Argivus. Nātŭs Ārgīs, ēx Ārgō pătrĕ. *Pl.* (*Amp. prol.* 98).

Ārgŭs, ī, *m.* (Ἄργος). *Argus, fils d'Arestor, avait cent yeux. Il fut commis par Junon à la garde d'Io, changée en génisse; Mercure l'endormit au son de sa flûte, et lui coupa la tête.* Cēntūm lūmĭnĭbŭs cīnctūm căpŭt Ārgŭs hăbēbăt. *O.* Ārgĕ, jăcēs, quŏdque īn tōt lūmĭnă lūmĕn hăbēbās, Ēxstīnctum ēst.

Id Quōs si Ārgūs sērvēt, qui ŏcŭlēūs tōtŭs fŭĭt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 19). SYN. Ărēstŏrĭdēs. EP. Vĭgĭl, pērvĭgĭl, īnsōmnĭs. PPH. Cūstōs Jūnōnĭŭs. Cūstōs vīrgĭnĭs. Pāstŏr Hæmŏnĭŭs, Thēssălŭs, Jūnōnĭŭs. VERS. Nōn, sī mĭhĭ lūmĭnă mīllē, Quæ săcĕr āltērnā tāntūm stătĭōnĕ tĕnēbăt Ārgŭs, ĕt haūd ūnquām vĭgĭlābăt cōrpŏrĕ tōtō. *St.* Īō pōst tērgūm : jām prōnă dŏlōrquĕ pārēntĭs, Spēctăt ĭnōccĭdŭĭs stēllātūm vīsĭbŭs Ārgŭm. *Id.* Īnquĕ sŭĭs vĭcĭbūs căpĭēbānt bīnă quĭētēm, Cētĕră sērvābānt, ātque īn stătĭōnĕ mănēbānt. *O.* Ēt cūstōs vīrgĭnĭs Ārgŭs. *V.* (Cf. *Ovid. Met.* I, 625 sq.; *Am.* III, 4, 20; *A. Am.* III, 618; *Sil.* X, 345; *Prop.* I, 3, 20.) || 2. *L'un des Argonautes, qui avait construit le vaisseau Argo.* Făbrĭcāssĕt Ārgŭs ŏpĕrĕ Pāllădĭō rătēm. *Ph.* Ād cārūm Trītōnĭă dēvŏlăt Ārgŭm. *V. Fl. Voy.* Argo. || 3. *Nom d'un guerrier de Marseille.* Ēxcĭpĭt hæc jŭvĕnĭs gĕnĕrōsī sānguĭnĭs Ārgŭs. *L*

Ārgūtātĭō, ōnĭs, *f. Craquement.* Trĕmŭlīquĕ quāssă lēctī Ārgūtātĭō. *Cat.* (6, 11).

Ārgūtē, *adv. Avec bruit ou en sautillant.* Nĭmĭs ārgūte ōbrēpsīstī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 132). *Voy.* Argutor, Argutus. || *Ingénieusement.* SYN. Ăcūtē.

Ārgūtĭæ, ārūm, *f. pl. Pensées fines, bons mots; badinage.* Ētĭām me ādvōrsŭs ēxōrdīri ārgūtĭās? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 19. *Id. Most.* I, 1, 2). Sēd tēmpĕrātæ suāvēs sūnt ārgūtĭæ. *Ph.* SYN. Jŏcī, sălēs.

Ārgūtŏ, ās, ārĕ. *Rebattre les oreilles, redire.* Īllă mĭhī tōtĭs ārgūtăt nōctĭbŭs īgnēs. *Pp.* (I, 6, 7).

Ārgūtŏr, ārĭs, ārī, *d. Chanter, chantonner; parler beaucoup, bavarder.* Sŭpĕrābŏque ōmnēs ārgūtāndŏ prǣfĭcās. *Pl.* (apud *Non.* 1, 340). Pērgĭn' ārgūtārĭĕr? *Id.* (*Amp.* I, 1, 194). Tōtūm dĭēm Ārgūtātŭr, quăsī cĭcādă. *Nov.* (apud. *Non.* 4, 34). || *Sautiller.* (*Serv.* ad *Virg. E.* 4, 34; *Titin.* ap. *Non.* 4, 34).

Ārgūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Arguo. || *Adj. Qui fait du bruit, bruyant; aigre.* Fōrtĕ sŭb ārgūtā cōnsēdĕrăt īlĭcĕ Dāphnĭs. *V.* Ārgūtō tĕnŭēs pērcūrrēns pēctĭnĕ tēlās. Ārgūtæ lāmĭnă sērræ. *Id.* Flāmmăque īn ārgūtō sæpĕ rĕpērtă fŏrō. *O.* SYN. Strīdŭlŭs, strīdēns, sŏnāns. || *Qui rend un son agréable, mélodieux.* Ārgūtōs īntēr strĕpĕre ānsĕr ŏlōrēs. *V.* Dōctŏr ārgūtæ fĭdĭcĕn Thālĭæ. *H.* Ārgūtōs vērsăt fŭrŏr īstĕ pŏētās. *Id.* SYN. Cănōrŭs. || *Au fig. Parlant, significatif, expressif.* Rīsĭt, ĕt ārgūtĭs quĭddām prōmīsĭt ŏcēllĭs. *O.* Spīrăt ĕt ārgūtā pĭctă tăbēllă mănū. *M.* (VII, 83, 2). Făcĭlĕ sĭbī făcūndĭtātēm vīrtūs ārgūtam īnvēnĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 13). Aūrĕŭs ārgūtūm stērnŭĭt ōmĕn ămŏr. *Pp.* (II, 3, 24. Adde *Ovid. Trist.* V, 9, 23). || *Ingénieux, fin.* Jūdĭcĭs ārgūtūm quæ nōn fōrmīdăt ăcūmĕn. *H.* SYN. Sūbtīlĭs, ăcūtŭs, īngĕnĭōsŭs. || *Rusé.* Ārgūtā mĕrĕtrīcĕ. *H.* Călo ārgūtŭs. *Id. Voy.* Dolosus. || *Délié, effilé.* Ārgūtūmquĕ căpŭt, brĕvĭs ālvŭs. *V.* (*G.* III, 80. *Serv.* vertit *breve*; *Non.* 4, 4, *parvulum, collectum*). || † *arch. Accusé.* Dēdĕcŏrĭs ā vĭro ārgūtām mĕō. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 2. *Id. Ps.* II, 4, 56. Cf. *Charis.* 221, et *Fest.*)

Ārgȳnnŭs, ī, *m.* (Ἄργυννος). *Jeune enfant, auquel Agamemnon éleva un tombeau.* Sūnt Ăgămēmnŏnĭās tēstāntĭă līttŏră cūrās, Quæ nŏtăt, Ārgȳnnī pœnă nătāntĭs, ăquă. *Pp.* (III, 7, 21).

Ārgȳrĭpă, æ, *f. Ville d'Apulie, autrement nommée Arpi.* Īlle ūrbem Ārgȳrĭpām pătrĭæ cōgnōmĭnĕ gēntĭs Cōndēbăt. *V.* Ārsēre Ārgȳrĭpæ cāmpī. *Sil.*

Ārgȳrīppŭs, ī, *m.* (Ἀργύριππος). *Nom d'homme.* (*Plaut. Asin.* I, 1, 59.)

Ărĭădnă, æ, *et* Ărĭădnē, ēs, *f.* (Ἀριάδνη). *Ariane, fille de Minos et de Pasiphaé, aima Thésée, et lui donna le peloton à l'aide duquel il sortit du labyrinthe. Abandonnée par lui dans l'île de Naxos, Bacchus l'épousa, et lui fit présent d'une couronne d'or, qui fut mise au rang des astres.* Īndŏmĭtōs īn cōrdĕ gĕrēns Ărĭădnă fŭrōrēs. *Cat.* (64, 54). Quāntum īn tē, Thēseū, vŏlŭcrēs Ărĭădnă mărīnās Pāvĭt. *O.* Līcĭă fērt glŏmĕrātă mănū dēsērta Ărĭădnē. *Aus.* (*Idyl.* 6, 31). SYN. Mīnōĭs, Gnōssĭs, Gnōssĭă, Crēssă. PPH. Crēssă, Gnōssĭă, Gnōssĭăcă pŭēllă, vīrgŏ. VERS. Māgnūm rēgīnæ sĕd ĕnīm mĭsĕrātŭs ămōrēm Dædălŭs, īpsĕ dŏlōs tēcti āmbāgēsquĕ rĕsōlvĭt, Cæcă rĕgēns fīlō vēstīgĭă. *V.* Nōn tālēm Crēssă sŭpērbūm Cāllĭdă sōllĭcĭtō rĕvŏcāvĭt Thēsĕă fīlō. *St.* Ŭt rĕgĕrĕnt pāssūs, prō dŭcĕ fīlă dĕdĭt. *O.* Gnōssĭă Thēsēæ quōndām pērjūrĭă līnguæ Flēvĭsti īgnōtō sōlă rĕlīctă mărī. *Tib.* Quūm pătŭĭt lēctō stāmĭnĕ tōrtă vĭă. *Prop. Voy.* Labyrinthus. || *Couronne d'Ariane. Voy.* Corona.

Ărĭădnæŭs, ă, ŭm (Ἀριαδναῖος). *D'Ariane.* Ēx Ărĭădnæō sīdĕrĕ nōssĕ pŏtēs. *O.* Aūt Ărĭădnæĭs aūrĕă tēmpŏrĭbŭs. *Cat.* (66, 60).

Ărĭădnē. *Voy.* Ariadna.

Ărĭānī *ou* Ărȳānī, *m. pl. Aryens, peuple de l'Asie centrale.* Pārpănĕī mōntĭs sŭb cēlsā rūpe, Ărĭānōs Nōmĭnĕ cōmmūnī. *Prisc.* (*Peri.* 1005. Adde *Avien. Descr. Terr.* 1300. Cf. *Plin.* 6, 29).

Ărĭăsmĕnŭs, ī, *m. Roi scythe.* (*Val. Fl.* VI, 102.)

? Ărĭbēs, ŭm, *m. pl.* (*Dionys.* Ἄριβες). *Peuple voisin de l'Indus.* Ōrītās, Ărĭbāsquĕ sĭmŭl. *Prisc.* (*Peri.* 1003. Adde *Avien. Descr. Terr.* 1297).

Ărĭcĭă, æ, *f. Aricie, nymphe, épouse d'Hippolyte.* Vīrbĭŭs, īnsīgnēm quēm mātĕr Ărĭcĭă mīsĭt. *V.* || *Ville et bois de Campanie, à seize milles de Rome, renommée pour ses poireaux.* Ādspĭcĕ quōs hăbĕăt nĕmŏrālĭs Ărĭcĭă pōrrōs. *O.* Ēgrēssūm māgnā me āccēpĭt Ărĭcĭă Rōmā. *H.* (Adde *V. Fl.* II, 305; *Mart.* XIII, 19; *Colum.* X, 139).

Ărīcīnŭs, ă, ŭm. *D'Aricie.* Vāllĭs Ărīcīnæ sīlvā prǣcīnctŭs ŏpācā. *O.* Dīgnŭs Ărīcīnōs quī mēndīcărĕt ăd āxēs. *J.* (4, 117).

Ārĭdĭtās, ātĭs, *f. Sécheresse.* SYN. Sīccĭtās, sĭtĭs, *par ext.* æstŭs, æstās, văpŏr, pūlvĭs, Cănĭs, Cănīcŭlă, Sīrĭŭs. EP. Fērvēns, tōrrēns, īgnĕă; sēgnĭs, ĭnērs; fūnēstă, mĭsĕră. PPH. Sīccŭs călŏr. Tēmpŏră sīccă Cănĭs. VERS. Ŭbi hĭūlcă sĭtī fīndĭt Cănĭs æstĭfĕr ārvă. *V.* Ārēbānt hērbæ, ĕt vīctūm sĕgĕs ægră nĕgābăt. Tūm stĕrĭlēs ēxūrĕrĕ Sīrĭŭs āgrōs. Ēxūstŭs ăgĕr mŏrĭēntĭbŭs æstŭăt hērbĭs. Pōstquam ēxhaūstă pălŭs, tērræque ārdōrĕ dĕhīscūnt. *Id.* Dīcĭtŭr Ǣgȳptŭs cărŭīssĕ jŭvāntĭbŭs ārvă Īmbrĭbŭs, ātque ānnōs sīccă fŭīssĕ nŏvēm. *O.* Sĭtĭs ŭssĕrăt hērbās. Fīssăque ăgĭt rīmās, ĕt sūccīs ārĕt ădēmptĭs (tellus). *Id.* Īncĭpĭt ĕt sīccō fērvĕrĕ tērră Cănĕ. *Pp.* Prōtĭnŭs Īnăchĭōs haūrĭt sĭtĭs ārĭdă cāmpōs; Dīffūgēre ūndæ; squālēnt fōntēsquĕ lăcūsquĕ, Ēt căvă fērvēntī dūrēscūnt flūmĭnă līmō. *St.* Ārēntēs æstŭs hĭūlcăt āgrōs. *Cat.* Dēsērŭĭt āmnēs hūmŏr, ātque hērbās cŏlŏr, Ārētquĕ Dīrcē; tĕnŭĭs Īsmēnŭs flŭĭt, Ēt tīngĭt ĭnŏpī nūdă vīx ūndā vădă. *Sen.* Squālēnt ārvă sŏlī pūlvĕrĕ mūltō, Pāllēt sīccŭs ăgĕr, tērră fătīscĭt, Nūllŭs rūrĭs hŏnŏs, nūllă vĕnūstās, Quāndō nūllă vĭrĕt grātĭă flōrūm; Tēllūs dūră sĭtĭt nēscĭă rōrĭs, Ēt fōns nēscĭt ăquās, flūmĭnă cūrsūs. *Ambros.* (ap. *Bed.* p. 2377 Putsch). Vēl sīccă prŏpĭnquŭs Sævīrēt pēr stāgnă văpŏr. *Sid.* (Cf. *Virg. G.* IV, 425 sq.; *Ovid. Met.* II, 210; *Stat. Th.* IV, 697; *Sen. OEd.* 37; *Luc.* IX, 431 sq.) *Voy.* Canicula, Æstas, Zona.

Ārĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Aridus. Lānĕăque ārĭdŭlĭs hærēbānt mōrsă lăbēllĭs. *Cat.* (64, 316). Pīngēns ārĭdŭlæ sūbdĭtă păgĭnæ. *Aus.* (*Epist.* 7, 51). Lævĭs īn ārĭdŭlō mālvæ dēscrīpta lĭbēllō. *Helv. Cinn* (apud *Isid. Or.* 6, 12).

Ārĭdŭs, ă, ŭm. *Sec, aride, desséché.* Nōctĕ lĕvēs stĭpŭlæ mĕlĭŭs, nōcte ārĭdă prātă Tōndēntŭr. *V* Ārĭdă cīrcūm Nūtrīmēntă dĕdĭt. *Id.* Ārĭdŭs ē lāssō vĕ-

nĭēbăt ănhēlĭtŭs ōrĕ. *O.* Mātĕrĭāmquĕ sŭō prǣbēt sĕgĕs ārĭdă dāmnō. *Id.* Ārĭdum ĕt ōrĕ fĕrēns ăcĭnŭm. *H.* Ārĭdĭōr pōrrō sī nūbēs āccĭpĭt īgnĕm. *Lr.* (VI, 149). SYN. Ārēns, ārēscēns, sīccŭs, sīccātŭs, sĭtĭēns, pĕrārēscēns, ūstŭs, ēxūstŭs, ădūstŭs, pĕrūstŭs, ēxsūccŭs, mārcēns, mārcēscēns, mārcĭdŭs, pūlvĕrŭlēntŭs. PPH. Hūmōrĭs ĕgēns, ĕgēnŭs, ēxpērs, ĭnōps. Ĭnōps ūndæ. Hūmōrĕ cărēns. Sūccī īndĭgŭs. Sīccīs fērvōrĭbŭs ūstŭs. Ārdōrĕ dĕhīscēns. Sĭtī pūlvĕrŭlēntŭs. Călōrĕ, æstū, sĭtī hĭūlcŭs. PHR. Ēt dēsērtă sĭtī rĕgĭō. *V. Voy.* Ariditas. || *Altéré.* Sīccō tērrām spŭĭt ōrĕ vĭātōr Ārĭdŭs. *V. Voy.* Sitiens. || *Maigre, décharné.* Ārĭdă nēc vīnclĭs crūră rĕsōlvĕ sŭīs. *O.* Mājōr pārs pŏpŭlī rēptānt ārĭdī fămĕ. *Pl.* (*fragm.* apud *Gell.* 3, 3). *Voy.* Macer. || *Qui dessèche, altère, rend maigre.* Ārtŭs dēpāscĭtŭr ārĭdă fēbrĭs. *V.* Ūrĕrĕ nē pōssīt călōr ārĭdŭs āmplĭŭs ārtŭs. *Lr.* (IV, 875). Ārĭdĭōr tērræquĕ văpōr cōmprēndĭtŭr īgnī. *Manil.* (I, 837). SYN. Sīccŭs. *Voy.* Calidus. || *Pauvre, misérable.* Ābsīt cērēŭs ārĭdī clĭēntĭs. *M.* (X, 87, 5. *Ib.* 75, 11). SYN. Tĕnŭĭs, ēxĭgŭŭs, ĭnōps. *Voy.* Pauper. || *Avare, chiche.* Pātrēm quēmdam ăvĭdūm, mĭsĕrum ātque ārĭdŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 15). Trĭpārcōs hŏmĭnēs, vĕtŭlōs, ăvĭdōs, ārĭdōs. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 14). *Voy.* Parcus. || *Sec, en parl. du son.* Ārĭdŭs āltīs Mōntĭbŭs aūdīrī frăgŏr. *V.* Ārĭdŭs ūnde aūrēs tērgēt sŏnŭs. *Lr.* (VI, 618). Vībrāt trĕmŭlīs īctĭbŭs ārĭdūm sŏnōrēm. *T. Maur.* (*Litt.* 162. Cf. *Non.* 4, 31). || Ārĭdŭm ārgēntŭm. (*Pl. Rud.* III, 4, 21. *Non.* 4, 31, interpretatur *purum, lucidum;* alii aliter.)

Ărĭēs, ārĭĕtĭs (*et peut-être* ărĭĕtĭs), *m. Bélier.* Crēdĭtŭr; īpse ărĭēs ĕtĭāmnūm vēllĕră sīccăt. *V.* Hæ săcrīs sēdēs ĕpŭlīs, hīc ārĭĕtĕ cæsō. *Id.* Dūx ărĭēs sătŭrās īpsĕ rĕdūxĭt ŏvēs. *O.* EP. Cōrnĭgĕr, cāndĭdŭs, vīllōsŭs, tōrvŭs, mĭnāx, pĕtŭlcŭs. PPH. Dūx ŏvĭŭm. Lāgĕrī grĕgĭs *ou* pĕcŏrĭs dēfēnsŏr, tūtēlă, mărītŭs. || *Le bélier de Phryxus, qui devint un des signes du Zodiaque.* Pīscīque Ărĭēs sūccēdĭt ăquōsō. *O.* Queīs cŏmēs ēst Ărĭēs ōbscūrō lūmĭnĕ lābēns. *Cic.* (*Arat.* 331). Lūcĭfĕră lāmpăde ēxūrāt Jŏvĭs Ārĭĕtĕm. *Att.* (apud *Prisc.* p. 695. Adde *Manil.* II, 246; *Auson. Eclogar.* 15, 4). SYN. Lānĭgĕr, Āgnŭs. EP. Phrȳxēŭs. PPH. Phrȳxēŭm sīgnŭm. Pōrtĭtōr Hēllēs Lānātŭm pĕcŭs. Nōbĭlĕ lānĭgĕrī sīdŭs. Pĕcŭs Ăthămānthĭdŏs Hēllēs. Cōrnĭgĕr āstrōrŭm dŭctŏr. VERS. Sīdĕră jām Tȳrĭŭs Phrȳxēī rēspĭcĭt Āgnī Taūrŭs. *M.* Nĭvĕī dūm vēllĕră sīgnī Cōntĭngānt. *Manil.* Ărĭēs prǣcēps ībĭt ĭn ūndās, Pēr quās păvĭdām vēxĕrāt Hēllēn. *Sen.* Phrȳxēŭs rŏsĕō prōdūcăt fērtĭlĕ cōrnū Vēr Ărĭēs. *Cl.* Līttŏrĭbŭs tāctīs ărĭēs fĭt sīdŭs. *O.* || — aūrēŭs. *La Toison d'or.* Cūstōs ĕrăt ārĭĕtĭs aūreī. *O. Voy.* Vellus. || *Bélier, grosse poutre armée d'une tête de bélier en fer ou en airain, dont on battait les murs des villes assiégées.* Nōn ărĭēs ūnō mōtūrŭs līmĭnă pūlsū. *L.* Hīs ărĭēs āctŭs dīspērgĕt săxă lăcērtīs. *Id.* Quīque īmōs pūlsābānt ārĭĕtĕ mūrōs. *V.* Dūmque ărĭēs mūrūm cōrnū pūlsābăt ăhēnō. *Pp.* Quūm lăcĕrās ărĭēs bāllīstăvĕ cōncŭtĭt ārcēs. *O.* EP. Bēllĭcŭs, ærātŭs, fērrĕŭs, dūrŭs, vălĭdŭs. || *Sorte de poisson de mer.* Hānc tĭmŏr Ægæī, rāptūrŭs frōntĕ cărīnās, Trūx ărĭēs. *Cl.* (Cf. *Plin.* 9, 67, 3).

Ārĭĕtīnŭs, ă, ŭm. *De bélier.* || *De Jupiter Ammon.* Ārĭĕtīnŭm rēspōnsŭm. *Pl.* (*frag.* apud *Gell.* 3, 3).

Ārĭĕtō *ou* Ārjĕtō, ās, ārĕ, *n. et qqf. act. Choquer comme un bélier; faire jouer le bélier.* Ārĭĕtāt īn pōrtās, ĕt dūrōs ōbjĭcĕ pōstēs. *V.* (Adde *Sil.* IV, 149; *V. Fl.* VI, 368). Quī tām prŏtērvĕ nōstrās ædēs ārĭĕtāt? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 1). Nōn ærĭs māchĭnă rōstrō Ārĭĕtāt īnsĭlĭēns. *Prud.* (*Ham.* 489). SYN. Īmpīngŏr; quătĭō (aliquid). PPH. Ārĭĕtĕ quătĭō, pūlsō, cōncŭtĭō.

Ărĭī, *m. pl. Voy.* Arius.

? Ărĭmāspă, æ, *m.* (Ἀριμάσπης). *Comme* Arimaspus. Āt Bŏrĕæ quā, gēns fērvēns, Ărĭmāspă sŭb ārmīs. *Prisc.* (*Peri.* 40. Alii jungunt *Arimaspa gens*). Bēllĭgĕrātōrēs nūtrīt tēllūs Ărĭmāspās. *Avien.* (*Descr. Terr.* 55. *Heins.* vult *Arimaspos*).

Ărĭmāspŭs, ī, *m.*; Ărĭmāspī, ōrŭm, *pl.* (Ἀριμασποί). *Peuple de la Sarmatie européenne.* Quōdquĕ lēgĭt dīvēs sūmmīs Ărĭmāspŭs ărēnīs. *L.* Aūrōquĕ lĭgātās Sūbstrīngēns, Ărĭmāspĕ, cŏmās. *Id.* Gēlĭdōsque Ărĭmāspōs. *Cl.* || ? — ŭs, ă, ŭm. *De ce peuple. Voy* Arimaspa.

Ărĭmăthĭă, æ, *f. Ville de Palestine.* Hīc ăb Ărĭmăthĭā nōmēn gēstābāt Ĭōsēph. *Juvc.* (IV, 722).

Ărĭmĭnēnsĭs, ĕ. *D'Ariminum.* Ărĭmĭnēnsēm Fōlĭām. *H.*

Ărĭmĭnōn *ou* Ărĭmĭnŭm, ī, *n.* (Ἀρίμινον). *Ville d'Ombrie, auj. Rimini.* Vīcīnūmquĕ mĭnāx īnvādĭt Ărĭmĭnum, ŭt īgnēs. *L.* (I, 231). Vīcīnūmquĕ mĭnāx īnvādĭt Ărĭmĭnōn; īndĕ. *Sulpit.* (*Argum. in Luc.* I).

Ărīmphæī, ōrŭm, *m. pl. Peuple scythique.* Aūt ăb Ărīmphæīs Rīphæōs. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* vs. 118).

Ărĭōlŭs. *Voy.* Hariolus.

Ărīōn, ŏnĭs, *m.* (Ἀρίων, *de* ἀρείων). *Arion, poëte lyrique de Méthymne. Revenant de Tarente, il faillit être assassiné par les matelots, que tentaient ses richesses. Ayant obtenu la permission de toucher encore une fois de la lyre, il attira par ses accords un dauphin, qui le reçut lorsqu'il se fut précipité à la mer, et le reconduisit dans sa patrie.* Ōrphēŭs īn sīlvīs, īntēr dēlphīnās Ărīōn. *V.* Quōd mărĕ nōn nōvĭt, quæ nēscĭt Ărīŏnă tēllūs? *O.* PPH. Lēsbĭŭs, Mēthȳmnæŭs vātēs, pŏētă. VERS. Sīc Mēthȳmnæō gāvīsŭs Ărīŏnĕ, dēlphīn Lānguĭdă nōn tăcĭtūm pēr frētă vēxĭt ŏnŭs. *M.* Æquŏrĕō pōrtāvĭt Ărīŏnă dōrsō. *Sil.* Aūxĭlĭūmque văgās, dēlphīn, lātūrĕ pēr ūndās: Nāmquĕ tŭām pērsēnsĭt ŏpēm dīs cārŭs Ărīōn, Quūm tŭă sūbdŭctō spūmōsă pēr æquŏră tērgō Īllæsūm vēctās, pătrĭāque ēxpōnĭs ĭn āctā. (*Halieut. Anthol.* II, p. 384. Cf. *Ovid. Fast.* II, 80 sq.) || 2. *Cheval que Neptune fit sortir de terre d'un coup de son trident : il fut nourri par les Néréides, et donné à Adraste. Il avait le don de la parole.* Quālĭs ĕt Ādrāstī fŭĕrīt vōcālĭs Ărīōn. *Pp.* (II, 34, 37). Hūnc ĕt Ădrāstēūs vīsūm tĭmŭīssĕt Ărīōn. *St.* (*Silv.* I, 1, 52. Adde *Auson. Epitaph. Her.* 35, 9; *Claud.* IV *Cons. Hon.* 553).

Ărīŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἀριόνιος). *D'Arion.* Nōmĕn Ărīŏnĭŭm Sĭcŭlās īmplēvĕrăt ūrbēs. *O.* (*Fast.* II, 93. Et *Prop.* II, 26, 18).

? Ărĭs. *Voy.* Arris

Ărīsbă, æ, *et* Ărīsbē, ēs, *f.* (Ἀρίσβη). *Ville de la Troade.* Pōcŭlă dēvĭctā gĕnĭtōr quæ cēpĭt Ărīsbā. *V.* Ēt nĭmĭŭm glēbīs ēxĭlĭs Ărīsbē. *L.*

Ărīsbās, æ, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* III, 668.)

Ărīstă, æ, *f. Épi de blé.* Mōllī paūlātĭm flăvēscēt cāmpŭs ărīstā. *V.* Fālcēm mātūrīs quīsquām sūppōnăt ărīstīs. *Id.* Ūtquĕ lĕvī zĕphȳrō grăcĭlēs lībrāntŭr ărīstæ. *O.* SYN. Spīcă, *par ext.* frūgēs, mēssĭs, sĕgĕs, cūlmŭs. EP. Cĕrĕālĭs, aūrĕă, flăvēscēns, flāvă, cānă, grăvĭs, lætă, dīvēs, ŏpīmă. *Voy.* Messis. || *Été.* Pōst ălĭquōt, mĕă rēgnă vĭdēns, mīrābŏr ărīstās. *V.* Dēcĭmās ēmēnsŭs ărīstās. *Cl.* (IV *Cons. Hon.* 372). Bīs dēnās hĭĕmēs, tōtĭdēm trānscēndĭt ărīstās. *Ennod. Epig.* (1, 16). || *Poil du corps.* Ēxcūssīt mēmbrīs tĭmŏr ālbŭs ărīstās. *Pers.* (3, 115). *Voy.* Pilus. || *Arête de poisson.* Sēgmēntīs cŏēūnt, sēd dīssŏcĭāntŭr ărīstīs. *Aus.* (*Mos.* 119. *Ib.* 86). SYN. Spīnă.

Ărīstæŭs, ī, *m.* (Ἀρισταῖος). *Aristée, fils d'Apollon et de Cyrène, enseigna aux hommes l'usage de l'olive et du miel. Il devint une des divinités champêtres.* Pāstŏr Ărīstæūs, fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpē. *V.* Quĭs

(det) mĕl Ărīstæō, quīs Bācchō vīnă fălērnō. *O.* (Cf. *Virg. G.* IV, 317 sq.; *Ovid. Fast.* I, 363 sq.; *Sil.* XII, 368 sq.)

Ărīstăgŏrās, æ, *m.* (Ἀρισταγόρας). *Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 515.)

Ărīstārchŭs, ī, *m.* (Ἀρίσταρχος). *Aristarque, célèbre critique d'Alexandrie, qui revisa les poëmes d'Homère.* Māgnŭs Ărīstārchō mājŏr Hŏmērŭs ĕrăt. *O.* Mæŏnĭō quālēm cūltūm quæsīvĭt Hŏmērō Cēnsŏr Ărīstārchŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. præfat.* 11). || *En gén. Un bon critique.* Fīĕt Ărīstārchŭs. *H.* || 2. *Poëte tragique de Tégée, en Arcadie.* Ăchĭlem Ărīstārchī mĭhĭ cōmmēntārī lŭbĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 1. Cf. *Fest.* in v. *Prolato*).

Ărīstīdēs, ĭs *ou* æ, *m.* (Ἀριστείδης). *Aristide, Athénien, fils de Lysimaque, qui mérita le nom de juste.* Pūlsŭs Ărīstīdēs pătrĭā, Lăcĕdæmŏnă fŭgĭt. *O.* Jūstŭs Ărīstīdēs, hīs plăcĕānt tĭtŭlīs. *Aus.* (*Parent.* 22, 4). Jūstī spēctātŏr ĕt æquī Pōllĕt Ărīstīdēs, vĕtĕrēsque īllūstrăt Ăthēnās. *Id.* (*Mos.* 387. De duplici genitivo cf. *Charis.* 26). || *Poëte de Milet, qui écrivit un ouvrage intitulé* Milesia. Lūsĭt Ărīstīdēs Mīlēsĭă cārmĭnĕ fœdō. *O.* Vērtĭt Ărīstīdēm Sīsēnnă. *Id.*

Ărīstĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des épis.* Dīvĕs ărīstĭfĕræ sĕgĕtĭs. *Prud.* (*Cath.* 3, 52). SYN. Spīcĭfĕr.

Ărīstīppŭs, ī, *m.* (Ἀρίστιππος). *Aristippe, philosophe grec, disciple de Socrate, chef de la secte Cyrénaïque, fonda sa doctrine sur la jouissance.* Nūnc ĭn Ărīstīppī fūrtĭm præcēptă rĕlābŏr. *H.* (*Epist.* I, 1, 18. *Id. Sat.* II, 3, 10). Spārgĭt Ărīstīppŭs mĕdĭīs īn Sȳrtĭbŭs aūrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 3, 13).

Ărīstĭŭs, ĭī, *m. Fuscus Aristius, grammairien et orateur.* Fūscŭs Ărīstĭŭs ōccūrrĭt. *H.*

Ărīstō, ōnĭs, *m.* (Ἀρίστων). *Ariston, célèbre philosophe de Chio.* || 2. *Nom d'un médecin.* Ărīstō quīdām mĕdĭcŭs āccītŭs vĕnĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 896).

Ărīstŏcrătēs, ĭs, *m.* (ἀριστοκράτης). *Nom d'homme.* Vīllĭcum Ărīstŏcrătēm, mĕdĭāstīnum ātquĕ bŭbūlcŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 573).

Ărīstŏphănēs, ĭs, *m.* (Ἀριστοφάνης). *Aristophane, poëte comique d'Athènes, natif de Linde, dans l'île de Rhodes.* Eūpŏlĭs, ātquĕ Crătīnŭs, Ărīstŏphănēsquĕ pŏētæ. *H.* Ărīstŏphănĭs īngēns mĭcăt sōlērtĭă. *T. Maur.* (*Met.* 676).

Ărīstŏphōntēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Capt.* III, 3, 12.)

Ărīstŏrĭdēs. *Voy.* Arestorides.

Ărīstŏtĕlēs, ĭs, *m.* (Ἀριστοτέλης). *Aristote, de Stagire, en Macédoine, fils de Nicomaque, précepteur d'Alexandre, et fondateur de la secte péripatéticienne.* Sī quĭs Ărīstŏtĕlēm sĭmĭlēm vĕl Pĭttăcŏn ĕmĭt. *J.* (2, 7). Tēxĭt Ărīstŏtĕlēs tōrtă vērtīgĭnĕ nērvōs. *Prud.* (*Apot.* 202. Adde *Sid.* 2, 173; *Capel.* IV, p. 94; *Anthol.* I, p. 512; II, p. 618).

† Ārĭtūdō, ĭnĭs, *f. arch. Sécheresse.* Quī sēmpĕr sērvās glōrĭam ārĭtūdĭnĭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 40. Adde *Varr.* apud *Non.* 2, 23).

Ărĭŭs, ĭī, *m.*; Ărĭī, ōrŭm, *pl.* (Ἄρειος). *Peuple scythique.* Sūbstrīngēns, Ărĭmāspĕ, cŏmās; hīnc fōrtĭs Ărĭŭs. *L.* (De quantitate cf. *Prisc.* p. 588.) || 2. Ārĭŭs. *Arius, fameux sectaire. Voy.* Arrius.

Ărŭsĭŭs, ă, ŭm (Ἀριούσιος). *D'Arvisium, promontoire de l'île de Chio, célèbre par ses vins.* Vīnă nŏvūm fūndām călăthīs Ărŭsĭă nēctăr. *V.* Āmbrŏsĭīs Ărŭsĭă pōcŭlă sūccīs. *Sil.* (Cf. *Plin.* 14, 9. Alii scrib. *Arvisia*; sed et *Strab.* habet: ἡ Ἀριουσία χώρα).

Ārmă, ōrŭm, *n. pl. Armes.* Jāmquĕ făcēs ĕt sāxă vŏlānt, fŭrŏr ārmă mĭnīstrăt. *V.* Sūbstĭtĭt Ǣnēās, ĕt sē cōllēgĭt ĭn ārmă. Āt Laūsūm sŏcĭī ēxănĭmēm sūpĕr ārmă fĕrēbānt. *Id.* SYN. *qqf.* Ēnsĭs, fērrŭm, hāstă, clȳpĕŭs, lōrīcă. *Voy. ces mots.* EP. Mārtĭă, bēllĭcă, fōrtĭă, pūgnācĭă; ăhēnă, ærĕă; fūlgēntĭă, mĭcāntĭă; hōrrĭdă, sævă, crūdēlĭă, dīră, fĕră, īmprŏbă, īmpĭă, grăvĭă, ĭnĭmīcă, hōstīlĭă, īnfēstă, fŭrĭālĭă, īnsānă, răbĭdă, fūnēstă, trīstĭă, crŭēntă. PPH. Ārmōrŭm vīrēs, tūtāmĕn. Tūtă cōrpŏrĭs mūnīmĭnă. Ārmōrŭm hōrrŏr. || *Bruit des armes.* Sī quă sŏnūm prŏcŭl ārmă dĕdērĕ. *V.* Sævă sŏnōrĭbŭs ārmă. Mūrūm cīrcūmsŏnăt ārmīs. Clārēscūnt sŏnĭtūs, ārmōrūmque īngrŭĭt hōrrŏr. Ārmă Hōrrēndūm sŏnŭērĕ. *Id.* Sŏnŭĭt tīnnītĭbŭs ēnsĭs ăcūtĭs. *O.* Sānguĭnĕāquĕ mănū crĕpĭtāntĭă cōncŭtĭt ārmă. *Id.* || *Éclat des armes.* Lātĕ flūctŭăt ōmnĭs Ǣrĕ rĕnīdēntī tēllūs. *V.* Cāmpīque ārmīs sūblīmĭbŭs ārdēnt. Trĕmūnt īn vērtĭcĕ crīstæ Sānguĭnĕæ, clȳpĕōquĕ mĭcāntĭă fūlgŭră mīttūnt. Ārdĕt ăpēx căpĭtī, crīstīsque ā vērtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr, ĕt vāstōs ūmbō vŏmĭt aūrĕŭs īgnēs. Hōrrēscĭt strīctīs sĕgĕs ēnsĭbŭs, ærăquĕ fūlgēnt Sōlĕ lăcēssīta, ĕt lūcēm sūb nūbĭlă jāctānt. *Id.* Nūdīquĕ sĕgĕs Māvōrtĭă fērrī Īngĕmĭnăt splēndōrĕ dĭēm. *Cl.* Ārmōrūm fūlgŭră. *St.* || *Faire prendre, ou Prendre les armes. Voy.* Armo, Armor. || *Déposer les armes.* Ārmă pōnŏ, dēpōnŏ, hŭmĕrīs dēpōnŏ, ābjĭcĭŏ, ēxŭŏ. VERS. Prōjĭcĕ tēlă mănū. *V.* Teūcrum ārmă quĭēscānt Ĕt Rŭtŭlūm. Dēfīgūnt tēllūre hāstās, ĕt scūtă rĕclīnānt. *Id.* Pŏsĭtīs pārs ūtrăquĕ sūbstĭtĭt ārmīs *O.* Īs sŭă jēcĭt hŭmī mŏnĭtū Trītōnĭdĭs ārmă. *Id. Voy.* Pax. || *Guerre, combats.* Ārmă vĭrūmquĕ cănō. *V.* Vāllēs āccōmmŏdă fraūdī Ārmōrūmquĕ dŏlīs. Pācēmne hūc fērtĭs ăn ārmă? *Id.* Nūnquām, nĭsĭ pōtŭs, ăd ārmă Prōsĭlŭĭt dīcēndă. *H. Voy.* Bellum, Pugna. || *Hommes armés.* Scāndĭt fātālĭs māchĭnă mūrōs Fētă ārmīs. *V.* Pōrtăquĕ vīx fīrmā sūbmōvĕt ārmă sĕrā. *O.* SYN. Ārmātī. *Voy.* Miles. || *Outils, instruments.* Cĕrĕālĭăque ārmă Ēxpĕdĭūnt. *V.* Quæ sīnt dūrīs āgrēstĭbŭs ārmă. *Id.* SYN. Īnstrūmēntŭm. || *Agrès de vaisseau.* Nĕ nāvĭs spŏlĭāta ārmīs. *V.* Trōĭă clāssĭs ădēst, ārmīs īnstrūctă vĭrīsquĕ. *O.* SYN. Ārmāmēntă. || *Au fig.* Spārgĕrĕ vōcēs Īn vūlgum āmbĭgŭās, ĕt quærĕrĕ cōnscĭŭs ārmă. *V.* Tūm dēmūm mŏvĕt ārmă lĕō. *Id.* Fōrtĭă vērbōsī nātŭs ăd ārmă fŏrī. *O.* Hīc mĭhĭ præbēbĭt cārmĭnĭs ārmă lŏcŭs. *Id.* Cīvĭcă prō trĕpĭdīs quūm tŭlĭt ārmă rĕīs. *Id.*

Ārmāmēntă, ōrŭm, *n. pl. Agrès de vaisseau.* Āptārīquĕ sŭīs pīnūm jŭbĕt ārmāmēntīs. *O.* Rătĭs ārmāmēntă Pĕlāsgæ Sīstĭt ăgēns. *St.* SYN. Ārmă, ārmātūră.

Ārmāmēntārĭŭm, ĭī, *n. Arsenal.* Quīdquĭd hăbēnt tēlōrum ārmāmēntārĭă cœlī. *J.* (13, 83).

Ārmārĭŏlŭm, ī, *n. Petite armoire.* Aūt ārmārĭŏlă græca, aūt ălĭquĭd sēmpĕr ēst. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 35).

Ārmārĭŭm, ĭī, *n. Armoire.* Œnŏphŏrūm, trĭpŏdēs, ārmārĭă, cīstās. *J.* (7, 11). Rĕclūsĭtque ārmārĭŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 10). Aūt quæ nōn scrīptōrum ārmārĭă, Chrīstī Laūdĕ rĕfērtă? *Prud.* (*Apoth.* 377). SYN. Ārcă, căpsă.

Ārmātūră, æ, *f. Armure; troupe armée.* Spārsă pĕr ēxtrēmōs lĕvĭs ārmātūră mănĭplōs. *L. Voy.* Arma. || *Qqf. Agrès.* Stānt ūnde ārmātūră cădĭt; frăgŏr æquŏrĭs ūrgĕt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 411).

Ārmātŭs, ă, ŭm. *Armé.* Hīc tōrre ārmātŭs ŏbūstō *V.* Cuī dēxtră trĭsŭlcīs Īgnĭbŭs ārmāta ēst. *O.* SYN Īnstrūctŭs, mūnītŭs. PPH. Ārmīs, fērrō cīrcūmdătŭs, īnstrūctŭs, īndūtŭs, cīnctŭs, āccīnctŭs, ōrnātŭs, mūnītŭs, tēctŭs, frētŭs. VERS. Pīctīs cōnspēctŭs īn ārmīs. *V.* Ēxsūltāns fūlgēntĭbŭs ārmīs. Vĭdĭstī quō Tūrnŭs ĕquō, quĭbŭs ībăt ĭn ārmīs. Stābăt ĭn ēgrĕgĭīs Ārcēntĭs fīlĭŭs ārmīs. Tōtŭs cōllūcēns vēste ātque īnsīgnĭbŭs ārmīs. Sīdĕrĕō flāgrāns clȳpĕo ĕt cœlēstĭbŭs ārmīs. *Id.* Quĭs dĕcŏr, īncēdīs quŏtĭēs clȳpĕātŭs, ĕt aūrō Squāmĕŭs, ĕt rŭtĭlīs crīstīs ĕt cāssĭdĕ mājŏr! *Cl.* Ăcĭēs ōrnātū fūlgĭdă fērrī *Id.* || Ārmātī, ōrŭm,

m. pl. Soldats. Ārdŭŭs ārmātōs, mĕdĭīs īn mœnĭbŭs ādstāns, Fūndĭt ĕquŭs. *V.* Ārmātōsquĕ vĭdēnt stāntēs īn līmĭnĕ prīmō. *Id. Voy.* Miles. || *Qui a des armes naturelles.* Ārmātōs ūnguĭbŭs ūrsōs. *O.* SYN. Īnstrūctŭs, mūnītŭs, frētŭs. || *Qui a ses agrès.* Quāndo ārmātās dēdūcĕrĕ clāssēs. *V.* (*G.* I, 255. Alio sensu *armatæ rates* apud *Aul. Sabin.* 3, 74). SYN. Īnstrūctŭs. || *Au fig.* Ārmātūmquĕ fĭdē pēctŭs. *Sil.* Mēns ārmātă dŏlīs. *Id.* Ārmātām sævī Pārthūs quām fēllĕ vĕnēnī (sagittam). *V.*

Ārmĕnĭă, æ, *f.* (Ἀρμενία). *L'Arménie, contrée d'Asie entre les monts Taurus et Caucase.* Pŏpŭlōs ūtrāquĕ văgāntēs Ārmĕnĭă. *L.* Īndŏcĭlēmquĕ fĕrō sērvīrĕ Nĕrōnī Ārmĕnĭām. *St.*

Ārmĕnĭŭs, ĭī, *m.*; Ārmĕnĭī, ōrūm, *pl.* (Ἀρμένιος). *Arménien.* Jāctāt ŏdōrātōs vōtă pĕr Ārmĕnĭōs. *Tib.* (I, 5, 36. Adde *Mart.* V, 59, 4). Nūm pĕtĭt Ārmĕnĭūs pācĕm ? *O.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'Arménie.* Ārmĕnĭās cūrrū sūbjūngĕrĕ tĭgrēs. *V.* (Adde *Tib.* III, 6, 15). Ārmĕnĭæ vībrātĭs crīnĭbŭs ālæ. *Cl.*

† Ārmēntă, æ, *f. arch. Comme* Armentum. Tū pāscĕrĕ cōrnĭfrōntēs ārmēntās sōlēs. *Pacuv.* (apud *Non.* 3, 3. Adde *Enn.* apud *Non.* l. cit. et ap. *Fest.*).

Ārmēntālĭs, ĕ. *De gros bétail ou troupeau.* Ārmēntālĭs ĕquæ māmmĭs ēt lāctĕ fĕrīnō. *V.* Sēd dĕŭs īpsĕ cănīt ; nĭhĭl ārmēntālĕ rĕsūltăt. *Calp.* (1, 29). || † *Qui a soin du bétail.* Grĕgĕs ēt īpsōs claūdĭt ārmēntālĭŭm Sōlērs vĭrōrūm cūră. *Prud.* (*Cath.* 7, 166).

Ārmēntārĭŭs, ĭī, *m. Bouvier.* Prætĕrĕā jām pāstŏr ĕt ārmēntārĭŭs ōmnĭs. *Lr.* (VI, 1250). Ārmēntārĭŭs Āfĕr ăgĭt. *V.* SYN. Būbūlcŭs.

Ārmēntŭm, ī, *n. Troupeau de gros bétail.* Mīllĕ grĕgĕs īllī, tŏtĭdēmque ārmēntă pĕr hērbās. *O.* Quīppe ĕquŭs, ēt pĕcŭdēs, ārmēntăquĕ grāmĭnĕ vīvūnt. *Id.* Sīn ārmēntă măgĭs stŭdĭŭm vĭtŭlōsquĕ tŭērī. *V.* Sōrtīre ārmēntō sŏbŏlēm. *Id.* SYN. Bŏvēs, taūrī, jŭvēncī, vāccæ, *qqf.* pĕcŭs (oris). EP. Mōntĭvăgŭm, cōrnĭgĕrŭm, lætŭm, pīnguĕ, tārdŭm, pĭgrŭm. PPH. Ārmēntă būcĕră. *O.* Cōrnĭgĕrī grĕgĕs. *Sen.* || *En gén. Troupe de gros animaux.* Bēllo ārmāntŭr ĕquī, bēllum hæc ārmēntă mĭnāntŭr *V.* Trēs līttŏrĕ cērvōs Prōspĭcĭt ērrāntēs ; hōs tōta ārmēntă sĕquūntŭr. *Id.* Lĭbўcārum ārmēntă fĕrārŭm. *Sil.* SYN. Grex.

Ārmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des armes ; des guerriers.* Ārmĭfĕro īn ārvō flāmmĕum Ææ̆tæ pĕcŭs. *Sen.* (*Med.* 468). Ārmĭfĕr ēt vĭrĭdī flōrērĕt mīlĭtĕ sūlcŭs. *Cl.* (*Consul.* I *Stil.* 324). || *Qui porte des armes ; guerrier, belliqueux.* Ārmĭfĕr ārmĭfĕræ cōrrēptŭs ămōrĕ Mĭnērvæ. *O.* Mīlĕs ēt ārmĭfĕrās āptăt ād ārmă mănŭs. *Id.* Ārmĭfĕræ quōndām prīsca īntēr tēmpŏră gēntēs. *Sil.* Ārmĭfĕrōs mĕmŏrārĕ lăbōrēs. *St.* SYN. Ārmĭgĕr, ārmĭpŏtēns, ārmĭsŏnŭs, bēllĭcŭs. *Voy.* Pugnax.

Ārmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des armes ; guerrier, belliqueux.* Phœbūmque, ārmĭgĕrūmquĕ dĕŭm, prīmāmquĕ Dĭōnĕn. *Sil. Voy.* Armifer. || Ārmĭgĕr, ĕrī, *m.*; Ārmĭgĕră, æ, *f. Celui ou Celle qui porte les armes de qqn, écuyer.* Ăchīllĭs Ārmĭgĕr Aŭtŏmĕdōn. *V.* Rēgīsquĕ Thŏāctēs Ārmĭgĕr. *O.* Nўmphārŭm trādĭdĭt ūnī Ārmĭgĕræ jăcŭlŭm. *Id.* || Jŏvĭs ārmĭgĕr, et *qqf. absolt. L'aigle qui porte la foudre.* Ārmĭgĕrūmquĕ Jŏvĭs. *O.* Pĕdĭbūs Jŏvĭs ārmĭgĕr ūncīs. *V.* Ārmĭgĕrō mŏdŏ sōrdĭdŭlām cūrāntĕ răpīnām. *Prud. Sym.* I, 69).

Ārmīllă, æ, *f. Bracelet.* Ūtquĕ lĕvĭs cūstōs ārmīllīs căptă Săbīnīs. *O.* Ŭbi īllæ ārmīllæ sūnt, quās ūnā dĕdī ? *Pl.* (*Men.* III, 3, 14).

Ārmīllātŭs, ă, ŭm. *Qui porte des bracelets, qqf. un collier.* Ātque ārmīllātōs cōllă mŏlōssă cănēs. *Pp.* (IV, 8, 24). || *Subst. m. Nom d'homme.* Sī quĭd… crēdĭmŭs Ārmīllātō. *J.* (4, 53).

Ārmīllŭm, ī, *n. Broc.* Hīnc īlĭcĕt ănŭs Rūrsūm ăd ārmīllŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 45. Cf. *Non.* 15, 33).

Ārmĭnĭŭs, ĭī, *m. Arminius, illustre chef des Germains.*

Ārmĭpŏtēns, tĭs, *adj. Belliqueux, redoutable par ses armes.* Dīvæ ārmĭpŏtēntĭs ăd ārăm. *V.* Nōbĭlĭs Aūsŏnĭæ cĕlĕr ārmĭpŏtēntĭs ălūmnŭs. *St.*

Ārmĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Aux armes retentissantes.* Ēt nūmĭnă sānctă prĕcātŭr Pāllădĭs ārmĭsŏnæ. *V.* || *Où les armes retentissent.* Ārmĭsŏnī sūb rūpĭbŭs āntrī. *Cl.* (*R. Pros.* III, 67).

Ārmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Armer, donner des armes.* Tūm quŏquĕ fās nōbīs Teūcrōs ārmārĕ fŭīssĕt. *V.* Āgrēstēsquĕ mănūs ārmăt. *Id.* Nōn prĭŭs ēnsĕ mănūs rāptōque ārmābĭmŭs īgnĕ ? *V. Fl.* SYN. Īnstrŭŏ, mūnĭŏ. PPH. Ārmă dō, mĭnīstrŏ, cĭĕŏ. Ārmīs īndŭŏ, cīngŏ, mūnĭŏ, īnstrŭŏ. Mănūs ăd ārmă *ou* Mănĭbŭs ārmă āptŏ. Īn hŏstēs ārmŏ. Īn ārmă mŏvĕŏ, mīttŏ, dūcŏ, sūscĭtŏ, ăgŏ. Īn prœlĭă răpĭŏ. || *Au fig.* Fērrūmque ārmārĕ vĕnēnō. *V.* Ārmānt ălĭī pĭcĭs ūnguĭnĕ flāmmās. *V. Fl.* Ārmăt spīnă rŏsās. *Cl.* Ārchĭlŏchūm prŏprĭō răbĭēs ārmāvĭt ĭāmbō. *H.* Ārmăt cōntēmptū mēntēm nĕcĭs. *Sil.* SYN. Mūnĭŏ, īnstrŭŏ. || *Équiper un navire.* Ārmētquĕ rătēs, pĕlăgōquĕ fĕrātŭr. *V.* SYN. Īnstrŭŏ, ōrnŏ.

Au pass. Ārmŏr. *Être armé, s'armer.* Bēllo ārmāntŭr ĕquī. *V.* Ārmārī Vōlscōrum ēdīcĕ mănĭplīs. *Id.* PPH. Ārmīs īnstrŭŏr, īndŭŏr, cīngŏr, āccīngŏr, mūnĭŏr. Ārmă căpĭŏ, căpēssŏ, sūmŏ, răpĭŏ, īndŭŏ, gĕrŏ, fĕrŏ, īnfĕrŏ, ēxpĕdĭŏ, părŏ, frĕmŏ, sĕquŏr, tōllŏ (in), hŭmĕrīs āptŏ. Īn ārmă ĕŏ, vĕnĭŏ, mŏvĕŏr, mănūs āddŏ. Ăd ārmă vĕnĭŏ. Ārmă mănū *ou* dĭgĭtīs tĕnĕŏ. Ārmă părāntŭr. Īn ārmīs stō, rĕsīstŏ, fūlgĕŏ. Ārmă mănū īndŭŏ *ou* īndŭŏr. VERS. Hīc fērro āccīngōr rūrsūs, clўpĕōquĕ sĭnīstrām Īnsērtābam āptāns. *V.* Ēnsēm cōllō sūspēndĭt ĕbūrnŭm. Lătĕrīque āccōmmŏdăt *ou* āccīnxērăt ēnsēm. Ārmă dĭū sĕnĭŏr dēsuētă trĕmēntĭbŭs ævō Cīrcūmdăt nēquīcquam hŭmĕrīs, ĕt ĭnūtĭlĕ fērrŭm Cīngĭtŭr. *Id.* Cūr dēxtĕrīs Āptāntŭr ēnsēs cōndĭtī ? *H.* Āt sĭbĭ dăt clўpĕŭm, dăt ăcūtæ cūspĭdĭs hāstăm, Dăt gălĕām căpĭtī ; dēfēndĭtŭr æ̆gĭdĕ pēctŭs. *O.* Nĭvĕŭm lătŭs ēnsĕ rĕvīncĭt, Vīrgĭnĕŭmquĕ căvō prōtēgĭt ærĕ căpŭt. *Pp. Voy.* Ensis. || *Au fig.* Pūlchērquĕ sĕvērō Ārmātŭr tērrōrĕ pŭdŏr. *Cl.* || *Être équipé.* Ārmārī clāssēm, cūrsūmquĕ părārī. *V.*

† Ārmŭm, *ancienne sync. pour* Armorum, *de* Arma. (*Pacuv.* apud *Cic. Or.* 46 ; *Att.* apud *Non.* 9, 1. Sed obsoletum id improbat *Tullius.*)

Ārmŭs, ī, *m. Épaule d'animal.* Dēnsă jŭba ēt dēxtrō jăctātă rĕcūmbĭt īn ārmō. *V.* Sānguĭnĕ lārgō Cōlla ārmōsquĕ lăvānt. *Id. Voy.* Humerus.

Ārnă, æ, *f. Ville d'Ombrie.* Hīs ūrbēs Ārna ēt lætīs Mēvānĭă prātīs. *Sil.* (VIII, 458).

Ārnē, ēs, *f.* (Ἄρνη). *Fille d'Éole, fut changée en choucas, espèce de corneille.* Quāmque īmpĭă prōdĭdĭt Ārnē. *O.* (*Met.* VII, 465, sq.) || 2. *Ville de Béotie.* Quōs Mĭdĕă, quōs hūmĭdă sūggĕrĭt Ārnē. *St.*

Ārnŭs, ī, *m.* (Ἄρνος). *L'Arno, fleuve d'Étrurie, qui se jette dans la mer Tyrrhénienne.* Quām cīngūnt gĕmĭnīs Ārnŭs ēt Aūsăr ăquīs. *Rutil.* (1, 566. Sic etiam nonnulli legunt apud *Sil.* VI, 109).

Ărŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Labourer.* Frūgĭbŭs īnfēlīx, ĕă nēc mānsuēscĭt ărāndŏ. *V.* Nōn prōfēctūrīs līttŏră būbŭs ărās. *O.* Ēt dūcĭt rēmōs īllīc ŭbĭ nūpĕr ărārăt. *Id.* SYN. Cŏlŏ. PPH. Tērrăm, tēllūrēm, hŭmŭm, ārvă, sōlŭm, jūgĕră, āgrŭm ărātrō, vōmĕrĕ, fērrō, rāstrīs, lĭgōnĕ cŏlŏ. Ărātrō, vōmĕrĕ sŭbĭgŏ, fīndŏ, scīndŏ, prōscīndŏ, dŏmŏ, sōlĭcĭtŏ, rīmŏr, vērtŏ, īnvērtŏ, vērsŏ, ēxērcĕŏ, sŭlcŏ, fŏdĭŏ, rĕnŏvŏ, ēxcŏlŏ. Glēbās lĭgōnĕ, rāstrō frān-

gŏ, dīrūmpŏ, cōnvēllŏ. Ărātrō īncūmbŏ. Tēllūrī sūlcōs īnfīndŏ. Jŭvēncīs *ou* Sūb vōmĕrĕ sōlŭm ēxērcĕŏ. Tērrăm, ăgrŭm vōmĕrĭs īctū sūlcŏ, rāstrīs īnsēctŏr. Ărātră flēctŏ. Jŭvēncōs, bŏvēs ărātrō ădjūngŏ, sūb jŭgă dūcŏ, ŏnĕrī sūppōnŏ. VERS. Āgrĭcŏla īncūrvō tērrām mōlītŭs ărātrō. *V.* Prīmūsquĕ pĕr ārtēm Mōvĭt ăgrōs. Āt rŭdĭs ēnītŭīt īmpūlsō vōmĕrĕ cāmpŭs. Dēprēsso īncĭpĭăt jām tūm mĭhĭ taūrŭs ărātrō Īngĕmĕre, ēt sūlco āttrītŭs splēndēscĕrĕ vōmĕr. Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmŭs. *Id.* Sūppŏsĭtōquĕ jŭgō pōndŭs grăvĕ cōgĭt ărātrī Dūcĕre, ĕt īnsuētūm fērrō prōscīndĕrĕ cāmpŭm. *O.* Cōllă jŭbē dŏmĭtōs ŏnĕrī sūppōnĕrĕ taūrōs, Saūcĭĕt ŭt dūrām vōmĕr ădūncŭs hŭmŭm. Tūm pătĭtŭr cūltūs ăgĕr, ēt rĕnŏvātŭr ărātrō. Rāstrōque īntāctă, nēc ūllīs Saūcĭă vōmĕrĭbŭs, pēr sē dăbăt ōmnĭă tēllŭs. Prīmă Cĕrēs ūncō glēbās dīmōvĭt ărātrō. Fōrtĕ bŏvēs prēssō sŭbĭgēbānt vōmĕrĕ tērrăm. *Id.* Prīmŭs ărātră mănū sōlērtī fēcĭt Ŏsīrĭs, Ēt tĕnĕrām fērrō sōllĭcĭtāvĭt hŭmŭm. *Tib.* Prēssō tēllūs cōnsūrgĭt ărātrō. Aūt ŭt mūltă mĕī rĕnŏvārēnt jūgĕră taūrī. Fōrtĭs ărăt vălĭdō rūstĭcŭs ārvă bŏvĕ. Quăm fōrtĭtĕr īllĭc Vērsārēm vălĭdō pīnguĕ bĭdēntĕ sōlŭm! Ārvăquĕ sī fīndānt pīnguĭă mīllĕ bŏvēs. Nōn tămĕn īntērdūm pŭdĕăt tĕnŭīssĕ bĭdēntĕm, Aūt stĭmŭlō tārdōs īncrĕpŭīssĕ bŏvēs. Ēt fērrō tēllūs, pōntūs cōnfīndĭtŭr ærĕ. *Id.* Rūră cŏlĭt nēmō; mōllēscūnt cōllă jŭvēncīs, Nōn glēbām prōnō cōnvēllĭt vōmĕrĕ taūrŭs. *Cat.* Ēt fērrō cœpērĕ sŏlūm prōscīndĕrĕ tērræ. *Lr.* Dūm jūgĕră vērsăt ărātŏr. *Calp.* Vūlnĕre īmmūnēm prĭŭs Sūlcārĕ tērrăm. *Sen.* Hŭmūmquĕ Ēdŏmŭīssĕ mănū. *St.* Dūrōs sūlcīs mōllīrĕ nŏvālēs. *Cl.* Rūră tĕnēnt, cūrvī nēquīcquăm vōmĕrĭs ūsū Sōllĭcĭtāndă tĭbī. *Avien.* Quēm jŭvăt ēffōssī tērgă mŏvērĕ sŏlī. *Pallad.* *Au fig.* Ărārĕ līttŭs. *Labourer le sable ou la grève (perdre sa peine).* Sēd sīccūm stĕrĭlī vōmĕrĕ līttŭs ărŏ. *O.* || *Au fig. Sillonner.* Ēt vĕnĭēnt rūgæ, quæ tĭbĭ cōrpŭs ărēnt. *O.* Ēt frōntem ōbscēnām rūgīs ărăt. *V.* SYN. Ēxărŏ, pĕrărŏ, sūlcŏ. || *Écrire.* Īnvērsā pŭĕrīs ărāndĕ chārtā. *M.* (IV, 87, 11). SYN. Ēxărŏ. *Voy.* Scribo. || — mărĕ, æquŏr. *Fendre les flots, naviguer.* Nūllūm mărĭs æquŏr ărāndŭm. *V.* Vīcīnās tūtŭs ărārēt ăquās. *O.* SYN. Sūlcŏ, fīndŏ, scīndŏ, etc *Voy.* Navigo.

† Ărōmă, ătĭs, *n.* (ἄρωμα). *Aromate, substance aromatique.* Grātĭŭs aūră flŭēns quăm spīrēt ărōmă Săbæūm. *Fort.* (VII, 12, 39). Sōlŭs ŏdōr spārsī spīrāmĕn ărōmătĭs ēfflăt. *Prud.* (*Apoth.* 762). Aūrās mădēntēs Pērsĭcōrum ărōmătŭm. *Id.* (*Peri.* 10, 363). *Voy.* Odor.

† Ărōmătĭcŭs, ă, ŭm (ἀρωματικός). *Aromatique, odoriférant.* Vīncĭs ărōmătĭcās mēntĭs ŏdōrĕ cŏmās. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 354). Cūm mūnĕrĕ mātrēs Mēssĭs ărōmătĭcæ. *Sedul.* (V, 324). *Voy.* Odoratus.

Ărōn. *Voy.* Aaron.

Ārpī, ōrŭm, *m. pl. Arpi ou Argyripe, ville d'Apulie, fondée par Diomède.* Nōn ĕrĭt aūxĭlĭō nōbīs Ætōlŭs, ĕt Ārpī. *V.* Ārgȳrĭpām clārōsquĕ vĭrīs quī cōndĭdĭt Ārpōs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 6, 3). Quī Găiūm vĕtĕrēm Tăgūmquĕ nōstrŭm Ārpīs cēdĕrĕ nōn sĭnĭs dĭsērtīs. *Mart.* (IV, 55, 3). SYN. Ārgȳrĭpă.

Ārpīnās, ātĭs. *Qui est d'Arpinum, ville des Volsques, patrie de Marius et de Cicéron.* Ārpīnās ălĭŭs Vōlscōrum īn mōntĕ sŏlēbăt. *J.* (8, 245). Ăccŏlĭt Ārpīnās, ăccītă pūbĕ Vĕnāfrō. *Sil.* || *Par anton. Cicéron.* Cōntra Ārpīnātēm quī stĕtĭt ēlŏquĭō. *Symm.* (*de Baulis*, 8). Ārpīnās mŏdŏ quăm tŏnāntĕ līnguā Dīctāt. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 22. Cf. *Juv.* 8, 237; *Prud. Sym.* I, 527). || *Subst. Marius* Rūstĭcŭs Ārpīnās, bēllōrŭm māxĭmŭs aūctŏr. *Epigr.* (ap. *Mai.* t. III, p. 361).

Ārpīnŭs, ă, ŭm. *D'Arpinum.* Ārpīnīs quŏquĕ cōmpărārĕ chārtīs. *M.* (X, 19, 17).

Ārquātŭs, ă, ŭm. *Courbé en arc.* Īrĭs ĕt ārquātō cœlūm cūrvāmĭnĕ sīgnāns. *O. Voy.* Curvus. || *Qui a la jaunisse* (arquatus morbus). Lūrĭdă prætĕrĕā fīūnt, quæcūmquĕ tŭēntŭr Ārquātī. *Lr.* (IV, 333. Cf. *Varr.* apud *Non.* 1, 151; *Plin.* 20, 44).

† Ārquī, *ancien gén. de* Arquus *ou* Arcus. Tūm cŏlŏr īn nīgrīs ēxsīstĭt nūbĭbŭs ārquī. *Lr.* (VI, 525).

Ārquĭtĕnēns, *ancienne orthogr. pour* Arcitenens. (*Næv.* apud *Macr.* 6, 5.)

Ārquĭtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ēt vōs... Ālbūtī, Ārquĭtĭquĕ, Vārrōquĕ. (*Catal. Virg.* 7, 3).

Ārquŭs, *arch. Comme* Arcus. (*Prisc.* p. 560.)

Ārră. *Voy.* Arrha.

Ārrăbĭă, Ārrăbĭŭs. *Voy.* Arabia, etc.

Ārrăbŏ. *Voy.* Arrhabo.

Ārrādŏ. *Voy.* Adrado.

Ārrēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Arrigo. *Dressé, droit.* Cōnstĭtĭt īn dĭgĭtōs ēxtēmplo ārrēctŭs ŭtērquĕ. *V.* Ārrēctæque hōrrōrĕ cŏmæ. Ārrēctīs hōrrēt squāmīs. *Id.* SYN. Ērēctŭs, sūblātŭs, sūbrēctŭs, rēctŭs, sūblīmĭs. || *Au fig. Tendu, attentif, en suspens.* Ārrēctæ stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs īræ. *V.* Ārrēctīs spēctānt ănĭmīs. Quūm spēs ārrēctæ jŭvĕnŭm. Laūdūmque ārrēctă cŭpīdŏ. *Id.* SYN. Sūspēnsŭs.

Ārrēmĭgŏ, Ārrēpŏ, etc. *Voy.* Adr.

Ārrēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Arripio. *Saisi.* Ārrēptāmquĕ cŏmā flēxis pōst tērgă lăcērtīs. *O.* || *Au fig.* Ārrēptō tēmpŏrĕ Tūrnŭs. *V.*

Ārrētīnŭs, Ārrētĭŭm. *Voy.* Aretinus, etc.

Ārrēxī, *parf. de* Arrigo.

Ārrhă *ou* Ārră, æ, *f. Arrhes.* Fūnĕrĭs ōrdŏ sŭī nōstræ fŭĭt ārrhă sălūtĭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 206. Cf. *Gell.* 17, 2; *Isid. Or.* 5, 3). *Voy. le suiv.*

Ārrhăbŏ *ou* Ārrăbŏ, ōnĭs, *m.* (ἀῤῥαβών). *Arrhes, gage.* Lēno, ārrhăbōnem hūnc prō mĭnā mēcūm fĕrŏ. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 22. *Id. Most.* IV, 3, 21). Ēă rĕlĭcta hūic ārrhăbōni ēst pro īllo ărgēntō. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 43). SYN. Ārrhă, pīgnŭs.

Ārrĭă, æ, *f. Arrie, femme illustre de Rome ou de Padoue. Cécina Pétus, son époux, accusé d'avoir trempé dans une conspiration contre Claude, était conduit à Rome pour y être jugé: dans la route, elle se perça d'un poignard, et le présenta à Pétus, en lui disant:* Pæte, non dolet. Cāstă sŭō glădĭūm quūm trādĕrĕt Ārrĭă Pætō. *M.* (I, 14, 1 sq.). || *Autre du même nom.* Quūm gĕmĭnōs prōdūcĕrĕt Ārrĭă nātōs. *Pp.* (IV, 1, 89).

Ārrīdĕŏ, ēs, sī, sŭm, dērĕ, *n. Rire à, sourire à.* Ŭt rīdēntĭbŭs ārrīdēnt, ĭtă flēntĭbŭs ădflēnt. *H.* Rīsĕrĭt, ārrīdē; sī flēbĭt, flērĕ mĕmēntŏ. *O.* Cuī sævum ārrīdēns. *Sil. Voy.* Rideo. || *Au fig.* Ēt quāndŏquĕ mĭhī fōrtūnæ ārrīsĕrĭt hōră. *Petr.* (*Sat.* 133). Præsērtīm quūm tēmpēstās ārrīdĕt. *Lr.* (II, 32). SYN. Rīdĕŏ. || *Plaire.* Quĭbŭs hæc, sūnt quālĭăcūmquĕ, Ārrīdērĕ vĕlīm. *H. Voy.* Placeo. || † *Act.* Vōs nūnc āllŏquĭtŭr, vōs nūnc ārrīdĕt ŏcēllīs. *Val. Cat.* (*Dir.* 108).

Ārrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Dresser, relever.* Gaūdĕt hĭāns īmmānĕ, cŏmāsque ārrēxĭt, ĕt hærĕt. *V.* SYN. Sūbrĭgŏ, ērĭgŏ, tōllŏ. || *Au fig. Rendre attentif.* Ārrēxēre ănĭmōs Ītălī. *V.* Ārrĭge aūrēs, Pāmphĭlĕ. *Ter.* (*And.* V, 4, 30). SYN. Ădhĭbĕŏ, ādmŏvĕŏ.

Ārrĭpĭŏ, ĭs, ĭpŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, saisir.* Prōtĭnŭs ārrĭpĭūnt Chărĭtēs, nēctūntquĕ cŏrōnās. *O.* Ēccĕ tĭbī Aūsŏnĭæ tēllūs: hānc ārrĭpĕ vēlīs. *V.* Ārrĭpŭītquĕ lŏcūm. *Id.* Quēm vēro ārrĭpŭĭt, tĕnĕt ŏccīdītquĕ lĕgēndŏ. *H.* SYN. Cōrrĭpĭŏ, căpĭŏ, prĕhēndŏ, prēndŏ, ōccŭpŏ, cōmprēndŏ. || *Au fig.* Sūbmŏnŭīt

mē Pārmĕnŏ ĭbĭ sērvūs: quŏd ĕgo ārrĭpŭī. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 22). Ārrĭpe ŏpem aūxĭlĭūmque ăd hānc rĕm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 65).

Ārrĭs, *m. Chef Carthaginois.* (*Sil.* XV, 232.)

Ārrĭūs, ĭī, *m.* (Ἄῤῥιος). *Arrius ou Arius, célèbre schismatique.* Hāc sēse ŏccūltānt Phōtīnūs ĕt Ārrĭūs ārtĕ. *Prud.* (*Psych.* 796). Hānc sprēvĭt hăbērĕ sălūtĕm Ārrĭūs īnfēlīx. *Sedul.* (I, 283).

Ārrōdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Voy.* Arrosus, Rodo.

Ārrŏgāns, tĭs. *Fier, superbe.* Tāngĕ Chlŏēn sĕmĕl ārrŏgāntĕm. *H.* Īllās pūrpŭrĕās ĕt ārrŏgāntēs Jūssĭt sūrgĕrĕ Lēctĭūs lăcērnās. *M.* (V, 8, 11). SYN. Sŭpērbŭs, fĕrōx.

Ārrŏgāntĭă, æ, *f. Fierté, présomption.* Ăquĭla ēx ĕbūrnā sūmĭt ārrŏgāntĭăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 148). *Voy.* Superbia.

Ārrŏgŏ, ās, ārĕ. *Recevoir l'agrément de qqn.* Vĕnūs hæc vŏlo ārrŏgĕt tē. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 45). || *Réclamer, s'arroger.* Jūră nĕgĕt sĭbĭ nātă, nĭhĭl nōn ārrŏgĕt ārmīs. *H.* (*Id. Sat.* II, 4, 35). SYN. Vīndĭcŏ, āssūmŏ, sūmŏ. || *Attribuer, donner.* Scīrĕ vĕlīm, prĕtĭūm chārtīs quŏtūs ārrŏgĕt ānnūs. *H.* Īmpĕrĭīs dĕcŭs ārrŏgāvĭt. *Id.* SYN. Trĭbŭŏ, āttrĭbŭŏ, āffĕrŏ, āddŏ.

Ārrōsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Arrodo. *Rongé autour.* Ōbtūndūntvĕ nŏvōs ārrōsō rōbŏrĕ dēntēs. *Nemes.* (*Cyn.* 177). Ārrōsō quĭdquĭd săpĭt ūnguĕ Clĕānthēs. *Sid.* (2, 170).

Ārs, ārtĭs, *f. L'art* (*opposé à la nature*). Nōn hæc hūmānīs ŏpĭbūs, nōn ārtĕ măgīstrā Prōvĕnĭūnt. *V.* Āră pĕr āntīquās făctă sĭne ārtĕ mănūs. *O.* Ēnnĭūs īngĕnĭō māxĭmūs, ārtĕ rŭdĭs. Ārs ădĕō lătĕt. *Id.* Nātūrā fĭĕrēt laūdābĭlĕ cārmĕn ăn ārtĕ, Quæsītum ēst. *H.* Sīve hōc nātūræ ēst, sīve ārtĭs, mīrūs ŭtrōquĕ. *Id.* EP. Īngĕnĭōsă, sōlērs, dōctă, mīră, măgīstră. PPH. Ārtĭs ŏpŭs, ŏps (*inus. au nom.*). || *Toute espèce d'art, de science, de talent.* Tū rĕgĕre īmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntŏ: Hæ tĭbĭ ĕrūnt ārtēs. *V.* Hīc vīctōr cæstūs ārtēmquĕ rĕpōnŏ. Īnstār mōntĭs ĕquūm, dīvīnā Pāllădĭs ārtĕ, Ædĭfĭcānt. Măgĭcās īnvītum ăccīngĭēr ārtēs. *Id.* Hīc ārtēm nāndī præcĭpĭt, īllĕ trŏchī. *O.* Nēc sĭbĭ cœnārūm quĭvīs tĕmĕre ārrŏgĕt ārtĕm. *H.* Dī tĭbĭ dīvĭtĭās dĕdĕrūnt ārtēmquĕ frŭēndī. *Id.* SYN. Dōctrīnă, stŭdĭūm, īndūstrĭă, sōlērtĭă, prūdēntĭă, făcūltās. || *Arts mécaniques, industrie.* Ūt vărĭās ūsūs mĕdĭtāndo ēxtūndĕrĕt ārtēs. *V.* Nōn ārmă rŏgāvī Ārtĭs ŏpīsquĕ tŭæ. Ēt clўpĕum ēdūcī jūssĭt, Dĭdŭmāŏnĭs ārtēs. *Id.* Dædălūs īngĕnĭō făbræ cĕlĕbērrĭmŭs ārtĭs. *O.* SYN. Īndūstrĭă, *qqf.* ŏpŭs, lăbŏr. || *Qqf. au sing. et surtout au plur. Arts libéraux.* Ārtēs quās dŏcĕăt quĭvīs ĕquĕs ātquĕ sĕnātŏr Sēmĕt prōgnātōs. *H.* Ārtēs Īntŭlĭt ăgrēstī Lătĭō (Græcia). *Id.* Āddĕ quŏd īngĕnŭās dĭdĭcīssĕ fĭdēlĭtĕr ārtēs Ēmōllĭt mōrēs. *O.* Ārtĭs ĕt īngĕnŭæ cūltŏr ŭtērquĕ sŭmŭs. *Id.* SYN. Stŭdĭă. EP Īngĕnŭæ, bŏnæ, hŏnēstæ. *Voy.* Litteræ. || Ārs bŏnă *ou* Ārtēs bŏnæ. *Arts libéraux, instruction.* Ădjĕcērĕ bŏnæ paūlō plūs ārtĭs Ăthēnæ. *H.* Īnquĕ bŏnās ārtēs ĕt tŭă săcră rĕdī. *O.* Īmplēndūs sĭbĭ quĭsquĕ bŏnīs ēst ārtĭbŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 270). || *Qqf. Les Muses.* Fēcūndă nŏvĭēs, Ārtĭūm pĕpĕrĭt chŏrūm. *Ph. Voy.* Musæ. || *Principes de conduite;* ārtēs bŏnæ, *vertu.* Plūrĭmum ĕnim īntĕrĕrĭt quĭbŭs ārtĭbŭs ĕt quĭbŭs hūnc tū Mōrĭbŭs īnstĭtŭās. *J.* (14, 73). Quāndo ārtĭbŭs, īnquĭt, hŏnēstĭs Nūllūs ĭn ūrbĕ lŏcŭs. *Id.* (3, 21). Nām si īn te ægrōtānt ārtēs āntīquæ tŭæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 34). *Voy.* Virtus. || *Ressources, moyens.* Mīllĕ nŏcēndi ārtēs. *V.* Quā tĭbĭ lūcĕm ārtĕ mŏrĕr? *Id.* Nūllā rĕpărābĭlĭs ārtĕ Læsă pŭdīcĭtĭă. *O.* SYN. Rătĭŏ, vĭă, ŏps (*inus. au nom.*). || *Artifice, ruse.* Īllĕ dŏlīs īnstrūctŭs ĕt ārtĕ Pĕlāsgā. *V.* Hās ārtēs tōllĕ, sĕnēscĭt ămŏr. *O. Voy.* Dolus.

Ārsăcēs, ĭs, *m.* (Ἀρσάκης). *Arsace, soldat de Séleucus, fondateur de l'empire des Parthes.* Īpse hīc Pārthĭcŭs Ārsăcēs prĕcātūr. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 45).

Ārsăcĭdæ, ārūm *et sync.* dūm, *m. pl. Les Arsacides, rois successeurs d'Arsace; les Parthes, les Perses.* Plūs īllā vōbīs ăcĭē, quām crēdĭtĭs, āctum ēst, Ārsăcĭdæ. *L.* Ārsăcĭdūm dŏmĭnŭs. *Id.* (Adde *Sil.* VIII, 467). *Voy.* Parthi, Persæ.

Ārsăcĭŭs, ă, ŭm. *Des Arsacides; des Perses.* Scīs quĭd ĭn Ārsăcĭā Păcŏrūs dēlībĕrĕt aūlā. *M.* (IX, 36, 3). Ārsăcĭās nōn quærŏ dŏmūs. *Sid.* (2, 450).

† Ārsĕ vērsĕ. *Mots étrusques, équivalant aux mots latins* Averte ignem. Īnscrībăt ălĭquīs ārsĕ vērse ĭn ōstĭō. *Afran.* (apud *Paul.* ex *Fest.*)

Ārsēs, æ, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* VII, 598.)

Ārsī, *parf. de* Ardeo.

Ārsĭnŏē, ēs, *f.* (Ἀρσινόη). 1. *Arsinoé, fille de Ptolémée, épouse de Lysimaque, mère de Bérénice.* || 2. *Seconde fille de Ptolémée, sœur et femme de Ptolémée Philadelphe, reçut après sa mort les honneurs divins, sous le nom de Vénus Zephyritis.* Ōbtŭlĭt Ārsĭnŏēs Chlōrĭdŏs ālĕs ĕquŭs. *Cat.* (66, 54 sq.). Ārsĭnŏēn Phărĭī sūspēndĭt ĭn āĕrĕ tēmplī. *Aus.* (*Mos.* 315. Ubi plura. Cf. *Plin.* 34, 42; *Callim.* apud *Athen.*; *Steph.* in v. Ζεφύριον). || 3. *Fille de Ptolémée Aulète et sœur de Cléopatre.* Ā fămŭlō Gănўmēdĕ dŏlīs pērvēnĭt ăd hōstēs Cæsărĭs Ārsĭnŏē. *L.* (X, 520). || 4. *Nom de plusieurs villes de la Basse-Égypte.* Ārsĭnŏēn īllī tĕpĭdæquĕ rĕquīrūnt Ōtĭă lætă Phărī. *V. Fl.* (V, 423: ubi anachronismus).

Ārsĭs, ĭs, *f.* (ἄρσις). *Élévation de la voix sur une syllabe, accent.* Ārsĭn hānc Græcī vŏcārūnt, āltĕrām cōntrā thĕsĭn. *T. Maur.* (*Syll.* 1060. Seu græce scribendum. Cf. *Diomed.* 471 et 501; *Capell.* IX, p. 328).

Ārsūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Ardeo. *Qui doit être brûlé.* Īlĭōn ārsūrūm præmŏnŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Ārsūrōsque ārtūs ūnxĭt. *Id.* Sēcūm spŏlĭă... Ārsūră pōscĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 1665). SYN. Crĕmāndŭs, ūrēndŭs.

Ārtăbă, æ, *f.* (ἀρτάβη). *Mesure de choses sèches chez les Égyptiens.* Nāmquĕ dĕcēm mŏdĭīs ēxplēbĭtŭr ārtăbă trĭplēx. *Rhem. Fan.* (*de Pond.* 91).

Ārtăbrŭs, ī, *m. Cap Artabre* (*Finistère*), *en Espagne; peuples habitant cette contrée* (*Strab.* Ἀρτάβρος). Jāmque Ĕbŭsūs Phœnīssă mŏvĕt, mŏvĕt Ārtăbrŭs ārmă. *Sil.* (III, 362. Alii leg. *Arbacus.* Sed *Artabrum promont.* est ap. *Plin.* 2, 112).

Ārtăcĭē, ēs, *f.* (Ἀρτακίη). *Fontaine des Lestrygons.* Nōbĭlĭs Ārtăcĭē. *Tib.* (IV, 1, 60).

Ārtænă. *Au lieu de* Arutæna.

Ārtămŏ, ōnĭs, *m.* (ἄρταμος). *Nom d'homme.* Ăgĕdūm tu, Ārtămŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 34).

Ārtānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*M.* VIII, 72, 3.)

Ārtāxătă, ōrūm, *n. pl.* (Ἀρτάξατα). *Ville d'Arménie, sur l'Araxe, auj. Tiflis.* Sīc prætēxtātōs rĕfĕrūnt Ārtāxătă mōrēs. *J.* (2, 170). Dēpŏpŭlētŭr ŏvāns Ārtāxătă Căspĭă cōnsŭl. *Sid.* (2, 445).

Ārtĕ, *adv. Voy.* Arcte.

Ārtĕmĭdōrŭs, ī, *m.* (Ἀρτεμίδωρος). *Artémidore, nom d'un peintre.* Cŏlĭs, Ārtĕmĭdōrĕ, Mĭnērvăm. *M.* (V, 41). || 2. *Célèbre athlète sous Galba et Vitellius.* Tām fōrtēs quām nēc, quūm vīncĕrĕt, Ārtĕmĭdōrŭs. *M.* (VI, 77, 3).

Ārtĕmīsĭă, æ, *f.* (Ἀρτεμίσια). *Artémise, femme de Mausole, lui éleva un tombeau magnifique. Voy.* Mausolus.

Ārtĕmŏ *ou* Ārtĕmōn, ōnĭs, *m.* (ἀρτέμων). *L'une des voiles d'un navire.* (*Lucil.* apud *Charis.* 99. Cf. *Isid. Or.* 19, 3.)

Ărtĕmōnă, æ, *f.* (ἀρτέμων). *Nom de femme.* (*Pl. As.* V, 2, 5.)

Ārtērĭă, æ, *f.* (ἀρτηρία). *Artère, la trachée-artère, canal par lequel les animaux respirent.* || † Ārtērĭŭm, ĭī, *n. arch. Même sens.* Prætĕrrādīt ĕnīm vōx faūcēs sæpĕ, făcĭtquĕ Āspĕrĭōră fŏrās grădĭēns ārtērĭă clāmŏr. *Lr.* (IV, 529. Porro quid sit *aspera arteria*, explicant *Cic. N. D.* 2, 54; *Cels.* 4, 1 : græce ἡ τραχεῖα ἀρτηρία).

Ārthrēsĭs *ou* Ārthrĭsĭs, ĭs, *f. Comme* Arthritis. Nōdōsă tŏrquĕt quōs pŏdāgra ĕt ārthrēsĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 495. Sic *Prud.* dixit *pleuresis* vel *pleurisis*, pro vulgari *pleuritis*).

Ārthrītĭcŭs, ă, ŭm (ἀρθριτικός). *Goutteux.* Quŏd dēfōrmĭ' sĕnēx ārthrītĭcŭs āc pŏdăgrōsŭ' st. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 743).

Ārthrītĭs, ĭs, *f.* (ἀρθρῖτις). *Maladie articulaire, goutte.* (Cf. *Isid. Or.* 4. 7.) *Voy.* Arthresis.

Ārtĭcŭlātĭm. *Par morceaux, par pièces.* Ārtĭcŭlātĭm tē cōncīdīt, sĕnēx, tŭŭs Sērvŭs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 52. *Id. fragm.* apud *Gell.* 3, 3). Mēmbrăque ārtĭcŭlātĭm dīvĭdĭt. *Poet.* (scil. *Enn.* ap. *Cic. N. Deor.* 3, 26). || *Par articulations.* Nūnquĭd mănŭs ārtĭcŭlātĭm Ēst dīgēstă Dĕī ? *Prud.* (*Apot.* 863). || *Au fig. Distinctement.* Vērbă quŏque īpsă Plāne ēxaūdīrī dīscērnīque ārtĭcŭlātĭm. *Lr.* (IV, 557).

† Ārtĭcŭlŏ, ās, ārĕ. *Articuler.* Hāsce ĭgĭtūr vōcēs... Mōbĭlĭs ārtĭcŭlāt vērbōrūm dædălă līnguă. *Lr.* (IV, 548). Mōlītāquĕ vōcĭs Ārtĭcŭlārĕ sŏnūm. *P. Nol.* (6, 99). Flŭĭt ārtĭcŭlātă mŏdēstĭs Vōx nŭmĕrĭs. *Id.* (33, 1).

† Ārtĭcŭlŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Ārtĭcŭlŭm... Dēntĕ quŏd Ētrūscō tērgēbāt saūcĭŭs. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.*, n. 7146).

Ārtĭcŭlŭs, ī, *m. Articulation, jointure.* Aūxērāt ārtĭcŭlōs măcĭēs. *O.* Pōstquam īllī jūstă chĕrāgră Cōntŭdĭt ārtĭcŭlōs. *H.* Sēd quūm lăpĭdōsă chĕrāgră Frēgĕrĭt ārtĭcŭlōs. *Pers.* (5, 58). SYN. Jūnctūră, nōdŭs. || *Par ext. Doigt.* Nēc prēmĭt ārtĭcŭlōs lūcĭdă gēmmă mĕōs. *O.* Sōllĭcĭtīs sūppĕtăt ārtĭcŭlīs. *Id.* (Adde *Prop.* II, 34, 80). *Voy.* Digitus. || *Partie. division.* Īn quĭbŭs ārtĭcŭlōs ānnī Dĕŭs īpsĕ crĕāvĭt. *Manil.* (II, 657. *Id.* IV, 164). || — tĕmpŏrĭs. *Moment, instant.* Dīgnātŭs ĭn īllō Tēmpŏrĭs ārtĭcŭlō. *Manil.* (IV, 324). SYN. Pūnctŭm. || *Moment favorable, occasion.* Cōmmŏdĭtātĭs ōmnēs ārtĭcŭlōs scĭō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 31). Ŭt ĭn īpso ārtĭcŭlo ōpprēssĭt! *Ter.* (*Ad.* II, 2, 21). SYN. Tēmpŭs.

Ārtĭfēx, ĭcĭs, *m. f. Artisan, ouvrier, artiste.* Ōlim ārbōs, nūnc ārtĭfĭcĭs mănŭs ærĕ dĕcōrō Īnclūsĭt. *V.* Āt Vĕnŭs ārtĭfĭcĭs lăbŏr ēst ĕt glōrĭă Cōī. *O.* SYN. Ŏpĭfēx, făbrĭcātŏr. EP. Dŏctŭs, sōlērs, īngĕnĭōsŭs, pĕrītŭs, nōbĭlĭs, clārŭs. || — sūmmŭs. *Dieu.* Nāmquĕ quŏd Ārtĭfĭcĭs sūmmī fēcĭt mănŭs, ūnum ēst. *Prosp.* (*Epig.* 35). || *Au fig. Artisan, auteur.* Vādĭt ăd ārtĭfĭcēm diræ Pŏlўmēstŏră cædĭs. *O.* Quām nĕcĭs ārtĭfĭcēs ārtĕ pĕrīrĕ sŭā. *Id.* Hæc scĕlĕrum ārtĭfēx Ōbsēdĭt ănĭmōs. *Sen.* (*Hip.* 559. *Id. Troad.* 753). SYN. Făbrĭcātŏr, aūctŏr, ŏpĭfēx, caūsă, crĕātŏr, cōndĭtŏr. *Voy.* Auctor. || *Artisan de ruses.* Ēt mĭhĭ jām mūltī crūdēlĕ cănēbānt Ārtĭfĭcĭs scĕlŭs. *V.* (*Id. Æ.* XI, 406. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 29). SYN. Āstūtŭs, căllĭdŭs. || *Adj. Industrieux, habile.* Ārtĭfĭcēs nātūră mănūs ādmōvĭt. *O.* Ārtĭfĭcī fūlgēnt cŏrpŏră prīscă mănū. *Id.* SYN. Sōlērs, pĕrītŭs, dŏctŭs. || *Avec un infin.* Vēntĕr, nĕgātās ārtĭfēx sĕquī vōcēs. *Pers.* (*Prol.* 10). || *Pass. Fait avec art.* Quāttŭŏr ārtĭfĭcēs, vīvĭdă sīgnă, bŏvēs. *Pp.* (II, 31, 8). Ārtĭfĭcēmquĕ tŭō dūcĭt sŭb pōllĭcĕ vūltŭm. *Pers.* (5, 40). Tāntum ārtĭfĭcĭs vălĕt hālĭtŭs ōrĭs. *J.* (10, 238).

Ārtĭfĭcĭŭm, ĭī, *n. Art, habileté. Voy* Ars

† Ārtĭŏ, īs, īrĕ, *arch. Faire adhérer fortement presser.* Ārtīvĭt līnguam īn pălātŭm. *Nov.* (apud *Non.* 10, 10).

† Ārtītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Artio. *Serré.* Ēt chălўbs ārtītă mēmbră grăvĭbŭs āmbĭt cĭrcŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 1, 72. Sed plerique melius, *attrita*). || 2. *De* Ars. *Instruit.* (Vid. *Fest.* Ita quidam legunt ap. *Plaut As.* III, 2, 19, ubi vulgo *astutos.*)

Ārtŏ. *Voy.* Arcto.

Ārtŏcŏpŭs, ī, *m.* (ἀρτοκόπος). *Esclave qui coupe le pain.* Sālvă sĭt ārtŏcŏpī rĕvĕrēntĭă. *J.* (5, 72. Alii, et ipse *Rupert.*, leg. *artoptæ;* sed vett. edd. fere omnes habent *artocopi.* Forte legendum *artopopi;* nam ἀρτοπόπος, qui panem coquit).

Ārtŏcrĕās, *n.* (ἀρτόκρεας). *Hachis de pain et de viande.* Ārtŏcrĕāsquĕ pŏpēllō Lārgĭŏr. *Pers.* (6, 50).

Ārtōptă, æ, *f. Sorte de tourtière pour cuire le pain* Ĕgo hīnc ārtōptam ēx prōxŭmo ūtēndām pĕtō. *Pl.* (*Aul.* II, 9, 4. De hoc *Plin.* 18, 28).

Ārtōptēs, æ, *m.* (ἀρτόπτης). *Boulanger, esclave qui cuit le pain. Voy.* Artocopus.

Ārtōrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Vīvānt Ārtōrĭŭs īstīc, Ēt Cătŭlŭs. *J.* (3, 29. Alii libb. *Arturius*).

Ārtŏtrōgŭs, ī, *m.* (ἀρτότρωγος). *Nom d'un parasite dans Plaute* (*Mil.* I, 1, 9).

† Ārtŭă, *n. pl. de l'inus.* Artu, *pour* Artus. Hūjŭs mēmbra, ātque ōssa, ātque ārtŭă Cōmmĭnŭām. *Pl.* (*Men.* V, 2, 102).

Ārtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Arctus.

Ārtŭs, ŭŭm, ŭbŭs, *m. pl. Jointures des membres, membres.* Ēt māgnōs mēmbrōrum ārtŭs, māgna ōssă, lăcērtōs. *V.* Sālsūsquĕ pĕr ārtŭs Sūdŏr ĭĭt. *Id.* Nē prŏpĕrēnt ārtŭs ănĭmă fraūdārĕ sĕnīlī. *O.* Cōncŏctūm dīdĕrĕ pōssīs Ārtŭbŭs. *Lucret.* (IV, 635). SYN. Mēmbră. *Voy.* Membrum. || *Qqf. au sing.* Quā prīmō cērvīx cōmmīttĭtŭr ārtū. *V. Fl.* (IV, 310). Tūnc ōmnīs pălpĭtăt ārtŭs. *L.* (VI, 754).

Ārŭī, *parf. de* Areo.

Ārŭlă, æ, *f. dimin. de* Ara (cf. *Prisc.* 552). *Petit autel.* Ōmnĭbŭs āntĕ pĕdēs pŏsĭta ēst sŭă cuīquĕ vĕtŭstă Ārŭlă. *Prud.* (*Sym.* I, 237. *Id. Peri.* 10, 259).

Ărūm *ou* Ărŏn, ī, *n. Nom d'une plante.* Tēmpŭs ărī sătĭō. *Col.* (X, 244).

Ărūndĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des roseaux.* Tībrĭs ărūndĭfĕrūm mĕdĭō căpŭt ēxtŭlĭt ālveō. *O.*

Ărūndĭnētŭm, ī, *n. Lieu planté de roseaux.* Tĕnĕrūmque ărūndĭnētŭm. *Capel.* (IX, p. 310).

Ărūndĭnĕŭs, ă, ŭm. *De roseaux.* Mēllăque ărūndĭnĕīs īnfērrĕ cănālĭbŭs ūltrō. *V.* || *De chalumeau.* Pāstŏr ărūndĭnĕō cārmĭnĕ mūlcĕt ŏvēs. *O.*

Ărūndĭnōsŭs, ă, ŭm. *Plein de roseaux.* Quæque Āncōnă, Cnĭdūmque ărūndĭnōsăm. *Cat.* (36, 13).

Ărūndŏ, ĭnĭs, *f. Roseau.* Hīc vĭrĭdēs tĕnĕrā prætēxĭt ărūndĭnĕ rīpās. *V.* Ātquĕ lĕvī zĕphўrō grăcĭlĭs lībrātŭr ărūndŏ. *O.* Āmnĭs ărūndĭnĭbŭs līmōsās ōbsĭtĕ rīpās. *Id.* SYN. Cānnă. EP. Ăquātĭcă, pălūstrĭs, flŭvĭālĭs; glaūcă, vĭrēns, vĭrĭdĭs; lōngă, ēxĭlĭs, tĕnŭĭs, grăcĭlĭs; mōbĭlĭs, trĕmŭlă. || *Tuyaux de la flûte de Pan; flûte.* Sūmptăque ărūndĭnĭbŭs cōmpācta ēst fīstŭlă cēntūm. *O.* Āgrēstēm tĕnŭī mĕdĭtābŏr ărūndĭnĕ mūsăm. *V. Voy.* Fistula. || *Flèche.* Hærēt lătĕrī lētālĭs ărūndŏ. *V.* Dēstrīnxĭt ărūndĭnĕ pēctŭs. *O. Voy.* Sagitta. || *Ligne à pêcher.* Hōs ălĭquĭs, trĕmŭlā dūm căptăt ărūndĭnĕ pīscēs. *O.* Hæc lăquĕō vŏlŭcrēs, hæc căptăt ărūndĭnĕ pīscēs. *Tib.* (II, 6, 23). SYN. Līnĕă. *Voy.* Piscor. || *Baguette de l'oiseleur.* Pĕrĭī: ărūndo ālās vērbĕrăt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 17). || *Canne, bâton.* Lūdĕrĕ pār īmpār, ĕquĭtārĕ īn ărūndĭnĕ lōngā. *H. Voy.* Baculus. || *Perche d'arpenteur.* Aūrĕā plānĭtĭēm spătĭīs pērcūrrĭt ărūndŏ Dēmēnsĭs. *Prud.* (*Psych.* 828). || *Balai, plumeau.*

Effferte hūc scōpās sĭmūlque ărūndĭnĕm. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 23). || *Roseau pour écrire.* Īnquĕ mănūs chārtæ nōdōsăquĕ vēnĭt ărūndŏ. *Pers.* (3, 11). Nēvĕ nŏtēt lūsūs trīstĭs ărūndŏ tŭōs. *M.* (1, 4, 10. Adde *Aus. Epist.* 7, 49). *Voy.* Calamus. || *Traverse pour les tisserands.* Stāmĕn sēcērnĭt ărūndŏ. *O.* (*Met.* VI, 55). || *Barque ou Pirogue faite avec une espèce de très-gros roseau.* Jām lĭcĕt ēt Stўgĭā sĕdĕāt sŭb ărūndĭnĕ rēmĕx. *Pp.* (II, 27, 13. De hoc arundinis genere, nimirum *Indicæ*, sic *Plin.* 7, 2, 13 : « Arundines vero tantæ proceritatis, ut singula internodia alveo navigabili ternos interdum homines ferant. » Huc spectat *Juvenalis* versus, 5, 89 : « *Canna* Micipsarum prora subvexit acuta. »)

Ārūns, tĭs, *m. Nom de guerrier.* Cōnjĭcĭt, ēt sŭpĕrōs Ārūns sīc vōcĕ prĕcātŭr. *V.* || 2. *Devin d'Étrurie.* Ārūns īncŏlŭīt dēsērtæ mœnĭă Lūnæ. *L.*

Ărūpīnās, ātĭs, *m. f.*; Ărūpīnŭs, ă, ŭm. *D'Arupinum, ville d'Istrie, auj. Rovigo.* Tēstĭs Ărūpīnās ēt paūpĕr nātŭs ĭn ārmĭs. *Tib.* (IV, 1, 110. Alii leg. *Arupinis*).

Ărūspĕx, Ărūspĭcĭŭm. *Voy.* Haruspex, etc.

? Ărūtænă *ou* Ărўtænă, æ, *f.* (ἀρύταινα). *Sorte de vase.* (*Lucil.* apud *Charis.* 95.)

† Ārvă, æ, *f. arch. pour* Arvum. Quāqua īncēdūnt, ōmnēs ārvās ōbtĕrūnt. *Næv.* (apud *Non.* 3, 15. Et *Pacuv. ibid.*).

Ārvērnī, ōrŭm, *m. pl. Arvernes, Auvergnats.* Ārvērnīque aūsī Lătĭō sē fīngĕrĕ frātrēs. *L.* Pēr tērrās, Ārvērnĕ, tŭās. *Sid.* (7, 248. Et *Anthol.* II, p. 59).

Ārvīnă, æ, *f. Sain-doux, graisse de porc.* Ēt spīcŭlă lūcĭdă tērgēnt Ārvīnā pīnguī. *V.* (*Æ.* VII, 627 : ubi *Serv.* Cf. *Non.* 5, 22). Ārvīnă pōsthīnc īgnĕŭm Īmprēssă caūtērēm lăvĭt. *Prud.* (*Peri.* 5, 229). SYN. Ădēps, sēbŭm. || *En gén. Graisse.* Ārvīnă pūtrēm nē rĕsūdāns crāpŭlăm, Ōbstrāngŭlātæ mēntĭs īngĕnĭŭm prĕmăt. *Prud.* (*Cath.* 7, 9. *Id. Peri.* 10, 514). Gūttŭrĭs ārvīnă faūcēs ăngūstăt ŏbēsās. *Eugen.* (6, 5).

Ārvĭrăgŭs, ī, *m. Roi de Bretagne, du temps de Domitien.* Ēxcĭdĕt Ārvĭrăgŭs. *J.* (4, 126).

Ārvīsĭŭs. *Voy.* Ariusius.

Ārvŭm, ī, *n.*; *et ordint.* Ārvă, ōrŭm, *pl. Terre labourée, champ.* Ēxtērnŭm pătrĭō cōntīngăt ămīcĭŭs ārvŭm. *O.* Mĕdĭō lăpĭs ōbstĭtĭt ārvō. *Id.* Squālēnt ăbdūctĭs ārvă cŏlōnĭs. *V.* Hīc stīrpēs ōbrŭĭt ārvō. Ātque īmpĕrăt ārvĭs. *Id.* SYN. Ăgĕr, jūgĕră, sătă, cūltă, tērră, tēllŭs, hŭmŭs, sŏlŭm, rūră, cāmpŭs, *qqf.* nŏvālĕ, nŏvālēs, nŏvālĭă. EP. Lætŭm, ūbĕr, fĕrāx, fērtĭlĕ, fēcūndŭm, cūltŭm, Cĕrĕālĕ, trītĭcĕŭm, spīcĭfĕrŭm, pīnguĕ, flāvēns, fētŭm, ăpērtŭm, lātŭm, pătēns, vāstŭm. PPH. Ăgrī jūgĕră. Cūltī jūgĕră mūltă sŏlī. Ăgĕr mēssĭbŭs ŏnĕrātŭs, vēstītŭs, flāvēns. Tēllūs frūmēntīs ōptĭmă. Ād sĕgĕtēs īngĕnĭōsŭs ăgĕr. Flāvēntĭă mēssĭbŭs ārvă. Ēxērcĭtă frūgĭbŭs ārvă. Ăgĕr frūmēntĭs ūtĭlĭs, ūtĭlĭŏr. VERS. Āt sī trītĭcĕăm īn mēssēm rōbūstăquĕ fārră Ēxērcēbĭs hŭmŭm. *V.* Stērnĭt ăgrōs, stērnĭt sătă lætă bŏŭmquĕ lăbōrēs. *Id. Voy.* Aro, Fertilis, Messis. || *En gén. Champ, plaine; région, pays.* Quærēnsquĕ pĕr ārvă pĭōrŭm, Īnvēnĭt Eūrўdĭcēn. *O.* Dīctæă nĕgăt tĭbĭ Jūpĭtĕr ārvă. *V.* Prætēntăquĕ Sўrtĭbŭs ārvă. *Id.* Ēt dētŭr ămīcĭŭs ārvŭm. *O.* SYN. Cāmpŭs, līttŏră, ōræ, fīnēs, plăgæ. *Voy.* Campus, Regio.

† Ārvŭs, ī, *m. arch. pour* Arvum. Nōn ārvŭs hīc, sēd pāscŭŭs ēst ăgĕr. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 47).

Ārx, ārcĭs, *f. Hauteur, sommet.* Prōtĭnŭs ūmbrōsā Pārnāssī cōnstĭtĭt ārcĕ. *O.* Īndĕ Cĭthærōnĭs tĭmĭdō pĕdĕ cūrrĭt ĭn ārcēs. *Pp.* (III, 15, 25). Ārx gălĕæ. *St.* SYN. Vērtĕx, cūlmĕn, fāstīgĭŭm. || *Montagne.* Prōtĭnŭs āĕrĭās Phæācŭm ābscōndĭmŭs ārcēs. *V.* Prīmŭs ĭnēxpērtās ădĭĭt Tўrīnthĭŭs ārcēs (de Alpibus). *Sil. Voy.* Mons. || *Citadelle, forteresse.* Trōjăquĕ nūnc stārēs, Prĭămīque ārx āltă mănērēs! *V.* Dīctŭs ĕt Āmphīōn, Thēbānæ cōndĭtŏr ārcĭs. *H.* SYN. Cāstrŭm, cāstēllŭm, tūrrĭs, mūnīmĕn, prōpūgnācŭlă. *Voy.* Turris. || — cœlī *ou* cœlēstĭs, sŭpĕră, æthĕrĭă, etc. *Le ciel, l'Olympe.* Quæ pătĕr ūt sūmmā vīdĭt Sātūrnĭŭs ārcĕ. *V.* Cœlī quĭbŭs ānnŭĭs ārcĕm. *Id.* Pārs cădĭt ārcĕ Jŏvĭs. *O.* Jūpĭtĕr ārcēs Tēmpĕrăt æthĕrĭās. *Id.* Pătrĭā Jŏvĕ nātŭs ăb ārcĕ Dēsĭlĭt īn tērrās. *Id. Voy.* Cœlum. || *Au fig. Faîte, comble, élévation.* Nōndum āttĭgĭt ārcĕm Jūrĭs, ĕt hūmānŭm cūlmĕn. *L.* Nēscītĭs, cŭpĭdī ārcĭŭm, Rēgnŭm quō jăcĕăt lŏcō. *Sen.* (*Thyest.* 341). Ād dĕcŭs ēt sūmmās laūdŭm pērdūxĕrĭt ārcēs. *Sil.* (XIII, 771. Adde *St. Silv.* II, 2, 131). *Voy.* Culmen.

Ărўānī. *Voy.* Ariani.

Ărўtænă. *Voy.* Arutæna.

Ās, āssĭs, *m. Livre romaine, de 12 onces.* Cōntĕrĕ, īn hæc sŏlĭdī sēxtă făce āssĭs ĕăt. *O.* Ās sŏlĭdŭs quŏnĭām bĭs sēx dē pārtĭbŭs æquĭs Cōnstăt. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 11. Adde *Rhem. Fann. de Ponder.* 41). *Voy.* Libra. || *As, monnaie de la valeur d'un sou.* Īn trĭvĭīs fīxŭm quŭm sē dēmĭttĭt ŏb āssĕm. *H.* Mērsā rătĕ naūfrăgŭs āssĕm Dŭm rŏgăt. *J.* (14, 301). *Id.* Āssĕ cĭcĕr tĕpĭdŭm cōnstăt. *M.* (I, 104). || *Au fig. Faible valeur.* Ōmnēs ūnĭŭs æstĭmēmŭs āssĭs. *Cat.* (5, 3). Nōn āssĭs făcĭs. *Id.* (42, 13. Adde *Anthol.* II, p. 486). Vīlĕm rĕdĭgātŭr ăd āssĕm. *H.* || Ād āssĕm. *Jusqu'au dernier sou, entièrement.* Ād āssĕm Pērdĭdĕrăt. *H.* || Ēx āssĕ hērēs. *Légataire universel.* Īdĕm tē mŏrĭēns hērēdem ēx āssĕ rĕlīquĭt. *M.* (III, 10, 5).

Ăsæŭs. *Voy.* Aseus.

Ăsărōtĭcŭs, ă, ŭm (ἀσαρωτικός). *De mosaïque.* Aūrĕāsquĕ pōrtās Ēxōrnās ăsărōtĭcĭs lăpīllĭs. *Sid.* (23, 57). *Voy. le suiv.*

Ăsărōtŭm, ī, *n.* (ἀσάρωτον). *Mosaïque.* Vărĭās ŭbĭ pīctă pĕr ārtēs Gaūdĕt hŭmŭs, sŭpĕrātquĕ nŏvĭs ăsărōtă fĭgūrĭs. *St. Voy.* Emblema.

Āsbēstŏs, ī, *f.* (ἄσβεστος). *Asbeste, pierre qui résiste au feu.* Hĭc nāscī lăpĭdĕm quī, tācto āccēnsŭs ăb īgnī, Ēxstīnguī nĕquĭtŭr; quĕm Grăĭī nōmĭnĕ vērō Āsbēstŏn mĕmŏrānt. *Prisc.* (*Peri.* 416).

Āsbўstæ *ou* Āsbўtæ, ārŭm, *m. pl.* (*Herodot.*, *Dionys.* Ἀσβύσται, *Ptolem.* Ἀσβῦται). *Peuple d'Afrique, au delà de la Cyrénaïque.* Āsbўstæ pōst hōs tērrārŭm rūră tĕnēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 195. Cf. *Plin.* 5, 3). || *Au sing.* Vēnĕrăt Āsbўstæ prōlēs Gărămāntĭs Īārbæ. *Sil.* (II, 58).

Āscălăphŭs, ī, *m.* (Ἀσκάλαφος). *Ascalaphe, fils de l'Achéron, révéla que Proserpine avait mangé dans les enfers sept grains de grenade, ce qui empêcha qu'elle ne fût rendue à sa mère. La déesse le changea en hibou.* Vīdĕrăt Āscălăphŭs : quĕm quōndăm dīcĭtŭr Ōrphnē. *O.* (*Met.* V, 533 sq.). || 2. *Fils de Mars, au siége de Troie.* Āscălăphī rēgĭs vīctrīcĭă sīgnă sĕquēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 666).

Āscălō *ou* Āscălōn, ōnĭs, *f.* (Ἀσκάλων). *Ascalon, ville de Syrie* (*Damas*). Āscălōn, ēt lætĭs dĕdĕrăt quæ Græcă cŏlōnĭs. *Orip.* (*Just.* III, 89, ultima male correpta).

Āscănĭŭs, ĭī, *m.* (Ἀσκάνιος). *Ascagne ou Iule, fils d'Énée et de Créuse, suivit son père en Italie, et fonda le royaume d'Albe.* Āt pŭĕr Āscănĭŭs, cuī nūnc cōgnōmĕn Īūlō. *V.* Īndĕ sŭb Āscănĭī dĭtĭōnĕ bĭnōmĭnĭs Ālbă. *O.* SYN. Īūlŭs, Ænēădēs. PPH. Vĕnĕrĭs nĕpōs. Dārdănĭŭs pŭĕr. || 2. *Fleuve et lac de Bithynie, près de Nicée.* Trāns Gārgără trānsquĕ sŏnāntĕm Āscănĭŭm. *V.* Crūdēlĭs Mīnўĭs dīxērĭt Āscănĭŭs. *Pp.* (I, 20, 4. *Ib.* 16).

Āscaūlēs, æ, *m.* (ἀσκαύλης). *Joueur de flûte.* Ēt cōncŭpīscăt ēssĕ Cānŭs āscaūlēs. *M.* (X, 3, 8).

Ăscendŏ, ĭs, ī, sūm, dĕrĕ. *Monter.* Chăŏnĭo, ēt cēlsām Būthrōtī āscēndĭmŭs ūrbĕm. *V.* Sæpe īllūc sōlĭta ēst āscēndĕrĕ fīlĭă Nīsī. *O.* Ītĕ sĭmūl, pĕdĭtēs, rŭĭtūrum āscēndĭtĕ pōntĕm. *L.* SYN. Cōnscēndŏ, scāndŏ, *qqf.* āssĭlĭŏ. PPH. Āscēnsū sŭpĕrŏ, vīncŏ. VERS. Cūrsū pĕtĭt ārdŭă mōntĭs. *V.* Ārdŭă mōntĭs Pēr dēsērtă jŭgō prŏpĕrāns, ādvēntăt ăd ūrbĕm. Ēvādo ād sūmmī fāstīgĭă cūlmĭnĭs. Sūmmī fāstīgĭă tēctī Āscēnsū sŭpĕrō. Sāltŭquĕ sŭpĕrbŭs Ēmĭcăt īn cūrrŭm. Cōrpŏră sāltū Sūbjĭcĭūnt īn ĕquōs. Nōn sāltū sŭpĕrārĕ vĭām sīt pāssūs. Quūm fātālĭs ĕquūs sāltū sŭpĕr ārdŭă vēnĭt Pērgămă. *Id.* Āssĭlŭīt dēfēnsæ mœnĭbŭs ūrbĭs. *O.* Quŏquĕ măgĭs sŭbĭĕrĕ jŭgo, ătque ēvādĕrĕ nīsī Ērēxērĕ grădūm, crēscĭt lăbŏr. *Sil.* Āspĕră prīmŭs Ēxsŭpĕrăt. *Id.* Mōntĭs īn ārdŭă nītŏr. *St.*

† Āscēnsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Ascension.* Āscēnsĭōnem ŭt făcĕrĕt, ādmōlīrĭĕr. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 6).

† Āscēnsŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui monte (un cheval), cavalier.* Āscēnsōrĕ sŭī văcŭūm. *P. Nol.* (27, 94).

† Āscēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ascendo. *Monté, gravi.* Nē, prĕcŏr, āscēnsĭs tāntī sīt glōrĭă Bāctrĭs. *Pp.* (IV, 3, 63). Āscēnsæquĕ rătī cōntrārĭă flāmĭnă cēdūnt. *Juvc.* (III, 124). *Voy.* Conscensus.

Āscēnsŭs, ūs, *m.* *Action de monter.* Sūmmī fāstīgĭă tēctī Āscēnsū sŭpĕrō. *V* SYN. Āscēnsĭŏ. EP. Ārdŭŭs, ĭnīquŭs, dĭffĭcĭlĭs; făcĭlĭs, prōnŭs, mōllĭs. || *Montée, élévation.* Lātĕ rĭgĕt ārdŭŭs āltō Tmōlŭs īn āscēnsū. *O.* Crēscēbānt mōntĭbŭs āltĭs Āscēnsūs. *Lr.* (V, 494). *Voy.* Culmen.

Āschĕtŏs, ī, *m.* (ἄσχετος). *Nom d'un cheval.* Āschĕtōn īncrĕpĭtăt. *St.*

Āscĭă, æ, *f.* *Espèce de hache recourbée qui sert à doler le bois (erminette).* Cūrvăquĕ pērcūssō lōngē sŏnăt āscĭă līgnō. *Corip.* (*Just.* IV, 49). Sōlĭs līgnă dŏlāns fōrtĭbŭs āscĭīs. (*Anthol.* I, p. 611.)

Āscīscŏ. *Voy.* Adscisco.

Āsclēpĭădēs, ĭs, *m.* (Ἀσκληπιάδης). *Célèbre médecin et philosophe, de Bithynie.* || 2. *Poëte grec, inventeur du vers qui porte son nom.* || 3. *Nom d'un préfet qui fit martyriser saint Romain.* Præfēctŭs īstĭs īmmĭnēns nĕgōtĭīs, Āsclēpĭădēs īrĕ māndăt mīlĭtēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 42. *Ib.* 108 et 921. Pænultima non bene producitur).

Āsclēpĭŭs, ĭī, *m.* (Ἀσκλήπιος). *Esculape.* Nīl Phœbi Āsclēpīquĕ tĕnēt dōctrīnă părāndŭm. (*Anthol.* II, p. 620.) *Voy.* Æsculapius.

Āsclŭm, ī, *n.* (Ἄσκλον). *Ville d'Apulie, auj. Ascoli.* Ādrĭa, ēt īnclēmēns hīrsūtī sīgnĭfĕr Āsclī. *Sil.*

Āscră, æ, *f.* (Ἄσκρα). *Village de Béotie, patrie d'Hésiode.* Īntŭmŭĭt vātī nōn tămĕn Āscră sŭō. *O.* Ēssĕt pērpĕtŭō sŭă quām vītābĭlĭs Āscră. *Id.*

Āscræŭs, ă, ŭm (Ἀσκραῖος). *D'Ascra, d'Hésiode.* Āscræūmquĕ cănō Rōmānă pĕr ōppĭdă cārmĕn. *V.* Præfĕrŏr Āscræō Mæŏnĭōquĕ sĕnī. *O.* (Adde *Prop.* II, 10, 25; *Sil.* XII, 413). || *Subst. m. Hésiode.* Vīvĕt ĕt Āscræūs dūm mūstĭs ūvă tŭmēbĭt. *O*

Āscrībŏ. *Voy.* Adscribo.

Āscŭlŭm. *Comme* Asclum.

Āsdrŭbăl, ălĭs, *m.* *Asdrubal, nom de plusieurs généraux Carthaginois, dont le plus célèbre est le frère d'Annibal.* Frātrĭs spīrāns īngēntĭă fāctă Āsdrŭbăl: hīc rōbŭr, etc. *Sil.* Āt nōn Āsdrŭbălēm fraūdēs lătŭĕrĕ rĕcēntūm Ārmōrūm. *Id.* || † Āsdrŭbălĭs. (Sic apud veteres, teste *Val. Probo,* apud *Gell.* 4, 7. Cf. *Annibal.*)

Ăsēllă, æ, *f.* *Anesse.* Ūt rŭdĭt ād scābrām tūrpĭs ăsēllă mŏlăm. *O.* Ēt nĭvĕūs prōdēst ēx ūbĕrĕ sūcūs ăsēllæ. *Ser. Sam.* (vs. 342). SYN Ăsĭnă.

Ăsēllŭs, ī, *m.* *dimin de* Asinus. *Ane.* Sæpe ŏlĕō tārdī cōstās ăgĭtātŏr ăsēllī (onerat). *V.* Dēmĭtto aūrĭcŭlās, ŭt ĭnīquæ mēntĭs ăssēllŭs. *H.* Aūrītō cĕcĭdĭt dēlāpsŭs ăsēllō. *O.* SYN. Ăsĭnŭs. EP. Ārcădĭcŭs, aūrītŭs; ĭnērs, pĭgĕr, sēgnĭs, tārdŭs, lēntŭs, īndŏcĭlĭs. PPH. Ārcădĭūm pĕcŭs. *Aus.* Ārcădĭæ pĕcŭārĭă. *Pers.* || *Merluche, poisson.* Ēt tām dēfōrmī nōn dīgnŭs nōmĭne ăsēllŭs. (*Ov. Halieut.* 131.) || *Nom d'homme.* (*Lucil.* ap. *Gell.* 4, 17.)

Ăsēŭs, ă, ŭm. *D'Aséa, ville d'Arcadie.* Tērrĭs āmbō nāscūntŭr Ăsēĭs. *Prisc.* (*Peri.* 409).

Ăsĭă, æ, *f.* (Ἀσία). *L'Asie, une des trois parties du monde ancien.* Āddam ūrbēs Ăsĭæ dŏmĭtās, pūlsūmquĕ Nĭphātēn. *V.* Tē dŭcĕ māgnĭfĭcās Ăsĭæ pērspēxĭmŭs ūrbēs. *O.* Ān pīnguēs Ăsĭæ cāmpī cōllēsquĕ mŏrāntŭr? *H.* EP. Dīvēs, ŏpŭlēntă, mōllĭs; rĕmōtă, ēxtrēmă. PPH. Ăsĭæ tēllŭs, tērră, ōræ. Ăsĭātĭcă tēllūs, rĕgĭŏ, plăgă.

Ăsĭă pălūs. *Voy* Asius.

Ăsĭānī, ōrūm, *m. pl.* *Peuples de l'Asie, Asiatiques.* Făcĭānt ĕquĭtēs Ăsĭānī. *J.* (7, 14).

Ăsĭānŭs *et* Ăsĭātĭcŭs, ă, ŭm. *D'Asie, asiatique* Hæc Ăsĭānōrūm vĕtĕra ōrnāmēntă dĕōrŭm. *J.* (3, 218). Quĭppe Ăsĭānārūm prīmī dĕgūnt rĕgĭōnŭm. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1255) Frīgŏrĭbŭs pīgrō vĕnĭūnt Ăsĭātĭcă fētū. *Colum.* (X, 412).

? Ăsīllŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Dāt făcĭēm Pōllūx Hĭĕrō, dăt Cāstŏr Ăsīllō. *M.* (IX, 105, 3).

Ăsīlŭs, ī, *m.* *Taon, sorte de mouche. Junon s'en servit pour tourmenter Io, métamorphosée en génisse.* Cuī nōmĕn ăsīlō (volitans). *V.* Vŏlŭcrī ceū pēctŏră tāctŭs ăsīlō. *V. Fl.* SYN. Œstrŭs.

Ăsĭnă, æ, *f.* *Anesse.* Īnde ăsĭnām părĭtĕr fētū cŏmĭtāntĕ rĕpērtām. *Juvc.* (III, 627. Et *Amœn.* vs. 67). Cārne ăsĭnæ sēbōquĕ căpræ mĕdĭcīnă sălūbrĭs. *Ser. Sam.* (vs. 348). SYN. Ăsēllă. || *m.* *Surnom Romain.* Ăsĭnæquĕ pătērnūm Cōgnōmĕn vērtās īn rīsūm. *H.*

Ăsĭnārĭă, æ, *f.* *Conductrice d'ânes.* || *Nom d'une pièce de Plaute.* Ăsĭnārĭām vōlt ēssĕ. *Pl.* (*As. prol.* 12).

Ăsĭnē, ēs, *f.* *Ville de Messénie.* Quās Ăsĭnē caūtēs, ēt quās Chĭŏs āspĕrăt ūndās. *L.* (VIII, 195).

Ăsĭnĭŭs, ĭī, *m.* *Nom romain.* *Asinius Pollion, Asinius Gallus,* etc. *Voy.* Pollio, Gallus.

Ăsĭnŭs, ī, *m.* *Ane.* Aūrĭcŭlās ăsĭnī Mĭdă rēx hăbĕt. *Pers.* (1, 121). Āpta ăsĭnī flāmmĭs īndĭcĭs ēxtă dămŭs. *O.* Suādēbăt ăsĭnō fŭgĕrĕ, nē pōssēnt căpī. *Ph.* *Voy.* Asellus. || *Au fig.* *Bête, sot, imbécile.* Caūdēx, stĭpĕs, ăsĭnŭs, plūmbĕŭs. *Ter.* (*Heaut* V, 1, 3. Adde *Pl. Ps.* I, 2, 4). *Voy.* Stolidus.

Ăsĭs, ĭdĭs, *f.* *De la Lydie.* Ægæās mētīrĭs ăquās, ēt īn Ăsĭdĕ tērrā Mæŏnĭă cōnstĭtŭĭs. *O.*

? Ăsīsī, ōrŭm, *m. pl.* (*Ptolem.* Ἀσισιοι). *Peuple de l'Ombrie.* Queīs Æsĭs rēgnātŏr ĕrăt, flŭvĭōquĕ rĕlīquĭt Nōmĕn, ēt ā sēsē pŏpŭlōs tūm dīxĭt Ăsīsōs. *Sil.*

Ăsĭŭs, ă, ŭm. *De la Lydie ou Méonie.* || Ăsĭă pălūs. *Lac de Mysie. sur les confins de la Lydie.* Sŏnăt āmnĭs, ēt Ăsĭă lōngē Pūlsă pălūs. *V.* Ăsĭă cīrcūm Dūlcĭbŭs īn stāgnĭs rīmāntūr prātă Căўstrī. *Id.* Flōrĭdĭs vĕlŭt ēnĭtēns Mŷrtŭs Ăsĭă rāmŭlĭs. *Cat.* (61, 21). || *Subst. m.* *Fils d'Hyrtacus. tué par Idoménée.* Jăcĕt Ăsĭŭs, ēt jăcĕt Hēctŏr. *Aul. Sab.* (1, 15)

Āsmĕnĭdēs, æ, *m.* (Ἀσμενος). *Fils d'Asménus* Āsmĕnĭdæ rĕfĕrānt ălăcrēs sŭă mūnĕră nātī. (*Anthol.* II, p. 407.)

† Ăsōmătŭs, ă, ŭm (ἀσώματος). *Incorporel, spirituel.* Ăsōmăto īn prŏfātū. *Capel.* (III, p. 49).

Āsōpĭădēs, æ, *m.* (Ἀσωπιάδης). *Fils ou descendant d'Asopus; Éaque, son petit-fils.* Huīc Āsōpĭădēs: pĕtĭs īrrĭtă, dīxĭt, ēt ūrbī. *O.*

Āsōpĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀσωπίς). *De l'Asopus.* Hīc jām dīspērsōs ērrārĕ Āsōpĭdĕ rīpā. *St.* || *Fille d'Asopus, Égine.* Aūrĕŭs ŭt Dănăēn, Āsōpĭdă lūsĕrĭt īgnĭs. *O.* (*Id. Met* VII, 616). *Voy.* Ægina. || † Āsōpĭs. *La*

même. Hānc ūrbēm quōndām, māgnūs Jŏvĭs ārdŏr, Āsōpĭs Vīrgŏ lŏcāns. *Avien*. (*Descr. Terr.* 953).

Āsōpŏs *ou* Āsōpŭs, ī, *m*. (Ἄσωπος). *Asopus, fils de l'Océan et de Téthys, voulut faire la guerre à Jupiter, qui le changea en fleuve. L'Asopus coule près de Thèbes*. Quĭd rĕfĕram Āsōpōn, quēm cēpĭt Mārtĭă Thēbē? *O*. Sæpĕ văgo Āsōpī sŏnĭtū pērmōtă flŭēntĭs. *Pp*. (III, 15, 27. Adde *Luc*. VI, 374).

Āspărăgŭs, ī, *m*. (ἀσπάραγος). *Asperge*. Āspărăgī, pŏsĭtō quōs lēgĭt vīllĭcă fūsō. *J*. (11, 69. *Id*. 5, 82). Nōn ĕrĭt īncūltĭs grātĭŏr āspărăgīs. *M*. (XIII, 21. Adde *Colum*. X, 246).

Āspēctŏ, Āspēctŭs. *Voy*. Adspecto, etc.

† Āspēllŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* abs *et* pello). *Chasser, éloigner*. Sīc lōnge ā lētō nūmĭne āspēllōr Jŏvĭs. *Vet. Poet*. (apud *Cic. Tusc*. 2, 25). Quæ mi hūnc āspēllăt mĕtŭm. *Pl*. (*Capt*. III, 3, 4).

Āspēndŭs, ī, *m*. (Ἄσπενδος). *Ville de Pamphylie, fondée par des Argiens*. Pīscōsi Āspēndūs flūmēn sĕcăt Eūrȳmĕdōntĭs. *Avien*. (*Descr. Terr*. 1015. Adde *Prisc. Peri*. 802).

Āspĕr, ĕră, ĕrŭm, *et sync*. āspră, āsprŭm. *Rude, raboteux*. Ēst spĕcŭs ēxēsī strūctūrā pūmĭcĭs āspĕr. *O*. Ōbsēssās faūcēs prĕmĭt āspĕră līnguă. *V*. Āspĕră sīgnĭs Pōcŭlă. *Id*. Prōtĕrĕre ēxănĭmēs ārtūs, āsprōsquĕ mŏlārēs Dēcūlcārĕ gĕnĭs. *St*. Văsa āspĕră tērgēăt āltĕr. *J*. (14, 62). SYN. Scăbĕr. || *Pointu, piquant*. Fĕrăt ēt rŭbŭs āspĕr ămōmŭm. *V*. Īmprōvīsum āsprĭs vĕlŭtī quī sēntĭbŭs ānguĕm Prēssĭt. *Id*. Cōtĭbŭs āspĕr Ēxārsĭt mūcrō. *L*. Nĕc āmplēxūs āspĕră bārbă tĕrĭt. *Tib*. (1, 8, 32). *Voy*. Acutus. || *Apre au goût, piquant*. Āspĕr ĭn ōrĕ săpŏr. *V*. Quĭd vīni ābsūmpsĭt! sīc hōc dīcēns: āspĕrŭm, Pătĕr, hōc ēst. *Ter*. (*Heaut*. III, 1, 49). SYN. Ăcērbŭs, ămārŭs, ācĕr, aūstērŭs, īnsuāvĭs. || *Au fig. Dur, fâcheux, rigoureux, difficile*. Āspĕră crēscĭt hĭēms. *O*. Ātque āspĕr vīctū vēnātŭs ălēbăt. *V*. Īmbrēsque, īn sīlvĭs āspĕrām vītām trăhēns. *Ph*. Ō mĭsĕr ēst quī fērt āspĕrĭōră fĭdē! *O*. SYN. Ăcērbŭs, dūrŭs, grăvĭs. || *Dur, intraitable, farouche*. Gēns dūra ātque āspĕră cūltū. *V*. Stŭdĭĭs āspĕrrĭmă bēllī. Rēbūsquĕ vĕnī nōn āspĕr ĕgēnĭs. Bōs āspĕră cōrnū. *Id*. Dūlcēdĭnĕ sānguĭnĭs āspĕr (lupus). *O*. Clādĭbŭs āspĕr. *Id*. Āspĕr frēnă pătī (equus). *Sil*. Mŏnĭtōrĭbŭs āspĕr. *H*. SYN. Ăcērbŭs, dūrŭs, fĕrōx, īmmītĭs, īnfēstŭs, īndŏcĭlĭs. || *Sévère, rigoureux*. Mēntēs āspĕrĭōrĭbŭs Fōrmāndæ stŭdĭĭs. *H*. Āspĕr ēt āttēntŭs quæsītĭs. Īn mălōs āspĕrrĭmŭs. *Id*. Āspĕră vīrtūs. *Sil*. SYN. Sĕvērŭs, aūstērŭs, dūrŭs. || *Mordant, amer*. Āspĕră cōnfēssō vērbă rĕmĭttĕ rĕō. *O*. Dīcĭt īn ætērnōs āspĕră vērbă dĕōs. *Tib*. (IV, 4, 14). SYN. Ămārŭs, ăcērbŭs, mōrdāx. || *Subst. m. Nom d'homme*. Fōrmōsām plānē, sēd cæcūs dīlĭgĭt Āspĕr. *M*. (VIII, 49). || *Un grammairien latin*. Quēm Clārānŭs, quēm Scaūrŭs ēt Āspĕr. *Aus*. (*Epist*. 18, 26).

Āspĕrē, *adv*. *Durement*. Nām, quām dūrĭtĕr Vōs ēdŭcārĭt āspĕrēquĕ, nōn nĕgăt. *Cæcil*. (ap. *Non*. 11, 21).

Āspĕrĭtās, ātĭs, *f*. *Inégalité de terrain, sol raboteux*. Hōc tămĕn āspĕrĭtās īndĭcĕ nōtă lŏcī. *O*. || *Rudesse*. Āspĕrĭtās aūtēm vōcĭs fĭt ăb āspĕrĭtātĕ Prīncĭpĭōrŭm. *Lr*. (IV, 553). || *Au fig. Apreté, violence*. Dēnsăquĕ cēdĭt Frīgŏrĭs āspĕrĭtās. *O*. SYN. Rĭgŏr, vĭŏlēntĭă, vīs. || *Dureté, incommodité*. Āt mĭhĭ dīlāpsĭs īntĕr nŏvă gaūdĭă cūrĭs, Ēxcĭdĭt āspĕrĭtās hūjŭs ĭnīquă lŏcī. *O*. SYN. Īncōmmŏdă, mŏlēstĭă. || *Rudesse de mœurs, dureté*. Āspĕrĭtās ăgrēstĭs, ēt īncōncīnnă, grăvĭsquĕ. *H*. Āspĕrĭtātĭs, ēt īnvĭdĭæ cōrrēctŏr, ēt īræ. *Id*. Tū mĭtĭs ēt ācrī Āspĕrĭtātĕ cărēns. *L*. Āspĕrĭtās ŏdĭūm sævăquĕ bēllă părĭt. *O*. SYN. Dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs, rĭgŏr, fĕrōcĭă, bārbărĭēs. || *Amertume*. Āspĕrĭtās vērbōrūm cēssĭt ĭn īllās. *O*.

† Āspĕrĭtĕr, *arch*. *Comme* Aspere. Ŭbĭ tū nēquāquām cŭbārēs āspĕrĭtĕr. *Nœv*. (apud *Non*. 11, 32. Adde *Pl*. apud *Prisc*. 1010). *Voy*. Dure.

† Āspērnābĭlĭs, ĕ. *Méprisable*. Ne hæc āspērnābĭlēm Tētrĭtūdŏ... fāxĭt. *Att*. (apud *Non*. 2, 854).

Āspērnāndŭs, ă, ŭm. *Méprisable*. Sōrdĭdă, sŏd gĕlĭdō nōn āspērnāndă dĕcēmbrī. *M*. (IV, 19, 3). Haūd āspērnāndă prĕcāntēs. *V*. *Voy*. Contemnendus.

Āspērnātŭs, ă, ŭm. *Qui a rejeté*. Nĕquĕ tu āspērnātā vŏcāntēm. *V*. Nōs āspērnātā sĕpūltōs. *Pp*. (II, 10, 41). Vūltū nōn āspērnātā rŏgārī. *St*.

Āspērnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d*. *Repousser, dédaigner, mépriser*. Nēc Pēlūsĭăcæ cūram āspērnābĕrĕ lēntĭs. *V*. Quam ĭs āspērnātūr nūnc tam īllībĕrālĭtĕr. *Ter*. (*Ph*. II, 3, 24). SYN. Rēspŭŏ, nĕglĭgŏ, spērnŏ, cōntēmnŏ, fāstīdĭŏ. *Voy*. Contemno.

Āspĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rendre âpre, rude, hérisser*. Ēt glăcĭālĭs hĭēms ăquĭlōnĭbŭs āspĕrăt ūndās. *V*. Īllĕ Lȳcāŏnĭæ rĭctū căpŭt āspĕrăt Ūrsæ. *St*. || *Rendre aigu*. Ābrūptăquĕ săxă Āspĕrăt. *L*. Vāllŭm Āspĕrăt āltērnĭs sŭdĭbŭs. *Cl*. SYN. Ăcŭŏ. || *Au fig. Rendre plus violent*. Quūm măgĭs āspĕrăt īgnēs Sīrĭŭs. *V*. *Fl*. SYN. Ăcŭŏ, āccēndŏ. || *Animer, exciter, irriter*. Āspĕrăt īndŏmĭtōs prǣcĕps dīscōrdĭă frātrēs. *St*. Āspĕrăt hæc fœdātā gĕnās, lăcĕrātăquĕ crīnēs (Imilce). *Sil*. Āspĕrăt īrās. *Cl*. SYN. Ēxāspĕrŏ, ăcērbŏ, ăcŭŏ, āccēndŏ, īrrĭtŏ. || *Rendre menaçant, farouche*. Nēc lūmĭnă fērvŏr Āspĕrăt. *Cl*. || *Racler, déchirer, choquer*. Crētĭcŭs ōffēndĭt pēs prīmŭs ēt āspĕrăt aūrēs. *T. Maur*. (*Met*. 76).

Āspĭcĭŏ. *Voy*. Adspicio.

Āspīrŏ. *Voy*. Adspiro.

Āspĭs, ĭdĭs, *f*. (ἀσπίς). *Aspic, espèce de serpent*. Āspĭdă sōmnĭfĕrām tŭmĭdā cērvīcĕ lĕvāvĭt. *L*. Āspĭdēs, īn mĕdĭīs sĭtĭēbānt dīpsădēs ūndĭs. *Id*. Ēxcūssāmquĕ prŏcūl dĕcŭtĭt āspĭdēm. *Prud*. (*Sym. præf*. 37.) *Voy*. Serpens. || 2. *Petite ville d'Afrique, près de Carthage, autrement nommée* Clupea. Īn clȳpĕī spĕcĭēm cūrvātĭs tūrrĭbŭs Āspĭs. *Sil*. *Voy*. Clupea.

Āspōrtŏ, ās, ārĕ (*de* abs *et* porto). *Emporter, transporter*. Nēc te hīnc cŏmĭtem āspōrtārĕ Crēūsām Fās aūt īllĕ sĭnĭt, etc. *V*. Quōquo hīnc āspōrtābĭtūr tērrārŭm. *Ter*. (*Ph*. III, 3, 18). Sī quæ āspōrtāssēnt, rĕddĕrēnt. *Pl*. (*Amp*. I, 1, 52). SYN. Ābdūcŏ, aūfĕrŏ.

Āsprā, Āsprī, Āsprĭs, etc., *sync. pour* Aspera, Asperi, etc. *Voy*. Asper.

† Āsprātŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Asperatus. Scrūpĕŭs āsprātā lātrārĕ crĕpīdĭnĕ pūmēx. *Sid*. (22, 130. *Ib*. 2, 419). *Voy*. Asper.

† Āsprēdŏ, ĭnĭs, *f*. *Aspérité*. Cūrvātæ ād faūcēs āttrācta āsprēdĭnĕ līnguæ. *Paul. Petr*. (V, 530).

Āsprētŭm, ī, *n*. *Lieux raboteux, ou couverts d'épines*. Āsprētĭs mĕdĭŭs quā claūdĭtŭr ōrbĭs. *Grat* (*Cyn*. 241).

Āssă nūtrīx. *Voy*. Assus.

Āssărăcŭs, ī, *m*. (Ἀσσάρακος). *Assaracus, fils de Tros, et roi de Troie*. Īlŭsque, Āssărăcūsque, ēt Trōjæ Dārdănŭs aūctŏr. *V*. Āssărăcōn crēāt hĭc, Āssărăcūsquĕ Căpȳn. *O*. (Adde *Sen. Troad*. 17).

Āssēclă *ou* Āssĕcŭlă, æ, *m*. *Suivant, compagnon*. Vōs hŭmĭlī āssĕcŭlæ, vōs īndŭlgēbĭtĭs ūnquām. *J* (9, 48). Quēm dētŭlĭt āssēclă cōrvŭs. *Theodul*. (vs. 212). SYN. Cŏmĕs.

Āssēctŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Suivre*. Quum āssēctārētūr: nūnquĭd vĭs? ōccŭpŏ. *H*. SYN. Sĕquŏr, cŏmĭtŏr. || † *arch*. *Être suivi*. Āssēctārī se ŏmnēs cŭpĭūnt. *Enn*. (apud *Prisc*. 792).

Āssĕcūtŭs, ă, ŭm. *Qui a atteint*. Hīc te īncaūtĭŭs āssĕcūtŭs hōstĭs. *Sid*. (23, 405).

Āssēnsī, *parf. de* Assentio.

Āssēnsŏr, ōrĭs, *m*. *Approbateur* (*de qq ch*.). Tū-

quĕ sēmpēr gĕnĭtŏr, īræ făcĭlĭs āssēnsōr mĕæ. *Sen.* (*Hip.* 1207).

Āssēnsŭs, ă, ŭm, *part.* *de* Assentior.

Āssēnsŭs, ūs, *m.* *Assentiment, consentement.* Cōnsŏnăt āssēnsū pŏpŭlī prĕcĭbūsquĕ făvēntūm Rēgĭă. *O.* Cūnctīquĕ frĕmēbānt Cœlĭcŏlæ āssēnsū vărĭō. *V.* Cōncūssītquĕ sŭĭs ōmnēs āssēnsĭbŭs ūndās. *O.* SYN. Cōnsēnsŭs. || *Au fig.* *Concours.* Ærĕăque āssēnsū cōnspīrānt cōrnŭă raūcō. *V.* Ēt vōx āssēnsū nĕmŏrum īngĕmĭnātă rĕmūgĭt. *Id.*

Āssēntātĭŏ, ōnĭs, *f.* *Flatterie.* Īstæc Īllūm pērdĭdĭt āssēntātĭŏ. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 7).

Āssēntātĭūncŭlă, æ, *f.* *Petite flatterie.* Căvīllātĭōnēs, āssēntātĭūncŭlās. *Pl.* (*Stich.* 1, 3, 75).

Āssēntātŏr, ōrĭs, *m.* *Flatteur.* Āssēntātōrēs jŭbēt ăd lūcrum īrĕ pŏētă. *H.* SYN. Ādūlātŏr. EP. Fīctŭs, sūbdŏlŭs, mēndāx, īnfīdŭs.

Āssēntātrīx, īcĭs, *f.* *Flatteuse.* Nūnc āssēntātrīx scĕlēsta ēst. *Pl.* (*Most.* I, 3, 100.) Līngua āssēntātrīx vĭtĭūm pēccāntĭs ăcērbăt. *Prosp.* (*Epigr.* 83, 1).

Āssēntĭŏ, īs, sēnsī, sēnsŭm, sēntīrĕ. *Être de l'avis de, approuver.* Āssēnsēre ōmnēs. *V.* Cūnctæ sĭmŭl āssēnsērĕ cŏhōrtēs. *L.* Āssēnsĭt prĕcĭbūs Rhāmnūsĭă. *O.* Mĭhĭ quŏque ādsūnt tēstēs, qui īllŭd, quŏd ĕgŏ dīcam, āssēntĭānt. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 192.) SYN. Cōnsēntĭŏ, ānnŭŏ, āpprŏbŏ, prŏbŏ.

Āssēntĭŏr, īrĭs, sēnsŭs sŭm, sēntīrī, *d.* *Comme* Assentio. Āssēnsūs sum hŏmĭnī. *Lucil.* (apud *Prisc.* 881. Cf. *Gell.* 2, 25, et 18, 12; *Diom.* 376).

Āssēntŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Approuver, appuyer par flatterie.* Ĕtĭām tū quŏque āssēntārĭs huĭc? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 70). Īmpĕrāvi ĕgŏmĕt mĭhĭ Ōmnĭa āssēntārī. *Ter.* (*Eun* II, 2, 21.) *Voy.* Probo, Blandior.

Āssĕquŏr, ĕrĭs, sĕcūtŭs sŭm, sĕquī, *d.* *Atteindre.* Mūrēs vēlōcēs nōn vălērĕt āssĕquī. *Ph.* SYN. Cōnsĕquŏr, āttīngŏ. || *Au fig.* *Acquérir, obtenir.* Cūjŭs nōn fŭgĭŏ mōrtēm, sī fāmam āssĕquŏr. *Ph.* *Voy.* Acquiro.

Āssĕr, ĕrĭs, *m.* *Soliveau, chevron; ais, planche.* Līgna hīc ăpŭd nōs nūllă sūnt. Sūnt āssĕrēs? *Pl.* (*Aul.* II, 6, 8). *Voy.* Tignum, Tabula. || *Bras de litière.* Pērquĕ fŏrūm jŭvĕnēs lōngō prĕmĭt āssĕrĕ Mēdōs. *J.* (7, 132. *Id.* 3, 45). Ūt Cānŭsīnātūs nōstrō Sȳrŭs āssĕrĕ sŭdĕt. *M.* (IX, 23, 9).

1. Āssĕrŏ, ĭs, rŭī, ērtŭm, ĕrĕrĕ. *Prendre, tirer à soi, mettre la main sur.* Āssĕrŏ mănū. *Même sens.* Hæc ūtrāquĕ mănū cōmplēxūque āssĕrĕ tōtō. *M.* (I, 16, 9). Nam ĕgŏ lībĕrāli īllam āssĕrō caūsā mănū. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 40). Sī quĭsquam hānc lībĕrāli āssĕrŭīssēt mănū. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 68). Nēc lāudēs āssĕrĕ nōstrās. *O.* SYN. Prĕhēndŏ, sūmŏ, vīndĭcŏ (mihi), ŏccŭpŏ, ūsūrpŏ. || *Affranchir.* Scīlĭcĕt āssĕrŭī jām mē, fŭgīquĕ cătēnās. *O.* Nāmque āssĕrĭt ūrbēs Sōlă fămēs. *L.* *Voy.* Libero. || *Attribuer, ajouter.* Ēdĕ nŏtām tāntī gĕnĕrĭs, mēque āssĕrĕ cœlō. *O.* SYN. Āddīcŏ, āttrĭbŭŏ, ādjūngŏ, āssīgnŏ, ādscrībŏ. || *Défendre, garantir.* Hōc fŏcālĕ tŭās āssĕrăt aūrĭcŭlās. *M.* (XIV, 142). SYN. Dēfēndŏ, tŭĕŏr, prōtĕgŏ. || *Défendre, justifier.* Nōn hæc Cōlchĭdŏs āssĕrĭt fŭrōrēm. *M.* (X, 35, 5). SYN. Āffīrmŏ.

2. Āssĕrŏ, ĭs, ēvī, sĭtŭm, sĕrĕrĕ. *Planter près.* *Voy.* Adsitus.

† Āssērtĭŏ, ōnĭs, *f.* *Délivrance, défense, protection.* Nūnc tĭbĭ, vīrgŏ, cănō, spēs ātque āssērtĭō nōstrī. *Capel.* (II, p. 30. *Ib.* p. 45).

Āssērtŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui met en liberté, libérateur, défenseur, protecteur.* Sī dē sērvĭtĭō grăvī quĕrūntŭr, Āssērtŏr vĕnĭās. *M.* (I, 53, 5). Āssērtŏr vīctō rĕdĕās ŭt Cæsărĕ. *L.* Pūblĭcŭs āssērtŏr, vĭtĭīs ŏpprēssă lĕvābŏ Pēctŏră. *O.* Quī lŏquĭtŭr Cŭrĭōs āssērtōrēsquĕ Cămīllōs. *M.* (I, 25, 3). SYN. Dēfēnsŏr, tūtēlă.

Āssērtŭs, ă, ŭm, *part.* *p.* *de* Assero. *Délivré.* Āssērtō nūpēr Mărăthōnĕ sŭpērbūm Thēsĕă. *St.* Āssērtō quī săcĕr ōrbĕ fŭĭt. *M.* (VII, 52, 10).

† Āssērvĭŏ, īs, īrĕ, *n.* *S'assujettir.* Sēd săcĕr āssērvīt Chrīstī se īn pācĕ mănērĕ. *Fort.* (*V. S. M.* IV 346).

Āssērvŏ, ās, ārĕ. *Garder.* Phœnīx ēt dīrŭs Ŭlȳssēs Prædam āssērvābānt. *V.* Sēd ŭt āssērvēntūr māgnā dīlĭgēntĭā. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 6). SYN. Sērvŏ, cūstōdĭŏ. || *Observer.* Āssērvābo hīnc, rērūm quĭd gĕrăt. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 17. Adde *Ter.* *Heaut.* III, 3, 33). *Voy.* Observo.

† Āssēssŭs, ă, ŭm, *part.* *p.* *de* Assideo. *Auprès de qui l'on s'est arrêté, assiégé.* Āssēssōs Căpŭæ mūrōs. *Sil.* (XII, 453. Alii leg. *obsessos*; sed nihil mutandum. *Assidere aliquem* est apud *Charis.* 265, et *Diom.* 305).

? Āssēssŭs, ūs, *m.* *L'action de s'asseoir auprès.* Tūrpĭŏr āssēssū nōn ĕrĭt ūllă mĕō. *Pp.* (IV, 11, 50. Sic *Muret.* Libri dant *assensu, ascensu*).

Āssēstrīx, īcĭs, *f.* *Celle qui reste près de qqn, garde-malade.* Dīmīttĭt āssēstrīcēm, me ăd sēsē vŏcăt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 39).

Āssĕvērŏ, ās, ārĕ. *Assurer, affirmer.* Nēmĭnem eōrum hæc āssĕvērāre aūdĭās. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 164).

Āssībĭlŏ, Āssīccŏ. *Voy.* Ads.

Āssĭdĕŏ, ēs, sēdī, sēssŭm, sĭdērĕ, *n.* *Être assis ou placé auprès.* Qui ăpŭd cārbōnēs āssĭdēnt! sēmpēr călēnt. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 48). SYN. Āssīdŏ, sĕdĕŏ, sīdŏ, cōnsĭdĕŏ, cōnsīdŏ. PPH. Jūxtā *ou* Prŏpĕ sĕdĕŏ, cōnsĭdĕŏ, etc. || *Être près de qqn pour le servir, soigner un malade.* Aūt ălĭŭs cāsūs lēctō te āffīxĭt, hăbēs quī Āssĭdĕāt, fōmēntă părēt. *H.* Āssĭdĕt īndĕ Jŏvī, Jŏvĭs ēst fīdīssĭmă cūstōs. *O.* Ātque āssĭdĕt ægræ. *Id.* Tē mœstæ dĕcĕt āssĭdērĕ mātrī. *M.* (II, 41, 19). SYN. Īnvĭgĭlŏ. || *Neut. ou act.* Īllĕ, vĭdēs, nōstrĭs quī mœnĭbūs āssĭdĕt, hōstĭs. (*Ciris*, 268.) Cōgĕrĕ cōncĭlĭūm, quūm mūrōs āssĭdĕt hōstĭs. *V* Ātque āssĭdĕt ārcēs. *Sil.* (IX, 623). *Voy.* Obsideo. || *Au fig.* *Se rapprocher de, ressembler.* Nĭmĭūmquĕ sĕvērŭs Āssĭdĕt īnsānō. *H.*

Āssīdŏ, ĭs, ēdī, īdĕrĕ, *n.* *S'asseoir près.* Āssīdo, āccūrrūnt sērvī, sōccōs dētrăhūnt. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 72). Īn sēlla ăpŭd măgīstrum āssīdĕrēs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 28). *Voy.* Assideo.

Āssĭdŭē, *adv.* *Assidûment, continuellement.* Hī bēllum āssĭdŭē dūcūnt cūm gēntĕ Lătīnā. *V.* Āssĭdŭē vĕnĭēbăt. *Id.* Āssĭdŭē fĕrĭūnt, cōgūntquĕ rĕsīstĕrĕ flātūs. *L.* Nēmpe hōc āssĭdŭē? *Pers.* (3, 1). SYN. Cōntĭnŭō, pērpĕtŭō. *Voy.* Semper.

Āssĭdŭō, *adv.* *Comme* Assidue. Āssĭdŭo ĕdēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 50. *Id.* *Truc.* II, 4, 67).

Āssĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui se tient auprès.* Vīscĕrăque āssĭdŭæ dēbĭtă præbēt ăvī. *O.* || *Assidu, continuel.* Hīc vēr āssĭdŭum, ātque ălĭēnĭs mēnsĭbŭs æstās. *V* Āssĭdŭā pōstēs fūlīgĭnĕ nīgrī. *Id.* Āssĭdŭā răpĭtū. vērtīgĭnĕ cœlūm. *O.* SYN. Cōntĭnŭŭs, pērpĕtŭŭs, jūgĭs, pĕrēnnĭs, ætērnŭs. *Voy.* Perennis. || *arch.* *Riche.* Nōctēsquĕ dĭēsque āssĭdŭō sătĭs sŭpērque ēst. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 14. Cf. *Gell.* 16, 10; *Charis.* 58, *Cic.* *Topic.* 2; *Quintil.* 5, 10).

Āssīgnŏ, ās, ārĕ. *Assigner, départir.* Cōmpōnūnt, āgrōs āssīgnānt, ōppĭdă cōndūnt. *H.* SYN. Ādscrībŏ, āttrĭbŭŏ, dīvĭdŏ, pārtĭŏr. || *Appliquer.* Lætă Părætŏnĭīs āssīgnēt cārbăsă rīpīs. *St.* (*Silv.* III, 2, 49). SYN. Āpplĭcŏ. || *Clore, fermer d'un sceau.* Āssīgnă, Mārcĕ, tăbēllās. *Pers.* (5, 8). *Voy.* Obsigno.

Āssĭlĭŏ, īs, ĭlŭī *ou* ĭlĭī, ūltŭm, ĭlīrĕ, *n.* *Sauter sur, jaillir contre; assaillir.* Āssĭlĭūnt flŭctūs, īmōque ā gūrgĭtĕ pōntŭs Vērtĭtŭr. *O.* Quūm sæpe āssĭlŭīt dēfēnsæ mœnĭbŭs ūrbĭs. *Id* Plāntā cūrrūm prē-

mĭt, ātquĕ vŏlāntī Āssĭlĭt ā tērgō. *Sil.* SYN. Āssūltŏ, sălĭŏ, ēmĭcŏ *Voy.* Salio, Aggredior. || *Accourir en sautant.* Heūs! īnquĭt dŏmĭnŭs: īlle ēnĭmvēro āssĭlĭt. *Ph. Voy.* Accurro. || *Act.* Tē... Quīnquāgīnta ănĭmæ... Āssĭlĭēnt. *St.* (*Th.* III, 75).

Āssĭmĭlātŭs *ou* Āssĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Rendu semblable.* Fōrmam āssĭmĭlātā Cămērtī. *V.* Vēspĕrĕ tūm prĭmō, stānti āssĭmĭlātă cŏlūmnæ. *Alcim.* (V, 405). || *Simulé, imité.* Pīngĕrĕ... dŏmōs ănĭmāntĭbŭs āssĭmŭlātīs. *P. Nol.* (24, 543).

Āssĭmĭlĭs, ĕ. *Semblable.* Āssĭmĭlēmquĕ sŭī lōnga āssuētūdĭnĕ fēcĭt. *O.* Jāmjām lāpsūră, cădēntīque Īmmĭnĕt āssĭmĭlĭs. *V. Voy.* Similis.

┼ Āssĭmĭlĭtĕr. *Semblablement.* Āssĭmĭlĭtēr mi hŏdĭe ōbtĭgĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 27).

Āssĭmĭlŏ, ās, ārĕ. *Prendre la ressemblance de, rendre semblable.* Clўpĕūmquĕ jŭbāsquĕ Dīvīni āssĭmĭlāt căpĭtĭs. *V.* Āssĭmĭlāvĭt ănŭm. *O.* Ōs lōngĭŭs īllī Āssĭmĭlāt pōrcūm. *Cl.* SYN. Sĭmĭlŏ, ĭmĭtŏr, fīngŏ. || *Comparer.* Grāndĭă sī pārvīs āssĭmĭlārĕ lĭcĕt. *O.* Īnquĕ rĕpēntīnōs cōnvīvĭă vērsă tŭmūltūs Āssĭmĭlārĕ frĕtō pŏssīs. *Id.* SYN. Cōmpărŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Āssĭmŭlātŭs. *Voy.* Assimilatus.

Āssĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Feindre, simuler.* Ŏdĭūm cūm cōnjŭgĕ fālsūm Phāsĭās āssĭmŭlāt. *O.* Ădībo, ātque āssĭmŭlābŏ quăsī nūnc ēxĕām. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 8). Rĕtrōque ăbĭtūm fĭctōsquĕ tĭmōrēs Āssĭmŭlāt. *Sil.* Vĕnīrĕ me āssĭmŭlābŏ. *Ter.* (*And.* IV, 3, 20). SYN. Sĭmŭlŏ, fīngŏ, cōnfīngŏ. *Voy.* Assimilo.

Āssĭs, ĭs, *m. Comme* Asser. || 2. *Génit. de* As.

Āssīstŏ, Āssĭtŭs. *Voy.* Ads.

Āssŏ, ās, ārĕ. *Faire rôtir. Voy.* Torreo.

Āssŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Associé, uni.* Mālă nĕc ēxtērnīs āssŏcĭātă cŏmīs. *Pallad.* (*Insit.* 74).

Āssŏcĭŏ, ās, ārĕ. *Associer, unir.* Dūlcĭbŭs āssŏcĭās lўmphīs mēllīquĕ lĭquēntī. *Sam.* (vs. 341). Phœbōquĕ Mĕlāmpūs Āssŏcĭāt pāssūs. *St.* Vēlă lĕgūnt, ēt cōrnŭă sūmmīs Āssŏcĭānt mālīs. *Cl.* SYN. Sŏcĭŏ, jūngŏ, ādjūngŏ, ānnēctŏ. *Voy.* Jungo.

┼ Āssŏcĭŭs, ă, ŭm, *néol. Uni, lié.* Nīl nōrmālĕ pŭtāns. nī fĭăt āssŏcĭūm. *Capel.* (IV, p. 94).

Āssŏlĕt, *unip. Il est ordinaire.* Quŏd āssŏlĕt, Cœnă tĭbī dăbĭtŭr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 5). || ┼ Āssŏlĕŏ, ēs, *arch.* Ădhūc Ārchўlĭs, quæ āssŏlēnt, quæque ŏpŏrtēnt. *Ter.* (*And.* III, 2, 1). Pōnĭte hīc quæ āssŏlēnt. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 7).

Āssŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Répondre à la voix, résonner.* Plānxēre ēt Drўădēs, plāngēntĭbŭs āssŏnăt Ēchō. *O.* Rĕpărābĭlĭs āssŏnăt Ēchō. *Pers.* (1, 116). SYN. Āccĭnŏ, rēspŏndĕŏ, rēsūltŏ.

Āssūctŭs. *Voy.* Ads.

? Āssūdāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Suer.* Fŏdĭcŏ cōrcūlum: āssūdāscĭt jam ēx mĕtū. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 9. Alii leg. *assultascit*; quod præstat. *Bothe* conj. *assudascis*).

Āssuēfăcĭŏ, ĭs, fēcī, fāctŭm, făcĕrĕ. *Habituer.* SYN. Dŏcĕŏ, ēdŏcĕŏ. PPH. Mōrēm făcĭŏ. *Voy.* Assuesco. || *Au pass.* Āssuēfĭŏ. *S'habituer. Voy.* Assuesco.

Āssuēfāctŭs, ă, ŭm. *Accoutumé.* Āssuēfāctĕ mĕīs jŏcŭlārī cărmĭnĕ nūgīs. *Aus.* (*Epist.* 9, 10). *Voy.* Assuetus

Āssuēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. S'accoutumer.* Ēt vōtīs jām nūnc āssuēscĕ vŏcārī. *V.* Ēt lætī sŏcĭōrum āssuēscĭtĕ mēnsīs. *Id.* Quā sē dēmĭttĕrĕ rīvī Āssuērānt plŭvĭālĭs ăquæ. *O.* SYN. Cōnsuēscŏ. dīscŏ, cōndīscŏ, āssuēfĭŏ, *qqf.* sŏlĕŏ. VERS. Ād mălă jām prīdēm nōn sūmŭs ūllă rŭdēs. *O.* Īpsō vēxātum īndūrŭĭt ūsū Cōrpŭs. *Id.* Mōrēm fēcĕrăt ūsŭs. *L.* Sīcŭt mĕŭs ēst mōs. *H.* || *Qqf. act. Habituer.* Plūrĭbŭs āssuērĭt mēntēm, cōrpūsquĕ sŭpērbŭm. *H.* Ŭbī lībĕrā cōllā Sērvĭtĭo āssuērīnt. *V.* Nēc tāntă ănĭmīs āssuēscĭtĕ bēllă. *Id.* Rēmquĕ Quĭrīnī Āssuēscĭt sŭpĕrō pōllēre īn sæcŭlă rēgnō. *Prud.* (*Sym.* I, 541). Īcărĭă Rhŏdŏpēn āssuēvĕrăt ūmbrā. *St.* (*Th.* IV, 655). Āddĕ quŏd āssuēscīs fātīs, tāntūmquĕ dŏlōrēm Crūdēlīs mē fērrĕ dŏcēs. *L.* (V, 776). Quod laudat *Prisc.* 798, vertitque *assuefacis.* Cf. quæ habet *Agrœtius*: « *Consuescimus* bona, *insuescimus* mala, *assuescimus* utraque. ») || ┼ Āssŭēscŏ (*diérèse*). Ōmne āssŭēvī fērrūm quæ cōrrōdĕrĕ. *Ph.* (IV, 8, 7).

Āssuētūdŏ, ĭnĭs, *f. Habitude.* Īrĕ cŏmēs, lōngāque ālĭt āssuētūdĭnĕ flāmmās. *O.* Plăcĭtă āssuētūdĭnĕ vūltūs Quī sĕmĕl īmbŭĕrĭt. *Aus.* (*Idyl.* 4, 16). SYN. Cōnsuētūdŏ, ūsŭs, mōs. *Voy.* Consuetudo.

Āssuētŭs, ă, ŭm. *Habitué, accoutumé.* Āssuētī lōngō mūrōs dēfēndĕrĕ bēllō. *V.* Īllĕ mănūm pătĭēns, mēnsæque āssuētŭs hĕrīlī. *Id.* Āssuētās ād scēptră mănūs. *St.* SYN. Suētŭs, cōnsuētŭs, āssuēfāctŭs, sŏlĭtŭs, *qqf.* dūrātŭs, ēxērcĭtŭs. || *Habituel, ordinaire.* Āssuētōs taūrī sāltūs, āssuētă lĕōnēs Āntră pĕtūnt. *O.* Tēmpŭs ĕt āssuētā pŏnĕre īn ārtĕ jŭvăt. *Id.* Āssuētō bēllī dē mōrĕ. *Sil.* SYN. Suētŭs, cōnsuētŭs, sŏlĭtŭs, nōtŭs, sŏlēnnĭs. || Āssuētō (*avec un compar.*). *Plus que d'ordinaire.* Lōngĭŭs āssuētō lūmĭnă nōstră vĭdēnt. *O.* Nēc tămĕn āssuētō tārdĭŭs ōrtă dĭēs. *Id.* SYN. Sŏlĭtō. *Voy.* Mos. || ┼ Āssŭētŭs (*diérèse*). Ŭt āssŭētām fōrtĭŭs præstēs vĭcēm. *Ph.* (*Prol.* III, 14).

Āssŭlă, æ, *f. Petit morceau* (*de bois*), *fragment, éclat; ais, planchette.* Ăt ĕtĭām cēssŏ fŏrĭbŭs făcĕre hīsce āssŭlās? *Pl.* (*Merc.* I, 2, 20). Crūră pōntĭcŭli āssŭlīs stāntĭs, īrrĕdĭvīvŭs. *Cat.* (17, 3. Non audiendi qui leg. *assulitantis*). Dēpīctās mĭnĭo āssŭlās, ĕt īllōs. *Fur. Bibac.* (in *Anthol.* I, p. 420). Vīcĭt brĕvĭs āssŭlă flāmmăm. *P. Nol.* (25, 133). *Voy.* Asser, Fragmentum.

Āssŭlātĭm. *Par fragments, en morceaux.* Prĭūsquām pūltāndo āssŭlātĭm fŏrĭbŭs ēxĭtĭum āffĕrŏ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 52. Et *Næv.* ap. *Non.* 2, 31). SYN. Mĭnūtātĭm.

Āssŭlĭtāns. *Voy.* Assula.

? Āssūltāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Bondir. Voy.* Assudasco.

Āssūltŏ, ās, ārĕ, *n. Sauter sur, assaillir.* Jām cērnēs Lĭbўcum hūnc vāllo āssūltārĕ lĕōnēm. *Sil.* Pōrtārūmquĕ mŏrās frēnīs āssūltăt ĕt hāstīs. *St. Voy.* Assilio.

Āssūltŭs, ūs, *m. Saut, bond; assaut, attaque.* Ōmnēmquĕ pĕrērrăt Ārtĕ lŏcum, ēt crēbrīs āssūltĭbŭs īrrĭtŭs ūrgĕt. *V.* Dūm cēdĕrĕ nēscĭă cāssōs Ēxcĭpĭt āssūltūs. *Prud.* (*Psych.* 144). *Voy.* Saltus.

Āssŭm. *Voy.* Adsum. (Ludit in verbo *Plaut. Pœn.* I, 2, 67: *Assum apud te eccum. Ego elixus sis volo.* Nam est quoque *assum* ab *assus*).

Āssūmŏ, ĭs, ūmpsī, ūmptŭm, ūmĕrĕ. *Prendre.* Præsērtĭm caūtūm dīgnōs āssūmĕrĕ. *H.* Ēt nĭsĭ cœnă prĭŏr... Săbīnŭm Dētĭnĕt, āssūmām. *Id.* Ātque ălĭās āssūmĕrĕ rōbŏră gēntēs. *O.* SYN. Sūmŏ, căpĭŏ.

Āssūmptŭs, ă, ŭm. *Pris; qqf. D'emprunt.* Tālĭs ĕs āssūmptā, Phœbĕ cănōrĕ, lўrā. *O.* Āssūmptūmque hŏmĭnēm cōmmēntāquĕ săcră fătērī. *Id.* (Adde *Prud. Apotheos. præf.* 8). SYN. Sūmptŭs, ādscītŭs.

Āssŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Coudre à, adapter.* Pūrpŭrĕŭs, lātē quī splēndĕăt, ūnŭs ĕt āltĕr Āssŭĭtŭr pānnŭs. *H.* SYN. Ānnēctŏ, cōnsŭŏ.

Āssŭr, *indécl. Assur, fils de Sem, qui donna son nom à l'Assyrie.* Hōrrĭbĭlĭs vĭctōrĭă prīncĭpĭs Āssŭr. *Prud.* (*Ham.* 449).

Āssūrgŏ, ĭs, rēxī, rēctŭm, rgĕrĕ, *n. Se lever.* Jāmque āssūrgēntĭs dēxtrā plāgāmquĕ fĕrēntĭs Ænēæ sŭbĭīt mūcrōnĕm. *V.* SYN. Sūrgŏ, cōnsūrgŏ. PPH. Mē tōllŏ, āttōllŏ. *Voy.* Surgo. || *Se lever par respect; au fig. Céder la supériorité.* Ūtquĕ vĭrō Phœbī chŏrŭs ās-

sūrrēxĕrĭt ōmnĭs. *V.* Trĕpĭdūsque āssūrgĭt hŏnōrī Nūmĭnĭs. *St.* Cēdēntēs spătĭīs āssūrgēntēsquĕ vĭdēbīs. *Cl.* (Adde *Ov. Am.* III, 2, 53 ; *Juv.* 13, 55). Fīrmīssĭmă vīnă, Tmōlĭŭs ĕt āssūrgĭt quĭbŭs, ĕt rēx īpsĕ Phānæŭs. *V.* Ōmnĕ gĕnūs mălĭ dīgnum ēst āssūrgĕrĕ cĭtrō. (*Anthol.* II, p. 461.) *Voy.* Cedo. || *S'élever, se soulever.* Flūctĭbŭs ĕt frĕmĭtu āssūrgēns, Bĕnācĕ, mărīnō. *V.* Āĕră pēr văcŭūm fērri, ātque āssūrgĕre ĭn aūrās. *Id.* SYN. Sūrgō, cōnsūrgō, tōllŏr, ērĭgŏr, ēxtōllŏr, āttōllŏr, *qqf.* ēmĭcō, ērūmpō. PPII. Mē tōllō, āttōllō, ērĭgō, sūbjĭcĭō. || *S'élever, croître.* Sēptēmque āssūrgĭt ĭn ūlnās. *V.* Nōn cœptæ āssūrgūnt tūrrēs. *Id* || *Se lever, naître.* Āssūrgēns nōx aūrēă. *V. Fl. Voy.* Orior. || *Au fig. S'élever, s'animer.* Tūm vēro āssūrgūnt īræ. *V.* Nūnc sēră quĕrēlīs Haūd jūstīs āssūrgĭs. *Id.* Gaūdĕt ĭn ădvērsīs ănĭmōque āssūrgĭt Ădrāstŭs. *St.*

Āssŭs, ă, ŭm. *Rôti, grillé.* Āt sĭmŭl āssīs Mīscŭĕrīs ēlīxă. *H.* Sīt crūdum ăn āssūm suāvĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 409. Adde *Plaut. Most.* V, 1, 66). || Āssă nūtrīx. *Nourrice sèche (qui n'a plus de lait).* Hōc mōnstrānt vĕtŭlæ pŭĕrīs rĕpĕntĭbŭs āssæ. *J.* (14, 208. Cf. *Non.* 1, 280).

Āssūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Assuo. *Cousu à, adapté.* Strīctĭŭs āssūtæ vēstēs prōcēră cŏērcēnt Mēmbră. *Sid.* (5, 243).

Āssȳrĭă, æ, *f.* (Ἀσσυρία). *L'Assyrie, province d'Asie, auj. la Syrie.* Ēōīque Ărăbēs, dīvēs ĕt Āssȳrĭă. *Tib.* (III, 2, 24).

Āssȳrĭŭs, ĭī, *m.*; Āssȳrĭī, ōrŭm, *pl.* (Ἀσσύριος). *Assyrien, habitant de l'Assyrie.* Āssȳrĭŭs gēmmās, Sēr vēllĕră, tūră Săbæŭs. *Sid.* (5, 43). Cōlchŭs ăn Āssȳrĭŭs. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'Assyrie.* Ālbă nĕque Assȳrĭō fūcātŭr lānă vĕnēnō. *V.* Pērfūsām mūrĭcĕ vēstēm Āssȳrĭā sīgnātŭr ăcū. *Cl.* Mæŏnĭs Āssȳrĭūm fēmĭnă tīnxĭt ĕbŭr. *O.*

Āst (*devant une voyelle*). *Comme* At. Āst ĕgō quæ dīvum īncēdō rēgīnă. *V.* Āst ŭbĭ blāndĭtĭīs ăgĭtŭr nĭhĭl. *O. Voy.* At. || *Et, et d'autre part.* Si ĕgo hĭc pĕrībo, āst ĭlle, ŭt dīxĭt, nōn rĕdĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 25. Cf. *Charis.* 204). SYN. Ātquĕ, aūtēm.

Āstă, æ, *f. Ville d'Italie, sur le Pô, auj. Asti.* Aū' mœnĭă vīndĭcĭs Āstæ. *Cl.* (*Cons.* VI *Hon.* 204).

Āstăcĭdēs, æ, *m. Fils d'Astacus, Ménalippe.* Āstăcĭdēn mĕdĭō Căpănēŭs ē pŭlvĕrĕ tōllĭt. *St.* (*Th.* VIII, 746. Sic et *Ibis*, 515).

Āstăcŭs, ī, *m.* (ἀστακός). *Sorte d'écrevisse* || 2. *Astacus, père de Ménalippe. Voy.* Astacides. || 3. *Nom de berger.* (*Calp.* 2, 2.)

Āstāns. *Voy.* Adstans.

Āstăphĭŭm, ĭī, *n.* (ἀστάφιος, ἀσταφίς). *Nom d'une servante.* (*Plaut. Truc.* I, 1, 76.)

1. Āstĕrĭă, æ, *f.* (ἀστερία). *Astérie ou girasol, pierre précieuse.* Nāscĭtŭr hīc scŏpŭlīs Pāllēnēs gēmmă rĕfūlgēns: Āstĕrĭām pĕrhĭbēnt. *Prisc.* (*Peri.* 324. Male vulgo *asterium*; nam *asteria* dicitur et a *Plin.* 37, 47).

2. Āstĕrĭă, æ, *et* Āstĕrĭē, ēs, *f.* (Ἀστερίη). *Fille de Titan, aimée de Jupiter, qui prit la forme d'un aigle pour l'enlever.* Fēcĭt ĕt Āstĕrĭēn ăquĭlā lūctāntĕ tĕnērī. *O.* || *Nom de l'île de Délos.* Seū nĕmŭs Āstĕrĭæ, seū quā Pārnāssĭă rūpēs. (*Culex*, 15. Cf. *Plin.* 4, 22.) || *Nom de femme.* Quĭd flēs, Āstĕrĭē? *H.*

Āstĕrĭōn, ōnĭs *ou* ōntĭs, *m.* (Ἀστερίων). *Rivière d'Argolide.* Quōs cĕlĕr āmbĭt Āstĕrĭōn. *St.* (*Th.* IV, 122). || 2. *Nom d'un compagnon de Jason.* (*V. Fl.* 1, 355.)

Āstĕrĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀστερίς). *Nom de femme* Āstĕrĭs āntĕ dăpēs, nŏcte Āstĕrĭs, Āstĕrĭs ōrtū. *St.*

?Astĕrĭŭm, ĭī, *n. Voy.* Asteria.

Āstĕrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Āstĕrĭūmquĕ sŭūm vīvāx trānsmīttĭt ĭn ævŭm. (*Anthol.* I, p. 372 Adde *P. Nol.* 28, 261.)

Āstērnŏr. *Voy.* Adst.

Āstĕrŏpē. *Au lieu de* Sterope

Āstўlŭs. *Voy.* Astylus.

Āstĭtŭō, Āstō. *Voy.* Adst.

Āstræă, æ, *f.* (Ἀστραία). *Astrée, fille de Jupiter et de Thémis, déesse de la justice, abandonna la terre en voyant les crimes des hommes. Elle est dans le Zodiaque le signe de la Vierge.* Ūltĭmă cœlēstūm tērrās Āstræă rĕlīquĭt. *O.* Paūlātĭm deīnde ād sŭpĕrōs Āstræă rĕcēssĭt. *J.* (6, 19. Adde *Sen. H. Fur.* 1068). SYN. Jūstĭtĭă, Vīrgō. *Voy.* Justitia. || *Signe céleste.* Aūt Āstræă jŭbēt lēntōs dēscēndĕrĕ Pīscēs. *L.* (IX, 535). Ānnūm fŭgātæ trādĭt Āstrææ Lĕō. *Sen.* (*H. OEt.* 69). *Voy.* Virgo.

Āstræŭs, ī, *m.* (Ἀστραῖος). *L'un des Titans, père des Vents, et d'Astrée, suivant quelques mythologues.* Seū pātrĭs Āstræī clārum ēs gĕnŭs. *Avien.* (*Arat.* 279, de Virgine. Adde *German. Arat.* 104). || *Au pl.* Āstræī frātrēs. *O.*

† Āstrālĭs, ĕ. *Des astres.* Seū nōx āstrālēs ădŏlēt quūm cærŭlă flāmmās. *Avien.* (*Arat.* 609).

Āstrĕpō. *Voy.* Adst.

Āstreūs, ĕōs, *m.* (Ἀστρεύς). *Nom de guerrier.* Ōccĭdĭt ĕt Cĕlădōn Mēndēsĭŭs, ōccĭdĭt Āstreūs. *O.*

Āstrīctŭs. *Voy.* Adstrictus.

† Āstrĭcŭs, ă, ŭm. *Des astres.* Cœlī chŏrēān āstrĭcēn ōstēndĕrĕt. *Varr.* (apud *Non.* 6, 16. Alii græce scribunt).

Āstrīdēns. *Voy.* Adst.

Āstrĭfĕr *et* Āstrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte les astres.* Āstrĭfĕrōs īnclīnăt Jūpĭtĕr āxēs. *St.* Vōx sĭmŭl āstrĭfĕrās prōfērt mōrtālĭbŭs ŭmbrās. *V. Fl.* Āstrĭgĕrōs Căpănēŭs tōllēndŭs ĭn āxēs. *St.* Āstrĭgĕră sĕnĭōr cūm cōnjŭgĕ Cēphеŭs. *Cl.* SYN. Stēllĭfĕr.

† Āstrĭfĭcāns, tĭs. *Imitant les astres.* Ārchĭmēdēā āstrĭfĭcāntĕ mănū. *Capel.* (VI, p. 191).

† Āstrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui produit une lumière d'astres.* Sēd pūrum āstrĭfĭcīs cœlūm scāndēbăt hăbēnīs Nōx. *Capel.* (II, p. 24. *Id.* VI, 191).

Āstrĭgĕr. *Voy.* Astrifer.

† Āstrĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle des astres, qui enseigne l'astronomie.* Vīlĭāque āstrĭlŏquæ præfērs cōmmēntă pŭēllæ. *Capel.* (VIII, p. 273).

Āstrīngō. *Voy.* Adst.

† Āstrĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait du bruit en opérant la révolution des astres.* Tē nūnc āstrĭsŏnūm cārmĭnĕ, Jūpĭtĕr. *Capel.* (IX, p. 308).

Āstrŏlŏgŭs, ī, *m.* (ἀστρολόγος). *Astronome.* || *Astrologue.* Āstrŏlŏgōrum ārtēm cōntrā cōnvīncĕrĕ tēndĭt. *Lr.* (V, 729). Quīdquĭd Dīxĕrĭt āstrŏlŏgŭs, crēdēnt ā fōntĕ rĕlātūm Āmmōnĭs. *J.* (6, 553). Dīxĕrăt āstrŏlŏgŭs pĕrĭtūrūm tē cĭtō, Mūnnă. *M.* (IX, 83, 1. *Id.* II, 7, 4; *Prud. Apoth.* 622; *Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 58). SYN. Cōnjēctŏr, hărĭŏlŭs, vātēs, Chāldæŭs. EP. Fātĭdĭcŭs, præsāgŭs; vānŭs, mēndāx. VERS. Præsāgīs quō nūllŭs ămīcĭŏr āstrīs. *St.* Fātă quŏque ĕt vītās hŏmĭnūm sūspēndĭt āb āstrīs. *Manil.* Prīmīquĕ pēr ārtēm Sīdĕrĭbŭs vĭdĕrĕ văgīs pēndēntĭă fātă. *Id.* Cuī pĕcŭdūm fībræ, cœlī cuī sīdĕră pārēnt. *V.*

Āstrŏnŏmĭă, æ, *f. Astronomie.* PPII. Āstrōrūm cōgnĭtĭō. Āstrōrūm rătĭō *ou* lēgēs. Bābȳlōnĭcă dōctrīnă. VERS. Mōtĭbŭs āstrōrūm nūnc quæ sīt caūsă, cănāmŭs. *Lr.*

† Āstrŏnŏmŭs, ī, *m.* (ἀστρονόμος). *Astronome.* PPII. Cœli āstrōrūmquĕ pĕrītŭs. Quī sīdĕră sīgnăt. VERS. Sīdĕră cūnctă nŏtăt tăcĭtō lābēntĭă cœlō. *V.* Cœlīquĕ meātūs Dēscrībēnt rădio, ĕt sūrgēntĭă sīdĕră dīcēnt. Sī mŏdŏ rītĕ mĕmŏr sērvātă rĕmētĭŏr āstră. Nāvĭtă tūm stēllīs nŭmĕrōs ĕt nōmĭnă fēcĭt. *Id.* Āĕrĭās

tĕntāssĕ dŏmōs, ănĭmōquĕ rŏtūndŭm Pērcūrrīssĕ pŏlŭm. *H.* Fēlīcēs ănĭmōs, quĭbŭs hæc cōgnōscĕrĕ prīmīs, Īnquĕ dŏmōs sŭpĕrās scāndĕrĕ cūră fŭĭt ! Ādmōvēre ŏcŭlīs dīstāntĭā sīdĕră nōstrīs, Æthĕrăque ingĕnĭō sūppŏsŭērĕ sŭō. *O.* Sīdĕrĭbūs nōvēre vĭās. *L.* Ōmnĭă quī māgnī dīspēxīt lūmĭnă mūndī, Quī stēllārum ōrtūs cōmpĕrĭt ătque ŏbĭtūs. *Cat.* Ērrōrēsquĕ sĭtūmquĕ dŏcēt, flūxūsquĕ rĕcūrsūsque Āstrōrūm īnnŭmĕrōs sōlērti īndāgĭnĕ nŏvĭt. *Boet.* Sī vŏlŭĭt... Quīs sīt sīdĕrĭbūs nŏtārĕ cūrsŭs. *Sid.* Eūclīdēs spătĭūm scĭēns Ŏlȳmpī. *Id.* Nōmĭnăque ēt cūrsūs stēllārum ēt pāndĕrĕ vīrēs. *Man.* Sīgnăque ēt ādvērsōs stēllārūm nōscĕrĕ cūrsūs. *Id.*

Āstrŭm, ī, *n.* (ἄστρον). *Astre, étoile.* Ēccĕ Dĭōnæī prōcēssīt Cæsărĭs āstrŭm. *V.* Āvērsō cēdēns Cănĭs ōccĭdĭt āstrō. *Id.* Lēdæō pŏtĕrās ābdūcĕrĕ Cȳllărŏn āstrō. *M.* (VIII, 21, 5). Ūtrūmquĕ nōstrum īncrēdĭbĭlī mŏdō Cōnsēntĭt āstrŭm. *H.* SYN. Sīdŭs, stēllă. PPH. Sīdĕrĭs īgnēs. Fīxă pŏlō flāmmă. || *Ordint.* Āstră, ōrŭm, *n. pl. Les astres.* Ōrbĕm Pēr dŭŏdēnă rĕgīt mūndī sōl aūrĕŭs āstră. *V.* Quæquĕ dĭūrnīs Aūrĕă cūm lūnā sŭccēdĭtĭs īgnĭbŭs āstră. *O.* SYN. Sīdĕră, stēllæ, sīgnă, *qqf.* făcēs. EP. Æthĕrĭă, sŭblīmĭă, āltă, cœlēstĭă; aūrĕă, clāră, splēndēntĭă, nĭtĭdă, fūlgēntĭă, rădĭāntĭă, rŭtĭlă, lūcĭdă, flāmmĕă, īgnĕă, ārdēntĭă; văgă, ērrāntĭă; ætērnă, pĕrēnnĭă, īncōncūssă. PPH. Īgnēs æthĕrĭī, sīdĕrĕī, æthĕrĭs. Æthĕrĭæ, cœlĭvăgæ, cœlēstēs făcēs, flāmmæ. Āstrōrŭm īgnēs, lūmĭnă. Sīgnă nōctĭs. Stēllārŭm, āstrōrŭm chŏrŭs, āgmĭnă. Sīgnōrŭm flāmmæ, ōrdŏ, flāmmĕŭs ōrdŏ. Văgă lūmĭnă mūndī. Āstră *ou* Sīdĕră cœlī, fīxă pŏlō, spārsă pŏlō, fūlgēntĭă cœlō, nōctĕ mĭcāntĭă. VERS. Nōctĭvăgæquĕ făcēs cœlī, flāmmæquĕ vŏlāntēs. *Lr.* Sīgnĭfĕrō quæcūmquĕ flŭūnt lābēntĭă cœlō. *L.* Quāntūm præcēdīt clāră mĭnōrēs Lūnă făcēs. *St.* Vĕlŭt īntĕr īgnēs Lūnă mĭnōrēs. *H.* Ūt quŭm spārsă mĭcānt stēllārūm lūmĭnă cœlō. *Sil.* Glŏbōs dĭērūm nōctĭūmquĕ præsĭdēs. *Prud.* Flāmmæquĕ mĭcāntēs Quæ mūndī fēcēre ŏcŭlōs. *Manil.* Sīgnōrūmquĕ chŏrōs āc mūndī flāmmĕă tēctă *Id.* Nūnc stēllātă pŏlī cōnspĭcĕ lūmĭnă. *Capel.* || *Le haut des airs.* Īndēx lætĭtĭæ fērtŭr ăd āstră sŏnŭs. *O.* Tūrrim īn præcĭpĭtī stāntēm, sūmmīsquĕ sŭb āstră Ēdŭctām tēctīs. *V.* Fērt cōmmīxtām Vūlcānŭs ăd āstră făvīllām. *Id. Voy.* Aer. || *Au fig. Le plus haut point de gloire.* Fāmām quī tērmĭnĕt āstrīs. *V.* || Īn *ou* Ăd āstră tōllŏ, fĕrŏ. *Élever aux nues, louer.* Nōmĕn īn āstră fĕrēnt. *V.* Gārrŭlă (Fama) laŭdĕt, cœlōquĕ pārĕm Tōllăt ēt āstrīs. *Sen.* Mōrēsquĕ Aūrĕōs ēdūcĭt īn āstră. *H.* Ūrbĕm Tōllĭs ăd āstră lĕvĭs. *Id. Voy.* Laudo. || *Le ciel, l'immortalité.* Mācte ănĭmō, gĕnĕrōsĕ pŭĕr; sīc ītŭr ăd āstră. *V.* Quēm vīrtūs āddĭdĭt āstrīs. *O.* SYN. Sīdĕră, cœlŭm, pŏlŭs, dĭī. *Voy.* Apotheosis.

Āstrŭŏ. *Voy.* Adst.

† Āstū, *n.* (ἄστυ). *La ville d'Athènes, en gén. La ville.* Ūt ōmnēs qui ārcem hānc āstūque āccŏlūnt Cīvēs. *Att.* (apud *Non.* 4, 330). Ān īn āstū vēnĭt? *Ter.* (*Eun.* V, 5, 17. Quidam scrib. *asty*).

Āstŭlă, *f. Voy.* Assula.

Āstŭpĕŏ. *Voy.* Adst.

Āstŭr, ŭrĭs. *Asturien, d'Asturie, en Espagne.* Cāllăĭcīs quīdquīd fŏdĭt Āstŭr īn ārvīs. *M.* (X, 16, 3). Hīs, prætĕr Lătĭās ăcĭēs, ĕrăt īmpĭgĕr Āstŭr. *L.* Trĕmŭītque ēxĕrcĭtŭs Āstŭr. *Sil.* || — ĕquŭs. *Cheval d'Asturie, qui va l'amble.* Hīc brĕvĭs, ăd nŭmĕrūm răpĭdōs quī cōllĭgĭt ūnguēs, Vēnĭt ăb aūrĭfĕrīs gēntĭbŭs Āstŭr ĕquŭs. *M.* (XIV, 199. Cf. *Sil.* III, 336). SYN. Āstŭrĭcŭs, āstūrcŏ. || *Subst. m. Nom de guerrier.* Sĕquĭtŭr pūlchērrĭmŭs Āstŭr. *V.*

Āstūrcŏ, ōnĭs, *m Voy. le précéd.*

Āstŭrĭcŭs, ă, ŭm. *D'Asturie.* Āstŭrĭcā răpĭdōs dē gēntĕ jŭgālēs. *Sil. Voy.* Astur.

Āstŭs, ūs, *m. Ruse.* Cōnsĭlĭō vērsārĕ dŏlōs īngrēssŭs ēt āstū. *V.* Quæ nōn hōrtāndă, sĕd āstū Dēcĭpĭēndă fŭĭt. *O.* Āstūs ēxŭĕ nōtōs. *Sil.* SYN. Dŏlŭs, ārs, fraūs, etc. *Voy.* Dolus.

Āstūtē, *adv. Avec ruse.* Ĭtă me ăb ĕa āstūtē vĭdĕŏ lăbĕfāctārĭĕr. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 3. Adde *Pl. Most.* V, 1, 21).

Āstūtĭă, æ, *f. Ruse.* Īnēst spēs nōbīs hāc āstūtĭă *Pl.* (*Cap.* II, 1, 53). Quŭm nōstrīs... dŏlīs, āstūtĭīsquĕ, etc. *Id.* (*As.* III, 2, 2. Et *Ter. Heaut.* IV, 3, 32). *Voy.* Dolus. || † *En bonne part : Finesse, intelligence.* Quĭbŭs ăbēst ăd præcăvēndum īntēllĭgēndi āstūtĭă. *Pac.* (apud *Cic. Fin.* 5, 11, de feris).

Āstūtŭs, ă, ŭm. *Fin, adroit, rusé.* Āstūta īngĕnŭūm vūlpēs ĭmĭtātă lĕōnĕm. *H.* Cāptēs āstūtŭs ŭbīquĕ Tēstāmēntă sĕnŭm. *Id.* SYN. Cāllĭdus, dŏlōsŭs, văfĕr, etc. *Voy.* Dolosus.

Āstȳăgēs, ĭs, *m.* (Ἀστυάγης). *Astyage, roi des Mèdes, détrôné par Cyrus, son petit-fils.* Āstȳăgēs Cȳrō pēllēndŭs fōrtĕ nĕpōtī. *Sid.* (2, 117. *Id.* 9 27). Vīs pŏtŭĭt, nōn Āstȳăgēs, Băbȳlōnvĕ sŭpērbă. (*Anthol.* I, p. 188.) || 2. *Guerrier changé en pierre par Persée.* (*Ov. Met.* III, 203.)

Āstȳănāx, āctĭs, *m.* (Ἀστυάναξ). *Astyanax, fils d'Andromaque et d'Hector, précipité du haut d'une tour par l'ordre d'Ulysse.* Ō mĭhĭ sōlă mĕī sŭpĕr Āstȳănāctĭs ĭmāgŏ! *V.* Ēt ăvō pŭĕrum Āstȳănāctă trăhēbăt. *Id.* (Cf. *Ov. Met.* XIII, 415 sq.) PPH. Hēctŏrĕŭs pŭĕr. *O.* Prĭămī nĕpōs Hēctŏrĕŭs. *Sen.*

Āstȳlīdēs, æ, *m. Fils d'Astylus.* Hāgnōn Āstȳlīdēs. *Grat.* (*Cyn.* 215).

Āstȳlŭs, ī, *m.* (Ἄστυλος). *Centaure et devin.* Āstȳlŭs, īlle ĕtĭām mĕtŭēntī vūlnĕră Nēssō. *O.* || *Nom de berger.* Āstȳlĕ, crēdĭbĭle ēst ? *Calp.* (6, 7).

Āstȳŏchē, ēs, *f.* (Ἀστυόχη). *Nom de femme.* (*Stat. Th.* III, 171.)

Āstȳpălæă, æ, *f.* (Ἀστυπαλαία). *Fille de Phénix, donna son nom à une des Cyclades.* Cīnctăquĕ pīscōsīs Āstȳpălæă vădīs. *O.*

Āstȳpălēĭŭs, ă, ŭm (Ἀστυπαλήϊος). *D'Astypalée.* Āstȳpălēĭă rēgnă. *O.*

Āsŭlă, æ, *f. Ville de la Vénétie.* Āsŭlă sūm, mūrīs cīrcūmdătă pūlchră dŭŏbŭs. (*Anthol.* I, p. 472.)

Ăsȳlās, æ, *f.* (Ἄσυλας). *Nom d'homme.* Hŏmĭnūm dīvūmque īntērprēs Ăsȳlās. *O.* Mīlēs Tȳrrhēnŭs, Ăsȳlæ Nōmĕn ĕrăt. *Sil.* (XIV, 149 Alii legunt *Asylo, Asilo*).

Ăsȳlŭm, ī, *n. Asile, refuge, lieu de sûreté. Il y avait un asile célèbre à Athènes, et un autre ouvert à Rome par Romulus.* Hīnc lūcum īngēntēm, quēm Rōmŭlŭs ăcĕr ăsȳlŭm Rēttŭlĭt. *V.* Ăb īnfāmī gēntēm dēdūcĭs ăsȳlō. *J.* (8, 273. Adde *Luc.* I, 97 ; *Prud. Sym.* I, 196). Ēt jām pōrtĭcĭbŭs văcŭīs, Jūnōnĭs ăsȳlō. *V.* PHR. Rōmŭlŭs īnfāmī cōmplēvĭt mœnĭă lūcō. *L.* || *Qqf. au fig.* Hōc pătēns ūnŭm mĭsĕrīs ăsȳlŭm. *Boet.* (3, 10). *Voy.* Perfugium.

? Ăsȳlŭs, ī, *m. Voy.* Asylas.

Ăsȳmbŏlŭs, ă, ŭm (ἀσύμβολος). *Qui ne paye pas sa part, son écot.* Tēn' ăsȳmbŏlūm vĕnīrĕ ? *Ter.* (*Ph.* II, 2, 25). *Voy.* Symbolum.

Ăt, *adv. Mais, cependant.* Dīxĭt ; ăt īllă fŭrēns, ăcrīque āccēnsă dŏlōrĕ. *V.* Ăt rēgīnă grăvī jām dūdūm saūcĭă cūrā. *Id.* Făcĭam. Ăt jam hōc ŏpŭs ēst. *Ter.* (*And.* IV, 1, 58). SYN. Āst, vērŭm, sĕd, vērō, aūtĕm, tămĕn, āttămĕn, *qqf.* īntĕrĕā. || *Du moins.* Sī gĕnŭs hūmānum ēt mōrtālĭă tēmnĭtĭs ārmă, Ăt spērātĕ dĕōs mĕmŏrēs fāndi ātquĕ nĕfāndī. *V.* Sī tē nūllă mŏvēt tāntæ pĭĕtātĭs ĭmāgŏ, Ăt rāmum hūnc... Āgnōscās. *Id.* Si ĕrgo hīc pĕrībŏ.. Ăt ĕrĭt mi hōc

factum mortuo memorabile. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 25). SYN. Saltem. || *Or.* At illi fœda cicatrix Setosam lævi frontem turpaverat oris. *H.* SYN. Atqui, autem, porro, nimirum, scilicet, nempe. || At, *placé au commencement d'un discours, donne du mouvement à la phrase.* At tibi pro scelere, exclamat, pro talibus ausis, Persolvant grates dignas (dii) ! *V.* At, o, deorum quidquid in cœlo regit Terras et humanum genus, Quid iste fert tumultus ? *H.* (Adde *Ov. Her.* 12, 1 ; *Ter. And.* IV, 1, 43, ubi *Donat.* ; *Hec.* I, 2, 59 ; *Pl. Most.* I, 1, 35.) SYN. Vero. *Voy.* Vero. || At (*répété*). At secura quies... at latis otia fundis... at frigida Tempe Non absunt. *V.* At est bonus, ut melior vir Non alius quisquam ; at tibi amicus, at ingenium ingens. *H.* || At *ou* At enim. *Mais, direz-vous : formule d'objection.* At non formosa est, at non bene culta puella ; At, puto, non votis sæpe petita meis. *O.* (*Am.* III, 7, 1. *Id. Met.* II, 566). || At vero *et* At enim. *Comme* At. At vero totum spatium convertit et orbis. *Cic.* (*Arat.* 264). At enim fortissimus illic Et Chromis et Dorylas. *St.* (*Th.* III, 12). Jam non excludere tantum, Inclusisse volunt : at enim contagia belli Dira fugant. *L.* (III, 368. Adde *Pl. Most.* III, 3, 19 ; *Ter. Ph.* III, 2, 2). || At etiam, *marque l'indignation.* At etiam restitas ? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 1). At etiam maledicis ? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 149). *Voy.* Etiam. || ? At at *ou* Atat. *Voy.* Attat.

Atabulus, i, *m.* *Vent d'Apulie, qu'on croit être le même que l'Iapyx.* Montes Appulia notos Ostentare mihi, quos torret Atabulus, et quos. *H.* (*Sat.* I, 5, 57 : ubi *Porphyr.* Cf. et *Gell.* 2, 22).

Atacini, orum, *m. pl.* *Peuple de la Narbonaise, ainsi nommé du fleuve Atax.* || Varro Atacinus. *Poëte latin, du temps de César.* Experto frustra Varrone Atacino. *H.* (*Sat.* I, 10, 46).

Atalanta, æ, *et* Atalante, es, *f.* (Ἀταλάντη). *Atalante, fille d'Iasius, roi d'Arcadie, porta le premier coup au sanglier de Calydon, et devint l'épouse de Méléagre.* Arsit et Œnides in Mænalia Atalanta. *O.* Quis Mænaliæ Atalantes Nesciat egregium decus ? *St.* SYN. Iasis. EP. Arcadia, Calydonia, Parrhasia, Nonacrina. VERS. Et Calydonea bellantem rupe puellam, Vincentemque viros, et quam potuisse videre Virgine majus erat sternentem vulnere primo. *Manil.* || 2. *Fille de Schœnée, roi de Scyros, fut vaincue à la course par Hippomène* (*ou Milanion*), *qui la retarda en laissant tomber des pommes d'or. Ils furent changés en lion et en lionne, et traînèrent le char de Cybèle. D'autres mythographes ne reconnaissent qu'une Atalante ; d'autres donnent à celle-ci le père de la précédente.* Milanion humeris Atalantes crura fugacis... sustinuisse suis. *O.* Et tegitur festa victrix Atalanta corona. *Id.* SYN. Schœneis. PPH. Schœneia virgo, puella.

Atalantæus, a, um (Ἀταλανταῖος). *D'Atalante.* Jamque Atalantæas implerat nuntius aures. *St.* Atque Atalantæos conatum ferre labores. *Manil.*

Atalantiades, æ, *m.* (Ἀταλαντιάδης). *Fils d'Atalante, Parthénopée.* Trux Atalantiades. *St.*

Atarna *ou* Atarne. *Voy.* Acharne.

Atarnites, æ, *m.* *D'Atarne, ville de Mysie. Hermias, tyran de cette ville, fut cousu dans un sac de cuir.* Aut ut Atarnites, insutus pelle juvenci. (*Ibis*, 321.)

? Atat *ou* Atat. *Voy.* Attat.

Ataulphus, i, *m.* *Ataülphe, roi des Goths.* Hic cum sex natis, rex Ataulphe, jaces. (*Anth.* I, p. 333.)

Atavus, i, *m.* *Aïeul au quatrième degré ; au pl. Ancêtres.* Evocat antiquis proavos atavosque sepulchris. *O.* Turnus avis atavisque potens. *V.*

Atax, acis, *m.* *Rivière de la Narbonaise, auj l'Aude.* Mitis Atax gaudet Latias non ferre carinas *L.* Smyrna cavas Atacis penitus mittetur ad undas. *Cat.* (95, 4. Alii perperam, *Atracis*).

Atella, æ, *f.* (Ἄτελλα). *Ville des Osques, en Campanie, où furent données d'abord les pièces nommée Atellanes.* Jamque Atella suas, jamque et Calati[a] adegit. *Sil.*

Atellanus, a, um. *D'Atella.* || Atellana, æ, *f.* (*s.-ent.* fabula). *Atellane, pièce d'un genre comique* Urbicus exodio risum movet Atellanæ Gestibus Autonoes. *J.* (6, 71).

Ater, atra, atrum. *Noir.* Calculus immitem demittitur ater in urnam. *O.* Atri velleris agnam. *V* Ater sanguis. *Id.* Atram quis lacrimis incaluisse togam ? *Pp.* (IV, 7, 28). SYN. Niger. *Voy. ce mot.* || *Qqf. Vêtu de deuil.* Designatorem decorat lictoribus atris. *H.* *Voy.* Atratus. || *Sombre, obscur.* Horrentique atrum nemus imminet umbra. *V.* Ponto nox incubat atra. Speluncis abdidit atris. *Id.* SYN. Niger, nigrans, obscurus, cæcus, piceus. || *Au fig. Horrible.* Quinquaginta atris immanis hiatibus hydra. *V.* Noctes atque dies patet atri janua Ditis. Tot pullulat atra colubris. *Id.* Ut turpiter atrum Desinat in piscem mulier formosa superne. *H.* SYN. Horrendus, fœdus, turpis. || *Incommode, désagréable.* Post equitem sedet atra cura. *H.* Atra fames. *Cl.* SYN. Molestus, tristis, incommodus. || *Funeste.* Abstulit atra dies. *V.* Quaque aliquid dandum est, illa sit atra dies. *O.* Hodie ater est dies. *Afran.* (apud *Non.* 2, 40). SYN. Funestus, infelix, infaustus, tristis. || *Méchant, cruel.* Ater homo. *Catul.* (93, 2). Atraque tigris. *V.* SYN. Malus, improbus. || Albus an ater. *Voy.* Albus. || *Diffamatoire.* Quem versibus oblinat atris. *H.* SYN. Malignus. || *Qqf. Obscur, inintelligible.* Latebrasque Lycophronis atri. *St.* *Voy.* Obscurus. || † *Compar.* Atrior. (*Pl. Pœn.* V, 5, 11.)

Atestinus, a, um. *D'Ateste ou Este.* Perfer Atestinæ nondum vulgata Sabinæ. *M.* (X, 93, 3). || *Subst. m. Nom d'homme, ou avocat désigné par sa patrie.* Egit Atestinus causas. *M.* (III, 38, 5).

Atestus, i, *m.* *Fondateur de la ville d'Ateste ou Este, en Vénétie.* Hic et, Ateste, jaces, qui post Antenora nomen Laudibus et titulis tollis in astra tuum (*Anthol.* I, p. 93. Iterum *ibid.* Vulgo, *Ateste jacet... tollit... suum,* nullo sensu.)

Atha, æ, *m.* *Nom de jeune homme.* Sive levem cursu vincere quæris Atham. *M.* (IV, 19, 8).

Athamanes, um, *m. pl.* (Ἀθαμᾶνες). *Habitants de l'Athamanie.* Dispersus silvis Athaman, et nomine prisco. *L.* (III, 188).

Athamania, æ, *f.* (Ἀθαμανία). *Province de l'Épire.* Comparat his versuta suas Athamania fraudes. *Grat.* (*Cyn.* 182).

Athamanis, idis, *f.* (Ἀθαμανίς). *D'Athamanie.* Admotis Athamanis aquis accendere lignum. *O.*

Athamanteus, a, um (Ἀθαμάντειος). *D'Athamas.* Inoosque sinus Athamanteosque pererrant. *O.* Nunc Athamantea protectum tempora pinu. *St.*

Athamantiades, æ, *m.* (Ἀθαμαντιάδης). *Fils d'Athamas.* (*Ov. Met.* XIII, 919.)

Athamantis, idos *ou* idis, *f.* (Ἀθαμαντίς). *Fille d'Athamas : Hellé.* Et frustra pecudem quæres Athamantidos Helles. *O.* Et jam præteritis labentem Athamantidos undis. *Pp.* (I, 20, 19). *Voy.* Helle.

Athamanus, a, um (Ἀθαμανός). *D'Athamanie.* Est... Athamana ad littora portus. *Pp.* (IV, 6, 15).

Athamas, antis, *m.* (Ἀθάμας). *Athamas, roi de Thèbes, fils d'Éole, mari de Néphélé, dont il eut Phryxus et Hellé. Il épousa ensuite Ino, qui donna le jour à Léarque et à Mélicerte. Les mauvais traitements de leur belle-mère forcèrent Phryxus et Hellé*

à prendre la fuite. Athamas devint furieux, écrasa Léarque contre un rocher, et poursuivit Ino et Mélicerte, qui se précipitèrent dans la mer. Hūnc ăgĭtūr fŭrĭīs Ăthămās, ĕt ĭmāgĭnĕ fālsā. *O.* Tōrvŭs ăd hūnc Ăthămās īnsānōs flēctĕrĕt ārcūs. *St.* SYN. Æŏlĭdēs. EP. Āmēns, fŭrēns, īnsānŭs || ? *Nom d'un guerrier grec au siége de Troie. Voy.* Acamas.

Ăthănăsĭŭs, ĭī, *m. Athanase, nom d'homme.* (*Corip. Johan.* IV, 232.)

Ăthēnæ, ārŭm, *f. pl.* (Ἀθῆναι). *Athènes, ville célèbre de la Grèce, dans l'Attique.* Ādjĕcērĕ bŏnæ paūlō plūs ārtĭs Ăthēnæ. *H.* Quīd Pāndīŏnĭæ rēstānt, nĭsĭ nōmĕn, Ăthēnæ ? *O.* EP. Pāllădĭæ, Cēcrŏpĭæ, Ērēchthēæ, Thēsēæ ; āntīquæ, vĕtĕrēs, dōctæ, fācūndæ, clāræ, nōbĭlēs. PPH. Pāllădĭs, Trītōnĭdĭs ārcēs. Ūrbs Mōpsŏpĭă. Ārcēs Cēcrŏpĭæ. Cēcrŏpĭī pōrtūs. Cēcrŏpĭs tērră. Mĭnērvæ ūrbs, mœnĭă. Ārcēs queīs Pāllās præsĭdĕt. Dīctæ ā Pāllădĕ tērræ. PHR. Ārmĭgĕræ rīdēnt Trītōnĭdĭs ārcēs. *Petr.*

† Ăthēnæŭs, ă, ŭm (Ἀθηναῖος). *D'Athènes.* Ēst ĕt Ăthēnæīs īn mœnĭbŭs, ārcĭs ĭn ĭpsō. *Lr.* (VI, 750). Glōrĭa Ăthēnæī cōgnĭtă sēdĕ lŏcī. *Aus.* (*Prof.* 14, 8). *Voy.* Atticus. || *Qqf. Athénien.* Ĕt tŏtĭdēm pūppēs clārā dē gēntĕ Mĕnēstheūs Dūcĭt Ăthēnæŭs. (*Epitom. Iliad.* 209.)

Ăthēnăgŏrās, æ, *m.* (Ἀθηναγόρας). *Nom d'homme.* Trīstĭs Ăthēnăgŏrās nōn mīsĭt mūnĕră nōbĭs. *M.* (VIII, 41).

Ăthēnăĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀθηναΐς). *Nom de femme.* Huīc nōmēn Prŏbŭs ēst, huīc quĭdem Ăthēnăĭdĭs. (*Anthol.* II, p. 126.)

Ăthēnĭēnsĭs, ĕ. *D'Athènes, Athénien.* Ăthēnĭēnsĭs dīcĭt Eūctēmōn ĭtĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 350). Īngĕnŭo. Ăthēnĭēnsi, ēt cōgnātō mĕō. *Pl.* (*Rud.* IV, 5, 8). *Voy.* Attici.

Ăthĕsĭs, ĭs, *m.* (Ἄθεσις). *Fleuve de la Vénétie, auj. l'Adige.* Sīvĕ Pădī rīpīs, Ăthĕsīm seū prōptĕr ămœnūm. *V.* Tūm Vērōna Ăthĕsī cīrcūmflŭă. *Sil.*

? Ăthēstŭs, ī, *m. Voy.* Atestus.

Āthlă, *pl. n. Voy.* Athlon.

Āthlētă, *mieux que* Ăthlētă, *et* Ăthlētēs, æ, *m.* (ἀθλητής, *de* ἆθλον). *Athlète.* Nūnc āthlētārūm stŭdĭīs, nūnc ārsĭt ĕquōrūm. *H.* Lævĭbŭs āthlētīs, āc vāsă nŏvīssĭmă dōnăt. *J.* (6, 356). Cæditūr ; āttēndūnt cŭnĕī, spēctātūr ăthlētēs. *St.* (*Silv.* V, 3, 222. Sic et *Fort. V. S. M.* IV, 377). SYN. Pŭgĭl, lūctātŏr, pălæstrītă. EP. Rōbūstŭs, lăcērtōsŭs, vălĭdŭs ; ūnctŭs, lævĭs. *Voy.* Palæstra.

† Āthlētĭcē, *adv. En athlète.* Bĕnĕn' ūsquĕ vălŭīt? Pāncrătĭce ātque āthlētĭcē. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 14).

Ăthĭs. *Voy.* Athys.

Āthlŏn, ī, *n.* (ἆθλον). *Travaux, comme les travaux d'Hercule, épreuves.* Āthlă vŏcānt Grāiī quōd cūnctă nĕgōtĭă rērŭm. *Manil.* (III, 162). Sīc dīctă sŭb āthlīs. *Id.* (*Ib.* 172). Cūr pōst āthlă fŏrī tŏgæquĕ pōmpām. (*Anthol.* I, p. 628.) *Voy.* Labor.

Ăthōn, ōnĭs, *m.* (Ἄθων). *Comme* Athos. Ætnæ ōmnēs, āspĕri Ăthōnēs. *Lucil.* (apud *Gell.* 16, 9. Adde *Cic.* apud *Prisc.* 701).

Ăthōs, *gén. dat. et abl.* Ăthō, *acc.* Ăthōn *et* Ăthō, *n.* (Ἄθως). *Athos, haute montagne entre la Macédoine et la Thrace, que Xerxès fit couper pour ouvrir un passage à sa flotte.* Quāntŭs Ăthōs, aūt quāntŭs Ĕrȳx, aūt īpsĕ, cŏrŭscīs. *V.* Vēlĭfĭcātŭs Ăthōs, ēt quīdquīd Græcĭă mēndāx. *J.* (10, 174). Aūt Ăthō, aūt Rhŏdŏpēn, aūt āltă Cĕraūnĭă tēlō Dējĭcĭt. *V.* Nĭvĭbūsquĕ prŏfūndūm Scāndēbāt crīstātŭs Ăthōn. *Cl.* Quŏt lĕpŏrēs ĭn Ăthō, quŏt ăpēs pāscūntŭr ĭn Hyblā. *O.* || Ăthōnēs. *Voy.* Athon.

Ăthȳs, ȳdĭs, *m. Indien, compagnon de Phinée.* Ĕrăt Īndŭs Ăthȳs, quēm flūmĭnĕ Gāngĕ. *O.* (*Met.* V, 47. Alii scrib. *Athis. Atis*). || 2. *Albain, dont la famille Atia était issue. Voy.* Atius.

Ătĭlĭă, æ, *f. Nom de femme.* Cōnjŭgĭs Īnfēlīcĭs Ătĭlĭă cūră mărītī. *Inscr.* (ap. *Murat.* p. 1638).

Ătĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Lānguĭdĭōr nōstēr sī quāndo ēst Paūlŭs, Ătĭlī. *M.* (IX, 86, 1. Adde *Catal. Virg.* 4, 5). || *Voy.* Atilius.

Ătīmētŭs, ī, *m.* (ἀτίμητος). *Nom d'homme.* Mœrŏr Ătīmētī cōnjŭgĭs īllĕ mĕī. (*Anthol.* II, p. 93.)

Ātīnă, æ, *f.* (Ἄτινα). *Ville de Campanie.* Tēlă nŏvānt Ātīnă pŏtēns Tībūrquĕ sŭpērbŭm. *V.* Nēc mōntĕ nĭvōsō Dēscēndēns Ātīna ăbĕrăt. *Sil.*

? Ătīnās, æ, *m. Nom de guerrier.* Sōlī prō pōrtīs Mēssāpŭs ĕt ăcēr Ătīnās. *V.* (*Æ.* XII, 661. Prima autem non bene corripitur. Alii legunt *Asylas.* Quæ nomina junguntur eodem libro, 550 : *Et Messapus equum domitor, et fortis Asylas*).

Ătĭs. *Voy. le suiv.*

Ătĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Āltĕr Ăthȳs, gĕnŭs ūnde Ătĭī dūxērĕ Lătīnī. *V.* (Scribitur et *Atis.*)

Ătlāntēŭs *et* Ătlāntēŭs, ă, ŭm (Ἀτλάντειος). *De l'Atlas; atlantique.* Quĭs tūnc aūt Hyădēs, aūt Plēĭădās Ătlāntēās Sēnsērăt? *O.* Prīmŭs ăb ōcĕănō căpŭt ēxsĕrĭs Ătlāntēō. *L.* Gūrgĭte Ătlāntēō, pĕlăgī sūb rūpĕ sŏnōrā. *St.* Sēdēs Ătlāntēŭsquĕ fīnĭs. *H. Voy. le suiv.*

Ătlāntĭăcŭs *ou* Ătlāntĭăcŭs, *et* Ătlāntĭcŭs, Ătlāntĭcŭs, ă, ŭm (Ἀτλαντικός). *Atlantique.* Quālĭs Ătlāntĭăcō mĕmŏrātūr līttŏrĕ quōndām. *Sil.* (Sic *Auson. Mos.* 144; *Calp.* 4, 83). Tūnc ĕtĭām tēntārĕ părās Ătlāntĭcă rēgnă? *Sil.* Ānnō rĕvīsēns æquŏr Ătlāntĭcŭm. *H.* SYN. Ătlāntēŭs. PPH. Ătlāntĭs ūndă. *Prisc.* Hērcŭlēŭm mărĕ. *Avien.*

Ătlāntĭădēs, æ, *m.* (Ἀτλαντιάδης). *Fils ou descendant d'Atlas : Mercure.* Vēnĭt Ătlāntĭădēs pŏsĭtīs cādūcĭfĕr ālīs. *O.* Pārēt Ătlāntĭădēs dīctīs gĕnĭtōrĭs. *St.*

Ătlāntĭās, ădĭs, *f.* (Ἀτλαντιάς). *D'Atlas.* Vīxque Ătlāntĭădūm rŭbĕfēcĕrăt ōră sŏrōrŭm. *Sil.* Cīrcēn Ătlāntĭădēmquĕ Călȳpsō. (*Auct. Priap.* 69.) SYN. Ătlāntĭs.

Ătlāntĭcŭs. *Voy.* Atlantiacus.

Ătlāntĭgĕnă, æ, *m. f. Enfant d'Atlas.* Mēnsĭs Ătlāntĭgĕnæ dīctŭs cōgnōmĭnĕ Māiæ. (*Anthol.* II, p. 364.)

Ătlāntĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἀτλαντίς). *De l'Atlas.* Sēctōs Ătlāntĭdĕ sīlvā Īmpŏsŭēre ōrbēs. *L.* || *Fille d'Atlas.* Dārdănōn Ēlēctrā nēscīrēt Ătlāntĭdĕ crētūm. *O.* Ătlāntĭdŏs ārvā Călȳpsūs. *Tib.* (IV, 1, 77). SYN. Ătlāntĭās. || Ătlāntĭdēs, ŭm, *f. pl. Filles d'Atlas et de Pléione, les Hyades et les Pléiades.* Āntĕ tĭbī Ēōæ Ătlāntĭdēs ābscōndāntŭr. *V.* Jāmquĕ sŭb Ēōæ dŭbĭōs Ătlāntĭdĭs īgnēs Ālbēt ăgēr. *V. Fl.* (II, 72. Et *Colum.* X, 54). *Voy.* Hyades, Pleiades.

? Ătlāntĭŭs. *Comme* Atlanticus.

Ătlās *et* Ătlās, āntĭs, *m.* (Ἄτλας). *Atlas, roi de Mauritanie, fut pétrifié par Persée, qui lui montra la tête de Méduse. Suivant les poëtes, il porte le ciel sur ses épaules. L'Atlas, haute montagne d'Afrique.* Īd mĕtŭēns, sŏlĭdīs pōmārĭă claūsĕrăt Ătlās. *O.* Ătlāntĭs dūrī, cœlūm quī vērtĭcĕ fūlcĭt. *V.* Tēmpŭs. Ătlā, vĕnĭĕt, tŭă quō spŏlĭābĭtŭr aūrō Ārbŏr. *O.* Hēspĕrĭām Cālpēn sūmmūmque Īmplēvĭt Ătlāntă. *L.* Mērcŭrī, fācūndĕ nĕpŏs Ătlāntĭs. *H.* EP. Lĭbȳcŭs, Lĭbȳs, Maūrŭs; āltŭs, ārdŭŭs, sūblīmĭs, cœlĭfĕr; gĕlĭdŭs, prŭīnōsŭs. PPH. Mōns Lĭbȳs. *St.* VERS. Ŭbĭ cœlĭfĕr Ātlās Āxem hŭmĕrō tōrquĕt stēllīs ārdēntĭbŭs āptŭm. *V.* Æthĕrĭōs hŭmĕrō quī sūstĭnĕt ōrbēs. *Id.* Æthĕrĭūm quī fērt cērvīcĭbŭs āxĕm. *O.* Hŭmĕrŏs ŏnĕrātŭs Ŏlȳmpō. Ōmnĕ Cūm tōt sīdĕrĭbŭs cœlūm rĕquĭēvĭt ĭn īllō. *Id.* Āstrĭfĕrūmquĕ dŏmōs Ătlāntă sŭpērnās Fērrĕ lăbōrāntĕm. *St.*

Ătŏmī, ōrŭm, *f. pl.* (ἄτομοι). *Atomes, molécules*

élémentaires des corps. Eīdōla ātque ătŏmōs vīncĕrĕ Ĕpĭcūrī vŏlām. *Lucil.* (ap. *Non.* 7, 88). Pārvārūm sĕrĭē cōnstānt cōnnēxa ătŏmōrŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 6). Quām tĕnŭēs ătŏmī cōmpāgē mĭnūtā Cōnstĭtŭūnt. *Prud.* (*Apoth.* 958. Adde *Sid.* 15, 96). *Voy.* Primordia. || *Qqf. Au sing.* Nēc mĭnĭmæ pērfērre ătŏmūm dūrāmŭs ărēnæ. *P. Nol.* (20, 272).

Ātquĕ, *conj. Et.* Ātque hŭmĭlēs hăbĭtārĕ căsās, ēt fīgĕrĕ cērvōs. *V.* Ātquĕ sŭpērbă pătī fāstīdĭă. *Id.* SYN. Ēt, quĕ, ăc. *Voy.* Et. || *Aussitôt.* Sī brāchĭă fōrtĕ rĕmīsĭt, Ātque īllum īn præcēps prōnō răpĭt ālvĕŭs āmnī. *V.* (*G.* I, 202. De quo *Serv.*, *Gell.* 10, 29, et *Non.* 12, 44). Īllōs ŭt cæcō rĕcŭbāns sūb līmĭnĕ sēnsĭt Cērbĕrŭs, ātque ōmnēs căpĭtūm sūbrēxĭt hĭātūs. *St.* (*Th.* II, 26. Adde *Sil.* II, 134). Ātque ātque āccēdĭt mūrōs Rōmānă jŭvēntūs. *Enn.* (apud *Gell.* 10, 29). *Voy.* Protinus. || *Or, mais, ah!* Prŏpĕra. Ātque aūdīn'? vērbum ūnūm căvĕ dē nūptĭīs. *Ter.* (*And.* I, 5, 64). Sērvōs, āncīllās āmŏve : ātque aūdīn'? Quĭd ēst. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 70. *Id. Capt.* III, 1, 19). SYN. Ātquī, pōrrŏ, aūtĕm. || *Cependant, mais.* Ātque ălĭquĭs dīcăt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 16). SYN. Ăt, ăt ĕnĭm. || *Oui, certes.* Sēd vĭdĕŏn' ĕgŏ Pāmphĭlĭppŭm..? ātque ĭs ēst. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 4). Tū mē vīdĭstĭ? Ātque hīs ŏcŭlīs quĭdĕm. *Id.* (*Mil.* II, 4, 15. *Id. Bac.* III, 6, 9). || *Que* (*après un compar. et après* alius, aliter, idem, etc.). Ārctĭŭs ātque hĕdĕrā prōcēra ādstrīngĭtŭr īlēx. *H.* Nōn Ăpōllĭnĭs măgĕ vērum, ātque hōc, rēspōnsum ēst. *Ter* (*And.* IV, 2, 15). Mōrbīs ægrēscĭmŭs īsdĕm Ātque īllī. *Lr.* (V, 351. *Id.* I, 846). Ălĭōrsum ātque ĕgŏ fēcī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 2. *Id. Phor.* V, 8, 39; *Pl. Ps.* IV, 7, 35). SYN. Ăc, quăm. || *Qqf. De même que, comme.* Quem ēsse ămīcūm rătŭ' sum ātque īpsūs sūm mĭhī. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 20). Quæ sūccō cărĕt ātquĕ pĕtră pūmĕx. (*Auct. Priap.* 32.) SYN. Ŭt, sīcŭt. || Sĭmŭl ātquĕ. *Voy.* Ac.

Ātquī, *conj. Or, mais.* Īnvērtīssĕ grăvēs? ātquī nōn māssĭcă Bācchī. *V.* Quĭd stātĭs? nōlīnt : ātquī lĭcĕt ēssĕ bĕātīs. *H.* (Adde *Mart.* IX, 73, 5). SYN. Pōrrŏ, aūtĕm, ăt, ātquĕ, vērŭm, sĕd, sĕdĕnĭm.

Ātrăcĭdēs, æ, *m. L'habitant de la Thessalie.* Stŭdĭīsquĕ vĭrīlĭbŭs ævŭm Ēxĭgĭt Ātrăcĭdēs. *O.*

Ātrăcĭs, ĭdĭs, *f. Thessalienne.* Ātrăcĭs Hæmŏnĭōs Hīppŏdămīă vĭrōs. *O.*

Ātrăcĭŭs, ă, ŭm. *De la ville d'Atrax, en Thessalie, Thessalien.* Lĭcĕt Ātrăcĭīs cōnsīdăt ĭn ōrĭs. *Pp.* (I, 8, 25). Ātrăcĭæ sŭbĭtæ dē vīrgĭnĕ pūgnæ. *V. Fl.* || *Magique.* Quālĭs pēr nŭbĭlă Phœbēs Ātrăcĭă rŭbĕt ārtĕ lăbŏr. *St.* Ātrăcĭō lūnām spūmārĕ vĕnēnō. *V. Fl. Voy.* Thessalus.

Ātrāmēntŭm, ī, *n. Liqueur noire, noir.* Sēd vĕlŭtī trāctātă nŏtām lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *H.* Ūna ŏpĕra ĕbŭr ātrāmēntō cāndĕfăcĕrĕ pōstŭlēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 102). || *Encre. Voy.* Sepia.

Ātrātŭs, ă, ŭm. *Devenu noir, sombre.* Ātrātīs dēntĭbŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 389). Sōlĭs ĕt ātrātīs lūxērĭt ōrbĭs ĕquīs. *Pp.* (III, 3, 56). *Voy.* Ater. || *Vêtu de deuil.* SYN. Pūllātŭs, ātĕr. PPH. Ātră, nīgră, pūllă vēstĕ, tŏgă īndūtŭs. PHR. Cūm vēstĭbŭs ātrīs. *O.* Lūgūbrĭăque īndŭĕ. *Id.* Lūgūbrĭă sūmpsī. *Pp.* Mœstī sērvāns lūgūbrĭă lūctūs. *L.* Pērpĕtŭō mœrōre ĕt nīgrā vēstĕ sĕnēscānt. *J.* Pūllā sōrdĭdă vēstĕ. *Calp.*

Ātrĕbătēs, ŭm, *m. pl.* (*Cæs. B. G.* 2, 4, *Atrebates*; *Strab.* 4, 'Ατρέβατοι, *Ptolem.* 'Ατρεβάτιοι). *Peuple de la Gaule septentrionale, auj. l'Artois.* Ātrĕbătūm tērrās pērvāsĕrăt. *Sid.* (5, 213).

Ătrĕctŭs, ī, *m. Un libraire de Rome.* Īllīnc mē pĕtĕ; nē rŏgēs Ātrĕctŭm. *M.* (I, 118, 13).

Ătreūs *et* Ātreūs, *gén.* ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* ('Ατρεύς). *Atrée, fils de Pélops, roi de Mycène, mari d'Erope, père d'Agamemnon, fit servir à table à son frère Thyeste les membres de l'enfant né de l'inceste de Thyeste avec Érope. Cette cruauté fit reculer d'horreur le soleil.* Aūt hūmānă pălām cŏquăt ēxtă nĕfārĭŭs Ătreūs. *H.* Āvērsūmquĕ dĭēm mēnsīs fŭrĭālĭbŭs Ātreī. *O.* Sēd fătĕŏr, Ātreū, fătĕŏr, ādmīsi ōmnĭă. *Sen.* (*Thyest.* 513). Ātrĕi ēt Thȳēstæ nōbĭlēm nŏvi dŏmŭm. *Id.* (*Troad.* 344). Dīgnum ēst Thȳēstæ făcĭnŭs ĕt dīgnum Ātrĕō. *Id.* (*Thyest.* 271. *Ib.* 486, Ătrĕă). Ĭtĕrūm Thȳēstēs Ātrĕum āttrāctum ādvĕnĭt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 58). SYN. Tāntălĭdēs EP. Bārbărŭs, ătrōx, sævŭs, crūdēlĭs, crŭēntŭs, pērfĭdŭs, īmpĭŭs. PPH. Pĕlŏpēĭŭs hērōs. VERS. Nĕvĕ Thȳēstæīs cŭmŭlēmŭs vīscĕră mēnsīs. *O.* (Cf. *Sen. Thyest.* passim.) || *Au fig.* Ātreūs Cæcĭlĭŭs cŭcūrbĭtārŭm : Sīc īllās, quăsĭ fīlĭōs Thȳēstæ, Īn pārtēs lăcĕrāt sĕcātquĕ mīllĕ. *M.* (XI, 32).

Ătrēŭs, ă, ŭm ('Ατρειος). *D'Atrée.* Ī, prĕcŏr, Ātrēī sī quĭd tĭbĭ sānguĭnĭs ūnquăm. *St.*

Ātrĭcŏlŏr, ōrĭs. *De couleur noire.* Plūmĕŭs, ātrĭcŏlŏr, pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs. *O.* (*Met.* XI, 611). Cādmī fīlĭŏlĭs ātrĭcŏlōrĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 7, 52, de litteris). *Voy.* Niger.

Ătrīdă *et* Ătrīdēs, æ, *voc.* dă, *m.* ('Ατρείδης). *Fils d'Atrée, ordint. Agamemnon, qqf. Ménélas.* Ārsĭt Ātrīdēs mĕdĭo īn trĭūmphō. *H.* Trōjæ pŏpŭlātŏr Ătrīdēs. *O.* Nōn ĭtă Dārdănĭō gāvīsŭs Ătrīdă trĭūmpho ēst. *Pp.* (II, 14, 1). Īnstrŭĕre Ātrīdēn nūm pŏtĕs ārtĕ mĕā? *O.* Nē quĭs hūmāssĕ vĕlīt Ājācem, Ātrīdă, vĕtās : cūr? *H. Voy.* Agamemnon. || — mĭnŏr. *Ménélas.* Nōn mĭnŏr Ātrīdēs, nōn bēllō mājŏr ĕt ævō. *O. Voy.* Menelaus. || *Au pl. Les deux Atrides, Agamemnon et Ménélas.* Māgnō mērcēntŭr Ătrīdæ. *V.* Quāntŭs ĭn Ātrīdīs Tȳndărĭdīsquĕ fŭĭt. *O.* Gĕmĭnōs ādspēctāt lætŭs Ătrīdās. *Sil.* || *Adj.* Nēc plūs Ātrīdēs ănĭmī Mĕnĕlāŭs hăbēbĭt. *O.*

Ātrĭēnsĭs, ĭs, *m. Esclave ayant soin de l'atrium (sorte de maître d'hôtel).* Ēx āltĭcĭnctīs ūnŭs ātrĭēnsĭbŭs. *Ph.* Jūssĭt vēl nōs ātrĭēnsēm, vēl nōs ūxōrēm sŭām. *Pl.* (*As.* II, 2, 98).

Ātrĭplēx, ĭcĭs, *m. et qqf. f. Arroche, plante potagère.* Ēt grăvĭs ātrĭplĭcī cōnsūrgĭt lōngă phăsēlŭs. *Colum.* (X, 377).

† Ātrĭtās, ātĭs, *f. arch. Couleur noire.* Ĭtă rĕplēbo ātrĭtātĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 11).

Ātrĭŭm, ĭī, *n. Atrium, grande pièce placée après le vestibule d'une maison; par ext. Vestibule.* Sūblīmĕ rītū mōlĭăr ātrĭŭm. *H.* Ātrĭă sērvāntēm pōstīcō fāllĕ clĭēntēm. *Id.* Ātrĭă nōbĭlĭūm vālvīs cĕlĕbrāntŭr ăpērtīs. *O.* Āppārĕt dŏmŭs īntŭs, ĕt ātrĭă lōngă pătēscūnt *V.* Tōtă lĭcĕt vĕtĕrēs ēxōrnēnt ūndĭquĕ cēræ Ātrĭă. *J.* (8, 19). SYN. Līmĕn, *par ext.* vēstĭbŭlŭm, pōrtĭcŭs. EP. Sŭpērbŭm, sūblīmĕ, āltŭm, āmplŭm. *Voy.* Porticus. || *Par ext. Maison.* Nēc căpĭēnt nōstrās ātrĭă nōstră nŭrūs. *O. Voy.* Domus. || Ātrĭă cœlī. (*St. Th.* I, 197.) *Voy.* Cœlum.

Ătrōcĭtās, ātĭs, *f. Caractère cruel.* Ănĭmum ătrōcĭtātem, īram, ācrĭmōnĭăm. *Att.* (ap. *Non.* 2 36). Ātrōcĭtātī mānsuētūdo ēst rĕmēdĭŭm. *Ph.* (*Fab nov.* 11, 15). *Voy.* Sævitia.

Ătrōcĭtĕr. *Durement. Voy.* Duriter.

? Ātrŏnĭŭs, ĭī, *m. Voy.* Thronius.

Ātrŏpătēnī, ōrŭm, *m. pl.* ('Ατροπατηνοί). *Peuple de Médie.* Pīnguĭă rūră tĕnēnt; sūnt īllīc Ātrŏpătēnī. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1214. Et *Prisc.* 942).

Ātrŏpŏs, ī, *inus.*, ō, ŏn, *f.* ('Ατροπος). *Atropos, l'une des trois Parques, celle qui coupait le fil de la destinée.* Āt nōn ĕt stāmĭnă dīffĕrt Ātrŏpŏs, ātque ōmnĭs scrībĭtŭr hōră tĭbī. *M.* (X, 44, 5). Ātrŏpŏs ēt Lăchĕsĭs jūngēbānt stāmĭnă dīctĭs. *Cl.* Mānū

scĭdĭt Ătrŏpŏs ānnōs. *St.* PHR. Ĕt sēmpĕr dē trĭbŭs ūnă sĕcăt. *M. Voy.* Parcæ.

Ătrōx, *plus souv. que* Ātrōx, ōcĭs. † *Cru.* Sĭmŭl ătrōcĭă prŏĭcĕrēnt ēxtă. *Nœv.* (apud *Non.* 2, 62. Cf. etiam *Fest.*). *Voy.* Crudus. || *Cruel, atroce.* Ēcce ĭnĭmĭcŭs ătrōx māgnō strīdōrĕ pĕr aūrās. *V.* Āttĭŭs ēssĕt ătrōx. *O.* Āt Grādīvŭs ătrōx. *Sil.* Ēt făcĭnŭs ătrōx cædĭs ūt thălămōs vōcĕm. *Sen.* (*Troad.* 292). Ān ūltrā mājŭs aūt ātrōcĭŭs Nātūrā rĕcĭpĭt ? *Id. Thyest.* 745). SYN. Crūdēlĭs, sævŭs, dīrŭs, bārbărŭs, īmmītĭs, fĕrŭs. *Voy.* Sævus. || *Terrible.* Ēccĕ ŭrīt tē rĕpĕrīre ătrōx Tȳdīdēs. *H.* Lūx ātrōx mĭcăt. *Sil.* Nī rĕpĕrĭo ătrōcĕm mi ălĭquam āstūtĭăm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 7). Sēmpĕr ătrōx dēxtrā pērjūrōque ēnsĕ sŭpērbŭs Ānnĭbăl. *St.* || *Violent.* Tē flāgrāntĭs ătrōx hōră Cănīcŭlæ. *H.* Ōdĭūmque īn prōlĕ pătērnŭm Ēxērcēbăt ătrōx. *O.* Lūctŭs ătrōx. *St.* SYN. Vĭŏlēntŭs, ăcĕr. || *Inébranlable, indomptable.* Prætĕr ătrōcem ănĭmŭm Cătōnĭs. *H.* Ātrōx īllă fĭdēs. *Sil.* Hīc ătrōx vīrtūs, nĕc ĕnim ōccŭlŭīssĕ prŏbātŭr. *Sil.* Dūræ pĕr brāchĭă sētæ Prōmīttūnt ātrōcem ănĭmŭm. *J.* (2, 11). SYN. Fīrmŭs.

Āttă, æ, *m. Poète comique latin.* Crŏcūm flōrēsquĕ pĕrāmbŭlĕt Āttæ Fābŭlă. *H.*

Āttāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Attingo. *Touché.* Stāre īntĕr prœlĭă nūllĭs Āttāctūm tēlĭs. *Sil.* Nōn īllam āttāctam ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 24). SYN. Tāctŭs, cōntāctŭs.

Āttāctŭs, ūs, *m. Attouchement, contact.* Cūjŭs ăb āttāctū vărĭārŭm mōnstră fĕrārŭm Īn jŭvĕnēs vĕnĭūnt. *O.* Vōlvĭtŭr āttāctū nūllō. *V.* Ātque ūltrō blānda āttāctū gaūdēbăt hĕrīlī. *Sil.* (Extra ablativum casum exempla non succurrunt.) SYN. Cōntāctŭs, tāctŭs.

Āttăgēn, ēnĭs, *m., et* Āttăgēnă, æ, *f.* (ἀτταγήν). *Gelinotte, sorte de faisan.* Nōn āttăgēn Īōnĭcŭs. *H.* Īōnĭcārŭm gūstŭs āttăgēnārŭm. *M.* (XIII, 61).

Āttăgŭs, ī, *m. Le fleuve* Atax. Hīc sālsum ĭn æquŏr flūmĕn Āttăgŭs rŭĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 587).

Āttălĭcŭs, ă, ŭm (Ἀτταλικός). *D'Attale.* Ān vĕnĭt ĭn vōtum Āttălĭcīs ēx ŭrbĭbŭs ūnă ? *H.* Āttălĭcīs cōndĭtĭōnĭbŭs. *Id.* Pōrtĭcŭs aūlæĭs nōbĭlĭs Āttălĭcīs. *Pp.* (II, 32, 12).

Āttălŭs, ī, *m.* (Ἄτταλος). *Attale, roi de Pergame, célèbre par ses richesses, institua le peuple romain son héritier.* Nĕc Āttălī Īgnōtŭs hērēs rēgĭam ōccŭpāvī. *H.* Mīrūm quīn rēgĭs Phĭlĭppī caūsa aūt Āttălī. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 11). EP. Ŏpŭlēntŭs, dīvĕs, pŏtēns. || *Nom devenu fréquent.* Dēclāmās bēllĕ, caūsās ăgĭs, Āttălĕ, bēllĕ. *M.* (II, 7, 1).

Āttămĕn, *conj. Cependant.* Nīl bĕnĕ quūm făcĭās, făcĭs āttămĕn ōmnĭă bēllĕ. *M.* (II, 7, 7). Āttămĕn īn vēstrās pŏtŭīstī dūcĕrĕ sēdēs. *Cat.* (64, 160). Āttămĕn ēt jūstūm pŏtĕrās ēt scrībĕrĕ fōrtĕm. *H.* SYN. Tămĕn, ăt. *Voy.* Tamen.

† Āttămĭnŏ, ās, ārĕ. *Souiller.* Lībŏnōtŭs lævām călĭdĭs āttămĭnăt aūrĭs. (*Anthol.* II, p. 389. Verbum agnoscit *Prisc.* 559.) *Voy.* Contamino.

Āttās *ou* Ādtās, æ, *m. Nom d'un enfant.* Ādtās, pārvĕ pŭĕr. (*Anthol.* II, p. 240.)

Āttăt *et* Āttătĕ, *interj. qui marque l'étonnement* (*Diom.* 412). *Eh mais !* Sălūtăt? āttăt quĕm quærēbām : sĕquĕrĕ mē. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 20. *Id. Cas.* II, 7, 11 ; *Pœn.* IV, 1, 5). Mĕām ămīcam aūdīvī te ēssĕ mērcātum. Āttătĕ ! *Id.* (*Epid.* III, 4, 21. Adde *Cas.* II, 8, 32 ; *Terent. And.* IV, 4, 15. Cf. *Nœv.* apud *Charis.* 213. Nusquam Ătăt).

Āttĕgĭæ, ārŭm, *f. pl. Tentes des peuples nomades.* Dīrŭĕ Maūrōrum āttĕgĭās, cāstēllă Brĭgāntŭm. *J.* (14, 196).

Āttēlla. *Voy* Atella.

† Āttēmpĕrātē, *adv. A point, à propos.* Ĭtăne āttēmpĕrātē vĕnĭt ? *Ter.* (*And.* V, 4, 13).

† Āttēmpĕrŏ, ās, ārĕ. *Disposer, ajuster, régler.* Ēt rĕvŏcātă sŭĭs āttēmpĕrăt ōrgănă nērvĭs. *Sedul.* (III, 256. Adde *Fort.* III, 9, 29).

Āttēndŏ, ĭs, ī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre fortement. Voy.* Intendo. || *Au fig.* Sĭmŭl aūrem āttēndo, ūt quīrem ēxaūdīre āmplĭŭs. *Att.* (apud *Non.* 4, 10). Nōstrĭs ănĭmōs āttēndĕrĕ dīctĭs. *Lucil.* (*ibid*). SYN. Ădhĭbĕŏ, ădvērtŏ, āpplĭcŏ, ădmŏvĕŏ, cōmmŏdŏ. || *Act. et n. Faire attention à quelque chose, être attentif, écouter.* Nūnc, quīd pĕtām, meā caūsa æquo ănĭmo āttēndĭtĕ. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 20). Sæcŭlă Rōmānōs nūnquām tăcĭtūră lăbōrēs Āttēndūnt. *L.* Nūllo āttēndēntĕ dĕōrŭm Vōtĭs tūnc vēstrĭs. *Sil.* Āttēndĕ cūr nĕgārĕ cŭpĭdĭs dĕbĕās. *Ph.* SYN. Ādvērtŏ, aūdĭŏ, aūscūltŏ. PPH. Ănĭmŭm *ou* Mēntĕm ădvērtŏ, ădhĭbĕŏ, āttēndŏ, ădmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, ādjĭcĭŏ, ērĭgŏ. Dīctĭs aūrēs āccōmmŏdŏ, āpplĭcŏ, præbĕŏ. Dīctă ănĭmĭs fīgŏ, dēfīgŏ. Āttēntŭs, ārrēctŭs sūm. PHR. Aūrĭbŭs ātque ănĭmō căpĭmŭs. *Avien. Voy.* Audio. || *Songer à, prétendre.* Ne āttēndĕrĭs Pĕtĕre ā me īd quŏd nĕfās sĭt cōncēdī tĭbĭ. *Att.* (apud *Nonium*, 4, 10). SYN. Cōntēndŏ, cōgĭtŏ. || *Avec l'in-* Sī pŏl hānc ĕgŏ dīscĕre ārtem āttēndĕrĭm. *Pompon.* (ap. *Non.* l. cit.).

Āttēntĕ, *adv. Attentivement.* Ĭtă tūte īllōrum āttēnte ōffĭcĭă fūngĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 14). Spēctārēt pŏpŭlŭs lūdĭs āttēntĭŭs īpsĭs. *H.*

Āttēntŏ, ās, ārĕ. *Toucher, porter la main sur.* Āttēntārĕ dăpēs, ēt mēnsĭs āddĕrĕ crīmĕn. *Sil.* Dĭgĭtĭsque āttēntăt mōllĭbŭs ārcŭm. *Cl.* SYN. Tāngŏ, sūmŏ. || *Au fig. Atteindre, tenter.* Quæ ægrĭtūdo īnsōlēns mēntem āttēntăt tŭām ? *Pacuv.* (apud *Non.* 4, 234). Tūm prĕcĭbŭs, tūm mē lăcrĭmĭs ēt sūpplĭcĕ dēxtrā Āttēntārĕ vĕtŏ. *V. Fl.* Āttēntārĕ vĭās vŏlŭcrŭm. *Sil.* SYN. Tēntŏ, ēxplōrŏ. || *Attaquer.* Haūd īllūm bēllo āttēntārĕ jŭvĕncĭs Ēst ănĭmŭs. *St.* Mēcūm făcĭēntĭă jūră Sī tămĕn āttēntēs. *H.* Jām cūrābŏ sēntĭăt Quōs āttēntārĭt. *Ph.* SYN. Āggrĕdĭŏr, ădŏrĭŏr, īmpĕtŏ.

Āttēntŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Attendo, *et adj. Attentif.* Vērbă pĕr āttēntām nōn ībūnt Cæsărĭs aūrĕm. *H.* Ūt ănĭmŭs īn spe ātque īn tĭmōre āttēntŭs fŭĭt. *Ter.* (*And.* II, 1, 3). Āttēntĭōrēs sŭmŭs ăd rēm. *Id.* (*Ad.* V, 3, 48). SYN. Īntēntŭs, ārrēctŭs. PPH. Āttēntō *ou* Ārrēctō ănĭmō. Ārrēctā mēntĕ. VERS. Ōbtūtū dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Ōbtūtu īntēntŭs pērstăt. *Sil.* Sūbtīlī rēm sūmmām pērspĭcĕ cūrā. *Manil.* || *Intéressé, avare.* Pārcŭs ĕt āttēntŭs quæsītĭs. *H.* Dūrŭs nĭmĭs āttēntŭsquĕ vĭdĕrĭs. *Id.* (*Attentus ad rem* jam supra, et *Ter. Ad.* V, 8, 31). SYN. Pārcŭs.

Āttĕnŭŏ, ās, ārĕ. *Élaguer, retrancher.* Nōn fālx āttĕnŭāt frōndātōrum ārbŏrĭs ūmbrăm. *Cat.* (64, 41). || *Exténuer, amaigrir.* Āttĕnŭānt jŭvĕnŭm vĭgĭlātæ cōrpŏră nōctēs. *O.* SYN. Cōnsūmŏ, ēxĕdŏ pĕrĕdŏ. || *Affaiblir, diminuer.* Āttĕnŭārăt ŏpēs. *O.* Prætērquām cūrās āttĕnŭārĕ mĕās. *Id.* Dēbŭĕrānt lūctūs āttĕnŭārĕ tŭōs. (*Ad Liv.* 342.) SYN. Mĭnŭŏ, īmmĭnŭŏ. || *Rendre humble, rabaisser.* Īnsīgnem āttĕnŭăt Dĕŭs. *H.* SYN. Prĕmŏ, dēprĭmŏ, ēlĕvŏ.

Au pass. Āttĕnŭŏr. *S'user, être usé.* Sīgnă mănŭs dēxtrās ōstēndūnt āttĕnŭārī. *Lr.* (I, 318). SYN. Tĕrŏr, āttĕrŏr. || *Maigrir.* Sīc āttĕnŭātŭs ămōrĕ Līquĭtŭr. *O.* SYN. Cōnsūmŏr, ēxĕdŏr, mācĕrŏr, tābēscŏ. || *S'affaiblir, diminuer.* Nōn tămĕn ēst īllīs āttĕnŭātŭs ămŏr. *O.* SYN. Mĭnŭŏr, dēcrēscŏ.

Āttĕrŏ, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Frotter contre.* Lēnĭtĕr āttĕrēns Caūdām (Cerberus). *H.* SYN. Tĕrŏ, ādfrĭcŏ. || *Blesser par le frottement.* Nūm grăvĭs īmbēllēs āttĕrĭt hāstă mănŭs ? *Pp.* (IV, 3, 24). Īn cō-

tĭbŭs ālās Āttrīvērĕ. *V.* || *Fouler.* Dēcŭtĭăt rōrem, ēt sūrgēntēs āttĕrăt hērbās. *V.* SYN. Tĕrō, cālcŏ.

† Āttĕrŭī, *ancien parf. de* Attero. Aūt ŏpĕre īnsuētās āttĕrŭīssĕ mănūs. *Tib.* (I, 4, 48. Præteritum *terui* agnoscit *Vel. Long. Orthog.* p. 2234. Nonnullæ edd. habent perperam *attenuasse*).

Āttēstŏr, ārĭs, ārī, *d. Attester; témoigner.* Āttēstārĕ dĕōs. *Aus.* (*Epig.* 92, 5). Hōc āttēstātūr brĕvĭs Æsōpī fābŭlă. *Ph. Voy.* Testor.

Āttēxŏ, ĭs, ŭī, ēxtŭm, ēxĕrĕ. *Joindre à.* Priūsquam aūrūm prīvātæ pūrpŭrāmque āttēxĭmŭs. *Titin.* (apud *Charis.* 211). *Voy.* Adjungo.

Ātthĭs, ĭdĭs, *f.* ('Ατθίς). *Athénienne.* Rōmānām crēdĕrĕ mātrēs Ītălĭdēs pōssūnt, Ātthĭdĕs ēssĕ sŭām. *M.* (XI, 53, 4). Nōn īntĕr ārās, Ātthĭdūm mīxtām chŏrīs. *Sen.* (*Hip.* 106). SYN. Āttĭcă. || — tērră, *ou absolt. L'Attique.* Nōn ŏcŭlīs grāta ēst Ātthĭs, ŭt āntĕ, mĕīs. *O.* Sīve Ātthĭdĕ tērrā Nātŭs Ĕrīchthŏnĭŭs. *Germ.* (*Arat.* 156). Ātthĭdĕ tēntāntūr grēssūs, ŏcŭlīque ĭn Āchæīs Fīnĭbŭs. *Lr.* (VI, 1114). Fērt Īndŭs ĕbŭr... Ātthĭs mēl, Phœnīx pālmās. *Sid.* (5, 42). SYN. Āttĭcă. || *Philomèle, rossignol.* Sīc ŭbĭ mūltĭsŏnā fērvēt săcēr ātthĭdĕ lūcŭs. *M.* (I, 54, 9). *Voy.* Philomela. || *Progné, hirondelle.* Hībērnōs pĕtĕrēnt sŏlĭtō quūm mōrĕ rĕcēssūs Ātthĭdĕs. *M.* (V, 68, 1). Fūgīt vūltūs Phĭlŏmēlă sŭōs, Nātūmquĕ sŏnāt flēbĭlĭs Ātthĭs. *Sen.* (*Hercul. OEt.* 198). *Voy.* Procne. || *m. Au lieu de* Attys.

Āttĭcă, æ, *f.* ('Αττική). *L'Attique, province de la Grèce, dont Athènes était la capitale.* Pŭēllām dōnō quīdām mērcātŏr dĕdĭt, Ēx Āttĭcā hīnc ābrēptām. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 29). SYN. Ātthĭs, Āctē, Cēcrŏpĭă. PPH. Āttĭcă *ou* Ātthĭs tērră. Cēcrŏpĭī fīnēs.

Āttĭcī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de l'Attique, Athéniens.* Quūm trīstēm sērvĭtūtēm flērēnt Āttĭcī. *Ph.* Īntērprētārī nōn pŏtŭīssēnt Āttĭcī. *Id.* SYN. Āthēnĭēnsēs, Cēcrŏpĭdæ, Ērēchthĭdæ. PPH. Gēns Āttĭcă. Pŏpŭlŭs Ērīchthŏnĭŭs, Cēcrŏpĭŭs.

Āttĭcīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* XII, 81.)

Āttĭcīssŏ, ās, ārĕ, *n.* (ἀττικίζω). *Imiter les Athéniens, parler grec.* Nōn āttĭcīssāt, vērum sĭcĭlīssāt. *Pl.* (*Men. prol.* 11. Alii scrib. *atticizo*).

Āttĭcŭs, ă, ŭm ('Αττικός). *De l'Attique, d'Athènes.* Mēllĕ quŏd īn cērīs Āttĭcă pōnĭt ăpĭs. *O.* Āttĭcă pūppĭs ădēst. *Id.* Fīnĭbŭs Āttĭcīs Rēddās. *H.* SYN. Āctæŭs, Cēcrŏpĭŭs. || *Athénien, athénienne.* Tē pōnĕrĕ tēmplō Āttĭcŭs Ēlēī sēnĭŏr Jŏvĭs. *St.* Māgnūm lŏquēndi ēst, Āttĭcūs Thūcȳdĭdēs. *Avien.* (*Or. mar.* 50). Ŭt Āttĭcă vīrgŏ, Cūm sācrīs Cĕrĕrĭs. *H.* (Adde *Ter. And.* V, 4, 20). *Voy.* Attici, Atthis. || Āttĭcă tērră. *L'Attique.* Sīc vĕnĭt ād pōrtūs, Āttĭcă tērră, tŭōs. *O. Voy.* Attica. || — pēllēx. *Philomèle.* Īsmărĭūm pēllēx Āttĭcă plōrăt Ĭtŷn. *M.* (X, 51, 4). *Voy.* Atthis. || *Par ext. Grec.* Vērum Āttĭcă līnguă Sūffēcĭt cūltī vōcĭbŭs ēlŏquĭī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 9). *Voy.* Græcus. || *Au fig. Délicat, élégant, de bon goût.* Lĕpōrĕ tīnctōs Āttĭcō sălēs nārrās. *M.* (III, 20, 10). Sī vīs aūrĭbŭs Āttĭcīs prŏbārī. *Id.* (IV, 87, 1). Rōmānŭs fŭĭt Āttĭco īn lĕpōrĕ. *Sid.* (23, 100).

Āttĭcŭs, ī, *m. Nom d'une famille romaine, dont le membre le plus illustre est Pomponius Atticus, ami de Cicéron.* Āttĭcĕ, fācūndæ rĕnŏvās quī nōmĭnă gēntĭs. *M.* (VII, 31, 1. Adde *Juv.* 11, 1).

† Āttĭgās, Āttĭgăt, *arch. Comme* Attingas, etc. *Toucher.* Cūstōdīte īstūm vōs, nē vīm quĭs āttŭlăt, nēve āttĭgăt. *Pacuv.* (apud *Diom.* 378). Ābscēdĭte, ædēs ne āttĭgātĭs. *Pl.* (*Mos.* II, 2, 37. *Id. As.* II, 2, 106; *Ter. And.* IV, 4, 50. Et multa apud *Non.* 2, 60, et 4, 35).

Āttĭgī, *parf. de* Attingo.

† Āttĭgŭŭs, ă ŭm. *Contigu, voisin.* Gūrgĭtĭs āttĭgŭās ēvŏlvĭtŭr ānguĭs ĭn aūrās. *Avien.* (*Arat.* 241). Prŏptĕr ĭn āttĭgŭīs hābĭtābāt fēmĭnă tīgnīs. *P. Nol.* (16, 159).

Āttĭlă, æ, *m. Attila, roi des Huns.* Ēt jām tērrĭfĭcīs dīffūdĕrāt Āttĭlă tūrmīs Īn cāmpōs sē, Bēlgă, tŭōs. *Sid.* (7, 327).

Āttĭlĭă, æ, *f. Nom de femme.* Cōnjŭgĭs īnfēlīx Āttĭlĭă cūră mārĭtī. (*Anthol.* II, p. 60. Ibi non bene *Atilia.*) *Voy. le suiv.*

Āttĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un comique latin.* Pōst īnsĕquī Lĭcĭnĭō făcĭo Āttĭlĭūm. *Volc. Segid.* (apud *Gell.* 15, 24. Alii scrib. *Atilius*; sed et *Charis.* p. 215, habet *Attilius*).

Āttīn. *Voy.* Attys.

Āttĭnĕŏ, ēs, ŭī, ēntŭm, ērĕ. *Tenir, retenir.* Nūnc sĕnēx ēst īn tōnstrīnā, nūnc jām cūltrōs āttĭnĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 16). Ĭtă mē vădātum ămōrĕ vīnctūmque āttĭnēs. *Id.* (*Bac.* II, 2, 3). Quāmque āttĭnēndī māgnī dŏmĭnātūs sĭēnt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Or.* 47). Ănĭmum āttĭnŭēre hīc tŭūm. *Pl.* (*Mil.* IV, 8 18). SYN. Tĕnĕŏ, dētĭnĕŏ, *qqf.* mŏrŏr. || Āttĭnĕt, *unip. Il importe, il regarde.* Tānquam ād rem āttĭnĕāt quīdquăm. *H.* Sēd quīd prædīcĕrĕ pœnām Āttĭnĕt? *O.* Nām quŏd āntehāc fēcĭt, nĭhĭl ād me āttĭnĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 16). SYN. Pērtĭnĕt, spēctăt, tāngĭt, rēfērt, īntĕrēst. || *Au pl.* Ălĭēna ūt cūrēs, ĕă quæ nĭhĭl ād te āttĭnēnt. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 24. Adde *Pl. Men.* I, 2, 36). Pārthūm dīcĕrĕ, nēc quæ nĭhĭl āttĭnēnt. *H.*

Āttīngŏ, ĭs, tĭgī, tāctŭm, tīngĕrĕ. *Toucher.* Nēc tēlās pōssūnt āttīngĕrĕ pūtrēs. *V.* Lībāvĭt quădrŭpēs, nēc grāmĭnĭs āttĭgĭt hērbām. *Id.* SYN. Tāngŏ, cōntīngŏ. || *Au fig.* Ēt quōs dŏlŏr āttĭgĭt īdĕm. *O.* Paūcīs ūt rem īpsām āttĭgĭt! *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 11). Sēd cŭpĭdŭs fālsīs āttīngĕrĕ gaūdĭă pālmīs. *Pp.* (I, 19, 9). Cēpĕrăt Ōrphēŭs ōmnĕ quŏd āttĭgĕrăt. *Manil.* (I, 326). || *Atteindre, parvenir à.* Ēnīsŭs, ārcēs āttĭgĭt īgnĕās. *H.* Vīx prōram āttĭgĕrăt. *V.* Vōx āttĭgĭt aūrēs. *V. Fl.* SYN. Āssĕquŏr, āccēdŏ, pērvĕnĭŏ (ad). || — ăd. *Concerner.* Quæ nĭhĭl āttīngūnt ād rēm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 32). *Voy.* Attineo.

Āttĭŭs *ou* Āccĭŭs, ĭī, *m.* ("Αττιος). *L. Attius, célèbre poète tragique de Rome.* Aūfērt Pācŭvĭŭs dōctī fāmām sĕnĭs, Āttĭŭs āltī. *H.* Hīc ēt ĭn Āttī Nōbĭlĭbŭs trĭmĕtrīs āppārēt rārŭs. *Id.* Āttĭŭs ēssĕt ătrōx. *O.* || 2. *Attius Labéo, poète qui avait traduit l'Iliade et l'Odyssée.* Nōn ēst hīc Īlĭās Āttī, Ēbrĭă vērātrō. *Pers.* (1, 50).

Āttōllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever, soulever.* Āttōllītquĕ glŏbōs flāmmārum, ēt sīdĕră lāmbĭt. *V.* Ārcēmque āttōllĕrĕ tēctīs. *Id.* Vīx ŏcŭlōs āttōllĭt hŭmō. *O.* Āttōllĭt lūmĭnă cœlō. *Sil.* SYN. Tōllŏ, ērĭgŏ. *Voy.* Erigo. || *Au fig.* Āttōllēntem īrās, ēt cærŭlă cōllă tŭmēntēm (anguem). *V.* Āttōllītque ănĭmōs. *Id.* Frāngĭt ēt āttōllĭt vīrēs īn mīlĭtĕ caūsă. *Pp.* (IV, 6, 51). Sŏcĭōsquĕ Mĭlōnēm Vōce āttōllēntēm. *Sil.* SYN. Ērĭgŏ.

Au pass. Āttōllŏr, *et* Āttōllŏ mē. *Être dressé, s'élever.* Rēctō pūgnāt se āttōllĕrĕ trūncō. *O.* Āttōllĭt sē dīvă Lăcīnĭă cōntrā. *V.* Āttōllī rāmōs, īntēndī brāchĭă rēmīs. *Id.* SYN. Tōllŏr, mē tōllŏ, ērĭgŏr, sūrgŏ, ēxsūrgŏ, ēxsīstŏ, ēxstŏ.

Āttōndĕŏ, ēs, dī, sŭm, dērĕ. *Tondre.* Strīctim āttōnsūrūm dīcam ēsse, ān pēr pēctĭnĕm, Nēscĭŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 18). *Voy.* Tondeo. || *Tailler, élaguer, émonder.* Pērsĕquĭtūr vītem āttōndēns. *V. Voy.* Puto. || *Tondre en broutant.* Dūm tĕnĕra āttōndēnt sīmæ vīrgūltă căpēllæ. *V.* SYN. Tōndĕŏ, cārpŏ, pāscŏr. || *Au fig.* Īd mē scĕlŭs ūsque āttōndīt dŏlīs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 9. *Id. Epid.* II, 3, 6).

Āttŏnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Attono. *Stupéfait, épouvanté.* Tālĭbŭs āttŏnĭtūs vīsīs āc vōcĕ dĕōrūm.

V. Āttŏnĭtīs hæsēre ănĭmīs. *Id.* Gūttă pĕr āttŏnĭtās ībăt ŏbōrtă gĕnās. *O.* Nēc mĭnŭs āttŏnĭtīs vōx cĕlĕbrātă rĕīs. *M.* (XII, 52, 2). SYN. Stŭpĕfāctŭs, pĕrcūlsŭs, tĕrrĭtŭs, ēxtĕrrĭtŭs, păvēns, trĕmēns. *Voy.* Stupefactus, Territus. || *Plein d'enthousiasme, en délire.* Āttŏnĭtæ Băcchō nĕmŏra āvĭă mātrēs Īnsūltānt thĭăsīs. *V.* Āttŏnĭtā tympănă pūlsă mănū. *O.* Tērnōs tēr cyăthōs āttŏnĭtŭs pĕtĕt Vātēs. *H.* Quīn ĕtĭam āttŏnĭtā laūdēs tĭbĭ mēntĕ cănēbām. *Tib.* (I, 9, 47). SYN. Fŭrēns.

Āttŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Rendre interdit, épouvanter.* Quīs fŭrŏr, ānguĭgĕnæ, prōlēs Māvōrtĭă, vēstrās Āttŏnŭĭt mēntēs? *O.* Nūmĭnĕ cōntāctās āttŏnŭĕrĕ sŭō. *Id.* SYN. Pĕrcĕllŏ, pērtūrbŏ, tĕrrĕŏ.

Āttōnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Attondeo. *Tondu.* Āttōnsæ hæ quĭdem āmbæ ūsquĕ sūnt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 7, de ovibus). SYN. Tōnsŭs. || *Tondu en broutant.* Bēllĭgĕr āttōnsīs sŏnĭpēs dēfēssŭs ĭn ārvīs. *L.* Āttōnsō mĭsĕrīs jām dēntĭbŭs ārvō. *Id.* (Adde *Aus. Mos.* 203). || † *Au fig. Rasé, ruiné.* Cōnsĭlĭīs nŏstrīs laūs ēst āttōnsă Lăcōnŭm. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 5, 17).

Āttōrquĕŏ, ēs, ērĕ. *Diriger, lancer contre.* Ēt jăcŭlum āttōrquēns ēmĭttĭt ĭn aūrās. *V.* (*Æ.* IX, 52. Sic vulgo, et melius quam, ut alii, *intorquens*).

† Āttŏtōnsĕ, *inf. de l'ancien parf.* Attotondi (cf. *Prisc.* 868), *pour* Attondi. Bĭdēntĕ dīcĭt āttŏtōnsĕ fŏrcĭpĕ. (*Catal. Virg.* 8, 9.)

Āttrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Attraho. *Tiré.* Āttrāctŭs āb āltō Spīrĭtŭs. *V.*

? Āttrāctŭs, ūs, *m. Action d'avaler.* Cīmēx... Hōrrĭdŭs āttrāctū, sēd gūstū cōmmŏdŭs āptō. *Ser. Sam.* (vs. 930. Alii leg. *attactu*).

Āttrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer à soi.* Āttrăhĕt īllĕ pŭĕr cōntēntōs fōrtĭŭs ārcūs. *O.* Āttrăhĕ lōră Fōrtĭŭs. *Id.* Āttrāxĭt prŏpĕ sē mănū nĕgāntēm. *M.* (VI, 66, 6). SYN. Trăhŏ, dūcŏ, āddūcŏ. || *Attirer, emmener.* Tālĕ nĕmŭs vātēs āttrāxĕrăt. *O.* Dīscĭpŭlōs āttrăhĕt īllĕ nŏvōs. *Id.* Quæ caūsa āttrāxĕrĭt Ārpōs. *V.*

Āttrēctātŭs, ūs, *m. Attouchement.* Nam āttrēctātū... āmplĭfĭcātīs dŏlōrēm. *Pacuv.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 21).

Āttrēctŏ, ās, ārĕ. *Toucher.* Āttrēctārĕ nĕfās (sacra). *V.* Nĭmĭūm fămĭlĭārĭtēr me āttrēctās. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 6). SYN. Cōntrēctŏ, tāngŏ.

Āttrĕmŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Trembler à.* Rēgĭă trīstĭs Āttrĕmĭt ōrāntī. *St. Voy.* Tremo.

Āttrĕpĭdŏ, ās, ārĕ, *n. Se mettre en mouvement.* Āttrĕpĭdātĕ sāltēm. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 41).

Āttrĭbŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Attribuer, assigner, départir.* Ūt nōn ōmnĭbŭs āttrĭbŭās sŏnĭtūs ĕt ŏdōrēs. *Lr.* (II, 836). Hōc ā sūmmō mĭhĭ Jŏve āttrĭbūtum ēst. *Ph.* SYN. Trĭbŭŏ, āssĭgnŏ, dŏ.

Āttrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Attero. *Frotté, usé par le frottement.* Ēt grăvĭs āttrītā pēndēbăt cănthărŭs ānsā. *V.* Sūlco āttrītŭs splēndēscĕrĕ vōmĕr. *Id.* (Adde *Juv.* 8, 16). SYN. Trītŭs, dētrītŭs, āttĕnŭātŭs. || *Au fig. Abattu, ruiné.* Sīc dūctōr fēssās lūxu āttrītāsquĕ sĕcūndīs Ērĭgĕrĕ (mentes). *Sil.* Nām dēfēctă vĭrīs, ĕt ŏpēs āttrītă (Africa). *Id.* SYN. Frāctŭs. || Āttrītă frōns. *Front sans pudeur.* Ējēctūm sĕmĕl āttrītā dē frōntĕ rŭbōrēm. *J.* (13, 242). || Āttrītūm nōmĕn. *Nom corrompu, modifié.* Cĕlĕbrātă cŏlōnīs Mōx Ītălīs paūlātim āttrītō nōmĭnĕ Sūlmŏ. *Sil.*

Āttrītŭs, ūs, *m. Frottement.* Pēctŏrĭs āttrītū sŭă frāngĭt ĭn ōssă lĕōnēm. *St.* (*Th.* VI, 271). Cāstŏrĕă āttrītū sĭlĭcīs splēndēscĕrĕ cōgēns. *Nemes.* (*Cyn.* 224). || *Action de fouler.* Cœpĕrăt āttrītū flōrŭm dēscēndĕrĕ cērvīx. *Sid.* (11, 49).

Āttrīvī, *parf. de* Attero.

? Āttŭbŭs, ă, ŭm. *Qui ne parle pas distinctement.* Cānŭs, cŏmōsŭs, hīspĭdŭs, trūx, āttŭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 9. Scribitur *atypus* apud *Gell.* 4, 2; *Ulp. Dig.* 21, 1, 10, nec non et aliter).

† Āttŭlăt, *arch. Comme* Afferat. Dōtem ād nōs nūllam āttŭlăt. *Nov.* (apud *Diom.* 376). Cūstōdīte īstūm vōs, nē vīm quĭs āttŭlăt, nēve āttĭgăt. *Pac.* (*ibid.* 378. *Istum* pro *hunc* damus ex *Nonio*, 4, 35: qui perperam exhibet *attollat*).

Āttŭlī, *parf. de* Affero.

Āttūsĭă, æ, *f. Nom de femme.* Nōtĭtĭa ēxĭlĭs nōbīs, Āttūsĭă, tēcūm. *Aus.* (*Parent.* 21, 1).

Āttўs *ou* Ātўs, ўŏs; Āttĭs, ĭdĭs, *et* Āttīn, īnĭs, *m.* (Ἄττυς, Ἄττις, Ἀττίν). *Atys, fils du fleuve Sangarius, aimé de Cybèle, lui devint infidèle, et fut changé en pin.* Īpsĕ crŭēntāvĭt măcŭlīs lūcēntĭbŭs Āttўs. *St.* (*Silv.* I, 5, 38). Quĭd tĭbĭ rāptŭs Hўlās, quĭd Pārthĕnŏpæŭs ĕt Āttўs? *M.* (X, 4, 3. *Id.* II, 86, 4. Adde *Cat.* 63, 1; *Ov. Met.* X, 104). Bĕrĕcўnthĭŭs Āttīn. *Pers.* (1, 93. Adde *Sen. Ag.* 690). EP. Cўbĕlēĭŭs, Bĕrĕcўnthĭŭs, Phrўx; fōrmōsŭs. PPH. Pŭĕr Sāngărĭŭs, Phrўx. VERS. Phrўx pŭĕr, ĭn sĭlvīs făcĭē spēctābĭlĭs āltīs, Tūrrĭgĕrām cāstō vīnxĭt ămōrĕ dĕām. *O.* (*Fast.* IV, 223 sq.).

Ătūr, ŭrĭs, *m. Comme* Aturrus. Quēm trĕmĕrĕt fōrtī mīlĭtĕ vīctŭs Ătūr. *Tib.* (I, 7, 4). Quī tĕnĕt ĕt rīpās Ătūrĭs, quā līttŏrĕ cūrvō. *L.* (I, 420. Alii male, *Aturi*). || 2. *Nom de guerrier.* (*Sil.* I, 411. Alii scrib. *Atyr, Athyr.*)

Ătūrrŭs, ī, *m.* (Ἀτούριος). *L'Adour, fleuve d'Aquitaine.* Tārbēllĭcŭs ībĭt Ătūrrŭs. *Aus.* (*Mos.* 468. *Id. Parent.* 4, 11). SYN. Ătūr

Ătўr. *Voy.* Atur.

Ătўs. *Voy.* Athys.

Ătўs. *Voy.* Attys.

Aū! *Interj. marquant l'étonnement, l'aversion; servant à appeler.* Aū! tăce, ōbsĕcrŏ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 60. *Id. ib.* IV, 4, 13; *And.* IV, 4, 12). Aū! mi hŏmŏ. *Afran.* (apud *Charis.* 214. Cf. *Donat.* ad *Ter. And.* l. cit. Scribitur et *ahu, hau*).

Aūcĕps, cŭpĭs, *m. Oiseleur.* Nōn ăvĭs aūcŭpĭbŭs mōnstrāt quā pārtĕ pĕtātŭr. *O.* Lăquĕīs quōs căllĭdŭs ābdĭdĭt aūcĕps. *Id.* Prædŏ fŭĭt vŏlŭcrūm, fămŭlŭs nūnc aūcŭpĭs: īdēm. *M.* (XIV, 216). EP. Vĭgĭl, căllĭdŭs, dŏlōsŭs, fāllāx. *Voy.* Aucupor. || *Au fig. Celui qui épie.* Nē quĭs nōstro hīc aūcĕps sērmōnī sĭĕt. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 9. *Id. Stich.* I, 2, 45).

Aūchătēs, æ, *m. Chef de l'armée de Persée contre Éétès.* (*V. Fl.* VI, 132.)

Aūchēnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Claud. in Prob. et Olyb. cons.* 8 et 21.)

? Aūchŭs. *Voy.* Anchus.

Aūctārĭŭm, ĭī, *n. Ce qu'on ajoute pour faire bonne mesure.* Aūctārĭum ādjĭcĭtŏ. *Pl.* (*Merc.* II, 4, 23).

† Aūctĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Fécond, fertile.* Jūpĭtĕr aūctĭfĕrās lūstrāvĭt lūmĭnĕ tērrās. *Cic.* (apud *Augustin. Civ. Dei*, 5, 8).

† Aūctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui développe.* Nēc pōrrō rērūm gĕnĭtālēs aūctĭfĭcīquĕ Mōtūs. *Lr.* (II, 571).

Aūctĭŏ, ōnĭs, *f. Enchère, vente à l'enchère.* Ēt vēndās pŏtĭŭs, cōmmīssă quŏd aūctĭŏ vēndĭt. *J.* (7, 10). Quūm fĭĕrĕt trīstĭs sŏlvēndīs aūctĭŏ nūmmīs. *M.* (XIV, 35. Et *Plaut. Pœn.* V, 6, 27).

† Aūctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Augeo. Ūnde ōmnēs nātūrā crĕĕt rēs, aūctĕt ălātquĕ. *Lr.* (I, 51). Tēquĕ bŏnā Jūpĭtĕr aūctĕt ŏpĕ. *Cat.* (67, 2. Adde *Pl. Amp. prol.* 6).

Aūctŏr, ōrĭs, *m. Producteur, créateur, auteur.* Aūctōrēm frūgūm tēmpēstātūmquĕ pŏtēntēm. *V.* Tūlītquĕ Mūnĕrĭs aūctŏr ŏpēm. *O.* Dēlīctī fīēs īdem rĕprĕhēnsŏr ĕt aūctŏr. *Id.* || *Fondateur.* Ēt Trōjæ Cŷn-

thĭūs aūctŏr. V. Īlĭăcæ prīmīs pătĕr ūrbĭs ĕt aūctŏr. Id. Tēmplī nōn pērstĭtĭt aūctŏr. O. Voy. Conditor. || Le premier d'une race. Gĕnĕrĭs nēc Dārdănŭs aūctŏr. V. Dĕŭs ēssĕt ŏrĭgĭnĭs aūctŏr. O. SYN. Prīncēps, căpŭt. || Inventeur. Ōbsūnt aūctōrĭbŭs ārtēs. O. SYN. Īnvēntŏr, rĕpērtŏr. || Cause. Nĕque īs tēlī nēc vūlnĕrĭs aūctŏr. V. Ēt nōndūm nātō fūnĕrĭs aūctŏr ĕrĭs. O. Voy. Causa. || Auteur, écrivain. Græcīs īntāctī cārmĭnĭs aūctŏr. H. Īllĕ tŭæ fēlīx Ænēĭdŏs aūctŏr. O. Nēc scrīptă fŭērūnt Nōstră nĭsi aūctōrī pērnĭcĭōsă sŭō. Id. Voy. Scriptor. || Celui qui annonce. Ēt plŭvĭæ grācŭlŭs aūctŏr ăquæ. O. Sēd cērtĭŏr aūctŏr Ādvŏlăt Ænēæ. V. Voy. Nuntius. || Autorité, exemple imposant, garant. Cōrrūmpūnt vĭtĭōrum ēxēmplă dŏmēstĭcă, māgnīs Quūm sŭbēūnt aūctōrĭbŭs. J. (14, 33). Hăbēs aūctōrēm quō făcĭās hōc. H. Nōn sī mĭhī Jūpĭtĕr aūctŏr Spōndĕăt. V. Cērtŭs ăbēst aūctōr, sēd vōx hōc nūntĭăt ōmnĭs. M. (VII, 5, 3). || Conseiller. Cōnsĭlĭīs hăbĭtŭs nōn fūtĭlĭs aūctŏr. V. Bēllī tĕmĕrārĭŭs aūctŏr. O. SYN. Suāsŏr, īmpūlsŏr. Voy. Impulsor. || f. Ān, nĭsĭ lēgīssēs aūctōrĭs nōmĭnă Sāpphūs? O. Ădēs, dĕă mūnĕrĭs aūctŏr. Id. Aūctŏr ĕgo aūdēndī (Juno). V. Fēmĭna Hērcŭlĕæ nĕcĭs Aūctŏr fĕrētŭr. Sen. (H. OEt. 1177). || n. Ītălĭām fātĭs pĕtĭīt aūctōrĭbŭs. V. Ītălĭām sī cœlo aūctōrĕ rĕcūsās, Mē pĕtĕ. L. (V, 579). Aūctōrĭbŭs ēxtĭs. (Ciris, 367.) Aūctōrēs sāxă frĕtūmquĕ tŭī. O.

Aūctōrātŭs, ă, ūm, *part. p. de* Auctoro. *Qui s'est mis à gages.* Aūctōrātŭs ĕās, ān tūrpī claūsŭs ĭn ārcā. H. || *Soumis, engagé, obligé.* Ātque aūctōrātōs īn tērtĭă jūră mĭnīstrōs. *Manil.* (V, 340). SYN. Ăddīctŭs, ōbnōxĭŭs.

Aūctōrĭtās, ātĭs, *f. Autorité, garantie.* Quōd si ēxquīrātŭr ūsque āb stīrpe aūctōrĭtās. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 180). SYN. Fĭdēs, pōndŭs. || *Autorité, exemple imposant.* Aūctōrĭtātēm sĭmĭlĭs rĕfĕrēns glōrĭæ. *Ph.* Aūctōrĭtātĭs ēssĕ scītō grātĭă. *Id.* || *Conseil.* Nūllŭs tĭmŏr, vīs nūllă, nūlla aūctōrĭtās Mŏvērĕ pŏtŭĭt īn jŭvēntā dē stătū. *Laber.* (ap. *Macr.* 2, 7). || *Responsabilité.* Nūnquām dēfŭgĭam aūctōrĭtātēm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 98. Et *Pl. Pœn.* I, 1, 19).

Aūctŭs, ă, ūm, *part. p. de* Augeo. *Augmenté, grandi, grossi.* Ūbĕrĭŏr sŏlĭtō, nīmbīs hĭĕmālĭbŭs aūctŭs. *O.* Aūctăquĕ flāmmă mŏra ēst. *Id.* SYN. Āmplĭfĭcātŭs, mājŏr. || *Doué, pourvu.* Cērte, ŭt ŏpīnŏr, ēām făcĭēndum ēst sēnsĭbŭs aūctām. *Lr.* (III, 627). Ēt tāntīs vīrĭbŭs aūctōs. *Id.* (V, 1175). Quæ nūllīs sēnsĭbŭs aūctæ. *Cat.* (64, 165). SYN. Prædĭtŭs, īnstrūctŭs. || *Orné, comblé de.* Ēt vīxīssĕ bŏnōs, āmplīs ĕt hŏnōrĭbŭs aūctōs. *H.* Tēmplīsquĕ frĕquēntĭbŭs aūctă. *O.* SYN. Ōrnātŭs, cŭmŭlātŭs. || *Qqf. en mauv. part.* Dāmno aūctŭs ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 15). || *Compar.* Aūctĭŭs ātquĕ Dī mĕlĭŭs fēcērĕ. *H.* Aūctĭŏr ēst ănĭmī vīs. *Lr.* (III, 451. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 2). || *Subst. m. Nom d'homme.* Nōstrōs lĕgĭs, Aūctĕ, lĭbēllōs. *M.* (VII, 51, 1).

Aūctŭs, ūs, *m. Accroissement.* Ēsse īnfīnītō dēbēbūnt cōrpŏrĭs aūctū. *Lr.* (II, 481. *Id.* VI, 166). Nēc lōrīcă tĕnēt dīstēntī cōrpŏrĭs aūctūm. *L.* (IX, 797). SYN. Aūgmēntŭm, īncrēmēntŭm.

Aūcŭpĭŭm, ĭī, *n. Chasse aux oiseaux, pipée.* Faūnŭs plūmōsō sūm dĕŭs aūcŭpĭō. *Pp.* (IV, 2, 34). EP. Dŏlōsŭm, fāllāx. PPH. Ārs aūcŭpĭs. *M. Voy.* Aucupor. || *Au fig.* Vĭdēn' īllam ŏcŭlīs vēnātūrām făcĕre, ātque aūcŭpĭum aūrĭbŭs? *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 43. Adde *Ter. Eun.* II, 2, 16).

† Aūcŭpŏ, ās, ārĕ, *n. arch. Comme* Aucupor. || *Au fig. Épier.* Aūcŭpēmŭs ēx īnsĭdĭīs clāncŭlŭm quōm rēm gĕrānt. *Pl.* (*As.* V, 2, 31). Qui aūcŭpĕt mē quĭd ăgām. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 5). Cīrcūmspĭce ăgēdŭm, nē quĭs ārcāna aūcŭpĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 482. Adde *Enn., Pacuv., Att.* apud *Non.* 7, 1. Cf. *Diom* 361, et *Prisc.* 797).

Aūcŭpŏr, ārĭs, ārī, *d. Chasser aux oiseaux.* PPH. Aūcŭpĭŭm ăgŏ, părŏ, tēndŏ. Ăvēs, vŏlŭcrēs căptŏ, dēcĭpĭŏ, fāllŏ; călămō, lăquĕō, līnō, pĕdĭcĭs, vīscō căpĭŏ, căptŏ. Ăvĭbŭs rētĭă, lăquĕōs, īnsĭdĭās tēndŏ, pōnŏ, mōlĭŏr. VERS. Tūm grŭĭbŭs pĕdĭcās ĕt rētĭă pōnĕrĕ cērvīs. *V.* Rētĭă cūm pĕdĭcĭs, lăquĕōsque, ārtēsquĕ dŏlōsās Tōllĭtĕ, nēc vŏlŭcrēs vīscātă fāllĭtĕ vīrgā. *O.* Ālĭtĕ căptă Aūt līno aūt călămīs, præmĭă pārvă sĕquī. Nūnc vŏlŭcrēm lăquĕō, nūnc pīscēm dūcĭtĭs hāmō. *Id.* Sūbdŏlă tēndūntūr crāssīs mŏdŏ rētĭă tūrdīs. *M.* Văcŭō dēprēndăt ĭn āĕrĕ prædăm. *Id.* Lăquĕōs ŭbĭ căllĭdŭs aūcēps Prætēndĭt, lēntōque īllēvĭt vīmĭnă vīscō, Spārsĭt ĕt īnsĭdĭās sĭlĭquīs vēl fārrĕ dŏlōsō. *Prud.* Aūt ămĭtĕ lævī rāră tēndĭt rētĭă, Tūrdīs ĕdācĭbŭs dŏlōs, Păvĭdūmvĕ lĕpŏrem ĕt ādvĕnām lăquĕō grŭēm Jūcūndă căptăt præmĭă. *H.* (Cf. *Sil.* VII, 674 sq.). || *Au fig. Épier, rechercher.* Hīnc aūcŭpābŏr vērbă rūmōrĭs văgī. *Sen.* (*Phœn.* 361). Aūcŭpŏr īn lēctō mēndācēs cælĭbĕ sōmnōs. *O.* SYN. Vēnŏr, căptŏ, quærŏ, cīrcūmspĭcĭŏ.

Aūdācĭă, æ, *f. Audace, hardiesse.* Āst ŭbĭ paūlātĭm præcēps aūdācĭă crēvĭt. *Cl.* Īn aūdācēs nōn ēst aūdācĭă tūtă. *O.* SYN. Fīdūcĭă, vīrtūs. EP. Ārdēns, īmpăvĭdă, præcēps, cæcă, īnsānă, dēmēns, ēffĕră. PPH. Aūdācēs, īngēntēs ănĭmī. Ănĭmī ārdŏr. Vīrtūs āccēnsă. *Voy.* Fortitudo. || *Confiance.* Quōd sī dēfĭcĭānt vīrēs, aūdācĭă cērtē Laūs ĕrĭt. *Pp.* (II, 10, 5). SYN. Fīdūcĭă. || *Impudence.* Ō hŏmĭnĭs īmpŭdēntem aūdācĭām! *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 72).

Aūdāctĕr. *Hardiment.* Fōrsĭtăn aūdāctēr făcĭām, sī glōrĭĕr īstrŭm. *O.* Ēt, quæ dēbētŭr pārs tŭæ mŏdēstĭæ, Aūdāctĕr tōllĕ. *Ph.* (Adde *Aus. Epist.* 23, 10; *Ter. Heauton.* I, 1, 6; *Pl. Curc.* IV, 1, 17). Cōncrēdāt fīlĭum hŏdĭe aūdācĭŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 98). Aūdācīssĭme ŏnĕrĭs quĭdvīs īmpōne, ĕt fĕrĕt *Ter.* (*Ph.* III, 3, 28). SYN. Fōrtĭtĕr, fīdēntĕr. PPH. Aūdācī *ou* Fīdēntī ănĭmō. Pŏsĭtō, dēpŏsĭtō mĕtū.

Aūdāx, ācĭs. *Hardi, audacieux.* Pūgnāntēs ănĭmīs aūdācĭbŭs īmplĕt. *V.* Aūdācĭbŭs ānnŭĕ cœptīs. *Id.* Aūdācēm fēcĕrăt īpsĕ tĭmŏr. *O.* SYN. Aūdēns, fīdēns, fōrtĭs, ācĕr, ănĭmōsŭs, īntērrĭtŭs. PPH. Ănĭmī aūdāx, fīdēns. Ănĭmīs aūdāx. Mĕtūs *ou* Tĭmōrĭs nēscĭŭs. *Voy.* Fortis. || *En parlant d'une chose.* Seū pĕr aūdācēs nŏvă dīthўrāmbōs Vērbă dēvōlvĭs. *H.* || *Superbe.* Nūnc aūdāx căvĕsĭs, prĕcēsquĕ nōstrās. Ōrāmŭs, căvĕ dēspŭās, ŏcēllĕ. *Cat.* (50, 18). Ātque aūdācĭă sāxă Pўrămĭdŭm. *St.* SYN. Sŭpērbŭs, sūblīmĭs. || *Effronté, impudent.* Rŏgĭtās, aūdācīssŭmĕ! *Ter.* (*Eun.* V, 4, 26). *Voy.* Impudens. || *Avec un infin.* Aūdāx ōmnĭă pērpĕtī. *H.* Aūdāx cāntātæ lēgēs īmpōnĕrĕ lūnæ. *Pp.* (IV, 5, 13). Cāsŭs aūdāx spōndērĕ sĕcūndōs. *L.*

Aūdēns, tĭs. *Qui ose, hardi.* Aūdēntēs fōrtūnă jŭvăt. *V.* Sēd cōntra aūdēntĭŏr ītŏ. *Id. Voy.* Audax.

Aūdēntĕr. *Hardiment.* Īmmĭnĕt ē cēlsīs aūdēntĭŭs īmprŏbă mūrĭs Vīrgŏ. *V. Fl. Voy.* Audacter.

Aūdēntĭă, æ, *f. Hardiesse (en bonne part). Voy.* Audacia. || *Nom de femme.* Ēdĭdĭt āt quārtām gĕnĭtrīx Aūdēntĭă prŏlēm. *Alcim.* (VI, 19).

Aūdĕō, ēs, aūsŭs sūm, aūdērĕ, *n. et a. Oser, avoir de l'audace.* Mīscēre, ĕt tāntās aūdētĭs tōllĕrĕ mōlēs. *V.* Quōs ŭbĭ cōnfērtōs aūdēre īn prœlĭă vīdī. Eūrўăle, aūdēndūm dēxtrā. *Id.* Nōn ĕgŏ mēndōsōs aūsīm dēfēndĕrĕ mōrēs. *O.* SYN. Fīdŏ, cōnfīdŏ, sūstĭnĕō. PPH. Nōn dŭbĭtŏ, tĭmĕō, rĕfŭgĭŏ, mĕtŭŏ. PHR. Nēc cŭīquam āccēdĕrĕ vīrtūs. *V.* || *Oser, entreprendre qq. ch.* Mājōrăquĕ vīrĭbŭs aūdēnt. *V.* Aūsŭs ĕrām, mĕmĭnī, cœlēstĭă dīcĕrĕ bēllă. *O.* Brĕvĕ sīt quōd

tūrpĭtĕr aūdēs. *J.* (8, 165). SYN. Tēntō, āggrĕdĭŏr, ădŏrĭŏr.

Aūdībām, *sync. pour* Audiebam. Ēt tămĕn aūdībām, quōdquĕ vĕrēbăr, ĕrăt. *O.* (Adde *Cat.* 84, 8).

† Aūdībŏ, *ancien fut. pour* Audiam. Ēx me aūdībīs vērā. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 86). Aūdībīs mălĕ, sī mălĕ dīcīs mĭhĭ. *Cœcil.* (apud *Gell.* 7, 17. Adde *Enn.* apud *Non.* 10, 11).

Aūdĭēns, tĭs. *Qui écoute; obéit.* Tĭbĭ sērvĭo ātque aūdĭēns sum īmpĕrī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 25). || — dīctō. *Obéissant, soumis.* Ĕgō sūm Jŏvī dīcto aūdĭēns. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 6. *Ib.* 8; *Men.* II, 3, 89; *Pers.* V, 2, 55). SYN. Dīctō ōbsĕquēns.

† Aūdĭēntĭă, æ, *f. Attention.* Ēxsūrgĕ, præcŏ, fāc pŏpŭlo aūdĭēntĭām. *Pl.* (*Pœn. prol.* 11). || *Ouïe.* Sūrdīs frŭēndām rēddēre aūdĭēntĭām. *Prud.* (*Peri.* 10, 954). *Voy.* Auditus (*subst.*).

Aūdīn'; *pour* Audisne? *Entends-tu?* Aūdīn'? Aūdĭŏ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 5).

Aūdĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītūm, īrĕ. *Entendre.* Aūdĭt ĕquōs, aūdīt strĕpĭtūs ēt sīgnă sĕquēntūm. *V.* Aūdĭīt ēt Trĭvĭæ lōngē lăcŭs, aūdĭīt āmnĭs. Flātūmque aūdīvĭt ĕquōrūm. *Id.* Sī quĭs prŏcŭl aūdĭăt īllōs. *O.* SYN. Ēxaūdĭŏ, āccĭpĭŏ, pērcĭpĭŏ, sēntĭŏ. PPH. Aūrĭbūs haūrĭŏ, pērcĭpĭŏ. Aūrĕ cōncĭpĭŏ. Sŏnūs, sŏnĭtūs, vōx aūrēs āccĭdĭt. VERS. Sŭbĭtō quūm crēbĕr ăd aūrēs Vīsūs ădēssĕ pĕdūm sŏnĭtūs. *V.* Vōx rēddĭtă fērtūr ăd aūrēs. Ītĕrūm mātērnās īmpŭlĭt aūrēs Lūctūs Ărīstæī. Vōx quŏquĕ pēr lūcōs vūlgo ēxaūdītă sĭlēntēs Īngēns. *Id.* Pēnētrātquĕ căvās vōx ōmnĭs ăd aūrēs. *O.* Sēcūrāsquĕ frăgōr cōncūssĭt Cæsărĭs aūrēs. *L.* Tŭbă vērbĕrăt aūrēs. *Id.* Pārs vōcūm nōn aūrēs īncĭdĭt īpsās. *Lr.* Sēd tŏnĭtrūm fĭt ŭtī pōst aūrĭbūs āccĭpĭāmŭs. Fūlgōrēm quŏquĕ cērnĭmŭs āntĕ Quām tŏnĭtrum āccĭpĭmŭs. Sēmpĕr ăd aūrēs Tārdĭŭs ădvĕnĭūnt. *Id.* Quĭs frĕmĭtūs aūrēs flēbĭlĭs pĕpŭlĭt mĕās? *Sen.* Ūndĕ sŏnūs trĕpĭdās aūrēs fĕrĭt? Ĕgo ūllōs aūrĕ cōncĭpĭō sŏnōs? *Id.* Vōx aūrĭbūs īnstrĕpĭt. *Boet.* Vōx aūrēs tĕtĭgĭt. *Pl.* Vōx aūrēs vērbĕrăt. *Id.* || *Entendre dire, apprendre.* Aūdĭam, ĕt hæc mānēs vĕnĭĕt mĭhĭ fāmă sŭb īmōs. *V.* Aūdĭĕrās, ēt fāmă fŭĭt. *Id.* SYN. Āccĭpĭŏ. VERS. Hĭc īncrēdĭbĭlĭs rērūm fāma ōccŭpăt aūrēs. *V.* Vēstrās sī fōrtĕ pĕr aūrēs Trōjæ nōmĕn ĭĭt. Nōn, ŭt rērĕ, mĕās ēffūgĭt nūntĭŭs aūrēs. Vūlgī quæ vōx ŭt vēnĭt ăd aūrēs. *Id.* Cōntĭgĕrāt nōstrās īnfāmĭă tēmpŏrĭs aūrēs. *O.* Fāctūm mīrābĭlĕ cēpērāt aūrēs. *Id.* Dās ălĭquīd fāmæ, quæ cārmĭnĕ grātĭŏr aūrēm Ōccŭpăt hūmānām? *H.* || *Écouter, donner son attention.* Nē tē mŏrĕr, aūdī Quō rēm dēdūcām. *H.* Quæ mĭhĭ dūm rĕfĕrēs, quāmvīs aūdīrĕ jŭvābĭt. *O.* SYN. Aūscūltŏ, pērcĭpĭŏ, ādvērtŏ, haūrĭŏ. PPH. Vōcĭbūs, vērbīs, dīctīs aūrēm, aūrēs præbĕŏ, præstŏ, dō, āpplĭcŏ, āccōmmŏdŏ. Dīctīs mēntĕm ādjĭcĭŏ. VERS. Cōnstĭtĭt Ǣnēās, sŏnĭtūmque ēxtērrĭtūs haūsĭt. *V.* Vōcēmque hīs aūrĭbūs haūsī. Ēxplōrăt vēntōs, ātque aūrĭbūs āĕră cāptăt. Āccĭpĭte hæc ănĭmĭs, lætăsque ādvērtĭtĕ mēntēs. Pēndētque ĭtĕrūm nārrāntĭs ăb ōrĕ. Pērcĭpĕ pōrrō Quīd dŭbĭtēm. Ārrēctīs aūrĭbūs ădstŏ. *Id.* Aūrĭbūs īntērdūm vōcēs cāptāmŭs. *O.* Nūnc ādbĭbĕ pūrō Pēctŏrĕ vērbă, pŭĕr. *H.* Ēxāctōs tȳrānnōs Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *Id.* Bĭbŭlās pŏpŭlō dōnāvĕrīs aūrēs. *Pers.* Sūspēnsīs aūrĭbūs īstă bĭbām. *Pp. Voy.* Attendo. || *Écouter avec bienveillance, exaucer.* Aūdīvĕrĕ, Lȳcĕ, dĭ mĕă vōtă. *H.* Nōn aūdītūrī dīrĭpŭĕrĕ nōtī. *Pp.* (IV, 7, 22). SYN. Āccĭpĭŏ, ēxaūdĭŏ. VERS. Cūr mĕă dīctă nĕgăt dūrās dēmīttĕre īn aūrēs? *V.* Āccĭpĕ nōn dūrā sŭpplĭcĭs aūrĕ prĕcēs. *O.* Prōnāsquĕ fĕrōx āccōmmŏdăt aūrēs. *Cl. Voy.* Preces. || *Entendre dire de soi, s'entendre appeler.* Sūbtīlĭs rērūm jūdēx ēt cāllĭdŭs aūdĭs. *H.* Sī cūrās ēssĕ quŏd aūdīs. *Id* SYN. Dīcŏr, vŏcŏr, hăbĕŏr. || — bĕnĕ, mălĕ. *Entendre dire du bien ou du mal de soi; d'autres fois, S'entendre dire des choses agréables ou des injures.* Bĕnĕdīctīs sī cērtāssĕt, aūdīssĕt bĕnĕ. *Ter.* (*Phor. prol.* 20). Măle aūdĭēs (*Ib.* II, 3, 12). || *Obéir à.* Nĕque aūdĭt cūrrūs hăbēnās. *V.* SYN. Pārĕŏ.

Au pass. Aūdĭŏr. *Être entendu.* Tūm sŏnūs aūdītūr grāvĭŏr. *V.* Mōntĭbūs aūdīrī frăgŏr. *Id.*

Aūdīssĕm, sēs, Aūdīstī, etc.; *sync. pour* Audivissem, Audivisti, etc. Aūdīstī, ĕt quæ sīt māgnō sēntēntĭă bēllō. *V.* Aūdīssĕt, mĕdĭā quī sĕdĕt ārcĕ, dĕŭs. *O.* (Adde *Ter. Ph.* II, 2, 15).

Aūdītŏr, ōrĭs, *m. Auditeur.* Ēxcĭtăt aūdītōr stŭdĭūm, laūdātăque vīrtūs Crēscĭt. *O.* Ēt quōcūmque vŏlēnt, ănĭmum aūdītōrĭs ăgūntŏ. *H.* Sēmpĕr ĕgo aūdītōr tāntūm? *J.* (1, 1).

Aūdītūs, ă, ūm, *part. p. de* Audio. *Entendu, écouté.* Aūdītīquĕ lŭpōs ăcŭūnt bālātĭbūs ăgnī. *V.* Sīt mĭhĭ fās aūdītă lŏquī. *Id.*

Aūdītūs, ūs, *m. L'ouïe.* Cōpĭă cuī fāndī lōngē pūlchērrĭmă, quām sī Aūdītū tĕnŭs āccĭpĕrēs. *Aus.* (*Prof.* 17, 4). Vēl sī cōncrētūs lĭquĭdām dē sīdĕrĕ vōcēm Nōn căpĭt aūdītūs. *Prud.* (*Apoth.* 586. Adde *Sid.* 16, 44). *Voy.* Auris.

Aūfĕrŏ, ērs, ābstŭlī, āblātūm, aūfērrĕ. *Emporter, enlever, éloigner, ôter.* Aūfĕrăt hīc aūrūm, pĕrĕgrīnōs īllĕ cŏlōrēs. *O.* Aūfĕr ăb ādspēctū nōstrō fūnēstă, sătēllēs, Rēgīs dōnă tŭī. *L.* Rēbūs nōx ābstŭlĭt ātră cŏlōrēm. *V.* Tōllĭtĕ cūncta, īnquĭt, cœptōsque aūfērtĕ lăbōrēs. Ūt mē mălŭs ābstŭlĭt ērrŏr! *Id.* Nēc sōmnōs tĭmŏr aūt cŭpĭdŏ Sōrdĭdŭs aūfērt. *H.* SYN. Tōllŏ, răpĭŏ, ābrĭpĭŏ, ērĭpĭŏ, ābstrăhŏ, sūbdūcŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, rĕmŏvĕŏ, āmŏvĕŏ, ābĭgŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, āvērtŏ. PPH. Mēcūm fĕrŏ. || *Enlever, faire périr.* Hūnc nĕquĕ dīră vĕnēnă, nēc hōstĭcŭs aūfĕrĕt ēnsĭs. *H.* SYN. Tōllŏ. || *Enlever, couper.* Căpŭt ābstŭlĭt ēnsĕ. *V.* SYN. Āmpŭtŏ, ābscīdŏ, cædŏ. || *Emporter, gagner, obtenir.* Aūfērt Pācŭvĭŭs dōctī fāmām sĕnĭs. *H.* Mājōrĕ mūlctā mūlctăt quām lītem aūfĕrūnt. *Pl.* (*Rud. prol.* 20. *Id. Curc.* III, 1, 58). SYN. Cōnsĕquŏr, ōbtĭnĕŏ, āssĕquŏr, fĕrŏ. || *Cesser.* Aūfĕr īstă, quæsŏ. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 30). Aūfĕr nūgās. *Id.* (*Truc.* IV, 4, 8. *Id. Pers.* V, 2, 19). Aūfērtĕ mĕtūs. *V.* SYN. Tōllŏ, ōmīttŏ, mīttŏ, līnquŏ, pōnŏ, ābjĭcĭŏ. || *Avec l'infin.* Aūfĕr mē vūltū tērrērĕ. *H. Voy.* Desino. || — mē. *Voy.* Auferor. || *Qqf. avec le sens passif.* Īnsānĭs? aūfĕr. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 14 : ubi *Donat.*).

Aūfĕrŏr, *et* Aūfĕrŏ mē. *Être emporté, s'éloigner.* Cōnvērsīsquĕ fŭgāx aūfērtūr hăbēnīs. *V.* Jāmque ēx ŏcŭlīs aūfērtūr ŭtērquĕ. *V. Fl.* Sēque ēx ŏcŭlīs āvērtĭt ēt aūfērt. *V.* Jām sē dĕŭs āgmĭnĕ mātrīs ābstŭlĭt. *V. Fl.* (Adde *Ter. Ph.* III, 3, 27). *Voy.* Abeo, Recedo. || Aūfĕrŏr, *qqf. Être séduit.* Aūfĕrĭmūr cūltū; gēmmīs aūrōquĕ tĕgūntūr Ōmnĭă. *O.*

Aūfĭdĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Inscr.* ap. *Fabret.* p. 252).

Aūfĭdĭūs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Fūndōs Aūfĭdĭō Lūscō prætōrĕ lĭbēntēr Līnquĭmŭs. *H.* (Adde *Juv.* 9, 25; *Anthol.* II, p. 115).

Aūfĭdŭs, ī, *m. Rivière d'Apulie.* Āmnĭs ēt Ādrĭăcās rĕtrō fŭgĭt Aūfĭdŭs ūndās. *V.* Dīcār quā vĭŏlēns ōbstrĕpĭt Aūfĭdŭs. *H.* (Adde *Luc.* II, 407). || — ŭs, ă, ŭm. *De l'Aufide.* Ātque ĕă dūm jūxtā Tȳrĭūs stāgna Aūfĭdă dŭctŏr Mōlītūr. *Sil.*

Aūfīlēnă, æ, *f. Nom de femme;* Aūfīlēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cælĭŭs Aūfīlēnum, ēt Quīntĭūs Aūfīlēnām. *Cat.* (98, 1. *Id.* 109 et 110).

Aūfŭgĭŏ, ĭs, fūgī, fŭgĕrĕ, *n. Fuir, s'enfuir.* Nām jam ălĭquo aūfŭgĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 99). Sērvūm qui aūfūgĭt dŏmō. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 95). Aūfŭgĕro

hĕrclĕ, sī măgĭs ūsūs vēnĕrĭt. *Id.* (*Bac.* II. 3, 129. Adde *Ter. Hec.* III, 4, 10). Aūfūgĭt mi ănĭmŭs. *Q. Catulus* (apud *Gell.* 19, 9). SYN. Fŭgĭŏ, prŏfŭgĭŏ. || ? *Act.* Quĭsquĭs ĕs, āssĭdŭās aūfŭgĕ blāndĭtĭās. *Pp.* (I, 9, 30. Alii leg. *effuge*; et legi potest *o fuge, ah fuge*). Āndrŏmĕda aūfŭgĭēns cōnspēctūm mœ̄stă părēntĭs. *Cic.* (*Arat.* 203. Alii leg. *effugiens*, *Andromede fugiens*. Equidem malim *conspectu*).

Aūgē, ēs, *f.* (Αὔγη). *Fille d'Aléus, prêtresse de Minerve, aimée d'Hercule, fut mère de Télèphe.* Sēd quēm tē, Mænălĭs Aūgē Dētĭnŭĭt. *St.* (Adde *Ov. Her.* 9, 49; *Sen. H. OEt.* 366). Tēlĕphŭs, ēxcēllēns Ălcīdæ pīgnŭs ĕt Aūgæ. (*Anthol.* I, p. 80. Poeta declinavit *Auga, æ.*)

Aūgēās. *Voy.* Augias.

Aūgēī, *gén. de l'inus.* Aūgēŭs. *Comme* Augias, æ. (Cf. *Apul. de Orthog. fr.* 33.) Sēptĭma ĭn Aūgēī stăbŭlīs ĭmpēnsă lăbōrĭs. *Aus.* (*Idyl.* 19, 7. Male vulgo *Augeis*).

Aūgĕŏ, ēs, aūxī, aūctŭm, aūgērĕ. *Augmenter, accroître.* Ēt nŭmĕrūm dīvōrum āltārĭbŭs aūgĕt. *V.* Ănĭmōs pătĕr āgnĭtŭs aūgĕt. *O.* Aūxĕrăt ārtĭcŭlōs măcĭēs. *Id.* Rēm strēnŭŭs aūgĕ. *H.* Ēt vīrēs aūxīt fōrtūnă nŏcēndī. *St.* SYN. Ădaūgĕŏ, āmplĭfĭcŏ, āddŏ, *qqf.* īntēndŏ. || *Fortifier, développer.* Nām quōdcūmque ălĭās ēx sē rēs aūgĕt ălĭtquĕ. *Lr.* (V, 323). *Voy.* Roboro. || *Charger, combler* (*surtout les autels d'offrandes*). Ēt Cĕrĕālĕ sŏlūm pōmĭs āgrēstĭbŭs aūgēnt. *V.* Dōnă tŭlĭt, sī qua īpsĕ mĕĭs vēnātĭbŭs aūxī. *Id.* Hānc vīcīnī nŏstri āram aūgĕām. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 11). SYN. Cŭmŭlŏ, strŭŏ. || *Orner.* Īllĕ mĕmŏr măgnī gĕnĕrĭs, vīrtūtĕ quŏd aūgĕt. *O. Voy.* Orno. || *Favoriser.* Dī me ĕquĭdem ōmnēs ădjŭvānt, aūgēnt, ămānt. *Pl.* (*Men.* III, 3, 27). || ? *Avec le sens passif.* Pĕrĕūnt fētūs, aūgēntquĕ lăbōrēs. *Lr.* (II, 1163. Solennis autem sensus et hic servari potest).

Au pass. Aūgĕŏr. *Être augmenté.* Ēt vīrēs aūgēntŭr, ĕt ācrĭŏr īpse ĕst. *O. Voy.* Augesco. || *Être comblé, orné.* Tāntā lætĭtĭa aūctŭs sum, ūt mĭhī nōn cōnstĕm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Fin.* 2, 4). || *Qqf. en mauv. part.* Dāmno aūctŭs ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 15). Mœ̄rōre aūgĕŏr. *Pl.* (*Stic.* I, 1, 54).

Aūgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Être augmenté, croître, s'accroître.* Aūgēscūnt ălĭæ gēntēs, ălĭæ mĭnŭūntŭr. *Lr.* (II, 76). Īn tāntūm nōctēs aūgēscāt sūmmă pĕr ōmnēs. *Manil.* (III, 624. Adde *Ter. Heaut.* III, 1, 14). SYN. Aūgĕŏr, ădaūgĕŏr, ădaūgēscŏ, ădŏlēscŏ, āmplĭfĭcŏr, crēscŏ. PPH. Mājŏr fīŏ. Aūgmĭnă, aūgmēntă sūmŏ.

Aūgĭās *ou* Aūgēās, æ, *m.* (Αὐγείας). *Augias, roi d'Élide, tué par Hercule, parce qu'il lui avait refusé le prix convenu pour nettoyer ses étables.* Stăbŭlī fŭgāvĭt tūrpĭs Aūgīæ lăbŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 248). Sēptĭmŭs Aūgēæ stăbŭlūm lăbŏr ēgĕrĭt ūndīs. (*Anthol.* I, p. 23.) || † Aūgēī, *gén. Voy. ce mot.*

† Aūgĭfĭcŏ, ās, ārĕ, *arch. Augmenter.* Ān nŭmĕrōs aūgĭfĭcāt sŭōs? *Enn.* (apud *Non.* 2, 61).

Aūgmĕn, ĭnĭs, *et* Aūgmēntŭm, ī, *n.* *Accroissement.* Sūrsŭs ĕnīm vōrsūs gīgnūntŭr, ĕt aūgmĭnă sūmūnt. *Lr.* (II, 188). Aūgmĭnĕ dōnānt. (*Ib.* 72.) Īmpĭă pērpĕtŭī cēssānt aūgmēntă trĭbūtī. *Cl.* (*Cons.* IV *Honor.* 495). Grăvĭbŭsque ŏdĭīs aūgmēntă mĭnĭstrăt. *Claud.* (*Laud. Herc.* 27). Hŏnōrĭs aūgmēntūm tŭī. *Prud.* (*Peri.* 5, 550. Porro *augmen* sæpe apud *Lucret.*, *augmentum* apud seriores). SYN. Īncrēmēntŭm, aūctŭs.

Aūgŭr, ŭrĭs, *m.* *Augure, devin qui prédit l'avenir par le chant ou le vol des oiseaux*; *en gén. Devin.* Ēt vīsām prīmūm cōnsŭlĭt aūgŭr ăvĕm. *O.* Aūgŭrĭbŭs Phœbŭs, Phœbē vēnāntĭbŭs ādsĭt. *Id.* SYN. Vātēs, hărŭspĕx, aūspĕx. EP. Săcĕr, præscĭŭs, prænūntĭŭs, præsāgŭs vērŭs; ōbscūrŭs, īncērtŭs, vānŭs PPH. Īntērprēs dīvūm. Vērī prōvĭdŭs aūgŭr. Quēm nūllŭs *ou* nūllă dēcĭpĭt ălēs. VERS. Cœ̄lī cuī sīdĕră pārēnt, Ēt līnguæ vŏlŭcrūm. *V.* Quī sīdĕră sēntĭs, Ēt vŏlŭcrūm līnguās, ēt præpĕtĭs ōmĭnă pēnnæ. *Id.* Tū prŏcŭl ēvēntūră vĭdēs; tĭbĭ dēdĭtŭs aūgŭr Scĭt bĕnĕ quĭd fātī prōvĭdă cāntĕt ăvĭs. *Tib.* Quĭs nōscĕrĕ fībrā Fātă quĕăt, quĭs nōscăt ăvēs. *L.* Ēt dōctūs vŏlŭcrēs aūgŭr sērvārĕ sĭnĭstrās. *Id.* Īlle hæc prævīdĕrăt, ōmĭnă dōctŭs Ăĕrĭs, ēt nūllā dēcēptŭs ăb ālĭtĕ Mæōn. *St.* || *Qui révèle l'avenir.* Aūgŭr Ăpōllŏ. *V.* Sēd tĭbĭ jām vĭdĕōr Dōdōnā vērĭŏr aūgŭr. *Pp.* (II, 21, 3). SYN. Præsāgŭs, dīvīnŭs, vātēs. || *Interprète.* Nōctūrnæ quīcūmque ĕs ĭmāgĭnĭs aūgŭr. *O.* || *En parlant d'une chose.* Pēssĭmŭs īn dŭbĭīs aūgŭr tĭmŏr. *St.* Cæsō Tmārĭī Jŏvĭs aūgŭrĕ lūcō. *Cl.* (Adde *Ov. Nuc.* 79). || *Au fém.* Ăquæ nĭsĭ fāllĭt aūgŭr Ānnōsă cōrnīx. *H.* Sīmque aūgŭr cāssă fŭtūrī. *St.*

† Aūgŭră, *arch. pour* Auguria. *Voy.* Adytus.

† Aūgŭrātŭs, ă, ŭm. *Prophétique.* Ōmĭnă vĕl cērtă fĕrānt vōcĭbŭs aūgŭrātĭs. *Capel.* (II, p. 31).

Aūgŭrĭŭm, ĭī, *n.* *Science des augures, divination par le chant ou le vol des oiseaux, en gén. Divination.* Nī frūstra aūgŭrĭūm vānī dŏcŭērĕ părēntēs. *V.* SYN. Aūspĭcĭŭm, præsāgĭă. EP. Fātĭdĭcŭm, ăncēps, dŭbĭŭm, īncērtŭm, ămbĭgŭŭm, ĭnānĕ, vānŭm. PPH. Ārs præsāgă. Cōnjēctūră fŭtūrī. Mēns cōnscĭă vātŭm. Præpĕtĭs ōmĭnă pēnnæ. Præscĭă līnguă. || *Augure, prédiction.* Dā, pătĕr, aūgŭrĭŭm. *V.* Aūgŭrĭō lætī jăcĭūnt fūndāmĭnă cīvēs. *O.* SYN. Aūspĭcĭūm, ōmĕn, sīgnŭm, mōnstrŭm, præsāgĭă, ōrācŭlă, *qqf.* ăvĭs, ālēs. EP. Lætŭm, fēlīx, bŏnŭm; īnfēlīx, trīstĕ. VERS. Aūt ĕgŏ sūm caūsātŭs ăvēs, aūt ōmĭnă dīră. *O.* Măgnă fĭdēs ăvium ēst : ēxpĕrĭāmŭr ăvēs. Līnguāvĕ sērvātæ pēnnāvĕ dīxĭt ăvĭs. Āĕrĭæ vōcĕ mŏnēmŭr ăvĭs. Ēt cĕcĭnĭt mœ̄stŭm dēvĭă cārmĕn ăvĭs. Ōmĭnă nōn ālbæ cōncĭnŭīstĭs ăvēs. *Id.* Quām pĕcŭdūm mōrtēs ăvĭūmque āttēndĕrĕ cāntūs. *Manil.* Ōmĭnĭbŭs vēntūră nŏtānt, aūt ālĭtĕ mōnstrānt. *Cl.* Quāmvĭs ărcēntĭbŭs Īdmōn Ālĭtĭbŭs. *V. Fl. Voy.* Omen. || *Présage, prévision.* Trīstĕ pĕr aūgŭrĭūm Teūcrōrūm pēctŏră dūcūnt. *V.* SYN. Ōmĕn, præsāgĭă (*pl.*), cōnjēctūră.

Aūgŭrĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'un martyr.* Laūdāns Aūgŭrĭūm rĕsūltĕt hȳmnŭs. *Prud.* (*Peri.* 6, 151).

Aūgŭrŏ, ās, ārĕ, *et* Aūgŭrŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Augurer, conjecturer.* Ēt rĕŏr, ēt, sī quĭd vērī mēns aūgŭrăt, ōptŏ. *V.* Lōngōsquĕ sĭbī nōn aūgŭrĕt ānnōs. *V. Fl.* (Adde *Enn.* apud *Non.* 7, 7; *Pl. Cist.* IV, 2, 26). Quūm stātŭs ūrbĭs ĕrĭt quālēm nūnc aūgŭrŏr ēssĕ. *O.* Cōntēntōs aūgŭrŏr ēssĕ dĕōs. *Id.* (Adde *Tib.* II, 2, 11). SYN. Prævĭdĕŏ, præsēntĭŏ, præsāgĭŏ, dīvīnŏ, cōnjĭcĭŏ, ōmĭnŏr.

Aūgūstă, æ, *f.* *Titre des impératrices de Rome.* Sīc Aūgūstă nŏvūm Jūlĭă nūmĕn ĕrĭt. *O.*

Aūgūstīnă, æ, *f.* *Nom de femme.* Aūgūstīnă părēns quārtō mē flēbĭlĭs ānnō. (*Anthol.* II, p. 189.)

Aūgūstīnŭs, ī, *m.* *Saint Augustin, né à Tagaste en Afrique, évêque d'Hippone, docteur de l'Église.* Cōntra Aūgūstīnūm nārrātŭr sērpĕrĕ quĭdām Scrīptŏr. *Prosp.* (*Epigr. ad Augustin. Id. Carm. de Ingrat.* I, 103).

Aūgūstōdūnŭm, ī, *n.* *Ville de la Gaule Lyonnaise auj. Autun.* Aūgūstōdūnō, Sȳmphŏrĭānĕ, vĕnīs. *Fort* (VIII, 6, 160).

Aūgūstŭs, ă, ŭm. *Saint, vénérable, auguste.* Cēntum ōrātōrēs aūgūsta ād mœ̄nĭă rēgĭs īrĕ jŭbĕt. *V.* Tēctum aūgūstum, īngēns. *Id.* Quĭs lŏcŭs ēst tēmplĭs aūgūstĭŏr? *O.* Aūgūstĭŭs ārĭs (saxum). *L.* Aūsŏnĭæ pătĕr aūgūstĭssĭmŭs ūrbĭs. *St.* SYN. Săcĕr, sānctŭs, vĕnĕrāndŭs, vĕrēndŭs. || *D'Auguste, impérial.* Vōx, prĕcŏr, Aūgūstās prō mē tŭă mōllĭăt aūrēs. *O.* (Sic et *Calpurn.* 1, 94). Sōlă sĕd Aūgūstæ vĕnĭēns

quōd mœnĭbŭs ūrbĭs. *Aus.* (*Mos.* 421). Hīc jăcĕt īllĕ sĕnĕx, Aūgūstā nōtŭs ĭn aūlā. *M.* (VII, 39, 1). || *D'août.* Aūgūstīs rĕdĭt īdĭbūs Dĭānă. *M.* (XII, 67, 2). *Voy. le suiv.*

Aūgūstŭs, ī, *m. Auguste, surnom d'Octave, que prirent après lui les empereurs.* Cœpĕrăt Aūgūstŭs dēcēptæ īgnōscĕrĕ cūlpæ. *O.* Aūgūstŭs Cæsăr, dīvūm gĕnŭs. *V.* Īndĭă quīn, Aūgūstĕ, tŭō dăt cōllă trĭūmphō. *Pp.* (II, 10, 15). SYN. Ōctāvĭŭs, Ōctāvĭānŭs, Cæsăr. || — mēnsĭs, *ou absolt.* Aūgūstŭs. *Le mois d'août.* Aūgūstŭs mēnsĭs mĭhĭ cārmĭnĭs hūjŭs Jūs dăbĭt. *O.* Aūgūstō rĕcĭtāntēs mēnsĕ pŏētās. *J.* (3, 9. Adde *Mart.* III, 93, 16). Jūlĭŭs, aūgūstŭs, nēc nōn ĕt jūnĭŭs, æstās. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 4). SYN. Sēxtīlĭs.

1. Aūlă, æ, *f. Cour de maison.* Aūlāī īn mĕdĭō lībābānt pōcŭlă Băcchī. *V.* || *Cour de ferme, parc.* Cērvīnām pēllēm lātrāvĭt ĭn aūlā. *H.* Văcŭām pāstōrĭs ĭn aūlām Dūx ărĭēs sătŭrās īpsĕ rĕdūxĭt ŏvēs. *Pp.* (III, 13, 39). Sēd prǣcēps vīrtūs īpsā vēnābĭtŭr aūlā. *Grat.* (*Cyn.* 167). SYN. Stăbŭlŭm, sēptŭm, caūlæ. || *Cour, palais de prince.* Īllā sē jăctĕt ĭn aūlā Æŏlŭs. *V.* Ōdĕrĭt hīc ūrbēs, nĭtĭdāquĕ rĕmōtŭs ăb aūlā. *O.* Ēxĕăt aūlā Quī vŏlĕt ēssĕ pĭŭs. *L.* SYN. Rēgĭă. *Voy. ce mot.* || *Temple, église.* Rĕvēllĭt Tūrbă rĕlūctāntem, ĕt sānctā prŏcŭl ēxĭgĭt aūlā. *P. Nol.* (18, 329). Sānctām Fēlīcĭs ăd aūlăm. *Id.* (*Ib.* 353. Et *P. Nol.* sæpius. Quem sensum, in Lexicis omissum, Græci exhibent. Vid. *Eurip.* in *Thes. gr.*).

2. † Aūlă, æ, *f. arch. pour* Olla. *Marmite.* Pōtĭs părăsītŭs, frāngīque aūlās īn căpŭt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 21. *Id. Curc.* II, 3, 89; et *Aulul.* passim).

Aūlǣă, ōrŭm, *n. pl.* (αὐλαῖα). *Tapisseries.* Aūlǣīs jām sē rēgīnă sŭpērbīs Aūrĕā cōmpŏsŭīt spōndā. *V.* Īntĕrĕā sūspēnsă grăvēs aūlǣă rŭīnās Īn pătĭnām fēcērĕ. *H.* (Adde *Prop.* II, 32, 12). EP. Tȳrĭă, Āttălĭcă, pīctă, pēndŭlă, sūspēnsă, splēndēntĭă. || *Toile de théâtre.* Sīc ŭbĭ tōllūntŭr fēstīs aūlǣă thĕātrīs. *O.* Sī plaūsōrĭs ĕgēs aūlǣă mănēntĭs. *H.* Ēt Cĕrĕrĭs lĭcĕt ēt Cȳbĕlēs aūlǣă rĕlīnquās. *J.* (14, 263). || *Qqf. au sing.* Aūlǣō mīssō, dēvŏlūtīs tŏnĭtrŭbŭs. *Ph.*

Aūlētēs, æ, *m.* (αὐλητής). *Aulète, roi d'Étrurie.* Īt grăvĭs Aūlētēs. *V.* (*Æ.* X, 207. Alii scrib. *Aulestes*).

† Aūlĭcŭs, ī, *m. Serviteur employé au palais.* Tūnc cœtŭs jŭvĕnūm sĕd aūlĭcōrŭm. *Sid.* (23, 312). || *Adj. De palais.* Aūlĭcă dēpāstō mūtāns cōnvīvĭă fœnō. *Sedul.* (1, 193. Et *Anth.* I, p. 319).

Aūlĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *acc.* ĭdă *ou* ĭn, *f.* (Αὐλίς). *Aulis, petit port de Béotie, où s'assembla l'expédition contre Troie.* Nōn ĕgŏ cūm Dănăīs Trōjānam ēxscīndĕrĕ gēntēm Aūlĭdĕ jūrāvī. *V.* Aūlĭdăque Eūbŏĭcām cōmplērūnt mīllĕ cărīnæ. *O.* Ăd ĭnīquām clāssĭbŭs Aūlĭn. *L.*

Aūlōn, ōnĭs, *m.* (Αὐλών). *Canton, ou plutôt Montagne* (*Serv.* ad *Æ.* III, 553; *Acro* ad *Hor. Od.* II, 6, 18) *de Calabre.* Ēt ămīcŭs Aūlōn Fērtĭlī Băcchō. *H.* Nōbĭlĭs ēt lānīs, ēt fēlīx vītĭbŭs Aūlōn. *M.* (XIII, 125). || 2. *Ville d'Élide.* Ēt lēvĭs Ēlĭs ĕquīs, ēt flūctĭbŭs ōbvĭŭs Aūlōn. *V. Fl.* (I, 389. *Plin.* 4, 6, 3 : « Amnis Alpheus navigatur prope oppida *Aulona* et Leprion. »)

Aūlŭs, ī, *m. Prénom et nom romain.* Crēdĭdĭt īnfēlīx sĭmŭlātīs vōcĭbŭs Aūlŭs. *L.* Tē tālōs, Aūlĕ, nŭcēsquĕ Fērrĕ sĭnū lāxō. *H.* (Et *Mart.* VI, 58).

Aūnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Āpēnnīnĭcŏlæ bēllātōr fīlĭŭs Aūnī. *V.* (Adde *Sil.* VI, 109).

Aūră, æ, *f.* (αὔρα *et* ἀῦρα). *Vent doux, souffle léger; en gén. Vent.* Aūrā pĕtēbātŭr mĕdĭō mĭhĭ lēnĭs ĭn æstū. *O.* Nūnc ōmnēs tērrēnt aūræ, sŏnŭs ēxcĭtăt ōmnĭs Sūspēnsŭm. *V.* Īndĕ rŭūnt ălĭī răpĭdā vēlōcĭŭs aūrā. *O.* Tūm cūrsĭbŭs aūrās Tūm vŏcĕt. SYN. Flāmĕn, flābrŭm, flātŭs, spīrĭtŭs, ănĭmă. *Voy.* Zephyrus, Ventus. || *Air.* Æthĕrĭŭm sēnsum ātque aūrāī sīmplĭcĭs īgnĕm. *V.* Cūnctĭs ūndāmque aūrāmquĕ pătēntĕm. Sī vēscĭtŭr aūrā Æthĕrĭā. *Id.* SYN. Æthĕr, āĕr. || *Souffle, haleine.* Īpsă, gĕnū pŏsĭtō, flāmmās ēxsūscĭtăt aūrā. *O.* SYN. Spīrĭtŭs, hālĭtŭs, flātŭs, ănĭmă. || *L'âme, la vie.* Pūrpŭrĕām sīngūltĭbŭs ēxspŭĭt aūrăm. *V. Fl. Voy.* Anima. || *Au plur. Les airs, le ciel.* Cĕlĕrēs dēfēr mĕă dīctă pĕr aūrās. *V.* Cūrsūmquĕ pĕr aūrās Dīrĭgĭte īn lūcōs. *Id.* Sŭpĕrās ēdūxĭt prīmă sŭb aūrās. *O. Voy.* Aer, Cœlum. || Sŭb aūrās fĕrŏ, ēffĕrŏ. *Divulguer.* Ātque ōmnĭă fērrĕ sŭb aūrās. *V.* Cŭpĭēns ēffērrĕ sŭb aūrās (dedecus). *O. Voy.* Detego. || *Odeur.* Dūlcĭs cōmpŏsĭtīs spīrāvĭt crīnĭbŭs aūră. *V.* Quōd dē Cōrȳcĭō quæ vĕnĭt aūră crŏcō. *M.* (III, 65, 2). Ēt mūltă spīrăt cŏmă flēxĭlĭs aūrā. *V. Fl. Voy.* Odor. || *Éclat.* Dīscŏlŏr ūnde aūrī pĕr rāmōs aūră rĕfūlsĭt. *V.* (De hoc *Macr.* 6, 6). Quōd sī pŭtātĭs lōngĭŭs vītă trăhī Mōrtālĭs aūrăm nōmĭnĭs. *Boet.* (2, 5). Ō quŏtĭēs cōctūm zōnǣ mĭcăt aūră pĕr aūrŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 307). SYN. Fūlgŏr, splēndŏr, nĭtŏr. || *Au fig.* Ăd nōs vīx tĕnŭĭs fāmæ pērlābĭtŭr aūră. *V.* || — pŏpŭlārĭs. *Vent de la faveur, faveur populaire.* Nĭmĭŭm gaūdēns pŏpŭlārĭbŭs aūrĭs. *V.* Ārbĭtrĭō pŏpŭlārĭs aūræ. *H.* (Adde *Sil.* VII, 512; *Luc.* I, 132; *Sen. Hipp.* 488). Mōbĭlĕ vūlgŭs Aūră tŭmĭdŭm tōllĭt īnānī. *Sen.* (*H. Fur.* 170). *Voy.* Favor.

† Aūrārĭŭs, ă, ŭm *Relatif à l'or.* Nĕgōtĭum hōc ăd mēd āttĭnĕt aūrārĭŭm. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 51).

Aūrātă, æ, *f. Dorade, poisson de mer.* Nōn ōmnĭs laūdēm prĕtĭŭmque aūrātă mĕrētŭr. *M.* (XIII 90). Aūrātām crāssāntŭs ămĕt, sāxātĭlĭs ānguĕm. *Eucher.* (in *Anthol.* II, p. 409). Aūrātām Dănăæ, cȳcnūm bĕnĕ cōndĭŏ Lēdæ. *Vesp.* (*Judic. Coc. et Pist.* 90. Quæ græce est χρύσοφρυς).

Aūrātŭs, ă, ŭm. *Doré, enrichi d'or.* Tū quŏque ŭt aūrātōs gĕrĕrēs, Ĕrĭphȳlă, lăcĕrtōs. *Pp.* (III, 13, 57). Aūrāta ēst : īpsō tĭbĭ sīt prĕtĭōsĭŏr aūrō. *O.* (Adde *Juv.* 6, 122; *Virg. Æ.* XII, 536). PPH. Aūrō dīvĕs, dĕcŏrŭs, nĭtĭdŭs, ārdēns, fūlgēns, rŭtĭlāns, tēctŭs, ŏpērtŭs, dīstīnctŭs. PHR. Īllūsās aūrō vēstēs. *V.* || *D'or.* Aūrātī bĭs sēx rădĭī. *V.* Aūrātō fūlgēbăt Ăpōllĭnĕ pŭppĭs. *Id.* Aūrātam ōptāntēs Cōlchĭs āvērtĕrĕ pēllĕm. *Cat.* (64, 5). Aūrātōs Rhŏdĭīs īmbrēs. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 226). *Voy.* Aureus. || *Qui roule de l'or.* Aūrātīquĕ flŭūnt āmnēs. *Manil.* (IV, 670). SYN. Aūrĭfĕr.

† Aūrĕātŭs, ă, ŭm. *Comme* Auratus. Īn cāstrīs hĕdĕrā tĕr aūrĕātŭs. *Sid.* (9, 296).

Aūrēlĭă, æ, *f.* (Αὐρηλία). *Nom de femme.* Quōd cāptātŏr ĕmăt lēnās, Aūrēlĭă vēndăt. *J.* (5, 98).

Aūrēlĭŭs, ĭī, *m.* (Αὐρήλιος). *Nom romain.* || *L. Aurélius Cotta, célèbre orateur, ami de Catulle* Fūrī ĕt Aūrēlī, cŏmĭtēs Cătūllī. *Cat.* (11, 1. *Id.* 15, 2). || *Un des docteurs de l'Église.* Cōncĭlĭŭm, cuī dūx Aūrēlĭŭs, īngĕnĭŭmquĕ Aūgūstīnŭs ĕrăt. *Prosp.* (*Ingr.* I, 102). || — ŭs, ă, ŭm. Aūrēlĭă vĭă. *Voie romaine, construite par un consul Aurélius : elle traversait l'Étrurie, jusqu'à Modène.* Pōstquām Tūscŭs ăgĕr, pōstquāmque Aūrēlĭŭs āggĕr. *Rutil.* (1, 39).

Aūrĕŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Aureus. *D'or.* Lūnŭlam ātque ānnēllum aūrĕŏlum īn dĭgĭtŭm. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 34. *Id. Rud.* IV, 4, 112). Pērnīcī aūrĕŏlūm fŭīssĕ mālŭm. *Cat.* (2, 12). Aūrĕŏlīsquĕ rĭgĕt cŏmă tēxtă cătēnĭs. *Prud.* (*Ham.* 272). *Voy.* Aureus. || *Doré.* Tēctă cŏrūscă sŭpēr rŭtĭlānt Dē lăquĕārĭbŭs aūrĕŏlīs. *Prud.* (*Peri.* 3, 197). SYN. Aūrātŭs, aūrĕŭs. || *Au fig.* Trānsfĕr ōmĭnĕ cūm bŏnō Līmĕn aūrĕŏlōs pĕdēs. *Cat.* (61, 166).

Aūrĕŏlŭs, ī, *m.* (*s.-ent.* nummus) *Monnaie, la*

même que le petit aureus Aūrĕŏlōs ā tē cūr āccĭpĭt Æschylĕ, dēnōs? *M.* (IX, 5, 3).

Aūrĕūm, ī, *n.* (*s.-ent.* vas). *Vase d'or.* Aūrĕā sōlūs hăbēs, mūrrhīnă sōlūs hăbēs. *M.* (III, 26, 2).

Aūrĕūs, ă, ūm. *D'or.* Aūrĕūs āxĭs ĕrăt, tēmo aūrĕūs, aūrĕā sūmmæ. *O.* Aūrĕā pūrpŭrĕām sūbnēctīt fībŭlă vēstēm. *V.* PPH. Aūrō fāctūs, sŏlĭdūs, grăvĭs, rĭgēns, pērfēctūs. || *Doré.* Dēpēndēnt lȳchnī lăquĕārĭbŭs aūrĕīs. *V.* Thălămōque hæc cōnjŭgĭs aūreō Īncĭpĭt. *Id.* SYN. Aūrātūs. || *De couleur d'or.* Pēr dŭŏdēnă rĕgīt mūndī sōl aūrĕūs āstră. *V.* Aūrĕā mālă dĕcēm. *Id.* Bārbæ cŏlŏr aūrĕūs. *O.* Nōx aūrĕā cīngĭtūr āstrīs. *V. Fl.* PPH. Aūrō flāvēns, ārdēns. || *Au fig. Beau, précieux.* Āt nōn Vēnŭs aūrĕā cōntrā Paūcā rĕfērt. *V.* Hīc Tībūrtīnā jăcēt aūrĕā Cȳnthĭă tērrā. *Pp.* (IV, 7, 85). Aūrĕām quīsquīs mĕdĭŏcrĭtātēm. *H.* Līttūs bĕātæ Vĕnĕrĭs aūrĕūm, Bāiās. *M.* (XI, 80, 1). Dēpāscĭmŭr aūrĕā dĭctā. *Lr.* (III, 12. Adde *Ov. Am.* II, 18, 36). || Ætās aūrĕā. *L'Age d'or.* Aūrĕā prīmă săta ēst ætās. *O.* Āt vĕtŭs īlla ætās, cuī fēcĭmŭs aūrĕā nōmĕn, Fētĭbŭs ārbŏrĕīs, ēt, quās hŭmŭs ēdŭcăt, hērbīs Fōrtūnātă fŭĭt. *Id.* Aūrĕā sēcūrā cūm pācē rĕnāscĭtŭr ætās. *Calp.* (1, 42). Aūrĕā cōndēt Sæcŭlā quī rūrsūs Lătĭō. *V.* Ŭt īnquĭnāvĭt ærĕ tēmpŭs aūrĕūm. *H.* Āltĕră Sātūrnī rĕvŏcēt Lătĭālĭă rēgnă. *Calp.* Sātūrnī sæcŭlă cāstă. *Sil.* Sătōsquĕ prōlĭs aūrĕæ. *Aus.* Quĭd aūrĕōrūm cōndĭtōrēm tēmpŏrŭm Cēnsēs cŏlēndŭm? *Prud.* (Cf. *Ovid. Met.* I, 89 sq.; XV, 96; *Tib.* I, 3, 35; *Cl. in Ruf.* I, 380; *Sen. Med.* 329; *Hipp.* 525; *Octav.* 395; *Juv.* 6, 1; *Calp.* 1, 42; *Boet.* 2, 5.) || *De l'âge d'or, pur.* Aūrĕūs hānc vītam īn tērrīs Sātūrnŭs ăgēbăt. *V.* Sūrgēt tōtō gēns aūrĕā mūndō. *Id.* Mōrēsquĕ Aūrĕōs ēdŭcĭt īn āstră. *H.* || Aūrĕūm vēllŭs. *Voy.* Vellus.

Aūrĕūs, ī, *m.* (*s.-ent.* nummus). *Monnaie romaine. Le petit valait 4 deniers, un peu plus de trois francs; le grand valait 25 deniers, un peu plus de vingt francs.* Sī cōntĭgĭt aūrĕūs ūnŭs. *J.* (7, 122). Īs mīllĕ nūmmūm se aūrĕūm Meō dătū tĭbī fērrĕ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 15). SYN. Aūrĕŏlŭs. PHR. Dē flāvā lŏcŭlōs īmplērĕ mŏnētā. *M.*

Aūrĭchālcūm, ī, *n.* *Métal composé d'airain et d'or.* Cĕdŏ trēs mi hŏmĭnēs aūrĭchālcō cōntrā cum īstīs mōrĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 64. *Id. Curc.* I, 3, 46. Confunditur cum *Orichalco.* Hoc vide).

Aūrĭcīllă ou Ōrĭcīllă, æ, *f.* *Le bas de l'oreille.* Mōllĭŏr... vēl īmŭlā aūrĭcīllā. *Cat.* (25, 2).

† Aūrĭcŏlŏr, ōrĭs. *De couleur d'or.* Scīndĭtŭr aūrĭcŏlŏr cœlī sēptēmplĭcĭs æthrā. *Juvc.* (I, 386).

† Aūrĭcŏmāns, tĭs. *Comme le suiv.* Ēn crŏcŭs aūrĭcŏmāns, ēt mūrĭcĕ pĭctŭs Ădōnĭs. *Auson.* (*Idyl.* 6, 11).

Aūrĭcŏmŭs, ă, ūm. *Qui a les cheveux couleur d'or, blonds; qui a des rayons, des feuilles d'or.* Jām pŭĕr aūrĭcŏmō præfōrmĭdātĕ Brĭtānnō. *Sil.* Sōl aūrĭcŏmūs, cīngēntĭbŭs Hōrīs. *Val. Fl.* Aūrĭcŏmōs quām quīs dĕcērpsĕrĭt ārbŏrĕ fētūs. *V.* SYN. Aūrĕūs. *Voy.* Flavus.

Aūrĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Auris. *Oreille.* Dēmītto aūrĭcŭlās, ŭt īnīquæ mēntĭs āsēllŭs. *H.* Gaūdēnt prænōmĭnĕ mōllēs Aūrĭcŭlæ. *Id.* Tĕnĕrās mōrdācī rādĕrĕ vērō Aūrĭcŭlās. *Pers.* (1, 121. Adde *Lucret.* IV, 595). *Voy.* Auris.

Aūrĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte de l'or.* Fūlvōs aūrĭfĕrā sērvāntēs ārbŏrĕ rāmōs. *Sil.* || *Terre qui a des mines d'or.* Nēc dĕcŭs aūrĭfĕræ cēssāvĭt Cōrdŭbă tērræ. *Sil.* Vēnĭt āb aūrĭfĕrīs gēntĭbŭs Āstŭr ĕquŭs. *M.* (XIV, 199). VERS. Ārgēntī rīvōs ærĭsquĕ mĕtāllă Ōstēndĭt vēnīs, ātque aūrō plūrĭmă flūxĭt. *V.* Sī quĭs tēllūrĕ rĕvūlsā Sōllĭcĭtīs fŏdĭēns rīmātūr cōllĭbŭs aūrūm. *O.* Ērŭĭmūs tērrā sŏlĭdūm prō frūgĭbŭs aūrūm. Sāxūm quŏquĕ pāllŭĭt aūrō. *Id.* Āstŭr ăvārŭs Vīscĕrĭbŭs lăcĕræ tēllūrĭs mērgĭtŭr īmīs, Ēt rĕdĭt īnfēlīx ēffōssō cōncŏlŏr aūrō. *Sil.* Quīdquīd fŏdĭt Ībēr, quīdquīd Tăgŭs ēxpŭlĭt aūrī, Quōdquĕ lĕgĭt dīvĕs sūmmīs Ărĭmāspŭs ărēnīs. *L.* Fēlīx aūrĭfĕræ cŏlōnĕ tērræ. *M.* Āccĭpĕ Cāllăĭcīs quīdquīd fŏdĭt Āstŭr īn ārvīs. Dūcĭt ăd aūrĭfĕrās quōd mē Sălō Cēltĭbēr ōrās. *Id.* Quærĕrĕ sŭb tērrīs aūrūm, fūrtōquĕ lătēntēm Nātūram ērŭĕre ōmnem, ōrbēmque īnvērtĕrĕ prædæ Īmpĕrăt, ēt glēbās īntēr dēprēndĕrĕ găzām. *Manil.* || *Rivière qui roule de l'or dans ses sables.* Cēdăt ĕt aūrĭfĕrī rīpă bĕātă Tăgī. *O.* Nēc mē rēgnă jŭvānt, nēc Lȳdĭŭs aūrĭfĕr āmnīs. *Tib.* (III, 3, 29). Aūrĭfĕrī dē gēntĕ Tăgī. *M.* (XII, 3, 3). SYN. Aūrĕūs, aūrĭflŭŭs. VERS. Ātque aūrō tūrbĭdŭs Hērmŭs. *V.* Pāctōlōnquĕ pĕtĭt: quāmvīs nōn aūrĕūs īllō Tēmpŏrĕ, nēc cārīs ĕrăt īnvĭdĭōsŭs ărēnīs. *O.* Huīc Hērmūm fūlvōquĕ Tăgūm dēcūrrĕrĕ līmō *St.* Dēbŭĭt ēt flāvīs Hērmūs trānscūrrĕrĕ rīvīs, Ēt līmō splēndēntĕ Tăgŭs. *Id.* Pāssăque ăb aūrĭfĕrīs tēllūs ēxīrĕ mĕtāllīs Pāctōlōn; quā cūltā sĕcăt nōn vīlĭŏr Hērmŭs. *L.* Dēspūmăt rŭtĭlās dīvĕs Pāctōlŭs ărēnās. *Cl.* Nōn Tārtēssĭăcīs īllūm sătĭārĭt ărēnīs Tēmpēstās prĕtĭōsă Tăgī, nōn stāgnă rŭbēntĭs Aūrĕā Pāctōlī; tōtūmque ēxhaūsĕrĭt Hērmūm, Ārdēbĭt mājōrĕ sĭtī. *Id.* Quā Tăgŭs aūrĭfĕrīs pāllēt tūrbātŭs ărēnīs. *Sil.* Quī rĭgŭō pērfūndĭtŭr aūrō Cāmpum, ātque īllātīs Hērmī flāvēscĭt ărēnīs. Hīnc cērtānt, Pāctōlĕ, tĭbī Dūrĭūsquĕ Tăgūsquĕ, Quīquĕ sŭpēr Grăvĭōs lūcēntēs vōlvĭt ărēnās. *Id.* Tūnc mĭhĭ Pāctōlī vĕnĭūnt sŭb tēctă lĭquōrēs. *Pp.* Tāntī tĭbī nōn sĭt ŏpācī Ōmnĭs ărēnă Tăgī, quōdque īn mărĕ vōlvĭtŭr aūrūm. *J.* Nōn sŭffēcērăt aūrūm Quōd Tăgŭs ēt rŭtĭlā vōlvĭt Pāctōlŭs ărēnā. *Id.* Aūrĕā quīdquĭd hăbēt dīvĭtĭs ūndă Tăgī. *M.* Aūrĭfĕrūmquĕ Tăgūm sĭtĭām. *Id.* Tūrbātō sōrdĭdŭs aūrō Hērmŭs. *Id.* Nōn quīdquīd fŏdĭt ōccĭdēns, Aūt ūndā Tăgŭs aūrĕā Clārō dēvĕhĭt ālvĕō. *Sen.* Tăgūsve Ībērā tūrbĭdŭs găzā flŭēns. Ēt quā trăhēns ŏpŭlēntā Pāctōlŭs vădă, Īnūndăt aūrō rūră. Stūpĕt aūrātō Flūmĭnĕ clārūm rădĭārĕ Tăgūm. *Id.* Ātquī dīvĕs ĕrās, flŭvĭālĭbŭs aūrĕā vēnīs. *Grat.* Quāmvīs flŭēntĕ dīvĕs aūrī gūrgĭtĕ. *Boet.* Nōn quīdquīd Tăgŭs aūrĕīs ărēnīs Dōnăt, aūt Hērmūs rŭtĭlāntĕ rīpā. *Id.* Quōs Tăgŭs aūrĭflŭŭs, quōs māgnŭs īnūndăt Ībērŭs. *Prud.* Quām Tārtēssĭăcī glārĕā fūlvă Tăgī. *Rutil.*

Aūrĭfēx, ĭcĭs, *m.* *Orfèvre.* Ŭt hōc nūnc ūna ŏpĕra ăd aūrĭfĭcēm dēfĕrās. *Pl.* (*Men.* III, 3, 2. *Id. Aul.* III, 5, 34; *Men.* IV, 3, 8).

Aūrĭflŭŭs, ă, ūm. *Qui roule de l'or dans ses flots* Quōs Tăgŭs aūrĭflŭŭs, quōs māgnŭs īnūndăt Ībērŭs *Prud.* (*Sym.* II, 604).

Aūrīgă, æ, *m.* *Conducteur de char, cocher* Hīc sĭtŭs ēst Phăēthōn, cūrrūs aūrīgă pătērnī. *O.* Fērtŭr ĕquīs aūrīgă, nĕque aūdĭt cūrrŭs hăbēnās. *V.* Cōrnĭpĕdūmquĕ vĭās aūrīgārūmquĕ lăbōrēs. *Sil.* PPH. Ĕquōrūm, ĕquūm rēctŏr, mŏdĕrātŏr, ăgĭtātŏr, dūctŏr. VERS. Cūrrūmque, ēt ĕquōs, ēt lōră rĕgēbăt. *V.* Sēllā quī prīmā sĕdēns, Jŭgūm flăgēllō tēmpĕrăt lēntō mĕūm, Ēt ōră frēnīs cōntĭnēt spūmāntĭbŭs. *Ph.* *Voy.* Currus, Habenæ. || *Palefrenier* Cīrcūmstānt prŏpĕrī aūrīgæ, mănĭbūsquĕ lăcēssūnt Pēctŏră plaūsă căvīs, ēt cōllă cŏmāntĭă pēctūnt. *V.* SYN. Ăgāsō. || *Qqf. Cavalier.* Sīc aūrīgă sŏlēt fērvēntĭă Thēssălŭs ōră Mōbĭlĭbŭs frēnīs īn ăpērtō flēctĕrĕ cāmpō, etc (*Ad Pison* 49.) SYN. Ĕquĕs. || *Le Cocher, constellation* (Ἡνίοχος). Īnfĕrĭōră cădūnt Aūrīgæ lūmĭnă lāpsū. *Cic.* (*Arat.* 721). Aūrīga, ēt Pērseūs. *Aus* (*Eclogar.* 3, 4. Adde *Avien. Arat.* 421; *Manil.* V, 73 sq.) SYN. Hēnĭŏchŭs, Aūrīgātŏr.

|| *Qqf. Pilote.* Aūrīgām vĭdĕō vēlă dĕdīssĕ rătī. *O.* Tīphyn ĕt aūrīgām cĕlĕrīs fēcĕrĕ cărīnæ. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 243, et *Diom.* 453). *Voy.* Gubernator. || *f.* Nēc cūrrūs ūsquām vĭdĕt, aūrīgāmquĕ sŏrōrĕm. *V.* (Cf. *Prisc.* 677 : « Hic et hæc *auriga.*»)

Aūrīgātŏr, ōrĭs, *m. Le Cocher, constell.* Aūrīgātōrēm pār sīt quŏquĕ cūră vĭdērĕ. *Avien.* (*Arat.* 405).

Aūrĭgĕnă, æ, *m. Engendré par Jupiter changé en pluie d'or* (*Persée*). Hāctĕnŭs aūrĭgĕnæ cŏmĭtēm Trītōnĭă frātrī Sē dĕdĭt. *O.* Fīlĭūs aūrĭgĕnă. *Sid.* 6, 14).

Aūrĭgĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte de l'or, doré.* Fērrĕt ăd aūrĭgĕræ căpŭt ārbŏrĭs. *V. Fl.* Aūrĭgĕrīs dīvūm plācāntēs nūmĭnă taūrīs. *Cic.* (*Div.* 2, 30). *Voy.* Aurifer, Auratus.

Aūrĭs, ĭs, *f.* ; Aūrēs, ĭūm, *pl. Oreille, oreilles.* Tōrquĕt ăb ōbscēnīs jām nūnc sērmōnĭbŭs aūrĕm. *H.* Cȳnthĭŭs aūrĕm Vēllĭt, ĕt ādmŏnŭĭt. *V.* Fērrūmquĕ sŭb aūrĕ rĕlīquĭt. *Id.* Văcŭās īmplēnt sērmōnĭbŭs aūrēs. *O.* Pŏpŭlātăquĕ tēmpŏră rāptīs Aūrĭbŭs. *V.* SYN. Aūrĭcŭlă. EP. Ārrēctă, ăvĭdă, āttēntă, bĭbŭlă ; ămīcă, plăcĭdă, bĕnīgnă ; fīdă. || *Venir aux oreilles.* Ăd aūrēs vĕnĭŏ, pērvĕnĭŏ, fĕrŏr, āccĭdŏ. Aūrēs vērbĕrŏ. *Voy.* Audio. || *Prêter l'oreille.* Aūrĕm, aūrēs dō, cōmmŏdŏ, ādmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, ădhĭbĕŏ, āccōmmŏdŏ, āffĕrŏ. *Voy.* Attendo, Preces. || *Orillon de charrue.* Bīnæ aūrēs, dŭplĭci āptāntūr dēntālĭă dōrsō. *V.*

Aūrītŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Auritus. || *Subst. m. Ane.* Hĭc aūrītŭlŭs Clāmōrēm sŭbĭtō tōtīs tōllīt vīrĭbŭs. *Ph.*

Aūrītŭs, ă, ŭm. *Qui a de longues oreilles.* Aūrītōsquĕ sĕquī lĕpŏrēs, ĕt fīgĕrĕ dāmās. *V.* Aūrītŭs mĭsĕrāndæ sōrtĭs ăsēllŭs. *O.* PHR. Aūrĭbŭs lōngīs, Quæ sīc mŏvēntŭr ŭt sŏlēnt ăsēllōrŭm. *M.* || *Subst. m. Licorne.* Aūrītŭm prīmīs ēmīttīt gūrgĕs ăb ūndīs. *Avien.* (*Arat.* 751). || *Qui a de bonnes oreilles; qui a bien entendu.* Plūrīs ēst ŏcŭlātŭs tēstĭs ūnŭs quam aūrītī dĕcĕm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 8). || *Au fig. Qui semble avoir des oreilles; attentif.* Blāndum ĕt aūrītās fĭdĭbŭs cănōrīs Dūcĕrĕ quĕrcŭs. *H.* Aūrītōs ērēxīt cārmĭnĕ mūrōs. *Sid.* (16, 4). Făcĕ jām tū, præcŏ, nūnc ōmnem aūrītūm pŏplŭm. *Pl.* (*As. prol.* 4). || *Qui a des anses.* Aūrītūsquĕ călīx trĭbŭs ūndĭquĕ fīgĭtŭr ūncīs. *P. Nol.* (20, 123).

Aūrōră, æ, *f. L'Aurore, fille du géant Pallas, ou de Titan, et de la Terre, ou bien encore d'Hypérion et d'Éthra, épouse de Tithon, et mère de Memnon. Elle ouvre les portes de l'Orient, attelle les chevaux du Soleil, dont elle précède le char. Le lever du jour, le matin.* Tīthōnī crŏcĕūm līnquēns Aūrōră cŭbīlĕ. *V.* Aūrōra ōbscūrī tērgēbāt nūbĭlă cœlī. *Sil.* Prævĭŭs Aūrōræ Lūcĭfĕr ōrtŭs ĕrăt. *O.* SYN. Pāllāntĭs, Pāllāntĭăs, Tīthōnĭă, Hȳpĕrīŏnĭs, *qqf.* Ēōs, Mātūtă, *par ext.* dĭēs, Lūcĭfĕr. EP. Pāllĭdă, cāndĭdă, lūtĕă, crŏcĕă, flāvă, aūrĕă, rŏsĕă, rŭbēns, pūrpŭrĕă, clāră, fūlgĭdă, rŭtĭlāns, lūcĭfĕră, ālmă, sĕrēnă, pūlchră, hūmĭdă, rōscĭdă, mātūtīnă. PPH. Tīthōnĭă cōnjŭx. Tīthōnī cōnjŭx, rōscĭdă cōnjŭx. Aūrōræ lūmĭnă. Pāllāntĭdŏs ōrtŭs. Mēmnŏnĭs mātĕr. Rōscĭdă dĕă. Aūrōræ cūrrŭs, ĕquī, quădrīgæ, bīgæ. *Voy.* Mane. || *Le levant, les contrées orientales.* Vīctŏr ăb aūrōræ pŏpŭlīs ĕt līttŏrĕ Rūbrō. *V.* Tōtām pătĕr ūndĭquĕ sēcūm Mŏvĕrăt aūrōrām. *Cl.* Dīc sŭb aūrōră pŏsĭtīs Săbæīs. *Sen.* (*H. OEt.* 1521). *Voy.* Oriens. || *Jour, espace d'un jour.* Tērtĭă pōst īdūs nūdŏs aūrōră Lŭpērcŏs Ādspĭcĭt. *O. Voy.* Dies.

† Aūrŭlēntŭs, ă, ŭm. *De couleur d'or.* Brāctĕŏlās trăbĭbŭs sŭblēvĭt, ŭt ōmnĭs aūrŭlēntă Lūx ēssĕt īntŭs. *Prud.* (*Peri.* 12, 49).

Aūrŭm, ī, *n. Or, métal.* Ērŭĭmŭs tērră sŏlĭdŭm prō frūgĭbŭs aūrŭm. *O.* Ōstēndīt vēnīs, ātque aūrō plūrĭmă flūxĭt. *V.* Sūnt aūrī pōndĕră fāctī Īnfēctīquĕ mĭhī. *Id.* EP. Flāvŭm, fūlvŭm, nĭtĭdŭm, fūlgēns, rŭtĭlŭm, lēntŭm, prĕtĭōsŭm ; fātālĕ, nŏcēns, ēxĭtĭālĕ. PPH. Aūrī mĕtāllŭm, lāmĭnă, tălēntă, pōndŭs. Fūlvŭm, rŭtĭlŭm mĕtāllŭm. Pāctōlī lĭquŏrēs. || *Divers objets en or. Coupe.* Plēnō sē prōlŭĭt aūrō. *V.* Văcŭāntquĕ prŏfūndō Aūrum īmmānĕ mĕrō. *St.* Nōn lĕvĭŏrĕ Phŏlŭm mănŭs hæc cōmpēscŭĭt aūrō. *V. Fl. Voy.* Poculum. || *Armes : épée, casque, etc.* Ārmātūmque aūrō cīrcūmspĭcĭt Ōrīōnă. *V.* || *Collier, bracelet, bague, toute espèce de bijoux.* Tūm lāctĕă cōllă Aūro īnnēctūntŭr. *V.* Ōbtōrtī cīrcŭlŭs aūrī. *Id.* Nōn pŭdŭĭt fōrtēs aūrō cŏhĭbērĕ lăcērtōs. *O.* Vēntĭlĕt æstīvūm dĭgĭtīs sūdāntĭbŭs aūrŭm. *J.* (1, 28). || *Épingle d'or pour retenir les cheveux.* Crīnēs nōdāntŭr ĭn aūrŭm. *V.* Nūllum ēst īn crīnĭbŭs aūrŭm. *O. Voy.* Crinale. || *Broderie en or.* Nēc prōdĭtĕ grăvēs īnsūtō vēstĭbŭs aūrō. *O.* Vēlāmĭnă Prōcnē Dērĭpĭt ēx hŭmĕrīs aūrō fūlgēntĭă lātō. *Id.* Īllūsāsque aūrō vēstēs. *V.* Pāllām sīgnīs aūrōquĕ rĭgēntĕm. *Id.* || *Couronne d'or.* Hīc cōlăt Ālbānō Trītōnĭdă mūltŭs ĭn aūrō. *M.* (IV, 1, 5). || *Frein, joug.* Fūlvūm māndūnt sŭb dēntĭbŭs aūrŭm. *V.* Jūngĭt ĕquōs aūrō gĕnĭtŏr. *Id.* || *Au fig. Or, richesses.* Quīd nōn mōrtālĭă pēctŏră cōgĭs, Aūrī săcră fămēs ! *V.* Ātque aūrī cæcŭs ămōrĕ. Vēndĭdĭt hīc aūrō pătrĭăm. *Id.* Nūllă tĭbi āmbĭtĭo ēst, nūllō cōrrūmpĕrĭs aūrō. *O* SYN. Ārgēntŭm, pĕcūnĭă, dīvĭtĭæ. *Voy.* Divitiæ || *L'âge d'or.* Quāmvīs rĕdĕānt ĭn aūrŭm Sæcŭlă prīscŭm. *H. Voy.* Aureus. || *Couleur d'or, jaune.* Āltĕr ĕrĭt măcŭlīs aūrō squālēntĭbŭs ārdēns. *V.* Rădĭīs ārdēntēm lūcĭs ĕt aūrō (nubem). *Id.* Sævō quŭm nōx āccēndĭtŭr aūrō. *V. Fl.* Spīcīs nĭtĭdō flāvēntĭbŭs aūrō. *O.*

Aūrūncă, æ, *f. Ancienne ville de Campanie, plus tard Suesse.* Pēr quĕm māgnŭs ĕquōs Aūrūncæ flēxĭt ălūmnŭs. *J.* (1, 20, de Lucilio).

Aūrūncī, ōrŭm, *m. pl. Ancien peuple de Campanie.* Aūrūncī Rŭtŭlīquĕ sĕrūnt. *V.* Aūrūncī mĭsĕrĕ sĕnēs. *Id.* (Adde *Juv.* 2, 100). || — ŭs, ă, ŭm Aūrūncæquĕ mănŭs. *V.* Quătĭt aūră cŏmāntēs Cāssĭdĭs Aūrūncæ crīstās. *Cl.* (Ita et *Sil.* IV, 516).

Aūsăr, ărĭs, *m. Rivière d'Étrurie, auj. Osari.* Quăm cīngūnt gĕmĭnīs Ārnŭs ĕt Aūsăr ăquīs. *Rutil.* (I, 566. Legitur et *Auser, Ausur*).

† Aūscūltādŭm (*de* ausculta *et* dum). *Écoute bien.* Aūscūltādŭm, scĭēs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 88).

Aūscūltātĭŏ, ōnĭs, *f. Action d'écouter, attention prêtée à.* Quīd mī scĕlēstō tĭbi ĕrăt aūscūltātĭŏ ? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 18).

Aūscūltŏ, ās, ārĕ. *Écouter.* Tĕnēs jām ? Prŏpĕmŏdum, ātque aūscūltŏ pērlŭbēns. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 50). Aūscūltă paūcīs. Aūscūltŏ. *Ter.* (*And.* III, 3, 4). Nēc pŏpŭlum aūscūltārĕ. *Cat.* (67, 39). SYN Aūdĭŏ. || *Épier le moment de parler.* Jām dūdum aūscūlto, ĕt cŭpĭēns tĭbĭ dīcĕrĕ sērvŭs Paūcă, rĕfōrmīdō. *H.* || *Avec le dat. Écouter, obtempérer.* Quīd ? tu aūtem huīc, ăsĭne, aūscūltās ? *Ter.* (*Ad.* V, 8, 12). Ād pōrtūm nē bētās dīcō jām tĭbi. Aūscūltābĭtŭr. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 127. Adde *Pacuv.* apud *Cic Div.* 1, 57). *Voy.* Pareo.

Aūsĕr. *Voy.* Ausar.

Aūsīm, īs, ĭt (*sync. pour* Auserim, *de l'ancien parf.* Ausi), *subj. de* Audeo. *Comme* Audeam. Dē grĕgĕ nōn aūsīm quīdquām dēpōnĕrĕ tēcūm. *V.* Ābsēntĭbŭs aūsīnt Īstă dĭīs. *St.*

Aūsōn, ŏnĭs, *m.* (Αὔσων, ονος). *Fils d'Ulysse et de Calypso, donna son nom à une partie de la Campanie : le nom d'Ausonie s'appliqua ensuite à toute l'Italie.* || Aūsŏnēs, ŭm, *m. pl. Ausones, Italiens.* Hæc mīră vīrtŭs : prōtĭnŭs Aūsŏnŭm Pōrtŭs...

mtrās. *St.* (*Silv.* IV, 5, 37). *Voy.* Ausonidæ. || Aūsōn, ŏnĭs, *m. f. D'Ausonie, d'Italie.* Sæpē rĕpūlsŭs Aūsŏnĕ tĕrrā. *T. Maur.* (*Met.* 602). Aūsŏne ĕāsdĕm Vōcē fĕrās, Ŭrsāsque ĕt Plaūstrā vŏcāmŭs. *Avien.* (*Arat.* 102). SYN. Aūsŏnĭŭs, ă.

Aūsŏnĭă, æ, *f.* (Αὐσονία). *Ausonie, ancienne partie de l'Italie, entre Amycles et Calès ; par ext. l'Italie.* Māgnā dĭtĭōnĕ jŭbētō Cārthāgō prĕmăt Aūsŏnĭăm. *V.* SYN. Lătĭŭm, Ītălĭă.

Aūsŏnĭdæ, dārŭm *et sync.* dŭm, *m. pl.* (Αὐσονίδαι). *Ausoniens, habitants de l'Ausonie.* Dītĭssĭmŭs ăgrī Quī fŭĭt Aūsŏnĭdum, ĕt tăcĭtīs rēgnāvĭt Ămȳclīs. *V.* SYN. Aūsŏnēs. || *Latins, Romains, Italiens.* Prōcēdĭt lĕgĭo Aūsŏnĭdūm. *V.* Grātā vĭcē mœnĭă rĕddānt Aūsŏnĭdæ Phrȳgĭbŭs. *L.* Āst āmbās ĭntĕr tĕllūs jăcĕt Aūsŏnĭdārŭm. *Prisc.* (*Peri.* 338). SYN. Aūsŏnĭī, Aūsŏnēs, Lătīnī, Rōmānī, Ītălī. *Voy.* Romani.

Aūsŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Αὐσονίς). *Ausonienne, Romaine, Italienne.* Cāptāque ĕrāt lȳrĭcīs Aūsŏnĭs ōră sŏnīs. *O.* Pătĕr ĭpsĕ sŭpĕrbŭs ăquārŭm Aūsŏnĭdum Ērĭdănŭs. *Sil.* Aūsŏnĭdūm gĕmmātă mŏnīlĭă mātrŭm. *Cl.* SYN. Aūsŏn, Aūsŏnĭă. *Voy.* Italus.

Aūsŏnĭŭs, ă, ŭm (Αὐσόνιος). *Ausonien, d'Ausonie; Romain, Italien.* Aūsŏnĭā Teūcrōs cōnsīdĕrĕ tĕrrā. *V.* Prōmŏvĕt Aūsŏnĭūm fīlĭŭs ĭmpĕrĭŭm. *O. Voy.* Romanus, Italus. || Aūsŏnĭī, ōrŭm, *m. pl. Comme* Ausonidæ. Sērmōnem Aūsŏnĭī pătrĭūm mōrēsquĕ tĕnēbūnt. *V*

Aūsŏnĭŭs, ĭī, *m. Ausone, grammairien et poëte latin ; qqf. son père.* Cūm gĕnĕro ĕt nātīs cōnsŏcĕr Aūsŏnĭŭs. *Aus.* (*Parent.* 30, 12 *Id. Epigr. de Fastis suis,* 3, 4 ; *Idyl.* 2, 1. Et *P. Nol.* 10, 152).

Aūspĕx, ĭcĭs, *m. Augure par le vol des oiseaux.* Ĕgŏ cuī tĭmēbō Prōvĭdŭs aūspēx, Ōscĭnēm cōrvūm prĕcĕ sūscĭtābŏ. *H. Voy.* Augur. || *Officier public devant lequel on contractait les mariages.* Ūltro ībĭt nūptūm, nōn mănēbĭt aūspĭcēs. (*Prolog. ad Pl. Cas.* 56.) Vĕnĭĕt cūm sīgnātōrĭbŭs aūspēx. *J.* (10, 336. Adde *Luc.* II, 371. Cf. *Cic. Divin.* 1, 16). || *Chef, guide.* Nīl dēspērāndūm Teūcrō dŭcĕ ĕt aūspĭcĕ Teūcrō. *H.* Dīs ĕquĭdem aūspĭcĭbūs rĕŏr ĕt Jūnōnĕ sĕcūndā. *V.* Aūspĭcĭbūsquĕ dĭīs tāntī cōgnōmĭnĭs hērēs. *O.* SYN. Dūx, aūctŏr, dūctŏr, făvēns. *Voy.* Favens. || *f.* Aūspĭcĕ Mūsā. *H.* Ēn aūspĭce Hĕlĕnā dīgnŭs. *Sen.* (*Troad* 866. Adde *Claud. in Ruf.* I, 83). || *Adj. Heureux.* Aūspĭcĕ mōx lætūm sŏnŭĭt clāmōrĕ trĭbūnāl. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 610). Aūspēx victōrĭă. *Id.* (*Cons.* VI *Hon.* 653). SYN. Faūstŭs, fēlīx.

Aūspĭcātō, *adv. Heureusement.* Haūd aūspĭcāto hūc me āppŭlī. *Ter.* (*And.* IV, 5, 12. Adde *Pl. Pers* IV, 4, 56). Quōd Rōmă pŏllĕt, aūspĭcātō cōndĭtă. *Prud.* (*Peri.* 10, 414).

Aūspĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a pris les augures; qui a commencé.* Sīc aūspĭcātūs bĕllă, nōn mĕlĭūs gĕrĭt. *Sen.* (*Ag.* 174). SYN. Ōrsŭs. || *Pour qui l'on a pris les augures; heureux.* Nōn aūspĭcātōs cōntŭdĭt ĭmpĕtūs. *H.* Pĕr ĕgo aūspĭcātōs rēgĭī thălămī tŏrōs. *Sen.* (*Med.* 285). Vīdĭt quīs vĕnĕrem aūspĭcātĭōrĕm ? *Cat.* (45, 26). Fēlīx, faūstŭs.

Aūspĭcĭŭm, ĭī, *n. Divination par le vol des oiseaux, auspice.* Aūspĭcĭō fēlīx tōtŭs ŭt ānnŭs ĕăt. *O. Voy.* Augurium. || *En gén. Présage.* Aūspĭcĭo ōptŭmo ĕxīvī fŏrās. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 6). Aūspĭcĭīs mănĭfēstă fĭdēs. *V.* SYN. Aūgŭrĭŭm, ōmĕn, mōnstrŭm. *Voy.* Augurium, Omen. || *Conduite, direction, puissance, volonté.* Cōmmūnem hūnc ĕrgō pŏpŭlūm părĭbūsquĕ rĕgāmŭs Aūspĭcĭīs. *V.* Mē sī fātă mĕīs pătĕrēntūr dūcĕrĕ vītām Aūspĭcĭīs. *Id.* Aūspĭcĭīs ĭtĕrūm sēsē rēgālĭbŭs ānnŭs Īndŭĭt. *Cl.* Ĭmpĕrĭo ātque aūspĭcĭo hĕrī mĕi Āmphĭtrŭōnĭs māxŭmē. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 37). SYN. Dūctŭs, ārbĭtrĭŭm. || *Au fig.* Cui sī vĭtĭōsă lĭbīdō Fēcĕrĭt aūspĭcĭūm. *H.* Cāstrōrūm dūlcĕ vŏcārĕt Aūspĭcĭūm. *St.*

† Aūspĭcŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Auspicor. Nōn hŏdĭe īstī re aūspĭcāvi, ūt cūm fūrcĭfĕrō fābŭlĕr *Pl.* (*Rud.* III, 4, 12. *Id. Stich.* III, 2, 46). Quēm pūblĭce aūspĭcānt. *Cæcil.* (ap. *Non.* 7, 5).

Aūspĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Observer le vol des oiseaux prédire d'après ce signe.* || *Commencer, inaugurer.* Hīnc aūspĭcārī rēgnă Tāntălĭdæ sŏlēnt. *Sen.* (*Thyest.* 657. *Id. Ag.* 8). SYN. Ĭnĕŏ, īncĭpĭŏ.

† Aūstĕllŭs, ī, *m. dimin. de* Auster. Ēx nīmbo aūstĕllōs nĕc nōssĕ, nĕc ēssĕ pŭtārĕ. *Lucil* (apud *Non.* 2, 229).

Aūstĕr, trī, *m. Vent du sud, du midi.* Īntĕrclūsĭt hĭĕms, ĕt tĕrrŭĭt aūstĕr ĕūntēs. *V.* Tūrbĭdŭs ĭmbĕr ăquā dēnsīsquĕ nĭgērrĭmŭs aūstrīs. *Id.* Lētĭfĕrīs călĭdī spīrārūnt æstĭbŭs aūstrī. *O.* SYN. Nŏtŭs, Āfrĭcŭs EP. Plŭvĭālĭs, plŭvĭŭs, hūmĭdŭs, ĭmbrĭfĕr, mădēns, mădĭdŭs, nūbĭlŭs ; præcēps, vĭŏlēntŭs, tūrbĭdŭs ; æstīvŭs, tĕpēns, călĭdŭs, grăvĭs, plūmbĕŭs, hībĕrnŭs. PHR. Vĕnĭēntĭs sībĭlŭs aūstrī. *V.* Nĭgĕr ĭmbrĭbŭs aūstĕr. *L.* Mădĭdīs nŏtŭs ēvŏlăt ālīs. *V.* Ēt tĕpĭdŭs plŭvĭās cōncĭtĕt aūstĕr ăquās. *O. Voy.* Ventus. || *Au sing. et au pl. Régions du midi, le midi.* Pēlĭŏn Hæmŏnĭæ mōns ēst ōbvērsŭs ĭn aūstrōs. *O.* Vōlvĭtŭr Īnfĕrĭōr Căprĭcōrnŭs vērsŭs ăd aūstrŭm. *Cic.* (*Arat* 170). SYN. Mĕrĭdĭēs.

Aūstērĭtās, ātĭs, *f. Austérité, sévérité.* Ădĕōnĕ nūlla aūstērĭtās ? *Prud.* (*Peri.* 2, 326).

Aūstērŭs, ă, ŭm (αὐστηρός). *Apre au goût.* SYN. Āspĕr, ăcērbŭs, ămārŭs. || *Au fig. Sévère, grave.* Cēlsī prætĕrĕūnt aūstērā pŏēmătă Rhāmnēs. *H.* Mōllĭtĕr aūstērūm stŭdĭō fāllēntĕ lăbōrĕm. *Id.* SYN. Sĕvērŭs, rĭgĭdŭs, grăvĭs, sĕrĭŭs. || *Dur, cruel* Quælĭbĕt aūstērās dĕ mē fĕrăt ūrnă tăbĕllās. *Pp.* (IV, 11, 49). SYN. Grăvĭs, sĕvērŭs, dūrŭs, sævŭs, ĭmmĭtĭs

Aūstrālĭs, ĕ, *et* Aūstrīnŭs, ă, ŭm. *Du midi, méridional, austral.* Nūllă dĭēs ădĕo ēst aūstrālĭbŭs hūmĭdă nīmbīs. *O.* Ēxīnde aūstrālēm sŏlĭtī quēm dīcĕrĕ Pīscēm. *Cic.* (*Arat.* 169). Quā pārtĕ călōrēs Aūstrīnōs tŭlĕrĭt. *V.* Aūstrīnīs pārs ēst hăbĭtābĭlĭs ōrĭs. *Manil.* (I, 238. *Ib.* 595).

Aūstrŏāfrĭcŭs, ī, *m. Vent du sud-ouest.* Æstĭbŭs īmmēnsīs ārdēns aūstrŏāfrĭcŭs hīc ēst. (*Anthol.* II, p. 389. Cf. *Isid. Or.* 13, 11.)

Aūsŭm, ī, *n. Entreprise hardie, action de courage, audace.* Ādjŭvĕt, ĕt præsēns īngĕntĭbŭs ānnŭăt aūsīs. *O.* Mē nūllă dĭēs tăm fōrtĭbŭs aūsīs Dīssĭmĭlem ārgŭĕrĭt. *V.* Prō scĕlĕre, ēxclāmăt, prō tălĭbŭs aūsīs. *Id.* Māgnīquĕ fŭgĭt nōn īnscĭŭs aūsī. *St.* SYN. Cœptŭm, făctŭm, gēstă, *qqf.* făcĭnŭs EP Īngēns, fōrtĕ, gĕnĕrōsŭm, nōbĭlĕ. *Voy.* Gesta, Scelus.

Aūsŭr. *Voy.* Ausar.

Aūsūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Audeo. *Devant oser* Aūsa ătque aūsūrā mūltā nĕfāndă mănū. *O.*

Aūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Audeo. *Qui a osé.* Aūsī ōmnēs īmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pŏtĭtī. *V.* Aūsās īmmĭtĭă nūptās. *O.* SYN. Āggrēssŭs, ădōrtŭs.

† Aūsŭs, ūs, *m. Comme* Ausum. Jāmquĕ mŏræ īmpătĭēns cūnctāntēs īncrĕpăt aūsūs. *V. Fl.* (III, 613 Frustra *Harles.* tentat *actus*). Aūsĭbŭs īllĭcĭtīs sī nĭhĭl ōbstĭtĕrĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 47, 6).

Aūt, *conj. Ou, ou bien.* Aūt hērbæ cāmpo āppārēnt, aūt ārbŏrĕ frōndēs. *V.* Aūt hōc īnclūsī līgno ōccūltāntŭr Ăchīvī Aūt ārīs sērvārĕ săcrōs. *Id.* SYN. Vĕl, vĕ ; *quand la conjonct. est répétée,* seū, sīvĕ. || *Et.* Tūm lĭquĭdās cōrvī prēssō tĕr gūttŭrĕ vōcēs Aūt quătĕr īngĕmĭnānt. *V.* Mōlīrīvĕ mŏram, aūt vĕnĭēndī quærĕrĕ caūsās. Ēt quīsquăm nūmĕn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕā, aūt sūpplēx ārīs īmpōnăt hŏnōrĕm ? *Id* (De hoc agit *Diom.* 412). *Voy.* Et. || *Ni* (*après*

une première proposition négative). Nē tĕnŭēs plŭvĭæ răpĭdīvĕ pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr aūt bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrăt. *V.* Nē sīgnārĕ quĭdem aūt pārtīrī līmĭtĕ cāmpŭm Fās ĕrăt. *Id.* Nĕc ūllă rĕquĭēs, tēmpŭs aūt ūllŭm dătŭr. *Sen.* (*H. Fur.* 212). *Voy.* Nec. || *Tantôt... tantôt.* Sēmĭnĕcēs vŏlvĭt mūltōs, aūt āgmĭnă cūrsū Prōtĕrĭt, aūt răptās vĕnĭēntĭbŭs īngĕrĭt hāstās. *V.* Aūt ŏnĕra āccĭpĭūnt vĕnĭēntum, aūt āgmĭnĕ făctō. *Id.* (Cf. *Diom.* 412). SYN. Nūnc, mŏdŏ, sīvĕ. || *Pour exhorter.* Aūt tū, māgnĕ părēns dīvūm, mĭsĕrērĕ. *V.* (Cf. *Diom.*) || *Autrement, sans cela.* Nē flēctāt rētrō sŭă lūmĭnă, dōnĕc Ăvērnās Ēxĭĕrĭt vāllēs : aūt īrrĭtă dōnă fŭtūră. *O.* Nūnc mănĕt īnsōntēm grăvĭs ēxĭtŭs : aūt ĕgŏ vērī Vānă fĕrŏr. *V.* (Et *Lucr.* I, 1010 ; *Prop.* IV, 1, 75). SYN. Ălĭtĕr, ălĭōquī. || *Qqf. pour* An. Cœnænĕ caūsa, aūt tuæ mĕrcēdĭs grātĭā. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 11).

Aūtĕm, *conj. Mais, or.* Ecce aūtēm tēlīs Pānthūs ēlāpsŭs Ăchīvūm. *V.* Sālsa aūtēm tēllūs, ĕt quæ pĕrhĭbētŭr ămāră. *Id.* SYN. Vērō, sĕd, ăt, āst, pōrrō. || *Donc.* Sĕd quĭd ĕgo hæc aūtēm nēquīcquam īngrātă rĕvŏlvŏ? *V.* Heū! ĕdĕpŏl hŏmĭnĕm nĭhĭlī! Ānne aūtem ūt sŏlēs? *Pl.* (*Truc.* III, 2, 27).

Aūtŏlŏlĕs, ŭm, *m. pl. Peuple de Mauritanie.* Tūrbātī fŭgĕrĕ Măcæ, fŭgĕrĕ fĕrōcēs Aūtŏlŏlēs. *Sil.* (XV, 670). Rĕpĕtūnt dēsērtă fŭgācēs Aūtŏlŏlēs, păvĭdūs prōjēctāt mīssĭlĕ Māzāx. *Cl.* (*L. Stil.* I, 355. Et *Luc.* IV, 677. Cf. *Plin.* 5, 1, 17). || Aūtŏlŏlæ, ārŭm. *Les mêmes.* Gætūlīs, Nŭmĭdīs, Gărămāntĭbŭs Aūtŏlŏlīsquĕ. *Sid.* (5, 336).

Aūtŏlўcŭs, ī, *m.* (Αὐτόλυκος). *Fils de Mercure, aïeul d'Ulysse, était fameux par ses vols.* Nāscĭtŭr Aūtŏlўcŭs, fūrtum īngĕnĭōsŭs ăd ŏmnĕ. *O.* Nōn fŭĭt Aūtŏlўcī tām pĭcĕātă mănŭs. *M.* (VIII, 59, 4. Adde *Pl. Bac.* II, 3, 41. Quem sæpius in satyricas fabulas inductum fuisse, nos docet *Diom.* 488).

Aūtŏmĕdōn, ōntĭs, *m.* (Αὐτομέδων). *Automédon, écuyer d'Achille.* Ēt ĕquōrum āgĭtātŏr Ăchīllĭs Ārmĭgĕr Aūtŏmĕdōn. *V.* Dēsĕrŭīt lĕvĭtās Aūtŏmĕdōntĭs ĕquōs. *O.* || *Par antonom. Cocher.* Pŭĕr Aūtŏmĕdōn nām lōră tĕnēbāt. *J.* (1, 62).

Aūtŏnŏē, ēs, *f.* (Αὐτονόη). *Autonoé, fille de Cadmus, mère d'Actéon.* Aūtŏnŏē, mŏvĕānt ănĭmōs Āctæŏnĭs ūmbræ. *O.* Hīc ōrbam Aūtŏnŏēn, ĕt ănhēlām cērnĭmŭs Īnō. *St.* || *Ce personnage représenté dans une tragédie.* Gēstĭbŭs Aūtŏnŏēs. *J.* (6, 72). || *Une prêtresse de Cumes.* (*Sil.* XIII, 401.)

Aūtŏnŏēĭŭs, ă, ŭm (Αὐτονοήϊος). *D'Autonoé.* || — hērōs. *Actéon.* Fŭgĭt Aūtŏnŏēĭŭs hērōs. *O.*

Aūtŏr. *Voy.* Auctor.

Aūtūmnālĭs, ĕ. *D'automne.* Cōndĭtăque īn lĭquĭdā cōrna aūtūmnālĭă fæcĕ. *O.* Ūnde aūtūmnālēs trānscūrrēns ōrdĭnĕ mēnsēs. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 9. Adde *Manil.* IV, 341). SYN. Aūtūmnŭs (a, um).

┼ Aūtūmnĭtās, ātĭs, *f. Automne.* Līberī mōllēm dăpĕm, Dē frōndĕ Brŏmĭæ aūtūmnĭtātĭs ūvĭdăm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 22).

Aūtūmnŭs, ă, ŭm. *D'automne* Nōn cĭtĭŭs frōndēs aūtūmnō frīgŏrĕ tāctās. *O.* (*Met.* III, 729). Mōrdēăt aūtūmnās frīgŭs sŭbtīlĕ prŭīnās. *Aus.* (*Idyl.* 8, 10. et *Manil.* II, 269). SYN. Aūtūmnālĭs.

Aūtūmnŭs, ī, *m. L'automne, saison de l'année où se font la vendange et la récolte des fruits.* Ēt vărĭōs pōnĭt fētŭs aūtūmnŭs, ĕt āltē. *V.* Aūtūmnŭsquĕ grăvĭs, Lĭbĭtīnæ quæstŭs ăcērbæ. *H.* Pērque hĭĕmēs, æstūsque ĕt īnæquālēs aūtūmnōs. *O.* EP. Fĕrāx, fērtĭlĭs, fēcūndŭs, grăvĭdŭs, pōmĭfĕr, ŏpīmŭs, dīvĕs, fēlīx, pāmpĭnĕŭs; ūdŭs, hūmĭdŭs, mădēns, plŭvĭŭs; mōrbĭdŭs, lētĭfĕr. VERS. Vītēs aūtūmnō fūndī sūdāntĕ vĭdēmŭs. *Lr.* Sæpĕ sŭb aūtūmnūm, quūm fōrmōsīssĭmŭs ānnŭs, Plēnăquĕ pūrpŭrĕō sŭbrŭbĕt ūvă mĕrō. *O.* Tĭbĭ pāmpĭnĕō grăvĭdŭs aūtūmnō Flōrĕt ăgĕr, spūmăt plēnīs vīndēmĭă lăbrīs. *V. Voy.* Vindemia, Pomum. || *L'Automne personnifié.* Vēnĕrăt Aūtūmnŭs cālcātīs sōrdĭdŭs ūvīs. *O.* Vĕl quūm dĕcōrūm mītĭbŭs pōmīs căpŭt Aūtūmnŭs ārvīs ēxtŭlĭt. *H.* PHR. Răcēmīs tēmpŏră cīnctŭs. Răcēmĭfĕrīs cīrcūmdătŭs ūvīs. Pōmīs grăvĭdŭs, grăvĭs. || *Fruits.* Tōtūmquĕ tŭlĭt prædīvĭtĕ cōrnū Aūtūmnum, ĕt mēnsās, fēlīcĭă pōmă, sĕcūndās. *O. Voy.* Fructus. || *Qqf. Vin.* Ēt mūltā frāgrāt tēstā sĕnĭbŭs aūtūmnīs. *M.* (III, 58, 7). || *Année.* Fēmĭnă sēptēm Ēgĕrāt aūtūmnōs. *O. Voy.* Annus.

Aūtŭmŏ, ās, ārĕ. *Dire.* Cæcum ăgĭt, īnsānūm Chrўsīppī pōrtĭcŭs ĕt grēx Aūtŭmăt. *H.* Ĭtĕrūm nātŭs vĭdĕŏr, sī vēra aūtŭmās. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 111. *Id. Amp.* I, 1, 150 ; *Trin.* II, 2, 43 ; *Ter. Heaut. prol.* 18). Quŏd ēssĕ tēmĕt aūtŭmās dīgnām nĕcĕ. *Sen.* (*Hipp.* 257). Quōs Hŏmērŭs dīxĭt Ἐνέτους, īllĕ Vĕnĕtōs aūtŭmăt. *T. Maur.* (*Syll.* 367. Cf. *Gell.* 15, 3). SYN. Dīcŏ, vŏcŏ. || ? *Penser, juger. Voy.* Æstimo.

Aūxī, *parf.* de Augeo.

Aūxĭlĭārĭs, ĕ. *Qui donne du secours.* Cærŭlĕŭs frātĕr jŭvăt aūxĭlĭārĭbŭs ūndīs. *O.* Quūm frūstrā rĕsŏnānt æra aūxĭlĭārĭă lūnæ. *Id.* Cāntū sūpplĭcĕ nūmĕn Aūxĭlĭārĕ vŏcăt. *L.* SYN. Aūxĭlĭārĭŭs, sŏcĭŭs, *qqf.* aūxĭlĭātŏr. || *Subst. m. pl. Auxiliaires.* Nōstrī, quōs dīxĭmŭs, aūxĭlĭārēs. *Paul. Pell.* (vs. 396).

Aūxĭlĭārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Auxiliaris. Măgĭs ... Cōnsĭlĭārĭŭs hīc ămīcŭs ēst quam aūxĭlĭārĭŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 6).

Aūxĭlĭātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui porte du secours.* Ŭbĭ māxĭmŭs ægrīs Aūxĭlĭātŏr ădēst. *St.* Īnfīrmŭs aūxĭlĭātŏr ; īnvādūnt vĭrŭm. *Petr* (*Sat.* 89). SYN. Ădjūtŏr, aūxĭlĭŭm.

Aūxĭlĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a porté secours.* Nīl ārs ŏpĕrōsă mĕdēntūm Aūxĭlĭātă mălīs. *St.* Rĕlĭquōs prŏbāvī Ānxĭō dūrōs mĭhĭ pēr lăbōrēs Aūxĭlĭātōs. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 78).

┼ Aūxĭlĭātŭs, ūs, *m. Secours.* Fīdĕre, ĕt ā pēnnīs trĕmŭlūm pĕtĕre aūxĭlĭātūm. *Lr.* (V, 1039).

Aūxĭlĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Aider, secourir.* Nĕc fōrmīdātīs aūxĭlĭātŭr ăquīs. *O.* SYN. Jŭvŏ, ădjŭvŏ, ădsŭm, sūccūrrŏ, sŭbvĕnĭŏ, făvĕŏ, dēfēndŏ, prōtĕgŏ. PPH Aūxĭlĭŭm, ŏpĕm, sŭbsĭdĭŭm dŏ, fĕrŏ, āffĕrŏ, præstŏ. Aūxĭlĭŏ, sŭbsĭdĭŏ sŭm. Aūxĭlĭŏ jŭvŏ, tŭĕŏr, sŏlŏr. Ŏpĭbŭs jŭvŏ. || *Fournir des secours de guerre.* Sērŭs dīlēctæ pōst aūxĭlĭābĕrĕ Rōmæ. *Sil.* SYN. Dēfēndŏ, prōtĕgŏ, tŭĕŏr. PPH. Aūxĭlĭūm mīttŏ Vīrēs jūngŏ, mĭnīstrŏ, sūffĭcĭŏ. Mē sŏcĭūm āddŏ. Ŏpēs, tūrmās mīttŏ, ădjūngŏ, dŏ. Ŏpēs mĭnīstrŏ. VERS. Aūxĭlĭō tūtōs dīmīttam, ŏpĭbūsquĕ jŭvābŏ. *V.* Sŏcĭa ārmă sĕcūtŭs. Ībānt Sŭbsĭdĭō Trōjæ. *Id.* Ădĕro, ĕt sŏcĭa ārmă jŭvābŏ. *St.* Aūxĭlĭūm prōmīttĕt Ăchāĭă Trōjæ. *O. Voy.* Socius. || ┼ *arch. Être secouru.* Ā me aūxĭlĭātŭs sĭĕt. *Lucil.* (apud *Prisc.* 791. Vulgo *si est.* Hic, p. 797, recenset antiquum *auxilio, as*, quod refert et *Diom.* 395).

Aūxĭlĭŭm, ĭī *et synér.* ī, *n. Aide, secours.* Nēn ūllum aūxĭlĭŭm mĭsĕrīs, nōn ārmă rŏgāvī. *V.* Cœptī fīdūcĭă bēllī Pāllădĭs aūxĭlĭīs sēmpĕr stĕtĭt. *Id.* Nūnc ĕrĭt aūxĭlĭīs īllă tŭēndă tŭīs. *O.* Nōn ŭtī sĭt aūxĭlī Lātūră plūs præsēntĭbŭs. *H.* SYN. Sŭbsĭdĭŭm, præsĭdĭŭm, ădjūmēntūm, cŏlŭmĕn, tūtēlă, sōlāmĕn, ŏps (*inus. au nomin.*). EP. Grātŭm, ŏptātŭm, ūtĭlĕ, ămīcŭm, ēxspēctātŭm, spērātŭm; præsēns, tūtŭm; sŭbĭtŭm, ĭnŏpīnŭm, prōmptŭm. || *Celui qui secourt.* Nōn tālĭ aūxĭlĭō, nēc dēfēnsōrĭbŭs īstīs Tēmpŭs ĕgĕt. *V.* Īpsŭm mōrtĕ tŭă cōncĭdĭt aūxĭlĭŭm. *O.* SYN. Aūxĭlĭātŏr, dēfēnsŏr, tūtēlă, præsĭdĭŭm. || *Demander du secours.* Aūxĭlĭŭm, ŏpĕm pĕtŏ, pōscŏ, quærŏ, rŏgŏ, īnvŏcŏ, efflāgĭtŏ. Aūxĭlĭŏ vŏcŏ.

Aŭxĭmŏn *ou* Aŭxĭmŭm, ī, *n. Ville du Picénum.* Vārŭs, ŭt ădmōtæ pūlsārūnt Aŭxĭmŏn ālæ. *L.*

† Ăvă, æ, *f. Grand'mère.* Ĭntĕr ăvam ĕt nĕptĕm tū mĕdĭātŏr ăgās. *Fort.* (X, 7, 60. *Id. ib.* 8, 22).

Ăvārē, *adv. Avec cupidité, avidement; avec avarice.* Sī nūnquam ăvārē prĕtĭūm stătŭi ārtī mĕæ. *Ter.* (*Heaut. prol.* 48. *Id. Hec. prol.* 2, 41). Ēt sērvārĕ sŭūm, tānquām nīl răptĕt ăvārē. *Prud.* (*Psych.* 557). SYN. Ăvĭdē, cŭpĭdē.

Ăvārēs *ou* Ăbărēs, *m. pl. Avares, peuple tartare, qui vint s'établir sur les bords du Danube.* Ēffĕră gēns Ăvărūm *Corip.* (*Just.* III, 321. *Id.* passim). *Au sing.* Ăvăr. *Id.* (*Ib.* III, 399).

? Ăvārĭcŭs. *Voy.* Arauricus.

Ăvārĭtĕr, *arch. Comme* Avare. *Avidement.* Quām sī quĭs ăvĭdŭs pōscĭt ēscam ăvārĭtĕr. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 12. Cf. *Non.* 11, 11).

Ăvārĭtĭă, æ, *et* Ăvārĭtĭēs, ēī, *f. Cupidité, avarice.* Fērvĕt ăvārĭtĭā mĭsĕrāquĕ cŭpīdĭnĕ pēctŭs. *H.* Ĭnvītī quŏque ăvārĭtĭam ēxērcērĕ jŭbēntŭr. *J.* (14, 108). Dēnĭque ăvārĭtĭēs ĕt hŏnōrŭm cæcă cŭpīdŏ. *Lr.* (III, 59). Lūgĕt Ăvārĭtĭēs Stȳgĭīs īnnēxă cătēnīs. *Cl.* EP. Cŭpĭdă, hĭāns, īmmŏdĭcă, īnēxplētă, fŭrēns, vēsānă, sōllĭcĭtă, trīstĭs, mĭsĕră, ĕgēnă, īndĭgă. PPH. Aūrī, ŏpŭm, nūmmōrŭm cŭpīdŏ, sĭtĭs, fămēs, ămŏr. Sĭtĭs īnsătĭābĭlĭs aūrī. Lūcrī fŭrŏr. Lūcrī pāllĭdă tābēs. Ăvāræ mēntĭs fŭrŏr. Nūmmōrŭm scĕlĕrātă cŭpīdŏ Ārdŏr hăbēndī. Ămŏr īmmŏdĕrātŭs *ou* vēsānŭs hăbēndī. Fŭrŏr ēxĭtĭālĭs hăbēndī. Trīstĭs ăvārĭtĭæ răbĭēs. VERS. Quĭd nōn mōrtālĭă pēctŏră cōgĭs, Aūrī săcră fămēs? *V.* Crēvērūnt ĕt ŏpēs, ĕt ŏpūm fŭrĭōsă cŭpīdŏ; Ēt, quūm pōssĭdĕānt plūrĭmă, plūră vŏlūnt. *O.* Măgnārŭmquĕ fămēs sōllĭcĭtāvĭt ŏpūm. *Id.* Crēscĭt ămŏr nūmmī quāntum īpsă pĕcūnĭă crēscĭt. *J.* Sævă cŭpīdŏ Īndŏmĭtī cēnsūs. Nām quĭsquĭs măgnī cēnsūs præcēpĭt ămōrēm. *Id.* Crēscēbăt scĕlĕrātă sĭtĭs, prædæquĕ rĕcēntĭs Incēstūs flăgrābăt ămŏr. *Cl.* Nēc ĕnĭm mē dīvĭtĭs aūrī Īmpĕrĭōsă fămēs ĕt hăbēndī sævă cŭpīdŏ Īmpŭlĕrānt. (*Ad Pis.*) Sĕd, sævĭŏr īgnĭbŭs Ætnæ, Fērvēns ămŏr ārdĕt hăbēndī. *Boet.* Sĭtĭs ārdēscĭt hăbēndī. *Id.*

Ăvārŭs, ă, ŭm. *Avide, qui désire vivement.* Prætĕr laūdēm, nūllĭŭs ăvārĭs (Graiis). *H.* Quĭdquĭd quæsĭĕrăt, vēntrī dōnābăt ăvārō. Āddānt ăvārō dīvĭtĭās mărī. Tērrĕt ămbūstŭs Phăĕthōn ăvārās Spēs. *Id.* Āb vūltŭrĕ dīrŭs ăvārō Tūrbăt ŏdōr sīlvās. *Grat.* (*Cyn.* 79). Ēt, cædĭs ăvārŭs, Cōntēmptās prŏcŭlcăt ŏpēs. *Cl.* Hās ōmnēs īgnĭs ăvārŭs hăbĕt *Pp.* (II, 28, 56). SYN. Ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs. || *Avide d'argent, cupide, avare : adj. et subst.* Īllă sĕgēs dēmūm vōtĭs rēspōndĕt ăvārī Āgrĭcŏlæ. *V.* Quĭs mĕtŭs aūt pŭdŏr ēst ūnquām prŏpĕrāntĭs ăvārī? *J.* (14, 178). Vīvĕrĕt īn tērrĭs tē sī quĭs ăvārĭŏr ūnō. *H.* SYN. Ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs, pārcŭs, pārcēns, sōrdĭdŭs, tĕnāx, āspĕr. EP. Cŭpĭdŭs, īnsătĭābĭlĭs, hĭāns, pārcŭs, tĕnāx, sōrdĭdŭs, tūrpĭs, vĭgĭl, trīstĭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs, īnsōmnĭs, mĭsĕr, īnfēlīx, mĭsĕrāndŭs; paūpĕr, ĭnŏps, ĕgēnŭs, īndĭgŭs. PPH. Aūrī, ărgēntī, lūcrī ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs. Aūrī, ărgēntī, lūcrī, nūmmōrŭm ămōrĕ *ou* cŭpīdĭnĕ fērvēns, cæcŭs. Quæsītī tĕnāx. VERS. Quī dīvĭtĭīs sōlī īncŭbŭērĕ rĕpērtĭs, Nēc pārtēm pŏsŭērĕ sŭīs. *V.* Cōndĭt ŏpēs ălĭŭs, dēfōssōquĕ īncŭbăt aūrō. *Id.* Sēmpĕr īn aūgēndā fēstīnăt ĕt ōbrŭĭtŭr rē. *H.* Ĭnvēntĭs mĭsĕr ābstĭnĕt, āc tĭmĕt ūtī. Cōngēstĭs ūndĭquĕ săccĭs Īndōrmĭs īnhĭāns. Ārgēntī pāllĕt ămōrĕ. Ămōrĕ sĕnēscĭt hăbēndī. *Id.* Gēntĭbŭs īn Lĭbȳcĭs ūxŏr tŭă, Găllă, nŏtātŭr Īmmŏdĭcæ fœdō crīmĭnĕ ăvārĭtĭæ. *M.* Hĭc nūllō fīnĕ bĕātŭs Cōmpōnĭt ŏpēs, găzĭs īnhĭāns, Ēt cōngēstō paūpĕr ĭn aūro ēst. *Sen.* Gūrgĕs ăvārĭtĭæ, fīnĭs quĕm nūllŭs hăbēndī Tēmpĕrăt, ăggēstĭs ăddēntēm vōtă tălēntĭs. *Prud.* Sĕd nōn īmplērūnt cŭpĭēntēs ōmnĭă mēntēs Quĭdquĭd fōdĭt Ĭbĕr, quĭdquĭd Tăgŭs ēxpŭlĭt aūrī. *L.* || *En parlant d'une chose.* Ŏptĭmă prīmă fĕrē mănĭbŭs răpĭūntŭr ăvārĭs. *O.* Fŭgĕ lītŭs ăvārŭm. *V.*

Ăvē, Ăvētŏ, *impér. Salut, bonjour.* Nūnquām dīcĭs ăvē, sēd rēddĭs, Nævŏlĕ, sēmpĕr. *M.* (III, 95, 1. *Id.* I, 56, 6). Sūpplĭcĭtĕr dŏmĭnæ nōmĭnĕ dīcăt ăvē. *O.* SYN. Sălvē. *Voy. ce mot.* || *Qqf. Adieu adressé aux morts.* Ātque īn pērpĕtŭūm, frātĕr, ăve ātquĕ vălē. *Cat.* (101, 10). *Voy.* Vale. || Ăvērĕ, *infin. Se bien porter, se réjouir.* Mārcŭs ăvērĕ jŭbĕt. *M.* (III 5, 10). Nōn vīs, Āfĕr, ăvērĕ : vălē. *Id.* (IX, 8, 4). || 2. Ăvē, *qqf. abl. de* Avis.

Āvēctŭs, ă, ŭm. *Emporté.* Cōrpŏră pārtĭm Mūltă vĭrūm tērræ īnfōdĭūnt, āvēctăquĕ pārtĭm. *V.* || *Éloigné (par mer).* Crēdĭtĭs āvēctōs hōstēs? *V.*

Āvĕhŏ, ĭs, vēxī, vēctŭm, vĕhĕrĕ. *Emmener, emporter, transporter.* Nūnc rūrsŭs Tȳrĭās rētrō păvŏr āvĕhĭt ălās. *Sil.* Nūmēnquĕ rĕdūcānt Quŏd pĕlăgo ĕt cūrvĭs sēcum āvēxērĕ cărīnĭs. *V.* Pĕnĭtŭsque ălĭās āvēxērăt ōrās. *Id.* SYN. Ābdūcŏ, āspōrtŏ, dēvĕhŏ, aūfĕrŏ, rĕmŏvĕŏ.

? Ăvēĭă *ou* Ăvējă, æ, *f. Ancienne ville près d'Aquilée.* Pāscŭăque haūd tārdē rĕdĕūntĭă tōndĕt Ăvēĭæ. *Sil.* (VIII, 518. Libri habent *Avellæ*).

Ăvĕlĭs, ĭs, *m. Nom d'un roi de Numidie* (*Aus Epist.* 19, 16.)

Ăvēllă. *Voy.* Abella.

Ăvēllānă, æ, *f. Aveline, grosse noisette.* Nŭcēmvĕ lōngām, quām vŏcānt ăvēllānām. (*Anthol* II, p. 522 Cf. *Macrob.* 2, 14.)

Ăvēllŏ, ĭs, vēllī *ou* vūlsī, vūlsŭm, vēllĕrĕ *Arracher, enlever de force.* Fātāle ăggrēssī săcrāto āvēllĕrĕ tēmplō Pāllădĭŭm. *V.* Nōn pŏtĕs āvēllī : sĭmŭl āh! sĭmŭl ībĭmŭs āmbŏ. *O.* Sēps stĕtĭt ēxĭgŭŭs, quĕm fīxō dēntĕ tĕnācēm Āvūlsītquĕ mănū. *L.* SYN. Vēllŏ, ăbrĭpĭŏ, ābstrăhŏ, aūfĕrŏ, ăbdūcŏ. *Voy.* Vello.

Ăvēnă, æ, *f. Avoine.* Ūrĭt ĕnĭm līnī cămpūm sĕgĕs, ūrĭt ăvēnæ. *V.* Nēc lōngæ īnvĭdĭt ăvēnæ. *H.* || — stĕrĭlĭs. *Ivraie.* Īnfēlīx lōlĭum ĕt stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr ăvēnæ. *V.* (Adde *Ov. Fast.* I, 692). || *Tuyau du paille.* Ēt lĕvĭs ōbsēssō stăbăt ăvēnă sŏlō. *O* SYN. Cŭlmŭs. *Voy. ce mot.* || *Chalumeau, flûte champêtre.* Fīstŭlă dīspărĭbŭs paūlātĭm sūrgĭt ăvēnĭs. *O.* Sīlvēstrēm tĕnŭī mūsām mĕdĭtārĭs ăvēnā. *V.* *Voy.* Fistula.

Ăvēns, tĭs, *part de* Aveo. *Qui désire; qui aime à* Ūrbĭs ăvēntēs Mœnĭă nōctūrnī sūbrēpĕrĕ. *H* Prōpĭŭsque ăccēdĕre ăvēntī Vūlnĭfĭcō fŭĕrăt fīxūrŭs pēctŏră tēlō. *O.* (Adde *V. Fl.* II, 124; *Sil.* VI, 167; *Cic Arat.* 681. *Avens* pro *libens* dixerat *Lævius,* auctore *Gell.* 19, 7). SYN. Cŭpĭēns.

Ăvēntīnŭs, ī, *m. Fils d'Hercule* Sătŭs Hērcŭlĕ pūlchrō Pūlchĕr Ăvēntīnŭs. *V.* || 2. *Roi d'Albe, qui passe pour avoir donné son nom à l'une des collines de Rome.* Scēptrūm mŏdĕrātĭŏr Ācrŏtă fōrtī Trādĭt Ăvēntīnō. *O.* (*Met.* XIV, 620 sq.)

Ăvēntīnŭs, ī, *m.* (mons, collis, *exprimé ou s.-ent.*). *Le mont Aventin, une des sept collines de Rome.* Cōllĭs Ăvēntīnī sīlvā quēm Rhēă săcērdŏs. *V.* Lūcŭs Ăvēntīnō sŭbĕrăt, nĭgĕr īlĭcĭs ūmbrā. *O.* Hī ēxtrēmo īn Ăvēntīnō : vīsēndŭs ŭtērquĕ. *H.* PPH. Ăvēntīnŭm jŭgŭm, căcūmĕn. Ārx Ăvēntīnă. || — ĭŭs ă, ŭm. *Du mont Aventin.* Hōspĕs Ăvēntīnĭs ărmēntūm păvĭt īn hērbĭs. *O.* Căcŭs Ăvēntīnăm sānguĭnĕ tīnxĭt hŭmūm. *Id.* (Adde *Prop.* IV, 1, 50).

Ăvĕŏ, ēs, ērĕ. *Désirer ardemment; aimer à.* Fīnīrĕ lăbŏrēm Īncĭpĭās, pārtō quŏd ăvēbās. *H.* Ăvĕt īmmŏlātō Spārgĕr āgnō (ara). *Id.* Tūnc ĭnŏpēs ūndæ prærūptă cīngĕrĕ fōssā Cæsăr ăvĕt. *L.* Dūm quŏd ăvēmŭs ăbēst. *Lr.* (III, 1096) SYN. Cŭpĭŏ, ŏptŏ,

gēstĭō, gaūdĕō. *Voy.* Avens, Cupio. || Ăvē, Ăvērĕ. *Voy.* Ave.

Ăvĕrnă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Avernus.

Ăvernālĭs, ĕ. *De l'Averne.* Spārgēns Ăvērnālēs ăquās. *H.* Ăvērnālēs nȳmphās. *O.* SYN. Ăvērnŭs (a).

Ăvērnŭs, ă, ŭm. *De l'Averne, des enfers.* Sīc ĕt Ăvērnă lŏca ălĭtĭbūs sūbmīttĕrĕ dēbēnt. *Lr.* (VI, 820). Nēquīcquām lūcīs Hĕcătē præfēcĭt Ăvērnīs. *V.* Sȳlvā Jūnōnĭs Ăvērnæ. *O.* SYN. Ăvērnālĭs, Stȳgĭŭs, Tārtărĕŭs, etc. *Voy.* Infernus.

Ăvērnŭs, ī, *m.* (Ἄορνος). *Lac de la Campanie, où les poëtes placent une entrée des enfers. Voy.* Aornos. || Ăvērnŭs, ī, *m., et* Ăvērnă, ōrŭm, *n. pl. L'Averne, lac des enfers; les enfers mêmes.* Făcĭlĭs dēscēnsŭs Ăvērnī. *V.* Hūnc quŏquĕ sūmmă dĭēs nīgrō sūbmērsĭt Ăvērnō. *O.* Pīgrī sūlcātŏr Ăvērnī. *St.* Dīvīnōsquĕ lăcūs ĕt Ăvērnă sŏnāntĭă sīlvīs. *V.* Ātque īmīs Ăchĕrōnta ăffātŭr Ăvērnīs. *Id.* SYN. *Par ext.* Stȳx, Ăchĕrōn, Ĕrĕbŭs, Ōrcŭs, Tārtără. PPH. Ăvērnă pălūs. *V. Fl. Voy.* Acheron, Inferi. || *Qqf. L'enfer des Chrétiens.* Tētrī pōrtās ēffrīngĕt Ăvērnī. (*Oracl. Sibyl.* ap. *Aug. Civ. D.* 18, 23. Et *Fort.* II, 20, 19.)

? Ăvērrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer; au fig. Ramasser.* (Cf. *Prisc.* 900.) Īnvādĕrĕ flūctū Aūdāx nāvĭgĭa ĕt prædās ăvērrĕrĕ pōntō. *Sil.* (III, 320. Alii, *avellere, avertere.* Etiam *averrere* nonnulli legunt apud *Hor. Sat.* II, 4, 37 : sic *Bentl.*)

† Ăvērrūncŏ, ās, ārĕ. *Éloigner.* Ăvērrūncēnt cūm sȳrmă sĭmŭl. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 895). *Voy.* Averto. || † Ăvērrūncāssīm, *ancien subj.* Dī mŏnĕrīnt mĕlĭōra, ātque āmēntĭam ăvērrūncāssīnt tŭām! *Pacuv.* (apud *Varr. L. L.* 7, 102. Et cf. *Non.* 2, 49). || † *Ancien fut. infin.* Pōssum ĕgo īstām căpĭtĕ clādem ăvērrūncāssĕrĕ? *Pac.* (apud *Non.* l. cit.).

† Ăvērsābĭlĭs, ĕ. *Digne d'aversion.* Scĕlŭs ăvērsābĭlĕ. *Lr.* (VI, 389). *Voy.* Detestabilis.

Ăvērsāns, tĭs. *Qui éloigne, détourne.* Tū lētum ŏptāstī, dīs ăvērsāntĭbŭs ōmĕn. (*Ad Liv.* 211.)

Ăvērsātŭs, ă, ŭm. *Qui a rejeté, dédaigné.* Āffīīctūm nōn ăvērsātŭs ămīcūm. *O.* Nōn ăvērsātŭs hŏnōrĕm. *Id.*

Ăvērsŏr, ārĭs, ārī, *d. Témoigner de l'éloignement pour, rejeter.* Quūm fŭgĭās ăvērsērīsquĕ pĕtēntēs. *O.* Ăvērsōr mōrŭm crīmĭnă, cōrpŭs ămŏ. *Id.* SYN. Ōdī, hōrrĕō, rējĭcĭō, rēspŭō. (Confunduntur *adversor* et *aversor.*)

Ăvērsŭs, ă, ŭm. *Qui a le dos ou la tête tournée.* Ābstĭnŭīt tāctū pătĕr, ăvērsūsquĕ rĕfūgĭt. *V.* Ăvērsī tĕnŭērĕ făcēs. Īllă sŏlō fīxōs ŏcŭlōs ăvērsă tĕnēbăt. *Id.* || *Détourné de, opposé à.* Hīc jŭvĕnem īn lătĕbrīs ăvērsum ā lūmĭnĕ nȳmphă Cŏllŏcăt. *V.* || *Détourné, secret.* Īndĕ fĕrēns lāssōs ăvērsō trāmĭtĕ pāssūs. *O. Voy.* Devius, Divisus. || *Retourné.* Scrībĭt ĭn ăvērsā Pīcēns ĕpĭgrāmmătă chārtā. *M.* (VIII, 62, 1). Ăvērsō sīccāntēm vūlnĕră cæstū. *V. Fl.* SYN. Īnvērsŭs, vērsŭs. || *Au fig. Contraire, opposé, ennemi.* Sŭpĕrīs ăvērsă vŏlūntās. *V.* Ăvērsă dĕæ mēns. *Id.* Ăvērsōs sŏlĭtī cōmpŏnĕre ămīcōs. *H.* Ăvērsŭs mērcātūrīs. *Id.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, īnfēnsŭs, ălĭēnŭs, ĭnĭmīcŭs.

Ăvērtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Détourner, faire retourner.* Ārdēntēs ăvērtĭt ĕquōs. *V.* SYN. Ābdūcŏ. || *Éloigner, repousser.* Nēc pōsse Ītălĭā Teūcrōrum ăvērtĕrĕ rēgĕm! *V.* Dī, tālem ăvērtĭtĕ cāsŭm! *Id.* Dīctīs ăvērtĕrĕ cūrās. Quō rēgnum Ītălĭæ Lĭbȳcās ăvērtĕrĕt ōrās. *Id.* Sĭtīmquĕ Ăvērtūnt flūvĭō. *Sil.* SYN Āmŏvĕō, ārcĕō, prŏhĭbĕō, pēllŏ, dēpēllŏ, etc. *Voy.* Arceo. || *Détourner, emmener, dérober.* Ārva ălĭēnā jŭgō prĕmĕre, ātque ăvērtĕrĕ prædās. *V.* Aūrātam ŏptāntēs Cōlchīs ăvērtĕrĕ pēllĕm. *Cat.* (64, 5). SYN. Ābdūcŏ, prædŏr. || — mē, *ou absolt. Se détourner.* Sēque ēx ŏcŭlīs ăvērtĭt ĕt aūfĕrt. *V.* Tūm prōra ăvērtĭt, ĕt ūndīs Dāt lătŭs. Dīxĭt, ĕt ăvērtēns rŏsĕā cērvīcĕ rĕfūlsĭt. *Id.* SYN. Ăvērtŏr.

Au pass. Ăvērtŏr. *Être détourné.* Āntĕ mĕōs ŏcŭlōs ăddūcĭtŭr ădvēnă pēllēx: Nōn sĭnĭs ăvērtī? *O.* || *Avec l'acc. Se détourner de, éviter, fuir; éloigner, repousser.* Vīctŏr ĕquūs, fōntēsque ăvērtĭtŭr, ĕt pĕdĕ tērrām Crēbră fĕrĭt. *V.* Āppŏsĭtās īmpāsta ăvērtĭtŭr hērbās. *St.* (*Th.* VI, 192). Hēu hēu! quām sūrdā mĭsĕrōs ăvērtĭtŭr aūrĕ! *Boet.* (1, 1). Lævōs ăvērtĭtŭr hœdōs Pāstŏr *P. Nol.* (37, 198). SYN. Ăvērsŏr, rĕfŭgĭō, fŭgĭō, rēspŭō; āmŏvĕō, rĕmŏvĕō, ārcĕō.

Ăvēxī, *parf. de* Aveho.

Ăvēxtī, *sync. pour* Avexisti. Ĕt ĕam hīnc ăvēxtī. Nōn ăvēxī. Cūr nĕgās? *Pl.* (*Rud.* III, 6, 24. Sic recte *Acidal.* et *Bothe*, pro vulgari *abduxisti*).

1\. Ăvĭă, æ, *f. Aïeule, grand'mère.* Hīc ăvĭæ lătĕrī prōxĭmŭs, īllĕ pătrĭs. *O.* Dēnĭquĕ nōn ăvĭăm trĕmŭlō clāmōrĕ vŏcāvī. *Aus.* (*Epigr.* 135, 13. Adde *Mart.* X, 67, 3; *Pl. Truc.* IV, 3, 34). || *Par méton. Conte de grand'mère, vieux préjugé.* Dūm vĕtĕrēs ăvĭās tĭbĭ dē pūlmōnĕ rĕvēllŏ. *Pers.* (5, 92).

2\. Ăvĭă, ōrŭm, *n. pl. Lieux où il n'y a pas de chemin frayé.* Ădĭtūmquĕ pĕr ăvĭă quærĭt. *V.* Fūgīssĕ pĕr ăvĭă nȳmphăm. *O.* Cĕlĕrēm frōndōsă pĕr ăvĭă cērvŭm Sūscĭtăt. *V. Fl.* Nĕmŏrōsă pĕr ăvĭă sānās Īmpŭlĕrăt mātrēs. *St.* SYN. Dēvĭă, īnvĭă.

Ăvĭārĭă, ōrŭm, *n. pl. Feuillage où nichent des oiseaux.* Īncūltă rŭbēnt ăvĭārĭă băccīs. *V.*

Ăvĭdē, *adv. Avidement.* Prĭămĭdēs Hĕlĕnēn ăvĭdē sī spēctăt ĕdēntĕm. *O.* Ăvĭdēquĕ pĕtītīs Īnsŭlă dēsĕrĭtŭr rătĭbŭs. *L.* SYN. Cŭpĭdē.

Ăvĭdĭtās, ātĭs, *f. Avidité; cupidité.* Ērĭpĕrĕ vŏlŭīt; vērūm dēcēpta ăvĭdĭtās. *Ph.* Vērum ēst ăvĭdĭtās dīvĕs, ĕt paūpĕr pŭdŏr. *Id.* (Adde *Pl. Merc. prol.* 29). *Voy.* Avaritia, Cupido.

Ăvĭdŭs, ă, ŭm. *Avide, qui désire ardemment.* Cōrrĭpĭt ēxtēmplo Ænēās, ăvĭdūsquĕ rĕfrīngĭt. *V.* Ăvĭdī cōnjūngĕrĕ dēxtrās Ārdēbānt. *Id.* Ăvĭdīs āmplēxĭbŭs hærēns. *O.* Sævæque ăvĭdīssĭmă cædĭs. *Id.* SYN. Cŭpĭdŭs, cŭpĭēns, ăvēns, ārdēns, *qqf.* sĭtĭēns. || *Avide de gain.* Dīvĭtĭās ăvĭdŭs sĭnĕ fīnĕ părāndī. *O.* Frātĕr ălĭquāntum ăd rem ēst ăvĭdĭŏr. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 51). *Voy.* Avarus. || *Avide, qui dévore avidement.* Pāscūntŭr ŏvēs ăvĭdæquĕ jŭvēncæ. *O.* Ăvĭdō cōnvēllĕrĕ dēntĕ. Ăvĭdāmquĕ Chārȳbdĭn Ēvīcĕrĕ rătēs. *Id.* Ēxĭtĭō ēst ăvĭdūm mărĕ naūtīs. *H.* SYN. Vŏrāx, ăvārŭs.

Ăvĭēnŭs, ī, *m. Rufus Festus Aviénus, poëte latin.* Fēstŭs Mūsōnī sŏbŏlēs prōlēsque Ăvĭēnī. *Avien.* (*Carm.* in *Anthol.* I, p. 57).

† Ăvĭpēs, ĕdĭs. *Léger comme l'oiseau.* Pĕrĭt, ăbĭt ăvĭpĕdĭs ănĭmŭlă lĕpŏrĭs. *Seren.* (apud *Capel.* V, p. 169, et ap. *T. Maur. Ped.* 106).

Ăvĭs, ĭs, *f.*; ăvēs, ĭŭm, *pl. Oiseau, oiseaux.* Nūnc ăvĭs īn rāmō tēctă lărēmquĕ părăt. *O.* Quām mūltæ glŏmĕrāntŭr ăvēs, ŭbĭ frīgĭdŭs ānnŭs. *V.* Quām mūlta īn sīlvīs ăvĭŭm sē mīllĭă cōndūnt. *Id.* SYN. Ālēs, vŏlŭcrĭs. EP. Pēnnātă, pēnnĭgĕră, ālĭgĕră, āĕrĭă, lĕvĭs, cĭtă, răpĭdă, cĕlĕrĭs, præcēps, văgă; păvĭdă, tĭmĭdă, ārgūtă, gārrŭlă, quĕrŭlă. PPH. Ālĭtŭŭm gēns, gĕnŭs. Ālĭgĕrūm gĕnŭs. Ālĭtŭŭm, vŏlŭcrŭm cŏhōrs, āgmĕn, ēxērcĭtŭs, nūbēs. Pēnnātă cŏhōrs. Pēnnātī grĕgēs. VERS. Ōmnēs quī lĭquĭdō lībrātĭs ĭn āĕrĕ cūrsūs. *O.* Ūrgērī vŏlŭcrūm raūcārum ăd līttŏră nūbĕm. *V.* Īncrĕpŭīt dēnsīs cōrvōrum ēxērcĭtŭs ālīs. *Id.* Īnnŭmĕræ cŏmĭtāntŭr ăvēs, stīpātquĕ vŏlāntūm Ālĭtŭŭm sūspēnsă cŏhōrs. *Cl.* Ĕt quæcūmquĕ văgīs āltūm fĕrĭt āĕră pēnnīs. *Calp. Voy.* Cano, Volo, as. || *Auspice, présage.* Ō quālī dūcta ēst Dārdănă pūppĭs ăvī! *O.* Ītĕ bŏnīs ăvĭbŭs. *Id.* Mălā dūcĭs ăvī dŏmŭm. *H.* SYN. Ālēs ōmĕn. *Voy* Omen. || *Le Cygne, constellation.*

Prōlāpsūs, Lўra, Ă 'is, Cēpheūs ēt Cāssĭŏpēă. *Aus.* (*Eclogar.* 3, 3). Ātque Ăvĭs ād sūmmām caūdăm. *Cic.* (*Arat.* 633). SYN. Ālĕs. *Voy.* Cycnus. || *Qqf.* Ăvĕ, *abl. pour* Avi. Ōră fŭĕrĕ mĭhī plūs ăvĕ dōctă lŏquī. *O.* (*Am.* II, 6, 62. Quod etiam docent *Varr. L. L.* 8, 66; *Prisc.* 765).

Ăvītăcŭs, ī, *f. Ville de Gaule.* Sī quĭs Ăvītăcūm dīgnātūr vīsĕrĕ nōstrăm. *Sid.* (18, 1. Alii scribunt *Abitacum*).

Ăvītĭānŭs, ī, *m. Un frère d'Ausone.* Ăvītĭānūm, Mūsă, gĕrmānūm mĕūm. *Aus* (*Parent.* 13, 1).

Ăvītŭs, ă, ŭm. *Qui vient des aïeux.* Ēt stăbŭla ādspēctāns, rēgnīs ēxcēssĭt ăvītīs. *V.* Sŏlĭō cōnsēdĭt ăvītō. *Id.* Nĕc ăvītās prætĕrĭt ūmbrās. *O.* SYN. Pătērnŭs, pătrĭŭs, gēntīlĭs. || *Ancien, vieux.* Mĭhī fūndăt ăvītŭm Cōnsŭlĭbūs prīscīs cōndĭtă tēstă mĕrŭm. *O. Voy.* Vetus. || *Subst. m. Nom d'homme.* Ōctăphŏrō sānŭs pōrtātŭr, Ăvītĕ, Phĭlīppŭs. *M.* (VI, 84, 1).

Āvĭŭs, ă, ŭm. *Où il n'y a pas de chemin frayé.* Āvĭă tūm rĕsŏnānt ăvĭbūs vīrgūltă cănōrĭs. *V.* Nĕmŏra āvĭă mātrēs Īnsūltānt thĭăsīs. *Id.* SYN. Dēvĭŭs, āvērsŭs, īnvĭŭs, īmpērvĭŭs, ĭnāccēssŭs. *Voy.* Invius. || *Au fig. Dont on ne peut sortir, qui n'offre pas d'issue.* Āvĭă claūsō Mōlītŭr sāltū cērtāmĭnă. *Sil.* Āvĭă cœptō Cōnsĭlĭă. *Id.* || *Qui s'éloigne de la route.* Cōntĭnŭo īn mōntēs sēse āvĭŭs ābdĭdĭt āltōs. *V.* SYN. Dēvĭŭs, āvērsŭs. || *Au fig. Qui s'égare.* Āvĭŭs ā vērā lōngē rătĭōnĕ văgārĭs. *Lr.* (II, 81). SYN. Ērrāns. || Āvĭă, ōrŭm. *Voy. ce mot.*

Āvŏcŏ, ās, ārĕ. *Détourner, distraire, rappeler.* Quōd nōn cūră pŏlī, cœlīquĕ vŏlūbĭlĭs ūnquăm Āvŏcăt. *L.* Sēd nĭsĭ fōrtĕ tŭās mĕlĭōr sŏnŭs āvŏcĕt aūrēs. *Calp.* (4, 50). SYN. Āvērtŏ, ābstrăhŏ, rĕvŏcŏ, dētērrĕŏ

Āvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. S'envoler.* Īsquĕ (equus ales) pĕr æthĕrĭās mē tōllēns āvŏlăt ūmbrās. *Cat.* (66, 55). || *Au fig. Se retirer rapidement.* Āt jŭvĕnīs, vīcīssĕ dŏlō rătŭs, āvŏlăt īpsĕ. *V.* Răpĭdō cĭtŭs āvŏlăt īmpĕtĕ mīlĕs. *Sil.* SYN. Fŭgĭŏ, aūfŭgĭŏ, aūfĕrŏr.

Āvūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Avello. *Arraché, enlevé.* Ūno āvūlsō, nōn dēfĭcĭt āltĕr. *V.* Cōmplēxu āvūlsŭs Īūlī. Āvūlsūmque hŭmĕrīs căpŭt. *Id.* SYN. Vūlsŭs, ābstrāctŭs, dētrāctŭs, āblātŭs.

† Ăvūnclŭs, *sync. pour* Avunculus. Eām tū dēspōndīsti, ŏpīnŏr, mĕo ăvūnclo. Ōmnēm rēm tĕnēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 52. Male vulgo *avunculo*).

Ăvūncŭlŭs, ī, *m. Oncle* (*maternel*). Ēt pătĕr Ænēās, ēt ăvūncŭlŭs ēxcĭtăt Hēctŏr. *V.* PPH. Mātrĭs frātĕr.

Ăvŭs, ī, *m. Grand-père.* Cuī Pīlūmnŭs ăvŭs, cuī dīvă Vĕnīlĭă mātĕr. *V.* || *Au plur. Aïeux, ancêtres.* Quīn ĕtĭām vĕtĕrum ēffĭgĭēs ēx ōrdĭne ăvōrŭm. *V.* Ūltŭs ăvōs Trōjæ. *Id.* Squālēntēs prōdūcăt ăvōs. *O.* Ūnŭs ăvūm sānguĭs. *St.* (*Th.* V, 670, pro *avorum*). SYN. Ătăvī, prŏăvī, mājōrēs. PHR. Dūm prŏăvōs ătăvōsquĕ rĕfērs ēt nōmĭnă māgnă. *M.*

Āxĕnŭs pōntŭs, *m.* (ἄξενος). *Ancien nom du Pont-Euxin.* Dīctŭs āb āntīquīs Āxĕnŭs īllĕ fŭĭt. *O.* Jūxtā quōs Āxĕnŭs āltīs Flūctŭăt æquŏrĭbŭs. *Prisc.* (*Peri.* 663). SYN. Eūxīnŭs. *Voy. ce mot.* || — ŭs, ă, ŭm. Āxĕnă Pōntī pēr frĕtă, Cōlchŏs. *Poet.* (ap. *Censor.* p. 2726, Putsch).

Āxĭcĭă, æ, *f. Ciseaux pour tondre.* (*Pl. Curc.* IV, 4, 22.)

† Āxīm, īs, *arch. pour* Egerim, *de* Ago. Ūt quæ ēgī, ăgō, vĕl āxīm, vērrūncēnt bĕnĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 895). Quæsō, nē tĕmĕre hānc rem āxĭs, ne īrācūndĭtĕr. *Cæcil.* (ap. *Non.* 11, 45. Et *Festus*: « *Axit*, pro egerit. »)

Āxĭōmă, ătĭs, *n.* (ἀξίωμα). *Axiôme.* || † Āxĭŏmă. *Le même.* Ādvĕnĭt, ēt schŏlĭcūm præstrŭĭt āxĭŏmă *Capel.* (IV, p. 94).

? Āxĭōsŭs. *Voy.* Actiosus.

Āxĭs, ĭs, *m. Essieu d'une roue.* Tūm vălĭdō nītēns sūb pōndĕrĕ făgĭnŭs āxĭs. *V.* Nōn Ēlĕŭs ĕāt cāmpō fērvēntĭŏr āxĭs. *O.* SYN. *Par ext.* Rŏtă. EP. Fērvĭdŭs, cĭtŭs, cĭtātŭs, răpĭdŭs, sŏnāns, strīdŭlŭs. *Voy.* Rota. || *Char.* Spŏlĭīs ŏnĕrātō Cæsărĭs āxĕ. *Pp.* (III, 4, 13). Pūrpŭrĕō tĕpĭdūm quī mŏvĕt āxĕ dĭēm. *O.* Ēt fēssōs ēxcĭpĭt āxēs. *Id. Voy.* Currus. || *Le ciel.* Āxem hŭmĕrō tōrquĕt stēllīs ārdēntĭbŭs āptŭm. *V.* Nūdōquĕ sŭb æthĕrĭs āxĕ. *Id.* Tōtūsque ārdēscĕrĕt āxĭs. *O.* Āxĕ sĕrēnō Īntŏnŭĭt. *St. Voy.* Cœlum. || *Les diverses régions du ciel, les divers climats.* Hæc brĕvĭŏr cūr bīs sēnīs cĭtă pērvŏlĕt āxēs, Ānnŭŭs īllĕ mĕĕt *Corn. Sev.* (*Ætn.* 231) Vītă prŏcūl pătrĭă pĕrăgēndă sŭb āxĕ Bŏrēō. *O.* Āxēmquĕ nĭvōsī Sīdĕrĭs. *St.* Quāmvīs Hēspĕrĭūm mūndī prŏpĕrēmŭs ăd āxēm. *L. Voy.* Zodiacus. || Āxēs, *ou* Āxĭs gĕmĭnŭs. *Les deux pôles.* Āxĭbŭs ēt răpĭdīs īmpūlsōs Jūpĭtĕr ūrgēns Mīrātūr nōn īrĕ pŏlōs. *L.* Tē gĕmĭnūm Tītān prōcēdĕrĕ vīdĭt īn āxĕm. *Id.* || *Anneau de fer qui reçoit le gond d'une porte.* Vēntī trānsvērsă frĕmēntēs Cōnflīgūnt, āxēmque ēmōtō cārdĭnĕ vēllūnt. *St.* || Āxēs stēllātī. *Roues* (*à rayons*) *sur lesquelles reposaient des tours qui servaient aux siéges.* Stēllātīs āxĭbŭs āggĕr Ērĭgĭtŭr. *L.* (III, 455). Hīc lătĕra īntēxtūs stēllātīs āxĭbŭs āggĕr. *Sil.* (XIII, 109. Cf. *Cæs. B. Civ.* 2, 9).

† Āxĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui s'entend avec un autre.* Āxĭtĭōsæ ānnōnām cāram ē vīlī cōncīnnānt vĭrīs. *Pl.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 66. Vid. et *Fest.*).

Āxŏnă, æ, *m.* (?) *Rivière des Gaules, auj. l'Aisne.* Nōn tĭbĭ sē Lĭgĕr āntĕfĕrĕt, nōn Āxŏnă præcēps. *Aus.* (*Mos.* 461).

Āxūngĭă, æ, *f.* (apud Græcos recentt. ἀξυγγία). *Axonge, vieille graisse de porc.* Queīs vĕtŭs ēt rāncēns sŏcĭāri āxūngĭă dēbĕt. *Sam.* (vs. 1005).

Āzān, ānĭs, *m. Montagne d'Arcadie.* Īdæīs ŭlŭlātĭbŭs æmŭlŭs Āzān. *St.*

† Āzўmă, ōrŭm, *n. pl.* (ἄζυμα). *Eccl. Azymes, pains sans levain.* Lāscīvīrĕ chŏrīs, sĭmĭlāgĭnĭs āzўmŏn ēssĕ. *Prud.* (*Apoth.* 353). Īndĕ, fŭgæ mĕmŏrēs, ĕtĭāmnŭnc āzўmă sūmūnt Jūdæī. *P. Nol.* (23, 45 At secunda produci debuit. Namque *Nicand.* Ἀλεξιφάρμ. 521 : Μὴ μὲν δὴ ζύμωμα κακὸν χθονὸς ἀνέρα κήδοι).

B

B, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Dīvĭdŭūm Bētæ mŏnŏsўllăbŏn Ītălĭcūm B. *Aus.* (*Idyl. de Litt.* 13. Adde *T. Maur. Litt.* 111).

Bāāl *ou* Bāhāl, *indécl.* (Βαάλ). *Baal, idole des Assyriens et des Phéniciens.* Flūxĕrăt ōrnātŭs, căpŭt ēt jām cōctĭlĕ Bāāl Fīnxĕrăt. *Prud.* (*Apoth.* 325. *Id. Cathem.* 12, 196). || † Bāāl. *Le même.* Tūnc cŏlŭĕrĕ Bāal, nūnc ēlēgērĕ Bărābbăm. *Sedul.* (V, 147).

Băbæ (βαβαί), *interj. qui marque l'étonnement.* Heū ! băbæ ! băsĭlĭcē te īntŭlīstī ! *Pl.* (*Pers.* V, 2, 25. *Id. Ps.* I, 3, 130 ; *Stich.* V, 7, 3).

Băbȳlŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Dēnŭmĕrĕt illī Băbȳlō vīgīntī mĭnās. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 17).

Băbȳlōn, ōnĭs, *f.* (Βαβυλών). *Babylone, ancienne capitale de la Chaldée, puis de toute l'Asie, sur l'Euphrate. Elle fut bâtie par Nemrod, et réparée par Sémiramis, qui l'entoura de murailles en briques.* Quŭmquĕ sŭpērbă fŏrēt Băbȳlōn spŏlĭāndă trŏpæīs. *L.* Pērsārŭm stătŭĭt Băbȳlōnă Sēmīrămĭs ŭrbēm. *Pp.* (III, 11, 21). Căptæ spŏlĭĭs Băbȳlōnŏs ŏnŭstŭs. *Cl.* Ēcbătănam ăc Băbȳlōnĕm Ĭbŏ. *Lucil.* (ap. *Non.* 13,4). EP. Āltă, dīvĕs, ŏpŭlēntă, pŏtēns, nōbĭlĭs, āntīquă. PPH. Ūrbs Sēmīrămĭă. Sēmīrămĭdĭs ŭrbs, ārcēs. Băbȳlōnĭă mœnĭă. VERS. Crēdĭtŭr ēt cēntŭm pōrtĭs Băbȳlōnă sŭpērbăm Fēmĭnĕŭs strūxīssĕ lăbŏr. *Cl.* Dīcĭtŭr āltăm Cōctĭlĭbŭs mūrĭs cīnxīssĕ Sēmīrămĭs ŭrbĕm. *O.* Quŭm tămĕn ā fīgŭlĭs mūnītam īntrāvērĭt ŭrbĕm. *J.* Frăgĭlī cīrcŭmdătă tēstă Mœnĭă mīrēntŭr rĕfŭgī Băbȳlōnĭă Pārthī. *L.*

Băbȳlōnĭă, æ, *f.* (Βαβυλωνία). *La Babylonie, contrée d'Assyrie.* Cōgĭtăt, ēt dŭbĭă ēst dē tē Băbȳlōnĭă nārrĕt. *O.* (Adde *Dracont.* I, 319).

Băbȳlōnĭăcŭs, ă, ŭm (Βαβυλωνιακός). *De Babylone.* Quŭm Băbȳlōnĭăcās sŭbmērsă prŏfŭgĭt ĭn ŭndās. *Manil.* (IV, 578).

Băbȳlōnĭcŭs *et* Băbȳlōnĭŭs, ă, ŭm (Βαβυλωνικός, Βαβυλώνιος). *De Babylone, Babylonien.* Nōn ĕgŏ prætŭlĕrĭm Băbȳlōnĭcă pĭctă sŭpērbē Tēxtă. *M.* (VIII, 28, 17). Ūt Băbȳlōnĭcă Chāldæām dŏctrīnă rĕfūtāns. *Lr.* (V, 728). Ārsĭt ĕt Eūphrātēs Băbȳlōnĭŭs, ārsĭt Ŏrōntēs. *O.* Mīlĭtī Băbȳlōnĭō. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 19). SYN. Băbȳlōnĭăcŭs, *par ext.* Āssȳrĭŭs. || *Chaldéen, astrologique.* Nēc Băbȳlōnĭŏs Tēntārĭs nŭmĕrŏs. *H.* || Băbȳlōnĭcŭm, *n. Tissu ou étoffe de Babylone (pour vêtements, couvertures, tapis).* Plūmāto ămĭctŭs aūrĕō Băbȳlōnĭcō. *P. Syr.* (apud *Petron. Sat.* 35). Quŭm Băbȳlōnĭcă, măgnĭfĭcō splēndōrĕ, rĭgāntŭr. *Lr.* (IV, 1023). PHR. Pērfūsăm mŭrĭcĕ vēstēm Āssȳrĭă sīgnātŭr ăcŭ. *Claud.*

Băbȳlōnĭēnsĭs, ĕ. *De Babylone.* Băbȳlōnĭēnsēm mīlĭtĕm. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 66).

Băbȳlōnĭŭs. *Voy.* Babylonicus.

Băccă, æ, *f. Baie, petit fruit de différents arbres.* Sānguĭnĕīs ĕbŭlī băccĭs mĭnĭōquĕ rŭbēntēm. *V.* Băccās sēmpēr frōndēntĭs ăcānthī. Laūrī strīngĕrĕ băccās. *Id.* || *En partic. L'olive.* Vēnĭt hĭēms, tĕrĭtŭr Sĭcyōnĭă băccă trăpētĭs. *V.* Prēssă Vĕnāfrānæ quŏd băccă rĕmīsĭt ŏlīvæ. *H.* Vĭrĭdīquĕ cērtăt Băccă Vĕnāfrō. *Id.* Quŏt Sĭcyōn băccās, quŏt părĭt Hȳblă făvōs. *O. Voy.* Olea. || *Perle.* Aūrĭbŭs ĭn gĕmĭnĭs cīrcŭm căvă tēmpŏră băccæ. *O.* Ēt vărĭĭs spīrāt Nērēĭă băccă fĭgūrĭs. *Cl.* Ăcētō Dīlŭĭt īnsīgnēm băccăm. *H.* SYN. Gēmmă, ŭnĭō. *Voy. ces mots.* || ? *Chaînon, carcan. Voy.* Boiæ.

Băccăr, ărĭs, *n., et* Băccărĭs, ărĭs, *f.* (*Hesych.* βάκκαρις, *Dioscor.* βάκχαρις). *Plante, que l'on croit être la digitale pourprée.* Ērrāntēs hĕdĕrās pāssĭm cŭm băccărĕ tēllŭs. *V.* Băccărĕ frōntēm Cīngĭtĕ. *Id.* (Scribitur et *bacchar*).

Băccără, æ, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VI, 59, 2.)

Băccātŭs, ă, ŭm. *Orné de perles.* Nōn nĭvĕō rĕtĭnēns băccātă mŏnīlĭă cōllō. (*Ciris*, 170.) Cōllŏquĕ mŏnīlĕ Băccātŭm. *V.* (Et *Sil.* VIII, 134).

Băcchă, æ, *et* Băcchē, ēs, *f.* ; Băcchæ, ārŭm, *pl.* (Βάκχη). *Bacchante, bacchantes, femmes qui célébraient les mystères de Bacchus, nommés bacchanales ou orgies.* Quālĭs ăb Ōgȳgĭō cōncĭtă Băcchă dĕō. *O.* Ūt Thrācĭă Băcchē. Īsmărĭæ cĕlĕbrānt rĕpĕtītă trĭēnnĭă Băcchæ. *Id.* Dēlphĭcă Thēbānæ rĕfĕrūnt trĭĕtērĭcă Băcchæ. *L.* SYN. Băcchĭdēs, Băcchāntēs, Ēdōnĭdēs, Mænădēs, Thȳădēs, Mĭmăllōnĭdēs, Băssărĭdēs. EP. Cādmēæ, Thēbānæ, Thrēĭcĭæ, thȳrsĭgĕræ, lȳmphātæ, fŭrēntēs, fŭrĭōsæ, īnsānæ. PPH. Mātrēs Cādmēæ, Thēbānæ, Thrēĭcĭæ. Băcchī cŏmĭtēs. Sīthŏnĭæ nŭrŭs. VERS. Cōmmōtĭs ēxcĭtă săcrĭs Thȳās. *V.* Fŭrĭĭs ăccēnsæ pēctŏră mātrēs. *Id.* Ălăcrēs lȳmphātā mēntĕ fŭrēbānt. *Cat.* Fūsĭs bărbără tŭrbă cŏmĭs. *O.* Ūt quās pāmpĭnĕā tĕtĭgīssĕ Bĭcōrnĭgĕr hāstā Crēdĭtŭr, hŭc īllŭc, quō fŭrŏr ēgĭt, ĕō. *Id.*

Băcchæŭs, ă, ŭm (Βακχαῖος). *Des bacchantes, qui concerne les bacchantes.* Pīnguēs Băcchæō sānguĭnĕ cōllēs. *St.* Băcchæā vōcĕ frĕmēntĕm. *Col.* (X, 223).

Băcchānăl, ālĭs, *n.* ; Băcchānālĭă, ŭm *ou* ōrŭm, *pl. Lieu où l'on célébrait les bacchanales.* Ād Băcchās vēni ĭn băcchānăl. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 3. *Ib.* 8. Cf. *Liv.* 39, 18 : « Omnia *bacchanalia* diruere. ») || *Bacchanales, mystères de Bacchus ; au fig. Orgie, débauche.* Vōs ĭn cēllā vīnārĭā Băcchānăl făcĭtĭs. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 43). Quī Cŭrĭōs sĭmŭlānt, ēt băcchānālĭă vīvŭnt. *J.* (2, 3). SYN. Trĭĕtērĭcă, trĭēnnĭă. *Voy.* Orgia.

Băcchāns, tĭs. *Qui célèbre les mystères de Bacchus ; en délire.* Băcchæ băcchāntī sī vĕlĭs ădvōrsărĭĕr. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 71). SYN. Băcchātŭs, fŭrēns. PPH. Băcchō plēnŭs. Băcchī fŭrōrĕ cōrrēptŭs, fŭrĭĭs ăgĭtātŭs, stĭmŭlĭs ăccēnsŭs. || *Qui crie comme les bacchantes.* Săxĕă ŭt ēffĭgĭēs băcchāntĭs prōspĭcĭt ēvœ. *Cat.* (64, 61). || *Au plur. Bacchantes.* Ēt clārā Băcchāntŭm vōcĕ sŏnābăt. *O. Voy.* Baccha. || *Au fig. Insensé, furieux.* Stŏlĭdī băcchāntĭă gaūdĭă mūndī. *Prud.* (*Ham.* 375). Thrācĭō băcchāntĕ măgĭs sŭb īntērlūnĭă vēntō. *H.*

Băcchăr. *Voy.* Baccar.

Băcchātŭs, ă, ŭm, *part. de* Bacchor. *Qui est en délire comme les bacchantes.* Dā mĭhĭ băcchātō vēlă sĕcūndă, pătĕr. *Pp.* (III, 16, 2). SYN. Băcchāns. || *Furieux, qui sévit.* Āllēctō mĕdĭās Ĭtălŭm băcchātă pĕr ŭrbēs. *V.* Dōnĕc ăb īngēntī băcchātŭs vērtĭcĕ mōntĭs (imber). *V. Fl. Voy.* Furens. || *Pass. Parcouru par les bacchantes, où ont lieu les orgies ou des fêtes analogues.* Vīrgĭnĭbŭs băcchātă Lăcænĭs Tāȳgĕtă. *V.* Dīndȳmă sānguĭnĕīs fămŭlŭm băcchātă lăcērtĭs. *V. Fl.*

Băcchē, ēs. *Voy.* Baccha.

Băcchēĭs, ĭdĭs, *f.* (Βακχηΐς). *De Bacchus.* Quālĭs sī sŭbĕās Ēphȳrēs Băcchēĭdŏs āltŭm Cūlmĕn. *St.*

Băcchēĭŭs *et* Băcchēŭs, ă, ŭm (Βάκχειος *et* Βακχήϊος). *De Bacchus.* Quĭd mĕmŏrāndum æquĕ Băcchēĭă dōnă tŭlērŭnt ? *V.* Tȳmpănăquĕ, plaūsŭsque ēt Băcchēī ŭlŭlātŭs. *O.* Sōllĭcĭtēntquĕ văgōs Băcchēĭă mūnĕră vīsŭs. *Aus.* (*Mosel.* 153). SYN. Băcchĭcŭs, Lēnæŭs. || † *Au lieu de* Bacchæus. *Des bacchantes.*

Băcchĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme* Bacchius. Quŏd pārs băcchĭăcŭm vŏcānt. *T. Maur.* (*Met.* 1027).

Băcchĭădæ, ārŭm, *m. pl.* (Βακχιάδαι). *Famille corinthienne établie en Sicile.* Ēt quā Băcchĭădæ, bĭmārī gēns ōrtă Cŏrīnthō. *O.*

Băcchĭcŭs, ă, ŭm (Βακχικός). *De Bacchus.* Dēmĕ mĕīs hĕdĕrās, Băcchĭcă sērtă, cŏmīs. *O.* Nē Băcchĭcă săcră vĭdērēs. *Id.* (Sic melius quam ut *Heins.* utrubique : *Bacchia*). Āŏnĭæ Băcchĭcă sērtă cŏmæ. *M.* (VII, 62, 4. Adde *Stat. Th.* IX, 479 ; *Ach.* II, 4). *Voy.* Baccheius. || Băcchĭcŭs *et* Băcchĭŭs, ī, *m.* (*s.-ent.* pes). *Pied composé d'une brève et de deux longues ; vers composé avec ce pied.* Băcchĭcŭs ădvērsŭs fĭēt pēs, nām brĕvĭs āntĕ ēst. *T. Maur.* (*Met.* 310. *Id. Ped.* 85). Băcchĭŭs, ĕtĭām pōnĭtŭr prō dăctȳlō. *Id.* (*Met* 72. *Id. Ped.* 53. Cf. *Diomed.* 513; *Prob.* 1491).

† Băcchĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de Bacchus ou de la vigne.* Rūstĭcă băcchĭgĕnīs īntēntāns ārmă nŏvēllĭs. (*Anthol.* II, p. 368.)

Băcchĭs, ĭdĭs, *f.* ; Băcchĭdēs, ŭm, *pl.* (Βακχίς). *Bacchante.* Ūtquĕ sŭŭm Băcchĭs nōn sēntĭt saūcĭă vūlnŭs. *O. Voy* Baccha. || *Nom de deux sœurs dans la pièce*

de *Plaute intitulée* Bacchides. Mnēsĭlŏchŭs mīsĭt sŭpĕr ămīcā Bācchĭdĕ (*Bac.* II, 1, 9).

Băcchĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit dans les fêtes de Bacchus.* Ēvœ̄ bācchĭsŏnūm frāctīs ĭmĭtāntŭr ăhēlī Vōcĭbŭs. *P. Nol.* (26, 281).

1. Bācchĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Cōmpŏsĭtī mĕlĭŭs cūm Bĭthō Bācchĭŭs. *H.*

2. Bācchīŭs, ī, *m.* (βάκχειος). *Nom d'un pied. Voy.* Bacchicus.

Bācchŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Célébrer les mystères de Bacchus, être furieux comme les bacchantes.* Ŭlŭlātĭbŭs Īdē Bācchātŭr. *Cl.* Nōn ĕgŏ sānĭŭs Bācchābŏr Ēdōnīs. *H.* Sævĭt ĭnōps ănĭmī, tōtāmque īncēnsă pĕr ūrbĕm Bācchātŭr. *V. Voy.* Furo. || *Crier comme les bacchantes, faire du bruit.* Grāndĕ Sŏphŏclēō cārmĕn bācchāmŭr hĭātū. *J.* (6, 636). Ăb ōmnī pārtĕ bācchātŭr nĕmŭs. *Santra* (apud *Non.* 2, 78). || *Errer.* Cōncŭssām bācchātŭr fāmā pĕr ūrbĕm. *V.* (Huc referri potest *Virgilii* locus qui supra.) Ănĭmăl... Ōmnĕ quŏd īn māgnīs bācchātŭr mōntĭbŭ' pāssĭm. *Lucr.* (V, 822). || *Être inspiré, transporté d'enthousiasme.* Bācchātūr vātēs, māgnūm sī pēctŏrĕ pŏssĭt Ēxcŭssīssĕ dĕūm. *V. Voy.* Afflor. || *Être furieux, sévir.* Gĕlĭdŭs sīccā bŏrĕās bācchātŭr ăb Ārctō. *O.* SYN. Fŭrŏ, sævĭŏ, grāssŏr. *Voy.* Bacchatus.

Bācchŭs, ī, *m.* (Βάκχος). *Bacchus, dieu de la vigne, fils de Jupiter et de Sémélé. Sa mère, trompée par la jalousie de Junon, voulut voir le dieu dans tout l'appareil de sa gloire, et périt au milieu des foudres et des éclairs. Bacchus, retiré du sein de sa mère, fut recueilli par Jupiter, qui le garda dans sa cuisse le reste des neuf mois. Il fut élevé par Ino, sa tante, et instruit par les Muses et Silène. Il fit la conquête de l'Inde, d'où il rapporta la vigne.* Nūnc tē, Bācchĕ, cănām, nēc nōn sīlvēstrĭă tēcŭm. *V.* Vīctă răcēmĭfĕrō lўncās dĕdĭt Īndĭă Bācchō. *O.* SYN. Līber, Lўæŭs, Ĭācchŭs, Lēnæŭs, Brŏmĭŭs, Ēvān, Bĭcŏrnĭgĕr. EP. Cōrnĭgĕr, bĭcŏrnĭgĕr, thўrsĭgĕr, răcēmĭfĕr, vītĭfĕr, vītĭcŏmŭs; īmbērbĭs, īntōnsŭs, jŭvĕnĭs, tĕnĕr ; ēbrĭŭs, mădēns. PPH. Lēnæŭs *ou* Lўæŭs pătĕr. Sĕmĕlēs *ou* Sĕmĕlēĭă prŏlēs. Jŏvĭs prōgĕnĭēs. Sĕmĕlēĭŭs Ēvān. Thēbānæ Sĕmĕlēs pŭĕr. Sīlēnī ălūmnŭs. Dĕŭs Ōgȳgĭŭs. Mădēns dĕŭs. Dĕŭs vītĭsătŏr, vīnī rĕpērtŏr. Jūcūndæ cōnsĭtŏr ūvæ. PHR. Ĭtĕrūm sătŭs. Bĭs gĕnĭtŭs. Lætĭtĭæ dătŏr. VERS. Nēc quī pāmpĭnĕīs vīctōr jŭgă flēctĭt hăbēnĭs, Līber, ăgēns cēlsō Nȳsæ dē vērtĭcĕ tĭgrēs. *V.* Tālĭs Ērȳthræĭs īntēxtŭs nēbrĭdă gēmmĭs, Līber ăgĭt cūrrŭs, ēt Cāspĭă flēctĭt ĕbūrnĭs Cōllă jŭgĭs. *Cl.* Ădsĭt Lȳcūrgī dŏmĭtŏr ēt Rŭbrī măris, Tēctām vĭrēntī cūspĭdēm thȳrsō gĕrēns. *Sen.* Ătque ĭtĕrūm pătrĭō nāscēntēm cōrpŏrĕ Bācchŭm. *Manil.* (Cf. *Ovid. Met.* III, 666 sq. ; IV, 11 ; *Prop.* III, 17 ; *Sen. OEd.* 403 ; *Nemesian.* 3, 17 sq.) || *Vigne.* Bācchŭs ămăt cōllēs, ăquĭlōnem ēt frīgŏră tāxī. *V.* Ēxūrīt mēssēs, ēt pūlvĕrĕ bācchŭm Ēnĕcăt. *L. Voy.* Vitis. || *Vin.* Cuī tū lāctĕ făvōs ēt mītī dīlŭĕ bācchō. *V.* Nēc Læstrȳgŏnĭă bācchŭs ĭn ămphŏrā. *H. Voy.* Vinum.

Bāccĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des baies.* Hĕdĕrāvĕ mōllēm bāccĭfĕrā rĕlĭgārĕ frōntēm. *Sen.* (*OEd.* 414). || *Ordint. Qui produit des olives.* Bēllātrīx gēns bāccĭfĕrō nūtrītă Săbīnō. *Sil.* Dăt quŏquĕ bāccĭfĕrām Pāllădă rārŭs ăgĕr. *O.*

Băcīllŭm, ī, *n. dimin. de* Baculum. Nūllō dēxtrām sŭbĕūntĕ băcīllō. *J.* (3, 28). Hōc pœnās lŭĭtō căpūt băcīllō. (*Anthol.* II, p. 471.)

Bāctră, ōrŭm, *n. pl.* (Βάκτρα). *Bactres, grande et célèbre ville de l'Asie centrale, capitale de la Bactriane.* Laūdĭbŭs Ītălĭæ cērtēnt, nōn Bāctră nĕc Īndī. *V.* Ūltĭmă sēcūm Bāctră vĕhĭt. *Id.* Nē, prĕcŏr, āscēnsīs tāntī sĭt glōrĭă Bāctrīs. *Pp.* (IV, 3, 63).

Bāctrēnŭs *ou* Bāctrīnŭs, ă, ŭm. *De la Bactriane.* Sēd Bāctrēnă sŏlō vāstō prŏcŭl ārvă rĕcēdūnt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 913).

Bāctrī, ōrŭm, *m. pl. Bactriens.* Ēt prŏcŭl īpsōs Āccēdīt Bāctrōs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 910).

Bāctrĭŭs, ă, ŭm. *De la Bactriane.* Vērsāntēm lŭmĭnă vīdĭt Bāctrĭŭs Ālcȳŏnēŭs. *O.* SYN. Bāctrēnŭs.

Bāctrŏs *ou* Bāctrŭs, ī, *m. Fleuve qui donne son nom à la Bactriane.* Scȳthĭæ pŏpŭlī quōs gūrgĭtĕ Bāctrōs Īnclūdĭt gĕlĭdō. *L.* (Adde *Prisc. Peri.* 713)

Băcŭlŭm, *n., et* Băcŭlŭs, ī, *m. Bâton.* Băcŭlūmquĕ tĕnēns ăgrēstĕ sĭnīstrā. *O.* Pāstōrālĕ dĕō băcŭlŭm. *Sil.* (Cf. *Non.* 2, 77.) Īncūmbēns băcŭlō quēm dēxtră gĕrēbăt. *O.* Pērā, pŏlēntă, trĭbōn, băcŭlŭs, scȳphŭs, ārctă sŭpēllēx. *Aus.* (*Epigr.* 53, 1). SYN. Băcīllŭm, stīpĕs, ărūndŏ, *qqf.* fūstĭs, scīpĭŏ. EP. Nōdōsŭs, dūrŭs, tĕrēs, fīrmŭs, āspĕr. PHR. Ēquĭtāre īn ărūndĭnĕ lōngā. *H.* || *S'appuyer sur un bâton, à la manière des vieillards.* Băcŭlō īnnītŏr, īncūmbŏ, ārtŭs sūstĭnĕŏ, mēmbră lĕvŏ. VERS. Trūncă mănūm pīnŭs rĕgĭt, ēt vēstīgĭă fīrmăt. *V.* Āltērnōs lōngā nītēntēm cūspĭdĕ grēssūs. *Id.* Ārtūs băcŭlō fūlcīrĕ trĕmēntēs. *O.* Pīnŭs, băcŭlī quæ præbŭĭt ūsŭm. *Id.* Trĕpĭdūmquĕ mĭnīstrō Prætēntēs băcŭlō, lūmĭnĭs ōrbŭs, ĭtĕr. (*Ibis*, 262.) Nūllō dēxtrām sŭbĕūntĕ băcīllō. *J.* Băcŭlūm prĕmĭt īnclīnātă sĕnēctŭs. *Calp.* Băcŭlō sĕnīlī trīstĕ prætēntāns ĭtĕr. *Sen.* Īnērs sĕnēctŭs ădjŭvăt băcŭlō grădŭm. *Id.* Prīmās băcŭlō dēfērtŭr ăd ūndās. *V. Fl.* Băcŭlō rĕgēbăt prævĭō Ērrōrĕ nūtāntēm grădŭm. *Prud.* Quī băcŭlō nītēns, grēssūm dūm dēxtră rĕgēbăt. *Alcim.*

Bădĭŭs, ă, ŭm. *Bai, en parlant d'un cheval.* Crūra īllī, bădĭōsquĕ lĕgūnt īn pēctŏrĕ crīnēs. *Grat.* (*Cyn.* 536. Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 87).

† Bădīzŏ *ou* Bădīssŏ, ās, ārĕ, *n.* (βαδίζω). *Aller.* Tŏlūtĭm nī bădīzās. *Pl.* (*As.* III, 3, 116).

Bæbĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ēt cōnsŭlārī Bæbĭānūs sānguĭnĕ. *Bapt. Bæb.* (vs. 7).

Bæbĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Flērĕ văcĕt? vīx tē spārsūm pēr vīscĕră, Bæbī. *L.*

Bætĭcātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'étoffe de la Bétique.* Ēt bætĭcātŭs ātquĕ leūcŏphæātŭs. *M.* (1, 97, 5).

Bætĭcŏlă, æ, *m. f. Habitant de la Bétique.* Bætĭcŏlāsquĕ vĭrōs fŭrĭīs ăgĭtābăt ĭnīquīs. *Sil.*

Bætĭcŭs, ă, ŭm (Βαιτικός). *Du Bétis; de la Bétique, auj. l'Andalousie.* Vīrĭbŭs ŏccūltīs, ēt Bætĭcŭs ădjŭvăt āĕr. *J.* (12, 42). Ăd Bætĭcă crūsmătă gēstŭs. *M.* (VI, 71, 1). || Bætĭcæ lānæ, *et* Bætĭcă, ōrŭm, *n. pl. Laine, étoffe de la Bétique (mérinos). Elles étaient recherchées à cause de leur qualité et de leur belle teinture.* Ān Bætĭcārūm pōndŭs ōctō lānārŭm. *M.* (XII, 66, 5. Cf. *Isid.* 13, 21; *Mart.* XII, 100, 2; XIV, 133; *Juv.* l. cit.) || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* III, 81, 1.) || † *Qqf.* Bētĭcŭs. *Voy. ce mot.*

Bætĭgĕnă, æ, *m. f. Né sur les bords du Bétis.* Bætĭgĕnæquĕ vĭrī. *Sil.* (IX, 234).

Bætĭs, ĭs, *m.* (Βαῖτις). *Le Bétis, fleuve d'Espagne, auj. le Guadalquivir.* Bætĭs ŏlīvĭfĕrā crīnēm rĕdĭmītĕ cŏrōnā, Aūrĕă quī nĭtĭdīs vēllĕră tīngĭs ăquīs. *M.* (XII, 100, 1). Quā dīvēs plăcĭdūm Cōrdŭbă Bætĭn ămăt. *Id.* (IX, 62, 2). Bætĭn, Māntŭă, prōvŏcārĕ nōlī. *St.* (*Silv.* II, 7, 35).

Băgōās, æ, *et* Băgōŭs, ī, *m. Eunuque; ou nom d'eunuque.* Quēm pĕnĕs ēst dŏmĭnām sērvāndī cūră Băgōĕ. *O.*

Băgrădă, æ, *m. Rivière de Numidie, entre Carthage et Utique.* Băgrădă lēntŭs ăgĭt, sīccæ sūlcātŏr ărēnæ. *L.* Quālĭs Cīnȳphĭŭs, tăcēntĕ rīpā, Pœnōs Băgrădă sērpĭt īntĕr ăgrōs. *St.* (Adde *Sil.* I, 407).

Bāiæ *ou* Bājæ, ārŭm, *f. pl.* (Βαῖαι). *Baies ou Baïa, ville de Campanie, célèbre par ses bains et*

les plaisirs. Nūllŭs ĭn ōrbĕ sĭnūs Bāiīs prælūcĕt ămœnīs. *H.* Quālĭs ĭn Eūbŏĭcō Bāiārūm lĭttŏrĕ quōndām. *V.* Sīvĕ văpōrĭfĕrās, blāndīssĭmă lĭttŏră, Bāiās. *St.* EP. Ămœnæ, călēntēs, călĭdæ, tĕpēntēs, mōllēs, dēsĭdēs. (Cf. *Ovid. A. Am.* I, 251 sq.; *Prop.* I, 11; *St. Silv.* IV, 7, 18; *Mart.* XI, 81.) || *En gén. Eaux thermales, thermes, bains.* Nūnc aūtēm săcrīs bāiārūm māxĭmă lÿmphīs *Tib.* (III, 5, 3, in Etruria). Īrēs Phōcĭdă Sēxtĭāsque bāiās. *Sid.* (23, 13). Īn pārvō māgnās fēcĭt mănŭs ārdŭă bāiās. *Luxor.* (in *Anth.* I, p. 484. Adde *Mart.* X, 13, 3).

Bāiānŭs *ou* Bājānŭs, ă, ŭm. (Βαϊανός). *De Baïa.* Īntĕrĭōră pētĭt Bāiānæ pērvĭă cȳmbæ. *J.* (12, 80). Mūrĭcĕ Bāiānō mĕlĭōr Lūcrīnă pĕlōrĭs. *H.* || Bāiānŭs lăcŭs, *ou absolt.* Bāiānŭs. *Lac de Baïa.* Bāiānō prŏcŭl ā lăcū, mŏnēmŭs. *M.* (IV, 30, 1).

Bāiŏcāssĭs, ĭs, *adj. De Baïeux, ville de France.* Tū Bāiŏcāssĭs, stīrpĕ Drŭĭdārūm sătŭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 7. In *Notit. Imp.* dicuntur *Baiocasses.* Alii tamen ablativum hic esse volunt, et nomen urbis, *Baiocassi, orum*).

Bāiŭs *ou* Bājŭs, ī, *m.* (Βαῖος). *Nom d'un des compagnons d'Ulysse, qui donna son nom à Baïa.* Sēdēs Ĭthăcēsĭă Bāiī. *Sil.* (VIII, 539. Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 441; *Strab.* et *Steph.*). || — ŭs, ă, ŭm. *De Baïa.* Āh! pĕrĕānt Bāiæ, crīmĕn ămōrĭs, ăquæ! *Pp.* (I, 11, 30).

Bājŭlŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Porter un fardeau.* Nōn dĭdĭcī bājŭlārĕ. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 10) Ăsĭnūm sŏlēbānt, bājŭlāntĕm sārcĭnās. *Ph.* (IV, 2, 5). *Voy.* Porto.

Bājŭlŭs, ī, *m. Porte-faix* Cōllō rēm sōlvām jam ōmnĭbŭs, quăsĭ bājŭlŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 17). || ✝ *Adj.* Quīdquīd căpēssūnt, ōrĕ fērrĕ bājŭlō. (*Anthol.* II, p. 617.) Nūbēs pĭōrūm bājŭlæ. *P. Nol.* (21, 934).

Bălăām, *m. ind. Balaam, nom d'un faux prophète.* Ōffēnsŭs Bălăām cālcārĭbŭs ūrgĕt ăsēllăm. *Theodul.* (vs. 161).

Bălænă, æ, *f.* (φάλαινα). *Baleine.* Quāntō dēlphīnīs bălænă Brĭtānnĭcă mājŏr. *J.* (10, 14). Tālĭs Ătlāntĭăcō quōndām bălænă prŏfūndō. *Aus.* (*Mos.* 144. *Ib.* 147. Adde *Pl. Rud.* II, 6, 61). SYN. Prīstĭs; *au pl.* cētĕ. EP. Īngēns, vāstă, īmmānĭs, pōrtēntōsă, prōdĭgĭōsă, æquŏrĕă, pōntĭvăgă. PPH. Īmmānĭs bēllŭă pōntī. Īmmānĭă pōntī cōrpŏră, mōnstră. Īmmānī cōrpŏrĕ prīstĭs. VERS. Bălænārūmquĕ prĕmēntĕm Ægæōnă sŭīs īmmānĭă tērgă lăcērtīs. *O.*

Bălănātŭs, ă, ŭm. *Parfumé de* Balanus. Māxīllīs bălănātūm gaūsăpĕ pēctās. *Pers.* (4, 37).

Bālāns, tĭs. *Qui bêle.* Pĕcŭdēm spōndērĕ săcēllō Bālāntēm. *J.* (13, 232. Adde *Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 21). || *Subst. m. f. Mouton, brebis.* Bālāntūmquĕ grĕgēm flŭvĭō mērsārĕ sălūbrī. *V.* Īmă dŏlōr bālāntūm lāpsŭs ăd ōssă. *Id.* (Adde *Lucret.* II, 369). *Voy.* Ovis.

Bălănŭs, ī, *f.* (ἡ βάλανος). *Sorte de gland odoriférant, qui croît en Arabie; parfum.* Hōc ēx ūnguēntō cōnstăt ĕt ēx bălănō. *M.* (XIV, 57, 2). Prēssă tŭīs bălănūs căpīllīs. *H.* || *Sorte de coquillage.* Ĕchīnōs, lĕpădās, ōstrĕās, bălănōs căptāmŭs, cōnchās. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 8. Cf. *Plin.* 32, 23).

Bălārŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* III, 378.)

Bălātrōnēs, ŭm, *m. pl. Gens sans aveu, vagabonds, ou débauchés.* Mēndīcī, mīmæ, bălătrōnēs, hōc gĕnŭs ōmnĕ. *H.* (*Sat.* I, 2, 2. Vox incertæ significationis. Cf. *Schol.* ad h. l., et *Fest.* Etiam *Vopisc. Carin.* 22, jungit *balatrones* cum *mimis*).

Bālātŭs, ūs, *m. Bêlement.* Aūdītīsquĕ lŭpōs ăcŭūnt bālātĭbŭs āgnī. *V.* Quūm tĕnĕr aūdītūr mĕdĭō bālātŭs ăhēnō. *O.* EP. Tĕnĕr, mōllĭs, trĕmēns.

Bālbē, *adv. En bégayant.* Vōcĭbŭs ēt gēstū quūm bālbē sīgnĭfĭcārēnt. *Lr.* (V, 1021).

Bālbīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* I, 3, 40.)

Bālbŭs, ă, ŭm. *Bègue, qui bégaie.* Quĭd? quūm bālbă fĕrīs ānnōsō vērbă pălātō. *H.* Ōs tĕnĕrūm pŭĕrī bālbūmquĕ pŏētă fĭgūrāt. *Id.* (Adde *Pers.* 1, 33; *Tib.* II, 5, 94). SYN. Blæsŭs. PPH. Ōrĕ bālbō. || *Subst. m. Nom d'homme. L. Cornélius Balbus, né à Gadès, fait citoyen Romain par Pompée. et ami de César. Il s'efforça vainement d'empêcher une rupture entre le gendre et le beau-père.* Pōmpēiŭs hānc, ēt Bālbŭs, ēt Cæsār dĕdĭt. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 22). || *Autres du même nom* (*Mart.* II, 32, 1; *Anthol.* II, p. 597.)

Bālbūtĭō, īs, īrĕ, *n. Balbutier, bégayer.* Hīc nōstĕr hærēns sērmō līnguæ dēbĭlĭs Bālbūtĭt, ēt mōdĭs lăbōrāt ābsōnīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 12). PPH. Bālbās vōcēs, bālbă vērbă rēddō, ēdō, rĕfĕrō. Bālbās ōrĕ lŏquēlās dō. Dīffĭcĭlēs sŏnōs ōrĕ dō. Bālbō, blæsō ōrĕ lŏquŏr. VERS. Blæsăquĕ fīt jūssō līnguă cŏāctă sŏnō. *O.* Fāc tĭtŭbēt blæsō sūbdŏlă līnguă sŏnō. *Id.* Ēt nōmēn blæsō gārrĭăt ōrĕ mĕūm. *M.* Ēt tĕnĕrīs mĕdĭtāns vērba īllūctāntĭă lābrīs. *St.* || *Act.* Bālbūtĭt scaūrūm prāvīs fūltūm mălĕ tālīs. *H.* Cūm rēbŭs nōstĕr bālbūtĭt cārmĭnă sēnsŭs. *Ennod.* (I, 3, 15).

Bălĕārēs, ĭŭm, *f. Les îles Baléares, dans la Méditerranée. Leurs habitants étaient habiles à lancer la fronde.* Bălĕārĭum hāc lāte īnsŭlārūm dōrsă sūnt. *Avien.* (*Or. mar.* 471).

Bălĕārĭcŭs, ă, ŭm, *et* Bălĕārĭs, ĕ. *Des îles Baléares.* Nōn sĕcŭs ēxārsīt quām quūm Bălĕārĭcă plūmbūm Fūndă jăcĭt. *O.* Ĕbŭsum ēt Bălĕārĭcă rūră. *Manil.* (IV, 638). Stūpĕā tōrquēntēm Bălĕārĭs vērbĕră fūndæ. *V.* (Adde *Luc.* III, 710; *Sil.* I, 314). *Voy.* Funda. || *Qqf.* Bălĕārĭs, ĭs, *m. Habitant des Baléares.* Fūndā bēllă fĕrēns Bălĕārĭs ēt ālĭtĕ plūmbō. *Sil.*

Bălĭārēs. *Comme* Baleares. (*Baliares* non raro scribitur in libris et lapidibus. Græce sunt Βαλεαρεῖς, sed et Βαλιαρίδες apud *Steph.*, Βαλλιαρίδες apud *Strab.*)

Bălĭnĕæ, *et sync.* Bālnĕæ, ārŭm, *f. pl. Bains publics.* Ēt bălĭnĕās, ēt āmbŭlācrum, ēt pōrtĭcūm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 69. *Id. As.* II, 2, 90; *Merc.* I, 2, 19. Quibus locis alii minus bene leg. *balneæ.* Cf. *Varr. L. L.* 9, 68). *Voy.* Balneum.

? Bălĭŏlŭm. *Mot inexplicable et certainement corrompu.* (*Plaut. Pœn.* V, 2, 22. Adde quod versus claudicat. Codex *Camerar.* habet *haliolum*, unde *Bothe* non male extudit *alliolum.*)

Bălīstă. *Voy.* Ballista.

? Bālĭtāns, *fréq. de* Balans. *Bêlant. Voy.* Palitans.

Bāllĭō, ōnĭs, *m. Nom d'un personnage comique.* (*Plaut. Ps.* IV, 2, 47.)

Bāllīstă, æ, *f. Baliste, machine de guerre propre à lancer contre les murs d'énormes pierres.* Tōrtāquĕ pēr tĕnĕbrās vălĭdīs bāllīstă lăcērtīs. *L.* Quūm lăcĕrās ărĭēs bāllīstāvĕ cōncŭtĭt ārcēs. *O.* Quām grăvĕ bāllīstæ mœnĭă pūlsăt ŏnŭs. *Id.* (Et *Sil.* VI, 214). EP. Fērrĕă, dūră, vălĭdă. VERS. Phōcăīs ēffūndĭt vāstōs bāllīstă mŏlārēs; Ātque ĕădem, īngēntīs mūtātō pōndĕrĕ tēlī, Fērrātam ēxcŭtĭēns ōrnūm, mĕdĭa āgmĭnă rūmpĭt. *St.* Nĕque ĕnīm sōlīs āddūctă lăcērtīs Lāncĕă, sēd tēnsō bāllīstæ tūrbĭnĕ rāptă. *L. Voy.* Aries || *Au fig.* Cuī jam īnfōrtūni īntēntă bāllīsta ēst prŏbē *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 73. *Id. Bac.* IV, 4, 58). || ? *Qqf. L'objet lancé.* Ĭta ēst ămōr: bāllīsta ūt jăcĭtūr. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 42).

Bāllīstă, æ, *m. Nom d'un brigand, qui fut lapidé. On lui fit cette épitaphe, attribuée à Virgile:* Mōntĕ sūb hōc lăpĭdūm tĕgĭtūr Bāllīstă sĕpūltŭs: Nōctĕ, dĭē tūtūm cārpĕ, vĭātŏr, ĭtĕr. (*Anthol.* I, p. 366.)

✝ Bāllīstārĭūm *ou plutôt* Bāllīstērĭūm, ĭī, *n. Magasin pour les balistes.* Quam ĕgŏ... mīttam ē bāllīstērĭō. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 74).

Bāllŏnŏtī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de Scythie.* Gĕmĭnīs æquāntēs cōrnĭbŭs ālās Bāllŏnŏtī. *V. Fl.* Chūnūs, Bāllŏnŏtŭs. *Sid.* (7, 323).

Bāllūcā *et* Bālūx. *Voy.* Balux

Bālnĕæ, ārŭm. *Voy.* Balineæ, Balneum.

Bālnĕārĭŭs, ă, ŭm. *De bains, qui est dans les bains.* Ô fūrum ōptĭmĕ bālnĕārĭōrŭm! *Cat.* (33, 1).

Bālnĕātŏr, ōrĭs, *m. Baigneur, garçon de bains.* Quūm tē lŭcērnā bālnĕātŏr ēxstīnctā. *M.* (III, 93, 14. *Ib.* 7, 3). Ēdĕpŏl, Nĕptūne, ēs bālnĕātŏr frīgĭdŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 43).

Bālnĕŏlŭm, ī, *n. Petit bain.* Bālnĕŏlūm Găbĭīs, Rōmæ cōndūcĕrĕ fūrnōs. *J.* (7, 4).

Bālnĕŭm, ī, *n.* (*sync. de* balineum, cf. *Charis.* p. 76 : βαλανεῖον), *et* Bālnĕă, ōrŭm, *pl. Bain particulier, établissements de bains publics.* Băbȳlōnă cīnxĭt, Tūccă bālnĕūm fēcĭt. *M.* (IX, 76, 3). Tĕnĕbrōsăquĕ bālnĕă Grīllī. *Id.* (I, 60, 3). Nĭtĭdīs gēmmāntĭă sāxīs Bālnĕă. *St.* Sēcrētă pĕtīt lŏcă, bālnĕă vītăt. *H.* SYN. Bālnĕæ *ou* bălĭnĕæ, thērmæ. EP. Tĕpĭdŭm, cālēns, călĭdŭm; pūlchrŭm, grātŭm, ămœnŭm. *Voy.* Lavo.

Bālŏ, ās, ārĕ, *n. Bêler.* Tāctāquĕ fūmāntī sūlfŭrĕ bālĕt ŏvĭs. *O.* (Adde *Pl. Bac.* V, 2, 19; *Juvenc.* II, 439). PPH. Bālātŭm dō, rēddŏ, ēdŏ, ēxērcĕŏ, fūndŏ. Bālātū, bālātĭbŭs ăgrōs, aūrās īmplĕŏ. pērsŏnŏ.

Bālsămĕŭs, ă, ŭm. *De baume.* Ūnguĭnĕ bălsămĕō, mȳrrhāque ēt tūrĕ sŏlūtō. *Lact.* (*Phœn.* 118).

Bālsămŭm, ī, *n.* (βάλσαμον). *Baume, liqueur qui découle d'un arbrisseau de Judée.* Quĭd tĭbi ŏdōrātō rĕfĕrām sūdāntĭă līgnō Bālsămă? *V.* Bālsămă quī sēmpēr, cīnnămă sēmpĕr ŏlĕt. *M.* (III, 63, 4). SYN. Ŏpŏbālsămŭm. EP. Īdūmæŭm, frāgrāns, ŏdōrŭm. PPH. Sȳrĭŭm mūnŭs. Ĕōŭs lĭquŏr. *Voy.* Unguentum. || *Le baumier, arbrisseau.*

Bāltĕŭm, ī, *n.* (*n'est guère usité qu'au plur.*). *Voy. le suiv.*

Bāltĕŭs, ī, *m.*; *pl.* Bāltĕī, ōrŭm, *m.* *ou* Bāltĕă, ōrŭm, *n. Baudrier, ceinture, ordint. en cuir, pour soutenir l'épée, le carquois.* Bāltĕŭs, ēt nōtīs fūlsērūnt cīngŭlă būllīs. *V.* Quēm bāltĕŭs āspĕr Sūblĭgăt. *V. Fl.* Răpĭēns īmmānĭă pōndĕră bāltĕī (*gén.*). *V.* Præbēbānt cæsī bāltĕă lēntă bŏvēs. *Pp.* (IV, 10, 22). Ēnsēs ēt bāltĕă lævō Āccīngūnt lătĕrī. *Alcim.* (V, 377. Et cf. *Att.* apud *Non.* 3, 25). SYN. Cīngŭlŭm, cīnctŭs (ūs). EP. Aūrātŭs, būllātŭs, dĕcōrŭs, pēndŭlŭs, pēndēns, grăvĭs, lūcĭdŭs, splēndēns. || *Qqf. Ceinture (en gén.).* Bāltĕŭs haūd flūxōs gēmmīs ādstrīnxĭt ămīctŭs, Cōllă mŏnīlĕ dĕcēns. *L.* (II, 361). Bāltĕŭs ēt rĕvŏcēt vŏlŭcrēs īn pēctŏrĕ sĭnūs. *Vet. Poet.* (apud *T. Maur. Met.* 367. Adde *Mart.* XIV, 207). SYN. Cīngŭlŭm, zōnă. || *Sangle de cheval.* Bāltĕŭs ălĭpĕdīs rĕgĭă tērgă lĭgĕt. *Cl.* (*Epigr.* 21, 2). || *Sangle dont on battait les esclaves.* Quŏtĭēs rūmōrĭbŭs ūlcīscūntŭr Bāltĕă *J.* (9, 112). SYN. Lōrŭm. || *Le zodiaque.* Sēd nītēt īngēnti stēllātŭs Bāltĕŭs ŏrbĕ. *Manil.* (I, 677. *Id.* III, 361). *Voy.* Zodiacus.

Bālthĕŭs. *Voy. le précéd.*

Bălūx, ūcĭs, *f.* (*ancien mot espagnol*). *Minerai d'or.* Īllīnc bălūcīs māllĕātŏr Hīspānæ Trītūm nĭtēntī fūstĕ vērbĕrāt sāxŭm. *M.* (XII, 57, 9. Sic melius quam si legas *paludis*. Cf. *Plin.* 33, 21, 11).

? Bāmbălĭŭm, ĭī, *n. Sorte d'instrument de percussion.* Cȳmbălă, bāmbălĭūm, cōrnŭs ēt fīstŭlă, sīstrŭm. (*Anthol.* II, p. 636. *Burm.* legit *bombalium.* Certe sunt βαμβαλίζω, et βόμβος. Etiam βάμβαλον apud *Hesych.*)

Bāmbȳcĭŭs, ă, ŭm. *D'une ville de Cœlé-Syrie* (Βαμβύκη). Prōlēs tĭbĭ Dērcĭă, Pīscēs Sūrgēnt Bāmbȳcĭī. *Avien.* (*Arat.* 541).

Bāndŭsĭă, æ, *f. Fontaine des Sabins.* Ō fōns Bāndŭsĭæ, splēndĭdĭŏr vĭtrō. *H.*

Bānjūræ, ārŭm, *f. pl.* (Βανιοῦραι). *Peuplade de la Mauritanie.* Tūm chālȳbīs paūpēr, Bānjūræ crūdă jŭvēntūs. *Sil.* (III, 303).

Bāntīnŭs, ă, ŭm. *De Bantia, ville d'Apulie.* Sāltūsquĕ Bāntīnōs, ĕt ārvŭm. *H.*

Bāptæ, ārŭm, *m. pl.* (Βάπται). *Baptes, prêtres de Cotytto, à Athènes.* Cĕcrŏpĭām sŏlĭtī Bāptæ lāssārĕ Cŏtȳttō. *J.* (2, 92).

Bāptīsmă, ătĭs, *n.* (βάπτισμα). *Eccl. Action de laver.* Ăbŏlēns bāptīsmătĕ lābēm Hōstīlĭs jūgŭlī. *Prud.* (*Psych.* 103). Īnfūndītquĕ dĭēm bāptīsmătĕ lōtă. *Id.* (*Apoth.* 699, de homo). || *Ordint. Baptême.* Sīc ūnūm gĕnĭtŏr jūrāns bāptīsmă săcrābăt. *Alcim.* (IV, 618). Spīrĭtŭs ēt sānctŭs bāptīsmătĕ jūstĭfĭcātām Nōbĭlĭtāt. *Prud.* (*Apoth.* 885). Ūndĕ crŭēntātī părĭūnt bāptīsmătă rīvī. *Fort.* (*V. S. M.* II, 335). SYN. Bāptīsmŭs, lăvācrŭm. EP. Săcrŭm, sānctŭm, pĭŭm, sŏlēnnĕ, præsēns, lūstrālĕ, pūrŭm PPH. Pĭŭm lăvācrŭm. *P. Nol.* Bāptīsmătĭs ūndă. *Alcim.* Lȳmphă lăvācrī. Dīvīnŭm lăvācrŭm. *Id.* Pūrgāntēs ūndæ. *Juvc.* PHR. Săcrō măcŭlās lăvăt ūndă flŭēntō. *Fort. Voy.* Baptizo.

Bāptīsmŭs, ī, *m.* (βαπτισμός). *Comme* Baptisma. Bāptīsmi hīnc fōrmām Pĕtrō tēstāntĕ dŏcēmŭr. *Alcim.* (IV, 649. *Ib.* 620). *Voy.* Baptizo.

Bāptīstă, æ, *m.* (βαπτιστής). *Saint Jean-Baptiste, qui baptisa N. S. J. C. dans le Jourdain.* Hūnc Bāptīstă pŏtēns ūt vīdĭt ăb āmnĕ Jŏhānnēs. *Sedul.* (II, 143). Pērfūndīt flŭvĭō pāstŭs Bāptīstă lŏcūstīs. *Amœn.* (vs. 117). *Voy.* Ioannes.

Bāptīzŏ, ās, ārĕ (βαπτίζω). *Eccl. Baptiser.* Bāptīzāti ăgĭmŭs: tānta est bāptīsmătĭs ējŭs Grātĭă. *Alcim.* (V, 735). PPH. Bāptīsmătĕ tīngŏ, pūrgŏ, āblŭŏ, mūndŏ. VERS. Flūmĭnĭs ūt lĭquĭdī căpĕrēnt mīrāndă lăvācră, Queīs ănĭmæ spĕcĭēs āblūtă sōrdĕ nĭtērĕt. *Juvc.* Lăvācrī Dīvīni ēxpērtēm. *Alcim.* Chrīstĭcŏlīs săcrō bāptīsmătĕ tīnctīs. *Id.* Quō dĕlīcta Ădæ Chrīstŭs īn āmnĕ lăvăt. *Fort.* Vēstīgĭă fraūdĭs, Quæ bŏnŭs āblŭĕrĕt dŏctŏr mĕlĭōrĭbŭs ūndīs. *Hilar.*

Bărābbās, æ, *m. Barabbas, un meurtrier juif, auquel le peuple donna la liberté plutôt qu'à Jésus-Christ.* Pīlātŭs dōnăt plēbī lēgīquĕ Bărābbăm. *Juvc.* (IV, 627).

Bărăthrŭm *ou* Bărăthrŭm, ī, *n.* (βάραθρον). *Abîme, gouffre.* Nē pĕdĭbŭs rāptīm tēllŭs sūbtrāctă fĕrātŭr Īn bărăthrŭm. *Lr.* (VI, 604). Quī sē pōstquam Ætnæ mērsīt cāndēntĕ bărăthrō. *Sil.* Naūfrăgă cāndēntī mērgūntŭr plaūstră bărăthrō. *Cl.* (*B. Get.* 345, de nivibus). SYN. Gūrgēs, hĭātŭs. EP. Ābrūptŭm, præcēps, īmŭm, prŏfūndŭm, cæcŭm, nĭgrŭm. PPH. Præcēps tēllūrĭs hĭātŭs. Tērră dĕhīscēns. Spĕcŭs īngēns. Vāstæ faūcēs. Bărăthrī īmă. || *En partic. Abîme de la mer.* Ātque īmō bărăthrī tēr gŭrgĭtĕ vāstōs Sōrbēt īn ābrūptŭm flŭctŭs. *V.* Æstŭs īn ābrūptŭm dĕtŭlērăt bărăthrŭm. *Cat.* (68, 107). SYN. Gūrgēs, vŏrāgŏ, vōrtēx. *Voy.* Mare, Vorago. || *Les enfers* (*Diomed.* p. 314), *l'enfer.* Nēc quīsquam īn bărăthrŭm nēc Tārtără dēdĭtŭr ātră. *Lr.* (III, 979). Sŭpērque īmmānĕ bărăthrŭm Cērnātŭr, trĕpĭdēntque īmmīssō lūmĭnĕ mānēs. *V.* Cæcō gĕmĕrēt mōrs claūsă bărăthrō. *St.* Pœnă bărăthrī. *V. Fl.* Īnfērnī pĕtăt īmă pŏlī, bărăthrōquĕ cŏquătŭr. *Prud.* (*Apot.* 785). *Voy.* Inferi, Infernus. || *Ventre, estomac.* Quĭd ĕnĭm dīffērt, bărăthrōnĕ Dōnēs quĭdquĭd hăbēs? *H.* Ēxtrēmō rŭctŭs quūm vĕnĭt ā bărăthrō. *M.* (I, 88, 4). Pōst quĭnă Vĭtēllī Mīllĭă fāmōsī vēntrīs dāmnātă bărăthrō. *Sid.* (5, 324. Adde *Pl. Curc.* I, 2, 29). *Voy.* Venter. || *Au fig. Gouffre.* Pērnĭcĭēs, ēt tēmpēstās, bărăthrŭmquĕ măcēllī. *H. Voy.* Gurges.

? Bărăthrŭs, ī, *m*. *Un misérable (en mauv. part)*. Aūfĕr ăbhīnc lăcrĭmās, bărăthre, ĕt cōmpēscĕ quĕrēlās. *Lr*. (III, 967. *Lachm*. legit *balatro*).

Bārbă, æ, *f*. *Barbe*. Ōccŭpăt ōs flāmmĭs: ōlli īngēns bārbă rĕlūxĭt. *V*. Mēmbrăque, ĕt hūmānō cōncrētām sānguĭnĕ bārbām. *O*. SYN. *qqf*. Mēntŭm, lānūgŏ, cānĭtĭēs, pĭlī. EP. Āspĕră, hīspĭdă, rĭgĭdă, īmpēxă, squālēns; cūltă; cānă, nĭvĕă, sĕnīlĭs, vĕnĕrāndă. PPH. Nōscō crīnēs īncānăquĕ mēntă. *V*. || *Longue barbe*. EP. Lōngă, īmmīssă, prōmīssă, prōlīxă. VERS. Cæsărĭēm lōngæ dēxtrā dēdūcĕrĕ bārbæ. *O*. Īllĕ mănū mūlcēns prōpēxam ăd pēctŏră bārbām. Īmmīssā prōtēctūs pēctŏră bārbā. *Id*. Cuī plūrĭmă mēntō Cānĭtĭēs īncūltă jăcĕt. *V*. Fūsūs prōpēxam īn pēctŏrĕ bārbām. *Id*. Sēd frūtĭcāntĕ pĭlō nēglēcta ĕt squālĭdă bārbă. *J* Āspĕră mēntō Bārbă jăcĕt. *Calp*. Īn pēctūs sōrdĭdă bārbă cădĭt. *M*. Pāssūs ĕrăt, mœstāmquĕ gĕnīs īncrēscĕrĕ bārbām. *L*. Nūnc prōpēxīs īn pēctŏră bārbīs Vērrĕre hŭmŭm. *Sil*. || *Laisser croître sa barbe*. Bārbām pāscŏ, ălŏ. || *Couper la barbe*. Bārbām tōndĕŏ, rĕsĕcŏ, mĕtŏ, pōnŏ. *Voy*. Tondeo. || — vēllŏ, *locut. prov*. *Faire une insulte sanglante*. Vēllūnt tĭbĭ bārbăm Lāscīvī pŭĕrī. *H*. (*Sat*. I, 3, 133. Adde *Pers*. 1, 133; 2, 28).

Bārbărĕ, *adv*. *D'une manière qui n'est pas grecque*. Dēmŏphĭlūs scrīpsĭt, Mārcūs vōrtĭt bārbărĕ. *Pl*. (*As*. *prol*. 11. *Id*. *Trin*. *prol*. 19). || *Cruellement*. (*Hor*. *Od*. I, 13, 14.) SYN. Crūdēlĭtĕr.

Bārbărĭă, æ, *et* Bārbărĭēs, ēī, *f*. *Tout pays qui n'est pas grec; qui n'est pas romain*. Græcĭă bārbărĭæ lēntō cōllīsă dŭēllō. *H*. Ăt mĭhĭ bārbărĭā vīvēndūm sēmpĕr ĭn īllā. *O*. Dīssŏnă rĭtū Bārbărĭēs. *Cl*. Ĕt mīxtæ dīssŏnă tūrbæ Bārbărĭēs. *L*. Āddĕ sŭbăctām Bārbărĭēm gēntēsquĕ văgās. *Id*. || *Grossièreté, rusticité*. Nĕ quā dē părtĕ rĕlīnquăt Bārbărĭēm. *Cl*. Ăt nūnc bārbărĭēs grāndĭs, hăbērĕ nĭhĭl. *O*. SYN. Rūstĭcĭtās. || *Barbarie, cruauté* Bārbărĭē nōstĕr ăbūndăt ămŏr. *O*. *Voy*. Sævitia.

Bārbărĭcūs, ă, ūm (βαρβαρικός). *D'étranger, de barbare*. Bārbărĭcō pōstēs aūrō spŏlĭīsquĕ sŭpērbī. *V*. Sīgnăquĕ bārbărĭcās nōn bĕnĕ pāssă mănūs. *O*. || Bārbărĭcŭm, *n*. *pris adv*. Bārbărĭcum ātque īmmānĕ gĕmēns. *Sil*.

Bārbărīsmŭs, ī, *m*. (βαρβαρισμός). *Barbarisme*. Nōn ēst hīc, rŏgŏ, Cīnnă, bārbărīsmŭs? *M*. (VI, 17).

Bārbărŭs, ă, ūm (βάρβαρος). *Qui n'est pas grec, étranger*. Bārbără Mōpsōpĭōs tērrēbānt āgmĭnă mūrōs. *O*. Ăt cērtē bārbără tērră tŭa ēst. *Id*. Lūdĭī bārbărī. *Pl*. (*Curc*. I, 2, 63. Cf. *Avien*. *Or*. *mar*. 346). SYN. Bārbărĭcūs, ēxtērnūs. || *En particul*. *Phrygien*. Pīctūs ăcū tŭnĭcās ĕt bārbără tēgmĭnă crūrūm. *V*. Sŏnāntĕ mīxtūm tĭbĭīs cārmĕn lўră, Hāc Dōrĭum, īllīs bārbărūm. *H*. Bārbărăque hōrrĭbĭlī strīdēbăt tĭbĭă cāntū. *Cat*. (64, 265. Cf. *Hor*. *Epist*. I, 2, 7, barbariæ). *Voy*. Phrygius. || *Qui n'est pas romain*. Quēm vīnctūm lătĕrī bārbărūs ōmnīs hăbĕt. *O*. Săcră sŭō făcĭō bārbărĭōră lŏcō. *Id*. Bārbărās Sўrtēs. *H*. Quōd mărĕ bārbărūm? *Id*. || *Dont le langage est barbare*. Bārbărūs hīc ĕgŏ sūm, quĭă nōn īntēllĭgŏr īllīs. *O*. Ēt nŏcŭīt fōrmæ bārbără līnguă bŏnæ. Nōn dŭbĭtō quīn sīnt ĕt ĭn hōc nōn paūcă lĭbēllō Bārbără. *Id*. || *Grossier, sauvage, non civilisé*. Quæve hūnc tām bārbără mōrēm Pērmīttĭt pătrĭă? *V*. SYN. Rŭdĭs, īncūltūs, āspĕr, rūstĭcūs, fĕrūs. || *Barbare, cruel*. Bēlĭdēs, ēt strīctō bārbărūs ēnsĕ pătĕr. *O*. Quĭs nōn mĭhĭ, bārbărĕ, dīxĭt? *Id*. SYN. Sævūs, crūdēlĭs, etc. *Voy*. Sævus.

Bārbātūs, ă, ūm. *Qui a de la barbe, barbu*. Sī jŭvĕnīs vĕtŭlō nōn āssūrrēxĕrăt, ĕt sī Bārbātō cuīcūmquĕ pŭĕr. *J*. (13, 55. *Id*. 4, 103). SYN. Bārbĭgĕr. || *So dit particulièrement des philosophes*. Sŏlĕt hīc bārbātōs sānĕ sēctārī sĕnēs. *Pl*. (*Cas*. II, 8, 26). Bārbātum hæc crēdĕ măgīstrūm Dīcĕrĕ. *Pers*. (4, 1). Cōnsŭlĕ bārbātī dēlīrāmēntă Plătōnĭs. *Prud*. (*Apoth*. 200. Adde *Juv*. 14, 12). || *Subst*. *m*. *Philosophe*. Nĕ mēndīcă fĕrăt bārbātī prāndĭă nūdī. *M*. (XIV, 81, 1). || *Bouc*. Īmmīsĭt sē bārbātūs. *Ph*. || Bārbātūs lĭbĕr. *Parchemin qui a contracté des aspérités*. (*Mart*. XIV, 84.)

Bārbĭgĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui a de la barbe*. Bārbĭgĕrās pĕcŭdēs. *Lr*. (V, 898). SYN. Bārbātūs.

Bārbĭtŏs *ou* Bārbĭtūs, ī, *m*. *f*.; Bārbĭtūm *ou* Bārbĭtŏn, ī, *n*. (ὁ, ἡ βάρβιτος, *et* τὸ βάρβιτον). *Espèce de luth*. Ăgĕ, dīc Lătīnūm, Bārbĭtĕ, cārmĕn. *H*. Tērpsĭchŏrē făcĭlēm lāscīvō pōllĭcĕ mōvĭt Bārbĭtŏn. *Cl*. Bārbĭtūs hīc nōstĕr, plēctrō lĭcĕt īmpărĕ, cāntăt. *Sid*. (16, 70). Nēc făcĭt ăd lăcrĭmās bārbĭtŏs ūllă mĕās. *O*. Hōc gĕnĕrĕ ĕt chōrdās, ĕt plēctra, ĕt bārbĭtă cōndĕ. *Aus*. (*Epigr*. *ad Philom*. *Gram*. 44). Quæ mūltĭfōrmĕ scītĭs cīrĕ bārbĭtŏn. *Capel*. (IX, p. 309). SYN. Cĭthără, lўră, chĕlўs. *Voy*. Cithara.

Bārbŭlă, æ, *f*. *dimin*. *de* Barba. *Poil follet*. Chlămўdēs āc bārbŭlă prīmă. *Lucil*. (ap. *Non*. 1, 341). Īnfāmīquĕ mănū bārbŭlă vūlsă cădĭt. (*Anthol*. I, p. 618. *Ib*. II, p. 206.) *Voy*. Lanugo.

Bārbŭs, ī, *m*. *Barbeau, barbillon, poisson*. Lībĕrĭōr lāxōs ēxērcēs, bārbĕ, nătātūs. *Aus*. (*Mos*. 94).

┼ Bārcă, æ, *f*., *néol*. *Barque*. Ūt mōx sălūbrī bārcā pērfŭgĭō fŏrēt. *P*. *Nol*. (21, 95. Cf. *Isid*. 19, 1).

Bārcæī, ōrūm, *m*. *pl*. (Βαρκαῖοι). *Habitants de Barcé*. Lātēquĕ fŭrēntēs Bārcæī. *V*.

Bārcæūs, ă, ūm. *De la famille de Barcas*. Jŭvĕnīque īnvădĕrĕ bēllūm Bārcæō suādēbăt hŏnōr, prĕtĭūmquĕ pĕrīclī. *Sil*. Nōn sīc Bārcæūs ŏpīmăm Ānnĭbăl ăd Căpŭām pĕrĭĭt. *Sid*. (5, 342). SYN. Bārcīnūs.

Bārcās, æ, *m*. *Chef de la famille d'Annibal*. Sārrānā prīscī Bārcæ dē gēntĕ. *Sil*. (I, 72).

Bārcē, ēs, *f*. (Βάρκη). *Ville et contrée d'Afrique, plus tard Ptolémaïs*. Dīssĭdĕt ōccĭdŭīs quōd Gādĭbūs hōrrĭdă Bārcē. *Cl*. Ætērnūmque ărĭdă Bārcē. *Sil*. (Adde *Sid*. 7, 449). || *Nourrice de Sichée*. Tūm brĕvĭtĕr Bārcēn nūtrīcem āffātă Sĭchæī. *V*.

Bārchæūs, Bārchē, Bārchīnūs. *Voy*. Barcæus, Barce, Barcinus.

Bārcĭnŏ *et* Bārcĭnōn, ōnĭs, *f*. *Ville de la Tarraconaise, auj*. *Barcelone*. Tărrăco ĕt ōstrĭfĕrō sŭpērăddĭtă Bārcĭnŏ pōntō. *Aus*. (*Epist*. 24, 89. *Ib*. 69). Bārcĭnōn clārō Cŭcŭfātĕ frētă. *Prud*. (*Peri*. 4, 33. Adde *P*. *Nol*. 10, 231).

Bārcĭnōnĕs, ūm, *m*. *pl*. *Habitants de Barcelone*. Ēt Bārcĭnōnum ămœnă sēdēs dĭtĭūm. *Avien*. (*Or*. *mar*. 520).

Bārcīnūs, ă, ūm. *De Barcas et de sa postérité; d'Annibal*. Ūt rŭbĕăt Bārcīnā clādĕ Mĕtaūrūs. *Sid*. (2, 532). SYN. Bārcæūs.

Bārdăĭcūs, ī, *m*. *Chaussure militaire, employée d'abord par un peuple d'Illyrie nommé* Bardæi (*Ptolem*. Οὐαρδαῖοι); *ou, selon d'autres, Capote*. Quōd sĭccæ rĕdŏlĕt pălūs lăcūnæ... Lāssī bārdăĭcūs quōd ēvŏcātī. *M*. (IV, 4. Alii aliter leg. et intellig.). || *Soldat portant cette chaussure*. Bārdăĭcūs jūdēx dătūr hæc pūnīrĕ vŏlēntī Cālcĕūs. *J*. (16, 13. Ubi videndus *Ruperti*).

Bārdī, ōrūm, *m*. *pl*. *Bardes, poëtes Celtes, qui chantaient les louanges des héros*. Plūrĭmă sēcūrī fūdīstĭs cārmĭnă, Bārdī. *L*. (I, 449: ubi plura). Pērcūrrĕ scrīnĭă prīmī Scrīptōrĭs, quēm nōn Bārdūs pătĕr, aūt ăvūs aūgŭr... dŏcŭĕrĕ. *Prud*. (*Apoth*. 296).

Bārdŏcŭcūllūs, ī, *m*. *Casaque militaire, capote, qui se faisait en Gaule*. Gāllĭă Sāntŏnĭcō vēstīt tē bārdŏcŭcūllō. *M*. (XIV, 128. *Id*. I, 54, 5. Cf. *Juv*. 8, 145, Santonico cucullo).

Bārdŭs, ă, ŭm (*métath. de* βραδύς). *Sot. stupide.* Stōlĭdūm, quūm bārdūm mē făcĭēbăm. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 40. *Id. Bacch.* V, 1, 2. Cf. *Non.* 1, 32, et *Fest.*).

Bārdŭs, ī, *m. Barde. Voy.* Bardi.

Bărēās, æ, *m. Nom d'homme.* Stōĭcŭs ōccīdīt Bărēām, dēlātŏr ămīcŭm. *J.* (3, 116. *Id.* 7, 91).

Bārĭs, ĭdĭs *et* ĭdŏs, *f.* (βᾶρις). *Sorte de bateau en usage sur le Nil.* Bārĭdŏs ēt cōntīs rōstrā Līburnā ĕquī. *Pp* (III, 11, 44)

Bărĭsās, āntĭs, *m. Nom de guerrier.* Dāt Călāīs Bărĭsāntă nĕcī. *V. Fl.*

Bārĭŭm, ĭī, *n. Ville d'Apulie.* Bārī mœnĭă pīscōsī. *H.*

Bārŏ, ōnĭs, *m. Terme de mépris : Goujat, stupide.* Bārŏ, rĕgūstātūm dĭgĭtō tĕrĕbrārĕ sălīnūm. *Pers.* 5, 138. Cf. *Cic. Fin.* 2, 23 : « Hæc quum loqueris, nos *barones* stupemus. »)

Bārrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Crier comme l'éléphant.* Āt bārrūs bārrīt. (*Auct. Philom.* 53.)

Bārrŭs, ī, *m. Éléphant.* Nīgrīs dīgnīssĭmă bārrīs. *J.* Vīctōrēm bārrīquĕ cănēm răbĭdīquĕ lĕōnĭs. *Prisc. Peri.* 709). *Voy.* Elephas. || *Nom d'homme.* Sīsēnnās, Bārrōs ŭt ĕquīs præcūrrĕrĕt ālbīs. *H.*

Bārthŏlŏmæŭs, ī, *m. Saint Barthélemi, apôtre.* Indĕ trĭūmphāntēm fērt Īndĭă Bārthŏlŏmæūm. *Fort.* VIII, 6, 147).

Bāscaūdă, æ, *f. Jatte (en usage chez les Bretons).* Bārbără dē pīctīs vēnī bāscaūdă Brĭtānnīs. *M.* (XIV, 99). Ādde ēt bāscaūdās, ēt mīllĕ ēscārĭă. *J.* (12, 46).

Bāsĭātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de baiser, baiser.* Hās ōffēndĕrĕ bāsĭātĭōnēs. *M.* (II, 23, 4). Quærīs quōt mĭhĭ bāsĭātĭōnēs. *Cat.* (7, 1). *Voy.* Osculum.

Bāsĭātŏr, ōrĭs, *m. Un grand baiseur.* Ēffŭgĕrĕ nōn ēst, Bāssĕ, bāsĭātōrēs. *M.* (XI, 99, 1).

Bāsĭātŭs, ă, ŭm. *Baisé.* Hīnc sūtōr mŏdŏ pēllĕ bāsĭātā. *M.* (XII, 59, 7).

Băsĭlĭcă, æ, *f. Basilique, vaste édifice public, où l'on se réunissait pour les affaires.* || † Băsĭlĭcă. *Basilique, église.* Băsĭlĭcīs hæc jūnctă trĭbūs, pătēt ārĕā jūnctīs. *P. Nol.* (25, 37. *Id.* 21, 179. Primam ex necessitate productam ait *Beda*, p. 2374).

† Băsĭlĭcē (βασιλικῶς), *adv. En roi, richement.* Eūgĕ, eūgĕ ēxōrnātŭs băsĭlĭcē ! *Pl.* (*Pers.* IV, 2, 1. *Ib.* V, 2, 25). || *Complétement.* Ŭt ĕgo īntĕrĭī băsĭlĭcē ! *Pl.* (*Epid.* I, 1, 54).

† Băsĭlĭcŭs, ă, ŭm (βασιλικός), *arch. De roi, royal ; magnifique.* Băsĭlĭcās ēdīctĭōnēs ātque īmpĕrĭōsās hăbēt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 31). Băsĭlĭcō āccĭpĕrĕ vīctū. *Id.* (*Pers.* I, 1, 32). SYN. Rēgĭŭs. || Băsĭlĭcūm, ī, *n. Manteau royal.* (*Pl. Epid.* II, 2, 48.)

Băsĭlīscŭs, ī, *m.* (βασιλίσκος). *Basilic, reptile.* Vūlgŭs, ēt īn văcŭā rēgnāt băsĭlīscŭs ărēnā. *L.* (IX, 725. *Ib.* 828). Cūrrēntem āttrītōs sŭpĕr āspĭdās ēt băsĭlīscōs. *Prosp.* (*Epigr.* 1, 11).

Băsĭlīssă, æ, *f.* (βασίλισσα). *Nom de femme.* Sēmpĕr mūndĭtĭās, sēmpĕr, Băsĭlīssă, dĕcōrēs. (*Anthol.* I, p. 636.) || *Nom d'une sainte.* (*Fort.* VIII, 6, 35.)

Băsĭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ŭt Băsĭlūm vīdērĕ dŭcēm. *L.* (Et *Juv.* 7, 146.)

Bāsĭŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Baiser.* Pīctōrūm sōlă bāsĭātĕ rēgūm. *M.* (X, 72, 7. *Id.* VII, 94, 4). Tām tē bāsĭă mūltă bāsĭārĕ. *Cat.* (7, 9). *Voy.* Osculor.

Băsĭs, ĭs, *f.* (βάσις). *Base, appui, piédestal.* Quōquĕ mĭnŭs dŭbĭtēs, stāt băsĭs ōrbă dĕā. *O.* Īnscrīpta ēst băsĭs, īndĭcātquĕ nōmĕn. *M.* (IX, 45, 6). Jūpĭtĕr ēst tērræ băsĭs ēt stēllāntĭs ōlȳmpī. *Poet.* (ap. *Apul., de Mundo.* t. II, p. 280 Bip.).

Bāsĭŭm, ĭī, *n. Baiser.* Grātīs quæ dărĕ bāsĭūm rĕcūsāt. *M.* (XII, 55, 12). Blāndăquĕ dēvēxæ jāctātĕt bāsĭă rhēdæ. *J.* (4, 118). Nōn ūnquām pōsthāc bāsĭă sūbrĭpĭām. *Cat.* (99, 16). SYN. Suāvĭŭm, ōscŭlŭm. *Voy.* Osculum.

Bāssă, æ, *f. Nom de femme.* Bāssă, bĭbīs vītrō. *M.* (I, 38, 2).

Bāssărĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Βασσαρεύς). *Un des noms de Bacchus.* Nōn ĕgŏ tē, cāndĭdĕ Bāssărĕū, Īnvītūm quătĭām. *H.*

Bāssărĭcŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Cīngēt Bāssărĭcās Lȳdĭă mītră cŏmās. *Pp.* (III, 15, 30).

Bāssărĭs, ĭdĭs, *f.*; Bāssărĭdĕs, ŭm, *pl.* (Βασσαρίς). *Bacchante, bacchantes.* Ēt răptūm vĭtŭlō căpŭt āblātūră sŭpērbō Bāssărĭs. *Pers.* (1, 100). Ēt tū, Bāssărĭdūm rŏtātŏr Ēvān. *St. Voy.* Baccha.

Bāssīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Hæc prĭŭs, Bāssīnĕ fīlī. *T. Maur.* (*de Syll.* 5).

Bāssŭs, ī, *m. Bassus, poëte satirique du siècle d'Auguste.* Pōntĭcŭs hērōō, Bāssŭs quŏquĕ clārŭs ĭāmbō. *O.* (*Trist.* IV, 10, 47. Adde *Prop.* I, 4, 1). || *Autres personnages du même nom.* Bāssūm Thrēĭcĭā vīncāt ămȳstĭdĕ. *H.* Ūrbēm pĕtēbāt Bāssŭs ? īmŏ rūs ībāt. *M.* (III, 47, 15. Adde *Prud. Sym.* I, 559 ; *Anthol.* II, p. 193).

Bāstārnæ, ārŭm, *m. pl.* (Βαστάρναι). *Peuple Sarmate.* Hōc tōtūm tŭă sīgnă păvēt : Bāstārnă, Sŭēvŭs. *Sid.* (5, 474). Bāstārnās ūnā pŏtŭīt dēlērĕ rŭīnā. *Cl.* Sārmătă, Gērmānī, Gĕtă, Bāstārnæquĕ fĕrōcēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 442. Alii scrib. *Basternæ*; sed *Strab.* ubique Βαστάρναι). SYN. Bătērnæ.

Bāstērnă, æ, *f. Espèce de litière.* Aūrĕā mātrōnās claūdīt bāstērnă pŭdīcās. (*Anthol.* I, p. 625.)

† Băt. *Syllabe imitant le bruit produit quand un trompette retire son instrument de sa bouche.* (*Cæsel.* apud *Char.* 213.) || *Répétition ironique du mot* At, *prononcé par un interlocuteur.* Pŏtĭn' ălĭām rem ŭt cūrēs ? Āt. Băt. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 6).

Bătāvī, *et mieux* Bătăvī, ōrŭm, *m. pl. Bataves, auj. Hollandais.* Vāngĭŏnēs Bătăvīquĕ trŭcēs, quōs ærĕ rĕcūrvō. *L.* (I, 431). Hīc pĕtīt Eūphrātēn jŭvĕnīs, dŏmĭtīquĕ Bătăvī. *J.* (8, 51). Jām pŭĕr aūrĭcŏmō præfōrmīdātĕ Bătăvō. *Sil.* (III, 608. Sic et *Mart.* XIV, 176). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ēt mūtāt Lătĭās spūmă Bătăvă cŏmās. *M.* (VIII, 33, 20).

Bătērnæ, ārŭm. *Comme* Bastarnæ. Īllīnc jūrātōs īn sē trăhĭt Æă Bătērnās. *V. Fl.* (I, 96).

Băthȳllŭs, ī, *m.* (Βάθυλλος). *Bathylle, jeune homme chanté par Anacréon.* Nōn ălĭtēr Sămĭō dīcūnt ārsīssĕ Băthȳllō. *H.* || 2. *Célèbre pantomime du temps d'Auguste.* Chīrŏnŏmōn Lēdām mōllī sāltāntĕ Băthȳllō. *J.* (6, 63. Adde *Pers.* 5, 123). Ŏpĕrām Băthȳllō sŏlĭtŭs īn scēnā dărĕ. *Ph.*

Bătĭăcă, æ, *f.* (*Athen.* βατιάκη). *Espèce de coupe.* Bătĭăcīs bĭbūnt. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 12). Bătĭăcam aūrĕam ōctō pōndō. *Id.* (apud *Non.* 15, 19. Alii leg. *batioca* vel *batiola*).

Bătīllūm, ī, *n., et* Bătīllŭs, ī, *m. Réchaud, cassolette.* Lātūm clāvūm, prūnæquĕ bătīllūm. *H.*

? Bătĭŏcă *ou* Bătĭŏlă. *Voy.* Batiaca.

Bătŏ, ōnĭs, *m. Chef germain, fait prisonnier par Germanicus.* Bēllī sūmmă căpŭtquĕ Bătŏ. *O.*

Bāttĭădæ, ārŭm, *m. pl. Habitants de Cyrène, ville fondée par Battus.* Bāttĭădās prāvōs fĭdĕī stĭmŭlāvĭt ĭn ārmă. *Sil.* (III, 252).

Bāttĭădēs, æ, *m.* (Βαττιάδης). *Fils ou descendant de Battus; Callimaque.* Tū pāndĕrĕ dōctŭs Cārmĭnă Bāttĭădæ. *St.* Hæc ēxcērptă tĭbī cārmĭnă Bāttĭădæ. *Cat.* (65, 15. Adde *Ov. Trist.* II, 367).

Bāttĭs, ĭdĭs, *f.* (Βαττίς). *Femme de Cos, chantée par le poëte Philétas.* Nēc tāntūm Cōō Bāttĭs ămātă sŭō. *O.*

Bāttŭŏ (*mieux que* Batuo), ĭs, ĕrĕ. *Frapper, battre.* Queīs bāttŭātūr tĭbi ōs, sĕnēx nēquīssŭmĕ

Pl. (*Cas.* II, 8, 60). Scūlpōnēīs băttŭēndă sūnt huīc lătĕrā prŏbē. *Næv.* (seu *Nov.* apud *Fulg.* 21).

Băttŭs, ī, *m.* *Berger témoin du meurtre d'Argus, dénonça Mercure, qui le changea en pierre de touche.* Rūrĕ sĕnēx : Băttūm vīcīnĭă tōtă vŏcābăt. *O.* (*Met.* II, 688 sq.). || 2. *Nom d'un Lacédémonien fondateur de Cyrène.* Băttūs Cȳrēnēn mōllī tūm fōrtĕ fŏvēbăt Īmpĕrĭō. *Sil.* (VIII, 57).

Bătŭlūm, ī, *n.* *Château fort de la Campanie.* Quīquĕ Rŭfrās, Bătŭlūmquĕ tĕnēnt. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 564).

Bătŭō. *Voy.* Battuo.

Baūbō, ūs, *f.* (Βαυβώ). *Femme d'Éleusis, qui donna l'hospitalité à Cérès.* Quās căvă sūccŭtĭēns Baūbō mănū ; nām pŭĕrīlīs. (Apud *Arnob. adv. Gent.* V, p. 648, satis deformi versu. Cf. *Ovid. Met.* V, 449 sq.)

† Baūbŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Hurler* (*en parl. des chiens*). Āc quūm dēsērtī baūbāntŭr ĭn ædĭbŭs. *Lr.* (V, 1070).

Baūcĭs, ĭdĭs, *f.* (Βαυκίς). *Baucis, femme de Philémon. Ils donnèrent l'hospitalité à Jupiter et à Mercure, et furent changés en arbres.* Sēd pĭă Baūcĭs ănūs, părĭlīque ætātĕ Phĭlēmōn. *O.* (*Met.* VIII, 631 sq.).

Baūlī, ōrŭm, *m. pl.* *Ville de Campanie, près de Baies, d'abord nommée* Boaulia. Hērcŭlĕōs vĭdĕt ĭpso īn lĭttŏrĕ Baūlōs. *Sil.* (XII, 156. Adde *Mart.* IV, 63, 1). Īndĕ rĕcēns ætās cŏrrūptă Bŏaūlĭă Baūlōs Nūncŭpăt. *Sym.* (*Epist.* I, 1).

Băvĭŭs, ĭī, *m.* *Mauvais poëte, contemporain de Virgile.* Quī Băvĭūm nōn ŏdĭt, ămĕt tŭă cārmĭnă, Mævī. *V.* || *Autre du même nom.* Ōmnĭă cūm Băvĭō cōmmūnĭă frātĕr hăbēbăt. (*Anthol.* I, p. 436.)

Bāxĕæ, ārŭm, *f. pl.* *Sortes de sandales* (*espadrilles*). Pēnĭcŭlūs, qui ēxtērgēntŭr bāxĕæ. *Pl.* (*Men.* II, 3, 40).

Bdēllĭŭm, ĭī, *n.* (βδέλλιον). *Arbrisseau d'Arabie, qui donne une gomme odorante.* Tū mĭhi ēs căsĭă, tū bdēllĭŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 7).

Bĕātē, *adv.* *Heureusement.* Nōn ēst mī mălĕ, sēd bĕne ĕt bĕātē. *Cat.* (14, 10). SYN. Fēlīcĭtĕr.

† Bĕātĭtūdō, ĭnĭs, *f.* *Bonheur.* Ūnăquĕ sēmpēr fūltă bĕātĭtŭdĭnĕ. *Jul. Valer.* (I, cap. 34).

Bĕātŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Beatus. Tāndēmquĕ bĕātŭlŭs āltō Cōmpŏsĭtŭs lēctō. *Pers.* (3, 103).

Bĕātŭm, ī, *n. pris subst.* *Le bonheur.* Dīscāt quō fīnĕ bĕātŭm Dīrĭgĭtŭr. *Cl.*

Bĕātŭs, ă, ŭm. *Heureux.* Dīcīquĕ bĕātŭs Ānte ŏbĭtŭm nēmō sūprēmăquĕ fūnĕră dēbĕt. *O.* Ō tērquĕ quătērquĕ bĕātī ! *V.* Vītăm quæ făcĭūnt bĕātĭōrĕm. *M.* (X, 47, 1). SYN. Fēlīx, fōrtūnātŭs. *Voy.* Felix. || *Riche.* Aūrĭfĕrī rīpă bĕātă Tăgī. *O.* Īccī, bĕātīs nūnc Ărăbum īnvĭdēs Gāzīs. *H.* Sēd sī nōn fĭās quădrāntĕ bĕātĭŏr ūnō. *M.* (X, 82, 5). *Voy.* Dives. || *Qui rend heureux, où l'on est heureux.* Nŏvīstīnĕ lŏcūm pŏtĭōrĕm rūrĕ bĕātō ? *H.* Nōmēn nēctărĕ dūlcĭŭs bĕātō. *M.* (IX, 12, 5. Adde *Cat.* 65, 14). || Bĕātī, ōrŭm, *m. pl. Eccl.* *Les bienheureux.* Ætērnā rădĭānt părădīsi īn lūcĕ bĕātī. *Fort.* (IV, 26, 119. *Id.* VIII, 6, 131).

Bēbrĭăcŭm. *Au lieu de* Betriacum.

Bēbrȳcēs, *et qqf.* Bēbrȳcēs, ŭm, *m. pl.* (Βέβρυκες). *Anciens peuples de la Bithynie.* Bēbrȳcās ēxtēmplō spārgĭt fŭgă. *V. Fl.* Bēbrȳcēs īllĭc, gēns ăgrēstĭs ĕt fĕrōx. *Avien.* (*Or. mar.* 485). SYN. Bēbrȳcĭī. || *Colonie des précédents, établie dans la Narbonaise.* (Cf. *Sil.* III, 420.)

Bēbrȳcĭă, æ, *f.* *Contrée de l'Asie, postérieurement la Bithynie.* Aūt ārvă fŭrēntĭs Bēbrȳcĭæ. *V. Fl.*

Bēbrȳcĭī, ōrŭm, *m. pl.* *Comme* Bebryces. Bēbrȳcĭī pōst hōs. *Prisc.* (*Peri.* 773).

Bēbrȳcĭŭs, ă, ŭm (Βεβρύκιος). *De Bébrycie ou Bithynie.* Bēbrȳcĭă vĕnĭēns Ămȳcī dē gēntĕ fĕrēbăt. *V.* Prŏxĭmă Bēbrȳcĭī pāndūntŭr līttŏră rēgnī. *V. Fl.* (Adde *St. Silv.* IV, 5, 28). || *De la colonie bébrycienne établie dans la Narbonaise.* Bēbrȳcĭæ Pœnū fīnēs trānscēndĕrăt aūlæ. *Sil.* (III, 443. *Id.* XV 497). || Bēbrȳcĭă vīrgō. *Pyrène, fille du chef de cette colonie, lequel était peut-être nommé Bébryx.* Nōmēn Bēbrȳcĭā dūxēre ā vīrgĭnĕ cōllēs. *Sil.*

Bēbrȳx, ȳcĭs *et qqf.* ȳcĭs, *m.* *Habitant de Bébrycie; par anton. Amycus.* Rēdĭt hūc ŏcŭlīs ĕt pōndĕrĕ Bēbrȳx. *V. Fl.* Prŏcŭl ēffĕră vīrtūs Bēbrȳcĭs, ĕ Scȳthĭcīs, etc. *Id. Voy.* Bebryces, Amycus. || *De la colonie narbonaise ; peut-être nom de son chef.* Pōssēssūs Bācchō sævā Bēbrȳcĭs ĭn aūlā. *Sil.* (III, 423)

Bēccă, æ, *m.* *Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 598.

Bĕchīrēs, ŭm, *m. pl.* (Βέχειρες). *Peuple du Pont* Dīrī sūnt īndĕ Bĕchīrēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 945 Cf. *Plin.* 6, 4).

Beēlzēbūl. *Voy.* Belzebub.

Bēl, ēlĭs, *m.* *Bel ou Baal, idole des Babyloniens* Dīffūgērĕ dŏlī : cĕcĭdīt Bēl, īntĕrĭt ērrŏr. *P. Nol.* (26 251. Cf. *Isid. Or.* 8, 11).

Bĕlēnŭs, ī, *m.* (Βέλενος) *Nom d'Apollon chez les Gaulois.* Bĕlēnī săcrātūm dūcĭs ē tēmplō gĕnŭs. *Aus* (*Prof.* 4, 9).

Bēlgă, æ, *m.* ; Bēlgæ, ārŭm, *pl.* (Βέλγης). *Belges, peuple au nord de la Gaule.* Ēt dŏcĭlĭs rēctŏr rŏstrātī Bēlgă cŏvīnī. *L.* Ēt tāndēm prīmīs Bēlgārūm cōnspĭcŏr ōrīs. *Aus.* (*Mos.* 10. *Ib.* 24).

Bēlgĭcŭs, ă, ŭm. *Des Belges.* Bēlgĭcă vēl mōllī mĕlĭūs fĕrĕt ēssĕdă cōllō. *V.* Ūt cănĭs ŏccūltōs ăgĭtāt quūm Bēlgĭcŭs āprōs. *Sil.* (Et *Prop.* II, 18, 26.)

Bēlīāl, *indécl.*, *et* Bēlĭā, æ, *m.* *Idole des habitants de Ninive.* Prææcēptŏr Bēlĭă mĭhī, dŏmŭs ēst plăgā mūndī. *Prud.* (*Psych.* 716). Prīncĭpĕ Bēlĭā rēctōrĭbŭs hōrrĕt ĭnīquīs. *Id.* (*Ham.* 520. Alii leg. *Belial.* Cf. *Isid.* 8, 11, qui ait *Belial* esse hebraice *Bel*).

Bēlĭăs, ădĭs, *f.* (Βηλιάς). *Fille de Bélus.* Strīctō crŭēntă Bēlĭās fĕrrō stĕtĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 960).

1. Bēlĭdēs, æ, *m.* (Βηλίδης). *Fils de Bélus* : *Danaüs et Égyptus.* Jūngūnt dīscōrdēs ĭnĭmīca īn fœdĕră dēxtrās Bēlĭdæ frātrēs. *St.* || *Petit-fils de Bélus* : *Lyncée.* Sūrge ăgĕ, Bēlĭdĕ, dē tōt mŏdŏ frātrĭbŭs ūnŭs. *O.* || *Descendant de Bélus, Palamède.* Bēlĭdæ nōmēn Pălămēdĭs. *V.* || † Bēlĭdĭs, *ancien gén. pour* Belidæ. Jam īnde ā Bēlĭdĭs, nātālīque ūrbĭs ăb ānnō. *Helv. Cin.* (apud *Charis.* 99).

2. Bēlĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Βηλίδες). *Petites-filles de Bélus, les Danaïdes.* Āssĭdŭē rĕpĕtūnt, quās pērdānt, Bēlĭdēs ūndās. *O.* Ŏccūrrēnt mūltæ tĭbī Bēlĭdēs ātque Ērĭphȳlæ. *J.* (6, 655). *Voy.* Danaides.

Bēlĭsārĭŭs, ĭī, *m.* *Bélisaire, général de Justinien.* Fūdīssēt mĕdĭīs vīctōr Bēlĭsārĭŭs ārmīs. *Corip* (*Johan.* III, 313).

Bēllāns, tĭs. *Qui fait la guerre.* Bēllāntēm gĕmĭnīs tĕnŭīt tē Gāllĭă lūstrīs. *L.* Mātrōnā bēllāntĭs tȳrānnī. *H.* || *Subst. m. Guerrier.* Prææbērĕ... sĭmĭlēm bēllāntĭbŭs ūsŭm. *L. Voy.* Bellator.

Bēllārĭă, ōrŭm, *n. pl.* *Friandises.* Jām bēllārĭă ădŏrēā plŭēbānt. *St.* (*Silv.* I, 6, 10). Fēr hūc vērbēnām mĭhī, tūs ēt bēllārĭă. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 27). || Lībĕrī bēllārĭă. *Vins de liqueur. Poet. comic.* (teste *Varrone* ap. *Gell.* 13, 1).

Bēllātŏr, ōrĭs, *m.* *Guerrier, combattant.* Pȳgmæŭs pārvīs cūrrĭt bēllātŏr ĭn ārmĭs. *J.* (13, 168). SYN. Bēllāns, bēllĭgĕr, mīlēs, hērōs, vĭr. *Voy.* Miles, Pugnax. || — dĕŭs. *Mars.* Bēllātōrque ănĭmō dĕŭs īncĭdĭt. *V.* || *En parl. des animaux, des objets insensibles.* Pōst bēllātŏr ĕquŭs, pŏsĭtīs īnsīgnĭbŭs, Æthōn. *V.* Bēllātōrem ălăcēr pēr pēctŏră trānsĭgĭt ēnsēm. *Sil.* Bēllātōrēmquĕ vŏlāndō Cāmpum ŏpĕrĭt. *St.* SYN

Bellĭcŭs. || *Qqf. Cheval de bataille.* Īpsĕ fĕrōcī Bēllātōrĕ sĕdēns. *J.* (7, 126). || *Pion de damier.* Bēllātōrquĕ sŭō prĕnsūs sĭnĕ cōmpărĕ bēllăt. *O. Voy.* Latrunculus.

Bēllātrīx, īcĭs, *f. Guerrière.* Bēllātrīx, aūdētquĕ vĭrīs cōncūrrĕrĕ vīrgŏ. *V.* Bēllātrīx īllī dīvă fĕrēbăt ŏpēm. *O.* SYN. Vĭrāgŏ. || *Belliqueuse.* Stēnt bēllātrīcēs ăquĭlæ sævīquĕ drăcōnēs. *Cl.* Vūlnĕrĕ bēllātrīx prŏpĕrōs fērt bēllŭă grēssūs. *Sil.* SYN. Bēllĭcă, bēllāx.

Bēllāx, ācĭs. *Qui aime la guerre.* Īllīc bēllācī cōnfīsūs gēntĕ Cŭrĭctūm. *L.* Prōlēs bēllācĭs Ĭlērdæ. *Sil. Voy.* Pugnax.

Bēllĕ, *adv. Joliment, élégamment.* Dēclāmās bēllĕ, caūsās ăgĭs, Āttălĕ, bēllĕ. *M.* (II, 7, 1). Quĭăque īstās būccās tām bēllĕ pūrpŭrīssātās hăbēs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 35). SYN. Scītĕ, vĕnūstĕ, pūlchrĕ. || *Bien.* Nōn bēllĕ quædām făcĭūnt dŭŏ: sūffĭcĭt ūnŭs. *M.* (V, 53, 5). SYN. Bĕnĕ, āptĕ, prŏbĕ. || *Bien! bravo!* Eūgĕ tūum ēt bēllĕ. *Pers.* (1, 49).

Bēllĕrŏphōn, tĭs, *m.* (Βελλεροφῶν). *Bellérophon, fils de Neptune, ou selon d'autres, de Glaucus, roi d'Épire. S'étant réfugié à la cour de Prœtus, roi d'Argos, après le meurtre involontaire de son frère, il fut accusé par Sthénobée, femme de ce prince, d'avoir voulu la séduire. Prœtus s'en vengea en envoyant son hôte à Iobate, roi de Lycie, qui le força d'aller combattre la Chimère. Vainqueur de ce monstre, et ayant épousé la fille d'Iobate, Bellérophon voulut s'élever au ciel monté sur Pégase; mais Jupiter le précipita du haut des airs.* Quĭd prŏfŭĭt ōlĭm Hīppŏlўtō grăvĕ prōpŏsĭtūm? quĭd Bēllĕrŏphōntī. *J.* (10, 324). Fālsīs īmpŭlĕrĭt crīmĭnĭbūs nĭmĭs Cāstō Bēllĕrŏphōntī Mātūrārĕ nĕcēm. *H.* Nōn ānxĭă Bēllĕrŏphōntĭs Mēns ēst, nōn Tănăquīl mĭhĭ. *P. Nol.* (10, 190. Vix apud quemlibet poetam invenias *Bellerophon,* casu recto. Vid. *Bellerophontes*). EP. Pŭdīcŭs, īnsōns; fōrtĭs, strēnŭŭs. PPH. Chĭmæræ vīctŏr, dŏmĭtŏr. Glaūcī cāstīssĭmă prōlēs. Sthĕnŏbœĭŭs hērōs.

Bēllĕrŏphōntēs, æ, *m.* (Βελλεροφόντης). *Comme* Bellerophon. Āvĭă pērlūstrāssĕ văgūs lŏcă Bēllĕrŏphōntēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 72). Ēquĕs īpsō mĕlĭōr Bēllĕrŏphōntĕ. *H.* (*Od.* III, 12, 7 : ubi videndus *Bentl.* Ad utramque declinationem pertinet accusativus *Bellerophontem*: *Hor. Od.* IV, 11, 28; *Manil.* V, 97; *Pl. Bac.* IV, 7, 11. De eo duobus locis *Strab.* memorat, scribitque Βελλεροφόντης).

Bēllĕrŏphōntēŭs, *et peut-être* Bēllĕrŏphōntæŭs, ă, ūm (Βελλεροφόντειος, Βελλεροφονταῖος). *De Bellérophon.* Bēllĕrŏphōntēī quā flŭĭt hūmŏr ĕquī. *Pp.* (III, 3, 2). Bēllĕrŏphōntēīs sōllĭcĭtūdĭnĭbūs. *Rutil.* (1, 450).

Bēllĭcōsŭs, ă, ūm. *Belliqueux.* Quĭd bēllĭcōsŭs Cāntăbĕr ēt Scўthēs. *H.* Nōn bēllĭcōsō Thrēssă cūm Rhēsō phălānx. *Sen.* (*Ag.* 216). *Voy.* Pugnax.

Bēllĭcŭs, ă, ūm. *De guerre.* Bēllĭcă nōn dēxtræ cōnvĕnĭt hāstă tŭæ. *O.* Sēd bēllĭcŭs ārdŏr Cōnsĭlĭīs ōbstăt dīvūm. *St.* Rēs bēllĭcă. *H.* SYN. Mārtĭŭs, Māvōrtĭŭs, bēllĭgĕr, mīlĭtārĭs. || *Belliqueux.* Bēllĭcŭs ā tēlō vēnĭt ĭn āstră dĕŭs. *O.* Dĕă bēllĭcă. *Id.* SYN. Bēllātŏr, bēllātrīx.

Bēllĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Comme* Belliger. Quĭd bēllĭfĕrām cōmmūnĭbŭs ūrūnt Ītălĭām măcŭlīs? *Cl.* (*Eutr.* I, 429).

Bēllĭgĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte la guerre, guerrier, belliqueux.* Aŭt fĕrā bēllĭgĕrās āddĭt ĭn ārmă mănūs. *O.* Bēllĭgĕrīs ā gēntĭbŭs ūndĭquĕ sēptŭs. *Id.* Vĭrĭs īgnōbĭlĕ lētūm Bēllĭgĕrīs, īn pācĕ mŏrī. *Sil.* Dēnt bēllĭgĕrōs sŭpĕrārĕ lăbōrēs. *V. Fl.* SYN. Bēllĭcŭs, mārtĭŭs, bēllātŏr, bēllāx. *Voy.* Pugnax.

† Bēllĭgĕrātŏr, ōrĭs, *m. Guerrier.* Bēllĭgĕrātōrēs nūtrīx tēllūs Ărĭmāspās. *Avien.* (*Descr. Terr.* 55). Mārs pătĕr ārmōrūm, fōrtīssĭmĕ bēllĭgĕrātŏr (*Anthol.* I, p. 13.)

Bēllĭgĕrŏ, ās, ārĕ, *n. Faire la guerre, guerroyer.* Quăsĭ Tītānī cūm dīs bēllĭgĕrēm. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 26). Nēc caūpōnāntēs bēllūm, sēd bēllĭgĕrāntēs. *Enn.* (ap. *Cic. Off.* 1, 12). *Voy.* Bello. || *Au fig.* Īstī quī cūm gĕnĭīs sŭīs bēllĭgĕrānt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 80).

Bēllĭpŏtēns, tĭs. *Puissant dans les combats.* Bēllĭpŏtēntēs sūnt măgĕ quām săpĭēntĭpŏtēntēs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 56). SYN. Ārmĭpŏtēns. || *Ordint. Mars (arbitre des combats).* Tĭbĭ, māgnĕ, trŏpæūm, Bēllĭpŏtēns. *V.* (Adde *V. Fl.* I, 529). *Voy.* Mars.

† Bēllĭsŏnŭs, ă, ūm. *Qui retentit du bruit des armes.* Sīc mŏdŏ bēllĭsŏnō vĕnĭēntēs flūmĭnĕ pūgnās. *P. Nol.* (23, 425).

Bēllŏ, ās, ārĕ, *n., et qqf.* Bēllŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire la guerre, combattre.* Ēt nūnc, sī bēllārĕ părās, ātque hæc tĭbĭ mēns ēst. *V.* Quŏnĭām prŏhĭbēnt ānnī bēllārĕ, lŏquēndŏ Pūgnăt. *O.* Pīctīs bēllāntŭr Ămāzŏnĕs ārmīs. *V.* (Duplicem formam agnoscunt *Diom.* 377; *Non.* 7, 32). *Voy.* Pugno.

Bēllōnă, æ, *f. Bellone, sœur de Mars, déesse de la guerre.* Quām cūm sānguĭnĕō sĕquĭtūr Bēllōnă flăgēllō. *V.* Hāc săcrātă dĭē Tūscō Bēllōnă dŭēllō. *O.* Gaūdēns Bēllōnă crŭēntĭs. *H.* SYN. Ĕnўō. EP. Fĕră, sævă, āspĕră, īmpĭă, hōrrēndă, trīstĭs. PPH. Dĕă bēllĭcă, bēllātrīx, bēllī, bēllōrūm. Mārtĭs sŏrŏr. Thrēssă vĭrāgŏ. Bēllōrūm rēgīnă vĭrāgŏ.

Bēllŏnŏtī. *Voy.* Ballonoti.

Bēllŏr. *Voy.* Bello.

† Bēllōsŭs, ă, ūm, *arch. Belliqueux.* Cōntrā bēllōsūm gĕnŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 96).

Bēllŭă, æ, *f. Gros animal.* Ēt cēntūmgĕmĭnūs Brĭăreūs, ēt bēllŭă Lērnæ. *V.* Quūm Gætūlă dŭcēm pōrtārēt bēllŭă lūscūm. *J.* (10, 158). SYN. Fĕră, mōnstrūm. || *Qqf. Éléphant.* Nīgrō bēllŭă nīl nĕgăt măgīstrō. *M.* (I, 105, 10).

† Bēllŭātŭs, ă, ūm. *Où sont représentés des animaux.* Bēllŭātă tăpētĭă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 14).

Bēllŭīnŭs, ă, ūm. *De bête.* Ēxcēptŭs īndĕ bēllŭīnīs faūcĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 114. Et *P. Nol.* 21, 223).

Bēllŭlĕ, *adv., dimin. de* Belle. (Apud *Plaut.*, teste *Festo.*)

Bēllŭlŭs, ă, ūm, *dimin. de* Bellus. *Beau.* Ēdĕpŏl hæc quĭdēm Bēllŭla ēst. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 42).

Bēllūm, ī, *n. Guerre.* Quĭppe ŭbĭ fās vērsum ātquĕ nĕfās, tōt bēllă pĕr ōrbēm. *V.* Grădĭtūr bēllum ād crūdēlĕ Cămīllă. *Id.* Phĭneūs bēllī tĕmĕrārĭŭs aūctŏr. *O.* SYN. Mārs, ārmă, prœlĭă, cērtāmĭnă, pūgnæ, *qqf.* Bēllōnă, dīscōrdĭă. EP. Mārtĭūm, crūdēlĕ, fĕrūm, sævūm, ăcērbūm, rĭgĭdūm, dīrūm, dīscōrs, nĕfāndūm, fŭrēns, vĭŏlēntūm, crŭēntūm, sānguĭnĕūm, trīstĕ, fūnēstūm, fērālĕ, flēbĭlĕ, mĭsĕrābĭlĕ, īnfaūstūm, lūgŭbrĕ, lūctĭfĕrūm, mĭsĕrūm; ăncēps, dŭbĭūm, īncērtūm. PPH. Bēllī, bēllōrūm vīs, īncēndĭă, tŭmūltūs, pēstĭs, lăbōrēs, pĕrīcŭlă, dīscrīmĭnă. Rĭgĭdī cērtāmĭnă Mārtĭs. Grăvĕ *ou* Dūrūm Mārtĭs ŏpŭs. Mārtĭs sōrs. Bēllĭcă nūbēs. Bēllī nūbēs. *Voy.* Pugna. || *Amour de la guerre, passion des combats.* PPH. Bēllī, bēllōrūm ămŏr, fŭrŏr, răbĭēs, īnsānĭă. Bēllĭcŭs ārdŏr. Fērrī răbĭēs. Bēllāndī fŭrŏr Fērrī īnsānă vŏlūptās. Ārmōrūm răbĭēs. VERS. Sævĭt ămŏr fērri ēt scēlĕrātă īnsānĭă bēllī. *V.* Āccēndāmque ănĭmōs īnsānī mārtĭs ămōrĕ. *Id.* Quĭs fŭrŏr, ō cīvēs? quæ tāntă lĭcēntĭă fērrī? *L.* Ēgĭt ămŏr dăpĭs ātquĕ bēllī. *H.* || *Avoir la guerre.* PPH. Bēllīs ārmīs vēxŏr. Bēllīs ōbsĭdĕŏr. Bēllūm dūcŏ, gĕrŏ, ăgĭtŏ cūm. Bēllō cōntēndŏ Ārmīs cōncūrrŏ. Pāx mĭhĭ ădēmptă, sūbmōtă ēst, nĕgātŭr. Sūm pācĭs

ēxpērs, ĭnōps, sĭnĕ pācĕ. Pācĕ cārĕŏ. Nīl pācĭs hăbĕŏ. VERS. Sŭbĭtōquĕ nŏvūm cōnsūrgĕrĕ bēllŭm. *V.* Sævĭt tōtō Mārs ĭmpĭŭs ōrbĕ. *Id.* Bēllōrŭm Rōmă tŭmūltū Mīscētŭr. *L. Voy.* Pugno. || *Déclarer, commencer la guerre.* Bēllŭm, bēllă cĭĕŏ, părŏ, mŏvĕŏ, āccēndŏ, ĭnfĕrŏ, īndīcŏ, ĭnĕŏ, sūscĭpĭŏ. Ārmă părŏ, căpēssŏ, căpĭŏ, sūmŏ. Īn ārmă cōnsūrgŏ. Ārmă, cērtāmĕn mŏvĕŏ. Prœlĭă ĭnĕŏ. Hōstēs bēllō lăcēssŏ, īnfēstō mārtĕ pĕtŏ, īn prœlĭă pōscŏ. Ăcĭēs īn bēllă cōgŏ, fĕrŏ, ĭn ārmă sūscĭtŏ. Bēllō sōllĭcĭtŏ. Bēllă sĕquŏr. Īn bēllă rŭŏ, mē dō. Bēllō ănĭmōs āccēndŏ. Ăcĭēs, prœlĭă părŏ. Bēllō ārmŏr. VERS. Quūm prīmă mŏvēnt īn prœlĭă Mārtĕm. *V.* Quĭd ĭn ārmă fŭrēntĕm Īmpŭlĕrĭt pŏpŭlŭm, quĭd pācem ēxcūssĕrĭt ōrbī. *L. Voy.* Pugno. || *Ne plus avoir la guerre, mettre fin à la guerre. Voy.* Pax, Pugna. || — cīvīlĕ. *Guerre civile. Voy.* Civilis. || *Au fig.* Vēntrī īndīcō bēllŭm. *H.*

Bēllŭōsŭs, ă, ŭm. *Rempli de monstres, en partic. de monstres marins.* Tē bēllŭōsŭs quī rĕmōtīs Ōbstrĕpĭt ōcĕănŭs Brĭtānnīs. *H.* Ēt bēllŭōsī gūrgĭtem ōcĕănī sĕcānt. *Avien.* (*Or mar.* 102). SYN. Mōnstrĭfĕr.

Bēllŭs, ă, ŭm. *Élégant, joli.* Bēllŭs hŏmo ēt māgnŭs vīs īdēm, Cōttă, vĭdērī : Sēd quī bēllŭs hŏmo ēst, Cōttă, pŭsīllŭs hŏmo ēst. *M.* (I, 10. *Id.* II, 7, 4 et 6). SYN. Vĕnŭstŭs, ēlĕgāns. || *Beau (en bonne part).* Ātque ŭtĭnām pōssīs ūnī mĭhĭ bēllă vĭdērī! *Tib.* (IV, 13, 5). Hōc pĕtĭt īn sŏcĭō bēllă pŭēllă tŏrō. *O.* (Adde *Mart.* II, 87, 1). *Voy.* Pulcher. || *Au fig.* Dēprēnsī nōn bēlla ēst fāmă Trĕbōnī. *H.* || *Qqf. Excellent, friand.* Quōd quĭdem ĕrĭt bēllīssŭmŭm, Cārpăm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 51. Cf. *Bellaria*).

Bēlŭă *Voy.* Bellua.

Bēlŭs, ī, *m.* (Βῆλος). *Bélus, roi des Assyriens, père de Ninus.* Stăt māxĭmă Bēlī Aŭlă quŏque ārgēntō. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1200). Sēptĭmŭs ā prīscō nŭmĕrātŭr ŏrĭgĭnĕ Bēlō. *O.* || 2. *Père de Danaüs, aïeul des Danaïdes.* || 3. *Père de Didon.* Gĕnĭtōr tūm Bēlŭs ŏpīmăm Vāstābăt Cÿprŭm. *V.*

Bēlzĕbŭb, *indécl., et* Bēlzĕbŭl, ūlĭs, *m.* (Βεελζεβούβ, Βεελζεβούλ). *Eccl. Le prince des démons.* Sēd Bēlzĕbūlĭs cāllĭdă Cōmmēntă Chrīstŭs dēstrŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 5, 267).

Bēnācŭs, ī, *m.* (Βήνακος). *Lac d'Italie d'où sort le Mincius, auj. lac de Garda.* Flūctĭbŭs ēt frĕmĭtū āssūrgēns, Bēnācĕ, mărīnō. *V*

Bĕnĕ, *adv. Bien.* Quī vītā bĕnĕ crēdăt ĕmī, quō tēndĭs, hŏnōrĕm. *V.* Nōn bĕnĕ cōmpŏsĭtās cōmptŭs, ŭt āntĕ, cŏmās. *O.* Sī tē bĕnĕ nōvĭmŭs. *Id.* Vīvĭtŭr pārvō bĕnĕ. *H.* SYN. Rēctē, prŏbē, pūlchrē, āptē. PPH. Nōn *ou* haūd mălĕ. || *Fort, beaucoup.* Ēt bĕnĕ nūmmātŭm dĕcŏrăt Suādēlă Vĕnūsquĕ. *H.* Quōd mŏnŭī bĕnĕ mūltă fĭdēlĭtĕr. *O.* Bĕnĕ caūtŭs ĕrās. *Id.* Lānam, aūrŭm, vēstĕm, pūrpŭrăm bĕnĕ præbĕŏ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 12). SYN. Mūltŭm, lārgē, vāldē. || *Heureusement.* Quōd nēc bĕnĕ vērtăt! *V.* (Sic et *Pl. Capt.* II, 3, 1). Quūmquĕ bĕnĕ prōvēnīstī sālvă, gaŭdĕŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 33. Adde *Tib.* II, 1, 31; *Ovid. Fast.* II, 637). || — ŏlērĕ. *Sentir bon.* Flōrēm bĕne ŏlēntĭs ănēthī. *V.* Pōstŭmĕ, nōn bĕne ŏlĕt, quī bĕnĕ sēmpĕr ŏlĕt. *M.* (II, 12, 4). *Voy.* Oleo. || — ēst mĭhī. *Se trouver bien, être heureux ; qqf. Faire bonne chère.* Ēt tĭbĭ bĕne ēssĕ sŏlī, quūm sĭbĭ sĭt mălĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 9. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 31). Jūrăt bĕnĕ sōlĭs ēssĕ mărītīs. *H.* Bĕne ĕrăt, nōn pīscĭbŭs ūrbĕ pĕtītīs. *Id.* Ŭt bĕne hăbērēm fīlĭāī nūptĭīs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 2). || — hăbĕŏ (aliquem). *Bien traiter quelqu'un,* Quāndŏ te aūrātam ēt vēstītām bĕne hăbĕt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 50). SYN. Trāctŏ, ēxcĭpĭŏ. || — ēst *ou* hăbĕt. *Cela va bien, c'est bien, la chose réussit.* Bĕne ēst ; tĕnētŭr ; pērgĕ, fēstīnă, āttrăhĕ. *Sen.* (*Troad.* 633). Hōc pēccăt sōlŭm sī mĕă mūsă, bĕne ēst. *O.* (Adde *Pl. Cas.* III, 4, 15). Bĕne hăbĕt ; nīl plūs īntērrŏgŏ. *J* (10, 72). Bĕne hăbĕt ; nōn īrrĭtă vōtă. *St.* (*Th.* XI, 557. Adde *Sen. H. Fur.* 1035). Bĕne hăbēnt tĭbĭ prīncĭpĭă. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 82). || — făcĭŏ, dīcŏ, vŏlŏ, mĕrēns, etc. *Voy.* Benefacio, etc. || — aūdĭŏ. *Voy.* Audio. || Dī bĕnĕ quŏd, Ō bĕnĕ quŏd. *Combien il est heureux que.* Dī bĕnĕ, quōd tālēs stīrpēmque ănĭmōsquĕ vĕnītĭs! *St.* Ō bĕnĕ, quōd sīlvā cŏlĭtŭr Tīrÿnthĭŭs īstā! *M.* (VII, 14, 3).

† Bĕnĕdīcē, *adv. Par de douces paroles.* Quum īllĭcĭēbās me ăd tē blānde āc bĕnĕdīcē. *Pl.* (*As.* I, 3, 54). || † Bĕnĕdīcĕ, *impérat. Voy. le suiv.*

Bĕnĕdīcŏ *ou* Bĕnĕ dīcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Bien parler de quelqu'un, louer.* Nēc tĭbĭ cēssārĕt dōctŭs bĕnĕdīcĕrĕ lēctŏr. *O.* Ēt bĕnĕ dīc dŏmĭnæ. *Id.* Ōmnēs bĕnĕdīcūnt, ămānt. *Ter.* (*Adel.* V, 4, 11. Adde *Tib.* II, 1, 31). *Voy.* Laudo. || *Dire des paroles de bon augure* (εὐφημεῖν). Bŏno ănĭmo ēs, ēt bĕnĕdīcĕ. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 57. *Id. As.* III, 3, 155). SYN. Bŏnă vērbă. *Voy.* Faveo.

† Bĕnĕdīctĭŏ, ōnĭs, *f. Eccl. Bénédiction.* Hæc ōrta ēst vărĭīs bĕnĕdīctĭŏ tērrīs. *P. Nol.* (26, 316). Bĕnĕdīctĭŏ pēr tē Spārgētŭr trĭbŭbŭs cūnctīs. *Victor* (*Gen.* III, 296. Et *Sid.* 16, 82).

Bĕnĕdīctŭm, ī, *n. Bonne parole, bon propos.* Bĕnĕdīctīs sī cērtāssēt, aūdīssēt bĕnĕ. *Ter.* (*Ph. prol* 20. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 27).

† Bĕnĕdīctŭs, ă, ŭm. *Eccl. Béni.* Nōmĕn hŏnōrātŭm, bĕnĕdīctă Mărĭă pĕr ævŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 229). Bĕnĕdīctī cēspĭtĭs āggĕr. *P. Nol.* (26, 146).

Bĕnĕfăcĭŏ *ou* Bĕnĕ făcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire bien.* Sī vōs tāntŏpĕre īstūc vōltĭs, fīăt. Bĕnĕfăcĭs. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 22). || *Faire des actions d'éclat.* Sī chārtæ sĭlĕānt quōd bĕnĕ fēcĕrĭs. *H.* SYN. Præclārē făcĭŏ, gĕrŏ. || *Faire du bien, obliger.* Lŭbēns bĕnĕfāxĭm ; mĕdĭtŏr ēsse āffābĭlĭs. *Ter.* (*Ad.* V, 6, 8). Bĕnĕ sī ămīcō fēcĕrĭs. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 71. *Id. Bac.* IV, 3, 6). SYN. Jŭvŏ. PPH. Bĕnĕ mĕrĕŏr dē. Ōffĭcĭă cōnfĕrŏ. || — mĭhī. *Se donner du bon temps, se divertir.* Sĭbĭ făcĭăt bĕnĕ. *Pl.* (*As.* V, 3, 4). PPH. Ănĭmō ōbsĕquŏr. Gĕnĭō īndūlgĕŏ. *Voy.* Animus, Genius. || † *Au pass. Voy.* Benefio.

† Bĕnĕfāctŏr, ōrĭs, *m. Bienfaiteur.* Nūnc māxĭmŭs ōrbĭs Cōmmūnĭs bĕnĕfāctŏr ădēst. *Corip.* (*Just.* II, 145).

Bĕnĕfāctŭm, ī, *n. Belle action.* Nĕque ĕnĭm bĕnĕfāctă mălĭgnē Dētrēctārĕ mĕum ēst. *O.* Cīmbrōrūmquĕ mĭnās ēt bĕnĕfāctă Mărī. *Pp.* (II, 1, 24). SYN. Præclārē făctă, gēstă. *Voy.* Gesta. || *Bonne action, service, bienfait.* Quĭd bĕnĕfăctă jŭvānt? *V.* Sī quā rĕcōrdāntī bĕnĕfăctă prĭōră vŏlŭptās. *Cat.* (76, 1. Adde *Pl. Trin.* II, 2, 46). *Voy. le suiv.*

Bĕnĕfĭcĭŭm, ĭī, *n. Bienfait.* Nōli īmpŭtārĕ vānŭm bĕnĕfĭcĭūm mĭhī. *Ph.* Bĕnĕfĭcĭōrŭm, grātĭārum, īnjūrĭæ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 13). Bĕnĕfĭcĭă plūră rĕcĭpĭt, quī scĭt rēddĕrĕ. *Syr.* (Adde *Plaut* passim. In *P. Syri* exemplo scandi potest Bĕn' fĭcĭă. Quod fieri debet in *Attii* versu ap. *Non.* 7, 19 : Bĕnĭgne ēt prō bĕn' fĭcĭō lārgĭ ātque āmplĭtĕr.) SYN. Bĕnĕfāctŭm, ōffĭcĭŭm, mĕrĭtŭm, mūnŭs. *Voy.* Officium.

Bĕnĕfĭcŭs, ă, ŭm. *Bienfaisant.* Ān ĭd ēst săpĕre, ŭt quī bĕnĕfĭcŭm bĕnĕvŏlēntēm rĕpŭdĭēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 11. *Id. Epid.* I, 2, 14) SYN. Bĕnīgnŭs, lārgŭs, līběrālĭs, mūnĭfĭcŭs.

† Bĕnĕfīŏ, ĭs, ĭĕrī, *pass. de* Benefacio. Quōd bĕnĕfīt bĕnĕfĭcĭŭm. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 108).

Bĕnĕmĕrēns, Bĕnĕmĕrĕŏr. *Voy.* Merens, Mereor.

Bĕnĕŏlēns. *Voy.* Bene.

Bĕnĕsuādŭs, ă, ŭm. *Qui est un bon conseiller.* Sīt pĭētās, sīt bĕnĕsuādŭs ămŏr. *P. Nol.* (ap. *Mai*, t. V, p. 375).

Bĕnĕvĕntānŭs, ă, ŭm. *De Bénévent.* Tū Bĕnĕvĕntānī nōmĕn sūtōrĭs hăbĕntĕm. *J.* (5, 46). Bĕnĕvĕntānīs fīnĭbŭs. *P. Nol.* (27, 374).

Bĕnĕvĕntŭm, ī, *n. Bénévent, ville de l'Italie méridionale.* Tĕndĭmŭs hīnc rēctā Bĕnĕvĕntŭm. *H.* Nēc sătĭs āntīquŭm, quōd Cāmpāna īn Bĕnĕvĕntō. *Aus.* (*Epigr.* 69, 13).

Bĕnĕvŏlēns, tĭs. *Qui veut du bien, bien intentionné.* Ămīcŭs ādvĕnĭŏ mūltŭm bĕnĕvŏlēns. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 46. *Id. Trin.* I, 2, 8).

Bĕnĕvŏlēntĭă, æ, *f. Bienveillance.* Ĕt ætātĕ pŭtāvīt me ēt bĕnĕvŏlēntĭā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 63. Et *Att.* ap. *Non.* 11, 54). Dūlcĕmquĕ spōntĕ præstāt bĕnĕvŏlēntĭăm. *Ph.* SYN. Stŭdĭŭm, ămŏr, grātĭă.

Bĕnĕvŏlŭs, ă, ŭm. *Bienveillant.* Făcĭlĕm bĕnĕvŏlŭmquĕ līnguă tŭă jām tĭbĭ mē rēddĭdĭt. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 34. Et *Att.* ap. *Cic. Off.* 2, 21). *Voy* Amicus (*adj.*).

Bĕnīgnē, *adv. Avec bienveillance.* Rīdĭcŭlă rēs ēst: dătĕ bĕnīgne ŏpĕrām mĭhī. *Pl.* (*As. prol.* 14. *Id. Most.* III, 2, 129). Ĕt mē bĕnīgnĭŭs Ōmnēs sălūtānt quām sălūtābānt prĭŭs. *Id.* (*Aul.* I, 2, 36). || *Formule pour refuser : Merci, bien obligé, je vous rends grâce.* Jām sătĭs ēst. Āt tū quāntŭmvīs tōllĕ. Bĕnīgnē. *H.* Quĭd mūltă? bĕnīgnē. *Id.* (Adde *Ter. Ph.* V, 8, 62). || *Abondamment.* Sī rŭbĭcūndă bĕnīgnē Cōrnă vĕprēs ēt prūnă fĕrānt. *H.* Bĕnīgnĭŭs Dēprōmĕ quādrīmŭm Săbīnā, Ō Thălĭārchĕ, mĕrŭm dĭōtā. *Id.* Quŏd ŏpŭs sīt, bĕnīgnē præbĕātŭr. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 2). SYN. Lārgē.

Bĕnīgnĭtās, ātĭs, *f. Bienveillance, bonté.* Nĕquĕ mŏdŭm bĕnīgnĭtātĭs, nĕquĕ quĭd ōrēs, cōgĭtās. *Ter.* (*And.* V, 1, 7). SYN. Bŏnĭtās, clēmēntĭă, bĕnĕvŏlēntĭă. *Voy.* Bonitas. || *Ordint. Libéralité, générosité.* Sătĭs sŭpērquĕ mē bĕnīgnĭtās tŭă Dītāvĭt. *H.* Nāmque īstă sŭbĭtă mē jŭbĕt bĕnīgnĭtās Vĭgĭlārĕ. *Ph.* (Adde *Ter. Eun.* I, 2, 84; *Pl. Stich.* IV, 2, 53).

† Bĕnīgnĭtĕr, *arch. Comme* Benigne. Nĭmĭŭm tē pătrōcĭnārī cēnsĕō bĕnīgnĭtĕr. *Titin.* (ap. *Non.* 11, 9).

Bĕnĕvŏlō *ou* Bĕnĕ vŏlŏ, vīs. *Vouloir du bien.* Nam īs nōn bĕnĕ vōlt tĭbĭ, quī fālso ăpŭd tē crīmĭnāt. *Enn.* (ap. *Non.* 7, 16).

Bĕnīgnŭs, ă, ŭm. *Bienveillant.* Āccĭpĭt īn Teūcrōs ănĭmŭm mēntēmquĕ bĕnīgnăm. *V.* Quās ēt bĕnīgnō nūmĭnĕ Jūpĭtĕr Dēfēndĭt. *H.* SYN. Bŏnŭs, prōnŭs, făcĭlĭs, făvēns. *Voy.* Favens. || *Favorable.* Quālĕm tē sŭpĕrī, Prīscīlla, hŏmĭnēsquĕ bĕnīgnō Ādspēxērĕ dĭē. *St.* SYN. Faūstŭs, fēlīx. || *Doux, clément.* Neū tĭbĭ prō vānō vērbă bĕnīgnă cădānt. *Pp.* (I, 10, 24). SYN. Mītĭs, lēnĭs, clēmēns, cōmĭs, hūmānŭs. || *Libéral.* Ēt māgnās mēssēs tērră bĕnīgnă dărēt. *Tib.* (III, 3, 6). Præbĕăt Ālcĭnŏī pōmă bĕnīgnŭs ăgĕr. *O.* SYN. Fĕrāx, fērtĭlĭs, fēcūndŭs, lārgŭs. || *Abondant, riche.* Ēst īllī prædă bĕnīgnă lĕpŭs. *O.* Ēt fĭdēs, ĕt īngĕnī Bĕnīgnă vēna ēst. *H.* SYN. Ăbūndāns, lārgŭs, dīvēs, ŏpīmŭs. || ? *Qqf. Agréable.* Æstīvăm sērmōnĕ bĕnīgnō tēndĕrĕ nōctĕm. *H.* (*Epist.* 1, 5, 11).

Bĕnĭvŏlēns, etc. *Voy.* Benevolens, etc.

Bēnjāmīn, *m. indécl. Benjamin, le dernier des fils de Jacob.* || Bēnjāmītŭs, ă, ŭm, *adj.* Bēnjāmītă trĭbŭs tē gēssīt sānguĭnĕ clārō. *Fort.* (II, 21, 14).

Bĕŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rendre heureux.* Mūnĕrĕ tē pārvō bĕēt, aūt īncōmmŏdŭs āngăt. *H.* Cœlō Mūsă bĕăt (virum). Seū tē... rĕclīnātŭm bĕārĭs Īntĕrĭōrĕ nŏtā fălĕrnī. *Id.* Fŏrīs ălĭquāntīllum ĕtĭăm quŏd gūsto, īd bĕăt. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 29). PPH. Bĕātŭm, fēlīcĕm ēffĭcĭō, rēddŏ. || *Enrichir* Lătĭūmquĕ bĕābĭt dīvĭtĕ līnguā. *H.* SYN. Dītŏ.

Bĕrĕcȳntĭăcŭs, ă, ŭm (Βερεκυντιακός). *Du Bérécynte.* Cūr Bĕrĕcȳntĭăcūs pērdīt trūncātă săcērdōs. *Prud.* (*Sym.* II, 51).

? Bĕrĕcȳntĭădēs, æ, *m. Habitant du Bérécynte.* Vēnātŏr Phrȳgĭæ sīs Bĕrĕcȳntĭădēs. (*Ibis*, 508. Alii aliter. Ceterum Atys innuitur.)

Bĕrĕcȳntĭŭs, ă, ŭm (Βερεκύντιος). *Du Bérécynte, de Cybèle.* Gaūdētquĕ mălō Bĕrĕcȳntĭŭs hērōs. *O.* Nōn jŭgă sūlcābĭt nōstĕr Bĕrĕcȳntĭă cūrrŭs. *Cl.* || Bĕrĕcȳntĭă mātĕr, *et absolt.* Bĕrĕcȳntĭă. *Cybèle.* Quālĭs Bĕrĕcȳntĭă mātĕr. *V.* Quōd bĕnĕ mūtārīt sēdĕm Bĕrĕcȳntĭă. *O. Voy.* Cybele.

Bĕrĕcȳntŭs, ī, *m.* (Βερέκυντος). *Bérécynte, montagne de Phrygie, consacrée à Cybèle.*

Bĕrĕnīcæŭs *ou* Bĕrŏnīcæŭs, ă, ŭm (Βερενικαῖος). Ē Bĕrĕnīcæō vērtĭcĕ cæsărĭĕm. *Cat.* (66, 8). Ē Bĕrĕnīcæō dētōnsŭm vērtĭcĕ crīnĕm Rēttŭlĭt ēsŭrĭēns Græcŭs īn āstră Cŏnōn. (*Anthol.* I, p. 617.)

Bĕrĕnīcē *ou* Bĕrŏnīcē, ēs, *f.* (Βερενίκη, Βερονίκη). *Bérénice, fille de Ptolémée Philadelphe et d'Arsinoé, sœur et femme de Ptolémée Évergète. Sa chevelure, qu'elle avait offerte aux dieux, pour les remercier d'une victoire de son époux, fut transportée au Ciel, et changée en une constellation.* Deīnde ădămās nōtīssĭmŭs, ēt Bĕrĕnīcēs Īn dĭgĭtō făctŭs prĕtĭōsĭŏr. *J.* (6, 156).

Bĕrĕnīcēŭs. *Au lieu de* Berenicæus.

Bĕrĕnīcĭs, ĭdĭs, *f.* (Βερενικίς). *Ville de Libye.* Sēpārăt ārdēntĕm tĕpĭdā Bĕrĕnīcĭdă Lēptī. *L.* Ādfŭĭt ūndōsā crētŭs Bĕrĕnīcĭdĕ mīlĕs. *Sil.*

Bĕrgĭmē *ou* Bĕrgĭnē, ēs, *f. Ancienne ville près de Marseille.* (*Avien. Or. mar.* 690.)

Bĕrŏē, ēs, *f.* (Βερόη). *Beroé, nourrice de Sémélé.* Īpsăque ĕrăt Bĕrŏē Sĕmĕlēs Ĕpĭdaūrĭă nūtrīx. *O.* || 2. *Nymphe, fille de l'Océan.* Clīōque ēt Bĕrŏē sŏrŏr, Ōcĕănītĭdēs āmbæ. *V.* || 3. *Une femme Troyenne.* (*Virg. Æn.* V, 620.)

Bērȳllŭs, ī, *m.* (βήρυλλος). *Pierre précieuse de couleur verte.* Bērȳllō părĭēs ēt ĭāspĭdĕ lūbrĭcă sūrgūnt Līmĭnă. *Cl.* Ēt sŏlĭtŭm dĭgĭtō bērȳllŏn ădēdĕrăt īgnĭs. *Pp.* (IV, 7, 9. Adde *Juv.* 5, 38; *Sid.* 11, 22). || † Bērȳllŭs. *Le même.* Hīnc sĭbĭ sāpphīrŭm sŏcĭāvĕrăt, īndĕ bērȳllŭm. *Prud.* (*Psych.* 855).

Bērȳtĭŭs, ă, ŭm. *De Béryte.* Scaūrŭm, Bērȳtĭŭmquĕ Prŏbŭm. *Aus.* (*Epist. Syagr.* 20).

Bērȳtŭs *et* Bērȳtŭs, ī, *f.* (Βήρυτος). *Béryte, ville et port de Phénicie, auj. Beirout.* Āntīquāmquĕ Tȳrŭm, Bērȳti ēt mœnĭă grātæ. *Prisc.* (*Peri.* 853). Hīnc Tȳrŭs ēst ŏpŭlēns, ēt Bērȳtŭs ōptĭmă, Bȳblŏs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1080).

Bēs, bēssĭs, *m. Huit onces; huit parties d'un tout, huit.* Tērtĭă dēfŭĕrīt sī pōrtĭŏ, quĭd rĕlĭquŭm? Bēs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per interrog.* 15). Bīsquĕ nŏvĕm, Nĕmĕæē, dăbĭs, bēssēmquĕ sŭb īllĭs. *Manil.* (III, 567). Quīncūncēs, ēt sēx cyăthŏs, bēssēmquĕ bĭbāmŭs. *M.* (XI, 37, 7).

Bĕsără, æ, *f. Ville de la Narbonaise.* (*Avien. Or. mar.* 589.)

? Bĕsĭlŭs, ī, *m. Fleuve de Lusitanie.* Īn quās Bĕsĭlŭs ātquĕ Cīlbŭs flūmĭnă. *Avien.* (*Or. mar.* 320 Alii leg. *Besippus*, ut est apud *Mel.* 2, 6).

? Bĕsĭppŭs. *Voy. le précéd.*

Bēssă, æ, *f.* (Βῆσσα). *Ville des Locriens Opontiens.* Bēssăn ēt Scārphēn. *Sen.* (*Troad.* 851).

Bēssālĭs, ĕ. *De huit onces ou de huit pouces.* Bēssālem ăd scŭtŭlăm sēxtō pērvēnĭmŭs ānnō. *M.* (VIII, 71, 7).

Bēssī, ōrŭm, *m. pl.* (Βέσσοι). *Les Besses, peuple de la Thrace.* Vīvĕrĕ quām mĭsĕrum ēst īntĕr Bēssōsquĕ Gĕtāsquĕ! *O.* || *Au sing.* Ōrbĭtă mīgrāntĭs scīndĭt Mæōtĭdă Bēssī. *L.*

Bēstĭă, æ, *f. Bête brute.* Cuī bēstĭă frēndēns Sērvĭăt. *Alcim* (I, 65. *Id.* IV, 344). SYN. Fĕră, jūmēntūm, pĕcūs, ănĭmăl, brūtūm. || *Terme injurieux.* Hūnc mĕtŭūnt ōmnēs: nĕquĕ mīrūm; nām mălă vāldē ēst Bēstĭă. *Cat.* (69, 7). Mălă tu ĕs bēstĭă. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 21).

┼ Bēstĭālĭs, ĕ. *De bête.* Īmpēxă vīllīs vīrgŏ bēstĭālĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 153. *Ib.* 9, 52).

Bēstĭŏlă, æ, *f. Petite bête.* Bēstĭŏla ōccūltīs ălĭqua īntērclūsă căvērnīs. *P. Nol.* (28, 546).

Bēstĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēd Bēstĭŭs ūrgĕt Dōctōrēs Græcōs. *Pers.* (6, 37).

1. Bētă, *n. indécl.* (βῆτα). *Deuxième lettre de l'alphabet grec.* Hōc dīscūnt ōmnēs āntĕ ālpha ēt bētă pŭēllæ. *J.* (14, 209. Adde *T. Maur. Litt.* 179). PPH. Līttĕră prōxĭmă prīmæ. *Colum.* || *Qqf.* Bētæ, *au gén.* Dīvĭdŭūm bētæ mŏnŏsȳllăbŏn Ītălĭcūm B. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 13). || *Au fig. Le second.* Dīcās lĭcēbĭt bētă mē tŏgātōrūm. *M.* (V, 27, 4). *Voy.* Alpha.

2. Bētă, æ, *f. Bette, betterave.* Ūt săpĭānt fătŭæ, fābrōrūm prāndĭă, bētæ. *M.* (XIII, 13. *Id.* III, 47, 9; *Colum.* X, 254; *Pl. Ps.* III, 2, 26).

Bĕthănĭă *et* Bēthănĭă, æ, *f. Ville de Juda.* Cōnscĭŭs īnsīgnīs făctī lŏcŭs īn Bēthănĭā. *Amœn.* (vs. 149). Bēthănĭāmquĕ pĕtĭt. *Juvc.* (III, 655).

Bĕthlēēm, *et synér.* Bēthlēm, *indécl.* (Βεθλεέμ). *Bethléem, ville de Judée.* Ūrbs ēst Jūdææ Bĕthlēēm, Dāvīdă cănōrūm. *Juvc.* (I, 176). Ō Nāzărēnĕ, dūx Bēthlēm, vērbūm Pătrĭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 1. Sic et *Ib.* 12, 78). || ┼ *Qqf.* Bēthlēēm. Mīlle īn Bēthlēēm quēm bĭbērūnt părvŭlī. *Prud.* (*Peri.* 10, 737).

Bĕthlēēmĭcŭs *ou* Bēthlēmĭcŭs, ă, ūm. *De Bethléem.* Crūdēlī tīnxīt Bēthlēēmĭcă cōmpĭtă cædĕ. *Juvc.* (I, 262. Et *Fort.* VIII, 6 *bis*, 279). *Voy. le suiv.*

Bēthlēŭs, ă, ūm. *De Bethléem.* Tālĭă Bēthlēīs dūm sīgnă gĕrūntŭr īn ōrīs. *Sedul.* (II, 73). Aūt cūm Bēthlēīs īnfāntĭbŭs īn părădīsō. *P. Nol.* (35, 583). || ? Bēthlēŭs. Tūnc ĕtĭām Bĕthlēī præclārī nōmĭnĭs hōspēs. *Prosp.* (*Ing.* I, 66. Forte, *Tunc et* Bēthlēī).

Bēthsăīdă, æ, *f. Ville de Galilée.* Bēthsăīdă prŏcŭl ūrbĕ fŭĭt. *Arat.* (I, 1000).

┼ Bētĭcŭs. *Au lieu de* Bæticus. Sāt nivĕūm sūmēs, Bētĭcūm quōd nōmĭnĕ dīcūnt. *Sam* (vs. 1113).

┼ Bētĭs. *Au lieu de* Bætis. Quā Bētĭs ōcĕănūm, Tȳrrhēnūmque aūgĕt Ĭbērŭs. *P. Nol.* (10, 235).

2. Bētĭs, ĭs, *f. Comme* Beta. *Betterave.* Cārĭcă vēl bētĭs lēntō cūm mēllĕ jŭgātūr. *Sam.* (vs. 1010).

┼ Bētŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* (βῆμι, *primit. de* βαίνω), *arch. Aller.* Vōs hīnc dēfēnsūm pătrĭam īn pūgnām bētĭtĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 73). Ād pōrtūm nē bētās dīcŏ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 127. *Id. Curc.* I, 2, 53). *Voy.* Perbito, Rebito.

Bētŏnĭcă *ou* Vēttŏnĭcă, æ, *f. Bétoine, plante dont on faisait une boisson et des collyres.* Bētŏnĭcam ēx dūrō prōdēst āssūmĕrĕ bācchō. *Sam.* (vs. 827. *Id.* 1080. Cf. *Plin.* 25, 46).

Bētrĭăcūm, ī, *n.* (*Plutarch.* Βητριακόν). *Ville d'Italie, entre Vérone et Crémone, où Othon fut vaincu par Vitellius.* Bētrĭăcī īn cāmpō spŏlĭum āffēctārĕ Pălātī. *J.* (2, 106. Alii aliter scribunt; sed ea vera est lectio. Cf. *Suet. Oth.* 9).

Bĭānŏr, ŏrĭs, *m.* (Βιάνωρ, *Ion.* Βιήνωρ). *Nom d'un centaure.* Tērgōquĕ Bĭānŏrĭs āltī Īnsĭlĭt. *O.* || 2. *Fils du Tibre et de Manto, fondateur de Mantoue.* Sĕpūlchrūm Īncĭpĭt āppārērĕ Bĭānŏrĭs. *V.*

Bĭās, āntĭs, *m.* (Βίας). *Bias, né à Priène, un des sept Sages de la Grèce.* Prĭēnæē Bĭā, quōd plūs tĭbĭ tūrbă mălōrum ēst. *Sid.* (2, 160. *Id.* 15, 49).

Bĭbāx, ācĭs. *Grand buveur.* Prŏfŭgīsquĕ bĭbāx Ārtōnĭŭs ārmīs. *Sid.* (7, 94). SYN. Bĭbōsŭs, pōtŏr, pōtātŏr, *qqf.* mūltĭbĭbŭs. PHR. Mūltī Dămălĭs mĕrī. *H.*

┼ Bĭbĕr, *indécl.* (τὸ πιεῖν), *apocope de* Bibere. Dāte īllī bĭbĕr; īrācūnda hæc ēst. *Titin* (apud *Charis.* 99. *Cato* et *Fannius* ibid.).

? Bĭbēsĭă. *Voy.* Perbibesia.

Bĭbĭŏ, ōnĭs, *m. Mouche qui naît dans le vin.* Ēx ōre īn ŏcŭlōs tuōs bĭbĭōnēs īnvŏlānt. *Afran.* (apud *Isid. Or.* 12, 8).

Bĭblĭŏpōlă, æ, *m.* (βιβλιοπώλης). *Libraire.* Nōn hăbĕō, sēd hăbēt bĭblĭŏpōlă Trȳphōn. *M.* (IV, 72, 2).

Bĭblĭŏthēcă, æ, *f.* (βιβλιοθήκη). *Bibliothèque.* Quēm mēă nōn tōtūm bĭblĭŏthēcă căpĭt. *M.* (XIV, 190. *Id.* VII, 16, 1). Ēmptīs quōd lĭbrīs tĭbĭ bĭblĭŏthēcă rĕfērta ēst. *Aus.* (*Epigr.* 44, 1). EP. Dōctă, plēnă.

Bĭblĭs. *Voy* Byblis.

Bĭblŏs *ou* Bĭblŭs, ī, *f.* (βύβλος). *Papyrus d'Egypte.* Nōndūm flūmĭnĕās Mēmphīs cōntēxĕrĕ bĭblōs Nōvĕrăt. *L.* (III, 222). Plūrĭmă Nīlĭăcīs trādūnt mēndācĭă bĭblīs. *Sedul.* (I, 6). *Voy.* Papyrus.

Bĭbŏ, ĭs, bĭbī, bĭbĭtūm, bĭbĕrĕ. *Boire.* Ēxĭgŭūs tĕnĕrō lāc bĭbĭt ōrĕ pŭĕr. *O.* Dāt tĭbĭ cūm tĕpĭdō lāctĕ bĭbēndă pŭĕr (papavera) *Id.* SYN. Pōtŏ, haūrĭŏ, ēbĭbŏ, cōmbĭbŏ, dūcŏ, trăhŏ, *qqf.* pērpōtŏ, pōtĭtŏ. PPH. Sĭtĭm ēxstīnguŏ, rēstīnguŏ, lĕvŏ, rĕlĕvŏ, sēdŏ, plācŏ, sīstŏ, ēxplĕŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, vīncŏ, fŭgŏ, dŏmŏ, fīnĭŏ, dēpōnŏ, cōmpēscŏ, sōlŏr, dēfēndŏ, rĕcrĕŏ, āvērtŏ, prŏhĭbĕŏ. || *Boire de l'eau d'une fontaine, d'un fleuve.* Ăquăm, fōntĕm, āmnĕm, flūmĭnă pōtŏ, bĭbŏ, haūrĭŏ. Sĭtĭm ăquā, ūndā, ūndīs, lȳmphīs, fōntĕ, flŭvĭō rēstīnguŏ, sēdŏ, etc. Sĭtĭm dē fōntĕ lĕvŏ. Ēx fōntĕ bĭbŏ. Ăquā ōs, ōră spārgŏ, tīngŏ, rĭgŏ, cōllŭŏ. Faūcĭbŭs ăquăm, lăcūs haūrĭŏ. Fōns pōtūm, pōcŭlă mĭnīstrăt, lārgītŭr, dăt. Fōntĕ lăbră prōlŭŏ. Fōntĭbŭs ōră ādmŏvĕŏ. Haūstīs ūndīs sĭtĭm lĕvŏ. Ăquās ārdēntĕ faūcĕ trăhŏ, dūcŏ. Sĭtĭm flŭvĭō āvērtŏ. Lȳmphīs gūttŭră ādspērgŏ. VERS. Aūt Ărārĭm Pārthūs bĭbĕt, aūt Gērmānĭă Tīgrĭm. *V.* Dūlcĭs ăquæ sălĭēntĕ sĭtĭm rēstīnguĕrĕ rīvō. Nūllă nĕque āmnĕm Lībāvĭt quădrŭpēs. Sūmmōque haūsĭt dē gūrgĭtĕ lȳmphās. Cūm cănĭbŭs tĭmĭdī vĕnĭēnt ād pōcŭlă dāmæ. *Id.* Dēpōsĭtūră sĭtĭm vīcīnī fōntĭs īn ūndā. *O.* Ārĭdă nēc sĭtĭēns ōră lăvābĭs ăquā. Ōrăquĕ nūllī Cōllŭĕrānt fōntēs. Sīccām gĕlĭdō fōntĕ lĕvārĕ sĭtĭm. Tērrăm Prēssĭt, ŭt haūrīrēt gĕlĭdōs pōtūră lĭquōrēs. *Id.* Āt pōstquam ēxhaūstō jām flūmĭnĕ vīcĕrăt æstūm. *Pp.* Lȳmphīs ā fōntĕ pĕtītīs Ōră rĭgăt. Pārvăquĕ tām māgnīs ādmōrām fōntĭbŭs ōră. *Id.* Ēt flūctūs āccĭpĭt ōrĕ. *L.* Pūlsă sĭtĭs flŭvĭō. *St.* Sī tĭbĭ nūllă sĭtĭm fīnīrēt cōpĭă lȳmphæ. *H.* Quām nĕquĕ dūrātō gūstārīnt ōrĕ vŏlŭcrēs. *Manil.* Dăbāt pōtūm quŏquĕ lūbrĭcŭs āmnĭs. *Boet.* Īnnŏcŭāmquĕ lĕvāt pūrĭŏr ūndă sĭtĭm. *Rutil.* || *Boire du vin. Voy.* Vinum. || *Boire à la santé de* Ūt jŭgŭlēm cūrās, nōmĕn ŭtrūmquĕ bĭbām. *M.* (VIII, 51, 26). *Voy.* Propino. || *En parl. de la terre, des plantes, etc.* Ēt sĭtĭēns bĭbĭt hōrtŭs ăquās. *O.* Īrrĭgŭūmquĕ bĭbānt vĭŏlārĭă fōntĕm. *V.* Sāt prātă bĭbĕrūnt. Īngēns bĭbĭt ārcŭs. Vīrgĭnĕūmque āltē bĭbĭt āctă crŭōrēm (hasta). *Id.* || *Au fig.* Īnfēlīx Dīdō, lōngūmquĕ bĭbēbăt ămōrēm. *V.* Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *H.* Bĭbĕ tālĭă prōnīs Aūrĭbŭs. *St.* Mātērnōsquĕ bĭbĭt mōrēs, ēxēmplăquĕ dīscĭt. *Cl.* Prō flūctū măgĕ līttĕrās bĭbīstī. *Sid.* SYN. Ēbĭbŏ, cōmbĭbŏ, ādbĭbŏ, haūrĭŏ.

Au pass. Bĭbŏr. *Être bu.* Quānquam ēxplētă sĭtĭs, bĭbĭtŭr tămĕn. *L.* Grātĭŭs ēx īpsō fōntĕ bĭbūntŭr ăquæ. *O.* Āntĕ bĭbēbātŭr. *Id.* || *Être l'objet d'un toast.* Nævĭă sēx cȳăthīs, sēptēm Jūstīnă bĭbātŭr. *M.* (I, 72, 1).

┼ Bĭbōsŭs, ă, ūm. *Adonné au vin.* Nōn mām-

mōsă, nōn ānnōsă, nōn bĭbōsă, nōn prŏcāx. *Laber.* (apud *Gell.* 3, 12). *Voy.* Bibax.

Bĭbŭlă, æ, *f. Nom de femme.* Cūr dēsīdĕrĭō Bĭbŭlæ Sērtōrĭŭs ārdĕt? *J.* (6, 142).

Bĭbŭlŭs, ă, ŭm. *Qui boit, en parl. d'une personne.* Quēm bĭbŭlūm lĭquĭdī mēdĭā dē nōctĕ fălērnī. *H.* Pōtōrēs bĭbŭlī. *Id. Voy.* Bibax. || *En parl. d'une chose : Qui boit, qui s'imprègne.* Rēllĭquĭās vīno ēt bĭbŭlām lāvērĕ făvīllām. *V.* Phōcăĭcō bĭbŭlās tīngēbāt mūrĭcĕ lānās. *O.* Bĭbŭlās ūrgēntī pōndĕrĕ vēstēs Ūndă trăhĭt. *V. Fl.* || *Au fig. Avide d'entendre.* Pŏpŭlō bĭbŭlās dōnāvĕrĭs aūrēs. *Pers.*(4, 50). Nūnc īpsĕ quī sīm, mēntĕ bĭbŭlă pērcĭpĕ. *Jul. Valer.* (I, 34). SYN. Ăvĭdŭs.

Bĭbŭlŭs, ī, *m. Nom romain.* || *M. Calpurnius Bibulus. qui fut consul avec J. César.* Cēssāntēm Bĭbŭlī cōnsŭlĭs āmphŏrām. *H.* Nōn Bĭbŭlō quĭdquām nūpēr, sēd Cæsărĕ fāctum ēst ; Nām Bĭbŭlō fĭĕrī cōnsŭlĕ nīl mĕmĭnī. *Poet.* (apud *Suet. Cæs.* 19).

Bĭcaūdŭlŭs. *Voy.* Bicodulus.

Bĭcĕ. *Voy.* Byce.

Bĭcēps, cĭpĭtĭs. *Qui a deux têtes.* Jānĕ bĭcēps, ānnī tăcĭtĕ lābēntĭs ĭmāgŏ. *O.* SYN. Bĭfrōns. || *Qui a deux sommets.* Nōn īn bĭcĭpĭtī sōmnĭāssĕ Pārnāssō. *Pers.* (*Prol.* 2). SYN. Bĭvērtĕx.

Bĭclīnĭŭm, ĭī, *n. Salle à manger qui n'a que deux lits ; lit qui ne contient que deux personnes.* Ŭbi ēst bĭclīnĭūm Vōbīs strātūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 69).

† Bĭcōdŭlŭs, ă, ŭm. *Qui semble avoir deux queues (qui remue la queue).* Saūri, īllĭcēs bĭcōdŭlæ. *Læv.* (ap. *Apul. Apol.* t. II, p. 36 Bip., sed emendante *Weicherto*).

Bĭcŏlŏr, ōrĭs. *De deux couleurs.* Mўrtĕă sīlvă sŭbēst, bĭcŏlōrĭbŭs ōbsĭtă bāccīs. *O.* Ālbīs Pōrtăt ĕquŭs bĭcŏlŏr măcŭlīs. *V.* SYN. Vărĭŭs.

Bĭcōrnĭgĕr, ĕrī, *m. Qui a deux cornes ; Bacchus.* Ŭt quās pāmpĭnĕā tĕtĭgīssĕ Bĭcōrnĭgĕr hāstā Crēdĭtŭr. *O.*

Bĭcōrnĭs, ĕ. *Qui a deux cornes.* Drўădēs Faūnīquĕ bĭcōrnēs. *O.* Rhēnūsquĕ bĭcōrnĭs. *V.* Ēxăcŭūnt ălĭī vāllōs fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *Id.* Sīdĕrūm rēgīnă bĭcōrnĭs (luna). *H.*

Bĭcōrpŏr, ŏrĭs. *Qui a deux corps.* Pāllās bĭcōrpŏr ănguĭūm spīrās trăhĭt. *Att.* (apud *Prisc.* 699). Tītānēs bĭcōrpŏrēs. *Næv.* (*ib.* 679). Hæc dēxtră... Plācāvĭt, hæc bĭcōrpŏrem āfflīxĭt mănŭm. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 9). SYN. Bĭfōrmĭs, bĭmēmbrĭs, gĕmĭnŭs.

1. Bĭdēns, tĭs, *adj. Qui a deux dents.* Bĭdēns ămīcă, Rōmŭlī sĕnĭs mĕmŏr. (*Auct. Priap.* 82.) Fērrōquĕ mănŭs ārmātă bĭdēntī. (*Ciris*, 213, scil. forfice.) || *Qcf. De deux ans.* Mārs, tĭbī vŏvĕŏ mē fāctūrūm... Bĭdēntĕ vērrĕ. *Pompon.* (apud *Gell.* 16, 6 ; *Macr.* 6, 9 ; *Non.* 1, 264).

2. Bĭdēns, tĭs, *subst. m. Hoyau.* Vērsārēm vălĭdō pīnguĕ bĭdēntĕ sŏlūm. *Tib.* (II, 3, 6). Glēbăquĕ vērsīs Ætērnūm frāngēndă bĭdēntĭbŭs. *V.* Sārcŭlă nūnc dūrūsquĕ bĭdēns. *O.* SYN. Lĭgŏ (onis).

3. Bĭdēns, tĭs, *f. Brebis de deux ans, ordint. pour le sacrifice.* Cēntūm lānĭgĕrās māctābāt rītĕ bĭdēndēs. *V.* Īnquĕ Jŏvĭs sūmmā cædĭtŭr ārcĕ bĭdēns. *O.* Tēntārĕ mūltā cædĕ bĭdēntĭūm Dĕōs. *H. Voy.* Ovis. || *En gén. Brebis.* Bĭdēns jăcēntem īn fŏvĕā cōnspēxĭt lŭpŭm. *Ph.*

Bĭdēntăl, ālĭs, *n. Lieu frappé de la foudre, que l'on purifiait par le sacrifice d'une brebis,* bidens. Trīstĕ jăcēs lūcīs ēvītāndūmquĕ bĭdēntăl. *Pers.* (2, 27). Ān trīstĕ bĭdēntăl Mŏvĕrĭt īncēstŭs. *H.* Sēptūm nūmĭnă quærĭt ăd bĭdēntăl. *Sid.* (9, 195).

Bĭdŭŭm, ī, *n. L'espace de deux jours ;* Bĭdŭō, *en deux jours, pendant deux jours.* Nĭhĭl hērcle : aūt sī ădĕō, bĭdŭi ēst aūt trīdŭī. *Ter.* (*And.* II, 6, 9-*Id. Eun.* IV, 2, 8). Cūrsūs cărīnæ bĭdŭo ēt bĭnōctĭo ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 689). Vītæ tēmpŏrĭbūs pērdĭtă bĭdŭō. *Sev. Sanct.* (*C. Bucol.* 19).

Bĭēnnĭŭm, ĭī, *n. L'espace de deux ans.* Bĭēnnĭum ĭbĭ pērpĕtŭūm mĭsĕra īllūm tŭlī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 12). Bĭēnnĭūm jām fāctum ēst ēx quo ăbĭī dŏmō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 12. *Id. Bac.* II, 1, 1).

Bĭēnŏr, ŏrĭs, *m.* (Βιήνωρ). *Nom de guerrier.* (*Val. Flac.* III, 112.)

Bĭfărĭăm, *adv. En deux parties, de deux manières.* Ŭt dīspērtīrem ōbsōnĭum hōc bĭfărĭăm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 3). SYN. Bĭpārtītō.

Bĭfĕr, ĕră, ĕrŭm (*de* bis *et* fero). *Qui rapporte deux fois dans l'année.* Ōrnārēt, cănĕrēm, bĭfĕrīquĕ rŏsārĭă Pæstī. *V.* Nēc bĭfĕrō cēssūră rŏsārĭă Pæstō. *M.* (XII, 31, 3. Adde *St. Silv.* I, 3, 81). PHR. Bĭs pōmĭs ūtĭlĭs ărbŏs. *V.* || 2. (*de* bis *et* fera). *Qui a deux formes.* Āt quĭbŭs īn bĭfĕrō cēntaūrī cōrpŏrĕ sōrs ēst. *Manil.* (IV, 230).

† Bĭfēstŭs, ă, ŭm. *Qui est doublement un jour de fête.* Dĭēm bĭfēstūm sī cŏlās, mĕmĕntŏ. *Prud.* (*Peri.* 12, 66).

Bĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu ou Partagé en deux ; double.* Sētæquĕ cădūnt, bĭfĭdōsquĕ rĕlīnquĭt Rīmă pĕdēs. *O.* Īn bĭfĭdūm dīscēssĭt ĭtĕr. *V. Fl.* Bĭfĭdæ călīgānt nūbĭlă lūcĭs. *Prud.* (*Ham.* 3).

Bĭfŏrĭs, ĕ. *Qui a deux battants.* Ārgēntī bĭfŏrēs rădĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* Ēt bĭfŏrēs īntrābāt lūnă fĕnēstrās. *Id.* || *Qui a deux ouvertures, deux trous.* Āssuētĭs bĭfŏrēm dāt tĭbĭă cāntŭm *V* Bĭfŏrēm rĕtĭcērĕ tŭmūltūm Īmpĕrăt. *St.*

† Bĭfōrmātŭs, ă, ŭm. *Comme* Biformis. Mōlēs gĭgāntūm, nōn bĭfōrmāto īmpĕtū Cēntaūrŭs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21).

Bĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a une double forme.* Quēm tămĕn ēssĕ dĕūm tē dīcām, Jānĕ bĭfōrmĭs? *O.* SYN. Bĭfrōns. || *Qui réunit deux natures différentes.* Mīxtūmquĕ gĕnŭs, prōlēsquĕ bĭfōrmĭs, Mīnōtaūrŭs īnēst. *V.* Nēc tĕnŭī fĕrār Pēnnā bĭfōrmĭs pēr lĭquĭdūm æthĕră Vātēs. *H.* Bĭfōrmĭs Nēssŭs. *O.* Bĭfōrmēs Pānăs. *Col.* (X, 427). SYN. Bĭmēmbrĭs.

Bĭfrōns, tĭs. *Qui a deux fronts, deux visages.* Sātūrnŭsquĕ sĕnēx, Jānīquĕ bĭfrōntĭs ĭmāgŏ. *V.* Jānī mēnsĕ bĭfrōntĭs. *Aus.* (*Idyl.* 9, 5). Jām nēctĕ bĭfrōntēs, Āncēps Jānĕ, cŏmās. *Sid.* (7, 10). SYN. Bĭfōrmĭs, bĭcēps, gĕmĭnŭs, āncēps.

Bĭfūrcŭs, ă, ŭm. *Fourchu.* Rāmūm prĭŏr īllĕ bĭfūrcūm Gēssĕrăt. *O.* (Etiam *Id. Nuc.* 151). SYN. Bĭfĭdŭs.

Bīgæ, ārŭm, *f. pl. Char à deux chevaux.* Ēt nōx ātră pŏlūm bīgīs sūbvēctă tĕnēbăt. *V.* Răptātūs bīgīs. *Id.* Nōn Rhēsī nĭvĕæ cĭtæquĕ bīgæ. *Cat.* (55, 26). SYN. Bĭjŭgēs, bĭjŭgī. PPH. Cūrrŭs bĭjŭgŭs. Cūrrūs bĭjŭgēs *ou* bĭjŭgī. *Voy.* Currus. || *Qcf. au sing.* Tōllĭt, ŏlōrīnāquĕ jŭbēt cōnsīdĕrĕ bīgā. *St.* (*Silv.* III, 4, 46. *Id. Theb.* I, 338. Quod improbatur a *Varr L. L.* 10, 24).

Bīgārĭŭs, ĭī, *m. Conducteur d'un char à deux chevaux.* Hīc jăcĕō, bīgārĭŭs īnfāns. (*Anthol.* II, p. 239.)

Bĭgērrī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de l'Aquitaine, auj le Bigorre.* Dīgnăquĕ pēllītīs hăbĭtās dēsērtă Bĭgērrĭs. *P. Nol.* (10, 245).

Bĭgērrĭtānŭs, ă, ŭm. *Du Bigorre.* Īn fūndō pătrĭæ Bĭgērrĭtānæ. *Aus.* (*Epist.* 11, 5).

Bĭjŭgēs, ŭm, *et plus souv.* Bĭjŭgī, ōrŭm, *m. pl. Deux chevaux attelés de front, char à deux chevaux.* Īntĕrĕā bĭjŭgīs īnfērt sē Lūcăgŭs ālbīs. *V.* Ādmŏnŭīt bĭjŭgōs. *Id.* SYN. Bīgæ. *Voy. le suiv.*

Bĭjŭgĭs, ĕ, *et* Bĭjŭgŭs, ă, ŭm. *Attelé de deux chevaux, ou autres animaux.* Mārtĭs ĕquī bĭjŭgēs, ēt

māgnī cūrrŭs Ăchīllĭs. *V.* Pārs cŏmĭtūm bĭjŭgō cūrrū, pārs cētĕră dōrsō. *Sil.* Bĭjŭgīque ăd frēnă lĕōnēs. *V.* Quæ tē bĭjŭgīs sērpēntĭbŭs ēgĭt Hīnc fŭgă? *V. Fl.* Tū bĭjŭgūm pĭctīs īnsīgnĭă frēnīs Cōllă prĕmīs lȳncūm. *O.* || *Qui concerne les chars, les courses du cirque.* Nōn tām præcĭpĭtēs bĭjŭgō cērtāmĭnĕ cāmpūm Cōrrĭpŭērĕ. *V.* || *Au fig. De collègue.* Ātque ūnō bĭjŭgēs tōllī dē līmĭnĕ fāscēs. *Cl.*

Bĭlbĭlĭs, ĭs, *f. Petite ville de la Tarraconaise, patrie de Martial.* Aūrō Bĭlbĭlĭs ēt sŭpērbă fērrō. *M.* (XII, 18, 9). Sævō Bĭlbĭlĭn ōptĭmām mĕtāllō. *Id.* (IV, 55, 11). Ēt Bĭlbĭlĭm ăcūtīs Pēndēntēm scŏpŭlīs. *P. Nol.* (10, 222).

† Bĭlbĭō, īs, *ou* Bĭlbō, ĭs, *n. Faire le bruit d'un liquide sortant d'un vase (le glouglou).* Bĭlbĭt āmphŏră. *Næv.* (apud *Fest.*).

Bĭlībrĭs, ĕ. *Qui a le poids ou la mesure de deux livres.* Ŏlĕūm cōrnu īpsĕ bĭlībrī Caūlĭbŭs īnstīllāt. *H.* Nūnc ŭt ĕmām grāndēmvĕ lŭpūm, mūllūmvĕ bĭlībrĕm. *M.* (XI, 50, 10. Adde *Juv.* 6, 372).

Bĭlīnguĭs, ĕ. *Qui a deux langues.* (*Pl. Ps.* V, 1, 15 ; *Truc.* IV, 3, 7.) || *Qui parle deux langues.* Cănŭsīnī mōrĕ bĭlīnguĭs. *H.* Bĭlīnguēs Brūttātēs. *Enn.* (apud *Fest.*) || *Ordint. au fig. Fourbe, double.* Quīppĕ dŏmūm tĭmĕt āmbĭgŭām Tȳrĭōsquĕ bĭlīnguēs. *V.* Dīmīttĕ bĭlīnguēs Ēx ănĭmō sŏcĭōs. *Sil.* (Adde *Phæd.* II, 4, 25). *Voy.* Mendax.

Bīlĭs, ĭs, *f. Bile.* Quī pūrgōr bīlĕm sŭb vērnī tēmpŏrĭs hōrām. *H.* Quīppe ŭbĭ cuī fēbrĭs bīlī sŭpĕrāntĕ cŏŏrta ēst. *Lr.* (IV, 665). EP. Āmāră, ātră, nĭgră. || *Au fig. Mauvaise humeur, colère.* Fērvēns dīffĭcĭlī bīlĕ tŭmĕt jĕcŭr. *H.* Jūssĭt quōd splēndĭdă bīlĭs. Bīlĕm fōrtāssĕ quĭbūsdām Mōvĕrāt. *Id.* Tūrgēscĭt vĭtrĕă bīlĭs. *Pers.* (3, 9). Pēr lăcrĭmās ēffūndĕrĕ bīlĕm. *J.* (5, 159). *Voy.* Ira.

Bĭlīx, īcĭs. *Qui a un double tissu.* || — lōrīcă. *Cotte d'arme à doubles mailles.* Rūmpĭtque īnfīxă bĭlīcĕm Lōrīcām (lancea). *V. Voy.* Trilix.

Bĭlūstrĭs, ĕ. *Qui dure deux lustres, ou dix ans.* Pērgămă quūm cĕcĭdērĕnt bēllō sŭpĕrātă bĭlūstrī. *O.* Claūsa ăd Pērgămă dăt bĭlūstrĕ bēllūm. *Sid.* (22, 299). SYN. Dĕcēnnĭs. *Voy.* Annus.

Bĭmărĭs, ĕ. *Qui est entre deux mers, qui appartient à deux mers.* Quæque ūrbēs ălĭæ bĭmărī claūdūntŭr ăb īsthmō. *O.* Bĭmărīsvĕ Cŏrīnthī Mœnĭă. *H.* Bĭmărēmvĕ vădīs frāngēntĭbŭs æstŭm. *L.*

Bĭmātĕr, mātrĭs. *Qui a eu deux mères : épith. de Bacchus.* Sătūmque ĭtĕrūm, sōlūmquĕ bĭmātrĕm. *O.* (Adde *Anthol.* I, p. 9.)

Bĭmēmbrĭs, ĕ. *Qui a une double nature.* Ēgrĕgĭūm sānctūmquĕ vĭrūm sī cērnŏ, bĭmēmbrī Hōc mōnstrūm pŭĕrō, etc. *J.* (13, 64). Mōnstrūm fēmĭnĕī bĭmēmbrĕ sĕxūs. (*Anthol.* II, p. 596.) SYN. Bĭfōrmĭs. || *Se dit ordint. des centaures.* Gĕnŭs dēfōrmĕ, bĭmēmbrēs Cēntaūrī. *Sil.* Părĭtēr stăbŭlārĕ bĭmēmbrēs Cēntaūrōs. *St.* (Adde *Ov. Her.* 9, 99). || Bĭmēmbrēs, *subst. m. Les centaures.* Īllīc lāvērĕ bĭmēmbrēs Vūlnĕră. *O.* Tū nūbĭgĕnās, īnvīctĕ, bĭmēmbrēs (mactas). *V.*

Bĭmēstrĭs, ĕ. *De deux mois.* Ēxtāquĕ dē pōrcā crūdă bĭmēstrĕ tĕnĕt. *O.* Cūrābĭs ēt pōrcō bĭmēstrī. *H.*

? Bĭmĕtĕr *Voy.* Dimeter.

Bīmŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Bimus. Nēc săpĭt pŭĕrī īnstăr bīmŭlī. *Cat.* (17, 12).

Bīmŭs, ă, ŭm. *De deux ans.* Tūm vĭtŭlŭs bīmā cūrvāns jām cōrnŭă frōntĕ. *V.* Ēt sŏlĕt īn mūltīs bīmă mănērĕ lŏcīs (nix). *O.* Bīmī cūm pătĕrā mĕrī. *H.*

Bīnī, æ, ă, *adj. pl. Deux (en parl. de choses ordinairement jointes), paire, couple.* Bīnæ aūrēs, dŭplĭcī āptāntūr dēntālĭă dōrsō. *V.* Bīnă tēmpŏră. *O.* (*Fast.* I, 144). Bŏvēs bīnī. *Pl.* (*Pers* II, 5, 16). SYN. Gĕmĭnī. PHR. Gĕmĭnās ăd aūrēs. *Cat.* Mănūsque āmbās. *V.* || *En gén. Deux.* Bīnōs ălĭt ūbĕrĕ fœtūs. *V.* Bīnă mănū lātō crīspāns hāstīlĭă fērrō. *Id.* Bīnăquĕ dāmnă fĕrō. *O.* Bīnă lŭcērnārūm flōrēntĭă lūmĭnă flāmmīs. *Lr.* (IV, 452). SYN. Dŭŏ, gĕmĭnī. *Voy.* Duo. || *Qqf. au sing* Bīnăquĕ pēr tōtās ædēs gĕmĭnārĕ sŭpēllēx. *Lr.* (IV, 452. *Id.* V, 879). SYN. Gĕmĭnŭs, dŭplēx.

Bĭnōctĭŭm, ĭī, *n. Espace de deux nuits.* Cūrsūs cărīnæ bĭdŭō ēt bĭnōctĭō. *Avien.* (*Or. mar.* 689).

Bĭnōmĭnĭs, ĕ. *Qui a deux noms.* Stăt vĕtŭs ūrbs rīpæ vīcīnă bĭnōmĭnĭs Īstrī. *O.* Quīd rīpă bĭnōmĭnĭs Īstrī? *St.* Sŭb Ăscānĭī dĭtĭōnĕ bĭnōmĭnĭs. *O.* (Cf. *Cognominis.*)

Bīnŭs. *Voy.* Bini.

Bĭōn, ōnĭs, *m.* (Βίων, ωνος). *Bion, philosophe satirique.* || Bĭōnēŭs, ă, ŭm (Βιώνειος). *De Bion.* Īllĕ Bĭōnēīs sērmōnĭbŭs ēt sălĕ nīgrō. *H.*

Bĭpārtītō *ou* Bĭpērtītō, *adv. En deux parties, de deux manières.* Sēctă bĭpērtītō quūm mēns dīscūrrĭt ŭtrīnquĕ. *O.*

Bĭpārtītŭs *ou* Bĭpērtītŭs, ă, ŭm. *Divisé en deux.* Nēc bĭpērtītō tĭmŭĭt flŭēntō Flēctĕrĕ clāvŭm. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 3).

Bĭpătēns, tĭs *Ouvert à deux battants, des deux côtés.* Pōrtīs ălĭī bĭpătēntĭbŭs ădsūnt. *V.* Cōnsīdūnt tēctīs bĭpătēntĭbŭs. *Id.* Bĭpătēns pŭgīllăr ēxpĕdī. *Aus.* (*Epigr.* 146, 3).

Bĭpĕdālĭs, ĕ. *Qui a la mesure de la* bipeda, *deux pieds.* Ăb īmō Ăd sūmmūm tōtŭs mŏdŭlī bĭpĕdālĭs. *H.*

Bĭpēnnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une hache.* Ōssă bĭpēnnĭfĕrī sīc sūnt mălĕ prēssă Lȳcūrgī. *O.* Bĭpēnnĭfĕr Ārcās. *Id.* SYN. Sĕcūrĭgĕr.

Bĭpēnnĭs, ĕ, *adj. Qui a deux tranchants.* Fērrī sŏnăt āctă bĭpēnnī Frāxĭnŭs. *V.* || *Qqf. Qui a deux ailes.* Ūt cĭcōnĭæ, Quārūm bĭpēnnēs fūlmĭnĭs plūmă văpōs Pĕrūssĭt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 82).

Bĭpēnnĭs, ĭs, *subst. f. Hache à deux tranchants* Vălĭdam īn vītēs mōlīrĕ bĭpēnnĕm. *V.* Cōrrĕptā dūrī bĭpēnnī Līmĭnă pērrūmpĭt. *Id.* Dūrīs ŭt īlēx tōnsă bĭpēnnĭbŭs. *H.* SYN. Sĕcūrĭs. *Voy. ce mot.* || † *Abl.* Bĭpēnnĕ. Īpsă bĭpēnnĕ sŭōs cædĭt vĭŏlēntă lăcērtōs. *Tib.* (I, 6, 47 : ubi pro novacula seu cultro usurpat).

Bĭpērtītō. *Voy.* Bipartito.

Bĭpēs, ĕdĭs. *Qui a deux pieds.* Ēt jūnctō bĭpĕdūm cūrrū mĕtĭtūr ĕquōrūm. *V.* Ātque ălĭūm bĭpĕdĕm sĭbĭ quærăt ăsēllūm. *J.* (9, 92). Ībăt trĭpēs grăbātŭs, ēt bĭpēs mēnsă. *Mart.* (XII, 32, 11). || † Bĭpēs. *Le même.* Quī bĭpēs ēt quădrŭpēs fŏrĕt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 39).

Bĭrēmĭs, ĭs, *f. Birème, navire à deux rangs de rames.* Sīc mĕmŏrăt, gĕmĭnāsquĕ lĕgĭt dē clāssĕ bĭrēmēs. *V. Voy.* Triremis.

? Bīrrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Cælī Bīrrīquĕ lătrōnŭm. *H.* (*Sat.* I, 4, 69. Quem *Acro* vocat *Birrhium, Porphyr.* autem *Birrhum*).

Bīrrōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Rēspĭcĕ, Bīrrōnī, mūnŭs ămīcĭtĭæ. (*Anthol.* II, p. 275.)

Bīrrŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nōmĭnĭs ūmbră mănēt vĕtĕrĭs; nām dīcĕrĕ Bīrrūm. *Cl.* (Scribitur et *Byrrus, Byrrhus*).

Bĭs, *adv. Deux fois.* Tūm bĭs ăd ŏccāsūm, bĭs sē cōnvērtĭt ăd aūstrūm. *O.* Āntĕ bĭs ēxāctūm quām Cȳnthĭă cōndĕrĕt īgnĕm. *L.* (II, 577). Quīppĕ bĭs ăd pārtūs vĕnĭt Lūcīnă, mănūsquĕ. *St.* (*Silv.* III, 3, 122. *Id. Th.* VI, 557 ; *Hor. Od.* II, 16, 35 ; *Mart.* I, 45, 3. Quod et testatur *Capel.* III, p. 69). SYN. Ĭtĕrūm. || *Souvent devant un autre nom de nombre.* Bĭs quīnōs sĭlĕt īllĕ dĭēs. *V.* Pŭĕrī bĭs sēnī quēmquĕ sĕcūtī. *Id.* Bĭs sēnō prĕmĭt ōră dĭē. *St.* Bĭs cēntūm

rēstābānt cōrpŏră pūgnæ. *O.* || *Rarement : Pour la seconde fois.* Quæ bīs Frōntīnō cōnsŭlĕ prīmă fŭĭt. *M.* (X, 48, 21). SYN. Ĭtĕrŭm.

Bĭsāltă, æ, *m.*; Bĭsāltæ, ārŭm, *pl.* (Βισάλτης). *Peuple de la Macédoine, près de la Thrace.* Bĭsāltæ quō mōrĕ sŏlĕnt, ăcērquĕ Gĕlōnŭs. *V.* (Adde *V. Fl.* VI, 48). Bĭsālta, Ŏstrŏgŏthŭs, Prōcrūstēs, Sārmătă, Mŏschŭs. *Sid.* (5, 477).

Bĭsāltĭs, ĭdĭs, *f. Nymphe (du pays des Bisaltes) aimée de Neptune.* Ăriēs Bĭsāltĭdă fāllĭs. *O.*

Bĭsōn, ōntĭs, *m. Bison, espèce de buffle.* Īllī cēssĭt ătrōx būbălŭs ātquĕ bĭsōn. *M.* (*Spect.* 23, 4). Tūrpēs ēssĕdă quōd trăhūnt bĭsōntēs. *Id.* (I, 105, 8. Adde *Sen. Hipp.* 64.)

Bĭsquīnī *ou* Bĭs quīnī, *pl. Dix. Voy.* Bis, Decem.

Bĭssēnī *ou* Bĭs sēnī, *pl. Douze. Voy.* Bis, Duodecim.

Bĭssŭlă, æ, *f. Nom d'une esclave d'Ausone.* Bĭssŭlă nēc cērĭs nēc fūco ĭmĭtābĭlĭs ūllī. *Aus.* (*Idyl.* 7, 17).

Bĭstŏnĕs, ŭm, *m. pl.* (Βίστονες). *Nom des Thraces.* Bĭstŏnĕs, aūt mĕdĭæ pōnūnt cōnvāllĭbŭs Ŏssæ. *St.* Bĭstŏnăs aūt Māvōrs ăgĭtāns sī vērbĕrĕ sævō. *L.*

Bĭstŏnĭă, æ, *f.* (Βιστονία). *La Thrace.* Pēctĭnĕ, Bĭstŏnĭæ māgnŭm pōst aūsŭs ălūmnŭm. *V. Fl.*

Bĭstŏnĭdæ, ārŭm, *m. pl.* (Βιστονίδαι). *Comme* Bistones. Nōn tĭbĭ Bĭstŏnĭdæ, quĭbŭs hæc fĕră mūrmŭră jăctēs. *V. Fl.* (V, 652).

Bĭstŏnĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Βιστονίς). *De Thrace.* Bĭstŏnĭs īngĕnĭō tērră sŭpērbă tŭō. *O.* Bĭstŏnĭs ōră. *Id.* Bĭstŏnĭs ālĕs. *Sen.* (*Ag.* 673). || Bĭstŏnĭdĕs, ŭm, *f. pl. Les bacchantes.* Nōdō cŏērcēs vīpĕrīnō Bĭstŏnĭdŭm sĭnĕ fraūdĕ crīnēs. *H. Voy.* Baccha.

Bĭstŏnĭŭs, ă, ŭm (Βιστόνιος). *De Thrace.* Fēssăquĕ Bĭstŏnĭă mĕmbră lăvābĭs ăquā. *O.* Sānguĭnĕ Bĭstŏnĭŭm quōd nōn tĕpĕfēcĕrĭt ēnsĕm. *Id. Voy.* Thracius. || *Par anton. D'Orphée.* Sīlvăquĕ Bĭstŏnĭăm sæpĕ sĕcūtă chĕlyn. *Cl.*

Bĭsŭlcŭs, ă, ŭm. *Fendu en deux, fourchu.* Pūlvĕrĕŭmquĕ sŏlŭm pĕdĕ pūlsāvērĕ bĭsŭlcō. *O.* Līnguæ bĭsŭlcæ jāctū crīspō fūlgĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 10, 12).

? Bĭsūltŏr, ōrĭs, *m. Deux fois vengeur : Auguste avait dédié à Mars un temple sous ce nom.* Rĭtĕ dĕō tēmplūmquĕ dătŭm nōmēnquĕ Bĭsūltŏr. *O.* (*Fast.* V, 595. Sed *Heins.* et multi legunt *bis ulto*).

Bĭsyllăbŭs, ī, *m. Disyllabe.* Tētrămĕtrō dătŭr āntĕ bĭsyllăbŭs. *T. Maur.* (*Met.* 589. Cf. *Varr. L. L.* 9, 91). *Voy.* Disyllabus.

Bīthŭs, ī, *m. Nom d'un gladiateur.* Cōmpŏsĭtī mĕlĭŭs cūm Bīthō Bācchĭŭs. *H.*

Bīthȳnĭă, æ, *f.* (Βιθυνία). *La Bithynie, contrée de l'Asie Mineure.* Thȳnī Thrācĕs ĕrānt, quæ nūnc Bīthȳnĭă fērtŭr. *Cl.* (Adde *Manil.* IV, 759).

Bīthȳnĭcŭs, ă, ŭm (Βιθυνικός). *De Bithynie.* Vŏlŭsī Bīthȳnĭcĕ, quālĭă dēmēns. *J.* (15, 1. Nisi nomen proprium). || *Nom d'homme.* Jām tē rēm făctām, Bīthȳnĭcĕ, crēdĭs hăbērĕ. *M.* (II, 26, 3).

Bīthȳnĭs, ĭdĭs, *f.* (Βιθυνίς). *De Bithynie.* Īnăchŭs īn Mĕlĭē Bīthȳnĭdĕ pāllĭdŭs īssĕ Dīcĭtŭr. *O.*

Bīthȳnŭs, ă, ŭm (Βιθυνός). *De Bithynie.* Dōnēc Bīthȳnō lĭbĕăt vĭgĭlārĕ tyrānnō. *J.* (10, 162). Nē Bīthȳnă nĕgōtĭă pērdās. *H.* (Adde *V. Fl.* III, 6).

Bĭtĭās, æ, *m. Un personnage à la cour de Didon.* Tūm Bĭtĭæ dĕdĭt īncrĕpĭtāns. *V.* (Adde *Mart.* VIII, 6, 13.)

Bĭtō, ĭs. *Au lieu de* Beto.

Bĭtōn, ōnĭs, *m.* (Βίτων). *Voy.* Cleobis.

Bĭtūmĕn, ĭnĭs, *n. Bitume, substance inflammable, qui se trouve dans la terre.* Ūtquĕ tĕnāx grăvĭdā mānāt tēllūrĕ bĭtūmĕn *O.* Frāgĭlēs īncēndĕ bĭtūmĭnĕ laūrōs. *V.* (Et *Lucret.* VI, 809). EP. Nīgrŭm, lĭquĭdŭm.

Bĭtūmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De bitume.* Sīvĕ bĭtūmĭnĕæ căpĭūnt īncēndĭă vīrēs. *O.*

Bĭtūntī. *Voy.* Butunti.

Bĭtūrīx, ĭgĭs, *m. Bituriges, Gaulois entre la Loire et la Garonne (du Berri).* Ēt Bĭtūrīx, lōngīsquĕ lĕvēs Suēssōnēs īn ārmĭs. *L.* || *Adj.* Nōn Bĭtūrīx lārgō pŏtĭŏr strīctūră cămīnō. *Rutil.* (1, 353). || † Bĭtūrgŭm, *sync. pour* Biturigum. (*Fort. V. S. M.* III, 269.)

Bĭvērtēx, ĭcĭs. *Qui a deux sommets.* Sūmmāquĕ bĭvērtĭcĭs ūmbrā Pārnāssī rĕsĭdēns. *St.* Nȳsă vălĕ Brŏmĭō, Phœbō Pārnāssĕ bĭvērtēx. *Sid.* (22, 233. *Id. Epist.* IX, 15, 28). SYN. Bĭcĕps.

Bĭvĭŭm, ĭī, *n. Rencontre de deux voies, carrefour.* Quī pătĕt īn bĭvĭō pōrtæ (locus). *V.* PPH. Bĭvĭī căllēs. *V. Fl.* Bĭfĭdŭm ĭtĕr. *Id.* Bĭfĭdŭs trāmĕs. *Prud.* Bĭfĭdī mĕātŭs. *Rutil.* Ĭtĕr dŭplēx. *Prud.* Bĭvĭæ faūcēs. *V.* Dŭplēx vĭă. *O.* Āncĭpĭtēs *ou* Āmbĭgŭæ vĭæ. *Id.* VERS. Pārtēs quā sē vĭă fīndĭt ĭn āmbās. *V.* Āmbĭgŭōs quā pāndĭt sēmĭtă căllēs. *St.* || *Au fig. Embarras, doute.* Ēt tŭŭs īn bĭvĭō dīstĭnĕātŭr ămŏr. *O.*

Bĭvĭŭs, ă, ŭm. *Qui a deux chemins.* Ūt bĭvĭās ārmāto ōbsĭdām mīlĭtĕ faūcēs. *V.* Ēt bĭvĭō rĕflŭŭs mānāmĭnĕ pōntŭs. *Aus.* (*Mos.* 32). Bĭvĭī căllēs. *V. Fl.* SYN. Bĭfĭdŭs, gĕmĭnŭs, dŭplēx.

? Blăctĕrō, ās, ārĕ, *n. Voy.* Blatero.

Blæsĭānŭs, ă, ŭm. *De Blésus.* Quōd dōnās, făcĭs īpsĕ Blæsĭānŭm. *M.* (VIII, 38, 14).

Blæsŭs, ă, ŭm (βλαισός). *Bègue, qui balbutie.* Rĕddēbās blæsō tām bĕnĕ vērbă sŏnō. *O.* Blæsĭs ātquĕ mĕrō tĭtŭbāntĭbŭs. *J.* (15, 48). SYN. Bālbŭs. *Voy.* Balbutio. || *Subst. m. Nom d'homme.* Nōmĕn nōn sĭnĭs īntĕrīrĕ Blæsī. *M.* (VIII, 38, 10).

Blāndē, *adv. D'une manière douce, avec douceur.* Rēspĭcĭēns blāndē, fēlīx Eŭmēlĭs ădōrăt. *St.* Ē sērvā scĭs tē gĕnĭtŭm, blāndēquĕ fătērĭs. *M.* (I, 82. Adde *Lucret.* V, 1069). Quōd sī Thrēĭcĭō blāndĭŭs Ōrphĕō Aŭdītām mŏdĕrēre ārbŏrĭbŭs fĭdĕm. *H.* SYN. Suāvĭtĕr, plăcĭdē, lēnĭtĕr.

† Blāndĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Blandiloquus. Nūnc mĭhĭ blāndĭdĭcŭs ĕs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 10).

† Blāndĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui rend un jus agréable.* Blāndĭflŭās stŭpĭdĭs īndŭxĭt cōllĭbŭs ŭvās. *Fort.* (III, 12, 39). || *Doux (à l'odorat).* Quōrŭm blāndĭflŭŭs mē sătŭrāvĭt ŏdŏr. *Fort.* (XI, 10, 10).

† Blāndĭlŏquēns, tĭs. *Comme* Blandiloquus Sūbmīssā plăcĭdē blāndĭlŏquēns ōrātĭō. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7).

† Blāndĭlŏquēntĭă, æ, *f. Douces paroles.* Nāmque ūt ĕgo īllĭs sūpplĭcārēm tāntā blāndĭlŏquēntĭā. *Enn.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 26).

† Blāndĭlŏquēntŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Blandiloquens. Ămŏr āb rē cōnsŭlĭt blāndĭlŏquēntŭlŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 13).

Blāndĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui a de douces paroles, flatteur.* Quĭd ōbstrĕpĭs? quĭd vōcĕ blāndĭlŏquā mălă Cōnsĭlĭă dīctās? *Sen.* (*Ag* 289). Ūt blāndĭlŏqua ēst l *Pl.* (*Bac.* V, 2, 54). Nōn quōd Sūlpĭtĭæ jŏcŭs Thălīæ Scrīpsĭt blāndĭlŏquŭm sŭō Călēnō. *Sid.* (9, 262). SYN. Blāndŭs.

Blāndīmēntŭm, ī, *n. Caresses, flatterie.* Dēbĭtă fētæ Blāndīmēntă fĕrēs. *Grat.* (*Cyn.* 301). Cuī blāndīmēntă, prĕcēsquĕ, Vērbăquĕ jăctāntī mĭtĭssĭmă. *O.* Pēssŭm dĕdĭstī mē blāndīmēntĭs tŭĭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 23). SYN. Blāndĭtĭæ.

Blāndĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Caresser.* Ēt caūdā tĕnĕrĭs blāndītŭr ălūmnĭs. *O.* Blāndītŭr pŏpŭlŭs ūmbrā. *Id.* Cēssĭt īmmānĭs tĭbĭ blāndĭēntī Jānĭtŏr aūlæ. *H.* SYN Ădūlŏr, mūlcĕō, pālpō *ou* pālpŏr. || *Au fig.*

Caresser, flatter. Pōstĭbŭs ēt dūræ sūpplēx blāndīrĕ pŭēllæ. *O.* Quī blāndĭēndō dūlcĕ nūtrīvīt mălŭm. *Sen.* (*Hip.* 134). Blāndītŭs, pŭtŏ, pīctŏr ēst Mĭnērvæ. *M.* (I, 103). Ĭtă nōstro ōrdĭnī Pălām blāndĭūntŭr. *Pl.* (*Cistel.* I, 1, 35). SYN. Ădūlŏr, āssēntŏr. PPH. Blāndīs dīctīs *ou* vērbīs mūlcĕō, căpĭō, fāllō, dēcĭpĭō, căptō, ădĕō, āggrĕdĭŏr. Blāndĭtĭās āddō, ădhĭbĕō, dīcō. Blāndīs vōcĭbŭs ūtŏr. Dŏlōsās blāndĭtĭās nēctō. || — sĭbĭ. *Se flatter.* Mēntīrīs, vānōquĕ tĭbĭ blāndīrĭs hŏnōrĕ. *M.* (XI, 32, 7). Cūr ĕgŏ nōn vōtīs blāndĭăr īpsĕ mĕīs? *O.*

† Blāndĭtĕr, *arch.* *Comme* Blande. Bĕnĕ sălūtāndō cōnsuēscūnt, cōmpēllāndō blāndĭtĕr. *Pl.* (*As.* I, 3, 69. Et *Titin.* apud *Non.* 11, 7, et ap. *Prisc.* 1010).

Blāndĭtĭæ, ārŭm, *f. pl.* *Caresses, et au fig. Flatteries, douceurs.* Mīxtāquĕ blāndĭtĭīs pŭĕrīlĭbŭs ōscŭlă jūnxĭt. *O.* Quās mĭhĭ blāndĭtĭās, quām dūlcĭă vērbă părābăt! *Id.* Dīcĕrĕ nēc cānō blāndĭtĭās căpĭtĕ. *Tib.* (I, 1, 86). Hăbēnt īnsĭdĭās hŏmĭnīs blāndĭtĭæ mălī. *Ph.* SYN. Blāndīmēntă, dēlēnīmēntă, *qqf.* Īllĕcĕbræ. EP. Dūlcēs, tĕnĕræ, mōllēs, suāvēs; fīctæ, mēndācēs, dŏlōsæ. PPH. Blāndă, dūlcĭă, mītīssĭmă vērbă, dīctă. Blāndæ vōcēs. Vērbă aūrēs mūlcēntĭă, jŭvāntĭă. Vōx blāndītă. || *Qqf. au sing.* Blāndĭtĭă cērtārĕ. *Lucil.* (apud *Lact.* 5, 9). Ārgūtā rĕfĕrēns cārmĭnă blāndĭtĭā. *Pp.* (I, 16, 16. Adde *Pl. Truc.* II, 7, 20). Blāndĭtĭā, nōn īmpĕrĭō fīt dūlcīs Vĕnŭs. *Syr.*

? Blāndītĭm. *Comme* Blande. *Voy.* Blanditus, us.

Blāndītŭs, ă, ŭm, *part. de* Blandior. *Qui a caressé ou flatté.* Blāndītæquĕ flŭānt pēr mĕă cōllă rŏsæ. *Pp.* (IV, 6, 72). Fōrtūnă fāllācī mĭhĭ Blāndītă vūltū. *Sen.* (*Oet.* 377). Dōrĭs Ăgēnŏrĕī fūrtīs blāndītă jŭvĕncī. *St.* || *Passivt. Caressé, charmé.* Blāndītūsquĕ lăbōr mōllĭ cūrābĭtŭr ārtĕ. *Verrius* (apud *Prisc.* 792 : κολακευθείς).

† Blāndītŭs, ūs, *m.* *Comme* Blanditiæ. Ūt rēs pēr Vĕnĕrīs blāndītūm sæclă prŏpāgēnt. *Lr.* (II, 173. Libri habent *blanditir*, unus *blanditum*, teste *Lamb.*, qui edidit *blanditim*).

Blāndŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Blandus. Ănĭmŭlă văgŭlă, blāndŭlă. *Hadrian.* (apud *Spart.* 25).

Blāndŭm, *n. pris adv. De manière flatteuse.* Nūnc sĭmŭlăt blāndŭm. *Alcim.* (II, 134).

Blāndŭs, ă, ŭm. *Caressant.* Īnquĕ pătrīs blāndīs hærēns cērvīcĕ lăcērtīs. *O.* Sŏlĭtō nĕquĕ blāndĭŏr ēstō. *Id.* Blāndō sĭnū Fŏvēns nĕpōtĕm. *Sen.* (*Troad.* 1074). || *Doux, qui ne fait pas de mal, apprivoisé.* Blāndāsquĕ lĕōnēs Sūbmīsērĕ jŭbās. *Cl.* Īrēnt blāndæ sūb vīncŭlă tĭgrēs. *Id.* Tūm cănĭbŭs blāndīs răbĭēs vĕnĭt. *V.* SYN. Mītĭs, mānsuētŭs. || *Au fig. Doux, flatteur, agréable.* Ūt pŭĕrīs dānt crūstŭlă blāndī Dōctōrēs. *H.* Ēt prĕcĕ blāndā Dūcĕrĕ quō vēllĕt. *Id.* Blāndīs gaūdērĕ măgīstrī Laūdĭbŭs. *V.* Blāndæ mēndācĭă līnguæ. *O.* Blāndīssĭmă cārmĭnă dīctānt. *Id.* Blāndō quæsītūm frīgŏrĕ sōmnŭm. *Cl.* Tē vīvāt nūsquām quīsquām blāndĭŏr. *Ter.* (*Hecyr.* V, 4, 22). SYN. Dūlcĭs, mītĭs, lēnĭs, grātŭs, jūcūndŭs, suāvĭs. || *Avec un gén.* Blāndūsquĕ prĕcūm cōmpēllăt Ŭlyssēs. *St.* || *Avec un infin.* Blāndum ēt aūrītās fĭdĭbŭs cănōrīs Dūcĕrĕ quērcūs. *H.*

Blāscō, ōnĭs, *f.* *Ile de la Méditerranée, en face d'Agde.* Dīxī vŏcārī : Blāscō prōptēr īnsŭla ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 599).

Blāsphēmĭă, æ, *f.*, *et* Blāsphēmĭŭm, ĭī, *n.* (βλασφημία). *Eccl. Blasphème.* Nōn tŭlĭt ūltĕrĭūs căpŭt blāsphēmĭă mōnstrī. *Prud.* (*Psych.* 717).

Blāsphēmō, ās, ārĕ (βλασφημέω). *Eccl. Blasphémer.* Blāsphēmās Dŏmĭnūm gēns īngrātīssĭmă Chrīstūm. *Prud.* (*Apoth.* 347).

Blāsphēmŭs, ă, ŭm (βλάσφημος). *Eccl. Qui blasphème.* Aūt ēvāngĕlĭcī pĭĕtās spērnēndă lĭbēllī Jām, blāsphēmĕ, tĭbi ēst? *Prud.* (*Apoth.* 16. *Id. Peri.* 1, 75). Blāsphēmīs cœlō cōnvīcĭă mīttĕrĕ plāntīs *Alcim.* (IV, 105).

† Blătĕrātŭs *ou* Blātĕrātŭs, ūs, *m.* *Cris (d'un orateur).* Jūrgīs cănīnōs blătĕrātŭs pēndĕrĕ. *Capel.* (IX, p. 336).

Blătĕrō *et* Blātĕrō, ās, ārĕ, *n. et a.* *Babiller, débiter, crier, dire.* Quūm māgnō blătĕrās clāmōrĕ, fŭgīsquĕ. *H.* Ūt quīvĕrō, vērsū blătĕrābō Sōtădĕō. *T. Maur.* (*Litt.* 26). Īpsă Tŏlōsă lĭcēt blătĕrēt ēssĕ sŭŭm. (*Anthol.* I, p. 418.) SYN. Blătĭō. || *Débiter des mensonges.* Īllūd mĕmēntō, nē quid īn prīmīs blătĕrēs. *Afran.* (apud *Non.* 2, 79, qui vertit : « Confingere per mendacia. ») || *Crier, en parl. du bouc, du chameau.* Blătĕrăt hinc ărĭēs, ēt pĭă bālăt ŏvĭs. (*Auct. Philom.* 56. Alii leg. *blacterat.* Sed *Fest.* et *Aldhelm.* apud *Mai.* camelos et arietes *blaterare* dicunt).

Blătĭō, īs, īrĕ. *Comme* Blatero. Ĭtă nūgās blătīs. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 79. *Id. Epid.* III, 1, 13; *Curc.* III, 1, 82). *Voy.* Garrio.

Blāttă, æ, *f.* *Blatte, insecte dont il y a diverses espèces, qui cause des dégâts dans nos maisons; elle ronge particulièrement les étoffes et les livres.* Lūcĭfŭgīs cōngēstă cŭbīlĭă blāttīs. *V.* Cuī strāgŭlă vēstĭs, Blāttārum ēt tĭnĕārum ĕpŭlæ, pūtrēscĭt īn ārcā. *H.* Aūt ĭnŏpēm mĕtŭăt sōrdĭdă blāttă fămēm. *M.* (XIII, 1, 2). || *néol. Pourpre.* Blāttām Tȳrŭs, æră Cŏrīnthŏs. *Sid.* (5, 48). Rŭtĭlāsquĕ fērtĕ blāttās. *Id.* (*Epist.* IX, 13, 43). Sērĭcă bīs cōctīs mūtābăt vēllĕră blāttīs. *Alcim.* (III, 232). *Voy.* Blattea.

Blāttără, æ, *f.* *Nom de femme.* Bālnĕă dēvītăt Blāttără. *M.* (XI, 48, 2).

Blāttĕrō. *Voy.* Blatero.

† Blāttĕŭs, ă, ŭm. *De pourpre.* Sērĭcă quæ nĭvĕīs sūnt... blāttĕă tēlīs. *Fort.* (II, 3, 19).

Blāttĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de la pourpre.* Blāttĭfĕr vēl quām trĭbŭĭt sĕnātŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 22).

Blāvĭă, æ, *f.* *Ville d'Aquitaine, auj. Blaye.* Fērt mīlĭtārem ād Blāvĭām. *Aus.* (*Epist.* 10, 16).

Blĕmȳĕs, ŭm, *et* Blĕmȳī, ōrŭm, *m. pl.* (Βλέμυες, *Strab.* Βλέμμυες). *Peuple d'Éthiopie.* Pōst Blĕmȳēs mĕdĭī sūccēdūnt sōlĭs hăbēnās. *Avien.* (*Descr. Terr.* 329). Pōst Mĕrŏēn Blĕmȳāsquĕ fĕrōs. *Cl.* (*Carm. de Nilo*, 19). Nēc lōngē fērvēnt Blĕmȳōrŭm cōllĭbŭs āgrī. *Prisc.* (*Peri.* 209).

† Blēnnŭs, ă, ŭm. *Sot.* Bārdī, blēnnī, būccōnēs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 2).

Blĕphărō, ōnĭs, *m.* (βλέφαρον). *Nom de personnage comique.* Blĕphărōnem ārcēssăt, quī nōbīscūm prāndĕăt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 70).

† Blĭtĕŭs, ă, ŭm. *Insipide, sans goût.* Blĭtĕa ēt lŭtĕa ēst mĕrĕtrīx. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 1. Adde *Laber.* apud *Non.* 2, 93).

Blĭtŭm, ī, *n.* (βλίτον). *Blette, carde poirée.* Āppōnūnt rŭmĭcēm, brāssĭcăm, bētăm, blĭtŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 26. Cf. *Paul.* ex *Fest.*)

Bŏă, æ, *f.* *Enflure aux jambes.* Nē bŏă nōxĭt. *Lucil.* (ap. *Fest.* v. *Tama*).

Bŏārĭŭs, ă, ŭm. *De bœuf.* || Bŏārĭŭm Fŏrŭm. *Une des places de Rome.* Ārvāquĕ mūgītū sāncītĕ Bŏārĭă lōngō. *Pp.* (IV, 9, 19). PHR. Ārĕă quæ pŏsĭtō dē bŏvĕ nōmĕn hăbĕt. *O.*

† Bŏātŭs, ūs, *m.* *Mugissement.* || *Au fig. Cris, clameurs.* Mēlpŏmĕnē trăgĭcō prōclāmăt mœstă bŏātū. (*Anthol.* I, p. 52. Adde *Capel.* II, p. 24.)

Bŏaūlĭă, ōrŭm, *n. pl.* *Voy.* Bauli.

Bōccăr, ărĭs, *ou* Bōcchŏr, ŏrĭs, *m.* *Nom d'un roi de Mauritanie.* Rōmæ cūm Bōccărĕ nēmō lăvātŭr. *J.* (5, 90).

Bōcchŭs, ī, *m. Bocchus, roi de Mauritanie, beau-père de Jugurtha, devint allié des Romains.* Āntīquī pĕnĕtrālĭă dīrŭtă Bōcchī. *Cl.* (*Cons.* IV *Honor.* 40). Cīnўphīī căptīvă măpālĭă Bōcchī. *Sid.* (5, 591. Alium innuere videtur *Sil.* III, 285). || 2. *Sorte de plante* (*Hesych.* βώχ, βοτάνης εἶδος). Ēt bōcchŭs, Lĭbўæ̆ rēgĭs mĕmŏr, hīc ămărāntŭs. (*Culex*, 405.)

Bœbē, ēs, *f.* (Βοίβη). *Comme* Bœbeis. Jūncōsăquĕ lĭttŏră Bœbēs. *O.* (Cf. *Liv.* 31, 4).

Bœbēĭs, ĭdĭs, *f.* (Βοιβηΐς). *Lac de Thessalie.* Īrĕ pĕr Ōssæ̆ām răpĭdŭs Bœbēĭdă sānguĭs. *L.* Sānctīs fērtūr Bœbēĭdŏs ūndīs. *Pp.* (II, 2, 11).

Bœbēĭŭs, ă, ŭm (Βοιβήϊος). *Du lac Bœbé, Thessalien.* Quāntō prōlēs Bœbēĭă quēstū Aūdĭĕt! *V. Fl.*

Bœbĭcĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Pīnguĭs Bœbĭcĭō dīscēssĭt vōmĕrĕ sŭlcŭs. *L.* (VI, 382. Alii legunt *Bœbiaco*).

Bœōtī, ōrŭm, *m. pl.* (Βοιωτοί). *Béotiens, peuple de la Grèce, qui passait pour avoir l'esprit épais.* Bœōtum īn crāssō jūrārēs āĕrĕ nātŏs. *H.* Bœōtī cōĭĕrĕ dŭcēs. *L.*

Bœōtĭă, æ, *f.* (Βοιωτία). *Béotie, province de la Grèce septentrionale.* Dēflūxērĕ cŏmĭs; quærīt Bœōtĭă Dīrcēn. *O.* SYN. Āŏnĭă. PPH. Bœōtĭcă, Hўāntĭă *ou* Āŏnĭs tēllūs, tērră.

Bœōtĭŭs *et* Bœōtŭs, ă, ŭm (Βοιώτιος, Βοιωτός). *Béotien, de Béotie.* Quĭd? nōn Āntĭgŏnæ tŭmŭlō Bœōtĭŭs Hæmōn Cōrrŭĭt? *Pp.* (II, 8, 21). Mœnĭă făc cōndās, Bœōtĭăque īllă vŏcātŏ. *O.* (Adde *V. Fl.* V, 80). Bœōtăquĕ tēllūs. *Id.* Bœōtĭs ūrbĭbŭs ūltrīx Ādspīrāt fērrī răbĭēs. *St.* SYN. Āŏnĭŭs, Hўāntĭŭs, Ōgўgĭŭs, Cādmēĭŭs, Cādmēŭs.

Bŏēthĭŭs, ĭī, *m. Boèce, ministre de Théodoric, homme d'État et auteur.* Fōrtūnæ ēt vīrtūtĭs ŏpŭs, Sĕvērīnĕ Bŏēthī. *Symmach.* (in *Anthol.* I, p. 321. Et *Gerbert. Ibid.* p. 320).

Bŏēthŭs, ī, *m.* (*Strab.* Βόηθος). *Nom d'un poëte du temps d'Auguste.* || ? Bŏētŭs. *Nom d'un ciseleur.* Ālcŏnĭs rĕfĕrēnt Bŏētīquĕ tŏreŭmă. (*Culex*, 66.)

Bŏĭæ *ou* Bŏjæ, ārŭm, *f. pl. Carcan.* Nērvŏs, cătēnās, cārcĕrēs, nūmēllās, pĕdĭcās, bŏjās. *Pl.* (*As.* III, 2, 5). Āttrītă bŏjīs cōllă lībĕr ērĭgĭt. *Prud.* (*Psych. præf.* 33. Alii male *baccis*. Adde *Prud. Peri.* 1, 46). || *Au sing.* Bŏjăm tĕrĭt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 108).

Bŏiī *ou* Bŏjī, ōrŭm, *m. pl.* (Βόϊος). *Peuple de la Gaule, auj. les Bourbonnais, qui firent une irruption en Italie.* Spīssæquĕ rŭūnt cōnfērtă pĕr ārmă Ūndæ Bŏjōrŭm. *Sil.* Pĭcĕōs mālīs dēscrībĕrĕ Bŏjŏs. *P. Nol.* (10, 240). Āt nūnc Sĭcŭlŭs nōn ēst : Bŏjŭs ēst ; bŏjăm tĕrĭt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 108).

Bŏīscŭs, ī, *m. Poëte grec, inventeur de l'iambique tétramètre.* Tĕtrămĕtrŭm fērtūr prīmŭs pŏsŭīssĕ Bŏīscŭs. *Rufin.* (p. 2710).

Bŏlă *ou* Vŏlă, æ, *f. Ancienne ville du Latium.* Bŏlāmquĕ Cŏrāmquĕ. *V.*

Bŏlānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ō tē, Bŏlānĕ, cĕrēbrī Fēlīcĕm ! *H.*

Bōlētăr, ārĭs, *n. Plat à mettre les champignons; en gén. Plat.* Cōmptās nōlŏ dăpēs ; văcŭūm mĭhĭ pōnĕ bōlētăr. (*Anthol.* I, p. 67. Prima produci debuit ; etymon enim probat ipse *Mart* XIV, 101.)

Bōlētŭs, ī, *m.* (βωλίτης). *Champignon : espèce plus recherchée que le* fungus, *mais que l'on confondait facilement avec une espèce vénéneuse.* Sūnt tĭbĭ bōlētī : fūngōs ĕgŏ sūmŏ sŭīllŏs. *M.* (III, 60, 5. *Id.* I, 21, 2 ; XIII, 48). Bōlētūm, quālēm Clăūdĭŭs ēdĭt, ĕdās. *Id.* (I, 21, 4. Adde *Juv.* 5, 147).

1 Bŏlŭs, ī, *m.* (βόλος). *Coup de dé, de filet.* Ōmnēs quī fŭĕrānt, ēnŭmĕrāssĕ bŏlŏs. *Aus.* (*Prof.* 1, 26). Nēc te ālĕātŏr ūllŭs ēst săpĭēntĭŏr : prŏfēctŏ Nĭmĭ' lĕpĭdĕ jĕcīstī bŏlŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 29. *Id. Prol. Pœn.* 101 ; *Pers.* IV, 4, 106. Et *Lucil.* ap. *Non.* 1, 160). SYN. Jāctŭs. || *Contribution, amende.* Nūnc hăbĕās ŭt nāctŭs ; vērum hōc ĕgŏ tē mūlctābō bŏlō. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 70).

2. Bōlŭs, ī, *m.* (βῶλος). *Morceau, boucon, appât.* Crŭcĭŏr, bōlŭm tāntŭm mĭhi ērēptŭm tām sŭbĭto ē faūcĭbŭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 6).

? Bōmbălĭŭm. *Voy.* Bambalium.

Bōmbāx (βομβάξ), *interj. d'admiration.* Fūr. Băbæ ! Fŭgĭtīvĕ. Bōmbāx ! *Pl.* (*Ps.* I, 3, 131).

† Bōmbĭcŭm, ī, *n. Comme* Bombus. Īntŏlĕrābĭlĭtēr pĕr ĭnānĭă bōmbĭcă jāctāns. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 535, scil. gesta).

† Bōmbĭlātŏr *ou* Bōmbĭnātŏr, ōrĭs, *m. Qui bourdonne.* Īpsōquĕ dūdūm bōmbĭlātŏr flōscŭlō. *Capel.* (IX, p. 336).

† Bōmbĭlŏ *ou* Bōmbĭnŏ, ās, ārĕ, *n. Bourdonner.* Bōmbĭlāt ōrĕ lĕgēns mūnĕră mēllĭs ăpĭs. (*Auct. Phil.* 36. Cf. *Bombitatio* vel *Bombilatio* apud *Paul.* ex *Festo.*)

Bōmbŏmăchĭdēs, æ, *m. Nom forgé par Plaute, de* βόμβος *et* μάχη (*Mil.* I, 1, 14).

Bōmbŭs, ī, *m.* (βόμβος). *Bourdonnement des abeilles ; bruit.* Aūt rĕbŏānt raūcūm rētrō cĭtă cōrnŭă bōmbŭm. *Lr.* (IV, 545). Mūltī raūcĭsŏnīs ēfflābānt cōrnŭă bōmbīs. *Cat.* (64, 263).

Bōmbўcĭnŭs, ă, ŭm. *De soie.* Quārŭm Dēlĭcĭās ēt pānnĭcŭlŭs bōmbўcĭnŭs ūrĭt. *J.* (6, 260). SYN. Sērĭcŭs. || Bōmbўcĭnă, *n. pl. Étoffe, vêtement de soie.* Fēmĭnĕūm lūcēt sīc pēr bōmbўcĭnă cōrpŭs. *M.* (VIII, 68, 7. *Id.* XI, 51, 5). SYN. Sērĭcă.

Bōmbўx, ўcĭs, *m.* (βόμβυξ). *Ver à soie.* Tām lĕvĕ nēc bōmbўx pēndŭlŭs ūrgĕt ŏpŭs. *M.* (VIII, 33, 16). EP. Īndĭcŭs, īndūstrĭŭs, sōlērs, ārtĭfēx. || *Soie.* Nēc sī qua Ārăbĭō lūcēt bōmbўcĕ pŭēllă. *Pp.* (II, 3, 15). Īllūsă vēstĭs, gēmmă, bōmbўx, pūrpŭră. *Prud.* (*Peri.* 10, 512). SYN. Sērĭcă, bōmbўcĭnă. *Voy.* Ser, Sericum.

Bŏnă dĕă, *f. La Bonne déesse, divinité adorée à Rome : les femmes seules étaient admises à ses mystères.* Săcră Bŏnæ mărĭbŭs nōn ădĕūndă dĕæ. *Tib.* (I, 6, 22). Ātquĕ Bŏnæ sēcrētă dĕæ. *J.* (6, 314). Quūm fŭgĕt ē tēmplīs ŏcŭlŏs Bŏnă dīvă vĭrōrŭm. *O.* (Cf. *Macrob.* 1, 12).

Bŏnă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Bonum.

Bŏnī, ōrŭm, *m. pl. Les gens de bien* Ōdērūnt pēccārĕ bŏnī vīrtūtĭs ămōrĕ. *H.* Nām quōd tūrpĕ bŏnīs, Tītĭō Sēĭōquĕ, dĕcēbāt Crīspīnŭm. *J.* (4, 13). || *Qqf. Nobles.* Īllām cīvem ēsse Āttĭcām Bŏnăm, bŏnīs prōgnātăm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 64). || *Les riches.* Ēst mĭsĕrōrŭm... ŭt īnvĭdĕānt bŏnīs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 51).

Bŏnī cōnsŭlŏ. *Voy.* Consulo.

Bŏnĭfācĭŭs (*au lieu de* Bonifacius), *m. Boniface, nom d'homme.* Mēmbră bĕātă sĕnēx Bŏnĭfācĭŭs hīc sŭă claūsĭt. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 1165). Quōrum ūnŭs Bŏnĭfācĭŭm sēcūtŭs. *Sid.* (9, 280).

Bŏnĭtās, ātĭs, *f. Bonne qualité.* Sīvĕ quŏd īndūctī tērræ bŏnĭtātĕ, vŏlēbānt. *Lr.* (V, 1244). Dēscēndĕ, ămīcĕ : tāntă bŏnĭtās ēst ăquæ. *Ph.* || *Au fig. Bonté, bienveillance.* Māgnă tămēn spēs ēst īn bŏnĭtātĕ dĕī. *O.* Cēcrŏpĭŭm sŭpĕrās quī bŏnĭtātĕ sĕnēm. *M.* (X, 32, 2). Frūstra ădjŭvārĕ bŏnĭtās nītētŭr tŭă. *Ph.* (Adde *Ter. Phor. prol.* 34). SYN. Bĕnīgnĭtās, clēmēntĭă, cōmĭtās, făcĭlĭtās, lēnĭtās, hūmānĭtās. EP. Mītĭs, clēmēns, īndūlgēns, ămīcă, pĭă. PPH. Ănĭmŭs mītĭs, clēmēns, bĕnīgnŭs. Mēns bĕnīgnă. Pĭī sēnsŭs.

Bŏnōnĭă, æ, *f. Ville d'Italie, auj. Bologne.* Fūndĕ tŭō lăcrĭmās ōrbātă Bŏnōnĭă Rūfō. *M.* (VI, 85, 5. *Id.* III, 59, 1). Pārvīquĕ Bŏnōnĭă Rhēnī. *Sil.*

Bŏnōnĭēnsĭs, ĕ. *De Bologne.* Bŏnōnĭēnsĭs Rūfă. *Cat.* (60, 1).

Bŏnŭm, ī, *n. Le bien, le juste.* Ēt quĭd sĭt nātūră bŏnī, sūmmūmquĕ quĭd ējŭs. *H.* SYN. Rēctŭm, hŏnēstŭm, vīrtūs. || *Avantage, intérêt.* Nēc cōmmūnĕ bŏnūm pŏtĕrānt spēctārĕ. *Lr.* (V, 959). Ēt dē cōmmūnī pārs quŏquĕ nōstră bŏno ēst. *O.* Quĭd mĭhĭ sĭt bŏnī, sī mēntĭăr ? *Pl.* (*Most.* II, 1, 23). SYN. Cōmmŏdŭm, ūtĭlĭtās. || *Avantage, qualité, bien.* Fōrmă bŏnūm frăgĭle ēst. *O.* Āt vīndĭctă bŏnūm vītā jūcūndĭŭs īpsā. *J.* (13, 180). || *Qqf. Avantages physiques.* Nĭsĭ vīs bŏnī īn īpsa ĭnēssĕt fōrmā. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 57). || Bŏnī cōnsŭlŏ. *Voy.* Consulo. || *Au plur.* Bŏnă, ōrŭm. *Biens, avantages, bonheur.* Hōrŭm Sēmpĕr ĕgo ōptārīm paūpērrĭmŭs ēssĕ bŏnōrŭm. *H.* Ō fōrtūnātōs nĭmĭŭm, sŭă sī bŏnă nōrĭnt, Āgrĭcŏlās! *V.* Hūmānĭs mājōră bŏnīs crēdūntŭr. *J.* (10, 137). *Voy.* Felicitas. || *Biens, richesses.* Īn cĭcēre ātquĕ făbā bŏnă tū pērdāsquĕ lŭpīnīs. *H.* Bŏnă tōtă fĕrūntŭr Ād Phĭălēn. *J.* (10, 237). *Voy.* Divitiæ. || *Qualités.* Prīmă mĭhī dēbēs ănĭmī bŏnă. *J.* (8, 24). Sŭă nēc bŏnă quĭsquĕ rĕcūsĕt. *O.* SYN. Dōtēs. || *Avantages physiques.* Īngĕnĭī dōtēs cōrpŏrĭs āddĕ bŏnīs. *O.* || *Qqf. Plaisirs.* Ūt mĭhĭ Bŏnă mūltă făcĭăm! *Pl.* (*Cas.* II, 8, 31).

Bŏnŭs, ă, ŭm ; *compar.* Mĕlĭŏr, ŭs ; *sup.* Ōptĭmŭs, ă, ŭm. *Bon, de bonne qualité.* Sūnt bŏnă, sūnt quædām mĕdĭŏcrĭă, sūnt mălă plūră. *M.* (I, 17). Sīvĕ bŏnŭs cŏlŏr ēst. *O.* Bŏnām dēpērdĕrĕ fāmām. *H.* SYN. Prŏbŭs. || *Vertueux, honnête.* Vīr bŏnŭs āc săpĭēns. *H.* Quĭdquĭd dīgnūm săpĭēntĕ bŏnōque ēst. *Id.* SYN. Prŏbŭs, rēctŭs, īntĕgĕr, hŏnēstŭs. *Voy.* Boni, Probus. || *Bon, juste.* Quælĭbĕt ēlŏquĭō fīt bŏnă caūsă tŭō. *O.* Dūx caūsæ mĕlĭōrĭs ĕrăt. *L. Voy.* Justus. || *Bon, doux de caractère.* Nēc bŏnŭs Eūrўtĭōn prælāto īnvīdĭt hŏnōrī. *V.* Sŭpĕr ōmnĭă, vūltūs Āccēssērĕ bŏnī. *O.* Vēllēs bŏnŭs ātquĕ bĕnīgnŭs Ēssĕ. *H.* SYN. Bĕnīgnŭs, mītĭs, clēmēns, făcĭlĭs. *Voy.* Benignus. || *Habile.* Bŏnī quŏnĭām cōnvēnĭmŭs āmbŏ, Tū călămōs īnflārĕ lĕvēs. *V.* Drāncēs līnguā mĕlĭŏr. *Id.* Quēm bĭs tērvĕ bŏnūm cūm rīsū mīrŏr. *H.* Fērrēm, sī făcĕrĕt bŏnŭs pŏētă. *M.* (XII, 64, 8). *Voy.* Peritus. || *Propre à.* Ēt bŏnă bēllō Cōrnŭs. *V.* Nōnă fŭgæ mĕlĭŏr (dies). Ōptĭmă frūmēntīs tēllūs. *Id. Voy.* Aptus. || *Noble.* Īllām cīvem ēsse Āttĭcām, Bŏnăm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 64). Bŏnō gĕnĕrĕ nātŭs. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 93). *Voy.* Nobilis. || *Courageux.* Quæ bŏnă prōgĕnĭēs dīgnă părēntĕ fŭĭt. *O.* (*Trist.* IV, 2, 40. Adde *Hor. Od.* IV, 4, 29 : quanquam utrubique de nobilitate intelligi potest. Sed cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 199. Sic græce ἀγαθός). || *Favorable.* Ītĕ bŏnĭs ăvĭbŭs. *O.* Sīs bŏnŭs ō fēlīxquĕ tŭīs! *V.* Vōs ō mĭhĭ mānēs Ēstĕ bŏnī! *Id. Voy.* Favens. || *Avantageux, heureux.* Nōn hăbĕt ēvēntūs sōrdĭdă prædă bŏnōs. *O.* Quŏd ĕrĭt mĭhĭ bŏnum ātquĕ cōmmŏdŭm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 81). *Voy.* Utilis. || *Beau.* Īnfēstō pŭĕrīs bŏnīs mălīsquĕ. *Cat.* (15, 10). Făcĭēs quūm bŏnă tēstĕ cărĕt. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 13). *Voy.* Pulcher. || *Assez grand* Āt bŏnă pārs hŏmĭnŭm. *H.* Pārs bŏnă mōntĭs ĕa ēst. *O.* Mĕlĭŏr pārs āctă dĭēī. *V.* Sīt bŏnă lĭbrōrum ēt prōvīsæ frūgĭs īn ānnŭm Cōpĭă. *H.* SYN. Mūltŭs. || Bŏnĕ *ou* Ō bŏnĕ. *Mon ami.* Ō bŏnĕ, nūnquĭd Dē Dācīs aūdīstī ? *H.* Quō, bŏnĕ, cīrcā... Vīvĕ bĕātŭs. *Id.* || *Ironiquement.* Bŏnĕ vīr, dīc mĭhĭ Aūfūgīstīn' ? *Ter.* (*Eun.* V, 2, 11. Adde *Sil.* II, 240 ; *Stat. Th.* II, 460). || Bŏnă vĕnĭā. *Avec votre permission.* Prīmum hŏc ābs tē bŏnā vĕnĭa ēxpĕtŏ. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 31). || Bŏnă vērbă. *Paroles de bon augure.* Dīcāmŭs bŏnă vērbă. *Tib.* (II, 2, 1. Adde *Aus. Parent.* 18, 6). Nūnc dīcēndă bŏnō sūnt bŏnă vērbă dĭē. *O.* PHR. Bŏnă vērbă, Bŏnă vērbă, quæsŏ (εὐφήμει). *Dites des paroles de bon augure, ou Faites silence.* (*Ter. And.* I, 2, 33.) *Voy.* Faveo. || Bŏnæ ărtēs. *Vertu. Voy.* Ars. || Bŏnă rēs *ou* Bŏnæ rēs. *Prospérité.* Īnquĕ bŏnīs nōn cēssāt cōgnĭtă rēbŭs. *O.* Ne īn rē bŏnā vĭdĕam ēssĕ nēquām fīlĭŭm. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17). *Voy.* Felicitas. || Bŏnŏ ănĭmo ĕs. *Rassure-toi. Voy.* Animus.

Bŏō, ās, ārĕ, *n.* (βοάω). *Crier, retentir.* Rēddĕ mĕŭm, tōtō vōcĕ bŏāntĕ fŏrō. *O.* Bŏāt Cœlūm frĕmĭtū vĭrūm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 77. Veteres dixerunt et *Bovo*). SYN. Rĕbŏŏ, rĕsŏnŏ, mūgĭŏ. || † Bŏŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch.* Clāmōre ēt sŏnĭtū cōllēs rĕsŏnāntēs bŏūnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 80. Adde *Varr.* ibid.).

Bŏōtēs, æ, *m.* (Βοώτης). ***Le Bouvier, constellation à la queue de la Grande-Ourse. Selon la fable, c'est Arcas, que Jupiter plaça dans le ciel, avec sa mère Callisto.*** Haūd ōbscūrā cădēns mīttēt tĭbĭ sīgnă Bŏōtēs. *V.* Aūfĕrĕt ēx ŏcŭlīs vĕnĭēns aūrōră Bŏōtēn. *O.* Plăcĭdī nūnquĭd tē pīgră Bŏōtæ Plaūstră vĕhūnt? *M.* (VIII, 21, 3). SYN. Ārctŏphўlāx, Ārctūrŭs, Plaūstrŭm, Ārcăs. EP. Ārctōŭs, Hўpērbŏrĕŭs, Scўthĭcŭs, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, glăcĭālĭs, tārdŭs, pĭgĕr, ĭnērs. PPH. Bŏōtæ plaūstrŭm, plaūstră. Cūstōs Ērўmănthĭdŏs Ūrsæ. Sīdŭs hўpērbŏrĕŭm. Sīgnŭm glăcĭālĕ pŏlī. VERS. Lānguĕt Hўpērbŏrĕæ glăcĭālĭs pōrtĭtŏr Ūrsæ. *St.* Tārdūmquĕ sŭb āstrīs Ārcădă. *Id.* Plaūstrīquĕ prŏpīnquŭs Pārrhăsĭī. *Cl.* Tārdŭs ĭn ŏccāsūm sĕquĭtūr sŭă plaūstră Bŏōtēs. *Germ.* Quŏd quăsĭ tēmōni ādjūnctām præ sē quătĭt Ūrsăm. *Cic.* Flēxĕrăt ōblīquō plaūstrūm tēmōnĕ Bŏōtēs. *O.* Quæ sĕquĭtūr flēctītquĕ sĕnēx, Ārctĭcă tārdŭs plaūstră Bŏōtēs. *Sen.* Ūbĭ cærŭlĕīs īmmūnĭs ăquīs Lūcĭdă vērsăt plaūstră Bŏōtēs. Quā plaūstră tārdŭs nōctĭs ætērnă vĭcĕ Rēgīt Bŏōtēs, frīgŏre Ārctōō rĭgēns. *Id. Voy.* Arctos, Ursa.

† Bŏōtĭs *et* Bŏōtī, *anciens gén. pour* Bootæ. Vēl quā rĭgĕt ŏră Bŏōtĭs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 856. *Ib.* 456). Sūb pĕdĭbūs prōfērt fīnĭtă Bŏōtī. *Cic.* (apud *Prisc.* 706).

Bŏŏz, *m. indécl. Époux de Ruth.* Fūlcră Bŏŏz mĕrŭĭt. *Prud.* (*Ham.* 786).

Bŏrĕālĭs, ĕ. *Comme* Boreus. Ēt quā præcĭpĭtānt bŏrĕālĭă flāmĭnă sēsē. *Avien.* (*Arat.* 951. *Id. Descr. Terr.* 84 et 242).

Bŏrĕās, æ, *m.* (Βορέας). *Borée, fils du Strymon, enleva Orithye, dont il eut Zéthus et Calaïs.* Bŏrĕæ Tēreūs Thrācēsquĕ nŏcēbānt, Dīlēctāquĕ dĭū cărŭĭt dĕŭs Ōrīthyīā. *O.* (*Met.* VI, 682. *Ib.* 690). || *Borée ou aquilon, vent du nord.* Ēccĕ aūtēm bŏrĕās āngūsta āb sēdĕ Pĕlōrī. *V.* I, mĕdĭūm răpĭdō bŏrĕān īllābĕrĕ sāltū. *St.* Hōrrĭfĕrūm cōntrā bŏrĕān ŏvĭs ārmă mĭnīstrăt. *O.* SYN. Ăquĭlŏ. EP. Ārctōŭs, Scўthĭcŭs, Thrēĭcĭŭs, Thrācĭŭs ; gĕlĭdŭs, hībērnŭs, nĭvōsŭs, nĭvālĭs, nīmbōsŭs ; sævŭs, fŭrēns, trūx, vĭŏlēntŭs, præcēps, răpĭdŭs, etc. *Voy.* Ventus. PPH. Bŏrĕæ, ăquĭlōnĭs vīs, răbĭēs, fŭrŏr, flātŭs, īmpĕtŭs, ālæ, pēnnæ, frīgŭs, glăcĭālēs aūræ. Bŏrĕālĭă flāmĭnă, flābră. VERS. Quālĭs hўpērbŏrĕīs ăquĭlō quūm dēnsŭs ăb ōrīs Īncŭbŭĭt, Scўthĭæque hĭēmēs ātquĕ ārĭdă dīffērt Nūbĭlă. *V.* Quūm grăvĭs ārmātūr bŏrĕās glăcĭēquĕ nĭvālī Hīspĭdŭs. *Cl.* Ēt quāmvīs Bŏrĕās jăctātĭs īnsŏnĕt ālĭs. *O.* || *Le nord ou septentrion.* Āt bŏrĕæ dē pārtĕ trŭcĭs quūm fūlmĭnăt. *V.* SYN. Ăquĭlŏ, sēptēntrĭŏ. *Voy.* Zona. || *Par ext. Hiver ou Tempête. Voy.* Hiems, Tempestas.

Bŏrĕētĭs, ĭdĭs, *f.* (βορεῆτις). *Septentrional.* Ōcĕănī jūxtā bŏrĕētĭdās āctās. *Prisc.* (*Peri.* 577).

Bŏrĕŭs, *mieux que* Bŏrēŭs, ă, ŭm (Βόρειος). *De borée, septentrional.* Vītā, prŏcŭl pătrĭā, pĕrăgēndă sŭb āxĕ bŏrĕō. *O.* Ōcĕănūm bŏrĕō cōntīngūnt frīgŏrĕ

dūrŭm. *Prisc.* (*Peri.* 271. Sic *ib.* 315 et 789). SYN. Bŏrĕālĭs, hȳpĕrbŏrĕŭs, Ărctōŭs, ăquĭlōnĭŭs, *par ext.* glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs, nĭvālĭs.

† Bŏrīnŭs, ă, ŭm (βορινός). *Comme* Boreus. Nēc fĕră tēmpēstās zĕphȳrūm, frĕmĭtūsquĕ bŏrīnī. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* 57).

† Bŏrrās, æ, *m.* (Βοῤῥᾶς). *Comme* Boreas. Pērfĭcĭăt lūx plēnă vĭrōs, sīve ălgĭdă Bŏrræ Ætās. *Prud.* (*Psych.* 849). Tē pătrēm dīcĭt plăgă tōtă Bŏrræ. *P. Nol.* (17, 238).

Bŏrȳsthĕnēs, ĭs, *m.* (Βορυσθένης). *Borysthène, auj. Dnièper, grand fleuve de Russie, qui se jette dans la mer Noire.* Hīc ŭbĭ dēscēndĭt pōrrēctă Bŏrȳsthĕnĭs ūndă. *Prisc.* (*Peri.* 303). Frīgĭdă jām cĕlĕrĭs pĕrăgrātă Bŏrȳsthĕnĭs ōră. *Calvus* (apud *Val. Prob.* p. 1394. Alii perperam *Borysthenis* pro adjectivo habent). || 2. *Nom du cheval d'Adrien.* (*Anthol.* II, p. 288.)

Bŏrȳsthĕnĭdæ, ārŭm, *m. pl. Peuples riverains du Borysthène.* Glōrĭa ăd hībērnōs lātă Bŏrȳsthĕnĭdās. *Pp.* (II, 7, 18).

? Bŏrȳsthĕnĭs, ĭdĭs, *f. Du Borysthène. Voy.* Borysthenes.

Bŏrȳsthĕnĭŭs, ă, ŭm (Βορυσθένιος). *Du Borysthène.* Cūmquĕ Bŏrȳsthĕnĭō lĭquĭdīssĭmŭs āmnĕ Drȳăspēs. *O.* Īndĕ Bŏrȳsthĕnĭī vīs sēsē flūmĭnĭs īnfērt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 448. *Ib.* 721).

Bōs, bŏvĭs, *m.*; *pl.* Bŏvēs, bŏūm, bōbŭs *ou* būbŭs (βοῦς, *Dor.* βῶς). *Bœuf.* Bōs ărĕt; īgnāvūm săcrĭfĭcātĕ sŭēm. *O.* Nēc bŏvĕ māctātō cœlēstĭă nūmĭnă gaūdēnt. *Id.* Mūgītūsquĕ bŏūm, mōllēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī. *V.* Pātērnă rūră bōbŭs ēxērcēt sŭīs. *H.* Nōn prōfĕctūrĭs līttŏră būbŭs ărās. *O.* Prĕtĭŭmque īmpōnĭs ăbāctĭs Bōbŭs, ĕt īn pārtēm scĕlĕrūm prō jūdĭcĕ trānsĭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 26. Vide tamen inf. v. *Bubus*). SYN. Taūrŭs, jŭvēncŭs. EP. Tōrvŭs, mĭnāx, fĕrōx; dŏcĭlĭs, pătĭēns, dūrŭs, vălĭdŭs, rōbūstŭs; mītĭs, īnnŏcŭŭs, plăcĭdŭs, lēntŭs, tārdŭs, pĭgĕr, sēgnĭs, ăgrĭcŏlă. PPH. Mūgĭēntĭŭm... ērrāntēs grĕgēs. *H. Voy.* Aro. || *f. Vache.* Jām sētĭs ōbsĭtă, jām bōs. *V.* Vēl sī bōs ēdĕrĕt āgnŭm. *J.* (2, 123). Bōs quŏquĕ fōrmōsa ēst. *O.* Īntāctæ bŏvēs. *H.* SYN. Vāccă, jŭvēncă. *Voy.* Vacca. || Bŏvēs mōrtŭī. *Nerf de bœuf.* Ŭbĭ vīvōs hŏmĭnēs mōrtŭi īncūrsānt bŏvēs. *Pl.* (*Asin.* I, 1, 22). *Voy.* Lorum. || *Espèce de poisson* (βοῦς θαλάσσιος apud *Galen.*). Nām gaūdēnt pĕlăgō, quālēs scōmbrīquĕ bŏvēsquĕ. (*Ov. Hal.* 94. Cf. *Plin.* 9, 40.) || Lūcă *ou* Lūcās bōs. *Voy.* Luca.

? Bōsphŏră *ou* Bōspŏră, ōrŭm, *pl. n. Voy.* Bosphorus.

Bōsphŏrānŭs *ou* Bōspŏrānŭs, ă, ŭm. *Du Bosphore.* Nām quōd pārtĭbŭs ārmă Bōsphŏrānĭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 48). *Voy.* Bosphorius. || Bōsphŏrānī, ōrŭm, *m. pl. Habitants du Bosphore.* Plaūdēntēs stŭpŭērĕ Bōsphŏrānī. *Sid.* (23, 239).

? Bōsphŏrēŭs, ă, ŭm. *Comme* Bosphorius. Sīc trūncă rĕpōrtăt Bōsphŏrēĭs ĕlĕphās īnglōrĭŭs ōră trĭbūtĭs. *Sid.* (2, 55. Libentius scribam *Bosphoriis*).

Bōsphŏrĭŭs *ou* Bōspŏrĭŭs, ă, ŭm (Βοσπόριος). *Du Bosphore.* Ēgĕrĭt Īŏnĭō Bōsphŏrĭōquĕ mărī. *O.*

Bōsphŏrŭs *ou* Bōsphŏrŏs, *et mieux* Bōspŏrŭs, ī, *m.* (Βόσπορος). *Bosphore. On distingue le Bosphore de Thrace, auj. détroit des Dardanelles, et le Bosphore Cimmérien, auj. détroit de Zabache. Dans les poëtes latins, il est surtout question du premier.* Thrācĭŭs Eūxīnĭs quā Bōsphŏrŭs æstŭăt ūndĭs. *H.* Bōsphŏrŭs ĕt Tănăĭs sŭpĕrānt, Scȳthĭcæquĕ pălūdēs. *O.* Bōsphŏrŭn ĕt Scȳthĭæ cūrvāntēm līttŏră pōntūm. *L.* (Sic et *V. Fl.* IV, 419; *Prisc. Peri.* 157). Īnsānĭēntēm nāvĭtă Bōsphŏrŭm Tēntābŏ. *H.* Aŭt mŏdŏ Pōmpēĭā Bōsphŏrĕ căptĕ mănū. *Pp.* (III, 11, 60. Sic vulgo nunc, pro vet. lect. *Bosphora capta*).

Bōsră, æ, *f. Ville de l'Idumée.* Quī vēnĭt dē Ēdōm, dē Bōsră, vēstĕ crŭēntā. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 167).

Bōstăr, ărĭs, *m. Guerrier carthaginois.* Bōstăr, ĕt ŭt vīsō stĭmŭlābăt cōrdă Tŏnāntĕ. *Sil.*

Bōstrēnŭs, ī, *m. Fleuve de Phénicie.* Quām jūxtā lĭquĭdō Bōstrēnŭs gūrgĭtĕ cūrrĭt. *Prisc.* (*Peri.* 855. Et *Avien. Descr. Terr.* 1073).

Bŏtēllŭs, *dimin. de* Bŏtŭlŭs, ī, *m. Saucisson (et sans doute mortadelle).* Ēt pūltēm nĭvĕām prĕmēns bŏtēllŭs. *M.* (V, 79, 9. *Id.* XI, 32, 13). Bāccās pēr gĕmĭnās rŭbēr bŏtēllŭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 36). Quī vēnĭt bŏtŭlŭs mĕdĭō tĭbĭ tēmpŏrĕ brūmæ. *M.* (XIV, 72. Et *Laber.* apud *Gell.* 16, 7).

Bŏtērdŭm *ou* Bŏtrŏdŭm, ī, *n. Ville des Celtibériens.* Ēt dēlĭcātī dūlcĕ Bŏtrŏdī nĕmŭs. *M.* (I, 50, 7).

† Bŏtrŭs, ī, *et peut-être* Bŏtrŭŭs, ī, *m.* (βότρυς). *Grappe de raisin.* Cūm bŏtrŭīs căptūm rētĕ fĕrēns lĕpŏrēm. (*Anthol.* II, p. 370. Malim, *Cum* bŏtris *captum;* nam *Botrus, i,* frequentissimum apud Patres.)

Bŏtrȳŏ *ou* Bŏtrȳōn, ōnĭs, *m.* (βοτρυών). *Grappe de raisin; ou ici, Œufs de poisson conservés.* Nēc dīgnām tōtō sē bŏtrȳōnĕ pŭtăt. *M.* (XI, 27, 4). || 2. *Ville de Phénicie.* Pērdĭdĭt īnvēntī vāllēm Bŏtrȳōnĭs ŏpīmăm. *Prud.* (*Ham.* 477).

Bŏtŭlŭs. *Voy.* Botellus.

Bŏvĭānĭŭs, ă, ŭm. *De Bovianum, ville des Samnites.* Bŏvĭānĭă quīquĕ Ēxăgĭtānt lūstră. *Sil.*

Bŏvīlĕ. *Comme* Bubile. (Cf. *Charis.* 81.)

Bŏvīllæ, ārŭm, *f. pl. Ancienne ville du Latium.* Ōrtă sŭbūrbānĭs quædām fŭĭt Ānnă Bŏvīllĭs. *O.* (Adde *Prop.* IV, 1, 33; *Pers.* 6, 55; *Mart.* II, 6, 15.)

† Bŏvīnātŏr, ōrĭs, *m. Temporiseur.* (*Lucil.* apud *Gell.* 11, 7, et ap. *Non.* 2, 84.)

Bŏvŏ, ās, *n. arch. Comme* Boo. Nāvĭbŭ' vēlĭvŏlĭs māgnō clāmōrĕ bŏvāntēs. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 104).

Brăbēŭm *ou* Brăbīŭm, ī, *n.* (βραβεῖον). *Jugement dans les jeux publics.* Sōlŭs brăbēī dūplĭcĭs Palmām tŭlīstī. *Prud.* (*Peri.* 5, 538. Libri fere habent *bravium,* solenni errore).

Brācă, *mieux que* Brāccă, æ, *f., et ordint.* Brācæ, ārŭm, *pl.* (βράκαι). *Braies, caleçon ou pantalon, à l'usage des barbares.* Prō pătrĭō cūltū Pērsĭcă brācă tĕgĭt. *O.* Pēllĭbŭs ĕt lātĭs ărcēnt mālĕ frīgŏră brācĭs. *Id.* Ēt jām Sārmătĭcĭs pērmūtānt cārbăsă brācĭs. *V. Fl.* (Adde *Juv.* 2, 169; *Prop.* IV, 10, 43).

Brăcără, æ, *f. Ville de la Tarraconaise.* Jāctăt sē Brăcără dīvĕs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 9, 5).

Brācātŭs, ă, ŭm. *Qui porte des braies.* Tēlă fŭgācĭs ĕqui, ĕt brācātī mīlĭtĭs ārcŭs. *Pp.* (III, 4, 17). Brācātăquĕ tūrbă Gĕtārŭm. *O.* (Adde *Pers.* 3, 53, de Medis). || Brācātī, *m. pl. Les Gaulois.* Ŭt Brācātōrŭm pŭĕrī, Sĕnŏnūmquĕ mĭnōrēs. *J.* (8, 234).

Brāchĭālĭs, ĕ. *Du bras.* Cōndāmŭs āltĕr āltĕrum ērgo īn nērvŭm brāchĭālĕm. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 99).

Brāchĭŏlŭm, ī, *n. dimin. de* Brachium. Mīttĕ brāchĭŏlŭm tĕrĕs. *Cat.* (61, 181).

Brāchĭŭm, ĭī, *n.*; Brāchĭă, ōrŭm, *pl. Bras.* Quō pāctō pūgnō pērfrēgīstī brāchĭŭm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 26). Īllī īntēr sēsē māgnā vī brāchĭă tōllūnt. *V.* Quōd sŭă frātērnō cīrcūmdĕt brāchĭă cōllō. *O.* Fīdēns jŭvēntŭs hōrrĭdă brāchĭīs. *H.* SYN. Lăcērtī, *qqf.* ūlnæ, mănŭs *ou plur.* mănūs. EP. Fīrmūm, fōrtĕ, vălĭdŭm, rōbūstŭm; mōllĕ, tĕnĕrŭm, cāndĭdŭm, lævĕ; ĕbūrnĕŭm, lāctĕŭm. || *En parl. de certains animaux.* Jām brāchĭă cōntrăhĭt ārdēns Scōrpĭŭs. *V.* || *Branches d'arbres.* Tūm fōrtēs lātē rāmōs ĕt brāchĭă pāndēns. *V.* Tūm strīngĕ cŏmās, tūm brāchĭă

fŏndē. *Id. Voy.* Ramus. || *Au fig. Bras.* Nēc brāchĭă lŏngō Mārgĭnĕ tērrārūm pōrrēxĕrăt Āmphĭtrītē. *O.* Scāndam ĕgŏ Thēsēæ brāchĭă lōngă vĭæ. *Pp.* (III, 21, 24). || *Montagne qui avance, construction pour se fortifier.* Gĕmĭnō dēmĭttūnt brāchĭă mūrō Tūrrĭtī scŏpŭlī. *V.* Dēnsās tōllēntĭă pīnnās Cēspĭtĭbūs, crūdāque ēxtrāxīt brāchĭă tērrā. *L.* Ārdŭă trānquīllō cūrvāntūr brāchĭă pōrtū. *Cl.* Nōn ūllūs tĕgĭtūr pēr brāchĭă tūtă rĕcēssūs. *Rutil.* (I, 535). || *Antennes de navire.* Āttōllī mālōs, īntēndī brāchĭă vēlīs. *V.* Lātāquĕ vēlĭfĕrī pōrrēxīt brāchĭă mālī. *St. Voy.* Antenna.

Brāchmānĕs, ŭm, *m. pl. Brachmanes, philosophes, dans l'Inde.* (Cf. *Lucan.* III, 240.) *Voy.* Gymnosophistæ.

Brāctĕă, æ, *f. Feuille de métal, principalement d'or.* Sīc lēnī crĕpĭtābāt brāctĕă vēntō. *V.* Ādspĭcĕ quām tĕnŭĭs brāctĕă lĭgnă tĕgăt. *O.* SYN. Brāctĕŏlă. EP. Tĕnŭĭs, lĕvĭs, fūlgēns, nĭtēns. PPH. Aūrī brāctĕă. *Lr. Voy.* Lamina. || *Au fig. Couleur d'or.* Ēt lĭnĭt Hēspĕrĭūm brāctĕă vīvă pĕcūs. *M.* (IX, 62, 4).

Brāctĕālĭs, ĕ. *De feuille de métal, d'or.* Sētāsquĕ fūlgōr brāctĕālĭs īnfĭcĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1025).

Brāctĕātŭs, ă, ŭm. *Doré.* Ātquĕ brāctĕātūm Sōl sīc sōllĭcĭtātūr ād lăcūnār. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 8).

Brāctĕŏlă, æ, *dimin. de* Bractea. Quī brāctĕŏlām dē Cāstŏrĕ dūcăt. *J.* (13, 152). Brāctĕŏlās trăbĭbūs sūblēvĭt. *Prud.* (*Peri.* 12, 49).

? Brādȳn, *adj.* (*Mot altéré*). Prīmŭ' sĕnēx brădȳn rēgĭmēn bēllīquĕ pĕrītūs. *Enn.* (ap. *Fest.* v. *Regimen.* Ex Bergkii conject. Vahlen edidit *ratus in regimen.* Forte *catus*).

Brānchĭă, æ, *f.*; Brānchĭæ, ārŭm, *pl.* (τὰ βράγχια). *Branchies de poisson.* Rēddĭt mōrtĭfĕrōs ēxspīrāns brānchĭă flātūs. *Aus.* (*Mos.* 266).

Brānchŭs, ī, *m. Nom d'un fils d'Apollon.* Pătrĭōque æquālĭs hŏnōrī Brānchŭs. *St.* (*Th.* III, 479). Hȳmnūm Bāttĭădēn Phœbō cāntāssĕ Jŏvīquĕ Pāstōrēm Brānchŭm. *T. Maur.* (*Met.* 317).

Brāssĭcă, æ, *f. Chou, légume.* Nītrātā vĭrĭdĭs brāssĭcă fīăt ăquā. *M.* (XIII, 17). Mē nŏtăt, ēt jūncō brāssĭcă vīnctă lĕvī. *Pp.* (IV, 2, 44). Cōmmīxtō quūm fērvēt brāssĭcă vīnō. *Sam.* (vs. 542. Adde *Colum.* X, 120; *Pl. Ps.* III, 2, 26). SYN. Caūlĭs, crāmbē. EP. Mōllĭs, tĕnĕră, vĭrēns, vĭrĭdĭs.

† Brāssĭcŭm, ī, *n. Comme* Brassica. Părĭās pōst vīlĭă cōnchās Brāssĭcă fērt (area), ēt splēndēt ăquīs quæ sōrdē nĭtēbăt. *P. Nol.* (25, 272).

Braūrōn, ōnĭs, *m.* (Βραύρων). *Ville de l'Attique.* Quī gĕlĭdūm Braūrōnă vĭrī, etc. *St.*

† Brăvīŭm. *Voy.* Brabeum.

† Brēnnī. *Voy.* Breuni.

Brēnnĭcŭs, ă, ŭm. *De Brennus.* Quūm Brēnnĭcă sīgnă Tārpēīūm prĕmĕrēnt. *Sid.* (7, 561).

Brēnnŭs, ī, *m. Brennus, chef Gaulois, qui se rendit maître de Rome.* Tōrrĭdă săcrĭlĕgūm tēstāntūr līmĭnă Brēnnŭm. *Pp.* (III, 13, 51). Īpsĕ, tŭmēns ătăvīs, Brēnnī sē stīrpĕ fĕrēbăt. *Sil.* (Adde *Prud. Sym.* II, 561).

Brēntă *ou* Brīntă, æ, *f. Fleuve qui passe à Padoue, auj. la Brenta.* (*Fort. V. S. M.* IV, 677.)

Breūnī, ōrŭm, *m. pl.* (Βρεῦνοι). *Peuple de la Rhétie.* Breūnōsquĕ vēlōcēs. *H.* (Et *Sil.* IV, 233).

Brĕvī, *adv. Bientôt, sous peu, en peu de temps.* Quĭd Tĭtĭūs, Rōmānă brĕvī vēntūrŭs ĭn ōră? *H.* Crēdĕ, brĕvīquĕ fĭdēs ădĕrĭt. *O.* (*Pont.* III, 4, 99). Brĕvīquĕ vīrēs pērdĭt ēxstīnctūs sŭās. *Sen.* (*Oct.* 565). SYN. Mōx, cĭtŏ, mŏdŏ, jāmjăm, quāmprīmŭm, mōmēntō, mātūrē, ōcĭŭs, ēxtēmplō, īlĭcēt. PPH. Brĕvī, pārvō, āngūstō *ou* ēxĭgŭō tēmpŏrĕ. Īn āngūstō tēmpŏrĕ. Paūlō pōst *ou* pōst paūlō. Nōn *ou* haūd mūltō pōst. Nūllā mŏrā. Mīssā mŏră. Sĭnĕ mŏrā. Nēc mŏră. Haūd mŏră. Brĕvī *ou* īn brĕvī spătĭō. Nēc lōngŭm. Brĕvĕ pōst tēmpŭs *ou* spătĭŭm. PHR. Nēc lōngŭm tēmpŭs, ēt īngēns Ēxĭĭt ād cœlŭm (arbos). *V.* Nēc lōngum īn mĕdĭō tēmpŭs. Tōllūnt sē cĕlĕrēs. Dĭctō cĭtĭŭs tŭmĭda æquŏră plācăt. Haūd mūltă mŏrātŭs. *Id.* Quĭd ĕnĭm? cōncūrrĭtŭr : hōræ Mōmēntō cĭt mōrs vĕnĭt, aūt vīctōrĭă lætă. *H* Răpĭdā vēlōcĭŭs aūrā. *O.* Ūrbēm cĕlĕrī vīrtūtĕ rĕcēpĭt. Ēt cĭtĭŭs quām nūnc tĭbĭ făctă rĕnārrŏ, Īn lătĭcēm mūtŏr. Īntrā Tēmpŏrĭs ēxĭgŭūm. *Id.* Cĕlĕrī rătĭōnĕ gĕrūntŭr. *Lr.* Dĭctō prĭŭs. *St.* Nēc lōngă mŏrātŭs. *Id.* Nēc dĭctō sēgnĭŭs īllĕ Bēllă căpēssēbăt. *Sil.* Tēmpŭs haūd lōngūm pĕtŏ. *Sen.* Pōst ălĭquōd tēmpŭs. *Ph.* Mōmēntō tēmpŏrĭs ūnō. *Prosp. Voy.* Protinus. || *Un peu de temps, quelque temps.* Cūnctātūsquĕ brĕvī, cōntōrtām vīrĭbŭs hāstăm. *O.* SYN. Paūlŭm, paūlīspĕr. || *En peu de mots.* Nūnc, fābŭlārŭm cūr sĭt īnvēntŭm gĕnŭs, Brĕvī dŏcēbŏ. *Ph.* (Conf. *Cic.* apud *Charis.* 176). SYN. Brĕvĭtĕr.

Brĕvĭă vădă, *ou absolt.* Brĕvĭă, ŭm, *n. pl. Bancs de sable.* Hās īnŏpĭs ūndæ brĕvĭă cōmmĭnŭūnt vădă. *Sen.* (*Ag.* 572. *Id. H. Fur.* 323). Īn brĕvĭa ēt Sȳrtēs ūrgĕt. *V. Voy.* Scopulus.

† Brĕvĭcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Brevis. *De petite taille.* (*Pl. Merc.* III, 4, 54.)

† Brĕvĭlŏquēntĭă, æ, *f. Laconisme.* (*Ennius*, teste *Senec.* apud *Gell.* 12, 2.)

† Brĕvĭŏ, ās, ārĕ, *néol. Abréger, raccourcir.* Ēx īllā tŏtĭdēm pēr pārtēs sīc brĕvĭāntŭr. *Manil.* (III, 461). Ēt nŭmĕrūm mĭsĕrāns vēllēt brĕvĭārĕ dĭērŭm. *Juvc.* (IV, 137). Ēt brĕvĭātās Cōgĭt hĭēms hōrās. *P. Nol.* (24, 13. Adde *Corip. Joh.* I, 274).

Brĕvĭs, ĕ. *Court, de peu d'étendue.* Tītȳrĕ, dūm rĕdĕō, brĕvĭs ēst vĭă, pāscĕ căpēllās. *V.* Cūrsūquĕ brĕvīssĭmŭs Ālnŏ. *O.* Īn brĕvĕ tē cōgī. *H.* SYN. Cōntrāctŭs, pārvŭs. PPH. Nōn *ou* haūd lōngŭs. || *De petite taille.* Quā brĕvĭs ōccūltūm mūs sĭbĭ fēcĭt ĭtĕr. *O.* Brĕvĕ quōd căpŭt, ārdŭă cērvīx. *H.* Brĕvĭŏr īlēx. *Sen.* (*H. OEt.* 1640). SYN. Pārvŭs, ēxĭgŭŭs, pūsīllŭs. *Voy.* Parvus. || *Court, de peu de durée.* Vīvĕ mĕmōr quām sīs ævī brĕvĭs. *H.* Īră fŭrōr brĕvĭs ēst. *Id.* Sæpĕ fŭĭt brĕvĭŏr, quām mĕă vērbă, dĭēs. *O.* Cārī dēlĭcĭæ brĕvēs pătrōnī. *M.* (VI, 28, 3). SYN. Cūrtŭs, cădūcŭs, flūxŭs. PPH. Nōn lōngŭs. Nōn dĭūtūrnŭs. PHR. Ūsŭs īn ārcto ēst. *Calp.* || *Bref, concis.* Brĕvĭs ēssĕ lăbōrŏ, Ōbscūrŭs fĭō. *H.* Ēt brĕvĭōră tĭbī, nōn mĕlĭōră plăcēnt. *M.* (X, 59, 2). SYN. Prēssŭs, cōncīsŭs. || *Petit, peu considérable.* Prīvātŭs īllīs cēnsŭs ērăt brĕvĭs. *H.* Brĕvĕ pōndŭs. *Id.* Īnstrŭĭs īmpēnsā nōstrā sēpūlchră brĕvī. *O.* SYN. Pārvŭs, mĭnĭmŭs, ēxĭgŭŭs, cūrtŭs, tĕnŭĭs. *Voy.* Parvus. || *Brève, en parl. d'une syllabe.* Sȳllăbă lōngă, brĕvī sūbjēctă, vŏcātŭr ĭāmbŭs. *H.* Fīăt ŭt ē lōngā sȳllăbă lōngă brĕvĭs. *O.* SYN. Cōrrēptă.

Brĕvĭtās, ātĭs, *f. Brièveté, court espace de temps, ou courte distance.* Nōn lĭcĕt hīc vītæ dē brĕvĭtātĕ quĕrī. *M.* (XI, 91, 4). PPH. Brĕvĕ spătĭŭm *ou* tēmpŭs. || *Brièveté d'un écrivain.* Ēst brĕvĭtāte ŏpŭs, ūt cūrrăt sēntēntĭă. *H.* Brĕvĭtātĕ nĭmĭă quŏnĭăm quōsdam ōffēndĭmŭs. *Ph.* Cērtē brĕvĭtātem āpprŏbă. *Id.* || *Petitesse, petite taille.* Hæc hăbĭlĭs brĕvĭtātĕ sŭă ēst. *O.* || *Petitesse, faible valeur.* Aūgēscĭt brĕvĭtās dōnī pĭĕtātĕ Sĕrēnæ. *Cl.* || *Quantité d'une syllabe brève.* Pērstăt brĕvĭtās, quæ fŭĭt āntĕ cōllŏcātĭs *T. Maur.* (*Litt.* 97).

Brĕvĭtĕr, *adv. En peu de mots.* Ōllĭ sīc brĕvĭtĕr fātă ēst lōngævă săcērdōs. *V.* Ēt brĕvĭtĕr Trōjæ sūprēmum aūdīrĕ lăbōrēm. *Id.* SYN. Brĕvī, paūcīs. PPH. Nōn ĭtă mūltīs. || *Avec peu de longueur, d'étendue, de durée.* Frōns brĕvĭs, ātquĕ mŏdŭs brĕvi-

tĕr sīt nārĭbŭs ŭncīs. *M.* Spē brĕvĭŭs mŏnĭtŭs ēxpĕrĭērĕ mĕōs. *O.*

Brĭărēĭŭs, ă, ŭm (Βριάρειος et Βριαρήϊος). *De Briarée; des géants.* Āppĕtĭĭt cēntŭm Brĭărēĭă tŭrbă lăcērtīs. *Cl.* (*R. Pros.* III, 187. Et *Rutil.* 1, 613).

Brĭăreŭs, ĕŏs, ĕī ou eī, *m.* (Βριαρεύς). *Briarée ou Égéon, géant qui avait cent bras. Il fut foudroyé et retenu captif sous le mont Etna.* Ēt cēntŭmgĕmĭnŭs Brĭăreŭs, ēt bēllŭă Lērnæ̆. *V.* Īmmŏlăt hūnc Brĭăreŭs făctă ēx ădămāntĕ sĕcūrī. *O.* SYN. Ægæōn. PPH. Cēntĭmănŭs ou cēntŭmgĕmĭnŭs gĭgās.

Brīdĕgălæ (*gén. de* Bridegala ou as ou es), *m. Nom d'homme.* (*Mart.* IX, 33, 6.)

Brĭgāntĕs, ŭm, *m. pl.* (Βρίγαντες). *Peuple de la Grande-Bretagne.* Dīrŭĕ Maūrōrum āttĕgĭās, cāstēllă Brĭgāntŭm. *J.* (14, 196). Ēt cærŭlĕōs Scūtă Brĭgāntăs. *Sen. phil.* (*de Mort. Claud.* c. 12).

Brīmō, ūs, *f.* (Βριμώ). *Autre nom d'Hécate.* Vīrgĭnĕŭm Brīmō cōmpŏsŭīssĕ lătŭs. *Pp.* (II, 2, 12. Et *Stat. Silv.* II, 3, 38).

Brīntă. *Voy.* Brenta.

Brīsæ̆ŭs, ă, ŭm (Βρισαῖος). *De Brisa, promontoire de Lesbos: d'où Bacchus est appelé* Brisæus. Ēst nūnc, Brīsæ̆ī quēm vīnōsŭs lĭbĕr Āttī... mŏrētŭr. *Pers.* (1, 76. Quidam legunt *Brisei*, scil. Baccho afflati; nam Βρισεύς unum est e Bacchi nominibus, auctore *Macrob.* 1, 18. Unde Βρισεῖος).

Brīsēĭs, ĭdĭs ou ĭdŏs, *f.* (Βρισηΐς). *Briséis, de Lyrnesse, fille de Brisès, esclave d'Achille, lui fut ravie par Agamemnon.* Hēsĭŏnēn Tĕlămōn, Brīsēĭdă cēpĭt Ăchīllēs. *O.* Thēssălŭs āncīllæ făcĭē Brīsēĭdŏs ārsĭt. *Id.* (Adde *Hor. Od.* II, 4, 3). SYN. Lyrnēssĭs.

? Brīsēŭs, ă, ŭm. *Voy.* Brisæus.

Brĭtānnī, ōrŭm, *m. pl.* (Βρεταννοί). *Bretons, habitants de la Grande-Bretagne.* Ēt pĕnĭtŭs tōtō dīvīsōs ōrbĕ Brĭtānnōs. *V.* Æquŏrĕōs plūs ēst dŏmŭīssĕ Brĭtānnōs. *O.* Īntāctŭs aūt Brĭtānnŭs ŭt dēscēndĕrĕt. *H.* SYN. Brĭtŏnĕs, *néol.* Ănglī. EP. Ŏccĭdŭī, ēxtrēmī, rĕmōtī; flāvī, cærŭlĕī; dūrī, fĕrōcēs, aūdācēs.

Brĭtānnĭă, æ, *f.* (Βρεταννία). *Bretagne, Grande-Bretagne, Angleterre.* Dīcĭtŭr ēt nōstrōs cāntārĕ Brĭtānnĭă vērsūs. *M.* (XI, 4, 5). Hībērnīquĕ Gĕtæ, pīctōquĕ Brĭtānnĭă cūrrū. *Pp.* (IV, 3, 9). SYN. Brĭtānnī; *néol.* Ănglĭă. || *Au plur. Même sens.* Māvūlt quām Sȳrĭās Brĭtānnĭāsquĕ. *Cat.* (45, 22. *Id.* 29, 21).

Brĭtānnĭcŭs, ă, ŭm (Βρεταννικός). *De Bretagne.* Dēlphīnīs bālænā Brĭtānnĭcă mājŏr. *J.* (10, 14).

Brĭtānnĭcŭs, ī, *m. Britannicus, fils de Claude et d'Agrippine, empoisonné par Néron.* Tŭūm, gĕnĕrōsĕ Brĭtānnĭcĕ, vēntrēm. *J.* (6, 124). Brĭtānnĭce, heū mē! nūnc lĕvĭs tāntŭm cĭnĭs. *Sen.* (*Oct.* 169).

Brĭtānnĭs, ĭdĭs, *f.* (Βρεταννίς). *De Bretagne.* Rhēnīquĕ Brĭtānnĭdēs ōstĭă cērnūnt. *Prisc.* (*Peri.* 578).

Brĭtānnŭs, ă, ŭm (Βρεταννός). *De Bretagne, breton, britannique.* Ēssĕdă cælātĭs sīstĕ Brĭtānnă jŭgīs. *Pp.* (II, 1, 76). Māgnăquĕ taūrōrŭm frāctūræ cōllă Brĭtānnæ. *Cl.* (*Laud. Stil.* III, 301, de canibus). SYN. Brĭtānnĭcŭs, *néol.* Ānglĭcŭs. || *Subst. m. Breton. Voy.* Britanni. || *Oqf.* Brītānnŭs ou Brīttānnŭs. *Le même.* Nām quĭd Brĭtānnĭs cœlŭm dīffĕrrĕ pŭtāmŭs? *Lr.* (VI, 1106).

Brĭtŏ ou Brīttŏ, ŏnĭs ou ōnĭs, *m.*; Brĭtŏnĕs ou Brĭtōnĕs, ŭm, *pl. Breton.* Aūt Brito hīc nōn ēst Sīlvĭŭs, aūt mălŭs ēst. *Aus.* (*Epigr.* 110). Quā nēc tērrĭbĭlēs Cīmbrī, nēc Brĭtŏnĕs ūnquăm. *J.* (15, 124). Quām vĕtĕrēs brācæ Brĭtŏnĭs paūpĕrĭs. *M.* (XI, 22, 9). *Voy.* Britanni.

Brĭtŏmărtĭs, ĭs, *f.* (Βριτόμαρτις). *Nom d'une nymphe de Crète.* Īgnĕă Crētæă prŏpĕrāt Brĭtŏmārtĭs ăb Īdā. *Cl.* (*Cons.* I *Stil.* 251). Tē, Brĭtŏmārtĭ, dĭēm pŏtŭī prōdūcĕrĕ vītæ. (*Ciris*, 295.)

Brīttŏnĕs. *Voy.* Brito.

Brīvās, ātĭs, *f. Ville des Arvernes* (*Brioude*) hūnc tē sūscĭpĭēt bĕnīgnă Brīvās. *Sid.* (24, 16).

Brīxĭă, æ, *f. Ville de l'Italie septentrionale, auj. Brescia.* Brīxĭă Vērōnæ mātĕr ămātă mĕæ. *Cat.* (67, 34. *Ib.* 32). Sīvĕ Māntŭām Ŏpŭs fŏrĕt vŏlārĕ, sīvĕ Brīxĭăm. (*Catal. Virg.* 8, 5. Apud *Strab.* est Βρηξία, seu potius, ut dant libri, Βρηξία.)

Brŏcchŭs ou Brŏchŭs. *Voy.* Bronchus.

Brŏmĭă, æ, *f. Nom de servante.* Tŭă Brŏmĭa āncīllă. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 25).

Brŏmĭŭs, ĭī, *m.* (Βρόμιος). *Nom de Bacchus.* Māns Phœbō Brŏmĭōquĕ săcĕr. *L.* Quā Brŏmĭō dīlēctŭs ăgĕr. *St.* Bācchŭmquĕ vŏcānt Brŏmĭŭmquĕ. *O.* (Adde *Mart.* IV, 45, 8). *Voy.* Bacchus. || — ŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Dē frōndĕ Brŏmĭæ aūtŭmnĭtātĭs ūvĭdăm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 22). Taūrīnăquĕ pūlsū Bācchārŭm Brŏmĭōs īnvītānt tȳmpănă rĕmōs. *Cl.* (*Laud. Stil.* III, 364).

Brŏmŭs, ī, *m.* (βρόμος). *Nom d'homme.* Nĕcī dĕdĕrāt Stȳphĕlŭmquĕ Brŏmŭmquĕ. *O.*

Brŏnchŭs ou Brŏncŭs, ă, ŭm. *Dont la mâchoire avance.* Brŏnchŭ' Bŏvīllānŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 102). Aūt pætum aūt brŏnchŭm fīlĭŭm. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.* v. *Valgus*).

Brŏntēs, æ, *m.* (Βρόντης). *Un des cyclopes.* Brŏntēsquĕ, Stĕrŏpēsque, ēt nūdŭs mēmbră Pȳrăcmōn. *V.* Brŏntēs, ēt Stĕrŏpēs. *O.*

Brŏtĕās, æ, *m.* (Βροτέας). *Nom d'un Lapithe.* Hīnc gĕmĭnī frātrēs Brŏtĕāsque ēt cæstĭbŭs Āmmōn. *O.* || *Fils de Vulcain, se jeta dans le cratère de l'Etna.* Quŏdquĕ fĕrūnt Brŏtĕān fēcīssĕ cŭpīdĭnĕ mōrtĭs. (*Ibis*, 517. Male aliter *Brotheum.*) || *Nom d'un guerrier.* Cūrrĭt hĭēms, Zĕlȳn ēt Brŏtĕān, Ăbărīnquĕ rĕlīnquĭt Sēmĭnĕcēs. *V. Fl.* (III, 152. Quanquam vulgo *Broten*).

Brŏthĕŭs, Brŏtēs. *Voy.* Broteas.

† Brūchŭs, ī, *m.* (βροῦχος). *Larve de sauterelle.* Aūt pŏpŭlātŏr ĕdĕt gēmmāntĭă gērmĭnă brūchŭs. *Prud.* (*Ham.* 228). Ēxĭt, rēstāntēm sūrgĭt cōnsūmĕrĕ frūctŭm Brūchŭs. *Alcim.* (V, 287). *Voy.* Locusta.

Brūctĕrī, ōrŭm, *m. pl. Bructères, peuple germain, habitant la Westphalie.* Vĕnĭt āccŏlă sīlvæ Brūctĕrŭs Hērcȳnĭæ. *Cl.* (*Cons.* IV *Honor.* 450). Brūctĕrŭs ūlvōsā quēm vēl Nĭcĕr āllŭĭt ūndā. *Sid.* (7, 324).

† Brŭgēs, ŭm, *m pl. arch. pour* Phryges. Vī pătĕfēcērūnt Brŭgēs. *Enn.* (apud *Cic Orat.* 48. Cf. *Quint.* I, 4, 15).

Brūmă, æ, *f. L'hiver.* Frīgĭdă sūb tērrā tŭmĭdŭm quēm brūmă tĕgēbāt. *V.* Hōrrĭdă cānō Brūmă gĕlū. *Id.* Jām spārsĕrāt Hæmō Brūmă nĭvēs. *O.* SYN. Hĭēms. *Voy. ce mot.*

Brūmālĭs, ĕ. *De l'hiver.* Quālĕ sŏlēt sīlvīs brūmālī tēmpŏrĕ vīscŭm. *V.* Tēctăquĕ brūmālī sūb nĭvĕ tērră lătēt. *O.* SYN. Hībērnŭs, hĭĕmālĭs.

Brūndĭsĭŭm et Brūndŭsĭŭm, ĭī, *n.* (Βρεντήσιον et Βρεντέσιον). *Brindes, ville et port de Calabre, sur l'Adriatique.* Brūndĭsĭŭm lōngæ fīnĭs chārtæquĕ vĭæquĕ. *H.* Brūndĭsĭī tūtās Māgnŭs dēscēndăt ĭn ārcēs. *L*

Brūtātēs. *Voy.* Bruttates.

Brūtĭānŭs, ī, *m. Poëte latin, sous Trajan.* Fācŭndō dĕdĭt īpsĕ Brūtĭānō. *M.* (IV, 23, 5).

Brūtĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Brūtĭdĭŭs mĕŭs ăd Mārtĭs fŭĭt ōbvĭŭs ārăm. *J.* (10, 83).

Brūttātēs, *m. pl. Habitants du Bruttium.* Bīlīnguēs Brūttātēs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Bilinguis.* Alii leg. *Bruttiates*).

Brūttĭă pīx, ou *absolt.* Brūttĭă, æ, *f. Poix du Bruttium.* Nēc Brūttĭă dēsĭt Dūră tĭbī. *Calp.* (5, 80).

Brūttĭātēs, *m. pl. Voy.* Bruttates.

Brūttĭŭm *ou* Brūtĭŭm, ĭī, *n. Bruttium, partie méridionale de l'Italie, entre la Lucanie et le détroit de Sicile.*

Brūttĭŭs *ou* Brūtĭŭs, ă, ŭm. *Du Bruttium.* Sǣvĭŏr hīs Lătĭōs văstābăt Brūttĭă sīgnă Lǣlĭŭs īncrĕpĭtāns. *Sil.* Brūttĭă tēllūs. *Id.* Brūttĭŭm caūrō fĕrĭēntĕ pōntŭm. *Sen.* (*Thyest.* 577). || *Subst. m. Habitant du Bruttium.* Brūttĭŭs haūd dĭspăr ănĭmōrŭm. *Sil.* (Adde *Avien. Descr. Terr.* 505).

† Brūtŭm, ī, *n. Bête brute.* Brūtă dŏmĕt, lēgēm cūnctīs ăc nōmĭnă pōnăt. *Alcim.* (I, 62). Brūtōquĕ sĭmĭlĭmă făcta ēst. *Id.* (IV, 22). SYN. Pĕcŭs, ŭdĭs. PPH. Brūtŭm pĕcŭs (ŏrĭs). *Voy.* Animal.

Brūtŭs, ă, ŭm. *Brute, insensible.* Quō brūtă tēllūs, ēt văgă flūmĭnă. *H.* Ădōrăt hǣc brūtŭm pĕcŭs. *Prud.* (*Cath.* 11, 81). Fōrtūnam īnsānam ēsse, ēt cǣcam, ēt brūtăm pĕrhĭbēnt phĭlŏsŏphī. *Pac.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 3). PPH. Sĭnĕ sēnsū. Sēnsū cărēns, cāssŭs. || *Stupide.* Scītŭmquĕ brūtŭm Cǣsărĭs! *Prud.* (*Peri.* 5, 66). Ōbnōxium ēsse, aūt brūtum, aūt ēlīnguēm pŭtēs. *Pac.* (apud *Non.* 2, 75). SYN Stŭpĭdŭs, hĕbĕs. *Voy.* Stolidus.

Brūtŭs, ī, *m.* (Βροῦτος). *L. Junius Brutus, premier consul de Rome.* Brūtŭs ĕrăt stūltī săpĭēns ĭmĭtātŏr, ŭt ēssĕt. *O.* Ănĭmămquĕ sŭpērbăm Ūltōrĭs Brūtī. *V.* PHR. Cōnsŭlĭs īmpĕrĭum hĭc prīmŭs sǣvăsquĕ sĕcūrēs Ăccĭpĭēt. *V.* || 2. *M. Junius Brutus, neveu de Caton, l'un des chefs de la conjuration contre César, se perça de son épée après la perte de la bataille de Philippes.* Ăt nōn măgnănĭmī pĕrcūssĭt pēctŏră Brūtī Tērrŏr. *L.* Pēr măgnōs, Brūtĕ, dĕōs tē ōrō, quī rēgēs cōnsuēstī tōllĕrĕ. *H.* (Adde *Mart.* XIV, 171).

Brȳōnĭăs, ădĭs, *f.* (βρυωνία et βρυωνιάς). *Couleuvrée, sorte de vigne.* Īndŏmĭtăsquĕ brȳōnĭăs āllĭgăt ālnōs. *Colum.* (X, 250).

? Būās. *Voy.* Vinibuas.

Būbălŭs, ī, *m.* (βούβαλος). *Bubale, animal sauvage d'Afrique, tenant du taureau et du cerf.* Īllī cēssĭt ătrōx būbălŭs ātquĕ bĭsōn. *M.* (*Spect.* 23, 4).

Būbăsĭs, Būbāssĭs *ou* Būbēssĭs, ĭdĭs, *f. Qui est de* Bubassus *ou* Bubessus (*Plin.* 5, 29, 2, Bubassus; *Steph.* Βύβεσσος). Būbăsĭdēs vĭdērĕ nŭrŭs. *O.*

Būbāstĭs, ĭs, *f.* (Βούβαστις). *Nom de Diane chez les Égyptiens.* Sānctăquĕ Būbāstĭs. *O.*

Būbāstĭŭs, ă, ŭm. *De Bubastis.* Vīx ŏpĕrātă sŭō săcra ăd Būbāstĭă līnō. *Grat.* (*Cyn.* 42).

Būbīlĕ, ĭs, *n. Étable à bœufs.* Ēt ōppōrtūnō sē būbīlī cōndĭdĭt. *Ph.* (II, 8, 4. Alii leg. *bovili.* Cf. *Varr. L. L.* 8, 54; *Charis.* 81. Ceterum prima syllaba brevis est, ut in *Bubulcus.*) *Voy.* Stabulum. || ? Būbīlĭs, ĭs, *m. ou f.* (*Pl. Pers.* II, 5, 18.)

? Būbĭō. *Voy.* Butio.

Būbō, ōnĭs, *m. f. Hibou.* Sōlăquĕ cūlmĭnĭbŭs fērālī cārmĭnĕ būbō. *V.* Īgnāvŭs būbō, dīrŭm mōrtālĭbŭs ōmĕn. *O.* Ēt lǣtǣ jūrāntŭr ăvēs, būbōnĕ sĭnīstrō. *L.* SYN. Nōctŭă, ŭlŭlă. EP. Stȳgĭŭs, nōctūrnŭs, raūcŭs, quĕrŭlŭs, fūnĕrĕŭs, fērālĭs, īnfaūstŭs, īnfēlīx, īmpōrtūnŭs, dīrŭs, īmprŏbŭs. PPH. Pāllădĭs ālēs. Nōctĭs ăvĭs. (Femininum genus admittunt *Prisc.* 683; *Palæm.* p. 1370.)

Būbŭlă, æ, *f. Voy.* Bubulus.

† Būbūlcĭtō, ās, *et* Būbūlcĭtŏr, ārĭs, *d. Garder les bœufs.* Dĕcĕt me ămāre, ēt tē būbūlcĭtārĭĕr. *Pl.* (*Most.* I, 1, 50).

Būbūlcŭs, ī, *m. Bouvier.* Vēnĭt ĕt ūpĭlĭō, tārdī vēnĕrĕ būbūlcī. *V.* Strīdŭlă Saūrŏmătēs plaūstră būbūlcŭs ăgĭt. *O.* (Adde *Juv.* 11, 151; *Aus.* 53, 3; *Sid.* 16, 20). SYN. Ărmēntārĭŭs, pāstŏr. PPH. Ărmēntī *ou* Bŏŭm cūstōs, măgĭstĕr, pāstŏr.

† Būbŭlō, ās, ārĕ, *n. Crier comme le hibou.* Būbŭlăt hōrrēndŭm fērālī cārmĭnĕ būbō. (*Auct. Philom.* 37.)

Būbŭlŭs, ă, ŭm. *De bœuf.* Trēs făcĭlĕ cŏrĭōs cōntrīvīstī būbŭlōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 11. *Id. Trin.* IV, 3, 4). Mĕŭs īstĕ sānguĭs vērŭs ēst, nōn būbŭlŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1007). SYN. Taūrīnŭs. || Būbŭlă, æ, *f.* (*sous-ent.* caro). *Viande de bœuf.* Ăgnīnăm cărăm, cărăm būbŭlăm. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 4).

Būbŭs, *dat. et abl. pl. de* Bos. (Scribitur sine discrimine *bobus* vel *bubus*). || † Būbŭs. *Le même.* Pāscĕ grĕgēs prŏcŭl hīnc, nē, quǣsō, būbŭlcĕ, Mȳrōnĭs Ǣs vĕlŭtī spīrāns cūm būbŭs ēxăgĭtēs. *Aus.* (*Epigr.* 62. Claudicat metrum. Alibi Noster produxit. ut videre est in *Bos*).

† Būcǣdă, æ, *m. Esclave qui reçoit des coups de nerf de bœuf.* (*Pl. Most.* IV, 2, 1.)

Būccă, æ, *f. Intérieur de la bouche, bouche, joue.* Īn vĕtŭlā scălpĭt jăm mātĕr sīmĭă būccā. *J.* (10, 195). Sūfflāvĭt būccĭs tērquĕ quătērquĕ sŭĭs. *M.* (III, 17, 4). Quĭdquĭd īn būccăm tĭbĭ vēnĕrĭt, lŏquārĭs. *Id.* (XII, 24, 5. Adde *Juv.* 3, 262; *Pers.* 5, 11). SYN. Ōs. *Voy. ce mot.* || Būccās īnflō. *Gonfler ses joues, en signe de colère.* Jūpĭtĕr ămbās Īrātŭs būccās īnflĕt. *H.* || *Qqf. Bouchée.* Ōrĕt cănīnās pānĭs īmprŏbī būccās. *M.* (X, 5, 5).

Būccēllă, æ, *f. dimin. de* Bucca. *Petite bouchée.* Būccēllās mīsīssĕ tŭās tē, Pōntĭă, dīcĭs. *M.* (VI, 75, 3).

Būccĭnă, æ, *f. Trompette, clairon.* Ēt grăvĭs ōbstrĕpĕrēt mŏdŭlātĭs būccĭnă nērvĭs. (*Ad Pis.* 163.) Dăt sīgnŭm raūcā crŭēntŭm Būccĭnă. *V.* SYN. Tŭbă, cōrnū, etc. *Voy.* Tuba. (Minus bene scribitur *bucina.*) || — pāstōrālĭs. *Cornet de berger.* Pāstōrĭs būccĭnă lēntī Cāntăt. *Pp.* (IV, 10, 29). SYN. Cōrnū. || — prīmă, sĕcūndă, tērtĭă. *Première, seconde veille.* Ēt jăm quārtă cănīt vēntūrăm būccĭnă lūcēm. *Pp.* (IV, 4, 63. Adde *Sil.* VII, 154; *Sen. Thyest.* 798).

Būccō, ōnĭs, *m. Bavard, impertinent.* Bārdī, blēnnī, būccōnēs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 2. Cf. *Isid.* 10, *Etymol.*) || *Nom d'homme.* Pērdĭdĕrăt quŏnĭăm Būccō dŭcēntă tĭbĭ. *M.* (XI, 77, 2).

Būccŭlă, æ, *f. Mentonnière de casque.* Lōrīca, ēt frāctā dē cāssĭdĕ būccŭlă pēndēns. *J.* (10, 134).

Būccŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui a de grosses joues.* (*Pl. Merc.* III, 4, 54.)

Būcĕrĭǣ, ārŭm, *m. ou f. pl. De bœufs.* Lānĭgĕrǣ pĕcŭdēs, ēt ĕquōrŭm duēllĭcă prōlēs, Būcĕrĭǣquĕ grĕgēs. *Lr.* (II, 660. Sic et *Non.* 2, 94. Alii leg. *buceraæ*, a græco βουκέραος).

Būcĕrŭs, ă, ŭm (βούκερως). *De bœuf.* Lānĭgĕrǣquĕ sĭmŭl pĕcŭdēs, ēt būcĕră sǣclă. *Lr.* (V, 864. *Id.* VI, 1242). Ărmēntăquĕ būcĕră păvĭt. *O.*

Būcētŭm, ī, *n. Pacage pour les bœufs.* Ēt călĭdī lūcēnt būcētă Mătīnī. *L.* (IX, 185).

Būcĭnă, æ, *f. Voy.* Buccina.

Būcŏlĭcŭs, ă, ŭm (βουκολικός). *Pastoral, bucolique.* Būcŏlĭcĭs iŭvĕnĭs lūsĕrăt āntĕ mŏdĭs. *O.* Vērsŭm Būcŏlĭcŭm sīquĭdēm tălēm vŏlŭērĕ vŏcārī. *T. Maur.* (*Met.* 558). SYN. Pāstōrālĭs. PPH. Sīcĕlĭdēs mūsǣ. Sȳrăcŏsĭŭs vērsŭs. PHR. Cārmĭne pāstōrĭs Sĭcŭlī mŏdŭlābŏr ăvēnā. *V.* Cārmĭnă quī lūsī pāstōrŭm. *Id.* || Būcŏlĭcŭm *ou* Būcŏlĭcōn, ī, *n.* (*s.-ent.* carmen). *Poëme bucolique.* Būcŏlĭcō sēpēs dīxĭt Mărō, cūr Cĭcĕrō sēps? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammat.* 11). || Būcŏlĭcē tŏmē (βουκολικὴ τομή). *Manière de couper le vers hexamètre après le quatrième pied, lequel doit être un dactyle, selon l'usage des poëtes bucoliques.* Tūm quōd būcŏlĭcē tŏmē rĕlīnquĭt. *Aus.* (*Epist.* 4, 90). PHR. Pāstōrālĕ vŏlēt quūm quĭs cōmpōnĕrĕ cārmĕn, Tētrămĕtrum ābsōlvăt, cuī pōrtĭō dēmĭtŭr ūnă. *T. Maur.* (*Met.* 555. Cf. *Diom.* p. 494).

Bŭcŭlă, æ, *f. Génisse.* Flōrĭbŭs īnsūltēnt, aūt ...rāns bŭcŭlă cămpō. *V.* Aūt bŭcŭlă cœlŭm Sūspĭ...ēns. *Id.* Bŭcŭlă sūm, cœlō gĕnĭtōrĭs făctă Mўrōnĭs. ...us. (*Epigr.* 58, 1). *Voy.* Juvenca.

Bŭcŭlŭs, ī, *m.* (βουκόλος). *Nom de berger.* Quīd-...ăm sōlĭvăgŭs, Bŭcŭlĕ, trīstĭă. *Sev. Sanct.* (*Carm. ...ucol.* 1).

† Būdă, æ, *f. Mèche en papyrus.* Nīlĭăcăm tēxīt ...ĕrĕă lāmnă būdăm. (*Anthol.* II, p. 462.)

Būfŏ, ōnĭs, *m. Crapaud.* Īnvēntŭsquĕ căvīs būfo, ...t quæ plūrĭmă tērræ. *V.* EP. Fœdŭs, īmmūndŭs, ...ĭrpĭs, hōrrĭdŭs, tŭmĭdŭs.

Būglōssă, æ, *f. et* Būglōssŭs, ī, *f.* (βούγλωσσος *et* ...ούγλωσσον). *Buglose, plante.* Căppărĭs ātque ăpĭŭm, ...ūglōssăquĕ jūngĭtŭr ūnā. *Sam.* (vs. 424).

Būlbŭs, ī, *m. Oignon.* Daūnĭŭs ăn Lĭbўcīs būlbūs ...bĭ mīssŭs ăb ōrīs. *O.* Sēd nĭhĭl ērūcæ făcĭūnt būl-...īquĕ sălācēs. *M.* (III, 75, 3. Adde *Pl. Curc.* V, ..., 14 ; *Juv.* 7, 120 ; *St. Silv.* IV, 9, 30).

† Būlgă, æ, *f.* (*mot gaulois*). *Bourse de cuir.* ...ūlgam, ēt quĭdquid hăbēt nūmmōrŭm, sēcum hă-...ēt īpsĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 76). Cūm būlgā cœ-...ăt. *Id.* (*ibid.* De qua vid. *Fest.*).

? Būlĭmĕī *ou* Būlĭnĕī, ōrŭm, *m. pl* (Βουλιμεῖς, ...ουλινεῖς). *Peuple d'Illyrie.* Būlĭmĕōn părĭtēr præ-...rīngēns līttŏră cūrrĭt. *Prisc.* (*Peri.* 380).

Būllă, æ, *f.* **Bulle qui s'élève sur l'eau agitée.** ...ntrĕmŭīt sīc ŭt plŭvĭō pērlūcĭdă cœlō Būllă sŏlĕt. ... Crāssĭŏr ōffēnsæ būllă tŭmēscĭt ăquæ. *M.* (VIII, ...3, 18). || *Clou pour l'ornement des portes, bouton ...e baudrier.* Jūssĭn' īn splēndōrēm dărī būllās hās ...ōrĭbŭs nōstrīs ? *Pl.* (*As.* II, 4, 20). Ēt nōtīs fūl-...ĕrūnt cīngŭlă būllīs. *V.* Ăltērnāt vĭtrĕās lătĕrālĭs ...īngŭlă būllās. *Calp.* (6, 41). || **Bulle, ornement en ...orme de cœur qu'on suspendait au cou des enfants ...es patriciens romains.** Mōx ŭbĭ būllă rŭdī dēmīssa ...st aūrĕă cōllō. *Pp.* (IV, 1, 131). Būllăquĕ sŭccīnc-...s Lărĭbŭs dōnātă pĕpĕndĭt. *Pers.* (5, 31). Dīc, ...ĕnĭŏr, būllā dīgnīssĭmĕ, nēscīs. *J.* (13, 34. Adde ...*i. Rud.* IV, 4, 127). PPH. Nōbĭlĕ pēctŏrĭs aūrŭm. ...*t.* || *On en mettait aussi aux animaux.* Būllă sŭ-...ĕr frōntēm părvīs ărgēntĕă lōrīs Vīnctă mŏvēbătŭr ...e cervo). *O.*

Būllāns, tĭs. *Couvert de bulles.* Būllāntēs ŭbĭ fā-...ŭs ăquās rādīcĕ sŭb īpsā Prōtĕgĭt. *Calp.* (1, 11).

Būllātŭs, ă, ŭm. *Enflé, gonflé, et au fig.* Nōn ...quĭdem hōc stŭdĕō, būllātīs ŭt mĭhĭ nūgīs Păgĭnă ...ūrgēscăt. *Pers.* (5, 19). SYN. Īnflātŭs. || *Qui porte ...ne bulle au cou ; enfant.* Lūdĭt ēt hērēs Būllātŭs. ... (14, 4).

? Būllĭānŭs. *Voy.* Buzyges.

Būllĭŏ, īs, īrĕ, *n. Bouillir.* Hōrrĭdă, cæcă fămēs, ...œnūm tĭbĭ būllĭt ĭn ōrĕ. (*Anthol.* II, p. 468.) SYN. ...ērvĕŏ, æstŭŏ. VERS. Nēc jām sē căpĭt ūndă. *V.* ...xsūltānt æstū lătĭcēs. *Id.* Călĭdō pŏsĭtūm mĕdĭ-...āmĕn ăhēnō Fērvĕt, ēt ēxsūltăt, spūmīsquĕ tŭmēn-...ĭbŭs ālbĕt. *O.* Spūmĕŭs āccēnsō nōn sīc ēxūndăt ...hēnō Ūndārŭm cŭmŭlŭs. *L. Voy.* Ferveo. || *Au fig ...enir à la surface de l'eau.* Dēmērsŭs sūmmā rūr-...ŭm nōn būllĭt ĭn ūndā. *Pers.* (3, 35). SYN. Ēmērgŏ.

Būmāstŭs, ī, *f.* (βούμαστος). *Espèce de raisin.* ...ūmĭdĭs, būmāstĕ, răcēmīs. *V.*

Būnĭās, ădĭs, *f.* (βουνιάς). *Sorte de gros navet.* ...uæque Ămĭtērnīnīs dēfērtŭr būnĭăs ārvīs. *Colum.* ...X, 422).

Būpălŭs, ī, *m.* (Βούπαλος). *Sculpteur qui avait re-...résenté Hipponax d'une manière ridicule, et dont ...e poëte se vengea par des vers satiriques.* Aūt ăcĕr ...ōstĭs Būpălō. *H.*

Būphthălmŭs, ī, *m.* (βούφθαλμος). *Œil de bœuf. plante.* Būphthălmŭsquĕ vĭrēns, ēt sēmpēr flōrĭdă pīnŭs. (*Culex,* 406.)

Būrcŏ, ōnĭs, *m. Nom d'un général.* Jāmquĕ mă-gīstēr ĕrās ; Būrcōnēm dīrĭgĭs īllō. *Sid.* (5, 378).

Būrdĕgălă *ou* Būrdĭgălă, æ, *f. Ville d'Aquitaine, sur la Garonne, auj. Bordeaux.* Būrdĭgăla ēst nā-tālĕ sŏlŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 8). Plăcĕăt rĕtĭcērĕ nĭtēntēm Būrdĭgălăm. *P. Nol.* (10, 239).

Būrdĕgălēnsĭs *ou* Būrdĭgălēnsĭs, ĕ. *De Bordeaux.* Ēdŭcăt ōcĕănŭs, quæ Būrdĭgălēnsĭă nōmĕn. *Aus.* (*Epist.* 9, 19). Cōrām dīscĭpŭlīs Būrdĭgălēnsĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 23).

† Būrdŏ, ōnĭs, *m. Mulet.* Būrdōnēm sŏnĭpēs gĕnĕ-rāt cōmmīxtŭs ăsēllæ. *Eugen.* (22, 2. Cf. *Isid.* 12, 1).

Būrgūndĭŏ, ōnĭs, *m. Peuple de Germanie établi en Gaule, Burgonde, Bourguignon.* Bāllŏnŏtŭs, Rŭ-gŭs, Būrgūndĭŏ, Vēsŭs, Ălītēs. *Sid.* (5, 476. *Id* 7, 233, et 12, 7).

† Būrgŭs, ī, *m. Bourg.* || *Ville de la Gascogne.* Hōspēs ădĕ, sī quĭs Būrgūm tăcĭtūrŭs ădīstī. *Sid.* (22, 6. *Ib.* 17).

Būrĭs, ĭs, *f. Manche de charrue.* Māgnā vī flēxă dŏmātŭr īn būrim, ēt cūrvī fōrmam āccĭpĭt ūlmŭs ărātrī. *V.*

Būrră, æ, *f. Bure, étoffe grossière en laine.* Nō-bĭlĭs hōrrĭbĭlī jūngātŭr pūrpŭră būrræ. (*Anth.* II, p 407.)

† Būrræ, ārŭm, *f. pl. Bagatelles.* Āt nōs īllĕpĭ-dūm, rŭdēm lĭbēllŭm Būrrās, quīsquĭlĭās ĭnĕptĭāsquĕ. *Aus.* (*Præf.* ad *Lat. Pacat.* 4).

† Būrrŭs, ī, *arch. pour* Pyrrhus. (*Enn.* teste *Cic. Or.* 48. Cf. *Bruges.*)

? Būrtŏ. *Voy.* Burco.

Būsīrĭs, ĭdĭs, *m.* (Βούσιρις). *Busiris, roi d'Égypte qui sacrifiait ses hôtes à Jupiter, et fut tué par Hercule.* Aūt īllaūdātī nēscīt Būsīrĭdĭs ārās. *V.* Quūm Thrăsĭŭs Būsīrĭn ădīt, mōnstrātquĕ pĭārī. *O.* (Adde *Sen. H. Fur.* 484 ; *H. OEt.* 26). EP. Lĭbўcŭs, crŭēn-tŭs, sævŭs, dīrŭs, crūdēlĭs. PHR. Fœdāns pĕrĕgrīnō tēmplă crŭōrĕ. *O.* Sævæ Mărĕōtĭcŭs ārbĭtĕr āræ. *St.*

Būssŭs. *Voy.* Byssus.

† Būstĭrăpŭs, ă, ŭm. *Qui pille les tombeaux.* Īmpŭdīcĕ, scĕlēstĕ, vērbĕrō, būstĭrăpĕ, fūrcĭfĕr. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 126).

Būstŭālĭs, ĕ. *Sepulcral.* Suētŭs āntrō būstŭālī sŭb cătēnīs frēndĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 9, 52.)

Būstŭārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les tombeaux, qui se tient au milieu des tombeaux.* Ădmīttăt īntēr būstŭārĭās mœchās. *M.* (III, 93, 15).

Būstŭm, ī, *n.* **Lieu où l'on brûlait les morts, bû-cher.** Sēmūstăquĕ sērvānt Būstă, nĕque āvēllī pōs-sūnt. *V. Voy.* Rogus. || *Action de brûler, consomp-tion.* Āt nōs hōrrĭfĭcō cĭnĕfāctŭm tē prŏpĕ būstō. *Lr.* (III, 920). || *Qqf. Cadavre.* Ēgēnă sĕpūlchrī Būstă jă-cērĕ rĕōr. *St.* (*Th.* XII, 247). || *Souv. Lieu de sé-pulture, tombeau.* Rēgĭs Dērcēnnī tērrēno ēx āggĕrĕ būstŭm. *V.* Cōrpŏră dēbēntŭr mœstīs ēxsānguĭă būs-tīs. *O.* Ōmnĭă mājōrŭm vērtāmŭs būstă lĭcēbĭt. *L.* SYN. Sĕpūlchrŭm, tŭmŭlŭs, mŏnŭmēntŭm. *Voy.* Se-pulchrum. || *Qqf. Terme injurieux.* Cōrnīx, ēt cărĭēs, vĕtŭsquĕ būstŭm. (*Anthol.* II, p. 529.)

Būtă, *m. Voy.* Butes.

Būtĕŏ *ou* Būtĭŏ, ōnĭs, *m. Butor, oiseau de proie.* Būtĕŏ, sānguālĭs. *Enn.* (apud *Fest.* in *Alites,* auctore *Parrhasio*). Īnquĕ pălūdĭfĕrīs būtĕŏ būtĭt ăquīs. (*Auct. Philom.* 42. Alii leg. *bubit.* De *Buteone* vid. *Fest.*).

Būtēs *et qqf.* Būtă, æ, *m. Nom de guerrier.* Ān-tīquūm Būtēn īmmānī cōrpŏrĕ. *V.* Clўtŏn ēt Būtēn. *O.* Būtă cănōrŭm Trānsfīxŭs gūttŭr. *Sil.* (V, 540).

Būthrōtŭm, ī, *m. et* Būthrōtŭs *ou* Būthrōtŏs, ī, *f.*

(Βουθρωτόν). *Ville maritime d'Epire.* Ēt cēlsām Būthrōti āscēndĭmŭs ūrbēm. *V.* Rēgnātāquē vātī Būthrōtūs Phrȳgĭō. *O.*

† Būtĭō, īs, īrĕ, *n. Crier comme le butor. Voy.* Buteo.

† Būttŭbătă, Būtŭbătă, *ou* Būtŭ băttă, *indécl. Bagatelles, riens.* (*Næv.* apud *Fest.*; *Plaut.* apud *Charis.* p. 216. *Festus* vertit « nugatoria, nullius dignationis. » *Charisius* : « Hæc Plautus pro nihilo et pro nugis posuit. » Qui dictionem interjectionibus annumerat.)

Būtūntī, ōrŭm, *m. pl. Petit village d'Apulie.* Hæc tām rūstĭcā mālō quām Būtūntōs. *M.* (IV, 55, 29. Alii leg. *Bituntos*).

Būtȳrŭm, ī, *n.* (βούτυρον). *Beurre.* || † Būtȳrŭm. *Le même.* Īnfūndēns ăcĭdō cōmām būtȳrō. *Sid.* (12, 8). Nām cūm lāctĕ mĭhī pŏsŭērūnt īndĕ būtȳrŭm. *Fort.* (XI, 23, 9). || † Būtȳr, *par apocope.* Ōmnĭă sūmēndō, lāc, ŏlŭs, ōvă, būtȳr. *Fort.* (XI, 23, 6).

Būxēntĭŭs, ă, ŭm. *De Buxentum, ville de Lucanie.* Ēt quæ Būxēntĭă pūbēs. *Sil.*

Būxētŭm, ī, *n. Lieu planté de buis.* Lōtŭs ăd Eūrōpēs tĕpĭdæ būxētă rĕcūrrĭt. *M.* (II, 14, 15).

Būxĕŭs, ă, ŭm. *De buis.* || *Qui est couleur de buis.* Sēd plānē pĭcĕīquĕ būxĕīquĕ. *M.* (II, 41, 7, de dentibus).

Būxĭfĕr, ĕră, ĕrŭm, *Qui produit du buis.* Ămāstrĭ Pōntĭca, ēt Cȳtōrĕ būxĭfĕr. *Cat.* (4, 13).

Būxŭs, ī, *f., et* Būxŭm, ī, *n.* (πύξος). *Buis. Proprement* buxus *est l'arbre,* buxum *le bois travaillé* (*Diom.* 314); *mais ces deux mots sont employés l'un pour l'autre.* Nēc tĭlĭæ lævēs, aūt tōrnō rāsĭlĕ būxŭm. *V.* Nēc dēnsæ fŏlĭīs būxī, frăgĭlēsquĕ mȳrīcæ. *O.* Flūctŭăt hīc dēnsō crīspātă căcūmĭnĕ būxŭs. *Cl.* EP. Īdæă, flāvă, vĭrēns, vĭrĭdīs, īncūltă. || *Divers objets en buis. Flûte.* Tȳmpănă vōs būxūsquĕ vŏcāt Bĕrĕcȳntĭă Mātrīs. *V.* Tūm plūrĭmă būxŭs, Ǣrăquĕ. *St.* Īnflātī cōmplēvīt mūrmŭrĕ būxī. *O. Voy.* Tibia. || *Toupie, sabot.* Mīrātă vŏlūbĭlĕ būxŭm. *V.* Neū quīs căllĭdĭōr būxŭm tōrquērĕ flăgēllō. *Pers.* (3, 51). *Voy.* Turbo. || *Peigne.* Dētōnsōs crīnēs dēpēctērĕ būxō. *O.* Sēd căpŭt īntāctŭm būxō nārēsquĕ pĭlōsās. *J.* (14, 194). || *Damier.* Fūndūnt ēxcīsī pēr căvă būxă grădūs. *Aus.* (*Prof.* 1, 28). SYN. Ăbăcŭs, ālvĕŏlŭs. *Voy.* Latrunculus.

Būzȳgēs, æ, *m.* (βουζύγης). *Un des noms du premier agriculteur.* Aūt Būllĭānūm Būzȳgēn. *Aus.* (*Epist.* 22, 47. Forte *Bullianum* etiam nomen est, et deest *aut* Buzygen).

Bȳblĭăs, ădĭs, *f.* (Βυβλιάς). *De Byblos.* Sōlvĭtĕ, Bȳblĭădēs, prædūrī pēctŏră Mārtĭs. *Repos.* (vs. 90).

Bȳblĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Βύβλις). *Byblis, fille de Milétus et de Cyanée, conçut pour son frère Caunus une passion criminelle, et fut changée en fontaine.* Bȳblĭdă cūm Caūnō prōlem ēst ēnīxă gĕmēllām. *O.* Bȳblĭdŏs īndĭctūm nūllī scĕlŭs. *Nemes.* (*Cyn.* 26. Et *Mart.* X, 35, 7). SYN. Mīlētĭs.

Bȳblĭŭs, ă, ŭm. *De Byblos.* Āmmōn ārēntĭs Lĭbȳēs, ăc Bȳblĭŭs Ādōn. *Capel.* (II, p. 43).

Bȳblŏs *ou* Bȳblŭs, ī, *f.* (Βύβλος). *Byblos, ville de Phénicie, qui avait un temple à Vénus, et célébrait les fêtes d'Adonis.* Dīgnūm quēm Cȳprŭs ămārĕt, Quēm Bȳblŏs cŏlĕrĕt. *Repos.* (vs. 35). Lūdēbāt tĕnĕrīs Bȳblī pērmīxtă pŭēllīs. *Id.* (vs. 66). Vīcīnāmquĕ mārī Bȳblōn, Sīdōnăquĕ pūlchrām. *Prisc.* (*Peri.* 854. Adde *Avien. Descr. Terr.* 1071). || *Papyrus. Voy.* Biblos.

Bȳcē, ēs, *f.* (Βύκη λίμνη). *Lac de la Chersonnèse Taurique.* Quīquĕ lăcūm cīnxērĕ Bȳcēn. *V. Fl.* (VI, 68. Vocatur *Buces* a *Mela* 2, 1; a *Plinio* 4, 26, 4, *Buges*).

Bȳrrhĭă *ou* Bȳrrĭă, æ, *m.* (Βυῤῥίας). *Nom d'esclave.* Quĭd ăĭs, Bȳrrhĭă ? *Ter.* (*And.* II, 1, 1).

Bȳrrhĭŭs *ou* Bȳrrĭŭs, Bȳrrhŭs, etc. *Voy.* Birrius, etc.

Bȳrsă, æ, *f.* (Βύρσα). *Citadelle de Carthage, bâtie par Didon.* Mērcātīquĕ sŏlūm făctī dē nōmĭnĕ Bȳrsăm, Taūrīnō quāntūm pŏssēnt cīrcūmdărĕ tērgō. *V.* (*Æ.* I, 371). Vĕtĕrīsque ānte ārcēs cōndĭtă Bȳrsæ. *Sil.* Pērfĭda Ēlīssææ crūdēscūnt clāssĭcă Bȳrsæ. *Sid.* (7, 445).

Bȳrsĭcŭs, ă, ŭm. *De Byrsa.* Spērnĭs Ēlīssææ Bȳrsĭcă tēctă dŏmūs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 18).

Bȳssĭnŭs, ă, ŭm (βύσσινος). *De byssus.* Bȳssĭnă mōx crŏcĕō cīrcūmdăt păllĭă pĕplō. *Cyprian.* (*Gen.* 1232). Stŏlām sēd īllĕ bȳssĭnam ēt tōrquem aūrĕŭm Gĕrăt. *P. Nol.* (21, 783).

† Bȳssŭs, ī, *f.* (βύσσος). *Byssus, lin.* Rŭtĭlūm tŏreūmă bȳssō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 42). Cōntēxtă bȳssō vēstĭs īrrūptām fĭdēm Sīgnāt vălēntī stāmĭnĕ. *P. Nol.* (21, 779). *Voy.* Linum. || *Au fig. Toile d'araignée.* Būssŭs ărānĕæ. *Enn.* (ap. *Non.* 3, 12. Male vulgo *buxus*).

Bȳzăcĭŭm, ĭī, *n.* (Βυζακίον). *La Byzacène, région d'Afrique, sur la Méditerranée.* Līttŏră Bȳzăcĭī părĭbūs nōn āllŭĭt ūndīs. *Corip.* (*Joh.* I, 350). || — ŭs, ă, ŭm. Seū sūnt Bȳzăcĭă cōrdī Rūră măgĭs. *Sil.* (IX, 204. Sed alii melius *Byzantia*, eodem sensu).

Bȳzāntĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 201.)

Bȳzāntĭăcŭs, ă, ŭm (Βυζαντιακός). *De Byzance.* Aūt Bȳzāntĭăcōs ŏlēnt lăcērtōs. *St.* (*Silv.* IV, 9, 13).

Bȳzāntīnŭs *et* Bȳzāntĭŭs, ă, ŭm (Βυζαντῖνος et Βυζάντιος). *De Byzance.* Bȳzāntīnă Lȳgōs, tū Pūnĭcă Bȳrsă fŭĭstī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 13). Rōmŭlĕōs rĕfŭgīs Bȳzāntīnōsquĕ frăgōrēs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 15). Quāquĕ tĕnēnt Pōntī Bȳzāntĭă līttŏră faūcēs. *O.* Nōn ălĭā quām quā Bȳzāntĭă pūtrŭĭt ōrcā. *H.* SYN. Bȳzāntĭăcŭs. || Bȳzāntĭŭs. *De la Byzacène. Voy.* Byzacium.

Bȳzāntĭŏn *ou* Bȳzāntĭŭm, ĭī *ou* ī, *n.* (Βυζάντιον). *Byzance, postérieurement Constantinople, ville de Thrace.* Quāmvīs Bȳzāntĭŏn ārctō Pōntŭs ēt ōstrĭfĕrām dĭrĭmāt Chălcēdŏnă cūrsū. *L.* (IX, 958). Bȳzānti īnde ārcēm Thrēssæquĕ Prŏpōntĭdĭs ūrbēm. *Aus.* (*Prof.* 16, 13. Sic et *Prisc. Peri.* 771). SYN. Cōnstāntīnŏpŏlĭs. EP. Āltŭm, sŭpērbŭm, nōbĭlĕ, pŏtēns. PPH. Bȳzāntĭă mœnĭă, līttŏră. Bȳzāntī ārcēs. Ūrbs æmŭlă Rōmæ. Nŏvă Rōmă. VERS. Ūrbs ĕtĭām māgnæ quæ dīcĭtŭr æmŭlă Rōmæ, Et Chălcēdŏnĭās cōntră dēspēctăt ărēnās. *Cl.*

Bȳzāntĭŭs. *Voy.* Byzantinus.

Bȳzās, æ, *m. Le fondateur de Byzance.* Prōcērăquĕ mœnĭă Bȳzæ Ādspĭcĭt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 973).

Bȳzērēs, ŭm, *m. pl.* (Βύζηρες). *Peuple d'Asie, près de la Colchide.* Bȳzērēsquĕ văgī. *V. Fl.* (V, 152). Āspĕră prīmŭm Bȳzērūm gēns ēst. *Avien.* (*Descr. Terr.* 944 Adde *Prisc. Peri.* 739).

C

C, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Prævălŭĭt pōstquām gāmmæ vĭcĕ fūnctă prĭŭs C. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 21. Et *Lucil.* ap. *Vel. Long.* 2225).

† Căbāllă, æ, *f. Jument.* Hānc fŏvĕt āmplēxū, blāndītūr, dūmquĕ căbāllæ (*Anthol.* I, p. 628.)

Căbāllīnă, æ, *f. Nom de femme.* Căbāllīnă fŭrēns, ămāndă nūllī. (*Anthol.* I, p. 615 : nec bene.)

Căbāllīnŭs, ă, ŭm. *De cheval: de Pégase.* Nēc fōntĕ lābră prōlŭī căbāllīnō. *Pers.* (*prol.* 1).

Căbāllŭs, ī, *m.* (καβάλλης). *Cheval.* Aūt ŏlītōrĭs ăgēt mērcēdĕ căbāllŭm. *H.* Ōptăt ărārĕ căbāllŭs. *Id.* Īmmĕrĭtīs frāngūntūr crūră căbāllīs. *J.* (10, 60). *Voy.* Equus. || *Nom d'homme.* Pōssīs vīncĕrĕ Sēxtĭūm Căbāllūm. *M.* (I, 42, 17).

Căbīrī, ōrŭm, *m. pl.* (Κάβειροι). *Cabires, divinités mystérieuses de la Samothrace.* Līttŏră rāra ĕt cēlsă Căbīrūm Dēlūbră tĕnēs mystērĭăquĕ. *Att.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 21).

Căcăbŏ *et* Căccăbŏ, ās, ārĕ, *n.* (κακκαβάζω *et* κακκαβίζω). *Chanter comme la perdrix.* Căccăbăt hīnc pērdīx, hīnc grāccĭtăt īmprŏbŭs ānsĕr. (*Auct. Phil.* 19.) Īnfĭcĭūnt pūllæ căcăbāntĭs ĭmāgĭnĕ gūttæ. *Nemes.* (*fragm. de Aucup.* 1, 13, scil. perdicis).

Căcăbŭs. *Voy.* Căccăbŭs.

Căcātŭrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Avoir envie d'aller à la selle.* (*Mart.* XI, 78, 3.)

Căcātŭs, ă, ŭm. *Embrené.* Ānnālēs Vŏlŭsī, căcātă chārtă. *Cat.* (36, 1).

Căccăbŭs, ī, *m.* (κακκάβη, *néol.* κάκκαβος). *Marmite (pot de terre ou de métal pour faire cuire de la viande ou des légumes, coquemar).* Ālbōrūm călĭcūm ātquĕ căccăbōrūm. *St.* Nēquĭtĭæ nīdum īn căccăbō fēcĭt mĕō. *Petr.* (*Sat.* 55).

Căchīnnŏ, ōnĭs, *m. Grand rieur.* Sēd sūm pĕtŭlāntī splēnĕ căchīnnŏ. *Pers.* (1, 12).

Căchīnnŏ, ās, ārĕ, *n.* (καγχάζω). *Rire aux éclats.* Fīĕt ŭtī rīsū trĕmŭlō cōncŭssă căchīnnēnt. *Lr.* (II, 974). Lōngē fŭgĭtānt, fūrtīmquĕ căchīnnānt. *Id.* (IV, 1169). SYN. Rīdĕŏ. PPH. Căchīnnōs gĕmĭnŏ, īngĕmĭnŏ, tōllŏ. Căchīnnō cōncŭtĭŏr. *Voy.* Rideo. || † *En parl. du bruit des flots.* Crĕpĭtū clāngēntĕ căchīnnānt. *Att.* (apud *Non.* 6, 86).

Căchīnnŏr, ārī, *d. Comme* Cachinno.

Căchīnnŭs, ī, *m.* (καγχασμός). *Éclat de rire.* Rōmānī tōllēnt ĕquĭtēs pĕdĭtēsquĕ căchīnnŭm. *H.* Ēst quæ pērvērsō dīstōrquĕăt ōră căchīnnō. *O.* Rĭgĭdī cēnsūră căchīnnī. *J.* (10, 31). SYN. Rīsŭs. EP. Ēffūsŭs, trĕmŭlŭs, sŏlūtŭs. PHR. Mājōrĕ căchīnnō Cōncŭtĭtŭr. *J.* Īngĕmĭnāt trĕmŭlōs nāsō crīspāntĕ căchīnnōs. *Pers. Voy.* Rideo. || † *Bruit des flots.* Lēnī rĕsŏnānt plāngōrĕ căchīnnī. *Cat.* (64, 272).

Căcŏ, ās, ārĕ, *n. Aller à la selle.* Bāssă, bĭbĭs vĭtrō, cārĭŭs ērgō căcās. *M.* (I, 38). Īn mē vĕnĭăt mīctum ātquĕ căcātŭm. *H.* PPH. Ālvŭm ĕxŏnĕrŏ. Vēntrĭs ŏnŭs dēpōnŏ. VERS. Vēntrĭs ŏnŭs mĭsĕrō, nēc tē pŭdĕt, ēxcĭpĭs aūrō. *M.* Nē vēntrēm cōntĭnĕrĕ nōn pōssĭnt sŭŭm. *Ph.*

Căcŏēthĕs, *n.* (κακόηθες). *Mauvaise habitude, maladie.* Tĕnĕt īnsānābĭlĕ mūltōs Scrībēndī căcŏēthĕs, ĕt ægro īn cōrdĕ sĕnēscĭt. *J.* (7, 51).

† Căcŏsynthĕtŏn, ī, *n.* (κακοσύνθετον). *Mauvais arrangement (de mots).* Āt nōn mūltŭm ăbēst căcŏsynthĕtŏn ātquĕ cănīnā Sī līnguā dīcās. *Lucil.* (ap. *Vel. Long.* 2214. Seu græce scribendum).

Căcŭlă, æ, *m. Valet d'armée.* Cūm mātre, ĕt căcŭlīs. *J.* (9, 61). Vĭdĕŏ căcŭlām mīlĭtārēm mē fŭtūrum haūd lōngĭŭs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 95).

Căcūmĕn, ĭnĭs, *n. Le sommet de tout ce qui se termine en pointe.* Nūnc hērbæ, rūptā tēllūrĕ, căcūmĭnă tōllūnt. *O.* Spēctēntquĕ căcūmĭnĕ tērrăm (lilia). *Id.* SYN. Ăpĕx, vērtĕx. || *Sommet, cime d'un arbre, d'une montagne.* Tūm rĭgĭdās mōtārĕ căcūmĭnă quērcūs. *V.* Pūlsābāntquĕ nŏvī mōntānă căcūmĭnă flūctūs. *O.* Āltĕr Ăvēntīnūm mānĕ căcūmĕn ădĭt. *Id.* SYN. Cūlmĕn, ăpĕx, vērtĕx, fāstīgĭŭm, căpŭt. *Voy.* Mons. || *Au fig. Le faîte, le dernier degré.* Ēt sūmmūm nāctă căcūmĕn, Jām sēcūră pĕtĭt prīvātŭm glōrĭă pōrtŭm. *Cl.* Dōnĕc ălēscēndī sūmmūm tĕtĭgērĕ căcūmĕn. *Lr.* (II, 1130). Flōrĭs căcūmĕn fāmæ nōstræ frāngĕrĕ. *Laber.* (apud *Macr.* 2, 7). Rērūm căcūmĕn ōccŭpăt. *Prud.* (*Cath.* 12, 52). SYN. Fāstīgĭŭm, cūlmĕn.

Căcūmĭnŏ, ās, ārĕ. *Rendre pointu, aiguiser.* Dăt spătĭūm cōllō, sūmmāsquĕ căcūmĭnăt aūrēs. *O.* Dūm fālcĕ rĕcōctā Īctĭbŭs īnfōrmăt, sāxōquĕ căcūmĭnăt ēnsĕm. *Sid.* (7, 411. *Id.* 5, 91, et 23, 295). *Voy.* Acuo.

Căcŭs, ī, *m.* (Κάκος). *Cacus, fils de Vulcain, demi-homme et demi-satyre, brigand du temps d'Évandre, qui avait sa caverne sur le mont Aventin. Il fut tué par Hercule.* Căcŭs Ăvēntīnæ tĭmŏr ātque īnfāmĭă sīlvæ. *O.* Sēmhŏmĭnĭs Căcī făcĭēs quām dīră tĕnēbăt. *V.* (Cf. *Virg. Æ.* VIII, 190 sq. ; *Ov. Fast.* I, 542 ; V, 648 ; VI, 82 ; *Prop.* IV, 9 ; *Juv.* 5, 125 ; *Mart.* V, 66, 6).

Cădāvĕr, ĕrĭs, *n. Cadavre.* Ūltōrēs răpĭānt tūrpĕ cădāvĕr ĕquī. *O.* Dēfōrme ălĭtĭbūs līquērĕ cădāvĕr Ībērĭs. *Sil.* Īn stăbŭlīs tūrpī dīlāpsă cădāvĕră tābō. *V.* Cōngēstă rĕcēpĭt Ōmnĭă Tyrrhēnūs Sūllānă cădāvĕră gūrgēs. *L.* SYN. Cōrpŭs, fūnŭs. EP. Ēxsānguĕ, pāllēns, pāllĭdūm, ēxănĭmŭm, frīgēns, frīgĭdŭm, gĕlĭdŭm, mĭsĕrābĭlĕ, flēbĭlĕ, dēfōrmĕ, hōrrēndŭm, tētrŭm. PPH. Ēxănĭmŭm, ēxsānguĕ cōrpŭs. *V.* Mōrtŭă, ĭnānĭă cōrpŏră. Dēfūnctă cōrpŏră vītā. Cōrpŏră lūcĕ cărēntūm. *Id.* Cōrpŭs ĭnānĕ ănĭmæ. *O.* Cōrpŭs cāssum ănĭmā. *Lr.* Ārtūs ēxănĭmēs, ēxsānguēs. Cōrpŭs spŏlĭātūm vītā, lūmĭnĕ. PHR. Cōrpŭsquĕ lăvānt frīgēntĭs ĕt ūngūnt. *V.* Dīlāpsă cădāvĕră tābō. *Id.* Ætērnō cōrpŭs pērfūsūm frīgŏrĕ lētī. *Lr.*

Cădāvĕrōsŭs, ă, ŭm. *Cadavéreux.* Cădāvĕrōsā făcĭĕ. *Ter* (*Hec.* III, 4, 26).

Cădēns, tĭs. *Qui tombe.* Lăcrĭmīs īn nōstră cădēntĭbŭs ōră. *O.* Sŭbĭt īră cădēntēm Ūlcīscī pātrĭām. *V.* SYN. Cădūcŭs, dēcĭdŭŭs, lāpsŭs. || *Mourant.* Gĕmĭtūsquĕ cădēntŭm Ăccĭpĭō. *V. Voy.* Moriens. || *Se couchant.* Suādēntquĕ cădēntĭă sīdĕră sōmnōs. *V.* Cădēns Phœbŭs. *O. Voy.* Occidens.

Cădī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de Phrygie.* Tībĭă Mygdŏnĭīs lībĕt ēbūrnă Cădīs. *Pp.* (IV, 6, 8).

Cădmēĭs, ĭdĭs, *f.* (Καδμηΐς). *De Cadmus ; de Thèbes.* Mātrēs Cādmēĭdĕs ādsūnt. *O.* Cōntĭgĕrānt tēctī Cādmēĭdă nūbĭbŭs ārcēm. *Id.* || *Fille de Cadmus : Sémélé, Ino, Agavé.* Tālĭbŭs īgnārām Jūnō Cādmēĭdă dīctīs Fōrmārăt. *O.* Ūnă mĭnīstrārūm sŏlĭta ēst, Cādmēī, tŭārūm. *Id.*

Cādmēŭs *et* Cādmēĭŭs, ă, ŭm (Κάδμειος *et* Καδμήϊος). *De Cadmus ; de Thèbes.* Fātĭdĭcā Cēphīsŭs ăquā, Cādmēăquĕ Dīrcē. *L.* Ēt Tyrŭs ōstrīnōs præbĕt Cādmēă cŏlōrēs. *Pp.* (III, 13, 7). Lēvĭŭs Cād-

mēīŭs Hæmōn Tēlă rŏtăt. *St* Ōccīdăt ætērnā tāndēm Cādmēīă mōrtĕ Jām sĕgĕs *V. Fl. Voy.* Thebanus. || *Des Carthaginois* (*descendants des Tyriens*). Gēns Cādmēă sŭpĕr rēgnō cērtāmĭnă mōvĭt. *Sil.* (I, 6. *Id.* XVII, 582). *Voy.* Pœni.

? Cādmĭgĕnă, æ, *m. f. Enfant de Cadmus. Fille de Cadmus* (*Sémélé*). Dĕūm Cādmĭgĕnā nātūm Sĕmĕla āffāre, ēt fămŭlāntēr pĕtĕ. *Att.* (ap. *Non.* 2, 332).

Cādmŭs, ī, *m.* (Κάδμος). *Cadmus, fils d'Agénor, envoyé par son père à la recherche de sa sœur Europe, bâtit Thèbes, et fut changé en serpent.* Cādmŭs ĭn Āŏnĭā cōnstĭtĭt ēxsŭl hŭmō. *O.* Aūt ĭn ăvēm Prōcnē vērtātŭr, Cādmŭs ĭn ānguĕm. *H.* Cādmī nĭgēllās fīlĭās. *Aus.* (*Epist.* 4, 74, de litteris). SYN. Āgēnŏrĭdēs. PPH. Āgēnŏrĕ nātŭs. Hyāntĭŭs jŭvĕnĭs. PHR. Tўrĭā dē gēntĕ prŏfēctŭs. Tўrĭĭs quī pūlsŭs ăb ōrīs. Thēbānæ cōndĭtŏr ārcĭs. Bœōtĭă mœnĭă cōndĭt. VERS. Sīdōnĭŭs ēx quō Hōspēs ĭn Āŏnĭōs jēcĭt sătă fērrĕă sŭlcōs. *St.* Sīc sēmĭnĕ Cādmī Ēmĭcŭĭt Dīrcææ cŏhōrs, cĕcĭdĭtquĕ sŭōrŭm Vūlnĕrĭbŭs. *L.* Lāvītquĕ Dīrcē Tўrĭōs cŏlōnōs, Ūt prīmūm māgnī nātŭs Āgēnŏrĭs, Fēssŭs pĕr ōrbēm fūrtă sĕquī Jŏvĭs, Sūb nōstrā păvĭdŭs cōnstĭtĭt ārbŏrĕ. *Sen.* (*OEd.* 712 sq.). Vĭrōs dŏmāvi ēt sĕgĕtĭs ārmātæ mănŭs. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 252. Conf. *Ov. Met.* III, init.). || *Nom d'un bourreau à Rome.* Ēt trādĕrĕ Cādmō. *H.*

Cădŏ, ĭs, cĕcĭdī, cāsŭm, cădĕrĕ, *n. Tomber.* Ēt cădĭt ād pătrĭōs sānguĭnŏlēntă pĕdēs. *O.* Aūtūmnī frīgŏrĕ prīmō Lāpsă cădūnt fŏlĭă. *V.* Nōn ălĭās cœlō cĕcĭdērūnt plūră sĕrēnō Fūlgŭră. *Id.* SYN. Cōncĭdŏ, dēcĭdŏ, ēxcĭdŏ, āccĭdŏ, ĭncĭdŏ, prōcĭdŏ, lābŏr, cōllābŏr, dēlābŏr, prōlābŏr, rŭŏ, cōrrŭŏ, præcĭpĭtŏ, præcĭpĭtŏr, dēsĭlĭŏ, prōcūmbŏ, vōlvŏr, ēffūndŏr, stērnŏr. PPH. Ād tērrăm, ĭn præcēps lābŏr, vōlvŏr, dēcĭdŏ, fĕrŏr. Prōnŭs, præcēps cădŏ, rŭŏ, fĕrŏr, īmpēllŏr, dēlābŏr, ăgŏr. Rŭīnăm dō, trăhŏ. Pōndĕrĕ vāstō *ou* dēvēxō cădŏ, prōlābŏr, etc. VERS. Cōllāpsă rŭūnt īmmānĭă mēmbră. *V.* Scŏpŭli īngēntēm trāxērĕ rŭīnăm. Ēxcŭtĭtŭr, prōnūsquĕ măgĭstēr Vōlvĭtŭr ĭn căpŭt. Īpsĕ grăvĭs grăvĭtērque ād tērrăm pōndĕrĕ vāstō Cōncĭdĭt. Ēxcŭssŭs cūrrŭ, mŏrĭbūndŭs vōlvĭtŭr ārvĭs. Stērnĭtŭr, ēxănĭmĭsquĕ trĕmēns prōcūmbĭt hŭmī bōs. Ēă lāpsă rĕpēntĕ rŭīnăm Cūm sŏnĭtū trăhĭt, ēt Dănăūm sŭpĕr āgmĭnă lātē Īncĭdĭt. Rŭīnăm Prōnă trăhĭt, pĕnĭtūsquĕ vădĭs īllīsă rĕcūmbĭt. Dĕdĭt āmplă rŭīnăm, Vūlcānō sŭpĕrāntĕ, dŏmŭs. Āc vĕlŭtī mōntĭs săxŭm dē vērtĭcĕ præcēps Quūm rŭĭt, āvūlsŭm vēntō... Fērtŭr ĭn ābrŭptŭm māgnō mōns īmprŏbŭs āctū. *Id.* Cētĕră nē sĭmĭlī cădĕrēnt lābĕfāctă rŭīnā. *O.* Īpsă sŭō quōndăm pōndĕrĕ tēctă rŭūnt. Quūm dŏmŭs īngēntī sŭbĭtō mĕă lāpsă rŭīnā, Cōncĭdĭt, ĭn dŏmĭnī prōcŭbŭĭtquĕ căpŭt. Cōrpŏră dēvōlvūnt ĭn hŭmŭm. *Id.* Prŏpĕrāntĕ rŭīnā Sūmmă cădūnt. *L.* Vēl dē præcĭpĭtī vĕnĭās ĭn Tārtără săxō. (*Ibis.*) Ūtquĕ dĕdĭt sāltŭs dē sūmmā Thēssălŭs Ōssā, Tū quŏquĕ săxōsō præcĭpĭtērĕ jŭgō. *Id.* || *Tomber dans un piége, etc.* Īnquĕ plăgās nūllō cērvŭs ăgēntĕ cădĭt. *O.* Īn lăquĕōs, quōs pŏsŭērĕ, cădūnt. Sī nōn Eūrўălŭs mĕdĭōs cĕcĭdīssēt ĭn hōstes. *Id.* SYN. Īncĭdŏ, dēlābŏr. || *Couler, en parlant de l'eau, des larmes, etc.* Nōn lăcrĭmæ cĕcĭdērĕ gĕnĭs. *L.* Ēquĕ căpīllĭs Rōs cădĭt. *O.* Cærŭlĕæquĕ cădūnt tōtō dē cōrpŏrĕ gūttæ. *Id.* SYN Flŭŏ, mānŏ, dēscēndŏ. *Voy.* Fluo. || *Être abaissé.* Vēlă cădūnt, rēmĭs īnsūrgĭmŭs. *V.* Vēlă cădūnt prīmō. *O. Voy.* Velum. || *Se coucher, en parlant des astres.* Jām cădĭt, ēxtrēmōque īrrōrăt Ăquārĭŭs ānnō. *V.* Quā trīstĭs Ōrīōn cădĭt. *H.* SYN. Ōccĭdŏ *Voy.* Occasus. || *Mourir, périr.* Sēd cădăt āntĕ dĭēm, mĕdĭāque ĭnhŭmātŭs ărēnā. *V.* Vīctōrēsquĕ cădūnt Dănăī. Nōstrā cădēt hōstĭă dēxtrā. *Id.* Cīvīlīquĕ cădūnt ăcĭē. *O.* Ā tāntō cĕcĭdīssĕ vĭrō. *Id. Voy.* Morior, Pereo. || *Tomber de son rang, déchoir; échouer.* Ūt cĕcĭdī, cūnctīquĕ mĕtū fūgērĕ rŭīnæ. *O.* Ūt cĕcĭdĭt fōrtūnă Phrўgŭm. *Id.* Ētsi hērclĕ grăvĭtēr cĕcĭdī stūltĭtĭā mĕā. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 106. Ea vera lectio, quam et exhibere video V. Cl. *Lindemannum.* Alii, *cecidit stultitia*). || *Tomber de faiblesse, n'avoir plus de force.* Bĭs pātrĭæ cĕcĭdērĕ mănŭs. *V.* Nūptūræ tŏtĭēs lānguĭdă mēmbră cădūnt. *O.* Frāctă cădĕt tāntæ săpĭēntĭă mōlĕ rŭīnæ. *Id.* Fōrmīdĭnĕ sānguĭs Dērĭgŭĭt; cĕcĭdēre ănĭmī. *V.* Rūrsŭs lābĕfāctă cădēbăt Rēllĭgĭō. *Cl.* SYN. Fătīscŏ, dēfĭcĭŏ, lānguĕŏ, vīncŏr, sūccūmbŏ. || *S'apaiser, cesser.* Quō sīgnō cădĕrēnt aūstrī. *V.* Vēntōsī cĕcĭdērūnt mūrmŭrĭs aūræ. Cūră pătrūm cădĕre, ēt sūccēdĕrĕ mātrŭm Īncĭpĭt. Sīc cūnctŭs pĕlăgī cĕcĭdĭt frăgŏr. *Id.* Cădĭt īră mărĭs. *O.* Cădĭt īmpĕtŭs āmēns. *L.* Quæ nōn īnsānĭă vūlgī, Tē vīsō, lēnītă cădăt? *Cl.* SYN. Dēsĭnŏ, pōnŏ, quĭēscŏ, cēssŏ, cōmpēscŏr. || *Passer, tomber en désuétude.* Mūltă rĕnāscēntŭr quæ jām cĕcĭdērĕ, cădēntquĕ Quæ nūnc sūnt ĭn hŏnōrĕ vōcābŭlă. *H.* SYN. Ōbsŏlēscŏ. || *Dériver, en parlant des mots.* Græcō fōntĕ cădānt, pārcē dētōrtă (verba). *H.* || *Tomber, en parlant d'une pièce de théâtre.* Cădăt, ān rēctō stĕt fābŭlă tālō. *H.* || *Être suspendu.* Gēmmă vĕl ā dĭgĭtō, vĕl cădĭt aūrĕ lăpĭs. *M.* (XI, 50, 4). *Voy.* Pendeo. || *Se rencontrer dans, appartenir à* Heū! cădĭt ĭn quēmquām tāntŭm scĕlŭs! *V.* Nōn cădĕt ĭn mōrēs fĕrĭtās ĭnămābĭlĭs īstōs. *O.* Fōrmă nĭsi ĭn vērās nōn cădĭt īstă dĕās. *Id.* SYN. Vērsŏr (in, *abl.*), pērtĭnĕŏ, āttĭnĕŏ (ad) || *Échoir.* Sūnt quĭbŭs ād pōrtās cĕcĭdĭt cūstōdĭă sōrtī. *V.* SYN. Ōbtīngŏ. || *Arriver.* Quō rēs cūmquĕ cădēnt. *V.* Tāntūm fōrtūnă sĕcūndă, Haūd ădvērsă cădăt. *Id. Voy.* Evenio.

† Cādūcēŭs, ī, *m.*, *et* Cādūcēŭm, ī, *n. Caducée. Voy.* Virga.

Cādūcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un caducée: épith. ou nom de Mercure.* Hīnc sē sūstŭlĕrăt părĭbŭs Cādūcĭfĕr ālĭs. *O.* Vēnĭt ădōrātŭs Cādūcĭfĕr. *Id. Voy.* Mercurius.

Cădūcŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* bonum). *Bien qui passe de l'héritier naturel à un autre.* Lēgātum ōmnĕ căpĭs, nēc nōn ēt dūlcĕ cădūcŭm. *J.* (9, 88).

Cădūcŭs, ă, ŭm. *Qui tombe, tombé.* Sæpĕ lĕvēm pălĕam, ēt frōndēs vŏlĭtārĕ cădūcās. *V.* Bēllōquĕ cădūcī Dārdănĭdæ. *Id.* Tērră cădūcās Cōncēpĭt lăcrĭmās. *O.* Tē, trīstĕ lĭgnŭm, tē cădūcŭm ĭn dŏmĭnī căpŭt īmmĕrēntĭs. *H.* SYN. Cădēns, lāpsŭs. || *Fragile, périssable.* Nōs quŏquĕ flōrŭĭmŭs, sēd flōs fŭĭt īllĕ cădūcŭs. *O.* SYN. Flūxŭs, brĕvĭs, frăgĭlĭs, pĕrĭtūrŭs, lābāns. || *Vain.* Zĕphўrī vērbă cădūcă fĕrūnt. *O.* Nēc līnguă cădūcās Cōncĭpĭt ūllă prĕcēs. *Id.* SYN. Īrrĭtŭs, ĭnānĭs.

Cādūrcī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de l'Aquitaine, aux environs de Cahors.* Nătālēs pŭĕr hōrrŭĭt Cādūrcōs. *Sid.* (9, 282). || — ŭs, ă, ŭm. *De ce pays.* Nē mē, Cādūrcĭs dēstĭtūtăm fāscĭĭs, Nūdăm Călēnō cōncŭbāntēm prōfĕrăt. *Sulpitia* (apud *Schol. Juven.* ad 6, 535). Tēmpŏră prædīvēs fīnīstī sēdĕ Cādūrcā. *Aus.* (*Profes.* 17, 15. Cf. *Plin.* 19, 2, 1).

Cādūrcŭm, ī, *n. Couverture de lit, ainsi nommée des* Cadurci, *qui en fabriquaient.* Īnstĭtŏr hībērnæ tĕgĕtĭs nĭvĕīquĕ cădūrcī. *J.* (7, 221) Māgnăquĕ dēbētŭr vĭŏlātō pœnă cădūrcō. *Id.* (6, 535. Cf. *Schol.* ad h. l., et *Plin.* 19, 2, 5).

Cădŭs, ī, *m. Grand vase de terre à mettre du vin; par ext. Tonneau, bar l.* Vīnă bŏnūs quæ deīndĕ cădīs ŏnĕrārăt Ăcēstēs. *V.* Dīffŭgĭūnt cădīs Cūm fæcĕ sīccātīs ămīcī. *H.* Pōtrĭcī plēnăm āntīquĭs ăpŏthēcăm cădīs. *Ph.* Flāvăquĕ dē rūbrō prōmĕrĕ mēllă

cădō. *M.* (I, 56, 10). SYN. Dōlĭŭm. EP. Fīctĭlĭs, plēnŭs, vĕtŭs, căpāx. || *Urne.* Ōssăquĕ lēctă cădō tēxĭt Cŏrўnæŭs ăhēnō. *V. Voy.* Urna.

Cădūsĭī *et* Cădūsī, ōrŭm, *m. pl.* (Καδούσιοι). *Peuple d'Asie, près la mer Caspienne.* Trūx īlĭīc ārvă Cădūsŭs Dūră tĕnĕt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 907. Primam non bene produxit *Prisc. Peri.* 710).

† Cæcātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui bouche.* Ēt vīvēntĭs ăquæ cæcātŏr Ămālēc. *P. Nol.* (24, 209).

Cæcātŭs, ă, ŭm. † *Aveugle.* Pērdĭtă cæcātĭs quī lūmĭnă rĕddĭt. *P. Nol.* (20, 288). *Voy.* Cæcus. || *Au fig. Aveuglé.* Pēctŏră quūm mĕă sīnt sĕrĭē cæcātă lăbōrŭm. *O.*

Cæcĭās, æ, *m.* (Καικίας). *Vent d'est.* Āttĭcă cæcĭān Grāīīs quēm līttĕră sīgnăt. (*Anth* II, p. 389.)

Cæcĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Aveugle de naissance.* Nām quūm cæcĭgĕnī, sōlĭs quī lūmĭnă nūnquăm Ādspēxērĕ. *Lr.* (II, 740). *Voy.* Cæcus.

1. Cæcĭlĭă, æ, *f. Espèce de laitue.* Cæcĭlĭām prīmō dēpōnĭt Ăquārĭŭs ānnō. *Colum.* (X, 190). || 2. *Nom de femme.* || *Eccl. Sainte Cécile.* Cæcĭlĭām Sĭcŭlā prōfērt, Sēleŭcĭă Thēclăm. *Fort.* (VIII, 6, 171).

Cæcĭlĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sēd făcĭūnt mōrēs, Cæcĭlĭānĕ, tŭī. *M.* (IX, 71, 10).

Cæcĭlĭŭs, ĭī, *m.* (Καικίλιος). *Nom d'homme.* || 1. *Cécilius Statius, poëte comique de Rome.* Vīncĕrĕ Cæcĭlĭūs grăvĭtātĕ, Tĕrēntĭŭs ārtĕ. *H.* Cæcĭlĭō pālmām Stātĭō dō cōmĭcō. *Volc. Sedig.* (apud *Gell.* 15, 24). Īn hīs quās prīmūm Cæcĭlī dĭdĭcī nŏvās. *Ter.* (*Hecyr. prol.* 2, 6. Cf. *Gell.* 2, 23; *Varr.* apud *Non.* 4, 377). || 2. *Cécilius Métellus, consul pendant la première guerre punique.* Ūtrăquĕ Cæcĭlĭī dē nōmĭnĕ dīctă Mĕtēllī. *Col.* (X, 182. Et *Sil.* X, 415).

Cæcĭtās, ātĭs, *f. Cécité, privation de la vue.* Īn cæcĭtātĕ cōrpŏrĭs, mēnte īntŭēns. *Paul. Nol.* (21, 565). SYN. Tĕnĕbræ, nōx. PPH. Pērpĕtŭă nōx. Ĭnānēs lūmĭnĭs ōrbēs. Ēffōssī ŏcŭlī. VERS. Tēquĕ sŭb hīs tĕnĕbrīs nĭmĭŭm vīdīssĕ quĕrērĭs. *O.* Tĕnĕbrās ēt clādēm lūcĭs ădēmptæ. *Id.* Tĕnĕbrīs īnsūltānt. *St. Voy.* Cæco, Cæcus. || *Au fig. Aveuglement.* Ō mērsă līmō cæcĭtās gēntīlĭŭm! *Prud.* (*Peri.* 10, 371. *Ib.* 2, 378; *Cath.* 2, 93) SYN. Nŏx, tĕnĕbræ, ērrŏr. PHR. Tāntăquĕ nōx ănĭmi ēst. *O.* || *Ténèbres, obscurité.* Nām cārcĕrālĭs cæcĭtās Splēndōrĕ lūcĭs fūlgŭrăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 269).

Cæcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Aveugler, priver de la vue, qqf. Éblouir.* Sōl ĕtĭām cæcāt, cōntrā sī tēndĕrĕ pērgās. *Lr.* (IV, 325). Pōssĕt ĕt īntēntōs āstū cæcārĕ mărītōs. *Pp.* (IV, 5, 15). SYN. Ēxcæcŏ, ōbcæcŏ. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă (alicujus *ou* alicui) ēffōdĭŏ, ērŭŏ, ērĭpĭŏ, ēlīdŏ, ēxtūrbŏ, ēxcŭtĭŏ. Ŏcŭlōs sēdĭbŭs ērŭŏ, gĕnīs ēxpēllŏ. Lūmĕn ērĭpĭŏ, ădĭmŏ. Vīsū, lūcĕ ōrbŏ, prīvŏ, spŏlĭŏ. Dĭgĭtōs, mănŭm, fērrŭm īn lūmĭnă cōndŏ. Mănū lūmĭnă haūrĭŏ. Ŏcŭlōrŭm ōrbēs ēlīdŏ. Ăcĭēm lūmĭnĭs ēffōdĭŏ. Cæcŭs fīŏ, sŭbĭtō sŭm. VERS. Tēlō lūmĕn tĕrĕbrāmŭs ăcūtō. *V.* Ēt pătĭār fōssīs lūmĕn ăbīrĕ gĕnīs. *O.* Nūbēmque ŏcŭlīs ōbjēcĭt. Ætērnā dāmnāvĭt lūmĭnă nōctĕ. Ērŭĭtūrque ŏcŭlōs. *Id.* Īmmērgītquĕ mănūs ŏcŭlīs, gaūdētquĕ gĕlātōs Ēffōdīsse ōrbēs. *L.* Ŏcŭlōs īngēstō fūlgŭrĕ claūsĭt. Īllĕ căvīs ēvōlvĭt sēdĭbŭs ōrbēs. *Id.* Īmpĭă jām mĕrĭtā scrūtātŭs lūmĭnă dēxtrā. *St.* Prōjēcĭtquĕ dĭēm. *Id.* Lūmĕn trānsvērbĕrăt ēnsĕ. *Sil.* Scrūtātŭr ăvĭdūs mănĭbŭs ūncīs lūmĭnă, Rādīce ăb īmā fūndĭtŭs vūlsōs sĭmŭl Ēvōlvĭt ōrbēs. *Sen.* || *Au fig. Aveugler.* Ēt tămĕn ōbtūsæ cæcāntŭr pēctŏră plēbĭs. *Juvc.* (II, 719). SYN. Ōbcæcŏ, lўmphŏ. PPH. Ērrōrēm īnjĭcĭŏ, īmmīttŏ. PHR. Sānōs ăvērtĕrĕ sēnsūs. *V.* || *Boucher.* Tĭgīllă mănēbānt... Ōbjĭcĕ prōspēctŭm cæcāntĭă. *P Nol.* (25, 60). || *Obscurcir.* Dēnsō cæcāntŭr stīpĭtĕ sīlvæ. *Avien.* (*Peri.* 504).

Cæcūbŭm, ī, *n.* (Καίκουβον). *Ville de Campanie, célèbre par ses vins.* || Cæcūbŭm vīnŭm, *ou abs. lt.* Cæcūbŭm, ī, *n. Vin de Cécube, le cécube.* Cæcŭbă vīnă fĕrēns. *H.* Āntehāc nĕfās dēprōmĕrĕ cæcūbŭm Cēllīs ăvītīs. *Id.* Cæcŭbă Fūndānīs gĕnĕrōsă cŏquūntŭr Ămўclīs. *M.* (XIII, 115).

† Cæcūltŏ, ās, ārĕ, *n. Voir trouble.* Nūmnām mĭhī ŏcŭlī cæcūltānt? *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.*).

Cæcŭlŭs, ī, *m. Fils de Vulcain, et fondateur de Préneste.* (*Virg. Æn.* X, 544.)

Cæcŭs, ă, ŭm. *Aveugle.* Cæcŭs ĭtēr mōnstrārĕ vĕlĭt; tămĕn ādspĭcĕ sī quĭd. *H.* Hўpsæă cæcĭŏr īllā. *Id.* Rāptīs lūmĭnĭbūs rĕpēntĕ cæcŭs. *M.* (IV, 30, 10). PPH. Ŏcŭlīs căptŭs. Ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs, vīsū ōrbŭs, ōrbātŭs, prīvātŭs, spŏlĭātŭs. Lūmĭnĕ *ou* vīsū ōrbŭs. Vīsū cărēns. Lūcĭs ĭnōps. Cuī lūmĕn ădēmptŭm, rāptŭm, ērēptŭm. Ætērnā nōctĕ dāmnātŭs. Ætērnā nūbĕ *ou* cālīgĭnĕ ŏcŭlōs tēctŭs. Cuī văcŭī ōrbēs, ĭnānēs lūmĭnĭs ōrbēs. Cūjŭs *ou* Cuī lūmĭnă lūcĭs ēgēnt, ŏcŭlī lūcĕ cărēnt. Quī trăhĭt sĭnĕ lūmĭnĕ vītăm. VERS. Pērpĕtŭāquĕ trăhēns ĭnŏpēm sŭb nōctĕ sĕnēctăm. *O.* Āmbōs Pērdĭdĭt īllĕ ŏcŭlōs, ēt lūscīs īnvĭdĕt. *J.* Rĕddētŭr lūmĕn ădēmptŭm. *Juvc.* Tū pĕrēnnĭbŭs tĕnĕbrīs jām sĕpūltă lūmĭnă Īllĭnĭs līmō sălūbrī. *Prud.* || *Au fig. Aveuglé, aveugle.* Īmpĭŭs āntĕ ārās, ātque aūrī cæcŭs ămōrĕ. *V.* Cæcīquĕ fŭrōrĕ Īnstāmŭs. *Id.* Quēmcūmque īnscĭtĭă vērī Cæcum ăgĭt. *H.* Prædæ tām cæcă cŭpīdo ēst. *O.* SYN. Cæcātŭs, ōbcæcātŭs, ēxcæcātŭs, īnsānŭs, āmēns, dēmēns. || *Obscur, ténébreux.* Claūsæ tĕnĕbrīs ēt cārcĕrĕ cæcō. *V.* Īnclūdūnt cæcō lătĕrī. Cæcīs ērrāmŭs īn ūndīs. *Id.* SYN. Ōbscūrŭs, tĕnĕbrōsŭs, ātĕr. *Voy.* Obscurus. || *Obscur, énigmatique.* Cæcōsquĕ vŏlūtāt Ēvēntŭs ănĭmō sēcŭm. *V.* Hīstōrĭīs īnvōlvām cārmĭnă cæcīs. *O.* Ēt sēcum ămbāgēs cæcāquĕ jūssă rĕfērt. *Id.* SYN. Ōbscūrŭs. || *Caché, invisible, inconnu.* Īn vădă cæcă tŭlĭt. *V.* Cæcūmquĕ dŏmūs scĕlŭs ōmnĕ rĕtēxĭt. Spīcŭlă cæcă rĕlīnquūnt. *Id.* Quī pēr sūffrāgĭă cæcă, etc. *Sil.* SYN. Lătēns, īgnōtŭs, ōccūltŭs, tēctŭs, etc. *Voy.* Arcanus. || *Sourd, en parl. du bruit.* Tūm mūrmŭrĕ cæcō Īntŭs săxă sŏnānt. *V.*

† Cæcūtĭŏ, īs, īrĕ, *n. Voir trouble, ne pas voir.* (*Les exemples manquent, mais la quantité est prouvée par* Balbūtio.)

Cædēs, ĭs, *f.* † *arch. Action de frapper, de couper,* Cūspĭdĕ nōn quĭsquăm, lōngæ nēc cædĕ sărīssæ. *Ser. Sam.* (vs. 828. Ita *Gell.* 19, 2 : « Tantam ligni atque frondium cædem facere. ») *Voy.* Ictus. || *Meurtre d'un homme.* Ēt spārsōs frātērnā cædĕ pĕnātēs. *V.* Cōnstăt ăb Ābsўrtī cædĕ fŭīssĕ, lŏcō. *O.* SYN. Mōrs, lētŭm, nēx, sānguĭs. *Voy.* Nex. || *Ordint. Meurtre d'un grand nombre, massacre, carnage.* Īngēntēs Rŭtŭlæ spēctābĭt cædĭs ăcērvōs. *V.* Heū! quāntæ mĭsĕrīs cædēs Laūrēntĭbŭs īnstānt! *Id.* Ēxōrĭtŭr răbĭēs cædum, ēt vīx tēlă fŭrōrī Sūffĭcĭūnt. *Sil.* (IV, 353. *Ib.* 423 et 796. Cf. *Prisc.* p. 771). SYN. Strāgēs, fūnĕră, clādēs, *qqf.* sānguĭs, crŭŏr. EP. Dīră, īmpĭă, ătrōx, crūdēlĭs, sævă, īnsānă, fŭrĭālĭs, crŭēntă, sānguĭnĕă, hōrrĭdă, hōrrēndă, īnfāndă, nĕfāndă, lētĭfĕră, mĭsĕră, mĭsĕrāndă, fĕrālĭs, flēbĭlĭs, trīstĭs, tūrpĭs, fœdă. PPH. Cædĭs, strāgĭs ăcērvŭs. Mŏrĭēntŭm ăcērvī. Cōnfūsæ strāgĭs ăcērvī. VERS. Tūm vēro ēt gĕmĭtŭs mŏrĭēntum, ēt sānguĭne īn āltō Ārmăquĕ, cōrpŏrăque, ēt pērmīxtā cædĕ vĭrōrŭm Sēmănĭmēs vōlvūntŭr ĕquī. *V.* Plūrĭmă pērquĕ vĭās stērnūntŭr ĭnērtĭă pāssīm Cōrpŏră, pērquĕ dŏmōs, ēt rēlĭgĭōsă dĕōrŭm Līmĭnă. Īnūndānt sānguĭnĕ fōssæ. Ōbvĭă mūltă vĭrūm dēmīttĭt cōrpŏră mōrtī. Tāntās strāgēs īmpūnĕ pĕr ūrbēm Ēdĭdĕrĭt, jŭvĕnūm prīmōs tōt mĭsĕrĭt Ōrcō. Sēmĭnĕcēs vōlvĭt

mūltōs, aūt āgmĭnă cūrrū Prōtĕrĭt. Tōt fĕrrō sævă dĕdīssĕt Fūnĕră, tām mūltīs vĭdŭāssĕt cīvĭbŭs ūrbĕm. Quāndō tōt strāgĭs ăcērvōs Teūcrōrūm tŭă dēxtră dĕdĭt. Hōrrĭdă bēllă, Ēt Tībrĭm mūltō spūmāntĕm sānguĭnĕ cērnō. Quās ĭbĭ tūm fĕrrō strāgēs, quæ fūnĕră Tūrnŭs Ēdĭdĕrĭt, quēm quĭsquĕ vĭrūm dēmīsĕrĭt Ōrcō. *Id.* Plēnă fĕræ cædĭs, plēnă crŭōrĭs ĕrānt. *O.* Ēmăthĭăque ĭtĕrūm mădĕfāctī cædĕ Phĭlĭppī. *Id.* Ēt fœda ānte ŏcŭlōs strāgēs, prŏpĭūsquĕ pătēbăt Īnsānī Māvōrtĭs ŏpŭs. *Sil.* Crēscūnt ĭn tŭmŭlūm strāgēs, vāllēmquĕ prŏfūndām Æquāvērĕ iŭgĭs ; stāgnānt īmmēnsă crŭōrĕ Cōrpŏră ; trūdūntūr pērmīxtō fūnĕrĕ mānēs. *Cl.* || *Qqf. Sacrifice d'animaux.* Tēntārĕ mūltā cædĕ bĭdēntĭŭm... Dĕōs. *H.* Cædĕ jŭvēncōrŭm. *M.* (XIV, 4). || *Qqf. Sang.* Ārbŏrĕī fētūs, ādspērgĭnĕ cædĭs, Īn ātrām Vērtūntūr făcĭēm. *O.* Sēmpērquĕ rĕcēntī Cædĕ tĕpēbăt hŭmŭs. *V. Voy.* Cruor.

Cædĭcĭānŭs *ou* Cædĭtĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 32, 2.)

Cædĭcĭŭs *ou* Cædĭtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un juge.* Quās ēt Cædĭcĭūs grăvĭs īnvĕnĭt. *J.* (13, 197).

Cædŏ, ĭs, cĕcīdī, cæsŭm, cædĕrĕ. *Battre, frapper.* Pŏpŭlūm sī cædĕrĕ sāxĭs Īncĭpĭās. *H.* Nēc plūtĕūm cædĭs. *Pers.* (1, 105). Quōrsum ăsĭnūs cædĭt călcĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 71). SYN. Vērbĕrŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ. *Voy.* Verbero. || *Couper, tailler, abattre.* Prōtĭnŭs īnnŭmĕræ cædūnt pīnētă sĕcūrēs. *O.* Ōlĕās dēstrīngĭtĕ, cædĭtĕ mēssēs. Sīlvă frĕquēns trăbĭbūs, quām nūllă cĕcīdĕrăt ætās. *Id.* Cædūntquĕ sĕcūrĭbŭs hūmĭdă vīnă. *V.* Hīc vĭrĭdēm dūrā cædĕrĕ fālcĕ cŏmām. *Tib.* (I, 7, 34). SYN. Pŭtŏ, āmpŭtŏ, sĕcŏ, tōndĕŏ, mĕtŏ. PHR. Īn nĕmŭs īgnōtūm nōstræ vĕnĕrĕ sĕcūrēs. *L. Voy.* Puto, Seco, Eruo. || *Tuer, massacrer.* Cædēbānt părĭtēr părĭtērquĕ rŭēbānt. *V.* Vīrĭbŭs ēdĭtĭōr cædēbăt, ŭt īn grĕgĕ taūrŭs. *H.* SYN. Trŭcīdŏ, ōccīdŏ, nĕcŏ, pĕrĭmŏ, ōbtrūncŏ, stērnŏ, īmmŏlŏ, māctŏ. PPH. Cædēm făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, ādmīttŏ, cōmmīttŏ, pĕrăgŏ, pērpĕtrŏ, ēdŏ. Cædĕ stērnŏ. Īngēntī cædĕ prōstērnŏ. Cædĕ fŭrŏ. Īn cædēs ĕŏ. *Voy.* Cædes, Occīdo. || *Immoler des victimes.* Tēmpēstātĭbŭs āgnām Cædĕrĕ deīndĕ jŭbĕt. *V. Voy.* Immolo. || *Graver.* Īn mārmŏrĕ cārmĭnă cædūnt. *O.* SYN. Īncīdŏ, scūlpŏ, scālpŏ, cælŏ. *Voy.* Cælo. || — sērmōnēs. *Causer, s'entretenir.* Dūm sērmōnēs cædĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 1).

Au pass. Cædŏr. *Être frappé, battu.* Cædĭmŭr, ēt tōtĭdēm plāgĭs cōnsūmĭmŭs hōstēm. *H.* SYN. Vērbĕrŏr, vāpŭlŏ. || *Être coupé, taillé.* Cædūntūr Părĭīs quālĭă sāxă jŭgĭs. *O.* Cædĭtŭr ēt tĭlĭa āntĕ jŭgō lĕvĭs. *V.* || *Être tué, immolé.* Cædūntūr vĭgĭlēs. *V.* Bācchō căpĕr ōmnĭbŭs ārĭs Cædĭtŭr. *Id.* SYN. Ōccīdŏr, pĕrĭmŏr, māctŏr ; cădŏ, ōccĭdŏ.

Cæl. *Voy.* Cœl.

Cælāmĕn, ĭnĭs, *n. Ciselure.* Nĕque ĕnīm clŷpĕī cælāmĭnă nōrĭt. *O.* SYN. Sīgnă, fĭgūræ.

Cælātŏr, ōrĭs, *m. Graveur, ciseleur.* Sīt mĭhĭ prætĕrĕā cūrvūs cælātŏr, ĕt āltĕr. *J.* (9, 145).

Cælātŭs, ă, ŭm. *Ciselé, gravé.* Pōcŭlă pōnām Fāgĭnă, dīvīnī cælātum ŏpŭs Ālcĭmĕdōntĭs. *V.* Cælātăque ĭn aūrō Fōrtĭă făctă pătrŭm. *Id.* Cælātūmquĕ bŏvēm Mūsĭs ŏpŭs. *H.* SYN. Sīgnĭfĕr. PHR. Āspĕră sīgnĭs Pōcŭlă. *V.* Crātēra īmprēssūm sīgnĭs. Īmprēssūmquĕ nĕfās. *Id.* Aūrūmquĕ fĭgūrĭs Tērrĭbĭlĕ. *St.*

Cælĕbs, ĭbĭs, *m. f. Qui vit dans le célibat.* Dīcĕrĭs hāc făctūs cælĕbs quătĕr ēssĕ lăgēnā. *M.* (IV, 69, 3). Mārtĭīs cælĕbs quĭd ăgăm călĕndĭs ? *H.* Nĕ mănĭfēstūm Cælĭbĭs ōffĭcĭūm nūdĕt tē. *Id.* Cælĭbēm tēd ēssĕ māvĭs lībĕrūm. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 11). SYN. *Au fém.* Īnnūptă, īnnūbă. PPH. Cōnjŭgĭī ēxpērs, īgnārŭs, nēscĭŭs. Ēxpērs thălămī. VERS. Nūllă vĕnŭs, nōn ūllī ănĭmūm flēxēre hўmĕnæī. *V.* Cuī mē vēllĕm thălămō sŏcĭārĕ jŭgălī. Nēc dūlcēs nātōs, Vĕnĕrĭs nēc præmĭă nōrĭs. *Id.* Sĭnĕ cōnjŭgĕ cælĕbs Vīvēbăt, thălămīquĕ dĭū cōnsōrtĕ cărēbăt. *O.* Cōnnūbĭă Cīrcēs Fūgĭt. *Id.* Nīl ăĭt ēssĕ prĭŭs, mĕlĭŭs nīl cælĭbĕ vītā. *H.* Pœnæquĕ grăvēs īn cælĭbĕ vītā. *Aus.* Cōnnūbĭă vītăt. *Sen. Voy.* Virgo.|| *En parl. des ch.* Plătănūsquĕ cælĕbs Ēvīncĕt ūlmōs. *H.* Aūcŭpŏr īn lēctō mēndācēs cælĭbĕ sōmnōs. *O.* Cælĕbs sĭnĕ pālmĭtĕ trūncŭs. *Id.*

Cælēstĭs. *Voy.* Cœlestis.

Cælĭă, æ, *f. Nom de femme.* Dās Pārthĭs, dās Gērmānĭs, dās, Cælĭă, Dācĭs. *M.* (VII, 30).

Cælĭŭs, ĭī, *m. Colline de Rome. Voy.* Cœlius. || Cælĭŭs *et* Cœlĭŭs. *Noms d'hommes.* (*Les deux noms existent, mais il n'est guère possible de les distinguer.*) Sīs fēlīx, Cælī ; sīs ĭn ămōrĕ pŏtēns. *Cat.* (98, 8). Cœpĭt fīngĕrĕ Cælĭŭs pŏdāgrăm. *M.* (VII, 39).

Cælŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Graver, ciseler.* Quæ bŏnŭs Eūrŷtĭōn mūltō cælāvĕrăt aūrō. *V* Æquŏră cælārāt lōngās cīngēntĭă tērrās. *O.* SYN. Īncīdŏ, cædŏ, scālpŏ, scūlpŏ, īmprĭmŏ. PPH. Ærĕ, aūrō, mārmŏrĕ fīngŏ, ēxprĭmŏ, ĭmĭtŏr, ēffīngŏ. Cælō fōrmŏ, ēffīngŏ. Fĭgūrā cælŏ. *Voy.* Cælatus. VERS. Īllīc rēs Ĭtălās Rōmānōrūmquĕ trĭūmphōs... Fēcĕrăt Īgnĭpŏtēns. *V.* || *Qqf. Broder.* Quæ rădĭō cælăt Băbŷlōn. *Sil.* (XIV, 558). *Voy.* Pingo.

Cælŭm, ī, *n. Burin.* Æră, lăbōrĭfĕrī vīvānt quæ mārmŏră cælō Prāxĭtĕlĭs. *St.* Quĭs tē Phīdĭăcō fōrmātăm, Jūlĭă, cælō ? *M.* (VI, 13, 1. *Id.* XIV, 93). Tālēm fēcērūnt fērrĕă cælă dĕăm. *Aus.* (*Epig.* 57, 6). SYN. Scālprŭm. EP. Mēntŏrĕŭm, ăcūtŭm, fērrĕŭm, dūrŭm, sōlērs, dōctŭm.

Cælŭm, *n. Ciel. Voy.* Cœlum.

† Cæmēntă, æ, *f. arch. Comme le suiv.* Lābūntūr săxă, cæmēntæ cădūnt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 42).

Cæmēntŭm, ī, *n. Moellon* Nōn sĭlĭcĕ dūrō strūctĭlīvĕ cæmēntō. *M.* (IX, 76, 1). Hūc frĕquēns Cæmēntă dēmīttĭt rĕdēmptŏr. *H.* Īrrĭtă cōnscēnsĭs cæmēnta īnfērrĕt ĭn āltŭm Nūbĭbŭs. *Alcim.* (IV, 122). EP. Strūctĭlĕ, fīrmŭm, dūrŭm, frāctŭm. VERS. Quālĭs ĭn Eūbŏĭcō Bāĭārūm līttŏrĕ quōndām Săxĕă pīlă cădĭt, māgnĭs quām mōlĭbŭs āntĕ Cōnstrūctām, jăcĭūnt pōntō. *V.*

Cænĕŭm (promontorium). *Au lieu de* Cenæum.

Cænĕŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.*, *et* Cænĭs, ĭdĭs, *f.* (Καινεύς *et* Καινίς). *C'était une fille du Lapithe Élatus, qui, aimée par Neptune, obtint d'être changée en homme. Après sa mort, elle fut, suivant Ovide, métamorphosée en oiseau ; selon Virgile, elle reprit son premier sexe.* Īnquĕ crŭēntātūs Cænĕūs Ĕlătēĭŭs ĭctū. *O.* Prōlēs Ĕlătēĭă, Cænĭs. *Id.* Jŭvĕnĭs quōndām, nūnc fēmĭnă, Cænĭs. *V.* Cænĭdă cōnvērtĭt prōlēs Sātūrnĭă, Cōnsŭs. *Aus.* (*Epig.* 69, 9). || 2. *Guerrier troyen.* Vīctōrēm Cænĕă Tūrnŭs (sternit). *V.*

Cænīnă, æ, *f.* (Καινίνη). *Ville du Latium.* Tē Tătĭūs pārvīquĕ Cŭrēs, Cænīnăquĕ sēnsĭt. *O.*

Cænīnŭs, ă, ŭm. *De Cénina.* Tēmpŏrĕ quō pōrtās Cænīnum Ăcrōnă pĕtēntēm. *Pp.* (IV, 10, 7).

Cænĭs, ĭdĭs, *f. Voy.* Cæneus.

Cæpă, æ, *f. Voy.* Cæpe.

Cæpārĭŭs, ĭī, *m. Marchand d'oignons.* Lĭppŭs ĕdēnda ăcri āssĭdŭō cæpārĭŭ' cæpā. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 67).

Cæpĕ, *n. indécl.* ; Cæpæ, ārŭm, *f. pl.* (Quod docent *Prisc.* 681 ; *Diom.* 314.) *Oignon.* Pōrrum ēt cæpĕ nĕfās vĭŏlāre ēt frāngĕrĕ mōrsū. *J.* (15, 9). Pōrrum ēt cæpĕ dĕōs īmpōnĕrĕ nūbĭbŭs aūsī. *Prud.* (*Sym* II, 866). Cuī cæpe ĕdēndō ŏcŭlŭs āltĕr prōflŭĭt. *Næv.* (apud *Prisc.* p. 681). Āllĭă cūm cæpīs, cĕrĕālĕ păpāvĕr ănēthō. *Col.* (X, 314). EP. Ăcrĕ, mōr-

dūx, lăcrĭmōsūm. || *arch.* Cæpă, æ, *f.* Ŭt īllūm dīffĕrānt quī prīmŭs ŏlĭtŏr cæpām prōtŭlīt! *Nœv.* (apud *Prisc.* 681). Cædēnda ēst hōrtīs ērŭtă cæpă mĕīs. *O.* (*Fast.* III, 340. Cf. *Charis.* 23). || ? Cæpĕ, ĭs, *n.* (Sic declinat *Charis.* 23.)

Cæpĭō, ōnĭs, *m.* (Καιπίων). *Cépion, nom d'homme.* Haūd ălĭtĕr, cæsūs quōndām quūm Cæpĭō rōbŭr Dēdĭdĭt Aūsŏnĭūm. *Sid.* (2, 227).

Cæpōsŭs, ă, ŭm. *Qui produit des oignons.* Vĕtĕrēs cæpōsō līttŏrĕ Cūmæ. *Col.* (X, 130).

Cæpŭlă *et sync.* Cæplă, æ, *f.* *Ciboule.* Flēbĭlĕ cæpĕ sĭmūl, lăcrĭmōsæque ōrdĭnĕ cæplæ. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 67. Vulgo *talpæ*, quod absurdum; et varie emendant).

Cærātēŭs, ă, ŭm. *Du Cératus* (*Callim.* Καίρατος), *fleuve de Crète.* Cārpăthĭūm fŭgĭēns āc flūmĭnă Cærātēă. (*Ciris*, 113.)

Cærĕ, *n. indécl.*, *et* Cærēs, ĭtĭs *ou* ētĭs, *f.* (Καῖρε *et* Καίρητα). *Céré, ville d'Étrurie, antérieurement nommée* Agylla. Lēctōs Cærĕ vĭrōs, lēctōs Cōrtōnă, sŭpērbī Tārchōntĭs dŏmŭs (misit). *Sil.* Ēst īntēr gĕlĭdūm lūcūs prŏpĕ Cærĭtĭs āmnēm. *V.* SYN. Ăgȳllă. PPH. Ūrbs Ăgȳllīnă. *V.* (*Cære* inter aptota recenset *Diom.* 314. Cf. *Prisc.* 549.)

Cærēllĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* Dīcīt sē vĕtŭlām, quūm sīt Cærēllĭă pūpă. *M.* (IV, 20, 1).

Cærĕmōnĭæ. *Voy.* Cærimoniæ.

Cærēs, ĭtĭs *ou* ētĭs, *adj.* *De Céré.* Quīd dĕcĕāt, quīd nōn, ōblītī, Cærĭtĕ cērā Dīgnī. *H.* Quī Cærētĕ dŏmō, quī sūnt Mĭnĭōnĭs ĭn ārvĭs. *V.* SYN. Cærētānŭs. || Cærĭtēs, ŭm, *m. pl.* *Habitants de Céré.* Nōn sōrtēs Lȳcĭāsquĕ Cærĭtūmquĕ. *Sid.* (9, 187). SYN. Cærētānī.

Cærētānŭs, ă, ŭm (Καιρητανός, *Strab.* Καιρετανός). *De Céré.* Nām Cærētānī cūltŏr dītīssĭmŭs āgrī. *M.* (VI, 73, 3. Adde *Rutil.* 1, 225). SYN. Cærēs, Ăgȳllīnŭs. || Cærētānŭm, *n.* (*s.-ent.* vinum). *Vin de Céré.* Cærētānă Nĕpōs pōnăt. *M.* (XIII, 124).

Cærĭmōnĭæ *ou* Cærĕmōnĭæ, ārŭm, *f. pl.* (*Diom.* 315). *Cérémonies.* Cōnsĕcrātĭō cærĭmōnĭārŭm. *Sid.* (9, 177). *Voy.* Ritus. || † Cērĭmōnĭă. *Le même.* Īmmānsuētă fĕrās ŭt cērĭmōnĭās Gēns pāgānă Dĕō spērnĕrĕt āgnĭtō. *Prud.* (*Sym. præf.* I, 5. Sic apud seriores poetas correpta sunt *Enigma*, *Heresis*).

Cærŭlă, ōrŭm, *n. pl.* *Mer.* Ādnīxī tōrquēnt spūmās, ĕt cærŭlă vērrŭnt. *V.* Flūctū spūmābānt cærŭlă cānō. *Id.* *Voy.* Mare. || — cœlī *Le ciel* (*l'azur du ciel*). Quēm tū tōllēs ĭn cærŭlă cœlī. *O.* (*Met.* XIV, 814. *Id. Fast.* II, 487; *Lucr.* I, 1089).

Cærŭlēŭs *et* Cærŭlŭs, ă, ŭm. *D'azur, bleu, ou vert comme la mer.* Nīgrāquĕ cærŭlĕīs vĭtĭārī cōrpŏră gūttīs. *O.* Āttōllēntem īrās, ĕt cærŭlă cōllă tŭmēntĕm. *V.* Cærŭlă vērrēntēs ăbĭĕgnīs æquŏră pālmīs. *Cat.* (64, 7). Tūm fĕră cærŭlĕīs īntēxīt cōrnŭă sērtīs. *St.* SYN. Glaūcŭs, vĭrĭdĭs. || *De mer, marin.* Cærŭlēŭs frātĕr jŭvăt aūxĭlĭārĭbŭs ūndĭs. *O.* Cærŭlĕōs hăbĕt ūndă dĕōs. *Id.* Nēc Pēlēŭs ădĕrāt, nēc cærŭlă mātĕr. *Pp.* (II, 9, 15. *Id.* II, 26, 16; *Tib.* I, 5, 46; *St. Theb.* VI, 548). SYN. Æquŏrĕŭs, mărīnŭs. || *Qui a les yeux bleus.* Nēc fĕră cærŭlĕā dŏmŭīt Gērmānĭă pūbĕ. *H.* Cærŭlă quĭs stŭpŭīt Gērmānī lūmĭnă? *J.* (13, 164. Adde *Mart.* XI, 54). SYN. Cæsĭŭs. || *D'un bleu foncé; noir.* Cærŭlĕā sūbvĕctāt cōrpŏră cȳmbā. *V.* Stānt Mānĭbŭs āræ, Cærŭlĕīs mœstæ vīttīs. *Id.* Jām nōx... cærŭlĕō lāvĕrāt āmnĕ rŏtās. *Tib.* (III, 4, 18). Nōx, ĕt cærŭlĕām tērrīs īnfūdĕrāt ūmbrām. *St.* *Voy.* Niger.

Cæsăr, ărĭs, *m.* (Καῖσαρ). *C. Jules César, regardé comme le premier empereur de Rome.* Īlle ĕtĭām ēxstīnctō mĭsĕrātŭs Cæsărĕ Rōmām. *V.* Cæsăr ŭbīquĕ tŭŭs, lĭcĕāt mŏdŏ, nūnc quŏquĕ mīlĕs. *L.* Īmpĕrĭūm, bīnīs fŭĕrāt sōlēmnĕ quŏd ōlīm Cōnsŭlĭbŭs, Cæsăr Jūlĭŭs ōbtĭnŭīt. *Aus.* (*Cæs.* 1, 1). SYN. Jūlĭŭs. PPH. Lātĭŭs, Aūsŏnĭŭs dūx, dūctŏr. Dē sānguĭnĕ nātŭs Īūlī. PHR. Mārtĕ tŏgāquĕ Præcĭpŭŭs. *O.* Pōstquām jūră fĕrōx īn sē cōmmūnĭă Cæsăr Trānstŭlĭt. *Cl.* Jūlĭŭs īntĕrĭīt Cæsăr grāssāntĕ sĕnātū. *Aus.* (Cf. *Luc.* I, 123 sq.) || *Auguste, successeur de J. César.* Jāmprīdēm nōbīs cœlī tē rēgĭă, Cæsăr, Īnvĭdĕt. *V.* Sī lōngō sērmōnĕ mŏrēr tŭă tēmpŏră, Cæsăr. *H.* *Voy.* Augustus. || *Titre commun aux autres empereurs.* Tūrāquĕ Cæsărĭbŭs cūm Cæsărĕ cōnjŭgĕ dīgnā. *O.* Mīssa ēst ā Cæsărĕ laūrŭs. *Pers.* (6, 43. Adde *Mart.* I, 5, 1; *Claud.* IV *Cons. Honor.* 169; *Corip. Just.* I, 138).

Cæsăraūgūstă, æ, *f.* *Ville de la Tarraconaise, auj. Saragosse.* Cæsăraūgūstām vŏcĭtāmŭs ūrbĕm. *Prud.* (*Peri.* 4, 3). || Cæsărēa Aūgūstă. *La même.* Cæsărēæ Aūgūstæ dŏmŭs ēst. *Aus.* (*Epist.* 24, 88). Cæsărēa ēst Aūgūstă, cŭī, etc. *P. Nol.* (10, 232).

Cæsărēŭs, ă, ŭm. *De César, des Césars.* Ēt quī Cæsărĕō jŭvĕnēs sūb nōmĭnĕ crēscūnt. *O.* Cæsărĕī stāt sēdĕ fŏrī. *St.* SYN. Cæsărĭānŭs.

Cæsărĭānŭs, ă, ŭm. *De César.* Stāt plătănūs dēnsīs Cæsărĭānă cŏmīs. *M.* (IX, 62, 6). SYN. Cæsărēŭs. || *Partisan ou Imitateur de César.* Sī Cătō rēddātŭr, Cæsărĭānŭs ĕrīt. *M.* (XI, 6, 14).

† Cæsărĭātŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Quī ādmŭtĭlētŭr mīlĕs ūsquĕ cæsărĭātŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 173).

Cæsărĭēs, ēī, *f.* *Chevelure.* Aūrĕă cæsărĭēs ōllīs ātque aūrĕă vēstĭs. *V.* Cæsărĭem ēffūsæ nĭtĭdām pēr cāndĭdă cōllă. *Id.* Dēnsūm cæsărĭē tērquĕ quătērquĕ căpŭt. *O.* SYN. Crīnēs, căpīllī, cŏmă. *Voy.* Capillus. || *Qqf. En parl. de la barbe.* Cæsărĭem lōngæ dēxtrā dēdūcĕrĕ bārbæ. *O* || *Crinière de chien.* Dīscrētāquĕ cōllō Cæsărĭēs. *Grat.* (*Cyn.* 272).

Cæsărĭŭs, ĭī, *m.* *Saint Césaire, archevêque d'Arles.* Pōrrĭgīt īpsă dĕcēns Ărĕlās sŭă dōnă Gĕnēsī Āstrīs, Cæsărĭō cōncŏmĭtāntĕ sŭō. *Fort.* (VIII, 6, 158).

Cæsēnnĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* Ōptĭmă sīt quārē Cæsēnnĭă. *J.* (6, 136. Cf. *Sid. Epist.* II, 10, fin.).

Cæsĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* Cūnctă tĭbī dīgnæ, Cæsĭă, cōntŭlĕrānt. (*Anthol.* II, p. 214.)

Cæsĭcĭŭs, ă, ŭm. *Dont les poils sont abattus par le foulage, ou tondus.* Tŭnĭcām rāllām, tŭnĭcām spīssām, līntĕōlūm cæsĭcĭūm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 46. De quo *Non.* 14, 17).

Cæsĭŭs, ă, ŭm. *Qui a les yeux pers, tirant sur le vert.* Cæsĭă, pāllădĭōn; nērvōsa ēt līgnĕă, dōrcās. *Lr.* (IV, 1157). Cæsĭō vĕnĭam ōbvĭŭs lĕōnī. *Cat.* (45, 7). Crīspŭs, crāssŭs, cæsĭŭs. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 26. *Id. Heaut.* V, 5, 18). || *Subst. m. Nom d'homme.* Nōstī sī bĕnĕ Cæsĭūm, lĭbēllĕ. *M.* (VII, 96, 1). Ēxēmplă pōnām, quæ lŏcāssĕ Cæsĭūm Lĭbrō nŏtāvī. *T. Maur.* (*Met.* 790. Et *Anthol.* I, p. 59).

Cæsŏ, ōnĭs, *m.* *Nom d'homme.* Cīncīnnātōquĕ sĕcūrēs Ēxpūlsō Cæsōnĕ rĕfĕr. *Sid.* (2, 527. Et *Titin.* ap. *Non.* 4, 191).

Cæsōnĭă, æ, *f.* *Épouse de Caligula.* Cuī tōtām trĕmŭlī frōntēm Cæsōnĭă pūllī Īnfūdĭt. *J.* (6, 616). || 2. *Épouse d'un certain Rufus.* Hāc ĕt sānctă mĕī gĕnĭta ēst Cæsōnĭă Rūfī. *M.* (IX, 40, 3).

Cæsōnĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Māxĭmŭs īllĕ tŭŭs, Ŏvĭdī, Cæsōnĭŭs hīc ēst. *M.* (VII, 43, 1).

Cæspēs. *Voy.* Cespes.

Cæstŭs, ūs, *m.* *Ceste, gantelet garni de plomb.* Cūrsĭbŭs ĕt crūdō dĕcērnĕt Græcĭă cæstū. *V.* Mānĭbŭsque īndūcĕrĕ cæstūs. *Id.* Nūnc līgăt ād cæstūm găūdēntĭă brāchĭă lōrīs. *Pp.* (III, 14, 9). EP. Plūmbĕŭs, dūrŭs, vălĭdŭs, grăvĭs, īngēns, crūdŭs. PPH. Cælātāquĕ plūmbō Tērgă. *V. Fl.* Nīgrāntĭă plūmbō Tēgmĭnă crūdă bŏŭm. *St* PHR. Cæstūm, cæstūs īn-

dŭŏ, lĭbrŏ, mănĭbŭs īndūcŏ. Cæstū bēllŏ, pūgnăm cōmmīttŏ. VERS. Dūrōque īntēndĕrĕ brāchĭă tērgō. *V.* Quēm... Cæstĭbŭs ādvērsōs vīdērūnt frāngĕrĕ vūltūs. *V. Fl.* Vălĭdō dēcērnĕrĕ cæstū. *Cl.* (Cf. *Virg. Æ.* V, 400 sq.; *Stat. Th.* VI, 729; *Val. Fl.* IV, 251.) || *Au lieu de* Cestus, *ceinture nuptiale. Voy.* Cestus.

Cæsūră, æ, *f. Coupure, taille.* Ēxtĭmă mēmbrōrūm cīrcūm cæsūră tămēn sē. *Lr.* (III, 220. Sed plerique omnes, et rectius leg. *circumcæsura*). || *Césure, terme de métrique. Voy.* Tome.

Cæsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Cædo. *Frappé.* Flăgēllīs Ād mōrtēm cæsŭs. *H.* Ēt cæsæ pēctŏră pālmīs. *O.* SYN. Pērcūssŭs, īctŭs. || *Taillé, coupé.* Nōmĕn īdēm rāmō, quī cæsŭs ăb ărbŏrĕ pūrā. *O.* Cæsa āccĭdīssēt ăbĭĕgna ād tērrām trăbēs. *Enn.* (ap. *Cic. Top.* 16). SYN. Ābscīsŭs, sēctŭs, etc. *Voy.* Desectus. || *Tué.* Ādvĕnă vīrgĭnĕō cæsŭs ŭt hōstĕ cădăt. *O.* Cæsōrum ūmbræ. *V. Fl. Voy.* Occisus, Mortuus.

Cætĕră, Cætĕrūm. *Voy.* Cetera, etc.

Cætră. *Voy.* Cetra.

? Căiă, æ, *f. Bâton.* (*Isid.* 18, 7, scribit *catejam* ab *Horatio* appellari *cajam*. Sed pro *Horatio*, legunt *Lucilio*.)

Căĭānŭs, ă, ŭm. *De Caïus, de Caligula.* Ēmptūm plūs mĭnŭs āssĕ Căĭānō. *St.* (*Silv.* IV, 9, 21. As *Caianus* erat minimi pretii).

Căīcī, ōrŭm. *Au lieu de* Cauci.

Căīcŭs, ī, *m.* (Κάϊκος). *Fleuve de Mysie.* Sāxōsūmquĕ sŏnāns Hўpănīs, Mўsūsquĕ Căīcŭs. *V.* Gĕlĭdō tēllūs pērfūsă Căīcō. *L.* || 2. *Un des compagnons d'Énée.* Cēlsīs īn pūppĭbŭs ārmă Căīcī. *V.*

Căiētă *ou* Căjētă, æ, *et* Căiētē, ēs, *f. Nourrice d'Énée, lequel bâtit en son honneur la ville de Caïète, en Campanie.* Ætērnām mŏrĭēns fāmām, Căiētă, dĕdīstī. *V.* Hīnc mē Căiētēn nōtæ pĭĕtātĭs ălūmnŭs. *O.* || *La ville.* Nōn blāndă Circē, Dārdănĭsvĕ Căiētă Dēsīdĕrāntŭr. *M.* (X, 30, 8).

Căiētānŭs *ou* Căjētānŭs, ă, ŭm. *De Caïète.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Quŏd Căiētānō rĕddīs, Pŏlўchārmĕ, tăbēllās. *M.* (VIII, 37, 1).

Căīn *ou* Căīn, *indécl., et* Căīnŭs, ī, *m. Eccl. Caïn, fils aîné d'Adam, tua son frère Abel par jalousie.* Ārvă Căīn dūrīs vērtēbăt pīnguĭă rāstrīs. *Victor* (*Gen.* II, 160). Quō tē præcĭpĭtăt răbĭēs tŭă, pērfĭdĕ Căīn? *Prud.* (*Ham.* 1). Quŏd tēstĕ Căīnō Āccĭpĭmŭs. *Victor* (*Gen.* II, 209). EP. Īmpĭŭs, dīrŭs, sævŭs, ĭnīquŭs, īnvĭdŭs.

Căīnĭgĕnæ, ārŭm, *m. pl. Descendants de Caïn.* Nāmquĕ Căīnĭgĕnūm quūm sē cōnjūnctă prŏfānīs Dāmnāssēt thălămīs. *Victor* (*Gen.* II, 257).

† Căiŏ *ou* Căjŏ, ās, ārĕ, *arch. Frapper à coups de bâton; en gén. Frapper.* Quĭd tŭăm ămīcăm tĭmēs, nĕ tē mănŭlĕā căjĕt? *Pl.* (*frag.* apud *Fulgent.*).

Căīphās, *et mieux* Căīphās, æ, *m. Eccl. Caïphe, grand prêtre des Juifs du temps de J.-C.* Cōntĭnŭō ād trīstēs Căīphæ dēdūcĭtŭr ædēs. *Sedul.* (V, 83). Īmpĭă blāsphēmī cĕcĭdīt dŏmŭs ēccĕ Căīphæ. *Amœnus* (vs. 157).

Căīphēŭs, ă, ŭm. *De Caïphe.* Jāmquĕ Căīphēā quūm stārēt Chrīstŭs ĭn aūlā. *Juvc.* (IV, 540).

Cāĭŭs, ĭī, *et qqf.* Cāiŭs *ou* Cājŭs, ī, *m. Prénom romain.* Cāĭŭs ūt fīăt, Jūlĭŭs, ēt Prŏcŭlŭs. *M.* (XI, 37, 8. Adde *Stat. Silv.* IV, 9, 21). Cīnna ēst Cāĭŭs: īs sĭbī părāvĭt. *Cat.* (10, 30). Lānguēntēm Cāiūm mŏrĭtūrūm dīxĕrăt ōlĭm Eūnŏmŭs. *Aus.* (*Epigr.* 75, 1. *Ib.* 5). || 1. *Caïus Gracchus, célèbre tribun du peuple.* Stīrps vĕlūt dīxīt dĭsērtūs Grācchŭs āltēr Cāĭŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 700). || 2. *C. Caligula, empereur, souvent nommé* Caius. Pōst Căprĕās Tĭbĕrī, pōst tūrpĭă nūmĭnă Căiī. *Sid.* (5, 321) Căiŭs cōgnōmĕn Călĭgæ cuī cāstră dĕdērūnt. *Aus.* (XII *Imper.* 4).

† Călă, æ, *f* (κᾶλον), *arch. Bûche.* Scīndĕ, pŭĕr, călam, ŭt călĕās. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 1).

Călăbĕr, ăbrī *et qqf.* ābrī, *m.* (Καλαβρός). *Calabrois, habitants de la Calabre.* Nōn quō mōrĕ pĭrīs vēscī Călăbĕr jŭbĕt hōspēs. *H.* Mīsērūnt Călăbrī, Rŭdĭæ gĕnŭĕrĕ vĕtūstæ. *Sil.* Māntŭă mē gĕnŭĭt, Călăbrī răpŭērĕ. (*Epitaph. Virgilii.*) || — ăbĕr, ăbră, ăbrŭm, *et qqf.* ābră, ābrŭm, *adj. De Calabre.* Ēnnĭŭs ēmĕrŭĭt, Călăbrīs īn mōntĭbŭs ōrtŭs. *O.* Dālmătĭcō Bŏrĕæ Călăbrōque ōbnōxĭŭs aūstrō. *L.* (Et sic *Hor. Cd* I, 33, 16; III, 16, 33; *Mart.* V, 31, 2). Quĭdvĕ Călăbrīs Sāltĭbŭs ādjēctī Lūcānī? *H.* (*Epist.* II, 2, 178)

Călăbrĭă, æ, *f. La Calabre province à l'extrémité méridionale de l'Italie.* Nōn æstŭōsæ grātă Călăbrĭæ Ārmēntă. *H.* PPH. Călăbrī fīnēs, sāltŭs.

Călăctē, ēs, *f.* (Καλὴ ἀκτή). *Ville maritime de la Sicile septentrionale.* Ēt līttŭs pīscōsă Călăctē. *Sil.* (XIV, 251). || ? *Autre en Espagne. Voy. le suiv.*

Călăctĭcŭs *et* Călăctīnŭs, ă, ŭm. *De Calacte.* || Călāctĭcŭs (sinus). *Golfe sur la côte occidentale d'Espagne.* Dīvĭtēs Tārtēssĭī, Quī pōrrĭgūntŭr īn Călăctĭcūm sĭnŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 424).

Călăgōrrĭs, Călăgūrrĭs *ou* Călăgūrĭs, ĭs, *f. Ville d'Espagne, dans la Tarraconaise, patrie de Quintilien et de Prudence, auj. Calahorra.* Āssērăt ūsquĕ lĭcēt Făbĭūm Călăgūrrĭs ălūmnŭm. *Aus.* (*Professor* 1, 7. *Id. Epist.* 25, 57). Nōstră gēstābĭt Călăgūrrĭs ămbōs. *Prud.* (*Peri.* 4, 31).

Călăĭs, ĭs, *m.* (Κάλαϊς). *Calaïs, fils de Borée et d'Orithye, suivit les Argonautes avec son frère Zéthès. Tués par Hercule, ils furent changés en vents.* Īmplūmēs Călăīsquĕ pŭēr Zēthēsquĕ fŭērūnt. *O.* Nōmĕn ăd Āctææ Călăīs Zēthēsquĕ sŏrōrĭs Prōsĭlĭūnt. *V. Fl.* (Adde *Sil.* VIII, 513). || *Les deux frères.* PPH. Jŭvĕnēs Ăquĭlōnĕ crĕātī. *O.* Sătī Bŏrĕā. *Sen.* Ăquĭlōnĭă pīgnŏră. *St.* Frātrēs Ăquĭlōnĭă prōlēs. *Pp.* Pāndīŏnĭæ gĕnŭs Ōrīthyĭæ. *Id.* PHR. Strāvĭt Ālcīdēs Ăquĭlōnĕ nātōs. *Sen.* (Cf. *Ov. Met.* VI, 716 sq.; *V. Fl.* IV, 465; *Prop.* I, 20, 25 sq.)

Călămĭs, ĭdĭs, *m. Nom d'un sculpteur grec.* Vīndĭcĕt ūt Călămĭs laūdēm, quōs fēcĭt, ĕquōrŭm. *O.* Ēxāctīs Călămĭs sē mĭhĭ jăctĕt ĕquīs. *Pp.* (III, 9, 10)

Călămīstĕr *ou* Călămīstrŭs, ī, *m., et* Călămīstrŭm, ī, *n. Fer à friser.* Vōlsēllæ, pēctĕn, spĕcŭlŭm, călămīstrŭm mĕŭm. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 21. Cf. *Charis.* p. 61).

Călămīstrātŭs, ă, ŭm. *Frisé au fer.* Cĭnædĕ călămīstrātĕ! *Pl.* (*Asin.* III, 3, 37).

Călămĭtās, ātĭs, *f. Proprement: La perte des récoltes par la grêle ou autre fléau.* Sĕd ēccĕ ēgrĕdĭtŭr, nōstrī fūndī călămĭtās. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 34. Ubi *Donat.*). Pōstquām călămĭtās pēr plūrēs ānnōs ārvās călvĭtŭr. *Pacuv.* (apud *Non.* 3, 15. Adde *Pl. Cas.* V, 2, 34, et cf. *Serv.* ad *G.* I, 151). || *Ordint. Malheur, calamité.* Nĕc hānc rĕpūlsām tŭă sēntīrĕt călămĭtās. *Ph.* Pōst călămĭtātĕm, mĕmŏrĭa ălĭa ēst călămĭtās. *P. Syr.* SYN. Ærūmnă, cāsŭs, mĭsĕrĭă. *Voy.* Infortunium.

Călămĭtōsŭs, ă, ŭm. *Malheureux.* Īn călămĭtōsō rīsŭs ĕtĭām īnjūrĭa ēst. *P. Syr. Voy.* Miser.

Călămŭs, ī, *m.* (κάλαμος). *Canne, roseau.* Cōrpŏrĕ prō nўmphæ călămōs tĕnŭīssĕ pălūstrēs. *O.* Pān prīmŭs călămōs cērā cōnjūngĕrĕ plūrēs Īnstĭtŭĭt. *V.* Nām călămŭs cērā jūngĭtŭr ūsquĕ mĭnŏr. *Tĭ.* (II, 5, 32). SYN. Ărūndŏ, cānnă. EP. Flūmĭnĕŭs, pălūstĕr, ēxĭlĭs, frāgĭlĭs, tĕnŭĭs, lēvĭs, mōllĭs. || *Flûte de Pan.* Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō pērmīsĭt ăgrēstī. *V.* Nēc tē pœnĭtĕāt călămō trīvīssĕ lăbēllŭm. *Id. Voy.* Fistula. || *Gluaux.* Gālbŭlă dēcĭpĭtŭr călămīs

ĕt rētĭbŭs ālēs. *M.* (XIII, 68. *Id.* XIV, 218). SYN. Ărūndŏ. *Voy.* Aucupor. || *Flèche.* Nēc Gŏrtȳnĭăcō călămūs lēvĭs ēxĭt ăb ārcū. *O.* Călămōs ārmārĕ vĕnēnō. *V.* SYN. Ărūndŏ. *Voy.* Sagitta. || *Roseau pour écrire; par ext. Plume.* Frāngĕ mĭsēr călămōs, vĭgĭlātăquĕ prœlĭă dēlē. *J.* (7, 27. Adde *Mart.* IX, 74, 9). Dūm nīl hăbēmūs mājūs, călămō lūdĭmŭs. *Ph.* SYN. Ărūndŏ, *par ext.* stĭlŭs. || *Chaume, tuyau.* Trīstīsquĕ lŭpīnī Sūstŭlĕrīs frăgĭlēs călămōs. *V. Voy.* Culmus.

Călāntĭcă, æ, *f. Sorte de coiffure.* Cūm mītrīs, călāntĭcīs. *Afran.* (apud Ciceronis *Schol. Bobiensem.* Cf. *Non.* 14, 2, ubi fere legitur *calautica*).

Călārĭs. *Comme* Caralis.

Călăthīscŭs, ī, *m.* (καλαθίσκος). *Petite corbeille.* Vēllĕră vīrgātī cūstōdībānt călăthīscī. *Cat.* (64, 319).

Călăthŭs, ī, *m.* (κάλαθος). *Corbeille (de forme élevée).* Āffĕrăt īn călăthō rūstĭcă dōnă pŭĕr. *O.* Lēntō călăthōs ē vīmĭnĕ tēxtōs. *Id.* Tĭbĭ līlĭă plēnīs Ēccĕ fĕrūnt nȳmphæ călăthīs. *V.* Vōs trăhĭtīs lānām, călăthīsquĕ pĕrāctă rĕfērtĭs Vēllĕră. *J.* (2, 54). SYN. Fīscēllă, fīscĭnă, cănīstrŭm, cīstă, cīstŭlă, quăsīllŭm. EP. Vīmĭnĕŭs, tēxtĭlĭs, tĕnŭĭs, căpāx, pătēns, pătŭlŭs. PPH. Vās vīmĭnĕ tēxtŭm. Cānnīs *ou* jūncī vīmĭnĕ tēxtŭs, cōntēxtŭs. || *Vase de métal pour mettre des liquides.* Sūb lūcem ēxpōrtāns călăthīs (lac). *V.* Vīnă nŏvŭm fūndām călăthīs Ărĭūsĭă nēctăr. *Id.* Ēxpēndīt vĕtĕrēs călăthōs, ēt sī quă fŭĕrūnt Pōcŭlă Mēntŏrĕă nōbĭlĭtātă mănū. *M.* (IX, 60, 15). *Voy.* Vas. || *Qqf. Calice de fleurs.* Călăthīsquĕ vĭrēntĭă līlĭă cānīs. *Colum.* (X, 99). Rīdēntīs călăthī pătĕfēcĭt hŏnōrēm. *Aus.* (*Idyl.* 14, 31). Tērtĭă nōn tōtūm călăthī pătĕfēcĕrăt ōrbĕm. (*Anthol.* II, p. 699.)

Călātĭă, æ, *f. Ville de Campanie.* Nēc pārvīs ăbĕrāt Călātĭă mūrīs. *Sil.*

? Călātīssŭs. *Voy.* Calocisus.

† Călātŏr, ōrĭs, *m.* (κλήτωρ, κλητήρ). *Officier public au service des pontifes; esclave des particuliers, qui paraît être le même que le* nomenclator. Ĕgŏmēt mī cŏmēs, călātŏr, ĕquŭs, ăgāso ĕt ārmĭgĕr. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 11. *Id. Ps.* IV, 2, 52).

Călaurēŭs, ă, ŭm (Καλαύρειος). *De Calaurie.* || Călaurēă. *Épith. de Diane.* Īndĕ Călaurēæ Lātōĭdŏs ādspĭcĭt ārvă. *O.*

Călaurĭă, æ, *f.* (Καλαυρία). *L'île de Calaurie, dans le golfe d'Argos, que Latone donna à Neptune pour l'île de Délos; c'est là que périt Démosthène.* Ēmĭnĕt hīc ĕtĭām sāxōsă Călaurĭă jūxtā. *Avien.* (*Descr. Terr.* 671). Īndĕ Cȳthĕră, Călaurĭă dūră cŏlōnīs. *Prisc.* (*Peri.* 525).

Călaūtĭcă. *Voy.* Calantica.

† Cālcānĕŭm, ī, *n. Talon.* Cōntĭnŭō rīmīs cālcānĕă scīssă rĭgēbānt. (*Moret.* 36.)

Cālcăr, ārĭs, *n. Éperon.* Nīl nŏcĕt ādmīssō sūbdĕrĕ cālcăr ĕquō. *O.* Seū spūmāntĭs ĕquī fŏdĕrĕt cālcārĭbŭs ārmōs. *V.* Sævīs cālcārĭbŭs ūrgēnt. *St.* SYN. Stĭmŭlŭs. EP. Ærātŭm, fērrātŭm, ăcūtŭm, rĭgĭdŭm, dūrŭm, sævŭm, crēbrŭm, ādmōtŭm. PPH. Cālx fērrātă. PHR. Ĕquōrŭm, ĕquī ārmōs, lătŭs, īlĭă cālcārĭbŭs fŏdĭŏ, prĕmŏ, fătīgŏ, tūndŏ, ūrgĕŏ. Ĕquō cālcăr ādmŏvĕŏ, sūbdŏ. VERS. Cōrnĭpĕdēmquĕ cĭtŭm fērrātā cālcĕ fătīgăt. *V.* Vēxāntēmque īlĭă nūdā Cālcĕ fĕrōcĭs ĕquī. *St.* Nēc, quāmvīs crēbrīs jūssī cālcārĭbŭs, āddūnt. *L.* || *Au fig. Aiguillon.* Īmmēnsūm glōrĭă cālcăr hăbĕt. *O.* Ēt vātĭbŭs āddĕrĕ cālcăr. *H.* Cālcārĭbŭs īctŭs ămōrĭs. *Lr.* (V, 1074). Dōctŭs Aūt cālcārĭă fērrĕ bŏnĭs, aūt frēnă tȳrānnīs. *Symmach.* (*Epist* 2). SYN. Stĭmŭlŭs.

Cālcātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui foule le raisin.* Ūt nūdūs rūptās sāltāt cālcātŏr ĭn ŭvās. *Calp.* (4, 124).

† Cālcātrīx, īcĭs *f. Celle qui foule aux pieds; qui méprise.* Cālcātrīx mūndī, mūndānĭs vĭctă fătīscăt. *Prud.* (*Psych.* 589).

Cālcātŭs, ă, ŭm. *Foulé.* Cālcātāmquĕ tĕnēt bēllīs sŏcĭālĭbŭs ŭvām. *J.* (5, 31). Īn quām cālcātă vĕnēnŭm Vīpĕră dīffūdĭt. *O.* || *Au fig. Méprisé.* Nūllăquĕ cālcātī stārēnt vēstīgĭă jūrĭs. *Cl.* Nĕque ădhūc cālcātī fœdĕrĭs Ārgŏs Fāmă sŭbĭt. *St.* Cālcātă vŏlūptās. *Alcim.* (IV, 233).

Cālcĕāmĕn, ĭnĭs, *et* Cālcĕāmēntŭm, ī, *ou* Cālcĭāmĕn, Cālcĭāmēntŭm, *n. Chaussure.* Pānno ĕrgŏ sōrdēns, cālcĕāmēntō nĭtēns. *P. Nol.* (21, 341). *Voy* Calceus. || † Cālcĕāmēntŭm. *Le même.* Plāntīs cālcĕāmēntă dīssŏlūtĭs. *Prud.* (*Peri.* 6, 74).

Cālcĕātŭs *ou* Cālcĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a une chaussure, chaussé.* Quī dīxīt căpŭt ēssĕ cālcĕātŭm. *M.* (XII, 45, 4). || *Au fig. Ferré.* Cūm cālcĕātīs dēntĭbŭs vĕnĭām tămĕn. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 84).

Cālcĕŏ *ou* Cālcĭŏ, ās, ārĕ. *Chausser.* Cuī cālcĕāndōs nēmŏ cōmmīsĭt pĕdēs. *Ph.*

Cālcĕŏlārĭŭs, ĭī, *m. Cordonnier.* Prōpōlæ, līntĕōnĕs, cālcĕŏlārĭī. *Pl.* (*Aul.* (III, 5, 38).

Cālcĕŏlŭs, ī, *m. dimin. de* Calceus.

Cālcĕŭs, ī, *m. Chaussure, soulier.* Cuī nōn cōnvĕnĭēt tŭă rēs, ūt cālcĕŭs ōlĭm. *H.* Cōllĭgĕ, Cīnnă, tŏgām; cālcĕŭs ēccĕ pĕrĭt. *M.* (VII, 32, 4). Rūptā cālcĕŭs āltĕr Pēllĕ pătĕt. *J.* (3, 149). SYN. Cālcĕāmĕn, cālcĕāmēntŭm, ālūtă, *qqf.* săndălĭŭm, sōccŭs. EP. Āptŭs, hăbĭlĭs, lāxŭs, lāxātŭs. PPH. Pĕdŭm *ou* plāntæ vīncŭlă, vīnclă. Nēxæ tēgmĭnă plāntæ. VERS. Cālcĕŭs ēst sārtā tērquĕ quătērquĕ cŭtĕ. *M.* Quām vĕtŭs ā crāssā cālcĕŭs ūdŭs ăquā. *Id.* Sī pĕdĕ mājŏr ĕrĭt, sūbvērtēt; sī mĭnŏr, ūrĕt. *H.* Nēc văgŭs īn lāxā pēs tĭbĭ pēllĕ nătĕt. *O.* Ēt Tȳrrhēnă pĕdūm cīrcūmdăt vīncŭlă plāntīs. *V.*

Cālchās, āntĭs, *m.* (Κάλχας). *Calchas, fils de Thestor, devin grec au siége de Troie.* Hānc tămĕn īmmēnsām Cālchās āttōllĕrĕ mōlĕm. *V.* Māgnō Cālchāntă tŭmūltū Prōtrăhĭt īn mĕdĭōs. Dōnĕc Cālchāntĕ mĭnīstrō. *Id.* SYN. Thēstŏrĭdēs. *Voy.* Augur. || † Cālchās, æ, *arch.* Nōvīstĭn' tu īllūm? Nōvī cūm Cālchā sĭmŭl. *Pl.* (*Men.* V, 1, 48. Quod citat *Prisc.* 702. Adde *Pacuv.* et *Plaut.* apud *Charis.* 50).

Cālcĭŏ. *Voy.* Calceo.

Cālcĭŏpĕ. *Au lieu de* Chalciope.

Cālcĭtrŏ, ās, ārĕ, *n. Ruer, regimber.* Quī pōstquām cĕcĭdīt, fērrūmque ēx ōssĕ rĕvūlsum ēst, Cālcĭtrăt, ēt pŏsĭtās, etc. *O.* SYN. Rĕcālcĭtrŏ.

† Cālcĭtrŏ, ōnĭs, *m. Qui regimbe, mutin.* Sī quēm vĭdĕt īre ăd sēsē cālcĭtrōnĕm. *Pl.* (*As.* II, 3, 10).

Cālcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fouler aux pieds, marcher sur* Sŭă vīscĕră trāxĭt, Trāctăquĕ cālcāvīt, cālcātăquĕ rūpĭt, ĕt īllīs. *O.* Mŏrĭēntūm cālcăt ăcērvōs. *Id.* Mīxtăquĕ crŭŏr cālcātŭr ărēnā. *V.* Quīdquīd cālcāvĕrit hīc, rŏsă fīăt. *Pers.* (2, 38). SYN. Prōcūlcŏ, cōncūlcŏ, tĕrŏ; cōntĕrŏ, ōbtĕrŏ, āttĕrŏ, prōtĕrŏ, *qqf.* dēcūlcŏ. PPH. Pĕdĭbŭs, pĕdĕ, plāntā cālcŏ, prōcūlcŏ. Pĕdĭbŭs, cālcĕ tĕrŏ, ōbtĕrŏ, prōtĕrŏ, prĕmŏ. Sūb pĕdĭbŭs tĕrŏ. Plāntā *ou* īmpŏsĭtō pĕdĕ cōmprĭmŏ. VERS. Nĕque ŏvēs hœdīquĕ pĕtŭlcī Flōrĭbŭs īnsūltēnt. *V.* Īmprōvīsum āsprīs vĕlŭtī quī sēntĭbŭs ānguĕm Prēssĭt hŭmī nītēns. *Id.* Īpsōs pĕdĭbūsquĕ mănūquĕ Tūrbāvĕrĕ lăcūs, īmōque ē gūrgĭtĕ mōllĕm Hūc īllūc līmŭm sāltū mŏvĕrĕ mălīgnō. *O.* Ēt tŭă sævŭs Ămōr sūb pĕdĕ cōllă prĕmĭt. *Id.* Quæ līmĭnă pōnām, Quæ nūmquām sūprā pēs ĭnĭmīcŭs ĕăt? *Pp.* Pāllĕăt. ūt nūdīs prēssīt quī cālcĭbŭs ānguĕm. *J.* Ādvērsō grēssūs, ăĭt, īmprĭmŏ dōrsō. *V. Fl.* Ātque hōstēm sūbdĭdĕrīt pĕdĭbŭs. *Prosp.* || *Fouler, introduire en foulant.* Hūc ăgĕr īllĕ mălŭs, dūlcēsque ā fōntĭbŭs ūndæ Ād plēnūm cālcēntŭr. *V.* Īn vūltūs gălĕām, clȳpĕūmque īn pĕc-

tōră cālcăt. *St. Voy.* Premo. || *Marcher sur, parcourir.* Mœstă tămĕn scŏpŭlōs frŭtĭcōsăquĕ līttŏră călcō. *O.* Ēt cālcāndă sĕmĕl viă lētī. *H.* Rēgālī cālcātūr ĕquō (Narnia). *Cl.* SYN. Pērcūrrŏ, pĕrăgrŏ, āmbŭlŏ. || *Au fig. Fouler aux pieds, dédaigner, mépriser.* Vīcĭmŭs, ēt dŏmĭnūm pĕdĭbūs cālcāmŭs Ămōrēm. *O.* Nōn hŭmĭlēm cālcēt fāstōsă clĭēntēm. (*Ad Pison.* 107.) Nēc quī sŭpērbō mīsĕrĭās cālcēm pĕdĕ. *Sen.* (*Med.* 253). SYN. Prōcūlcŏ, cōncŭlcŏ, etc. *Voy.* Contemno. VERS. Ātquĕ mĕtūs ōmnēs, ēt ĭnēxōrābĭlĕ fātŭm Sŭbjēcīt pĕdĭbūs, strĕpĭtūmque Achĕrōntĭs ăvārī. *V.* Sūb pĕdĭbūsquĕ jăcēt nōmĕn ămīcĭtĭæ. *O.* Sūb pĕdĭbūs tĭmŏr ēst. *Id.* Quīsquĭs sūb pĕdĭbūs fātă răpācĭă... pŏsŭĭt. *Sen.*

Cālcŭlātŏr, ōrĭs, *m. Calculateur.* Nēc cālcŭlātŏr, nēc nŏtārĭŭs vēlōx. *M.* (X, 62, 4).

┼ Cālcŭlŏ, ās, ārĕ. *Calculer.* Nām cālcŭlāndă prīmĭtŭs, Tūm sŭbnŏtāndă sūmmŭla ēst. *Prud.* (*Peri.* 2, 131). *Voy.* Numero.

┼ Cālcŭlŏ, ōnĭs, *m. Calculateur.* Īndōctūs tĕnĕrām sūscĕpīt cālcŭlŏ pŭbĕm. (*Antholog.* I, p. 453. Vox reperitur et apud *Augustin. de Ord.* 2, 12.)

Cālcŭlŭs, ī, *m. Petit caillou, gravier.* Tĕnuĭs ŭbĭ ārgīlla, ēt dūmōsīs cālcŭlŭs ārvīs. *V.* Cālcŭlŭs īn nĭtĭdā sīc nŭmĕrātūr ăquā. *M.* (VIII, 68, 8). SYN. Lăpīllŭs. || *Pion pour le jeu d'échecs.* Sīvĕ lātrōcĭnĭī sŭb ĭmāgĭnĕ cālcŭlŭs ībĭt. *O.* Cālcŭlŭs hīc gĕmĭnō dīscŏlŏr hōstĕ pĕrīt. *M.* (XIV, 17. Adde *Petr. Sat.* 80). SYN. Bēllātŏr, *qqf.* cālx. *Voy.* Latrunculus. || *On se servait du* Calculus *pour compter.* Pōnātūr cālcŭlŭs, ādsīnt Cūm tăbŭlā pŭĕrī. *J.* (9, 40). || *On marquait d'un caillou blanc les jours heureux, et d'un caillou noir les jours malheureux.* Ēt sī cālcŭlŭs ōmnĭs hŭc ēt īllŭc Dīvērsūs bĭcŏlōrquĕ dīgĕrātūr, Vīncēt cāndĭdă tūrbă nīgrĭōrēm. *M.* Dīēsquĕ nōbīs Sīgnāndī mĕlĭōrĭbūs lăpīllīs. Hānc lūcēm lāctĕā gēmmā nŏtĕt. Căīŭs hānc lūcēm gēmmā mĭhī Jūlĭŭs ālbā Sīgnăt. *Id.* Hūnc, Mācrīnĕ, dĭēm nŭmĕrā mĕlĭōrĕ lăpīllō. *Pers.* Crēssā nē cărĕāt pūlchră dĭēs nŏtā. *H.* Ēt crētā sīgnārĕ dĭēm. *St.* Quēm lăpĭde īllā dĭēm cāndĭdĭōrĕ nŏtāt. *Cat.* Ō lūcēm cāndĭdĭōrĕ nŏtā! *Id.* Prōspĕr cōnnŭbĭō dĭēs cŏrūscăt... Ālbūs quēm pĭcĕī lăpīllŭs Īndī... sīgnĕt. *Sid.* (14, 1. Cf. *Bentlej.* ad *Hor. Od.* I, 36, 10). || *Jeton de vote.* Mōs ĕrăt āntīquūs, nĭvĕīs ātrīsquĕ lăpīllīs, Hīs dāmnārĕ rĕōs, īllīs ābsōlvĕrĕ cūlpæ... Cālcŭlŭs īmmītēm dēmīttĭtŭr ātĕr ĭn ūrnăm. *O.*

Cāldă, æ, *f. Voy.* Caldus.

Cāldŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Calidus; *compar.* Cāldĭŏr. Sīnŭquĕ ămīcām rĕcĭpĕrĕ frīgĭdām cāldō. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 20, 8). Cāldām pōscĭs ăquām. *M.* (VIII, 67, 7). Cāldĭŏr ēst? ăcrēs īntēr nŭmĕrētŭr. *H. Voy.* Calidus. || Cāldă, æ, *f.* (*s.-ent.* aqua). *Eau chaude, tiède.* Jām dēfēcīssēt pōrtāntēs cāldă mĭnīstrōs. *M.* (I, 12, 3. *Id.* XII, 61, 1).

Călēdōnĭŭs, ă, ŭm. (Καληδόνιος). *Calédonien, de Calédonie, d'Écosse.* Ūndă Călēdŏnĭōs fāllīt tūrbātă Brĭtānnōs. *L.* Fāmă, Călēdŏnĭūs pōstquām tŭă cārbăsă vēxĭt Ōcĕănŭs. *V. Fl.* Nūdă Călēdŏnĭō sīc pēctŏră præbŭĭt ūrsō. *M.* (*de Spect.* 7, 3).

Cālĕfăcĭŏ, *et sync.* Cālfăcĭŏ, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Échauffer, réchauffer.* Sānguĭnĕ quām lārgō Grāĭōs cālĕfēcĕrĭt āmnēs. *Cl.* Hīc ŭbĭ pērcălŭīt, cālĕfēcĭtque ōmnĭă cĭrcŭm. *Lr.* (VI, 686). Aūt hŭmĭlēm grātō cālfăcĭt īgnĕ fŏcŭm. *O.* Ālgēntīs mănŭs ēst cālfăcĭēndă sĭnū. *Id.* Cālfăcĭūnt vīllī pāllĭă vēstră mĕī. *M.* (XIV, 136). SYN. Cālĕfāctŏ, īncālfăcĭŏ, fŏvĕŏ. PPH. Cālōrēm āddŏ. Cālōrĕ fŏvĕŏ.

Au pass. Cālĕfīŏ, īs, fāctŭs sŭm, fĭĕrī. *Être échauffé, s'échauffer.* Mĕmĭnī, ūt mūrænă ēt cōngĕr nē cālĕfĭĕrēnt. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 30). *Voy.* Caleo.

Cālĕfāctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Calefacio. Sūb nōctēm gĕlĭdūm līgnīs cālĕfāctăt ăhēnŭm. *H.* Ăquām cālĕfāctăt, ūt lăvēmŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 80) Īpse āctūtŭm vīrgīs cālĕfāctābĕrĕ. *Id.* (*Cas.* II, 6, 48).

Cālĕfāctŭs, *et sync.* Cālfāctŭs, ă, ŭm, *part. Échauffé.* Cuī plūrĭmŭs īgnĕm Sūbjēcīt rŭbŏr, ēt cālĕfāctă pĕr ōră cŭcūrrĭt. *V.* PPH. Cālŏr āddĭtŭs. *V. Fl.* Dēpūlsō frīgŏrĕ. *Avian.* || *Au fig.* Cālĕfāctăquĕ cōrdă tŭmūltū. *V.* Nōndūm cālfāctī vēlĭtĭs hāstă sŏlūm. (*Ibis*, 47.) *Voy.* Calidus.

Cālĕfīŏ. *Voy.* Calefacio.

Cālēndæ *ou* Kălēndæ, ārŭm, *f. pl. Calendes, premier jour du mois chez les Romains.* Vīndĭcăt Aūsŏnĭās Jūnōnĭs cūră cālēndās. *O.* Mārtĭs Rōmānī fēstæ vēnĕrĕ cālēndæ. *Tib.* (III, 1, 1). || *Époque des échéances.* Quūm trīstēs mĭsĕrō vēnĕrĕ cālēndæ. *H.* Quī pŭtĕāl Jānūmquĕ tĭmēt, cĕlĕrēsquĕ cālēndās. *O.* || *Qqf. Mois.* Trānsĭĕrānt bīnæ fōrsān trīnævĕ cālēndæ. *M.* (X, 75, 7). Nēc tŏtĭdēm vĕtĕrēs, quŏt nūnc, hăbŭĕrĕ cālēndās. *O. Voy.* Mensis.

Cālēns, tĭs. *Qui a chaud, échauffé.* Cōncūrrūnt Ītălī, spŏlĭāntquĕ cālēntĭă mēmbră. *V.* Ălĭōquĕ tērrās Sōlĕ cālēntēs. *H.* Bēllī sūdōrĕ cālēntēs. *St.* SYN. Călĭdŭs, cālĕfāctŭs, fērvēns, fērvĭdŭs. *Voy.* Calidus, Caleo. || *Au fig.* Ætāte ēt ămōrĕ cālēntēs. *O.* Cālēns mĕrō. *H.* Ēt ūngŭlārūm pūlsĭbūs cālēns Īstĕr. *M.* (VII, 6, 2). *Voy.* Fervidus.

Cālēnŭs, ă, ŭm. *De Calès.* Cæcŭbum ēt prælō dŏmĭtām Cālēnō Tū bĭbēs ūvām. *H.* Prĕmānt Cālēnām fālcĕ (vitem). *Id.* || *Subst. n. Vin de Calès.* Mōllĕ Călēnŭm. *J.* (1, 69). || *Subst. m. Nom d'homme.* Tīfāta ūmbrĭfĕrō gĕnĕrātūm mōntĕ Cālēnŭm Nūtrĭĕrăt. *Sil* (Et *Mart.* X, 38, 9).

Cālĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être chaud, s'échauffer.* Tūrĕ cālēnt āræ, sērtīsquĕ rĕcēntĭbŭs hālānt. *V.* Quāmvīs nōn mŏdĭcō cālĕānt spēctācŭlă sōlĕ. *M.* (XII, 29, 15). Paūlātīmque ănĭmă călŭērūnt mōllĭă sāxă. *J.* (1, 183). SYN. Cālēscŏ, īncălēscŏ, cālĕfīŏ, æstŭŏ, fērvĕŏ, fērvēscŏ, ārdĕŏ, tĕpĕŏ, tĕpēscŏ, *qqf* ūrŏr, tōrrĕŏr. PPH. Cālōrēm cōncĭpĭŏ, dūcŏ, trăhŏ. Fērvēntī tōrrĕŏr æstū. || *Au fig.* Aūt ălĭō mēntĭs mōrbō cālĕt. *H.* Nārrātūr ēt prīscī Cătōnĭs Sæpĕ mĕrō călŭīssĕ vīrtūs. Ēt cālĕt ūnō Scrībēndī stŭdĭō. *Id.* Bēllă cālēnt. *Tib.* (I, 10, 53). Spē prŏpĭōrĕ călĕt. *Stat.* Ēt răbĭē măgĭs ōră cālēnt. *O.* || *Avoir de l'ardeur.* Īntĕrĕā cālĕt, ēt rēgnăt. *J.* (6, 148). Sūccīnctīquĕ cālēnt ād nŏvă lūcră pŏpæ. *Pp.* (IV, 3, 62). *Voy.* Ferveo. || *Être épris d'amour.* Tē quŏquĕ crēdĭbĭle ēst ălĭā călŭīssĕ pŭēllā. *O.* Nōn ĕnĭm pōsthāc ălĭā cālēbŏ Fēmĭnā. *H.* Aūt ŭbĭ Sīdŏnĭō taūrŭs ămōrĕ cālĕt. *M.* (VII, 31, 12). *Voy.* Ardeo, Amo. || *Qqf. avec l'inf. Désirer vivement.* Quæ strāvīssĕ cālēnt, ĕădēm prōstrātă rĕlīnquūnt. *Cl.* Ārmă, tŭbās aūdīrĕ cālēns. *St. Voy.* Cupio. || *Être encore toute chaude, en parlant d'une affaire.* Āt ĕnĭm nĭhĭl ēst, nĭsĭ, dūm cālĕt, hōc ăgĭtūr. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 92).

┼ *Au pass.* Cālētŭr, *unip. Il fait chaud.* Quāsī quūm cālētŭr, cŏchlĕæ ĭn ōccūltō lătēnt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 12. *Id. Trucul.* I, 1, 47. Antiquum *Caleor* agnoscit *Prisc.* 797).

Cālēs, ĭŭm, *f. pl. Calès, petite ville de Campanie, renommée pour ses vignobles.* Sēd prēssūm Cālĭbŭs dŭcĕrĕ Līberŭm. *H.* || *Qqf. au sing.* Thrēĭcĭāmquĕ Cālēn. *Sil.* (XII, 525).

Cālēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'échauffer.* Āccēde ăd īgnem hūnc; jām cālēscēs plūs sătĭs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 5). Ēt cālēscēns Hōrām sōl dăbăt āltĕrām sĕcūndăm. *Sid.* (23, 488). *Voy.* Caleo. || *Au fig.* Ēst dĕŭs īn nōbīs; ăgĭtāntĕ cālēscĭmŭs īllō. *O.* Quō prŏpĭŭs nūnc ēs flāmmă prŏpĭōrĕ cālēscŏ. *Id.*

Cālfăcĭō, Cālfăctŏ. *Voy.* Calefacio, etc.

Călĭcŭlŭs *et sync.* Călĭclŭs, ī, *m. Petite coupe.* Vītrĕōlōs gēstānt tānquām sŭā pōmă călĭclōs. *P. Nol.* (26, 416).

Călĭdă, æ, *f.* (*s.-ent.* aqua). *Eau chaude.* Vēl bĕnĕ pērmīxtūm călĭdā pōtātūr ăcētūm. *Sam.* (vs. 544).

Călĭdē, *adv. Avec chaleur : au fig. Avec ardeur.* Tūte ĭgĭtūr călĭdē, quīdquĭd āctūrŭs' s, ăgĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 99).

Călĭdōrŭs, ī, *m.* (Καλίδωρος). *Nom d'homme.* (*Plaut. Pseud.* IV, 4, 6.)

Călĭdūm, ī, *n. Le chaud (au propre et au fig.).* Sī călĭdūm pōtās, ārdēntī mўrrhă fălērnō Cōnvĕnĭt. *M.* (XIV, 113. Adde *Pl. Curc.* II, 3, 14). Sēd călĭdī plūs ēst ēllīs, quĭbŭs ăcrĭă cōrdă. *Lr.* (III, 295). *Voy.* Calor, Caldus.

Călĭdŭs, ă, ŭm. *Chaud.* Ēt călĭdōs lătĭcēs, ēt ăhēna ŭndāntĭă flāmmīs. *V.* Īllĕ răpĭt călĭdūm frūstrā dē pēctŏrĕ tēlūm. *Id.* Ūrĭtŭr īn călĭdīs ālbă cŏlūmbă fŏcīs. *O.* SYN. Călēns, fērvēns, fērvĭdŭs, ārdēns, tĕpēns, tĕpĭdŭs, călĕfāctŭs, *qqf.* căldŭs, călēscēns, æstŭāns, æstŭōsŭs, tōrrĭdŭs, flāmmĕŭs, īgnĭtŭs. ‖ Călĭdă *et* Căldă, æ, *f.* ; Călĭdūm, ī, *n. Voy. ces mots.* ‖ *Au fig. Ardent, bouillant.* Călĭdūmque ănĭmīs ēt cūrsĭbŭs ācrēm. *V.* Nōn ĕgo hōc fērrēm călĭdŭs jŭvēntā. *H.* Īrārūm călĭdæquĕ rīxæ. *Id.* SYN. Fērvēns, fērvĭdŭs, etc. *Voy.* Fervidus. ‖ *D'une exécution rapide, soudain, rapide (en grec,* θερμός*).* Călĭdum hērcle aūdīvi ēsse ŏptŭmūm mēndācĭūm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 135. Alii male leg. *callidum*). Rĕpĕrĭāmŭs ălĭquĭd călĭdī cōndūcĭbĭlīs cōnsĭlī. *Id.* (*Epid.* II, 2, 71. *Ib.* I, 2, 38). SYN. Cĕlĕr, præcēps, vēlōx. ‖ *Qqf. Inconsidéré, dangereux.* Ēāmŭs. Pērgĭn'? Cērtum ēst. Vĭdĕ nē nĭmĭūm călĭdum hōc sĭt mŏdŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 88. Cf. *Cic. Off.* 1, 24, « periculosa et *calida* consilia. » Adde *T. Liv.* 22, 24 ; 35, 32).

Călĭēndrŭm, ī, *n. Faux cheveux, perruque.* Āltūm Săgānæ călĭēndrūm Ēxcĭdĕrĕ. *H.*

Călĭgă, æ, *f., et ordint.* Călĭgæ, ārŭm, *pl. Caliges, bottines de soldats.* Quūm dŭŏ crūra hăbĕās, ōstēndĕrĕ tōt călĭgās, tōt Mīllĭă clāvōrūm. *J.* (16, 24). Pōst hūnc, cāstrēnsĭs călĭgæ cōgnōmĭnĕ Cæsăr. *Aus.* (*Cæs.* 4, 1).

Cālīgāns, tĭs. *Obscur, noir.* Ēt cālīgāntēm nīgrā fōrmīdĭnĕ lūcūm. *V.* Ēt cālīgāntēs ănĭmārum ēxāmĭnĕ lūcōs. *St. Voy.* Niger, Obscurus. ‖ *Au fig.* Sēd cālīgāntēs ănĭmās ēt lūcĕ cărēntēs. *Prud.* (*Sym.* I, 284). ‖ *Obscur.* Quī lĕgĭs Œdĭpŏdēm cālīgāntēmquĕ Thўēstēn. *M.* (X, 4, 1). ‖ *Qui donne le vertige.* Quūm pătĕānt āltæ cālīgāntēsquĕ fĕnēstræ. *J.* (6, 31).

Călĭgātŭs, ă, ŭm. *Chaussé de caliges.* Ādjūtōr gĕlĭdōs vĕnĭām călĭgātŭs īn āgrōs. *J.* (3, 322).

† Cālīgĭnĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Caliginosus. Vēl cālīgĭnĕō fāxāndă rĕpōnĭtō fūmō *Grat.* (*Cyn.* 56).

Cālīgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Obscur, ténébreux.* Cālīgĭnōsā nōctĕ prĕmĭt dĕŭs. *H. Voy.* Obscurus.

Cālīgō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Être sombre, couvert de ténèbres.* Quæ nūnc ōbdūctă tŭēntī Mōrtālēs hĕbĕtāt vīsūs, ātque hūmĭdă cīrcūm Cālīgāt, nūbem ērĭpĭām. *V.* Cālīgāt īn āltīs Ōbtūtūs săxīs. *Sil.* SYN. Ōbscūrŏr. PPH. Cālīgĭnĕ, tĕnĕbrīs, ŭmbrā, nōctĕ tĕgŏr, īnvōlvŏr, ōbdūcŏr, prĕmŏr, lătĕō, jăcĕō. ‖ *Au fig. Ne pas voir clair, être dans l'aveuglement.* Lăbāt īncērtō mĭhĭ līmĭtĕ cūrsŭs Tē sĭne, ēt ōrbātæ cālīgānt vēlă cărīnæ. *St.* Cālīgāre āltō īn sŏlĭō, nēc pōndĕră rēgnī Pōssĕ pătī (rex). *Sil.* SYN. Cæcŏr.

Cālīgō, ĭnĭs, *f. Obscurité, ténèbres.* Trēs ădĕō īncērtōs cæcā cālīgĭnĕ sōlēs. *V.* Nōx ŭbĭ tērrĭbĭlī tērrām cālīgĭnĕ tēxĭt. *Lr.* (VI, 853). Quām sĭmŭl ăgnōrūnt īntēr cālīgĭnĭs ŭmbrās. *O.* SYN. Tĕnĕbræ, ŭmbræ, nōx. *Voy.* Nox, Tenebræ. ‖ *Fumée, poussière épaisse.* Quīs glŏbŭs, ō cīvēs, cālīgĭnĕ vōlvĭtŭr ātrā? *V.* Ēt crāssā vōlvīt cālīgĭnĕ fūmūm. *Lr.* (VI, 691). *Voy.* Fumus, Pulvis. ‖ *Au fig. Ombre, ténèbres.* Pāndĕrĕ rēs āltā tērra ēt cālīgĭnĕ mērsās. *V.* ‖ *Aveuglement.* Īnde ănĭmī cālīgŏ. *J.* (6, 613). Īpse aūtēm cæcā mēntēm cālīgĭnĕ Thēsēūs Cōnsĭtŭs. *Cat.* (64, 207). Mūltăque ŏpĕrīs cālīgĭnĕ plēnūm Cōnsĭlĭō dīgnātă vĭrūm. *St.* SYN. Tĕnĕbræ, nōx. *Voy.* Amentia.

Călĭgŭlă, æ, *m. Caius, surnommé Caligula, fils de Germanicus ; empereur romain qui succéda à Tibère.* SYN. Căĭŭs, Cāiŭs. VERS. Cāiŭs, cōgnōmēn călĭgæ cuī cāstră dĕdērūnt. *Aus.* Cāstrēnsĭs călĭgæ cōgnōmĭnĕ Cæsăr. Ēxēgĭt pœnās dē Cæsărĕ Chærĕă mōllĭs. *Id. Voy.* Caius.

Cālĭstō. *Voy.* Callisto.

Călĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Caleo. Dĭēsquĕ Dēs mĭhĭ săcrĭfĭcōs, călĭtūrāsque īgnĭbŭs ārās. *O.*

Călīx, ĭcĭs, *m.* (κύλιξ). *Coupe.* Prōdāt pērspĭcŭūs nē dŭŏ vīnă călīx. *M.* (VI, 86). Fēcūndī călĭcēs quēm nōn fēcērĕ dĭsērtūm? *H.* Plēbēĭōs călĭcēs, ēt paūcīs āssĭbŭs ēmptōs, Pōrrĭgĕt īncūltŭs pŭĕr. *J.* (11, 145). SYN. Pōcŭlūm, scўphŭs, crātēr, pătĕră, etc. *Voy.* Poculum. ‖ *Plat creux (pour servir).* Stānt călĭcēs : mĭnŏr īndĕ făbās, ŏlŭs āltĕr hăbēbăt. *O.* Aūlās călĭcēsque ōmnēs cōnfrēgĭt. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 8). ‖ *Lampe.* Aūrītūsquĕ călīx trĭbŭs ŭndĭquĕ fīgĭtŭr ŭncīs. *P. Nol.* (20, 123).

Cāllæcĭă *ou* Gāllæcĭă, æ, *f. Province d'Espagne, auj. la Galice.* Mīsĭt dīvēs Cāllæcĭă pūbēm. *Sil.* Dīvĭtĭīs ŭndāssĕ Tăgūm, Cāllæcĭă rīsĭt Flōrĭbŭs. *Cl.* (Adde *St. Th.* III, 345).

Cāllæcŭs *et* Cāllăĭcŭs, ă, ŭm (Καλλαϊκός). *De la Callécie.* Cāllæcīs lūstrātŭr ĕquīs scrūpōsă Pўrēnē. *Grat.* (*Cyn.* 514. Sed hic scribi potest *Callaicis*). Tūm sĭbĭ Cāllăĭcō Brūtŭs cōgnōmĕn īn hōstĕ Fēcĭt. *O.* Cāllăĭcæ tēllūrĭs ŏpŭs. *Sil.* Nēc quæ Cāllăĭcō līnūntŭr aūrō. *M.* (IV, 39, 7. Hic certissima scriptura *Callaico*, non *Callæco*).

? Cāllăĭnŭs, ă, ŭm (καλλάϊνος). *Vert, de couleur d'une pierre précieuse.* Īndŭĕrās ālbās, ēxŭĕ cāllăĭnās. *M.* (XIV, 139. Alii leg. *callaicas*. Hanc gemmam *Plin.* 37, 55, vocat *callainam*; at *Solin.* 20, *callaicam*).

Cāllēns, tĭs. *Comme* Callidus. Quēm cāllēns āstrīs quæsīssēt cūrā măgōrūm. *Juvc.* (I, 260).

[Cāl]lĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Avoir des durillons, s'endurcir.* Ītă plāgīs cōstæ cāllēnt. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 4). Măgĕ cāllĕō quam ăprūgnūm cāllūm cāllĕt. *Id.* (*Pers.* II, 5, 4). Cāllēnt rūrĕ mănūs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 260). SYN. Īndūrēscŏ. ‖ *Au fig. Savoir parfaitement.* Lēgĭtĭmūmquĕ sŏnūm dĭgĭtīs cāllēmŭs ēt aūrĕ. *H.* Dūrāmquĕ cāllēt paūpĕrĭēm pătī. *Id.* Dīcēndă tăcēndăquĕ cāllēs. *Pers.* (4, 5. Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 37; *Pl. Pers.* II, 1, 8). Cāllēbāt bēllīs. *Sil.* (VI, 91. Sic supr. *Callens astris*). Cāllēt sēnĭūm ārtĕ vīvēndī. *Sept. Seren.* (apud *Non.* 4, 66. Multi conj. *bibendi*). SYN. Scĭō, nōvī, tĕnĕō. PPH. Dōctŭs, pĕrītŭs sŭm. *Voy.* Scio.

Cāllĭblĕphărŏn, *n.* (καλλιβλέφαρον). *Fard pour colorer les paupières.* Quōs cāllĭblĕphărō nātūrālī pālpēbræ Tīnctæ, etc. *Varr* (ap. *Non.* 3, 164).

Cāllĭcĭās, æ, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Trin.* IV, 2, 71.)

Cāllĭclēs, ĭs, *m.* (Καλλικλῆς). *Nom d'homme.* Ō Cāllĭclēs! ō Cāllĭclēs! *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 2).

Cāllĭdămātēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* V, 2, 9.)

Cāllĭdē, *adv. Primitivt. Bien, parfaitement.* Īpsūm vērō sē nōvīssĕ cāllĭdĕ Dēmænĕtūm. *Pl.* (*As.* II, 2, 82). Hōc făcĭtō. Rēctē sānĕ. Hōc fŭgĭtō. Cāllĭdē *Ter* (*Ad.* III, 4, 53). SYN. Bĕnĕ, rēctē. *Voy.* Bene

|| *Ordint. Avec ruse.* Nōn sē pĕtēntĕ cāllĭdē, Sēd dāntĕ Chrīstī mūnĕrĕ. *Fort.* (I, 16, 31). SYN. Āstūtē, dŏlōsē.

Cāllĭdēmĭdēs, ĭs, *m.* (Καλλιδημίδης). *Nom d'homme.* Dum ēxspēcto ĭn ārcĕ Cāllĭdēmĭdēm. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 3).

Cāllĭdĭtās, ātĭs, *f. Habileté, adresse, finesse, stratagème.* Tēquĕ mĕā lædī cāllĭdĭtātĕ pŭtŏ. *O.* Cōnsĭlĭūm mūltæ cāllĭdĭtātĭs ĭnĭt. Ō mīrā cāllĭdĭtātĕ vĭrūm! *Id.* SYN. Īngĕnĭūm, ăcūmĕn, ārs. || *En mauv. part : Ruse.* Sērvī vēnēre īn mēntēm Sȳrī Cāllĭdĭtātēs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 13). *Voy.* Dolus.

Cāllĭdŭs, ă, ŭm. *Adroit, industrieux.* Stāmĭnă bārbărĭcā sūspēndĭt cāllĭdă tēlā. *O.* SYN. Sōlērs. || *Habile.* Spătĭūm præmōnstrā, cāllĭdă Mūsă. *Lr.* (VI, 92). Sūbtīlĭs vĕtĕrūm jūdēx ēt cāllĭdŭs aūdĭs. *H.* Dīxĕrĭs ēgrĕgĭē, nōtūm sī cāllĭdă vērbūm Rēddĭdĕrĭt jūnctūră nŏvūm. *Id.* Cāllĭdŭs ēxcūssō pŏpŭlūm sūspēndĕrĕ nāsō. *Pers.* (1, 118). Tūquĕ, tēstūdō, rĕsŏnārĕ sēptēm Cāllĭdă nērvīs. *H.* SYN. Dōctŭs, pĕrītŭs, sōlērs. || *Fin, adroit.* Nōn ĕgŏ nātūrā, nōn sūm tām cāllĭdŭs ūsū. *O.* Cāllĭdŭs, quĭdquĭd plăcŭĭt, jŏcōsō Cōndĕrĕ fūrtō. *H.* SYN. Āstūtŭs, vāfĕr, sōlērs, īngĕnĭōsŭs, cātŭs. || *En mauv. part : Rusé.* Cāllĭdŭs ēffrāctā nūmmōs fūr aūfĕrĕt ārcā. *M.* (V, 43, 1). Cāllĭdūm sĕnēm cāllĭdĭs dŏlĭs cōmpŭlī. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 4). Prŏcūlque īnsĭdĭās cērnēns hōstĭs cāllĭdī. *Ph.* SYN. Āstūtŭs, vērsūtŭs, dŏlōsŭs, etc. *Voy.* Dolosus.

Cāllĭmăchŭs, ī, *m.* (Καλλίμαχος). *Callimaque, fils de Battus, poëte élégiaque, de Cyrène.* Cāllĭmăchī nŭmĕrĭs nōn ēst dīcēndŭs Ăchīllēs. *O.* Ēt nōn īnflātī sōmnĭă Cāllĭmăchī. *Pp.* (II, 34, 32. *Id.* II, 1, 40; III, 9, 43; *Mart.* IV, 23, 4; X, 4, 12). SYN. Bāttĭădēs. || — Rōmānŭs. *Properce.* Ūmbrĭă Rōmānī pātrĭă Cāllĭmăchī. *Prop.* (IV, 1, 64).

Cāllĭnīcŭs, ī, *m.* (Καλλίνεικος). *Nom d'homme.* Nōn ēst Cāllĭnīcŭs? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 72).

Cāllĭnŏŭs *et* Cāllīnŭs, ī, *m.* (Καλλίνοος *et* Καλλῖνος). *Poëte grec, auquel on attribue l'invention du vers élégiaque.* Quĭdām nōn dŭbĭtānt dīcĕrĕ Cāllĭnŏūm. *T. Maur.* (*Met.* 143).

Cāllĭŏdōrŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Fēstīvē crēdĭs tē, Cāllĭŏdōrĕ, jŏcārī. *M.* (VI, 44, 1).

Cāllĭŏpē, ēs, *et* Cāllĭŏpēă, æ, *f.* (Καλλιόπη *et* Καλλιόπεια). *Calliope, muse de l'éloquence et de la poésie héroïque.* Cāllĭŏpē quĕrŭlās prætēntāt pōllĭcĕ chōrdās. *O.* Vōs, ō Cāllĭŏpē, prĕcŏr, ādspīrātĕ cănēntī. *V.* Cāllĭŏpēn, ēt ăĭt. *M.* (IX, 87, 6). Ōrpheī Cāllĭŏpēă, Līnō fōrmōsŭs Ăpōllŏ. *V.* Ēt dēfēssā mĕĭs Cāllĭŏpēă chŏrĭs. *Pp.* (III, 1, 54).

Cāllĭŏpēĭŭs, ă, ŭm (Καλλιοπήϊος). *De Calliope.* Hīnc pŭĕr ēlūsā jŭgā Cāllĭŏpēĭŭs īllĭs Nēxŭĕrāt dŏmĭnā. (*Anthol.* II, p. 641.)

Cāllĭphŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Cūm suō vīcīnō Cāllĭphōnem īncēdĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 18. Et *Turpil.* ap. *Non.* 9, 1).

Cāllĭpĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm, *m. pl. Peuple scythe.* Cāllĭpĭdūm Scȳthĭcās rĕsŏnāt spūmōsŭs ăd ūndās. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* vs. 63).

Cāllĭpŏlĭs, ĭs, *f.* (Καλλίπολις). *Nom de plusieurs villes.* 1. *En Sicile.* Pĕtĭvĭt Fœdĕră Cāllĭpŏlĭs. *Sil* (XIV, 248). || 2. *En Espagne.* Īn queīs ēt ōlīm prīscă Cāllĭpŏlĭs fŭĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 514).

Cāllĭppŭs, ī, *m.* (Κάλλιππος). *Nom d'homme.* (*Pl. Trin.* IV, 2, 71.)

Cāllĭrhŏē *ou* Cāllĭrŏē, ēs, *f.* (Καλλιρόη *et* Καλλιῤῥόη). *Calliroé, ou Alphésibée, fille d'Achéloüs, l'une des épouses d'Alcméon.* Tūm dēmūm māgnō pĕtĕt hōc Ăchĕlōĭă sūpplēx Ā Jŏvĕ Cāllĭrhŏē. *O.* (Cf. *Met.* IX, 414 sq.). *Voy.* Alphesibœa. || 2. *Nom de femme romaine.* Pōst prāndĭă Cāllĭrhŏēn dō. *Pers.* (1, 134) || 3 *Fontaine près d'Athènes.* Ēt quōs Cāllĭrhŏē nŏvĭēs ērrāntĭbŭs ūndĭs Īmplĭcăt. *St.* (*Th.* XII, 629).

Cāllĭs, ĭs, *m. Chemin, sentier.* Rūgōsōquĕ sŭūm sērvāntēs cōrtĭcĕ cāllēm (formicæ). *O.* Rāră pĕr ŏccūltōs dūcēbāt sēmĭtă cāllēs. *V.* SYN. Vĭă, ĭtĕr, trāmēs, sēmĭtă. *Voy.* Semita, Via.

Cāllīsthĕnēs, ĭs, *m.* (Καλλισθένης). *Callisthene, philosophe grec.*

Cāllīstō, ūs, *acc.* ō, *f.* (Καλλιστώ). *Callisto, fille de Lycaon, aimée de Jupiter, fut changée par Junon en ourse, et devint la constellation de ce nom.* Cāllīstō săcrī pārs fŭĭt ūnă chŏrī. *O.* Cāllīsto Ārcădĭōs ērrāvĕrăt ūrsă pĕr āgrōs. *Pp.* (II, 21, 25. Adde *Cat.* 66, 66). SYN. Pārrhăsĭs; Ārctŏs, Ūrsă. *Voy.* Ursa.

Cāllīstrătŭs, ī, *m.* (Καλλίστρατος). *Nom d'homme.* Nōmĕn Ăthēnāgŏræ crēdĭs, Cāllīstrătĕ, vērūm. *M.* (IX, 96, 3).

Cāllīstrūthĭs, ĭdĭs, *f.* (καλλιστρούθιον σῦκον). *Espèce de figue.* Ēt cāllīstrūthĭs, rŏsĕō quæ sēmĭnĕ rīdĕt. *Colum.* (X, 416. Supple *ficus*).

Cāllīstŭs, ī, *m.* (κάλλιστος). *Nom d'homme.* Rĕvŏcă, Cāllīstĕ, mĭnĭstrōs. *M.* (VIII, 67, 5).

Cāllōsŭs, ă, ŭm. *Calleux, qui a des durillons.* Hūmĭdă cāllōsā quūm pīnsĕrĕt hōrrĕă dēxtrā. (*Ad Pis.* 17.) PPH. Cāllĭs ōbdūctŭs, āspĕr, rĭgēns. || *En gén. Dur.* Nāmquĕ mărēm cŏhĭbēnt cāllōsă vĭtēllūm. (ova). *H. Voy.* Durus. || *Qqf. Au fig. Endurci.* Hānc nĭhĭlī clādēm cāllōsă sŭpērbĭă dūxĭt. *Alcim.* (V, 170).

Cāllŭm, ī, *n., et qqf.* Cāllŭs, ī, *m.* (*Charis.* 55). *Cal, durillon, enveloppe dure.* Rēs ōmnēs... Aūt sēta, aūt cōnchĭs, aūt cāllo, aūt cōrtĭcĕ tēctæ. *Lr.* (IV, 937). || *Partie ferme du porc fort recherchée, probablement jambon.* Măgĕ cāllĕō quam ăprūgnūm cāllūm cāllĕt. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 4). Quāntă cāllō călămĭtās! *Id.* (*Capt.* IV, 3, 4. *Id. Ps.* I, 2, 32). || *Au fig. Endurcissement.* Cāllūm sĭbĭ pēctŏrĕ quēmdăm. *Domit. Mars.* (apud *Charis.* 55). Sī tāntă cāllūm pēctŏrĭs Prædūrăt ōbstĭnātĭŏ. *Prud.* (*Peri.* 5, 177).

Cālŏ, ōnĭs, *m.* (a græco κᾶλον, *lignum*, auctoribus *Fest.*, et *Serv.* ad *Æ.* VI, 1). *Valet d'armée chargé de porter le bois; en gén. Valet de bas étage.* Līgnōrum ēt pĕcŏrĭs tĭbĭ cālo ārgūtŭs ēt hōrtī. *H.* Plūrēs cālōnēs ātquĕ căbāllī. *Id.* Sāmbūcām cĭtĭŭs cālōni āptāvĕrĭs āltō. *Pers.* (5, 95). SYN. Līxă.

? Călŏcīsŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* IX, 94, 3. Alii leg. *Calatisse.*)

? Călŏphāntă. *Voy.* Halophanta.

Călŏr, ōrĭs, *m. Chaleur en général.* || *Chaleur du soleil.* Ūtquĕ fĕrānt æquōs ēt cœlum ēt tērră călōrēs. *O.* Vīcīna īnvītēt dēcēdĕrĕ rīpă călōrī. *V.* SYN. Ārdŏr, æstŭs, fērvŏr, *qqf.* æstās. EP. Phœbēŭs, sōlārĭs, æstĭvŭs, māgnŭs, īgnĕŭs, nĭmĭŭs, ārĭdŭs, ĭnērs, sēgnĭs, īgnāvŭs. PHR. Răpĭdĭvē pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. *V.* Ūtquĕ călōr sōlvĭt... Īncēnsūsquĕ dĭēs. *L. Voy.* Sol, Æstas, Ariditas, Canicula. || *Chaleur du feu.* Sūmĭtquĕ călōrēm Ātque ănĭmum ēx īgnī (favilla). *O. Voy.* Ignis. || *Chaleur du corps humain.* Dīlāpsŭs călŏr, ātque īn vēntōs vītă rĕcēssĭt. *V.* Mĭsēræ călŏr ōssă rĕlīquĭt. *Id.* Vīvūm tēntāt rĕvŏcārĕ călōrēm. *O.* || *Qqf. Fièvre.* Dūm mĕă nūnc vēxāt cōrpŏră fēssă călŏr. *Tib.* (IV, 11, 2). *Voy.* Febris. || *Au fig. Ardeur, courage bouillant, impétuosité.* Jŭvĕnīsquĕ călōrēm Ēxcĭtāt īn nĭmĭōs bēllī cīvīlĭs ămōrēs. *L.* Prīmōs īn mārtĕ călōrēs. *Sil.* Sŭbĭta ārmă, călōrquĕ Mārtĭŭs. *St.* SYN. Īmpĕtŭs, ārdŏr. || *Qqf. Colère.* Rŭdĭs fāndī, prōnūsquĕ călōrī. *St.* Vīnă părānt ănĭmōs, făcĭūntquĕ călōrĭbŭs āptōs. *O. Voy.* Ira. || *Feux de l'amour.* Āccēpĭt sŏlĭtām flāmmām, nōtūsquĕ mĕdūllās Īntrāvĭt călŏr. *V.* Vĭdēre hānc părĭtēr părĭtēr trāxērĕ călōrēm. *O.* Cōmmīssī călōrēs Æŏlĭæ fĭdĭbŭs pŭēllæ. *H.*

SYN. Ārdŏr, æstŭs, ămŏr, ignĭs, flammă. *Voy.* Amor. || *Feu poétique, inspiration.* Pĭĕrĭūs mĕntī călŏr īncĭdĭt. *St. Voy.* Œstrus. || ? *n. arch.* Nĕquĕ frīgūs, nĕquĕ călŏr mĕtŭō. (*Pl.* apud *Non.* 3, 62. Aliter *Scalig.* dividit et exponit totum locum, *Merc.* V, 2, 18: « Neque mihi ulla obsistet amnis, neque mons, neque adeo mare, Nec calor, nec frigus; metuo neque ventum, neque grandinem. » Quod præstat).

Cālpē, ēs, *f.* (Κάλπη). *Calpé, montagne d'Espagne, en face d'Abyla.* Maūra Ăbўla, ĕt dōrsō cōnsūrgĭt Ībĕrĭcă Cālpē. *Avien.* (*Descr. Terr.* 111). Ātque hŏmĭnūm fīnēm, Gādēs Cālpēnquĕ sĕcūtŭs. *Sil.* Hēspĕrĭām Cālpēn, sūmmūmque īmplēvĭt Ătlāntă. *L.* EP. Hērcŭlĕă, Ībēră, Tārtēssĭă, ōccĭdŭă. *Voy.* Columna. || † *Qqf.* Cālpēs, ĭs. *La même.* Æquŏră trānsĭlĭĕt; sĕd lōngē Cālpē rĕlĭctă. *J.* (14, 279. Ultimam correptam reprehendit *Prisc.* 732).

Cālpētānŭs, ă, ŭm. *De Calpé.* Ēt Cālpētānō trānquīllūm gūrgĭtĕ lūmĕn. *Avien.* (*Prognost.* 296). Lūcĭs ăb ēxōrtū prŏcŭl īn vădă Cālpētānă. *Id.* (*Arat.* 1024. Alii male leg. *Calpetitana*). || *Subst. m. Nom d'homme.* Pōnūntŭr sĕmpĕr chrўsēndētă Cālpētānō. *M.* (VI, 94, 1. Alii male leg. *Calpetiano.* Vid. *Inscr.* apud *Gruter.* 200, 6: *Statius Rufus* Calpetanus).

Cālpĕtŭs, ī, *m. Calpétus Silvius, ancien roi du Latium.* Ēst ĭdēm, Cālpĕtĕ, fāctŭs ăvŭs. *O.*

Cālphūrnĭānŭs *ou* Cālpūrnĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cālpūrnĭānĕ, sālvĕ prŏpĕrīs vērsĭbŭs. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 9 Bip.).

Cālphūrnĭŭs *et ordint.* Cālpūrnĭŭs, ĭī, *m. Calpurnius Pison, ami d'Antoine.* Cālpūrnī sævām lēgēm Pīsōnĭ' rĕprĕndī. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 24). || *Un autre sous Domitien.* Cālpūrnĭūm nōn scrīpsĭt, ĕt sălūtāvĭt. *M.* (V, 55, 2). || *Poëte bucolique sous l'empereur Carus.* || — ŭs, ă, ŭm. *De la famille Calpurnia; d'un Calpurnius.* Ūt dŏmŭs ā Cālpō nōmĕn Cālpūrnĭă dūcăt. (*Ad Pison.* 15.) Dēsĭnĭte, ō vĕtĕrēs, Cālpūrnĭă nōmĭnă, Frūgī. *Aus.* (*Parent.* 22, 1). Ūltum Ārpīnātēm Cālpūrnĭă fœdĕră līxām. *Sid.* (2, 230).

Călthă, æ, *f. Souci, fleur.* Mōllĭă lūtĕōlā pīngĭt văccīnĭă călthā. *V.* Prēssāquĕ flāmmĕōlā rūmpātŭr fīscĭnă călthā. *Col.* (X, 307). EP. Lūtĕă.

Călthŭlă, æ, *f. Étoffe couleur de souci.* (*Pl. Epid* II, 2, 46. Cf. *Non.* 16, 4.)

† Călthūm, ī, *n. Comme* Caltha. Călthāquĕ pīnguĭă, Ēt mōllēs vĭŏlās.... fūndĭt. *Prud.* (*Cath.* 5, 114).

Călūmnĭă, æ, *f. Calomnie, accusation fausse.* Quō dēnte ōbnĭtēns spīnōsă călūmnĭă pūgnĕt. *Prud.* (*Ham.* 638). Vērīs rĕfūtăt mĕdĭcŭs hānc călūmnĭăm. *Id.* (*Peri.* 10, 981). Quī pōstquām tĕnĕbrās dīspŭlĭt călūmnĭæ. *Ph.* EP. Īnĭquă, mălă, īnvĭdă, ăcērbă, mēndāx. PHR. Nōn bŏnă dē nōbīs crīmĭnă fīctă jăcĭs. *Pp.* Quĭd nōn aūdēbĭs, pērfĭdă līnguă, lŏquī? *M. Voy.* Mendacium. || *Critique peu fondée, chicane.* Călūmnĭāmquĕ fīctīs ēlūsĭt jŏcīs. *Ph.*

Călūmnĭātŏr, ōrĭs, *m. Menteur, calomniateur.* Ēt dēlātŏr ĕs, ĕt călūmnĭātŏr. *M.* (XI, 67, 1). Călūmnĭātŏr ăb ŏvĕ quūm pĕtĕrĕt cănĭs. *Ph.*

Călūmnĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Calomnier.* PPH. Crīmĭnă fīngŏ. Fālsă jăcĭŏ. Fīctīs crīmĭnĭbŭs prĕmŏ, ūrgĕŏ. Fālsō ăccūsŏ, ărgŭŏ, īnsĭmŭlŏ. *Voy.* Mentior. || *Critiquer, chicaner.* Călūmnĭārī sī quĭs aūtĕm vŏlŭĕrĭt. *Ph. Voy.* Reprehendo.

† Călūmnĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui chicane; calomnieux, faux.* Stătūm lăcēssūnt ōmnĭpŏllēntīs Dĕī Călūmnĭōsīs lītĭbŭs. *Prud.* (*Apoth.* 19). Ēt călūmnĭōsīs... Rŭtēnīs. *Sid.* (24, 32). *Voy.* Mendax.

Călvă, æ, *f. Crâne, partie de la tête qui est sans cheveux.* Hœdīnā tĭbĭ pēllĕ cōntĕgēntī Nūdæ tēmpŏră vērtĭcēmquĕ călvæ. *M.* (XII, 45. *Id.* III, 74, 5; V, 50, 3). Prætĕrĕā plŭvĭās, hŏmĭnīs quēs călvă sŭpīnă Ēxcēpĭt. *Ser. Sam.* (vs. 1028). SYN. Călvārĭă. VERS. Prætĕrĕā (Celtæ) văcŭī căpĭtĭs cīrcūmdărĕ gaūdēnt Ōssă, nĕfās, aūrō, mēnsīsque eă pōcŭlă sērvānt. *Sil.*

Călvārĭă, æ, *f. Crâne. Voy. le précéd.*

Călvīnă, æ, *f. Nom de femme.* Dōnāt Călvīnæ vĕl Cătĭēnæ. *J.* (3, 133).

Călvīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 13, 5.)

Călvĭtĭēs, ēī, *f. Comme le suiv.* Dīscĭpŭlīs sătĭs ēst vūltūs tăcĭtīquĕ vĕrēndă Călvĭtĭēs. *Ennod.* (*Epigr.* 104, 8).

Călvĭtĭūm, ĭī, *n. Tête chauve.* Īnhŭmātī glābră jăcēbăt Tēsta hŏmĭnīs, nūdūm jām cŭtĕ călvĭtĭūm. *Aus.* (*Epigr.* 72, 1). Tūrpĕ gĕrūnt nūdō vērtĭcĕ călvĭtĭūm. *P. Nol.* (14, 80). *Voy.* Calvus.

† Călvŏ, ĭs, *a. Voy. le suiv.*

† Călvŏr, ĕrĭs, ī, *d. arch. Tromper, échapper.* Sī nōn īt, căpĭto, īnquĭt, ĕum; ĕt sī călvĭtŭr, ērgō Fūr dŏmĭnūm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 20). Sēd mĕmĕt călvŏr. *Att.* (apud *eumdem*: ubi plura). Sŏpŏr mănŭs călvĭtŭr. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 3). SYN. Frūstrŏr, dēcĭpĭŏ. || *Qqf. pass.* Sēntĭō, pătĕr, tē vōcĭs călvī sĭmĭlĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 1, 20. Cf. *Sallust.* apud *Prisc.* 883).

Călvŭs, ă, ŭm. *Chauve.* Călvŭs ĕquĕs, căpĭtī sŏlĭtŭs rĕlĭgārĕ căpīllŏs. *Cl.* Quī grĕgĕ līnĭgĕrō cīrcūmdătŭs ĕt grĕgĕ călvō. *J.* (6, 533). Călvī mŏmŏrdĭt mŭscă nūdātūm căpŭt. *Ph.* SYN. Īncŏmătŭs. PPH. Cūjŭs *ou* Cuī căpŭt călvŭm, nūdŭm, nūdātŭm, văcŭŭm, lævĕ, glăbrŭm. Cuī sĭnĕ crīnĕ căpŭt. Căpīllīs, crīnĭbŭs spŏlĭātŭs, nūdātŭs. Pĭlīs dēfēctŭs. Cuī nūdŭm cŭtĕ călvĭtĭūm, nūdæ călvæ vērtēx. Rāsō căpĭtĕ călvŭs. VERS. Dēflūxērĕ cŏmæ. *O.* Rāptīque ætātĕ căpīllī, Ūt bŏrĕā frōndēs ēxcŭtĭēntĕ, cădūnt. *Id.* Cĕcĭdērĕ căpīllī, Vērnāntēsquĕ cŏmās trīstĭs ăbēgĭt hĭēms; Nūnc ūmbrā nūdātă sŭā jām tēmpŏră mœrēnt, Ārĕāque āttrītīs rīdĕt ădūstă pĭlīs. *Petr.* || Călvŭs Nĕrŏ. *Domitien.* Frātĕr, quēm călvūm dīxĭt sŭă Rōmă Nĕrōnĕm. *Aus.* (*de Ord. Cæs* 12. Adde *Juv.* 4, 38). || *Au fig. Dépouillé, dégarni.* Călvæquĕ rēstēs āllĭōquĕ cæpīsquĕ. *M.* (XI, 31, 20).

Călvŭs, ī, *m. Licinius Calvus, poëte latin, ami de Catulle.* Hĕdĕrā jŭvĕnīlĭă cīnctŭs Tēmpŏră cūm Călvō, dōctĕ Cătūllĕ, tŭō. *O.* Călvĕ, tŭā vĕnĭā; păcĕ, Cătūllĕ, tŭā. *Pp.* (II, 25, 4. *Ib.* 34, 89; *Epigr. Anthol.* I, p. 442).

1. Călx, cĭs, *f. Talon, pied.* Călcēmquĕ tĕrĭt jām călcĕ Dĭōrēs. *V.* Cōrnĭpĕdēmquĕ cĭtūm fērrātā călcĕ fătīgăt. *Id.* (*Æ.* XI, 714. Quod aiunt grammatici, hanc vocem apud antiquos masc. genere fuisse, potius ad posteriorem sensum referunt. Nihilominus hic variant codices *Silii*, XIII, 169, *ferrato* et *ferrata*, et *Statii, Silv.* V, 2, 15, *nudo* et *nuda.* Cf. *Char.* 72. Recte *Non.* 3, 60). *Voy.* Talus, Pes. || *Coup de pied, ruade.* Tōllĭt se ărrēctūm quădrŭpēs, ĕt călcĭbŭs aūrās Vērbĕrăt. *V.* Ūt nĕquĕ călcĕ lŭpŭs quēmquām, nĕquĕ dēntĕ pĕtĭt bōs. *H.* Călcĭbŭs frōntem ēxtŭdĭt. *Ph.*

2. Călx, cĭs, *f. et arch. m. Chaux.* Săxă vĭdēs sōlā prīmūm cŏălēscĕrĕ călcĕ. *Lr.* (VI, 1068). EP. Cāndĭdă, ālbă, vīvă, ārdēns, fērvēns, ūrēns. VERS. Tērrēnă sĭlĭcēs fōrnācĕ sŏlūtī Cōncĭpĭūnt īgnēm lĭquĭdārum ădspērgĭne ăquārŭm. *O.* Ŏpŭsquĕ tēxūnt Cōctō pŭlvĕrĕ. *St.* || *Fragment de chaux, qui servait de pion au jeu d'échecs.* Naūmăchĭām lĭcĕt hæc, īnquam, ălvĕŏlūmquĕ pŭtārĕ Ēt călcēs. *Lucil.* (apud *Prisc.* 687). Prĭŭs dīspĕrĭbĭt săxō quam ūnām călcēm cīvĕrĭt. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 86). *Voy.* Calculus. || *Corde blanchie à la craie, qui marquait le bout de la carrière.* Tēr mĭhĭ sūprēmæ præscrīpta ăd

cāndĭdă călcĭs Cŭrrēntī spătĭŭm prǣmōnstră. *Lr.* (VI, 91). Nēmĭnī fōrtūnă cŭrrum, ā cārcĕre ēmīssum ĭntĭmō, Lābi ĭnōffēnsūm pĕr ǣquŏr, cāndĭdum ād cālcĕm, sĭnĭt. *Varr.* (apud *Non.* 3, 60). || *D'où en gén. Fin, terme.* Sĕd quō prōgrĕdĭŏr? quǣ fīnĭs, quĭs mŏdŭs, ēt cālx? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammaticom.* 20).

Călȳbă, ǣ, *f.* (*Hesych.* καλύβη, σκηνή). *Treille, berceau.* Sūnt tŏpĭa, ēt călȳbǣ, cȳăthī, rŏsă, tībĭă, chōrdǣ. (*Copa*, 7. Alii aliter legunt; sic autem melius.) || Călȳbē, ēs, *f. Nom de femme.* Fīt Călȳbē, Iūnōnĭs ănŭs. *V.*

? Călȳbītă, ǣ, *m. Qui fréquente les cabarets.* Hūc, călȳbītă, vĕnī: lāssŭs jām sūdăt ăsēllŭs. (*Copa*, 25. Sic libri; pleræque edd. dant *alibida*)

Călȳdnă, ǣ; Călȳdnē, ēs, *f.*, *et* Călȳdnǣ, ārŭm, *pl.* (Κάλυδνα). *Ile de la mer Égée, voisine de la Carie.* Dēxtră Lĕbȳnthŏs ĕrăt, fēcūndăquĕ mēllĕ Călȳdnē. *O.* Quōlĭbĕt vēntō făcĭlēs Călȳdnǣ. *Sen.* (*Troad.* 842. Cf. *Plin.* 4, 23).

Călȳdōn, ōnĭs, *f.* (Καλυδών). *Calydon, ville d'Étolie, près de laquelle était la forêt célèbre par la chasse du sanglier tué par Méléagre.* Ēt nōndūm tōrvǣ Călȳdōn īnvīsă Dĭānǣ. *O.* Cōnjŭgĭum ōptātum ēt pŭlchrăm Călȳdōnă vĭdērĕm! *V.* Mōnstrĭfĕrǣ Călȳdōnĭs ŏpēs. *St.*

Călȳdōnēŭs *et* Călȳdōnĭŭs, ă, ŭm (Καλυδώνειος *et* Καλυδώνιος). *De Calydon.* Ēt Călȳdōnēā bēllāntēm rūpĕ pŭēllăm. *Manil.* (V, 180). Hānc părĭtĕr vīdĭt, părĭtĕr Călȳdōnĭŭs hērōs. *O.* Călȳdōnĭŭs āmnĭs. *Id.* Sūs Călȳdōnĭŭs. *M.* (XI, 19, 18). *Voy. le suiv.*

Călȳdōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Καλυδωνίς). *De Calydon.* Plāngūnt ōră sĭmŭl Călȳdōnĭdēs Ēvēnīnǣ. *O.* (Adde *St. Th.* II, 736). SYN. Călȳdōnĭă. PHR. Călȳdōnĭǣ, dēflētĕ lūgēndās vĭcēs. *Sen.* (*Herc. OEt.* 582). || *Déjanire.* Trādĭdĭt Āŏnĭŭs păvĭdăm Călȳdōnĭdă Nēssō. *O.*

Călȳdōnĭŭs. *Voy.* Calydoneus.

Călȳpsō, ūs, *acc.* ō, *f.* (Καλυψώ). *Calypso, fille d'Atlas, reçut dans son île Ulysse revenant de Troie, l'y retint six ans, et lui offrit l'immortalité, que le héros refusa.* Āt nōn sīc Ĭthăcī dīgrēssū mōtă Călȳpsō. *Pp.* (I, 15, 9). Nōn ămŏr ēt fēcūnda Ātlāntĭdŏs ărvă Călȳpsūs. *Tib.* (IV, 1, 77). Tūm pōmārĭă dīvĭtĭs Călȳpsūs. *Sid.* (9, 159. *Diom.* p. 279: « *Calypso, Calypsus*; *Manto, Mantus.* » Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 171). PPH. Ǣǣă pŭēllă. *Pp.* || ┼ Călȳpsō, ōnĭs, *arch.* Āpŭd nȳmphăm Ātlāntĭs fīlĭăm Călȳpsōnĕm. *Liv. And.* (apud *Prisc.* 685. Adde *Pacuv.* apud *Charis.* 47. Hunc declinandi modum, quo usus erat etiam *C. Cæsar*, improbat *Quintil.* 1, 5. Utuntur *Apul. Met.* I, *Calypsonis*; *Macr.* 5, 2, *Calypsonis* et *Calypsonem*; nec raro grammatici).

Cămără. *Voy.* Camera.

Cămărīnă *ou* Cămĕrīnă, ǣ, *f.* (Καμαρίνη *ou* Καμερινη). *Ville de Sicile, ruinée par les Syracusains, qui la surprirent en traversant un marais que les habitants avaient desséché malgré la défense de l'oracle:* Camarinam ne moveas; Μὴ κίνει Καμάριναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων. Ēt fātĭs nūnquăm cōncēssă mŏvērī, Āppārēt Cămărīnă prŏcŭl. *V.* Pīgră vădō Cămărīnă pălūstrī. *Cl.* Hīnc Cămărīnăn ădīt, Thāpsōnquĕ, ēt Hĕlōrĭă Tēmpē. *O.* (Et *Sil.* XIV, 198). || — ŭs, ă, ŭm. *Du lac de ce nom.* Dĭānăs fōns ēst, Cămărīnă gīgnĭtŭr ūndā. *Prisc.* (*Peri.* 489).

Cămărītǣ, ārŭm, *m. pl. Nom d'un peuple de l'Inde.* Hīnc Cămărītārŭm gēns ēst. *Prisc.* (*Peri.* 680).

Cămărŭs. *Voy.* Cammarus.

┼ Cāmbĭŏ. *Voy.* Campso.

Cāmbȳsēs, ǣ, *m.* (Καμβύσης, ου). *Cambyse, roi de Perse, fils de Cyrus, conquit l'Égypte, et vit périr son armée dans les sables de la Nubie.* Cāmbȳsēs lōngī pŏpŭlōs pērvēnĭt ăd ǣvī. *L.* (Cf. X, 280 sq.). Nōn sī Cāmbȳsǣ rĕdĕānt ēt flūmĭnă Crœsī. *Pp.* (II, 26, 23).

┼ Cămēllă, ǣ, *f. Gamelle.* Dūm lĭcĕt, āppŏsĭtă, vĕlŭtī crātērĕ, cămēllā. *O.* (Obsoletam *Laberii* vocem notat *Gell.* 16, 7.)

Cămēlŭs, ī, *m.* (κάμηλος). *Chameau.* Tōllĕ rĕcēns prīmŭs pĭpĕr ē sĭtĭēntĕ cămēlō. *Pers.* (5, 136). Dīvērsŭm cōnfūsă gĕnŭs pānthēră cămēlō. *H.* EP. Hīrsūtŭs, hīrtŭs, dēfōrmĭs, tārdŭs, lēntŭs, pĭgĕr. || *On faisait des étoffes avec son poil.* Tēxtă cămēlōrŭm fŭĕrānt vēlāmĭnă sētĭs. *Juvc.* (I, 352). Vēstĭs ĕrăt cūrvī sētīs cōntēxtă cămēlī. *P. Nol.* (6, 232).

Cămēnă *ou* Cămœnă, ǣ, *f.*; Cămēnǣ, ārŭm, *pl. Muse, les Muses.* Tĭbĭ nūnc, hōrtāntĕ Cămēnā, Ēxcŭtĭēndă dămŭs prǣcōrdĭă. *Pers.* (5, 21). Vīrgĭlĭo ānnŭĕrūnt gaŭdēntēs rūrĕ Cămēnǣ. *H.* Ācēptŭsquĕ nŏvēm Cămēnīs. *Id.* Āltērnīs dīcētĭs: ămānt āltērnă Cămēnǣ. *V. Voy.* Musa. || *Chant, vers.* Prīmā dīctĕ mĭhī, sūmmā dīcēndĕ cămēnā. *H.* Stēsĭchŏrīquĕ grăvēs cămēnǣ. *Id. Voy.* Carmen.

┼ Cămēnālĭs, ĕ. *Des Muses.* Lȳmphă Cămēnālĕm fūdĭt prŏcŭl Hīppŏcrēnēn. *Avien.* (*Arat.* 496).

Cămĕră *et* Cămără, ǣ, *f.* (καμάρα). *Voûte, plafond voûté.* Ēffūlgēnt cămĕrǣ vărĭō fāstīgĭă vĭtrō. *St.* Nēc cămĕra aūrātās īntĕr ĕbūrnă trăbēs. *Pp.* (III, 2, 10). Vēstīvĭt cămĕrĭs bālnĕă pŭlchră lŏcāns. (*Anthol.* I, p. 479.) Rŭīnă cămĕrǣ sŭbĭto ōppressīt cētĕrōs. *Ph.* SYN. Fōrnīx, tēstūdŏ, ārcŭs, *par ext.* lăcūnăr, lăquĕăr. *Voy.* Lacunar. (De duplici scriptura *Camara* et *Camera*, vide *Charis.* p. 43.) || *Au fig. Palais de la bouche.* Flēxĭlĭs ārctātŭr rĕcăvō sīc līngŭă pălātō, Prēssĭŭs īn cămĕrăm pūlsāntĭs vērbĕrĕ plēctrī, Pērcŭsso ŭt rĕsŏnĕt mŏdŭlātŭs ĭn āĕrĕ sērmŏ. *Alcim.* (I, 87).

Cămĕrē, ēs, *f. Petite ville d'Italie, près de Sybaris.* Pārvŭs ăgĕr: Cămĕrēn īncŏlă tūrbă vŏcānt. *O.* (*Fast.* III, 582).

Cămĕrīnă. *Voy.* Camarina.

Cămĕrīnŭs, ī, *m. Nom d'un poëte latin.* Quīquĕ cănĭt dŏmĭtō Cămĕrīnŭs ăb Hēctŏrĕ Trōjăm. *O.* || *Nom des membres de la famille Sulpicia.* Tū Cămĕrīnŏs Ēt Bărĕās. *J.* (7, 90. *Id.* 8, 38).

Cămĕrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quŏs jūnctŏs, Cămĕrī, mĭhī dĭcārēs. *Cat.* (56, 29).

Cămērs, tĭs. *De Camertium, ville d'Ombrie.* Vēl rāstrĭs laūdāndĕ Cămērs. *Sil.* Phălānx Cămērtŭm. *Id.* || *Nom d'un guerrier.* Fōrmăm āssĭmĭlātă Cămērtī. *V.*

Cămĕrŭs. *Voy.* Camurus.

Cămīllă, ǣ, *f. Camille, reine des Volsques, alliée de Turnus.* Nōmĭnĕ Căsmīllǣ, mūtātā părtĕ, Cămīllăm. *V.* Sēgnĭŭs, īnsērtǣ trĕpĭdāns prō fāscĕ Cămīllǣ, Ēxcŭssīt tēlŭm Mĕtăbŭs. *Sil.* (5, 189). *Voy. le suiv.*

┼ Cămīllŭs, ī, *m.*, *et* Cămīllă, ǣ, *f. arch. Messager, messagère.* Cœlĭtŭm cămīlla ēxspēctāta ădvĕnĭs: sālve hŏspĭtă. *Pacuv.* (apud *Varr. L. L.* 7, 34. Idem refert *Macr.* 3, 8. Interpres *Apollonii*: Κάσμιλλος Ἑρμῆς ἐστιν. Cf. et *Serv.* ad *Æ.* XI, 343). || *Enfant; petit.* Grāndĭă fārră, cămīllĕ, mĕtĕs. *Vet. Poet.* (apud *Serv.* ad *G.* I, 101). Prǣtēxtam īn cĭstā mūrēs rōsĕrĕ cămīllī. *Vet. Poet.* (apud *Quintil.* 8, 3. Cf. *Macrob.* l. citato: « Romani pueros et puellas nobiles *camillos* et *camillas* vocant. » Vid. et *Festum*).

Cămīllŭs, ī, *m. Camille, célèbre général romain, prit Véies, et chassa les Gaulois de Rome.* Ādspĭcĕ Tōrquātum ēt rĕfĕrēntēm sīgnă Cămīllŭm. *V.* Ēt quōndăm dūrō sŭlcātă Cămīllī Vōmĕrĕ. *L.* Scīpĭădās, Gāllĭsquĕ gĕnŭs fātālĕ Cămīllŏs. *Cl.* (Adde *Ov. Fast.*

VI, 184; *Hor. Od.* I, 12, 42; *Epist.* I, 1, 64; *Luc.* II, 544; *V*, 27; *Mart.* I, 25.)

Cămīnŭs, ī, *m.* (κάμινος). *Fournaise, forge.* Īmpŏsĭtām, rūptīs flāmmam ēxspīrārĕ cămīnīs. *V.* Cŏquĭtūr dūm māssă cămīnō. *Pers.* (5, 10). Jām fōllĭbŭs ātquĕ cămīnīs Ārdĕt ădōrātūm pŏpŭlō căpŭt. *J.* (10, 61). *Voy.* Fornax. || *Cheminée.* Ūdōs cūm fōlĭīs rāmōs ūrēntĕ cămīnō. *H.* (*Id. Sat.* II, 3, 321). Hǣc vĕrŭbŭs hǣrēnt vīscĕra, ēt lēntīs dătā Stīllānt cămīnīs. *Sen.* (*Thyest.* 765). *Voy.* Focus.

Cāmmărŭs, ī, *m.* (κάμμαρος). *Crabe, petite écrevisse.* Sēd tĭbĭ dīmĭdĭō cōnstrīctŭs cāmmărŭs ōvō. *J.* (5, 84). Cōncŏlŏr īn nōstrā, cāmmărĕ, lāncĕ rŭbēs. *M.* (II, 43, 12).

Cămœnă. *Voy.* Camena.

Cămōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Hǣc sūnt īllă mĕī, quǣ cērnĭtĭs, ōră Cămōnī. *M.* (IX, 77, 1).

Cāmpă. *Voy.* Campe.

Cāmpānĭă, æ, *f.* (Καμπανία). *La Campanie, province d'Italie, renommée par sa fertilité et la douceur de son climat.* Nēc mĭhĭ mīllĕ jŭgīs Cāmpānĭă pīnguĭs ărātūr. *Pp.* (III, 5, 5). Quām tŭă rūs ŏcŭlīs dŏmĭnī Cāmpānĭă grātūm. *O.* EP. Ămœnă, dīvĕs, pīnguĭs, fĕrāx, lǣtă. || — tērră (ut græce, γῆ Ἑλλάς). Nōn tĭbĭ sī prĕtĭūm Cāmpānĭă tērră dărētūr. *Tib.* (I, 9, 33. Fuit qui conjiceret *tota*, pro *terra*. Forte *Campanica*).

Cāmpānĭcŭs, ă, ŭm. *De Campanie.* Cāmpānĭcă pĕrīstrōmătă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 13). *Voy. le suiv.*

Cāmpānŭs, ă, ŭm (Καμπανός). *De Campanie, qqf. De Capoue.* Seū mŏdŏ Cāmpānī glōrĭă rūrĭs ĕrās. *M.* (IX, 61, 4). Prōxĭmă Cāmpānō pōntī quǣ vīllŭlă. *H.* || — vīnŭm. *Vin de Campanie, où se trouvaient les cantons de Falerne, Cécube, Massique, etc.* Ēt dărĕ Cāmpānō tŏxĭcă sǣvă mĕrō. *M.* (I, 19, 6. *Id.* XIII, 118). *Voy.* Cæcubum, Falernum. || —sŭpēllēx. *Poterie de Campanie.* Cūm pătĕrā gūttŭs, Cāmpānă sŭpēllēx. *H.* Fēstīs pōtārĕ dĭēbŭs Cāmpānā sŏlĭtŭs trūllā. *Id. Voy.* Fictile. || — mōrbŭs. *Maladie, que l'on croit être une éruption de dartres.* Cāmpānum īn mōrbum, īn făcĭēm pērmūltă jŏcātŭs. *H.*

† Cāmpās, ătĭs. *Comme* Campanus. Sēd Cāmpās gĕnŭs Mūltō Sȳrōrūm jam āntĭdĭt pătĭēntĭā. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 144).

Cāmpē, ēs, *f.* (κάμπη). *Chenille.* Īmplĭcĭtŭs cōnchǣ līmāx, hīrsūtăquĕ cāmpē. *Colum.* (X, 324. *Ib.* 366). SYN. Ērūcă. || Cāmpǣ mărīnǣ. *Chevaux marins.* Cāmpīs dīvĕs Ăpōllŏ sīc mărīnīs. *M.* (IX, 43, 1. Alii aliter legunt. Certe *Festus* : « *Campas* marinos equos Græci a flexione posteriorum partium appellant. ») *Voy.* Hippocampe. || *Au fig.* Cāmpās dīcĕrĕ. *Dire des monstruosités, des choses impossibles.* (*Plaut. Truc.* V, 50.)

Cāmpēstĕr *et qqf.* strĭs, *m.*, strĭs, *f.*, strĕ, *n. De plaine.* Cāmpēstrēs mĕlĭūs Scȳthǣ. *H.* || *Du champ de Mars.* Lūdĕrĕ quī nēscĭt, cāmpēstrĭbŭs ābstĭnĕt ārmīs. *H.*

Cāmpēstrĕ, ĭs, *n. Caleçon d'athlète.* Pǣnŭlă sōlstĭtĭō, cāmpēstrĕ nĭvālĭbŭs aūrīs. *H.*

Cāmpsō, ās, ārĕ (κάμπτω, *aor.* ἔκαμψα), *arch. Tourner un cap.* Leūcātēn cāmpsānt. *Enn.* (apud *Prisc.* 906. Verbum *Cambio, campsi,* agnoscit *Charis.* 219 et 223).

Cāmptēr, ēris, *m.* (καμπτήρ). *Détour, tournant (d'un cirque).* Ēxtrēmum īntrā cāmptērĕm. *Pacuv.* (ap. *Non.* 1, 328).

Cāmpŭs, ī, *m. Champ, pleine campagne.* Ēxspătĭātă rŭūnt pĕr ăpērtōs flūmĭnă cāmpōs. *O.* Văcŭō pătŭērūnt ǣquŏrĕ cāmpī. *V.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spēctābĭlĭs ūndĭquĕ cāmpŭs. *O.* Plānīssĭmă cāmpī Ārĕă. *Id.* SYN. Plānĭtĭēs, ǣquŏr. EP. Ăpērtŭs, pătēns, plānŭs, vāstŭs, lātŭs, īngēns, īmmēnsŭs, spătĭōsŭs, pūrŭs. *Voy.* Planities. || *Champ labouré.* Mōllī paūlātīm flāvēscēt cāmpŭs ărīstā. *V.* Cāmpūm frāctīs īnvērtĕrĕ glēbīs. *Id.* Dīffūsī jūgĕră cāmpī. *O.* SYN. Ăgĕr, ārvŭm, jūgĕră, cūltă. *Voy.* Ager. || *Pré.* Lūdĭt hērbōsō pĕcŭs ōmnĕ cāmpō. *H.* Vēstītī grāmĭnĕ cāmpī. *Cl. Voy.* Pratum. || *Champ de bataille ou emplacement d'un camp.* Cāmpō stĕtĭt āgmĕn ăpērtō. *V.* Īllō quǣrātūr cōnjūx Lāvīnĭă cāmpō. *Id.* Dē cāmpō vēllĭtĕ sīgnă. *O.* PHR. Āpta ārĕă pūgnǣ. *O.* || *A Rome : Le Champ de Mars, les exercices ou les élections du Champ de Mars.* Quāntōs īllĕ vĭrūm māgnām Māvōrtĭs ăd ūrbĕm Cāmpŭs ăgēt gĕmĭtūs! *V.* Cūnctānĕ prǣ Cāmpō sōrdēnt? *H.* Hīc Cāmpo īndūlgĕt. *Pers.* (5, 57). Nēc mĭnŏr īn Cāmpō fŭrŏr ēst, ēmptīquĕ Quĭrītēs. *Petr.* (*Sat.* 119). Ānnŭă vēnālī rĕfĕrēns cērtāmĭnă Cāmpō. *L.* PPH. Cāmpŭs Mārtĭŭs. || — mĭnŏr *ou* Tĭbĕrīnŭs. *Champ sur les bords du Tibre, dont on se servait lorsque le Champ de Mars était inondé.* Tē cāmpō quǣsīvĭmŭs mĭnōrĕ. *Cat.* (56, 3). *Voy.* Equiria. || *Au fig. Carrière, matière, sujet.* Cūr tămĕn hōc lĭbĕāt pŏtĭūs dĕcūrrĕrĕ cāmpō Pĕr quēm māgnŭs ĕquōs Aūrūncǣ flēxĭt ălūmnŭs? *J.* (1, 19). SYN. Ārĕă, ǣquŏr. || Cāmpī āĕrĭs. *Les champs de l'air.* Vāgāntūr Āĕrĭs īn cāmpīs lātīs. *V. Voy.* Aer. || — lĭquēntēs, nătāntēs, hūmēntēs, cǣrŭlĕī, etc. *La plaine liquide, la mer.* Cœlum āc tērrās, cāmpōsquĕ lĭquēntēs. *V.* Aūgēbāt mārĕ mānāndō cāmpōsquĕ nătāntēs. *Lr.* (V, 490). Cāmpōs sālĭs ǣrĕ rŭēbānt. *V.* Ēt lātŭs sŭbĭtārūm cāmpŭs ăquārūm. *O.* Ōră Cǣrŭlĕīs hōrrēt cāmpīs. *Sil.* (Sic et *Pl. Trin.* IV, 1, 15). *Voy.* Mare.

Cămŭrŭs *ou* Cămĕrŭs, ă, ŭm. *Courbe; qui a les cornes rentrantes.* Ēt cămŭrīs hīrtǣ sŭb cōrnĭbŭs aūrēs. *V.* (*G.* III, 55. *Servius* : « *Camura* cornua dicuntur quæ introrsum conversa sunt et in se redeuntia; et *camuri boves* qui hujusmodi cornua habent. » *Nonius* autem, 1, 126, habet *cameris* : « *Camerum*, obtortum; unde et *camera* tecta, in curvitatem formata. » *Macr. Sat.* 6, 4 : « *Camuris* peregrinum verbum est, id est in se redeuntibus. Et forte nos quoque *cameram* hac ratione figuravimus. » Vid. et *Fest.*) || *Courbe, arqué.* Tūnc hȳălo īnsīgnī cămŭrōs vărĭē cŭcūrrĭt ārcŭs. *Prud.* (*Peri.* 12, 53). Īgnĭs ŭtrīnquĕ Sīc cămŭrīs ārdēt prōtrāctĭbŭs. *Avien.* (*Arat.* 428).

† Cāmŭs, ī, *m.* (κημός, *Dor.* καμός). *Licou.* Ilĕm prǣsto ēst, cāmō cōllūm grăvēm. *Att.* (apud *Non.* 3, 64. *Isid.* 20, 16, vertit *frenum asperius.* Quidam legunt *camum* apud *Plaut. Cas.* II, 6, 37, ubi plerique *canem*).

Cănăbĭs. *Voy.* Cannabis.

Cănăcē, ēs, *f.* (Κανάκη). *Canacé, fille d'Éole, aima son frère, et se donna la mort.* Nōbĭlĭs ēt Cănăcē frātrĭs ămōrĕ sŭī. *O.* Ēt Thĭsbe, ēt Cănăcē, ēt Sīdōnĭs hōrrēt Ēlīssă. *Aus.* (*Idyl.* 6, 38. Adde *Ov. Heroid.* 11). || *Nom de femme.* (*Mart.* XI, 92, 1.)

Cănăchē, ēs, *f.* (καναχή). *Nom d'une chienne.* Ēt Drŏmăs, ēt Cănăchē. *O.*

† Cănālĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Canalis. (*Lucil.*, auctore *Nonio*, 3, 50.)

Cănālĭs, ĭs, *m. Tuyau, conduit d'eau.* Cūrrēntem īlĭgnīs pōtārĕ cănālĭbŭs ūndăm. *V.* Mēllăquĕ ărūndĭnĕīs īnfērrĕ cănālĭbŭs. *Id.* SYN. Fīstŭlă. EP. Plūmbĕŭs, căvŭs, ōccūltŭs, rĭgŭŭs, lōngŭs. PHR. Tēquĕ pĕr ōblīquūm pĕnĭtŭs quǣ lābĕrĭs āmnĕm, Mārcĭa, ēt aūdācī trānscūrrĭs flūmĭnă plūmbō. *St. Voy.* Fistula.

? Cănālĭs, ĕ. *De chien, de peau de chien.* Lĭgŭlās cănālēs aĭt se ādvēxīsse ēt nŭcēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 54. Incerta lectio).

Cāncēllātŭs, ă, ŭm. *Qui a des balustres.* Quēm cāncēllātō tēgĭt ārĕă cūlmĭnĕ tūrrĭs. *P. Nol.* (25, 32)

Cāncēllī, ōrŭm, *m. pl. Barreaux, balustrade, clôture, barrière.* Cāncēllīs prīmōs īnsĕrŭīssĕ pĕdĕs. *O.* Īntērpŏsĭtīsquĕ cŏlūmnīs, Cāncēllīs fēssōs īncūmbĕrĕ. *P. Nol.* (25, 45). || *Au sing.* Clāudēntĕ sĕpūlchrī Cāncēllō lătŭs īn mĕdĭō. *P. Nol.* (28, 522. Sed pluralem requirunt *Charis.* 72, et *Diom.* 314).

1. Cāncĕr, crī *et qqf.* cĕrĭs, *m. Écrevisse.* Cōncāvă lĭttŏrĕō sī dēmās brāchĭă cāncrō. *O.* Nēvĕ rŭbēntēs Ūrĕ fŏcō cāncrōs *V.* Quōrum īntĕr vīllōs sĭmŭl hǣsērūnt cāncĕrēs. *Phæd.* (*Fab. nov.* 21, 4). SYN. Cāmmărŭs. EP. Flūmĭnĕŭs, flŭvĭālĭs, pĭgĕr, tārdŭs, ōctĭpēs. || *Signe du Zodiaque, où le soleil entre au mois de juin.* Nūnc Pīscēs, nūnc Cāncĕr, ĕt ācrī Scōrpĭŭs ĭctū. *Manil.* (II, 213). Æthĭŏpūm vērsēmŭs ŏvēs sūb sīdĕrĕ Cāncrī. *V.* Scōrpĭŏn, ātque ălĭtĕr cūrvāntēm brāchĭă Cāncrŭm. *O.* Cāncĕrĭs ūt vērtāt mētās se ād sōlstĭtĭālēs. *Lr.* (V, 616). EP. Æstĭfĕr, ădūstŭs, călĭdŭs, fērvĭdŭs. PPH. Cāncrī sīdŭs, sīgnă, brāchĭă. Cāncrī tōrrĭdŭs īgnĭs, fērvēntĭs ārdŏr. *Voy.* Æstas, Canicula. || 2. *Chancre, cancer, maladie.* Ūtquĕ mălūm lātē sŏlēt īmmĕdĭcābĭlĕ cāncĕr Sērpĕrĕ. *O.* EP. Līvĭdŭs, pŭtrĭdŭs, ĕdāx, īnsānābĭlĭs. (*Prisc.* 646, hoc nomen inter masculina recenset, et addit : « Vetustissimi tamen *hoc cancer* de morbo protulerunt. »)

Cāndāvĭă, æ, *f. Province de la Macédoine.* Quā vāstōs ăpĕrīt Cāndāvĭă sāltūs. *L.* (Cf. *Cic. Att.* 3, 7; *Plin.* 3, 26, 4).

† Cāndĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Blanchir.* Ūna ŏpĕra ĕbŭr ātrāmēntō cāndĕfăcĕrĕ pōstŭlās. *Pl.* (*Most.* I, 3, 102).

Cāndēlă, æ, *f. Chandelle (mèche recouverte de cire, de suif ou de poix, à l'usage des pauvres).* Mē, quūm lūnă sŏlēt dēdūcĕrĕ, vēl brĕvĕ lūmĕn Cāndēlǣ, cūjūs dīspēnso ēt tēmpĕrŏ fīlūm. *J.* (3, 184). Nōmĭnă cāndēlǣ nōbīs āntīquă dĕdērūnt; Nōn nōrāt pārcōs ūnctā lŭcērnă pātrēs. *M.* (XIV, 40). Hīnc tŭbă, cāndēlǣ. *Pers.* (3, 103). SYN. Cērĕŭs, fūnālĕ, *par ext.* fāx, lāmpăs, lŭcērnă, etc. *Voy.* Fax, Lampas.

† Cāndēlăbĕr, ăbrī, *m. arch. Comme le suiv.* Cāndēlābrūm līgnĕum, ārdēntĕm. *Cæcil.* (apud *Non.* 3, 74).

Cāndēlābrŭm, ī, *n. Chandelier.* Fīēt Dē cāndēlābrō māgnā lŭcērnă tĭbī. *M.* (XIV, 44). Pĕr ōmnēs Ōrdĭnĕ dīmēnsō quăsī cāndēlābră cŏlūmnās. *P. Nol.* (26, 408). EP. Ærĕŭm, līgnĕŭm, cǣlātŭm. || † Cāndēlăbrŭm, ī. *Le même.* Cāndēlăbrūm pūlchrūm Vērbī căpĭēndŏ lŭcērnăm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 219. Secunda perperam corripitur, sed tertia brevis esse potest, ut in *Cantaber, Cantabri;* nam dicebatur et *candelaber*).

Cāndēns, tĭs. *Blanc.* Āltĕră cāndēntī pērfēctā nĭtēns ĕlĕphāntō. *V.* Cāndēntī cōrpŏrĕ cȳcnūm. *Id. Voy.* Candidus. || *Devenu blanc par la chaleur, en parlant du fer.* Stȳgĭā cāndēntēm tīnxĕrāt ūndā (ensem). *V.* Ūt vēntrēs lāmnā cāndēntĕ nĕpōtūm Dīcĕrĕt ūrēndōs. *H.* SYN. Īgnītŭs, ārdēns. || *Qqf. Chaud, brûlant, en gén.* Vōrtĭce ărēnōsō cāndēntēs, flēbĭlĕ dīctū! Tōrquĕt ĭn ōrā glŏbōs Ĭtălūm. *Sil.* Jām sūmmās cœ̄lī Phœ̄bŭs cāndēntĭŏr ārcēs Vīcĕrăt. *V. Fl. Voy.* Ardens.

Cāndĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être blanc.* Hīc fērrātă rĭgēnt, īllīc ārgēntĕă cāndēnt. *Cl.* Pērdīt spīnă rŏsās, nēc sēmpēr līlĭă cāndēnt. *Calp.* (11, 21). SYN. Cāndēscŏ, cānĕŏ, cānēscŏ, ālbĕŏ, ālbēscŏ, *qqf.* ālbĭcŏ. PPH. Sūm cāndĭdŭs, ālbŭs, lāctĕŭs, nĭvĕŭs, ĕbūrnŭs, ĕbūrnĕŭs. *Voy.* Candidus. || *Être blanc par l'effet du feu, être embrasé, enflammé.* Sūmmō cāndēt ĭn īgnĕ cĭnĭs. *O.* Sīccīs āĕr fērvōrĭbŭs ūstŭs Cāndŭĭt. *Id.* Quūm fērvĭdă cāndŭĭt ǣstās. *L.* SYN. Flăgrŏ, ārdĕŏ, īgnēscŏ. || *Au fig. Être enflammé de colère.* Nūnquām Stĭlĭcō sīc cāndŭĭt īrā. *Cl.* Sīc pēctŭs cāndŭĭt īrā. *Avien.* (*Descr. Terr.* 204). SYN. Ēxcāndēscŏ.

Cāndēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Blanchir, devenir blanc.* Lĭcĕātquĕ căpūt cāndēscĕrĕ cānīs. *Tib.* (I, 10, 43). SYN. Ālbēscŏ, cānēscŏ. PPH. Cāndōrēm dūcŏ, cōncĭpĭŏ, trăhŏ. || *Devenir blanc au feu, s'enflammer.* Cāndēscāt lāmĭnă vērnǣ. *Pp.* (IV, 7, 35). Fērrūm cāndēscĭt ĭn īgnĕ. *Lr.* (I, 490). Cūrrūsquĕ sŭōs cāndēscĕrĕ sēnsĭt. *O. Voy.* Candeo.

Cāndĭdātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de blanc.* Āt cāndĭdātūs cēdĭt hīc māstīgĭă. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 10). Chrīstŭs īllīc cāndĭdātīs prǣsĭdēt cŏhōrtĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 1, 67). SYN. Cāndĭdŭs, ālbātŭs, ālbŭs. || *Candidat.* Ĭtă cāndĭdātūs fīăt Hŏnōrātūs tŭŭs. *Inscr.* (*Henzen,* t. III, p. 404). *Voy.* Petitor. || ? *Au fig. Comme* Candidus. Pōscīt lĭtārī vīctĭmās Chrīsto ēt pătrī, Quās scīt plăcērĕ cāndĭdātās, sīmplĭcēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 355. Nisi legendum *candidas ac*).

Cāndĭdē, *adv. En blanc, de blanc.* Cūm cŏrōnā, cāndĭdē Vēstītŭs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 10).

Cāndĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Candidus. Ēxta, ēt cāndĭdŭlī dīvīnă tŏmācŭlă pōrcī. *J.* (10, 355). Cāndĭdŭlo ōccūltē pōstquām jăcŭīstĭs ĭn āntrō. *Damas.* (23, 7, scil. marmoreo).

Cāndĭdŭs, ă, ŭm. *Blanc.* Cāndĭdă dē nīgrīs, ēt dē cāndēntĭbŭs ātrā. *O.* Quāmvīs īllĕ nĭgĕr, quāmvīs tū cāndĭdŭs ēssēs. *V.* Cāndĭdĭōr pōstquām tōndēntī bārbă cădēbăt. *Id.* SYN. Cāndēns, ālbŭs, ālbēns, ālbēscēns, ālbĭdŭs, ĕbūrnŭs, ĕbūrnĕŭs, lāctĕŭs, nĭvĕŭs, ārgēntĕŭs, *qqf.* cānēns, cānŭs, cānēscēns, ālbĭcāns, ālbŭlŭs, cāndēscēns, cāndĭdŭlŭs. PPH. Cāndōrĕ nĭtēns, fūlgēns, dĕcōrŭs. Cāndōrĕ nĭvālī. Cāndĭdĭŏr lāctĕ, nĭvĕ, nĭvĭbŭs, cȳcnō, cȳcnīs. VERS. Quī cāndōrĕ nĭvēs āntĕīrēnt (equi). *V.* Cāndĭdĭōr nĭvĭbūs tūnc quūm cĕcĭdērĕ rĕcēntēs. *O.* Cāndĭdĭōr fŏlĭō nĭvĕī Gălātēă līgūstrī. Nām fŭĭt hæ̆c quōndām nĭvĕīs ārgēntĕă pēnnīs Ālēs. Ĕbūrnĕă cōllă dĕcūsquĕ Ōrĭs, ēt īn nĭvĕō mīxtūm cāndōrĕ rŭbōrēm. Ūnă fŭĭt lăbēs, cētĕră lāctĭs ĕrānt. Lāctĕ, Ēt nōn cālcātā cāndĭdĭōră nĭvĕ. Quĭppĕ cŏlŏr nĭvĭs ēst quām nēc vēstīgĭă dūrī Cālcāvērĕ pĕdīs, nēc sōlvĭt ăquātĭcŭs aūstĕr. *Id.* Cērvă fŭĭt rārō tērrīs spēctātă cŏlōrĕ, Quǣ cāndōrĕ nĭvēm, cāndōre āntĕīrĕt ŏlōrēs. *Sil.* Ēt tŏgă nōn tāctās vīncĕrĕ jūssă nĭvēs. *M.* Pār nĭtŏr īntāctīs nĭvĭbŭs. *Cl.* Sŭpĕrātquĕ nĭvēs ēt līlĭă cāndŏr. *Id.* Quī clārĭŏr ēssĕt ŏlōrĕ, Ēt nōn cālcātā quī nĭvĕ cāndĭdĭŏr. *Aus.* || *Vêtu de blanc.* Ōbstĭtĭt īn mĕdĭā cāndĭdă pōmpă vĭā. *O.* Quūm plēbs, ēt mĭnŏr ōrdŏ, māxĭmūsquĕ, Sānctō cūm dŭcĕ cāndĭdūs sĕdērĕt. *M.* (IV, 2, 3. Adde *Tib.* II, 1, 16). SYN. Ālbātŭs, ālbŭs. *Voy.* Albatus. || *Beau, en parlant du corps.* Ŭt, Ārgŏnāutās prǣtĕr ōmnēs, cāndĭdūm Mēdēă mīrāta ēst dŭcēm. *H.* Cāndĭdă thȳrsĭgĕrī prōlēs gĕnĕrōsă Lȳǣī. *Sen.* (*Med.* 110). Cāndĭdă Dīdō. *V.* Vīlīs mĭhī cāndĭdă Cȳdnō. *O. Voy.* Pulcher. || *Beau, serein, en parlant du ciel, du jour.* Nūbĕ sŏlēt pūlsā cāndĭdŭs īrĕ dĭēs. *O.* Quēm tĭbī cāndĭdī Prīmō rēstĭtŭēnt vērĕ făvōnĭī. *H.* Lūx clāra ēt cāndĭdă. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 49). SYN. Ālbŭs, clārŭs, pūrŭs, sĕrēnŭs. PHR. Nĭvĕă lūx. *Tib.* || *Au fig. Heureux, favorable.* Dīgnŭs ĕs ēt fātō cāndĭdĭōrĕ frŭī. *O.* Cāndĭdŭs ēt fēlīx prōxĭmŭs ānnŭs ĕrĭt. Cāndĭdă pāx. *Id.* Ō nōx mĭhĭ cāndĭdă! *Pp.* (II, 15, 1. Adde *Pers.* 2, 2; *Mart.* X, 71, 4; *Tib.* III, 6, 30). SYN. Ālbŭs, faūstŭs, fēlīx. *Voy.* Faustus. || Cāndĭdŭs lăpīllŭs, cālcŭlŭs; cāndĭdă sēntēntĭă. *Caillou pour marquer les jours heureux; sentence d'absolution.* Cāndĭdăque Hērcŭlĕō sēntēntĭă mūnĕrĕ făcta Sōlvĭt Ălēmŏnĭdēn. *O. Voy.* Calculus. || *Franc, sin-*

cère, ingénu. Ālbī, nōstrōrūm sērmōnūm cāndĭdĕ jūdĕx. *H.* Sī quĭd nŏvīstī rēctĭūs īstīs, Cāndĭdŭs īmpērtī. *Id.* SYN. Sīncērŭs. *Voy. ce mot.* || *Innocent, vertueux.* Tām fēlīx ŭtĭnām quām pēctŏrĕ cāndĭdŭs ēssĕm! *O.* Ănĭmæ quālēs nĕquĕ cāndĭdĭōrēs. *H.* Cāndĭdă nōstrī sæcŭlă pătrēs Vīdĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 329). Sūm cāndĭdŭs. *Pers.* (4, 20). SYN. Īnnŏcēns, īntĕgĕr. *Voy.* Albus. || *Bienveillant, favorable.* Jūrĕ tĭbī grātēs, cāndĭdĕ lēctŏr, ăgŏ. *O.* Īn prōmptū vŏlŭīt cāndĭdŭs ēssĕ dĕŭs. *Petr.* (*fragm.*). SYN. Bĕnīgnŭs, bŏnŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Fēlīx, Cāndĭdĕ, sōlŭs ĕrīs. *M.* (II, 24, 8).

† Cāndĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui blanchit.* Tĕnŭēm, cāndĭfĭcūm, nōbĭlēm pūlvīscŭlūm. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 9 Bip.).

Cāndŏr, ōrĭs, *m. Blancheur.* Cāndŏr ĕrāt quālēm præfērt Lātōnĭă lūnă. *Tib.* (III, 4, 29). Quī cāndōrĕ nĭvēs āntĕīrēnt. *V.* SYN. Ālbēdŏ, ālbŏr, ālbūm. EP. Nĭvĕŭs, lāctĕŭs, ārgēntĕŭs, ĕbūrnŭs, ĕbūrnĕŭs, mārmŏrĕŭs, nĭtĭdŭs. PPH. Cŏlŏr ālbŭs, nĭvĕŭs, ĕbūrnĕŭs, ĕbūrnŭs. Nĭvĭs cŏlŏr, nĭtŏr. || *Blancheur de la peau, du visage.* Pūrpŭrĕō sūffūsŭs sānguĭnĕ cāndŏr. *St.* || *Éclat du jour.* Cērnĭtŭr īn lūce ēt clārō cāndōrĕ. *Lr.* (IV, 233). *Voy.* Nitor. || *Qqf. Chaleur.* Nēc sōlĕ pĕrūstām Æstīvō cāndōrĕ mŏrī. *Cl.* (*Cons. Prob. et Olyb.* 218). *Voy.* Calor. || *Beauté.* Cūjŭs ŭt āccēnsæ Drўădēs cāndōrĕ pŭēllæ. *Pp.* (I, 20, 45). *Voy.* Pulchritudo. || *Au fig. Franchise, candeur.* Quīque ēst īn cārīs ănĭmī tĭbĭ cāndŏr ămīcīs. *O.* Cāndŏr īn hōc ævō rēs īntērmōrtŭă pænĕ. *Id.* Sīncērūm mĭhĭ Cāndōrĕ nōtō rēddās jūdĭcĭūm pĕtŏ. *Ph.* SYN. Sīmplĭcĭtās. EP. Īngĕnŭŭs, īnnŏcŭŭs, vīrgĭnĕŭs, pŭēllārĭs. || *Vertu.* Sī tămĕn īllĕ prĭŏr, quō mē sĭnĕ crīmĭnĕ gēssī, Cāndŏr ăb īnsŏlĭtā lābĕ nŏtāndŭs ĕrāt. *O. Voy.* Virtus. || † *Au plur.* Hūjūs cōrpŏrĭs cāndōrĭbŭs. *Pl.* (*Men.* I, 2, 67).

1. Cănēns, tĭs (*de* Cano). *Qui chante.* Pūră sōlūm sūb nōctĕ cănēntĕm. *V.* || *Subst. f. Fille de Janus, femme de Picus, fut changée en pivert.* Ūndĕ Cănēns dīcta ēst. *O.* (*Met.* XIV, 333 sq.).

2. Cānēns, tĭs (*de* Caneo). *Qui grisonne.* Ŭt sĕnĭŏr lētō cānēntĭă lūmĭnă sōlvĭt. *V. Voy.* Canities. || *Blanc.* Glaūcă cānēntĭă frōndĕ sălīctă. *V. Voy.* Candidus.

Cānĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Grisonner, avoir les cheveux blancs.* Tēmpŏrĭbūs gĕmĭnīs cānēbāt spārsă sĕnēctūs. *V.* Tōtăquĕ sūb gălĕīs Māvōrtĭă cānŭĭt ætās. *Cl. Voy.* Canities. || *Être blanc, en parlant de la barbe, des champs, etc.* Ēt rĕnŏvātŭs ăgēr grăvĭdīs cānēbăt ărīstīs. *O.* Dūm mānĕ nŏvŭm, dūm grāmĭnă cānēnt. *V.* Cānēt bārbă gĕlū. *Sil. Voy.* Candeo. || ? Cānŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Même sens.* Quĭd sī jām cānīs ætās mĕă cānĕrĕt ānnīs, Ēt făcĕrĕt scīssās lānguĭdă rūgă gĕnās? *Pp.* (II, 18, 5. Quod frustra defendunt *Scalig.* et *Broukhus.* Alii libb. *candeat*: et sic melius, mutato *faceret* in *faciat.* Præterquam verbum *cano* barbarum est, quid est *canere canis?* Alteri lectioni favet *Tibul.* I, 10, 43: *Liceatque caput candescere canis*).

† Cānēs, ĭs, *m. f. arch. Comme* Canis. Nēquam et māgnŭs hŏmō, lănĭōrum īmmānī' cānēs ŭt. *Lucil.* (apud *Varr. L. L.* 7, 32). Fēcīssēt ĕdĕpŏl, ni hæc præsēnsīssēt cănēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 135. Adde *Enn.* apud *Varr.* l. cit.; *Lucil.* apud *Charis.* 100).

Cānēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Grisonner.* Quĕrĭtūr cānēscĕrĕ mītĭs Īāsĭōnă Cĕrēs. *O.* SYN. Cānĕŏ. || *En gén. Blanchir, devenir blanc.* Cānēscānt æquŏră rēmīs. *O.* Cānēscūnt tūrpī tēctă rĕlīctă sĭtū. *Id. Voy.* Candeo.

Cānī, ōrŭm, *m. pl.* (*s.-ent.* capilli *ou* crines). *Cheveux blancs.* Fālsōs īn tēmpŏră cānōs Āddĭt. *O.* Ēccĕ trŭcēs ŏcŭlōs sōrdēntĭbŭs ōbsĭtă cānīs. *St. Voy.* Canities.

† Cănīcæ, ārŭm, *f. pl. arch. Son* (*de froment*). Quāntī vēllēt, quām cănīcās ā pūltĕ ēt māngōnīs mănū. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 150).

Cănīcŭlă, æ, *f.* † *arch. Chienne.* Ăpăge īstānc cănīcŭlăm. *Pl.* (*Curc.* V, 1, 7, de femina quæ mordet). *Voy.* Canis. || *Ordint.* Cănīcŭlă, æ, *f.*, *et* Cănĭs, ĭs, *m. La Canicule, constellation qui se lève après le solstice d'été. C'était la chienne d'Érigone, ou, selon d'autres, le chien que Jupiter avait donné à Europe pour la garder.* Nēc grăvĕ tē tēmpūs sĭtĭēnsvĕ Cănīcŭlă tārdĕt. *O.* Sīccās īnsānă Cănīcŭlă mēssēs Jāmdūdūm cŏquĭt. *Pers.* (3, 5). Hōc, ŭbi hĭūlcă sĭtī fīndīt Cănĭs æstĭfĕr ārvă. *V.* Ēt Cănĭs ārēntī tōrrĕăt ārvă sĭtī. *Tib.* (I, 4, 42). SYN. Sīrĭŭs, *par ext.* Lĕŏ, Cāncĕr, æstās. EP. Ērĭgŏnēĭă, Īcărĭă, æstīvă, æstĭfĕră, ārdēns, īgnĕă, tōrrĭdă, sĭtĭēns, fŭrēns, īnsānă. PPH. Īcărĭŭs, Ērĭgŏnēĭŭs, sīdĕrĕŭs Cănĭs. Īcărĭŭm sīdŭs. Sīrĭŭs ārdŏr. Æstīvī cănĭs stēllă, sīdŭs, sīdĕră, sīgnă, æstŭs. VERS. Jām răpĭdŭs tōrrēns sĭtĭēntēs Sīrĭŭs Īndōs Ārdēbăt cœlō. *V.* Tūm stĕrĭlēs ēxūrĕrĕ Sīrĭŭs āgrōs. *Id.* Ēst Cănĭs, Īcărĭūm dīcūnt, quō sīdĕrĕ mōtō Tōstă sĭtĭt tēllūs, præripĭtūrquĕ sĕgĕs. *O.* Sōl lĭcĕt ādmōtō tēllūrēm sīdĕrĕ fīndăt, Ēt mĭcĕt Īcărĭī stēllă prŏtērvă Cănĭs. *Id.* Fīndĭtŭr Īcărĭō quūm Cănĕ tērră. *Id.* (*in Nuce*). Tē flāgrāntĭs ātrōx hōră Cănīcŭlæ Nēscĭt tāngĕrĕ. *H.* Sēd Cănĭs æstīvōs ōrtūs vītārĕ sŭb ūmbrā. *Tib.* Æstīvī tēmpŏră sīccă Cănĭs. Ārdēntēs quūm fīndĭt Sīrĭŭs āgrōs. *Id.* Vĕnĭt ĕnĭm tēmpŭs quō tōrrĭdŭs æstŭăt āĕr, Īncĭpĭt ēt sīccō fērvĕrĕ tērră Cănĕ. *Pp.* Lātrātquĕ Cănīcŭlă flāmmāns *Manil.* Quūmquĕ dĭĕ Tītānă Cănĭs flāgrāntĭŏr ārmăt. *Cl.* Nēc călĭdō lātrāvĭt Sīrĭŭs āstrō. *St.* Ācĕr ănhēlāntēs īncēndĭt Sīrĭŭs āgrōs. *Id.* Clārī flāgrăt quā stēllă Lĕōnĭs, Āddĭtŭs ēst jūstæ nūnc Cănĭs Ērĭgŏnæ. *Aus.* Fērvĭdŭs īllĕ Cănĭs stēllārūm lūcĕ rĕfūlgēns. *Cic.* Aūt quūm lētĭfĕrōs āccēndēns Sīrĭŭs īgnēs, Tōrrĕt ănhēlāntēm sævīs ārdōrĭbŭs ōrbēm. *Sil. Voy.* Æstas, Ariditas. || *Coup de dé par lequel on n'amenait que l'as.* Dāmnōsă cănīcŭlă quāntūm Rādĕrĕt. *Pers.* (3, 48). Sĕnĭŏ nēc nōstrūm cūm cănĕ quāssăt ĕbŭr. *M.* (XIII, 1, 6). Sēmpēr dāmnōsī sūbsĭlŭērĕ cănēs. *Pp.* (IV, 8, 46).

Cānĭdĭă, æ, *f. Nom d'une sorcière.* Cānĭdĭām pĕdĭbūs nūdīs pāssōquĕ căpīllō. *H.*

† Cānĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre blanc.* Hæc mărĕ cānĭfĭcăt, nĕc ăgĭt frĕtă cærŭlă. *Poet.* (apud *Atil. Fort.* p. 2691).

† Cănĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a la forme d'un chien.* Quævĕ sūpērstĭtĭō tām sōrdĭdă, quæ cănĭfōrmēm Lātrāntēmquĕ thrŏnō cœlī præpōnăt Ănūbĭm? *Prud.* (*Apoth.* 196).

Cănīnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Vĭgĭlāntem hăbēmŭs cōnsŭlēm Cănīnĭŭm. (*Anthol.* I, p. 307.)

Cănīnŭs, ă, ŭm. *De chien.* Sēd tōrvă cănīnō Lātrāvĭt rĭctū, quæ pōst hūnc vīxĕrăt, ūxŏr. *J.* (10, 271. *Id.* 14, 64; 5, 11). Pēllēm rōdĕrĕ quī vĕlĭnt cănīnăm. *M.* (V, 61, 10). || Cănīnă vērbă, fācūndĭă. *Discours dans lequel on déchire son adversaire.* Lātrăt ĕt īn tōtō vērbă cănīnă fŏrō. (*Ibis*, 232.) Īndĕ cănīnă fŏrō lātrăt fācūndĭă tōtō. *Prud.* (*Ham.* 401. Cf. *Quintil.* 12, 9: « Ea est enim prorsus *canina*, ut ait Appius, eloquentia, censuram maledicendi subire. » Adde *Lact.* 6, 18). || Cănīnă līttĕră. *La lettre* R. Sŏnăt dē nārĕ cănīnă Līttĕră. *Pers.* (1, 109). || — scævă. *Augure donné par la rencontre d'un chien.* Cănīnām scævām spĕrŏ mĕlĭōrēm fŏrĕ. *Pl.* (*Cas.* V, 4, 5). || Cănīnī cāmpī. *Voy. le suiv.*

Cănĭs, ĭs, *m. f. Chien, chienne.* Ŭt cănĭs ā cŏrĭō nūnquam ābstērrēbĭtŭr ūnctō. *H.* Cūm cănĭbūs tĭmĭdī vĕnĭēnt ād pōcŭlă dāmæ. *V.* SYN. Cătŭlŭs, *qqf.* cătēllŭs. EP. Blāndŭs, fīdŭs, ācĕr, săgāx. ||

Chien domestique, chien de garde. Sæpĕ cănēm lōngē vīsūm fŭgĭt āgnă, lŭpūmquĕ Crēdĭt. *O.* Jām vĭgĭlēs cōntĭcŭērĕ cănēs. *Id.* SYN. Cătŭlŭs, *qqf.* mŏlōssŭs. EP. Vĭgĭl, pērnōx, cūstōs, sēdŭlŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs, āttēntŭs, ārrēctŭs, lātrātŏr, tērrĭbĭlĭs, īnfēstŭs, īntrĕpĭdŭs, nōctūrnŭs, săgāx. PPH. Fīdă cănūm vīs, cūstōdĭă. Cūstōs mŏlōssŭs. VERS. Āt cōnsuētă dŏmī cătŭlōrūm blāndă prŏpāgŏ. *Lr.* Ēt lĕvĭsōmnă cănūm cūm fīdō pēctŏrĕ cōrdă. *Id.* Nēc nōn ēt gĕmĭnī cūstōdēs līmĭne ăb āltō Prōcēdūnt, grēssūmquĕ cănēs cŏmĭtāntŭr hĕrīlēm. *V.* Vĭgĭlēs, prōvĭdă tūrbă, cănēs. *O.* Ēxăgĭtānt ēt lār ēt tūrbă Dĭānĭă fūrēs. *Id.* Nūntĭăt hōstēm Tūrbă cănūm, trĕpĭdāsquĕ mŏnēt vĭgĭlārĕ mĭnīstrās. *St.* Dŏmŭs sĭmŭl āltă mŏlōssīs Pērsŏnŭĭt cănĭbŭs. *H.* || *Chien de chasse.* Ēt cănĭbūs lĕpŏrēm, cănĭbūs vēnābĕrĕ dāmās. *V.* Vēnātŏr cūrsū cănĭs ēt lātrātĭbŭs īnstăt. *Id.* Nāmquĕ cănēs ūt mōntĭvăgæ. *Lr.* (I, 405). SYN. Cătŭlŭs, mŏlōssŭs, *qqf.* Ūmbĕr, Lăcōn, Crēs, Crēssă. EP. Vēnātĭcŭs, vēnātŏr, ācĕr, aūdāx, fōrtĭs, săgāx, ŏdōrĭsĕquŭs, răpĭdŭs, vēlōx, cĕlĕr, vīvĭdŭs, Ūmbĕr, Lăcōn, Gāllĭcŭs, Brĭtānnŭs, Bēlgĭcŭs. PPH. Ŏdōră cănūm vīs. Tūrbă cănūm cīrcūmsŏnă. PHR. Nārĕ săgāx. Nārĭbŭs ācĕr. Pĕdĭbŭs cĕlĕr. Cūrsū fōrtĭs. VERS. Quæ laūs prīmă cănūm, quĭbŭs ēst aūdācĭă præcēps, Vēnāndīquĕ săgāx vīrtūs, vīrēsquĕ sĕquēndī : Quæ nūnc ēlātīs rīmāntŭr nārĭbŭs aūrās, Ēt nūnc dēmīssō quærūnt vēstīgĭă rōstrō, Ēt prōdūnt clāmōrĕ fĕrām, dŏmĭnūmquĕ vŏcāndŏ Īncrĕpĭtānt. *O.* (*Hal.*) Ūtquĕ cănēm, păvĭdæ nāctūm vēstīgĭă cērvæ, Lūctāntēm frūstrā cōpŭlă dūră tĕnēt. Īn nĕmŭs īrĕ lĭcēt, prēssīsque īn rētĭă cērvīs Hōrtārī cĕlĕrēs pēr jŭgă sūmmă cănēs. Quī vēprĕ lătēns, hōstīlĭă cērnĭt Ōră cănūm (lepus). *Id.* Seū vīsa ēst cătŭlīs cērvă fĭdēlĭbŭs. *H.* Vēnātĭcŭs ēx quō Tēmpŏrĕ cērvīnām pēllēm lātrāvĭt ĭn aūlā, Mīlĭtăt īn sīlvīs cătŭlŭs. Aūt trūdĭt ăcrēs hīnc ĕt hīnc mūltā cănĕ Āprōs ĭn ōbstāntēs plăgās. *Id.* Nēc crēdĭtŭr ūllī Sīlvă cănī, nĭsĭ quī prēssō vēstīgĭă rōstrō Cōllĭgĭt, ēt prædā nēscīt lātrārĕ rĕpērtā, Cōntēntūs trĕmŭlō mōnstrāssĕ cŭbīlĭă lōrō. *L.* Ūt cănĭs ōccūltōs ăgĭtat quūm Bēlgĭcŭs āprōs, Ērrōrēsquĕ fĕræ sōlērs pēr dēvĭă mērsā Nārĕ lĕgĭt, tăcĭtōquĕ prĕmēns vēstīgĭă rōstrō, Lūstrăt ĭnāccēssōs vēnāntum īndāgĭnĕ sāltūs. *Sil.* Ceū pērnīx quūm dēnsă văgĭs lātrātĭbŭs īmplēt Vēnātŏr dūmētă Lăcōn, aūt ēxĭgĭt Ūmbĕr Nārĕ săgāx ē cāllĕ fĕrās. *Id.* Īllæsūm lĕpŏrēm quī tĭbĭ dēntĕ fĕrēt. *M.* Ātque ŏlĭdūm dōctās nōssĕ cŭbīlĕ cănēs. *Rutil.* (1, 624). Aūt vērsūtă sĕquī lĕpŏrĭs vēstīgĭă pārvī. *Grat.* Aūt clāmōrĕ cĭtăt, quōs nōndūm cōnspĭcĭt, āprōs. Mīrūm quām cĕlĕrēs ēt quāntūm nārĕ mĕrēntŭr. *Id.* (Cf. *Virg. G.* III, 409 sq.; *Æ.* XII, 749 ; *Ov. Met.* I, 533 sq.; III, 207 ; *Lucret.* I, 405 ; *Sil.* III, 294 ; X, 77 ; *Sen. Hipp.* 30 sq.). *Voy.* Venor. || *La canicule. Voy.* Canicula. || — tērgĕmĭnŭs, Tārtărĕŭs, etc. *Cerbère.* Tārtărĕōsquĕ lăcūs, tērgĕmĭnūmquĕ cănĕm. *O.* Nēc cănĭs āngŭīnā rēdĭmītŭs tērgă cătērvā. *Tib.* (III, 4, 87). *Voy.* Cerberus. || Cănēs īnfērnæ. *Les Furies.* Īnfērnās ērrārĕ cănēs. *H. Voy.* Furiæ. || *Anubis.* Sēmĭdĕōsquĕ cănēs. *L.* Ōppĭdă tōtă cănēm vĕnĕrāntŭr. *J.* (15, 8). *Voy.* Anubis. || — æquŏrĕŭs, mărīnŭs, etc. *Chien de mer, poisson.* Āh ! tĭmĭdōs naūtās cănĭbŭs lăcĕrāssĕ mărīnīs. *V.* Āntĕ cănĭs lĕpŏrēm cærŭlĕŭs răpĭĕt. *Aus.* (*Epigr.* 14, 2). Æquŏrĕōsquĕ cănēs rătĭbūs cōnsūrgĕrĕ prēnsīs. *Albinov.* (*Navig. Germ.* 7. Cf. *Plin.* 9, 55). || *L'as du dé. Voy.* Canicula. || *Surnom de Diogène ; Cynique.* Nōn ēst hīc cўnĭcŭs, Cōsmĕ : quĭd ērgŏ ? cănĭs. *M.* (IV, 53, 8). Dōrmĭăt ēt tētrĭcō cūm cănĕ, pēră rŏgăt. *Id.* (XIV, 81). *Voy.* Cynicus. || *Terme injurieux.* Quĭd īmmĕrēntēs hōspĭtēs vēxās, cănĭs ? *H.* Aīn' vērō, cănĭs ? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 33. Cf. *Petron. Sat.* 74 : « Ultimo adjecit : Canis. ») || ? *Chaîne, carcan.* Hŏdĭē cănem ēt fūrcām fĕrās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 37. Alii leg. *camum*). *Voy.* Catellus. || Cănĭs *ou* Cănīnī cāmpī. *Canton de la Rhétie.* Pērquĕ cănĭs quōndām dĭctōs dē nōmĭnĕ cāmpōs. *Sid.* (5, 376. Cf. *Amm. Marcel.* 15 : « Camposque venit *Caninos.* »)

Cănīstrūm, ī, *n. Panier, corbeille.* Stăt pŭĕr, ēt mănĭbūs lātă cănīstră tĕnēt. *O.* Pābŭlăque īn fŏrĭbūs plēnīs āppōnĕ cănīstrīs. *V.* Quæ prŏcŭl ēxstrūctīs īnĕrānt hēstērnă cănīstrīs. *H.* (*Le singul. est rare.*) SYN. Călăthŭs, fīscīnă, fīscēllă, cīstă. *Voy.* Calathus.

Cānĭtĭēs, ēī, *f. Cheveux blancs.* Cānĭtĭē pŏsĭtā, nīgrūm răpŭērĕ cŏlōrēm. *O.* Dūm nŏvă cānĭtĭēs, dūm prīma ēt rēctă sĕnēctūs. *J.* (3, 26). Cānĭtĭēm gălĕā prĕmĭmŭs. *V.* SYN. Cānī. EP. Nĭvĕă, rāră, sĕnīlĭs, īmpēxă, squālēns, squālĭdă, sōrdĭdă, īncūltă ; sānctă, vĕnĕrāndă. PPH. Cānī căpīllī, crīnēs. Cānă cŏmă. Cānŭm, cāndĭdūm căpŭt. Ālbēscēns căpīllŭs. Ālbī căpīllī. Cānŭs crīnĭs. Cānæ cŏmæ. Tēmpŏră cānă, cānĭs ālbă *ou* ālbēntĭă, spārsă. Căpĭtĭs nĭvēs. VERS. Tēmpŏrĭbūs gĕmĭnīs cānēbăt spārsă sĕnēctūs. *V.* Jām mĭhĭ cānĭtĭēs, pūlsīs mĕlĭōrĭbŭs ānnīs, Vēnĕrăt, āntīquās mīscŭērătquĕ cŏmās. *O.* Spārsī pēr tēmpŏră cānī. Rāris jām spārsūs tēmpŏră cānīs. Jām mĕă cycnēās ĭmĭtāntŭr tēmpŏră plūmās. Ālbăquĕ tōtō Vērtĭcĕ cānĭtĭēs rĭgĭdīs stĕtĭt hīrtă căpīllīs. Jām mĭhĭ dētĕrĭōr cānīs ādspērgĭtŭr ætās. *Id.* Āst ălĭæ lăcĕrīs cānēntēs crīnĭbŭs. *Sil.* Tē quĭă rūgæ Tūrpānt ēt căpĭtĭs nĭvēs. *H.* Lĭcĕātquĕ căpūt cāndēscĕrĕ cānīs. *Tib.* Quūm vĕtŭs īnfēcĭt cānă sĕnēctă căpŭt. *Id.* Spārsĕrĭt īntĕgrās ālbă sĕnēctă cŏmās. *Pp.* Frīgĭdă cānĭtĭēs căpĭtī flŭĭt. *M.* Īntēmpēstīvī fūndūntŭr vērtĭcĕ cānī. *Boet.* Crīnĭbŭs ālbēntēm nĭvĕīs. *Prud.* || *Barbe blanche.* Plūrĭmă mēntō Cānĭtĭēs īncūltă jăcēt. *V.* Prōpēxăquĕ mēntō Cānĭtĭēs. *St.* || *Par ext. Vieillesse.* Cānĭtĭēmquĕ sĭbi ēt lōngōs prōmīsĕrăt ānnōs. *V.* Dōnĕc vĭrēntī cānĭtĭēs ăbēst Mōrōsă. *H. Voy.* Senectus. || *Blancheur du poil, des plumes, etc.* Cānĭtĭēs ĕādem ēst (lupo). *O.* Cānĭtĭēs pēnnīs, ūnguĭbŭs hāmŭs ĭnēst. *Id.* || *Qqf. Blancheur en gén.* Cānĭtĭēs ēmōtă mărĭs. *Manil.* (V, 689). *Voy.* Candor.

† Cānĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. arch. Comme* Canities. Stūltĭtŭs ēst ādvōrsum ætātēm ēt căpĭtĭs cānĭtūdĭnēm. *Pl* (apud *Fest.* Vocem habet *Varr.* ap. *Non.* 2, 106).

Cānĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un poëte latin.* Stēllă, Nĕpōs, Cānī, Cĕrĕālĭs, Flāccĕ, vĕnītĭs. *M.* (X, 48, 5) Gaūdēnt jŏcōsæ Cānĭō sŭō Gādēs. *Id.* (I, 62, 9).

Cānnă, æ, *f.* (κάννα). *Roseau, jonc.* Nīl prætĕr sălĭcēs crāssăquĕ cānnă fŭĭt. *O.* Vīmĭnăque ēt lōngæ pārvă sŭb ărūndĭnĕ cānnæ. *Id.* Sēd stĕrĭlī jūncō cānnăque īntēxtă pălūstrī (casa). *L.* SYN. Ărūndŏ, călămŭs, jūncŭs. EP. Pălūstrĭs, lōngă, vĭrĭdĭs, nōdōsă, trĕmŭlă. || *Tuyau de flûte de Pan, flûte.* Dīspār sēptēnĭs fīstŭlă cānnīs. *O.* Ārgūtā rĕvŏcāns ād rōscĭdă pābŭlă cānnā. *Sil. Voy.* Fistula. || *Gros roseau dont on faisait des barques.* Cānnă Mĭcĭpsārūm prōrā sŭbvēxĭt ăcūtā. *J.* (5, 89). *Voy.* Arundo.

Cānnăbĭnŭs, ă, ūm (καννάβινος). *De chanvre.* Vĭdĭmŭ' vīnctūm Thōmĭcĕ cānnăbĭnā. *Lucil.* (ap. *Fest.* v. *Thomices*).

Cānnăbĭs, ĭs, *f.* (κάνναβις). *Chanvre.* Tĭbĭ tōrtā cānnăbĕ fūltō Cœnă sĭt īn trānstrō. *Pers.* (5, 146).

? Cānnăbĭŭs, ă, ūm. *De chanvre.* Āt paūpĕr rĭgŭī cūstōs Ālăbāndĭcŭs hōrtī Cānnăbĭās nūtrīt sīlvās. *Grat.* (*Cyn.* 46. Malim *Cannabinas*, ut sup. vidimus, et est apud *Varr. R. R.* 3, 8 et 5 ; *Colum* 12, 50).

Cānnæ, ārŭm, *f. pl. Cannes, village d'Apulie, célèbre par la victoire qu'Annibal y remporta sur*

-s *Romains*. Cēdānt, fērālĭă nōmĭnă, Cānnæ. *L.* ...ānnārūm vīndēx āc tāntī sānguĭnĭs ūltŏr Ānnĭbălūs. ... (10, 165) Cānnās cĕlēbrēs Vārrōnĕ fŭgātō. *Sid.* 7, 554. Cf. *Sil.* I, 50; VIII, 622; X, 586 sq.)

Cānnēnsĭs, ĕ. *De Cannes.* Pūgnāmquĕ sĭnĭstrām ...ānnēnsem, ĕt vērsōs ād pĭă vōtă dĕōs. *Pp.* (III, 3, ...). Gaūdēt Trăsĭmēnŭs ĕt Ālpēs, Cānnēnsēsque ănĭ-...æ, *St.* (*Silv.* I, 4, 86).

Cănō, ĭs, cĕcĭnī, cāntŭm, cănĕrĕ. *Chanter.* || *En ...rl. de l'homme.* Hīnc āltā sūb rūpĕ cănēt frōn-...tŏr ăd aūrās. *V.* SYN. Cāntō, *qqf.* mŏdŭlŏr, cōn-...nō. PPH. Cāntūs dō, ēxērcĕō, ēdō, cĭĕō, mĕdĭtŏr. ...rĕ mŏdōs cĭĕō, dō, fūndō. Æthĕră, aūrās cāntū fĕ-...ĭō, mūlcĕō. Cōncēntĭbŭs aūrās īmplĕō. Vōcĕm īn ...ŏdŭlōs flēctō. Vōcēs cāntū īnflēctō. Vōcĕ cārmĭnă ...ŏdŭlŏr. Cāntū, mŏdŭlāmĭnĕ cūrās mūlcĕō; cūrās, ...tĭă, lăbōrĕm fāllō; ōtĭă vītæ sōlŏr. VERS. Fōrmō-...ām rĕsŏnārĕ dŏcēs Ămăryllĭdă sīlvās. *V.* Fēlīcēs ...āntūs ōrĕ sŏnāntĕ dĕdĭt. *Tib.* Tēstāta ēst gaŭdĭă ...āntū. *O.* Ōmnĕ mălūm vīnō cāntūquĕ lĕvātō. *H.* ...lĭtĭŏr ĕt sĕnĭbūs cycnīs ĕt pēctĭnĕ Phœbī Vōx mĕ-...lĭă dē pūppĕ vĕnĭt. *St.* || *En parlant des oiseaux.* ...ōctĕ sĕdēns, sērūm cănĭt īmpōrtūnă pĕr ūmbrās. ... PPH. Cāntūs, mĕlōs gūttŭrĕ prōmō, fūndō. Aū-...ās, sīlvās, nĕmŏră vōcĭbŭs, cāntū, cāntĭbŭs, cōn-...ēntĭbŭs īmplĕō, pērsŏnō. Ărgūtō gūttŭrĕ vōcēs īn-...ĕmĭnō. VERS. Hīnc īlle ăvĭūm cōncēntŭs ĭn āgrīs. ... Āvĭă tūm rĕsŏnānt ăvĭbūs vīrgūltă cănōrīs. Mĭsĕ-...ābĭlĕ cārmĕn Īntĕgrăt (Philomela). Lōngās īn flētūm ...ūcĕrĕ vōcēs (bubo). Lōngă cănōrōs Dānt pēr cōllă ...ŏdōs (cycni). *Id.* Ēt tĕpĭdūm vŏlŭcrēs cōncēntĭbŭs ...ĕră mūlcēnt. *O.* Dūlcĕ quĕrūntŭr ăvēs. *Id.* Tōtūm-...uĕ cănōră Vōcĕ nĕmŭs lŏquĭtŭr. *Manil.* Āĕră pēr ...ăcŭūm lĭquĭdĭs lŏcă cāntĭbŭs ōpplēnt. *Lr.* Ēt vŏ-...ŭcrēs nūllā dūlcĭŭs ārtĕ cănūnt. *Pp.* || *En parlant ...es grenouilles.* Ēt vĕtĕrem īn līmō rānæ cĕcĭnērĕ ...uĕrēlăm. *V.* || *Chanter en s'accompagnant de la ...yre.* Ōrphĕă pērcūssīs sŏcĭāntēm cārmĭnă nērvīs. *O.* ...āctĕnŭs ād cĭthărām vōcālĭă mōvĕrăt ōră. *Id.* Cōn-...ōrdēm cĭthăræ mōvĭt pēr cārmĭnă līnguăm *Sil.* ...oy. Cithara. || *Chanter, célébrer en vers.* Ārmă vĭ-...ūmquĕ cănō. *V.* Paūlō mājōră cănāmŭs. Quūm cănĕ-...ĕm rēgēs ĕt prœlĭă. *Id.* Pōllĭō rēgūm Fāctă cănĭt. ... SYN. Cāntō, dīcō, sŏnō, mĕmŏrō, rĕfĕrō, cĕlĕ-...rō. PPH. Cāntū cĕlĕbrō. *Lr. Voy.* Celebro, Carmen. || *Célébrer, répéter.* Tē nĕmŭs ōmnĕ cănĕt. *V.* Jām ...ānĭtŭr tōtō nōmĕn ĭn ōrbĕ mĕŭm. *O.* SYN. Laūdō, ...rædīcō. || *Publier, annoncer.* Fācta ātque īnfēctă ...ănēbāt (Fama). *V.* Nātæ Tūrnīquĕ cănĭt hўmĕnæōs. ...d. Quĭdquĭd fāmă cănĭt. *M.* (*Spect.* 5, 4). SYN. ...ūlgō, nūntĭō, nārrō, dīcō, rĕfĕrō, mĕmŏrō. *Voy.* ...untio. || *Annoncer, prédire.* Trīstĭă Sūllānī cĕcĭ-...ĕre ōrācŭlă mānēs. *L.* Sērāquĕ tērrĭfĭcī cĕcĭnē-...ūnt ōmĭnă vātēs. *V.* Hōrrēndās cănĭt āmbāgēs. *Id.* ...ānc lēgēm cĕcĭnērĕ tĭbī (Parcæ). *O. Voy.* Prædico. || *Dire.* Căpĭtī cănĕ tālĭă dēmēns Dārdănĭō. *V.* Tā-...ă jāctāntēm dīctīs āc dīră cănēntēm Nōn tŭlĭt Ās-...ānĭŭs. *Id. Voy.* Dico. || *Jouer d'un instrument à ...ent.* Jūnctīsquĕ cănēndō Vīncĕre ărūndĭnĭbŭs sēr-...āntĭă lūmĭnă tēntăt. *O.* Cōrnū tĭbīcĕn ădūncō Quūm ...ănĭt. *Id.* Pāstōrĭlĕ cănĭt sīgnūm. *V.* (Adde *Lucret.* ..., 1383). SYN. Sŏnō, īnsŏnō, pērsŏnō. *Voy.* Tibia, ...uba. || *Résonner, annoncer, en parlant de la trom-...ette.* Ēt tŭbă cōmmīssōs mĕdĭō cănĭt āggĕrĕ lūdōs. ... Cĕcĭnĭt jūssōs īnflātă rĕcĕptūs (buccina). *O.* || *En ...én. Faire du bruit, résonner.* Cārmĭnĕque īrrĭgŭō ...āgnī cōrtīnă thĕātrī Īmpărĭbūs nŭmĕrōsă mŏdīs ...ănĭt ārtĕ rĕgēntĭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295). Frōndĭ-...ĕrāsquĕ nŏvīs ăvĭbŭs cănĕre ūndĭquĕ sīlvās. *Lr.* (I, ...56). || *Qqf. Faire des cérémonies magiques.* Quūm ...ēdūxīssĕ cănēndō Sæpĕ rĕlūctāntĭs cōnstābăt cōr-nŭă Lūnæ. *O.* SYN. Cāntō, īncāntō. *Voy.* Cantamen, Magicus.

† Cănōn, ŏnĭs, *m.* (κανών). *Règle, précepte.* Īs dēmum ēxcēssĭt grāmmătĭcōs cănŏnăs. *Aus.* (*Epigr.* 136, 4).

Cănōpēŭs *ou* Cănōpīŭs, ă, ŭm (Κανώπειος). *De Canope.* Grātă Cănōpēīs īncŏlă līttŏrĭbŭs. *Cat.* (66, 58. Ne scripseris *Canopæus*, ut *Forcell.* novique editt.). SYN. Cănōpĭcŭs.

Cănōpĭcŭs, ă, ŭm (Κανωπικός). *De Canope.* Rēgnă Cănōpĭcă quūm fūgĕrĕt. *Prud* (*Peri.* 3, 59). SYN. Cănōpēŭs. || Cănōpĭcă, ōrŭm, *n. pl. Sorte de pâtisserie.* Nōs ădĭpātă dămūs, nōs grātă cănōpĭcă vōbīs. (*Vespæ, Judic. Coci et Pist.* 47.)

Cănōpŭs *ou* Cănōpŏs, ī, *m.* (Κάνωπος et Κάνωβος). *Canope, ancienne ville de la Basse-Égypte, sur un bras du Nil, fondée par un certain Canopus, pilote de Ménélas.* Nām quā Pēllæī gēns fōrtūnātă Cănōpī. *V.* Ēt Pēlūsĭăcī tām mōllĭs tūrbă Cănōpī. *L.* Sērvītūră sŭō Căpĭtōlĭă nōstră Cănōpō. *O.* EP. Pēlūsĭăcŭs, Phărĭŭs, mōllĭs, lāscīvŭs.

Cănŏr, ōrĭs, *m. Chant.* Rēs ēst blāndă cănŏr: dīscānt cāntārĕ pŭēllæ. *O.* (*Id. Met.* V, 561) Ēst cycnī mĕlĭŏr cănŏr īllĕ, grŭūm quăm. *Lr.* (IV, 182). Ēt pŭĕrōs tēmplī cōmplēntēs tēctă cănōrĕ. *Juvc.* (III, 647. *Ib.* 649). *Voy.* Cantus. || *Ordint. Son des instruments à vent.* Mārtĭŭs īlle æris raūcī cănŏr. *V.* SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, clāngŏr. || — *à cordes* Mæŏnĭă Phœbēæ strūctă cănōrĕ lўræ. *O.* SYN. Sŏnŭs, mŏdī. || *Harmonie des astres.* Mūndī rĕsŏnāt cănŏr. *Varius* (ap. *Mar. Victor.* p. 2503). || *Au fig.* Ēt bēllă trŭcī mĕmŏrātă cănōrĕ. *Petr.* (*Sat.* 5).

Cănōrŭs, ă, ŭm. *Qui a une voix ou un son agréable.* Āvĭă tūm rĕsŏnānt ăvĭbūs vīrgūltă cănōrīs. *V.* Mōnstră mărīs Sīrēnēs ĕrānt, quæ vōcĕ cănōră, etc. *O.* Dēsuētæ rĕpĕtīt fīlă cănōră lўræ. *Cl.* Cănōrŭs Ālēs. *H.* SYN. Ārgūtŭs, dūlcĭs, blāndŭs, dūlcĭsŏnŭs. || *Retentissant.* Āt tŭbă tērrĭbĭlēm sŏnĭtūm prŏcŭl ære cănōrō Īncrĕpŭĭt. *V.* Cănōrōs Cūrētūm sŏnĭtūs. *Id.* SYN. Sŏnāns, raūcŭs.

Cāntăbĕr, ăbrī, *m.*; Cāntăbrī, ōrūm, *pl.* (Κάνταβρος). *Cantabres, peuple d'Espagne, voisin des Asturies.* Cāntăbĕr Āgrīppæ, Claūdī vīrtūtĕ Nĕrōnĭs Ārmĕnĭŭs cĕcĭdĭt. *H.* Cāntăbrum īndŏctūm jŭgă fērrĕ nōstră. *Id.* (Et sic *Sil.* III, 326; *Luc.* VI, 259). || — ĕr, ră, rūm. *Des Cantabres.* Cāntăbĕr ōcĕănŭs vīcīnō līttŏrĕ gēmmās Ēxspŭĭt. *Cl.* (*Laud. Ser.* 74).

Cāntăbrĭcŭs, ă, ŭm. *Du pays des Cantabres.* Mīlĭtĭām pŭĕr ĕt Cāntăbrĭcă bēllă tŭlīstī. *H.*

Cāntāmĕn, ĭnĭs, *n. Enchantement.* Ō ŭtĭnām măgĭcæ nōssēm cāntāmĭnă mūsæ! *Pp.* (IV, 4, 51). Sæpe ĕtĭām măgĭcūm cāntāmĕn ĭnīrĕ pēr sĕpūlchră *Prud.* (*Peri.* 13, 23. *Id. Sym.* II, 176) SYN. Cārmĕn. *Voy.* Magicus.

Cāntātŏr, ōrĭs, *m. Chanteur.* Cāntātŏr cycnŭs fūnĕrĭs īpsĕ sŭī. *M.* (XIII, 77). *Voy.* Cantor.

Cāntātrīx, īcĭs, *f. Chanteuse.* Īmplōrĕt cĭthărās cāntātrīcēsquĕ chŏrēās. *Cl.* (*B. Gild.* 448) || *Au fig.* Cāntātrīx pāgĭnă. *Rust. Help.* (*Benef. Chr.* 47).

Cāntātŭs, ă, ŭm. *Chanté.* Ūt sŭbĭtō nōstrās Hўmēn cāntātŭs ăd aūrēs. *O.* || *Célébré.* Hæc ēst īllă mĕīs mūltūm cāntātă lĭbēllīs. *O.* Cāntātŭs Ăchīllēs. *Id.* SYN. Dīctŭs, cĕlĕbrātŭs, laūdātŭs || *Enchanté.* Īlĭcĭbūs glāndēs, cāntātăquĕ vītĭbŭs ūvă Dēcĭdĭt. *O.* Cāntātæ lēgēs īmpōnĕrĕ lūnæ. *Pp.* (IV, 5, 13. Adde *Sil.* I, 430; *Luc.* VI, 767). *Voy.* Magicus.

Cāntērĭŭs. *Voy.* Cantherius.

Cānthără, æ, *f. Nom de femme.* Ēhō, Cānthără, stātīm jŭbĕ. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 40. Adde *Ter. And.* IV, 4, 30: ubi *Donat.*).

Cānthărĭs, ĭdĭs, *f.* (κανθαρίς). *Cantharide, sorte de*

mouche employée en pharmacie. Cănthărĭdūm sūccōs, dāntĕ pārĕntĕ, bĭbās. (*Ibis.* 308.)

† Cănthărŭlŭs, ī, *m. Godet (de lampe).* Gĕmĭnōs trānsvērsō līmĭtĕ gēstāns Cănthărŭlōs. *P. Nol.* (26, 461).

Cănthărŭs, ī, *m.* (κάνθαρος). *Tasse, coupe à anse.* Ēt grăvĭs āttrītā pēndēbāt cănthărŭs ānsā. *V.* Vīlĕ pōtābĭs mŏdĭcĭs Săbīnūm Cănthărĭs. *H.* Cănthărŏn hīc rĕtĭnēt, cōrnū bĭbĭt āltĕr ădūncō. *Calp.* (10, 48). *Voy.* Poculum. || *Eccl. Bénitier.* Sānctă nĭtēns fămŭlĭs īntērlŭĭt ātrĭă lȳmphīs Cănthărŭs. *P. Nol.* (37, 166). || *Sorte de poisson.* Cănthărŭs īngrātūs sūccō. (*Ov. Hal.* 105.) || *Nom d'homme.* Cœnēs, Cănthărĕ, quūm fŏrĭs lĭbēntĕr. *M.* (IX, 11, 1).

Cănthērīnŭs, ă, ŭm. *De cheval hongre.* Cērtē hæc mŭlĭĕr cănthērīnō rītu hīc ădstāns sōmnĭăt. *Pl.* (*Men.* II, 3, 44).

Cănthērĭŭs *ou* Cănthērĭŭs, ĭī, *m.* (κανθήριος). *Cheval hongre.* Quī ădvĕhūntŭr quădrŭpĕdāntī crŭcĭāntī cănthērĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 34). Quānquām vĕtŭs cănthērĭŭs sūm, mĭhī, nūnc ŭt ĕgo ŏpīnŏr, Ădhīnnīrēt. *Id.* (*fragm. Cistel.* a *Majo* collecta). Vīdī părātūm crŭcĭāntī cănthērĭō. *Aus.* (*Epist.* 21, 39. Cf. *Fest.*).

Cănthŭs, ī, *m.* (κάνθος). *Bande de fer qui entoure une roue ; par ext. Roue.* Vērtēntēm sēsē frūstrā sēctăbĕrĕ cănthūm. *Pers.* (5, 70). Īstĕ trŏchūs pŭĕrīs, ăt mĭhī cănthŭs ĕrĭt. *M.* (XIV, 168). *Voy.* Rota. || *Nom d'homme.* Ăt Cănthūs Rŭtŭlūm, Cănthūs pŏssēssŏr ărēnæ. *Sil.* (Et *Calp.* 5, 1).

Căntĭcŭlă, *f. Au lieu de* Cantiuncula.

Căntĭcŭlūm, ī, *n. dimin. de* Canticum. Aūdĭō căntĭcŭlūm zĕphȳrī mŏdŭlāntĕ sŭsūrrō. *Septim.* (apud *T. Maur. Met.* 418. Jam *ib.* 412). || *Voy.* Cantiuncula.

Căntĭcūm, ī, *n. Chant, chanson, air.* Căntĭcă quī Nīlī, quī Gādĭtānă sŭsūrrăt. *M.* (III, 63, 5). Īn mōrēs tē vērtĕ vĭrī : sī căntĭcă jăctăt. *Pp.* (IV, 5, 45). Dīndȳmă Gārgărĭcō rēspōndēnt căntĭcă lūcō. *Aus.* (*Epist.* 25, 16). *Voy.* Cantus. || *Chœur avec lequel on accompagnait la danse au théâtre.* Tūm chŏrŭs īgnōtūm mŏdō rĕdūctō căntĭcŭm Īmpŏsŭĭt. *Ph.* (Cf. *Macrob.* 2, 7 ; *Diomed.* 489).

Căntĭlēnă, æ, *f. Chanson.* Fōrs ĕt hæc sōmnūm tĭbĭ căntĭlēnă Săpphĭcō suādēt mŏdŭlātă vērsū. *Aus.* (*Ephem.* 1, 21). SYN. Căntŭs, cārmĕn. || *Au fig. Vaines paroles, chansons.* Quōd păvēndūm rāncĭdæ Ēdēntŭlārūm căntĭlēnæ suāsĕrīnt. *Prud.* (*Peri.* 10, 305). Căntĭlēnam eāmdēm cănĭs. *Ter.* (*Phor.* III, 2, 10).

† Căntĭŏ, ōnĭs, *f. arch. Chanson.* Lĕpĭdam ĕt suāvēm căntĭōnem ălĭquam ŏccĭpĭtō cĭnædĭcăm. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 19. *Ib.* 4, 25). *Voy.* Cantus.

Căntĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Canto. Fāctūrūm crēdo, ŭt hăbĕās quīcūm căntĭtēs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 32). Cōnsŏnāntĭă vērbă căntĭtāssĕ. *T. Maur.* (*Met.* 1284).

Căntĭūncŭlă, æ, *f. dimin. de* Cantio. *Chansonnette.* Mīrūm ni hæc Mārsa ēst : īn cŏlŭbrās căllēt căntĭūncŭlăm. *Pompon.* (ap. *Non.* 7, 13. Male vulgo *canticulam* vel *canticulum*).

Căntŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *fréq. de* Cano. *Chanter.* Căntābĭt văcŭŭs cōrām lātrōnĕ vĭātŏr. *J.* (10, 22). Ābsēntēm căntăt ămīcăm. *H.* Sŏlēt ēssĕ grăvĭs căntāntĭbŭs ūmbră. *V. Voy.* Cano. || *Chanter, célébrer en vers.* Fōrtūnām Prĭămī căntābo ĕt nōbĭlĕ bēllūm. *H.* Căntārī dīgnŭs. *V.* || *Célébrer, rendre célèbre, faire connaître.* Pēr tōtūm căntābĭmŭr ōrbēm. *O.* Tōtā căntābĭtŭr ūrbĕ. *H. Voy.* Innotesco. || *Publier, annoncer, dire.* Ūrna hæc lĭttĕrāta ēst : āb sē căntăt cūjă sĭt. *Pl.* (*Rud.* II, 5, 21). Vērā căntās. *Id.* (*Most.* IV, 2, 65. *Id. Bacc.* IV, 9, 61). || *Dire souvent, répéter.* Qui hārūm mōrēs căntābăt mĭhī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 19). Hæc dīēs nŏctēs tĭbī Cănto ūt căvĕās. *Pl.* (*Trinum.* II, 2, 10). || *Jouer d'un instrument, rendre le son d'un instrument.* Căntābăt fānīs, căntābăt tĭbĭă lūdīs. *O.* Pāstōrĭs būccĭnă lēntī Căntăt. *Pp.* (IV, 10, 29). || *Faire des cérémonies magiques.* Frīgĭdŭs īn prātīs căntāndō rūmpĭtŭr ānguĭs. *V.* Ēt chĕlȳdrīs căntārĕ sŏpōrĕm. *Sil. Voy.* Cano.

Căntŏr, ōrĭs, *m. Chanteur.* Mœstum āc sōllĭcĭtum ēst căntōrĭs mōrtĕ Tĭgēllī. *H.* Ōmnĭbŭs hōc vĭtĭum ēst căntōrĭbŭs. *Id.* SYN. Căntātŏr. || *Musicien, poëte.* Ēt căntŏr Ăpōllŏ. *H.*

† Căntrīx, īcĭs, *f. Chanteuse.* Căntrīcēs, cīstēllātrīcēs, nūntĭī, rĕnūntĭī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 32).

Căntŭs, ūs, *m. Chant, de l'homme et des oiseaux.* Ēt căntū quĕrŭlæ rūmpēnt ārbūstă cĭcādæ. *V.* Aūsŭs Ăpōllĭnĕōs præ sē cōntēmnĕrĕ căntūs. *O.* Nōn vĭgĭl ālēs ĭbī crīstātī căntĭbŭs ōrĭs Ēvŏcăt aūrōrām. *Id.* SYN. Cănŏr, vōx, mĕlŏs, mŏdī, mŏdŭlī, cōncēntŭs, mŏdŭlāmĕn, cārmĕn, *qqf.* cămēnă, mūsă. EP. Ārgūtŭs, dūlcĭs, suāvĭs, ămœnŭs, blāndŭs, grātŭs, jūcūndŭs ; fēstīvŭs, lætŭs, hĭlărĭs ; mœstŭs, trīstĭs, quĕrŭlŭs. PPH. Lĭquĭdæ vōcēs ăvĭūm. *Lr.* Vōcĭs sŏnŭs, dūlcēdŏ. *O.* Vōx cănēntĭs, cănōră. *Id.* Vōcĭs jūcūndæ sŏnŭs. *Laber.* PHR. Pēr vărĭōs căntūs mŏdŭlātăquĕ vōcĭbŭs ōră. *Manil. Voy.* Cano. || VERS. Ād sīdĕră căntū Ēvēcta Ăndīnō. *Sil. Voy.* Carmen. || *Son de la lyre.* Ăvĭūm cĭthărǣquĕ căntŭs. *H.* SYN. Sŏnŭs. *Voy.* Cithara. || *Son de la trompette.* Raūcō strĕpŭĕrūnt cōrnŭă căntū. *V.* Ærĕ cĭērĕ vĭrōs, mārtēmque āccēndĕrĕ căntū. *Id.* SYN. Clāngŏr, cănŏr. *Voy.* Tuba. || *Enchantement.* Spārgĕrĕ quī sōmnōs căntūquĕ mănūquĕ sŏlēbăt. *V.* Hæc mĭhī cōmpŏsŭĭt căntūs, queīs fāllĕrĕ pōssēs. *Tib.* (I, 2, 53. Adde *Sen. Med.* 704). SYN. Cārmĕn. *Voy.* Magicus.

Cănŭī, *parf. de* Caneo.

Cānŭs, ă, ŭm. *Blanc (en parlant des cheveux) ; qui a les cheveux blancs.* Ūt vĭdĕām cānīs ālbērĕ căpĭllīs. *O.* Dēt mūnĕră cānŭs ămātŏr. *Tib.* (I, 8, 29). Cānă sĕnēctūs. *Cat.* (108, 1). SYN. Cānēscēns. || Cānī, ōrūm, *m. pl. Cheveux blancs. Voy. ce mot, et* Canities. || *Qui a le poil ou un duvet blanc.* Cānæquĕ căpĭllōs Dīssĭmŭlānt plūmæ. *O.* Cānă lĕgām tĕnĕrā lānūgĭnĕ mālă. *V.* || *En gén. Blanc.* Flūctū spūmābānt cærŭlă cānō. *V.* Hōrrĭdă cānō Brūmă gĕlū. *Id.* Cēdĭt āb Īlĭăcĭs laūrĕă cānă fŏcĭs. *O.* Cānīs frōndēs īntēxĕrĕ fīlīs. *Id. Voy.* Candidus. || *Au fig. Ancien, vieux, en bonne part ; vertueux, saint, vénérable.* Cānæ pĕnĕtrālĭă Vēstæ. *V.* (*Æ.* V, 744. Sic et *Ovid. Fast.* III, 417). Cānă Fĭdēs. *Id.* (*Æ.* I, 292. *Non* 2, 139 : *Canum,* vetus, antiquum ; *Servius* ad *Æ.* V, 744 : *Canæ, antiquæ.* Hic tamen, I, 292, aliter intelligit *cana Fides*). Cānă Pălēs. *St.* (*Th.* VI, 111). Nēc pătĕrĭs, Cæsăr, sæcŭlă cānă mŏrī. *M.* (VIII, 80, 2). *Voy.* Antiquus. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* I, 81.)

Cănŭsīnātŭs, ă, ŭm. *Habillé de laine de Canusium.* Ūt Cănŭsīnātŭs nōstrō Sȳrŭs āssĕrĕ sūdēt. *M.* (IX, 23, 9).

Cănŭsīnŭs, ă, ŭm. *De Canusium.* Vērbă fŏrĭs mīlīs, Cănŭsīnī mōrĕ bĭlīnguĭs. *H.* Pāstōrēs ĕt ŏvēm Cănŭsīnăm. *J.* (6, 150). || Cănŭsīnă, æ, *f.* (*s.-ent.* lana). *Drap de Canusium.* Cănŭsīnă sĭmīllĭmă mūlsō Mūnŭs ĕrĭt. *M.* (XIV, 127).

Cănŭsĭūm, ĭī *et synér.* ī, *n. Canusium, ville d'Apulie, fondée par Diomède, auj. Canosa.* Ōppĭdŭlŭs Cănŭsī dŭō prædĭă dīvēs. *H.* PHR. Quī lŏcŭs ā fōrtī Dĭŏmēde ēst cōndĭtŭs ōlīm. *H.*

Căpācĭtēr. *Abondamment.* Ūnăquĕ dīvērsō flŭĭt ūndă căpācĭŭs ōrĕ. *P. Nol.* (25, 36).

Căpănēĭŭs *et* Căpănēŭs, ă, ŭm (Καπάνειος *et* Καπα-

νῆϊος). *De Capanée.* Aūsa ānte ălĭās Căpănēĭă cōnjūx. *St.* Căpănēăquĕ sīgnă sĕcūtī. *Id.*

Căpăneūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă, *m.* (Καπανεύς). *Capanée, un des sept chefs devant Thèbes, fut foudroyé par Jupiter, qu'il bravait.* Ātque ălĭō Căpăneūs hōrrōrĕ cănēndŭs. *St.* Āccĭpĕ mē, Căpăneū. *O.* Prōsīnt, aūt Căpăneī grātă rŭīnă Jŏvī. *Pp.* (II, 34, 40). || *Qqf. gén.* Căpănĕōs, *accus.* ēă (Καπανέως, *Ion.* Καπανῆος). Hīstrĭō, sāltāvīt quī Căpănēă, rŭĭt. *Aus.* (*Epigr.* 84, 2).

Căpāx, ācĭs. *Qui contient ou qui peut contenir.* Mūltă căpāx pŏpŭlī cōmmŏdă cīrcŭs hăbĕt. *O.* Nōn ănĭmæ căpāx, īn pārtĕ dēxtrā pūlmō sānguĭnĕūs jăcĕt. *Sen.* (*OEd.* 367). || *Spacieux, vaste.* Rīpīs ēffūsĕ căpācĭbŭs āmnĭs. *O.* Ōmnĕ căpāx mŏvĕt ūrnă nōmĕn. *H.* Căpācĭs ālvī mērsīt tārtărĕō spĕcū. *Ph.* SYN. Āmplŭs, lātŭs, spătĭōsŭs, vāstŭs, īngēns. || *Au fig. Capable de, susceptible.* Sānctĭŭs hīs ănĭmāl mēntīsquĕ căpācĭŭs āltæ Deĕrāt ădhūc. *O.* Ād præcēptă căpāx ănĭmŭs. *Id.* Ōffĭcĭīquĕ căpāx. *Cl.* Vīx ŏpĕrīrĕ căpāx. *St.* SYN. Āptŭs, ĭdōnĕŭs.

† Căpĕdŭm (*de* cape *et* dum), *arch. Allons, prends.* (*Plaut. Rud.* IV, 4, 133.)

Căpēllă, æ, *f. dimin. de* Capra. *Chèvre, particulièrement chèvre domestique.* Ītĕ dŏmūm sătŭræ, vĕnĭt Hēspĕrŭs, ītĕ căpēllæ. *V.* Flōrēntēm cȳtĭsūm sĕquĭtūr lāscīvă căpēllă. *Id.* Quōdque ălĭēnă căpēllă gĕrāt dīstēntĭŭs ūbĕr. *H.* SYN. Căpră, *qqf.* căprĕă. EP. Lāscīvă, văgă, ērrāns, dēvĭă, hīrtă, hīspĭdă, sīmă. PHR. Dīstēntæ lāctĕ căpēllæ. *V.* Āmāntēs sāxă căpēllæ. *O.* Cōrnĭgĕrās nōrūnt mātrēs. *Tib.* Īnjūssæ vĕnĭūnt ād mūlctră căpēllæ. *H.* Dūm tĕnĕra āttōndēnt sīmæ vīrgūltă căpēllæ. *V.* Ōlēntĭs ūxōrēs mărītī. *H. Voy.* Caper. || Căpēllă *et* Căpră. *Constellation. Suivant la Fable, c'est la chèvre qui avait nourri Jupiter.* Nāscĭtūr Ōlēnĭæ sīgnūm plŭvĭālĕ Căpēllæ. *O.* Nōbĭlĭs ēt mūndī nūtrītō rēgĕ Căpēllă. *Manil.* Pōst īnsānă Căpræ sīdĕră. *H.* Hæc lāc mĕmŏrātūr ălūmnō Īnfūdīssĕ Jŏvī Căpră, nūtrīx dīctă Tŏnāntĭs. *Avien.* (*Arat.* 407). VERS. Sīdĕră nūtrīcēm, nūtrīcĭs fērtīlĕ cōrnū Fēcīt, quōd dŏmĭnæ nūnc quŏquĕ nōmĕn hăbĕt. *O. Voy.* Amalthea.

Căpēllă, æ, *m. Nom d'un poëte du siècle d'Auguste.* Claūdĕrĕt īmpărĭbūs vērbă Căpēllă mŏdīs. *O.* || 2. *Martianus Mineus Felix Capella, écrivain du cinquième siècle.* Fēlīcĭs, īnquīt, sēd Căpēllæ nōmĭnĕ. *Capel.* (IX, p. 336).

? Căpēllĭānŭs, ă, ŭm. *Du parfumeur Capellius?* In rūtæ fŏlĭūm Căpēllĭānæ. *M.* (XI, 32, 17).

Căpēnă, æ, *f. Capène, ancienne ville d'Étrurie, sur les bords du Tibre.* || 2. Căpēnă pōrtă, *ou absolt.* Căpēnă, *f. Une des portes de Rome, au commencement de la voie Appienne. Elle passait sous un aqueduc.* Īpsă, sĕdēns plaūstrō, pōrta ēst īnvēctă Căpēnă. *O.* Căpēnă grāndī pōrtă quā plŭīt gūttā. *M.* (III, 47, 1. Adde *Prop.* IV, 3, 71). Sūbstĭtĭt ād vĕtĕrēs ārcūs mădĭdāmquĕ Căpēnăm. *J.* (3, 11).

Căpēnās, ātĭs, *m. f. De Capène.* || *Subst. m. Rivière d'Étrurie.* Hūmēctāt flŭvĭālĭă rūră Căpēnās. *Sil.*

Căpēnŭs, ă, ŭm. *De Capène.* Ēt Cȳmĭnī cūm mōntĕ lăcūm, lūcōsquĕ Căpēnōs. *V.*

Căpĕr, căprī *et* căprī, *m. Bouc.* Nōn ălĭăm ōb caūsām Bācchō căpĕr ōmnĭbŭs ārīs Cædĭtŭr. *V.* Ōccūrsārĕ căprō, cōrnū fĕrĭt īllĕ, căvētō. *Id.* Īllĕ căprūm māctăt. *O.* Dēlĭŭs īn cōrvō, prōlēs Sĕmĕlēĭă căprō. *Id.* Vōvĕrām dūlcēs ĕpŭlās, ēt ālbūm Lībĕrō căprūm. *H.* SYN. Hīrcŭs, *qqf.* hœdŭs, căprĕŏlŭs. EP. Cōrnĭgĕr, bārbātŭs, bārbĭgĕr, hīrsūtŭs, hīrtŭs, hīspĭdŭs, sētĭgĕr ; lāscīvŭs, pĕtŭlāns, pĕtūlcŭs ; tōrvŭs ; văgŭs, ērrāns ; ŏlēns, ŏlĭdŭs. PPH. Dūx pĕcŏrĭs. *V.* Căprĭgĕnūmquĕ pĕcŭs. Dūx grĕgĭs īpsĕ căpĕr. *Id.* Vīrquĕ pătērquĕ grĕgĭs. *O.* Īmmūndŭs căpēllæ mās. *Id.* Ōlēntĭs ūxōrēs mărītī. *H.* Ŏlĭdæ mārēm căpēllæ. *Sid.* Bārbĭgĕrās pĕcŭdēs. *Lr.* Ōlēntēs mărītī. *M.* Căprĭgĕnūm gĕnŭs. *Pl.* (Quo differant *caper* et *hircus*, docet et *Mart.* III, 24, 14.) || — *et* Hīrcŭs, *qqf.* Căpră. *Odeur des aisselles.* Tĭbĭ fērtŭr Vāllĕ sŭb ālārūm trūx hăbĭtārĕ căpĕr. *Catul.* (69, 6). Nē trūx căpĕr īrĕt īn ālās. *O.* Pāstīllōs Rūfīllŭs ŏlĕt, Gārgōnĭŭs hīrcūm. *H.* Sēd nĭmĭs ārctā prĕmūnt ŏlĭdæ cōnvīvĭă cāpræ. *Id.* Grăvĭs hīrsūtĭs cŭbăt hīrcŭs īn ālīs. *St.* Hīrcum ēt ălūmĕn ŏlēns. *Dom. Mars.* (ap. *Diom.* p. 304). *Voy.* Ala. || *Qqf. le Capricorne, signe céleste.* Bācchūmquĕ mĭnīstrāns Lībră, Căpĕr brūmām, etc. *Manil.* (II, 659). *Voy.* Capricornus.

† Căpĕrātŭs, ă, ŭm. *Froncé, refrogné.* Vōcĕ sūpprēssā, căpĕrātā frōntĕ, vūltū tūrbĭdō. *Pac.* (apud *Varr. L. L.* 7, 107, et ap. *Non.* 3, 89. Pro voce obsoleta notat *Capel.* V, p. 165).

† Căpĕrō, ās, ārĕ, *n. Être froncé, refrogné.* Īllī căpĕrāt frōns sĕvērĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 3. Cf. *Varr. L. L.* 7, 107, et *Non.* 1, 27).

† Căpĕsĭs *ou* Căpĕ sīs (*pour* si vis). *Prenez, je vous prie.* Căpĕsĭs, pŭĕr, hōc pāllĭŭm. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 81). Căpe hōc sĭs. *Id.* (*Pers.* III, 3, 32).

Căpēssō, ĭs, (ī, auctoribus *Charis.* 218, et *Diom.* 367 ; sed exempla desunt), ĕrĕ. *Se saisir de, prendre.* Sŏcĭīs tūnc ārmă căpēssānt Ēdĭcō. *V.* Lībră dĕcēm pārtēs Gĕmĭnōrūm prīmă căpēssĭt. *Manil.* (IV, 320. Adde *Ov. Fast.* VI, 371). SYN. Căpĭō, sūmō. *Voy.* Capio. || *Au fig.* Tȳrrhēnăquĕ rēgnă căpēssām. *V.* Mŏdŏ rēctă căpēssēns. *H.* SYN. Sūscĭpĭō, īnĕō. || — jūssă. *Écouter les ordres.* Mĭhī jūssă căpēssĕrĕ fās ēst. *V.* Sī mĕa īmpĕrĭă căpēssēs. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 19). SYN. Aūdĭō, ēxsĕquŏr, făcēssō. || — lŏcūm. *Se diriger vers un lieu.* Ītălĭām Lȳcĭæ jūssērĕ căpēssĕrĕ sōrtēs. *V.* Ītălăsnĕ căpēssĕrēt ōrās. *Id. Voy.* Peto. || — mē *ou* cūrsūm (in, ad). *Même sens.* Quō nūnc căpēssĭs hīnc ădvōrsā tē vĭā ? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 5. *Id. Amp.* I, 1, 106 ; *As.* I, 3, 6). Nūnc ăd sĕnēm cūrsūm căpēssām. *Id.* (*Capt.* IV, 1, 9). || † Căpīssō, *arch.* Quōd prīmōrdĭūm căpīssām ? *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 337. Sed libris Nonii diffidere licet).

Căpĕtŭs, ī, *m. Un des rois d'Albe.* Pōst hūnc Căpĕtūsquĕ Căpȳsquĕ. *O.*

Căphāreūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Καφαρεύς, *Ion.* Καφηρεύς). *Capharée, promontoire de l'Eubée, où se brisa la flotte des Grecs revenant de Troie.* Sīdŭs, ēt Eūbŏĭcæ caūtēs, ūltōrquĕ Căphāreūs. *V.* Īmpōrtūnūsquĕ Căphāreūs Mērsĭt ăquīs. *O.* Īn tŭā mōx Dănăōs āctūrŭs sāxă, Căphāreū. *V. Fl.* Fīxūsquĕ Căphāreī Caūtĭbŭs. *Sid.* (5, 196. Adde *Sen. Agam.* 560).

Căphārēŭs *et qqf.* Căphārēŭs, ă, ŭm (Καφάρειος). *De Capharée.* Grāiă Căphārēā cūrrĕrĕ pūppĭs ăquā. *O.* Sāxă trĭūmphālēs frēgērĕ Căphārēă pūppēs. *Pp.* (III, 7, 39).

Căphārĭs, ĭdĭs, *f.* (Καφαρίς). *De Capharée.* Hīnc pĕtræ Căphārĭdēs. *Sen.* (*H. OEt.* 804).

Căphārnæŭs, ă, ŭm. *Eccl. De Capharnaüm.* Jāmquĕ Căphārnææ sȳnăgōgam īntrāvĕrăt ūrbĭs. *Sedul.* (IV, 82).

Căphārnāūm, ī, *n. Eccl. Capharnaüm, ville de Galilée.* Īndĕ Căphārnāūm grădĭēns pērvĕnĭt ăd ūrbēm. *Juvc.* (III, 383. Alii legunt *ad oras*, ut sit *Capharnaum* vel *Capharnæum*, gen. a plur. *Capharnæi*).

Căpīllārĕ, ĭs, *n. Pommade pour les cheveux.* Dīvĭdĕrĕ mœchæ paūpĕrĭs căpīllārĕ. *M.* (III, 82, 28).

Căpīllātŭs, ă, ŭm. *Chevelu, qui a de longs cheveux.* Quēm grĕx tŏgātŭs sĕquĭtūr ēt căpīllātŭs. *M.* (II, 57, 5. *Id.* III, 58, 31). Īpsĕ căpīllātō dīffūsūm cōnsŭlĕ pōtăt. *J.* (5, 30. Adde *Cat.* 38, 17). SYN.

Crīnītŭs, cŏmātus, intōnsŭs. PPH. Nōn tōnsŭs. Īntōnsŭs cŏmām, cŏmās. Crīnēs ēffūsā. Lārgŭs cŏmæ. Cuī căpīllī, crīnēs īntōnsī, ēffūsī, lōngī, flŭēntēs. Cuī căpŭt īntōnsŭm. Cæsărĭē, căpīllīs, crīnĭbŭs, crīnĕ, cŏmā dĕcōrŭs. VERS. Fūsōs cērvīx cuī lāctĕā crīnēs Āccĭpĭt. *V.* Dēdĕrātquĕ cŏmām dīffūndĕrĕ vēntīs. Cæsărĭem ēffūsæ nĭtĭdām pēr cāndĭdă cōllă. Crīnēs ēffūsă săcērdōs. Crīnēm dē mōrĕ sŏlūtæ. *Id.* Mēdĭōs cŏmă dēpēndēbăt ĭn ārmōs. *O.* Crŏcĕās īrrĕlĭgātă cŏmās. Sīvĕ văgī crīnēs ērrānt. Mŏvēnsquĕ dĕcōrō Cūm căpĭte īmmīssōs hŭmĕrūm pĕr ūtrūmquĕ căpīllōs. Īntōnsīs căpŭt ēst jŭvĕnīlĕ căpīllīs. Quæ lōngōs hăbŭĭt, nōndūm pērjūră, căpīllōs. *Id.* Īntōnsī crīnēs lōngā cērvīcĕ flŭēbānt. *Tib.* Ēffūsī pēr cōllă nĭtēntĭă crīnēs. *Sil.* Īnvŏlĭtānt hŭmĕrīs cŏmæ. *H.* Īntōnsōs ăgĭtārĭt Ăpōllĭnĭs aūră căpīllōs. *Id.* Dŭbĭām lānūgĭnĭs ūmbrām Cæsărĭēs īntōnsă tĕgĭt. *Cl.* Lĕvĭbūs prōjēcĕrăt aūrīs Īndŏcĭlēs ērrārĕ cŏmās. *Id.* Īntōnsōs dēscēndĕrĕ cānōs. *L.* Rŭtĭlīs hŭmĕrōs prōtēctă căpīllīs. *St.* Crīnĕ tĕgīs făcĭēm. *Aus.* Tēctūs cōllă căpīllō. *V. Fl.* Cŏmă dēmīssa ēst Lībĕră nōdō. *Sen.* Īnfūsīs hŭmĕrō căpīllīs. Cæsărĭēs nēscĭă cōllĭgī. *Id.* Jām crīnĕ flŭēntī Lōngŭs ădūsquĕ pĕdēs pēndēbăt ăb aūrĕ căpīllŭs. *Alcim.*

† Căpīllŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Capillus. Pāndĕ, pŭēllă, pāndĕ căpīllŭlōs. (*Pseudo-Gallus*, in *Anthol.* I, p. 652.)

Căpīllŭs, ī, *m.*; Căpīllī, ōrŭm, *pl. Cheveux, chevelure.* Sānguĭnĕ tūrpāntēm cōmptōs dē mōrĕ căpīllōs. *V.* Pēctŏră pērfrīngĭt fūlvō prōtēctă căpīllō. *O.* Plăcŭĭt crŏcĕīs Aūrōră căpīllīs. *Id.* Spēctāndūm nīgrīs ŏcŭlīs nīgrōquĕ căpīllō. *H.* SYN. Crīnĭs, crīnēs, cŏmă, *pl.* cŏmæ, cæsărĭēs, *qqf.* căpŭt, pĭlī. EP. Nĭgĕr, nĭgrāns; dĕcōrŭs, fōrmōsŭs, vīrgĭnĕŭs, pŭĕllārĭs, mōllĭs. PPH. Căpĭtĭs cæsărĭēs. Cæsărĭē dēnsūm căpŭt. Frōntĭs hŏnōs. || *Cheveux blonds, blancs. Voy.* Flavus, Canities. || *Cheveux longs, flottants.* Căpīllī, crīnēs ēffūsī, fūsī, dīffūsī, flŭēntēs, sŏlūtī, văgī, īntōnsī, lōngī, ūndāntēs. *Voy.* Capillatus. || *Laisser croître ses cheveux.* Ĕtĕnĭm tĭbĭ pāscĕrĕ crīnĕm. *V.* Cŏmæ quās flōrĕ Săbæō Nūtrĭĕrăt. *V. Fl.* SYN. Ălŏ. || *Cheveux noués, couronnés.* Căpīllī, crīnēs vīttātī, cīnctī, flōrĕ cīnctī, īncīnctī, præcīnctī, ēvīnctī, cŏrōnātī, ōrnātī. PHR. Căpīllōs, crīnēs nōdō, mĭtrā, vīttā, vīttīs cōllĭgŏ (ĭs), prĕmŏ, cŏērcĕŏ, strīngŏ, sūbstrīngŏ. Crīnēs īn nōdŭm rĕlĭgŏ. Cŏmām frōndĕ cīngŏ, mўrtō nēctŏ *ou* vīncĭŏ. VERS. Crīnēs nōdāntŭr ĭn aūrŭm. *V.* Mōllīquĕ flŭēntēm Frōndĕ prĕmĭt crīnēm fīngēns, ātque īmplĭcăt aūrō. Ūt fībŭlă crīnēm Aūro īntērnēctăt. Crīnēs mōllī sūbnēctēns cīrcŭlŭs aūrō. *Id.* Crīnēs pēr cōllă rĕflēxōs Īn nōdūm rĕvŏcăt. *O.* Vīttă crīnēs ēvīnctă săcērdōs. Cōllĭgĕre īncērtōs ĕt ĭn ōrdĭnĕ pōnĕrĕ crīnēs. Crīnĭs ĕrăt sīmplēx, nōdūm cōllēctŭs ĭn ūnŭm. Ēt mădĭdōs ōrnāt cūrvūm crīnālĕ căpīllōs. *Id.* Mўrrhĕūm nōdō cŏhĭbēntĕ crīnĕm. *H.* Rūrsŭs āddūctō rĕvŏcārĕ nōdō (crines). *Sen.* Ēt dărī lēgēm rŭdĭbūs căpīllīs. *Id.* Crīnĭbŭs īn nōdūm tōrtīs vĕnĕrĕ Sĭcāmbrī. *M.* Rētĭcŭlūmquĕ cŏmīs aūrātum īngēntĭbŭs īmplĕt. *J. Voy.* Crinale, Corona. || *Cheveux peignés, coiffure élégante.* Căpīllī, crīnēs cōmptī, cūltī, cōmpŏsĭtī, dīgēstī, ōrnātī, bĕnĕ dīspŏsĭtī. PHR. Crīnēs, căpīllōs, cæsărĭēm pēctŏ, fīngŏ, pēctĭnĕ dīdūcŏ. *Voy.* Pecto. || *Cheveux parfumés.* Mădēntēs, mădĭdī, hūmēntēs, rōrāntēs, ūdī, ūnctī, nĭtĭdī, nĭtēntēs, āmbrŏsĭī, ŏdōrātī, ŏdōrī, spīrāntēs, frāgrāntēs. *Voy.* Unguentum. || *Cheveux frisés.* Tōrtī, īntōrtī, flēxī, vĭbrātī. *Voy.* Cirratus. || *Cheveux négligés, en désordre.* Īmpēxī, īnōrnātī, īncūltī, nēglēctī, īncōmptī, īmmīssī, squālēntēs, hōrrĭdī, hīrtī, hīrsūtī, prōlīxī, prōmīssī, mălĕ dīspŏsĭtī, pŏsĭtī sĭnĕ lēgĕ *ou* sĭne ārtĕ Cŏmă tūrbĭdă, tūrbātă. Īnōrnātūm căpŭt. VERS. Ēffūsīs ălĭīs sĭnĕ pēctĭnĭs ūsū (comis). *O.* Squālĭdă prōlīxīs quī tĕgĭt ōră cŏmīs. *Id.* Hōrrēns căpīllīs ūt mărīnŭs āspĕrīs Ēchīnŭs. *Aus.* Spārgĕre ēffūsōs sĭnĕ lēgĕ crīnēs. *Sen.* || *Cheveux épars, arrachés dans la douleur.* Scīssī, pāssī, lăcĕrī, tūrbātī, dīsjēctī, jāctātī, fūsī, ēffūsī, dīffūsī, spārsī, spārsī sĭnĕ lēgĕ. Fūsæ cŏmæ. PHR. Căpīllōs, crīnēs sōlvŏ, vēllŏ, scīndŏ, dīsjĭcĭŏ, īnvādŏ, vĭŏlŏ, lăcĕrŏ, lănĭŏ, cārpŏ, tūrbŏ, dīlăcĕrŏ, dīlănĭŏ, rūmpŏ, ābscīndŏ, spārgŏ, rĕsōlvŏ. Căpīllōs, cŏmām scīssŭs, sŏlūtŭs, tūrbātŭs, etc. VERS. Crīnĭbŭs Īlĭădēs pāssīs. *V.* Flāvēntēs ābscīssă cŏmās. *Id.* Ēffūsæquĕ cŏmās. *O.* Părĭtērquĕ sĭnūm, părĭtērquĕ căpīllōs Rūpĭt. Dēplānxērĕ dŏmūm scīssīs cūm vēstĕ căpīllīs. Ānte ĕăt ēffūsō trīstīs căptīvă căpīllō. Rāptīs ā frōntĕ căpīllīs. Rūpī tămĕn ūnguĕ căpīllōs. *Id.* Lăcĕrōs dīspērsă căpīllōs. *L.* Ēffūsās lănĭātă cŏmās. Crīnĕ sŏlūtō. Nē lănĭātĕ cŏmās. Sŏlūtās Īn vūltūs ēffūsă cŏmās. *Id.* Sī tĭbĭ fōrtĕ cŏmās vēxāvĕrĭt ūtĭlĭs īră. *Pp.* Ēt flĕăt ēffūsīs āntĕ sĕpūlchră cŏmīs. *Tib.* Clītĕ lăcĕrās sŭpĕr ōră mărĭtī Fūsă cŏmās. *V. Fl.* Cæsărĭēm dīffūsă nŏtō, plānctūquĕ lăcērtōs Vērbĕrăt. *Cl.* Sōlvĭmŭs ōmnēs Lăcĕrūm mūltō fūnĕrĕ crīnēm. *Sen.* Scīssōs lăcĕrātă căpīllōs. *Juvc. Voy.* Plango. || *Cheveux roulés dans la poussière. Voy.* Pulvis. || *Cheveux coupés. Voy.* Tondeo. || *Cheveux coupés et consacrés.* Pōnĕrĕ cæsărĭēm Mārtī. *Sil.* Sēctōs frātrī pŏsŭīssĕ căpīllōs. *O.* Īn tŭă nōn tōnsās fērrĕ sĕpūlchră cŏmās. Dēpŏsĭtīs sīlvās Phўllĭdă flēssĕ cŏmīs. *Id.* Īllĕ mĕō cārōs dōnāssēt fūnĕrĕ crīnēs. *Pp.* Tĭbĭ Lērnă cŏmās Lārīssăquĕ sūpplēx Pōnĕrĕt. *St.* Fūsăm Cæsărĭēm fērrō mĭnŭĭt. *Id.* || *Faux cheveux. Voy.* Galerus. || *Cheveux teints.* Tīnctī, mĕdĭcātī, fūcātī. VERS. Mĕdĭcārĕ tŭōs dēsīstĕ căpīllōs : Tīngĕrĕ quām pōssīs, jām tĭbĭ nūllă cŏma ēst. *O.* Mēntīrīs jŭvĕnēm tīnctīs, Lēntīnĕ, căpīllīs. *M.* Cŭpĭūnt prŏpĕrōs ābscōndĕrĕ cānōs, Ēt nīgrūm crīnēm fūcō sĭmŭlārĕ dŏlōsō. *Ser. Sam.* || *Sans cheveux. Voy.* Calvus. || *Qqf. Poil d'animaux.* Mōllĭōr cŭnĭcŭlī căpīllō. *Cat.* (25, 1). Bĭcŏlōr pŏsĭtīs mēmbrānă căpīllīs. *Pers.* (3, 10). *Voy.* Pilus.

Căpĭŏ, ĭs, cēpī, căptŭm, căpĕrĕ. *Prendre, se saisir de.* Ārma āmēns căpĭō, nēc săt rătĭōnĭs ĭn ārmīs. *V.* Căpĕ sāxă mănū, căpĕ rōbŏră, pāstŏr. *Id.* SYN. Căpēssŏ, sūmŏ, prĕhēndŏ, prēndŏ, ārrĭpĭŏ. || *Prendre, se rendre maître, faire prisonnier.* Bīs pērjūră căpĭt sŭpĕrātæ mœnĭă Trōjæ. *O.* Hīc jăcŭlō piscēs, īllīc căpĭūntŭr ăb hāmīs. *Id.* Nēc căptī pŏtŭērĕ căpī. *V. Voy.* Captivus, Vinco. || *Au fig. Prendre.* Nēc pŭdŏr īn stĭpŭlā plăcĭdām cēpīssĕ quĭētēm. *V.* Tāntă mĕæ sī tē cēpērūnt tædĭă laūdĭs. Nōn ūllūm prō mē tāntūm cēpīssĕ dŏlōrēm. *Id.* Flōs ŏrĭtŭr, fōrmāmquĕ căpĭt quām līlĭă. *O.* Vēră tămĕn pŏpŭlŭs căpĭĕt spēctācŭlă fēlīx. Gaūdĭă cēpī. *Id.* Căvŏquĕ rāmō sōmnūm căpĕre īntērdĭū. *Ph.* Cōnsĭlĭūm quŏd cēpī. *Ter.* (*Heauton.* II, 3, 86). || *Séduire, toucher.* Hūnc căpĭt ărgēntī splēndŏr. *H.* Mē tŭă fōrmă căpĭt. *O.* Căpī dūlcēdĭnĕ vōcĭs. Mūndĭtĭīs căpĭmŭr. *Id.* Sŭīs mĭsĕrūm mē cēpĭt ŏcēllīs. *Pp.* (I, 1, 1). SYN. Dētĭnĕŏ, āllĭcĭŏ, pēllĭcĭŏ, trăhŏ, mŏvĕŏ, dūcŏ. || *Surprendre, tromper.* Sērvābānt nē quā pōssĕt ăb ārtĕ căpī. *O.* Nĕque īnsĭdĭīs nōctĭs căpĭērĕ sĕrēnæ. *V.* SYN. Dēcĭpĭŏ, fāllŏ, ōpprĭmŏ. || *Tirer, retirer, obtenir, recueillir.* Aūt ălĭquēm frūctūm căpĭānt dūlcēdĭnĭs ālmæ. *Lr.* (II, 971). Hōc prĕtĭūm cūræ vĭgĭlātōrūmquĕ lăbōrūm Cēpĭmŭs. *O.* SYN. Pērcĭpĭŏ, fĕrŏ, cōnsĕquŏr, ōbtĭnĕŏ. || *Recevoir.* Văcŭūm tē cēpĭt vīllŭlă. *H.* Dōnēc fēssōs Ægўptĭă tēllūs Cēpĕrĭt. *O.* SYN. Āccĭpĭŏ. *Voy. ce mot.* || *Admettre.* Nēc vēstră căpĭt dīscōrdĭă fīnĕm. *V.* Lēntām nōn

căpĭt īră mŏrām. *O.* SYN. Ādmīttō, pătĭŏr, fĕrō. || *Concevoir, méditer.* Īngēntēs ănĭmō mōtūs bēllūmquĕ fŭtūrūm Cēpĕrăt. *L.* SYN. Cōncĭpĭō, vōlvō. || *Concevoir, comprendre.* Nēc rătĭōnēm căpĭō. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 6). SYN. Pērcĭpĭō, īntēllĭgō, cōmprēndō, āssĕquŏr. || *Choisir.* Āntĕ lŏcūm căpĭēs. *V.* Mājūs ăd īmpĕrĭūm pōst hǣc căpĭērĕ. *Sil.* Mē cēpēre ărbĭtrūm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 91). SYN. Ēlĭgō, āssūmō. || *Atteindre.* Ăltĕr ăb ūndĕcĭmō tūm mē jām cēpĕrăt ānnŭs. *V. Voy.* Assequor. || *Contenir.* Nēc tē Trōjă căpĭt. *V.* Nēc jām sē căpĭt ūndă. *Id.* Nēc căpĭt ādmīssās ālvĕūs āltŭs ăquās. *O.* SYN. Cōntĭnĕō. *Voy. ce mot.* || *Qqf. Prendre, convaincre.* Tū sī me īmpŭdīcĭtĭǣ căptās, nōn pŏtēs căpĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 188). *Voy.* Convinco.

† Căpĭs, ĭdĭs, *f. Vase employé dans les sacrifices.* Hīnc āncīlĭa, ăb hōc ăpĭcēs căpĭdāsquĕ rĕpērtās. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 708).

† Căpīssō. *Voy.* Capesso.

Căpīstrātŭs, ă, ŭm. *Bridé, emmuselé.* Īnquĕ căpīstrātīs tīgrĭbŭs āltă sĕdēt. *O.* Vītĕ căpīstrātās cōgēbăt ăd ēssĕdă tīgrēs. *Sid.* (22, 23).

Căpīstrŭm, ī, *n. Muselière, bâillon.* Prīmăquĕ fērrātīs prǣfīgūnt ōră căpīstrīs. *V.* Mōllĭă pūrpŭrĕīs frēnābās ōră căpīstrīs. *O.* Hīc ĕrăt īllĕ tŭō dŏmĭtūs, Cŷpărīssĕ, căpīstrō. *M.* (XIII, 96). || *Au fig.* Stūltă mărītālī jām pōrrĭgĭt ōră căpīstrō. *J.* (6, 43).

† Căpĭtăl, ālĭs, *n. Crime capital.* Nūnquam ĕdĕpōl fŭgĭēt, tamētsī căpĭtāl fēcĕrĭt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 16. *Id. Merc.* III, 4, 26, et *Lucil.* ap. *Non.* 1, 175).

Căpĭtālĭs, ĕ. *Où il y va de la vie, capital.* Vēctūs căpĭtālī pĕrīclō pēr prǣdōnēs plūrĭmōs. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 82. Adde *Ter. Ad.* IV, 7, 5). Seū căpĭtālĕ nĕfās fācūndā dīlŭĭs ārtĕ. *Cl.* Quīs sŭbĭt īn pœnām căpĭtālī jūdĭcĭō? Vās. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per interr.* 1) Ātquĕ rĕūs căpĭtālĭs crīmĭnĭs īsdēm Sīdĕrĭbūs. *Prud.* (*Sym.* II, 804). || Căpĭtālĕ ŏdĭŭm. *Haine mortelle.* Mĕo hĕro ĭnĭmīcūm căpĭtālĕm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 57). Prīămĭdēn ănĭmōsūmque īntĕr Ăchīllĕm Īră fŭīt căpĭtālĭs. *H.* || — Īngĕnĭūm. *Esprit fin.* Căpĭtālĕ vŏcāmŭs Īngĕnĭūm sōlērs. *O.* (*Fast.* III, 840. Laudant *Cic.* ad *Quint. frat.* 2, 12).

† Căpĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a une grosse tête.* Nātrīcem īmprēssīt crāssam ĕt căpĭtātăm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 334).

Căpĭtēllŭm, ī, *n. Chapiteau.* Būxĕă pōpŭlĕīs āptānt căpĭtēllă cŏlūmnīs. *Corip.* (*Laud. Just.* IV, 50).

† Căpĭtĭŭm, ĭī, *n. Vêtement de femme, espèce de corsage.* Īndŭĭs căpĭtĭūm tŭnĭcǣ. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7; qui vocem damnat. Hanc usurpat *Hier.*).

Căpĭtō, ōnĭs, *m. Qui a une grosse tête.* (Huc respicit *Pl. Pers.* I, 2; 8.) || 2. *Nom d'homme.* Mūrēnā prǣbēntĕ dŏmūm, Căpĭtōnĕ cŭlīnăm. *H.* Ēt Căpĭto ĕt Nūmĭtōr rŭĕrīnt. *J.* (8, 93). || 3. *Nom d'un poisson.* Squāmĕūs hērbōsās căpĭto īntērlūcĕt ărēnās. *Aus.* (*Mos.* 85).

Căpĭtōlīnŭs, ă, ŭm (Καπιτωλῖνος). *Du Capitole.* Ād pĕnĕtrālĕ Nūmǣ Căpĭtōlīnūmquĕ Tŏnāntĕm. *O.* Īn Căpĭtōlīnōs aūxīssēnt cūlmĭnă mōntēs. *Manil.* || *m. Surnom des membres de la famille Manlia.* Ēt Căpĭtōlīnīs gĕnĕrōsĭŏr, ĕt Mārcēllīs. *J.* (2, 145).

Căpĭtōlĭŭm, ĭī *et synér.* ī, *n.*; Căpĭtōlĭă, *pl.* (Καπιτώλιον). *Capitole, citadelle de Rome bâtie sur la roche Tarpéienne, où il y avait un temple de Jupiter.* Jŏvī cŏrōnām dē căpĭte, ē Căpĭtōlĭō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 47). Stābăt prō tēmplo, ĕt Căpĭtōlĭă cēlsă tĕnēbăt. *V.* Ādspĭcĕ, quǣ nūnc sūnt Căpĭtōlĭă, quǣquĕ fŭērūnt. *O.* PPH. Ārx, rūpēs Tārpēiă, Rōmŭlĕă. Ǣdēs săcră Jŏvī. Tārpēiī tēmplă Tŏnāntĭs. PHR. Hīnc ăd Tārpēiăm sēdem ĕt Căpĭtōlĭă dūcĭt. *V.* Căpĭtōlī īmmōbĭlĕ sāxŭm. *Id.* Aūrĕă quī stătŭĭt Căpĭtōlī cūlmĭnă Cǣsăr. *Aus.*

† Căpĭtŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Caput. *Tête.* Ŏpērtō căpĭtŭlō călĭdūm bĭbūnt. *Pl.* (*Curc* II, 3, 14). Ō căpĭtŭlūm lĕpĭdīssŭmŭm! *Ter.* (*Eun.* III, 3, 25. Cf. *Prisc.* 610).

Căpō, ōnĭs, *m. Chapon.* Ălĭūs cōāctōs nōn ămārĕ căpōnēs. *M.* (III, 58, 38). SYN. Căpŭs.

Căppă, *n.* (κάππα). *Lettre de l'alphabet grec.* Căppă fŭĭt quōndām Bœōtĭă, nūnc Lătĭūm K. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 26. Supple *littera*).

Căppădŏcĭă, æ, *f.* (Καππαδοκία). *Province de l'Asie Mineure, près de l'Euxin.* Quĭd īn Căppădŏcĭa, ŭbĭ tū quīngēntōs sĭmŭl. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 52). PPH. Căppădŏcūm tēllūs. *M.*

Căppădŏcŭs, ă, ŭm, *et* Căppădōx, ŏcĭs (Καππάδοξ). *De Cappadoce.* Nēc dē Căppădŏcīs ĕquēs cătāstīs. *M.* (X, 76, 3). Hǣc sŭă Căppădŏcǣ sērvāt cōgnōmĭnă gēntĭs. *Col.* (X, 184). Căppădŏcēs mĕă sīgnă tĭmēnt. *L.* Căppădŏcās rĭgĭdā pīnguēs plaūsīssĕ cătāstā. *Pers.* (6, 77). || Căppădōx, *subst. m. Nom d'homme.* (*Plaut. Curc.* II, 1, 18.)

Căppărĭs, ĭs, *f.* (κάππαρις). *Câprier, arbrisseau; câpre.* Căppărĭn ĕt pūtrī cǣpās hălēcĕ nătāntēs. *M.* (III, 77, 5). Căppărĭs, ĕt trīstēs īnŭlǣ, fĕrŭlǣquĕ mĭnācēs. *Col.* (X, 118. Adde *Pl. Curc.* I, 1, 90).

Căpră *et* Căpră, æ, *f. Chèvre* (*domestique*). Nūnc hōc prŏfēctō sīc ēst: hǣc īlla ēst căprā. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 44). Jŭbĕō frōndēntĭă căprīs Ārbŭtă sūffĭcĕrĕ. *V* Cīnctŭs vīllōsǣ tĕgmĭnĕ căprǣ. (*Moret.* 22.) SYN. Căpēllă. *Voy. ce mot.* || Căpră fĕră, *et absolt. Chèvre sauvage.* Ēccĕ fĕrǣ sāxī dējēctǣ vērtĭcĕ căprǣ. *V.* Dāmǣ, lĕpŏrēsquĕ, căprǣquĕ. *O.* SYN. Căprĕă. || *Constellation. Voy.* Capella. || *Odeur des aisselles.* Sĕd nĭmĭs ārctă prĕmūnt ŏlĭdǣ cōnvīvĭă căprǣ. *H. Voy.* Caper.

Căprārĭă *ou* Căprāsĭă, æ, *f. Ile du golfe de Venise.* Prŏcēssū pĕlăgī jām sē Căprāsĭă tōllĭt. *Rut.* (1, 439) Pōst Căprāsĭǣ jŭgŭm. *Avien.* (*Or. mar* 489).

Căprāsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quǣ sānctā Căprāsī Vītă sĕnīs jŭvĕnīsquĕ Lŭpī. *Sid.* (16, 111).

Căprĕă *et qqf.* Căprĕă, æ, *f. Chèvre sauvage.* Īmbēllēs căprĕǣ sōllĭcĭtŭsquĕ lĕpŭs. *O.* Sī fŏrtĕ fŭgācĕm Cōnspēxĭt căprĕăm. *V.* Jūngēntŭr căprĕǣ lŭpīs. *H.* (Et *Mart.* XIII, 99). Quālĕmvĕ lǣtīs căprĕă pāscŭīs (leonem vidit). *Hor.* SYN. Căpră. PPH. Fĕră căpră. *V.* || — pălūs. *Marais près de Rome.* Āntīquī Căprĕăm dīxērĕ pălūdĕm. *O.*

Căprĕǣ, ārŭm, *f. pl. Caprée, île de la mer Tyrrhénienne, en face du cap de Sorrente: elle fut longtemps la résidence de Tibère.* Īndĕ lĕgīt Căprĕās prōmōntōrĭūmquĕ Mĭnērvǣ. *O.* Vērbōsa ĕt grāndĭs ĕpīstŏlă vēnĭt Ā Căprĕīs. *J.* (10, 71). Quēm rūpēs Căprĕārūm tētră lătēbĭt Īncēstō pōssēssă sĕnī? *Cl.*

Căprĕŏlŭs, ī, *m. Chevreau, cabri.* Căprĕŏlī, spārsīs ĕtĭāmnūnc pēllĭbŭs ālbō. *V.* SYN. Hœdŭs.

Căprĭcōrnŭs, ī, *m. Le Capricorne, un des signes du Zodiaque; Pan, ou la chèvre Amalthée, suivant la Fable. Le soleil le parcourt au mois de décembre, époque du solstice d'hiver.* Hǣc ŭbĭ trānsĭĕrīnt, Căprĭcōrnō, Phœbĕ, rĕlīctō. *O.* Lōtŭs ĕt Hēspĕrĭă quĭd Căprĭcōrnŭs ăquā. *Pp.* (IV, 1, 86). Tŷrānnŭs Hēspĕrĭǣ Căprĭcōrnŭs ūndǣ. *H.* (Adde *Manil.* IV, 248. Nunquam vidi primam produci). SYN. Ǣgŏcĕrōs, *qqf.* Căpĕr. EP. Cōrnĭgĕr, brūmālĭs, hĭĕmālĭs, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, īmbrĭfĕr, nīmbōsŭs. PPH. Căprĭcōrnī sīdŭs, sīgnŭm. Cōrnĭgĕr Hīrcŭs. Cōrnŭă Căprī. Pōrtĭtŏr Hēllēs. PHR. Cōrnĭbŭs ārmātŭs. Caūdā cōrnūquĕ mĭnāx.

Căprĭfīcŭs, ī, *f. Figuier sauvage* Mārmŏră Mēssālǣ fīndīt căprĭfīcŭs, ĕt aūdāx. *M.* (X, 2, 9). Rūptō

jĕcŏre, ēxiĕrīt căprīfīcŭs. *Pers.* (1, 25). Jŭbĕt sĕpūlchrīs căprĭfīcōs ērŭtās. *H. Voy.* Ficus.

Căprĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né d'une chèvre.* Căprĭgĕnŭmquĕ pĕcūs nūllō cūstōdĕ pĕr hĕrbās. *V.* Căprĭgĕnī pĕcŏrīs cūstōs. *Cic.* (*Prognost.* apud *Prisc.* 677. Adde *Pl. Epid.* I, 1, 16). || *Subst. pl. Bouc et chèvre.* Căprĭgĕnŭm trīta ūngŭlīs. *Att.* (ap. *Macr* 6, 5). Grăvĭs hīrtō tĕgmĭnĕ sāccŭs Căprĭgĕnŭm sētīs dūm tĕgĕt. *P. Nol.* (35, 451).

Căprīlĕ, īs, *n. Étable à chèvres. Voy.* Ovile.

Căprĭmūlgŭs, ī, *m. Celui qui trait les chèvres.* Sŭffēnŭs ūnŭs căprĭmūlgŭs, aūt fŏssŏr. *Cat.* (22, 9).

Căprīnŭs, ă, ŭm. *De chèvre.* Āltĕr rīxātūr dē lānā sæpĕ căprīnā. *H.* Hyblæī mĕllĭs sūccī cūm fĕllĕ căprīnō. *Ser. Sam.* (vs. 203).

Căprĭpēs, ĕdĭs, *m. Qui a des pieds de bouc : épith. des Égipans ou Satyres.* Căprĭpĕdēs ăgĭtāt quūm læta prŏtĕrvĭă Pānās. *Aus.* (*Mos.* 172). Hæc lŏcā căprĭpĕdēs Sătȳrōs nȳmphāsquĕ tĕnērĕ. *Lr.* (IV, 584. Et *Hor. Od.* II, 19, 4; *Prop.* III, 17, 34).

Căprĭŭs, *m. Nom d'homme.* Āmbŭlăt ĕt Căprĭŭs. *H.*

† Căprōnæ (comæ), ārŭm, *f. pl. Cheveux qui tombent sur le front.* Jāctārī căpŭt, ātquĕ cŏmās flūĭtārĕ căprōnās. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 81. In *Glossis Placidi* a *Maio* editis : « *Capronas*, jubas equorum. »)

Căprōtīnæ (nonæ), *f. pl. Nones consacrées à Junon* Caprotina, *les mêmes que les nones* Juliæ. Fēstā Căprōtīnīs mĕmŏrābō cĕlĕbrĭă nōnīs. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 9. Cf. *Macrob.* 1, 11).

Căpsă, æ, *f.* (κάψα). *Coffre, sorte de pupitre pour serrer les livres.* Quĕm sĕquĭtūr cūstōs āngūstæ vērnŭlă căpsæ. *J.* (10, 117). Căpsīs quĕm fāma ēst ēssĕ lĭbrīsquĕ Āmbūstūm prŏprĭīs. *H.* Dē căpsā mĭsĕrī lĭbĕllĭōnĭs. *St.* SYN. Ārcă, scrīnĭŭm. *Voy.* Scrinium. || *Coffre pour conserver les fruits.* Pōmă quŏd hībērnā mātūrēscēntĭă căpsā. *M.* (XI, 9, 3).

† Căpsŏ, īs, īt, *arch. pour* Cepero, is. Si īd căpsŏ, gĕrĭtōte ămīcīs vōstrīs aūrūm cŏrbĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 61. *Id. Ps.* IV, 3, 6). Rāstrōs dēntĕfābrēs căpsīt caūsā pŏlĭēndī Āgrī. *Enn.* (apud *Non.* 1, 339. Adde *Att.* apud *eumd.* 8, 5, et cf. *Fest.*).

Căpsŭlă, æ, *f. Coffret.* Hæc ūna ē mūltīs căpsŭlă mē sĕquĭtūr. *Cat.* (68, 36). *Voy.* Capsa.

† Căpsŭs, ī, *m. Loge, intérieur.* Plūră săgīnātō cōnclūsīt fērcŭlă căpsō. (*Anthol.* II, p. 446.)

Căptātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui cherche à surprendre, trompeur.* Căptātŏr, ŭt vĭtŭlūm lŭpŭs Răptūrŭs, āllūdĭt prĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 19). || *Ordint. Qui court après les testaments, captateur.* Căptātōrquĕ dăbĭt rīsŭs Nāsīcă Cŏrānō. *H.* Ēt căptātōrīs prædă ēst hērēdĭs ĕgēnŭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 45).

Căptātŭs, ă, ŭm. *Recherché; épié.* Căptātām sæpĕ pĕr ōmnēs Ādspĭcĭt Hēspĕrĭēn. *O.* Tēmpŭs căptātūm sæpĕ rŏgāntī. Căptātō sĕrmōnĕ. *Id.*

† Căptēnsŭlă, æ, *f. Argument captieux.* Căptēnsŭlīsquĕ lūdĭs īllĭgāntĭbŭs. *Capel.* (IV, p. 135).

† Căptĭŏ, ōnĭs, *f. Au fig. Surprise, piége.* Nĭhĭl ĭn eā rē căptĭo ēst. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 112). Scĭŏ, căptĭōnēs mĕtŭĭs. *Id.* (*As.* IV, 1, 45).

Căptĭōsŭs, ă, ŭm. *Captieux.* Væ căptĭōsīs sȳcŏphāntārŭm strŏphīs. *Prud.* (*Apoth.* 25).

Căptīvă, æ, *f. Voy.* Captivus.

Căptīvĭtās, ātĭs, *f. Captivité.* Quĕm cōnsĕquātūr prōtĭnŭs căptīvĭtās. *P. Nol.* (21, 559). *Voy.* Servitus.

† Căptīvŏ, ās, ārĕ. *Faire prisonnier.* Vīnctŭm... căptīvātūmquĕ sŭb ārmīs. *Corip.* (*Johan.* VI, 506).

Căptīvŭs, ī, *m. Captif, prisonnier de guerre;* Căptīvă, æ, *f. Captive.* Căptīvōsquĕ dăbĭt, sŭăque ōmnĭbŭs ārmă. *V.* Hōs, quōs vĭdētĭs stāre hīc căptīvōs dŭōs. *Pl.* (*Capt. prol.* 1). Stȳgĭō dūcŏr căptīvă tȳrānnō. *Cl.* SYN. Căptŭs, ă. PPH Căptŭs ăb hōstĕ. Sŭb jŭgă mīssŭs. *Voy.* Servio, Carcer, Vinculum. || — ŭs, ă, ŭm. *De captif, pris.* Căptīvūm pōrtātŭr ĕbŭr, căptīvă Cŏrīnthŭs. *H.* Căptīvōquĕ rŏgī pērfūndāt sānguĭnĕ flāmmās. *V.* Mœrēnt căptīvæ pēllītō jūdĭcĕ lēgēs. *Cl.* Căptīvăquĕ vēstĭs Cōngĕrĭtŭr. *V* SYN. Căptŭs, sērvŭs.

Căptŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Tâcher de prendre, de saisir.* Nēc Tāntălŭs ūndām Căptāvīt rĕfŭgām. *O.* Quĭd frūstrā sĭmŭlācrā fŭgācĭă căptās ? *Id.* Tūm lăquĕīs căptārĕ fĕrās. *V.* Ūt, dūm nātī dīssĭpātōs ārtŭs căptārĕt părēns. *Poet.* (scil. *Enn.* ap. *Cic. N. D.* 3, 26). Pĕdēs căptāt prīmŭm. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 6). SYN. Āffēctŏ, nītŏr (in). || *Convoiter, ambitionner, rechercher.* Căptŏ tŭām, pŭdĕt heū! sēd căptō, Māxĭmĕ, cœnām. *M.* Pŏpŭlī sūffrāgĭă căptăt. *H.* Dūm vītāt hŭmŭm, nūbēs ĕt ĭnānĭă căptĕt. *Id.* Plērūmquĕ stūltī, rīsŭm dūm căptānt lĕvĕm. *Ph.* SYN. Āmbĭŏ, quærŏ, sēctŏr, vēnŏr. *Voy. ces mots.* || *Faire la cour* Dūm mē căptārēs, mĭttēbās mūnĕră nōbīs. *M.* (IX, 90, 1). Scīs tē căptārī; scīs hūnc quī căptăt ăvārŭm. *Id.* (VI, 63, 1). *Voy.* Blandior. || *Épier.* Nōn īntĕr pōcŭlă sērmŏ Căptātŭr. *Cl.* Căptāndū' st hōrūm clāncŭlūm sērmō mĭhī. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 8). SYN. Ēxcĭpĭŏ. || *Prendre.* Pătŭlīs căptāvīt nārĭbŭs aūrās. *V.* Aūrĭbŭs āĕră căptăt. *Id.* Quās văgă mōvĕrăt aūră, Căptābăt plūmās. *O.* Aūræ grăvēs căptāntŭr hĭātū. *Id. Voy.* Capio. || *Au fig.* Rĕvīsŏ quĭd ăgānt, aūt quĭd căptēnt cōnsĭlī. *Ter.* (*And.* II, 4, 1). || *Chercher à tromper.* Quĭd mē căptās, cārnŭfēx ? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 266. Adde *Ter. Hec.* I, 1, 16). || *Avec l'inf. Chercher à.* Ēt stŏlĭdō căptāt prēnsārĕ nătātū. *Aus.* (*Mos.* 275). Quĭd me, īnquĭt, stūltă, dēntĕ căptās lædĕrĕ ? *Ph. Voy.* Tento.

† Căptŏr, ōrĭs, *m. Celui qui prend* (*attrapeur*). Ēt sătŭr ēscālī vūlnĕrĕ căptŏr ŏbĭt. (*Anth.* II, p. 453.)

† Căptūră, æ, *f. Capture, butin.* Īmplēvĭt căptūră sĭnŭs; ŭt prædă rĕdūndāns. *Sedul.* (IV, 120).

Căptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Capio. *Pris.* Vī căptŭs ĕt ārmīs. *Cl.* || *Prisonnier.* Cērtāntque īllūdĕrĕ căptō. *V.* Īncūltīs căptārŭm mōrĕ căpīllīs. *O. Voy.* Captivus. || *Au fig. Ému, épris.* Cārmĭnĕ quō căptæ *V.* Āmbĭgŭæ căptōs vīrgĭnĭs ōrĕ vĭrōs. *O.* || *Trompé.* Sūmquĕ, părūm prūdēns, căptă pŭēllă dŏlīs. *O.* Dēcĭpī căptŭs tĭmēs. *Sen.* (*Thyest.* 486). || — ŏcŭlīs. *Aveugle.* Aūt ŏcŭlīs căptī fōdērĕ cŭbīlĭă tālpæ. *V.* Mūltum ănĭmō vīdĭt : lūmĭnĕ căptŭs ĕrăt. *O. Voy.* Cæcus.

Căptŭs, ūs, *m. Portée, intelligence.* Prætĕrĕa ŭt căptŭs ēst sērvōrŭm, nōn mălŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 34). Prō căptū lēctōrĭs hăbēnt sŭă fātă lĭbēllī. *T Maur.* (*Syll.* 999. *Ib.* 2).

Căpŭă, æ, *f.* (Καπύη et Κάπυα). *Capoue, ville célèbre de la Campanie.* Tălĕm dīvĕs ĕrăt Căpŭa, ĕt vīcīnă Vĕsĕvō. *V.* Æmŭlă nēc vīrtŭs Căpŭæ, nēc Spārtăcŭs ăcĕr. *H.* EP. Dīvĕs, ŏpŭlēntă, nōbĭlĭs, mōllĭs. PHR. Mœnĭă Dārdănĭī Cāmpānă cŏlōnī. *L.*

† Căpŭlārĭs, ĕ, *arch. De tombeau : décrépit, moribond.* Pērgīt căpŭlārĕ cădāvĕr. *Lucil.* (apud *Fulgent.* Adde *Cæcil.* ibid.). Tām căpŭlārĭs, tāmvĕ tĭbī dīū vĭdĕŏr vītām vīvĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 34. Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 226).

Căpŭlŭs, ī, *m.* † *arch. Brancard ou Litière pour porter les morts; par ext. Bière.* Quĕm quūm vīdīssēnt... Cētĕri ĭtem, īn căpŭlō nōn ēsse, ălĭūmquĕ cŭbārĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 13). Ŭt ōscŭlātūr cārnŭfēx, căpŭlī dĕcŭs! *Pl.* (*As.* V, 2, 42). *Voy.* Feretrum. || *Manche, poignée.* Īpsĕ mănū prēnsī căpŭlūm mŏdĕrātŭs ărātrī. *O.* Īn căpŭlō scēptrī nĭtēntĕ sĭnīstrā. *Id. Voy.* Manubrium. || *Ordint. Poignée ou Garde d'une épée.* Lătĕrī căpŭlō tĕnŭs ābdĭdĭt ēnsĕm. *V.*

Căpŭlō căvā tēmpŏrā pŭlsăt. *O.* Căpŭlūm pĕr vīscĕrā mīssī Pōllŭcĭ̄ rāt glădĭī. *L.* EP. Aūrātŭs, gēmmāns.

Căpŭs, ī, *m. Comme* Capo. (Cf. *Charis.* 80.)

Căpŭt, ĭtĭs, *n. Tête.* Cēntūm lūmĭnĭbŭs cīnctūm căpŭt Ārgŭs hăbēbăt. *O.* Sŭpĕrānt căpĭte ēt cērvīcĭbŭs āltīs. *V.* Tērrĭfĭcām căpĭtĭs cōncŭssĭt tērquĕ quătērquĕ Cæsărĭēm. *O.* SYN. Vērtēx, cērvīx, *qqf.* frōns, tēmpŏrā, căpīllī. EP. Dĕcōrŭm, hŏnēstūm; cānŭm, vĕnĕrābĭlĕ. || *Trancher la tête. Voy.* Decollo. || *Homme, individu.* Ūnūm prō mūltīs dăbĭtŭr căpŭt. *V.* Tēstŏr ŭtrūmquĕ căpŭt. *Id.* Quīs dēsīdĕrĭō sīt ŭdŏr aūt mŏdŭs Tām cārī căpĭtĭs? *H.* Quōt căpĭtūm, tŏtĭdēm stŭdĭōrūm Mīllĭă. *Id.* Crīmĭnăquĕ īgnāvī căpĭtĭs mĭhĭ tūrpĭă fīngĭs. *Pp.* (III, 11, 3). Nūllānĕ pērjūrī căpĭtĭs fraūdīsvĕ nĕfāndæ Pœna ĕrĭt? *J.* (13, 174). Prō căpĭtĕ. *Pl.* || *Ame, vie.* Ūtquĕ nĕc īnsĭdĭās căpĭtīsquĕ pĕrīcŭlă nārrĕm. *O.* Căpŭt ōbjēctārĕ pĕrīclīs. *V.* Māllēm fēlīcĭbŭs ārmīs Dēfēndīssĕ căpŭt. *L.* SYN. Ănĭmă, vītă. || *Tête, cime, en parlant d'une ville, d'un arbre, d'une fleur.* Īntōnsăquĕ cœlō Āttōllūnt căpĭtă (quercus). *V.* Lāssōvĕ păpāvĕrā cōllō Dēmīsērĕ căpŭt. Vērum hæc (Roma) tāntum ălĭās īntēr căpŭt ēxtŭlĭt ūrbēs, Quāntūm lēntā sŏlēnt īntēr vībŭrnā cŭprēssī. *Id.* SYN. Frōns. || *Tête, gousse.* Tēr mānĕ căpŭt gūstāvĕrĭt āllī. *Pers.* (5, 188). Ēt scīllæ căpŭt. *Calp.* (5, 79). || *Sommet.* Prēnsāntēmque ūncīs mānĭbŭs căpĭta āspĕrā mōntĭs. *V. Voy.* Cacumen. || *Source d'une rivière.* Ādjūrō Stўgĭī căpŭt īmplācābĭlĕ fōntĭs. *V. Voy.* Fons. || *Cause, origine.* Ātquī rērūm căpŭt hōc ĕrăt, hīc fōns. *H.* Sē caūsām clāmăt, crīmēnquĕ, căpŭtquĕ mălōrŭm. *V.* || *Le principal; ville principale.* Hōc căpŭt, ō cīvēs, hæc bēllī sūmmă nĕfāndī. *V.* Tūn', Scĕlĕdre, hīc scĕlĕrūm căpŭt? *Pl.* (*Mil.* II, 6, 14). Cœnæ pōmpă căpŭtquĕ fŭĭt. *M.* (X, 31, 4). || *Le capital.* Quīnās hīc căpĭtī mērcēdēs ēxsĕcăt. *H.* || — pōnŏ. *Laisser tomber sa tête (quand on s'endort, ou quand on meurt).* Ēt cāptūm lētō pŏsŭĭt căpŭt. *V.* PHR. Vīnōquĕ sĕpūltŭs, Cērvīcem īnflēxām pŏsŭĭt. *V.* || — cœlō īnsĕrŏ. *Devenir immortel.* Ēmĕrĭtō săcrŭm căpŭt īnsĕrĕ cœlō. *Sil. Voy.* Apotheosis.

Căpўs, pўŏs *et* pўs, *m.* (Κάπυς). *Capys, fils d'Assaracus et père d'Anchise.* Āssărăcŭm crĕăt hīc, Āssărăcūsquĕ Căpўn. *O.* || 2. *L'un des compagnons d'Énée, fondateur de Capoue.* Ēt Căpўs, hīnc nōmēn Cāmpānæ dūcĭtŭr ūrbī. *V.* || 3. *Septième roi d'Albe.* Ēt Căpўs, ēt Nŭmĭtŏr. *V.*

Cār, Cārŏs, *m. Carien, nation méprisée.* Fāllācēs Lĭgŭrēs, nūllō sĭtŭs īn prĕtĭō Cār. *Aus.* (*Idyl.* 12, 7, 23). *Voy.* Cares.

† Cără, æ, *f.* (κάρη, κάρα). *Tête; face, visage.* Pōstquām vĕnĕrĕ vĕrēndām Cæsărĭs āntĕ cărăm. *Corip.* (*Just.* II, 412).

Cărăcāllă, æ, *m. Caracalla, empereur romain.* Īn rīsū pŏpŭlī tū Cărăcāllă măgĭs. *Aus.* (*Cæs.* 22, 4).

Cărălĭs, ĭs, *f.* (Κάραλις). *Capitale de la Sardaigne, auj. Cagliari.* Tēndĭtŭr īn lōngūm Cărălĭs, tĕnŭēmquĕ pĕr ūndās. *Cl.* (Scribitur et *Calaris.*) || *m. Nom d'homme.* (*Sil.* IX, 380.)

Cărāmălŭs, ī, *m. Nom d'un pantomime.* Cōrām tē Cărāmălŭs aūt Phăbătōn. *Sid.* (23, 268).

Cărāmbĭs, ĭdĭs, *f.* (Κάραμβις). *Promontoire de la Paphlagonie.* Āltă Cărāmbĭs Rădĭtŭr. *V. Fl.* Nūbĭfĕrām trānsīrĕ Cărāmbĭn. *Id.* (Adde *Prisc. Peri.* 758; *Avien. Descr. Terr.* 227.)

Cărāmītæ, ārŭm, *m. pl.* (Καραμῖται). *Peuple asiatique, près de l'Hyrcanie.* Gēns Cărāmītārŭm, quī pōst cērtāmĭnă Bācchŭm. *Avien.* (*Descr. Terr.* 886. Et *Prisc. Peri.* 682).

Cărāntŏnŭs, ī, *m. Fleuve de la Gaule, auj. la Charente.* Sāntŏnĭcō rĕflŭŭs nōn īpsĕ Cărāntŏnŭs æstū. *Aus.* (*Mos.* 463).

Cărānŭs, ī, *m. Premier roi de Macédoine.* Ēt Cărānūm, Pēllææ dĕdĭt quī nōmĭnă rēgŭm. *Aus.* (*Epist.* 19, 17).

Cārbăsĕŭs, ă, ŭm. *De lin très-fin.* Sĭnūsquĕ crĕpāntēs Cārbăsĕōs fūlvo īn nōdūm cōllēgĕrăt aūrō. *V.* Cārbăsĕīquĕ sĭnūs, ēt fībŭlă rāsĭlĭs aūrō. *St.* Cārbăsĕa ēx hŭmĕrīs sūmmō cōllēctă cŏībăt Pāllă sĭnū. *Prud.* (*Psych.* 187. Adde *Tib.* III, 2, 21).

Cārbăsĭnŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* (*Cæcil.* ap. *Non.* 16, 2.)

Cārbăsŭs, ī, *f.*; *et* Cārbăsă, ōrŭm, *n. pl.* (κάρπασος *et* κάρπασα). *Toile de lin très-fine, voile.* Cārbăsŭs āltă vŏlăt, pāndām dūctūră cărīnām. *Enn.* (apud *Schol. Stat. Ach.* I, 558). Ēūm tĕnŭīs glaūcō vēlābăt āmĭctū Cārbăsŭs. *V.* Flūxă cŏlōrātīs ādstrīngūnt cārbăsă gēmmīs. *L.* Scīndūntŭr părĭtĕr sānctī vēlāmĭnă tēmplī, Cārbăsăque īn gĕmĭnās pārtēs dīrūptă dĕhīscūnt. *Juvc.* (IV, 706). || *Tente de théâtre.* Cārbăsŭs ūt quōndām māgnīs īntēntă thĕātrīs. *Lr.* (VI, 108). || *Ordint. Voile de vaisseau.* Tŭmĭdōque īnflātŭr cārbăsŭs aūstrō. *V.* Flātūquĕ sĕcūndō Cārbăsă mōtă sŏnānt. *O.* Rēmō, rŭdēnte ēt cārbăsō Sēcārĕ pōntŭm. *Prud.* (*Peri.* 5, 451). *Voy.* Velum.

? Cārbătĭnă, æ, *f.* (*Pollux,* καρβατίνη, *Hesych.* καρβάτινον). *Sorte de chaussure grossière.* Ēt crĕpĭdās līngĕrĕ cārbătĭnās. *Cat.* (98, 4. Sed locus perincertus).

Cārbŏ, ōnĭs, *m. Charbon.* Cārbōnūmquĕ grăvĭs vīs ātque ŏdŏr īnsĭnŭātŭr. *Lr.* (VI, 804). Īnclūsūm lēntīs cārbōnĭbŭs ūrĕ. *O.* SYN. Cārbūncŭlŭs, prūnă. || *Charbon employé pour crayonner.* Crēta ān cārbōnĕ nŏtāndī. *H.* Quī cārbōnĕ rŭdī pūtrīquĕ crētā Scrībĭt cārmĭnă. *M.* (XII, 62, 9). || *Charbon pris proverbt. pour un objet de peu de valeur.* Cārbōnem, ŭt āiūnt, prō thēsaūro īnvĕnĭmŭs. *Ph.* || *Charbon, sorte d'ulcère* (ἄνθραξ). Hōrrēndŭs măgĭs ēst, pĕrĭmĭt quī cōrpŏră, cārbŏ. *Ser. Sam.* (vs. 725). SYN. Cārbūncŭlŭs. || 2. *Carbon, partisan de Marius, qui fut tué en Sicile.* Sīcănĭō tĕgĭtŭr quī Cārbŏ sĕpūlchrō. *L.* Sī tē Sūllă prĕmăt fĕrūsquĕ Cārbŏ. *Sid.* (23, 471).

Cārbōnārĭŭs, ĭī, *m. Charbonnier.* Tānquām cārbōnārĭŭm. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 2).

Cārbūncŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Carbo. *Charbon.* Pērsīstĭt; crūdă fērvĕt cārbūncŭlŭs ēscă. *Prosp.* (*Ingr.* III, 19). || *Au fig.* Āmbūrĕt mĭsĕro eī cŏrcŭlūm cārbūncŭlŭs. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 69). || *Charbon, maladie. Voy.* Carbo. || *Escarboucle, rubis.* Frīgĭdŭs ēt rŏsĕō cārbūncŭlŭs ārdĕt hŏnōrĕ. *Dracont.* (I, 321). Prŏbĭtās ēst cārbūncŭlŭs. *P. Syr.* (apud *Petr.* 55).

Cărcĕr, ĕrĭs, *m. Prison.* Hæc mĕrŭĭt pĭĕtās prœmĭă! cărcĕr hăbĕt. *O.* Cārcĕrĭs āntĕ fŏrēs claūsās ădămāntĕ sĕdēbānt. *Id.* Claūsō vēntōrūm cārcĕrĕ rēgnĕt. *V.* SYN. Cūstōdĭă, *qqf.* āntrŭm, claūstră, *par ext.* vīncŭlă. EP. Ōbscūrŭs, nĭgĕr, cæcŭs, ātĕr, squālēns, mœstŭs, trīstĭs, ĭnămœnŭs, hōrrēndŭs, hōrrĭbĭlĭs; āngŭstŭs, prŏfūndŭs, claūsŭs. PPH. Cārcĕrĭs āntrŭm, sēptŭm, tĕnĕbræ, claūstră, fŏrēs. Āntrŭm cārcĕrĕŭm. *Prud.* || *Être, ou Mettre en prison.* Claūsæ tĕnēbrīs ēt cārcĕrĕ cæcō. *V.* Vīnclīs ēt cārcĕrĕ frēnăt. *Id.* Sŏlĭdīs Tўrrhēnŭs Ăcēstēs Claūdĭtŭr īn tēctīs. *O.* Ādspĭcĭs īndĭcĭbŭs nēxās pĕr cōllă cătēnās. Squālĭdŭs ōrbă fĭdĕ pēctŏră cārcĕr hăbĕt. Claūsă dŏmō tĕnĕŏr, grăvĭbūsquĕ cŏērcĭtă vīnclīs. *Id.* Cārcĕrĕ sī cæcō claūdăr, nēctārquĕ cătēnīs. *Prosp.* *Voy.* Vincula. || — *et* Cārcĕrēs, ŭm, *pl. Barrières pour les courses de chars ou de chevaux.* Quādrĭjŭgōs æquō cārcĕrĕ mīsĭt ĕquōs. *O.* Ūt quūm cārcĕrĭbŭs sēse ēffūdērĕ quādrĭgæ. *V.* SYN. Claūstrŭm, claūstră. || *Famil. Homme digne de la prison.* Aīn'

tăndĕm, cārcĕr? *Ter.* (*Phor.* II, 3, 26). Cārcĕr vīx cārcĕrĕ dīgnŭs. *Lucil.* (apud *Donat.* ad *Ter.* l. cit.).

† Cārcĕrālĭs, ĕ, *et* Cārcĕrĕŭs, ă, ŭm, *néol. De prison.* Pĕr cārcĕrālĕm stīpĭtĕm. *Prud.* (*Peri.* 5, 552. *Ib.* 269). Cārcĕrĕō crīnītă sĭtū stāre āgmĭnă cōntrā. *Id.* (*Peri.* 11, 53. *Ib.* 6, 16).

Cārcĕrārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les prisons.* Ægre ēst mi, hūnc făcĕrĕ quæstūm cārcĕrārĭūm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 26).

† Cārcĕrĕŭs. *Voy.* Carceralis.

Cārchēdōn, ŏnĭs, *f.* (Καρχηδών). *Carthage.* || ? *Sorte de pierre précieuse. Voy. le suiv.*

Cārchēdŏnĭŭs, ă, ŭm (Καρχηδόνιος). *Carthaginois.* Cārchēdŏnĭūs vŏcātŭr hæc cōmœdĭă. *Pl.* (*Pœn. prol.* 53). || — lapis. *Sorte de pierre précieuse.* Quō cārchēdŏnĭōs ōptās īgnēs lăpĭdĕōs? *Petr.* (*Sat.* 55. *Carchedonius* lapis etiam agnoscitur a *Plin.* 37, 25, et *Isid.* 16, 13). *Voy.* Chalcedon.

Cārchēsĭŭm, ĭī, *n.* (καρχήσιον). *Hune de navire.* Lūcĭdă quā splēndēnt sūmmī cārchēsĭă mālī. *Cat.* (apud *Non.* 15, 28). Hīc ŭtĭnām sūmmī cūrvēt cārchēsĭă mālī. *L.* (V, 418. Cf. *Macrob.* 5, 21; *Serv.* ad *Æ.* V, 77). || *Ordint. Coupe* (*en forme de hune*). Hīc dŭŏ rītĕ mĕrō lībāns cārchēsĭă bācchō. *V.* Ærĕăque īnvērgēns tĕpĭdī cārchēsĭă bācchī. *O.*

Cārcĭnŏs *ou* Cārcĭnŭs, ī, *m.* (καρκίνος). *Signe du Zodiaque, le même que le Cancer.* Pār gĕmĭnīs Chīrōn, ĕt īdĕm quōd Cārcĭnŏs ārdēns. *L.*

Cārdĭăcŭs, ă, ŭm (καρδιακός). *Sujet aux maux d'estomac.* Nōn ēst cārdĭăcŭs. *H.* Cārdĭăcō nūnquām cyăthūm mīssūrŭs ămīcō. *J.* (5, 32).

† Cārdĭnĕŭs, ă, ŭm. *Des gonds.* Strīdŭlă cuī lāmĭnă, cuī cārdĭnĕī tŭmūltŭs. *Septim.* (apud *T. Maur. Met.* 327).

Cārdŏ, ĭnĭs, *m. Gond d'une porte.* Ēmōtī prōcūmbūnt cārdĭnĕ pōstēs. *V.* Fŏrĭbūs cārdō strīdēbăt ăhēnĭs. Hōrrĭsŏnō strīdēntēs cārdĭnĕ pōrtæ. *Id.* Vērsātō cārdĭnĕ. *O.* Nēmo hōs... ēffrīngăt cārdĭnēs. *Lucil.* (ap. *Non* 4, 32). EP. Ærātŭs, ærĕŭs, fērrātŭs, fērrĕŭs, sŏlĭdŭs, strīdēns. || *Pôle. climat.* Ēt sūmmŭs ŏlȳmpī Cārdŏ tĕnēt Tēthȳn. *L.* Sōl ēmīssŭs ĕōō Cārdĭnĕ. *St.* Quā tē pārtĕ pŏlī, quō tē sūb cārdĭnĕ quærām? *Cl.* Sŭb ōrtū sōlĭs, ān sūb cārdĭnĕ Glăcĭālĭs Ūrsæ? *Sen.* (*H. Fur.* 1139). Cārdĭnĕ sūb nōstrō. *V. Fl.* (I, 827). SYN. Āxĭs. *Voy.* Polus. || *Saison, temps de la vie.* Mōrtālĭs ævī cārdĭnem ēxtrēmūm prĕmēns. *Sen.* (*Troad.* 52). Ēxtrēmī cārdĭnĭs ānnōs. *L.* Hōc mĭsĕræ fŭĕrĭt mĭhĭ cārdĭnĕ vītæ Sōlāmēn, căvīssĕ mĕīs. *Sil.* (XI, 300). *Voy.* Tempus. || *Le point important, l'instant critique.* Haūd tāntō cēssābĭt cārdĭnĕ rērūm. *V.* Āttŏnĭtī fātōrum īn cārdĭnĕ sūmmō. *St.* || † *f. arch.* Ō grātă cārdŏ, rēgĭūm grēssum īndĭcāns. *Gracchus* (apud *Prisc.* 683). Sŏnăt īnpūlsū rēgĭă cārdŏ. *Id.* (ap. *Non.* 3, 75).

Cārdŭŭs, ī, *m. Chardon.* Cārdŭŭs, ēt spīnīs sūrgīt pălīūrŭs ăcūtīs. *V.* EP. Ăcūtŭs, āspĕr, hīrsūtŭs, sēgnĭs, stĕrĭlĭs.

Cārē, *adv. Cher, chèrement.* Quī tām rīdĭcŭlūm tām cārē prōdĭgŭs ēmĭt. *H.* (Adde *Mart.* I, 38, 1, carius). SYN. Māgnī, māgnō. PHR. Prĕtĭō īngēntī dăt. *Lucil.* Nōn pārvō lŭĭt. *Sen.*

Cārēctŭm, ī, *n. Lieu couvert de carex.* Tū pōst cārēctă lătēbās. *V.*

† Cărēndŭs, ă, ŭm. *Dont il faut être privé.* Vīrquĕ mĭhī dēmptō fīnĕ cărēndŭs ăbēst. *O.* (*Her.* 1, 50).

Cărēns, tĭs. *Privé, qui manque.* Cērnĭt ĭbī mœstōs ĕt mōrtĭs hŏnōrĕ cărēntēs. *V.* Ădĭtūquĕ cărēntĭă săxă. *O.* SYN. Ēxpērs, ĕgēns, īndĭgŭs, nūdŭs, ĭnŏps, prīvātŭs, ēxclūsŭs, ēxsōrs.

Cărēntōnŭs. *Au lieu de* Carantonus.

Cărĕō, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ, *n. Manquer, être privé de; qqf. Être exempt de.* Nōn pūlchro ŭt Lătĭō cărĕăt. *V.* Nēc lăcrĭmīs cărŭērĕ gĕnæ. *Id.* Jāmquĕ pŭdĕt vānās fīnĕ cărērĕ prĕcēs. *O.* Frūstrā crŭēntō mārtĕ cărēbĭmŭs. *H.* SYN. Ĕgĕō, īndĭgĕō, prīvŏr, ēxclūdŏr, văcŏ. PPH. Sūm ĕgēns, īndĭgŭs, ēxpērs, nūdŭs, īmmūnĭs. Nōn hăbĕō. || † *Avec l'acc.* Mĕōs părēntēs cărĕō. *Turpil.* (ap. *Non.* 9, 5).

Cārēs, ŭm, *m. pl.* (Κᾶρες). *Peuples de Carie.* Cārăs ădīt; vĭdĕt hīc stāgnūm lūcēntĭs ăd īmūm. *O.* Hīc Lĕlĕgās, Cārāsquĕ, săgīttĭfĕrōsquĕ Gĕlōnōs. *V.* Laūdĭbŭs īnmŏdĭcĭs Cārĕs īn āstră fĕrānt. *M.* (*Spect.* 1, 6). || *Au sing. Voy.* Car.

Cārēx, ĭcĭs, *f. Carex ou Laiche, plante.* Frōndĭbŭs hīrsūtīs ēt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *V.* Vēl ăcūtā cārĭcĕ tēctŭs. *Calp.* (3, 94).

Cārfīnĭă, æ, *f. Nom de femme.* Dāmnētŭr, sī vīs, ĕtĭām Cārfīnĭă. *J.* (2, 69).

Cārĭă, æ, *f.* (Καρία). *Carie, province de l'Asie Mineure.* Ārcădēs āntīquī, cĕlĕbrātăquĕ Cārĭă fāmā. *Man.* (IV, 766). Păvēs, părăsītŭs quĭă nōn rĕdĭīt Cārĭă. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 10). Īn Cārĭam ēst prŏfēctŭs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 46). || Caria Diana. *Au lieu de* Carya.

Cārĭcă, æ, *f.* (*s.-ent.* ficus). *Figue sauvage.* Hīc nūx, hīc mīxta ēst rūgōsīs cārĭcă pālmīs. *O.* (*Met.* VIII, 674. *Id. Fast.* I, 185). Cārĭcă vēl bētīs lēntō cūm mēllĕ jŭgātŭr. *Ser. Sam.* (vs. 1010).

Cărĭēs, ēī, *f. Carie des os, corruption, moisissure, vermoulure.* Vērtĭtŭr īn tĕnĕrām cărĭēm, rīmīsquĕ dĕhīscĭt. *O.* Prūnă pĕrēgrīnæ cărĭē rūgōsă sĕnēctæ. *M.* (XIII, 29). SYN. Sĭtŭs, pŭtrŏr, vĕtŭstās. *Voy.* Situs, Putris. || *Terme injurieux.* Vĭdĕn' ŭt ōscŭlātŭr cărĭēm! *Turpil.* (apud *Non.* 1, 79). Cōrnīx, ĕt cărĭēs, vĕtŭsquĕ būstŭm. (*Anthol.* II, p. 529.)

Cărīllæ. *Voy.* Cerillæ.

Cărīnă, æ, *f. Carène, quille de navire.* Pāndās rătĭbūs pŏsŭērĕ cărīnās. *V.* Mĕdĭīsquĕ cărīnă Sūbdĭtă nāvĭgĭīs. *O.* EP. Pāndă, cūrvă, īnflēxă, ærātă. || *Par ext. Navire.* Quūm jām pōrtūm tĕtĭgērĕ cărīnæ. *V.* Tē vēllēm cĕlĕrī vēnīssĕ cărīnā *O. Voy.* Navis. || *Tout objet ayant la forme d'une carène.* Mūltāmquĕ gĕrăt sūb pēctŏrĕ lātō, Cōstārūm sūb fīnĕ, dĕcēntĕr prōnă cărīnām. *Nemes.* (*Cyn.* 109, de cane). || Cărīnæ, ārŭm, *f. pl. Les Carènes, quartier de Rome.* Laūtīs mūgīrĕ Cărīnīs. *Virg.*

† Cărīnāns, tĭs, *arch. de* Carino, as. *Injurieux.* Nĕquĕ mē dĕcĕt hānc cărĭnāntĭbū' lædĕrĕ chārtīs. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VIII, 361. Vulgo *edere.* Neque ego vocem hanc, ut *Servius* et *Festus*, a *carina* deducam. Melius *Voss. Etymol.*, et *Salmas. Exercit. Plin.* p. 398. Ceterum cf. *Gloss. Isid.*, ubi est: *carinantes*, illudentes. *Gloss. Placidi*: *Carinator*, maledicus, convitiator).

Cārĭnārĭŭs, ĭī, *m.* (καρός, *Dor. pour* κηρός). *Qui teint en jaune.* Vĭŏlārĭī, cārĭnārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 36. Hos innuit *Ovid. A. Am.* III, 184).

Cărīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Īrō paūpĕrĭŏr fŏrēm, Cărīnĕ. *M.* (V, 39, 9. *Ibid.* 2 et 4; *Id.* VI, 37, 2. Forte *Charinus*). || 2. Cārīnŭs, ī, *m. dimin. de* Carus (*Prisc.* p. 593). *Un des fils de l'empereur Carus.* Quæ nūpĕr bēllă sūb Ārctō Fēlīcī, Cārīnĕ, mănū cōnfēcĕrĭs. *Nemes.* (*Cyn.* 69).

Cărĭōsŭs, ă, ŭm. *Carié, pourri, vermoulu.* Ārrĭpŭĭt aūrĕm, sĕd cărĭōsīs dēntĭbŭs Prædām dīmīsĭt. *Ph.* Āmphŏră nūnc pĕtĭtŭr nīgrī cărĭōsă fălērnī. *M.* (XI, 51, 7). Cărĭōsă sĕnēctŭs. *O.* Ŭt cărĭōsōrūm vĕnĕrĕrĭs mōnstră dĕōrūm. *Prud.* (*Sym.* I, 434). SYN. Pūtrĭs. PPH. Cărĭē ădēsŭs, ēxēsŭs, cōrrūptŭs, vĭtĭātŭs.

† Cărīssă, æ, *f. Femme adroite.* (*Festus*: « *Carissam* apud *Lucil.* vafram significat. »)

Cărīstĭă. *Voy.* Charistia.

Cārĭtās, ātĭs, *f. Cherté.* || *Affection, tendresse*

Dŭlcēmque ĭn āmbōs cārĭtātēm pārtĭēns. *Ph.* Nē, me ōccĭdēntĕ, mātrīs sŭpĕrĕt cārĭtās. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 8). Blānda ātquĕ sānctă cārĭtātĭs nōmĭnă. *Aus.* (*Epist.* 21, 27). SYN. Ămŏr, āffēctŭs, ămīcĭtĭă. *Voy.* Amicitia.

Cărĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Careo. *Qui ne doit pas avoir.* Lēx ætērnă mĭhī cărĭtūrăquĕ fīnĕ dăbātŭr. *O.* (Et *Luc.* VIII, 205; *Juv.* 6, 39).

Cărĭŭs. *Au lieu de* Caryus.

Cārmānī, ōrŭm, *m. pl.* (Καρμανοί, *Strab.* Καρμάνιοι). *De Carmanie.* Cārmānōsquĕ dŭcēs, quōrūm dēflēxŭs ĭn aūstrŭm. *L.* Gēns Cārmānōrūm lātē cŏlĭt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1281. Et *Prisc. Peri.* 992)

Cārmānĭs, ĭdĭs, *f.* (Καρμανίς). *La Carmanie, province de Perse.* Ūltĕrĭūs pērgās sī pōst Cārmānĭdă sūmmăm. *Prisc.* (*Peri.* 604). SYN. Cārmānĭă.

Cārmē. *Voy.* Charme.

Cārmēĭŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quēm rŏgĭtās, Cārmēĭŭs ăĭt. *V. Fl.* (V, 583).

Cārmēlŭs, ī, *m.* (Κάρμηλος). *Nom d'homme.* Phœbēī Sōrāctĭs hŏnŏr, Cārmēlŭs ăgēbāt. *Sil.* (VII, 662). || *Le mont Carmel, en Palestine.*

Cārmĕn, ĭnĭs, *n. Vers.* Ōmnĕ fŭĭt Mūsæ cārmĕn ĭnērmĕ mĕæ. *O.* Quōd tĭmŭī mūtārĕ mŏdōs ēt cārmĭnĭs ārtēm. *H.* Pōllĭo ēt īpsĕ făcĭt nŏvă cārmĭnă. *V.* SYN. Vērsŭs, *qqf.* vērsĭcŭlŭs, mūsă. PPH. Cārmĭnĭs ārs. *H.* Cārmĭnĭs ŏpŭs. Dīcēndī cārmĭnĭs ūsŭs. *O.* || *Faire des vers.* Cārmĭnă, vērsūs făcĭō, cănō, cōndō, dīcō, dūcō, dēdūcō, fīngō, scrībō, dēscrībō, fūndō, tēxō, cōntēxō, pāngō, ēdō, mīttō, mĕdĭtŏr, fĕrĭō, pŏlĭō, mŏdŭlŏr. Vērsū, vērsĭbŭs lūdō. Vērbă ĭn pĕdēs cōgō. Vērbă pĕdĭbūs claūdō. PHR. Nŭmĕrīs nēctĕrĕ vērbă. *O.* Pĕdĭbūs quīd claūdĕrĕ sēnīs. *H.* Vērsĭbŭs īnclūsa ēst sēntēntĭă. *Id.* Sīve ōrsă lĭbēbāt Āŏnĭīs vīncīrĕ mŏdīs. *St.* Quīquĕ cănūnt vīnctō pĕdĕ. *Tibul.* VERS. Spōntĕ sŭă cārmēn nŭmĕrōs vĕnĭēbāt ăd āptōs, Ēt quōd tēntābām dīcĕrĕ, vērsŭs ĕrăt. *O.* Mōllĭă sūbtīlī nēbūnt mĭhī cārmĭnă fīlō Pīĕrĭdēs. *St.* Queīs lăbŏr Āŏnĭōs sēnō pĕdĕ dūcĕrĕ cāntūs. *Id.* Sī cārmĭnă fōrtĕ Nēctĕrĕ lūdēntī jŭvĭt flŭĭtāntĭă vērsū, Āŏnĭūm făcĭlĭs dēdūcĭt pāgĭnă cārmĕn. (*Ad Pis.* 151.) Sæpĕ pŏētārūm mēndācĭă dūlcĭă fīnxī. *Maximian.* Phœbūmquĕ cĭō, Mūsāmquĕ lăcēssō. *M.* || *Poëme, poésie.* Nātūrā fĭĕrēt laūdābĭlĕ cārmĕn, ăn ārtĕ, Quæsītum ēst. *H.* Mæŏnĭī cārmĭnĭs ălĭtī. *Id.* SYN. Vērsūs, mŏdī, nŭmĕrī, mūsă, cămēnă, *qqf.* lўră. EP. Ăpōllĭnĕūm, Phœbēūm, Āŏnĭūm, Cāstălĭūm, Pīĕrĭūm, săcrūm, dīvīnūm, ămābĭlĕ, blāndūm, dūlcĕ, mōllĕ, tĕnĕrūm, grātŭm, făcūndūm, cánōrūm, grāndĕ, sūblīmĕ. PPH. Vērbă mŏdŭlāndă fĭdĭbŭs *ou* sŏcĭāndă chōrdīs. *H.* Mūsæūs lĕpōs. *Lr.* Dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs. *Cat.* || *Traiter, célébrer en vers.* Laūdēs cănō, dīcō. Cārmĭnĕ, vērsū, cārmĭnĭbŭs, lўrā cănō, cĕlĕbrō, pērsĕquŏr, laūdō. Āptō nŭmĕrīs, cĭthăræ mŏdīs. VERS. Nōn tē dēfĭcĭēnt nōstræ mĕmŏrārĕ cămēnæ. *Tib.* Cōnvĕnĭēntquĕ, tŭās cŭpĭdī cōmpōnĕrĕ laūdēs, Ūndĭquĕ, quīquĕ cănēnt vīnctō pĕdĕ, quīquĕ sŏlūtō. *Id.* Quām mĕă tōt laūdēs dēcūrrĕrĕ cārmĭnă pōssēnt. *L.* Cārmĭnĭbūs quūm rēs gēstās cœpērĕ pŏētæ Trādĕrĕ. *Lr.* Dīgnūm laūdĕ vĭrūm Mūsă vĕtăt mŏrī. *H.* Cæsărĭs ĭn nōmĕn dūcūntŭr cārmĭnă. *Pp. Voy.* Cano, Poeta, Musa. || *Chant, chanson, air.* Strīdēntī mĭsĕrūm stĭpŭlā dīspērdĕrĕ cārmĕn. *V.* Pāstŏr ărūndĭnĕō cārmĭnĕ mūlcĕt ŏvēs. *O.* SYN. Cāntŭs, cāntĭcŭm, mŏdī. || *Chant des oiseaux.* Rāmōquĕ sĕdēns, mĭsĕrābĭlĕ cārmĕn Īntĕgrăt (Philomela). *V.* Cārmĭnă cўcnōrūm lābēntĭbŭs aūdĭt ĭn ūndīs. *O. Voy.* Cantus. || *Enchantements.* Hăbĕō quōd cārmĭnĕ sānĕt ĕt hērbīs. *O.* Sŏlūtūs āmbŭlāt vĕnēfĭcæ Scĭēntĭŏrĭs cārmĭnĕ. *H.* Cārmĭnă vēl cœlō pōssūnt dēdūcĕrĕ lūnăm. *V.* SYN. Cāntŭs. *Voy.* Magicus. || *Inscription, épitaphe.* Tŭmŭlīque in mārmŏrĕ cārmĕn Hōc brĕvĕ. *O.* Tŭmŭlō sŭpĕrāddĭtĕ cārmĕn. *V.* SYN. Tĭtŭlŭs. *Voy.* Epitaphium. || *Prédiction.* Ūltĭmă Cūmæī vĕnĭt jām cārmĭnĭs ætās. *V. Voy.* Oraculum. || *Peigne pour carder.* Quăsĭ cārmĭnĕ lānă trăhātŭr. *Lr.* (IV, 376).

Cārmĕnĭōn, ŏnĭs, *m. Nom d'homme.* Jāctēs, Cārmĕnĭōn, nĕgāntĕ nūllō. *M.* (X, 65, 2).

Cārmēntă, æ, *f. Comme* Carmentis.

Cārmēntālĭs, ĕ, *et* Cārmēntĭs, ĭs, *f. Porte de Rome, voisine du temple de Carmenta, nommée depuis* Porta Scelerata. Ēt Cārmēntālēm Rōmānō nōmĭnĕ pōrtăm. *V.* Cārmēntĭs pōrtæ dēxtrō vĭă prōxĭmă Jānō ēst. *O.* (Cf. *Fast.* II, 201 sq.)

Cārmēntĭs, ĭs, *f. Mère d'Évandre. Elle rendait des oracles.* Mātrīsque ĕgērĕ trĕmēndă Cārmēntĭs nўmphæ mŏnĭtă. *V.* Jāmquĕ rătēm dōctæ mŏnĭtū Cārmēntĭs ĭn āmnĕm Ēgĕrăt *O.* Quī Cārmēntĭs ŏpēs ēt scēptra Ēvāndrĭă sērvās. *Sil.* PPH. Ēvāndrĭă mātĕr. *Sil.* || *Porte de Rome. Voy. le précéd.*

† Cārmĭnātŭs, ă, ŭm. *Versifié.* Dātĕ cārmĭnātă sōccō Dīctă. *Sid.* (*Epist.* IX, 14, 129).

† Cārmĭnō, ās, ārĕ. *Versifier.* Quŏtĭēsquĕ Grāiă vērbă cārmĭnāvĕrĭt. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 13).

Cārnă, æ, *f. Déesse qui présidait aux portes.* Prīmă dĭēs tĭbĭ, Cārnă, dătūr: dĕă cārdĭnĭs hæc ēst. *O.* (*Fast.* VI, 101. Cf. *Macr.* 1, 12).

† Cārnālĭs, ĕ. *Eccl. Charnel, de la chair.* Quī nŏtăt āmnĕ gĕnūs cārnālĭs stīrpĭs, ădūsquĕ Cōrpŏrĕūm Chrīstūm. *Prud.* (*Apoth.* 987). Ēt quĭă mē vīvēns cārnālī lūmĭnĕ quōndăm Cērnĕrĕ nōn pŏtŭĭt. *Fort.* (VIII, 6, 219). Cārnālĭs cōpŭlă. *Alcim.* (II, 33). Cārnālĭă vōtă. *Prosp.* (*Epigr.* 82). SYN. Cārnĕŭs.

† Cārnālĭtĕr. *Charnellement, selon la chair.* Pōstĕrĭtās cārnĭs cārnālĭtĕr ōmnĭă cērnēns. *Prud.* (*Apoth.* 368. *Ib* 510).

Cārnārĭŭm, ĭī, *n. Crochet pour suspendre la viande; en gén. Garde-manger.* Ādvĕnĭēns dētūrbāvĭt tōtūm cūm cārnĕ cārnārĭŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 6). Nōn īllī sūspēnsă fŏcūm cārnārĭă jūxtā, Dūrātī sălĕ tērgă sŭīs trūncīquĕ văcābānt. (*Moret.* 56.) Ūt fūrcārētūr lārdum, ēt cārnārĭă fūrtĭm Cōnfĭcĕrĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34).

Cārnārĭŭs, ĭī, *adj. m. Qui aime la chair.* Cārnārĭūs sūm, pīnguĭārĭūs nōn sūm. *M.* (XI, 101, 6).

Cārnĕădēs, ĭs, *m. Carnéade, philosophe grec.* Nēc sī Cārnĕădēn īpsūm nūnc Ōrcŭ' rĕmīttăt. *Lucil.* (ap. *Lact.* 5, 15. Vulgo *Carneadem*, et deest *nunc*).

† Cārnĕfāctŭs, ă, ŭm. *Incarné. Voy.* Virginalis.

† Cārnĕŭs, ă, ŭm. *De chair, charnu*; *Eccl. de la chair.* Cārnĕă mēmbră plăcēnt. *Maximian.* (1, 86) Quī tēstĭs sĭbĭ sĭt, sēque āc sŭă cārnĕă nōrĭt. *Prud.* (*Apoth.* 970) Prœlĭă dīvīnūs cārnĕă vīncĭt ămŏr. *Prosp.* (*Epigr.* 26, 4). SYN. Cārnālĭs.

Cārnĭfĕx, *et arch.* Cārnŭfēx, fĭcĭs, *m. Bourreau* Cārnĭfĭcī fōrtūnă pŏtēst mĕă flēndă vĭdēri. *O.* Cārnĭfĭci ĭn mœstō cārcĕrĕ dāndŭs ĕrĭt. (*Ad Liv.* 278.) SYN. Tōrtŏr, *qqf.* līctŏr. EP. Sævŭs, bārbărŭs, crūdēlĭs, īmmītĭs, trūx, dīrŭs, crŭēntŭs, hōrrēndŭs PPH. Lēgūm vīndēx. || *Adj.* Fīxūs quĭsquĕ tŏrō, tăcĭtūs fōrmīdĭnĕ lībāt Cārnĭfĭcēs ĕpŭlās. *Cl.* Cārnĭfĭcēsvĕ mănūs. *Sil.* Cārnĭfĭcēs præbŭĭt īllă crŭcēs (arbor). *O.* Sūlfŭrĕūsquĕ cŏlŏr, cārnĭfĭcēsquĕ pĕdēs. *M.* (XII, 48, 10). || *Au fig. Cruel.* Ēt sĭmŭlēt lăcrĭmās, cārnĭfĭcēmquĕ vŏcēt. *O. Voy.* Durus. || *Famil. Bourreau! coquin!* Eūm quærĭtārĕ, nūnquām dīcēt cārnŭfēx. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 9). Ĕtĭām, cārnŭfēx, Mĭnĭtārĕ! *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 15).

Cārnĭfĭcīnă, æ, *f. Office de bourreau.* Vĕ cārnĭfĭcīnām făcĕre hūnc pōssūm pērpĕtī. *Pl.* (*Capt.* I. 2. 27). || *Tourment, supplice.* Tūm dīvērsā lŏcīs văgā

cārnĭfĭcīnă pĕrērrăt. *Aus.* (*Epigr.* 108, 10). Ūltĭmă cārnĭfĭcīnă dĕhĭnc. *Prud.* (*Peri.* 3, 146).

Cārnĭfĭcīnŭs, ă, ŭm. *De bourreau, de supplice.* Ō cārnĭfĭcīnūm crībrūm, quōd crēdō fŏrĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 52. Sic bene; nec ut quidam, *carnificum*).

Cārnōsŭs, ă, ŭm. *Charnu. Voy.* Carneus.

† Cārnŭlēntŭs, ă, ŭm. *Charnel, matériel.* Ō cārnŭlēntă nāĭiōnūm pēctŏră! *Prud.* (*Peri.* 10, 372).

Cārnūtēnŭs, ă, ŭm. *Du pays des Carnutes.* Cārnūtēnă jăcēnt pătŭlīs quā mœnĭă cāmpīs. *Paul. Petr.* (V, 18).

Cārnūtēs, ŭm, *et* Cārnūtī, ōrŭm, *m. pl.* (*Ptolem.* Καρνοῦτοι). *Les Carnutes, peuple de la Gaule, habitants du pays Chartrain.* Cārnūti ēt flāvī cærŭlă lȳmphă Lĭgĕr. *Tib.* (I, 7, 12).

† Cārŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch.* (κείρω, *aor.* 2. ἔκαρον). *Carder.* Īntĕr āncīllās sĕdĕrĕ jŭbĕās, lānām cārĕrĕ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 46. Adde *Nœv.* apud *Varr. L. L.* 7, 54. Cf. sup. *Carmen*, in fine).

Cārŏ, cārnĭs, *f. Chair, viande.* Sēd mălĕ vīvă căro ēst : lāmbēndō mātĕr ĭn ārtūs Fīngĭt. *O.* Cārnĕ fĕræ sēdānt jējūnĭă. *Id.* Cūrvăt ăpĕr lāncēs cārnēm vītāntĭs ĭnērtēm. *H.* Cārnĭbŭs hūmānīs dīstēntŭs. *Enn.* (ap. *Prisc.* 870). SYN. Fĕrīnă. EP. Fĕrīnă, tōstă, ĕdūlĭs. PPH. Cŏrpŏrĕæ dăpēs. *O.* || *La chair, le sang.* Gērmānĕ cārnĭs lēge ēt ōrtū sānguĭnĭs. *Aus.* (*Parent.* 13, 11). *Voy.* Sanguis. || *Eccl. Chair, substance.* Fīt cărŏ vīvĭdă sērmŏ pătrĭs. *Prud.* (*Cathem.* 3, 141). || *La chair (opposée à l'esprit).* Sēd cărŏ, quæ nāscī pērtŭlĭt ātquĕ mŏrī. *Fort.* (III, 9, 58). Quī tāntūm cārni īndūlsĕrĕ. *Alcim.* (V, 285). Ēt sĭnĕ quō cārnĭs glōrĭă pūlvĭs ĕrĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 9, 4).

Cărŏlŭs, ī, *m. Voy.* Karolus.

Cărŏpēĭŭs, ă, ŭm (Καροπήϊος). *De Caropus.* || Cărŏpēĭă cōnjūx. *Polyxo, femme de Caropus.* Nātūm Cărŏpēĭă cōnjūx Ōbtŭlĭt. *St.* (*Th.* V, 159).

Cārpăthĭŭs, ă, ŭm (Καρπάθιος). *De Carpathos.* Ēst ĭn Cārpăthĭō Nēptūnī gūrgĭtĕ vātēs. *V.* Quīcūmquĕ Bīthȳnă lăcēssĭt Cārpăthĭūm pĕlăgūs cărīnă. *H.* (Adde *Ovid. Metam.* XI, 249). || Cārpăthĭūm, ī, *n.* (*s.-ent.* mare). *Mer de Carpathos.* Cārpăthĭūm Lĭbȳcūmquĕ sĕcānt. *V.*

Cārpăthŏs *ou* Cārpăthŭs, ī, *f.* (Κάρπαθος). *Ile de la mer Égée.*

Cārpēntŭm, ī, *n. Voiture suspendue.* Nām prĭŭs Aūsŏnĭās mātrēs cārpēntă vĕhēbānt. *O.* Nūllă vĕhĭtūr cērvīcĕ sŭpīnŭs Cārpēntōvĕ sĕdēns. *L.* (Adde *Juv.* 8, 147)

Cārpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Arracher, détacher.* Ēt sūmmās cārpēns mĕdĭă īntĕr cōrnŭă sētās. *V.* Ē cōllō fūrtīm cārpsīssĕ cŏrōnās. *H.* SYN. Āvēllŏ, dētrăhŏ, dēcērpŏ. || *En particulier, Cueillir.* Prīmūs vērĕ rŏsam ātque aūtūmnō cārpĕrĕ pōmă. *V.* Sēd frūmēntă mănū cārpēs sătă. *Id.* Plēnīs pōmārĭă cārpĕrĕ rāmīs. *Ovid.* Æquŏrĭs. Ēnnæī vērnāntĭă līlĭă cārpsĭt. *Colum.* (X, 270). SYN. Vēllŏ, dēcērpŏ, lĕgŏ, mĕtŏ, dēmĕtŏ. || *Enlever, détacher pour sa nourriture.* Īn prātīs grāmĭnă cārpĭt ĕquŭs. *O.* Pābŭlă cārpsĭt ŏvĭs. *Id.* Nōn cārpsērĕ jĕcūr vŏlŭcrēs. *Id.* Ēt tŭă dēntĕ fĕrō vīscĕră cārpăt ĕquŭs. (*Ibis*, 460.) Cārpĕrĕ grāmĕn ĕquōs. *V.* Grātă cārpēntĭs thȳmă (apis). *H.* SYN. Lĕgŏ, lībŏ, tōndĕŏ, dēpāscŏr. || — aūrās vītālēs, etc. *Respirer.* Aūrās vītālēs cārpĭs. *V.* Dūm cārpēt sŭpĕrās ĭn tērrīs Ānnĭbăl aūrās. *Sil. Voy.* Spiro. || *Détirer de la laine, filer.* Mīlēsĭă vēllĕră nȳmphæ Cārpēbānt. *V.* Cārpēntēs pēnsă pŭēllæ. *Id.* Nĭsi hĕrīlĕ māvĭs Cārpĕrĕ pēnsūm. *H. Voy.* Neo. || *Arracher, mettre en pièces.* Īn pārvă cārpsī frūstă. *Sen.* (*Thyest.* 1060). Crīnēmquĕ gĕnāsquĕ Cārpsĭt. *V. Fl.* SYN. Scīndŏ, lăcĕrŏ, vēllŏ, dīvēllŏ, dīvĭdŏ, dīrĭpĭŏ. || *Dévorer, détruire.* Īpsæ tē fŭgĭēnt, quæ cārpūnt ōmnĭă, flāmmæ. (*Ibis*, 169.) SYN. Ĕdŏ, pērĕdŏ, cōnsūmŏ. || *Au fig. Cueillir un baiser.* Nōn sŭpĕr īncŭbŭī, nōn ōscŭlă frīgĭdă cārpsī. *O. Voy.* Osculor. || *Goûter, jouir.* Ēt plăcĭdūm cārpēbānt fēssă sŏpōrēm Cŏrpŏră pēr tērrās. *V.* Fŭgĭtīvăquĕ gaūdĭă cārpĕ *Mart.* Rēgnī cōmmŏdă cārpĕ mĕī. *O.* Cārpāmūs dūlcĭă. *Pers.* Cārpĕ dĭēm, quām mĭnĭmūm crēdŭlă pōstĕrō. *H.* SYN. Ārrĭpĭŏ, frŭŏr. || — ĭtĕr, vĭām, grădŭm, cāmpōs, fŭgām, etc. *Se mettre en chemin, s'engager dans les champs, fuir.* Ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgā. *V.* Frīgĭdă rūră Cārpāmŭs. *Id.* Āĕrĭās hŏmĭnēm cārpĕrĕ pōssĕ vĭās. *O.* Ālātīs æthĕră cārpĭt ĕquīs. Pĕdĕ cārpĕrĕ cāmpōs. Mărĕ cārpēntēm. *Id.* Ūtpŏtĕ lōngūm Cārpēntēs ĭtĕr. *H.* Ī, dēmēns, ī, cārpĕ fŭgām. *Sil. Voy.* Eo, Fugio. || *Miner, affaiblir.* Cārpĭt ĕnīm vīrēs paūlātim, ūrītquĕ vĭdēndŏ. *V.* Ēt cæcō cārpĭtūr īgnī. *Id.* Cārpītquĕ mĕdūllās Īgnĭs ĕdāx. *L.* Cārpsĭt ŏpēs īllă rūīnă mĕās. *O.* SYN. Dēbĭlĭtŏ, frāngŏ, ĕdŏ, ēxĕdŏ. || *Blâmer, censurer.* Mænĭŭs ābsēntēm Nŏvĭūm quūm cārpĕrĕt. *H.* Nōstrōs cārpsērĕ lĭbēllōs. *O.* SYN. Dēprĭmŏ, mōrdĕŏ, lăcĕrŏ, rĕprĕhēndŏ.

Cārpŏphŏrŭs, ī, *m.* (καρποφόρος). *Nom d'homme.* Quāntŭlă Cārpŏphŏrī pōrtĭŏ, fūsŭs ăpĕr! *M.* (*Spect.* 15, 2. Adde *Juv.* 6, 199).

Cārpsī, *parf. de* Carpo.

Cārptĭm, *adv. Par morceaux.* Hīrsūtă bārbīs sōlvĭtūr cārptīm cŭtĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 559) Ēt quæ cārptīm sīngŭlă cōnstēnt. *Boet.* (5, 2).

Cārptŏr, ōrĭs, *m. Écuyer tranchant.* Fīnxērūnt părĭtĕr lībrārĭŭs, ārchĭmăgīrī, Cārptōrēs. *J.* (9, 109). || † *Critique, censeur.* Sŭbdūctī sŭpērcĭlī cārptōrēs. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Cārptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Carpo. *Cueilli.* Quī nĭsī cārptŭs ĕrĭt, tūrpĭtĕr īpsĕ cădĕt (flos). *O.*

Cārpŭs, ī, *m.* (καρπός). *Nom d'homme.* Crŏtī chŏraūlæ, vīllĭcīquĕ sūnt Cārpī. *M.* (VI, 39, 19).

Cārrhæ *ou* Cārræ, ārŭm, *f. pl. Ville d'Assyrie, près de laquelle les Parthes défirent Crassus.* Crāssŭs Āssȳrĭās Lătĭō măcŭlāvĭt sānguĭnĕ Cārrhās. *L.* Pōst dŏmĭtās ād Pārthĭcă flūmĭnă Cārrhās. *Cl.* Crāssōrum ēt mădĭdās crŭōrĕ Cārrhās. *Sid.* (9, 252. Adde *Prud. Sym.* II, 575).

Cārrīnās, ātĭs, *m. Sécundus Carrinas, rhéteur proscrit par Caligula.* Ātquĕ Sĕcūndī Cārrīnātĭs ; ĕt hūnc ĭnŏpēm vĭdīstĭs, Āthēnæ. *J.* (7, 205).

Cārrūcă, æ, *f. Espèce de char.* Aūrĕă quōd fūndī prĕtĭō cārrūcă părātŭr. *M.* (III, 62, 5. *Ib* 47, 13).

Cārrŭs, ī, *m. Chariot de Gaulois et de Germains.* Gāllĭcă pōst cārrōs ādcūrrānt ūsquĕ pŏlītōs. *Varr. Atac.* (ap. *Non.* 3, 35. Qui versus vulgo depravatus).

Cārsĕŏlānŭs, ă, ŭm. *De Carséoles.* Nūnc quŏquĕ lēx vūlpēm Cārsĕŏlānă vĕtăt. *O.*

Cārsĕŏlī, ōrŭm, *m. pl. Ville du Latium, sur l'Anio.* Frīgĭdă Cārsĕŏlīs, nĕc ŏlīvīs āptă fĕrēndīs. *O.*

? Cārtărĕ, ēs, *f. Ile de la Bétique.* Ēt Cīlbĭcēnōs : Cārtărē pōst īnsŭla ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 255).

Cārtēĭă *ou* Cārtējă, æ, *f.* (Καρτεία *et* Καρτηΐα). *Ville de la Bétique, la même que* Tartessus. Ārgănthōnĭăcōs ārmāt Cārtēĭă nĕpōtēs. *Sil.*

Cārthæŭs *et* Cārthēĭŭs, ă, ŭm (Καρθαῖος *et* Καρθήιος, *de* Καρθαία). *De Carthée, ville de l'île de Céa.* Nāmquĕ săcĕr nȳmphīs Cārthæă tĕnēntĭbŭs ārvă. *O.* Āntīquæ Cārthēĭă mœnĭă Cēæ. *Id.*

Cārthāgĭnĭēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Les Carthaginois, habitants de Carthage.* Hōstēm quī fĕrĭĕt, mĭhi ĕrĭt Cārthāgĭnĭēnsĭs. *Enn.* (apud *Cic. Balb.* 22). Hās ēsse īngĕnŭās āmbās Cārthāgĭnĭēnsēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 3). SYN. Pœnī. *Voy. ce mot.*

Cārthāgĭnĭēnsis, ĕ. *De Carthage. Voy. le précéd., et* Punicus.

Cārthāgŏ, ĭnĭs, *f. Carthage, ville célèbre d'Afrique, fondée par une colonie Phénicienne sous la conduite de Didon, patrie d'Annibal, et conquise par Scipion.* Sūspēctās hăbŭīssĕ dŏmŏs Cārthāgĭnĭs āltæ. *V.* Flēbĭlĕ cūm tŭmĭdā bēllūm Cārthāgĭnĕ gēssī. *Cl.* SYN. Bȳrsă. EP. Ăgēnŏrĕă, Lĭbȳcă, Pūnĭcă, Sīdŏnĭă, Tȳrĭă, āntīquă, āltă, dīvĕs, pŏtēns, sŭpērbă, fĕrōx; bēllĭgĕră; dīră, sævă, fĕră; īmpĭă, pērfĭdă. PPH. Ūrbs Ăgēnŏrĭs, Pūnĭcă, Sīdŏnĭă, Tȳrĭă. Ēlīssæ mœnĭă. Cārthāgĭnĭs ārcēs. Ūrbs æmŭlă Rōmæ. VERS. Ūrbs āntīquă fŭĭt : Tȳrĭī tĕnŭērĕ cŏlōnī, Cārthāgo; Ĭtălĭām cōntrā Tĭbĕrīnăquĕ lōngē Ōstĭă, dīvĕs ŏpūm, stŭdĭīsque āspērrĭmă bēllī; Quām Jūnō fērtūr tērrīs măgĭs ōmnĭbŭs ūnăm Pōsthăbĭtā cŏlŭīssĕ Sămō. *V.* || — nŏvă. ***Carthagène, ville d'Espagne où les Carthaginois s'étaient établis.*** Ūrbs cŏlĭtūr, Teŭcrō quōndām fūndātă vĕtūstō, Nōmĭnĕ Cārthāgō : Tȳrĭŭs tĕnĕt īncŏlă mūrōs; Ūt Lĭbȳæ sŭă, sīc tērrīs mĕmŏrābĭle Ĭbērĭs Hæc căpŭt ēst. *Sil.* (XV, 192).

Cārthēĭŭs. *Voy.* Carthæus.

Cărŭī, *parf. de* Careo.

Cārŭs, ă, ŭm. *Cher, coûteux, de prix, précieux.* Nōn īllās fīxūm cārās ēffēcĕrăt aūrŭm. *Pp.* (III, 23, 7, nempe tabellas). Vĕnĭo ăd măcēllūm, rŏgĭtŏ pīscēs : īndĭcānt Cārōs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 4). Fătĕŏr... ēssĕ mē cŏcūm cārīssŭmŭm. *Id.* (*Ps.* III, 2, 59). Nīl sānctūm măgĭs ēt mīrūm cārūmquĕ vĭdētŭr. *Lr.* (I, 730). SYN. Prĕtĭōsŭs. || *Cher, chéri.* Cārĕ pŭĕr, mĕă sōla ēt sēră vŏlŭptās. *V.* Nēc tē mĭhĭ cārĭŏr āltĕr. *O.* Āt lōngē pătrĭa ēst, lōngē cārīssĭmă cōnjŭx. *Id.* SYN. Dīlēctŭs, ămātŭs, ămīcŭs, suāvĭs, dūlcĭs, grātŭs, āccēptŭs, jūcūndŭs, cārīssĭmŭs. PPH. Cārĭŏr vītā, ŏcŭlīs, lūcĕ, aūrō. Quō nōn cārĭŏr ūllŭs, āltĕr. Ante ălĭōs cārŭs, dīlēctŭs. Ănĭmæ pārs *ou* dīmĭdĭŭm. VERS. Ō lūcĕ măgĭs dīlēctă sŏrōrī! *V.* Tēquĕ sŭīs jūrāt cārām măgĭs ēssĕ mĕdūllīs. *Tib.* Ō mĭhĭ mē cōnjūx cārĭŏr! *O.* Pēctŏrĭbūs quāntūm tū nōstrīs, ūxŏr, ĭnhærēs. *Id.* Cārĭŏr ōmnī Lūcĕ. *Cl.* Ēt vērūm vītā cuī cārĭŭs. *Aus.* Vītā frātĕr ămābĭlĭŏr. *Cat.* Quī te ămăt plūs quam hōsce ŏcŭlōs. *Ter.* || *Subst. m.* ***Nom d'homme.*** Sūm quŏquĕ, Cārĕ, tŭīs dēfēnsŭs vīrĭbŭs ābsēns. *O.* (*Trist.* III, 5, 17. Adde *Aus. Epitaph. Her.* 37, 2).

Cărȳă Dĭānă (*de* καρύα, nux). *Diane de Carya, ville de Laconie.* Plaūdēntīque hăbĭlēs Cărȳæ rĕsŏnārĕ Dĭānæ. *St.* (*Th.* IV, 225. Cujus nominis fabulosam originem memorat *Serv.* ad *Ecl.* 8, 40. « Unde, inquit sub fine, templum *Caryatidi Dianæ* a Laconibus consecratum. » *Diom.* p. 483 : « Quo solitus erat chorus virginum *Caryatidi Dianæ* hymnum canere. »)

Cārȳăndæŭs, ă, ŭm (Καρυανδαῖος). *De Caryanda, île voisine de la Carie, patrie du géographe Scylax.* Ăthēnĭēnsĭs, Cārȳăndæŭs Scȳlāx. *Avien.* (*Or. mar.* 44. *Ib.* 372).

Cărȳātĭs, ĭdĭs, *f. Voy.* Carya.

Cărȳōtă, æ, *et* Cărȳōtĭs, ĭdĭs, *f.* (καρυωτός *et* καρυωτίς). *Datte.* Aūrĕă pōrrĭgĭtŭr Jānī căryōtă călēndīs. *M.* (XIII, 27. *Id.* VIII, 33, 11). Ēt nōtās cărȳōtĭdās thēātrīs. *Id.* (XI, 32, 10). Ēt lătēntĕ pālmā Prægnāntēs cărȳōtĭdēs cădēbānt. *St.* (*Silv.* I, 6, 20).

? Cărȳstēŭs. *Voy. le suiv.*

Cărȳstĭŭs *et* Cărȳstōŭs, ă, ŭm (Καρύστιος *et* Καρυστῷος). *De Carystos.* Quāquĕ Cărȳstōīs frāngĭtŭr ūndă vădīs. *O.* (*Fast.* IV, 282. Sic pauci scribunt; vulgo *Carysteus*, contra analogiam. Nempe *Lesbos, Lesbius* et *Lesbous*; *Carystos, Carystius* et *Carystous*. Ceterum apud *Strab.* est Καρύστιος οἶνος).

Cărȳstŏs *et* Cărȳstŭs, ī, *f.* (Κάρυστος). *Ville de l'île d'Eubée, renommée pour ses carrières de marbre.* Quā mărĭs āngūstăt faūcēs sāxōsă Cărȳstŏs. *L.* Tēnārĕ, sīvĕ tŭīs, sīvĕ, Cărȳstĕ, tŭīs. *Tib.* (III, 3, 14. Adde *St. Silv.* II, 2, 93; *Sen. Troad.* 836).

Cărȳŭs, ă, ŭm. *Voy.* Carya.

Căsă, æ, *f. Cabane, chaumière.* Ātque hŭmĭlēs hăbĭtārĕ căsās, ēt fīgĕrĕ cērvōs. *V.* Sūnt quĭbŭs ē rāmīs frōndĕă fāctă căsa ēst. *O.* SYN. Căsŭlă, tŭgŭrĭŭm. EP. Rūstĭcă, ăgrēstĭs, pāstōrālĭs, strāmĭnĕă, āngūstă, ēxĭgŭă, hŭmĭlĭs, ēxĭlĭs, pārvă, tĕnŭĭs, sīmplēx; ĭnŏps, īndĭgă, paŭpĕr; tūtă, sēcūră, quĭētă, fēlīx. PPH. Rūstĭcă tēctă. Tēctă căsæ. Lărēs, pĕnātēs āngūstī, pārvī, tĕnŭēs, etc. Dŏmŭs hŭmĭlĭs, ăgrēstĭs; hŭmĭlī cūlmĭnĕ, strāmĭnĕ, strāmĭnĭbŭs tēctă, cōntēctă. VERS. Paŭpĕrĭs ēt tŭgŭrī cōngēstūm cēspĭtĕ cūlmĕn. *V.* Jūncīs cānnāque īntēxtă pălūstrī. *L.* Pārvă quĭdēm stĭpŭlīs ēt cānnā tēctă pălūstrī. *O.* Lĭcĕăt ēxĭgŭō lărĕ Pēnsārĕ rēgnŭm. *Sen.* Ēt mălĕ cōmpāctæ tēgmĭnă fūltă căsæ. *M.* Sūb paŭpĕrĕ tēctō. *H.* Pārvō sūb lărĕ paŭpĕrŭm. *Id.*

† Căsābūndŭs, ă, ŭm, *arch. Qui tombe souvent, peu solide sur ses pieds.* Rīsi ĕgŏmēt mēcūm căsābūndum īre ēbrĭŭm. *Næv.* (apud *Varr. L. L.* 7, 53. Cf. *Gloss. Placid.*). *Voy.* Caso.

? Căsāns, tĭs. *Comme le précéd.* (Sunt qui legunt apud *Pl. Bacc.* II, 3, 71; *Asin.* II, 3, 23 : ubi alii *quassans.*)

Cāscă, æ, *m. Nom d'homme.* Ārmĭgĕrī Cāscæ pĕnētrābĭlĭs hæsĭt ărūndŏ. *Sil.* Rīdĭcŭlum ēst, quūm tē Cāscām tŭă dīcĭt ămīcă. (*Anthol.* I, p. 672.)

Cāscēllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Mēssālæ, nēc scīt quāntūm Cāscēllĭŭs Aūlŭs. *H.* Aūt rĕfĭcīt dēntēm Cāscēllĭŭs ægrŭm. *M.* (X, 56, 3).

† Cāscŭs, ă, ŭm, *arch. Vieux.* Quām prīmūm cāscī pŏpŭlī gĕnŭērĕ Lătīnī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 28. De quo *Cic. Tusc.* 1, 12 : « Priscis illis, quos *cascos* appellat *Ennius.* ») Vĕtĕrēs Cāsmēnās, cāscām rēm vŏlō prŏfārī. *Vet. Carm.* (apud *Varr.* l. cit.) Ēt nūnc părāvĭt trītĭcūm cāscō sălĕ. *Aus.* (*Epist.* 22, 27. Cf. *Fest.*)

Cāsĕŏlŭs, ī, *m. dimin. de* Caseus. Sūnt ēt cāsĕŏlī, quōs jūncĕă fīscĭnă sīccăt. (*Copa*, 17.) *Voy.* Lucunculus.

† Cāsĕŭm, ī, *n. arch. Comme* Caseus. Cūm vīrgīs cāsĕūm rādī pŏtēst. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 3, 63. Adde *Nov.* ibid.). Cāsĕūm mōllĕ. *Pompon.* (apud *Charis.* p. 61).

Cāsĕŭs, ī, *m. Fromage.* Cāndĭdŭs ēlīsæ mīscētŭr cāsĕŭs hērbæ. *O.* Pīnguĭs ĕt īngrātæ prĕmĕrētŭr căsĕŭs ūrbī. *V.* EP. Pīnguĭs, mōllĭs, nĭvĕŭs, rĕcēns, prēssŭs. SYN. Cāsĕŏlŭs. PPH. Prēssī cōpĭă lāctĭs. *V.* Lāctĭs māssă cŏāctī. *O.* Lāc cōncrētūm vīmĭnĕ quērnō. *Id.* VERS. Pārtēm (lactis) lĭquĕfāctă cŏāgŭlă dūrānt. *O.* Pēr tōtūm nĭvĕŭs prĕmĭtŭr mĭhĭ cāsĕŭs ānnŭm. *Calp.* Ūbĕrĭbŭs suādēns sīccārĕ flŭōrĕm Lāctĭs, ĕt īn nĭvĕās ādstrīctūm cōgĕrĕ glēbās. Trĕmŭlī prĕmĕre ūdă cŏāgŭlă lāctĭs. *Id.* Ēt māssām mŏdŏ lāctĭs āllĭgātī. *M.* Fēcūndī rĕdĭērūnt mūnĕră rūrĭs, Cāsĕŭs. *Tib.*

Căsĭă, æ, *f.* (κασία). *Laurier-cannellier, arbre odoriférant.* Vīx hŭmĭlēs ăpĭbŭs căsĭās rōrēmquĕ mĭnīstrăt. *V.* Nēc căsĭă lĭquĭdī cōrrūmpĭtŭr ūsŭs ŏlīvī. *Id.* (Adde *Mart.* VI, 55, 1). EP. Ŏdōră, suāvĭs, ŏlēns, frāgrāns.

Căsĭlīnŭm, ī, *n. Ville de Campanie.* || — ŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Pōst Căsĭlīnă sĭbī... ægrē rĕsērāvērăt āstū Līmĭnă. *Sil.*

Căsīnă, æ, *f. Nom d'une comédie de Plaute et d'un personnage de cette pièce.* Prærĭpĕrĕ Căsĭnam ūxōrēm, proīnde ūt pōstŭlās (*Cas.* I, 1, 8).

Căsīnās, ātĭs. *De Casinum.* Ŏlēŭm Căsīnās. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 762).

Căsīnŭm, ī *n. Ville du Latium.* Nĕbŭlōsī rūră

Cāsīnī. *Sil.* || — ŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Nўmphīs hăbĭtātă Cāsīnīs Rūră. *Sil.* (XII, 527. Quamquam alii leg. *Casini*).

Căsĭŭs, ĭī (mons), *m. Montagne d'Égypte, du côté de l'Arabie Pétrée, où était un temple de Jupiter Casius, et le tombeau de Pompée.* Nĕc tĕnŭīt Căsĭūm nōctūrnō lūmĭnĕ mōntĕm. *L.* Nām Căsĭī mōntĭs quā prōmĭnĕt ōră pĕr æquŏr. *Prisc.* (*Peri.* 822). SYN. Căsĭă rūpēs. *L.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ēt Căsĭō præfērrĕ Jŏvī. *L.*

Cāsmēnæ, *f. pl. arch. Comme* Camenæ. Vĕtĕrēs Cāsmēnās, cāscām rēm vŏlŏ prŏfārī. *Vet. Poet.* (ap. *Varr.* 7, 28. Cf. *Fest.* v. *Dusmoso*).

† Cāsŏ, ās, ārĕ, *n. arch. Tomber souvent.* Nōn hĕrclĕ tam īstīc vălĭdĕ cāsābānt cădī. *Pl.* (*Mil.* III, 2 38). *Voy.* Casabundus.

Cāspĕrĭă, æ, *f. Ville des Sabins.* Cāspĕrĭāmquĕ cŏlūnt, Fŏrŭlōsque ĕt flūmĕn Hĭmēllæ. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 417. Alii utrubique leg. *Casperula*).

? Cāspĕrŭlă. *Voy. le précéd.*

Cāspĭăcŭs, ă, ŭm (Κασπιακός). *Comme* Caspius. Mĕtŭēndăvĕ pōrtæ Līmĭnă Cāspĭăcæ. *St.*

Cāspĭădæ, ārŭm, *m. pl.* (Κασπιάδαι). *Peuple voisin de la mer Caspienne.* Claūstrīsquĕ prŏfūsi Cāspĭădæ. *V. Fl.* (VI, 106).

Cāspĭăs, ădĭs, *f.* (Κασπιάς). *Caspienne.* Cāspĭădās tāngūnt pōrtās. *Prisc.* (*Peri.* 951).

Cāspĭŭm (mare), *n. Mer Caspienne, en Hyrcanie.* Mānānt īn āgrōs, aūt mărĕ Cāspĭŭm. *H.* Cōmmīsĭt? aūt quæ Cāspĭūm tāngēns mărĕ. *Sen.* (*Troad.* 1108). SYN. Hўrcānŭm pĕlăgŭs. *Avien.* Cāspĭă Tēthȳs. *Id.* Cāspĭŭs pōntŭs. *Prisc.* Cāspĭă ūndă. Hўrcānūm mărĕ. *Id.* || — ŭs, ă, ŭm (Κάσπιος). *De la mer Caspienne, du pays environnant.* Ēt Cāspĭă rēgnă Rēspōnsīs hōrrēnt dīvūm. *V.* Pōst fōrtīs Cāspĭă prōlēs. *Prisc.* (*Peri.* 703). || Cāspĭæ pōrtæ *et* Cāspĭă pōrtă; Cāspĭă claūstră (Κάσπιαι πύλαι). *Gorge dans le mont Taurus.* Pĕtĕrēm quūm Cāspĭă claūstră. *L.* (Adde *Prisc. Peri.* 954). *Voy.* Caspiacus, Caspias, Porta. || Cāspĭă fĕră. *Tigre.* (*Sen. H. OEt.* 145.)

Cāssāndĕr, drī, *m.* (Κάσσανδρος). *Cassandre, nom d'homme.*

Cāssāndră, æ, *f.* (Κασσάνδρα). *Cassandre, fille de Priam et d'Hécube, obtint d'Apollon le don de prophétie, mais à condition qu'on n'ajouterait pas foi à ses prédictions. Devenue esclave d'Agamemnon, elle fut tuée avec lui par ordre de Clytemnestre.* Sōlă mĭhī tālēs cāsūs Cāssāndră cănēbăt. *V.* Tūnc ĕtĭām fātīs ăpĕrīt Cāssāndră fŭtūrīs Ōră, dĕī jūssū nōn ūnquām crēdĭtă Teūcrīs. *Id.* SYN. Phœbăs. EP. Phœbēă, Īlĭăcă, Prĭămēĭă; fātĭdĭcă, vērāx. PPH. Prĭămēĭă vīrgŏ, vātēs. Āntīstĭtă Phœbī. Fămŭlă vērĭdĭcī dĕī. (Cf. *Sen. Troad.* 34.)

Cāssāndreūs, ĕī *ou* eī, *m.* (Κασσανδρεύς). *De Cassandrée, ville de Macédoine: Apollodore, tyran de cette ville.* Nōn tĭbĭ Cāssāndreūs pātĕr ēst, dūrūsvĕ Căphāreūs. *O.* (*Pont.* II, 9, 45. Et *Ibis*, 463).

† Cāssātŭs, ă, ŭm. *Comme* Cassus. *Rendu vain, inutile.* Cāssātă dēflēt crīmĭnă. *Fort.* (I, 16, 14). Cōnsĭlĭūmquĕ dŭcūm cāssātīs dīssĭpăt aūsīs. *Alcim.* (V, 498).

Cāssēs, ĭŭm, *m. pl. Lacs, filets, toiles de chasseur.* Dĕcĭdĭt īn cāssēs prædă pĕtītă mĕōs. *O.* Nĕc bĕnĕ dē lāxīs cāssĭbŭs ēxĭt ăpĕr. *Id.* Cāssĭbŭs īmpŏsĭtīs vēnŏr, sĕd ărūndĭnĕ sūmptā. *Pp.* (IV, 2, 33). SYN. Lăquĕī, rētĭă, plāgæ. *Voy.* Cassis 2, Rete. || *Toile d'araignée.* Lāxōs sūspēndĭt ărānĕă cāssēs. *V.* (Adde *Mart.* III, 93, 5). *Voy.* Araneum.

Cāssĭānŭs, ă, ŭm. *De Cassius, partisan de Cassius.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Nōn mīrŏr: īllŭd, Cāssĭānĕ, mīrārĕr. *M.* (III, 64, 5). || *Eccl. Saint Cassien. martyr.* Mārtȳr, dĭcātō Cāssĭānūs cōrpŏrĕ. *Prud.* (*Peri.* 9, 6. *Ib.* 4, 45).

Cāssĭdă, æ, *f. Casque.* Sŏnăt ārcŭs, ĕt aūrĕă vāt Cāssĭdă. *V.* Aūrĕă cuī pōstquām nūdāvĭt cāssĭdă frōntĕm. *Pp.* (III, 11, 15. Cf. *Charis.* p. 80). *Voy.* Cassis 1.

Cāssĭŏpē, ēs, *et* Cāssĭŏpēă *ou* Cāssĭĕpēă, æ, *f.* (Κασσιόπη, Κασσιόπεια *et* Κασσιέπεια). *Cassiope, femme de Céphée, osa comparer sa beauté à celle des Néréides. Pour la punir de son orgueil, Neptune ordonna que sa fille Andromède devînt la proie d'un monstre marin. Mais Persée la délivra, et il obtint de Jupiter que sa belle-mère serait mise au nombre des astres.* Sērvātōrēmquĕ fătēntŭr Cāssĭŏpē Cēpheūsquĕ pătĕr. *O.* EP. Fōrmōsă, sŭpērbă, īnfēlīx. PPH. Cēphēī *ou* Cēpheī cōnjŭx, ūxŏr. Cēphēĭă cōnjūx. || *Constellation.* Nĕc mĭhĭ Cāssĭŏpē sŏlĭtō vīsūră cărīnam ēst. *Pp.* (I, 17, 3). Cāssĭŏpēă vĭrūm rĕsĭdĕt sūblīmĭs ăd īpsŭm. *German.* (*Arat.* 192. Adde *Manil.* I, 355; *Cic. Arat.* 194).

1. Cāssĭs, ĭdĭs, *f. Casque.* Spīcŭlă cūm pīctīs hærēnt īn cāssĭdĕ pēnnīs. *O.* Quătĭt aūră cŏmāntēs Cāssĭdĭs aūrĭcŏmæ crīstās. *Sil.* SYN. Cāssĭdă, gălĕă. *Voy.* Galea.

2. Cāssĭs, ĭs, *m. Rets, filet (de chasseur).* Vīsō cāssĕ, rĕsīstĕt ămāns. *O.* Quūm, cāssĕ vīnctŭs, tēntăt ēgrēssŭs tămĕn. *Senec.* (*Ag.* 893). *Voy.* Casses.

Cāssĭtă, æ, *f. Alouette. Voy.* Galerita.

† Cāssĭtĕrŭs *ou* Cāssĭtĕrŏs, ī, *m.* (κασσίτερος). *Étain. Les anciens donnaient pour étymologie à ce mot le mont* Cassius. Cāssĭŭs īndĕ mōns tŭmĕt: Ēt Grāiа ăb īpsō līnguă cāssĭtĕrōn prĭŭs, Stānnūm vŏcāvĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 259. Hoc loco *Diom.* p. 315, scribit *cassiterum*).

1. Cāssĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Cassius, l'un des meurtriers de César, périt à la bataille de Philippes.* Cāssĭŭs hōc pŏtĭŭs fĕrĭĕt căpŭt. *L.* Brūtōrum ĕt Cāssī nātālĭbŭs. *J.* (5, 37). || *Autre du même nom.* (*Lucil.* ap. *Non.* 4, 111.) || — Parmensis. *Cassius, de Parme, poëte du temps d'Auguste.* Quālĕ fŭīt Cāssī răpĭdō fērvēntĭŭs āmnī Īngĕnĭūm. *H.*

2. Cāssĭŭs (mons), *m. Montagne de la Bétique.* Sē prōtŭlērĕ: Cāssĭŭs īndĕ mōns tŭmĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 259. Nisi legendum *Casius*). Tēndĭtŭr, ĕt vāstī dēsērtă căcūmĭnă Cāssī. *Licent.* (*Carm. ad Augustin.* 65. Sed in hoc montem *Cassium* cum *Casio* poeta confudisse videtur). || — ŭs, ă, ŭm. Æquāt sĭbĭ Cāssĭă rūpēs. *Licent.* (*ib.* 66).

Cāssŭs, ă, ŭm. *Vide, creux.* Nīl prætĕr sălĭcēs, cāssăquĕ cānnă fŭĭt. *O* Quām tē cōntēmptūm cāssā nŭcĕ paūpĕrĕt. *H.* Cāssā glāns. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 37). SYN. Īnānĭs, văcŭŭs. || *Vain, inutile.* Dīxĭt, ŏpēmquĕ dĕī nōn cāssa īn vōtă vŏcāvĭt. *V.* SYN. Vānŭs, ĭnūtĭlĭs. || *Vain, futile, sans effet.* Vūlgātūm, nĕc cāssă fĭdēs. *Sil.* Cāssārūm sĕdĕt īrārūm spēctātŏr. *Id.* Nōn ĕcāstŏr cāssă mĕmŏrŏ. *Pl.* (*Cist.* IV, 1, 16). Nūnquām cāssă mānŭs. *St.* Sōllĭcĭtāmquĕ gĕrīs cāssā fōrmīdĭnĕ mēntĕm. *Lr.* (III, 1063). SYN Vānŭs, īnānĭs, īrrĭtŭs. *Voy.* Vanus. || *Privé de.* Nūnc cāssūm lūmĭnĕ lūgēnt. *V.* Æthĕrĕ cāssīs. *Id.* Cāssum ănĭmā cōrpŭs. *Lr.* (III, 563). Ēt dēxtrā rētĭnēns nōn cāssūm lūmĭnĭs ēnsĕm. *Cic.* (*Arat.* 369). SYN. Ōrbātŭs, prīvātŭs. || Īn cāssŭm. *En vain.* Ōmnĭa īn cāssūm cădūnt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 147). Nĕc tānta īn cāssūm vīrtūs ĕăt. *L. Voy.* Incassum.

Cāstălĭă, æ, *f.* (Κασταλία). *Castalie, fontaine de Béotie, consacrée aux Muses.* Cāstălĭām mōllī dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V* Frōndĭfĕră sānctæ nĕmŏră Cāstălĭæ pĕtēns. *Sen.* (*OEd.* 276). SYN. Cāstălĭs. PPH. Cāstălĭă *ou* Cāstălĭs ăquă, ūndă. Cāstălĭŭs gūrgĕs. Cāstălĭī lătĭcēs Fōns Āŏnĭŭs, Hўāntĭŭs.

Cāstălĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Κασταλίδες). *Les Muses.* Pēr gĕnĭūm fāmæ Cāstălĭdūmquĕ grĕgĕm. *M.* (VII, 11, 10. *Id.* IV, 14, 1). *Voy.* Musæ.

Cāstălĭs, ĭdĭs, *f.* (Κασταλίς) *De Castalie; fontaine de Castalie.* Cāstălĭs hīc nōbīs, vēl Jŏvĭs īmbĕr ĕrĭt. *M.* (IX, 19, 8). *Voy. le suiv.*

Cāstălĭŭs, ă, ŭm (Κασταλίος). *De Castalie.* Vīx bĕnĕ Cāstălĭō Cāstōr sūccēssĕrăt āntrō. *O.* Pōcŭlă Cāstălĭă plēnă mĭnīstrăt ăquā. *Id.* Cāstălĭāmque ūmbrām Pīĕrĭōsquĕ lăcūs. *Tib.* (III, 1, 16). *Voy.* Castalia.

Cāstănĕă, æ, *f.* (κάστανον). *Châtaignier.* Cāstănĕīs cŏrȳlōs æquās. *P. Nol.* (11, 37). || Cāstănĕă nūx, *et absolt.* Cāstănĕă, æ, *f. Châtaigne.* Cāstănĕāsquĕ nŭcēs, mĕă quās Ămărȳllĭs ămābăt. *V.* Āt nūnc cāstănĕās nōn ămăt īllă nŭcēs. *O.* (Adde *Calp.* 2, 82: *Auct. Copæ,* 19; *Ser. Sam.* 560). Cāstănĕæ mōllēs, ēt prēssī cōpĭă lāctĭs. *V.* EP. Hīrsūtă, hōrrĭdă, hīspĭdă; mōllĭs, tĕnĕră.

Cāstē, *adv. Avec chasteté, piété, vertu.* Jūstĭtĭāmquĕ sŭī cāstē plăcāssĕ părēntĭs. *O.* Ābdĭtă vīrgĭnĕīs cāstē pūbēscĕrĕ tēctīs. *Juvc.* (I, 82).

† Cāstēllānŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à une place forte.* Cāstēllānē sōrēx clŏācæ. (*Anthol.* II, p. 468.)

Cāstēllŭm, ī, *n. Château fort, forteresse.* Aūt mōntānă sĕdēt cīrcŭm cāstēllă sŭb ārmīs. *V.* Cāstēllă īn tŭmŭlīs. *Id.* Tūrrītăquĕ sūmmīs Dīspōnēt cāstēllă jŭgīs. *L.* SYN. Ōppĭdŭm, ārx. *Voy.* Arx.

Cāstērĭă, æ, *f. Chantier, lieu où l'on abrite les navires.* Sōla ĕgo īn cāstērĭā, Ŭbĭ quĭēscŏ. *Pl.* (*As.* III, 1, 16. Cf. *Non.* 2, 128).

† Cāstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend chaste, pur.* Cāstĭfĭcō sŏcĭāns pĭă săcrāmēntă lăvācrō. *P. Nol.* (25, 184) || *Chaste.* Ēxpēllĕ făcĭnŭs mēntĕ cāstĭfĭca hōrrĭdŭm. *Sen.* (*Hip.* 169).

† Cāstīgābĭlĭs, ĕ. *Punissable.* Qui ădmīsĭt īn se cŭlpām cāstīgābĭlĕm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 6).

† Cāstīgātĭŏ, ōnĭs, *f. Réprimande; châtiment.* *Voy.* Censura, Pœna.

Cāstīgātŏr, ōrĭs, *m. Censeur, qui réprimande.* Sē pŭĕrō, cēnsōr cāstīgātōrquĕ mĭnōrŭm. *H.* Paūsă: vĭcīstī cāstīgātōrēm tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 150). SYN. Ōbjūrgātŏr, cēnsŏr, rĕprĕhēnsŏr.

Cāstīgātŭs, ă, ŭm. *Puni, châtié.* Vĭtĭa ūltĭmă fīctōs Cōntēmnūnt Scaūrōs, ēt cāstīgātă rĕmōrdēnt. *J.* (2, 35). Tōt cāstīgātām vĭcĭbŭs dīvīnă Cănōpŭm. *Alcim.* (V, 666). || *Au fig. Réprimé, maintenu.* Nōdīs ēt cāstīgātă jŭbārŭm Lībērtās. *St.* || *Beau, parfait.* Ēt cāstīgātæ cōllēctă mŏdēstĭă frōntĭs. *St.* Quām cāstīgātō plānŭs sŭb pēctŏrĕ vēntĕr. *O.*

Cāstīgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Réprimander.* Tūm grăvĭs Ēntēllŭm dīctĭs cāstīgăt Ăcēstēs. *V.* Cāstīgāntquĕ mŏrās. *Id.* Cōrrĭpĭēs nīmīrum, ēt cāstīgābĭs ăcērbō Clāmōrĕ. *J.* (14, 54). SYN. Ōbjūrgŏ, īncrĕpŏ, īncrĕpĭtŏ, rĕprĕhēndŏ. || *Châtier, punir.* Cāstīgātque aūdītquĕ dŏlōs. *V.* Mānĕ cāstīgābĭt ĕōs būbŭlĭs ēxŭvĭīs. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 26). SYN. Pūnĭŏ, plēctŏ, mūlctŏ. *Voy.* Punio. || *Corriger un défaut, un ouvrage.* Præsēctūm dĕcĭēs nōn cāstīgāvĭt ăd ūnguĕm (carmen). *H.* Mōlĭs prægrăvĭdæ cāstīgăt pūlvĕrĕ lāpsūs. *St.* (Adde *Pers.* 1, 6). SYN. Ēmēndŏ, cōrrĭgŏ, *qqf.* pŏlĭŏ, pērfĭcĭŏ. *Voy.* Corrigo. || *Qqf. Resserrer.* Īnsŭlă, flūctĭsŏnō cīrcŭmvāllātă prŏfŭndō, Cāstīgātŭr ăquīs. *Sil.* SYN. Cŏērcĕŏ, strīngŏ.

Cāstĭtās, ātĭs, *f. Chasteté.* Vīrtūs, ēt mĕtŭēns āltĕrĭŭs vĭrī Cērtō fœdĕrĕ cāstĭtās. *H.* Prōh, cāstĭtātĭs vīndĭcem ārmēmŭs mănŭm. *Sen.* (*Hip.* 261). SYN. Cāstĭmōnĭă, pŭdīcĭtĭă, pŭdŏr. *Voy.* Pudicitia, Castus. || *En gén. Vertu. Voy.* Probitas, Virtus.

† Cāstĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Chasteté.* Ĭbĭ fās, ĭbĭ cūnctam āntīquām cāstĭtūdĭnĕm. *Att* (ap. *Non.* 2, 124).

Cāstŏr, ŏrĭs, *m.* (Κάστωρ). *Castor, fils de Jupiter et de Léda, époux de Tyndare, partagea l'immortalité avec son frère Pollux.* Pēctŏră trājēctūs Lȳncēō Cāstŏr ăb ēnsĕ. *O.* Pōllūcēm pŭgĭlēs, Cāstŏră plăcēt ĕquēs. *Id.* Cūm Cāstŏrĕ Pōllūx. *H.* SYN. Tȳndărĭdēs. EP. Thĕrāpnæŭs, Ămȳclæŭs, Lēdæŭs, Œbălĭŭs. PPH. Lēdæ pŭĕr, fīlĭŭs, gĕnŭs. Pōllūx āltĕr. *Sil.* (*Castoris* et *Pollucis* nomina confusa fuisse testatur *Serv.* ad *G.* III, 89.) || *Castor et Pollux.* Tȳndărĭdæ, *qqf.* Cāstŏrēs, Pōllūcēs. PPH. Lēdæī, Thĕrāpnæī, Œbălĭī, Ămȳclæī frātrēs. Œbălĭdæ gĕmĭnī Gĕmĭnūm Tȳndărĭdæ gĕnŭs. Pār nōbĭlĕ frātrŭm. Gĕmĭnŭs Cāstŏr. Lēdæī Lăcōnēs. Cūm Cāstŏrĕ frātĕr. VERS. Tȳndărĭdæ frātrēs, hīc ĕquĕs, īllĕ pŭgĭl. *O.* Ēt gĕmĭnī, nōndūm cœlēstĭă sīdĕră, frātrēs. *Id.* Quālĭs ĕt Eūrōtæ Pōllūx ēt Cāstŏr ărēnĭs, Hīc vīctōr pŭgnĭs, īllĕ fŭtūrŭs ĕquīs. *Pp.* Cāstŏr gaūdĕt ĕquīs; ōvō prōgnātŭs ĕōdĕm Pūgnīs. *H.* Pōllūx tūm cæstū laūdātŭs, Cāstŏr hăbēnīs. *Sidon.* Gĕmēllĕ Cāstŏr, ēt gĕmēllĕ Cāstŏrĭs. *Cat.* (4, 27). Cāstŏrĭbŭs sīmplī rītĕ dĭcāntŭr ĕquī. (*Anthol.* I, p. 469. Plura de his leguntur, *ibid.* p. 26; et apud *Mart.* I, 37). || *Les mêmes formant au ciel le signe des Gémeaux, et regardés comme un astre favorable aux navigateurs.* Sīc frātrēs Hĕlĕnæ, lūcĭdă sīdĕră, Vēntōrūmquĕ rĕgāt pātĕr. *H.* Hæc sūnt Lēdæīs tēmplă dĭcātă dĕīs. *O.* Ātque īntērpŏsŭīt gĕmĭnă Lēdæ sīdĕră. *Ph.* Naūfrāgă Lēdæī sūstēntānt vēlă Lăcōnēs. *Cl.* Pāndĕ prĕcōr, gĕmĭnō plācātūm Cāstŏrĕ pōntŭm. *Rutil.* || *Nom d'un gladiateur du temps d'Auguste.* Cāstŏr scĭăt ān Dŏlĭchōs plūs. *H.* || † Cāstŏr, ŏrĭs, *arch.* Quod testatur *Capel.* III, p. 76.)

Cāstŏr, ŏrĭs, *m.* (κάστωρ). *Castor, animal amphibie.* Cœpĭt cūm vēntīs, ĭmĭtātŭs cāstŏră, quī sē. *J.* (12, 34). Quŏd sŭpĕrēst tūtŭm, Pōntĭcĕ cāstŏr, hăbēs. (*Ovid. Nuc.* 166.) SYN. Fĭbĕr. EP. Sōlērs, īndūstrĭŭs, prūdēns.

Cāstŏrĕŭm, ī, *n. Liqueur tirée des intestins du castor, et dont on se servait comme narcotique.* Vīrōsăquĕ Pōntŭs Cāstŏrĕa, Ēlĭădūm pālmās Ēpīrŭs ĕquārŭm. *V.* Tūnc vīrōsă tĭbī sūmēs mūltūmquĕ dŏmābĭs Cāstŏrĕă. *Nemes.* (*Cyn.* 223). Cāstŏrĕōquĕ grăvī mŭlĭĕr sōpītă rĕcūmbĭt. *Lr.* (VI, 796).

Cāstŏrĕŭs, ă, ŭm. *De Castor.* Frēnīs Cāstŏrĕā mōbĭlĭōr mănŭ. *Sen.* (*Hip.* 810).

† Cāstră, æ, *f. arch. Comme* Castrum. Cāstra hæc vēstra ēst. *Att.* (apud *Non.* 3, 65).

Cāstră, ōrŭm, *n. pl. Camp.* Sēmănĭmēs īn cāstră trăhēns hōstīlĭă tūrmās. *L.* Quīsquĭs ĕrĭt cāstrīs jŭgŭlātŭs Ăchīvĭs. *O.* SYN. Tēntōrĭă. EP. Æstīvă, hĭbērnă, mārtĭă, fōrtĭă, hōstīlĭă, ĭnĭmīcă, fīdă, tūtă. || Cāstră mētŏr, ārĭs, ārī, *d. Choisir l'emplacement d'un camp, camper.* PPH. Cāstră pōnŏ, fīgŏ, cōllŏcŏ, sīgnŏ. Cāstrīs īnsīstŏ, cōnsīstŏ. VERS. Pŏsĭtīs stăt īn āgmĭnĕ cāstrīs. *V.* Tȳrrhēnī tūtă tĕnēbānt Cāstră lŏcīs. Cōnsīdūnt cāstrīs, ēt mœnĭă vāllānt. *Id.* Bōlānŭs tūtīs jŭgă quærĕrĕ cōmmŏdă cāstrīs, Mētārī Bōlānŭs ăgrōs. *St.* Mētātō spătĭō cāstrōrŭm. *Sidon.* *Voy.* Agger, Vallum. || *Lever le camp, décamper.* Cāstră mŏvĕŏ. VERS. Ōmnĭsquĕ rĕlīctīs Tūrbă flŭĭt cāstrīs. *V.* Cāstra ăcĭēmquĕ mŏvēbăt. Ēxcēdūnt cāstrīs. Pūbēmque ēdūcĕrĕ cāstrīs. Cāstrīs aūdēbĭt vēllĕrĕ sīgnă. *Id.* Ēgrĕdĭtŭr cāstrīs mīlēs gĕnĕrōsŭs ăb īsdĕm. *O.* || *Armée, troupe.* Cāstră frĕmūnt. *L.* *Voy.* Exercitus. || *Parti.* Ā vēstrīs īn mĕă cāstră rĕdīs. *O.* Grēssūs īn nŏvă cāstră fĕrŏ. *Id.* SYN. Pārtēs, *qqf.* sīgnă || *Jour de marche.* Brūndĭsĭūm dĕcĭmīs jŭbēt hān āttīngĕrĕ cāstrīs. *L.*

Cāstrānŭs, ă, ŭm. *De la forteresse* Castrum Inui Cāstrānăquĕ rūră pĕtāntŭr. *M.* (IV, 60, 1).

† Cāstrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui coupe, qui élague.*

ŏmnēm grămmătĭcăm cāstrātŏr sūstŭlĭt ărtēm. (*Anthol.* I, p. 620.)

Cāstrātŭs, ă, ŭm. *Coupé*. Āttīn cāstrātūm sŭbĭtō prædīcĕrĕ sōlēm. (*Anthol.* I, p. 33.) *Voy.* Eunuchus. || *Au fig.* Căndĭdă vīrgĭnĭtās, ănĭmūm cāstrātă rĕcīsŭm. *Prud.* (*Ham.* 957).

Cāstrēnsĭs, ĕ. *De camp, militaire.* Nōctĭbŭs hībĕrnīs cāstrēnsĭă pēnsă lăbōrŏ. *Pp.* (IV, 3, 33). Cāstrēnsĭbŭs ūtĭlĭs ārmīs. *Id.* (III, 9, 19). Āt mĭhi cāstrēnsēm quŏd mōrdēt fībŭlă vēstēm. *Symm.* (*Epist.* 1, 1). || — cŏrōnă. *Voy.* Corona.

Cāstrĭcŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Dūm tĭbĭ fēlīcēs īndūlgēnt, Cāstrĭcĕ, Bāiæ. *M.* (VI, 43, 1).

Cāstrŏ, ās, ārĕ. *Oter la virilité.* Dēfōrmēm sævā cāstrāvĭt ĭn ārcĕ tўrānnŭs. *J.* (10, 307). Răpĭtŭr cāstrāndŭs ăb īpsō Ūbĕrĕ. *Cl.* (Adde *Pl. Aul.* II, 2, 73). SYN. Ēvĭrŏ, āmpŭtŏ, rĕsĕcŏ. || *Au fig. Retrancher.* Vīs nūllă crŭēntăm Cāstrăt ăvārĭtĭăm. *Cl.* (*Eutr.* 1, 192). Nēc cāstrārĕ vĕlīs mĕōs lĭbēllōs. *M.* (I, 36, 14). SYN. Rĕsĕcŏ, cōmpēscŏ.

Cāstrŭm, ī, *n. Place forte. Voy.* Castellum. || Cāstrum Ĭnŭī, Cāstrūm Laūrēns, *ou absolt.* Cāstrŭm. *Ville du Latium, près d'Ardée.* Pōmĕtĭōs, Cāstrūmque Ĭnŭī, Bōlāmquĕ, Cŏrāmquĕ. *V.* Āntĕ ŏcŭlōs Laūrēns Cāstrūm mūrūsquĕ Lăvīni ēst. *Tib.* (II, 5, 51). Dōnēc Cāstrūmquĕ săcrāsquĕ Lāvīnī sēdēs. *O.* (*Met.* XV, 727. Adde *Sil.* VIII, 359). || — nŏvŭm. *Ville d'Étrurie.* Strīngĭmŭs hīnc ĕxēsum ĕt flūctu ĕt tēmpŏrĕ Cāstrŭm. *Rutil.* (1, 227. Cf. *Plin.* 3, 6, 9).

Cāstŭlŏ, ōnĭs, *f. Ville d'Espagne, sur les frontières de la Bétique* (*Cazorla*). Cāstŭlō Phœbēī sērvāt cōgnōmĭnă vātĭs. *Sil.* (III, 99. *Ib.* 391).

Cāstŭs, ă, ŭm. *Chaste.* Cāstă, nĕc āntīquīs cēdēns Lævīnă Săbīnīs. *M.* (I, 63, 1). Cāstă pŭdīcĭtĭām sērvăt dŏmŭs. *V.* Hīc ēst cāstīssĭmŭs ārdŏr. *St.* SYN. Pūrŭs, pŭdīcŭs, īntĕmĕrātŭs. PPH. Quō nōn cāstĭŏr āltĕr. Laūdĕ pŭdīcĭtĭæ cĕlĕbĕr. Ănĭmōque ĕt cōrpŏrĕ cāstŭs. Cuī sĭnĕ crīmĭnĕ mōrēs. VERS. Hī nēc cōncŭbĭtu īndūlgēnt, nĕc cōrpŏră sēgnēs Īn vĕnĕrēm sōlvūnt. *V.* Mē nātūră pŭdīcūm Fēcĕrăt, ĕt cāstō cōrpŏrĕ dūrŭs ĕrăm. *O.* Nĕc īllă sŭæ rĕvŏcātŭr pārcĕrĕ fāmæ. *Pp.* Vīxī sĭnĕ vūlnĕrĕ fāmæ. *Aus.* Cāstŭs mōrĭbŭs, īntĕgĕr pŭdōrĕ. *M.* Rēspērsă lābĕ nūlla, ĕt īntācta, īnnŏcēns. *Sen.* Fēmĭnĕum īncŏrrūptă dĕcŭs. (*Culex.*) Ēt mēnte ĕt cōrpŏrĕ cāstŭs. *Prosp. Voy.* Conjugium, Virgo. || *Innocent, vertueux, pieux.* Cāstŭs Ǣnēās. *H.* (*C. S.* 42). Nūllī fās cāstō scĕlĕrātum īnsīstĕrĕ līmĕn. *V.* Īnsōntēs cāstōsquĕ vŏcō. *St.* Cāstă sēdēs. *Sil.* Cāstă jūră. *Id.* SYN. Īnnŏcēns, īnsōns, pĭŭs, *qqf.* prŏbŭs, hŏnēstŭs.

† Cāstŭs, ūs, *m. arch. Chasteté, pureté.* Rēs dīvās ēdīcĭt. prædīcĭt cāstŭs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 45. Cf. *Fest.* in v. *Minuitur*).

Căsŭlă, æ, *f. dimin. de* Casa. Vīvĭtĕ cōntēntī căsŭlīs. *J.* (14, 179. *Id.* 11, 153). *Voy.* Casa.

Cāsūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Cado. *Qui doit tomber, près de tomber.* Quæque ĭtă cōncŭssa ēst ūt jām cāsūră pŭtētŭr. *O.* Cāsūrăquĕ mœnĭă Trōjæ. *Id.* SYN. Lāpsūrŭs, lăbāns, cădūcŭs.

Cāsŭs, ūs, *m. Chute.* Ēt sŭbĭtō cāsū, quæ vălŭērĕ, rŭūnt. *O.* Stīllĭcĭdī cāsūs lăpĭdēm căvăt. *Lr.* (I, 313). Cēlsæ grăvĭōrĕ cāsū Dēcĭdūnt tūrrēs. *H.* SYN. Lāpsŭs, rŭīnă. EP. Præcēps, ĭnōpīnŭs, rĕpēntīnŭs, sŭbĭtŭs, grăvĭs, flēbĭlĭs, mĭsĕr, trīstĭs, īnfaūstŭs. || *Événement, et ordint. Événement malheureux, accident.* Pўrămĕ, clāmāvĭt, quĭs tē mĭhĭ cāsŭs ădēmĭt? *O.* Dūrī sōlātĭă cāsŭs. *V.* Cāsū cōncŭssŭs ăcērbō. Dī, tālem āvērtĭtĕ cāsŭm! *Id.* SYN. Ēvēntŭs, sōrs, fōrtūnă; dāmnŭm, īnfōrtūnĭŭm. *Voy.* Infortunium. || *Danger, péril.* Cāsŭs ăbĭēs vīsūră mărīnōs. Cāsūs ēvāsĕrăt ōmnēs. Pŏtēs hōc sūb cāsū dūcĕrĕ sōmnōs? Pēr vărĭōs cāsūs, pēr tōt dīscrīmĭnă rērŭm. *Id.* Īn dŭbĭōs cāsūs ĕt prōnă pĕrīcŭlă mōrtĭs Præcĭpĭtārĕ sŏlĕt. *L. Voy.* Periculum. || *Hasard.* Āttŭlĭt īpsĕ vĭīs ŏptātūm cāsŭs hŏnōrēm. *V.* Ārs cāsūm sĭmĭlĕt. *O.* Īncērtō flŭĕrēnt mōrtālĭă cāsū. *Cl.* SYN. Fōrtūnă, fōrs, sōrs, ālĕă. EP. Āmbĭgŭŭs, āncēps, dŭbĭŭs, ĭnŏpīnŭs. *Voy.* Fortuna. || Cāsū, *abl. pris adverb. Par hasard.* Quōs cāsu ŏbvĭōs Sĭmōnĭdēs ŭt vīdĭt. *Ph.* SYN. Fōrtĕ. || *Cas dans les noms.* Căsĭbŭs cūnctīs jŭgāmŭs quāndŏ vōcālēs dŭās. *T. Maur.* (*Syll.* 419).

Cătăbēnī, ōrŭm, *m. pl.* (*Strab.* Καταβηνεῖς, *Ptol.* Καταβηνοί). *Peuple de l'Arabie.* Ātquĕ Săbæ pōst hōs, nēc nōn hăbĭtānt Cătăbēnī. *Prisc.* (*Peri.* 889. Et *Avien. D. Terr.* 1138).

† Cătăclўsmŭs, ī, *m.* (κατακλυσμός). *Déluge. Voy.* Diluvium.

† Cătăgĕlăsĭmŭs, ī, *m.* (καταγελάσιμος). *Très-ridicule.* Nōlo ĕgo ē Gĕlăsĭmō mĭhĭ tē fĭĕrī cătăgĕlăsĭmŭm. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 50).

Cătăgrăphŭs, ă, ŭm (κατάγραφος). *Brodé, orné de dessins.* Cătăgrăphōsquĕ Thўnōs. *Cat.* (25, 7).

Cătălēctă, ōrŭm, *n. pl.* (κατάλεκτα). *Recueil de poésies légères.* Dīc quĭd sīgnĭfĭcēnt cătălēctă Mărōnĭs? Īn hīs ăl. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammat.* 5).

Cătălēctĭcŭs, ă, ŭm (καταληκτικός). *Catalectique, vers terminé par un pied incomplet.* Cătălēctĭcōn hōc gĕnŭs ōmnĕ. *T. Maur.* (*Met.* 251. *Ib.* 1327).

Cătălēxĭs, ĭs, *f.* (κατάληξις). *Chute d'un vers catalectique.* Ēt gĕmĭnæ lōngæ, fīĕt cătălēxĭs ĭn īstŭm. *T. Maur.* (*Met.* 311. *Ib.* 733).

Cătămītŭs, ī, *m. Nom donné par les anciens Latins à Ganymède; mignon.* Ŭbĭ ăquĭlă cătămītūm răpĕrĕt. *Pl.* (*Men.* I, 2, 35). Aūt Jŏvĭs Ēlўsĭī tū cătămītŭs ĕrĭs. *Aus.* (*Epit. Her.* 33, 8). Aūt trādăt cătămītŭs īpsĕ nēctăr. *Sympos.* (*de Livore*, 16, in *Anthol.* I, p. 547). SYN. Ămāsĭŭs.

Cătănă. *Voy.* Catina.

Cătăphrāctŭs, ă, ŭm (κατάφρακτος). *Cuirassé entièrement, bardé de fer.* Fērrĕŭs aūrātō neū cătăphrāctŭs ĕquō. *Pp.* (III, 12, 12).

Cătăphrŏnĭă, æ, *f.* (καταφρονέω). *Nom de femme.* Mūsă Cătăphrŏnĭăm. *Aus.* (*Parent.* 26, 2).

Cătăpīrātēs, æ, *m.* (καταπειρατής). *Plomb pour sonder, sonde.* Hūc cătăpīrātēn pŭĕr eōdēm dēfĕrăt, ūncŭm. *Lucil.* (ap. *Isid. Or.* 19, 4. Alii *cataproratem*, alii aliter. Illud autem unice verum).

† Cătăplāsmă, ătĭs, *n.*, *et* Cătăplāsmŭs, ī, *m.* (κατάπλασμα *et* καταπλασμός). *Cataplasme.* Vēntrēm... fŏvēre ēx mŏlĭto hōrdĕo, ūtī cătăplāsmō. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 210 et 314). *Voy.* Fomentum.

† Cătăplēxĭs, ĭs, *f.* (κατάπληξις). *Phénomène, merveille.* Māgna ātque īmmānĭs, cătăplēxĭs, plēnăque hŏnōrĭs. *Lr.* (IV, 1156).

Cătăplūs, ī, *m.* (κατάπλους). *Convoi de navires marchands.* Quūm tĭbĭ Nīlĭăcŭs pōrtēt crўstāllă cătăplūs. *M.* (XII, 75, 11). Ādvĕhĭtŭr, tōtō tĭbĭ năvĭgăt ōrbĕ cătăplūs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 21).

Cătăprōrātēs. *Au lieu de* Catapirates.

Cătăpūltă, æ, *f.* (καταπέλτης). *Machine à lancer des traits d'une grande pesanteur.* Nōn quæ strīdēntēs tōrquēt cătăpūltă mŏlārēs. *Sid.* (*Pan.* 22, 123). Nām mĕŭs ēst bāllīstă pūgnŭs, cŭbĭtŭs cătăpūltă ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 16). *Voy.* Ballista. || *Le trait lui-même.* Vĭdĕ mŏdo, ūlmĕæ cătăpūltæ tuūm nē trānsfīgānt lătŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 28). Cătăpūltă vŏlăt. *Titin.* (apud *Non.* 18, 1. Qui videndus).

† Cătăpūltārĭŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à la catapulte.* Te hŏdĭē făcĭām pīlūm cătăpūltārĭŭm. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 11).

Cătărāctă, æ, *f.*, *et* Cătărāctēs, æ, *m.* (καταράκτης)

Cataracte, chute d'eau. Quūm lāpsūs ābrūptā vĭārūm Ēxcēpērĕ tŭōs, ēt præcĭpĭtēs cătărāctæ. *L.* PPH. Lāpsūs ăquārūm. || *Écluse.* Tūm cătărāctārūm claūstrīs ēxclūdĭtŭr æquŏr. *Rutil.* (1, 481). || *Au fig.* Scrīptă mănēnt, quæ dē cătărāctīs Ætērnī fōntĭs flūxēre ūndāntĕ mĕātū. *Prosp.* (*Ingr.* I, 95).

† Cătărāctrĭă, æ, *f. Sorte d'épicerie.* (*Pl. Pseud.* III, 2, 47.)

Cătāstă, æ, *f.* (καθίστημι, κατάστασις). *Échafaud ou Plate-forme, où étaient exposés les esclaves mis en vente.* Bārbără gȳpsātōs fērrĕ cătāstă pĕdēs. *Tib.* (II, 3, 60). Nōn dē plēbĕ dŏmūs, nēc ăvāræ vērnă cătāstæ. *M.* (VI, 29, 1). Căppădŏcās rĭgĭdā pīnguēs plaūsīssĕ cătāstā. *Pers.* (6, 77). SYN. Pēgmă. || *Eccl. Lit de fer où l'on exposait les martyrs pour les torturer.* Vērbĕrūm pōst vīm crĕpāntūm, Pōst cătāstās īgnĕās. *Prud.* (*Peri.* 1, 56. *Ib.* 2, 400).

† Cătāx, ācĭs, *arch. Boiteux.* Hōstĭbŭ' cōntrā Pēstēm pērnĭcĭēmquĕ, cătāx quām Mānlĭŭ' nōbīs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 100. Cf. *Fest.*).

Cătē, *adv. Adroitement.* Tūm tōrnārĕ cătē cōntōrtōs pŏssĭēt ōrbēs. *Cic.* (*Arat.* 306). Quŏs tū săpĭēntĕr, dōcte, ēt cōrdāte, ēt cătē. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 3. *Id. Mil.* III, 1, 9).

Cătēchūmĕnūs, ī, *m.* (κατηχούμενος). *Eccl. Catéchumène.* Dēnĭquĕ quum ēxstīnctō cătēchūmĕnūs ōrĕ jăcērĕt. *Fort.* (X, 6, 39, sed male. *Id. V. S. M.* I, 444).

Cătēiă *ou* Cătējă, æ, *f. Petite massue garnie de pointes, et retenue par une courroie, dont les Gaulois et les Teutons étaient armés.* Teūtŏnĭcō rītū sŏlĭtī tōrquērĕ cătēiās. *V.* Pāndā mănŭs ēst ārmātă cătēiā. *Sil.* (III, 277. Adde *V. Fl.* VI, 83. Cf. *Gell.* 10, 25 ; *Isid. Or.* 18, 7, et *Serv.* ad *Æ.* VII, 741).

Cătēllă, æ, *f. Petite chienne.* Mōrtĕ vĭrī cŭpĭēnt ănĭmām sērvārĕ cătēllæ. *J.* (6, 654. Adde *Mart.* III, 82, 19). SYN. Cătŭlă. *Voy.* Canis. || *Petite chaîne.* Sæpĕ cătēllăm, Sæpĕ pĕrīscēlĭdēm rāptām sĭbĭ flēntĭs. *H.* (Adde *Cœcil.* apud *Non.* 3, 58. *Prisc.* 557, et 615, dictionem deducit a *catena* ; quod nolim, quia eodem sensu usurpantur *catellus, catella, catulus, canis*).

Cătēllŭs, ī, *m. Petit chien.* Pēctŏră pūllōrūm rīmātŭr ĕt ēxtă cătēllī. *J.* (6, 551. Adde *Pl. Stich.* IV, 2, 40). SYN. Cătŭlŭs. *Voy.* Canis. || *Terme d'affection.* Sūmĕ, cătēllĕ : nĕgăt. *H.* (Adde *Pl. Asin.* III, 4, 103). || *Sorte de chaîne pour attacher les esclaves.* Făcĭām, cūm cătēllo ŭt āccŭbēs : Fērrĕo ĕgŏ dīcŏ. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 13. De quo *Non.* 3, 58).

Cătēnă, æ, *f. Chaîne.* Tāntūm nē rĕlĭgēr dūrā căptīvă cătēnā. *O.* Fērrātæ cōllō sōnŭērĕ cătēnæ. *Id.* Tūm strīdŏr fērrī, trāctæquĕ cătēnæ. *V.* SYN. Vīncŭlūm, vīnclūm, vīncŭlă, vīnclă, nōdŭs, nēxŭs, lăquĕŭs, cōmpĕdēs, mănĭcæ, lōră, lĭgāmĕn, fūnĭs. EP. Grăvĭs, dūră, rĭgĭdă, vălĭdă, nōdōsă, ārctă, ăhēnă, ærĕă, fērrĕă ; sævă, strīdēns, sērvīlĭs, tūrpĭs. VERS. Vīs īmprŏbă fērrī Īmpĕdĭt, ēt mōtæ sōmnum ēxcŭssērĕ cătēnæ. *O.* Cēntūm vīnctŭs ăhēnīs Pōst tērgūm nōdīs. *V.* Aūt prŏfŭgōs fērrī pōndĕrĕ nēctĕ pĕdēs. *Aus.* Hās cūm gĕmĭnā cōmpĕdĕ dēdĭcāt cătēnās. *M.* *Voy.* Vincio. || *Au fig.* Hūnc tū cōmpēscĕ cătēnā (animum). *H.* Āssērŭī jām mē, rūpīquĕ cătēnās. *O.* Lībĕră Rōmānæ sūbjēcĭt cōllă cătēnæ. *Tib.* (IV, 1, 117). SYN. Vīncŭlă, *par ext.* frēnŭm, jŭgŭm. || *Liens d'amitié.* Cōllātō pēctŏrĕ mīxtōs Jūnxĭt ĭnābrūptā cōncōrdĭă lōngā cătēnā. *St.* SYN. Vīncŭlă, nōdŭs, nēxŭs. || *Chaîne de cotte de mailles.* Quā tōrtă grăvēs lōrīcă cătēnās Ŏppōnĭt. *L.* || *Enlacement de danses.* Īntēr sē fōrtĕ cătēnās Lūdūnt, ĭn nŭmĕrūmque ēxsūltānt. *Lr.* (II, 630. Alii aliter leg.).

Cătēnātŭs, ă, ŭm. *Enchaîné.* Brĭtānnŭs ūt dēscēndĕrēt Săcrā cătēnātūs vĭā. *H.* Fœdă cătēnātō lŭĕrāt cōnnūbĭă lēctō. *St. Voy.* Vinctus. || *Au fig. Qui s'enchaîne, consécutif.* Ēxspēctānt cūræquĕ cătēnātīquĕ lăbōrēs. *M.* (I, 16, 7).

† Cătēnŏ, ās, ārĕ. *Enchaîner ; fermer.* Pētrī, cœlōs quī clāvĕ cătēnăt. *Fort.* (II, 17, 3. *Id* VIII, 6, 271).

† Cătēnŏplĭŏn *ou* Cătēnŏplĭūm, ĭī, *n.* (κατενόπλιον). *Air de danse guerrière.* Nōbīscum īnvĕnĭēs cătēnŏplĭă, sī lĭbĕt ūtī. *Aus.* (*Epist.* 10, 41).

Cătēnŭlă, æ, *f. Petite chaîne.* Ūnūm dē călcĕ cătēnŭlă pēndēns Sūstĭnĕt. *P. Nol.* (26, 462).

Cătērvă, æ, *f. Troupe, bataillon.* Dūm fŭgĭūnt ĕquĭtūm tūrmæ pĕdĭtūmquĕ cătērvæ. *H.* Āgmĕn ăgēns ĕquĭtum ēt flōrēntēs ærĕ cătērvās. *V.* Īllĕ lĭcēt Cĭlĭcūm vīctās ăgăt āntĕ cătērvās. *Tib.* (I, 2, 67) SYN. Phălānx, lĕgĭŏ, mănĭplŭs, cŏhōrs, mănŭs, *qqf.* āgmĕn, ăcĭēs. || *Troupe, foule, multitude.* Māgnā mātrūm cōmĭtāntĕ cătērvā. *V.* Īn lūcō quūm fōrtĕ cătērvæ Cōnsēdēre ăvĭūm. *Id.* SYN. Tūrbă, āgmĕn, glŏbŭs, *qqf.* ēxāmĕn. *Voy.* Turba.

Cătērvātīm. *Par troupes, par bandes.* Īndĕ cătērvātīm mōrbō mōrtīquĕ dăbāntŭr. *Lr.* (VI, 1143). Jāmquĕ cătērvātīm dăt strāgĕm. *V.* SYN. Tūrmātīm.

Căthĕdră *et* Căthēdră, æ, *f.* (καθέδρα). *Siége, chaise, fauteuil.* Quæquĕ rĕpōrtāndīs pŏsĭta ēst ōrchēstră căthēdrīs. *J.* (7, 47. Et sic *Mart.* III, 63, 7). Hī, spĕcŭlum īn căthēdrā mātrĭs ŭt pŏsĭtūm fŭĭt. *Ph.* SYN. Sēllă, sēdīlĕ. || *Litière douce.* Pŏsĭtā tū scrībĕ căthēdrā. *Pp.* (IV, 5, 37). Hūnc quī fēmĭnēīs nōctēsquĕ dĭēsquĕ căthēdrīs Īncēdĭt. *M.* (XII, 38, 1). || *Chaire de professeur.* Pœnĭtŭĭt mūltōs vānæ stērĭlīsquĕ căthēdræ. *J.* (7, 203). Ēt tē quēm căthēdrām tĕmĕre ūsūrpāssĕ lŏquūntŭr. *Aus.* (*Prof.* 9, 1). || *Tribunal.* Nēc ūllă căthēdra ēst Cuī nōn mānĕ fĕrās īrrĕquĭētŭs ăvē. *M.* (IV, 79, 3). || *Eccl. Chaire évangélique.* Quām Paūlŭs rĕtĭnēt, quāmquĕ căthēdră Pĕtrī. *Prud.* (*Peri.* 11, 32).

Căthēdrālĭcĭŭs *ou* Căthēdrālĭtĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les chaises.* Quūm căthēdrālĭcĭōs pōrtēt tĭbĭ rhēdă mĭnīstrōs. *M.* (X, 13, 1).

Căthŏlĭcŭs, ă, ŭm (καθολικός). *Eccl. Catholique.* Căthŏlĭco īn tēmplō, dīvīnī fōntĭs ăd ārām. *Prud.* (*Psych.* 107. Sic ubique metrica necessitate prima producitur : *Apoth.* 2 ; *Peri.* 11, 24). Sī quæ căthŏlĭcām fĭdēm lăcēssūnt. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 12). *Voy.* Christianus.

Cătĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Hor. Sat.* I, 2, 95.)

Cătĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nēc cūrrĭt : măgnām rēm, Cătĭānĕ, făcĭt. *M.* (VI, 46).

Cătĭēnă, æ, *f. Nom de femme.* Dōnāt Călvīnæ vēl Cătĭēnæ. *J.* (3, 133).

Cătĭēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* II, 3, 61.)

Cătĭlīnă, æ, *m.* (Κατιλίνας). *Catilina, conjurateur dénoncé par Cicéron.* Ēt tē, Cătĭlīnă, mĭnācī Pēndēntēm scŏpŭlō. *V.* Quūm Cătĭlīnă părāvĭt Ārsūrās īn tēctă făcēs. *L.* Săcrĭlĕgūm strŭērĕt quūm Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (IX, 71, 2. Et *Juv.* 10, 288).

? Cătīllă, æ, *f. Voy. le suiv.*

? Cătīllātŭs, ă, ŭm. *Léché, mangé.* Ŏpĕram ūxōrĭs pōllĭcēŏr fŏrās, Quăsĭ cătīllātŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 21, ut legit *Fulgent.* p. 564. Alii leg. *catillæ ; tum*).

† Cătīllŏ, ās, ārĕ. *Courir les tables, les dîners.* (*Voy. le précéd. et Fulgence.*) SYN. Lĭgūrĭŏ.

† Cătīllŏ, ōnĭs, *m. arch. Coureur de tables, parasite.* (*Lucil.* apud *Macr.* 2, 12.)

Cătīllŭs, ī, *m. Petit plat.* Īncrētūm pūrĭs cīrcūmpŏsŭīssĕ cătīllīs. *H. Voy.* Catinus.

Cătīllŭs, *et mieux* Cātīllŭs *ou* Cātĭlŭs, ī, *m. Fils d'Amphiaraüs, vint en Italie avec ses frères Coras et Tiburtus, et y bâtit plusieurs villes.* Cātīllŭsquĕ

ăcērquĕ Cŏrās, Ārgīvă jŭvēntūs. *V.* Et Tībūr, Cătīllĕ, tŭūm. *Sil.* Ālcīdēn, dīctūmquĕ lÿrā mājōrĕ Cătīllūm. *St.* Cīrcā mītĕ sŏlūm Tībūrĭs ĕt mœnĭă Cătīlī. *H.*

Cătīnă, *mieux que* Cătănā, æ, *f.*, *et* Cătīnē, ēs, *f.* (Κατάνη). *Catane, ville de Sicile, au pied de l'Etna.* Cūm Cătīnē nĭmĭum ārdēntī vīcīnă Tÿphōeō. *Sil.* Quĭs Cătīnām sĭlĕāt ? quĭs quādrŭplĭcēs Sÿrăcūsās ? *Aus.* (*Cl. Urb.* 11, 1).

Cătīnēnsĭs, ĕ. *De Catane.* Sī tĕnĕrum āttrītūs Cătīnēnsī pūmĭcĕ lūmbūm. *J.* (8, 16).

† Cătīnūm, ī, *n. arch. Comme le suiv.*

Cătīnŭs, ī, *m. Plat.* Ād pōrri ēt cĭcĕrĭs rĕfĕrō, lăgănīquĕ cătīnūm. *H.* Āngūstōquĕ văgōs pīscēs ūrgērĕ cătīnō. *Id.* Pŏsĭtum ēst ālgēntĕ cătīnō Dūrum ŏlūs. *Pers.* (3, 111. Et *Juv.* 11, 109). SYN. Dīscŭs, lānx. EP. Ārgēntĕŭs, fīctĭlĭs; āngūstūs; căpāx, laūtūs.

Cătĭŭs, ĭī, *m. Philosophe épicurien du temps d'Auguste.* Ūnde ēt quō Cătĭŭs ? *H.*

Cătō, ōnĭs, *m.* (Κάτων). *M. Porcius Caton, sénateur et général romain, célèbre par la sévérité avec laquelle il exerça la censure, auteur de plusieurs ouvrages.* Vīrtūtēmnĕ rĕpræsēntēt mōrēsquĕ Cătōnĭs. *H.* Nēc sōlūs sēmpēr Cēnsōr Cătō, nēc sĭbĭ sōlŭs. *Aus.* (*Parent.* 22, 4. Ultimam corripi jubet *Capel.* III, p. 66; et sic ubique video). EP. Cēnsōrĭŭs, aūstērŭs, sĕvērŭs, grāvĭs, tĕtrĭcŭs. PHR. Mājōr, Cārthāgĭnĭs hōstĭs. *L.* Trīstĕ sŭpērcĭlĭūm dūrīquĕ sĕvēră Cătōnĭs Frōns. *M.* (Cf. *Sil.* VII, 691 sq.) || 2. *Petit-fils du précédent, embrassa la cause de Pompée, et se tua après la bataille de Pharsale, dans la ville d'Utique.* Vīctrīx caūsă dĭīs plăcŭĭt, sēd vīctă Cătōnī. *L.* Nōn sērvītūrī mœrēt Cătō fātă nĕpōtĭs. *Id.* Ēt cūnctă tērrārūm sŭbāctă Prætĕr ātrōcem ănĭmūm Cătōnĭs. *H.* Pōmpĕīī cōmĭtāntŭr ēt Cătōnēs. *St.* PHR. Sēd nēc Brūtŭs ĕrĭt, Brūtī nĕc ăvūncŭlŭs ūnquām. *J.* Lībērtātĕ grăvēm pĭā Cătōnēm. *St.* Āt Cătō fōrtūnæ vīctŏr. *Manil.* (Cf. *Luc.* II, 380 sq.) || *Par anton. Homme sévère.* Tūnc mē vēl rĭgĭdī lĕgānt Cătōnēs. *M.* (X, 19, 21). Rūgātō Cătō tērtĭūs lăbēllō Nārēm rhīnŏcĕrōtĭcām mĭnētŭr. *Sid.* (9, 343). Lēctŏr Cătŏ. *Ph.*

Cătōchītēs, æ, *m.* (κατοχίτης). *Espèce de pierre ayant une force magnétique.* Hānc sōlām pĕrhĭbēnt cătōchītēn gīgnĕrĕ tērrām. *Prisc.* (*Peri.* 472).

Cătōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Caton; sévère.* Cătōnĭānā, Chrēstĕ, quōd făcĭs līnguā ? *M.* (IX, 28).

? Cătōnĭūm. *Voy.* Charonium.

Căttă, æ, *f. Chatte, ou martre.* Pānnōnĭcās nōbĭs nūnquām dĕdĭt Ūmbrĭă căttās. *M.* (XIII, 69). *Voy.* Feles.

Căttī, ōrūm, *m. pl. Les Cattes, peuple Germain.* Dē Căttīs ălĭquĭd tōrvīsquĕ Sĭcāmbrĭs. *J.* (4, 147). Dāt Căttīs Dācīsquĕ fĭdēm. *St.* Vīctĭs pārcēntĭă fœdĕră Căttīs. *Id.* Căttūmquĕ pălūstrī Ālĭgăt Ālbĭs ăquā. *Sid.* (7, 390).

Căttĭcŭs, ă, ŭm. *Des Cattes.* Căttĭcă Teūtŏnĭcōs āccēndĭt spūmă căpīllōs. *M.* (XIV, 26. Sic libri; cod. Thuan. *Chattica.* Alii leg. *caustica*).

Cătūcĭă, æ, *f. Nom de femme.* Gōrgŏnĕōs vūltūs hăbŭĭt Cătūcĭă cōnjūx. (*Anthol.* II, p. 605.)

Cătŭlă, æ, *f. Petite chienne.* Glaūcĭdŏs ēt cătŭlæ vōx ēst mĭhĭ grātă quĕrēntĭs. *Pp.* (IV, 3, 55). SYN. Cătēllă.

† Cătŭlāstĕr, trī, *m. Jeune homme.* Nōn cătŭlāstĕr ăgĭt pŭĕrīlĭă. *Dracont.* (*Satisf.* 225. *Sirm.* edidit *catulastra gerit*).

? Cătŭlāstră, æ, *f. Jeune fille. Voy. le précéd.*

† Cătŭlĭēns, tĭs, *arch. Qui veut s'accoupler.* (*Laber.* apud *Non.* 2, 171. Cf. *Varr. R. R.* 2, 9.)

Cătŭlīnă cărō, *f. Viande de chien.* Cătŭlīnām cārnem ēsĭtāvīssĕ. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.*).

Cătūllă, æ, *f. Nom de femme.* Nōn Clŭvĭām, nēc Flōră Cătūllām. *J.* (2, 49. Et *Mart.* VIII, 53, 3).

Cătūllĭānŭs, ă, ŭm. *De Catulle.* Dā nūnc bāsĭă, sēd Cătūllĭānă. *M.* (XI, 7, 14).

Cătūllŭs, ī, *m. Catulle, poëte latin, né à Vérone, contemporain de J. César.* Māntŭă Vīrgĭlĭō gaūdēt, Vērōnă Cătūllō. *O.* Nēc sŭă plūs dēbēt tĕnŭī Vērōnă Cătūllō. *M.* (X, 103, 5. Adde *Cat.* 68, 27; *Prop.* II, 25, 4; *Tib.* III, 7, 9). || *Autres du même nom.* Hērēdēm tĭbĭ mē, Cătūllĕ, dīcĭs. *M.* (XII, 74. Adde *Juv.* 8, 185; 13, 111).

Cătŭlŭs, ī, *m. Petit chien.* Sīc cănĭbūs cătŭlōs sĭmĭlēs, sīc mātrĭbŭs hœdōs Nōrām. *V.* SYN. Cătēllŭs. || *Par ext. Chien.* Cătŭlōrūm blāndă prŏpāgō. *Lr.* (IV, 999). Vēlōcēs Spārtæ cătŭlōs. *V.* Lĕpŏrēm cătŭlō sēctārĕ săgācī. *O.* Seū vīsa ēst cătŭlĭs cērvă fĭdēlĭbŭs. *H.* SYN. Cănĭs. *Voy. ce mot.* || *En gén. Petit d'un animal, surtout d'un quadrupède.* Cătŭlōrum ōblītă lĕænă. *V.* Cătŭlīquĕ rĕlīctī Faūcĭbŭs ēxspēctānt sīccĭs (luporum). Aūt cătŭlōs tēctĭs aūt ōvă rĕlīnquēns (anguis). *Id.* Fēlīque ēt cătŭlĭs lārgām præbŭĕrūnt dăpēm. *Ph.* || *arch. Sorte de carcan pour attacher les esclaves.* Cūm mănĭcĭs, cătŭlō cōllārīque, ūt fūgĭtīvūm Dēpōrtēm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 162. Cf. *Fest.*) *Voy.* Catella, Catellus.

Cătŭlŭs, ī, *m.* (Κάτλος). *Nom d'une illustre famille de Rome.* || 1. *C. Lutatius Catulus, vainquit les Carthaginois aux îles Égates, et mit fin à la première guerre punique.* || 2. *Orateur célèbre, qui, proscrit par Marius, s'asphyxia avec du charbon.* Quĭd sānguĭnĕ mānēs Plācātōs Cătŭlī rĕfĕrām ? *L.* (II, 174 sq.) || 3. *Collègue de Lépide.* Līttŏrĕ nāmquĕ Cŏsæ cōgnātōs dēpŭlĭt hōstēs Vīrtūtēm Cătŭlī Rōmă sĕcūtă dŭcĭs. *Rutil.* (1, 297). Āb Lĕpĭdo ēt Cătŭlō jām rēs ēt tēmpŏră Rōmæ Ōrsŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 61. *Id. Clar. Urb.* 13, 16; *Luc.* II, 547). || *Quintus Catulus, poëte contemporain de Cicéron.* || *Au plur.* Ēt Căpĭtōlīnĭs gĕnĕrōsĭŏr, ēt Mārcēllĭs, Ēt Cătŭlĭs. *J.* (2, 145).

Cătŭs, ă, ŭm. † *arch. Aigu.* Jām cătă sīgnă fĕrē sŏnĭtūm dărĕ vōcĕ părăbānt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 46). || *Ordint. au fig. Habile; adroit, avisé.* Ēgrĕgĭē cōrdātŭs hŏmō, cătŭs Ælĭŭ' Sēxtŭs. *Enn.* (ap. *Cic. de Or.* 1, 45). Pōst hæc īllĕ cătŭs, quāntūmvīs rūstĭcŭs, ībĭt. *H.* Quī fĕrōs cūltūs hŏmĭnūm rĕcēntūm Vōcĕ fōrmāstī cătŭs. *Id.* Ĭtă căta ēt căllĭda ēst. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 70). Līnguā cătŭs, ōrĕ cănōrŭs. *Aus.* (*Parent.* 17, 15). Lēgūmquĕ cătōs fāndīquĕ pŏtēntēs. *Id.* (*Mos.* 400). SYN. Căllĭdŭs, sōlērs, pĕrītŭs, prūdēns. || *Avec l'inf.* Jăcŭlārī cătŭs. *H.* (*Od.* III, 12, 10).

† Cătŭs, ī, *m. Chat.* Cătŭs ĭn ōbscūrō cēpĭt prĕ sōrĭcĕ pīcām. (*Anthol.* II, p. 452. *Ib.* 453. Scribitur et *cattus*, Ital. *gatto.*) *Voy.* Feles.

Caūcăsĕŭs *et* Caūcăsĭŭs, ă, ŭm (Καυχάσειος *et* Καυχάσιος). *Du Caucase.* Caūcăsĭāsquĕ rĕfērt vŏlŭcrēs, fūrtūmquĕ Prŏmēthĕī. *V.* Īdēm Caūcăsĭă sōlvēt dē rūpĕ Prŏmēthĕī Brăchĭă. *Pp.* (II, 1, 69).

Caūcăsŭs, ī, *m.* (Καύκασος). *Caucase, grande chaîne de montagnes entre la mer Noire et la mer Caspienne. C'est là que la Fable place le supplice de Prométhée.* Caūcăsŭs, Hÿrcānæque ādmōrūnt ūbĕră tīgrēs. *V.* Īn gĕlĭdās cōnsūrgēns Caūcăsŭs Ārctōs. *V. Fl.* Trāns ēt Ămāzŏnĭīs ŭlŭlātūm Caūcăsōn ārmĭs. *St.* EP. Sārmātĭcŭs, Scÿthĭcŭs, āspĕr, hōrrēns, nĭvōsŭs, nĭvālĭs, gĕlĭdŭs. PPH. Caūcăsĕī mōntēs. Caūcăsĭæ rūpēs. Caūcăsĭŭs vērtēx. Jŭgă Caūcăsĭă, Prŏmēthēă. PHR. Sævūmquĕ cŭbīlĕ Prŏmēthĕī. *V. Fl.* || *Nom d'un cheval.* (*Sil.* XVI, 356.)

Căŭcī, ōrŭm, *m. pl.* (*Strab.* Καῦκοι). *Peuple des bords du Rhin.* Crīnĭgĕrōs bēllīs ărcērĕ Căūcōs. *L.* (1, 463). Gĕrmānīs rēspōnsă dăbāt lēgēsquĕ Căūcīs. *Cl.* (*in Eutr.* I, 379. Scribitur et *Cauchi, Chauci:* Καῦχοι, Χαῦκοι. *Tacit. Germ.* 35, *Chauci*).

Caūdă, æ, *f. Queue.* Ēt grădĭēns īmā vērrīt vēstīgĭă caūdā. *V.* Caūdāmquĕ rĕmūlcēns Sūbjēcīt păvĭtāntem ŭtĕrō. *Id.* Caūdā tĕnĕrīs blāndītŭr ălūmnīs. *O.* Ēlātæ mĕtŭēndŭs ăcūmĭnĕ caūdæ. *Id.* EP. Lōngă, sĭnŭōsă, tōrtă, pĭlōsă, blāndă. || *Queue de serpent.* Ēxtrēmæque āgmĭnă caūdæ. *V.* || *Queue de poisson.* Æquŏră vērrēbānt caūdīs, æstūmquĕ sĕcābānt. *V.* || *Queue de paon. Voy.* Pavo. || Caūdăm trăhō. *Servir de risée.* Quī tē dērīdĕt, caūdām trăhĕt. *H.* || — jāctō (alicui). *Flatter.* Blāndō caūdām jāctārĕ pŏpēllō. *Pers.* (4, 15). || *Qqf. Balai de crin.* Prævērrīt caūdā sĭlĭcēs. (*Moret.* 23.)

Caūdĕŭs, ă, ŭm. *De jonc très-mince* Cīstēllam īsti ĭnēsse ŏpōrtēt caūdĕam ĭn īstō vīdŭlō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 65. Vid. *Fest.* in v. *Caudecæ*).

Caūdĕx, ĭcĭs, *m. Tronc d'arbre, souche.* Quīn ēt caūdĭcĭbūs sēctīs, mīrābĭlĕ dīctū. *V.* Caūdĭcĕ dēsēctō, lăcrĭmāt sŭă gaūdĭă pālmĕs. *Fort.* (III, 9, 17). SYN. Trūncŭs. || *Au fig. Homme stupide.* Quæ sūnt dīcta ĭn stūltūm: caūdĕx, stīpĕs, ăsĭnŭs, plūmbĕŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 3. Sic *Petron. Sat.* 74: « Caudex, non mulier. »)

† Caūdĭcālĭs, ĕ. *Qui concerne les bûches, le bois.* Tē, cūm sĕcūrī, caūdĭcālī præfĭcĭō prōvīncĭæ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 25).

Caūdĭcĕŭs, ă, ŭm. *De bois, en parlant d'un bateau.* Nāvĭtă caūdĭcĕō flŭĭtāns sŭpĕr æquŏră lēmbō. *Aus.* (*Mos.* 197. Hæ naves dictæ absolute *caudiceæ*, ut videre est apud *Gell.* 10, 25).

Caūdīnŭs, ă, ŭm. *De Caudium, ville du Samnium, près de laquelle les Samnites firent passer les Romains sous le joug.* Vĕnĭăt Caūdīnī săxă Tăbūrnī. *Grat.* (*Cyn.* 509). || Caūdīnæ fūrcæ. *Fourches Caudines.* Ūltrā Caūdīnās spērāvīt vūlnĕră fūrcās. *L.* Ēxăgĭtānt lūstra, aūt Caūdīnīs faūcĭbūs hærēnt. *Sil.* (Adde *Colum.* X, 132).

Caūlæ, ārŭm, *f. pl.* (αὐλή). *Entrée de bergerie, étable.* Plēnō lŭpŭs īnsĭdĭātŭs ŏvīlī, Quūm frĕmĭt ăd caūlās. *V.* SYN. Ŏvīlĕ, stăbŭlŭm, sēptă (orum). *Voy.* Stabulum. || *Cavités, pores.* Ātque ănĭmāī Dīffŭgĭānt pārtēs pĕr caūlās cōrpŏrĭs ŏmnēs. *Lr.* (III, 255). Caūlās īntrārĕ pălātī. *Id.* (IV, 664. *Id.* VI, 491). || — săcræ. *Église.* Nēc mīrērĕ săcrōs spătĭīs ăccrēscĕrĕ caūlās. *P. Nol.* (24, 491. Cf. *Aula*).

† Caūlātŏr. *Voy.* Cavillator.

Caūlĭcŭlŭs. *Voy.* Coliculus.

Caūlĭs, ĭs, *m. Tige de plante.* Pūbĕrĭbūs caūlēm fŏlĭīs ēt flōrĕ cŏmāntēm. *V.* || *Chou.* Caūlĭbŭs ēt pōmīs, ēt ăpērtō vīvĕrĕt hōrtō. *J.* (6, 18). Caūlĕ sŭbūrbānō. *H.* Ūngĕrĕ sī caūlēs ŏlĕō mĕlĭōrĕ (cœperis). *Id. Voy.* Brassica.

Caūlōn, ōnĭs, *m.* (Καυλών). *Ville de la Grande Grèce.* Caūlōnīsque ărcēs. *V.* (Et *Ov. Met.* XV, 705.)

Caūnă, *et* Caūnĕă, æ, *f. Sorte de figue, ainsi nommée de la ville de Caunus.* Līvĭă Chălcĭdĭcīs, ēt caūnīs æmŭlă Chĭīs. *Colum.* (X, 414). Ēt quās præcŏquĭt Ēbŏsĭă caūnās. *St. Voy.* Carica.

Caūnŭs, ī, *m.* (Καῦνος). *Fils de Milétus et frère de Byblis, fonda en Carie une ville qui porta son nom.* Dŏmĭnīque fĕrōcĭă Caūnī Dīctă rĕfērt. *O.* || *La ville qu'il fonda. Voy.* Cos.

Caūpō, ōnĭs, *m. Cabaretier.* Dīffērtūm naūtīs, caūpōnĭbŭs ātquĕ mălĭgnīs. *H.* Nōn pŏtēs, ŭt cŭpĭās, vēndĕrĕ, caūpō, mĕrŭm. *M.* (I, 37). EP. Fāllāx, pērfĭdŭs. || *m. f. arch.* (Cf. *Charis.* 47.)

Caūpōnă, æ, *f. Cabaret, taverne.* Ādspērsūs, vŏlĕt ĭn caūpōnā vīvĕrĕ; nēc quī. *H.* SYN. Pŏpīnă. EP. Nīgră, tētră, fūmōsă, sōrdĭdă, ūnctă, pīnguĭs. || *Qqf. Cabaretière.* Caūpōna hīc tămĕn ūnă Sŷră. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 684).

† Caūpōnĭŭs, ă, ŭm. *De cabaret.* Cūm tŭnĭcīs lōngīs, quăsĭ pŭĕr caūpōnĭŭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 19).

Caūpōnŏr, ārĭs, ārī, *d. Tenir auberge.* || *Trafiquer de.* Nēc caūpōnāntēs bēllūm, sēd bēllĭgĕrāntēs. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 1, 12).

? Caūrĭcrēpŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du caurus.* Īntēr caūrĭcrĕpās ēt scrūpōsās cōnvāllēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 869. Alii aliter leg.).

Caūrīnŭs, ă, ŭm. *Du caurus.* Vērum ŭbĭ caūrīnō pērstrīnxīt frīgŏrĕ Vēspĕr. *Grat.* (*Cyn.* 296).

† Caūrĭō, īs, īrĕ, *n. Crier comme la panthère.* Pānthēr caūrĭt ămāns. (*Auct. Phil.* 50.)

Caūrŭs *ou* Cōrŭs, ī, *m. Caurus, vent du nord-ouest.* Sēmpĕr hĭēms, sēmpĕr spīrāntēs frīgĕră caūrī. *V.* Grāvĭdīve īndūlgēnt nūbĭlă caūrī. *St.* Vāstō caūrī cūm mūrmŭrĕ flūctūs. *Sil.* Pōntūsquĕ caūrō sævŭs, aūt vīs īgnĭūm. *Sen.* (*Med.* 412).

Caūsă, æ, *f. Cause, origine.* Īllĕ dĭēs prīmŭs lētī, prīmŭsquĕ mălōrŭm Caūsă fŭĭt. *V.* Quĭs flŭĕre ŏccūltīs rērūm nĕgĕt ōmĭnă caūsīs? *St.* SYN. Căpŭt, fōns, ŏrĭgō, prīncĭpĭŭm, *qqf.* rādīx, sēmĕn, aūctŏr. EP. Prīmă, vĕtŭs, āntīquă, prīscă; mĭsĕră; fēlīx. VERS. Sē caūsām clāmāt crīmēnquĕ căpūtquĕ mălōrŭm. *V.* Hīnc mĭhĭ prīmă mălī lābēs. *Id.* Hōc fōntĕ dērīvātă clādēs. *H.* Hæc præbēt caūsām frūgĭbŭs, īllă lŏcŭm. *O.* Ērgō sōllĭcĭtæ tū caūsă, pĕcūnĭă, vītæ ēs! *Id.* Prīmă făvīllă mălī. *Pp.* Rērūm cæcās ēxprōmĕrĕ caūsās. *Lr.* || *Motif, raison.* Stātĕ, vĭrī; quæ caūsă vĭæ? *V.* Quæ tāntum ăccēndĕrĭt īgnēm, Caūsă lătēt. Quæ caūsă sŭbēgĭt Īgnōtās tēntārĕ vĭās? *Id.* SYN. Rătĭō. EP. Ābdĭtă, lătēns, ōbscūră, dŭbĭă, īncērtă; cērtă, vēră; grăvĭs, hŏnēstă, bŏnă, æquă; lĕvĭs, ĭnīquă, mălă. || *Prétexte.* Caūsās nēquīcquăm nēctĭs ĭnānēs. *V.* Cāndĭdă pēr caūsām brāchĭă sæpĕ tĕnēt. *O.* Fīngĕrĕ tūnc dĭdĭcīt caūsās. *Tib.* (I, 6, 11). || *Procès, affaire.* Seū līnguām caūsīs ăcŭĭs. *H.* Quūm Pĕdĭŭs caūsās ēxsūdĕt. *Id.* Caūsās ăgĭs, Āttălĕ, bēllĕ. *M.* (II, 7, 1). Cōgīt mē Tĭtŭs āctĭtārĕ caūsās. *Id.* (I, 18, 1). *Voy.* Causidicus, Judicium. || *Cause, intérêt ou parti.* Frāngĭt ĕt āttōllīt vīrēs ĭn mīlĭtĕ caūsă. *Pp.* (IV, 6, 51). Ēt caūsāquĕ vălēt, caūsāmquĕ tŭēntĭbŭs ārmīs. *O.* Āddĭdĭt īnvălĭdæ rōbūr făcūndĭă caūsæ. *L.* Ēt caūsās, nōn fātă sĕquī. Vīctrīx caūsă dĭīs plăcŭĭt, sēd vīctă Cătōnī. *Id.* Fāmă cīvēm caūsāquĕ prĭōrēm. *H.* || Caūsā mĕā, tŭā, sŭā, *ou avec un génit. Pour moi, à ma considération, dans mon intérêt, etc.* Nōli, ămābo, Āmphĭtrŭo, īrāscī Sōsĭæ caūsā mĕā. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 42). Rēspōndĭt īllĕ: făcĕrēs sī caūsā mĕā. *Ph.* Hōc făcĭmŭs caūsā, Stēllă dĭsērtĕ, tŭā. *M.* (V, 60, 2). Hīc pārvæ cōnsuētūdĭnĭs Caūsa, hūjŭs mōrtēm tām fērt fămĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 83). SYN. Grātĭă, prŏptĕr, prō, ērgō.

Caūsātŭs, ă, ŭm, *part. de* Causor. *Qui a donné pour motif, prétextant.* Nātām caūsātā jăcēntēm. *Juvc.* (III, 178).

Caūsĭă, æ, *f.* (καυσία). *Bonnet de pêcheur.* Caūsĭam hăbĕās fērrūgĭnĕām. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 42).

Caūsĭdĭcŭs, ī, *m. Avocat, défenseur.* Caūsĭdĭcī caūsās ăgĕre ēt dēfēndĕrĕ lēgēs. *Lr.* (IV, 967). Dīc ĭgĭtūr quĭd caūsĭdĭcīs cīvīlĭă præstēnt Ōffĭcĭă! *J.* (7, 106). Ēt tē pātrōnūm caūsĭdĭcūmquĕ pŭtēs. *M.* (I, 98, 2). SYN. Pātrōnŭs, dēfēnsŏr, āctŏr, ādvŏcātŭs. EP. Făcūndŭs, dĭsērtŭs, sēdŭlŭs, ācĕr; lŏquāx, vērbōsŭs, raūcŭs. PHR. Lītĭbŭs āptŭs. Fāmă dĕcūsquĕ fŏrī. Caūsīs clārŭs ăgēndīs. Ēlŏquĭō præstāns, bŏnŭs. VERS. Ōrābūnt caūsās mĕlĭŭs. *V.* Jūs ăncēps

nōvī, caūsās dēfēndĕrĕ pōssŭm. *H.* Īnsīgnĕ mœ̄stīs prǣsĭdĭūm rĕīs. *Id.* Fōrtĭă vērbōsī nātŭs ăd ārmă fŏrī. *O.* Ōffĭcĭō trĕpĭdīs quǣ sŏlĕt ēssĕ rĕīs (vox). Cīvĭcă prō trĕpĭdīs quŭm tŭlĭt ārmă rĕīs. Ēt mĕă quūm sĭt ŏptĭmă, nōn ūllō caūsă tŭēntĕ pĕrĭt. *Id.* Quūm tŭă, mœ̄stōs Dēfēnsūră rĕōs, vōcĕm fācūndĭă mīttĭt. (*Ad Pis.*) Seū căpĭtālĕ nĕfās ŏpĕrōsā dīlŭĭs ārtĕ. (*Ibid.*) Quī caūsās ōrārĕ sŏlēnt. *Petr.* Caūsās, īnquĭt, ăgām Cĭcĕrōnĕ dĭsērtĭŭs īpsō. *Mart.* Sōllĭcĭtīsquĕ vĕlīm vēndĕrĕ vērbă rĕīs. Nēc mĭnŭs āttŏnĭtīs vōx cĕlĕbrātă rĕīs. Nōn sum ĕgŏ caūsĭdĭcūs nĕc ămārīs lītĭbŭs āptŭs. *Id.* Rōmānī fāmă sĕcūndă fŏrī. *Cl.* Dēfēnsōr prŏbĕ trīstĭūm rĕōrūm, Cūjūs vōcĕ săcrūm tŏnāt trĭbūnăl. (*Anthol.* I, p. 628.) *Voy.* Facundus, Orator.

† Caūsĭfĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Se défendre de.* Haūd caūsĭfĭcŏr, quīn ĕăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 25).

Caūsŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Prétendre, alléguer.* Stūltŭs ŭtērquĕ lŏcum īmmĕrĭtūm caūsātŭr īnīquĕ. *H.* Tŭmĭdōs caūsābĭtŭr eūrōs. *O.* Aūt ĕgŏ sūm caūsātŭs ăvēs, aūt ōmĭnă dīră. *Tib.* (I, 3, 17). SYN. Prǣtēxŏ. || *Absolt.* Caūsāndō nōstrōs īn lōngūm dūcĭs ămōrēs. *V.* || † *arch. Plaider sa cause ou une cause.* Vide ŭt fācūndē cōntrā caūsērĭs pātrēm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 157. Ibi plura). || † *Qqf. pass. Être accusé.* Caūsābōr quārē sīt lăpĭdōsŭs ăgēr. (*Ov. Nuc.* 125.)

Caūssă, Caūssŏr, etc. *Voy.* Causa, etc.

? Caūstĭcŭs, ă, ŭm. *Voy.* Catticus.

Caūtē, *adv. Avec précaution.* Scrīptă mĭhī caūtē līttĕră crīmĕn ĕrĭt. *O.* Caūtĭŭs ūt sǣvō vēllēs tē crēdĕrĕ Mārtī. *V.* SYN. Prūdēntĕr.

† Caūtēlă, ǣ, *f. Précaution, soin.* Hǣc sīt prǣcĭpŭē sūmmī caūtēlă lăbōrĭs. *Corip.* (*Joh.* I, 568).

† Caūtēr, ērĭs, *m., et* Caūtērĭūm, ĭī, *n.* (καυτήρ et καυτήριον). *Instrument de fer rougi pour brûler les chairs, cautère, feu, brûlure.* Crēdās crĕmārī strīdŭlīs caūtērĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 490. *Ib.* 5, 230). Fērvĭdă nōn tĭmĭdīs tŏlĕrā caūtērĭă plāntīs. *Ser Sam.* (vs. 781).

Caūtēs, ĭs, *f. Roche, rocher.* Stārĕ vĕl īnsānīs caūtēs ŏbnōxĭă vēntīs. *Tib.* (II, 4, 9). Īndĕ, vĕlūt mūrō sŏlĭdāque ā caūtĕ rĕpŭlsa ēst. *O.* Dĭu īntĕr ārctă caūtĭūm dūxīt dĭēm. *Avien.* (*Or. mar.* 140). SYN. Rūpēs, sāxŭm, sĭlēx, scŏpŭlŭs. || ? Caūtēs. *Voy.* Cautis.

† Caūtĭm, *arch. Comme* Caute. Sēd hǣc, ŭtūt sūnt, caūtim ēt paūlātĭm dăbĭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 30). Cōntra ēst ĕūndūm caūtĭm. *Att.* (apud *Non.* 11, 22).

Caūtĭŏ, ōnĭs, *f. Précaution, soin à éviter.* Sī nĕquĭt īnfāndūm prǣvērtĕrĕ caūtĭŏ vīrŭs. *Sam.* (vs. 1074). || Caūtio ēst. *Comme* Caveo. *Prendre soin.* Pīscēs hī mĭhī nē cōrrūmpāntūr cāutĭo ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 67. *Id. Andr.* II, 2, 56, ubi *Donat.*). Nūnc mĭhī caūtĭo ēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 36). || † *Qqf. Disposition d'une loi.* Caūtĭŏ lēgĭs, Cōrpŭs ădūltĕrĭō prŏhĭbēns. *Juvc.* (I, 549).

† Caūtĭs, ĭs, *f. Comme* Cautes. Quǣ caūtĭs īllūd pērpĕtī spēctācŭlŭm Pōssĭt? *Prud.* (*Peri.* 10, 701).

Caūtŏr, ōrĭs, *m. Homme précautionné.* Ĕtĭām quūm căvīssĕ rătŭs ēst, sǣpe īs caūtōr căptŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 6. *Id. Epid.* III, 2, 23).

Caūtŭm, ī, *n. Supin et part. p. n. de* Caveo. *Précaution.* Quŏd caūtum ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 14). Vīso ŏpū' st, caūto ēst ŏpŭs. *Id.* (*Capt.* II, 1, 29). || † *Subst. n. Quittance* (*sûreté*). Dēbĭtă pērsōlvīt gĕnĭtōrĭs, caūtă rĕcēpĭt. *Corip.* (*Just.* II, 389).

Caūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Caveo. *Qui a une caution.* Caūtōs nōmĭnĭbŭs cērtīs ēxpēndĕrĕ nūmmōs. *H.* || *Qui est en sûreté.* Ēssĕ tĭbī tāntā caūtŭs brĕvĭtātĕ vĭdērĭs. *M.* (II, 1, 11). Caūtŭs ăb īncūrsū bēllī. *L. Voy.* Tutus. || *Ordint. Précautionné, prudent.* Mātūtīnă părūm caūtōs jām frīgŏră mōrdēnt. *H.* Ēt prǣfērt caūtās sūbsĕquĭtūrquĕ mănūs. *O.* Sēd tĭmŏr ōffĭcĭūm caūtŭs cōmpēscĭt. *Id.* Nōn pŏtĕram ăd lăquĕōs caūtĭŏr ēssĕ tŭōs. *Tib.* (I, 10, 46). SYN. Prōvĭdŭs, prūdēns, cīrcūmspēctŭs. || *Habile.* Īn vērbīs ĕtĭām tĕnŭīs caūtŭsquĕ sĕrēndīs. *H.* SYN. Pĕrītŭs, sŏlērs, īngĕnĭōsŭs, săgāx. || *Avec l'inf.* Prǣsērtīm caūtūm dīgnōs āssūmĕrĕ. *H.* Dīgnōscĕrĕ caūtŭs Quĭd sŏlĭdūm crĕpĕt. *Pers.* (5, 24). || *Qqf. Fin, rusé.* Quŏd vūlpēs ǣgrōtō caūtă lĕōnī Rēspōndĭt. *H.* Mĕrūmquĕ caūtā frōndĕ, nōn ăquā, mīscĕt. *M.* (V, 4, 3). SYN. Văfĕr, āstūtŭs, cāllĭdŭs.

† Căvāmĕn, ĭnĭs, *n. Excavation.* Sūlfŭr ĕnīm sōlūm, nĕc ŏbēsă căvāmĭnĕ tērra ēst. *C. Sev.* (*Ætn.* 432).

† Căvānnŭs, ī, *m. Hibou.* Trīstĭs pērspĭcŭā sīt cūm pērdīcĕ căvānnŭs. *Eucheria* (*Carm.* 29, in *Anthol.* II, p. 410. Cf. *Du Cange*).

Căvātŭs, ă, ŭm. *Creusé.* Rūrsum īn sĕcēssū lōngō, sūb rūpĕ căvātā. *V.* Tūnc ālnōs prīmūm flŭvĭī sēnsērĕ căvātās. *Id. Voy.* Cavus.

Căvē *et* Căvĕ, *impér. de* Caveo. *Prends garde.* Nātĕ, căvē, dūm rēsquĕ sĭnĭt, tŭă cōrrĭgĕ vōtă. *O.* Lūcūm līgnă; căvē nē pōrtŭs ōccŭpĕt āltĕr. *H.* (Et *Lucr.* II, 755). Tū căvĕ dēfēndās, quāmvīs mōrdēbĕrĕ dīctīs. *O.* Vādĕ, vălē, căvĕ nē tĭtŭbēs, māndātăquĕ frāngās. *H.* (Adde *Cat.* 61, 150; *Prop.* I, 7, 25, et plerumque Comicos). SYN. Căvĕās, căvētō, căvēsĭs.

Căvĕă, ǣ, *f. Creux, cavité.* Pūlsăt ĕt īncĭtă quŏd rĕsŏnăm Līnguă, sŭb ōrĕ lătēns, căvĕăm. *Prud.* (*Cath.* 3, 94). || *Cage, pour enfermer les oiseaux ou les bêtes sauvages.* Ōbjēctōs căvĕǣ vălŭīt sī frāngĕrĕ clāthrōs (ursus). *H.* Quī gēstānt căvĕīs vŏlŭcrēs ăd gēstă părātās. *Manil.* (V, 381). Ūt dīcis; nām sī fāxĭs, te īn căvĕām dăbŏ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 15). SYN. Clāthrī, claūstrūm, sēptă. EP. Vīmĭnĕă, tēxtĭlĭs, claūsă. PHR. Dŏmŭs rŭtĭlā tēstūdĭnĕ fūlgēns. *St.* Cōnnēxūsque ĕbŏrī vīrgārum ārgēntĕŭs ōrdŏ. *Id.* Cōntēxtō vīmĭnĕ claūsă. *Calp.* Scīt rūrsŭs rĕmĕārĕ dŏmūm, tēctūmquĕ sŭbīrĕ Vīmĭnĭs. *Id.* Ālēs căvĕā claūdĭtŭr āntrō. *Boet.* (3, 2). || *Au pl. Ruche.* Ēmīssūm căvĕīs ăd sīdĕră cœ̄lī Āgmĕn ăpŭm. *V. Voy.* Alvear. || *Sing. et plur. Amphithéâtre; par ext. Spectateurs.* Cōnsēssū căvĕǣ, māgnīs cīrcēnsĭbŭs āctīs. *V.* Hīppŏmĕdōn, căvĕā stĭmŭlāntĕ, tŭlīssĕt. *St.* Căvĕǣ făvŏr. *V. Fl.* (Adde *Pl. Amp. prol.* 67). Ēxŏrĭtūr căvĕīs quālīs rĕsŏnāntĭbŭs ōlīm. *Claud.* SYN. Ărēnă, āmphĭthĕātrŭm.

† Căvĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Éviter.* Pēr trĭbŭlōs grădĭēns, spīnǣ căvĕfēcĭt ăcūmĕn. *Fort.* (VIII, 6, 193).

Căvēndŭs, ă, ŭm. *Dont il faut se garder.* Āptă rĕquīrēbām, quǣquĕ căvēndă fŏrēnt. *O.*

Căvĕŏ, ēs, cāvī, caūtŭm, căvērĕ, *n. Prendre garde, avoir de la précaution.* Cāvīt săcrātī prōvĭdă cūră dŭcĭs. *O.* Mĕtŭēs, crēdō, dŏctūsquĕ căvēbĭs. *H.* Căvĕ nē tĭtŭbēs. *Id.* || *Act. Prévoir, prendre des mesures contre.* Hōc căvĕrāt mēns prōvĭdă Rēgŭlī. *H.* SYN. Prǣcăvĕŏ, prōvĭdĕŏ, prōspĭcĭŏ. || *Éviter.* Hūnc tū, Rōmānĕ, căvētŏ. *H.* Ēt trīstēs ănĭmī căvērĕ mōrsūs. *M.* (XII, 34, 9). Cōmmīsīssĕ căvĕt quŏd mōx mūtārĕ lăbōrĕt. *H.* Ōccūrsārĕ căprō, cōrnū fĕrĭt īllĕ, căvētŏ. *V.* Quǣ tĭbī nē dēsīnt, bĕnĕ pēr mălă nōstră căvētŭr. *O.* Vānăquĕ nōctūrnīs mētă căvētŭr ĕquīs. *Cl.* SYN. Prōspĭcĭŏ, dēclīnŏ, vītŏ, fŭgĭŏ. PPH. Căvēndŏ vītŏ. *O. Voy.* Vito. || — (alicui). *Veiller sur qqn, prendre ses intérêts.* Ūt hōsce īnstrūxīt, īpsŭs sĭbī cāvīt lŏcō. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 12. Adde *Pl. Bac.* I, 1, 8). SYN. Prōvĭdĕŏ, cōnsŭlŏ. || *Qqf. Pourvoir par une loi.* Quī lēgĕ cāvĭt, ūt vĭtĭă trānscēndĕrēnt.

Vet. Poet. (apud *Diom.* 246). SYN. Dēcērnŏ, sāncĭŏ. || Căvē, Căvēsĭs, Caūtŭm. *Voy. ces mots.*

Căvērnă, æ, *f. Cavité, caverne.* Īnsŏnŭērĕ căvæ gĕmĭtūmquĕ dĕdērĕ căvērnæ. *V.* Cūrvīsque īmmūgĭīt Ætnă căvērnīs. *Id.* Sæpĕ căvās tērræ mōtū mūgīrĕ căvērnās. *L.* Fēlēs, căvērnām nācta, īn mĕdĭā pĕpĕrĕrăt. *Ph.* SYN. Căvŭs, spēlūncă, spĕcŭs, lātĕbră. *Voy.* Antrum. || *Repaire des bêtes féroces.* SYN. Spēlæŭm, lūstră. || *Cale d'un vaisseau.* Pūppīsquĕ căvērnīs Dēlĭtŭīt. *L.* || † *arch. Voûte.* Cœlī căvērnās aūrĕās sūbdūxĕrānt. *Varr.* (apud *Non.* 1, 221). *Voy.* Fornix.

† Căvērnōsŭs, ă, ŭm. *Creux.* Pērquĕ căvērnōsōs jūssīt pĕnĕtrārĕ mĕātūs Vōcĭs ĭtĕr. *Prud.* (*Ham.* 319. *Ib.* 961).

Căvēsĭs *ou* Căvĕ sīs (*pour* Cave si vis). *Prenez garde, je vous prie.* Fĭdēs, nōvīstī me ĕt ĕgŏ tē : căvēsĭs tĭbī. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 48. Adde *Amp.* II, 2, 215 ; *Ter. Eun.* IV, 7, 29). *Voy.* Sis 2, Videsis.

Cāvī, *parf. de* Caveo.

† Căvīllă, æ, *f. Raillerie.* Pōne hōc, sīs ; aūfēr căvīllăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 11). Nām, sī rĕvōlvās, quĭd căvīllā sævĭŭs ? *Capel.* (IV, p. 135).

Căvīllātĭŏ, ōnĭs, *f. Plaisanterie.* Căvīllātĭōnēs, vīs, ŏpīnōr, dīcĕrĕ. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 17. *Cavil* in unam syllabam potius contrahenda sunt, ut inf. *Cavillator*). SYN. Căvīllă, căvīllŭm, jŏcŭs, sălēs, dīctĕrĭŭm, scōmmă. *Voy.* Jocus, Sales.

Căvīllātŏr, ōrĭs, *m. Railleur.* Vēl căvīllātŏr făcētŭs, vēl cōnvīvă cōmmŏdŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 46). Dĭcāx sūm făctŭs, jām sūm căvīllātŏr prŏbŭs. *Id.* (*Truc.* III, 2, 15. *Cavil* in unam syllabam contrahenda sunt, ut sup. *Cavillatio.* Alii scrib. *caulator*). SYN. Dērīsŏr, scūrră, dĭcāx.

Căvīllŏr, ārĭs, ārī, *d. Plaisanter, railler. Voy.* Derideo, jocor.

† Căvīllŭlă, æ, *f. dimin. de* Cavilla. Ĭta ŭt paūxīllūm dīffĕrăt ā căvīllŭlīs. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 18).

Căvīllŭm, ī, *n. Raillerie* Strŏphās căvīllō nīmĭcō Tū nĕxŭīsse ĕxīstĭmās. *Prud.* (*Peri.* 2, 319).

Căvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Creuser.* Nōn fōrmam ăccĭpĭūnt, fērrōquĕ căvāntŭr ăcūtō. *V.* Căvăt ārbŏrĕ līntrēs. *Id.* Dūră tămĕn mōllī săxă căvāntŭr ăquā. *O.* Pārmām glădĭō gălĕāmquĕ căvārĕ. *Id.* SYN. Ēxcăvŏ, fŏdĭŏ, ēffŏdĭŏ, fŏrŏ, pērfŏrŏ, pĕnĕtrŏ.

† Căvŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme* Caveo (Quod testatur *Serv.* ad *Æ.* IV, 409. Quidam leg. *caverem* apud *Tib.* I, 4, 73, ubi alii rectius *canerem.*)

Căvŭm, ī, *n. Creux, trou.* Ōccŭpăt ārgūtī grȳllī căvă gārrŭlă rānă. *Val. Cat.* (*Dir.* 74). *Voy.* Cavus, *m.*

Căvŭs, ă, ŭm. *Creux, creusé, profond.* Sūstĭnĕt īmpŏsĭtōs sūmmā căvŭs āivĕŭs ūndā. *O.* Dāt sīgnum ærĕ căvō. *V.* Căvā trăbĕ cūrrĭmŭs æquŏr. Căvīs ūndām dē flūmĭnĕ pālmīs Sūstŭlĭt. *Id.* SYN. Căvātŭs, cōncăvŭs, fōssŭs, ēffōssŭs, prŏfŭndŭs, āltŭs. || *Vide.* Vŏlĭtārĕ căvā sŭb ĭmāgĭnĕ fōrmæ. *V.* Nōx ātră căvā cīrcūmvŏlăt ūmbrā. *Id.* (Adde *St. Th.* V, 753, et cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 360). SYN. Văcŭŭs, ĭnānĭs. || † *néol. Au fig. Vide, creux, vain.* Dīssĭdĕt ā nōstrīs căvă mūndī glōrĭă rēgnīs. *P. Nol.* (22, 139). Ēt ŏpĭbŭs īnflātī căvīs. *Id.* (21, 906).

Căvŭs, ī, *m. Creux, trou, caverne.* Mācră căvūm rĕpĕtēs ārctūm, quĕm mācră sŭbīstī. *H.* Īnvēntūsquĕ căvīs būfŏ. *V.* Mūs paūpĕrĕ fērtŭr Ăccēpīssĕ căvō. *H.* Fŭgĕrēnt, ĕt ārctōs cīrcūm trĕpĭdārēnt căvōs. *Ph.* Ĕtĭām nūnc cōncēde aūdāctĕr āb lĕōnīnō căvō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 49). SYN. Căvŭm, fŏrāmĕn, căvērnă.

Cāȳcŭs, ī. *Voy.* Caicus. || Cāȳcī, *m pl. Voy.* Cauci.

Cāȳstĕr, Cāȳstrŏs *et* Cāȳstrŭs, trī, *m.* (Κάϋστρος). *Caystre, fleuve de Lydie, célèbre par les cygnes qui fréquentaient ses bords.* Dūlcĭbŭs īn stāgnīs rīmāntŭr prātă Cāȳstrī. *V.* Flūmĭnĕæ vŏlŭcrēs mĕdĭō cālŭērĕ Cāȳstrō. *O.* Sī... vīsēnda ēst ōră Cāȳstrī. *Pp.* (III, 22, 15).

Cāȳstrĭŭs, ă, ŭm (Καΰστριος). *Du Caystre.* Ūtquĕ jăcēns rīpā dēflērĕ Cāȳstrĭŭs ālēs. *O.*

Cĕ, *particule qui se joint à l'adj. démonstr.* Hic, hæc, hoc. Lūcīlĭŭs hōscĕ sĕcūtŭs. *H.* Hīcce ārbĭtrāntŭr. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 38). *Voy.* Hicce.

Cēă, æ, *f.* (Κήη, Κεία, *et* Κεῖος, Κέως). *Céa, ou Céos, île de la mer Égée, près du cap Sunium, patrie de Simonide.* Cuī pīnguĭă Cēæ Tēr cēntūm nĭvĕī tōndēnt dūmētă jŭvēncī. *V.* Trānsĭt ĕt āntīquæ Cārthēĭă mœnĭă Cēæ. *O.* Ērăt aūtēm nātŭs, ŭt āiūnt, īn Cēā īnsŭlā. *Ph.*

Cĕbēnnæ. *Voy.* Gebennæ.

Cĕbrēnĭs, ĭdŏs, *f.* (Κεϐρηνίς). *Fille du Cébren, fleuve de la Troade.* Ādspĭcĭt Hēspĕrĭēn pătrĭā Cĕbrēnĭdă rīpā. *O.* Vĭdŭæ Cĕbrēnĭdŏs, ārĭdă lūctū Flūmĭnă. *St.* (Adde *Aul. Sab.* 3, 89).

? Cĕbrēnnŭs *ou* Crĕbēnnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Tām lōnga ætātĕ Cĕbrēnnŭs. *Aus.* (*Epist.* 20, 19).

1. Cĕcĭdī, *parf. de* Cado. || 2. Cĕcīdī, *parf. de* Cædo

Cĕcĭnī, *parf. de* Cano.

Cĕcrŏpĭă, æ, *f.* (Κεκροπία). *Athènes, où régna Cécrops.* Cĕcrŏpĭām sŏlĭtam ēssĕ dăpēm dărĕ Mīnōtaūrō. *Cat.* (64, 79). *Voy.* Athenæ.

Cĕcrŏpĭdēs, æ, *m.* (Κεκροπίδης). *Athénien.* Pēndĕrĕ Cĕcrŏpĭdæ jūssī, mĭsĕrūm, sēptēnă quŏtānnīs. *V.* (Adde *Juv.* 8, 44). Cĕcrŏpĭdūm Cĕphălūs pĕrăgīt māndātă. *O.* Īnclȳtĕ Cĕcrŏpĭdē. *Id.* (*Met.* VIII, 550. Cave legas *Cecropida*, in quo ultima corriperetur).

Cĕcrŏpĭs, ĭdŏs *ou* ĭdĭs, *f.* (Κεκροπίς). *Fille de Cécrops.* Dōlōrĕ Cĕcrŏpĭs ōccūltō mōrdētŭr. *O.* || *Athénienne.* Īmpĭă fūnĕrĭbŭs, Cĕcrŏpĭ tērră, tŭīs. *O.* Dē Sūlmōnēnsī mĕră Cĕcrŏpĭs. *J.* (6, 187).

Cĕcrŏpĭŭs, ă, ŭm (Κεκρόπιος). *D'Athènes, de l'Attique.* Cĕcrŏpĭās īnnātŭs ăpēs ămŏr ūrgĕt hăbēndī. *V.* Gnōssĭă Cĕcrŏpĭæ tĕtĭgīssēnt līttŏră pūppēs. *Cat.* (64, 172). *Voy.* Atticus.

Cĕcrŏps, ŏpĭs, *m.* (Κέκροψ). *Cécrops, premier roi d'Athènes.* Īnfĭcĕ tābĕ tŭā nātārūm Cĕcrŏpĭs ūnăm. *O.* Vīrgĭnĭbūsquĕ trĭbŭs gĕmĭnō dē Cĕcrŏpĕ nātīs. *Id.* (Nusquam vidi priorem corripi.)

Cēdēns, tĭs. *Qui se retire, qui cède.* Ārvă nĕque Aūsŏnĭæ sēmpĕr cēdēntĭă rētrō. *V.* Tūrbā cēdēntĕ vĕhētŭr. *J.* (3, 239). Cēdēntēs ŏnĕrī rāmōs. *M.* (XI, 41, 3). SYN. Rĕcēdēns, fŭgĭēns, *qqf.* īmpār,

Cēdĭtĭŭs. *Voy.* Cædicius.

1. Cēdŏ, ĭs, cēssī, cēssŭm, cēdĕrĕ, *n. Venir, aller, passer.* Ēxsŭl ăb Æmŏnĭā, Pīrēnĭdă cēssĭt ăd ūndăm. *O.* Āspĕrĭtās vērbōrūm cēssĭt ĭn īllās (baccas). *Id.* Ād pōstrēmūm cēdĭt mĭsĕr, æs pĕtĭt *Pl.* (*Aul.* III, 5, 52). SYN. Ĕŏ, cōncēdŏ, vĕnĭŏ, trānsĕŏ. || *Marcher.* Nĭtĭdŭs quā quīsquĕ pĕr ōră Cēdĕrĕt. *H.* Ēx trānsvōrsō cēdĭt, quāsĭ cāncĕr sŏlĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 45). SYN. Āmbŭlŏ, īncēdŏ, ĕŏ, grădĭŏr. || *Ordint. S'en aller, se retirer.* Nī Tūrnŭs cēdāt Teūcrōrūm mœnĭbŭs āltīs. *V.* Cēdăt, ŭtī cōnvīvă sătŭr. *H.* Cēdēs cōēmptīs sāltĭbŭs. *Id.* Cēssĭt ăb ōrĕ fŭrŏr *V.* Cēssērĕ īræ. *V. Fl.* SYN. Ēxcēdŏ, rĕcēdŏ, cōncēdŏ, dīscēdŏ, ĕxĕŏ, ăbĕŏ, *qqf.* rĕlīnquŏ, fŭgĭŏ. PPH. Lŏcŭm dŏ, cēdŏ. || *Céder, ne pas résister.* Cēdĕ rĕpūgnāntī : cēdēndō vīctŏr ăbībĭs. *O.* Cēdĭtŭr ēt cæcīs. *Id.* Cēdĕ dĕō. *V.* Cēdāmŭs Phœbō. *Id.* SYN Cōncēdŏ. PPH. Dēdĕ mănŭs. *Lr.* || *Céder à, céder la place, s'avouer inférieur.* Lēntă sălīx quāntūm pāllēntī cēdĭt ŏlīvæ. *V.* Cēdānt ārmă tŏgæ, cōncēdăt laūrĕă līnguæ. *Cic.* Tĭbĭ nūmĭne ăb ōmnī Cēdĭtŭr. *L* SYN. Vīncŏr, sŭpĕrŏr ; āssŭrgŏ PHR. Vērsūsquĕ

dŏlŏr dăt tĕrgă tĭmōrī. *St.* || *Succomber*. Tū nĕ cēdĕ mălīs. *V.* Mōrēs rēbūs cēssērĕ sĕcūndīs. *L.* Cēdānt lūmĭnă sōmnō. *Cl.* SYN. Vīncŏr, sŭpĕrŏr, fătīscŏ, dēfĭcĭŏ. || *Abandonner, accorder*. SYN. Dō, cōncēdŏ, trĭbŭŏ. || *Avec l'inf.* (Cui) Æthĕrĭī dōnō cēssērĕ părēntēs Ætērnūm flōrērĕ gĕnās. *St.* Sī plērăquĕ dūrĕ Dīcĕrĕ cēdĭt ĕōs. *H.* SYN. Cōncēdŏ, dō || *Échoir*. Cēssērūnt nĭtĭdīs hăbĭtāndæ pīscĭbŭs ūndæ. *O.* Ūt vōtō cētĕră cēdānt. *Id.* Cēssĕrĭt Aūsŏnĭō sī fōrs vīctōrĭă Tūrnō. *V.* SYN. Cōntīngŏ, ōbtīngŏ; sōrtĭŏr (rem). || *S'en aller en, passer à*. SYN. Ăbĕŏ, dēsĭnŏ.

2. Cĕdŏ, *impér. d'un v. défect. Donne*. Jām rĕdĭīt ănĭmūs: dēmĕ sŏlĕās; cĕdŏ bĭbăm. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 16). Cĕdŏ mănŭm. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 32. Adde *Ter. Hec.* IV, 4. 86). Cĕdo, īnquĭt, īllŭm; jām cūrābŏ sēntĭăt. *Ph.* SYN. Dă. || *Dis*. Fāctī crīmĕn hăbēt: cĕdŏ, sī cōnātă pĕrēgĭt. *J.* (15, 210). Cĕdo ĭgĭtūr quĭd făcĭăm, Dāvĕ. *Ter.* (*And.* II, 3, 9). SYN. Dīc. || † Cĕttĕ, *pl. Voy. ce mot.*

† Cĕdŏdŭm, *arch.* (*de* cedo *et* dum). *Allons, donne*. Ĕgo īstūc căvēbŏ; cĕdŏdūm mi hūc mārsūpĭūm. *Pl.* (*Men.* II, 1, 40. Adde *Ter. Ph*, II, 2, 15).

† Cĕdŏsĭs (*de* cedo *et* sis). *Comme* Cĕdo. Cĕdŏsĭs mi ārgēntŭm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 17. Scribĭtur et divisim).

Cĕdrŭs *et* Cēdrŭs, ī, *f.* (κέδρος). *Cèdre, arbre odoriférant. dont le bois résiste à la corruption. On le trouve en abondance sur le mont Liban.* Ūrĭt ŏdōrātăm nōctūrna īn lūmĭnă cēdrŭm. *V.* Ārdŭă dērēptō cōrtĭcĕ cēdrŭs hăbĕt. *O.* EP. Lībănītĭs; frāgrāns, ŏdōră; āltă, ārdŭă, prōcēră, sūblīmĭs; dēnsă, frōndēns, pătŭlă; vĭrēns. || *Bois de cèdre pour la reliure des livres*. Ēt cēdrō dīgnă lŏcūtŭs. *Pers.* (1, 42) Quōd nĕquĕ sūm cēdrō flāvŭs, nēc pūmĭcĕ lævĭs. *O* Quæ cēdrō dĕcŏrātă pūrpŭrăquĕ... Pāgĭnă. *M.* (V, 6, 14. *Id.* VIII, 61, 4). || *Résine du cèdre, pour conserver les manuscrits*. Spērāmŭs cārmĭnă fīngī Pōssĕ lĭnēndă cēdrō. *H.*

Cĕlădōn, ōntĭs, *m.* (Κελάδων). *Un des guerriers tués aux noces de Pélée*. Ōccĭdĭt ēt Cĕlădōn Mēndēsĭŭs. *O.* || 2. *Un des Lapithes*. Īllīsĭt frōntī Lăpĭthæ Cĕlădōntĭs. *O.*

Cĕlænæ, ārŭm, *f. pl.* (Κελαιναί). *Célènes, ville de Phrygie*. Lūgēnt dāmnātæ Phœbō vīctōrĕ Cĕlænæ. *L.* (Adde *St. Th.* IV, 186; *Ov. Fast.* IV, 363).

Cĕlænæŭs, ă, ŭm (Κελαιναῖος). *De Célènes*. Ærā Cĕlænæōs lūgēntĭă Mātrĭs ămōrēs. *M.* (XIV, 204, 1). Fœdă Cĕlænæā cōmmīttĕrĕ prœlĭă būxō. *St.*

Cĕlæneŭs, ĕŏs, *m.* (Κελαινεύς). *Nom de guerrier* Ātrăquĕ sĕdēns īn vēstĕ Cĕlæneŭs. *V. Fl.*

Cĕlænō, ūs, *f.* (Κελαινώ). *Céléno, une des Harpies*. Sōlă nŏvūm dīctūquĕ nĕfās Hārpyĭă Cĕlænō. *V. Voy.* Harpyiæ. || *Au fig. Une harpie*. Ūnguĭbŭs īrĕ părāt nūmmōs răptūră Cĕlænō. *J.* (8, 130). || 2. *Une des Pléiades*. Ēt tē, fōrmōsă Cĕlænō. *O.*

? Cĕlænŭs, ī, *m. Au lieu de* Calenus.

Cēlātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui cache*. Ūndārŭm cēlātŏr, Nīlĕ, tŭārŭm. *L.*

Cēlātŭs, ă, ŭm. *Caché*. Āt tē cēlātĭs ætās grăvĭs ūrgĕăt ānnĭs. *Pp.* (III, 5, 11). Nēc cēlātă dĕăm *Sil.* SYN. Dīssĭmŭlātŭs, mēntītŭs, ābdĭtŭs.

Cĕlĕbāndĭcŭm (promontorium), *n. Promontoire d'Espagne*. Tūm jŭgūm Cĕlĕbāndĭcŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 525).

Cĕlĕbĕr, ĕbrĭs, ĕbrĕ (*rarement* ĕbrĭs, ĕbrĕ). *Fréquenté, qui a une foule*. Cīrcŭs ĕrăt pōmpā cĕlĕbĕr nŭmĕrōquĕ dĕōrŭm. *O.* Cĕlĕbĕrrĭmŭs īlĭcĕ lūcŭs. *Id.* Vīcīnī fūrĭs cĕlĕbrēs vīdĭt nūptĭās. *Ph.* SYN. Frĕquēns, crēbĕr. || *Célèbre, illustre*. Gēntĭs Ăquītānæ cĕlĕbēr Mēssālă trĭūmphĭs. *Tib.* (II, 1, 33). Īngĕnĭō fābræ cĕlĕbĕrrĭmŭs ārtĭs. *O.* Hānc āmbūstōrŭm frātrŭm pĭĕtātĕ cĕlĕbrĕm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 11, 2). SYN. Clārŭs, prǣclārŭs, īllūstrĭs, īnclŭtŭs, īnsīgnĭs, nōbĭlĭs, nōtŭs, cōnspĭcŭŭs, mĕmŏrātŭs, ēxĭmĭŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns, fāmōsŭs, laūdātŭs, spēctātŭs, cōnspĭcĭēndŭs. PPH. Fāmā īngēns, īnsīgnĭs, nōtīssĭmŭs, sŭpĕr æthĕrā nōtŭs. *V.* Fāmā cĕlĕbĕrrĭmŭs. *O.* Quō tōtŭs pĕrsŏnăt ōrbĭs. *Id.* Fēlīx ætērnō nōmĭnĕ. *L.* VERS. Tŭă tērrīs dīdĭtă fāmă. *V.* Nēc vēstră fĕrētŭr Fāmă lĕvĭs. Īnclŷtă fāmă Glōrĭă. Nōbĭlĭs, ēt fāmā mūltīs mĕmŏrātŭs ĭn ōrĭs. *Id.* Sī tĭbĭ pēr tērrās māxĭmă fāmă fŏrĕt. *O.* Fāctīs quēm fāma īngēntĭbŭs ēffĕrt. Cāsūrŭm nūllō tēmpŏrĕ nōmĕn hăbēs. Clārŭm vīncēndō nōmĕn hăbēbăt. Clārō mĕă nōmĭnĕ mūsă. *Id.* Īn ŏmnĕ Nōbĭlĭs ævŭm. *H.* Quēm nōbīs fāmă sŭpērbŭm Trādĭdĭt. *J.* Quī fāctīs sĭbĭ prǣclārŭm cōnfēcĭt hŏnōrĕm. *Tib.* Sūblīmī jām nūnc cĕlĕbĕrrĭmă fāmă Ēmĭnĕt. *St.* Lōngō tĭtŭlīs cĕlĕbrātŭr ĭn ævō. *Sil.* Ōrĕ lĕgŏr mūltō. *M.* Lĕgĕtŭr, Ēt nōmĕn tōtō spārgĕt ĭn ōrbĕ sŭŭm. Ēmēndārĕ mĕōs, quōs nōvĭt fāmă, lĭbēllōs. *Id. Voy.* Gloria, Immortalis. || *Consacré*. Ūt cĕlĕbrĕm nōstrō sīgnĕt hŏnōrĕ dĭĕm. *O.* Lūx ēst cĕlĕbĕrrĭmă Bācchō. *Id.* SYN. Săcrātŭs, dĭcātŭs, săcĕr. || † *Rapide*. Cĕlĕbrī grădū grēssum āccĕlĕrāssĕ dĕcĕt. *Att.* (apud *Non.* 2, 161, qui vertit *celebre*, velox. Verum *celeber* gradus nihil aliud est quam *creber*, eodem sensu, sed servata sua vocabulo significatione). || Cĕlĕbrĭs, *qqf. au masc.* (Cf. *Prisc.* 606 et 607 et 629.)

† Cĕlĕbrāssĭt, *arch. pour* Celebraverit. Mĭhī Lăvērna īn fūrtīs cĕlĕbrāssĭs mănŭs. *Pl.* (apud *Non* 2,509. Non mutandum in *celerassis*).

? Cĕlĕbrātă, ōrŭm, *n. pl. Obsèques*. Īnscrīpsĭt tŭmŭlō sēptēm cĕlĕbrātă vĭrōrŭm Sē fēcīssĕ Chlŏē. *M.* (IX, 16. Locus varie expositus).

Cĕlĕbrātĭŏ, ōnĭs, *f. Prédication, honneur*. Rēgnōrŭm cœlī cĕlĕbrātĭŏ pērvŏlĭtābĭt Īn cūnctās tērræ mētās. *Juvc.* (IV, 119).

Cĕlĕbrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui célèbre*. Fēcĭt hȳpērbŏrĕī cĕlĕbrātŏr Stēllă trĭūmphī. *M.* (VIII, 78, 3).

Cĕlĕbrātŭs, ă, ŭm. *Célébré*. Hāc cĕlĕbrātă tĕnŭs sānctō cērtāmĭnă pātrī. *V.* Nūllŭs Ĕrēchthīdĭs fērtŭr cĕlĕbrātĭŏr īllō Īllūxīssĕ dĭēs. *O.* || *Loué, renommé*. Nōmĭnĕ quām prĕtĭō cĕlĕbrātĭŏr (ara). *O.*

† Cĕlĕbrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Devenir célèbre* Fāmă cĕlĕbrēscăt tŭă. *Att.* (apud *Non.* 2, 158).

Cĕlĕbrŏ (*rarement* Cĕlēbrŏ), ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fréquenter*. Cūjŭs īnaūrātī cĕlĕbrārūnt līmĭnă cūrrūs. *Pp.* (I, 16, 3). Cœtŭm cĕlĕbrātĕ făvēntēs. *V.* Quæ mōntēs cĕlĕbrās, Ĕrȳcīnă, Sĭcānōs. *O.* Quōrŭm tŏrōs cĕlĕbrāssĕ cœlēstēs fĕrūnt. *Sen.* (*Oct.* 708). SYN. Frĕquēntŏ, cŏlŏ. || *Faire (à plusieurs)*. Quīn ĕtĭām māgnās pŏtĕrūnt cĕlĕbrārĕ sălīnās. *Manil.* (V, 682). Īntro ăbīte, ātque hǣc cĕlĕbrātĕ. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 35). || *Célébrer, fêter*. Cūnctī lætŭm cĕlĕbrēmŭs hŏnōrĕm. *V.* Nātālēs ălĭōsvĕ dĭērŭm Fēstōs ālbātŭs cĕlĕbrĕt. *H.* Dăpēs cĕlĕbrārĕ cănēndŏ. *O.* || *Célébrer, louer*. Cārmĭnĭbŭs cĕlĕbrārĕ vĭrŭm. *O.* Sēquĕ cĕlĕbrārī quŏlĭbĕt ōrĕ sĭnĭt. *Id.* (*Trist.* IV, 4, 18). Dīcēs quēm Nōlă cĕlĕbrăt. *P. Nol.* (26, 516). SYN. Laūdŏ cănŏ, cāntŏ, dīcŏ, ēffĕrŏ, mĕmŏrŏ, sŏnŏ, prǣdĭcŏ. PPH. Cārmĭnĕ, cārmĭnĭbŭs, vērsū cĕlĕbrŏ. *Voy.* Carmen, Immortalis, Laudo.

Cĕlĕnæ. *Au lieu de* Celænæ.

Cĕlēndræ, ārŭm, *f. pl.*, *et* Cĕlēndrĭs, ĭs, *f.* (*Mela*, Celendirs; *Strab.* Κελένδερ). *Ville de Cilicie, auj. Kelnar*. Pārvīsquĕ Cĕlēndrĭs. *L.*

Cĕlēnnă, æ, *et* Cĕlēnnĕ, ēs, *f.* (Κελεννή). *Ville de Campanie*. Bătŭlūmquĕ tĕnēnt ātque ārvă Cĕlēnnæ. *V.* (*Æ.* VII, 739).

Cĕlēnŭs, *m.* (*Nom d'homme*). *Au lieu de* Calenus.

1. Cĕlĕr, ĕrĭs, ĕrĕ (*Dor.* κέλης, *Éol.* κέληρ). *Prompt*.

rapide. Sīc dĕŭs ēt vīrgo ēst, hīc spē cĕlĕr, īllă tĭmōrĕ. *O.* Īllă vŏlāt, cĕlĕrīque ād tērrām tūrbĭnĕ fērtŭr. *V.* Tŭlīt 'cĕlĕrī (per) mūnīmĭnă cūrsū. *L.* Sĕd ŭtĕr vēstrōrum ēst cĕlĕrĭŏr? mĕmŏră mĭhī. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 42). SYN. Cĭtŭs, cōncĭtŭs, cĭtātŭs, răpĭdŭs, lĕvĭs, vēlōx, pērnīx, præcēps, ălăcĕr, prōmptŭs, fēstīnŭs, fēstīnāns, prŏpĕrŭs, prŏpĕrāns, vŏlŭcĕr, vŏlāns, præpĕs, ālĕs. PPH. Nōn *ou* haūd sēgnĭs. Nōn pĭgĕr. Ōcĭŏr eūrō, nŏtō, vēntō, vēntĭs, aūră, fūlmĭnĕ, jăcŭlō, săgīttā. Cĕlĕrī pĕdĕ, grădū, grĕssū. Cĕlĕrī pĕdĕ cōncĭtŭs. Mŏræ īmpătĭēns *ou* nōn pătĭēns. PHR. Vēntĭs ēt fūlmĭnĭs ōcĭŏr ālĭs. *V.* Ōcĭŏr ēt jăcŭlo ēt vēntōs æquāntĕ săgīttā. *Id.* Cūrsū fēstīnŭs ănhēlō. *O.* Pērnīcĭŏr ālĭtĕ vēntō. *St.* Ōcĭŏr āffēctū mĕntĭs. *Grat.* *Voy.* Curro. || *Au fig.* Aūt vērsŭs ŏpĕræ nĭmĭūm cĕlĕrĭs. *H.* Cĕlĕrēs ĭāmbōs. *Id.* Cĕlĕrī cīrcūmspĭcĕ mĕntĕ. *O.* Quā fātă cĕlĕrrĭmă. *V.* || *Prompt, expéditif.* Jūssă dĕæ cĕlĕrēs pĕrăgūnt. *V.* Hūnc mĕdĭcŭs cĕlĕr ātquĕ fĭdēlĭs Ēxcĭtăt. *H.* SYN. Gnāvŭs, īmpĭgĕr, fēstīnŭs, ălăcĕr, prōmptŭs. || *Prompt, soudain.* Nūllŭs ēs, Gĕtă, nī jam ălĭquōd tĭbĭ cōnsĭlĭūm cĕlĕrĕ rĕpĕrĭs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 1). || *D'un caractère bouillant.* Ōdērūnt hĭlărēm trīstēs, trīstēmquĕ jŏcōsī, Sēdātūm cĕlĕrēs. *H.* SYN. Præcēps, fērvĭdŭs, ălăcĕr. || *Qqf. avec le gén.* Īllĕ cĕlĕr nāndī. *Sil.* (IV, 585). || ✝ Cĕlĕr, *m. f.*, *et* Cĕlĕrĭs, *m. f. arch.* Āt cĕlĕr hāstă vŏlāns pērrūmpĭt pēctŏră fērrō. *Poet.* (apud *Prisc.* 760). Fāmă cĕlĕr tōtō vīctōrĕm spārsĕrăt ōrbĕ. (*Cl. Laud. Herc.* 118. Vide plura ap. *Prisc.* l. cit.).

2. Cĕlĕr, ĕrĭs, *m.* (*Plutarch.* Κέλερ). *Nom d'un officier chargé par Romulus d'organiser sa première cavalerie.* Hōc Cĕlĕr ūrgĕt ŏpŭs, quēm Rōmŭlŭs īpsĕ vŏcārăt. *O.* || *Au plur. Trois cents cavaliers institués par Romulus.* Mēssāpŭs cōntrā Cĕlĕrēsquĕ Lătīnī. *V.* || *Nom d'homme.* Grātum ēst quōd Cĕlĕrī nōstrōs lĕgĭs, Aūctĕ, lĭbēllōs. *M.* (VII, 51).

Cĕlĕrāns, tĭs. *Qui se hâte, rapide.* Quāmvīs cīrcūm cĕlĕrāntĭbŭs aūrĭs Cōnflŭăt. *Lr.* (I, 388).

✝ Cĕlĕrāntĕr, *arch.* *Comme* Celeriter. Quī cūrsum hūc cĕlĕrāntĕr răpĭt. *Att.* (ap. *Non.* 11, 33).

✝ Cĕlĕrĕ, *arch.* *Comme* Celeriter. Sŭbĭtō, prŏpĕrĕ, cĕlĕre ōbjēctum ēst mĭhĭ nĕgōtĭūm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 4. Adde *Ter. Phor.* I, 4, 1; *Enn.* et *Næv.* apud *Non.* 11, 8. Cf. *Diom.* 402).

Cĕlĕrēs. *Voy.* Celer 2.

Cĕlĕrīnŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Hīc sĭtŭs ēst Cĕlĕrīnŭs nōmĭnĕ dīō. *Inscr.* (ap. *Murat.* p. 389).

Cĕlĕrĭpēs, ĕdĭs, *adj.* *Aux pieds légers*; *rapide.* Nēc ūllă tām vēlōx mănŭs Cĕlĕrĭpĕdĭs cōmpēndĭī. *Aus* (*Epig.* 146, 31. *Id. Parent.* 27, 4). Răpĭte, ăgĭtĕ, rŭĭtĕ, cĕlĕrĭpĕdēs. *Poet.* (ap *Censorin.* p. 2727).

✝ Cĕlĕrīssĭmŭs, ă, ŭm, *arch.* *pour* Celerrimus Ēxīn pēr tērrās pōstquām cĕlĕrīssĭmŭ' rūmŏr. *Enn* (apud *Prisc.* 760, et *Charis.* 64). Cĕlĕrīssĭmŭs ādvŏlăt Hēctŏr. *Cn. Mat.* (apud *Prisc.* ibid.).

Cĕlĕrĭtās, ātĭs, *f.* *Célérité, rapidité.* Ēt cĕlĕrĭtātĕ pēnnæ vītāssēnt nĕcēm. *Ph.* Ĕtĭām cĕlĕrĭtās īn dēsīdĕrĭō mōra ēst. *P. Syr.* SYN. Lĕvĭtās, vēlōcĭtās, *qqf.* īmpĕtŭs. PPH. Cūrsŭs cĕlĕr, cĭtŭs, etc.

Cĕlĕrĭtĕr, rĭŭs. *Promptement.* Ēmīsĭt ōrĕ cāsĕūm: quēm cĕlĕrĭtĕr. *Ph.* Mĭnŭs dēcĭpĭtŭr, cuī nĕgātŭr cĕlĕrĭtĕr. *P Syr.* (Adde *Pl. Most.* V, 1, 17). Ĭta ēst: sĕd ūnum hōc scītŏ, nĭmĭō cĕlĕrĭŭs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 69). SYN. Cĭtŏ, prŏpĕrĕ, ōcĭŭs. *Voy.* Brevi.

Cĕlĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Hâter, presser.* Sēd cĕlĕrārĕ fŭgam īn sīlvās, ēt fīdĕrĕ nōctī. *V.* Īllă grădūm stŭdĭō cĕlĕrābăt ănīlī. Ălĭæ cĕlĕrānt cūrsŭs. *Id.* SYN. Fēstīnŏ, mātūrŏ, prŏpĕrŏ, āccĕlĕrŏ. || *Presser une action, un ouvrage.* Hæc cĕlĕrāns, ĭtĕr ād nāvēs tēndēbăt Ăchātēs. *V.* *Voy.* Festino. || *Avec l'infin* Sēd cĕlĕrānt īn tē cōnsūmĕrĕ nōmĕn. *Aus.* (*Mos.* 353).

Cĕleūmă, *n.* *Se trouve qqf. pour* Celeusma.

Cĕlĕŭs, ī, *m.* (Κελεός). *Roi d'Éleusis, père de Triptolème, apprit de Cérès le secret de l'agriculture.* Vīrgĕă prætĕrĕā Cĕlĕī vīlīsquĕ sŭpēllĕx. *V.* (Adde *Ov. Fast.* IV, 507).

Cĕleūsmă, ătĭs, *n.* (κέλευσμα). *Sorte de chant rhythmé qui réglait la manœuvre des matelots.* Quēm nēc rūmpĕrĕ naūtĭcūm cĕleūsmă. *M.* (IV, 64 21. *Id.* III, 67, 4). Dūm rĕsŏnāt văriīs vīlĕ cĕleūsm mŏdĭs. *Rutil.* (1, 370). Nāvĭtæ lætī sŏlĭtūm cĕleūsmă Cōncĭnēnt, vērsĭs mŏdŭlĭs ĭn hȳmnōs. *P. Nol.* (17, 102). VERS. Quī vōce āltērnōs naūtārūm tēmpĕrĕt ĭctŭs, Ēt rēmĭs dīctĕt sŏnĭtūm, părĭtērquĕ rĕlātĭs Ād nŭmĕrūm plaūdāt rĕsŏnāntĭă cærŭlă tōnsĭs. *Sil.* Naūtĭcŭs īmplēbăt rĕsŏnāntĭă līttŏră clāmŏr, Ēt sĭmŭl āddūctĭs pērcūssa ād pēctŏră tōnsĭs, Cōntēnō frāctŭs spūmābăt vērbĕrĕ pōntŭs. *Id.* Naūtĭcŭs īn rēmĭs jŭvĕnūm, mōnstrāntĕ măgīstrō, Fīt sŏnŭs. *St.* || ✝ Cĕleūsmă, æ, *f.* (*Fortun. Vit. S. Mart.* IV, 425.)

Cēllă, æ, *f.* *Cellier, cave, garde-manger.* Nēc cēllĭs ĭdĕō cōntēndĕ Fălērnĭs *V.* Vīnă quŏque īn māgnĭs ŏpĕrōsĕ cōndĭtă cēllĭs. *O.* Ēquĭdēm rĕlĭqui īn vēntrĕ cēllæ ūnī lŏcŭm. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 17). SYN. Ăpŏthēcă. EP. Āmplă, dīvĕs, plēnă, rĕfērtă; văcŭă. || *Petite chambre d'esclave, de courtisane.* Īntrāstī quŏtĭēs īnscrīptæ līmĭnă cēllæ. *M.* (XI, 46, 1. Adde *Juv.* 6, 122; *Hor. Sat.* I, 8, 8). SYN. Cēllŭlă. || *Cella, petit sanctuaire dans un temple, chapelle.* Īntĕrĭōrĕ sĭnū mājōrĭs īn aūlæ Īnsĭtă cēllă prŏcŭl. *P. Nol.* (25, 176). || *Cellules ou alvéoles des abeilles* Dūlcī dīstēndūnt nēctărĕ cēllās. *V.* *Voy.* Alvearium.

Cēllārĭūm, ĭī, *n.* *Comme* Cella.

Cēllārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le cellier, le garde-manger.* Pōst ĕă săgīna ĕgo eīcĭār cēllārĭă. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 32).

Cēllārĭŭs, ĭī, *m.* *Sommelier, économe.* Hīnc cēllārĭŭs ēxpĕrĭtŭr ārtēs. *M.* (XI, 32, 15). Tē făcĭō cēllārĭūm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 115). SYN. Prōmŭs.

Cēllŭlă, æ, *f.* *dimin. de* Cella. Quum īn cēllŭlam ād tē pătrĭ' pēnum ōmnĕm cōngĕrēbām clāncŭlŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 18). || *Cellule.* Nūllī prōgrēssŭs făcĭlĭs: sŭă quēmquĕ tĕnēbăt Cēllŭlă. *P. Petr.* (*V. S. M.* II, 124). || *Chapelle.* Tēgĭt ūnă lătēntēm Cēllŭlă dē mūltĭs. *P. Nol.* (26, 477).

Cēlmĭs, ĭs, *ou* Cēlmŭs, ī, *m.* *Nourricier de Jupiter, changé en diamant pour avoir dit que ce dieu était mortel.* Quōndām fīdīssĭmĕ părvō, Cēlmĭ, Jŏvī. *O.* (*Met.* IV, 281. Alii leg. *Celme*).

Cēlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Cacher.* Nēc cēlārĕ cĭbĭs ūncōs făllācĭbŭs hāmōs. *O.* Sēcrētī cēlānt cāllēs, ēt mȳrtĕă cīrcŭm Sīlvă tĕgĭt. *V.* Īngĕnĭūm rēs Ādvērsæ cēlārĕ sŏlēnt, nūdārĕ sĕcūndæ. *H* Quĭs ĕnīm bĕnĕ cēlăt ămōrēm? *O.* SYN. Ābdŏ, cōndŏ, ābscōndŏ, ōccūltŏ. *Voy.* Abdo. || *Taire, faire un mystère de.* Fāctūmquĕ dĭū cēlāvĭt. *V.* Hōc tē cēlāvĭmŭs ūnŭm. *O.* SYN. Tĕgŏ, ābscōndŏ, dīssĭmŭlŏ, sĭlĕŏ, tăcĕŏ, prĕmŏ. PHR. Pĕnĭtŭs rĕcōndās, ēt fĭdĕ tăcĭtă prĕmās. *Sen.* Hæc sōlī cōmmīssă tĭbī cēlārĕ mĕmēntŏ. *J.*

✝ Cĕlōx, ōcĭs, *f. arch* *Barque.* Naūtæ rēmĭvăgām mŏvēnt cĕlōcĕm. *Varr.* (apud *Non.* 13, 1). Vīdī īn pūblĭcā cĕlōce ĭbīdem īllum ădŏlēscēntŭlŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 94. Adde *Enn.* ap. *Isid. Or.* 19, 1, et cf. *Fulgent.*). || *Au fig.* *Ventre.* (*Pl. Ps.* V, 2, 12.) || *Messagère qui devance.* (*Pl. Mil.* IV, 1, 39.)

Cēlsĕ, *adv.* *Haut, en haut.* Cēlsĭŭs āssūrgūnt (cornua). *Cl.* *Voy.* Alte.

Cēlsĭjŭgŭs, ă, ŭm. *Au sommet élevé.* Nēc fĕră cēlsĭjŭgō dēvītăt mārmŏră cōllĕ. *Cypr.* (*Genes.* 291).

Cĕlsīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cĕlsīnō nūpta ūnĭvĭra, ūnănĭmĭs. (*Anthol.* II, p. 275.)

Cĕlsŭs, ă, ŭm. *Haut, élevé.* Āt prŏcŭl ē cēlsō mīrātŭs vĕrtĭcĕ mōntĭs. *V.* Nūnc pĕdĕs ēnsĕ văgō, prēnsĭs nūnc cēlsŭs hăbēnĭs. *St.* Cĕlsum ĭn cŏrnŭă cĕrvŭm. *O.* Cĕlsĭŏr ārmĭs Taūrŭs. *V. Fl.* SYN. Ēxcĕlsŭs, āltŭs, ārdŭŭs, sūblīmĭs, sūmmŭs, sūrgēns, sŭprēmŭs, ērēctŭs, ēlātŭs, ēdĭtŭs, āĕrĭŭs, prōcērŭs, præcĕlsŭs. PPH. Sīdĕră tāngēns, vērtĭcĕ pūlsāns. Sūrgēns ĭn āstră. Ērēctŭs ād sīdĕră. Sē *ou* Sēsē ĭn aūrās āttōllēns. Cœlō căpŭt *ou* căpĭtă fĕrēns. PHR. Sĭlĕx āltīssĭmă vīsū. *V.* Āltăquĕ pūlsăt Sīdĕră. Ēvĕrtūnt āctās ād sīdĕră pīnūs. Æquātăquĕ māchĭnă cœlō. Căpŭt īntēr nūbĭlă cōndĭt. *Id.* Nūbĭbŭs īnsērtāns căpŭt. *Sil.* Mīxtă Cĕraūnĭă cœlō. *Id.* Mōntĭs vīcīnă căcūmĭnă cœlō. *Lr.* VERS. Tūrrĭs ĕrāt vāstō sūspēctu ēt pōntĭbŭs āltĭs. *V.* Tūrrim ĭn præcĭpĭtī stāntēm, sūmmīsquĕ sŭb āstră Ēdūctām tēctĭs. Gĕmĭnīquĕ mĭnāntŭr ĭn cœlūm scŏpŭlī. Ēxĭĭt ād cœlūm rāmĭs fēlīcĭbŭs ărbŏs. Cōnsūrgūnt gĕmĭnæ quērcūs, īntōnsăquĕ cœlō Āttōllūnt căpĭta, ēt sūblīmī vērtĭcĕ nūtānt. Cœlōque ēdūcĕrĕ cērtānt. Āĕrĭī cūrsū pĕtĭt ārdŭă mōntĭs. *Id.* Ūrbs ĕrăt ĭn sūmmō nūbĭbŭs æquă jŭgō. *O.* Pyrămĭdŭm sūmptūs ād sīdĕră dūctī. *Pp.* Ēdūctō mōns sūrgĭt ăd æthĕră dōrsō. *L.* Tēllūs Āltĭŭs īntŭmŭĭt, prŏpĭŭsque āccēssĭt Ŏlympō. *Id.* Prŏpĭŭs vĭdĕt āstră cŏlōssŭs. *M.* Nūbĭbŭs īpsĭs īnsērtă căpŭt (turris). *Sen.* Quādrŭă mūrōrŭm spĕcĭēs, sīc tūrrĭbŭs āltĭs Ārdŭa, ŭt āĕrĭās īntrēnt fāstīgĭă nūbēs. *Aus.* || *Grand.* Ēt cēlsūm prōcūrvăt Āgyllēă Tydeŭs. *St.* SYN. Ārdŭŭs, āltŭs, prōcērŭs, īngēns, māgnŭs. *Voy.* Magnus. || *Au fig. Fier, superbe.* Cĕlsī prætĕrĕūnt aūstĕră pŏēmătă Rhāmnēs. *H.* Nūnc lĕvăt ĭn aūrās āltĭŏr sŏlĭtō căpŭt, Grādĭtūrquĕ cēlsă. *Sen.* (*Ag.* 716). Jām rēgālĕ tŭmēns, ēt prīncĭpĕ cēlsĭŏr. *Cl.* SYN. Sūblīmĭs, tŭmĭdŭs. *Voy.* Superbus.

Cĕlsŭs, ī, *m. Nom d'homme.* || 1. *Celsus Albinovanus, poète et secrétaire de Tibère Néron.* Quĭd mĭhĭ Cĕlsŭs ăgĭt? *H.* Jūre ĭgĭtūr lăcrĭmās Cēlsō lībāmŭs ădēmptō. *O.* || 2. *A. Cornélius Celsus, rhéteur et grammairien.* Prīncĭpĭum ātquĕ lŏcōs Cēlsō dīctārĕ părātæ. *J.* (6, 245). || 3. *Général romain, qui combattit les barbares.* Tūm fōrtĕ sŭbāctō Cĕlsŭs Ārĕmŏrĭcō. *Sid.* (7, 246).

Cĕltæ, ārŭm, *m. pl.* (Κέλται). *Celtes, peuple de la Gaule celtique.* Vānĭlŏquūm Cēltæ gĕnŭs āc mūtābĭlĕ mēntĭs. *Sil.* Hīc ēlēctră lĕgūnt ālnĭs stīllāntĭă Cēltæ. *Prisc.* (*Peri.* 282). *Voy.* Galli.

Cĕltĭbēr, ĕrī, *m.*; Cĕltĭbērī, ōrŭm, *pl.* (Κελτίβηρες). *Celtibériens, peuple du nord de l'Espagne.* Nūnc Cēltĭbēr ĭn Cēltĭbērĭā tērrā. *Cat.* (39, 17). PHR. Cēltæ sŏcĭātī nōmĕn Ĭbērĭs. *Sil.* Prŏfŭgīque ā gēntĕ vĕtūstā Gāllōrūm, Cēltæ mīscēntēs nōmĕn Ĭbērĭs. *L.* Nōs Cēltĭs gĕnĭtōs ĕt ēx Ĭbērĭs. *M.* Īllĕ mĕās gēntēs ēt Cēltās·rēxĭt Ĭbērōs. Ēx Ĭbērĭs Ēt Cēltĭs gĕnĭtŭs. Nōs Cēltās, Măcĕr, ēt trŭcēs Ĭbērōs Cūm dēsīdĕrĭō tŭī pĕtēmŭs. *Id.* || *Adj.* Vīr Cēltĭbērĭs nōn tăcēndĕ gēntĭbŭs. *M.* (I, 50, 1). || † Cēltĭbĕr. *Le même.* Dūcĭt ăd aūrĭfĕrās quōd mē Sălō Cēltĭbĕr ōrās. *M.* (X, 20, 1).

Cĕltĭbērĭă, æ, *f. Celtibérie, province d'Espagne.* Cŭnīcŭlōsæ Cēltĭbērĭæ fīlī. *Cat.* (37, 18). Nūnc Cēltĭbēr ĭn Cēltĭbērĭā tērrā. *Id.* (39, 17. Sic *Tib.* I, 9, 33 : *Campania* terra).

Cĕltĭcŭs, ă, ŭm (Κελτικός). *De la Gaule celtique, comprise entre la Seine, la Loire et le Rhin.* Nōn căpĭānt, sĭmĭlīsquĕ mĭhī pēr Cēltĭcă rūră. *Sil.* Pōst hūnc Cēltĭcă tēllūs. *Prisc.* (*Peri.* 279).

? Cĕltŭs, ă, ŭm. *Comme* Celticus. Īntēr Sārdĭnĭūm pĕlăgūs Cēltūmquĕ rĕfūsĭs. *Prisc.* (*Peri.* 85. Nisi forte pro *Celtarum* est).

Cĕmĕnĭcŭs. *Voy.* Temenicus.

Cĕmēntŭm. *Voy.* Cæmentum.

Cĕmmĕnĭcē, ēs, *f. Canton de la Narbonnaise, ainsi nommé d'une partie des Alpes nommée Cemma ou Cema* (*Plin.* 3, 5; *Strab.* 2, Κέμμενον ὄρος). Āt Cēmmĕnĭcē rĕgĭŏ dēscēndĭt prŏcŭl. *Avien.* (*Or.* 615).

Cĕmpsī, ōrŭm, *m. pl.* (*Dionys.* Κεμψοί). *Peuple de l'Espagne méridionale.* Tārtēssŭs, Cēmpsīquĕ, sĕdēnt quī cōllĭbŭs īmĭs Pyrēnēs. *Prisc.* (*Peri.* 336. Adde *Avien. D. Terr.* 480, et *Or mar.* 200).

Cĕmpsĭcŭs, ă, ŭm. *Des* Cempsi. Tūm Cēmpsĭcŭm Jŭgum īntŭmēscĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 182. Male alii *Cepresicum*, reclamante metro)

Cĕnă, æ, *f. Voy.* Cœna.

Cĕnæŭs, ī, *m.* (Κηναῖος). *Épith. de Jupiter, qui avait un temple sur le promontoire* Cenæum, *en Eubée.* Vīctŏr ăb Œchălĭā, Cēnæō sācră părābăt Vōtă Jŏvī. *O.* Quā tēmplă tōllēns āră Cēnæī Jŏvĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 102).

Cĕnchrĕæ, ārŭm, *f. pl.* (Κεγχραί, *Strab.* Κεγχρεαί). *Ville près de Corinthe.* Īlĭă Cŏrīnthĭăcĭs prīmūm mĭhĭ cōgnĭtă Cēnchrĭs. *O.*

Cĕnchrēŭs, ă, ŭm (Κεγχραῖος). *De Cenchrées, de Corinthe.* Cēnchrĕæquĕ mănūs. *St.* (*Th.* IV, 60).

Cĕnchrēĭs, ĭdĭs, *f.* (Κεγχρηΐς). *Femme de Cinyre, et mère de Myrrha.* Tūrbā Cēnchrēĭs ĭn īllā Rēgĭs ăbēst cōnjūx. *O.*

Cĕnchrĭs, ĭdĭs, *m.* (κεγχρίς). *Sorte de serpent* Ēt sēmpēr rēctō lāpsūrŭs līmĭtĕ cēnchrĭs. *L.* Vīpĕră, seū dīpsās, sēps, drăcŏ, cēnchrĭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 160).

Cĕnĕtă, æ, *f. Ville de l'Italie supérieure* Pēr Cĕnĕtām grădĭēns. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 668).

Cĕnīnă, Cēnīnŭs. *Voy.* Cænina, etc.

Cĕnŏ, ās. *Voy.* Cœno.

Cĕnŏmānŭs, ă, ŭm. *Des Cenomanes (Manceaux).* Ēt nūnc mē Cĕnŏmānă pēr sălĭctă Bīnĭs rhēdă răpĭt cĭtātă mānnĭs. *Helv. Cinn.* (ap. *Gell.* 19, 13. Sic recte *Gronov., Weichert*).

Cēnsĕn' ? *pour* Censesne. Sēd cēnsēn', plōrābĭt Dāvĕ, rĕlīctă? *Pers.* (5, 168).

Cēnsĕŏ, ēs, ŭī, ŭm, ērĕ. *Faire un recensement, classer. Voy.* Censeor, Recenseo. || *Mettre au nombre.* Nēc bŏnă cēnsēndūm quæ fōrs īnfīdă dĕdīssĕ (valet). *Sil.* SYN. Ānnŭmĕrŏ. || *Prescrire, fixer.* Quī dīcĕrĕ lēgĕm Flētĭbŭs aūt fīnēs aūdĕt cēnsērĕ dŏlēndī. *St.* SYN. Stătŭŏ, præscrībŏ. || *Juger, penser.* Quām scĭt ŭtērquĕ, lĭbēns cēnsebo ēxērcĕăt ārtĕm. *H.* SYN. Jūdĭcŏ, pŭtŏ, ēxīstĭmŏ, sēntĭŏ, ărbĭtrŏr, etc. *Voy.* Puto. || *Opiner, voter, décréter.* Sĕdērĕ pātrēs, cēnsērĕ părātī. *L.* Ōrdĭnĕ quām prīscō cēnsērĕt bēllă sĕnātŭs. *Cl.* SYN. Ŏpīnŏr, dēcērnŏ, vŏlŏ, jŭbĕŏ. || Cēnsĕŏ. *Dans les comiques : Je suis de cet avis, oui.* Ĕgŏ rūs ībo, ātque ĭbĭ mănēbŏ. Cēnsĕŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 9. Adde *Pl., Cas.* IV, 3, 9). || *Mettre à prix, estimer.* Dīc ĕrgŏ, quāntī cēnsēs? *Pl.* (*Rud.* IV, 8, 8). *Voy.* Æstimo.

Au pass. Cēnsĕŏr. *Être classé, recensé.* Hōc dŏmŭī dēbēs, dē quā cēnsērĭs, ŭt īllăm. *O.* Quĭd prōdēst, Pōntĭcĕ, lōngō Sānguĭnĕ cēnsērī? *J.* (8, 1). || *Être prisé, considéré.* Nēc laūdĕ vĭrōrŭm Cēnsērī cōntēntă fŭĭt. *Cl.* Sēd tē cēnsērī laūdĕ tŭōrŭm Nōlŭĕrĭm. *J.* (8, 74). Īn quō cēnsēndūm nīl, nĭsĭ dāntĭs ămŏr. *O.* Cēnsētūr Āpŏnă Līvĭō sŭō tēllūs. *M.* (I, 62, 3). || *Qqf. dépon. Comme* Censeo. Hānc prŏbăt, ēt prīmō dīlēctām sēmpĕr ăb ævō Ēst īntēr cŏmĭtēs Mārcĭă cēnsă sŭās. *O.* (*Pont.* I, 2, 139. *Id. Fast.* V, 25).

Cēnsĭŏ, ōnĭs, *f.* † *arch. Opinion, avis.* Sēd trīstĭs mĕlĭūs cēnsĭŏ claūdĭtŭr, Ātque īnfāndă prĕmĭt sēnsă sĭlēntĭŭm. *Capel.* (I, p. 22. Cf. *Varr. L. L.* 5, 81). || *Estimation.* Sūmĕ quĭdēm, nē cēnsĭōnēm sēmpĕr

făcĭās. *Pl.* (*Rud.* IV, 8, 9). || *Punition infligée par le censeur, en gén. Punition.* Quī ĕā cūrābĭt, ābstĭnēbīt cēnsĭōnĕ būbŭlā. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 15).

Cēnsŏr, ōrĭs, *m. Censeur, magistrat de Rome.* Cōnsŭlĕ quæ rĭgĭdūs mūnĕrā cēnsŏr hăbĕt. *O.* Cēnsōrquĕ mŏvērĕt Āppĭūs, īngĕnŭō sī nōn ēssēm pătrĕ nātŭs. *H.* EP. Rĭgĭdŭs, sĕvērŭs, aūstērŭs, grăvĭs, īntĕgĕr. PPH. Mōrŭm cōrrēctŏr, ārbĭtĕr, măgīstĕr, jūdēx. Præfēctŭs mōrĭbŭs. VERS. Fēlīcĭă tēmpŏră, quæ tē Mōrĭbŭs āppōnūnt! *J.* Sī fēcīssĕt ĭdēm, cădĕrĕt sūb jūdĭcĕ mōrŭm. *Id.* Dīctātŏr, cēnsōrquĕ bŏnŭs, mōrŭmquĕ măgīstĕr. *Prud.* || *Censeur, qui réprimande.* Ălĭī sĭmūl dēlīnquūnt, cēnsōrēs sŭmŭs. *Ph.* Cēnsŏr cāstīgātōrquĕ mĭnōrŭm. *H.* SYN. Cāstīgātŏr, cōrrēctŏr. || *Critique littéraire.* Sæpe ĕgō cōrrēxī sūb tē cēnsōrĕ lĭbēllōs. *O.* Cūm tăbŭlīs ănĭmūm cēnsōrĭs sūmĕt hŏnēstī. *H.* SYN. Crĭtĭcŭs. EP. Ăcūtŭs, săgāx, æquŭs, fīdŭs; īnvĭdŭs, īnsūlsŭs.

Cēnsōrīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cēnsōrīnĕ, mĕīs æră sŏdālĭbŭs. *H.*

Cēnsōrĭŭs, ă, ŭm. *De censeur.* Quēm cēnsōrĭă cūm mĕō Sĕvērō Dōctī līmă mŏmōrdĕrīt Sĕcūndī. *M.* (V, 81, 12). Mēnsă nĭtēns, quām nōn cēnsōrĭă rēgŭlă cūlpĕt. *Aus.* (*Profes.* 1, 33).

Cēnsŭī, *parf. de* Censeo.

Cēnsūră, æ, *f. Censure, magistrature de Rome.* Sīc ăgĭtūr cēnsūra, ēt sīc ēxēmplă părāntŭr. *O.* EP. Dūră, sĕvēră, rĭgĭdă. PPH. Cēnsōrĭs, cēnsōrĭŭm mūnŭs, jūdĭcĭŭm. Cēnsōrĭă nŏtă. Lēx cēnsūræ. || *Censure de mœurs.* Nūnquĭd dūră tĭbĭ nĭmĭŭm cēnsūră vĭdētŭr? *M.* (I, 35, 9). Dāt vĕnĭăm cōrvīs, vēxāt cēnsūră cŏlūmbās. *J.* (2, 63). || *Censure littéraire.* Nūpĕr ĕnīm nōstrōs quĭdām cārpsērĕ lĭbēllōs, Quōrŭm cēnsūră mūsă sŭpērbă mĕa ēst. *O.*

Cēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Censeo. *Porté au cens, classé.* Cēnsūs sŭm, quūm jūrātōrī rēctē rătĭōnēm dĕdī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 30). Līber ēt īngĕnŭūs, præsērtīm cēnsŭs ĕquēstrēm Sūmmām nūmmōrŭm. *H.* || *Estimé, considéré.* || *Qqf. dép. Qui a classé, qui a mis au nombre. Voy.* Censeor.

Cēnsŭs, ūs, *m. Cens, état que les censeurs faisaient, tous les cinq ans, des familles romaines et des biens de chaque particulier.* Tūllĭŭs īnvēnīt cēnsūm, Vūlcānĭă prōlēs. (*Anthol.* I, p. 199.) Prōtĭnŭs ād cēnsūm dē mōrĭbŭs ūltĭmă fīĕt Mēntĭō. *J.* (3, 140). || *Biens, fortune.* Dāt cēnsŭs hŏnōrēs, Cēnsŭs ămīcĭtĭās. *O.* Cēnsūs aūgĕrĕ pătērnōs. *Id.* Mūltīs īntāctŭs ăb ānnīs, Rōmānī cēnsūs pŏpŭlī. *L.* Prīvātŭs īllīs cēnsŭs ĕrāt brĕvĭs. *H.* SYN. Bŏnă, ŏpēs, rēs, dīvĭtĭæ. *Voy.* Divitiæ.

? Cēntaūrēă, æ, *f. Comme le suiv.*

Cēntaūrēŭm, ī, *n.* (κενταύρειον). *Centaurée, plante dont on dit que le centaure Chiron découvrit les propriétés.* Ēt pănăcēă pŏtēns, ēt Thēssălă cēntaūrēă. *L.* Cēcrōpĭūmquĕ thўmum, ēt grăveŏlēntĭă cēntaūrēă. *V.* Trīstĭă cēntaūrēă. *Lr.* (IV, 124). SYN. Cēntaūrĭŭm.

Cēntaūrēŭs *et* Cēntaūrĭcŭs, ă, ŭm (Κενταύρειος *et* Κενταυρικός). *De centaure.* Cēntaūrēă mŏnēt cūm Lăpĭthīs rīxă sŭpēr mĕrō. *H.* Spērchīŭsquĕ mĭnāx, cēntaūrēūsquĕ Lўcōrmās. *St.* Vīx stĕrĭlēs cōmpēscĭt ĕquās, cēntaūrĭcă dīcūnt Sēmĭnă. *Id.* Quōdquĕ vĕhūnt prōræ cēntaūrĭcă sāxă mĭnāntēs. *Pp.* (IV, 6, 49. Adde *Sid.* 5, 236).

Cēntaūrĭŭm, ĭī, *n.* (κενταύριον). *Comme* Centaureum. Āt cōntrā tētra ābsīnthī nātūră fĕrīquĕ Cēntaūrī fœdō pērtōrquēnt ōră săpōrĕ. *Lr.* (II, 400).

Cēntaūrŏmăchĭă, æ, *f. Combat des centaures.* (*Pl. Curc.* III, 1, 75.)

Cēntaūrŭs, ī, *m.*; Cēntaūrī, ōrŭm, *pl.* (Κένταυροι). *Centaures, monstres fabuleux, à moitié hommes et à moitié chevaux, nés d'Ixion et de la nue que Jupiter substitua à Junon. C'était un peuple de Thessalie, habile à monter à cheval. Ayant tenté de ravir l'épouse de Pirithoüs le jour de ses noces, ils furent défaits par Thésée et les Lapithes.* Cēntaūrī īn fŏrĭbūs stăbŭlānt, Scўllæquĕ bĭfōrmēs. *V.* Sēd nĕquĕ cēntaūrī fŭĕrūnt. *Lr.* (V, 876). SYN. Nūbĭgĕnæ, bĭmēmbrēs, Īxīŏnĭdæ. EP. Bĭfōrmēs, bĭmēmbrēs, sēmĭfĕrī, sēmhŏmĭnēs; fĕrī, sævī, sŭpērbī. PPH. Īxīŏnĕ nātī. Ōssæī bĭmēmbrēs. Phŏlŏĕĭă mōnstră. VERS Nūbĭgĕnās dŭplēx nātūră bĭmēmbrēs Cōgnātīs āptāvĭt ĕquīs. *Cl.* Quā vĭr ĕquō cōmmīssŭs ĕrāt. *O.* Īn nōbīs dūplēx nātūra ănĭmālĭă jūnxīt. *Id.* (Cf. *Virg. Æ.* VII, 674 sq.; VIII, 293; *Ov. Met.* XII, 211 sq.; *Sil* III, 41; *Sid.* 5, 230). || *En partic. Le centaure Chiron, soit comme précepteur d'Achille, soit comme constellation.* Nōbĭlĭs ūt grāndī cĕcĭnīt cēntaūrŭs ălūmnō. *H. Voy.* Chiron. || *Nom d'un vaisseau.* Cēntaūro īnvĕhĭtūr māgnā (supple *navi*). *V.*

Cēntēnārĭŭs, ă, ŭm. *Centuple; qui pèse cent livres.* Bāllīstās jāctās cēntēnārĭās. *Lucil.* (ap. *Non.* 18, 22).

Cēntēnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* XII, 463.)

Cēntēnŭs, ă, ŭm. *Cent, composé de cent.* Hīs ĕgō cēntēnās aūsīm dēpōscĕrĕ vōcēs. *Pers.* (5, 26). Cēntēnāque ārbŏrĕ flūctŭm Vērbĕrāt. *V.* Cēntēnās īn bēllă mănūs. *St Voy.* Centum, Centuplex.

Cēntēsĭmŭs, ă, ŭm. *Centième.* Ēt cōnsānguĭnĕæ quōndām cēntēsĭmă tūrbæ. *O.* Hīnc pōscĭt quīntām pārtēm cēntēsĭmă sūmmă. *Manil.* (II, 335). || Cēntēsĭmă, æ, *f.* (*s.-ent.* pars). *Le centième.* Hōc cēntēsĭmă laūdĭŭm tŭārum ēst. *Sid.* (23, 31).

Cēntĭcēps, cĭpĭtĭs. *Qui a cent têtes.* Dēmīttĭt ātrās bēllŭă cēntĭcēps Aūrēs. *H.*

Cēntĭēs, *adv. Cent fois.* Ōptārēnt tĭbĭ cēntĭēs ămīcī. *M.* (I, 100, 4. *Id.* V, 71, 5). Nĭsi ĭdēm dīctum ēst cēntĭēs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 8).

† Cēntĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Qui se divise en cent parties.* Cēntĭfĭdūm cōnfūndĭt ĭtĕr. *Prud.* (*Sym.* II, 889).

Cēntĭmănŭs, ă, ŭm. *Qui a cent mains.* Nēc quō cēntĭmănūm dējēcĕrăt īgnĕ Týphōeă. *O.* Cēntĭmănūs Gўās. *H.*

Cēntĭmētĕr, ĕtră, ĕtrŭm. *Qui fait usage de cent espèces de mètres ou de vers.* Sēd nēc cēntĭmĕtĕr Tĕrēntĭānŭs. *Sid.* (9, 265).

Cēntĭplēx. *Voy.* Centuplex.

Cēntŏ, ōnĭs, *m. Vêtement composé de nombreux morceaux.* Īntrāvĭt călĭdūm vĕtĕrī cēntōnĕ lŭpānăr. *J.* (6, 121). Sŭĕrĕ cēntōnem ōptŭmĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 818). || *Au fig. Contes, mensonges.* Cuī cēntōnēs fārcĭās. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 18).

Cēntŏrēs, ŭm, *m. pl.* (Κέντορες). *Peuple voisin de la Colchide.* Īmpŭlĭt ēt dŭbĭōs Phrīxēī vēllĕrĭs ārdŏr Cēntŏrās. *V. Fl.* (VI, 150).

Cēntrŭm, ī, *n.* (κέντρον). *Centre.* Ēt nŭmĕro īn tōtō pŏsĭtūs sūb ăcūmĭnĕ cēntrī. *Aus.* (*Idyl.* 11, 56). Pēndĕăt ēt tōtūm sĭmŭl hōc ăb ŏrīgĭnĕ cēntrī *Sid.* (15, 78). Mĕdĭōque ē cārdĭnĕ cēntrī. *Rhem. Fann.* (*Pond.* 142).

Cēntŭm, *indécl. Cent.* Mīllĭă frūmēntī tŭă trīvĕrĭt ārĕă cēntŭm. *H.* Nōn, mĭhĭ sī līnguæ cēntūm sīnt, ōrăquĕ cēntŭm. *V.* SYN. Cēntēnŭs, *ou plur.* cēntēnī. PPH. Bīs quīnquāgīntă. || *Plusieurs, nombreux.* Cēntŭm pŭĕr ārtĭŭm. *H.* Sērvātă cēntūm clāvĭbŭs (cæcuba). *Id.* Cēntum ălĭæ vĕtĕrŭm rĕcŏlēntēs vūlnĕra ămōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 43). SYN. Sēxcēntī, mīllĕ. *Voy.* Multi.

Cēntŭmcēllæ, ārŭm, *f. pl. Ville maritime d'Étrurie, auj. Civita-Vecchia.* Ād Cēntŭmcēllās fōrtī dēflēxĭmŭs aūstrō. *Rutil.* (1, 237).

Cēntŭmgĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Qui a cent* (*en parl. d'un*

objet quelconque). Ĕt cēntŭmgĕmĭnŭs Brĭărĕŭs. *V.* Ĕt cēntŭmgĕmĭnæ cēntēnă nŏvālĭă Thēbēs. *V. Fl.*

Cēntŭmpōndĭŭm. *Voy.* Centupondium.

Cēntŭmvĭrī, ōrŭm, *m. pl. Centumvirs, magistrats de Rome chargés de juger les causes civiles.* Rōmāmquĕ pērtrāxērūnt ăd cēntŭmvĭrōs. *Ph.* Jām clāmōr, cēntŭmquĕ vĭrī, dēnsūmquĕ cŏrōnā Vūlgŭs. *M.* (VI, 38, 5). Hūnc mīrātŭr ădhūc cēntŭm grăvĭs hāstă vĭrōrŭm. *Id.* (VII, 62, 7). PPH. Cēntŭm jūdĭcēs. Cēntēnŭs jūdēx. VERS. Ĕt fīrmārĕ jŭbēt cēntēnō jūdĭcĕ caūsās. (*Carm. ad Pison.*) Quæ trīnō jŭvĕnīs fŏrō tŏnābās, Aūt cēntŭm prŏpĕ jūdĭcēs. *St.* Cēssāt cēntēnī mŏdĕrātrīx jūdĭcĭs hāstă. *Id.*

Cēntŭplēx *et* Cēntŭplēx, *ou* Cēntĭplēx, ĭcĭs. *Centuple.* Dītātquĕ frūctūs fœnĕrāntēm cēntŭplēx. *Prud.* (*Cath.* 7, 220). Hæc ni ăbĕrūnt, cēntŭplēx mūrūs rēbūs sērvāndĭs părum ēst. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 11). Cēntŭplĭcēmquĕ fĕrānt... frūgēm. *Juvc.* (II, 800).

† Cēntŭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Centuplé.* Cēntŭplĭcātă dĕhīnc căpĭēt, vītāmquĕ pĕrēnnēm. *Juvc.* (III, 548). Sōlērtĭă cēntŭplĭcātōs Āgrōrūm rēddĭt frūctūs. *Prud.* (*Sym.* II, 1050).

Cēntŭpōndĭŭm *ou* Cēntŭmpōndĭŭm, ĭī, *n. Poids de cent livres.* Ăd pĕdēs quāndo āllĭgātum ēst æquŭm cēntŭpōndĭŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 37).

Cēntŭrĭă, æ, *f. Centurie, compagnie de cent hommes*; *en gén. Classe.* Cēntŭrĭæ sĕnĭōrum ăgĭtānt ēxpērtĭă frūgĭs. *H.* SYN. Clāssĭs.

† Cēntŭrĭātĭm. *Au fig. En foule.* Cōntĭnŭo ād tē cēntŭrĭātĭm cūrrēnt, quī pānēm pĕtēnt. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 63).

Cēntŭrĭātŭs, ă, ŭm. *Distribué par centuries.* Sī cēntŭrĭātī bĕnĕ sūnt mănĭplārēs mĭhī. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 3. *Id. Ps.* IV, 7, 134; *Curc.* IV, 4, 29).

Cēntŭrĭō, ōnĭs, *m. Centurion, officier romain qui commandait cent hommes.* Quō pŭĕrī māgnīs ē cēntŭrĭōnĭbŭs ōrtī. *H.* Dīxĕrĭs hæc īntēr vărĭcōsōs cēntŭrĭōnēs. *Pers.* (5, 189). VERS. Quūm fās ēssĕ pŭtēt cūrām spērārĕ cŏhōrtĭs. *J.* Dūx bŏnŭs huīc cēntŭm cōmmīsīt vītĕ rĕgēndōs. *O.* Lătĭām lōngō gĕrĭt ōrdĭnĕ vitēm. *L.*

Cēntŭrĭpæ, ārŭm, *f. pl. Ancienne ville de Sicile, au pied de l'Etna.* Nēc nōn ēt vērtĭcĕ cēlsō Cēntŭrĭpæ. *Sil.* (XIV, 204. Alii scrib. *Centuripe*).

Cēntŭssĭs, ĭs, *m. Somme nominale de cent as; il n'existait pas de monnaie de cette valeur.* Ēt cēntŭm Græcōs cūrtō cēntŭssĕ lĭcētŭr. *Pers.* (5, 191. Adde *Lucil.* apud *Macr.* 2, 13).

Cĕōs, *f.* (Κέως). *Comme* Cea.

Cēpă. *Voy.* Cæpa.

? Cĕphălæă, *n. pl.* (κεφάλαια). *La partie supérieure ou principale. Voy.* Acharne.

Cĕphălĭō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Ō ămīce, ēx mūltīs mi ūnĕ Cĕphălĭō! *Pl.* (ap. *Prisc.* 673).

Cĕphāllēnē, ēs, *et* Cĕphāllēnĭă, æ, *f.* (Κεφαλληνία, Κεφαλληνή). *Céphalonie, île de la mer Ionienne.* Rēgnă Cĕphāllēnē prŏpĕ sūnt săpĭēntĭs Ŭlȳssī. *Prisc.* (*Peri.* 449).

Cĕphāllēnēs, ŭm, *m. pl.* (Κεφαλλῆνες). *Céphalléniens, sujets d'Ulysse.* Sāxă Cĕphāllēnum, ēt scŏpŭlōsĭs Nērĭtōn ārvĭs. *Sil.* Grēssūs nĕfāndōs dūx Cĕphāllēnum ădmŏvēt. *Sen.* (*Troad.* 521).

Cĕphălœdĭās, ădĭs, *f. De Céphalédie, ville de Sicile.* Cĕphălœdĭās ōră. *Sil.*

Cĕphălō, ōnĭs, *m.* (κεφαλή). *Nom d'homme.* Quēm Cĕphălōnēm Dīcĭmūs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 111).

† Cĕphălōtē, ēs, *f.* (κεφαλωτή). *Qui a une tête.* Āc thȳmbræ spĕcĭēm quām cōmmĕmŏrānt cĕphălōtēn. *Ser. Sam.* (vs. 427).

Cĕphălŭs, ī, *m.* (Κέφαλος). *Céphale, fils d'Éole ou de Mercure, grand chasseur, aimé de l'Aurore, tua par mégarde sa femme Procris, qui s'était cachée dans les bois pour l'épier.* Nēc Cĕphălŭs rŏsĕæ prædă pŭdēndă dĕæ. *O.* Vūlnĕră sīccăt ădhūc Prōcrĭs, Cĕphălīquĕ crŭēntăm Dīlĭgĭt, ēt pērcūssă, mănŭm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 21). SYN. Æŏlĭdēs. PPH. Prōlēs Cȳllēnĭă. Āctæŭs prŏcŭs. (Cf. *Ov. Met.* VII, 695 sq.) *Voy.* Procris.

Cēphēĭă, æ, *et* Cēphēĭs, ĭdŏs, *f.* (Κηφηΐα *et* Κηφηΐς). *Andromède, fille de Céphée et de Cassiope.* Cāndĭdă sī nōn sŭm, plăcŭīt Cēphēĭă Persēō. *O.* Ālbă dĕcēnt fūscās; ālbĭs, Cēphēĭ, plăcēbās. *Id.* Quālĭs ăd ēxpŏsĭtæ fātūm Cēphēĭdŏs ūndĭs. *Manil.* (I, 438). *Voy.* Andromeda.

Cēphēĭŭs. *Voy.* Cepheus

Cēphēnēs, ŭm, *m. pl.* (Κηφῆνες). *Éthiopiens.* Dūmque ĕă Cēphēnūm mĕdĭō Dănăēĭŭs hērōs. *O.*

Cēpheŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Κηφεύς). *Céphée, roi d'Éthiopie, père d'Andromède.* Ēxĭĕrăt Cēpheŭs, tēstātūs jūră fĭdēmquĕ. *O.* Ēt sūnt quī Cēphĕă dīcānt Cūm gĕnĕrō dēbērĕ mŏrī. *Id.* SYN. Īăsĭdēs. || *Constellation.* Sēd rĕgĭōnĕ mĕāns Cēpheŭs hūmēntĭs Ăquārī. *Manil.* (V, 444). Văgă brāchĭă Cēpheŭs Ēxsĕrĭt. *Avien.* (*Arat.* 1161). PHR. Jām clārŭs ŏccūltum Āndrŏmĕdæ pătĕr ōstēndĭt īgnēm. *H.*

Cēphēŭs *et* Cēphēĭŭs, ă, ŭm (Κηφεῖος *et* Κηφήϊος). *De Céphée.* Cēphēam hīc Mĕrŏēn fūscăquĕ rēgnă cănăt. *Pp.* (IV, 6, 78). Cēphēĭă cōnspĭcĭt ārvă. *O.*

Cēphīsĭās *ou* Cēphīssĭăs, ădŏs, *et* Cēphīssĭs, ĭdŏs, *f.* (Κηφισσιάς, Κηφισσίς). *Du Céphise, en Béotie ou dans l'Attique.* Vīdĭt ēt īmmītēm Cēphīssĭăs ōră Prŏcūstēn. *O.* Ădĕūnt părĭtēr Cēphīssĭdās ūndās. *Id.*

Cēphīsĭŭs *ou* Cēphīssĭŭs, ă, ŭm (Κηφίσσιος). *Du Céphise.* || *m. Narcisse, fils du Céphise.* Jāmquĕ tēr ăd quīnōs ūnūm Cēphīssĭŭs ānnŭm Āddĭdĕrăt. *O.*

Cēphīsŭs *ou* Cēphīssŭs, ī, *m.* (Κηφισός *et* Κηφισσός). *Céphise, fleuve de Béotie.* Jām vădă Cēphīssī Pānŏpēsque ēvāsērăt ārvă. *O.* Bœōtī cŏĭērĕ dŭcēs, quōs īmpĭgĕr āmbĭt Fātĭdĭcā Cēphīssŏs ăquā. *L.* || *Rivière de l'Attique. Voy.* Cephissias.

† Cēpsĕ, *sync. pour* Cepisse. Quō mĭnŭ' lābōrĭs īllām cēpse ēxīstĭmō. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 8. Quod ipse conjeci, ut *Dousa*).

Cēră, æ, *f.* (κηρός). *Cire.* Īgnĭbŭs ădmōtīs ūt nŏvă cēră sŏlēt. *O.* SYN. *qqf.* Făvŭs. EP. Hȳmēttĭă, Cēcrŏpĭă, Āttĭcă, Hȳblæă, ŏdōrātă, flāvă, lĭquēns, mōllĭs, pīnguĭs, rĕcēns. VERS. Ēffētās līnquūnt ēxāmĭnă cērās. *L.* Tābēscĕrĕ flāvæ Īgnĕ lĕvī cēræ (solent). *O.* Hȳmēttĭă sōlĕ Cēră rĕmōllēscĭt, trāctātăquĕ pōllĭcĕ mūltās Flēctĭtŭr īn făcĭēs. Flāvām mŏdŏ pōllĭcĕ cērām Mōllībăt. *Id.* Hæc ūt cēră lĭquēscĭt, Ūno eōdemque īgnī. *V. Voy.* Apes, Mel. || *Bougie, cierge.* Mœstăquĕ fūnĕrĕās āccēndūnt āgmĭnă cērās. *Corip.* (*Just.* III, 39). *Voy.* Cereus. || *Portrait en cire, portraits de famille.* Tōtă lĭcēt vĕtĕrēs ēxōrnēnt ūndĭquĕ cēræ Ātrĭă. *J.* (8, 19). Quæ rĕfĕrăt vūltūs, ēst mĭhĭ cēră, tŭōs. *O.* Ārtĭfĭcī vīctūræ pōllĭcĕ cēræ. *St.* Sī mănŭs aūt sĭmĭlēs dŏcĭlĭs mĭhĭ fīngĕrĕ cērās. *Id.* Cūjŭs ădhūc vūltūm vīvĭdă cēră tĕnēt. *M.* SYN. Stēmmă, stēmmătă, ĭmāgŏ. || *Tablettes.* Nōnnĕ lĭbēt mĕdĭō cērās īmplērĕ căpācēs Quādrĭvĭō? *J.* (1, 63). Īmmūnēs pūblĭcă cēră făcĭt. *O.* Dūm scrībo, ēxplēvī tōtās cērās quāttŭor. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 40. *Id. Ps.* I, 1, 34; *Mart.* XIV, 5). PHR. Vĕlĭm ĕgo ōsse ārārĕ cāmpūm cērĕŭm. *Titin.* (apud *Charis.* 40). *Voy.* Tabulæ. || *Testament.* Quĭd prīmă sĕcūndō Cēră vĕlīt vērsū. *H.*

Cĕrāmbŭs, ī, *m.*, *ou* Cĕrāmbĭs, ĭs, *f. Nom d'un homme qui fut changé en oiseau par les nymphes, et qui échappa ainsi au déluge de Deucalion.* Ēvēntū vĕtĕrĭs lŏcă nōtă Cĕrāmbī. *O.* (*Met.* VII, 352. Alii leg. *Cerambis*).

Cĕrāmnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Īn fātā Cĕrāmnī Ēmĭcŭĭt. *V Fl.*

? Cĕrārĭă, æ, *f. Cirière, ou Femme copiste.* Sŭccēnsēt cĕrārĭā. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 102. Alii leg. *geraria*).

Cĕrāstēs *et* Cĕrāstă, æ, *m.* (κεράττης). *Céraste, vipère d'Égypte (qui a deux aigrettes).* Gĕmĭnō quĭbŭs āspĕrā cōrnū Frōns ĕrāt ; ūnde ĕtĭām nōmĕn trāxĕrĕ cĕrāstæ. *O.* Crīnālem āttōllĭt lōngō strīdōrĕ cĕrāstēn. *St.* Lĭbўcī mēmbrānā cĕrāstæ. *L.* (Apud *Alcim.* V, 79, est *Cerasta*). || *Voy.* Cerates.

Cĕrăsŭm, ī, *n. Cerise. Voy.* Cerasus.

1. Cĕrăsŭs, ī, *f.* (κέρασος). *Cerisier.* Quæquĕ sĭbī văriō dīstĭnguĭt pōmă cŏlōrĕ, Aŭdĭăt hōc cĕrăsŭs. (*Ovid. Nuc.* 31.) Aūt cĕrăsī vīctūm lōngō jām tēmpŏrĕ pōmŭm. *Ser. Sam.* (vs. 543). || *Cerise.* Hīc dūlcēs cĕrăsōs, hīc aūtŭmnālĭă pōmă. *Pp.* (IV, 2, 15). Seū cĕrăsō pēccēnt căsĭæ. *Pers.* (6, 36). EP. Pūrpŭrĕă, rŭbēns, mītĭs, jūcūndă, dūlcĭs.

2. Cĕrăsūs, ūntĭs, *f.* (Κερασοῦς). *Cérasonte, ville du Pont, d'où Lucullus apporta à Rome le premier cerisier.*

Cĕrātēs, æ, *m. Poids qui est la moitié de l'obole.* Dīmĭdĭūm scrīpli ēst ŏbŏlŭs, pārs quārtă cĕrātēs. (*Anthol.* II, p. 405. Alii male *ceratos.* Etiam *Isid.* 16, 24 : « *Cerates*, oboli pars media. »)

Cĕrātēŭs. *Voy.* Cærateus.

Cĕrātŭm. *Comme* Cerotum.

Cĕrātŭs, ă, ŭm. *Enduit de cire.* Ūrŏr ŭt īndūctō cĕrātæ sūlfŭrĕ tædæ. *O.* Cærŭlă cērātās āccĭpĭt ūndă rătēs. *Id.* Cērātĭs ŏpĕ Dædălēā Nītĭtŭr pēnnĭs. *H.* PPH. Cērā ŏblĭtŭs, īllĭtŭs, ūnctŭs.

Cĕraūnĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Κεραύνια). *Monts Cérauniens, en Épire, souvent frappés de la foudre.* Ēt quĭbŭs ēmĭnĕānt vĭŏlēntă Cĕraūnĭă sāxĭs. *O.* Vīcīnă Cĕraūnĭă jūxtā. *V.* SYN. Ācrŏcĕraūnĭă. EP. Āltă, ārdŭă, scŏpŭlōsă, īnfīdă. *Voy.* Scopulus. || *Au fig. Lieu dangereux.* Quūm pŏtĕrām rēctō trānsīrĕ Cĕraūnĭă vēlō, Ūt fĕră vītārēm sāxă, mŏnēndŭs ĕrām. *O.* || *Pierre précieuse. Voy. le suiv.*

Cĕraūnĭŭs, ă, ŭm (Κεραύνιος). *Des monts Cérauniens.* || Cĕraūnĭă gēmmă, *f. Sorte de pierre précieuse.* (Cf. *Plin.* 37, 51.) SYN. Lăpĭs fūlmĭnĭs. *Sid.* || Cĕraūnĭŭm, ĭī, *n. Comme* Ceraunia gemma. Īgnĕă flūmĭnĕæ lēgĕrĕ cĕraūnĭă nўmphæ. *Cl.* (*Laud. Ser.* 77). *Voy. le suiv.*

Cĕraūnŭs, ă, ŭm. *Comme* Ceraunius. Nōn pŏtŭĭt sāxō vītām pŏsŭīssĕ Cĕraūnō. *Pp.* (II, 16, 3). || Cĕraūnŭs, ī, *m.* (*s.-ent.* lapis). *Comme* Ceraunia gemma. Sī frātrĭs gălēām fūlvĭs rădĭārĕ cĕraūnĭs Vīdĭt. *Prud.* (*Psych.* 470).

Cĕrbĕrēŭs, ă, ŭm (Κερβέριος). *De Cerbère.* Nēmpĕ tĭmēs nē Cĕrbĕrĕōs Prīscīllă trĕmīscāt Lātrātūs. *St.* Cĕrbĕrĕāsquĕ cănūm făcĭēs. *Lr.* (IV, 734).

Cĕrbĕrŭs, ī, *m.* (Κέρβερος). *Cerbère, chien à trois têtes, hérissées de serpents, gardien des enfers. Hercule l'enchaîna lorsqu'il y descendit pour rendre Alceste à son époux.* Tĕnŭĭtque ĭnhĭāns trĭă Cĕrbĕrŭs ōră. *V.* Cĕrbĕrŭs īmplĭcĭtĭs āngŭĕ mĭnāntĕ cŏmĭs. *O.* Ōblīquāntem ŏcŭlōs nēxĭs ădămāntĕ cătēnĭs Cĕrbĕrŏn ābstrāxĭt. *Id.* (Sic et *St. Silv.* V, 2, 95). SYN. Iānĭtŏr. EP. Tārtărĕŭs, Stўgĭŭs, īnfērnŭs, trĭcĕps, trĭfōrmĭs, trĭplēx ; hĭāns, hōrrĭdŭs, tērrĭbĭlĭs, tĕtĕr, dīrŭs, fĕrŭs, sævŭs ; pērvĭgĭl. PPH. Cănĭs Mĕdūsæŭs, Stўgĭŭs, īnfērnŭs, Tænărĭŭs, Tārtărĕŭs, tērgĕmĭnŭs, trĭcĕps, trĭfōrmĭs, vīpĕrĕŭs, ātĕr. Tārtărĕŭs, Stўgĭŭs *ou* tērgĕmĭnŭs cūstōs. Jānĭtŏr Ōrcī. Stўgĭs *ou* Ōrcī cūstōs. PHR. Jānĭtŏr ātræ Īmpāvĭdŭs Lēthēs. *St.* Lētīquĕ trĭfōrmĭs Jānĭtŏr. *Id.* Cĕrbĕrĕāsquĕ cănūm făcĭēs. *Lr.* Īmmānĭs jānĭtŏr aūlæ. *H.* Cūstōs ŏpācī pērvĭgĭl. rēgnī cănĭs. *Sen.* Īnsōmnĭs lăcrĭmōsæ jānĭtŏr aūlæ. *Sil.* VERS. Cĕrbĕrŭs hæc īngēns lātrātū rēgnă trĭfaūcī Pērsŏnăt, ādvērsō rĕcŭbāns īmmānĭs ĭn āntrō. *V.* Lĭcĕt īngēns jānĭtŏr āntrō, Ætērnūm lātrāns, ēxsānguēs tērrĕăt ūmbrās. *Id.* Nēc cănĭs ānguīnā rĕdīmītŭs tērgă cătērvā, Cuī trēs sūnt līnguæ tērgĕmĭnūmquĕ căpŭt. *Tib.* Tūm Cĕrbĕrŭs ōrĕ Strīdĕt, ĕt ærātās ēxcŭbăt āntĕ fŏrēs. *Id.* Ōrăquĕ Tænărĭī prōdĭgĭōsă cănĭs. *M.* Nūllō sŏnĕt āspĕr jānĭtŏr ōrĕ. *St.* Vīllōsăquĕ cōllă cŏlūbrĭs Cĕrbĕrŭs ēxcŭtĭēns. *L.* Hīc sævŭs ūmbrās tērrĭtăt Stўgĭŭs cănĭs ; Quī tērnă vāstō căpĭtă cōncŭtĭēns sŏnō, Rēgnūm tŭētŭr : sōrdĭdūm tābō căpŭt Lāmbūnt cŏlūbræ ; vīpĕrĭs hōrrēnt jŭbæ. *Sen.* Dītĭs claūsĕrĭt rēgnūm lĭcĕt, Cănīsquĕ dīrās Stўgĭŭs ōbsērvĕt fŏrēs. Trāctŭs ād cœlūm cănĭs īnfĕrōrŭm Trĭplĭcī cătēnā. *Id.* Cĕrbĕrŭs ēt dīrīs flāgrāns lātrātĭbŭs ōră, Ānguĭbŭs hīnc ātque hīnc hōrrēnt cuī cōllă rĕflēxĭs, Sānguĭnĕūmquĕ mĭcānt ārdōrēm lūmĭnĭs ōrbēs. (*Culex,* 218.)

Cĕrcĕtĭī, ōrŭm, *m. pl. Peuple du Bosphore Cimmérien.* Pōst hōs Cĕrcĕtĭī, jūxtā quōs Āxĕnŭs āltĭs. *Prisc.* (*Peri.* 663. Cf. *Mel.* 1, 21). || † Cĕrcĕtĭī. *Les mêmes.* Cīmmĕrĭī Sīndīquĕ cŏlūnt ; Cĕrcĕtĭă gēns ēst. *Avien.* (*Descr. Terr.* 866. Sed melius secunda corripitur : græce Κερκέται).

Cĕrcīnnă, æ, *f.* (Κέρκιννα). *Ile près de la côte d'Afrique.* Ēt Cĕrcīnnă sĭmūl, Lĭbўcā stătĭōnĕ pătēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 509).

Cĕrcōpēs. *Voy.* Cercops.

Cĕrcōpĭă (insula), *f. Périphrase pour désigner les enfers, où sont punis les méchants* (κέρκωπες). Pŏl īllūm rĕlĭqui ād Rhădămānthum īn Cĕrcōpĭā. *Pl* (*Trin.* IV, 2, 84. Alii leg. *Cecropia,* metro repugnante. Vid. *Meurs.* ad h. l.).

Cĕrcŏpĭthēcŭs *ou* Cĕrcŏpĭthēcŏs, ī, *m.* (κερκοπίθηκος). *Singe.* Ēffĭgĭēs săcrī nĭtĕt aūrĕă cĕrcŏpĭthēcī. *J.* (15, 4). Sī mĭhĭ caūdă fŏrĕt, cĕrcŏpĭthēcŭs ĕrăm. *M.* (XIV, 202. *Id.* VII, 87, 4. Adde *Varr.* apud *Non.* 3, 69). *Voy.* Simius.

Cĕrcōps, ōpĭs, *m.* (κέρκωψ). *Singe.* Ēt pōrtēntōsōs cĕrcōpūm lūdĭt ĭn ōrtūs. *Manil.* (IV, 665). || *Habitants de l'île de Pithécuse, changés en singes à cause de leur perfidie.* Cĕrcōpum ēxōsŭs gēntīsque ādmīssă dŏlōsæ. *O.*

Cĕrcūrŭs, ī, *m.* (κέρκουρος). *Sorte de navire asiatique.* Ædĭfĭcăt nāvīm cĕrcūrum, ēt mērcēs ĕmĭt. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 86. *Id. Stich.* III, 1, 12 ; *Lucil.* apud *Non.* 13, 3). || *Sorte de poisson de mer.* Cĕrcūrōsquĕ fĕrōx. (*Ov. Halieut.* 102.)

Cĕrcўōn, ŏnĭs, *m.* (Κερκύων). *Cercyon, Arcadien qui désolait l'Attique, et qui fut tué par Thésée.* Cĕrcўŏnĭs lētūm vīdĭt Cĕrĕālĭs Ēleūsīn. *O.* (Adde *Stat Th.* XII, 577).

Cĕrcўŏnēŭs, ă, ŭm (Κερκυόνειος). *De Cercyon.* Cōrpŏră Thēsēā Cĕrcўŏnēă mănū. (*Ibis,* 412.)

Cĕrcўrŏs. *Au lieu de* Cercuros.

Cĕrdŏ, ōnĭs, *m.* (κέρδος). *Ouvrier qui exerce un état peu noble.* Ūt vēllēs cŏrĭō lūdĕrĕ, cērdŏ, tŭō. *M.* (III, 16, 4). Tōllăt sŭă mūnĕră cērdŏ. *Pers.* (4, 51). Pōstquām cērdōnĭbŭs ēssĕ tĭmēndŭs Cœpĕrăt. *J.* (4, 154).

Cĕrĕ. *Voy.* Cære.

Cĕrĕālĭă, ŭm, *n. pl.* (*s.-ent.* sacra). *Fêtes en l'honneur de Cérès.* Ālbă dĕcēnt Cĕrĕrēm, vēstēs Cĕrĕālĭbŭs ālbās Sūmĭtĕ. *O.* VERS. Ānnŭă māgnæ Săcră rĕfĕr Cĕrĕrī, lætĭs ŏpĕrātŭs ĭn hērbĭs. *V.* Ānnŭă vēnērūnt Cĕrĕālĭs tēmpŏră săcrī. *O.*

Cĕrĕālĭs, ĕ. *De Cérès, des blés.* Ēt Cĕrĕālĕ sŏlūm pōmĭs āgrēstĭbŭs aūgĕnt. *V.* Cĕrĕālĭs mērgĭtĕ cūlmī. Cĕrĕālĭăque ārmă. *Id.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Cănī, Cĕrĕālĭs, Flāccĕ, vĕnĭtĭs ? *M.* (X, 48, 5).

Cĕrĕbēllŭm, ī, *n. dimin. de* Cerebrum. Pārtĭcŭlă,

cĕrĕbellūm, lāctēs āgnīnās. *Titin.* (ap. *Non.* 4, 270, et ap. *Prisc.* 686).

Cĕrĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Emporté, violent.* Dōnĕc cĕrĕbrōsūs prōsĭlĭt ūnŭs. *H.* Īnsānum hŏmĭnem ĕt cĕrĕbrōsŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 82. Adde *Pl. Most.* IV, 2, 36). SYN. Stŏmăchōsŭs.

Cĕrĕbrŭm *ou* Cĕrēbrŭm, ī, *n.* *Cervelle, cerveau.* Ōssăquĕ dīspērgīt cĕrĕbrō pērmīxtă crŭēntō. *V.* Sānguĭnĕ cērnĭs ădhūc spārsōque īnfēctă cĕrēbrō. *Id.* EP. Mōllĕ, tĕnĕrŭm ; călēns, călĭdŭm. || *Au fig. Tête, sens, raison.* Ō quāntă spĕcĭēs! īnquĭt: cĕrĕbrūm nōn hăbĕt. *Ph.* Ō tē, Bōlānĕ, cĕrĕbrī Fēlīcēm! *H.* Pūtĭdĭūs mūltō cĕrĕbrum ēst! *Id.*

Cērĕmōnĭæ. *Voy.* Cærimoniæ. || † Cērĕmōnĭă *ou* Cĕrĭmōnĭă. *Le même.* Īmmānsuētă sŭās ūt cĕrĭmōnĭās. *Prud.* (*Sym. præf.* 5).

Cērĕŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Cereus. Ārmĕnĭīsque, ēt cērĕŏlīs, prūnīsquĕ Dămāscī. *Colum.* (X, 404).

Cĕrēs, ĕrĭs, *f. Cérès, fille de Saturne et de Cybèle, apprit aux hommes l'art de l'agriculture. Une torche à la main, elle chercha dans tout l'univers sa fille Proserpine, que Pluton lui avait ravie. On la représente couronnée d'épis ou de pavots, portée sur un char attelé de lions, tenant de la main droite un faisceau d'épis, et de la gauche une torche ardente.* Flāvă Cĕrēs āltō nēquīcquām spēctăt Ŏlȳmpō. *V.* Cūnctă tĭbī Cĕrĕrēm pūbēs āgrēstĭs ădōrĕt. *Id.* Prīmĭtĭās Cĕrĕrī fārră rĕsēctă dăbānt. *O.* EP. Āttĭcă, Ēleūsīnă; Ēnnæă, Æ̆tnæă, Sĭcŭlă; flāvă, flāvēns; ālmă, āltrīx, fēcūndă, lætă, dīvĕs, frūgĭfĕră. PPH. Mātĕr Ēleūsīnă, Ēleūsĭnĭă. Frūgūm gĕnĭtrīx, mātĕr, īnvēntrīx. Dĕă frūgĭfĕrā, spīcĭfĕrā. Frūgūm mītīssĭmă mātĕr. Ālmă părēns *ou* Dīvă pŏtēns frūgūm. PHR. Spīcīs tēmpŏră cīnctă Cĕrēs. *O.* Spīcĕă sērtă gĕrēns. Spīcīs rĕdĭmītă căpīllōs. *Id.* Quæ frūgĭbŭs ālmīs Dītăt ăgrōs. *H.* Quæ vēstīt mēssĭbŭs āgrōs. VERS. Prīmă Cĕrēs fērrō mōrtālēs vērtĕrĕ tērrăm Īnstĭtŭīt, quūm jām glāndēs ātque ārbŭtă săcræ Dēfĭcĕrēnt sīlvæ, ēt vīctūm Dōdōnă nĕgārĕt. *V.* Prīmă Cĕrēs dŏcŭīt tūrgēscĕrĕ sēmĕn ĭn āgrīs, Fālcĕ cŏlōrātās sūbsĕcŭītquĕ cŏmās. *O.* Prīmă Cĕrēs hŏmĭnī, ăd mĕlĭōra ălĭmēntă vŏcātō, Mūtāvīt glāndēs ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *Id.* || *Moisson.* Lætă cĕrēs stĕrĭlēm vānēscĭt ĭn hērbām. *O.* Āt rŭbĭcūndă cĕrēs mĕdĭō sūccīdĭtŭr æstū. *V. Voy.* Messis. || *Pain.* Dānt mănĭbŭs fămŭlī lȳmphās, cĕrĕrēmquĕ cănīstrīs Ēxpĕdĭūnt. *V.* Ūt vērtĕrĕ mōrsūs Ēxĭgŭam īn cĕrĕrēm pēnūrĭa ădēgĭt ĕdēndī. *Id. Voy.* Panis.

Cērētānŭs. *Voy.* Cæretanus.

Cērētĕs. *Voy.* Cerretes.

Cērĕŭs, ă, ŭm. *De cire.* Ēt cērĕă rēgnă rĕfīngūnt. *V.* Sĭmŭlācrăquĕ cērĕă fīgĭt. *O.* || *Au fig. Maniable, flexible.* Cērĕŭs īn vĭtĭūm flēctī. *H. Voy.* Mollis. || *De couleur de cire, jaune; doré.* Cērĕă sī pēndēt lūmbīs ēt trītă lăcērnă. *M.* (I, 93, 7. *Id.* X, 94, 6). Cērĕă prūnă. *V. Voy.* Flavus.

Cērĕŭs, ī, *m. Bougie.* Hīc tĭbī nōctūrnōs præstābīt cērĕŭs īgnēs. *M.* (XIV, 41. *Id.* X, 87, 5). Quāntūm vēl dārĕ cērĕōs ŏlēntēs. *St.* (Adde *Pl. Curc.* I, 1, 9). SYN. Cāndēlā, *par ext.* fūnālĭă, lŭcērnă, fāx. *Voy. ces mots.*

? Cērīllæ, ārŭm, *f. pl. Port du Bruttium.* (*Sil.* VIII, 579. Alii leg. *Carillæ.*)

Cērīnthă, æ, *et* Cērīnthē, ēs, *f.* (κήρινθον *et* κηρίνθη). *Cérinthe ou Mélinet, plante odorante.* Trītă mĕlīsphȳlla, ēt cērīnthæ īgnōbĭlĕ grāmĕn. *V.* (Cf. *Plin.* 21, 41).

Cērīnthŭs, ī, *m.* (Κήρινθος). *Nom d'homme.* Ūt tēcūm lĭcĕăt, Cērīnthĕ, văgārī. *Tib.* (IV, 3, 11).

Cērĭnŭs, ă, ŭm (κήρινος). *De cire.* Īntŭs ăpēs ēt cērīnōs cōmpōnĕrĕ nīdōs. (*Inscr. Tunisens.* in *Journ. des Savants,* 1863, p. 562. Ubi male *cerineos.*) || Cērīnŭm, ī, *n. Étoffe jaune.* (*Pl. Epid.* II, 2, 49. Cf. *Non.* 16, 6.)

Cērītŭs. *Voy.* Cerritus.

Cērnē, ēs, *f.* (Κέρνη). *Ile que l'on croit être Madagascar.* Lĭbȳēs ŭbĭ fīnīt līttŏră Cērnē. *Prisc* (*Peri.* 207. Adde *Avien. D. Terr.* 328).

? Cērnĭcŭlŭm, *n. Comme* Incerniculum.

Cērnŏ, ĭs, crēvī, (crētŭm), cērnĕrĕ. *Séparer.* Prōtĭnŭs īnnŭmĕrīs ōmnĭă cērnĕ căvīs. *O.* Pēr dēnsă fŏrāmĭnă cērnĕ. *Id.* SYN. Ēxcērnŏ. *Voy.* Separo. || *Apercevoir.* Leūcŏthŏēn ăd lūmĭnă cērnĭt. *O.* Cērnĭmŭs ădstāntēs nēquīcquăm lūmĭnĕ tōrvō. *V.* SYN. Vĭdĕŏ, cōnspĭcĭŏ, tŭĕŏr, tŭŏr, ădspĭcĭŏ. *Voy.* Adspicio. || *Voir, regarder, contempler.* Ăd hæc Căpĭtōlĭă cērnēns. *O.* Cērnĭtĕ sīm quālīs, quī mŏdŏ quālĭs ĕrăm! *Id.* Quī nātī cōrām mē cērnĕrĕ lētūm Fēcīstī. *V.* Cūr ĭn ămīcōrūm vĭtĭīs tām cērnĭs ăcūtūm? *H. Voy.* Specto, Video. || *Décider, résoudre.* Nam ĭbĭ dē dīvīnīs ātque hūmānīs cērnĭtŭr. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 78). Pōstquām præsĭdĭūm cāstrīs ēdūcĕrĕ crēvĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 69). *Voy.* Decerno. || *Débattre, combattre.* Īntēr sē cŏĭīssĕ vĭrōs, ēt cērnĕrĕ fērrō. *V.* Fōrtūnā fērrī cērnūnt dē vīctōrĭā. *Enn.* (apud *Non.* 11, 16). Seū lĭbĕăt dŭplĭcī sējūnctīm cērnĕrĕ mārtĕ. *Tib.* (IV, 1, 103). Cērtāmēn cērnĭtŭr. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 2. Et *Lucr.* IV, 965). *Voy.* Pugno.

Au pass. Cērnŏr. *Être aperçu, vu.* Nĕquĕ cērnĭtŭr ūllī. *V.* Āltĕră tēllūs Cērnĭtŭr. *V. Fl. Voy.* Adspicior, Appareo.

† Cērnŭŏ, ās, ārĕ. *Pencher.* Cērnŭăt ōră sĕnēx bārbātŭs, ēt ōscŭlă fīgĭt. *Prud.* (*Sym.* I, 350).

Cērnŭŭs, ă, ŭm. *Courbé, penché.* Ējēctōque īncūmbĭt cērnŭŭs ārmō. *V.* Pērfrāctō vōlvĭtŭr āxĕ Cērnŭŭs. *Sil.* (Adde *Prud. Peri.* 14, 85). SYN. Prōnŭs, præcēps.

Cērōmă, ătĭs, *n.* (κήρωμα). *Mixtion d'huile et de cire, dont se frottaient les athlètes.* Vāră nĕc īnjēctō cērōmătĕ brāchĭă tēndīs. *M.* (VII, 31, 9). Cērōmă pălæstræ. *Id.* (V, 66, 3. Et *Juv.* 6, 246).

Cērōmătĭcŭs, ă, ŭm (κηρωματικός). *Frotté d'huile et de cire.* Ēt cērōmătĭcō fērt nĭcētērĭă cōllō. *J.* (3, 68).

Cērōtŭm, ī, *n.* (κηρωτόν). *Cérat, espèce d'onguent composé de cire et autres ingrédients.* Nēc lābră pīnguī dēlĭbūtă cērōtō. *M.* (XI, 99, 6).

Cērrētĕs, ŭm, *et* Cērrētānī, ōrŭm, *m. pl.* (Κεῤῥητανοί). *Peuple au pied des Pyrénées.* Cērrētēs ōmne ēt Ācrŏcērrētēs prĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 550. Alii scrib. *Ceretes*). Nēc Cērrētānī, quōndām Tīrȳnthĭă cāstră. *Sil.*

Cērrītŭs, ă, ŭm (*pour* cereritus). *Frappé par Cérès; furieux, en délire.* Prō cērrītā cīrcūmfērrī. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 144). Cērrītŭs fŭĭt. *H.* (Vocem tanquam obsoletam notat *Capel.* V, p. 165). *Voy.* Furiosus.

Cērtāmĕn, ĭnĭs, *n. Combat, bataille.* Ōllī īntēr sēsē dūrī cērtāmĭnă bēllī Cōntŭlĕrānt. *V.* Lūdŭs ĕnĭm gĕnŭĭt trĕpĭdūm cērtāmĕn ĕt īrăm. *H.* SYN. Prœlĭūm, bēllūm, Mārs. *Voy.* Pugna, Bellum. || *Provoquer au combat. Voy.* Provoco. || *Dispute, lutte.* Ēt cērtāmĕn ĕrāt Cŏrȳdōn cūm Thȳrsĭdĕ māgnūm. *V.* Cāntū vŏcăt īn cērtāmĭnă dīvōs. *Id.* Aūt sī quĭs vīnī cērtāmēn mītĕ rĕcūsăt. *Tib.* (III, 6, 11). SYN. Līs, rīxă. || *Effort, ardeur.* Ōllī cērtāmĭnĕ sūmmō Prōcūmbūnt. *V.* Naūtĭcŭs ēxŏrĭtŭr vărĭō cērtāmĭnĕ clāmŏr. Vāstō cērtāmĭnĕ tēndūnt. *Id. Voy.* Conatus. || *Combats qui avaient lieu dans des fêtes publiques, jeux.* Īnstĭtŭīt săcrōs cĕlēbrī cērtāmĭnĕ lūdōs. *O.* Vēlōcīs jăcŭlī cērtāmĭnă pōnĭt ĭn ūlmō. *V.* Prīmă părēs ĭnĕūnt grăvĭbŭs cērtāmĭnă rēmīs. *Id.* Cērtāmĭnă

Cāmpī. *Sil.* Ĭnĕūnt cērtāmĭnă dīscī. *O.* (Cf. *Virg. Æ.* V, 104 sq.; *Stat. Th.* VI, init.)

Cērtāns, tĭs. *Qui combat, qui lutte; rival.* Vērrĭmŭs ēt prōnī cērtāntĭbŭs æquŏră rēmīs. *V.* Cērtāns mĕlĭōrĭbŭs *H.* SYN. Æmŭlŭs.

† Cērtāntĕr. *Comme* Certatim. Āut sī cērtāntēr răpŭīssēnt flūmĭnă cœtūs. *P. Petroc.* (VI, 492).

Cērtātīm. *A l'envi.* Cērtātīm sŏcĭī fĕrĭūnt măre, ĕt æquŏră vērrūnt. *V.* Dēbĭtă rēddĕt Cērtātīm sānctīs lætŭs ŭtērquĕ fŏcīs. *Tib.* (IV, 4, 24). PPH. Ănĭmīs *ou* Stŭdĭīs cērtāntĭbŭs ōmnēs. *V.*

Cērtātĭŏ, ōnĭs, *f. Combat, lutte.* Nūnquām vīdi ĭnīquĭŭs Cērtātĭōnēm cōmpărātām. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3). Nēquāquam īstŭc īstāc ĭbĭt; māgna ĭnēst cērtātĭŏ. (Apud *Cic. Nat. D.* 3, 26.) *Voy.* Certamen.

Cērtātŭs, ă, ŭm. *Disputé.* Cērtātūs nōbīs, hŏdĭē dŏmĭnum ăccĭpĭt ōrbĭs. *Sil.* (Et *Ov. Met.* XIII, 713).

Cērtātŭs, ūs, *m. Combat.* Pārthĕnŏpē gēntīlē săcrūm, nūdōsquĕ vĭrōrŭm Cērtātūs (videt). *St.*

Cērtē, *adv. Certainement.* Ān prōsīnt, dŭbĭūm; nŏcŭērūnt cārmĭnă cērtē. *O.* Nēscĭŏ quĭd cērte ēst; ĕt Hȳlāx īn līmĭnĕ lātrăt. *V.* (Confunduntur *Certe* et *Certo.*) *Voy.* Certo. || *Du moins.* Hīs cērtē nĕque ămŏr caūsa ēst: vīx ŏssĭbŭs hærēnt. *V.* Flērĕ lĭcēt cērtē: flēndō dīffūndĭmŭs īrām. *O.* Sīt făcĭē quāmvīs īnsīgnĭs, ădūltĕră cērte ēst. *Id.* SYN. Săltĕm, tămĕn. PPH. Ăt sāltĕm. || *Qqf. En sûreté.* Tēmpŭs ŭt ōbsērvēm, māndā mĭhi: cērtĭŭs ĭbĭs. *O.*

? Cērtīscŏ *ou* Cērtīssŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être informé, apprendre.* Ātque ēccōs, ūndĕ cērtīscānt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 160).

Cērtō, *adv. Certainement.* Ĭd ĕquĭdem ĕgŏ cērtō scĭŏ. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 33. *Id. Aul.* V, 1, 4). Cērtō cōmpĕrī. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 9). SYN. Vērē, prŏfēctō, næ, sānē. PPH. Prŏcŭl dŭbĭō. Dŭbĭō prŏcŭl. Nōn dŭbĭē. || *D'une manière assurée, irrévocable.* Cērtō dēcrēvī. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 10).

Cērtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Combattre.* Vērsā rĕtrō; tāntūmque ănĭmīs cērtātĭs ĭnīquīs. *V.* Lābŏr haūd īdēm Tȳrĭō cērtāssĕ tȳrānnō. *Sil.* Ēt rūptō fœdĕrĕ rēgnī Cērtātŭm. *L.* SYN. Dēcērtŏ, pūgnŏ, dīmĭcŏ, cōnflīgŏ, cōngrĕdĭŏr, etc. *Voy.* Pugno. || *Disputer, rivaliser.* Cārmĭnĕ quī trăgĭcō vīlēm cērtāvĭt ŏb hīrcŭm. *H.* Ōffĭcĭō nēc tē cērtāssĕ prĭōrēm Pœnĭtĕăt. *V.* Laūdĭbŭs Ītălĭæ cērtēnt. Nēc, sī mūnĕrĭbūs cērtēs. Sōlŭs tĭbĭ cērtĕt Ămȳntās. *Id.* || *Discuter.* Fŏrō sī rēs cērtābĭtŭr ōlĭm. *H. Voy.* Discepto. || *Faire à l'envi.* Cērtāntque īllūdĕrĕ căptō. *V.* Cērtăt ŏnŭs lēctī gĕnĕrōsă sŭbīrĕ jŭvēntūs. (*Ad Liv.* 207.) || *S'efforcer.* Nōn jām prīmă pĕtō Mnēstheūs, nĕquĕ vīncĕrĕ cērtŏ. *V.* SYN. Cōnŏr. *Voy. ce mot.*

Cērtōn'? *pour* Certone. *Est-ce certain? Bien sûr?* (*Pl. Capt.* III, 4, 111.)

Cērtŭs, ă, ŭm. *Certain, non équivoque* (*en parlant d'une chose*). Tŭă sī mĭhĭ cērtă vŏlūntās. *V.* Dēūm cērtīssĭmă prōlēs. *Id.* Făctī cērtă fĭdēs. *O.* Pārvōque īn tēmpŏrĕ cērtōs Ēdĭdĭt hīnnītūs. *Id.* SYN. Vērŭs, mănĭfēstŭs, clārŭs, īndŭbĭtātŭs. PPH. Nōn incērtŭs, dŭbĭŭs *ou* dŭbĭtātŭs. Haūd *ou* nōn īnfĭtĭāndŭs. || *Véritable* (*en parl. d'un homme*). Ămīcŭs cērtŭs īn re īncērtă cērnĭtŭr. *Enn.* (ap. *Cic. Amic.* 17). Sēd tu ēx ămīcīs cērtīs mi ēs cērtīssŭmŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 57). SYN. Vērŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs. PPH. Nōn *ou* haūd dŭbĭŭs. Nūnquām făllēns. || *Véridique, digne de foi.* Cērtŭs ĕnīm prōmīsĭt Ăpōllŏ. *H.* Sēd cērtĭŏr aūctŏr Ādvŏlăt. *V.* Mīttīquĕ vĭrōs, quī cērtă rĕpōrtēnt. *Id.* SYN. Vērŭs, vērāx, fĭdēlĭs, fīdŭs. PPH. Nōn mēndāx. Nōn fāllāx. || *Affidé, sûr.* Pēr līttŏră cērtōs Dīmīttām. *V.* || *Fixe, stable, déterminé.* Hīc tĭbĭ cērtă dŏmŭs, cērtī, ne ābsīstĕ, pĕnātēs. *V.* Mūnĕră vōbīs Cērtă mănēnt. Rĕquĭēs ĕă cērtă lăbōrŭm. Cērtă sĕdēt pătrĭbŭs sēntēntĭă pūgnæ. *Id.* Ēst mŏdŭs īn rēbŭs, sūnt cērtī dēnĭquĕ fīnēs. *H.* Sæpĕ tĭbī sēdĭt cērtīs ŏpĕrātă dĭēbŭs. *O.* SYN. Fīrmŭs, stăbĭlĭs, īmmōtŭs, fīxŭs, rătŭs. || *Informé.* Dēbŭĕrām scrīptō cērtĭŏr ēssĕ tŭō. *O.* Ānchīsēn făcĭō cērtŭm, rēmque ōrdĭnĕ pāndŏ. *V. Voy.* Moneo. || *Assuré de* Īmpĕrĭī cērtŭs. *Cl.* || *Décidé, courageux.* Cērtă prœlĭă mēntĕ gĕrĭs. *O.* Tām cērtă tŭlīstĭs Pēctŏră. *V. Voy.* Fortis. || *Sûr de son coup.* Ō quām cērtă fŭĭt lībrātō dēxtĕră fērrō! *M.* (*Spect.* 13, 3). Aūrās cērtă sĕcăt (sagitta). *O.* Cērtām quătĭt īmprŏbŭs hāstām. *V.* PPH. Nōn ērrāns. || *Résolu, décidé à.* Cērtŭs ĕūndī. *V.* Cērtă mŏrī. *Id.* Cērtŭs ĕt īrĕ tămĕn. *O.* || Cērtum ēst. *Il est résolu.* Cērtum ēst dărĕ līntĕă rētrō. *V.* SYN. Stăt. || Cērtŭm, *n. pris adverb.* Ēt cērtūm vĭgĭlāns. *H.* Clārē cērtūmquĕ lŏcūtō. *Id.*

Cĕrūchī, ōrŭm, *m. pl.* (κεροῦχοι). *Cordages amarrés à chaque bout de la vergue.* Sūmmīque ārsērĕ cĕrūchī. *L.* Tēmpĕrĕt ūt trĕmŭlōs Zēthēs frātērquĕ cĕrūchōs. *V. Fl.* SYN. Cōrnŭă.

Cērūssă, æ, *f. Céruse, blanc de plomb. On s'en servait pour se teindre la peau.* Nēc cērūssă tĭbī, nēc nītrī spūmă rŭbēntĭs. *O.* Sāndȳx, ēt cērūssa, ălĭās sĭmŭlātĕ pŭēllās. *Aus.* (*Idyl.* 7, 3. Adde *Pl. Most.* I, 3, 101). EP. Ālbă, cāndĭdă.

Cērūssātŭs, ă, ŭm. *Enduit de céruse, blanchi.* Ēt cērūssātă cāndĭdĭōră cŭtĕ. *M.* (VII, 24, 2). PPH. Cērūssă īllĭtŭs, pīctŭs, tīnctŭs, ālbŭs.

Cērvă, æ, *f. Biche.* Quālĭs cōnjēctā cērvă săgīttā. *V.* Seū vīsa ēst cătŭlīs cērvă fĭdēlĭbŭs. *H. Voy.* Cervus. || — ærĭpēs. *Biche aux pieds d'airain, qui fut tuée par Hercule.* Fīxĕrĭt ærĭpĕdēm cērvām lĭcĕt. *V.* Ærĭpĕdīs rāmōs sŭpĕrāntĭă cōrnŭă cērvæ. *Sil.* (III, 39. Alii habent *cervi.* Adde *Mart.* IX, 103, 7; *Anthol.* I, p. 24, ubi et est *cervi*).

Cērvĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 58.)

Cērvīcăl, ālĭs, *n. Oreiller, coussin.* Tīngĕ căpūt nārdī fŏlĭō, cērvīcăl ŏlēbĭt. *M.* (XIV, 146). Sēllām, cērvīcăl, ămĭcās. *J.* (6, 353).

† Cērvīcŭlă, æ, *f. dimin. de* Cervix. Quūm fĕrīt cērvīcŭlām Pērcūssŏr ēnsĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 836).

Cērvīnŭs, ă, ŭm. *De cerf.* Cērvīnūs gĕlĭdūm sōrbēt sīc hālĭtŭs ānguēm. *M.* (XII, 29, 5). Ēt cērvīnă pŏtēst mūlcērĕ mĕdūllă rĭgōrēm. *Sam.* (vs. 121). || *Au fig. Interminable.* Jām tōrquēt jŭvĕnēm lōnga ēt cērvīnă sĕnēctūs. *J.* (14, 251).

Cērvīsĭă, æ, *f. Bière. Voy.* Zythum.

Cērvīx, īcĭs, *f. Chignon du cou, le cou.* Fūsōs cērvīx cuī lāctĕă crīnēs Āccĭpĭt. *V.* Mārmŏrĕā căpŭt ā cērvīcĕ rĕvūlsŭm. Īntāctā cērvīcĕ jŭvēncă. Plaūsæ sŏnĭtūm cērvīcĭs ămārĕ. *Id.* Vīnclăquĕ căptīvā rēgēs cērvīcĕ fĕrēntēs. *O.* SYN. Cōllŭm. *Voy. ce mot.* || *Par ext. Tête.* Sŭpĕrānt căpĭte ēt cērvīcĭbŭs āltīs *V.* Īnque hŭmĕrōs cērvīx cōllāpsă rĕcūmbĭt. *Id.* Īgnāvōs cădĕt āntĕ pĕdēs fōrtīssĭmă cērvīx. *Sil.* SYN. Căpŭt. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Seū rērum īnscītĭā vēxăt Īndŏmĭtā cērvīcĕ fĕrōs. *H.*

Cērvŭs, ī, *m. Cerf.* Cērvŭs ĕrăt fōrmā præstānti ēt cōrnĭbŭs īngēns. *V.* Crūră nĕc ālātō prōsūnt vēlōcĭă cērvō. *O.* Dēntĕ tĭmētŭr ăpēr, dēfēndūnt cōrnŭă cērvōs. *M.* (XIII, 94). SYN. *qqf.* Cērvă. EP. Cōrnĭgĕr, ālĭpēs, cĕlĕr, cĭtŭs, lĕvĭs, pērnīx, præpēs; īmbēllĭs, păvĭdŭs, tĭmĭdŭs; văgŭs, ērrāns; fŭgāx; nĕmŏrōsŭs, sīlvēstrĭs; ānnōsŭs, lōngævŭs, vīvāx. PHR. Sūrgēntem īn cōrnŭă cērvŭm. *V.* Cēlsum īn cōrnŭă cērvŭm. *O.* || ? — ærĭpēs. *Voy.* Cerva. || *Au pl. Chevaux de frise, troncs d'arbres avec des branches* (*figurant des cornes*) *pour arrêter la marche de l'ennemi.* Quālĭtĕr ādvērsōs hōstī dēfīgĕrĕ cērvōs. *Tib.* (IV, 1, 84). Cērvōrum ămbūstīs ĭmĭtāntŭr cōr-

nŭ rāmīs. *Sil.* (X, 414. Cf. *Varr. L. L.* 5, 117; *Cæs. B. G.* 7, 72).

† Cērȳx, ȳcis, *m.* (κήρυξ). *Héraut.* Grăiŭs ĕt cērȳx sŏnăt. *T. Maur.* (*Syll.* 243).

Cēsennĭă. *Voy.* Cæsennia.

Cēspĕs *ou* Cæspĕs, ĭtis, *m. Gazon, motte de gazon.* Grāmĭnĕŭs mădĭdām cēspĕs ŏbūmbrăt hŭmŭm. *O.* Frōndĕ lĕvās nĭmĭām cēspĭtĭbūsquĕ fămĕm. *Id.* Paūpĕrĭs ĕt tŭgŭrī cōngēstūm cēspĭtĕ cūlmĕn. *V.* SYN. Grāmĕn. *Voy. ce mot.* || *Autel de gazon.* Ārăquĕ grāmĭnĕō vĭrĭdīs dē cēspĭtĕ fīăt. *O.* Prōmīssă dĕīs ănĭmālĭă cēspĕs Ēxspēctăt. *Id.* Vĭrĭdī quēm cēspĭte ĭnānĕm, Ēt gĕmĭnās, caūsām lăcrĭmīs, săcrāvĕrăt ārās. *V. Voy.* Ara.

? Cēspōsŭs. *Au lieu de* Cæposus.

Cēssæŭs, ă, ŭm. *Des Ibériens d'Asie.* Cēssææquĕ mănūs. *V. Fl.*

Cēssāns, tĭs. *Oisif, inactif.* Cēssāntēm Bĭbŭlī cōnsŭlĭs āmphŏrām. *H.* Stĭmŭlātĕ, prĕcōr, cēssāntĭă fātă. *O.* Cūrvōquĕ sōlī cēssāntĭs ărātrō. *L. Voy.* Lentus, Piger.

Cēssātĭŏ, ōnĭs, *f. Lenteur, retard.* Īd nĕgōtĭum īnstĭtūtum ēst; nōn dătŭr cēssātĭŏ. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 103). Spērnīt tām lōngō cēssātĭō quām tŭă fāstū. *Aus.* (*Epist.* 25, 6. *Ib.* 29). *Voy.* Mora.

Cēssātŏr, ōrĭs, *m. Paresseux.* Nēquam ēt cēssātŏr Dāvŭs. *H. Voy.* Piger.

Cēssātŭs, ă, ŭm. *Qui est resté oisif, inactif.* Cēssātă rĕpōnĕre ăvēbānt Tēmpŏră. *Sil.* Cēssātăquĕ tēmpŏră cūrsū Cōrrĭgĭt. *O.* || Cēssātă ārvă. *Terre qu'on a laissé reposer.* Lōngăquĕ prōvēnīt cēssātĭs mēssĭs ĭn ārvīs. *O.*

† Cēssĕ, *sync. pour* Cessisse. Nām quæcūmquĕ prĭŭs dē pārtī cōrpŏră cēssĕ. *Lr.* (I, 1090).

Cēssī, *parf. de* Cedo.

† Cēssĭm, *adv. En revenant, en rétrogradant.* Cēssĭmquĕ fōrmīdāntēs Ăbĕūnt pĕdēs trĕmōrĕ. *Capel.* (VII, p. 271. Cf. *Varr.* apud *Non.* 4, 42).

Cēssŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Se reposer, être inactif.* Ēt, sī quĭd cēssārĕ pŏtēs, rĕquĭēscĕ sŭb ūmbrā. *V.* Āltērnīs ĕtĭām tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. Quĭdquĭd ăpŭd dūræ cēssātum ēst mœnĭă Trōjæ. *Id.* Cīrcŭs ădhūc cēssăt. *O.* Cūr tŭă cēssābĭt pĭĕtās? Cēssāssĕ fĕrūnt Lātōĭdŏs ārās. *Id.* Nūnquām mĕŭs cēssābĭt īn pœnās fŭrŏr. *Sen.* (*Med.* 406). SYN. Quĭēscŏ, văcŏ, rĕquĭēscŏ, ōtĭŏr. || *Cesser de.* Nēc pŭtĕīs mānārĕ crŭōr cēssāvĭt. *V.* Quĭd cēssās cōnvīvĭă sōlvĕrĕ? *O.* Nōn cēssăt pērdĕrĕ lūsŏr. *Id.* SYN. Dēsĭnŏ, dēsīstŏ. *Voy.* Desino. || *Tarder.* Īmŭs ĭn ădvērsŏs, quĭd cēssās? *V.* Cēssās ĭn vōtă prĕcēsquĕ. *Id.* SYN. Mŏrŏr, cūnctŏr.

1. Cēstŭs *et* Cēstŏs, ī, *m.* (κεστός). *Ceinture de Vénus.* Ā tē Jūnŏ pĕtĕt cēstŏn, ĕt īpsă Vĕnŭs. *M.* (VI, 13, 8. *Id.* XIV, 206). Blāndō spīrāntēm nūmĭnĕ cēstŏn Īndŭĭtŭr. *Cl.* SYN. Bāltĕŭs, nōdŭs, cīngŭlŭm. || *Ceinture nuptiale.* Cēstōn sŏlvīssĕ jŭgālĕm. *St.* (*Theb.* V, 63. *Ib.* II, 283).

2. Cēstŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cēstĕ pŭĕr, pŭĕrŏ cārĭŏr Hīppŏlȳtō. *M.* (VIII, 46, 2. *Id.* I, 93, 1).

Cētārĭă, ōrŭm, *n. pl. Viviers.* Plūrēs ādnābūnt thȳnni, ĕt cētārĭă crēscēnt. *H.*

Cētārĭŭs, ĭī, *m. Marchand de gros poissons.* (*Ter. Eun.* II, 2, 26.)

Cētĕ, *n. pl.* (τὰ κήτη, de κῆτος). *Baleine, cétacé, monstre marin.* Tūm vărĭæ cōmĭtūm făcĭēs, īmmānĭă cētĕ. *V.* Dūm cētĕ pōnto īnnābūnt. *Sil.* Īn pĕlăgō vīvīscūnt grāndĭă cētĕ. *Alcim.* (I, 38). SYN. Bālænă, prīstĭs. *Voy.* Balæna. || *Au sing.* Cētŭs, ī, *m.* Vĭtŭlīnām, cētŭm, pōrcīnām : cōra ōmnĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 5. *Id. Capt.* IV, 2, 71). Quēm mōrĕ cētī cȳmbă sūscēpĭt căpāx. *P. Nol.* (21, 241). || *Constellation, qui était primitivement le monstre envoyé pour dévorer Andromède.* Quām prōptĕr Cētŭs cōntōrquēns squāmĕă tērgă. *Manil.* (I, 440). Ēt Cētī sŭbĕūntĭs vērbĕrăt ōră. *Id.* (V, 600). *Voy.* Pistris.

Cētĕră, *acc. pl. n. pris adv. Au reste, du reste.* Ēxcēptō quŏd nōn sĭmŭl ēssēs, cētĕră lætŭs. *H.* Cētĕră fūlvŭs. *Id.* Cētĕră Grāiŭs. *V.* Cētĕră dŏctŭs. *M. Voy. le suiv.*

Cētĕrŭm, *adv. Au reste, du reste, d'ailleurs.* Cētĕrŭm De ēxclūsĭōnĕ vērbūm nūllŭm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 7). Tu aūrūm rŏgātŏ; cētĕrūm vērbūm săt ēst. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 37), SYN. Cētĕră.

Cētĕrŭs (*m. inus.*), ă, ŭm. *De reste, qui reste.* Cētĕră nēc fētūræ hăbĭlĭs (ætas). *V.* Cētĕră tūrbă. *O.* SYN. Ălĭŭs, rĕlĭquŭs.

Cĕthēgŭs, ī, *m.* (Κέθηγος). *Céthégus, nom d'une ancienne famille de Rome.* Fīngĕrĕ cīnctūtīs nōn ēxaūdītă Cĕthēgīs. *H.* || 1. *Illustre orateur du temps des guerres puniques.* Āddĭtŭr ōrātŏr Cōrnēlĭŭ' suāvĭlŏquēntī Ōrĕ Cĕthēgŭs. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15). || 2. *Complice de Catilina.* Ēxsērtīquĕ mănūs vēsānă Cĕthēgī. *L.* Claūdĭŭs āccūsĕt mœchŏs, Cătĭlīnă Cĕthēgŭm. *J.* (2, 27). || *Nom d'un guerrier Rutule.* (*Virg. Æn.* XII, 513.)

Cētō, ūs, *f.* (Κητώ). *Nymphe de la mer, femme de Phorcus, mère des Gorgones.* Nūmēnquĕ sĕcūndūm Phōrcŭs ăquīs, Cētōquĕ părēns. *L.*

Cētōsŭs, ă, ŭm. *Où il y a des cétacés.* Tēthȳŏs ūndōsæ līnquīt cētōsă flŭēntă. *Avien.* (*Arat.* 100). Cētōsī vērgĭt ĭn æquŏr Ōcĕănī. *Id.* (*Descr. Terr.* 1357). || *Du monstre d'Andromède* (cetus). Cētōsa īn sŭpĕrūm rĕfĕrūntŭr vīscĕră cœlŭm. *Avien.* (*Arat.* 1299).

Cētră, æ, *f. Petit bouclier rond (des Espagnols).* Īllīc pūgnācēs cōmmōvĭt Ībērĭă cētrās. *L.* Lævās cētră tĕgĭt. *V.* (Adde *Sil.* III, 278).

Cētrātŭs, ă, ŭm. *Armé de la* cetra. Ēffūlgēt cētrātă jŭvēntūs. *Sil.* (IX, 231).

Cētrōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Dūm sīc ērgo hăbĭtăt Cētrōnĭŭs, īmmĭnŭīt rēm. *J.* (14, 92).

† Cēttĕ, *plur. de* Cĕdo, *arch. Donnez; dites.* Cēttĕ mănūs vēstrās, mĕăsque āccĭpĭtĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 122). Cētte īn cōnspēctŭm. *Att.* (Et *Pacuv.* ibid.). Cēttĕ dēxtrās. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 4).

Cētŭs, ī. *Voy.* Cete.

Ceū, *adv. Comme, ainsi que.* Præcĭpĭtēs ātrā ceū tēmpēstātĕ cŏlūmbæ. *V.* Ceū pŭĕr īmbēllĭs, ceū căptīs fēmĭnă mūrīs. *L.* Ceū flāmmă pēr tædās. *H.* SYN. Ŭt, ŭtī, vĕlŭt, vĕlŭtī, sīcŭt, quăsī, tānquăm, īnstăr. *Voy.* Ut. || *Conj. Comme si.* Ēxōrnābăt ŏpūs vērbīs, ceū blāndă pĕrūrăt. *Pp.* (IV, 5, 19). Ceū sēptă nŏvŭs jām mœnĭă lāxĕt Fōssŏr. *St.* (Adde *Manil.* V, 217). SYN. Tānquăm, quăsī.

Cēŭs, ă, ŭm (Κεῖος). *De l'île de Céos; de Simonide.* Cēæ rĕtrāctēs mūnĕră nænĭæ. *H.* Cēæque ĕt Ālcæī mĭnăcēs... cămēnæ. *Id.* Cōncēdīt Cēī mūsă Sīmōnĭdĕī. *Aus.* (*Prof.* 13, 6. Et *Lucr.* IV, 1124).

Cēvĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Caresser en remuant la queue, comme les chiens; flatter.* (*Pers.* 1, 87.)

Cēȳx, ȳcĭs, *m.* (Κήϋξ). *Céyx, fils de Lucifer, et roi de Thessalie, périt dans un naufrage; fut retrouvé sur le bord de la mer par sa femme Alcyone, qui mourut de regret. Ils furent tous deux changés en alcyons.* Ālcȳŏnē Cēȳcă vŏcăt, Cēȳcĭs ĭn ōrĕ. *O.* PPH. Rēx Trāchīnĭŭs, Œtæŭs. Lūcĭfĕrō gĕnĭtŭs, gĕnĭtōrĕ sătŭs. Sīdĕrĕŭs Ālcȳŏnēs cōnjūx. *O.* (Cf. *Ov. Met.* XI, 411 sq.)

? Chăbĭlcī, ōrŭm, *m. pl. Peuplade inconnue.* Pēr Dălĭtērnŏs, pēr Chăbīlcōrŭm sătă. *Avien.* (*Or. mar.* 665).

? Chăblăsĭī. *Voy.* Chalbasii.

? Chænŏpūs. *Voy.* Chenopus.

Chærē, *impératif grec* (χαῖρε). *Bonjour, salut.* Chære, ĭnquăm, Tĭtē. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 1, 3. Sed potius græce scribendum hic, et ap. *Pers prol.* 8. Cf. *Mart.* V, 51, 7 : *Ave latinum,* χαῖρε *non potest græcum*).

Chærĕă, æ, *m.* (Χαιρέας). *Nom d'homme.* Vēnĭt Chærĕă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 29. Adde *Pl. As.* V, 2, 15. Cf. *Prisc.* 557). || *Meurtrier de Caligula.* Ēxēgĭt pœnās dē Cæsărĕ Chærĕă mōllĭs. *Aus.* (*Mort. Cæs.* 4).

Chærĕphўllŭm, ī, *n.* (χαιρέφυλλον). *Cerfeuil, herbe.* Jām brĕvĕ chærĕphўllŭm, etc. *Col.* (X, 110. Debeat esse *chærephyllum*).

Chærēstrătŭs, ī, *m.* (Χαιρέστρατος). *Nom d'homme.* Crūdūm Chærēstrătŭs ūnguĕm Ābrōdēns. *Pers.* (5, 162. Adde *Pl. As.* V, 2, 15; *Mart.* V, 26, 1).

Chærĭbūlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Epid.* I, 2, 1.)

Chærĭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Īn tē quī dīcĭt, Chærĭlĕ, līběr hŏmo ēst. *M.* (I, 68. Nomen forte idem est ac *Chœrilus*).

Chærīppŭs, ī, *m.* (Χαίριππος). *Nom d'homme.* (*Juv.* 8, 96.)

Chālbăsĭī, ōrŭm, *m. pl.* (*Dionys.* Χαλβάσιοι). *Peuple de l'Arabie.* Chālbăsĭīquĕ dĕhĭnc, Āgrēnī rūrsŭs, ĕt īndĕ. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1134. Et *Prisc Peri.* 886. Alii leg. *Chaulasii, Chaulosii*).

Chālcēdōn, ŏnĭs, *f.* (Χαλκεδών). *Ancienne ville de l'Asie Mineure, en face de Byzance.* Pōntŭs ĕt ōstrĭfĕrām dīrĭmăt Chālcēdŏnă cūrsū. *L.* Bŏsphŏrŭs ădvērsām pătĭtūr Chālcēdŏnă cērnī. *Cl.* || *Sorte de pierre précieuse (calcédoine?).* Hīnc chālcēdōn hĕbēs pērfūndĭtūr ēx hўăcīnthī Lūmĭnĕ vīcīnō. *Prud.* (*Psych.* 859, ultima male correpta). Dēxtræ ārmīllă dătūr chālcēdŏne ĭăspĭdĕ mīxtā. *Fort.* (VIII, 6, 269 In his legendum forte *carchedon.* Vid. *Carchedonius*).

Chālcēdŏnĭŭs, ă, ŭm (Χαλκεδόνιος). *De Chalcédoine.* Ēt Chālcēdŏnĭās cōntrā dēspēctăt ărēnās. *Cl.* Quĭs Chālcēdŏnĭō cōnstrātum āb līttŏrĕ pōntŭm. *Aus.* (*Mos.* 289).

† Chālcĕŭs, ă, ŭm (χάλκεος). *D'airain.* Chālcĕă dōnāntī, chrўsĕă quī dĕdĕrās. *M.* (IX, 95, 4. Potius græce scribendum). *Voy.* Æreus.

Chālcĭdĭcŭs, ă, ŭm (Χαλκιδικός). *De Chalcis, Eubéen.* Chālcĭdĭcās pūppēs ăd ĭnīquām clāssĭbŭs Aūlĭn. *L.* Chālcĭdĭcō quæ sūnt mĭhĭ cōndĭtă vērsū Cārmĭnă. *V.* || *De Cumes, colonie eubéenne.* Chālcĭdĭcāquĕ lĕvĭs tāndēm sŭpĕrādstĭtĭt ărcĕ. *V.* Hæc ĕgŏ Chālcĭdĭcĭs ăd tē, Mārcēllĕ, sŏnābām Līttŏrĭbŭs. *St.*

Chālcĭŏpē, ēs, *f.* (Χαλκιόπη). *Chalciope, sœur de Médée.* Chālcĭŏpēn ĭmĭtātă sŏnō fōrmāquĕ sŏrōrĕm. *V. Fl.* Chālcĭŏpēquĕ sŏrŏr. *O.*

Chālcĭs, ĭdĭs *et* ĭdŏs, *f.* (Χαλκίς). *Chalcis, ville principale de l'île d'Eubée, et patrie d'Euphorion* Chālcĭdĭs Eūbŏĭcæ, vānā spē răptĕ, părābās. *L.* Ārctĭŏr Eūbŏĭcā quā Chālcĭdă vērbĕrăt ūndā. *Id.* Eūrīpō prŏpĕrāntĕ Chālcĭs. *Sen.* (*Troad.* 840).

Chāldæī, ōrŭm, *m. pl.* (Χαλδαῖοι). *Chaldéens, peuple au confluent de l'Euphrate et du Tigre. Ils étaient fort adonnés à l'astronomie.* Fērt Īndŭs ĕbŭr, Chāldæŭs ămōmŭm. *Sid.* (5, 42). Cērtē rēctō sī trāmĭtĕ sērvăt Sīdĕră Chāldæŭs (*Ib.* 863. Adde *Lucr.* V, 726). || *Par exl. Astrologue.* Chāldæĭs sēd mājŏr ĕrĭt fīdūcĭă. *J.* (6, 553. *Id.* 10, 94). || — ŭs, ă, ŭm. *Des Chaldéens, de la Chaldée.* Ārvă sŭpĕr Cўrī, Chāldæīque ūltĭmă rēgnī. *L.*

Chāldāĭcŭs, ă, ŭm (Χαλδαϊκός). *Des Chaldéens.* Ābrăhām Sўrăs, ĕt īdēm rēppĕrīt Chāldāĭcās. *Eugen.* (21, 4, scil. litteras).

Chălīnŭs, ī, *m.* (χαλινός). *Nom d'homme.* (*Plaut Cas.* II, 5, 43.)

Chălōnītæ, ārŭm, *m. pl.* (Χαλωνῖται). *Peuple d'Assyrie.* Mēssăbătăsquĕ, Chălōnītāsquĕ fĕrōcēs *Prisc.* (*Peri.* 939. Et *Avien.* 1209. Cf. *Plin.* 6, 30).

? Chălўbēĭs, ĭdĭs, *f.* (χαλυβηΐς). *Voy. le suiv.*

Chălўbēĭŭs, ă, ŭm (χαλυβήϊος). *De fer.* Æs ĕrăt īn prĕtĭō, chălўbēĭă māssă lătēbăt. *O.* (*Fast.* IV, 405. Alii *chalybeis,* quod et bonum; sed male *chalybis jam*).

Chălўbēs, ŭm, *m. pl.* (Χάλυβες). *Peuple du Pont, près de la Colchide, dont le pays était très-abondant en mines de fer.* Pērvĭgĭl aūdītūr Chălўbūm lăbŏr; ārmă fătīgānt Rūrĭcŏlæ, Grădīvĕ, tŭī. *V. Fl.* Chălўbēs sŭpĕr, ārva ŭbĭ fērrī Dītĭă vūlnĭfĭcī crĕpĭtānt īncūdĭbŭs āltīs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 947). Āt Chălўbēs nūdī fērrŭm (mittunt). *V* || *Acier. Voy. le suiv.*

Chălўbs, ўbĭs, *m.* (χάλυψ). *Fer trempé, acier.* Vūlnĭfĭcŭsquĕ chălўbs vāstā fōrnācĕ lĭquēscĭt. *V.* Strīctūræ chălўbŭm. *Id.* Sīt lĭcĕt ĕt fērrō dūrĭŏr ĕt chălўbĕ. *Pp.* (I, 16, 30). PPH. Chălўbĭs mĕtāllŭm, māssă, lāmĭnă. *Voy.* Ferrum. || *Divers objets d'acier : épée, frein, chaîne, etc.* Prīmŭs chălўbēm frēnōsquĕ mŏmōrdĭt. *L.* Ætērnĭs chălўbŭm nōdĭs. *Id.* Nōn strīctŭs dŏmŭīt chălўbs. *Sen.* (*Thyest.* 364).

Chām, *m. indécl. Deuxième fils de Noé.* Ūnī tĭbĭ, Chām tĕtērrĭmĕ, rīsŭm Mōvĭt ŏrīgŏ tŭī. *Victor* (*Gen.* III, 81).

Chămæcīssŏs, ī, *f.* (χαμαίκισσος). *Lierre terrestre.* Nēcte ădīpēs vĕtŭlōs ĕt trītām chămæcīssŏn. *Ser. Sam.* (vs. 799, prima male producta).

Chămælĕōn, ōntĭs, *m.* (χαμαιλέων). *Caméléon, espèce de lézard.* VERS. Īd quŏquĕ quŏd vēntĭs ănĭmăl nūtrĭtūr ĕt aūrā, Prōtĭnŭs āssĭmŭlăt tāctū quōscūmquĕ cŏlōrēs. *O.*

Chămāvī, ōrŭm, *m. pl. Chamaves, peuple des bords du Rhin.* Āccēdēnt vīrēs quās Frāncĭă, quāsquĕ Chămāvŭs, Gērmānīquĕ trĕmānt. *Aus.* (*Mos.* 434. Alii leg. *Chamaves;* sed cf. *Tacit. Germ.* 33).

Chănăān, *et contract.* Chănān, *f. indécl. Province de la Palestine.* Īn Chănăān tērrās ĕt rēgna ŭbērrĭmă Sīchēm. *Victor* (*Gen.* III, 307). Īn rĕgĭōnĕ Chănān, ŭbĭ mītĭs mātĕr Ĭēsū. *Juvc.* (II, 129).

Chănănæŭs, ă, ŭm. *De la terre de Chanaan.* Sūrgĭt ĭn aūxĭlĭŭm Chănănæŭs, ĕt āgmĭnă dēnsĕt. *Prud.* (*Ham.* 409. Adde *P. Nol.* 15, 63).

Chānnē, ēs, *f.* (χάννη). *Sorte de poisson de mer.* Cōncĭpĭēns chānnē, gĕmĭnō fraūdātă părēntĕ. (*Ov. Halieut.* 108. Cf. *Plin.* 32, 54, 2.)

Chāōn, ŏnĭs, *m.* (Χάων). *Fils de Priam, donna son nom à la Chaonie. Voy.* Chaonia.

Chāŏnĕs, ŭm, *m. pl.* (Χάονες). *Peuples qui habitaient la Chaonie.* Nōn Chāŏnās ātquĕ Mŏlōssŏs, Quōs Ēpīrŭs ălĭt. *Cl.* Trāxĭt ĭn Ēpīrŭm, quī Chāŏnās ātquĕ Mŏlōssŏs Spārsĕrăt. *Sid.* (5, 432).

Chāŏnĭă, æ, *f.* (Χαονία). *Chaonie, partie de l'Épire, où était la forêt de Dodone.* Chāŏnĭāmque ŏmnēm Trōjāno ā Chāŏnĕ dīxĭt. *V.*

Chāŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Χαονίς). *De Chaonie.* Quāsquĕ cŏlăt tūrrēs, Chāŏnĭs ālĕs hăbĕt. *O.* Nōn Chāŏnĭs ābfŭĭt ārbŏr. *Id.* (Adde *Sen. H. OEt.* 1621).

Chāŏnĭŭs, ă, ŭm (Χαόνιος). *De Chaonie.* Chāŏnĭām pīnguī glāndēm mūtāvĭt ărīstā. *V.* Quērcūsquĕ sĭlēntēs Chāŏnĭō vĕtĕrēs līquērūnt vērtĭcĕ Sēllæ. *L.* Chāŏnĭīquĕ pătrĭs glāndēs (scil. Jovis). *V.* Chāŏnĭīquĕ vīdēs fămŭlām Jŏvĭs. *V Fl. Voy.* Dodonæus.

Chāŏs, *dat. et abl.* chăō, *n.* (χάος). *Chaos, mélange confus des éléments.* Īn chăŏs āntīquŭm cōnfūndĭmŭr. *O.* Ātquĕ chăō dēnsōs dīvŭm nŭmĕrābăt ămōrēs. *V.* ... prŏfūndŭm, ātrŭm, īnfōrmĕ, cæ-

cŭm, āntīquŭm, hŏrrēndŭm. PHR. Rŭdĭs īndĭgēstăquĕ mōlēs. *O.* (Cf. *Virg. Ecl.* 4; *Ovid. Met* I, init.) || *Les enfers.* Ēt chăŏs, ēt Phlĕgĕthōn, lŏcă nŏctĕ sĭlēntĭă lātē. *V.* Pŏssĭdĕt āltĕr ăquās, āltĕr ĭnānĕ chăŏs. *O.* Hŏrrēndŭm chăŏs ōstēntāns pœnāsquĕ bărăthrī. *V. Fl.* Jām dūrŭm flĕxūră chăŏs. *Claud. Voy.* Inferi. || *Le chaos où tout sera replongé, dissolution des éléments, fin du monde.* Quŭm cōmpāgĕ sŏlūtā, Sæcŭlă tŏt mūndī sūprēmă cŏēgĕrĭt hōră, Āntīquŭm rĕpĕtēns ĭtĕrŭm chăŏs. *L.* Ēxtĭmŭīt nātūră chăŏs. *Id.* VERS. Prīncĭpĭō mărĭă āc tērrās cœlŭmquĕ tŭērĕ: Quōrŭm nātūrām trĭplĭcēm, trĭă cōrpŏră, Mēmmī, Ūnă dĭēs dăbĭt ēxĭtĭō, mūltōsquĕ pĕr ānnōs Sūstēntātă, rŭēt mōlēs ēt māchĭnă mūndī. *Lr.* (V, 93). Ēssĕ quŏque ĭn fātĭs rĕmĭnīscĭtŭr, āffŏrĕ tēmpŭs Quō mărĕ, quō tēllūs, cōrrēptăquĕ rēgĭă cœlī Ārdĕăt, ēt mūndī mōlēs ŏpĕrōsă lăbōrĕt. *O.* Lēgēsque ēt fœdĕră rērŭm Præscĭă mōnstrĭfĕrō vērtĭt nātūră tŭmūltū. *L.* Sīdĕră quĭs mūndŭmquĕ vĕlīt spēctārĕ cădēntēm, Ēxpērs īpsĕ mĕtūs? quĭs, quŭm rŭăt ārdŭŭs æthēr, Tērră lăbĕt, mīxtō cŏēŭntĭs pōndĕrĕ mūndī, Cōmplōsās tĕnŭīssĕ mănūs? *Id.* Sī vēntūră dĭēs, mūndī quæ sūbrŭăt ārcēs. *Pp.* Nŭnc, pătĕr, cæcŭm chăŏs Rēddī dĕcēbăt; hĭnc ĕt hĭnc cōmpāgĭbŭs Rŭptīs ŭtērquĕ dēbŭīt frāngī pŏlŭs. *Sen.* Cœlŭm lĭcĕt ōmnĕ sŏlūtā In căpŭt hŏc cōmpāgĕ rŭăt, tērræquĕ dĕhīscānt. *Sil.* Sī frāctŭs īllābātŭr ōrbĭs, Īmpăvĭdŭm fĕrĭēnt rŭīnæ. *H.* Īpsă quŏque āppŏsĭtŭm, dēstrūcto fœdĕrĕ cērtō, Trānscēndūnt ĕlĕmēntă mŏdŭm, răpĭūntquĕ rŭūntquĕ Ōmnĭă, lēgĭrŭpīs quāssāntĭă vīrĭbŭs ōrbēm. *Prud.* Ūltĭmă quŭm mūndī sĕnĭŭm cōnsūmpsĕrĭt ætās, Quŭmquĕ rĕpēntīnŭs pērcŭssĕrĭt ōmnĭă fūlgŏr, Cœlōrŭm clāngēntĕ tŭbā, quā nūntĭŭs, āntĕ Jūdĭcĭs ādvēntŭm, cōncŭssŭm tērrĕăt ōrbēm. *Alcim.* Quænām dīscōrs fœdĕră rērŭm Caūsă rĕsōlvĭt? *Boet.* (Cf. *Luc.* I, 72 sq.; *Sen. H. OEt.* 1102; *Id.* 1134; *Oct.* 391; *Agam.* 485; *Prud. Ham.* 238; *Alcim.* III, 42.) || *Qqf. Obscurité, ténèbres.* Mērsō sōlĕ, chăŏs īngrŭĭt hōrrĭdŭm, Lūcēm rēddĕ tŭīs, Chrīstĕ, fĭdēlĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 3). Cīmmĕrĭŭmquĕ chăŏs. *St.* (*Silv.* III, 2, 92).

† Chărāctēr, ĕrĭs, *m.* (χαρακτήρ). *Caractère, signe.* Quŭm nēcdŭm hĭc Chrīstī rădĭārĕt hŏnōrĕ chărāctēr. *Fort.* (*V. S. M.* III, 157). *Voy.* Signum.

Chărădrŏs ou Chărădrŭs, ī, *m.* (Χάραδρος). *Fleuve de Phocide.* Quæquĕ păvĕt lōngā spūmāntēm vāllĕ Chărădrŏn. *St.* (*Th.* IV, 46).

† Chărāxō, ās, ārĕ (χαράσσω). *Sillonner, écorcher.* Chărāxăt āmbās ūngŭlīs scrībēntĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 557).

Chărāxŭs, ī, *m.* (Χάραξος). *Frère de Sapho.* Gaūdĕt, ĕt ē nōstrō crēscĭt mœrōrĕ Chărāxŭs. *O.* || *Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 272.)

Chărēs, ētĭs, *m.* (Χάρης). *Nom d'homme.* Ān Chărēs? nŭm Chărĭdēmŭs? nŭm Chārmĭdēs? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 77). || *Rivière de la Belgique. Voy.* Scaldis.

Chărĭclō, ŭs, *f.* (Χαρικλώ). *Épouse de Chiron.* Fīlĭă cēntaūrī, quām quōndām nȳmphă Chărĭclō. *O.*

Chărĭdēmŭs, ī, *m.* (Χαρίδημος). *Nom d'homme.* Sēd tū pōnārĭs, cuī Chărĭdēmŭs, ăprō. *M.* (I, 44, 14. Adde *Pl. Trin.* IV, 2, 77).

Chărīnŭs, ī, *m.* (χάρις). *Nom d'homme.* Quārē nōn hăbĕās, Chărīnĕ, pūrŭm. *M.* (IV, 49, 10. *Id.* XII, 91). Ēt Crĭtĭās, mĕă dēlĭcĭa, ēt sōl ălmĕ, Chărīnĕ. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 12 Bip., et in *Anthol.* I, p. 659. Sed nomen *Carinus* primam producit).

† Chărĭs, ĭtĭs, *f.* (χάρις). *Une Grâce.* Flōră dĕcēns trīnā ēst ānxĭă cŭm Chărĭtĕ. *Capel.* (IX, p. 301). Cōllĕgĭt cōrpŏrĭs ōssă Chărĭs. (*Antholog.* II, p. 75.)

Chărīsĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nīl lāscīvĭŭs ēst Chărīsĭānō. *M.* (VI, 24).

† Chărīsmă, *et à tort* Chārīsmă, ătĭs, *n.* (χάρισμα). *Don; la grâce.* Dĕŭs īpsĕ fĭdēlēs Īn pŏpŭlōs chărīsmă sŭŭm dīffūndĕrĕ prōmptŭs. *Prud.* (*Apoth. præf.* 11. *Id. Peri.* 13, 61). Quī nēcdŭm Chrīstī chărīsmătă sēnsĕrăt ēxsōrs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 416).

Chărīstĭă, ōrŭm, *n. pl.* (χαρίστια). *Repas de famille.* Prōxĭmă cōgnātī dīxērĕ Chărīstĭă cārī. *O.* (Cf. *Mart.* IX, 56, 1).

Chărĭtās, ātĭs. *Voy.* Caritas.

Chărĭtĕs, ŭm, *f. pl.* (Χάριτες). *Les Grâces.* Prōtĭnŭs ārrĭpĭŭnt Chărĭtēs, nēctūntquĕ cŏrōnās. *O.* Trēs fŭĕrānt Chărĭtēs. *Aus.* (*Epigr.* 121). *Voy.* Gratiæ.

Chārmē, ēs, *f.* (χάρμη). *Nom de femme.* Quēstū Chārmē cōmplōrăt ănīlī. (*Ciris,* 285.)

Chārmĭdātŭs, *part. p. de l'inus.* Charmido. *Devenu Charmidès.* (*Plaut. Trin.* IV, 2, 135.)

Chārmĭdēs, æ ou ĭs, *m.* (Χαρμίδης). *Charmidès, nom d'homme.* Nŭnc si ŏppĕrīrī vīs ădvēntŭm Chārmĭdĭs. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 16. *Id. Rud.* II, 7, 10).

Chărōn, ōntĭs, *m.* (Χάρων). *Charon, fils de l'Érèbe et de la Nuit, nocher des enfers.* Pōrtĭtŏr īllĕ, Chărōn; hī, quōs vĕhĭt ūndă, sĕpūltī. *V.* Prædă Chărōntĭs ăgŏr. (*Culex,* 215. Adde *Sen. H. Fur.* 771.) SYN. Pōrthmeūs. EP. Stȳgĭŭs, Tārtărĕŭs, sĕnēx, pāllĭdŭs, squālĭdŭs, hōrrēndŭs, trĕmēndŭs, tōrvŭs, trūx, trīstĭs, sævŭs, īmmītĭs, ăvārŭs. PPH. Īnfērnæ nāvĭtă tūrpis ăquæ. *Tib.* Pōrtĭtŏr ūmbrārŭm. *Sil.* Pĭgrī sūlcātŏr Ăvērnī. *St.* Ūmbrĭfĕræ sūlcātŏr pāllĭdŭs ūndæ. Ăvĭdæ trūx nāvĭtă cȳmbæ. *Id.* Flāgrāntĭs pōrtĭtŏr ūndæ. *L.* VERS. Jām sĕdĕt īn rīpā, tētrūmquĕ Nŏvĭtĭŭs hōrrēt Pōrthmĕă. *J.* Scāndēnda ēst tōrvī pūblĭcă cȳmbă sĕnĭs. *Pp.* Præpărăt īnnŭmĕrās pūppēs Ăchĕrōntĭs ădūstī Pōrtĭtŏr. *L.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 298 sq.)

† Chărōnĭŭm, ĭī, *n* (*Pollux,* χαρώνειον. Aliter χαρώνιον). *Porte des enfers, les enfers.* Tōllēt bŏnā fĭdē vōs Ōrcŭs nūdās īn chărōnĭŭm. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7. Alii leg. *catonium*; minus bene).

? Chărŏpēĭŭs. *Voy* Caropeius.

Chărŏpēs, æ, *m. Troyen tué par Ulysse.* (*Ovid. Met.* XIII, 260.)

Chărŏpīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cœnŏ dŏmī, quŏtĭēs tē nōn, Chărŏpīnĕ, vŏcāvī. *M.* (V, 51, 1).

Chārtă, æ, *f. Papier.* Ēt pĭpĕr, ēt quĭdquĭd chārtĭs ămĭcĭtŭr ĭnĕptĭs. *H.* Ēt quŏdcŭmquĕ sĕmēl chārtĭs īllēvĕrĭt. *Id.* Scrībĭt ĭn āvērsā Pīcēns ĕpĭgrāmmătă chārtā. *M.* (VIII, 62, 1). SYN. Păpȳrŭs, mēmbrānă. *Voy.* Papyrus. || *Lettre.* Trādĭtŭr huīc dĭgĭtīs chārtă nŏtātă mĕīs. *O. Voy.* Epistola. || *Livre.* Nŏctūrnīs jŭvăt īmpāllēscĕrĕ chārtīs. *Pers.* (5, 62). Sī chārtæ sĭlĕānt quŏd bĕnĕ fēcĕrĭs. *H.* Nūllŭs ĭn hāc chārtā vērsŭs ămārĕ dŏcēt. *O. Voy.* Liber. || † *m. arch.* Ŭbĭ nŭnc Sōcrătĭcī chārtæ. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 40. Græcum est ὁ χάρτης. Vulgo barbarum *charti*).

Chārtĕŭs, ă, ŭm. *De papier.* Nām tōtă sŭpēllēx Vātŭm pĭōrŭm chārtĕă ēst. *Aus.* (*Epist.* 10, 39. Verbo usus est *Varr.* ap. *Non.* 4, 45).

Chārtŭlă, æ, *f. dimin. de* Charta. Chārtŭlās blāsphēmŭs ōlĭm nām sătēllēs ābstŭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 1, 75. *Ib.* 10, 1115).

Chārŭs. *Voy.* Carus.

Chărȳbdĭs, ĭs, *f.* (Χάρυβδις). *Charybde, femme qui, ayant volé les bœufs d'Hercule, fut changée en un gouffre de la mer de Sicile près de Messine, vis-à-vis des rochers de Scylla.* Hīc vŏmĭt ĕpōtās dīră Chărȳbdĭs ăquās. *O.* Nēc pŏtēs īnfēstīs cōnfērrĕ Chărȳbdĭn Ăchæīs. *Id.* Āltērnās rĕvŏmēt vāstă Chărȳbdĭs ăquās. *Pp.* (II, 26, 54). EP. Sĭcŭlă; hōrrĭsŏnă, īnăccēssă, mĕtŭēndă, vāstă, ăvĭdă, răpāx, naūfrăgă

sŏnāns, raūcă. PHR. Scÿllæ ādvērsă. Rătĭbŭs ĭnĭmīcă. Naūtīs īnfēstă. VERS. Scÿllă lătŭs dēxtrūm, lævum īrrĕquĭētă Chărȳbdĭs Īnfēstăt : vŏrăt hæc răptās rĕvŏmĭtquĕ cărīnās. *O*. Nōn, quā sūbmērsīs rătĭbūs sătūrātă Chărȳbdĭs Fūndĭt, ĕt ēffūsās ōrĕ rĕsōrbĕt ăquās. *Id*. Dēxtrūm Scÿllă lătŭs, lævum īmplācātă Chărȳbdĭs Ōbsīdĕt, ātque īmō bărăthrī tēr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrūptūm flūctūs, rūrsūmquĕ sŭb aūrās Ērĭgĭt āltĕrnōs, ĕt sīdĕră vērbĕrăt ūndā. *V*. (Cf. *Virg. Æ*. III, 420; *Tib*. IV, 1, 73; *Prop*. III, 12, 28; *Manil*. IV, 603; *Sen. Med*. 408.) || *Au fig. Écueil, gouffre*. Āh! mĭsĕr, Quāntā lăbōrās īn Chărȳbdī! *H*. Īn sŭbĭtām præcēps īmmērsă Chărȳbdĭn. *Prud*. (*Sym*. II, 899). *Voy*. Vorago, Scopulus.

† Chāsmă, ătĭs, *n*. (χάσμα). *Gouffre; ordint. Les enfers*. Chāsmătĕ dīvīsām mĕdĭō, quām flūctĭbŭs īmplĕt. *Alcim*. (III, 48. Cf. *Serv*. ad *Æn*. IX, 20).

Chātrămĭs, ĭs, *f*. (Χατραμίς). *Contrée de l'Arabie, voisine de la mer Rouge*. Chātrămĭs, ātquĕ Măcæ cōntrā sūnt Pērsĭdĭs æquŏr. *Prisc*. (*Peri*. 887. Adde *Avien. Descr. Terr*. 1135).

Chāttī, Chāttĭcŭs. *Voy*. Catti, etc

Chăūcī. *Voy*. Cauci.

? Chaūlăsĭī *ou* Chaūlŏsĭī. *Voy*. Chalbasii.

Chēlæ, ārŭm, *f. pl*. (χηλαί). *Bras du Scorpion, constellation appelée aussi la Balance*. Quā lŏcŭs Ērĭgŏnēn īntēr Chēlāsquĕ sĕquēntēs. *V*. Scōrpĭŏn īncēndīs caūdā, Chēlāsquĕ pĕrūrĭs. *L*. *Voy*. Scorpius.

† Chĕlīdōn, ŏnĭs, *f*. (χελιδών). *Hirondelle*. Mœstăquĕ sŭb tēctō sŭă mūrmŭrăt āctă chĕlīdōn. (*Vesp. Judic. Coc. et Pist*. 54.) Jām gārrŭlă lūcĕ chĕlīdōn. *Pentad*. (in *Anthol*. II, p. 354).

Chĕlīdŏnĭă, æ, *f*. (χελιδόνιον). *Chélidoine ou Éclaire, plante*. Pūrpŭrĕæquĕ chĕlīdŏnĭæ, pīnguēsquĕ mărīscæ. *Colum*. (X, 415). Sæpĕ chĕlīdŏnĭæ răpĭdūm sŏcĭātŭr ăcētŭm. *Sam*. (vs. 170).

Chĕlīdŏnĭŭs, ă, ŭm (χελιδόνιος). *D'hirondelle*. || *De chélidoine*. Jūngĕ chĕlīdŏnĭīs āc sīc līnĕ vūlnĕră sūccīs. *Sam*. (vs. 1058). || Chĕlīdŏnĭæ, ārŭm, *f. pl*. *Iles près de la côte de Lycie*. Ātquĕ Chĕlīdŏnĭæ rūpēs cīngūntŭr ĕōdĕm. *Prisc*. (*Peri*. 126 Adde *Avien. Descr. Terr*. 184).

Chĕlīdŏnĭŭs, ĭī, *m*. *Nom d'un martyr*. Īntēr sōlēnnēs Cȳprĭānī vēl Chĕlīdŏnī. *Prud*. (*Peri*. 11, 237, scil. dies).

Chĕlȳdrŭs *et qqf*. Chēlȳdrŭs, ī, *m*. (χέλυδρος). *Sorte de serpent aquatique*. Gālbănĕōque ăgĭtārĕ grăvēs nīdōrĕ chĕlȳdrōs. *V*. Tĕnŭīs mēmbrānă chĕlȳdrī. *O*. Trāctīquĕ vĭā fūmāntĕ chĕlȳdrī. *L*. Ēt bēllārĕ mănu, ĕt chĕlȳdrīs cāntārĕ sōpōrĕm. *Sil*. (VIII, 498). *Voy*. Serpens, Hydrus. || *Eccl*. *Le démon*. Vĕtĕrēs īnstaūrāns lūbrĭcŭs ārtēs Īllĕ Chĕlȳdrŭs ădēst. *Sedul*. (III, 189).

Chĕlȳs, ȳŏs *et* ȳĭs, *voc*. ȳ, *f*. (χέλυς). *Tortue Voy*. Testudo. || *Ordint*. *Lyre*. Īndĕ chĕlȳn Phœbō cōmmūnĭă mūnĕră pōnām. *O*. Hīc tŭă Tībūrtēs Faūnōs chĕlȳs ēt jŭvăt īpsūm. *St*. Cēdāmŭs, chĕlȳ; jām rĕpōnĕ cāntūs. *Id*. SYN. Tēstūdŏ. *Voy*. Cithara. || *Constellation*. Ēst Chĕlȳs īllă dĕhīnc, tĕnĕrō quā lūsĭt ĭn ævō Mērcŭrĭŭs. *Avien*. (*Arat*. 618). *Voy*. Lyra.

Chēmē, ēs, *f*. (χήμη). *Sorte d'huître*. Sūrrēntī chēmās glaūcūm Cūmās ăpŭd. *Enn*. (ap. *Apul. Apolog*. t. II, p. 44 Bip. Sed hæc editio habet *phagem*, non *chemas*). || *Mesure pour les liquides*. Āt mȳstrūm cȳăthī quārta ēst āc tērtĭă mȳstrī, Quām vŏcĭtānt chēmēn. *Rhem. Fan*. (*Pond*. 77).

? Chēnŏpūs, ŏdĭs (χηνόπους). *Qui a des pieds semblables à des pattes d'oie*. Pōrrō chēnŏpŏdās, ēt clīnŏpŏdās, lȳchnōsquĕ. *Lucil*. (apud *Macr. Sat*. 6, 4. Vulgo *chænopodas*, quidam *cœnopodas*).

Chĕræmōn, ŏnĭs, *m*. *Nom d'homme*. (*Mart*. XI, 57, 1.)

Chĕrāgră *ou* Chĭrāgră, æ, *f*. (χειράγρα, *et peut-être* χεράγρα). *Goutte aux mains*. Tōrtōrēm mĕtŭĭt? pŏdăgră chĕrăgrāquĕ sĕcātŭr. *M*. (IX, 93, 9. Sic et *Id*. I, 99, 2). Nōdōsā cōrpŭs nōlīs prŏhĭbērĕ chĕrăgrā. *H*. (*Epist*. I, 1, 31. Sic et *Sat*. II, 7, 15). Sēd quūm lăpĭdōsă chĕrăgră Frēgĕrĭt ārtĭcŭlōs. *Pers*. (5, 58). *Voy*. Podagra.

Chērsĭdămās, āntĭs, *m*. (Χερσιδάμας). *Troyen tué par Ulysse*. Cūm Chērsĭdămāntĕ Thŏōnă. *O*.

Chērsŏnēsŭs, ī, *f*. (χερσόνησος). *Chersonèse ou péninsule*. Ădūsquĕ cāssæ chērsŏnēsī tērmĭnōs. *Avien*. (*Or. mar*. 491).

Chērsŏs, ī, *f*. (χέρσος). *Tortue de terre, appelée en prose* χερσίνη χέλυς. Fēmĭnĕām nōbīs chērsōn sī crēdĭs ĭnēssĕ. *M*. (XIV, 88. Cf. *Plin*. 9, 12).

Chērsȳdrŭs *ou* Chērsȳdrŭs, ī, *m*. (χέρσυδρος). *Chersydre, serpent amphibie*. Chērsȳdrūs, trāctīquĕ vĭā fūmāntĕ chĕlȳdrī. *L*.

Chĕrūbīn, *indécl*. *Eccl*. *Chérubin, ange*. Pātrī, quī Chĕrūbīn, sĕdīlĕ săcrūm. *Prud*. (*Cath*. 4, 4). Nūbĕ sŭpēr Chĕrūbīn vŏlĭtāns. *P. Nol*. (24, 91. Adde *Fort*. VIII, 6, 131).

Chĕrūscī, ōrŭm, *m. pl*. (*Strab*. Χερουσκοί). *Chérusques, peuple germain*. Īngēntēs Ālbīm līquērĕ Chĕrūscī. *Cl*.

Chī, *f. n*. *Nom d'une lettre grecque*. Hæc Græcīs Chī scrībĭtŭr, ēt mĕdĭām Rhō. *P. Nol*. (26, 421. Et *T. Maur. Litt*. 260).

Chīlō *ou* Chīlōn, ōnĭs, *m*. (Χείλων). *Chilon, philosophe de Lacédémone, un des sept Sages*. Spārtānŭs ĕgŏ sūm Chīlŏ, quī nūnc prōdĕō. *Aus*. (*Sept. Sap*. 2, 6). Quōd sē nōsse ōmnēs vīs ēx Lăcĕdæmŏnĕ Chīlōn. *Sid*. (2, 163).

Chīlpĕrĭcŭs, ī, *m*. *Chilpéric, roi de France*. Chīlpĕrĭcīquĕ gĕnŭs. *Fort*. (IX, 4, 6).

Chĭmæră, æ, *f*. (Χίμαιρα). *Chimère, montagne de Lycie dont le sommet jetait des flammes et nourrissait des lions; le milieu était couvert de pâturages, et le pied infesté de serpents. La Fable représente la Chimère comme un monstre vomissant des flammes, à la tête de lion, au ventre de chèvre, à la queue de dragon; ou bien on lui donne trois têtes, l'une de lion, l'autre de chèvre, l'autre de dragon. Elle était fille de Typhon et d'Échidna, et fut tuée par Bellérophon*. Prīmă lĕō, pōstrēmă drăcō, mĕdĭa īpsă Chĭmæră. *Lr*. (V, 907) Flāmmīs ārmātă Chĭmæră. *V*. Nēc flāmmām vōlvēns ōrĕ Chĭmæră fĕrō. *Tib*. (III, 4, 86). EP. Lȳcĭă, trĭfōrmĭs, flāmmĭvŏmă, mĕtŭēndă, īmmānĭs. PHR. Flāmmās ōrĕ vŏmēns. Mōnstrūm īgnĭvŏmūm. VERS. Quŏquĕ Chĭmæră jŭgō mĕdĭīs īn pārtĭbŭs hīrcūm, Pēctŭs ĕt ōră lĕæ, caūdām sērpēntĭs hăbēbăt. *O*. Cuī trĭplĭcī crīnītă jŭbā gălĕā āltă Chĭmærām Sūstĭnĕt, Ætnæōs ēfflāntēm faūcĭbŭs īgnēs. *V*. || *Nom d'un vaisseau*. (*Virg. Æ*. V, 118.)

Chĭmæræŭs, ă, ŭm (Χιμαιραῖος). *De la Chimère*. Āltă Chĭmæræō Xānthī pērfūsă lĭquōrĕ. (*Culex*, 14.) Chĭmæræā crētūm dē gēntĕ lĕōnŭm. (*Carm. Laud. Herc*. 76.)

Chĭmærĭfĕr, ă, ŭm. *Qui a produit la Chimère*. Jāmquĕ Chĭmærĭfĕræ, quūm sōl grăvĭs ūrĕrĕt ārvă, Fīnĭbŭs īn Lȳcĭæ. *O*.

? Chĭmĕrīnŏs, ī, *m*. (χειμερινός). *D'hiver; nom d'homme* Hōrrĭdă sī brūmæ sīdĕră, chĭmĕrīnŏs. *M* (IX, 13, 2. Sed potius græce scribendum).

? Chīnææ *ou* Chīnnææ (specula). *f*. *Colline près de Vérone*. Brīxĭă Chīnææ sūppŏsĭtă spĕcŭlæ. *Cat*. (67 32. Fuit qui conjiceret *Cycneæ*, quia etiamnunc est *monte Cigneo*).

Chĭŏnē, ēs, *f.* (Χιόνη). *Nymphe aimée d'Apollon et mère de Philammon. Fière de sa beauté, elle méprisa Diane, qui la perça de ses flèches.* Nāta ĕrăt huic Chĭŏnē, quæ dōtātissĭmă fōrmā. *O.* || *Nom de femme.* Pūlchrĭŏr ēst Chĭŏnē. *M.* (X, 61, 2). Ēt dŭbĭtās āltā Chĭŏnēn dēdūcĕrĕ sēllā. *J.* (3, 136).

Chĭŏnĭdēs, æ, *m.* (Χιονίδης). *Fils de Chioné.* Āt nōn Chĭŏnĭdēs Eūmōlpŭs ĭn Ōrphĕā tālĭs. *O.*

Chĭŏs *et* Chĭŭs, ĭī, *f.* (Χίος). *Chio, île de la mer Égée, renommée pour ses vins.* Rōmæ laūdētūr Sămŏs, ēt Chĭŏs, ēt Rhŏdŏs ābsēns. *H.* Ēt quās Chĭŏs āspĕrăt ūndās. *L. Voy.* Chius.

Chīrăgră. *Voy.* Cheragra.

Chīrŏ. *Comme* Chiron. (*Liv. Andron.* apud *Fest.* in v. *Ocrem.*)

† Chīrĭdŏtŭs, ă, ŭm (χειριδωτός). *Qui a des manches.* (*Nov.* ap. *Non.* 14, 15.)

† Chīrŏdĕtŏs *ou* Chīrŏdĕtŭs, ī, *m.* (χειρόδετος). *Tunique à manches.* Chīrŏdĕti aūrātī, rīcæ, thōrācĭă, mītræ. *Lucil.* (ap. *Non.* 14, 15. Subauditur χιτών. Alii aliter).

Chīrŏgrăphŏn *ou* Chīrŏgrăphŭm, *et* Chĕrŏgrăphŭm, ī, *n.* (χειρόγραφον). *Autographe, acte sous seing privé.* Vānā sŭpērvăcŭī dīcūnt chīrōgrăphă līgnī. *J.* (13, 137). Chīrōgrăphŏn īllŭd. Quō pērsuāsŭs hŏmo ēst, hæc cōmpēnsātĭō rūpĭt. *Sid.* (16, 56) Sīt sātĭs quōd cāptă prīmō vītā sūb chĕrōgrăphō. *Prud.* (*Peri.* 1, 61). *Voy.* Syngrapha.

Chīrōn, ōnĭs, *m.* (Χείρων). *Chiron, centaure, fils de Saturne et de Philyra, habitait le mont Pélion, devint habile dans l'art de la médecine et de la chirurgie, et eut pour élève Hercule, Thésée et surtout Achille. Blessé au genou par une flèche d'Hercule, il obtint de Jupiter d'être placé dans le Zodiaque, où il forme la constellation du Sagittaire.* Ūt Sātūrnŭs ĕquō gĕmĭnūm Chīrōnă crĕārĭt. *O.* Hōs īntĕr Chīrōn ăd plēctră sŏnāntĭă sāltāns. *Sid.* (1, 17). SYN. Phĭllyrĭdēs, cēntaūrŭs. EP. Æmŏnĭŭs, Pēlĭăcŭs, Thēssălŭs; bĭfōrmĭs, gĕmĭnŭs, bĭmēmbrĭs, sēmĭvĭr, sēmĭfĕr; ārcĭpŏtēns, săgĭttĭfĕr. PPH. Sĕnēx bĭfōrmĭs. Thēssălŭs sĕnĭŏr. Ăchīllĭs *ou* Æăcĭdæ præcēptŏr, cūstōs. Sēmĭfĕr măgīstĕr. *Voy.* Centaurus. VERS. Phĭllyrĭdēs pŭĕrūm cĭthără pērfēcit Ăchīllēm. *H.* Sēmĭfĕr īntĕrĕā dīvīnæ stīrpĭs ălūmnō Lætŭs ĕrăt. *O.* Nōbĭlĭs ūt grāndī cĕcĭnīt cēntaūrŭs ălūmnō. Sēmĭvĭr, ēt flāvī cōrpŏrĕ mīxtŭs ĕquī. *Id.* Jām trŭcĭs Chīrōn pŭĕrī măgīstĕr. *Sen.* Nōn sīc Pēlĭăcō dătŭs bĭmēmbrī, Ăd cēntaūrĭcă plēctră cōnstĭtĭssĕt, Hīnnītūm dŭplĭcĭs tĭmēns măgīstrī. *Sid.* Sī nĕquĕ Pēlīdēn tērrēbăt Ăchīllĕā Chīrōn, Thēssălĭcō pērmīxtŭs ĕquō. *Aus.* (Cf. *Sil.* XI, 449 sq.) || *Constellation.* Nōctĕ mĭnūs quārtā prōmĭt sŭă sīdĕră Chīrōn. *O.* (Et *Luc.* IX, 536.) SYN. Cēntaūrŭs, Ārcĭtĕnēns. *Voy.* Arcitenens.

Chīrōnĭcŭs *et* Chīrōnĭŭs, ă, ŭm (Χειρωνικός *et* Χειρώνειος). *De Chiron.* Quōd Chīrōnĭcă nēc mănŭs lĕvārĭt. *Sympos.* (*de Livore,* 24).

Chīrŏnŏmŭs, ī, *et* Chīrŏnŏmōn, ōntĭs, *m.* (χειρονόμος *et* χειρονομῶν). *Un pantomime.* Sāltāntēm spēctēs ēt chīrŏnŏmōntă vŏlāntī Cūltēllō. *J.* (5, 120). Chīrŏnŏmōn Lēdām mōllī sāltāntĕ Băthyllō. *Id.* (6, 63).

Chīrūrgŭs, *et qqf.* Chĕrūrgŭs, ī, *m.* (χειρουργός). *Chirurgien.* Chīrūrgŭs fŭĕrăt, nūnc ēst vēspīllŏ Dĭaūlŭs. *M.* (I, 31). Pŭtātĕ fērrūm trīstĕ chīrūrgōs mĕīs Īnfērrĕ cōstĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 501). Nōvī quĭd lĭbĕăt tŭūm, chĕrūrgĕ. (*Anthol.* II, p. 587.)

Chĭŭs, ă, ŭm (Χῖος). *De l'île de Chio.* Cōnsŭlĭs, ēt Chīō sōlvĭtĕ vīnclă cădō. *Tib.* (II, 1, 28). Aūt Chĭă vīna aūt Lēsbĭă. *H.* || Chĭă, æ, *f.* (*s.-ent.* ficus). *Une espèce de figue.* Nām mĭhĭ, quæ nōvĭt pūngĕrĕ, chĭă săpĭt. *M.* (VII, 25). Ēt flāvās mĕdĭō văpŏrĕ chĭās. *Id.* (XIII, 23). Mīllĕ rĕnīdēntī dăbĭmŭs tĭbĭ cōrtĭcĕ chĭās. *Calp.* (2, 81). || Chĭŭm sīgnŭm. *Le Scorpion.* Cūrvă Chĭī cœlō quūm sūrgūnt brāchĭă mōnstrī. *Avien.* (*Arat.* 1133. In quo prior non bene corripitur. *Id. ib.* 251).

Chlămydātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une chlamyde.* Quĭ hĭc hŏmŏ chlămydātŭs ēst ? *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 8).

Chlămys, ydĭs, *f.* (χλαμύς). *Chlamyde, sorte de surtout.* Īndūtŭs Tyrĭām chlămydēm, quām līmbŭs ŏbībăt. *O.* Chlămydĕ ēt pĭctīs cōnspēctŭs ĭn ārmīs. *V.* Quīn ēt Sīdŏnĭās chlămydēs, ēt cĭngŭlă băccĭs. *Cl.* SYN. Ămĭctŭs, tŭnĭcă, vēstĭs, tĕgmĕn.

Chlĭdĕ, ēs, *f.* (χλιδή). *Nom de femme.* Āt nūpĕr bĭs flāvă Chlĭdē, tĕr cāndĭdă Pīthō. *O.*

Chlŏdŏbĕrtŭs, Chlŏdŏvēchŭs. *Voy.* Clodobertus, etc.

Chlŏē, ēs, *f.* (Χλόη). *Chloé, nom de femme.* Mē nūnc Thrēssă Chlŏē rĕgĭt. *H.* Dōnāstī tĕnĕrō, Chlŏē, Lŭpērcō. *M.* (IV, 28, 1).

Chlŏreūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Χλωρεύς). *Chlorée, prêtre de Cybèle.* (*Virg. Æn.* XI, 768.)

Chlōrĭs, ĭdŏs, *f.* (Χλωρίς). *Chloris, épouse de Zéphyre, la même que Flore.* Chlōrĭs ĕrām quæ Flōră vŏcŏr. *O.* SYN. Flōră. *Voy. ce mot.* || *Nom de femme.* Ēt tē, Chlōrĭ, dĕcĕt. *H.*

Chŏāspēs *ou* Chŏāspĭs, ĭs, *m.* (Χοάσπης). *Choaspe, fleuve de Médie.* Nēc quā vēl Nīlŭs, vēl, rēgĭă lymphă, Chŏāspēs Prōflŭĭt. *Tib.* (IV, 1, 141). Ūnūm pēr cūnctās sŏlĭtŭs pōrtārĕ Chŏāspēn. *Aus.* (*Cl. Urb* 14, 28).

Chŏātræ, ārŭm, *m. pl. Peuple du Palus-Méotide.* Dīrōs măgĭcō tērrōrĕ Chŏātrās. *V. Fl.* Sīlvās līquērĕ Chŏātræ. *L.* (Alii scrib. *Coatræ, Coastræ*).

Chœnīx, ĭcĭs, *f.* (χοῖνιξ). *Mesure de capacité chez les Athéniens.* Queīs quătĕr āssūmptīs Grāīō fīt nōmĭnĕ chœnīx. *Rhem. Fan.* (*de Pond.* 69).

Chœrĭlŭs, ī, *m.* (Χοίριλος). *Chérile, mauvais poëte contemporain d'Alexandre.* Grātŭs Ălēxāndrō rēgī māgnō fŭĭt īllĕ Chœrĭlŭs, īncūltīs quī vērsĭbŭs ēt mălĕ nātīs Rēttŭlĭt āccēptōs, rēgālĕ nŏmĭsmă, Phĭlĭppōs. *H.* || *Au fig. Un Chérile (un mauvais poëte).* Fīt Chœrĭlŭs īllĕ. *H.*

Chŏlĕră, æ, *f.* (χολέρα). *Bile; choléra, maladie.* Nōxĭă sī pĕnĭtŭs chŏlĕræ sævīrĕ vĕnēnă Pērspĭcĭēs. *Ser. Sam.* (vs. 293).

Chōlĭāmbŭs, ī, *m.* (χωλίαμβος). *Sorte de vers. Voy.* Scazon.

Chŏlŏs *ou* Chŏlŭs, ī, *m.* (χόλος). *Bile, maladie de bile.* Quūm chŏlŏs, īnvīsūm mōrbī gĕnŭs, īntĭmă cārpĭt. *Ser. Sam.* (vs. 579).

† Chōmmŏdŭm, *au lieu de* Commodum. *Aspiration vicieuse dont se moque Catulle.* Chōmmŏdă dīcēbăt, sī quāndō cōmmŏdă vēllĕt Dīcĕrĕ (84, 1).

Chŏrāgĭŭm, ĭī, *n.* (χορήγιον). *Bagage ou Matériel de théâtre.* Nam hŏc pæne īnĭquum ēst cōmĭcō chŏrāgĭō. *Pl.* (*Capt. prol.* 61).

Chŏrāgŭs, ī, *m.* (χορηγός). *Qui conduit le chœur; chorége, entrepreneur de théâtre.* Īpsa ōrnāmēnta ā chŏrāgo hæc sūmpsĭt suō pĕrīcŭlō. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 16). Quūm prīmum īstōrūm cōndūxīt mēnsă chŏrāgŭm. *Vet. Epigr.* (apud *Sueton. Aug.* 70. Adde *Lucil.* ap. *Non.* 11, 27).

Chŏrălīstrĭă. *Au lieu de* Crotalistria.

Chŏrāsmĭī, *et sync.* Chŏrāsmī, ōrŭm, *m. pl.* (Χοράσμιοι). *Peuple de l'Asie, dans la Sogdiane.* Ăd bŏrĕān ălĭī pŏsŭērĕ Chŏrāsmī Hōspĭtĭă. *Avien.* (*Descr. Terr.* 923). || — ĭŭs, ă, ŭm, *adj.* Hōs jūxtā bŏrĕān vērgīt Chŏrāsmĭă prōlēs. *Prisc.* (*Peri.* 722. Sed prima melius corripitur).

Chŏraūlēs, æ, *m.* (χοραύλης). *Choraule, joueur de flûte accompagnant les chœurs.* Aūt Glăphyrūs fīat pătĕr, Āmbrŏsĭūsquĕ chŏraūlēs. *J.* (6, 77). Fac dīscăt cĭthărœdŭs aūt chŏraūlēs. *M.* (V, 57, 9).

Chōrdă, æ, *f.* (χορδή). *Corde d'un instrument de musique ; par ext. Lyre, cithare.* Nām nĕquĕ chōrdă sŏnūm rēddĭt quēm vūlt mănŭs ēt mēns. *H.* Rīdētŭr, chōrdā quī sēmpĕr ŏbērrăt ĕādĕm. *Id.* Nōn dĭdĭcĭt chōrdās tāngĕrĕ ? pōscĕ lўrăm. *O.* Fīlă mŏvĕt lĕvĭtērque ēxpērtās pōllĭcĕ chōrdās. *St.* SYN. Nērvŭs, fīlŭm ; *par ext.* fĭdēs, cĭthără, lўră. *Voy.* Cithara.

Chōrdŭs. *Voy.* Cordus.

Chŏrēæ *et* Chŏrēæ, ārŭm, *f. pl.* (χορεία). *Danse.* Ād nŭmĕrūm mōtīs pĕdĭbūs dūxērĕ chŏrēās. *Cl.* Jŭvăt īndūlgērĕ chŏrēīs. *V.* Pārs pĕdĭbūs plaūdūnt chŏrēās, ēt cārmĭnă dīcūnt. *Id.* Prōtĭnŭs ēt nūdā chŏrēās ĭmĭtābĕrĕ sūrā. *Pp.* (II, 19, 15). SYN. Chŏrŭs. EP. Pŭēllārēs, vīrgĭnĕæ, lĕvēs, grātæ, lætæ, hĭlārēs, fēstæ, mōllēs, lāscīvæ. || *Former des danses.* Chŏrēās, chŏrōs dūcŏ, ēxērcĕŏ, ăgŏ, ăgĭtŏ, īnstaūrŏ, ĭnĕŏ, cĕlĕbrŏ. Chŏrēīs īndūlgĕŏ, mănūm īmplĭcŏ. Ād nŭmĕrūm mēmbră mŏvĕŏ. Hŭmŭm, tērrăm pĕdĭbūs plaūdŏ, quătĭŏ, pēllŏ. VERS. Sæpe ĕtĭăm, mănĭbūs nēxīs ēx ōrdĭnĕ, trūncī Cīrcŭĭērĕ mŏdūm. *O.* Fēmĭnĕōs thўrsō cōncĭtăt īllĕ chŏrōs Īnquĕ chŏrī lūdūnt spĕcĭēm. *Id.* Ŭbĭ cūrvă chŏrōs īndīxĭt tĭbĭă Băcchī. *V. Voy.* Salto. || *En parl. des astres.* Cœlī chŏrēān āstrĭcēn ōstēndērĕt. *Varr.* (apud *Non.* 6, 16). Sīdĕră mūndō Ēxērcēnt vărĭās nātūræ lēgĕ chŏrēās. *Manil.* (I, 668). || *Qqf. Au sing.* Cĕlĕbrātĕ dĕūm plaūdēntĕ chŏrēā. (*Culex*, 19. *Ib.* 118.) Pērnīcĕ chŏrēā *Lr.* (II, 635).

Chŏrēŭs *ou* Chŏrīŭs, ī, *m.* (χορεῖος). *Chorée ou trochée, pied composé d'une longue et d'une brève. Voy.* Chorius.

Chŏrĭāmbĭcŭs, ă, ŭm (χοριαμβικός). *Choriambique.* Pēntămĕtēr, mētrūm quŏd ĕrĭt chŏrĭāmbĭcŏn, ēdĭt. *T. Maur.* (*Met.* 295). Quī cāntārĕ măgīs prō chŏrĭāmbĭcīs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 3).

Chŏrĭāmbŭs, ī, *m.* (χορίαμβος). *Choriambe, pied composé d'un trochée et d'un iambe.* Ēffĭcĭēs mētrūm, nōmĕn cuī dānt chŏrĭāmbō. *T. Maur.* (*Met.* 304). Dāctўlĭcōs, ĕlĕgōs, chŏrĭāmbūm cārmĕn, ĕpōdōs. *Aus.* (*Epist.* 10, 37).

Chŏrĭclēs. *Voy.* Coricles.

Chŏrĭcŭs, ă, ŭm (χορικός). *De chœur.* || Chŏrĭcŭm, ī, *n. Chant du chœur.* Īnsĕrĭt hŏc æquĕ Pōmpōnĭŭs īn chŏrĭcīs sīc. *T. Maur.* (*Met.* 396).

Chŏrĭnæŭs. *Voy.* Corynæus.

Chŏrĭŭs, ī, *m.* (χόριος). *Comme* Choreus Præmŏnŭī chŏrĭŏn dīcī quēm sæpĕ trŏchæŭm. *T. Maur* (*Met.* 306. *Id. Ped.* 28). SYN. Chŏrēŭs, trŏchæŭs.

Chōrs, ōrtĭs, *mieux que* Cōrs, *f.* (χόρτος). *Bassecour.* Mīttĭmŭs ērgŏ tĭbī pārvæ mūnūscŭlă chōrtĭs. *M.* (IX, 55, 11. *Id.* VII, 30, 1 ; XIII, 45).

Chŏrŭs, ī, *m.* (χόρος). *Chœur de danseurs, danses.* Īllă, chŏrūm sĭmŭlāns, ēvāntēs ōrgĭă cīrcŭm Dūcēbăt Phrўgĭās. *V.* Ēxērcēt Dĭānă chŏrōs. *Id* Fēmĭnĕōs thўrsō cōncĭtăt īllĕ chŏrōs. *O. Voy.* Chorea. || *Chœur de chanteurs.* Hīc jŭvĕnūm chŏrŭs, īllĕ sĕnūm, quī cārmĭnĕ laūdēs Hērcŭlĕās ēt făctă cănūnt. *V.* Lætūmquĕ chŏrō pæānă cănēntēs. *Id.* || *Chœur de théâtre.* Āctōrĭs pārtēs chŏrŭs ŏffĭcĭūmquĕ vĭrīlĕ Dēfēndăt. *H.* || *Chœur des astres.* Plēĭădŭm chŏrō Scīndēntĕ nūbēs. *H.* Plēĭădūm spīssō cūr cŏĭt īgnĕ chŏrŭs. *Pp.* (III, 5, 36. Adde *St. Achil.* I, 643). *Voy.* Choreæ. || *Assemblée, cercle.* Ōmnīs quăm chŏrŭs ēt sŏcĭī cŏmĭtāntŭr ŏvāntēs. *V.* Āgmĭnă tērnī Dīdūctīs sōlvērĕ chŏrīs. *Id.* Vūlt sŭă plēbēĭō săcră pătērĕ chŏrō. *O.* Scrīptōrūm chŏrŭs ōmnĭs ămăt nĕmŭs. *H.* SYN. Cœtŭs, cōncĭlĭŭm, cŏrōnă, cōnsēssŭs, tūrbă.

Chrĕmēdōn, ŏnĭs, *m.* (Χρεμήδων). *Nom d'homme.* Ālbānī cădĭt īpsĕ Chrĕmēdŏnĭs hāstā. *V. Fl.*

Chrĕmēs, mētĭs *et* mĭs (*Charis.* 51) ; *accus.* Chrĕmētĕm, mētă, *et* Chrĕmēn, *m.* (Χρέμης). *Chremès, personnage de comédie.* Īrātŭsquĕ Chrĕmēs tŭmĭdō dēlītĭgăt ōrĕ *H.* Dāvōquĕ Chrĕmētă Ēlūdēntĕ sĕnĕm. *Id.* Ĕgŏ mē cōntĭnŭō ād Chrĕmēn. *Ter.* (*And.* II, 2, 24. *Chremen*, ut *Daren* agit, ap. *Virg. Æ.* V, 456. Inde corrigendus *Donat.* ad *Ter.*). Quō Chrĕmētem ābstērrĕānt (*Ib.* III, 1, 14).

Chrēstīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* VIII, 43, 1 ; II, 31.)

Chrēstīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Vīs ĭmĭtēr vĕtĕrēs, Chrēstīllĕ, tŭōsquĕ pŏētās ? *M.* (XI, 91, 7).

Chrēstŏs *ou* Chrēstŭs, ī, *m.* (Χρῆστος, *de* χρηστός). *Nom d'homme.* Nūllī mūnĕră, Chrēstĕ, sī rĕmīttĭs. *M.* (VII, 54, 1). Gērmānī frātrēs sūnt Chrēstŏs, Ăcīndўnŏs āltĕr. *Aus.* (*Epigr.* 41, 1).

Chrīsmă, ătĭs, *n.* (χρίσμα). *Eccl. Onction.* Ūndĕ săcrūm rĕfĕrāt rēgālī chrīsmătĕ sīgnŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 587. *Id. Peri.* 12, 34). Vīrgĭnĭbūs sānctō sīgnātōs chrīsmătĕ cōnfērt *Alcim.* (VI, 445).

Chrīstĭădæ, ārŭm, *m. pl. néol. Comme* Christicolæ.

Chrīstĭānŭs, ă, ŭm (χριστιανός). *De chrétien.* Nūnc dōgmă nōbīs chrīstĭānūm nāscĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 10, 406). Rōmāna, Āttĭcă, chrīstĭānă fūlsĭt. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 5). SYN. Căthŏlĭcŭs. || *Subst. m. Chrétien.* Pĭĕtās ăbēssĕ chrīstĭānō quī pŏtēst ? *P. Nol.* (10, 85) *Voy. le suiv.*

Chrīstĭcŏlă, æ, *m.* ; Chrīstĭcŏlæ, ārŭm *et sync.* ŭm, *pl. Chrétien, chrétiens.* Īpsŭm chrīstĭcŏlīs ēssĕ căpŭt pŏpŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 11, 80). Chrīstĭcŏlāsquĕ părēt sævă prŏcēllă nĕcī. *Fort.* (II, 18, 2). Nēscĭŏ quīs cērtē sūbrēpsĭt chrīstĭcŏlārŭm. *Prud.* (*Apot.* 485). Cūr nōn chrīstĭcŏlūm tāntūm pŏpŭlātŭr ăgēllōs ? *Id.* (*Sym.* II, 1002). SYN. Chrīstĭānī, *chez les modernes* Chrīstĭădæ. PPH. Chrīstī sēctātŏr, cōnfēssŏr, pŏpŭlŭs. *Prud.* Chrīstī fōrtĭs āssērtŏr Dĕī. Sānctă plēbs. Gĕnĕrōsă Chrīstī sēctă. Chrīstī fămŭlī. *Id.* Chrīstō sŭbdĭtŭs. *P Nol.* Chrīstī cūltŏr. Chrīstī præcēptă sĕcūtī. Gēns Chrīstō săcră, Dĕō dīlēctă. VERS. Plēbēm dĭcātăm chrīstĭānæ glōrĭæ. *Prud.* Īnquĕ fĭdēm Chrīstī plēnō trānsfērtŭr ămōrĕ. Nātūm nōssĕ Dĕŭm. Jām Rōmă Chrīstō dēdĭtă. *Id.* Dĭcātă Chrīstō pēctŏră. *P. Nol.* || *Adj. f.* Nē sĭt chrīstĭcŏlăm fānătĭcă tūrbă pĕr ūrbĕm. *P. Nol.* (22, 33).

Chrīstĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Qui a engendré le Christ.* Chrīstĭgĕnăm fēcūndă dŏmūm, Dāvīdĭcă rēgnă Ēdĭdĭt. *Prud.* (*Hamart.* 787).

Chrīstīnă, æ, *f. Christine, nom de femme.* Dīscĭte ăb ēxēmplō Chrīstīnæ, dīscĭtĕ, pātrēs. (*Anthol.* II, p. 43.)

Chrīstĭpŏtēns, tĭs. *Puissant par Jésus-Christ.* Chrīstĭpŏtēns jŭvĕnĭs. *Prud.* (*Sym.* II, 709).

Chrīstŭs, ī, *m.* (Χριστός). *Eccl. Jésus-Christ, Fils de Dieu, le Rédempteur du monde.* Chrīstŭm nōn tĕnŭĭt săxŭm, nōn claūstră sĕpūlchrī. *Amœnus* (vs. 169). Stăt Dĕŭs, ātque hŏmŏ fĭt, Chrīstŭs ŭtrūmquĕ gĕnŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 32). Āccēdĭt, Chrīstŭmquĕ pălăm sŭbmīssŭs ădōrăt. *Juvc.* (III, 501). SYN. Īēsŭs, Rĕdēmptŏr, Mēssīăs, Vērbŭm, Sālvātŏr, Sērvātŏr, Dŏmĭnŭs, Dĕŭs, *qqf.* Āgnŭs. PHR. Dĕī cērtīssĭmă prōlēs. *Prud.* Dĕī Vērbŭm. *Aus.* Dŏmĭnīquĕ Dĕīquĕ Ūnĭgĕnă. *Id.* Vītæ lūcīsquĕ rĕpērtŏr. *Juvc.* Vītæ spēs ūnĭcă. Sătŏr æternæ vītæ. Dŏmĭnŭs lūcĭs. *Id.* VERS. Chrīste, ăpŭd ætērnŭm plācābĭlĭs āssĕrĕ Pātrĕm, Sālvātŏr, Dĕŭs āc Dŏmĭnŭs, mēns, glōrĭă, Vērbŭm, Fīlĭŭs ēx vērō vērŭs, dē lūmĭnĕ lūmĕn, Ætērnō cŭm Pātrĕ mănēns, īn sæcŭlă rēgnāns. *Aus.* Quīque ĕtĭăm nāscēns ēx vīrgĭnĕ, sēmĭnĕ nūllō, Ānte ŏmnĕ tēmpŭs Dĕŭs, ātque īn tēmpŏrĕ Chrīstŭs. *Sid.* Chrīstĕ, sălūs rērŭm, bŏnĕ cōndĭtŏr ātquĕ rĕdēmptŏr, Ūnĭcă prōgĕnĭēs ēx dĕĭtātĕ Pătrĭs. *Fort.* Pērpĕtŭŭm lūmĕn Chrīstŭm, Dŏmĭnūmquĕ Dĕūmquĕ *Id.*

O Christĕ, nūmĕn ūnĭcŭm, Ō splēndŏr, ō vīrtūs Pătrĭs, Ō făctŏr ōrbĭs ĕt pŏlī ! *Prud.* Dīēs quā Vīrgĭnĕ nātŭs Prō cūnctīs hŏmĭnĕm sūmpsĭt Dĕŭs. *P. Nol.* Sīgnūm quŏd pĕrhĭbĕnt ēssĕ crŭcĭs Dĕī, Māguīs quī cŏlĭtŭr sōlŭs ĭn ūrbĭbŭs, Chrīstŭs, pērpĕtŭī glōrĭă nūmĭnĭs, Cūjūs fīlĭŭs ūnĭcŭs. *Sever. Sanct.* Chrīstĕ pŏtēns rērūm, rĕdĕūntĭs cōndĭtŏr ævī, Vōx sūmmī sēnsūsquĕ Dĕī, quēm fūndĭt ăb āltā Mēntĕ Pătĕr, tāntīquĕ dĕdĭt cōnsōrtĭă rēgnī. *Damas.* Vērūs dē săcrā Vīrgĭnĕ nātŭs hŏmo ēst. *Prosp.* (Cf. *Laud. Christ.* apud *Claud. Epigr.* 93 ; *Aus. Ephem.* 3 ; *Fort.* III, 9, 33 sq.)

1. Chrŏmĭs, ĭs, *m.* (Χρόμις) *Fils d'Hercule, avait accoutumé ses chevaux à manger de la chair humaine.* Āt Chrŏmĭs Hĭppŏdămūsque, āltĕr sătŭs Hērcŭlĕ māgnō. *St.* Fālcātō Chrŏmĭn ēt Crēmĕtāōnă cūrrū. *Id.* || *Centaure tué par Pirithoüs.* Pīrĭthŏī vīrtūtĕ Chrŏmĭn cĕcĭdĭssĕ fĕrēbānt. *O.* || *Nom d'un satyre.* (*Virg. Ecl.* 6, 13.)

2. Chrŏmĭs, ĭs, *f.* *Sorte de poisson* (χρέμυς et χρόμις). Ātque īmmūndă chrŏmĭs. (*Ov. Halieut.* 121.)

Chrŏmĭŭs, ĭī, *m.* (Χρόμιος). *Nom de héros.* (*Aus. Epitaph. Her.* 22, 1.)

Chrŏnŏs. *Voy.* Cronos.

Chrȳsă, æ, *et* Chrȳsē, ēs, *f.* (Χρύση). *Ville de Mysie, consacrée à Apollon.* Mē Tĕnĕdōn, Chrȳsēnque ēt Cīllăn, Ăpōllĭnĭs ūrbēs. *O.* Ēt, caūsā lītĭs rēgĭbŭs, Chrȳsē jăcĕt. *Sen.* (*Troad.* 226). || *m.* *Voy.* Chrysas.

Chrȳsălŭs, ī, *m.* (Χρύσαλος). *Chrysale, nom d'homme.* Sălvē, Chrȳsălĕ. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 5).

Chrȳsānthĕs, ĭs, *n.* (χρυσανθές). *Souci, fleur.* Chrȳsānthēsque, hĕdĕrǣquĕ nĭtŏr, pāllēntĕ cŏrȳmbō. (*Culex*, 404. Alii leg. *chrysanthus.*)

Chrȳsās *et* Chrȳsă, æ, *m.* (Χρύσας). *Rivière de Sicile.* Quī fōntēs, văgĕ Chrȳsă, tŭōs. *Sil.* (XIV, 229. Cf. *Cic. Verr.* 4, 44 ; *Diod.* 14, 96).

Chrȳsāttĭcŭm vīnŭm, *n.* (χρυσάττικος οἶνος). *Vin artificiel qu'on faisait à Athènes.* Fūscă dăbānt fūlvō Chrȳsāttĭcă vīnă mĕtāllō. *Corip.* (*Just.* III, 100).

Chrȳsē. *Voy.* Chrysa.

Chrȳsēĭs, ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Χρυσηΐς). *Chryséis, fille de Chrysès.* Mārtĕ sŭō cāptām Chrȳsēĭdă vīctŏr ămābăt. *O.*

Chrȳsēndĕtă, ōrŭm, *n. pl.* (χρυσένδετος). *Plats enrichis de ciselures en or.* Āccĭpĕ vīnă, dŏmŭm, pŭĕrōs, chrȳsēndĕtă, mēnsās. *M.* (XI, 30, 7 *Id.* II, 43, 11).

Chrȳsēs, æ, *m.* (Χρύσης). *Chrysès, prêtre d'Apollon.* Prō nātā Chrȳsēn nōn vălŭīssĕ sŭā. *O.*

† Chrȳsĕŭs, ă, ŭm (χρύσεος). *D'or.* Chālcĕā dōnāntī, chrȳsĕā quī dĕdĕrăt. *M.* (IX, 95, 4. Seu græce scribendum).

Chrȳsīppŭs, ī, *m.* (Χρύσιππος). *Chrysippe, philosophe stoïcien, disciple de Zénon, inventeur de l'argument appelé sorite.* Mĕlĭŭs Chrȳsīppo ĕt Crāntŏrĕ dīcĭt. *H.* Īnvēntūs, Chrȳsīppĕ, tŭī fīnītŏr ăcērvī. *Pers.* (6, 80). Chrȳsīppūs nōn dīcĭt ĭdēm, nēc mītĕ Thălētĭs Īngĕnĭŭm. *J.* (13, 184. Primam male corripuit *Fortun.* VII, 12, 25). *Voy.* Acervus.

Chrȳsĭs, ĭdĭs, *f.* (Χρυσίς). *Nom de femme.* Chrȳsĭs vīcīna hǣc mŏrĭtŭr. Ō făctūm bĕnĕ ! Bĕāstī : mĕtŭī ā Chrȳsĭdĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 79). Dūm Chrȳsĭdĭs ūdās Ēbrĭŭs āntĕ fŏrēs, etc. *Pers.* (5, 165).

Chrȳsŏcŏmē, ēs, *f.* (Χρυσοκόμη). *Nom de femme.* Chrȳsŏcŏmē glădĭŭm fŭgĭēns strīngēntĕ mărītō. *Pentadius* (in *Anthol.* I, p. 111).

Chrȳsŏgŏnŭs, ī, *m.* (Χρυσόγονος). *Nom d'homme.* Sūnt quæ Chrȳsŏgŏnŭm cāntārĕ vĕtēnt. *J.* (6, 73).

Chrȳsŏlĭthŭs, ī, *m.* (χρυσόλιθος). *Pierre précieuse, autrement nommée topaze.* Quōsvĕ dĕdĭt flāvō lūmĭnĕ chrȳsŏlĭthōs. *Pp.* (II, 16, 44). Pēr jŭgă chrȳsŏlĭthī pŏsĭtǣque ēx ōrdĭnĕ gēmmæ. *O.*

Chrȳsŏlŏgŭs, ī, *m.* (Χρυσόλογος). *Nom d'homme.* Nōmĭnĕ Chrȳsŏlŏgŭs. (*Anthol.* II, p. 74.)

Chrȳsŏphrȳs, ȳŏs, *f.* (χρύσοφρυς). *Dorade, poisson de mer.* Ēt aūrī Chrȳsŏphrȳs īmĭtātă dĕcŭs. (*Ov. Halieut.* 110. Adde *Poet. Min.* I, p. 237, *Lemaire.*)

Chrȳsŏpŏlĭs, ĭs, *f.* (Χρυσόπολις). *Promontoire de l'Asie Mineure, auj. Scutari.* || 2. *Ville d'Arabie.* Chrȳsŏpŏlĭm Pērsǣ cēpēre ūrbem ĭn Ărăbĭā. *Pl.* (*Pers* IV, 3, 37. Sic bene *Maius* ex palimps. Vulgo *Eleusipolim.* Ceterum *Chrysopolim* in accusat. scribere jubet *Charis.* 25).

Chrȳsŏprăsŭs, ī, *m.* (χρυσόπρασος). *Pierre précieuse.* Tē quŏquĕ cōnspĭcŭūm strūctūra īntērsĕrĭt, ārdēns Chrȳsŏprăsĕ, ēt sīdūs săxĭs, etc. *Prud.* (*Psych* 867. Adde *Fort. Vit. S. Mart.* III, 468).

† Chrȳsŏs *ou* Chrȳsŭs, ī, *m.* (χρυσός) *Or.* Ēst ŏpŭ' chrȳsō Chrȳsălō. *Pl.* (*Bacchid.* II, 3, 6). || *Un fleuve d'Espagne.* Hīc Chrȳsŭs āmnĭs īntrăt āltūm gūrgĭtēm. *Avien.* (*Or. Mar.* 419).

Chrȳxŭs. *Voy.* Cryxus.

Chthŏnĭŭs, ĭī, *m.* (Χθόνιος). *Nom de guerrier.* Chthŏnĭūs quŏquĕ, Tēlĕbŏāsquĕ Ēnsĕ jăcēnt nōstrō. *O.* Vāstō Chthŏnĭī cōntōrtă lăcērtō. *St.*

Chūnī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple sur les bords du Tanaïs, les mêmes que* Hunni (*les Huns*). Nēc văgă Chūnōrūm fĕrĭtās, nōn fālcĕ Gĕlōnŭs. *Cl.* Ārma īntĕr, Chūnōsquĕ trŭcēs, fūrtōquĕ nŏcēntēs. *Aus.* (*Epigr.* 1, 8). Cūrsu Hĕrŭlūs, Chūnūs jăcŭlīs, Frāncūsquĕ nătātū. *Sid.* (7, 236).

† Chūs, *f.* (χοῦς). *Mesure pour les liquides chez les Athéniens* (*en litres* : 3, 23). Āddĕ dŭōs, chūs fīt, vūlgō qui ēst cōngĭŭs ĭdĕm. *Rhem. Fan.* (*de Pond.* 70. Seu græce scribendum). *Voy.* Congius.

Chȳmŭs, ī, *m.* (χυμός). *Suc, humeur, chyle.* Prǣtĕrĕā chȳmūm stŏmăchō dēsĭccăt ĭnīquŭm. *Ser. Sam.* (vs. 900. *Borrich.* legi jubet *chylum*).

Cĭbārĭă, ōrŭm, *n. pl.* *Vivres, nourriture.* Āiūnt, quūm sĭbī sīnt cōngēstă cĭbārĭă. *H.* Dĕdĭstī fīlĭō cĭbārĭă. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 43. Non nisi pluralem numerum agnoscunt *Charis.* 21 ; *Diom.* 315).

Cĭbārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la nourriture.* Mĭhī rēm sūmmām crēdĭdīt cĭbārĭām. *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 1).

Cĭbātŭs, ūs, *m.* *Nourriture.* Aūt ălĭōs hŏmĭnŭm pāstūs, pĕcŭdūmquĕ cĭbātūs. *Lr.* (VI, 1127). Prōfŭĕrĭt, tĕnŭēsquĕ măgĭs rĕtĭnērĕ cĭbātūs. *Nemes.* (*Cyn.* 167. Adde *Pl. Mil.* II, 2, 68). *Voy.* Cibus.

† Cĭbĭcīdă, æ, *m.* *Esclave qui découpe les viandes, découpeur.* Ān cēntūm cĭbĭcīdās ălās. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 148.)

† Cĭbō, ās, ārĕ. *Nourrir.* Āngĕlĭcō plēbēm dē cœlĭs pānĕ cĭbāvĭt. *P. Nol.* (23, 245). Quōs cĭbăt ĭn Sŏdŏmĭs, hī răpŭērĕ Sĕgŏr. *Fort.* (V, 5, 50). Lāctĕ rĭgāns pārvōs, pānĕ cĭbāns vălĭdōs. *Prosp.* (*Epigr.* 8, 4). *Voy.* Alo. || *Part. p.* Quōrūm dē cārnĕ cĭbātīs Paūpĕrĭbŭs. *P. Nol.* (27, 19).

Cĭbōrĭŭm, ĭī, *n.* (κιβώριον). *Gousse de la fève d'Égypte, dont les anciens faisaient des coupes ; coupe.* Ōblīvĭōsō lǣvĭă māssĭcō Cĭbōrĭa ēxplē. *H.*

Cĭbŭs, ī, *m.* *Nourriture, aliment.* Nōn dŏmŭs āptā sătĭs, nōn hīc cĭbŭs ūtĭlĭs ǣgrō. *O.* Cōntēntīquĕ cĭbĭs nūllō cōgēntĕ crĕātĭs. *Id.* Dūlcēm fērrĕ cĭbum, ēt cūrvās prǣbērĕ lătĕbrās. *V.* SYN. Ēscă, ălĭmēntŭm, *qqf.* dăpēs, ĕpŭlæ. EP. Ŏpīmŭs, laūtŭs, lǣtŭs; dūlcĭs, grātŭs ; făcĭlĭs, părābĭlĭs, sĭmplēx, pārcŭs, vīlĭs. *Voy.* Ēdo, Mensa. || *Au fig.* Ōmnĭă prō stĭmŭlĭs făcĭbūsquĕ cĭbōquĕ fŭrōrĭs Āccĭpĭt. *O.* Nēmpe ŭbĭ tērrā cĭbōs ălĭmēntăquĕ pīnguĭă flāmmǣ Nōn dăbĭt. Hǣc sūnt jūcūndī caūsă cĭbūsquĕ mălī. *Id.* Dō-

mĭnī sĭt mĭhī sērmŏ cĭbŭs. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 184). SYN. Ălĭmēntŭm, nūtrīmēntŭm.

Cĭbўră, æ, *f.* (Κίβυρα). *Ville de Cilicie. D'où* Cĭbўrātĭcŭs, ă, ŭm. Nē Cĭbўrātĭcă, nē Bīthўnă nĕgōtĭă pērdās. *H.* (In numis apud *Mionnet*, IV, 357, ubique legitur ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ).

Cĭcādă, æ, *f. Cigale. Tithon, selon les poëtes, fut changé en cet insecte.* Ĕt cāntū quĕrŭlæ rūmpēnt ărbūstă cĭcādæ. *V.* Sōlĕ sŭb ārdēntī rĕsŏnānt ărbūstă cĭcādīs. *Id* Vērĕ prĭŭs vŏlŭcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcādæ. *O.* EP. Ărgūtă, gārrŭlă, lŏquāx, quĕrŭlă, strīdēns; grăcĭlĭs, lĕvĭs. || *Cigale d'or que les anciens rois d'Athènes portaient à la tête.* Fībŭlă rītū Mŏpsŏpĭō tĕrĕtī nēctēbāt dēntĕ cĭcādæ. (*Ciris*, 126.)

Cĭcātrīcōsŭs, ă, ŭm. *Qui porte des cicatrices.* Sī tērgūm cĭcātrīcōsŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 290).

Cĭcātrīx, īcĭs, *f. Cicatrice, marque d'une plaie.* Sīgnă vĭdēs : ăppārĕt ădhūc vĕtŭs īndĕ cĭcātrīx. *O.* Cērnĕ cĭcātrīcēs, vĕtĕrĭs vēstīgĭă pūgnæ. *Id.* Heū, heū ! cĭcātrīcum ēt scĕlĕrĭs pŭdĕt! *H.* SYN. Vūlnŭs. EP. Fœdă, līvĭdă, tūrpĭs; rĕcēns; vĕtŭs, āntīquă, ōbdūctă. PPH. Vūlnĕrĭs, plāgæ sīgnŭm, nŏtă, vēstīgĭă. || *Écorchure faite à un arbre.* Ădmōrsō sīgnātă ĭn stīrpĕ cĭcātrīx. *V.* || *Déchirure, trou.* Ătquĕ rĕcēns līnum ōstēndĭt nōn ūnă cĭcātrīx. *J.* (3, 151). || *Au fig.* Sīgnātăquĕ mēntĕ cĭcātrīx. *Sil.* || Cĭcātrīcĕm dūcŏ. *Se cicatriser.* Tēmpŏrĕ dūcētŭr lōngō fōrtāssĕ cĭcātrīx. *O.* Fātă cĭcātrīcēm dūcĕrĕ nōstră sĭnĕ. *Id.*

† Cīccŭs, ī, *m.* (κίκκος). *Pellicule légère dans l'intérieur de la grenade.* || *Au fig. Peu de chose.* Ĕlūās tu, ăn ēxūngārĕ, cīccūm nōn īntērdŭīm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 22. *Id. fragm.* apud *Varr. L. L.* 7, 91).

Cĭcĕr, ĕrĭs, *n. Pois chiche.* Ĕt fērvēns cĭcĕr, ēt tĕpēns lŭpīnŭs. *M.* (V, 79, 21. Adde *Pers.* 5, 177). Sēpŏsĭtī cĭcĕrĭs, nēc lōngæ īnvĭdĭt ăvēnæ. *H.*

Cĭcĕrŏ, ōnĭs, *m.* (Κικέρων). *M. Tullius Cicéron, le prince des orateurs romains, découvrit, lorsqu'il était consul, la conjuration de Catilina, fut banni de Rome par les intrigues de Clodius, embrassa le parti de Pompée, puis celui d'Octave, et périt assassiné par l'ordre d'Antoine.* Rōmă pătrēm pătrĭæ Cĭcĕrōnēm līběră dīxĭt. *J.* (8, 244). Jūgĕră fācūndī quī Cĭcĕrōnĭs hăbĕt. *M.* (XI, 49, 2). SYN. Tūllĭŭs, *qqf.* Ărpīnās. EP. Ărpīnās, dĭsērtŭs, fācūndŭs, pŏtēns, tŏnāns, sūblīmĭs, nŭmĕrōsŭs; clārŭs, īllūstrĭs, īnsīgnĭs, māgnŭs. PHR. Rōmānæ glōrĭă līnguæ *ou* tŏgæ. Rōmānī fŏrī glōrĭă, lūx, lūmĕn, splēndŏr, fāmă, dĕcŭs. Ĕlŏquĭī pōllēns, præstāns, vălēns. Ĕlŏquĭī prīncēps. *Voy.* Orator. VERS. Rōmānī māxĭmŭs aūctŏr Tūllĭŭs ēlŏquĭī, cūjūs sūb jūrĕ tŏgăquĕ Păcĭfĭcās sævūs trĕmŭĭt Cătĭlīnă sĕcūrēs. *L.* Ăbstŭlĭt ōmnēs, Tānquām sōlă fŏrĕt, răptī Cĭcĕrōnĭs ĭmāgŏ. *Corn. Sever.* Ăbstŭlĭt ūnă dĭēs ævī dĕcŭs, īctăquĕ lūctū Cōntĭcŭĭt Lătĭæ trīstĭs fācūndĭă līnguæ; Ūnĭcă sōllĭcĭtīs quōndām tūtēlă sălūsquĕ, Ēgrĕgĭūm sēmpēr pătrĭæ căpŭt, īllĕ sĕnātūs Vīndēx, īllĕ fŏrī, lēgūm, rītūsquĕ, tŏgæquĕ; Pūblĭcă vōx sævĭs ætērnum ōbmūtŭĭt ārmīs. *Id.* Dĭsērtīssĭmĕ Rōmŭlī nĕpōtŭm, Quōt sūnt, quōtquĕ fŭērĕ, Mārcĕ Tūllī, Quōtquĕ pōst ălĭīs ĕrūnt ĭn ānnīs. *Cat.* Rōmānæ vīndēx clārīssĭmĕ līnguæ. *Antist. Vetus* (apud *Plin.* 31, 3).

Cĭcērrŭs. *Voy.* Cicirrus.

Cichōrēūm, ī, *n.* (κιχόρειον *et* κιχόριον). *Chicorée.* Mē pāscūnt ōlīvæ, Mē cĭchōrēă, lĕvēsquĕ mālvæ. *H. Voy.* Intubus.

Cĭcĭlēndrŭm, *et* Cĭcĭmāndrŭm, ī, *n. Sorte d'épices, tirees probablement de l'arbre d'Égypte appelé* κίκι. Nam ĕgŏ cĭcĭlēndrūm quāndō ĭn pătĭnās īndĭdī. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 42) Tērrēstrēs pĕcŭdēs cĭcĭmāndrō cōndĭŏ (*Ib.* 46).

Cĭcīrrŭs, *mieux que* Cĭcērrŭs, ī, *m.* (Κίκιῤῥος). *Nom d'homme.* Pūgnām, Mēssīquĕ Cĭcīrrī. *H.*

Cĭcŏnĕs, ŭm, *m. pl.* (Κίκονες). *Peuples de Thrace, riverains de l'Hèbre.* Flūmĕn hăbēnt Cĭcŏnēs quŏd pōtūm sāxĕă rēddĭt Vīscĕră. *O.* Sprētæ Cĭcŏnūm quŏ mūnĕrĕ mātrēs. *V.* Ō dīræ Cĭcŏnūm mātrēs! *Sil.*

Cĭcōnĭă, æ, *f. Cigogne, oiseau.* Tūtŭs ĕrăt rhōmbūs, tūtōquĕ cĭcōnĭă nīdō. *H.* Īpsă sĭbī plaūdāt crĕpĭtāntĕ cĭcōnĭă rōstrō. *O.* EP. Ălbă, grăcĭlĭs, pĕrĕgrīnă, hōspĭtă, strīdŭlă, pĭă. PPH. Vŏlŭcrĭs pĕrĕgrīnă. *Ph.* VERS. Quūm vērĕ rŭbēntī Cāndĭdă vēnĭt ăvĭ lōngīs īnvīsă cŏlūbrīs. *V.* Cĭcōnĭa ĕtĭām, grātă, pĕrĕgrīna, hōspĭtă, Pĭĕtātĭcūltrīx, grăcĭlĭpēs, crŏtălīstrĭă. *Petr.* || *Au fig. Se moquer de qqn, en imitant avec la main le cou ou le bec de la cigogne.* Ā tērgō quēm nūllă cĭcōnĭă pīnsĭt. *Pers.* (1, 58).

Cĭcŭr, ŭrĭs. *Privé, domestique. Voy.* Mansuetus. || *Au fig. Doux (non sévère).* Cōnsĭlĭūm cĭcŭr. *Pacuv.* (ap. *Fest.* in v. *Incicorem*).

† Cĭcŭrŏ, ās, ārĕ. *Apprivoiser.* Nūllă rēs nĕquĕ cĭcŭrārĕ, nĕquĕ mĕdērī pŏtĭs ēst. *Pac.* (apud *Varr. L. L.* 7, 91). *Voy.* Mansuefacio.

Cĭcūtă, æ, *f. Plante à tuyau, dont la semence est un poison; par ext. Ciguë.* Sēd mālă tōllĕt ănūm vĭtĭātō mēllĕ cĭcūtă. *H.* Āt dărĕ mīxtă vĭrō trĭtĭs ăcōnītă cĭcūtīs. *O.* Quīppĕ vĭdērĕ lĭcĕt pīnguēscĕrĕ sæpĕ cĭcūtā Bārbĭgĕrās pĕcŭdēs, hŏmĭnī quæ ēst ăcrĕ vĕnēnŭm. *Lr.* (V, 901). *Voy.* Venenum. || *Chalumeau, pipeau.* Hāc nōs tē frăgĭlī dōnābĭmŭs āntĕ cĭcūtā. *V.* Ăgrēstēs dŏcŭērĕ căvās īnflārĕ cĭcūtās. *Lr.* (V, 1381) *Voy.* Fistula. || *m. Nom d'homme.* Āddĕ Cĭcūtæ Nōdōsī tăbŭlās. *H.*

† Cĭcūtĭcĕn, ĭnĭs, *m. Qui joue du chalumeau* Āltă cĭcūtĭcĭnēs līquērūnt Mænălă Pānēs. *Sid.* (1, 15).

Cĭĕŏ, ēs, cīvī *et* cĭī, cĭtŭm, cĭērĕ. *Émouvoir, exciter.* Spūmĕŭs ātque īmō Nērĕūs cĭĕt æquŏră fūndō. *V.* Ægĭdă cōncŭtĕrĕt dēxtrā, nīmbōsquĕ cĭērĕt. Quāntās ăcĭēs strāgēmquĕ cĭēbūnt! *Id.* Flātūsquĕ cĭētĕ sĕcūndōs. *Sil. Ital.* SYN. Mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ, cōncĭtŏ, ēxcĭtŏ, cĭŏ, āccēndŏ, cōncŭtĭŏ, stĭmŭlŏ. || *Appeler.* Ēt māgnā sūprēmūm vōcĕ cĭēmŭs. *V.* Nūmĭnă nōtă cĭēns. *V. Fl.* Sæpĕ gĕnĭtōrēm cĭĕt. *Sen* (*Hip.* 1006). *Voy.* Voco. || *Rendre, faire entendre.* Ēxtrēmōsquĕ cĭĕt gĕmĭtūs. *V.* Ūltĭmă frūstrā Vērbă cĭēns. *V. Fl.* SYN. Rēddŏ, ēdŏ, ēmīttŏ, dō. || *Faire retentir, ébranler.* Ăbsūrdōquĕ sŏnō fōntēs ēt sāxă cĭētĭs *Cic.* (*Prognost.* in lib. *de Divin.* 1, 9). Tŏnĭtru cœlum ōmnĕ cĭēbŏ. *V.* SYN. Pērsŏnŏ, pērstrĕpŏ, cōncŭtĭŏ, īmpēllŏ.

Cĭlbĭcēnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple sur la côte de Lusitanie.* Mărĭtĭmă vērō Cĭlbĭcēnī pŏssĭdēnt. *Avien.* (*Or. mar.* 303. *Ib.* 254 et 422. Iidem esse videntur qui *Cibilitani* apud *Plin.* 35, 6). *Voy. le suiv.*

Cĭlbŭs, ī, *m. Rivière de Lusitanie.* Īn quās Bĕsīllūs ātquĕ Cĭlbūs flūmĭnă. *Avien.* (*Or. mar* 320).

Cĭlĭcĕs. *Voy.* Cilix.

Cĭlĭcĭă, æ, *f.* (Κιλικία). *Cilicie, province de l'Asie Mineure.* Lătrōcĭnātum aūt ĭn Ăsĭam aūt ĭn Cĭlĭcĭām. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 198. Adde *Ter. Phor.* I, 2, 16) PPH. Tērrā Cĭlīssă.

Cĭlĭcĭŭm, *et à tort* Cĭlĭcĭŭm, ĭī, *n. Cilice.* Pēr cĭnĕrem āscēndām, pēr dūră cĭlĭcĭă cœlōs. *Fort.* (X, 7, 13).

Cĭlĭcĭŭs, ă, ŭm (Κιλίκιος). *Comme* Cilix.

Cĭlīssă, æ, *f.* (Κίλισσα), *fém. de* Cilix. *De Cilicie.* Tērquĕ lăvĕt nōstrās spīcă Cĭlīssă cŏmās. *Pp.* (IV, 6, 74. Adde *Ov. Fast.* I, 76).

Cĭlĭŭm, ĭī, *n. Cil des yeux.* Hōrrēscūnt sētĭs, cĭlĭŏve ūmbrāntĕ tĕgūntŭr. *Prud.* (*Ham.* 873). Tĕnĕrōquĕ pĕr īntĭmă lāpsŭs Mūcrŏ sŭbĭt cĭlĭō. *P. Nol.*

(20, 61). Cĭlĭōrūm sērtă. *Maximian.* (1, 139. Adde *Anthol.* I, p. 607).

Cĭlĭx, ĭcis, *m.*; Cĭlĭcēs, ŭm, *pl.* (Κίλιξ, Κίλικες). *Ciliciens, habitants de la Cilicie.* Fraūdēs īnnēctĕrĕ pōntō Āntīquā părăt ārtĕ Cĭlĭx. *L.* Pōst Cĭlĭcāsnĕ văgōs, ēt lāssī Pōntĭcă rēgĭs Prœlĭă? *Id.* Īllĕ lĭcēt Cĭlĭcūm vīctās ăgăt āntĕ cătērvās. *Tib.* (I, 1, 69). || *Adj. De Cilicie.* Ēt quūm scēnă crŏcō Cĭlĭcī pērfūsă rĕcēns ēst. *Lr.* (II, 416). Ārdĕt Ăthōs Taūrūsquĕ Cĭlĭx. *O.* || Cĭlĭcūm flōrēs; Cĭlĭx nīmbŭs, īmbĕr; Cĭlīssă spīcă, etc. *Voy.* Crocus. || *Subst. m. Nom d'homme.* Cōmpīlārĕ Cĭlĭx vŏlēbăt hōrtūm. *M.* (VI, 72, 2).

Cīllă, æ, *f.* (Κίλλα). *Ville de la Troade.* Chrȳsēnque ēt Cīllăn, Ăpōllĭnĭs ūrbēs. *O.* Ēt săcră Phœbō Cīllă. *Sen.* (*Troad.* 230).

Cīlnĭī, ōrūm, *m. pl. Peuple d'Étrurie.* || Cīlnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Cīlnĭŭs Ārrētī Tȳrrhēnīs ōrtŭs ĭn ōrīs. *Sil.*

Cīmbĕr, brī, *m.*; Cīmbrī, ōrūm, *pl. Les Cimbres, peuple germain, des bords de la Baltique.* Nōs prīmī Sĕnŏnūm mōtūs, Cīmbrūmquĕ rŭēntēm Vīdĭmŭs. *L.* Cīmbrōrūmquĕ mĭnās, ēt bĕnĕfāctă Mărī. *Pp.* (II, 1, 24). || — ĕr, ră, ŭm. *Des Cimbres.* Īllĕ Jŭgŭrthīnō clārūs Cīmbrōquĕ trĭūmphō. *O.*

Cīmbrĭcŭs, ă, ŭm. *Des Cimbres.* Cīmbrĭcă tēmpēstās, ălĭāsque īmmīssă pĕr Ālpēs. *Cl.*

? Cīmĕnĭcē. *Voy.* Cemmenice.

Cīmĕx, ĭcĭs, *m. Punaise.* Nēc tŏgă, nēc fŏcŭs ēst, nēc trītūs cīmĭcĕ lēctŭs. *M.* (XI, 33, 1). Nēc cīmēx, nĕque ărānĕŭs, nĕque īgnĭs. *Cat.* (23, 2). EP. Tūrpĭs, fœdŭs, fœtĭdŭs. || *Au fig. Terme injurieux.* Mēn' mŏvĕāt cīmēx Pāntĭlĭŭs? *H.*

Cĭmĭnŭs, ī, *m. Montagne d'Étrurie.* Ēt Cĭmĭnī cūm mōntĕ lăcūm. *V.*

Cīmmĕrĭī, ōrūm, *m. pl.* (Κιμμέριοι). *Peuple Scythique, au nord du Pont-Euxin. Dans ce pays, l'air est épais et chargé de vapeurs.* Ēst prŏpĕ Cīmmĕrĭōs lōngō spēlūncă rĕcēssū. *O.* Cīmmĕrĭōrum ĕtĭam ōbscūrās ăccēssĭt ăd ōrās. *Tib.* (IV, 1, 64. Alii leg. *Cimmerion*, Κιμμερίων. Et sic forte *V. Fl.* III, 399, ubi vulgo : *Cimmerium domus est*).

Cīmmĕrĭŭs, ă, ŭm (Κιμμέριος). *Cimmérien.* Hīc mĭhĭ Cīmmĕrĭō bīs tērtĭă dūcĭtŭr æstās Lĭttŏrĕ. *O.* Rūrsūm Cīmmĕrĭūs quā Bōsphŏrŭs ōrā pătēscĭt. *Avien.* (*Descr. Terr.* 730). || *Qqf. Des enfers.* Lēthæāmquĕ rătēm, Cīmmĕrĭōsquĕ lăcūs. *Tib.* (III, 5, 24). Āvĭă Cīmmĕrĭōs īntēr dīstāntĭă lūcōs. (*Culex*, 231.)

Cĭmōlŭs, ī, *m.* (Κίμωλος). *Ile de la mer Égée.* Hīnc hŭmĭlēm Mȳcŏnōn, crētōsăquĕ rūră Cĭmōlī. *O.*

Cĭnædĭcŭs, ă, ŭm (κιναιδικός). *De danse.* Lĕpĭdam ēt suāvēm cāntĭōnem ălĭquam ōccĭpĭtō cĭnædĭcăm. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 19. *Ib.* 7, 1).

Cĭnædŭs, ī, *m.* (κίναιδος) *Efféminé, débauché.* Pūlchrē cōnvĕnĭt īmprŏbīs cĭnædīs. *Cat.* (57, 1). Tērrēs ēt fālcĕ cĭnædōs. *M.* (VI, 16, 1). EP. Īmprŏbŭs, nēquăm, tūrpĭs, ōbscēnŭs. || — ŭs, ă, ŭm, *adj. De débauché.* Hīc īlla, ŭt dĕcŭĭt cĭnædĭōrēm. *Cat.* (10, 24). Quārtūs cĭnædā frōntĕ, cāndĭdō vūltū. *M.* (VI, 39, 12). *Voy.* Impudicus. || † *arch. Danseur, pantomime.* Stūltē sāltātūm te īntērvēnīssĕ cĭnædīs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 15). Ād sāltāndūm nōn cĭnædŭs mălăcŭs ēst æquē ātque ĕgŏ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 74. Cf. *Macr.* 2, 10).

Cĭnără ou Cȳnără, æ, *et* Cĭnărē, ēs, *f.* (κινάρα *et* κυνάρα). *Artichaut.* Hīspĭdă pōnātūr cĭnărē, quæ dūlcĭs Ĭācchō. *Colum.* (X, 235). || *Nom de femme.* Nōn sūm quālĭs ĕrām bŏnæ Sūb rēgnō Cĭnăræ. *H.* (*Od.* IV, 1, 4. *Ib.* 13, 21. Et *Prop.* IV, 1, 99).

Cĭncĭă, æ, *f. Nom de femme.* Stūltĕ, quĭd īgnārō nōn dīcĭt Cĭncĭă frātrī? (*Anthol.* I, p. 666.)

Cīncīnnātŭs, ă, ŭm. *Frisé.* Sūbrūfŭs, ălĭquāntūm crīspūs, cīncīnnātŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 115. *Id. Truc.* II, 7, 49). SYN. Călămīstrātŭs, cīrrātŭs.

Cīncīnnātŭs, ī, *m. L. Quintius Cincinnatus, qui fut dictateur à Rome.* Cīncīnnātōquĕ sĕcūrēs Ēxpūlsō Cæsōnĕ rĕfĕr. *Sid.* (2, 526. *Id.* 7, 383).

Cīncīnnŭlŭs, ī, *m. dimin du suiv.* Īntōrtī dēmĭttūntūr sēx cīncīnnŭlī. *Varr.* (ap. *Non.* 6, 43).

Cīncīnnŭs, ī, *m.* (κίκιννος). *Boucle de cheveux, frisure.* Āltĭŏr hīc quārē cīncīnnŭs? *J.* (6, 491). Ĕgŏ jam īstōs fīctōs, cōmpŏsĭtōs, cīncīnnōs tŭōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 32). SYN. Cīrrŭs. PPH. Crīnēs ou Căpīllī tōrtī, īntōrtī, vĭbrātī. Tōrtŭs căpīllŭs. VERS. Fœdāre īn pūlvĕrĕ crīnēs Vĭbrātōs călĭdō fērrō mȳrrhāquĕ mădēntēs. *V.* Sēd tĭbĭ nēc fērrō plăcĕāt tōrquērĕ căpīllōs. *O.* Tōrsĕrĭt īgnĕ cŏmām. *Id.* Crīnĭbŭs īn nōdūm tōrtīs vĕnērĕ Sĭcămbrī. *M.* Pēctĭtquĕ cŏmās, ēt vōlvĭt īn ōrbēm. *J.* Flāvām Cæsărĭem, ēt mădĭdō tōrquēntēm cōrnŭă cīrrō. *Id.* Tōrtōs īn flūctūm pōnĕrĕ crīnēs. *Manil.* (Alii leg. *in flexum*). Tūrrĭtūm tōrtīs căpŭt āccŭmŭlārăt ĭn āltūm Crīnĭbŭs, ēxstrūctōs aūgērĕt ŭt āddĭtă cīrrōs Cōngĕrĭēs, cēlsūmque ăpĭcēm frōns ārdŭă fērrĕt. *Prud.* Nēc tĭbĭ mūltĭplĭcēm crīnĭs rĕvŏcātŭr īn ōrbēm. *Arbor.* (in *Poet. Min.* II, p. 272, *Lemaire*).

Cīnctĭcŭlŭs, ī, *m. Petite ceinture.* Cīnctĭcŭlō præcīnctŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 28). *Voy.* Cinctus.

† Cīnctōrĭūm, ĭī, *n. Ceinturon ; par ext. Épée.* Ēt cuī dēscēndūnt jŭgŭlō cīnctōrĭă tōtō. (*Eleg. de Spe*, in *Poet. Min.* II, p. 282, *Lemaire*. Male *Gloss. Isid.* exhibent *Tinctorium*, pro *Cinctorium*, gladius). || *Au fig* Ējūs rēnĭs ădēst cīnctōrĭūmquĕ fĭdēs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 100, versu claudicante).

Cīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Cingo. *Ceint, entouré.* Cīnctæque ăd pēctŏră vēstēs. *O.* Nāvālīquĕ gĕnĕr cīnctŭs hŏnōrĕ căpŭt. *Id.* Sēd flāmmīs cīnctă sŭb īpsā Stāre ăcĭē. *V.* SYN. Præcīnctŭs, ăccīnctŭs, rĕdĭmītŭs, cīrcūmdătŭs.

Cīnctŭs, ūs, *m. Ceinture, ceinturon.* Aūrĕŏlō cīnctū rōrārĭŭ' vēlēs. *Lucil.* (ap. *Non.* 18, 3). Cīnctūsquĕ sŏnāntēs. *St.* (*Id. Th.* IX, 695). || Cīnctū Găbīnō. *Drapé à la manière des Gabiens.* (*La toge était serrée autour de la taille, et un pan recouvrait la tête.*) Īpsĕ quĭrīnālī trăbēā cīnctūquĕ Găbīnō. *V.* (*Æ.* VIII, 612. Ubi *Serv.*).

Cīnctūtŭs, ă, ŭm. *Vêtu du* Cinctus. Sēmĭcăpēr cŏlērĭs cīnctūtīs, Faūnĕ, Lŭpērcīs. *O.* Fīngĕrĕ cīnctūtīs nōn ēxaūdītă Cĕthēgīs. *Hor*

Cĭnĕās, æ, *m.* (Κινέας). *Cinéas, député de Pyrrhus auprès des Romains.* Ēt Ēpīrōtĕ Cĭnĕā mĕmŏr măgĭs. *Aus.* (*Prof.* 16, 13).

† Cĭnĕfāctŭs, ă, ŭm. *Réduit en cendres.* Āt nōs hōrrĭfĭcō cĭnĕfāctūm tē prŏpĕ būstō. *Lr.* (III, 920).

Cĭnĕrārĭŭs, ĭī, *et* Cĭnĭflŏ, ōnĭs, *m. Esclave chargé de coiffer.* Nūnc tŭūm cĭnĕrārĭŭs Tōndĕt ōs. *Cat.* (61, 138. Et *Lucil.* ap. *Non.* 2, 928). Cūstōdēs, lēctīcă, cĭnĭflōnēs, părăsītī. *H.*

Cīngă, æ, *m. Rivière de la Tarraconaise.* Strīdēntēs ăcūĕrĕ tŭbæ, quā Cīngă pĕrērrăt. *L.*

Cīngŏ, ĭs, cīnxī, cīnctūm, cīngĕrĕ. *Ceindre, armer.* Nēc ăcūtō cīngĭmŭr ēnsĕ. *O.* SYN. Āccīngŏ, præcīngŏ, cīrcūmcīngŏ, ārmŏ. || *Couronner.* Hīs nĭvĕā cīngūntŭr tēmpŏră vīttā. *V.* Ēt cīngĭtĕ tēmpŏră rāmīs. *Id. Voy.* Corono. || *Entourer.* Ōmnĕ lătūs cīngēns sīlvā cŏrōnăt ăquās. *O.* Cīngēbānt ōppĭdă fōssæ. *Id.* Lōngām mūrīs quūm cīngĕrĕt Ālbām. *V.* Ŭt fĕră, quæ dēnsā vēnāntūm sēptă cŏrōnā Cīngĭtŭr. *Id.* Glădĭī quūm trīstĕ mĭnāntēs Jūdĭcĭum īnsŏlĭtā trĕpĭdūm cīnxērĕ cŏrōnā. *L.* SYN. Āmbĭŏ, cīrcūmdŏ, īnclūdŏ. *Voy.* Circumdo. || *Assiéger.* Prĕmŏr hīnc

ŏdĭīs, hīnc mīlĭtĕ cingŏr. *Cl.* Tūm mūrōs vărĭā cīnxērĕ cŏrōnā. *V. Voy.* Obsideo.

Cīngŭlă, æ, *f. Sangle de cheval.* Ūt nŏvā vēlōcēm cīngŭlă lædăt ĕquūm. *O.* (Adde *Calpurn.* 6, 41). || *Qqf. Ceinture.* Nēc brĕvĭs īn rūgās cīngŭlă prēssă sŭās. *O. Voy. le suiv.*

Cīngŭlūm, ī, *n. Ceinture.* Aūrĕă sūbnēctēns ēxsērtæ cīngŭlă māmmæ. *V.* SYN. Zōnă. || *Ceinturon (de soldat).* Nōtīs fūlsērūnt cīngŭlă būllĭs. *V.* Cīngŭlă bāccīs Āspĕră. *Cl.* SYN. Cīnctŭs, bāltĕŭs. || *Cercles célestes.* Ignĕă quīn ĕtĭām pēr cœlūm cīngŭlă flāgrānt Āndrŏmĕdæ. *Avien.* (*Arat.* 464). Quōt cœlūm strīngūnt cīngŭlă sōrtĕ pārī. (*Anthol.* I, p. 469.) *Voy.* Zona, Balteus.

Cīngŭlūm, ī, *n. Ville du Picénum. D'où* Cīngŭlŭs, ă, ūm. Cīngŭlă sāxă. *Sil.* (X, 34).

Cĭnĭfēs. *Voy.* Scinifes.

Cĭnĭflō. *Voy.* Cinerarius.

Cĭnĭs, ĕrĭs, *m. Cendre.* Spōntĕ sŭā, dūm fērrĕ mŏrōr, cĭnĭs īpsĕ: bŏnūm sĭt! *V.* Hæc mĕmŏrāns, cĭnĕrem ĕt sōpītōs sūscĭtăt īgnēs. *Id.* Sūppŏsĭtūm cĭnĕrī pānēm fŏcŭs īpsĕ părābăt. *O.* EP. Călēns, călĭdŭs, fērvēns, tĕpēns, tĕpĭdŭs, cāndēns, lĕvĭs, ōbrŭtŭs, dŏlōsŭs. || *Au fig.* Incēdō pĕr īgnēs Sūppŏsĭtōs cĭnĕrī dŏlōsō. *H.* Dīlāpsam īn cĭnĕrēs făcĕm. *Id.* In cĭnĕrēs ārs mĕă vērsă fŏrĕt. *O.* || *Cendres des morts.* Nēc pătrĭs Ānchīsæ cĭnĕrēs mānēsvĕ rĕvēllī. *V.* Flēbānt, ĕt cĭnĕri īngrātō sūprēmă fĕrēbānt. Lībābăt cĭnĕri Āndrŏmăchē. *Id.* SYN. Mānēs, rĕllĭquĭæ, ōssă. || *Mort, défunt.* Ēt cēdo īnvĭdĭæ, dūmmŏdo ābsŏlvăr cĭnĭs. *Ph.* Dōnĕc cĭnĭs īnjūrĭōsīs ārĭdūs vēntīs fĕrăr. *H.* Cĭnĕrī glōrĭă sēră vĕnĭt. *M.* (I, 26, 9). *Voy.* Mortuus. || *La mort.* Rārī pōst cĭnĕrēs hăbēnt pŏētæ. *M.* (I, 2, 6). Quōdquĕ cĭnĭs paūcīs, hōc mĭhĭ vītă dĕdĭt. *Id.* (V, 13, 4). Fāmăquĕ pōst cĭnĕrēs mājŏr vĕnĭt. *O.* Nōn prēmātūrī cĭnĕrēs, nōn fūnŭs ăcērbūm. *J.* (11, 44). *Voy.* Mors. || *Cendres des villes.* Nōn sătĭs ēst cĭnĕrēs pătrĭæ īnsēdīssĕ sŭprēmōs? *V.* Īmpūlsās cĭnĕrī mīscērĕ Mўcēnās. *St.* Cĭnĭs īndŭĭt ūrbēs. *V. Fl.* Sūbdĭtā tēctīs făcĕ, Āltūs sĕpūltās ōbrŭĕt gēntēs cĭnĭs. *Sen.* (*H. Fur* 366). SYN. Rĕllĭquĭæ, rūdĕră. *Voy.* Everto, Exscidium. || — īmmūndŭs. *Terreau* (*immondices, poudrette*). Ēffētōs cĭnĕrem īmmūndūm jăctārĕ pĕr āgrōs. *V. Voy.* Fimus. || † *f., arch.* Trōjă vĭrum ĕt vīrtūtum ōmnĭum ăcērbă cĭnĭs. *Cat.* (68, 90). Cĭnĕre ŭt mūltā lătĕt ōbrŭtŭs īgnĭs. *Lr.* (IV, 924) Quūm jām fūlvă cĭnĭs fŭĕrĭs. *Calv.* (ap. *Non.* 3, 51. Idem refert *Charis.* 78, nisi quod habet *fuero*). Fōrsĭtăn hōc ĕtĭām gaūdĕăt īpsă cĭnĭs. *Id.* (ap. *Charis.* ibid.)

† Cĭnīscŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Cinis. Fŭĕrĭtquĕ cĭnīscŭlŭs ārēns. *Prud.* (*Cath.* 10, 143).

Cīnnă, æ, *m. L. Cornélius Cinna, consul, partisan de Marius.* Sūllă pŏtēns, Mărĭūsquĕ fĕrōx, ĕt Cīnnă crŭēntŭs. *L.* Ād Cīnnās Mărĭōsquĕ vĕnīs. *Id.* Sī trīstēs Mărĭī trŭcēsquĕ Cīnnæ. *Sid.* (23, 472). || 2. *Helvius Cinna, poëte, ami de César.* Nām nĕque ădhūc Vărĭō vĭdĕŏr nēc dīcĕrĕ Cīnnā Dīgnă *V.* Smўrnă mĕī Cīnnæ. *Cat.* (93, 1. *Id.* 10, 30; *Ov. Trist.* II, 435; *Mart.* X, 21, 4). || 3. *Poëte contemporain de Martial.* Vērsĭcŭlōs īn mē nārrātŭr scrībĕrĕ Cīnnă. *M.* (III, 9).

Cīnnăbărĭs, ĭs, *f.* (κιννάβαρι). *Cinabre, minéral rouge.* Ēchīnŭs Cīnnăbări īnfēctŭs. *Lucil.* (ap. *Porphyr.* ad *Hor. Sat.* I, 6, 117).

Cīnnămĕŭs, ă, ūm. *De cannelle.* Ālēs cīnnămĕō rădĭātŭs tēmpŏră nīdō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 17).

Cīnnămōn *et* Cīnnămūm, ī, *n.* (κίνναμον). *Cannelle, écorce odorante.* Quāquĕ fĕrēs grĕssūs, ădŏlēbūnt cīnnămă flāmmæ. *O.* Ēffūdērĕ cŏmæ, quōd nōndum ēvānŭĭt aūrā, Cīnnămōn, ēxtērnā, etc. *L.* Tū mĭhī stăctē, tū cīnnămūm, tū rŏsă. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 6).

Cīnnămŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cīnnām, Cīnnămĕ, tē jŭbēs vŏcārī. *M.* (VI, 17).

Cīnўphĭŭs, ă, ūm (Κινύφιος). *Du pays arrosé par le Cinyps, de Libye. Les boucs de ce pays étaient renommés pour leur toison.* (Cf. *Isid.* 12, 1.) Nēc mĭnŭs īntĕrĕā bārbās īncānăquĕ mēntă Cīnўphĭī tōndēnt hīrcī. *V.* Cīnўphĭās īntĕr pēstēs tĭbĭ pālmă nŏcēndi ēst. *L.* Cīnўphĭūmquĕ Jŭbām. *O.* (Adde *Mart.* VII, 94, 13; VIII, 51, 11).

Cīnўps, ўphĭs, *et* Cīnўphŭs, ī, *m.* (Κίνυψ *et* Κίνυφος). *Fleuve de Libye.* Quōs văgŭs hūmēctăt Cīnўps, ĕt prōxĭmŭs hōstĭs. *Cl.* (Cf. *Plin.* 5, 4, 2).

Cĭnўræŭs *et* Cĭnўrēĭŭs, ă, ūm (Κινυραῖος *et* Κινυρήϊος). *De Cinyre.* Quæstŏr ăb Īdălĭō Cĭnўrææ līttŏrĕ Cўprī. *L.* Vērum aūt Pērsĕphŏnæ Cĭnўrēĭŭs ībĭt Ădōnĭs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 33, 7). Cĭnўrēĭă vīrgŏ. *O.* || *De Myrrha.* Cōrўcĭæquĕ cŏmæ, Cĭnўræăquĕ gērmĭnă. *St. Voy.* Myrrha.

Cĭnўrās, æ, *m.* (Κινύρας). *Cinyre, roi de Chypre, père de Myrrha.* Vīrgĭnĕī Cĭnўrās hæc crēdēns ēssĕ tĭmōrĭs. *O.* (Cf. *Met.* X, 297 sq.). Āt scĕlŭs īncēstō Cĭnўræ crēscēbăt ĭn ālvō. *Helv. Cin.* (apud *Prisc.* 718. Paulo aliter idem citat *Charis.* 61, sed mendose, ut mihi videtur).

Cĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ĭtūm, īrĕ. *Mettre en mouvement, exciter; appeler.* Tērrāīquĕ sŏlūm sŭbĭgēntēs cĭmŭs ăd ōrtūs. *Lr.* (I, 212). Quæ mūltĭfōrmēm scītīs cĭrĕ bārbĭtŏn. *Capel.* (IX, p. 309). Bĭjŭgēs ŏrĭēns cĭt ĕquōs Nōx. (*Culex*, 201.) Īndĕ lĕgō, Phœbūmquĕ cĭō, Mūsāsquĕ lăcēssŏ. *Avien.* (in *Anthol.* I, p. 496). Jēsūm cĭāmŭs vōcĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1, 81). *Voy.* Cieo.

Cĭōs. *Voy.* Cius.

Cīppŭs, ī, *m. Cippe, colonne tumulaire.* Trĕcēntōs (pedes) cīppŭs ĭn āgrūm Hīc dăbăt. *H.* Nōn lĕvĭŏr cīppŭs nūnc īmprĭmĭt ōssă. *Pers.* (1, 37).

Cīpŭs *ou* Cīppŭs, ī, *m. M. Génutius Cipus, noble romain des premiers temps de la République.* Aūt sŭā flūmĭnĕā quūm vīdĭt Cīpŭs ĭn ūndā Cōrnŭă. *O.* (*Met.* XV, 565 sq.)

Cīrcā, *prép. Autour de.* Ēt cīrcā rēgem, ātque īpsa ăd prætōrĭă dēnsæ. *V.* Pēr căpŭt ĕt cīrcā sălĭūnt lătŭs. *H.* SYN. Cīrcŭm. || *Aux environs de, vers.* Cīrcā mītĕ sŏlūm Tībŭrĭs. *H.* Cīrcā vĭrēntēs ēst ănĭmŭs tŭæ Cāmpōs jŭvēncæ. *Id.* SYN. Vērsŭs, ăd. || *Environ, en parl. du temps.* Cīrcā lūstră dĕcēm. *H. Voy.* Circiter. || *Adv. A l'entour, auprès.* Mūltă bŏūm cīrcā māctāntūr cōrpŏră mōrtī. *V.* Grāmĕn ĕrăt cīrcā. *O.* SYN. Cīrcŭm, jūxtā, prŏpĕ.

Cīrcæŭs, ă, ūm (Κιρκαῖος). *De Circé.* Prōxĭmă Cīrcææ rādūntūr līttŏră tērræ. *V.* Vīllă cāndēns Tūscŭlī Cīrcæă tāngăt mœnĭă. *H.*

Cīrcē, ēs, *et arch.* Cīrcă, æ, *f.* (Κίρκη). *Circé, fille du Soleil et de Persa, fameuse magicienne, vint s'établir sur un promontoire du Latium.* Sīrēnūm vōcēs ĕt Cīrcæ pōcŭlă nōstī. *H.* Cārmĭnĭbŭs Cīrcē sŏcĭōs mūtāvĭt Ŭlўssĭs. *V.* Hānc āssērvā Cīrcăm, Sōlĭs fīlĭām. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 34). SYN. Tītānĭs. EP. Ææă, Phœbēă, Tītānĭă; pūlchră; dŏctă, cāllĭdă, vĕnēfĭcă. PPH. Fīlĭă Pērsēs. Sōlĭs fīlĭă, gĕnŭs, prōgĕnĭēs. Ææă pŭēllă. VERS. Quōs hŏmĭnum ēx făcĭē, dĕă sævă, pŏtēntĭbŭs hērbīs Īndŭĕrăt Cīrce īn vūltŭs āc tērgă fĕrārūm. *V.* Tēlĕgŏnīquĕ părēns, vērtēndĭs nātă fĭgūrīs. *O.* Sōlĕ sătæ Cīrcēs tām māgnā pŏtēntĭă fērtŭr, Vērtĕrĭt ŭt mūltōs īn nŏvă mōnstră vĭrōs. *Id.* Vēlă Nērĭtĭī dŭcĭs, Ēt văgās pĕlăgō rătēs Eūrŭs āppŭlĭt īnsŭlæ, Pūlchră quā rĕsĭdēns dĕă, Sōlĭs ēdĭtă sēmĭnĕ, Mīscĕt hōspĭtĭbŭs nŏvĭs Tāctă cārmĭnĕ pōcŭlă. *Boet.* (4, 3. Cf. *Hor. Epod.* 17, 17; *Tibul* II, 4,

55; *Prop.* III, 12, 27; *Ov. Met.* XIV, init. De latina declinatione *Circa, æ*, vid. *Charis.* 46).

Cīrcēïī ou Cīrcējī, ōrŭm, *m. pl. Ville sur un promontoire du Latium, qui prit son nom de Circé.* Ōstrĕă Cīrcēïīs, Mīsēno ŏrĭūntŭr ĕchīnī. *H.* Cæsăr ĭn Ālbānūm jūssĭt mē mānĕ vĕnīrĕ, Cæsār Cīrcēïōs. *M.* (XI, 8, 3. Scribitur et *Circæi*: fortasse melius).

† Cīrcēn, ĭnĭs, *m. Comme* Circes. Īlle ĕgŏ quī vīxī bīs dēnō cīrcĭnĕ sōlĭs. (*Anthol.* II, p. 212.)

Cīrcēnsĭs, ĕ. *Du cirque.* Ēt jūcūndă nŏvæ cīrcēnsĭă gaūdĭă Rōmæ. *Corip.* (*Laud. Just.* I, 344). || Cīrcēnsĕ tōmēntŭm. *Natte de roseau sur laquelle les pauvres s'asseyaient au théâtre.* Tōmēntūm cōncīsă pălūs cīrcēnsĕ vŏcātŭr. *M.* (XIV, 160. Cf. *Sen. Vit. Beat.* 25). || Cīrcēnsēs, ĭŭm, *m. pl.* (*s.-ent.* ludi). *Jeux du cirque.* Māgnīs cīrcēnsĭbŭs āctīs. *V.* Dŭās tāntūm rēs ānxĭŭs ŏptāt, Pānem ēt cīrcēnsēs. *J.* (10, 80).

† Cīrcēs, ĭtĭs, *m. Cercle.* Ūmbrāt mūltĭcăvūs spătĭōsō cīrcĭtĕ fōrnīx. *Sid.* (22, 222). Ēt pūlchrūm cīrcĭtĕ sūmmō Ārcūm cōmpōnēt mĭhī sōlĭs ĭmāgŏ rĕcūrvŭm. *Victor* (*Genes.* III, 54. Cf. *Fest.*). || *Tour du cirque.* Quīntō cīrcĭtĕ, nōn vălēns sĕquēntūm Pōndūs fērrĕ prĭŏr, rĕtōrquĕt āxĕm. *Sid.* (23, 381).

Cīrcĭnŏ, ās, ārĕ. *Décrire un arc, parcourir en tournant.* Ūtquĕ sŭōs ārcūs pēr nūbĭlă cīrcĭnăt Īrĭs. *Manil.* (I, 718. *Ib.* 643). Īnclīnăt cūrsūs, ĕt ĕāsdēm cīrcĭnăt aūrās. *O.* Ānnī tēmpŏră cīrcĭnāntĕ Phœbō. *Sid.* (23, 308).

Cīrcĭnŭs, ī, *m.* (κίρκινος). *Compas, instrument pour mesurer les distances.* Gūjŭs plānĭtĭēm lōngō trānsmīttĕrĕ trāctū Cīrcĭnŭs ēxcūrrēns mēta īntĕrĭōrĕ lăbōrăt. *Prud.* (*Sym.* I, 324. Cf. *Vitruv.* 9, 8 : « *Circino* spatia metiri. ») VERS. Ēx ūnō dŭŏ fērrĕă brāchĭă nōdō Vīnxĭt, ŭt, æquālī spătĭō dīstāntĭbŭs īllīs, Āltĕră pārs stārĕt, pārs āltĕră dūcĕrĕt ōrbĕm. *O.* || *Qqf. Cercle, tour.* Īntĕgĕr īmmēnsūm vērtēbăt cīrcĭnŭs ānnŭm. *Alcim.* (IV, 586).

Cīrcĭtĕr, *prép. et adv. Environ.* Ōctāvām cīrcĭtĕr hōrăm. *H.* Nam īllīc nōstĕr ēst fōrtāssĕ cīrcĭtĕr trĭēnnĭŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 79. *Id. Cist.* IV, 2, 8). SYN. Cīrcā, ăd, sŭb, fĕrē, fērmē.

† Cīrcĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Détour; circonlocution.* Īta ăpērte īpsām rēm mŏdŏ lŏcūtūs, nīl cīrcĭtĭōne ūsŭs ĕs. *Ter.* (*And.* I, 2, 31. Vulgo *circuitione*, reclamante metro).

† Cīrcĭtŏr, ōrĭs, *m. Qui va et vient, fait le guet.* Quīd tēcūm mĭhī, cīrcĭtŏr mŏlēstĕ? (*Priap.* in *Anthol.* II, p. 495. Adde *ibid.* p. 251, ubi secunda non bene producitur.)

Cīrcĭŭs, ĭī, *m. Vent du nord-ouest.* Sōlūs sŭă līttŏră tūrbăt Cīrcĭŭs. *L.* (I, 407). Cīrcĭŭs hīnc dēxtrō gĕlĭdūs cīrcūmtŏnăt āntrō. (*Anthol.* II, p. 387. Cf. *Gell.* 2, 22.)

† Cīrclŭm, ī, *n. néol. Comme le suiv. Cercle.* Āc mūtēnt ĕlĕmēntă vĭcēs pēr cīrclă mŏrāntēs. *Dracont.* (II, 54).

Cīrclŭs, ī, *m. sync. pour* Circulus. Lāxōs tĕnŭī dē vīmĭnĕ cīrclōs. *V.*

Cīrcŭĕŏ. *Voy.* Circumeo.

† Cīrcŭĭtĭŏ *et* Cīrcŭmĭtĭŏ. *Voy.* Circitio.

Cīrcŭĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circueo. *Qui fait le tour, qui entoure.* Ōrbĕm cīrcŭĭtīs cōrnĭbŭs āllĭgăt. *Sen.* (*Med.* 98. Scribitur et *circumitis*).

Cīrcŭĭtŭs, ūs, *m. Circuit, tour.* Sævăquĕ cīrcŭĭtū cūrvāntēm brāchĭă lōngō Scōrpĭōn. *O.* Mōllēs ădĭtūs pēr dēvĭă flēxō Cīrcŭĭtū pĕtĭt. *Sil.* Ōmnēmquĕ pĕrērrăt Ūndĭquĕ cīrcŭĭtūm. *V.* SYN. Āmbĭtŭs, flēxŭs, gȳrŭs, ōrbĭs. || *Circonlocution, détour.* Nēc pēr cīrcŭĭtūs lŏquātŭr īllăm. *M.* (XI, 15). SYN. Āmbāgēs.

Cīrcŭlātŏr, ōrĭs, *m. Charlatan.* Quōs sæpĕ sālsūs cīrcŭlātŏr dēcĭpĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 303). SYN. Prāstĭgĭātŏr.

Cīrcŭlātrīx, īcĭs, *f. Femme qui joue le rôle de charlatan.* Ēcquāndō Tēlĕthūsă cīrcŭlātrīx? (*Priap* in *Anthol.* II, p. 495.) Dūdūm lŏcūtă cīrcŭlātrīx īn dĕcēns. *Capel.* (IV, p. 135). || *Adj. Trompeuse.* fœdă līnguæ prōbră cīrcŭlātrīcĭs. *M.* (X, 3).

Cīrcŭlŭs, ī, *m. Cercle, figure ronde.* SYN. Cīrclŭs. || *Cercle céleste.* Ŭbī cīrcŭlŭs āxĕm Ūltĭmŭs ēxtrēmūm, spătĭōquĕ brĕvīssĭmŭs, āmbĭt. *O.* Quā cīrcŭlŭs āltī Sōlstĭtĭī mĕdĭūm sīgnōrūm pĕrcŭtĭt ōrbĕm. *L.* (IX, 532. *Ib.* 496; X, 212; *Manil.* I, 678). SYN. Cīrcŭs, ōrbĭs, zōnă. || *Collier.* Flēxĭlĭs ōbtōrtī pēr cōllūm cīrcŭlŭs aūrī. *V. Voy.* Torques. || *Cercle, réunion, société.* Scrībăt cārmĭnă cīrcŭlīs Pălæmōn. *M.* (II, 86, 1). Mājōrĕ quĭsquām cīrcŭlō cŏrōnĕtŭr. *Id.* (X, 62, 5). SYN. Cŏrōnă, cœtŭs.

Cīrcŭm, *prép. Autour de.* Tēr cīrcum Īlĭăcōs răptāvĕrăt Hēctŏră mūrōs. *V.* Laūrūm sĭnĕ tēmpŏră cīrcŭm Sērpĕrĕ. *Id.* SYN. Cīrcā. || *Adv. A l'entour.* Ānnă, vĭdēs tōtō prŏpĕrārī līttŏrĕ cīrcŭm? *V.* Cīrcūmque īnfrāquĕ rŏtāntŭr. *St.* Īngēntī cīrcūm clāngōrĕ sŏnāntēm Ādspēxĭt. *O.* SYN. Cīrcā, jūxtā, prŏpĕ.

Cīrcŭmāctŭs, ă, ŭm. *Qui a fait un tour.* Vŏlātŭs aūtēm cīrcŭmāctūs āmbĭtū. *P. Nol.* (21, 878). Rŏsēūmquĕ cīrcŭmāctæ Răpĭt ōscŭlūm pŭēllæ. *Capel* (IX, p. 311).

Cīrcŭmăgŏ, *et qqf.* Cīrcumăgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tourner ou Faire tourner autour.* Quō tē cīrcŭmăgās? quæ prīma aūt ūltĭmă pōnās? *J.* (9, 81). Cīrcumăgĭtŭr quūm vĕnĭt ĭmāgŏ, prŏptĕrĕā quŏd. *Lr.* (IV, 317 Hic forte melius divisim. Ceterum *Prisc.* 767, nos docet hoc verbum pati elisionem). Tēr flūctŭs ĭbĭdēm Tōrquĕt ăgēns cīrcŭm. *V.* Cīrcūm căpŭt ēgĭt hŏnēstŭm. *Id.* SYN. Cīrcūmfĕrŏ, cōnvērtŏ, vērtŏ. || *Détourner qqn de son chemin.* Nīl ŏpŭs ēst tē Cīrcŭmăgī. *H.* SYN. Dēflēctŏ.

Cīrcŭm āmplēctŏr, ĕrĭs, ī, *d. Embrasser, entourer.* Ēt mōllī cīrcum ēst ānsās āmplēxŭs ăcānthō. *V.* Cīrcūmque āmplēxŭs ŭtrāmquĕ. *Manil.* (I, 312).

† Cīrcŭmcæsūră, æ, *f. Contour des corps.* Ēxtĭmă mēmbrōrūm cīrcŭmcæsūră tămĕn sē īncŏlŭmēm præstăt. *Lr.* (III, 220. *Id.* IV, 651).

Cīrcŭmcīdŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Couper à l'entour, élaguer.* Sēd cīrcŭmcīdās ăcĭēm, sōlāmquĕ rĕlīnquās. *Lr.* (III, 412). SYN. Āmpŭtŏ, sĕcŏ. || *Retrancher.* Quī cīrcŭmcīdĭs ōmnem īmpēnsām fūnĕrĭs. *Ph.* SYN. Rĕsĕcŏ, dētrăhŏ. || *Eccl. Circoncire.* Cārnĕ sŭpērvăcŭă sē cīrcŭmcīdăt. *Victor* (*Genes.* III, 545). *Voy.* Circumcisus.

Cīrcŭmcīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Entourer.* Tēlĭs cīrcŭmcīngēntĭbŭs ūltrō Āssĭlĭt īn fērrŭm. *Sil.* Nōn cīrcŭmcīngăt tērrēstrēs lūmĭnĕ mētās. (*Anthol.* II, p. 330.)

† Cīrcŭmcīrcā, *adv. Tout à l'entour.* Scālptŭrīre ĭbi ūngŭlīs Cīrcŭmcīrcā. *Pl.* (*Aul.* III, 4, 8).

Cīrcŭmcīsĭŏ, ōnĭs, *f. Eccl. Circoncision.* Cīrcŭmcīsĭŏ cārnĭs Āccēdăt dē lēgĕ Dĕī. *Arat.* (II, 246).

Cīrcŭmcīsŭs, ă, ŭm. *Eccl. Circoncis.* Cīrcŭmcīsŭs ădēst, ēt jūrĕ rĕnāscĭtŭr ūndīs. *Arat.* (II, 273). VERS. Mōx ēt præpŭtĭă pōnūnt. *J.* (14, 99). Ēccĕ rĕcīdī Ād mōrēm lēgĭs, nōmēnque āptārĕ nĕcēsse ēst. *Juvc.* (I, 208).

† Cīrcŭmclāmātŭs, ă, ŭm. *Qui retentit de.* Ēt Sēstĭăs ōră Hēllēspōntĭăcĭs cīrcŭmclāmātă prŏcēllĭs. *Sid.* (2, 506).

Cīrcŭmclaūdŏ (*ou* clūdŏ), ĭs, ĕrĕ. *Entourer, enfermer.* Ēt cūrvō ceū cīrcŭmclūsă Drācōnĕ. *Avien.* (*Arat.* 147).

Cīrcŭmcūrsŏ, ās, ārĕ, *n. Courir autour, çà et là.* Hāc īllāc cīrcŭmcūrsa; īnvĕnĭūndum ēst tămĕn *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 1. Adde *Pl. Rud* I, 4, 4). Ātrĭă vēr-

sāri, ēt cīrcūmcūrsārĕ cŏlūmnæ. *Lr.* (IV, 401). SYN. Cūrsĭtŏ. *Voy.* Curro, Erro. || *Act.* Quām cīrcūmcūrsāns hīnc īllīnc sæpĕ Cŭpīdŏ. *Cat.* (68, 132).

Cīrcūmdătŭs, ă, ŭm. *Mis autour.* Ād tālōs stŏlă dēmīssa, ēt cīrcūmdătă păllă. *H.* Cuī sĭmŭl īnfŭlă vīrgĭnĕōs cīrcūmdătă cōmptūs. *Lr.* (I, 87). SYN. Cīrcūmjēctŭs. || *Entouré.* Jāmquĕ vălē : fĕrŏr īngēntī cīrcūmdătă nōctĕ. *V.* Frōntēm cīrcūmdătŭs ŭvīs. *O.* SYN. Cīnctŭs, *qqf.* rĕdĭmītŭs.

? Cīrcūmdēnsātŭs, ă, ŭm. *Devenu épais autour.* Sēpēs cīrcūmdēnsātă cŏērcĕt. *Juvc.* (III, 715. Seu divisim scribendum).

Cīrcūmdŏ, ās, dĕdī, dătŭm, ārĕ. *Entourer, ceindre, enfermer.* Lūcĕ pălām cērtum ēst īgnī cīrcūmdărĕ mūrōs. *V.* Sēptēmque ūnă sĭbī mūrō cīrcūmdăbĭt ārcēs. *Id.* Rōmŭlŭs ŭt sāxō lūcūm cīrcūmdĕdĭt āltō. *O.* SYN. Cīngŏ, āmbĭŏ, claūdŏ, īnclūdŏ, sēpĭŏ, ŏbĕŏ, cŏrōnŏ, cōmplēctŏr, āmplēctŏr, cīrcūmplēctŏr, *qqf.* cīrcūmstŏ, cīrcūmsīstŏ.

Cīrcūmdūcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Conduire autour.* Tum aūtēm cīrcūmdūce ēxērcĭtŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 66). Gāllī Cȳbēbēs cīrcum īn quæstūs dūcĕrĕ Āsĭnūm sŏlēbānt. *Ph.* || *Tromper, soustraire par fraude.* Quăsī tū dīcās mē tē vēlle ārgēntō cīrcūmdūcĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 39. *Ib.* I, 5, 16 ; *Bac.* V, 2, 64).

† Cīrcūmdūctĭŏ, ōnĭs, *f. Action de conduire autour.* || *Vol.* Ārgēntī cīrcūmdūctĭŏ. *Plaut.* (*Capt. Grex*, 3).

Cīrcūmdūctŭs, ă, ŭm. *Conduit autour.* Sēd cīrcūmdūctō căptīvōrum āgmĭnĕ. *J.* (10, 280). || *Qui a été trompé, volé.* Nūmnam ā bălĭnĕīs, cīrcūmdūctūs pāllĭō? *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 16).

Cīrcŭmĕŏ *ou* Cīrcŭĕŏ, *et qqf.* Cīrcumĕŏ (*Prisc.* 567), īs, īvī *et* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Aller autour ; visiter, parcourir.* Dūmque īlli ēffūsām lōngīs ānfrāctĭbŭs ūrbēm Cīrcŭmĕūnt. *L.* Cīrcŭĭt, ēt quæ sīt fōrtūnă făcīllĭmă, tēntāt. *V.* Mētăquĕ fērvēntī cīrcŭmĕūndă rŏtā. *O.* Heūs tū, quī fānă, vēntrīs caūsā, cīrcŭmīs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 52). Cīrcumīrĕ cœpĭt ūrbēs Āsĭæ nōbĭlēs. *Ph.* SYN. Ŏbĕŏ, ŏbāmbŭlŏ, lūstrŏ, pērlūstrŏ, pĕrāgrŏ, pĕrērrŏ. || *Entourer.* Cīrcŭmĕūnt ūnūm Phīneūs, ēt mīllĕ sĕcūtī. *O.* Cūjūs nōn hĕdĕræ cīrcŭmĭērĕ căpŭt. *Pp.* (II, 5, 26). SYN. Āmbĭŏ, cīngŏ. *Voy.* Circumdo. || *Épier.* Eūm cīrcumīre īn hūnc dĭēm, Ŭt mē, sī pōssēt, mŭlĭēre īntērvōrtērēt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 109). || *Tromper.* Pŭĕrūm tūnc ārtĕ dŏlōsā Cīrcŭĭt, ēt sŏlĕās sūbrĭpĭt īpsĕ sŭās. *M.* (VIII, 59, 13). Făcĭnŭs īndīgnūm, Chrēmē, Sīc cīrcŭmīrī! *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 8). *Voy.* Decipio. || *Au fig.* Īndĕ sŏnūs gĕmĭnās mĭhī cīrcŭĭt aūrēs. *St.*

Cīrcūmfĕrŏ, fērs, tŭlī, lātŭm, fērrĕ. *Porter autour.* Hūc ātque hūc ăcĭēs cīrcūmtŭlĭt : ādspĭcĭt ūrbēm. *V.* Īmmānem ærātō cīrcūmfērt tĕgmĭnĕ sīlvām. *Id.* Pătrĭæ cīrcūmfērt ōscŭlă dēxtræ. *V. Fl.* SYN. Vōlvŏ, tōrquĕŏ, vērtŏ. || *Dire en public.* Nōvi ălĭquăm, quæ sē cīrcūmfĕrăt ēssĕ Cŏrīnnăm. *O.* || *Purifier.* Īdēm tēr sŏcĭōs pūrā cīrcūmtŭlĭt ūndā. *V.* Prō lārvātō tē cīrcūmfĕrām. *Pl.* (apud *Serv.* ad *Virg.* VI, 229. *Id. Amph.* II, 2, 143).

Cīrcūmfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circumfigo. *Fixé, attaché autour.* Vēl cīrcūmfīxă pēr ōmnēs Ōrdĭnĕ dīmēnsō quăsī cāndēlābră cŏlūmnās. *P. Nol.* (26, 408).

Cīrcūmflăgrāns, tĭs. *Qui brûle autour.* Pēr īmmēnsūm cīrcūmflăgrāntĭbŭs aūstrīs. *Avien.* (*Arat.* 274.

Cīrcūmflēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tourner, décrire un cercle.* Scīrēnt, ēt lōngōs ŭbī cīrcūmflēctĕrĕ cūrsūs. *V.*

Cīrcūmflēxŭs, ă, ŭm. *Tourné autour, décrit.* Cīrcūmflēxō sĭnŭāntŭr flūmĭnă lāpsū. *Avien.* (*Arat.* 139). Āncēps lăbȳrīnthŭs, ēt ērrŏr Cīrcūmflēxŭs ăgăt *Prud.* (*Apoth.* 203). Cīrcūmflēxă răpĭt cēntēnūs sæcŭlă cōnsŭl. *Cl.*

Cīrcūmflŏ, ās, ārĕ, *n. Souffler de tous côtés.* Ceū cīrcūmflāntĭbŭs aūstrīs. *St.*

Cīrcūmflŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Couler autour.* Cōcȳtūsquĕ sĭnū lābēns cīrcūmflŭĭt ātrō. *V.* Ŭtrūmquĕ lătūs cīrcūmflŭĭt æquŏrĭs ūndă. *O.* Spūmăquĕ pēstĭfĕrōs cīrcūmflŭĭt hōrrĭdă rīctūs. *Id.* SYN. Āllŭŏ, cīrcūmflŭŏ, cīrcūmfūndŏr, cīrcūmlābŏr. || *Entourer.* Sŏlĭtūs frōntēm cīrcūmflŭĭt īgnĭs. *Cl.* Rōbŏrăque āmplēxōs cīrcūmflūxīssĕ drăcōnēs. *L.* SYN. Āmbĭŏ, cīngŏ, cīrcūmdŏ. || *Au fig. Nager dans, avoir en abondance* Āttōllīs căpŭt, ēt mūltō cīrcūmflŭĭs aūrō. *Prud.* (*Sym.* I, 419). SYN. Āfflŭŏ, ăbūndŏ.

Cīrcūmflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule autour, répandu autour.* Scīndĭtŭr īn pārtēs gĕmĭnās cīrcūmflŭŭs āmnĭs. *O.* || *Baigné par.* Ūrbs gĕmĭnō quōndām cīrcūmflŭă pōntō. *V. Fl.* (Adde *Luc.* IV, 407). Cīrcūmflŭă Tībrĭdĭs ālveō (insula). *O.* || *Au fig. Bordé.* Mæŏnĭō cīrcūmflŭă līmbō (chlamys). *St.* || *Qui nage dans, qui abonde.* Mēns cīrcūmflŭă lūxū. *Cl.* Cīrcūmflŭă gēmmĭs (femina). *Id.* Ēt nĭtĭdĭs fāllēns cīrcūmflŭă cōpĭă rēbŭs. *Prud.* (*Ham.* 333). *Voy.* Abundans.

Cīrcūmfrĕmŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Frémir autour.* Quæ cīrcūmfrĕmĭt, ēt vŏrārĕ tēntăt. *Prud.* (*Cath.* 4, 79).

Cīrcūmfūlgĕŏ, ēs, ērĕ, *n. et a.* Quēm mĕdĭūm tālēs cīrcūmfūlsērĕ prŏphētæ. *Sedul.* (III, 289).

Cīrcūmfūndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Répandre, verser autour.* Tūm dēmūm tērrīs, quās cīrcūmfūdĕrăt ātră Tēmpēstās, Stȳgĭæ tāndēm fūgĕrĕ tĕnēbræ. *Sil.* (VII, 723). || *Entourer.* Ēt mūltō nĕbŭlæ cīrcūm dĕă fūdĭt ămīctū. *V. Voy.* Circumdo.

Au pass. Cīrcūmfūndŏr. *Se précipiter ensemble au combat, entourer l'ennemi.* Īrrŭĭmŭs, dēnsīs ēt cīrcūmfūndĭmŭr ārmīs. *V.* SYN. Cōncūrrŏ, īrrŭŏ, īncūrrŏ. || *Qqf. En parl. d'une seule personne* Ēt nūnc hāc jŭvĕnī, nūnc cīrcūmfūndĭtŭr īllāc. *O.* || *Être entouré.* Cērnĭs ŭt ārmātā cīrcūmfūndārĕ cŏrōnā. *Sil.*

Cīrcūmfūsŭs, ă, ŭm. *Répandu autour, qui entoure.* Nēc cīrcūmfūsō pēndēbăt īn āĕrĕ tēllūs. *O.* Quūm cīrcūmfūsă rĕpēntĕ Scīndĭt sē nūbēs. *V.* || *Au fig.* Cōllŏquĕ pārēntĭs Cīrcūmfūsă sŭī. *O.* Cīrcūmfūsæque Dĭānăm Cōrpŏrĭbŭs tēxērĕ sŭīs. *Id.* || *En parl. de combattants.* Ēt cīrcūmfūsō vŏlĭtābānt mīlĭtĕ Vōlscī. *V.* Cūrsŭs ĕquī, cīrcūmfūsūsquĕ sătēllĕs. *O* || *Entouré.* Tōt cīrcūmfūsŭs Ĭbērĭs. *Sil.*

Cīrcūmgĕmŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Gémir autour.* Nēc vēspērtīnūs cīrcūmgĕmĭt ūrsŭs ŏvīlĕ. *H.*

Cīrcŭmĭēns, ĕūntĭs. *Qui va autour, qui entoure.* Mōrĕ lŭpī claūsās cīrcŭmĕūntĭs ŏvēs. *O.*

Cīrcŭmĭtĭŏ, Cīrcŭmĭtŏr, Cīrcŭmĭtŭs. *Voy.* Circitio, Circitor, Circuitus.

Cīrcūmjēctŭs, ă, ŭm. *Jeté autour, qui entoure.* Præfūlgĭdă nūbēs, Cīrcūmjēcta ŏcŭlīs, vēstībăt lūmĭnĕ mōntēm. *Juvc.* (III, 331).

Cīrcūmjēctŭs, ūs, *m. Entourage, enveloppe.* Quī tĕnĕrō tērrām cīrcūmjēctu āmplēctĭtŭr. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 25, de æthere).

Cīrcūmlābēns, tĭs. *Qui coule ou roule autour.* Prōspēctūmquĕ dĕdīt cīrcūmlābēntĭs Ŏlȳmpī. *L.*

Cīrcūmlăquĕŏ, ās, ārĕ. *Enlacer.* Pēr sēnōs circum ūsquĕ sĭnūs lăquĕābĭs. *Grat.* (*Cyn.* 29).

† Cīrcūmlātrātŏr, ōrĭs, *m. Qui aboie ou mugit autour.* Ōcĕānŭs īste ēst, ōrbĭs ēffūsī prŏcŭl Cīrcūmlātrātŏr. *Avien.* (*Or. mar.* 390).

† Cīrcūmlātrātŭs, ūs, *m. Aboiement autour.* Nēc tālĭă quīsquām Īnsŏnŭĭt tāntīs cīrcūmlātrātĭbŭs aūdāx. *Juvc.* (IV, 537).

Cīrcūmlātrŏ, ās, ārĕ, *n. et a. Aboyer autour, et au fig.* Cīrcūmlătrăt īngēns Tūrbă cănūm, sī fōrtĕ

vēlīt cōncūrrĕrĕ cāmpō. *Sid.* (5, 92). Cīrcūmlātrātquĕ pōntŭs īnsŭlās dŭās. *Avien.* (*Or. mar.* 159).

Cīrcūmlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circumfero. *Porté autour.* Cīrcūmlātă dĭū mēnsīs scrīblītă sĕcūndīs. *M.* (III, 17, 1). || *Divulgué.* Tūm fācta ōmnĭă sūntŏ Cīrcūmlātă. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 70).

Cīrcūmlĭgō, ās, ārĕ. *Lier autour.* Īmplĭcăt, ātque nābīlēm mĕdĭæ cīrcūmlĭgăt hāstæ. *V. Voy.* Alligo. || *Entourer.* Ēxcēptāmque ăvĭdīs cīrcūmlĭgăt ūlnīs. *St.* Māgnā trĕpĭdūm cīrcūmlĭgăt ūmbrā. *Id.* Glŏbūm Tēthȳs cīrcūmlĭgĕt ūndīs. *Sil.*

Cīrcūmlĭnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Oindre, frotter autour, enduire.* Ŏcŭlōs vīlī cīrcūmlĭnĕ cœnō. *Sam.* (vs. 226).

Cīrcūmlĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Mūscō cīrcūmlĭtă sāxă. *H.* Nēvĕ măle ōptātō mănĕās cīrcūmlĭtŭs aūrō. *O.* Nūllō cīrcūmlĭtă fūcō Cōrpŏră. *Lr.* (II, 745).

Cīrcūmlŏquŏr, ĕrĭs, ī, *d. Parler par circonlocutions.* Pōssum ābsŏlūtē dīcĕrĕ, Sēd dūlcĭŭs cīrcūmlŏquăr. *Aus.* (*Epist.* 16, 7). Quūm... prŏlŏquŏr Cīrcūmlŏquēntĭs āmbĭtū. *Id.* (*Epigr.* 146, 14).

Cīrcūmmūnĭŏ (*arch.* mœnio), īs, īrĕ. *Fortifier autour.* Ĭtă vīnclīs cūstōdĭīsquĕ cīrcūmmœnītī sŭmŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 4).

Cīrcūmpēndēns, tĭs. *Suspendu autour.* Īnquĕ fŏrō, mūltā cīrcūmpēndēntĕ tăbēllā. *O.*

Cīrcūmplaūdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Applaudir autour.* Quāque ĭbĭs, mănĭbūs cīrcūmplaūdĕrĕ tŭōrūm. *O.*

† Cīrcūmplēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Circumplector. Meūm cōllūm cīrcūmplēctĕ. *Pl.* (*As.* III, 3, 106).

Cīrcūmplēctŏr, ĕrĭs, ī, *d. Embrasser.* Lātō quām cīrcūmplēctĭtŭr aūrō Bāltĕŭs. *V.* Nām vēl cærŭlĕō lŏcă cīrcūmplēctĭtŭr æstū. *Avien.* (*Descr. Terr.* 95). *Voy.* Circumdo.

Cīrcūmplēxŭs, ă, ŭm, *part. de* Circumplector. *Qui a embrassé.* Stŭpĕt īpsĕ, bĕātās Cīrcūmplēxŭs ŏpēs. *St.* Hĕdĕrīs quŏquĕ cīrcūmplēxīs Pēndŭlă lōră vĭrēnt. *Sid.* (22, 68. Hoc malim deducere a *circumplecto*, passive: ut *implexus*).

Cīrcūmplĭcŏ, ās, ārĕ. *Plier autour.* Bārbām rĭgēntēm dūm Jŏvīs cīrcūmplĭcăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 272).

Cīrcūmpōnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Placer autour.* Īncrētūm pūrīs cīrcūmpŏsŭīssĕ cătīllīs. *H.* Sēmpĕr ĕnīm cīrcūmpŏsĭtŭs rēs vērbĕrăt āēr. *Lr.* (VI, 1028).

Cīrcūmpūlsŏ, ās, ārĕ. *Frapper autour.* Ēt lĭtŭīs aūrēs cīrcūmpūlsāntŭr ăcūtīs. *St.*

† Cīrcūmquāquĕ, *adv. Tout autour.* Cīrcūmquāquĕ dūcēs vāllāntēs āgmĭnĕ dēnsō. *Corip.* (*Joh.* III, 5).

Cīrcūmrētĭŏ, īs, īrĕ. *Entourer de filets, de pièges.* Cīrcūmrētĭt ĕnīm vīs ātque īnjūrĭă quēmquĕ. *Lr.* (V, 1151).

Cīrcūmrōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger autour.* || *Au fig* Dēntĕ Thĕōnīnō quūm cīrcūmrōdĭtŭr. *H.*

Cīrcūmrŏtŏ, ās, ārĕ. *Faire rouler autour.* Īnvītūs răpĭt, ēt cœlī cīrcūmrŏtăt ōrbēm. *German.* (*Fragm.* 3, 9. Et *Victor, Gen.* I, 39).

Cīrcūmsāltāns, tĭs. *Qui danse autour.* Hōc cīrcūmsāltāntĕ chŏrō. *Prud.* (*Sym.* I, 135).

Cīrcūmscrībŏ, bĭs, psī, ptūm, bĕrĕ. *Décrire autour, tracer. Voy.* Describo. || *Borner, limiter. Voy.* Includo, Termino. || *Ordint. Tromper.* Quŏt cīrcūmscrīpsĕrĭt Hīrrŭs Pūpīllōs. *J.* (10, 222). Ēt spŏlĭārĕ dŏcēs, ēt cīrcūmscrībĕrĕ. *Id.* (14, 237). Sīc cīrcūmscrībēns īllūsō sīmplĭcĕ gaūdĕt. *Alcim.* (IV, 333). *Voy.* Decipio.

Cīrcūmscrīptŏr, ōrĭs, *m. Fripon.* Pūpīllūm ād jūră vŏcāntēm Cīrcūmscrīptōrēm. *J.* (15, 135).

Cīrcūmsēpĭŏ, īs, īrĕ. *Entourer; assiéger.* Bārbărĭēs sānctæ quæ cīrcūmsēpsĕrăt ūrbĭs Īndĭgĕnās. *Prud.* (*Psych.* 753).

Cīrcūmsēptŭs, ă, ŭm. *Entouré.* Āggĕrĭbūs sēptām cīrcūm ēt flŭvĭālĭbŭs Īndīs. *V.*

Cīrcūmsĭlĭŏ, īs, īrĕ, *n. Sauter autour, et au fig.* Cīrcūmsĭlĭt āgmĭnĕ fāctō. *J.* (10, 228). Sēd cīrcūmsĭlĭēns mŏdo hūc, mŏdo īllūc. *Cat.* (3, 9).

Cīrcūmsīstŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'arrêter autour, siéger.* Cīrcūmsīstāmŭs; āltĕr hīnc, hīnc āltĕr āppēllēmŭs. *Pl.* (*As.* III, 3, 28). Nōbĭlĭŏr cīrcūmsīstēntĕ sĕnātū. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 263). || *Entourer.* Ārmātī cīrcūmsīstūnt īpsūmquĕ dŏmūmquĕ. *V.*

Cīrcūmsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circumsero. *Situé autour ou près.* Trĕmŭīt cīrcūmsĭtă rīpă Flūmĭnĭs Ētrūscī. (*Anthol.* I, p. 13.)

Cīrcūmsŏnŏ, ās, ŭī, ārĕ, *n. Retentir autour.* Cīrcūmsŏnăt æquŏr Dēntĭbŭs. *Manil.* (V, 582). || *Act. Faire retentir.* Mūrūm cīrcūmsŏnăt ārmīs. *V.* Rēmōs plaūsīs cīrcūmsŏnăt ālīs. *O.* || *Au pass.* Fīnĭtĭmīs quāmvīs cīrcūmsŏnĕr ārmīs. *O.* Scȳthĭcōquĕ fĕrē cīrcūmsŏnŏr ōrĕ. *Id.*

Cīrcūmsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit autour.* Quēm tūrbă cănūm cīrcūmsŏnă tĕrrĕt. *O.* || *Pass. Qui retentit de.* Dĭōnæīs ăvĭbūs cīrcūmsŏnă Thīsbĕ. *St.* Īnsānīs lātĕ cīrcūmsŏnă caūrīs. *Avien.* (*Arat.* 109).

† Cīrcūmspēctātrīx, īcĭs, *f. Celle qui regarde autour.* (*Plaut. Aul.* I, 1, 2.)

Cīrcūmspēctŏ, ās, ārĕ. *Regarder autour.* Dūm cīrcūmspēcto ĕgo, ātquĕ lēmbūm cōnspĭcŏr. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 45. Et *Ter. Eun.* II, 2, 60). || *Au fig. Chercher.* Quāssō mĕdĭcāmĭnă mœstī Īmpĕrĭō cīrcūmspēctānt. *Sil. Voy.* Circumspicio.

Cīrcūmspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circumspicio. *Regardé autour.* || *Examiné, pesé.* Nōn cīrcūmspēctīs ēxāctūm vīrĭbŭs ēnsēm Fūgĭt. *O.* || *Adj. Circonspect, prudent.* Vērbă mŏvēnt īrās nōn cīrcūmspēctă dĕōrūm. *O.* SYN. Caūtŭs, prūdēns.

Cīrcūmspēctŭs, ūs, *m. Contemplation* (*au fig.*) Mălĭquĕ Īn cīrcūmspēctū stāt sĭnĕ fīnĕ sŭī. *O.*

† Cīrcūmspēxtī, *sync. pour* Circumspexisti. (*Ter. Ad.* IV, 5, 55.)

† Cīrcūmspĭcĕdūm, *arch.* (*de* circumspice *et* dum). Cīrcūmspĭcĕdūm, nūnquĭs ēst. *Pl.* (*Most.* II, 2, 41).

Cīrcūmspĭcĭŏ, ĭs, spēxī, spēctūm, spĭcĕrĕ. *Regarder autour.* Ārmātūmque aūrō cīrcūmspĭcĭt Ōrīōnă. *V.* Ātque ŏcŭlīs Phrȳgĭa āgmĭnă cīrcūmspēxĭt. *Id.* Quīdquĭd hăbēt dīvēs, cīrcūmspĭcĕ, mūndŭs. *O.* SYN. Cīrcūmspēctŏ. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă cīrcūmfĕrŏ, cīrcūm ōmnĭă fĕrŏ, hūc īllūc *ou* pēr sīngŭlă vērtŏ, vŏlvŏ. Ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs ōmnĭă *ou* sīngŭlă lūstrŏ, cōllūstrŏ, pĕrērrŏ. VERS. Cōrpūsquĕ pēr īngēns Lūmĭnă vŏlvĭt, ŏbītquĕ trŭcī prŏcŭl ōmnĭă vīsū. *V.* Hūc īllūc vŏlvēns ŏcŭlōs, tōtūmquĕ pĕrērrăt Lūmĭnĭbūs tăcĭtīs. Ŏcŭlōs pēr sīngŭlă vērsăt. Ōmnĭă cīrcūm Ōbsērvāns ŏcŭlīs. Pāssīmque ŏcŭlōs pēr cūnctă fĕrēntī. Ūtque ăcĭēm pārtēs dīmīsĭt īn ōmnēs. Quīn prōtĭnŭs ōmnĭă Pērlĕgĕrēnt ŏcŭlīs. *Id.* Quō sē cūmque ăcĭēs ŏcŭlōrūm flēxĕrăt. *O.* Hūc ōră fĕrēbăt ēt īllūc. Dūm vērsăt īn ōmnĭă vūltŭs. Īn quāmcūmquĕ dŏmŭs ādvērtī lūmĭnă pārtēm. *Id.* Dūm văgŏr ādspēctū, vīsūsquĕ pēr ōmnĭă dūcŏ. *St.* Quæ dūm pērlūstrăt, crēbrōque ŏbĭt ōmnĭă vīsū. *Sil.* Āc lĕgĕrĕt vīsū cūncta, ēt pĕnētrārĕt īn ōmnēs Spēctāndō pārtēs. *Id.* || *Chercher des yeux, et au fig. Chercher.* Nōn tămĕn ānte ădĭīt, quām cīrcūmspēxĭt ămīctūs. *O.* Plēnōque ălĭūm cīrcūmspĭcĕ cāmpō. *V.* Præcōnēm, Chærīppĕ, tŭīs cīrcūmspĭcĕ pāmĭs. *J.* (8, 96). Ēt vărĭās cīrcūmspĭcĭt ārtēs. *V. Fl. Voy.* Quæro. || *Examiner, peser.* Quūm vēlāmĭnĕ cōstās Dēnūdābĭ' ŏvīs, cīrcūmspĭcĕ, nē sĭt ăcūtā Fōrfĭcĕ læsă cŭtīs. *Calp.* (5, 72). Ādmŏnĭtŭs quūm cīrcūmspēxĕrĭs ōmnēs. *O.* Ēt tŏt cīrcūmspĭcĕ cāsūs. *Id.* SYN. Pērpēndŏ, āttēndŏ. *Voy* Attendo.

? Cīrcūmspīrācŭlŭm, ī, *n.* (*Lucr.* VI, 492. Alii divisim scribunt.) *Voy.* Spiraculum.

Cīrcūmstāns, tĭs. *Qui est autour.* Ād cīrcūmstāntēs tēndēns sŭā brāchĭā sīlvās. *O.* || *Subst. m. Assistant.* Nēc tērrēārĭs, tūrbā cīrcūmstāntĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 521). SYN. Ādstāns.

Cīrcūmstīpŏ, ās, ārĕ. *Entourer* (*en parl. d'une foule*). Ānnĭbāl, ēt māgnā cīrcūmstīpāntĕ cătērvā. *Sil.* Pēnnātīquĕ nŭrūm cīrcūmstīpāntŭr Ămōrēs. *Cl.* Ēt dūcĭbūs cīrcūmstīpātā tŏgātĭs. *Cl.*

Cīrcūmstŏ, stās, stĕtī, stārĕ, *n. et act. Se tenir autour, entourer.* Cīrcūmstānt ănĭmæ dēxtrā lævāquĕ frĕquēntēs. *V.* Āt īllŭm Cūrvāta īn mōntĭs făcĭēm cīrcūmstĕtĭt ūndā. Cīrcūmstānt ūndĭquĕ mūrōs. *Id.* SYN. Cīrcūmsīstŏ, cīrcūmdŏ, āmbĭŏ, cīngŏ. || *Au fig.* Āt mē tūm prīmūm sævūs cīrcūmstĕtĭt hōrrŏr. *V.* Scĭo ăcērbă mĕōrūm Cīrcūmstāre ŏdĭă. *Id.*

Cīrcūmstrĕpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Retentir autour. Voy.* Circumstupeo, Circumtero.

? Cīrcūmstŭpĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être immobile.* Pīgrăquĕ dēfēssō cīrcūmstŭpĕt hūmĭdă vūltū. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 331. Alii leg. *circumstrepit*).

Cīrcūmtĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Sūprā cīrcūmtĕgĕre ōmnĭă cœlūm. *Lr.* (I, 1094). Sĕdēns īn cēllā cīrcūmtēctūs tĕgĕtĭbŭs. *Næv.* (ap. *Fest.* v. *Penem*).

Cīrcūmtēntŭs, ă, ŭm. *Couvert de.* Ĕlĕphāntī cŏrĭō cīrcūmtēntŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 80).

Cīrcūmtĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Presser autour.* Hūnc pŭĕr, hūnc jŭvĕnĭs tūrbā cīrcūmtĕrĭt ārctā. *Tib.* (I, 2, 97. Alii leg. *circumstrepit.* Minus bene.)

Cīrcūmtēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circumtexo. *Tissu autour.* Ēt cīrcūmtēxtūm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.*

Cīrcūmtŏnŏ, ās, ŭī, ārĕ. *Tonner ou Faire grand bruit autour.* Hūnc cīrcūmtŏnŭīt gaūdēns Bēllōnă crŭēntĭs. *H.* Vĭrūm cīrcūmtŏnăt ārmĭs. *Sil.*

Cīrcūmtōnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Circumtondeo. Ēt cīrcūmtōnsæ vĭrĭdāntī vērtĭcĕ pīnūs. *Petr.* (131).

Cīrcūmtrĕmŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Trembler autour.* Tōtūm cīrcūmtrĕmĕre æthĕră sīgnĭs. *Lr.* (I, 1087).

Cīrcūmtūrbŏ, ās, ārĕ. *Jeter le trouble autour.* Māgnō cīrcūmtūrbāntĕ tŭmūltū. *Victor* (*Gen.* III, 373).

Cīrcūmvăgŭs, ă, ŭm. *Qui roule ou qui tourne autour.* Ǣthĕrĭæ mōlēs cīrcūmvăgă flāmmæ. (*Ad Pis.* 19.) Nōs mănĕt ōcĕănūs cīrcūmvăgŭs : ārvă, bĕātă Pĕtāmŭs ārvă. *H.* (*Epod.* 16, 41. Male quidam aliter interpungunt.)

Cīrcūmvāllŏ, ās, ārĕ. *Entourer comme d'un rempart.* Quīppe ăcĭēm dēnsō cīrcūmvāllāvĕrăt ōrbĕ. *Sil.* Īpsă Pălātīnō cīrcūmvāllātă sĕnātū. *Cl.* (Sic et *Manil.* V, 678). *Voy.* Vallo, Cingo. || *Au fig.* Tōt rēs rĕpēntĕ cīrcūmvāllānt, ūnde ēmērgī nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 4).

Cīrcūmvēctŏ, ās, ārĕ. *Transporter autour.* || *Au pass. Être transporté autour, parcourir.* Sīngŭlă dūm căptī cīrcūmvēctāmŭr ămōrĕ. *V.* Ŏppĭdă cīrcūmvēctābŏr. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 27).

Cīrcūmvĕhŏ, ĕhĭs, ēxī, ēctŭm, ĕhĕrĕ. *Transporter autour.* || *Au pass. Être transporté autour, parcourir.* Sĕd ĕtĭām tērrās sōlās ōrāsque ūltĭmās Sūm cīrcūmvēctŭs. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 3). Vīx cīrcūmvĕhĭmūr spārsæ dīspēndĭă rūpĭs. *Rutil.* (1, 321). SYN. Cīrcūmvēctŏr, pērcūrrŏ, pērlūstrŏ. || *Au fig.* Frūstrā cīrcūmvĕhŏr ōmnĭă vērbīs. (*Ciris*, 271.)

Cīrcūmvēlŏ, ās, ārĕ. *Voiler autour.* Īnsŭpĕr aūrātō cīrcūmvēlātŭr ămīctū. *O. Voy.* Velo.

Cīrcūmvĕnĭŏ, īs, vēnī, vēntŭm, vĕnīrĕ. *Envelopper, entourer, investir.* Tēr, quătĕr ārdēntī tērgō cīrcūmvĕnĭt āngnis. *V. Fl.* Cōcȳtūsquĕ sĭnū lābēns cīrcūmvĕnĭt ātrō. *V.* SYN. Cīrcūmdŏ, cīngŏ, āmbĭŏ, cīrcŭmĕŏ. || *Au fig. Assiéger.* Mūltă sĕnēm cīrcūmvĕnĭūnt īncōmmŏdă. *H.* Mūltĭmŏdīs sūm cīrcūmvēntūs mōrbo, ēxsĭlĭo, ātque ĭnŏpĭā. *Enn.* (apud *Cic. Fin* 4, 23). || *Tromper. Voy. le suiv.*

Cīrcūmvēntŭs, ă, ŭm. *Entouré.* Cērvă crŭēntĭs Cīrcūmvēntă lŭpĭs. *St.* || *Trompé.* Ne eūm cīrcūmvēntum īnīque īnīqui īrrīdĕānt. *Ter.* (*Hecyr. prol.* 2, 46).

Cīrcūmvērsŏr, ārĭs, ārī, *pass. Être tourné ou Se tourner autour.* Quærēntēsquĕ vĭām cīrcūmvērsāntŭr. *Lr.* (VI, 199). Sī sīmplēx cīrcūmvērsābĭtŭr ōrbĭs. *Avien.* (*Arat.* 1528).

Cīrcūmvērtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire tourner.* Nī rŏtă, pērpĕtŭūm quæ cīrcūmvērtĭtŭr āxĕm. *O.* Ăbĕūnt, quam īn cūrsū rŏtŭlă cīrcūmvŏrtĭtŭr. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 38).

Cīrcūmvēstĭŏ, īs, īrĕ. *Vêtir autour.* || *Au fig.* Quāndŏquĭdem īstĕ cīrcūmvēstīt dīctĭs, sēpīt sēdŭlō. *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 39).

Cīrcūmvēstītŭs, ă, ŭm. *Vêtu autour.* Dīvĭtĕ sāxōrūm cīrcūmvēstītă mĕtāllō. *Avien.* (*Descr. Terr.* 377).

Cīrcūmvīncĭŏ, īs, īrĕ. *Garrotter autour.* Quăsī mūrtētă jūncīs, ītem ĕgŏ vīrgīs cīrcūmvīncĭăm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 27). Ēt cīrcūmvīnctī nērvīs ēxstāntĭbŭs ārtūs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 331).

Cīrcūmvīsŏ, ĭs, ĕrĕ. *Regarder à l'entour.* Sĕd āngŭēs ōmnēs ŏcŭlīs cīrcūmvīsĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 58).

† Cīrcūmvŏlĭtābĭlĭs, ĕ. *Qui circule autour.* Hānc tĕnĕr, ēt vĭtrĕīs cīrcūmvŏlĭtābĭlĭs aūrīs Āēr, etc. *Capel.* (VI, p. 191).

Cīrcūmvŏlĭtŏ *et* Cīrcūmvŏlŏ, ās, ārĕ. *Voltiger, voler autour.* Aūt ārgūtă lăcūs cīrcūmvŏlĭtāvĭt hīrūndŏ. *V.* Quæ cīrcūmvŏlĭtās ăgĭlĭs thȳmă. *H.* Spēmquĕ sŭām mōtīs ăvĭdūs cīrcūmvŏlăt ālīs. *O.* Nōx ātră căvā cīrcūmvŏlăt ūmbrā. *V.* || *Au fig. Courir çà et là.* Jăcŭlō cīrcūmvŏlăt ālĭtĕ cāmpŭm. *Sil.* SYN. Cīrcūmfĕrŏr.

Cīrcūmvŏlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rouler autour.* Īntĕrĕā māgnūm sōl cīrcūmvŏlvĭtŭr ānnŭm. *V.*

Cīrcŭs, ī, *m. Cercle, en partic. Cercle céleste, décrit par les astres.* Hīnc tĭbĭ cīrcŭs ĕrĭt sēmpēr vērtēntĭbŭs ānnīs. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 17). Vīdīstī māgnūm cāndēntēm sērpĕrĕ cīrcŭm. *Cic.* (*Arat.* 248). Nām glŏbŭs, ēt cīrcī, zōnæque āc fūlgĭdă sīgnă. *Capel.* (VI, p. 191). SYN. Cīrcŭlŭs. || *Ordint. Cirque, enceinte circulaire à Rome, où se donnaient les jeux publics.* Mūltă căpāx pŏpŭlī cōmmŏdă cīrcŭs hăbĕt. *O.* Ēxsūltāt raūcō vīctōrĭă cīrcō. *J.* (8, 59). Īlle ĕgŏ sūm Scōrpūs, clāmōsī glōrĭă cīrcī. *M.* (X, 53, 1). SYN. Căvĕă. EP. Pătēns, spătĭōsŭs, vāstŭs, cĕlĕbĕr, frĕquēns, fēstŭs. || *En gén. Enceinte pour les jeux.* Mĕdĭāque īn vāllĕ thĕātrī Cīrcŭs ĕrăt. *V.* (Adde *Sil.* XVI, 613).

Cīrīnŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sīc tŭă, Cīrīnī, prōmās ĕpīgrāmmătă vūlgō. *M.* (VIII, 18, 1.)

Cīrĭs, ĭs, *f.* (κεῖρις). *Aigrette, oiseau. Scylla, fille de Nisus, fut changée en cet oiseau, après avoir coupé le cheveu fatal de son père.* Īn ăvēm mūtātă, vŏcātŭr Cīrĭs, ēt ā tōnso ēst hōc nōmĕn ădēptă căpīllō. *O.* Cīrĭs Ămȳclæō fōrmōsĭŏr ānsĕrĕ Lēdæ. (*Ciris*, 489.)

Cīrrātŭs, ă, ŭm. *Qui a les cheveux en touffe.* Nēc mātūtīnī cīrrātă cătērvă măgīstrī. *M.* (IV, 30, 7). Tēn' cīrrātōrūm cēntūm dīctātă fŭīssĕ Prō nĭhĭlō pēndās ? *Pers.* (1, 29). *Voy.* Cirrus.

Cīrrhă, æ, *f.* (Κίῤῥα). *Cirrha, ville de Phocide, voisine de Delphes : par ext. L'oracle de Delphes.* Ceū spōntĕ dĕōrŭm Cīrrhă sĭlĕt. *L.* Ēt dŏmĭnīs Cīrrhæ Nīsæquĕ fĕrūntŭr *J.* (7, 64) Quīd tĭbĭ cūm Cīrrhā ? quīd cūm Pērmēssĭdŏs ūndā ? *M.* (I, 77, 11). || *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VI, 39, 17.)

Cīrrhæŭs, ă, ŭm (Κιῤῥαῖος). *De Cirrha.* Cīrrhæă

vĕlīm sēcrētā mŏvēntēm Sōllĭcĭtārĕ dĕūm. *L.* Cīrrhææ pĕr āntră. *Id.*

Cīrrŭs, ī, *m. Touffe de cheveux, particulièrement comme en portaient les enfants à Rome.* Ēt mădĭdō tōrquēntēm cōrnŭă cīrrō. *J.* (13, 165). Rārōs cōllĭgĭs hīnc ĕt hīnc căpĭllōs... căpūtquĕ nūdŭm Cīrrīs grāndĭbŭs hīnc ĕt īndĕ cīngūnt. *M.* (X, 83). Cīrrōquĕ mădēntĕ. *Sid.* (5, 226. *Cirrum* fusius describit *Prud. Psych.* 183 sq.). PHR. Tŏt ădhūc cōmpāgĭbŭs āltūm Ædĭfĭcāt căpŭt. *J. Voy.* Cincinnus. || *Franges.* Ĕrāt dēstrīctă, cīrrīs dēpēndēntĭbŭs (tunica). *Ph.* || *Le chevelu d'une écaille.* Ēt ōstrĕōrūm răpĕrĕ līvĭdōs cīrrōs. *M.* (VII, 19, 7).

Cĭs, *prép. En deçà.* Cĭs hĕrclĕ paūcās tēmpēstātēs, Trānĭŏ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 17). Cĭs paūcōs dĭēs. *Id.* (*Truc.* II, 3, 27).

Cĭsĭūm, ĭī, *n. Chaise à deux roues.* Vēl cĭsĭō trĭjŭgī, sī plăcĕt, īnsĭlĭās. *Aus.* (*Ep.* 8, 6). Nĕquĕ ūllĭūs vŏlāntĭs īmpĕtūm cĭsī Nĕquīssĕ prætĕrīrĕ. (*Catal. Virg.* 8, 3. Cf. *Non.* 2, 139.)

† Cĭspēllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Forcer à revenir.* Īnde ōptŭmē sīc cīspēllām vĭrūm. *Pl.* (*Amp.* III, 4, 17).

Cīssēĭs, ĭdĭs, *f.* (Κισσηΐς). *Hécube, fille de Cissée.* Cīssæīs prægnāns īgnēs ēnīxă jŭgālēs. *V.*

Cīsseūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Κισσεύς). *Cissée, roi de Thrace, père d'Hécube.*

Cīssī, ōrŭm, *m. pl.* (*Strab.* Κίσσιοι). *Peuple de la Babylonie.* Āt sūprā Băbȳlōnă vĭdēs, ăd flūmĭnă văstă Cīssōs. *Prisc.* (*Peri.* 938. Et *Avien.* 1209).

Cīstă, æ, *f.* (κίστη). *Panier, corbeille.* Claūsĕrăt Āctæō tēxtă dē vīmĭnĕ cīstă. *O.* Aūt cīstam ēffrāctam ēt sūbdūctă vĭātĭcă plōrăt. *H.* SYN. Cīstŭlă, cīstēllă, călăthŭs, fīscĭnă, cănīstrŭm. *Voy.* Calathus. || *Corbeille mystique qui servait dans les cérémonies de Cérès et de Bacchus.* Pārs ōbscūrā căvīs cĕlĕbrābānt ōrgĭă cīstīs. *Cat.* (64, 260). Cōndĭtă sī nōn sūnt Vĕnĕrĭs mȳstērĭă cīstīs. *O.* (Adde *Tib.* I, 7, 8; *V. Fl.* II, 267; *Sen. H. OEt.* 591).

Cīstēllă, Cīstēllŭlă *et* Cīstŭlă, æ, *f. dimin. de* Cista. Cīstēllām dŏmo ēffĕr cūm mŏnŭmēntīs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 15). Ŭbĭnam ĕă fuĭt cīstēllŭlă? *Pl.* (*Rud.* II, 3, 60. *Id. Amp.* II, 2, 141). Pārcæ cīstŭlă nōn căpāx ŏlīvæ. *M.* (IV, 46, 13. Et *Pl. Rud.* II, 3, 58).

Cīstēllātrīx, īcĭs, *f. Femme qui porte un panier* (*Plaut. Trin.* II, 1, 32.)

Cīstēllŭlă. *Voy.* Cistella.

Cīstērnă, æ, *f. Citerne.* Sĭt cīstērnă mĭhī, quām vīnĕă, mālŏ Răvēnnæ. *M.* (III, 56, 1). Dēnĭquĕ cīstērnās ădstrūxĭmŭs ūndĭquĕ tēctīs. *P. Nol.* (24, 478).

Cīstĭfĕr, ă, ŭm. *Qui porte une corbeille (dans les mystères).* Nūpsīstī, Gēllĭă, cīstĭfĕrō. *M.* (IV, 17, 4)

Cīstŭlă. *Voy.* Cistella.

Cĭtărĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Aus. Prof.* 13, 1.)

Cĭtātŭs, ă, ŭm. *Agité, mû.* Vēntōquĕ cĭtātīs Tērrĭfĭcānt Ătlāntă jŭbīs. *Cl.* (Adde *St. Theb.* VI, 672). || *Au fig.* Vūltūs cĭtātŭs īrā. *Sen.* (*Med.* 853). || *Hâté, précipité.* Nōn tĭgrĭs cătŭlīs cĭtātă rāptīs. *M.* (III, 44, 6). Ēffĕr cĭtātūm sēdĕ Pĕlŏpēā grădŭm. *Sen.* (*Med.* 891). *Voy.* Citus. || *Appelé.* Ād măgĭstrī vōcēm quīsquĕ sŭī vĕnĭt cĭtātŭs. *M.* (IV, 30, 7). || *Cité en justice.* Lŭpūs, cĭtātūs tēstĭs, nōn ūnām mŏdŏ. *Ph.*

† Cĭtĕr, *ancien positif de* Citimus. *Qui est en deçà.* (*Afran.*, teste *Prisc.* 607.)

Cĭthærōn, ōnĭs, *m.* (Κιθαιρών). *Le mont Cithéron, un des sommets du Parnasse, en Béotie, où se célébraient les mystères de Bacchus. Il était aussi consacré à Apollon et aux Muses.* Ēlēctūs făcĭēndă ăd săcră Cĭthærōn. *O.* Vŏcăt īngēntī clāmōrĕ Cĭthærōn. *V.* Īndĕ Cĭthærōnĭs tĭmĭdō pĕdĕ cūrrĭt ĭn ārcēs. *Pp.* (III, 15, 25).

Cĭthără, æ, *f.* (κιθάρα). *Cithare, instrument de musique (ayant la forme de la guitare).* Jām mănĭbŭs cĭthărām, jām pēctĭnĕ pūlsăt ĕbūrnō. *V.* Quī cĭthărām nērvīs ēt nērvīs tēmpĕrăt ārcūm. *O.* SYN. *Par ext.* Lȳră, fĭdēs (*pl.*), chĕlȳs, bārbĭtŏs, tēstūdŏ, *qqf.* chōrdæ, fīlă, nērvī. EP. Āŏnĭă, Ăpōllĭnĕă, Phœbēă, Pīĕrĭă; ĕbūrnă, aūrātă: căvă, cūrvă; dūlcĭs, blāndă, ārgūtă, vōcālĭs, cănōră, grātă, jūcūndă; quĕrŭlă; īmbēllĭs, mōllĭs. PPH. Cĭthăræ, lȳræ nērvī, fīlă, chōrdæ, sŏnŭs, cāntŭs, mŏdī, mūrmŭr, mŏdŭlāmĕn, vōcēs, cănŏr, cōncēntŭs, pūlsŭs. || *Jouer de la cithare.* Cĭthărām, lȳrām, cĭthăræ nērvōs, chōrdās *ou* fīlă tāngŏ, īmpēllŏ, pēllŏ, pērcŭtĭŏ, pūlsŏ, sōllĭcĭtŏ, mŏvĕŏ, trāctŏ. Bārbĭtŏn tēndŏ. Lȳrām, fĭdēs, cĭthăræ chōrdās plēctrō, pēctĭnĕ, pōllĭcĕ, dĭgĭtīs īmpēllŏ, pūlsŏ, etc. Lȳrā cănŏ, cōncĭnŏ. Fĭdĭbŭs cāntūs mŏdŭlŏr. Fīlă lȳræ mĕdĭtŏr. VERS. Cĭthără crīnītŭs Īŏpās Pērsŏnăt aūrātā. *V.* Cuī cārmĭnă sēmpĕr Ēt cĭthăræ cōrdī, nŭmĕrōsque īntēndĕrĕ nērvīs. *Id.* Ēt tē sŏnāntēm plēnĭŭs aūrĕō, Ālcæĕ, plēctrō. *H.* Ād strĕpĭtūm cĭthăræ cēssāntēm dūcĕrĕ sōmnŭm. *Id.* Trāctăt īnaūrātæ cōnsŏnă fīlă lȳræ. *O.* Dĭgĭtōsquĕ sŏnāntī Īnfīgĭt cĭthăræ. *St.* Sīvĕ lȳræ cārmĕn dĭgĭtīs pērcūssĭt ĕbūrnīs. *Pp.* Æŏlĭō quŭm tēntăt cārmĭnă plēctrō. *Id.* Fīlă lȳræ mŏvī Călăbrĭs ēxcūltă Cămēnĭs. *M.* Sīvĕ chĕlȳn dĭgĭtīs ēt ĕbūrnō vērbĕrĕ pūlsās, Dūlcĭs Ăpōllĭnĕā sĕquĭtūr tēstūdĭnĕ cāntŭs. (*Ad Pis.*) Vōcālēs īmpēllĕrĕ pōllĭcĕ chōrdās. *Tib.* Ēt cĭthăræ lĭquĭdūm cārmĕn, chōrdāsquĕ lŏquēntēs Aūrĭbŭs āccĭpĕrĕ. *Lr.* Pēr grăcĭlēs călămōs, ēt nērvīs īnsĭtă vērbă, Īngĕnĭtūmquĕ sŏnŭm. *Manil.* Lĕvī cănōrām vērbĕrāns plēctrō chĕlȳn. *Sen.* Ēt rēspōnsūrām sōllĭcĭtārĕ lȳrām. *Maximian.* || *Chanter en s'accompagnant (de la cithare).* Hāctĕnŭs ăd cĭthărām vōcālĭă mōvĕrăt ōră. *O.* Cĭthărām cūm vōcĕ mŏvērēs. Cōncōrdānt cārmĭnă nērvīs. Ūt sătĭs īmpūlsās tēntāvĭt pōllĭcĕ chōrdās, Ēt sēnsĭt văriōs, quāmvīs dīvērsă sŏnārēnt, Cōncōrdārĕ mŏdōs, hōc vōcēm cārmĭnĕ mŏvĭt. Cōncēntū vĭctūs vōcĭsquĕ lȳræquĕ. *Id.* Vērbă cănō sŏcĭāndă chōrdīs. *H.* Īmbēllī cĭthără cārmĭnă dīvĭdēs. *Id.* Cōncōrdēm cĭthăræ mōvĭt pēr cārmĭnă vōcēm. *Sil.* Cuī brăchĭă līnguæ Cōncōrdānt, sēnsū cōncĭlĭātă părī. (*Antholog.* I, p. 624.) *Voy.* Cano. || *Poésie lyrique.* Nēc stŭdĭō cĭthăræ, nēc Mūsæ dēdĭtŭs ūllī. *H.* Mōllĭbŭs Āptārī cĭthăræ mŏdĭs. *Id.* SYN. Lȳră. *Voy.* Lyricus.

Cĭthărīstă, æ, *m.* (κιθαριστής). *Joueur de cithare.* Psāllĕt ætērnūs cĭthărīstă tōtō Æquŏrĕ Dāvīd. *P. Nol.* (17, 108. Vocem agnoscit *Prisc.* 557). *Voy.* Citharœdus.

Cĭthărīstrĭă, æ, *f.* (κιθαρίστρια). *Joueuse de cithare.* Quĭd īllĕ pædăgōgŭs, quī cĭthărīstrĭām? *Ter.* (*Ph.* I, 2, 94. *Ib.* 32). Quĭd dīcām cĭthărīstrĭās, chŏraūlās? *Sid.* (23, 300). SYN. Fĭdĭcĭnă.

Cĭthărœdŭs, ī, *m.* (κιθαρῳδός). *Joueur de cithare.* Āccĭpĭs ūxōrēm, dē quā cĭthărœdŭs Ĕchīōn. *J.* (6, 76). Dīc mĭhĭ sīmplĭcĭtēr, cōmœdīs ēt cĭthărœdīs. *M.* (XIV, 215. Adde *Hor. A. P.* 355). EP. Āŏnĭŭs, Phœbēŭs, blāndŭs, pĕrĭtŭs, dōctŭs. PPH. Cĭthăræ pĕrītŭs. Fĭdĭbŭs plēctrōquĕ pŏtēns. Dōctŭs sōllĭcĭtārĕ chĕlȳn, īmpēllĕrĕ nērvōs, etc. *Voy.* Cithara. VERS. Thrēĭcĭă frētŭs cĭthără fĭdĭbŭsquĕ cănōrīs. *V.* Cārmĭnĕ vōcālī clārŭs cĭthărāquĕ Phĭlāmmōn. *O.* Dūlcēs dōctă mŏdōs, ēt cĭthăræ scĭēns. *H.* Stŭdĭō cĭthăræ dēdĭtŭs. Mūsă lȳræ sōlērs. *Id.* Bēllŭs ĕs ārtĕ lȳræ. *M.* Stāt tāctū cāntūquĕ pŏtēns. (*Anthol.* I, p. 624.) Mūsĭcă cōntĭngēns sūbtīlī stāmĭnă pūlsū (*Ibid.*).

† Cĭtĭrēmĭs, ĕ. *Aux rames rapides.* Ārgō cĭtĭrēmēm. *Varr.* (apud *Charis.* 94).

Cĭtĭŭm, ĭī, *n. Ville de Cypre.* Nōmĭnĭbŭs sīgnăt Tārsūm Cĭtĭūmquĕ Rhŏdūmquĕ. *Juvc.* (*Genes.* vs. 41, in *Spicil. Solesm.* I, p. 172).

Cĭtŏ, *adv. Vite, promptement.* (De ultima corripienda cf. *Charis.* 165; *Diom.* 402.) Nēc cĭtŏ crēdĭdĕrīs quāntūm cĭtŏ crēdĕrĕ lædāt. *O.* (*A. Am.* III, 685). Quīdquīd præcĭpĭēs, ēstō brĕvĭs, ūt cĭtŏ dīctă. *H.* (*A. P.* 335). Sī bĕnĕ quīd făcĭēs, făcĭās cĭtŏ; nām cĭtŏ fāctūm. *Aus.* (*Epigr.* 83, 1). SYN. Brĕvī, rĕpēntĕ, cōntĭnŭō, ēxtēmplō, sŭbĭtō, prōtĭnŭs, mōx, prŏpĕrē, ōcĭŭs. *Voy.* Brevi, Protinus. || *Compar.* Sīc ăĭt, ēt dīctō cĭtĭūs tŭmĭdă æquŏră plācăt. *V.* Nōn vīs cĭtĭūs prōgrĕdī? *Ph.* || Sērĭŭs aūt cĭtĭŭs. *Tôt ou tard.* Sērĭŭs aūt cĭtĭŭs mētām prŏpĕrāmŭs ăd ūnăm. *O.* || *Superl.* Quām cĭtīssŭmē pŏtēst, tam hōc cēdĕre ād fāctūm vŏlŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 102). || *Qqf. Facilement.* Haūd cĭtŏ mălī quĭd ōrtum ēx hōc sĭt pūblĭcē. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 89). Nām cĭtĭūs Scȳllām vēl cōncūrrēntĭă săxă... Crēdĭdĕrīm. *J.* (15, 19). *Voy.* Facile. || † Cĭtō, *arch.* Ēlŏquĕre ūnde hæc sūnt tĭbĭ cĭtō crĕpūndĭă. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 82). Sēd quām cĭtō sūnt cōnsĕcūtæ mŭlĭĕrēs! *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 134).

Cĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Pousser, exciter, qqf. envoyer.* Tūnc īrās, tūnc ārmă cĭtăt. *St.* Ād frēnă cĭtāvĭt ŏlōrēs. *Id.* Cĭtăt īmprŏbŭs hāstăm. *Sil.* Flāmmātă făcĭēs spīrĭtum ēx āltō cĭtăt. *Sen.* (*Med.* 387). Aūt clāngōrĕ cĭtăt, quōs nōndūm cōnspĭcĭt, āprōs. *Grat.* (*Cyn.* 186). SYN. Ēxcĭtŏ, mŏvĕŏ, īmpēllŏ, ăgŏ, mīttŏ. *Voy.* Excito. || *Hâter, presser.* Sī vōcĕ grădūm mājōrĕ cĭtāssĕt. *Cl. Voy.* Accelero. || *Appeler.* Hīc ĕgŏ mē sēnsī nōtō quătĕr ōrĕ cĭtārī. *O. Voy.* Voco. || *Citer en justice.* Sī quāndŏ cĭtābĕrĕ tēstĭs. *J.* (8, 80). Sīve ĕgŏ tē tēstēm fēcī, fālsōquĕ cĭtāvī. *O.* || *Citer, mentionner.* Quōd sī vēxāntūr lēgēs āc jūră, cĭtārī Ānte ōmnēs dēbēt Scāntĭnĭă. *J.* (2, 43). SYN. Mĕmŏrŏ, rĕfĕrŏ. || *Proclamer.* Īngēntī vōcĕ cĭtārī Vīctōrēm. *St.* SYN. Prōclāmŏ. || *Réciter, dire.* Āb ōvō Ūsque ād mālă cĭtārĕt: ĭō Bācchĕ! *H.* Tu hinc ēx cērā cĭtā. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 31). *Voy.* Recito.

Cĭtrā (*et peut-être* Cĭtrā), *prép. En deçà.* Quōs ūltrā cĭtrāquĕ nĕquīt cōnsīstĕrĕ rēctŭm. *H.* Nēc vĭrtūs cĭtrā gĕnŭs ēst. *O.* SYN. Cĭs. || *Avant.* Fōrsĭtăn ēt Pȳlĭŭs cĭtrā Trōjānă pĕrīssĕt Tēmpŏră. *O.* SYN. Āntĕ. || *Sans.* Pēccāvī cĭtrā scĕlŭs. *O.* Rŭūnt sōlō tērrōre, ēt vūlnĕră cĭtrā. *St. Voy.* Sine. || *Moins.* Cūltă quĭdēm, fătĕŏr, cĭtrā quām dēbŭĭt, īlla ēst. *O.* SYN. Mĭnŭs. || *Adv.* Nēc cĭtrā mōtă nēc ūltrā. *O.*

Cĭtrĕŭs, ă, ŭm. *De cédratier.* Nōn quīdquīd dēnĭquĕ lēctīs Scrībĭtŭr īn cĭtrĕīs. *Pers.* (1, 66). Nēc nōn ēt cĭtrĕī pătĭūntūr mūtŭă rāmī. *Pallad.* (*Insit.* 109). || Mālă cĭtrĕă, *et absolt.* Cĭtrĕă, *n. pl. Cédrats, citrons.* SYN. Mālă Mēdĭcă.

Cĭtrō, *adv. qui ne s'emploie qu'avec* Ultro. *Çà et là.* || *Réciproquement. Voy.* Ultro.

Cĭtrōsă vēstĭs. (*Næv.* apud *Macr.* 2, 15.) *Vêtement dans lequel on avait mis de l'écorce de cédratier, pour le préserver des vers.*

Cĭtrŭm *et* Cītrŭm, ī, *n. Bois du cédratier ; tables faites de ce bois.* Īngĕmŭīt cĭtrō nōn sătĭs ēssĕ sŭō *M.* (IX, 60, 10. Sic et X, 98, 6). Ēt Maūrūsĭăcī pōndĕră rāră cĭtrī. *Id.* (XII, 67, 6. Sic et X, 80, 2) VERS. Āccĭpĕ fēlīcēs, Ātlāntĭă mūnĕră, sīlvās. *M.* Sīlvæ fīlĭă Maūræ (mensa). *Id.* Sēctōs Ātlāntĭdĕ sīlvā Īmpŏsŭēre ōrbēs. *L.* (*Id.* IX, 426). *Voy.* Citreus.

Cĭtrŭs *et* Cītrŭs, ī, *f. Cédratier, arbre dont les Romains faisaient des tables de prix.* Sēd cĭtrī cōntēntă cŏmīs vīvēbăt ēt ūmbrā. *L.* Īn quĭbŭs Lĭbȳssă cĭtrūs fāscĭīs cīngĭt fŏrēm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 132). PPH. Mālŭs Mēdĭcă.

1. Cĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Cieo. *Vite, prompt.* Sōlvĭtĕ vēlă cĭtī: dĕŭs æthĕrĕ mīssŭs ăb āltō. *V.* I, ... pŭĕr, ātquĕ mĕō cĭtŭs hæc sūbscrībĕ lĭbēllō *H.* SYN. Răpĭdŭs, cĕlĕr, prŏpĕrŭs, etc. *Voy.* Celer. || *Compar.* Lōngă dĭēs cĭtĭŏr brūmālī sīdĕrĕ. *O.* Nūllam ĕgŏ rēm cĭtĭōrem ăpŭd hŏmĭnēs ēssĕ, quām fāmām, rĕŏr. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.*).

2. Cĭtŭs, ă, ŭm, *part. de* Cio. *Divisé, partagé.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 642.)

Cĭŭs *ou* Cĭŏs, ī, *m.* (Κίος). *Fleuve de Bithynie.* Tērgăquĕ flāvēscēns sūlcăt Cĭŭs: hūjŭs ăd ūndăm. *Avien.* (*Descr. Terr.* 977. Et *Prisc. Peri.* 774).

Cīvī, *parf. mixte de* Cieo (*Charis.* 217), *et de* Cio. || † *Ancien abl. de* Civis. (*Pl. Pers.* IV, 3, 6.)

Cīvĭcŭs, ă, ŭm. *De citoyen, civil.* Cīvĭcă prō trĕpĭdīs quūm tŭlĭt ārmă rĕīs. *O.* Seū cīvĭcă jūră Rēspōndērĕ părās. *H.* Mōtum ēx Mĕtēllō cōnsŭlĕ cīvĭcūm. *Id. Voy.* Civilis. || Cīvĭcă cŏrōnă. *Voy.* Corona.

Cīvīlĭs, ĕ. *De citoyen, civil.* Pācĕ dătā tērrīs, ănĭmum ād cīvīlĭă vērtĕt. *O.* Mērsŏr cīvīlĭbŭs ūndīs. *H.* Nōvī cīvīlĭă jūră. Mīttĕ cīvīlēs sŭpĕr ūrbĕ cūrās. *Id.* SYN. Cīvĭcŭs, *qqf.* ūrbānŭs. || *Guerre civile.* Bēllă pĕr Ēmăthĭōs plūs quām cīvīlĭă cāmpōs. *L.* PPH. Cīvīlĭă ārmă. Cīvĭcă bēllă, ārmă. Cīvīlĭs ăcĭēs, mārs. Mōtŭs cīvĭcŭs. Cīvĭcă răbĭēs. Bēllī cīvīlĭs æstŭs. Fŭrŏr cīvīlĭs. Īmpĭă prœlĭă. Cīvīlĭs răbĭēs, Ērīnnȳs. Fŭrŏr bēllī cīvīlĭs. Cīvīlĕ crīmĕn, nĕfās. Scĕlĕrātă prœlĭă. VERS. Ēn quō dīscōrdĭă cīvēs Pērdūxĭt mĭsĕrōs! *V.* Neū pătrĭæ vălĭdās īn vīscĕră vērtĭtĕ vīrēs. *Id.* Ūt sŭă Ūrbs hæc pĕrīrĕt dēxtĕră. *H.* Ō quīsquīs vŏlĕt īmpĭās Cædēs ēt răbĭēm tōllĕrĕ cīvĭcăm. *Id.* Vūlnĕră mīscēbūnt frātrēs. *L.* Pŏpŭlūmquĕ pŏtēntēm Īn sŭă vīctrīcī cōnvērsūm vīscĕră dēxtrā, Cōgnātāsque ăcĭēs. Sŭbĕrānt sēd pūblĭcă bēllī Sēmĭnă. *Id.* Īntĕr sŏcĭās ăcĭēs cōgnātăquĕ sīgnă. *Cl.* Quūm Rōmānă sŭōs ēgĭt dīscōrdĭă frātrēs. *Pp.* Quūm dŭbĭtārĕt ădhūc bēllī cīvīlĭs Ēnȳō. *M.* Quūm gĕnĕr ātquĕ sŏcĕr dīrīs cōncūrrĕrĕt ārmīs, Mœstăquĕ cīvīlī cædĕ mădĕrĕt hŭmŭs. *Id.* Cīvīlēs ĕtĭām mōtūs cōgnātăquĕ bēllă Sīgnĭfĭcăt. *Manil.* Mūtŭăque ārmātī cŏĕūnt īn vūlnĕră frātrēs. *Id.* Ārmă cīvīlĭs crĕpŭērĕ bēllī. *Sen.* || Cīvīlĭs cŏrōnă. *Voy.* Corona. || *Qui a les sentiments d'un citoyen, doux, modéré.* Īpsĕ pătĕr pătrĭæ; quĭd ĕnĭm cīvīlĭŭs īllō? *O.* SYN. Mŏdĕrātŭs, mītĭs.

Cīvīlĭtĕr. *En citoyen ; avec modération.* Ēxērcĕt ĕmŏrēs plūs quām cīvīlĭtĕr īrās. *O.* Ēst ŏdĭō cīvīlĭtĕr ūsŭs. *Id.* Pōscĭmŭs ūt cœnēs cīvīlĭtĕr. *J.* (5, 112).

Cīvĭs, ĭs, *m. Citoyen ; concitoyen.* Cīvĭs ŏbĭt, īnquĭt, mūltō mājōrĭbŭs īmpār. *L.* Rēs gĕrĕre, ēt căptōs ōstēndĕrĕ cīvĭbŭs hōstēs. *H.* Nōn cīvĭum ārdŏr prāvă jŭbēntĭŭm. *Id.* Ēt cūm cīvĕ pŭdēt cōnsĕrŭīssĕ mănŭs. *O.* || *Habitant.* Lēsbĭō prīmūm mŏdŭlātĕ cīvī. *H.* Pārvæ cīvĭs īnsŭlæ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 1). SYN. Īncŏlă. || *Qqf. f.* Ūt cīvēm vĭdĕrĕ sŭām. *L.* (VIII, 152). Aūxī cīvī fēmĭnā. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 6. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 35).

Cīvĭtās, ātĭs, *f. Réunion de citoyens, cité.* Prŏcāx lībērtās cīvĭtātēm mīscŭĭt. *Ph.* Tū, cīvĭtātēm quĭs dĕcĕāt stătŭs, Cūrās. *H.* (Adde *Ter. Ad.* IV, 5, 51). *Voy.* Urbs.

Clādēs, ĭs, *f. Malheur, ruine.* Īnque īpsōs sævă mĕdēntēs Ērūmpĭt clādēs, ōbsūntque aūctōrĭbŭs ārtēs. *O.* Scīpĭădās, clādēm Lĭbȳæ. *V.* SYN. Pēstĭs, ēxĭtĭŭm, pērnĭcĭēs. *Voy.* Exitium. || *Défaite.* Sŭbĭtā tūrbārĕt clādĕ Lătīnōs. *V.* Clādĭbŭs īrrŭĭmŭs nŏcĭtūrăquĕ pōscĭmŭs ārmă. *L.* Vĕtĕrūm dēlēnda ŏpprōbrĭă clādŭm. *Sil.* SYN. Cædēs, strāgēs, fūnĕră. *Voy.* Cædes.

Clœlĭă. *Voy.* Clœlia.

Clăm, *prép. A l'insu de.* Īllă quĭdēm clām mē tāntūm mōlītă pĕrīclī. *O.* (Adde *Pl. Merc.* III, 2, 2; *Cæcil.* apud *Gell.* 2, 23). || † *arch. avec l'acc.* Īs ămāre ōccēpĭt Ālcŭmēnăm clām vĭrŭm. *Pl.* (*Amp. prol.* 107. *Id. Asin. Grex,* 1; *Ter. Hec.* III, 3,

36. Vid. *Charis.* 118 ; *Diom.* 305). || *Ordinat. adv.* Clām fĕrro īncaūtūm sŭpĕrăt. *V.* Nĕc dīc quĭd dŏlĕăs, clām tămĕn ūsquĕ dŏlĕ. *O.* SYN. Fūrtĭm, lătĕntĕr, sēcrētō, ŏccūltē, ărcānō, clāncŭlŭm. PPH. Sĭnĕ ārbĭtrō, ārbĭtrīs, tēstĭbŭs, tēstĕ. Rĕmōtō tēstĕ. Ĭn ŏccūltō. Ŏccūltā fraūdĕ. PHR. Ōbrēpĭt nōn ĭntēllēctă sĕnēctūs. *Juv.* Tăcĭtō clām vĕnĭt īllă pĕdĕ. *Tib.* || Clām me ēst. *J'ignore.* Nōn ĕdĕpōl clām me est. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 53. Adde *Pl. Mil.* III, 3, 9).

Clāmāns, tĭs. *Qui crie.* Pătrĭūm clāmāntĭă nōmĕn īră. *O.* || *Qui résonne.* Clāmāntĕ prŏcēllā. *Sil.*

Clāmātŭs, ă, ŭm. *Appelé ; crié, proclamé.* Ādspĭcĭt hānc, vīsāmquĕ vŏcāt : clāmātă rĕfūgĭt. *O.* Clāmātāquĕ pālmă thĕātrīs. *Id.* Tōt dŏmĭnīs clāmātă dŏmŭs. *St.* (Adde *Prop.* II, 19, 6).

† Clāmātŭs, ūs, *m. néol. Cri.* Sēd nĕquĕ clāmātu ēst, nĕquĕ pūlsū mōbĭlĕ cōrpŭs. *P. Nol.* (15, 281. Pro supino etiam habere possis).

† Clāmĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. arch. Criaillerie.* Quĭd tĭbī hīc ānte ædēs clāmĭtātĭo ēst? *Pl.* (*Most.* I, 1, 6).

Clāmĭtŏ, ās, ārĕ, *n. et a. Crier souvent.* Hōc sī tērquĕ quătērquĕ clāmĭtārĭs. *M.* (I, 20, 8). Quĭd clāmĭtās ? *Ter.* (*And.* IV, 4, 28). Vānōquĕ quēstū clāmĭtāntem īntērfĭcĭt. *Ph. Voy.* Clamo. || *Appeler.* Clāmĭtānt me ūt rĕvōrtăr. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 30). SYN. Vŏcĭtŏ.

Clāmŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Crier.* Ēt clāmānt: mĕrĭtō, quī mŏdŏ cūmquĕ vĭdēnt. *O.* Clāmābĭt ĕnĭm pūlchrĕ, bĕnĕ, rēctē. *H.* Clāmābĭs căpĭtī vīnă sŭbīssĕ mĕō. *Pp.* (IV, 2, 30). Ītĕ, prŏfānæ, Clāmātŭr. *J.* (2, 90). SYN. Cōnclāmŏ, clāmĭtŏ, vōcĭfĕrŏr, strĕpŏ. PPH. Clāmōrĕm, clāmōrēs dō, ēdŏ, tōllŏ, făcĭŏ, cĭĕŏ ; ăd āstră, sīdĕră, cœlŭm fĕrŏ, tōllŏ, mīttŏ, jăctŏ. Cœlŭm, aūrās, æthĕră, cāmpōs, dŏmŭm, ædēs, ūrbĕm, lŏcŭm vōcĕ, vōcĭbŭs, clāmōrĕ, clāmōrĭbŭs, ŭlŭlātū īmplĕŏ, cōmplĕŏ, rĕplĕŏ, mīscĕŏ, ĕxăgĭtŏ, pūlsŏ, quătĭŏ. Clāmŏr ŏrĭtŭr, sūrgĭt, rŭĭt, īngĕmĭnăt, sŏnăt ; ăd āstră fērtŭr, dătŭr ; ĭt cœlō, ăd æthĕră ; tōllĭtŭr īn cœlŭm, sūblātŭs ăd æthĕră, fĕrĭt æthĕră *ou* sīdĕră, sē tōllĭt *ou* sē āttōllĭt ăd aūrās. Cœlŭm, æthĕr clāmōrĕ, clāmōrĭbŭs sŏnăt, rĕsŏnăt, tŏnăt, rĕbŏăt, mūgĭt, mīscētŭr. VERS. Sŏcĭī māgnō clāmōrĕ sĕquūntŭr. *V.* Īngēntī sēsē clāmōrĕ fĕrēbăt. Ōmnēs māgnō cīrcŭm clāmōrĕ frĕmēbānt. Cūm clāmōrĕ rŭĭt māgnō. Clāmōre īncēndūnt cœlŭm. Mœstam īncēndūnt clāmōrĭbŭs ūrbĕm. Ātque īntŏnăt ōrĕ. Ŭlŭlātŭs ōrĕ dĕdĕrĕ. Lāmēntīs, gĕmĭtūque, ēt fēmĭnĕō ŭlŭlātū Tēctă frĕmūnt. Tārtărĕam īntēndĭt vōcĕm. Aūsūs quĭn ĕtĭām vōcēs jăctārĕ pĕr ūmbrăm. Strĕpĭt ōmnĭs mūrmŭrĕ cāmpŭs. Tūm vōx hōrrēndă pĕr aūrās Ēxcĭdĭt. Cōnfūsæ sŏnŭs ūrbĭs ĕt īllætābĭlĕ mūrmŭr. Tūm vēro ĕxŏrĭtŭr clāmŏr, rīpæquĕ lăcūsquĕ Rēspōnsānt cīrca, ēt cœlūm tŏnăt ōmnĕ tŭmūltū. *Id.* Clāmōre īmpēllĕrĕ māgnō Săxă. *V. Fl.* Sŏnăt æquŏrĕ clāmŏr. Īgnōtæque īmplēbānt æthĕră vōcēs. *Id.* Īnnŭmĕræ vāstō mīscēntŭr ĭn āĕrĕ vōcēs. *L.* Sŏnăt aūlā tŭmūltū Fēmĭnĕō. *St.* Vōcēsquĕ rĕpēntĕ prŏfūsæ. *Sil.* Cāstră quătĭt clāmŏr pērmīxtīs dīssŏnă līnguīs. Clāmŏr vărĭō dīscrīmĭnĕ vōcĭum Fērt bēllī răbĭem ăd sŭpĕrōs, ēt sīdĕră pūlsăt. *Id.* Clāmōrĕ părī cōncūrrĭtŭr. *J.* Sūblātŭs plēbĭs rĕbŏăt frăgŏr. *Cl.* || *Act. Appeler.* Hīs ādjūngĭt, Hylān naūtæ quō fōntĕ rĕlīctūm Clāmāssēnt. *V.* Mŏrĭēntēm nōmĭnĕ clāmăt. *Id.* Āctæōnă clāmānt. *O. Voy.* Voco. || *Résonner.* Spūmĕă sāxōsīs clāmăt cōnvāllĭbŭs ūndă. *Sil.* Clāmānt āmnēs, frĕtă, nūbĭlă, sīlvæ. *St. Voy.* Strepo.

Clāmŏr, ōrĭs, *m. Cri.* Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt ; fĕrĭt aūrĕă sīdĕră clāmŏr. *V.* Mīscēntŭr, māgnīsquĕ vŏcānt clāmōrĭbŭs hōstĕm. *Id.* SYN. Vōx, vōcēs, frĕmĭtŭs, *qqf.* plāngŏr, ŭlŭlātŭs, gĕmĭtŭs, lāmēntŭm, quēstŭs. EP. Īngēns, māgnŭs ; lætŭs, fēstŭs ; mœstŭs, trīstĭs ; raūcŭs, cōnfūsŭs, īncōndĭtŭs ; hōrrēndŭs, tērrĭfĭcŭs. *Voy.* Clamo. || *Bruit.* Tēr scŏpŭlī clāmōrem īntēr căvă săxă dĕdĕrĕ. *V.* Nōn sĭnĕ mōntĭūm Clāmōrĕ vīcīnæquĕ sīlvæ. *H.* SYN. Mūrmŭr, frăgŏr, sŏnŭs, sŏnĭtŭs. *Voy.* Sonitus.

† Clāmŏs, *arch. Comme* Clamor. (*Enn.* apud *Fest.* in *Vagorem.* Cf. *Quintil.* 1, 4 ; *Varr. L. L.* 7, 104.)

Clāmōsŭs, ă, ŭm. *Qui a l'habitude de crier* Clamōsūs jŭvĕnēm pătĕr ēxcĭtăt : āccĭpĕ cērās. *J.* (14, 191). Tĕnĕt ōră lĕvĭs clāmōsă mŏlōssī. *L.* || *Qui retentit de cris.* Sēcūrūm jŭbĕānt clāmōso īnsīstĕrĕ cīrcō. *J.* (9, 144). Clāmōsī tūrbă thĕātrī. *St.* SYN. Sŏnāns.

Clāncŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Caché, anonyme.* Pŏētă quīdām clāncŭlārĭūs spārgĭt. *M.* (X, 3, 5).

Clāncŭlŭm, *arch. prép. A l'insu de* Pōstrēmo ălĭī clāncŭlūm Pātrēs quæ făcĭūnt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 27. *Charis.* 266 : « Clanculum *patrem* et *patre.* ») || *Adv. En cachette.* Īllōs ĭbi ēsse, ĕt ăgĕre īntēr sē clāncŭlŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 63. Adde *Pl. As.* V, 2, 31). *Voy.* Clam.

Clāndēstīnō, *adv. Clandestinement.* Nam hōc nĕgōtī clāndēstīno ūt ăgĕrēm, māndātum ēst mĭhī. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 10. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 176. Dictionem agnoscit *Charis.* 168). *Voy.* Clam.

Clāndēstīnŭs, ă, ŭm. *Clandestin, secret.* Ceū clāndēstīnō trăhĕrētŭr fœdĕrĕ bēllūm. *Sil.* Nātūrām clāndēstīnām cæcāmque ădhĭbērĕ. *Lr.* (I, 780. Adde *Aus. Epist.* 23, 29 ; *Pl. Amp.* I, 2, 28). SYN. Ŏccūltŭs, ārcānŭs, sēcrētŭs, cæcŭs. *Voy.* Arcanus.

Clāngŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. et act.* (κλάγγω). *Faire entendre le son de la trompette, sonner.* Hōrrĭdă clāngūnt Sīgnă tŭbæ. *St.* Lūctĭfĭcūm clāngēntĕ tŭbā. *V. Fl.* Ōrātŏr cătŭs īnstīgăt, ceū clāssĭcă bēllī Clāngĕrĕt. *Prud.* (*Sym.* II, 11). SYN. Sŏnŏ, strĕpŏ. || *Crier, en parlant de l'aigle.* (*Auct. Phil.* 27.) || *Retentir, en parlant des flots.* (*Att.* apud *Non.* 6, 86.)

Clāngŏr, ōrĭs, *m.* (κλαγγή). *Son de la trompette.* Tyrrhēnŭsquĕ tŭbæ mūgīrĕ pĕr æthĕră clāngŏr. *V.* Sīgnă fŏrō, strīdŏr lĭtŭūm, clāngōrquĕ tŭbārŭm. *L.* SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, mūrmŭr, frĕmĭtŭs. VERS. Nōn bēllă nōrăt, nōn tŭbæ frĕmĭtūs trŭcēs. *Sen. Voy* Tuba. || *Cri des oiseaux.* Īngēntī clāngōrĕ grŭēs æstīvă rĕlīnquūnt. *Cl.* Māgnīs quătĭūnt clāngōrĭbŭs ālās. *V.* SYN. Sŏnŭs, strīdŏr. || ? *Aboiement du chien.* Ēt clāngōrĕ cĭtăt, quōs nōndūm cōnspĭcĭt, āprōs. *Grat.* (*Cyn.* 186. *Markland* corrigebat *clamore* · quod obvium, nec contemnendum).

Clănĭs, ĭs, *m. Rivière de l'Étrurie, qui se jette dans le Tibre.* Ēt Clănĭs, ēt Rŭbĭco, ēt Sēnŏnūm dē nōmĭnĕ Sēnă. *Sil.* || *Nom d'un guerrier.* Jăcŭlūm Clănĭs ōrĕ mŏmōrdĭt. *O.*

Clănĭŭs, ĭī, *m. Rivière de Campanie.* Ēt văcŭīs Clănĭūs nōn æquŭs Ăcērrīs. *V.* (Et *Sil.* VIII, 537).

Clārānŭs, ī, *m. Nom d'un grammairien.* Scrībĕrĕ tē quæ vīx īntēllĭgăt īpsĕ Mŏdēstŭs, Ēt vīx Clārānūs, quĭd, rŏgŏ, Sēxtĕ, jŭvăt? *M.* (X, 21, 1. Adde *Aus. Epist.* 18, 26).

Clārē, *adv. D'une manière claire, pour les yeux.* Ē Bĕrĕnīcæō vērtĭcĕ cæsărĭēm, Fūlgēntēm clārē. *Cat.* (66, 8). Nĭtēns clārĭŭs āstrīs. *St.* SYN. Lūcĭdē, splēndĭdē. || *D'une manière claire, pour les oreilles.* Clārē plaūdĭtĕ. *Pl.* (*Amp.* ult. Et *Id. Casin. Grex*, 6). || *Au fig. Clairement.* Pēnsĭō tē cōrām pĕtĭtŭr, clārēquĕ pălāmquĕ. *M.* (VII, 91, 5). Clārē cērtūmquĕ lŏcūtō. *H.* Quŏd sŭpĕrēst, cōgnōsce, ēt clārĭŭs aūdī. *Lucret.* (1, 922). SYN. Ăpērtē, plānē, pūrē, lĭquĭdō, mănĭfēstō.

Clārēntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nōbĭlĭs hīc hōspēs Clārēntĭŭs. *Aus.* (*Prof.* 18, 5).

Clārĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n Être clair, lumineux.* Rĕ-

tĭlō quum lūmĭnĕ clārĕt Fērvĭdŭs īllĕ Cănĭs. *Cic* (*Arat.* 167). Dīvīnō sēmĭtă grēssū Clārŭĭt. *Cl.* SYN. *Voy.* Fulgeo. || *Au fig. Être clair, évident.* Cōmmĕmŏrārĕ quŏd īn prīmō quŏquĕ cārmĭnĕ clārĕt. *Lr.* (VI, 937). Quæ vōbīs clārĕnt, ōrārūnt cērnĕrĕ dōnă. *Juvc.* (II, 781). Ēx ŏpĕrūm spĕcĭē clārēbūnt īntĭmă cōrdĭs. *Prosp.* (*Epigr.* 22, 3). SYN. Pătĕō, āppārĕō. || *Être illustre.* Ērgō pōstquĕ, măgĭsquĕ vĭrī nūnc glōrĭă clārĕt. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 4. Adde *Turpil.* ap. *Non.* 2, 127). *Voy.* Inclaresco.

Clārēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir clair, lumineux.* Ōblātīs clārēscānt ātrĭă vīllīs. *V. Fl.* Clārēscīt dĭēs. *Sen.* (*H. Fur.* 124). SYN. Lūcēscō, splēndēscō. || *Devenir frappant, en parlant du bruit.* Clārēscūnt sŏnĭtūs. *V.* || *Au fig. Devenir évident.* Nāmque ălĭd ēx ălĭō clārēscĕt. *Lr.* (I, 1108). || *S'illustrer.* Plaūsūquĕ pĕtīt clārēscĕrĕ vūlgī. *Cl. Voy.* Inclaresco.

Clārĭcĭtō, ās, ārĕ. (*Claricitat* diu lectum est ap. *Lucr.* V, 945. Equidem jam anno 1836 conjecturam meam dedi *Claru' citat.* Quod, a *Forbigero* etiam propositum, nunc a plerisque probatur. Sed *Lachm.* barbarum nescio quod *Clarigitat* commentus est.)

† Clārĭfĭcō, ās, ārĕ. *Rendre clair, illustre.* Lūmĭnă mūnĕrĭbūs clārĭfĭcātă sŭīs. *Fort.* (VII, 12, 58). Grātĭă dīvīnūm spīrāntĭă mārtўrĭs ōssă Clārĭfĭcăt pŏpŭlīs. *P. Nol.* (26, 303). Clārĭfĭcārĕ dŏmŭm. *Sedul.* (IV, 173).

Clārĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui a un son clair.* Hūnc ā clārĭsŏnīs aūrīs ăquĭlōnis ăd aūstrūm. *Cic.* (*Arat.* 280). Hæ tūm clārĭsŏnā pēllēntēs vēllĕră vōcĕ. *Cat.* (64, 321).

Clārĭtās, ātĭs, *f. Clarté, lumière.* Rĕmŏvētĕ lūmĕn, dīcēt īnsānābĭlĭs : Īnjūrĭōsa ēst nīl vĭdēntī clārĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 594). SYN. Lūx, lūmĕn. || *Au fig. Illustration.* Sūmmum ād grădūm quūm clārĭtātĭs vĕnĕrĭs. *Laber.* (ap. *Macr.* 2, 7). SYN. Hŏnŏr, dĕcŭs.

Clārĭŭs, ă, ŭm (Κλάριος). *De Claros.* Nēc Clārĭī nūnc āntră dĕī. *V. Fl.* Clārĭō Dēlŏs ămātă dĕō. *O.* || *Subst. m. Apollon.* Quī trĭpŏdās, Clārĭī laūrōs, quī sīdĕră sēntĭs. *V.*

Clārŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Illuminer, éclairer.* Mītĭs, ĭtĕr lōngæ clārāvīt līmĭtĕ flāmmæ. *St.* Æstātĭs prīmōrdĭă clārăt. *Cic.* (*Arat.* 39). SYN. Īllūstrō. || *Montrer clairement* (*au prop. et au fig.*). Jūpĭtĕr ēxcēlsā clārābāt scēptră cŏlūmnā. *Cic.* (*de Consul.* in lib. *de Div.* 1, 12). Clārāndum ēst plānē, sī rēs ēxpōnĕre ăvēmŭs. *Lr.* (IV, 778). || *Illustrer.* Īllūm nōn lăbŏr Īsthmĭūs Clārābīt pŭgĭlĕm. *H.* SYN. Īllūstrŏ, īnsīgnĭō.

† Clārŏr, ōrĭs, *m. arch. Éclat.* Ædēs... spĕcŭlō clārās, clārōrĕm mĕrŭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 111).

Clārŏs *et* Clārŭs, ī, *f.* (Κλάρος). *Claros, ville d'Ionie, fameuse par un temple d'Apollon.* Ēt Clārŏs, ēt Tĕnĕdŏs. *O.*

Clārŭs, ă, ŭm. *Clair, lumineux.* Rēstĭtĭt Ænēās, clārāque in lūcĕ rĕfūlsĭt. *V.* Dānt clāra īncēndĭă lūcĕm. Clārīssĭmă mūndī Lūmĭnă. *Id.* SYN. Lūcĭdŭs, splēndĭdŭs, nĭtĭdŭs. || *Brillant, remarquable.* Īpsĕ pĕrĕgrīnā fērrūgĭnĕ clārŭs ĕt ōstrō. *V.* Pōstĕrĭūs clāro īn tĕrrīs splēndērĕ cŏlōrĕ. *Lr.* (V, 1257). SYN. Nĭtĭdŭs, nĭtēns, cōnspĭcŭŭs, īnsīgnĭs, cōnspĭcĭēndŭs, spēctābĭlĭs. || *Qui a un son clair.* Ēt clārō cērnēs sīlvās ăquĭlōnĕ mŏvērī. *V.* Clārā dĕdīt sŏnĭtūm tŭbă. Pĕr mœnĭă clārĭŏr īgnĭs Aūdītūr. *Id.* Clārūmquĕ cōllō jăctāns tīntīnnābŭlŭm. *Ph.* Sī plaūsūm sīc clārūm dātĭs. *Pl.* (*Asin.* ult.). SYN. Clārĭsŏnŭs. *Voy.* Sonans. || *Au fig. Clair, évident.* Nēcdūm clāră quĭbūs sēsē fŭgă mēntĭbŭs āddăt. *V. Fl.* Hæc cērta ēt clāra āttŭlĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 1). SYN. Ăpērtŭs, īndŭbĭtātŭs, mănĭfēstŭs, pērspĭcŭŭs, cērtŭs. || *Illustre.* Trōjānōque ā sānguĭnĕ clārŭs Ăcēstēs. *V.* Nūllūm clārĭŭs ēxstăt ŏpŭs. *O.* SYN. Prǣclārŭs, īllūstrĭs, īnsīgnĭs, etc. *Voy.* Celeber. || *Subst. m. Nom d'homme.* Sīc ĕt tū pārĭtĕr, Clārĕ, tŭērĕ pārēs. *P. Nol.* (37, 85).

Clāssĭcŭm, ī, *n. Son de la trompette, trompette.* Nĕque ēxcĭtātŭr clāssĭcō mīlēs trŭcī. *H.* Clāssĭcă jāmquĕ sŏnānt. *V.* Nēcdum ĕtĭam aūdĭĕrānt īnflārī clāssĭcă. *Id.* Jām sĭlēt mūrmŭr grăvĕ clāssĭcōrŭm. *Sen.* (*Thyest.* 574). SYN. Tŭbă. *Voy. ce mot.*

Clāssĭcŭs, ă, ŭm. *De flotte.* Aūt cănĕrēm Sĭcŭlǣ clāssĭcă bēllă fŭgǣ. *Pp.* (II, 1, 28). Clāssĭcŭs hōrrŏr Nōctĕ dĭēquĕ gĕmĭt. (*Ad Pis.* 129. *Heyne* intelligit *classicorum* seu tubarum.) SYN. Nāvālĭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Īnvītūm cœnārĕ fŏrĭs tē, Clāssĭcĕ, dīcĭs. *M.* (X, 69).

Clāssĭs, ĭs, *f. Flotte.* Trōĭă clāssĭs ădēst, ārmīs īnstrūctă vĭrīsquĕ. *O.* Dīsjēctam Ænēæ tōtō vĭdĕt æquŏrĕ clāssĕm. *V.* Īn clāssēm cădĭt ōmnĕ nĕmŭs. *L.* Lătēt sūb clāssĭbŭs æquŏr. *V.* SYN. Nāvēs, pŭppēs. EP. Ārmātă, ærātă, bēllĭcă, mārtĭă, cĭtă, răpĭdă, grăvĭs. *Voy.* Navis. || *Qqf. Un seul vaisseau.* Lўcĭæ dŭctōrēm clāssĭs Ŏrōntēm. *V.* Mĭhī clāssĭs fūnēstă mĭnātŭr. *O.* Mē vĕl ēxtrēmōs Nŭmĭdārum īn āgrōs Clāssĕ rĕlēgĕt. *H.* || *Se disait anciennement d'une armée de terre.* Quōs frīgĭdă mīsĭt Nūrsĭa, ĕt Hōrtīnæ clāssēs. *V.* (*Æ.* VII, 716. Cf. *Serv.*, et *eumdem* ad II, 30; *Fest.* in *Procincta*).

Clāthrātŭs *ou* Clātrātŭs, ă, ŭm. *Qui a des barreaux.* Nĕquĕ fĕnēstră nīsī clāthrātă. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 25).

Clāthrī *ou* Clātrī, ōrŭm, *m. pl.* (κλῆθρα). *Barreaux.* Ōbjēctōs căvĕæ vălŭīt sī frāngĕrĕ clāthrōs. *H.* Rētĭbŭs ēt clāthrīs dīlātā mōrtĕ tĕnēndæ. *Cl.*

† Claūdĕō, ēs, ērĕ, *n. arch. Comme* Claudico. Ān, ŭbī vōs sĭtĭs, ĭbī cōnsĭlĭūm claūdĕăt? *Cæcil.* (apud *Prisc.* 889). Quēm mātrĭs āb ālvō Claūdēntēm... Jūssērūnt vălĭdīs īn săltum ēxsūrgĕrĕ plāntĭs. *P. Nol.* (27, 241).

Claūdĭă, æ, *f. Nom d'une vestale.* Claūdĭă Quīntā gĕnŭs Claūsō rĕfĕrēbăt ăb āltō. *O.* (Cf. *Fast.* IV, 305 sq.). || *Nom de plusieurs princesses de l'Empire, et en gén. Nom de femme.* Cēssīt thălămīs Claūdĭă dīrī Pūlsă Nĕrōnĭs. *Sen.* (*Oct.* 671. *Ib.* 789). Sīt Claūdĭă fēlīx. *Cl.* (Adde *Anthol.* II, p. 106). || Claūdĭă vĭă. *Voy.* Claudius.

Claūdĭānŭs, ă, ŭm. *De la famille Claudia.* Lĕgēndă tēmpŏrum āctă Claūdĭānōrŭm. *M.* (III, 20)

Claūdĭānŭs, ī, *m. Claudien, poëte latin, d'Alexandrie, qui fleurit du temps de Théodose.* VERS. Nōn Pēlūsĭăcō sātŭs Cănōpō, Quī fērrūgĭnĕī tŏrōs mărĭtī, Ēt mūsā cănĭt īnfĕrōs sŭpērnā. *Sid.* (9, 275). || 2. *Claudien Mamert, prêtre de l'église de Vienne, frère de l'évêque Mamert.* Hōc dāt cēspĭtĕ mēmbră Claūdĭānŭs. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 3).

Claūdĭcāns, tĭs. *Qui boite.* Sēd grăvĭtĕr rŭĭt, Lētī pōndĕrĕ claūdĭcāns. *Sev. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 67). *Voy.* Claudus.

Claūdĭcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Boiter.* Tūrpĭtĕr ōblīquō claūdĭcĕt īllĕ pĕdĕ. *O.* Pērcūssō claūdĭcăt īllĕ gĕnū. *Id.* PPH. Claūdŭs sŭm. Claūdō pĕdĕ ĕō, āmbŭlō, grădĭŏr, tĭtŭbō. || *Par ext.* Claūdĭcăt ēxtēmplō pēnnārŭm nīsŭs ĭnānĭs. *Lr.* (VI, 834). Ēt lībēlla, ălĭquā si ēx pārtī claūdĭcăt hīlūm. *Id.* (IV, 516). || *Au fig. Clocher, être vicieux.* Claūdĭcăt īngĕnĭŭm. *Lr.* (III, 454). SYN. Văcīllō, dēfĭcĭō, pēccō. || *Être irrégulier* (*catalectique ou scazon, en parl. d'un vers*). Claūdĭcăt hīc vērsŭs; hæc, īnquĭt, sўllăbă nūtăt. *Cl.* Vĭcīssim ēt īllĕ, quī quădrātŭs, claūdĭcăt. *T. Maur.* (*Met.* 860. *Ib.* 831).

Claūdĭŏmăgŭs, ī, *m. Bourg de la Touraine* (*auj.*

Cloue). Īncŏlă quēm vīcūm vŏcĭtāvīt Claūdĭŏmāgŭm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 270).

Claūdĭŭs, ă, ŭm. *D'un Claudius, de la famille Claudia.* Nīl Claūdĭæ nōn ēffĭcĭēnt mănŭs. *H.* Claūdĭă dīffūsās ŭbī pŏrtĭcŭs ēxplĭcăt ūmbrās. *M.* (*Spect.* 2, 9). Gēns Claūdĭă sūrgăt. *Cl.* || Claūdĭă (via), *f. La voie Appienne, construite par Appius Claudius.* Flāmĭnĭæ Claūdĭă jūnctă vĭæ *O. Voy.* Appius.

Claūdĭŭs, ĭī *et syncr.* ī, *m.* (Κλαύδιος). ***Nom d'une illustre famille de Rome.*** || 1. *Appius Claudius, le decemvir. Voy.* Appius. || 2. *Claudius Marcellus, qui vainquit les Gaulois, combattit Annibal et s'empara de Syracuse.* Ūtquĕ Sȳrācūsās Ărĕthūsĭdăs ābstŭlĭt ārmīs Claūdĭŭs. *O.* Claūdĭŭs Ērĭdănūm trājēctōs ārcŭĭt hōstēs. *Pp.* (IV, 10, 39. Cf. *Virg. Æ.* VI, 856 sq.). || 3. *Tibérius Claudius Néron.* Claūdī vīrtūtĕ Nĕrōnĭs Ārmĭnĭŭs cĕcĭdĭt. *H.* || 4. *Claude, empereur romain.* Bōlētūm dŏmĭnō, sēd quālēm Claūdĭŭs ēdĭt. *J.* (5, 147). Claūdĭŭs āmbĭgŭō cōnclūsĭt fātă vĕnēnō. *Aus.* (*Mort. Cæs.* 5). Stīrpēmquĕ Claūdī, cūjūs īmpĕrĭō fŭĭt. *Sen.* (*Oct.* 39).

1. Claūdŏ *et* Clūdŏ (*Prisc.* p. 561), ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Fermer, clore.* Claūdĭtĕ jām rīvōs, pŭĕrī; sāt prātă bĭbērūnt. *V.* Dīræ fērro ēt cōmpāgĭbŭs ārctīs Claūdēntūr bēllī pōrtæ. *Id.* Pōrtāsquĕ pĕtūnt, quās ōbjĭcĕ fīrmă Claūsĕrăt. *O.* Pārs ănĭmām claūdūnt lăquĕō. Claūdĕrĕt ūt Tătĭō fērvĭdŭs hūmŏr ĭtĕr. *Id.* Īn ætērnām claūdūntūr lūmĭnă nōctēm. *V.* SYN. Claūdŏ, præclūdŏ, īntērclūdŏ, ōbsĕrŏ. PPH. Sĕrā claūdŏ. Īntŭs ōbsĕrŏ. Līmĕn ōbstrŭŏ. Pōstī, pōstĭbŭs sĕrām ōbdŏ, āddŏ, īnsĕrŏ, āppōnŏ. Claūstrīs cōhĭbĕŏ. *Voy.* Obsero 1. || *Enfermer.* Claūsĕrăt Hīppŏtădēs ætērnō cārcĕrĕ vēntōs. *O.* Claūsĭt ēt ætērnā cīvĭcă bēllă sĕrā. *Id.* SYN. Īnclūdŏ, ābdŏ, cōmpēscŏ, cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ. || *Enfermer dans un vers.* Claūdĕrĕt īmpărĭbŭs vērbă Căpēllă mŏdīs. *O.* Sī quīs pĕdĭbŭs quĭd claūdĕrĕ sēnīs Cōntēntŭs. *H.* SYN. Īnclūdŏ. || *Fermer, entourer.* Sŏlĭdīs pōmārĭă claūsĕrăt Ātlās Mœnĭbŭs. *O.* Cāmpī claūdēbānt ūltĭmă cōllēs. *Id.* SYN. Cīngŏ, cīrcŭmdŏ. *Voy.* Circumdo. || *Couvrir.* Cāssīs mūnīmĭnĕ claūsĕrăt ōră. *Sil.* Hŭmĕrōs clȳpĕō claūsīssĕ pătērnō. *St. Voy.* Tego. || *Clore, terminer.* Claūdĕrĕ quæ cœnās lāctūcă sŏlēbăt ăvōrūm. *M.* (XIII, 14). Māndātō claūdētūr ĕpīstŏlă pārvō. *O.* SYN. Fīnĭŏ.

Au pass. Claūdŏr. *Être fermé.* Claūdēntūr Bēllī pōrtæ. *V.* || *Être enfermé.* Ăcœtēs Claūdĭtŭr īn tēctīs. *O.* SYN. Īnclūdŏr, *qqf.* lătĕŏ. || *Au fig. Être fermé, manquer.* Nūmcŭbĭ mĕām Bĕnīgnĭtātēm sēnsīstī īn tē claūdĭĕr? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 83). Nōlō tĭbi ūllūm cōmmŏdum īn mē claūdĭĕr. *Id.* (*And.* III, 3, 41). SYN. Dēfĭcĭŏ. *Voy. le suiv.*

† 2. Claūdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Comme* Claudico. *Boiter, clocher.* Sēd sī mĕmŏrĭă Rēbūs vĕtūstīs claūdĭt, vĕnĭēt lūdĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 31. Hoc verbum pro var. lect. saltem admittere videtur *Donat.* ad locum Terentii *Eun.* I, 2, 83, supra cit., quum ait : « *Claudi* aut *claudicare.* » Ubi ultro legam : « *Claudi* aut *Claudere*, claudicare. » *Claudere* certe exemplis confirmat *Donat.* et hic et ad *Eun.* II, 3, 39. Cf. etiam *Prisc.* 889).

Claūdŭs, ă, ŭm. *Boiteux.* Pārs, vūlnĕrĕ claūdă, rĕtēntăt Nēxāntēm nōdōs. *V.* Āt mārĭs īgnārīs īn pōrtū claūdă vĭdēntūr Nāvĭgĭă. *Lr.* (IV, 437). Dēsĕrŭīt pĕdĕ Pœnă claūdō. *H.* SYN. Claūdĭcāns. PPH. Pĕdĕ brĕvĭŏr. *M.* Pĕdĕ claūdō īncēdēns. VERS. Ēt claūdŭs īnfrāctō gĕnū, Vēl crūrĕ trūncō sēmĭpēs, Brĕvĭŏrvĕ plāntā ēx āltĕrā, Grēssūm trăhēbăt īmpărēm. *Prud.* || *En parl. d'un vers : Plus court, catalectique.* Claūdă quŏd āltērnō sūbsīdūnt cārmĭnă vērsū. *O.* Dăbūnt mălūm Mĕtēllī : claūdă pārs trĭmĕtrī. *T. Maur.* (*Metr.* 951). *Voy.* Catalecticus, Scazon. || *Chancelant.* Lætŭs ŏpūm, sēd claūdă fĭdēs. *Sil.* SYN. Nūtāns, lăbāns. || *Qui cloche, incomplet.* Claūdă nĕc ēffĭcĭī pārs ĕrĭt ūllă tŭī. *O.* SYN. Dēfĭcĭēns, māncŭs.

Claūsī, *parf. de* Claudo.

Claūstră, ōrŭm, *n. pl.* *Clôture, barrière.* Claūstrăquĕ cūstōdēm pācĭs cōhĭbēntĭă Jānūm. *H.* Ōbstāntĭă rūmpĕrĕ claūstră. *Id.* Māgnō cūm mūrmŭrĕ mōntĭs Cīrcūm claūstră frĕmūnt (venti). *V.* Pīnĕă fūrtĭm Lāxăt claūstră Sĭnōn. *Id.* SYN. Fŏrēs, vālvæ, ōbēx, sēptă (*n. pl.*). EPITH. Ăhēnă, fērrĕă, sŏlĭdă, fīrmă. PPH. Claūsă dŏmŭs. Claūsæ fŏrēs. Pōrtārūm claūstră. *Voy.* Fores, Obex. || *Au fig. Défilé qui ferme un pays.* Cāspĭă ūt ēxtēntō cōntīngāt cēspĭtĕ claūstră. *Avien* (*Descr. Terr.* 1230. Adde *Luc.* VIII, 222). SYN. Pōrtæ. || *Entrée étroite d'une mer.* Āngūstī rārēscūnt claūstră Pĕlōrī. *V.* Cūnctăquĕ claūstră mărĭs. *V. Fl.* (I, 558). || *Divers emplois du sens métaphorique.* Claūstră pĕtīt mūndī. *L.* Cōnfrīngĕre ūt ārctă Nātūræ prīmŭs pōrtārūm claūstră cŭpīrĕt. *Lr.* (I, 71). Īn nōbīs vītāī claūstră rĕsōlvăt. (*Ibid.* 416.) Claūstră pŭērpĕrī. *Seren.* (ap. *Diomed* 516. Scribebatur et *clostra*, teste *eodem*, p. 378).

† Claūstrŭm, ī, *n.* Fŏrĭbŭs prædūxĭt vīncŭlă claūstrī. *Germ.* (*Arat.* 196). *Voy. le précéd.*

Claūsŭlă, æ, *f.* *Fin, conclusion.* || *Terminaison d'un système de vers, clausule.* Hōs ĕlĕgōs dīxērĕ, sŏlēt quŏd claūsŭlă tālĭs. *T. Maur.* (*Met.* 221. *Id. Ped.* 83).

Claūsŭs *ou* Clūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Claudo *et* Cludo. *Fermé.* Claūsă tĕgūnt jām mœnĭă Teūcrōs. *V.* SYN. Īnăpērtŭs. || *Au fig.* Claūsă fĭdēs mĭsĕrīs. *L.* || *Enfermé.* Īllĭc claūsă tĕnēnt stăbŭlīs ārmēntă. *V.* SYN. Īnclūsŭs, căptīvŭs. || *Qui est dans le fourreau.* Claūsō bēllūm prōdūcĕrĕ fērrō. *Sil.* Claūsŭsque ēt frīgĭdŭs ēnsĭs. *L.* SYN. Rĕcōndĭtŭs, tēctŭs. || *Au fig. Enfermé, caché.* Claūsum ārcānō pĕctŏrĕ bēllūm. *Sil.* Claūsŭs păvŏr. *Id.* Plūrĭmă sīnt, lēctŏr, claūsa ĕt ŏpērtă tĭbī. *Prosp.* (*Epigr.* 66, 2). *Voy.* Arcanus. || *Entouré.* Rīpārūm claūsās mārgĭnĕ fīnĭt ăquās. *O.* SYN. Cīnctŭs, cīrcūmdătŭs. || Claūsūm, ī, *n. pris subst. Lieu fermé.* Claūsă vĭārūm. *Lr.* (IV, 614. *Ib.* I, 355). Sīc pŏsĭtum īn claūsō līnquūnt. *V.*

Claūsŭs, ī, *m.* *Nom d'un Sabin, tige de la famille Claudia.* Āgmĕn ăgēns Claūsŭs. *V.* Claūsōrūm nōmĭnĭs hērēs. *O.* (Adde *Sil.* XV, 550).

Clāvă, æ, *f.* *Massue, arme d'Hercule.* Quīs făcta Hērcŭlĕæ nōn aūdĭt fōrtĭă clāvæ ? *Pp.* (IV, 9, 39). Īnstrūxītquĕ mănūm clāvā dŏmĭtrīcĕ fĕrārūm. *O.* Stērnēntēs āgmĭnă clāvā. *V.* SYN. Stīpĕs. EP. Grăvĭs, nōdōsă, dūră, trĕmēndă. PPH. Clāvæ rōbūr, rōbŏră, pōndŭs. Hērcŭlĕŭs stīpĕs. VERS. Răpĭt ārmă mănū nōdīsquĕ grăvātūm Rōbūr. *V.* Dăte hūc săgīttās, stīpĭtēm vāstūm dătĕ. *Sen.*

† Clāvātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui porte une massue.* Ēccūm, clāvātōr vĕnĭt. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 25).

? Clāvātŭs, ă, ŭm. *De massue.* Nōdōsūmvĕ răpīs clāvātō pōndĕrĕ rōbūr. (*Claud. Laud. Herc.* 112. Nisi legendum *clavator*).

Clāvīcŭlă, æ, *f.* *Petite clef.* Quālīs fērrātōs ōbĭcĭt clāvīcŭlă dēntēs. *Germ.* (*Arat.* 195).

Clāvĭgĕr, ĕră, ĕrŭm (*de* Clava). *Qui porte une massue.* Vūlnĕră clāvĭgĕrī quæ fēcĕrăt Hērcŭlĭs ārcŭs. *O.* PPH. Clāvā ārmātŭs, mĕtŭēndŭs. || (*de* Clavis). *Qui porte une clef* (*épith. de Janus*). Clāvĭgĕrūm vērbīs āllŏquŏr īpsĕ dĕūm. *O.*

Clāvĭs, ĭs, *acc.* ĕm *ou* ĭm, *f.* *Clef.* Nōmĭnĕ quūm dŏcĕăt quĭd ăgātŭr, ădūltĕră clāvĭs. *O.* Jām cīrcūm lŏcŭlōs ēt clāvēs lætŭs ŏvānsquĕ Cūrrĕrĕt. *H.* Sērvātă cēntūm clāvĭbŭs (cæcuba). *Id.* Cĕcĭdīt rĕpēntĕ māgnă dē sĭnū clāvĭs. *M.* (V, 36, 7). EP. Ăhēnă, fērrĕă, strīdēns. || *Loquet, instrument pour fermer*

en dedans. Tŭă sī bŏnă nēscīs Sērvāre, āh! frūstrā clāvīs ĭnēst fŏrĭbŭs. *Tib.* (I, 6, 31). Hīnc clāvīm jānŭă sēnsĭt. *Id.* (II, 4, 34. Sic legit *Charis.* 101). Nūnc fŏrĭbūs clāvēs āptăt, ĕmītquĕ sĕrās. *M.* (IX, 47, 2). SYN. Vēctĭs, pēssŭlŭs.

† Clāvŏ, ās, ārĕ. *Clouer, former un clou.* Sĕd hīs vĕtŭstās, fŏrtĭŏr Clāvāntĕ fērrō, fīrmă līgnī rōbŏră Ævō tĕrēntĕ sōlvĕrăt. *P. Nol.* (21, 103).

Clāvŭs, ī, *m. Clou.* Clāvōs trăbālēs ĕt cŭnĕōs mănū Gēstāns ăhēnā. *H.* Sī fīgīt ădămāntĭnōs Sūmmīs vērtĭcĭbūs dūră Nĕcēssĭtās Clāvōs. *Id.* (Adde *Pl. As.* I, 3, 4). EP. Ăhēnŭs, fērrĕŭs, dūrŭs, sŏlĭdŭs, vălĭdŭs, fīrmŭs, tĕnāx. || *Clous (des semelles aux caliges des soldats).* Cālcŏr, ĕt īn dĭgĭtō clāvūs mĭhĭ mīlĭtĭs hærĕt. *J.* (3, 248). Ōffēndĕrĕ tōt căligās, tōt Mīllĭă clāvōrŭm. *Id.* (16, 24). || *Large raie, bande ou bordure de pourpre ajoutée à la tunique des sénateurs et des chevaliers, dans une direction perpendiculaire:* latus clavus, *laticlave, tunique des sénateurs;* angustus clavus, *tunique des chevaliers.* Cūrĭă rēstābăt, clāvī mēnsūră cŏăcta ēst. *O.* Īndŭĭtūrque hŭmĕrīs cūm lātō pūrpŭră clāvō. *Id.* Lātŭm dēmīsĭt pĕctŏrĕ clāvŭm. *H.* (Adde *Sil.* III, 27; *Mart.* V, 17, 3). Vīxĭt ĭnæquālīs, clāvum ŭt mūtārĕt ĭn hōrās. *H.* || *Raie ou bande pour marquer le linge.* Ēt lātō vărĭātă māppă clāvō. *M.* (IV, 46, 17). || *Gouvernail.* Īpsĕ sĕdēns, clāvūmquĕ rĕgīt, vēlīsquĕ mĭnīstrăt. *V.* Trānquīllīsquĕ frĕtīs clāvūm sĭbĭ quīsquĕ rĕgēndŭm Vīndĭcăt. *Cl. Voy.* Gubernaculum. || *Au fig.* Clāvūmquĕ rĕgēndæ Īnvāsīt pătrĭæ. *Sil.*

† Clāxēndĭx, īcĭs, *f. Cachet.* Āppŏsĭta ēst clāxēndīx: ăt ĕgŏ sīgnī dīcām quĭd sĭĕt. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 655. Cf. et *Fest.* Alii scrib. *clacendix*).

Clāzŏmĕnæ, ārŭm, *f. pl.* (Κλαζομεναί). *Clazomène, ville d'Ionie.* Pērmāgnă nĕgōtĭă dīvēs hăbēbăt Clāzŏmĕnīs. *H.* Fōrtĕ Clāzŏmĕnæ prŏpĕ. *Ph.*

Clāzŏmĕnæŭs, ă, ŭm (Κλαζομεναῖος). *De Clazomène.* Fōrtĭtĕr īrāscī dĭdĭcīt dŭcĕ Clāzŏmĕnæō. *Sulpitia* (*Sat.* 5. Vulgo non bene, *Clazomenio*).

Clĕădās, æ, *m. Nom d'homme.* Gēns Cādmī, Clĕădās. *Sil.* (VII, 637).

Clĕærĕtă, æ, *f.* (κλέος et αἱρετός). *Nom de femme.* Clĕærĕtæ Lēnæ dĕdīt dōnō. *Pl.* (*As.* IV, 1, 6).

Clĕānthēs, ĭs *ou* æ, *m.* (Κλεάνθης). *Cléanthe, philosophe stoïcien, disciple et successeur de Zénon.* Ēt dīspŭtātŏr ăd Clĕānthēm stōĭcŭm. *Aus.* (*Prof.* 15, 11). Ēt jŭbĕt ărchĕtўpōs plŭtĕŭm sērvārĕ Clĕānthās. *J.* (2, 7). Tūrbă Clĕānthārŭm. *Fort.* (VII, 12, 26).

Clĕānthēŭs, ă, ŭm (Κλεάνθειος). *De Cléanthe.* Pūrgātās īnsĕrīs aūrēs Frūgĕ Clĕānthēā. *Pers.* (5, 63. Adde *Claud. Cons. Mall. Theod.* 88).

Clēmēns, tĭs. *Calme, tranquille.* Clēmēntēm vītam ūrbānŭmque ōtĭŭm Sĕcūtŭs. *Ter.* (*Adelp.* I, 1, 17). Quæ tārdē clēmēntī flāmĭnĕ pūlsæ Prŏcēdūnt. *Cat.* (64, 272). Clēmēntĭŏr aūstĕr Vēlă vŏcăt. *St.* Quā sīt clēmēntīssĭmŭs āmnĭs. *O.* SYN. Quĭētŭs, plăcĭdŭs. || *Au moral: Doux, bon, clément.* Quām fĭdēli ănĭmo, ēt bĕnīgno ĭn īllam, ĕt clēmēntī fŭī. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 22). Quōd vĭrō clēmēns mĭsĕrō pĕpĕrcī. *H.* SYN. Mītĭs, bĕnīgnŭs, mānsuētŭs, lēnĭs, hūmānŭs, bŏnŭs, făcĭlĭs, īndūlgēns. PPH. Pĭgĕr ăd pœnās. Prĕcāntī mītĭs. Prĕcĭbŭs nūnquam īmplācābĭlĭs. Vĕnĭæ părātŭs. Sūpplĭcĭbŭs făcĭlĭs. Flēctī pătĭēns. Pœnæ pārcŭs. || *En parl. des ch.* Jūsta ēt clēmēns fŭĕrīt sērvĭtŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 9). || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 93, 1.)

Clēmēntĕr. *Posément, avec calme, doucement.* Clēmēntĕr ăcquĭēscĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 20). Sĕquŏr. Clēmēntĕr, quæsō; cālcēs dētĕrīs. *Id.* (*Merc.* V, 2, 111). Spīrānt clēmēntĭŭs aūstrī. *St.* SYN. Plăcĭdē, mōllĭtĕr, quĭētē. || *Doucement, en pente douce.* Clēmēntĕr crēscēntĕ jŭgō. *Sil.* (Adde *Sen. OEd.* 280). SYN. Mōllĭtĕr, lēnĭtĕr, paūlātĭm. || *Au moral: Avec douceur, bonté.* Rēspōndēās clēmēntĕr: quēm frūctŭm căpĭs? *Ph.* SYN. Lēnĭtĕr, bĕnīgnē, plăcĭdē. || *Superl.* Quō păcto īd fĭĕrī pōssīt clēmēntīssĭmē. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 5).

Clēmēntĭă, æ, *f. Calme, douceur.* Ēmōllīt gēntēs clēmēntĭă cœlī. *L.* Aūt tēmpēstātĭs clēmēntĭă lætā sĕrēnæ. *Prud.* (*Sym.* II, 1012). || *Au moral: Douceur, bonté, clémence.* Sōlă dĕōs æquăt clēmēntĭă nōbīs. *O.* Quāntăque īn Aūgūstō clēmēntĭă. *Id.* Stūlta ēst clēmēntĭă, quŭm tōt ŭbīquĕ Vātĭbŭs ōccūrrās, pĕrĭtūræ pārcĕrĕ chārtæ. *J.* (1, 17). SYN. Bŏnĭtās, lēnĭtās. *Voy.* Benignitas, Clemens. || *En parl. des ch.* Seū fēcūndă rĕfērt plăcĭdī clēmēntĭă Nīlī. *St.*

Clēmēntīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Fēcūndō dē pĕctŏrĕ Clēmēntīnī. *Aus.* (*Epist.* 4, 10).

Clĕŏbĭs, ĭs, *m.* (Κλεόβις). *Cléobis et Biton, frères célèbres par leur piété envers leur mère, s'attelèrent, faute de bœufs, à son char, et la traînèrent jusqu'au temple de Junon.* VERS. Sī vĕtŭs Ārgŏlĭcōs īllūstrăt glōrĭă frātrēs Quī sŭă mātērnō cōllă dĕdērĕ jŭgō. *Cl.*

Clĕŏbūlă, æ, *f.* (Κλεοβούλη). *Nom de femme.* (*Plaut. Curc.* V, 2, 44.)

Clĕŏbūlŭs, ī, *m.* (Κλεόβουλος). *Cléobule, un des sept Sages de la Grèce.* Clĕŏbūlŭs ĕgŏ sūm, pārvæ cīvĭs īnsŭlæ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 1). Līndĭĕ quōd Clĕŏbūlĕ cănĭs: mŏdŭs ōptĭmŭs ēstŏ. *Sid.* (2, 158).

Clĕœtās, æ, *m. Nom d'un ancien peintre.* Plaūtĭŭ' Mārcŭ' Clĕœtās. *Poet.* (ap. *Plin.* 35, 37, 4).

Clĕŏmăchŭs, ī, *m.* (Κλεόμαχος). *Nom d'homme.* (*Plaut. Bac.* IV, 2, 7.)

Clĕŏmbrŏtŭs, ī, *m.* (Κλεόμβροτος). *Jeune homme qui se jeta dans la mer, après avoir lu le dialogue de Platon sur l'immortalité de l'âme.* VERS. Vēl dē præcĭpĭtī vĕnĭās īn Tārtără sāxō, Ūt quī Sōcrătĭcŭm dē nĕcĕ lēgĭt ŏpŭs. (*Ibis*, 495.)

Clĕōn, ōnĭs, *m.* (Κλέων). *Cléon, de Sicile, ancien géographe.* Pŏpŭlārĭs ūrbĭs Āttĭcæ, Sĭcŭlŭs Clĕōn. *Avien.* (*Or. mar.* 48).

Clĕōnæ, ārŭm, *f. pl.* (Κλεωναί). *Cléones, ville sur le chemin d'Argos à Corinthe.* Īngēntī tūrrītæ mōlĕ Clĕōnæ. *St.* Pātræque, hŭmĭlēsquĕ Clĕōnæ. *O.*

Clĕōnæŭs, ă, ŭm (Κλεωναῖος). *De Cléones.* Īllĕ Clĕōnæī prōjēcīt tērgă lĕōnĭs. *L.* Ēlīsă lĕōnĭs Ōră Clĕōnæī pătŭlō cælāntŭr hĭātū. *St.* || Clĕōnæŭm sīdŭs. *Le Lion, constellation.* Quīquĕ Clĕōnæō sīdĕrĕ fērvĕt ăgĕr. *M.* (IV, 60, 2. Et *St. Silv.* IV, 4, 28). *Voy.* Leo.

Clĕŏpātră, æ, *f.* (Κλεόπατρα). *Cléopatre, reine d'Égypte, vaincue avec Antoine à la bataille d'Actium, se fit, dit-on, piquer par un aspic, et mourut de cette blessure.* Ēxpūgnārĕ sĕnēm pŏtŭīt Clĕŏpātră vĕnēnīs. *L.* Mœstă nĕc Āctĭăcā fēcīt Clĕŏpātră cărīnā. *J.* (2, 108). PPH. Ægўptĭă cōnjūx. *V.* Phărĭă cōnjūx. *M.* VERS. Ānguĭfĕrāmquĕ dŏmūm, blāndō quā mērsă vĕnēnō, Āctĭās Aūsŏnĭās fūgīt Clĕŏpātră cătēnās. *St.* Īllă pĕtīt Nīlūm, cўmbā mălĕ nīxă fŭgācī, Hōc ūnūm, jūssō nōn mŏrĭtūră dĭē. *Pp.* Scīlĭcĕt īncēstī mĕrĕtrīx rēgīnă Cănōpī. *Id.* Dēdĕcŭs Ægўptī, Lătĭī fērālĭs Ĕrīnnўs. *L.* Dēlīberātă mōrtĕ fĕrōcĭŏr: Sævīs lĭbūrnīs scīlĭcĕt īnvĭdēns Prīvātă dēdūcī sŭpērbō, Nōn hŭmĭlĭs mŭlĭĕr, trĭūmphō. *H.* (Cf. *Od.* I, 37; *Luc.* X, 137 sq.; *Prop.* III, 11, 29 sq.) || *Autres femmes du même nom.* (*Mart.* IV, 22, 2.)

Clĕŏstrătă, æ, *f.* (κλέος et στρατός). *Nom de femme.* (*Plaut. Cas.* II, 6, 41; V, 4, 21.)

† Clĕpŏ, ĭs, ēpsī, ēptŭm, ĕpĕrĕ (κλέπτω), *arch. Dérober, soustraire.* Āgnum īntĕr pĕcŭdēs aŭrĕā clārūm cŏmā Quōndām Thўēstēn clĕpĕre aūsum ēsse

ē rēgiā. *Att.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 27. *Id.* ap. *Non.* 1, 72, cleperet). Sērmōnem hīc nōstrum ēx ŏccūltō clĕpsĭt, quāntum īntēllĭgō. *Pac.* (ap. *Non.* l. cit. Male vulgo *clepit*). Răpĕ, clĕpĕ, tĕnĕ, hărpăgā. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 6). Quōd răpĕrĕ ĕt clĕpĕrĕ ēst, ăvĭdēque ābscōndĕrĕ pārtă. *Prud.* (*Psych.* 564). SYN. Fūrŏr. || *Au fig.* *Voy.* Clepso. || *Cacher.* Ŏppōnĭt, āc sē tĕgmĭnĕ īngĕntī clĕpĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 799). Lĕvĭs ēst dŏlŏr, quī căpĕrĕ cōnsĭlĭūm pŏtēst, Ĕt clĕpĕrĕ sēsē. *Id.* (*Med.* 155).

? Clĕpsŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme le précéd.* (*Lucil.* ap. *Varr. L. L.* 7, 94, qui scribit : « *Clepsere* dixit, unde etiam alii *Clepere*, i. e. corripere. » Huc referri potest *Pacuvii* locus supra laudatus.)

Clĕpsȳdră, æ, *f.* (κλεψύδρα). *Clepsydre, horloge d'eau. Elle servait à mesurer le temps accordé aux orateurs.* Sēptēm clĕpsȳdrās māgnā tĭbī vōcĕ pĕtēntī. *M.* (VI, 35, 1. *Id.* VIII, 7, 3). VERS. Lēx bŏnă dīcēndī, lēx sūm quŏquĕ dūră tăcēndī, Jūs ăvĭdæ lĭnguæ, fīnīs sĭnĕ fīnĕ lŏquēndī, Īpsă flŭēns dūm vērbă flŭūnt, ŭt lĭnguă quĭēscăt. *Sympos.* (*Ænigm.* 69).

† Clēptă *ou* Clēptēs, æ, *m.* (κλέπτης). *Voleur.* Fīnūt clēptæ cētĕrī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 9).

Clērĭcŭs, ă, ŭm (κληρικός). *Eccl. Clérical, qui concerne le clergé.* || Clērĭcŭs, ī, *m.* *Clerc.* Clērĭcŭs ŭxōrēm Chrīstō cōmēntĕ dĕcōrām Dīlĭgăt. *P. Nol.* (22, 141). Ārtēs phălĕrāsquĕ jūngăm Clērĭcī. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 54. Adde *Anthol.* II, p. 463 et 633).

Clērūmĕnœ, *m. pl.* (κληρούμενοι). *Nom d'une comédie de Diphile.* Clērūmĕnœ vŏcātŭr hæc cōmœdĭă. (*Prol. Cas. Pl.* 31. Cf. *Adelphœ*, in *Adelphus.*)

Clērŭs, ī, *m.* (κλῆρος). *Eccl. Clerc ; clergé.* Bīs sēx cōnvīvīs bīs sēnōs dīvĭdĕ pānēs, Clērīs, āgrĭcŏlīs, mīlĭtĭbūsquĕ sĭmŭl. (*Anthol.* II, p. 404. *Ibid.* cleri.) Clērŭs hīc tāntūm pĕpĕrĭt trĭūmphūm. *Prud.* (*Peri.* 4, 78).

? Clētăbĕnī. *Voy.* Catabeni.

Clībănŭs, ī, *m.* (κλίβανος). *Tourtière.* Tūm fūmĕūs īstīc Āppārēt clībănŭs. *Victor* (*Gen.* III, 501).

Clĭēns, tĭs, *m.* *Client, subordonné.* Quī mŏdŏ pātrōnŭs, nūnc cŭpĭt ēssĕ clĭēns. *O.* Mānĕ clĭēns, ēt jām cērtŭs cōnvīvă. *H.* Ātque ĭbī māgnŭs Mīrāndŭsquĕ clĭēns, sĕdĕt ād prætōrĭă rēgĭs. *J.* (10, 160). Rēgēsquĕ clĭēntēs. *Cl.* EP. Āssĭdŭŭs, sūpplēx, hŭmĭlĭs. PHR. Cūltōrūm tūrbă tŭōrūm. Pŏpŭlī pārs ĕgŏ părvă tŭī. *O.* || *Client d'un avocat.* Quām sī clĭēntūm lōngă nĕgōtĭă Dījūdĭcātā lītĕ rĕlīnquĕrĕt. *H.* || *Adorateur d'un dieu.* Rītĕ clĭēns Bācchī. *H.* SYN. Cūltŏr.

Clĭēntă, æ, *f.* *Cliente.* Trăhūnt hŏnēstæ pūrpŭrās clĭēntæ. *H.* Præbŭĭt, āffēctāns ēssĕ clĭēntă tĭbī. *Aus.* (*Parent.* 24, 12. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 192).

Clĭēntēlă, æ, *f.* *Protection, patronage.* Thāīs pātrī sē cōmmēndāvĭt īn clĭēntēlam ēt fĭdēm. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 9). SYN. Pătrōcĭnĭŭm, tūtēlă.

† Clīmă, ătĭs, *n.* (κλίμα). *Degré de latitude; climat.* Quæquĕ cŏlūnt mĕdĭī dēvēxō clīmătĕ cœlī. *Tert.* (*Jud. Dom.* 168. Et *Sid.* 15, 66).

† Clīnāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Inclinaison.* Īd făcĭt ēxĭgŭūm clīnāmēn prīncĭpĭōrŭm. *Lr.* (II, 292).

† Clīnātŭs, ă, ŭm. *Incliné.* Pōnĭt ăvīs căpŭt, ēt clīnātō cōrpŏrĕ tērgŭm. *Cic.* (*Arat.* 261. *Ib.* 53).

Clīnĭă *et* Clīnĭās, æ, *m.* (Κλεινίας). *Nom d'homme* Quām aūdīvĭt ūnquām Clīnĭa ēx Dēmænĕtō. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 71. Et *Ter. Heaut.* II, 3, 38).

Clīnĭădēs, æ, *m.* (Κλεινιάδης). *Alcibiade, fils de Clinias.* Clīnĭădæquĕ mŏdŏ. (*Ibis*, 635.)

Clīnĭcŭs, ī, *m.* (κλινικός). *Médecin.* Cœpĭt, quō pŏtĕrăt, clīnĭcŭs ēssĕ mŏdō. *M.* (I, 31). Clīnĭcŭs Hērōdēs trūllām sūbdūxĕrăt ægrō. *Id.* (IX, 97. Adde *Prud. Apol.* 205).

† Clīnō, ās, ārĕ, *act. et n.* *Incliner.* Quārĕ ĕtiām ātque ĕtiām paūlūm clīnārĕ nĕcēssĕ ēst Cōrpŏră. *Lr.* (II, 243. Alii leg. *inclinare*). *Voy.* Clinatus

? Clīnŏpūs, ŏdĭs, *m.* (κλινόπους, *de* κλίνη). *Pied de lit.* (*Lucil.* apud *Macr.* 6, 4. Nisi deducendum a κλίνω, ut sit *flexipes.*) *Voy.* Chenopus.

Clīō, ūs, *f.* (Κλειώ). *Clio, muse de l'histoire.* Nēc mĭhĭ sūnt vīsæ Clīō, Clīūsquĕ sŏrōrēs. *O.* Clīō nām cērtē cāndĭdă nōn lŏquĭtūr. (*Catal. Virgil.* 13, 10.) *Voy.* Musæ. || *Nom d'une nymphe.* Clīōque, ēt Bĕrŏē sŏrŏr, Ŏcĕănītĭdēs āmbæ. *V.*

Clĭpĕŭs. *Voy.* Clypeus.

Clītē, ēs, *f.* (κλειτή). *Nom de femme.* (*Val. Fl.* III, 314).

Clītēllæ, ārŭm, *f. pl.* *Bât de bête de somme.* Hīnc mūlī Căpŭæ clītēllās tēmpŏrĕ pōnūnt. *H.* Nūm bīnās mĭhĭ Clītēllās īmpŏsĭtūrūm vīctōrēm pŭtās? *Ph.* EP. Grăvēs, grăvĭdæ, mŏlēstæ.

Clītēllārĭŭs, ă, ŭm. *Qui porte un bât.* Nām mūlĭōnēs mūlōs clītēllārĭōs Hăbēnt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 93). Tū quī fŭīstī mūlŭs clītēllārĭŭs. *Ph.* (*Fab. Nov.* 30, 7).

Clītĭphō, ōnĭs, *m.* *Nom d'homme.* (*Ter. Ad.* I, 2, 35.)

Clītĭs, ĭs, *m.* *Rivière des Gaules.* Clītĭs, Ēlārĭs, Ătāx, Văchălĭs. *Sid.* (5, 209).

Clītōn, ōnĭs, *m.* (Κλείτων). *Nom d'une rivière.* Ēt răpĭdŭs Clītōn, ēt quī tĭbĭ, Pȳthĭæ Lādōn. *St.*

Clītŏr, ĭs, *m.*, *et* Clītŏrĭŭm, ĭī, *n.* *Source et lac d'Arcadie. D'où* Clītŏrĭŭs, ă, ŭm. Clītŏrĭō quīcūmquĕ sĭtīm dē fōntĕ lĕvāvĭt, Vīnă fŭgĭt, gaūdētquĕ mĕrīs ābstēmĭŭs ūndīs. *O.* (Cf. *Plin.* 4, 10).

Clītūmnŭs, ī, *m.* *Fleuve d'Ombrie, dont l'eau blanchissait le poil des animaux qui en buvaient.* Hīnc ālbī, Clītūmnĕ, grĕgēs, ēt māxĭmă taūrŭs Vīctĭmă. *V.* Quīn ĕt Clītūmnī săcrās vīctōrĭbŭs ūndās, Cāndĭdă quæ Lătĭīs præbēnt ārmēntă trĭūmphīs, Vīsĕrĕ cūră fŭĭt. *Cl.* (Adde *Sil.* IV, 547 ; *Prop.* II, 19. 25). || — ŭs, ă, ŭm. *Du Clitumne.* Aūt præstēnt nĭvĕōs Clītūmnă nŏvālĭă taūrōs. *St.*

Clītŭs, ī, *m.* (Κλεῖτος). *Clitus, général d'Alexandre.* || Clītŭs. *Au lieu de* Clytus.

Clīvōsŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, qui monte.* Ēccĕ sŭpercĭlĭō clīvōsī trāmĭtĭs ūndām Ēlĭcĭt. *V.* Clīvōsæ vĕhĕrĭs dūm pēr mŏnŭmēntă Lătīnæ. *J.* (5, 55). SYN. Ācclīvĭs, prōclīvĭs, ārdŭŭs, prærŭptŭs. PHR. Sīn tŭmŭlīs ācclīvĕ sŏlūm. *V.* Ēst lăcŭs, ācclīvī dēvēxō mārgĭnĕ fōrmām Līttŏrĭs ēffĭcĭēns. *O.* *Voy.* Declivis. || *Au fig.* Clīvōsō trāmĭtĕ vītæ. *Sil.*

† Clīvŭm, ī, *n. arch.* *Comme le suiv.* Ārdŭă nēc nĭtēns fōrtūnæ ēscēndĕrĕ clīvă. *Memmius* (ap. *Non.* 3, 28).

Clīvŭs, ī, *m.* *Pente d'une colline, montée ; colline.* Cāstālĭām mōllī dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Quā sē sūbdūcĕrĕ cōllēs Īncĭpĭūnt, mōllīquĕ jŭgūm dēmīttĕrĕ clīvō. *Id.* Vīrĭbŭs ūtĕrĭs pēr clīvōs. *H.* SYN. Cōllĭs, tŭmŭlŭs. *Voy.* Collis. || *Pente.* Tēstă părēm (pedem mensæ) fēcĭt : quæ pōstquām sūbdĭtă clīvūm Sūstŭlĭt. *O.* Nām pōnĭt īn ōrdĭnĕ pēnnās... Ūt clīvō crēvīssĕ pŭtēs. *Id.* || *Au fig.* Māllĕ dŏlī rēstānt : clīvo sūdāmŭs īn īmō. *O.* Dūrō Nītĭtŭr ād laūdēm vīrtŭs īntērrĭtă clīvō. *Sil.*

Clŏācă, æ, *f.* *Cloaque, égout.* Īllŭd ĭdem, īn răpĭdūm flūmēn jăcĕrētvĕ clŏācām. *H.* Vērnŭlă rīpārūm pīnguīs tōrrēntĕ clŏācā. *J.* (5, 105). EP. Fœdă, īmmūndă, cœnōsă, sōrdĭdă. || *Au fig.* Prōpĕrĕ prōlŭĕ clŏācăm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 29, de ventre).

Clŏācīnă *ou* Clŭācīnă, æ, *f.* *Surnom de Vénus, chez les Sabins.* Nēmō Clŏācīnæ aūt Ĕpŏnæ sūpēr āstră dĕābŭs Dăt sŏlĭūm. *Prud.* (*Apoth.* 197. Adde *Pl. Curc.* IV, 1, 9. Cf. *Plin.* 15, 36).

Clŏānthŭs, ī, *m.* (Κλόανθος). *Cloanthe, l'un des compagnons d'Énée.* Fōrtēmquĕ Gȳān fōrtēmquĕ Clŏānthŭm. *V.*

† Clŏcĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Bramer.* Ēt bārrūs bārrīt, cērvī clŏcĭtānt, ĕquŭs hīnnĭt. (*Auct. Phil.* 53.)

Clōdĭă. *Voy.* Claudia.

Clōdĭŭs, ĭī, *m.* (Κλώδιος). *Clodius, tribun du peuple, ennemi de Cicéron, fut tué par Milon.* Clōdĭŭs āccūsĕt mœchōs. *J.* (2, 27).

Clŏdŏbērtŭs, ī, *m. Clodobert, fils de Chilpéric.* Hōc ĭgĭtūr tŭmŭlō rĕcŭbāns Clŏdŏbērtŭs hăbētŭr. *Fort.* (IX, 4, 3).

Clŏdŏvēchŭs *ou* Chlŏdŏvēchŭs, ī, *m. Clovis, fondateur de la monarchie française.* Dē prŏăvō vĕnĭēns Chŏdŏvēchō cēlsă prŏpāgŏ. *Fort.* (IX, 4, 5).

Clōdŭs. *Comme* Claudus.

Clœlĭă, æ, *f.* (Κλοιλία). *Clélie, jeune Romaine donnée en otage à Porsenna, s'échappa pendant la nuit, et passa le Tibre à la nage.* Ēt flŭvĭŭm vīnclīs īnnārĕt Clœlĭă rūptīs. *V.* Cōntēmptrīx Clœlĭă sēxŭs. *Sil.* PHR. Ēt quæ, Īmpĕrĭī fīnēs, Tĭbĕrīnŭm vīrgŏ nătāvĭt. *J.* Mājōrquĕ vĭrīs ēt Clœlĭă vīrgŏ. *Manil.* Rūpīssĕt fœdĕră vīrgŏ. *Id.* (Cf. *Sil.* X, 492 sq.; XIII, 828 sq.; *Manil.* I, 785; IV, 33).

Clœlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Mūrmŭrĕ dēfĭcĭēns jām Clœlĭŭs. *Sil.*

Clŏĭŏ *ou* Clŏjŏ, *m. Clodion, roi des Francs.* Pūgnāstīs părĭtēr, Frāncūs quā Clŏĭŏ pătēntēs Ātrĕbătūm tērrās pērvāsĕrăt. *Sid.* (5, 212).

Clŏnĭŭs, ĭī, *m.* (Κλόνιος). *Un des compagnons d'Énée.* Tūrnŭs Ītȳn Clŏnĭŭmquĕ. *V.*

Clŏnŭs, ī, *m.* (Κλόνος). *Nom d'homme.* Œbălŭs ībăt ĕquō, cūrrū Clŏnŭs, āt pĕdĕ Teūthrās. (*Anthol.* I, p. 445. *Ibid.* accus. *Clonon.*)

Clōstră (*Diom.* p. 378). *Comme* Claustra.

Clōthārĭŭs, ĭī, *m. Clotaire, roi de France.* Ēgrĕgĭī prŏcĕrēs, Clōthārĭŭs āc Dăgŏbērtŭs. *Poet.* (ap. *Mai*, t. V, p. 416).

Clōthō, ūs, *f.* (Κλωθώ). *Clotho, l'une des trois Parques.* Ēt nōn dăbăt ūltrā Clōthō dūră lăcūs ārāmquĕ vĭdērĕ Dĭānæ. *Sil.* Mīscēt hæc īllīs, prŏhĭbētquĕ Clōthō Stārĕ fōrtūnām. *Sen.* (*Thyest.* 617). *Voy.* Parcæ. || *Au fig. Vie.* Īllĕ sĭbī lōngām Clōthō tūrbāmquĕ nĕpōtŭm Crēdĭdĕrăt. *Sil.*

Clŭăcīnă. *Voy.* Cloacina.

Clūdŏ. *Comme* Claudo.

† Clūdŭs. *Comme* Claudus. (*Pl. Ps.* II, 2, 64.)

† Clŭēns, tĭs, *de* Clueo *ou* Cluo. *Célèbre.* Vōcĕ Thălīă clŭēns. (*Anthol.* I, p. 51.)

Clŭēntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une noble famille de Rome.* Gĕnŭs ūndĕ tĭbī, Rōmānĕ Clŭēntī. *V.*

Clŭĕŏ, ēs, ērĕ, *et postérieurement* Clŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* (κλύω). *Être appelé, réputé, passer pour.* Pēr gēntēs Ītălās hŏmĭnŭm quæ clāră clŭērĕt. *Lr.* (I, 119). Sĕnātī quī cŏlŭmĕn clŭēnt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 5). Sēmpēr prŏbĭōrēs clŭēnt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 31). Nāncīscī ūt clŭērēnt pătrĭbŭs īngĕnŭīs. *Aus.* (*Prof.* 21, 29). Ēxprōmĕ prŏpĕrē, sēdĕ quā gĕnĭtŭs clŭās. *Sen. phil.* (*de Morte Claud.* c. 7). Īnnŭmĕrīs dōctōr dōtĭbŭs īllĕ clŭĭt. *Ennod.* (*Epig.* 104, 2). SYN. Dīcŏr, pērhĭbĕŏr, cēnsĕŏr, aūdĭŏ. || *Avec l'infin.* Pēr gēntēs ēssĕ clŭēbăt ōmnĭŭm mĭsērrŭmŭs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 147. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 1). || *Être illustre.* Ēquĭdēm prædīvĭtĕ cūltū Īllūstrātă clŭīs. *Prud.* (*Sym.* I, 416). Quæ pōst mĭhĭ clāra ēt dĭū clŭĕānt. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 17). || *Être dit, être.* Ūtĭlīs īnvĕnĭētŭr, ēt ōppōrtūnă clŭēbĭt. *Lr.* (III, 208. *Id.* I, 450).

† *Au pass.* Clŭĕŏr. *Être dit.* Strătĭōtĭcŭs hŏmō quī clŭĕăr. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 12). Sēd hī clŭēntŭr hōspĭtŭm īnfīdīssŭmī. *Pac.* (apud *Non.* 2, 147).

† Clūnālĭs, ĕ. *De la croupe, de derrière.* Āltĕrā, quā pĕdĭbūs rĕgĭo ēst clūnālĭbŭs, ārdĕt. *Avien.* (*Arat.* 362).

Clūnĭs, ĭs, *f.* (*et qqf. m. Charis.* 78); Clūnēs, ĭŭm, *pl. Fesse, derrière; croupe des animaux; croupion* Vīdĭmŭs ēt mĕrŭlās pōni, ēt sĭnĕ clūnĕ pălūmbēs. *H.* Quōd pūlchræ clūnēs, brĕvĕ quōd căpŭt. *Id.* Ălĭquīd dē clūnĭbŭs āprī. *J.* (5, 167). Clūnēs dēfēctōs gĕrŏ. *Pl.* (ap. *Non.* 3, 43). SYN. Nătēs.

Clŭŏ. *Voy.* Clueo.

Clŭpĕă, æ, *f.* (Κλυπέα). *Ville d'Afrique, aussi nommée* Aspis. Ēt Clŭpĕām tĕnŭīt, stătĭōnīs lītŏră nōtæ. *L.* (Cf. *Sil.* III, 244). || *Petit poisson.* Ōmnĭbŭs āt clŭpĕæ præstāt mūstēlă mărīnă. *Enn.* (apud *Apul. Apol.* t. II, p. 43 Bip. Cf. *Plin.* 9, 17, 2).

Clŭpĕŭs, ī, *m. arch. Comme* Clypeus. Ēt clŭpĕum ād dōrsum āccōmmŏdēm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 96).

† Clūrīnŭm pĕcŭs, *n. Singe.* Tū vērō clūrīnŭm pĕcŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 14. Cf. *Arnob.* 3, p. 110. *Vet. Gloss.* « *Clura*, πίθηκος. » *Festus* : « *Cluna* vel *clura*, simia. »)

Clūsī, *parf. de* Cludo.

Clūsīnŭs, ă, ŭm. *De Clusium.* Stŏmăchŭm sūppōnĕrĕ fōntĭbŭs aūdēnt Clūsīnīs. *H.* Īmbŭĕ plēbēĭās Clūsīnīs pūltĭbŭs ōllās. *M.* (XIII, 8).

Clūsĭŭm, ĭī, *n. Ville d'Étrurie.* Quī mœnĭă Clūsī, Quīque ūrbēm līquērĕ Cōsās. *V.*

Clūsĭŭs, ĭī, *m. Un des noms de Janus : dont le temple était fermé en temps de paix.* Ēt mŏdŏ săcrĭfĭcō Clūsĭŭs ōrĕ vŏcŏr. *O.*

Clūsŭs, ă, ŭm. *Comme* Clausus.

Clŭvĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 2, 49.)

Clŭvĭēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quālēs ĕgŏ vēl Clŭvĭēnŭs. *J.* (1, 80).

Clȳmĕnæŭs *et* Clȳmĕnēĭŭs, ă, ŭm (Κλυμεναῖος *et* Κλυμενήϊος). *De Clymène.* Aūgūstŭm spŏlĭārĕ nĕmŭs, Clȳmĕnæăquĕ deēssĕ Gērmĭnă. *St.* Quō sĭmŭl ācclīvō Clȳmĕnēĭă līmĭtĕ prōlēs Vēnĭt. *O.*

Clȳmĕnē, ēs, *f.* (Κλυμένη). *Clymène, fille de l'Océan et de Téthys, mère de Phaéthon.* Nēc fālsā Clȳmĕnē cūlpām sŭb ĭmāgĭnĕ cēlăt. *O.* (*Met.* II, 37). || *Une des Néréides.* Īntēr quās Clȳmĕnē cūrām nārrābăt ĭnānēm. *V.* || *Une suivante d'Hélène.* (*Ov. Her.* 17, 267.)

Clȳmĕnēĭs, ĭdĭs, *f.*: Clȳmĕnēĭdēs, ŭm, *pl.* (Κλυμενηΐδες). *Fille de Clymène.* Sīc flēvĭt Clȳmĕnē, sīc ēt Clȳmĕnēĭdēs, āltē. (*Ad Liv.* 111.)

Clȳmĕnēĭŭs. *Voy.* Clymenæus.

Clȳmĕnŭs, ī, *m.* (Κλύμενος). *Nom de Pluton.* Āt Clȳmĕnŭs Clōthōquĕ dŏlēnt. *O.*

Clȳpĕă. *Voy.* Clupea.

Clȳpĕātŭs, ă, ŭm. *Armé ou couvert d'un bouclier.* Clȳpĕātăquĕ tōtīs Āgmĭnă dēnsāntŭr cāmpīs. *V.* Quīs dĕcŏr, īncēdīs quŏtĭēs clȳpĕātŭs, ēt āūrō Squāmĕŭs! *Cl.* Crēscītquĕ sĕgĕs clȳpĕātă vĭrōrŭm. *O.* SYN. Scūtātŭs. PPH. Clȳpĕō, scūtō, ūmbōnĕ ārmātŭs, tēctŭs, prōtēctŭs, īnsīgnĭs, dĕcōrŭs. Ærĕ rĭgēns, mūnītŭs.

† Clȳpĕŏ, ās, ārĕ. *Armer d'un bouclier ou en forme de bouclier.* Chlămȳdĕ cōntōrta āstū clȳpĕāt brāchĭŭm. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 145).

Clȳpĕŭm, ī, *n. arch. Comme* Clypeus. Dāt tēllūs gĕmĭtum, ēt clȳpĕūm sŭpĕrīntŏnăt īngēns. *V.* (*Æ.* IX, 709. Adde *Licin.* et *Laber.* apud *Non.* 3, 41, et *Charis.* p. 59).

Clȳpĕŭs, ī, *m. Bouclier.* Ōppŏsŭī mōlēm clȳpĕī, tēxīquĕ jăcēntēm. *O.* Bēllă mŏvēt clȳpĕŭs. *Id.* Clȳpĕōsque ād tēlă sĭnĭstrīs Prōtēcti ōbjĭcĭūnt. *V.* SYN. Scūtŭm, ūmbŏ, pārmă, crātēs. EP. Ăhēnŭs, ærĕŭs, fērrĕŭs; căvŭs, cūrvŭs; īngēns, lēvĭs; cŏrūscŭs, ārdēns, fūlgēns, rŭtĭlŭs; dīrŭs, tērrĭbĭlĭs. PPH. Clȳpĕī ōrbĭs, tēxtŭm, cūrvāmĕn, ūmbŏ, mōlēs, æs, ærā, ŏnŭs, īnsīgnĕ dĕcōrŭm. Ærĕ căvō clȳpĕŭs. Ærātŭm

tĕgmĕn. Sălīgnæ ūmbōnĭs crātēs. Ǣrātæ crātēs. VERS. Văstōs umbō vōmĭt aūrĕŭs īgnēs. *V.* Sīdĕrĕō flāgrāns clўpĕō ĕt cœlēstĭbŭs ārmĭs. Clўpĕūm, tŏt fĕrrī tĕrgă, tŏt æris. Īllă pĕr ōrbĕm Ǣrĕ căvūm trĭplĭcī, pĕr lĭgnĕă tĕrgă, trĭbūsque Trānsĭĭt īntĕxtūm taūrīs ŏpŭs. *Id.* Cæsīs clўpĕōs vĕstīrĕ jŭvēncīs. *St.* || *S'armer d'un bouclier.* Clўpĕūm tūm deīndĕ sĭnīstrā Ēxtŭlĭt ārdēntĕm. *V.* Clўpĕūmque aūrōquĕ trĭlīcĕm Lōrīcam īndŭĭtŭr. Sĭmŭl āptăt hăbēndō Ēnsēmquĕ, clўpĕūmque, ĕt rūbræ cōrnŭă crīstæ. Clўpĕōquĕ sĭnīstrām Īnsērtābam āptāns. Pōstquam hăbĭlīs lătĕrī clўpĕūs, lōrīcăquĕ tĕrgo ĕst. Clўpĕūmque ĕx ærĕ sĭnīstræ Sūblĭgăt. *Id.* Glădĭōquĕ lătūs scūtōquĕ sĭnīstrām Sūbjĭcĭō. *O.* Seū sūmpsĕrăt ærĕ Fūlgēntēm clўpĕūm, clўpĕūm sūmpsīssĕ dĕcēbăt. *Id.* Nūdā jām crātĕ flŭēntēs Īnvādūnt clўpĕōs. *L.* || *Au fig.* Quēm frātrĭbŭs īpsĕ Dīscēdēns clўpĕūm dēfēnsōrēmquĕ dĕdīstī. *Cl. Voy.* Tutela.

Clўtæmnēstră, æ, *f.* (Κλυταιμνήστρα). *Clytemnestre, fille de Tyndare et de Léda, femme d'Agamemnon, séduite par Égisthe, concerta avec lui l'assassinat de son mari, et fut tuée à son tour par son fils Oreste.* Quīdvĕ Clўtæmnēstræ, prōptĕr quām tōtă Mўcēnīs. *Pp.* (III, 19, 19. Adde *Aus. Epitaph. Her.* 1, 4). Tūnĕ Clўtæmnēstræ fœdāstī vīscĕră fĕrrō? *Vet. Poet.* (ap. *Char.* p. 3). SYN. Tўndărĭs. EP. Ădūltĕră, sævă, īmpĭă, scĕlĕrātă, crŭēntă. PPH. Lēdā sātă. *Sen.* Sævă Ăgămēmnŏnĭs ūxŏr. *O.* || *En gén. Femme qui tue son époux.* Mānĕ Clўtæmnēstrām nūllūs nōn vīcŭs hăbēbĭt. *J.* (6, 656).

Clўtĭē, ēs, *f.* (Κλυτίη). *Clytie, nymphe aimée d'Apollon, et changée par ce dieu en héliotrope ou tournesol.* Quæquĕ tŭōs Clўtĭē, quāmvīs dēspēctă, pĕtēbăt. *O.*

Clўtĭŭs, ĭī, *m.* (Κλύτιος). *Un des Argonautes; nom de différents guerriers.* Clўtĭūmquĕ Clănīnquĕ (fudit). *O.* Nēc Clўtĭō gĕnĭtōrĕ mĭnŏr. *V.* (Et *Sil.* XVII, 429).

Clўtŭs, ī, *m.* (Κλυτός). *Nom d'un centaure.* Hĕlĭcēn, Phlĕgўāmquĕ, Clўtūmquĕ. *O.* (Adde *V. Fl.* I, 146). || *Nom d'homme.* Ūt pōscās, Clўtĕ, mūnŭs ĕxĭgāsquĕ. *M.* (VIII, 64, 1. *Id.* IV, 9, 2).

Cnæūs *ou* Cnēŭs, *et postérieurement* Gnēŭs, ī, *m. Prénom romain.* G tămēn sŏnābĭt īllĭc, quāndŏ Cnēūm ēnūntĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 606. Hanc pronuntiationem testatur et *Quintil.* 1, 7). Quām quŏtĭēs Gnēūm, gnārūm gnātūmquĕ lŏquēmŭr (*Ib.* 947).

Cnĭdĭŭs, ă, ŭm (Κνίδιος). *De Gnide.* Vēră Vĕnūs Cnĭdĭām quūm vīdĭt Cўprĭdă. *Aus.* (*Epigr.* 57, 1).

Cnĭdŏs *et* Cnĭdŭs, ī, *f.* (Κνίδος). *Gnide, ville de Carie, où Vénus avait un temple.* Pīscōsāmquĕ Cnĭdŏn, grăvĭdāmque Ămăthūntă mĕtāllī. *O.* Ō Vĕnūs, rēgīnă Cnĭdī Păphīquĕ. *H.* Quæ Cnĭdŏn Fūlgēntēsquĕ tĕnĕt Cўclădăs. *Id.*

Cnōssĭăcŭs, Cnōssĭŭs. *Voy.* Gnossiacus, etc.

Cŏă, *n. pl. Voy.* Cous.

† Cŏăccēdŏ *ou* Coăccēdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'ajouter.* Ēt pro iīs coăccēdūnt dĕcēm mĭnæ. *Pl.* (*Curc* II, 3, 65).

Cŏăcērvātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Coacervo. *Entassé* Pĕr cŏăcērvātōs pĕrĕăt dŏmŭs īmpĭă lūctūs. *O.* Ēt cŏăcērvātīs ārdēbānt cōrpŏră mēmbrīs. *Manil.* (I, 895. Adde *Cat.* 64, 359). *Voy.* Aggero, as.

† Cŏāctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Cogo. *Forcer.* Quā grădĭtŭr, cōntūrbăt, ĕt īmmūtārĕ cŏāctăt. *Lr* (VI, 1120 *Ib.* 1159).

Cŏāctŏr, ōrĭs, *m. Collecteur d'impôts, receveur.* Sī præcō pārvās, aŭt, ūt fŭĭt īpsĕ, cŏāctŏr Mĕrcēdēs sĕquĕrĕr. *H.*

Cŏāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Cogo. *Rassemblé.* Tōtāmquĕ sŭb ārmă cŏāctăm Hēspĕrĭām. *V.* Pĕr īnānĕ cŏāctă Sēmĭnă tĕrrārūm. *Id.* || *Condensé.* Lăctīs māssă cŏāctī. *O.* || *Forcé.* Dīscūnt ŏcŭlī lăcrĭmārĕ cŏāctī. *O.* SYN. Īnvītŭs.

† Cŏāctŭs, ūs, *m. Pression forcée.* Trĭquĕtrō cŏāctū dēltă līttĕrām dūcĭt. *Aus.* (*Epig.* 128, 4).

† Cŏāddŏ *ou* Coāddŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Surajouter.* Cānō căpĭte, ætāte ălĭēnā; coāddĭto ād cōmpēndĭūm. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 4).

Cŏæquŏ, ās, ārĕ. *Égaler.* Mīxtīs Eūlŏgĭūm mŏdīs cŏæquāns *Prud.* (*Peri.* 6, 152). Făctīs præcēptă cŏæquāns. *Prosp.* (*Prov.* 419).

Cŏætērnŭs, ă, ŭm. *Eccl. Coéternel.* Īllĕ cŏætērnūs Pătrĭs ĕst. (*Prud. Apoth.* 799). Cūmquĕ cŏætērnō rēgnăt Pătrĕ Fīlĭŭs hērēs. *P. Nol.* (24, 495).

Cŏævŭs, ă, ŭm. *Eccl. Du même âge* Ǣquālīs, cōncōrs, sŏcĭūs, cūm pătrĕ cŏævŭs. *Fort.* (III, 9, 51). Īntĕr cŏævī sānguĭnĭs Flŭēntă sōlŭs, īntĕgĕr. *Prud.* (*Cath.* 12, 137).

† Cŏāgmēntŭm *et* Coāgmēntŭm, ī, *n. Attache, lien; verrou.* Vĭdĕ coāgmēnta īn fŏrĭbŭs. Vĭdĕō. *Pl.* (*Most.* II, 2, 144).

Cŏāgŭlŭm, ī, *n. Présure.* Mōx ĕpŭlās pōnūnt, lĭquĕfāctă cŏāgŭlă lāctĕ *O.* Tēxĭtŭr, ĕt nūllō trĕmŭērĕ cŏāgŭlă lāctĕ. *Calp.* (3, 69). || *Au fig. Ciment, attache, lien.* Hōc hĭlărĭtātĭs dūlcĕ sēmĭnārĭŭm, Hōc cōntĭnĕt cŏāgŭlūm cōnvīvĭă. *Varr.* (apud *Non.* 1, 115, de vino).

Cŏălēscŏ, ĭs (*de l'inus.* Coaleo: cŏălŭī, ĭtŭm), ēscĕrĕ, *n. Grandir avec.* Suādĕt ĕt īnfūsūs tĕnĕrōs cŏălēscĕrĕ fētūs. *Aus.* (*Eclogar.* 2, 20, de sole). *Voy.* Concresco. || *Se joindre, s'unir; se figer.* Săxă vĭdēs prīmūm sōlā cŏălēscĕrĕ călcĕ. *Lr.* (VI, 1068). Dūm nŏvŭs īn vĭrĭdī cŏălēscĭt cōrtĭcĕ rāmŭs. *O.* SYN. Cŏĕŏ, jūngŏr, cōnjūngŏr. || *Se fermer, en parlant d'une blessure.* Ūlcĕrĭs ānnōsī sĭnŭs ūt cŏălēscĕrĕ pōssĭt. *Seren. Sam.* (vs. 1089). || *Se rallier.* Pārtēsquĕ fŭgātās Pāssūs īn ēxtrēmīs Lĭbўēs cŏălēscĕrĕ rēgnīs. *L.* SYN. Cŏĕŏ, cōnvĕnĭŏ, cōncūrrŏ, jūngŏr, cōgŏr. || † Coălēscŏ, *synér.* Tāndēm coălŭĕrīnt ĕă, quæ cōnjĕctă rĕpēntĕ. *Lr.* (II, 1060. Sic optimi, et *Lamb.*, nisi quod habet *cooluerint.* Alii aliter; sed illud potius. Cf. *Cooperio*).

† Cŏāptŏ, ās, ārĕ. *Ajuster.* Hūjūs sē spĕcĭē mēndāx Bĕllōnă cŏāptăt. *Prud.* (*Psych.* 559).

? Cŏāptŭs *ou* Coāptŭs, ă, ŭm. *Uni, associé.* Ātque ănĭmī quŏnĭām dŏcŭī nātūră quĭd ēssĕt, Ēt quĭbŭs ē rēbūs cūm cōrpŏrĕ coāptă vĭgērĕt. *Lr.* (IV, 30. Bona conjectura apud *Forcell.* Vulgo *compta*, satis improprie. Eadem crasis in *Coaccedo, Coaddo*).

Cŏārctŏ, ās, ārĕ. *Resserrer, rétrécir.* Cēdĕrĕ fēstīnānt, nōxquĕ cŏārctăt ĭtĕr. *O.* Aūctūsquĕ sŭōs nōn āntĕ cŏārctăt. *L. Voy.* Arcto.

Cŏārgŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Convaincre.* Ōbrŭtă vērbă rĕfērt, dŏmĭnīquĕ cŏārgŭĭt aūrēs. *O. Voy.* Convinco. || *Accuser.* Clām cŏārgŭās prŏpīnquūm; prōpălām laūdāvĕrĭs. *Aus* (*Sept. Sap., Solon,* 4)

? Cŏāstræ. *Voy.* Choatræ.

Cŏāxŏ, ās, ārĕ, *n. Coasser* (*cri des grenouilles*). Gārrŭlă līmōsīs rānă cŏāxăt ăquīs. (*Auct. Phil.* 62.)

Cōbĭŏ. *Voy.* Gobio.

Cŏcălĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Κωκαλίδες). *Filles de Cocalus.* Cŏcălĭdum īnsĭdĭīs. *Sil.*

Cŏcălŭs, ī, *m.* (Κώκαλος). *Cocale, roi de Sicile, reçut à sa cour Dédale, poursuivi par Minos. Ses filles étouffèrent ce dernier dans une étuve.* Sūmptīs prō sūpplĭcĕ Cŏcălŭs ārmīs. *O.*

Cŏccēĭŭs *ou* Cŏccējŭs, ī, *m. Coccéius, ami d'Auguste et d'Horace.* (*Hor. Sat.* I, 5, 28.)

Cŏccĭnātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une robe d'écarlate.* Quī cŏccĭnātōs nōn pŭtăt vĭrōs ēssĕ. *M.* (I, 97, 6).

Cŏccĭnŭs, ă, ŭm (κόκκινος). *D'écarlate.* Căvĕt hūnc quēm cŏccĭnă lænă Vĭtārī jŭbĕt. *J.* (3, 283). Hīspā-

nās, Tȳrĭāsquĕ, cōccĭnāsquĕ. *M.* (IV, 28, 2). || Cōccĭnă, ōrŭm, *n. pl Vêtement d'écarlate.* Cōccĭnă quīd făcĭēnt? *M.* (II, 16, 2. *Ib.* 43, 9).

Cōccŭm, ī, *n.* (κόκκος). *Graine dont on teint en écarlate, couleur ou étoffe écarlate.* Rŭbro ŭbĭ cōccō Tīnctă sŭpēr lēctōs căndērĕt vēstĭs ĕbūrnōs. *H.* Ārdēntī rădĭābăt Scīpĭō cōccō. *Sil.* Spēctābĭlĕ cōccŭm Īgnĭbŭs ādvērsĭs īn sīgnŭm sānguĭnĭs ōffĕrt. *Amœn.* (vs. 63). EP. Rŭbēns, fŭlgēns.

Cŏchlĕă, *et qqf.* Cōchlĕă, æ, *f. Limaçon.* Tōstĭs mārcēntēm squīllĭs rĕcrĕābĭs ĕt Āfră Pōtōrēm cŏchlĕā. *H.* Ēt cŏchlĕās tĭbi hăbē: pērdĕrĕ nōlŏ fămĕnı. *M.* (XIII, 53). Cūrvārūm dŏmŭs ūdă cŏchlĕārŭm. *St.* (*Silv.* IV, 9, 33). SYN. Līmāx. EP. Rēpēns, pĭgră, tārdă, tūrpĭs. PHR. Tērrĭgĕnam, hērbĭgrădām, dŏmĭpōrtām, sānguĭnĕ cāssām. (Apud *Cic. Div.* 2, 64.)

Cŏchlĕār *et* Cŏchlĕārĕ, ĭs, *n. Cuiller.* Mīttĕrĕ quŭm pōssēs vēl cŏchlĕārĕ mĭhĭ. *M.* (VIII, 33, 24. *Id.* XIV, 21). || *Mesure pour les liquides.* Căpĭt hæc cŏchlĕārĭă bīnă. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 78).

Cŏclēs, *et ordint.* Cōclēs, ĭtĭs, *m. Borgne.* Dē cōclĭtūm prōsāpĭā te ēsse ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 23. Adde *Enn.* apud *Varr. L. L.* 7, 71). *Voy.* Luscus. || *Horatius Coclès, guerrier romain qui soutint seul l'effort de l'armée de Porsenna, et se précipita tout armé dans le Tibre, après qu'on eut coupé le pont de bois dont il défendait la tête.* Hōc mĕrŭīt vēl pōntĕ Cŏclēs, vēl Mūcĭŭs īgnĕ? *Cl.* Cōclĭtĭs ābscīssōs tēstātūr sēmĭtă pōntēs. *Pp.* (III, 11, 65). Pōntem aūdērĕt quōd vēllĕrĕ Cōclēs. *V.* Quōd mīrārētūr cūm Cōclĭtĕ Mūcĭŭs. *J.* (8, 264). || *Autres du même nom.* (*Mart.* III, 83.)

Cōctănă *ou* Cōttănă, ōrŭm, *n. pl. Sorte de petites figues de Syrie.* Sī mājōră fŏrēnt cōctănă, fīcŭs ĕrās. *M.* (XIII, 28). Prūnōrūm glŏbŭs ātquĕ cōctănōrŭm. *St.*

Cōctĭlĭs, ĕ. *De brique* (*cuite*). Cōctĭlĭbŭs mūrĭs cīnxīssĕ Sĕmīrāmĭs ūrbĕm. *O.* Cōctĭlĭbŭs mūrĭs quām cīrcŭīt āmbĭtŭs īngēns. *Aus.* (*Cl. Urb.* 12, 2).

Cōctĭŏ, ōnĭs, *f. Cuisson.* Nīl lēntă pērdīt cōctĭŏ. *Ennod.* (I, 21, 20).

Cōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Coquo. *Cuit.* Trādĭtŭr īn sŏlĭdō cōctă dĕdīssĕ fŏcō (liba). *O.* || *Durci au feu.* Sŏlĭdūm nōdĭs ēt rōbŏrĕ cōctō. *V.* || *En parlant de la terre, de la brique.* Rēspōndēt vĭrĭdī nōn cōctă fĭdēlĭă līmō. *Pers.* (3, 23. Adde *Mart.* IX, 76, 2; *Prop.* IV, 5, 26). SYN. Cōctĭlĭs. || *Cuit, bouilli, en parlant de la teinture.* Nēc tē Sīdŏnĭūm bĭs cōctī mūrĭcĭs ōstrŭm Īndŭĭt. *Alcim.* (VI, 38). || *Mûri.* Tūm vīnŭm, priŭsquam ēst cōctŭm, pēndēt pūtĭdŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 125. Miror nonnullos adhuc legere *coactum*, minime ferenda synizesi. Nihil aliud est quam *Virgilianum* illud, *G.* II, 522 : *Mitis in apricis coquitur vindemia saxis*). *Voy.* Maturus. || *Fait, vieilli, en parlant des vins.* Vēl cōctă fūmĭs vīnă Māssĭlĭtānĭs. *M.* (III, 82, 23). || *Digéré.* || *Au fig.* Quīdquĭd ēst, īncōctūm nōn ēxprōmēt, bĕnĕ cōctŭm dăbĭt. *Pl* (*Mil.* II, 2, 53). || Cōctă (*s.-ent.* aqua). *Eau qui a bouilli.* (*Mart.* II, 85, 1. Cf. *Decocta.*) || † Cōctĭŏr, *compar.* (*Pl. Pœn.* III, 2, 92.)

† Cŏcŭlă, ōrŭm, *n. pl. Marmites d'airain.* (Vid. *Fest.*) Ēx ærĕĭs cŏcŭlĭs mi ēxcōcta ēst ōmnĭs mĭsĕrĭcōrdĭă. *Pl.* (apud *Isid. Or.* 20, 8. Addunt quidam *Capt.* IV, 2, 67, pro vulgari *foculis*; nec male. *Gloss. Placidi* : « *Coculis*, æreis vasis, a coquendo. »)

Cŏcŭs, *arch. Comme* Coquus. (Cf. *Prisc.* 557.)

Cōcȳtĭŭs, ă, ŭm (Κωκύτιος). *Du Cocyte.* Dēxtră Cōcȳtĭă fīndĭt Æquŏră. *Cl.* Cōcȳtĭă vīrgŏ. *V.*

Cōcȳtŭs *et* Cōcȳtŏs, ī, *m.* (Κωκυτός). *Cocyte, fleuve des enfers.* Cōcȳtŭsquĕ sĭnū lābēns cīrcŭmflŭĭt ātrō. *V.* Āmnēmquĕ sĕvērŭm Cōcȳtī mĕtŭĕt. *Id.* Vīsēndŭs ātĕr flūmĭnĕ lānguĭdō Cōcȳtŭs ērrāns. *H* Cōcȳtōn dūlcī pĕrhĭbēnt ūndāssĕ Lyæō. *Cl.* SYN. *Par ext.* Stȳx, Ăchĕrōn. *Voy.* Acheron || *Petit lac de Campanie.* (*Sil.* XII, 116.)

Cōdă, *f. Comme* Cauda. (Cf. *Diom.* p. 378.)

Cōdēx, ĭcĭs, *m. Tronc d'arbre, souche* Cōdĭcĕ quī mīssō, quēm vīx jŭgă bīnă mŏvērĕnt. *O. Voy.* Caudex. || *Tronc auquel était attaché un esclave, ou billot qu'il traînait.* Cōdĭcĭs īmmūndī vīncŭlă sēntĭt ănŭs. *Pp.* (IV, 7, 44. Adde *Juv.* 2, 57; *Pl. Pœn.* V, 3, 34). || *Tablettes, livre; testament.* Nām cōdĭcĕ sævō Hērēdēs vĕtăt ēssĕ sŭōs. *J.* (10, 236). *Voy.* Tabulæ, Liber, Charta.

Cōdĭcīllī, ōrŭm, *m. pl. Tablettes* (*pour écrire*). Pŭdīca ēt prŏbă, rēddĕ cōdĭcīllōs. *Cat.* (43, 23). Quī cōdĭcīllĭs hīnc ēt īndĕ prōlātĭs. *M.* (V, 52, 3). *Voy.* Pugillar, Tabulæ.

Cōdrŭs, ī, *m.* (Κόδρος). *Codrus, roi d'Athènes, se dévoua pour assurer la victoire à sa patrie.* Cōdrūs prō pătrĭā nōn tĭmĭdŭs mŏrī. *H.* || 2. *Poëte latin du temps de Juvénal.* Vēxātŭs tŏtĭēs raūcī Thēsēĭdĕ Cōdrī. *J.* (1, 2). || 3. *Nom de berger.* Aūt Ālcōnĭs hăbēs laūdēs, aūt jūrgĭă Cōdrī. *V.* || 4. *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* II, 136.) || 5. *Nom d'un Romain, contemporain de Martial.* (*Mart.* III, 15.)

Cœbŭs. *Voy.* Cubus.

Cŏēgī, *parf. de* Cogo.

† Cœl, *par apocope, pour* Cœlum. Ūndĕ Rŭdīnŭs ăĭt: dīvūm dŏmŭs, āltĭsŏnūm cœl. (*Enn.* apud *Auson. Idyl.* 12, *Grammatic.* 17).

Cœlē, *f.* (κοίλη). *Nom d'une partie de la Syrie* · Cœle-Syria. Hæc Cœle ēst Grāiō sūb nōmĭnĕ. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1058. Cf. *Plin.* 5, 13; *Curt.* 4, 1).

Cœlēbs. *Voy.* Cælebs.

Cœlēs (*inus. au nom.*), ĭtĭs, *m.* ; Cœlĭtēs, ŭm, *pl Habitant ou Habitants du ciel, dieux; Eccl. Saints.* Quæ dē tē mīsī cœlĭtĕ fāctă nŏvō. *O.* Dē cœlĭtĕ, Brūtĕ, rĕcēntī. Hōstĭā cœlĭtĭbŭs quō fĕrĭēntĕ cădĭt. *Id.* Ūtrūmquĕ rēgĕ tēmpĕrāntĕ cœlĭtŭm. *H.* SYN. Cœlĭcŏlæ. *Voy. ce mot.* || *Adj. Céleste, divin.* Cœlĭtĭbŭs rēgnĭs āb Jŏvĕ pūlsŭs ĕrăt. *O.* Ăpōstŏlĭcī cĭnĕrēs sūb cœlĭtĕ mēnsā Dēpŏsĭtī. *P. Nol.* (24, 403) Părādīsī cœlĭtĭs hōrtōs. *Id.* (24, 207).

Cœlēstīnŭs, ī, *m. Célestin, nom d'homme.* Cœlēstīnĕ pŏtēns. *Prob.* (ed. *Putsch.* p. 1385).

Cœlēstĭs, ĕ. *Du ciel ou de l'air.* Āstră tĕnēnt cœlēstĕ sŏlŭm. *O.* Cūm cœlēstĭbŭs ūndĭs Æquŏrĕæ mīscēntŭr ăquæ. *Id.* SYN. Sŭpĕrŭs. || *Céleste, divin.* Īgnĕŭs ēst ōllĭs vĭgŏr, ēt cœlēstĭs ŏrĭgŏ. *V.* Tāntæne ănĭmĭs cœlēstĭbŭs īræ? *Id.* Aūxĭlĭŭm cœlēstĕ pĕtūnt. *O.* SYN. Dīvīnŭs, sŭpĕrŭs, æthĕrĭŭs, sīdĕrĕŭs. || *Subst. m. f. Dieu, déesse.* Bĭs sēx cœlēstēs, mĕdĭō Jŏvĕ, sēdĭbŭs āltĭs. *O.* Cœlēstūm vīs māgnă jŭbĕt. *V.* Prōh cœlēstĭŭm Rēctŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 516). Cœlēstēmque hŏmĭnī cōncŭbŭīssĕ pŭdĕt. *O. Voy.* Deus, Dea.

Cœlĭă, æ, *f. Nom de femme. Voy.* Cælia.

Cœlĭăcŭs, ă, ŭm (κοιλιακός). *Qui a une maladie d'intestins.* Cœlĭăcōs aūtēm rĕcrĕābĭs pānĕ sălūbrī. *Ser. Sam.* (vs. 493. Cf. *Cels.* 4, 12).

Cœlĭcŏlæ, ārŭm *et sync.* ŭm, *m. pl. Habitants du ciel, dieux, héros divinisés.* Nūllă sŭpēr nūbēs cōnvīvĭă cœlĭcŏlārŭm. *J.* (13, 42). Ōmnēs cœlĭcŏlās, ōmnēs sŭpĕra āltă tĕnēntēs. *V.* Cœlĭcŏlūm rēgī măctābam īn līttŏrĕ taūrŭm. *Id.* SYN. Cœlēstēs, cœlĭtēs, dīvī, dĭī, sŭpĕrī. PPH. Cœlī, Ŏlȳmpī īncŏlă. Gēns āddĭtă cœlō. || *Eccl. Les Saints.* SYN. Cœlĭtēs, bĕātī, sānctī, dīvī. || *Qqf. Au sing.* Cœlĭcŏlām dēscēndĕre ĕphēbŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 170).

Cœlĭcŭs, ă, ŭm. *Du ciel.* Cœlĭcă tēctă sŭbĭt. *St.* (*Silv.* II, 3, 14. Et *P. Nol.* 36, 63).

Cœlĭfĕr, ĕră, ĕrŭm *Qui porte le ciel.* Hīnc sătă

Plēĭŏnē cūm cœlĭfĕrō Ātlāntĕ. *O.* Ŭbĭ cœlĭfĕr Ātlās. *V.* (Adde *Sen. H. Fur.* 528).

† Cœlĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule du ciel.* Cœlĭflŭī fōntēs. *P. Nol.* (28, 768).

Cœlĭgĕnă, æ, *m. Issu du ciel, qui est dieu.* Fālcĭfĕrūm plācānt sānguĭnĕ cœlĭgĕnăm. *Aus.* (*Eclogar.* 18, 36).

Cœlĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Cœlifer. Pœnŭs Ătlās, sŭbīīt cēlsæ quī pōndĕră mōlĭs Cœlĭgĕr. *Avien.* (*Phænom.* 575).

Cœlĭpŏtēns, tĭs. *Maître du ciel.* Dīque ălĭī ōmnēs cœlĭpŏtēntēs. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 3) Sēd nĭsĭ cœlĭpŏtēns, ăquĭlōnūm cōndĭtŏr īdĕm. *Prud.* (*Apoth.* 664).

Cœlĭtēs, ŭm. *Voy.* Cœles.

Cœlĭtŭs, *adv. Du ciel.* Dūcēm sălūtĭs cœlĭtŭs. *Prud.* (*Cath.* 12, 79. *Id. Peri.* 13, 10). SYN. Dīvīnĭtŭs. PPH. Ē *ou* Dē cœlō.

Cœlĭŭs, ĭī, *m. L'une des sept collines de Rome.* Cœlĭŭs āccĭpĭāt pūlvĕrŭlēntŭs ĕquōs. *O.* Mājŏr Cœlĭŭs ēt mĭnŏr fătīgānt. *M.* (XII, 18, 6). || *Nom d'homme. Voy.* Cælius. (*Il n'est pas douteux que* Cœlius *était aussi un nom romain.*)

Cœlŭm, ī, *n.* (κοῖλος). *Le ciel, la voûte céleste.* Āntĕ măre, ēt tērrās, ēt, quōd tĕgĭt ōmnĭă, cœlŭm. *O.* Vērtĭtŭr īntĕrĕā cœlum, ēt rŭĭt ōcĕănō nōx. *V.* SYN. Pŏlŭs, āxĭs, *qqf.* fīrmāmēntŭm. EP. Āltŭm, sūblīmĕ, māgnŭm, īmmēnsŭm, prŏfūndŭm, cōnvēxŭm, cūrvŭm, fūlgēns, rădĭāns, sīgnĭfĕrŭm, stēllāns. PPH. Cœlī cōnvēxă *ou* āxĭs. *V.* Mūndī flāmmĕă tēctă. *Manil.* Cœlī cærŭlă. *O.* Cœlēstĕ sōlŭm. *Id.* Cœlī tēgmĕn, plāgă, āxēs sīdĕrĕī, lūcĭdă tēmplă. *Lr.* Cœlēstĭă tēmplă. *Id.* Flāmmĭgĕrī māchĭnă cœlī. *St.* VERS. Pŏlūs dūm sīdĕră pāscēt. *V.* Āxem hūmĕrō tōrquēt stēllĭs ārdēntĭbŭs āptŭm. *Id.* Nām quŭm sūspĭcĭmŭs cœlēstĭă mūndī Tēmplă sŭpēr, stēllīsquĕ mĭcāntĭbŭs æthĕră fīxŭm. *Lr.* Pēndēntīquĕ sŭpēr claŭdāntŭr ŭt ōmnĭă cœlō. *Tib.* Tūnc sŭpĕrūm cōnvēxă trĕmūnt, ātque ārdŭŭs āxĭs Īnsŏnŭīt, mōtāquĕ pŏlī cōmpāgĕ lābōrānt. *L.* || *Le ciel, la demeure des dieux.* Nōs făcĭmŭs, Fōrtūnă, dĕăm, cœlōquĕ lŏcāmŭs. *J.* (10, 366). Stēllāntĭs rēgĭă cœlī. *V.* SYN. Ŏlŷmpŭs. PPH. Cœlī ātrĭă, rēgĭă, rēgnă, tēmplă, līmĭnă. Ārx cœlī *ou* pŏlī. Ārx sūmmă. Sīdĕrĕæ, æthĕrĭæ sēdēs. Cœlēstĭs aŭlă. Rēgĭă māgnă Jŏvĭs. Jŏvĭs ātrĭă. Tēctă Tŏnāntĭs. Cœlēstĭă tēctă. Cœlī dŏmŭs, cōnvēxă dŏmŭs. Stēllāntĭă cœlī tēctă. Sŭpĕrūm cōnvēxă. Sŭpĕræ dĕōrŭm dŏmŭs. Dĕūm dŏmŭs āltă. Sŭpĕra āltă. Līmĕn Ŏlŷmpī. Dŏmŭs ōmnĭpŏtēntĭs Ŏlŷmpī. Sŭpĕrōrŭm rēgĭă. Sŭpĕræ *ou* æthĕrĭæ *ou* æthĕrĭs ārcēs. || *Honneurs divins, immortalité.* Quĭd mē cœlūm spērārĕ jŭbēbās? *V.* Cœlō mūsă bĕāt. *H. Voy.* Apotheosis. || *Les plaines de l'air.* Quūm dĕă sē părĭbūs pēr cœlūm sūstŭlĭt ālĭs. *V.* Tōllĭmŭr īn cœlūm cūrvātō gūrgĭtĕ. Cœlōque ēdūcĕrĕ cērtānt. *Id.* SYN. Pŏlŭs, æthēr, āēr, āstră, sīdĕră, aūræ, nūbēs, etc. *Voy.* Aer. || *Air, atmosphère.* Mōrbō cœlī mĭsĕrāndă cŏōrta ēst Tēmpēstās. *V.* Lūmēn spīrābĭlĕ cœlī. Cōrrūptō cœlī trāctū. *Id.* SYN. Āēr. *Voy. ce mot.* || *Temps, état de l'atmosphère.* Nĭmĭūm cœlō cōnfīsĕ sĕrēnō. *V.* Ēxcĭpĕrēt cœli īndūlgēntĭă tērrās. Tēmpēstātēs dŭbĭō prædīscĕrĕ cœlō. *Id.* Nēc cœlūm pătĭŏr. *O. Voy.* Temperies. || *Climat, région.* Cœlūm, nōn ănĭmūm mūtānt, quī trāns mărĕ cūrrūnt. *H.* Tēmpŭs ĕrăt nēc mē pĕrĕgrīnūm dūcĕrĕ cœlūm. *O.* SYN. Rĕgĭŏ, sōl, tērră, trāctŭs, sīdŭs. || *Jour, lumière.* Vīpĕră dēlĭtŭĭt, cœlūmque ēxtērrĭtă fūgĭt. *V. Voy.* Lux. || *Qqf. Les dieux.* Cœlō grātīssĭmŭs āmnĭs. *V.* (De quo *Diom.* p. 454). Ēt cœlūm tērrĭtăt ārmĭs. *Id.* Tōtī făcĭō cōnvītĭă cœlō. *O.* Ēt cœlūm pūgnārĕ sŏlēt. *Sid.* (5, 100). Īlle ĕtĭām cœlō gĕnĭtŭs, cœlōquĕ rĕcēptŭs. *Manil.* (IV, 57). || † Cœlī, ōrŭm, *m. pl.* (*de l'ancien singulier* Cœlus). *Surtout dans les poëtes chrétiens.* Quĭs părĭtēr cœlōs ōmnēs cōnvērtĕrĕ? *Lr.* (II, 1098. *Diom.* 314, agnoscit declinationem *cœlum*, pl. *cœli, orum*; sed *Gell.* 19, 8, negat *cœlum* pluraliter inflecti posse). Nēc ōbsŏlēscĭt ūllŭs īn cœlĭs ăpēx. *Prud.* (*Peri.* 10, 1120). Cœlōsquĕ pĕr ōmnēs Vēctŭs. *Sedul.* (II, 212). Cœlōrūm clāngēntĕ tŭbā. *Alcim.* (III, 45).

Cœlŭs, ī, *m. Cœlus, mari de Vesta, père de Saturne.* Sātūrnō, quēm Cœlŭ' gĕnŭĭt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 44. Cf. *Charis.* 55). Sūm quĭānām Cœlō gĕnĭtŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 53). || † *arch. Ciel.* Fōrtēs Rōmānī... quānquām cœlŭ' prŏfūndŭs. *Enn.* (apud *Non.* 3, 44, et ap. *Char.* 55). *Voy.* Cœlum.

Cŏĕmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĕmĕrĕ. *Acheter.* Ōmnĭă cōndūctīs cŏĕmēns ōbsōnĭă nūmmĭs. *H. Voy.* Emo. || † Coēmŏ, *arch.* Coēmīsse hīnc quæ īllūc vĕhĕrēs mūltă: nāvēm cōndūctam. Hōc scĭŏ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 17). *Voy. le suiv.*

Cŏēmptĭōnālĭs, *arch.* Coēmptĭōnālĭs, ĕ. *De peu de valeur, qu'on donne par-dessus le marché.* Nūnc Prĭămō nōstrō si ēst qui ēmptōr, coēmptĭōnālēm sĕnēm Vēndam ĕgŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 52).

Cŏēmptŏr, ōrĭs, *m. Acheteur.* Frūmēntī dŏmĭnūs clāmāt pĭpĕrīsquĕ cŏēmptŏr. *J.* (14, 293).

Cŏēmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Coemo. *Acheté.* Lūscĭnĭās sŏlĭti īmpēnsō prāndĕrĕ cŏēmptās. *H.*

Cœnă, æ, *f. Repas du soir, dîner.* Cœnă mĭnīstrātūr pŭĕrĭs trĭbŭs. *H.* Ō nōctēs cœnæquĕ dĕūm! *Id.* Nōstrī jām lūxŭrĭōsă sĕnātūs Cœnă fŭĭt. *J.* (11, 78). SYN. Dăpēs, mēnsă, *par ext.* prāndĭŭm, *qqf.* cœnŭlă, *ou* cōnvīvĭŭm, cōnvīvĭă. EP. Sēră, mŏdĭcă, tĕnŭĭs, brĕvĭs, sīmplēx, mūndă; dīvēs, laūtă, ŏpīmă, ŏpŭlēntă, vărĭă, gĕnĭālĭs, fēstă. *Voy.* Convivium. || — prīmă, sĕcūndă, etc. *Premier, second service.* Hās prīmā fĕrĕt āltĕrāvĕ cœnā. *M.* (XI, 32, 5). *Voy.* Mensa.

Cœnācŭlŭm, ī, *n. Salle à manger.* || *Ordint. par ext. Chambre la plus élevée d'une maison, grenier.* Ēgrĕgĭās Lātĕrānōrum ōbsĭdĕt ædēs Tōtă cŏhōrs; rārŭs vĕnĭt īn cœnācŭlă mīlēs. *J.* (10, 17). Quĭd paūpĕr! vĭdĕn' ŭt mūtāt cœnācŭlă, lēctōs. *H.* Īn sŭpĕrĭōrĕ quī hăbĭtō cœnācŭlō. *Pl* (*Amp.* III, 1, 3. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 399). || *Au fig. Régions élevées du ciel.* Cœnācŭlă māxŭmă cœlī. *Enn.* (apud *Tertul. adv. Valent.* 7).

Cœnāndŭs, ă, ŭm, *part. f. pass. de* Cœno. *Qui doit être mangé.* Ōllă Thŷĕstæ Fērvēbĭt, sæpe īnsūlsō cœnāndă Glŷcōnī. *Pers.* (5, 8).

Cœnāns, tĭs. *Qui dîne; qqf. Convive.* Sēd queĭs cœnāntĭbŭs ūnā, Fūndānī, pūlchrĕ fŭĕrīt tĭbĭ. *H.* (Adde *Juvc.* III, 251). *Voy.* Conviva.

† Cœnāssŏ, ĭs, ĭt, *arch. pour* Cœnavero. Sī cœnāssĭt dŏmī. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 38).

† Cœnātĭcŭs, ă, ŭm. *De dîner.* Ēst īllīc mi ūnă spēs cœnātĭcă. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 36).

Cœnātĭŏ, ōnĭs, *f. Salle à manger.* Ālgēntēm răpĭăt cœnātĭŏ sōlēm. *J.* (7, 183. Adde *Mart.* II, 59, 1). Āltă vŏlūbĭlĭbŭs pătĕt hīnc cœnātĭŏ vālvĭs. *Sid.* (22, 207). *Voy.* Triclinium.

Cœnātōrĭă, ōrŭm, *n. pl. Vêtements pour le repas.* Cœnātōrĭă mīttăt ādvŏcātō. *M.* (X, 87, 12).

Cœnātŭrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Avoir envie de dîner.* Cœnātŭrĭt Văcērră. *M.* (XI, 77, 3).

Cœnātŭs, ă, ŭm. *Qui a dîné.* Scrīpsīssĕ dŭcēntōs Āntĕ cĭbūm vērsūs, tŏtĭdēm cœnātŭs. *H.* Sŭpĕri īncœnātī sūnt, ēt cœnāti īnfĕrī. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 6. Cf. *Charis.* 233; *Prisc.* 869). SYN Prānsŭs. || *Qqf. Pendant lequel on dîne.* Quām tŭās cēntūm cœnātās nōctēs mĭhĭ dōnō dărī. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 24).

? Cœnĭcŏlæ, *f. pl. Qui habitent dans l'ordure. Voy.* Schœniculæ.

Cœnĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Cœno. Dum ăd Fūrĭūm sē cœnĭtāre ĕt Lælĭūm, pūlchrūm pŭtăt. *Porcius* (apud *Donat. Vit. Ter.*).

Cœnŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Souper, diner.* Sæpĕ trĭbūs lĕctīs vĭdĕās cœnārĕ quātĕrnōs. *H.* Spēs bĕnĕ cœnāndī vōs dēcĭpĭt. *J* (5, 166). SYN. *Par ext.* Prāndĕŏ. *Voy.* Convivium, Epulor. || *Act. Manger.* Cœnāmŭs ăvēs, cōnchȳlĭă, pīscēs. *H.* Pătĭnās cœnābăt ŏmāsī. *Id.* SYN. Ĕdŏ 1. *Voy. ce mot.*

Cœnōsŭs, ă, ūm. *Fangeux, bourbeux.* Nĕc spērāt cœnōsī gūrgĭtĭs ālnūm. *J.* (3, 266). Cœnōsūm vērsārĕ sŏlūm. *Prud.* (*Sym.* I, 640). SYN. Lŭtŭlēntŭs, līmōsŭs, lŭtōsŭs, sōrdĭdŭs. *Voy.* Lutulentus.

Cœnŭlă, æ, *f. dimin. de* Cœna. Căpĭĕt cœnŭlă pārvă dŭōs. *M* (VII, 50, 12. *Id.* V, 79. Et *Juv.* 3, 167).

Cœnūm, ī, *n. Boue, fange.* Nēquīcquām cœnō cŭpĭēns ēvēllĕrĕ plāntām. *H.* Cœnūmque ūdæquĕ pălūdēs Īntŭmŭēre æstū. *O.* Aūt ŭbi ŏdōr cœnī grāvĭs. *V.* SYN. Līmŭs, lŭtūm, sōrdēs. EP. Fœdūm, crāssūm, lēntūm, pĭgrūm, grăvĕ. || *Au fig.* Īpsī se īn tĕnĕbrīs vōlvī cœnōquĕ quĕrūntŭr. *Lr.* (III, 77). || *Terme injurieux.* Īmpūrĕ lēnŏ. Cœnūm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 132). *Voy.* Lutum.

Cŏĕŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtūm, īrĕ, *n. Se rapprocher, se joindre.* Xērxĭs ĕt īmpĕrĭō bīnă cŏīssĕ vădă. *Pp.* (II, 1, 22). Dōnĕc cūrvātă cŏīrēnt Īntĕr sē căpĭtă. *V.* Sīc, ŭbĭ cōmplēxū cŏĭĕrūnt mēmbră tĕnācī. *O.* SYN. Cŏălēscŏ, jūngŏr. || *Se rassembler, s'attrouper.* Lēctă mănūs jŭvĕnūm cŏĭĕrĕ cŭpīdĭnĕ laūdĭs. *O.* Mīllĭă crābrōnūm cŏĕūnt. *Id.* SYN. Cōnvĕnĭŏ, cōncūrrŏ, jūngŏr, mīscĕŏr || *Former une alliance.* Dīc ĭn ămīcĭtĭām cŏĕānt. *V.* Cŏĕānt īn fœdĕră dēxtræ. *Id.* Tædæ quŏquĕ jūrĕ cŏīssēnt. *O.* Mălĕ sārtă Grātĭă nēquīcquām cŏīt. *H. Voy.* Fœdus. || *S'accoupler.* Sēd nōn ūt plăcĭdīs cŏĕānt īnmītĭă. *H.* Cūm pārĕ quæquĕ sŭō cŏĕūnt vŏlŭcrēsquĕ fĕræquĕ. *O.* SYN. Jūngŏr, mīscĕŏr. || *En venir aux mains, combattre.* Ūndĭquĕ cōllēctī cŏĕūnt, mārtĕmquĕ fătīgānt. *O.* Hæc pūgnæ făcĭēs : cŏĕūnt sĭnĕ mōrĕ, sĭne ārtĕ. *St.* Nēc cŏĭĕrĕ părēs. *L.* Mūltōquĕ cŏĭtŭr Hūmānī gĕnĕrĭs mājōre īn prœlĭă dāmnō. *Id.* SYN. Cōngrĕdĭŏr, cōncūrrŏ. *Voy.* Pugno. || *Se figer, se glacer.* Frīgŏrĕ quūm prĕmĭtŭr pōrro ōmnĭs tērră, cŏĭtquĕ. *Lr.* (VI, 847). Gĕlĭdūsquĕ cŏĭt fōrmīdĭnĕ sānguĭs. *V.* Cŏĕăt dūrātŭs frīgŏrĕ pōntŭs. *O. Voy.* Induresco. || *Se fermer, en parl. d'une blessure.* Vūlnĕrăque ăd sānūm nūnc cŏĭĕrĕ mĕă. *Pp* (III, 24, 18). Spătĭōquĕ sŭō cŏĭtūră pŭtāvī Vūlnĕră. *O.* SYN. Cŏălēscŏ.

Cœpī, īstī, īssĕ, *parf. de l'ancien verbe* Cœpio. *Act. Commencer.* Cœpīt quūm tālĭă vātēs. *V.* Ōrsī Cārthāgĭnĭs āltæ Fūndāmēntă, nŏvām cœpērĕ măpālĭbūs ūrbĕm. *Sil.* (XV, 417). SYN. Īnchŏŏ, mōlĭŏr. || *Ordint. neut.* Dīmĭdĭūm făctī, quī cœpĭt, hăbĕt. *H.* Cœpīstī mĕlĭūs quām dēsĭnĭs. *O.* Flūctŭs ŭtī, mĕdĭō cœpīt quum ālbēscĕrĕ pōntō. *V.* SYN. Īncĭpĭŏ.

Au pass. Cœptŭs sŭm (*avec un infin. passif*). *Même sens.* Ēt jŭgă cœptă mŏvērī Sīlvārūm. *V.* Ānnă quŏd hōc cœpta ēst mēnsĕ Pĕrānnă cŏlī. *O.* Cœpta ēst āppēllārī cănēs. *Pl.* (*Men.* V, 1, 18).

† Cœpĭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *arch. Commencer.* Lŭbīdo ēxtēmplō cœpĕre ēst cōnvīvĭūm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 41). Nĕquĕ pūgnās, nĕquĕ lītēs cœpĭŏ. *Id.* (*Men.* V, 5, 57. *Id. Truc.* II, 1, 23). Prĭūs ŏlfĕcīssēm quam īllĕ quĭdquām cœpĕrĕt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 43, ut quidem legit *Prisc.* 879. Adde *Cæcil.* apud *Non.* 2, 159; *Caton.* apud *Fest.* in *Cœpiam*). *Voy.* Cœpi.

Cœptŏ, ās, ārĕ. *Commencer, entreprendre.* Nē quā fōrtĕ tămēn cœptēs dīffīdĕrĕ dīctīs. *Lucr.* (I, 267). Quĭd cœptās, Thrăsŏ? *Ter.* (*Eun.* V, 7, 1). Vībrātīs cœptăt dĭgĭtīs ēxtēndĕrĕ crīnēs. *Aus.* (*Mos.* 237). *Voy.* Incipio.

Cœptūm, ī, *n. Entreprise.* Cœptīs īmmānĭbŭs ēffĕră Dīdō. *V.* Mănŭs ūltĭmă cœptō Dēfŭĭt. *O.* Vānīque īnsānĭă cœptī. *V. Fl.* SYN. Cōnsĭlĭūm, īncēptūm, aūsūm, prōpŏsĭtūm, ōrsă (*n. pl.*).

Cœptŭs, ă, ūm, *part. p. de* Cœpio *ou* Cœpi. *Entrepris, commencé.* Cœptī fīdūcĭă bēllī. *V.* Cœptō pūgnēmŭs ămōrī. *O.* Cœptæquĕ pĕrēnnĕ Fœdŭs ămīcĭtĭæ. *St.* SYN. Īncēptŭs. || Cœptŭs sŭm. *Voy.* Cœpi.

Cœptŭs, ūs, *m. Comme* Cœptum. Dīgnās īnsūmĭtĕ mēntēs Cœptĭbŭs. *St.* (*Th.* XII, 643).

? Cŏĕpŭlŏ, ōnĭs, *ou* Cŏĕpŭlōnŭs, ī, *m. Convive.* Tērrēstrĭs, tē cŏĕpŭlŏ cōmpēllăt tŭŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 20. Vulgo *coepulonus*, versu claudicante).

Cœrănŏs *et* Cœrănŭs, ī, *m.* (κοίρανος). *Nom d'homme.* Cœrănōn Īphĭtĭdēnquĕ. *O.*

Cŏērcĕŏ, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ. *Resserrer.* Vīttă cŏērcēbăt nēglēctōs ālbă căpīllōs. *O.* Nŭmĕrīs mŏdŏ vērbă cŏērcēs. *Id.* Quōs... Stȳx īntērfūsă cŏērcēt. *V.* Cāmpōsquĕ cŏērcēt Cīngă răpāx. *L.* SYN. Cōntĭnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, cōnstrīngŏ, prĕmŏ, īnclūdŏ, claūdŏ. || *Contenir, comprimer.* Quās tū nĭsĭ fūstĕ cŏērcēs. *H.* Sūpplĭcĭīs dēlīctă cŏērcēt. *Id.* Frēnīsquĕ cŏērcŭĭt ōră. *O.* SYN. Cōntĭnĕŏ, rĕprĭmŏ, frēnŏ, cōmpēscŏ, īmpĕdĭŏ. *Voy.* Cohibeo. || *Corriger.* Cārmĕn rĕprĕhēndĭtĕ, quŏd nōn Mūltă dĭēs ēt mūltă lĭtūră cŏērcŭĭt. *H.* SYN. Cāstīgŏ, cōrrĭgŏ, ēmēndŏ. *Voy.* Emendo. || *Forcer à.* Jūnōnēm vĕtĕrēs fīnīrĕ cŏērcŭĭt īrās. *O* *Voy.* Cogo.

Cŏērcĭtŭs, ă, ūm, *part. p. Contenu, empêché.* Grăvĭbūsquĕ cŏērcĭtă vīnclīs. *O.* Nōdōquĕ cŏērcĭtă vīrgŏ. *Manil.* SYN. Cōnstrīctŭs, rĕtēntŭs. *Voy.* Vinctus.

Cœtŭs, ūs, *m. Adhérence, jonction, réunion.* Cōrpŏră cōnfĭcĭăt, sēd cœtūm dīssĭpăt ōllīs. *Lr.* (II, 1002). Ūt pōssīnt ā cœtū lībĕră fērrī. *Id.* (I, 1048). SYN. Ădhæsŭs. || *Ordint. Réunion d'hommes, assemblée.* Lætō cōmplērānt līttŏră cœtū. *V.* Cœtūquĕ sŏlūtō Dīscēdūnt. *O.* Vīrgĭnĕōs, pērjūră Lȳcāŏnĭ, cœtūs Dēsĕrĕ. *Id.* SYN. Cōnvēntŭs, cŏrōnă, tūrbă, grēx, cōncĭlĭūm. || *Qqf. Combat, mêlée.* Eōs... prīmō cœtū vīcĭmŭs. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 25. Scribitur et *coitu*). SYN. Cōngrēssŭs. || *Rapprochement; accouplement.* Tūm sī mōræ quĭd plūscŭlæ Fŭīssĕt īn cœtu ōscŭlī *Poet.* (ap. *Gell.* 19, 11). Prætēr lēgĭtĭmī gĕnĭtālĭă fœdĕră cœtŭs. *Aus.* (*Epigr.* 71, 1). *Voy.* Coitus. || *Jonction de rivières.* Trīnō mē flūmĭnă cœtū Sēcērnūnt tūrbīs pŏpŭlārĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 24, 90).

Cœŭs, ī, *m.* (Κοῖος). *Nom d'un Titan.* Cœūmque, Īăpĕtūmquĕ crĕāt. *V.* Fīlĭă Cœī *O.*

Cōgĭtātĕ, *adv. Avec réflexion.* Ăbĕāmŭs ērgo īntro, hæc ŭtī mĕdĭtēmūr cōgĭtātĕ *Pl.* (*Mil.* III, 3, 68. *Id. Pœn.* V, 4, 51).

Cōgĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de penser, réflexion.* Mōrōsă sĭnĕ cōgĭtātĭōnĕ. *M.* (XI, 7, 8). Nām quāsdām vŏlŏ cōgĭtātĭōnēs. *Cat.* (36, 5). Sŭă cuīquĕ quūm sīt ănĭmī cōgĭtātĭŏ. *Ph.* SYN. Cōgĭtātūm, cōnsĭlĭūm, mēns, sēntēntĭă, vŏlūntās, *néol.* sēnsă (*n. pl.*). PHR. Quī lībĕră pōssĕt Vērba ănĭmī prōfērrĕ. *J.*

Cōgĭtātūm, ī, *n. Pensée.* Nōn pŏtŭĭt cōgĭtātă prōlŏquī. *Ter.* (*Phor.* II, 1, 53). *Voy. le précéd.*

Cōgĭtātŭs, ă, ūm. *Pensé.* Rēspĭcĭēt dĕŭs Bĕnĕ cōgĭtātă. *Sen.* (*Thyest.* 499). Bĕnĕ cōgĭtātă sī ēxcĭdūnt, nōn ōccĭdūnt. *P. Syr.*

Cōgĭtŏ, ās, ārĕ. *Penser, réfléchir.* Sī mŏdŏ, quūm dē mē cōgĭtăt, īllĕ călĕt. *Tib.* (IV, 5, 10). Dē lānā cōgĭtăt īpsă sŭā *O.* Ād cōgĭtāndūm mĕlĭŏr ūt rĕdĕăt tĭbī. *Ph.* SYN. Pūtŏ, rĕpŭtŏ, ăgĭtŏ, mĕdĭtŏr, *qqf.* sŭbĭt, ōccūrrĭt. PPH. Ănĭmō, mēntĕ *ou* mēcūm vērsŏ,

ăgĭtŏ, vōlvŏ, vŏlūtŏ, mŏvĕŏ. Īn mēntĕ, sūb mēntĕ, sūb pēctŏrĕ vōlvŏ, vērsŏ, etc. Ănĭmŭm, mēntĕm ādjĭcĭŏ, āpplĭcŏ, ădhĭbĕŏ. Vĕnĭt īn mēntĕm. Ănĭmūm sŭbĭt. Ănĭmō ŏccŭrrĭt. VERS. Pārtēs ănĭmūm vērsābăt ĭn ŏmnēs. *V.* Ănĭmō nūnc hūc, nūnc flūctŭăt īllūc. Ātque ănĭmūm nūnc hūc cĕlĕrēm, nūnc dīvĭdĭt īllūc, Īn pārtēsquĕ răpĭt văriās, pērque ōmnĭă vērsăt. Sŭbĭīt cārī gĕnĭtōrĭs ĭmāgŏ. Sŭbĭīt dēsērtă Crĕūsă. Mūltă vĭrī vĭrtūs ănĭmō, mūltūsquĕ rĕcūrsăt Gēntĭs hŏnōs. Ănĭmō rĕpĕtēns ēxēmplă tŭōrūm. *Id.* Āntĕ ŏcŭlōs rēctūm, pĭĕtāsquĕ, pŭdōrquĕ Cŏnstĭtĕrānt. *O.* Ănĭmō tē nōctĕ vĭdēbām. Prōtĭnŭs ŏccūrrēnt fālsæ pērjūrĭă līnguæ. *Id.* Mēns tămĕn ād sīlvās ĕt sŭă lūstră rĕdĭt. *Petr. Voy.* Dubito, Cura, Memini. || *Act. Méditer, préparer quelque chose* Quīd cōgĭtĕt hūmĭdŭs aūstĕr. *V.* Jām sūspēndĭă sævă cōgĭtābĭs. *M.* (I, 116). Nām scĕlŭs īntrā sē tăcĭtūm quī cōgĭtăt ūllūm. *J.* (13, 209). Tōllĕrĕ dūlcĕm Cōgĭtăt hērēdĕm. *Id.* (6, 39). Sī cōmpōrtātĭs bĕnĕ rēbūs cōgĭtăt ūtī. *H.* SYN. Mĕdĭtŏr, părŏ, mōlĭŏr, ăgĭtŏ, vōlvŏ, vērsŏ. VERS. Īllă dŏlōs dīrūmquĕ nĕfās īn pēctŏrĕ vērsăt. *V.* Hæc ĕgŏ quūm sūmptĭs ăgĭtārēm mēntĕ tăbēllĭs. *O.*

Cōgnātĭŏ, ōnĭs, *f. Parenté.* Cāră dărēt sōlēnnĕ tĭbī cōgnātĭŏ mūnŭs. *M.* (IX, 55, 5). Vōs ĕtĭām, quōs nūllă mĭhī cōgnātĭŏ jūnxĭt. *Aus.* (*Profes præf.* 1). SYN. Cōnsānguĭnĭtās.

Cōgnātŭs, ă, ūm. *Parent, allié.* Hīc ŭbĭ cōgnātōrum ŏpĭbūs cūrīsquĕ rĕfēctŭs. *H.* Cōgnātīquĕ pătrēs. *V.* Prōxĭmă cōgnātī dīxērĕ Chărīstĭă cārī. *O.* SYN. Āffīnĭs, prŏpīnquŭs, cōnsānguĭnĕŭs. *Voy.* Consanguineus. || *De parent.* Cōgnātās ăcĭēs. *L.* Cōgnātōs īntĕr hŭmārĕ rŏgōs. *Pp.* (III, 7, 10). Quæsītūm cōgnātā cædĕ crŭōrĕm. *Cl.* Ĕātquĕ Pēr cōgnātă sŭīs ēxēmplă fŭrōrĭbŭs Īnō. *O.* || *Au fig. D'une même origine.* Pārvăquĕ cōgnātās prŏhĭbēnt dīscrīmĭnă tērrās. *Cl.* Cōgnātī rĕtĭnēbăt sēmĭnă cœlī (tellus). *O.* || *De même nature, qui a du rapport.* Vōs ănguīllă mănēt lōngæ cōgnātă cŏlūbræ. *J.* (5, 103). Pārcĭt Cōgnātĭs măcŭlĭs sĭmĭlĭs fĕră. *Id.* (15, 159). Cōgnātă vŏcābŭlă rēbŭs. *H.* SYN. Āffīnĭs, sĭmĭlĭs, cōnvĕnĭēns, prŏpĭŏr.

Cōgnĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Connaissance.* Ībo īntrō, dē cōgnĭtĭōne ūt cērtūm scĭăm. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 12. *Id. Hec.* V, 3, 33). SYN. Nōtĭŏ, nōtĭtĭă. || *Souv. Instruction d'une affaire, enquête.* Īntōnĕt hōrrēndūm jăm cōgnĭtĭōnĕ pĕrāctā. *J.* (6, 485). Cāssā cōgnĭtĭōnĕ frĕmēns. *Prud.* (*Peri.* 11, 60).

Cōgnĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui connaît, qui sait.* Ænīgmătūm quī cōgnĭtŏr Fŭĭt mĕōrūm. *Aus.* (*Epist.* 4, 72). Cōgnĭtŏr ēst ūrbĭs. *Manil.* (V, 316). SYN. Scĭēns, pĕrĭtŭs, dōctŭs. || *Ordint. Celui qui suit l'affaire de qqn en justice, défenseur.* Fī cōgnĭtŏr īpsĕ. *H.* Quās ălĭquĭs dūrō cōgnĭtŏr ōrĕ lĕgăt. *O.* || *Celui qui instruit une affaire (juge d'instruction)* Tē cōgnĭtōrĕ, dīgnŭs īre īn cārcĕrĕm. *Prud.* (*Peri.* 10, 205). SYN. Quæsītŏr. *Voy.* Cognitio.

Cōgnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Cognosco. *Connu.* Pænĕ mĭhī pŭĕrō cōgnĭtĕ pænĕ pŭĕr. *O.* Bĕnĕ cōgnĭtŭs ēnsĭs. *St.* SYN. Nōtŭs. || *Avec un inf.* Cōgnĭtŭs Īphĭclī sŭbrĭpŭīssĕ bŏvēs. *Pp* (II, 3, 52). || *Compar. et sup.* Sēd măgĭs hōc, quō sūnt cōgnĭtĭōră, grăvānt. *O.* Tĭbi hæc fŭīsse, ĕt ēssĕ cōgnĭtīssĭmă. (*Catal. Virg.* 4, 14.)

Cōgnōmĕn, ĭnĭs, **n.** *Surnom.* Drūsŭs ĭn hīs mĕrŭīt quōndām cōgnōmĭnă tērrĭs. *O.* Tārdō cōgnōmĕn pīnguī dămŭs. *H.* Hēspĕrĭām Grāĭī cōgnōmĭnĕ dīcūnt. *V.* Cuī nūnc cōgnōmĕn Īūlō Āddĭtŭr. *Id.*

† Cōgnōmēntŭm, ī, *n. Surnom.* Cētĕră pēr nŭmĕrōs sūnt cōgnōmēntă dĭērŭm *Aus.* (*Eclogar.* 12, 5). Hīs cōgnōmēntum ĕrăt dūrīs căpĭtōnĭbŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 8). SYN. Cōgnōmĕn.

Cōgnōmĭnĭs, ĕ. *Qui porte le même nom.* Gaŭdĕt cōgnōmĭnĕ tērrā. *V.* (*Æ.* VI, 386, ubi *Serv.* citat *fragm. Plaut.*). Gērmānæ mĕrĕtrīcēs cōgnōmĭnēs? *Pl.* (*Bac.* I, 1, 5). Mălăchæquĕ flūmĕn, ūrbĕ cūm cōgnōmĭnĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 426).

Cōgnōmĭnŏ, ās, ārĕ. *Surnommer.* Hēspĕrūm quēm dīcŏ grǣcē, vēspĕrūm cōgnōmĭnăt. *T. Maur.* (*Syll.* 362. Adde *Avien. Or. mar.* 638). Gāddīr vŏcābăt. Īpsă Tārtēssūs prĭŭs Cōgnōmĭnāta ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 269).

Cōgnōrām, *sync. pour* Cognoveram. Cōgnōram ā pārvā vīrgĭnĕ māgnănĭmăm. *Cat.* (66, 26)

Cōgnōscŏ, ĭs, ōvī, ĭtūm, ōscĕrĕ. *Connaître, savoir.* Fēlīx quī pŏtŭĭt rērūm cōgnōscĕrĕ caūsās! *V.* Nĕque ĕrăt cōgnōscĕrĕ prōmptūm. *O.* SYN. Nōscŏ, nōvī, scĭŏ, pērcĭpĭŏ, īntēllĭgŏ. || *Reconnaître.* Īncĭpĕ, pārvĕ pŭĕr, rīsū cōgnōscĕrĕ mātrĕm. *V.* Ēcquĭd ăb īmprēssæ cōgnōscĭs ĭmāgĭnĕ gēmmæ? *O.* SYN. Āgnōscŏ, dīscŏ, dŏcĕŏr, mŏnĕŏr. || *Apprendre.* Sēd sī tāntŭs ămōr cāsūs cōgnōscĕrĕ nōstrōs. *V.* Dē cŏmĭte Ārgŏlĭcī pōstquām cōgnōvĭt Ŏrēstæ. *O.* SYN. Aŭdĭŏ, dīscŏ, āccĭpĭŏ, rēscĭŏ. || *Éprouver.* Nēc tām prǣsēntēs ălĭbī cōgnōscĕrĕ dīvōs. *V.* SYN. Ēxpĕrĭŏr, ūtŏr. || *n. Faire une enquête judiciaire.* Sī jūdĭcās, cōgnōscĕ; sī rēgnās, jŭbē. *Sen.* (*Med.* 194).

Cōgnōssĕ, Cōgnōssēm, Cōgnōstī, etc., *sync. pour* Cognovisse, etc. Nōn īllĕ sătĭs cōgnōssĕ Săbīnæ Gēntĭs hăbĕt rītūs. *O.* (*Met.* XV, 4). Quī tē cōgnōssēm bĕnĕ. *Cat.* (90, 3). Ălĭās cōgnōstĭs. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 8).

Cōgŏ, ĭs, cŏēgī, cŏāctŭm, cōgĕrĕ. *Pousser ensemble, réunir.* Ŏvēs... Cōgāntŭr quĭdem īntrō. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 15). Nūbēs bŏrĕā cōgēntĕ sŭb āxĕm. *L.* SYN. Cōmpēllŏ, ăgŏ. || *Ramasser, rassembler.* Stēllæ quārum āgmĭnă cōgĭt Lūcĭfĕr. *O.* Nōdō cŏmās Cŏēgĭt. *Sen.* (*Hip.* 401). SYN. Cōllĭgŏ (ĭs), cōntrăhŏ. || *Assembler, convoquer.* Būccĭnă cōgēbăt prīscōs ăd vērbă Quĭrītēs. *Pp.* (IV, 1, 13). Cōgĕrĕ cōncĭlĭūm, quūm mūrōs ōbsĭdĕt hōstĭs. *V.* SYN. Cōnvŏcŏ, cōngrĕgŏ. *Voy,* Convoco. || *Forcer.* Jūngĕ pārēs, ĕt cōgĕ grădūm cōnfērrĕ jŭvēncōs. *V.* Mŏrī mē dēnĭquĕ cōgēs. Quĭd nōn mōrtālĭă pēctŏră cōgĭs, Aūrī săcră fămēs? *Id.* Dīdūctōsquĕ jŭgō cōgĭt ăhēnĕō. *H.* SYN. Ădĭgŏ, sŭbĭgŏ, cōmpēllŏ, ĭs. || *En parlant des vers.* Āptăque īn āltērnōs cōgĕrĕ vērbă pĕdēs. *H. Voy.* Claudo. || *Faire cailler, faire épaissir.* Spūmāntĭă cōgĕrĕ prēssĭs Mēllă făvīs. *V.* Nām frīgŏrĕ mēllă Cōgĭt hĭēms. *Id.* Sīvĕ rĕdūndātās flūmĭnĕ cōgĭt ăquās. *O* SYN Cōnstrīngŏ, ādstrīngŏ, dūrŏ, īndūrŏ.

Cŏhærēns, tĭs. *Qui adhère, joint.* Spīrĭtŭs ĕt pătrī părĭtēr nātōquĕ cŏhærēns. *P. Nol.* (6, 3). Ĕt cŏhærēns ī sĕcūndō quăndŏ cōnnexa ēst lŏcō. *T. Maur.* (*Syll.* 430). SYN. Cōnnēxŭs.

Cŏhærĕŏ, ēs, hæsī, hæsūm, hærērĕ, *n. Tenir ensemble, adhérer.* Sīc ŭt quæquĕ sōlō dēfīxă cŏhæsērăt hārŭm. *O.* Ĕt tērræ īnfīxă cŏhæsĭt. *Sil.* SYN. Ădhærĕŏ, hærĕŏ, cōnnēctŏr, ānnēctŏr, cōnjŭngŏr. || *Au fig. Avoir de la liaison, être conséquent.* Nōn cŏhærĕnt. *Ter.* (*And.* II, 2, 24). *Voy.* Congruo.

Cŏhērēs, ēdĭs, *m. f. Cohéritier.* Sī quĭs Fōrtĕ cŏhērēdūm sĕnĭōr mălĕ tūssĭĕt. *H.* Sōlŭs, mūltīsnĕ cŏhērēs. *Id.* || *Au fig.* Sĭt ĕt cŏhērēs glōrĭæ Cūnctīs īn ævūm sæcŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 5, 575).

Cŏhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Retenir, attacher.* Nōn pŭdŭĭt fōrtēs aūrō cŏhĭbērĕ lăcērtōs. *O.* Mȳrrhēūm nōdō cŏhĭbēntĕ crīnĕm. *H.* SYN. Tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, cŏērcĕŏ, strīngŏ, cōnstrīngŏ, vīncĭŏ. *Voy.* Vincio. || *Empêcher, fermer le chemin.* Scȳllām cŏhĭbĕt spēlūncă lātĕbrĭs. *V.* Frīgĭdă mē cŏhĭbēnt Eūxīnī līttŏră

pōnti *O*. Claūstrāquĕ cūstōdēm pācīs cŏhĭbēntĭă Jānūm. *H*. SYN. Cŏĕrcĕŏ, īmpĕdĭŏ, claūdŏ, īnclūdŏ, rĕtĭnĕŏ, cōmpēscŏ. || *Contenir, arrêter*. Ō cŏhĭbēte īrās. *V*. Īn tăcĭtō cŏhĭbē gaūdĭă claūsă sĭnū. *Pp*. (II, 25, 30). SYN. Īnhĭbĕŏ, cōmprĭmŏ, rĕprĭmŏ, prĕmŏ, cōntĭnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, cōmpēscŏ, frēnŏ, rĕfrēnŏ.

† Cŏhĭbēscŏ, ĭs, ĕrĕ. (Sic *Lamb*. e conj. apud *Lucret*. III, 445. Quod *Lachm*. scribit *cohibessit*.) *Voy*. Incohibesco.

Cŏhĭbĭtŭs, ă, ŭm. *Retenu, empêché*. Ādĕo ārctē cŏhĭbĭtum ēssĕ se ā pătrĕ. *Pl*. (*Merc. prol*. 64).

Cŏhōrs, tĭs, *f*. *Cohorte, troupe armée*. Ībăt ĭn æ̆rātās nūllō tērrōrĕ cŏhōrtēs. *St*. Quām tōtă cŏhōrs īmĭtātă, rĕlīctīs Ād tērrām dēflūxĭt ĕquīs. *V*. SYN. Āgmĕn, ăcĭēs, lĕgĭŏ, mănŭs, phălānx. EP. Bēllātrīx, ārmātă, æ̆rātă; īngēns, nŭmĕrōsă; sævă, mĕtŭēndă. *Voy*. Exercitus. || *Société (de qqn), entourage; suite*. Quĭd stŭdĭōsă cŏhōrs ŏpĕrūm strŭĭt? *H*. Ō ŭtĭnām mĕmŏrēs īpsĕ cŏhōrsquĕ mĕī! *Tib*. (I, 3, 2). Hūnc, āssuētă cŏhōrs, sătўrī bācchæ̆quĕ frĕquēntānt. *O*. SYN. Cŏmĭtātŭs. || *Troupe (d'oiseaux); au fig. Foule*. Stīpāntquĕ vŏlāntēm Ālĭtŭūm sūspēnsă cŏhōrs. (*Phœn*. 76.) Ēt nŏvă fēbrĭūm Tērrīs īncŭbŭĭt cŏhōrs. *H*. SYN. Cătērvă, tūrbă, āgmĕn. || *Comme* Chors. *Basse-cour*. Ābstŭlĕrāt mūltās īllă cŏhōrtĭs ăvēs. *O*. *Voy*. Chors.

† Cŏhŏspĕs, ĭtĭs, *m*. *f*. *Qui partage l'hospitalité*. (*P*. *Nol*. 21, 385, et 24, 438.)

? Cŏhūm cœ̄lī. *La voûte du ciel*. Cōmplērĕ cŏhūm tērrōrĭbŭ' cœ̄lī. *Enn*. (ap. *Fest*. Alii aliter leg.).

? Cŏĭcĭŏ. *Voy*. Conicio.

Cŏĭēns, ĕūntĭs, *part*. *de* Coeo. *Qui se rapproche, se réunit*. Nōndūm cŏĕūntĭă vūlnĕră rūmpĭt. *O*. Cŏĕūntēs rīpæ̆. *Sil*. SYN. Cŏălēscēns, jūnctŭs.

Cŏīnquĭnŏ, *et arch*. Coīnquīnŏ, ās, ārĕ. *Souiller*. Nē dēcŏlōr ūsŭs Īn vĭtĭūm vērsæ̆ mŏnŭmēntă cŏīnquĭnĕt ārtĭs *Prud*. (*Sym*. I, 506. *Id*. *Cath*. 6, 53). Pĕrīclūm, mātrēs coīnquĭnārī rēgĭās. *Att*. (apud *Cic*. *N*. *Deor*. 3, 27). *Voy*. Inquino.

† Cŏĭtĭŏ, ōnĭs, *f*. *arch*. *Combat*. Prīmă cŏĭtĭo ēst ācērrŭmă. *Ter*. (*Phor*. II, 2, 32).

Cŏĭtŭs, ūs, *m*. *Engagement, combat*. *Voy*. Cœtus. || *Accouplement, union, amours*. Săcră tŏrī, cŏĭtūsquĕ nŏvōs, thălămōsquĕ rĕcēntēs. *O* (Adde *Juv*. 10, 204; *St*. *Theb*. X, 791. Scribitur et *cœtus*).

Cŏlăphŭs, ī, *m*. (κόλαφος). *Soufflet, coup donné avec la main*. Nōs cŏlăphum īncŭtĭmūs lāmbēntī crūstŭlă sērvō. *J*. (9, 5). Nĭsĭ quī cŏlăphōs pērpĕtī Pŏtĭs părăsītŭs. *Pl*. (*Capt*. I, 1, 20. Adde *Ter*. *Ad*. II, 2, 37). SYN. Ālăpă, ĭctŭs. *Voy*. Alapa.

† Cŏlāx, ăcĭs, *m*. (κόλαξ). *Flatteur*. || *Nom d'une comédie de Ménandre*. Cŏlāx Mĕnāndri ēst; ĭn ĕa ēst părăsītŭs cŏlāx. *Ter*. (*Eun*. *prol*. 30). || *Comédie de Nævius*. (*Pl*. *Cas*. III, 1, 9.)

Cŏlāxēs, ĭs, *m*. (Κολάξης). *Nom d'un héros, fils de Jupiter*. Cōmplērāt sŭă fātă Cŏlāxēs. *V*. *Fl*.

Cōlchī, ōrŭm, *m*. *pl*. (Κόλχοι). *Peuple de la Colchide*. Sævī căpĭūnt quæ̆ gaūdĭă Cōlchī. *V*. *Fl*. Cōlchŭs ăn Āssўrĭŭs, Thēbīs nūtrītŭs ăn Ārgīs. *H*.

Cōlchĭcŭs *et* Cōlchŭs, ă, ŭm (Κολχικός *et* Κόλχος). *De Colchos, de Colchide*. Călēt vĕnēnīs ōffĭcīnă Cōlchĭcīs. *H*. Pērvēnĭt īn Cōlchās aūrĕă lānă dŏmōs. *O*. (Et *Mart*. XII, 57, 17.)

Cōlchĭs, ĭdŏs *ou* ĭdĭs, *f*. (Κολχίς). *Colchide, province de l'Asie Mineure, voisine du Pont, où régna Æétès, père de Médée, et fameuse par la toison d'or*. Vīx tāndēm lōngīs quæ̆sītām Cōlchĭdă vōtīs Cōntĭgĭmŭs. *V*. *Fl*. SYN. Cōlchī, ōrŭm. || *De Colchide*. Gēns Cōlchĭs. *V*. *Fl*. || *Médée*. Cōlchĭdă sīc hŏspĕs quōndām dēcēpĭt Īāsōn. *Pp*. (II, 21, 11. Adde *Hor*. *Epod*. 16, 58; *Juv*. 6, 418).

Cōlchŭs, ă, ŭm. *Voy*. Colchi *et* Colchicus.

Cŏlēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être honoré*. Quŭm dŏmŭs Aūgūstī, Căpĭtōlī mōrĕ cŏlēndă. *O*. SYN. Vĕnĕrāndŭs, vĕnĕrābĭlĭs, săcĕr.

Cŏlēns, tĭs. *Qui cultive, cultivateur*. Īrrĭtă dēcēptī vōtă cŏlēntĭs ĕrānt. *O*. *Voy*. Agricola. || *Qui habite*. Īntērque Hĕlĭcōnă cŏlēntēs. *O*. *Voy*. Incola. || *Adorateur*. Pŭdĕt ōră cŏlēntūm Ādspĭcĕrĕ. (*Ad Liv*. 189.) Tūrbă cŏlēntūm. *P*. *Nol*. (38, 63). *Voy*. Cultor.

Cōlĭās, ădŏs, *et* Cōlĭs, ĭdŏs, *f*. (Κωλιάς *et* Κωλὶ ἄκρα). *Promontoire de l'Inde, en face de Ceylan*. Āltăquĕ Cōlĭădōs mōx hīc tĭbĭ dōrsă pătēscūnt Rūpĭs. *Avien*. (*Descr*. *Terr*. 776). Cōnfīnĭă Cōlĭdĭs ārcĭs. (*Ib*. 1356. Adde *Prisc*. *Peri*. 1053).

Cōlĭcŭlŭs *ou* Caūlĭcŭlŭs, ī, *m*. *dimin*. *de* Caulis. *Petite tige, partie tendre d'une plante; ordint. Petits choux (qui naissent dans les aisselles d'une certaine espèce, Choux de Bruxelles)*. Prōtŏtŏmīs, pŭdĕt heū! sērvĭŏ cōlĭcŭlīs. *M*. (XIV, 101). Quēm trēs cōlĭcŭli, ēt sēlībră fārrĭs... Ād sūmmām prŏpĕ nūtrĭānt sĕnēctăm. *Suet*. (*Vit*. *Val*. *Cat*. 11, 6). Crēdĭs cōlĭcŭlīs ārbŏrĭbūsquĕ mĕīs. *M*. (XII, 25, 3. Ubi multos legere video *colliculis*, a vocabulo *collis* perperam deducentes. Idem error in ed. Putschiana *Charis*. 41: « Cyma *colliculi* summi esse videatur. » Lege *coliculi*. Ceterum malui scribere *coliculus* quam *cauliculus*, quod animadverti sic potius solere in compositis: Caudex, *codicillus*; plaustrum, *plostellum*; plaudo, *explodo*; auris, *oricella*, etc.). *Voy*. Cyma.

Cōlīnŭs, ī, *m*. *Nom d'un athlète*. (*Mart*. IV, 54.)

Cōlīphĭă *ou* Cōllīphĭă, ōrŭm, *n*. *pl*. (κωλήπιον). *Sorte d'aliment pour les athlètes*. Cŏmēdūnt cōlīphĭă paūcæ̆. *J*. (2, 53). Quūm cōlīphĭă sēxdĕcīm cŏmēdĭt. *M*. (VII, 66, 12. Adde *Pl*. *Pers*. I, 3, 12. Vulgo *panis* intelligitur; sed *Schol*. *Juv*. vertit *pulmentum*. Et *Gloss*. *Placidi*: « *Coliphium*, genus carnium quo athletæ vescuntur, etc. »)

Cōlĭs. *Voy*. Colias.

† Cōllăbāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *Chanceler*. Ĭtĭdem ămīcī cōllăbāscūnt. *Pl*. (*Stich*. IV, 1, 17).

Cōllăbĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ, *et* Cōllăbĕfāctŏ, ās, ārĕ. *Ébranler*. Ēt vāstūm mōtū cōllăbĕfāctăt ŏnŭs. *O*. Hæc īpsō cūm cōrpŏrĕ cōllăbĕfīūnt. *Lr*. (III, 601). Cōllăbĕfāctātŭs rĭgŏr aūrī sōlvĭtŭr æ̆stū. *Id*. (I, 492). Ōmnĭă quŏd cōntrītă, quŏd īgnī cōllăbĕfāctă. *Id*. (IV, 699).

† Cōllăbēllŏ, ās, ārĕ. *Donner avec les lèvres*. Cōllăbēlla ōscŭlūm. *Laber*. (apud *Non*. 2, 168).

Cōllăbŏr, bĕrĭs, lāpsŭs sŭm, lăbī, *d*. *Tomber, s'affaisser*. Hæc frūstrā fŭgĭēns cōllābĭtŭr; īllă sŏrōrī. *O*. Īn mĭsĕræ̆ cōllābĭtŭr ōră sŏrōrĭs. *V*. *Fl*. SYN. Lābŏr, cădŏ, cōncĭdŏ. *Voy*. Cado.

Cōllăcrĭmŏ, ās, ārĕ, *n*. *Pleurer avec*. Sĭmŭl ōmnēs cōllăcrŭmārūnt. *Pl*. (apud *Gell*. 1, 24). Nōnnūnquām cōllăcrŭmābăt. *Ter*. (*And*. I, 1, 82). *Voy*. Lacrimo.

Cōllāctānĕŭs, ă, ŭm. *Nourri du même lait, frère ou sœur de lait*. Nūllă pŭēllă chŏrō nĕquĕ cōllāctānĕă lūdăt. *Fort*. (VI, 7, 119).

? Cōllāctĕŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd*. Tūllĭă, quĭd dīcăt nōtæ̆ cōllāctĕă Maūræ̆. *J*. (6, 306. Alii leg. *Collatia*. Illud vocabulum usurpari negat *Charis*. 62: « *Collactaneus*, non *collacteus*. »)

Cōllāpsŭs, ă, ŭm, *part*. *de* Collabor. *Tombé, qui s'est affaissé*. Pōstquām cōllāpsī cĭnĕrēs. *V*. || *Tombé en défaillance*. Sŭbĭtō cōllāpsă dŏlōrĕ. *O*. Cōllāpsōs ēxcĭpĭt ārtŭs. *Id*. Cōllāpsăquĕ mēmbră Mārmŏrĕō rĕfĕrūnt thălămō. *V*.

Cōllārĕ, ĭs, *n*. *Carcan*. Cūm mănĭcīs, cătŭlō cōllārĭque, ŭt fŭgĭtīvūm Dēpōrtēm. *Lucil*. (apud *Non*. 1, 162). Hōc quĭdem haūd mŏlēstum ēst jām, quŏd cōllūs cōllārī cărĕt. *Pl*. (*Capt*. II, 2, 107. Apud *Prisc*.

p. 590, est *Collarium*). || *Collier de chien.* Cōllārĭbŭs ĕrgō. *Grat.* (*Cyn.* 401, scil. inducere).

Cōllātĭă, æ, *f. Collatia, petite ville près de Rome.* Cuī dĕdĕrāt clārūm Cōllātĭă nōmĕn. *O.* Āltrīx cāstī Cōllātĭă Brūtī. *Sil.* || ? *Nom de femme. Voy.* Collacteus.

Cōllātīnŭs, ă, ŭm. *Du mont Collatin, près de Rome.* Hī Cōllātīnās īmpōnēnt mōntĭbŭs ārcēs. *V.* || *De Collatin.* Hōstĭs ŭt hōspēs ĭnīt pĕnĕtrālĭă Cōllātīnā *O.* || Cōllātīnă (*s.-ent.* porta). *Porte Collatine* (*qui conduisait de Rome à Collatia*).

Cōllātīnŭs, ī, *m. Collatin, surnom de L. Tarquinius, mari de Lucrèce.*

† Cōllātĭō, ōnĭs, *f. Addition, réunion.* Ŭbĭ făcta ĕrĭt cōllātĭō nōstrārūm mălĭtĭārŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 67). || *Communication* (*entretien*). Cōnsūltī pătrĭs āssĭdŭā cōllātĭō vērbī. *Paul. Pell.* (vs. 230). || *Collation* (*d'une ch.*), *don.* Īn quā sōrtĕ lŏcī făcta ēst cōllātĭō dōnī. *Fort.* (VIII, 22, 3).

† Cōllātīvŭs, ă, ŭm. *Qui reçoit les contributions.* Quī hīc ēst hŏmŏ Cūm cōllātīvō vēntrĕ ? *Pl.* (*Curc.* II, 1, 15).

Cōllātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui contribue, souscripteur.* Sȳmbŏlārūm cōllātōrēs ăpŭd fŏrūm pīscārĭūm. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 13).

Cōllātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Confero. *Rassemblé.* Ūndĭquĕ cōllātīs mēmbrīs. *H.* Cōllātă mȳrtŭs. *Id.* || *Opposé.* Tūm sĭmŭl ādvērsās cōllātīs cūrsĭbŭs hāstās Cōnjĭcĭūnt. *V. Fl.* Cōllātō mārtĕ. *O.* || *Comparé.* Quī tĭbĭ cōllātŭs, pērfĭdĕ, Cæsăr ĕrăt. *M.* (IV, 11, 10. Adde *Prop.* II, 28, 89).

† Cōllaūdābĭlĭs, ĕ. *Louable.* Nēc bŏnŭs ēst, nēc cōllaūdābĭlĭs īllĕ. *Prud.* (*Ham.* 692).

Cōllaūdŏ, ās, ārĕ. *Louer ensemble.* Nōn īntēllēctām vōcēm cōllaūdăt. *O.* Cōllaūdăt cūnctōs. *L.* Vīctūsque ēt cōllaūdātŭs ăbīssĕt. *St. Voy.* Laudo.

Cōllāxŏ, ās, ārĕ. *Relâcher.* Făcĭle ōmnĭă cīrcŭm Cōllāxăt. *Lr.* (VI, 231).

† Cōllēctĭō, ōnĭs, *f. Le total.* Ædĭfĭcăt cēntūm grădŭūm cōllēctĭō scālăm. (*Anthol.* II, p. 403.)

Cōllēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Colligo 2. *Amassé, réuni.* Flūmĭnă cōllēctīs mūltĭplĭcāntŭr ăquīs. *O.* Cōllēctās ŭtcūmquĕ, sĭne ōrdĭnĕ jūnxī. *Id.* || *Rassemblé, attroupé.* Cōllēctōs ārmăt ăgrēstēs. *V.* || *Au fig.* Cōllēctă fătīgăt ĕdēndī Ēx lōngō răbĭēs. *V.* Ā Tȳrĭă cōllēctūm pēllĭcĕ trānsfērt Īn gĕnĕrīs sŏcĭōs ŏdĭŭm. *O.* || *Cueilli.* Cōllēctæ dē vītĭbŭs ūvæ. *O.* || *Plié, retroussé.* Nōdōquĕ sĭnūs cōllēctă flŭēntēs. *V.* Īllă sŭpēr sūrās tŭnĭcām cōllēctă mĭnīstrăt. *O.* || *Au fig. Recueilli.* Pōst, ŭbĭ cōllēctūm rōbŭr. *V.* || *Ramassé, réduit.* Ālĭtĭs īn pārvæ sŭbĭtām cōllēctă fĭgūrām. *V.*

Cōllēctŭs, ūs, *m. Amas.* Āt cōllēctŭs ăquæ, dĭgĭtūm nōn āltĭŏr ūnŭm. *Lr.* (IV, 415). Pēllĭt ŏpēs cōllēctŭs ăquæ. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 291).

Cōllēgă, æ, *m. Collègue.* Cēnsōrĭs mōrēs ĕtĭām cōllēgă tĭmērĕt. *Juv.* (11, 92). Āt Nŏvĭŭs cōllēgă grădū pōst mē sēdĕt ūnō. *H.* || † *Qqf. f.* Spēm sĭbĭ cōllēgām cōnjūnxērăt. *Prud.* (*Psych.* 202).

Cōllēgī, *parf. de* Colligo 2.

Cōllēgĭŭm, ĭī, *n. Collége, compagnie.* Āmbūbājārūm cōllēgĭă, phārmăcŏpōlæ. *H.* Căptūm sĭt cōllēgĭūm aūgŭrūm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 54). SYN. Cōnsēssŭs, cœtŭs. || *En gén. Réunion.* Prīmŭs ĭn Āŏnĭdūm quī tē cōllēgĭă dūxī. *Aus.* (*Epist.* 23, 35). || † *néol. Gymnase, école. Voy.* Gymnasium.

† Cōllī, *ancien ablat. de* Collis. (*Lucret.* II, 317.)

Cōllībērtŭs, ī, *m. Affranchi qui sert le même maître qu'un autre.* Quīn hērclĕ cōllībērtŭs mĕŭs. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 88). Vīr cōllībērtŭs fŭĭt eīdēm. (*Anthol.* II, p. 117.)

Cōllĭbĕt *et* Cōllŭbĕt, *parf.* cōllĭbŭĭt *et* cōllĭbĭtum ēst, cōllĭbŭĭssĕ, *n. unip. Il me plaît, il te plaît, etc.* Quĭdquăm prōfĭcĕrēt, sī cōllĭbŭĭssĕt, ăb ŏvō. *H.* Cōllŭbĭtum ēst īllŭd mĭhĭ, nēscĭō quĭ, vīsĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 34. Et *Ter. Eun.* V, 8, 26). *Voy.* Libet.

Cōllĭcŭlŭs. *Au lieu de* Coliculus.

Cōllīdŏ, ĭs, īsī, īsŭm, dĕrĕ. *Froisser, battre, frapper.* Ānnŭlŭs ŭt fīăt, prīmō cōllīdĭtŭr aūrŭm. *O.* Lūbrĭcă fōrtī Pēctŏră cōllīdūnt plaūsū. *St.* SYN. Āttĕrŏ, cōntĕrŏ, īmpīngŏ, cōnfrīngŏ. || *Mettre aux prises.* Cōllīdĭt glōrĭă frātrēs. *St.* (Adde *Sil.* VII, 566). SYN. Cōmmīttŏ, ŏppōnŏ.

1. Cōllĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier, attacher ensemble.* Cĕdŏ mănūs... Ātque ārctē cōllĭgā. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 29). Cōllĭgāvĭt eūm prīmūm mĭsĕrīs mŏdīs. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 33). *Voy.* Vincio.

2. Cōllĭgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Ramasser, rassembler* (*des choses*). Dē tĕpĭdīs cōllĭgĭt ōssă rŏgīs. *O.* Spārsōs pēr cōllă căpīllōs Cōllĭgĭt īn nōdŭm. *Id.* Cŏlūmbīnō līmūm bĕnĕ cōllĭgĭt ŏvō *H.* Aūt sī, nōx plŭvĭām nē cōllĭgăt āntĕ, vĕrēmŭr. *V.* SYN. Cōgŏ, lĕgŏ. || *Rassembler* (*des hommes, des animaux*). Cōllĭgĭt ērrāntēs, ēt ĭn ārbŏrĕ claūdĭt ĭnānī (apes) *O.* SYN. Cōgŏ, cōngrĕgŏ, cōntrăhŏ. || *Au fig. Amasser, rassembler.* Īrām Cōllĭgĭt āc pōnĭt tĕmĕrĕ. *H.* Dŏlŏr răbĭēm cōllēgĕrăt ōmnēm. *O.* Ŭbĭ quārtă sĭtĭm cōllēgĕrĭt hōră. *V.* || *Cueillir, recueillir.* Mĕrĭdĭe ĭpsō făcĭam ŭt stĭpŭlām cōllĭgăt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 62). Aūt vĭrĭdēs mālvās aūt fūngōs cōllĭgĭt ālbōs. *O.* SYN. Lĕgŏ, cārpŏ, dĕcērpŏ. || *Comprendre.* Nēc tēstāmēntī pŏtŭĭt sēnsŭs cōllĭgī. *Ph.* || *Plier, retrousser.* Cōllĭgĕ, Cīnnă, tŏgăm. *M.* (VII, 32, 4). *Voy.* Succingo. || *Acquérir, gagner.* Vīrēs sĭbĭ cōllĭgăt ūsū. *O.* Pătĭēndī cōllĭgăt ūsūm. *Id.* SYN. Ăcquīrŏ, ŏbtĭnĕŏ, cōmpărŏ. || *Renfermer.* Quæ tĕnŭī mūrō spătĭōsŭm cōllĭgăt ōrbĕm. *J.* (4, 129). Cōmplēctŏr, īnclūdŏ. || *Faire reprendre les sens, recueillir.* Mēntēm cōllēgĭt ăb æstū. *O.* Cōllĭgĭt āmēntēs, ēt ădhūc tērrōrĕ păvēntēs Phœbŭs ĕquōs. *Id.* SYN. Rĕcōllĭgŏ. || *Conclure.* Nōn pŏtēs ēx ănĭmō cōllĭgĕre īndĕ tŭō. *O.* Sīc cōllĭgĕ mēcŭm. *H.* (Adde *Juv.* 13, 191). *Voy.* Concludo. || — mē. *Se ramasser, se plier; s'amasser.* Īn spīrām trāctū sē cōllĭgĭt ānguĭs. *V.* Ēt sē cōllēgĭt ĭn ārmă. *Id.* Sēquĕ dĭū māgnæ cōllĭgĭt īră fĕræ. *M.* (*Spect.* 22, 2). || — grēssūm, vēstĭgĭă. *S'arrêter.* Tārdātōs tūrbātă frōntĕ Lătīnōs Cōllēgīssĕ grădūm vĭdĕt. *Sil.* Nēc crēdĭtŭr ūllī Sīlvă cănī, nĭsĭ quī prēssō vēstĭgĭă rōstrō Cōllĭgĭt, ēt prædā nēscĭt lātrārĕ rĕpērtā. *L.* (IV, 441).

Cōllīnă (porta), æ, *f. Une des portes de Rome.* Ēst prŏpĕ Cōllīnām tēmplūm vĕnĕrābĭlĕ pōrtām. *O.* Aūt Cōllīnă tŭlĭt strātās quŏt pōrtă cătērvās. *L.* || *D'où* Cōllīnŭs, ă, ŭm. Quĭppe ēt Cōllīnās ăd fōssām mōvĕrĭt hērbās. *Pp.* (IV, 5, 11).

Cōllĭnŏ, ĭs, ēvī, ĭtŭm, ĭnĕrĕ. *Oindre, enduire de.* Crīnēs pŭlvĕrĕ cōllĭnēs. *H.* Quăm pŏsĭtīs sŭă cōllĭnĕt ōră vĕnēnīs. *O.* SYN. Ōblĭnŏ, lĭnŏ. *Voy.* Lino. || *Au fig.* Pūlchrum ōrnātūm tūrpēs mōrēs pējŭs cœnō cōllĭnūnt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 133).

Cōllīnŭs, ă, ŭm. *De colline.* || *De la porte Colline. Voy.* Collina.

Cōllĭphĭă. *Voy.* Coliphia.

Cōllĭquĕfāctŭs, ă, ŭm, *part. p de l'inus.* Colliquefacio. *Fondu.* Ēt ōssă Cōllĭquĕfāctă vŏrāns rĕvŏmĭt. *Prud.* (*Psych.* 427).

Cōllĭquēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Voy.* Liquesco.

Cōllĭs, ĭs, *m. Colline, coteau.* Lībēr pāmpĭnĕās īnvīdĭt cōllĭbŭs ūvās. *V.* Sīn tŭmŭlīs ācclīvĕ sŏlūm cōllēsquĕ sŭpīnōs. *Id.* Flūmĭnă sūbsīdūnt, cōllēs ēxīrĕ vĭdēntŭr. *O.* Cōllĕ tŭmēt mŏdĭcō, lēnīque ēxcrēvĭt ĭn āltūm Pīnguĕ sŏlūm tŭmŭlō. *L.* SYN. Clīvŭs, tŭmŭlŭs. EP. Lēnĭs, mōllĭs; āĕrĭŭs, āltŭs, cēl-

sūs, āprīcŭs; fēcūndŭs, fĕrāx, fĕrtĭlĭs, frūgĭfĕr, vītĭfĕr; frōndōsŭs, vĭrĭdĭs, vĭrēns, ūmbrōsŭs, nĕmŏrōsŭs; stĕrĭlĭs, mălīgnŭs, sīccŭs. PHR. Frōndōsō vĕrtĭcĕ cōllĭs. V. Mōllĭtĕr āssūrgēns cōllĭs. *Col.* Cūrvātā tŭmŏrĕ Pārvō plānĭtĭēs, ēt mōllĭbŭs ēdĭtă clīvĭs, Crēvĕrăt īn cōllēm. *Cl. Voy.* Mons.

Cōllīsī, *parf. de* Collido.

Cōllīsĭō, ōnĭs, *f. Choc.* || *Élision.* Sēd sŏnŭm cōnfūndĭt ĭpsă pārtĭŭm cōllīsĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 543).

Cōllīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Collido. || *Heurté, qui s'entrechoque.* Græcĭā bārbărĭæ lēntō cōllīsă dŭēllō. *H.* Quūm sĭlvă sĭbī cōllīsă crĕmātŭr. *Man.* Cōllīsīs trăbĭbŭs. *Sil.*

Cōllĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Collino. *Enduit.* Spūtīs ŭbĭ cōllĭtă cæcī Lūmĭnă. *Amœnus* (vs. 131). Nĕquĕ tām lŭtĕŭs, nĕquĕ tām cœnō cōllĭtŭs. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 4). SYN. Lĭtŭs, ŏblĭtŭs.

Cōllŏcātŭs, ă, ŭm. *Placé.* Ærūmnās fŭgĭs bĕnĕ cōllŏcātās. *Sen.* (*Thyest.* 426).

Cōllŏcŏ, ās, ārĕ. *Mettre, placer.* Āvērsum ā lūmĭnĕ nȳmphă Cōllŏcăt; ĭpsă prŏcŭl nĕbŭlīs ŏbscūrā rĕsīstĭt. V. Cōllŏcăt hānc strātīs. *O.* SYN. Pōnŏ, dēpōnŏ, cōmpōnŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. || *Employer.* Mălĕ cōllŏcārĕ sī bŏnās vōlēs hōrās. *M.* (I, 114, 3). || *Marier.* Ŭt ĕăm sĭnĕ dōtĕ frātĕr nūptŭm cōllŏcĕt. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 7. *Ib.* I, 2, 122). || *Placer de l'argent, le faire valoir.* Quī rem hĕrĭlēm prŏcūrăt, vĭdĕt, cōllŏcăt. *Pl.* (*Men.* V, 6, 1). || *Qqf. Tuer.* Hŏmĭnēs quāttŭŏr Īn sŏpŏrēm cōllŏcāstīs nūdōs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 147). Quŏt tŭă Mænălĭōs cōllŏcăt hāstă sŭēs. *M.* (V, 65).

Cōllŏcŭplētŏ, ās, ārĕ. *Enrichir.* Cōllŏcŭplētāstī te, Āntĭphĭlă. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 17).

Cōllŏquĭŭm, ĭī, *n. Entretien.* Cōllŏquĭō jām tēmpŭs ădēst. *O.* Frŭĭtūrquĕ dĕōrŭm Cōllŏquĭō. *V.* SYN. Āllŏquĭŭm, cōngrēssŭs, sērmŏ. EP. Blāndŭm, dūlcĕ, grātŭm, ŏptātŭm. *Voy. le suiv.*

Cōllŏquŏr, ĕrĭs, cūtŭs sŭm, quī, *d. S'entretenir.* Vĭdēbĭt, cōllŏquētŭr, ădĕrĭt ūnă īn ūnīs ædĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 75). Vērūm cērtum ēst cōnfīdēntĕr hŏmĭnēm cōntrā cōllŏquī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 183). PPH. Vērbŭm făcĭŏ cŭm. Vērbă cōmmūtŏ. PHR. Aŭdīre, āc rĕddĕrĕ vōcēs. *V.* Mūtŭă dīctă rĕfērrĕ. *O.* VERS. Hāc vĭcĕ sērmōnŭm. *V.* Hās īntĕr vōcēs, mĕdĭă īntĕr tālĭă vērbă. Frŭĭtūrquĕ dĕōrŭm Cōllŏquĭō. Vărĭō nōctēm sērmōnĕ trăhēbăt. Vărĭōquĕ vĭām sērmōnĕ lĕvābăt. Mūltă īntĕr sēsē vărĭō sērmōnĕ sĕrēbānt. Tālĭbŭs īntĕr sē dīctīs ăd tēctă sŭbībānt. *Id.* Tālĭbŭs ātque ălĭīs lōngūm sērmōnĭbŭs īllī Īmplēvērĕ dĭēm. *O.* Īntĕrĕā mĕdĭās fāllūnt sērmōnĭbŭs hōrās. Cōllŏquĭī nōbīs sēntĭăt ēssĕ vĭcēs. Vīrtūsquĕ lŏquēndī Mātĕrĭă ēst. *Id.* Lōngīs Cæsār prōdūcĕrĕ nōctēm Īnchŏăt āllŏquĭīs. *L.* Īncĭdĕrĕ nōbīs Sērmōnēs vărĭī. *Cat.* Hæc ātque hīs părĭă āltērnō sērmōnĕ sĕrēbānt. *Sil.* Cōllŏquĭŭm mīscērĕ pŭtēnt. *Alcim. Voy.* Alloquor, Loquor.

Cōllūcēns, tĭs. *Resplendissant.* Tŏtŭs cōllūcēns vēste ātque īnsīgnĭbŭs ārmīs. *V. Voy.* Fulgens.

Cōllūcĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Resplendir de lumière, briller.* Mœnĭă cōllūcēnt flāmmīs. *V.* Cōllūcēnt pŏcŭlă mēnsīs. *Cat.* (64, 45). Cōllūcēnt flōrĭbŭs āgrī. *O. Voy.* Luceo, Fulgeo.

Cōllūctŏr, ārĭs, ārī, *d. Lutter avec.* Hīs cōllūctāmūr prædōnĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 521). Frāngĕrĕ lūdŭs ĕrăt, cōllūctāntīquĕ lăcērtō. *Sid.* (7, 193).

Cōllūdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Jouer ensemble.* Gēstĭt părĭbŭs cōllūdĕre, ĕt īrām. *H. Voy.* Ludo. || *Au fig.* Aūt sūmmā nāntēs īn ăquā cōllūdĕrĕ plūmās. *V.* || *Qqf. Être de collusion, s'entendre.* Mērcēdĕ cērtā păctŭs ŭt cōllūdĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 10,971).

Cōllŭm, ī, *n. Cou* ille ŭbĭ cōmplēxu Ænēæ cōllōquĕ pĕpēndĭt. *V.* Tūm lăctĕā cōllă **Aūro īnnēctūntŭr.** *Id.* Ērĭpĕ tūrpī Cōllă jŭgō. *H.* **Tōtquĕ dĕdīssĕ** dŭcēs căptīvīs āddĭtă cōllīs Vīncŭlă. *O.* SYN. Cērvīx. EP. Cāndēns, cāndĭdŭm, ĕbūrnŭm, lāctĕŭm, nĭvĕŭm; fōrmōsŭm, pŭlchrŭm, dĕcōrŭm, mōllĕ, tĕnĕrŭm. || *Le cou des animaux.* Āttōllēntem īrās, ēt cærŭlă cōllă tŭmēntēm. *V.* Ŭbĭ lībĕră cōllă Sērvĭtĭo āssuērīnt. Ēt jām tēmpŭs ĕquūm fūmāntĭă sōlvĕrĕ cōllă. *Id.* EP. Hĭrtŭm, hīspĭdŭm, hōrrēns, vălĭdŭm, tŏrōsŭm, dūrŭm, fōrtĕ, rōbūstŭm; dŏcĭlĕ, īndŏcĭlĕ, rĕbēllĕ; fēssŭm, trītŭm, lānguĭdŭm. || *Col d'un vase.* Cūrtō vĕtŭs āmphŏră cōllō. *Pp.* (IV, 5, 73). Quæ quūm lăgēnæ frūstrā cōllūm lāmbĕrĕt. *Ph.* || *Par ext. Tête.* Cōllă dŭcūm pīlō trĕpĭdām gēstātă pĕr ūrbēm. *L.* Lævă mărcēntĭă cōllă Sūstēntāns. *St. Voy.* Caput. || *Tige des fleurs.* Lāssōvĕ păpāvĕră cōllō Dēmīsērĕ căpŭt. *V.* || *Cime.* Pārnāssī frōndēă prætĕr Cōllă. *St. Voy.* Cacumen.

? Cōllūmbăr, ārĭs, *n. Carcan.* Nam īn cōllūmbārī cōllum haūd mūltō pōst ĕrĭt. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 50. Vulgo scrib. *columbar*; sed in hac voce *Collum* est, me quidem judice, non *Columba*).

† Cōllūmĭnŏ, ās, ārĕ. *Éclairer.* Haūd ălĭtĕr sōlĭs rădĭīs cōllūmĭnăt ōmnēs. *Prud.* (*Sym.* II, 830).

Cōllŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Humecter.* Ōrăquĕ nūllī Cōllŭĕrānt fōntēs. *O.* Līquĭdō quūm plāsmătĕ gŭttŭr Cōllŭĕrīs. *Pers.* (1, 18).

† Cōllŭs, ī, *m. arch. Comme* Collum. Jam ŭt ĕgŏ cōllōs prætrūncābō tĕgŏrĭbŭs! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 2. *Ib.* II, 2, 108. Cf. *Non.* 3, 64; *Quintil.* 1, 6).

Cōllūsŏr, ōrĭs, *m. Compagnon de jeu.* Cūm mātre, ēt cătŭlīs, ēt cōllūsōrĕ cătēllō. *J.* (9, 61).

Cōllūstrŏ, ās, ārĕ. *Éclairer. Voy.* Illustro. || *Regarder de tous côtés.* Ōmnĭă cōllūstrāns, hānc prīmum īn lĭttŏrĕ clāssēm Cōnspēxī. *V.* SYN. Lūstrŏ, cīrcūmspĭcĭŏ.

† Cōllŭtŭlŏ, ās, ārĕ. *Salir, déshonorer.* Hæc fāmĭgĕrātĭŏ Te hŏnēstĕt, me aūtēm cōllŭtŭlĕt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 66).

Cōllŭvĭēs, ēī, *f. Amas d'eau croupie.* Nīgrō sī tūrbĭdă līmō Cōllŭvĭēs īmmōtă jăcĕt. *L.* Tūm sōlă cōllŭvĭe ātque īllīsīs strāmĭnă mēnsīs Fœdă rĭgānt. *V. Fl.* SYN. Ēlŭvĭēs. EP. Fœdă, cœnōsă. || *Au fig. Amas.*

Cōllŭvĭŏ, ōnĭs, *f. Comme* Colluvies. || *Au fig. Souillure.* Īntēndĕ nōstrīs cōllŭvĭōnĭbŭs Vūltŭm. *Prud.* (*Peri.* 14, 141).

Cōllȳbīscŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pœn.* I, 1, 42.)

Cōllȳră, æ, *f.* (κολλύρα). *Sorte de gâteau (d'une pâte non levée).* Cōllȳræ făcĭte ŭt mădĕānt ēt cōlĭphĭă. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 12). || *Nom de la maîtresse de Lucilius.* (*Schol. Cruq.* ad *Hor. Od.* I, 22.)

Cōllȳrĭcŭs, ă, ŭm. *Qui appartient aux gâteaux nommés* Collyræ. Tūm nĭsĭ crĕmōrĕ crāsso ēst jūs cōllȳrĭcŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 15. *Ib.* 17).

Cōllȳrĭŭm, ĭī, *n.* (κολλούριον *et* κολλύριον). *Collyre, médicament pour les yeux.* Hĭc ŏcŭlīs ĕgŏ nīgră mĕīs cōllȳrĭă līppŭs Īllĭnĕrĕ. *H.* Īnspēctā gĕnĕsī, cōllȳrĭă pōscĭt. *J.* (6, 579). || † Cōllȳrĭūm. Cōllȳrĭōquĕ mĕdēntĭs īnūngĕrĕ Chrīstī. *P. Nol.* (26, 34).

1. Cōlŏ, ās, ārĕ. *Faire couler lentement; passer au tamis, à la chausse.* Ēt cōlārĕ văgōs īndūctīs rētĭbŭs āmnēs. *Man.* (V, 193). *Voy.* Percolo.

2. Cōlŏ, ĭs, cōlŭī, cūltŭm, cōlĕrĕ. *Cultiver la terre.* Laūdāto īngēntĭă rūră, Ēxĭgŭŭm cōlĭtŏ. *V.* Ŭtĭnām cōntīngĕrĕ pōssĕt Hīc sāltēm prŏfŭgō glēbă cŏlēndă mĭhī! *O. Voy.* Aro. || *Cultiver, exercer, pratiquer.* Īngĕnŭās pēctŭs cŏlŭīssĕ pĕr ārtēs. *O.* Vēnāndī stŭdĭŭm cŏlĕ. Fĭdēm rēctūmquĕ cŏlēbānt. Ēt pătrĭās ārtēs mīlĭtĭāmquĕ cŏlānt. *Id.* Ætērnūm tēlō-

rum ēt vīrgĭnĭtātĭs ămōrĕm Īntĕmĕrātă cŏlĭt. *V.* SYN. Exercĕō, sĕquŏr. || *Avoir soin de.* Quĭd tĭbĭ nūnc mōllēs prōdēst cŏlŭīssĕ căpīllōs? *Tib.* (I, 8, 9). SYN. Cūrŏ, ōrnŏ. || *Honorer, adorer.* Tēmplūm mīrō quŏd hŏnōrĕ cŏlēbăt. *V.* Nūnc dĕă lĭnĭgĕrā cŏlĭtūr cĕlĕbērrĭmă tūrbā. *O.* SYN. Ădōrŏ, vĕnĕrŏr, vĕrĕŏr. *Voy.* Adoro, Sacrifico. || *Avoir de la considération pour.* Sōlām nām pērfĭdĭs īllĕ Tē cŏlĕrĕ. *V.* || *Fêter, célébrer.* Hōc ēst cūr nōstrōs ārs cŏlăt īstă dĭēs. *O.* Cæsă sŭĕ fēstă cŏlēbānt. Rītĕ cŏlūnt mātrēs săcră. *Id. Voy.* Celebro. || *Habiter.* Stāgnă cŏlĭt (anguis). *V.* Quæ cŏlăt, ēlēgĭt cōntrārĭă flūmĭnă flāmmĭs. *O.* Ātque ălĭō cŏlĕrēm prōcŭl ābsĭtŭs ōrbĕ. *P. Nol.* (28, 353). SYN. Īncŏlŏ, hăbĭtŏ. *Voy.* Habito.

Cŏlŏcāsĭă, æ, *f.*, *et* Cŏlŏcāsĭūm, ĭī, *n.* (κολοκασία). *Fève d'Égypte.* Mīxtăquĕ rīdēntī cŏlŏcāsĭă fūndĕt ăcānthō. *V.* (Adde *Mart.* VIII, 33, 13).

Cōlŏn, ī, *n.* (κῶλον). *Pied, partie de vers ou de strophe.* Īdcīrcō vērbō nūnquam ūnō cōlă lĭgārī. *T. Maur.* (*Met.* 207). Ūt tālĕ cōlŏn ēssĕt. (*Ibid.* 945.)

Cŏlōnă, æ, *f. Fermière, paysanne.* Ēt cōndĭt lēctās pārcă cŏlōnă nŭcēs. *O.* Rūs brĕvĕ cūm dūrō pārcă cŏlōnă vĭrō. *Id.* SYN. Rūstĭcă.

Cŏlōnĭă, æ, *f. Colonie.* Vēllĕt Ālĕxāndrī sī quārtă cŏlōnĭă pōnī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 2). Ūt cōmmūtĕt cŏlōnĭām. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 40).

Cŏlōnĭcŭs, ă, ūm. *De ferme.* || Cŏlōnĭcă, æ, *f. Chaumière de paysan.* Ēt tīngĭt pĭcĕō lăcrĭmōsă cŏlōnĭcă fūmō. *Aus.* (*Epist.* 4, 7). *Voy.* Casa.

Cŏlōnŭs, ī, *m. Laboureur, cultivateur.* Dūră lăcērtōsī fŏdĭēbānt ārvă cŏlōnī. *O.* Ān mĕlĭūs fīēnt pīrātæ, Māgnĕ, cŏlōnī? *L.* SYN. Ăgrēstĭs, ăgrĭcŏlă, ărātŏr, cūltŏr, rūstĭcŭs. *Voy.* Agricola. || *Habitant.* Quī făcĕ Dārdănĭōs fērrōquĕ sĕquārĕ cŏlōnōs. *V.* Quām dīcĭtūr ūrbēm Ācrĭsĭŏnēĭs Dănăē fūndāssĕ cŏlōnīs. *Id.* SYN. Īncŏlă, cīvĭs. *Au fig.* Ō cătēnārūm cŏlōnĕ! *Pl.* (*As.* II, 2, 32. De quo vid. *Non.* 4, 50).

Cŏlŏphōn, ōnĭs, *f.* (Κολοφών). *Colophon, ville maritime d'Ionie, patrie d'Homère, selon quelques-uns.* Smȳrnă quĭd ēt Cŏlŏphōn? mājōră mĭnōrăvĕ fāmā? *H.* Ēt plăcĭdī Cŏlŏphōnă mărĭs. *L.*

† Cŏlŏphōnĭăcŭs, ă, ūm (Κολοφωνιακός). *Comme* Colophonius. Quæ Cŏlŏphōnĭăcō Scȳllæ dīcūntŭr Hŏmērō. (*Ciris*, 65.)

Cŏlŏphōnĭŭs, ă, ūm (Κολοφώνιος). *De Colophon.* Pătĕr huĭc Cŏlŏphōnĭŭs Īdmōn. *O.*

Cŏlŏr, ōrĭs, *m. Couleur.* Jām cŏlŏr ūnŭs ĭnēst rēbŭs, tĕnĕbrīsquĕ tĕgūntŭr. *O.* Āntĕ nŏvīs rŭbĕānt quām prātă cŏlōrĭbŭs. *V.* Rēbūs nōx ābstŭlĭt ātră cŏlōrĕm. *Id.* EP. Vīvŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, clārŭs, pūlchĕr; mălŭs, fūscŭs, nĭgĕr, ātĕr, līvĭdŭs; vărĭŭs. || *Couleur* (*de peintre*). Hĭc săxō, lĭquĭdĭs īllĕ cŏlōrĭbŭs Sōlērs nūnc hŏmĭnēm pōnĕrĕ, nūnc dĕŭm. *H.* Ēt pīctă cŏlōrĭbŭs ūstĭs (puppis). *O.* SYN. Pīgmēntūm. EP. Mīxtŭs, dīlūtŭs, vīvŭs, vērŭs. || *Teint.* Cŏlŏr ōră rĕlīquĭt. *V.* Fūgĕrăt ōră cŏlŏr, măcĭēs āddūxĕrăt ārtūs. *O.* Mūtēmquĕ cŏlōrēs. *H.* Ēssĕt, Cāstrĭcĕ, quūm mălī cŏlōrĭs. *M.* (VII, 3). EP. Rŏsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, vĕrēcūndŭs. *Voy.* Pallidus. || *Au fig. État, condition.* Ōmnĭs Ārĭstīppūm dĕcŭĭt cŏlŏr, ēt stătŭs, ēt rēs. *H.* Quĭsquĭs ĕrĭt vītæ cŏlŏr. *Id. Voy.* Status. || *Espèce.* Quĭs cŏlŏr ēt quŏd sīt caūsæ gĕnŭs. *J.* (7, 155). Dēscrīptās sērvārĕ vĭcēs ŏpĕrūmquĕ cŏlōrēs. *H.* SYN. Gĕnŭs, spĕcĭēs. || *Ornement, éclat, dignité.* Nēc cŏlŏr īmpĕrĭī, nēc frōns ĕrĭt ūllă sĕnātŭs. *L.* SYN. Dĕcŏr, dĕcŭs, hŏnŏr. || *Couleur, prétexte, artifice.* Dīc ălĭquēm, sōdēs, hīc, Quīntĭlĭānĕ, cŏlōrĕm. *J.* (6, 280). Quem ĕgo hŏmĭnēm nūllī cŏlōrĭs nōvī. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 99). Fraūs mēndācī cōmptă cŏlōrĕ. *Boet.* (1, 5).

Cŏlōrātŭs, ă, ūm. *Coloré.* Fālcĕ cŏlōrātās sūbsĕcŭītquĕ cŏmās. *O.* Quālĕ cŏlōrātūm Tīthōnī cōnjŭgĕ cœlūm. *Id.* || *Hâlé, noirci, nègre.* Ūsquĕ cŏlōrātĭs āmnĭs dēvēxŭs āb Īndĭs. *V.* Cŏlōrātī Sērĕs. *O Voy.* Niger.

† Cŏlōrĭfĭcŭs, ă, ūm. *Qui colore.* Quūm sōl ārdēntēs rădĭōs īn nūbĭlă jēcĭt, Quūmquĕ cŏlōrĭfĭcō nīmbōs fūlgōrĕ rĕplēvĭt. (*Anthol.* II, p. 309. Sic et habet ed. *Venet.* 1480. Alii dant *color ficto.*)

Cŏlōrŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Colorer, teindre.* Quōs Aūrōră sŭĭs rūbră cŏlōrăt ĕquīs. *Pp.* (III, 13, 16). Sīvĕ quā sēptēmgĕmĭnŭs cŏlōrăt Æquŏră Nīlŭs. *Cat.* (11, 7). SYN. Pīngŏ, tīngŏ. PPH. Cŏlōrĕm dō, āddŏ, īndūcŏ. Cŏlōrĕ, cŏlōrĭbŭs fūcŏ, dīstīnguŏ, pīngŏ, tīngŏ, spārgŏ. *Voy.* Tingo. || *Qqf. Au fig.* Īnēptă nūnc ōmnēs sŭă Vūltū cŏlōrānt sērĭō. *Prud.* (*Cath.* 2, 36).

† Cŏlōs, ōrĭs, *m. arch. Comme* Color. Flāmmĕŭs ēst plērūmquĕ cŏlōs ēt splēndĭdŭs ōllĭs. *Lr.* (VI, 207. Adde *Pl. Mil.* IV, 4, 43. Cf. *Non.* 8, 27).

Cŏlōssŭs, ī, *m.* (κολοσσός). *Colosse, statue gigantesque. Celui du Soleil, à Rhodes, était une des sept merveilles du monde.* Hĭc ŭbĭ sīdĕrĕŭs prŏpĭŭs vĭdĕt āstră cŏlōssŭs. *M.* (*Spect.* 2, 1). Rēgnātă cŏlōssō Quēm Rhŏdŏs, Āctæā quēm dīlēxīstĭs Āthēnæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 70. Adde *Stat. Silv.* I, 3, 51). EP. Āltŭs, ārdŭŭs, sūblīmĭs, īngēns, prōcērŭs, īmmānĭs. PPH. Cŏlōssī mōlēs, mīrācŭlă.

Cŏlōstră, æ, *f.*, *et* Cŏlōstrŭm, ī, *n. Premier lait de la mère.* Dē prīmō mātrūm lāctĕ cŏlōstră dămŭs. *M.* (XIII, 38. Adde *Laber.* et *Lucil.* apud *Non.* 2, 117). || *Terme d'affection.* Meūm cōr, mĕă cŏlōstră. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 174).

Cōlpă, *arch. Comme* Culpa. (Cf. *Prisc.* 554.)

Cŏlŭbĕr, ŭbrī *et ordint.* ūbrī, *m. Serpent* (*reptile*). Aūt tēcto āssuētŭs cŏlŭbēr sūccēdĕre ēt ūmbræ. *V.* Cāndĭdă vēnĭt ăvĭs, lōngīs īnvīsă cŏlūbrĭs. *Id.* (Sic et *Ov. Met.* VI, 119; IX, 73). SYN. Cŏlūbră, ānguĭs, sērpēns, drăcŏ. *Voy.* Serpens. || *Ver du corps humain.* Spārgāntūr cæcīs nāstūrtĭă dīră cŏlūbrīs. *Col.* (X, 231. Alii a *Colubra* deducunt). || *Le Démon.* Quæ mĭhĭ mōlītūr tēlă fŭrēns Cŏlŭbĕr. *P. Nol.* (fragm. ap. *Mai.* t. V, p. 374, vs. 118). *Voy.* Serpens.

Cŏlūbră, æ, *f. Couleuvre.* Ūtquĕ lŭpī bārbām vărĭæ cūm dēntĕ cŏlūbræ. *H.* Gĕlū rĭgēntēm quĭdām cŏlūbrām sūstŭlĭt. *Ph.* (Adde *Juv.* 5, 104).

Cŏlūbrĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte des serpents : épith. de Méduse.* Tōrvă cŏlūbrĭfĕrī sŭpĕrāvĭt lūmĭnă mōnstrī. *O.* (Adde *Luc.* IX, 677).

† Cŏlūbrĭmŏdŭs, ă, ūm. *Qui ressemble à un serpent.* Īllă cŏlūbrĭmŏdīs Ăvărūm gēns dīră căpīllĭs. *Corip.* (*Just. præf.* 4).

Cŏlūbrīnŭs, ă, ūm. *De serpent.* SYN. Ānguīnŭs. || *Au fig. Perfide.* Quānquām vōs cŏlūbrīno īngĕnĭo āmbæ ēstĭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 6).

Cŏlŭī, *parf. de* Colo.

Cōlūm, ī, *n. Tamis d'osier, pour passer le vin.* Cōlăquĕ prælōrūm fūmōsĭs dērĭpĕ tēctĭs. *V.* Ēt quāmvīs sŭbĭtō pēr cōlūm vīnă vĭdēmŭs Pērflŭĕrĕ. *Lr.* (II, 391). || *Nasse pour pêcher.* Cōlăque ēt īndūtōs tērrēnĭs vērmĭbŭs hāmōs. *Aus.* (*Epist.* 4, 57). || *Membre de phrase, pied. Voy.* Colon.

Cŏlūmbă, æ, *f. Colombe.* Ūt fŭgĭūnt ăquĭlās, tĭmĭdīssĭmă tūrbă, cŏlūmbæ. *O.* Tērrētūr mĭnĭmō pēnnæ strīdōrĕ cŏlūmbă. *Id.* Præcĭpĭtēs ātră ceū tēmpēstātĕ cŏlūmbæ. *V.* SYN. Cŏlūmbŭs, pălūmbēs. EP. Ālbă, lāctĕă, nĭvĕă; āĕrĭă, cĕlĕrĭs, răpĭdă; văgă; blāndă, mānsuētă, mītĭs, tĕnĕră, īmbēllĭs, tĭmĭdă, păvĭdă. PHR. Ālĕs, ăvĭs *ou* vŏlŭcrĭs Chāŏnĭă, Chāŏnĭs, Cȳprĭă, Cȳthĕrēĭă, Dōdōnæă, Īdălĭă; Vĕnĕrĭs cūră Vĕnĕrī dīlēctă || *Terme d'affection.* Meūs pūl-

lūs, pāssĕr, mĕă cŏlūmbă, mī lĕpŭs. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 50).

Cŏlūmbānŭs, ī, *m. Saint Colomban, moine irlandais.* Ēt pĕrlĕgĕ mēntĕ sĕrēnā Dīctă Cŏlūmbānī. *Columb.* (*Epist. ad Hunald.* vs. 1.)

Cŏlūmbăr. *Voy.* Collumbar.

Cŏlūmbātĭm. *Comme les colombes.* Dā cŏlūmbātĭm mĭtĭă băsĭă. (*Anthol.* I, p. 635.)

Cŏlūmbīnŭs, ă, ŭm. *De colombe, de pigeon.* Vīnă, cŏlūmbīnō lĭmūm bĕnĕ cōllĭgĭt ōvō. *H.*

Cŏlūmbŭlātĭm, *dimin. de* Columbatim. Cŏlūmbŭlātĭm lābră cōnsĕrēns lābrīs. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 20, 8).

Cŏlūmbŭs, ī, *m. Pigeonneau, pigeon.* Ŭt ālbŭlūs cŏlūmbŭs, aūt Ădōnĕūs. *Cat.* (29, 19). *Voy.* Columba. || *Au fig. Jeune homme; au pl. Amis.* Īlle īn cŏlūmbūm, crēdō, lēnō, vōrtĭtŭr. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 49). Cūr nōn pŏtĭūs tĕnĕrōquĕ cŏlūmbō. *Pers.* (3, 16). Vĕtŭlī nōtīquĕ cŏlūmbī. *H.*

Cŏlŭmēllă, æ, *f. Petite colonne.* (Apud *Prisc.* 615, est *columnella.*) || *Au fig. Esclave de confiance, le premier d'une maison.* Sērvŭ' nĕque īnfīdūs dŏmĭnō, nĕque īnūtĭlĭ' quoīquăm, Lūcīlī cŏlŭmēlla, hīc sĭtŭ' Mētrŏphănēs. *Lucil.* (apud *Donat.* ad *Ter. Phor.* II, 1, 57. Posteriorem versum refert et *Mart.* XI, 91, 4).|| *m. Columelle, auteur latin.*

Cŏlŭmĕn, ĭnĭs, *n. Appui, soutien.* Rūmpātquĕ pōstēs, cŏlŭmĕn īmpūlsūm lăbĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1000). SYN. Fūlmēntŭm. || *Au fig.* Mĕārŭm Grāndĕ dĕcŭs cŏlŭmēnquĕ rērŭm. *H.* Tū cŏlŭmĕn vītæ præsĭdĭūmquĕ mĕæ. *O.* SYN. Præsĭdĭŭm, tūtēlă. PHR. Īn tē dŏmŭs īnclīnātă rĕcŭmbĭt. *V. Voy.* Præsidium.

Cŏlūmnă, æ, *f. Colonne.* Rēgĭă Sōlĭs ĕrăt, sūblīmĭbŭs āltă cŏlūmnīs. *O.* SYN. Fūlcrŭm. EP. Mārmŏrĕă, Părĭă; ærĕă, ārdŭă, cēlsă, sūblīmĭs, sŭpērbă; fīrmă, sŏlĭdă, vălĭdă. VERS Tēctŭm sūblīmĕ cŏlūmnīs. *V.* Īmmānēsquĕ cŏlūmnās Rūpĭbŭs ēxcīdūnt. Nāvālī sūrgēntēs ærĕ cŏlūmnæ. *Id.* Cēntēnīs īncūmbūnt tēctă cŏlūmnīs. *M.* Cēlsīs sūggēstă thĕātră cŏlūmnīs. *St.* Vāstīs īnnīxă cŏlūmnīs Tēmplă. *O.* Ēffūltă cŏlūmnīs Ātrĭă. *Cl.* Ōrdŏ cŏlūmnārūm gĕmĭnūs lăquĕārĭă tēctī Sūstĭnĕt, aūrātīs sūppŏsĭtūs trăbĭbŭs. *Prud.* || *Colonnes à Rome pour les annonces des libraires.* Āssĭdŭō rūptæ lēctōrĕ cŏlūmnæ. *J.* (1, 13) Ī, pŭĕr, ēt cĭtŭs hæc ălĭquā prōpōnĕ cŏlūmnā. *Pp.* (III, 23, 23). || *Colonnes où l'on attachait les coupables.* Ābdūcĭtĕ hūnc īntrō, ātque ādstrīngĭtĕ ād cŏlūmnām fōrtĭtĕr. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 24). || *Borne milliaire.* Cūjūs pĕr spătĭūm sătĭs vĕtūstīs Nōmĕn cæsărĕūm vĭrĕt cŏlūmnīs. *Sid.* (24, 6). SYN. Lăpĭs. || Cŏlūmnæ Hērcŭlĭs, Hērcŭlĕæ, Hērcŭlānæ, Hēspĕrĭæ. *Colonnes d'Hercule, à Gadès, en Espagne.* Dūm fĕrt Hērcŭlĕīs Gărămāntĭcă sīgnă cŏlūmnīs. *Sil.* Hīc sūnt cŏlūmnæ pērtĭnācĭs Hērcŭlĭs. *Avien.* (*Or. mar.* 86. *Ib.* 354). SYN. Hērcŭlĭs mētæ. *Prisc.* VERS. Ōrăquĕ tērræ Ūltĭmă prōcērās sūbdūcĭt ăd āstră cŏlūmnās. *Avien.* Hērcŭlĕō cĕlĕbrānt quā mētæ mūnĕrĕ Gādēs, Cœlĭfĕrāsquĕ tĕnĕt stāns Ātlās mōntĕ cŏlūmnās. *Prisc.* Rērūm cōgnōscĕrĕ fīnĕm. *Albinov. Voy.* Calpe. || *Colonnes qu'on supposait aux limites de toutes les terres.* Ātrīdēs Prōteī Mĕnĕlāūs ădūsquĕ cŏlūmnās. *V.* || *Support, appui.* Ēccĕ aūtĕm ædĭfĭcăt, cŏlūmnām mēntō sūffŭlcĭt sŭō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 56). || *Au fig.* Īnjŭrĭōsō nĕ pĕdĕ prōrŭās Stāntĕm cŏlūmnăm. *H.* || *Colonne d'eau, trombe.* Nām fĭt ŭt īntĕrdūm tānquām dēmīssă cŏlūmnă In mărĕ dē cœlō dēscēndăt. *Lr.* (VI, 425). || *Eccl. Colonne de feu.* Lūcĭs cŏlūmnām præfĕrēns. *Prud.* (*Cath.* 12, 168). Hēbræī īntĕrĕā lætī dūcēntĕ cŏlūmnā. *Alcim.* (V, 467) EP. Flāmmĕă. *Voy. le suiv.*

† Cŏlūmnārĭs, ĕ. *Qui est en colonne.* Mĕdĭāsquĕ tĕnēbrās Lūcĕ cŏlūmnārī scīndēns ēxērcĭtŭs ōlĭm. *Prud.* (*Ham.* 476).

† Cŏlūmnātŭs, ă, ŭm. *Soutenu par des colonnes.* || (*Menton*) *appuyé sur un bras comme sur une colonne.* Nam ōs cŏlūmnātūm pŏētæ īnaūdīvi ēssĕ bārbărō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 56).

† Cŏlūmnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des colonnes.* Sīc hăbŭĭt gĕnĕrōsă pătrŭm Tūrbă cŏlūmnĭfĕrūm rădĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 3, 52).

Cŏlūrnŭs, ă, ŭm. *De coudrier.* Pīnguĭăque īn vĕrŭbūs tōrrēbĭmŭs ēxtă cŏlūrnīs. *V.*

Cŏlŭs, ī *et* ūs, *f. Quenouille.* Ēt cŏlŭs, ēt fūsūs dĭgĭtīs cĕcĭdērĕ rĕmīssīs. *O.* Plēnās ēxŏnĕrārĕ cŏlōs. *Id.* Nōn īllă cŏlō călăthīsvĕ Mĭnērvæ Āssuētă. *V.* EP Lȳdă, Pāllădĭă; fēmĭnĕă, mŭlĭĕbrĭs, dŏcĭlĭs; tĕrēs, rŏtūndă. *Voy.* Fusus, Neo. || *Quenouille des Parques.* Ēt stăbăt văcŭā jām tĭbĭ Pārcă cŏlō. *O.* || *D'où, par ext. Vie, années.* Ēxtēndāmquĕ cŏlūs. *St.* Sēd hūjŭs Ēxtrēmā jām fīlă cŏlū. *Id.* Dātque ălĭās sĭnĕ lēgĕ cŏlūs. *V. Fl.*

Cŏlŭtĕŭm, ī, *n.* (*Theophr.* κολυτέα). *Sorte de fruit.* (*Pl. Pers.* I, 3, 7.)

Cŏlȳmbŭs, ī, *m.* (κόλυμβος). *Piscine.* Dōnĕc vĭrēntī flūctŭĕt cŏlȳmbō. *Prud.* (*Peri.* 12, 36).

Cŏmă, æ, *f. Cheveux, chevelure.* Ōmnĭbŭs īn mōrēm tōnsā cŏmă prēssă cŏrōnā. *V.* Fōrmōsæ pĕrĭĕrĕ cŏmæ, quās vēllĕt Ăpōllŏ. *O.* SYN. Căpīllī, crīnēs, cæsărĭēs, *qqf.* căpŭt. *Voy.* Capillus. || *Crinière.* Gălĕæquĕ trĕmūnt hōrrōrĕ cŏmārŭm. *St. Voy.* Juba. || *Toison, poil.* Āgnūm īntĕr pĕcŭdēs aūrĕā clārūm cŏmā. *Poet.* (ap. *Cic. N. Deor.* 3, 37). Pūmĕx ēt cānās tōndēăt āntĕ cŏmās. *Tib.* (III, 1, 10). || *Feuilles.* Ēt trĕmĕfāctă cŏmām cōncūssō vērtĭcĕ nūtăt. *V.* Cŏmām tōndēbăt ăcānthī. *Id.* Ārbŏrĕās mūlcĕăt aūră cŏmās. *O. Voy.* Frons, tis. || *Tête de plante, plante.* Īllĕ păpāvĕrĕās sūbsĕcăt ūnguĕ cŏmās. *O.* Fālcĕ cŏlōrātās sūbsĕcŭītquĕ cŏmās. *Id.* Tēllūrīsquĕ cŏmās săcrīs āptātĕ cănīstrīs. *Col.* (X, 277). Īndĕ cŏmās ăpĭī grăcĭlēs rūtāmquĕ vĭrēntĕm Vēllĭt. (*Moret.* 89.) || *Tête.* Pōnĭtŭr ē sūmmā fīctĭlĭs ūrnă cŏmā. *O. Voy.* Caput. || *Chevelure lumineuse d'un astre, d'un météore.* Æthĕră sūbjēctīs lāmbĭt ēt āstră cŏmīs. (*Ad Liv.* 256. Adde *Cat.* 61, 77; *Sen. OEd.* 311.) SYN. Crīnĭs.

Cŏmāgēnŭs. *Voy.* Commageni.

Cŏmānī, ōrŭm, *m. pl.* (Κομανεῖς). *Habitants de Comane, ville de Cappadoce, ministres de Bellone.* Ēxsēctōs lăcĕrăt Bēllōnă Cŏmānōs. *V. Fl.*

Cŏmāns, tĭs. *Qui a une longue chevelure ou crinière.* Cūdōnĕ cŏmāntēs Dīsjēcĭt crīnēs. *Sil.* Īn sīdūs vērtērĕ nŏvūm stēllāmquĕ cŏmāntĕm. *O.* Ēt cōnūm īnsīgnīs gălĕæ crīstāsquĕ cŏmāntēs. *V. Voy.* Capillatus. || *Velu.* Vĭdēn' āltă cŏmāntĕm Pēctŏră? *V. Fl.* Cīnȳphĭī tōndēnt hīrcī, sētāsquĕ cŏmāntēs. *V.* SYN. Vīllōsŭs, pĭlōsŭs. || *Feuillé.* Sērā cŏmāntĕm Nārcīssūm. *V. Voy.* Frondens.

† Cŏmārchŭs, ī, *m.* (κώμαρχος). *Gouverneur d'un bourg.* Nēc dēmārchūs, nēc cŏmārchūs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 7).

Cŏmātŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Cālvūs quūm fŭĕrīs, ĕrīs cŏmātŭs. *M.* (I, 83, 8). SYN. Cŏmāns, crīnītŭs, căpīllātŭs. *Voy.* Capillatus. || Cŏmātī, ōrŭm, *m. pl. Jeunes gens.* Ō quāntūm dĭātrētă vălēnt ēt quīnquĕ cŏmātī? *M.* (XII, 71, 9). || Cŏmātă (Gallia *exprimé ou s.-ent.*). *La Gaule Chevelue: toute la Gaule au delà des Alpes, à l'exception de la Narbonaise, appelée* Braccata. Māmūrrām hăbērĕ quōd Cŏmātă Gāllĭă. *Cat.* (29, 3). Crīnĭbŭs ēffūsīs tōtī prælātĕ Cŏmātæ (Ligus). *L.* || *Au fig. Feuillu.* Ŭbĭ īstĕ pōst phăsēlŭs, āntĕā fŭĭt Cŏmātă sĭlvă. *Cat.* (4, 10).

Cŏmbē, ēs, *f.* (Κόμβη). *Fille d'Asopus, changée en oiseau.* (*Ovid. Met.* VII, 383.)

Cŏmbĭbŏ, ĭs, bĭbī, bĭbĭtŭm, bĕrĕ. *Boire, absorber, se pénétrer de.* Ēxĭgŭūmquĕ sĕnĭs Prĭămī Jŏvĭs ārā cruōrēm Cŏmbĭbĕrăt. *O.* Sīc mŏdŏ cōmbĭbĭtŭr, tēctō mŏdŏ gŭrgĭtĕ lāpsŭs (Erasmus). Lăcrĭmās cōmbĭbăt hērbă mĕās. Cōmbĭbĭt ōs măcŭlās. *Id.* Tōtōs ăvĭdā cŭtĕ cōmbĭbĕ sōlēs. *M.* (X, 12, 1). Ŭt ātrŭm Cŏrpŏrĕ cōmbĭbĕrēt vĕnēnŭm. *H.* SYN. Bĭbŏ, haūrĭŏ, sōrbĕŏ, ābsōrbĕŏ. || *Au fig. Se pénétrer de.* Cōmbĭbăt īllāpsōs dūctŏr pĕr viscĕră lūxūs. *Sil.* Pōstquām cōmbĭbĕrīnt dĕūm mĕdūllīs. *Prud.* (*Cath.* 4, 18). SYN. Bĭbŏ, ădbĭbŏ, ēbĭbŏ, haūrĭŏ. || *Dévorer ses larmes.* Ēt cōgŏr lăcrĭmās cōmbĭbĕre īpsĕ mĕās. *O.* SYN. Dēvŏrŏ.

† Cōmbĭbŏ, ōnĭs, *arch. m. Compagnon de bouteille.* Rĕpĕrī māgnīs cōmbĭbōnum ēx cōpĭīs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 174). *Voy.* Compotor.

? Cōmbĭtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy.* Commeto.

Cōmbūrŏ, rĭs, ssī, stŭm, rĕrĕ. *Brûler en entier.* Tūrbĭnĕ vēntŏrŭm cōmbūrēns īmpĕtĕ māgnō. *Lr.* (VI, 152). Fūmō cōmbūrī nīl pŏtēst, flāmmā pŏtēst. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 54. *Id. Rud.* III, 4, 63). SYN. Ūrŏ, īncēndŏ. *Voy. ces mots.*

Cōmbūstŭs, ă, ŭm. *Brûlé, incendié.* Nēc quŭm căptă, căpī, nēc quŭm cōmbūstă, crĕmārī. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 6, 1). Rōscĭdā cōmbūstō mădĕfēcĭt flāmmă cămīnō. *Sid.* (16, 24). *Voy.* Incensus. || *Au fig. Enflammé, épris.* Ŭt Sĕmĕla ēst cōmbūstŭs. *Prop.* (II, 30, 29).

† Cŏmēdĭm, īs, ĭt, *arch. pour* Comedam, as. Hōstēsne ăn cīvēs cŏmĕdīs, pārvī pēndĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 65. *Id. Curc.* IV, 4, 4). *Voy.* Edim.

Cŏmĕdŏ, ĕdĭs *ou* ēs, ĕdĭt *ou* ēst, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ *ou* ēssĕ. *Manger.* Hæc pōrcīs hŏdĭē cŏmĕdēndă rĕlīnquēs. *H.* Quŭm cōlĭphĭă sēxdĕcĭm cŏmĕdĭt. *M.* (VII, 66). Ō quānta ēst gŭlā cēntĭēs cŏmēssĕ! *Id.* (V, 71). Quŭm dē fĕnēstrā cōrvŭs rāptŭm cāsĕŭm Cŏmēssĕ vēllēt. *Ph.* Sĭnĕ mŏdŏ vĕnīrĕ sālvŭm, quem ābsēntēm cŏmēs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 11). SYN. Ēdŏ, māndūcŏ, ābsūmŏ. *Voy.* Edo. || *Au fig. Dévorer.* Ŏcŭlīsquĕ cŏmĕdĭt. *M.* (IX, 60, 3). SYN. Dēvŏrŏ, vŏrŏ. || — mĕ. *Se miner, être rongé de soucis.* Qui īpsŭs sē cŏmēst. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 36).

† Cŏmĕdŏ, ōnĭs, *m. Mangeur.* Vīvĭtĕ lūrcōnēs, cŏmĕdōnēs, vīvĭtĕ vēntrēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34. Cf *Prisc.* 623).

1. Cŏmĕs, ĭtĭs, *m. f. Qui accompagne.* Ēt cŏmĕs īn nōstrās ōffĭcĭōsă vĭās. *O.* Ārmă dĕōsquĕ părānt cŏmĭtēs. *V.* Quĭn ĕt ăvō cŏmĭtēm sēsē Māvōrtĭŭs āddĕt. *Id.* Cūlpām Pœnă prĕmĭt cŏmĕs. *H.* SYN. Cŏmĭtāns, cŏmĭtātŭs, sŏcĭŭs, sŏdālĭs. *Voy.* Comitor. || *En parl. d'une ch.* Sŏcĭīsquĕ cŏmēs dīscŏrdĭă rĕgnīs. *St.* Hāstă cŏmēs dīctīs. *Sil.* || *Avec le gén. Compagnon de, qui participe à.* Nāctă rătēm cŏmĭtēmquĕ fŭgæ. *O.* Cŏmĭtēm sŏcĭŭmquĕ dŏlōrĭs. *St.* SYN. Sŏcĭŭs, cōnsōrs, pārtĭcēps. || *Suite, suivants.* Cōllāpsam ădspĭcĭūnt cŏmĭtēs. *V.* Ēt cīrcŭm lēctæ cŏmĭtēs. *Id.* Sŭm cŏmĕs īpsĕ tŭūs, tŭmĭdīque āntĕāmbŭlŏ rēgĭs. *M.* (II, 18, 5). *Voy.* Famulus, Famula. || *Espèce de secrétaire.* Cŏmĭtī scrībæquĕ Nĕrōnĭs (Albinovano). *H.* || *Postérieurement: Espèce d'intendant du palais* (*comte*). Aūlĭcă quĭppĕ cŏmēs rēxī pătrĭmōnĭă clārŭs. (*Anthol.* I, p. 319.) || *Qqf. n.* Rērūm nōs sūmmă sĕquētŭr, Īmpĕrĭūmquĕ cŏmĕs. *L.* (V, 26, citatus a *Prisciano*, p. 650).

2. Cŏmēs, 2e *pers. de* Comedo, is.

Cōmēssātĭŏ, Cōmēssātŏr, etc. *Voy.* Comissatio, etc.

Cŏmēssĕ, Cŏmēssēm. *Voy.* Comedo.

† Cŏmēstĭŏ, ōnĭs, *f. Action de manger, aliments.* Plēbēĭă, sĭmplēx, rāră cŏmēstĭŏ. (*Anthol.* I, p. 544.)

Cŏmēsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Comedo. *Mangé, consommé.* Ēt cĭtŏ rāptūrŭs dē nōbĭlĭtātĕ cŏmēsā. *J.* (1, 34. Adde *Plaut. Trin.* II, 4, 5).

Cŏmētă *et* Cŏmētēs, æ, *m.* (κομήτης). *Comète, étoile chevelue.* Hæ fŏrĕ dīxērūnt bēllī mălă sīgnă cŏmētēn. *Tib.* (II, 5, 71). Nēc dīrī tŏtĭēs ārsērĕ cŏmētæ. *V.* EP. Crīnītŭs; sānguĭnĕŭs, rŭbēns; fūlgēns, īgnĕŭs, īgnītŭs, lūcēns; dīrŭs, trīstĭs, hōrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, fātālĭs, fūnēstŭs, īnfaūstŭs, īnfēlīx, mĭnāx, sĭnīstĕr, ēxĭtĭālĭs, ēxĭtĭōsŭs. PPH. Stēllă cŏmāns, crīnītă. Fāx dīră cŏmētæ. Cŏmētæ crīnĭs mĭnāx. Flāgrāntī crīnĕ cŏmētæ. PHR. Fērālĕ cŏrūscāns. Ēxĭtĭālĕ mĭcāns. Hōrrēns crīnĕ sānguĭnĕō. Rēgnōrŭm ēvērsŏr. Bēllī mălă sīgnă cŏmētēs. VERS. Līquĭdā sī quāndŏ nōctĕ cŏmētæ Sānguĭnĕī lūgūbrĕ rŭbēnt. *V.* Crīnēmquĕ tĭmēndī Sīdĕrĭs, ēt tērrīs mūtāntēm rēgnă cŏmētēn. *L.* Prǣcēps sānguĭnĕō dēlābĭtŭr īgnĕ cŏmētēs, Prōdĭgĭālĕ rŭbēns. *Cl.* Rŭbēscēntēs fērālī crīnĕ cŏmētæ. *Id.* Sānguĭnĕŭm spārgēns īgnēm, vŏmĭt ātră rŭbēntēs Fāx cœlō rădĭōs, ēt sævā lūcĕ cŏrūscŭm Scīntīllāt sīdŭs, tērrīsque ēxtrēmă mĭnātŭr. *Sil.* Vīdĭmŭs cœlō jŭbăr Ārdēns cŏmētām pāndĕre, īnfēstām făcēm. *Sen.* || *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* I, 356; *Ovid. Met.* XII, 284.)

Cōmĭcŭs, ă, ŭm (κωμικός). *Comique, de comédie.* Vērsĭbŭs ēxpōnī trăgĭcīs rēs cōmĭcă nōn vūlt. *H.* Quŭm fērĭt āstūtōs cōmĭcă mœchă Gĕtās. *Pp.* (IV, 5, 44. Adde *Pl. Capt.* IV, 1, 11; *Manil.* V, 466). SYN. Sōccĭfĕr. PHR. Āc prŏpĕ sōccō Dīgnīs cārmĭnĭbŭs. *H.*

Cŏmĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sī, Cŏmĭnī, pŏpŭli ārbĭtrĭō tŭā cānă sĕnēctūs. *Cat.* (106, 1).

Cōmĭnŭs *ou* Cōmmĭnŭs, *adv. De près; près, à côté.* Cōmĭnŭs ēnsĕ fĕrīt, jăcŭlō cădĭt ēmĭnŭs īpsĕ. *O.* Īn āprōs Aūdĕt ĕt hīrsūtās cōmĭnŭs īrĕ lĕās. *Id.* Prōnă cădĭt, lătĕque ĕt cōmĭnŭs ōbvĭă frāngēns. *Cat.* (64, 109). SYN. Prŏpĕ, prŏpĭŭs. PPH. Haūd prŏcŭl. || *Incontinent.* Quĭd dīcăm, jăctō quī sēmĭnĕ cōmĭnŭs ārvă Īnsĕquĭtŭr? *V.* (*G.* I, 104. Ubi *Serv.*).

Cōmĭs, ĕ (κῶμος). *Bienveillant, affable.* Āptĭŏr, īngĕnĭŭm cōmĕ, Tĭbūllŭs ĕrĭt. *O.* Nēc ĕrĭt tĭbĭ cōmĭs ămāntī. *Id.* Hīc tĭbĭ cōmĭs ĕt ūrbānŭs, lībĕrquĕ vĭdētŭr. *H.* SYN. Mītĭs, blāndŭs, făcĭlĭs, hūmānŭs, bŏnŭs, bĕnīgnŭs, ūrbānŭs. *Voy.* Benignus. || † *arch. Qui traite souvent, qui tient table ouverte.* Fĭt īpsĕ, dum īllĭs cōmĭs ēst, īnōps ămātŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 24). Cōmĭs cōnvīvĭs. *Aus.* (*Prof.* 3, 11). *Voy.* Comitas.

Cōmīssātĭŏ, ōnĭs, *f. Débauche de table, orgie.* Nōn Ālbānă mĭhĭ sĭt cōmīssātĭŏ tāntī. *M.* (XII, 48, 11). EP. Laūtă; fœdă, tūrpĭs.

Cōmīssātŏr, ōrĭs, *m. Homme adonné à la table.* Quī nēc lēnŏ pŏtēs, nēc cōmīssātŏr hăbērī. *M.* (IV, 5, 3). Ēdēpōl cōmīssātōrem haūd sānĕ cōmmŏdŭm! *Ter.* (*Ad.* V, 2, 8. De etymo cf. *Diom.* 485). *Voy.* Helluo. || *Au fig.* Āt nŭnc cōnvīva ēst cōmīssātōrquĕ lĭbēllŭs. *M.* (V, 16, 9).

Cōmīssŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire grande chère.* Cōmīssābĕrĕ Māxĭmī. *H.* Īntrōmīttāmŭs cōmīssātŭm; Pāmphĭlām. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 52. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 19). *Voy.* Convivium.

† Cŏmĭtābĭlĭs, ĕ. *Qui peut accompagner, qui accompagne.* Īpse ŏbĭt, ātque īllī sŭŭs ēst cŏmĭtābĭlĭs ērrŏr. *P. Nol.* (10, 290).

Cŏmĭtāns, tĭs. *Qui accompagne.* Mūltĭs cŏmĭtāntĭbŭs. *V.* SYN. Cŏmĕs.

Cōmĭtās, ātĭs, *f. Bienveillance, affabilité.* Quĭētĕ Nērvās, cōmĭtātĕ Drūsōnēs. *M.* (V, 29, 4). Fōrmā, sĭmplĭcĭtātĕ, cōmĭtātĕ. *St.* SYN. Bŏnĭtās, hūmānĭtās, bĕnīgnĭtās. *Voy.* Bonitas. || *arch. Luxe de table, la table.* Rēm bĕnĕ părātām cōmĭtātĕ pērdĭdĭt. *Pl.* (*Rud. prol.* 38. *Id. Trin.* II, 2, 52).

Cŏmĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a accompagné.* Īllĕ mĕŭm

cŏmĭtātŭs ĭtĕr mărĭa ŏmnĭă circŭm. *V.* SYN. Cŏmĭtāns, cŏmĕs, sĕcūtŭs. || *Plus souv. pass. Accompagné.* Īlĭădūm tūrba ĕt Phrўgĭīs cŏmĭtātă mĭnĭstrīs. *V.* Nāĭădūm tūrbā cŏmĭtātă văgātŭr. *O.* SYN. Stīpātŭs, cīnctŭs.

Cŏmĭtātŭs, ūs, *m. Cortége, suite.* Ēt nūnc īllĕ Părĭs cūm sēmĭvĭrō cŏmĭtātū. *V.* Īræque, īnsĭdĭæquĕ, dĕī cŏmĭtātŭs, ăgūntŭr. *Id.* SYN. Cœtŭs, cătērvă, cŏmĭtēs. *Voy.* Turba || † *Qqf. au pl.* Cŏmĭtātĭbŭs āddĕrĕ nōstrīs. *Juvc.* (III, 307).

Cōmĭtĕr. *Avec bonté.* Cōmĭtĕr ēxcĭpĭtŭr; sānguĭnĕ jūnctŭs ĕrăt. *O.* Sērmōnīsquĕ sŭī rērūmquĕ sŭārŭm Cōmĭtĕr īmpērtĭt. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4). Lĕpĭdīssŭme ĕt cōmīssŭmē. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 66). SYN. Bĕnīgnē, hūmānē.

Cŏmĭtĭă, ōrŭm, *n. pl. Comices, assemblée du peuple.* Cāmpūs cŏmĭtĭīs, ŭt cōnscrīptīs cūrĭă. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 9). Ībo īntro, ŭbĭ dē căpĭtĕ mĕō sūnt cŏmĭtĭă. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 20. *Id. Trin.* IV, 3, 45. Singularem numerum vix usurpari, docet *Gell.* 19, 8. Vide tamen *Comitium*). SYN. Sēptă (*n. pl.*).

Cŏmĭtĭālĭs, ĕ. *Qui appartient aux comices.* || Cŏmĭtĭālĭs dĭēs. *Jour pendant lequel on peut tenir les comices.* || — hŏmŏ. *Chicaneur qui ne connaît pas de jour où les tribunaux soient fermés.* Nam īstōrūm nūllūs nĕfāstŭs; cŏmĭtĭālēs sūnt mĕrī. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 7). || — mōrbŭs. *Épilepsie.*

Cŏmĭtĭŭm, ĭī, *n. Lieu où se réunissaient les comices.* Tŭūm prŏfēctō nēc fŏrūm, nēc cŏmĭtĭŭm. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 33).

Cŏmĭtīvă (*s.-ent.* dignitas), æ, *f. Dignité de comte.* Thēŏdĕbērtŭs ĕnĭm cŏmĭtīvæ prǣmĭă cēssĭt. *Fort.* (VII, 16, 19).

Cŏmĭtŏ, ās, ārĕ, *et* Cŏmĭtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Accompagner, suivre.* Ēt nōstrōs cŏmĭtātĕ grădūs, ĕt īn ārdŭă mōntĭs. *O.* Quēm pĭă nōbīscūm prōlēs cŏmĭtāvĭt ĕūntĕm. *Id.* (Adde *Prop.* II, 7, 15). Īllĕ vĭrūm quī sīc cŏmĭtātŭr ĕūntĕm. *V.* Tē pĭă Cĕcrŏpĭæ cŏmĭtātŭr tūrbă Mĭnērvæ. *M.* (VII, 31, 3). SYN. Sĕquŏr, stīpŏ. PPH. Cŏmĕs sŭm, ādsŭm, ĕŏ, grădĭŏr, hærĕŏ, vĕnĭŏ, āddŏr. Mē cŏmĭtĕm, sŏcĭūm dō, āddŏ, īnfĕrŏ, jūngŏ, ādjūngŏ. Mē cŏmĭtĕm nōn nĕgŏ *ou* ābnĕgŏ. Nōn cŏmĕs īrĕ rĕcūsŏ. Ĭtĕr, grĕssŭm cŏmĭtŏr. Vēstīgĭă sērvŏ. *Voy.* Sequor. || *Suivre un convoi.* Nōs jŭvĕnĕm vānō mœstī cŏmĭtāmŭr hŏnōrĕ. *V.* SYN. Prōsĕquŏr. || † *Qqf.* Cŏmĭtŏr, *pass.* Īngĕnĭō tămĕn īpsĕ mĕō cŏmĭtŏrquĕ, frŭŏrquĕ. *O.* (*Trist.* III, 7, 47. Hunc passivi usum testatur *Diom.* 297 et 300).

Cōmmă, ătĭs, *n.* (κόμμα). *Partie de vers; césure; qqf. Virgule.* Nōmĭnĭs vērbīvĕ fīnĕ cōmmă prīmūm tērmĭnĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 32). Sēd dē cōmmătĭbŭs trādūnt cōnstārĕ dŭōbŭs. *Id.* (*Met.* 1182. Cf. *Diom.* p. 515).

Cōmmăcŭlŏ, ās, ārĕ. *Souiller.* Sævŭs ămōr dŏcŭĭt nātōrūm sānguĭnĕ mātrĕm Cōmmăcŭlārĕ mănūs. *V.* *Voy.* Maculo. || *Au fig.* Ŏccūrsū dūm nōn pĭă tēmplă dŏmōsquĕ Cōmmăcŭlēs. *St.* Ēt sānguĭnĕ rēgĭs Cōmmăcŭlātă tŭī. *P. Nol.* (6, 165).

Cōmmāgēnī, ōrŭm, *m. pl.* (Κομμαγηνοί). *Habitants de la Commagène, en Syrie.* Ārmĕnĭŭs vēl Cōmmāgēnŭs hărūspēx. *J.* (6, 550). Cōmmāgēnōrūm prŏptēr dīffūndĭtŭr ōră. *Avien.* (*D. Terr.* 1042).

† Cōmmāndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mâcher.* Mānĕ nŏvō mўrtī frōndēs cōmmāndĕrĕ prōdēst. *Ser. Sam.* (vs. 684).

† Cōmmāndūcŏ, ās, ārĕ, *et arch.* Cōmmāndūcŏr, ārĭs, ārī, *d. Mâcher.* || *Au fig. Manger, dévorer.* Cōmmāndūcātŭr tōtūm cōmplēxă, cŏmēstquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 98. *Id. ib.* 7, 89, commanducatus).

† Cōmmārĭtŭs, ī, *m. Celui qui recherche la même femme qu'un autre.* Mĕŭs sŏcĕrŭs, cōmpār, cōmmărĭtŭs vīllĭcŭs. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 18).

Cōmmătĭcŭs, ă, ŭm (κομματικός). *Coupé, court.* Āt sī dīcăt ĕpŏs, mĕtrūmquĕ rhўthmīs Flēctāt cōmmătĭcīs, tŏnāntĕ plēctrō. *Sid.* (23, 450).

Cōmmĕāns, tĭs. *Qui sert de passage.* Quī spārsă ăd īpsūm cōmmĕāntĕm trānsĭtŭm Frūmēntă sævŭs dēvŏrăt. *Prud.* (*Apoth.* 43).

Cōmmĕātŭs, ūs, *m. Communication, passage.* Īntērclūdĕ cōmmĕātŭm īnĭmīcīs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 68. *Ib.* 1, 65). || *Vivres.* Tāntūs vēntrī cōmmĕātŭs mĕō ădēst īn pōrtū cĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 46).

Cōmmĕdĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Méditer.* Ēt frăgĭlēs sŏnĭtŭs chārtārūm cōmmĕdĭtātŭr. *Lr.* (VI, 111). Hīnc paŭcī, mūltī quŏquĕ tālĭă cōmmĕdĭtāntēs. *Aus.* (*Idyl.* 17, 25. Adde *Anthol.* II, p. 416).

Cōmmĕĭŏ *ou* Cōmmējŏ, ĭs, mīnxī, mīctŭm, mĕĭĕrĕ, *n. act. Uriner; salir d'urine.* Cōmmīnxĭt lēctŭm pōtŭs. *H.* (Adde *Cat.* 78, 8. Cf. *Charis.* 261, commejo lectum). *Voy.* Meio.

Cōmmĕmĭnī, īstī, īssĕ. *Se souvenir.* Hāc, sī cōmmĕmĭnī, prǣtĕrĭtāquĕ dĭē. *O.* Sī bĕnĕ cōmmĕmĭnī, cŏlĭt hūnc pūlchērrĭmă Rōmă. *Prud.* (*Peri.* 11, 231). Ūt cōmmĕmĭnĭt, sōmnĭŭm nārrāt tĭbĭ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 106).

Cōmmĕmŏrābĭlĭs, ĕ. *Mémorable.* Nōn fĭt sĭnĕ pĕrīclō făcĭnŭs māgnum ĕt cōmmĕmŏrābĭlĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 73. Adde *Pl. Pseud.* I, 5, 111).

† Cōmmĕmŏrāmēntŭm, ī, *n. Action de rappeler une chose, rappel, mention.* Pŭdēbăt, crēdŏ, cōmmĕmŏrāmēntūm stŭprī. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 115).

Cōmmĕmŏrātĭŏ, ōnĭs, *f. Souvenir, rappel.* Nam īstæc cōmmĕmŏrātĭŏ. *Ter.* (*And.* 1, 1, 16).

Cōmmĕmŏrŏ, ās, ārĕ. *Rappeler, faire mention.* Ēxhaūstă pĕrīcŭlă sæpĕ Cōmmĕmŏrārĕ jŭvăt. *O.* Quĭd ĕgŏ cōmmĕmŏrĕm sīngīllātĭm? *Ter.* (*Ph.* V, 8, 42).

Cōmmēndātĭŏ, ōnĭs, *f. Recommandation.* Fōrmōsă făcĭēs mūtă cōmmēndātĭo ēst. *P. Syr.* Cūjŭs vērbōsă nē sĭt cōmmēndātĭŏ. *Ph.*

Cōmmēndātŭs, ă, ŭm. *Confié, recommandé* Cōmmēndātă mănēnt, tūtēlæ trādĭtă nōstræ. *Lr.* (V, 862).

Cōmmēndŏ, ās, ārĕ. *Confier.* Săcră sŭōsquĕ tĭbī cōmmēndăt Trōjă Pĕnātēs. *V.* Mĭhĭ cōmmēndāvĭt vīrgĭnēm gnātăm sŭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 76. Adde *Ter. Eun.* V, 8, 9). Ēccĕ sătŏr prŏprĭō cōmmēndăt sēmĭnă rūrī. *Juvc.* (II, 74). SYN. Cōmmīttŏ, crēdŏ, trādŏ, māndŏ. || *Recommander.* Quālēm cōmmēndēs, ĕtĭam ātque ĕtĭam ādspĭcĕ. *H.* Vēstrō mĕă cōmmēndāndă făvōrī Cārmĭnă. *O.* || *Donner du prix à, faire valoir.* Vērum ĭtă rīsōrēs, ĭtă cōmmēndārĕ dĭcācēs Cōnvĕnĭĕt sătўrōs. *H.* Mē vĕtĕrūm cōmmēndānt māgnă părēntūm Nōmĭnă. *O.* Vūlnŭs Mārtĭă cōmmēndăt mănāntī sānguĭnĕ mēmbră. *Sil.* PPH Āddŏ pōndŭs, prĕtĭŭm, dĕcŭs, hŏnōrĕm.

Cōmmēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* Commetior.

Cōmmēntārĭŭs, ĭī, *m. Commentaire, journal, mémoires.* Ēx plūrĭmōrūm sūmptă cōmmēntārĭīs. *Avien.* (*Or. mar.* 41).

? Cōmmēntŏ, ās, ārĕ. (*Dans un passage corrompu.*) Nĭmĭs aūtēm bĕnĕ ōră cōmmēntāvī. *Pl.* (*Men.* V, 7, 30. Ubi nec sensum, nec versum habemus).

Cōmmēntŏr, ārĭs, ārī, *d. Méditer, songer.* Īntĕrĕā, măgīstĕr, dūm tū cōmmēntābĕrĕ, Vōlt īlla ĭtĭdēm cōmmēntārī. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 24). Fŭtūrās mēcūm cōmmēntābŏr mĭsĕrĭās. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 29). *Voy.* Meditor. || *Composer, écrire.* Āchĭlem Ārīstārchī mĭhĭ cōmmēntārī lŭbĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 1).

Cōmmēntŏr, ōrĭs, *m. Inventeur.* Lūcĕ sŭā lūdōs

ŭvæ cōmmentŏr hăbēbāt. *O.* Fraŭdĭs cōmmentŏr Ŭlyssēs. (*Epitom. Iliad.* 579.) *Voy.* Inventor.

Cōmmentŭm, ī, *n. Chose controuvée, mensonge.* Cōmmentĭs pœnās dōquĕ dĕdīquĕ tŭīs. *O.* Āt īpsīs cōmmentūm plăcĕt. *Ter.* (*And.* I, 3, 20). SYN. Mēndācĭūm. *Voy. ce mot.* || *Fictions des poëtes.* Prōtĕă nāmquĕ fĕrūnt vĕtĕrūm cōmmentă Pĕlāsgūm. *Licent.* (*ad Augustin.* vs. 18).

Cōmmentŭs, ă, ŭm, *part. de* Comminiscor. *Qui a imaginé ou inventé.* Nātūră... nŏvōs Cōmmentă pārtūs. *Sen.* (*Œd.* 943).|| *Pass. Controuvé.* Dāt gĕmĭtūs fīctōs, cōmmentăquĕ fūnĕră nārrăt. *O.* SYN. Fālsŭs, fīctŭs.

Cōmmĕō, ās, ārĕ, *n. Aller.* Rūs ābdĭt sēse, hūc rāro ĭn ūrbēm cōmmĕăt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 100). Cōmmĕăt hāc pĕnĭtūs tăcĭtīs dīscūrsĭbūs ūndă. *L.*

Cōmmĕrcātŭs, ă, ŭm. *Qui a trafiqué.* || *Pass. Acheté.* Quām cōmmĕrcātīs cōnquīsīte ĕdūlĭbūs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 117).

Cōmmĕrcĭŭm, ĭī, *n. Commerce, trafic. Voy.* Mercatura. || *Commerce, rapports.* Bēllī cōmmĕrcĭă Tūrnūs Sūstŭlĭt īstă prĭŏr. *V.* Cūjūs cōmmĕrcĭă pāctī Ōbstrīctōs hăbŭĕrĕ dĕōs. *L.* Nē tămĕn Aūsŏnĭæ pĕrdām cōmmĕrcĭă lĭnguæ. *O.* Ēst dĕŭs ĭn nōbīs, ēt sūnt cōmmĕrcĭă cœlī. *Id.* Vĕto ēssĕ tālĕ lūmĭnĭs cōmmĕrcĭūm. *Ph.*

Cōmmĕrcŏr, ārĭs, ārī, *d. Trafiquer.* Cœpīt cāptīvōs cōmmĕrcāri hīc Ālĭōs. *Pl.* (*Capt. prol.* 27. *Id. Pers.* IV, 9, 12). *Voy.* Mercor.

Cōmmĕrĕō, ēs, rŭī *et* rĭtŭs sŭm, rērĕ. *Mériter.* Ān sĕmĕl ēst pœnām cōmmĕrŭīssĕ părŭm? *O.* Nūnquām scĭēns cōmmĕrŭī, mĕrĭto ūt căpĕrĕt īlla ŏdĭūm mĕī. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 4). *Voy.* Mereo. || *Commettre une faute, être coupable.* Quăsī nōn crās jām cōmmĕrĕam ălĭām nŏxĭām. *Pl.* (*Most.* V, 2, 56). Nūnquām quĭdquam ĕrgā mē cōmmĕrĭta ēst. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 36). Quĭd bōs, quĭd plăcĭdæ cōmmĕrŭīstĭs ŏvēs? *O.* SYN. Ādmīttŏ, cōmmīttŏ, dēlīnquŏ. *Voy.* Mereo.

Cōmmĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a mérité, péché.* Me hānc cūlpām cōmmĕrĭtūm scĭŏ. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 8). || *Pass. Commis.* Ămĭcūm... Cōncāstīgābŏ prō cōmmĕrĭtā nŏxĭā. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 4).

Cōmmētĭŏr, īrĭs, mēnsŭs sŭm, mētīrī, *d. Mesurer, parcourir.* Ōmnēs pōrtĭcūs Sŭmŭ' cōmmēnsī. *Pl.* (*Most.* III, 3, 7).

† Cōmmētŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Commeo. Quō tū cōmmētās? ŭbĭ cōnfīxŭs dēsĭdēs? *Afran.* (apud *Non.* 2, 163). Quum ād lŭpām nōstrām tām mūltī crēbrō cōmmētānt lŭpī. *Nov.* (ibid). Cōmmētāre ād mŭlĭercŭlām, quæ paŭlŭlō. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 36. Sic, pro vulgari *commeare*, emendat *Bentl.* ad *Hor. Sat.* II, 5, 78, ubi de hoc verbo fusius agit).

Cōmmī. *Voy.* Cummi.

† Cōmmīctĭlĭs, ĕ. *Vil, méprisable.* (*Pompon.* ap. *Non.* 2, 109.)

Cōmmīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Commingo, *servant à* Commeio. (*Cat.* 99, 10; *Pl. Pers.* III, 3, 3. Scribitur et *comminctus.*)

Cōmmĭgrŏ, ās, ārĕ, *n. Changer de demeure, venir demeurer.* Ēx Āndrō cōmmĭgrāvĭt hūc vīcĭnĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 43. Adde *Pl. Cist.* I, 3, 29).

Cōmmīlĭtĭūm, ĭī, *n. Temps passé au service avec quelqu'un.* Ēt cōmmīlĭtĭī săcră tŭēndă pŭtās. *O.* Ēx cōmmīlĭtĭō cārŭs ĕt īpsĕ mĭhī. *Rutil.* (1, 562).

Cōmmīlĭtŏ, ōnĭs, *m. Compagnon d'armes.* Gērmānŭs vĭdĭt cōmmīlĭtŏ; nōn tĭmĕt ēnsĕm. *Prud.* (*Psych.* 471). PPH. Bēllōrūm sŏcĭī. *L.*

Cōmmĭnāns, tĭs, *et* Cōmmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui menace ou a menacé.* Ŏrĕ tōrvō cōmmĭnāntēs. *Boet.* (4, 2). Quĭd cōmmĭnātŭs? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 3)

Cōmmĭnctŭs. *Voy.* Commictus.

† Cōmmĭngŏ, *inus. Voy.* Commeio.

Cōmmĭnīscŏr, scĕrĭs, mēntŭs sŭm, mĭnīscī, *d. Trouver, inventer, ordint. en mauv. part.* Făbrĭcārĕ quĭdvīs, quĭdvīs cōmmĭnīscĕrĕ. *Pl.* (*As.* I, 1, 89). Quĭd ăgam? aūt quĭd cōmmĭnīscār? *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 7). Nōn pōtārĕ nĭvēm, sĕd ăquām pōtārĕ rĭgēntēm Dē nĭvĕ, cōmmēnta ēst īngĕnĭōsă sĭtĭs. *M.* (XIV, 117). SYN. Īnvĕnĭŏ, fīngŏ, ēxcōgĭtŏ.

Cōmmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Menacer vivement.* Tōrmēntă lētī cōmmĭnārĭs āspĕrī. *Prud.* (*Peri.* 10, 173).

Cōmmĭnŭō, ŭĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Briser.* Ūtrăquĕ dā nĭgrīs cōmmĭnŭēndă mŏlīs. *O.* Pōstēs cōmmĭnŭī sĕcūrĭbūs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 31). *Voy.* Frango. || *Diminuer, affaiblir.* Prævălĭdæ fūsōs cōmmĭnŭĕrĕ mănūs. *O.* Īngĕnĭī vīrēs cōmmĭnŭĕrĕ mĕī. *Id.* Quŏd sī cōmmĭnŭās, vīlēm rĕdĭgātūr ăd āssēm. *H. Voy.* Minuo.

Cōmmĭnŭs. *Voy.* Cominus.

Cōmmĭnūtŭs, ă, ŭm, *part. p. Brisé.* Quā cōmmĭnūtā, făcĭlī vēscātūr cĭbō. *Ph.* Lŭpīllī cōmmĭnūtō crūstŭlō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9).

Cōmmĭnxī, *parf. servant à* Commeio.

Cōmmīscĕō, ēs, scŭī, xtŭm *ou* stŭm, scērĕ. *Mêler avec.* Nēc lĭquĭdūm cōrpūs tūrbāntĭbūs āĕrĭs aūrīs Cōmmīscēt. *Lr.* (V, 504). Cōmmīscĕ mūlsūm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 7). Ēt sŭă quūm mĭsĕræ cōmmīscŭīt ōssă pŭēllæ. *Pp.* (II, 8, 23). *Voy.* Misceo. || *Au fig.* Nē quĭd tēcŭm cōnsĭlī cōmmīscĕām. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 68).

Cōmmĭsĕrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Avoir pitié.* Si ădēssĕt, crēdo, ĭbī ējŭs cōmmĭsĕrēscĕrĕt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 54. Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 46; *Enn.* apud *Non.* 7, 37) *Voy.* Misereseo.

Cōmmĭsĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Avoir pitié.* Tē cōmmĭsĕrābār măgĕ quām mĭsĕrēbār mĕī. *Att.* (apud *Non.* 5, 96). Cōmmĭsĕrāns hŏmĭnūm mĕtŭēndōs ūndĭquĕ cāsūs. *Cic.* (*Arat.* 194). *Voy.* Miseror.

Cōmmīssŭm, ī, *n. Faute commise.* Pōst mĭhĭ nōn sĭmĭlī pœnā cōmmīssă lŭētĭs. *V.* Vĭgĭlānsnĕ plōrŏ Tūrpĕ cōmmīssūm? *H.* Cōnscĭŭs āssĭdŭōs cōmmīssī tōllĕt hŏnōrēs. *O.* SYN. Dēlīctūm, ādmīssūm, pēccātūm, crīmĕn, cūlpă. *Voy.* Culpa. || *Secret.* Cōmmīssīquĕ fĭdēs prōdĭgă. *H. Voy.* Arcanum. || *Dépôt.* Cōmmīssă dŭæ sĭnĕ fraūdĕ tŭēntūr. *O.* Quī quūm pōssĭnt cōmmīssă nĕgārĕ. *Cl. Voy.* Depositum.

Cōmmīssūră, æ, *f. Jointure.* Pēr cōmmīssūrās rīmārūm, nōctĭ' nĭgrōrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 46) Rără tămĕn chălybēm tĕnŭī trānsmīttĕrĕ pūnctō Cōmmīssūră dĕdĭt. *Prud.* (*Psych.* 681. *Ib.* 830). *Voy.* Junctura.

Cōmmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Committo. *Joint, réuni.* Dēlphīnūm caūdās ŭtĕrō cōmmīssă lŭpōrūm. *V.* Cōmmīssăquĕ dēxtĕră dēxtræ. *O.* Cōmmīssăque ĭn ūnūm (crura). *Id.* SYN. Jūnctŭs, cōnjūnctŭs. || *Engagé, mis aux prises.* Ēt tŭbă cōmmīssōs mĕdĭō cănĭt āggĕrĕ lūdōs. *V.* Cōmmīssās ăcĭēs ĕgŏ pōssūm sōlvĕrĕ. *Pp.* (IV, 4, 59). || *Confié.* Prōdĭdĕrĭt cōmmīssă fĭdē. *H.* Pōrtām, quæ dŭcĭs īmpĕrĭō cōmmīssă, rĕclūdūnt. *V.*|| *Commise (en parl. d'une faute).* Dīstŭlĭt ĭn sērām cōmmīssă pĭācŭlă mōrtĕm. *V.* SYN. Ādmīssŭs.

Cōmmīstŭs. *Voy.* Commixtus.

Cōmmītĭgŏ, ās, ārĕ. *Ramollir* (*aplatir*). Cōmmītĭgārī vĭdĕām sāndălĭō căpŭt. *Ter.* (*Eun.* V, 7, 4).

Cōmmīttŏ, tĭs, sī, ssŭm, ttĕrĕ. *Joindre, réunir.* Ō ŭtĭnām, Măcărĕū, quæ nōs cōmmīsĭt ĭn ūnūm. *O.* Quā nārĭs frōntī cōmmīttĭtūr. *Id. Voy.* Jungo. || *Mettre aux prises, engager le combat.* Dēsīstĕ mănūm cōmmīttĕrĕ Teūcrīs. *V.* Īnfaūstō cōmmīttĭtūr ōmĭnĕ pūgnă. *Id.* Tālī cōmmīttūnt prœlĭă vōcĕ. *O.* Cōmmīttĕrĕ mārtēm. *Sil* SYN. Cōmpōnŏ. PHR. Dārĕt

ǣrĭpĕdēs īn prœlĭă taūrōs. *V. Fl.* || *Mettre en balance, comparer.* Cōmmīttīt vātēs, ēt cōmpărăt īndĕ Mărōnĕm. *J.* (6, 435. Adde *Mart.* VII, 23, 1). *Voy.* Comparo. || *Confier.* Āntĕ... Dēbĭtă quām sŭlcīs cōmmīttās sēmĭnă, quāmquĕ. *V.* Văcŭīs cōmmīttĕrĕ vēnīs (potum). *H.* SYN. Crēdō, pērmīttō, trādō. || — mē. *Se confier.* Aūdēt ĕt īgnōtō sēsē cōmmīttĕrĕ pōntī. *V.* Nēc mē cōmmīttĕrĕ cērǣ Dēbŭĕrām. *O.* SYN. Cōnfīdō. *Voy. ce mot.* || *Faire, commettre.* Quīd mĕŭs Ǣnēās īn tē cōmmīttĕrĕ tāntūm ? *V.* Jām nĕquĕō nīl cōmmīsīssĕ nĕfāndŭm. *O.* SYN. Ādmīttō, pătrō, făcĭō, ăgō, dēlīnquō, pēccō. *Voy.* Pecco, Culpa. || Nōn cōmmīttĕrĕ ŭt. *Se garder de.* Nĕque īstŭc īn tāntīs pĕrīclīs ūnquām cōmmīttam ŭt sĭĕt. *Pl.* (*Aul.* III, 3, 2). *Voy.* Caveo.

Cōmmīxtŭs *ou* Cōmmīstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Commisceo. *Mêlé avec.* Nīgrāntēm cōmmīxtă grāndĭnĕ nīmbŭm. *V.* Ūt chĭō nŏtă sī cōmmīxtă fălērni ēst. *H. Voy.* Mixtus.

Cōmmŏdē, *adv. Convenablement, bien.* Quāntum īllĕ pŏtŭīt cōgĭtārĕ cōmmŏdē ! *Ter.* (*Heaut. prol.* 14). Sī făcĭās rēcte aūt cōmmŏdē. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 42). Nōn ĕgŏ cōmmŏdĭūs quām tū. *H.* SYN. Āptē, bĕnĕ, rēctē. || *Avec bonté, douceur.* Ălĭquĭd huīc rēspōnde, ămābŏ, cōmmŏdē. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 189. Et *Ter. Heaut.* III, 2, 48). SYN. Cōmĭtĕr, hūmānē. || ? *A propos. Voy.* Commodo.

Cōmmŏdĭtās, ātĭs, *f. Commodité, occasion favorable.* Cōgĭmŭr īpsĭūs cōmmŏdĭtātĕ frŭī. *O.* SYN. Ōccāsĭō. PPH. Tēmpŏră cōmmŏdă, āptă, ōppŏrtūnă. || *Bonté.* Ĭtăque ădĕō māgnām mi īnjēcīt suā cōmmŏdĭtātĕ cūrām. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 76. Adde *Cœcil.* apud *Cic. N. Deor.* 3, 29). SYN. Bŏnĭtās, bĕnīgnĭtās. || *Avantages.* Āt sī cōrrĭgĭtŭr, quŏt cōmmŏdĭtātēs, vĭdē. *Ter.* (*And.* III, 3, 37. *Id. Phorm.* V, 6, 1). *Voy.* Commodum.

1. Cōmmŏdō, *adv. A propos.* Ēcce aūtēm cōmmŏdo ăpĕrītŭr fŏrĭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 61. Quanquam alii leg. *commodum*). Ēt cōmmŏdo ēccūm ēxĭt. *Titin.* (apud *Charis.* 117). Cōmmŏdō dīctĭtēmŭs. *Pl.* (*fragm. Frivol.* ibid. 174). *Voy.* Commodum (*adv.*).

2. Cōmmŏdŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fournir avec bienveillance, prêter.* Cūr tu ŏpĕrām grăvārĕ mĭhī, quām cīvīs cīvī cōmmŏdăt ? *Pl.* (*Rud.* II, 4, 22). Tōnsōrēm pŭĕrūm, sĕd ārtĕ tālĕm... Rūfō, Cǣdĭtĭānĕ, cōmmŏdāvī. *M.* (VIII, 52, 1). Cōmmŏdăt ǣdēs. *J.* (7, 40). Sī mŏdŏ cūltūrǣ pătĭēntēm cōmmŏdĕt aūrĕm. *H.* Cōmmŏdăt īllūsīs nūmĭnă sūrdă Vĕnŭs. *O.* SYN. Prǣbĕō, sūffĭcĭō, dō.

† Cōmmŏdŭlē *et* Cōmmŏdŭlŭm, *adv. Convenablement.* Pro ŏpĭbŭs nōstrīs sāt cōmmŏdŭlē. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 8). Cōmmŏdŭlum ōbsōnā. *Id.* (*Mil.* III, 1, 155).

Cōmmŏdŭm, *adv. A propos.* Ăd ăquām prǣbēndām cōmmŏdum ădvēnī dŏmŭm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 37). Īllǣc se īntĕrĕā cōmmŏdum hūc ădvōrtĕrăt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 51). *Voy.* Opportune. || *Précisément.* Ăd te hĕrcle ībām cōmmŏdŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 4, 3. Adde *Ter. Phor.* IV, 3, 9).

Cōmmŏdŭm, ī, *n. Avantage, profit.* Mūltă fĕrūnt ānnī vĕnĭēntēs cōmmŏdă sēcŭm. *H.* In pūblĭcă cōmmŏdă pēccēm. *Id.* Hăbēnt pārvǣ cōmmŏdă māgnă mōrǣ. *O.* Quĭd ēx eā rē tāndēm căpĕrēs cōmmŏdī ? *Ter.* (*Eunuch.* III, 5, 26). SYN. Ūtĭlĭtās, bŏnŭm, ēmŏlŭmēntŭm, *qqf.* prĕtĭŭm.

Cōmmŏdŭs, ă, ŭm. *Convenable.* Aūt spēs ēxsĭlĭī cōmmŏdĭōrĭs ĕrăt. *O.* Cōmmŏdă stătūrā, trīstī frōntĕ. *Pl.* (*Asinar.* II, 3, 21). SYN. Āptŭs, cōnvĕnĭēns. || *Utile, avantageux, favorable à.* Nēc pĕcŏri ōppŏrtūnă sĕgēs, nēc cōmmŏdă bācchō. *V.* Quǣ sīt stēlla hŏmĭnī cōmmŏdă, quǣquĕ mălă. *Pp.* (II, 27, 4). Sĭbĭ cōmmŏdŭs ūnī. *H.* Ăd cūrsūm cōmmŏdă vēstīs. *O.* SYN. Ăccōmmŏdŭs, āptŭs, ĭdōnĕŭs, ūtĭlĭs. || *Bon, bienveillant.* Cōmmŏdŭs ēt pătĭēns. *H.* Tū tāntūm cōmmŏdŭs aūdī. *Calp.* (4, 71). SYN. Bŏnŭs, bĕnīgnŭs, făcĭlĭs, cōmĭs, īndūlgēns.

Cōmmŏdŭs, ī, *m. Commode, empereur romain, fils de Marc-Aurèle.* Cōmmŏdŭs īnsĕquĭtŭr, pūgnīs măcŭlōsŭs ărēnǣ. *Aus.* (*Cæs.* 18, 1).

Cōmmōlĭŏr, īrĭs. īrī, *d. Machiner, préparer.* Quūm cōmmōlīrī tēmpēstās fūlmĭnă cœptăt. *Lr.* (VI, 255). Quēm dŏlum ăd ĕum aūt māchĭnām cōmmōlĭăr ? *Cæcil.* (apud *Cic. N. Deor.* 3, 29).

Cōmmŏnĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Châtier.* Vōs mŏnŭmēntīs cōmmŏnĕfăcĭām būbŭlīs. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 6).

Cōmmŏnĕō, ēs, ērĕ. *Avertir.* Quum hānc ĕgŏ vĭdĕō, meārūm me ābsēns mĭsĕrĭārūm cōmmŏnēs. *Id.* (*Rud.* III, 4, 38. Et *Ter. And.* I, 5, 45). Quǣ cōmmŏnĕt ūsŭs. *Sil. Voy.* Moneo.

Cōmmŏnĭtōrĭŭm, ĭī, *n. Avertissement.* || *Inspirateur.* Phœbūs cōmmŏnĭtōrĭūm Thălīǣ. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 2).

Cōmmŏnĭtŭs, ă, ŭm. *Averti.* Cōmmŏnĭta īn lăcrĭmās dŏmĭnūm prōjēctă rĕflēxĭt. *Juvc.* (II, 711).

† Cōmmōnstrāssŏ, *arch. pour* Commonstravero Sī īstūnc... Tĭbĭ cōmmōnstrāssŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 4).

Cōmmōnstrŏ, ās, ārĕ. *Montrer.* Quōd pĕto āc vŏlō, părēntēs meŏs ŭt cōmmōnstrēs mĭhĭ. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 4. Adde *Pl. Pœn.* V, 2, 83). *Voy.* Monstro.

Cōmmōrăm, *sync. pour* Commoveram. Cōmmōrăt ōmnēs nōs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 51).

Cōmmōrĭm, *sync. pour* Commoverim. Quī mē cōmmōrĭt, mĕlĭūs nōn tāngĕrĕ clāmŏ. *H.*

Cōmmŏrĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Mourir avec.* Mōrs mĭsĕră nōn ēst, cōmmŏrī cūm quō vĕlīs. *Sen.* (*Ag.* 202). || Cōmmŏrĭēntēs. *Titre traduit en latin d'une comédie de Diphile :* Συναποθνήσκοντες. Eām Cōmmŏrĭēntēs Plaūtŭs fēcīt fābŭlām. *Ter.* (*Ad. prol.* 7).

Cōmmŏrŏr, ārĭs, ārī, *d. S'arrêter, séjourner.* Quĭd īllīc tām dĭū, Quǣsŏ, cōmmŏrābāre, ŭbi īd aūdīvĕrās ? *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 6). *Voy.* Moror. || *Arrêter, retenir.* Vēl măne ĕtĭām : mīllĕ pāssūm cōmmŏrātū's cānthărūm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 64. *Id. Amp.* II, 2, 58).

Cōmmōrtŭŭs, ă, ŭm. *Mort ensemble.* Dānt gĕmĭnūm mātrīs cōmmōrtŭă mēmbră sĕpūlchrŭm. *Alcim* (VI, 183).

Cōmmōrūnt, *sync. pour* Commoverunt. Quūm măgnī cōmmōrūnt ǣquŏră vēntī. *Lr.* (II, 765).

Cōmmōtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Commoveo. *Agité, ému.* Vērum ŭbĭ cōmmōtō dŏcŭĕrūnt pūlvĕrĕ nūbēs. *Sil.* Ērgo ŭbĭ cōmmōtă fērvēt plēbēcŭlă bīlĕ. *Pers.* (4, 6). Āt, cāntū cōmmōtǣ, Ĕrĕbī dē sēdĭbŭs īmīs Ūmbrǣ ībānt. *V.* SYN. Mōtŭs, ēxcĭtŭs, ăgĭtātŭs, īmpūlsŭs, pērcūlsŭs, tūrbātŭs, sōllĭcĭtŭs. *Voy.* Agitatus. || *Irrité.* Stāgnă rĕfūsă vădīs, grăvĭtēr cōmmōtŭs (sensit). *V.* Cōmmōtī pēctŏrĭs īgnēs. *Cl. Voy.* Iratus. || *En délire.* Cōmmōtǣ crīmĭnĕ mēntĭs Ābsōlvēs hŏmĭnĕm. *H.* Cōmmōtŭs hăbēbĭtŭr. *Id.* Quĭdnam īllĕ cōmmōtŭs vĕnĭt ? *Ter.* (*Ph.* I, 4, 6). Flēxănĭmă tānquām lўmphāta, ūt Bācchī săcrīs Cōmmōtă. *Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 80). *Voy.* Amens.

Cōmmŏvĕō, ēs, mōvī, mōtŭm, mŏvērĕ. *Agiter ébranler, mettre en mouvement.* Īnjēctām fēssō dūm pēctŏrĕ mōlēm Cōmmŏvĕt ēxpĕrĭēns. *V. Fl.* Rādĭt ītĕr līquĭdūm, cĕlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. *V.* Cōmmŏvērĕ cănēs (cervum). *Id.* SYN. Mŏvĕō, ăgĭtō, ăgō, īmpēllō, ēxcĭtō, cĭĕō, ēxcĭĕō, quătĭō. || *Au fig. Émouvoir.* Vōtă mĭnŭs māgnōs cōmmŏvĕāntvĕ dĕōs. (*Ibis*, 94.) Ēt dūrǣ cōmmŏvĭt īmāgĭnĕ pœnǣ. *V. Fl.* SYN. Ăgĭtō, mŏvĕō, pērmŏvĕō, āffĭcĭō, īmpēllō. *Voy.* Flecto, Turbo. || — săcră. ***Appeler à des cérémonies religieuses.*** (*Virg. Æ.* **IV, 301 ;** ***Pl. Ps.*** **I, 1, 107.**) ***Voy.*** **Quatio.**

Cōmmulgĕō, ēs, ērĕ. *Même sens que* Mulgeo. (*Lucret.* IV, 1203.)

Cōmmūnĭcō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Communiquer, faire part.* Āt sŭā Tȳdīdēs mēcūm cōmmūnĭcăt āctă. *O.* Præscīssĕ me āntĕ? nōnnĕ priūs cōmmūnĭcātum pōrtŭĭt? *Ter.* (*And.* I, 5, 4). SYN. Cōmmīttō, crēdō. PPH. Ūnā cōmmūnĭcō.

Cōmmūnĭō, ōnĭs, *f. Jouissance en commun, communauté.* Āĕrĭs ēt cœlī cōmmūnĭō. *Prud.* (*Sym.* II, 820). Ūt sŏcĭārētūr rĕlĭquīs cōmmūnĭō jūstī. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 351. *Ib.* 361).

Cōmmūnĭō, *et arch.* Cōmmœnĭō, īs, īrĕ. *Fortifier.* Ōppĭdūm māgnūm cōmmœnībō: *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 29. Antique pro *communiam*).

Cōmmūnĭs, ĕ. *Commun, qui appartient à plusieurs.* Quīd prŏhĭbētĭs ăquās? ūsūs cōmmūnĭs ăquārŭm. *O.* Sēd nēc cōmmūnĭă sōlŭs Ōccŭpēt. *Id.* Tāntūmquĕ bŏnīs cōmmūnĭbŭs ōbstō. *V.* Nātī sērvā cōmmūnĭs ămōrēm. *Id.* Cōmmūnĭa ēsse ămīcōrum īntēr se ŏmnĭă. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 18). VERS. Cūnctīs aūrāmque ūndāmquĕ pătēntēm. *V.* Mēns ōmnĭbŭs ūnă. Īdem ōmnēs sĭmŭl ārdŏr hăbĕt. Ūnă sălūs āmbōbŭs ĕrĭt. Cōnsōrtĭă tēctă Ūrbĭs hăbēnt. Ūnum ēt cōmmūnĕ pĕrīclŭm. Īsdēm cōnsīdĕrĕ rēgnīs. Cōmmūnem hūnc ērgō pŏpŭlūm părĭbūsquĕ rēgāmŭs Aūspĭcĭīs. Sī Jūpĭtĕr ūnām Ēssĕ vĕlīt Tȳrĭīs ūrbēm Trōjāquĕ prŏfēctīs, Mīscērīvĕ prŏbēt pŏpŭlōs, aūt fœdĕră jūngī. Ōmnĭbŭs ūnă quĭēs ŏpĕrūm, lăbŏr ōmnĭbŭs īdēm. *Id.* || Īn cōmmūnĕ. *En commun, pour deux ou plusieurs.* Ēia, īnquit, īn cōmmūnĕ, quōdcūmque ēst lŭcrī. *Ph.* Mĕtŭo īn cōmmūnĕ. *Pl.* (*As.* II, 2, 20). Īn cōmmūnĕ bŏnŭs. *L.* || *Commune, en parl. d'une syllabe, brève ou longue.* Sȳllăbās lĭcēt vĭdērī pŏtĭŭs hās Græcī vĕlīnt Ēssĕ cōmmūnēs. *T. Maur.* (*Syll.* 223). || — sēnsŭs. *Le sens commun.* Cōmmūnī sēnsū plānĕ cărĕt. *H* (Et *Phæd.* I, 7). || *Ordinaire, vulgaire.* Dĭffĭcĭle ēst prŏprĭē cōmmūnĭă dīcĕrĕ. *H.* SYN. Vūlgārĭs, trītŭs. || *Qqf.* Cōmmūnĕ, *n. pris subst. L'ensemble.* Gēntĭs cōmmūnĕ Pĕlāsgæ *O. La fortune publique.* Cōmmūnĕ māgnŭm. *H.*

Cōmmūnĭtās, ātĭs, *f. Communauté. Voy.* Communio, Societas.

Cōmmūnĭtĕr. *En commun.* Dīque ō cōmmūnĭtĕr ōmnēs! *O.* Nām quūm cōmmūnĭtĕr īstæ Ēffūndānt zĕphȳrŭm. *L.* SYN. Sĭmŭl, ūnā. || *Également.* Ūtrūmque ĕrĭt cōmmūnĭtĕr īrā. *H.* SYN. Părĭtĕr, æquē, ĭtĕm. || † *Communément.* Mērcŭrĭālĭs ĭtēm căpĭtŭr cōmmūnĭtĕr hērbă. *Ser. Sam.* (vs. 620). SYN. Vūlgō.

Cōmmūrmŭrō, ās, ārĕ, *n. Murmurer sourdement.* Īnfĕrĭās īn tēmpŏrĕ dīgnās Mīssūrūm frātrī, claūsō cōmmūrmŭrăt ōrĕ. *Sil.* Ēt māgnūm cōmmūrmŭrăt Ætnă *Corn. Sev.* (*Ætn.* 297).

Cōmmūtābĭlĭs, ĕ. *Changeant.* Nām mĭhī cērtă fĭdēs, nēc cōmmūtābĭlĭs ūnquăm. *Aus.* (*Epist.* 24, 104). Sīc nĭhĭl ætērnūm quōd cōmmūtābĭlĕ făctum ēst. *Prosp.* (*Epigr.* 3, 14. Et *Prud. Ham.* 757). *Voy.* Mutabilis.

Cōmmūtātĭō, ōnĭs, *f. Changement.* Pŏpŭlō cōmmūtātĭōnēm rērūm pōrtēndĭt fŏrĕ. *Att.* (ap. *Cic. Div.* I, 22). Quām jūstă cōmmūtātĭō! *Ennod.* (I, 20, 21).

Cōmmūtātŭs, ă, ŭm. *Changé.*

Cōmmūtātŭs, ūs, *m. Changement.* Īn cōmmūtātūm vĕnĭūnt. *Lr.* (I, 794).

Cōmmūtō, ās, ārĕ. *Changer.* Sīc vōlvēnda ætās cōmmūtăt tēmpŏră rērŭm. *Lr.* (V, 1275). Stȳx quŏquĕ, sī quĭd ĕa ēst, bĕnĕ cōmmūtābĭtŭr Īstrō. *O. Voy.* Muto. || — vērbă. *Echanger des paroles.* (*Ter. And.* II, 4, 7; *Phor.* IV, 3, 33.)

† Cŏmō, ās, ārĕ, *n. Être chevelu.* || *Être feuillu.* Sēmpĕr ămāns cēlsīs āltă cŏmārĕ jŭgīs. *P. Nol* (28, 246).

2. Cōmō, ĭs, mpsī, mptŭm, *ou* msī, mtŭm, mĕrĕ. *Peigner, coiffer.* Cōmăt vīrgĭnĕās hāstă rĕcūrvă cŏmās. *O.* Nēc nĭtĭdūm tārdā cōmpsĕrĭt ārtĕ căpŭt. *Tib.* (I, 8, 16). SYN. Pēctō, ōrnō, cōmpōnō. *Voy.* Pecto. || *Ajuster.* Vēstēsque ēt cīngŭlă cōmĭt Sæpĕ mănū. *Cl.* SYN. Āptō, cōmpōnō. || *Au fig. Orner.* Quī Lătĭūm lēctō sērmōnĕ, Tĕrēntī, Cōmĭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 58). Cōmĕrĕ dīvĭtĭās, ŏpĭbūsque īmmīttĕrĕ lūcēm. *St.* (*Silv.* I, 3, 71. *Id. Th.* VI, 231). *Voy.* Orno.

Cōmœdĭă, æ, *f.* (κωμῳδία). *Comédie, genre comique.* Īntērdūm tămĕn ēt vōcēm cōmœdĭă tōllĭt. *H.* SYN. Sōccŭs, *ou plur.* sōccī. EP. Tŏgātă, fēstīvă, lætă, lĕpĭdă. VERS. Hūnc sōccī cēpērĕ pĕdēm grāndēsquĕ cŏthūrnī. *H.* Āc prŏpĕ sōccō Dīgnīs cārmĭnĭbŭs. *Id.* Ēt tŭă cūm sōccō mūsă, Mĕlīssĕ, lĕvĭs. *O.* Ūsĭbŭs ē mĕdĭīs sōccŭs hăbēndŭs ĕrĭt. *Id.* Quæ sōccī sŭpĕrēnt rīsŭs, lūctūsquĕ cŏthūrnī. *Cl.* Ān jŭvăt ād trăgĭcōs sōccūm trānsfērrĕ cŏthūrnōs? *M.* Ēt sī pūlpĭtă pērsōnārĕ sōccō Cōmœdŭs vŏlŭīssĕt. *Sid* Sēd quī pĕdēstrēs făbŭlās sōccō prĕmūnt. *T. Maur* (De comœdia cf. *Manil.* V, 465 sq.). || *Comédie, pièce de théâtre.* Pōsthāc quās făcĭēt de īntĕgrō cōmœdĭās. *Ter.* (*And. prol.* 26). Īn queīs Mĕnāndēr, nōbĭlĭs cōmœdĭīs. *Ph.* SYN. Fābŭlă. *Voy. ce mot.*

† Cōmœdĭcē, *adv.* (κωμῳδικῶς). *Comiquement.* Ēt dŭlĭce, ēt cōmœdĭcē. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 58. Hoc citat *Fest.*).

Cōmœdŭs, ī, *m.* (κωμῳδός). *Comédien.* Hæc dē cōmœdīs tē cōnsŭlĭt, īllă trăgœdŭm. *J.* (6, 396). Dīc mĭhī sīmplĭcĭtĕr, cōmœdīs ēt cĭthărœdīs. *M.* (XIV, 215). SYN. Āctŏr. || — ŭs, ă, ŭm. *De comédien.* Nātĭō cōmœda ēst. *J.* (3, 100).

Cŏmōsŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Cālvŭs, cŏmōsă frōntĕ, nūdō cōrpŏrĕ. *Ph.* Phœbūs cŏmōsŭs, Hērcŭlēs lăcērtōsŭs. (*Auct. Priap.* 37.) *Voy.* Capillatus.

Cōmpāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Compingo. *Joint, assemblé.* Ēst mĭhĭ dīspărĭbŭs sēptēm cōmpāctă cĭcūtīs Fīstŭlă. *V.* Tūrrīm cōmpāctīs trăbĭbŭs quam ēdūxĕrăt īpsĕ. *Id.* SYN. Jūnctŭs, cōnjūnctŭs, cōnnēxŭs. || *Enfermé.* Ēt ŏb ĕām rem īn cārcĕrēm tēd ēssĕ cōmpāctūm scĭō. *Pl.* (*Men.* V, 5, 39. *Id. Rud.* II, 6, 61). || Cōmpāctō *ou* Dē cōmpāctō. *De concert* Ōmnēs cōmpāctō rem ăgūnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 29. Adde *Afran.* apud *Charis.* 177). Rēm dē cōmpāctō gĕrī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 24. Hoc apud *Charis.* l. cit.).

Cōmpāgēs, ĭs, *f. Jointure, assemblage.* Ēffĭcĭēns hŭmĭlēm lăpĭdūm cōmpāgĭbŭs ārcūm. *O.* Īnquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ālvūm. *V.* Hīc Lătĭæ rōstrō cōmpāgēm sōlvĕrăt ālnī. *L.* Strūctă lătĕrūm cōmpāgĕ lĭgātām Ārctēt hŭmūm. *Id.* SYN. Cōmpāgō, jūnctūră, nēxŭs, vīncŭlŭm, cōmmīssūră. EP. Fērrĕă, ārctă, vălĭdă, rĭgĭdă, sŏlĭdă, dūră.

† Cōmpāgĭnō, ās, ārĕ. *Unir.* Aūt frāctă nōdīs sārcĭēns cōmpāgĭnăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 890).

Cōmpāgō, ĭnĭs, *f. Comme* Compages. Dīspărĭbŭs călămīs cōmpāgĭnĕ cēræ Īntēr sē jūnctīs. *O.* Rărăquĕ lăbēnt cōmpāgĭnĕ rīmæ. *Manil.* (I, 724). Fīxă cătēnātæ sīlŭīt cōmpāgō tăbērnæ. *J.* (3, 304).

Cōmpār, ărĭs. *Qui fait la paire avec; égal, pareil.* Mŏdŭs ēt mēnsūră dŭōbŭs Ēst cōmpār sōlīs. *Avien.* (*Arat.* 947). Spōndēōn, aūt quēm cōmpărēm rĕcēpĕrĭt. *T. Maur.* (*Met.* 664). Cōmpărĭbŭs frēnīs. *O. Voy.* Par. || *Souv. subst. Compagnon ou époux.* Nōndūm sŭbāctă fērrĕ jŭgūm vălĕt Cērvīcĕ, nōndūm mūnĭă cōmpărĭs Æquārĕ. *H.* Bēllātōrquĕ sŭā prēnsŭs sĭnĕ cōmpărĕ bēllăt. *O.* Prīmo ōmnĭŭm, jam hūnc cōmpărēm mĕtŭō mĕŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 9). *Voy.* Socius, Conjux. || † Cōmpăr. Ōmnĭă cōmpār hăbĕt... ōrdō. *Capel.* (VI, p. 191).

† Cōmpără, *f. pour* Compar. Prīmō chŏri Ālbīna ēst, cōmpără Thērăsĭæ. *P. Nol.* (28, 229. Male vulgo

compar et Hærasiæ). Cūrsāndŏ flābrīs cōmpără. *Inscr*. (ap. *Marin. Frat. Arv*. p. 67).

† Cōmpărāssĭt, *arch. pour* Comparaverit. Nĭsi hŏdĭē prĭūs cōmpărāssīt mĭhĭ quādrāgīntā mĭnās. *Pl*. (*Epid*. I, 2, 19).

Cōmpărātŭs, ă, ŭm. *Disposé ensemble, composé*. Ĭpsă quŭm cōnstēt dŭābŭs cōmpărātā sȳllăbīs. *T. Maur*. (*Syll*. 649). || *Établi, disposé*. Ĭtă cōmpărātam ēsse hŏmĭnŭm nātūram ŏmnĭŭm! *Ter*. (*Heaut*. III, 1, 97. Adde *Pl. Amp*. II, 2, 3). || *Destiné à*. Ĭn spīrĭtālēm cōmpărātŭs glōrĭăm. *P. Nol*. (21, 671). || *Mis aux prises*. Nūnquăm vīdi ĭnĭquĭŭs Cērtātĭōnēm cōmpărātăm. *Ter*. (*Ad*. II, 2, 4). || *Comparé*. Ēst mĭsĕr nēmŏ, nĭsĭ cōmpărātŭs. *Sen*. (*Troad*. 1026).

† Cōmpārcŏ *ou* Cōmpērcŏ, cĭs, sī, cĕrĕ. *Épargner*. Sŭūm dēfraūdāns gĕnĭūm, cōmpārsĭt mĭsĕr. *Ter*. (*Phor*. I, 1, 10. Cf. *Charis*. 197, et *Fest*.). Cōmpērcē, quæsŏ, me āttrēctārĕ. *Pl*. (*Pœn*. I, 2, 137). *Voy*. Parco.

Cōmpārēns, tĭs. *Paraissant, visible*. (*Ov. Met*. VI, 410.)

Cōmpārĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n*. *Paraître, se faire voir, se réaliser*. Lūcĭfĕr īn tōtō nūllī cōmpārŭīt ōrbĕ. *O*. Nĕc.... īllīs sōlĭbŭs ūllă Cōmpārēbāt ăvĭs. *Lr*. (VI, 1219). Nēquāquam ārgēntī rătĭŏ cōmpārēt tămĕn. *Pl*. (*Trin*. II, 3, 16. *Id. Amp*. II, 1, 83). SYN. Āppārĕŏ, vĭdĕŏr, ādsŭm, fīŏ.

† Cōmpărĭlĭs, ĕ. *Semblable*. Nēscīt cōmpărĭlēs lătĕrūm fōrmārĕ fĭgūrās. *Aus*. (*Eclog*. 2, 38).

Cōmpărŏ, ās, ārĕ. *Apprêter, préparer*. Cōmpărāt īndīgnō vīmquĕ dŏlūmquĕ tŏrō. *O*. Ēt călĭdām fēssō cōmpărāt ūxŏr ăquăm. *Tib*. (I, 10, 42). Ĭtă cōmpărārūnt ēt cōnfīnxērūnt dŏlŭm. *Pl*. (*Capt. prol*. 47). SYN. Părŏ, āppărŏ, strŭŏ, mōlĭŏr. *Voy*. Paro. || *Réunir, assembler*. Ānnŭs hībērnŭs Jŏvĭs Īmbrēs nĭvēsquĕ cōmpărāt. *H*. Ŏpŭm cōpĭăm cōmpărēm. *Pl*. (*Cas*. III, 5, 3). SYN. Cōllĭgŏ (ĭs), cōgŏ, cōntrăhŏ, părŏ, āppărŏ. || *Acquérir, se procurer*. Ūt ēx īllĭūs cōmmŏdō meūm cōmpărārēm cōmmŏdŭm. *Ter*. (*Heaut*. II, 4, 17). *Voy*. Acquiro. || *Acheter*. Dēs qui aūrum, āc vēstēm.... cōmpărēt. *Ter*. (*Heaut*. IV, 8, 15. Cf. *Non*. 4, 64). *Voy*. Emo. || *Avec l'inf. Se disposer à*. Sī quĭs tămĕn ūrĕrĕ tēctā Cōmpărāt. *O*. Ān pŏtĭŭs ĭtă mē cōmpărēm, Nōn pērpĕtī, etc. *Ter*. (*Eun*. I, 1, 2). || *Mettre aux prises, rapprocher*. Cōmpără lābēllă cūm lābēllīs. *Pl*. (*As*. III, 3, 78). SYN. Cōmpōnŏ, cōmmĭttŏ. || *Comparer*. Dīvīnīs hōc fāctūm cōmpărāt aūsīs. *Sil*. Ēt sē mĭhĭ cōmpărāt Ājāx! *O*. SYN. Cōmpōnŏ, cōnfĕrŏ, æquŏ, ēxæquŏ, āssĭmĭlŏ, āptŏ, cōmmĭttŏ VERS. Sī pārvă lĭcēt cōmpōnĕrĕ māgnīs. *V*. Cōmmĭttīt vātēs ēt cōmpărāt. *J*. Mēcūm cōnfērtūr Ūlyssēs! *O*. Grāndĭă sī pārvīs āssĭmĭlārĕ lĭcēt. Sī lĭcēt ē pārvīs ănĭmum ād mājōră rĕfērrĕ. Quĭd vĕtăt ā māgnīs ād rēs ēxēmplă mĭnōrēs Sūmĕrĕ? Āptārī māgnīs īnfĕrĭōră lĭcēt. Sī lĭcēt ēxēmplīs īn pārvō grāndĭbŭs ūtī. *Id*. || *Formules de comparaison*. Ceū, ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī, sīcŭt, īnstăr (*gén*.). Ăd īnstăr. Ūt sŏlēt. Ūt quōndăm. Nōn *ou* haūd ălĭtĕr. Haūd *ou* nōn sēcŭs āc, ātquĕ. Sĭmĭlĭs (*gén. ou dat*.). Rītū, mŏdō, īn mōrēm (*génit*.). Quām mūltī. Quālĭs... tālĭs.

Cōmpārsī, *parf. de* Comparco.

† Cōmpătĭŏr, ĕrĭs, āssŭs sŭm, ătī, *d*. *Souffrir avec; avoir compassion*. Ēt dūm mūltă mălĭs īnsōntēs cōmpătĭūntŭr. *Prosp*. (*Prov. D*. 822). Quī jām sŏcĭātŭs īn ŏmnĭă Chrīstŭs Cōmpătĭtŭr. *P. Nol*. (15, 188). Ceū tĭbĭ cōmpāssō mĭsĕrāns sūccūrrĕ lătrōnī. *Alcim*. (III, 453).

† Cōmpēctŭs, ă, ŭm, *arch. part. de l'inus*. Compaciscor *ou* Compeciscor. (*Charis*. 177.) *Lié, uni par un pacte*. Sī sŭmŭ' cōmpēctī, seū cōnsĭlĭūm ūnquam ĭnĭĭmŭs. *Pl*. (*Ps*. I, 5, 129). Mēcūm mătrĭmōnĭō cōmpēctă sĭt. *Id*. (*fragm. Cistel*. apud *Maium*).

† Cōmpĕdă, æ, *f. arch*. *Comme le suivant*. Vīscūm fŭgāī, līnĕāmquĕ cōmpĕdăm. *Varr*. (apud *Non*. 1, 113, et 6, 20. Codices habent, Viscum *fugam*, altero loco *fugæ*. Male editi, *sagenam*. *Fugai* Mercero debetur. *Compedam* recte cum libris, non *compedem*. Dictum est *Compeda*, ut *Decempeda*).

Cōmpĕdĭs, cōmpĕdĕ, *et qqf*. cōmpĕdēm, *cas usités au sing. de* Compes, *f*.; Cōmpĕdēs, ŭm, ĭbŭs, *pl*. (Cf. *Diom*. 315). *Entraves pour lier les pieds, fers, chaînes*. Spēs ĕtĭām vălĭdā sōlātŭr cōmpĕdĕ vīnctŭm. *Tib*. (II, 6, 25). Sēd nĕquĕ cōmpĕdĭbŭs nēc mē cōmpēscĕ cătēnīs. *O*. Tārdæ pāssūrŭs cōmpĕdĭs ōrbēs. *Cl*. Īn mănĭcīs ĕt Cōmpĕdĭbŭs, sævō tē sūb cūstōdĕ tĕnēbŏ. *H*. Ēt quī fŭgĭtīvīs sērvīs īndūnt cōmpĕdēs. *Pl*. (*Men*. I, 1, 4). SYN. Vīncŭlă, cătēnæ. *Voy*. Vinculum. || *Au fig*. Hēbrūsquĕ nĭvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs. *H*. Tĕnĕtquĕ grātā Cōmpĕdĕ vīnctŭm. *Id*. Pēccātī sērvīs, ēt mōrtĭs cōmpĕdĕ vīnctīs. *Prosp*. (*Epigr*. 63, 29). SYN. Vīncŭlŭm, nēxŭs, lăquĕŭs, nōdŭs. || † Cōmpēs, *nomin. sing. très-rare*. Pōndĕră nēc rĕprĭmūnt, nēc tārdāt fērrĕă cōmpēs. *Prud*. (*Ham*. 848). || † Cōmpĕdĭŭm, *ancien gén. pl* Cōmpĕdĭūm trĭtŏr. *Pl*. (*Pers*. III, 3, 15).

Cōmpĕdītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Compedio. *Qui a les fers aux pieds*. Īn lăpĭcīdīnās cōmpĕdītūm cōndĭdī. *Pl*. (*Capt*. V, 1, 24). Hŭmī mănēbūnt cōmpĕdītī. *P. Nol*. (21, 907).

1. Cōmpēllŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Adresser la parole*. Pārtĭcĭpēs ŏpĕrūm cōmpēllāt Hyāntĭŭs ōrĕ. *O*. Ūltrō flēns īpsĕ vĭdēbār Cōmpēllārĕ vĭrŭm. *V*. SYN. Āllŏquŏr, āffārī. *Voy*. Alloquor.

2. Cōmpēllŏ, ēllĭs, ŭlī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Pousser, faire marcher*. Hœdōrūmquĕ grĕgēm vĭrĭdī cōmpēllĕrĕ hĭbīscō. *V* Cōmpŭlĕrāntquĕ grĕgēm Cŏrȳdōn ēt Thȳrsĭs īn ūnŭm. *Id*. (Adde *Calpurn*. 5, 57; *Horat. Od*. I, 24, 17). SYN. Īmpēllŏ, pēllŏ, ăbĭgŏ, ūrgĕŏ, trūdŏ, ăgŏ. || *Forcer, contraindre*. Cōmpŭlĕrūnt rēgēm jūssă nĕfāndă pătī. *O*. Cōmpŭlĭt aūdācī nĭmĭūm dēsīstĕrĕ cœptō. *L*. SYN. Cōgŏ, ădĭgŏ, sŭbĭgŏ.

† Cōmpēndĭōsŭs, ă, ŭm. *Court*. Præstētŭr ūt mōrtĭs cĭtæ Cōmpēndĭōsŭs ēxĭtŭs. *Prud*. (*Peri*. 2, 334).

Cōmpēndĭŭm, ĭī, *n*. *Gain provenant de l'économie, gain*. Pārcē tămēn fētĭs, nēc sīnt cōmpēndĭă tāntī. *Calp*. (5, 36). Nēc văgŭs īgnōtīs rĕpĕtēns cōmpēndĭă tērrīs. *Tib*. (I, 3, 39). Cōmpēndĭum ĕdĕpōl haūd ætāti ōptābĭlĕ Fēcīstī. *Pl*. (*Bacch*. I, 2, 51). *Voy*. Lucrum. || *Au fig*. *Économie de temps, de chemin, etc*. Sēd fĭĕrī dīctīs cōmpēndĭūm vŏlŏ. *Pl*. (*Capt*. V, 2, 12). Ērrātĭōnĭs fēcērĭt cōmpēndĭūm. *Id*. (*Rud*. I, 2, 89). || Cōmpēndĭī *et ordint*. Cōmpēndī făcĭŏ. *Économiser, épargner*. Ĕgo hŏdĭē cōmpēndī fēcī bīnŏs pānēs īn dĭēs. *Pl*. (*Pers*. IV, 3, 2. *Id. Most*. I, 1, 57). Ŏpĕrām făcĕ cōmpēndī quærĕrĕ. *Id*. (*Ps*. IV, 7, 42. A quibusdam scribitur *compendifacio*). SYN. Pārcŏ, lŭcrŏr. || *Chemin plus court*. Sēd pēr cōmpēndĭă mōntĭs Āntĭcĭpātă vĭa ēst. *O*. Sī vēlōx gaūdēs īre, ēt cōmpēndĭă grātă Sūnt tĭbĭ. *Sil*. Cōmpēndĭă lētī. *Id*. Cōmpēndĭă sīlvæ. *St*.

† Cōmpēnsātĭŏ, ōnĭs, *f*. *Compensation, balance de deux comptes*. Chīrŏgrāphŏn īllŭd... hæc cōmpēnsātĭŏ rūpĭt. *Sid*. (16, 55).

Cōmpēnsŏ, ās, ārĕ. † *Compter ensemble, à la fois*. Pērspĭcŭă īn pŭtĕīs cōmpēnsānt pūnctă prŏfūndīs. *Sid*. (2, 252). *Voy*. Numero. || *Balancer deux comptes, prendre en compensation*. Tōt tămĕn āmīssīs, tē cōmpēnsāvĭmŭs ūnŭm. *O*. Quūm mĕă cōmpēnsēt vĭtĭīs bŏnă. *H*. SYN. Pēnsŏ, æquŏ. || *Compenser, égaler*. Nūllă cōmpēnsānt prĕtĭūm sălūtĭs Vōtă prŏ-

cāntūm. *Prud.* (*Cath.* 9, 51). Quæ prō tērrēnīs sĭbĭ cōmpēnsātă tĕnēbāt. *P. Nol.* (16, 277). SYN. Pēnsŏ, æquŏ, rĕsārcĭŏ, rĕpēndŏ. || *Abréger.* Māgnōsquĕ sĭnūs Tēlmēssĭdŏs ūndæ Cōmpēnsāt mĕdĭō pĕlăgī. *L.* (Et *Sen. Hip.* 83).

┼ Cōmpērcŏ. *Voy.* Comparco.

┼ Cōmpĕrĕgrīnŭs, ī, *m. Qui est avec qqn dans un pays étranger.* Ābrăhām jām tē cōmpĕrĕgrīnŭs hăbĕt. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 28).

Cōmpĕrĭŏ, ĕrīs, ĕrī, ērtŭm, ĕrīrĕ. *Découvrir, apprendre.* Cōmpĕrīt īnvĭdĭām sūprēmō fīnĕ dŏmārī, *H.* Ūndĕ hōc cōmpĕrĕrīm tām bĕnĕ, quærĭs : ămŏ. *O.* Quīdvīs cŭpĭŏ, dūm ne ŏb hōc mē fāllī cōmpĕrĭăr, Chrĕmē. *Ter.* (*And.* V, 3, 31). SYN. Cōgnōscŏ, nōvī, aūdĭŏ, dīscŏ. (Perfectum *comperii* agnoscit *Diom.* 369.) *Voy.* Compertus.

Cōmpērnĭs, ĭs, *m. f. Dont les genoux se touchent.* Cōmpērnem aūt vārām fuīsse Āmphĭtrŭōnĭs ἄκοιτιν. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 103). Vārum, aūt vālgum, aūt cōmpērnĕm... fīlĭŭm. *Pl.* (apud *Fest.* in *Valgus*).

┼ Cōmpērpĕtŭŭs, ă, ŭm. *Qui partage l'éternité avec.* Ēt cōmpērpĕtŭūm rētrō Pătrĭs, ēt Pătrĕ nātŭm. *Prud.* (*Apoth.* 271).

┼ Cōmpērtŏr, ōrĭs, *m. Auteur de.* Trānscēndĭtŭr ōmnī Crīmĭnĕ cōmpērtōr lētī. *Alcim.* (IV, 148).

Cōmpērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Comperio. *Appris, su, connu.* Cōmpērtum ēst vērācĭbŭs ūt mĭhĭ sīgnīs. *Tib.* (IV, 1, 120). Nōn bĕnĕ cōmpērtum ēst. *L.* SYN. Nōtŭs, cōgnĭtŭs.

┼ Cōmpēs. *Voy.* Compedis.

Cōmpēscŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Tenir enfermé de force, retenir, contenir.* (Vid. *Fest.*) Cōmpēscēt rīpīs Rhēnūm. *Sil.* Ēquūm cĕlĕrem ārctātō cōmpēscĕrĕ frēnō. *Tib.* (IV, 1, 91). Nōn tămĕn īllă sŭōs pŏtĕrīt cōmpēscĕre ŏcēllōs. *Pp.* (I, 16, 31). Dĭgĭtō cōmpēscĕ lăbēllŭm. *J.* (1, 160). Pĕdĭbūs crētām dūm cōmpēscĭs. *Titin.* (apud *Non.* 4, 34). SYN. Cōntĭnĕŏ, tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, claūdŏ, cōmprĭmŏ, rĕprĭmŏ, cŏērcĕŏ, īmpĕdĭŏ, frēnŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Au fig. Contenir, arrêter, réprimer.* Quæ pœnīs cōmpēscĕrĕt īnfĕrĭōrĕm. *H.* Quī dīssŏlūtōs mōrēs vī cōmpēscĕrĕt. *Ph.* || *Apaiser.* Sĭtīm mūltā cōmpēscŭīt ūndā. *O.* Cōmpēscĭtŭr īră lĕōnŭm. *Id.* Cōmpēscĕ quĕrēlās. *Lr.* (III, 969). Vīnōquĕ nŏvōs cōmpēscĕ dŏlōrēs. *Tib.* (I, 2, 1). Sēd sī cōmpēscĕrĕ cōrdă Nōn dătŭr ōrāntī. *Sil. Voy.* Sedo. || *Couper, retrancher.* Rāmōs cōmpēscĕ flŭēntēs. *V.* Cōntĭnŭō cūlpām fērrō cōmpēscĕ. *Id.* Spătĭāntĭă pāssĭm Brāchĭă cōmpēscĭt. *O.* Lūxŭrĭāntĭă cōmpēscĕt. *H.* SYN. Āmpŭtŏ, rĕcīdŏ, rĕscīndŏ.

┼ Cōmpĕtēns, tĭs. *Convenable.* Hūnc mŏdūm sī cōmpĕtēntī pērtŭlīt dūctū stĭlŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 34).

┼ Cōmpĕtēntĕr. *Convenablement.* Pērsōnă quæquĕ cōmpĕtēntēr plēctĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 10, 118). Văgă līnguă flēxūm cōmpĕtēntĕr ēxplĭcăt. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 18).

Cōmpĕtŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ĕrĕ, *n. Être présent ; être suffisant.* Rōmānōs tērra ātque ūndīs, ŭbĭ cōmpĕtĕt ætās, Fērro īgnīquĕ sĕquăr. *Sil.* Quŏd sī nĕc cœlī nĕc cāmpī cōmpĕtĭt hūmŏr. *Colum.* (X, 50. Adde *Prud. Sym.* II, 375). SYN. Ādsŭm, sūppĕtŏ. || *Qqf. act. Attaquer ensemble.* Sōlŭs... Cōmpĕtĭtŭr Fēlīx. *P. Nol.* (15, 132). || *Atteindre ensemble.* Sūprēmūm fātī cōmpĕtĭērĕ dĭēm. (*Anthol.* II, p. 71. Eodem sensu apud *Justin.* 13, 2.)

Cōmpīlŏ, ās, ārĕ. *Voler, dérober.* Nē mē Crīspīnī scrīnĭă līppī Cōmpīlāssĕ pŭtēs. *H.* Nē tē cōmpīlēnt fŭgĭēntēs. *Id.* Cōmpīlārĕ Cĭlĭx vŏlēbāt hōrtŭm. *M.* (VI, 72, 2). *Voy.* Fūror.

Cōmpīngŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, īngĕrĕ. *Pousser violemment.* Ēt cōncrētă dĭū cōmpīngīt nūbĭlă mūndō *Avien.* (*Arat.* 90). Quīd făcĭām nūnc, sī trēsvĭrī me īn cārcĕrĕm cōmpēgĕrīnt? *Pl.* (*Amp* I, 1, 3). SYN. Ădĭgŏ, cōmpēllŏ (ĭs), trūdŏ. || *Attacher, joindre, construire.* Dūplĭcĭbūs cămĕrīs ārcām cōmpīngĕrĕ jūssŭs. *Cypr.* (*Gen.* 251). *Voy.* Compactus, Jungo.

Cōmpĭtālĭă, ŭm *ou* ōrŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur des Lares.* Nĕque īn cŭlīnam, ĕt ūnctă cōmpĭtālĭă. (*Catal. Virg.* 5, 27. Cf. *Virg. Æ.* VIII, 717 ; *Aus. Eclogar.* 18, 17 ; *Gell.* 10, 24.)

Cōmpĭtŭm, ī, *n. Carrefour.* Præmĭăque īngĕnĭīs pāgōs ēt cōmpĭtă cīrcŭm. *V.* Īn tērnās cōmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Rūmōr pēr cōmpĭtă mānăt. *H.* SYN. Trĭvĭŭm.

┼ Cōmpĭtŭs, ī, *m. arch. Comme le précéd.* Ŭbi ădĭī ādjăcēntēm cōmpĭtŭm. *Cæcil.* (apud *Non.* 3, 38).

Cōmplăcĕŏ, ēs, ŭī *ou* ĭtŭs sŭm, ĭtŭm, ērĕ, *n. Plaire.* Gaūdērĕ tædĕt, ējŭlārĕ cōmplăcĕt. *Eugen.* (12, 16). Cōmplăcŭīssĕ dĕhīnc, dīsplĭcŭīssĕ prĭŭs. *Aus.* (*Cæs.* 7, 4. Adde *Pl. Rud.* III, 4, 22). Quāntŭsque ămātōr sīt, quŏd cōmplăcĭtum ēst sĕmĕl. *Pl.* (*Amp. prol.* 106. Et *Ter. And.* IV, 1, 21).

Cōmplăcĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a plu, qui plaît, agréable.* Făcĭēs īnsīstĕrĕ prātō Cōmplăcĭtō. *Nemes.* (*Cyn.* 13). Eĭus sĭbĭ cōmplăcĭtām fōrmām, pōstquam ādspēxĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 23).

┼ Cōmplānātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui aplanit.* Cōmplānātōrēm tŭmĭdŭlæ gīngīvŭlæ. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 9 Bip., de pulvisculo).

Cōmplānŏ, ās, ārĕ. *Aplanir. Voy.* Æquo.

┼ Cōmplaūdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Applaudir ensemble.* Cōncōrdātĕ mĕĭs, prĕcŏr, ēt cōmplaūdĭtĕ, frātrēs, Cārmĭnĭbŭs. *P. Nol.* (18, 8). *Voy.* Complosus.

Cōmplēctēns, tĭs, *part. de* Complector. Nūnc ădĕs, ætērnō cōmplēctēns ōmnĭă nēxū. *L.*

┼ Cōmplēctŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme* Complector. Quĭn ērgŏ, quāndŏ cōnvĕnīt, cōmplēctĭtĕ. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 39).

Cōmplēctŏr, ctĕrĭs, xŭs sŭm, ctī, *d. Embrasser, contenir, comprendre.* Ēt pătrĭs Ānchīsæ grĕmĭō cōmplēctĭtŭr ōssă. *V.* Sōpōr fēssōs cōmplēctĭtŭr ārtŭs. *Id.* Cōmplēctērĕr ōmnĭă vērbĭs. *O.* SYN. Āmplēctŏr, cōmprĕhēndŏ *et* cōmprēndŏ, cōntĭnĕŏ, tĕnĕŏ. || *Environner.* Flōrĭbŭs ēt dūlcī ādspīrāns cōmplēctĭtŭr ūmbrā. *V.* Cōmplēctĭtŭr īnguĭnă cōrtēx. *O.* SYN. Cīngŏ, cīrcŭmdŏ. || *Qqf. Embrasser, baiser.* Dēxtrām cōmplēxŭs ĕūntĭs. *O. Voy.* Complexus, Amplector. || *Aimer, suivre, cultiver.* Jām pēctŏrĕ tōtō Āccĭpĭo, ēt cŏmĭtēm cāsūs cōmplēctŏr ĭn ōmnēs. *V.* Cōmplēctĭtŭr ārtēs Īngĕnŭās. *O.* SYN. Cŏlŏ, fŏvĕŏ.

Cōmplĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Remplir.* Lūnæ sī cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Lātĕ lŏcă mīlĭtĕ cōmplēnt. *Id.* Cōmplētĕ sēdīlĭă, pātrēs. *Cl.* SYN. Īmplĕŏ, rĕplĕŏ. || *Compléter.* Trēs pŏtŭīt cōmplērĕ dĕcēs. *Cl.* Seū plūrēs cōmplērĕ vălēnt. *V.* || *Au fig.* Ŭlŭlātĭbŭs æthĕră cōmplēnt. *V.* Trōŭm Rŭtŭlōrŭmque āgmĭnă cōmplĕt (vox). *Id.* Nōndūm spīssă nĭmīs cōmplērĕ sĕdīlĭă flātū (de tibia). *H.* Hūnc quŏquĕ tĭmōrĕ pōstquām cōmplēvīt lŏcŭm. *Ph.* || *Achever, accomplir.* Ānnŭŭs ēxāctīs cōmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbĭs. *V.* Hīnc ŭbĭ quīnquĕ sŭæ cōmplēvīt sæcŭlă vītæ. *O.* SYN. Īmplĕŏ, ābsōlvŏ, pērfĭcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, pĕrăgŏ.

Cōmplērām, Cōmplērīm, *sync. pour* Compleveram, etc. Cōmplērānt līttŏră cœtū. *V.* Cōmplērīnt āgmĭnĕ rīpās. *Id.*

Cōmplēssĕ, Cōmplēstī, *sync. pour* Complevisse, Complevisti. Ēt māgnās cœlī cōmplēssĕ căvērnās. *Lr.* (IV, 172). Tū quūm tĭmēndā vōcĕ cōmplēstī nĕmŭs. *H.*

Cōmplētŏr, ōrĭs, *m. Celui qui remplit, accomplit.* Lēgūm cōmplētŏr Īēsŭs. *Juvc.* (II, 576).

Complētŭs, ă, ŭm. *Rempli, complété.* Jāmquĕ pĕr Ētrūscōs lĕgĭō cōmplētā mănĭplōs. *Sil.* SYN. Īmplētŭs, plēnŭs. || *Accompli.* SYN. Cōnfēctŭs, pĕrfēctŭs, pĕrāctŭs.

† Cōmplēx, ĭcĭs, *m. f. néol. Qui a des plis, tortueux.* Dē sēmĭnĕ cōmplĭcĭs hȳdræ. *Prud.* (*Ham.* 614). || *Complice.* Pŭĕrum āc măgīstrūm cōmplĭcēs sēctæ īmpĭæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 822. *Gloss. Placidi* : « *Complices* sunt qui uno peccato vel reatu juncti. »)

† Cōmplēxŏ, ās, ārĕ. *Embrasser.* Pōrtūm quēm gĕmĭnæ cōmplēxānt brāchĭă rīpæ. *Corip.* (*Just.* I, 104).

Cōmplēxŭs, ă, ŭm. *Qui a embrassé ou embrasse.* Īnsānĭs nātūm cōmplēxā lăcērtĭs. *O.* Mē cōmplēxŭs ĕūntĕm. *V.* SYN. Āmplēxŭs. || *Qui a entouré ou entoure.* Ūmbrā cōmplēxā Pĕnātēs (laurus). *V.* Cōmplēxī tērrām mărĭs īncŏlă. *O.* SYN. Cōmplēctēns, āmplēxŭs, cīngēns, cīrcūmdāns. || *Passivt.* Sīc tūm præcĭpĭtī cōmplēxōs mōlĕ fŭrōrĭs. *Victor* (*Gen.* III, 269).

Cōmplēxŭs, ūs, *m. Embrassement.* Īntēr cōmplēxūs ēxcĭdĭt ūmbră mĕōs. *Pp.* (IV, 7, 96). Cōmplēxū cōĕrūnt mēmbră tĕnācī. *O.* Quĭs tē nōstrĭs cōmplēxĭbŭs ārcēt? *V. Voy.* Amplexus. || *Enveloppe.* Hōc vĭdē, cīrcūm sŭprāquĕ quōd cōmplēxū cōntĭnĕt Tērrām. *Pacuv.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 17).

Cōmplĭcātŭs *et* Cōmplĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Plié, roulé.* Sēd cōmplĭcātūm spārtĕŭs Claūdāt cădāvēr cūlĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 457. Adde *Capel.* VIII, p. 272). Cūr ĭtă cōmplĭcĭtĭs ālĭs? (*Anthol.* I, p. 3.)

Cōmplĭcŏ, ās, ārĕ. *Plier, rouler.* Rŭdēntēm cōmplĭcŏ. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 1).

Cōmplōdŏ. *Voy.* Complaudo.

Cōmplōrŏ, ās, ārĕ. *Déplorer.* Sē mŏdŏ, dēsērtōs mŏdŏ cōmplōrāssĕ pĕnātēs. *O.* Ēt grăvĭtēr quēstū Chārmĕ cōmplōrāt ănīlī. (*Ciris,* 285.) *Voy.* Deploro.

Cōmplōsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Complodo *ou* Complaudo. || Cōmplōsæ mănŭs. *Mains rapprochées comme pour applaudir.* Cōmplōsās tĕnŭīssĕ mănūs. *L.* (II, 292. Alii leg. *compressas*).

Cōmplūrēs, ă *et arch.* ĭă, *gén.* ĭŭm. *Beaucoup de, nombreux.* Cōmplūrēs ălĭōs, dōctōs ĕgŏ quōs ĕt ămīcōs. *H.* Mūlta ădvĕnĭēnti, ŭt fĭt, nŏva hīc cōmplūrĭă. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 6. De quo cf. *Donat.*; *Gell.* 5, 21; *Charis.* 56 et 100; *Prisc.* 604).

Cōmplūrĭēs, *adv. Bien des fois.* Sēnsi ĕgŏ jām cōmplūrĭēs. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 65. Cf. *Gell.* 5, 21, et *Fest.*).

Cōmplūscŭlī, æ, ă. *Déjà un peu nombreux.* Nōn hĕrcle, ădŏlēscēns, jam hōs dĭēs cōmplūscŭlōs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 43. Et *Ter. Hec.* I, 2, 102. Cf. *Prisc.* p. 611).

Cōmplūtēnsĭs, ĕ. *De Complutum, ville de la Tarraconaise.* Quēm Cōmplūtēnsī māndāvĭmŭs ūrbĕ. *P. Nol.* (35, 606).

Cōmplūtŭm, ī, *n. Complutum, ville de la Tarraconaise, auj. Alcara de Henarez.* Sānguĭnĕm Jūstī cŭī Pāstŏr hærĕt... Fērrĕ Cōmplūtūm grĕmĭō jŭvābĭt Mēmbră dŭōrŭm. *Prud.* (*Peri.* 4, 43).

Cōmplŭvĭŭm, ĭī, *n. Bassin au milieu de l'atrium, pour recevoir les eaux pluviales.* Cōmplŭvĭum, āngūstō brĕvĭa īntēr tēctă cŭbīlī, Quō vĕtŭs ărēbăt tēctō cīstērnă prŏfūndō. *P. Nol.* (16, 156). *Voy.* Impluvium.

Cōmpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et sync.* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Établir, construire, bâtir, fonder.* Ūrbēm tūtā cōmpōnĕrĕ tērrā. *V.* Cīrcā Jūtūrnæ cōmpŏsŭĕrĕ lăcūs (templa). *O.* SYN. Pōnŏ, stătŭŏ, cōndŏ, cōnstĭtŭŏ. *Voy.* Ædifico. || *Façonner.* Pērquĕ sŭōs īntŭs nŭmĕrōs cōmpōnĭtŭr īnfāns *O.* SYN. Fīngŏ, cōnfĭcĭŏ. || *Rapprocher, réunir.* Lābră lăbēllĭs Cōmpōnŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 62). Cōmpōnēns mănĭbūsquĕ mănūs ātque ōrĭbŭs ōră. *V.* SYN. Cōmmĭttŏ, jūngŏ, cōnjūngŏ. || *Mettre aux prises, faire combattre.* Hūnc aūdēt sōlūm cōmpōnĕrĕ fātĭs. *Sil.* Quĭsnām sē lūmĭnĕ cæcō Cōmpŏsŭĭt nōbĭs? *Id.* Cūm Păcĭdĕĭānō cōmpōnĭtŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 425, et *Cic. Optim. Gen Orat.* 17). SYN. Cōmmĭttŏ, ŏppōnŏ. || *Au fig. Mettre en ordre, arranger, régler.* Īs gĕnŭs īndŏcĭle āc dīspērsūm mōntĭbŭs āltĭs Cōmpŏsŭĭt. *V.* Spōntĕ mĕā cōmpōnĕrĕ cūrās. *Id.* Ōmnĕ vĭdērēs Nūmĕn ăd hānc cūltūs cōmpŏsŭīssĕ sŭōs. *O.* Mājŭs ŏpŭs, mōrēs cōmpŏsŭīssĕ sŭōs. *Id.* Nēc bĕnĕ mēndācī rīsūs cōmpōnĭtŭr ōrĕ. *Tib.* (III, 7, 3). Făcĭēm cōmpōnĕrĕ pūgnæ. *Id.* (IV, 1, 100). SYN. Fīngŏ, fōrmŏ, īnfōrmŏ, āptŏ, ōrdĭnŏ. || *Apaiser, calmer.* Sēd mōtōs præstāt cōmpōnĕrĕ flūctūs. *V. Voy.* Sedo. || *Faire reposer.* Pătrĭā sĕnĭūm cōmpōnĕrĕ tērrā. *St.* Ŏcŭlōs cōmpōnĕrĕ vīrgā. *V. Fl.* (Et *Sil.* VII, 204). || *Arranger ses membres sur un lit; faire coucher.* Pōst, ŭbĭ jām thălămĭs sē cōmpŏsŭērĕ, sĭlētūr. *V.* Āntĕ dĭēm claūsō cōmpōnēt Vēspĕr Ŏlȳmpō. Vīx dēfēssā sĕnēm pāssŭs cōmpōnĕrĕ mēmbră. *Id.* || *Réunir les restes, ensevelir.* Tū mĕā cōmpōnēs (ossa). *Pp.* (II, 24, 35). Mēmbrăquĕ dīspērsī pĕlăgō cōmpōnĕrĕ Māgnī. *L.* Tōrōquĕ Mōrtŭă cōmpōnăr. *O.* (Adde *V. Fl.* VII, 208; *Sen. Thyest.* 433). *Voy.* Sepelio. || *Arranger un différend, réconcilier.* Āvērsōs sŏlĭtī cōmpōnĕre ămīcōs. *H.* Lætī cōmpōnĭtĕ fœdŭs. *V.* Nōn nōstrum īntēr vōs tāntās cōmpōnĕrĕ lītēs. Cōmpōnī fœdĕrĕ bēllŭm. *Id.* SYN. Jūngŏ, cōncĭlĭŏ. || *Composer, écrire.* Prīmŭs ĭn hūnc ŏpĕrĭs cōmpōnĕrĕ cārmĭnă mōrĕm. *H.* Quōs ĕgŏ cōmpŏsŭī (elegos). *O.* SYN. Cōndŏ, scrībŏ. *Voy.* Scribo. || *Comparer.* Pārvĭs cōmpōnĕrĕ māgnă sŏlēbăm. *V.* Clādī cōmpōnĕrĕ clādĕm. *O. Voy.* Comparo.

Cōmpōrtŏ, ās, ārĕ. *Transporter ensemble.* Sēmpērquĕ rĕcēntēs Cōmpōrtārĕ jŭvăt prædās. *V.* Sī quĭs ĕmăt cĭthărās, ēmptās cōmpōrtĕt ĭn ūnŭm. *H.*

Cōmpŏs, ŏtĭs. *Qui jouit de, qui a obtenu.* Īnsĕquĕre, ĕt vōtī pōstmŏdŏ cōmpŏs ĕrĭs. *O.* Ēt sŭum hĕrūm făcĭēt lībērtātĭs cōmpŏtĕm. *Pl.* (*Capt. prol.* 41). Cōmpŏs mĕmŏrābĭlĭs aūsī. *Sil.* Cōmpŏtĕ vōtō rĕddūnt grātēs. *Sen.* (*Ag.* 365). PHR. Vīctōr prŏpŏsĭtī. *H.* || — ănĭmī, mēntĭs, *et qqf. absolt. Qui a sa raison.* Vīx sānæ vīrgō Nīsēĭă cōmpŏs Mēntĭs. *O.* Vīx sūm cōmpŏs ănĭmī. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 12). Trĕpĭdārĕ mĕtū vīx cōmpŏs Ĭmĭlcē. *Sil.* || † *arch. En mauv. part.* Ærūmnārum ĕt mĭsĕrĭārūm cŏmpŏtĕm. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 32). || † *Avec l'abl.* Mĭsĕram īrrīdēt māgnĭs cōmpŏtem ĕt mūltĭs mălĭs. *Att.* (ap. *Non.* 12, 14). Vīx cōmpŏs mēntĕ rĕfūgĭt. (*Culex,* 189.)

† Cōmpōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Posco. Bēllăquĕ cōmpōscēns. *Capel.* (V, p. 136).

Cōmpŏsĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Composition, parties constitutives.* Īpsă dēmōnstrāt sŭbēssĕ cōmpŏsĭtĭō nōmĭnĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 155).

Cōmpŏsĭtō, *adv. D'après un plan arrêté.* Cōmpŏsĭtō rūmpĭt vōcĕm. *V.* Cōmpŏsĭtō făctum ēst. *Ter.* (*Phor.* V, 1, 29).

Cōmpŏsĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui met en ordre.* Plūs sĭbĭ pērmīsĭt cōmpŏsĭtōrĕ sŭō. *O.* Cōmpŏsĭtōr mōrūm, jūrĭs lēgūmquĕ săcērdōs. *Corip.* (*Laud. Just.* I, 17).

† Cōmpŏsĭtūră, æ, *f. Liaison des parties.* Ēt fĕrĭūnt ŏcŭlōs tūrbāntĭă cōmpŏsĭtūrās. *Lr.* (IV, 327).

Cōmpŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Compono. *Arrangé, disposé, mis en ordre.* Cōmpŏsĭtĭs spīrāvĭt crīnĭbŭs aūră. *V.* Cōmpŏsĭtī nŭmĕro ĭn tūrmās. *Id.* || *Au fig. Uni, allié.* Dīsjĭcĕ cōmpŏsĭtām pācĕm. *V.* Tām bĕnĕ cōmpŏsĭtūm sōllĭcĭtārĕ tŏrŭm. *O.* SYN. Jūnctŭs. || *Calme, tranquille, apaisé.* Blāndăquĕ cōm-

pŏsĭtās aūrā sĕcūndĕt ăquās. *O.* Mărĕ cŏmpŏsĭtŭm. *Id.* Cŏmpŏsĭtĭs vĕnĕrāntŭr ărmĭs. *H.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs. || *Couché, gisant, mort.* Sī bĕnĕ cŏmpŏsĭtŭs sŏmnō vīnōquĕ jăcēbĭt. *O.* Cŏmpŏsĭtī cĭnĕrēs. *Id.* Mōllĭtĕr īn tăcĭtō līttŏrĕ cŏmpŏsĭtăm. *Pp.* (1, 11, 14). Cŏmpŏsĭtĭs plēnæ gĕmŭērūnt ōssĭbŭs ūrnæ. *L. Voy.* Sepultus, Sopitus, Recubans. || *Composé, écrit.* Cŏmpŏsĭtūm quō sĭt tĕmpŏrĕ, quōquĕ lŏcō (opus). *O.* SYN. Cōndĭtŭs, scrīptŭs. || *Convenu, concerté.* Cŏmpŏsĭtā rĕpĕtāntŭr hōrā. *H.* Cŏmpŏsĭtĭs vērbĭs. *O.*

Cŏmpōstŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Compositus. Nūnc plăcĭdā cŏmpōstūs pācĕ quĭēscĭt. *V.* Quō mēmbră sŏlō cŏmpōstă quĭēscūnt. *Juvc.* (IV, 380).

† Cŏmpŏtĭŏ, īs, īrĕ, *arch. Faire jouir.* Pīscātū nŏvō mē ūbĕrī cŏmpŏtīvĭt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 6). || Cŏmpŏtĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Jouir.* Ĭta hīc mĭsĕră sōlĭs lŏcīs cŏmpŏtītă. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 32).

Cŏmpōtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui boit ensemble.* SYN. Cŏmbĭbŏ.

Cŏmpōtrīx, īcĭs, *f. Celle qui boit ensemble.* (*Ter. And.* I, 4, 4.)

Cŏmprĕcāns, tĭs, *et* Cŏmprĕcātŭs, ă, ŭm. *Qui prie, a prié.* Ĕt trīstĕ lævā cŏmprĕcāns săcrūm mănū. *Sen.* (*Med.* 680). Aūt tūrĕ cŏmprĕcātam ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 108).

Cŏmprĕcŏr, ārĭs, ārī, *d. Prier.* Cœlēstūmquĕ fĭdēm pōstrēmā cŏmprĕcĕr hōrā. *Cat.* (64, 191). Cўthĕrēĭă, cŏmprĕcŏr, aūsĭs Ādsĭt, ăĭt. *O.* Heūs, ăbi īntro, ĕt cŏmprĕcārĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 42). *Voy.* Precor.

Cŏmprĕhēndŏ, *et sync.* Cŏmprēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Prendre, saisir.* Dīcānt : cŏci ăbstŭlērūnt, cŏmprĕhēndĭtĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 67). Rōbŏră cŏmprēndĭt, frōndēsque ēlāpsŭs ĭn āltās (ignis). *V.* Cŏmprēndĭt gūttŭră mōrsū. *L.* Cŏmprēndĭtŭr īgnĭbŭs āggĕr. *O.* SYN. Prĕhēndŏ, prēndŏ, căpĭŏ, răpĭŏ, ărrĭpĭŏ. || *Embrasser, renfermer.* Ōmnēs scĕlĕrūm cŏmprēndĕrĕ fōrmās. *V.* Quāntum īmpūlsă vălĕt cŏmprēndĕrĕ lāncĕă nōdō. *Sil.* Cŏmprēndĕrĕ dīctĭs. *O.* Nĕc cŏmprĕhēndī vērsĭbŭs nōstrĭs vălĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 314). SYN. Cŏmplēctŏr, cōntĭnĕŏ, cōnclūdŏ. || *Comprendre, concevoir* Nēc pŏtĕs ŏbtūsō cŏmprēndĕrĕ tālĭă sēnsū. *Juvc.* (II, 210). SYN. Īntēllĭgŏ, āssĕquŏr, cōncĭpĭŏ.

Cŏmprĕhēnsŭs, *et sync.* Cŏmprēnsŭs, ă, ŭm. *Pris, saisi.* Tēr frūstrā cŏmprēnsă, mănūs ēffūgĭt ĭmāgŏ. *V.* || *Contenu.* Sīve ĭn ūnō cŏmprĕhēnsă, sīve ĕrĭt vērbō părī. *T. Maur.* (*Syll.* 670).

Cŏmprēssĭŏ, ōnĭs, *f. Action de serrer.* Cŏmprēssĭŏ pōrro ēst ĭn ŭtrāquĕ dīssŏnōră. *T. Maur.* (*Litt* 106. Adde *Pl. Pseud.* I, 1, 64)

† Cŏmprēssŏ, ās, ārĕ. *Presser.* Ĕt mŏdŏ cūm tĕnĕrĭs cūlmōs cŏmprēssăt ărīstĭs. *Corip.* (*Johan.* VII, 538).

† Cŏmprēssŏr, ōrĭs, *m. Celui qui a séduit une femme.* (*Argum.* 2 in *Pl. Aul.* 7.)

Cŏmprēssŭs, ă, ŭm. *Pressé, serré.* Prægrăvĕ cŏmprēssā faūcĕ pĕpēndĭt ŏnŭs. *O.* Cæsărĭēs cŏmprēssă mănū. *L.* Hæc ĕgŏ mēcŭm Cŏmprēssĭs ăgĭtō lăbrĭs. *H.* || *Apaisé.* Cŏmprēssŭs ĕt ōmnĭs Īmpĕtŭs. *V.* Ĕt ămŏr cŏmprēssŭs ĕdēndī. *Id.* SYN. Sēdātŭs, plăcātŭs. || *Comparat.* Cŏmprēssĭŏr ālvō. (*Moret.* 34.)

† Cŏmprēssŭs, ūs, *m. Commerce illégitime.* (*Ter. Ad.* III, 4, 29 ; *Pl. Amp. prol.* 109.)

Cŏmprĭmŏ, ĭmĭs, ēssī, ēssŭm, ĭmĕrĕ. *Presser, serrer.* Cŏmprĭmăt ōrdĭnĭbūs vērsūs. *O.* Tānquām cŏmprēssā mănū sĭt. *Lr.* (VI, 868, de terra). SYN. Prĕmŏ, cōnstrīngŏ, strīngŏ, ārctŏ. *Voy.* Arcto. || — ŏcŭlōs. *Fermer les yeux à quelqu'un.* Īllĕ mĕōs ŏcŭlōs cŏmprĭmăt, īllĕ tŭōs. *O.* (Adde *Carm. ad Liv.* 160.) SYN. Claūdŏ. || *Déshonorer, faire violence.* (*Pl. Epid.* IV, 1, 13 ; *Ter. Ph.* V, 8, 29; *Mart.* IV, 66, 11.) *Voy.* Vitio. || *Au fig. Arrêter, contenir, réprimer.* Pōstquām vōcĕ mănūquĕ Mūrmŭră cŏmprēssĭt. *O.* Cŏmprĭmĕ grēssūm. *V.* Cŏmprĭmĭt ēnsēm (deus). *Sil.* Cŏmprĭmĕ tēlă mănū. *St.* Pōsthāc cŏmprĭmĭtō mănūs. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 29). SYN. Prĕmŏ, rĕprĭmŏ, cōntĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, etc. *Voy* Cohibeo. || — vōcēm, līnguăm, mē. *Se taire.* Līnguām cŏmprĭmēs Pōsthāc. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 88). Sēd cŏmprĭmūnda ēst mĭhĭ vōx ātque ōrātĭŏ. *Id.* (*Ps.* I, 4, 16). Cŏmprĭmĕ tē ; nĭmĭūm tīnnĭs. *Id.* (*Cas.* II, 3, 32). || — ălĭquēm. *Faire taire.* Nōn ĕgŏ tē cŏmprĭmĕrĕ pōssūm sĭnĕ mălō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 81).

Cŏmprŏbātŭs, ă, ŭm. *Prouvé, confirmé.* Ætātĕ nōstrā cŏmprŏbāta āntīquĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 632).

Cŏmprŏbŏ, ās, ārĕ. *Approuver, prouver, confirmer.* Laūdăt, ĕt hōrtātū cŏmprŏbăt āctă sŭō. *O.* Rĕbūsque ūt cŏmprŏbĕt ōmĕn. *Id.* Lĕpĭdī mōrēs tūrpem ōrnātūm făcĭlĕ făctĭs cŏmprŏbānt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 94). *Voy.* Probo.

Cŏmpsī *ou* Cŏmsī, *parf. de* Como.

Cŏmptŭs *ou* Cŏmtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Como *Orné, peigné.* Sānguĭnĕ tūrpāntēm cŏmptōs dē mōrĕ căpĭllōs. *V.* Vīttā cŏmptōs prætēndĕrĕ rāmōs. *Id.* SYN. Ōrnātŭs, cūltŭs, cŏmpŏsĭtŭs, pēxŭs. *Voy.* Pecto. || *Au fig.* Sĭmŭlātūm cŏmptă dŏlōrēm. *L.* Lārgīrĕ cŏmptūm cārmĕn īnfāntīssĭmō. *Prud.* (*Peri.* 10, 3).

Cŏmptŭs, ūs, *m. Ornement.* Vīrgĭnĕōs cīrcūmdătă cŏmptūs. *Lr.* (I, 87). *Voy.* Ornatus.

† Cŏmpūgnāns, tĭs, *part. de* Compugno. *Qui combat avec.* Īntēr sē tām cŏmpūgnāntĭă. *Prosp.* (*Ingr.* III, 177).

Cŏmpŭlī, *parf. de* Compello, is.

Cŏmpūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Compello, is. *Poussé.* Īpsĕ, nŏtō cŏmpūlsŭs ĕōdĕm, Āffōrĕt Ænēās. *V.* || *Au fig.* Hāc ĕgŏ cŏmpūlsūs, nōn ēst mīrābĭlĕ, fōrmā. *O.* Sĭtī cŏmpūlsī. *Ph.*

† Cŏmpūlsŭs, ūs, *m. Choc.* Āgrīs cŏmpūlsu ăĕrĭō frăgŏr īntŏnăt. *Avien.* (*Prognostic.* 102. Apud *Apul. Met.* 8, p. 167 Bip., est *compulsu dentium*).

Cŏmpūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* || *Eccl. Repentant.* Ārcērētquĕ grăvēs cŏmpūnctō cŏrpŏrĕ sŏmnōs. *P. Nol.* (5, 235). Hōc ĭgĭtūr cŏmpūnctā mălō. *P. Petroc.* (V, 460).

Cŏmpūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Piquer.* Ĭtă quăsĭ sēntēs lăbră mĭhĭ cŏmpūngĭt bărbă. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 48). Vĭdĕ nē dŏlōnĕ cōllūm cŏmpūngăm tĭbĭ. *Ph. Voy.* Pungo || *Au fig. Blesser.* Ĕt quī cŏmpūngūnt ăcĭēm lăcrĭmărĕquĕ cŏgūnt. *Lr.* (II, 420, de coloribus).

Cŏmpŭtŏ, ās, ārĕ. *Compter, supputer.* Ātquĕ sŭōs jăm dēxtrā cŏmpŭtăt ānnōs. *J.* (10, 245). Quŏt Tīthōnĭă cŏmpŭtăt sĕnēctŭs (annos). *St. Voy.* Numero.

Cŏmpūtrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se pourrir ensemble.* Sēd pĕrĕūnt... cōnquĕ pūtrēscūnt. *Lr.* (III, 344).

Cŏmsī, *parf. de* Como, is.

Cŏmtŭs. *Voy.* Comptus.

Cŏmŭm, ī, *n.* (Κῶμον). *Côme, ville de la Gaule Cisalpine, près du lac Larius.* Cŏmī mœnĭă Lārĭūnquĕ līttŭs. *Cat.* (35, 4).

Cōnāmĕn, ĭnĭs, *n. Effort.* Ēxĭgŭō fūnēm cōnāmĭnĕ mīsĭt. *O.* Dēprēnsă dŏlēt cōnāmĭnă mōrtĭs. *Id. Voy.* Conatus, us.

Cōnātă, ōrŭm, *n. pl. Efforts* Quōd făcĕre īntēndūnt, nĕque ădhūc cōnātă pătrāntŭr *Lr.* (V, 386). Cĕdŏ, sī cōnātă pĕrēgĭt. *J.* (13, 210). *Voy.* Conatus.

Cōnātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conor. *Qui s'est efforcé.* Tēr cōnātŭs ĭbī cōllō dărĕ brāchĭă cīrcūm. *V.*

Cōnātŭs, ūs, *m. Effort.* Vēllĕ vĭdēmŭr, ĕt īn mĕdĭīs cōnātĭbŭs ægrī Sūccĭdĭmŭs. *V.* SYN. Cōnāmĕn, cōnātă, mōlīmĕn, nīsŭs, vīs. EP. Īngēns, vălĭdŭs, măgnŭs, fōrtĭs, sūmmŭs ; dēbĭlĭs, ēxĭgŭŭs. || *Entreprise, essai.* Sēd quŏnĭăm tāntĭs fātūm cōnātĭbŭs ōb-

stăt. *O.* SYN. Īncēptŭm, cœ̄ptŭm, aūsŭm, tēntāmĕn, cōnsĭlĭŭm, prōpŏsĭtŭm, ōrsă, *n. pl.*

Cōncăcō, ās, ārĕ, *a. Faire ses ordures sur, embrener.* Tōtām tĭmēntēs cōncăcārŭnt rēgĭăm. *Ph.*

Cōncălĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être échauffé ensemble.* Bĕne ŭt īn scŭtrīs cōncălĕānt, ēt călămum īnjĭcĕ. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 8. *Id. Amp.* I, 3, 15). Sĭmŭlācrūm strūctĭlĕ flātū Cōncălŭīssĕ Dĕī. *Prud.* (*Ham.* 191). *Voy.* Caleo. || *Au fig. Être épris.* (*Ter. Heaut.* II, 3, 108.)

Cōncălēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'échauffer ensemble.* Hīc dŭōrūm cāră frātrūm cōncălēscūnt pēctŏră. *Prud.* (*Peri.* 1, 52).

Cōncāndĕō, ēs, ērĕ, *ou* Cōncāndēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Blanchir, s'échauffer ensemble.* Nūnquām fūtĭlĭbūs cōncāndŭĭt īgnĭbŭs æthēr. *Manil.* (I, 881. Alii perperam leg. *excanduit*).

Cōncănŭs, ī, *m. Peuple Cantabre.* Ēt lætum ĕquīnō sānguĭnĕ Cōncănŭm. *H.* (Adde *Sil.* III, 361).

† Cōncāstīgō, ās, ārĕ. *Comme* Castigo. Cōncāstīgābō prō cōmmĕrĭtā nōxĭā. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 5).

Cōncăvō, ās, ārĕ. *Creuser, courber.* Ēst lŏcŭs, īn gĕmĭnōs ŭbĭ brāchĭă cōncăvăt ārcūs Scōrpĭŏs. *O.* Cōncăvăt īllĕ mănūs, pālmāsque īn pōcŭlă vērtĭt. *Nemes.* (3, 49). *Voy.* Cavo.

Cōncăvŭs, ă, ŭm. *Creux.* Aūt ŭbi ŏdōr cœ̄nī grăvĭs, aūt ŭbĭ cōncăvă pūlsū Sāxă sŏnānt. *V.* Cōncăvă vēlă tĕnĕt (ventus) *O. Voy.* Cavus. || Cōncăvă, ōrŭm, *n. pl. Endroits creux.* Vāllēs ēt cōncăvă sāltū (vincere). *Cl.* Cōncăvă pōntī. *Alcim.* (V, 654).

Cōncēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. S'en aller, se retirer, aller.* Hūc sāltēm cōncēde: hæc āră tŭēbĭtŭr ōmnēs. *V.* Cōncēssīt mœ̄sta ăd mānēs. Sŭpĕrīs cōncēssĭt ăb ōrīs. *Id.* Ērgo ŭbĭ cōncēssĭt tēmpŭs pŭĕrīlĕ jŭvēntæ. *O. Voy.* Recedo, Abeo, Eo. || *Céder.* Nēc, sī mūnĕrĭbūs cērtēs, cōncēdăt Īōllās. *V.* Nēc nōstræ făcĭlĭs cōncēdĕrĕ laūdī. *Sil. Voy.* Cedo. || *Act. Accorder, permettre.* Ēt mē cōnsōrtēm nātī cōncēdĕ sĕpūlchrō. *V.* Quō mĭhĭ fōrtūnām, sī nōn cōncēdĭtŭr ūtī? *H.* Nērvōs ātquĕ cŭtēm mōrtī cōncēssĕrăt ātræ. Pŭĕrīs cōncēdĕrĕ lūdŭm. *Id.* Dī făcĭlēs, pēccāssĕ sĕmĕl cōncēdĭtĕ tūtō. *O.* SYN. Pērmīttō, dō, trĭbŭō, lārgĭŏr, dōnō. PPH. Nōn ăbnŭō, nōn nĕgō, nōn īnvĭdĕō. *Voy.* Do. || *n. Faire une concession, admettre une ch* Quārĕ, cōncēdō, sīt dīvēs. *Cat.* (114, 5).

Cōncĕlĕbrō, *et rarement* Cōncĕlēbrō, ās, ārĕ. *Fréquenter, peupler; produire une foule.* Quæ mărĕ nāvĭgĕrūm, quæ tērrās frūgĭfĕrēntēs Cōncĕlĕbrās. *Lr.* (IV, 5. Adde *Pl. Casin.* IV, 3, 2). Pŏpŭlīquĕ mūltī cōncĕlēbrārūnt lŏcōs. *Avien.* (*Or. mar.* 448). SYN. Cĕlĕbrō, frĕquēntō. || *Célébrer.* Ōmnēs dē nōbīs cārnĭfĭcūm cōncĕlĕbrābūntūr dĭēs. *Pl.* (*As* II, 2, 45). Īndīctās cōncĕlĕbrēntquĕ dăpēs. *O.* Ōmnĭbŭs tē cōncĕlĕbrēnt sæcŭlōrūm sæcŭlīs. *Prud.* (*Cath.* 9, 114). *Voy.* Celebro. || *Divulguer.* Mūltīs īndŭ lŏcīs sērmōnĭbŭ' cōncĕlĕbrārūnt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 105).

† Cōncēntŭrĭō, ās, ārĕ, *arch. Rassembler.* Dūm cōncēntŭrĭo īn cōrdĕ sȳcōphāntĭās. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 159. *Id. Trin.* IV, 2, 160. *Gloss. Placidi*: « *Concenturiat*, instruit, ordinat. »)

Cōncēntŭs, ūs, *m. Accord de voix ou d'instruments, concert.* Hīnc īllĕ ăvĭŭm cōncēntŭs ĭn āgrīs. *V.* Tūm vŏlŭcrēs lætīs cōncēntĭbŭs āĕră mūlcēnt. *O.* Cōncēntū vĭctūs vōcīsquĕ lȳræquĕ. *Id. Voy.* Cantus. PPH. Cōncōrs cāntŭs. || *Au fig. Bonne intelligence.* Nūnc ăgĕ, quīd nōstrūm cōncēntūm dīvĭdăt, aūdī. *H. Voy.* Concordia.

Cōncēpī, *parf. de* Concipio.

† Cōncēptācŭlŭm, ī, *n. Ce qui conçoit, produit, engendre.* Pĕr hŭjŭs ālvī fīdă cōncēptācŭlă. *Prud.* (*Peri.* 10, 781. *Id. Psych.* 744).

Cōncēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concipio. ***Pris**, reçu.* Stūppă jăcīt flāmmās cōncēptō prōtĭnŭs īgnī. *Lr.* (VI, 882). Ēxcŭtĕ vīrgĭnĕō cōncēptās pēctŏrĕ flāmmās. *O.* Cōncēptō fūlgōrĕ. (*Moret.* 13.) || *Conçu, engendré.* Jām trĭă lūstră pŭĕr fūrtō cōncēptŭs ăgēbăt. *O.* Cȳllēnēs gĕlĭdō cōncēptŭm vērtĭcĕ fūdĭt. *V. Voy.* Genitus. || *Conclu.* Cōncēptūmque ēxcŭtĕ fœ̄dŭs. *V.* || Cōncēptă vērbă. *Paroles prononcées suivant une formule prescrite.* Ŭbĭ vērbīs cōncēptīs scĭēns lŭbēntĕr pērjūrārīs. *Pl.* (*Asin.* III, 2, 16).

Cōncēptŭs, ūs, *m. Action de concevoir.* || *Fruit, progéniture.* Quŏd hōc nĕfās? cōncēptŭs īnnūptæ bŏvĭs. *Sen.* (*OEd.* 373). *Voy.* Fetus. || *Intelligence.* Nōn dīspār nōstræ cōncēptūs mēntĭs. *Prud.* (*Ham.* 608).

Cōncērtō, as, āre, *n. Combattre, débattre* Trīclīnĭă tēmplīs Cōncērtānt. *Manil.* (V, 507). Nēscĭō quĭd cōncērtāssĕ cŭm hĕrō. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3).

† Cōncēssō, ās, ārĕ. *Comme* Cesso. Nūnquām cōncēssāvĭmŭs lăvārī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 9).

Cōncēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concedo. *Accordé, permis.* Cōncēssā pŭdĕt īrĕ vĭā, cīvēmquĕ vĭdērī. *L.* Bȳblĭs ĭn ēxĕmplo ēst, ŭt ămēnt cōncēssā pŭēllæ. *O* SYN. Dătŭs, pērmīssŭs, lĭcĭtŭs, jūstŭs, lēgĭtĭmŭs PPH. Nōn nĕgātŭs. Nōn *ou* haūd vĕtĭtŭs.

Cōnchă, æ, *f.* (κόγχη). *Poisson à coquille.* Ēbrĭă Bāiānō vēnī mŏdŏ cōnchă Lŭcrīnō. *M.* (XIII, 82, 1). Mītŭlŭs ēt vīlēs pēllēnt ōbstāntĭă cōnchæ. *H* SYN. Cōnchȳlĭŭm, ōstrĕă. *Voy.* Ostrea. || *Coquille.* Ōstrĕăque īn cōnchīs tūtă fŭĕrĕ sŭīs. *O.* SYN. Tēstă || *Coquillage d'où l'on tirait la pourpre.* Pūrpŭră Thēssălĭcō cōnchārŭm tīnctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 505). Strātīs cōnchā Sīdōnĭdĕ tīnctīs. *O.* SYN. Cōnchȳlĭŭm, mūrēx. *Voy.* Purpura. || *Perle.* Vēstĭs, ēt ē Rūbrō lūcĭdă cōnchă mărī. *Tib.* (II, 4, 30). Ēt vĕnĭt ē Rūbrō cōncha Ĕrȳcīnă sălō. *Pp.* (III, 13, 6) SYN. Ūnĭō, bāccă. *Voy.* Unio. || *Conque marine, sorte de trompette.* Cærŭlĕūm Trītōnă vŏcăt, cōnchāquĕ sŏnāntī Īnspīrārĕ jŭbĕt. *O.* Căvā dūm pērsŏnăt æquŏră cōnchā. *V.* Aūdīt vēntōsā pērflāntēm mūrmŭră cōnchā. *L.* || *Conque, coquille sur laquelle Vénus était portée.* Īnquĕ sŭā dūcēt sŭpĕr æquŏră cōnchā. *St.* (*Silv.* I, 2, 118). || *Vase fait avec un coquillage.* Fūndĕ căpācĭbŭs ūnguēntă dē cōnchīs. *H.* Cōnchă sălĭs pūrī. *Id.* || *Vasque, bassin.* Pĕr pŭtĕōs sĭmŭl ātquĕ lăcūs, cōnchāsquĕ căpācēs. *P. Nol.* (28, 620). Pārtŭrĭt ūndă sĭtīm, quām splēndēns cōnchă mĭnīstrăt. *Ennod.* (*Epig.* 93).

† Cōnchĕŭs, ă, ŭm (de κόγχος). *De coquille* (*à perle*). Cōnchĕă băccă mărīs prĕtĭo ēst. (*Culex*, 67.)

Cōnchĭs, ĭs, *f.* (κόγχος). *Fève avec son écorce.* Ēt bĕnĕ sī cœ̄nās, cōnchĭs ĭnūnctă tĭbi ēst. *M.* (VII, 77). Sī cōnchēm tŏtĭēs mēām cŏmēssēs. *Id.* (V, 40, 10). Cūjūs cōnchĕ tŭmēs? *J.* (3, 293).

Cōnchītă, æ, *m.* (κογχίτης). *Pêcheur de coquillages.* (*Pl. Rud.* II, 2, 5. Scribitur et *conchyta.*)

Cōnchŭlă, æ, *f. Coquillage fournissant la pourpre.* Ēt gĕnĕrăt pĕlăgī cōnchŭlă dīvĭtĭās. *Dracont.* (*Satisf.* vs. 74).

Cōnchȳlĭātŭs, ă, ŭm. *Teint en pourpre.* (*Pl. Pseud.* I, 2, 14. Alii aliter legunt.)

Cōnchȳlĭŭm, lĭī *et synér.* lī, *n.* (κογχύλιον). *Poisson à coquille, coquille.* Nōs, īnquăm, cœ̄nāmŭs ăvēs, cōnchȳlĭă, pīscēs. *H.* Lūbrĭcă nāscēntēs īmplēnt cōnchȳlĭă lūnæ. *Id.* Pīscēs, cōnchȳlĭă, sūmĕn. *M.* (XI, 53, 13). SYN. Cōnchă. || *Coquille qui fournit la pourpre.* Tīnctă tĕgīt rŏsĕō cōnchȳlī pūrpŭră fūcō. *Cat.* (64, 49). Pūrpŭră tōrrētūr cōnchȳlī pērlĭtă fūcō. *Ser. Sam.* (vs. 805. Sic et *Lucret.* VI, 1072). SYN. Cōnchă, mūrēx. || *Vêtement de pourpre.* Hōrum ĕgŏ

nōn fŭgĭām cōnchȳlĭă? *J.* (3, 81. *Id.* 8, 101). *Voy.* Purpura.

Cōnchȳtă. *Voy.* Conchita.

1. Cōncĭdŏ, ĭs, ĭdī, ĭdĕrĕ (*de* Cado), *n. Tomber; souv. Tomber mort.* Cōntĭgĭmŭsquĕ mănūm quā cōncĭdĭt Īlĭă tēllūs. *V.* Īctæquĕ jŭvēncæ Cōncĭdĕrānt. *O.* Cœlī rēgĭă cōncĭdēns. *Sen.* (*H. OEt.* 1112). *Voy.* Cado. || *Tomber cesser.* Cōncĭdūnt vēntī. *H.*

2. Cōncīdŏ, ĭs, īdī, īsŭm, īdĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Ēt māgnōs scrŏbĭbŭs cōncīdĕrĕ mōntēs. *V.* SYN. Cædŏ. || *Battre fortement, déchirer (en frappant).* Vīcīnōs hŭmĭlēs răpĕre, ēt cōncīdĕrĕ lōrīs. *J.* (6, 414 Adde *Pl. Amp. prol.* 85).

Cōncĭĕŏ, ēs. *Voy.* Concio, is.

Cōncĭlĭābŭlŭm, ī, *n. Lieu où l'on s'assemble, rendez-vous.* Ŭt sŏlēt ĭn īstīs fĭĕrī cōncĭlĭābŭlīs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 47. Et *Prud. Apoth.* 714).

Cōncĭlĭāns, tĭs. *Qui concilie, conciliateur.* Pārtēs cōncĭlĭāntĭs ăgŏ. *O.* SYN. Cōncĭlĭātŏr.

Cōncĭlĭātŏr, ōrĭs, *m., et* Cōncĭlĭātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui séduit.* Cōncĭlĭātrīx quæ ĕrăt. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 17. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 86).

Cōncĭlĭātŭs, ă, ŭm. *Assemblé, réuni.* Nōn ēx ŭllōrūm cōnvēntū cōncĭlĭātă. *Lr.* (I, 603). SYN. Jūnctŭs, cōnjūnctŭs. || *Acheté.* Fŭgĭtīvĕ, prōdĭ, mălĕ cōncĭlĭātĕ. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 2. Et *Pl. Pseud.* I, 2, 1). Ŭt bĭbăt īllĕcĕbrās mălĕ cōncĭlĭātă vŏlŭptās. *Prud.* (*Ham.* 314). || *Au fig. Gagné* Ŭt sĕmĕl ĕs flāvō cōncĭlĭātă vĭrō. *Cat.* (68, 130).

† Cōncĭlĭātŭs, ūs, *m. Union, adhérence.* Quōrūm cōndēnsō măgĭs ōmnĭă cōncĭlĭātū Ārctārī pōssūnt. *Lr.* (I, 575. *Id.* II, 133).

Cōncĭlĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Unir, faire adhérer.* Ōmnĭă quæ sūrsūm quūm cōncĭlĭāntŭr ĭn āltō. *Lr.* (V, 466. *Id.* II, 901). *Voy.* Jungo. || *Au fig. Gagner qqn, rendre bienveillant.* Īstĕ tĭbī dŏmĭnām cōncĭlĭābĭt ămŏr. *M.* (XII, 52, 14). Āntĕ, dĕōs hŏmĭnī quōd cōncĭlĭārĕ vălērĕt, Fās ĕrăt. *O.* Trūcēs hæc fīstŭlă taūrōs Cōncĭlĭăt. *Calp* (4, 60). SYN. Dēvīncĭŏ, mūlcĕŏ. PPH. Prōnūm, făcĭlēm rēddŏ, ēffĭcĭŏ. || *Faire un mariage.* Nōn mē nūpsīstī cōncĭlĭāntĕ sĕnī? *O.* Rōmă jŭgālēs Cōncĭlĭārĕ tŏrōs. *St.* Thălămīs ēt vīrgĭnĕ păctā Cōncĭlĭăt rēgēs. *V. Fl.* || *Procurer.* Mēzēntĭŭs ārmă Quæ sĭbĭ cōncĭlĭĕt. *V.* Tū mĭhĭ quōdcūmque hōc rēgnī, tū scēptră Jŏvēmquĕ Cōncĭlĭās. *Id.* Cuī pōssīnt īncōmmŏdă cōncĭlĭārī. *Lr.* (III, 879). SYN. Părŏ, cōmpărŏ, āffĕrŏ. || *Faire agréer.* Ēt dīctīs ārtēs cōncĭlĭāssĕ sŭās. *O.* Īngĕnĭō făcĭēs cōncĭlĭāntĕ plăcĕt. *Id.* SYN. Cōmmēndŏ. || † *arch. Acheter.* Cōncĭlĭāvīstī pŭlchrē. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 36. *Id. Pers.* IV, 3, 69). || *Qqf. Mêler.* Grāmĕn hўŏscўămī cēræ sēvōquĕ vĕtŭstō Cōncĭlĭā. *Ser. Sam.* (vs. 754).

Cōncĭlĭŭm, ĭī, *n. Jonction, union, adhérence.* Pārtĭum cōncĭlĭō quæ cōnstānt prīncĭpĭōrŭm. *Lr.* (I, 484. *Id.* II, 109 et 119). SYN. Cōncĭlĭātŭs, cœtŭs. || *Ordint. Assemblée, conseil.* Īlle ē cōncĭlĭō mūltīs cūm mīllĭbŭs ībăt. *V.* Āmœnă pĭōrūm Cōncĭlĭă. Cōncĭlĭum hōrrēndŭm. *Id.* SYN. Cœtŭs, cōnsēssŭs, cōnvēntŭs.

Cōncīnnātĭŏ, ōnĭs, *f. Arrangement.* || *Au fig. Composition.* Căvēsquĕ nē sīt trīstĭs ēt dūlcī cărēns Āmāră cōncīnnātĭŏ. *Aus.* (*Epist.* 15, 3).

Cōncīnnātŭs, ă, ŭm. *Arrangé, préparé.* Lĕpĭdēquĕ cōnsūnātām rĕfĕrām tĕmpĕrī. *Pl.* (*Men.* III, 2, 2, de palla).

Cōncīnnē, *adv. Bien, convenablement, élégamment* Ornātă ŭt lĕpĭdē! ŭt cōncīnnē! ŭt nŏvē! *Pl.* (*Epid.* II, 2, 38).

Cōncīnnŏ, ās, ārĕ *Arranger, préparer, faire; rendre.* Quōd sŭpĕrēst, cōnsuētūdō cōncīnnăt ămōrĕm. *Lr.* (IV, 1279). Dĕdĭt ălĭă mŭlĭĕr, ŭt cōncīnnāndām dărĕm. *Pl.* (*Menœch.* V, 1, 33, de palla). Quāntum hŏmŏ bĭlīnguĭs sæpĕ cōncīnnăt mălī. *Ph.* Quī me īnsānūm vērbīs cōncīnnăt sŭīs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 69). SYN. Părŏ, cōmpărŏ, strŭŏ, ēffĭcĭŏ, făcĭŏ.

Cōncīnnŭs, ă, ŭm. *Bien ajusté, convenable, élégant, agréable.* Vīrgō cōncīnnă făcĭē. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 77). Āge ŭt tĭbĭ cōncīnnum ēst. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 33). Quĭd cōncīnnă Sămŏs? *H.* Cōncīnnŭs ămīcīs Pōstŭlăt ŭt vĭdĕātŭr. *Id.* SYN. Āptŭs, cōnvĕnĭēns, ēlēgāns. || *Comparat.* Vērsŭs paŭlō cōncīnnĭŏr. *H.* (Adde *Lucret.* IV, 1272).

Cōncĭnŏ, ĭs, cĭnŭī, cēntŭm, cĭnĕrĕ. *Chanter avec.* Ād vădă Mæāndrī cōncĭnĭt ălbŭs ŏlŏr. *O.* Vīctōrī laŭdēs cōncĭnŭīssĕ Jŏvī. *Tib.* (II, 5, 10). *Voy.* Cano. || *Résonner ensemble (en parl. d'instruments à vent).* Nōn pĭă cōncĭnŭīt cūm raūcō clāssĭcă cōrnū. *L.* Spīrārĕ flātū cōncĭnēntēs cōnsŏnō. *Prud.* (*Peri.* 10, 937).

1. Cōncĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ, *et arch.* Cōncĭĕŏ, ēs, īvī, ĭtŭm, ĭērĕ. (*Diom.* 374, *Cieo* inter verba recenset quæ in compositis ordinis declinationem mutant : « *Cieo, accio, concio. Accieo* quoque est obsoletum. ») *Assembler, exciter, soulever.* Dī sūnt īrātī tĭbĭ, Quī cōncĭērĕ cŏgĭtēs tāntūm mălī. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 165. Adde *Att.* ibid.). Quĭppe ētĕnĭm prīmō quăsĭ quēmdām cōncĭĕt æstŭm. *Lr.* (VI, 828, præsenti tempore). Tŏnĭtrŭs, ēt nĭmbōs cōncĭĕt ātrōs. *Sil.* (XII, 611, et præsenti tempore. Sed alii libb. *concitat*). Jūpĭtĕr ēt tĕnĕbrās, frĕmĭtŭs, ēt mūrmŭră cōncĭt. *Lr.* (VI, 409). Quāntās tūrbās cōncīvī īnscĭēns! *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 17). Quāntō Scўthĭām mōlīmĭnĕ Pērsēs Cōncĭĕrĭt. *V. Fl.* Āmphĭtrŭo āctūtum ŭxōrī tūrbās cōncĭĕt. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 14). Cōncĭēbūnt pŏpŭlŭm. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 165). *Voy.* Cieo, Cio.

2. Cōncĭŏ, ōnĭs, *f. Assemblée.* Aūrĭbŭs īntēntīs ēxspēctăt cōncĭŏ, quĭdnăm. *Prud.* (*Psych.* 748). Quam hōc dĭē, quum ĭn cōncĭōnēm mĕdĭām me īmmērsī mĭsĕr. *Pl.* (*Men.* III, 1, 3. Et *Lucil.* ap. *Non* 4, 79). || *Harangue. Voy.* Oratio.

Cōncĭōnātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui harangue en public. Voy.* Orator.

Cōncĭōnŏr, ārĭs, ārī, *d. Haranguer en public.* SYN. Ōrŏ, dīcŏ. PPH. Vērbă făcĭŏ. || † Cōncĭōnŏr. *Le même.* Cōncĭōnātūrŭm plēbs sēdŭlă cĭrcūmsīstĭt. *Sid.* (16, 126).

† Cōncĭpīlŏ, ās, ārĕ, *arch. Saisir, prendre.* Quem ĕgŏ ōffātīm jām jām cōncĭpīlābŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 61. Adde *Næv.* apud *Fest.*).

Cōncĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, recevoir.* Cōncĭpĕrēt flāmmās, tōtūsque ārdēscĕrēt āxĭs. *O.* Cōncĭpĭt Īrĭs ăquās. Lăcŭs ēt flūmĭnă vīrēs Cōncĭpĭūnt. *Id.* Sīve īnde ōccūltās vīrēs ēt păbŭlă tērræ Pīnguĭă cōncĭpĭūnt. *V.* Ērgo ŭbĭ cōncēpĭt fŭrĭās. *Id.* SYN. Căpĭŏ, āccĭpĭŏ, dūcŏ, trăhŏ, cōmprēndŏ, rĕcĭpĭŏ, răpĭŏ, ādmīttŏ. || *Concevoir, engendrer.* Pēr tē quŏnĭām gĕnŭs ōmne ănĭmāntūm Cōncĭpĭtŭr. *Lr.* (I, 4). Quēm plŭvĭō Dănăē cōncēpĕrăt aūrō. *O. Voy.* Gigno. || *Concevoir, méditer.* Fōrsĭtăn ēt lūcōs īllĭc, ūrbēsquĕ, dŏmōsquĕ Cōncĭpĭās ănĭmō. *O.* Ănĭmō mājōră căpācī Cōncĭpĭt. *Id.* SYN. Căpĭŏ, pērcĭpĭŏ, vŏlvŏ, vērsŏ, mĕdĭtŏr, ăgĭtŏ, mōlĭŏr. || *Dire d'après une formule.* Plēnīssĭmă cōncĭpĭt hērōs Vērbă. *O.* Cōncĭpĕrĕ prĕcēs *ou* vōtă. *Id. Voy.* Conceptus. || — fœdŭs. *Jurer amitié, faire une alliance.* Ēt cōncĭpĕ fœdŭs. *V.*

† Cōncīsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui coupe.* Gĕmĭt ŭndĭquĕ fēssŭs Cōncīsŏr nĕmŏrŭm. *Corip.* (*Just.* IV, 22).

Cōncīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concido. *Coupé.* Līgnă sĕnēx mĭnŭĭt, cōncīsăquĕ cōnstrŭĭt āltē. *O.* || *Déchiré de coups* Pūlsātŭs rŏgăt, ēt pūgnīs cōncī-

sūs ădōrăt. *J.* (3, 300). SYN. Cæsŭs. || *Divisé.* Concīsum ărgĕntum în tĭtŭlōs. *J.* (14, 291).

Cōncĭtātŭs, ă, ŭm. *Poussé, excité.* Sīc cōncĭtātăm rēmĭge ĕt vēlō rătĕm. *Sen.* (*Thyest.* 438). SYN. Ăctŭs, împŭlsŭs. || *Rapide.* Tĭbĭ cōncĭtātŭs sŭbstĭtĭt mŭndŭs. *Sen.* (*Ag.* 827). *Voy.* Citus.

† Cōncĭtātŭs, ūs, *m. Impulsion.* Prēssŭs dēxtĕrĭōrĕ cōncĭtātŭ. *Sid.* (23, 366).

Cōncĭtō, ās, ārĕ. *Exciter, pousser.* Ĕquum în mĕdĭōs, mŏrĭtūrŭs ĕt îpsĕ, Cōncĭtăt. *V.* Cōncĭtăt eūrŭs ăquās. *V. Fl.* Fŭgĭēntĭbŭs înstăt, ĕt āgmĕn Cōncĭtăt Ăntĭphătēs. *O.* Pŏpŭlī mĭhĭ cōncĭtăt īrăm. *Id.* SYN. Ĕxcĭtō, sŭscĭtō, mŏvĕō, împēllō, ăgō, cĭĕō. *Voy.* Excito. || *Au fig. Frapper; susciter.* Făbŭlă nūllă tŭās dē nōbīs cōncĭtĕt aūrēs. *Pp.* (III, 15, 45). Ĕt sĭbĭ nŏcīvŭm cōncĭtānt pĕrīcŭlŭm. *Ph.*

1. Cōncĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concieo. *Poussé.* Mūrālī cōncĭtă nūnquăm Tōrmĕntō sīc săxă frĕmūnt. *V.* Cōncĭtŭs īrā. *Id.* Pūlsō Thўăs ŭtī cōncĭtă tўmpănō. *H.* SYN. Împŭlsŭs, mōtŭs, ăctŭs. || *Rapide.* Ĕt în cŭbīlĕ cōncĭtō prŏpĕrăt grădŭ. *Ph.* Māvōrs cōncĭtŭs. *V. Voy.* Celer.

2. Cōncītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concio. *Assemblé.* Îndĕ rŭūnt tōtō cōncītă pĕrīcŭlă mūndō. *L.* Ē spārsō cōncĭtă măpālī Ăgrēstŭm mănŭs. *V. Fl.*

Cōnclāmātŭs, ă, ŭm. *Qui retentit de cris.* Vīdĕrĭs îmmēnsīs quŏŭm cōnclāmātă quĕrēlīs Săxă. *M.* (IX, 46, 5). *Voy.* Sonans. || *Appelé trois fois, en parlant d'un mort; désespéré (dont on désespère).* Quūm cōrpŏră nōndŭm Cōnclāmātă jăcēnt. *L.* Dēpŏsĭtō jām cōnclāmātŭs în ævō. *Aus.* (*Idyl.* 5, 15).

† Cōnclāmĭtō, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Conclamo. Cōnclāmĭtārĕ tōta ūrbĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 51).

Cōnclāmō, ās, ārĕ, *n. et a. Crier, nommer à haute voix.* Dūcēndum ād sēdēs sĭmŭlăcrum, ōrāndăquĕ dīvæ Nūmĭnă, cōnclāmānt. *V.* Ĭtălĭām prīmŭs cōnclāmăt Ăchātēs. *Id. Voy.* Clamo. || *Appeler trois fois un mort avant de le brûler. Voy.* Conclamatus. || *Au fig.* Cōnclāmātum ēst. *C'en est fait, plus d'espoir.* Dēsĭnĕ, jām cōnclāmātum ēst. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 56. Ubi *Donat.*). || *Appeler, invoquer, convoquer par des cris.* Aūxĭlĭūm vŏcăt, ĕt dūrōs cōnclāmăt ăgrēstēs. *V.* Cōnclāmăt sŏcĭōs. *O. Voy.* Voco. || *Qqf. Retentir.* Plānctū cōnclāmăt ŭtērquĕ Îsthmŏs. *St.*

Cōnclāvĕ, ĭs, *n. Chambre.* Cŭrrĕrĕ pēr tōtŭm păvĭdī cōnclāvĕ, măgĭsquĕ. *H.* Ĕt cōnclāvĭbŭs ōmnĭbŭs sŏlēbās. *M.* (V, 45, 6). Meărum ædĭum ĕt cōnclāvĭŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 24. *Id. Most.* III, 2, 157, conclavia).

Cōnclūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Fermer, enfermer.* Pārs āptārĕ lŏcŭm tēcto, ĕt cōnclūdĕrĕ sūlcō. *V.* Cōnclūdĕrĕ fōllĭbŭs aūrās. *H.* Cōnclūdĕrĕ vērsŭm. *Id. Voy.* Claudo, Includo. || *Boucher.* Vēl pĭcĕ, vēl mōllī cōnclūdĕrĕ vūlnĕră cērā. *V. Fl.* SYN. Ŏbtūrō. || *Au fig. Empêcher, contrecarrer.* Tōt mē nūnc rēbŭs mĭsĕrŭm cōnclūdĭt pătĕr. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 80. *Id. And.* II, 3, 12).

Cōnclūsŭs, ă, ŭm. *Enfermé, fermé.* Suāvĕ lŏcŭs vōcī rĕsŏnăt cōnclūsŭs. *H.*

Cōncōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concoquo. *Cuit ensemble.* Cōncōctōsquĕ sŭō cōntāctōs pērdĕrĕ vīrō. *Lr.* (II, 852). || *Digéré.* Dūmmŏdŏ, quōd căpĭās, cōncōctūm dīdĕrĕ pōssīs Ărtūbŭs. *Lr.* (IV, 635).

Cōncŏlŏr, ōrĭs, *m. f. n. De même couleur.* Cāndĭdă pēr sīlvām cūm fētū cōncŏlŏr ālbō. *V.* Flōs dē sāngŭĭnĕ cōncŏlŏr ōrtŭs. *O.* PPH. Cuī cŏlŏr īdĕm. Cŏlōrĕ tīnctŭs ĕōdĕm. || *Au fig. Semblable.* Cōncŏlŏr ērrŏr. *Prud.* (*Sym.* II, 871).

† Cōncŏmĭtātŭs, ă ŭm. *Accompagné.* (*Plaut Mil.* IV, 3, 10.)

† Cōncŏmĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Accompagner.* Vēl, quăndo ĭtĕr īrĕ părārēs, Mīllĭă prægrĕssŭs cōncŏmĭtāndŏ tŭōs. *Fort.* (VIII, 6 *bis,* 184). *Voy.* Cæsarius.

† Cōncōpŭlō, ās, ārĕ. *Unir.* Dēnĭquĕ rēs aūro ărgēntūm cōncōpŭlăt ŭnā. *Lr.* (VI, 1077).

Cōncŏquō, ĭs, ōxī, ōctŭm, ŏquĕrĕ. *Faire cuire ensemble.* Ĭtem ŭt Mēdēă Pĕlĭăm cōncōxĭt sĕnĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 80). *Voy.* Coquo. || *Faire digérer, digérer.* Prōdĕrĭt hōc stŏmăchō, vīctās ĕt cōncŏquĕt ēscās. *Ser. Sam.* (vs. 330). Pūlchrē cōncŏquĭtĭs : nĭhĭl tĭmētĭs. *Cat.* (23, 8). || *Brûler par le soleil.* Hūmānæ quămdăm gĕntĕm stīrpīs cōncŏquĭt. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 23). || — mē. *Se miner de douleur.* Ĕgŏ me ĕt cōncŏquo, ĕt măcĕro, ĕt dēfĕtīgō. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 2).

Cōncōrdāns, tĭs. *Qui est d'accord.* Stŏĭcă pōst īstōs, sēd cōncōrdāntĭbŭs îpsīs. *Sid.* (15, 122).

Cōncōrdĭă, æ, *f. Concorde, accord, union.* Quĭd mĭhĭ, sī tāntō fēlīx cōncōrdĭă bēllō Ĕxstĭtĕrĭt? *Pp.* (III, 6, 41). Pārvīs dīvēs cōncōrdĭă rēbŭs. *Sil.* Quĭd vĕlĭt ĕt pōssĭt rērŭm cōncōrdĭă dīscōrs. *H.* Pācem întēr sēsē cōncĭlĭānt; cōnfĕrūnt cōncōrdĭăm. *Enn.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 25). SYN. Pāx, ămīcĭtĭă, *qqf.* fœdŭs. EP. Căndĭdă, fēlīx, ōptātă. *Voy.* Pax. PHR. Îllīc jūstō pōndĕrĕ rērŭm Vĕtĕrēm sērvānt sīdĕră păcĕm. *Boet.* Hæc cōncōrdĭă tēmpĕrăt æquīs Ĕlĕmēntă mŏdīs. *Id.* || *La Concorde, deesse, fille de Jupiter et de Thémis. Elle avait à Rome, au pied du Capitole, un temple où se tenaient les assemblées du sénat.* Jănŭs ădōrāndŭs, cūm quō Cōncōrdĭă mītĭs. *O.*

† Cōncōrdĭs, *ancien nomin. pour* Concors. (*Cæcil* apud *Prisc.* p. 726 et 764.)

† Cōncōrdĭtās, ātĭs, *f. arch. Comme* Concordia. Cōncōrdĭtātem hōspĭtĭo ādjūnctăm pērpĕtĕm. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 151).

Cōncōrdĭtĕr. *De bon accord.* Ăltērnŭm sĕrĭtōtĕ dĭĕm cōncōrdĭtĕr ămbō. *Enn.* (apud *Charis.* 177). Săne īlli întēr sē cōngrŭūnt cōncōrdĭtĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 14). Rēddĭtŭr, ĕt dūlcēs cōncōrdĭtĕr ĕxĭgĭt ānnōs. *O.* PPH. Ūnā *ou* Cōncōrdī mĕntĕ. Stŭdĭīs *ou* Ănĭmīs cōncōrdĭbŭs.

Cōrcōrdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Aus. Profes.* 10, 26.)

Cōncōrdō, ās, ārĕ, *n. S'accorder, être d'accord.* Sī cōncōrdābĭs cum īllā *Ter.* (*Ph.* II, 3, 86). Ĕt sēnsĭt vārĭōs, quāmvīs dīvērsă sŏnārĕnt, Cōncōrdārĕ sŏnōs. *O.* Pēr mē cōncōrdānt cārmĭnă nērvīs. *Id.* SYN. Cōnsēntĭō, cōnsŏnō, cōnvĕnĭō.

Cōncōrs, ōrdĭs. *Qui est d'accord, de bonne intelligence.* Cōncōrdēs stăbĭlī fātōrŭm nūmĭnĕ Pārcæ. *V.* Cōncōrdēs ănĭmās. *Id.* Nūnc dŭŏ cōncōrdēs ănĭmă mŏrĭēmŭr în ūnā. *O.* SYN. Ūnănĭmĭs, ūnănĭmŭs. || *En parl. d'une ch.* Frēnă jŭgō cōncōrdĭă fērrĕ. *V.* Cōncōrdēs ēgĭmŭs ānnōs. *O.* Cōncōrdēs mēnsæ. *L.* Însānĭă cōncōrs. *Sil.* || *Dont le son s'accorde avec* Cōncōrdēm cĭthăræ mōvĭt pēr cārmĭnă lĭnguăm. *Sil.* SYN. Cōnsŏnŭs. || † *Compar.* Ĕt mūltō fīăt cīvĭtās cōncōrdĭŏr. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 7).

† Cōncrēbrēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'augmenter.* Quūm lēvĭs āltērnō zĕphўrŭs cōncrēbŭĭt eūrō. (*Ciris,* 25.)

Cōncrēdĭtŭs, ă, ŭm. *Confié.* Ătque īstŭc aūrŭm quōd tĭbī ēst cōncrēdĭtŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 45).

Cōncrēdō, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Confier.* Vēl quĭbŭs ōbsēssōs pōssĭt cōncrēdĕrĕ mūrōs. *V.* Quūm gnātŭm vēntĭs cōncrēdĕrĕt Ægeūs. *Cat.* (64, 213). Cōncrēdĕrĕ nūgās. *H.* Mēssĕnĭōnī cum ărgĕntō cōncrēdĭdī. *Pl.* (*Men.* V, 1, 2). SYN. Crēdō, cōmmĭttō. || *n. Se fier.* Sēd quŏnĭăm nōn ēs vērĭtŭs cōncrēdĕrĕ nōbīs. *Pp.* (I, 10, 11). *Voy.* Confido. || *Qqf. Assigner, attribuer.* Sūmmīs sī fōrtĕ pŭtās cōncrēdĕrĕ caūsīs Tāntum ŏpŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 157).

† Cōncrēdŭăm, Cōncrēdŭī, Cōncrēdŭō, *arch. pour*

Concredam, Concredidi, Concredidero. Ne īn mē mūtāssīs nōmĕn, si hōc cōncrēdŭō. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 49). Ĕi ĕgo ămōrem ŏmnĕm mĕŭm Cōncrēdŭī. *Id.* (*Cas.* II, 8, 42). *Voy.* Creduam.

Cōncrĕmŏ, ās, ārĕ. *Faire brûler ensemble.* Ūt cōncrĕmārĕm prōlĭs āc thălămī rŏgōs. *Sen.* (*Hip.* 1216. *Id. Phœn.* 346). Quī dūm cōrpŏră cōncrĕmātă sōlvĭt. *Prud.* (*Peri.* 6, 70). *Voy.* Uro.

† Cōncrĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Concrepo. Vīrgārūm cōncrĕpĭtārĕ frăgŏr. *Prud.* (*Peri.* 11, 56).

Cōncrĕpŏ, ās, ŭī, ĭtūm, ārĕ, *n. Craquer, faire du bruit, retentir.* Cȳmbălă Thēbānō cōncrĕpŭērĕ dĕō. *Pp.* (III, 18, 6). Ærĭfĕræ cŏmĭtūm cōncrĕpŭērĕ mănūs. *O.* Sēd fŏrĭ' cōncrĕpŭĭt hīnc ā vīcīnō sĕnĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 76). *Voy.* Crepo. || *Act. Faire retentir.* Tĕmĕsæăquĕ cōncrĕpăt æră. *O.* Ēt Tārtēssĭăcā cōncrĕpăt ærā mănū. *M.* (XI, 17, 4). Lūgūbrēs cāntūs tŭbă cōncrĕpŭīssĕt. *Damas.* (ap. *Murator.* IV, 1833). SYN. Pērsŏnŏ, *par ext.* pūlsŏ, quătĭŏ. || *Qqf. Réciter.* Cārmĭnă cōmpōnăt, dēclāmĕt, cōncrĕpĕt. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Crepo.

Cōncrēscŏ, ĭs, crēvī, crētŭm, crēscĕrĕ, *n. Se former par la réunion de diverses parties, s'épaissir, se durcir.* Ōmnĭa, ĕt īpsĕ tĕnĕr mūndī cōncrēvĕrĭt ŏrbĭs. *V.* Gĕlĭdūs cōncrēvīt frīgŏrĕ sānguĭs. Cōncrēscūnt sŭbĭtæ cūrrēnti īn flūmĭnĕ crūstæ. Pūtrēs cōncrēscĕrĕ fūngōs. *Id.* Īmbrēs gĕlĭdĭs cōncrēscĕrĕ vēntīs. *O.* Ōbdūctō cōncrēscūnt sānguĭnĕ flūctūs. *L.* Vīdi ĕgŏ rūgōsō tūssīm cōncrēscĕrĕ cōllō. *Pp.* (IV, 5, 65). SYN. Cŏĕŏ, cŏălēscŏ, cōgŏr, dēnsŏr, dēnsĕŏr, īndūrēscŏ, *qqf.* gĕlŏr, cōngĕlŏr. *Voy.* Induresco, Gelor. || † *Qqf. Croître.* Sēd nūllă făcūltās Pōmōrūm stĕrĭlī frōndĭs cōncrēvĕrăt ūmbrā. *Juvc.* (III, 658). Āssuētō dŏcŭĭt dīgnām cōncrēscĕrĕ tēmplō. *Alcim.* (VI, 64). *Voy.* Cresco

Cōncrēssĕ, *sync. pour* Concrevisse. Hās cōncrēssĕ pŭtānt. *O.*

Cōncrētĭŏ, ōnĭs, *f. Agrégation de parties.* Mātĕrĭæquĕ grăvĭs cōncrētĭŏ. *Avien.* (*Arat.* 10).

Cōncrētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Concresco. *Durci, figé.* Ēt lāc cōncrētūm cūm sānguĭnĕ pōtăt ĕquīnō. *V.* Cōncrētōs sānguĭnĕ crīnēs. *Id.* Nīx ăcrī cōncrētă prŭīnā. *Lr.* (III, 20). SYN. Cŏāctŭs, dēnsātŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs, *qqf.* glăcĭātŭs. || *Au fig. Qui s'est durci avec, invétéré.* Cōncrētam ēxĕmīt lābĕm. *V.* Mūltă dĭū cōncrētă mŏdīs īnŏlēscĕrĕ mīrīs. *Id.* || *Sec, sans larmes.* Quūm mĕă cōncrētō sīccă dŏlōrĕ fŏrēnt (ora). *O.* || *Épaissi, obscur.* Quūm clārām lūcēm cōncrētō lūmĭnĕ lūnă Ābdĭdĭt. *Cic.* (*de Consul.* in lib. *de Div.* 1, 11). || † *Qqf. Comme* Cretus. *Né, engendré.* Ōmnĕ bŏnūm mūndō cōncrētum, ĕt tĕmpŏrĕ pārtŭm. *Prosp.* (*Epigr.* 88, 1).

Cōncrĭbīllŏ, ās, ārĕ. *Percer en mille endroits, cribler.* Nātēsquĕ mōllĭcĕllās īnūstă tūrpĭtĕr tĭbī flăgēllă cōncrĭbīllēnt. *Cat.* (25, 10. Alii *conscribillent*, repugnante metro. *Cribrum*, concribillo, ut *Cerebrum*, cerebellum).

† Cōncrīmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Accuser.* Ūt si īllīc cōncrīmĭnātūs sĭēt ădvŏrsūs mīlĭtĕm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 87).

† Cōncrŭcĭŏr, ārĭs, ārī, *pass. Souffrir à la fois.* Nōn ōmnī cōncrŭcĭāmŭr Cŏrpŏrĕ. *Lr.* (III, 149).

Cōncŭbĭă nōx, *f. Une des divisions de la nuit chez les Romains : nuit avancée, le milieu de la nuit.* Quūm Gāllī fūrtīm nŏctū sūmma ārcĭs ădōrtī Mœnĭă cōncŭbĭ.. *Enn.* (apud *Macr. Sat.* 1, 4. Cf. *Non.* 2, 175 ; *Varr. L. L.* 6, 7). SYN. Cōncŭbĭŭm.

Cōncŭbīnă, æ, *f. Concubine.* Nēmpe īstīc ăĭs ēsse hĕrĭlĕm cōncŭbīnăm? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 66). Vēntĭlăt frīgŭs Sŭpīnă prăsĭnō cōncŭbīnă flābēllō. *M.* (III, 82, 10). SYN. Ămīcă, pēllēx, mœchă.

Cōncŭbīnātŭs, ūs, *m. Concubinage.* Īllām mīnōrem īn cōncŭbīnātūm sĭbī. *Pl.* (*Pœn. prol.* 102).

Cōncŭbīnŭs, ī, *m. Amant.* Quōd nūbĭs, Prŏcŭlīnă, cōncŭbīnō. *M.* (VI, 22, 1). Cōncŭbīnĕ, nŭcēs dā. *Cat.* (61, 135). SYN. Ămātŏr.

Cōncŭbĭtŭs, ūs, *m. Accouplement, commerce.* Cōncŭbĭtū vĕtĭtō nātūræ pōllŭĕ fœdŭs. *O.* Cōncŭbĭtū prŏhĭbērĕ văgō. *H.* Ēxcēptōs lēgĭbŭs hōrrĕt Cōncŭbĭtūs. *L.* Quōd nēc cōncŭbĭtu īndūlgēnt. *V.* SYN. Cŏĭtŭs, ămŏr, *qqf.* cōnjŭgĭŭm, cōnnŭbĭŭm. EP. Vĕtĭtŭs, văgŭs, nĕfāndŭs. || *Place à table.* Quærĭs cōncŭbĭtūs? Īntĕr ŭtrāmquĕ fŭī. *Pp.* (IV, 8, 36).

Cōncŭbĭŭm, ĭī, *n. Comme* Concubia nox. Cōncŭbĭūm sīt nōctĭs, prĭūsquam ăd pōstrēmūm pērvēnĕrĭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 44). || 2. *Comme* Concubitus. (*Enn.* apud *Non.* 4, 292.)

Cōncŭbŏ, ās, ārĕ, *n. Coucher avec.* Cōncŭbāntēm prŏfĕrăt. *Sulpitia* (ap. *Schol. Juv.* ad *Sat.* 6, 536).

Cōncūlcŏ, ās, ārĕ. *Fouler aux pieds.* Pĕdĭbūsquĕ vĭrūm cōncūlcăt ĕquīnīs. *O.* (*Met.* XII, 374. Sic bene, quanquam alii leg. *proculcat*). Cōncūlcăt nūdūm pĕrcūrrēns ŏrbĭtă līmūm. *Alcim.* (V, 605). *Voy.* Calco. || *Au fig. Mépriser.* Nām cŭpĭdē cōncūlcātūr nĭmĭs āntĕ mĕtūtŭm. *Lr.* (V, 1139).

Cōncūmbŏ, bĭs, ŭbŭī, ŭbĭtūm, ūmbĕrĕ, *n. Coucher ensemble, à côté.* Ēvāndrī prŏfŭgæ cōncŭbŭērĕ bŏvēs. *Pp.* (IV, 1, 4). || *Avoir commerce.* Cūm vēstrīs cōncŭbŭīssĕ vĭrīs. *O.* (Adde *Ter. Hec.* III, 3, 33 ; *Juv.* 6, 190).

† Cōncŭpĭēns, tĭs, *arch. Désirant, avide de.* Cūrāntēs māgnā cūm cūrā, cōncŭpĭēntēs Rēgnī. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48).

Cōncŭpĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītūm, ĕrĕ. *Désirer ardemment.* Aūt sī quĭd ūnquām tālĕ cōncŭpīvĕrĭs. *H.* Quī cōncŭpīstī sŭbĭtō rēgālēs ŏpēs. *Ph. Voy.* Cupio.

Cōncŭpīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Désirer ardemment.* Quōd rēgēs dŏmĭnīquĕ cōncŭpīscūnt. *M.* (II, 68, 7). Quĭd cōncŭpīscām quærĭs ĕrgŏ? dŏrmīrĕ. *Id.* (X, 74, 12).

† Cōncūrŏ, ās, ārĕ. *Soigner.* Prō dīgnĭtāte ōbsōni hæc cōncūrĕt cŏcŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 23).

Cōncūrrŏ, rrĭs, rrī, rsūm, rrĕrĕ, *n. Courir ensemble.* Sēd glŏmĕrārĕ mănūm bēllo, ĕt cōncūrrĕre īn ārcēm. *V.* Cōncūrrūnt trĕpĭdæ cŏmĭtēs. *Id.* Pūppĭs ăd aūxĭlĭūm sŏcĭæ cōncūrrĭt. *L.* SYN. Cūrrŏ, ăccūrrŏ, ădvŏlŏ, cōnvŏlŏ, cŏĕŏ, cōnflŭŏ. PHR. Cōncūrsu ăccēdĕrĕ māgnō. *V.* Īngēntēm cŏmĭtum āfflūxīssĕ nŏvōrūm Īnvĕnĭo ādmīrāns nŭmĕrūm. *Id.* || *S'entrechoquer.* Aūt mōntēs cōncūrrĕrĕ mōntĭbŭs āltōs. *V.* Ōmnĭă vēntōrūm cōncūrrĕrĕ prœlĭă vīdī. *Id.* Sīdĕră sīdĕrĭbūs cōncūrrĕnt. *L.* Cōncūrrĭt dēxtĕră lævæ. *H.* Scȳllām, vēl cōncūrrēntĭă sāxă. *J.* (15, 19). SYN. Īmpīngŏr, cōnflīgŏ. || *Combattre.* Aūdētquĕ vĭrīs cōncūrrĕrĕ vīrgŏ. *V.* Aūsūs cōncūrrĕrĕ cōmĭnŭs hōstī. *O.* Quĭd ĕnīm? cōncūrrĭtŭr : hōræ Mōmēntō, etc. *H. Voy.* Pugno. || *Concourir, se rapporter.* Tōt cōncūrrūnt vĕrĭsĭmĭlĭă. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 19. *Id. And.* III, 2, 31). SYN. Cōngrŭŏ, cōnspīrŏ, cōnvĕnĭŏ.

Cōncūrsŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Concurro. Nūnc hīnc, nūnc īllīnc ābrūptī nūbĭbŭs īgnēs Cōncūrsānt. *Lr.* (II, 214). Trĕpĭdē cōncūrsāns, ŏccŭpāta īn ōtĭō. *Ph.* Māndātĭs Chrīstī cōncūrsāns tūrbă sŭōrŭm. *Juvc.* (IV, 788). Bīs dŭŏdēnă sĕnūm cōncūrsăt glōrĭă vātūm. *Fort.* (VIII, 6, 133).

Cōncūrsŭs, ūs, *m. Concours.* Quĭd vūlt cōncūrsŭs ăd āmnĕm ? *V.* Īngēns cōncūrsŭs ăd īpsă Cŏrpŏră. *Id.* EP. Māgnŭs, īngēns, cĕlĕbĕr, frĕquēns. *Voy.* Turba. || *Choc, rencontre.* Cōncūrsĭbŭs æquŏr Āstrææī tūrbānt. *O.* SYN. Cōnflīctŭs.

† Cōncūrvŏ, ās, ārĕ. *Comme* Curvo. Nōn mĕ flĕxĭbĭlĕm cōncūrvāsti, ŭt cārpĕrēs ? *Laber.* (apud *Macr.* 2, 7).

Cōncūssī, *parf. de* Concutio.

Cōncūssŭs, ă, ŭm, *part. p. Secoué.* Nēc dē cōncūssā tāntūm plŭĭt īlĭcĕ glāndĭs. *V.* || *Au fig. Ébranlé.* Mēns cōncūssā mĕtū. *V.* Ēt cōncūssā fĭdēs. *L.* SYN. Quāssātŭs, lābāns, nūtāns.

† Cōncūssŭs, ūs, *m. Ébranlement.* Māgnōquĕ rĕpēntĕ Cōncūssū lātē dīssērpūnt īndĕ trĕmōrēs. *Lr.* (VI, 547. *Ib.* 289). Cōncūssū lătĕrum, ēt sīngūltū gūttŭrĭs āmplī. *P. Nol.* (23, 350).

† Cōncūstōdĭŏ, īs, īrĕ. *Garder ensemble.* Vōs vēstrōs nātōs cōncūstōdītĕ, părēntēs. (*Anthol.* II, p. 83.)

Cōncŭtĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Secouer, ébranler.* Ægĭdă cōncŭtĕrēt dēxtrā, nīmbōsquĕ cĭĕrĕt. *V.* Nūtū cōncŭtĭt ōrbĕm. *O.* Cōncŭtĭt ōssă mĕtŭs. *Id.* Īmmīssīs aūrīgæ ūndāntĭă lōră Cōncūssērĕ jŭgīs. *V.* Īngēntī bēllōrūm Rōmă tŭmūltū Cōncŭtĭtŭr. *L.* SYN. Quătĭŏ, ăgĭtŏ, mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ, cĭĕŏ, cōncĭtŏ. || *Au fig. Secouer.* Fēcūndūm cōncŭtĕ pēctŭs. *V.* Dēnĭquĕ te īpsŭm Cōncŭtĕ. *H.*

Cōndălĭŭm, ĭī, *n. Bague que portaient les esclaves.* Cōndălĭum ēs ōblītŭs, pōstquām thērmŏpōtās gūttŭrēm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 7. *Ib.* 15).

Cōndātĕ, ĭs, *n. Nom de plusieurs villes de la Gaule, particulièrement en Armorique. D'où* Cōndās, ātĭs, *et* Cōndātīnŭs, ă, ŭm. Cōndātem ād pōrtūm, sī mŏdŏ dēprŏpĕrēs. *Aus.* (*Epist.* 5, 32). Īn Cōndātīnō dīcĕrĭs dēgĕrĕ vīcō. *P. Nol.* (10, 258).

† Cōndĕcĕt, *unip. Il convient.* Măgīs pŭdōrēm, quam aūrūm, gĕrĕrĕ cōndĕcĕt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 92. *Id. Amp.* II, 2, 90). Īllam āppārērĕ cōndĕcĕt. *Titin.* (apud *Non.* 4, 111. Ubique præsenti tempore).

† Cōndĕcōrŏ, ās, ārĕ. *Orner.* Dīgnīs dīgnă lŏcă pīctūrīs cōndĕcōrāvĭt. *Vet. Poet.* (apud *Plin.* 35, 37). Pŏtēstās cōndĕcōrāndī lūdōs scēnĭcōs. *Ter.* (*Hec. prol.* 38. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 98). Ōvă părĕrĕ sŏlēt gĕnŭ' pēnnīs cōndĕcōrātŭm. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 5, 59).

† Cōndēmnābĭlĭs, ĕ. *Condamnable.* Ēt nōstræ stŭdĭūm nōn cōndēmnābĭlĕ mūsæ. *Pall.* (*Insit.* 11).

Cōndēmnātŭs, ă, ŭm. *Condamné.* Pœnŭs, ăd āfflīctōs cōndēmnātōsquĕ rĕcūrrĕ. *Sid.* (2, 531). *Voy.* Damnatus. || — vōtī. *Obligé par un vœu.* Nūnc eius vōtī cōndēmnātŭs īmmŏlābĭt hōstĭăm. *Titin.* (apud *Non.* 4, 111. Adde *Turpil.* ibid.). SYN. Dāmnātŭs, rĕŭs. *Voy.* Damno.

Cōndēmnŏ, ās, ārĕ. *Condamner.* Quam īn trĭbū, quum ăpērtō căpĭtĕ sōntēs cōndēmnānt rĕōs. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 16). *Voy.* Damno. || *Blâmer.* Jūstă mărītāndī cōndēmnāt vīncŭlă sēxŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 1068). Haūsĭt, Nūmĭnă cōndēmnāns, Ănўtō pāllēntĕ, vĕnēnŭm. *Sid.* (15, 194). *Voy.* Culpo.

Cōndēnsĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Cōndēnsŏ, ās, ārĕ. *Condenser, épaissir.* Tūm pŭtāt īd fĭĕrī quĭă sē cōndēnsĕāt āēr. *Lr.* (I, 392). *Voy.* Denseo.

Cōndēnsŭs, ă, ŭm. *Serré, pressé.* Nātæ nēquīcquam āltārĭă cīrcŭm Cōndēnsæ. *V.* Cōndēnsæ līttŏrĕ pūppēs. *Id.* Tāndēm cōndēnsīs āctæ tēstūdĭnĭs ārmīs. *Sil. Voy.* Densus.

† Cōndēpsŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *arch. Assouplir par le frottement, comme font les corroyeurs.* (*Pompon.* ap. *Non.* 1, 181.)

Cōndĭcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Convenir, promettre, s'engager pour un prix.* Ād cœnam ălĭquō cōndīcām fŏrās. *Pl.* (*Men.* I, 2, 15. *Id. Stich.* III, 1, 38). Vīctōrī ūdĕm cuĭdām pўctæ ūt scrībĕrĕt, Cērtō cōndīxīt prĕtĭō (Simonides). *Ph.*

Cōndīctŭs, ă, ŭm. *Convenu, fixé.* Dūm mŏdŏ cōndīctās vītānt īn vāllĭbŭs ūlmōs. *Calp.* (11, 8). Vŭlcānō cōndīctă dŏmŭs. *Grat.* (*Cyn.* 433). Sī stătŭ' cōndīctŭs cum hōste īntērcēdīt dĭēs. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 5). SYN. Dīctŭs, fīxŭs, præscrīptŭs.

Cōndĭdī, *parf. de* Condo.

† Cōndīgnē, *adv. Dignement, convenablement.* Cōndīgne ēst pătĕr ējŭs mōrātŭs mōrĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 22. *Id. Cas.* I, 1, 42).

† Cōndīgnŭs, ă, ŭm. *Digne.* Ēcāstōr cōndīgnūm dōnŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 39). Ōbsĕquĭō cōndīgnă Dĕī cōnjūx. *P. Nol.* (5, 30). *Voy.* Dignus.

Cōndīmēntŭm, ī, *n. Assaisonnement.* Quæ sălĭs ādmīxtō tūndētūr cōndīmēntō. *Ser. Sam.* (vs. 752). Dīque ōmnēs (te) pērdānt, cūm cōndīmēntīs tŭīs ! *Pl.* (*Ps.* III, 2, 48). SYN. Cōndītĭŏ, cōndītūră. EP. Dūlcĕ, grātŭm, ŭtĭlĕ. || *Au fig.* Mŭlĭĕbrĭs lăcrĭmă cōndīmēntŭm mălĭtĭæ ēst. *P. Syr.* Nām quŏd pōstrēmum ēst cōndīmēntŭm fābŭlæ. *Pl.* (*Pœn.* vs. ult., de plausu).

Cōndĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Assaisonner.* Ēt quādrīngēntīs nūmmīs cōndīrĕ gŭlōsŭm. *J.* (11, 19). Tērrēstrēs pĕcŭdēs cīcĭmāndrō cōndĭŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 46). PPH. Cōndīmēntīs *ou* Dūlcī săpōrĕ tēmpĕrŏ. Cōndīmēntă mīscĕŏ, ădhĭbĕŏ. Dūlcēm săpōrēm ādspērgŏ. || *Au fig.* (*Pas d'exemple.*)

Cōndīscĭpŭlă, æ, *f. Compagne d'étude.* Hāc cōndīscĭpŭlā, vĕl hāc măgĭstrā. *M.* (X, 35, 15).

Cōndīscĭpŭlŭs, ī, *m. Condisciple.* Rhētŏră Lūcĭŏlūm, cōndīscĭpŭlum ātquĕ măgĭstrūm. *Aus.* (*Prof.* 3, 1). Ēt cōndīscĭpŭlī tĭbi ōbsĕquēntĭs. *Sid.* (9, 331). VERS. Hūnc mĭhĭ cōnjūnxīt stŭdĭīs cōmmūnĭbŭs ætās. *Cl.*

Cōndīscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dīscĕrĕ. *Apprendre avec, apprendre; s'habituer.* Ārs fĭt, ŭbi ā tĕnĕrīs crīmēn cōndīscĭtŭr ānnīs. *O.* Paūpĕrĭēm pătī Cōndīscăt. *H.* Eāpsĕ mĕrŭm cōndĭdĭcīt bĭbĕrĕ. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 4). Cōndīscĕ, Pўlădĕ, pătrĭs ēxĕmplō fĭdĕm. *Sen.* (*Ag.* 941). *Voy.* Disco, Assuesco.

1. Cōndĭtĭŏ, ōnĭs, *f.* † *arch. Création, ouvrage.* Sĭmŭlācrŭm strūctĭlĕ flātū Cōncălŭīssĕ dĕī; dŏmĭnūm quŏquĕ cōndĭtĭōnī Īmpŏsĭtŭm. *Prud.* (*Ham.* 191). || *Condition, état.* Sōrtĭs ēt ēxcūsā cōndĭtĭōnĕ mĕæ. *O.* Crēdĭbĭle ēst fĭĕrī cōndĭtĭōnĕ lŏcī. *Id.* Mĭhĭ mōrtĭs ădēmpta ēst Cōndĭtĭō. *V.* SYN. Fōrtūnă, sōrs, stătŭs. || *Condition, engagement, promesse.* Sī pŏtĕram aūdītā cōndĭtĭōnĕ căpī. *O.* Cōndĭtĭō mĕlĭōr sī tĭbĭ nūllă, vĕnī. *M.* (XI, 53, 2). Ăccēpīt cōndĭtĭōnēm, deīn quæstum ōccēpĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 53). SYN. Lēx, pāctŭm, prōmīssŭm. || Sŭb cōndĭtĭōnĕ. *Sous condition.* Ăccĭpĕ sŭb cērtā cōndĭtĭōnĕ prĕcēs. *O.* Hārum aūtēm mātrēm fēcīt hērēdēm sĕnēx Sŭb cōndĭtĭōnĕ. *Ph.* || *En partic. Mariage.* Ŭt ĕam īn sē dīgnām cōndĭtĭōnēm cōllŏcēm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 122. *Id. Aul.* III, 5, 2; *Stic.* I, 2, 81). || *Qqf. Manière, façon.* Ēt quæ cōnsuērūnt gīgnī, gīgnēntŭr ĕādēm Cōndĭtĭōnĕ. *Lr.* (II, 300). SYN. Rătĭŏ, mŏdŭs. || *Au plur. Richesses.* Āttălĭcīs cōndĭtĭōnĭbŭs Nūnquām dīmŏvĕās. *H.*

2. Cōndītĭŏ, ōnĭs, *f. Assaisonnement. Voy.* Condimentum.

1. Cōndĭtŏr, ōrĭs, *m. Créateur, fondateur, auteur.* Rōmānæ cōndĭtŏr ārcĭs. *V.* Mūndī cōmmūnĭs cōndĭtŏr. *J.* (15, 148). Cōndĭtŏr Īlĭădŏs. *Id.* (11, 178). Cōndĭtŏr ārtĭs. *O.* SYN. Ēxstrūctŏr, fūndātŏr, făbrĭcātŏr, crĕātŏr, mōlītŏr, aūctŏr. || *Qqf. Absolt. L'Auteur des choses* (*Dieu*). Cōndĭtŏr ādvērsīs ĕtĭām cōgnātă ĕlĕmēntĭs Nēctĭs. *Victor* (*Gen. præf.* 40). || *Écrivain.* Tāntĭs hŭmĭlĭs sīm cōndĭtŏr āctĭs. *Tib.* (IV, 1, 4. Et *Ovid. Fast.* VI, 21). *Voy.* Scriptor.

2. Cōndītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui assaisonne.* Cĭcōnĭārŭm Rūfŭs īstĕ cōndītŏr. *Poet.* (apud *Porphyr.* ad *Hor. Sat.* II, 2, 50). *Voy.* Coquus.

1. Cōndĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Condo. *Serré, mis en réserve.* Cōndĭtă pōst frūmēntă. *H.* Cōndĭtă quō quærīs cōnsŭlĕ. *M.* (XIII, 111, scil. massica).

SYN. Rĕpŏsĭtŭs, rĕpōstŭs. || *Fermé, enfermé, caché.* Nī tĕnĕānt rĭgĭdæ cōndĭtă bēllă sĕræ. *O.* Cōndĭtă sūnt vēstrō lūmĭnă nōstră sĭnū. *Pp.* (IV, 11, 64). Cōndĭtă quūm vērāx ăpĕrīt præcōrdĭă Lībĕr. *H.* Ānguĭs cōndĭtŭs āntrō. *O.* SYN. Claūsŭs, ābdĭtŭs, tēctŭs, etc. *Voy.* Abditus, Arcanus. || *En partic. Enterré, mort.* Ō sī mănērēt cōndĭtō sēnsŭs pătrī! *Ph.* Ūmbrās cōrpŏrĭbŭs vīvĕrĕ cōndĭtīs. *Sen.* (*Troad.* 375). *Voy.* Sepultus. || *Fondé, bâti, fait.* Quī lŏcŭs ā fōrtī Dīŏmēde ēst cōndĭtŭs ōlīm. *H* Cōndĭtŭs ē gĕmĭnīs Pīscĭbŭs ăltĕr ĕrĭt. *O.* || *Composé, écrit.* Chălcĭdĭcō quæ sūnt mĭhĭ cōndĭtă vērsū. *V.* || *Établi.* Ērgŏ dĭēs ădĕrāt Pārcārūm cōndĭtŭs ālbō Vēllĕrĕ. *St.*

2. Cōndĭtŭs, ă, ŭm, *de* Condio. *Assaisonné.* Sī mălĕ cōndĭtūm jūs āppōnātŭr. *H.* Quī mĭhĭ cōndĭtă prāta īn pătĭnīs prōfĕrūnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 22).

† Cōndĭtŭs, ūs, *m. La mise en réserve* Aūt āltĭōrĕ cōndĭtū tēxĭt dātă. *Aus.* (*Prof.* 15, 16.)

Cōndŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Mettre en réserve, serrer.* Ēt cōndĭt lēctās pārcă cŏlōnă nŭcēs. (*Ov. Nuc.* 72.) SYN. Rĕcōndŏ, rĕpōnŏ. || *Cacher.* Ŭbĭ cœlūm cōndĭdĭt ūmbrā (Jupiter). *V.* Sēse īn cūnābŭlă cōndēnt. *Id.* SYN. Ābdŏ, ŏccūltŏ, ābscōndŏ, tĕgŏ, etc. *Voy.* Abdo. || *Au fig.* Ēt vōcēm mĕmŏrī cōndĭdĭt aūrĕ tŭām. *O.* Cōndūnt ōblīvĭă mēntēm. *Cl.* || *En partic. Ensevelir.* Ănĭmāmquĕ sĕpūlchrō Cōndĭmŭs. *V.* Rōmŭlŭs ūt tŭmŭlō frātērnās cōndĭdĭt ūmbrās. *O. Voy.* Sepelio. || *Au fig. Terminer, voir finir, passer.* Cāntāndō pŭĕrūm mĕmĭnī mē cōndĕrĕ sōlēs. *V* Cōndĭt quĭsquĕ dĭēm cōllĭbŭs īn sŭīs. *H.* Cōndēbāt Cȳnthĭă nŏctēm. *Sil.* (Adde *St. Th.* X, 54 ; *Lucret.* III, 1104). || *Faire entrer, enfoncer dans.* Fērrūm ādvērsō sūb pēctŏrĕ cōndĭt. *V.* Īlle ēt præcĭpĭtī vēnābŭlă cōndĭdĭt ūrsō. *M.* (*Spect.* 15, 3). Dĭgĭtōs īn pērfĭdă lūmĭnă cōndĭt. *O.* SYN. Ābdŏ, īmmīttŏ, īndŏ. || *Fonder, bâtir.* Rōmānām cōndĕrĕ gēntēm. *V.* Āntĕ Pălātīnī cōndĭdĭt ōră jŭgī (ædem). *O. Voy.* Fundo, as. || *Au fig.* Dēxtrā mĕmŏrāndūm cōndĕrĕ nōmĕn. *Sil.* Nŏvă cōndĕrĕ fātă. *V.* Pāx ălŭĭt vītēs, ēt sūccōs cōndĭdĭt ūvæ. *Tib.* (I, 10, 47). Ætērnām fāmām cōndere īngĕnĭō sŭō. *Ph.* SYN. Cōnstĭtŭŏ, stătŭŏ, părĭŏ, făcĭŏ. || *Composer, écrire.* Cōndĕrĕ rēm nŭmĕrīs. *O.* Trīstĭă cōndĕrĕ bēllă. *V.* SYN. Cōmpōnŏ, scrībŏ. *Voy.* Scribo. || *Établir, instituer.* Aūt cūr nŏvă cōndĕrĕ fātă ? *V.* Quī fātūm rēbŭs īn ævum Cōndĕrĕt hūmānīs. *L.* || *Qqf. Perdre de vue.* Jām, quās prævīdĕrāt, ūrbēs Nāvĭtă cōndēbāt. *V. Fl.* (II, 442). Ābscēdūnt tērrīs, ēt līttŏră cōndūnt. *Id.* (IV, 635). SYN. Ābscōndŏ.

Au pass. Cōndŏr. *Être caché.* Nōtă cōndūntŭr īn ālvō. *V.* Vŏlŭī sūb ĕōdēm cōrtĭcĕ cōndī. *O. Voy.* Abdor, Lateo.

† Cōndōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Condoceo. *Enseigné, instruit.* Quīn ĕdĕpōl cōndōctĭōr sūm quām trăgœdi aūt cōmĭcī. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 4).

† Cōndŏlēns, tĭs. *Qui souffre.* Dē părēntĭs prōtŏplāstī fraūdĕ fāctōr cōndŏlēns. *Fort.* (II, 2, 4).

Cōndŏlĕŏ, ēs, ŭī, ēre, *n. Souffrir avec, souffrir.* Āt sī cōndŏlŭīt tēntātūm frīgŏrĕ cōrpŭs. *H.* Ādmŏnĭtū mātrĭs cōndŏlŭīssĕ pŏtĕs. *O.* (Adde *Tib.* I, 6, 36. Perfecto fere utuntur). *Voy.* Doleo.

† Cōndŏmŏ, ās, ārĕ. *Dompter ensemble.* Vĕtĕrēsquĕ nūgās cōndŏmāre āc frāngĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 7, 98).

Cōndōnŏ, ās, ārĕ. *Donner.* Ābsēntūm cōndōnāt ŏpēs. *Cl.* Nūnc tĭbi hānc pătĕrām... Ālcŭmēnă, tĭbĭ cōndōnŏ. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 38). *Voy.* Dono. || *Faire remise d'une dette.* Sī quām dēbēs, tē cōndōnō; tĭbi hăbĕ; nūnquam ābs tē pĕtām. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 24. Adde *Ter. Ph.* V, 7, 54). SYN. Rĕmīttŏ. || *Pardonner, faire grâce.* Hăbĕō ălĭă mūltă, quæ nūnc cōndōnābĭtŭr. *Ter.* (*Eun. prol.* 17). Ēt cōndōnātās pŭĕrō dīmīttĕrĕ cūlpās. *Aus.* (*Idyl.* 6, 98).

Cōndōrmĭŏ, īs, īrĕ, *et* Cōndōrmīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Dormir à la fois, dormir.* Ābīmŭs ōmnēs cŭbĭtūm: cōndōrmīvĭmŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 55). Dā mī ălĭquĭd, ŭbĭ cōndōrmīscām, lŏcī. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 13. *Id. Mil.* III, 2, 13). *Voy.* Dormio.

† Cōndūcĭbĭlĭs, ĕ. *Utile.* Ĭtă vīncūnt īllūd cōndūcĭbĭlĕ grātĭæ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 14. *Ib.* 3; *Epid.* II, 2, 71. *Gloss. Placidi* : « *Conducibile,* utile, συμφέρον. »)

Cōndūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire ensemble, rassembler.* Spārsās dōnĕc ŏvēs cāmpō cōndūcĕre īn ūnūm Nōx jŭbĕt. *Calp.* (10, 67). Ēt pārtēs cōndūcĕre īn ūnūm. *Lr.* (I, 398). Tĕnŭēs ăgĭtāntĭă fūmōs Nūbĭlă cōndūcĭt. *O.* SYN. Cōgŏ, cōllĭgŏ (ĭs), cōngrĕgŏ, cōntrăhŏ, cōnjūngŏ. || — vūlnŭs. *Fermer une plaie.* Vēl pĭcĕ vēl mōllī cōndūcĕrĕ vūlnĕră cērā. *V. Fl.* SYN. Ōbdūcŏ. || *Souv. Prendre moyennant loyer ou salaire, louer.* Queīs făcĭle ēst ædēm cōndūcĕrĕ, flūmĭnă, pōrtŭs. *J.* (3, 31). Pārs hŏmĭnūm gēstĭt cōndūcĕrĕ pūblĭcă. *H.* Pōstquam ōbsōnāvĭt hĕrŭs, ēt cōndūxĭt cŏcōs. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 1). *Voy.* Loco. || *Amener, déterminer qqn à.* Trĭbŭ' nōn cōndūcī pōssīm lībērtātĭbŭs Quīn, etc. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 68). || *n. Convenir à.* Quōd nōn prōpŏsĭtō cōndūcăt, ēt hærĕăt āptē. *H.* Huĭc ætātī nōn cōndūcĭt, mŭlĭĕr, tĕnĕbrōsŭs lŏcŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 22). *Voy.* Convenio.

Cōndūctīcĭŭs, ă, ŭm. *Pris à gages, loué.* Quam ōstēndām fĭdĭcĭnam ălĭquām cōndūctīcĭăm. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 8). Eōrum īlle ŏpĕrā nē dŏmūm quĭdem hăbŭĭt cōndūctīcĭăm. (*Prob. Vit. Terent.*) SYN. Cōndūctŭs.

Cōndūctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui prend à gages; entrepreneur de travaux, de théâtre, etc* Ōmnĭă cōndūctōr sōlvĭt; mērcēdĕ sŏlūtā. *O.* Grĕgīque huĭc, dŏmĭnīs, ātquĕ cōndūctōrĭbŭs. *Pl.* (*As. prol.* 3).

Cōndūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conduco. *Réuni, rassemblé.* Ācrĭŏr ārdŏr ĕnīm cōndūctīs pārtĭbŭs ēssĕt. *Lr.* (I, 652). Crēscūnt cōndūctă cōrtĭcĕ rāmī. *O.* || *Ordint. Pris à gages ou à loyer.* Nōn bĕnĕ cōndūctī vēndūnt pērjūrĭă tēstēs. *O.* Ūt quī cōndūctī plōrānt īn fūnĕrĕ. *H.* Cōndūctūm rĕpĕtēns nōctĕ jŭbēntĕ lārēm. *M.* (XI, 83, 2). Cōndūctăquĕ bēllă. *Sil.*

† Cōndŭplĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de rendre double.* (*Plaut. Pœn.* V, 5, 18.)

† Cōndŭplĭcŏ, ās, ārĕ. *Doubler.* Ādde ĕtĭām quī cōndŭplĭcānt prīmōrdĭă rērūm. *Lr.* (I, 714. *Id.* III, 71). Quōd bĕnĕ prōmĕrĭtŭs fŭĕrīs, cōndŭplĭcāvĕrĭt. *Ter.* (*Phor.* III, 2, 31).

Cōndūrŏ, ās, ārĕ. *Durcir.* Hūmŏr ăquæ pōrrō fērrūm cōndūrāt āb īgnĕ. *Lr.* (VI, 968).

Cōndŭs, ī, *m. Gardien de l'office.* Cōndūs prōmŭs sūm, prōcūrātŏr pĕnī. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 14). Prōmŭsquĕ quām cōndūs măgĭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 20).

Cōndȳlŭs, ī, *m.* (κόνδυλος). *Articulation des doigts.* || *Nom d'homme.* Cōndȳlĕ, quī sērvūm tē gĕmĭs ēssĕ dĭū. *M.* (IX, 93, 2).

Cōnē, ēs, *f. Ile à l'embouchure du Danube.* Ēt bārbără Cōnē. *L.* (III, 200).

Cōnfābŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. S'entretenir, parler de.* Sālvam ĕccām: sĕd ĕgŏ rēm mĕām māgnām cōnfābŭlārī Tēcūm vŏlŏ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 77. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 207). *Voy.* Colloquor.

† Cōnfēctĭŏ, ōnis, *f. Exécution.* Cōntĭcŭĭt mĕdĭā rērūm cōnfēctĭŏ nōctĕ. (*Anthol.* II, p. 307.)

Cōnfēctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui achève.* || *Briseur.* Mălo hĕrclĕ vōstrō, cōnfēctōrēs cārdĭnūm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 93).

Cōnfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conficio. *Achevé.* Pōst, ŭbĭ cōnfēctī cūrsūs. *V.* Cōnfēctă dŭēllă. *H.* || *Épuisé.* Mācĭē cōnfēctă sŭprēmā. *V.* Cōnfēctum ætātĕ

părēntēm. *Id.* SYN. Exhaūstŭs, ēffētŭs, dēfĭcĭēns. || *Détruit.* Cōnfēctăquĕ flāmmīs Prōcŭbŭĭt (machina). *V. Fl.*

† Cōnfērcĭō, cīs, ērsī, ērtŭm, ērcīrĕ, *arch. Remplir, entasser, presser.* Vēntŭs ĕnīm quŭm cōnfērcĭt, frāngŭntŭr ĭn āltŭm. *Lr.* (VI, 158).

Cōnfĕrō, fĕrs, ntŭlī, llātŭm, nfērrĕ. *Porter ou Apporter ensemble; contribuer.* Cētĕrā tūrbă cŏĭt, cōnfērtque īn cŏrpŏrĕ dēntēs. *O.* Quō mūltă săcērdōs Līgnĕă cōntŭlĕrāt vĕtĕrŭm sĭmŭlācră dĕōrŭm. Cōntŭlĭt æs pŏpŭlŭs. *Id.* Hæc tĭbĭ cōntŭlĕrŭnt cœlēstĭă mūnĕră dīvī. *Pp.* (II, 3, 25). Cōllātum ēst dĕcĭēs. *M.* (III, 52, 3). Ănĭmum ălĭō cōnfĕrŭnt. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 10). SYN. Cōmpōrtŏ, fĕrŏ, īnfĕrŏ, āffĕrŏ. || — mē. *Se transporter.* Hūc sē dē Lătĭā pīnū Phœbēĭŭs ānguĭs Cōntŭlĭt. *O. Voy.* Eo. || — grădŭm. *Marcher ensemble.* Jūngĕ părēs, ēt cōgĕ grădūm cōnfērrĕ jŭvēncōs. *V.* Jŭvăt ūsquĕ mŏrārī, Ēt cōnfērrĕ grădŭm. *Id.* || *Mêler, et au fig.* Mărĕ sēpărăt īsthmŭs, Nēc pătĭtŭr cōnfērrĕ frĕtŭm. *L.* Cōnfĕrŭnt Cōnsĭlĭa ădŏlēscēntēs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 64). Vīrō cōrām nūtŭs cōnfērrĕ lŏquācēs. *Tib.* (I, 2, 21). || *Transporter, rejeter.* Vērŭm nē pōst cōnfĕrās Cūlpam īn mē. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 96). SYN. Trānsfĕrŏ, vērtŏ. || *Réduire.* Cōntŭlĭt īn vērsūs sīc sŭă vērbă dŭŏs. *O.* Quām pŏtĕro, īn vērbă cōnfĕrām paūcĭssŭmă. *Pl.* (*Men. prol.* 6). SYN. Rēdĭgŏ. || *Métamorphoser.* Cōrpūs dĕŭs æquŏrĭs ālbām Cōntŭlĭt īn vŏlŭcrēm. *O.* Quēm nȳmphæ pēllĭcĭs īră Cōntŭlĭt īn sāxŭm. *Id. Voy.* Muto. || *Comparer.* Nīl ĕgŏ cōntŭlĕrīm jūcŭndō sānŭs ămīcō. *H.* Ēt mēcūm cōnfērtŭr Ŭlȳssēs! *O.* Cōnfērrĕ nōstrīs tū pŏtēs tē laūdĭbŭs! *Ph. Voy.* Comparo. || *Mettre aux prises.* Āntĕ jăcēs quām dīră dŭcēs Phārsālĭă cōnfērt. *L.* Ēt jām cōntŭlĕrānt ārctō lūctāntĭă nēxū Pēctŏră pēctŏrĭbŭs. *O.* SYN. Cōmmīttŏ, cōmpōnŏ. || — mănŭm, mārtēm, cērtāmĕn, etc., *et qqf. absolt. Combattre, se battre.* Īllī īntēr sēsē dūrī cērtāmĭnă mārtĭs Cōntŭlĕrānt. *V.* Cōnfērrĕ mănŭm pŭdŏr īrăquĕ mōnstrăt. *Id.* Mēcūm cōnfĕr, ăĭt. *O. Voy.* Pugno. || — lītēm. *Avoir un différend.* Cōntŭlĕrĭt lītem. *H. Voy.* Litigor.

Cōnfērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Confercio. *Serré, pressé.* Quōs ŭbĭ cōnfērtōs aūdēre īn prœlĭă vīdī. *V.* Dēnsĭs lĕgĭō cōnfērtă mănĭplīs. *Sil.* Cōnfērtĭssĭmă lūcĭs Nȳsă. *St. Voy.* Densus.

† Cōnfērvēfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Faire bouillir.* Aūrūmquĕ rĕpēntĕ Cōnfērvēfăcĭt. *Lr.* (VI, 352).

Cōnfērvĕō, vēs, bŭī, vērĕ, *et* Cōnfērvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Bouillir, fermenter.* || *Au fig.* Mĕă quūm cōnfērbŭĭt īră. *H.*

Cōnfēssĭō, ōnĭs, *f. Confession, déclaration.* Cōnfēssĭōnĕ chrīstĭānī nōmĭnĭs. *P. Nol.* (28, 80). || *Aveu.* Præcūrrīt mĕrĭtām sūpplēx cōnfēssĭō pœnām. *Alcim.* (III, 95).

Cōnfēssŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Confesseur de la foi chrétienne.* Sēd cōnfēssōrēm vīrtūtūm sīgnă sĕquūntŭr. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 9). Hīnc fŏdĭtŭr Chrīstī cōnfēssŏr. *Prud.* (*Peri.* 9, 55). Ātquĕ fĭdĕī Cōnfēssŏr. *P. Nol.* (23, 285).

Cōnfēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Confiteor. *Qui a avoué.* Nōn ēst cōnfēssī caūsă tŭēndă rĕī. *O.* Ālmă părēns, cōnfēssă dĕām. *V.* || *Pass. Avoué.* Quōd rĕŭs īpsĕ trĕmēns cōnfēssō prōdĭdĭt aūsō. *P. Nol.* (26, 674).

Cōnfēstim, *adv. Aussitôt, à l'instant.* Eūrȳălŭs, cōnfēstim ălăcrēs ădmīttĭēr ōrānt. *V.* Cōnfēstīm lĭquĭdūs fōrtūnæ rīvŭs ĭnaūrĕt. *H. Voy.* Protinus.

? Cōnfēxĭm, *arch. pour* Confecerim. (Sic legit *Acidal.* apud *Pl. Truc.* IV, 4, 39.)

Cōnfĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctŭm. ĭcĕrĕ. *Faire ensemble, faire, exécuter.* Bŏnās me ābsēnte hīc cōnfēcĭstĭs nūptĭās. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 28). Sĭmŭl ēt cōnfĭcĭām făcĭlĭŭs ĕgŏ quōd vŏlŏ. *Id.* (*Heaut.* IV, 5, 55). SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, ăgŏ, pătrŏ, pērpĕtrŏ. || *Faire une somme, rassembler.* Īd ūt cōnfĭcĕrēm · cōnfēci, āffĕrŏ. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 4. De quo *Donat.*, et *Non.* 4, 93). || *Parcourir, achever.* Sēd nōs īmmēnsŭm spătĭīs cōnfēcĭmŭs æquŏr. *V.* Sōmnŭsquĕ sŭās cōnfēcĕrăt hōrās. *Sil.* SYN. Ābsōlvŏ, pērfĭcĭŏ. || *Épuiser, dépenser.* Cōnfĭcĭt īpsĕ cŏmēstquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 93). Cōnfĭcĕrĕ crēdānt ārgēntŭm sŭŭm. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 11). SYN. Ābsūmŏ, ēxhaūrĭŏ. *Voy.* Decoquo. || *Détruire.* Cōnfēcĭsti ōmnēs rēs āc rătĭōnēs mĕās. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 15). Cōnfĭcĕrēnt vūlgō sīlvās. *Lr.* (I, 907, nempe incendia). SYN. Ābsūmŏ, dēstrŭŏ. || *Accabler.* Fīnĕ quĭbŭs nūllō cōnfĭcĭāntŭr, hăbēnt (curas). *O.* Dūm cōnfĭcĭt ōmnĭă tērrŏr. *L.* SYN. Prēmŏ, stērnŏ. || *Achever, porter le coup mortel.* Nūnc vūlnŭs ădāctŭm Cōnfĭcĭt. *V.* Cōnfĭcĕ, nāmque īnstāt fātūm mĭhĭ trīstĕ. *H. Voy.* Occido.

† Cōnfĭctē, *adv. Avec mensonge.* Ŭbĭ pŏētæ prō sŭā pārtĕ fālsă cōnfĭctē cănānt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 10, 14. Male vulgo *conficta*, claudicante versu).

† Cōnfĭctŏ, ās, *fréq. de* Confingo. (*Næv.* apud *Varr. L. L.* 7, 108, confictant.)

Cōnfĭctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Confingo. *Simulé, faux.* Lăcrĭmæ cōnfĭctæ dŏlīs. *Ter.* (*And.* III, 3, 26). Nūnc ĕtĭām cōnfĭctă dŏlō mēndācĭă tūrpī. (*Ciris*, 362.)

Cōnfīdēns, tĭs. *Qui a confiance.* Dĕcĕt īnnŏcēntēm sērvŭm ātque īnnŏxĭŭm Cōnfīdēntem ēssĕ *Pl.* (*Capt.* III, 5, 7). SYN. Fīdēns, sēcūrŭs. || *Brave, hardi.* Aūt quī mē cōnfīdēntĭŏr? *Pl.* (*Amp.* I, 1, 1). *Voy.* Audax. || *Ordint. en mauv. part: Audacieux, téméraire.* Fālsĭdĭcūm, cōnfīdēntēm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 41). Nām quĭs tē, jŭvĕnūm cōnfīdēntĭssĭmĕ, nōstrās Jūssĭt ădīrĕ dŏmōs? *V.* Īmprŏbŭs, cōnfīdēns, nēquăm. *Pac.* (ap. *Non.* 4, 71). *Voy.* Audax.

Cōnfīdēntĕr. *Avec confiance, avec audace.* Cērtum ēst cōnfīdēntĕr hŏmĭnēm cōntrā cōllŏquī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 183. Et *Ter. Heaut.* V, 3, 7). Ăpŭd vōs dīcŏ cōnfīdēntĭŭs. *Id.* (*Pœn prol.* 62). *Voy.* Audacter.

Cōnfīdēntĭă, æ, *f. Confiance.* Cōnfīdēntĭa ēst ĭnĭmīcōs m[illegible]s mē pōssĕ pērdĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 73). SYN. Fīdūcĭă. || *Audace, impudence.* Īngēntēm cōnfīdēntĭām! *Ter.* (*And.* V, 3, 5). *Voy.* Audacia.

† Cōnfīdēntĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle avec impudence.* (*Pl. Trin.* I, 2, 164.)

Cōnfīdŏ, dĭs, sŭs sŭm (*Charis.* 222), īsŭm, dĕrĕ, *n. Se fier.* Dēsĭnăt ēlātĭs quĭsquām cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *Cl.* Āfflīctĭs mĕlĭŭs cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *V.* Fāllācī tĭmĭdē cōnfīdĕ fĭgūræ. *O.* SYN. Fīdŏ, crēdŏ. PPH. Mē crēdŏ, cōmmīttŏ. *Voy.* Fido.

Cōnfīgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Percer.* Nīl pŭĕrī făcĭūnt, īpsām cōnfīgĭtĕ mātrēm. *J.* (6, 172). Cōnfīgĕ săgīttĭs fūrēs thēsaūrārĭōs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 25). *Voy.* Figo, Confodio.

Cōnfīndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fendre.* Ēt fērrō tēllūs, pōntūs cōnfīndĭtŭr ærĕ. *Tib.* (IV, 1, 174).

Cōnfīnĕ, ĭs, *n., et* Cōnfīnĭŭm, ĭī, *n. Partie qui avoisine.* Īndĕ Lȳcēn fĕrĭt ād cōnfīnĕ mămīllæ. *V. Fl.* Aūsŏnĭæ Sĭcŭlæquĕ tĕnēt cōnfīnĭă tērræ. *O.* || *Au fig.* Illum īntēr gĕmĭnæ nāntēm cōnfīnĭă mōrtĭs. *Tib.* (IV, 1, 103). Aūtūmni æstātĭsquĕ sĭmūl cōnfīnĭă mĭscēns. *Aus.* (*Eclogar.* 4, 8). Dŭbĭæ cōnfīnĭă nōctĭs. *O.*

Cōnfīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Façonner ensemble, inventer, dire des choses fausses.* Hīce aūtem īntēr sēse hūnc cōnfīnxērŭnt dŏlŭm. *Pl.* (*Capt. prol.* 35). Ārmātăquĕ cămpīs Āgmĭna ēt īnnŭmĕrūm flātūs cōnfīngĭs ĕquōrŭm. *V. Fl.* (II, 130. Adde *Ter Phor.* 1, 2, 81). *Voy.* Fingo.

Cōnfīnĭs, ĕ. *Voisin.* **Vēxāt sæpĕ mĕŭm Pătrŏbās**

cōnfīnĭs ăgēllŭm. *M.* (II, 32, 3). Cōnfīnēs ōræ. *V. Fl.* Quā cōllō cōnfīnĕ căpŭt. *O. Voy.* Vicinus. || *Au fig.* Stŭdĭō cōnfīnĭă cārmĭnă vēstrō. *O.* SYN. Āffīnĭs, cōgnātŭs. || Cōnfīnĕ, ĭs, *n. Voy. ce mot.*

Cōnfīnĭŭm, ĭī, *n. Voy.* Confine.

† Cōnfīō (*inus.*), cōnfĭt; *infin.* cōnfĭĕrī, *ancien pass. de* Conficio. *Être fait.* Quā rătĭōnĕ quŏd īnstăt Cōnfĭĕrī pōssĭt. *V.* Quŏnĭăm rēs cōnfĭt ŭtrăquĕ. *Lr.* (IV, 292). Hōc cōnfĭt quŏd vŏlŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 24). Jŭssĕrăt ŭt lūx Cōnfĭĕrĕt: făctă ēst. *Prud.* (*Apoth.* 1036). *Voy.* Fio. || *Être dépensé.* Cōnfĭt cĭtŏ. *Plaut.* (*Trin.* II, 4, 7). *Voy.* Conficio.

† Cōnfīrmĭtās, ātĭs, *f. Fermeté.* Cōnfīdēntĭăm, cōnfīrmĭtātēm, fraŭdŭlēntĭăm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 34).

Cōnfīrmŏ, ās, ārĕ. *Fortifier, rendre solide. Voy.* Firmo. || *Remettre un malade* Mē Nōmēntānī cōnfīrmānt ōtĭă rūrĭs. *M.* (VI. 43, 3). SYN. Rĕfĭcĭō. || *Au fig. Rassurer, encourager.* Trĕpĭdūm fōrmīdĭnĕ cūlpæ Cōnfīrmānt. *J.* (13, 107). Prīncēps cōnfīrmăt ĭtūrōs. *Cl.* Ănĭmōsquĕ lăbāntēs Cōnfīrmānt. *L.* SYN. Fīrmŏ, ērĭgŏ. PPH. Ănĭmŭm *ou* ănĭmōs āddŏ.

Cōnfīsŭs, ă, ŭm, *part. de* Confido. *Qui s'est fié ou se fie.* Ō nĭmĭŭm cœlo ēt pĕlăgō cōnfīsĕ sĕrēnō! *V.* Rōbŏrĕ cōnfīsūs Lătĭō. *L.* Stŭltē cōnfīsŭs ămārī. *Tib.* (I, 9, 45). SYN. Cōnfīdēns, fīdēns, fīsŭs.

Cōnfĭtĕŏr, ĭtĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĭtĕrī, *d. Avouer.* Nēc tămĕn, ŭt vērē cōnfĭtĕāmŭr, ĕrānt. *O.* Ĕgŏ cōnfĭtĕăr meŭm nōn ēssĕ fīlĭŭm, quī sĭt mĕŭs! *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 14). Quæ cōrpŏră tūtĕ nĕcēsse ēst Cōnfĭtĕāre ēsse ĭn rēbŭs. *Lr.* (I, 271). *Voy.* Fateor. || *Attester, montrer.* Nāvĭtă cōnfēssūs gĕlĭdō pāllōrĕ tĭmōrēm. *O.* SYN. Prōdŏ, tēstŏr, īndĭcŏ (as), sīgnĭfĭcŏ, ōstēndŏ. || *Eccl. Confesser, proclamer.* Ējūsquĕ Chrīstūm fīlĭŭm, Dătĭānĕ, cōnfĭtēbĭmŭr. *Prud.* (*Peri.* 5, 40). Ēt crŭcĭs Chrīstī bŏnă cōnfĭtēntēm. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 70). SYN. Prædĭcŏ (as).

Cōnfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Configo. *Percé.* Cōnfīxūm fērrĕă tēxĭt Tēlōrūm sĕgĕs. *V.*

Cōnflăgrŏ, *n. Être embrasé. Voy.* Flagro.

† Cōnflātĭlĭs, ĕ. *Fondu.* Nōn ēssĕt ūllūs Jūpĭtēr cōnflātĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 295).

Cōnflātŭs, ă, ŭm. *Fait en fondant.* || *Au fig. Fait, formé.* Ceū vēntīs āltē cōnflātă rĕsēdĭt Tēmpēstās. *St.* Tȳndărĭdĭs fōrmæ cōnflātŭs ămōrĕ Īgnĭs Ălĕxāndrī. *Lr.* (I, 473).

Cōnflīctŏ, ās, ārĕ, *et* Cōnflīctŏr, ārĭs, ārī, *d. Lutter, combattre.* Nēc cum hūjūsmŏdi ūsūs vēnĭt ŭt cōnflīctārēs mălō. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 20). Nām quī cum īngĕnĭīs cōnflīctātŭr eĭusmŏdī. *Id.* (*And.* I, 1, 66). Īntēr mūndānæ mălă cōnflīctāntĭă vītæ. *Prosp.* (*Epigr.* 89, 1). *Voy.* Confligo.

Cōnflīctŭs, ūs, *m. Choc, combat.* Cædēs, ārmă, crŭōr, cōnflīctūs, prœlĭă, mōrtēs. *P. Nol.* (6, 248). Sūdāre āltērnīs cōnflīctĭbŭs, ēt vărĭātō Pūgnārum ēvēntū. *Prud.* (*Psych.* 896).

Cōnflīgŏ, gĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ, *n. S'entrechoquer, lutter, combattre.* Cōnflīgūnt zĕphȳrūsquĕ, nŏtūsque, ēt lætŭs Ĕōīs Eūrŭs ĕquīs. *V.* Māgnă cōnflīgĭtŭr īrā. *Cl. Voy.* Pugno.

Cōnflŏ, ās, ārĕ. *Souffler ensemble; fondre, fabriquer, forger.* Sŏlĭtūs tōtūm cōnflārĕ Tŏnāntēm. *J.* (13, 153). Tē pătĭēntĕ, mĕæ cōnflāvĭt ĭmāgĭnĭs aū rŭm *Pp.* (IV, 7, 47). Fālcēs cōnflāntŭr ĭn ēnsēm. *V.* SYN. Cūdŏ, ēxcūdŏ, făbrĭcŏ. || *Au fig. Faire, former, exciter.* Sānguĭnĕ cīvīlī rēm cōnflānt. *Lr.* (III, 70). Mōrtĭfĕrām pōssĭt clādēm cōnflārĕ cŏōrtă Mōrbĭdă vīs hōmĭnūm gĕnĕrī. *Id.* (VI, 1090). Ægȳpti vĭdĭăm pŏpŭlūs cōnflāvĕrăt aūctŭs. *Alcim.* (V, 370). Mă o ēx prīncĭpĭō māgnā fămĭlĭārĭtās Cōnflāta ēst. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 36). SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, ēxcĭtŏ. || *Qqf. Brûler ensemble.* Tēmplīs dĕōs ōbrŭĭtĕ, măcŭlātōs lărēs Cōnflātĕ. *Sen.* (*Phæn.* 344).

Cōnflŭēns, tĭs, *m. Confluent.* VERS. Īn Tĭbĕrīm quā lūbrĭcŭs īnflŭĭt Ālmō. *O.* Quā Rhŏdănŭs, răptūm vēlōcĭbŭs ūndīs, Īn mărĕ fērt Ărărĭm. *L.*

† Cōnflūgēs, *f. pl. Jonction de plusieurs ruisseaux.* (*Liv. Andr.* apud *Non.* 1, 311.)

Cōnflŭŏ, ŭĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ, *n. Couler ensemble.* Quālĭs ēt ĭn cŭrvūm pōntūs cōnflūxĕrĭt ōrbēm. *Tib.* (IV, 1, 20). Nĭsĭ Nīlŭs ĭn Hĕbrŭm Cōnflŭăt. *O. Voy.* Fluo, Influo. || *Au fig. Affluer, venir en foule.* Jāmque ārbŏrĕ sūmmā Cōnflŭĕrĕ (apes). *V.* Hūc lĭcĕt ē tōtō sōlĕrtĭă cōnflŭăt ōrbĕ. *O.* Nēc mĭnĭmām pārtem ēx āgrīs mœrōrĭs ĭn ūrbēm Cōnflūxĭt. *Lr.* (VI, 1259). Quō crŭcĭātŭs cōnflŭānt. *Pl.* (*As.* II, 2, 48). SYN. Āfflŭŏ, cōnvĕnĭŏ, cōncūrrŏ.

† Cōnflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule avec.* Īn sēmēt rĕvŏlāns gūrgĭtĕ cōnflŭō. *Prud.* (*Cath.* 5, 76). || *Au fig. Qui afflue.* Tōtīs ērgŏ quĭbŭs stīpātŭr cōnflŭă tūrbīs. *P. Nol.* (18, 114, nempe urbs).

Cōnflŭvĭŭm, ĭī, *n. Amas d'eau.* Nōn īlle ēx tĕnŭī văcŭōque ăgăt aūctă nĕcēsse ēst Cōnflŭvĭă. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 119. *Ib.* 326).

† Cōnflūxēt, *sync. pour* Confluxisset. Pōndĕrĭbūs sŏlĭdīs cōnflūxēt ăd īmŭm. *Lr.* (I, 986).

Cōnfŏdĭŏ, ŏdĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. || *arch. Creuser.* Hōrtūm cōnfŏdĕrĕ jūssī. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 66). *Voy.* Fodio. || *Ordint. Percer de coups.* Brăchĭă tēndēntēm Cȳllēnĭdĕ cōnfŏdĭt hārpē. *O.* Jŭgŭlūmquĕ sĕnīlēm Cōnfŏdĭăm. *L.* Īnfēstīs taūrūs mōx cōnfŏdĭt cōrnĭbŭs Hōstīlĕ cōrpŭs. *Ph.* SYN. Fŏdĭŏ, pērfŏdĭŏ, trānsfŏdĭŏ, fīgŏ, cōnfīgŏ, dēfīgŏ, trānsfīgŏ, cædŏ, pērcīdŏ, pērfŏrŏ, ăpĕrĭŏ, haūrĭŏ, rĕclūdŏ, pērfrīngŏ, rūmpŏ, pērrūmpŏ, trānsvērbĕrŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, rīmŏr, trānsĭgŏ, trānsădĭgŏ, trānsăbĕŏ, trānsĕŏ, sŭbĕŏ, pĕnētrŏ. PHR. Tēlīs fīgŏ, dēfīgŏ, *ou* Tēlā dēfīgŏ ĭn. *Voy.* Vulnero.

Cōnfœdĕrŏ, ās, ārĕ. *Assembler, réunir.* Cōnfœdĕrāntŭr ōmnĭă Hīnc īndĕ mēmbra ĭn sȳmbŏlūm. *Prud.* (*Peri.* 2, 438).

Cōnfŏrĕ *et* Cōnfŭtūrŭm, *inf. fut. de l'inus.* Consum. *Devoir être.* Quī mi ēxōrāndŭs ēst, ēt spērŏ cōnfŏrĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 140). Cōnfīdŏ cōnfŭtūrūm. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 66).

† Cōnfŏrĭŏ, ās, ārĕ. *Salir d'ordures.* (*Pompon.* ap. *Non.* 2, 352.)

Cōnfōrmātŭs, ă, ŭm. *Figuré, exécuté.* Sĭcŭlīs ān cōnfōrmātă cămīnīs Ēffĭgĭēs. *St.*

† Cōnfōrmĭs, ĕ. *Conforme.* Cōnfōrmēmquĕ Dĕō cōnrēgnātūrŭs hŏnōrēm Ăccĭpĭĕt. *P. Nol.* (25, 223).

Cōnfōrmŏ, ās, ārĕ. *Former, façonner.* Vĭrĭdī sūb frōndĕ lătēntēm Cōnfōrmārĕ lŏcūm. (*Culex*, 390.) SYN. Fōrmŏ, īnfōrmŏ. || *Au fig. Achever, terminer.* Nūnc tămĕn, īd quŏque ŭtī cōnfōrmem, ēxōrdĭă rērŭm... pērcĭpĕ paūcīs. *Lr.* (IV, 113).

† Cōnfōrtŏ, ās, ārĕ. *Reconforter.* Nōstră tŭās, jŭvĕnīs, cōnfōrtēnt vūlnĕră vīrēs. *Ennod.* (I, 4, 119).

Cōnfōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Confodio. *Percé de coups.* Tūm sŭpĕr ēxănĭmēm sēsē prōjēcĭt ămīcūm Cōnfōssŭs. *V.* Cōnfōssūm mĕdĭcā pōstmŏdŏ jŭvĭt ŏpĕ. *O.* SYN. Cōnfīxŭs, saūcĭŭs. || † *Compar.* Cōnfōssĭŏr. (*Pl. Bac.* IV, 8, 49.)

† Cōnfŏvĕŏ, ēs, ērĕ. *Réchauffer.* Cānĭtĭēm mōllī cōnfŏvĕt ĭn grĕmĭō. *Prud.* (*Peri.* 11, 138). Cœlēstēm Dŏmĭnūm pĭă cōnfŏvĕt ālvŭs. *P. Nol.* (16, 140). Āmplēxūquĕ pătērnō Cōnfōtŏs. *Prosp.* (*Prov. Dei*, 775).

Cōnfrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Confringo. *Brisé.* Cōnfrāctă nāvĭs ĭn mărī ēst. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 64). Cōnfrāctīque ēnsĭbŭs ēnsēs. *L. Voy.* Fractus.

Cōnfrăgōsŭs *et* Cōnfrăgŭs, ă, ŭm. *Rude, raboteux,*

impraticable. Clīvōsă plānīs, cōnfrăgōsa ūt lēnĭbŭs Cōnvērtĕrentŭr. *Prud.* (*Cath.* 7, 53). Ēt cōnfrăgă dēnsīs Ārbŏrĭbŭs dūmētă tĕgūnt. *L.* Pēr cōnfrăgă silvæ. *St.* (Adde *V. Fl.* III, 582). SYN. Āspĕr, scābĕr, sălēbrōsŭs, scrūpĕŭs, ĭnāccēssŭs, īnvĭŭs. *Voy.* Scrupeus. || *Au fig. Embrouillé, embarrassé.* Cōndĭtĭōnēs Tĕtŭlī tōrtās, cōnfrăgōsās. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 24).

Cōnfrēgī, *parf. de* Confringo.

Cōnfrĕmō, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Frémir ensemble.* Cōnfrĕmŭēre ōmnēs. *O.* Cōnfrĕmĭt ēt cœlŭm. *Sil.* (Adde *St. Silv.* I, 6, 73). *Voy.* Fremo.

† Cōnfrĕquēntō, ās, ārĕ. *Fréquenter, habiter.* Īllītās crŭōrĕ sānctō nūnc ărēnās īncŏlæ Cōnfrĕquēntānt. *Prud.* (*Peri.* 1, 9).

Cōnfrĭeō, ās, ārĕ. *Frotter ensemble.* (*Plaut. Asin.* III, 3, 80).

Cōnfrīngō, ĭs, ēgī, āctŭm, īngĕrĕ. *Briser.* Quærĭt ēt īmpūlsū tūrrēs cōnfrīngĕrĕ vāllī. *L.* (Adde *Lucret.* I, 70). Pūltāndō pĕdĭbŭs, pænĕ cōnfrēgī fŏrēs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 23). *Voy.* Frango. || *Au fig. Abattre, rabattre.* Nē, cōntrā nīsŭs, ŏvāntēm Cōnfrīngās ănĭmŭm. *Cl.* Cōnfrīngĕrĕ sŭpērbĭăm. *Titin.* (apud *Non.* 4, 219). SYN. Frāngō, rĕtūndō. || *Dépenser, dissiper.* Nām pōstquam hīc ējŭs rēm cōnfrēgĭt fīlĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 71. *Id. Stic.* IV, 2, 49). *Voy.* Decoquo.

Cōnfŭgĭō, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ, *n. Se réfugier vers.* Rŭtŭlōrum ēlāpsūs ĭn āgrōs Cōnfŭgĕre, et Tūrnī dēfēndĭēr hōspĭtĭs ārmĭs. *V.* Īnvīsŭs ăd ārăm Cōnfŭgĭō. *O.* SYN. Fŭgĭō. || *Avoir recours.* Ād tē cōnfŭgĭo, et sūpplēx tŭă nūmĭnă pōscō. *V.* Pătrĭās mălĕ fōrtĭs ăd ārtēs Cōnfŭgĭt. *O.* SYN. Dēcūrrō (ad), ārcēssō (aliquid), ădhĭbĕō, ădvŏcō.

† Cōnfŭgĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Confugio. *Devant se réfugier.* Dēcērnūnt quō sīt dūx cōnfŭgĭtūrŭs, ătrōxquĕ. *Sulpit.* (*Argum. Luc.* VIII).

Cōnfŭgĭŭm, ĭī, *n. Refuge, asile.* Fūlmĭnĕ pērcūssæ cōnfŭgĭŭmquĕ rătĭ. *O.* (*Trist.* IV, 5, 6. *Ib.* V, 6, 2; *St. Th.* XII, 504). *Voy.* Perfugium.

Cōnfŭlgĕō, ēs, ērĕ, *n. Briller, être resplendissant.* Ædēs tōtæ cōnfŭlgēbānt tuæ, quăsi ēssēnt aŭrĕæ. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 44). Lūcĭdă cōnfŭlgēnt āltī cārchēsĭă mālī. *Cinna* (apud *Isid. Orig.* 19, 2).

Cōnfūndō, dĭs, ūdī, ūsŭm, ndĕrĕ. *Mêler.* Sĭcŭlīs cōnfūndĭtŭr ūndīs (Alpheus). *V.* Īn chăŏs āntīquŭm cōnfūndĭmŭr. *O.* Nēc Bācchĭcă mūnĕră nōrăt Lĭquĭdō cōnfūndĕrĕ mēllĕ. *Boet.* (2, 5) Quăsī quum ūnă mūltă jūră cōnfūndĭt cŏcŭs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 120). SYN. Mīscĕō, pērmīscĕō. || *En partic. Changer les traits, défigurer.* Ādvērsōsquĕ jŭbēt fērrō cōnfūndĕrĕ vūltūs. *L.* Ūt vīlēm, Mărĭī cōnfūndĕrĕ vūltŭm. *Id.* Ēt ōra, ēt īllās nōbĭlēs pātrīs nŏtās Cōnfūdĭt. *Sen.* (*Troad.* 1116). SYN. Fœdō. || *Qqf. Lancer ensemble.* Pēr quæ cōnfūndĕrĕ tēlă Tūtum ĕrăt. *Sil.* || *Au fig. Mêler, embrouiller.* Cōnfūndĕrĕ sācră prŏfānīs. *Cl.* Fāsquĕ nĕfāsquĕ Cōnfūsūră rŭĭt. *O.* Prōmīssă, prĕcēs cōnfūndĭt ĭn ūnŭm. *Id.* Cūm Mārtĕ cōnfūndēt Thўōneūs Prœlĭă *H.* Cōnfūndĭt plēbēiă phălānx ūmbōnĭbŭs æquīs Dīscrīmēn prŏcĕrŭm. *Prud.* (*Peri.* 11, 201). SYN. Mīscĕō, pērmīscĕō. || *Troubler l'esprit.* Cōnfūndŏr ĭmāgĭnĕ nōctĭs. *O.* Ēt quālīs Rŭtŭlŭm cōnfūndăt Ĕrīnnўs. *J.* (7, 68). *Voy.* Turbo. || *Bouleverser, renverser.* Nūnc mălĕ dēfēnsæ cōnfūndānt mœnĭă Trōjæ. *O.* Pŏsĭtās cōnfūndĕrĕ mēnsās. *V. Fl.* Ăvĭdŭs cōnfūndĕrĕ fœdŭs. *V.* *Voy.* Everto.

Cōnfūsĭō, ōnĭs, *f. Confusion* (*de choses*). Nām Băbўlōn nōmēn cōnfūsĭō. *P. Nol.* (9, 54). || *Fusion de deux voyelles, crase.* Ēt dŭās pārtēs ĭn ūnām cōntrăhāt cōnfūsĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 126. *Id. Met.* 19). || *Au fig. Confusion, honte.* Ēt mănēăt cōnfūsĭō pœnæ. *P. Nol.* (25, 162).

Cōnfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Confundo. *Mêlé, confondu.* Dīvērsŭm cōnfūsă gĕnŭs pānthēră cămēlō. *H.* Cōnfūsă rŭēbānt ōssă fŏcīs. *V.* Cōnfūsă rĕsŏnābăt rēgĭă tūrbā. *O.* SYN. Mīxtŭs, pērmīxtŭs. || *Qui a l'esprit troublé.* Ōbstŭpŭīt vărĭā cōnfūsŭs ĭmāgĭnĕ rērŭm. *V.* Cōnfūsăquĕ pēctŏră vīsū Tērrĭfĭcō. *Sil* Cōnfūsăquĕ pēctŏră fīrmăt. *V. Fl.* SYN. Tūrbātŭs pērtūrbātŭs, pērcūlsŭs. || *Confus, peu distinct.* Īntēllēctă părŭm cōnfūsăquĕ vērbă fŭērĕ. *O.* SYN. Ōbscūrŭs.

Cōnfūtō, ās, ārĕ. *Abattre, apaiser.* Cŏcŭ' māgnum ăhēnŭm, quāndō fērvĭt, paūlā cōnfūtăt trŭā. *Titin.* (apud *Non.* 4, 47). || *Ordint. Renverser les arguments de son adversaire, réfuter.* Ān cōnfūtābūnt nārēs, ŏcŭlīquĕ rĕvīncēnt? *Lr.* (IV, 489). Ĕgo ĭstōs, quī nūnc mē cūlpānt, cōnfūtāvĕrĭm. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 28. Adde *Ter. Phor* III, 1, 13). SYN. Rĕfūtō, rĕfēllō.

Cōnfŭtūrŭm. *Voy.* Confore.

† Cōngaūdĕō, ēs, ērĕ, *n. Se réjouir avec.* Prēssĭt ĭn ābsēntēm cōngaūdēns ōscŭlă dēxtrăm. *P. Petroc.* (II, 665). Căptīvō stūltūs cōngaūdēt stēmmătĕ vātēs. *Ennod.* (*Epig.* 120).

Cōngĕdŭs, ī, *m. Rivière d'Espagne* Tēpĭdī nătăbĭs lēnĕ Cōngĕdī vădŭm. *M.* (I, 50, 9).

Cōngĕlātŭs, ă, ŭm. *Gelé.* Nēc cōngĕlātī gūttă prōdĕrĭt nāsī. *M.* (XI, 99, 7). *Voy.* Gelatus.

Cōngĕlō, ās, ārĕ, *act. Geler, glacer.* Pēctŏră naūtĭs Cōngĕlăt hībērnī vūltūs Jŏvĭs. *V. Fl.* Cōngĕlăt īntērdūm lăcrĭmās, dūrātquĕ tĕnētquĕ. *O.* Īn lăpĭdēm rīctūs sērpēntĭs ăpērtōs Cōngĕlăt. *Id.* SYN. Gĕlō, dūrō. || *n. Être gelé, glacé.* Vērtĭtŭr ĭn lăpĭdēs, et cōngĕlăt ăērĕ tāctō. *O.* (*Id. Trist.* III, 10, 30; *Met.* VI, 307). SYN. Īndūrēscō, rĭgēscō, gĕlŏr.

† Cōngĕmĭnātĭō, ōnĭs, *f. Action de rendre double.* Quæ hæc ēst cōngĕmĭnātĭō? *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 18).

Cōngĕmĭnō, ās, ārĕ. *Rendre double, redoubler.* Crēbrōs ēnsĭbŭs īctūs Cōngĕmĭnānt. *V.* Frĕmĭtū sūspīrĭă raūcō Cōngĕmĭnăt. *Sil.* Pătrĭŭm pæānă Gĕlōnī Cōngĕmĭnānt. *V. Fl.* Quī sōlŭs tŏtĭdēm cōngĕmĭnātŭs hăbĕt. *Aus.* (*Epist.* 18, 22). *Voy.* Gemino.

† Cōngĕmīscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Gémir avec.* Ēt cōngĕmīscēns ōbsĕcrăt, Mĭsĕrātŭs ūrbēm Rōmŭlăm. *Prud.* (*Peri.* 2, 412).

Cōngĕmō, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ, *n. et act. Gémir ensemble, gémir, déplorer.* Quĭd mōrtēm cōngĕmĭs āc flēs? *Lr.* (III, 948). Pŏsĭtŭmquĕ fĕrĕtrō Cōngĕmŭērĕ. *V. Fl.* PPH. Fērtĕ sĭmūl gĕmĭtūs. *St.* *Voy.* Gemo. || *Au fig.* Vūlnĕrĭbūs dōnēc paūlātim ēvīctă, sŭprēmŭm Cōngĕmŭĭt (ornus). *V.*

Cōngĕnĕrō, ās, ārĕ. *Engendrer ensemble.* || *Au fig. Unir, associer.* Quæve Ādrāstō tĭbĭ cōngĕnĕrăt. *Att.* (apud *Non.* 2, 121, affinitas).

Cōngĕnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Congeno. *Engendré avec.* Cīvēs cōngĕnĭtōs cōnclūdăt mœnĭbŭs ūnīs. *Prud.* (*Sym.* II, 610. *Id. Psych.* 222). Cōngĕnĭtæ ĭn Chrīstō gēntĭs. *Prosp.* (*Ingr.* I, 1).

Cōngĕr *et* Cōngrŭs, ī, *m.* (*κόγχρος*). *Congre, poisson de mer.* Īmmĭtīsquĕ sŭæ cōngĕr pēr vūlnĕră gēntĭs. (*Ov. Halieut.* 115. Sic et *Pl. Mil.* III, 1, 165; *Pers.* I, 3, 30 : quanquam *Charis.* 12 et 65, negat in recto casu *conger* dici.) Cōngrum ĭstūm māxŭmum ĭn ăquā sĭnĭtō lūdĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 23).

Cōngĕrĭēs, ēī, *f. Amas, monceau; en partic. Tas de bois.* Cōngĕrĭēm sīlvæ Nĕmĕæō vēllĕrĕ sūmmăm Stērnĭs. *O.* (*Id. Met.* XIV, 576). Pēr ārma, ēt mēmbră jăcēntŭm, Tētrăquĕ cōngĕrĭē sŏlă. *St.* Cōngĕrĭēs pūlvĕrĭs. *L.* SYN. Cōngēstŭs, ăcērvŭs, cŭmŭlŭs, strŭēs. *Voy.* Acervus. || *Au fig. Réunion, foule.* Vēnĭt ætās ōmnĭs ĭn ūnăm Cōngĕrĭēm. *L.*

Cōngĕrō, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Entasser, amasser.* Dīvĭtĭās ălĭŭs fūlvō sĭbĭ cōngĕrăt aūrō. *Tib.* (I,

1, 1). Căptīvăquĕ vēstīs Cŏngĕrĭtŭr *V.* Ārămquĕ sĕpŭlchrī Cŏngĕrĕre ărbŏrĭbŭs. *Id.* SYN. Ăcērvŏ, ăggĕrŏ, ăccŭmŭlŏ, strŭŏ. *Voy.* Aggero. || *En partic. Faire son nid.* Lŏcum āĕrĭæ quō cōngēssĕrĕ pălūmbēs. *V.* Hŏdĭē nīdāmēntă cōngĕrĕt. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 51). Aūt lăpĭs ēx nīdō vāgă quēm cōngēssĭt hĭrūndŏ. *Ser. Sam.* (vs. 1030) || *Au fig. Réunir ; répéter.* Ōscŭlă cōngĕrĭmŭs. *O.* Spēs ōmnĭs ĭn ūnŭm Tē mĕă cōngēsta ēst. *Id.* Ζωὴ καὶ ψυχὴ lāscīvŭm cōngĕrĭs ūsquĕ. *M.* (X, 68, 5).

Cōngērrŏ, ōnĭs, *m. Compagnon de plaisir.* Căpĭŏ cōnsĭlium, ūt sĕnātŭm cōngērrōnŭm cōnvŏcĕm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 8. *Id. Pers.* I, 3, 9). *Voy.* Gerro.

Cōngēstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Congero, is. *Entassé.* Cōngēstīs ūndĭquĕ săccīs Īndōrmīs. *H.* Lūcĭfŭgīs cōngēstă cŭbīlĭă blāttīs. *V.* Cōngēstŭm cēspĭtĕ cūlmĕn. *Id.* || *Au fig. Riche en inspirations.* Īnfĕrnī răptōrĭs ĕquōs... aūdācī prōmĕrĕ cāntū Mēns cōngēstă jŭbĕt. *Cl.* || † *Compar.* Ōvĭpără cōngēstĭŏr ālvō. *Auson.* (*Mosel.* 133).

Cōngēstŭs, ūs, *m. Amas.* Pōssēt māgnŭs cōngēstŭs ărēnæ. *Lr.* (VI, 725). Ērēxīt sŭbĭtās cōngēstū cēspĭtĭs ārās. *L. Voy.* Congeries.

Cōngĭālĭs, ĕ. *Qui contient un conge.* Mūlsī cōngĭālēm plēnām făcĭām tĭbĭ fĭdēlĭăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 2, 15).

Cōngĭārĭŭm, ĭī, *n. Primitivt. Vase contenant un conge ; par ext. Largesse faite au peuple, même en argent.* (Cf. *Quintil.* 6, 3.) Āntĕāmbŭlōnĭs cōngĭārĭŭm lāssī. *M.* (III, 7, 2).

Cōngĭŭs, ĭī, *m. Mesure de capacité, contenant six setiers* Āddĕ dŭŏs, chūs fīt, vūlgō qui ēst cōngĭŭs īdēm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 70). Tērnōs vĕtūstī cōngĭōs fălērnī. (*Anthol.* I, p. 228.)

Cōnglăcĭŏ, ās, ārĕ, *n., et* Cōnglăcĭŏr, ārī, *pass. Se glacer.* Cōnglăcĭāntŭr ăquæ ; scŏpŭlīs sē cōndĭt hĭrūndŏ. (*Carm. de Obitu Mæcen.* 101.)

† Cōnglīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'étendre, s'accroître.* Gĕnŭ' cōnglīscăt tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 53).

Cōnglŏbŏ, ās, ārĕ. *Amasser en rond.* Cōnglŏbăt ĭn cŭnĕōs Lătĭōs sĭmŭl āc pĕrĕgrīnōs. *Prud.* (*Peri.* 11, 191). Cōndĭt, ĕt īn fōrmām cōnglŏbăt ōrĕ pĭō. *Lact.* (*Phœn.* 120). Hŭmōrĕ dēnsō cōnglŏbātam ēt pŭlvĕrĕ. *Prud.* (*Ham. præf.* 52). Sēd cōmplēxă mĕānt īntēr sē, cōnquĕ glŏbātă. *Lr.* (II, 153).

Cōnglŏmĕrŏ, ās, ārĕ. *Mettre en peloton.* Cōntĭnĕāt părvō, sī pōssīt cōnglŏmĕrārī. *Lr.* (III, 211). *Voy.* Glomero. || *Au fig. Entasser, amasser.* Heū mĕă fōrtūna ! ŭt ōmnĭă īn mē cōnglŏmĕrās mălă ! *Enn.* (apud *Non.* 2, 166).

Cōnglūtĭnŏ, ās, ārĕ. *Coller, joindre.* || *Au fig. Unir.* Āc mĕrētrīcĭōs ămōrēs nūptĭīs cōnglūtĭnās. *Ter.* (*And.* V, 4, 10).

† Cōngrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche avec.* Dōnēc lăbēntī cōngrădă sōlī. *Avien.* (*Arat.* 1240, sidera).

? Cōngræcŏ, *n. Voy. le suiv.*

Cōngræcŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire des orgies avec.* Quōdque īn lūstrīs cŏmēdim ēt cōngræcĕr, pātĕr. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 91. Vulgo *congræcem* ; sed vid. *Pergræcor*).

Cōngrātŏr *et* Cōngrātŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Féliciter.* Cōnfērre ōmnēs cōngrātāntēs, quĭă pūgnāvī fōrtĭtĕr. *Pl.* (*Men.* I, 2, 20. Sic bene *Lindem.* ; vulgo *congratulantes*).

Cōngrĕdĭŏr, ĕdĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. Aborder pour adresser la parole.* Pōstquām cōngrēssī, prīmī sŭă vērbă tŭlērūnt. *O.* Nūnc hūnc haūd scĭo ān cōllŏquār : cōngrĕdĭār. *Pl.* (*Most.* III, 2, 96). SYN. Cōnvĕnĭŏ, cŏĕŏ, cōllŏquŏr. || *En venir aux mains.* Vīx hōstem, āltērnī sī cōngrĕdĭāmŭr, hăbēmŭs. *V.* Cōngrĕdĭtŭr Cy̆cnō. *O. Voy.* Pugno.

† Cōngrĕdīrī, *arch. pour* Congredi. Paūpĕr mĕtŭīt cōngrĕdīrī : pēr mĕtŭm mălĕ rēm gĕrĭt. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 70. Sic bene *Acidal.* pro vulgari *congredi*). *Voy.* Aggrediri.

† Cōngrĕgālĭs, ĕ. *Qui unit.* Vīncŭlŭm nām sīgnă ĭstă cōngrĕgālĕ dĭctĭŏ. *T. Maur.* (*Syll.* 1030).

Cōngrĕgātĭm. *En troupe.* Cūrsānt pēr āmplă cōngrĕgātĭm mœnĭă. *Prud.* (*Cath.* 1034).

Cōngrĕgŏ, ās, ārĕ. *Rassembler.* Quīd cōngrĕgārĕ cūm lĕōnĭbŭs vūlpēs ? *M.* (X, 100, 3). Īnde ĕă cōmprēndūnt īntēr sē, cōnquĕ grĕgāntŭr. *Lr.* (VI, 455). SYN. Cōgŏ, cōllĭgŏ (is), jūngŏ, mīscĕŏ. PPH. Īn ūnŭm cōndūcŏ, cōgŏ, cōmpēllŏ (is). || *Au fig.* Mĕtūsquĕ Cōngrĕgăt. *St.*

Cōngrēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Congredior. *Qui a abordé quelqu'un.* Cōngrēssī jūngūnt dēxtrās. *V.* || *Qui a combattu.* Ātque īmpār cōngrēssŭs Ăchīllī. *V*

Cōngrēssŭs, ūs, *m. Entrevue, entretien.* Cōngrēssūs pĕtĕ, nātĕ, mĕōs. *V.* SYN. Cōllŏquĭŭm. || *Combat.* Trēs ūnō cōngrēssū (neci mittit). *V. Voy.* Pugna.

† Cōngrēx, ĕgĭs, *néol. Qui est du même troupeau ; de la même société, uni.* Cōngrĕgēs īntēr cătērvās īrĕ pēr sāltūs tŭōs. (*Pervig. Ven.* 43.) Āngūstās fērvērĕ vĭās, ēt cōngrĕgĕ vūlgō. *Aus.* (*Epist.* 10, 2). Quēm cōngrĕgĕ nēxū Pāx ēt Rōmă tĕnēnt. *Prud.* (*Sym.* II, 634).

Cōngrĭŏ, ōnĭs, *m.* (*de* conger). *Nom de cuisinier.* (*Pl. Aul.* II, 9, 5.)

Cōngrŭēns, tĭs. *Qui s'accorde avec, convenable.* Quŏd ēst ăd ūsŭm cōngrŭēns hērīlēm. *Prud.* (*Peri. præf.* 21). Cōngrŭēns īdcīrcŏ dūxi ín hōc ŏpŭs dē sy̆llăbīs. *T. Maur.* (*Syll.* 71). *Voy.* Congruus.

? Cōngrŭĕŏ, ēs, ērĕ, *n. arch. Comme* Congruo. Nē nōs īntēr nōs cōngrŭērĕ sēntĭānt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 91. *Bentl.* vult *consentire.* Equidem cum *Bothio* malim *congruisse*).

Cōngrŭŏ, ĭs, ŭī, ŭĕrĕ, *n. Se rassembler, se réunir.* Ārcēm nātă pĕtīt, quō jām mănŭs hōrrĭdă mātrŭm Cōngrŭĕrăt. *V. Fl.* (*Id.* VI, 54). SYN. Cōnvĕnĭŏ, cŏĕŏ. || *Au fig. Se ressembler.* Sānē īllī īntēr sē cōngrŭūnt cōncōrdĭtĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 14). Ōmnēs cōngrŭūnt. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 34). SYN. Cōnvĕnĭŏ, cōncōrdŏ, cōnsēntĭŏ.

Cōngrŭs. *Voy.* Conger.

Cōngrŭŭs, ă, ŭm. *Conforme, convenable.* Nām cum īllā sānē cōngrŭŭs sērmō tĭbĭ. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 23). Īnnēctītquĕ mŏrās, ēt cōngrŭă tēmpŏră dīffērt *Cl.* Trīstĭbŭs ēxcēpīt cōngrŭă fātă rĕīs. *Rutil.* (1, 304). SYN. Cōngrŭēns, pār, sĭmĭlĭs, cōnvĕnĭēns, āptŭs, ĭdōnĕŭs. *Voy.* Similis.

† Cōnĭă, *abrév. de* Ciconia, *usitée chez les habitants de Préneste.* Ūt Prænēstīnīs cōnĭă ēst cĭcōnĭă. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 23).

† Cōnĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Conjicio. Nam hercle ĕgŏ tē bārbā cōntĭnŭo ărrĕptum ĭn īgnēm cōnĭcĭām. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 64. *Id. Merc.* V, 2, 91, et *Epid.* apud *Gell.* 4, 17, qui de hoc fusius agit. Sic *Abicio, Adicio, Obicio*, etc.).

Cōnĭfĕr *et* Cōnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un cône, ou des fruits en cône, comme la pomme de pin, de cyprès, etc.* Āĕrĭæ quērcūs aūt cōnĭfĕræ cy̆părīssī. *V.* Cōnĭgĕrām sūdāntī cōrtĭcĕ pīnŭm Ērŭīt. *Cat.* (64, 106).

Cŏnīlă, æ, *f. Voy.* Cunila.

Cōnīscŏ *ou* Cōnīssŏ, ās, ārĕ, *n. Heurter de la tête, cosser.* Et sătĭātī āgnī lūdūnt, blāndēquĕ cōnīscānt. *Lr.* (II, 320. Alii libri et plerique editi *coruscant.* Sed *Cic.* apud *Quint.* 8, 3, 22 : « Caput opponis, cum eo coniscans. »

Cōnjēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Conjicio. † *arch. Jeter souvent.* Haūd prŏcŭl ūt vīsŭs cōnjēctăt. *Alcim.* (III,

269). || *Ordini. Conjecturer, deviner.* Nĕc ārcānīs nūmĕn cōnjēctō sŭb ēxtīs. *Aus.* (*Ephem.* 3, 51). Nĕc scĭō quĭa dīcam, aŭt quĭd cōnjēctĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 5). Nĕc mălĕ cōnjēctăt. *J.* (5, 163). *Voy.* Conjicio.

Cōnjēctŏr, ōrĭs, *m. Interprète des songes, en gén. Devin.* Quīn cōnjēctōrēs ā mē cōnsĭlĭūm pĕtūnt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 34. *Id. Amp.* V, 1, 76). Nōn Īsĭăcōs cōnjēctōrēs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58).

Cōnjēctrīx, īcĭs, *f. Devineresse.* Cōnjēctrīcī hărĭŏlæ, ātque hărūspĭcæ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 99). PPH. Dīvīnă ănŭs. *H.*

Cōnjēctūră, æ, *f. Interprétation des songes.* Pŏtĭ' cōnjēctūrām făcĕrĕ, sī nārrĕm tĭbĭ? *Pl.* (*Curc.* II, 1, 31. *Id. Rud.* III, 1, 20). || *En gén. Conjecture.* Aūgŭrĭūm rătĭo ēst ēt cōnjēctūră fŭtūrī. *O.* Cōnjēctūrā sī rĕpĕrīrĕ pōssŭmŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 76).

Cōnjēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conjicio. *Jeté.* Cōnjēctăquĕ vīncŭlă cōllō Āccĭpĭt. *O.* Cōnjēctō stērnĭt jăcŭlō. *V.* || *Au fig.* Hŭnc cōnjēctum īn nūptĭās Īnĭmīcī vēllĕnt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 43). || *Réuni, entassé.* Quæ cōnjēctă rĕpēntĕ Māgnārūm rērūm fĭĕrēnt ēxōrdĭă. *Lr.* (II, 1061).

Cōnjēctŭs, ūs, *m. Action de jeter, jet.* Pūgnō brāchĭīquĕ sŭpērnē Cōnjēctū trūdātŭr. *Lr.* (VI, 433). || *Réunion, amas.* Cōnjēctūs mātĕrĭāī. *Lr.* (V, 417. *Id.* III, 199). SYN. Ăcērvŭs, mōlēs.

Cōnjĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctūm, ĭcĕrĕ. *Jeter, lancer.* Tēlăquĕ cōnjĭcĭūnt, prōtūrbāntque ēmĭnŭs hōstēm. *V.* Ēt grāndĭă cōnjĭcĕ săxă. *Id.* Frāgmĭnă cōnjĭcĭēns sīlvārum, ārbūstăquĕ tōtă. *Lr.* (I, 284). SYN. Jăcĭō, īnjĭcĭō, mīttō, īmmīttō, *qqf.* tōrquĕō. || —mē. *Se jeter, se précipiter.* Sēsē Cōnjĭcĭt īn lătĕbrās. *V.* Cōntĭnŭo hīc sē cōnjēcĭt īntrō. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 36). || *Au fig.* Ābsēntī sæpĕ quĕrēlās Cōnjĭcĕrĕ. *Tib.* (I, 9, 53). Īn nūptĭās cōnjēcī hĕrīlēm fīlĭūm. *Ter.* (*And.* III, 4, 23). Cōnjĭcĭtŭr ĭpse īn mōrbum ēx ægrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 69). || — vērbă. *Avoir une altercation.* Hī cōnjēcērĕ vērba īntēr sēse ācrĭŭs. *Afran.* (apud *Non.* 4, 89). || — caūsăm. *Déférer une cause.* Caūsām cōnjĭcĕre hŏdĭe ād tē vŏlŏ. *Afran.* (apud *Non.* l. cit.). || *Interpréter un songe.* Mănĕ sīs, dum huīc cōnjĭcĭō Sōmnĭūm. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 3). SYN. Cōnjēctō, īntērprĕtŏr. || *Conjecturer.* Cōnjĭcĕre ūt pōssīs ēx hŏc, quōd cērnĕrĕ nōn quīs. *Lr.* (I, 753). Aūt plūs ĕo, ūt cōnjĭcĭō. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 11). SYN. Cōnjēctō, aūgŭrŏr, dīvīnō, sūspĭcŏr. PPH. Cōnjēctūrām făcĭō. Cōnjēctūrā āssĕquŏr.

Cōnjŭgālĭs *et* Cōnjŭgĭālĭs, ĕ. *Du mariage, conjugal.* Dī cōnjŭgālēs, tūquĕ gĕnĭālĭs tŏrī. *Sen.* (*Med.* 1). Ō cōnjŭgālĕ tēmpŭs! *Id.* (*Troad.* 893). Nĕc mĕă vīrgĭnĭtās, nĕc cōnjŭgĭālĭă jūră. *O.* Cōnjŭgĭālĕ fœdŭs. *Id.* SYN. Jŭgālĭs, cōnnŭbĭālĭs, sŏcĭālĭs, *qqf.* mărītŭs.

Cōnjŭgātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui unit.* Dūc bŏnæ Vĕnĕrĭs, bŏnī Cōnjŭgātŏr ămōrĭs. *Cat.* (61, 45).

Cōnjŭgĭālĭs. *Voy.* Conjugalis.

Cōnjŭgĭūm, ĭī, *n. Mariage.* Nī dărĕ cōnjŭgĭum, ēt dīctō pārērĕ fătētŭr. *V.* Nĕc mĭhĭ cōnjŭgĭūm fāta īmpōrtūnă nĕgārēnt. *O.* SYN. Cōnnŭbĭūm, cōnnŭbĭă, hўmĕnæŭs, hўmĕnæī, thălămŭs, thălămī, tædă. EP. Sōlēnnĕ, săcrūm, sānctūm, cōnsōrs, sŏcĭālĕ, sŏcĭūm, pĕrēnnĕ, fīrmūm, stăbĭlĕ, lætūm, gĕnĭālĕ, faūstūm. PPH. Tædæ jŭgālēs, sŏcĭālēs. Cōnjŭgĭī făcēs. Sŏcĭālĭă fœdĕră. Sŏcĭī cōnsōrtĭă lēctī. Vīnclūm jŭgālĕ. Jŭgālĭă, cōnjŭgĭālĭă vīncŭlă, vīnclă, jūră. Tŏrī *ou* thălămī fœdŭs, jūră. Sŏcĭālĭs ămŏr. Cōnnŭbĭālĕ jŭgūm. Pāctă fĭdēs. Jŭgālĭă săcră. Cōnnŭbĭă tædæ. Fœdĕră tædæ. Fœdŭs jŭgālĕ, cōnjŭgĭālĕ, mărītūm. Thălămōrūm vīncŭlă. || *Prendre une épouse ou un époux, se marier.* Ūxōrēm dūcō. Tŏrī, thălămī sŏcĭām, sŏcĭūm, cōnsōrtēm dūcō, sūmō, āccĭpĭō. Īn fœdŭs tŏ dēlĭgō-(ĭs). Lēgĭtĭmō fœdĕrĕ mĭhĭ jūngō. Tŏrī fœd īncŏ. Fœdĕrĕ lēctī sŏcĭŏr. VERS. Gērmānām, nūp thălămō sŏcĭātŭs, hăbēbăt. *V.* Ēt pătrĭo Āndrŏmăchēn ĭtĕrūm cēssīssĕ mărītō. Nē cuī mē vēllĕm thălămō sŏcĭārĕ jŭgālī. *Id.* Sī tĭbĭ quæ spōnsa ēst, sī quām dīgnābĕrĕ tædā. *O.* Dūxĕrăt Hīppŏdămēn. Tē făcĕ sōlēnnī jūngēt sĭbĭ. Quōd sī fōrtĕ vĭrūm nōn dēdīgnērĕ Pĕlāsgūm. Ūnŭs ĕrăt cūm quō sŏcĭārĕ cŭbīlĭă vēllĕm. Mē tĭbĭ, tēquĕ mĭhĭ tædă pŭdīcă dĕdĭt. *Id.* Quūm pār cōnnŭbĭūm mātūrō tēmpŏre ădēpt ēst. *Cat.* Āccĭpĭēt cōnjūx fēlīcī fœdĕrĕ dīvăm. *Id.* Ēt mēntēm vīncīrĕ tŏrīs, ēt jūngĕrĕ fēstă Cōnnŭbĭă. *St.* Jŭgālēs Cōncĭlĭārĕ tŏrōs, fēstāsque āccēndĕrĕ tædās. *Id.* Cōnjŭgĭī vīncŭlă grātă pătī. *Maximian.* || *Donner en mariage.* Nē pĕtĕ cōnnŭbĭīs nātām sŏcĭārĕ Lătīnīs. *V.* Cuī pătĕr īntāctām dĕdĕrăt, prīmīsquĕ jŭgārăt Ōmĭnĭbŭs. *Id.* Mē nātām nūllī vĕtĕrūm sŏcĭārĕ prŏcōrūm Fās ĕrăt. Cōnnŭbĭō jūngām stăbĭlī, prŏprĭāmquĕ dĭcābō. Quīn nātam ēgrĕgĭō gĕnĕrō dīgnīsque hўmĕnæīs Dēs, pătĕr. *Id.* Præpŏsĭtō cūnctīs Laūrēntī trădĭtă Pīco ēst. *O.* Jŭvĕnī cāstām dōnārĕ pŭēllām. *Cat.* Tūm Thĕtĭdī pătĕr īpsĕ jŭgāndūm Pēlĕā sēnsĭt. *Id.* Quēm tĭbĭ cōnjŭgĭō, tōt dēdīgnātă, dĭcāvī. *V. Fl.* Ānnŭĭtŭr thălămīs Ālbānī vīrgŏ tўrānnī. *Id.* || *Union chaste, garder la foi conjugale.* EP. Cāstūm, sānctūm, pŭdīcūm, īnvĭŏlātūm, fĭdēlĕ, fīdūm, īntĕmĕrātūm. PPH. Cāstūm cŭbīlĕ. Pŭdīcī thălămī. Pŭdīcă tædă. Thălămŭs sĭnĕ crīmĭnĕ vītæ. Cōnjŭgĭūm cāstūmquĕ cŭbīlĕ. PHR. Cōnnŭbĭă sērvō. Cōnjŭgĭī fĭdĕm, fœdĕră lēctī sērvō. Cōnjŭgĭī fĭdĕm, sŏcĭālĭă jūră nōn fāllō. Cāstūm cŭbīlĕ sērvō. VERS. Cōnjŭgĭō, dīxī, sōlă frŭērĕ mĕō. *O.* Jūră pŭdōrquĕ, Ēt cōnjŭgĭī săcrātă fĭdēs. *Sen.* Mĕtŭēns ātĕrĭŭs vĭrī Cērtō fœdĕrĕ cāstĭtās. *H.* Tūm lēx cōnjŭgĭī tōtō vĕnĕrābĭlĭs ævō Īntĕmĕrātă sŭō sērvābĭtŭr ōrdĭnĕ cūnctīs. *Alcim.* Cōnjŭgĭō sērvārĕ fĭdĕm. *Id.* Cōmmūnēmquĕ tŏrūm sērvāvĭt căstă mărĭtī. *Anthol. Voy.* Castus. || *Union illégitime, trahir la foi conjugale.* EP. Īncēstūm, pōllūtūm, vĭŏlātūm, īnfēlīx. PHR. Thălămōs, pāctăm fĭdēm vĭŏlō. Cŭbīlĕ tĕmĕrō. Jūră tŏrī, cōnnŭbĭālĭă jūră prōdō. Fœdĕră lēctī dēsĕrō. VERS. Prōlŏqui hўmĕnæūm pŭdĕt, Tædāsquĕ nōstrās. *Sen.* Nōn tē, Pĕlāsgæ māxĭmūm gēntĭs dĕcŭs, Ād sānctă lēctī jūră lēgĭtĭmī pĕtĭt. *Id.* Nōn jām cōnjŭgĭum āntīquūm, quōd prōdĭdĭt, ōrō. *V. Voy.* Adulteror. || *Fuir le mariage. Voy.* Cælebs, Virgo. || *Accouplement.* Ēt sæpĕ sĭne ūllīs Cōnjŭgĭīs. *V.* (*G.* III, 275, de equabus. Adde *Ov. Met.* XIV, 398). *Voy.* Concubitus. || *Qqf. Époux ou Épouse.* Ēt cērtāmēn hăbēnt lētī, quæ vīvă sĕquātŭr Cōnjŭgĭūm. *Pp.* (III, 13, 19). Cōnjŭgĭō Pўrrhī scēptrīsquĕ pŏtītūm. *V.* Hīc Hēctŏrĭs cōnjŭgĭă dēspōndēt sĭbī. *Sen.* (*Troad.* 59).

† Cōnjŭgŭs, ă, ŭm. *Uni avec; époux, épouse.* Bāssă, vātĭs quæ Lăbĕrĭī cōnjŭga hŏc āltō sĭnū. (*Anthol.* II, p. 47.)

Cōnjūnctĭō, ōnĭs, *f. Union, alliance.* Bĕnĕvŏlī cōnjūnctĭo ănĭmī māxĭma ēst cōgnātĭō. *P. Syr.* Īn tāntīs rēbŭs trīnī cōnjūnctĭō mūndī. *Damas.* (*de Nomine Jesu,* 1).

Cōnjūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. Joint, uni.* Hīc mŏdŏ cōnjūnctīs spătĭāntūr pāssĭbŭs āmbō. *O.* Cōnjūnctăquĕ tēlă fĕrāmŭs. *Id.* || *Au fig.* Ō dīgnō cōnjūnctă vĭrō! *V.* Quāmvīs cōnjūnctĭŏr īllō Nēmō mĭhi ēst. *O.* SYN. Āffīnĭs, ămīcŭs, dēvīnctŭs.

Cōnjūngō, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Joindre, unir.* Pān prīmŭs călămōs cērā cōnjūngĕrĕ plūrēs Īnstĭtŭĭt. *V.* Ăvĭdī cōnjūngĕrĕ dēxtrās Ārdēbānt. *Id.* SYN. Jūngō, cōnnēctō, ānnēctō, cōpŭlō. || *Au fig. Unir, allier.* Hūnc căpĕ cōnsĭlĭīs sŏcĭum, ēt cōnjūngĕ vŏlēntēm.

V. Ausŏnĭōs cōnjūngī fœdĕrĕ Teūcrīs. *Id.* SYN. Jūngŏ, sŏcĭŏ, cōnsŏcĭŏ. *Voy.* Jungo.

Au pass. Cōnjūngŏr, *et* Cōnjūngŏ mē. *Se joindre, s'unir.* Cōnjūngī fœdĕrĕ Teūcrīs. *V.* Nēc tē cōnjūngĕrĕ cūrās. *O.* SYN. Jūngŏr, cōpŭlŏr, cŏălēscŏ, cŏĕŏ, cōnvĕnĭŏ *Voy.* Jungor.

Cōnjūnx. *Comme* Conjux.

Cōnjūrātĭŏ, ōnĭs, *f. Conjuration.* Fāctĭŏ nōn sĭbĭ mē, nōn cōnjūrātĭŏ jūnxĭt. *Aus.* (*Idyl.* 2, 21). Quæ hæc ēst cōnjūrātĭŏ? *Ter.* (*Hec.* II, 1, 1).

Cōnjūrātŭs, ă, ŭm. *Allié, conjuré.* Ēt cōnjūrātō dēscēndēns Dācŭs ăb Īstrō. *V.* Cōnjūrātă tŭās rūmpĕrĕ nūptĭās. *H.* Cōnjūrātæquĕ sĕquūntŭr Mīlĭtĕs. *O.* SYN. Sŏcĭŭs, cōnjūrāns.

Cōnjūrŏ, ās, ārĕ, *n. Jurer ensemble.* Ēt īntēr nōs cōnjūrāvĭmŭs, ĕgŏ cum īllo, ēt īllĕ mēcūm. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 38). Quæ jūrāt, mēns ēst : nīl cōnjūrāvĭmŭs īllā. *O. Voy.* Juro. || *S'accorder, s'allier, conspirer.* Sĭmŭl ōmnĕ tŭmūltū Cōnjūrāt trĕpĭdō Lătĭūm. *V.* Cōnjūrāt ĭn ārmă Prōgĕnĭēs vēsānă Jŭbæ. *Cl.* Āltĕrĭŭs sīc Āltĕrā pōscĭt ŏpēm rēs, ēt cōnjūrāt ămīcē. *H.* SYN. Cōnspīrŏ, cōnvĕnĭŏ, cōnsēntĭŏ.

Cōnjūx, ŭgĭs, *m. Époux, mari.* Heū! quĭs tē cāsŭs dējēctām cōnjŭgĕ tāntō Ēxcĭpĭt ? *V.* Cōnjŭgĭs aūdīssēt fāctūm quūm Pōrcĭă Brūtī. *M.* (I, 43, 1). SYN. Mărītŭs, vĭr, *qqf.* spōnsŭs, cōmpār. EP. Cārŭs, ămātŭs, dīlēctŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs, sōllĭcĭtŭs, ūxōrĭŭs. PPH. Thălămī *ou* tŏrī *ou* lēctī sŏcĭŭs. Jŭgālĭs vĭnclī cōnsōrs. *Voy.* Conjugium. || *f. Épouse.* Tē dŏcĕt ēxēmplūm cōnjŭgĭs ēssĕ bŏnæ. *O.* SYN. Ūxŏr, spōnsă. *Voy.* Uxor. || *Femelle.* Sŭō cōnjūx ābdūctă mărītō (de columba). *O.*

Cōnl. *Voy.* Coll.

Cōnnēctŏ, ĭs, xŭī, xŭm, ctĕrĕ. *Lier, attacher, relier, unir.* Īlla ŭbĭ cærŭlĕō vēstēs cōnnēxŭĭt āngue. *Cl.* Ēt dŭŏ cōntĭnŭō cōnnēctēns æquŏră mūrō. *Id.* Vērbă lўræ mōtūrā sŏnūm cōnnēctĕrĕ dĭgnĕr. *H.* SYN. Nēctŏ, jūngŏ, cōnjūngŏ, āllĭgŏ. *Voy.* Jungo. || *Ceindre, couronner.* Ēt vĭrĭdī cōnnēctĭt tēmpŏră laūrō. *V. Fl. Voy.* Cingo.

† Cōnnēxī, *ancien parf. de* Connecto. (Cf. *Prisc* p. 505.)

Cōnnēxŭs, ă, ŭm. *Attaché, joint, uni.* Pĕdĭbŭs cōnnēxæ ād līmĭnă pēndēnt. *V.* Cīngēns cōnnēxĭs āĕră rāmĭs. *L.* Cōnnēxōs īrātŭs cārpĕrĕ crīnēs. *Pp.* (IV, 4, 23). SYN. Nēxŭs, jūnctŭs, cōnjūnctŭs, etc. *Voy.* Junctus. || *Au fig.* Māgnō cōnnēxŭs ămōrĕ *St.* SYN. Jūnctŭs, dēvīnctŭs.

† Cōnnēxŭs, ūs, *m. Liaison.* Īntērvāllă, vĭās, cōnnēxūs, pōndĕră, plāgās. *Lr.* (II, 716. *Id.* I, 623 ; III, 556). SYN. Nēxŭs, jūnctūră.

Cōnnīsŭs, *et arch.* Cōnnīxŭs, ă, ŭm, *part. de* Connitor. *Qui a fait des efforts.* Tōrsērāt hīc tōtīs cōnnīsūs vīrĭbŭs hāstām. *V. Fl.* Fērt īngēns tōtō cōnnīxŭs cōrpŏrĕ sāxŭm. *V.* (*Æ.* X, 127. *Serv.* ad *Æ.* I, 144, ait *connixus* esse antiquum, pro *connisus*). Ēt cēlsē cōnnīsŭs cōrpŏrĕ prēnsăt. *Sil.* SYN. Ānnīsŭs, ēnīsŭs, nīsŭs *ou* nīxŭs. *Voy.* Annisus, Enisus. || Cōnnīxă, æ, *f. Qui a mis bas.* Spēm grĕgĭs āh! sĭlĭce īn nūdā cōnnīxă rĕlīquĭt. *V.* (*Ecl.* 1, 14. Ubi *Serv.* ait *connixa* esse pro *enixa.* Quod et repetit ad *Æ.* I, 562).

Cōnnītŏr, ĕrĭs, īsŭs *et arch.* īxŭs sŭm ītī, *n.* *S'efforcer ensemble, faire des efforts.* Nūnc tōtīs īn mē cōnnītĕrĕ flāmmĭs, Jūpĭtĕr. *St.* Ātquĕ gĕnū flēxō taūrūs cōnnītĭtŭr īngēns. *Cic.* (*Arat.* 290. Adde *Pl. Mil.* I, 1, 29). *Voy.* Nitor. || Cōnnīxă. *Qui a mis au monde. Voy.* Connisus.

Cōnnīvēns, tĭs. *Qui se ferme, qui ferme les yeux.* Dūm crēbrōs īctūs cōnnīvēntĕ lūmĭnĕ. (*Anthol.* I, p. 663.) || *Au fig. Qui est de connivence.* Nēc frōntĕ sēvērōs Cōnnīvēnte ŏcŭlōs prædārum ād gaūdĭă flēctĭt. *Prud.* (*Psych.* 454).

Cōnnīvĕŏ, ēs, īvī *ou* īxī, īvĕrĕ, *n. Fermer les yeux, clignoter.* Cōnnīvēnt, sōlēmquĕ păvēnt āgnōscĕrĕ vīsū. *Sil.* Dum ĕgŏ cōnnīxī sōmnō. *Turpil.* (apud *Prisc.* 866). || *Au fig.* Quūm quăsĭ cōnnīvēnt. *Lr.* (V, 776, de sole et luna deficientibus). Vĭdĕ coāgmēnta īn fŏrĭbŭs... ūt cōnnīvēnt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 144). Lēntĭs sī dūm cōnnīvĕŏ vōtĭs. *P. Nol.* (10 319). || *Fermer les yeux sur, être de connivence* Væ, nĭsĭ cōnnīvēs. *Pers.* (6, 50. *Gloss. Placidi*: « *Connivere*, oculos claudere, interdum dissimulare. ») || † *Act.* Nām nōn cōnnīvi ŏcŭlōs ĕgŏ. *Cassius* (ap. *Prisc.* p. 866).

† Cōnnīvŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme le précéd.* Quūm grăvĭs īngēntī cōnnīvĕrĕ pūpŭlă sōmnō. *Calvus* (apud *Prisc.* 866).

† Cōnnīxī, *parf. de* Conniveo.

Cōnnīxŭs, ă, ŭm. *Voy.* Connisus.

Cōnnūbĭālĭs, ĕ. *De mariage.* Heū! ŭbĭ pāctă fĭdēs? ŭbĭ cōnnūbĭālĭă jūră ? *O.* Cōnnŭbĭālĭă vīnclă *St.* Vēctīgāl cōnnūbĭālĕ lўræ. *Cl. Voy.* Conjugialis.

Cōnnūbĭŭm *et* Cōnnŭbĭŭm, ĭī, *n. Mariage.* (Secunda corripi potest : ut in Connŭbialis, Innŭba, Pronŭba. Quod animadvertere debuerunt ii qui nunquam corripi secundam volunt.) Cuīquĕ lŏcī lēgēs dēdĭmūs, cōnnūbĭă nōstră Rēppŭlĭt. *V.* Tālĭă cōnnŭbĭa ēt tālēs cēlĕbrēnt hўmĕnæōs. Cōnnŭbĭō jūngām stăbĭlī. *Id.* Ēxtrēmĭs dāntŭr cōnnūbĭă gēntĭbŭs. *O.* Cōnnŭbĭă mātrĭs Dēlphĭco ādmŏnĭtū trĕmŏ. *Sen.* (*OEd.* 800). Rōrĕ lĭquāt tĕnŭīquĕ thўmō, Nēxĭlĭs īnscĭă cōnnŭbĭī. *Prud.* (*Cath.* 3, 75). Prōspēr cōnnŭbĭō dĭēs cŏrūscăt. *Sid.* (14, 1). Īllūm cōnnŭbĭō rĭtĕ iŭgărĭĕr. *Capel.* (I, p. 23). Īn quō cōnnŭbĭī dūră nĕcēssĭtās. *Bapt. Bæb.* (vs. 56). SYN. Cōnjŭgĭŭm. *Voy. ce mot.* || *Accouplement, union illégitime.* Dēnīquĕ cōnnŭbia ād Vĕnĕrĭs pārtūsquĕ fĕrārŭm. *Lr.* (III, 778. Adde *Ov. Am.* II, 7, 21 ; *Mart.* VI, 2, 1). *Voy.* Concubitus.

Cŏnōn, ōnĭs, *m.* (Κόνων). *Conon, général athénien.* || 2. *Mathématicien de Samos, contemporain et ami d'Archimède, fut accueilli par Ptolémée Évergète, et donna à une constellation le nom de Chevelure de Bérénice.* Īdēm me īllĕ Cŏnōn cœlēsti īn lūmĭnĕ vīdĭt. *Cat.* (66, 7). Īn mĕdĭō dŭŏ sīgnă Cŏnōn. *V.* Ē Bĕrĕnīcæō dētōnsūm vērtĭcĕ crīnĕm Rēttŭlĭt ēsŭrĭēns Græcŭs ĭn āstră Cŏnōn. *Gallus* (*fragm. de Soror.* 8. Adde *Prop.* IV, 1, 80).

Cōnōpēŭm, *et* Cōnōpĕŭm *ou plutôt* Cōnōpĭŭm, ī, *n.* (κωνωπεῖον *et* κωνώπιον). *Rideau, tenture, pavillon.* Ūt tēstūdĭnĕō tĭbĭ, Lēntŭlĕ, cōnōpēō. *J.* (6, 80). Fœdāquĕ Tārpēiō cōnōpĭă tēndĕrĕ sāxō. *Pp.* (III, 11, 45). Īntērquĕ sīgnă tūrpĕ mīlĭtārĭă Sōl ādspĭcĭt cōnōpĭūm. *H.*

Cōnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Tâcher, s'efforcer.* Mōllĭtĕr īmprēssō cōnŏr ădīrĕ tŏrō. *Pp.* (I, 3, 12). Ōmnĭă, cōnāndō, dŏcĭlĭs sōlērtĭă vīncĭt. *Manil.* (I, 95). Phrўgĭæ rēs vērtĕrĕ fūndō Cōnāmŭr. *V.* Cōnārī mănĭbŭs, pĕdĭbŭs, nōctēsque ēt dĭēs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 52). Ēt cōnāntēm plūrĭmă frūstrā. *V.* SYN. Nītŏr, ānnītŏr, cōnnītŏr, ēnītŏr, ōbnītŏr, tēndŏ, cōntēndŏ, īncūmbŏ, mōlĭŏr, iūctŏr, āggrĕdĭŏr, tēntŏ. PPH. Vīrēs ōmnēs ādhĭbĕŏ, īmpēndŏ. Vīrĭbŭs nītŏr, ēnītŏr, cōnnītŏr. Mōlĭmĭnĕ māgnō tēntŏ. Sūmmīs vīrĭbŭs, tōtō cōrpŏrĕ ānnītŏr. PHR. Hūc ōmnēs vērtĭtĕ vīrēs. *V.* Hōc ācrĭŭs ōmnēs Īncŭmbūnt. Sūmmāque ēvērtēre ŏpūm vī Cērtābānt. *Id.*

† Cōnquădrŏ, ās, ārĕ, *arch. Rendre carré.* Λυδῶν, flŭēns sūb Sārdĭbŭs, flūmēn tŭlĭt Aūrūm, lātĕr quōd cōnquădrāvĭt rēgĭŭs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 481).

Cōnquæstŏr, ōrĭs, *m. Conquesteur, officier de po-*

lice. Ūt cōnquæstōrēs sīngŭli īn sŭbsēllĭă. *Pl.* (*Amph. prol.* 65. Male alii leg. *conquisitores*). Ībo, ōrābo ūt cōnquæstōrēs dĕt mi īn vīcīs ōmnĭbŭs. *Id.* (*Merc.* III, 4, 80. *Varr. L.-L.* 6, 79 : « *Acquirere* est ab *ad* et *quærere*... A quærendo *quæstio*, ab his *conquæstor.* » Sic optimi codices, etiam auctore *O. Müllero*).

Cōnquāssŏ, ās, ārĕ *Ébranler.* Quām cŏhĭbērĕ nĕquīt, cōnquāssātum ēx ălĭquā rē. *Lr.* (III, 442). Cōnquāssātŭr ĕnim tūm mēns (*Ib.* 599).

Cōnquĕrŏr, ĕrĭs, quēstŭs sŭm, ĕrī, *d. Se plaindre, déplorer.* Sēd quĭd ĕgo īgnārīs nēquīcquām cōnquĕrŏr aūrīs ? *Cat.* (64, 164). Cōnquĕrăr ăn sĭlĕăm ? *O.* Fēmĭnă pērfrāctās cōnquĕrĭtūrquĕ fŏrēs. *Tib.* (I, 10, 55). *Voy.* Queror.

Cōnquēstŭs, ă, ŭm. *Qui a déploré.* Lūgērĕ tŭām pŏtĕrīt dīgnē Cōnquēstă dŏmŭm. *Sen.* (*Ag.* 676).

Cōnquēstŭs, ūs, *m. Plainte.* Vānō tē dēmŏrŏr ægĕr, Lēntŭlĕ, cōnquēstū. *Sil.* (Et *St. Ach.* I, 399).

† Cōnquēxī, *parf. de* Conquinisco.

Cōnquĭēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se reposer.* Ūt nē quĭd pōssīt cōnquĭēscĕrĕ. *Pl.* (*Most.* V, 1, 12).

† Cōnquĭnīscŏ, ĭs, quēxī, quĭnīscĕrĕ, *n. arch. Se baisser.* Cōnquĭnīscam ăd cīstŭlăm. *Pl.* (*Cist.* IV, 1, 5. *Id. Ps.* III, 2, 75. Cf. *Non.* 2, 118 ; *Prisc.* 885, ubi est *conquexi*, a *Pompon.* dictum).

Cōnquīrŏ, rīs, sīvī *et* sĭī, sītŭm, rĕrĕ. *Chercher.* Nōn īllīs stŭdĭŭm vŭlgō cōnquīrĕre ămāntēs. *Pp.* (I, 2, 23). *Voy.* Quæro. || *Demander.* Cōnquīrīt quæ sīt sēntēntĭă dīscĭpŭlōrŭm. *Juvc.* (III, 271).

† Cōnquīsītē, *adv. Avec recherche* Quām cōmmĕrcātīs cōnquīsīte ĕdŭlĭbŭs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 117).

† Cōnquīsītŏr. *Voy.* Conquæstor.

Cōnquīsītŭs, ă, ŭm. *Cherché.* Cōnquīsītă dĭū dŭlcĭquĕ rĕpērtă lăbōrĕ Cārmĭnă. *Lr.* (III, 420).

Conr. *Voy.* Corr.

† Cōnrēgnŏ, ās, ārĕ, *n. Régner avec.* Quī sānctūs sēmpēr cōnrēgnāt Spīrĭtŭs æquē. *Sedul.* (IV, 308). Cōnfōrmēmquĕ Dĕō cōnrēgnātūrŭs hŏnōrĕm Āccĭpĭĕt. *P. Nol.* (25, 223).

Cōnsæpĭŏ. *Voy.* Consepio.

Cōnsānguĭnĕŭs, ă, ŭm. *Lié par le sang, parent.* Ēt cōnsānguĭnĕō lăcrĭmāns cōmmēndăt Ăcēstæ. *V.* Ēt cōnsānguĭnĕæ quōndām cēntēsĭmă tūrbæ. *O.* SYN. Āffīnis, cōgnātŭs, prŏpīnquŭs. PPH. Cōnsānguĭnĭtātĕ prŏpīnquŭs. Sānguĭnĕ jūnctŭs. Cōgnātō sānguĭnĕ jūnctŭs. Sānguĭnĕ, grădū sānguĭnĭs prŏpĭŏr. Ĕōdĕm sānguĭnĕ nātŭs, prōgnātŭs, ōrtŭs. Āb ūnō *ou* ĕōdĕm sānguĭnĕ, Ūnā *ou* ĕădĕm stīrpĕ gĕnŭs dūcēns, trăhēns. Cōnsōrs gĕnĕrĭs. Ā stīrpĕ jūnctŭs. || *De parent.* Nē cōnsānguĭnĕīs cērtētūr cōmĭnŭs ārmīs. *Cl.* SYN. Cōgnātŭs.

Cōnsānguĭnĭtās, ātĭs, *f. Parenté.* Īllī mē cŏmĭtem ēt cōnsānguĭnĭtātĕ prŏpinquŭm. *V.* Quīsnam īmpācātā cōnsānguĭnĭtātĕ lĭgāvīt ? *St.* SYN. Sānguĭs, āffīnĭtās. PPH. Gĕnĕrĭs cōnsōrtĭă. *St.* PHR. Nōn mīxtī fœdĕră tāngūnt Tē gĕnĕrĭs. *L.* Īpsĕ tămĕn cōntīngēns sānguĭnĕ cœlŭm. *J.* Lēgēs ā sānguĭnĕ dūctās. *Pp.* *Voy.* Consanguineus.

Cōnscĕlĕrŏ, ās, ārĕ. *Souiller, profaner.* Ŏcŭlōsquĕ vĭdēndŏ Cōnscĕlĕrō. *O.* Dīcĭtŭr ēt mĭsĕrām cōnscĕlĕrāssĕ dŏmŭm. *Cat.* (67, 24). Cōnscĕlĕrātă pĭā dīscērnīt vīncŭlă sēdĕ. (*Culex*, 374.)

Cōnscēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Monter.* Cōnscēndēbāt ĕquōs. *O.* Bīs dēnīs Phrȳgĭŭm cōnscēndī nāvĭbŭs æquŏr. *V.* *Voy.* Scando.

Cōnscēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conscendo. *Escaladé, franchi.* Īrrĭtă cōnscēnsīs cæmēnta īnfērrĕt ĭn āltŭm Nūbĭbŭs. *Alcim.* (IV, 123).

Cōnscĭēntĭă, æ, *f. Conscience, témoignage intérieur.* Nōn tămĕn ērĭpĭēt laūdīs cōnscĭēntĭăm *Ph.* Prōdēntĕ clāmēt cōnscĭēntĭā : scrīpsī. *M.* (X, 5, 19). Ăbāctă nūllā Vēiă cōnscĭēntĭā. *H.* PPH. Cōnscĭă mēns. Ănĭmŭs cōnscĭŭs. VERS. Cōnscĭă mēns ūt cuīquĕ sŭa ēst, ĭtă cōncĭpĭt īntră Pēctŏră prō fāctō spēmque mĕtūmquĕ sŭō. *O.* || *Conscience pure, calme.* EP. Bŏnă, pūră, quĭētă. VERS. Cōnscĭă mēns rēctī fāmæ mēndācĭă rīsīt. *O.* Stăbĭlēm quāndo ōptĭmă fāctă Dānt ănĭmŭm, mājōrquĕ pĭīs aūdācĭă cœptis. *V. Fl.* || *Conscience troublée, remords.* EP. Mōrdāx, rĕmōrdēns, stĭmŭlāns, crŭcĭāns, tōrquēns, tūrbātă, sōllĭcĭtă, ānxĭă, īnsōmnĭs. PPH. Mēntĭs stĭmŭlī, mōrsūs, tŭmŭltūs. Fŭrĭæ scĕlĕrŭm. Īntĕrĭŏr *ou* Ōccūltŭs stĭmŭlŭs. VERS. Aūt quōd cōnscĭŭs īpse ănĭmŭs sē fōrtĕ rĕmōrdĕt. *Lr.* Prætĕrĭtīs ādmīssa ānnīs pēccātă rĕmōrdēnt. Āt mēns sĭbĭ cōnscĭă făctī, Præmĕtŭēns, ădhĭbēt stĭmŭlōs, tērrētquĕ flăgēllīs. Heū ! quāntŭm mĭsĕrō pœnæ mēns cōnscĭă dōnăt ! *Id.* Ēst pœnă præsēns, cōnscĭæ mēntĭs păvŏr. *Sen.* Ō cæcă nŏcēntŭm Cōnsĭlĭa ! ō tĭmĭdŭm sēmpēr scĕlŭs ! *St.* Scĕlĕrīsquĕ pătrātī Sūpplĭcĭum, ēxērcēnt cūræ. *Id.* Pœna aūtēm vĕhĕmēns... Nōctĕ dĭēquĕ sŭŭm gēstāre īn pēctŏrĕ tēstēm. *J.* Ēt quōd præcĭpŭīs mēntēm sŭdōrĭbŭs ūrgĕt. Quōs dīrī cōnscĭă făctī Mēns hăbĕt āttŏnĭtōs, ēt sūrdō vērbĕrĕ cædĭt, Ōccūltŭm quătĭente ănĭmō tōrtōrĕ flăgēllŭm. *Id.*

Cōnscīndŏ, ĭs, ĭdī, īssŭm, īndĕrĕ. *Déchirer.* Tum īpsām căpīllō cōnscĭdĭt. *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 4). Nē quĭd tĭbĭ dōrsă flăgēllīs Cōnscīndāt cōnjūx. (*Anthol.* II, p. 466.) *Voy.* Scindo. || *Au fig.* Cōnscīndūnt hŏmĭnēm cūppēdĭnĭs ācrēs Sōllĭcĭtūm cūræ. *Lr.* (V, 46).

Cōnscĭŏ, īs, scīvī, scītŭm, scīrĕ. *Se sentir coupable.* Nīl cōnscīrĕ sĭbī, nūllā pāllēscĕrĕ cŭlpā. *H.* PPH. Cōnscĭŭs sŭm.

Cōnscīscŏ, ĭs, scīvī, scītŭm, scīscĕrĕ. *Arrêter une chose, l'exécuter.* || — mōrtēm. *Se donner la mort.* Cōnscīscām lētŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 26). *Voy.* Mors. || *Qqf. Se décider à prendre, choisir.* Īndīgnŭmnĕ pŭtāt lŭtĕŭm cōnscīscĕrĕ cōrpŭs, Quī nōn īndīgnŭm quōndām sĭbĭ crēdĭdit īpsŭm Pērtrāctārĕ lŭtŭm ? *Prud.* (*Apoth.* 1027, de Christo).

Cōnscīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conscindo. *Déchiré.* Vīrgō cōnscīssā vēstĕ lăcrĭmāns ŏbtĭcĕt. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 4. Et *Pl. Truc.* I, 1, 32).

Cōnscĭŭs, ă, ŭm. *Qui a la conscience de.* Cōnscĭŭs īn cŭlpā nōn scĕlŭs ēssĕ sŭă. *O.* Săcrī sĭbĭ cōnscĭă făctī. *V. Fl.* Cōnscĭŭs aūdācĭs făctī. *V.* Tūm pŭdŏr īncēndīt vīrēs, ēt cōnscĭă vīrtŭs. *Id.* || *Confident, témoin.* Ēt cōnscĭŭs æthĕr Cōnnŭbĭī. *V.* Cōnscĭă sīdĕră tēstŏr. *Id.* Cōnscĭŭs ōmnĭs ăbēst. *O.* Quōrŭm nōx cōnscĭă sōla ēst. *Id.* Ēt gēns sī quă jăcĕt nāscēntī cōnscĭă Nīlō. *L.* SYN. Tēstĭs, ārbĭtĕr *ou* ārbĭtră. VERS. Ēt Jŏvĭs ārcānīs Mīnōs ādmīssŭs. *H.* Quī tē pārtĭcĭpēm sēcrētī fēcīt hŏnēstī. *J.* Nām tē scĭēntĕ făcĭăm quĭdquĭd ĕgĕrŏ. *Ter.* Nām tĭbĭ nāscēntēs dŏmĭnī cōgnōscĕrĕ cūrās, Ēt sēcrētă dŭcĭs pēctŏră nōssĕ lĭcēt. *M.* || *Complice.* Nē quĭs, nĭsĭ cōnscĭă nūtrīx, Cōllŏquĭī nōbīs sēntĭăt ēssĕ vĭcēs. *O.* PPH. Cōnsĭlĭī, cŭlpæ, crīmĭnĭs sŏcĭŭs, pārtĭcēps. Scĕlĕrŭm sŏcĭŭs. || *Qui a la conscience d'une faute, coupable.* Nĭhĭl ēst mĭsĕrĭŭs quam ănĭmŭs hŏmĭnĭs cōnscĭŭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 13). Vīs fĭĕrī dīvēs, Bīthȳnĭcĕ? cōnscĭŭs ēstŏ. *M.* (VI, 50, 5). Quĭs nūnc dīlĭgĭtŭr, nĭsĭ cōnscĭŭs ? *J.* (3, 49). Cōnscĭæ mēntĭs păvŏr. *Sen.* (*Hip.* 162). SYN. Nŏcēns, sōns, rĕŭs. *Voy.* Nocens.

† Cōnscrĕŏr, ārĭs, ārī, *d. Cracher.* Māgnĭfĭcē cōnscrĕābŏr. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 7. De quo *Non.* 7, 92).

? Cōnscrībīllŏ, ās. *Voy.* Concribil'o.

Cōnscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire.* Stūltăm cōnscrīpsĭmŭs ārtēm. *O.* *Voy.* Scribo. || *Enrôler.* Ūt

sĭbĭ lătrōnēs cōgĕrem ĕt cōnscrībĕrĕm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 76).

Cōnscrīpstī, *sync. pour* Conscripsisti. Ăgĕdum, ŏstĕnde ĭstūm, quĕm cōnscrīpstī, sȳngrăphŭm. *Pl.* (*As.* IV, 1, 1).

Cōnscrīptŭs, ă, ŭm. *Écrit, tracé.* Cōnscrīptum hōc lăcrĭmīs mīttĭs ĕpīstŏlĭŭm. *Cat.* (68, 2). Cōnscrīptā fōrmātūr ĭmāgĭnĕ tēlā. *St.* Cōnscrīptăquĕ vīnō Mēnsă. *O. Voy.* Scriptus. || Pătrēs Cōnscrīptī, *et absolt.* Cōnscrīptī, ōrŭm, *m. pl. Sénateurs romains.* Sīc cōnsŭltă Pātrūm sŭbsīstĕrĕ Cōnscrīptōrŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 604). Cāmpūs cŏmĭtĭīs, ŭt Cōnscrīptīs cūrĭă. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 9). Quōd sīt Cōnscrīptī, quōd jūdĭcĭs ōffĭcĭŭm. *H. Voy.* Senator.

Cōnsĕcŏ, ās, cŭī, ēctŭm, ĕcārĕ. *Couper, arracher, séparer.* Mēmbră sŏrōr frātrĭs cōnsĕcŭīssĕ sŭī. *O.* Cōnsĕcŭītquĕ gĕnās, ŏcŭlīs nēc dēfŭĭt ĭmbĕr. *Petr.* (*Sat.* 137). Hīc quāntūs tērrīs cōnsēctūs pēllĭtŭr ōrbĭs. *Cic.* (*Arat.* 336). *Voy.* Scindo.

Cōnsĕcrātĭŏ, ōnĭs, *f. Consécration.* Cōnsĕcrātĭŏ cærĭmōnĭārŭm. *Sid.* (9, 177).

Cōnsĕcrātŭs, ă, ŭm. *Consacré, sacré.* Pōst fātă cōnsĕcrātŭs, ĕt tĕmplīs dătŭs. *Sen.* (*Oct.* 529). Quōd cōnsĕcrātī tū măgīstĕr dōgmătĭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 197). SYN. Săcrātŭs, dĭcātŭs, săcĕr.

Cōnsĕcrŏ *et* Cōnsĕcrŏ, ās, ārĕ. *Consacrer, dédier.* Dīvĭtĭbūs cōnsĕcrăt īnsŭlīs (lingua vatum). *H.* Sūpplĭcĭtĕr Chrīstō sē cōnsĕcrāssĕ rĕgēndōs. *Prud.* (*Sym.* I, 566). SYN. Săcrŏ, dĭcŏ (as), dēdĭcŏ, āddĭcŏ, vŏvĕŏ.

Cōnsēctŏr, ārĭs, ārī, *d. Poursuivre, rechercher.* Cōnsēctābāntŭr sīlvēstrĭă sæclă fĕrārŭm. *Lr.* (V, 965). Hōs cōnsēctŏr... hīs ărrīdĕŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 18. Adde *Pl. Mil.* IV, 3, 20). *Voy.* Sector. || † *Au pass. arch. Être poursuivi.* Mĕām nŏvĕrcam ā pŏpŭlō lăpĭdĭbūs cōnsēctārī vĭdĕŏ. *Laber.* (apud *Prisc.* 793).

Cōnsĕcūtŭs *ou* Cōnsĕquūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Consequor. *Qui a suivi ou obtenu.* Ēxtērnă cōnsĕcūtŭs, ēxpŭlsŭs tŭīs. *Sen.* (*Phœn.* 512).

Cōnsēdī, *parf. mixte de* Consideo *et de* Consido.

Cōnsĕnĕŏ, ēs (*prés. inus.*), ŭī, ērĕ, *et* Cōnsĕnēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Vieillir ensemble, vieillir.* Īllă sūnt ānnīs jūnctī jŭvĕnīlĭbŭs, īllă Cōnsĕnŭērĕ căsă. *O.* Cōnsĕnŭīt sŏcĕrōrum ĭn ărvīs. *H.* Haūd ūllă cărīnă Cōnsĕnŭīt. *Pp.* (III, 7, 35). *Voy.* Senesco. || *Être languissant, accablé de chagrin.* Măcēscŏ, cōnsĕnēsco ĕt tābēscō mĭsĕr. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 30).

Cōnsēnsĭŏ, ōnĭs, *f. Accord.* Ēt nūdæ fĭdĕī cōnsēnsĭŏ sōlă. *Victor* (*Gen.* III, 444).

Cōnsēnsŭs, ūs, *m. Consentement, accord.* Dīssēnsŭs ăcērbŭs, Sēd grăvĭōr cōnsēnsŭs ĕrăt. *Cl.* Pōscŏr ĕt ĭpsĕ mĕŭm cōnsēnsū Lælăpă māgnō. *O.* SYN. Āssēnsŭs, cōncōrdĭă.

Cōnsēntānĕŭs, ă, ŭm. *Convenable.* Nōn păr vĭdētŭr, nĕquĕ sīt cōnsēntānĕŭm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 31). SYN. Cōnvĕnĭēns, āptŭs, æquŭs, păr.

Cōnsēntĭŏ, tĭs, sī, sŭm, tīrĕ, *n. S'accorder, être du même avis; être conforme.* Cōnsēntīrĕ sŭīs stŭdĭīs quī crēdĭdĕrīt tē. *H.* Prōptĕrĕā ĕā ūnā cōnsēntīt cūm fīlĭō. (*Prol. Plaut. Casin.* 59.) Cōnsēnsīstĭs ĕnĭm. *O.* SYN. Āssēntĭŏ, ānnŭŏ, *ou* cōnvĕnĭŏ, cōngrŭŏ. *Voy.* Assentio, *ou* Congruo. || Cōnsēntītŭr, *pass. unip. On est d'accord.* Sī cōnsēntītŭr, mŏră nūlla īntērvĕnĭt. *Aus.* (*Idyl.* 17, 8).

Cōnsēntĭŭs, ĭī, *m. Nom de plusieurs poëtes de Narbonne* Sī Cōnsēntĭŭs ādfŭīt, lātēbānt. *Sid.* (23, 169). Cōnsēntĭōrŭm quī sŭpērstĕs ēst pătrī. *Id.* (*Epist.* IX, 15, 22).

Cōnsĕnŭī, *parf. de* Conseneo.

Cōnsĕpĭŏ, *et mieux* Cōnsæpĭŏ, īs, īrĕ. *Enclore. Voy.* Sepio. || Cōnsēptŭs, ă, ŭm. *Entouré, fermé.* Sīc āltīs nātūrā mănĕt cōnsēptă tĕnēbrīs. *Manil.* (IV, 303). Ēx quō plāsmă nŏvūm dē cōnsēptō părādīsī Līmĭtĕ prōgrĕdĭēns. *Prud.* (*Psych.* 225). || Cōnsēptŭm, ī, *n. Enclos. Voy.* Septum.

Cōnsĕpūltŭs, ă, ŭm, *part. p. Enseveli ensemble* Īn mōrtĕ cōnsĕpūltī. *Fort.* (II, 8, 37).

Cōnsĕquēns, tĭs. *Qui suit, suivant.* Dūm jūngĭt ĭmīs cōnsĕquēns ēxōrdĭŭm. *T. Maur.* (*Met.* 60).

? Cōnsĕquĭă, æ, *f. Suite, succession* (*Lucr.* V, 679. Sed versus depravatissimus.)

Cōnsĕquŏr, ĕrĭs, cūtŭs *ou* quūtŭs sŭm, quī, *d. Suivre.* Cōnsĕquĭtŭr, mĕlĭōr rēmīs, sēd pōndĕrĕ tārdă. *V.* Cōntĭnŭo hīc sē cōnjēcĭt īntro; ĕgŏ cōnsĕquŏr. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 36). Cōnsĕcūtū' st clāncŭlūm me ūsque ād fŏrēs. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 93). *Voy.* Sequor. || *Suivre, venir après, succéder.* Hāsce ōrnāmēntīs cōnsĕquēntŭr āltĕræ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 9). *Voy.* Succedo. || *Suivre, se référer à.* Cērtum hĕrcle ēst vōstrām cōnsĕquī sēntēntĭām. *Pl.* (*As.* II, 1, 13). || *Atteindre.* Quām făcĭle āccĭpĭtēr săxō săcĕr ālĕs ăb āltō Cōnsĕquĭtŭr pēnnīs... cŏlŭmbăm. *V.* Vūlnĕrĕ, nōn pĕdĭbŭs tē cōnsĕquăr. *O.* Mātrem īpsam ēx ægrĭtūdĭnĕ mĭsĕrām mōrs cōnsĕcūta ēst. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 23). *Voy.* Assequor. || *Obtenir, acquérir.* Cōnsĕquŏr hōc, ŭt mē nēc tĭmĕās, nĕc ămēs. *M.* (V, 47, 4). SYN. Āssĕquŏr, ōbtĭnĕŏ, ācquīrŏ, cōmpărŏ. *Voy.* Acquiro.

1\. Cōnsĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrĕrĕ. *Joindre ensemble.* Quīd nōctī cōnsĕrŭīssĕ dĭēm (juvat)? *O.* Cōnsĕrĭtŭr bĭbŭlā Mēmphītĭs cȳmbă păpȳrō. *L.* Cōnsĕrĭtŭr thōrāx. *Sil.* SYN. Nēctŏ, ānnēctŏ, cōnnēctŏ, jūngŏ. *Voy.* Jungo. || — mănŭs, dēxtrăm, pūgnăm, prœlĭă, bēllŭm, etc. *Combattre.* Pēr cæcām cōngrēssī prœlĭă nōctēm Cōnsĕrĭmŭs. *V.* Ēt cōnsĕrĕ dēxtrăm. *Id.* Īntēr sē strīctās cōnsĕrŭērĕ mănŭs. *O.* Deīn pūgnām cōnsĕrŭī sĕnī. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 43. Adde *V. Fl.* III, 31 et 123; *Luc.* III, 560).

2\. Cōnsĕrŏ, ĭs, sēvī, sĭtŭm, ĕrĕrĕ. *Semer, planter.* Īsmără bācchō Cōnsĕrĕre, ātque ŏlĕā māgnūm vēstīrĕ Tābūrnŭm. *V.* Ēn queīs cōnsēvĭmŭs āgrōs! *Id.* Grāmĭnĕ cōllēm Cōnsĕrĕt, ĕt vērĭs dĕpīngĕt prātă fĭgūrīs. *Manil.* (V, 260). *Voy.* Sero 2. || *Au fig.* Sōl lūmĭnĕ cōnsĕrĭt ārvă. *Lr.* (II, 211).

Cōnsērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Consero 1. *Joint, réuni.* Lōrīcăm cōnsērtam hāmīs. *V.* Cōnsērtūm tĕgŭmĕn spīnīs. *Id.* SYN. Cōnnēxŭs, jūnctŭs. *Voy.* Junctus. || *Tissé, tissu.* Vēstĭs ĕrāt cūrvī sētīs cōnsērtă cămēlī. *P. Nol.* (6, 232). || *Au fig. Qui se succède; fourni, nombreux.* Cōnsērtăquĕ bēllīs Bēllă gĕrāt. *L.* Cōnsērtæ cāmpīs ăcĭēs. *Sil.* Cōnsērtăquĕ gēntĭbŭs ārvă. *V. Fl.* || *Mis aux prises.* Cōntrā cōnsērtā mănū. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 3. Confunduntur *Consertus* et *Confertus*).

Cōnsĕrŭī, *parf. de* Consero 1.

Cōnsērvă, æ, *f. Compagne d'esclavage.* Bēllam ĕt tĕnēllām Căsĭnām, cōnsērvām tŭām. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 20. Et *Ter. Eun.* II, 3, 74).

Cōnsērvĭtĭŭm, ĭī, *n. Esclavage commun à plusieurs.* Ōrō pēr cōnsērvĭtĭŭm cōmmūnĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 46).

Cōnsērvŏ, ās, ārĕ. *Conserver.* Cōnsērvārĕ gĕnŭs crēscēntĭă pōssĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (II, 709). Īncōrrūptă mĕī cōnsērvă fœdĕră lēctī. *Pp.* (IV, 3, 69). Cōnsērvābăt ŏpēs hŭmĭlĭs căsă, mītĭă sōrbă. *Petr.* (*Sat.* 135). *Voy.* Servo.

Cōnsērvŭs, ī, *m. Compagnon d'esclavage.* Sīvĕ vĭcārĭŭs ēst, quī sērvō părĕt, ŭtī mōs Vēstĕr ăīt, seū cōnsērvŭs. *H.* (Adde *Pl. Mil.* II, 5, 57; IV, 8, 30). || — ŭs, ă, ŭm. Dūrăquĕ cōnsērvæ līgnă vălētĕ

fŏrēs *O*. Nōlo ĕgŏ fŏrēs cōnsērvās mĕās Ā tē vērbĕrārĭĕr. *Pl*. (*As*. II, 3, 6).

Cōnsēssŏr, ōrĭs, *m*. *Voisin au théâtre*. Nēc cōnsēssōrŭm vīcīnă nŏmĭsmătă tāntŭm. *M*. (I, 27, 3).

Cōnsēssŭs, ūs, *m*. *Assemblée, réunion de personnes assises*. Pōstquam ōmnēm lætī cōnsēssum ŏcŭlōsquĕ sŭōrŭm Lūstrāvēre ĭn ĕquīs. *V*. Nōstrum īn cōnvēntum aūt cōnsēssŭm. *Afran*. (ap. *Fest*. v. *Petulantes*). SYN. Cŏrōnă, cœtŭs.

Cōnsēvī, *parf*. *de* Consero 2.

Cōnsĭdĕō, ēs, ēdī, ēssŭm, ĭdērĕ, *n*. *S'asseoir, être assis ensemble*. Fōrtĕ sŭb ārgūtā cōnsēdĕrăt īlĭcĕ Dăphnĭs. *V*. Cōnsēdērĕ dŭcēs. *O*. SYN. Cōnsīdŏ, sĕdĕō. || *S'établir*. Nēc vĕnĭt ĭn mēntēm quōrŭm cōnsēdĕrĭs ārvīs? *V*. SYN. Īnsĭdĕō, cōnsīstŏ. *Voy*. Consido. || *Au pass. unip*. Hīc ŭbĭ cōnsēssŭm. *Lucil*. (ap. *Non*. 2, 868).

Cōnsīdĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Considérer*. Aūt lātŭm pīctæ vēstĭs cōnsīdĕrăt aūrŭm. *J*. (6, 482). Dūm spătĭŭm vīctŏr vīctī cōnsīdĕrăt hōstĭs. *O*. (Adde *Ter*. *Heaut*. II, 4, 5). SYN. Īntŭĕŏr, īnspĭcĭŏ, cōgĭtŏ, rĕpŭtŏ, mĕdĭtŏr.

Cōnsīdŏ, īdĭs, ēdī, ēssŭm, īdĕrĕ, *n*. *S'asseoir*. Cōnsīdūnt tēctīs bĭpătēntĭbŭs. *V* Cōnsīdūnt trānstrīs. *Id*. SYN. Cōnsĭdĕŏ, sĕdĕŏ, sīdŏ. || *S'arrêter, s'établir*. Vūltĭs ĕt hīs mēcūm părĭtĕr cōnsīdĕrĕ rēgnīs? *V*. Cōnsīdūnt cāstrīs, ēt mœnĭă vāllānt. *Id*. Lībrā sŭb ēmĕrĭtō cōnsīdēns ōrbĕ lăbōrŭm. *Man*. (II, 251). SYN. Cōnsĭdĕŏ, īnsīdŏ, cōnsīstŏ. || *S'affaisser*. Ōmnĕ mĭhī vīsŭm cōnsīdĕre ĭn īgnēs Īlĭŭm. *V*. Tōtāmquĕ vĭdēmŭs Cōnsēdīsse ūrbēm lūctū. *Id*. Āb īmō tōtă cōnsīdāt dŏmŭs. *Sen*. (*Phœn*. 345). SYN. Dēsīdŏ, pēssŭmdŏr, jăcĕŏ. || *Tomber, se calmer*. Īlĭŏn ārdēbăt, nĕque ādhūc cōnsēdĕrăt īgnĭs. *O*. Ōpprēssŭm vĭdĭt cōnsīdĕrĕ bēllŭm. *Sil*. Ūt mărĕ cōnsīdăt. *O*. SYN. Pōnŏ, quĭēscŏ.

Cōnsīgnŏ, ās, ārĕ. *Sceller, cacheter*. Eās nōs cōnsīgnēmŭs quăsī sīnt ā pătrĕ. *Pl*. (*Trin*. III, 3, 45). Æquum ēst tăbēllīs cōnsīgnātīs crēdĕrĕ. *Id*. (*Bac*. IV, 8, 83). *Voy*. Obsigno.

Cōnsĭlĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Cōnsĭlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *Se taire*. Dum hæc cōnsĭlēscūnt tūrbæ. *Pl*. (*Mil*. II, 6, 101. *Consiluere* dixerat *Ennius*, auctore *Festo*).

Cōnsĭlĭārĭŭs, ĭī, *m*. *Conseiller*. Ădĕō cōnsĭlĭārĭŭs hīc ămīcū' st quam aūxĭlĭārĭŭs. *Pl*. (*Truc*. II, 1, 6. *Id*. *Epid*. I, 2, 56). Ădmīrābĭlĭs ēst cōnsĭlĭārĭŭs hīc. *Fort*. (VIII, 6 *bis*, 90). SYN. Suāsŏr, cōnsĭlĭŭm, aūctŏr. PHR. Hŭnc căpĕ cōnsĭlĭīs sŏcĭŭm. *V*. Cōnsĭlĭīs hăbĭtŭs nōn fūtĭlĭs aūctŏr. *Id*. Sŏcĭō sēmpĕr cōnfīdĭt Ŭlyssī. *O*. Cōnsĭlĭo ēst ūsŭ pŭēllă tŭō. *Id*.

† Cōnsĭlĭātŏr, ōrĭs, *m*. *Comme le précéd*. Sī vēro ăccēssĭt cōnsĭlĭātŏr mălĕfĭcŭs. *Ph*. Sŭspēctam hānc răbĭdŭs cōnsĭlĭātŏr hăbĕt. *Avian*. (*Fab*. 26, 12).

Cōnsĭlĭŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Conseiller*. Īlĭĕ bŏnīs făvĕātque, ĕt cōnsĭlĭētŭr ămīcĕ. *H*. PPH. Cōnsĭlĭŭm dō, fĕrŏ. Cōnsĭlĭō jŭvŏ. *Voy*. Suadeo. || *Délibérer*. Grātum ēlŏcūtā cōnsĭlĭāntĭbŭs Jūnōnĕ dīvīs. *H*. *Voy*. Delibero.

Cōnsĭlĭŭm, ĭī, *n*. *Conseil*. Cōnsĭlĭŭm nōbīs rēsquĕ lŏcŭsquĕ dăbūnt. *O*. Pārēt cōnsĭlĭīs, nēc jŭssă rĕcŭsăt Ăcēstēs. *V*. Cōnsĭlĭŭm nē spērnĕ mĕŭm. *Id*. SYN. Mŏnĭtŭs, mŏnĭtŭm, ādmŏnĭtŭs. EP. Fīdēlĕ, prūdēns, ūtĭlĕ, tūtŭm, bŏnŭm. || *Projet, dessein*. Nām quŏd cōnsĭlĭum, aūt quæ jām fōrtūnă dăbātŭr? *V*. Cōnsĭlĭă īn mĕlĭŭs rĕfĕrĕt. Nŏvă pēctŏrĕ vērsăt Cōnsĭlĭă. *Id*. Ārcānŭm jŏcōsō Cōnsĭlĭŭm rĕtĕgīs Lyæō. *H*. SYN. Sēntēntĭă, mēns, ănĭmŭs, sēnsŭs, prŏpŏsĭtŭm, *qqf*. vĭă, ārtēs. || *Délibération*. Cōnsĭlĭūm sūmmīs dē rēbŭs hăbēbānt. *V*. *Voy*. Concilium. || *Prudence*. Vīs cōnsĭlī ēxpērs mōlĕ rŭīt sŭă.

H. SYN. Jūdĭcĭŭm, prūdēntĭă. || *Qqf*. *Conseiller* Hōrtātŏr pūgnæ cōnsĭlĭŭmquĕ fŭĭt. *O*.

Cōnsĭmĭlĭs, ĕ. *Semblable*. Tædĭă cōnsĭmĭlī fīĕrĭ dē cărmĭnĕ vōbīs. *O*. Mē quŏquĕ cōnsĭmĭli īnpŏsĭtŭm tŏrquērĭĕr īgnĕ. *Pp*. (III, 6, 39. Adde *Lucret*. VI, 505). *Voy*. Similis.

† Cōnsīptŭm, *arch*. *Comme* Conseptum. (*Ennius* apud *Fest*.)

Cōnsīstŏ, ĭs, stĭtī, stĭtŭm, sīstĕrĕ, *n*. *S'arrêter*. Cōnstĭtĭt Ānchīsā sătŭs, ēt vēstīgĭă prēssĭt. *V*. Tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Īstĕr. *O*. Sūnt cērtī dēnĭquĕ fīnēs, Quōs ūltrā cĭtrāquĕ nĕquĭt cōnsīstĕrĕ rēctŭm. *H*. SYN. Sīstŏ, sŭbsīstŏ, stō. *Voy*. Sto. || *Se tenir debout, attendre de pied ferme*. Āgmĭnĕ dēnsō Cōnsīstūnt. *V*. SYN. Stō. || *S'établir*. Lătĭō cōnsīstĕrĕ Teŭcrōs. *V*. *Voy*. Consido. || *S'arrêter, être en repos*. Nĕque ĕnĭm pătrĭŭs cōnsīstĕrĕ mēntĕm Păssŭs ămŏr. *V*. *Voy*. Quiesco. || *Demeurer, rester*. Cōnstĭtĭt ĭn nūllā, quī fŭĭt āntĕ, cŏlŏr. *O*. *Voy*. Maneo. || *Exister, être, consister*. Ē quĭbŭs hæc rērŭm cōnsīstĭt sūmmă rĕfēctă. *Lr*. (1, 236). SYN. Cōnstŏ, ēxstŏ, ēxsīstŏ, sŭm. || † *Qqf*. *act*. *Établir, rendre*. Ēt pēr quæ pōssēnt tūtăm cōnsīstĕrĕ vītăm. *Lr* (VI, 10).

† Cōnsīstōrĭŭm, ĭī, *n*. *néol*. *Lieu où l'on s'assemble, assemblée*. Cōnsīstōrĭă quōs hăbēnt, trĭbūnōs. *Sid*. (23, 215). Īnclytă lūx, ĕt cōnsīstōrĭă tōtă rĕplēvĭt. *Corip*. (*Just*. III, 212).

Cōnsĭtŏr, ōrĭs, *m*. *Planteur*. Ēt cūm Lēnæō gĕnĭālĭs cōnsĭtŏr ūvæ. *O*. (Adde *Tib*. II, 3, 65). SYN. Sătŏr.

Cōnsĭtŭs, ă, ŭm, *part*. *p*. *de* Consero 2. *Planté, semé*. Cōnsĭtăque ārbŏrĭbūs Lyrcēă rĕlĭquĕrăt ārvă. *O*. Ītquĕ sŭpēr Lĭbyēn, quæ nūllō cōnsĭtă cūltū. *L*. || *Qqf*. *Engendré, produit*. Gætūlo ĕquīnō cōnsĭtă. *Inscr*. (apud *Marin*. *Frat*. *Arv*. p. 67, de equa). || † *Placé, déposé*. Mĕă sūnt hīc cōnsĭta ĭn ōllā Ōssŭă. (*Anth*. II, p. 106.) *Voy*. Situs. || *Au fig*. Ærāquĕ vēstĭtĭs nŭmĕrōsā pūppĕ cŏlŭmnīs Cōnsĭtă. *Cl*. Ēt crēbrīs lĕgĭmŭs frĕtă cōnsĭtă tērrīs. *V*. SYN. Spārsŭs. || *Couvert, chargé de* (*en mauv. part*). Īpse aūtēm cæcā mēntēm cālīgĭnĕ Thēseŭs Cōnsĭtŭs. *Cat*. (64, 207). Cōnsĭtŭs sŭm sĕnēctūtĕ. *Pl*. (*Men*. V, 2, 4). *Voy*. Obsitus.

Cōnsŏbrīnŭs, ī, *m*. *Cousin germain*. Cōnsōbrīnĕ, mĕīs īmmĕmŏrātŭs ĕrīs. *Aus*. (*Parent*. 20, 2). Cōnsŏbrīnŭs nōstĕr. *Ter*. (*Hec*. III, 5, 9).

Cōnsŏcĕr, ĕrī, *m*. *L'un des deux pères qui ont marié leurs enfants ensemble*. Cūm gĕnĕro ēt nātīs cōnsŏcĕr Aūsŏnĭŭs. *Aus*. (*Parent*. 30, 12).

Cōnsŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Uni*. Quŏdque ĕtĭăm māgnō cōnsŏcĭātă Jŏvī. (*Ad Liv*. 380.) Cōnjūx nāmquĕ mĕæ tū cōnsŏcĭātĕ sŏrōrī. *Aus*. (*Parent*. 15, 3).

Cōnsŏcĭŏ, ās, ārĕ. *Associer, allier, unir*. Ūmbram hōspĭtālēm cōnsŏcĭāre ămānt. *H*. Ūsūm bŏnīs cōnsŏcĭĕt ūllĭŭs rĕī. *Ph*. *Voy*. Socio.

Cōnsŏlāns, tĭs. *Qui console*. Ēt cōnsōlāntĭă vērbă Dīxĕrĕ. *O*. SYN. Cōnsōlātōrĭŭs.

Cōnsōlātĭŏ, ōnĭs, *f*. *Consolation*. *Voy*. Solatium.

Cōnsōlātŏr, ōrĭs, *m*. *Consolateur*. Tū pĭŭs ēt clēmēns ēt cōnsōlātŏr hăbērĭs. *Dracont*. (II, 684).

† Cōnsŏlĭdātŏr, ōrĭs, *m*. *Celui qui consolide*. Cōnsŏlĭdātōrēm tē cĕcĭnērĕ sŭŭm. *Fort*. (I, 20, 22).

Cōnsŏlŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Consoler*. Nēscĭă grātēntŭr cōnsōlēntūrnĕ părēntēm. *O*. Hīs mē cōnsōlŏr. *H*. Cōnsōlāndŭs hīc mĭhi ēst. *Pl*. (*Bac* IV, 3, 12). *Voy*. Solor.

† Cōnsŏmnĭŏ, ās, ārĕ, *n*. *Rêver*. Quĭd īs cōnsŏmnĭāvĭt? *Pl*. (*Most*. III, 2, 69).

Cōnsŏnă, æ, *et* Cōnsŏnāns, tĭs, *f*. (*s. ent* littera). *Consonne*. Sī pĕdĭs āltĕrĭŭs prīmōrdĭa cōnsŏnă ēt

ūdă Sūbnēctent. *T. Maur.* (*Syll.* 822). Ūnă vōcālĭs jŭgātā cōnsŏnānti aūt plūrĭbŭs (*Ib.* 1027).

Cōnsŏnāns, tĭs. *Qui sonne avec; qui est d'accord; qui a la même consonnance.* Cōnsŏnāntĭă vērbă cāntĭtāssĕ. *T. Maur.* (*Met.* 1284). *Voy.* Consonus. || *Subst. f. Consonne. Voy. le précéd.*

Cōnsŏnŏ, ās, ŭī, ĭtūm, ārĕ, *n. Résonner avec, retentir.* Stŭdĭīsquĕ făvēntūm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *V.* Cōnsŏnăt āssēnsū pŏpŭlī prĕcĭbūsquĕ făvēntūm. *O.* Cōnsŏnăt tērrā. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 72). SYN. Sŏnŏ, rĕsŏnŏ. || *Au fig. S'accorder.* Vīrgĭnĭs ĕt Taūrī Căprĭcōrnō cōnsŏnăt āstrŭm. *Manil.* (II, 281. *Ib.* 622). SYN. Cōnsēntĭŏ, cōncōrdŏ.

Cōnsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui sonne ou retentit ensemble; qui est d'accord.* Ĕt cōnsŏnŭs ēxĭt ĭn aūrās Tēr clāngŏr. *O.* Trāctăt ĭnaūrātæ cōnsŏnă fīlă lÿræ. *Id.* Prænūntĭātŭs ōrĕ vātūm cōnsŏnō. *Prud.* (*Peri.* 10, 625). SYN. Cōnsŏnāns, cōncōrs. || *Qui rend un son avec une autre, en parlant des lettres.* Vōcālĭă quædām mĕmŏrānt, cōnsŏnă quædām. *T. Maur.* (*Litt.* 2). *Voy.* Consona. || *Au fig. Conforme, convenable.* Vōx cōnsŏnă līnguæ. *Sil.* Cōnsŏnă rēgnō Cēū jŭvĕnēm dŏcĕās. *Cl.* SYN. Cōnvĕnĭēns, cōncōrs, āptŭs, cōngrŭŭs.

Cōnsōpĭŏ, ĭs, īrĕ. *Assoupir.* Nīdōre ōffēndĭt nārēs, cōnsōpĭt ĭbīdĕm. *Lr.* (VI, 791). *Voy.* Sopio.

Cōnsōrs, sōrtĭs. *Qui partage le même sort, compagnon.* Quāttŭŏr āntīquīs quæ hērēdĭbŭs ēst dătă cōnsōrs. (*Ciris*, 15.) Ōmnīsquĕ pŏtēstās Īmpătĭēns cōnsōrtĭs ĕrĭt. *L.* Jūstĭtĭæ cōnsōrs (Fides). *Sil.* SYN. Sŏcĭŭs. || *Qui participe à, qui partage, compagnon de.* Cōnsōrtēs părĭtēr gĕnĕrīsquĕ nĕcīsquĕ. *O.* Cōnsōrs sŏcĭūsquĕ lăbōrĭs. Cōnsōrtēm cūlpæ. *Id.* Cōnsōrs īmpĕrĭī. *Cl.* Cōnsōrs stŭdĭīs pŭĕrīlĭbŭs ætās. *L.* SYN. Sŏcĭŭs, cŏmĕs, pārtĭcēps. || — tŏrī, thălămī. *Époux ou Épouse.* Cūm cōnsōrtĕ tŏrī pārvā rătĕ vēctŭs ădhæsĭt. *O.* Sūbdūcĕrĕ bēllō Cōnsōrtēm thălămī. *Sil. Voy.* Conjux, Uxor. || *Frère, sœur.* Quæ dūm Lūcĭfĕrō gĕnĭtŭs mīrācŭlă nārrăt Dē cōnsōrtĕ sŭō. *O.* Cōnsōrs Lēdæă gĕmēllīs. *Id.* (Iterum *Met.* XIII, 666; *Tib.* II, 5, 24). *Voy.* Frater, Soror. || *Parent.* Quīsquĕ sŭūm prō rē cōnsōrtēm mœstŭs hŭmābăt. *Lr.* (VI, 1281. *Id.* III, 774. *Voy.* Affinis. || *Commun.* Sōlæ cōmmūnēs nātōs, cōnsōrtĭă tēctă Ūrbĭs hăbēnt. *V.* Tū quī cōnsōrtēm prŏpĕrās ēvādĕrĕ cāsūm. *Pp.* (I, 21, 1). *Voy.* Communis.

Cōnsōrtĭŏ, ōnĭs, *f. Comme le suiv.* Rĕdī Īn cōnsōrtĭōnĕm. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 39).

Cōnsōrtĭŭm, ĭī, *n. Participation, communauté.* Sēd spătĭūm quōd dīssŏcĭăt cōnsōrtĭă tērræ. *Sil.* Ūnănĭmī cōnsōrtĭă dīscĭtĕ sōmnī. *Cl.* Vĕl pārtā jām laūdĕ tŭmēns, cōnsōrtĭă fāmæ Dēspĭcĭt. *V. Fl.* PPH. Sŏcĭă fātă. Sŏcĭă vītă. Sŏcĭūm stŭdĭūm.

Cōnspēctŭs, ă, ŭm, *part. p de* Conspicio. *Vu.* Ūrsăquĕ cōnspēctōs īn mōntĭbŭs hōrrŭĭt ūrsōs. *O. Voy.* Visus. *Qui frappe les yeux, remarquable.* Rēgālī cōnspēctŭs ĭn aūrō nūpĕr ĕt ōstrō. *H.* Chlămÿdĕ ĕt pīctīs cōnspēctŭs ĭn ārmīs. *V.* Plătănō cōnspēctĭŏr āltā. *O.* Tāntō cōnspēctĭŭs īn sē Crīmĕn hăbĕt. *J.* (8, 140). SYN. Cōnspĭcŭŭs, īnsīgnĭs.

Cōnspēctŭs, ūs, *m. Vue, regard.* Vīx ē cōnspēctū Sĭcŭlæ tēllūrĭs ĭn āltŭm. *V.* Nāvim īn cōnspēctū nūllām. *Id.* Fŭgĕre ē cōnspēctū. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 107). SYN. Vīsŭs, *qqf.* ŏcŭlī. || *Aspect, présence.* Scĭō pŏl iīs fŏrĕ mĕūm cōnspēctum īnvīsŭm. *Ter.*(*Hec.* V, 2, 22). SYN. Ādspēctŭs, vīsŭs.

Cōnspērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre.* Ānnī Tēmpŏră cōnspērgūnt vĭrĭdāntēs flōrĭbŭs hērbīs. *Lr.* (II, 33). SYN. Spārgŏ, fūndŏ 2. || *Répandre un liquide, arroser.* Sānguĭnĕ mœstī Cōnspērgūnt ārās. *Lr.* (IV, 1233). Ăgĕ tu, ōcĭŭs Pērge, hŭmūm cōnspērge ānte ædēs. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 29. Vulgo *pinge*, perobscuro sensu. *Perge* jam anno 1836 dedi. *Ritschel.* edidit *Terge humum*). Ālvĕŏlō cœpĭt līgnĕō cōnspērgĕrĕ Hŭmum æstŭāntēm. *Ph.* SYN. Spārgŏ, fūndŏ (is), hūmēctŏ, īrrōrŏ, rĭgŏ, mădĕfăcĭŏ. *Voy.* Rigo.

Cōnspērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Conspergo.

Cōnspēxī, *parf. de* Conspicio.

† Cōnspĭcābĭlĭs, ĕ. *Visible.* Cōrām rĕfūlsĭt ōrĕ cōnspĭcābĭlī. *Prud.* (*Peri.* 10, 633).

Cōnspĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a vu ou aperçu.* Pōstquām pŭĕrōs cōnspĭcātī, pērgūnt ād cūnās cĭtī. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 59).

Cōnspĭcĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on peut voir, remarquable.* Īnsĭdēăt cĕlĕrī cōnspĭcĭēndŭs ĕquō. *Tib.* (I, 2, 72). Tēmplăque ĭn Aūgŭstō cōnspĭcĭēndă fŏrō. *O.* SYN. Cōnspĭcŭŭs, spēctābĭlĭs.

? Cōnspĭcĭlĭŭm. *Voy. le suiv.*

† Cōnspĭcīllŭm, ī, *n. Lieu d'où l'on peut apercevoir.* Īn cōnspĭcīllo ōbsērvābăm. *Pl.* (apud *Non.* 2, 116). Cōnspĭcīllō cōnsĕcūtŭs. *Id.* (*Cist.* I, 1, 93. *Gloss. Placidi* : « *Conspicillo*, ita ut conspici possit quid agant. »)

Cōnspĭcĭŏ, ĭs, spēxī, spēctŭm, spĭcĕrĕ. *Regarder, apercevoir.* Mœnĭă cōnspĭcĭo ātque ādvērsō fōrnĭcĕ pōrtās. *V.* Cōnspēxĭt tērrā cēntūm prōcūrrĕrĕ cūrrūs. *Cat.* (64, 390). SYN. Ādspĭcĭŏ, vĭdĕŏ, tŭĕŏr, etc. *Voy.* Adspicio. || *Remarquer, découvrir.* Lŏcum īnsĭdĭīs cōnspēxĭmŭs īpsī. *V.* Īn rēm quæ sīnt meăm, cōnspĭcĭō mĭhĭ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 10. *Id. Ps.* III, 1, 3). SYN. Prōspĭcĭŏ. || *Distinguer.* Prīmă bŏnĭs ănĭmī cōnspĭcĕrērĕ tŭī. *O.*

Au pass. Cōnspĭcĭŏr. *Être vu.* Vĭrĭdīque īn līttŏrĕ cōnspĭcĭtūr sūs. *V.* SYN. Ādspĭcĭŏr, āppārĕŏ.

Cōnspĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Voir, apercevoir.* Prōh di īmmōrtālēs! Pīstŏclērūm cōnspĭcŏr. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 4). Cērvī quŏque āltă ēst cōnspĭcātŭs cōrnŭă *Ph.* SYN. Cōnspĭcĭŏ, vĭdĕŏ. *Voy.* Adspicio.

Cōnspĭcŭŭs, ă, ŭm. *Qui est en vue, très-visible.* Nōs īn cōnspĭcŭā sŏcĭīs hōstīquĕ cărīnā. *L.* Ōccūltūm stēllæ cōnspĭcŭūmquĕ pŏlŭm. *O.* Cōnspĭcŭŭs lōngĕ fūlgēntĭbŭs ārmīs. *Id.* SYN. Cōnspēctŭs, cōnspĭcĭēndŭs, spēctābĭlĭs, clārŭs. || *Distingué.* Īnsīgnīs clārā cōnspĭcŭūsquĕ dŏmō. *Tib.* (III, 3, 4). Mē, fĭdĕ cōnspĭcŭūs, Trōjæ mūnītŏr ămāvĭt. *O.* Lātē cōnspĭcŭūm tōllĕrĕ vērtĭcĕm. *H.* SYN. Cōnspēctŭs, īnsīgnĭs, clārŭs, præclārŭs, ēgrĕgĭŭs. *Voy.* Celeber.

Cōnspīrātĭŏ, ōnĭs, *f. Union, conspiration. Voy.* Conjuratio.

Cōnspīrŏ, ās, ārĕ, *n. Souffler ensemble.* Ærĕăque āssēnsū cōnspīrānt cōrnŭă raūcō. *V.* SYN. Cōnsŏnŏ. || *S'accorder, conspirer.* Hĭnc cōnspīrātīs fāctĭōnūm pārtĭbŭs. *Ph.* Cōnspīrāns mūtŭŭs ārdŏr. *Lr.* (IV, 1209). SYN. Cōnjūrŏ, cōnsēntĭŏ, cōnvĕnĭŏ, cōncōrdŏ.

† Cōnspōnsŭs, ă, ŭm. *Promis, convenu.* Tē quŏquĕ nē pĭgĕăt cōnspōnsī fœdĕrĭs. *Aus.* (*Epist.* 10, 11. Adde *Næv.* apud *Varr. L. L.* 6, 70).

Cōnspŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Cracher dessus.* Fŭrĭŭs hĭbērnās cānā nĭvĕ cōnspŭĭt Ālpēs. *Bibac.* (apud *Hor. Sat.* II, 5, 41). SYN. Spŭŏ, ēxspŭŏ. PHR. Spūtĭs, sălīvā, sălīvĭs īmplĕŏ, fœdŏ, ādspērgŏ. PHR. Hānc ĭgĭtūr nōn flāgră sĕcānt, nōn spūtă sălīvĭs Ādspērgūnt. *Prud.* (*Apoth.* 94). Spūta īmprŏbă cōmplēnt. *Juvc.* (IV, 169). Lāvērĕ sălīvĭs (*Ib.* 650). || — īn sĭnūm. *Coutume des anciens pour obtenir des dieux le pardon d'un vœu trop ambitieux.* Cōnspŭĭtūrquĕ sĭnŭs. *J.* (7, 111. Cf. *Plin.* 28, 7; *Petr.* 74). || *Au fig. Mépriser.* Cōnspŭĭtūr, vĭtŭpĕrātŭr. *Pl.* (*Curc* IV, 2, 17). Hōrrĕt, ĕt āllŏquĭūm cōnspŭĭt īpsĕ sŭūm. *Maximian.* (1, 202).

† Cōnspūrcŏ, ās, ārĕ. *Salir.* || *Au fig Corrompre.*

vicier. Părtĭm quōd tētrō quăsĭ cōnspūrcārĕ săpōrĕ ōmnĭă cērnēbăt. *Lr*. (VI, 21).

Cōnstăbĭlĭō, īs, īrĕ. *Affermir*. Rēm mĕăm Cōnstăbĭlīvī, quum īllōs ēmī dē prædā ā quæstōrĭbŭs. *Pl*. (*Capt*. II, 3, 93. Adde *Ter*. *Ad*. V, 1, 9). Mēntĕm Ād căpĭēndă dĕī pĕnētrālĭă cōnstăbĭlīstĭs. *Juvc*. (II, 765. Et *Lucret*. II, 42, constabilitus). *Voy*. Stabilio.

Cōnstāns, tĭs. *Qui reste le même, qui ne change pas*. Āt cōntrā mēllīs cōnstāntĭŏr ēst nātūrā. *Lr*. (III, 191). SYN. Stăbĭlĭs, īdĕm, ūnŭs. || *Constant, assidu*. Cōnstāntī vōcĕ nĕgārĕ. *O*. Tūm mĭhĭ cōnstāntīs dējēcīt lūmĭnă fāstūs. *Pp*. (I, 1, 3). SYN. Āssĭdŭŭs. || *Au moral : Qui reste le même, constant, ferme, inébranlable*. Ēt tāntūm cōnstāns īn lĕvĭtātĕ sŭă ēst. *O*. Cōnstāntī jŭvĕnēm fĭdē. *H*. Hæc māndātă prĭŭs cōnstāntī mēntĕ tĕnēntĕm. *Cat*. (64, 239). Īn vĭtĭīs cōnstāntĭŏr. *H*. SYN. Fīrmŭs, stăbĭlĭs, īmmōtŭs, īmmōbĭlĭs, cērtŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs, *qqf*. pērvĭcāx. PPH. Prōpŏsĭtī tĕnāx. Cōnstāns *ou* cōnstāntĭŏr ănĭmŭs. Mēns nēscĭă flēctī. Mēns sŏlĭdă, īmmōtă, cōnstāns. VERS. Nĕquĕ mē sēntēntĭă vērtĭt. *V*. Nēc mĕă jām mūtātă lŏcō sēntēntĭă cēdĭt. Cērtă sĕdēt pătrĭbŭs sēntēntĭă pūgnæ. Īncēptōque ēt sēdĭbŭs hærēt ĭn īsdēm. Tālĭă pērstābăt mĕmŏrāns, fīxūsquĕ mănēbăt. Sēd nūllīs īllĕ mŏvētŭr Flētĭbŭs, aūt vōcēs ūllās trāctābĭlĭs aūdĭt. Nūllă dĭēs tām fōrtĭbŭs aūsīs Dīssĭmĭlem ārgŭĕrĭt. Sī mĭhĭ nōn ănĭmō fīxum īmmōtūmquĕ sĕdērĕt. *Id*. Nūllīs frāngĭtŭr īllĕ mĭnīs. *St*. Īllĕ nĭhīl vūltūm mūtātŭs. Stăt cūnctīs īmmōtă mĭnīs. *Id*. Pērmănĕt īn vōtō mēns mĕă fīrmă sŭō. *O*. *Voy*. Firmus. || *Qui coûte* (*cher*). Ēxērcēs prĕtĭōsa ŏdĭa ēt cōnstāntĭă māgnō. *O*.

Cōnstāntĕr. *Avec constance, constamment*. Dī, quōs ēxpĕrĭŏr nĭmĭūm cōnstāntĕr ĭnīquōs. *O*. Pārs hŏmĭnūm vĭtĭīs gaūdēt cōnstāntĕr. *H*. Cōnstāntĭŭs ōrĕ Laūdāmŭr vēstrō. *O*. SYN. Āssĭdŭē. || *Avec fermeté*. Cōnstāntĕr răpĭt īncōnstāns dōtālĕ vĕnēnŭm. *Alcim*. (II, 262). SYN. Fōrtĭtĕr.

Cōnstāntĭă, æ, *f*. *Fermeté, constance*. Æquālīs tāntām tĕnŭīt cōnstāntĭă tūrbăm. *Cl*. Mōvĭt ămīcĭtĭæ tūm tē cōnstāntĭă lōngæ. *O*. SYN. Rōbŭr *ou* tĕnŏr, fĭdēs. EP. Fīrmă, īmmōtă, stăbĭlĭs, īncōncūssă; fōrtĭs, vĭrĭlĭs, gĕnĕrōsă, māgnănĭmă; īmpăvĭdă, sēcūră, īntērrĭtă. PPH. Ănĭmŭs fīrmŭs, cōnstāns, īmmōbĭlĭs, īmmōtŭs. Mēns nēscĭă flēctī *ou* mŏvērī. Fīrmŭm cōnsĭlĭŭm, pēctŭs. *Voy*. Constans, Fortitudo.

Cōnstāntīnă, æ, *f*. *Nom de femme*. Cōntāntīnă Dĕūm vĕnĕrāns. *Damas*. (*Agnet*. 2, 1).

Cōnstāntīnŏpŏlĭs, ĭs, *f*. (Κωνσταντίνου πόλις). *Constantinople ou Byzance, ville sur les confins de la Thrace, dont Constantin fit le siége de l'Empire Romain*. Cōnstāntīnŏpŏlī āssūrgīt Cārthāgŏ prĭōrī. *Aus*. (*Clar*. *Urb*. 2, 1). Cōnstāntīnŏpŏlīs māgnæ căpŭt æmŭlă Rōmæ. *P*. *Nol*. (26, 338). Cōnstāntīnŏpŏlī dōctō bŏnŭs ōrĕ săcērdōs. *Prosp*. (*Ingr*. I, 73). VERS. Nām Cōnstāntīnŭs prōprĭī quūm cōndĕrĕt ūrbĕm Nōmĭnĭs, etc. *P*. *Nol*. (26, 329). *Voy*. Byzantium.

Cōnstāntīnŭs, ī, *m*. *Constantin, empereur*. Dūm Cōnstāntīnī frātrēs ŏpŭlēntă Tŏlōsă. *Aus*. (*Prof*. 16, 11, nempe cohibet). Sērvĭtĭūm sōlvīt mĭsĕrābĭlĕ Cōnstāntīnŭs. *Prud*. (*Sym*. I, 468).

Cōnstāntĭŭs, ĭī, *m*. *Constance, nom d'homme*. Cōnstāntĭŭs vātēm lŏcō Quōndām tȳrānnŭs ēxpŭlĭt. *Ennod*. (I, 21, 5). Cōnstāntī vīrtūs, stŭdĭŭm. (*Anthol*. I, p. 472.)

Cōnstăt, *n*. *unipers*. *Voy*. Consto.

Cōnstātūrŭs, ă, ŭm, *parf*. *f*. *de* Consto. Quāntīs sīt clādĭbŭs ūrbī Cōnstātūră fĭdēs sŭpĕrūm. *L*. (II, 16). Cōnstātūră fŭīt Mĕgălēnsĭs pūrpŭră cēntūm Mīllĭbŭs. *M*. (X, 41, 5).

Cōnstērnātŭs, ă, ŭm. *Effrayé*. Quūm cōnstērnātīs dīrĭpĕrērĭs ĕquīs. *O*.

1. Cōnstērnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Troubler, effrayer*. Cōnstērnāntŭr ĕquī. *O*. Tūrmāsquĕ mĕtū cōnstērnăt ĭnānī. *St*. *Voy*. Terreo. || *Exciter à la révolte, soulever*. (*Pacuv*. apud *Non*. 4, 72.)

2. Cōnstērnŏ, ĭs, strāvī, strātŭm, stērnĕrĕ. *Abattre*. Frāxĭnŭ' frāngĭtŭr, ātquĕ ăbĭēs cōnstērnĭtŭr āltă. *Enn*. (apud *Macr*. *Sat*. 6, 2). || *Couvrir, joncher*. Cōnstērnūnt tērrām cōncūssō stīpĭtĕ frōndēs. *V*. Pūrpŭrĕāvĕ tŭūm cōnstērnēns vēstĕ cŭbīlĕ. *Cat*. (64, 163). Cōnstērnī mīlĭtĕ cāmpōs. *Sil*. *Voy*. Sterno. || *Aplanir*. Tūnc prīmūm mītī pĕlăgūs cōnstērnĭtŭr ūndā. *Manil*. (III, 648).

Cōnstīpŏ, ās, ārĕ. *Presser, entourer*. Īntēr cārnĭfĭcēs, ēt cōnstīpātă sĕdēbăt Ōffĭcĭă. *Prud*. (*Peri*. 11, 49).

Cōnstĭtī, *parf*. *mixte de* Consto *et de* Consisto. (Cf. *Diom*. p. 369.)

Cōnstĭtŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Placer*. Taūrūm Cōnstĭtŭam āntĕ ārās. *V*. Cōnstĭtŭūntŭr ĭn hōc cœlō, quī dīcĭtŭr āēr. *Lr*. (IV, 133). SYN. Pōnŏ, stătŭŏ, lŏcŏ. || *Bâtir, élever*. Fērālēs āntĕ cŭprēssōs Cōnstĭtŭūnt. *V*. Cōnstĭtŭĕrĕ pȳrās. *Id*. Ūrbēm cōnstĭtŭī. *O*. SYN. Stătŭŏ, pōnŏ, ērĭgŏ, strŭŏ, ædĭfĭcŏ. || *Constituer*. Ănĭmāntem ēx ōmnĭbŭs ūnăm Ōssă, crŭōr, vēnæ, călŏr, hūmŏr, vīscĕră, nērvī Cōnstĭtŭūnt. *Lr*. (II, 668). SYN. Ēffĭcĭŏ. || *Assigner, fixer*. Dĭēs cōnstĭtŭātŭr. *Pl*. (*Trin*. II, 4, 180). Tēmpŭs cōnstĭtūtum ēst. *Ter*. (*Eun*. III, 4, 3). SYN. Stătŭŏ, āssīgnŏ, dīcŏ (is). || *Établir, décider, résoudre*. Cōgnātō Vēstă rĕcēpta ēst Līmĭnĕ : sīc jūstī cōnstĭtŭērĕ pătrēs. *O*. Cōnstĭtŭīt ănĭmŭs prĕcĭbŭs īrātam āggrĕdī. *Sen*. (*Med* 444. Adde *Mart*. XI, 21, 4). SYN. Stătŭŏ, dĕcērnŏ, vŏlŏ, sāncĭŏ. || *Qqf*. *Convenir avec qqn, donner rendez-vous*. Cōnstĭtŭī cūm quōdam hŏspĭtĕ Me ēsse īllūm cōnvēntūrŭm. *Ter*. (*Hec*. I, 2, 120). Aūt quūm vēntūrām dīxĕro ēt cōnstĭtŭĕrŏ. *Id*. (*Heaut*. IV, 4, 4). Nŭmă cōnstĭtŭēbăt ămīcæ. *J*. (3, 12).

Cōnstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Établi*. Vōx cōnstĭtūtō sēră dĕcrētō vĕnīt. *Sen*. (*Med*. 198).

Cōnstŏ, ās, stĭtī, stātŭm, stārĕ, *n*. *Être ensemble, être composé de, consister*. Sīmplēx ē dūlcī cōnstăt ŏlīvō. *H*. Ēx spīrĭtu ātque ănhēlĭtū nĕbŭlă cōnstăt. *Pl*. (*Amp*. I, 1, 78). Cōnstārĕ rŏtūndīs Pērquām sēmĭnĭbŭs dēbĕt. *Lr*. (III, 187. *Ib*. 179). SYN. Cōnsīstŏ. || *Être en permanence, durer*. Nēc frūctūs īīdem ārbŏrĭbŭs cōnstārĕ sŏlērēnt. *Lr*. (I, 166. *Id*. II, 94). Pōstquām cūnctă vĭdēt cœlō cōnstārĕ sĕrēnō. *V*. Cōnstăt sĭnĕ crīmĭnĕ vītă. *O*. Tū dēsĭnĕ crēdĕrĕ vēntīs : Flāmĭnă nōn cōnstānt. *Id*. Quæ nūnc ănĭmō sēntēntĭă cōnstĕt. *V*. Dūm sānĭtās cōnstābĭt, pūlchrē mĕmĭnĕrŏ. *Ph*. SYN. Pērstŏ, mănĕŏ, pērmănĕŏ, dūrŏ. || *Être d'accord*. Mē cōnstārĕ mĭhī scīs. *H*. Ēt sĭbĭ cōnstĕt. *Id*. Sēd sōlūs sĭbĭ Īmmōtŭs Ātreūs cōnstăt. *Sen*. (*Thyest*. 703). || *Coûter*. Nōn ūllō cōnstĕt mĭhĭ sānguĭnĕ bēllŭm. *L*. Sēmpērquĕ māgnō cōnstĭtĭt nāscī dĕŭm. *Sen*. (*H*. *Fur*. 462). Prætēr mē, mĭhĭ cōnstĭtĭt dĕcūssī. *St*. SYN. Vēndŏr, vēnĕŏ, ēmŏr. || Cōnstăt, *n*. *unipers*. *Il est certain*. Cōnstăt Ăvēntīnæ trĕmŭīssĕ căcūmĭnă sīlvæ. *O*. SYN. Cērtŭm ēst.

† Cōnstrātŏr, ōrĭs, *m*. *Celui qui aplanit*. Vēlĭvŏlīquĕ mărĭs cōnstrātōr leūcŏnŏtōs lĭbs. *Aus*. (*Idyl*. 12, *de Diis*, 12).

Cōnstrātŭs, ă, ŭm, *part*. *p*. *de* Consterno, is. *Planchéié ; jonché*. || *Au fig*. *Apaisé*. Cōnstrātă mānsuēscĕrĕ prōfŭĭt īră. *St*.

Cōnstrāvī, *parf*. *de* Consterno, is.

Cōnstrīctŭs, ă, ŭm, *part*. *p*. *de* Constringo. *Lié*. Ēt cæcā cōnstrīctōs ēxcĭpĭt īrā (cervos). *V*. *Fl*. Cōnstrīctās āncīllās. *Pl*. (*Truc*. IV, 2, 58).

Cōnstrīngō, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Lier, serrer.* Prīncĕps gălĕām cōnstrīngĭt Ĭāsōn. *V. Fl.* Cōnstrīngātquĕ tŭōs pūrpŭrā tēxtă tŏrōs. *M.* (XI, 57, 10). Quādrŭpĕdēm cōnstrīngĭtō. *Ter.* (*And.* V, 2, 24). *Voy.* Arcto, Vincio.|| *Au fig. Resserrer, réduire.* Nūnquām Māvōrs ădĕō cōnstrīnxĭt ĭn ārctŭm Rēs, Ălārīcĕ, tŭās. *Cl.* SYN. Cŏgō, ădĭgō, prĕmō.

Cōnstrūctŭs, ă, ŭm. *Élevé, bâti.* Quĭd hăbēt pūlchrī cōnstrūctŭs ăcērvŭs ? *H* Cōnstrūctām jăcĭūnt pōntō (pilam). *V.*

Cōnstrŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Entasser, élever, construire.* Dīvĭtĭīs pārēnt, quās quī cōnstrūxĕrĭt, īllĕ. *H.* Nīdŭm sĭbĭ cōnstrŭĭt ōrĕ. *O.* Cōncīsāquĕ cōnstrŭĭt āltē (ligna). *Id.* SYN. Strŭō, āggĕrō, ăcērvō, āccŭmŭlō, ædĭfĭcō, pōnō. *Voy.* Aggero (as *et* is), Fundo (as).

† Cōnstŭpĕō, ēs, ērĕ, *n. Être étonné ensemble* Mīrāntēs cōnstŭpŭērūnt. *Juvc.* (I, 206).

† Cōnsuādĕō, ēs, ērĕ, *arch. Conseiller.* Sīn, sălūtī quōd tĭbi ēssĕ cēnsĕo, ĭd cōnsuādĕō. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 32. *Id. Trin.* II, 4, 126).

Cōnsŭālĭă, *et arch.* Cōnsuālĭă, ĭūm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur de Consus.* Sĭbĭ pāstōrēs lūdōs făcĭūnt cērnŭī Cōnsuālĭă. *Vet. Poet.* (apud *Non.* 1, 76. Cf. *Varr. L. L.* 6, 20, et *Fest.*).

† Cōnsūdō, ās, ārĕ, *n. Suer.* Bĕātŭs ĕrĭs sī cōnsūdāvĕrĭs *Pl.* (*Ps.* II, 2, 71).

Cōnsuēfăcĭō, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Accoutumer.* Cōnsuēfēcī fīlĭŭm. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 29). Nīl prætērmīttō, cōnsuēfăcĭō (*Ib.* III, 3, 60). SYN. Āssuēfăcĭō.

Cōnsuēmŭs, Cōnsuērām, Cōnsuērĭm, Cōnsuēstī, etc., *sync. pour* Consuevimus, Consueveram, Consueverim, Consuevisti, etc. Nōs, ūt cōnsuēmŭs, nōstrōs ăgĭtāmŭs ămōrēs. *Pp.* (I, 7, 5). Āptāquĕ cōnsuērās āccĭpĕre, āptă dărĕ. *O.* Ōrō, quī rēgēs cōnsuēstī tōllĕrĕ. *H.* Quīcūm tōt cōnsuēssēt ānnōs. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 40).

Cōnsuēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. S'accoutumer.* Ădĕo ĭn tĕnĕrīs cōnsuēscĕrĕ mūltum ēst ! *V.* Lībĕră tūnc prīmūm cōnsuēscānt cōllă lĭgārī. *Nemes.* (*Cyn.* 184, scil. canes). *Voy.* Assuesco. || *Être lié avec qqn.* Nām si ĭs pōssēt āb ĕā sēsĕ dērĕpēntĕ āvēllĕrĕ Quīcūm tōt cōnsuēssēt ānnōs. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 39. Et *Pl. As.* I, 3, 69). || † *Act. Accoutumer.* Ān quūm brāchĭă cōnsuēscūnt, fīrmāntquĕ lăcērtōs. *Lr.* (VI, 396. Vid. quæ notavimus in *Assuesco*). || † *S'accoutumer à une ch.* Ŏptātūm dĭscĭt cōnsuēscĕrĕ sōlĕm *Alcim.* (II, 137).

† Cōnsuētĭō, ōnĭs, *f. arch. Commerce, liaison.* Ēt clāndēstīna ūt cēlētūr cōnsuētĭō. *Pl.* (*Amp.* I, 2, 28. Vid. *Festum*, et *Donat.* ad *Ter. Ad.* IV, 5, 32).

Cōnsuētūdō, ĭnĭs, *f. Habitude, coutume.* Lăquĕō tĕnĕt āmbĭtĭōsī Cōnsuētūdō mălī. *J.* (7, 51). Nīl cōnsuētūdĭnĕ mājŭs. *O.* Nātūra, aūt ĕtĭām cōnsuētūdō mălă. *H.* SYN. Āssuētūdō, mōs, ūsŭs. EP. Āntīquă, vĕtŭs, prīscă ; bŏnă, ūtĭlĭs ; mălă, prāvă. || *Commerce, liaison.* Hīc pārvæ cōnsuētūdĭnĭs Caūsā. *Ter.* (*And.* 1, 1, 84. *Ib.* III, 3, 28). SYN. Fămĭlĭārĭtās, ămīcĭtĭă, *qqf.* sŏdālĭtĭūm || † *Au plur.* (*Plaut. Pseud.* I, 1, 62.)

Cōnsuētŭs, ă, ŭm. *Accoutumé, habituel.* Quūm Prōteūs cōnsuētă pĕtēns ē flūctĭbŭs āntră. *V.* Ădjĭcĭt ēt vēstēs, ēt cōnsuētīssĭmă vērbă. *O.* SYN. Āssuētŭs, sŏlĭtŭs, nōtŭs. || *Accoutumé à.* Vūltŭs, ēt nūnquām mălīs Lăcrĭmās sŭīs præbērĕ cōnsuētŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1266). Quī cōnsuētŭs ĭn ārmīs ætātem ăgĕrĕ. *Pacuv.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). || *Qui a une liaison avec.* Ēă mē cūm mĕā āncīlla aīt Cōnsuētūm. *Cæcil.* (ap. *Gell.* 2, 23. Adde *Pl. Amp.* V, 1, 70).

Cōnsŭl, ŭlĭs, *m. Consul, magistrat romain.* Lūcĕ mĕā Mārsō cōnsŭl āb hōstĕ cădēs. *O* Sī cănĭmŭs sīlvās, sīlvæ sīnt cōnsŭlĕ dīgnæ. *V.* EP. Sēdŭlŭs, vĭgĭl, sōllĭcĭtŭs ; æquŭs, jūstŭs, fōrtĭs. PHR. Ānnŭă jūră căpĭt. *O.* Jāmquĕ nŏvī præēūnt fāscēs, nŏvă pūrpŭră fūlgĕt. *Id.* Quūm tŭă bīs sēnōs nŭmĕrārĕt pūrpŭră fāscēs. (*Ad Pis.* 70.) Præfēctŭs, cōnsŭl ĕt īdĕm, Jūdĭcĭīs pŏpŭlōs ātque ānnūm nōmĭnĕ rēxĭt. *Sid.* || *Par ext. Année.* Bīs jām pænĕ tĭbī cōnsŭl trīgēsĭmŭs īnstăt. *M.* (I, 16, 3). Āmphŏră cēntēnō cōnsŭlĕ fāctă mĭnŏr. *Id.* (VIII, 45, 4).

Cōnsŭlārĭs, ĕ. *Consulaire, de consul.* Nōn ĕnĭm găzæ, nĕquĕ cōnsŭlārĭs Sūbmŏvĕt līctŏr. *H.* Pōtāvī mŏdŏ cōnsŭlārĕ vīnŭm. *M.* (VII, 78).

Cōnsŭlātŭs, ūs, *m. Consulat, dignité de consul. Douze licteurs portaient devant ces magistrats des faisceaux de verges avec des haches.* Pēr cōnsŭlātūm pĕjĕrāt Vătĭnĭŭs. *Cat.* (52, 3). Nōn cōnsŭlātŭs īpsĕ, nōn trĭbūnātŭs. *M.* (XI, 99, 14). SYN. Fāscēs, sĕcūrēs. PPH. Cōnsŭlĭs mūnŭs, pŏtēstās, jūs, fāscēs, sĕcūrēs. Pūrpŭră mājŏr. VERS. Pūlchrōs fāscēs sævāsquĕ sĕcūrēs Prōcŭlcārĕ. *Lr.* Cōnsŭlĭs īmpĕrĭum hīc prīmŭs sævāsquĕ sĕcūrēs Āccĭpĭēt. *V.* Ūt sī Dētŭlĕrīt fāscēs īndīgnō, dētrăhĕt īdĕm. *H.* Cuīlĭbĕt īs fāscēs dăbĭt, ērĭpĭētquĕ cŭrūlĕ Īmpōrtūnŭs ĕbŭr. *Id.* Cœptĭs nē dēsĭt fāscĭbŭs hērēs, Dēcūrrăt trăbĕātă dŏmŭs, trādātquĕ sĕcūrēs Mūtŭă pōstĕrĭtās. *Cl.* Bīs sēnōs cĭtō tē rŏgāntĕ fāscēs. *M.* Laūrĭgĕrīs ānnūm quī fāscĭbŭs īntrās. Pōstquām bīs sēnīs īngēntēm fāscĭbŭs ānnŭm Rēxĕrăt. *Id.*

Cōnsŭlō, ĭs, ŭlŭī, ūltŭm, ŭlĕrĕ. *Consulter.* Vīscĕrĭbŭs īnhĭāns, spīrāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *V.* Spĕcŭlŭm cōnsŭlăt āntĕ sŭŭm. *O.* Dēquĕ pārŭm nōtō cōnsŭlĕt ŏffĭcĭō. *Id.* SYN. Īntērrŏgō, scīscĭtŏr, scītŏr, quærō. PPH. Cōnsĭlĭūm pĕtō. Cōnsĭlĭīs ūtŏr. || *Délibérer, mettre en délibération.* Rēm nūllī ŏbscūrām, nōstræ nēc vōcĭs ĕgēntēm Cōnsŭlĭs. *V.* Ēst cōnsŭlĕrĕ quīddām quōd tēcūm vŏlō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 53). SYN. Dēlībĕrō, trāctō, ăgō. || *n. Veiller, pourvoir à.* Ēt rērūm cōnsŭlĕ sūmmæ. *V.* Dĕă, cōnsŭlĕ nōstrĭs Īgnĭbŭs. *O.* Rēctē cōnsŭlŭī mĕæ. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 44). SYN. Prōvĭdĕō, prōspĭcĭō, căvĕō, cūrō. *Voy.* Provideo. || — īn mĕdĭūm, īn cōmmūnĕ. *Avoir en vue des intérêts communs, ou l'intérêt de l'État.* Cōnsŭlĭte īn mĕdĭum, ēt rēbŭs sūccūrrĭtĕ fēssīs. *V.* (Adde *Luc.* V, 46). Īn cōmmūne ūt cōnsŭlās. *Ter.* (*And.* III, 3, 16). || — mălĕ. *Prendre un mauvais parti pour qqn, nuire.* Quĭă pēssŭme īstŭc īn te ātque īllūm cōnsŭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 28). Ēt mi īrēs cōnsūltūm mălĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 36). *Voy.* Noceo. || — bĕnĕ. *Servir quelqu'un.* Ūt quī mĭhī cōnsūltum ōptŭmē vĕlĭt. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 1). *Voy.* Prosum. || — bŏnī. *Accueillir, agréer* Quæ quānquām mīsīssĕ pŭdēt, quĭă pārvă vĭdēntŭr, Tū tămĕn hæc, quæsō, cōnsŭlĕ mīssă bŏnī. *O.* (*Pont.* III, 8, 23. *Ib.* I, 3, 94 ; *Trist.* IV, 1, 106. Adde *Anthol.* II, p. 527. Cf *Quintil.* 1, 6, qui vertit, *bonum judico. Gloss. Placidi* : « *Boni consultum,* bene acceptum. ») *Anciennement.* Bŏnĭcōnsŭlō, *en un seul mot.* Sīc făcĭtō Quīdquĭd aūtem ĕrĭt, bŏnĭcōnsŭlās. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 75. Vel, cum muta syllaba, bŏn' cōns.).

Cōnsūltātĭō, ōnĭs, *f. Délibération.* Nūllă tĭbĭ, Pāmphĭle, hīc jām cōnsūltātĭo ēst. *Ter* (*Hec.* IV, 2, 28. Et *Pl. Epid.* II, 2, 97).

Cōnsūltātŭs, ă, ŭm. *Délibéré.* Quæ cōnsūltātă sĕnātŭs. *Sil.*

Cōnsūltē, *adv. Avec jugement.* Īllĕ quī cōnsūltē, dŏcte ātque āstūtē căvĕt. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 14).

Cōnsūltō, *adv. A dessein.* Ēxtĕnŭāntĭs ĕās cōnsūltō (vires). *H.* Nēc sī cōnsūltō fūlmĭnă mīssă tŏnēnt. *Pp.* (II, 34, 54). Cōnsūlto hōc fāctum ēst, mĭhi ŭt īnsĭdĭæ fĭĕrēnt. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 43). SYN. Cōnsĭlĭō, īndūstrĭā *ou* de īndūstrĭā.

Cōnsūltŏ, ās, ārĕ. *Consulter*. Mē, quī spērnēntŭr, ămāntēs Cōnsūltēnt. *Tib.* (I, 4, 77). Quĭd mē cōnsūltās quĭd ăgās ? *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 4). *Voy.* Consulo. || *Délibérer, décider*. Cōnsūltānt māndārĕ dŭcī. *Sil.* Sī quidem ēx rē cōnsūltās tŭā. *Pl.* (*As.* III, 1, 35).

Cōnsūltŏr, ōrĭs, *m. Celui qui consulte*. Sūb gāllī cāntūm cōnsūltŏr ŭbi ōstĭă pūlsăt. *H.* Dūm tē, cōnsūltŏr ŏpērtī Cāstălĭă tēllūrĕ dĕī. *L.*

Cōnsūltŭm, ī, *n. Consultation, décision, décret*. Nūnc ăd te ēt tŭă, māgnĕ pătēr, cōnsūltă rĕvērtŏr. *V.* Dūm cōnsūltă pĕtĭs *Id* Quī cōnsūltă pătrūm, quī lēgēs jūrăquĕ sērvăt. *H.* Cōnsūltă pătrĭs. *St. Voy.* Voluntas, Decretum.

Cōnsūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Consulo. *Consulté*. Cōnsūltăquĕ quālēm Ōptĕt hăbērĕ vĭrūm (Myrrha). *O.* || *Savant*. Cōnsūltŭs jūrĭs. *H.* Īnsānĭēntĭs dūm săpĭēntĭæ Cōnsūltŭs ērrŏ. *Id.* Cōnsūltissĭmŭs ūtĭlĭssĭmūsquĕ Rūrĭs, mīlĭtĭæ fŏrīquĕ cūltŏr. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 9). Nĕquĕ quo ĕăm... cōnsūltum ēst. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 6, i. e. nescio). SYN. Pĕrītŭs, dŏctŭs. || *Absolt. Jurisconsulte*. Tū cōnsūltŭs mŏdŏ, rūstĭcŭs. *H.*

Cōnsŭlŭī, *parf. de* Consulo.

† Cōnsŭm, *inus. Voy.* Confore.

† Cōnsūmmābĭlĭs, ĕ. *Qui peut se consommer, s'accomplir*. Seū cōnsūmmābĭlĭs ævī Pērfĭcĭăt lūx plēnă vĭrōs. *Prud.* (*Psych.* 848).

Cōnsūmmātŭs, ă, ŭm. *Achevé*. Prœlĭă bārbărĭcō vīx cōnsūmmātă vĕnēnō. *L.* Cōnsūmmātămquĕ sĕnēctăm Nōn fērrō fĭnīrĕ pŭdĕt. *Sid.* (2, 44). || *Au fig. Parfait, consommé*. Cōnsūmmātīquĕ Cătōnĭs Dōgmătă sīc sĕquĕrĭs. *M.* (I, 9, 1).

Cōnsūmmŏ, ās, ārĕ. *Achever*. Nōndūm lĭtāstī, nātĕ; cōnsūmmā săcrūm. *Sen.* (*H. Fur.* 1039). Īn quō cōnsūmăt Phœbūs lūcēmquĕ mŏrămquĕ. *Manil.* (I, 574. *Id.* III, 511 ; IV, 448). SYN. Ābsōlvŏ, pĕrăgŏ, pērfĭcĭŏ.

Cōnsūmŏ, ĭs, psī, ptŭm, ĕrĕ. *Prendre ou recevoir à la fois, absorber, épuiser*. Tēla ōmnĭă sōlŭs Pēctŏrĕ cōnsūmō. *Sil.* (V, 642. *Id.* X, 129). SYN. Ābsūmŏ, ēxhaūrĭŏ. || *Consommer*. Āccīsĭs cōgēt dăpĭbūs cōnsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Frūgēs cōnsūmĕrĕ nātī. *H.* || *Dévorer, engloutir*. Nēc vĭŏlēntă sŭō cōnsūmpsĭt mōrĕ Chărȳbdĭs. *Tib.* (IV, 1, 73). *Voy.* Absorbeo. || *Consumer*. Cōnjŭgem ēt tōtūm grĕgĕm Cōnsūmăt ūnŭs īgnĕ sŭbjēctō rŏgŭs. *Sen.* (*Herc. Fur.* 508. Et *Ovid. Her.* 7, 193). *Voy.* Uro. || *Au fig. User, détruire*. Lēntā cōnsūmĭtĭs ōmnĭă mōrtĕ. *O.* Lāpsūmquĕ quĕăt cōnsūmĕrĕ mūndŭm. *V. Fl.* SYN. Ābsūmŏ, ĕdŏ, pĕrĕdŏ, dēstrŭŏ, pērdŏ. *Voy.* Exedo, Perdo. || *Faire mourir*. Hōstēm cōnsūmĕrĕ plāgĭs. *H.* Gārrŭlŭs hūnc quāndō cōnsūmēt cūmquĕ. *Id. Voy.* Occido. || *Dépenser*. Sūmăt, cōnsūmăt, pērdăt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 56). || *Épuiser, parcourir tout*. Quūm mărĕ, quūm tērrās cōnsūmpsĕrĭt, āĕră tēntĕt. *O.* Ānnŭă sōl īn quō cōnsūmĭt tēmpŏră cūrsū. *Lr.* (V, 618. Adde *Luc.* VII, 460). SYN. Pĕrăgŏ, ābsōlvŏ, ēmētĭŏr. || *Employer tout*. Īn dūlcēs cōnsūmēnt ūbĕră nātōs. *V.* Phărētræ pōndūs cōnsūmĭt ĭn ārcŭs. *Pp.* (IV, 6, 55). SYN. Īmpēndŏ, ēxhaūrĭŏ. || *Employer le temps*. Tēmpŭs ĭn āgnōrūm cūltū cōnsūmĕrĕ dūlce ēst. *O.* (Adde *Tib.* I, 9, 63). SYN. Tĕrŏ, īmpēndŏ. || *Apaiser*. Tĕnĕrăquĕ fămēm cōnsūmĭt ĭn āgnā. *St.* Cōnsūmĭtŭr īră Fōrtūnæ. *Sil.* SYN. Ēxplĕŏ, sătĭŏ.

Au pass. Cōnsūmŏr. *Être consommé, consumé, usé, perdu*. Brĕvĭōrquĕ mănū cōnsūmĭtŭr hāstă. *St.* Cōnsūmĭtŭr ānnŭlŭs ūsū. *O.* SYN. Ābsūmŏr, tĕrŏr, pĕrĕŏ, *qqf.* ārdĕŏ.

Cōnsūmpsĕ, Cōnsūmpstī, *sync. pour* Consumpsisse, Consumpsisti. Īnfĭnīta ætās cōnsūmpse āntĕāctă dĭēsquĕ. *Lr.* (I, 234). Cōnsūmpstī tēmpŏră nōctĭs *Pp.* (I, 3, 37).

† Cōnsūmptŏr, ōrĭs, *m. Celui qui dévore*. Cōnsūmptūs sĭmŭl ēt cōnsūmptŏr ĭn ūnō Tēllūrĭs grĕmĭō. *P. Nol.* (35, 279).

Cōnsūmptŭs, ă, ŭm. *Consommé, consumé, usé, passé, achevé, détruit*. Cōnsūmptō rēstābĭt mūnĕrĕ paūpĕr. *Pp.* (II, 16, 9). Lōngīs cōnsūmptŭs ăb ānnĭs. *O.* Sŏcĭōs, cōnsūmptā nŏctĕ, rĕvīsŏ. *V.* Nēc, cōnsūmptă rŏgĭs, īnscrībăr, Ēlīssă Sĭchæī. *O.* Cānnĭs cōnsūmptă jŭvēntūs. *J.* (3, 155). Cōnsūmptūsquĕ pŭdōr pēccāndō. *Sil.* SYN. Ābsūmptŭs, ēxhaūstŭs, cōnfēctŭs, pĕrāctŭs, pērdĭtŭs.

Cōnsŭŏ, ŭĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Coudre*. Cōnsŭĭt ēvūlsās pĕcŭdūm dē vīscĕrĕ pēllēs. *Cypr.* (*Gen.* 132) *Voy.* Consutus, Suo.

Cōnsūrgŏ, ĭs, rēxī, rēctŭm, gĕrĕ, *n. Se lever ensemble, se lever*. Cūnctīquĕ rĕlĭctĭs Cōnsūrgūnt mēnsĭs. *V.* Sŏcĭī cōnsūrgĕrĕ tōnsĭs. *Id.* Sēmĭlăcērquĕ tŏrō tēntăt cōnsūrgĕrĕ. *O.* SYN Sūrgŏ, āssūrgŏ, ēxsūrgŏ. *Voy.* Surgo. || *Relever de maladie*. Tūm... prīmūm cōnsūrgĭt. *Lr.* (III, 503, de ægro). || *S'élever*. Cōnsūrgūnt gĕmĭnæ quērcūs. *V.* Vēspĕre ăb ātrō Cōnsūrgūnt vēntī. *Id.* Prēssō tēllūs cōnsūrgĭt ărātrō. *Tib.* (IV, 1, 162). || *Au fig.* Quæ caūsă fŭĭt cōnsūrgĕre ĭn ārmă? *V.* Sŭbĭtōquĕ nŏvūm cōnsūrgĕrĕ bēllūm Rōmŭlĭdĭs. *Id.* Trŭcēs cōnsūrgĕre ĭn īrās. *V. Fl.* Mæŏnĭō cōnsūrgĕrĕ cārmĭnĕ. *O.* Īn nōstrī cūrām cōnsūrgĕ tŭēndī. *Id.* Cōnsūrgūnt ĭtĕrūm pārtēs. *L.* Īn plaūsūs cōnsūrrēctum ēst. *Ph.*

Cōnsŭs, ī, *m. Dieu des conseils et de la prudence, en l'honneur duquel on célébrait les fêtes nommées* Consualia. Fēstă pără Cōnsō ; Cōnsŭs tĭbĭ cētĕră dīcĕt. *O.* (*Fast.* III, 199). Ēt quēm dē Cōnsō cōnsĭlĭīsquĕ vŏcānt. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 20. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 836, et *Fest.*).

Cōnsŭsūrrŏ, ās, ārĕ, *n. Chuchoter avec*. Sȳrŭ' cum īllō vōstrō cōnsŭsūrrăt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 64).

Cōnsūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Consuo. *Cousu*. Pēllĕ pătēt, vēl sī cōnsūtō vūlnĕrĕ, crāssūm. *J.* (3, 150). || *Au fig. Ourdi*. Ādvēnīsti aūdācĭāī cōlūmēn, cōnsūtĭs dŏlĭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 211). *Voy.* Sutelæ.

† Cōntābēfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Corrompre, dessécher*. Quæ mē mĭsĕrĭa ēt cūră cōntābēfăcĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 19).

† Cōntābēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se fondre*. Cŏr mĭsĕrūm mĕŭm, Quŏd gūttātĭm cōntābēscĭt. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 92).

Cōntāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Contingo 1. *Touché*. Grāmĭnĕ cōntāctō, cœpĭt mĕă prædă mŏvērī. *O.* SYN. Tāctŭs. || *Atteint par la contagion*. Cōntāctōs ārtūs săcēr īgnĭs ĕdēbăt. *V.* (Adde *Sen. H. OEt.* 737). || *Au fig. Touché, atteint*. Prōspĕră sīc vōbĭs mănĕăt fōrtūnă, nĕc ūnquăm, Cōntāctī sĭmĭlī sōrtĕ, rŏgētĭs ŏpēm. *O.* Cōntāctūm nūllĭs āntĕ cŭpīdĭnĭbŭs. *Pp.* (I, 1, 2).

Cōntāctŭs, ūs, *m. Attouchement, contact*. Cōntāctūque ōmnĭă fœdānt Īmmūndō. *V.* Ūt nūnc nīgră fĕrăt cōntāctū sānguĭnĭs ārbŏr (poma). *O.* SYN. Tāctŭs, āttāctŭs.

Cōntāgēs, ĭs, *f. Contact*. Quæ cōntāgĕ sŭā pāllōrĭbŭs ōmnĭă pīngūnt. *Lr.* (IV, 337). Ē cōntāgĭbŭs īgnĭs. *Id.* (VI, 280). SYN. Cōntāctŭs. || *Attouchement nuisible*. Ēt mălă mūlta ănĭmŭs cōntāgī fūngĭtŭr ējŭs. *Lr.* (III, 735. *Contagi* pro *contage*). *Voy.* Contagium.

Cōntāgĭŏ, ōnĭs, *f. Contact, attouchement*. Ēt prŏcŭl ēx ŭtĕrō cōntāgĭō tūrpĭs ăbēssĕt. (*Laud. Domin.* vs. 108.) *Voy.* Contactus (us). || *En partic. Attouchement contagieux, contagion, et au fig.* Dĕdĭt hānc cōntāgĭō lābĕm. *J.* (2, 78). Āntīquī quŏnĭăm cōntāgĭo ĭn īllō Crīmĭnĭs. *Avien.* (*Arat. Ph.* 262). Nē cōntāgĭō mĕă bŏnĭs ōbsĭt. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 12). Cōntāgĭōnĕ mĕī pătrĭs mĕtŭō mălŭm. *Pl.* (*Amp.*

prol. 31. *Charis.* p. 54, *Sallustii* locum referens, notat usitatius esse *Contagium*). *Voy. le suiv.*

Cōntāgĭŭm, ĭī, *n.* (*ordint. au plur.*) *Contact, contact nuisible.* Cōrpŏrĭs ātque ănĭmāī Mūtŭā vītālēs dīscūnt cōntāgĭă mōtūs. *Lr.* (III, 345. Et *Mart.* XI, 48). SYN. Cōntāctŭs. || *Ordint. Contagion.* Nēc mălă vīcīnī pĕcŏrĭs cōntāgĭă lædēnt. *V.* Dīră pĕr īncaūtūm sērpānt cōntāgĭă vūlgŭs. *Id.* Nē dē prŏpīnquō sōrdĭūm cōntāgĭō. *Prud.* (*Cath.* 7, 33). SYN. Cōntāgēs, cōntāgĭō. EP. Mălă, fūnēstă, mōrbĭdă, nōxĭă, ēxĭtĭālĭă, lētālĭă, mōrtĭfĕră; fœdă, hōrrēndă, mĕtŭēndă. VERS. Īllæsās vĭtĭātĭs āddĕrĕ pārtēs. *Ovid.* Quĭs nōn ē tĭmĭdĭs ægrī cōntāgĭă vītăt, Vīcīnūm mĕtŭēns nē trăhăt īndĕ mălŭm? *Id.* Nūllă nŏcēnt pĕcŏrī cōntāgĭă. *H. Voy.* Pestis. || *Au fig.* Ægræ cōntāgĭă mēntĭs. *O.* Cōntāgĭă lūcrī. *H.* Scĕlĕrūm cōntāgĭă. *L.*

Cōntāmĭnātŭs, ă, ŭm. *Souillé.* Cōntāmĭnātō cūm grĕgĕ țūrpĭūm Mōrbō vĭrōrŭm. *H.* Cōntāmĭnātĭs ōppĭdōrūm mōrĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 65).

Cōntāmĭnŏ, ās, ārĕ. *Souiller.* Sīc īntērpŏsĭtūs vīllō cōntāmĭnăt ūnctō. *M.* (I, 54, 4). SYN. Fœdŏ, īnquĭnŏ, pōllŭŏ, īnfĭcĭŏ. *Voy.* Polluo. || *Au fig.* Cōntāmĭnārĭt rēgĕ quĭs cæsō mănŭs. *Sen.* (*OEd.* 389). Cōntāmĭnārī nōn dĕcērĕ fābŭlās. *Ter.* (*And. prol.* 16). || *Déshonorer.* Cōntāmĭnārī stīrpem, ādmīscērī gĕnŭs. *Att.* (ap. *Cic. N. D.* 3, 27). *Voy.* Vitio.

† Cōntēchnŏr, ārĭs, ārī, *d. arch. Ourdir, machiner.* Vĭdĕ mŏdŏ ne īllīc sīt cōntēchnātŭs quīppĭăm. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 34).

Cōntēctŭs, ă, ŭm. *Couvert.* Cōntēctām strāmĭnĕ vĭdĭt Fōrtĕ căsām. *O.* Ārbŏrĭbūs sŭpĕr ēt dōrsō cōntēctă mĭnāntī (spelunca). *V. Fl. Voy.* Tectus.

Cōntĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir.* Cōntĕgăt īndūctūs mŏrĭēntĭă lūmĭnă cōrtēx. *O.* Aūt hīc Tænărĭă cōntĕgăr ēxsŭl hŭmō. *Id.* Căpūt glaūcō cōntēxĭt ămīctū. *V.* SYN. Tĕgŏ, ōbtĕgŏ, cōndŏ, ŏpĕrĭŏ. *Voy.* Tego. || *Cacher, dissimuler.* Ēt īllī mĭsĕræ īndīgnē făctam īnjūrĭām cōntēxĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 41). SYN. Tĕgŏ, cēlŏ, ābdŏ.

Cōntĕmĕrŏ, ās, ārĕ. *Souiller, violer.* Aūsūs tām nōtās cōntĕmĕrārĕ mănŭs. *M.* (*Spect.* 10, 2. Adde *Ov. Am.* II, 7, 18). *Voy.* Temero.

Cōntēmnēndŭs, ă, ŭm. *Misérable. Voy.* Vilis.

† Cōntēmnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Dédaigneux.* Ĕgo ĕnĭm cōntēmnĭfĭcŭs fĭĕri, ēt fāstīdīre Ăgămēmnŏnĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 154).

Cōntēmnŏ, ĭs, psī, ptŭm, nĕrĕ. *Mépriser, dédaigner.* Aŭde, hŏspēs, cōntēmnĕre ŏpēs, ēt tē quŏquĕ dīgnŭm. *V.* Nōn ĭtă cōntēmnō vŏlŭcrĭs præcōnĭă fāmæ. *O.* Nōndūm cærŭlĕās pīnūs cōntēmpsĕrăt ūndās. *Tib.* (I, 3, 37). SYN. Tēmnŏ, spērnŏ, āspērnŏr, dēspĭcĭŏ, fāstīdĭŏ, rēspŭŏ, ābjĭcĭŏ, rējĭcĭŏ, dēspēctŏ, dēspērnŏ, călcŏ, cōncŭlcŏ, prōcŭlcŏ, nĕglĭgŏ. PPH. Pārvī *ou* nĭhĭlī făcĭŏ, dūcŏ, pēndŏ, æstĭmŏ. Nōn *ou* nĭhĭl cūrŏ. Sūbjĭcĭŏ pĕdĭbŭs. Pārvī pŭtŏ. VERS. Nēc mūnĕră cūrăt Ălēxĭs. *V.* Sōrdēnt tĭbĭ mūnĕră nōstră. Dūmquĕ tĭbi ēst ŏdĭō mĕă fīstŭlă. *Id.* Rēspŭĭs hæc ănĭmō lōngēquĕ rĕmīttĭs. *Lr.* Hōc tĭbĭ prō vīlī sūb pĕdĭbūsquĕ jăcēt. *O.* Ād mĕă mūnĕră sūrdŭs. *Id.* Frōntĕ sŭpērbā Dēspĭcĭt. *Cl. Voy.* Calco.

Au pass. Cōntēmnŏr. *Être méprisé.* Cōntēmnērĕ, mĭsĕr. *H.* Cōntēmnī spīnām, quūm cēdĭdĕrĕ rŏsæ. *O.* SYN. Tēmnŏr, dēspĭcĭŏr, nĕglĭgŏr, etc. PPH. Sūm cōntēmptŭs, dēspēctŭs, vīlĭs, ābjēctŭs. Īn cōntēmptŭm vĕnĭŏ. Īn cōntēmptū sŭm.

† Cōntēmpĕrŏ, ās, ārĕ. *Tempérer.* Prō rĕgĭōnĕ plăgæ cōntēmpĕrăt ūndă văpōrĕm. *Dracont.* (I, 183. Sic ed. *Sirm.* Aliter ed. *Camerac.*).

Cōntēmplātŏr, *impér. fut. Voy.* Contemplor.

Cōntēmplātŭs, ă, ŭm. *Qui a contemplé.* Tūm prīmūm Græcĭă vīrēs Cōntēmplātă sŭās. *St.* VERS. Ōbtūtūque hærēt dēfīxūs ĭn ūnō. *V.* Īntēntōs vōlvēns ŏcŭlōs. Ŏcŭlōs hōrrēnda īn vīrgĭnĕ fīxŭs. *Id.* Īmmōtōsque ŏcŭlōs īn sē sĭnĕ fīnĕ tĕnēntēm Ēxtĭmŭĭt. *O.* Hæsĭt ĭn ōppŏsĭtā lūmĭnă fīxŭs hŭmō *Id.* Īntēntĭs hærēbām fīxŭs ŏcēllĭs. *Pp.*

Cōntēmplātŭs, ūs, *m. Contemplation.* Ā cōntēmplātū sūbmŏvĕōquĕ mălī. *O.* SYN. Vīsŭs, īntŭĭtŭs.

† Cōntēmplŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Contemplor. Cōntēmpla, ēt tēmplūm Cĕrĕrĭs ād lævam ādspĭcĕ. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 9). Hăbērĕ spĕcŭlum, ŭbi ōs cōntēmplārēnt sŭŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 2. *Id. Trin.* IV, 2, 21. Et multa habet *Non.* 7, 11).

Cōntēmplŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Contempler.* Sĭmŭl āc nūmmōs cōntēmplŏr ĭn ārcā. *H.* Cōntēmplātŏr ĭtēm quūm sē nūx plūrĭmă sīlvīs Īndŭĕt īn flōrēm. *V.* (Sic et *Lucret.* II, 113). Tăcĭtī cōntēmplēmūr fōrmăm. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 78). Āt pĭŭs ēx āltō cōntēmplāns tălĭă Rēctŏr. *Alcim.* (IV, 386). SYN. Ādspĭcĭŏ, īntŭĕŏr, tŭĕŏr, cōnsīdĕrŏ, spēctŏ, ōbsērvŏ. *Voy.* Specto.

Cōntēmptĭm, *adv. Avec mépris.* Dējĭcĭt ĭctōs Īnvĭdĭa īntērdūm cōntēmptim īn Tārtără tētră. *Lr.* (V, 1123). Nē nōs tăm cōntēmptĭm cōntĕrās. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 34). SYN. Sŭpērbē, fāstīdĭōsē.

Cōntēmptŏr, ōrĭs, *m. Celui qui méprise.* Ēst hīc ēst ănĭmūs lūcĭs cōntēmptŏr. *V.* Cōntēmptŏr dīvūm Mĕzēntĭŭs. *Id.* Cōntēmptŏr Ămūlĭŭs æquī. *O.* SYN. Sprētŏr.

Cōntēmptrīx, īcĭs, *f. Celle qui méprise.* Sēd ĕt īllă prŏpāgŏ Cōntēmptrīx sŭpĕrūm. *O.* Cōntēmptrīx tūrbă pĕrīclī. *Sil.* (Adde *Pl. Bac.* III, 6, 2).

Cōntēmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Contemno. *Méprisé.* Cōntēmptūmquĕ prĭŭs, nūnc vĕrĕārĕ frĕtŭm. *O.* Ŏthōnĕ cōntēmptō sĕdĕt. *H.* Cōntēmptūm gĕnŭs. *Ph.* SYN. Sprētŭs, dēspēctŭs, ābjēctŭs, vīlĭs.

Cōntēmptŭs, ūs, *m. Mépris.* Ārmăt cōntēmptū mēntēm nĕcĭs. *Sil.* Ē cōntēmptĭbŭs ēxĭt. *Lr.* (V, 831). SYN. Fāstīdĭŭm, fāstīdĭă. EP. Sŭpērbŭs, tŭmēns, tŭmĭdŭs.

Cōntēndŏ, ĭs, dī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre; étendre.* Cōntēndĕ tĕnācĭă vīnclă. *V.* Cōntēndānt īlĭă rīsū. *O.* Īsque Hēllēspōntō pōntēm cōntēndĕrăt āltō. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 21). SYN. Tēndŏ, īntēndŏ. || *Au fig.* Nĭsĭ sē cōntēndĭt, ăcūtē Cērnĕrĕ nōn pŏtĭs ēst ănĭmŭs. *Lr.* (IV, 804). Nōn lĭbēt īn tălēs ănĭmūm cōntēndĕrĕ cūrās. *O.* SYN. Īntēndŏ, ādhĭbĕŏ, dīrĭgŏ. || *Mettre aux prises, opposer.* Ūt vīm cōntēndās tuam ād mājēstātēm vĭrī. *Att.* (apud *Non.* 4, 68). Căvēsĭs tŭām Cōntēndās īrām cōntrā cum īrā Lībĕrī. *Næv.* (Ibid.). || *Par ext. Jeter, lancer.* Īnfēnsām cōntēndĕrăt hāstăm. *V.* Āĕrĭās tēlūm cōntēndĭt ĭn aūrās. *Id.* SYN. Mīttŏ, jăcĭŏ, tōrquĕŏ. || *n. S'efforcer.* Quā līttŏră prōxĭmă, cūrsū Cōntēndūnt pĕtĕrĕ. *V. Voy.* Conor. || *Lutter, rivaliser.* Nēc tăm Tūrpĕ fŭĭt vīncī quăm cōntēndīssĕ dĕcōrŭm. *O.* Tēcūm mālīt cōntēndĕrĕ bēllō. *V.* Cōntēndĕrĕ vērsĭbŭs āmbŏ. *Id.* Nōr tămĕn īstă mĕō vălĕānt cōntēndĕre ămōrī. *Pp.* (I, 14, 7). *Voy.* Certo. || *Prétendre.* Īllūm cōntēndī mēntĕ cărērĕ bŏnā. *O.* SYN. Āssērŏ. || — cūrsŭm, *ou absolt. Se diriger, aller.* Ād hūnc ălĭī cūrsūm cōntēndĕrĕ jūssī. *V.* Nōn hūc Ārgōō cōntēndĭt rēmĭgĕ pīnŭs. *H.* Īn vĕtĭtās cōntēndĕrĕ tērrās. *O.* Qu rēctā plātēā cūrsum hūc cōntēndĭt sŭŭm. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 58). *Voy.* Eo.

Au pass. Cōntēndŏr, *qqf. Être mis aux prises.* Quĭs Mīrmīllōnī cōntēndĭtŭr? Æquĭmănŭs Thrāx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per interrog.* 3).

Cōntēntē, *adv. D'une manière tendue, serrée.* || *Au fig.* Quānquam īllūm mātĕr ārctē cōntēntēque hăbēt. *Pl.* (*As.* I, 1, 63).

Cōntēntĭŏ, ōnĭs, *f. Effort. Voy.* Conamen. || *Dif-*

férend, dispute. Vĕl făcĭlēs vĕl dĭffĭcĭlēs cōntēntĭŏ nācta ēst. *Aus.* (*Idyl.* 17, 7. Alii leg. *nata est*). Nōmĕn hăbēns Græcūm, cōntēntĭŏ māgnă dĕārŭm. *Sympos.* (*Ænigm.* 82, 1). *Voy.* Lis.

Cōntēntŭs, ă, ŭm, 1. *part. p. de* Contendo. *Tendu.* Cōntēntā cērvīcĕ trăhūnt strīdēntĭă plaūstră. *V.* Quī jām cōntēntō, jām lāxō fūnĕ lăbōrăt. *H.* Ŭt trĕmŭlō stārēnt cōntēntæ fūnĕ cărīnæ. *L.* SYN. Tēntŭs, īntēntŭs, āddūctŭs. || *Au fig.* Ēxsĭlĭīs cōntēntă sŭīs (mens). *O.* SYN. Īntēntŭs, dēfīxŭs. || 2. *de* Contineo. *Contenu.* Nēc cœlō cōntēntă sŭo ēst Jŏvĭs īră. *O.* || *Content, satisfait.* Hāc gălĕā cōntēntŭs ăbītŏ. *V.* Haūd ūnūm cōntēntă lătŭs trānsīrĕ, quĭēscĭt. *L.* Nēc tămĕn hīs cōntēntŭs ĕrĭs. *Tib.* (IV, 1, 119). Cōntēntūs nōstrīs sī fŭīssēs sēdĭbŭs. *Ph.* SYN. Lætŭs. || *Qqf. compar.* Cōntēntĭōrēs măge ĕrūnt, ātque ăvĭdī mĭnŭs. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 15).

† Cōntĕrĕbrōmĭă, æ, *f. Qui foule beaucoup de raisin ou consomme beaucoup de vin; mot forgé par Plaute* (*Curc.* III, 1, 76).

Cōntērmĭnŭs, ă, ŭm. *Proche, voisin.* Ārdŭă mōrŭs ĕrăt, gĕlĭdō cōntērmĭnă fōntī. *O.* Sўbărīs nōstrīs cōntērmĭnŭs ārvīs. *Id.* Cōntērmĭnă Maūrīs Rēgnă Jŭbæ. *L. Voy.* Vicinus. || *Au fig.* Mōrtī cōntērmĭnă vīrtŭs. *St.*

Cōntĕrŏ, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Broyer, user en frottant, en frappant.* Prōtĭnŭs hōrrēndīs īnfāmĭă pābŭlă sūccīs Cōntĕrĭt. *O.* Vīvācīs cōrnŭă cērvī Cōntĕrĕ. Cōntĕrĭtŭr fērrūm, sĭlĭcēs tĕnŭāntŭr ăb ūsū. *Id.* Trēs făcĭlĕ cŏrĭōs cōntrīvīstī būbŭlōs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 11). SYN. Tĕrŏ, cōmmĭnŭŏ, cōntūndŏ, ābsūmŏ, cōnsūmŏ. || *User avec les pieds, fouler.* Sĕd ōmnĕ līmĕn cōntĕrīs sălūtātŏr. *M.* (VIII, 44, 4). Cuī sæpe īmmūndō Săcră cōntĕrĭtŭr vĭă sōccō. *Pp.* (II, 23, 15). *Voy.* Calco. || *Au fig. User, épuiser.* Cōntĕrĭmŭsquĕ bŏvēs, ēt vīrēs āgrĭcŏlārŭm Cōnfĭcĭmŭs. *Lr.* (II, 1160). SYN. Ābsūmŏ, cōnsūmŏ, cōnfĭcĭŏ, ēxhaūrĭŏ. || *Dépenser, perdre, ruiner.* Lis tē, bīs dĕcĭmæ nŭmĕrāntēm frīgŏră brūmæ, Cōntĕrĭt ūnă trĭbūs, Gārgĭlĭānĕ, fŏrīs. *M.* (VII, 64, 1). Is vĕl Hērcŭlīs cōntĕrĕrĕ quæstūm pōssĭĕt. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 68. *Id. Rud.* III, 4, 44). *Voy.* Decoquo. || *Accabler, faire mourir.* Cōntĕrĭs Tū tuā me ōrătĭōnĕ, mŭlĭĕr. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 65). || *Mépriser.* Nē nōs tām cōntēmptīm cōntĕrās. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 34). SYN. Călcŏ. *Voy.* Contemno. || *Passer, employer.* Quī sōmnō pārtēm mājōrēm cōntĕrĭs ævī. *Lr.* (III, 1060). Cōntrīvī dĭēm. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 4). Aūt ŏpĕrām sūmam aūt cōntĕrām. *Id.* (*Most.* III, 1, 54. Adde *Ter. Ph.* I, 4, 31). SYN. Tĕrŏ, īmpēndŏ, ābsūmŏ, cōnsūmŏ. || *Au passif: qqf. Être familier.* Hīc mĭhī cōntĕrĭtŭr vītæ mŏdŭs. *Pp.* (I, 7, 9).

Cōntērrĕŏ, ēs, ērĕ. *Épouvanter.* Ātque īmpĭă pēctŏră vūlgī Cōntērrērĕ mĕtū. *Lr.* (II, 623). Nēc mœstă nĭgrī rēgnă cōntērrēns Jŏvĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1705. Adde *V. Fl.* VII, 517). *Voy.* Terreo.

† Cōntērrĭtŏ, ās, ārĕ. *Épouvanter.* Clāssĭbŭs ēccĕ sŭīs tōtūm cōntērrĭtăt ōrbĕm. *Corip.* (*Joh.* III, 129).

Cōntērrĭtŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Pūgnæ cōntērrĭtă sōrtĕ. *V.* Ādspēctū cōntērrĭtŭs hæsĭt. *Id. Voy.* Territus.

Cōntēstŏr, ārĭs, ārī, *d. Invoquer, prier.* Nūnc vōs cōntēstŏr, Mānēs, quĭbŭs ōssă rĕlĭnquŏ: Tēllūs, huīc tŭmŭlō nē grăvĭs ēssĕ vĕlīs. (*Antholog.* II, p. 108.) Nōn cōgnĭtŭs īstŭd, Sēd cōntēstāmŭr. *Sid.* (7, 510).

Cōntēxŏ, ĭs, xŭī, xtŭm, xĕrĕ. *Faire un tissu, joindre ensemble.* Pūppēs tĕnŭī cōntēxĕrĕ cānnā. *V. Fl.* Mōlĭbŭs īnsŏlĭtō cōntēxūnt rōbŏră dūctū. *L.* Cōntēxĕrĕ vīllōs. *Cl.* SYN. Tēxŏ, cōnnēctŏ, jūngŏ, cōmpĭngŏ. || *Au fig.* Nēc vūlt cōntēxĕrĕ cārmĕn. *Calp.* (10, 9). Mārtīnĭānūm sīc tĭbī lōngē părēm Gērmānă mēns cōntēxŭĭt. *P. Nol.* (21, 453).

Cōntēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Tissu; joint.* Trăbĭbŭs cōntēxtŭs ăcĕrnīs Stărĕt ĕquŭs. *V.*

Cōntēxtŭs, ūs, *m. Tissu, un ensemble.* Cōntēxtūm vīs dēbērēt dīssŏlvĕrĕ quæquĕ. *Lr.* (I, 244).

Cōntĭcĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Cōntĭcēscŏ *ou* Cōntĭcīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se taire.* Ādspĭcĭs ŭt vĭrĭdēs, aūdītō Cæsărĕ, sīlvæ Cōntĭcĕānt. *Calp.* (4, 97). Ēt cănĭs, ēt văriæ cōntĭcŭīstĭs ăvēs. *O.* Cōntĭcŭēre ōmnēs. *V.* Sēd cōntĭcēscām: vīcīnum ēccum, ēxīt fŏrās. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 46. *Id. Bac.* IV, 6, 28. Verbum *Conticeo* agnoscit *Prisc.* 829.) *Voy.* Sileo.

Cōntĭcĭnĭŭm, ĭī, *n. L'instant le plus calme de la nuit.* Rĕdīto hūc cōntĭcĭnĭō. *Pl.* (*As.* III, 3, 95. Cf. *Varr. L. L.* 7, 79).

† Cōntĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un croc.* Cōntĭgĕrō sĭmĭlīs jŭvĕnī, spēctābăt ĭn āltŭm. *P. Nol.* (20, 183).

Cōntĭgī, *parf. de* Contingo 1.

Cōntīgnātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'une charpente.* Nām quăsī cōntīgnātă săcrīs cœnācŭlă tēctīs. *P. Nol.* (24, 400).

Cōntĭgŭŭs, ă, ŭm. *Contigu, voisin.* Hūnc ŭbĭ cōntĭgŭūm mīssæ fŏrĕ crēdĭdĭt hāstæ. *V.* Cōntĭgŭās hăbŭērĕ dŏmōs. *O.* SYN. Prōpīnquŭs, vīcīnŭs.

Cōntīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Contingo 2. *Teint.* Ēx īnĕūnte ævō nūllō cōntīnctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 742. Alii leg. *contacta, conjuncta*; sed illud præstat).

Cōntĭnēns, tĭs. *Contigu, qui se suit sans interruption; qui tient au continent* Pārūm lŏcŭplēs cōntĭnēntĕ rīpā. *H.* || *Au fig. Retenu, qui a une conduite rangée.* Āntehāc ēst hăbĭtŭs pārcŭs, nēc măgĕ cōntĭnēns. *Pl.* (*Most.* I, 1, 30. *Id. As.* V, 2, 7; *Ter. Eun.* II, 1, 21). *Voy.* Castus. || *Subst. m. Continent, terre ferme. Voy.* Terra.

Cōntĭnēntĕr. *De suite, continuellement.* Ān cōntĭnēntĕr quōd sĕdētĭs īnsŭlsī? *Cat.* (37, 6).

Cōntĭnēntĭă, æ, *f. Retenue, bonne conduite.* Pŭtābam, ēt măgnum ēxēmplūm cōntĭnēntĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 65).

Cōntĭnĕŏ, ēs, ĭnŭī, ēntŭm, ĭnērĕ. *Tenir, contenir.* Sūprāquĕ quŏd ōmnĕm Cōntĭnĕt āmplēxū tērrăm. *Lr.* (V, 320). Quāttŭŏr ætērnŭs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mūndŭs Cōntĭnĕt. *O.* SYN. Tĕnĕŏ, cōmplēctŏr, īnclūdŏ. || *Retenir, arrêter.* Āgrĭcŏlām sī quăndō cōntĭnĕt īmbĕr. *V.* Lăcrĭmās mălĕ cōntĭnĕt. *O.* Cōntĭnŭītquĕ grădŭm. *V.* SYN. Tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, dētĭnĕŏ, mŏrŏr, cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, prĕmŏ. *Voy.* Cohibeo. || *Retenir, garder, conserver.* Quæ vēra aūdīvī, tăcĕo, ēt cōntĭnĕo ōptŭmĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 23). || — mē. *Se renfermer, s'enfermer.* Urbīs sē mœnĭbŭs hōstēs Cōntĭnŭērĕ dĭū. *O.* || — mē, *qqf. absolt., et* Cōntĭnĕŏr, *pass. Se contenir, se retenir, s'empêcher.* Vīx mē cōntĭnŭī. *O.* Jām sē mălĕ cōntĭnĕt āmēns. *Id.* Vīx mē cōntĭnĕŏ quīn īnvŏlĕm Căpĭllŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 20). Nĕquĕŏ cōntĭnērĕ quīn lŏquăr. *Pl.* (*Men.* II, 1, 28). Cōntĭnērī, quīn cōmplēctăr, nōn quĕŏ. *Id.* (*Rud.* IV, 4, 128). SYN. Ābstĭnĕŏ, tēmpĕrŏ, mŏdĕrŏr.

Cōntīngĭt, *n. unipers. Échoir, tomber en partage, ordint. en parl. d'une chose agréable* Scīlĭcĕt ŭt Tŭrnō cōntīngăt rēgĭă cōnjūx. *V.* Sīc ūmbrōsă tĭbī cōntīngānt tēctă, Prĭāpĕ. *Tib.* (I, 4, 1). Nōn cuīvīs hŏmĭnī cōntīngĭt ădīrĕ Cŏrīnthŭm. *H.* SYN. Ōbtīngĭt, ēvēnĭt. || *Qqf. en parl. d'un malheur.* Hīc hŏdĭē cōntĭgĕrĭt mălŭm. *Enn.* (ap. *Non.* 4, 90).

1. Cōntīngŏ, ĭs, ĭgī, āctŭm, īngĕrĕ (tangere). *Toucher.* Fūnĕmquĕ mănū cōntīngĕrĕ gaūdēnt. *V.* Cōntĭgĭmŭsquĕ mănūm quā cōncĭdĭt Ilĭă tēllūs. *Id.* SYN. Tāngŏ, āttrēctŏ || *Atteindre.* Jām frăgĭlēs pŏtĕrām

tĕrrā cōntīngĕrĕ rāmōs. *V.* Ævī cōntīngĕrĕ flōrĕm. *Lr.* (I, 566). SYN. Āttīngŏ, tāngŏ.

2. Cōntīngŏ *ou* Cōntīnguŏ, ĭs, xī, nctūm, gĕrĕ (tingere). *Teindre, enduire, saupoudrer.* Proīndĕ cŏlōrĕ cāvē cōntīnguās sēmĭnă rērūm. *Lr.* (II, 755). Prĭŭs ōrās pōcŭlă cīrcūm Cōntīnguūnt mēllĭs dūlcī flāvōquĕ lĭquōrĕ. *Id.* (I, 938). Aūt pārcō sălĕ cōntīnguūnt, hĭĕmīquĕ rĕpōnūnt. *V.* SYN. Tīnguŏ, lĭnŏ. || *Au fig.* Mūsæō cōntīnguēns cūnctă lĕpōrĕ. *Lr.* (I, 932).

Cōntĭnŭātŭs, ă, ŭm. *Qui tient à, qui se suit.* Quām dŏmŭs Aūgūstō cōntĭnŭātă fŏrō. *O.*

· Cōntĭnŭē, *adv. Comme* Continuo.

Cōntĭnŭī, *parf. de* Contineo.

1. Cōntĭnŭō, *adv. Continuellement, toujours; éternellement.* Mērcŭrĭūm jūssī mē cōntĭnŭō cōnsĕquī, Sī quĭd vĕllem īmpĕrārĕ. *Pl.* (*Amp.* III, 1, 20). Cōntĭnŭo hās lēgēs ætērnăquĕ fœdĕră cērtīs Īmpŏsŭīt nātūră lŏcīs. *V.* (*G.* I, 60. Ubi *Servius.* Iterum *ibid.* III, 486). SYN. Jūgĭtĕr, ætērnūm, sēmpĕr. *Voy.* Semper. || *Aussitôt, sur-le-champ.* Vērūm cōntĭnŭō fāc tămĕn īllă lĕgăt. *O.* Haūd mŏră, cōntĭnŭō pērfēctīs ōrdĭnĕ dōnīs. *V.* Ĕgŏmĕt cōntĭnŭō mēcūm: Cērtē cāptŭs ēst. *Ter.* (*And.* I, 1, 30). SYN. Ēxtēmplō, cōnfēstīm, sŭbĭtō, rĕpēntĕ, prōtĭnŭs. *Voy.* Protinus. || *Pour commencer, d'abord.* Cōntĭnŭo īn sīlvīs māgnā vī flēxă dŏmātŭr... ūlmŭs. *V.* (*G.* I, 169. *Serv.* vertit: « Principio statim. »)

2. Cōntĭnŭŏ, ās, ārĕ. *Faire suivre sans interruption, continuer.* Tēllūs hīnc ārdŭă cēlsōs Cōntĭnŭāt cōllēs. *L.* Cōntĭnŭātquĕ dăpēs. *H.* Cōntĭnŭārĕ dĭēs ĕpŭlīs. *Cl.* Ŏbtrūncăt, ēt cōntĭnŭāt īn nōctem ūltĭmăm Sōmnōs. *Petr.* (*Sat.* 89). SYN. Prōtēndŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ.

Cōntĭnŭŭs, ă, ŭm. *Continu, qui se suit sans interruption.* Cōntĭnŭī mōntēs, nī dīssŏcĭēntŭr ŏpācā Vāllĕ. *H.* Leūcădă cōntĭnŭām vĕtĕrēs hăbŭērĕ cŏlōnī. *O.* SYN. Cōntĭnŭātŭs, cōntĭnēns. || *Continu, continuel.* Nōn ēst Æquālīs răbĭēs, cōntĭnŭūsquĕ fŭrŏr. *O.* Sēd quām cōntĭnŭīs ēt quāntīs lōngă sĕnēctūs Plēnă mălīs! *J.* (10, 190). SYN. Āssĭdŭŭs, pērpĕtŭŭs. *Voy.* Perpetuus.

† Cōntōllŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Porter à la rencontre.* Cōngrĕdĭăr. Cōntōllām grădŭm. *Pl.* (*Aul.* V, 1, 6: de quo *Non.* 2, 100. *Id. Bacch.* III, 6, 6, ubi vulgo *tollam*).

Cōntŏnăt, ŭĭt, ārĕ, *n. unip. Il tonne.* Cōntĭnŭō cōntŏnăt Sŏnĭtū māxŭmō. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 42).

† Cōntŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Cunctor. (Cf. *Non.* 4, 55, et *Donat.* ad *Ter. Hec.* I, 2, 2, ubi agit de *Percontor.*)

Cōntōrquĕŏ, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tourner, détourner.* Cōntōrsīt lævās prōrām Pălĭnūrŭs ăd ūndās. *V.* Cēlsăquĕ sēmĭfĕrūm cōntōrquēns frēnă lŭpōrūm. *V. Fl.* SYN. Tōrquĕŏ, flēctŏ, vērtŏ. || *Lancer.* Tēlūm cōntōrsĭt ĭn aūrās. *V.* SYN. Tōrquĕŏ, cōnjĭcĭŏ, jăcŭlŏr, vĭbrŏ, ēmīttŏ.

Cōntōrtĭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Composé (en parl. de noms).* Lōngă nōmĭnă Cōntōrtĭplĭcāta hăbēmŭs. *Pl.* (*Pers.* IV, 6, 26).

Cōntōrtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui torture.* Bŏnōrum ēxtōrtŏr, lēgūm cōntōrtŏr. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 27).

Cōntōrtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Contorqueo. *Tourné, tordu, qqf. frisé.* Mōllĭă cōntōrtīs āllĭgăt ōssă cŏmīs. *Pp.* (IV, 7, 80). Ēn īmpŭdĭcām crīnĕ cōntōrtō căpŭt Lævā rĕflēxī. *Sen.* (*Hip.* 707). || *Lancé.* Cōntōrtum hāstīlĕ lăcērtō. *V.* Cōntōrtă fălārĭcă vĕnĭt. *Id.*

Cōntrā, *prép. En face de.* Cārthāgo, Ītălĭām cōntrā Tĭbĕrīnăquĕ lōngē Ōstĭă. *V.* PPH. Ēx ădvērsō, ē rĕgĭōnĕ, īn cōnspēctū. || *Contre.* Māgnum Ālcīdēn cōntrā stĕtĭt. *V.* Cōntrā fātă dĕūm Părĭdēm cōntēndĕrĕ cōntrā. *Id.* SYN. Ādvērsŭs, ĭn, *qqf.* cŭm, āntĕ, ăd. || *Le long de (en montant).* Cōnstrūctăquĕ sāxă Fēmĭnĕă trāxīssĕ mănū cōntra ārdŭă dēxtrā. *Sil.* || *Adv. En face, vis-à-vis.* Cōntra ēlātă mărī rēspōndēt Gnōssĭă tēllūs. *V.* Pārtīquĕ dĕdĕrĕ Ōscŭlă quīsquĕ sŭæ nōn pērvĕnĭēntĭă cōntrā. *O.* Stāt cōntrā, stārīquĕ jŭbĕt. *J.* (3, 290). || *A l'opposé, à la rencontre.* Quŏtĭēs vĕnīrĕ, Paūlĕ, vīdĕrīs cōntrā. *M.* (V, 4, 5). Ădībŏ cōntra, ēt cōntōllām grădūm. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 6). SYN. Ōbvĭăm. || *Au contraire.* Cōntrā, nōn ūlla ēst ŏlĕīs cūltūră. *V.* SYN. Vērūm, sēd, aūtēm, vērō. || *A son tour, de son côté, en réponse.* Āt Vĕnĕrīs cōntrā sīc fīlĭŭs ōrsŭs. *V.* Vōs cōntrā rēgī mĕă nūnc māndātă rĕfērtĕ. *Id.* || *En échange, en retour.* Cĕdŏ trēs mi hŏmĭnēs aūrĭchālcō cōntrā cum īstīs mōrĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 63. Adde *Ter. Eun.* II, 3, 64). Quæ me ămăt, quām cōntra ămŏ. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 23). SYN. Vĭcīssīm. || † Cōntră (*très-rare*). Sæpĕ mŏra ēst quŏtĭēs cōntră părēm dŭbĭtēs. *Aus.* (*Præfatiunc.* 1, 15).

Cōntrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Contraho. *Assemblé, réuni.* Īntĕr ăquās pĕlăgī, cōntrāctōs ūndĭquĕ fōntēs. *O.* SYN. Cŏāctŭs, cōllēctŭs, etc. || *Resserré.* Mŏrī cōntrāctām quūm tē cōgūnt frīgŏră. *Ph.* Cōntrāctō frīgŏrĕ pīgræ. *V.* Īn ārcā... Cōntrāctūm gĕnĭbūs tāngās căpŭt. *H.* Cōntrāctŭsquĕ lĕgĕt. *Id.* SYN. Ādstrīctŭs, cōnstrīctŭs. || *Resserré, rapetissé, réduit; ramassé (sur soi-même).* Cōntrāctă pīscēs æquŏră sēntĭūnt. *H.* Ēxĭgŭŭs prīmum, ātque īpsōs cōntrāctŭs ăd ūsūs Ēlĭgĭtŭr lŏcŭs. *V.* (Adde *Ov. Fast.* VI, 495). Nānŭs ĕt īpsĕ, sŭōs brĕvĭtĕr cōntrāctŭs ĭn ārtŭs. *Pp.* (IV, 8, 41. Plerique legunt *concretus*, sed perperam). SYN. Ārctātŭs, āngūstŭs, brĕvĭs. || *Contracté, ridé; au fig. Sévère ou triste.* Ēxplĭcŭīt vīnō cōntrāctæ sĕrĭă frōntĭs. *H.* Nōstră bĭbăt vērnūm cōntrāctă cŭtīcŭlă sōlĕm. *J.* (11, 203). SYN. Ādstrīctŭs, ăddūctŭs. || *Au fig.* Cōntrāctō mĕlĭŭs pārvă cŭpīdĭnĕ Vēctīgālĭă pōrrĭgăm. *H.* Cōntrāctă paūpērtās. *Id.* SYN. Āngūstŭs. || *Contracté (en parl. d'un mal), qui existe.* Cōntrāctăquĕ cūlpīs Vūlnĕră. *P. Nol.* (35, 409). Prīncĭpĭōrūm Ēx īnfīnītō cōntrāctūm tēmpŏrĕ bēllūm. *Lr.* (II, 574). || *Compar.* Cōntrāctĭŏr īgnĭs. *Lr.* (V, 570). Quĭs ĕnīm cōntrāctĭŏr īllō? (*Moret.* 78.)

Cōntrāctŭs, ūs, *m. L'action de se contracter, de se rider, contraction.* Quī cōnfĭcĭt ānnūm Cūnctă rĕmīttēntēm cōntrāctĭbūs īllăquĕātă Mūltĭmŏdīs. *Prud.* (*Apoth.* 993). || † *Contrat.* Īn cūnctīs sīmplēx cōntrāctĭbŭs, ŏmnĭbŭs æquŭs. (*Anth.* II, p. 236.)

? Cōntrādŏ, ĭs. *Voy.* Corrado.

Cōntrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Assembler, réunir.* Cōntrăhĕ quĭdquĭd Sīve ănĭmīs, sīve ārtĕ vălēs *V.* Cōntrăhĭmūsquĕ vĭrōs. *Id.* Cōntrăhĕre ăgrēstēs. *O.* Tālĕ nĕmŭs vātēs cōntrāxĕrăt. *Id.* SYN. Cōgŏ, cōllĭgŏ (is), cōngrĕgŏ. || *Resserrer, rétrécir.* Īpsĕ tĭbī iăm brāchĭă cōntrăhĭt ārdēns Scōrpĭŭs. *V.* Cōntrăhēs vēntō nĭmĭūm sĕcūndō Tūrgĭdă vēlă. *H.* Āntīquī cōntrāxīt tēmpŏră vērĭs. *O.* Nōstrās ēt cōntrăhĕ pœnās. *Id.* Sēd Pæān cōntrăhĭt ārcŭm. *J.* (6, 174). SYN. Strīngŏ, ārctŏ, āngūstŏ, prēmŏ. *Voy.* Arcto. || *Rider.* Cōntrăhēt ōră dŏlŏr. *O.* Cōntrāxīt vūltūm fōrtūnă. *Id.* Quĭd cōntrāxīstīs frōntēm? *Pl.* (*Amp. prol.* 52). SYN. Āddūcŏ, ādstrīngŏ. *Voy.* Contractus, Supercilium. || *Au fig. Resserrer.* Ănĭmūs fōrmīdĭnĕ dīvūm Cōntrăhĭtŭr. *Lr.* (V, 1217). || *Amasser, attirer, contracter.* Quæ nūmĭnĭs īrām Cōntrāxērĕ mĭhī. *O.* Proīn, sī quĭs pūgnam ēxspēctăt, lītēs cōntrăhăt. *Pl.* (*Capt. prol.* 63).

Cōntrārĭŭs, ă, ŭm. *Contraire, opposé.* Scīndĭtŭr īncērtūm stŭdĭa īn cōntrārĭă vūlgŭs. *V.* Fātīs cōntrārĭă nōstrīs Fātă Phrȳgūm. *Id.* Nōn cōntrārĭă fōvī Ārmă. *O.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, ădvērsŭs, æmŭlŭs, īn-

fēstūs, īnīmīcūs, pūgnāns. || *Situé en face*. Phrȳgĭæ cōntrārĭă tēllūs. *O*. SYN. Ŏppŏsĭtūs, ādvērsūs.

Cōntrēctābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut toucher, sensible*. Cōrpŏrĭs ēffĭgĭēm nīl cōntrēctābĭlĕ hăbēntēm. *Prud*. (*Apoth*. 959). Nēc cōntrēctābĭlĕ fūlmĕn. *Aus*. (*Parent*. 9, 3).

Cōntrēctābĭlĭtĕr. *D'une manière sensible*. Cōntrēctābĭlĭtēr caūlās īntrārĕ pălātī. *Lr*. (IV, 662).

Cōntrēctŏ, ās, ārĕ. *Toucher souvent*. Pēctŏră tāngēbām trĕpĭdō sălĭēntĭă mōtū : Dūmque ĕă cōntrēctō. *O*. Nōn cōntrēctārī tūtĭūs ēssĕ pŭtēm (vulnus). *Id*. Cōntrēctātūs ŭbī mănĭbūs sōrdēscĕrĕ vūlgī Cœ̄pĕrĭs (de libro). *H*. SYN. Āttrēctŏ, tāngŏ, āttīngŏ, pālpŏ.

Cōntrĕmīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *et* Cōntrĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n*. *Trembler*. Tēllūrĭs hūjūs pĕnĭtā cōntrĕmīscĕrĕ. *Jul. Valer*. (I, 34, edit. *Maii*). Tēllūs Cōntrĕmĭt, ēt māgnūm pērcūrrūnt mūrmŭră cœ̄lūm. *Lr*. (V, 1219). Cōntrĕmŭīt nĕmūs, ēt sīlvæ īntōnŭērĕ prŏfūndæ. *V*. Cōntrĕmŭīt quērcūs. *O*. *Voy*. Tremo.|| *Act*. *Redouter*. Ūndĕ pĕrīclūm Fūlgēns cōntrĕmŭīt dŏmŭs. *H*. *Voy*. Timeo.

Cōntrĭbŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fournir ensemble*. Nēc nōn Spērchēĭdēs ūndæ Cōntrĭbŭēre ălĭquĭd. *O*. Prŏprĭōs ĕgŏ tēcūm, Sīt mŏdŏ fās, ānnōs cōntrĭbŭīssĕ vĕlīm. *Tib*. (I, 6, 63). SYN. Cōnfĕrŏ.

Cōntrīstŏ, ās, ārĕ. *Rendre triste, contrister*. Jūpĭtĕr heū ! mœ̄stō cōntrīstāt sīdĕră vūltū. *V*. *Fl*. Plŭvĭō cōntrīstāt frīgŏrĕ cœ̄lūm. *V*. Sĭmŭl īnvērsūm cōntrīstāt Āquārĭūs ānnūm. *H*. || *Rendre triste, sombre, par l'application d'une couleur*. Ūnguĭne ămārō Cōntrīstārĕ cŏmās. *Prud*. (*Apoth*. 345. Sic *Plin*. 35, 57, 4 : « Colores... et quodam nitore exhilarat *contristatos* sulfure. »)

Cōntrītūs, ă, ŭm, *part. p. de* Contero. *Broyé*. Ŏmnĭă quŏd cōntrītă, quŏd īgnī cōllābĕfāctă. *Lr*. (IV, 699). || *Au fig*. *Contrit*. Pēctŏrĕ cōntrītōs, gĕnĭbūs cūm pēctŏrĕ flēxōs. *Drac*. (II, 745). Cōntrītām sŏlĭdāns pērcŭsso īn pēctŏrĕ mēntēm. *Poet*. (ap. *Mai*. t. V, p. 113, in 4).

Cōntrīvī, *parf. de* Contero.

Cōntrōvērsĭă, æ, *f*. *Débat, dispute, controverse*. Sĭnĕ cōntrōvērsĭa ōmne ārgēntūm rēddĕrĕ. *Pl*. (*Curc*. V, 2, 69. *Id*. *Aul*. II, 2, 83 ; *Rud*. III, 5, 46). SYN. Līs, rīxă. || † Cōntrŏvērsĭă. *Le même*. Dēclāmātĭŏ cōntrŏvērsĭārūm. *Sid*. (*Epist*. VIII, 11, 29).

Cōntrōvērsūs, ă, ŭm. *Disputé, équivoque*. Sīn cōntrōvērsūm, dīssēntĭŏ sūbjĭcĭēt, Nōn. *Aus*. (*Idyl*. 17, 9. *Id*. *Ephem*. ult. 32).

Cōntrūdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Pousser ensemble*. Dūplĭcĭtĕr, nām vīs vēntī cōntrūdĭt, ēt īpsă Cōpĭă nīmbōrūm. *Lr*. (VI, 509. *Id*. IV, 424).

† Cōntrūncŏ, ās, ārĕ. *Séparer du tronc, tuer*. Ĕgo hŏdĭē ōmnēs cōntrūncābŏ duōbūs sōlīs īctĭbūs. *Pl*. (*Bac*. IV, 9, 51). || *Au fig*. *Rogner*. Mēūm nē cōntrūncēnt cĭbūm. *Pl*. (*Stic*. IV, 1, 48)

Cōntrūsūs, ă, ŭm, *part. p. de* Contrudo. *Poussé ensemble*. Cōntrūsæ nūbēs cōgūntūr, vīquĕ prĕmūntŭr. *Lr*. (VI, 734. *Ib*. 1254).

Cōntŭbērnālĭs, *m. f*. *Qui loge avec, camarade*. Sălāx tăbērnă, vōsquĕ cōntŭbērnālēs. *Cat*. (37, 1). Ōmnēs crŭcĭbūs cōntŭbērnālēs dărī. *Pl*. (*Mil*. II, 2, 28). SYN. Cōnvīctŏr, sŏdālĭs.

Cōntŭbērnĭūm, ĭī, *n*. *L'action d'habiter sous le même toit, habitation commune*. Tūm fŏrtŭītūm fēlēs cōntŭbērnĭūm. *Ph*. Sēd mălōs făcĭūnt mălōrūm fālsă cōntŭbērnĭă. (*Anthol*. I, p. 574.) Ēt prōstĭtūtæ tūrpĕ cōntŭbērnĭūm. (*Catal. Virg*. 5, 7.) SYN. Cōnvīctūs.

Cōntŭdī, *parf. de* Contundo. || ? Cōntŭdī, *arch*. Vīrēsquĕ vălēntēs Cōntŭdĭt crūdēlĭs hĭēmĭs. *Enn*. (ap. *Prisc*. 891. Quum autem Ennius, ibidem citatus secundam pro regula bis corripiat, crediderim poetam hic scripsisse *contutudit*, non mutata quantitate, sed usurpato vetere præterito).

Cōntŭĕŏr, ērĭs, ĭtūs sūm, ērī, *et* Cōntŭŏr, ĕrĭs, ī, *d*. *Regarder, voir*. Quŏd bĕnĕ prōpŏsĭtūm sī plānē cōntŭĕārĕ. *Lr*. (VI, 653). Īpsūm cōntŭĕŏr : sīc ăgĕ, Tītȳrĕ. *Sev. Sanct*. (*Carm. Buc*. 101). Quūm sæpĕ fĭgūrās Cōntŭĭmūr mīrās. *Lr*. (IV, 39). Scĭo ēssĕ, quām me hūnc scīpĭōnēm cōntŭī. *Pl*. (*As*. I, 1, 111). Ātque īpsum ădĕō cōntŭŏr. (*Ib*. II, 3, 23. Adde *Stat. Achil*. I, 131 ; *Pompon*. apud *Non*. 7, 20. Cf. *Intuor, Tuor*). SYN. Ādspĭcĭŏ, cērnŏ, vĭdĕŏ. *Voy*. Adspicio.

Cōntŭĭtūs, ūs, *m*. *Aspect, présence*. Fŭgăt īpsĕ se ā tuō cōntŭĭtū. *Pl*. (*Trin*. II, 1, 28).

Cōntŭlī, *parf. de* Confero.

Cōntŭmācĭă, æ, *f*. *Orgueil*. *Voy*. Superbia. || *Indocilité, résistance*. PPH. Īndŏcĭlĭs ănĭmūs. *O*.

Cōntŭmāx, ācĭs. *Orgueilleux, superbe*. Nē mē dīxĕrĭs ēssĕ cōntŭmācēm. *M*. (II, 68, 3). Līmām mŏmōrdĭt : īllă cōntrā cōntŭmāx. *Ph*. SYN. Sŭpērbūs. *Voy. ce mot*. || *Rebelle, mutin*. Sēd tū sȳllăbă cōntŭmāx rĕpūgnās. *M*. (IX, 12, 12). Hīspānĭs ĕgŏ cōntŭmāx căpīllĭs. *Id*. (X, 65, 7). Ēt cōntŭmācēm rēgĭbūs pŏpŭlūm sŭīs. *Sen*. (*Thyest*. 644). SYN. Īndŏcĭlĭs, rĕbēllĭs.

Cōntŭmēlĭă, æ, *f*. *Affront, outrage*. Quŏd quum īnquĭnāssēnt ōmnī cōntŭmēlĭā. *Ph*. Vĭri ōmnēs fērre ēt tĕgĕrĕ cōntŭmēlĭās. *Ter*. (*Hec*. I, 2, 91). Ōmnēs īn te īstæc rĕcĭdēnt cōntŭmēlĭæ. *Pl*. (*Men*. III, 2, 54 Adde *Hor*. *Epod*. 11, 25) SYN. Ŏpprŏbrĭūm, prŏbrūm, dēdĕcūs.

Cōntŭmēlĭōsē, *adv*. *D'une manière outrageante*. Ēn ūnquām cuīquām cōntŭmēlĭōsĭūs Aūdīstĭs făctam īnjūrĭām ? *Ter*. (*Ph*. II, 3, 1).

Cōntŭmēlĭōsūs, ă, ŭm. *Outrageant, qui injurie* Nēc tē bārbără cōntŭmēlĭōsī Cālcātūm rŏtă cōntĕrāt bŭbŭlcī. *M*. (X, 7, 4). Sēd nēc tūrgĭdă cōntŭmēlĭōsī Līctōrĭs nĭmĭūm vĕrēbŏr ōră. *Sid*. (9, 339).

† Cōntŭmĭă, æ, *f*. *Comme* Contumelia. Brŏmĭūs cōncĭpĕrēt cōntŭmĭās nōssĕ dŏlōrĕ. *Capel*. (IV, p. 135. *Gloss. Placidi* : « *Contumias*, contumelias. »)

Cōntŭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Enterrer*. Āggēstā cōntŭmŭlāvĭt hŭmō. *M*. (VIII, 57, 4). Ūt sāltēm pătrĭā cōntŭmŭlārĕr hŭmō. *O*. *Voy*. Tumulo.

Cōntūndŏ, ĭs, ŭdī, ūsūm, ūndĕrĕ. *Broyer, briser*. Āllĭă sērpȳllūmque, hērbās cōntūndĭt ŏlēntēs. *V*. Cōntŭdĕrīt vītēs (grando). *H*. Lȳdūm pūgnĭs cōntŭdĭt. *Pl*. (*Bac*. III, 3, 46). SYN. Frāngŏ, cōntĕrŏ, ōbtĕrŏ, cōmmĭnŭŏ. *Voy*. Frango. || *Au fig*. *Dompter, réprimer*. Āspĕr ĕquūs dūrĭs cōntūndĭtŭr ōră lŭpātĭs *O*. Ănĭmōs plăcĭdā cōntŭdĭt ārtĕ fĕrōs. *Id*. Pŏpŭlōsquĕ fĕrōcēs Cōntūndĕt. *V*. SYN. Dŏmŏ, sŭbĭgŏ, frāngŏ, rĕtūndŏ.|| *Émousser, détruire*. Cōntŭdĭt īngĕnĭūm pătĭēntĭă lōngă mălōrūm. *O*. SYN. Frāngŏ, cōnfĭcĭŏ. || † *Frapper* (*l'oreille*), *étourdir*. Hīs mŏnĭtĭs nōstrĭs aūrēs cōntūndĕ sŭpērbās. *Corip*. (*Johan*. II, 360) *Voy*. Obtundo. || ? Cōntŭtŭdī. *Voy*. Contudi.

Cōntŭŏr. *Voy*. Contueor.

Cōntūrbātŏr, ōrĭs, *m*. *Celui qui trouble, qui ravage*. Nōstĕr tē nōn căpĭt īgnĭs, Cōntūrbātŏr ăpĕr. *M*. (VII, 26, 9. *Id*. X, 96, 9).

Cōntūrbŏ, ās, ārĕ. *Brouiller, mêler, troubler*. Cōntūrbābĭmūs īllă, nē scĭāmūs. *Cat*. (5, 11, de osculis). Sī nōn prīmă nŏvĭs cōntūrbēs vūlnĕră plāgĭs. *Lr*. (IV, 1066). Quĭă vīs ănĭmi ātque ănĭmāī Cōntūrbātŭr. *Id*. (III, 498). Hŏdĭē cōntūrbābūnt făbŭlām. *Pl*. (*Most*. II, 2, [illegible] SYN. Cōnfūndŏ, tūrbŏ, *quelquef*. mīscĕŏ. || — rătĭōnēs, *ou absolt*. *Ruiner, causer une faillite*. Ītă cōntūrbāstī mĭhĭ Rătĭōnēs ōmnēs, ūt ĕām nōn pŏssīm sŭīs... trādĕrĕ. *Ter*. (*Eun*. V, 2, 29).

Cōntūrbābĭt Ătlās, ēt nōn ĕrĭt ūncĭă tōtă, Dēcīdāt tēcūm quā pătĕr īpsĕ dĕūm. *M.* (IX, 4, 5. Et *Juv.* 7, 129).

Cōntŭs, ī, *m.* (κόντος). *Croc, perche ferrée pour conduire les bateaux.* Īpsĕ rătēm cōntō sŭbĭgĭt. *V.* || *Pieu* (*sorte de lance*). Ēt ăcūtā cūspĭdĕ cōntōs. *V.* Dūrīs hōstēs dētrūdĕrĕ cōntīs. *Id.* (Et *Luc.* VI, 174).

Cōntūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Contundo. *Broyé, brisé.* Īgnōtūs pĕcŏrī, nūllō cōntūsŭs ărātrō. *Cat.* (62, 39). || *Au fig. Abattu, émoussé.* Cōntūsōs ănĭmōs ēt rēs mĭsĕrābĕrĕ frāctās. *V.* Cōnāmĭnĕ prīmæ Cōntūsō pūgnæ. *Sil.* SYN. Frāctŭs.

Cōnŭs, ī, *m.* (κῶνος). *Cône, figure conique.* Paūlātīm trăhĭt āngŭstī fāstīgĭă cōnī. *Lr.* (IV, 431). Quădrŭo īn fāstīgĭă cōnō Sūrgĭt, ĕt īpsā sŭās mīrātūr pȳrămĭs ŭmbrās. *Aus.* (*Mos.* 312). Cōnūm pȳrămĭdĭs cŏĕūntĭă flūmĭnă dūcūnt. *Rutil.* (1, 567). || *Cimier, haut de casque.* Ēt cōnum īnsīgnĭs gălĕæ, crīstāsquĕ cŏmāntēs. *V.* Cōnīque īmplūmēs. *Sil.* SYN. Ăpĕx. EP. Crīstātŭs. || *Pointe d'une meule de blé.* Ătquĕ sŭūm rēctō sūblīmēm sūrgĕrĕ cōnō. *Cypr.* (*Genes.* 1076).

† Cōnvădŏr, ārĭs, ārī, *d. Donner assignation.* Ŭbĭ tu ēs, quī mē cōnvădātŭs? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 5). *Voy.* Vador

? Cōnvălĕō, ēs, ērĕ, *n. Voy. le suiv.*

Cōnvălēscŏ, ĭs, lŭī, lēscĕrĕ, *n. Croître, se fortifier.* Quūm mălă pēr lōngās cōnvălŭĕrĕ mŏrās. *O.* SYN. Īnvălĕō. || *Se rétablir, recouvrer la santé.* Cōnvălŭī nōndūm dē vūlnĕrĕ tālī. *O.* Mūnĕrĕ dīgnŭs ĕrāt cōnvălŭīssĕ mĕō. *M.* (I, 102, 8. *Id.* X, 97, 4). SYN. Sānŏr, rĕfĭcĭŏr. *Voy.* Sanor.

† Cōnvāllĭă, ŭm, *n. pl. Endroits creux.* Prærūptă, plānă, mōntĭūm cōnvāllĭă. *Prud.* (*Peri.* 10, 331).

Cōnvāllĭs, ĭs, *f. Vallée entourée de tous côtés.* Quālēm sæpĕ căvā mōntĭs cōnvāllĕ sŏlēmŭs Dēspĭcĕrĕ. *V.* Ōbscūrīs claūdūnt cōnvāllĭbŭs ŭmbræ. *Id. Voy.* Vallis.

† Cōnvāllŏ, ās, ārĕ. *Entourer.* Cōnvāllāntquĕ Dĕūm cūm mājēstātĕ sŭpērnā. *Tert.* (*Jud. Dom.* 6).

Cōnvāsŏ, ās, ārĕ. *Plier bagage, emporter en fuyant.* Ălĭquĭd cōnvāsāssem, ātque hīnc mē cōnjĭcĕrēm prōtĭnam īn pĕdēs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 13. Sic bene, quanquam alii aliter).

Cōnvēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Conveho. *Voiturer, transporter souvent.* Cōnvēctārĕ jŭvāt prædās, ēt vīvĕrĕ rāptō. *V.* SYN. Cōnvĕhŏ, vĕhŏ, vēctŏ.

Cōnvĕhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voiturer. Voy.* Veho.

Cōnvēllŏ, ĭs, ēllī *et qqf.* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher, déraciner.* Vīncĕrĕ, nēc dūrō pŏtĕrĭs cōnvēllĕrĕ fērrō. *V.* Cōnvēllĭmŭs īmĭs Sēdĭbŭs (turrim). *Id.* Sīvĕ dăpēs ăvĭdō cōnvēllĕrĕ dēntĕ părābăt. *O.* SYN. Vēllŏ, ēvēllŏ, āvēllŏ, rĕvēllŏ. *Voy.* Evello. || *Au. fig. Arracher, déchirer; vaincre, changer.* Vērbīs cōnvēllĕrĕ pēctŭs. *O.* Nē tēntēs cōnvēllĕrĕ fātă. *Id.* SYN. Frāngŏ, mōvĕŏ.

Cōnvĕnă, æ, *m. f. Étranger qui se trouve avec un autre dans la même ville.* || *Au fig.* Quī ămāntēs ūnă īntēr sē făcĕrēm cōnvĕnās. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 60). Quĭd făcĭĕt, rūmpēns nātūrām, cōnvĕnă dīscōrs. *Ennod* (*Epigr.* 24, 5).

† Cōnvĕnām, ās, *arch. pour* Conveniam. Ĕum hŏmĭnem ŭt cōnvĕnās. *Pl.* (*Capt.* III, 2, 14. Vulgo *convenias*. Sed vid. *Advenat, Evenat, Pervenat*).

† Cōnvĕnībŏ, *ancien fut. pour* Conveniam. Tum īstām cōnvĕnībŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 17).

Cōnvĕnĭēns, tĭs. *Convenable, propre, conforme.* Tū bĕnĕ cōnvĕnĭēns nōn sĭnĭs ēssĕ jŭgŭm. *Pp.* (III, 25, 8). Aūt fāmām sĕquĕrĕ, aūt sĭbĭ cōnvĕnĭēntĭă fīngĕ. *H.* Rēddĕrĕ pērsōnæ scīt cōnvĕnĭēntĭă cuīquĕ. *Id.* Quām nōn cōnvĕnĭēns aūrūm sīt vītæ mĕæ. *Ph.* SYN. Ăptŭs, cōngrŭŭs, ĭdōnĕŭs, āccōmmŏdŭs, dĕcēns, ūtĭlĭs.

Cōnvĕnĭēntĕr. *Conformément, convenablement.* Vīvĕrĕ nātūræ sī cōnvĕnĭēntĕr ŏpōrtēt. *H.* Ēt stŭdĭō mōrēs cōnvĕnĭēntĕr ĕūnt. *O.* SYN. Āptē, dĕcēntĕr.

Cōnvĕnĭēntĭă, æ, *f. Convenance, conformité.*

Cōnvĕnĭŏ, īs, ēnī, ēntŭm, ĕnīrĕ, *n. Venir ensemble dans le même lieu, s'assembler.* Cōnvĕnĭūnt quĭbŭs aūt ŏdĭūm crūdēlĕ tȳrānnī. *V.* Bŏnī quŏnĭām cōnvĕnĭmŭs āmbŏ. *Id.* Tūrbāmquĕ cănōrām Cōnvŏcăt: ād fēstās cōnvĕnĭt īllă dăpēs. *O.* SYN. Cŏĕō, cōncūrrŏ, cōnflŭŏ, cōngrĕdĭŏr, cōngrĕgŏr, cŏgŏr. || *Act. Aller trouver, aborder.* Tĕmĕre ĕtĭām, priūsquām fīlĭūm cōnvĕnĕrŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 80). Nĭsĭ tū dūdūm cōnvĕnīsti hānc. *Id.* (*Amp.* II, 2, 135. *Id. Cas.* III, 2, 18). Cōnvĕnĭām Pāmphĭlūm. *Ter.* (*And.* I, 3, 22). Hōc Tārpēĭă sŭūm tēmpūs rătă, cōnvĕnĭt hōstēm. *Pp.* (IV, 4, 81. Cf. *Diom.* 297). SYN. Ădĕŏ, āggrĕdĭŏr. || *Au pass. Être abordé.* Quōd tēmpūs cōnvĕnĭūndī pătrĭ' mē căpĕrĕ jŭbĕăt. *Ter.* (*Ph.* V, 4, 9). *Voy.* Conventus, a, um. || *Act. S'adapter.* Cōnvĕnĭēbăt īn vāgīnām tuām măchæră mīlĭtĭs? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 85). SYN. Āptŏr. || *Convenir, être d'accord, s'accorder.* Nōn bĕnĕ cōnvĕnĭūnt, nĕc īn ūnā sēdĕ mŏrāntŭr Mājēstās ēt ămŏr. *O.* Dē dōtĕ mēcūm cōnvĕnīrī nīl pŏtēst. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 168). SYN. Cōnsēntĭŏ, cōngrŭŏ. PPH. Sŭm āptŭs, cōnvĕnĭēns *ou* cōngrŭŭs. Nōn dīscrĕpŏ. *Voy.* Convenit. || *Convenir à, être séant.* Ætātem ălĭam ălĭūd fāctūm cōnvĕnĭt. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 24). *Voy.* Decet. || *Être arrêté d'un commun accord.* Hæc frātrī mēcūm nōn cōnvĕnĭūnt, nĕquĕ plăcēnt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 34). || *Avec un infin. Concourir à.* Nēc mĕă cōnvĕnĭūnt dūrō præcōrdĭă vērsū Cæsărĭs īn Phrȳgĭōs cōndĕrĕ nōmĕn ăvōs. *Pp.* (II, 1, 41).

Cōnvĕnĭt, *n. unipers. On est d'accord, il y a accord.* Pūlchrē cōnvĕnĭt īmprŏbīs cĭnædīs. *Cat.* (57, 1). Sævīs īntēr sē cōnvĕnĭt ūrsīs. *J.* (15, 164). Nūnc ĭtă cōnvĕnĭt īntēr me ātque hūnc, Tȳndărĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 18. *Ib.* 35). Nēc cōnvēntūrum īntēr nōs pōsthāc ārbĭtrĕr. *Ter.* (*Hecyr.* IV, 4, 33). || *Il convient, il est convenable.* Haūd cōnvĕnĭt ūna īrĕ cūm ămīca īmpĕrātōrem īn vĭā. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 41). *Voy.* Decet.

Cōnvēntīcĭŭs *ou* Cōnvēntītĭŭs, ă, ŭm. *Avec qui on a une liaison passagère; de rencontre.* Ēx pătrĭbŭs cōnvēntīcĭīs. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 42. Sic bene).

Cōnvēntĭcŭlŭm, ī, *n. Lieu d'assemblée.* Tūnc cōnvēntĭcŭla īpsōrūm pōst tālĭă dĭctă Īngrĕdĭtŭr. *Juvc.* (II, 591. Verbo utitur *Cic.* non semel, et *Tacit.*).

Cōnvēntŭm, ī, *n. Pacte, convention, contrat.* Cōnvēntūm tămĕn, ēt pāctum, ēt spōnsālĭă nōstră Tēmpēstātĕ părās. *J.* (6, 25). *Voy.* Pactum. || *Décision, décret.* Cōnvēntāquĕ pătrŭm Sīdŏnĭī frĕgĕrĕ dŭcēs. *Sil.*

Cōnvēntŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Convenio. *Qu'on a abordé, qu'on est allé trouver.* Quŏd ĕūm cōnvēntūm vŏlŏ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 51. *Id. Mil.* IV, 4, 2). Mē cōnvēntam ēsse ēxpĕtĭt. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 1). Tērmĭnŭs, ŭt vĕtĕrēs mĕmŏrānt, cōnvēntŭs īn ædĕ Rēstĭtĭt. *O.* (*Fast.* II, 669).

Cōnvēntŭs, ūs, *m. Assemblée.* Nēc pēr cōnvēntūs ēt cūnctă pĕr ōppĭdă (ire). *J.* (8, 129). Cōnvēntūs trăhĭt īn mĕdĭōs (natum). *V.* Rīdētŭr ăb ōmnī Cōnvēntū. *H.* SYN. Cœtŭs, cōncĭlĭŭm, tūrbă, cŏrōnă. || *Qqf. Réunion, jonction.* Nōn ēx ūllōrūm cōnvēntū cōncĭlĭātă. *Lr.* (I, 606, de atomis). SYN. Cœtŭs.

† Cōnvĕnūstŏ, ās, ārĕ. *Embellir.* Aūrōră prīm cōnvĕnūstāns hălĭtū *Capel.* (II, p. 47. Vulgo *ha-*

ritu, peccante metro. Cf. *Virg. G.* I, 250, et *Æn.* V, 739, *Oriens afflavit*).

Cōnvērrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer.* Cōnvērrĕt jam hīc mē tōtūm cūm pūlvīscŭlō. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 6. *Id. Stich.* II, 3, 64). || *Au fig.* Æquŏrĕām sŏlĭtūs cōnvērrĕrĕ Tēthyn. *Aus.* (*Mos.* 281). Tūrbĭdă cērtāntēs cōnvērrēnt æquŏră caūrī. *Avien.* (*Arat.* 133). *Voy.* Verro. || *Qqf.* Cōnvērrī, *parf.* Cēllās sērvōrūm cōnvērrī. *Publius* (ap. *Prisc.* 900).

Cōnvērsĭŏ, ōnĭs, *f. Changement.* Īllĭūs cōnvērsĭōnem ēt vōx ēt sēnsūs ārgŭūnt. *T. Maur.* (*Syll.* 376). || *Eccl. Conversion.* Cōnvērsĭŏ frātrŭm Ēxēmplō dēbēndă pĭō. *Alcim.* (VI, 149).

Cōnvērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Converto. *Tourné.* Hæc tū cōnvērsŭs ăd ōrtūs Dīc quătēr. *O.* SYN. Vērsŭs. || *Tourné en sens contraire, retourné.* Neū cōnvērsă dŏmūm pĭgĕāt dărĕ līntĕă. *H.* Cōnvērsīs ēvāsĭt hăbēnīs. *Sil.* || *Au fig. Changé.* Cōnvērsăquĕ nūmĭnă sēntīs. *V.* Cōnvērsīs stŭdĭīs. *H.* SYN. Vērsŭs, mūtātŭs.

† Cōnvērtĭbĭlĭs, ĕ. *Qui peut changer.* Nēc cōnvērtĭbĭlīs, nēc dēmūtābĭlĭs ūnquăm Ēst Dĕŭs. *Prud.* (*Apot.* 276).

Cōnvērtŏ, ĭs, tī, sūm, tĕrĕ. *Tourner d'un autre côté.* Īn mē cōnvērtĭtĕ fērrūm. *V.* Īnquĕ vĭrūm cōnvērtĭt ăb ārbŏrĕ fērrūm. *O.* Vōcĭfĕrāns sŭbĭt, ēt cōnvērtĭt prœlĭă dēxtrā. *Sil. Voy.* Verto. || — mē, vĭām, etc. *Revenir.* Cōnvōrtăm mē dŏmūm cum ōbsōnĭō. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 22). Cōnvērtūnt clāmōrĕ fŭgām. *V.* Rūrsūsquĕ vŏcātī Cōnvērtĕrĕ vĭās. *Id. Voy.* Redeo. || — ōră. *Attirer l'attention.* Sīve ĕlĕphās ālbŭs vūlgī cōnvērtĕrĕt ōră. *H.* Fīnĭtĭmīs ăd sē cōnvērti: gēntĭbŭs ōră. *Lr.* (VI, 645). || *Changer, transformer.* Mūtānt Nātūrăm rēs, ēt cōnvērtūnt cōrpŏră sēsē. *Lr.* (I, 679). Īn tōtĭdēm clāssēm cōnvērtĕrĕ nȳmphās. *V.* Zĕphȳrō cōnvērtĭtŭr ālĕs. *L.* SYN. Vērtŏ, mūtŏ, trānsfōrmŏ. || *Au fig.* Vĕnēnă, māgnūm fās nĕfāsquĕ nōn vălēnt Cōnvērtĕre hūmānām vĭcēm. *H.* Nōn jam ăd sălūtēm pŏssĕ cōnvērti hōc mălŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 48). || *n. Être changé.* Cōnvērtĭt Vārrŏ, mănūquĕ Cōrnĭpĕdem īnflēctēns. *Sil.* (IX, 645). Īndĕ rĕtrō rūrsūm rĕdĭt, ēt cōnvērtĭt ĕōdĕm. *Lr.* (IV, 311).

? Cōnvērtŏr, ĕrĭs, ī, *d. arch. Comme* Converto. Sēd fŭgam īn sē tămēn nēmō cōnvōrtĭtŭr. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 83. Sic omnes ; et exhibet *Non.* 7, 102. Equidem suspicor : Sed in fugam tamen).

Cōnvēstĭŏ, īs, īrĕ. *Vêtir, revêtir, entourer.* Cōnvēstīrĕ sŭā pērfūndēns ōmnĭă lūcĕ. *Lr.* (II, 147). Āt vērō tōtūm spătĭūm cōnvēstĭt ĕt ōrbīs Māgnŭ' Lĕō. *Cic.* (*Arat.* 264). Hērbīs prātă cōnvēstīrĭēr. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 28. Adde *Enn.* apud *Macr.* 6, 2).

Cōnvēxŭs, ă, ŭm. *Convexe.* Ādspĭcĕ cōnvēxō nūtāntēm pōndĕrĕ mūndŭm. *V.* Īntēr cōnvēxă lŏcātŭs Sīdĕră. *O.* SYN. Cūrvŭs. || *Creux.* Clāssem īn cōnvēxō nĕmŏrūm, sūb vāllĕ căvātā. *V.* Dūm mōntĭbŭs ūmbræ Lūstrābūnt cōnvēxă. *Id.* Cōnvēxă fŏrāmĭnă tērræ. *O.* SYN. Căvŭs, cōncăvŭs, cūrvŭs. *Voy.* Cavus, Vallis. || Sŭpĕră cōnvēxă. Cœlī, ŏlȳmpī, sŭpĕrūm, Tŏnāntĭs cōnvēxă. *La voûte céleste.* Tædēt cœlī cōnvēxă tŭērī. *V.*

† Cōnvībrŏ, ās, ārĕ. *Comme* Vibro. Ēxsĭlŭĭt quăsī pĕtūlcŭs quĭdăm, pĕdĭbŭs cōnvĭbrāvĭt. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* in v. *Petulantes*)

? Cōnvīcānĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Convicanus. *Du même bourg.* Pōntĭŭs hīc părĭtēr sŭā cōnvīcānĕŭs ōssă Hīc cūm Lævīnō jŭssĭt hŭmāndă sŭō. (*Anthol.* II, p. 28. Sic bene *Furlan.* in *Lexic. Forcell.* Vulgo *convicarius.*)

Cōnvīcĭŏr, Cōnvīcĭŭm. *Voy.* Convitior, etc.

Cōnvīctŏr ōrĭs, *m. Convive, commensal.* Īlle ĕgŏ cōnvīctŏr, dēnsōquĕ dŏmēstĭcŭs ūsū. *O.* Nūnc quĭă sūm tĭbĭ, Mæcēnās, cōnvīctŏr. *H.* (*Id. Sat.* I, 4, 96).

Cōnvīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Convinco. *Convaincu.* Qui ēt cōnvīcti ēt cōndēmnātī fālsīs dē pūgnīs sĭēnt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 5). Cōnvīctŭs vērīs prŏcērūm sūb tēstĭbŭs aūdēs. *Juvc.* (IV, 555). || *Prouvé, avéré.* Quēm mălĕ cōnvīctī nĭmĭūm mĕmŏr īstĕ fŭrōrĭs. *O.*

Cōnvīctŭs, ūs, *m. Vie commune, commerce, société.* Cōnvīctūs făcĭlīs, sĭne ārtĕ mēnsă. *M.* (X, 47, 8). Ēst glōrĭōsūs sānē cōnvīctŭs dĕūm. *Ph.* Dūlcĭă cōnvīctūs mēmbră fŭērĕ mĕī. *O.* (Et *Juv.* 11, 4.)

Cōnvīncŏ, ĭs (īcī, *inus.*), īctŭm, īncĕrĕ. † *arch. Vaincre.* Quōd tāntīs vīrĭbŭs aūctōs Nōn tĕmĕre ūllā vī cōnvīncī pŏssĕ pŭtābānt. *Lr.* (V, 1176, de diis). *Voy.* Vinco. || *Ordint. Convaincre un coupable.* Īllō cōnvīncăr jūdĭcĕ tūrpĭs ĕgŏ. *O.* Quem ĕgŏ jam hīc cōnvīncām pălām. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 147). SYN. Cŏārgŭŏ. || *Démontrer, prouver.* Āncĭpĭtīquĕ rĕfūtātū cōnvīncĕrĕ fālsŭm. *Lr.* (III, 524). SYN. Ēvīncŏ, ōstēndŏ, prŏbŏ, ārgŭŏ. || † *Convaincre, persuader.* Vērĭdĭcīs ăpĕrīt cōnvīncēns pēctŏră dīctīs. *Juvc.* (II, 618. Hic sensus facit cum primo, qui supra).

† Cōnvĭŏlŏ, ās, ārĕ. *Violer.* Pœnĭtŭĭt Jŏnăthăm jējūnĭă sōbrĭă dūlcī Cōnvĭŏlāssĕ făvō. *Prud.* (*Psych.* 399. *Id. Peri.* 6, 56).

Cōnvīsŏ, ĭs, ĕrĕ. *Visiter, voir en même temps.* Ōmnĭă cōnvīsēns ŏcŭlīs lŏcă. *Lr.* (II, 357. *Id.* I, 145) Ōmnēs saūcĭōs Cōnvīsĭt. *Att.* (apud *Non.* 4, 432. Adde *Cic. Arat.* 352).

Cōnvītĭātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui injurie, insolent.* Jām făxŏ jūs prætĕrĭūm Cōnvītĭātŏr sēntĭăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 102).

Cōnvītĭŏr *ou* Cōnvīcĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Injurier. Voy. le suiv.*

Cōnvītĭŭm *ou* Cōnvīcĭŭm, ĭī, *n. Parole injurieuse, injure.* Nēc dīc blāndĭtĭās, nēc făc cōnvītĭă pōstĭ. *O.* Tūm pŭĕrī naūtīs, pŭĕrīs cōnvītĭă naūtæ Īngĕrĕrĕ. *H.* Ānte ædēs nōn fēcīsse ĕrĭt mĕlĭŭs hīc cōnvītĭŭm. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 26. Et *Pl. Merc.* II, 1, 11). SYN. Prŏbrŭm, ōpprŏbrĭŭm, mălĕdīctŭm, cōntŭmēlĭă, *qqf.* mălă. EP. Āmārŭm, ācrĕ, prŏcāx, mōrdāx, tūrpĕ, fœdŭm, rūstĭcŭm. PPH. Līnguæ cōnvītĭă, jūrgĭă, vērbĕră, tēlă. Līnguă ămāră, āspĕră, mălă, prŏtērvă, vĭŏlēntă. Āspĕră *ou* mălă vērbă. Tūrpĭă dīctă. PHR Cōnvītĭă făcĭŏ, dīcŏ, jăcĭŏ, jāctŏ, fūndŏ (is), cāntŏ. Līnguā, dīctīs, mălĕdīctīs lăcēssŏ, īncēssŏ, mōrdĕŏ, prōscīndŏ, īnsēctŏr, cōnsēctŏr, ūrgĕŏ, vērbĕrŏ. Prŏbrīs ŏnĕrŏ. Jūrgĭă jāctŏ. Vērbīs cōntēndŏ. Cērtāmĭnă līnguæ ĭnĕŏ, lăcēssŏ. Līnguăm īn jūrgĭă sōlvŏ, ăcŭŏ. VERS. Quæ mŭlĭēr răbĭdā jāctăt cōnvītĭă līnguā. *Pp.* Ōmnĕ quŏd īn sŭpĕrōs aūdĕt cōnvītĭă vūlgŭs. *L.* Vērsĭbŭs āltērnīs ōpprŏbrĭă rūstĭcă fūdĭt. *H.* Āt lāscīvŭs Ămōr rīxæ mălă vērbă mĭnīstrăt. *Tib.* Dīcĭt īn ætērnōs āspĕră vērbă dĕōs. *Id.* Hōstĭs ămārĕ, quĭd īncrĕpĭtās? *V.* Sŭpĕrāddĭtă sævīs Ūltĭmă vūlnĕrĭbŭs vērba; ēt cōnvītĭă vōlvēns. *Sil.* Me ōbjūrgāvĭt plūrĭmīs vērbīs mălīs. *Pl. Voy.* Rixa. || *Plainte, reproche.* Vēră făcīs, sēd sēră mĕæ cōnvītĭă cūlpæ. *O.* Clāmōrēm rānæ sūstŭlēre ăd sīdĕră : Cōnvītĭō pērmōtŭs, quærīt Jūpĭtēr Caūsām quĕrēlæ *Ph.* Cĕcĭnīt cōnvītĭă mōrtī. (*Culex*, 208.) *Voy.* Ob jurgo, Queror. || *Tumulte, dispute.* Sēx ĕnĭm cōnvīvĭŭm Cūm rēgĕ jūstŭm; sī sŭpĕr, cōnvītĭŭm. *Aus.* (*Ephem.* 5, 5. De dictionis etymo non mihi liquet, nisi quod minime deducenda sit a præpositione *cum* et nomine *vox*, quasi *convocium*. Sic *Fest.* Aliter *Non.* 1, 323, scil. a vocabulo *vicus*. Neutrum mihi placet). || Cōnvītĭă fēstă. *Plaisanteries mêlées aux félicitations que les Romains adressaient aux triomphateurs ou aux nouveaux mariés.* Fēstă cŏrō-

nātūs lūdēt cōnvītĭă mīlĕs. *M.* (VII, 7, 7). Nōn sōlĭtī lūsĕrĕ sălēs, nēc mōrĕ Săbīnō Excēpĭt trīstīs cōnvītĭă fēstă mărītŭs. *L. Voy.* Fescenninus.

Cōnvīvă, æ, *m. Convive.* Cēdăt ŭtī cōnvīvă sătŭr, ĕpĕrīrĕ quĕāmŭs. *H.* Trēs mĭhĭ cōnvīvæ prŏpĕ dīssēntīrĕ vĭdēntŭr. *Id.* EP. Ōptātŭs, ēxspēctātŭs, grātŭs, lætŭs, hĭlărīs; mădĭdŭs, sătŭr, ēbrĭŭs; frĕquēns, rărŭs. PPH. Mēnsæ āssuētŭs, mēnsā dīgnātŭs. *V.* VERS. Tū dās ĕpŭlīs āccūmbĕrĕ dīvūm. *V.* Ēt jām nūnc sŏcĭōrum āssuēscĭtĕ mēnsīs. *Id.* Sīc Jŏvĭs īntĕrēst Ōptātīs ĕpŭlīs īmpĭgĕr Hērcŭlēs. *H.* Tē mēnsīs ădhĭbēt dĕūm. Queīs cœnāntĭbŭs ūnā. *Id.* Ēt părĭtĕr sŏcĭās cārpĭt ŭtērquĕ dăpēs. *M.* Nōbīscūm sŏcĭās dăpēs īnīstī. *St.* || *Qqf. f.* Pōstquām cōnvēni ōmnēs cōnvīvās mĕās. *Pompon.* (ap. *Charis.* 37).

Cōnvīvālĭs, ĕ. *De festin.* Ēt cōnvīvālĕ călēntĭs Cārmĕn nēquĭtĭæ. *Prud.* (*Ham.* 317).

Cōnvīvātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui donne un festin (amphitryon).* Sēd cōnvīvātōrĭs, ŭtī dŭcĭs, īngĕnĭūm rēs Ādvērsæ nūdārĕ sŏlēnt. *H.*

Cōnvīvĭŭm, ĭī, *n. Repas, festin.* Mūtŭăque īntĕr sē lætī cōnvīvĭă cūrānt. *V.* Ăgĭtānt cōnvīvĭă pătrēs. *O.* Quō păctō Rhŏdĭūm tĕtĭgĕrim īn cōnvīvĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 30). SYN. Ĕpŭlæ, dăpēs, mēnsă *ou plur.* mēnsæ, cœnă. EP. Rēgālĕ, splēndĭdūm, laūtūm, ŏpīmūm, sōlēnnĕ, gĕnĭālĕ, fēstūm, lætūm, dūlcĕ. PPH. Māgnă cœnă. Cōnvīvĭă mēnsæ. Laūtæ fērcŭlă mēnsæ. Ēxstrūctæ dăpĭbūs mēnsæ. Dăpēs ēt plēnæ pōcŭlă mēnsæ. PHR. Cōnvīvĭă pūlchrō īnstrūctă părātū. Ĕpŭlæ părātæ rēgĭfĭcō lūxū. Fēstō cōnvīvĭă lætă tŭmūltū. *Voy.* Convivor.

1. † Cōnvīvō, ās, ārĕ, *n. Comme* Convivor. Sī călēndīs cōnvīvānt dŏmī, īdĭbūs cœnānt fŏrīs. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 55. Adde *Enn.* ibid.).

2. Cōnvīvŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Vivre ensemble.* Nēc cōnvīvĕrĕ, nēc vĭdērĕ sāltĕm. *M.* (I, 87, 8). Ēvīncĭt prĕcĭbūs, sĭmŭl ēt cōnvīvĕrĕ suādēt. *Victor* (*Gen.* III, 634).

Cōnvīvŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire festin, festiner; donner un festin.* Quōd cōnvīvārĭs sĭnĕ mē tām sæpĕ, Lŭpērcĕ. *M.* (VI, 51, 1). Nōlūnt crēbrō cōnvīvārĭēr. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 33). SYN. Ĕpŭlŏr, cœnŏ. PPH. Cōnvīvĭă ăgĭtŏ, părŏ, cēlĕbrŏ, cūrŏ, ĭnĕŏ, sŭbĕŏ, făcĭŏ, dūcŏ. Dăpēs īnstĭtŭŏ, cēlĕbrŏ. Ĕpŭlās īnstaūrŏ. Ĕpŭlīs văcŏ. Mēnsās īnstrŭŏ, dīspōnŏ. Ĕpŭlīs, mēnsæ, mēnsīs āccūmbŏ. Strātīs, strātō, tŏrō āccūmbŏ, dīscūmbŏ. VERS. Tū dās ĕpŭlīs āccūmbĕrĕ dīvūm. *V.* Lūcĭs pārs ŏptĭmă mēnsæ Ēst dătă. *O.* Pŏsĭtīs īntĕr cōnvīvĭă mēnsīs. *Pp.* Nē māgnæ gaudĭă cœnæ Sēntīrēnt, pŏsĭtīs ăd tēmpla ēt cōmpĭtă mēnsīs. *J.* Fūgĕrĭt ān mēnsās Phœbūs cœnāmquĕ Thyēstæ, Īgnōrō; fūgĭmŭs nōs, Lĭgŭrīnĕ, tŭām: Īllă quĭdēm laūtă ēst, dăpĭbūsque īnstrūctă sŭpērbīs. *M.* Quī Pāllātīnæ căpĕrēt cōnvīvĭă mēnsæ Āmbrŏsĭāsquĕ dăpēs. Nēc Căpĭtōlīnæ pōntĭfĭcūmquĕ dăpēs. *Id.* Lārgē mūltĭplĭcī cōnstrūctæ sūnt dăpĕ mēnsæ. *Cat.* Lūxŭrĭānt, ĕpŭlīsquĕ văcānt gĕnĭālĭbŭs. *Cl.* Īn mĕdĭīs dăpĭbŭs. *Val. Fl.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 641 sq.; *Luc.* X, 109; *Sil.* XI, 278; *Hor. Sat.* II, 8). || *Qqf. Convives.* Quō nēc cōnvīvĭă mīgrēnt. *St.* (*Silv.* III, 1, 77).

Cōnvŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé, convoqué.* Sēd cōnvŏcātūs vōcĭs ēt cĭthăræ sŏnō. *Sen.* (*Phœn.* 569). Quēm cōnvŏcātă jŭbēt ōccĭdī fămĭlĭă. *Ph.*

Cōnvŏcŏ, ās, ārĕ. *Appeler ensemble, convoquer.* Cōnvŏcăt āltērnōs ăd sŭă fēstă dĕōs. *O.* Sŏcĭōs īn cœtūm līttŏre ăb ōmnĭ Cōnvŏcăt Ænēās. *V.* Āmīcŏs mĕdĭcōsquĕ cōnvŏcārĕ. *Cat.* (41, 6). SYN. Cōgŏ, vŏcŏ, ādvŏcŏ, ārcēssŏ, āccĭŏ, cōngrĕgŏ.

Cōnvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. Voler, voler ensemble. Voy.* Volo, as. || *Au fig. Accourir ensemble.* Dătūm īrĭ glădĭātōrēs: pŏpŭlūs cōnvŏlăt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 32). Nīmīrum ăpērtām cōnvŏlātĭs ăd pœnām. (*Anthol.* II, p. 525.) *Voy.* Accurro.

Cōnvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Roulé ensemble, enveloppé.* Sāt cōnvŏlūtīs ārtŭbŭs, Sēnsūm prŏfūnda ōblīvĭō Prēssĭt. *Prud.* (*Cath.* 1, 85).

Cōnvōlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtūm, ōlvĕrĕ. *Rouler ensemble, rassembler.* Cīrcūmvērsāntŭr, ēt īgnĭs Sēmĭnă cōnvōlvūnt ēt nūbĭbŭs. *Lr.* (VI, 199, de ventis). SYN. Cōgŏ, cōllĭgŏ (is). || *Rouler.* Lūbrĭcă cōnvōlvēns sūblātō pēctŏrĕ tērgă (serpens). *V. Voy.* Volvo. || *Envelopper.* Quūm mărĕ cōnvōlvĭt gēntēs, quūm līttŏră Tēthys. *L. Voy.* Involvo.

Cōnvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. et act. Vomir, vomir sur.* Īllă mărītūm Cōnvŏmĭt. *J.* (6, 101).

Cōnvōrtŏ, *arch. pour* Converto.

Cōnvūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Convello. *Arraché, séparé, déchiré.* Cōnvūlsūm rēmĭs rōstrīsquĕ trĭdēntĭbŭs æquŏr. *V.* Hæc lŏcă vī quōndam ēt vāstā cōnvūlsă rŭīnā. *Id.*

? Cŏŏlēscŏ. *Voy.* Coalesco.

† Cŏŏpĕrĭŏ, *ou* Coŏpĕrĭŏ, īs, ĕrŭī, ērtūm, ĕrīrĕ. *Couvrir, cacher.* Ēxīssĕ răpācēs Pēr tērrās āmnēs, aūt ōppĭdă coŏpĕrŭīssĕ. *Lr.* (V, 343). Ātquĕ tĕnēbræ Coŏpĕrĭānt mărĭă āc tērrās. *Id.* (VI, 489). SYN. Ŏpĕrĭŏ, tēgŏ. *Voy.* Tego.

Cŏŏpērtŭs, *et peut-être* Coŏpērtŭs, ă, ŭm. *Couvert.* Hōrrĭdă pædōre, ēt pānnīs cŏŏpērtă pĕrīrĕ. *Lr.* (VI, 1269). Nēc nōn īnnŭmĕrō cŏŏpērta ēxāmĭnĕ sīgnă. *L.* || *Au fig.* Fāmōsīsquĕ Lŭpō cŏŏpērtō vērsĭbŭs. *H.*

Cŏŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d. S'élever, naître.* Āc vĕlŭtī māgno īn pŏpŭlō quūm sæpĕ cŏŏrta ēst Sēdĭtĭō. *V.* Ŭbĭ cuī fēbrĭs bĭlī sŭpĕrāntĕ cŏŏrta ēst. *Lr.* (IV, 665). Dŏlōrēs cŏŏrĭūntŭr. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 12). SYN. Ŏrĭŏr, nāscŏr, sūrgŏ. *Voy.* Orior.

Cŏŏrtŭs, ă, ŭm, *part. du précéd. Qui s'est élevé.* Sē vēntīs ādmīsĕrăt ūndă cŏŏrtīs. *O.* Mōrtĭfĕrām clădēm pŏssĭt cōnfērrĕ cŏŏrtă Mōrbĭdă vīs hŏmĭnūm gĕnĕrī. *Lr.* (VI, 1091).

† Cŏŏrtŭs, ūs, *m. Naissance.* Ūt tēmpēstātēs plŭvĭæ grăvĭōrĕ cŏŏrtū. *Lr.* (VI, 671. *Id.* II, 1104).

Cŏŏs, *f. L'île de Cos. Voy.* Cos 2.

Cōpă, æ, *f. Cabaretière.* Cōpă Syrīscă, căpūt Grāiā rēdĭmītă mĭtēllā. (*Copa*, 1. *Charis.* 47, scribi vult *Cupa*.)

Cōphēs, ētĭs, *m.* (Κώφης). *Rivière de l'Inde, qui se jette dans le Choaspe.* Tērtĭŭs āmnĭs ĭtēm sēcăt āgrī prōxĭmă Cōphēs. *Avien.* (*Descr. Terr* 1345. Et *Prisc. Peri.* 1047).

† Cŏphĭnŭs, ī, *m.* (κόφινος). *Panier d'osier, corbeille des Juifs.* Jūdæīs, quōrūm cŏphĭnūs fœnūmquĕ sŭpēllēx. *J.* (13, 14). Bīs sēnōs mīcārūm mōlĭbūs īmplēnt Pōst cœnām cŏphĭnōs. *Prud.* (*Apoth.* 723). Cŏphĭnōs āblātă rĕplērūnt Frāgmĭnă bīssēnōs. *Sedul.* (III, 215).

Cōpĭă, æ, *f. Abondance.* Quōd cŭpĭō, mēcum ēst; ĭnŏpēm mē cōpĭă fēcĭt. *O.* SYN. Ăbūndāntĭă, ūbērtās, vīs, ăcērvŭs, cŭmŭlŭs, nŭmĕrŭs. EP. Aūrĕă, lārgă, dīvĕs, ŏpŭlēntă, bĕātă. VERS. Pōst mēssēm, prædæ cōpĭă mājŏr ĕrĭt. *O.* Nēc nōn ēt sŏcĭī, quæ cuīque ēst cōpĭă, lætī Dōnă fĕrūnt, ŏnĕrāntque ārās. *V.* Plēnĭŏr ūt sī quōs dēlēctēt cōpĭă jūstō. *H.* Fāstīdĭōsām dēsĕrĕ cōpĭām. *Id.* || *Déesse de l'abondance. Elle porte une corne remplie de fleurs et de fruits, c'est, suivant les uns, une des cornes de la chèvre Amalthée; suivant les autres, une des cornes d'Achéloüs.* Āppārētquĕ bĕātă plēnō Cōpĭă cōrnū. *H.* Aūrĕă frūgēs Ītălĭæ plēnō dēfūndĭt Cōpĭă cōrnū. *Id.* (Adde *Od.* I, 17, 14 sq.). Dīvēsquĕ mĕō bŏnă Cōpĭă cōrnu ēst. *O.* Tāntās fūndăt ŏpēs, nēc rĕtrăhăt mănūm Plēnō Cōpĭă cōrnū. *Boet.* (2, 2. Adde *Pl. Ps.*

II, 4, 46). || *Jouissance, possession, permission, faculté.* Ēst mĭhĭ cōpĭă. *J'ai la faculté.* Ēt prĭūs ēmŏrĭār quăm sīt tĭbĭ cōpĭă nōstrī. *O.* Nĕc ăpērtī cōpĭă mārtĭs Ūllă fŭĭt. *Id.* Pērfēcīt sĭbi ŭt īnspĭcĭūndi ēssēt cōpĭă. *Ter.* (*Eun. prol.* 21). Sōlī zĕphўrō sīt cōpĭă cœlī. *St.* SYN. Ēst mĭhĭ făcūltās, lĭcēntĭă. *Voy.* Fruor, Licet. || Cōpĭăm dō, făcĭō. *Donner la jouissance ou la permission, permettre.* Pōstquam īntrōgrēssi, ēt cōrām dătā cōpĭā fāndī. *V.* (Adde *Pl. Trin.* I, 2, 98; *Cat.* 64, 366). Nŏvārūm quī spēctāndī făcĭūnt cōpĭăm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 29). Huīc ămānti hānc ēffĭcĭāmūs cōpĭăm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 174). *Voy.* Permitto. || *Qqf. au singul. et souvent au plur. Troupe, troupes.* Tē cōpĭās, tē cōncĭlĭum ēt tŭōs Præbēntē dīvōs. *H.* (Et *Pl. As.* III, 3, 65). *Voy.* Exercitus.

Cōpĭōsŭs, ă, ŭm. *Abondant, riche.* Sĭmŭl rŏgāvĭt, ēssēt ān dŭlcĭs lĭquŏr, Ēt cōpĭōsŭs. *Ph.* Mē cōpĭōsă rĕcĭpĭt īncŏlŭmĕm dŏmŭs. *Id.* Cōpĭōsă rērūm văriĕtās. *Id.* SYN. Ăbūndāns, dīvĕs.

† Cōpĭs *ou* Cōps (*inus. au nomin.*), ĕ ; *gén.* cōpĭs. *Qui jouit, abondant, riche.* Ātque ĕgŏ nūnc me ŭt glōrĭōsŭm făcĭam ēt cōpī pēctŏrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 8. *Id. Bac.* II, 3, 117). Ō... prōspĕrŭm, cōpēm dĭēm ! *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 119. *Turpil.* ibid. De nominativo *cops* vid. *Prisc.* 752).

† Cōplă, æ, *f. sync. pour* Copula. Ārcĕt ămōr, cōplămquĕ tĕnēt cōmmūnĭs hŏnēstī. *Licent.* (*ad Augustin.* 103).

† Cōplŏ, ās, ārĕ, *sync. pour* Copulo. Cārnĕ crēātā vĭrī, dēbĭnc cōplātŭr ĕīdĕm. *Fort.* (II, 4, 8. Male vulgo *copulatur*). Īntēr sē quædām pōssīnt cōplātă tĕnērī. *Lr.* (VI, 1086. Hoc unice verum). *Voy.* Copia.

Cōpŏ. *Voy.* Caupo.

† Cōps. *Voy.* Copis.

Cōptă, æ, *f.* (κοπτή et κοπτόν). *Sorte de pâtisserie.* Clāră Rhŏdŏs cōptăm, quăm tĭbĭ mīsĭt, ĕdăt. *M.* (XIV, 68).

Cōptŏplăcēntă, æ, *f. Pâtisserie, probablement la même que la précédente.* (*Vespa, Judic. Coci et Pist.* 46. Cf. *Athen.* 14, 13, κοπτοπλακοῦς).

Cōptŏs *ou* Cōptŭs, ī, *f.* (Κοπτός). *Coptos, ancienne ville de la Thébaïde, en Égypte.* Cōptŏs, ēt ærĭsŏnī lūgēntĭă lĭttŏră Nīlī. *St.* Gēstă sŭpēr călĭdæ rĕfĕrēmūs mœnĭă Cōptī. *J* (15, 28).

Cōpŭlă, æ, *f. Lien.* Lūctāntēm frūstrā cōpŭlā dūrā tĕnēt. *O.* Quærĭtānt me; īn mănĭbūs gēstānt cōpŭlās sēscūncĭās. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 11). SYN. Vīncŭlŭm, lōrŭm. *Voy.* Vinculum. || *Au fig.* Fēlīcēs tēr ēt āmplĭūs Quōs īrrŭptă tĕnēt cōpŭlă ! *H.* Cōnsĭlĭīs bēllōquĕ bŏnŭs, quæ cōpŭlă rāra ēst. *Aus.* (*Epit. Her.* 7, 1). Nĕc ĕnĭm fīt cōpŭlă Chrīstō Dīgnă. *Prud.* (*Sym.* II, 590. Et *Alcim.* II, 33). SYN. Vīncŭlŭm, nĕxŭs.

† Cōpŭlātrīx, īcĭs, *f. Celle qui unit.* Crās ămōrūm cōpŭlātrīx īntēr ūmbrās ārbŏrūm. (*Pervig. Ven.* 5.)

Cōpŭlŏ, ās, ārĕ. *Joindre, lier, unir.* Quĭd deīndĕ? sērmōnem ĭbĭ nōbīscŭm cōpŭlăt. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 42). Sīn cōpŭlārī pērtĭnāx tædīs nĕgăt. *Sen.* (*H. Fur.* 493). Nōn ĕrīt sēmpēr nĕcēssĕ cōpŭlātās scrībĕrĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 143). SYN. Jūngŏ, nēctŏ. *Voy.* Jungo.

† Cōpŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme le précéd.* Ădĕūnt, cōnsīstūnt, cōpŭlāntūr dēxtĕrās. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 38. De quo vid. *Non.* 7, 72 et 95 ; *Prisc.* 797).

Cŏquă, æ, *f. Cuisinière.* Cŏqua hæc ēst quĭdem, ŭt ĕgo ŏpīnŏr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 38).

? Cŏquīnŏ, ās. *Voy.* Coquito.

† Cŏquīnt, *arch. pour* Coquant. Ĕi hŏmĭnēs cœnās sĭbĭ cŏquīnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 30).

Cŏquīnŭs, ă, ŭm. *De cuisine.* Fŏrūm cŏquīnūm quī vŏcānt, stūltē vŏcānt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 1. *Ib.* 2. *Coquina* idem erat quod *Culina*. teste *Prisc.* 622).

† Cŏquĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Faire la cuisine.* Quāntī īstŭc ūnūm mē cŏquĭtārĕ pērdŏcēs ? *Pl.* (*Ps.* III, 2, 85. Vulgo *coquinare*. Sed *Festus* : « *Coquitare* pro *coctitare* Plautus posuit. ») Nĕque ĕgo ūnquām nĭsi hŏdĭe ād Bācchās vēni īn bācchānāl cŏquĭtātŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 3. Vulgo legitur *coquinatum*, et apud *Non.* 2, 129. Sed *coquitatum* conj. *Meursius*). Ān tū cŏquĭtātūm te īrĕ, quŏquŏ pōstŭlās? *Id.* (*Ps.* III, 2, 64. Melius scriberetur *Cocito*, more veterum, ut *Cocus*).

Cŏquŏ, ĭs, **cōxī**, cōctŭm, cŏquĕrĕ. *Cuire, faire cuire.* Aūt hūmānă pălām cŏquăt ēxtă nĕfārĭŭs Ătreūs. *H.* Īndĕ cĭbūm cŏquĕre, ēt flāmmæ mōllīrĕ călōrĕ. *Lr.* (V, 1101). Si aūtēm dĕōrsŭm cŏmĕdēnt sī quĭd cōxĕrīnt. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 5). SYN. Cōncŏquŏ, dēcŏquŏ, īncŏquŏ, pērcŏquŏ. PPH. Īgnĕ, īgnī, flāmmā, flāmmĭs tōrrĕŏ, dŏmŏ. Flāmmā mōllĭŏ. Dŏmŏ fērvēntĭbŭs ūndīs. Vērsŏ făvīllā. Ādmŏtō īgnĕ *ou* īgnī cŏquŏ. Ăhēnō, ærĕ căvō cŏquŏ. VERS. Sūppŏsĭtūm cĭnĕrī pānēm părăt. *O.* Sūnt quæ mītēscĕrĕ flāmmā Mōllīrīquĕ quĕānt hērbæ. Ātque ĭtă sēmĭnĕcēs pārtīm fērvēntĭbŭs ārtŭs Mōllĭt ăquīs, pārtīm sŭbjēctō tōrrŭĭt īgnī. Pārs (membrorum) īndĕ căvĭs ēxsŭltăt ăhēnĭs, Pārs vĕrŭbŭs strīdĕt. *Id.* Pārs īn frūstă sĕcānt, vĕrŭbŭsquĕ trĕmēntĭă fīgūnt ; Līttŏrĕ ăhēnă lŏcānt ălĭī, flāmmāsquĕ mĭnĭstrānt. *V.* Ēt sŏlĭda īmpōnīt taūrōrūm vīscĕră flāmmĭs. *Id.* Quæ mōllīrĕ quĕūnt flāmmă. *L.* || *En parlant des métaux.* Cōxĭt fōrnācĭbŭs æră. *L.* Rāstra ēt sārcŭlă tāntŭm Āssuētī cŏquĕrĕ. *J.* (15, 166). *Voy.* Conflo. || *Échauffer, brûler, embraser.* Mĕdĭūs cŏquĭt æthĕră fērvŏr. *Sil.* Mē călŏr, Ætnæō nōn mĭnŏr īgnĕ, cŏquĭt. *O.* Nōn vīrŭs ārtŭs, nātĕ, fēmĭnĕūm cŏquĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 1396). SYN. Ūrŏ, ēxūrŏ, īncēndŏ. || *Mûrir, faire mûrir.* Mītĭs īn ăprīcĭs cŏquĭtūr vīndēmĭă sāxĭs. *V.* Cæcŭbĕ săccēntūr, quæque ānnūs cōxĭt Ŏpīmī. *M.* (II, 40, 5. *Id.* X, 62, 7). *Voy.* Coctus. || *Dessécher.* Flūmĭnă sīccĭs Faūcĭbŭs ād līmūm rădĭī tĕpĕfāctă cŏquēbānt. *V.* Glēbāsquĕ jăcēntēs Pūlvĕrŭlēntă cŏquăt mātūrīs sōlĭbŭs æstās. *Id.* Sīccās īnsānă Cănĭcŭlă mēssēs Jāmdūdūm cŏquĭt. *Pers.* (3, 5). SYN. Sīccŏ, ēxsīccŏ. *Voy.* Ariditas. || *Faire gâter.* Præsēntēs aūstrī, cŏquĭte hŏrum ŏbsōnĭă. *H. Voy.* Corrumpo. || *Digérer. Voy.* Concoquo. || *Faire fermenter.* Cōxĕrăt īntĕrnūm pēr bārbără cōrdă vĕnēnŭm. *Sid.* (5, 128). || *Au fig. Couver.* Īmpătĭēns āspērquĕ cŏquēbăt Jāmdūdum īmmītēs īrās. *Sil.* Lătĭōque ēxtrēmă cŏquēbānt Cœptă vĭrī. *Id.* Trŭcēm sēcrētă cŏquēbăt Īnvĭdĭăm. *St.* SYN. Fŏvĕŏ, nūtrĭŏ, ăgĭtŏ, mĕdĭtŏr. || *Consumer, ronger.* Fēmĭnĕæ ārdēntēm cūræque īræquĕ cŏquēbānt. *V.* Cūră... Quæ nūnc tē cŏquĭt. *Enn.* (ap. *Cic. Sen.* 1). Quōs īră mĕtūsquĕ cŏquēbānt. *Sil.* Fūnĕrĕ dē tāntō quōs cŏquĭt īpsĕ dŏlŏr. (*Anthol.* II, p. 274.) *Voy.* Exedo.

Au pass. Cŏquŏr. *Être cuit, en parlant des légumes.* Dōnĕc Dĕcŏquĕrētŭr ŏlŭs. *H.* SYN. Mădĕŏ, mōllĭŏr. || *En parl. des métaux.* Cŏquĭtŭr dūm māssă cămīnō. *Pers.* (5, 10). SYN. Cōnflŏr, cāndĕŏ. || *Être échauffé, brûlé.* Cŏquĭtūrquĕ văpōrĭbŭs āēr. *V.* F Cŏquĭtūrque ārdēntĕ vĕnēnō (cruor). *O.* SYN. Ārdĕŏ, călĕŏ, fērvĕŏ. *O. Voy.* Ardeo. || *Se mûrir.* Cæcŭbă Fūndānĭs gĕnĕrōsă cŏquūntūr Ămўclĭs. *M.* (XI 115). *Voy.* Coquo. || *Se faire* (*en parl. du vin*). Vīnō quīnquĕnnī... Dūm cŏquĭtŭr. *H.*

Cŏquŭs, *et arch.* Cŏcŭs, ī, *m. Cuisinier.* Sēd cŏquŭs īngēntēm pĭpĕrĭs cōnsūmĕt ăcērvŭm. *M.* (VII, 26, 7). Pīscātŏr, pīstŏr ābstŭlĭt, lănĭī, cŏcī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 6). EP. Nĭgĕr, ūnctŭs, sōrdĭdŭs.

Cŏr, cōrdĭs, *n. Le cœur.* Mōrbĭdă vīs īn cōr mœstūm cōnflūxĕrăt ægrīs. *Lr.* (VI, 1152). Pūlsāntūr trĕpĭdī cōrdĕ mĭcāntĕ sĭnūs. *O.* (Item apud *Tib.* I,

10, 12). Sūccīnctī cōrdă măchæ̆rīs. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 38). Stăt tĕrrŏr ănĭmīs, ĕt cŏr āttŏnĭtūm sălĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 708. Adde *Pl. Cas.* V, 6, 62). Dōtātæ ūxōrī cŏr ărūndĭnĕ fīxĭt ăcūtā. *M.* (X, 15, 1. Errant qui putant vocem *cor* posse aliquando produci). EP. Călēns, călĭdūm; trĕpĭdūm, mĭcāns, sălĭēns. || *Cœur, siége des affections et des passions.* Cōnfĭtĕŏr mĭsĕrō mōllĕ cŏr ēssĕ mĭhĭ. *O.* (*Pont.* I, 3, 32). Mōllĕ cŏr ăd tĭmĭdās sīc hăbĕt īllĕ prĕcēs. *Id.* (*Trist.* V, 8, 28). Īpsĕ sŭūm cŏr ĕdēns, hŏmĭnūm vēstīgĭă vītāns. *Cic.* (*Tusc.* 3, 26). Ēt răbĭē fĕrā cōrdă tŭmēnt. *V.* Sī fĕrt ĭtă cōrdĕ vŏlūntās. Lēctī jŭvĕnēs, fōrtīssĭmă cōrdă. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, pēctŭs. *Voy.* Animus. || *Ame, esprit, pensée.* Īd lĭcĕt hīnc quāmvīs hĕbĕtī cōgnōscĕrĕ cōrdĕ. *Lr.* (IV, 51). Cūrīs ăcŭēns mōrtālĭă cōrdă. *V.* SYN. Ănĭmŭs, mēns, īngĕnĭūm. || *Sagesse, prudence.* Ēn cōr Zēnŏdŏtī, ēn jĕcūr Crātētĭs. *Bibac.* (apud *Suet. Gram.* 1). Cōr jŭbĕt hōc Ēnnī, pōstquām dēstērtŭĭt ēssĕ Mæŏnĭdēs. *Pers.* (6, 10). Quēm crēdĭdĭt ēssĕ mĕŭm cŏr, Sūăsōrēm sūmmūm. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 2). || Cŏr hăbērĕ. *Être sage.* Ēt cōr sōlŭs hăbēs, sōlŭs ĕt īngĕnĭūm. *M.* (III, 26, 4. *Id.* VII, 77, 4). Lĕgĕrĕt cōr, sī cŏr hăbērĕt. *Aus.* (*Epigr.* 49, 2. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 92). || Cōrdī hăbĕō *ou* ălĭquĭd mĭhĭ ēst. *Aimer, être agréable à.* Vīrgĭnĭbūs cōrdī grātăquĕ fōrmă sŭa ēst. *O.* Dīs pĭĕtās mĕă Ēt mūsă cōrdi ēst. *H.* Cuī Dīndȳmă cōrdī. *V. Voy.* Diligo, Placeo. || *Terme d'affection.* Hēm mĕl, hēm cŏr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 170). SYN. Cōrcŭlūm.

1. † Cŏră, æ, *f.* (κόρη). *Pupille de l'œil.* Cŭīquĕ vĭgĭlēs lūmĭnūm Văcārĕ dīgnābūnt cŏræ. *Aus.* (*Epist.* 16, 59).

2. Cōră, æ, *f. Ville du Latium.* Nōmēntum ēt căptæ jūgĕră tērnă Cŏræ. *Pp.* (IV, 10, 26). Mārsōsquĕ Cōrāmquĕ. *Sil.* (Et *Luc.* VIII, 392).

Cŏrăcīnŭs, ī, *m.* (κορακῖνος). *Poisson du Nil.* Prīncēps Nīlĭăcī răpĕrīs, cŏrăcīnĕ, măcēllī. *M.* (XIII, 85. Cf. *Plin.* 9, 32). || *Nom d'homme.* Rīdēs nōs, Cŏrăcīnĕ, nīl ŏlēntēs. *M.* (VI, 55, 4).

Cŏrălē, ēs, *f. Nom de femme.* Hāc Cŏrălē cāstā cōndĭtă sēdĕ jăcĕt. (*Anthol.* II, p. 84.)

? Cŏrălĭūm (κοράλιον). *Voy.* Corallium.

Cŏrāllī, ōrūm, *m. pl.* (Κοράλλοι). *Peuple de Mysie.* Rĕcĭtēm, nĭsĭ flāvīs scrīptă Cŏrāllīs. *O.* (Adde *V. Fl.* VI, 89).

Cŏrāllīnŭs, ă, ŭm. *De corail.* Pōrrĭgĕ lābră, lābră cŏrāllīnā. (*Anthol.* I, p. 653.)

Cŏrāllĭūm, *et* Cūrālĭūm *mieux que* Cōrālĭūm, *qqf.* † Cŏrāllūm, *n.* (κοράλλιον, κόραλλον). *Corail, polypier que les anciens croyaient être un arbrisseau.* Mērgīt sē sŭbĭtō, vēllītquĕ cŏrāllĭă Dōtō. *Cl.* (*Nupt. Hon.* 169). Rēgĭă dīvĕs Cūrālĭō frāgĭlī ātque ēlēctrō lăcrĭmōsō. (*Ciris*, 434.) Lāctĕă pūnĭcĕō sĭnŭāntŭr cōllă cŏrāllō. *Sid.* (11, 110). Mūstă prĕmānt, fūlvō tămĕn īnvĕnĕrĕ cŏrāllō. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1303). EP. Mărīnūm, rāmōsūm, pūnĭcĕūm, dūrūm, sŏlĭdūm. VERS. Quūm vĭrĭdēs ālgās ĕt rūbră cŏrāllĭă nūdăt. *Aus.* Sīc ĕt cūrālĭūm, quō prīmūm cōntĭgĭt aūrās Tēmpŏrĕ, dūrēscĭt : mōllīs fŭĭt hērbă sŭb ūndīs. *O.* Nūnc quŏquĕ cūrālĭīs ĕādĕm nātūră rĕmānsĭt, Dūrĭtĭēm tāctō căpĭānt ŭt ăb āĕrĕ, quōdquĕ Vīmĕn ĭn æquŏre ĕrăt, fīăt sŭpĕr æquŏră sāxūm. *Id.* Pārs rūrsūm dīvĭtĕ cūrā Hērbōsī lăpĭdīs vēnās fŏdĭt. *Avien.* Ēt vīvūm lăpĭdem, ĕt cīrcā Mĕlĭtēnsĭă nēctūnt Cūrālĭa, ĕt măgĭcīs, etc. *Grat.* Cūrālĭī lăpĭdēm quī Rūbrō līttŏrĕ cārpūnt. *Prisc.* Cūrālĭīquĕ dĕcūs lĭquĭdī. *Id.* Cūrālĭūm vērō sī cōllō nēctĕrĕ vēllēs. *Ser. Sam.* (vs. 952).

Cōrăm, *prép. En présence de, devant.* Nē pŭĕrōs cōrām pŏpŭlō Mēdēă trŭcīdĕt. *H.* Cāntābĭt văcŭūs cōrām lātrōnĕ vĭātŏr. *J.* (10, 22). SYN. Āntĕ. PPH Āntĕ ŏcŭlōs, ōră. Īn cōnspēctū. Ād cōnspēctūm. Sŭb ōră. Præsēntĕ mē, tē, īllō. Īn ōs. || *Adv. En présence, en face.* Cōrām, quēm quærĭtĭs, ādsŭm. *V.* Cōrāmquĕ părēntēm Āllŏquĕrĕ. *Id.* Răptāsquĕ dŏmōs ăbdūctăquĕ cōrăm Ārmēntă. *St.* Te īs īpsūs cōrām præsēns præsēntēm vĭdĕt *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 43). || *Qqf. Ouvertement.* Quōd fĭĕrī cōntrā, cōrām nātūră rĕpūgnăt. *Lr.* (IV, 1081).

Cŏrāmblē, ēs, *f.* (κοράμβλη). *Sorte de chou.* Nūnc vĕnĭăt, quāmvīs ŏcŭlīs ĭnĭmīcă, cŏrāmblē. *Col.* (X, 179).

Cŏrānŭs, ī, *m. Nom d'homme* Cāptātōrquĕ dăbĭt rīsūs Nāsīcă Cŏrānō. *H.* (Et *Juv.* 16, 54).

Cŏrās, æ, *m. Nom du fondateur de la ville de Cora.* Ēt cūm frātrĕ Cŏrās. *V.*

Cōrbĭs, ĭs, *m. Grande corbeille ou manne d'osier, panier.* Cōrbĭs ĭn īmpŏsĭtō pōndĕrĕ, mēssŏr ĕrăm. *Pp.* (IV, 2, 28). Ō quŏtĭēs hăbĭtū dūrī mēssōrĭs, ărīstās Cōrbĕ tŭlĭt! *O.* Gĕrĭtōte ămīcīs vōstrīs aūrūm cōrbĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 61. Apud *Charis.* 25, nominativus sing. est *Corbes*).

Cōrbītă, æ, *f. Navire marchand.* Quām mālūs nāvi īn cōrbītā māxĭmŭs ūllā. *Lucil.* (apud *Non.* 13, 2). Tārdĭōrēs quām cōrbītæ sūnt īn trānquīllō mărī. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 4).

Cōrbŭlă, æ, *f. Petite corbeille.* Īndĕ cōctam sūrsūm sūbdūcēmūs cōrbŭlīs. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 4). Quī pānīs sōlī cōrbŭlăm. *Cæcil.* (ap. *Non.* 3, 48).

Cōrbŭlō, ōnĭs, *m. Corbulon, général romain dans la seconde guerre punique.* Īrrūmpĭt Cūmānă rătīs, quām Cōrbŭlō dūctŏr, Lēctăquĕ cōmplēbăt Stăbĭārūm līttŏrĕ pūbēs. *Sil.* (XIV, 408). || 2. *Autre, qui, sous le règne de Néron, vainquit les Arméniens.* Cōrbŭlō vīx fērrĕt tōt văsa īngēntĭă, tōt rēs. *J.* (3, 251. Adde *Stat. Silv.* V, 2, 35).

† Cōrcŏdīlŭs. *Voy.* Crocodilus.

† Cōrcŭlūm, ī, *n. arch. dimin. de* Cor. Cōrcŭlum āssūltāscĭt jam ēx mĕtū. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 9. *Id. Most.* IV, 2, 70). || *Terme d'affection.* Mĕūm cōrcŭlūm. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 14). SYN. Cŏr.

Cōrcȳră, æ, *f.* (Κέρκυρα et Κόρκυρα). *Corcyre, île de la mer Adriatique, entre l'Épire et la Calabre, célèbre par les jardins d'Alcinoüs et le naufrage d'Ulysse.* Cūjūs ădhūc rēmīs quătĭtŭr Cōrcȳră, sĭnūsquĕ. *L.* (VIII, 37. Sic et II, 623; IX, 32. Cf. *Corcyræus*). PHR. Prōtĭnŭs āĕrĭās Phæācum ābscōndĭmŭs ărcēs. *V.* Nūnc ĕt Phæăcūm Thēsprōtĭăque ārvă lăcēssēns. *Sil.* || † Cōrcȳră. *La même.* Ālcĭnŏīquĕ dŏmūs pāndētŭr Cōrcȳră rūrsūm. *Avien.* (*Descr. Terr.* 662. *Ib.* 663).

Cōrcȳræŭs, ă, ŭm (Κερκυραῖος et Κορκυραῖος). *De Corcyre.* Tē Cōrcȳræūm Crēssĭă tūrbă pŭtĕt. (*Ibis*, 512.) Aūt Cōrcȳræī sūnt hæc dē frōndĭbŭs hōrtī. *M.* (XIII, 37. Adde *Juv.* 15, 25).

Cōrdă, æ. *Voy.* Chorda.

Cōrdălŭs, ī, *m. Nom d'un esclave* (*Plaut. Capt.* III, 5, 77.)

† Cōrdātē, *adv. Sagement, sensément.* Quās tū săpĭēntĕr, dŏctē, ĕt cōrdāte ĕt cătē. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 3).

Cōrdātŭs, ă, ŭm. *Sage, sensé (ou brave, selon quelques-uns).* Ēgrĕgĭē cōrdātŭs hŏmō, cătŭs Ælĭŭ' Sēxtŭs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 9). Cĕcĭdĭt pūlchrē cōrdātŭs hŏmŏ. *Sen. phil.* (*Apocoloc.* c. 12).

† Cōrdŏlĭūm, ĭī, *n. Peine de cœur.* Tĭbi ĕrĭt Cōrdŏlĭūm, sī quām mĕlĭūs fōrte ōrnātām cōnspēxĕrĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 85. *Id. Cist.* I, 1, 67). Quæ mĭsĕrō mŏvĕăt flēbĭlĕ cōrdŏlĭūm. (*Anthol.* I, p. 110.)

Cōrdŭbă, æ, *f.* (Κορδούβη). *Cordoue, ville d'Espagne, patrie des Sénèque et de Lucain.* Nēc dĕcŭs aūrĭfĕræ cēssāvĭt, Cōrdŭbă, tērræ. *Sil.* Quā dīvēs plā-

cidūm Cōrdŭbă Bætĭn ămăt. *M* (IX, 62, 2. Adde *Aus. Cl. Url*. 9, 4).

Cōrdŭs, ī, *m. Nom d'homme L'un fut questeur de Pompée.* Ē lătĕbrīs păvĭdŭs dēcūrrĭt ăd æquŏră Cōrdŭs. *L.*

Cōrdȳlă, æ, *f.* (κορδύλη). *Jeune thon, poisson.* Nē tōgă cōrdȳlĭs, ēt pænŭlă dēsĭt ŏlīvĭs. *M.* (XIII, 1, 1. *Id.* III, 2, 4; XI, 53, 7. Cf. *Plin.* 9, 18).

Cŏrēllĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mēttŭs Fūffētĭŭs Cŏrēllĭānŭs. (*Anthol.* II, p. 34.)

Cŏrēsŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sī spădō Cŏrēsŭs Dīndȳmŭsquĕ nōn ēssĕt. *M.* (VI, 39, 21).

Cōrfīnĭŭm, ĭī *et synér.* ī, *n.* (Κορφίνιον). *Ancienne ville capitale des Péligniens.* Cōrfīnī pŏpŭlōs māgnūmquĕ Tĕātĕ trăhēbăt. *Sil.* Cōrfīnī vălĭdīs cīrcūmdătă mūrīs. *L.*

Cŏrĭāndrŭm, ī, *n.* (κορίανδρον). *Coriandre, herbe.* Vēllĭt ĕt ēxĭgŭō cŏrĭāndră trĕmēntĭă fīlō. (*Moret.* 90.) Fāmōsăquĕ tūnc cŏrĭāndră Nāscūntŭr. *Col.* (X, 244). Mōllĭs ŏdōrātō făbă jūngātŭr cŏrĭāndrō. *Ser. Sam.* (vs. 749. Et *Pl. Ps.* III, 2, 25).

Cŏrīclēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* Stērnātŭr ā Cŏrīclĕ clīnĭcō lēctŭs. *M.* (III, 93, 24).

Cŏrīnæŭs. *Voy.* Corynæus.

Cŏrīnnă, æ, *f.* (Κόριννα). *Corinne, poétesse de Tanagre, en Béotie, surnommée la Muse lyrique, contemporaine et rivale de Pindare.* Ēt sŭă quum āntīquæ cōmmīttĭt scrīptă Cŏrīnnæ. *Pp.* (II, 3, 21). Tĕnŭīsque ārcānă Cŏrīnnæ. *St.* (*Silv* V, 3, 158). || *Nom supposé d'une Romaine célébrée par Ovide.* Nōmĭnĕ nōn vērō dīctă Cŏrīnnă mĭhī. *O.* (Adde *Mart.* V, 10, 10; VIII, 73, 10; *Sid.* 23, 161).

Cŏrīnthĭăcŭs, ă, ŭm (Κορινθιακός). *De Corinthe.* Īllă Cŏrīnthĭăcīs prīmūm mĭhĭ cōgnĭtă Cēnchrīs. *O.* (*Id. Met.* XV, 507). *Voy.* Corinthius.

Cŏrīnthĭārĭŭs, ĭī, *m. Ouvrier en bronzes de Corinthe.* || *Au fig.* Pătĕr ārgēntārĭŭs, ĕgŏ Cŏrīnthĭārĭŭs. (*Inscript.* ad Augusti statuam, apud *Suet. Aug.* 70. Senariusne sit, ambigi potest.)

Cŏrīnthĭŭs, ă, ŭm (Κορίνθιος). *De Corinthe.* Īsthmī sī quĭs ămăt rēgnă Cŏrīnthĭī. *Sen.* (*Thyest.* 124). SYN. Cŏrīnthĭăcŭs, Ĕphȳræŭs, Ĕphȳrēĭŭs, Īsthmĭăcŭs. || *m. f. Habitant de Corinthe.* Fuĭt quædam ānŭs Cŏrīnthĭă. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 39). || Cŏrīnthĭă, ōrŭm, *n. pl.* (*s.-ent.* æra, vasa). *Bronzes de Corinthe.* Nōn ānsæ vĕtĕrūm Cŏrīnthĭōrŭm. *M.* (IX, 58, 2. De ellipsi cf. *Quint.* 8, 2, 8).

Cŏrīnthŭs *ou* Cŏrīnthŏs, ī, *f.* (Κόρινθος). *Corinthe, ville d'Achaïe, située sur l'Isthme de ce nom, entre la mer Égée et la mer Ionienne.* Nōn cuīvīs hŏmĭnī cōntīngĭt ădīrĕ Cŏrīnthŭm. *H.* Tū lĭcĕt ēdīscās tōtăm rĕfĕrāsquĕ Cŏrīnthŏn. *M.* (X, 68, 11). Bĭmărī gēns ōrtă Cŏrīnthō. *O.* SYN. Ĕphȳrē, *qqf.* Īsthmŭs. EP. Āntīquă, vĕtŭs; pŏtēns, dīvĕs; clāră, īllūstrĭs, āltă. PPH. Ārcēs Cŏrīnthī, Cŏrīnthĭăcæ, Ĕphȳrææ, Cēnchrææ. Ĕphȳrēă *ou* Ĕphȳrēĭă mœnĭă. PHR. Nōbĭlĭs ærĕ Cŏrīnthŏs. *O.* Īsthmī sī quĭs ămăt rēgnă Cŏrīnthĭī. *Sen.*

Cŏrĭŭm, ĭī, *n. Cuir.* Ūt cănĭs ā cŏrĭō nūnquam ābstērrēbĭtŭr ūnctō. *H.* Nām nĕque ĕrăt cŏrĭīs ūsŭs. *V.* SYN. Pēllĭs, tērgŭs, tērgŭm. EP. Mōllĕ, pīnguĕ, lēntŭm; tīnctŭm. PPH Bŏvĭs cŏrĭŭm. VERS. Trĭbŭsquĕ Īntēxtŭm taŭrīs ŏpŭs. *V.* Taŭrīnō quāntŭm pōssēnt cīrcūmdărĕ tērgō. Dūrōque īntēndĕrĕ brāchĭă tērgō. Tāntōrum īngēntĭă sēptĕm Tērgă bŏŭm plūmbo īnsūtō fērrōquĕ rĭgēbānt. Ĕrȳcĭs tĭbĭ tērgă rĕmīttŏ. *Id.* || *Peau dure d'un homme.* Fīĕt tĭbĭ pūnīcĕŭm cŏrĭŭm, pōstĕă ātrūm dēnŭō. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 61. *Id. Amp. prol.* 85). Ūt vēllēs cŏrĭō lūdĕrĕ, Cērdŏ, tŭō. *M.* (III, 16, 4). *Voy.* Cutis.

+ Cŏrĭŭs, ĭī, *m arch. Comme* Corium. Trēs făcĭlĕ cŏrĭōs cōntrīvīstī būbŭlōs *Pl* (*Pœn.* I, 1, 11). Jām tĭbĭ tuīs mĕrĭtīs crāssūs cŏrĭūs rēddĭtū' st. *Id.* (apud *Fest.* Conf. *Varr.* apud *Non* 3, 59).

Cōrnēlĭă, æ, *f. Cornélie, fille de Scipion l'Africain, mère des Gracques.* Mālŏ Vĕnūsīnām quām tē, Cōrnēlĭă, mātĕr Grācchōrŭm. *J.* (6, 167). || *Fille de L. Scipion, femme de Crassus, puis de Pompée.* Nūm mĭnŭs īmmītēs hăbŭī Cōrnēlĭă Pārcās? *Pp.* (IV, 11, 13). Ēt sĭt cīvīlĭ prŏpĭōr Cōrnēlĭă bēllō. *L.* (II, 349).

Cōrnēlĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Prénom romain: Cornélius Céthégus, Cornélius Sylla, etc.* Āddĭtŭr ōrātōr Cōrnēlĭŭ' suāvĭlŏquēntī Ōrĕ Cĕthēgŭs. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15). Fēcĕrĭs ī sōlum, ūt Cōrnēlī Cōrnĭfĭcīquĕ. *Lucil.* (ap. *Charis.* 60). Cōrnēlī, quĕrērĭs; sĕd hī lĭbēllī. *M.* (I, 36, 3). || Fŏrūm Cōrnēlĭī, Cōrnēlī *ou* Cōrnēlĭŭm. *Ville de l'Émilie, ou la Romagne, fondée par Sylla: auj. Imola.* Cōrnēlī rĕfĕrăt mē lĭcĕt ūsquĕ Fŏrō. *M.* (III, 4) Sūllă Fŏrūm stătŭīt Cōrnēlĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 9, 1).

Cōrnĕŏlŭs, ă, ŭm. 1. *De corne.* || 2. *De cornouiller.* Băcīllūm dēlĭgātūm cōrnĕŏlūm pōscĭt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 77).

1. Cōrnĕŭs, ă, ŭm (*de* Cornu). *De corne* Ūngŭlă frōndēntēm dīscūssĭt cōrnĕă cāmpŭm. *L.* Quæ quum ābdĭdīssĕt cōrnĕă cōrpŭs dŏmō. *Ph.* Ēt cūm lŭcērnā cōrnĕōquĕ crātērĕ. *M.* (XII, 32, 12. *Id.* XIV, 62). || Cōrnĕă pōrtă. *Porte des Enfers, par où sortaient les songes véritables.* Cōrnĕă quā vērīs făcĭlīs dătŭr ēxĭtŭs ūmbrīs. *V.* Quā pōrtă mălīgnŭm Cōrnĕă vīncĭt ĕbŭr. *St.* PHR. Nēc tū spērnĕ pĭīs vĕnĭēntĭă sōmnĭă pōrtīs: Quūm pĭă vēnērūnt, sōmnĭă pōndŭs hăbēnt. *Pp.* *Voy.* Eburneus. || *Au fig. Dur comme la corne.* Nĕque ĕnĭm mĭhĭ cōrnĕă fībra ēst. *Pers.* (1, 47). PHR. Ātquī cōrpŏră sīccĭōră cōrnū. *Cat.*

2. Cōrnĕŭs, ă, ŭm (*de* Cornus). *De cornouiller.* Sīvĕ tĕnēs lātō vēnābŭlă cōrnĕă fērrō. *O.* Quō cōrnĕă sūmmō Vīrgūltă. *V.*

Cōrnĭcĕn, ĭnĭs, *m. Qui sonne du cornet, trompette.* Īllīnc cōrnĭcĭnēs, hīnc prăcēdēntĭă lōngē. *J.* (10, 44. *Id.* 2. 118). Cōrnĭcĭnūm cūrva æră sĭlēnt. *Prud.* (*Psych.* 638).

Cōrnīcŏr, ārĭs, ārī, *d. Crier comme les corneilles.* Nēscĭŏ quĭd tēcūm grăvĕ cōrnīcārĭs ĭnēptē. *Pers.* (5, 12. Locum refert *Prisc.* 828).

Cōrnĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Cornix. Grēx ăvĭūm plūmās, mŏvĕăt cōrnĭcŭlă rīsŭm. *H.*

Cōrnĭcŭlānŭs, ă, ŭm. *De Corniculum, ville du Latium.* Mātĕr, Præsīgnīs făcĭē, Cōrnĭcŭlānă fŭĭt. *O.*

Cōrnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Corniger. Hœdī Cōrnĭfĕrās nōrūnt mātrēs. *Lr.* (II, 368. Ita legit *Macr.* 6, 5. Alii *cornigeras*). Pōst hūnc cōrnĭfĕrō Căprĭcōrnūs sīdĕrĕ pērgĭt. (*Anthol.* II, p. 318.)

Cōrnĭfĭcĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Nom d'homme* Fēcĕrĭs ī sōlum, ūt Cōrnēlī Cōrnĭfĭcīquĕ. *Lucil.* (ap. *Charis.* 60). || *Entre autres: Poëte ami de Catulle.* Mălĕ ēst, Cōrnĭfĭcī, tŭō Cătūllō. *Cat.* (39, 1). Ēt lĕvĕ Cōrnĭfĭcī, pārquĕ Cătōnĭs ŏpŭs. *O.*

Cōrnĭfrōns, tĭs. *Qui a des cornes au front.* Tū pāscĕrĕ cōrnĭfrōntēs ārmēntās sōlēs. *Enn.* (apud *Non.* 3, 3. Pauci leg. *curvifrontes*, sed illud habent libri).

Cōrnĭgĕr, ă, ŭm. *Cornu, qui a des cornes.* Cōrnĭgĕr ēst vălĭdō cōnnēxŭs cōrpŏrĕ Taŭrŭs. *Cic.* (*N Deor.* 2, 43). Sĕd nĕquĕ Phœbēī trĭpŏdēs, nēc cōrnĭgĕr Āmmōn. *O.* Cōrnĭgĕr Hēspĕrĭdūm flŭvĭŭs rēgnātŏr ăquārŭm. *V.* Cōrnĭgĕr Hēbrŭs. *St.* PPH. Cōrnŭă gĕrēns. Cōrnĭbŭs īnstrūctŭs, mĕtŭēndŭs, āspĕr. PHR. Cuī frōns tūrgĭdă cōrnĭbŭs. *H.* Pārvō sīgnāntŭr tēmpŏră cōrnū. *O.* || *Subst. f. Biche ou Chevrette.* Cōrnĭgĕrām cēpī. (*Anth.* II, p. 35.) || *Adj Surmonté d'une aigrette.* Cāssĭdĕ cōrnĭgĕrā dēpēndēns. *Sil.*

Cōrnĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui a de la corne aux pieds.* Cōrnĭpĕdī Faūnō cæsā dē mōrĕ căpēllā. *O.* Cōrnĭpĕdēs ārcēntŭr ĕquī. *V.* Cōrnĭpĕdēm tŭlĕrĭt præcīsā pĕr ăvĭă plāntăm (scil. Pan). *Sil.* Cōrnĭpēs căpēllă. (*Anthol.* II, p. 571.) || *Subst. m. Cheval.* Fūrvī jŭgă cēlsă trăhēbānt Cōrnĭpĕdēs. *Sil.* Prædā cĭtātūm cōrnĭpĕdēm rĕgĭs. *Cl. Voy.* Equus. || *Qqf. Pan, Satyres.* Nōctūrnăquĕ fūrtă lĭcēntūm Cōrnĭpĕdum, ēt cŭpĭdās Faūnōrum ārcēbō răpīnās. *St.* (*Th.* IV, 695). *Voy.* Fauni.

Cōrnīx, īcĭs, *f. Corneille.* Tūm cōrnīx plēnā plŭvĭăm vŏcăt ĭmprŏbă vōcĕ. *V.* Cōrnīcum ĭmmĕrĭtās ērŭĭt ūnguĕ gĕnās. *Pp.* (IV, 5, 16). SYN. Cōrnīcŭlă. EP. Lŏquāx, raūcă; nĭgră, ānnōsă, lōngævă, vīvāx; præsāgă, sĭnĭstră. PHR. Cōrnīcūm sæclă vĕtūstă. *Lr.* Sæcŭlă pāssă nŏvēm. *O.* Præsāgō clāngōrĕ lŏquāx. *Prud.* VERS. Ăquæ nĭsĭ fāllĭt aūgŭr Īmbrĭūm dīvīna ăvĭs ĭmmĭnēntūm. *H.* Āntĕ sĭnĭstră căvā mŏnŭīssĕt ăb īlĭcĕ cōrnīx. *V.*

Cōrnū? *acc.* cōrnū? (*A ces cas, il ne se place qu'à la fin du vers hexamètre, ou la dernière doit être élidée*), *gén. dat. abl.* Cōrnū, *n.*; Cōrnŭă, ŭūm, ĭbŭs, *pl. Corne.* Ēt dūctūs cōrnū, stābĭt săcĕr hīrcūs ăd āră̄m. *V.* Tūm vĭtŭlūs bīmā cūrvāns jām cōrnŭă frōntĕ. Īntĕr se ădvērsīs lūctāntūr cōrnĭbŭs hœdī. *Id.* Ēt tĕnĕrā nōndūm cōrnŭă frōntĕ gĕrēns. *O.* Ērgŏ cĭnīs cōrnū cērvīnī prōdĕrĭt haūstūs. *Samm.* (vs. 569. De quantitate posterioris syllabæ *u*, vid. *Genu*). SYN. Cōrnūs, ūs. EP. Rāmōsūm, ārbŏrĕūm; cūrvŭm, rĕcūrvŭm, lūnārĕ, flĕxūm, īntōrtūm; vălĭdŭm, fōrtĕ, mĭnāx, sævŭm. PHR. Nātūm frōntī. Ārmă bŏvĭs. Quæ bōs ārmă gĕrĭt. Cuī frōns āspĕră cōrnū, cōrnĭbŭs. || *Cornes des Fleuves, qui étaient représentés sous la forme de taureaux, en signe de force.* (Cf. *Serv.* ad. *Æ.* VIII, 77; *Fest.* in v. *Taurorum.*) Ēt gĕmĭna aūrātūs taūrīnō cōrnŭă vūltū Ērĭdănūs. *V.* Sīc ēt cōrnĭbūs aūrĕūs rĕcĕptīs. *M.* (X, 7, 6, de Rheno. *Id.* IX, 103, 17). Ăchĕlōōn ŭtrōquĕ Dēfōrmēm cōrnū. *St. Voy.* Achelous, Corniger, Tauriformis. || *Cornes de Jupiter Ammon, de Bacchus.* Quōd sŭpĕrēst vītæ, pēr te ēt tŭă cōrnŭă vīvăm. *Pp.* (III, 17, 19, ad Bacchum). Bācchĕ, vĕnī, dūlcīsquĕ tŭīs ē cōrnĭbŭs ūvă Pēndĕăt. *Tib.* (II, 1, 3). || Cōrnū Cōpĭæ. *Corne d'Abondance, corne d'Amalthée.* Hīc tĭbĭ Cōpĭă Mānābĭt ăd plēnūm bĕnīgnō, Rūrĭs hŏnōrum ŏpŭlēntă, cōrnū. *H.* Ēt cōrnū rĕtĭnĕt dīvĭtĕ Cōpĭăm. *Sen.* Hīc rĕdŏlēt pătŭlō fōrtūnæ Cōpĭă cōrnū. *Sid.* Tōtūmquĕ tŭlĭt prædīvĭtĕ cōrnū Aūtūmnūm. *O.* Nam hæc āllātă cōrnū Cōpĭæ ēst, ŭbi ĭnēst quĭdquīd vŏlŏ. *Pl. Voy.* Copia. || *Cornes du Capricorne.* Grāndŏ, nĕc Ōlĕnĭīs mānānt tōt cōrnĭbŭs ĭmbrēs. *St.* (*Th.* VI, 423). || *Divers objets en corne. Lanterne.* Cōrnĭbŭs āptă căvĭs, tĕnŭī pērlūcĭdă gȳrō. *Sympos.* (*Ænigm.* 62, Laterna). Quī vūlcānum ĭn cōrnū cōnclūsūm gĕrĭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 185). *Voy.* Laterna. || *Arc.* Vīdĕrăt ăddūctō tōrquēntēm spīcŭlă cōrnū. *O.* Pārthō tōrquērĕ Cȳdōnĭă cōrnū Spīcŭlă. *V.* Crēbră Cȳdōnēō fūndēbāt spīcŭlă cōrnū. *Sil. Voy.* Arcus. || *Corne servant d'entonnoir, de fiole.* Īnsērtōs lătĭcēs īnfūndĕrĕ cōrnū. *V.* Cōrnu īpsĕ bĭlībrī Caūlĭbūs īnstīllăt (oleum). *H.* || *Cornet, clairon.* Ærĕăque āssēnsū cōnspīrānt cōrnŭă raūcō. *V.* Cōrnŭă quōd vīncātquĕ tŭbās. *H.* Jām nūnc mĭnācī mūrmŭrĕ cōrnŭūm Pērstrīngĭs aūrēs. *Id. Voy.* Tuba || *Pied de certains quadrupèdes, sabot.* Dūmquĕ prĕmĭt sŏnĭpēs dūrō vēstīgĭă cōrnū. *St.* Sŏlĭdō grăvĭtĕr sŏnăt ūngŭlă cōrnū. *V.* Vīx ūlla īnscrībēns tērræ vēstīgĭă cōrnū (scil. Pan). *Sil. Voy.* Ungula. || — Īndĭcūm. *Ivoire.* Ēmptīs ōssĭbŭs Īndĭcōquĕ cōrnū. *M.* (I, 73, 4). *Voy.* Ebur. || *Objets imitant les cornes. Croissant.* Tērtĭă jām lūnæ sē cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Lūnă quătēr jūnctīs īmplērăt cōrnĭbŭs ōrbēm. *O. Voy.* Luna. || *Vergue.* Cōrnŭă vēlātārum ŏbvērtĭmŭs āntēnnārŭm. *V.* Ūna ārdŭă tōrquēnt Cōrnŭă. *Id.* Cōrnŭă Rōmānæ clāssĭs. *L.* Ēt cōrnĭbŭs ōmnēs Cōllĭgĕrēt flātūs. *Sil. Voy.* Antenna. || *Différents bras d'un fleuve.* Sēptēm dīgēstum īn cōrnŭă Nīlūm. *O.* Trāns Rhēnī cōrnŭă vīctŏr. *Cl.* || *Pointe de terre.* Præcĭpĭtī cūrsū flēxī pēr cōrnŭă pōrtūs Ōră pĕtūnt. *L.* (II, 706. *Ibid.* 613). Āngūstīs īnclūsūm cōrnĭbŭs æquŏr. *O.* SYN. Līnguă. || *Différents sommets d'une montagne.* Īllĕ săcrī spīrīs īntōrtă mŏvēbăt Cōrnŭă Pārnāssī. *St.* (Sic et *Culex*, 16.) *Voy.* Cacumen. || *Bout, extrémité.* Flēxūmque ā cōrnĭbŭs ārcūm Tēndĭt. *O.* || *En parlant des manuscrits: Bossette, en bois, en os ou en ivoire, qu'on mettait aux deux bouts du cylindre autour duquel ils étaient roulés.* Ātque īntēr gĕmĭnās pīngāntūr cōrnŭă frōntēs. *Tib.* (III, 1, 13). Cāndĭdă nēc nīgră cōrnŭă frōntĕ gĕrās. *O.* Ēxplĭcĭtūm nōbīs ūsque ăd sŭă cōrnŭă lĭbrŭm. *M.* (XI, 108, 1). *Voy.* Umbilicus. || *Aile d'armée.* Īnclīnātōquĕ rŭēbăt Cōrnu ăcĭēs. *Sil.* Ūt prīmūm tōtō dīdūxĭt cōrnŭă cāmpō. *L. Voy.* Ala. || *Aigrette en crin ou en plume.* Ēt rūbræ cōrnŭă crīstæ. *V.* Dŭcēs ĕōrūm, quī căpĭtĭbūs cōrnŭă Sŭīs lĭgārānt. *Ph.* || *Au fig. Force, courage.* Vĕnĕrūnt căpĭtī cōrnŭă sēră mĕō. *O.* (*Am.* III, 11, 6). Tūm paūpĕr cōrnŭă sūmĭt. *Id.* (*A. Am.* I, 239). Āddĭs cōrnŭă paūpĕrī. *H.* SYN. Rōbŭr, vīs. (Cf. *Cornum, Cornus,* paucosque locos iis potius attribue in quibus poetæ nominativum vel accusativum in fine produxisse creduntur.)

┼ Cōrnŭātŭs, ă, ŭm. *Cornu, ou au fig. Courbé.* (*Poet.* ap. *Varr. L. L.* 7, 24.)

1. Cōrnūm, ī, *n.*, *et* Cōrnūs, ūs, *m. Comme* Cornu. (Diserte *Prisc.* 624: « In U derivativa pauca invenies: a *specus*, specu, *tonitrus*, tonitru, *cornus*, cornu; nec interest aliquid inter significationem. ») Ōppŏsĭtōquĕ gĕnū cūrvāvĭt flēxĭlĕ cōrnūm. *O.* (*Met.* V, 383, teste *Prisc.* 685. Nec mutandum in *cornu*). Dēxtră tĕnēt cōrnūm. *Id.* (*Ib.* II, 876. Hoc et refert *Prisc.* ibid.). Prætĕrĕā lūmĕn pēr cōrnūm trānsĭt. *Lr.* (II, 388. Sic optt. libri et edd. Alii exhibent *cornu*, perperam. Bene *Eichst.*). Cōrnūs tĭbī cūră sĭnĭstrī, Lēntŭlĕ. *L.* (VII, 217. Sic etiam legit *Serv.* ad *Æ.* III, 22). || *Cornet, trompe.* Phrȳgĭūs pēr ōssă cōrnūs lĭquĭdă cănĭt ănĭmă. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 275).

2. Cōrnūm, ī, *n. Fruit du cornouiller.* Cōndĭtăque īn lĭquĭdā corna aūtūmnălĭă fæcĕ. *O.* Lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmī. *V.* || *Qqf. Javelot.* Dīxĭt, ĕt ærātā tōrsĭt grăvĕ cūspĭdĕ cōrnūm. *O.* (*Met.* VIII, 408). *Voy. le suiv.*

1. Cōrnŭs, ī, *f. Cornouiller, arbre.* Bēllīs ăccōmmŏdă cōrnŭs. *Cl.* Ēt bŏnă bēllō Cōrnŭs. *V.* EP Āltă, prōcēră; nōdōsă, rĭgĭdă, dūră. || *Javelot.* It strīdŭlă cōrnŭs ĭn aūrās. *Sil.* Vŏlăt Ītălă cōrnŭs. *V Voy.* Hasta, Sagitta. || 2. *Corne. Voy.* Cornum 1.

Cōrnūtŭs, ă, ŭm. *Qui a des cornes ou une corne.* Hōrrĭdă cōrnūtō prōcēdĭt bēllŭă rōstrō. (*Anthol.* II, p. 439, de elephante.) Sȳrtĭcă cōrnūtās făcĭēs hăbŭērĕ trŏpæă. *Prud.* (*Sym.* II, 355). SYN. Cōrnĭgĕr. PPH. Īn cōrnŭă sūrgēns, cēlsŭs. || ? *Au fig.* Ōccŭbŭĭt tāndēm cōrnūto ārdōrĕ pĕtītŭs. *M.* (*Spect.* 19 3, de elephante. Alii leg. *abs ore*).

Cōrnūtŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Rūră tĕnēnt, Cōrnūtĕ, mĕām vīllæquĕ pŭēllăm. *Tib.* (II, 3, 1. Sed potius *Cerinthe*, de quo sæpe Noster). || *Ann. Cornutus, philosophe stoïcien, maître de Perse, fut exilé par Néron.* Quāntăquĕ nōstræ Pārs tŭă sīt, Cōrnūtĕ, ănĭmæ. *Pers.* (5, 22).

Cŏrœbŭs, ī, *m.* (Κόροιβος). *Corèbe, guerrier promis à Cassandre, lequel périt au siège de Troie.* Nōn

tŭlĭt hānc spĕcĭēm fŭrĭātā mēntĕ Cŏrœbŭs. *V.* Sārpēdōn, clārāquĕ sătūs tēllūrĕ Cŏrœbŭs. (*Epitom. Iliad.* 248.) || *Autre du même nom.* (*St. Th.* I, 604.)

Cŏrōllă, æ, *f. dimin. de* Corona. Ēt mŏdŏ sōlvēbām nōstrā dē frōntĕ cŏrōllās. *Pp.* (I, 3, 21). Mē jŭvăt hēstērnīs pŏsĭtūm lānguērĕ cŏrōllīs. *Id.* (II, 25, 59. Adde *Cat.* 63, 66; *Pl. Bac.* I, 1, 37).

Cŏrōnă, æ, *f. Couronne, diadème.* Pāllam, ēt gēmmĭfĕræ dōnum ēxĭtĭālĕ cŏrōnæ. *V. Fl.* Dŭplĭcēm gēmmīs aūrōquĕ cŏrōnām. *V.* Clārāmque aūrō gēmmīsquĕ cŏrōnăm. *O.* PHR. Vīrgĭnĕī crīnēs aūrō gēmmāquĕ prĕmūntŭr. *L.* SYN. Dĭădēmă. *Voy. ce mot.* || *Couronne de fleurs, de feuillage.* Ōmnĭbŭs īn mōrēm tōnsā cŏmă prēssă cŏrōnā. *V.* Fāctīs prātī dē flōrĕ cŏrōnīs. *O.* Fūsæ pēr cōllă cŏrōnæ. *Id.* Nārdō flōrēntĕ cŏrōnās Āccĭpĭūnt. *L.* SYN. Cŏrōllă, sērtŭm, *qqf.* flōs, flōrēs. EP. Fēstă, frōndēns, vĭrēns, vĭrĭdĭs, flōrēns; ŏdōră, ŏdōrātă; nēxă, plēxă, īmplĭcĭtă; mȳrtĕă, pōpŭlĕă, laūrĕă. PPH. Flāvēntĭă sērtă cŏmārŭm. *Cl. Voy.* Corono. || *Couronne poétique.* SYN. Laūrŭs, hĕdĕră. VERS. Īllĕ căpŭt flāvŭm laūrō Pārnāssĭdĕ vīnctŭs. *O.* Ūndĕ prĭŭs nūllī vēlārīnt tēmpŏră Mūsæ. *Lr.* Ūndĭquĕ dēcērptām frōntī præpōnĕre ŏlīvăm. *H.* Laūrĕă dōnāndŭs Ăpōllĭnārī. *Id.* Laūrōque īnnēctĭtĕ crīnēm. *O.* Vĭrĭdīque ādvēlāt tēmpŏră laūrō. *V.* Pāstōrēs hĕdĕrā crēscēntem ōrnātĕ pŏētăm. Hānc sĭnĕ tēmpŏră cīrcŭm Īntēr vīctrīcēs hĕdĕrām tĭbĭ sērpĕrĕ laūrōs. *Id.* Pĭĕrĭō sērtō rĕdĭmīrĕ. *Cl.* || *Différentes couronnes que les Romains donnaient en récompense.* Cŏrōnă trĭūmphālĭs. *Couronne triomphale, ornement du grand triomphe.* Frōndĭbŭs Āctĭăcīs cōmptōs rĕdĭmītă căpīllōs. *O.* || — cīvĭcă, cīvīlĭs. *Couronne civique, décernée pour avoir sauvé un citoyen.* Sæpĕ dŭcēs mĕrĭtās bēllō trĭbŭērĕ cŏrōnās: Hūnc cīngīt mūrālĭs hŏnōs, hūnc cīvĭcă quērcŭs Nēxŭĭt, hūnc dŏmĭtīs āmbīt rōstrātă cărīnīs. *Cl.* Āt qui ūmbrātă gĕrūnt cīvīlī tēmpŏră quērcū. *V.* Aūgŭrĭūm mēntī quērnā cŏrōnă dăbāt. *O.* Ēmĕrĭtīquĕ gĕrēns īnsīgnĭă dōnī, Sērvātī cīvīs rĕfĕrēntēm præmĭă quērcūm. *L.* Ādvĕhĭtŭr cum īlīgnĕā cŏrōnā. *Cæcil.* (apud *Gell.* 5, 6, ubi de *coronis* fusius agitur. Adde *Prud. Peri.* 2, 557). || — mūrālĭs. *Pour être monté le premier à l'assaut.* Tēmpŏră mūrālī cīnctŭs tūrrītă cŏrōnā. *Sil.* Mūrālīquĕ căpŭt sūmmūm cīnxērĕ cŏrōnā. *Lr.* Hūnc cīngīt mūrālĭs hŏnōs. *Cl.* || — rōstrātă *ou* clāssĭcă. *Pour une victoire navale.* Cuī, bēlli īnsīgnĕ sŭpērbŭm, Tēmpŏră nāvālī fūlgēnt rōstrātă cŏrōnā. *V.* Hūnc dŏmĭtīs āmbīt rōstrātă cărīnīs. *Cl.* || — nāvālĭs. *Pour s'être précipité le premier à l'abordage.* Nāvālīquĕ gĕnēr cīnctŭs hŏnōrĕ căpŭt (Agrippa). *O.* || — vāllārĭs *ou* cāstrēnsĭs. *Pour avoir pénétré le premier dans le camp ennemi.* Crīnēmquĕ săcrŭm tĭbĭ, mōrĕ prĭōrŭm, Nēctĕt mūrālĭs, vāllārĭs, cīvĭcă laūrŭs. *Sid.* (5, 587). || *Couronnes données aux vainqueurs dans les jeux ou les concours.* Ō cuī Tārpēĭās lĭcŭĭt cōntīngĕrĕ quērcūs, Ēt mĕrĭtās prīmā cīngĕrĕ frōndĕ cŏmās! *M.* (IV, 5, 1). || — jŭgālĭs. *Couronne de l'hymen, ou plutôt diadème donné en dot.* Sōlŭs mīlĭtĭæ mīrā mērcēdĕ jŭgālēm Prōmĕrŭĭt Stĭlĭchō, sŏcĕrō rĕfĕrēntĕ, cŏrōnăm. *Cl.* (*Laud. Ser.* 184). || *Couronne de Cybèle, formée de tours.* Tūrrĭgĕrā Cȳbēlē frōntēm rĕdĭmītă cŏrōnā. *O.* (*Id. Fast.* IV, 219). *Voy.* Cybele, Turritus. || *Couronne d'Ariane, mise par Bacchus au rang des astres.* Bācchō plăcŭīssĕ Cŏrōnām Ēx Ărĭādnæō sīdĕrĕ nōssĕ pŏtēs. *O.* Āndrŏmĕdēn ălĭīs spēctĕt clārāmquĕ Cŏrōnăm. *Id.* Gnōssĭăque ārdēntĭs dēcēdāt stēllă Cŏrōnæ. *V.* (Adde *Ov. Met.* VIII, 178; *Fast.* III, 459; *A. Am.* I, 558; *Catul.* 66, 60; *Manil.* I, 326; *German. Arat.* 70; *Cic. Arat.* 353; *St. Silv.* I, 6, 88). PPH. Ărĭădnæă cŏrōnă. Ărĭădnæūm sīdŭs. Ărĭădnæŭs īgnĭs. Mīnōĭdĭs āstrŭm. Gnōssĭăcă Cŏrōnă. VERS. Ādspĭcĕ ceū rŭtĭlīs vībrēt lūx Gnōssĭă flāmmīs: Hæc quōndām Bācchī mŏnŭmēntūm fūlgĕt ămōrĭs, Hæc Ărĭădnæī căpĭtĭs tēstātŭr hŏnōrēm. *Avien.* Gēmmāsquĕ nŏvēm trānsfōrmăt ĭn īgnēs. *O.* Dōtālī pŏtŭĭt cœlūm sīgnārĕ Cŏrōnā. *Cl.* Bĕātæ cōnjŭgĭs āddĭtŭm Stēllīs hŏnōrēm. *H.* || *Cercle, assemblée.* Cōnsēdērĕ dŭcēs, ēt vūlgī stāntĕ cŏrōnā. *O.* Nē spīssæ rīsūm tōllānt īmpūnĕ cŏrōnæ. *H.* SYN. Cœtŭs, tūrbă. || *Cordon de troupes.* Quā rāra ēst ăcĭēs, īntērlūcētquĕ cŏrōnă Nōn tām spīssă vĭrīs. *V.* Vărĭā mūrōs cīnxērĕ cŏrōnā. *Id.* SYN. Glŏbŭs. *Voy.* Obsideo.

? Cŏrōnæ, ārŭm, *m. pl. Deux frères de ce nom.* Quōs fāmă Cŏrōnās Nōmĭnăt. *O.* (*Met.* XIII, 679. Alii leg. *Coronos*).

Cŏrōnātŭs, ă, ŭm. *Couronné.* Sæpĕ cŏrōnātīs stīllānt ūnguēntă căpīllīs. *O.* Īndĕ cŏrōnātās ŭbĭ tūrĕ pĭāvĕrĭs ārās. *Pp.* (III, 10, 19). Āntĕ cŏrōnātā pūppī sĭnĕ lābĕ jŭvēncăm Māctārūnt. *O. Voy.* Corono.

Cŏrōnēă *ou* Cŏrōnīă, æ, *f.* (Κορώνεια). *Ville de Béotie.* Glĭsāntă, Cŏrōnēāmquĕ fĕrācēm. *St.*

Cŏrōneŭs, ĕī, *acc.* ĕă, *m.* (Κορωνεύς). *Père de Coronis.* Phōcăĭcă clārŭs tēllūrĕ Cŏrōneŭs. *O.*

Cŏrōnīdēs, æ, *m.* (Κορωνίδης). *Esculape, fils de Coronis.* Nūllă Cŏrōnīdēs caūsă dŏlōrĭs, ăĭt *O.* (Cf. *Prisc.* 582).

1. Cŏrōnĭs, ĭdĭs, *f.* (κορωνίς). *Sommet, chapiteau.* || *Fin.* Sī nĭmĭŭs vĭdĕōr sērāquĕ cŏrōnĭdĕ lōngŭs. *M.* (X, 1, 1, de libro). || 2. *La nymphe Coronis, mère d'Esculape.* Pūlchrĭōr īn tōtā quām Lārīssæă Cŏrōnĭs Nōn fŭĭt Æmŏnĭā. *O.*

Cŏrōnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Couronner.* Tē dŭŏ dīvērsā dŏmĭnī prō pārtĕ cŏrōnānt. *O.* Māgnă cŏrōnārī cōntēmnăt ŏlȳmpĭă. *H.* PPH. Căpŭt, crīnēs, cŏmăm, tēmpŏră, frōntēm cŏrōnā, flōrĭbŭs, sērtīs ōrnŏ, cīngŏ, præcīngŏ, vīncĭŏ, dēvīncĭŏ, ēvīncĭŏ, rĕdĭmĭŏ, āmbĭŏ, īmplĭcŏ, īmpĕdĭŏ, vēlŏ, ādvēlŏ, cīrcūmdŏ, prĕmŏ, tĕgŏ, vēstĭŏ, nēctŏ, īnnēctŏ, dĕcŏrŏ, strīngŏ. Căpĭtī, cŏmæ sērtă īmpōnŏ, dŏ. Căpŭt, tēmpŏră flōrĕ, flōrĭbŭs cīngŏr, nēctŏr. VERS. Crīnēs ūmbrōsă tĕgēbăt ărūndŏ. *V.* Ōmnĭbŭs īn mōrēm tōnsā cŏmă prēssă cŏrōnā. Mōllīquĕ flŭēntēm Frōndĕ prĕmĭt crīnēm fīngēns. Cōmptŭs ŏlīvā. Cētĕră pōpŭlĕā vēlātŭr frōndĕ jŭvēntŭs. *Id.* Flōrĕă cōnnēxīs sērtă tŭlērĕ cŏmīs. *Cl* Tēmpŏră sūtĭlĭbŭs cīngūntŭr tōtă cŏrōnīs. *O.* Fēstāque ŏdōrātīs īnnēctūnt tēmpŏră sērtīs. Jūssīs sŭā tēmpŏră flōrĭbŭs ōrnānt. Sērtă... īmplĭcĭtūră cŏmās. Sērtīs tēmpŏră vīnctŭs. Sūmĕrĕ sērtă cŏmā. *Id.* Lāssēntūrquĕ rŏsīs tēmpŏră sūtĭlĭbŭs. *M.* Frōntēm sūtĭlĭbŭs rŭbēr cŏrōnīs. Sūtĭlĭs āptētūr dĕcĭēs rŏsă crīnĭbŭs. *Id.* Tāmĕn ūdă Lyæō Tēmpŏră pōpŭlĕā fērtŭr vīnxīssĕ cŏrōnā. *H.* Mȳrtĕă sērtă gĕrĭt. *J.* Nēc văcŭūm flōrĕ rĕlīnquĕ căpŭt. *Prop.* || *Couronner les autels, les portes, etc.* Pūppĭbŭs ēt lætī naūtæ īmpŏsŭērĕ cŏrōnās. *V.* Nōs dēlūbră dĕŭm... fēstā vēlāmŭs frōndĕ pēr ūrbēm. Īntēndītquĕ lŏcūm sērtīs, ēt frōndĕ cŏrōnăt Fūnĕrĕā. Văriīs flōrēntĭă līmĭnă sērtīs. *Id.* Pārvōs cŏrōnāntēm mărīnō Rōrĕ dĕōs frăgĭlīquĕ mȳrtō. *H.* Mădĭdās lăcrĭmārŭm rōrĕ cŏrōnās Pōstĭbŭs īntēndĭt. *O.* Pōstēs ōrnātōs sæpĕ cŏrōnīs *Id.* Lărēm cŏrōnā nōstrŭm dēcŏrārī vŏlŏ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 1). Īllĕ cŏrōnātōs jām dūdum āmplēctĭtŭr īgnēs. *St.* || *Couronner de fleurs une coupe, ou au fig. la remplir jusqu'au bord.* Crātērās māgnōs stătŭūnt, ēt vīnă cŏrōnānt. *V.* (*Æ.* I, 728. Ubi *Serv.* utrumque sensum agnoscit. *Homerum* laudat, qui ait *Odys.* I, 149: Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. Hunc sensum confirmat *Athen.* 15, 5). Sŏcĭī crātēră cŏrōnānt. *Id.* (*G.* II, 528). Cŏrōnātŭs stābĭt ēt īpsĕ călĭx. *Tib.* (II, 5, 98, scil. floribus indutus). Fērrĕ cŏrōnātōs rĕdŏlēntĭă sē...

lēbētās. *Sid.* (5, 227). Præcēptīs pārēnt jŭvĕnēs, ūndāsquĕ cŏrōnānt Cōmplētīs lăpĭdūm lābrīs. *Juvc.* (II, 143, scil. implent). PHR. Māgnūm crātērā cŏrōnā Īndŭĭt, mplēvītquĕ mĕrō. *V.* Fēstāsquĕ dăpēs, rēdĭmītăquĕ vīnā Ābrĭpĭūnt fămŭlī. *St.* || *Entourer, ceindre.* Quæ sĭtā cērvīcēm cīrcūm cōllūmquĕ cŏrōnăt. *Lr.* (II, 802, de pluma). Ōmnēmque ăbĭtūm cūstōdĕ cŏrōnānt. *V.* Sīlvă cŏrōnăt ăquās. *O.* SYN. Cīngō, āmbĭō. *Voy.* Circumdo.

Cōrpŏrālĭs, ĕ. *Du corps, corporel.* Nēc cōrpŏrālēs pēr fĕnēstrās ēmĭcāns. *Prud.* (*Peri.* 10, 434. *Ib.* 5, 358). Ēt quūm sŏlūtūs cōrpŏrālī cārcĕrĕ. *P. Nol.* 11, 57). *Voy. le suiv.*

Cōrpŏrĕŭs, ă, ŭm. *Qui a un corps, ou qui appartient au corps, corporel.* Cōrpŏrĕæ ēxcēdūnt pēstēs. *V.* Cōrpŏrĕāsquĕ dăpēs ăvĭdām dēmērsĭt ĭn ālvūm. *O.* Ērgō cōrpŏrĕam ăd nātūrām paūcă vĭdēmŭs Ēsse ŏpŭs. *Lr.* (II, 20, et passim). Ērĭpĕ cōrpŏrĕō de cārcĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 13, 63).

? Cōrpŏrŏ, ās, ārĕ, *arch. Tuer* (*ne laisser qu'un cadavre*). Cōrpŭs cōntēmplātŭr, ūndĕ cōrpŏrārēt vūlnĕrĕ. *Enn.* (apud *Non.* 1, 73. *Attius*, ibid. Sed de verbo valde dubito).

Cōrpŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui a de l'embonpoint, corpulent.* Cōrpŭlēntĭŏr vĭdēre ātque hăbĭtĭŏr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 8. Adde *Enn.* apud *Fest.*).

Cōrpŭs, ŏrĭs, *n. Corps, objet matériel, élément, molécule.* Quŏt hăbērĕt cōrpŏră pūlvĭs. *O.* Ēt fĕrā fērrī Cōrpŏră. *Lr.* (II, 102). Dīscĭdĭō rĕdĕūnt ĭn cōrpŏră mātĕrĭāī. *Id.* (I, 250). Nĕquĕ tām cōndēnsō cōrpŏrĕ nūbēs Ēssĕ quĕūnt. *Id.* (VI, 101). SYN. Cōrpūscŭlūm. || *Ordint. Corps des animaux, et surtout de l'homme.* Mājŏr ĭn ēxĭgŭō rēgnābăt cōrpŏrĕ vīrtūs. *St.* Dīrēxtī tēlă mănūsquĕ Cōrpŭs ĭn Æăcĭdæ. *V.* Cōrpŏrăque āgrēstī nūdāt prædūrā pălæstrā. *Id.* Pīctārūmquĕ jăcēnt fĕrā cōrpŏră pānthērārūm. *O.* SYN. Mēmbră, ārtŭs. EP. Cāndĭdūm, nĭvĕūm, dĕcōrūm, pūlchrūm, fōrmōsūm, præstāns; īngēns, īmmānĕ, māgnūm, prōcērūm; sŏlĭdūm, vĕgĕtūm, rōbūstūm, dūrūm, jŭvĕnīlĕ, vălĭdūm, fīrmūm, īntĕgrūm; mōrtālĕ, īnfīrmūm, frăgĭlĕ. PPH. Cōrpŏrĭs ārtŭs, mēmbră, pōndŭs. Cōrpŏrĕă mōlēs. Cōmpāgēs mēmbrōrūm. || *Qqf. Embonpoint, chair.* Ăbĭīt cōrpūsquĕ cŏlōrquĕ. *O.* Aūt quō cĭbō fēcīstī tāntūm cōrpŏrĭs? *Ph.* Īnque ŏmnī nūsquām cōrpŏrĕ cōrpŭs ĕrăt. *M.* (*Spect.* 7, 6). || *Hommes, individus, personnes.* Hūc dēlēctă vĭrūm sōrtītī cōrpŏră fūrtĭm Īnclūdūnt. *V.* Aūt ūltŏr vēstræ, fīdīssĭmă cōrpŏră, mōrtĭs. *O.* Cēntūmquĕ pārēs prīmævā mĭnīstrī Cōrpŏră. *V. Fl.* || *Corps mort, cadavre.* Sīc, ō sīc pŏsĭtūm āffātī dīscēdĭtĕ cōrpŭs. *V.* Ēt sĭnĕ nōmĭnĕ cōrpŭs (jacet). Quōd cōrpŭs hŭmāndūm Dīcĕrĕt. *Id. Voy.* Cadaver. || *Au fig. L'ensemble d'une chose.* Tōtō dēscēndĭt cōrpŏrĕ pēstĭs (de navi). *V.* Tōtō cērtātūm ēst cōrpŏrĕ rēgnī. *Id.*

Cōrpūscŭlūm, ī, *n. dimin. de* Corpus. *Atôme, molécule.* Prætĕrĕā sī quæ pēnĭtŭs cōrpūscŭlă rērūm. *Lr.* (IV, 199. *Id.* II, 152). SYN. Cōrpŭs. *Voy.* Primordium. || *Petit corps des animaux, corps faible.* Mōrs sōlă fătētŭr Quāntŭlă sīnt hŏmĭnūm cōrpūscŭlă. *J.* (10, 173). Ūnām lābāntĭs dīssĭpārĕ tāndĭū Vōs nōn pŏtēssĕ fābrĭcām cōrpūscŭlī? *Prud.* (*Peri.* 10, 302). || *Terme de tendresse.* Cōrpūscŭlūm mēllītŭlūm. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 19).

Cōrrādŏ *ou* Cōnrādŏ, ĭs, ĕrĕ. *Racler, réunir en raclant; rassembler, ramasser.* Vōrtēx, cōrrādēns Ēx āĕrĕ sēmĭnă nūbĭs. (*Lr.* VI, 443). Trĕcēntōs phĭlĭppōs, crēdō, cōrrādī pŏtēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 26). Mĭnās dĕcēm cōrrādĕt ălĭcūndĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 34. *Id. Heaut.* I, 1, 89). || *Au fig. Obtenir généralement.* Fīdēm dīctĭs cōrrādĕrĕ nōstrīs *Lr.* (I, 402).

Cōrrēctŏr, ōrĭs, *m. Censeur.* Aspĕrĭtātĭs ĕt īnvĭdĭæ cōrrēctŏr ĕt īræ. *H.* Dīcĕrĕt ūrēndōs cōrrēctōr Bēstĭŭs. *Id. Voy.* Censor. || *Celui qui corrige* (*une ch.*). Cōrrēctŏr ĭnīquī. *Corip.* (*Just.* IV, 5. Et *Ter. Ad.* IV, 7, 24). || *Gouverneur, administrateur. Voy. le suiv.*

Cōrrēctūră, æ, *f. Charge de* Corrector, *gouvernement d'une ville ou d'une province, sous l'Empire.* Nām cōrrēctūræ tĭbĭ Tārrăco Ībĕră trĭbūnăl Prædŭĭt. *Aus.* (*Parent.* 24, 11).

Cōrrēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Corrigo. *Corrigé.* Pēr quās cōrrēctă vĕtūstās. *O.* Quōd sī, cōrrēctī, sānūm săpĕrēmŭs. *Victor* (*ad Salm.* 83). PHR. Nōtă lĕgēs quædām, sēd līmā rāsă rĕcēntī. *Mart.*

Cōrrēgnŏ. *Voy.* Conregno.

Cōrrēpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se traîner.* Ēxĭgŭām vēctōr păvĭdŭs cōrrēpsĭt ĭn ālnūm. *L.* Mĕlĭŭ'st te īn nērvūm cōrrēpĕrĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 34). || *Au fig. Ramper, être abattu ensemble.* Cuī nōn cōrrēpūnt mēmbră păvōrĕ? *Lr.* (V, 1217).

Cōrrēptē, *adv. D'une manière brève, en abrégeant.* Aūt prōdūcātūr, quæ nūnc cōrrēptĭŭs ēxĭt. *O.*

Cōrrēptĭŏ, ōnĭs, *f. Abrégement d'une syllabe.* Tēmpŭs ăt dūplūm mănēbĭt, nīl ŏbēst cōrrēptĭŏ. *T. Maur.* (*Syll.* 192. *Id. Litt.* 42). || *Blâme.* Mītĭs prætĕrĭtĭs, sī sĭt cōrrēptĭŏ præsēns. *P. Petr.* (*V. S. M.* III, 243).

Cōrrēptŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Correpo. Ān rūrsūm sĕnĭŏr mātrĭs cōrrēptĕt ĭn ālvūm? *Juvc.* (II, 192).

Cōrrēptŏr, ōrĭs, *m. Censeur.* Trānquīllŭs, pătĭēns, cōrrēptŏr, prōvĭdŭs, ăcĕr. *Ennod.* (*Epig.* 9, 5. Et *Victor, Gen.* II, 212).

Cōrrēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Corripio. *Saisi.* Cōrrēptā dūrā bĭpēnnī Līmĭnă pērrūmpĭt. *V.* Cōrrēptŭs ăb īgnĭbŭs ārsĭt (stipes). *O.* || *Au fig. Entraîné, épris.* Dūplĭcī cōrrēptum ārdōrĕ jŭbērēnt. *Pp.* (I, 3, 13). Cōrrēptŭs ĭmāgĭnĕ fōrmæ. *O.* Vēllem haūd cōrrēptă fŭīssĕt Mīlĭtĭă tālī. *V.* || *Qqf. Atteint d'une maladie, malade.* Nōn vōtă, nōn ārs ūllă cōrrēptōs lĕvānt. *Sen.* (*OEd.* 69). || *Réprimandé.* Cōrrēptŭs vōcĕ măgīstrī. *H.* || *Serré, resserré.* Quālĭs ĕrăt cōrrēptă sĭnŭs. *St.* SYN. Ădstrīctŭs. || Cōrrēptă (syllaba). *Syllabe brève.* Quūm cōrrēpta ădĕō vōcālĭs tērtĭă cūrrĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 810. *Ib.* 990). SYN. Brĕvĭs.

Cōrrēxī, *parf. de* Corrigo.

Cōrrīdĕŏ, ēs ĕrĕ, *n. Rire avec.* || *Au fig.* Ōmnĭă cōrrīdēnt cōrrēptā lūcĕ dĭēī. *Lr.* (IV, 81).

Cōrrĭgĭă, æ, *f. Courroie, cordon de soulier.* Cōrrĭgĭāmquĕ pĕdūm quŏnĭam ēst nōn sōlvĕrĕ dīgnŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 61). || † Cōrrĭgĭă. Quæ līgăt ēxcēlsās hŭmĭlĭs cōrrĭgĭă plāntās. *Arat.* (II, 81).

Cōrrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĭgĕrĕ. *Redresser, améliorer.* Lĕvĭŭs fĭt pătĭēntĭā Quīdquīd cōrrĭgĕre ēst nĕfās. *H.* Īllŭd, quŏd cĕcĭdĭt fōrte, ĭd ārte ūt cōrrĭgās. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 23). Tŭă cōrrĭgĕ vōtă. *O.* SYN. Ēmēndŏ. *Voy.* Muto. || *Corriger un ouvrage.* Quīntĭlĭō sī quĭd rĕcĭtārēs: cōrrĭgĕ, sōdēs. *H.* Sæpe ĕgŏ cōrrēxī sūb tē cēnsōrĕ lĭbēllōs. *O.* SYN. Ēmēndŏ, cāstīgŏ, pŏlĭŏ, līmŏ. *Voy.* Emendo. || *Corriger les mœurs.* Quīn eūm rēstĭtŭĭs? quīn ăd frūgēm cōrrĭgĭs? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 81). Pēccātūm tŏtĭēs cōrrĭgăt īllă tŭūm. *O.* || *Absoudre.* Quæ cōrrĭgăt hōră jŭgālĭs. *O.* SYN. Rĕmīttŏ. || *Réparer.* Īllĕ mŏrām cĕlĕrī cēssātăquĕ tēmpŏră cūrsū Cōrrĭgĭt. *O. Voy.* Resarcio.

Cōrrĭpĭŏ, ĭs, ŭī, ēptūm, ĭpĕrĕ. *Prendre, saisir.* Jŭvĕnīlĭtĕr ārcūs Cōrrĭpĭt: ĭn dēxtrā tēlă fŭērĕ mănū. *O.* Cĕlĕrēsquĕ săgĭttās Cōrrĭpŭĭt. *V.* Cōrrĭpŭērĕ săcram ēffĭgĭēm. *Id.* SYN. Ărrĭpĭŏ, răpĭŏ, căpĭŏ, prĕhēndŏ, prēndŏ, āttĭngŏ, sūmŏ. || *En parl. du feu.* Nūnc īpsās īgnī cōrrĭpŭērĕ căsās. *O.* Cōrrĭpĭtūr flāmmĭs. *Id.* Cōrrĭpŭĭt tăbŭlās (flamma). *V.* SYN. Āttīngŏ. || *Au fig.* Nēc sīngŭlă mōrbī Cōrpŏră cōrrĭpĭūnt. *V.* Ēt mŏdŏ sōl nĭmĭŭs, nĭmĭŭs mŏdŏ cōrrĭpĭt īmbĕr

(segetes). *O.* Extrēmūs quūm lūmĭnă cōrrĭpĭt hōrrŏr. *V. Fl.* (VI, 277, scil. nox). Hæc aūsōs Cēltās īrrūmpĕrĕ mœnĭă Rōmæ Cōrrĭpŭīt lētō. *Sil.* SYN. Īnvādŏ. || *Émouvoir fortement.* Hūnc plaūsūs hĭāntĕm... Cōrrĭpŭīt. *V.* SYN. Căpĭŏ. || — vĭăm, cāmpŭm, spătĭŭm, spătĭă, etc. *Se mettre en marche précipitamment.* Cōrrĭpŭĕrĕ vĭam īntĕrĕā. *V.* Præcĭpĭtī cērtāmĭnĕ cāmpūm Cōrrĭpŭĕrĕ. Cōrrĭpĭūnt spătĭūm mĕdĭūm. *Id.* Ē cārcĕrĕ prīmō Cōrrĭpĕrĕt spătĭūm. *Sil.* Æquŏră dēlphīn Cōrrĭpĭt *V. Fl.* || — grădūm. *Hâter le pas.* Sēmōtīquĕ prĭūs tārdă nĕcēssĭtās Lētī cōrrĭpŭīt grădūm. *H.* *Voy.* Festino. || *Mouvoir précipitamment.* Cōrrĭpĭo ē strātīs cōrpŭs. *V.* Cōrrĭpĭt āgmĕn Pērnīcī răpĭdūm cūrsū. *Sil.* || — mē. *S'élancer.* Nēc plūră lŏcūtūs, Cōrrĭpŭīt sēsē. *V.* Nām mŏdo īntro ūt mē cōrrĭpŭī tĭmĭdūs. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 5. *Ib.* IV, 1, 3). || *Abréger.* Cōrrĭpĭāntquĕ mŏrās. *O.* || *Abréger une syllabe.* Cōrrĭpĭt quōd nūnc ĕāsdēm, nūnc ĕāsdēm prōtrăhĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 84. *Ib.* 180). *Voy.* Correptus. || *Réprimander.* Cōrrĭpĭūnt dĭctīs. *O.* Flētūmquĕ sŏrōrĭs Cōrrĭpĭēns. *Id.* *Voy.* Objurgo.

Cōrrōbŏrŏ, ās, ārĕ. *Fortifier.* *Voy.* Roboro.

Cōrrŏcŏ, ōnĭs, *m.* *Nom d'un poisson.* Rĕfĕrūntŭr ăb ūndā Cōrrŏcŏ, lētālĭs trȳgōn. *Aus.* (*Epist.* 4, 60).

Cōrrōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger.* Ōmne āssŭēvī fērrūm quæ cōrrōdĕrĕ. *Ph.* *Voy.* Rodo.

Cōrrŏgŏ, ās, ārĕ. *Réunir en demandant.* Nēc părvās mēndīcăt ŏpēs, nēc cōrrŏgăt aūrās. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 368).

Cōrrōsūs, ă, ŭm, *part. p. de* Corrodo. *Rongé.* Tōtūm cōrrōsĭs ōssĭbŭs ēdĭt. *J.* (15, 80). Cōrrōsĭs dīffūsō gūrgĭtĕ tērrīs. *Alcim.* (IV, 74).

Cōrrūdă, æ, *f.* *Asperge sauvage.* Prōdĭt ĕt āspărăgī cōrrūdă sĭmĭllĭmă fīlō. *Colum.* (X, 375. *Gloss. Placidi* : « *Corruda*, genus herbæ. »)

† Cōrrūgĭs, ĕ. *Ridé.* Cōrrūgēsquĕ sĭnūs gēmmātūs bāltĕŭs ārctĕt. *Nemes.* (*Cyneg.* 93).

Cōrrūgŏ, ās, ārĕ. *Rider, contracter.* Nē sōrdĭdă māppă Cōrrūgēt nārēs. *H.*

Cōrrūmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ŭmpĕrĕ. *Corrompre, gâter, altérer.* Cōrrūpĭtquĕ lăcūs, īnfēcĭt pābŭlă tābō. *V.* Lăcrĭmīs cōrrūmpĭs ŏcēllōs. *O.* Tĕnĕrōs cōrrūmpĕrĕ fēbrĭbŭs ārtūs. *Id.* SYN. Vĭtĭŏ, īnfĭcĭŏ, pōllŭŏ, dēfōrmŏ, fœdŏ. || *Au fig.* Cōrrūmpĭs vĭtĭō gaūdĭă nōstră tŭō. *O.* Dōtēs cōrrūmpĕrĕ nōlī Īpsă tŭās. *Id.* Lātē cōrrūpĕrăt ōmnĕm Prōspēctūm mĭsĕrĭs. *Sil.* Jūrātăquĕ fœdĕră Pœnō Cōrrūpĕrĕ. *Id.* Ĭtă mi hūnc hŏdĭē cōrrūpĭt dĭēm. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 31). || *Corrompre, séduire, gagner.* Nām mē nōn ūllæ pŏtĕrūnt cōrrūmpĕrĕ tædæ. *Pp.* (I, 8, 21). Āt fŭĕrāt mĕlĭūs spēm nōn cōrrūmpĕrĕ fraūdĕ. *O.* PHR. Dēcĭpĭt īllă Cūstōdēs, aūt ærĕ dŏmăt. *J.* || *Corrompre les esprits.* Ōmnĭă pērvērsās pōssūnt cōrrūmpĕrĕ mēntēs. *O.* || *Déshonorer.* Cōrrūmpĭt sĭnĕ tālĭōnĕ cælĕbs. *M.* (XII, 64, 10). *Voy.* Vitio.

Au pass. Cōrrūmpŏr. *Être gâté, se gâter.* Æschĭnūs ŏdĭōsē cēssăt; prāndĭūm cōrrūmpĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 49). Cōrrūmpōr sĭtū. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 23). SYN. Vĭtĭŏr, tābĕŏ, tābēscŏ.

Cōrrŭŏ, ĭs, ŭī, ŭĕrĕ, *n.* *Tomber, s'écrouler.* Cōrrŭĭt, ĕt mūltām prōstrāvĭt pōndĕrĕ sīlvăm (arbor). *O.* Cōrrŭĭt īn vūlnŭs. *V.* Hœdūs ŭbi āgrēstēs cōrrŭĕt āntĕ fŏcōs. *Pp.* (II, 19, 14). *Voy.* Ruo, Cado. || *Act. Précipiter.* Scĭtĭs ĕt īn quō mē cōrrŭĕrĭt gĕnĕrĕ. *Cat.* (68, 52). || *Amasser.* Ĭbī mē cōrrŭĕrĕ pōsse āiēbās dĭtĭās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 58).

Cōrrūpī, *parf. de* Corrumpo.

Cōrrūptēlă, æ, *f.* *Corruption.* Hīc, cōrrūptēlīs ănĭmīque ĕt cōrpŏrĭs ægĕr. *Prud.* (*Peri.* 11, 177. *Id. Apoth.* 820; *Pl. As.* V, 2, 17). SYN. Lŭēs, tābēs, vĭtĭūm. || *Souillure, honte.* Dēprēnsă jŭgālĭs Cōrrūptēlă tŏrī. *Prud.* (*Sym.* I, 160). || *Celui qui corrompt.* Cōmmūnĭs cōrrūptēlă nōstrūm lībĕrūm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 7). SYN. Cōrrūptŏr. || *Lieu de corruption.* Cōllāpsŭs ēst hīc īn cōrrūptēlām sŭām. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 3).

Cōrrūptĭŏ, ōnĭs, *f.* *Corruption.* Ād tērrām prĕmĕrĕt frăgĭlĭs cōrrūptĭŏ cārnĭs. *P. Petr.* (IV, 438). SYN. Cōrrūptēlă.

Cōrrūptŏr, ōrĭs, *m.* *Corrupteur.* Quĕm pătĭtūr dōrmīrĕ nŭrūs cōrrūptŏr ăvāræ? *J.* (1, 77). Ūt pērdĕrēmūs cōrrūptōrēm cīvĭūm. *Pl.* (*Pœn.* III, 6, 21).

Cōrrūptrīx, īcĭs, *f.* *Corruptrice.*

Cōrrūptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Corrumpo. *Corrompu, gâté.* Ēt cĕrĕrēm cōrrūptam ūndīs. *V.* SYN. Īnfēctūs, vĭtĭātŭs, īnsīncērŭs. || *Au fig.* Cōrrūptă lătīnō Nōmĭnĭs ēst nōstrī līttĕră græcă sŏnō. *O.* Cōrrūptă dŏlōrĕ vŏlūptās. *H.* || *Séduit, corrompu.* Cōrrūptūs vānĭs rērŭm. *H.* Cōrrūptūs jūdēx. *Id.* || *Comparat.* Cōrrūptĭŏr ætās. *L.* Ĭtĕr fāctūm cōrrūptĭŭs īmbrī. *H.*

Cōrs. *Voy.* Chors.

Cōrsĭcă, æ, *f.* (Κόρσικα). *L'île de Corse.* Mūlŭs ĕrĭt dŏmĭnī quĕm mīsĭt Cōrsĭcă, vēl quĕm. *J.* (5, 92). Īncĭpĭt ōbscūrōs ōstēndĕrĕ Cōrsĭcă mōntēs. *Rutil.* (1, 431). VERS. Cōrsica, Phōcæō tēllūs hăbĭtātă cŏlōnō, Cōrsĭcă, quæ Grāiō nōmĭnĕ Cȳrnŭs ĕrās. *Pseudo-Sen.* (in *Anthol.* I, p. 464). SYN. Cȳrnŭs, Cōrsĭs. PPH. Tērră Cōrsĭcă. Cōrsĭcă līttŏră. *Voy.* Corsis.

Cōrsĭcŭs *et* Cōrsŭs, ă, ŭm (Κορσικός). *De Corse.* Mēllĕ sŭb īnfāmī Cōrsĭcă mīsĭt ăpĭs. *O.* Ēt thȳmă Cēcrŏpĭæ Cōrsĭcă pōnĭs ăpī. *M.* (XI, 43, 4). Quūm pæne ēst Cōrsĭs ōbrŭtă clāssĭs ăquĭs. *O.* Fōrtĕ sĕcūtă văgām fēmĭnă Cōrsă bŏvĕm. *Rutil.* (1, 438). SYN. Cȳrnēŭs, Cȳrnĭăcŭs.

Cōrsĭs, ĭdĭs, *f.* *La Corse.* Cērnūntŭr līttŏră Cȳrnī, Cōrsĭdă quām părĭtēr gĕmĭnātō nōmĭnĕ dīcūnt. *Prisc.* (*Peri.* 470). *Voy.* Corsica.

Cōrsŭs. *Voy.* Corsicus.

Cōrtēx, ĭcĭs, *m. f.* (*Diom.* 314; *Non.* 3, 61). *Écorce.* Quīn ĕtĭām cœlī rĕgĭōnem īn cōrtĭcĕ sīgnānt. *V.* Ōrăquĕ cōrtĭcĭbūs sūmūnt hōrrēndă căvātīs. *Id.* Mūscō cīrcūmdăt ămāræ Cōrtĭcĭs. *Id.* Nūdăquĕ dēcērptō cōrtĭcĕ līgnă pătēnt. (*Ov. Nuc.* 38.) EP. Ārbŏrĕŭs, tĕnĕr, mōllĭs; tĕnŭĭs, ēxĭlĭs, frăgĭlĭs; lævĭs, rūgōsŭs. || *Liége* (*écorce du chêne-liége*). Quānquām sīdĕrĕ pūlchrĭŏr Īlle ēst; tū lĕvĭŏr cōrtĭcĕ. *H.* Nābĭs sĭnĕ cōrtĭcĕ. *Id.* *Voy.* Suber. || *Bouchon.* Hīc dĭēs... Cōrtĭcem ādstrīctūm pĭcĕ dīmŏvēbĭt Āmphŏræ. *H.* || *Écaille.* Āltĭs ăb āstrĭs dūram īllīdăt cōrtĭcĕm (testudinis). *Ph.* || *Écorce, enveloppe extérieure.* Dīco ĭgĭtūr rērum ēffĭgĭās, tĕnŭēsquĕ fĭgūrās Mīttĭĕr ăb rēbŭs sūmmō dē cōrtĭce ĕārŭm. *Lr* (IV, 46. Sic optime libri, non *corpore*, ut editi. Locum illustrat *Varr.* apud *Non.* 3, 61 : « Anima corporeum *corticem* facile relinquit. »)

Cōrtĭcĕŭs, ă, ŭm. *D'écorce; de liége.* Dūcĭt cōrtĭcĕĭs flŭĭtāntĭă rētĭă sīgnīs. *Aus.* (*Mos.* 246). Īllĭtă glūtĭnĕ cōrtĭcĕō. *Prud.* (*Cath.* 3, 43).

Cōrtīnă, æ, *f.* *Chaudière, chaudron.* Quām quī cōrtīnām lūdīs pĕr cīrcūm fĕrūnt. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 12). *Voy.* Lebes. || *Trépied, sur lequel s'asseyait la Pythie; l'oracle même d'Apollon.* Mūgīre ădȳtīs cōrtīnă rĕclūsīs. *V.* Nĕquĕ tē cōrtīnă fĕfēllĭt. *Id.* Cōrtīnăquĕ rēddĭdĭt īmō Hānc ădȳtō vōcĕm. *O.* Nōn trĭpŏdās cōrtīnă rĕgĭt. *Prud.* (*Apoth.* 439). *Voy.* Pythia. || *Au fig.* *Cavité.* Quæ căvă cōrpŏrĕ cærŭlĕō cōrtīnă rĕcēptăt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 48). Māgnī cōrtīnă thĕātrī. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295).

† Cōrtīnĭpŏtēns, tĭs. *Qui inspire la Pythie.* Hūncĭne ĕgo ūnquam Hyăcīntho hŏmĭnĕm Cōrtīnĭpŏtēntĭs Dēlĭcĭīs cōntēndī? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 68).

Cŏrtōnă, æ, *f. Cortone, ville d'Étrurie.* Lēctōs Cærē vĭrōs, lēctōs Cŏrtōnă. *Sil.*

Cōrtȳnĭŭs. *Voy.* Gortynius.

Cŏrŭlētŭm, Cŏrŭlŭs. *Voy.* Coryletum, etc.

Cōrŭs. *Voy.* Caurus.

Cŏrŭscāns, tĭs. *Agité; brillant.* Īllē cŏrŭscāntī clȳpĕō tē sæpĕ vŏlēntĕm Sūstŭlĭt. *Cl. Voy.* Fulgidus. || *Act. Brandissant.* Bēllĭgĕrō răpĭtūr cūrrū, tēlūmquĕ cŏrŭscāns. *Sil.*

† Cŏrŭscĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Lumineux.* Īctă cŏrŭscĭfĕrī sŭbĭtō lăquĕārĭă cœlī. *Capel.* (VIII, p. 272).

Cŏrŭscō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Être en mouvement, trembler.* Tūm trĕpĭdæ īntēr sē cŏĕūnt, pēnnīsquĕ cŏrŭscānt. *V.* Mŏdŏ lōngā cŏrŭscăt Sārrācō vĕnĭēntĕ ăbĭēs. *J.* (3, 255). SYN. Trĕpĭdō, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, trĕmō. || *Briller.* Ēlūcēnt ălĭæ, ēt fŭlgōrĕ cŏrŭscānt Ārdēntēs. *V.* Tēlīsquĕ sōlŭm făcĭbūsquĕ cŏrŭscăt. *V. Fl. Voy.* Fulgeo. || ? *Cosser. Voy.* Conisco. || *Act. Agiter, brandir, darder.* Sībĭlă dānt, sănĭēmquĕ vŏmūnt, līnguāsquĕ cŏrŭscānt. *O.* Dŭŏ quīsque Ālpīnă cŏrŭscānt Gæsă mănū. *V.* Strīctūmquĕ cŏrŭscăt Mūcrōnĕm. *Id.* Ēt clȳpĕō vīctūm Pȳthōnă cŏrŭscăt. *St.* SYN. Ăgĭtō, mŏvĕō, lībrō, vĭbrō.

Cŏrŭscŭs, ă, ŭm. *Qui est en mouvement, qui tremble, agité.* Tūm sīlvīs scēnă cŏrŭscīs. *V.* SYN. Trĕmŭlŭs. || *Au fig.* Ōmnĭă cŏrŭscă præ tĭmōrĕ făbŭlŏr. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 42). || *Ordint. Brillant* (*mais en parl. d'un objet en mouvement*). Tēlīs ēt lūcĕ cŏrŭscŭs ăhēnā. *V.* Mĕdĭă nīmbōrum īn nōctĕ, cŏrŭscā Fūlmĭnă mōlītūr dēxtrā. *Id.* Lāmpădĭbūs dēnsūm răpŭĭt fūnālĕ cŏrŭscīs. *O.* Fērrōque aūrōquĕ cŏrŭscī. *St.* Īgnī cŏrŭscō nūbĭlă dīvĭdēns. *H.* SYN. Cŏrŭscāns, fŭlgēns, etc. *Voy.* Fulgidus.

Cōrvīnŭs, ă, ŭm. *De corbeau.* || *Subst. m. M. Valérius Poplicola, surnommé Corvinus, parce que, dans un combat singulier contre un Gaulois d'une taille gigantesque, il dut la victoire à un corbeau.* Ēt Cŭrĭōs jām dīmĭdĭōs, hŭmĕrōquĕ mĭnōrĕm Cōrvīnŭm. *J.* (8, 5). Ēt cōmmīlĭtĭō vŏlŭcrĭs Cōrvīnŭs ădēptŭs Ēt spŏlĭa ēt nōmĕn. *Manil.* (I, 787). Cōrvīnōsquĕ sĭmŭl, Tōrquātăquĕ nōmĭnă (cædunt). *L.* PPH. Ēt cuī cōgnōmĕn cōrvŭs hăbērĕ dĕdĭt. *Pp.* || 2. *M. Valérius Messala Corvinus, orateur et guerrier, qui prit Messine.* Ēgrĕgĭŭs līnguæ, nōmēnquĕ sŭpērbŭm, Cōrvīnŭs, Phœbēā sēdēt cuī cāssĭdĕ fūlvā Ōstēntāns ālēs prŏāvītæ īnsīgnĭă pūgnæ. *Sil.* || *Autres membres de la même famille.* Cōrvīnŭs pătrĭīs īntērmīscērĕ pĕtītā. *H.* (Adde *Juv.* 1, 108; 12, 1). *Voy.* Messala.

Cōrvŭs, ī, *m. Corbeau.* Īntĕr ăvēs ālbās vĕtŭĭt cōnsīdĕrĕ cōrvŭm. *O.* Cōrvōrum īncrĕpŭĭt dēnsīs ēxĕrcĭtŭs ālīs. *V.* Quī nūnquam āttĭgĕrānt mājōră cădāvĕră, cōrvī. *J.* (8, 252). EP. Nĭgĕr, gārrŭlŭs, lŏquāx, raūcŭs; prænūntĭŭs, īnfaūstŭs, sĭnīstĕr, fĕrālĭs, mălŭs; vŏrāx, tūrpĭs; ānnōsŭs, lōngævŭs. PPH. Phœbī, Phœbēŭs, Phœbēĭŭs, Ăpōllĭnĭs ālēs. Phœbēā ăvĭs, ālēs. Phœbī nūntĭŭs. || *Le corbeau à qui l'on avait appris à saluer Auguste, vainqueur d'Actium.* Īllē sălūtātōr rēgŭm, nōmēnquĕ lŏcūtŭs Cæsărĕŭm. *St.* Cōrvĕ sălūtātŏr. *M.* (XIV, 74. Cf. *Macr.* 2, 4). || *Au fig. Noir.* Tām sŭbĭtō cōrvŭs, quī mŏdŏ cȳcnŭs ĕrās. *M.* (III, 43, 2, ob tinctos capillos) || *Nom d'une constellation.* Ēxtrēmŭm nĭtēns plūmātō cōrpŏrĕ Cōrvŭs. *Cic.* (*Arat.* 222. Adde *German.* 500; *Avien. Arat.* 900). || *Poisson, qui a le dos noir.* Nēc dūrātūrī pōst bīnă trĭhōrĭă cōrvī. *Aus.* (*Epist.* 4, 62). || *Harpon, main de fer. Voy.* Manus.

Cŏrȳbāntēs, ŭm, *m. pl.* (Κορύβαντες). *Corybantes, prêtres de Cybèle.* Hōc Cūrētēs hăbēnt, hōc Cŏrȳbāntēs ŏpŭs. *O.* Nōn, ăcūtă Sīc gĕmĭnānt Cŏrȳbāntēs æră. *H.* Nūnc cūm Dīctæīs bēllūm Cŏrȳbāntĭbūs āspĕr. *Prud.* (*Sym.* II, 514). *Voy.* Curetes. || Cŏrȳbāntŭm ūrbs, mœnĭă (Κορυβάντων ἄστυ). *Nom d'une ville de Samothrace.* Pōst Cŏrȳbāntŭm Mœnĭbŭs āntīquīs Sāmŏthrācĭă cērnĭtūr āltă. *Prisc.* (*Peri.* 546).

Cŏrȳbāntĭŭs, ă, ŭm (Κορυβάντιος). *Des Corybantes.* Cŏrȳbāntĭăque æră. *V.*

Cŏrȳbās, āntĭs, *m.* (Κορύβας). *Un des Corybantes.* Nōn tē prōgĕnĭtūm Cȳbēlēĭūs ærĕ cănōrō Lūstrāvĭt Cŏrȳbās. *Cl.* (Et *Id. Rapt. Pros.* I, 208). Ēt Cȳbēlēs pīctō stāt Cŏrȳbāntĕ thŏlŭs. *M.* (I, 71, 10. Adde *Sid.* 11, 122.)

Cōrȳcĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Κωρυκίδες). *Les Muses, ainsi nommées d'une nymphe* Corycia. Cōrȳcĭdās nȳmphās ēt nūmĭnă mōntĭs ădōrăt. *O. Voy. le suiv.*

Cōrȳcĭŭs, ă, ŭm (Κωρύκιος). *De la nymphe* Corycia, *qui habitait aux pieds du Parnasse; des Muses, du Parnasse.* Īnsŭlă Cōrȳcĭīs quōndām cĕlĕbērrĭmă nȳmphīs. *O.* Cōrȳcĭă quĭdquĭd mŏdŏ Phœbŭs ĭn ūmbrā Mōnstrābăt. *St.* (*Silv.* V, 3, 5. *Id. Th.* VII, 347). || 2. *De Corycus, en Cilicie; de Cilicie.* Lūbrĭcă Cōrȳcĭō quāmvīs sīnt pūlpĭtă nīmbō. *M.* (IX, 39, 5). Cōrȳcĭī prēssūră crŏcī. *L.* Mĕmĭnī mē... Cōrȳcĭŭm vīdīssĕ sĕnĕm. *V. Voy.* Cilix.

Cōrȳcŭs, ī, *f.* (Κώρυκος). *Ville et montagne de Cilicie.* Sæpĕ Dĭōnææ Vĕnĕrī; stāt Cōrȳcŭs āltă. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1017).

Cŏrȳdōn, ōnĭs, *m.* (Κορυδών). *Corydon, nom de berger.* (*Virg. Ecl.* 2, 1.)

Cŏrȳlētŭm, ī, *n. Coudraie.* Īllă mŏdo īn sīlvīs īntēr cŏrȳlētă jăcēbăt. *O.*

Cŏrȳlŭs *ou* Cŏrŭlŭs, ī, *f.* (κόρυλος). *Coudrier, arbre.* Nēc mȳrtŭs vīncēt cŏrȳlōs, nēc laūrēă Phœbī. *V.* Ēt cŏrȳlī frăgĭlēs. *O.* (*Prisc.* p. 561, scribi vult *Corulus*).

Cŏrȳmbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte sur la tête une couronne de lierre.* Fēstă cŏrȳmbĭfĕrī cĕlĕbrābās Græcĭă Bācchī. *O.*

Cŏrȳmbŭs, ī, *m.* (κόρυμβος). *Branche, touffe de lierre. Bacchus et les bacchantes en étaient couronnés.* Dīffūsōs hĕdĕrā vēstīt pāllēntĕ cŏrȳmbōs. *V.* Hĕdĕrǣquĕ nĭtōr pāllēntĕ cŏrȳmbō. *Id.* Tĕnĕrīs crīnĕm vēstīrĕ cŏrȳmbīs. *St.* (Adde *Ov. Met.* III, 665; *Prop.* III, 17, 29; *Tib.* I, 7, 45). EP. Bācchēŭs, Nȳsēŭs, nĭgĕr, vĭrĭdĭs; cŏmāns, frōndēns. || *On le suspendait comme ornement à la poupe des navires, aux portes, etc.* Aūrātīs Ārgō rĕdĭtūră cŏrȳmbīs. *V. Fl.* Ēxtrēmīs tămĕn īncrĕpŭērĕ cŏrȳmbīs. *Id.* Nēctĕ cŏrōnām Pōstĭbŭs, ēt dēnsōs pēr līmĭnă tēndĕ cŏrȳmbōs. *J.* (6, 52). || *Bouquet ou grappe d'autres plantes.* Hæc mŏdŏ pūrpŭrĕō sūrgĭt glŏmĕrātă cŏrȳmbō *Col.* (X, 238, de cinara). || *Stalactite.* Ūt, crēbro īn trōrsŭs spătĭō văcŭātă, cŏrȳmbŭs Pēndĕăt. *Corn Sev.* (*Ætn.* 105). || ? *Mamelon.* Lūmbrĭcīs tērræ tŭr gēntēs ūngĕ cŏrȳmbōs. *Ser. Sam.* (vs. 356).

Cŏrȳnæŭs, ī, *m.* (Κορυναῖος). *Nom de guerrier.* Ōssăquĕ lēctă cădō tēxĭt Cŏrȳnæŭs ăhēnō. *V.*

? Cŏrȳphæă, æ, *f.* (*Steph.* Κορυφαῖον ὄρος). *Montagne et ville d'Argolide, renommée pour ses chevaux.* Sēd vēnālĕ pĕcŭs Cŏrȳphææ, pōstĕrĭtās ēt Hīrpīnī. *J.* (8, 62). Magna est in libris varietas : *Chorithæ, Corytæ, Corythæ.* Unus exhibet *Corife*; cum quo facit *Vet. Schol.* : « *Coryfeorum*, vel *Coryphæorum*, equorum in Achaia prima nobilitas. » *Pausan.* 2 : Κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτεμίδος. Plerique, et ipse *Ruperti*, dant *Corythæ*, metro vix patiente).

? Cŏrȳthă. *Voy. le précéd.*

Cŏrȳthŭs, ī, *m.* (Κόρυθος). *Ville d'Étrurie, postérieurement Cortone.* Cŏrȳthŭm tērrāsquĕ rĕquīrăt Aūsŏnĭās. *V.* Pēr Cŏrȳthī pŏpŭlōs ārvă bĕātă rĕgĭt. *Rutil.* (1, 600. Et *Sil.* IV, 721, prisci Corythi).

Cōrȳtŭs, ī, *m.* γωρυτός). *Carquois* Cōrȳtīquĕ lĕvēs

hŭmĕrīs, ĕt lētĭfĕr ărcŭs. *V.* Cœlēstĭbŭs īmplēt Cōrȳtōn tēlīs. *St.* (Adde *Ov. Trist.* V, 7, 15; *Sil.* IV, 443). *Voy.* Pharetra. || † Cōrȳtŭs. Cūjūs făx, ărcŭs, cōrȳtŭs pēndēbăt : ăt īllĕ. *Sid.* (11, 56).

1. Cōs, cōtĭs, *f. Pierre de roche.* Ādspērgĭt caūtēs, ăc dīra ăcōnĭtă crĕăt cōs. *Aus.* (*Idyl. de Histor.* 11). *Voy.* Cautes. || *Ordint. Pierre à aiguiser.* Fūngăr vĭcĕ cōtĭs, ăcūtŭm Rĕddĕrĕ quæ fĕrrŭm vălĕt, ēxsōrs īpsă sĕcāndī. *H.* Sŭbĭgŭnt īn cōtĕ sĕcūrēs. *V.* Cōtĕ nŏvăt nīgrās rūbīgĭnĕ fālcēs. *St.* Ārdēntēs ăcŭēns săgīttās Cōtĕ crŭēntă. *H.* EP. Dūră, āspĕră, ĕdāx, mōrdāx.

2. Cōs (*et* Cŏōs?), Cōōs *ou* Cōŭs, ī, *f.* (Κόως, Κῶς, Κώως, Κῶος). *Cos, île de la mer Égée, non loin de Rhodes, patrie d'Hippocrate et d'Apelles.* Cīnctă mărī quænăm tēllūs crĕăt Hīppŏcrătēm? Cōs. *Aus.* (*Idyl. Per interrog.* 6). Īōnĭāsquĕ sĭmŭl : quās īntĕr Cōōs ĕt āltæ Sūnt Sămŏs ātquĕ Chĭŏs. *Prisc.* (*Peri.* 551. Adde *Avien. Descr. Terr.* 713. Utrubique male vulgo, *Caunus*; nam *Caunus*, urbs Cariæ). || ? Īpsĕ Cōō plaūdēntĕ Phĭlētās. *St.* (*Silv.* I, 2, 252. Sed melius *choro*).

Cōsæ, ārŭm, *f. pl. Cosa, ville d'Étrurie.* Quīque ūrbēm līquērĕ Cōsās. *V.* || *Qqf. au sing.* Ēt dēsōlātæ mœnĭă fœdă Cōsæ. *Rutil.* (1, 286). Līttŏrĕ nāmquĕ Cōsæ cōgnātōs dēpŭlĭt hōstēs. *Id.* (1, 297).

Cōscōnĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* XI, 56, 5; *Anthol.* I, p. 636.)

Cōsmētă *et* Cōsmētēs, æ, *m.* (κοσμητής). *Valet chargé de la toilette.* Pĕrĭīt lībrārĭă, pōnūnt Cōsmētæ tŭnĭcās. *J.* (6, 476).

Cōsmĭānŭm, ī, *n* (*s.-ent.* unguentum). *Sorte de parfum, ainsi nommé du parfumeur Cosmus.* Pīnguī sōrdĭdŭs ēssĕ cōsmĭānō. *M.* (XI, 16, 6. *Id.* XII, 55, 7). *Voy.* Cosmus.

† Cōsmĭcŏs *ou* Cōsmĭcŭs, ă, ŭm (κοσμικός). *Qui est du monde, de l'univers.* Cōsmĭcŭs ēssĕ tĭbī, Sēmprōnī Tūccă, vĭdērĭs : Cōsmĭcă, Sēmprōnī, tām bŏnă quām mălă sūnt. *M.* (VII, 41. Alludit ad Socraticum illud : κοσμικός εἰμι, de quo *Cic. Tusc.* 5, 37. Id recte censet *Turneb. Advers.* 25, 24. Nescio an græce scribam).

Cōsmŭs, ī, *m.* (κόσμος). *Nom d'un célèbre parfumeur de Rome.* Ēt Cōsmī mērgātŭr ăhēnō. *J.* (8, 85). Pāstīllōs Cōsmī lūxŭrĭōsă vŏrās. *M.* (I, 88, 2).

† Cōssĭm *ou* Cōxĭm, *adv. En se baissant, de manière à être accroupi.* (*Pompon.* apud *Non.* 1, 191.)

Cōssĭŏ, ōnĭs, *f. Ville d'Aquitaine.* Cōssĭŏ Vāsātŭm, mūnĭcĭpālĕ gĕnŭs. *Aus.* (*Parent.* 24, 8).

Cōssŭs, ī, *m. Surnom des membres de la famille Cornélia.* Quĭs tē, māgnĕ Cătō, tăcĭtum, aŭt tē, Cōssĕ, rĕlīnquăt? *V.* Cōssŭs ăt īnsĕquĭtŭr. *Pp.* (IV, 10, 23. Et *Juv.* 7, 144).

Cōssūră. *Voy.* Cosura.

Cōstă, æ, *f. Côte.* Trānsădĭgĭt cōstās, ĕt căndĭdă pēctŏră rūmpĭt. *V.* Tērgŏră dērĭpĭūnt cōstīs. *Id.* Cōstīs ēxūtă lĕōnĭs Vēllĕră. *O.* SYN. Lătŭs. PPH. Cōstārŭm crātēs, ōssă. Lătĕrŭm, pēctŏrĭs *ou* spīnæ crātēs. || *Au fig.* Cōstīs spūmāntĭs ăhēnī. *V.* Sīc cōstām lōngō sŭbdūxĭmŭs Āpēnnīnō. *Pers.* (1, 119). Cōstă rātĭs lăcĕræ. *Id.* (6, 31).

Cōstŭm, ī, *n.*, *et* Cōstŭs *ou* Cōstŏs, ī, *f.* (κόστος). *Costus (herbe au coq, coq-des-jardins), herbe odoriférante.* Cōstŭm mōllĕ dăte ĕt blāndī mĭhĭ tūrĭs hŏnōrēs. *Pp.* (IV, 6, 5. Adde *Hor. Od.* III, 1, 44). Ēōăquĕ cōstŏs. *L.* (IX, 917). Quām cōstī fŏlĭŭm, pĭpĕrvĕ crūdŭm. *M.* (XI, 19, 9).

Cōsūră *ou* Cōsȳră, *et* Cōssūră, Cōssȳră, æ, *f.* (*Strab.* Κόσσουρα, *Ptol.* Κόσσυρα, *Steph.* Κόσυρος). *Petite île entre la Sicile et l'Afrique.* Fērtĭlĭs ēst Mĕlĭtē, stĕrĭlī vīcīnă Cōsȳræ. *O.* (*Fast.* III, 567). Ēt bēllārĕ Tăbās dŏcĭlĭs, Cōssȳrăquĕ pārvă. *Sil.* (XIV, 272. Posterior scriptura melior videtur : numi apud *Eckhel.* habent *Cossura*).

Cōtēs, *arch. pour* Cautes. (*Prisc.* p. 561.)

Cŏthōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Pūppīm āptāt clāvūmquĕ Cŏthōn. *Sil.*

Cŏthūrnātŭs, ă, ŭm. *Chaussé du cothurne; tragique, épique, sublime.* Īllă cŏthūrnātās īntĕr hăbēndă dĕās (Flora). *O.* Dēquĕ cŏthūrnātō vātĕ trĭūmphăt Ămŏr. *Id.* Grāndĕ cŏthūrnātī pōnĕ Mărōnĭs ŏpŭs. *M.* (V, 5, 8. *Id.* VII, 62, 5).

Cŏthūrnŭs, ī, *m.* (κόθορνος). *Cothurne, chaussure haute.* Pūrpŭrĕōque āltĕ sūrās vīncīrĕ cŏthūrnō. *V.* Brĕvĭōrquĕ vĭdētŭr Vīrgĭnĕ Pȳgmæā, nūllīs ādjūtă cŏthūrnīs. *J.* (6, 503). || *En partic. Chaussure des acteurs tragiques; tragédie.* Sōlă Sŏphŏclēō tŭă cārmĭnă dīgnă cŏthūrnō. *V.* EP. Cēcrŏpĭŭs, trăgĭcŭs, āltŭs, sŭblīmĭs, grăvĭs, grāndĭs. VERS. Grāndĕ mūnŭs Cēcrŏpĭō rĕpĕtēs cŏthūrnō. *H.* Māgnūmquĕ lŏquī, nĭtīquĕ cŏthūrnō. *Id.* Trăgĭcīs īnnīxă cŏthūrnīs (musa). *O.* Grāndĕ sŏnānt trăgĭcī; trăgĭcōs dĕcĕt īră cŏthūrnōs. *Id.* Ēn īn cŏthūrnīs prōdĭt Æsōpŭs nŏvīs. *Ph. Voy.* Tragœdia. || *Autres genres élevés, sublimes : épopée, ode, etc.* Hæc ĕgŏ nōn hŭmĭlī rĕfĕrām mĕmŏrāndă cŏthūrnō, Quālĭs Pīndărĭcō spīrĭtŭs ōrĕ tŏnăt. *Pp.* (III, 17, 39). Dēsĭne ĕt Æschȳlĕō cōmpōnĕrĕ vērbă cŏthūrnō. *Id.* (II, 34, 41).

Cŏtīdĭē, etc., *arch. Voy.* Quotidie.

Cŏtĭlŭs, ī, *m.* (κωτίλος). *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 70, 2.)

Cŏtĭnūsă *ou* Cŏtĭnūssă, æ, *f.* (*Dionys.* Κοτινοῦσα, sed præivit Κοτινόεσσα). *Ancien nom de Gadès.* Hæc Cŏtĭnūssă prĭŭs fŭĕrăt sŭb nōmĭnĕ prīscō. *Avien.* (*Descr. Terr.* 612. Adde *Prisc. Peri.* 463).

Cŏtĭsŏ, ōnĭs, *m. Cotison, roi des Daces, vaincu par Lentulus, sous le règne d'Auguste.* Ōccĭdĭt Dācī Cŏtĭsōnĭs āgmĕn. *H.*

Cōttă, æ, *m. Surnom romain, dans la famille Aurélia.* Ādjēctīquĕ prŏbēnt gĕnĭtīva āgnōmĭnă Cōttæ. *O.* Tūm Cōttă Mĕtēllŭm Cōmpŭlĭt aūdācī nĭmĭŭm dēsīstĕrĕ cœptō. *L.* (Adde *Juv.* 5, 109; *Mart.* I, 24). || *Au plur.* Mātērnōs Cōttās cuī Mēssālāsquĕ pătērnōs. *O.*

Cōttăbŭs, ī, *m.* (κότταβος). *Bruit des coups.* Căvēsīs tĭbī, nē bŭbŭlī īn tē cōttăbī crēbrī crĕpēnt. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 4).

Cōttănă. *Voy* Coctana.

Cōttĭæ (Alpes), *f. Les Alpes Cottiennes (dont le mont Cenis fait partie). D'où* Cōttĭānŭs, ă, ŭm. Trāns Cōttĭānōrŭm jŭgă, Trāns ēt Pȳrēnās nīnguĭdōs. *Prud.* (*Peri.* 2, 540. Cf. *Tacit. Hist.* 1, 61).

Cŏtŭlă. *Voy.* Cotyla.

Cŏtūrnīx, īcĭs, *f. Caille, oiseau.* Sēdŭlă pēr stĭpŭlās tĕnĕră cūm prōlĕ cŏtūrnīx. *O.* Ēccĕ cŏtūrnīcēs īntĕr sŭă prœlĭă vīvūnt. *Id.* Vērum hæc nĭmĭa ēst īmpēnsă, cŏtūrnīx. *J.* (12, 97. Sic et *Mart.* X, 3, 7; *Amœn.* vs. 44). EP. Pĭă, pĕrĕgrīnă, ădvĕnă. || Cŏtūrnīx, *arch.* Aūt ănătēs aūt cŏtūrnīcēs dāntŭr, quīcŭm lūsĭtĕnt. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 6). Aūt căprīs ădĭpēs ĕt cŏtūrnīcĭbŭs aūgĕt. *Lr.* (IV, 643). || *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 76.)

Cŏtȳlă *ou* Cŏtŭlă, æ, *et* Cŏtȳlē, ēs, *f.* (κοτύλη). *Hémine, mesure de liquides.* Pōst hūnc īn cŏtŭlā rāsă sēlībră dăta ēst. *M.* (VIII, 71, 8). Āt cŏtȳlē, cyăthōs bīs tērnōs ūnă rĕcēptăt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 73. *Ib.* 67). *Voy.* Hemina.

Cŏtȳs, ȳŏs *ou* ȳĭs, *m.* (Κότυς). *Cotys, nom de plusieurs rois de Thrace.* Ō Cŏtȳ, prōgĕnĭēs dīgnă părēntĕ tŭō. *O.* Fōrtēmquĕ Cŏtȳn, fīdūmquĕ, etc. *L.*

Cŏtȳttĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Κοτύττια). *Mystères de*

Cotytto. Īnūltŭs ŭt tū rīsĕrīs Cŏtȳttĭă. *H*. Nōn mē vŏcābīs pūlchrā pĕr Cŏtȳttĭă. (*Catal. Virg.* 5, 19.)

Cŏtȳttō, ūs, *f*. (Κοτυττώ). *Cotytto, déesse de l'Impudicité ; elle avait des temples à Athènes, à Corinthe et en Thrace*. Cĕcrŏpĭām sŏlĭtī Bāptæ lāssārĕ Cŏtȳttō. *I*. (2, 92).

Cōŭs, ă, ŭm (Κῷος). *De l'île de Cos*. Sī Vĕnĕrēm Cōūs nūnquām pīnxīssĕt Ăpēllēs. *O*. Quūm mĭhĭ Cōŭs ădēssĕt Ămȳntās. *H*. Spīrāt dē līttŏrĕ Cōō Aūră flŭēns. *L*. || Cōŭs pŏētă. *Philétas, poëte élégiaque de Cos*. Sĭt tĭbĭ Cāllĭmăchī, sĭt Cōī nōtă pŏētæ (musa). *O*. Ĕt cūm Cāllĭmăchō tū quŏquĕ, Cōĕ, nŏcēs. *Id*. || *Cette île était renommée pour ses étoffes fines et particulièrement à l'usage des femmes*. Īllă gĕrāt vēstēs tĕnŭēs, quās fēmĭnă Cōă Tēxŭĭt. *Tib*. (II, 3, 55). Cōæ tēxtūră Mĭnērvæ. *Pp*. (IV, 5, 23). Cōæ pūrpŭræ. *H*. Cōă, ōrŭm, *n. pl*. *Étoffes de Cos*. Sīve ĕrĭt īn Cōīs, Cōă dĕcērĕ pŭtă. *O*. (Adde *Hor. Sat*. I, 2, 101). || Cōŭm, *n*. (*s.-ent*. vinum). *Vin de Cos*. Ĕt lăpăthī brĕvis hērbă, sĕd ālbō nōn sĭnĕ Cōō. *H*. Lūbrĭcă Cōă. *Pers*. (5, 135). || Cōŭs *ou* Cŏŏs, *f*. *L'île même*. *Voy*. Cos 2. || † Cōŭs. *Au lieu de* Cōūs. Ŭbĭ tū Leūcădĭō, Lēsbĭō, Thăsĭō, Cŏō. *Pl*. (*Pœn*. III, 3, 86, et subjicit *vino*).

Cŏvīnŭs, ī, *m*. *Char de guerre des Bretons et des Belges*. Ĕt dŏcĭlĭs rēctŏr rōstrātī Bēlgă cŏvīnī. *L*. Fālcĭfĕrō cīrcūmvēnĭt ārvă cŏvīnō. *Sil*. || *La forme de ce char fut adoptée par les Romains* (*sorte de tilbury*). Ō jūcūndă, cŏvīnĕ, sōlĭtūdŏ. *M*. (XII, 24, 1. Adde *Sid*. 23, 351).

Cōxă, æ, *et* Cōxēndīx, ĭcĭs, *f*. *Le haut de la cuisse, la hanche*. Vĕl quō Tȳdīdēs pērcūssĭt pōndĕrĕ cōxăm Ænēæ. *J*. (15, 66). Ĕt ŭtrāmquĕ cōxām lĕpŏrĭs, ĕt dŭōs ārmōs. *M*. (VII, 19, 5). Sæpĭŭs ōccūltūs vīctā cōxēndĭcĕ mōrbŭs Pērfŭrĭt. *Ser. Sam*. (vs. 702. Et *Pl. Bac*. V, 2, 40).

Cōxī, *parf*. *de* Coquo.

† Cōxĭm. *Voy*. Cossim.

Crābrŏ, ōnĭs, *m*. *Frelon, sorte de grosse mouche*. Prēssŭs hŭmō bēllātŏr ĕquūs crābrōnĭs ŏrīgo ēst. *O*. Mīllĭă crābrōnūm cŏĕūnt. *Id*. Aūt āspēr crābro īmpārĭbūs se īmmīscŭĭt ārmīs. *V*. *Voy*. Vespa.

† Crăcēntēs, *adj*. *Comme* Graciles. Sūccīnctī glădĭīs mĕdĭă rĕgĭōnĕ crăcēntēs. *Enn*. (apud *Fest*.)

Crăgŭs *ou* Crăgŏs, ī, *m*. (*Strab*. Κράγος). *Montagne de Lycie*. Jām Crăgŏn, ĕt Lĭmȳrēn, Xānthīquĕ rĕlīquĕrăt ūndās. *O*. Sīlvīs aūt vĭrĭdĭs Crăgī. *H*. (Multi libb. et vett. edd. habent *Gragi*). Īmmĕrēns ānŭs vĭrēntĕ sēctă pīnŭs īn Crăgō. *Poet*. (apud *Diom*. 508. Et hic *Grago*). || † Crāgŭs. *Le même*. Ūsque ād Pāmphȳlōs, pĕrhĭbēnt quēm nōmĭnĕ Crāgŭm. *Prisc*. (*Peri*. 801. Apud *Steph. Byz*. video Κρᾶγος, unde poetæ aliqua venia esse possit).

Crāmbē, ēs, *f*. (κράμβη). *Sorte de chou*. Ōccīdĭt mĭsĕrōs crāmbē rĕpĕtītă măgīstrōs. *J*. (7, 154). *Voy*. Brassica.

Crānē, ēs, *f*. *Nymphe aimée de Janus, la même que Carna*. Crānēn dīxērĕ prĭōrēs. *O*.

Crānōn, ōnĭs, *f*. (Κράνων). *Ville de Thessalie*. Crānōnīsquĕ dŏmōs. *Cat*. (64, 36. Cf. *Plin*. 10, 15).

Crāntŏr, ŏrĭs, *m*. (Κράντωρ). *Fils d'Amyntor, frère de Phœnix*. Jŭvĕnūm grātīssĭmĕ Crāntŏr. *O*. || 2. *Crantor, philosophe grec, natif de Soles, en Cilicie*. Plēnĭŭs ēt mĕlĭŭs Chrȳsīppo ēt Crāntŏrĕ dīcĭt. *H*. || 3. *Guerrier carthaginois*. (*Sil*. IV, 517.)

Crāpŭlă, æ, *f*. *Pesanteur de tête pour avoir trop bu, ivresse, indigestion, orgie*. Hīs vōs īmbūtōs dăpĭbūs jām crāpŭlă tūrpĭs. *Prud*. (*Psych*. 378). Āt mălĕ dīgēstīs sī crāpŭlă sævĭĕt ēscīs. *Ser. Sam*. (vs. 322). Ŭt ēdōrmīscam hānc crāpŭlām. *Pl*. (*Rud*. II, 7, 28) *Voy*. Ebrietas

† Crāpŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Crapuleux*. Vēndo ălĭās mălăcās, crāpŭlārĭās. *Pl*. (*Stich*. fragm. ap. *Mai*.).

Crās, *adv*. *Demain*. Aūrĕă mălă dĕcēm mīsī ; crās āltĕră mīttām. *V*. || *Pris comme subst. n*. Dīc mĭhĭ, crās īstŭd, Pōstŭmĕ, quāndŏ vĕnĭt ? *M*. (V, 59, 2). Jām crās hēstērnūm cōnsūmpsĭmŭs ; ēcce ălĭŭd crās Ēgĕrĭt hōs ānnōs. *Pers*. (5, 68). SYN. Crāstĭnŭm. PPH. Crāstĭnă lūx, dĭēs, aūrōră, hōră. Crāstĭnŭs dĭēs, sōl, Tītān. Lūx āltĕră, pōstĕră. Crāstĭnă tēmpŏră. Lūx sĕquēns. *Voy*. Postridie. || *Qqf*. *Pour demain*. Crās tē, Cæcĭlĭānĕ, nōn vŏcāvī. *M*. (II, 37).

? Crāssāntŭs, ī, *m*. *Grenouille ou crapaud*. Aūrātām crāssāntŭs āmĕt, sāxātĭlĭs ānguĕm. *Eucheria* (in *Poet. Min*. II, p. 159 *Lemaire*. Sic *Wernsdorf*).

Crāssē, *adv*. *Grossièrement*. Nōn quĭă crāssē cōmpŏsĭtŭm. *H*.

Crāssĭtĭŭs, ĭī, *m*. *Nom d'un grammairien latin*. (*Anthol*. I, p. 440.)

Crāssĭtūdŏ, ĭnĭs, *f*. *Épaisseur*. Quāntā fīrmĭtātĕ fācti, ēt quāntā crāssĭtūdĭnĕ ! *Pl*. (*Most*. III, 2, 133, de postibus).

Crāssŭs, ă, ŭm. *Épais*. Bœōtum īn crāssō jūrārēs āĕrĕ nātŭm. *H*. Crāssāquĕ cōnvĕnĭānt lĭquĭdīs, ēt lĭquĭdă crāssīs. *Lr*. (IV, 1255). Crāssĭŏr ēst cērtīs īn pārtĭbŭs āĕr. *Id*. (V, 697). Crāssīsquĕ pălūdĭbŭs ālnī Nāscūntŭr. *V*. Crāssāquĕ rōbūstō dēdūcīs pōllĭcĕ fīlă. *O*. Ĕt crāssum ŭnguēntŭm. *H*. Crāssă tŏgă. *Id*. Crāssă rēstĭs. *Pl*. (*Pers*. V, 2, 34). SYN. Spīssŭs, dēnsŭs, pīnguĭs. || *Gras, gros*. Crāssā māgnūm fārrāgĭnĕ cōrpŭs. *V*. Sūbdŏlă tēndēntūr crāssīs mŏdŏ rētĭă tūrdīs. *M*. (II, 40, 3). Crāssā mŏlĕ lĕō. *Cl*. Crīspŭs, crāssŭs, cæsĭŭs. *Ter*. (*Hec*. III, 4, 26). SYN. Pīnguĭs, ŏbēsŭs ; āmplŭs, vāstŭs, īngēns. || *Au fig*. *Épais, grossier, lourd*. Rūstĭcŭs, ābnōrmĭs săpĭēns crāssāquĕ mĭnērvā. *H*. Prōptēr quŏd vūlgūs crāssăquĕ tūrbă rŏgāt. *M*. (IX, 23, 2). SYN. Pīnguĭs, tārdŭs, hĕbĕs.

Crāssŭs, ī, *m*. *Crassus, Romain fameux par ses richesses et son avarice, fut triumvir avec César et Pompée, et périt dans son expédition contre les Parthes*. Ūmbrāque ērrārēt Crāssŭs ĭnūltă. *L*. Præsto ēssĕ dĕām prænūntĭă Crāssō Prōdĭdĭt. *Prud*. (*Sym*. II, 574).

Crāstĭnŭm, ī, *n*. *Le lendemain*. Nēmŏ tām dīvōs hăbŭĭt făvēntēs, Crāstĭnum ŭt pōssĕt sĭbĭ pōllĭcērī. *Sen*. (*Thyest*. 619). *Voy*. Cras.

Crāstĭnŭs, ă, ŭm. *De demain*. Quĭs scĭt ān ādjĭcĭānt hŏdĭērnæ crāstĭnă sūmmæ Tēmpŏră dī sŭpĕrī ? *H*. Nūnquām tē crāstĭnă fāllĕt Hōră. *V*. *Voy*. Cras. || † Dĭĕcrāstĭnī *ou* Dĭē crāstĭnī, *ancien adv*. *Comme* Cras. Hōc dĭē crāstĭnī quum īllĕ rēscīvĕrĭt. *Pl*. (*Most*. IV, 1, 25. Cf. *Gell*. 10, 24 ; *Macr*. 1, 4). || *Subst. m*. *Nom d'homme*. Sēd sēnsūm pōst fātă tŭæ dēnt, Crāstĭnĕ, mōrtī. *L*. (VII, 471).

Crătæĭs *ou* Crătēĭs, ĭdĭs, *f*. (Κραταιΐς *et* Κρατηΐς). *Hécate, mère de Scylla*. Nērēĭs hīs cōntrā rĕsĕcūtă Crătēĭdă nātām. *O*. (Sic et *Ciris*, 66.)

Crātēr, ēris, *acc*. ēm *ou* ă, *m*. (κρατήρ). *Grand vase à mettre le vin ; par ext. Coupe*. Tērră rŭbēns crātēr, pōcŭlă făgŭs ĕrānt. *O*. Īndūlgēnt vīno, ēt vērtūnt crātērăs ăhēnōs. *V*. Ūrnæ crātēră căpācēm, Ĕt dīgnūm sĭtĭēntĕ Phŏlō. *J*. (12, 44). SYN. Crātēră, pōcŭlūm, călīx, scȳphŭs. *Voy*. Poculum. || *Cratère d'un volcan*. Ĕt prōnōs cūrrūs mĕdĭō crātērĕ rĕcēpĭt. *O*. Īn sūmmō sūnt vēntĭgĕnī crātērēs, ŭt īpsī Nōmĭnĭtānt. *Lr*. (VI, 702). SYN. Ōs, hĭātŭs, gūrgēs. *Voy*. Gurges. || *Constellation, autrement nommée* Hydria. Crātēr aūrātīs sūrgĭt cælātŭs āb āstrīs. *Manil*. (V, 235. Adde *German*. 428). *Voy*. Creterra.

Crātēră, æ, *f*. *Comme* Crater. Sīvĕ grăvīs vĕtĕrī crātēræ līmŭs ădhæsĭt. *H*. Lārgă nĕc dēsūnt Vĕnĕrīs

sŏdălī Vīnă crātēræ. *Id.* Sī tĭbĭ crātērās ārgĕnti, īncūsăquĕ pīnguī. *Pers.* (2, 52). || *Seau. Voy.* Creterra.

Crātĕrŭs, ī, *m.* (κρατερός). *Un des capitaines d'Alexandre.* || 2. *Médecin célèbre de Rome.* Crātĕrūm dīxīssĕ pŭtātō. *H.* Crātĕrō māgnōs prōmīttĕrĕ mōntēs. *Pers.* (3, 65).

1. Crătēs, ētĭs, *m.* (Κράτης). *Cratès, philosophe Thébain, disciple de Diogène le cynique.* Ēn cōr Zēnŏdŏtī, ēn jĕcūr Crătētĭs. *Valer. Cat.* (apud *Suet. Gram.* 11). Quēm sĭbĭ cōnfērrēt Vārrō, prĭōrquĕ Crătēs. *Aus.* (*Epist.* 18, 27).

2. Crătēs, ĭs, *m. Fleuve d'Afrique.* Hūc Lȳcŭs, hūc Săgărĭs, Pĕnĭūsque, Hȳpănĭsquĕ, Crătēsquĕ. *O.*

3. Crātēs, ĭs, *f. Claie, treillis.* Sīccī tērgă sŭīs rārā pēndēntĭă crātĕ. *J.* (11, 82). Ārbŭtĕæ crātēs, ēt mȳstĭcă vānnŭs Ĭăcchī. *V.* Claŭdēnsquĕ tēxtīs crātĭbūs lætūm pĕcŭs. *H.* EP. Vīmĭnĕă, tēxtă. || *Toute contexture, naturelle ou artificielle. Bouclier, cuirasse.* Flēctūntquĕ sălīgnās Ūmbōnūm crātēs. *V.* Ærātæ prōpūgnānt pĕctŏră crātēs. *St.* Nūdā jām crātĕ flŭēntēs Invādūnt clȳpĕōs. *L. Voy.* Clypeus, Thorax. || — cōstārūm, lătĕrūm, pĕctŏrĭs. *Côtes.* Ūngŭlă fīxă căvīs cōstārūm crātĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 11, 57). Trānsădĭgĭt cōstās ēt crātēs pĕctŏrĭs ēnsĕ. *V.* Hāstām, quæ lătĕrūm crātēm pērrūpĭt. *O.* Pēctŭs, ēt ā spīnæ tāntūmmŏdŏ crātĕ tĕnērī. *Id. Voy.* Costa.

Crăthĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Κρᾶθις). *Rivière de Calabre, dont les eaux avaient la propriété de blanchir les troupeaux et de rendre les cheveux blonds.* Crāthĭs, ēt hīnc Sȳbărĭs nōstrīs cōntērmĭnŭs ārvīs, Ēlēctrō sĭmĭlēs făcĭūnt aūrōquĕ căpīllōs. *Ov.* (*Id. Fast.* III, 581). || 2. Crāthĭs. *Rivière du Péloponèse.* Ātquĕ Crāthīs flŭvĭī. *Prisc.* (*Peri.* 413).

Crātĭcŭlă, æ, *f. Gril.* Pārvă tĭbĭ cūrvā crātīcŭlă sūdēt ŏfēllā. *M.* (XIV, 221).

Crătīnŭs, ī, *m.* (Κρατῖνος). *Cratinus, poëte comique d'Athènes, de l'ancienne comédie.* Prīscō sī crēdĭs, Mæcēnās dŏctĕ, Crătīnō, Nūllă plăcērĕ dĭū, nēc vīvĕrĕ cārmĭnă pōssūnt, Quæ scrībūntŭr ăquæ pōtōrĭbŭs. *H.* (*Epist.* I, 19, 1. *Id. Sat.* I, 4, 1. Cf. *Diom.* 485). Aūdācī quīcūmque āfflātĕ Crătīnō. *Pers.* (1, 137).

Crătĭppŭs, ī, *m.* (Κράτιππος). *Cratippe, philosophe péripatéticien, de Mitylène.*

? Crĕāgră, æ, *f.* (κρεάγρα). *Cuiller pour retirer la viande du pot.* || *Au fig.* Ārtēs crĕāgrīs vīx ămīcās Āttĭcīs. *Capel.* (IX, p. 336. Ubi *Grotius*).

† Crĕāmĕn, ĭnĭs, *n. Création.* Cūnctă sŏlūbĭlĭbŭs flūxōquĕ crĕāmĭnĕ cōnstānt. *Prud.* (*Ham.* 505).

Crĕātŏr, ōrĭs, *m. Créateur, auteur.* Quās īllĕ crĕātŏr Ātque ŏpĭfēx rērūm cērtō sūb jūrĕ cŏērcĕt. *L.* (X, 266). SYN. Aūctŏr, cōndĭtŏr, ŏpĭfēx. || *Père.* Nēc Tĕlămōn ăbĕrāt, māgnīvĕ crĕātŏr Ăchīllĭs. *O. Voy.* Pater. || *Eccl. Le Créateur, Dieu.* Hīc īllĕ nātālĭs dĭēs, Quō tē Crĕātŏr ārdŭŭs Spīrāvĭt. *Prud.* (*Cath.* 11, 49). Quŏd tāntŭs vŏlŭĭt tē nōssĕ Crĕātŏr. *Alcim.* (II, 271. *Id.* I, 49). *Voy.* Deus.

Crĕātrīx, īcĭs, *f. Créatrice, mère.* Rērūm nātūră crĕātrīx. *Lr.* (I, 622). Hōc sīgnūm cĕcĭnīt mīssūrām dīvă crĕātrīx. *V.* Tēllūs bēllōrūm dīră crĕātrīx. *Sil. Voy.* Mater.

† Crĕātūră, æ, *f. Eccl. Créature.* Fāllŏ, crĕātūrām nĭsĭ dŏctŏr ăpŏstŏlŭs ŏmnĕm. *Prud.* (*Ham.* 506). Quīntă crĕātūrās sŭpĕrās sūbstāntĭă prōdăt. *Sid.* (15, 112). Quīquĕ crĕātūræ præfŭlsĭt ĭn ōrdĭnĕ prīmŭs. *Alcim.* (II, 50). SYN. Crĕātă (*n. pl.*). *Victor.*

Crĕātŭs, ă, ūm. *Créé, né.* Ēstĕ, prĕcŏr, mĕmŏrēs quā sītĭs stīrpĕ crĕātī. *O.* Ūnĭcuīquĕ dĕdĭt vĭtĭūm nātūră crĕātō. *Pp.* (II, 22, 17). SYN. Gĕnĭtŭs, prōdūctŭs, nātŭs, sătŭs. || Crĕātūm, ī, *n. pris subst. Créature.* Nē pĕnĭtūs cēssāns īntērcĭdăt ōmnĕ crĕātūm. *Alcim.* (IV, 261. Huc et referre possis *Propertii* locum cit.).

? Crĕbĕnnŭs. *Voy.* Cebrennus.

Crēbĕr, ēbră, ēbrūm. *Fréquent, serré, épais.* Nēc tām crēbĕr, ăgēns hĭĕmĕm, rŭĭt æquŏrĕ tūrbŏ. *V* Crēbĕrquĕ prŏcēllĭs Āfrĭcŭs. Lăbăt ărĭĕtĕ crēbrō Jānŭă. Crēbĕr ŭtrāquĕ mănū pūlsăt vērsătquĕ Dārĕtă. *Id.* Crēbĕr ărūndĭnĭbŭs (lucus). *O.* SYN. Frĕquēns, dēnsŭs, spīssŭs, mūltŭs, plūrĭmŭs, rĕpĕtītŭs. || *Comp et superl.* Crēbrĭŏr, Crēbērrĭmŭs. Crēbrĭŭs āgmĕn ĕrĭt. *O.* || Crēbră, *n. pl. pris adv.* Ēt pĕdĕ tērrām Crēbră fĕrĭt. *V. Voy.* Crebro.

Crēbrēscŏ, ĭs, bŭī, brēscĕrĕ, *n. Croître, augmenter.* Crēbrēscūnt ōptātæ aūræ, pōrtŭsquĕ pătēscĭt. *V.* Sævŭs cāmpīs măgĭs, āc măgĭs hōrrŏr Crēbrēscĭt. *Id.* SYN. Īncrēbrēscŏ, crēscŏ, aūgēscŏ, aūgĕŏr. || *Se répandre, se divulguer.* Sĭmŭl āc crēbrēscĕrĕ vīdĭt Sērmōnĕm. *V.* SYN. Pērcrēbrēscŏ, vūlgŏr, spārgŏr.

† Crēbrĭsŭrūm, ī, *n. Sorte de palissade qui a des pieux très-rapprochés.* (*Enn.* apud *Fest.*)

Crēbrō, *adv. Souvent, fréquemment.* Ēst mĭhĭ, pūrgātām crēbrō quī pērsŏnĕt aūrĕm. *H.* Ān quĭă rūri ēssĕ crēbrō sŏlĕŏ? *Ter.* (*Hecyr.* II, 1, 18). SYN. Sæpĕ, sæpĭŭs, frĕquēntĕr, crēbră. PPH. Nōn rārō. Ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ. || *Compar.* Crēbrĭŭs īn cāssūm māgnūm cĕcĭdīssĕ lăbōrĕm. *Lr.* (II, 1166).

Crēdēntēs, *m. pl. Eccl. Les croyants, les fidèles.* Spōndēt sălūtĕm pērpĕtēm crēdēntĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 470). Crēdēntēsque ōmnēs rĕnŏvānt bāptīsmătĕ sācrō. *Prosp.* (*Epig.* 16, 5). Ō quānta ēst crēdēntūm glōrĭă! *Sedul.* (I, 188).

Crēdĭbĭlĭs, ĕ. *Croyable, vraisemblable.* Crēdĭbĭle ēst īpsōs cōnsŭlŭīssĕ dĕōs. *O.* Crēdĭbĭle ēst īpsām sīc vŏlŭīssĕ mŏrī. *M.* (IV, 32, 4). SYN. Prŏbābĭlĭs, vērīsĭmĭlĭs. PPH. Crēdī *ou* fĭdē dīgnŭs. Fĭdĕm nōn *ou* haūd sŭpĕrāns. Fĭdē nōn mājŏr. PHR. Sī crēdĕrĕ dīgnum ēst. *V. Voy.* Fides.

Crēdĭdī, *parf. de* Credo.

† Crēdĭn'? *pour* Credisne. Crēdĭn' te īmpūne ăbĭtūrūm? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 13).

Crēdĭtŏr, ōrĭs, *m. Créancier.* Īntĕgĕr ēst mēntĭs Dāmăsīppī crēdĭtŏr? ēstŏ. *H.* Crēdĭtŏr īntrŏĭtūm sŏlĕt ēxspēctārĕ măcēllī. *J.* (11, 10).

Crēdĭtūm, ī, *n. Créance, prêt. Voy.* Mutuum.

Crēdĭtŭs, ă, ūm. *Cru.* Ōră, dĕī jūssū nōn ūnquām crēdĭtă Teūcrīs. *V.* || *Confié.* Nāvĭs, quæ tĭbĭ crēdĭtūm Dēbēs Vīrgĭlĭūm. *H.* Crēdĭtŭs ānte ānnōs Mārtī. *Sil.*

Crēdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtūm, ĕrĕ. *Croire, penser.* Crēdĭtĭs āvēctōs hōstēs? aūt ūllă pŭtātĭs. *V.* Quī vītā bĕnĕ crēdăt ĕmī, quō tēndĭs, hŏnōrĕm. *Id.* Nīl ĕquĭdĕm dūrārĕ dĭū sŭb ĭmāgĭne ĕādĕm Crēdĭdĕrĭm. *O.* SYN. Pŭtŏ, ēxīstĭmŏ, jūdĭcŏ; ŏpīnŏr, etc. *Voy.* Puto. || *Ajouter foi.* Nīl mĭhĭ crēdĭdĕrĭs; præsēns pŏtĕs īpsă vĭdērĕ. *O.* Crēdĭdĭt, ēt vērsō dŏmĭnŭs pĕdĕ prēssĭt ărēnăm. Tālĭă dīcēntī... Crēdĭdĭt. *Id.* PPH. Fĭdĕm dŏ, hăbĕŏ, āddŏ. Ēst mĭhĭ fĭdēs. Crēdŭlŭs sūm. || *Confier.* Nūm pŭĕrō sūmmām bēllī, nūm crēdĕrĕ mūrōs? *V.* Crēdēbăt lĭbrīs ārcānă fĭdēlĭbŭs. *H.* Pīgnŏră nēc pŭĕrō crēdĭtĕ vēstră nŏvō. *O.* SYN. Cōmmīttŏ, cōncrēdŏ. || — mē, *ou absolt.* Crēdŏ. *Se confier.* Præpĕtĭbŭs pēnnīs aūsŭs sē crēdĕrĕ cœlō. *V.* Īnquĕ nŏvōs sōlēs aūdēnt sē grāmĭnă tūtō Crēdĕrĕ. Āltæ nĕū crēdĕ pălūdī. *Id.* Crēdĭs ăquæ. *O.* SYN. Fīdŏ, cōnfīdŏ, mē cōmmīttŏ. || *Qqf. Prêter de l'argent.* Pōne ædēm Cāstŏrĭs, ĭbĭ sūnt, sŭbĭtō queīs crēdās mălĕ. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 20).

Au pass. Crēdŏr. *Être cru.* Prō māgnā tēstĕ vĕtūstās Crēdĭtŭr. *O.* PPH. Fĭdēs mĭhĭ āddĭtŭr, ădjĭcĭtŭr *ou* dătŭr. Fĭdĕm hăbĕŏ, ŏbtĭnĕŏ. VERS. Tū tămĕn hīs dīctīs nōn făcĭs ēssĕ fĭdĕm. *Avian.* (*Fab.*

26). Īpsūmquĕ fĭdēs īntrāssĕ Lўcēum. *St. Voy.* Fides. || Crēdĭtŭr, *unipers. On ajoute foi ; on se confie.* Cāssāndræ quĭă nōn crēdĭtūm, rŭĭt Īlĭūm. *Ph.* Nōn bĕnĕ rīpæ Crēdĭtŭr. *V.*

† Crēdŭăm, Crēdŭīm, etc., *arch. pour* Credam, Crediderim. Āt tū nūllŭs ĕdĕpōl crēdŭās. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 5. *Id. Pœn.* III, 5, 2. Vid. *Fest.*). Quīsquam hŏmō mōrtālīs pōsthāc duārūm rērūm crēdŭĭt. *Id.* (*Truc.* II, 2, 52). *Voy.* Concreduam.

Crēdŭlĭtās, ātĭs, *f. Crédulité.* Aūt sŭă crēdŭlĭtās īn ădūncōs ēgĕrăt hāmōs. *O.* Ēt fĕrro īncŭbŭĭt, quēm crēdŭlĭtās strīnxĕrăt. *Ph.* EP. Stūltă, lĕvĭs, făcĭlĭs, rŭdĭs, īncaūtă, sīmplēx. PPH. Ănĭmŭs crēdŭlŭs. Mēns crēdŭlă. PHR. Crēdŭlă rēs ămŏr ēst. *O.* Spēs ănĭmī crēdŭlă mūtŭī. *H.* || † *Qqf. en bonne part : Foi (religieuse).* Vīs tāntă nŏvēllæ Crēdŭlĭtātĭs ĭnēst : Chrīstūm cōnfēssă trĭūmphăt. *Prud.* (*Apoth.* 548).

Crēdŭlŭs, ă, ŭm. *Crédule.* Sēd nōs īn vĭtĭūm crēdŭlă tūrbă sŭmŭs. *O.* Ănĭmūmquĕ rēbūs crēdŭlūm lætĭs dĕdĭt. *Sen.* (*Troad.* 3). || *Avec un rég. Qui ajoute foi à.* Mē quŏquĕ dīcūnt Vātēm pāstōrēs, sēd nōn ĕgŏ crēdŭlŭs īllīs. *V.* Cārpĕ dĭēm, quām mĭnĭmūm crēdŭlă pōstĕrō. *H.* Crēdŭlŭs ādvērsīs. *Sil. Voy.* Credo, Credulitas.

† Crēmătĭŏ, ōnĭs, *f. Action de brûler.* Nōn cālcārĕ săcrām crĕmātĭōnĕm. *Prud.* (*Peri.* 6, 88).

Crĕmātŭs, ă, ŭm. *Brûlé.* Gēns quæ crĕmātō fōrtĭs ăb Īlĭō. *H.* Pōssūm crĕmātōs ēxcĭtārĕ mōrtŭōs. *Id. Voy.* Ustus.

† Crēmēntŭm, ī, *n. Accroissement, augmentation.* Crēdĭtŭr, āc jūstī mōx ŭt crēmēntă vĭrōrĭs Sūmpsĕrĭt. *Juvc.* (II, 823). Sērvōsquĕ rĕpōscĕt Mēnsūræ crēmēntă sŭæ. *Arat.* (II, 841).

Crĕmĕră, æ, *m. Crémère, rivière d'Étrurie, fameuse par la mort des trois cents Fabius.* Quĭd Crĕmĕræ lĕgĭo, ēt Cānnīs cōnsūmptă jŭvēntūs? *J.* (2, 155). Ŭt cĕlĕrī pāssū Crĕmĕrām tĕtĭgĕrĕ răpācĕm. *O.*

Crĕmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Brûler.* Āltĭŭs ēgrēssūs, cœlēstĭă sīgnă crĕmābĭs. *O.* Dēt tŭă sūccēnsæ mēmbră crĕmāndă pўræ. *Id.* Num īncēnsă crĕmāvĭt Trōjă vĭrōs? *V.* Prīmūs dēvēctă crĕmātō Sārmēntă. *Id.* SYN. Ūrŏ, cōmbūrŏ, ēxūrŏ, īncēndŏ. *Voy.* Uro.

Crĕmōnă, æ, *f. Crémone, ville d'Italie, sur le Pô.* Māntŭă væ mĭsĕræ nĭmĭūm vīcīnă Crĕmōnæ. *V.* (Et *Sil.* VIII, 592).

Crĕmŏr, ōrĭs, *m. Partie grasse du lait ; en gén. Jus épais.* Hōrdĕă quēm făcĭūnt, īllīs āffūndĕ crĕmōrĕm. *O.* Tūm nĭsĭ crĕmōrĕ crāsso ēst jūs cōllўrĭcŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 15).

Crēnæ, ārŭm, *f. pl.* (κρήνη). *Ville de Phrygie, où Marsyas fut vaincu par Apollon.* Quūm fŭgĕrēt Phrўgĭās trāns æquŏră Mārsўă Crēnās. *Sil.* (VIII, 503. Alii leg. *Crenos*, a *Creni* : non bene. Urbs vocatur *Aulocrenæ* a *Plinio*, 5, 29, 4, αὐλοῦ κρῆναι).

Crēnæŭs, ī, *m.* (Κρηναῖος). *Nom d'un centaure.* Vūlnŭs, Crēnæĕ, tŭlĭstī. *O.* (Cf. *St. Theb.* V, 221).

Crĕŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Créer, engendrer, produire.* Āssărăcōn crĕăt hīc, Āssărăcūsquĕ Căpўn. *O.* Sūppŏsĭtă dē mātrĕ nŏthŏs fūrātă crĕāvĭt. *V.* Sĭlvĭcŏlæ Faūnō Drўŏpē quēm nўmphă crĕārăt. *Id.* Quĭdnām fŭtūrum ēst, sī crĕārĭt lībĕrōs? *Ph.* SYN. Prōcrĕŏ, gīgnŏ, părĭŏ, ēdŏ, prōdūcŏ. *Voy.* Gigno. || *Au fig. Causer, occasionner.* Tuīs nūnc crūrĭbūs căpĭtīquĕ fraūdēm căpĭtālēm crĕās. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 23). Tĭbĭ mŏrām dīctīs crĕās. *Id.* (*Ps.* I, 3, 159. *Id. Pœn.* III, 2, 9, lites). SYN. Părĭŏ, gīgnŏ, āffĕrŏ.

Au pass. Crĕŏr. *Être créé, naître.* Vīx ĕtĭām quūm sunt dēntēs ūnguēsquĕ crĕātī. *Lr.* (V, 1038). Fōrtēs crĕāntŭr fōrtĭbŭs. *H. Voy.* Nascor.

Crĕŏ *et* Crĕōn, ōntĭs, *m.* (Κρέων). *Créon, roi de Corinthe, qui donna sa fille Créuse en mariage à Jason, et fut brûlé avec elle dans son palais par Médée, furieuse de se voir abandonnée.* Sŭpērbām fūgĭt ūltă pēllĭcēm Māgnī Crĕōntĭs fīlĭām. *H.* Crĕo ātque Ăcāstŭs ārmă sī jūngānt sŭă. *Sen.* (*Med.* 526). || 2. *Tyran de Thèbes, fut vaincu et tué par Thésée, parce qu'il avait défendu d'enterrer les Argiens morts en combattant.* Āntĭgŏnēn vĭdŭāmquĕ Crĕōn Ādrāstĭdă lētō Ādmŏvĕt. *St.* Ōgўgĭās lēgēs īmmānsuētūmquĕ Crĕōntă. *Id.* Ădēst pĕtītŭs ōmnĭbūs vōtīs Crĕŏ. *Sen.* (*OEd.* 205).

Crĕpāns, tĭs. *Qui fait du bruit ; qui murmure.* Lĕvĭs crĕpāntĕ lўmphă dēsĭlĭt pĕdĕ. *H.* Chlămўdēmquĕ sĭnūsquĕ crĕpāntēs Cārbăsĕōs. *V. Voy.* Crepitans. || *Act. Qui cite avec emphase.* Cōgnātōsquĕ sĭbī dĕōs crĕpāntēm. *Sid.* (9, 54).

† Crĕpāssĕt, *pour* Crepuisset. Dīra ŭt crĕpāssĕt lāmĭnārum īmprēssĭŏ. *Prud.* (*Peri* 10, 260).

Crĕpĕrēĭŭs, ĕĭī, *m. Nom d'homme.* Nōn ĕrăt hāc făcĭē mĭsĕrābĭlĭŏr Crĕpĕrēĭŭs. *J.* (9, 6).

† Crĕpĕrŭs, ă, ŭm, *arch. Douteux, incertain.* Ēxæquātăquĕ sūnt crĕpĕrī cērtāmĭnă bēllī. *Lr.* (V, 1295). Nūnc tu īn rē crĕpĕrā tŭā quĭd căpĭās cōnsĭlī, vĭdĕ. *Att.* (apud *Non.* 1, 45. *Pacuv.* ibid.). || *Pris adv.* Nūnc vīx sĕnēx rĕclūsīs Crĕpĕrūm vĭdēns ŏcēllīs. *Capel.* (VIII, p. 271).

Crĕpĭdă, æ, *f.* (κρηπίς). *Sandale, chaussure grecque.* Nōn hīc qui īn crĕpĭdās Grāiōrūm lūdĕrĕ gēstĭt. *Pers.* (1, 127. Adde *Cat.* 98, 4). Săpĭēns crĕpĭdās sĭbĭ nūnquăm, Nēc sŏlĕās fēcĭt. *H. Voy.* Sandalium.

Crĕpīdŏ, ĭnĭs, *f.* (κρηπίς). *Base, fondement.* Tĕnĕăt quāmvīs ætērnă crĕpīdŏ, Quæ sŭpĕrīngēstī pōrtārĕt cūlmĭnă mōntĭs. *St.* || *Ordint. Quai, le bord d'une rivière.* Fōrtĕ rătīs cēlsī cōnjūnctă crĕpīdĭnĕ săxī. *V.* Stābăt grāmĭnĕă prōdūctă crĕpīdĭnĕ rīpæ. *St.* Flūmĭnūm lāpsūs ĕt ūndæ, līttŏrūm crĕpīdĭnēs. *Prud.* (*Cath.* 9, 113). SYN. Mārgŏ, ŏrā. || *Trottoir.* Nūllă crĕpīdŏ văcăt? *J.* (5, 8). || *Qqf. Plateau d'une montagne.* Rūpĭbŭs ēxpŏsĭtīs, lōngīquĕ crĕpīdĭnĕ dōrsī. *St.* (*Ach.* I, 448. *Id. Theb.* II, 504).

Crĕpĭdŭlă, æ, *f. dimin. de* Crepida. Hānc... crĕpĭdŭla ŭt grăphĭcē dĕcĕt! *Pl.* (*Pers.* IV, 2, 3).

? Crĕpĭtăcīllă *ou* Crĕpĭtăclă, ōrŭm, *n. pl. dimin. ou sync. du suiv.* Nēc crĕpĭtăcīllĭs ŏpŭs ēst. *Lucr.* (V, 230. Forte, *Nec crepitacla illis.* Seu retinenda vetus lectio : *Nec crepitacula eis opus est*, exquisite dictum).

Crĕpĭtăcŭlŭm, ī, *n. Sorte de sistre (petit cercle avec des grelots monté sur un manche).* Quīn ēt Sĭlēnŭs... Āllĭcĭt, aūt trĕmŭlīs quāssăt crĕpĭtăcŭlă pālmīs. *Calp.* (10, 27). Cōnsŏnă tīnnŭlō Cōncēntū crĕpĭtăcŭlă. *Sev. Sanct.* (*Carm. Bucol.* 35). Īntēr Dīctææ lōngūm lătŭĭt crĕpĭtăcŭlă rūpĭs. *Avien.* (*Arat.* 112). *Voy.* Sistrum.

Crĕpĭtāns, tĭs. *Qui fait du bruit, bruyant.* Cūrētūm sŏnĭtūs crĕpĭtāntĭăque æră sĕcūtæ. *V.* Ōră dĕdĕrĕ sŏnūm tĕnŭī crĕpĭtāntĭă rōstrō. *O.* Rōmānāmquĕ tŭbām crĕpĭtāntī pēllĕrĕ sīstrō. *Pp.* (III, 11, 43). SYN. Crĕpāns, strīdēns, strīdŭlŭs, sŏnōrŭs.

Crĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Faire du bruit, craquer ; pétiller.* Quām mūltă grāndĭnĕ nīmbī Cūlmĭnĭbūs crĕpĭtānt. *V.* Sīc lēnī crĕpĭtābăt brāctĕă vēntō. Īnpŏsĭtōs dūrīs crĕpĭtārĕ īncūdĭbūs ēnsēs. *Id.* Ŭt sūccēnsă săcrīs crĕpĭtĕt bĕnĕ laūrĕă flāmmīs. *Tib.* (II, 5, 81). Clārĕ crĕpĭtŏ dēntĭbŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 52. Sic et *Lucret.* V, 746). SYN. Crĕpŏ, etc. *Voy.* Sono.

Crĕpĭtŭs, ūs, *m. Craquement, bruit ; pétillement.* Sī trūllă īnvērsō crĕpĭtūm dĕdĭt aūrĕă fūndō. *J.* (3, 108). Nēc fūlmĭnĕ tāntī Dīssūltānt crĕpĭtūs. *V.* Dūm pōscŏr crĕpĭtū dĭgĭtōrūm. *M.* (XIV, 119). Sŏnĭtum ēt crĕpĭtūm claūstrōrum aūdĭŏ. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 47).

SYN. Sŏnĭtŭs, strĕpĭtŭs, sŏnŭs, frăgŏr. *Voy.* Sonitus. || *Bruit des armes. Voy.* Arma. || *Incongruité.* (*Pl. Curc.* II, 3, 16.) *Voy.* Peditum.

Crĕpŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Craquer, faire du bruit, petiller.* Ēt crĕpĕt īn mĕdĭīs laūrŭs ădūstă fŏcīs. *O.* Crĕpŭītquĕ sŏnābĭlĕ sīstrŭm. *Id.* Ēt ăcūto īn mūrĭcĕ rēmī Ōbnīxī crĕpŭērĕ. *V.* Crĕpăt aūrĕă grāndĭnĕ mūltā Pāllă. *St.* Ārdĕt ădōrātūm pŏpŭlō căpŭt, ēt crĕpăt īngēns Sējānŭs. *J.* (10, 62). SYN. Crĕpĭtŏ, pĕrcrĕpŏ, sŏnŏ, strīdĕŏ. *Voy.* Sono. || *Act. Faire rendre un son, retentir un lieu.* Ēt mănĭbŭs faūstōs tēr crĕpŭērĕ sŏnōs. *Pp.* (III, 10, 4). Prŏcŭl aūxĭlĭāntĭă gēntēs Ǣră crĕpānt. *St.* (*Th.* VI, 686). SYN. Pĕrsŏnŏ, īmpēllŏ. || *Parler ou citer avec emphase, famil. Faire sonner.* Sī quĭd Stĕrtīnĭŭs vērī crĕpăt. *H.* Ēt crĕpăt āntīquūm gĕnŭs, ŭt pĭĕtātĕ rĕplētŭm Pērfăcĭlĕ āngūstīs tŏlĕrārīt fīnĭbŭs ǣvŭm. *Lr.* (II, 1167). Īncērtŭm crĕpăt īllĕ pătrĕm, quŭm sērvă sĭt īllī Cērtă părēns. *Sid.* (2, 358). Tē lēgīssĕ crĕpă. (*Ibid.* 525.) SYN. Dīcŏ, prǣdīcŏ, mĕmŏrŏ, jāctŏ. *Voy.* Crepans. || *Débiter à haute voix.* Nĕque ĕgo ăd mēnsām pūblĭcās rēs clāmŏ, nĕquĕ lĕgēs crĕpŏ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 57). || *Se plaindre de.* Quĭs pōst vīnă grăvēm mīlĭtĭăm aūt paūpĕrĭēm crĕpăt? *H. Voy.* Increpo. || *n. Qqf. Faire des incongruités.* (*Mart.* XII, 78, 1.) *Voy.* Pedo.

† Crĕpŭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Crepitans. Sēd crĕpŭlă ŭt lātē vŏmĕrĕt cōnvīcĭă vōcĕ. *Avien.* (*Arat.* 324. Alii leg. *crepera*). Crĕpŭlīs rĕflāndă būccīs Gĕmĭt aūră tĭbĭālĭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 31).

Crĕpūndĭă, ōrŭm, *n. pl. Jouets d'enfants.* Āntĕ pĕdēs Mărĭǣ, pŭĕrīquĕ crĕpūndĭă pārvī. *Prud.* (*Apoth.* 647). Sī mōllĕ grĕmĭŭm, grātă sī crĕpūndĭă. *Id.* (*Peri.* 10, 784. Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 37).

Crĕpūscŭlŭm, ī, *n. Crépuscule, espace de temps entre la nuit et le soleil levant ou couchant. Celui du matin s'appelle proprement* Diluculum. Pāstŏr, ŏvēs sătŭrās ăd prīmă crĕpūscŭlă lūstră. *O.* Crĕpūscŭlō sŏlūtŭs, quā vīsum ēst, văgŏr. *Ph.* EP. Ōccĭdŭŭm, sērŭm, vēspērtīnŭm, nōctūrnŭm, ōbscūrŭm. PHR. Dŭbĭǣquĕ crĕpūscŭlă nōctĭs. Ēxtrēmă pĕrāctǣ Pārs lūcĭs. Nōx prīmă. Sūb nōctĕm. Nōctĕm dūcēntĭbŭs āstrīs. Īn nōctĕm vĕrgĕntĕ dĭē. VERS. Lōngă rĕpērcūssō nĭtŭērĕ crĕpūscŭlă Phœbō. *L.* Trăhĕrēnt quŭm sēră crĕpūscŭlă nōctĕm. *O.* Īndūcūnt ōbscūră crĕpūscŭlă nōctĕm. Ūltĭmă pārs nōctĭs, prīmăquĕ lūcĭs ĕrăt. Jāmquĕ dĭēs ēxāctŭs ĕrăt, tēmpŭsquĕ sŭbībăt, Quōd tū nēc tĕnĕbrās, nēc pŏssīs dīcĕrĕ lūcĕm, Sēd cūm lūcĕ tămĕn dŭbĭǣ cōnfīnĭă nōctĭs. Quālĭă sūblūcēnt fŭgĭēntĕ crĕpūscŭlă Phœbō. *Id.* Ŭt ēssĕ Phœbī lūmĕn dūlcĭŭs sŏlĕt Jāmjām cădēntĭs, āstră quŭm rĕpĕtūnt vĭcēs, Prĕmĭtūrquĕ dŭbĭŭs nōctĕ vīcīnā dĭēs. *Sen. Voy.* Mane, Vesper.

Crēs, ētĭs, *m.;* Crētēs, ŭm, *pl.* (Κρής, Κρῆτες). *Crétois.* Crēs ĕrăt, ǣrĭsŏnīs Cūrētum ādvēctŭs ăb ōrīs. *Sil.* Crētēs ĕrūnt tēstēs; nēc fīngūnt ōmnĭă Crētēs. *O.* Nōn mīttēnt grăcĭlĕm Crētēs ărūndĭnĕm. *Sen.* (*Hip.* 815). SYN. Crētēnsĭs, Dīctǣŭs. *Voy.* Cressa, Cressius, Creta 1. || *Subst. m.* (*s.-ent.* canis). *Chien de Crète.* Spārtānōs Crētāsquĕ lĭgăt. *L.*

Crēscēns, tĭs. *Croissant, qui croît.* Ēt sōl crēscēntēs dēcēdēns dūplĭcăt ŭmbrās. *V.* Prīmīs ĕt ădhūc crēscēntĭbŭs ānnīs. *O.*

Crēscēntīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 466.)

Crēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Croître, grandir.* Īlĭăcō tŭmĭdŭm quī crēscĕrĕ Tībrĭm Sānguĭnĕ. *V.* Căvă flūmĭnă crēscūnt. Vīm crēscĕrĕ vīctĭs. *Id.* Īn frōndēm crīnēs, īn rāmōs brăchĭă crēscūnt. *O.* Āltăquĕ nātīvō crēvĕrăt hĕrbă tŏrō. Hǣrĕt ămŏr, crēscītquĕ dŏlōrĕ rĕpūlsǣ. *Id.* SYN. Āccrēscŏ, īncrēscŏ, aūgĕŏr, *qqf.* ădŏlēscŏ. PPH. Aūgmĭnă sūmŏ. *Lr.* Mājŏr fīŏ *ou* ēvādŏ. *Voy.* Crevi.

Crēsphōntēs, ĭs, *m.* (Κρησφόντης). *Cresphonte, un Héraclide, mari de Mérope, fut tué par Polyphonte.* Nām sī īmprŏbūm Crēsphōntem ēxīstŭmāvĕrās. *Enn* (apud *Auct. ad Her.* 2, 24).

Crēssă, ǣ, *et* Crētĭs, ĭdĭs, *f.* (Κρῆσσα *et* Κρητίς). *De Crète, Crétoise.* Mīttĭt Ămāzŏnĭō Crēssă pŭēllă vĭrō (scil. Phædra). *O.* Crēssă gĕnŭs Phŏlŏē. *V.* Crēssă nē cărĕāt pūlchră dĭēs nŏtā. *H.* Nȳmphǣ pāvīssĕ fĕrūntŭr Crētĭdēs. *O.* SYN. Crēssĭă, Crētĭcă, Crētǣă. *Voy.* Cressius. || *Pris subst. Ariane.* Sēdĭt ĭn īngĕnĭō Crēssă rĕlīctă tŭō. *O.* || Crēssă, ǣ, *f.* (*s.-ent.* canis). *Chienne de Crète, pour la chasse.* Pūgnācēs Crēssǣ. *St.* Ēt pūgnācēs tēndānt Crēssǣ Fōrtĭă trītō vīncŭlă cōllō. *Sen.* (*Hip.* 33). *Voy.* Cres.

Crēssĕ, *sync. pour* Crevisse (cresco). Cūm mēmbrīs vĭdĕātŭr ĭn īpsō sānguĭnĕ crēssĕ. *Lr.* (III, 685).

Crēssĭŭs *ou* Crēsĭŭs, ă, ŭm. *De Crète.* Nĕmŏră īntēr Crēssĭă fīxĭt Pāstŏr. *V.* Nōn hăbŭīt tēmpūs quō Crēssĭă rēgnă vĭdērĕt. *O.* SYN. Crēs, Crētĭcŭs, Crētēnsĭs, Crētǣŭs, Dīctǣŭs, Mīnōĭŭs, Gnōssĭŭs, Gnōssŭs, Gnōssĭăcŭs, Cȳdōnĭŭs; *au fém.* Crēssă, Crētĭs, Gnōssĭs, Cȳdōnĭs.

† Crētă, ǣ, *f. Au lieu de* Cyta.

1. Crētă, ǣ, *et* Crētē, ēs, *f.* (Κρήτη) *Crète, la plus grande île de la Méditerranée, où les poëtes placent le berceau de Jupiter.* Crētă Jŏvīs māgnī mĕdĭō jăcĕt īnsŭlă pōntō. *V.* Nōn ĕgŏ tē, Crētē, cēntūm dīgēstă pĕr ūrbēs, Ādspĭcĭăm. *O.* Ēt gĕnĭtrīx Crētē cīvēm sōrtītă Tŏnāntĕm. *Manil.* (IV, 632). EP. Mīnōĭă, dīvĕs, nōbĭlĭs, pŏtēns. PPH. Tēllūs *ou* ārvă Mīnōĭă, Dīctǣă, Gnōssĭă, Gōrtȳnĭă. Tērră Cūrētĭs. PHR. Cēntūm pŏtēns ōppĭdīs. *H.* Cēntūm nōbĭlĭs ūrbĭbŭs. *Id.* Māgnō tēllūs clāră Tŏnāntĕ. *Sen.*

2. Crētă, ǣ, *f. Craie, terre blanche et grasse, que la Crète fournissait en abondance.* Īllă prĭŭs crētā, mōx hǣc cārbōnĕ nŏtāstī. *Pers.* (5, 108). Crētā sŏlĭdāndă tĕnācī Ārĕă. *V.* Mōllī sŏlĭdātă fŏrāmĭnă crētā. *O.* EP. Ālbă, cāndĭdă, tĕnāx. SYN. Crētŭlă. || *On s'en servait pour marquer les jours heureux.* Ēt crētā sīgnārĕ dĭēm. *St. Voy.* Calculus.

Crētǣŭs, ă, ŭm (Κρηταῖος). *De Crète.* Strātăquĕ Crētǣām bēllŭā tīnxĭt hŭmŭm. *O.* (*Id. Met.* VII, 434). *Voy.* Cressius. || *Subst. f. Un des noms de Diane.* Seū Crētǣă măgĭs, seū tū Dīctȳnnă vŏcārĭs. *Poet.* (ap. *Charis.* 254).

† Crētānŭs, ă, ŭm. *De Crète.* Ărăbās, Cārās, Crētānōs, Sȳrōs. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 73).

Crētātŭs, ă, ŭm. *Blanchi avec de la craie, plâtré; fardé.* Dūc īn Căpĭtōlĭă māgnŭm Crētātūmquĕ bŏvĕm. *J.* (10, 65). Crētātăm prǣtŏr quŭm vēllĕt mīttĕrĕ māppăm. *M.* (XII, 29, 9. *Id.* II, 41, 11). SYN. Cāndĭdŭs. PPH. Crētā ōblĭtŭs, ōbdūctŭs, fūcātŭs. || *Au fig.* Dūcĭt hĭāntĕm Crētātă āmbĭtĭō. *Pers.* (5, 177). *Voy.* Candidatus.

Crētēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Les Crétois.* (*Enn.* ap. *Charis.* 99.) *Voy.* Cres, Cressius.

Crētērră *ou* Crētēră, ǣ, *f.* (κρητήρ). *Seau.* Prǣtĕr āmnĕm crētērrīs ăquām sūmĕre ēx pōntĕ. *Næv.* (ap. *Non.* 15, 36. De qua vid. *Fest.*). || *Constellation.* Īn mĕdĭōquĕ sĭnū fūlgēns Crētērră rĕlūcĕt. *Cic.* (*Arat.* in *Nat. D.* 2, 44). *Voy.* Crater.

? Crēteūs, ĕōs, *m. Guerrier grec.* (*Virg. Æ.* XII, 538.)

Crētĕŭs, ă, ŭm. *De craie.* Ārĭdă quām sīt Crētĕă pērsōnă. *Lr.* (IV, 296).

Crēthēĭŭs, ă, ŭm (Κρήθειος *et* Κρηθήϊος). *De Créthée.* Dīctīs fīdēns Crēthēĭă prōlēs. *V. Fl.*

Crētheūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Κρηθεύς). *Créthée, fils d'Éole, et roi d'Iolcos, dont la femme Démodice*

accusa faussement Phrixus d'avoir voulu attenter à son honneur. Crēthēōs ūt pătrĭās, aūdīsti, ēffūgĕrĭt ārās. *Val. Fl.* (1, 42. *Id.* V, 477). || ? *Guerrier troyen.* Ēt ămīcūm Crēthēă Mūsīs. *V.* (*Æ.* IX, 774. Cf. *Creteus*).

Crēthīdēs, æ, *m.* (Κρηθείδης). *Fils ou petit-fils de Créthée; Jason.* (*Val. Fl.* VI, 609.)

Crētĭcŭs, ă, ŭm (Κρητικός). *De Crète.* Trādām prŏtērvīs īn mărĕ Crētĭcŭm Pōrtārĕ vēntīs. *H.* Crētĭcŭs ēxcŭtĭtūr lūnātō dēntĕ rĕbēllĭs. (*Anthol.* II, p. 459, nempe sus.) *Voy.* Cressius. || Crētĭcŭs (pes). *Pied crétique ou amphimacre, une brève entre deux longues.* Tērtĭă sīc lōnga ēffĭcĭtūr, pēs crētĭcŭs ēxĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 836. *Ibid.* 786. Exemplum *Cretici* dat *Diom.* 513 : Ālmă lūx rōscĭdā prīmā flāmmā nĭtēns). || *Subst. m. Nom d'homme.* Æquālĭs lĭbĕr ēst, Crētĭcĕ, quī mălŭs ēst. *M.* (VII, 89, 4. Quidam pessime legunt *Critice*). Lībērtātīsquĕ măgīstĕr, Crētĭcĕ. *J.* (2, 67).

Crētĭs. *Voy.* Cressa.

Crētōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en craie.* Mўcŏnōn, crētōsăquĕ rūră Cĭmōlī. *O.*

Crētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Cresco. *Né, produit.* Trōjāno ā sānguĭnĕ crētŭm. *V.* Āb ŏrīgĭnĕ crētŭs ĕādĕm. *O.* SYN. Crĕātŭs, gĕnĭtŭs, ōrtŭs.

Crĕūsă, æ, *f.* (Κρέουσα). 1. *Créuse, fille de Créon, roi de Corinthe, que Jason épousa, après avoir abandonné Médée.* Ārsĕrĭt ēt quāntīs nūptă Crĕūsă mălīs. *Pp.* (II, 16, 30). Ēphўrēæ flāmmă Crĕūsæ. *O.* (Adde *Sen. Med.* 507). PHR. Cōlchĭs ārsĭt nŏvă nūptă vĕnēnīs. *O.* || 2. *Femme d'Énée.* Īnfēlīx sĭmŭlācrum ātque īpsĭŭs ŭmbră Crĕūsæ. *V.* PPH. Ænēĭă cōnjūx. Vĕnĕrĭs nŭrŭs. *V.* Fōrmōsī mātĕr Īūlī. *O.*

Crēvī, *parf. mixte de* Cresco *et de* Cerno (*Charis.* 218; *Diom.* 307; *Prisc.* 898). 1. *J'ai crû.* Tēmpŏrĕ crēvĭt ămŏr. *O.* Crēvērūnt ēt ŏpēs. *Id.* || 2 *Plus rarement, J'ai vu ou décidé.* Sĭmŭl ūt pŭĕrās hās nōctĕ sūspīrārĕ crēvī. *Titin.* (apud *Prisc.* l. cit). Ēt pŏtĭŭs gērmānum āmīttĕrĕ crēvī. *Cat.* (64, 150. Adde *Pl. Cist.* I, 1, 1; *Lucil.* apud *Non.* 4, 69).

Crībrŭm, *et peut-être* Crĭbrŭm, ī, *n. Crible.* Lāc sŏlēt, ūtvĕ lĭquŏr rārī sūb pōndĕrĕ crībrī. *O.* Ēt pŏpŭlī crībrō dēcūssā fārīnā. *Pers.* (3, 112. Et *Pl. Rud.* I, 2, 14). Trānsfērt īndĕ mănū fūsās īn crībră fărīnās. (*Moret.* 40.)

Crīmĕn, ĭnĭs, *n. Accusation, reproche.* Aūt īgnōrātæ prĕmĭt ārtĭs crīmĭnĕ tūrpī. *H.* Hĭnc sēmpĕr Ŭlўssēs Crīmĭnĭbūs tērrērĕ nŏvīs. *V.* EP. Fālsŭm, fīctŭm, grăvĕ. || *Crime, faute.* Sĭnĕ crīmĭnĕ vītām Dēgĕrĕ. *V.* Crīmĕn ĕrĭt sŭpĕrīs ēt mē fēcīssĕ nŏcēntēm. *L.* Tālēs prō crīmĭnĕ pœnās Pērpĕtĭtūr. *V. Fl.* Ātquĕ vĭgēnt ŭbĭ crīmĭnă. *H.* SYN. Scĕlŭs, făcĭnŭs, nĕfās, flāgĭtĭŭm, cūlpă, ādmīssŭm, cōmmīssŭm, dēlīctŭm, pĭācŭlŭm. *Voy.* Scelus, Culpa. || *Qqf. Homme criminel.* Ēt crīmĭne ăb ūnō Dīsce ōmnēs. *V.* Mēdĭŏque īn crīmĭnĕ mātrēm Līquĕrĭt. *V. Fl.* (I, 695, scil. inter scelestos. Sic *Tacit. Ann.* 1, 55 : « *Crimina* et noxios discernere. ») *Voy.* Scelus. || *Objet d'accusation, sujet de reproche.* Fōrtūnæ, Ptŏlĕmæĕ, pŭdŏr, crīmēnquĕ dĕōrŭm. *L.* Pērpĕtŭæ crīmĕn pŏstĕrĭtātĭs ĕrĭs. *O.* Tām fōrmōsă tŭŭm mōrtŭă crīmĕn ĕrĭt. *Pp.* (II, 28, 2).

Crīmĭnātŏr, ōrĭs, *m. Accusateur.* Quum īllŭm rēscīscēs crīmĭnātōrēm mĕŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 28).

† Crīmĭnō, ās, ārĕ, *arch. Comme* Criminor. Nam īs nōn bĕnĕ vŏlt tĭbĭ, quī mē fālso ăpŭd tē crīmĭnāt *Enn.* (apud *Non.* 7, 16). Hĕrum ūt sērvŭs suŭm crīmĭnārēt ăpŭd hĕrŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 76. *Diom.* 445, inter verba communia recenset *Criminor*, et ait duplicem sensum his inesse : *Criminatur Cicero*).

Crīmĭnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī. *d. Accuser.* Hānc mĕtŭī nē mē crīmĭnārētūr tĭbĭ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 16). Māgnāque īnvĭdĭā crīmĭnātūr fīlĭŭm. *Ph.* Mēn' crīmĭnātŭ' st ? ōptŭme ēst : ĕgō sūm mălŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 13). Tērram īnfĭdēlēm nēc fĕrācēm crīmĭnāns. *Aus.* (*Epist.* 22, 21). SYN. Cūlpŏ, āccūsŏ, ārgŭŏ, etc. *Voy.* Culpo. || † *Être accusé. Voy.* Crimino.

Crīmĭnōsŭs, ă, ŭm. *Outrageant, injurieux.* Quēm crīmĭnōsīs cūmquĕ vŏlēs mŏdŭm Pōnēs ĭāmbīs. *H.* SYN. Prŏbrōsŭs, cōntŭmēlĭōsŭs. || † *Qqf. Condamnable, coupable.* Īn vīndĭcāndō crīmĭnōsa ēst cĕlĕrĭtās. *P. Syr.* Nē mōrtĕ sīmplā crīmĭnōsŭs mūltĭplēx Cădăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 878).

Crīmīsŭs. *Voy.* Crinisus.

Crīnālĕ, ĭs, *n.* (*Grosse*) *épingle de tête.* Ōrnābānt aūrātă mŏnīlĭă cōllŭm, Ēt mădĭdōs mўrrhā cūrvŭm crīnālĕ căpīllōs. *O.* SYN. Ăcŭs, dīscērnĭcŭlŭm. PPH. Crīnālĭs ăcŭs. VERS. Prō crīnāli aūrō, prō lōngæ tĕgmĭnĕ pāllæ. *V.* Crīnēs nōdāntŭr ĭn aūrŭm. Fībŭlă crīnĕm Aūro īntērnēctăt. *Id.* Cæsărĭēm crīnālī strīngĕrĕ cūltū. *Cl.*

Crīnālĭs, ĕ. *Des cheveux, de la tête* Crīnālēm căpĭtī vīttām nātæquĕ sĭbĭquĕ Dētrāhĭt. *O.* Cæsărĭēm crīnālī strīngĕrĕ cūltū. *Cl.* Prōcēdĭt Ĭācchŭs Crīnālī flōrēns hĕdĕrā. Crīnālēs dēntēs (pectinis). *Id.* || — ăcŭs. *Grosse épingle pour les cheveux.* Crīnālĭs ăcŭs, rĕdīmīcŭlă vīttæ. *Prud.* (*Psych.* 449). *Voy.* Crinale.

Crīnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chevelu.* Crīnĭgĕrōs bēllīs ārcērĕ Căūcōs. *L.* Tītān crīnĭgĕr. *Sil. Voy.* Capillatus.

Crīnĭŏr, īrĭs, īrī, *pass. Être couvert de cheveux ; de feuilles, etc.* Frōndēntī crīnītūr cāssĭs ŏlīvā. *St.* Nūnc cūnctă vērnāns frōndĭbŭs ānnŭīs Crīnītūr ārbŏs. *Id.* (Solus Noster hoc verbo usus est, nec aliis locis, nec in activa declinatione).

Crīnĭs, ĭs, *m. Un cheveu.* Nōndum īllī flāvŭm Prōsērpĭnă vērtĭcĕ crīnēm Ābstŭlĕrāt. *V.* Pūrpŭrēŭm pātrĭs dēmpsīssēm vērtĭcĕ crīnĕm. (*Ciris*, 281.) Ŏpŭs ēst mĭhĭ crīnĕ pătērnō. *O.* (*Met.* VIII, 78). SYN. Căpīllŭs. || *Qqf.* Crīnĭs, ĭs, *et ordint.* Crīnēs, ĭbŭs, *pl. Cheveux, chevelure.* Īmmĭnĕt, ēt crīnēm spārsŭm cērvīcĭbŭs āfflăt. *O.* Ēt cīrcum Īlĭădēs crīnēm dē mōrĕ sŏlūtæ. *V.* Nĭgrōquĕ Crīnĕ dĕcōrŭm. *H.* Ārsērūnt crīnēs, ēt vūlnĕrĕ sānguĭs ĭnūstŭs. *O.* Dūlcĭs cōmpŏsĭtīs spīrāvĭt crīnĭbŭs aūră. *V.* SYN. Căpīllŭs, cŏmă, căpīllī, etc. *Voy.* Capillus. || *Chevelure des astres, sillon de feu.* Crīnēmquĕ tĭmēndī Sīdĕrĭs. *L.* Crīnēmquĕ vŏlāntĭă sīdĕră dūcūnt. *V.* Prōtŭlĭt ūt crīnēm dēnsĭs lūctātŭs ĭn ēxtĭs Īgnĭs. *V. Fl.* Quālĭs sānguĭnĕō pērstrīngĭt lūmĭnă crīnĕ (de stella). *Sil. Voy* Coma. || *En parl. des plantes.* Fĭt rĕdĭvīvă vĭrēns, ēt crīnĭbŭs hērbă rĕnātīs. *Dracont.* (I, 633). || Crīnēs ālbī. *V.* Crīnĭs cānŭs. *Ovid. Cheveux blancs. Voy.* Canities.

? Crīnĭsātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Hippocrenisatus.

Crīnīsŭs, ī, *m.* (Κρίνισος). *Crinisus, prince troyen, qui vint aborder en Sicile, fut métamorphosé en fleuve, et reçut des dieux le pouvoir de changer de forme à son gré.* Trōĭă Crīnīsō cōncēptŭm flūmĭnĕ mātĕr Quēm gĕnŭĭt. *V.* (Scribitur et *Crimisus*).

Crīnītŭs, ă, ŭm. *Chevelu.* Pōst ălĭī prōcĕrēs ; cĭthără crīnītŭs Īŏpās. *V.* Ātrō crīnītās ānguĕ sŏrōrēs. *O.* Crīnītæ, Lĭnĕ, pædăgōgĕ tūrbæ. *M.* (XII, 49, 1). *Voy.* Capillatus. || *Au fig.* Mūltā crīnītŭm mīssĭlĕ flāmmā. *St.* Cōllă tŏrĭs crīnītă tŭmēnt. *Id.* Lūcĭfĕrās crīnītă făcēs (Nox). *V. Fl.* Ūndĕ sĕgēs lātē crīnītĭs flūctŭĕt āgrīs. *Prud.* (*Sym.* II, 934). Crīnītæ pōrrī rādīcēs. *Sam.* (vs. 275).

Crīspāns, tĭs, *act. Qui agite. Voy.* Crispo. || *n. Comme* Crispatus. Īngĕmĭnāt trĕmŭlōs nāsō crīspāntĕ căchīnnōs. *Pers.* (3, 87). Fērvēscĭt pĕlăgŭs crīspāntĭbŭs ūndīs. *Alcim.* (V, 388).

Crīspātŭs, ă, ŭm. *Agité, qui ondoie.* Flūctŭăt hĭc

dēnsō crīspātā căcūmĭnĕ būxŭs. *Cl.* Pīnŭs Pēr tĕnĕrōs crīspātā nŏtōs. *Prud.* (*Psych.* 122). SYN. Crīspāns, trĕmŭlŭs. *Voy.* Tremulus.

Crīspīnŭs, ī, *m. T. Quintius Crispinus, collègue de Marcellus dans la seconde guerre punique.* Cīrārūm cōmĕs ēt sūmmī Crīspīnŭs hŏnōrĭs. *Sil.* (XV, 345). || 2. *Philosophe stoïcien du temps d'Auguste.* Nē mē Crīspīnī scrīnĭă līppī Cōmpīlāssĕ pŭtēs. *H.* || 3. *Rufus Crispinus, premier mari de Poppée.* Crīspīnŭs, īntērmīssă lībāre ōscŭlă. *Sen.* (*Oct.* 731). || 4. *Esclave égyptien, qui devint favori de Domitien.* Ēt mātūtīnō sūdāns Crīspīnŭs ămōmō. *J.* (1, 26. Adde *Mart.* VII, 98).

† Crīspĭsūlcāns, tĭs. *Qui trace un sillon ondoyant.* Crīspĭsūlcāns īgnĕūm fūlmĕn. *Poet.* (ap. *Cic. Top.* 16)

Crīspō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Agiter, faire ondoyer, rider.* Ālmă nŏvō crīspāns pĕlăgūs Tīthōnĭă Phœbō *V. Fl.* Ēt mīxtūm cōnō crīspāvĕrăt aūrūm. *St.* Plăcĭdūm rădĭīs crīspāntĭbŭs æquŏr. *Rutil.* (2, 13). Āltĕr ămăt flētūs, āltĕr crīspārĕ căchīnnūm. *Sedul.* (I, 316). || *Brandir, agiter.* Bīnă mănū lātō crīspāns hāstīlĭă fērrō. *V.* Nōn īllīs sŏlĭtūm crīspārĕ hāstīlĭă cāmpō *Sil. Voy.* Libro. || *n.* Crīspāns. *Agité. Voy. ce mot.*

Au pass. Crīspŏr. *Être agité, ondoyer.* Nūnc ăpĭō vĭrĭdī crīspātūr flōrĭdă tēllūs. *Col.* (X, 167). Āc tāntūm trĕmŭlō crīspēntūr cærŭlă mōtū. (*Anthol.* II, p. 383.) SYN. Ūndŏ, flūctŭŏ.

Crīspŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Crispus. *Un peu frisé.* Crīspŭlŭs īstĕ quĭs ēst? *M.* (V, 62, 1).

Crīspŭs, ă, ŭm. *Frisé, crépu.* Crīspāmquĕ īnvŏlvĕrĕ vīsa ēst Mītĭs flāmmă cŏmām. *Sil.* Fīctōs, cōmpŏsĭtōs, crīspōs cĭncīnnōs tŭōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 32. *Id. Capt.* III, 4, 115). || ? *Ridé, racorni* Tōstī āltī stānt părĭĕtēs, Dēfōrmātī ātque ăbĭĕtĕ crīspā. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). || *Agité, qui ondoie.* Crīspō nŭmĕrāntūr pēctĭnĕ chōrdæ. *J.* (6, 381). Līnguæ bĭsūlcæ jăctū crīspō fūlgĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 10, 12). Crīspūm sūb crŏtălō dōctă mŏvērĕ lătŭs. (*Copa*, 2.) Līquōrĕ crīspō māssă fīnxĭt fūsĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 234). SYN. Crīspāns, crīspātŭs, trĕmŭlŭs.

Crīspŭs (Sallustius), *m. Salluste, historien romain* Prīmŭs Rōmānā Crīspŭs ĭn hīstŏrĭā. *M.* (XIV, 191). Quā Crīspŭs brĕvĭtātĕ plăcĕt, quō pōndĕrĕ Vārrŏ. *Sid.* (2, 190). || *Autres du même nom.* (*Mart.* V, 33.)

Crīstă, æ, *f. Crête de coq, de serpent, huppe.* Lărĭbŭs crīstām prōmīttĕrĕ gāllī. *J.* (13, 233). Pūrpŭrĕām cōncūssĭt ăpēx īn vērtĭcĕ crīstām. (*Ciris*, 501.) || *Aigrette, panache.* Ærĕ căpūt fūlgēns, crīstāquĕ hīrsūtŭs ĕquīnā. *V.* Ēt rūbræ cōrnŭă crīstæ. Gĕmĭnæ stānt vērtĭcĕ crīstæ. *Id.* Aūt pīctūrātās gălĕæ Jūnōnĭă crīstās Ōrnĕt ăvĭs. *Cl.* SYN. Cōrnū, ăpēx. EP. Cŏmāns, ūndāns, nūtāns, trĕmŭlă, āltă; cŏrūscă, mĭcāns; mĭnāx, tērrĭbĭlĭs.

Crīstātŭs, ă, ŭm. *Qui a une crête.* Nōctĕ crīstātŭs cædĭtŭr ālĕs. *O.* Nōndūm crīstātī rūpērĕ sĭlēntĭă gāllī. *M.* (IX, 69, 3). || *Qui a un panache.* Crīstātā cāssĭdĕ pēnnĭs. *O.* Crīstātŭs Ăchīllēs. *V.* PPH. Crīstā īnsīgnĭs *ou* cŏrūscŭs.

Crĭtĭās, æ, *m.* (Κριτίας). *Nom d'homme.* Ēt Crĭtĭās, mĕă dēlĭcĭa, ēt sōl ălmĕ, Chărĭnĕ. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 12 Bip. Adde *Anthol.* I, p. 658. Sunt qui legant et apud *Sil.* IV, 371).

Crĭtĭcŭs, ī, *m.* (κριτικός). *Critique, censeur.* Ūt crĭtĭcī dīcūnt, lĕvĭtĕr cūrārĕ vĭdētūr. *H.* SYN. Cēnsŏr, Ărīstārchŭs, jūdēx. *Voy.* Censor, Emendo. || † Crĭtĭcŭs, ī, *m. Nom d'homme, au lieu de* Creticus.

Crĭtŏ *ou* Crĭtōn, ōnĭs, *m.* (Κρίτων). *Criton, nom d'homme.* Quōd sānārĕ Crĭtōn, nōn quōd Hȳgēă pŏtēst. *M.* (XI, 61, 6).

Crīūmĕtōpōn *ou* Crīū Mĕtōpōn, *n.* (κριοῦ μέτωπον). *Promontoire de Crète.* Prō mĕrĭtō Grāiī Crīū dīvīnĕ Mĕtōpōn. *Prisc.* (*Peri.* 93). || 2. *Promontoire de Chersonèse Taurique.* Eūxīnūmquĕ sŭbīt, Crīū prŏpĕ trāctă Mĕtōpōn *Prisc.* (*Peri.* 304).

Crōbĭālōn ī, *n.* (Κρωβίαλον). *Ville de Paphlagonie.* Āc fūgĭt ōmnĕ Crōbĭālī lātŭs. *V. Fl.*

Crŏcălē, ēs, *f.* (Κροκάλη). *Fille du fleuve Isménus.* Nām dōctĭŏr ī lĭs Īsmēnĭs Crŏcălē. *O.* || *Nom de bergère.* Ō sī quĭs Crŏcălēn dĕŭs āffĕrăt! *Calp.* (2, 52). || *Autres.* Hīc Crŏcălē cāstă cōndĭtă sēdĕ jăcĕt. *Inscr.* (ap. *Murat.* III, 1664).

Crŏcĕŭs, ă, ŭm. *De safran.* Nōnnĕ vĭdēs crŏcĕōs ūt Tmōlŭs ŏdōrēs (mittit). *V.* Frōndĭbŭs īn crŏcĕīs. *V Fl.* SYN. Crŏcĭnŭs. || *Ordint. De couleur de safran, jaune.* Tīthōnī crŏcĕūm līnquēns Aūrōră cŭbīlĕ. *V* Jām crŏcĕō mūtābĭt vēllĕră lūtō. Crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *Id.* SYN. Crŏcĭnŭs, flāvŭs, lūtĕŭs, lūtĕŏlŭs. PPH. Crŏcī cōntīnctă cŏlōrĕ. *Lr.*

Crŏcĭnŭs, ă, ŭm. *De safran; de couleur de safran.* Fūlgēbāt crŏcĭnā cāndĭdŭs īn tŭnĭcā. *Cat.* (68, 134). || Crŏcĭnūm, ī, *n.* (*s.-ent.* unguentum). *Essence ou parfum de safran.* Ēt crŏcĭnō nārēs mūrrhĕŭs ūngăt ŏnȳx. *Pp.* (III, 10, 22).

Crōcĭō, īs, īrĕ, *n. Croasser (comme le corbeau).* Ēt crōcĭt cōrvŭs, grācŭlŭs āt frĭgŭlăt. (*Auct. Phil.* 28. Alii minus bene *crocitat*; nam prima produci debuit.) Sĭmŭl rādēbāt pĕdĭbŭs tērram, ĕt vōcĕ crōcībāt sŭā. *Pl.* (*Aul.* IV, 3, 2. Cf. *Non.* 1, 218).

Crŏcŏdīlŭs, ī, *m.* (κροκόδειλος). *Crocodile, animal amphibie, qui vit dans le Nil et sur ses bords.* Ægȳptŭs pōrtēntă cŏlăt? crŏcŏdīlōn ădōrăt. *J.* (15, 2). Cŏlōrquĕ Stērcŏrĕ fūcātŭs crŏcŏdīlī. *H.* Ēt crŏcŏdīlŭs ĭdēm quōd Jūnŏ, Lăvērnă, Prĭāpŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 869. *Id. Peri.* 10, 258). EP. Nīlĭăcŭs, Nīlĭcŏlă; crūdēlĭs, fĕrŭs, mĕtŭēndŭs. PPH. Īncŏlă Nīlī. Nīlĭăcă fĕră. PHR. Īmprŏbă Nīlĭăcĭs quĭd făcĭt hȳdră fĕrĭs? *M.* || † Crŏcŏdīlŭs *ou* Cōrcŏdīlŭs. *Le même.* Nīlĭăcŭs hăbĕāt crŏcŏdīlŭs āngŭstă. *M.* (III, 93, 7). Ā cōrcŏdīlĭs nē răpĭāntūr, trādĭtum ēst. *Ph.* (I, 25, 4. *Ib.* 6. Sic habent opt. edd.; certe codex *Rosanbo*, qui nunc unicus, dat *corcodrillis, corcodrillus*).

Crŏcōtă *et* Crŏcōtŭlă, æ, *f.* (κροκωτός). *Robe de femme, de couleur jaune.* Quæ prĭŭs īn tĕnŭī stĕtĕrāt sūccīnctă crŏcōtā. (*Ciris*, 252. Alii perperam *corona*.) Pro īllīs crŏcōtĭs, strŏphĭīs, sūmptu ūxŏrĭō. *Pl.* (*frag.* apud *Non.* 14, 8. Adde *Nov.* apud *eumd.* 16, 4). Nĕc deīn mŏvĕrĕ lūmbōs īn crŏcōtŭlā. (*Virg. Catal.* 5, 2. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 47.)

Crŏcōtārĭŭs, ĭī, *m. Teinturier pour les robes appelées* crocotæ. Quum īncēdūnt īnfēctōrēs crŏcōtārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 47).

? Crŏcŏtīlŭs *ou* Crŏcŏtīllŭs, ă, ŭm. *Fluet, effilé.* Cum ēxtōrtĭs tālĭs, cūm crŏcŏtīllĭs crūscŭlĭs. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.* Alii perperam leg. *crotilis*, unde ordo per litteras turbatur. *Crocotillis* habet etiam *Prisc.* p. 611. Res autem perobscura, quum eumdem versum referat *Fest.* v. *Todi* et v. *Succrotilla*, exhibeatque *todillis, todellis* crusculis).

Crŏcōtĭūm, ĭī, *n. Nom de servante.* (*Pl. Stich.* I, 2, 93.)

Crŏcōtŭlă. *Voy.* Crocota.

Crŏcūm, ī, *n.* (κρόκον). *Comme* Crocus. Tū crŏcūm, tū mĭhi ēs căsĭă, tū bdēllĭūm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 7. *Serv.* ad *Georg.* IV, 182, ait secundum grammaticæ regulas neutrum esse, poetice masculinum. *Crocum* agnoscitur et a *Diom.* 314, et a *Non.* 3, 94).

Crŏcŭs, ī, *m.* (κρόκος). *Safran, fleur jaune dont on exprimait une teinture, un parfum.* Ēt glaūcās sălĭcēs, căsĭāmquĕ, crŏcūmquĕ rŭbēntēm. *V.* Vōbīs pīctā crŏco ēt fūlgēntī mūrĭcĕ vēstĭs. *Id.* Nĕc fŭĕrānt rūbrī cōgnĭtă fīlă crŏcī. *O.* Spīrāntēsquĕ crŏcōs, ēt īn ūrnā pērpĕtŭūm vēr. *J.* (7, 208). EP. Cĭlĭx, Cō-

ryciūs, flāvūs, aūrĕūs, fūlvūs, lūtĕūs, rŭbēns; hālāns, frāgrāns, rĕdŏlēns. PPH. Flōs crŏcī. Cĭlīssă spīcă, mēssĭs. Cĭlĭcūm flōrēs. PHR. Tū mēssēs Cĭlĭcūmque Ărăbūmquĕ sŭpērbĭs Mērgĕ rŏgīs. *St.* Cōrycĭǣquĕ cŏmǣ Cĭnyrēǣquĕ gērmĭnă. *Id.* Tērquĕ lāvēt nōstrās spīcā Cĭlīssă cŏmās. *Pp.* Cĭlĭcī crŏcŭs ēdĭtŭs ārvō. (*Culex*, 400.) || *Vin doux safrané dont on arrosait la scène des théâtres.* Ūtquĕ sŏlēt părĭtēr tōtīs se ēffūndĕrĕ sīgnīs Cōrycĭī prēssūră crŏcī. *L.* Rēctē nēcnē crŏcūm flōrēsquĕ pĕrāmbŭlēt Āttǣ Fābŭlă. *H.* (Adde *Ov. A. Am.* I, 104; *Prop.* IV, 1, 16; *Mart.* VIII, 35, 3; *Stat. Silv.* II, 1, 160. Idem fere apud Arabas usitatum testatur auctor libri: *Les Mille et une Nuits*, *Nuit* 62: « *Je trouvai un lieu vaste, bien voûté, et dont le pavé avait été arrosé de safran.* ») || *Jeune homme changé en cette fleur.* Ēt Crŏcŏn īn pārvōs vērsūm cūm Smīlăcĕ flōrēs. *O.* (*Met.* IV, 283. Adde *Aus. Idyl.* 6, 11).

Crœsŭs, ī, *m.* (Κροῖσος). *Crésus, roi de Lydie, célèbre par son opulence.* Ēt Crœsūm, quēm vōx jūstī fācūndă Sŏlōnīs Rēspĭcĕre ād lōngǣ jūssīt spătĭa ūltĭmă vītǣ. *J.* (10, 274). Lȳdūs Dūlĭchĭō nōn dīstāt Crœsūs ăb Īrō. *Pp.* (III, 5, 17). EP. Lȳdŭs, dīvĕs, ŏpŭlēntŭs, sŭpērbŭs. || *Par ext. Riche.* Īrŭs ĕt ēst sŭbĭtō, quī mŏdŏ Crœsŭs ĕrăt. *O.* (Et *Mart.* XI, 6, 4).

Crōmnă, ǣ, *f.* (Κρῶμνα, Κρώμνη). *Ville de Paphlagonie.* Mōx ĕtĭām Crōmnǣ jŭgă. *V. Fl.* (V, 106).

Crŏmyŏn, ōnĭs, *f.* (Κρομυών, *Thucyd. et Strab.* Κρομμυών). *Bourg sur le territoire de Corinthe.* Quōdquĕ sŭīs sēcūrŭs ĕrăt Crŏmyŏnă cŏlōnŭs. *O.*

† Crŏnĭă, ōrūm, *n. pl.* (τὰ Κρόνια). *Fêtes à Rome, les mêmes que les Saturnales.* Cōnfĭcĭūnt săcră, quǣ Crŏnĭa ēsse ĭtĕrāntŭr ăb īllīs. *Att.* (ap. *Macr.* 1, 7).

Crŏnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 86, 4.)

Crŏnŏs, ī, *m.* (Κρόνος). *Saturne.* Hūncquĕ Crŏnōn dīcūnt, fīctēquĕ Chrŏnŏn, quĭă tēmpŭs, Quǣ crĕăt, ābsūmĭt. *P. Nol.* (38, 100. Et *Sid.* 15, 61).

Crŏtălīstrĭă, ǣ, *f.* (κροταλιστρία). *Femme qui joue du crotale.* Nīlōtēs tībīcĕn ĕrăt, crŏtălīstrĭă Phȳllīs. *Pp.* (IV, 8, 39. Alii perperam leg. *choralistria*). || *Au fig.* Pĭĕtātĭcūltrīx, grăcĭlĭpēs, crŏtălīstrĭă. *Petr.* (*Sat.* 55, de ciconia).

Crŏtălŭm, ī, *n.* (κρόταλον). *Crotale, castagnette.* Crīspūm sūb crŏtălō dŏctă mŏvērĕ lătŭs. (*Copa*, 2.) Lāscīvūs crŏtălīs plaūdĭt ăprīlĭs ŏvāns. (*Anthol.* II, p. 368.) SYN. Crūsmă. VERS. Ēt Tārtēssĭăcă cōncrĕpăt ǣră mănū. *M.*

? Crŏtĭlŭs. *Voy.* Crocotilus.

Crŏtōn *ou* Crŏtō, ōnĭs, *m.* (Κρότων). *Fondateur de Crotone.* Tŭmŭlūm, sūb quō sēcrētă Crŏtōnĭs Ōssă tĕgēbăt hŭmŭs. *O.* || *f. Crotone, ville de la grande Grèce, célèbre par l'école de Pythagore.* Pătĕfēcĭt ămīcās Āltă Crŏtōn pōrtās. *Sil.* (XI, 18). Īndĕ Crŏtōn prīscīs āttōllĭt mœnĭă mūrīs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 517. Adde *Prisc. Peri.* 362).

Crŏtōpĭădēs, ǣ, *m.* (Κροτωπιάδης). *Fils ou petit-fils de Crotope.* Quīquĕ Crŏtōpĭădēn dīrĭpŭērĕ Lĭnŏn. (*Ibis*, 482.)

Crŏtōpŭs, ī, *m.* (Κρότωπος). *Crotope, roi d'Argos, grand-père de Linus.* Pērquīrēns nōstrī tēcta haūd ŏpŭlēntă Crŏtōpī. *St.* (*Th.* I, 570).

Crŏtŏs *ou* Crŏtŭs, ī, *m. Le Sagittaire.* Tērgōquĕ Crŏtī fēstīnăt ĕquīnō. *Col.* (X, 57). *Voy.* Sagittarius. || *Nom d'homme.* (*Mart.* VI, 39, 19.)

† Crŭcĭābĭlĭs, ĕ. *Qui fait souffrir, douloureux.* Pērdūrăt tĕnĕrās ĭtĕr ăd crŭcĭăbĭlĕ plāntās. *Prud.* (*Psych.* 447).

† Crŭcĭābĭlĭtās, ātĭs, *f. Comme* Cruciatus. Quī ŏmnēs hŏmĭnēs sŭpērŏ crŭcĭăbĭlĭtātĭbŭs ănĭmī. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 3)

† Crŭcĭābĭlĭtĕr. *En faisant souffrir.* Crŭcĭābĭlĭtĕr cārnŭfēx me āccĭpĭtŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 40).

† Crŭcĭāmĕn, ĭnĭs, *et* Crŭcĭāmēntŭm, ī, *n. Comme* Cruciatus. Quōd pēr crŭcĭāmĭnă lētī Vĭă pāndĭtŭr ārdŭă jūstīs. *Prud.* (*Cath.* 10, 90). Sī quĭdem ōmnēs cōnjūrātī crŭcĭāmēntă cōnfĕrūnt. *Pl.* (*As.* II, 2, 52. Iterum *Id. Capt.* V, 4, 2).

Crŭcĭātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Crucio. Crŭcĭātăquĕ dīrīs Cōrpŏră tōrmēntīs. *O.* || *Au fig.* Thēbāīs mūltă crŭcĭātă līmā. *St.*

Crŭcĭātŭs, ūs, *m. Torture, supplice.* Hānc jam ŏpōrtēt īn crŭcĭātum hīnc ābrĭpī. *Ter.* (*And.* IV, 4, 47. Adde *Pl. Aul.* III, 3, 11). Vērbĕrĭbŭs, īgnī, mōrtĕ, crŭcĭātu ēlŏquī Quōdcūmquĕ cēlās. *Sen.* (*Troad.* 581). SYN. Tōrmēntŭm. || *En gén. Douleur, souffrance.* Lătĕrīs crŭcĭātĭbŭs ūrŏr. *O.* SYN. Dŏlŏr, āngŏr, tōrmēntŭm, mălŭm.

Crŭcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Eccl. Qui porte une croix.* Ō crŭcĭfĕr, bŏnĕ lūcĭsătŏr! *Prud.* (*Cath.* 3, 1).

Crŭcĭfīgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre en croix, crucifier.* Quī crŭcĭfīxŭs ĕrăt, dĕŭs ēccĕ pĕr ōmnĭă rēgnăt. *Fort* (III, 9, 37). PPH. Mēmbră crŭcī āffīgŏ, sŭffīgŏ, īn trăbĕ fīgŏ. Īn crŭcĕm tōllŏ, ăgŏ. Īnfāmī līgnō, trūncō sūspēndŏ. Sŭffīxō stīpĭtĕ vītām ērĭpĭŏ. VERS. Pœnās pērsōlvĭt crŭcĕ. *Ph.* Sŭffīxum īn sūmmā mē mĕmĭnī ēssĕ crŭcĕ. *Cat.* Ērēctō sŭffīxūm cōrpŏrĕ mœstīs Ōstēntābăt ŏvāns pŏpŭlīs sĭnĕ fūnĕrĕ rēgem. *Sil.* Vīdī, quūm rōbŏrĕ pēndēns, Hēspĕrĭām crŭcĕ sūblīmīs spēctārĕt ăb āltā. *Id.* Pōnĕ crŭcēm sērvō. *J.* Ēt crŭcĕ vīrgĭnĕā mŏrĭtūră pŭēllă pĕpēndĭt. *Manil.* Līhĕrēt ēt mĭsĕrō cōnfīxūm stīpĭtĕ rēgem. *Juvc.* Jāmquĕ crŭcī āffīxūm pēndēbăt īn ărbŏrĕ cōrpŭs, Quōd crŭcĭs īn līgnō scĕlĕrăta īnsānĭă fīxĭt. *Id.* Rĕdēmptōrēm pāssūm crŭcĭs ūltĭmă mōrtĕ. *Prosp.* Ēt fīgī sē crŭcĕ nōn rĕnŭĭt. *Id.* Prōxĭmŭs īmmānī pēndēns dĕ stīpĭtĕ lătrŏ. *Alcim.* Tē dēdām dīscĭpŭlām crŭcī. *Pl.* Nŏxĭŭs īnfāmī dīstrīctŭs stīpĭtĕ mēmbră. (*Anthol.* I, p. 533.) *Voy.* Crux. || *Absolt.* Crŭcĭfīxŭs. *Jésus-Christ.* Crŭcĭfīxĕ vīctŏr, ēxpĭātŏr crīmĭnŭm. *P. Nol.* (36, 71).

Crŭcĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Tourmenter, faire souffrir.* Quāntūm sīc crŭcĭăt lūmĭnă vēstră dŏlŏr. *Pp.* (II, 25, 40). Pōssĕ mŏrī cŭpĭēs tūm quūm crŭcĭābĕrĕ dīrǣ Sānguĭnĕ sērpēntĭs. *O.* Īllŭd mē crŭcĭăt, Sŏlymīs quōd nātŭs īn īpsīs. *M.* (XI, 95, 5). SYN. Dīscrŭcĭŏ, ēxcrŭcĭŏ, tōrquĕŏ, ăngŏ, vēxŏ, prēmŏ, āffĭcĭŏ, āfflīgŏ. PPH. Crŭcĭātĭbŭs tōrquĕŏ, āffĭcĭŏ, ūrŏ. *Voy.* Dolor. || Crŭcĭāns cānthērĭŭs. *Cheval dur, qui fatigue son cavalier.* Quī ādvĕhūntŭr quădrŭpĕdāntī crŭcĭāntī cānthērĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 34). Vīdī părātūm crŭcĭāntī cānthērĭō. *Aus.* (*Epist.* 21, 39).

Crŭcĭŭm, ĭī, *n.* (*s.-ent.* vinum). *Mauvaise piquette.* Īncrūstātŭ' cālĭx crŭcĭō. *Lucil.* (apud *Acron* ad *Hor. Sat.* I, 3, 56. Egregia Scaligeri emendatio. *Festus*: « Lucilius vinum insuave *crucium* dixit. »)

Crūdēlĕ, *n. pris adv. Cruellement.* Quāntī crūdēlĕ rŭbēbĭtĭs āmnēs! *St.* Sŭbrīsĭt crūdēlĕ pătĕr. *Cl.*

Crūdēlĭs, ĕ. *Cruel, barbare.* Crūdēlĭs mātĕr măgĭs, ān pŭĕr īmprŏbŭs īllĕ. *V.* Ēn ĭtĕrūm crūdēlĭă rĕtrō Fātă vŏcānt. *Id.* Crūdēlĭŏr īpsō Sīt mĭhĭ mēns pĕlăgō. *O.* SYN. Sævŭs, bārbărŭs, dūrŭs, īmmītĭs, trūx, fĕrŭs, īmprŏbŭs, etc. *Voy.* Sævus. || *Cruel, qui fait souffrir; pénible, fâcheux.* Nūnc lĭcĕăt crūdēlem ābrūmpĕrĕ vītām. *V.* Quī mĕă crūdēlī lăcĕrāvĭt vērbĕrĕ tērgă. *O.* Crūdēlĭs ĕgēstās. *V. Fl.* Aūt quĭd īn ēvērsā vīdī crūdēlĭŭs ūrbĕ? *V.* Cōnjŭgĭūm crūdēlĕ mĕūm. *O.* SYN. Īnmītĭs, āspĕr, dūrŭs, sævŭs, flēbĭlĭs, lūgēndŭs, trīstĭs, mĭsĕr. || *Violent.* Cōnvĕnĭūnt quĭbŭs aūt ŏdĭūm crūdēlĕ tўrānnī. *V.* (Non

cum *Servio* intelligam *crudelis tyranni*, per hypallagen). *Voy.* Crudeliter.

Crūdēlĭtās, ātĭs, *f. Cruauté, barbarie.* Quōrŭm crūdēlĭtātĕm nŭnquam ŭlla ēxplēt sătĭās sānguĭnĭs. *Att.* (ap. *Non.* 2, 791). Quæcŭmquĕ vēstră jūssĕrĭt crūdēlĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 100. *Ib.* 819). *Voy.* Sævitia. || *Cruauté, en parl. des ch.* Cœlŭm mĕrētŭr vūlnĕrŭm crūdēlĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 1065).

Crūdēlĭtĕr. *Cruellement.* Nōs quĭbŭs āssuēvĭt fātŭm crūdēlĭtĕr ūtī. *O.* Lăcĕrŭm crūdēlĭtĕr ōră. *V.* SYN. Crūdēlĕ, dūrĕ, ătrōcĭtĕr, sævĕ, sævŭm, sævĭtĕr, rĭgĭdĕ, īmmānĭtĕr, īmmānĕ. || *Avec violence.* Ēcquĭs, ĭō sĭlvæ, crūdēlĭŭs, īnquĭt, ămāvĭt? *O.* Dēsĭnĕ dīssĭmŭlārĕ; dĕūs crūdēlĭŭs ūrĭt. *Tib.* (I, 8, 7).

Crūdēscō, ĭs, dŭī, dēscĕrĕ, *n. Devenir plus violent, empirer.* Sīn īn prōcēssū cœpĭt crūdēscĕrĕ mōrbŭs. *V.* Dējēctā crūdēscĭt pūgnā Cămīllā. *Id.* Crūdēscūnt īræ. *Sil.* Pōcŭlă tēlă pŭtānt, cūm crūdēscēntĕ tŭmŭltū. *Sid.* (5, 235). SYN. Rĕcrūdēscō, īngrăvēscō, ægrēscō, crēscō, aŭgĕōr, īrrītōr.

Crūdŭs, ă, ŭm. *Récente, saignante (en parlant d'une blessure).* Ēst tămĕn, ēst ălĭquĭs quī vūlnĕră crūdă rĕtrāctĕt. *O.* (*Pont.* I, 3, 16). SYN. Rĕcēns. || *Cru, qui n'est pas cuit.* Ēxtāquĕ dē pōrcā crūdă bĭmēstrĕ tĕnēt. *O.* Āccūsās rūmpīsquĕ cŏquŭm, tānquam ōmnĭă crūdă Āttŭlĕrĭt. *M.* (III, 13, 3). Cōntēntă cădāvĕrĕ crūdō. *J.* (15, 83. Adde *Pl. Aul.* III, 2, 15). PHR. Ēssĕ nĕgās cōctŭm lĕpŏrĕm. *M* || *Qui est mal digéré ou se digère mal.* Crūdŭm pāvōnem īn bălnĕă pōrtās. *J.* (1, 143). || *Qui digère mal, qui a l'estomac chargé.* Ēbrĭŭs ēt crūdŭs nīl hăbĕt āgrĭcŏlă. *M.* (XII, 77. *Id.* III, 13, 4). Nāmquĕ pīlă līppĭs īnĭmīcum ēt lŭdĕrĕ crūdĭs. *H.* || *Qui n'est pas encore mûr.* Ēt sī quōs pālmĭtĕ crūdō, Ārbŏrĭs aŭt tĕnĕrā sūccōs prēssērĕ mĕdūllā. *L.* (IV, 317).|| *Au fig. Qui n'a pas l'âge, prématuré.* Quālēs crūdă vĭrō pŭēllă sērvăt. *M.* (VIII, 64, 11. *Id.* VI, 42, 18). Nūptĭārum ēxpērs, ĕt ădhūc prōtērvō Crūdă mărītō (equa). *H.* Ēxpērtēm thălămī, crūdūmquĕ mărītĭs Īgnĭbŭs (puerum). *St.* Crūdă nĕpōtĭs Fūnĕră. *Id.* Crūdōs sĭnĕ vīrĭbŭs ānnōs. *Sil.* SYN. Īmmātūrŭs. || *Vert, jeune, vigoureux.* Sĕd crūdă dĕō vĭrĭdīsquĕ sĕnēctūs. *V.* Haŭd ævī frăgĭlĭs sŏnĭpēs, crūdōquĕ vĭgōrĕ Āspĕr frēnă pătī. *Sil.* SYN. Fīrmŭs, vĕgĕtŭs, rōbūstŭs. || *Dur, qui n'est pas travaillé, surtout en parlant du cuir.* Seū crūdō fīdĭt pūgnām cōmmīttĕrĕ cæstū. *V.* Crūdŭs tĕgĭt āltĕră pērō. *Id.* Crūdĭs dūrātă vŏlūmĭnă taŭrĭs. *V. Fl.* Nēc crūdæ tārdārūnt tĕgmĭnă pārmæ. *Sil.* Tĕgmĭnă crūdă bŏŭm. *St.* || Crūdī vērsūs. *Vers durs.* Sĕd nŭmĕrĭs dĕcŏr ēst ēt jūnctūra āddĭtă crūdĭs. *Pers.* (1. 92. Cf. *Pl. Mil.* II, 2, 53). || *Brut, qui n'est pas poli, raboteux, en gén. dur.* Rŭdĕm nōdĭs ēt cōrtĭcĕ crūdō (hastam). *V.* Frōndĭbŭs īncūrvĭs ēt crūdō rōbŏrĕ cōrtēx. *St.* Crūdŭm Ābrōdēns ūnguĕm. *Pers.* (5, 162). SYN. Āspĕr, scăbĕr, dūrŭs. || *Au fig. Dur, inébranlable.* Crūdām cōntra āspĕră mēntĕm. *Sil.* Ēt crūdā tĕnĕrās ēxērcŭĭt īndŏlĕ vīrēs. *Cl.* SYN. Dūrŭs, fōrtĭs. || *Cruel, barbare.* Quĭd Nĕrō tām sævă crūdāquĕ tÿrānnĭdĕ fēcĭt? *J.* (8, 223). Crūdūsvĕ rŏgābĭtŭr Ātreŭs. *O.* Hī pācĕm crūdāvĕ·bēllă gĕrānt. *Id.* (Adde *Stat. Th.* I, 53; *Mart.* IV, 49, 4; *Sen. Hip.* 1220). *Voy.* Sævus.

Crŭēntātŭs, ă, ŭm. *Ensanglanté.* Ōrĕ crŭēntātō. *O.* Ēnsĕ crŭēntātō. *St. Voy.* Cruentus.

Crŭēntē, *adv. D'une manière sanglante ou sanguinaire.* Nīl hæc īn mĕmbră crŭēntĕ, Nīl sŏcĕrŭm fēcīssĕ pĭē. *L.* Quŭm chrīstĭānă cōrpŏră Plūs quām crŭēntĕ scīndĭmŭs. (*Prud. Peri.* 2, 60. *Ib.* 10, 1095).

† Crŭēntĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Ensanglanté.* Ātquĕ crŭēntĭfĕrĭs sīgnĭs sācrāvĕrăt ārcēs. *Tert.* (*Jud. Dom.* 346).

Crŭēntō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Ensanglanter.* Īmpōnītquĕ nŏtām cōllō, mōrsūquĕ crŭēntăt. *Pp.* (IV, 8, 65). Īnfrāctāquĕ tēlă crŭēntăt. *V.* Tērgă crŭēntāntĕm cōncūssī vūlnĕrĭs ūndā. *St.* PPH. Crŭōrĕ, sānguĭnĕ spārgō, rēspērgō, tīngō, pērfūndō, rĭgō, ūngō, īnfĭcĭō, fœdō, tūrpō, pōllŭō, măcŭlō.

Crŭēntŭs, ă, ŭm. *Sanglant.* Spūtāquĕ pēr dēntēs īrĕ crŭēntă căvōs. *Pp.* (IV, 5, 66). Tȳdīdēs mūltā văstābăt cædĕ crŭēntŭs. *V.* Stētĭt īmbrĕ crŭēntō Īnfōrmĭs făcĭēs. *L.* SYN. Crŭēntātŭs, sānguĭnŏlēntŭs, sānguĭnĕŭs. PPH. Crŭōrĕ, sānguĭnĕ pērfūsŭs, tīnctŭs, spārsŭs, cōnspērsŭs, rēspērsŭs, ādspērsŭs, īmbūtŭs, mădēns, mădĭdŭs, mădĕfāctŭs, flŭēns, rōrāns, mānāns, īnfēctŭs, fœdātŭs, măcŭlātŭs, tūrpātŭs, rŭbēns, rŭbĕfāctŭs, ūnctŭs, ūndāns, spūmāns, sūdāns. Sănĭē tăbōquĕ flŭēns. VERS. Ātrō tĕpĕfāctă crŭōrĕ Tērră tŏrīquĕ mădēnt. *V.* Sănĭēque ēxspērsă nătārēnt Līmĭnă. Sēmpērquĕ rĕcēntī Cædĕ tĕpēbăt hŭmŭs. Spārsōs frātērnā cædĕ pĕnātēs. *Id.* Mūltāquĕ rŭbēntĭă cædĕ Lūbrĭcă sāxă mădēnt. *L.* Sĭcŭlŭm mărĕ Pœnō pūrpŭrĕŭm sānguĭnĕ. *H.* Sānguĭnĕ quō tēllūs lātĕ mădĕfāctă tĕpēbăt. *O.* Sānguĭnĕ pōllūtĭs plaŭsĭt Vīctōrĭă pēnnĭs. *Sil. Voy.* Cruor. *Qqf. n. pl. Carnage.* Gaŭdēns Bēllōnă crŭēntĭs. *H.* || *Qui est couleur de sang.* Ēt laŭrī bāccās, ŏlĕāmquĕ, crŭēntāquĕ mȳrtă. *V.* Sūnt ēt mōră crŭēnta, ēt lēntĭs ŭvă răcēmĭs. (*Copa.* 21.) Crŭēntæ făcēs. *St.* Crŭēntă lūx. *Id. Voy.* Sanguineus. || *Qqf. Noir.* Dēfōssāsquĕ dŏmōs, āc Tārtără nōctĕ crŭēntă Ōbsĭtă. (*Culex,* 273). || *Au fig. Sanguinaire.* Āmbōbŭs răbĭēm fōrtūnă crŭēntăm Āttŭlĭt. *St.* Rēgēmquĕ crŭēntŭm Tēmpĕrăt. *Id.* Bēllōquĕ crŭēntĭŏr īpsō. *O. Voy.* Sanguineus.

Crūmă. *Voy.* Crusma.

Crŭmēnă *ou* Crŭmīnă, æ, *f. Bourse.* Ēt dŏmŭs, ēt vīctŭs, nōn dēfĭcĭēntĕ crŭmēnā. *H.* Quĭs ĕnĭm tē, dēfĭcĭēntĕ crŭmēnā, Ēt crēscēntĕ gŭlā, mănĕt ēxĭtŭs? *J.* (11, 38. Et *Pl. As.* III, 3, 67). SYN. Săccŭlŭs, lŏcŭlī, fōllĭs, *qqf.* pēră, mārsūpĭŭm. EP. Plēnă, grăvĭs, tŭmēns, căpāx, dīvĕs; ĭnānĭs, văcŭă.

Crŭŏr, ōrĭs, *m. Sang (qui coule d'une blessure, ou caillé).* Stăt crŭŏr īn tēmplĭs, mūltāquĕ rŭbēntĭă cædĕ. *L.* Săcrŭm jŭgŭlĭs dēmĭttĕ crŭōrĕm. *V.* Dīscŏlŏr ēffūsō tīnctă crŭōrĕ rŭbĕt. *O.* Ātrōs sīccābăt vēstĕ crŭōrēs. *V.* Bēllī pōtūră crŭōrēs. *St.* Nōndum ēxpĭātĭs ūnctă crŭōrĭbŭs. *H.* SYN. Sānguĭs, *qqf.* sănĭēs, tăbō (*abl.*). EP. Fūsŭs, călĭdŭs, tĕpĭdŭs, fūmāns, spūmāns; pūnĭcĕŭs, rŭbĕr; ātĕr, nĭgĕr, tētĕr; fœdŭs, ōbscēnŭs, crāssŭs. PPH. Sānguĭnĕŭs *ou* crŭēntŭs rōs, īmbĕr. Sānguĭnĕī *ou* crŭēntī rōrēs, īmbrēs Sānguĭnĕæ gūttæ. Sānguĭnĭs, crŭōrĭs ūndă, gūttæ, rīvŭs, flūmĕn. Sānguĭnĕŭm flūmĕn. Ēffūsŭs sānguĭs. Ātrō sānguĭnĕ gūttæ. VERS. Tĕpĭdāquĕ rĕcēntēm Cædĕ lŏcum, ēt plēnōs spūmāntī sānguĭnĕ rīvōs. *V.* Mānānt pĕnĕtrālĭă tābō. *O.* Tĕpĭdūsquĕ crŭŏr mānăbăt ăd ārās. *V.* Lāvĭt ātĕr cōrpŏră sānguĭs. Īnūndānt sānguĭnĕ fōssæ. Pĕcŭdūmquĕ crŭōrĕ Pīnguĕ sŏlŭm. *Id.* Tūm crīnēs ārdēntĭăque ōră crŭēntĭs Rōrĭbŭs, ēt tētră mŏrĭēntum ādspērgĭnĕ mānānt. *St.* Sătĭāvĭt sānguĭnĕ fērrŭm. *L.* Ēxĭgŭūmquĕ sĕnĭs Prĭămī Jŏvĭs āră crŭōrĕm Cōmbĭbĕrăt. *O. Voy.* Cruentus. || *En gén. Sang.* Nōn mīssūră cŭtĕm, nĭsĭ plēnă crŭōrĭs, hĭrūdō. *H.* || *Au fig. Meurtre, carnage.* Sē părăt īllĕ crŭōrī Īmpĭŭs hūmānō. *O.* Gĕmĭnī mŏnŭmēntă crŭōrĭs. *Id.* Āddĕ crŭōrĕm Stūltĭtĭæ. *H. Voy.* Cædes.

† Crūrĭcrĕpĭdă, æ, *m. Nom d'esclave : qui a les jambes liées par des chaînes qui font du bruit.* (*Pl. Truc.* IV, 3, 14.)

† Crūrĭfrăgĭŭm, ĭī, *n. L'action de briser les jambes à force de coups.* PHR. Frāngām tōnsōrī crūră mănūsquĕ sĭmŭl. *M.* (XI, 58). || ? Crūrĭfrăgĭŭs. *Qui a les jambes rompues.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 64.)

Crūs, ūrĭs, *n.*; crūră, ŭm, ĭbŭs, *pl. Jambe.* Crūs ŭbĭ cŏmmīsĭt vŏlŭcrĭs, sēnsītquĕ tĕnĕrī. *O.* Ŭt vīx sūstĭnĕānt dĭstĕntūm crūrĭbŭs ŭbĕr. *Id.* Crūră thy̆mō plēnæ. *V.* Sīnŭĕtque ăltĕrnă vŏlūmĭnă crūrŭm. *Id.* EP. Mōllĕ, tĕnĕrŭm; ălbŭm, cāndĭdŭm; ēxīlĕ, tĕrĕs.

Crūscŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Crus. Pēctŭs cĭcādæ, crūscŭlŭmquĕ fōrmīcæ. *M.* (III, 93, 3. Adde *Plaut. fragm.* ap. *Fest.* et ap. *Prisc.* 611. Vid. *Crocotilus*).

Crūsmă *et* Crūmă, ătĭs, *n.* (κροῦμα *et* κροῦσμα). *Castagnette.* Ēdĕrĕ lāscīvōs ād Bætĭcă crūsmătă gēstūs. *M.* (VI, 71, 1). *Voy.* Crotalum. || *Action de jouer d'un instrument.* Mĕlŏs prŏbārĕt, āc tŏnŏs, ĕt crūsmătă. *Capel.* (II, p. 30. *Auctor fragmenti* quod cum *Censorino* edi solet : « *Crusmata* pulsus decori sine carmine vocantur. »)

Crūstă, æ, *f. Croûte, feuille, lame.* Cōncrēscūnt sŭbĭtæ cŭrrĕnti ĭn flūmĭnĕ crūstæ. *V.* Ĕt grăvĭs æstīvō crūstă călōrĕ cŏĭt. *Rutil.* (1, 484). Mōllīsquĕ lŭtī cōncrēscĕrĕ crūstās. *Lr.* (VI, 626). || *En partic. Revêtement en marbre, incrustation.* Ī nūnc, ĕt Phry̆gĭīs sŏlă lævĭă cōnsĕrĕ crūstīs. *Aus.* (*Mos.* 48). *Voy.* Tectorium. || *Qqf. Croûte de pain ou de gâteau.* Ĕt paūcīs crēscēntĕ cĭbō pĕr frāgmĭnă crūstīs. *Prud.* (*Apoth.* 720. *Varr. L. L.* 5, 107 : « *Crustulum* a *crusta* pultis. » Cf. *Acron.* ad *Hor. Sat.* I, 1, 25; *Vet. Schol. Juv.* 9, 5). *Voy.* Crustulum.

Crūstātŭs, ă, ŭm. *Revêtu* (*ordint. de marbre*), *incrusté, qui a des reliefs.* Nĕc sūmmīs crūstātă dŏmūs sēctīsquĕ nĭtēbăt Mārmŏrĭbŭs. *L.* Crūstātūm strīngăt tŏrtĭlĭs ānsă lătŭs. *Sid.* (17, 10, de scypho).

† Crūstŏ, ās, ārĕ. *Recouvrir d'une incrustation.* Lĭmĭnă crāssŭs ŏny̆x crūstăt. *Sid.* (11, 25).

Crūstŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Crustum. *Gâteau.* Ŭt pŭĕrīs ōlīm dānt crūstŭlă blāndī Dŏctōrēs. *H.* Nōs cŏlăphūm īncŭtĭmŭs lāmbēntī crūstŭlă sērvō. *J.* (9, 5). Lŭpīllī cōmmĭnūtō crūstŭlō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9). SYN. Crūstŭm. EP. Dūlcĕ, blāndŭm, mēllītŭm.

Crūstŭm, ī, *n. Gâteau.* Ĕt vĭŏlārĕ mănū mălīsque aūdācĭbŭs ŏrbĕm Fātālīs crūstī. *V.* Crūstīs ĕt pōmīs vĭdŭās vēnēntŭr ăvārās. *H. Voy. le précéd.*

Crūstŭmĕrī, ōrŭm, *m. pl. Ville d'Italie, la même que la suivante.* Ārdĕă, Crūstŭmĕrīque, ĕt tūrrĭgĕræ Āntēmnæ. *V.*

1. Crūstŭmĭŭm, ĭī, *n.* (*Liv.* et *Plin.* habent *Crustumerium* et *Crustumeria* ; *Dionys.* Κρουστομέρεια). *Petite ville des Sabins, non loin de Rome.* Āntēmnăquĕ prīscō Crūstŭmĭō prĭŏr. *Sil.* (VIII, 366). *Voy. le précéd.*

2. Crūstŭmĭŭm, ĭī, *n. Fleuve d'Italie, près d'Ariminum.* Crūstŭmĭŭmquĕ răpāx. *L.*

Crūstŭmĭŭs, ă, ŭm. *De Crustumium* (*ville*). Nĕc sūrcŭlŭs īdĕm Crūstŭmĭīs Sy̆rĭīsvĕ pĭrīs. *V.*

Crūx, ŭcĭs, *f. Croix, instrument de supplice.* Cārnĭfĭcī dūrās præbŭĭt īllă crŭcēs. *O.* Pēndēns ĭn crŭcĕ vōtă făcĭt. *Id.* Pāscēs ĭn crŭcĕ cōrvōs. *H.* Pēccăt ŭtĕr nōstrūm crŭcĕ dīgnĭŭs? *Id.* Pēndēntĭă cōrpŏră cārpsĭt, Ābrāsītquĕ crŭcēs. *L.* Nōctūrnās crŭcĭbŭs vŏlŭcrēs sūspēndĭt. *Col.* (X, 349). SYN. Rōbŭr, stīpĕs. *Voy. ci-après.* || Īn crŭcĕm, īn mălām crŭcĕm ĕŏ, ăbĕŏ; răpĭŏ, ābstrăhŏ, etc. *Dans les comiques : Aller ou envoyer se faire pendre.* Ăbĭn' hīnc īn mălām crŭcĕm? *Pl.* (*Most.* III, 2, 163). Nī jam ĕx mĕīs ŏcŭlīs ābscēdăt īn mălām māgnām crŭcĕm. *Id.* (*Men.* V, 2, 96. *Id. Capt.* III, 1, 9; *Ter. Ph.* II, 3, 21). SYN. Īn mălăm rĕm. Īn crŭcĭātŭm. || *Croix des chrétiens.* Ĕt crŭcĭs ād pœnām vīnctūm cōncēdĭt Iēsŭm. *Juvc.* (IV, 628). SYN. Rōbŭr, trābs, līgnŭm, trūncŭs, stīpĕs, ārbŏr, pătĭbŭlŭm. EP. Fœdă, tūrpĭs, īnfāmĭs, dēfōrmĭs; īnfēlīx, fūnēstă, fātālĭs; vītālĭs, sălūtĭfĕră. PPH. Līgnŭm crŭcĭs. *Juvc.* Līgnī rōbŭr. Crŭcĭs stīpĕs. *Prud.* Crŭcĭs vēxīllŭm. Līgnŭm vĕnĕrābĭlĕ. *Id.* Crŭcĭs rōbŭr, ārbŏr. VERS. Cārnĭs cōndĭtŏr Sūspēnsŭs ēst pătĭbŭlō. *Fort.* Ārbŏr dĕcōra ĕt fūlgĭdă, Ōrnātă rēgĭs pūrpŭrā, Ēlēctă dīgnō stīpĭtĕ Tām sānctă mēmbră tāngĕrĕ. *Id.* Ĕt sŭpĕr crŭcĭs trŏpæō dīc (lingua) trĭūmphūm nŏbĭlĕm : Crūx fĭdēlĭs, īntĕr ōmnēs ārbŏr ūnă nŏbĭlĭs; Nūllă tālĕm sīlvă prōfĕrt flōrĕ, frōndĕ, gērmĭnĕ; Dūlcĕ līgnŭm, dūlcĕ sīgnŭm dūlcĕ pōndŭs sūstĭnĕt. *Id.* Pĕr līgnŭm vītālĕ crŭcĭs. *Alcim. Voy.* Crucifigo. || *Signe de la croix. Voy.* Signaculum. || *Au fig. Supplice, tourment.* Pĕr gĕmĭtŭs nōstrōs īngĕnŭāsquĕ crŭcēs. *M.* (X, 82, 6). Crūx ēst, sī mĕtŭās vīncĕrĕ quōd nĕquĕās. *Aus.* (*Sept. Sap. Thales*, 4). Tū mĭhĭ crūx ăb ŭtrāquĕ vĕnīs. *Id.* (*Parent.* 9, 19). *Voy.* Cruciatus. || *Personne maudite, instrument de perdition ; terme injurieux.* Īllīs crŭcĭbŭs quæ nōs nōstrāmque ădŏlēscēntĭăm Hăbēnt dēspĭcātăm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 92, de meretricibus). Mălă crūx ĕa ēst quĭdĕm. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 64). Quid ăīs, crūx? *Id.* (*Pers.* V, 2, 17). SYN. Mălŭm. *Voy.* Carcer. || *Qqf. Timon.* Hīc quōndām pĭgĕr āxĕ vēctŭs ūnō Nūtābăt crŭcĕ pēndŭlă vĭātŏr. *St.* (*Silv.* IV, 3, 27). || † *m. arch.* Mălō crŭcĕ fātŭr ŭtī dēs, Jūpĭtĕr. *Enn.* (apud *Non.* 3, 31. Sic et *Gracch.* apud *Fest.*).

Cry̆ptă, æ, *f.* (κρύπτη). *Souterrain, crypte.* Ĕt sŏlĭtŭs mĕdĭæ cry̆ptām pĕnĕtrārĕ Sŭbūrræ. *J.* (5, 106). Āmbĭt quăm părĭēs ŭtrīnquĕ sēnĭs Cry̆ptīs cārcĕrĭbūsquĕ fōrnĭcātŭs. *Sid.* (23, 318). Mērsă lătĕbrōsīs cry̆ptă pătĕt fŏvĕīs. *Prud.* (*Peri.* 11, 154).

Cry̆stāllīnŭs, ă, ŭm (κρυστάλλινος). *De cristal.* || Cry̆stāllīnă, ōrŭm, *n. pl. Vases de cristal.* Frāngĕrĕ dūm mĕtŭīs, frāngēs cry̆stāllīnă : pēccānt. *M.* (XIV, 111. *Id.* I, 54, 6; IX, 60, 13). Grāndĭă tōllūntŭr cry̆stāllīnă. *J.* (6, 155). SYN. Cry̆stāllă.

Cry̆stāllŭm, ī, *n.*, *et* Cry̆stāllŭs, ī, *f.* (κρύσταλλος). *Cristal.* Rārăquĕ lōngævĭs nĭvĭbŭs cry̆stāllă gĕlārī. *St.* EP. Ēōă, Īndă; gĕlĭdă; lĭquĭdă, clāră, pūră, nĭtĭdă, lūcēns, lūcĭdă, pērlūcĭdă, splēndēns, splēndĭdă; frāgĭlĭs. PPH. Lĭquĭdī mīrācŭlă sāxī. *Cl.* Mīră sĭlēx, mīrūsquĕ lătēx. *Id.* || *Vase, coupe de cristal.* Quĭs pŏtĭŭs cy̆ăthōs, aūt quĭs cry̆stāllă tĕnēbĭt? *M.* (X, 46, 5. *Id.* IX, 74, 5). Dūm cry̆stāllă pŭĕr cōntīngĕrĕ lūbrĭcă gaūdĕt. *Cl.* Cry̆stāllūsquĕ mĕās ōrnĕt ăquōsă mănŭs. *Pp.* (IV, 3, 52). SYN. Cry̆stāllīnă, ōrŭm. PHR. Vĭdĭt pērspĭcŭō dēprēnsās mārmŏrĕ ly̆mphās. *Cl.* || *Qqf. Glace.* Rĭgētquĕ dūră bărbă vīnctă cry̆stāllō. (*Anthol.* II, p. 532.)

Cry̆xŭs, ī, *m. Nom d'un chef gaulois.* Bŏiōrum ānte ălĭās Cry̆xō dŭcĕ mōbĭlĭs ālă. *Sil.*

Ctēsĭphōn, ōntĭs, *f.* (*Strab.* Κτησιφῶν). *Ville des Parthes, près de Babylone, résidence des rois pendant l'hiver.* || † Ctēsĭphōn. *La même.* Ārsăcĭās nōn quærŏ dŏmŭs, nĕc tēssĕră cāstrīs Īn Ctēsĭphōntă dătŭr. *Sid.* (2, 450). Pĕrĕgrīnă dĕt sŭpēllēx Ctēsĭphōntīs āc Nĭphātīs. *Id.* (*Epist.* IX, 13, 48). || 2. *m. Ctésiphon, Athénien qui proposa de décerner une couronne d'or à Démosthène.* Seū lūscŭm răpĕrētŭr īn Phĭlīppŭm, Caūsām seū Ctēsĭphōntĭs āctĭtārĕt. *Sid.* (23, 139, prima etiam male correpta). *Voy. le précéd.* || Ctēsĭphŏ, ōnĭs. *Nom d'homme.* Dīspĕrĭī, Ctēsĭphōnem aūdīvī fīlĭŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 1). Făcĭām : sĕd Ctēsĭphōnĕm vĭdĕŏ; lætŭs ēst (*Ib.* II, 2, 44).

Cŭbāns, tĭs. *Couché.* Īllĕ cŭbāns gaūdĕt mūtātă sōrtĕ. *H.* SYN. Rĕcŭbāns, rĕcŭmbēns, rĕsŭpīnŭs. || *Alité, malade.* Mātĕr ăĭt pŭĕrī mēnsēs jām quīnquĕ cŭbāntĭs. *H. Voy.* Æger. || *Qui penche.* Prāvă, cŭbāntĭă, prōnă, sŭpīna ātque ābsōnă tēctă. *Lr.* (IV, 518). || *Situé sur le penchant d'une colline.* Vāllēs ĕt Ūstĭcæ cŭbāntĭs Lævĭă pērsŏnŭērĕ sāxă. *H.* SYN. Sŭpīnŭs.

Cŭbĭcŭlŭm, ī, *n. Chambre à coucher.* Sānctāmque ūxōrēm dōrmĭēntēm cŭbĭcŭlō. *Ph.* (III, 10, 30. *Ib.* 21). Līnquēndum ŭbi ēssēt ōrtō mĭhĭ sōlĕ cŭbĭcŭlŭm. *Cat.* (63, 67. Adde *Pl. Amp.* II, 2, 176). SYN. Cŭbīlĕ, thălămŭs.

Cŭbīlĕ, ĭs, *n. Lit.* Prōră cŭbīlĕ mĭhī, seū mĭhĭ pūppĭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 26, 34). Sīlvă dŏmūs fŭĕrāt, cĭbūs hērbă, cŭbīlĭă frōndēs. *O.* SYN. Lēctŭs, tŏrŭs, strātŭm, *qqf.* thălămŭs. *Voy.* Lectus. || *Lit nuptial.* Nēc vīctōris hĕrī tĕtĭgīt cāptīvă cŭbīlĕ. *V.* Sŏcĭāssĕ cŭbīlĭă mēcŭm. *O.* Pătrĭŭm tĕmĕrārĕ cŭbīlĕ. *Id. Voy.* Conjugium. || *Gîte, demeure* Pūlchră rĕlīctō Nērĕĭs ingrĕdĭtŭr cōnsuētă cŭbīlĭă pōntō. *O. Voy.* Domus. || *En parl. des animaux.* Aūt ŏcŭlīs cāptī fōdērĕ cŭbīlĭă tālpæ. *V.* Rīmōsā cŭbīlĭă līmō Ūngĕ (apibus). *Id.* Dērēpīt ăd cŭbīlĕ sĕtōsæ sŭĭs. *Ph.* SYN. Dŏmŭs, sēdēs, lărēs. || *Au fig.* Nām prĭŭs īgnōtī quām dūră cŭbīlĭă fērrī Ērŭērēnt. *V. Fl.* Ăd ōrtŭm Sōlĭs ăb Hēspĕrĭō cŭbīlī. *H.*

Cŭbĭtăl, ālĭs, *n. Coussin, oreiller.* Fāscĭŏlās, cŭbĭtăl, fōcālĭă. *H.*

Cŭbĭtālĭs, ĕ. *Grand d'une coudée.* Ārcă tĭbī... cŭbĭtāli ōrnātă fĕnēstrā. *Victor* (*Gen.* II, 309).

† Cŭbĭtīssĭm, *adv. Sur le coude.* Vŏlo, ŭt ōbvērtām cŭbĭtīssĭm. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 45).

Cŭbĭtō, ās, *fréq. de* Cubo. (*Pl. Curc.* I, 1, 57)

1. Cŭbĭtŭm, ī, *n., et mieux* Cŭbĭtŭs, ī, *m.* (κύβιτον). *Coude.* Tēr sēse āttōllēns, cŭbĭtōque īnnīxă lĕvāvīt. *V.* Lānguĭdŭs īn cŭbĭtŭm jām sē cōnvīvă rĕpōnĕt. *H.* Cŭbĭtīsquĕ trūdĭt hīnc ĕt īndĕ cōnvīvās. *M.* (III, 82, 6). || *Coudée, mesure.* Quādrāgīntā cŭbĭta āltŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 68. Adde *Pl. Rud.* V, 2, 7). Māchĭnă quæ sūrgēns flūctūs sŭpĕrĕnātĕt ōmnēs Tēr cēntūm cŭbĭtōs. *Alcim.* (IV, 240).

2. Cŭbĭtŭm, *supin de* Cubo. Aūt, cŭbĭtūm pērgēns, sūccūm căpĕ trīstĭs ănēthī. *Sam.* (vs. 326. Adde *Pl Amp.* II, 2, 175).

† Cŭbĭtūră, æ, *f. Action de se coucher.* (*Pl. frag.* apud *Non.* 3, 54.)

1. Cŭbĭtŭs, ī, *m. Coude. Voy.* Cubitum.

2. Cŭbĭtŭs, ūs, *m. L'action de se coucher.* Clām cōnsuētūm cŭbĭtĭbŭs. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 70. Sic bene *Scalig.* pro *cubilibus*, metro jubente. Ceterum *Cubitus* occurrit et apud *Caton.* et *Plin.*).

Cŭbō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Se coucher. être couché.* Pēlīdæ, cŭbăt īn făcĭēm, mōx deīndĕ sŭpīnŭs. *J.* (3, 280). Hīc fŭĭt, hīc cŭbŭĭt. *O.* Ēxtrēma ĕt īn spōndā cŭbĕt. *H.* SYN. Rēcŭbŏ, rĕcūmbŏ, jăcĕŏ, stērnŏr, quĭēscŏ, rĕquĭēscŏ. PPH. Mē *ou* cōrpŭs stērnŏ. Mēmbră, cōrpŭs lēctō pōnŏ, dēpōnŏ, rĕpōnŏ, cōmpōnŏ. Lēctō prōcūmbŏ. Cōrpŏrĕ lēctŭm prĕmŏ. Tŏrō mēmbră lŏcŏ. PHR. Vĭr ēst hōrtātŭs, cōrpŭs lēctō rĕcĭpĕrĕt. *Ph. Voy.* Lectus. || *Reposer, en parlant des morts.* Ēt sĕnĭs Ānchīsæ mōllĭtĕr ōssă cŭbēnt. *O.* SYN. Jăcĕŏ, quĭēscŏ, rĕquĭēscŏ. || *Avoir commerce.* (*Catul.* 69, 8; *Pl. Truc.* II, 6, 66; *Ter. Hec.* I, 2, 63.) || *Être alité, malade.* Hæc cŭbăt, īllĕ vălĕt. *O.* (*Id. A. Am.* 2, 319). *Voy.* Cubans, Ægroto. || *Être à table. Voy.* Accumbo. || *Demeurer* (*sur un coteau*). Cŭbăt hīc īn cōllĕ Quĭrīnī, Hīc ēxtrēmo in Ăvēntīnō. *H.* Trāns Tĭbĕrīm lōngē cŭbăt ĭs, prŏpĕ Cæsărĭs hōrtōs. *Id.* (Multi de ægroto intelligunt). || *Être calme.* Plānă sŭbūrbānī quā cŭbăt ūndă frĕtī. *M.* (V, 1, 4). SYN. Jăcĕŏ, stērnŏr. || *Au parf. qqf.* Cŭbāvī (*Quintil* 8, 2). Nōn quĭă sēptēnās nōctēs sējūnctă cŭbārĭs. *Pp.* (II, 16, 23). Quŏd sī.... vēstītă cŭbārĭs. *Id.* (II, 15, 17).

Cŭbŭs, ī, *m.* (κύβος). *Cube. solide carré en tous sens; souv. Cube d'un nombre.* Āmphŏră fīt cŭbŭs; quēm bē vĭŏlārĕ lĭcērĕt, Sācrāvērĕ Jŏvī. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 61). Īmpārĭbūs nŏvĭēs tērnĭs cōntēxĕrĕ cŭbŭm. *Aus.* (*Idyl.* 11, 3. *Ib.* 57. Alii scrib. *Cœbus*). || ? Cŭbŭs. *Le même.* Ēt mŏdĭcum ē mȳrrhīs pīnguĭbŭs āddĕ cŭbŭm. *O.* (*Medic. Fac.* 88. Sic recte: scil. particulam in formam tesseræ. Et placet quantitas, quum Græci priorem syllabam corripiant).

Cūccūrrū. *Voy.* Cucurru.

? Cūcŭbŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme le hibou.* Nōctŭă lūcĭfŭgāx cūcŭbăt īn tĕnĕbrīs. (*Auct. Phil.* 41. Alii leg. *tutubat.*)

Cŭcŭfās, ătĭs, *m. Nom d'un martyr. Voy.* Barcino.

† Cŭcūllă, æ, *f. Comme* Cucullus. Dōnūmquĕ tŭnĭcæ, quā sŏdālem ōrnāvĕrăt, Gĕmĭnăt cŭcūllæ mūnĕrĕ. *P. Nol.* (21, 389).

Cŭcūllŭs, ī, *m. Capuchon.* Tēmpŏră Sāntŏnĭcō vēlās ădŏpērtă cŭcūllō. *J* (8, 145). Nōn tē cŭcūllīs āssĕrēt căpūt tēctŭm *M.* (XI, 99, 10). || *Au fig. Enveloppe.* Vēl tūrĭs pĭpĕrīsquĕ sīs cŭcūllŭs. *M.* (III, 2, 5).

† Cŭcŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme le coucou.* Ēt cŭcŭlī cŭcŭlānt. (*Auct. Philom.* 35.)

Cŭcŭlŭs, ī, *m.* (κόκκυξ). *Coucou, oiseau.* || *Au fig. Galant, coureur.* Cānō căpĭtĕ tē cŭcŭlŭm ūxŏr ē lūstrīs răpĭt. *Pl.* (*As.* V, 2, 84. *Ib.* V, 2, 73). Tuā quĭdēm, cŭcŭlĕ, caūsā. *Id.* (*Pers.* II, 4, 11). || *Terme injurieux.* Cuī sæpĕ vĭātŏr Cēssīssēt, māgnā cōmpēllāns vōcĕ cŭcŭlŭm. *H.* (Adde *Pl. Trin.* II, 1, 18). || † Cūcŭlŭs. *Le même.* Quĭd tū, tārdŭs hĭēms, cūcŭlō cōnvīvĭă cāntās? *Beda* (*Conflict. Ver. et Hiem.* 22. Adde *Auct. Phil.* supr. in v. *Cuculo*).

† Cŭcŭmă, æ, *f. Grand vase pour faire bouillir de l'eau.* Ēxstrūxĭt; cŭcŭmām fēcĭt Ŏtăcĭlĭŭs. *M.* (X, 19, 4. *Petr. Sat.* 135: « Incincta quadrato pallio, *cucumam* ingentem foco apposuit »).

Cŭcŭmĕr, ĕrĭs, *m. Comme* Cucumis. (Cff. *Prisc.* 707; *Caper de Verb. dub.* p. 2248.)

Cŭcŭmĭs, ĭs *ou* ĕrĭs, *m. Concombre.* Tōrtūsquĕ pĕr hērbăm Crēscĕrĕt īn vēntrēm cŭcŭmĭs. *V.* Cærŭlĕūs cŭcŭmĭs, tŭmĭdōquĕ cŭcūrbĭtă vēntrĕ. *Pp.* (IV, 2, 43. Adde *Colum* X, 234). Ăd ōcĭmūmvĕ, cŭcŭmĕrēsve hŭmī fūsōs. (*Anthol.* II, p. 524.) EP. Tōrtŭs, cærŭlĕŭs, flāvŭs.

Cŭcūrbĭtă, æ, *f. Courge.* Ēt tĕnĕrō cŭcŭmīs, fragĭlīquĕ cŭcūrbĭtă cōllō. *Colum.* (X, 234). Ēt grăvĭs īn lātūm dēmīssă cŭcūrbĭtă vēntrĕm. (*Moret.* 77.) EP. Vĭrĭdĭs, tūrgĭdă, tŭmĭdă. *Voy. le précéd.* || *Vase pour faire des ventouses.* Jāmprīdēm căpŭt hōc vēntōsă cŭcūrbĭtă quærĭt. *J.* (14, 57). SYN. Cŭcūrbĭtŭlă

† Cŭcūrĭŏ *ou* Cŭcūrrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Chanter comme le coq.* Cŭcūrīrĕ sŏlēt gāllŭs. (*Auct. Phil.* 25.)

Cŭcūrrī, *parf. de* Curro.

† Cŭcūrrū. (Vox incertæ significationis, ab *Afranio* usurpata, auctore *Charis.* 214.)

1. Cūdŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Battre, frapper, forger.* Aūt ălĭŭs Lȳsīppō cūdĕrĕt ærā Fōrtĭs Ălēxāndrī vūltŭm sĭmĭlāntĭă. *H.* (Alii leg. *duceret.* Cf. *Bentl.*) Tăcĕ sīs, făbĕr, quī cūdĕrĕ sŏlēs plūmbĕōs Nūmmōs. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 11. Adde *Lucret.* I, 1043). SYN. Ēxcūdŏ, prōcūdŏ. *Voy.* Procudo. || *Au fig.* Ārgēntūm cūdō, quŏd tĭbī dĕm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 19). Īstæc īn mē cūdētŭr făbă. *Id.* (*Eun.* II, 3, 89). || *Forger, préparer.* Quās tū mī tĕnĕbrās cūdĭs? *Pl.* (*Epid.* III, 4, 40). || † *Au parf. qqf.* Cūsī (*Prisc.* 889).

2. Cūdŏ, ōnĭs, *m.* (κώδων). *Casque en peau de bête.* Căpĭtī cūdōnĕ fĕrīnō Sāt caūtŭm. *Sil.* Cūdōnĕ cŏmāntēs Dĭsjĕcĕt crīnēs. *Id.*

Cŭī, *et mieux* Cuī, *monos.* (*arch.* Quoī), *dat. de* Qui. Sĕd nōrūnt cŭī sērvĭānt lĕōnēs. *M.* (I, 105, 22. Sic et XI, 73, 2; XII, 49, 3). Fābŭlæ fīngūnt, cŭī lūnă sōmnōs Cōntĭnŭārĭt. *Aus.* (*Ephem.* 1, 15). Quĭs nūnc dīlĭgĭtŭr, nĭsĭ cōnscĭŭs, ēt cŭī fērvēns Æstŭăt ōccūltīs ănĭmŭs? *J* (3, 49). Cuī tū lāctĕ făvōs ēt

mĭtī dīlŭĕ bācchō. *V.* Māntĭcă cuī lūmbōs ŏnĕre ŭlcĕrĕt. *H.* Cuī lūx prīmă săcrī mūnĕrĭs īstă fŭĭt. *M.* (*Spect.* 24, 4). || † *Qqf.* Cŭī Īllĕ cŭī tĕrnīs Căpĭtōlĭă cēlsă trĭūmphīs Spōntĕ dĕūm pătŭĕrĕ, cŭī frĕtă nūllă rĕpōstōs. *Albinus* (ap. *Prisc.* 741). Tĭbī mĕ mĕmĭnī dēbērĕ, cŭī mē Māncĭpĭūm prīmīs Chrīstūs dōnāvĭt ăb ānnīs. *P. Nol.* (28, 297). || † Cuī (*très-vicieux*). Sānguĭnĕ pāstă cuī cēdĭt ăvĭs. *Prud.* (*Cath.* 3, 167).

Cŭīcūmquĕ, *et mieux* Cuīcūmquĕ, *dat. de* Quicumque. Mīttăt, ēt dōnēt cŭīcūmquĕ tērrǣ. *Sen.* (*Troad.* 855. Sic et *T. Maur. Met.* 236). Cōnscĭă mēns ŭt cuīcūmque ēst, ĭtă cōncĭpĭt īntrā. *O.* (*Fast.* II, 3. Adde *Hor. Epist.* I, 18, 31).

Cuīlĭbĕt, *dat. de* Quilibet. Ĭdōnĕŭs ārtī Cuīlĭbĕt. *H.*

Cuīquăm, *dat. de* Quisquam Nĕque ēst tē fāllĕrĕ cuīquăm. *V.* (Alii *quidquam*. Cf. et *Tib.* I, 2, 55).

Cŭīquĕ, *et mieux* Cuīquĕ, *dat. de* Quisque. Īmŭs ăd ōccūltūm : prŏprĭŭs gēntī cŭīque ēst mōs. *Prud.* (*Sym.* II, 89. Adde *T. Maur. Litt.* 99). Rēddĕrĕ pērsōnǣ scīt cōnvĕnĭēntĭă cuīquĕ. *H.*

Cuīvīs, *dat. de* Quivis. Nōn cuīvīs hŏmĭnī cōntīngĭt ădīrĕ Cŏrīnthŭm. *H.*

Cūjās, ātĭs, *ou* Cūjātĭs, ĭs (*arch.* Quoias *ou* Quojas), *adj. De quel pays?* Quī, nĕquĕ cūjātĭs ēssĕt, ūnquām pŏtŭĭmŭs Mūlta ērŏgĭtāntēs scīscĕrĕ. *Att.* (ap. *Non.* 5, 19). Quĭd ĕūm nūnc quǣrĭs, aūt cūjātĭs? Ēlŏquăr. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 37). Rŏgānt cūjātĭs sĭt, quĭd ĕī nōmĕn sĭĕt. *Id.* (*Men.* II, 2, 66. *Id. Pœn. V,* 2, 33. Casum rectum *Cujatis* agnoscit *Prisc.* 950).

1. Cūjŭs, *gén. de* Qui *et* Quis (*arch.* Quoius *ou* Quojus). Cūjŭs, ĕbūr nĭtĭdūm fāstīgĭă sūmmă tĕgēbăt. *O.* || † *Chez les vieux poëtes, ce mot est presque toujours monosyllabe.* Quoīus īpsĕ prīncēps jūrĭsjūrāndī fŭĭt. *Poet.* (apud *Cic. Off.* 3, 26). Quoīus māxŭmē tē fĭĕrī pārtĭcĭpēm cŭpĭs. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 19. Et *Lucr.* I, 149). *Voy.* Cujusmodi.

2. Cūjŭs, ă, ŭm (*arch.* Quoīus), *adj. De qui, à qui appartenant?* Dīc mĭhĭ, Dāmœ̄tă, cūjūm pĕcŭs? ān Mĕlĭbœ̄ī? *V.* Cĕdŏ, cūjūm pŭĕrum hīc āppŏsŭīstī? *Ter* (*And* IV, 4, 24. *Id. Eun.* II, 3, 29). Nēscĭō cūjă vōx ăd aūrēs mi ādvŏlāvĭt. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 23).

Cūjŭsmŏdī. *De quel genre, de quelle sorte?* Fīāt pĕrīclūm, sī plăcĕt.. cūjŭsmŏdī Ēdāt quĕrēlām quādrŭpēs, līngua ērŭtā. *Prud.* (*Peri.* 10, 992). Sīsnĕ, nĕcne, ŭt ēsse ŏpōrtēt, bŏnŭ' mălŭs cūjŭsmŏdī. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 16). || † Quoīusmŏdī, *arch.* Aīn' tu ǣdēs? Ǣdēs īnquăm : sēd scīn' quoīusmŏdī. *Pl.* (*Most.* III, 1, 110). *Voy.* Cujus 1.

† Cūjŭsnăm, ănăm, ŭmnăm. *De qui?* Cūjānăm vōx prŏpĕ mē sŏnăt? *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 55).

Cūjŭsquĕmŏdī. *De toute sorte.* Ēt cūjŭsquĕmŏdī fōrmārŭm vērtēre īn ōră. *Lr.* (IV, 135).

Cūlcĭtă, ǣ, *f. Matelas, coussin.* Tērtĭă nē văcŭō cēssārĕt cūlcĭtă lēctō. *J.* (5, 17). Fraūdātā tŭmēăt făcĭlĭs tĭbĭ cūlcĭtă plūmā. *M.* (XIV, 162. *Id.* V, 63, ; *Pl. Cas.* II, 4, 28). SYN. Cūlcĭtŭlă, cūlcĭtēllă. EP. Plūmĕă, mōllĭs.

Cūlcĭtēllă, ǣ, *f. dimin de* Culcita. (*Pl. Most.* IV, 2, 13.)

? Cūlcĭtră *Comme* Culcita.

Cūlcĭtŭlă, ǣ, *f. dimin. de* Culcita. Cūlcĭtŭlǣ ăccēdūnt prīvǣ cēntōnĭbŭ' bīnīs. *Lucil* (apud *Non.* 1, 152. Cf. *Diom.* 313).

Cŭlēst. *Ainsi écrit dans les manuscrits de Nonius* (3, 56), *au lieu de* Quale est (cuale est). Ēcāstŏr cōndīgnūm dōnūm, quāle ēst quī dōnūm dĕdĭt. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 39. Vulgo *qualis est*; sed emendandum, auctore ipso *Nonio*, qui neutrum requirit).

Cūlĕŭs *ou* Cūllĕŭs, ī, *m.* (κουλεός). *Sac de cuir.* Sī mĭhi nōn jam hūc ŏlĕūm dēpōrtātŭr cūlĕīs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 78). SYN Săccŭs, ŭtĕr. || *On y renfermait les parricides, avec un coq, un singe et un serpent, avant de les jeter à la mer.* Sīmĭă, nēc sērpēns ūnūs, nēc cūlĕŭs ūnŭs. *J.* (8, 215). Te īpsām cūlĕo ĕgŏ crās făcĭam ŭt dēpōrtēre īn pērgŭlăm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 79). Sēd cōmplĭcātūm spārtĕīs Claūdāt cădāvĕr cūlĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 458. Libri passim habent quoque *Culleus*, et sic scribere jubent *Glossæ Placidi*). || *Grande mesure de liquides, contenant* 20 *amphores.* Bīs dĕcĭēs quĕm cōnfĭcĭt āmphŏră, nōstrĭs Cūlĕŭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 86).

Cŭlĕx, ĭcĭs, *m.* (*et arch. f.*) *Moucheron.* Mălī cŭlĭces rānǣque pălūstrēs Āvērtūnt sōmnōs. *H.* Cōrpŏrĕ quæ īn nōstrō cŭlĭcēs, ēt cētĕră pōnūnt. *Lr.* (III, 391. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 14. Plerique apud *eumd Cas.* II, 3, 22, leg. *cana culex*). *Voy.* Musca. || *Virgile avait fait un petit poëme intitulé* Culex. Quī mŏdŏ vīx Cŭlĭcēm flēvĕrăt ōrĕ rŭdī. *M.* (VIII, 56, 20). Āntĕ ānnōs Cŭlĭcīs Mărōnĭānī. *St.* Hīc Cŭlĭcīs tĕnŭī prōlūsĭt fūnĕră vērsū. (*Anthol.* I, p. 367. Vide poemation quod sub *Virgilii* nomine temere circumfertur.)

Cŭlĭcēllŭs, ī, *m. dimin. de* Culex. || *Au fig. Un jeune papillon.* Cŭlĭcēllŭs ămāsĭō Tūllǣ. *Sept. Sev.* (ap. *Diom.* 513).

Cŭlīnă, ǣ, *f. Cuisine.* Cāptūm tē nīdōrĕ sŭǣ pŭtăt īllĕ cŭlīnǣ. *J.* (5, 162). Nām văgă pēr vĕtĕrēm dīlāpsō flāmmă cŭlīnām Vūlcānō. *H.* EP. Laūtă, ūnctă, crāssă, pīnguĭs; sōrdĭdă, ātră, nĭgră, fūmōsă.

Cūllĕŭs. *Voy.* Culeus.

Cūlmĕn, ĭnĭs, *n. Faîte, comble, sommet, bout* Ārdŭă tūrrĭgĕrǣ sūrgēnt īn cūlmĭnă rīpǣ. *Cl.* Mērsǣ cūlmĭnă vīllǣ. *O.* Tērtĭă rēs, dūrǣ cūlmĕn ĭnānĕ făbǣ. *Id.* (*Fast.* IV, 734. De *hilo* agitur. Male quidam inde contendunt *culmen* esse pro *culmo*). SYN. Căcūmĕn, ăpĕx, fāstīgĭŭm. || *Toit.* Paūpĕrĭs ēt tŭgŭrī cōngēstūm cēspĭtĕ cūlmĕn. *V.* Sōlăquĕ cūlmĭnĭbūs fērālī cārmĭnĕ būbŏ. *Id. Voy.* Tectum. || *Au fig.* Rŭĭt āltō ā cūlmĭnĕ Trōjă. *V.* Quāmvīs sūmmō dē cūlmĭnĕ lāpsŭs. *L.* Rēgālĕ cūlmĕn. *Cl.* SYN. Căcūmĕn, fāstīgĭŭm, ăpĕx. *Voy.* Fastigium.

Cūlmĕŭs, ă, ŭm. *De chaume.* Āttĭgĕrānt āssuētī cūlmĕă tēctī Cūlmĭnă. *P. Nol.* (18, 387).

† Cūlmĭnŏ, ās, ārĕ. *Mettre jusqu'au comble* (*au fig.*), *combler, remplir.* Nūnc ĭgĭtŭr, ālmă quǣ sĕnātūm lūmĭnă Dēūm vĕrēndō cūlmĭnātĭs lūmĭnĕ. *Capel.* (IX, p. 309).

Cūlmōsŭs, ă, ŭm. *Qui naît en forme de chaume.* Cūlmōsōs vĭrĭdī crŭōrĕ frātrēs. *Sid.* (9, 72, de Spartis).

Cūlmŭs, ī, *m. Tuyau de blé, chaume, paille.* Rōmŭlĕōquĕ rĕcēns hōrrēbāt rēgĭă cūlmō. *V.* Nē grăvĭdĭs prōcūmbăt cūlmŭs ărīstĭs. Frăgĭlī jām strīngĕrĕt hōrrĕā cūlmō. *Id.* Sī cūlmōs Tītān īncālfăcĭt ūdōs. *O.* SYN. Ăvēnă, călămŭs, stĭpŭlă, pălĕă. EP. Cĕrĕālĭs, trītĭcĕŭs; fĕrāx, fēcūndŭs; tĕnĕr, lāctēns, lēvĭs, tĕnŭĭs, frăgĭlĭs, ēxīlĭs, ĭnānĭs, vŏlāns; flāvŭs, flāvēns. PPH. Pălĕǣ cūlmī. Stĭpŭlǣ sĕgĕs. || *Qqf. Tige de fleur.* Quālĭă pāllēntēs dēclīnānt līlĭă cūlmōs. *St.* (*Silv.* III, 3, 128). *Voy.* Caulis.

Cūlpă, ǣ, *f. Faute.* Pœ̄nă pŏtēst dēmī; cūlpă pĕrēnnĭs ĕrĭt. *O.* Huīc ūnī fōrsān pŏtŭī sūccūmbĕrĕ cūlpǣ. *V.* Hōc prǣtēxĭt nōmĭnĕ cūlpăm. *Id.* Tăcĭtā sūdānt prǣcōrdĭă cūlpā. *J.* (1, 167). SYN. Dēlīctŭm, nōxă, pēccātŭm, ădmīssŭm, cōmmīssŭm, ērrātŭm, ērrŏr, crīmĕn, scĕlŭs, flāgĭtĭŭm, pĭăcŭlŭm, mălŭm, vĭtĭŭm. EP. Lătēns, ōccūltă; grăvĭs; lĕvĭs, īgnōscēndă; tūrpĭs, fœ̄dă. PPH. Crīmĭnă cūlpǣ. Ādmīssă cūlpă, pēccātă. Aūsă nĕfāndă. *Voy.* Scelus, Pecco. || *Partie gâtée.* Cōntĭnŭō fērrō cūlpām cōmpēscĕ. *V* SYN. Vĭtĭŭm, lābēs, mălŭm.

† Cūlpābĭlĭs, ĕ *Coupable* Īncaūtŭs quĭdquĭd

cŭlpābĭlĕ gēssī. *Paul. Pell.* (vs. 106). Ut tānquām prŏprĭō cŭlpābĭlĭs āstū. *P. Nol.* (27, 364).

Cūlpāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit blâmer, blâmable.* Nēc lĕvĭtās cūlpāndă mĕă ēst. *O.* Pĭĕtās cūlpāndă. *V. Fl.*

† Cūlpātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui accuse.* Cūlpātōrĕ nŏvāndŏ mĭhĭ vītālĭă dōnă. *Paul. Pell.* (vs. 103). Sŭpplēx ădōrāt, īpsĕ cūlpātōr sŭī. *Bapt. Bœb.* (vs. 17).

Cūlpātŭs, ă, ŭm. *Accusé, blâmé.* Cūlpātūm nūllā cōrpŭs ĕgērĕt ŏpĕ. *O.* Cūlpātŭsvĕ Părĭs. *V.*

† Cūlpĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Culpo. Haūd mĕtŭō nē jūsjūrāndūm quĭsquām nōstrūm cūlpĭtĕt. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 19).

Cūlpŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Blâmer, accuser.* Cūlpātŭr ăb hīs, laūdātŭr ăb īllīs. *H.* Vĭr bŏnŭs ēt prūdēns vērsūs rĕprĕhēndĕt ĭnērtēs, Cūlpābĭt dūrōs. Ārbŏrĕ nūnc ăquās Cūlpāntĕ. *Id.* Făcĭēmquĕ dĕæ cūlpāvĭt. *O.* (Adde *Mart.* IX, 60, 12). SYN. Ăccūsŏ, incūsŏ, īnsĭmŭlŏ, ārgŭŏ, rĕdārgŭŏ, rĕprĕhēndŏ, crīmĭnŏr, ŏbjūrgŏ, cārpŏ, īncrĕpŏ, dāmnŏ, īmprŏbŏ, vĭtŭpĕrŏ, quĕrŏr.

Cūltă, ōrŭm, *n. pl. Terres labourées.* Ūrēntēs cūltă căpēllās. *V. Voy.* Ager.

Cūltēllŭs, ī, *m. dimin. de* Culter. Cūltēllō prŏprĭōs pūrgāntēm lēnĭtĕr ūnguēs. *H.* Īpsă mănūbrĭă cūltēllōrūm Ōssĕă. *J.* (11, 133. *Id.* 5, 123).

Cūltĕr, trī, *m. Couteau de cuisine, de chasse, de sacrificateur, etc.* Tāngēnsvĕ sālsā vīctĭmām cūltēr mŏlā. *Sen.* (*Thyest.* 688). Călĭdō tīnctūrūs sānguĭnĕ cūltrōs. *O.* Ēt mē Sūb cūltrō līnquĭt. *H.* Īmă Tŏlētānō præcīngūnt īlĭă cūltrō. *Grat.* (*Cyn.* 341. Hoc sensu *Mart.* IV, 35, 4). SYN. Cūltēllŭs, fērrŭm PPH. Cūltrī mūcrŏ. *J.*

† Cūltĭŏ, ōnĭs, *f. Culture.* Nē, quūm pēr văstă flŭēntă Cūltĭŏ dēstĭtĕrĭt. *Cypr.* (*Gen.* 270)

Cūltŏr, ōrĭs, *m. Celui qui cultive.* Cūltōrēm paūpĕrĭs āgrī Īmmŏlĕt (nempe bovem). *O.* Cūltŏr ŏdōrātæ dīvĕs Ărăbs sĕgĕtĭs. *Tib.* (IV, 2, 18). || *Cultivateur, laboureur.* Ēt lātōs văstānt cūltōrĭbŭs āgrōs. *V. Voy.* Agricola. || *Au fig.* Jūrĭs ēt æquārūm cūltŏr sānctīssĭmĕ lēgūm. *M.* (X, 37, 1). Īllĕ tŭæ nōtŭs cūltŏr ămīcĭtĭæ. *Id.* (IX, 85, 4). Cūltŏr ĕnīm jŭvĕnūm. *Pers.* (5, 63). || *Habitant.* Nēptūne, ēt cūltŏr nĕmŏrūm. *V.* Vēnĭt ăb Ŏrphēō cūltŏr Rhŏdŏpēĭŭs Hæmō. *M.* (*Spect.* 3, 3). Cœlī cūltŏr ădvĕnĭt. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 13). Cȳclōps, Ætnæŭs cūltŏr, Nēptūnĭă prōlēs. *Poet.* (ap. *Char.* p. 3). *Voy.* Incola. || *Client.* Quĭs tŭă cūltōrūm, jŭvĕnĭs făcūndĕ, tŭōrūm Līmĭnă paūpĕr ădĭt? (*Ad Pis.* 97.) || *Adorateur.* Pārcŭs dĕōrūm cūltŏr ēt īnfrĕquēns. *H.* Nūmĭnă cūltōrī pērnĭcĭōsă sŭō. *O.* || *Eccl. Les Fidèles.* Cūltōrēs jūstīs ārmātī lēgĭbŭs ōrēnt. *Juvc.* (II, 290. *Ib.* 292).

Cūltrīx, īcĭs, *f. Celle qui cultive, ou habite.* Nĕmŏrūm cūltrīx Lātōnĭă vīrgŏ. *V.* Cūltrīxquĕ fŏcī sēcūră pātēlla ēst. *Pers.* (3, 26). Ūnĭgĕnāmquĕ sĭmūl cūltrīcēm mōntĭbŭs Īdrī. *Cat.* (64, 299).

Cūltūră, æ, *f. Culture.* Nōn ūlla ēst ŏlĕīs cūltūră. *V.* SYN. Cūltŭs. EP. Dĭffĭcĭlĭs, vĭgĭl, lōngă, sēdŭlă, āssĭdŭă, ūtĭlĭs, fēcūndă; īngrātă. PHR. Nēc Pēlūsĭăcæ cūram āspērnābĕrĕ lēntĭs. *V.* || *Au fig.* Sī mŏdŏ cūltūræ pătĭēntēm cōmmŏdĕt aūrēm. *H.* || *Fréquentation.* Dūlcĭs ĭnēxpērtīs cūltūră pŏtēntĭs ămīcī *H.* SYN. Cōmmērcĭŭm.

Cūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Colo. *Cultivé.* Nēc tĕnŭēs cȳtĭsī, cūltăquĕ pīnŭs ăbēst. *O.* || *Orné, paré.* Ĕbŏrĕ ēt tēstūdĭnĕ cūltōs Trēs hăbŭĭt thălămōs. *O.* SYN. Ēxcūltŭs, pērcūltŭs, ōrnātŭs, cōncīnnŭs. || *Honoré.* Vīrgĭnĕĭs dĕă cūltă mĭnīstrīs. *O.* SYN. Hŏnōrātŭs, săcĕr. || *Comp. et sup.* Ērŭbŭī dŏmĭnō cūltĭŏr ēssĕ mĕō. *O.* Hōrtŭs hŏnōrātīs sŭbĕrăt cūltīssĭmŭs hērbīs. *Id.*

Cūltŭs, ūs, *m. Culture, manière de cultiver.* Hāctĕnŭs ārvōrūm cūltūs ēt sīdĕră cœlī. *V.* Pătrĭōs cūltūsque hăbĭtūsquĕ lŏcōrŭm. *Id.* SYN. Cūltūră. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Art d'élever, éducation.* Rēctīquĕ cūltūs cōrpŏră rōbŏrānt. *H.* Quī cūltūs hăbēndō Sīt pĕcŏrī. *V.* Cūltūs prīmī cuī crēdĭtŭs ævī *V. Fl.* SYN. Dīscĭplīnă. || *Manière de vivre, mœurs.* Gēns dūra ātque āspĕră cūltū. *V.* || *En bonne part : Mœurs policées, civilisation.* Queīs nĕquĕ mōs, nĕquĕ cūltŭs ĕrăt. *V.* || *Accoutrement.* Īgnōtī nŏvă fōrmă vĭrī mĭsĕrāndăquĕ cūltū. *V.* Ēt mūndō cōrpŏrĭ cūltū. *Lr.* (IV, 1274). Dīssĭmŭlăt cūltū nātŭm. *O.* SYN. Hăbĭtŭs. || *Ordinr. Parure, ornement.* Sī Tўrĭōs sūmpsī cūltūs. *M.* (XI, 40, 11). Cūltĭbŭs Ălcĭdēn īnstrŭĭt īllă sŭīs. *O.* Ăccĭpĕ rēgālēs cūltūs. *Cl Voy.* Ornatus. || *Appareil, luxe.* Lætō cōnvīvĭă cūltū. *V. Fl.* SYN. Părātŭs, lūxŭs. || *Culte, honneur.* Īllĕ mĕī cūltūs ūnĭcŭs auctŏr ăbēst. *O.* SYN. Hŏnŏr ou hŏnōs. *Voy.* Adoro. || † *Habitation, faculté d'habiter.* Ūsŭs, frūctŭs, vīctŭs, cūltŭs jām mĭhi hārūmce ædĭŭm. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 3).

Cŭlūllŭs, ī, *m. Sorte de coupe.* Dīcūntŭr mūltīs ūrgērĕ cŭlūllīs *H.* (*A. P.* 434. *Id. Od.* I, 31, 11).

Cŭm, *prép. Avec.* Rēmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Cūm quō mŏrāntēm sæpĕ dĭēm mĕrō Frēgī. *H.* Cūm Baūcĭdĕ paūcă lŏcūtŭs. *O* SYN. *qqf.* Sĭmŭl. PPH. Ūnā cŭm. Nōn sĭnĕ. || *Avec, contre.* Ūnā cūm gēntĕ tŏt ānnōs Bēllă gĕrō. *V.* Aūt tēcūm mālĭt cōntēndĕrĕ bēllō. *Id.* SYN. Cōntrā, ădvērsŭs. || † *arch. Au lieu du datif, ou de l'accus. sans préposit.* Sī fĭdēm sērvās mēcŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 49). Scīn' quĭd tēcum ōrō, sĕnēx? *Id.* (*Rud.* III, 4, 68. *Id. Bac.* III, 3, 90). Tēcum hăbētŏ. *Id.* (*Rud.* V, 2, 60). || *Par pléonasme poétique.* Tūque, ō Tĭbrĭ, tŭō, gĕnĭtŏr, cūm flūmĭnĕ sānctō Ăccĭpĭte Ænēān. *V.* Prīmō cūm lūmĭnĕ sōlĭs. *Id.* Ēffūndĭt vōcēs prŏprĭō cūm pēctŏrĕ sānctō. *Enn.* (ap. *Serv.* ad *G.* II, 423). Ăccĭpĕ cūm vēră vērbă rĕlātă fĭdĕ. *O.*

Cūmæ, ārŭm, *f. pl., et* Cūmē ou Cȳmē, ēs, *f.* (Κύμη). *Cumes, ville d'Italie, célèbre par sa Sibylle* Ēt tāndem Eūbŏĭcīs Cūmārum āllābĭtŭr ōrīs. *V.* Quæ părĭūnt vĕtĕrēs cæpōsō līttŏrĕ Cūmæ. *Col.* (X, 130). Aūsŏnĭī prīdēm lărĭs hŏspĭtă Cȳmē. *St.* Ēt grāvĭda ārcānīs Cȳmēs ănŭs. *Sil.*

Cūmæŭs ou Cȳmæŭs, *et* Cūmānŭs, ă, ŭm (Κυμαῖος). *De Cumes.* Hūc ŭbĭ dēlātŭs Cūmæam āccēssĕrĭs ūrbēm. *V.* Ētsī Cūmææ sæcŭlă vātĭs ăgĕt. *Pp.* (II, 2, 68. Adde *Ov. Pont.* II, 8, 41). Dīrăquĕ pēr pŏpŭlūm Cūmānæ cārmĭnă vātĭs. *L.* (*Id.* V, 183). || *On fabriquait à Cumes une sorte de poterie estimée, en terre rouge comme les vases dits étrusques.* Fīctăquĕ Cūmānā lūbrĭcă tērră rŏtā. *Tib.* (II, 3, 50). Hānc tĭbĭ Cūmānō rŭbĭcūndām pūlvĕrĕ tēstām, Mūnĭcĭpēm mīsĭt cāstă Sĭbȳllă sŭām. *M.* (XIV, 114).

Cūmătĭlĭs. *Voy.* Cymatilis.

Cūmbă. *Voy.* Cymba.

Cŭmĕră, æ, *f. Grand panier d'osier ou vase de terre pour conserver le blé.* Cūr tŭă plūs cŭmĕrĭs laūdēs grānārĭă nōstrīs? *H* (Et *Id. Epist.* I, 7, 28. Cf. *Fest.* in v. *Cumerum*).

Cŭmīnŭm, ī, *n.* (κύμινον). *Cumin, plante* Pāllēntĭs grānă cŭmīnī. *Pers.* (5, 55). Bĭbērēnt ēxsānguĕ cŭmīnŭm. *H.* Quī grānă cŭmīnī Pāllēntĭs māndēns. *Sam.* (vs. 223. Adde *Col.* X, 246).

Cūmmāxĭmē. *Voy.* Quummaxime.

Cūmmĭ, Cōmmĭ ou Gūmmĭ, *n. indéclin.*, Cūmmĭ, ĭs, *n.*, *et* Cūmmĭs, ĭs, *f.* (κόμμι). *Gomme.* Ălpĭnăquĕ cūmmĭs. *Helv. Cin* (ap *Non.* 3, 78 Cf *Charis.* 116).

Cūmprīmĭs ou Cūm prīmĭs. *Avant tout.* Ărĕă cūm-

prīmīs ingēnti æquāndā cylīndrō. *V.* Ērādīcārĕ cērtum ēst cūmprīmīs pătrĕm. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 15). Quīd făcĕre īnstĭtŭās, cūmprīmīs quærĕrĕ pār ēst. *Lr.* (II, 849).

Cūmquĕ *ou* Cūnquĕ. *Particule séparable* (*qui a produit la désinence française* conque). Quæ mē cūmquĕ vŏcānt tērræ. *V.* Mŏvēnt ūt mūndūm sīdĕră cūmquĕ. *Manil.* (III, 141). || *Qqf. placée seule. En toute circonstance.* Mĭhĭ cūmquĕ sălvē Rītĕ vŏcāntī. *H.*

† Cŭmŭlātĭm. *Par monceaux.* Āmbēsīs dăpĭbūs cŭmŭlātim āggēstă rĕdūndānt Fērcŭlă. *Prudent.* (*Apoth.* 721. *Ib.* 743). SYN. Ăcērvātĭm.

Cŭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Entassé, amoncelé.* Ātque ārmă sĭmūl cŭmŭlātă sŭpērstāns. *St.* Cŭmŭlātă fērcŭlă. *Id.* || *Plein, rempli.* Cŭmŭlātīs flōrĕ cănīstrīs. *O. Voy.* Plenus. || † *arch. avec le gén.* Scĕlĕrūm cŭmŭlātīssŭmĕ. *Pl.* (*Aul.* V, 1, 16. Adde *Cæcil.* ap. *Non.* 2, 455).

Cŭmŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Accumuler, amonceler.* Ēxănĭmēs cīrcūm cŭmŭlāntŭr ăcērvī. *St.* Nēvĕ Thyĕstæīs cŭmŭlēmūs vīscĕră mēnsīs. *O.* SYN. Ăccŭmŭlŏ, strŭŏ, āggĕrŏ, ăcērvŏ, etc. *Voy.* Aggero, as. || *Combler, remplir.* Fōrs ēt vōtă făcīt, cŭmŭlātque āltārĭă dōnīs. *V.* Cŭmŭlānt ŏnĕrātīs lāncĭbŭs ārās. Ăcēstēn Mūnĕrĭbūs cŭmŭlāt māgnīs. *Id.* SYN. Ăccŭmŭlŏ, ŏnĕrŏ, aūgĕŏ. || *Compléter, mettre le comble.* Sēd cŭmŭlēnt lībrās hōrdĕă nūdă dŭās. *O.* SYN. Īmplĕŏ. || *Au fig. Mettre le comble.* Hōspĭtĭūm lēctō cŭmŭlāssĕ jŭgālī. *O.* Gaūdĭă præmīssī cŭmŭlānt ĭnŏpīnă dŏlōrēs. *Cl.* Nūnc ădēst ōccāsĭŏ Bĕnĕfāctă cŭmŭlārĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 63). SYN. Īmplĕŏ, pērfĭcĭŏ, ābsōlvŏ.

Cŭmŭlŭs, ī, *m. Amas, monceau.* Īnsĕquĭtūr, cŭmŭlōsquĕ rŭīt mălĕ pīnguĭs ărēnæ. *V.* Īnsĕquĭtūr cŭmŭlō prærūptŭs ăquæ mōns. *Id.* Cŭmŭlūsque īmmānīs ăquārūm. *O.* Aūrī cŭmŭlōs. *Cl.* SYN. Āggĕr, ăcērvŭs, cōngĕrĭēs, strŭēs, cōpĭă, vīs. EP. Grāndĭs, īngēns, māgnŭs. || *Au fig. Comble.* Ēt āddīt Pērfĭdĭæ cŭmŭlūm, fālsīs pērjūrĭă vērbīs. *O.* Ūltĭmŭs aūtĕm ...rūīnæ cŭmŭlŭs. *J.* (3, 209). Ēt laūdūm cŭmŭlō bēātŭs ōmnī. *St.* Īnvĭdĭæ cŭmŭlŭs. *Cl.* Mălōrūm cŭmŭlŭs. *Sen.* (*Hip.* 1119).

Cūnābŭlă, ōrŭm, *n. pl. Berceau.* Īpsă tĭbī pūlchrōs fūndēnt cūnābŭlă flōrēs. *V.* SYN. Cūnæ. *Voy. ce mot.* || *Lieu de naissance.* Īdæūm Sĭmŏēntă, Jŏvīs cūnābŭlă pārvī. *Pp.* (III, 1, 27). || *En parlant des animaux.* Sēse īn cūnābŭlă cōndēnt (apes). *V.* || *Au fig.* Mōns Idæŭs ŭbī, ēt gēntīs cūnābŭlă nōstræ. *V.* (Sic et *V. Fl.* V, 418). Ūsque ā cūnābŭlīs. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 48). *Voy. le suiv.*

Cūnæ, ārŭm, *f. pl. Berceau.* Ēt tĕnĕr īn cūnīs fīlĭŭs ægĕr ĕrăt. *O.* Cūnārūm fūĕrās mōtŏr, Chărĭdēmĕ, mĕārŭm. *M.* (XI, 40, 1). SYN. Cūnābŭlă, īncūnābŭlă. EP. Prīmæ, pŭĕrīlēs, tĕnĕræ, mōllēs, căræ, dūlcēs, plăcĭdæ, quĭētæ. || *Nid.* Sūb trăbĭbūs cūnās tēctăquĕ pārvă făcīt (hirundo). *O. Voy.* Nidus. || *Au fig. Berceau, enfance.* Fūrtim īllūm prīmīs īnō mātērtĕră cūnīs Ēdŭcăt. *O.* (Adde *Prop.* II, 13, 43). Cūnārūm lăbŏr ēst āngŭēs sŭpĕrārĕ mĕārŭm. *O. Voy.* Infantia. || † *Au sing.* Præsēpĕ jăcēntī Cūna ĕrăt. *Amœn.* (vs. 116).

Cūnctābūndŭs, ă, ŭm. *Qui hésite.* Quōd cūnctābūndŭs nĭmĭūm quĭă crēdĕrĕ dīffĕrs. *Victor* (*Genes.* III, 458).

† Cūnctāmĕn, ĭnĭs, *n. Retard, lenteur.* Āc tārdō cŏhĭbēt cūnctāmĭnă lāpsū. *Avien.* (*Arat.* 135). Păvĭdæ cūnctāmĭnĕ mēntĭs. *P. Nol.* (24, 416).

Cūnctāns, tĭs. *Qui tarde ou diffère.* Rēgīnām thălămō cūnctāntem ăd līmĭnă prīmī Pœnōrum ēxspēctānt. *V.* Ăvĭdūsquĕ rĕfrīngĭt Cūnctāntĕm. *Id.* SYN. Mŏrāns, lēntŭs, sēgnĭs.

Cūnctāntĕr. *Lentement.* Cūnctāntērque ĕădēm pīgrēque ăccēptă rĕmīttīt. *C. Sev.* (*Ætn.* 411).

Cūnctātĭŏ, ōnĭs, *f. Délai, retard.* Nūlla ūnquām dē mōrte hŏmĭnīs cūnctātĭŏ lōnga ēst. *J.* (6, 221). Ād dēspĕrāndūm fōrsān cūnctātĭŏ mēntĭs. *Juvc.* (I, 60. Adde *Capel.* I, p. 9). *Voy.* Mora.

Cūnctātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui temporise.* Īnde ūltrō Phlĕgyās, ēt nōn cūnctātŏr ĭnīquī. *St.* (*Th.* III, 79).

Cūnctātŭs, ă, ŭm, *part. de* Cunctor. *Qui a tardé.* Lăcrĭmæque hæsērĕ părātæ, Ēt cūnctātă fĭdēs. *St.*

Cūnctī, *m. pl. Voy.* Cunctus.

† Cūnctĭpărēns, tĭs. *Père de toutes choses.* Ō Dēĕ cūnctĭpărēns, ănĭmæ dătŏr. *Prud.* (*Ham.* 931). *Voy.* Omniparens. || *Subst. m. Dieu.* (*Prud. Peri.* 14, 133.)

† Cūnctĭpătēns, tĭs. *Accessible à tous.* Vīvĭdă, cūnctĭpătēns, mēns īnnŭmĕrābĭlĭs, ūnă. *Dracont.* (II, 65).

† Cūnctĭpŏtēns, tĭs. *Tout-puissant.* Jēsū cūnctĭpŏtēns! ăĭt. *Prud.* (*Peri.* 7, 56. Adde *Alcim.* III, 408).

† Cūnctŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Cunctor. Tu hīc cūnctās? intŭs ălĭī fēstīnānt. Ĕŏ. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 13). Mēmbra ănĭmo ægrōtō Cūnctānt sŭffērrĕ lăbōrĕm. *Att.* (apud *Non.* 7, 9. Adde *Enn.* ibid. Cf. *Prisc.* 797).

Cūnctŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Tarder, différer, temporiser.* Cūnctātūrquĕ mĕtū, tĕlūmque īnstārĕ trĕmīscīt. *V.* Tămĕn īn vītā cūnctātŭr ĕt hærēt. *Lr.* (III, 408). Ūnŭs hŏmō nōbīs cūnctāndō rēstĭtŭīt rēm. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 4). SYN. Mŏrŏr, hærĕŏ, sŭbsīstŏ. *Voy.* Moror. || *Être lent, immobile.* Āt cōntrā tārdūm cūnctātŭr ŏlīvŭm. *Lr.* (II, 393. Scribitur et *Contor*).

Cūnctŭs, ă, ŭm. *Tout.* Cūnctŭs ŏb Ītălĭām tērrārūm claūdĭtŭr ōrbĭs. *V.* Cūnctă tĭbī Cĕrĕrēm pūbēs āgrēstĭs ădōrĕt. *Id.* (*Id. Æ.* I, 158; *St. Th.* V, 502; *Catul.* 64, 92). SYN. Ōmnĭs, quīsquĕ, *qqf.* tōtŭs. || *Ordint. au plur.* Cūnctī, æ, ă. *Tous.* Cūnctī sĭmŭl ōrĕ frĕmēbānt Dārdănĭdæ. *V.* Hæc Jŏvĕm sēntīrĕ dĕōsquĕ cūnctōs. *H.* Hīc hŏmĭnūm cūnctōs īngēntī cōrpŏrĕ præstāns. *O.* Ēt cūnctă tērrārūm sŭbāctă. *H.* Cūnctă vĭæ. *Lr.* (V, 739). SYN. Ōmnēs, ĭă. || *Absolt.* Cūnctī. *Tous les hommes, tous.* Cōnsĕquĭmūr cūnctī. *V.* Cūnctī cŏĕāmŭs. *O.*

Cŭnĕātŭs, ă, ŭm. *Qui a la forme d'un coin.* Prōmĭnĕt īn pōntūm cŭnĕātŭs ăcūmĭnĕ lōngō Cōllĭs. *O.* || *En parlant des théâtres.* Cīrcŭs, ĕt īnclūsī mōlēs cŭnĕātă thĕātrī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 5. *Id. Sept. Sap. prol.* 21). *Voy. le suiv.*

Cŭnĕŭs, ī, *m. Coin à fendre du bois.* Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fīssīlĕ līgnŭm. *V.* Sīlvă lăbāt, cŭnĕīsquĕ gĕmīt grāvĕ rōbŭr ădāctīs. *V. Fl.* (Adde *Hor. Od.* I, 35, 19). EP. Ăhēnŭs, fērrĕŭs, ăcūtŭs. || *Divers objets ayant la forme de coin. Pointe de vaisseau.* Dōnĕc ăb ēxtrēmæ cŭnĕō rătĭs Æsŏnĕ nātŭs Pāllădĭōs ŏlĕæ... rāmōs Ēxtŭlĭt. *St.* (*Th.* V, 416). Jāmquĕ lăbānt cŭnĕī, spŏlĭātăque tēgmĭnĕ cēræ Rīmă pătēt. *O.* || *Bataillon rangé en coin; bataillon.* Sīgnăque fīdă gĕrīt, cŭnĕūm făcīt. *Corip.* (*Johan.* VII, 430). Tūrbātī cŭnĕī, călĕfāctăque cōrdă tŭmūltū. *V.* Tūnc dēnsōs īntēr cŭnĕōs cōmprēssŭs. *L.* || *Gradins des théâtres.* Hūnc plaūsŭs hĭāntĕm Pēr cŭnĕōs, gĕmĭnātŭs ĕnĭm (corripuit). *V.* Vōcĭbŭs ēt plaūsū cŭnĕōs cērtārĕ sŏnāntēs. *L.*

Cŭnīcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Plein de lapins.* Cŭnīcŭlōsæ Cēltĭbērĭæ fīlī. *Cat.* (37, 18. Alii non bene de cavernis intelligunt. Nummus de quo *Spanhem, Diss.* IV, p. 79, mulierem cum olea sedentem exhibet, et juxta cuniculum : quæ Hispaniæ effigies).

Cŭnīcŭlŭs, ī, *m.* (κόνικλος). *Lapin.* Gaūdēt īn ēffōssīs hăbĭtārĕ cŭnīcŭlŭs āntrīs. *M* (XIII, 60). Thāllĕ,

mōllĭōr cŭnīcŭlī căpīllō. *Cat.* (25, 1). || *Chemin souterrain, mine.* Ăgĭtquĕ plūrēs āltĭŭs cŭnīcŭlōs. *Ph.* PPH. Tăcĭtæ vīæ. *M.* Ōccūltŭm ĭtĕr VERS. Āc vĕlŭt ōccūltūs sēcūrūm prōdĭt ĭn hōstēm Mīlēs, ĕt ēffōssī sūbtēr fūndāmĭnă cāmpī, Trānsĭlĭt ēlūsōs ārcānō lĭmĭtĕ mūrōs, Tūrbăquĕ dēcēptās vīctrīx ērūmpĭt ĭn ārcēs. *Cl.*

Cŭnīlă, *mieux que* Cōnīlă, æ, *f.* (κονίλη). *Sarriette, herbe odoriférante.* Sĕd ŭbi ābsīnthĭūm fīt, ātquĕ cŭnīlă gāllīnācĕă. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 90. De *Cunila* vid. *Col.* 6, 13; *Plin.* 20, 71).

Cūnquĕ. *Voy.* Cumque.

† Cūnŭlæ, ārŭm, *f. plur., dimin. de* Cunæ. Flētū mădēscūnt pārvŭlōrūm cūnŭlæ. *Prud.* (*Cathem.* 7, 164. *Ib.* 11, 98).

Cūpă *ou* Cūppă, æ, *f. Grand vase en bois pour contenir du vin* (*baril, tonnelet, quartaut*). Pōst hæc lūdūs ĕrāt cūpā pōtārĕ măgīstrā. *H.* Sūnt cūpæ, călĭcēs, cўăthī, rŏsă, tībĭă, chōrdæ. (*Copa*, 7.) Nāmquĕ rătēm văcŭæ sūstēntānt ūndĭquĕ cūpæ. *L.* (Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 113).

Cŭpēdĭă, *et plutôt* Cūpēdĭă *ou* Cūppēdĭă, ōrŭm, *n. pl. Friandises.* Mĕlĭūs dīcīs : nīl mōrōr cŭpēdĭă. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 32).

Cŭpēdĭārĭŭs, *ou plutôt* Cūpēdĭārĭūs, *et* Cūppēdĭnārĭūs, ĭī, *m. Pâtissier.* Cōncūrrūnt lætī mi ōbvĭām cūpēdĭnārĭī ōmnēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 25. Ubi *Donat.*).

† Cūpēdō *ou* Cūppēdō, ĭnĭs, *f. arch. Comme* Cupiditas. Aūt ălĭă quāvīs scīndūnt cūppēdĭnĕ cūræ *Lr.* (III, 1009. *Id.* I, 1106; V, 46, et sæpius).

Cŭpēncŭs, ī, *m. Prêtre, en langue sabine; nom d'homme.* Nēc dī tēxērĕ Cŭpēncŭm. *V.* (*Æ.* XII, 538. Ubi *Serv.* Adde *Sil.* IV, 535).

† Cūpēs *ou* Cūppēs. *Comme* Cupidus. Mēndāx, cūppēs, ăvārŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 13. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 2, 25, et *Fest.*).

Cŭpĭdē, *adv. Avec désir, passion.* Quōd cŭpĭdē pĕtĭīt, mātūrē plēnă rĕlīquĭt. *H.* Ēffōssūm tŭmŭlīs cŭpĭdē dēscēndĭt ĭn āntrŭm. *L.* Sērmōne ăb ĭpsō cōgnĭtūm cŭpĭdīssĭmē Ād sē rĕcēpĭt *Ph.* SYN. Ăvĭdē.

Cŭpīdĭnĕŭs, ă, ŭm. *De Cupidon.* Mōllĕ, Cŭpīdĭnĕīs nēc ĭnēxpūgnābĭlĕ tēlīs. *O.* (Habet et *Culex*, 408.) || *Beau comme Cupidon.* Blāndă Cŭpīdĭnĕī cūr nōn ămĕt ōră Lăbycæ. *M.* (VII, 86, 9).

Cŭpĭdĭtās, ātĭs, *f. Désir, passion.* Vērum ănĭmŭs ŭbĭ sĕmĕl sē cŭpĭdĭtātĕ dēvīnxĭt mălā. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 34. *Id. Phor.* V, 4, 2). *Voy.* Cupido. || *Désir des richesses, cupidité:* Ĭnjēcta ēst īllī dīvĭtĭārūm cŭpĭdĭtās. *Ph.* Īnstrūcta ĭnŏpĭa ēst, ĭn dīvĭtĭīs cŭpĭdĭtās. *P. Syr.* (Et *Pl. Merc.* I, 1, 28). *Voy.* Avaritia.

1. Cŭpīdō, ĭnĭs, *f. Violent désir.* Quæ lūcīs mĭsĕrīs tām dīră cŭpīdō? *V.* Sēnsĭt ĕnĭm nĭmĭă cæde ātquĕ cŭpīdĭnĕ fērrī. *Id.* Prædæ tām dīră cŭpīdo ēst. *O.* Tĭbi ăquæ ĕrĭt cŭpīdō. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 50). Cŭpīdō cēpĭt mĭsĕrām nūnc mē prōlŏquī. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 26). SYN. Ārdŏr, ămŏr, stŭdĭŭm, lĭbīdŏ, sĭtĭs, fămēs, dēsīdĕrĭŭm, cŭpĭdĭtās, æstŭs, vŏlūntās, ĭmpĕtŭs. EP. Ăvĭdă, ĭnēxplētă, īmmēnsă, ĭndŏmĭtă, īmmŏdĭcă, īmmŏdĕrātă, vĭŏlēntă, vĕhĕmēns; ānxĭă, vĭgĭl, īnsōmnĭs, sōllĭcĭtă, mĭsĕră, cæcă, dīră, nĕfāndă, scĕlĕrātă, fŭrĭōsă, ĭmprŏbă, tūrpĭs. || *En partic. Désir des richesses, cupidité.* Fērvĕt ăvārĭtĭā mĭsĕrāquĕ cŭpīdĭnĕ pēctŭs. *H.* Crēvērūnt ĕt ŏpēs, ĕt ŏpūm fŭrĭōsă cŭpīdō. *O. Voy.* Avaritia. || *Amour, passion.* Īllūm fūrtīvæ jŭvĕrĕ cŭpīdĭnĭs ārtēs. *O.* Cōntāctūm nūllīs āntĕ cŭpīdĭnĭbŭs. *Pp.* (I, 1, 2). *Voy.* Amor, Libido. || *Au plur. En gén. Passions.* Rēspōnsārĕ cŭpīdĭnĭbūs, cōntēmnĕre hŏnōrēs. *H. Voy.* Libido || — jējūnă. *Appétit.* Sīc ēxplētūr jējūnă cŭpīdō. *Lr.* (IV, 874). *Voy.* Fames. || *m. Même sens que le f.* Nēc lĕvēs sōmnōs tĭmŏr, aūt cŭpīdō Sōrdĭdŭs aūfērt. *H.* Nūllŭs hĭs aūrī fŭĭt Cæcŭs cŭpīdō. *Sen.* (*Hip.* 527. Adde *Hor. Od.* III, 16, 39; *Sil.* IV, 99; *Pl. Amp.* II, 2, 210). *Voy. le suiv*

2. Cŭpīdō, ĭnĭs, *m. Cupidon, fils de Vénus, dieu de l'amour.* Ōtĭă sī tōllās, pĕrĭērĕ Cŭpīdĭnĭs ārcŭs. *O.* Tĕnĕrā vŏlŭcēr cūm mātrĕ Cŭpīdō. *Id.* SYN. Ămŏr, *qqf.* Ālĭgĕr, Ālēs. EP. Păphĭŭs, Īdālĭŭs, Cnĭdĭŭs, Cўthĕrēĭŭs; ālēs, ālātŭs, ālĭgĕr, lĕvĭs; ārmĭgĕr, phărĕtrātŭs; pūlchĕr, vĕnūstŭs, blāndŭs, tĕnĕr; dīrŭs, crūdēlĭs, īmmītĭs, ĭmprŏbŭs, sævŭs; lāscīvŭs, nūdŭs. PPH. Cўthĕrēĭă prōlēs. Vĕnĕrĭs nātŭs. Cўthĕrēæ pŭĕr ālēs. Cnĭdĭŭs, Păphĭŭs pŭĕr, dĕŭs. Pŭĕr vŏlātĭlĭs. Præpĕs dĕŭs. Vĕnĕrĭs ālmæ prōgĕnĭēs. Ămōrĭs, Cŭpīdĭnĭs ārmă, ārcŭs. VERS. Ērgo hĭs ālĭgĕrūm dīctīs āffātŭr Ămōrĕm. *V.* Sūccŭbŭĭt tēlīs præpĕtĭs ĭpsĕ dĕī. *O.* Vĕnĕrēmque ĕt īllī Sēmpĕr hærēntēm pŭĕrūm cănēbāt. *H.* Vĕnŭs ēt rĕmīssō Fīlĭŭs ārcū. Sēmpĕr ārdēntēs ăcŭēns săgīttās Cōtĕ crŭēntā. *Id.* Sī mĕă tēlă dĕdī blāndō mĕdĭcātă vĕnēnō (loquitur Venus). *Sil.* Tĭmēndĕ mātrĭs tēlĭgĕr sævæ pŭĕr. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 662 sq.; *Cat.* 64, 95; *Sen. Hip.* 195; *Oct.* 807). || *Il y avait un autre Amour, nommé Antéros, également fils de Vénus, et frère du précédent : c'était le dieu de l'amour réciproque.* Gĕmĭnōrūm mātĕr Ămōrūm. *O.* (*Fast.* IV, 1). Cōncŭtĭt tædās gĕmĭnūs Cŭpīdō. *Sen.* (*OEd.* 500. Cf. *Cic. Nat. Deor.* 3, 23). || *Au pl. Les Amours.* Ātque ōmnēs Vĕnĕrēs Cŭpīdĭnēsquĕ Hōc sūnt cōndĭtă, quō Părĭs, sĕpŭlchrō. *M.* (XI, 13, 6. *Id.* IX, 12, 9; *Sil.* VII, 441 sq.; *Cl. Nupt. Hon. et Mar.* 49 sq.). SYN. Ămōrēs, Ālĭgĕrī. PPH. Āgmĕn Ămōrūm. *St.* Tūrbă Vĕnĕrĭs. *Sil.*

Cŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui désire.* Ēt pătĕăt cŭpĭdīs sēmpĕr ăpērtă dŏmŭs. *Tib.* (I, 9, 58). Cŭpĭdūm, pătĕr ōptĭmĕ, vīrēs Dēfĭcĭūnt. *H.* Cŭpĭdūsquĕ mŏrīrī. *O.* SYN. Cŭpĭēns, ōptāns, vŏlēns, ăvĭdŭs. PPH. Cŭpīdĭnĕ căptŭs, dūctŭs, tāctŭs, āccēnsŭs, răptŭs, ābrĕptŭs. || *En partic. Avide, cupide.* Cŭpĭdæ dīcĕt ăvārĭtĭæ. *M.* (XI, 58, 12. Adde *Hor. Epist.* I, 2, 24). *Voy.* Avarus. || *Épris d'amour.* Ēt cŭpĭdūm fīctā dētĭnŭīssĕ mŏrā. *Tib.* (I, 8, 74. Adde *Ov. Her.* 5, 129; *Mart.* XI, 78, 5). *Voy.* Amans. || *En parlant d'une chose.* Cŭpĭdās ĭnjĭcĭūntquĕ mănūs. *O.* Cŭpĭdă lĭnguă. *Id.* || † *arch. avec l'abl.* Vīnō mŏdŏ cŭpĭdæ ēstĭs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 50.)

Cŭpĭēnnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* I, 2, 36.)

Cŭpĭēns, tĭs, *part. de* Cupio. *Qui désire.* Quæsītă tōtā nōctĕ, cŭpĭēntēm fŭgīs. *Senec.* (*Troad.* 1178). SYN. Cŭpĭdŭs, vŏlēns, ăvēns. *Voy.* Cupidus. || *Adj.* Cŭpĭēntī lībĕrōrūm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 74. *Id Mil.* IV, 2, 58).

† Cŭpĭēntĕr, *arch. Comme* Cupide. Stūltŭ' st quī cŭpĭdă cŭpĭēns cŭpĭēntĕr cŭpĭt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 173. *Att.* ibid.; *Pl. Ps.* II, 3, 17).

Cŭpĭō, ĭs, īvī *et* ĭī, ītŭm. ĕrĕ. *Désirer.* Ēt fŭgĭt ād sălĭcēs, ĕt sē cŭpĭt āntĕ vĭdērī. *V.* Sæpĕ fŭgām Dănăī Trōjā cŭpĭērĕ rĕlīctā Mōlīrī. *Id.* Nītĭmŭr ĭn vĕtĭtūm sēmpĕr, cŭpĭmūsquĕ nĕgātă. *O.* Quēm cŭpĕrēnt naūtæ, nōn ĕgŏ, vēntŭs ĕrāt. Pōssĕ mŏrī cŭpĭēs. *Id.* SYN. Pērcŭpĭō, vŏlō, ōptō, ēxōptō, pĕtō, ēxpĕtō, āppĕtō, dēsīdĕrō, ārdĕō, flāgrō, ăvĕō, quærō, rĕquīrō, pōstŭlō, āmbĭō, pōscō, ādspīrō, āffĕctō, stŭdĕō. PPH. Mĭhī plăcĕt, lĭbĕt, ārrīdĕt, cōrdī ēst. Mĭhī ēst cŭpīdō *ou* ămŏr. Mēns *ou* ănĭmŭs ēst. Fērt ănĭmŭs. Cŭpīdĭnĕ ārdĕō, flāgrō. Cŭpīdō mē cēpĭt. VERS. Ālĭquĭd jāmdūdūm īnvādĕrĕ māgnŭm Mēns ăgĭtāt mĭhĭ. *V.* Quōd vōtīs ōptāstĭs, ădēst. Hăbēs quōd tōtā mēntĕ pĕtīstī. Cōncūrrĕre ĭn ārcēm Cūm sŏcĭīs ārdēnt ănĭmī. Mĭhĭ mēns jŭvĕnīli ārdēbāt ămōrĕ Cōmpēllārĕ vĭrūm. Īdem ōmnēs sĭmŭl ārdŏr hăbĕt. Quōd sī tāntŭs

ămŏr mēntī, sī tāntă cŭpīdo ēst. Sēd sī tāntŭs ămŏr cāsūs cōgnōscĕrĕ nōstrōs. Sī fērt ĭtă cōrdĕ vŏlūntās. *Id.* Quām mĕă vōtă pĕtūnt (tellus). *O.* Hōc ĕrăt īn vōtīs. *H.* Quīd dēxtĕr sĕnĭō fērrĕt, Scīre ĕrăt īn vōtō. *Pers. Voy.* Volo 2. || † Cŭpĭŏ, īs, īrĕ, *arch.* Cōnfrīngĕre ŭt ārctă Nātūræ prīmūs pōrtārŭm clāustră cŭpīrĕt. *Lr.* (I, 71). Laūdŏ. Laūdātō quāndo īllūd, quōd cŭpīs, ēffēcĕrŏ. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 85. Cf. *Prisc.* 879; *Non.* 10, 16).

† Cŭpīscŏ, īs, ĕrĕ. *Désirer.* Bŏnūs vĭr ēt săpĭēns bŏnūm, Dĕūm vĭdērĕ quī cŭpīscĭt. *August.* (*Music* 4, 4).

Cŭpītŭs, ă, ŭm, *part. p. Désiré.* Nēc sēsē dĕdĭt īn cōnspēctūm cōrdĕ cŭpītŭs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20. Et *Lucret.* III, 773; *Ov. Fast.* III, 21; *Sen. Hip.* 837). SYN. Ōptātŭs, ēxōptātŭs.

Cūppēdŏ, Cūppēs. *Voy.* Cupedo, etc.

Cūpră, æ, *f. Nom de Junon chez les Étrusques.* Ēt queīs līttŏrĕæ fūmānt āltārĭă Cūpræ. *Sil.* (VIII, 432. *Strab.* 5 : τὸ τῆς Κύπρας ἱερόν).

Cŭprēssĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des cyprès.* Īpsă cŭprēssĭfĕrī lātŭĕrūnt sāxă Lŷcēī. *Alcim.* (IV, 518). Hæc ēnīxă jŭgō cŭprēssĭfĕræ Cŷllēnēs. *O.*

Cŭprēssŭs, *et rarement* Cŭprēssŭs, ī *et* ūs, *f. Cyprès, arbre funèbre, toujours vert.* Ēt nōn plēbēĭōs lūctūs tēstātă cŭprēssŭs. *L.* Quāntūm lēntă sŏlēnt īntĕr vībūrnă cŭprēssī. *V.* Mœstāquĕ cŏmām dāmnārĕ cŭprēssō. *St.* Flāmmātī Phăĕthōntĭs, ĕt āĕrĭă cŭprēssū. *Cat.* (64, 292). SYN. Cŷpărīssŭs. EP. Mœstă, fērālĭs, trīstĭs, lūgŭbrĭs, fūnēstă, fūnĕrĕă, fūnĕbrĭs, īnvīsă, ātră, īnfaūstă, īnfēlīx; āltă, ārdŭă, cēlsă, prōcēră; vĭrēns, vĭrĭdĭs; cōnĭfĕră. VERS. Āræ Cærŭlĕīs mœstæ vīttĭs ātrāquĕ cŭprēssō. *V.* Brūmāque īllæsă cŭprēssŭs. *St.* Tŭmŭlōs tēctūră cŭprēssŭs. *Cl.* Fūnĕrĭs āră mĭhī fērālī cīnctă cŭprēssū. *O.* Tōllēbānt gĕmĭnæ căpĭta īnvĭŏlātă cŭprēssūs. *Cl.* Gaūdēnt fērālī cīrcūm tŭmŭlātă cŭprēssū. *Petr.* || † *arch. m.* Pīnōs rēctōsquĕ cŭprēssŭs. *Enn.* (apud *Gell.* 13, 20, et ap. *Non.* 3, 34).

Cūr, *adv. Pourquoi?* Cūr nōn īpsă vĕnīt? cūr hæc cērtāmĭnă vītăt? *O.* Cūr īn ămīcōrūm vĭtĭīs tām cērnĭs ăcūtūm? *H.* Aūt cūr hæc vūlnĕră cērnō? *V.* SYN. Quārē, quĭd, ūndĕ, quĭānăm, cūrnăm, ūndĕnăm? PPH. Quā caūsā? Quā grātĭā? Quānām grātĭā? Quānām caūsā? Quīd caūsæ ēst? Quĭd ĭtă? PHR. Quæ caūsă sĕrēnōs Tūrbāvīt vūltūs? *V.* Nīlĕ pătĕr, quānām pōssūm tē dīcĕrĕ caūsā... Ōccŭlŭīssĕ căpŭt? *Tib.* Quæ rătĭo ēst? īnquĭs. *M.* || *Pourquoi, sans interrog.* Mūltă quĭdēm dīxī cūr ēxcūsātŭs ăbīrĕm. *H.* SYN. Quārē, quāprōptĕr. || *Qqf. Parce que.* Īrāscăr ămīcīs Cūr mē fūnēstō prōpĕrĕnt ārcērĕ vĕtērnō. *H.* SYN. Quŏd. || Cūrvĕ *ou* Cūr-vĕ. *Ou pourquoi.* Cūr īnvīdă Mēmphĭs, Cūrvĕ Thĕrāpnæī lāscīvĭăt ōră Cănōpī? *St.* (Et *Prop.* II, 32, 5).

Cūră, æ, *f. Soin, travail.* Jām tum ācēr cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt īn ānnūm Rūstĭcŭs. *V.* Quĭbŭs... Cūră pĕnūm strŭĕrĕ. *Id.* SYN. Lăbŏr, ŏpĕră, *qqf.* mūnŭs. || *Soin, application à un travail.* Quūmque ănĭmo ēt vĭgĭlī pērspēxĕrăt ōmnĭă cūrā. *O. Voy.* Sedulitas. || *Soin, souci, intérêt.* Pōst pārtūm, cūra īn vĭtŭlōs trādūcĭtŭr ōmnĭs. *V.* Nēc spēs lībērtātĭs ĕrăt, nēc cūră pĕcūlī. *Id.* SYN. Rēspēctŭs. || *Soins, action de soigner, surtout un malade.* Sæpe ălĭquēm sōlērs mĕdĭcōrūm cūră rĕlīquĭt. *O.* Mœstă rĕfōvēbāt pēctŏră cūră. *Sil.* Quō mĭnŭs ēst īllīs cūræ mōrtālĭs ĕgēstās. *V.* SYN. Cūrātĭŏ. || *Soin, parure.* Dīscĭtĕ quæ făcĭēm cōmmēndēt cūră, pŭēllæ. *O.* Ēt făcĭūnt cūră nē vĭdĕāntŭr ănūs. *Id.* Āc sŭă flāvĭs Rēddĭtă cūră cŏmīs. *V. Fl. Voy.* Cultus. || *Qqf. Résultat d'un travail, ouvrage.* Quōrūm quōd īnēdĭtă cūra ēst. *O. Voy.* Opus. || *Soin, affection, objet de l'affection.* Ōmnĭs īn Āscănĭō cārī stăt cūră părēntĭs. *V.* Quōnăm nōstrī tĭbĭ cūră rĕcēssĭt? Raūcæ, tŭă cūră, pălūmbēs. Rēspōndēt cūrīs, æquātquĕ Sīchæūs ămōrĕm. *Id.* Bācchī cūră, Fălērnŭs ăgĕr. *Tib.* (1, 9, 34). SYN. Ămŏr, stŭdĭŭm. || *Soins, soucis, inquiétude.* Āt rēgīnă, grăvī jāmdūdūm saūcĭă cūrā. *V.* SYN. Ānxĭĕtās, sōllĭcĭtūdŏ, mœrŏr, āngŏr, dŏlŏr. EP. Ātră, trīstĭs, mœstă, mĭsĕră, grăvĭs, dīră, ĕdāx, sĕquāx, mŏlēstă, īmpōrtūnă, ăcērbă, ămāră, īngrātă; īnsōmnĭs, vĭgĭl, īrrĕquĭētă, sōllĭcĭtă, ægră, ānxĭă; sēcrētă, ārcānă, tăcĭtă. PPH. Cūrārūm stĭmŭlī, mōrsūs, pōndŭs, mōlēs, ēxāmĕn, tūrbă, æstŭs. Ănĭmī āngŏr. || *Être en proie aux soucis.* Cūrīs āngŏr, ăgĭtŏr, tōrquĕŏr, ūrgĕŏr, vēxŏr, cōnsūmŏr, crŭcĭŏr, ēxcrŭcĭŏr, dīscrŭcĭŏr, cōnfĭcĭŏr, stĭmŭlŏr, sōllĭcĭtŏr, tūrbŏr, vērsŏr, jăcĭŏr, prĕmŏr, ōpprĭmŏr, ēxērcĕŏr, ābsūmŏr, măcĕrŏr, cārpŏr, vărĭŏ, flūctŭŏ. Dīscrŭcĭŏr ănĭmī *ou* ănĭmō. Cūră ănĭmūm, mēntĕm, pēctŭs, pēctŏră, cōrdă, præcōrdĭă āngĭt, crŭcĭăt, tūrbăt, tōrquĕt, rōdĭt, etc. Cūră mĕdūllās tōrquĕt, ēxēdĭt, pĕrēdĭt. Cūrās ănĭmō, pēctŏrĕ vōlvŏ, vērsŏ. Cūrīs ægĕr, ēxērcĭtŭs, ānxĭŭs, saūcĭŭs, fēssŭs. VERS. Nūnc hūc īngēntēs, nūnc īllūc pēctŏrĕ cūrās Mūtābăt vērsāns. *V.* Tūm vēro īn cūrās ănĭmūs dīdūcĭtŭr ōmnēs. Dīvērsæquĕ vŏcānt ănĭmum īn cōntrārĭă cūræ. Ātque ănĭmūm nūnc hūc cĕlĕrēm, nūnc dīvĭdĭt īllūc, Īn pārtēsque răpīt vărĭās, pērque ōmnĭă vērsăt. Māgnō cūrārūm flūctŭăt æstū. *Id.* Māgnīs cūrārūm flūctŭăt ūndīs. *Cat.* Quām pĕnĭtŭs mœstās ēxēdĭt cūră mĕdūllās! *Id.* Æsŏnĭdēn vărĭōs īncērtă pĕr æstūs Mēns răpĭt ūndāntēm cūrīs. *V. Fl.* Sīc mĕă pērpĕtŭīs lĭquĕfīūnt pēctŏră cūrīs. *O.* Vōlvĕrĕ cūrārūm trīstēs īn pēctŏrĕ flūctūs. *Lr.* Dīvērsāsquĕ tŭīs ăgĭtăt mēns ānxĭă cūrās. *Tib.* Cūrīs ănĭmūm mōrdācĭbŭs āngĭt (Pompeius). *L.* Quīd tām sōllĭcĭtīs vītām cōnsūmĭmŭs ānnīs? *Manil.* Lāssŭs, cūrā cōnfēctūs stŭpĕt. *Ter.* || *Dissiper les inquiétudes; en être délivré.* Cūrām *ou* Cūrās āvērtŏ, ēxĭmŏ, ădĭmŏ, cōmpēscŏ, rĕmŏvĕŏ, dēmŏ, ērĭpĭŏ, pēllŏ, ēxpēllŏ, pōnŏ, dēpōnŏ, ābjĭcĭŏ, mĭttŏ, dīmīttŏ, sōlvŏ, rĕsōlvŏ, ēxtĕnŭŏ, āttĕnŭŏ, fāllŏ, ēmŏvĕŏ, lĕvŏ. Ănĭmūm cūrīs sōlvŏ, ēxsōlvŏ, ēxŭŏ, lĕvŏ, lībĕrŏ. Cūrīs fīnĕm īmpōnŏ. Cūrīs lĕvŏr. Cūræ ănĭmūm rĕlīnquūnt. Cūră cōnsēdĭt. VERS. Jām vīnō quærēns, jām sōmnō fāllĕrĕ cūrām. *H.* Mēns cūrā sēmōtă mĕtūquĕ. *Lr.* Sēdātīs rĕquĭērūnt pēctŏră cūrīs. *St.* Sōlvĭtĕ cōrdĕ mĕtūm, Teūcrī; sēclūdĭtĕ cūrās. *V.* Lēnībānt cūrās ēt cōrda ōblītă lăbōrūm. *Id.* Āb hāc cūrā mēns rĕlĕvātă mĕa ēst. *O.* Cūrās ēt cōrpŏră sōmnŭs Sōlvĕrăt. Lēntēscūnt pēctŏrĕ cūræ. *Id.* || *Donner du travail, ou Causer du souci.* Cūrām āffĕrŏ, īnjĭcĭŏ, ēxhĭbĕŏ. Cūră āffĭcĭŏ. VERS. Tĕnĕrīs cūram ēxhĭbĭtūră pŭēllīs. *Tib.* (II, 1, 61, de lana). Māgnām mi īnjēcĭt sŭā cōmmŏdĭtātĕ cūrām. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 76). || Cūră ēst. *S'inquiéter de, veiller à.* Cœlī prædīscĕrĕ mōrĕm Cūră sĭt. *V.* Quīd ăgăt Stĕphănĭūm, cūra ēst. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 3). || Cūræ ēst, hăbĕŏ. *S'intéresser à.* Ērgo īllī cūræ cōntĭgĭt ēssĕ tŭæ! *O.* Cūræ, quīd tĭbĭ dēsĭt, hăbĕt. *Id.* || Cūrām ăgŏ. *Prendre soin.* Cūrām prō nōbīs hōspĭtĭs, ūxŏr, ăgās. *O.*

? Cūrābĭlĭs, ĕ. *Dont on peut guérir, qui n'est pas mortel.* Ōmnēsquĕ mănĭplī Cōnsēnsū māgno ēffĭcĭūnt, cūrābĭlĭs ūt sĭt Vīndĭctă. *J.* (16, 20. Sic vulgo. Alii conj. *officiunt* : *Curabitis*, ut sint verba militum).

Cūrălĭūm. *Voy.* Coralium.

† Cūrāssīm, īs, *arch. pour* Curaverim. Nīl mē cūrāssīs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 93. *Id. Ps.* I, 3, 3).

Cūrātĭŏ, ōnĭs, *f. Soin.* Mē sĭnās cūrāre ăncīllās, quæ mĕa ēst cūrātĭŏ. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 43. *Id. Amp.* I, 3, 21). || *Soins qu'on donne à un malade, cure* Āt sānĭtātēm dūm vĕnīt cūrātĭŏ. *Ph.* Dūm fĭdĕī mĕrĭtīs crēscĭt cūrātĭŏ cārnĭs. *Paul. Petr* (*V. S. M.*

IV, 121). Nōn īntēllēctī nūlla ēst cūrātĭō mōrbī. *Maximian.* (3, 55). SYN. Cūră.

Cūrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui prend soin, agent, intendant.* Cūrātōrĭs ĕgēt, quī nāvēm mērcĭbŭs īmplēt. *J.* (11, 288). Quŏdque ăd līndōrūm cūrātōrēs āttĭnēt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 36). || *Curateur des biens d'un mineur.* Nēc cūrātōrĭs ĕgĕrĕ Ā prætōrĕ dătī. *H.*

† Cūrātūră, æ, *f. Soins, particulièrement pour nourrir, élever.* Tamĕtsī bŏna ēst nātūră, rēddūnt cūrātūrā jūncĕās. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 25).

Cūrātŭs, ă, ŭm. *Soigné.* Mōrtālĭă nūllī Sūnt cūrātă dĕō. *L.* || *En partic. en part. du corps.* Dīctō cĭtĭŭs cūrātă sŏpōrī Mēmbră dĕdĭt. *H.* Lætāntēs, vīnō cūrātōs. *Enn.* (apud *Prisc.* 647. Adde *Hor. Epist.* I, 4, 15).

Cūrcŭlĭō *ou* Gūrgŭlĭō, ōnĭs, *m. Charançon, insecte qui ronge le blé.* Cūrcŭlĭo, ātque ĭnŏpī mĕtŭēns fōrmīcă sĕnēctæ. *V.* Nēc tĭmŭīt nē cōngēstūm pŏpŭlētŭr ăcērvŭm Cūrcŭlĭō. *Prud.* (*Sym.* II, 1053). || *Personnage et nom d'une pièce de Plaute.* (*Pl. Trin.* IV, 4, 9.)

Cūrcŭlĭūncŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Curculio. (*Pl. Rud.* V, 2, 38. Cf. *Prisc.* 614.)

Cŭrēnsĭs, ĕ. *De Cures* Ā trĭbŭs hūnc prīmūm tūrbă Cŭrēnsĭs hăbĕt. *O.*

Cŭrēs, ĭŭm, *f. pl. Cures, ville des Sabins, et habitants de cette ville, dont le roi Tatius fit alliance avec Romulus, et réunit son peuple aux Romains : de là vint le nom de* Quirites. Fūndābĭt Cŭrĭbŭs pārvīs ēt paūpĕrĕ tērrā. *V.* Rōmānīs jūnxērăt īllĕ Cŭrēs. *O.* (Adde *Sil.* III, 594).

Cūrētæ. *Au lieu de* Curictæ.

1. Cŭrētēs, ŭm, *m. pl. Les mêmes que* Cures. (*Varr. L. L.* 5, 51.) || *Au sing.* Tŭbĭcēn vīcīnă Cŭrētĭs Quūm quătĕrēt lēntō mūrmŭrĕ săxă Jŏvĭs *Pp* (IV, 4, 9).

2. Cūrētēs, ŭm, *m. pl.* (Κούρητες). *Les Curètes, peuple d'origine phrygienne, vinrent s'établir en Crète, en passant par le nord de la Grèce. Chargés de nourrir Jupiter, ils couvraient les vagissements du dieu en frappant sur des boucliers ou avec des cymbales. Cybèle reconnaissante les choisit pour ses prêtres. On les nomme aussi Corybantes et Dactyles* (*Diom.* p. 474). *D'autres distinguent les Curètes et les Corybantes.* Cūrētūm sŏnĭtŭs, crĕpĭtāntĭăque æră sĕcūtæ. *V.* Tērrĭfĭcās căpĭtūm quătĭēntēs nūmĭnĕ crīstās, Dīctæōs rĕfĕrūnt Cūrētās, quī Jŏvĭs īllūm Vāgītum īn Crētā quōndam ŏccūltāssĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (II, 633 sq.) Hōc Cūrētēs hăbēnt ; hōc Cŏrўbāntēs ŏpŭs. *O.* SYN. Cŏrўbāntēs, Dāctўlī, Gāllī. EP. Phrўgĭī, Phrўgēs, Dīctæī, Īdæī, sēmĭvĭrī, vĕtĕrēs, īnsānī, fŭrĭōsī. PPH. Īdæī chŏrī. *Pp.* Mātrĭs dĕūm chŏrŭs. *J.* Cūrētūm sēmĭvĭrī chŏrī. *Sil.* (Cf. *Catul.* 63 ; *Ovid. Met.* IV, 282 sq. ; *Fast.* IV, 361 ; *Sil.* XV, 308 ; XVII, 18 ; *Prop.* III, 17, 36 ; *Mart.* IX, 2, 7 ; *Juv* 2, 111 ; *Pers.* 5, 186 ; *Avien. Arat.* 110 sq.)

Cūrētĭcŭs, ă, ŭm (Κουρητικός). *De Crète.* Cārmĭnă Dīctæīs aūdīt Cūrētĭcă sīlvīs. *Calp.* (4, 96). || 2. *D'Acarnanie.* Œnēāsquĕ dŏmōs, Cūrētĭcă tēctă sŭbībăt. *Sil.* (XV, 308). *Voy. le suiv.*

Cūrētĭs, ĭdĭs, *f.* (Κουρῆτις). *De Crète.* Rătĭbŭs Cūrētĭdă tērrām Cōntĭgĭt. *O. Voy.* Cressa. || *Ancien nom de l'Acarnanie.* (*Plin.* 4, 2 ; *Strab.* 10.)

Cūrĭă, æ, *f. Curie, trentième partie de la cité romaine.* Sīgnātūr cērtā cūrĭă quæquĕ nŏtā. *O.* || *Salle de délibérations du sénat romain, sénat.* Cūrĭă paūpĕrĭbŭs claūsa ēst ; dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *O.* Nōn rĕplēnda ēst cūrĭă vērbīs. *V.* SYN. Sĕnātŭs. || *Par ext. Sénat des autres peuples.* Ērgo ŏccūltă tĕgēs, ŭt cūrĭă Mārtĭs Āthēnīs. *J.* (9, 101).

Cūrĭālĭs, ĕ. *De curie.* || Cūrĭālēs, ĭŭm, *m f. pl Qui sont d'une même curie.* Ītăque ăbībam īnvītŭs, nām nĕquĕ quīsquām cūrĭālĭūm vĕnĭt. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 2. Cf. *Prisc.* 567 et 630).

Cūrĭātĭŭs, ĭī, *m. Curiace, nom romain. Sous Tullus Hostilius, les trois Curiaces combattirent contre les trois Horaces.* || *Curiatius Maternus, poëte sous Domitien.* Quūm Tībūrtīnās dāmnēt Cūrĭātĭŭs aūrās. *M.* (IV, 60, 3). *Voy.* Maternus.

Cŭrĭctæ, ārŭm *et sync.* ūm, *m. pl. Habitants de Curicta, ville de l'Illyrie.* Īllīc bēllācī cōnfīsŭs gēntĕ Cŭrīctūm, Quōs ălĭt Ādrĭăcō tēllūs cīrcūmflŭă pōntō. *L.* (II, 406. Alii leg. perperam *Curetum.* Eosdem *Curictas* vocat *Plin.* 3, 25).

1. Cūrĭō, ōnĭs, *m. Maigre.* Vŏlo ēx tē scīrĕ quĭd sĭt āgnŭs cūrĭō. — Qui ŏssa ātquĕ pēllĭs tōtŭ'st, ĭtă cūrā măcĕt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 27. Cf. *Fest.* Et *Non.* 2, 130 : « *Curio,* curiosus. »)

2. Cūrĭō, ōnĭs, *m. Prêtre de chaque curie.* Cūrĭō lēgĭtĭmīs nūnc Fōrnācālĭă vērbīs Māxĭmŭs īndīcĭt. *O.* (Cf. *Fest.* in v. *Maximus.*)

3. Cūrĭō, ōnĭs, *m. Surnom des membres de la famille Scribonia.* || 1. *Chef des Picentins dans la seconde guerre punique.* Quĭd, quī Pīcēnæ stĭmŭlăt tēllūrĭs ălūmnōs, Hōrrĭdŭs ēt squāmīs ĕt ĕquīnā Cūrĭō crīstā ? *Sil.* (VIII, 424). || 2. *Le plus illustre est l'orateur Curion, qui embrassa le parti de César, et qui se tua, pour ne pas tomber entre les mains de Juba.* Aūdāx vēnālī cŏmĭtātŭr Cūrĭō līnguā : Vōx quōndām pŏpŭlī, lībērtātēmquĕ tŭērī Aūsŭs, ĕt ārmātōs plēbī mīscērĕ pŏtēntēs. *L.* (I, 269. *Id.* III, 59).

Cūrĭōsĭtās, ātĭs, *f. Recherche soigneuse.*

Cūrĭōsŭs, ă, ŭm. *Soigneux, qui recherche avec soin.* Ŭt īpsĕ nōstī cūrĭōsŭs, ēt pŏlō. *H.* Quŏt nēc pērnŭmĕrārĕ cūrĭōsī Pōssīnt. *Cat.* (7, 11. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 5). || *En mauv. part : Qui s'occupe des affaires des autres, curieux, indiscret.* Sēd cūrĭōsī sūnt hīc quām plūrēs mălī, Ălĭēnās rēs quī cūrānt stŭdĭō māxŭmō. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 44. *Ib.* 54). Quīdām cūrĭōsĭŏr : Sīmōnĭdē, tu ēx ŏpĭbŭs nīl sūmĭs tŭīs ? *Ph.* || † *Maigre.* Măgĕ cūrĭōsām nūsquam ēsse ūllām bēstĭăm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 26). *Voy.* Curio 1.

Cŭrĭs, ĭs, *f.* (*mot sabin*). *Lance.* Sīvĕ quŏd hāstă cŭrĭs prīscīs ēst dīctă Săbīnīs. *O.* (*Fast.* II, 477. Cf. *Macr.* 1, 9 ; *Fest.* in v. *Quiris* ; nam et sic scribitur).

† Cŭrĭŭs, ă, ŭm (κύριος). *Certain ; ou capital, très grand.* Căvēsĭs tĭbi ā cŭrĭo īnfōrtūnĭō. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 44).

Cŭrĭŭs, ĭī, *m. M. Curius Dentatus, Romain célèbre par ses victoires et par son désintéressement.* Paūpĕr ĕrāt Cŭrĭŭs, rēgēs quūm vīncĕrĕt ārmīs. *Cl.* Īncōmptīs Cŭrĭūm căpīllīs. *H.* Āntīquōs Cŭrĭōrūm pāssă lĭgōnēs. *L.* (Adde *Ov. Fast.* V, 131 ; *Juv.* 2, 3 ; *Mart.* VI, 64). || *Qqf. au plur Les Curiaces.* Ēt cĕcĭnīt Cŭrĭōs frātrēs ēt Hōrātĭă pīlă. *Pp.* (III, 3, 7).

Cūrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Prendre soin de, soigner.* Ēst ĕtĭam īllĕ lăbōr cūrāndīs vītĭbŭs āltĕr. *V.* Nēmpe ŭt cūrēntŭr rēcte hæc ? *Ter.* (*And.* I, 1, 2). Pēllĭcŭlām cūrārĕ jŭbē. *H.* SYN. Cŏlŏ, *qqf.* trāctŏ, părŏ, ōrnŏ, īnvĭgĭlŏ. PPH. Mĭhī cūră *ou* cūræ ēst. Cūræ hăbĕō. Nōn nĕglĭgŏ. Cūrām sūscĭpĭō. Cūrās īmpēndŏ, īntēndō. Ŏpĕrām dō. VERS. Cūra īn vĭtŭlōs trădūcĭtŭr ōmnĭs. *V.* Tāntō me īmpēnsĭŭs æquum ēst Cōnsŭlĕrĕ. Hæc quŏquĕ nōn cūrā nōbīs lĕvĭŏrĕ tŭēndă. *Id.* || *Soigner un malade, une blessure.* Cūrāndō quædām fĭĕrī mājōră vĭdēmŭs Vūlnĕră. *O.* Rādīcĕ vĕl hērbā Prōfĭcĭēntĕ nĭhĭl cūrārĭĕr. *H.* SYN. Mĕdĕŏr. || — cŏrpŭs, mē ; ălĭquĕm. *Soigner le corps, en prenant des aliments ou du sommeil, faire bonne chère ; donner de la nourriture.* Pāssīmque īn lĭttŏrĕ sīccō Cōrpŏră cūrāmŭs : fēssōs sŏpŏr ōccŭpăt ărtŭs. *V.* (Sic *Curt.* 3, 8 : « Itaque corpora milite

curare jubet. ») Ĕdĕpōl, Sȳrīscĕ, tē cūrāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1). Quī sē suămque ætātēm bĕnĕ cūrānt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 34). Bŏvēmquĕ Dĭsjūnctūm cūrās, ĕt strīctīs frōndĭbŭs ēxplēs. *H.* Nĕque ĕnĭm jējūnĭă cūrăt Cædĕ bĕūm. *O. Voy.* Curatus. || *Traiter, héberger.* Ămīcōs cūrābo ădvĕnĭēntēs. *Pl.* (*Stic.* V, 3, 9). *Voy* Excipio. || — gĕnĭŭm. *Satisfaire son goût pour le plaisir, se régaler, se divertir.* Crās gĕnĭūm mĕrō Cūrābĭs ĕt pōrcō bĭmēstrī. *H. Voy* Genius. || *Orner, parer, s'occuper de sa toilette.* Īn cŭtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntūs. *H.* Cūră te, ămābŏ; sīccĭne īmmūnda, ōbsĕcrŏ, Ībĭs? *Pl.* (*Cist.* I, 1, 115). SYN. Cŏlŏ. || *Rechercher, faire la cour à.* Tūrbă tămēn nōn deēst, stĕrĭlēm quæ cūrĕt ămīcŭm. *M.* (X, 18, 3. *Id.* VI, 50, 30). SYN. Cŏlŏ, ămbĭŏ. || *Avec l'infin. ou le subj., avec ou sans conj. Prendre soin de.* Tū rēctē vīvĭs, sī cūrās ēssĕ quŏd audīs. *H.* Īnquĕ fĕrīs cūrēm cōrrĭgĕre īllă Gĕtīs. *O.* SYN. Lăbōrŏ, stŭdĕŏ, īncūmbŏ, tēndŏ. PPH. Mĭhī cūræ *ou* cōrdī ēst. || *Faire en sorte, faire.* Cĕdo, īnquĭt, īllūm; jām cūrābŏ sēntĭăt Quōs āttēntārĭt. *Ph.* Cūrāte ŭt splēndōr meō sĭt clŭpĕō clārĭŏr. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 1). Īgnĭs ĕnĭm cūrāvĭt ŭt ālsĭă cōrpŏră frīgŭs Nōn ĭtă jām pōssēnt cœlī sūb tēgmĭnĕ fērrĕ. *Lr.* (V, 1014. *Id.* III, 128; VI, 231). SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ. || *Se mettre en peine de, se soucier, s'intéresser.* Īd cĭnĕrem aūt mānēs crēdĭs cūrārĕ sĕpūltōs? *V.* Hīc tāntūm bŏrĕæ cūrāmŭs frīgŏră. *Id.* Fōrmōsæ mĭnŭs ārtĭs ŏpēm præcēptăquĕ cūrānt. *O.* Dīānă prĕcēs Cūrăt. *H.* SYN. Āttēndŏ, rēspĭcĭŏ, tāngŏr. PHR. Tĭtŭlī tāngēbăr ămōrĕ. *O.* || *n. Être attentif, veiller.* Ĕgŏ prō me ĕt tē cūrābŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 3). Dīcĭtō: cūrābĭtŭr. *Id* (*Men.* III, 3, 15). Săt ēst; cūrābŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 143). SYN. Cōnsŭlŏ, prōvĭdĕŏ. || † *arch. Avec le dat.* Quī rēbŭs cūrēm pūblĭcīs. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 50. *Id. Truc.* I, 2, 35; *Rud.* I, 2, 92). Deūm sūmmūs rēx ŏmnĭbūs cūrăt. *Att.* (apud *Macr.* 6, 1).

† Cūrrāx, ācĭs. *Qu'on traîne (en parl. d'un filet, dit traîneau).* Nām fŭĭt ĕt lăquĕīs ălĭquīs cūrrācĭbŭs ūsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 89).

Cūrrĭcŭlŭm, ī, *n. Course.* Cūrre īn Pīræum, ătque ūnūm cūrrĭcŭlūm făcĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 11). || Cūrrĭcŭlō, *abl. pris adv. En courant.* Ŭt tē cōnspēxī, cūrrĭcŭlo ŏccēpī sĕquī. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 12. *Id. Pers.* II, 2, 17; *Rud.* III, 5, 20; *Ter. Heaut.* IV, 4, 11). SYN. Cūrsĭm. || *Cours, révolution des astres.* Mĕdĭō jām nōctĭs ăbāctæ Cūrrĭcŭlō. *V.* Lævāquĕ cĭĕt rŏtă fūlgĭdă sōlĭs Mōbĭlĕ cūrrĭcŭlūm. *Aus.* (*Eclogar.* 16, 15. Et *Cic. Arat.* 127). SYN. Cūrsŭs, ĭtĕr, spătĭūm, ŏrbĭs. || *Carrière pour les courses.* Sūnt quōs cūrrĭcŭlō pūlvĕrem Ŏlȳmpĭcūm Cōllēgīssĕ jŭvăt. *H. Voy.* Stadium. || *Qqf. Révolution annuelle des astres, année.* Cūrrĭcŭlīs trĭbŭs ătquĕ nŏvēm Trēs hĭĕmēs quătĕr āttĭgĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 3, 11. *Id. Sym.* II, 325).

Cūrrĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Currus. *Char léger (pour les courses du cirque).* Nēc prŏcŭl ā mētĭs, quās pænĕ tĕnĕrĕ vĭdēbăr, Cūrrĭcŭlō grăvĭs ēst făctă rŭīnă mĕō. *O.* (*Trist.* IV, 8, 35. Sic *curriculo insistere* apud *Tac. A.* 14, 14, et 15, 44. De masculino agunt *Non.* 4, 73; *Char.* 59; *Prisc.* 554 et alibi).

Cūrrŏ, ĭs, cŭcūrrī, cūrsŭm, cūrrĕrĕ, *n. Courir.* Cūrrĕ, nĕc īncēptūm tūrbă mŏrētŭr ĭtĕr. *O.* Præcēps āmēnsquĕ cŭcūrrī. *Id.* Sēd nĕquĕ cūrrēntēm sē (cognovit). *V.* SYN. Fēstīnŏ, prōpĕrŏ, āccĕlĕrŏ, fŭgĭŏ, vŏlŏ, fĕrŏr, aūfĕrŏr, præcĭpĭtŏ, ēmĭcŏ, rŭŏ, ăbrĭpĭŏr, ădvŏlŏ *ou* āvŏlŏ. PPH. Mē fĕrŏ, aūfĕrŏ, cōnfĕrŏ, prōrĭpĭŏ. Cūrsū fĕrŏr, aūfĕrŏr, răpĭŏr, ădvŏlŏ, tēndŏ, pĕtŏ. Præcēps *ou* răpĭdŭs ĕŏ, fĕrŏr, aūfĕrŏr, ēlābŏr, mē fĕrŏ cūrsūm dŏ. Lĕvēs grēssūs tēndŏ Pāssĭbŭs răpĭdīs aūfĕrŏr, āccūrrŏ Præcĭpĭtēs cūrsūs răpĭŏ. Cūrsūs cĕlĕrŏ. Răpĭdō cūrsū ădvŏlŏ. Cūrsū præcĭpĭtī rŭŏ. Grēssūs prĕmŏ. Cūrsū cāmpūm, cāmpōs răpĭŏ, trānsmīttŏ. Cūrsū mēmbră răpĭŏ. Vĭām, grădūm, ĭtĕr răpĭŏ. VERS. Fŭgĭt ōcĭŏr eūrō. *V.* Ēmĭcăt ĕt vēntĭs ĕt fūlmĭnĭs ōcĭŏr ălīs. Cūrsū răpĭdō līnquēntēs (Othrym). Pērnīcĭbŭs īgnĕă plāntīs Trānsĭt ĕquūm cūrsū. Cūrsūquĕ pĕdūm prævērtĕrĕ vēntōs. Vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævērtĭtŭr Hēbrūm. Quī cāndōrĕ nĭvēs āntĕīrēnt, cūrsĭbŭs aūrās. Pēr tērram, ĕt sūmmō vēstīgĭă pūlvĕrĕ sīgnēnt. Fērt īmpĕtŭs īpsĕ vŏlāntēm Sēse ăd līttŏră præcēps... tŭlĭt. Īllă nŏtō cĭtĭŭs vŏlŭcrīquĕ săgīttă. Ōcĭŏr ĕt jăcŭlo ĕt vēntōs æquāntĕ săgīttă... fŭgĭt. *Id.* Īndĕ rŭūnt ălĭī răpĭdā vēlōcĭŭs aūră. *O.* Ālāsquĕ pĕdēs sūmpsīssĕ pŭtārēs. Ēmĭcăt, ĕt sūmmām cĕlĕrī pĕdĕ lībăt ărēnăm. Cūrsū fēstīnŭs ănhēlō. Tĕnŭĭt mŏră nūllă vŏcātōs. *Id.* Vĕl cūrsū sŭpĕrārĕ cănĕm. *H.* Ōcĭŏr cērvĭs ĕt ăgēntĕ nīmbōs Ōcĭŏr eūrō. *Id.* Cāmpī pĕr ăpērtă vŏlāntēm Īpsĕ pĕdēs prævērtĭt ĕquūm. *Sil.* Nōn Ēlēŭs ĕăt cāmpō fērvēntĭŏr ăxĭs. Lĕvĭbŭs gēns īgnĕă plāntĭs, Cuī sŏnĭpēs cūrsū, cuī cēssĕrĭt īncĭtŭs āmnĭs, Tāntă fŭga ēst. Ĭt sŏnĭpēs, răpĭdāquĕ vŏlāns pĕr ăpērtă prŏcēllă, Tĕnuĭă vīx sūmmō vēstīgĭă pūlvĕrĕ sīgnăt. Ālĭgĕrās fērrēt seū pūlvĕrĕ plāntās Vīx tāctō. *Id.* Flāmmĕă prævērtēt cĕlĕrĭs vēstīgĭă cērvæ. *Cl.* Ĕt cūrsū zĕphȳrīs nūnquām cēssūră Lȳcāstĕ. *Id.* Ōcĭŏr āffēctū mēntĭs pīnnāquĕ cŭcūrrĭt. *Grat.* Præcĭpĭtī cūrsū vēsānūm Cæsărĭs āgmĕn Īn dēnsōs ăgĭtŭr cŭnĕōs. *L.* Ēxăgĭtārĕ fĕrōs, prōnūmque ăntĕīrĕ vŏlāntēs, Vīxquĕ rŏtīs lĕvĭbŭs sūmmūm cōntīngĕrĕ cāmpūm, Vīncēntēm pĕdĭbŭs vēntōs. *Manil.* Hī trĕpĭdūm fŭgā Vĭdĕrĕ fămŭlī cōncĭtūm cĕlĕrī pĕdĕ. *Sen.* Vēntōs sĕquāntŭr, cūrsĭbŭs mōtæ cĭtĭs. Cōncĭtō prŏpĕrăt grădū. *Ph.* (Cf. *Virg. Æ.* VII, 808 sq.; *Sil.* III, 306 sq.) *Voy.* Celer, Festino. || *Voguer rapidement.* Naūtæquĕ pĕr ŏmnĕ Aūdācēs mărĕ quī cūrrūnt. *H.* Plăcĭdō sī cūrrĕrĕ flūctū Pēlĕă vūltĭs, ăĭt. *V. Fl.* Lĭcēbĭt Īnjēctō tēr pūlvĕrĕ cūrrās. *H. Voy.* Navigo. || *Couler.* Īn frĕtă dūm flŭvĭī cūrrēnt. *V.* Cūrrēntem īlĭgnĭs pōtārĕ cănălĭbŭs ūndăm. *Id.* SYN. Dēcūrrŏ, flŭŏ. *Voy.* Fluo. || *Rouler, en parl. des astres.* Lībĕră cūrrēbānt ĕt īnōbsērvātă pĕr ānnūm Sīdĕră. *O.* SYN. Lăbŏr. || *Tourner (une roue de potier).* Cūrrēntĕ rŏtă, cūr ūrcĕŭs ēxĭt? *H.* || *Divers exemples du sens figuré.* Quām plūrĭmă cīrcūm Pūrpŭră Mæāndrō dŭplĭcī Mĕlĭbœă cŭcūrrĭt. *V.* Sŭbĭtūsquĕ pĕr īmă cŭcūrrĭt Ōssă trĕmŏr. Călĕfāctă pĕr ōră cŭcūrrĭt (rubor). *Id.* Cūrrĭt ĕnĭm fĕrōx Ætās. *H.* Nēmpe īncōmpŏsĭtō dīxī pĕdĕ cūrrĕrĕ vērsŭs Lūcīlī. Ēst brĕvĭtāte ŏpŭs, ŭt cūrrăt sēntēntĭă. *Id.* || *Act.* Cūrrŏ vĭām, ĭtĕr, æquŏr, etc. Cūrrĭt ĭtĕr tūtūm nōn sēcĭūs æquŏrĕ clāssĭs. *V.* Căvā trăbĕ cūrrĭmŭs æquŏr. Tālĭă sæclă, sŭīs dīxērūnt, cūrrĭtĕ, fūsĭs. *Id.* Ēt scĭăt īndŏcĭlēs cūrrĕrĕ lȳmphă vĭās. *Pp.* (I, 2, 12). SYN. Pērcūrrŏ. dēcūrrŏ, trānsmīttŏ, ēmētĭŏr.

Au pass. Cūrrĭtŭr. *Il est traversé.* Gūrgĭtĭs ŏptātī trăbĕ cūrrĭtŭr æquŏr ămīcŭm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 421). || *Ordint. unipers. On court.* Ăd mē cūrrĭtŭr *Ter.* (*Heaut. prol.* 44). Ān vērō nōn jūstă caūsa ēst quō cūrrātŭr cĕlĕrĭtĕr? *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 30).

? Cūrrūcă, æ, *f. Voy.* Uruca.

Cūrrŭs, ūs, *dat.* ŭī *ou* ū, *m. Char.* Ēt jūnctī cūrrūm dŏmĭnæ sŭbĭērĕ lĕōnēs. *V.* Cēntūm quădrĭjŭgōs ăgĭtābo ăd līttŏră cūrrūs. Cūrrū sŭbjūngĕrĕ tĭgrēs. *Id.* SYN. Bĭjŭgī, bĭjŭgēs, quădrĭjŭgī, quădrīgæ, ăxĭs, tēmŏ, rŏtă, ĕquī, *qqf.* rhēdă, pīlēntūm, ēssĕdūm, cārpēntūm. EP. Bĭjŭgŭs, quădrĭjŭgŭs; aūrātŭs, pīctŭs, īnsīgnĭs; răpĭdŭs, cĕlĕr, vŏlāns, cĭtŭs, lĕvĭs, præcēps; sŏnāns. || *Être porté sur un char, le conduire.* Cūrrŭm, cūrrūs ăgŏ, ăgĭtŏ, rĕgŏ, dūcŏ, mŏ-

dĕrŏr, gŭbĕrnŏ, cōnscĕndŏ. Cūrrū fĕrŏr, vĕhŏr, īnvĕhŏr, īngrĕdĭŏr, rŭŏ, vŏlŏ, īnsĭdĕŏ. Īn cūrrū vĕhŏr. Cūrrŭs mē vĕhĭt. Hăbēnās mănĭbŭs ăgĭtŏ, flĕctŏ, mōlĭŏr. Ĕquōs, jŭgă flĕctŏ. Ĕquōs cūrrū jūngŏ, sŭbjūngŏ. VERS. Īllĕ frĕmĕntēs Sŭb jŭgă cōgĭt ĕquōs. *V.* Cūrrūque īn bēllă rŭēbăt. Prīmŭs Ĕrĭchthŏnĭŭs cūrrŭs ĕt quăttŭŏr aŭsŭs Jūngĕre ĕquōs, răpĭdīsquĕ rŏtīs īnsīstĕrĕ vīctŏr. Jūngĭt ĕquōs cūrrū gĕnĭtŏr, spūmāntĭăque ăddĭt Frēnă fĕrīs, mănĭbūsque ŏmnēs ēffūndĭt hăbēnās. *Id.* Hăbĭlī Sātūrnĭă cūrrū Īngrĕdĭtūr lĭquĭdūm pāvōnĭbŭs āĕră pīctīs. *O.* Fĕrvēntĭăque ōră Mŏbĭlĭbŭs frēnīs īn ăpērtō flĕctĕrĕ cāmpō. *L.* Sūb jŭgă mīttĭt Cŏrnĭpĕdēs, rĭgĭdīsquĕ dŏcēt sērvīrĕ lŭpātīs. *Cl.* (Cf. *Virg. G.* III, 103 sq.; *Æ.* V, 144; *St. Theb.* VI, 390 sq.). *Voy.* Habena. || *Char des triomphateurs.* Sēd fūlgēntĕ trăhĭt cōnstrīctōs glōrĭă cūrrū. *H.* Īllĕ rĕgĕt cūrrūs nōndūm pătĭēntĭbŭs ānnīs. *L.* (Adde *Prop.* II, 11, 24; *St. Silv.* IV, 3, 159; *Sil.* XVI, 317 sq.). *Voy.* Triumphus. || *Char du soleil, de la lune.* Prǣcĭpĭtem ōcĕănī rūbrō lăvĭt ǣquŏrĕ cūrrŭm. *V.* Ālmăquĕ cūrrū Nōctĭvăgō Phœbē mĕdĭūm pūlsābăt ŏlȳmpŭm. *Id. Voy.* Sol, Luna. || *Qqf. Train de la charrue.* Stīvăquĕ quǣ cūrrūs ā tĕrgō tŏrquĕăt īmōs. *V.* || *Chevaux.* Nĕque aŭdĭt cūrrŭs hăbēnās. *V.* Stĭmŭlābăt īn ǣquŏrĕ cūrrŭm. *Sil.* (Adde *Luc.* VII, 570). *Voy.* Equus. || *Qqf. Navire.* Īpsă lĕvī fēcĭt vŏlĭtāntēm flāmĭnĕ cūrrŭm. *Cat.* (64, 9). *Voy.* Navis.

Cūrsĭm, *adv. En courant, au fig. à la hâte.* Cūrsīm cūrrĕ. *Afran.* (apud *Charis.* 186). Hǣc fārĕ cūrsīm, nĕc mŏrātŭs pērvŏlā. *Aus.* (*Epist.* 21, 44. Et *Pl. Pœn.* I, 2, 156; *Manil.* IV, 198). SYN. Cūrrĭcŭlō, cūrsū, cĭtŏ.

Cūrsĭtŏ, ās, *et* Cūrsŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Curro. *Courir çà et là.* Vĕlūtī sūccīnctūs cūrsĭtăt hŏspĕs. *H.* Nē sūrsūm deŏrsūm cūrsĭtēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 47). Ūndĭque īn ŏmnēs Prōspĭcĭūnt cūrsāntquĕ vĭās. *V. Fl.* Cūrsārēm vēstrōs quūm tĕnĕr āntĕ pĕdēs. *Tib.* (I, 10, 16).

Cūrsŏr, ōrĭs, *m. Coureur, qui dispute le prix de la course.* Ĕt, quăsī cūrsōrēs, vītāĭ lāmpădă trādūnt. *Lr.* (II, 79). Quōrum ūnūs sūbrĭpŭĕrĭt cūrrēntī cūrsōrī sŏlŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 16). PPH. Quīquĕ pĕdūm cūrsū vălĕt. *V. Voy.* Cursus. || *Coureur (espèce de piqueur).* Nĕc fĕrĭātŭs ībăt āntĕ cārrūcām, Sĕd tūtă fœ̄nō cūrsŏr ŏvă pōrtābăt. *M.* (III, 47, 14). || *Courrier, messager.* Cūrsōrēm sēxtā tĭbĭ, Rūfĕ, rĕmīsĭmŭs hōrā. *M.* (III, 100, 1). || *Conducteur de chars.* Ūt cŭpĭdī cūrsŏr frēnă rĕtēntăt ĕquī. *O. Voy.* Auriga. || — mărĭs, pĕlăgī. *Nautonnier.* Ăgĭte, ō pĕlăgī cūrsōrēs, Cŭpĭdum īn pătrĭăm pōrtātĕ *Poet.* (apud *Diom.* 512).

Cūrsūră, ǣ, *f. Course, action de courir.* Nōn vĭdēs Me ēx cūrsūra ănhēlĭtum ĕtĭām dūcĕrĕ? *Pl.* (*As.* II, 2, 60). SYN. Cūrsŭs. || *Course dans les jeux.* Ŭbĭ prō dīscō dāmnūm căpĭām, prō cūrsūrā dēdĕcŭs. *Pl.* (*Bacch.* I, 1, 34).

Cūrsŭs, ūs, *m. Course.* Dēmŏlĕōs cūrsū pālāntēs Trōās ăgēbăt. *V.* Aŭt spūmāntĭs ăprī cūrsūm clāmōrĕ prĕmēntĕm. Tūm cūrsĭbŭs aŭrās Tūm vŏcĕt (equus). *Id.* SYN. Fŭgă, *qqf.* cūrsūră, pĕdēs. EP. Ăcĕr, ăgĭlĭs, ălăcĕr, ālĕs, ārdēns, ănhēlŭs, cĕlĕr, cĭtŭs, cĭtātŭs, cōncĭtŭs, ēffūsŭs, lĕvĭs, pērnīx, prǣcĕps, prǣpĕs, prŏpĕrŭs, răpĭdŭs. PPH. Pĕdēs lĕvēs, cĭtī, pērnīcēs. PHR. Laŭdăt Ăchīllĕōs sĕd sĭnĕ fīnĕ pĕdēs. *M.* Aŭxĭlĭōquĕ pĕdūm cōnfīsă rĕcēdĭt. *Alcim.* Pĕdĭbŭs cōntēndĭtĕ mēcŭm. *O. Voy.* Curro. || Cūrsū, *pris adv. En courant.* Āttŏnĭtă cūrsū fŭgĭ *Sen.* (*Phœn.* 433). Dīvīsquĕ prŏpīnquās Trānsĭĕrĭt cūrsū rūpēs. *Sil.* SYN. Cūrsĭm, cūrrĭcŭlō. || *Course dans les jeux.* Ălĭquām cērtāmĭnĕ cūrsŭs Vēlōcēs sŭpĕrāssĕ vĭrōs. *O.* Răpĭdō cōntēndĕrĕ cūrsū. *V.* PPH Pĕdūm cērtāmĕn. (Cf. *Æ.* V, 315 sq.; *Ov. Met.* X, 560; *Stat. Theb.* VI, 550; *Sil.* XVI, 457; *Manil* V, 89 sq.) || *Navigation.* Ūnde ĭtĕr Ītălĭām, cūrsūsquĕ brĕvīssĭmŭs ūndīs. *V.* Nāxŏn, ăĭt Lībĕr, cūrsūs ădvērtĭtĕ vēstrōs. *O.* SYN. Ĭtĕr. || *Cours d'un fleuve.* Glăcĭē cūrsūs frēnārĕt ăquārŭm. *V.* Cūrsūquĕ brĕvīssĭmŭs Ālmŏ. *O.* SYN. Lāpsŭs, āgmĕn. *Voy.* Fluvius. || *Vol des oiseaux.* Ŏmnēs quǣ lĭquĭdō lībrātīs īn āĕrĕ cūrsūs. *O.* Quō cūrsū dēsērtă pĕtīvĕrĭt (hirundo). *V.* SYN. Ālǣ, pēnnǣ, lāpsŭs, rēmĭgĭŭm. || *Cours des astres.* Dūm Lūcĭfĕr īgnēs Ēvŏcĕt aŭrōrǣ, cūrsūsque aŭrōră dĭūrnōs. *O.* SYN. Ĭtĕr, lāpsŭs, cūrrĭcŭlŭm, fŭgă, ōrbĭs. PHR. Sīdĕrĭbŭs, quǣ sōlă fŭgām mŏdĕrāntŭr ŏlȳmpī. *L.* || *Route, chemin.* Quōm nĕquĭĕrĕ prŏcī rēctō dēdūcĕrĕ cūrsū. *H.* SYN. Vĭă, ĭtĕr. || *Cours du temps, des choses, etc.* Ēmĕrĭtī cūrsīs ānnī. *O.* Fātōrum īmpēllĭtĕ cūrsŭm. *L.* Nĕc tām cǣcō trăhĭs ŏmnĭă cūrsū (Fortuna). *Id.* Vīxī, ĕt quēm dĕdĕrăt cūrsūm Fōrtūnă, pĕrēgī. *V.* Dīcĕrĕ mœ̄chōs Tām cĭtŏ, nĕc tāntō pŏtĕrĭt cōntēxĕrĕ cūrsū, Ūt nōn tĕr dĕcĭēs rēspīrĕt. *J.* (14, 26). || Īn cūrsū ēst. *Être en cours, en activité, en progrès.* Spēs ĕrăt īn cūrsū. *O.* Cērtē fōrtūnă dŏmūsquĕ Sōspēs ĕt īn cūrsu ēst. Dūm dŏlŏr īn cūrsu ēst. *Id.* SYN. Vĭgĕŏ, stŏ.

? Cūrtātŭs, ă, ŭm. *Raccourci.* Sī cūrtātŭs īnǣquālī tōnsōrĕ căpīllōs. *H.* (*Epl.* I, 1, 94. Alii leg. *curatus*).

Cūrtīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mōnstrāvi īncŏquĕre, īllōtōs Cūrtīllŭs ĕchīnōs. *H.*

Cūrtĭŭs, ĭī, *m. M. Curtius, Romain qui se précipita dans un abîme ouvert au milieu d'une place de Rome, pour satisfaire à l'oracle.* Cūrtĭŭs ĕt, mĕdĭīs quēm quōndām sēdĭbŭs ūrbĭs, Dēvōtūm bēllīs cōnsūmpsĭt gūrgĭtĭs haūstŭs. (*Culex,* 362.) Cūrtĭŭs ēxplētīs stătŭĭt mŏnŭmēntă lăcūnīs. *Pp.* (III, 11, 63). || *Lac auquel ce héros donna son nom.* Cūrtĭŭs īllĕ lăcūs, sīccās quī sūstĭnĕt ārās. *O.* || Cūrtĭī Mōntānī, *pl. Deux frères sous Vespasien, dont l'un était orateur et poète.* Pĭĕtātĕ frātrēs Cūrtĭōs lĭcĕt vīncās. *M.* (V, 39, 3. Cf. *Tac. Ann.* 16, 28; *Hist.* 4, 40).

Cūrtŏ, ās, ārĕ. *Raccourcir, diminuer.* Quāntŭlum ĕnĭm sūmmǣ cūrtābĭt quīsquĕ dĭērŭm? *H.* Īrātŭs quŏd rēm cūrtāvĕrĭs? *Pers.* (6, 34). *Voy.* Minuo.

Cūrtŭs, ă, ŭm. *Court, écourté, petit.* Quŏtĭēs rīmōsa ĕt cūrtă fĕnēstrīs Vāsă cădūnt. *J.* (3, 271). Lǣsĭt ĕt ōbjēctūm tēgŭlă cūrtă căpŭt. *Pp.* (IV, 7, 26). SYN. Ēxĭgŭŭs, pārvŭs, brĕvĭs. || *Circoncis* Vīn' tū Cūrtīs Jūdǣīs ōppēdĕrĕ? *H.* (*Sat.* I, 9, 70. Cf. *Ib.* 6, 105). || *Au fig.* Aūt īngrātǣ Cūrtă fĭdēs pătrĭǣ. *J.* (14, 165). Nōrīs quām sĭt tĭbĭ cūrtă sŭpēllēx. *Pers.* (4, 52. *Id.* 5, 191). Cūrtǣ nēscĭŏ quĭd sēmpĕr ăbēst rĕī. *H.*

? Cūrūcă, ǣ, *f. Voy.* Uruca.

Cŭrūlĭs, ĕ, *adj. Curule.* || Cŭrūlĭs sēllă, *et absolt.* Cŭrūlĭs, *ou au plur.* Cŭrūlēs, *f. Chaise curule, siége garni d'ivoire, à l'usage des magistrats supérieurs de Rome.* Sīgnă quŏquĕ īn sēllā nōssēm fōrmātă cŭrūlī. *O.* (Adde *Cat.* 52, 2). Ĕt ē cŭrūlī jūră gēntĭbŭs rēddās. *M.* (XI, 99, 18). Ātque īllī sūmmās dōnārĕ cŭrūlēs. *J.* (10, 91). Prǣtŏr ădēst, văcŭǣquĕ lŏcō cēssērĕ cŭrūlēs. *L.* Sĕd rĕvŏcānt fāstī mājōrquĕ cŭrūlĭs. *St.* PHR. Ērĭpĭētquĕ cŭrūlĕ, Cuī vŏlĕt, īmpōrtūnŭs ĕbūr. *H.*

Cūrvāmĕn, ĭnĭs. *n*, *et* Cūrvātūră, ǣ, *f. Courbure.* Sĕquĭtūr pătrĭǣ cūrvāmĭnă rīpǣ. *O.* Prēssŏ spīnǣ cūrvāmĭnĕ flēctī Īncĭpĭt. Aŭrĕă sūmmǣ Cūrvātūră rŏtǣ. *Id.* SYN. Flēxŭs, ōrbĭs, cīrcŭlŭs, gȳrŭs.

Cūrvātŭs, ă, ŭm. *Courbé, courbe.* Vūlnĕră cūr-

vātā mĭnĭtāntēm cūspĭdĕ vīdĭt. *O.* Cūrvāta īn mōntīs făcĭēm cīrcūmstĕtĭt ūndă. *V. Voy.* Curvus.

Cūrvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se courber.* Jūbēs... grăvĭbūs lūcōs cūrvēscĕrĕ pōmīs. (*Laud. Dom.* vs. 50.)

Cūrvĭfrōns, tĭs. *Au lieu de* Cornifrons.

Cūrvŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Courber.* Īndŭĕt īn flōrem, ēt rāmōs cūrvābĭt ŏlēntēs. *V.* Tūm vĭtŭlūs bīmā cūrvāns jām cōrnŭă frōntĕ. *Id.* Nēc nōstrūm sērī cūrvārēnt Æăcŏn ānnī. *O.* SYN. Īncūrvŏ, rĕcūrvŏ, flēctŏ, īnflēctŏ, sĭnŭŏ, tōrquĕŏ, īntōrquĕŏ. || *Au fig. Fléchir qqn.* Nēc vīr Pīĕrĭā pēllĭcĕ saūcĭūs Cūrvăt. *H.*

Cūrvŭs, ă, ūm. *Courbe, courbé, recourbé.* Ēt cūrvæ rĭgĭdūm fālcēs cōnflāntūr īn ēnsēm. *V.* Ēt cūrvī fōrmam āccĭpĭt ūlmŭs ărātrī. *Id.* Dē nōstrō cūrvūm pōndĕrĕ grāmĕn ĕrāt. *O.* Nēc vĕnĭt tārdō cūrvă sĕnēctă pĕdĕ. *Tib.* (III, 5, 16). SYN. Īncūrvŭs, rĕcūrvŭs, cūrvātŭs, flēxŭs, īnflēxŭs, rĕcūrvātŭs, sĭnŭātŭs, sĭnŭōsŭs, īntōrtŭs, rĕtōrtŭs, tōrtŭs, *qqf.* oblīquŭs. PPH. Nōn rēctŭs. || *Creux.* Īntĕrĭt ēt cūrvīs frūstrā dēfēnsă lătēbrīs Vīpĕră. *V.* Ēt cūrvā vāllĕ rĕcōndŏ. Cāmpōsque ēt flūmĭnă lātē Cūrvă tĕnēnt. *Id.* (*G.* II, 12. *Ib.* I, 326, *cava* flumina crescunt). SYN. Căvŭs. || *Qui est dans un enfoncement (un golfe).* Cūrvă Pălæmŏnĭō sēclūdĭtŭr ūndă Lĕchæō. *St.* || *Au fig. Penché vers la terre.* Ō cūrvæ īn tērrās ănĭmæ! *Pers.* (2, 61). Pĕrĭtūrăquĕ prōnŭs Dīlĭgĭt, ēt cūrvō quærĭt tērrēstrĭă sēnsū. *Prud.* (*Ham.* 384). SYN. Prōnŭs. || *Tortu, de travers, vicieux.* Scīlĭcĕt ūt pōssēm cūrvō dīgnōscĕrĕ rēctūm. *H.* Cūrvōs dēprēndĕrĕ mōrēs. *Pers.* (3, 52. *Id.* 4, 12).

Cūspĭs, ĭdĭs, *f. Pointe (d'une épée, d'une flèche).* Āt sĭbĭ dāt clŷpĕūm, dăt ăcūtæ cūspĭdĭs hāstām. *O.* Ēt ăcūtā cūspĭdĕ cōntōs. *V.* Ăcūtā cūspĭdĕ jūncī. *O.* SYN. Mūcrŏ, ăcĭēs, ăcūmĕn. || *Flèche, javelot.* Sēd nōn Dārdănĭæ mĕdĭcārī cūspĭdĭs īctūm Ēvălŭĭt. *V.* Māgnō cĭtă tūrbĭnĕ fērtŭr Cūspĭs ĭn ādvērsūm. *St. Voy.* Hasta. || *Épieu.* Sæpĕ fĕră tōrvōs cūspĭdĕ fīxĭt ăprōs. *O. Voy.* Venabulum. || *Broche.* Spūmĕūs īn lōngā cūspĭdĕ fūmĕt ăpĕr. *M.* (XIV, 221). *Voy.* Veru. || — trĭplēx, trĭfĭdă, *et qqf. absolt. Trident.* Trĭfĭdā Nēptūnūs cūspĭdĕ mōntēs Īmpŭlĭt. *Cl.* Trĭplĭcī quĭd cūspĭdĕ pōssĭm Sēntĭăt. *O.* Āt dĕŭs æquŏrĕās quī cūspĭdĕ tēmpĕrăt ūndās. *Id. Voy.* Tridens. || † *Au fig. Aiguillon.* Vălĭdī cōnfōssūs cūspĭdĕ vērbī. *Sedul.* (II, 215).

Cūstōdĭă, æ, *f. Garde, action de garder, surveillance.* Pūpĭllī, quōs dūră prĕmĭt cūstōdĭă mātrūm. *H.* Mĭsĕra ēst māgnī cūstōdĭă cēnsūs. *J.* (14, 304). SYN. Tūtēlă, vĭgĭlāntĭă. *Voy. ces mots.* || Cūstōdĭām ăgŏ, ăgĭtŏ. *Veiller.* Pōst hūc rĕdĭto, ātque ăgĭtāto hīc cūstōdĭām. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 20). || *Garde faite par des gens armés; gardes, sentinelles.* Sūnt quĭbŭs ād pōrtās cĕcĭdĭt cūstōdĭă sōrtī. *V.* Nōctēm cūstōdĭă dūcĭt Īnsōmnēm lūdŏ. *Id.* Ēt vĭgĭl Ārgŏlĭcās sērvāt cūstōdĭă fōssās. *O.* SYN. Vĭgĭlĭæ, vĭgĭlēs. *Qqf. au plur.* Vōs quī rēgālīs cōrpŏrĭs cūstōdĭās Ăgĭtātĭs. *Næv.* (ap. *Non.* 4, 235). || *Prison. Voy.* Carcer.

† Cūstōdībŏ, *ancien fut. pour* Custodiam. Nērvō vīnctūs cūstōdībĭtŭr. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 71).

Cūstōdĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītūm, īrĕ. *Garder, être gardien.* || *Garder, conserver, défendre.* Cūstōdīte ănĭmās, ēt nūllī crēdĭtĕ mēnsæ. *J.* (6, 630). SYN. Sērvŏ, āssērvŏ, tŭĕŏr, tūtŏr, tēgŏ, prōtēgŏ, dēfēndŏ. VERS. Quēm pĕnēs īntrĕpĭdæ mītīs cūstōdĭă Rōmæ. *St.* Mē pĕnēs ēst ūnūm vāstī cūstōdĭă mūndī. *O.* Īpsĕ tŭūs sēmpĕr tĭbĭ sīt cūstōdĭă lēctūs. *Pp.* Cūstōdĭt īn āgrō Cōndūctās Cōrvīnūs ŏvēs. *J.* (1, 107). Ĭtăque, aūrūm dūm cūstōdĭt, ōblītūs cĭbī. *Ph.* SYN. Sērvŏ. || *Garder, contenir.* Vēntōs cūstōdĭt, ēt ārcĕt Æŏlŭs ēgrēssū. *O* Vēllĕră vīrgātī cūstōdĭbānt cālăthīscī. *Catul.* (64, 319). SYN. Tĕnĕŏ, cōntĭnĕŏ, claūdŏ, cōmpēsco, cŏhĭbĕŏ. *Voy.* Cohibeo. || *n. Faire le guet, veiller, garder.* Nē quă mănŭs se āttōllĕrĕ nōbīs Ā tērgō pōssīt, cūstōdi, ēt cōnsŭlĕ lōngē. *V.* SYN. Ōbsērvŏ, āttēndŏ, căvĕŏ, īnvĭgĭlŏ. *Voy.* Vigilo.

Cūstōdītŭs, ă, ūm. *Gardé.* Ēt Cācī spēm cūstōdītā fĕfēllĭt. *V.*

Cūstōs, ōdĭs, *m. Gardien, garde.* Ēxspēctārĕ săt ēst : cūstōs ēs paūpĕrĭs hōrtī. *V.* SYN. Tūtēlă, præsĭdĭūm, cūstōdĭă, sērvātŏr. EP. Fīdŭs, fĭdēlĭs, sēdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs. || *Gardien, conservateur.* Cūstōdĕ rērūm Cæsărĕ. *H.* SYN. Præsĕs, rēctŏr. || *Garde, sentinelle.* Nīsŭs ĕrăt pōrtæ cūstōs, ăcērrĭmŭs ārmīs. *V.* Ōmnēmque ăbĭtūm cūstōdĕ cŏrōnānt. Cæsīs sūmmæ cūstōdĭbŭs ārcīs. *Id.* Cūstōdūm trānsīrĕ mănŭs. *O.* SYN. Cūstōdĭă, vĭgĭlēs. EP. Ārmātŭs, vĭgĭl, nōctūrnŭs, īnsōmnĭs. *Voy.* Vigiles. || *Gouverneur d'un enfant.* Īmbērbūs jŭvĕnĭs, tāndēm cūstōdĕ rĕmōtō. *H.* SYN. Măgĭstĕr. || *En parl. des chiens de ferme.* Nūnquām cūstōdĭbŭs īllīs Nōctūrnūm stăbŭlīs fūrēm (horrebis). *V.* || *f. Gardienne.* Jŏvĭs ēst fīdīssĭmă cūstōs. *O.* Āssĭdĕāt cūstōs sēdŭlă sēmpĕr ănŭs. *Tib.* (I, 3, 84. Adde *Lucret.* III, 325). || *Adj. m. f.* Cūstōdēm tūrĭs ăcērrăm. *O.* || *Attaché à.* Sī quĭs ĕrĭt rēctī cūstōs. *M.* (I, 40, 5). SYN. Tĕnāx. || *Qqf. n. au plur.* Hæsūrī sāxīs cĭnĕrūm cūstōdĭbŭs. *J.* (10, 445).

Cŭtīcŭlă, æ, *f., dimin. de* Cutis. Nōstră bĭbăt vērnūm cōntrāctă cŭtīcŭlă sōlēm. *J.* (11, 203. Adde *Pers.* 4, 19). SYN. Pēllĭcŭlă.

Cŭtĭs, ĭs, *f. Peau.* Trēs rūgæ sŭbĕānt, ēt sē cŭtĭs ārĭdă lāxēt. *J.* (6, 144) Dēfōrmēm prō cŭtĕ pēllēm. *Id.* (10, 191). Vīx hăbĕō tĕnŭēm, quæ tēgăt ōssă, cŭtēm. *O.* SYN. Pēllĭs, pēllĭcŭlă, cŭtīcŭlă, *qqf.* cŏrĭūm. EP. Cāndĭdă, tĕnĕră, mōllĭs; dūră, āspĕră, rūgōsă; hīrtă, hīrsūtă, pĭlōsă. || Cŭtēm cūrŏ. *Prendre soin de sa toilette.* Īn cŭtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntūs. *H* (Adde *Juv.* 2, 105). *Voy.* Curo. || *Au fig.* Ĕgŏ te īntŭs ēt īn cŭtĕ nōvī. *Pers.* (3, 30). || *Qqf. Cuir.* Cālcĕūs ēst sārtă tērquĕ quātērquĕ cŭtĕ. *M.* (I, 104, 6). *Voy.* Corium. || — ăquæ *Glace.* Frāngĕ cŭtēm pēndēntĭs ăquæ. *Sid.* (5, 541).

Cўănē, ēs, *f.* (Κυάνη). *Cyané, nymphe de Sicile, compagne de Proserpine, qui, voulant empêcher son enlèvement, fut changée par Pluton en une fontaine.* Īntēr Sīcĕlĭdās Cўănē pūlchērrĭmă nўmphās. *O.* || *Cette fontaine.* Quăquĕ sŭīs Cўănēn mīscĕt Ănāpūs ăquīs. *O.* (*Pont.* II, 10, 26. Et *Sil.* XIV, 515).

Cўănĕæ, ārūm, *f. pl.* (Κυάνεαι). *Iles Cyanées, deux rochers à l'entrée du Pont-Euxin.* Trānsĕăt īnstăbĭlēs strēnŭă Cўănĕās. *O.* Hīnc ĭtĕr ăd Pōntī căpŭt ērrāntēsquĕ pĕr āltūm Cўănĕās. *V. Fl.* (Adde *Juv.* 15, 20). SYN. Sўmplēgădēs. *Voy* Cyaneus.

Cўănĕē, ēs, *f.* (Κυανέη). *Nymphe, fille du fleuve Méandre, mère de Byblis.* Cōgnĭtă Cўănĕē præstāntī cōrpŏrĕ nўmphă. *O.*

Cўănĕŭs, ă, ūm (κυάνεος). *Qui a la couleur de vert de mer. Voy.* Cæruleus. || (Κυάνεος). *Des îles Cyanées.* Cўănĕōs īntrārĕ frăgōrēs. *V. Fl.* Sī Cўănĕōs răpĕrērĕ pĕr æstūs. *St.* (Adde *Luc* II, 716; *Mart.* VII, 18, 3). || † Cўănĕŭs. *Au lieu de* Cўănĕŭs. Nām fōrtĕ Cўănĕă prōptēr Stāgnă lăpīs cŏhĭbēns, ōstrō fūlgēbăt ăquōsō. *Prud.* (*Psych.* 860. Gemmam innuit, de qua *Isid.* 16, 9 : « *Cyanea*, Scythiæ gemma, cæruleo coruscans nitore, purpura interdum... varians. » Ceterum intelligo *Cyanea stagna*, mare Cyaneum, ut apud *St. Th.* V, 347, *Cyanea vada.* Alii de colore accipiunt).

† Cўăthīssŏ, ās, ārĕ, *n.* (κυαθίζω). *Verser à boire.* Tūn' cўăthīssārĕ mĭhĭ sōlēs? *Pl.* (*Men.* II, 2, 31).

Cўăthŭs, ī, *m.* (κύαθος). *Mesure de capacité, contenant la douzième partie du* sextarius. Sēxtārī cўăthūs pārs ēst quæ ēst ūncĭă lībræ. *Rhem Fan.*

(Pond. 80). || Coupe. Cārdĭăcō nūnquām cўăthūm mīssūrŭs ămīcō. J. (5, 32). SYN. Pōcŭlŭm, călīx, crātēr, etc. Voy. Poculum || Coup, ce que l'on boit en une fois. Sūmĕ, Mæcēnās, cўăthōs ămīcī Sōspĭtĭs cēntŭm. H. (Id. Od. III, 19, 12). Nævĭă sēx cўăthīs, sēptēm Jūstīnă bĭbātŭr. M. (I, 72, 1. Id. IX, 94, 4). Vīdĕ quŏt cўăthōs bĭbĭmŭs. Pl. (Stic. V, 4, 24). || Ād cўăthŭm ou cўăthōs. Celui qui fait l'office d'échanson. Pŭĕr quĭs ēx aūlā căpīllīs Ād cўăthūm stătŭētŭr ūnctīs? H. Lўgdămŭs ād cўăthōs. Pp. (IV, 8, 37). Phrўgĕmque ĕphēbŭm Āptāns ād cўăthōs. Sid. (23, 286). PHR. Ēt pūlchrum ēt dīgnūm cўăthō. J. Mĭnīstēr vĕlŭtī pŭĕr fălērnī. Cat.

Cўbēbē, ēs, f. (Κυβήβη). Comme Cybele. Quās ālmă Cўbēbē Nūmĕn hăbērĕ mărīs, nўmphāsque ē nāvĭbŭs ēssē Jūssĕrăt. V. (Æ. X, 220). Vērtĭcĕ tūrrĭgĕrō jūxtā dĕā māgnā Cўbēbē. Pp. (III, 17, 35. Id. ib. 22, 3; Luc. I, 600; Sil. VIII, 363; St. Silv. V, 1, 223; Sen. Troad. 72; Phæd. II, 17, 4; IV, 1, 4. Vocem Cybelle, quam in his sæpius exhibent libri et edd., omnino abjudica Cf. Heins. ad Prud. Peri. 10, 196; Broukh. ad Prop. l. cit.; Gud. ad Phæd.; Drak. ad Sil. l. cit.). || † Cўbēbĭs, ancien gén. pour Cybebes. Ān ād Cўbēbĭs ĭbŏ tēmplūm pīnĕŭm? Prud. (Peri. 10, 196. De quo Prisc. 705 et 706).

Cўbĕlē, ēs, f. (Κυβέλη). Cybèle, fille de Cœlus et de Vesta, femme de Saturne, et mère des dieux Son char est traîné par des lions; elle porte une couronne de tours. Fōrtĕ săcēr Cўbĕlæ Chlōreūs ōlīmquĕ săcērdōs. V. Tūrrĭgĕrā frōntēm Cўbĕlē rĕdĭmītă cŏrōnā. O. SYN. Cўbēbē, Ōps, Rhĕā, Dīndўmēnē, Vēstă, Mātĕr. EP. Tūrrītă, tūrrĭgĕră; āntīquă, vĕnĕrāndă, ālmă, pŏtēns, fēcūndă. PPH. Mātĕr Bĕrĕcўntĭă, Phrўgĭă. Cўbĕlēĭă dĕā, mātĕr. Dĕōrŭm ou dĕūm gĕnĭtrīx, părēns, mātĕr. Māgnă părēns Īdææ dĕūm Māgnă Mātĕr. Tūrrītă dĕā, mātĕr, părēns. PHR. Dŏmĭtrīx Īdæă lĕōnŭm Mātĕr. Grat. (Cf. Virg. Æ. VI, 784 sq.; Lucret. II, 598; Ovid. Fast. VI, 321) || 2. Montagne de Phrygie. Hīnc mātēr cūltrīx Cўbĕlæ, Cŏrўbāntĭăque æră. V. (Æ. III, 111. Quanquam alii leg. Cybele). Dīndўmŏn ēt Cўbĕlēn. O. (Id. Fast IV, 363). Quī cŏlĭtĭs Cўbĕlēn, ēt quī Phrўgă plāngĭtĭs Āttўn. (Anthol. II, p. 263.)

Cўbĕlēĭŭs, ă, ŭm (Κυβελήϊος). De Cybèle. Dēntĕ prĕmūnt dŏmĭtō Cўbĕlēĭă frēnă lĕōnēs. O. Cўbĕlēĭŭs Āttўs. Id. || Du mont Cybèle. Cўbĕlēĭă mātĕr. O.

Cўbēllē. Au lieu de Cybebe.

Cўbĭrātĭcŭs Au lieu de Cibyraticus.

Cўbĭŭm, ĭī, n. (κύβιον). Thon, morceau de thon salé. Vēl dŭŏ frūstă rŏgāt cўbĭī, tĕnŭēmvĕ lăcērtŭm. M. (XI, 28, 2. Id. V, 79, 5).

Cўcĕōn, ōnĭs, m. (κυκεών). Cycéon, breuvage composé de vin, de farine et de fromage. Īndĕ mănū pōcŭlūm sūmĭt, rīsūquĕ sĕquēntī Pērdŭcĭt tōtŭm cўcĕōnĭs lætā lĭquōrēm. (Apud Arnob. adv. Gent. 5. Vid. Orph. apud Clem. Alex. Protrep., Δέξατο δ' αἰόλον ἄγκος, ἐν ᾧ κυκεὼν ἐνέκειτο. Hom. Il. XI, 624 : Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη).

Cўclădēs, ŭm, f. pl. (Κυκλάδες). Cyclades, îles de la mer Égée, ainsi nommées parce qu'elles forment un cercle (κύκλος) autour de Délos. Exsīstūnt mōntēs, ēt spārsās Cўclădās aūgēnt. O. Pĕlăgō crēdās īnnārĕ rĕvūlsās Cўclădās, aūt mōntēs, etc. V. Īntērfūsă nĭtēntēs Vītēs æquŏră Cўclădās. H. || Qqf. au sing. Cuī vīx īn Cўclădă mīttī Cōntĭgĭt. J. (6, 562). Cўclās ēxŏrĭtūr nŏvă. Sen. (Hip. 1021. Adde Sil. IV, 347. Priorem corripi nusquam video).

Cўclās, ădĭs, f. (Κυκλάς). Une des Cyclades. Voy. le précéd. || 2. (κυκλάς). Robe de femme. Hæc nūnc aūrātā cўclădĕ sīgnăt hŭmŭm. Pp. (IV. 7, 40). Hæ sūnt quæ tĕnŭī sūdānt īn cўclădĕ. J. (6, 258. Cf Serv. ad Æ. I, 286). Voy. Chlamys.

† Cўclĭcŭs, ă, ŭm (κυκλικός). Qui forme un cercle, encyclopédique; ou plutôt ambulant, forain, popularisé. Dīscīplīnās cўclĭcās. Capel. (IX, p. 336). || m. Poëte cyclique (qui chante des faits antérieurs aux poemes d'Homère. Horace, dit-on, désigne ici le poëte Antimaque). Nēc sīc īncĭpĭās, ūt scrīptŏr cўclĭcŭs ōlīm. H. (A. P. 136).

Cўclōpēŭs ou Cўclōpĭŭs, et peut-être Cўclōpēŭs, ă, ŭm (Κυκλώπειος et Κυκλώπιος). De cyclope, des cyclopes. Āccēstĭs scŏpŭlōs, vōs ēt Cўclōpĭă sāxă Ēxpērtī. V. (Æ. I, 201). Pōst dīrum Āntĭphătæ scēptrum ēt Cўclōpĭă rēgnă. Sil. (XIV, 33. Adde Sen. H. Fur. 997. Codices vulgo Cyclopea; sed omnes bonæ editiones Cyclopia, post Nic. Heinsium. Nam produci debuit Cyclopeus).

Cўclōps et Cўclōps, ōpĭs, m.; Cўclōpēs et Cўclōpēs, ŭm, pl. (Κύκλωψ, Κύκλωπες). Cyclope, cyclopes, géants de Sicile, voisins du mont Etna, et forgerons de Vulcain, qui n'avaient qu'un œil au milieu du front. Āntĭphătæ mĕmŏrēs īmmānsuētīquĕ Cўclōpĭs. O. Præpărăt, ēt Sĭcŭlā Cўclōps īncūdĕ lăbōrăt. Cl. Īnfāndī Cўclōpēs, ēt āltīs mōntĭbŭs ērrānt. V. (Sic et Sil. XV, 428). Dīrōsque āb rūpĕ Cўclōpās Prōspĭcĭō. Id. (Adde Ov Met. I, 259). EP. Ætnæī, Sĭcŭlī; tērrĭgĕnæ, īmmānēs, vāstī; tōrvī, fĕrī, trŭcēs, hōrrēndī, fĕrōcēs, dīrī. PPH. Ætnæī frātrēs VERS. Dūm grăvēs Cўclōpŭm Vūlcānŭs ārdēns ūrĭt ōffĭcīnās. H. Fūlmĭnă lēntīs Āpprŏpĕrānt māssīs. V. Īlī sŭpĕr īncūdēm nŭmĕrōsa īn vērbĕră fōrtēs Hōrrēndŭm māgnō quătĭūnt sūb pōndĕrĕ fūlmĕn. V. Fl. (Cf. Virg. Æ. VIII, 440 sq.; Claud. Cons. III, Hon. 292 sq.; Sil. XIV, 33 sq.) Voy. Polyphemus, Procudo. || Le Cyclope, pièce de théâtre. Pāstōrēm sāltārēt ŭtī Cўclōpă, rŏgābāt. H.

† Cўcnēĭs, ĭdŏs, f. (κυκνηΐς). Née d'un cygne, Hélène. Īncŭbŭīt mēmbrīs Cўcnēĭdŏs. (Epitom. Iliad. 337.)

Cўcnēĭŭs, ă, ŭm (Κυκνήιος). De Cycnus. Īndĕ lăcūs Hўrĭēs vĭdēt, ēt Cўcnēĭă Tēmpē. O. Cўcnēĭŭs hērōs. (Ibis, 465.)

Cўcnēŭs ou Cўgnēŭs, ă, ŭm (κύκνειος). De cygne. Jām mĕā cўcnēās īmĭtāntŭr tēmpŏră plūmās. O. SYN. Ōlōrīnŭs. || ? Cўcnēă spĕcŭlă. Voy. Chimæa.

Cўcnŭs, ī, m. (Κύκνος). Cycnus, roi de Ligurie, inconsolable de la mort de Phaéton, son ami, fut changé en cygne par Apollon. Fīt nŏvă Cўcnŭs ăvīs. O. (Met. II, 367 sq.). || 2. Fils de Neptune, que son père avait rendu invulnérable. Combattant contre Achille, il allait être étouffé par son adversaire, quand il fut tout à coup changé en cygne. Jām lētō, prōlēs Nēptūnĭă, Cўcnŭs Mīllĕ vĭrōs dĕdĕrăt. O. (Met. XII, 72). Nōn nĭvĕă prōlēs Cўcnŭs æquŏrĕī dĕī. Sen. (Ag. 215). || 3. Fils d'Hyrie, qui se précipita du haut d'un rocher, à cause du refus d'un taureau promis. (Ov. Met. VII, 371 sq.)

Cўcnŭs ou Cўgnŭs, ī, m. (κύκνος). Cygne, oiseau dont le chant était renommé chez les anciens On dit qu'il faisait entendre les accents les plus mélodieux lorsqu'il se sentait près de mourir. Dānt sŏnĭtūm raūcī pēr stāgnă lŏquācĭă cўcnī. V. Cāndēntī cōrpŏrĕ cўcnŭm. Id. SYN. Ōlŏr. EP. Cāndĭdŭs, ālbŭs, cāndēns, nĭvĕŭs; flūmĭnĕŭs, flŭvĭālĭs; ārgūtŭs, cănōrŭs. PPH. Cāўstrĭŭs ālĕs. Mæāndrī īncŏlă. VERS. Cāntātŏr cўcnŭs fūnĕrĭs īpsĕ sŭī. M. Cārmĭnă jām mŏrĭēns cănĭt ēxsĕquĭālĭă cўcnŭs. O. Vāllĭbŭs ēt cўcnī gĕlĭdīs ōrtī ēx Hĕlĭcōnĭs Quūm lĭquĭdām tōllūnt lūgūbrī vōcĕ quĕrēlām. Lr. Ceū quōndām nĭvĕī lĭquĭdā īntēr nūbĭlă cўcnī, Quūm sēse ē pāstū rĕfĕrūnt, ēt lōngă cănōrōs Dānt pēr cōllă mŏdōs; sŏnăt

āmnīs, ĕt Āsĭă lōngē Pūlsă pălūs. *V.* Fātī cērtūs sĭbĭ vōcĕ cănōrā Īnfĕrĭās præmĭttĭt ŏlŏr. *St.* Mōvĭt pēr cārmĭnă līnguām, Vīncĕrĕ līnquēntēs vītām quæ pōssĭt ŏlōrēs. *Sil.* Sĕd nĕque ŏlōr mŏrĭēns ĭmĭtārī pōssĕ pŭtātŭr. *Lact.* (*Phœn.* 49, de cantu). Lĭcĕt īpsĕ vĕlĭt, Clārūs nĭvĕōs īntĕr ŏlōrēs, Īstrūm cȳcnūs Tănăĭmquĕ cŏlēns Ēxtrēmă lŏquī. *Sen.* Dūlcĭŏr vōcĕm mŏrĭēntĕ cȳcnō. *Id.* || *Constellation. Jupiter plaça le cygne dans le ciel, parce qu'il avait emprunté cette forme lorsqu'il aimait Léda. Selon d'autres, c'est le Cycnus aimé d'Apollon.* Prōxĭmă sōrs Cȳcnī, quēm cœlō Jūpĭtĕr īpsĕ Īmpŏsŭĭt. *Manil.* (I, 344. *Id.* II, 31). SYN. Ālēs, Ăvĭs. (Cf. *Auson. Eclogar.* 3, 3. Duplicem sideris originem memorat *German. Arat.* 273 sq.) || *Nom donné aux poëtes.* Mūltă Dīrcæūm lĕvăt aūră cȳcnūm. *H.* Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cȳcnī. *V.* (*E.* 9, 29. *Ib.* 36). SYN. Ālēs. || *Qqf.* Cȳcnūs, *à l'imitation des Grecs.* Dōnātūră cȳcnī, sī lĭbĕăt, sŏnūm. *H* (*Od.* IV, 3, 20). Quīd rĕfērt? cōrnīx nōn ĭdĕō āntĕ cȳcnūm. *Aus.* (*Epist.* 20, 8. Adde *Anthol.* I, p. 29).

Cȳdĭmŏs *et* Cȳdĭmūs, ī, *m.* (κύδιμος). *Nom d'homme.* (*Stat. Th.* V, 227.)

Cȳdīppē, ēs, *f.* (Κυδίππη). *Cydippe, jeune fille aimée d'Acontius. Il lui jeta une pomme où étaient gravés ses serments.* Līttĕră Cȳdīppēn pōmō pērlātă fĕfēllĭt. *O.* (*A. Am.* I, 459. *Id. Her.* 20 et 21). *Voy* Acontius. || 2. *Une des Néréides.* (*Virg. G.* IV, 339.)

Cȳdnō, ūs, *f.* (Κυδνώ). *Une amie de Sapho. Voy.* Anactoria.

Cȳdnūs, ī, *m.* (Κύδνος, *de* κυδνός). *Cydnus, fleuve de Cilicie.* Āt tē, Cȳdnĕ, cănām, tăcĭtīs quī lēnĭtĕr ūndīs. *Tib.* (I, 7, 13. Adde *Ov. A. Am.* III, 204; *Avien. Descr. Terr.* 1032). || ? *Nom de guerrier.* (*Sil.* III, 338.)

Cȳdōn, ōnĭs, *f.* (Κύδων). *Cydon, ville de Crète.* Aūt quæ pōmă Cȳdōn Crētæīs mīsĭt ăb ōrīs. *Ser. Sam.* (vs. 439. Cf. *Plin.* 4, 20, 3). || *Qui est de la ville de Cydon, Crétois.* Pārthūs, sīvĕ Cȳdōn, tēlūm īmmĕdĭcābĭlĕ tōrsĭt. *V.* Īllūc ĕt Lĭbȳē Nŭmĭdās, ĕt Crētă Cȳdōnăs Mīsĭt. *L.* (Et *St. Th.* VI, 596; *Sen. H. OEt.* 820). || *Nom de guerrier.* (*St Th.* II, 623.)

Cȳdōnēūs *et* Cȳdōnĭūs, ă, ūm (Κυδώνειος *et* Κυδώνιος). *De Cydon, de Crète.* Ēccĕ Cȳdōnēā vĭŏlātūs ărūndĭnĕ plāntām. *Sil.* (Adde *Ov. Met.* VIII, 22; *St. Th.* IV, 269). Lĭbēt Pārthō tōrquērĕ Cȳdōnĭă cōrnū Spīcŭlă. *V.* (Adde *Hor. Od.* IV, 9, 17). || Cȳdōnĭūm mālūm, *et absolt.* Cȳdōnĭūm, ĭī, *n.* (κυδώνιον). *Coing, fruit.* Quæquĕ sŭōs cūrvānt mātūră cȳdōnĭă rāmōs. *O.* Sī tĭbĭ Cēcrŏpĭō sătūrātă cȳdōnĭă mēllĕ Pōnēntŭr. *M.* (XIII, 24. Et *Prop.* III, 13, 27; *Calp.* 2, 91).

Cȳdrūs, ī, *m.* *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 192.)

Cȳgnūs. *Voy.* Cycnus.

Cȳlīndrūs, ī, *m.* (κύλινδρος). *Toute espèce de cylindre.* Tĕnŭĭvĕ ĕx ærĕ cȳlīndrūs. *Rhem. Fan.* (*Ponder.* 103). || *Rouleau pour égaliser la terre* Ārĕă cūmprīmīs īngĕntī æquāndă cȳlīndrō. *V.* || *Une pierre précieuse.* Dōnānt ārcānă cȳlīndrōs. *J.* (2, 61). Pōndĕrĕ cōnsĭmĭlīs, vōlvĭt quōs ūndă, cȳlīndrīs. *Prisc.* (*Peri.* 977. Cf. *Plin.* 37, 20, 3).

Cȳllărūs, ī, *m.* (Κύλλαρος). *Nom d'un centaure.* Nēc tē pūgnāntēm tŭă, Cȳllărĕ, fōrmă rĕdēmĭt. *O.* (Cf. *Met.* XII, 393 sq.) || *Cheval de Castor.* Tālĭs Ămȳclæī dŏmĭtūs Pōllūcĭs hăbēnīs Cȳllărūs. *V.* (*G.* III, 89. *Pollucis*, nempe *Castoris.* Vid. *Serv.*) Cȳllărĕ, dūm Scȳthĭcī dīvērsūs ăd ōstĭă pōntī Cāstŏr Ămȳclæăs rēmō pērmūtăt hăbēnās. *St.* (*Th.* VI, 328. Adde *Prop.* III, 14, 17; *Sen. Hip.* 810).

Cȳllēnæūs, ă, ūm (Κυλληναῖος). *Du mont Cyllène; de Mercure.* Īllĕ sŭīs Dēlphīs, hīc vērtĭcĕ Cȳllēnæō. *O.* Hānc plăcĕt ōrnārī tēstūdĭnĕ Cȳllēnæā. *Id.* (Adde *Hor. Epod.* 13, 9. Alii non bene scrib. *Cylleneus*).

Cȳllēnē, ēs, *f.* (Κυλλήνη). *Cyllène, montagne d'Arcadie, sur laquelle naquit Mercure* Cȳllēnēs gĕlĭdō cōncēptūm vērtĭcĕ fūdĭt. *V.* Cȳllēnēs cœlīquĕ dĕcūs, făcūndĕ măgīstĕr. *M.* (VII, 72, 1. Adde *Ov. Fast.* II, 270). || *Qqf.* Cȳllēnă, æ. Īndĕ Pĕlāsgă mănūs Cȳllēnæ ē fīnĭbūs ōlĭm. *Avien.* (*Descr. Terr.* 491).

? Cȳllēnēūs. *Voy* Cyllenæus.

Cȳllēnĭs, ĭdĭs, *f.* (Κυλληνίς). *De Mercure.* Ēt sŭbĭtūs Cȳllēnĭdă sūstŭlĭt hārpēn. *L* Brāchĭă tēndēntēm Cȳllēnĭdĕ cōnfŏdĭt hārpē. *O.*

Cȳllēnĭūs, ă, ūm (Κυλλήνιος). *Du mont Cyllène, ou de Cyllène, mère de Mercure, peut-être la même que Maïa.* Mātērnō vĕnĭēns ăb ăvō Cȳllēnĭă prōlēs. *V.* (*Æ.* IV, 258, scil. Mercurius. Ubi *Serv.*). || *De Mercure.* Ēccĕ rĕdīt Cēphălūs sīlvīs, Cȳllēnĭă prōlēs. *O.* Cȳllēnĭūs īgnīs. *V.* Cȳllēnĭūs ōrbĭs. *Manil.* SYN. Cȳllēnæūs. || *Subst. m. Mercure.* Părĭbūs nĭtēns Cȳllēnĭūs ālīs. *V.* (Adde *Ov. Met.* XIV, 291).

? Cȳllēnūs, ī, *m.* *Comme* Cyllene. (Sic quidam legunt apud *Ov. Met.* I, 217, ubi alii rectius *Cyllene.*)

Cȳmă, ătĭs, *n.* (κῦμα). *Petit chou (comme nos choux de Bruxelles).* Frīgŏrĭbūs caūlēs ēt vērī cȳmătă mīsĭt. *Col.* (X, 130). Āspărăgī mōllēs, ēt vĭrĭdĕ cȳmă. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 29. *Cyma* definit *Charis.* 41). SYN. Cōlĭcŭlūs. || † Cȳmă, æ, *f. arch.* (*Charis* 41; *Non.* l. cit.)

Cȳmæ, Cȳmæūs. *Voy.* Cumæ.

Cȳmāndĕr, drī, *m.* *Fleuve de l'Inde.* (*Avien. Descr. Terr.* 1051.)

Cȳmătĭlĭs, ĕ. *De couleur de mer, vert.* Ēt quēm cŏlōs cȳmătĭlīs dĕcĕăt. *Titin.* (apud *Non.* 16, 1). Cȳmătĭlĕ, aūt plūmătĭlĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 49. Alii scrib. *Cumatilis*). PHR. Hīc ūndās ĭmĭtātūs, hăbēt quŏquĕ nōmĕn ăb ūndīs. *O*

Cȳmbă, æ, *f.* (κύμβη). *Nacelle, barque, bateau.* Ēt fērrūgĭnĕā sūbvĕctăt cōrpŏră cȳmbā. *V.* Aūdĕt ĭn ēxĭgŭō lūdĕrĕ cȳmbă lăcū. *O.* SYN. Nāvĭcŭlă, nāvĭgĭūm, lēmbūs, līntĕr, phăsēlūs, scăphă.

Cȳmbălĭcūs, ă, ūm (κυμβαλικός). *De cymbales.* Cȳmbălĭcæ vōcēs călămīs mīscēntŭr ăcūtīs. *Fort.* (II, 13, 57).

Cȳmbălūm, ī, *n.*, *et ordint.* Cȳmbălă, ōrūm, *pl.* (κύμβαλον). *Cymbales, instrument de percussion, en cuivre, employé dans le culte de Cybèle.* Tȳmpănă tēntă tŏnānt pālmīs, ēt cȳmbălă cīrcūm Cōncăvă. *Lr.* (II, 618). Tīnnītūsquĕ cĭē, ēt Mātrīs quătĕ cȳmbălă cīrcūm. *V.* Căvă cȳmbălă rĕcrĕpānt. *Cat.* (63, 29. Adde *Prop.* III, 17, 36). EP. Bĕrĕcȳntĭă, Cŏrȳbāntĭă, Īdæă, ærĕă, căvă, cōncăvă, raūcă, sŏnōră, sŏnāntĭă. PHR. Cȳmbălă pūlsŏ, tūndŏ, fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, quătĭŏ. VERS. Cūrētūm sŏnĭtūs crĕpĭtāntĭăque ærā sĕcūtæ. *V.* Ærĭfĕræ cŏmĭtūm cōncrĕpŭērĕ mănūs. *O.* Tīnnŭlăque ærā sŏnānt. *Id.* Cīrcum ārgūtă căvīs tīnnītĭbūs ærā (certabant). *Sil.* Cȳmbălă dānt flīctū sŏnĭtūm. *Aus.* Gĕmĭnă ærā sŏnānt, Īdæăquĕ tērga. *St.* || *Au fig.* Īte hīnc ĭnānēs, cȳmbălōn jŭvēntūtĭs (*Catal. Virg.* 7, 5, de scholasticis.)

Cȳmbĭūm, ĭī, *n* (κυμβίον). *Vase, tasse.* Īnfĕrĭmū tĕpĭdō spūmāntĭă cȳmbĭă lāctĕ. *V.* Fāctă Săgūntīn cȳmbĭă mălō lŭtō. *M.* (VIII, 6, 2. Cf. *Macr.* 5, 21)

† Cȳmbĭūs, ĭī, *m.* *Sorte de voûte.* Ex lĭquĭdō præfūlgēns cȳmbĭūs aūrō. *Corip.* (*Just.* III, 196).

Cȳmbŭlă, æ, *f.* *Petite barque.* Hūmĭdă quūm sĭccām cȳmbŭlă pōrtăt ăvēm. *Orient.* (*Ep.* 134, 8).

Cȳmē. *Voy.* Cume.

Cȳmĭnūs. *Voy.* Ciminus.

Cȳmŏdŏcē, ēs, *et* Cȳmŏdŏcēă, æ, *f.* (Κυμοδόκη *et* Κυμοδόκεια). *Cymodocée, nymphe de la mer.* Spīō

quĕ, Thălīăquĕ, Cȳmŏdŏcēquĕ. *V.* Quārŭm, quæ fāndī dōctīssĭmă, Cȳmŏdŏcēă. *Id.*

Cȳmōsŭs, ă, ŭm. *Qui a plusieurs tiges.* Quæ dūrī prǣbēnt cȳmōsā stīrpĕ Săbēllī. *Col.* (X, 138).

Cȳmŏthŏē, ēs, *f.* (Κυμοθόη). *Cymothée, une Néréide.* Cȳmŏthŏē sĭmŭl, ēt Trītōn ādnīxŭs. *V.*

Cȳnăpēs, ĭs, *m.* *Fleuve qui se jette dans le Pont-Euxin.* Ēt vōlvēns sāxă Cȳnăpēs. *O.*

Cȳnără. *Voy.* Cinara.

Cȳnēgĭŭs, ĭī, *m.* (κυνήγιον). *Nom d'homme.* Āmīsĭt vītām flōrēntĕ Cȳnēgĭŭs ǣvō. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.* n. 2075).

Cȳnētĕs, ŭm, *m. pl.* (*Steph.* Κύνητες). *Peuple de Lusitanie.* Ăna āmnĭs īllīc pēr Cȳnētās ēfflŭīt. *Avien.* (*Or. mar.* 205. *Ib.* 223. Cf. *Herodot.* 4, 49 ; *Justin.* 44, 4).

Cȳnētĭcŭm jŭgŭm, *ou absolt.* (*Steph.* Κυνητικόν). *Promontoire de Lusitanie.* Pŏpŭlī Cȳnētŭm, tūnc Cȳnētĭcūm jŭgŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 201. *Ib.* 566).

1. Cȳnĭcē. *adv.* *A la manière des Cyniques.* Pŏtĭŭs īn sūbsēllĭō cȳnĭce āccĭpĭēmŭr. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 22).

2. Cȳnĭcē, ēs, *f.* (κυνική). *La secte des Cyniques.* Īnvēntŏr prīmŭs cȳnĭcēs ĕgŏ. *Aus.* (*Epigr.* 27, 1).

Cȳnĭcŭs, ī, *m.* (κυνικός). *De la secte d'Antisthène, de Diogène, Cynique.* Ēt quī nēc cȳnĭcŏs, nēc stōĭcă dŏgmătă lēgĭt. *J.* (13, 121). Ēssĕ pŭtās cȳnĭcŭm, dēcēptŭs īmāgĭnĕ fālsā. *M.* (IV, 53, 7). PPH. Cȳnĭcōrŭm tŭrbă, sēctă, dŏgmătă. Cȳnĭcă gēns.|| *Diogène.* Nōn dŏlŭīt pătrĭā cȳnĭcŭs prŏcŭl ēssĕ Sĭnōpeŭs. *O.* Dōlĭă nūdī Nōn ārdēnt cȳnĭcī. *J.* (14, 309). || — ŭs, ă, ŭm. *Des Cyniques.* Cȳnĭca ēsse ē gēnte ŏpŏrtēt. *Plaut.* (*Pers.* 1, 3, 43). Īpsī quī cȳnĭcā trādūcūnt tēmpŏră cœ̄nā. *Petr.* (*Sat.* 14)

? Cȳnĭfēs. *Voy.* Scinifes.

Cȳnĭphĭŭs. *Au lieu de* Cinyphius.

Cȳnŏsūră, æ, *f.* (Κυνόσουρα). *La petite Ourse, constellation.* Ēssĕ dŭās Ārctōs, quārŭm Cȳnŏsūră pĕtātŭr Sīdŏnĭīs. *O.* Cērtĭŏr haūd ūllīs dūxīt Cȳnŏsūră cărīnīs. *L.* SYN. Ārctŏs, Ursă. *Voy.* Ursa.

Cȳnŏsūrĭs. ĭdĭs, *f.* (Κυνοσουρίς). *De la petite Ourse.* Sūppŏsĭtūm stēllīs Cȳnŏsūrĭdŏs Ūrsǣ. *O.* Tāngĭt Cȳnŏsūrĭdă caūdăm. *German.* (*Arat.* 184).

Cȳnthĭă, æ, *f.* *Diane, honorée sur le mont Cynthus.* Dēcŏlŏr īrātōs āttōllĭt Cȳnthĭă vūltūs. *Cl.* Ārcānǣ mŏdĕrātrīx Cȳnthĭă nŏctĭs. *St.* Tērtĭă jām grăvĭdō plŭvĭālĭs Cȳnthĭă cōrnū. *L.* *Voy.* Diana, Luna. || *Nom de femme.* Cȳnthĭă prīmă sŭīs mĭsĕrūm mē cēpĭt ŏcēllīs. *Pp.* (I, 1, 1). Cȳnthĭă, fācūndī cārmēn jŭvēnīlĕ Prŏpērtī *M.* (XIV, 189).

Cȳnthĭŭs, ĭī, *m.* (Κύνθιος). *Apollon, honoré sur le mont Cynthus.* Trōsquĕ părēns, ēt Trōjǣ Cȳnthĭŭs aūctŏr. *V.* Īntōnsŭm, pŭĕrī, dīcĭtĕ Cȳnthĭŭm. *H.*

Cȳnthŭs, ī, *m.* (Κύνθος). *Montagne de l'île de Délos.* Sūmmōque īn vērtĭcĕ Cȳnthī. *O.* Īpsĕ jŭgīs Cȳnthī grădĭtŭr. *V.*

Cȳpărīssĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des cyprès.* Quāntŭm nōn cȳpărīssĭfĕr Lȳcēŭs. *Sid.* (23, 417).

Cȳpărīssŭs, ī, *m.* *Cyparissus, fils de Télèphe. Désespéré d'avoir tué par mégarde son cerf favori, il fut changé en cyprès.* Hūnc pŭĕr īmprūdēns jăcŭlō Cȳpărīssŭs ăcūtō Fīxĭt. *O.* (*Met.* X, 137 sq.) || Cȳpărīssŭs, ī, *f.* (κυπάρισσος). *Cyprès.* Āĕrĭǣ quērcūs, aūt cōnĭfĕrǣ cȳpărīssī. *V.* (Adde *V. Fl.* VII, 405). *Voy.* Capressus. || *Ancien nom d'Anticyre, ville de Phocide.* Quĭs (revolvat) Pănŏpēn ? quĭs Daūlĭdă, quĭs Cȳpărīssŏn ? *St.* (*Th.* VII, 343).

Cȳpāssĭs, ĭdĭs, *f.* *Nom d'une servante.* Sōlērs căpŭt ēxōrnārĕ Cȳpāssĭs. *O.*

Cȳpērŭm *ou* Cȳpērŏn, ī, *n.*, *et* Cȳpērŭs, ī, *f.* (κύπειρον *et* κύπειρος). *Sorte de jonc.* Rosǣ. Vĭŏlǣque, ēt mōllĕ cȳpērŏn. *Petr.* (*Sat.* 127. Cf. *Plin.* 21, 52). || *m.* *Nom d'homme.* Ā pīstōrĕ, Cȳpērĕ, nōn rĕcēdĭs. *M.* (VIII, 16, 4).

Cȳprĭă. *Vénus. Voy.* Cyprius.

Cȳprĭānŭs *ou* Cȳprĭănŭs, ī, *m.* *Saint Cyprien, évêque de Carthage, docteur de l'Église et martyr.* Ōrĕ fācūndō Cȳprĭānĕ dŏctŏr. *Prud.* (*Peri.* 4, 18. *Ibid.* 13, 8, Cȳprĭănĕ). Ēt Cārthāgŏ pŏtēns Cȳprĭānō mārtȳrĕ flōrēt. *P. Nol.* (26, 141).

Cȳprĭs *et* Cȳprĭs, ĭdĭs, *f.* (Κυπρίς). *Cypris, nom de Vénus, honorée dans l'île de Chypre.* Ō Hȳmĕnǣe dēcēns, Cȳprĭdĭs quī māxĭmă cūra ēs. *Cl.* Nēc tē lŭpānār Cȳprĭdĭs sānctǣ mŏvēt. *Prud.* (*Peri.* 10, 230). Vērā Vĕnŭs Cnĭdĭām quūm vīdĭt Cȳprĭdă, dīxĭt. *Aus.* (*Epig.* 57, 1). Cȳprĭn Ăpēllēī cērnĕ lăbōrĭs ŏpŭs (*Ib.* 106, 2). SYN. Cȳprĭă. *Voy.* Venus.

Cȳprĭŭs *et* Cȳprĭŭs, ă, ŭm (Κύπριος). *De Cypre ou Chypre.* Tēllūrĭs Cȳprĭǣ pārs ŏptĭmă. *O.* Nē Cȳprĭǣ Tȳrĭǣvĕ mērcēs. *H.* Nūnquām dīmŏvĕās, ūt trăbĕ Cȳprĭă. *Id.* || Cȳprĭă, æ, *f.* *Vénus.* Ēt făvĕās cōnchā Cȳprĭă vēctă tŭā. *Tib.* (III, 3, 34). Nī mē vīdīssēt Cȳprĭă mārmŏrĕām. (*Anthol.* II, p. 45.)

Cȳprŏs *ou* Cȳprŏs, *et* Cȳprŭs, ī, *f.* (Κύπρος). *Cypre ou Chypre, grande île de la mer Égée, qui était consacrée à Vénus.* Ō quæ bĕātām dīvă tĕnēs Cȳprŭm. *H.* Ēmēnsŭs Cȳprī scŏpŭlōs, quĭbŭs ēxĭt ĭn aūstrŭm. *L.* Quūm tē, Flāccĕ, mĭhī rēddēt Cȳthērēĭă Cȳprŏs. *M.* (VIII, 45, 7). Cȳprŏn ŏlōrīnīs nōndŭm pērvēnērăt ālīs. *O.*

Cȳpsĕlă, æ, *f.* (Κύψελα). *Ancienne ville d'Espagne.* Hīc ādstĭtīssĕ cīvĭtātēm Cȳpsĕlām Jām fāmă tāntum ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 527).

Cȳpsĕlĭdēs, æ, *m.* (Κυψελίδης). *Fils de Cypsélus, tyran de Corinthe.* Cȳpsĕlĭdǣ ēt māgnī flōrēntĭă rēgnă, Cŏrīnthŭm. (*Ciris.* 464, scil. Periandri. De *Cypselo*. Κυψέλῳ, mentio fit apud *Strab.* 8.)

Cȳrēnǣ, ārŭm, *f. pl.*, *et* Cȳrēnē, ēs, *f.* (Κυρῆναι *et* Κυρήνη). *Cyrène, ville de la Pentapole, près de la grande Syrte.* Prŏxĭmŭs īn mūrōs ēt mœ̄nĭă Cȳrēnārŭm. *L.* (IX, 297, *Ib.* 876). Dŏctāvĕ Cȳrēnē, Spārtēve ănĭmōsā crēāvĭt. *St.* (*Silv.* V, 3, 108. Et *Sil.* VIII, 57). PPH. Ūrbs Cȳrēnǣă. *Sil.* || + Cȳrēnǣ. *La même.* Lāsērpīcĭfĕrīs jăcēt Cȳrēnīs. *Cat.* (7, 4).

Cȳrēnǣŭs, ă, ŭm (Κυρηναῖος) *De Cyrène.* Ēt Cȳrēnǣās ūrnā mĭnīstrēt ăquās. *Pp.* (IV, 6, 4). Tūm Cȳrēnǣām, fătīs ăgĭtāntĭbŭs, ūrbēm Dēvēnĭō. *Sil.* SYN. Cȳrēnēnsĭs.

Cȳrēnē, ēs, *f.* (Κυρήνη). *Cyrène, nymphe, fille du fleuve Pénée et mère d'Aristée.* Mātĕr, Cȳrēnē mātĕr. *V.* || 2. *Ville. Voy.* Cyrenæ.

Cȳrēnēnsĭs, ĕ. *De Cyrène.* Dē sĕnātū Cȳrēnēnsī quēmvīs ŏpŭlēntŭm ārbĭtrŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 8. *Ib.* 35). SYN. Cȳrēnǣŭs.

Cȳrēnĭŭs, ĭī, *m.* *Gouverneur de Syrie, fut chargé de faire le dénombrement dans l'année que J.-C. vint au monde.* Cēnsŭs, Cǣsărĭs Aūgŭstī jūssū, pēr plūrĭmă tērrǣ Dēscrībēbātŭr Sȳrĭǣ, quām jūrĕ rĕgēbāt Cȳrēnĭŭs, prŏprĭī, etc. *Juvc.* (1, 171).

Cȳrnē, ēs, *f.* (Κύρνη). *Comme* Cyrnus.

Cȳrnēŭs, ă, ŭm (Κύρνειος). *De Corse.* Sīc tŭă Cȳrnēās fŭgĭānt ēxāmĭnă tāxōs. *V.* *Voy.* Corsicus.

Cȳrnĭăcŭs, ă, ŭm (Κυρνιακός). *De Corse.* Intĕr Pīsānŭm Cȳrnĭăcŭmquĕ lătŭs. *Rutil.* (1, 516).

Cȳrnŏs *ou* Cȳrnŭs, ī, *f.* (Κύρνος). *Nom grec de l'île de Corse.* Cŏrsĭcă, quæ Graīō nōmĭnĕ Cȳrnŭs ĕrās. *Sen. phil.* (seu *Pseudo-Sen.* in *Poet. Min.* IV, p 545 Lemaire). Pōstquām nōn lōngē cērnŭntŭr līttŏră Cȳrnī, Cŏrsĭdă quām părĭtēr gēmĭnātō nōmĭnĕ dīcūnt. *Prisc.* (*Peri.* 470. Et *Avien. Desc. Terr.* 121)

Cȳrrhă. *Au lieu de* Cirrha.

Cȳrŭs, ī, *m.* (Κῦρος). *Cyrus, fils de Cambyse e*

le *Mandane, roi des Mèdes et des Perses, fut vaincu par Tomyris, reine des Scythes, qui lui coupa la tête, et la plongea dans un vase plein de sang.* Ārvă sŭpĕr Cȳrī Chāldæīque ūltĭmă rēgnī. *L.* Rēddĭ-tūm Cȳrī sŏlĭō Phrăātēn. *H.* || 2. *Grand fleuve d'Asie, qui se jette dans la mer Caspienne.* Ārvă sĕcăt Cȳrŭs, pērrūmpĭt ĕt ārvă Chŏāspēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1274. Adde *V. Fl.* VI, 80). || 3. *Nom d'homme.* Nēc mĕtŭēs prŏtĕrvūm Sūspēctă Cȳrŭm. *H.*

Cȳtă, æ, *f.* (Κύτη, *Steph.* Κυταια). *Ville de Colchide, patrie de Médée.* Scȳthĭcūm mĕtŭēns Pōntūmquĕ, Cȳtămquĕ. *V. Fl.* (I, 331. Alii male, *Cretam.* Conf. *Plin.* 4, 26).

Cȳtææūs, ă, ŭm (Κυταιαῖος). *Comme* Cytæus. Sīdĕra ĕt āmnēs Pōssĕ Cȳtææīs dūcĕrĕ cārmĭnĭbŭs. *Pp.* (I, 1, 24).

Cȳtæĭs, ĭdĭs, *f.* (*Steph.* Κυταΐς). *De Cyta; de Médée; magicienne.* Nōn hīc hērbă vălĕt, nōn hīc nōctūrnă Cȳtæĭs. *Pp.* (II, 4, 6).

Cȳtæŭs, ă, ŭm (*Steph.* Κυταῖος). *De Cyta; de Médée; magique.* Tūm jŭvĕnēm tērrīs Pārcæ tĕnŭērĕ Cȳtæīs. *V. Fl.* (VI, 693). SYN. Cȳtææūs. || Cȳtæī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de Cyta.* (*V. Fl.* V, 467.)

Cȳthærōn *Au lieu de* Cithæron.

Cȳthēră, ōrŭm, *n. pl.* (Κύθηρα). *Cythère, petite île voisine de la Crète, consacrée à Vénus.* Ēst Păphŏs Īdălĭūmquĕ mĭhī, sūnt āltă Cȳthēră. *V.* Vĕnĕrī săcră Cȳthēră pĕtĭt. *O.*

Cȳthērē, ēs; Cȳthērēă *et* Cȳthērēĭă, æ, *f.* (Κυθήρη *et* Κυθέρεια). *Vénus, adorée à Cythère.* Nēc bĭs cīnctă Dĭānă plăcĕt, nēc nūdă Cȳthērē. *Aus.* (*Epig.* 39, 5. *Ib.* 57, 5. Et *Anthol.* I, p. 42). Pārcĕ mĕtū, Cȳthērēă: mănēnt īmmōtă tŭōrŭm. *V.* Jām Cȳthērēă chŏrōs dūcĭt Vĕnŭs. *H.* (Adde *Prop.* II, 14, 25) Ēxĭgĭt īndĭcĭī mĕmŏrēm Cȳthērēĭă pœnăm. *O.* (*Id. Met.* X, 640). *Voy.* Venus. || ┼ *Au plur.* Cȳthērēæ, ārŭm. Quāmvīs Sātūrnĭs, Jūnōnĭbŭs ĕt Cȳthērēĭs.... cōnsĕcrĕt ārās. *Prud.* (*Apot.* 189).

Cȳthērēĭăs, ădĭs, *et* Cȳthērēĭs, ĭdĭs, *f.* (Κυθηρηϊάς *et* Κυθηρηΐς). *De Cythère, de Vénus; qqf. Vénus.* Ārmĭgĕrāmquĕ Jŏvĭs, Cȳthērēĭădāsquĕ cŏlūmbās. *O.* Pŭĕrūm dīvā Cȳthērēĭdĕ nātŭm. *Id.*

Cȳthērēĭŭs, ă, ŭm (Κυθηρήϊος). *De Cythère, de Vénus.* Fērt hŭmĕrīs vĕnĕrābĭle ŏnŭs Cȳthērēĭŭs hērōs. *O.* Nēc jām Cȳthērēĭă cūrăt Lĭttŏră. *Id.* Cȳthērēĭŭs īgnĭs. *Sil.* Cȳthērēĭă prōlēs. *St.* Stēllă sălūtĭfĕrī Jŏvĭs, ĕt Cȳthērēĭĕ vēspĕr. *Aus.* (*Idyl.* 8, 26).

Cȳthērēŭs. *Voy. le suiv*

Cȳthērĭăcŭs, ă, ŭm (Κυθηριακός). *De Cythère, de Vénus.* Nūdă Cȳthērĭăcīs ēdĭtă fērtŭr ăquīs. *O.* (*Her.* 7, 60. Alii non bene *Cythereis.* Adde *Fast.* IV, 15). Cōllă Cȳthērĭăcæ splēndēnt ăgĭtātă cŏlūmbæ. *Nero Cæsar* (ap. *Sen. Q. Nat.* 1, 5. Et *Mart.* II, 47).

Cȳthnŏs *ou* Cȳthnŭs, ī, *f.* (Κύθνος). *Une des Cyclades.* Ā dēxtrā Cȳthnō Gȳărōquĕ rĕlĭctīs. *O*

Cȳtĭsŭs, ī, *m. f., et arch.* Cȳtĭsŭm, ī, *n.* (κύτισος). *Cytise, arbrisseau.* Flōrēntēm cȳtĭsūm sĕquĭtūr lāscīvă căpēllă. *V.* (Et *Id. Ecl.* 1, 79).

Cȳtōrĭăcŭs *et* Cȳtōrĭŭs, ă, ŭm (Κυτώριος *et* Κυτωριακός). *Du mont Cytorus.* Sæpĕ Cȳtōrĭăcō dēdūxĭt pēctĭnĕ crīnēs. *O* Nām Cȳtōrĭō īn jŭgō. *Cat.* (4, 11).

Cȳtōrŭs, ī, *m.* (Κύτωρος). *Cytorus, montagne de Paphlagonie, fertile en buis.* Ēt jŭvăt ūndāntēm būxō spēctārĕ Cȳtōrŭm. *V.*

Cȳzĭcŭs, ī, *f.* (Κύζικος). *Cyzique, ville de la Propontide.* Hīncquĕ Prŏpōntĭăcīs hærēntēm Cȳzĭcō ōrīs. *O.* Frīgĭdă tām mūltōs plăcŭĭt tĭbĭ Cȳzĭcŭ ānnōs. *Pp.* (III, 22 1).

D

D, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Nōn fōrmam, āt vōcēm dēltæ gĕrŏ Rōmŭlĕŭm D. *Aus.* (*Idyl.* 12, de *Litt.* 14. Adde *T. Maur. Litt.* 117).

Dā, *impér. de* Do. *Donne.* Pĕlăgōquĕ vŏlāns dā vēlă pĕtēntī. *V.* || *Dis.* Īllĕ dĕŭs quī sĭt, dā, Tītȳrĕ, nōbīs. *V.* (Adde *V. Fl.* V, 219). *Voy.* Dic.

Dăæ. *Voy.* Dahæ.

Dācĭcŭs, ă, ŭm (Δακικός). *Des Daces.* Dācĭcă bēllĭpŏtēns quŭm frēgĕrăt Ūlpĭŭs ārmă. *Cl.* || *Dacique* (*vainqueur de la Dacie*), *surnom de Trajan.* Cūm lāncĕ bĕātā Dācĭcŭs. *J.* (6, 203).

Dācĭŭs, ĭī, *m. Comme* Dacus. Dānūbĭūsquĕ răpāx, ĕt Dācĭŭs ōrbĕ rĕmōtō. (*Ad Liv.* 387.)

┼ Dăcrĭmæ, *arch. pour* Lacrimæ. (*Liv. And* apud *Festum*: a græco δάκρυ.)

Dāctȳlī, ōrŭm, *m. pl.* (Δάκτυλοι) *Dactyles, nom des prêtres de Cybèle. Voy.* Curetes.

Dāctȳlĭcŭs, ă, ŭm (δακτυλικός). *De dactyle, dactylique.* Dāctȳlĭcūmquĕ părăt tām rīte ēffīngĕrĕ mētrūm. *T. Maur.* (*Syll.* 813). Dāctȳlĭcōs, ĕlĕgōs, chŏrĭāmbūm cārmĕn, ĕpōdōs. *Aus.* (*Epist.* 10, 37. Adde *Prud. Cath.* 3, 28).

Dāctȳlĭŏthēcă, æ, *f.* (δακτυλιοθήκη). *Écrin pour les bagues.* Dāctȳlĭŏthēcām nōn hăbĕt. *M.* (XI, 60, 4).

Dāctȳlŭs, ī, *m.* (δάκτυλος). *Dactyle, nom d'un pied, une longue suivie de deux brèves.* Dāctȳlŭs īndĕ măgĭs, spōndēŭs rārĭŏr ēxĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 843). Dāctȳlōn ēffĭcĭēt tālīs, quēm dīcō, trŏchæŭs. (*Ib.* 865) Spōndēō cŏmĭtāntĕ dāctȳlōquĕ. *Sid.* (23, 26)

Dācŭs, ī, *m.*; Dācī, ōrŭm, *pl.* (Δᾶκος). *Daces, peuple de Germanie.* Aūt cōnjūrātō dēscēndēns Dācŭs ăb Īstrō. *V.* Dēlēvĭt ūrbēm Dācŭs ĕt Æthĭŏps. *H.* Nūnquĭd dē Dācīs aūdīstī? *Id.* (Adde *Mart.* IX, 36, 5). || — ŭs, ă, ŭm. *Des Daces.* Mŏdŏ Dācă sŏnāntēm Prœlĭă. *St.*

Dædălēŭs, Dædălēŭs, *et* Dædălĭŭs, ă, ŭm (Δαιδάλειος, Δαιδάλεος, Δαιδάλιος). *De Dédale; fait artistement.* Dædălēŭm līnō cūm dŭcĕ rēxĭt ĭtĕr. *Pp.* (II, 14, 8). Cērātīs ŏpĕ Dædălēā Nītĭtŭr pēnnīs. *H.* Jām Dædălēō cαūtĭŏr Īcărō. *Id.* (*Od.* II, 20, 13. Sic equidem lego, metro et sensu magis probantibus. Vulgo *ocior*, cui propius accedit *cocior*, ut scribebant librarii *Bentl.* conj. *tutior.* Unus vel duo Codd. habent *notior*). Nĕū tĭbĭ Dædălēæ quærāntŭr mūnĕră dēxtræ. *Col.* (X, 29. Alii libri habent *Dædaliæ*).

┼ Dædălĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Dædalus, a. Dædălĭcīs mănĭbūs nĭtŭĭt tēxtūră sŏrōrĭs. *Fort.* (XI, 11, 17).

Dædălĭōn, ōnĭs, *m.* (Δαιδαλίων). *Dédalion, fils de Lucifer. S'étant précipité du sommet du Parnasse, il fut changé en épervier par Apollon.* Quūm sē Dædălĭōn săxō mīsīssĕt ăb āltō. *O.* (Cf. *Met.* XI, 291 sq.)

Dædălĭs, ĭdĭs, *f.* (Δαιδαλίς). *Nom de femme.* (*Pl. Rud.* IV, 4, 119.)

Dædălĭŭs. *Voy.* Dædaleus.

Dædălŭs, ī, *m.* (Δαίδαλος). *Dédale, célèbre architecte et statuaire. Banni d'Athènes pour avoir fait périr son neveu par jalousie, il se réfugia en Crète, où il construisit le Labyrinthe, y fut enfermé par l'ordre de Minos, s'en échappa au moyen d'ailes

artificielles, vit périr son fils Icare dans la traversée, et aborda en Sicile, où le roi Cocalus l'accueillit, et soutint une guerre contre Minos, qui le poursuivait Dædălŭs īpsĕ dŏlōs tēcti ămbāgēsquĕ rĕsōlvĭt. *V* Aūt pŭĕrō līquĭdās ăptāntēm Dædălŏn ālās. *M.* (IV, 49, 5. Sic et *Ov. Met.* VIII, 261). EP. Cĕcrŏpĭŭs, Crētēnsĭs; dŏctŭs, īndūstrĭŭs, īngĕnĭōsŭs, sŏlērs, căllĭdŭs; vŏlāns, vŏlŭcĕr. PPH. Făbĕr vŏlāns. Gōrtȳnĭŭs ālĭgĕr. Lăbȳrīnthī cōndĭtŏr. VERS. Dædălŭs, ūt fāma ēst, fŭgĭēns Mīnōĭă rēgnă, Præpĕtĭbūs pēnnīs aūsŭs sē crēdĕrĕ cœlō. *V.* Ēxpērtūs văcŭūm Dædălŭs āĕră Pēnnīs nōn hŏmĭnī dătīs. *H.* Īndĕ sĭbī făctās hŭmĕrīs āccōmmŏdăt ālās, Īnquĕ nŏvūm tĭmĭdē cōrpŏră lībrăt ĭtĕr. *O.* Sūspēnsūm lībrāns mĕdĭa īntēr nūbĭlă cōrpŭs, Ēnāvĭt, sŭpĕrōsquĕ nŏvŭs cōntērrŭĭt ālēs. *Id.* Ēt mărĕ pērcūssūm pŭĕrō, făbrūmquĕ vŏlāntēm. *J.* Nōn hōc spērnăt ŏpŭs Gōrtȳnĭŭs ālĭgĕr, ædĭs Cōndĭtŏr Eūbŏĭcæ, cāsūs quēm fīngĕre īn aūrō Cōnāntem Īcărĭōs, pătrĭī pĕpŭlērĕ dŏlōrēs. *Aus.* (*Mos.* 300. Cf. *Virg. Æ.* VI, 14; *Ov. Met.* VIII, 183; *V. Fl.* I, 704; *Sen. H. OEt.* 685). *Voy.* Labyrinthus.

Dædălŭs, ă, ŭm (δαίδαλος). *Varié; fait avec art.* Tĭbĭ suāvēs dædălă tēllūs Sūbmīttīt flōrēs. *Lr.* (I, 228). Tēllūs īpsă părīt, nātūrăquĕ dædălă rērūm. *Id.* (V, 235). Ēt cȳcnēă mĕlē, Phœbēăquĕ dædălă chōrdīs Cārmĭnă. *Id.* (II, 504). Ēt dædălă fīngĕrĕ tēctă. *V.* || *Industrieux, habile, adroit.* Vērbōrūm dædălă līnguă. *Lr.* Dædălă Cīrcē. *V.* Mĭnērvă dædălă. *Enn.* (apud *Fest.*). Ăpĭs dædălă. *Calp.* (2, 20).

Dæmŏn, ŏnĭs, *m.* (δαίμων). *Génie, bon ou mauvais.* || *Eccl. Ange déchu, démon.* Ātquĕ tŭām tĭmĕānt hōstēs quăsī dæmŏnĕs aūlām. *P. Nol.* (23, 428). Dæmŏnăs īrĕ jŭbēs ēxsŭl īn ēxsĭlĭūm. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 12. Adde *Prud. Cath.* 1, 38). Vīnclă sĕpūlchrālī sūb cārcĕrĕ fērrĕă dæmŏn Frēgĕrăt. *Amœnus* (vs. 141). SYN. Dĭăbŏlŭs, Sătān, Sătănās. EP. Īnfēstŭs, īnfērnŭs, pērfĭdŭs, mălŭs, mălīgnŭs, sūbdŏlŭs, īnsĭdĭātŏr. PPH. Īnfērnŭs tȳrănnŭs. Hōstĭs hūmānī nōmĭnĭs *ou* gĕnĕrĭs. || ✝ Dæmŏn. *Le même.* Sĭc dæmŏn īpsĕ lūdĭt hōs quōs cēpĕrĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1088). Nēc pœnă dæmŏn īn īpsă. *P. Nol.* (20, 87).

Dæmŏnēs, æ *ou* ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Rud.* IV, 4, 116.)

Dæmŏnĭcŭs, ă, ŭm (δαιμονικός). *Eccl. Du démon.* Dæmŏnĭcīs īnĭmīcă săcrīs. *Prud.* (*Peri.* 3, 73). Ārās dæmŏnĭcās cŏlī jŭbēbăt. (*Ibid.* 6, 36.) Dæmŏnĭcō cŭnĕātă glŏbō. *Sedul.* (IV, 145).

Dæmŏnĭŭm, ĭī, *n.* (δαιμόνιον). *Eccl. Comme* Dæmon. Dæmŏnĭs aūxĭlĭō, quī prīncēps dæmŏnĭōrūm. *Juvc.* (II, 615. Et *P. Nol.* 23, 309).

✝ Dæmŏnĭŭs, ă, ŭm (δαιμόνιος). *Divin; merveilleux.* Dæmŏnĭēn mĕmŏrānt Grăĭī. *Manil.* (II, 897). Tĭtŭlūm cuī Græcĭă fēcĭt Dæmŏnĭūm (*Ib.* 937).

Dăgŏbērtŭs, ī, *m. Dagobert, roi de France.* Sēd măgĭs ēcclēsĭām dītāvĭt rēx Dăgŏbērtŭs. (*Carm.* ævi Carolini ap. *Mai*, t. V, p. 417.) *Voy.* Clotharius.

Dăhæ *ou* Dāæ, ārŭm, *m. pl.* (Δάαι). *Dahes, nation scythique.* Īndŏmĭtīquĕ Dăhæ, ēt pōntem īndīgnātŭs Ărāxēs. *V.* Nēc vĕtĭtōs ērrārĕ Dăhās īn mœnĭă dūcăt. *L.* (Adde *Sil.* XIII, 764; *Sen. Thyest.* 370). || *Qqf. au sing.* Dēnĭquĕ Rōmānŭs, Dăhă, Sārmătă, Vāndălŭs, Hūnnŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 807).

Dălĭtērnī, ōrŭm, *m. pl. Voy.* Chabilci.

Dălmătă, æ, *m.* (Δαλμάτης). *Dalmate.* Ărmĕnĭūsquĕ fŭgāx ēt tāndēm Dălmătă sūpplēx. (*Ad Liv.* 289. Adde *Mart.* X, 78, 8.) || *Adj.* Dălmătæ mōntēs. *St.* (*Silv.* IV, 7, 15).

Dălmătĭă, æ, *f. Dalmatie, province située le long de l'Adriatique.* Sūbdĭtă mōntānæ brāchĭă Dălmătĭæ. *O.* (Adde *Prisc. Peri.* 101).

Dălmătĭcŭs, ă, ŭm (Δαλματικός). *De Dalmatie.* Īllĭnc Dălmătĭcīs ōbnōxĭă flūctĭbŭs Ăncōn. *L.* Rōbŏră Dălmătĭcō lūcēnt sătĭātă mĕtāllō. *St.*

Dāmă, æ, *m., et mieux f.* (*Charis.* 240; *Serv.* ad *Virg. G.* III, 539). *Daim.* Cūm cănĭbūs tĭmĭdī vĕnĭēnt ăd pōcŭlă dāmæ. *V.* Ēt sŭpērjēctō păvĭdæ nătārūnt Æquŏrĕ dāmæ. *H.* Aūt īmpĕdītām cāssĭbŭs rĕfērt dāmām. *M.* (III, 58, 28). || *m. Nom d'homme.* (*Eol.* Δῆμας). Ērgō nūnc Dāmă sŏdālĭs Nūsquam ēst! *H.* (Et *Pers.* 5, 79).

Dămălĭs, ĭdĭs, *f.* (Δάμαλις). *Nom de femme.* Ōmnēs īn Dămălīn pūtrēs Dēpōnēnt ŏcŭlōs. *H.*

Dămāscēnŭs, ă, ŭm (Δαμασκηνός). *De Damas.* Ēt āgrōs ūsquĕ Dămāscēnōs īnstāns fōrmīdō sĕcūta ēst. *Victor* (*Gen.* III, 412). || Dămāscēnūm, ī, *n.* (*s.-ent.* prunum). *Prune de Damas.* Ēt ăcūtă sĕnĭbūs tēstă cūm Dămāscēnīs. *M.* (V, 18, 3). *Voy. le suiv.*

Dămāscŭs, ī, *f* (Δάμασκος). *Damas, capitale de la Syrie.* Ēt fēlīx, sīc fāmă, Nĭnōs, vēntōsă Dămāscŭs. *L.* || *Cette ville a donné son nom à une espèce de prunes* Prūnăquĕ cōnvĕnĭūnt quæ mīttīt clāră Dămāscŭs. *Ser. Sam.* (vs. 522). Prūnīsquĕ Dămāscī Stīpāntūr călăthī. *Col.* (X, 404. Adde *St. Silv.* I, 6, 14). *Voy.* Damascenus.

Dămăsīchthōn, ŏnĭs, *m.* (Δαμασίχθων). *Damasichthon, fils de Niobé, tué par Apollon avec ses six frères.* Ăt nōn īntōnsūm sīmplēx Dămăsīchthŏnă vūlnŭs Āffĭcĭt. *O.* (De hoc et *Ibis*, 583.)

Dămăsīppŭs, ī, *m.* (Δαμάσιππος) *Damasippe, nom d'homme.* Īnsānĭt, vĕtĕrēs stătŭās Dămăsīppŭs ĕmēndŏ. *H.* (Adde *Juv.* 3, 185.)

Dămāstēs, æ, *m.* (Δαμάστης). *Damaste, historien grec, né en Syrie.* Quīn ēt Dămāstēs nōbĭlī nātŭs Sĭgē. *Avien.* (*Or. mar.* 46. *Ib.* 572).

Dămăsŭs, ī, *m. Damase, Espagnol ami de saint Jérôme, poëte et évêque.* Paūlĕ, tŭōs Dămăsŭs vŏlŭī mōnstrārĕ trĭūmphōs. *Damas.* (*De Paulo*, 26).

Dāmnāndŭs, ă, ŭm. *Condamnable, coupable.* Ābstĭnĕās ĭgĭtūr dāmnāndīs. *J.* (14, 38). Făctō dāmnāndŭs īn ūnō. *O. Voy.* Nocens.

Dāmnātĭŏ, ōnĭs, *f. Condamnation.* Sēd quĭd dāmnātĭŏ cōnfērt? *J.* (8, 94). Jūdĭcĭūm vēstrūm fŭgĭăt dāmnātĭŏ sævă. *Juvc.* (I, 685. *Id.* II, 235). PPH. Sēntēntĭă trīstĭs.

✝ Dāmnātŏr, ōrĭs, *m. Qui condamne.* Dāmnātŏr Chrīstī frātĕr īnīquŭs ĕrăt. *Sedul.* (*Hymn.* 1, 10).

Dāmnātŭs, ă, ŭm. *Condamné.* Fālsō dāmnātī crīmĭnĕ mōrtĭs. *V.* Dāmnātūsquĕ lōngī Sīsȳphŭs Æŏlĭdēs lăbōrĭs. *H.* SYN. Cōndēmnātŭs. || *Au fig.* Dāmnātūm vīvĕrĕ pācī. *Sil.* Dētrăhĕrĕ īn clādēm fātō dāmnātă mărītōs. *L.* Frēmĭtū cōmplēvĭt ĭnānī Ăctĭă dāmnātīs æquŏră mīlĭtĭbŭs. *Pp.* (II, 13, 37).

✝ Dāmnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Īmĭtātūr nēquām bēstĭam ēt dāmnĭfĭcām. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 62).

✝ Dāmnĭgĕrŭlŭs, ă, ŭm. *Qui porte les présents d'un prodigue.* (*Pl. Truc.* II, 7, 1.)

Dāmnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire éprouver un dommage.* (*Non.* 4, 111. Inde *Indemnis.*) Pătrĭō dāmnārĕ pĕnātēs. *Sil.* (VI, 448). || *Accuser.* Quem ăd rĕcŭpĕrātōrēs mŏdŏ dāmnāvĭt Pleūsĭdīppŭs. *Pl.* (*Rud.* V, 1, 2). *Voy.* Accuso. || *Au fig. Accuser, blâmer, se plaindre.* Mōrāsquĕ īpsĕ tŭās dāmnēs. *O.* Dāmnăt caūsāmquĕ dŭcēmquĕ. *L.* Ēt tāntōs dāmnăt hŏnōrēs Ēsse ĕpŭlīs. *Sil.* SYN. Īncūsŏ, cūlpŏ, ārgŭŏ, quĕrŏr, etc. *Voy.* Culpo. || *Condamner, rejeter, mépriser.* Pătrĭās dāmnāvĕrăt ărtēs. *Sil.* Lȳcĭōs dāmnānt hāstīlĭbŭs ārcŭs. *Id.* Ālēs... ceū prǣscĭă lūctūs, Dāmnāvĭt vēscī. *Id.* SYN. Cōntēmnŏ, rējĭcĭŏ. || *Condamner.* Dēgĕnĕrēs ănĭmās tĕnĕbrīs dāmnāvĭt Ăvērnīs. *Sil.* Stȳgĭōquĕ căpŭt dāmnāvĕrăt Ōrcō. *V.* Ābsŏlvēs hŏmĭnem, ēt scĕlĕrĭs dāmnābĭs ĕūmdēm. *H.*

SYN. Cōndēmnō, mūlctō. PPH. Crīmĭnĕ dāmnō. Mōrtĕ *ou* ēxsĭlĭō mūlctō. Mōrtī āddīcō. VERS. Dēdĕ nĕcī. *V*. Mĕrĭtæ dēmĭttĕrĕ mōrtī. *Id*. Ēt pŏtĭs ēs nĭgrūm vĭtĭō præfīgĕrĕ thētă. *Pers*. Nēc mĕă dēcrētō dāmnāstī fāctă sĕnātūs, Nēc mĕă sēlēctō jūdĭcĕ jūssă fŭgă ēst. *O*. || *Déshériter*. Hūnc Tūllĭūs, īnquăm, Jūdēx hērēdēm făcĭt, ēt dāmnātī ālĭī ōmnēs. *Lucil*. (apud *Non*. 4, 111, qui vertit *exheredare*. Malim tamen esse *obligare*, solenni sensu apud JCtos. *Caius, Dig*. 8, 4, 16 : « Si quis servos testamento heredem mihi dare *damnaverit*. » || *Obliger, tenir qqn obligé, contraindre*. Mōntīsquĕ căvī, quēm trīstĭs Ērīchthō Dāmnārāt săcrīs. *L*. (VI, 641). Prō quĭbŭs ōptātīs, săcrō mē cārmĭnĕ dāmnō. *Pp*. (II, 28, 43). Dāmnābĭs tū quŏquĕ vōtīs. *V*. SYN. Ōblĭgō. *Voy*. Condemnatus, Reus.

Au pass. Dāmnŏr. *Être accusé, blâmé, condamné*. Phărĭæ būstō dāmnāntŭr ărēnæ. *L*. Cētĕră sūnt hŏmĭnīs, pārtēm dāmnātŭr ĭn ūnăm. *O*. *Voy*. Reus.

Dāmnōsē, *adv*. *De manière à se faire mal, avec excès*. Nōs, nĭsĭ dāmnōsē bĭbĭmŭs, mŏrĭēmŭr ĭnūltī. *H*. || *De manière à se ruiner*. *Voy. le suiv*

Dāmnōsŭs, ă, ŭm. *Nuisible, pernicieux*. Dāmnōsūs pĕcŏrī cūrrĭs, dāmnōsĭŏr āgrīs (de amne). *O*. *Voy*. Noxius. || *Souv*. *Ruineux*. Ālĕă pārvă nŭcēs ēt nōn dāmnōsă vĭdētŭr. *M*. (XIV, 18). Sī dāmnōsă sĕnēm jŭvăt ālĕă. *J*. (14, 4). Quēm dāmnōsă vĕnūs, quēm præcēps ālĕă nūdăt. *H*. Quĭd tĭbĭ cōmmērcī ēst cūm dīs dāmnōsīssŭmīs? *Pl*. (*Bac*. I, 2, 9. Alii v. *dis* omittunt. Cf. *Liv*. 45, 3 : « Bellum sumptuosum et *damnosum* humanis. » (*Voy*. Damnum. || *Qqf*. *Qui se ruine, prodigue*. Sī dē dāmnōsīs aūt de ămātōrĭbŭs. *Pl*. (*Ps*. I, 5, 1. Adde *Ter*. *Heaut*. V, 4, 10). *Voy*. Decoctor. || ? *A qui on fait éprouver un dommage, qu'on ruine*. Ārgēntum āccĭpĭam ā dāmnōsō sĕnĕ. *Pl*. (*Epid*. II, 3, 14. Sed non liquet).

Dāmnŭm, ī, *n*. *Perte, dommage*. Quām mĭsĕrum ēst, ōdĭūm dāmnīs āccēdĕrĕ nōstrīs! *O*. Ādspĭcĕ pārtĭs Nūnc dāmnum āltĕrĭŭs. *J*. (10, 209). Dāmnă mĭnūs cōnsuētă mŏvēnt. *Cl*. Nĭsi ād mērcātūm vĕnĭō, dāmnūm măxŭmum ēst. *Ter*. (*Ad*. II, 2, 23). SYN. Dētrīmēntŭm, jāctūră, ærūmnă, clādēs, mălŭm, īncōmmŏdŭm, ēxĭtĭŭm, pērnĭcĭēs. *Voy*. Pernicies, Infortunium. || — făcĭō, fĕrō, āccĭpĭō. *Éprouver un dommage, faire une perte*. Ēst ĕtĭām ŭbĭ prŏfēctō dāmnūm præstēt făcĕrĕ quām lūcrŭm. *Pl*. (*Capt*. II, 2, 77.) Dāmnă sŭb ādvērsō trīstĭă mārtĕ tŭlīt. *O*. Āccēptō claūdēnda ēst jānŭă dāmnō. *J*. (13, 129). SYN. Jāctūrām făcĭō. Dāmnō āffĭcĭŏr. *Voy*. Amitto. || — dō, āppōrtō; dāmnō ēst. *Causer du dommage, nuire*. Quĭd făcĭās īllī quī dĕdĕrĭt dāmnum aūt mălŭm? *Ter*. (*And*. I, 1, 116. *Id*. *Heaut*. IV, 4, 25. apportare). Līnguă fŭĭt dāmnō. *O*. *Voy*. Noceo. || *Souv*. *Fortune dissipée, prodigalité, ruine*. Lūxŭrĭām spŏlĭōrum, ēt cēnsum īn dāmnă fŭrēntēm. *Petr*. (*Sat*. 120). Ūt rĕnŏvēnt pēr dāmnă fămēm. (*Ib*. 119. Cf. *Cic*. *Phil*. 2, 27 : *Damna* aleatoria.) *Voy*. Damnosus, Decoquo. || Dāmnă lūnæ. *Décroissement périodique de la lune*. Dāmnă tămēn cĕlĕrēs rĕpărānt cœlēstĭă lūnæ. *H*. (Adde *Cl*. *Consul*. VI *Honor*. 499).

Dāmŏclēs, ĭs, *m*. (Δαμοκλῆς). *Damoclès, courtisan de Denys. Le tyran lui fit suspendre une épée au-dessus de la tête pendant un repas, pour lui donner une idée de ses propres alarmes*. VERS. Dēstrīctūs ēnsĭs cuī sŭpĕr īmpĭă Cērvīcĕ pēndĕt, etc. *H*. (*Od*. III, 1, 17 sq.). Aūrātīs pēndēns lăquĕārĭbŭs, ēnsĭs Pūrpŭrĕās sŭbtēr cērvīcēs tērrŭĭt. *Pers*. (3, 40).

Dāmœtās, æ, *m*. (Δαμοίτας). *Nom de berger*. Dīxĭt Dāmœtās; īnvĭdĭt stūltŭs Āmyntās. *V*.

Dāmōn, ōnĭs, *m*. (Δάμων). *Damon, pythagoricien, connu par son amitié pour Pythias*. Nēc cūstōdīssēt Sĭcŭlūs vădĭmōnĭă Dāmōn. *Aus*. (*Epist*. 24, 37. Cf *Cic*. *Off*. 3, 10; *Val*. *Max*. 4, 7). || *Nom de berger* (*Virg*. *Ecl*. 8, 1.)

┼ Dān'? *pour* Dasne? (*Pl*. *Truc*. II, 4, 22.)

Dănăē, ēs, *f*. (Δανάη). *Danaé, fut enfermée par son père Acrisius dans une tour d'airain. Jupiter y pénétra changé en pluie d'or; elle fut mère de Persée*. Ācrĭsĭōnēīs Dănăē fūndāssĕ cŏlōnīs. *V*. Pērsĕă quēm plŭvĭō Dănăē cōncēpĕrăt aūrō. *O*. SYN. Ācrĭsĭōnē. PPH. Pērsĕōs *ou* Pērsĕī gĕnĭtrīx, mātĕr, părēns. Ūxŏr Jŏvĭs. VERS. Fūlvī dēcēptă cŭpīdĭnĕ nĭmbī. *O*. Jūpĭtĕr, ādmŏnĭtūs nīl ēssĕ pŏtēntĭŭs aūrō, Cōrrūptæ prĕtĭūm vīrgĭnĭs īpsĕ fŭĭt. *Id*. Vīrgĭnĕōsquĕ sĭnūs aūrĕūs īmbĕr ĕmĭt. *Rutil*. Ācrĭsĭōnēōs vĕtĕrēs ĭmĭtātŭr ămōrēs, Īnquĕ sĭnūs mātrīs vĭŏlēntō dēplŭĭt īmbrĕ. *Colum*. Ēt tĭbĭ, quōndām cuī mīrāntī Fūlvō, Dănăē, flūxĭt ĭn aūrō. *Sen*. Ēt cūjūs plŭvĭō tūrrīs mădĕfāctă mētāllo ēst, Quūm mātrem īmplērēt fīlĭŭs aūrĭgĕnă. *Sid*. (Cf. *Horat*. *Od*. III, 11, 1 sq.; *Ter*. *Eun*. III, 5, 36; *Sid*. 6, 13; 15, 177, et 23, 283.) || *Qqf*. Dănăă, æ. Jūpĭtĕr ūt Dănăæ prĕtĭōsūs flūxĕrĭt īmbĕr. *Corn*. *Sev*. (*Ætn*. 88). Jāmque ŏpŭs īn tūrrēm Dănăæ... Ībăt. *Sid*. (15, 177).

Dănăēĭŭs, ă, ŭm (Δαναήϊος). *De Danaé*. Cēphēnūm mĕdĭō Dănăēĭŭs hērōs (scil. Perseus). *O*.

Dănăī, ōrūm *et sync*. ūm, *m*. *pl*. (Δαναοί). *Les Grecs*. Tĭmĕō Dănăōs ēt dōnă fĕrēntēs. *Virg*. *Voy* Graii.

Dănăĭdæ, ārūm, *m*. *pl*. (Δαναΐδαι). *Les Grecs*. Quĭd ăgĭs, Ŭlyssĕ? Dănăĭdæ crēdēnt tĭbĭ? *Sen*. (*Troad*. 607. *Ib*. 757).

Dănăĭdēs, ŭm, *f*. *pl*. (Δαναΐδες). *Les Danaïdes, cinquante filles de Danaüs, qui, mariées aux cinquante fils d'Égyptus, tuèrent leurs époux la première nuit de leurs noces, à l'exception d'Hypermnestre, qui sauva Lyncée. Elles sont dans le Tartare, condamnées à verser perpétuellement de l'eau dans un tonneau sans fond*. Ūrnāsquĕ frūstrā Dănăĭdēs plēnās gĕrūnt. *Sen*. (*Herc*. *Fur*. 757. *Id*. *Med*. 749). SYN. Bēlĭdēs. EP. Crŭēntæ, crūdēlēs, dīræ, sævæ, fĕræ, īmpĭæ, īmmītēs. PPH. Dănăī prōlēs, pŭēllæ, āgmĕn, gĕnŭs īnfāmĕ. Crŭēntă tūrbă sŏrōrŭm. Ægyptī nŭrūs. Crŭēntæ rēgĭs Ægyptī nŭrūs. VERS. Ūnā sŭb nōctĕ jŭgālī Cæsă mănūs jŭvĕnūm fœdē, thălămīquĕ crŭēntī. *V*. Quæquĕ părārĕ nĕcēm mĭsĕrīs pātrŭēlĭbŭs aūsæ Bēlĭdēs. *O*. Quāquĕ gĕrūnt hŭmĕrīs pĕrĭtūrās Bēlĭdēs ūndās, Ēxsŭlĭs Ægyptī, tūrbă crŭēntă, nŭrūs. (*Ibis*, 179.) Īntēr quās Dănăī fēmĭnă tūrbă sĕnīs. *Pp*. Pērfēctāquĕ vīvĭt ĭn aūrō Nōx Dănăī; sŏnĭtēs Fŭrĭārŭm lāmpădĕ nīgrā Quīnquāgīnta ārdēnt thălămī; pătĕr īpsĕ crŭēntīs Īn fŏrĭbŭs laūdātquĕ nĕfās, ātque īnspĭcĭt ēnsēs. *St*. Āt Dănăī prōlēs, Vĕnĕrīs quŏd nūmĭnă læsĭt, Īn căvă Lēthæās dōlĭă pōrtăt ăquās. *Tib*. Dănăīquĕ crŭēntŭm Īmpĕrĭŭm, spōnsāsquĕ tŭās sŭb fœdĕrĕ prīmō Dūlcĭă fūnĕrĕīs mūtāntēs gaūdĭă tædīs. *Nemes*. Vōs quŏque, ūrnīs quās fŏrātīs īrrĭtŭs lūdĭt lăbŏr, Dănăĭdēs, cŏĭtĕ. *Sen*. Ūrnīs scĕlēstās Dănăĭdēs pōrtānt ăquās, Pērtūsă nēc cōmplērĕ pŏssūnt dōlĭă. *Ph*. (*Fab*. *nov*. 6, 10, Cf. *Lucret*. III, 1023 sq.; *Hor*. *Od*. III, 11, 30 sq.). || *Qqf*. *au sing*. *Une Danaïde*. Văcăt ūnă Dănăīs; hās ĕgo ēxplēbō vĭcēs. *Sen*. (*H*. *OEt*. 948. *Id*. *H*. *Fur*. 500).

Dănăūs, ī, *m*. *Danaüs, roi d'Argos, fils de Bélus et père des Danaïdes*. Īllā quæ Dănăī pōrtĭcŭs āgmĕn hăbĕt. *O*. Dūm grātō Dănăī pŭēllās Cārmĭnĕ mūlcēs. *H*. SYN. Īăsĭdēs, Bēlĭdēs. *Voy*. *le précéd*.

Dănăūs, ă, ŭm (Δαναός). *Grec*. Īlĭōs, ēt Dănăās pāvērūnt Pērgămă flāmmās. *O*. Prōdĕrĕ rēm Dănăăm. *Id*. *Voy*. Græcus. || *Au plur*. *Voy*. Danai.

Dānī, ōrŭm, *m*. *pl*. *Peuple de la Chersonèse Cimbrique*. Quēm Gĕtă, Vāscō trĕmūnt, Dānūs, Ēs-

tĭō, Sāxŏ, Brĭtānnŭs. *Fort.* (IX, 1, 73. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VIII, 728).

Dănĭēl, ēlĭs, *m.* (Δανιήλ) *Daniel, prophète.* Sīcŭt ĭn Āssȳrĭā Dănĭēl Băbȳlōnĕ lĕōnēs Ēffūsā dŏmŭĭt prĕcĕ. *P. Nol.* (23, 256). Dănĭēl dēcērnĭtŭr īnsōns Jējūnĭs cĭbŭs ēssĕ fĕrĭs. *Sedul.* (I, 198). Quæ Dănĭēlĭs hăbēt jūssăm vērĭssĭmă vōcēm. *Juvc.* (IV, 124). || *Qqf.* Dănĭēlŭs, ī. *Le même.* Hĭs sūmptĭs, Dănĭēlŭs ēxcĭtāvĭt ĭn cœlūm făcĭēm. *Prud.* (*Cath.* 4, 70).

÷ Dănīstă, æ, *m.* (δανειστής). *Prêteur, usurier.* Ĭd ārgēntum āb dănīstā... sūmpsĭt fœnŏrĕ. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 50. *Id. Ps.* I, 3, 53).

÷ Dănīstĭcŭs, ă, ŭm (δανειστικός). *D'usurier.* Nūllum ĕdĕpŏl hŏdĭē gĕnŭs ēst hŏmĭnūm tētrĭŭs...quăm dănīstĭcŭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 128).

Dānŭbĭŭs, ĭī, *m. Le Danube, grand fleuve de Germanie, qui se jette dans le Pont-Euxin.* Ālĭī pēr tērgă fĕrōcĭs Dānŭbĭī sŏlĭdātă rŭūnt. *Cl.* Cēdĕrĕ Dānŭbĭŭs sē tĭbĭ, Nīlĕ, nĕgăt. *O.* (Adde *Aus. Epigr.* 5, 1; *Sen. Med.* 724). *Voy.* Ister.

÷ Dănŭnt, *arch. pour* Dant. Quŏd, priŭsquam īntĕrĕō, spătĭum ūlcīscēndĭ dănŭnt. *Pac.* (apud *Non.* 2, 220. Ubi plura). Cuī sērvĭtūtēm dī dănūnt lēnōnĭām. *Pl.* (*Pseud.* III, 1, 1).

÷ Dăpălĭs, ĕ (δαψιλός). *Où l'on fait bonne chère.* Nām mĭhĭ nōn Sălĭāre ĕpŭlūm, nōn cœnă dăpălĭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 13. Et *Titin.* ap. *Non.* 2, 200).

Dāphnē, ēs, *f.* (Δάφνη). *Daphné, fille du fleuve Pénée, fut aimée d'Apollon, et changée en laurier.* Prīmŭs ămŏr Phœbī Dāphnē Pēnēĭă, quēm nōn. *O.* Tōrquēbăt Phœbūm Dāphnē fŭgĭtīvă. *M.* (XI, 44, 7). SYN. Pēnēĭă *ou* Pēnēĭs nȳmphă. Fīlĭă Pēnēŏs. (Cf. *Ov. Met.* I, 452 sq.) || *Laurier* (*et qqf.* Dāphnē, *à l'imitation des Grecs*). Ēt bāccĭs rĕdĭmītă dăphnē, trĕmŭlæquĕ cŭprēssŭs. *Petr.* (*Sat.* 131). || *Danse exécutée dans une pièce de Daphné.* Dāphnēn ēt Nĭŏbēn săltāvĭt sĭmĭlĭs ĭdēm. *Aus.* (*Epigr.* 85). || Dāphnē, *et* Dāphnă, æ. *Localité de Syrie.* Ēt Pŏsĭdī tūrrēs, ēt Dāphnēs ŏptĭmă tēmpē. *Prisc.* (*Peri.* 858). Hīc nĕmŏrōsă vĭrēnt dăphnæ lŏcă. *Avien.* (*D. Terr.* 1078).

Dāphnĭs, ĭdĭs, *m.* (Δάφνις). *Daphnis, fils de Mercure, ancien poète bucolique de Sicile.* Ēxstīnctūm nȳmphæ crūdēlī fūnĕrĕ Dāphnĭn Flēbānt. *V.* Thȳrsĭn, ĕt āttrītĭs Dāphnĭn ărūndĭnĭbŭs. *Pp.* (II, 34, 68. Adde *Sil.* XIV, 462 sq. Cf. *Diom.* 484). || *Nom de berger.* Īnsĕrĕ, Dāphnĭ, pĭrōs. *Virg.*

Dāphnōn, ōnĭs, *m.* (δαφνών). *Lieu planté de lauriers.* Dīspŏsŭĭt dāphnōnă sŭō Tōrquātŭs ĭn āgrō. *M.* (X, 79, 4. *Id.* XII, 50, 1). SYN. Laūrētŭm.

÷ Dăpĭnŏ, ās, ārĕ. *Donner une nourriture recherchée.* Ætērnūm tĭbĭ dăpĭnābŏ vīctŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 117).

Dāps (*très-rare au nomin. Voy. ci-après*); *gén.* Dăpĭs, ĭ, ĕm, ĕ, *f.*; *et ordint.* Dăpēs, ŭm, ĭbŭs, *pl. Nourriture, mets, repas.* Ēgĭt ămŏr dăpĭs ātquĕ pūgnæ. *H.* Fēlīsquĕ cătŭlīs lārgām prævbŭĕrūnt dăpĕm. *Ph.* Aūt quūm mē dăpĕ jūvĕrĭs ŏpīmā. *St.* Sŏlēnnēs tūm fōrtĕ dăpēs ēt trīstĭă dōnă. *V.* Nām sĭmŭl ēxplētŭs dăpĭbŭs, vīnōquĕ sĕpūltŭs. *Id.* SYN. Cĭbŭs, ēscă, pābŭlŭm, ĕpŭlæ, mēnsă, cœnă. *Voy.* Convivium, Epulæ. || *Qqf. Victimes offertes aux dieux.* Flāmmă prædātŭr dăpēs. *Sen.* (*OEd.* 557). || ÷ Dāps, *arch.* Quæ hæc dāps ēst? quĭs fēstŭs dĭēs? *Liv. Andr.* (apud *Prisc.* 752).

÷ Dāpsĭlē *et* Dāpsĭlĭtĕr, *adv.* (δαψιλῶς). *En faisant bonne chère, somptueusement.* Vērrēm sūmĕ dāpsĭle āc dĭlūcĭdē. *Pomp.* (apud *Non.* 11, 34). Scībo ĕtĕnĭm bĕnĕ lōngĭnquŭm mŏrtālĭbŭ' mōrbŭm ĭn vīno ēsse, ŭbĭ quī īnvītāvĭt dāpsĭlĭŭs sē. *Lucil.* (*Ibid.* 4, 232). Ĭtă dāpsĭlĭtĕr suōs ămīcōs ălĭt. *Næv.* (apud *Charis.* 178). SYN. Laūtē.

÷ Dāpsĭlĭs, ĕ (δαψιλής). *Abondant, riche, somptueux.* Aūt ălĭquŏd vāsum ahēnum, aūt lēctŭs dāpsĭlĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 34). Dōtēs dāpsĭlēs. *Id.* (*Aul.* II, 1, 45). Dāpsĭlĭs ēt lārgŭs. *Drac.* (II, 808).

÷ Dāpsĭlĭtĕr. *Voy.* Dapsile.

Dărāps *ou* Dărābs, ăpĭs *ou* ăbĭs, *m. Nom de guerrier.* Mīsĭt ĭn ārmă Dărāps. *V. Fl.*

Dārdănĭă, æ, *f.* (Δαρδανία). *Province située au nord de la Troade; par ext. Troade, Troie.* Ō lūx Dārdănĭæ! *V.* Nōs tē, Dārdănĭa īncēnsā, tŭăque ārmă sĕcūtī. *Id.* (Adde *Ov. Her.* 16, 57).

Dārdănĭdēs, æ, *m.* (Δαρδανίδης). *Fils ou descendant de Dardanus, comme Énée, etc.* Dārdănĭdēs cōntrā fŭrĭt. *V.* Mœnĭă Dārdănĭdēs nūpēr nŏvă fēcĕrăt Īlŭs. *O.* || Dārdănĭdæ, ārŭm *et sync.* ŭm, *pl. Troyens.* Dārdănĭdæ māgnī, gĕnŭs ālto ā sānguĭnĕ dīvūm! *V.* Īnclȳtă bēllō Mœnĭă Dārdănĭdūm! *Id. Voy.* Trojani. || *Qqf. Romains.* Quăm tē, Dārdănĭdē pūlchērrĭmē (de Scipione). *Sil.*

Dārdănĭs, ĭdĭs, *f.* (Δαρδανίς). *Troyenne.* Dārdănĭs, ēt dīvæ Vĕnĕrĭs nŭrŭs. *V.* Quālēm Dārdănĭdās crēdĭs hăbērĕ nŭrūs. *O.*

Dārdănĭŭs *et* Dārdănŭs, ă, ŭm (Δαρδάνιος *et* Δάρδανος). *De Troie, Troyen.* Īsque ŭbĭ Dārdănĭōs hăbĭtŭs ēt Trōĭă vīdĭt. *V.* Īn Dārdănă sūscĭtăt ārmă. *Id.* Ēt jām Dārdănĭæ tāngēnt hæc līttŏră pīnŭs. *O.* Dārdănă pūppĭs. *Sil.* (De adjectivo *Dardanus*, adi *Charis.* 239; *Prisc.* 595). *Voy.* Trojanus. || 2. *D'un certain Dardanus, magicien de Phénicie; magique.* Āt sī nūllă vălēt mĕdĭcīnă rĕpēllĕrĕ pēstēm, Dārdănĭæ vĕnĭānt ārtēs. *Col.* (X, 357. De hoc *Plin.* 30, 1, 5. Cf. *Apul. Apolog.* t. II, p. 94 Bip.: « Vel ipse *Dardanus*, vel quicunque alius post Zoroastrem. »)

Dārdănŭs, ī, *m.* (Δάρδανος). *Dardanus, fils de Jupiter et d'Électre, fille d'Atlas, tua son frère Iasius, qui lui disputait la couronne, fut chassé d'Étrurie, aborda en Phrygie, y épousa la fille de Teucer, et devint le fondateur de Troie.* Dārdănŭs Īlĭăcæ prīmŭs pătĕr ūrbĭs ēt aūctŏr. *V.* Dārdănōn Ēlēctră nēscīrĕt Ātlāntĭdĕ crētŭm. *O.* PHR. Trōjānæ cōndĭtŏr ārcĭs. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *Voy.* Dardanius. || 2. *Nom d'un magicien. Voy.* Dardanius.

Dărēs, ētĭs, *acc.* Dărēn, Dărētēm *et* Dărētă, *m.* (Δαρής). *Darès, nom d'homme.* Sēd sī nōstră Dărēs hæc Trōĭŭs ārmă rĕcūsăt. *V.* Præcĭpĭtēmquĕ Dărēn ārdēns ăgĭt æquŏrĕ tōtō. Fēssūmquĕ Dărētă Ērĭpŭĭt. *Id.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 460. Sic etiam *Chremes, Chremen*).

Dărĭcŭs, ī, *m. Voy. le suiv.*

Dārīŭs, *qqf.* Dārēŭs, ī, *m.* (Δάρειος). *Darius, roi de Perse, vaincu par Alexandre. Nom de plusieurs rois de Perse.* Phĭlĭppūm rēgem aūt Dārīūm, trĭvĕnēfĭcă. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 8) Dārīūm fāmŭlĭs mănĭbŭs dŏlŭīssĕ pĕrēmptŭm. *Cl* Ūtquĕ nĕcātōrŭm Dārēī fraūdĕ sĕcūndī. (*Ibis*, 317.) || ÷ Dārīŭs. Ēt prīmūm Dārīī tŭmŭltŭāntēs Præfēctōs sătrăpāsquĕ pērcŭlīssĕ. *Sid.* (9, 51. Adde *Sedul.* I, 96). || Dărĭī *ou* Dărĭcī, ōrŭm, *m. pl.* (*s.-ent.* nummi). *Monnaie à l'effigie de Darius.* Ērgo aūt prædīctōs jām nūnc rēscrībĕ dărīŏs. *Aus.* (*Epist* 5, 23. Alii scrib. *daricos*, græce δαρεικοί).

Dăsĭŭs, ĭī, *m.* (δασύς *ou* δάσιος). *Nom d'homme.* Nōvĭt lōtūrōs Dăsĭŭs nŭmĕrārĕ. *M.* (II, 52).

÷ Dătārĭŭs, ă, ŭm. *Qui peut être donné.* Nūlla ēst mĭhĭ sălūs dătārĭă. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 13).

÷ Dătātĭm. *En échange, en retour.* Lūdēns dătātĭm dăt se, ēt cōmmūnēm făcĭt. *Næv.* (apud *Isid.* 1, 26). Tum īstī quī lūdūnt dătātĭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 17. Adde *Afran.* et *Pompon.* apud *Non.* 2, 213).

Dătĭānŭs, ī, *m.* *Datien, un magistrat persécu-*

teur. Quīs aūdĭēntī tālĭă, Dătĭānĕ, tūnc sēnsūs tĭbĭ? *Prud.* (*Peri.* 5, 422. *Ib.* 5, 130).

Dātĭs, ĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Val. Fl.* VI, 65. Alii scrib. *Dathis.*)

† Dătŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Do. *Donner souvent.* Tū sōlŭs, crēdŏ, fœ̄nŏrĕ ārgēntūm dătās. *Pl.* (*Most.* III, 1, 73. *Id. Aul.* IV, 4, 10. Cf. *Charis.* 225).

Dătŏr, ōrĭs, *m. Celui qui donne.* Ādsĭt lǣtĭtĭǣ Bācchūs dătŏr, ĕt bŏnă Jūnŏ. *V.* (Adde *Pl. Truc.* II, 1, 33, *datores* quærere). SYN. Lārgītŏr.

Dătŭm, ī, *n.* (*surtout au plur.*). *Don.* Nēc nōn īngēntĭbŭs īpsăm Sōllĭcĭtārĕ dătīs. *O.* Nūllīs cāptă Lȳcīnnă dătīs. *Pp.* (III, 15, 6). *Voy.* Donum.

Dătŭr, *pass. Il est permis. Voy.* Do.

Dătŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Do. *Donné.* Ēt dătă Rōmānīs vĕnĭa ēst īndīgnă pŏētīs. *H.* Quā dătă pōrtă, rŭūnt. *V.* || *Qqf. avec l'inf.* Nōctēm, vĭgĭlātăquĕ căstră Ēxplōrārĕ dătŭs. *St.*

† Dătŭs, ūs, *m. Action de donner, cadeau.* Īs mīllĕ nūmmūm se aūrĕūm Mĕō dătū tĭbĭ fērrĕ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 15).

Daūlĭăs, ădĭs, *f. Voy. le suiv.*

Daūlĭs, ĭdĭs, *f.* (Δαυλίς). *Daulis, ville de Phocide, où régna Térée.* Phōcĭdă : quīs Pănŏpēn? quīs Daūlĭdă? quīs Cȳpărīssŏn? *St.* (*Th.* VII, 344). || Daūlĭăs, ădĭs, *et* Daūlĭs, ĭdĭs, *f.* (Δαυλιάς *et* Δαυλίς). *De Daulis.* Daūlĭăs *ou* Daūlĭs ālĕs, *et qqf. absolt. Philomèle.* Cōncĭnĭt Īsmărĭūm Daūlĭăs ālĕs Ītȳn. *O.* Daūlĭăs ābsūmptī fātă gĕmēns Ītўŏs. *Cat.* (65, 14). Ănĭmūm Daūlĭs īnspīrā părēns. *Sen.* (*Thyest.* 275). *Voy.* Philomela. || Daūlĭădēs pŭēllǣ. *Philomèle et Progné.* (*Ciris.* 200.)

Daūlĭŭs, ă, ŭm (Δαύλιος). *De Daulis.* Daūlĭă Thrēĭcĭō Phōcǣăquĕ mīlĭtĕ rūră Cēpērăt. *O.*

Daūnĭă, æ, *f. L'Apulie, ainsi nommée de Daunus.* Daūnĭa īn lātīs ălĭt ǣscŭlētīs. *H.* (*Od.* I, 22, 14. Alii leg. *Daunias latis*). PPH. Dĭŏmēdǣī āgrī.

Daūnĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme* Daunius. Jāmque īn Daūnĭăcōs trānsfūndēns āgmĭnă cāmpōs. *Sil.*

? Daūnĭăs, ădĭs, *f. Voy.* Daunia.

Daūnĭŭs, ă, ŭm. *De Daunus, d'Apulie; qqf. d'Italie ou d'Horace.* Āc Daūnĭă rēgnă Pērflăt. *Sil.* Quōd mărĕ Daūnĭǣ Nōn dēcŏlōrāvērĕ cǣdēs? *H.* Daūnĭǣ dēfēndĕ dĕcŭs cămēnǣ. *Id.*

Daūnŭs, ī, *m. Daunus, fils de Danaé et de Pilumnus, et aïeul de Turnus, régna en Apulie.* Ēt pătrĭs āntīquām Daūnī dēfērtŭr ăd ūrbĕm. *V.* Īăpȳgĭs ārĭdă Daūnī Ārvă gĕnĕr tĕnĕō. *O.* Quǣ rēgnă Daūnī prǣflŭĭt Āppŭlī. *H.*

Dāvīd, *indécl., et* Dāvīd, īdĭs, *m.* (Δαβίδ). *David, fils de Jessé, second roi des Hébreux, prophète et auteur des Psaumes.* Ūt gĕnŭĭt Dāvīd, ălĭās pătĕr ōptĭmŭs, ūnŭm. *Prud.* (*Ham.* 563). Dāvīd īpsĕ chĕlȳn mŏdŭlātă vōcĕ rŏgāvĭt. *P. Nol.* (38, 6). Rēspōndēnt īllūm Dāvīdĭs ŏrīgĭnĕ nāscī. *Juvc.* (IV, 48). Dāvīdă cănōrŭm. *Id.* (II, 578). EP. Fōrtĭs, gĕnĕrōsŭs; sānctŭs, pĭŭs; fātĭdĭcŭs; psālmŏgrăphŭs. PPH. Īēssǣŭs vātēs, fĭdĭcēn. Īēssǣă prōlēs. PHR. Rēx ātquĕ prŏphētă. Rēx vātēsque ĭdĕm.

Dāvīdĭcŭs, ă, ŭm. *De David.* Hȳmnūm cănēbăt cārmĭnĭs Dāvīdĭcī. *Prud.* (*Peri.* 10, 839. *Id. Cath.* 12, 49). || *Qqf.* Dāvĭdĭcŭs. Cūr ĕgŏ, Dāvĭdĭcīs āssuētŭs cāntĭbŭs, ōdās. *Sedul.* (I, 7). || † Dăvĭdĭcŭs. *Le même.* Ān rĕcŏlĭs quŏd cānnă Dăvīdĭcă pāngĭt? *Fort.* (V, 5, 57).

Dāvŭs *et* Dāvŏs (*Donat.* ad *Ter. And.* I, 2, 2), ī, *m. Dave, nom d'esclave dans les comédies.* Pērtērrĕfăcĭās Dāvŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 142). Dāvōquĕ Chrĕmētă Ēlūdēntĕ sĕnĕm. *H.*

Dē, *prép. De, du haut.* Īrĭm dē cœ̄lō mīsĭt Sātūrnĭă Jūnŏ. *V.* In mĕdĭōs dē sūmmīs ārcĭbŭs hōst[…] Mīttĭtĕ (opem). *O.* SYN. Ē *ou* ēx, ā *ou* āb. || *Loin d[…]* Sōlŭs Ājāx vīm dē clāssĕ prŏhĭbŭĭt vŭlcānĭăm. *Lu[…] cil.* (apud *Non.* 12, 35). Ăbĕāt dē cōrpŏrĕ līvŏr. *[…]* SYN. Ā, ē. || *De, hors de, venant de.* Sācrō dē cā[…] cērĕ mīssī (equi). *O.* Fērvēnt ēxāmĭnă pūtrī Dē bŏv[…] *Id.* Clāmāt dē vĭā. *Ter.* (*And.* III, 2, 11). Ūt sĭ[…] lĭcērĕt dīscĕrĕ īd dē mē. *Id.* (*Eun.* II, 2, 31). Āgrū[…] dē nōstrō pătrĕ Cŏlēndum hăbēbăt. *Id.* (*Ph.* II, […] 17). SYN. Ā. || *De, issu de.* Dē Cĕcrŏpĕ nātǣ. *O.* H[…] āddĕ gĕnŭs dē cōnjŭgĕ tāntā. *Id.* SYN. Ā, *ou le gén[…]* || *De, composé de.* Dē dūro ēst ūltĭmă fērrō (ætas[…] *O.* SYN. Ē. || *De, en prenant sur.* Dē grĕgĕ nōn a[…] sīm quīdquām dēpōnĕrĕ tēcūm. *V.* Clītŏrĭō quĭcūn[…] quĕ sĭtīm dē fōntĕ lĕvārĭt. *O.* SYN. Ē. || *Touchan[…] sur.* Ūt tăcĕām dē mē. *O.* Cūrām dē cōnjŭge ăgĕ[…] tēm. Dē făcĭē mĕtŭĭt. *Id.* SYN. Sŭpĕr. || *Entr[…] parmi.* Ātque ălĭquĭs dē dīs nōn trīstĭbŭs. *O.* […] plēbĕ. *Id.* SYN. Ē, īntĕr, *ou le génit.* || *De, au li[…] de.* Dē dŭcĕ făctŭs ămātŏr. *O.* Dē vīrgĭnĕ fēcĭm[…] ūrsăm. *Id.* SYN. Prō. || *A partir de, depuis.* Sū[…] gūnt dē nōctĕ lătrōnēs. *H.* Dē mĕdĭō pŏtārĕ dĭē. *[…]* Vōs cōnvīvĭă laūtă sūmptŭōsē Dē dĭē făcĭtĭs. *C[…]* (47, 5). SYN. Ā. || *Après.* Nōn bŏnŭs sōmnŭs ēst […] prāndĭō. *Pl.* (*Most.* III, 2, 8). Jāmque ădĕrĭt mŭl[…] Prĭămī dē sānguĭnĕ Pȳrrhŭs. *V.* SYN. Pōst. || *Selo[…]* Crīnēm dē mōrĕ sŏlūtǣ. *V.* SYN. Prō, ēx, jūxtā, […] sĕcūndŭm. || *A cause de.* Ēcquĭd nōs ămās Dē fĭdĭcĭ[…] īstāc? *Ter.* (*Eun.* III, 2, 3. Ubi *Donat.*). Āchǣmĕn[…] grāvĭŏr dē vūlnĕrĕ pūgnǣ. *V. Fl.* Dē nĭhĭlo īlli […] īrāscī. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 56). SYN. Ŏb, prōptĕr. […] *Contre.* Cuī tāntūm dē tē lĭcŭĭt? *V.* (De quo sen[…] *Diom.* 438.) SYN. Īn. || *Par pléonasme poétiqu[…]* Sŏcĕrī dē cǣdĕ crŭēntŭs. *O.* Ūvĭdă dē gūttīs lēnĕ s[…] nāntĭs ăquǣ. Dēquĕ tŭīs lăcrĭmīs hūmĭdă sērtă dăt[…] Dē nōstrō cūrvūm pōndĕrĕ grāmĕn ĕrăt. *Id.* || […] īndūstrĭā, De īntĕgrō, De īmprōvīsō. *Voy.* Industri[…] Integer, etc. || Dēquĕ sūsquĕ. *Voy.* Sus.

Dĕă, æ, *f.* (θεά). *Déesse.* Tālĭă flāmmātō sēcū[…] dĕă cōrdĕ vŏlūtāns. *V.* Cōnstĭtĭt āntĕ dĕām. *O.* Qu[…] līs nōx fŭĭt īllă, dĭ dĕǣquĕ! *Petr.* (*Sat.* 79). Di ĭ[…] mōrtālēs dĕǣquĕ. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 55). Sŭpĕr āst[…] dĕābŭs Dăt sŏlĭŭm. *Prud.* (*Apoth.* 197). SYN. Dīv[…] *qqf.* dĕŭs, nūmĕn. EP. Ālmă, pŏtēns, etc. *Voy.* De[…]

† Dĕāmbŭlātĭŏ *ou* Dĕāmbŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Acti[…] de se promener.* Vēl me hæc deāmbŭlātĭŏ... ăd lă[…] guōrēm dĕdĭt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 2).

† Dĕāmbŭlŏ *ou* Deāmbŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Se pr[…] mener.* Ăbĭ deāmbŭlātūm. Quō? Vāh! quăsĭ dē[…] lŏcŭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 26).

† Dĕāmŏ (*et peut-être* Deāmŏ), ās, ārĕ. *Aim[…] fortement.* Næ ĕgŏ fōrtūnātŭs hŏmŏ sūm : dĕāmŏ t[…] Sȳrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 21). Cum īllā quām tŭ[…] gnātŭs ānnōs mūltōs dĕāmăt, dĕpĕrĭt. *Pl.* (*Epid.* […] 2, 35. *Id. Truc.* IV, 1, 5). Phārmăcŏpōlēs sĭmĭŭ[…] Dĕāmārĕ cœ̄pĭt. *Laber.* (apud *Charis.* p. 84. Ad[…] *Afran.* ap. *Non.* 2, 221).

† Dĕārgēntāssĕrĕ, *ancien fut. inf. de* Deargent[…] *Devoir dépouiller qqn de son argent.* (*Lucil.* ap[…] *Non.* 2, 218.)

Dĕārtŭō *ou* Deārtŭō, ās, ārĕ. *Démembrer, dis[…] quer ; et au fig.* Tum īgĭtŭr ĕgŏ dērūncĭnātŭ[…] deārtŭātŭs sūm mĭsĕr. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 108). […] lăcĕrāvīstī deārtŭāvīstique ŏpēs (*Ib.* III, 5, 14. […] *Non.* 2, 203).

† Dĕāscĭō *ou* Deāscĭō, ās, ārĕ. *Équarrir, tail[…] avec la hache.* Dĕāscĭātō sūpplĭcārĕ stĭpĭtī. *Pru[…]* (*Peri.* 10, 381). || *Au fig. Dépouiller.* Mīlĕs quem […] mŏdūm pŏtĭs ēssĕt deāscĭārī. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 11).

Dēbācchŏr, ārĭs ārī, *d. S'emporter, se déchaine[…]* Sī săt jām dēbācchātŭs ēs, lēno, aŭdī. *Ter.* (*Ad.* […]

1, 30). Quā pārtĕ dēbācchēntŭr īgnēs. *H. Voy.* Bacchor, Irascor.

Dēbbŏră ou Dēbŏră, æ, *f. Débora, prophétesse qui gouverna le peuple d'Israël.* Quūm Dēbbŏră quōndām Dūcĕrĕt īnstrūctās pōst fōrtĭă clāssĭcă tūrmās. *Alcim.* (VI, 342).

Dēbēllātŏr, ōrĭs, *m. Dompteur.* Laūsŭs ĕquūm dŏmĭtŏr dēbēllātŏrquĕ fĕrārūm. *V. Voy.* Domitor.

Dēbēllātŭs, ă, ŭm. *Vaincu.* Quĕm dēbēllātă cŏlēbāt Īndĭă. *O.*

Dēbēllŏ, ās, ārĕ. *Vaincre, soumettre.* Pārcĕrĕ sūbjēctīs, ĕt dēbēllārĕ sŭpērbōs. *V.* Lĕōnēm Pāstōrūm lāssæ dēbēllāvērĕ cŏhōrtēs. *St. Voy.* Vinco, Sterno.

Dēbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Devoir, avoir à payer, être redevable.* Quī dīdĭcīt pătrĭæ quīd dēbĕāt, ĕt quīd ămīcīs. *H.* Vītāmquĕ tĭbī dēbērĕ fătētŭr. *O.* Dēbŭĕrām pătrĭæ pœnās. *V.* Nāvīs, quæ tĭbī crēdĭtūm Dēbēs Vīrgīlĭūm. *H.* Tū, nĭsĭ vēntīs Dēbēs lūdĭbrĭūm, căvē. *Id.* || *Avec un infin.* Nūmĭnĕ dēbŭĕrās sūstĭnŭīssĕ tŭō. *O.* SYN. Dĕcĕt, cōnvĕnĭt. PPH. Æquŭm ēst, pār ēst. || *Destiner, réserver.* Tūrnūm jām dēbēnt hæc mĭhĭ săcră. *V.* SYN. Āddīcŏ, rĕsērvŏ.

Au pass. Dēbĕŏr. *Être dû.* Māxĭmă dēbētŭr pŭĕrō rĕvērēntĭă. *J.* (14, 47). || *Être réservé à.* Dēbēmŭr mōrtī nōs nōstrăquĕ. *H.* Bīs Hērcŭlĕīs dēbērī Pērgămă tēlīs. *V. Fl.* Ænēān cœlō dēbērī. *V.* SYN. Āddīcŏr, rĕsērvŏr. PPH. Mē mănĕt.

† Dēbĭl, *arch. pour* Debilis. Dēbĭl hŏmō. *Enn.* (apud *Non.* 2, 208. Sic *Facul, Famul, Volup.* Vulgo perperam *Debilo*).

Dēbĭlĭs, ĕ. *Languissant, paralysé, blessé, infirme.* Dēbĭlĕ fīt cōrpŭs, lānguēscūnt ōmnĭă mēmbră. *Lr.* (IV, 952). Īllĕ hŭmĕro, hīc lūmbīs, hīc cōxā dēbĭlĭs. *J.* (10, 227). Hærēbāt līgnō (ferrum) : mănŭs ēst mĕă dēbĭlĭs ērgō. *O.* Ēlpēnōr, tēctō dēlāpsŭs ăb āltō, Ōccūrrīt rēgī dēbĭlĭs ūmbră sŭō. *Id.* Ōs blæsūm tĭbĭ dēbĭlĭsquĕ līngua ēst. *M.* (X, 65, 10). Ātque ōrdĭnĕ dēbĭlĭs ūnō (navis). *V.* SYN. Dēbĭlĭtātŭs, săucĭŭs. || *Affaibli, faible.* Nōn ūtrīnquĕ tŭbæ : stāt dēbĭlĭs āltĕră pūbēs. *St.* Prāvūsquĕ tŏgæ, sīc dēbĭlĭs ārtĕ Bēllĭgĕră. *Sil.* Nāmque ălĭūd pūtrēscĭt, ĕt ævō dēbĭlĕ lānguĕt. *Lr.* (V, 830). Pūgnă dēbĭlĕ cērnīs ŏpŭs. *O.* SYN. Īnfīrmŭs, īnvălĭdŭs, ēffētŭs, lānguēns, lānguĭdŭs. *Voy.* Infirmus.

Dēbĭlĭtās, ātĭs, *f. Affaiblissement, faiblesse, langueur, paralysie.* Scīlĭcĕt ĕt mōrbīs ĕt dēbĭlĭtātĕ cărēbĭs. *J.* (14, 156). Cūm dēbĭlĭtātĕ jăcēntēm. *P. Nol.* (27, 91). SYN. Lānguŏr. || *Au fig. Mollesse.* Mōllēm dēbĭlĭtātĕ gāllĭāmbūm. *M.* (II, 86, 5).

Dēbĭlĭtātŭs, ă, ŭm. *Paralysé.* Dēbĭlĭtātă mălīs, mōtū grăvĭs, āspĕră tāctū. *Lr.* (VI, 1150, lingua).

† Dēbĭlĭtĕr. *Par une sorte de paralysie.* Mĭsĕrĕt mē, lăcrĭmīs līnguă dēbĭlĭtĕr stŭpĕt. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 228).

Dēbĭlĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Paralyser, rendre infirme, affaiblir, briser (au prop. et au fig.).* Nēc tārdă sĕnēctūs Dēbĭlĭtāt vīrēs ănĭmī, mūtātquĕ vĭgōrēm. *V.* Mē quŏquĕ dēbĭlĭtāt sērĭēs īmmēnsă lăbōrūm. *O.* Quæ nūnc ŏppŏsĭtīs dēbĭlĭtāt pūmĭcĭbūs mărĕ (hiems). *H.* SYN. Īnfīrmŏ, ēnērvŏ, frāngŏ. PPH. Vīrēs, vĭgōrēm, rōbūr mĭnŭō, īmmĭnŭō, frāngŏ.

Dēbĭtŏr, ōrĭs, *m. Débiteur.* Ŏdīsti, ĕt fŭgĭs, ŭt Drūsōnēm dēbĭtŏr ærĭs. *H.* || *Au fig. Celui qui est redevable* Dēbĭtŏr ēst vītæ quī tĭbĭ, Sēxtĕ, sŭæ. *O.* Pērpĕtŭūsque ănĭmī dēbĭtŏr hūjŭs ĕrō. *Id.* || *Celui qui a mérité un châtiment.* Dēbĭtŏr īnfēlīx tĕnĕŏr. *P. Nol.* (27, 170, scil. erga Deum). || — vōtī. *Obligé par un vœu.* (*Mart.* IX, 43, 8.) *Voy.* Reus.

Dēbĭtūm, ī, *n. Dette.* Ēt mōrs vīcīnă flāgĭtābĭt dēbĭtūm. *Ph.* Dēbĭtūmquĕ sōlvām. *Prud.* (*Peri.* 13, 69). || *Qqf. pl. Derniers devoirs.* Dătūsquĕ tŭmŭlō, dēbĭta ēxănĭmīs tŭlīt. *Sen.* (*Troad.* 607).

Dēbĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Debeo. *Dû.* Rēddĭtŭr grātæ dēbĭtŭs ūrbĭs hŏnōs. *O.* Dēbĭtā spārgēs lăcrĭmā făvīllām Vātĭs ămīcī. *H.* SYN. Mĕrĭtŭs, jūstŭs. || *Destiné.* Fātīs mĭhĭ dēbĭtă tēllūs. *V.* Māgnæ vāstātŏr dēbĭtĕ Trōjæ. *St.* SYN. Fātālĭs.

† Dēblătĕrŏ, ās, ārĕ, *n. Criailler, faire du vacarme.* Dēblătĕrānt; plēnūs, bŏnŭ' rūstĭcŭ' cōncĭnĭt ūnā. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 211). Ŭbĭ tu ēs, quæ dēblătĕrāvīstī jām vīcīnīs ōmnĭbŭs? *Pl.* (*Aul.* II, 2. 1. Male vulgo, *deblaterasti*). *Voy.* Blatero.

Dēbŏră. *Voy.* Debbora.

Dēbrĭs, ĭdĭs, *f. Ville de Libye.* Hānc hăbĭtānt jūxtā Gărămāntēs Dēbrĭdĕ clārī. *Prisc.* (*Peri.* 202).

† Dĕcăchŏrdŭs, ă, ŭm (δεκάχορδος). *Qui a dix cordes.* Ūt dĕcăchŏrdă sŏnēnt pūlsīs psāltērĭă nērvīs. *P. Nol.* (28, 222).

? Dēcălāntĭcŏ, *plutôt que* Dēcălaūtĭcŏ, ās, ārĕ. *Dépouiller de la coiffure appelée* Calantica. (*Lucil.* apud *Non.* 2, 218.)

? Dĕcānĭă, æ, *f. Dizaine.* Dīxērĕ dĕcānĭă gēntēs. *Manil.* (IV, 298. Ubi potius videtur esse adjectivum *decanius*; sed dicitur *decanus*, non *decanius*. In lexicis græcis datur δεκανία ut a Scholiastis usurpatum).

Dēcāntŏ, ās, ārĕ. *Réciter, chanter.* Neū mĭsĕrābĭlēs Dēcāntēs ĕlĕgōs. *H.* Ēt mărĭbūs Cŭrĭīs ēt dēcāntātă Cămīllīs (nænia). *H.* Cārmĭnēnquĕ măgĭcūm vōlvĭt, ĕt răbĭdō mĭnāx Dēcāntāt ōrĕ. *Sen.* (*OEd.* 561). *Voy.* Recito, Cano. || *Faire l'appel.* Dēcāntātquĕ trĭbūs, ēt vānā vērsāt īn ūrnā. *L.*

Dĕcānŭs, ī, *m. Sorte de sous-officier (dizenier).* Jāmque ōrdĭnĕ cērtō Tūrbă dĕcānōrūm, cūrsōrum', Īn rēbūs ăgēntūm. *Corip.* (*Just.* III, 160).

Dĕcās, ădĭs, *f.* (δεκάς). *Dizaine, décade.* Īmplēt fātālēm dĕcădēm sĭbĭ Vēspăsĭānŭs. *Aus. Cæs. Tempus Imper.* 10).

Dēcēdŏ, ĭs, ssī, ssŭm, dĕrĕ, *n. S'éloigner, se retirer.* Plūră dŏmūm tārdīs dēcēdĕrĕ plaūstră jŭvēncīs. *V.* Dēcēdāmŭs, sŏrŏr. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 74). SYN. Cēdŏ, dīscēdŏ, rĕcēdŏ, ăbĕŏ, ēxĕŏ, mīgrŏ, ēxcēdŏ. || *En parl. d'une chose.* Nēc călĭdæ cĭtĭūs dēcēdūnt cōrpŏrĕ fēbrēs. *Lr.* (II, 34). Tē vĕnĭēntĕ dĭē, tē dēcēdēntĕ cănēbāt. *V.* Dēcēdĕt jam īra hæc. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 55). || *Faire place.* Dēcēdam īllī dē vĭā. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 80. Adde *Ter. Heaut. prol.* 31). || *Au fig. Céder la place, se retirer devant, céder.* Vīcīna īnvītēt dēcēdĕrĕ rīpă călōrī. *V.* Sēræ dēcēdĕrĕ nōctī. *Id.* Vīvĕrĕ sī rēctē nēscīs, dēcēdĕ pĕrītīs. *H.* Ŭbĭ nōn Hȳmēttō Mēllă dēcēdūnt. *Id.* SYN. Cēdŏ. || *Être retranché, manquer.* Dē sūmmā nīl dēcēdĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 30). || † *Mourir (décéder).* Dēcēdēns... trānquīllăquĕ vītæ Tēmpŏră fīnīstī. *Aus.* (*Prof.* 17, 14).

Dĕcēm, *indécl. Dix.* Mātrī lōngă dĕcēm tŭlērūnt fāstīdĭă mēnsēs. *V.* Hăbēbāt sæpĕ dŭcēntōs, Sæpĕ dĕcēm sērvōs. *H.* SYN. Dēnī, æ, ă. PPH. Bīs quīnquĕ. Bīs quīnī, æ, ă. PHR. Mnās bīs quīnquĕ. *Alcim* Pēr hōspĭtālēm mēnsĕ bīs quīnō lărēm. *Prud.* Bī quīnōs sīlēt īllĕ dĭēs. *V.*

Dĕcēmbĕr, brĭs, *m.* (mensis, *exprimé ou s.-ent.*) *Décembre, le dixième mois de l'année chez les Romains, à la fin duquel ils célébraient les Saturnales.* Ăccēptūs gĕnĭīs īllă dĕcēmbĕr hăbĕt. *O.* Dōnă quŏd æstātĭs mīsī tĭbĭ mēnsĕ dĕcēmbrī. *M.* (II, 85, 3). || *Pris pour signe de l'hiver.* Hōrrĭdŭs ēccĕ sŏnāt bŏrĕæ strīdōrĕ dĕcēmbĕr. *M.* (VII, 35, 5). *Voy.* Hiems. || *Année.* Mē quătĕr ūndēnōs scīăt īmplēvīssĕ dĕcēmbrēs. *H. Voy.* Annus. || — ĭs, ĕ, *adj.* Ăgĕ, lī-

bĕrtātĕ dĕcembrī ūtĕrĕ. *H.* Quūm tĭbī nōnæ rĕdĕūnt dĕcembrēs. *Id.*

Dĕcempĕdă, æ, *f. Perche de dix pieds.* Nūllă dĕcempĕdīs Mĕtātă (porticus). *H.*

Dĕcĕmplĕx, ĭcĭs. *Décuple.* Ūnām dĕcĕmplēx ēdĭtă sēxĭēs Mĕrcēs pĕrēnnī lūmĭnĕ cōnfĭcĭt. *Prud.* (*Peri.* 14, 121).

Dĕcĕmvĭrātŭs, ūs, *m. Fonctions de décemvir.* Clāro ōbscūrĭŏr īn dĕcēmvĭrātū. *Sid.* (23, 449).

Dĕcĕmvĭrī, ōrŭm, *m. pl. Décemvirs, juges dans les causes civiles.* Līsquĕ dĕcēm dĕcĭēs īnspĭcĭēndă vĭrīs. *O.* Seū trĕpĭdōs ăd jūră dĕcēm cĭtăt hāstă vĭrōrŭm. (*Ad Pis.* 41.)

Dĕcēnnĭs, ĕ. *De dix ans, qui dure dix ans.* Nēc crūs cōmpĕdĕ lūbrĭcŭm dĕcēnnī. *M.* (IX, 58, 3). Quī căstră căpĕrēnt : hīc dĕcēnnī prœlĭō. *Petr.* (*Sat.* 89). SYN. Bĭlūstrĭs.

Dĕcēns, tĭs. *Bienséant, convenable.* Quĭd vērum ātquĕ dĕcēns, cūro ēt rŏgō. *H.* Nēc dăpĭbūs fĕrīs Dĕcērnī pŏtŭīt pœnă dĕcēntĭŏr. *Sen.* (*Thyest.* 150). SYN. Cōnvĕnĭēns, ăptŭs. || *Beau.* Īstă dĕcēns făcĭēs lōngīs vĭtĭābĭtŭr ānnīs. *O.* Ēssĕt cæcă dĕcēntĭŏr Phĭlænĭs. *M.* (XII, 22, 3). Dĕcēns Vĕnŭs. *H.* SYN. Dĕcōrŭs, fōrmōsŭs. *Voy.* Pulcher.

Dĕcēnt, *pl. Voy.* Decet.

Dĕcēntĕr. *Avec bienséance, convenablement.* Lāscīvă dĕcēntĭŭs ætās. *H.* Hōc ōptēs aūdīrĕ dĕcēntĕr. *Pers.* (1, 98). SYN. Cōnvĕnĭēntĕr, ăptē. || *Avec grâce.* Mīlle hăbĕt ōrnātūs, mīllĕ dĕcēntĕr hăbĕt. *Tib.* (IV, 2, 14). Quō nōn ārs pĕnĕtrăt? dīscūnt lăcrĭmārĕ dĕcēntĕr. *O.* SYN. Dĕcōrē, ăptē, pūlchrē.

✝ Dĕcĕō. *Voy.* Decet.

Dĕcēpī, *parf.* de Decipio.

✝ Dĕcēptĭŏ, ōnĭs, *f. Déception, erreur.* Quōs fălsă căptōs cīrcŭĭt dĕcēptĭŏ. *Capel.* (IV, p. 135).

Dĕcēptŏr, ōrĭs, *m. Trompeur.* Prōdĭtŭs ōccĭdĭt Dĕcēptŏr dŏmĭnī Mўrtĭlŭs. *Sen.* (*Thyest.* 139). Quæ prōmĭttăt ŏpēm dĕcēptōri ēt pĕrĭtūrō. *Fort.* (*V. S. M.* II, 218).

✝ Dĕcēptrīx, īcĭs, *f. Trompeuse.* Nēc cōntēntă tŭō dĕcēptrīx fēmĭnă căsū. *Alcim.* (III, 112. Unum hujus dictionis exemplum laudari video, quod est apud *Lact. Epist.* 6 sub fin.).

Dĕcēptŭs, ă, ŭm, *part. p* de Decipio. *Trompé.* Pōstquăm prīmŭs ămŏr dĕcēptām mōrtĕ fĕfēllĭt. *V.* Īndĭgnō dĕcēptŭs ămōrĕ. *Id.* SYN. Ēlūsŭs.

Dĕcērnŏ, ĭs, crēvī, crētŭm, cērnĕrĕ. *Juger, décider.* Quĭd hōc, mălum, īnfēlīcĭtātĭs? nĕquĕō săt dĕcērnĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 5). Quī nĕquĕās nōstrōrum ŭtĕr sĭt Āmphĭtrŭō, dĕcērnĕrĕ. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 4, 133). SYN. Jūdĭcŏ, stătŭŏ, dĕcīdŏ. || *Décider, résoudre, décerner.* Ēt nōn dĕcērnĭs, Taūrĕ, quĭd ēssĕ vĕlīs. *M.* (II, 64, 2). Nūnc prō Cæsărĭbūs sŭpĕrīs dĕcērnĕrĕ grātēs. *O.* SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, dĕcīdŏ. || Dĕcrē[illegible] ēst mĭhī, *ou absolt. J'ai résolu.* Nōn hĕrcle, nam mī bĭbĕrĕ dĕcrētum ēst ăquăm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 36). Eōs mē dĕcrētum ēst pērsĕquī mōrēs pătrĭs. *Id.* (*As.* I, 1, 58). Sūmăt, cōnsūmăt, pērdăt : dĕcrētum ēst pătī. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 58). SYN. Stătŭī, cōnstĭtŭī, cērtŭm ēst. || *Combattre.* Cūrsĭbŭs ēt crūdō dĕcērnĕt Græcĭă cæstū. *V.* Īpsūmquĕ jŭbĕt dĕcērnĕrĕ fērrō. *Id. Voy.* Pugno. || Dĕcrērăm, Dĕcrērĭm, etc. *Voy.* Decreram.

Dĕcērpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Cueillir.* Aūrĭcŏmōs quăm quĭs dĕcērpsĕrĭt ărbŏrĕ fētūs. *V.* Āddūctō pōmūm dĕcērpĕrĕ rāmō. *O.* SYN. Lĕgŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ, dētrăhŏ, āvēllŏ. *Voy.* Colligo 2. || *Au fig. Cueillir, recueillir.* Plūs haūrīrĕ mălī quam ēx rē dĕcērpĕrĕ frūctūs. *H.* Dūm prīmæ dĕcūs āffēctăt dĕcērpĕrĕ pūgnæ. *Sil.* Aūdĭĭt, ēt vōcĭs dĕcērpsĭt mūrmŭră prīmæ. *St.* SYN. Cărpŏ, pērcĭpĭŏ

Dĕcērptŭs, ă, ŭm, *part. Cueilli, recueilli.* Pābŭlă dĕcērpsī, dĕcērptăquĕ dēntĕ mŏmōrdī. *O.*

Dĕcērtātŭs, ă, ŭm. *Combattu, disputé, où il y a combat.* Rēgnă prŏfānĭs Dĕcērtāta ŏdĭīs. *St.* Dĕcērtātīquĕ lăbōrēs. *Cl.*

Dĕcērtŏ, ās, ārĕ. *n. Combattre, disputer.* Nēc īn ūltĭmă fērrō Dĕcērtārĕ plăcĕt. *O.* Cūm mărĕ trūx ărĭēs cōrnū dĕcērtăt. *Id.* Præcĭpĭtem Āfrĭcŭm Dĕcērtāntem ăquĭlōnĭbŭs. *H.* SYN. Cērtŏ, dīmĭcŏ, etc *Voy.* Pugno. || *Act. Voy. le précéd.*

Dĕcēssĕ, *sync. pour* Decessisse. Quī nūpĕr fēcĭt. . Dĕcēssĕ pŏpŭlŭm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 31).

Dĕcēssī, *parf.* de Decedo.

Dĕcēssŏr, ōrĭs, *m. Prédécesseur (dans une charge).* Sīc dĕcēssōrēm rēgnāntŭm nūllŭs ămāvĭt. *Corip.* (*Just.* III, 130. Et *Ennod. Epig.* 85, 2).

✝ Dĕcēssŭs, ă, ŭm, *part. p.* de Decedo. *Qui s'est retiré.* Nēcdūm dĕcēssīs pĕlăgō pērmīttĭtŭr ūmbrīs. *Rutil.* (1, 313).

Dĕcēssŭs, ūs, *m L'action de se retirer; départ. Voy.* Digressus.

Dĕcĕt, dĕcŭĭt, ērĕ, *unipers. Il est bienséant, il convient.* Quæ fīnĭs stāndī? quō mē dĕcĕt ūsquĕ tĕnērī. *V.* Tūm dĕcŭĭt, quūm scēptră dăbās. *Id.* Căpĭt īllĕ cŏrōnām Quæ pŏssīt crīnēs, Phœbĕ, dĕcērĕ tŭōs. *O.* SYN. Āddĕcĕt, cōndĕcĕt, cōnvĕnĭt, cōngrŭĭt. PPII. Ēst păr *ou* cōnvĕnĭēns, pūlchrŭm, dĕcōrŭm, ăptŭm, æquŭm. || *Au plur.* Dĕcēnt, etc. Trīstĭă mœstŭm Vūltŭm vērbă dĕcēnt. *H.* Pūllă dĕcēnt nĭvĕās · Brīsēĭdă pūllă dĕcēbānt. *O.* Lăcrĭmæ dĕcŭērĕ pŭdīcăm. *Id.* (Adde *Pl. Cas.* II, 3, 22). || ✝ *arch. Avec le dat.* Īmo hērcle ĭtă nōbīs dĕcĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 5. *Ib.* III, 4, 45, ubi *Donat.* Adde *Pl. Amp.* II, 2, 188. Cf. *Charis.* p. 265).

Dĕcĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ādspĭcĭs incōmptīs īllŭm, Dĕcĭānĕ, căpīllīs. *M.* (I, 35, 1).

✝ Dĕcĭdīvŭs, ă, ŭm. *Qui doit tomber.* Lăcrĭmæ mĭcānt trĕmēntēs dĕcĭdīvō pōndĕrĕ. (*Pervig. Ven.* 17.)

1. Dĕcĭdŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n.* (de Cado). *Tomber.* Dĕcĭdĭt īn căssēs prædă pĕtītă mĕōs. *O.* Sī dĕcĭdĭt īmbĕr *Id. Voy.* Cado. || *Tomber mort, mourir.* Dĕcĭdĭt ēxănĭmĭs. *V.* Phœbēō dŏmĭtŭs Pȳthōn quŭm dĕcĭdĭt ārcū. *Cl.* SYN. Cădŏ. *Voy.* Pereo. || *Au fig.* Quāntă dē spē dĕcĭdī! *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 9). Ūrbīsquĕ pŏtēstās Dĕcĭdĭt. *Cl.* || — īn. *Rencontrer.* Fŭgĭēns hīc dĕcĭdĭt ăcrēm Prædōnum īn tūrbăm. *H. Voy.* Incido. || — ănĭmō, pēctŏrĕ. *Être oublié.* Ān tōtō pēctŏrĕ dĕcĭdĕrĭm. *Tib.* (III, 1, 20). SYN. Ēlābŏr.

2. Dĕcīdŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ (de Cædo). *Couper, retrancher.* Ārbŏrĭbūs vĕtĕrēs dĕcīdĕrĕ fălcĭbŭ' rămōs. *Lr.* (V, 934). Dĕcīdĕ cōllŭm, sī fălsum ēst ŭtī lŏquăr. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 37). Ānnēxām părmæ dĕcīdĭt vūlnĕrĕ lævăm. *Sil. Voy.* Seco, Puto. || *Au fig Trancher un différend, convenir.* Dĕcīdăt tēcūm quā pătĕr īpsĕ dĕūm. *M.* (IX, 4, 6).

Dĕcĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui tombe, tombé.* Ārbŏr ŏnūs trĕmĕfāctă sŭūm Dĕcĭdŭō grăvis īmbrĕ plŭĭt. *Prud.* (*Cath.* 3, 79). Pāssim ēt dĕcĭdŭīs īn ărvă gūttīs. *Sid.* (23, 374). *Voy.* Cadens.

Dĕcĭēs, *adv. Dix fois.* Mūltĭplĭcāns dĕcĭēs, ādjēctīs īnsŭpĕr eīdĕm. *Manil.* (III, 305). Ægrōtās ūnō dĕcĭēs aūt sæpĭŭs ānnō. *M.* (XII, 56, 1). || *Souvent.* Līsquĕ dĕcēm dĕcĭēs īnspĭcĭēndă vĭrīs. *O.* Dĕcĭēs dīxī. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 27. *Id. Stic.* III, 2, 45). || Dĕcĭēs cēntēnă, *ou absolt.* Dĕcĭēs (*s.-ent.* millia sestertium). *Un million de sesterces; en gén. Une somme énorme.* Dĕcĭēs cēntēnă dĕdīssēs. *H.* Aūt vīve, aūt dĕcĭēs, Scævŏlă, rēddĕ dĭīs. *M.* (I, 104). || *Employé comme subst. n.* Cōllātum ēst dĕcĭēs. *M.* (III, 52, 3).

Dĕcĭmānŭs. *Voy.* Decumanus.

Dĕcĭmŭs, *et arch* Dĕcŭmŭs, ă, ŭm. *Dixième.*

Hæsit, ĕt ĭn dĕcĭmūm vēstīgĭă rēttŭlīt ānnŭm. *V.* Lūcē mĭnūs dĕcĭmā dŏmĭnām vĕnĭētĭs ĭn ūrbēm. *O.* Dĕcŭmo ānnō pōst sŭbēgērūnt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 4). SYN. Dēnŭs. PPH. Bĭs quīnŭs, *ou* Bĭs quīnī. Āltĕr ā nōnō. Pōstĕrĭōr nōnō. Ūndĕcĭmō prĭŏr. || Dĕcĭmă pārs, *ou absolt.* Dĕcĭmă, *et* Dĕcĭmæ, ārŭm, *pl. Dixième partie des dépouilles, que l'on offrait aux dieux, principalement à Hercule.* (*Varr.* apud *Macr.* 3, 12, et *Festus.*) Ŭtī dĕcŭmām pārtem Hērcŭlī pōllūcēām. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 80). Mĭhī dētrāxī pārtem Hērcŭlānēăm. *Id.* (*Truc.* II, 7, 11). || Dĕcĭmæ, ārŭm, *f. pl. Dîmes, taxe, impôt. Voy.* Vectigal. || Dĕcĭmŭs *et* Dĕcŭmānŭs flūctŭs. *Vague plus grande que les autres.* Flūctŭs hūnc dĕcĭmŭs tĕgĭt. *Sen.* (*Agam.* 502). Vāstĭŭs īnsūrgēns dĕcĭmæ rŭĭt īmpĕtŭs ŭndæ. *O.* (Adde *Luc.* V, 672; *Val. Fl.* II, 54; *Sil.* XIV, 123. Vid. *Fest.*) PHR. Quī vĕnĭt hīc flūctŭs, flūctŭs sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs : Pōstĕrĭōr nōno ēst ūndĕcĭmōquĕ prĭŏr. *O.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Quīntūm prō Dĕcĭmō. *M.* (V, 22, 1. Et *Lucil.* ap. *Cic. de Orat.* 2, 6).

Dēcĭpĭō, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tromper.* Quĭd sĭt, nātă, vĭdēs, nĭsī tē quŏquĕ dēcĭpĭs īpsām. *O.* Dīssĭmŭlāt cūltū nātum, ĕt dēcēpĕrāt ōmnēs. *Id.* Dēcĭpĭmūr spĕcĭē rēctī. *H.* SYN. Fāllŏ, lūdŏ, ēlūdŏ, dēlūdŏ, căpĭŏ, cīrcūmscrībŏ, cīrcūmvĕnĭŏ, cīrcūmdūcŏ, frūstrŏr, *qqf.* lūdĭfĭcŏ. PPH. Dŏlō, fraūdĕ, ārtĕ, āstū fāllŏ, dēcĭpĭŏ. Vērbă dŏ. Īn ērrōrēm, īn fraūdēm ăgŏ, răpĭŏ, īndūcŏ, īllĭcĭŏ, pēllĭcĭŏ, trăhŏ. Dŏlĭs, āstū, fraūdĭbŭs căptŏ, căpĭŏ, pĕtŏ, cīrcūmvĕnĭŏ. Īnsĭdĭīs dēlūdŏ. Īnsĭdĭās, dŏlŭm, dŏlōs vērsŏ, ăgĭtŏ, mĕdĭtŏr, nēctŏ, cōmpărŏ, părŏ, mŏvĕŏ, vŏlūtŏ. Fraūdĕ pĕtŏ, āggrĕdĭŏr. Fraūdēm mĕdĭtŏr, strŭŏ. Mēntĕ, pēctŏrĕ, mēntĕ dŏlōsā fraūdēs vērsŏ, vŏlūtŏ, etc. Ārtēs dŏlōsās ădhĭbĕŏ. Dŏlōsīs ārtĭbŭs ūtŏr. Hæc rēs mĭhī fraūdī fŭĭt. VERS. Cōnsĭlĭō vērsārĕ dŏlōs īngrēssŭs ĕt āstū. *V.* Āt Cўthērēă nŏvās ārtēs, nŏvă pēctŏrĕ vērsăt Cōnsĭlĭă. Aūt fraūs īnnēxă clĭēntī. *Id.* Nēc tĭbĭ dēnt ĭn ĕō flāmmārūm cōrpŏră fraūdēm. *Lr.* Nēc tĭbĭ sĭt fraūdī, quŏd, etc. *Id.* Dŏlōs mōlītŭr ŏpērtōs. *V. Fl.* Īd sē sōlērtī, fūrtīm dūm trādĭtŭr, āstū Sūppŏsĭtā cēpīssĕ mănū. *O.* Āltĕră fraūs hæc ēst. *Id.* Frūstrātŭr ămāndŏ Taūrūm, Lānĭgĕrō quī fraūdēm nēctĭt. *Manil.* Fāllăt ĕūm tēctō cāră pŭēllă dŏlō. *Tib.* Ādmŏvĕt ōmnēs Īndĭgnātā nŏvă cāllĭdĭtātĕ dŏlōs. *Avian. Voy.* Dolosus, Fallo. || *Charmer.* Dūlcī lăbōrēm dēcĭpĭtŭr sŏnō. *H.* Fāllĭtŭr āncīllæ dēcĭpĭtūrquĕ lăbŏr. *O.* Sīc tămĕn ābsūmō dēcĭpĭōquĕ dĭēm. *Id.* SYN. Fāllŏ, mūlcĕŏ, dēlēnĭŏ.

Dēcĭpŭlă, æ, *f., et* Dēcĭpŭlŭm, ī, *n. Piège.* Dūdūm lŏcūtă, cīrcŭlātrīx īndĕcēns Fĭēs prŏfēctō, dēcĭpŭlă sĭ ādstrūxĕrĭs. *Capel.* (IV, p. 135. Sic distinguendum. Forte *decipulas*).

Dēcīrcĭnŏ, ās, ārĕ. *Comme* Circino. *Décrire un cercle.* Mājōrēmque Hĕlĭcē mājŏr dēcīrcĭnăt ārcŭm. *Manil.* (I, 296. *Id.* III, 352).

Dēcīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Decido 2. *Coupé.* Dēcīsæ vērtĭcĕ crīstæ. *Sil.* Tē dēcīsă sŭūm, Lārĭdĕ, dēxtēră quærĭt. *V.* Dēcīsīs hŭmĭlēm pēnnīs. *H.* SYN. Cæsŭs, sēctŭs, rēsēctŭs, etc., *ou* pŭtātŭs. *Voy.* Desectus. || *Gravé.* Ēt dēcīsa fĕrām rŭtĭlāntī cārmĭnă lĭbrō. *Calp.* (3, 44). SYN. Cæsŭs, īncīsŭs. || *Au fig. Décidé, terminé, réglé.* Pōst dēcīsă nĕgōtĭă. *H.*

Dĕcĭŭs, ĭī, *m.*; Dĕcĭī, ōrŭm, *pl. Décius, nom de trois illustres Romains qui se dévouèrent pour la patrie.* Lævīnō māllĕt hŏnōrēm Quām Dĕcĭō māndārĕ nŏvō. *H.* Plūrĭs ĕnĭm Dĕcĭī quām quæ sērvāntŭr ăb īllīs. *J.* (8, 258). Cērtāntēsquĕ Dĕcī vōtīs. *Manil.* (I, 794. Adde *Prop.* III, 11, 64; *Sid.* 7, 69). || *Décius Magius, citoyen de Capoue.* (*Sil.* XI, 158 sq) || *Dèce, empereur romain.* Pōst hūnc ĕt Dĕcĭūs, jŭgŭlīs bācchātŭs ăpērtīs. *Prud.* (*Sym* II, 671).

Dēclāmātĭŏ, ōnĭs, *f. Déclamation, sujet d'amplification.* Ŭt pŭĕrīs plăcĕās, ĕt dēclāmātĭŏ fīās. *J.* (10, 167. Adde *Sid. Epist.* VIII, 11, 29).

Dēclāmātŏr, ōrĭs, *m. Déclamateur.* Dēclāmātōrĭs mūlīnō cōrdĕ Văgēllī. *J.* (16, 23).

Dēclāmŏ, ās, ārĕ, *n. Déclamer.* Dēclāmārĕ dŏcēs? *J.* (7, 150). Sēd nĕquĕ dēclāmēnt mĕdĭō sērmōnĕ dĭsērtī. *O.* Dēclāmās bēllĕ. *M.* (II, 7, 1). SYN. Rĕcĭtŏ. || *Qqf. Se répandre en invectives.* Quĭs, nĭsĭ mēntĭs ĭnŏps, tĕnĕræ dēclāmĕt ămīcæ? *O.*

Dēclārŏ, ās, ārĕ. *Déclarer, proclamer.* Vīctōrēm māgnā præcōnĭs vōcĕ Clŏānthūm Dēclārăt. *V.* Hŏmĭnēm cătŭm Ēssĕ dēclārāmŭs. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 16). SYN. Dēnūntĭŏ, prōclāmŏ. || *Faire voir, manifester.* Præ sē dēclārānt gaūdĭă vūltū. *Cat.* (64, 34). Īngĕnĭum ūt sĭt, dēclārăt māxŭmĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 43, scil. consuetudo). SYN. Īndĭcŏ, ōstēndŏ, dētĕgŏ.

Dēclīnātĭŏ, ōnĭs, *f. Déclinaison.* || *Formation d'un mot composé, dérivation.* Dēt lĭcēt lōngām prĭōrēm flēxā dēclīnātĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 135).

Dēclīnātŭs, ă, ŭm. *Détourné.* Nĕquĕ dēclīnātām quĭdquam ăb ălĭārum īngĕnĭo ūllām rĕpĕrĭās? *Ter.* (*Hec.* II, 1, 3).

Dēclīnĭs, ĕ. *Qui s'éloigne.* Ēt dēclīnĭă Tītān Ōppŏsĭtā jŭgă nūbĕ rĕfērt. *St.* (*Th.* V, 296, de ascendente curru. *Id. Silv.* II, 3, 45).

Dēclīnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Tourner d'un autre côté, détourner* Dēclīnāmŭs ĭtēm mōtŭs, nēc tēmpŏrĕ cērtō. *Lr.* (II, 259). Nēc prĭŭs ēx īllō flāgrāntĭă dēclīnāvĭt Lūmĭnă. *Cat.* (64, 91). SYN. Dēflēctŏ, flēctŏ, āvērtŏ. || — mē. *Se détourner, s'éloigner.* Ōmnĭă se ā tērrīs tūnc nūmĭnă dēclīnārūnt. *Epigr.* (ap. *Sueton. Aug.* 70). Nēū tē dēxtĕrĭōr tōrtūm dēclīnĕt ĭn Āngŭēm. *O.* Nēc sē dēclīnăt ăb īllō. *Id.* SYN. Dēclīnŏ (*n.*), dēflēctŏ (*n.*), āvērtŏr, rĕcēdŏ. || *Abaisser, fermer.* Nēc dūlcī dēclīnāt lūmĭnă sōmnō. *V.* Pōscēntēs sōmnūm dēclīnăt ŏcēllŏs. *Pp.* (II, 1, 11). Pāllēntēs dēclīnānt līlĭă cūlmŏs. *St.* SYN. Claūdŏ, prĕmŏ. || *Éviter. Voy.* Vito. || *Décliner un nom.* Nāmquĕ dēclīnārĕ Græcī sæpĕ sīc αἰσχροὺς sŏlēnt. *T. Maur.* (*Syll.* 704). || *n. Se détourner, s'écarter, s'éloigner.* Nĭsĭ dēclīnārĕ sŏlērēnt. *Lr.* (II, 221). Paūlātĭm dēclīnăt ămŏr. *O.* (*Met.* IX, 460). || *Se détourner vers.* Cўrŭs ĭn āspĕrām Dēclīnăt Phŏlŏēn. *H.*

Dēclīvĭs, ĕ, *et qqf.* Dēclīvŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, penché.* Flūmĭnăque ōblīquīs cīnxĭt dēclīvĭă rīpīs. *O.* Ēst vĭă dēclīvĭs. *Id.* Dēclīvēmquĕ gĕrēns pōndĕrĕ vūltŭm. *Boet.* (1, 2). SYN. Prōclīvĭs, prōnŭs, dēscēndēns, dēvēxŭs, īnclīnātŭs, īnflēxŭs, præcēps, *qqf.* āccīlvĭs, clīvōsŭs. || *Au fig.* Ōccĭdŭæ pĕr ĭtĕr dēclīvĕ sĕnēctæ. *O.* Nātūrām tĕnŭēm dēclīvĭă vītæ Pōndĕră nōn rĕprĭmūnt. *Prud.* (*Ham.* 847). SYN. Prōnŭs, vērgēns, præcēps. || Dēclīvĭă *et* Dēclīvă, *n. pl. pris subst. Chemin qui va en pente, penchant.* Dēxtĕrĭōră pĕtēns mōntĭs dēclīvĭă, Tībrĭm Ūndă făcĭt. *L.* Ēt mŏdŏ sūmmă pĕtūnt, mŏdŏ pēr dēclīvă vĭāsquĕ Præcĭpĭtēs. *O.* (*Met.* II, 206).

Dēcōctŏr, ōrĭs, *m. Dissipateur.* Dēcōctōrĭs ămīcă Fōrmĭānī. *Cat.* (41, 4). SYN. Dāmnōsŭs, nĕpōs.

Dēcōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Decoquo. *Cuit, qu'on a fait cuire.* Ēt Pĕlĭæ sĕnĭs Dēcōcta ăhēnō mēmbră. *Sen.* (*Med.* 133). SYN. Cōctŭs, īncōctŭs. || Dēcōctă ăquă, *ou absolt Eau bouillie qu'on faisait geler.* Quō tĭbĭ dēcōctæ nōbĭlĕ frīgŭs ăquæ? *M.* (XIV, 116). Frīgĭdĭōr Gĕtĭcīs pĕtĭtŭr dēcōctă prŭīnīs... Vōs ălĭām pōtātĭs ăquām. *J.* (5, 49). || *Au fig. Accompli, achevé, parfait.* Călĭdōs ădŏlēvĭt ĭn ānnōs, Dōnēc dēcōctō sŏlĭdārĕt rōbŏrĕ vīrēs. *Prud.* (*Sym.* II, 330). Sĭ fōrte ălĭquĭd dēcōctĭŭs aūdĭs. (*Pers.* 1, 125).

1\. Dēcōllŏ, ās, ārĕ (*de* Collum). *Couper le cou, trancher la tête* Mīllĕ, mīllĕ dēcōllāvĭmŭs (Apud

Vopisc. Aurel. 6.) SYN. Dētrŭncŏ. PPH. Căpŭt, cērvīcēm, cōllŭm, cōllă cǣdŏ, rĕcīdŏ, dēcīdŏ, ābscīdŏ, sĕcŏ, dēsĕcŏ, āmpŭtŏ, mĕtŏ, dēmĕtŏ, fĕrĭŏ. frāngŏ, pērfrīngŏ, dējĭcĭŏ, dēcŭtĭŏ, aūfĕrŏ, dētrŭncŏ. Căpŭt ēnsĕ, glădĭō, fērrō āmpŭtŏ, rĕcīdŏ, dēmĕtŏ, etc. Căpŭt sĕcūrī, bĭpĕnnī cǣdŏ, dētrŭncŏ, etc. Căpŭt ā cērvīcĕ rĕvēllŏ. Căpŭt ēx hŭmĕrīs aūfĕrŏ, tōllŏ, āvēllŏ. VERS. Ābstŭlĭt ēnsĕ căpŭt, trūncūmquĕ rĕlīquĭt ărēnǣ. *V.* Ăvūlsūmque hŭmĕrīs căpŭt. Huīc ūnō dējēctūm cōmĭnŭs īctū Cŭm gălĕā lōngē jăcŭĭt căpŭt. *Id.* Quĭd ? căpŭt ābscīsūm dēmēns quūm pōrtăt Ăgāvĕ. *H.* Āt pōstquām trūncō cērvīx ābscīsă rĕcēssĭt. *L.* Sēd Māssy̆lūs sūccīdĕrăt ēnsĭs Pūbēscēntĕ căpŭt mālā. *Sil.* Ātque ăvūlsūm fērrĕ Tŏnāntī Rēctōrĭs Lĭby̆cī căpŭt. *Id.* Dēsĕctă Tŏlūmnī Cērvīx Rōmānōs sānguĭnĕ lāvĭt ĕquōs. *Pp.* Pēndĕt ēxĭgŭā mălĕ Căpŭt āmpŭtātūm pārtĕ. *Sen. Voy.* Occido. || *Ôter du cou.* Tĭbĭ trādĭdi : īn tuō cōllo ēst ; dēcōllēs căvĕ. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 222). || 2. *Tromper, peut-être Priver ; n. Échapper.* (*Diom.* 361 : « *Decollo*, decipio. ») Quĭbŭ' frūctĭbūs mē dēcōllāvī. *Lucil.* (apud *Diom.* l. cit.). Ēst īllīc mi ūnă spēs cœnātĭcă : Si ĕă dēcōllābĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 36). Sī sōrs dēcōllāssĭt. *Id.* (*Cas.* II, 4, 28. *Lamb.*, et *Gronov.* ad *Liv.* 27, 17, scribi volunt *Decolo*, a verbo *Colum*. Quibus vulgo nunc adstipulantur. Sed vix sinit locus *Diomedis*, qui verbum omnino scribit ut *decollo*, δειροτομέω. Dictionem libentius deducam a græco κόλλα, κολλάω. Ceterum cf. *Varr. R. R.* I, 2, 8 : « Quorum si alterutrum decollat, » scil. deficit).

? Dēcōlŏ. *Voy. le précéd.*

Dēcŏlŏr, ōrĭs. *Qui a perdu sa couleur.* Dēcŏlŏr īpsĕ sŭō sānguĭnĕ Rhēnŭs ĕrĭt. *O.* Quǣ sĕgĕs īnfēctā nōn sūrgĕt dēcŏlŏr hērbā ? *L.* Jām dēcŏlōrēm sānguĭnem ōmnem ēxsōrbŭĭt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). || *En partic. Qui a le teint brun, la peau noire, nègre.* Ūstŭs ĕt ēōā dēcŏlŏr Īndŭs ăquā. *Pp.* (IV, 3, 10). Īndĭă tīgrēs dēcŏlŏr hōrrĕt. *Sen.* (*Hip.* 345). *Voy.* Niger. || *Pâle.* Ālgĭdūs quūm dēcŏlōrēs hōrrŏr ārtūs cōncŭtĭt. *Prud.* (*Peri.* 1, 113). || *Au fig. Qui a perdu son éclat, indigne, dégénéré.* Dētĕrĭŏr dōnēc paūlātim āc dēcŏlŏr ǣtās. *V.* Pătrĭās paūlātīm dēcŏlŏr ārtēs Ēxŭĭt. *Sil.* Fāmă Pĕlāsgĭădās sŭbĭtō pērvēnĭt īn ūrbēs Dēcŏlŏr. *O.* SYN. Dētĕrĭŏr, dēgĕnĕr. (Confunduntur *Decolor* et *Discolor*.)

Dēcŏlōrŏ, ās, ārĕ. *Changer la couleur.* Quōd mărĕ Daūnĭǣ Nōn dēcŏlōrāvērĕ cǣdēs ? *H.*

+ Dēcōncĭlĭŏ, ās, ārĕ. *Enlever, ôter.* Nīl dēcōncĭlĭārēs īllī. *Pl.* (apud *Fest.*).

Dēcŏquŏ, ĭs, ōxī, ōctŭm, ŏquĕrĕ. *Cuire, faire cuire.* Dīscīnctī lūdĕrĕ, dōnĕc Dēcŏquĕrētŭr ŏlŭs, sŏlĭtī. *H.* Ārdēntī dēcōxĭt ăhēnō. *J.* (15, 81). *Voy.* Coquo || *Brûler.* Sǣvūm sēd mēmbră vĕnēnūm Dēcŏquĭt. *L.* SYN. Ūrŏ. || *Au fig. Couver, préparer en secret, machiner.* Nāmque īmpătĭēns āspērquĕ cŏquēbăt Jāmdūdum īmmītēs īrās. *Sil.* (II, 327. Græce, πέπτειν seu πέσσειν χόλον). || *Souv. Dissiper son patrimoine, ruiner.* Hīc Cāmpo īndūlgĕt, hūnc ălĕā dēcŏquĭt. *Pers.* (5, 57). Nĭhĭl cŏlōnŭs vīllĭcūsquĕ dēcōxĭt. *M.* (II, 11, 9). SYN. Ābsūmŏ, cōnsūmŏ, cōncŏquŏ, prŏfūndŏ, pĕrdŏ, ābsōrbĕŏ, dīspĕrdŏ, ēxhaūrĭŏ, ăblĭgūrĭŏ, lĭgūrĭŏ, hēllŭŏr, vŏrŏ. || ? *Digérer, diminuer, calmer.* Āccēnsām sēd quī bĕnĕ dēcŏquăt īrām. *Cl.* (*Eutr.* II, 349).

Dĕcŏr, ōrĭs, *m. Ce qui convient, convenance ; bienséances.* Mōbĭlĭbūsquĕ dĕcōr nātūrīs dāndŭs ĕt ānnīs. *H.* In fērrūm flāmmāsquĕ rŭĭt, pŏsĭtōquĕ dĕcōrĕ Fērtŭr. *O.* SYN. Dĕcōrŭm, dĕcŭs. PPH. Quōd dĕcĕăt. PHR. Nēc tĭbĭ quĭd lĭcĕăt, sēd quĭd fēcīssĕ dĕcēbĭt, Ōccūrrăt. *Cl.* || *Ordint. Beauté.* Mīră dĕcōrĕ pĭō sērvābăt nātă nĕpōtēs. *St* Quīquĕ ădĕrăt, nūllā fāctŭs ăb ārtĕ, dĕcŏr. *O.* Īpsĕ dĕcōr rĕcĭ[...], fāctī s[...] prǣmĭă dēsĭnĭt, Nōn mŏvĕt. *Id.* SYN. Fōrmă, spĕcĭēs[...] pūlchrĭtūdŏ, dĕcŭs. *Voy.* Pulchritudo. || *Ornement*[...] Sī cuī fāmă fŭĭt pĕr ăvītă trŏpǣă dĕcōrī. *Pp.* (IV[...] 11, 29). Ŏvĭbūs sŭă lānă dĕcōri ēst. *O.* SYN. Dĕcŭs[...] hŏnŏr, ōrnāmēntūm. || + *Au plur.* Trīnă mănūs vă[...] rĭĭs ŏpĕrātă dĕcōrĭbŭs īllām Ēxcŏlŭĭt. *P. Nol.* (24[...] 383).

+ Dĕcŏr, ŏrĭs, *ancien adj. Comme* Decorus. Mă[...] gnāmquĕ dŏmŭm, dĕcŏrēm dītēmquĕ vēxērănt. *Næ*[...] (apud *Prisc.* 699[1]. *Voy.* Indecor.

Dĕcŏrāmĕn, ĭnĭs, *n. Ornement.* Vīttăquĕ, mājō[...] rūm dĕcŏrāmĕn, frōntĕ sĭne ūllō Dēlāpsa āttāctū. *Si*[...] Cēlsǣ flŭvĭī dĕcŏrāmĭnă vīllǣ. *Aus.* (*Idyl.* 10, 320).

Dĕcŏrātŭs, ă, ŭm. *Orné.* Aūrō dĕcŏrātŭs ĕt ōs[...] trō. *Sil.*

Dĕcōrĕ, *adv. Élégamment.* Ǣdēs fōrmātă dĕcōr[...] *Cic.* (*de Consul. suo*, in *Divin.* 1, 12. Adde *Plau*[...] *Asin.* II, 4, 3). SYN. Pūlchrē.

Dĕcŏrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (*de* Decus). *Orne*[...] Sǣpĕ dĕūm lārgō dĕcŏrārăt mūnĕrĕ sēdēs. (*Ciri*[...] 526.) Quūm cǣsō dĕcŏrātŭr tērgă lĕōnĕ. *O.* Āt bĕ[...] nūmmātūm dĕcŏrāt Suādēlă Vĕnūsquĕ. *H.* SYN. Ōrn[...] ēxōrnŏ. *Voy.* Orno. || *Honorer, célébrer.* Nēc pră[...] fāctīs dĕcŏrārī vērsĭbŭs ōptŏ. *H.* Nēmŏ mē lăcrŭm[...] dĕcŏrĕt. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 20). SYN. Hŏnŏr[...] hŏnēstŏ, cĕlĕbrŏ, laūdŏ. || + Dĕcŏrŏ (*de* Decor). Ēx[...] vĭīsque ējŭs te īpsūm tēmplūmquĕ dĕcŏrŏ. *Inscr.* (a[...] *Murat.*, t. I, p. 54. Adde *Cypr. Genes.* 1394).

Dĕcōrŭs, ă, ŭm. *Qui convient, bienséant.* Făc[...] nŏră pŭĕrīlĭă Ōbjĭcĕrĕ, nĕquĕ tē dĕcōră. *Pl.* (*M*[...] III, 1, 24). SYN. Cōnvĕnĭēns, dĕcēns, āptŭs. || D[...] cōrum ēst. *Il convient, il sied, il est bien.* Ān făl[...] crīmĭnĕ tūrpĕ Ăccūsāssĕ mĭhī, vōbīs dāmnāssĕ d[...] cōrum ēst? *O.* SYN. Dĕcĕt. || *Ordint. Beau.* Ēt crīn[...] ālbōs, ĕt mēmbră dĕcōră jŭvēntǣ. *V.* Gălĕās ēnsē[...] quĕ dĕcōrōs. *Id.* Ŏcŭlōs dējēctă dĕcōrōs. *O.* SY[...] Pūlchĕr, etc. *Voy. ce mot.* || *Orné de.* Dūctōrēs aū[...] vŏlĭtānt ōstrōquĕ dĕcōrī. *V.* Mĕrĭtā frōndĕ dĕcōr[...] (Cæsar). *H.* SYN. Ōrnātŭs. *Voy. ce mot.* || *Au f*[...] *Beau, honorable.* Lăcrĭmǣquĕ dĕcōrǣ. *V.* Nēc tă[...] tūrpĕ fŭĭt vīncī, quām cōntēndīssĕ dĕcōrŭm. *O.* Dūl[...] ĕt dĕcōrum ēst prō pătrĭā mŏrī. *H.* SYN. Pūlchĕ[...] hŏnēstŭs, laūdāndŭs.

+ Dēcrēmēntŭm, ī, *n. Diminution.* Īncrēmēn[...] Dĕŭs vēl dēcrēmēntă rĕcūsăt. *Dracont.* (III, 527).

Dēcrĕpĭtŭs, ă, ŭm, *et subst. m.* Dēcrĕpĭtŭs, *Vieux, décrépit.* Mē vŏcăt īmbēllēm dēcrĕpĭtūmq[...] sĕnēm. *Maxim.* (2, 6). Dēcrĕpĭtō sūggēstă lĕōnī Ă[...] mămēntă dămŭs. *Prud* (*Ham.* 559. Adde *Ter. A*[...] V, 8, 16 ; *Pl. Merc.* II, 2, 20). SYN. Ānnōsŭs, lōn[...] gǣvŭs. *Voy.* Senex.

Dēcrērăm, Dēcrērĭm, Dēcrērŏ, Dēcrērūnt, *syn*[...] *pour* Decreveram, etc. (*Ter. Hec.* I, 2, 73 ; II, [...] 15 ; *Pl. Curc.* V, 3, 25.)

Dēcrēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Décroître.* N[...] quĭă dēcrēscūnt ēffōssō mārmŏrĕ mōntēs. *O.* D[...] crēscĭt mĕtŭs. *Sil.* Crēscūnt lŏcă dēcrēscēntĭbŭs ŭ[...] dīs. *O.* Dēcrēvērĕ grĕgēs, dūm cădĭt āgnă frĕquēn[...] *M.* (VII, 53, 6. Sic et *Sen. H. OEt.* 1758). SY[...] Mĭnŭŏr, īmmĭnŭŏr. PPH. Mĭnŏr fīŏ. || *Se perdre da*[...] *le lointain.* Tōtăquĕ dēcrēscĭt rĕfŭgō Trīnăcrĭă vīs[...] *Cl.* (Adde *St. Ach.* II, 308 ; *Sil.* XVII, 220. Dicit[...] contra *Cresco*).

+ Dēcrētĭŏ, ōnĭs, *f. Comme* Decretum. Fŭtūră c[...] jūs īllĭgăt dēcrētĭŏ. *Capel.* (I, p. 12).

Dēcrētŭm, ī, *n. Décret, ordonnance.* Pătrūmq[...] Prōspĕrēs dēcrētă sŭpĕr jŭgāndīs Fēmĭnīs. *H.* Ēt s[...] dēcrētō vīvă rĕdūctă dŏmŭm. *Pp.* (II, 32, 32). SY[...] Cōnsūltŭm, scītŭm.

Dēcrētŭs, ă, ŭm, *part. p de* Decerno. *Décid*[...]

destiné. Tārtărĕō Prōsērpĭnă rēgī Jāmdūdūm dēcrētă dărī. *Cl.* Dēcrētă mĕrēntī (laurea). *O.*

Dēcrēvī, *parf. mixte de* Decerno *et de* Decresco.

† Dēcŭbō, ās, ārĕ, *n. Coucher ; reposer, être mort*. Jūnĭŏr hīc ĭtĕrūm tēr quīnīs dēcŭbăt ānnīs. *Cypr.* (*Gen.* 204).

Dēcŭbŭī, *parf. de* Decumbo.

Dēcŭlcō, ās, ārĕ. *Fouler, presser*. Prōtĕrĕre ĕxănĭmēs ārtūs, āsprōsquĕ mŏlārēs Dēcŭlcārĕ gĕnīs. *St.* (*Th.* I, 622). Īmprēssĭō plāntæ Tēmpŏră dēcŭlcāt măcŭlōsī prōnă Drăcōnīs. *Avien.* (*Arat.* 193).

Dĕcŭmānŭs *ou* Dĕcĭmānŭs, ă, ūm. *Dixième.* || *Grand.* (Cf. *Fest.* in *Decumanus* et in *Albesia*. Etiam *Gloss. Placidi* : « *Decumanæ*, maximæ, a fluctu decumano. ») Quum ōmnĭă ĭn īstā Cōnsūmīs squīlla ātque ăcĭpēnsĕrĕ quum ĭn dĕcŭmānō. *Lucil.* (ap. *Cic. De Fin.* 2, 8). || Dĕcĭmānŭs flūctŭs. *Voy.* Decimus. || *De qualité inférieure*. Fārre ăcĕrōso, ŏlĕō dĕcŭmānō. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 97).

Dēcūmbō, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtūm, ūmbĕrĕ, *n. Se coucher* (*en gén.*) ; *se mettre au lit*. Āc tĕnĕrā dēcūmbĕre ĭn hĕrbā Suādĕt. *Col.* (X, 283). Pōstquām dēcŭbŭīstī. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 22). SYN. Cŭbō, rĕcŭmbō, jăcĕō. *Voy.* Cubo. || *Se mettre à table*. Ād cœnām vŏcăt : Vĕnĭō, dēcūmbō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 97. Adde *Ter. Ph.* II, 2, 28). *Voy.* Accumbo.

Dĕcŭncĭs *ou* Dĕcūnx, cĭs, *m. Mesure ou poids de dix onces*. Āt sī sēx tāntūm rĕtrăhās, ĕrĭt īllĕ dĕcūncĭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 46).

÷ Dĕcŭplātŭs, ă, ūm. *Décuplé*. Sēd dĕcŭplātă sŭpēr dōnēntūr vūlnĕră frātrī. *Juvc.* (III, 436).

Dĕcŭrĭă, æ, *f. Décurie, compagnie de dix soldats ; en gén. Classe de dix personnes*. Āddŭcĭs, ĕxĭgām hĕrcle ĕgŏ te ĕx hāc dĕcŭrĭā. *Pl.* (*Pers.* 1, 3, 63). Me ējēcit ĕx hāc dĕcŭrĭā. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 545).

Dēcūrrō, ĭs, rī, sūm, rĕrĕ, *n. Courir en descendant*. Lāŏcŏōn ārdēns sūmmā dēcūrrĭt āb ārcĕ. *V.* Ā tē dēcūrrĭt ād mĕōs haūstūs lĭquŏr. *Ph.* Mōntĕ dēcūrrēns vĕlŭt āmnĭs. *H.* SYN. Cūrrō, rŭō, præcĭpĭtō, dēscēndō. *Voy.* Curro. || *Aller, se transporter, passer à*. Ōccūltūm vīsūs dēcūrrĕrĕ pīscĭs ăd hāmūm. *H.* Quāmlĭbĕt īn fōrmam ĕt făcĭēm dēcūrrĕrĕ rērūm. *Lr.* (V, 1261). *Voy.* Eo. || *Recourir à*. Æmŏnĭās sī quĭs dēcūrrăt ăd ārtēs. *O.* Ād mĭsĕrās prĕcēs Dēcūrrĕrĕ. *H.* SYN. Cōnfŭgĭō. *Voy. ce mot.* || *Act. Parcourir*. Īncēptūmque ūnā dēcūrrĕ lăbōrĕm. *V.* Quālēm sī cūnctī cŭpĕrēnt dēcūrrĕrĕ vītām. *Pp.* (II, 15, 41). SYN. Pērcūrrō, cōnfĭcĭō. || *Parcourir* (*en paroles*), *traiter*. Nēc, sī cūnctă vĕlīm brĕvĭtēr dēcūrrĕrĕ, pōssĭm. (*Ad Pison.* 18.) Pūgnāsquĕ vĭrūm dēcūrrĕrĕ vērsū. *Stat.* || † Dĕcŭcūrrī, *ancien parf.* Sēd sērmō lāpsūs dĕcŭcūrrĭt lōngĭŭs. *P. Nol.* (21, 769. Quod præteritum agnoscit *Prisc.* 891).

Dēcūrsŭs, ă, ūm, *part. p. de* Decurro. *Parcouru, passé*. Ōbĭĭt dēcūrsō lūmĭnĕ vītæ. *Lr.* (III, 1057). Dēcūrsă nŏvīssĭmă mēta ēst. *O.* Ūt pŏtŭĭt, sēntēntĭă vēstră Dēcūrsa ēst. *Prosp.* (*Ingr.* II, 46).

Dēcūrsŭs, ūs, *m. Action d'accourir*. Dēcūrsūsquĕ vĭrūm nōtōs mĭhĭ (sensi). *O.* || *Descente des eaux*. Mōntĭbŭs ē māgnīs dēcūrsŭs ăquāī. *Lr.* (V, 944). Dēcūrsū răpĭdō dē mōntĭbŭs āltīs Dānt sŏnĭtūm spūmōsi āmnēs. *V.* SYN. Cūrsŭs, īmpĕtŭs, āctŭs.

Dĕcŭs, ŏrĭs, *n. Ornement*. Ībăt, ĕrātquĕ dĕcūs pōmpæ cōmĭtūmquĕ sŭōrūm. *O.* Vītĭs ŭt ārbŏrĭbūs dĕcŏri ēst, ūt vītĭbŭs ūvă. *V.* Pēr hōc ĭnānĕ pūrpŭræ dĕcūs, prĕcŏr. *H.* SYN. Dĕcŏr, ōrnātŭs. *Voy.* Ornatus. || *Beauté*. Jŭvĕnīlĕ dĕcūs mĭhĭ pīngĕrĕ mălās Cœpĕrĭt. *O.* Tāntum ēgrĕgĭō dĕcŭs ēnĭtĕt ōrĕ. *V.* SYN. Dĕcŏr, hŏnŏr, grātĭă. *Voy.* Decor. || *Dignité, bienséance*. Īmmĕmŏrēs dĕcŏrĭs, līvēntĭă pēctŏra tūndūnt. *O. Voy.* Decor. || *Gloire honneur*. Ēt nōs ălĭquōd nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Gēssĭmŭs. *V.* Ōblĭtŭs dĕcŏrīsquĕ sŭī. *Id.* Nēc mĭnĭmūm mĕrŭĕrĕ dĕcūs *H.* Sĕrāquĕ vĕlīt dĕcŭs āddĕrĕ mōrtī. *St.* Ēlŏquĭō pārtūm dĕcŭs. *Sil.* SYN. Glōrĭă, laūs, hŏnŏr, splēndŏr, nōmĕn. *Voy.* Gloria, Honor.

Dĕcūssĭs, ĭs, *m. Somme de dix as*. Prætĕr mē mĭhĭ cōnstĭtĭt dĕcūssī. *St.* (*Silv.* V, 9, 9, liber). Dĕcūssī Sīvĕ dĕcūssĭbŭs ēst. *Lucil.* (ap. *Varr. L. L* 9, 81).

Dēcūssŭs, ă, ūm, *part. du suiv. Secoué*. Dēcūssā cȳdōnĭă rāmō. *Pp.* (III, 13, 27). Dēcūssāquĕ līlĭă. *O.* Pŏpŭlī crībrō dēcūssā fārīnā. *Pers.* (3, 112).

Dēcŭtĭō, ĭs, ūssī, ūssūm, ŭtĕrĕ. *Secouer, faire tomber* (*en secouant*). Dēcŭtĭăt rōrem, ĕt sūrgĕntēs āttĕrăt hērbās. *V.* Sīlvīs hŏnōrēm dēcŭtĭt. *H.* Ēt sŭbĭtā frōndēs dēcŭtĭūntŭr ăquā. *O.* SYN. Ēxcŭtĭō, dējĭcĭō, dētūrbō.

Dēdĕcĕt, *n. unipers. Il ne convient pas*. Ādmŏvīquĕ prĕcēs, quārūm nēc dēdĕcĕt ūsŭs. *O.* Nĕquĕ tē mĭnīstrūm Dēdĕcĕt mȳrtŭs. *H.* Quēm nēc fērrĕ pĕdēm dēdĕcŭĭt chŏrĭs. *Id.* PPH. Nōn dĕcĕt, nōn cōnvĕnĭt. || *Au plur.* Nēc dŏmĭnām mōtæ dēdĕcŭērĕ cŏmæ. *O.* || ÷ Dēdĕcŭī, *parf. act. Ne pas faire honneur à*. Sī nōn dēdĕcŭī tŭă jūssă, tŭlīquĕ prĕmēntēm. *St.* (*Th.* X, 340).

Dēdĕcŏr, ŏrĭs, *adj. Messéant, laid, honteux*. Quæ dēdĕcŏr ălgă rĕcōndĭt. *Aus.* (*Epist.* 9, 5). Dēdĕcŏrem āmplēxī vītām. *St. Voy.* Turpis.

Dēdĕcŏrō, ās, ārĕ. *Rendre laid, enlaidir ; au fig. Déshonorer*. Aūt făcĭēm tūrpī dēdĕcŏrārĕ bŏvĕ. *Pp.* (III, 22, 36). Dēdĕcŏrānt bĕnĕ nātă cūlpæ. *H.* SYN. Fœdō, măcŭlō, tūrpō, ĭnhŏnēstō, *qqf.* īnfāmō. PPH. Dēdĕcŏrī sūm. Dēdĕcŭs āffĕrō, ādspērgō. Ōpprŏbrĭō, dēdĕcŏrĕ ādspērgō. Prŏbrō măcŭlō. Nōmĕn ōbscūrō Măcŭlā, lābĕ nŏtō. Fāmæ măcŭlās ādspērgō, lābĕm ĭnūrō. VERS. Nōn Crēs dēdĕcŏrī fŭĭt āccŏlă. *Sil.* Dēdĕcŏri ēst fōrtūnă prĭŏr. *L.* Nōstrīs ōpprŏbrĭă vēxērăt ārmīs. *Pp. Voy.* Polluo.

÷ Dēdĕcŏrŭs, ă, ūm. *Comme* Dedecor. Tamĕtsi ēst dēdĕcŏrūm, pătĭăr. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 73).

Dēdĕcŭs, ŏrĭs, *n. Déshonneur, opprobre*. Dā, pătēr, hōc nōstrīs ăbŏlērī dēdĕcŭs ārmīs. *V.* Nōn ĕgŏ dēdĕcŏrī tĭbĭ sūm *O.* Dēdĕcŏrūm prĕtĭōsŭs ēmptŏr. *H.* SYN. Prŏbrūm, ōpprŏbrĭūm, ĭgnōmĭnĭă, īnfāmĭă, lābēs, măcŭlă, nŏtă. EP. Sūmmūm, īngēns ; tūrpĕ, fœdūm, īnfāmĕ. PPH. Fāmæ lābēs.

Dĕdī, *parf. de* Do.

Dēdĭcātŭs, ă, ūm. *Dédié* Ēt pīscēs vĕnĕrārĕ dēdĭcātōs. *M.* (IV, 30, 16). Quĭd dēdĭcātūm pōscĭt Ăpōllĭnĕm? *H.* SYN. Dĭcātŭs, săcĕr. || *Avec tmèse*. Cuī sĭt dātă dēquĕ dĭcātă. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 139).

Dēdĭcō, ās, ārĕ. ÷ *arch. Comme* Delico. *Dire, annoncer, montrer, prouver*. Hæc quŏquĕ rēs ĕtĭām nātūrām dēdĭcăt ējŭs. *Lr.* (III, 209. Sic libri, nec mutandum in *delicat*). Cōrpŭs ĕnĭm pēr sē cōmmūnĭs dēdĭcăt ēssĕ Sēnsŭs. *Id.* (I, 423). Quūm te Ālcmæōnĭs ēssĕ frātrēm făcĭs dēdĭcās. *Att.* (ap. *Non.* 4, 121). *Voy.* Dĭco. || *Ordint. Dédier, consacrer*. Dēdĭcăt hæc (templa) Claūsōrūm nōmĭnĭs hērēs. *O.* Ārĭdās frōndēs... Dēdĭcĕt Hĕbrō. *H.* Vōbĭs pāgĭnă nōstră dēdĭcātŭr. *M.* (V, 2, 2). SYN. Dĭcō, cōnsĕcrō, etc. *Voy.* Consecro.

Dēdīgnātŭs, ă, ūm, *part. Qui a dedaigné*. Tōt dēdīgnātă, dĭcāvī, Nȳmphă prŏcōs. *V. Fl.*

Dēdīgnŏr, ārĭs, ārī, *d. Dédaigner*. Īs mē nēc cōmĭtēm nēc dēdīgnātŭs ămīcum ēst. *O.* Quōs ĕgŏ sīm tōtĭēs jām dēdīgnātă mărītōs. *V.* Nēc dēdīgnāndă părēntī Cārmĭnă fūdērūnt Phœbō. *Sil.* SYN. Āspērnŏr, rēspŭō, fāstīdĭō, etc. PPH. Nōn *ou* haūd dīgnŏr. *Voy.* Contemno.

Dēdīscō, ĭs, ĭdĭcī, īscĕrĕ. *Désapprendre*. Dēdīscĭt

nĭmĭūs sērō, quōd dĭdĭcĭt dĭū. *Sen.* (*Troad.* 633). Intrāt ămōr mēntēs ūsū, dēdĭscĭtŭr ūsū. *O.* Vērbă mĭhī dēsūnt, dēdĭdĭcĭquĕ lŏquī. *Id.* Dēdĭdĭcĭt jām pācĕ dŭcēm. *L.* SYN. Ŏblīvīscŏr. *Voy. ce mot.*

Dēdĭtĭō, ōnĭs, *f. Action de se rendre, soumission.* Nēc jām dēdĭtĭō paūcīs ŏccūltă părārī. *Cl.* Ēt jām cūnctă ăcĭēs īn dēdĭtĭōnĭs ămōrēm. *Prud.* (*Psych.* 341). EP. Lībĕră; cōāctă; īnhŏnēstă, tūrpĭs.

Dēdĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dedo. *Donné.* (*Festus :* « *Dedita* intelligitur valde data. ») Cōrpŏră paūpērtāte ēt mōrbō dēdĭtă mōrtī. *Lucr.* (VI, 54). Mēmbră. . dēdĭtă sōmnō. *Id.* (III, 113). SYN. Dătŭs, trādĭtŭs. || Dēdĭtā ŏpĕrā. *En donnant son attention; avec intention, exprès.* Ătque ĕquĭdem bērclĕ dēdĭta ŏpĕra ămīcōs fūgĭtāvī sĕnēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 5. Et *Ter. Eun.* V, 2, 2). Quăsī dēdĭta ŏpĕrā, quæ ĕgŏ vŏlo, ĕă tū nĕvīs. *Nœv.* (ap. *Charis.* 177, qui notat dictioni vim adverbii esse). || *Ordint. Attaché, adonné, dévoué.* Tĭbī sānguĭnĕ tōtō Dēdĭtŭs. *St.* Nēc mūsæ dēdĭtŭs ūllī. *H.* Quōd, nī tĭbī dēdĭtŭs ēssēm Dēvōtŭsquĕ clĭēns. *J.* (9, 71). SYN. Dēvōtŭs, ăddĭctŭs. || *Qui s'est rendu.* Dēdĭtă pēr nōctēm rĕlĭquō cūm mīlĭtĕ căstră. *Sil.* || ┼ *arch. Avec in et l'abl.* Prætērquām quĭbŭs ēst īn rēbŭs dēdĭtŭs īpsĕ. *Lr.* (IV, 813. *Id.* III, 648; *Cat.* 61, 101).

Dēdō, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Donner, livrer.* (Cf. sup. in v. *Deditus.*) Dēdātŭr cŭpĭdō jāmdūdūm nūptă mărītō. *Cat.* (64, 375). Dēdĕ nĕcī. *V.* Cōnsōrtĭă cōrpŏră pœnæ Dēdĭdĭt. *O.* Dāvo īstūc dēdām nĕgōtī. *Ter.* (*And.* V, 4, 50). Dēdĭdĭstī hŏdĭe īn crŭcĭātŭm Chrўsălŭm. *Pl.* (*Bacc.* IV, 4, 36). SYN. Dō, trādŏ, *qqf.* cōmmīttŏ. || — mē. *Se rendre, faire soumission.* Fŏcōs sēque ŭtī dēdĕrēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 71. Adde *Ter. And.* V, 3, 26). SYN Dēdŏr PHR. Dēdĕ mănūs. *Lr.* Dēdĭdĕrānt dēxtrās. *Sil.*

Dēdŏcĕō, ŏcēs, ŏcŭī, ĕrĕ. *Apprendre à qqn à ne plus faire qq. ch.* Pŏpŭlūmquĕ fālsīs Dēdŏcēt ūtī. *H.* Rēgnōrūm gaūdĭă tēmēt Dēdŏcĕās. *St.*

Dēdŏlĕō, ēs, ĕrĕ, *n. Cesser de s'affliger* Vīncŭlă quī rūpīt, dēdŏlŭĭtquĕ sĕmĕl. *O.*

Dēdŏlō, ās, ārĕ. *Raboter.* || *Au fig. Racler, frotter, caresser.* Frāctăquĕ fābrīlī dēdŏlăt ōssă mănū. *M.* (XI, 85, 6, de medico). Nĭsī dēdŏlābŏ āssŭlātīm vīscĕră. *Pl.* (*Men.* V, 2, 106. Cf. *Non.* 2, 31). *Voy.* Dolo (as).

Dēdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, ĕrĕ. *Conduire, amener d'un lieu.* Mēmnŏnĭīs dēdūcēns āgmĭnă rēgnīs. *L.* Ād lătĭcēs dēdūcĭt Păllădă săcrōs. *O.* Ūxōrēm dēdūcĭt dŏmŭm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 60). Prīvātă dēdūcī sŭpērbō (triumpho). *H.* Aūdī Quō rēm dēdūcăm. *Id.* SYN. Dūcŏ, *qqf.* ăgŏ. || — rīvōs. *Voy.* Rivus. || *Reconduire, escorter.* Dēdūcăt jŭvĕnūm sēdŭlă tūrbă sĕnēm. *Tib.* (1, 4, 80). || *Emmener.* Hī thălămo Dītĭs dŏmĭnām dēdūcĕre ădōrtī. *V.* SYN. Ābdūcŏ. || — fīlŭm; cārmĕn. *Tisser, filer; composer des vers.* Crāssăquĕ rōbūstō dēdūcĭs pōllĭcĕ fīlă. *O.* Dēdūcăt stāmĭnă. *Tib.* (I, 3, 86). Ād mĕă pērpĕtŭūm dēdūcĭtĕ tēmpŏră vērbŭm. *O.* Āt tĭbī sæpĕ nŏvō dēdūxī cārmĭnă vērsū. *Pp.* (I, 16, 41). Īlĭăcūm cārmĕn dēdūcĭs ĭn āctŭs. *H.* Āŏnĭūm făcĭlīs dēdūcĭt păgĭnă cārmĕn. (*Ad Pis.* 153.) *Voy.* Deductus. || *Tirer (pour tendre).* Vēlăquĕ dēdūcūnt. *O.* Tōtăquĕ mālō Cārbăsă dēdūcĭt. *Id. Voy.* Tendo. || *Faire descendre.* Cārmĭnă vēl cœlō pōssūnt dēdūcĕrĕ lūnăm. *V.* Dēdūcĕrĕ mōntĭbŭs ōrnōs. *Id.* SYN. Dētrăhŏ. || *Courber, abaisser.* Sūnt dēdūcēntĭă rāmōs Pōndĕrĕ pōmă sŭō. *O.* Pōndĕră, quāntum īn se ēst, deōrsūm dēdūcĕrĕ pūgnēnt. *Lr.* (II, 205). SYN. Dēprĭmŏ. || — nāvēs. *Mettre des navires à flot.* Ārmātās dēdūcĕrĕ clāssēs. *V.* Dēdūcūnt sŏcĭī nāvēs *Id.* (Cf. *Bentl.* ad *Hor. Sat.* II, 3, 191.) || *Au fig. Tirer de.* Nōstrā dēdūcĭt ŏrīgĭnĕ nōmĕn. *V.* SYN. Dūcŏ, trăhŏ. || *Oter, enlever, détacher.* Trĕmŭlō dēdūxĭt vērtĭcĕ cānōs. *Petr.* (*Sat.* 137). Hŭmĕrōquĕ sŭās ā pēctŏrĕ pōstquăm Dēdūxĭt vēstēs. *O.* || *Détourner, éloigner.* Cōllēctum hūmōrēm bĭbŭlă dēdūcĭt ărēnă. *V.* Āt me ăb ămōrĕ tŭō dēdūcēt nūllă sĕnēctūs. *Pp.* (II, 25, 9). Nē tē dēdūcĕrĕ vērō Pōssĭt. *Lr.* (I, 370). Sēnsūm dēdūcĕrĕ mēmbrīs. *Id.* (III, 534). Ægrōtō dŏmĭnī dēdūxĭt cōrpŏrĕ fĕbrēs. *H.* SYN. Rĕmŏvĕŏ, āvērtŏ, ēxĭmŏ, pēllŏ. *Voy.* Averto. || *Oter, soustraire.* Dēdūcūnt cĭbŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 23). Tōtūm Mĭnўĭs lætāntĭbŭs ūndæ Dēdūxērĕ dĭēm. *V. Fl.* SYN. Sūbdūcŏ, sūbtrăhŏ. || *Entraîner, séduire.* Īllūc ŏcŭlī dēdūcūnt īpsi, ātque ănĭmūm spēs īllūc răpĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 144. Cf. *Cic.* ibid. 4, 143). || *Qqf. Renvoyer.* Mē, quēm lūnă sŏlēt dēdūcĕrĕ. *J.* (3, 286). || — brāchĭă. *Agiter mollement les bras en dansant.* Mōllī dēdūcĭt cāndĭdă gēstū Brāchĭă. *Pp.* (II, 22, 5). Cāndĭdă seū mōllī dēdūcĭt brāchĭă mōtū. *St.* || — vōcēm. *Abaisser la voix.* Vōcēm dēdūcās ŏpōrtēt. *Pomp.* (ap. *Macr.* 6, 4). *Voy.* Deductus.

Dēdūctŭs, ă, ŭm. *Conduit, amené.* Sīlvīs dēdūctī căvĕānt mē jūdĭcĕ Faūnī. *H.* Quæ mĭhī dēdūctæ fāx ōmĕn prætŭlĭt. *Pp.* (IV, 3, 13. Adde *Tib.* III, 4, 31). || *Tiré, tracé.* Quōd dēdūctă mĕrō līttĕră fēcĭt. Ămŏ. *O.* || — cārmĕn. *Vers composés; ou, vers travaillés, bien faits, doux, élégants.* Cārmĭnă prōvĕnĭūnt ănĭmō dēdūctă sĕrēnō. *O.* (*Trist.* I, 1, 39. *Ib.* V, 1, 71). Dēdūctūm dīcĕrĕ cārmĕn. *V.* (Quod *Non.* 4, 144, vertit *molle, suave*). Tĕnŭī dēdūctă pŏēmătă fīlō. *H.* (Cf. *Quintil.* 4, 1, 60, de exordio : « Neque tamen *deducta* semper atque circumlata esse debet oratio, sed sæpe simplici atque illaboratæ similis. ») || *Tiré d'en haut, descendu, précipité.* Ēlŭvĭē mōns ēst dēdūctŭs ĭn æquŏr. *O.* || — nāvēs. *Navires mis à flot.* Frētō pōstquăm dēdūctās nārĕ cărīnās Vīdĭt. *O. Voy.* Deduco. || *Au fig. Tiré, dérivé.* Mārcĭă săcrĭfĭcō dēdūctūm nōmĕn ăb Āncō. *O.* Mōs dēdūctŭs. *H.* || *Oté, éloigné, ouvert.* Tērgăquĕ dēdūctă vēstĕ nŏtātă vĭdēnt. *O.* SYN. Dētrāctŭs, āmōtŭs, rĕmōtŭs. || *Entraîné, séduit.* Jūpĭtēr hūc vĕnĭēt, vălĭdā dēdūctŭs ăb ārtĕ. *O.* || *Abaissé, penché.* Prōjĭcĭt īpsĕ sŭās dēdūctā frōntĕ cŏrōnās. *O.* || — vōx. *Voix basse.* Dēdūctā tūnc vōcĕ lĕō. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 144). Dēdūctā mĭhī vōcĕ gārrĭēntī. *Cornific.* (apud *Macr.* 6, 4. Et *Afran.* ibid.). *Voy.* Deduco.

┼ Dĕĕŏ, īs, īrĕ, *n. Descendre.* Quōd mĕāt īn stēllīs, dĕīt hīnc quōd Pēgăsŭs ālēs (apud *Ficorin. Delle Maschere*, p. 22. Quod verbum *Gronov.* ex libb. restituit apud *St. Th.* V, 551, ubi plerique leg. *prodire.* De priore producta, vid. in *Desum*, fin.).

Deērăt, Deērĭt, etc. *Voy.* Desum.

Deērrŏ, ās, ārĕ, *n. S'écarter de la route.* Vīr grĕgĭs īpsĕ căpēr deērrāvĕrăt, ātque ĕgŏ Dăphnĭn. *V.* Răpŭĕrĕ cūrrūm; jāmquĕ deērrāntēs vĭā. *Sen.* (*Hip.* 1069. Et *Pl. Men.* V, 9, 54). *Voy.* Erro.

Deēst. *Voy.* Desum.

Dēfæcŏ, ās, ārĕ. *Clarifier, purifier, nettoyer.* M mĕlĭŭs... rĕăr ēssĕ dēfæcātăm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 2) Ūt dēfæcātō cōncrētīs sōrdĭbŭs ōrĕ. *P. Nol.* (24, 238) Sēd tīnctă pōstquăm mēmbră dēfæcāvĕrăt. *Prud.* (*Cath.* 7, 74). SYN. Pūrgŏ, mūndŏ. || *Au fig. Qui voit clair.* Nūnc dēfæcātō dēmum ănĭmo ēgrĕdĭor dŏmō. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 1).

Dēfătīgŏ *ou* Dēfĕtīgŏ, ās, ārĕ. *Fatiguer.* Dēcēptŭs sum, ăt nōn dēfătīgātŭs. Scĭŏ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 45). Ĕgŏ mē cōncŏquo, ēt măcĕro, ēt dēfătīgŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 2. Et *Afran.* ap. *Non.* 4, 433).

Dēfēctĭō, ōnĭs *f. Manque, privation.* Căpĭtĭs dēfēctĭō mēmbrīs Sēmĕn mōrtĭs ĕrĭt. *Alcim.* (II, 106).

|| *Éclipse*. Ōmnĭgĕnāsquĕ trĭbūs dēfēctĭŏ lūcĭs Ūrgēbĭt. *Juv*. (IV, 156).

Dēfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deficio. *Qui manque, privé de*. Sŏlĭtō dēfēctă făvōrĕ Fōrtūnæ făcĭēs. *O*. Ăccēssĭt ăltĕr, æquē dēfēctūs pĭlīs. *Ph*. SYN. Cărēns, prīvātŭs, ēxpērs. || *Affaibli (par l'âge), faible*. Dēfēctŭs ānnīs ēt dēsērtūs vīrĭbŭs. *Ph*. Dūlcĭă dēfēctā mŏdŭlātūr cārmĭnă lĭnguā. *M*. (XIII, 77). Vīrēs dēfēctō rĕddăt ămōrī. *O*. Dēfēctō pŏplĭtĕ lābēns. *Id*. SYN. Dēfĭcĭēns.

Dēfēctŭs, ūs, *m*. *Manque, privation*. || *Ordint. Déclin de la lune ; éclipse, obscurité*. Dēfēctūs sōlĭs vărĭōs lūnæquĕ lăbōrēs. *V*. Dēfēctūsquĕ pătī vŏlŭĭt, răptæquĕ lăbōrēs Lūcĭs (Titan). *L*. SYN. Lăbōrēs. *Voy*. Eclipsis. || *Qqf. Épuisement*. Vīncĭmŭr īnfīrmī dēfēctū cŏrpŏrĭs. *Maximian*. (1, 257).

Dēfēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ (aliquid alicui : eo sensu græcum ἀμύνω). *Repousser, éloigner, écarter*. Sērvā cīvēs, dēfēnde hŏstēs, quūm pŏtēs dēfēndĕrĕ. *Enn*. (apud *Non*. 4, 113). Hĭs īnjūrĭăm Fŏrĭbūs dēfēndăt. *Pl*. (*Most*. IV, 2, 19). Sōlstĭtĭŭm pĕcŏrī dēfēndĭtĕ *V*. Dēfēndĭt æstātēm căpēllīs. *H*. Tŏgă quæ dēfēndĕrĕ frīgŭs (queat). *Id*. Ēt pătŭlā dēfēndĭmŭs ārbŏrĕ sōlēs. *St*. Nȳmphārŭm cŭpĭdās dēfēndĕ răpīnās. *Pp*. (I, 20, 11). Dēfēndĕrĕ nēscĭă mōrtī Dēdĕcŭs. *Sil*. SYN. Ărcĕō, prŏhĭbĕō, prōpūlsŏ, dēpēllŏ, etc. *Voy*. Arceo. || — (aliquem ab aliqua re, *ou absolt*). *Défendre, protéger contre*. Ăssuētī lōngō mūrōs dēfēndĕrĕ bēllō. *V*. Dēfēndĕrĕ mĕŭm nūmĭnă nūllă căpŭt. *O*. Nēvĕ pĕrēgrīnīs tāntŭm dēfēndăr ăb ārmīs. *Id*. Dūm tĕnĕrās dēfēndo ă frīgŏrĕ mȳrtōs. *V*. SYN. Dēfēnsŏ, tŭĕŏr, prōtēgŏ, tēgŏ, tūtŏr, cūstōdĭŏ, sērvŏ, prōpūgnŏ, aūxĭlĭŏr. PPH. Sŭm tūtēlă, præsĭdĭŭm. Cūstōdĕ tŭĕŏr. Ārmīs, dēxtrā dēfēndŏ, tūtŏr. Mīlĭtĕ sērvŏ. Stō prō. || *Défendre en paroles*. Fēlīx quī, quŏd ămăt, dēfēndĕrĕ fōrtĭtĕr aūdĕt. *O*. Quī nōn dēfēndĭt ălĭō cūlpāntĕ (amicum). *H*. SYN. Tŭĕŏr. || — caūsās. *Plaider*. Nōvī dēfēndĕrĕ caūsās. *H*. (Adde *Juv*. 8, 48). || — pārtēs. *Jouer un rôle*. Āctōrĭs pārtēs chŏrŭs ŏffĭcĭŭmquĕ vĭrīlĕ Dēfēndăt. *H*.

Dēfēnsĭŏ, ōnĭs, *f*. *Défense, protection*. Mĭhī rēs ēt dēfēnsĭŏ rērŭm Ūnŭs ĕrăt Fēlīx. *P. Nol*. (28, 359). Aūxĭlĭŭm mĭsĕrīs, spēs ēt dēfēnsĭŏ prēssīs. *Dracont*. (I, 729).

Dēfēnsŏ, ās, ărĕ, *fréq. de* Defendo. *Éloigner*. Dēfēnsārĕ mĕtūs. *St*. (*Silv*. V, 2, 105). *Voy*. Defendo. || *Défendre*. Dūm dēfēnsāmŭs, lēto ēst dătă. *O*. Dēfēnsātquĕ pătrēm. *St*.

Dēfēnsŏr, ōrĭs, *m*. *Défenseur* Nōn tālī aūxĭlĭō nĕc dēfēnsōrĭbŭs īstīs Tēmpŭs ĕgĕt. *V*. Trōās ăb ārsūrīs cūm dēfēnsōrĕ cărīnīs. *O*. (Adde *Luc*. X, 488). SYN. Pătrōnŭs, prōpūgnātŏr, sērvātŏr, tūtŏr, tūtāmĕn, tūtēlă, cūstōs, cūstōdĭă, cŏlŭmĕn, aūxĭlĭŭm, præsĭdĭŭm. EP. Ămīcŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs ; fōrtĭs, măgnănĭmŭs, ăcĕr, aūdāx, īmpăvĭdŭs, īntērrĭtŭs. PHR. Rērŭm tūtēlă sălūsquĕ. *V* Rērŭm cērtă sălūs. Dī pătrĭī, quōrŭm sēmpĕr sŭb nūmĭnĕ Trōja ēst. *Id*. Ĭtălĭæ præsēns tūtēlă. *H*. *Voy*. Auxilium.

Dēfēnsŭs, ă, ŭm. *Éloigné*. Dēfēnsa ēst hŭmĭlī cānă prŭīnă căsā. *O*. || *Défendu, protégé*. Hīc mălĕ dēfēnsūs flāmmīs ēt dōtĕ pătērnā. *O*. Nēc tē mĕă dēxtĕră bēllō Dēfēnsŭm dăbĭt. *V*. SYN. Prōtēctŭs, tūtŭs.

Dēfĕrŏ, fĕrs, tŭlī, lātŭm, fĕrrĕ. *Porter (d'un lieu dans un autre), apporter, transporter*. Nāvĭs hūc nōs dōrmĭēntēs dētŭlĭt? *Pl*. (*Amp*. II, 2, 69). Mē ŏpōrtēt hās dēfērre ĕpĭstŏlās. *Id*. (*Trin*. IV, 2, 107). Lēctōs jŭvĕnēs… Dēfĕr ĭn Ĭtălĭăm. *V*. SYN. Fĕrŏ, dēdūcŏ, dūcŏ, trānspōrtŏ, aūfĕrŏ. || *Porter (en descendant)*. Cĕlĕrēs dēfĕr māndātă pĕr aūrās. *V*. Fūlmĕn dētŭlĭt ĭn tērrām mōrtālĭbŭs īgnĕm. *Lr*. (V, 1090). Rāmālĭăque ărĭdă tēctō Dētŭlĭt. *O*. SYN. Dēdūcŏ, dēprōmŏ, dēvĕhŏ. || *Qqf. Jeter d'en haut*. Nūllăquĕ tēctōrŭm sŭbĭt ăd fāstīgĭă, quæ nōn Dēfĕrăt hāstă vĭrŭm. *St*. *Voy*. Dejicio. || *Donner, offrir, déférer* Ēt sī quĭd pĕtĕt, ūltrō Dēfĕr. *H*. Dētŭlĕrĭt fāscēs īndĭgnō. *Id*. SYN. Dō, trādŏ, trĭbŭŏ, lārgĭŏr. || *Annoncer*. Dētŭlĭt ārmārī clāssēm cūrsūmquĕ părārī *V*. SYN. Nūntĭŏ. *Voy. ce mot*.

Au pass. Dēfĕrŏr. *Se diriger vers (surtout par mer)*. Dēfĕrăr ĭn vīcŭm vēndēntēm tūs ēt ŏdōrēs. *H* Quō mē cūmquĕ răpĭt tēmpēstās, dēfĕrŏr hŏspēs. *Id* Ŏbsĕquĭō dēfērrī spērnĭt ăquārŭm. *O*. SYN. Fĕrŏr īmpēllŏr, ĕŏ. *Voy*. Eo. || *Se précipiter de*. Præcēps ăĕrĭ spĕcŭlā dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V*. SYN. Rŭŏ, præcĭpĭtŏ.

Dēfērvĕŏ, ēs, bŭī, vērĕ, *et arch*. Dēfērvŏ, ĭs, vī, ĕrĕ, *n*. *Être bouillant, et au fig*. Tūnc mē sānguĭnĕō lātē dēfērvĕrĕ cāmpō. *St*. (*Th*. III, 313, videbis) *Voy*. Ferveo.|| *Se refroidir*. Spērābām jām dēfērvīsse ădŏlēscēntĭăm. *Ter*. (*Ad*. 1, 2, 72).

Dēfēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Defetiscor. *Fatigué*. Dēfēssi Ænĕădæ, quæ prōxĭmă, lĭttŏră cūrsū Cōntēndūnt pĕtĕrĕ. *V*. Dēfēssă jŭbēndo ēst Sævă Jŏvĭs cōnjūx. *O*. *Voy*. Fessus. || *Au fig. Épuisé par le malheur*. Tūm spērārĕ dŏmōs dēfēssŭs. *V*.|| Dēfēssæ rēs. *L'adversité*. Dēfēssīs sŭbĕānt rēbŭs. *Sil*.

Dēfĕtīgŏ. *Voy*. Defatigo.

† Dēfĕtīscŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ētīscī, *d*. *Être las*. Nĕquĕ dēfĕtīscăr ūsquam ădĕo ēxpĕrīrĭēr. *Ter*. (*Ph*. IV, 1, 23. Cf. *Prisc*. 832 et 888).

Dēfĭcĭēns, tĭs, *act*. *Qui manque à*. Sērmōnēm dēfĭcĭēntĕ dĭē. *O*. || *n*. *Manquant, épuisé*. Nōn dēfĭcĭēntĕ crŭmēnā *H*. SYN. Ēxhaūstŭs, văcŭŭs. || *Faible, qui n'a plus de forces*. Mē tĕnŭĭt mŏrĭēns dēfĭcĭēntĕ mănū. *O*. Ōrĕ sŭām dēfĭcĭēntĕ nĕcēm (deflere). *Id*. SYN. Lānguēns, dēbĭlĭs. *Voy*. Infirmus. || — ănĭmō. *Qui se trouve mal*. (*Lucret*. VI, 1283.) *Voy*. Linquor. || *Avec l'infin. Qui manque à, pour*. Pāscĕrĕ lōngīnquūm nōn dēfĭcĭēntĭă bēllŭm. *Sil*. (Adde *Germ. Arat*. 259).

Dēfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ, *act*. *Manquer à, ne pas suffire ; abandonner*. Sēd sī quēm prōlēs sŭbĭtō dēfēcĕrĭt ōmnĭs. *V*. Quūm jām glāndēs ătque ārbŭtă săcræ Dēfĭcĕrēnt sīlvæ. *Id*. Ănĭmŭs sī tē nōn dēfĭcĭt æquŭs. *H*. Paūlo āntĕ văcŭă, tūrbām dēfĭcĭūnt lŏcă. *Ph*. Tērră dēfēcĭt grădŭm. *Sen*. (*H. OEt*. 46). SYN. Dēstĭtŭŏ, dēsŭm. PPH. Nōn sūffĭcĭŏ. Nōn ădsŭm. || *n*. *Manquer*. Nōctĭs lēntūs nōn dēfĭcĭt hūmŏr. *V*. Jām strāgĭs ăcērvīs Dēfĭcĭūnt cāmpī. *Sil*. *Voy*. Desum. || *Manquer de forces, être épuisé*. Mēmbrăquĕ dēfĭcĭūnt fŭgĭēntī lānguĭdă vītæ. *Lr*. (V, 888). Dēfĭcĭūnt ăd cœptă mănūs. *O*. Cūr īndĕcŏrēs ĭn līmĭnĕ prīmō Dēfĭcĭmŭs ? *V*. SYN. Frāngŏr, ēxhaūrĭŏr, dēbĭlĭtŏr, lānguēscŏ, cēssŏ, ăbsīstŏ, sūccĭdŏ. *Voy*. Langueo. || — (ab aliquo *ou* ad aliquem). *Quitter le parti, trahir ; et au fig. Ne plus protéger*. Dŭbĭīs nē dēfĭcĕ rēbŭs, Ălmă părēns. *V*. *Voy*. Descisco. || *Avec l'inf. Cesser de, ne pouvoir plus*. Gĕlĭdōs ŭt scāndĕrĕ tēcŭm Dēfĭcĭăm mōntēs. *St*. Nēc mē dēfĭcĭĕt naūtās rŏgĭtārĕ cĭtātōs. *Pp*. (I, 8, 23. Et *Tib*. IV, 1, 192). *Voy*. Desum.

Au pass. Dēfĭcĭŏr. *N'avoir pas suffisamment, manquer de*. Tēmpŏrĕ dēfĭcĭăr, trăgĭcōs sī pērsĕquăr īgnēs. *O*. SYN. Dēstĭtŭŏr. || *Être abandonné, trahi*. Dēfĭcĭŏr, prūdēns ārtĭs, ăb ārtĕ mĕā. *O*.

Dēfīgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ficher, planter*. Dēfīgūnt tēllūre hāstās, ēt scūtă rĕclīnānt. *V*. Pĕnĭtŭs tērræ dēfīgĭtŭr ārbōs. *Id*. Ēt vērtĭcĕ nūdō Spīcŭlă dēfīgūnt. *O*. Fīgŏ, īnfīgŏ. *Voy*. Figo. || *Au fig. Fixer, rendre fixe*. Stăbĭlēmquĕ vĕtăt dēfīgĕrĕ grēssŭm. *Sil*. Īrātōs ĭn tē dēfīxĭt ŏcēllōs. *O*. || *Rendre interdit*. Hūc tūnc ăttŏnĭtōs făcĭē dēfīxĕrăt hōstēs. *V*. *Fl*. Quūm păvŏr

Ĕt gĕlĭdŭs dēfīxĭt Cāstŏră sānguĭs. *Id.* || *Attacher par des enchantements un cœur insensible.* Rēgĭs ĭōlcĭăcīs ănĭmŭm dēfīgĕrĕ vōtĭs. (*Ciris*, 377. Cf. *Ov. Am.* II, 7, 29 ; *Her.* 6, 91 ; *Sen. H. OEt.* 523 sq.) || *Au fig. Atteindre, châtier.* Pāllēntēs rādĕrĕ mōrēs Dŏctŭs, ĕt ĭngĕnŭō cūlpām dēfīgĕrĕ lūdō. *Pers.* (5, 16).

Dēfīndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fendre.* Mālōs dēfīndŭnt ; fīŭnt tăbŭlātă fălæquĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 351).

Dēfīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Façonner, façonner de nouveau.* Ō ŭtĭnām nŏvā Īncūdĕ dēfīngās rĕtūsum ĭn Māssăgĕtās Ărăbāsquĕ fērrŭm ! *H.* (*Od.* I, 35, 39. Sic *Bentl.* ex quibusdam libb. Quem vide. Alii, *diffingas*). *Voy.* Diffingo, Fingo, Refingo. || *Représenter, décrire.* Dēfīngĭt Rhēnī lŭtĕŭm căpŭt. *H.* (*Sat.* I, 10, 37. Sic plerique libri. Alii *diffingit*, *depingit*).

Dēfīnĭŏ, īs, īrĕ. *Terminer.* Nōn rĕmīttām : dēfīnītum ēst. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 43). *Voy.* Finio.

? Dēfīŏcŭlŭs, ă, ŭm. *Borgne.* (*Mart.* XII, 59, 9.)

Dēfĭt, Dēfĭĕrī, *unipers. Il manque, manquer.* Grāndī cĭbŭs ævō dēnĭquĕ dēfĭt. *Lr.* (IV, 1142). Lāc mĭhĭ nōn æstātĕ nŏvŭm, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. *V.* Ŭt dēfĭăt dĭēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 63). SYN. Deēst, ăbēst, dēfĭcĭt.

Dēfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Defigo. *Fiché.* Dēfīxă rĕlīnquĭt ărātră. *V.* Dēfīxă sōlō rādīx. *O.* || *Au fig. Fixé, fixe, immobile.* Dēfīxīque ōră tĕnēbānt. *V.* Dēfīxŭs ĭn ūnā Hærĕt. *V. Fl.* Dēfīxūsquĕ mălīs ănĭmŭs. *Cl.* SYN. Fīxŭs, īmmōbĭlĭs.

† Dēflăgrātŭs, ă, ŭm, *part. p. Embrasé.* Fānă flāmmā dēflăgrātă, tōsti āltī stānt părĭĕtēs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19).

Dēflăgrŏ, ās, ārĕ, *n. Être embrasé. Voy.* Flagro. || *Au fig. Perdre sa chaleur, se ralentir.* Sīc dēflăgrārĕ mĭnācēs Īncāssum, ēt vĕtĭtō pāssūs lānguēscĕrĕ bēllō. *L.* (IV, 280).

† Dēflātŭs, ă, ŭm. *Dépouillé de la puissance du débit* (*du rhéteur*). Cōpĭă cuī fāndī lōngē pūlchērrĭmă : quām sī Aūdītū tēnŭīs āccĭpĕrēs, dēflātă plācĕrĕt. *Aus.* (*Prof.* 17, 4).

Dēflēctŏ, ĭs, ēxī, ēxŭm, ēctĕrĕ. *Tourner d'un autre côté.* Quĭd răpĭdŭm dēflēctĭs ĭtĕr ? *L.* Quōlĭbĕt... dēflēcte cărīnām. *Id.* SYN. Flēctŏ. || *Détourner de.* Dēflēxĭt pārtĭm strīngēntĭă cōrpŭs Ālmă Vĕnŭs (tela). *V.* Bēllī dēflēctĕ tŭmūltŭs. *St.* SYN. Āvērtŏ, āmŏvĕŏ, etc. *Voy.* Averto. || *n. Se détourner, s'écarter.* Ād Cēntŭmcēllās fōrtī dēflēxĭmŭs aūstrō. *Rutil.* (1, 237). Ā prīstĭnā dēflēxĭt cōnsuētūdĭnĕ. *Ph.*

Dēflēndŭs, ă, ŭm. *Déplorable.* Sēmpĕr gĕnĭtrīx dēflēndă mĭhī. *Sen.* (*Oct.* 10). *Voy.* Flebilis.

Dēflĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Pleurer, se lamenter.* Grăvĭbŭs cōgŏr dēflērĕ quĕrēlīs. *Pp.* (I, 16, 13). Ēt mĭnŭĭ dēflēvĭt ŏnŭs. *Manil.* (IV, 746. Adde *St. Th.* III, 204). *Voy.* Fleo. || *Ordint. act. Déplorer.* Tē.... Īnsătĭābĭlĭtĕr dēflēbĭmŭs. *Lr.* (III, 922). Hæc ŭbĭ dēflēvĭt. *V.* Dēflēvērĕ Nŭmām. *O.* (Et *Prud. Peri.* 5, 510). SYN. Flĕŏ, lūgĕŏ, dēplōrŏ, etc. *Voy.* Lamentor.

Dēflērĭm, *sync. pour* Defleverim. (*St. Th.* III, 204.)

† Dēflētĭŏ, ōnĭs, *f. Lamentation.* Ādvĕnĭĕt jām tūnc trīstĭs dēflētĭŏ tērrĭs. *Juve.* (IV, 123).

Dēflētŭs, ă, ŭm. *Pleuré, déploré.* Mēmbră tŏrō dēflētă rĕpōnūnt. *V.* Cuī nōn dēflēta ēst Ĕphyræ̆æ flāmmā Crĕūsæ ? *O.* SYN. Flētŭs.

Dēflēvī, *parf. de* Defleo.

Dēflēxī, *parf. de* Deflecto.

Dēflēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deflecto. *Détourné.* Dēflēxūm sŏlĭtō cūrsū (currum). *Manil.* Ēst ēt ĭn ōbscēnōs dēflēxă trăgœdĭă rīsūs. *O.*

Dēflōccŏ, ās, ārĕ. *User le poil* (*d'un drap*), *râper, élimer ; au fig. Frotter, user.* Pĕrĭī, dēflōccābĭt jam īllĭc hŏmŏ lūmbōs mĕōs. *Pl.* (*Cas.* apud *Non.* 1, 22.) Dŭŏ dēflōccātī sĕnēs. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 10, scil. calvi).

† Dēflōrēns, tĭs. *Qui perd sa fleur.* Hūnc Ānthō tŭmŭlŭm mălĕ dēflōrēntĭbŭs ānnīs Cōmpŏsŭērĕ. (*Inscript.* apud *Marin. Frat. Arv.* p. 123.)

Dēflōrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Dēflōrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se défleurir.* Īdēm quūm tĕnŭī cārptŭs dēflōrŭĭt ūnguī. *Cat.* (62, 43). SYN. Mārcēscŏ, flāccēscŏ. PPH. Flōrēm ămīttŏ. *Cat.* || *Au fig. Perdre sa beauté.* Dēflōrŭĭt ōrĭs Grātĭă. *Cl.*

† Dēflōrŏ, ās, ārĕ. *Faire tomber la fleur.* Dēflōrăt frūctūs ēt dēcŭtĭt ărbŏrĕ flōrēs. *Dracont.* (I, 589).

Dēflŭŏ, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ, *n. Couler en descendant.* Ēxĭgŭă dēflŭĭt ūndă mŏrā. *O.* SYN. Flŭŏ, lābŏr. *Voy.* Fluo. || *Au fig. Venir, arriver.* Mūltăquĕ mērcēs, Ūndĕ pŏtĕst, tĭbĭ dēflŭăt æquō Āb Jŏvĕ. *H.* SYN. Vĕnĭŏ, prōvĕnĭŏ. || *Descendre avec le courant.* Mērsātŭr, mīssūsquĕ sĕcūndō dēflŭĭt āmnī. *V.* || *Descendre.* Rĕlīctīs Ād tērrām dēflūxĭt ĕquīs (cohors). *V.* Pĕdēs vēstĭs dēflūxĭt ăd īmōs. *Id.* Dūm dēflŭēntēm lēnĭtĕr flēctēns cŏmām. *Prud.* (*Peri.* 10, 273). *Voy.* Descendo. || *Tomber.* Ād tērrām tăcĭtō dēflūxĭt fīstŭlă lāpsū. *Cl.* Dēflūxērĕ cŏmæ. *O.* Lāpsūsque ĭn hŭmŭm dēflūxĭt, ĕt ārmĭs Rēddĭdĭt ærātĭs sŏnĭtŭm. *Furius* (apud *Macr.* 6, 4). Ēt frōndĕ nūnquām dēflŭēntĕ pērvĭrēns. *P. Nol.* SYN. Cădŏ, ēxcĭdŏ, flŭŏ. || *Sortir de, s'échapper.* Dēflūxĭt pēctŏrĕ sŏmnŭs. *Tib* (III, 4, 81). Īd tĭbĭ nē văcŭō dēflŭăt ēx ănĭmō. *Pp.* (I, 20, 2). SYN. Lābŏr, ēxcĭdŏ. || *S'écouler.* Dēflŭĭt ætās *J.* (7, 32). *Voy.* Fluo. || *Qqf. Cesser de couler.* Rūstĭcŭs ēxspēctăt dūm dēflŭăt āmnĭs. *H* || *Passer, tomber en désuétude.* Sīc hōrrĭdŭs īllĕ Dēflūxĭt nŭmĕrŭs Sātŭrnĭŭs. *H.* Ēn quō prīscōrŭm vīrtŭs dēflūxĭt ăvōrŭm ? *Prud.* (*Apoth.* 544). SYN. Cădŏ. īntērcĭdŏ, ăbŏlĕŏr.

Dēflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule, qui tombe.* Lĕvăt ūndă grădūs, seū dēflŭŭs īllĕ, Sīve ōblīquŭs ĕăt. *St.* Dēflŭă cæsărĭēs cōmpēscĭtŭr ăd brĕvēs căpīllōs. *Prud.* (*Peri.* 13, 30). Hĭĕmēm dēflŭŭs īrrĭgăt ĭmbĕr. *Boet.* (4, 6). SYN. Flŭēns, cădēns.

Dēflūxī, *parf. de* Defluo.

Dēfŏdĭŏ, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Creuser. Voy.* Fodio. || *Enfouir.* Thēsaūrŭm... ĭn mĕdĭō fŏcō Dēfōdĭt, vĕnĕrāns mē. *Pl.* (*Aul. prol.* 7). Nēc vīvā dēfŏdĭētŭr hŭmō (sacerdos). *O.* Nēc nŏvă dēfŏdĕre ĭn tērrām vīrgūltă. *Lr* (V, 936). *Voy.* Obruo.

Dēfŏrĕ, *fut. inf. de* Desum. Sīdĕră sī cœlō pōssūnt, sī grāmĭnă cāmpīs Dēfŏrĕ. *P. Nol.* (26, 1. Et *Aus. Epist.* 5, 22).

Dēfōrmātŭs, ă, ŭm. *Formé, façonné.* Ōrnātă cūnctă ĭn ōrdĭnĕ... Cērtă, dēfōrmāta hăbēbām. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 10). || *Ordint. Déformé, défiguré.* Ēt dēfōrmātō cōrpŏrĕ Dēĭphŏbŭs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 13, 2). Tōsti āltī stānt părĭĕtēs Dēfōrmātī. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 3, 19. Adde *Sil.* II, 707).

Dēfōrmĭs, ĕ. *Difforme, laid.* Sērmōnem īndōctī, făcĭēm dēfōrmĭs ămīcī. *J.* (3, 87). SYN. Īnfōrmĭs, tūrpĭs. PPH. Fōrmā cărēns. Ādspēctū hōrrĭdŭs. Hōrrēndŭs vīsū. Quō nōn ēst tūrpĭŏr āltĕr. PHR. Nāmquă ălĭæ tūrpēs hōrrēnt. *V.* || *Inculte, négligé, sale.* Trīstĭă dēfōrmēs părĭūnt ābsīnthĭă cāmpī. *O.* Nīgrō dēfōrmĭă fūmō Tēctă. *O.* Dēfōrmĭs ărūndŏ Cōcȳtī. *V.* Dēfōrmĭs vītă. *St.* SYN. Īncūltŭs, hōrrĭdŭs, fœdŭs, squālĭdŭs, tētĕr, ātĕr. || *Au fig. Triste.* Dēfōrmĭs ægrĭmōnĭæ. *H.* || *Honteux.* Haūd dēfōrmĭs ĕrĭt vōbīs ăd fœdĕră vērsīs Pācātŏr. *Sil.* Dēfōrmēs ōrtūs. *St.* Vĭtĭŭm dēfōrmĕ. *M.* (XI, 99). SYN. Tūrpĭs, fœdŭs, īndĕcŏr. || *Qqf. avec un gén.* Vīdĭt Dēfōrmēm īctī fămŭlŭs. *Sil.* (I, 165, scil. icto deformatum).

Dēfōrmŏ, ās, ārĕ. *Former, façonner. Voy.* Deformatus. || *Ordint. Rendre difforme, défigurer.* Nēc mălĕ dēfōrmēt rĭgĭdōs tōnsūră căpīllōs. *O.* Cānĭtĭem īmmŭndō dēfōrmăt pūlvĕrĕ. *V.* Hōrrĭdă vūltŭm Dē-

fōrmāt măcĭēs. *Id.* SYN. Fœdŏ, tūrpŏ, cŏrrūmpŏ. *Voy.* Polluo. || *Au fig. Donner un aspect triste; désoler.* Dēfōrmārĕ dŏmum, ĕt lūctū mīscēre hўmĕnæōs. *V.*

Dēfōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Defodio. *Creusé.* Fūrtīm dēfōssā tĭmĭdūm dēpōnĕrĕ tērrā. *H.* Īpsi īn dēfōssis spĕcŭbŭs (otia agunt). *V.* SYN. Fōssŭs. || *Enfoui.* Dēfōssōque īncŭbăt aūrō. *V.*

† Dēfrāctŭs, ă, ŭm. *Brisé.* Ēi hērcle ĕgŏ vērbō ūmbŏs dēfrāctōs vĕlīm. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 37). Pārcĭtĕ dēfrāctīs dēcērpĕrĕ nōxĭă pōmă Ārbĭtrĭī rāmīs. *Prosp.* (*Ingr.* III, 36).

Dēfraūdŏ *ou* Dēfrūdŏ, ās, ārĕ. *Frustrer, priver.* Ēt mē dēfraūdēs drăchmā, sī dĕdĕrim tĭbĭ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 91. *Id. Trin.* II, 4, 11). Flūmĭnă tām cĕlĕbrī dēfraūdārēntŭr ălūmnō. *Aus.* (*Mos.* 109). Pĕcūdūm quēm sānguĭnĕ dēfraūdātŭm. *P. Nol.* (26, 74). *Voy.* Fraudo. || — gĕnĭūm. *Retrancher sur ses plaisirs, vivre avec économie.* Sŭūm dēfraūdāns gĕnĭūm, cōmpārsĭt mĭsĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 10. Adde *Pl. Aul.* IV, 9, 15; *Lucil.* ap. *Non.* 2, 376).

† Dēfrĕmŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Cesser de frémir.* Crēdĭdĭt īnsānūm dēfrĕmŭīssĕ pĕcŭs. *Avian.* (*Fab.* 28, 4).

Dēfrēnātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a plus de frein.* Ēt dēfrēnātō vōlvūntŭr ĭn æquŏră cūrsū. *O.*

† Dēfrĭcātē, *adv. D'une manière satirique, avec sel.* Făcēte ĕt dēfrĭcātē. *Næv.* (ap. *Charis.* 178).

Dēfrĭcātŭs, ă, ŭm. *Frotté.* Ēt dēns Ĭbērā dēfrĭcātŭs ūrīnā. (*Cat.* 37, 20).

Dēfrĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, *ou* cŭī, ctŭm, ārĕ. *Frotter.* Hæc cōrām dēntēs dēfrĭcŭīssĕ prŏbēm. *O.* Dēntem ātquĕ rūssām dēfrĭcārĕ gīngīvăm. *Cat.* (39, 19). *Voy.* Frico. || *Au fig.* Quŏd sălĕ mūltō Ūrbēm dēfrĭcŭīt. *H.*

Dēfrīngŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, īngĕrĕ. *Briser.* Āb hāstā Dēfrīngīt fērrŭm. *V.* Dēfrēgīssēt crūra aūt cērvīcēs sĭbĭ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 126). Căpŭt ĕī tēstātīm dēfrēgĕrŏ. *Juventius* (apud *Charis.* 196. Adde *Titin.* ap. *Non.* 4, 355). *Voy.* Frango.

Dēfrūdŏ. *Voy.* Defraudo.

Dēfrŭtŭm, ī, *n. Vin cuit. On l'épaississait par la cuisson jusqu'à ce qu'il fût réduit au tiers de son volume* (*Plin.* 14, 11); *il formait alors une sorte de raisiné.* Ēt nĭgrī Sўrā dēfrŭtī lāgēnā. *M.* (IV, 46, 9). Āūt īgnī pīnguĭā mūltō Dēfrŭtā. *V.* Dūlcī dēfrŭtā vēl lŭtōsā cœnō. *St.*

† Dēfŭgā, æ, *m. Celui qui abandonne.* Ēssĕ Chrīstī dēfŭgās. *Prud.* (*Peri.* 1, 42). *Voy.* Transfuga.

Dēfŭgĭŏ, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ, *n. et act. Fuir.* Dēfŭgĭt ō săcrĭs, rūrsūmquĕ rĕcōndĭtŭr āntrō. *Grat.* (*Cyn.* 59). Quīsquĭs mĕdĭūm dēfŭgĭt ĭtĕr, Stăbĭlī nūnquām trāmĭtĕ cūrrēt. *Sen.* (*H. OEt.* 675). Si aūctōrĭtātēm pōstēă dēfŭgĕrĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 19). *Voy.* Fugio. Male confunduntur *Defugio* et *Diffugio.*)

Dēfŭī, *parf. de* Desum.

† Dēfŭlgŭrŏ, ās, ārĕ. *Lancer des éclairs, du feu.* Ārdāntēm clўpĕŭs dēfŭlgŭrăt īgnĕm. *Aus.* (*Perioch. Iliad.* 5).

Dēfūnctŭs, ă, ŭm, *part. de* Defungor. *Qui s'est acquitté de, qui a rempli sa tâche; délivré.* Māgnīs pĕlăgī dēfūnctĕ pĕrĭclīs. *V.* Pōst, ŭbĭ dēfūnctæ fīnēm pōrtūsquĕ tĕnēbūnt (naves). *Id.* Dēfūnctūmquĕ lăbōrĭbŭs Æquālī rĕcrĕāt sōrtĕ vĭcārĭŭs. *H.* SYN. Fūnctŭs. || — vītā, *ou absolt. Mort.* Dēfūnctăquĕ cōrpŏră vītā. *V.* Ūt mĕă dēfūnctæ mōllĭtĕr ōssă cŭbēnt. *O.* Ōssā lĭcēt quōndām dēfūnctī nōn lĕgăt hērēs. *M.* (VIII, 57, 5). PHR. Idque ĕgŏ dēfūnctūm tērrā, cœlēstĭbŭs ōrĭs Āccĭpĭām. *O.* Nĭsĭ quæ tērrīs rĕmōtă, sŭīsquĕ Tēmpŏrĭbŭs dēfūnctă vĭdĕt, fāstīdĭt ŏdĭt. *H.* Pērmēnsæ dēfūnctŭs tēmpŏrĕ lūcĭs. *Tib.* *Voy.* Mortuus. || † *Pass. Achevé.* Ūtĭnam hōc sīt mŏdŏ Dēfūnctŭm! *Ter.* (*Ad.* III, 5, 62).

Dēfūndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Verser de.* In tĕnŭēs plāntās făcĭlī dēfūndĭtŭr haūstū. *J.* (3, 227, de puteo). Dēfūndĭtque īmbrēs (auster). *St. Voy.* Fundo. || *Au fig.* Frūgēs Ītălĭæ plēnō dēfūdĭt Cōpĭă cōrnū. *H.* Pĭĕrĭō dēfūndēs pēctŏrĕ vērbă *Petr.* (*Sat.* 5. Confunduntur *Defundo* et *Diffundo*).

Dēfūngŏr, ĕrĭs, ctŭs sŭm, gī, *d. S'acquitter, remplir une tâche, être délivré.* Sīc ēstĭs ōrtī : scĕlĕrĕ dēfūngī haūd lĕvī. *Sen.* (*Phœn.* 337). Nūllă Mīnōĭs lĕvī Dēfūncta ămōre ēst. *Id.* (*Hip.* 127). *Voy.* Fungor. || *Qqf. absolt.* Cŭpĭŏ mĭsĕra ĭn hāc rē jām dēfūngĭĕr. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 32). || † *Pass. Voy.* Defunctus.

Dēfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Defundo. *Versé.* Dōnĕc ăbūndāntēr dēfūsō sānguĭnĕ lātē. *Sil.* Mĕrō Dēfūsō pătĕrīs. *H.*

Dēgĕnĕr, ĕrĭs, *m. f. Qui dégénère ou a dégénéré.* Dēgĕnĕrēmquĕ Nĕŏptŏlĕmūm nārrārĕ mĕmēntŏ. *V.* Jŭvĕnĭs pătrĭī nōn dēgĕnĕr ōrĭs. *O.* Pătrĭæ nōn dēgĕnĕr ārtĭs. *Id.* Dēgĕnĕr āltæ Vĭrtūtĭs pătrŭm. *Sil.* SYN. Dēgĕnĕrāns, mūtātŭs, īndīgnŭs, *qqf.* dēcŏlŏr. *Voy.* Degenero. || *Souv. Lâche.* Sī mē dēgĕnĕrī strāvīssēnt fātă sŭb hōstĕ. *L.* Dēgĕnĕrēs ănĭmōs tĭmŏr ārgŭĭt. *V.* Fōrtēs vĕtăt mœrērĕ, dēgĕnĕrēs jŭbĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 1856). Dēgĕnĕrēm pătĭērĕ tŏgām. *L. Voy.* Ignavus. || † *Qqf. n.* Sīc gĕnŭs haūd vērō sēnsū quŭm dēgĕnĕr ērrăt. *Juvc.* (II, 730).

Dēgĕnĕrāns, tĭs. *Qui dégénère.* Mājēstātĕ quĭdēm nōn dēgĕnĕrāntĕ pĕr ūsŭm. *Prud.* (*Psych.* 80).

Dēgĕnĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (*absolt. ou avec l'acc. et le dat.*). *Dégénérer.* Pōmăquĕ dēgĕnĕrānt, sūccōs ōblītă prĭōrēs. *V.* Hānc căvĕ dēgĕnĕrēs. *O.* Māgnæque īn pūlvĕrĕ fāmæ Dēgĕnĕrāt pālmās. *Id.* Nōn dēgĕnĕrāssĕ prŏpīnquōs. *Pp.* (IV, 1, 79. Ubi *Burman.* Adde *St. Silv.* III, 1, 81). Ēt pătrī nōn dēgĕnĕrārēt Āchĭllī. *Cl.* Dēgĕnĕrānt nātī pătrĭbŭs. *Manil.* (IV, 78). Mārtī nōn dēgĕnĕrārĕ pătērnō. *St.* SYN. Mūtŏr, dēscīscŏ. PPH. Dēgĕnĕr sŭm, fīŏ. PPH. Pătrĭī nōmĭnĭs, vīrtūtĭs ăvītæ sŭm īmmĕmŏr, nōn mĕmŏr, ōblītŭs. Ā pătrĭā *ou* pătērnā vīrtūtĕ dēflēctŏ, dēscīscŏ, dīscēdŏ, dēfĭcĭŏ. Pătrĭæ vīrtūtī nōn rēspōndĕŏ. Āvōrŭm *ou* ăvĭs īndīgnŭs sŭm. Mājōrŭm, ăvōrŭm, părēntŭm făctă dēdĕcŏrŏ, pōllŭŏ. Āvĭs sŭm dēdĕcŭs. Īn pējŭs dēclīnŏ. PHR. Ætās părēntŭm, pējŏr ăvĭs, tŭlĭt Nōs nēquĭōrēs. *H.*

† Dēgĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Porter dehors.* Ōrnāmēntă clam ăd mĕrĕtrīcēs dēgĕrĭt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 53. *Ib.* 1, 41).

Dēglūbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Enlever l'écorce ou la peau, écorcher.* Dēglūptă mænă. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 33. *Gloss. Placidi* : « *Degluptus*, pelle exutus. » Et cf. *Varr.* ap. *Non.* 2, 688). SYN. Ēxcŏrĭŏ.

† Dēglūtĭŏ *ou* Dēglūttĭŏ, ĭs, īrĕ. *Avaler.* Dēglūtīrĕ vĭrŭm, faūcēs īmplērĕ căpācēs. *Alcim.* (IV, 363, de balæna). *Voy.* Absorbeo.

Dēgŏ, ĭs, ī (?), ĕrĕ. *Faire.* Naūtæ cōntrāctŭm cūm vēntīs dēgĕrĕ bēllŭm. *Lr.* (IV, 967). || — vītăm, ætātĕm, ævŭm, *ou absolt. Passer sa vie, vivre.* Sĭnĕ crīmĭnĕ vītăm Dēgĕrĕ mōrĕ fĕræ. *V.* Āltĕrĭŭs sŭb nūtū dēgĭtŭr ætās. *Lr.* (IV, 1020). Quŭm pūlchrē dēgĕrĕt ævŭm. *Id.* (V, 173). Īllĕ pŏtēns sŭī Lætŭsque dēgĕt. *H.* (Sic *St. Th.* V, 750). SYN. Vīvŏ. || — tēmpŭs, dĭēm, etc. *Passer le temps, un jour, etc.* Dĭēm... īn lætĭtĭā dēgĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 6). Nēc tūrpēm sĕnēctăm Dēgĕrĕ. *H.* Ōtĭă pācātō dēgĕrĕt īn thălămō. *Cat.* (68, 104). SYN. Āgŏ, ēxĭgŏ, ăgĭtŏ, dūcŏ. || † *arch. Diminuer, ôter.* Lābōrēm dēgam ĕt dēmĭnŭām tĭbĭ. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 43. Sic interpretatur *Non.* 4, 117). Dēgĕtŭr cŏrĭŭm dē tērgō mĕō. *Id*

(*Epid* I, 1, 63. Eo sensu *agere de* componitur ut *trahere de, detrahere*).

Dēgrāndĭnăt, *unipers. Il grêle.* Dā vĕnĭām cūlpæ, nēc, dūm dēgrāndĭnăt, ōbsĭt. *O.* (*Fast.* IV, 755. Alii interpretantur, *dum grandinare desinit*).

Dēgrāssŏr, ārĭs, ārī, *d. Atteindre.* Ŭbĭ tānta ĭnjūrĭă prīmōs Dēgrāssātă dŭcēs. *St. Voy.* Grassor.

Dēgrāvŏ, ās, ārĕ. *Faire plier sous le poids, surcharger.* Sīc āltām dēgrāvĕt ūlmūm Vītĭs. *O.* Grālīēns īngēntī līttŏră pāssū Dēgrāvăt. *Id.* Dēgrāvăt ūndă căpŭt. *Pp.* (III, 7, 58). Quīă plūrēs ŏnĕrĕ dēgrāvātī pĕrĭērānt. *Ph. Voy.* Gravo.

Dēgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Aller en descendant.* Scīēns dē vĭā īn sēmĭtām dēgrĕdĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 40). Dēgrĕdĭērĕ, sĭnū' fŭgĭēt pārs āltĕră tērræ. *Manil.* (III, 356). SYN. Dēscēndŏ. *Voy.* Digredior.

† Dēgrūmŏ, ās, ārĕ, *act. Tirer en droite ligne.* Vĭāmquĕ Dēgrūmābĭs, ŭtī, etc. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 316. *Enn.* ibid.)

Dēgrūnnĭŏ, īs, īrĕ, *n. Grogner.* Ŭtērquĕ prōdĭt: scūrră dēgrūnnīt prĭŏr. *Ph. Voy.* Grunnio.

† Dēgŭlŏ, ās, ārĕ. *Manger (son bien).* Pōstquam īntēr sēsē dēgŭlārūnt ōmnĭă. *Poet.* (apud *Charis.* 80). Dēgŭlāsse ŏpōrtŭĭt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 223).

Dēgūstŏ, ās, ārĕ. *Goûter.* Nēc jām dēgūstăt ămārūm Dēsĭdĭōsă thȳmūm. *L.* Nēc dēgūstāntī lōtŏs ămāră fŭĭt. *O.* SYN. Gūstŏ, dēlībŏ, lībŏ. || *Au fig. Effleurer; dévorer.* Sūmmūm dēgūstăt vūlnĕrĕ cōrpŭs (lancea). *V.* Ēt cĕlĕrī flāmmā dēgūstānt tīgnă trăbēsquĕ. *Lr.* (II, 193. Adde *Sil.* V, 274).

Dĕhīnc, *et plus rarement* Dehīnc. *Désormais, ensuite.* Cērvīcī sūbnēctĕ; dĕhīnc ŭbĭ lībĕră cōllă. *V.* Cōgĭtăt, ūt spĕcĭōsă dĕhīnc mīrācŭlă prōmăt. *H.* Lætă dĕhīnc sĕrĭēs, vărĭīsque ēx ōrdĭnĕ cūrīs. *St.* (*Silv.* III, 3, 63. *Id. Th.* IV, 455; VI, 294; *Aus. Prof.* 1, 4). Dehīnc ĕrĭt, Ōrīōn, ādspĭcĭēndă mĭhĭ. *O.* Dehīnc ŭt quĭēscānt pōrrō, mŏnĕo, ēt dēsĭnānt. *Ter.* (*And. prol.* 22. Adde *St. Th.* II, 100). *Voy.* Deinde.

Dĕhīscēns, tĭs. *Qui s'entr'ouvre.* Hīs ūndă dĕhīscēns Tērram īntēr flūctūs ăpĕrĭt. *V.* SYN. Hĭāns, ăpērtŭs, pătĕfāctŭs, dīssĭlĭēns.

Dĕhīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'entrouvrir.* Sēd mĭhĭ vēl tēllūs ōptēm prĭŭs īmă dĕhīscăt. *V.* Tērræque ārdōrĕ dĕhīscūnt. *Id.* Āt mĕdĭă cœlūm rĕgĭōnĕ dĕhīscĕrĕ cœpĭt. *O.* SYN. Hĭŏ, hīscŏ, fīndŏr, dīdūcŏr, ăpĕrĭŏr, lāxŏr, dīscēdŏ, pătĕfĭŏ, pătĕŏ, dīssĭlĭŏ. PHR. Dīdūctă sŭbĭtō pătŭĭt īngēntī mĭhĭ Tēllūs hĭātū. *Sen.* (*Oct.* 725). Sŭbĭtō dĕhīscĭt tērra, ēt īmmēnsō sĭnū Lāxātă pătŭĭt. *Id.* (*OEd.* 582).

Dĕhŏnēstŏ, *et à tort* Dēhŏnēstŏ, ās, ārĕ. *Déshonorer.* || *Maltraiter, défigurer.* Cērvīcem ădūsquĕ dĕhŏnēstārĕt căpŭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 763).

Dĕhōrtŏr, ārĭs, ārī, *d. Détourner.* Nĕquĕ nōs hōrtārī, nĕquĕ dĕhōrtārī dĕcĕt. *Pl.* (*Pœn* III, 3, 60. *Id. Capt.* II, 1, 16). Āt hīc dĕhōrtātū' st mē, ne īllām tĭbĭ dărĕm. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 17. Nisi esset in verbo aspirationis nota *h*, inprimis nisi *Plautum* auctorem haberemus, nihil morarer quin cum *Lindem.* scanderes: Āt hīc dehōrtātŭs ēst). Ānnĭbăl aūdācī cūm pēctŏrĕ dē me hōrtātŭr. *Enn.* (apud *Non.* 3, 33. Hæc est genuina et melioribus probata lectio, quanquam *Gell.* 7, 2, citat *dehortatur*).

Dēĭănīră, æ, *f.* (Δηϊάνειρα). *Déjanire, fille d'Œnée, roi de Calydon, d'abord fiancée au fleuve Achéloüs, devint le prix de la victoire qu'Hercule remporta sur lui. Arrêté par les eaux du fleuve Évènus, le héros confia Déjanire au centaure Nessus, qui lui avait offert de la passer sur son dos; mais s'étant aperçu que le monstre, parvenu à l'autre rive, voulait faire violence à son épouse, il le perça d'une de ses flèches trempées dans le sang de l'hydre de Lerne. Nessus, avant de mourir, donna sa tunique sanglante à Déjanire, comme un talisman qui pourrait lui rendre l'affection de son mari, s'il devenait infidèle. Ayant appris qu'Hercule aimait Iole, elle lui envoya le présent fatal. Il ne l'eut pas plutôt revêtu qu'il se sentit atteint de cruelles douleurs; il devint furieux, et se brûla sur le mont OEta. Déjanire, au désespoir, se donna la mort.* Īmpĭă quĭd dŭbĭtās Dēĭănīră mŏrī? *O.* (Sic *Id. Am.* III, 6, 38). PPH. Œnēĭs, Călȳdōnĭs vīrgŏ, pūēllă, Cōnjūx, ūxŏr Hērcŭlĭs, Hērcŭlĕă. VERS. Dēĭănīră, tŭās Āchĕlōŭs gȳmnădĕ pīnguĭs Īllūstrēt tædās, ēt ăb Hērcŭlĕ prēssŭs ănhēlō, Lāssātūm fŏvĕăt rīvīs rĭvālĭbŭs hōstēm. *Sid.* (2, 497. Cf. *Ov. Met.* IX, 137 sq.; *Sen. H. OEt.*). *Voy.* Nessus.

Dēĭdămīă, æ, *f.* (Δηϊδάμεια). *Déidamie, fille de Lycomède, roi de Scyros. Aimée d'Achille, caché sous des habits de femme, elle devint mère de Pyrrhus.* Jām nŏvĕrăt ūnă lătēntēm Dēĭdămīă vĭrūm. *St.* Scȳrĭă nēc vĭdŭō Dēĭdămīă tŏrō. *Pp.* (II, 9, 16).

Dēĭlĕōn, ōntĭs, *m.* (Δηϊλέων). *Guerrier compagnon d'Hercule.* Phlŏgĭūmque ēt Dēĭlĕōntă, sĕcūtōs Hērcŭlĭs ārmă vĭrōs. *V. Fl.* (V, 115).

Dēĭlŏchŭs, ī, *m.* (Δηΐλοχος). *Nom de guerrier.* Rōtăt ĭpsĕ fŭrēntēm Dēĭlŏchūm. *St.* (*Th.* II, 608).

Deīmprōvīsō. (Sic *Diom.* p. 401, ut *Derepente, Desubito.*) Deīmprōvīsō nūptĭæ. *Ter.* (*And.* II, 2, 3). *Voy.* improvisus.

Deīn, *adv. Ensuite.* Deīn ūsque āltĕră mīllĕ, deīndĕ cēntūm. *Cat.* (5, 9). Āccēpĭt cōndĭtĭōnēm; deīn quæstum ōccĕpĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 52). Deīn, quēmcūmquĕ lŏcum ēxtērnæ tĕtĭgērĕ pŭēllæ. *Pp.* (IV, 8, 83). Ūnguĭbŭs ēt pūgnīs, deīn fūstĭbŭs. *H. Voy.* Deinde. || † Dĕīn. Dĕīn pĕr ōmnēs sēptēm săpĭēntēs vĭrōs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 8). Rēddĭtūm lōngūm dĕīn. *T. Maur.* (*Ped.* 3).

Deīncēps, *adv. Ensuite; dans la suite, de suite.* Rēdde ăgĕ quæ deīncēps rīsīstī. *H.* || † Dĕīncēps. Āpĭcēm dĕīncēps ārdŭī mōntĭs pĕtĭt. *Prud.* (*Cath.* 7, 136).

Deīndĕ, *adv. Ensuite.* Incipe, Dāmœtă; tū deīndĕ sĕquērĕ, Mĕnālcă. *V.* Īn Māmūrrārūm lāssī deīnde ūrbĕ mănēmŭs. *H.* Nūnc jŭvĕnūm prīncēps, deīndĕ fŭtūrĕ sĕnūm. *O.* SYN. Dĕhīnc *ou* Dehīnc, īndĕ, ēxĭn, ēxīndĕ, pōst, pōsthāc. PPH. Pōst tēmpŭs ăb hīs. (*Cet adverbe se transpose souvent dans la construction d'une manière remarquable.*) Vīnă, bŏnŭs quæ deīndĕ cădīs ŏnĕrārăt Ăcēstēs Līttŏrĕ Trīnăcrĭō... Dīvĭdĭt. *V.* (*Æ.* I, 195. Hoc laudat *Diom* 456, pro exemplo συγχύσεως, et subjungit: « Quum sit ordo: Deinde heros dividit vina quæ, etc. » Hoc etiam notat *Serv.* ad h. l.). Sīc deīndĕ lŏcūtŭs Cōllĭgĕre ārmă jŭbĕt. Quæ deīnde ăgĭtĕt fōrtūnă fătērī. *Id.* Sīc deīndĕ lŏcūtă. *St.* (*Silv.* II, 3, 26). || † *Postérieurt.* Dĕīndĕ. Ārmāt dĕīndĕ pārrĭcīdālēm mănūm. *Prud.* (*Ham. præf.* 14). Nēc quĭ cōnsĭmĭlī dĕīndĕ cāsū. *Sid.* (9, 272).

1. Deīntĕgrō *ou* De īntĕgrō, *adv. Voy.* Integer.

2. Deīntĕgrŏ, ās, ārĕ, *arch. Déshonorer.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 255.)

Dēĭŏnĭdēs, æ, *m.* (Δηϊονίδης). *Fils de Déioné.* Dēĭŏnĭdēnquĕ jŭvēntæ Rōbŏrĕ Mīlētūm. *O.*

Dēĭŏpēă, æ, *f.* (Δηϊόπεια). *Nom d'une nymphe.* Quæ fōrmā pūlchērrĭmă, Dēĭŏpēām. *V.*

Dēĭphĭlē, ēs, *f.* (Δηϊφίλη). *Déiphile, fille d'Adraste, femme de Tydée.* Nēc fōrmæ laŭdĕ sĕcūndām Dēĭphĭlēn. *St.*

Dēĭphŏbē, ēs, *f.* (Δηϊφόβη). *Fille de Glaucus, et Sibylle de Cumes.* Dēĭphŏbē Glaūcī, fātŭr quæ tālĭă rēgī. *V.* PPH. Cūmæă, Cūmānă vātēs, Sĭbȳllă. Phœbī Trĭvĭæquĕ săcērdōs.

Dēīphŏbŭs, ī, *m.* (Δηΐφοβος). *Déiphobe, fils de Priam. Hélène, qu'il avait épousée après la mort de Pâris, le livra à Ménélas, qui le massacra.* Dēīphŏbūm vīdī lăcĕrūm crūdēlĭtĕr ōrā. *V.* (Cf. *Æ.* VI, 495 sq.)

Dĕĭtās, ātĭs, *f. Eccl. Divinité, essence divine.* Quī nĕgăt īntŭĭtū fōntēm dĕĭtātĭs ădīrī. *Prud.* (*Apoth.* 76). Æquālĭs mātri hīnc, pār dĕĭtātĕ pătrī. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 38). Īn dĕĭtātĕ grădūs, mēnsūra ēt tēmpŏră nōn sūnt. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 47). || *Dieu.* Ōs căpĕre, ēt fābrō Dĕĭtātĭs fĭgmĭnĕ nāscī. *Prud.* (*Apot.* 1035). SYN. Dĕŭs.

┼ Dējānīră (*inus.*). *Voy.* Deianira.

Dējēcī, *parf.* de Dejicio.

Dējēctŏ, ās, ārĕ, *fréq.* de Dejicio. Dĕīn lŏquēntī vāsă cūnctă dējēctăt. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 20, 9). Lūmĭnĕ sānguĭnĕō pīnūm dējēctăt. *St.*

Dējēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dejicio. *Précipité d'en haut, renversé.* Dējēctum ēnsĕ căpŭt. *Sil.* Tītānĭă pūbēs Fūlmĭnĕ dējēctī. *V.* || *Au fig.* Dējēctām cōnjŭgĕ tāntō. *V.* || *Qu'on a fait descendre, qui descend.* Sāxī dējēctæ vērtĭcĕ căpræ. *V.* Flūmĭnă sāxīs Dējēctă. *V. Fl.* || *Baissé, abaissé.* Ŏcŭlōs dējēctă dĕcōrōs. *V.*

Dējēctŭs, ūs, *m. Chute.* Dējēctūquĕ grăvī tĕnŭēs ăgĭtāntĭă fūmōs Nūbĭlă. *O.* (Et *St. Th.* IV, 272.)

Dējĕrō, ās, ārĕ, *n. Jurer.* Dējĕrăt ĕnĭm sē scrīpsīssĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 39). Īllūm lĭquēt mī dējĕrāre bīs mēnsĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 40. *Id. Hec.* V, 2, 5. Et *P. Nol.* 21, 331). *Voy.* Dejuro.

Dējĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Jeter, envoyer d'en haut.* Gĕnĭtŏr quæ plūrĭmă cœlō Dējĭcĭt īn tērrās (fulmina). *V.* Dējĭcĕre ē sāxō cīvēs, aūt trādĕrĕ Cādmō. *H.* SYN. Mīttŏ, jăcŭlŏr || *Renverser.* Sūmmāsquĕ mĭnātŭr Dējēctūrum ārcēs. *V.* Cĕraūnĭă tēlō Dējĭcĭt. *Id.* Īrĕ dējēctūm mŏnŭmēntă rēgĭs. *H.* SYN. Dētūrbŏ, stērnŏ, ēvērtŏ, etc. *Voy.* Everto, Sterno. || *Faire descendre.* Pērnam ēt glāndĭŭm dējĭcĭtĕ. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 36). SYN. Dētrăhŏ. || *Faire tomber mort, tuer.* Dējĭcĭt Hērmĭnĭŭm. *V.* Thĕtĭdīquĕ jŭvēncăm Dējĭcĭt. *V. Fl.* SYN. Stērnŏ. *Voy.* Occido. || *Baisser, abaisser.* Dējēcĭt vūltŭm. *V.* Grĕmĭō dējēcĭt ŏcēllŏs. *O.* SYN. Dēmīttŏ. || *Au fig. Voy.* Dejectus (*part.*).

Dējŏtărŭs, ī, *m.* (Δηϊόταρος). *Roi de Galatie, suivit le parti de Pompée, et fut défendu par Cicéron devant César.* Fīdūmquĕ pĕr ārmă Dējŏtărum, ēt gĕlĭdæ dŏmĭnūm, etc. *L.* (V, 55).

┼ Dējŭgĭs, ĕ. *Qui va en pente.* Vērtĭcĕ nūnc sūmmō prŏpĕrānt, nūnc dējŭgĕ dōrsō. *Aus.* (*Mos.* 164).

┼ Dējŭgŏ, ās, ārĕ. *Désunir.* Pērquĕ nōstram ēgrĕgĭam ūnănĭmĭtātēm, quām nōn mĕmŏrĭă Dējŭgăt. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 256 et 571).

┼ Dējūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Désunir.* Nē nōs dējūnge ămāntēs. *Pl.* (*As.* III, 3, 75).

┼ Dējūrŏ, ās, ārĕ. *Jurer.* Pĕr ŏmnēs dĕōs ēt dĕās Dējūrāvĭt. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 36. *Id. Rud.* V, 2, 49). SYN. Dējĕrŏ.

┼ Dējŭvŏ, ās, ārĕ. *Ne pas secourir.* Dēsĕrĕre īllum ēt dējŭvāre īn rēbŭs ādvērsīs pŭdĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 63).

Dēlābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī, *d. Descendre.* Sūmmō dēlābŏr Ŏlympō. *O.* Sŭbĭtōquĕ cĕlĕr dēlābĕrĕ cūrsū. *Id.* Ād æquŏrĕām dēlābĕrĕ Lēmnŏn. *V. Fl.* Dēlābīquĕ tŏrō tūnĭcā vēlātă rĕcĭnctā. *O.* SYN. Lābŏr, dēfĕrŏr, dēscēndŏ.|| *Tomber.* Scīlĭcĕt īn tērrām dēlābī pōndĕrĕ cōgĭt. *Lr.* (VI, 839). Flūmĭnĭs... Cūm păcĕ dēlābēntĭs Ētrūscum īn mărĕ. *H. Voy.* Cado. || *Au fig. Retomber, revenir.* Scrībĕrĕ sæpe ălĭŭd cŭpĭēns, dēlābŏr ĕōdĕm. *O.* SYN. Rĕlābŏr, rĕfĕrŏr.

┼ Dēlābōrŏ, ās, ārĕ, *n. Travailler beaucoup.* Hīc nōstĕr dēlābōrăt. *Afran* (apud *Non* 4, 423).

┼ Dēlăcĕrŏ, ās, āvī, ārĕ. *Déchirer, et au fig.* Mē mĕāmquĕ rĕm... fāllācĭīs Dēlăcĕrāvīstī. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 12. An *dilaceravisti* ?)

Dēlāmbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Lécher.* Mōllĭăque ējēctā dēlāmbĭt vēllĕră līnguā. *St.*

Dēlāmēntŏr, ārĭs, ārī, *d. Déplorer.* Ēt nātām dēlāmēntātŭr ădēmptăm. *O. Voy.* Defleo.

Dēlāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Delabor. *Descendu.* Dēlāpsăque ăb æthĕrĕ sūmmō. *O.* Vīsă dĕhīnc cœlō făcĭēs dēlāpsă părēntĭs. *V.* SYN. Lāpsŭs, dēlātŭs, dēmīssŭs, dēscēndēns. || *Tombé.* Sērtă prŏcŭl tāntūm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Āb ēxcēlsā præcēps dēlāpsă fĕnēstrā. *Tib.* (II, 7, 21). SYN. Lāpsŭs, cădūcŭs. || *Au fig.* Sēnsĭt mĕdĭōs dēlāpsŭs īn hōstēs. *Virg*

? Dēlārgĭŏr. *Voy.* Dilargior.

Dēlāssābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut fatiguer.* Nēc dēlāssābĭlĕ pēctŭs. *Manil.* (IV, 242).

Dēlāssātŭs, ă, ŭm. *Fatigué.* Quōd cērtōs quāsi dēlāssātă pĕr ānnōs Nōnnūnquām cēssānt. *Manil.* (IV, 817. Adde *Pl. As.* V, 2, 22).

Dēlāssŏ, ās, ārĕ. *Lasser.* Lŏquācēm Dēlāssārĕ vălēnt Făbĭŭm. *H.* Dēlāssēt ōmnēs fābŭlās pŏētārŭm. *M.* (X, 5, 17). *Voy.* Fatigo.

Dēlātŏr, ōrĭs, *m. Délateur.* Ēt dēlātŏr hăbēt, quōd dĕdĭt, ēxsĭlĭŭm. *M.* (*Spect.* 4, 4. Adde *Juv.* 4, 48). SYN. Āccūsātŏr.

Dēlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Defero. *Porté.* Hūc ŭbĭ dēlātī pōrtūs īntrāvĭmŭs. *V.* || *Dénoncé.* Ād ædīlēs dēlātă lĭcēntĭă tālĭs. *O.*

Dēlēbĭlĭs, ĕ. *Qui peut s'effacer.* Cāsĭbŭs hīc nūllĭs, nūllĭs dēlēbĭlĭs ānnĭs. *M.* (VII, 83, 7).

┼ Dēlēctāmĕn, ĭnĭs, *n. Plaisir.* Āt nōbīs cāssō sāltēm dēlēctāmĭnĕ. (*Anthol.* I, p. 663, *Apuleio* tributum.)

Dēlēctāmēntŭm, ī, *n. Plaisir, jouet.* Quī sĭbĭ mē prō dērīdĭcŭlo āc dēlēctāmēntō pŭtăt. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 79).

Dēlēctātĭŏ, ōnĭs, *f. Plaisir.* Dum īstīs fŭīstī sōlŭs, dūm nūlla ălĭă dēlēctātĭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 34). SYN. Dēlēctāmēntŭm, gaūdĭŭm, vŏlŭptās.

Dēlēctātŭs, ă, ŭm. *Réjoui, charmé.* Ēt dēlēctātūm crīmĭnĕ, laūdĕ lĭgăt. *Prosp.* (*Epigr.* 83, 2).

Dēlēctŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Attirer.* Ēt me Ăpōllo īpsŭs dēlēctăt, dūctăt Dēlphĭcŭs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 224. Vulgo *ipse*). SYN. Āttrăhŏ, īllĭcĭŏ. || *Ordint. Réjouir, causer du plaisir.* Quēm rēs plūs nĭmĭō dēlēctāvērĕ sĕcūndæ. *H.* Aūt prōdēssĕ vŏlūnt aūt dēlēctārĕ pŏētæ. *Id.* SYN. Ōblēctŏ, rĕcrĕŏ, jŭvŏ, rĕlāxŏ, mūlcĕŏ ; plăcĕŏ (*dat.*), ārrīdĕŏ. PPH. Gaūdĭă āffĕrŏ. Sūm lætĭtĭæ. Lætĭtĭā pērfūndŏ, īmplĕŏ, mūlcĕŏ, āffĭcĭŏ. Dūlcēdĭnĕ mēntēs īmplĕŏ, tāngŏ, mūlcĕŏ, sēnsūs mūlcĕŏ.

Au pass. Dēlēctŏr. *Se plaire, prendre plaisir à.* Cārmĭnĕ tū gaūdēs, hīc dēlēctātŭr īāmbīs. *H.* Quæ dēlēctārĭs bĭbĕre hūmānūm sānguĭnĕm. *Ph. Voy.* Gaudeo.

Dēlēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deligo. *Choisi.* Hūc dēlēctă vĭrūm sōrtītī cōrpŏră fūrtĭm. *V.*

Dēlēctŭs, ūs, *m. Choix.* Nēc nōn ēt pĕcŏri ēst īdēm dēlēctŭs hăbēndō. *V.* Cŏĕūntque ănĭmālĭă nūllō Cētĕră dēlēctū. *O.* || *Levée des troupes.* Ēxhaūsĭt tōtās dēlēctŭs Ăthēnās. *L.*

Dēlēgī, *parf. de* Deligo 2.

Dēlēgŏ, ās, ārĕ. *Déléguer.* Quī sĭbĭ māndāssēnt, dēlēgāti ūt plaūdĕrēnt. *Pl.* (*Amp. prol.* 83. *Ib.* 67).

┼ Dēlēnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui charme, qui flatte, séducteur.* Vĭdĕ mīrum īngĕnĭum āc dēlēnĭfĭcŭm mŭlĭĕrŭm. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 115). Tŭă vērbă tām dēlēnĭfĭcă. *Lucil.* (apud *Fulgent. De prisc. Serm.* fin. Adde *Pl. Mil.* II, 2, 36).

Dēlēnīmēntŭm, ī, *n. Charme, séduction.* Sī pōssēnt

hŏmĭnēs dēlēnīmēntīs căpī. *Afran.* (apud *Non.* 1, 1). Mălă ætās nūllă dēlēnīmēntă īnvēnĭt. (*Id.* ibid. Adde *Laber.* ap. *Fronton. Epist.* II, 9).

Dēlēnĭō, īs, īrĕ. *Flatter, charmer, gagner, séduire.* Nēc pūrpŭrārūm sīdĕrĕ clārĭŏr Dēlēnĭt ūsŭs. *H.* Crīmĕn ĕrăt nōstrūm sī dēlēnītă fŭīssĕm. *O.* Ŭt ĕum ādvĕnĭēntēm meīs dīctīs dēlēnĭām. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 4). Cōntrāquĕ vērbīs dēlēnītūr cōmmŏdīs. *Ph.* SYN. Mūlcĕō, īllĭcĭō, căpĭō.

Dēlēnītŭs, ă, ŭm. *Charmé, séduit.* Lēnă, dēlēnītă ārgēntō, nūtum ōbsērvābĭt mĕŭm. *Trabea* (apud *Cic. Tusc.* 4, 31).

Dēlĕō, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Effacer.* Scrībĭt dāmnātquĕ tăbēllās, Ĕt nŏtăt ēt dēlĕt. *O.* Dēlērĕ jŭbēbăt, Ĕt mălĕ tōrnātōs īncūdī rēddĕrĕ vērsūs. *H.* Dēlēt sūlcōs ĭtĕrātă prĭōrēs Ōrbĭtă. *St.* SYN. Ēxpūngō, ābstērgĕō, ōblĭttĕrō, rādō, tōllō, *qqf.* cōrrĭgō, ēmēndō. || *Au fig.* Dēlĕo ōmnēs dehĭnc ēx ănĭmō mŭlĭĕrēs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 5). SYN. Ōblĭttĕrō. || *Détruire, anéantir.* Nēve ŏpĕrīs fāmām pōssēt dēlērĕ vĕtūstās. *O.* Māssĭlĭām dēlērĕ văcăt. *L.* Dēxtĕr ădēs Phrўgĭæ dēlēntī stīrpĭs ălūmnōs. *Sil.* SYN. Ăbŏlĕō, ēxstīnguō, pērdō, tōllō, rēscīndō, pēssūmdō, ēvērtō, dēstrŭō. *Voy.* Everto, Exstinguo.

Au pass. Dēlĕŏr. *Être effacé; détruit, anéanti.* Pătĭārne ānte ōră mănūsquĕ Cīvēm dēlērī nōstrās? *Sil.* SYN. Ăbŏlēscō, ăbŏlĕŏr, pĕrĕō, īntĕrĕō, cădō, etc. *Voy.* Abolesco.

Dēlērăm, *sync. pour* Deleveram. Dēlērăt lētō bēllātōr bārbărŭs ānnōs. *Sil.* (V, 414).

† Dēlētĭlĭs, ĕ. *Qui sert à effacer.* Spōngĭām dēlētĭlĕm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 212).

† Dēlētĭō, ōnĭs, *f. Ruine, anéantissement.* Dēlētĭōnēm nōstri ăd ūnum ēxērcĭtūs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 217. Forte *exerciti*, ut *Att.* ap. *Non.* 8, 14).

Dēlētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deleo. *Effacé.* Dēlētīs ĭtĕrūm rēscrībĕrĕ cērīs. *O.* || *Détruit, ruiné.* Dēlētās Vōlscōrum ăcĭēs. *V.* Mīlĭtĕ dēlētō. *Sil.*

Dēlĭă, æ, *f.* (Δηλία). *Diane, née dans l'île de Délos.* Quĭd īn nōstrīs nĕmŏrālĭs Dēlĭă sīlvīs? *St.* (Adde *Virg. E.* 7, 29; *Sen. Herc. OEt.* 150). *Voy.* Diana. || *Délie, nom de femme.* Ĕt tĭbĭ nēscĭŏ quās dīxĭt, mĕă Dēlĭă, pœnās. *Tib.* (I, 6, 55).

Dēlĭăcŭs, ă, ŭm (Δηλιακός). *De Délos.* || *Subst. m. Esclave qui avait soin des volailles.* Cĭnædī mōllēs, vĕtĕrēs, Dēlĭăcī, mănū Rĕcīsī. *Petr.* (*Sat.* 23).

Dēlībātŭs, ă, ŭm. *Cueilli, effleuré.* || *Au fig. Choisi.* Flōs dēlībātūs pŏpŭlī, Suādæquĕ mĕdūllă. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15, et ap. *Gell.* 12, 2).

Dēlībĕrātŭs, ă, ŭm. *Délibéré.* || *Résolu.* Dēlībĕrātā mōrtĕ fĕrōcĭŏr. *H.* Cērtum āc dēlībĕrātum ēst, me īllīs ōbsĕquī. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 127).

Dēlībĕrō, ās, ārĕ. *Délibérer.* Scīs quĭd īn Ārsăcĭā Păcŏrūs dēlībĕrēt aūlā. *M.* (IX, 36, 3). Dēlībĕrāndum ēst dĭū quŏd stătŭēndūm sĕmĕl. *P. Syr.* (Et *Ter. Ph.* II, 4, 17). SYN. Cōnsŭlō, cōnsūltō, mĕdĭtŏr, vōlvō, vērsō, ăgĭtō, quærō. || *Qqf. Résoudre. Voy.* Statuo.

Dēlībō, ās, ārĕ. *Boire, pomper.* Ēx ūnōquōquĕ lŏcō sōl Hūmōrĭs pārvām dēlībĕt ăb æquŏrĕ pārtēm. *Lr.* (VI, 620). *Voy.* Combibo. || *Cueillir.* Sūmmăquĕ pēr gălĕām dēlībāns ōscŭlă, fātūr. *V.* Ēt mātrōnārūm căstă dēlībo ōscŭlă. *Ph.* SYN. Lībō. || *Effleurer.* Nĭvĕæ dēlībānt æquŏră plāntæ. *Cl.* || *Au fig.* Quīsquĕ sŭās ārtēs ŏb ĭdēm dēlībăt ăgēndō. *O.* || ? *Retrancher. Voy. le suiv.*

Dēlībrō, ās, ārĕ. *Enlever l'écorce.* (Cf. *Colum.* 4, 24; 5, 11, et *Fest.*) || ? *Au fig. Diminuer, retrancher.* Nēc prōrsūm... dēmĭnūs hīlūm Tēmpŏrĕ dē mōrtīs, nēc dēlībrārĕ vălēmūs. *Lr.* (III, 1100. Libri dant *deliberare* et *delibare*. *Id.* ibid. 24; VI, 69).

Dēlĭbūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'ancien verbe* Delibuo. *Oint, frotté, imbibé.* Crŭōrĕ Nēssī dēlĭbūtŭ Hērcŭlēs. *H.* Nēc lābrā pīnguī dēlĭbūtă cērōtō. *M.* (XI, 99, 6). SYN. Ūnctŭs, ōblĭtŭs, īllĭtŭs, mădēns, īmbūtŭs, pērfūsŭs, etc. *Voy.* Unctus. || *Au fig.* Sătĭn ēst, sī tē dēlĭbūtūm gaŭdĭō rēddō? *Ter.* (*Phor.* V, 6, 16).

† Dēlĭcă. *Voy.* Delico.

Dēlĭcātē, *adv. Délicatement.* Ăd tē lūdĭbūndă dŏct... ēt dēlĭcātē dētŭlĭt. *Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 58...

Dēlĭcātŭs, ă, ŭm. *Délicieux, charmant, aimabl...* Rūrĭs bĭblĭŏthēcă dēlĭcātī. *M.* (VII, 16, 1). Dŏmŭ... pŏlītam ēt dēlĭcātōs hōrtŭlōs. *Ph.* Sēd ŭbĭ tu ēs, dē... lĭcātă? *Pl.* (*Rud.* II, 5, 8). SYN. Ămœnŭs, dūlcĭs, suāvĭs. || *Délicat, tendre, doux.* Ŭt pŭēllă tĕnēllŭ... dēlĭcātĭŏr hœdō. *Cat.* (17, 15). Ēt tē pūrpŭrā dēlĭ... cātă vĕlĕt. *M.* (III, 2, 10). SYN. Tĕnĕr, mōllĭs. || *Délicat, qui a le goût difficile.* Hæc tām rūstĭcă dēlĭcātē lēctŏr, Rīdēs nōmĭnă. *M.* (IV, 55, 27). Dē... lĭcātūm te hŏdĭē făcĭām, cūm cătēllo ŭt ăccūbēs. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 3). SYN. Fāstīdĭōsŭs, sŭpērbŭs. || *Efféminé, énervé, voluptueux.* Vĕnĭēbăt grēssū dēlĭ... cāto ēt lānguĭdō. *Ph.* Pētĭlĭānīs dēlĭcātŭs īn rēgnīs. *M.* (XII, 57).

† Dēlĭcĭă, æ, *f. Comme le suiv.* Mĕă vŏlŭptās mĕă dēlĭcĭă! *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 152. De quo *Gell.* 1... 8, et *Non.* 2, 245). Ŏpĕrām lūdo ēt dēlĭcĭæ dăbĕ... *Id.* (*Rud.* II, 4, 13). Ēt Crĭtĭās, mĕă dēlĭcĭa, ēt s... ălmĕ, Chărĭnĕ. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 12 Bip.).

Dēlĭcĭæ, ārŭm, *f. pl. Délices, plaisirs, jouissance...* Nēc tĭbĭ dēlĭcĭæ făcĭlēs, vūlgātăquĕ tāntŭm Mūnĕră... *O.* Dēlĭcĭīs īmplēre ănĭmōs. *Id.* Rēgĭfĭcīs tēntōr... lōngă rĕdūndēnt Dēlĭcĭīs. *Cl.* Ūsque ăd dēlĭcĭās vŏ... tōrŭm. *J.* (10, 291). Prætĕrĕā ălĭquāntum, ănĭm... caūsa, īn dēlĭcĭīs dīspērdĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 53... SYN. Gaūdĭă, vŏlŭptās. PPH. Dūlcĭă vītæ. *Maxi... mian.* || *Objet d'affection.* Ălēxĭn, Dēlĭcĭās dŏmĭn... *V.* Dēlĭcĭæ pŏpŭlī, quæ fŭĕrānt dŏmĭnī. *M.* (*Spec.* 2, 12). Ūrbānŭs vērō scūrră, dēlĭcĭæ pŏplī. *Pl.* (*Most.* I, 1, 14). SYN. Dēlĭcĭūm, gaūdĭă, ămŏr, ămōrēs. || *Terme d'affection.* Mĕă vŏlŭptās, meæ dēlĭcĭæ! *P...* (*Pœn.* I, 2, 152). *Voy.* Delicia. || *Mollesse.* Quārŭm Dēlĭcĭās ēt pānnĭcŭlūs bōmbўcĭnŭs ūrĭt. *J.* (6, 260... Dēlĭcĭās hŏmĭnĭs! *Id.* (6, 47). SYN. Mōllĭtĭēs. || Dēlĭcĭās făcĭō. *S'amuser, se divertir.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 83; *Cat.* 74, 2; *Ov. Trist.* II, 349).

† Dēlĭcĭō, ĭs, ĕrĕ, *arch. Attirer, charmer.* Quŏ... ĕā părăsītŭs hăbĕăt, quĭs īllūm scĭăt Dēlĭcĕrĕ. *Titin...* (apud *Non.* 4, 112).

† Dēlĭcĭōsŭs, ă, ŭm. *Délicieux.* Stāgnă plăcēn... sēptō dēlĭcĭōsă vădō. *Rutil.* (1, 378). Cōnsēssūm dŏ... mĭnō dēlĭcĭōsă părāns. (*Anthol.* II, p. 589.) || *Volu... ptueux.* Dīvĭtĭāsquĕ măgĭs dēlĭcĭōsŭs ămās. *Sedu...* (*Præf.* 8).

Dēlĭcĭŭm, ĭī, *n. Qui fait les délices de; objet chér...* Dēlĭcĭūm pārvō dōnābĭs dōrcădă nātō. *M.* (XIII, 98... Stēllæ dēlĭcĭūm mĕī, cŏlūmbă. *Id.* (I, 8, 1). Rŏgāt... mōx ā quōdām, dēlĭcĭō sŭō Quĭdnām fēcĭssēnt. *Ph...* SYN. Dēlĭcĭæ. *Voy. ce mot.*

† Dēlĭcō (*arch. pour* Deliquo), ās, ārĕ. *Expliquer, dire, raconter.* Aūt quĭd īstĭc sĭbĭ vōlt sērmō, mātēr... dēlĭcă. *Titin.* (apud *Non.* 4, 114. Et *Cæcil.*, *Att.*, *Lucil.* ibid.). Ĭtă vēro ŭt tu īpsĕ mē dīxīssĕ dēlĭcē... *Pl.* (*Mil.* III, 2, 30. *Delicare* vetus est scriptura, u... *Cocus, Insece.* Porro *Deliquare* est liquidum facere, facere ut liqueat. Sic nos dicimus *éclaircir*. Cf. *Gloss. Placidi* : « *Deligare* (Delicare), deferre. »)

Dēlĭctŭm, ī, *n. Faute, offense.* Īnquĕ vĭcem īllā... rŭm pătĭăr dēlĭctă lĭbēntĕr. *H.* Pēctŏră dēlĭctō strĭn... gūntŭr. *O.* Dēlĭctă fătērī. *Id.* SYN. Cūlpă, ādmīssūm, cōmmīssŭm. *Voy.* Culpa.

Dēlĭcŭī, *parf. de* Deliqueo

† Dēlĭcŭs. *Voy.* Deliquus.

† Dēlĭcŭŭs. *Voy.* Deliquus.

1. Dēlĭgō̆, ās, ārĕ. *Lier, attacher.* Ăpŭd mēnsām lēnam hŏmĭnī rōstrūm dēlĭgēs. *Pl.* (*Men.* I, 1, 13). ăcīllūm dēlĭgātūm cōrnĕŏlūm pōscĭt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 77). *Voy.* Ligo.

2. Dēlĭgō̆, ĭs, ēgī, ēctūm, ĭgĕrĕ. *Cueillir.* Ēt prīnām tĕnŭī dēlĭgĕre ūnguĕ rŏsām. *O. Voy.* Carpo. || *Choisir.* Ēxĭmĭōs præstāntī cōrpŏrĕ taūrōs Dēlĭgĕ. *V. Voy.* Eligo.

† Dēlīngō̆, ĭs, ĕrĕ. *Lécher.* Hīc hŏdĭe ăpŭd mē nūnquām dēlīngēt sālēm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 25).

Dēlīnīmēntŭm, Dēlīnĭō̆. *Voy.* Delenimentum, etc.

Dēlīnquō̆, ĭs, īquī, īctūm, īnquĕrĕ, *a. arch. Abandonner. Voy.* Linquo. || *Ordint. n. Pécher, faillir.* Mājūs pēccātum ēst, paūlūm dēlīquĭt ămīcŭs. *H.* Sī quĭs dēlīnquĕrĕ pōssĕt. *O.* Quĭd ĕgō tĭbĭ dēlīquī? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 185). *Voy.* Pecco.

Dēlĭquĕō̆, ēs, cŭī, quērĕ, *et* Dēlĭquēscō̆, ĭs, ĕrĕ, *n. Se fondre, se liquéfier.* Flēndō̆ Dēlĭcŭĭt, stāgnūmquĕ sŭō dē nōmĭnĕ fēcĭt. *O.* (*Met.* VII, 380. *Id. Trist.* III, 10, 15; *Pl. Cas.* II, 6, 47. Cf. *Prisc.* 873).

† Dēlĭquĭō̆, ōnĭs, *f. Oubli.* Si hōc sĕcūs rĕpĕrĭēs, nūllām caūsām dīcō̆, quīn mĭhĭ Ēt părēntum ēt lībērtātĭs ăpŭd tē dēlĭquĭō sĭēt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 92. Quidam volunt *deliquio* esse dativum; sed frustra. Duplex declinatio est, *Deliquium, ii*, et *Deliquio, onis.* Confer *Gloss. Placidi* : « *Deliquio*, oblivio. »)

Dēlĭquĭūm, ĭī, *n. Action de se fondre, fonte.* Līquĭtūr īllă quĭdēm sālsīs sūdōrĭbŭs ūdă ; Sēd nūlla ēx flŭĭdīs plēnæ dīspēndĭă fōrmæ Sēntĭt dēlĭquĭō. *Prud.* (*Ham.* 751). || *Manque, privation. Voy. le précéd.*

† Dēlĭquō̆. *Voy.* Delico.

† Dēlĭquŭs, ă, ūm. *Qui manque.* Tĭbĭ nīl dŏmī dēlĭquum ēst. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 32. Alii *delicuum*).

Dēlīrāmēntă, ōrūm, *n. pl. Extravagances, rêves.* Cōnsŭlĕ bārbātī dēlīrāmēntă Plătōnĭs. *Prud.* (*Apoth.* 200). Cētĕră mēndācĭs dēlīrāmēntă cătāstæ. *Rutil.* (1, 393. Et *Pl. Amp.* II, 2, 64).

Dēlīrāns, tĭs. *Comme* Delirus. Aūt mōrbō dēlīrāntēs. *Lr.* (V, 1057). Nūllă rēs tām dēlīrāntēs hŏmĭnēs cōncīnnāt cĭtō. *Plaut.* (*Amp.* II, 2, 96).

† Dēlīrĭtās, ātĭs, *f. Folie, délire.* Quæ dēlīrĭtās vōs sūppōlĭtōrēs făcĭt? *Laber.* (ap. *Non.* 8, 56).

† Dēlīrĭūm, ĭī, *n. Folie, délire. Voy.* Insania.

Dēlīrō̆, ās, ārĕ, *n. S'écarter de la ligne droite.* Āngŭlŭs æquīs Pārtĭbŭs ūt cŏĕāt, nīl ūt dēlīrĕt ămūssĭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 11). SYN. Ērrō̆, dēflēctŏr. || *Extravaguer, délirer.* Prŏfēctō dēlīrāmŭs īntērdūm sĕnēs. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 11). Quĭdquĭd dēlīrānt rēgēs, plēctūntŭr Ăchīvī. *H.* Dēlīrāt līnguăquĕ mēnsquĕ. *Lr.* (III, 454). SYN. Dēsĭpĭō̆, īnsānĭō̆. *Voy.* Amens.

Dēlīrŭs, ă, ūm. *Qui est dans le délire, qui extravague.* Prætŭlĕrīm scrīptōr dēlīrŭs ĭnērsquĕ vĭdērī. *H.* Ēt quăsĭ dēlīrūm rīsĭt. *Ph.* Dēlīrăquĕ fātŭr. *Lr* (III, 465). SYN. Dēlīrāns, āmēns, dēmēns, *qqf.* ălĭēnŭs. *Voy.* Amens, Stultus.

Dēlĭtēns, tĭs. *Caché.* Āvērtăt ōră dēlĭtēntĭs hōstĭă. *Prud.* (*Peri.* 10, 289). *Voy.* Latens.

Dēlĭtĕō̆, ēs, ŭī, ērĕ (*Charis.* 224), *et* Dēlĭtēscō̆, ĭs, ĕrĕ, *n. Être caché, se cacher.* Tēlĭs tămĕn ūndĭquĕ sēptŭs Dēlĭtĕt, ēt dēnsām rēddūnt hāstīlĭă sīlvăm. *Alcim.* (V, 517). Vīpĕră dēlĭtŭĭt. *V.* Īn lĭquĭdā, pīscēs, dēlĭtŭīstĭs ăquā. *O. Voy.* Lateo.

Dēlītĭgō̆, ās, ārĕ, *n. Quereller vivement.* Īrātūsquĕ Chrĕmēs tŭmĭdō dēlītĭgăt ōrĕ. *H. Voy.* Litigo.

† Dēlĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui efface.* Scĕlĕrūm frātrĭs dēlĭtŏr. *Att.* (apud *Prisc.* 873).

Dēlĭŭs, ă, ūm (Δήλιος). *De Délos, d'Apollon ou de Diane.* Quām grāta ēst ĭgĭtūr Lātōnæ Dēlĭă tēllūs! O Dēlĭīs Ōrnātūm fōlĭīs dūcēm. *H.* Dēlĭūs īnspīrāt vātēs. *V.* || *Subst. m. Apollon* (*né dans l'île de Délos*). Nēc Dēlĭŭs aūrēs Hūmānām stōlĭdās pătĭtūr rĕtĭnērĕ fĭgūrăm. *O.* Dōnēc tĭbĭ, Dēlĭĕ, fīxŭs (anguis). *St.* Thȳmbræ Dēlĭōn, Ārcădēm Lȳcēō. *Sid.* (9, 173). *Voy.* Apollo.

Dēlmătĭă, *f. Comme* Dalmatia.

Dēlŏs *ou* Dēlŭs, ī, *f.* (Δῆλος). *Délos, île de la mer Égée, que Neptune, d'un coup de trident, fit sortir de la mer, afin que Latone, persécutée par Junon, pût y donner le jour à Apollon et à Diane. Cette île était flottante; Apollon la rendit immobile.* Dēlŏs ŭbī nūnc, Phœbĕ, tŭa ēst? ŭbī Dēlphĭcă Pȳthō? *Tib.* (II, 3, 29). Lātōnĭă Dēlŏs. *V.* Nātālēmquĕ, mărēs, Dēlŏn, Ăpōllĭnĭs. *H.* Mȳcŏnē Gȳărōquĕ rĕvēllī, Dēlĕ, tĭmēs. *St.* EP. Lātōnĭă, Phœbēă, Ăpōllĭnĕă, ērrāns, ērrātĭcă. VERS. Quēm prŏfŭgă tērrā mātĕr ērrānte ēdĭdĭt. *Sen.* Tū mātērnām sīstĕrĕ Dēlŏn, Lūcīnă jŭbēs, hūc ātque īllūc Prĭŭs ērrāntēm Cȳclădă vēntīs. *Id.* Dēlŏs, jām stăbĭlī rĕvīnctă tērrā, Ōlīm pūrpŭrĕō mărī nătābăt, Ēt mōtō lĕvĭs hīnc ĕt īndĕ vēntō, Ībāt flūctĭbŭs īnquĭētă sūmmĭs. *Petr.* (*fragm.*). || — mĭnŏr. *Pouzzoles* (Puteoli). Īndĕ Dĭcæārchūm pŏpŭlōs, Dēlūmquĕ mĭnōrēm. *Lucil.* (ap. *Fest.* Qui videndus).

Dēlphī, ōrūm, *m. pl.* (Δελφοί). *Delphes, ville de Phocide, près du mont Parnasse, célèbre par un oracle d'Apollon.* Vēl Bācchō Thēbās, vēl Ăpōllĭnĕ Dēlphōs Īnsīgnēs. *H.* Īn mĕdĭō pŏsĭtī cărŭērūnt præsĭdĕ Dēlphī. *O.* PPH. Ūrbs Ăpōllĭnĕă, Ăpōllĭnĭs. Dēlphĭcă tēllūs, sēdēs. Ōrācŭlă Phœbī. Dēlphĭcă Phœbī pĕnētrālĭă. (Cf. *Lucan.* V, 75 sq.) || *Les anciens croyaient que cette ville était le centre de la terre.* Mĕdĭāmquĕ tĕnēntĭs Ōrbĭs hŭmŭm. *O.* (*Met.* XV, 630. *Id.* loc. sup. cit. ; *St. Th.* I, 118). Pāllās Cēcrŏpĭās tŭētŭr ārcēs, Dēlphōs Pȳthĭŭs, ōrbĭs ūmbĭlĭcŭm. (*Anthol.* II, p. 548 : ubi *Burm.* Cf. *Liv.* 38, 48).

Dēlphĭcă, æ, *f.* (δελφική et δελφίς). *Espèce de guéridon.* Ārgēntum ātque aūrūm nōn sīmplēx dēlphĭcă pōrtăt. *M.* (XII, 64. Cf. *Procop.* in *Vandal.* 1, 21 · Δελφικὰ τὸν τρίποδα καλοῦσι Ῥωμαῖοι).

Dēlphĭcŏlă, æ, *m. Qui habite Delphes, Apollon.* Lūdĭt ĕt Æăcĭdēn Pārnāssĭă Dēlphĭcŏlæ sōrs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Histor.* 5).

Dēlphĭcŭs, ă, ūm (Δελφικός). *De Delphes.* Aūrōræ prō sōlĕ rĕgāt tē Dēlphĭcă laūrŭs. *Cl.* Dēlphĭcă fātĭdĭcī rĕsĕrāt pĕnētrālĭă Phœbī. *L.* Dēlphĭcă laūrŭs. *H.* || *Subst. m. Apollon.* Plăcŭĭt tĭbĭ, Dēlphĭcĕ, cērtē. *O.*

Dēlphĭdĭŭs, ĭī, *m. Attius Tiro Delphidius, rhéteur* Jŏcīs ămœ̄nĕ, Dēlphĭdī. *Aus.* (*Prof.* 5, 2).

Dēlphīn, īnĭs, *et* Dēlphīnŭs, ī, *m.* (δελφίν, ῖνος). *Dauphin, poisson que les anciens représentaient comme ami de l'homme et sensible aux charmes de la musique.* Nēc cĭtŭs, īncērtūm quī prōvŏcăt æquŏră dēlphīn. *L.* Tōllĕrĕ cōnsuētās aūdēnt dēlphīnēs īn aūrās. *O.* Ōrpheŭs īn sīlvīs, īntēr dēlphīnăs Ărīōn. *V.* Dēlphīnūm sīlvīs āppīngĭt, flūctĭbŭs āprūm. *H.* EP. Æquŏrĕŭs, cūrvŭs, squāmĕŭs, squāmōsŭs; cĕlĕr, lĕvĭs, văgŭs; bĭāndŭs, lūdēns, lāscīvŭs. || *Il y avait dans le cirque de Rome des dauphins représentés sur des colonnes.* Cōnsŭlĭt āntĕ fălās dēlphīnōrūmquĕ cŏlūmnās. *J.* (6, 589). || *Nom d'une constellation.* Īntĕrĕā Dēlphīn, clārūm sŭpĕr æthĕră sīdŭs, Tōllĭtŭr. *O.* (*Fast.* I, 457. Adde *Germ.* 320). Mērgĭtŭr ūnā Dēlphīnŭs, sĭmŭl ōbtĕgĭtūr dēpūlsă Săgīttă. *Cic.* (*Arat.* 382).

Dēlphīnŭs. *Voy. le précéd.* || *Nom d'un martyr.* Dēlphīnum Ăquĭtānĭă sūmpsĭt. *P. Nol.* (30, 76).

1. Dēlphĭs, ĭdĭs, *f.* (Δελφίς). *Prêtresse d'Apollon.* Nēc Dēlphĭs tŭă mēntĭātŭr ūllī. *M.* (IX, 43).

2. Dēlphĭs, īnĭs, *m.* (δελφίς). *Comme* Delphin. Tūm

cūrvūs caūdām sŭbĭt īntēr sīdĕră Dĕlphīs. *Avien.* (*Arat.* 700. Vide *Serv.* ad *Virg. G.* I, 162).

Dēlphĭūm, ĭī, *n. Nom de femme.* Nōn hōc lōngē, Dēlphĭūm. *Pl.* (*Most.* II, 1, 46).

Dēltă, *n., et qqf.* Dēltă, æ, *f.* (τὸ δέλτα). *Delta, lettre de l'alphabet grec.* Īntĕrīm cōmpēllīs īllām dēltă nūnc, nūnc taū sĕquī. *T. Maur.* (*Syll.* 600). Nōn fōrmam, āt vōcēm dēltæ gĕrō Rōmŭlĕūm D. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 14. *Id. Epigr.* 128, 4).

Dēltōtōn, ī, *n.* (Δελτωτόν). *Nom d'une constellation.* Sīgnūm, Dēltōtōn dīcĕrĕ Grāiī Quōd sŏlĭtī : sīmĭlī quĭă fōrmā līttĕrā clārĕt. *Cic.* (*Arat.* 5). Cōnspĭcĭtūr Dēltōtōn nōmĭnĕ sīdŭs. *Manil.* (I, 360.)

Dēlūbră, ōrŭm, *n. pl. Temple.* Ād dēlūbră vĕnīt, mōnstrātās ēxcĭtăt ārās. *V.* Īmpĕrĭūm fŏre, ēt Ītălĭam, ēt dēlūbră dĕōrŭm. *H.* Sŭpĕrūm dēlūbră văpōrānt. *St.* Dēlūbrăquĕ dītĭă dōnīs. *O. Voy.* Templum. || *Rare au sing. Sanctuaire; temple.* Dēlūbrūm qui hŏdĭe ōrnātum ĕō vīsĕrĕ vĕnĭt. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 2). Ēx āltō dēlūbrī cŭlmĭnĕ. *V.*

† Dēlūctŏ, ās, ārĕ, *n. Comme le suiv.* Quĭbŭs ærūmnīs dēlūctāvī! *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 20. Cf. *Non.* 7, 6).

Dēlūctŏr, ārĭs, ārī, *d. Lutter.* Cum Āntæō dēlūctārī māvĕlĭm. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 4. Forte *deluctare*).

† Dēlūdĭfĭcŏ, ās, ārĕ, *et* Dēlūdĭfĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Se jouer de quelqu'un.* Dēlūdĭfĭcāvĭt me īlle hŏmo īndīgnīs mŏdīs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 59. *Id. Most.* IV, 3, 41).

Dēlūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Tromper, se jouer de.* Aūt quæ sōpītōs dēlūdūnt sōmnĭă sēnsūs. *V.* Cōrvūm dēlūdĕt hĭāntēm. *H.* Hōc ūnō rēspōnso ănĭmūm dēlūsĭt Ăpōllŏ. *V.* Tērră prĭūs fālsō pārtū dēlūdĕt ărāntēs. *Pp.* (II, 15, 31). SYN. Fāllŏ, lūdŏ, īllūdŏ. *Voy.* Decipio.

Dēlūmbĭs, ĕ. *Qui est sans force.* || *Au fig. Mou, efféminé.* Sūmmā dēlūmbĕ sălīvā Hōc nătăt īn lābrīs. *Pers.* (1, 104).

Dēlŭs. *Voy.* Delos.

Dēlūsī, *parf. de* Deludo.

Dēlūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deludo. *Trompé.* Ēxērcētquĕ cĭbō dēlūsūm gūttŭr ĭnānī. *O.* Spēs dēlūsă. *Ph.*

Dēmădĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être mouillé.* Sōlĭbŭs ēt nūllīs Scўthĭcæ, quūm brūmă rĭgērĕt, Dēmădŭērĕ nĭvēs. *L.* (VI, 478). Ēt tē flēntĕ sŭōs dēmădŭīssĕ sĭnūs. *O.* (*Trist.* V, 4, 40. Hoc potius. Alii leg. *emaduisse*, *immaduisse*).

Dēmænĕtŭs, ī, *m.* (*de* δῆμος *et* αἰνετός). *Nom d'homme.* Īpsūm vērō sē nŏvīssĕ căllĭdĕ Dēmænĕtŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 82. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 265).

† Dēmăgĭs, *arch. Beaucoup plus.* Nŏvīsse āiēbāt sōlōs sē dēmăgĭs īllōs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 229. Vid. *Fest.*)

Dēmānŏ, ās, ārĕ, *n. Couler.* Tĕnŭīs sŭb ārtūs Flāmmă dēmānăt. *Cat.* (51, 9). *Voy.* Mano.

† Dēmārchŭs, ī, *m.* (δήμαρχος). *Démarque, sorte de magistrat chez les Grecs. Voy.* Comarchus.

Dēmĕă, æ, *m. Nom de personnage comique.* Sālvūm te ādvĕnīrĕ, Dēmĕă. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 55).

Dēmēns, tĭs. *Fou, insensé.* Dēmēns, ēt cāntū vŏcăt īn cērtāmĭnă dīvōs. *V.* Mēntĭŏr āb dēmēns! īllĕ sĕcūndŭs ĕrăt. *O.* SYN. Āmēns, īnsānŭs, vēsānŭs. *Voy.* Amens, Stultus. || *En parl. d'une ch.* Rēgīnă dēmēntēs rŭīnās, Fūnŭs ĕt īmpĕrĭō părābăt. *H.* Cōmpēscĕ dēmēntem īmpĕtŭm. *Sen.* Dēmēns mănŭs. *O.*

Dēmēnsĭŏ *ou* Dīmēnsĭŏ, ōnĭs, *f. Action de mesurer.* Mīllĭă bīs nōngīntă jŭbĕt dēmēnsĭŏ lēgūm. *Aus.* (*Epist.* 5, 11). Ōmnīs nŏtānda ēst sānguĭnīs dēmēnsĭŏ. *Prud.* (*Peri.* 10, 1126).

Dēmēnsŭm *ou* Dīmēnsŭm, ī, *n. Mesure de blé que les esclaves recevaient par mois.* Quŏd īlle ūncĭā[tim] vīx dē dēmēnsō sŭō. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 9. Ubi *Dona*[t.])

Dēmēnsŭs *ou* Dīmēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* De[me]tior. *Qui a mesuré.* Cāmpum ād cērtāmĕn... [Dē]mēnsī Rŭtŭlīquĕ vĭrī. *V.* || *Pass. Mesuré.* Cērtīs [dē]mēnsūm pārtĭbŭs ōrbĕm. *V.* Ādscrīptām dēmēnsa[m] jūgĕră sōrtēm. *Prud.* (*Ham.* 483. Sic et *Manil.* [...] 843; *Pl. Men. prol.* 14). *Voy.* Demetior.

Dēmēntēr. *Follement.* Tābŭĭt ēx īllō dēmēn[ter] ămōrĭbŭs ūsă. *O.* SYN. Stūltē, īnsānē.

Dēmēntĭă, æ, *f. Folie, délire.* Quūm sŭbĭta īnc[au]tūm dēmēntĭă cēpĭt ămāntēm. *V.* Quæ vōs dēmēnt[ia,] dīxī, Cōncĭtăt? *O.* SYN. Āmēntĭă, īnsānĭă, fŭr[or.] *Voy.* Amentia, Stultitia.

† Dēmēntĭŏ, īs, īrĕ, *n. Extravaguer.* Ăvĭŭs ēr[rat] Sæpe ănĭmŭs : dēmēntĭt ĕnĭm, dēlīrăquĕ fātŭr. [...] (III, 464. Alii libb. habent *dementia enim.* Verbo [*de*]*mentire* utuntur *Lactant.* et *Apul.*).

Dēmĕrĕŏ, ēs, ērĕ. *Mériter, valoir.* Quĭd mērcē[dis] pĕtăsŭs hŏdĭē dŏmĭnō dēmĕrĕt? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 9[...]) || *Ordint. Gagner quelqu'un, se l'attacher.* Nēc [...] sĭt sērvōs dēmĕrŭīssĕ pŭdŏr. *O.* Quōs ĕgo nōn pŏ[...] dēmĕrŭīssĕ dĕōs? (*Ad Liv.* 132.) Dēmĕrŭīssĕ dī[...] vōtum ēst; ōffēndĕrĕ plūrēs. *M.* (IX, 56, 5) SY[N.] Dēvīncĭŏ.

Dēmĕrĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Comme le précéd.*

Dēmērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Plonger, qqf. Cou[ler] à fond.* Cōrpŏrĕăsquĕ dăpēs ăvĭdām dēmērsĭt īn [...] vĭŭm. *O.* Pōntō dēmērgĭtĕ pūppĭm. *Id.* Ēt hæc f[...] vēntĭbŭs Dēmērsi ăhēnīs. *Sen.* (*Thyest.* 1060). SY[N.] Mērgŏ, īmmērgŏ, dēmīttŏ, *qqf.* ōbrŭŏ. || *Au fig.* [...] *fouir.* Cōllăquĕ dēmērsēre hŭmĕrīs. *St.*

Dēmĕrĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Demereo. *Mérité.* [...] dēmĕrĭtās dēm lætĭtĭās. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 14).

Dēmērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Demergo. *Plon[gé.]* Dēmērsīs æquŏrĕ rōstrīs. *V.* Ēt āltō Dēmērsŭs. *Pe[rs.]* (3, 33). *Voy.* Naufragus. || *Au fig. Englouti.* [...] mērsa ēxĭtĭō (domus). *H.*

Dēmēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Demeto. *Moisson[né.]* Quālēm vīrgĭnĕō dēmēssūm pōllĭcĕ flōrēm. *V.*

Dēmētĭŏr *ou* Dīmētĭŏr, īrĭs, mēnsŭs sŭm, ētīrī, [*d.*] *Mesurer. Voy.* Metior. || *Pass. Être mesuré.* Ōm[nia] sīnt părĭbŭs nŭmĕrīs dēmēnsă vĭārŭm. *Virg.* (*G.* [I,] 284). *Voy.* Metior.

Dēmĕtŏ, ĭs, ēssŭī, ēssŭm, ĕtĕrĕ. *Moissonner.* S[...] sŭb ārdēntī flāvēntĭă dēmĕtĭt ārvă. *Cat.* (64, 353[).] *Voy.* Meto. || *Cueillir.* Dūrō quī pōllĭcĕ mōllēs D[ē]mĕtĭtīs flōrēs. *Col.* (X, 303). *Voy.* Carpo. || *Coupe[r,] trancher.* Dēmĕtĭt ēnsĕ īnsīgnēm cĭthără. *V. Fl.* D[ē]mĕtĭt ēnsĕ căpŭt. *O. Voy.* Seco, Decollo.

Dēmētrĭŭs, ĭī, *m.* (Δημήτριος). *Démétrius, no[m] d'homme.* Aŭdīvĭt ūnquām Clīnĭa ēx Dēmētrĭō. *P[l.]* (*Bac.* IV, 8, 71). Dēstĭtŭĭt prīmōs vĭrĭdīs Dēmētrĭ[us] ānnōs. *M.* (I, 102, 3. Adde *Juv.* 3, 99; *Hor. Sa[t.]* I, 10, 79). || *Entre autres : Démétrius de Phalèr[e]* (*Phæd.* V, 1, 1; *Varr.* ap. *Non.* 13, 39.)

Dēmĭgrŏ *et* Dēmīgrŏ, ās, ārĕ, *n. Changer de de[-] meure, s'éloigner.* Ănĭmam ōmīttūnt, prĭŭsquăm lŏcō dēmīgrēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 85). Dēmīgrānt Il[...] lĭcōnĕ dĕæ. *St.* Bācchō jām dēmīgrāntĕ quĭēvĭt. *S[...]* SYN. Mīgrŏ, ăbĕŏ.

Dēmĭnŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Diminuer, retran[-] cher.* Dē mĭna ūnā dēmĭnŭī Mŏdŏ quīnquĕ nūmmōs. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 10). Quīn ĕgŏ dēmĭnŭō cūrām. *Pp.* (II, 18, 21). Dēmĭnŭī sī quā nūmĭnĭs īră pŏtēst. *O.* SYN. Mĭnŭŏ, īmmĭnŭŏ, dētrăhŏ, etc. *Voy.* Minuo. || † *Briser. Au lieu de* Diminuo.

Dēmĭnūtŭs, ă, ŭm, *part. p. Diminué.* Dēfĭcĭt pā[-] stŏr grĕgĕ dēmĭnūtō. *Sen.* (*OEd.* 147).

Dēmĭphŏ, ōnĭs, *m. Nom de personnage comique*

Quĭs ĭstīc hăbĭtăt? Dēmĭphō, dŏmĭnŭs mĕŭs. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 55. Cf. *Charis.* 48).

Dēmīră, æ, *f. Nom de jeune fille.* Dēmīra hōc tŭmŭlō rēgālĭs claūdĭtŭr ĭnfāns. (*Anthol.* II, p. 609.)

Dēmīrŏr, ārĭs, ārī, *d. Être fort étonné.* Sĕd ĕūm dēmīrŏr nōn vĕnīre, ŭt jūssĕrăm. *Pl.* (*Merc.* IV, 2, 7. Et *Ter. Hec.* IV, 1, 14). *Voy.* Miror.

Dēmīsī, *parf. de* Demitto.

Dēmīssē, *adv. Bas, près de la terre.* Hīc āltē, dēmīssĭŭs īllĕ vŏlābăt. *O.*

Dēmīssīcĭŭs *ou* Dēmīssītĭŭs, ă, ŭm. *Long.* Mŭlĭĕbrōsum ēst, tŭnĭcĭs dēmīssĭcĭīs. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 24).

Dēmīssŭs, ă, ŭm, *part. Envoyé d'en haut, descendu.* Tālĭs vīsă mĭhī sōmnō dēmīssă rĕcēntī. *Pp.* (II, 19, 29). Dēmīssă tēmpēstās ăb eūrō. *H.* || *Au fig.* Ā măgnō dēmīssūm nōmĕn Ĭūlō. *V.* || *Baissé, abaissé.* Dīdō vūltūm dēmīssă prŏfātŭr. *V.* Nē, sī dēmīssĭŏr ībĭs, Ūndă grăvēt pēnnās. *O.* || *Au fig.* Dēmīssā vōcĕ. *V.* || *Long, pendant.* Īntōrtōs dēmīssūs vērtĭcĕ crīnēs. *Sil.* Ādspĭcĕ dēmīssōs lūgēntĭs mōrĕ căpīllōs. *O.*

Dēmīttŏ, ĭs, īsī, īssūm, ĭttĕrĕ. *Faire descendre.* Plūsquĕ cŭpīt quō plūră sŭām dēmīttĭt ĭn ălvŭm. *O.* Dēmīttĭt ĭn īlĭă fērrŭm. *Id.* Āltēquĕ jŭbēbĭs Īn sŏlĭdō pŭtēūm dēmīttī. *V.* Sătĭs lārgūm cœlō dēmīttĭtĭs īmbrēm. *Id.* SYN. Mīttŏ, īmmīttŏ. || *Au fig.* Cūr mĕă dīctă nĕgăt dūrās dēmīttĕre ĭn aūrēs? *V.* SYN. Ādmīttŏ. || — nĕcī, mōrtī. *Donner la mort.* Dēmīsērĕ nĕcī. *V.* Quēm quĭsquĕ vĭrūm dēmīsĕrĭt Ōrcō. *Id.* Stȳgĭæ dēmīttĕrĕ cōrpŏră mōrtī. *O.* SYN. Mīttŏ. *Voy.* Occīdo. || *Laisser tomber, couler.* Dēmīsĭt lăcrĭmās. *V.* Īnquĕ mĕōs lăcrĭmās dēmīttĕrĕ cāsūs. *O.* || *Baisser, abaisser, pencher.* Dēmīttĭtque ŏcŭlōs. *V. Fl.* Lāssōvĕ păpāvĕră cōllō Dēmīsērĕ căpŭt. *V.* Īlle ĭn sĭnūm rĕpĕnĕ dēmīsĭt căpŭt. *Ph.* SYN. Dējĭcĭŏ, īnclīnŏ, pōnŏ. || *Abattre.* Dēmīttĕrĕ rōbŏră fērrō. *O.* SYN. Dējĭcĭŏ, stērnŏ. || *Au fig.* Dēmīsērĕ mĕtū vūltūmque ănĭmūmquĕ Pĕlāsgī. *O.* Dēmīttūnt mēntēs. *V.* Re ĭn sĕcūndā tōllĕre ănĭmōs, ĭn mălā dēmīttĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 134). SYN. Ābjĭcĭŏ, dējĭcĭŏ, pōnŏ, dēspōndĕŏ.

Dēmŏ, ĭs, mpsī, mptŭm, ĕrĕ. *Oter, retirer.* Dēmĕrĕ pūrpŭrĕīs sōl jŭgă vēllĕt ĕquīs. *O.* Quī, nĭsī nātālēm, nīl mĭhī dēmpsĭt, hŭmŭm. Dēmĕ vĕnēfĭcĭīs cārmĭnĭbūsquĕ fĭdēm. *Id.* Hīs cūrās dēmĕrĕ dīctīs. *V.* Dēmpsī mĕtum ōmnĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 18). SYN. Ādĭmŏ, tōllŏ, aūfĕrŏ, dētrăhŏ, āmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, ēxŭŏ, sūbdūcŏ, ērĭpĭŏ, *qqf.* ăbĭgŏ, pēllŏ.

Dēmŏcrĭtŭs, ī, *m.* (Δημόκριτος). *Démocrite, philosophe d'Abdère, qui riait de tout. Il se creva les yeux, et finit par se donner la mort à l'âge de cent neuf ans.* Dēmŏcrĭtī quŏd sānctă vĭrī sēntēntĭă pōnĭt. *Lr.* (V, 622). Ēxclūdĭt sānōs Hĕlĭcōnĕ pŏētās Dēmŏcrĭtŭs. *H.* (Adde *Juv.* 10, 34; *Ser. Sam.* vs. 573). || *Rarement* Dēmŏcrĭtŭs. Quĭdquĭd Pȳthăgŏrās, Dēmŏcrĭtŭs, Hērăclĭtŭs. *Sid.* (2, 170).

Dēmŏdŏcŭs, ī, *m.* (Δημόδοκος). *Démodocus, joueur de lyre.* Thămȳræ Dēmŏdŏcīquĕ căpŭt. (*Ibis*, 272.)

Dēmŏlĕōn, ŏntĭs, *m. Guerrier tué par Pélée.* Vălĭdōque ĭn Dēmŏlĕōntă lăcērtō (misit). *O.*

Dēmŏlĕōs, ĕī, *m. Guerrier grec.* Dēmŏlĕōs cūrsū pălāntēs Trōās ăgēbăt. *V.*

† Dēmŏlībŏr, *arch. pour* Demoliar. Dē mē cūlpam hānc dēmŏlībŏr. *Pl.* (*Bac* III, 1, 16).

† Dēmŏlĭŏ, īs, īrĕ, *arch. Comme* Demolior. Hæc dēmŏlītĕ. *Næv.* (ap. *Diom.* 395. *Varr.* ibid.).

Dēmŏlĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Renverser, détruire.* Sūbrŭĭt hæc ævī dēmŏlītūrquĕ prĭŏrĭs Rōbŏră. *O.* Ēt mŏnŭmēntă vĭrūm dēmŏlīri ătquĕ cĭērĕ. *Lr.* (VI, 241). *Voy.* Everto.

Dēmōnstrŏ, ās, ārĕ. *Faire voir, indiquer* Sĕd trīstēm mōrtĭs dēmōnstrĕt līttĕră caūsăm. *Tib.* (III, 2, 27). Ūt dēmōnstrātæ sūnt mĭhī. *Pl.* (*As.* II, 3, 1, scil. ædes. Adde *Ter. Heaut.* IV, 4, 9). *Voy.* Indĭco.

Dēmŏphĭlŭs, ī, *m.* (Δημόφιλος). *Démophile, nom d'homme.* Dēmŏphĭlĕ, bĕātŭs īllĕ quī prŏcūl nĕgōtĭīs. *T. Maur.* (*Met.* 798).

Dēmŏphŏōn, ōntĭs, *m.* (Δημοφόων). *Démophon, fils de Thésée, abandonna Phyllis, qu'il avait promis d'épouser.* Phȳllĭdă Dēmŏphŏōn, hōspĕs ŭtērquĕ mălŭs. *Pp.* (II, 19, 30. Sic et *Culex*, 130). Phȳllī, făc ēxspēctēs Dēmŏphŏōntă tŭūm. *O.*

Dēmōrdĕŏ, ēs, ī, sŭm, dērĕ. *Mordre.* (*Prisc.* 868.) *Voy.* Demorsus, Mordeo.

Dēmŏrĭŏr, ĕrĭs, rī, *d. Mourir.* || *Aimer éperdument.* Ĕă dēmŏrĭtūr tē. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 23. *Ib.* 2, 49). *Voy.* Depereo.

Dēmŏrŏr, ārĭs, ārī, *d. Arrêter, retarder.* Fāndō sūrgēntēs dēmŏrŏr aūstrōs. *V.* Fēssōs ŏptātĭs dēmŏrŏr ūndĭs. *St.* Nē nōs vĕl īllī dēmŏrēmūr prāndĭŭm. *Aus.* (*Ephem.* 5, 2). *Voy.* Moror. || *Attendre.* Mōrtālĭă dēmŏrŏr ārmă *V.* Mē dīcam hīc dēmŏrātām tāndĭū. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 27). *Voy.* Exspecto.

Dēmōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Demordeo. *Mordu.* Nēc dēmōrsōs săpĭt ūnguēs. *Pers.* (1, 106).

† Dēmōrtŭŭs, ă, ŭm. *Mort.* Gĕnĭtōr dēmōrtŭă cōrpŏră rēddĭt Ād clārām vītæ lūcēm. *Juvc.* (II, 647). *Voy.* Mortuus. || *Au fig. Supprimé, disparu.* Pōtātĭōnēs plūrĭmæ dēmōrtŭæ. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 58).

Dēmōsthĕnēs, ĭs, *m.* (Δημοσθένης). *Demosthène, le prince des orateurs d'Athènes, était fils d'un armurier. Il retarda par son éloquence le triomphe de Philippe, fut exilé, et s'empoisonna pour ne pas tomber entre les mains d'Antipater.* Pērsĕquăr aūt stŭdĭŭm līnguæ, Dēmōsthĕnĭs ārmă. *Pp.* (III, 21, 27). Ēlŏquĭum āc fāmām Dēmōsthĕnĭs aūt Cĭcĕrōnĭs. *J.* (10, 114). Līber ĕt īngēntĭs quătĭăt Dēmōsthĕnĭs ārmă. *Petr.* (*Sat.* 5). VERS. Nōn īstō pŏtĭŏr fŭīssĕt ōlīm, Quī Pāndĭŏnĭām mŏvēbăt ārtĕ Ōrātōr căvĕām tŭmūltŭōsŭs : Seū lūscūm răpĕrētŭr ĭn Phĭlīppūm, Caūsām seū Ctēsĭphōntĭs āctĭtārĕt : Vīr sēmpĕr pŏpŭlārĭtātĕ crēscēns, Ēt jūstē rĕsĭdēns ĭn ārcĕ fāndī, etc. *Sid.* (23, 137 sq.) || *Autres du même nom.* Dīnĭām, Dēmōsthĕnēm. *Pl.* (*As.* V, 2, 16).

Dēmōsthĕnĭcŭs, ă, ŭm (Δημοσθενικός). *De Démosthène.* Ēt Dēmōsthĕnĭcūm, quŏd tēr prīmum īllĕ vŏcāvĭt. *Aus.* (*Prof.* 1, 19).

Dēmŏvĕŏ, ēs, ērĕ. *Détourner, éloigner.* Cūrvō nēc făcĭēm līttŏrĕ dēmŏvĕt. *H.* Nōn dēmŏvēbŏr. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 46. Adde *Ter. Ad.* II, 1, 16). SYN. Āmŏvĕŏ, dēpēllŏ, āvēllŏ. *Voy.* Arceo.

Dēmptŭs *ou* Dēmtŭs, ă, ŭm, *part. p de* Demo *Oté.* Ēt dēmptā căpĭtī, pŏpŭlō prŏhĭbēntĕ, cŏrōnā. *O.* Paūlātīmquĕ mĕtū dēmptō. *Id.* SYN Āblātŭs, āmōtŭs, dētrāctŭs, mīssŭs, etc.

Dēmūgītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Demugio *Qui retentit de mugissements.* Ūndăquĕ prīmă rŭbēt dēmūgītæquĕ pălūdēs. *O.*

Dēmūlcĕŏ, ēs, ērĕ. *Comme* Mulceo. Nōn pōssūm pătī Quīn tĭbī căpūt dēmūlcĕăm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 14). || *Au fig.* Sīc quĭcūmquĕ mĕōs părădīsī vērsŭ lăbōrēs Dēmūlcēt. *Ennod.* (*Epigr.* 64, 3).

Dēmūm, *adv. A la fin.* Sīc dēmūm sŏcĭōs cōnsūmptā nŏctĕ rĕvīsŏ. *V.* Hāc dēmūm vĕlŭĭt cōnsīstĕrĕ tērrā. *Id* Quārtā vīx dēmum ēxpōnĭmŭr hōrā. *H.* SYN. Pōstrēmō, tāndēm, dēnĭquĕ. *Voy.* Tandem. || *Après tout, en résumé.* Vērum ĕnĭmvēro īd dēmūm jŭvăt. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 2). || *Seulement.* Pōst ĭgĭtūr dēmūm făcĭăm, rēs fīăt pălăm. *Pl.* (*Amp.* III, 1, 17). Īllă sĕgēs dēmūm vōtĭs rēspōndĕt ăvārī Āgrĭcŏlæ, bĭs quæ sōlēm, bĭs frīgŏră sēnsĭt. *V.* (Vid. *Fest.*).

Dēmūrmŭrŏ, ās, ārĕ, *n. Murmurer.* Cārmĕn măgĭcō dēmūrmŭrăt ōrĕ. *O. Voy.* Murmuro.

┼ Dēmūtābĭlĭs, ĕ. *Changeant.* Nēc dēmūtābĭlĭs ūnquăm Ēst Dĕūs. *Prud.* (*Apoth.* 275).

Dēmūtŏ, ās, ārĕ. *Changer.* Aūt sī dēmūtānt mōrēs īngĕnĭūm tŭūm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 38). Ūtĕr dēmūtāssĭt. *Id.* (*Stic.* V, 4, 43). SYN. Mūtŏ. *Voy. ce mot.* || ┼ *n. Être changé.* Nūnquĭd vĭdētūr dēmūtārĕ ? *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 37).

Dēnārĭūs, ĭī, *m.* (*s.-ent.* nummus). *Denier, monnaie romaine en argent, qui valait quatre sesterces, 82 centimes de notre monnaie.* Ūnūs sæpĕ tĭbī tōtā dēnārĭūs ārcā. *M.* (II, 51). Dēnārĭs trĭbŭs īnvītās. *Id.* (IX, 102).

Dēnārrŏ, ās, ārĕ. *Raconter.* Mātrī dēnārrăt ŭt īngēns Bēllŭă cōgnātōs ēlīsĕrĭt. *H.* Vōstră făctă dēnārrāvĕrŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 53). *Voy.* Narro.

Dēnāsŏ, ās, ārĕ. *Arracher le nez.* Ōs dēnāsābĭt tĭbī Mōrdĭcŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 72).

Dēnātŏ, ās, ārĕ, *n. Nager en descendant.* Nēc quīsquām cĭtĭŭs æquē Tūscō dēnătăt ălvĕō. *H.*

Dēnĕgŏ, ās, ārĕ. *Nier fortement.* Quī dēnĕgārăt, sē cōmmīssūrūm mĭhī. *Ter.* (*And.* I, 5, 6. Adde *Pl. Men.* IV, 2, 12). *Voy.* Nego. || *Refuser absolument.* Āmnīs tĭbī dēnĕgăt ūndās. *O.* Ēt nūnquām prō tē dēnĕgĕt ēssĕ mĭsĕr. *Pp.* (II, 24, 8). SYN. Rĕcūsŏ, dētrēctŏ.

Dēnī, æ, ă. *Dix.* Bīs dēnās Ĭtălō tēxāmūs rōbŏrĕ nāvēs. *V.* Īndĕ pārēs cēntūm dēnōs sēcrēvĭt ĭn ōrbēs. *O.* SYN. Dĕcĕm. *Voy. ce mot.* || *Qqf. au sing.* Dēnăquĕ lūcĭfĕrōs lūnă mŏvēbăt ĕquōs. *O.* (*Her.* 11, 46).

Dēnĭquĕ, *adv. A la fin.* Māgnā pĕrērrātō stătŭēs quæ dēnĭquĕ pōntō. *V.* Āt mĭhī cōnspĭcĕrĭs pŏsĭtā vīx dēnĭquĕ mēnsā. *O.* Dēnĭquĕ sūpplĭcĭūm dĕdĕrăt nĕcĭs īllĕ pătērnæ. *M.* (*Spect.* 7, 7). SYN. Dēmūm, pōstrēmō. || *En un mot, en résumé.* Īstām dēnĭquĕ pōnĕ cūm tăbēllā. *M.* (I, 110, 21). || *Qqf. Enfin.* Lŭbēt ēxpĕrīrī quo ēvāsūrū' st dēnĭquĕ *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 93). *Voy.* Tandem.

Dēnōmĭnŏ, ās, ārĕ. *Nommer, dénommer.* Hīnc Lămĭās fĕrūnt Dēnōmĭnātōs. *H.*

Dēnōrmŏ, ās, ārĕ. *Rendre irrégulier.* Prōxĭmŭs āccēdāt, quī nūnc dēnōrmăt ăgēllūm (angulus). *H.*

Dēnŏtŏ, ās, ārĕ. *Désigner, indiquer.* Āgnōscŏ nēmpĕ quēm fĭgūra hæc dēnŏtĕt. *Prud.* (*Ham. præf.* 32). Quĭă pēr gāllīnām dēnŏtāvĭt fēmĭnās. *Ph.* (*Fab. nov.* 10, 14).

Dēns, tĭs, *m.*; Dēntēs, ĭūm, *pl. Dent, dents.* Quūm sīt tĭbī dēns ātĕr, ēt rūgīs vĕtŭs. *H.* Dēntēmque īn dēntĕ fătīgăt. *O.* Dēntĭbŭs īnfrēndēns. *V.* Ōre ējēctāntēm, mīxtōsque īn sānguĭnĕ dēntēs. *Id.* Nūnc tēmpĕrētūr dēntĭūm dē pēctĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 934). EP. Nĭvĕŭs, cāndĭdŭs, ālbŭs; nĭgĕr, ātĕr, fœdŭs, pūtrĭs; dūrŭs, vălĭdŭs, ăcūtŭs; ēxsērtŭs, rĕtēctŭs, nūdŭs; mĭnāx, fĕrŭs, sævŭs. PPH. Ōssă ōrĭs. || *Dent de la charrue, du hoyau, de la faux, de l'ancre, du peigne, de la scie, etc.* Tēllūs quūm dēntĕ rĕclūdĭtŭr ūncō. *V.* Prīmāquĕ rūrĭcŏlīs fĕrĭūntŭr dēntĭbŭs ōssă. *L.* Cŭrvō Sātūrnī dēntĕ rĕlīctăm Pērsĕquĭtŭr vītēm. *V.* Tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābăt nāvēs. *Id.* Mūltĭfĭdō būxūs quæ tĭbī dēntĕ dătŭr. *M.* (XIV, 25). Fērrōque īncīdĭt ăcūtō Pērpĕtŭōs dēntēs, ēt sērræ rēppĕrĭt ūsūm. *O. Voy.* Aratrum, Rastrum, Ancora, etc. || *Qqf. Clef.* Seū rĕsĕrāt fīxō dēntĕ pŭēllă fŏrēs. *Tib.* (I, 2, 18). *Voy.* Clavis. || — Īndĭŭs, Nŭmĭdă, etc. *Ivoire.* Ēt tōtūm Nŭmĭdæ scūlptīlĕ dēntĭs ŏpŭs. *O.* Dīstīnctāmquĕ lўrām gēmmīs ēt dēntĭbŭs Īndīs. *Id. Voy.* Ebur. || *Au fig. Dent de l'envie, de la satire.* Ēt jām dēntĕ mĭnūs mōrdĕŏr īnvĭdō. *H.* Dēntĕ Thĕōnīnō quūm cīrcūmrōdĭtŭr. *Id.* Nēc līvŏr ĭnīquō Ūllūm dē nōstrīs dēntĕ mŏmōrdĭt ŏpŭs. *O. Voy.* Invidia, Satira.

Dēnsātŭs *et* Dēnsētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Denso *et de* Denseo. Quāmvīs dēnsētă grăvēntŭr Nūbĭlă. *Prud.* (*Ham.* 908. Alii, *densata*). Dēnsātă frĕquēntĭă. *P. Nol.* (27, 336).

Dēnsē, *adv. D'une manière serrée, au fig. Fréquemment.* Nūllă tămēn sŭbĕūnt mĭhĭ tēmpŏră dēnsĭŭs īstīs. *O.* PHR. Dēnsă sĕrĕ. *V.*

Dēnsĕŏ, ēs, ī (*Charis.* 233), ērĕ, *et* Dēnsŏ, ās, ārĕ. *Rendre dense, condenser, serrer, rapprocher.* Dēnsĕt, ĕrānt quæ rāră mŏdo, ēt quæ dēnsă, rĕlāxăt. *V.* (Sic etiam leg. *Eutych.* p. 2184). Ēt nūnc lēntā mănū spārgēns hāstīlĭă dēnsĕt. Vōs ūnănĭmi dēnsātĕ cătērvās. *Id.* Sīc ūndĭquĕ dēnsānt Tērrĭgĕnæ jām sīgnă dŭcēs. *V. Fl.* SYN. Āddēnsĕŏ *et* Āddēnsŏ, cōndēnsĕŏ, cōgŏ, spīssŏ, glŏmĕrŏ, āgglŏmĕrŏ, stīpŏ. (De duplici inclinatione *Denseo* et *Denso* agit *Prisc.* 837 et 866.)

Au pass. Dēnsĕŏr *et* Dēnsŏr. *Être condensé, serré.* Ōmnĭă dēnsērī, fĭĕrīque ēx ōmnĭbŭs ūnūm. *Lr.* (I, 663). Clўpĕātăquĕ tōtīs Āgmĭnă dēnsēntūr cāmpīs. *V.* Dēnsāntūr nōctĕ tĕnĕbræ. *Id.* Mīxtă sĕnūm āc jŭvĕnūm dēnsēntūr fūnĕră. *H.* SYN. Stīpŏr, cōgŏr, cōncrēscŏ, spīssŏr.

┼ Dēnsēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se condenser.* Vīcīnūm dŏlŭĭt tĕnĕbrīs dēnsēscĕrĕ sōlĕm. *Paul. Petroc.* (*Vit. S. Mart.* VI, 235).

Dēnsētŭs. *Voy.* Densatus.

Dēnsŭs, ă, ŭm. *Dense, épais, condensé, serré, pressé.* Dēnsă măgīs Cĕrĕrī, rārīssĭmă quæquĕ Lўæo Tērră făvĕt. *V.* Dēnsæque īn mōntĭbŭs ūmbræ. Āc dēnsōs fērtūr mŏrĭtūrŭs ĭn hōstēs. Nōn dēnsĭŏr āĕrĕ grāndŏ. Ēt dēnsīssĭmŭs īmbĕr. *Id.* Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *H.* Lāmpădĭbūs dēnsūm răpŭĭt fūnālĕ cŏrūscīs. *O.* Ēt quās tĕnĕt æquŏrĕ dēnsō Pīgră pălūs. *L.* SYN. Cōndēnsŭs, dēnsātŭs, spīssŭs. PPH. Nōn rārŭs. Nōn spārsŭs. || *Fréquent, nombreux.* Dēnsōs dīvūm nŭmĕrābăt ămōrēs. *V.* Pēr dēnsă pĕrīcŭlă. *O.* Dēnsŭs ūsŭs. *Id.* SYN. Frĕquēns, mūltŭs, nŭmĕrōsŭs. || *Qqf. Au fig. Profond.* Dēnsă sĭlēntĭă *V. Fl.* SYN. Āltŭs.

Dēntālĕ, ĭs, *n. Pièce de bois dans la charrue à laquelle le soc était fixé.* Dŭplĭcī āptāntūr dēntālĭă dōrsō. *V.* Sūlcōquĕ tĕrēns dēntālĭă, Quīntī. *Pers* (1, 73).

Dēntārpăgă, æ, *m. Voy.* Dentharpaga.

Dēntātŭs, ă, ŭm. *Qui a des dents.* Sīc dēntātă sĭbī vĭdētŭr Æglē. *M.* (I, 73, 3). || *Qui a de grandes dents.* Nōn ĕgŏ te ăd īllūm dūcŏ dēntātūm vĭrūm. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 3). || *Dentelé.* Līncă... dēntātă mĭnācĭbŭs ūncīs Ārmābātŭr. *P. Nol.* (20, 151). || *Au fig. Mordant, piquant.* Dēnĭquĕ jām călĭdōs īgnēs gĕlĭdāmquĕ prŭīnām, Dīssĭmĭlī dēntātă mŏdō, cōmpūngĕrĕ sēnsūs Cōrpŏrĭs. *Lr.* (II, 431). || *Subst. m. M. Curius Dentatus, vainqueur de Pyrrhus.* Sīc tērtĭă Pўrrhī Quōndām pūgnă fŭĭt, cæsīs quūm mīllĭbŭs īllūm Dēntātūs prĕmĕrĕt. *Sid.* (5, 429).

┼ Dēntĕfăbĕr *ou* Dēntĕfăbrĭs, ĕ. *Qui retourne la terre avec des dents.* Rāstrōs dēntĕfăbrēs. *Enn.* (ap. *Non.* 1, 339. Quæ vox non mutanda *Turnebo* quidem liceat scribere *Dentifaber*).

Dēnthărpăgă, æ, *adj. m. f.* (dens, ἁρπάγη). *Qui sert à arracher les dents.* Hīc bĭpēnnēs, īllĕ fōrcĭpēs dēnthărpăgās. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 237).

┼ Dēntĭfăbĕr. *Voy.* Dentefaber.

┼ Dēntĭfrāngĭbŭlūm, ī, *n. Instrument qui brise les dents, c'est-à-dire le poing.* Ĭtă dēntĭfrāngĭbŭla hæc meīs mănĭbŭs gēstĭūnt. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 14). || — ŭs, ī, *m. Homme qui brise les dents.* Vălē, dēntĭfrāngĭbŭlĕ. *Pl.* (*ib.* vs. 23).

† Dēntĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui ramasse ses dents.* Dēntĭlĕgōs eōs făcĭăm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 18).

† Dēntĭŏ, īs, īrĕ, *n. Pousser, en parlant des dents; au fig. Devenir plus longues.* Nē dēntēs dēntĭānt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 34)

Dēntīscālpĭŭm, ĭī, *n. Instrument pour nettoyer les dents.* Ĕt dēntīscālpĭă sēptĕm. *M.* (II, 52. 3).

Dēntŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Ād cœnām mĭhĭ, Dēntŏ, quōd vŏcāntī. *M.* (V, 45, 2).

Dēnūbŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se marier (en parl. d'une femme).* Nēc Cænĭs ĭn ūllōs Dēnūpsĭt thălămōs. *O.*

Dēnūdŏ, ās, ārĕ. *Dépouiller.* Dēnūdāt fŏlĭīs rāmōs. ēt cōrtĭcĕ trūncōs. *Cic.* (*Arat.* 121). Sēd tĭbĭ, quūm văcŭās pŏsĭtō vēlāmĭnĕ cōstās Dēnūdābĭt ŏvĭs. *Calp.* (5, 72). Dēnūdāt ārtūs dūrŭs, ātque ōssa āmpŭtăt. *Sen.* (*Thyest.* 763). Heū! rĕlĭquĭās sēmāssī rēgĭs, dēnūdātĭs ōssĭbŭs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 44).

Dēnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Compter.* Vērum īstŭc ărgēntŭm tămēn mĭhĭ sī vīs dēnŭmĕrārĕ. *Pl.* (*As.* II, 4, 47). Dĭēm... Ānnŭă fēsta īntēr dēnŭmĕrārĕ vĕlīm. *Prud.* (*Peri.* 11, 234). *Voy.* Numero.

Dēnūntĭŏ *ou* Dēnūncĭŏ, ās, ārĕ. *Annoncer, indiquer ou dire d'avance.* Cærŭlĕŭs plŭvĭām dēnūntĭăt (sol). *V.* Trīstēs dēnūntĭăt īrās. *Id. Voy.* Nuntio, Indico.

Dēnŭō, *adv.* (de novo). *De nouveau.* Rĕvŏrsĭōnem ŭt ād mē făcĕrēt dēnŭō. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 42. Et *Ter. Hec. prol.* 2, 31). Rĕpōnĭt ārās ād trĭbūnāl dēnŭō. *Prud.* (*Peri.* 10, 916). *Voy.* Iterum.

Dēōĭs, ĭdĭs, *f.* (Δηωΐς). *Proserpine, fille de Cérès (ou Deo, en grec* Δηώ). Vĭrgĭnĕās īntēr chŏrĕās Dēōĭdă rāptăm. *Aus.* (*Epist.* 4, 50. Adde *Ov. Metam.* VI, 114).

Dēōĭŭs, ă, ŭm (Δηώϊος). *De Cérès.* Dēōĭă quērcŭs. *O. Voy. le précéd.*

Dĕōrsŭm *et* Deōrsŭm, *adv. En bas (avec mouv.).* Quīn văcŭūm pĕr ĭnānĕ dĕōrsūm cūnctă fĕrāntŭr. *Lr.* (II, 202). Cōrpŏră quūm deōrsūm rēctūm pĕr ĭnānĕ fĕrūntŭr. *Id.* (II, 217). Clīvūs deōrsūm vōrsum ēst. *Ter* (*Ad.* IV, 2, 36). PPH. Ĭn īmŭm. Ād īmŭm *ou* īmă. || Sūrsūm dĕōrsŭm. *De haut en bas.* Nē sūrsūm deōrsūm cūrsĭtēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 47). Vīnctūm rĕtōrtĭs brāchĭīs Sūrsum āc dĕōrsum ēxtēndĭtĕ. *Prud.* (*Peri.* 5, 110).

Dĕōrsŭs, *adv. Comme le précéd.*

Dĕōscŭlŏr *et* Deōscŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Baiser.* Hōs āmplēctĭtŭr, hōs dĕōscŭlātŭr. *M.* (VIII, 81, 5. Alii leg. *perosculatur*). Sĭnĕ tuōs ŏcĕllōs deōscŭlēr, v'lūptās mĕă. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 48. *Ib.* II, 8, 17 et 31). *Voy.* Osculor.

Dēpăcīscŏr *ou* Dēpĕcīscŏr, ĕrĭs, āctŭs *ou* ēctŭs sŭm, ăcīscī *ou* ĕcīscī, *d. Faire un accord.* Jām dēpĕcīscī mōrtĕ cŭpĭŏ. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 14). Sānguĭnĭs cāllēm sĕcūtūs, sērvā quōd dēpēctŭs ēs. *Ennod.* (*Epigr.* 107, 8. De verbo cf. *Prisc.* 832 et 888. Sæpius scribitur *Depeciscor*, sed *Depaciscor* defendi potest et exemplo verbi *Depasco*, a *Pasco*). *Voy.* Paciscor.

Dēpāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depango. *Fixé, déterminé.* Quāndŏquĭdēm vītæ dēpāctūs tērmĭnŭs āltē. *Lr.* (II, 1085. *Glossæ Placidi* : « *Depegisse*, defixisse, a pangendo dictum. ») || 2. *Part. de* Depaciscor. *Voy. ce mot.*

Dēpāngŏ. *Voy. le précéd.*

Dēpāscŏ, ĭs, āvī, āstŭm, āscĕrĕ. *Faire paître, faire brouter.* Lūxŭrĭēm sĕgĕtūm tĕnĕrā dēpāscĭt ĭn hērbā. *V.* Vēnĕrāt ĭn mōrēm, plēbĭs dēpāscĕrĕ sāltūs. *O. Voy.* Pasco.

Dēpāscŏr, ĕrĭs, āstŭs sŭm, āscī, *d. Se repaître, manger.* Nēc quādrŭpēs dēnsās dēpāscĭtŭr āspĕră sĭlvas. *Tib.* (IV, 1, 129). *Voy.* Pascor. || *Au fig.* Ārtūs dēpāscĭtŭr ārĭdă fēbrĭs. *V.* SYN. Ĕdŏ, pĕrĕdŏ, cōnsūmŏ. || *Voir ou écouter avidement.* Dēpāscĭmŭr aūrĕā dĭctā. *Lr.* (III, 12).

Dēpāstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depasco. *Dont on s'est nourri.* Dēpāsta āltārĭā līquĭt. *V.* Hyblæīs ăpĭbūs flōrēm dēpāstă sălĭctī (sepes). *Id.* Dēpāstĭs sūbmĭttĕrĕ grāmĭnă cāmpĭs. *L.* Īpsāquĕ dīrĭs Frōns dēpāstă mŏdĭs. *Sil.* || *Qqf. de* Depascor. *Qui s'est nourri.* Sŏnĭpēs frōndēs dēpāstŭs ămārās *Cl. Voy.* Pastus.

Dēpĕcīscŏr. *Voy.* Depaciscor.

Dēpēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Peigner.* Vēllĕrăque ŭt fŏlĭīs dēpēctānt tĕnuĭă Sērēs. *V.* Crīnēs dēpēctĕrĕ būxō. *O. Voy.* Pecto.

† Dēpĕcūlātŭs, ă, ŭm, *part. de* Depeculo *ou* Depeculor. *Dépouillé, volé.* Me īmpūne īrrīsūm, dēpĕcūlātum ēsse ĕĭs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 83. Sic passive *Cœlius* ap. *Prisc.* 793).

Dēpēllŏ, ĭs, ŭlī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Pousser hors, chasser, éloigner de.* Dēpŭlĕrāt stēllās aūrōră mĭcāntēs. *O.* Quām mōrtēm frātrī dēpŭlĭt, īpsă tŭlĭt. *Id.* Quēm nĕquĭĕrĕ prŏcī rēctō dēpēllĕrĕ cūrsū. *H.* Quō sæpĕ sŏlēmŭs... ŏvĭūm dēpēllĕrĕ fētūs. *V.* SYN. Pēllŏ, ēxpēllŏ, rĕpēllŏ, ăbĭgŏ, ăgŏ, etc. *Voy.* Arceo. || Dĭī dēpēllēntēs. *Dieux qui détournent les malheurs.* Dīs dēpēllēntĭbŭs āgnăm Cædĭtĕ. *Pers.* (5, 167). SYN. Āvērrūncī. || *Sevrer. Voy.* Depulsus.

Dēpēndĕŏ, ēs, dī, dērĕ, *n. Être suspendu à.* Dēpēndēnt lȳchnī lăquĕārĭbŭs aūreīs. *V. Voy.* Pendeo. || *Pendre.* Cuī tŭnĭcă... Ĕrăt dēstrīctă, cīrrĭs dēpēndēntĭbŭs. *Ph.* || *Au fig. Dépendre, descendre.* Hūjŭs ĕt aūgŭrĭūm dēpēndĕt ŏrĭgĭnĕ vĕrbī. *O.* Ēx cūjŭs ōrtū nōstră dēpēndēt dŏmŭs. *Sen.* (*Hip.* 890).

Dēpēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Payer.* Īmō quās dēpēndi, īnquĭtŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 25, scil. drachmas). *Voy.* Pendo. || *Donner en payement.* Māllēm fēlīcĭbŭs ārmĭs Dēpēndīssĕ căpŭt. *L.* || *Employer.* Nīlĭăcō dēpēndĭt ămōrī Tēmpŏră. *L.* Vēnātū prīmōs dēpēndĕrăt ānnōs. *Sil.* (II, 69. Alii *defenaerat*, minus recte). *Voy.* Impendo. || *Qqf. Peser, examiner.* Prætĕrĭtæ vītæ sōrtēm dēpēndĭt ŭtērquĕ. *Alcim.* (III, 288). *Voy.* Expendo.

Dēpēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. Payé.* Dēpēnsum est Vĕnĕrī, rēddāmŭs cētĕră Mārtī. (*Anthol.* I, p. 77.)

Dēpērdĭtŭs, ă, ŭm, *part. Perdu; accablé de douleur, de misère; éperdu d'amour.* Nōndum ĕtĭām sēnsŭs dēpērdĭtŭs ōmnēs. *Pp.* (I, 3, 11). Mălŭs quūm sūtŏr, ĭnŏpĭā dēpērdĭtŭs *Ph.* Ŭt Sĕmĕla ēst cōmbūstŭs, ŭt ēst dēpērdĭtŭs Īō. *Pp.* (II, 30, 29, de Jove). *Voy.* Perditus, Amans.

Dēpērdŏ, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Perdre.* Ēt mēmbrātīm vītālēm dēpērdĕrĕ sēnsŭm. *Lr.* (III, 526). Bŏnăm dēpērdĕrĕ fāmăm. *H.* Līnguæ dēpērdĕrĕt ūsŭm. *O.* SYN. Pērdŏ, āmĭttŏ.

Dēpĕrĕŏ, ĭs, īvī *et* ĭī, īrĕ, *n. Périr, dépérir, se perdre.* Gēns hŏmĭnūm vĭtĭō dēpĕrĭtūră fŭĭt. *O.* Dēpĕrĕūnt ævō (silices). *Id.* Dēpĕrĕūnt tĕnĕbræ. *Fort.* (III, 9, 63). SYN. Pĕrĕŏ, īntĕrĕŏ, ōccĭdŏ. || *Act. Aimer éperdument.* Mĭnĭmēquĕ mīrōr, Clīnia hānc sī dēpĕrĭt. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 20). SYN. Ārdĕŏ, *qqf.* dēmŏrĭŏr. *Voy.* Amo.

? Dēpĕtīgŏ. *Voy.* Petigo.

Dēpēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depecto. *Peigné.* Dēpēxæquĕ jŭbæ. *O.* Vīpĕrĕūmquĕ flŭĭt dēpēxō crīnĕ vĕnēnŭm. *L. Voy.* Pexus. || *Au fig. Battu, maltraité (famil. peigné).* Ādĕo ēxōrnātūm dăbŏ, Ādĕō dēpēxŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 77. Cf. *Non.* 1, 23). *Voy.* Pecto.

Dēpīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depingo. *Peint; brodé.* Dēpīctās mĭnĭo āssŭlās, ēt īllōs *Fur. Bibac.*

(in *Anthol.* 1, p. 420). Aūrō dēpīctă chlămȳs. *V Fl. Voy.* Pictus. || *Dépeint.*

1. Dēpĭlātŭs, ă, ŭm. *Qui est sans poil* (*Mart.* IX, 28, 1.) *Voy.* Glaber. || 2. Dēpĭlātŭs. *Voy. le suiv.*

Dēpĭlŏ, ās, ārĕ. *Voler, dépouiller.* Gnăthō, quĭd āctum ēst? Dēpīlāti ōmnēs sŭmŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 163).

Dēpīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Peindre.* Quæ mănŭs ōbscēnās dēpīnxĭt prīmă tăbēllās. *Pp.* (II, 6, 27). Ēt văriīs dēpīngēt prātă fĭgūrīs. *Manil.* (V, 260). Cētĕră dēpīngĭt văriīs nātūră fĭgūrīs. *Dracont.* (I, 203). *Voy.* Pingo. || *Représenter en peinture.* Rēgīnă pŏtēns dēpīngĭtŭr Esther. *P. Nol.* (25, 27). || *Au fig. Dépeindre.* Fōrmām quĭdem hērclĕ vērbīs dēpīnxtī prŏbē. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 154. Ita citat *Gell.* 13, 28. In Plauti editionibus *depinxti mihi*).

Dēplāngŏ, ĭs, ĕrĕ, *act. Déplorer.* Ĭpsă sŭīs dēplāngĭtŭr ārdĕă pēnnīs. *O.* Cādmēĭdă pālmīs Dēplānxērĕ dŏmŭm. *Id.* Bīsquĕ sēptēnōs grĕgēs Dēplānxĭt ūnă. (*H. OEt.* 1850).

Dēplĕŏ, ēs, ērĕ. *Vider, et au fig.* Sī vĕtĕrēs dīgnō dēplēvĭmŭs haūstū (fontes). *St.* Tōtquĕ sŭpērvăcŭīs vītām dēplētă quĕrēlīs. *Manil.* (IV, 113).

† Dēplēxŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Deplector. *Qui embrasse fortement.* Dēplēxæquĕ dăbānt īn tērrām vŭlnĕrĕ vīctōs. *Lr.* (V, 1321).

† Dēplōrābūndŭs, ă, ŭm. *Qui se lamente.* Hŏmo ăd prætōrēm dēplōrābūndŭs vĕnĭt. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 38).

Dēplōrātŭs, ă, ŭm. *Qu'on déplore.* Ēt dēplōrātă cŏlōnī Vōtă jăcēnt. *O.* Dēplōrātūmquĕ Tĭmāvō Vŭlnŭs. *Cl.*

Dēplōrŏ, ās, ārĕ, *act. Déplorer.* Dēplōrāvĭt Ătȳn. *O.* Sĭmĭlī quĕrēlā fātă dēplōrās tŭă. *Ph.* SYN. Dēflĕŏ, dēplāngŏ, etc. *Voy.* Defleo.

Dēplŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Pleuvoir.* Mūltŭs ŭt īn tērrās dēplŭĕrētquĕ lăpĭs. *Tib.* (II, 5, 72). *Voy.* Pluo. || *Act. Faire pleuvoir, répandre.* Sōllĭcĭtō lăcrĭmās dēplŭĭt ā Sĭpȳlō. *Pp.* (II, 20, 8, scil. Niobe. Alii leg. *defluit*). Ēt gĕlĭdūs nĭmĭās dēplŭĭt īmbĕr ăquās. *Avian.* (*Fab.* 4, 8). SYN. Ēffūndŏ, fūndŏ 2.

† Dēpōcŭlŏ, *sync.* Dēpōclŏ, ās, ārĕ. *Voler des coupes à qqn.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 218.)

Dēpŏlĭŏ, ĭs, īrĕ. *Dépolir, rendre raboteux.* Vīrgīs dōrsŭm dēpŏlĭēt mĕŭm. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 85).

† Dēpōndĕrŏ, ās, ārĕ, *n. Être un poids, une charge.* Sīc, rătĕ dēmērsā, fūlvŭm dēpōndĕrăt aūrŭm. *Petr.* (*fragm.* edit. *Burman.* p. 675, scil. naufragis oneri est).

Dēpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Déposer, mettre à bas.* Hīc, Mœrī, cănāmŭs, Hīc hœdōs dēpōnĕ. *V.* Hŭmĕrīs dēpōnĕrĕ vēstēs. *O.* Dēpŏsŭī sŏlĕās. *M.* (III, 50) *Voy.* Pono. || *Étendre, coucher.* Cōrpŏră sŭb rāmīs dēpōnūnt ārbŏrĭs āltæ. *V.* Fēssŭm mīlĭtĭă lătŭs Dēpōnĕ sŭb laūrū mĕā. *H. Voy.* Sterno. || *Planter.* Dēpŏsŭīt sŭlcīs plāntās. *V.* (Adde *Moret.* 69; *Ov. Remed. Am.* 193.) SYN. Dēfŏdĭŏ, ōbrŭŏ. *Voy.* Planto. || *Déposer, mettre en jeu.* Dē grĕgĕ nōn aūsīm quĭdquām dēpōnĕrĕ tēcŭm. *V.* || *Au fig. Confier, mettre en dépôt.* Quĭdquĭd hăbēs, ăgĕ, Dēpōnĕ tūtīs aūrĭbŭs. *H.* SYN. Crēdŏ, cōmmīttŏ. || *Quitter, se défaire.* Fālsă lĭcēt cŭpĭdŭs dēpōnăt gaūdĭă līvŏr. *Pp.* (I, 8, 29). Ănĭmō dēpōnĕrĕ cūrās. *V.* Dēpŏsŭĕrĕ fēræ rābĭēm. *Cl.* Dēpŏsĭtūră sĭtĭm. *O.* Aūt spēm dēpōnās. *H.* SYN. Pōnŏ, ābjĭcĭŏ, ēxŭŏ, rĕlīnquŏ, mīttŏ. || *Qqf. Engendrer, mettre bas.* Ūt fētum īn ējŭs tŭgŭrĭō dēpōnĕrĕt. *Ph.* (Adde *Cat.* 34, 8.) *Voy.* Gigno. || — ănĭmŭm *ou* ănĭmōs. *N'être plus fier ; désespérer.* Nēc tămĕn mŏrĭēns ădhūc Dēpōnĭs ănĭmōs *Sen.* (*Troad.* 1160. Cf. *Non.* 4, 119). *Voy.* Despero.

Dēpŏpōscī, *parf. de* Deposco.

Dēpŏpŭlŏ, ās, ārĕ, *et mieux* Dēpŏpŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Ravager.* Fūrtīs āssuĕtŭs ĭnŭltĭs Dēpŏpŭlārĕ grĕgēs. *Val. Fl.* (VI, 531). Āgrōs aūdācēs dēpŏpŭlānt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 26. *Cæcil.* ibid.) Āgmĭnĕ læsūrō dēpŏpŭlēntŭr ăvēs. *O.* Vīcīnām lātē dēpŏpŭlātŭr hŭmŭm (hostis). *Id. Voy.* Populo.

Dēpōrtŏ, ās, ārĕ. *Transporter.* Cūr-vĕ te īn Hērcŭlĕūm dēpōrtānt ēssĕdă Tībŭr? *Pp.* (II, 32, 5). Quĭd dēpōrtārī jūssĭt ăd nōs? *Pl.* (*As.* III, 1, 21). *Voy.* Fero, Veho. || *Déporter.* Hīnc dēpōrtārĭēr īn sōlās tērrās. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 85).

Dēpōscŏ, ĭs, pŏpōscī, pōscĕrĕ. *Demander ; au fig. Réclamer.* Aūt prĭŭs īnfēctō dēpōscĭt prǽmĭă cūrsū. *Pp.* (II, 25, 25). Vōtīs dēpōscĕrĕ pūgnăm. *L.* Hōc ŏpūs nōstræ sălūtĭs ōrdŏ dēpŏpōscĕrăt. *Fort.* (II, 2, 7. De præterito cf. *Diom.* 365 ; *Prisc.* 871). SYN. Rĕquīrŏ, rĕpōscŏ, vŏlŏ 2. *Voy.* Posco.

† Dēpŏsĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui renverse ou veut renverser.* Dēpŏsĭtōrquĕ Pătrīs, Nātīque, īnsānĕ, nĕgātŏr. *Prud.* (*Apoth.* 179).

Dēpŏsĭtŭm, ī, *n. Dépôt.* Rēddĭtĕ dēpŏsĭtŭm ; pĭĕtās sŭă fœdĕră sērvĕt. *O.* Grāndĕ tŭō rārūmquĕ dămŭs, Nēptūnĕ, prŏfūndō Dēpŏsĭtŭm. *St.* Sī dēpŏsĭtŭm nōn īnfĭtĭētŭr ămīcŭs. *J.* (13, 60).

Dēpŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depono. *Déposé, quitté.* Sūmĕrĕ dēpŏsĭtŭm clāvŭm. *H.* || *Qqf. Exposé mort ; mort, ou seulement dont on désespère.* Dēpŏsĭtūs mŏdō sum ănĭmā. *Cœcil.* (apud *Non.* 4, 119). Jām prŏpĕ dēpŏsĭtŭs, cērtē jām frīgĭdŭs. *O.* Īlle ŭt dēpŏsĭtī prŏfērrēt fātă părēntĭs. *V.* (XII, 395. Ubi *Serv.*). SYN. Dēspērātŭs, dēplōrātŭs, pŏsĭtŭs. *Voy.* Depostus, Positus.

† Dēpŏsīvī, *ancien parf. de* Depono. Quās ĕgo ăpŭd tē dēpŏsīvī. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 4. *Id. Bac.* II, 3, 73 ; *Catul.* 34, 8. Cf. *Apposivi*).

Dēpōstŭs, ă, ŭm, *sync pour* Depositus. Sȳmmăchŭ' prætĕrĕă, jām tŭm dēpōstŭ' bŭbūlcŭs *Lucil.* (apud *Non.* 4, 119 : scil. moribundus).

Dēprælĭŏr. *Voy.* Deprœlior.

? Dēprāndĭs, ĕ. *Qui est à jeun.* Dēprāndi aūtēm lĕōnī si ōbdās ōrĕās. *Næv.* (apud *Fest.* in v. *Oreæ*).

Dēprāvŏ, ās, ārĕ. *Gâter.* Nē grăvĭs ārtĭcŭlūs dēprāvēt pōndĕrĕ mōlēs. *Nemes.* (*Cyn.* 168). Quīn mălĕ nārrāndō pŏssĭt dēprāvārĭēr. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 17).

Dēprĕcātĭŏ, ōnĭs, *f. Prière, action de détourner par des prières.* Nĕquĕ dēprĕcātĭō pērfĭdĭīs meīs nēc mălĕfāctīs fŭga ēst. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 7)

† Dēprĕcĭātŭs. *Voy.* Depretiatus.

Dēprĕcŏr, ārĭs, ārī, *d. Prier instamment.* Hōc sŭpĕrōs, hōc tē quŏquĕ dēprĕcŏr, hŏspĕs. *V. Fl.* (VIII, 53). Dēprĕcŏr, hæc vātŭm cōntrā sŭă cārmĭnă nē quĭs Dīctă pŭtĕt. *O.* Sēd săltem hōc dēprĕcŏr ūnŭm, Lāzărŭs ŭt mīssŭs vĕnĭăt. *Alcim.* (III, 273. Adde *Sen. H. OEt.* 1322. Cf. *Gell.* 6, 16 ; *Charis.* 266). *Voy.* Precor. || *Éloigner par ses prières ; en gén. Éloigner, refuser.* Queīs sērvĭtūtēm meă mĭsĕrĭă dēprĕcŏr. *Enn.* (apud *Gell.* 6, 16). Sæpĕ prĕcŏr mōrtēm, mōrtēm quŏquĕ dēprĕcŏr īdĕm. *O.* Ūltĭmă fātă Dēprĕcŏr. *L.* Équĭdēm mĕrŭī, nēc dēprĕcŏr, īnquĭt. *V.* SYN. Ābnŭŏ, rĕcūsŏ, āvērtŏ. || *Détourner.* Nōn dēprĕcŏr, nōn hōrtŏr. *Sen.* (*Phœn.* 74). SYN. Dētērrĕŏ. || *Avec l'infin., ou le subj. avec* quin. *Refuser de.* Nōn dēprĕcŏr hōstī Sērvārī. *L.* Nēc dēprĕcŏr ūmbrām Āccĭpĕrĕ. *St.* Nēc dēprĕcŏr jām, sī nĕfārĭă scrīptă, Sēxtī, rĕcēpsŏ, quīn, etc. *Cat.* (44, 18).

Dēprĕhēndŏ, *et ordint.* Dēprēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Surprendre, prendre par surprise.* Īmprōvīsŭs ădēs ; dēprēndēs tūtŭs īnērmēm. *O.* Tĭbĭ, Tāntălĕ, nūllæ Dēprēndūntŭr ăquæ. *Id.* Vŏlŭcrēsquĕ văgās dēprēndĕrĕ nūbĕ Āssuētūs jăcŭlīs. *Sil.* SYN. Ōpprĭmŏ, ōccŭpŏ, căpĭŏ, ēxcĭpĭŏ, āssĕquŏr. || *Souvent en parl. de la tempête.* Dēprēndĭt īn æquŏrĕ nāvĭm

ustĕr. *O. Voy.* Deprensus. || *Surprendre en faute.* ŏli ĕgŏ dēprēnsūs sūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 26). *Voy.* eprensus. || *Au fig.* Blāndĭtĭīs ănĭmūm fūrtīm dēprēndĕrĕ. *O.* || *Découvrir, reconnaître.* Pēctŏră... dmōtā dēprēndŏ mănū. *St.* Vērūmquĕ pŏtēst dēprēndĕrĕ Mīnōs. *Id.* Dēprēndās ănĭmī tōrmēntă lătēntĭs ĭn ægrō. *J.* (9, 18). Ārcānōs Nīlī dēprēndĭtĕ ōntēs. *Claud.* (III *Cons. Hon.* 207). Stūltĭŏr ĭpsō... dēprēndĕrĭs. *H.* SYN. Āgnōscŏ, dētĕgŏ, īnvĕnĭŏ.

Dēprĕhēnsŭs, *et ordint.* Dēprēnsŭs, ă, ŭm, *part.* . *Surpris, arrêté.* Ēt cāntū fūgāx Stĕt dēprĕhēnsūm ūlmĕn. *Sen.* (*Herc. OEt.* 469). Quālĭs sæpĕ vĭæ dēprēnsūs ĭn āggĕrĕ sērpēns. *V.* || *Surpris par la empête.* Dēprēnsīs ōlīm stătĭō tūtīssĭmă naūtīs. *V.* c vĕlūt Ægæō dēprēnsūs nāvĭtă pōntō. *St.* (Adde *Virg. Æ.* V, 52; *Catul.* 25, 13; *Lucret.* VI, 428). SYN. Prēnsŭs. || *Surpris en faute.* Nĭhĭl ēst aūdācĭŭs llīs Dēprēnsīs. *J.* (6, 284). Dēprēnsī nōn bēllă ēst āmă Trĕbōnī. *H.* (*Id. Sat.* I, 2, 131; *Stat. Th.* I, 370). || *Au fig.* Nē dēprĕhēnsæ quāttŭŏr sĭmŭl lōngæ ārūm sŏnōrō fīnĕ dēstrŭānt vērsūm. *T. Maur. Met.* 841). || *Découvert.* Ēt quī prīmă bĭbīt dēprēnsī flūmĭnă Nīlī. *M.* (*Spect.* 3, 5).

Dēprēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deprimo. *Abaissé, enfoncé.* Dēprēsso īncĭpĭăt jām tūm mĭhĭ taūrūs ărātrō īngĕmĕrĕ. *V.* Dēprēssæ pŏpŭlūs sŭbĭt īncŏlă Pīsæ. *St.* Āltērnō dēprēssĭŏr ōrbĕ (libra). *Tib.* (IV, 1, 4). SYN. Dēmīssŭs, hŭmĭlĭs.

† Dēprĕtĭātŭs *ou* Dēprĕcĭātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depretio. *Qui a perdu sa valeur.* Nēc tēmpŏrĕ lōngō Dēprĕtĭātă sŭās tūrpānt pīgmēntă fĭgūrās. *Sid.* 22, 203). Vīlēscĭt prĕtĭō dēprĕtĭātūs hŏmŏ. *P. Nol.* 22, 56).

Dēprĭmŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĭmĕrĕ. *Abaisser, enfoncer.* Ēt, nē dēprĭmĕrēt flūctūsvĕ lăpĭsvĕ cărīnăm. *O.* SYN. Prĕmŏ, dēmĭttŏ, grăvŏ.

Dēprœlĭŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Lutter.* Strāvērĕ vēntōs æquŏrĕ fērvĭdō Dēprœlĭāntēs. *H.*

Dēprōmŏ, ĭs, psī, ptŭm, ĕrĕ. *Tirer, mettre dehors.* Ūltrīcēm phărĕtrā dēprōmĕ săgĭttăm. *V.* Grāmĭnă cōntĭnŭō lŏcŭlīs dēprōmĭt ĕbūrnīs. *O.* SYN. Prōmŏ, ēxprōmŏ, ēxtrăhŏ, ēxsĕrŏ, prōfĕrŏ. || *Mettre au jour, publier.* Cōndo ēt cōmpōnō quæ mōx dēprōmĕrĕ pōssĭm. *H.* SYN. Ēdŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Dēprŏpĕrŏ, ās, ārĕ, *act.* *Préparer à la hâte.* Quĭs ŭdō Dēprŏpĕrāre ăpĭō cōrōnās Cūrātvĕ mўrtō? *H.* Hŭmāndī Dēprŏpĕrăt mūnŭs. *Sil.* SYN. Prŏpĕrŏ, fēstīnŏ. || *n.* *Se hâter.* Ēt cĭtō dēprŏpĕrātĕ. *Pl.* (*Cas* III, 6, 17). Sī mŏdŏ dēprŏpĕrēs. *Aus.* (*Epist.* 5, 32). *Voy.* Festino.

† Dēpsŏ, ĭs, ĕrĕ (δέψω). *Rendre mou (par la façon), amollir.* (*Varr.* apud *Non.* 2, 234.)

Dēpŭdĕt, ŭĭt, ērĕ, *unip.* *N'avoir plus de honte.* Dēpŭdŭĭt, prŏfŭgūsquĕ pŭdŏr sŭă sīgnă rĕlīquĭt. *O.* (*Id. Am.* III, 11, 4).

† Dēpŭdĭcŏ, ās, ārĕ. *Déshonorer.* (*Laberius*, auctore *Gellio*, 16, 7.)

Dēpūgnātŭs, ă, ŭm. (*Combat*) *fini.* Nē sērō vĕnĭām dēpūgnātō prœlĭō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 31).

Dēpūgnŏ, ās, ārĕ, *n.* *Combattre.* Nōn mĕă măgnănĭmō dēpūgnăt tēssĕră tălō. *M.* (XIII, 1, 5). Nūnc nōs cōllātīs sīgnīs dēpūgnābĭmŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 44). Dēpūgnăt mōrtī jŭvĕnĭs. *Sil. Voy.* Pugno.

† Dēpŭlsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Depello. *Écarter.* Cŭbĭtĭs dēpŭlsă dē vĭā. *Pl.* (*Stic.* II, 1, 13).

Dēpŭlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depello. *Éloigné.* Ā sē dēpŭlsūm mārtēm cōnvērtĭt ĭn īpsōs. *O.* || — ā lăctĕ, ā mātrĕ, ăb ūbĕrĕ, *ou absolt.* *Sevré.* Dūlcĕ sătĭs hūmŏr, dēpŭlsīs ărbŭtŭs hœdīs. *V.* Dēpŭlsōs ā lăctĕ dŏmī quæ claūdĕrĕt āgnōs. *Id.* Pārvūm, nēc ōlīm lăctĕ dēpŭlsūm, căpī. *Prud.* (*Peri.* 10, 663). Dēpŭlsūs ăb ūbĕrĕ mātrĭs. *V.* PPH. Fraūdātūs lāctĕ. *St.* Mātrĕ rĕlīctā. *Calp.* Āb ūbĕrĕ trāctŭs. *Sid.* Lāctĕ rĕlīctō. *Id.* Ā māmmā dēpŭlsŭs. *Varr.* Lāctĕ pŭĕrōs ēvēllĕrĕ. *Id.* VERS. Fūlvæ mātrĭs ăb ūbĕrĕ Jām lăctĕ dēpŭlsūm lĕōnĕm. *H.* Ōblītă lāctĭs, ēt păpīllārum īmmĕmŏr Ætās. *Prud.* Nē dēpŭlsă văgōs quærăt fētūră părēntēs. *Calp.* Præcĭpĭtēs ēxcūssĭt ăb ūbĕrĕ nātōs. *V. Fl.* Quēm jām pŭdĕt ūbĕră mātrĭs Dūcĕrĕ. *J.*

Dēpūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Marquer avec un point.* Dēpūngĕ ŭbĭ sīstăm. *Pers.* (6, 79).

Dēpūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer.* Ălĭī pīscēs dēpūrgātĕ, quōs pīscātŏr āttŭlĭt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 35).

Dēpŭtŏ, ās, ārĕ. *Couper, émonder.* Nōn mĭhĭ fālx nĭmĭăs Sātūrnĭă dēpŭtăt ūmbrās. *O.* (*Nuc.* 63). *Voy.* Puto. || *Compter, estimer, penser.* Ōmne īd dēpŭtāre ēsse īn lŭcrō. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 16. *Id. Heaut.* I, 2, 83, me dignum deputem). Me ōmnēs ēssĕ dīgnūm dēpŭtēnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 6). Quēm tu ēsse hĕbĕtēm dēpŭtās æque āc pĕcŭs. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22). SYN. Æstĭmŏ, pŭtŏ, jūdĭcŏ, etc. || *Assigner.* Ēt lŏcă quæ pŏpŭlĭs præfēctŭs dēpŭtăt ūrbĭs. *Corip.* (*Just.* IV, 3). Quēm Dĕūs æthĕrĭæ cūstōdēm dēpŭtăt aūlæ. *Arat.* (I, 1057).

? Dēpŭvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Frapper.* (*Lucil.* apud *Fest.*)

Dēpўgĭs, ĕ (ἄπυγος). *Qui n'a point de hanches.* Dēpўgĭs, nāsūtă, brĕvī lătĕre, āc pĕdĕ lōngō. *H.*

Dēquēstŭs, ă, ŭm, *part. de* Dequeror. *Qui s'est plaint.* Nŏtōs dēquēstŭs ĕt īmbrēs. *St.* Sēcūm dēquēstă lăbōrēs. *V. Fl.*

Dērādŏ, ĭs, ĕrĕ. *Racler, ôter en raclant.* Ān măgĭs āstūtī dērāsa ēst ūnguĕ mĭnīstrī Brāctĕă? *M.* (VIII, 3, 5). Sērĭŏlæ vĕtĕrēm mĕtŭēns dērādĕrĕ līmŭm. *Pers.* (4, 29). *Voy.* Rado.

Dērbēcēs, Dērbīcēs, ŭm, *et* Dērbĭcĭī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple d'Asie, sur les bords de l'Oxus.* Ăccēdĭt Bāctrōs; āttīngēns dēnĭque ătrōcēs Āgmĭnĕ Dērbĭcĭōs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 910. Adde *Prisc. Peri.* 713; sed utrubique Codd. *Dercebii.* Et apud *Dionys.* 738, leg. Δερκέβιοι, Δερκίβιοι, Δερβέκιοι, Δερβίκιοι. Apud *Strab.* Δέρβηκες. Ceterum *Derbices* memorantur a *Plin.* 6, 18; *Mel.* 3, 5).

Dērcĕtĭs, ĭs, *et* Dērcĕtō, ūs, *f.* (Δερκετίς *et* Δερκετώ). *Babylonienne changée en poisson pour avoir insulté Pallas; divinité des Syriens.* Ēt dŭbĭă ēst dē tĕ, Băbўlōnĭă, nārrĕt, Dērcĕtī. *O.* (*Met.* IV, 44. Cf *Plin.* 5, 19; *Hygin. Astron.* 2, 30).

? Dērcĭŭs, ă, ŭm. *De Dercétis.* Prōlēs tĭbĭ Dērcĭă, Pīscēs Sūrgēnt Bāmbўcĭī. *Avien.* (*Arat.* 541).

Dērcўlŭs, ī, *m.* *Jeune homme à qui Diane apprit l'art de la chasse.* Pēr nōn āssuētās mĕtāntēm rētĭă vāllēs Dērcўlōn. *Grat.* (*Cyn* 103).

Dērĕlīnquŏ, ĭs, ĕrĕ. *Abandonner.* Ēt sŭpīnum ănĭmum īn grăvī dērĕlīnquĕrĕ cœnō. *Cat.* (17, 25). Ūt mē quăsī prō dērĕlīctā sīs hăbĭtūrŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 14). *Voy.* Relinquo.

Dērĕpēntĕ *ou* Dē rĕpēntĕ, *adv.* *Tout à coup.* Ātque īlle ēxclāmăt dērĕpēntĕ māxŭmŭm. *Pl.* (*Most.* II, 2, 57. Adde *Ter. Hec.* IV, 1, 3). Dērĕpēntĕ cōntŭlĭt sēse īn pĕdēs. *Enn.* (apud *Non.* 12, 2, ubi multa alia. Melius uno verbo scribitur; nam inter adverbia, præter *Nonium*, id recenset *Diom.* p. 401. *Gloss. Placidi* : « *Derepente*, subito. ») *Voy.* Repente.

Dērēpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Descendre en rampant.* Dērēpĭt ăd cŭbīlĕ sētōsæ sŭīs. *Ph.*

Dērēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deripio. *Enlevé de.* Ārdŭă dērēptō cōrtĭcĕ cēdrŭs hăbĕt. *O.* Spŏlĭa ōccīsīs dērēptă Lătīnīs. *V.*

Dērīdēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit se moquer.* Dē-

rīsōr pŏtĭūs quām dērīdēndūs sĕnĕx. *Ph.* SYN. Rīdĭcŭlŭs.

Dērīdĕō, ēs, sī, sūm, dērĕ. *Rire de, se moquer.* Nūnc dērīdēbo hĕrcle hŏmĭnĕm, sī cōnvĕnĕrŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 5, 8). Dērīdēnt stŏlĭdī vērbă lătīnă Gĕtæ. *O.* Quōd quīs dērīdēt, quām quōd prŏbăt ēt vĕnĕrātūr. *H.* SYN. Rīdĕō, īrrīdĕō, lūdŏ, dēlūdŏ, īllūdŏ. PHR. Ăsĭnæquĕ pătērnūm Cōgnōmĕn vērtās īn rīsūm. *H.*

Au pass. Dērīdĕōr. *Être un objet de risée.* Sēd dērīdētūr. *Ph.* SYN. Rīdĕōr, īrrīdĕōr, īllūdŏr. PPH. Sŭm rīsŭs, jŏcŭs. Sŭm dērīsŭī. Jŏcŭs fīŏ.

Dērīdĭcŭlŭm, ī, *n. Moquerie, ridicule, objet de moquerie.* Quām mi īllūm vērbă pēr dērīdĭcŭlūm dărĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 5, 7. *Id. Amp.* II, 2, 50; *Ter. Heaut.* V, 1, 79). SYN. Rīdĭcŭlūm.

Dērīdĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Ridicule.* Īs dērīdĭcŭlū'st, quāqua īncēdĭt, ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 14). Ēsse ănĭmās præstō dērīdĭcŭlum ēssĕ vĭdētūr. *Lr.* (III, 780). SYN. Rīdĭcŭlŭs.

Dērĭgŭī, *parf. de l'inus.* Dērĭgĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Devenir raide, immobile.* Cōnāntī sŭă flēctĕrĕ lūmĭnă cērvīx Dērĭgŭĭt. *O.* Hīrsūtæ dērĭgŭērĕ cŏmæ. *Id.* Dērĭgŭēre ŏcŭlī. *V. Voy.* Rigeo. || *Au fig. Se glacer.* Āt sŏcĭīs sŭbĭtā gĕlĭdŭs fōrmīdĭnĕ sānguĭs Dērĭgŭĭt. *V.* (Minus bene scribitur *Dirigui.*)

Dērĭpĭŏ, ĭs, ŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Oter d'en haut, faire descendre, descendre.* Cōlăquĕ prælōrūm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Vēlāmĭnă Prōcnē Dērĭpĭt ēx hŭmĕrīs. *O.* Pēctŏrĕ vēstēm Dērĭpŭĭt. *Id.* Lūnămquĕ cœlō dērĭpĭt. *H.* Ē cœlō dērĭpĭt īllĕ dĕōs. *Tib.* (I, 10, 60. Male confunduntur *Deripio* et *Diripio*). SYN. Dētrăhŏ, dēdūcŏ, dēmīttŏ, ērĭpĭŏ, dēpōnŏ.

Dērīsŏr, ōrĭs, *m. Railleur, moqueur, bouffon; qqf. mime.* Plāngēntĭs pŏpŭlī cūrrĭt dērīsŏr Ănūbĭs *J.* (6, 534). Dērīsōr pŏtĭŭs quām dērīdēndŭs sĕnĕx *Ph.* (Adde *Hor. Epist.* I, 18, 10; *Pl. Capt.* I, 1, 3). Quā Thȳmĕlēn spēctās, dērīsōrēmquĕ Lătīnūm. *M.* I, 5, 5). SYN. Īrrīsŏr, scūrră.

Dērīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Derideo. *Moqué, bafoué.* Dērīsūm sĕmĕl, ēxcēptūmquĕ sĭnīstrē. *H.*

Dērīsŭs, ūs, *m. Risée.* Făcĭle ăd dērīsūm stūltă lĕvĭtās dūcĭtūr. *Ph.* Īgnōtōs fāllĭt, nōtīs ēst dērīsŭī. *Id.* SYN. Rīsŭs, jŏcŭs. || *Qqf. Rire.* Nōnnĕ pūlmōnēm mŏvĕt Dērīsŭs? *Prud.* (*Peri.* 10, 249).

Dērīvātŭs, ă, ŭm. *Qui découle de, dérivé de.* Hōc fōntĕ dērīvātă clādēs. *Hor*

Dērīvŏ, ās, ārĕ. *Faire découler, tirer.* Dē flŭvĭō quī ăquām dērīvāt sĭbī. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 12). Quī Vŏlŭsi āntīquō dērīvāt stēmmătĕ nōmĕn. *Rutil.* (1, 169). SYN. Dēdūcŏ. || *Détourner.* Dērīvārĕ quĕūnt ănĭmūm, cūrāquĕ lĕvārĕ. *Lr.* (II, 365). Īn me ōmnem īrām dērīvēm sĕnĭs. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 9).

Dērōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger entièrement. Voy.* Rodo.

? **Dērŏgĭtŏ**, ās. *Voy.* Erogito.

Dērŏgŏ, ās, ārĕ. *Oter, refuser.* Īnvĭdŭs, ānnōsō fāmām quī dērŏgăt ævō. *L.* (IX, 359). SYN. Dētrăhŏ.

Dērūncīnŏ, ās, ārĕ. *Raboter.* || *Au fig. Donner une raclée à.* Ūt lĕpĭdē dērūncīnāvĭt mīlĭtĕm! *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 6). Dērūncīnātŭs deārtŭātŭs sūm mĭsĕr. *Id.* (*Capt.* III, 4, 108).

Dēsăcrŏ. *Voy.* Desecro.

Dēsævĭŏ, ĭs, īrĕ, *n. Sévir fortement, être en fureur.* Dūm pĕlăgō dēsævĭt hĭēms. *V.* Sīc tōto Ænēās dēsævĭt īn æquŏrĕ vĭctŏr. *Id.* Ōmnēs ăvĭdē dēsævĭt īn ărtŭs. *L.* (VI, 540). Ān trăgĭcā dēsævĭt ĕt āmpūllātūr īn ārtĕ? *H. Voy.* Saevio. || *S'apaiser.* Nēc, dūm dēsævĭăt īră, Ēxspēctāt: mĕdĭōs prŏpĕrăt tēntārĕ fŭrōrēs. *L.* (V, 303). SYN. Rĕsīdŏ, cădŏ, plācŏr.

Dēscēndēns, tĭs. *Qui descend.* || *Qui va en pente.* Rēctīs dēscēndēns Mārsyă rīpīs. *L.* Quŏtĭēs nōs dēscēndēntĭs ărēnæ Vīdĭmŭs īn pārtēs... Ēmērsīssĕ fĕ[...] rās. *Calp.* (7, 69). *Voy.* Declivis.

† **Dēscēndĭdī**, *ancien parf. de* Descendo. Ād fōrūn[...] dēscēndĭdĭt. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 9 Ubi etiam *Laber[...]* descendiderat).

Dēscēndŏ, ĭs, dī, sūm, dĕrĕ, *n. Descendre.* Aū[...] fūlvūm dēscēndĕrĕ mōntĕ lĕōnĕm. *V.* Aūt cōnjūrāt[...] dēscēndēns Dācŭs ăb Īstrō. *Id.* Ēx hŭmĕrīs cōm[...] dēscēndēbăt īn ărmōs. *O.* Dēscēndĕ cœlō, dīc ăgĕ... Călliŏpē. *H.* SYN. Dēlābŏr, lābŏr, dēmīttŏr, dēcūr[...] rŏ, dēsĭlĭŏ, dēfĕrŏr, *qqf.* dēflŭŏ. PHR. Ād tērrăn[...] fĕrŏr. *Voy.* Desilio. || *Pénétrer, s'enfoncer.* Dēscēndĭ[...] īn īlĭă fērrūm. *O.* Māgnō vūlnŭs dēscēndĭt hĭātū *St.* Īn Mæcī dēscēndăt jūdĭcĭs aūrēs. *H. Voy.* Pe[...] netro. || *Au fig. S'abaisser.* Prĕcēs dēscēndĕre ī[...] ōmnēs. *V.* Īllĕ tŭŭs săltēm dŏcĕăt dēscēndĕrĕ Sūllă[...] *L.* || *Descendre, dériver.* Cūm stīrpĕ tŭā dēscēndĕrĕ dīxī. *St.* (Adde *Prop.* III, 5, 45).

† **Dēscēnsŭs**, ă, ŭm. *Qu'on a descendu.* Dēscēnsōs nāscēndŏ grădūs rĕdĕūndŏ rĕtēxĭt. *Prud.* (*Apoth* 1011. Apud *Vell.* 2, 24, est *descendens* montem).

Dēscēnsŭs, ūs, *m. Descente.* Trōs Ānchīsĭădē, făcĭlĭs dēscēnsŭs Ăvērnī. *V.*

Dēscīscŏ, ĭs, scīvī, ītŭm, scīscĕrĕ, *n. S'éloigne[r] de.* Tūtēmĕt ā nōbīs... dēscīscĕrĕ quærēs. *Lr.* ([...] 104). Dēscīvērĕ făvīs (apes). *Cl. Voy.* Discedo.

Dēscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire, tracer.* Ī[n] vĭrĭdī nūpēr quæ cōrtĭcĕ făgī Cārmĭnă dēscrīpsī. *V.* Cœlīquĕ mĕātŭs Dēscrībēnt rădĭō. *Id.* Nōn pŏtŭī pīctōr rēctĭŭs dēscrībĕre ējŭs fōrmăm. *Pl.* (*As.* II, 3[...] 22). SYN. Scrībŏ, ēxārŏ, īnscūlpŏ, dēpīngŏ. || *Décrire.* Aūt plŭvĭŭs dēscrībĭtŭr ārcŭs. *H.* SYN. Dēpīngŏ, pīngŏ, ădūmbrŏ, ēffīngŏ. || *Désigner, noter en mauv. part.* Sī quĭs ĕrăt dīgnŭs dēscrībī. *H.* Hō[c] ārgūmēntō dēscrībī sē sēntĭăt. *Ph.* SYN. Dēsīgnŏ, nŏtŏ. *Voy.* Noto.

Dēscrīptĭŏ, ōnĭs, *f. Description.* Jām Sălŏmōnĭăc[a] sĭlĕăt dēscrīptĭŏ tēmplī. *Corip.* (*Just.* IV, 283. E[t] *Avien. Or. mar.* 36).

Dēscrīptŭs, ă, ŭm. *Tracé.* Dēscrīptī cōrtĭcĕ vērsŭs *Calp.* (1, 25). || *Au fig. Prescrit.* Dēscrīptās sērvār[e] vĭcēs, ŏpĕrūmquĕ cŏlōrēs. *H.*

Dēsĕcŏ, ās, ŭī, ctŭm, ārĕ *Couper* Bīnōs ŭt s[...] quĭs dēsĕcĕt ārcŭs. *Germ.* (*Arat.* 451) Nī pătrĭūm crīnĕm dēsĕcŭīssĕt ămŏr. *O.*

Dēsĕcrŏ, ās, ārĕ. *Consacrer.* Quērcŭs ĕrăt, Trĭvĭæ quām dēsĕcrāvĕrăt īpsĕ. *St.* (*Th.* IX, 586. Ali[as] scrib. *Desacro*; sed *Consecro, Obsecro*).

Dēsēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Deseco *Coupé.* Gōrgŏnă dēsēctō vērtēntēm lūmĭnă cōllō. *V.* Dēsēctăm tĭmŭĭt rĕpărātīs ānguĭbŭs Hȳdrăm. *L.* SYN. Sēctŭs. rĕcīsŭs, ābscīsŭs, cæsŭs, āmpŭtātŭs, trūncātŭs.

Dēsĕrŏ, ĭs, ŭī, rtŭm, ĕrĕrĕ. *Quitter, s'éloigner de.* Dēsĕrĭt Hēspĕrĭam, ēt cœlī cōnvērsă pĕr aūrās. *V.* Dŏmĭnūm dēsĕrŭīstĭs, ĕquī. *O.* Vīrtūtĭsquĕ vĭăm dēsĕrĭt ārdŭæ. *H.* SYN. Līnquŏ, rĕlīnquŏ, fŭgĭŏ, dīscēdŏ (ab). *Voy.* Relinquo. || *Délaisser, trahir.* Ēxcūsă, nĕc ămīcī dēsĕrĕ caūsăm. *O.* Thălămōs nē dēsĕrĕ pāctōs. *V.* SYN. Dēstĭtŭŏ, līnquŏ, rĕlīnquŏ, prōdŏ, dēscīscŏ (ab), dēflēctŏ, dīscēdŏ, dēfĭcĭŏ. *Voy.* Prodo. || *Abandonner un projet, un ouvrage, etc.* Dēsĕrĭt īncēptum, ătque īmmānī cōncĭtŭs īrā. *V.* SYN. Līnquŏ, ŏmīttŏ, dīmīttŏ, nēglĭgŏ, prætĕrmīttŏ, ăbjĭcĭŏ.

Dēsĕrpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Descendre (en parl. d'une chose).* Dēsĕrpītquĕ gĕnīs lānūgŏ. *St.*

Dēsērtă, ōrŭm, *n. pl. Désert, solitude.* Īpse īgnōtŭs, ĕgēns, Lĭbȳæ dēsērtă pĕrāgrŏ. *V.* Sēd mē Pārnāssī dēsērtă pĕr ārdŭă dūlcĭs Răptăt ămŏr. *Id.* SYN. Ăvĭă, rĕcēssŭs, sōlĭtūdŏ. EP. Āvĭă, sōlă, vāstă, ĭnăccēssă, īmpērvĭă, hōrrĭdă, rĕmōtă, sēcrētă, tăcĭtă, sĭlēntĭă, sīccă, īncūltă. PPH. Dēsērtă tēllŭs. tērra,

ōră, rĕgĭŏ, lŏcă, līttŏră. Mōntēs, lŏcī ĭnăccēssī. Dēsērtæ sīlvæ. Sōlă nĕmŏră. Īgnōtæ lătĕbræ. Lŏcă sōlă, dēsērtă, ĭnhŏspĭtă. Rūs văcŭŭm. VERS. Sīc ĕgŏ sēcrētīs pōssīm bĕnĕ vīvĕrĕ sīlvīs, Quā nūlla hūmānō sīt vĭă trītă pĕdĕ! *Tib.* Āvĭă cūrsū Dūm sĕquŏr, ēt nōta ēxcēdō rĕgĭōnĕ vĭārūm. *V.* Vĭdĕt Ænēās īn vāllĕ rĕdūctā Sēcrētūm nĕmŭs, ēt vīrgūltă sŏnāntĭă sīlvīs. *Id.* || † *Qqf. Au sing.* Quīnque īn dēsērtō pānēs jŭbĕt, ōt dŭŏ pīscēs. *Prud.* (*Apoth.* 710).

Dēsērtŏr, ōrĭs, *m. Déserteur.* Dēsērtōrem Ăsĭæ. *V.* Sŏcĭī dēsērtŏr ămōrĭs. *O.* SYN. Trānsfŭgă, prōdĭtŏr.

Dēsērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Desero. *Abandonné.* Quīd prīmūm dēsērtă quĕrăr? *V.* || *Désert.* Vĕlūtī dēsērtă rĭgēntĕ Æquŏră nātūrā cēssānt. *L.* Găbĭīs dēsērtĭŏr ātquĕ Fĭdēnīs Vīcŭs. *H.* SYN. Sōlŭs, sēcrētŭs, āvĭŭs. *Voy.* Dissitus. || *Qui recherche la solitude.* Dēsērtās āllŏquŏr ālcyŏnās. *Pp.* (I, 17, 2). SYN. Sōlŭs.

Dēsērvĭŏ, īs, īrĕ, *n. Servir, être esclave ou serviteur de.* Pēr lōngōs tĭbī quī dēsērvĭăt ānnōs. *O.* Dēsērvītĕ Dĕō. *P. Nol.* (8, 19). || *Desservir.* Săcrīs Dēsērvīrĕ lŏcīs. *Corip.* (*Just.* III, 216). *Voy.* Servio. || *Au fig. Être l'esclave de.* Nōs, vīlīs tūrbă, cădūcīs Dēsērvīrĕ bŏnīs. *St.*

Dēsēs, ĭdĭs. *Oisif, paresseux.* Quā dēsĭdĭs ātrĭă Sōmnī. *St.* Nātūrā dēsĭdĕ tōrpĕt Ōrbĭs. *L.* Dēsēs ĕt īmpătĭēns nĭmĭs hæc ōbscūră pŭtābĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 998). SYN. Pĭgĕr, ĭnērs, sēgnĭs, dēsĭdĭōsŭs. *Voy.* Piger. || *Qqf. n.* Tāntūm nē mălĕ dēsĭdī Suēscānt ōră sĭlēntĭō. *T. Maur.* (*Præf.* 57).

Dēsīccŏ, ās, ārĕ. *Mettre à sec, dessécher.* Vāsă nōlo aūfĕrānt; Dēsīccārī lŭbĕt. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 30). Aūt rŏgŭs ēxĭgŭās dēsīccĕt fōrtĭŏr ūndās. *Sedul.* (I, 246).

Dēsĭdĕŏ, ēs, ēdī, ĭdĕrĕ, *n. Rester, tarder, être oisif.* Dēsĭdĕt, ātque ălĭquā sēmpĕr īn aūrĕ sŏnăt. *M.* (III, 63, 8). Ĭbī dēsĭdērĕ, nĕquĕ rĕdīrĕ fīlĭūm. *Pl.* (*Bacc.* II, 3, 4). Frūstra ŭbĭ tōtūm dēsēdī dĭēm. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 2). *Voy.* Moror, Otior. || *S'affaisser. Voy.* Desido.

Dēsīdĕrātŭs, ă, ŭm. *Désiré; regretté.* Dēsīdĕrātōque ācquĭēscĭmūs lēctō. *Cat.* (31, 10). Dēsīdĕrātūs gĕntĭbŭs. *Fort.* (VIII, 4, 29).

Dēsīdĕrĭūm, ĭī, *n. Désir.* Aūt ălĭæ cūjūs dēsīdĕrĭum īnsĭdĕāt rē. *Lr.* (III, 933). *Voy.* Cupido, Votum. || *Regret.* Rōmă dŏmŭsquĕ sŭbĭt, dēsīdĕrĭūmquĕ lŏcōrūm. *O.* Quĭs dēsīdĕrĭō sīt pŭdŏr aūt mŏdŭs Tām cārī căpĭtĭs? *H.* Sīc, dēsīdĕrĭīs īctă fĭdēlĭbŭs, Quærit pātrĭă Cæsărēm. *Id.* EP. Īngēns, māgnūm, vĕhĕmēns, lōngūm; vānūm, ĭnānĕ; mœstūm, trīstĕ. || *Qqf. Personne chérie.* Cūm dēsīdĕrĭō mĕō nĭtēntī Cārūm nēscĭŏ quīd lŭbĕt jŏcārī. *Cat.* (2, 5).

Dēsīdĕrŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Désirer.* Tū, quĭd ĕgo ēt pŏpŭlŭs mēcūm dēsīdĕrĕt, aūdī. *H.* Dēsīdĕrāntēm quŏd sătĭs ēst. *Id.* Scīrĕ mĕōs sī quĭs cāsūs dēsīdĕrĕt ŏmnēs. *O.* Lĕgĕrĕ sī dēsīdĕrās. *Ph.* SYN. Cŭpĭŏ, ōptŏ, vŏlŏ, etc. *Voy.* Cupio. || *Regretter.* Nēc pātrĭăm măgĭs īllĕ sŭăm dēsīdĕrăt. *O.* SYN. Rĕquīrŏ. VERS. Āmīssōs sūspīrăt ămōrēs. *V.* Īpsa hæc ărbūstă vŏcābānt (te). Āmīssōs lōngō sŏcĭōs sērmōnĕ rĕquīrūnt. *Id.*

Au pass. Dēsīdĕrŏr. *Être désiré, être absent, manquer.* Sēxtīlēm tōtūm mēndāx dēsīdĕrŏr. *H.* SYN. Ābsūm, dēsūm.

Dēsĭdĭă, æ, *f. Longue séance, long repos.* Ēt lōngā făcĭēm quærĕrĕ dēsĭdĭā. *Pp.* (I, 15, 6 : scil. diu ad speculum sedendo). || *Ordint. Paresse, oisiveté.* Dēsĭdĭæ cōrdī; jŭvăt īndūlgērĕ chŏrēīs. *V.* Dēsĭdĭām pŭĕr īllĕ sĕquī sŏlĕt. *O.* Vītānda ēst, īmprŏbă Sīrēn, Dēsĭdĭă. *H.* Blāndōquĕ vĕnēnō Dēsĭdĭæ vīrtūs paūlātim ēvīctă sĕnēscĭt. *St.* SYN. Pĭgrĭtĭă, ĭnērtĭă, sēgnĭtĭēs, vĕtērnŭs, etc. *Voy.* Pigritia.

? Dēsĭdĭābŭlūm, ī, *n. Lieu de réunion pour les oisifs.* Tŭă flāgĭtĭa, aūt dāmna, aūt dēsĭdĭābŭlă. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 9. Sed *Non.* 2, 54, legit *despoliabula*).

Dēsĭdĭēs, ēī, *f. Comme* Desidia. Quīd lūxūs dēsĭdĭēsquĕ? *Lr.* (V, 49). *Voy.* Desidia.

Dēsĭdĭōsē, *adv. Sans rien faire.* Dēsĭdĭōse ăgĕre ætātēm, lūstrīsquĕ pĕrīrĕ. *Lr.* (IV, 1129).

Dēsĭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Oisif, paresseux.* Īn prōmptū caūsa ēst : dēsĭdĭōsŭs ĕrăt. *O.* Nēc jām dēgūstăt ămārūm Dēsĭdĭōsă thȳmūm. *L.* SYN. Dēsēs.

Dēsīdŏ, ĭs, ēdī, īdĕrĕ, *n. S'affaisser, s'enfoncer.* Cūr vădă dēsīdānt, ēt rīpă cŏērcĕăt ūndās. *St.* Sūbdūcta ād mānēs īmōs dēsīdĭmŭs ūndā. *V.* Ād sūmmōs rēplētă fŏrōs, dēsēdĭt īn ūndās. *L.* Quālĭs īn īmmēnsō dēsēdĕrĭt āĕrĕ tēllūs. *Tib.* (IV, 1, 19). SYN Rĕsīdŏ, dēscēndŏ, sūbdūcŏr.

Dēsīgnātŏr, ōrĭs, *m. Maître des cérémonies, sorte de commissaire.* || *Celui qui assignait les places au théâtre.* Neū dēsīgnātŏr prætĕr ōs ŏbāmbŭlĕt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 19. *Ulpian.* 4 : « *Designatores*, quos Græci βραβευτάς appellant, artem ludicram non facere Celsus probat, quia ministerium, non artem exerceant. ») || *Commissaire pour les pompes funèbres.* Dēsīgnātōrēm dĕcŏrăt līctōrĭbŭs ātrīs. *H.* (Reperitur et *Dissignator* seu *Disignator*, quæ scriptura sequioris ætatis. Cf. *Bentl.* ad *Hor. Od.* I, 35, 38.)

Dēsīgnātŭs, ă, ŭm. *Marqué, désigné.* Nē dēsīgnātī rōstrūm prætōrī' pĕdēsquĕ Spēctēs. *Lucil.* (ap. *Non.* 6, 41). Grātĭă dēsīgnāta ŏlĕō, săpĭēntĭă vīnō. *Alcim.* (III, 431. Adde *Anthol.* I, p. 229).

Dēsīgnŏ, ās, ārĕ. *Faire une marque, marquer, tracer.* Āc mĕdĭām dēsīgnăt vūlnĕrĕ frōntēm. *St.* (*Theb.* VI, 782). Īngēntī dēsīgnăt nūbĭlă gȳrō. *Id.* *Voy.* Signo, Noto. || — ărātrō. *Tracer un sillon pour marquer l'enceinte d'une ville.* Ūrbēm dēsīgnăt ărātrō. *V.* *Voy.* Fossa. || *Désigner, montrer.* Dēsīgnăt dĭgĭtō vātēm. *O.* Sōrs quŏquĕ nēscĭŏ quēm fātō dēsīgnăt ĭnīquō. *Id.* SYN. Sīgnŏ, ōstēndŏ, mōnstrŏ, īndĭcŏ, dēstĭnŏ. || *Représenter.* Mæŏnĭs ēlūsā dēsīgnăt īmāgĭnĕ taūrī Eūrōpăm. *O.* SYN. Dēscrībŏ, ēffīngŏ. || ? *Oter le cachet; au fig. Découvrir, dévoiler.* Quīd nōn ēbrĭĕtās dēsīgnăt? *H.* (Eo sensu *Designo* ac *Resigno* idem mihi valere videntur : ut *Detego* et *Retego*, etc.). SYN. Ăpĕrĭŏ, dētĕgŏ. || † *arch. Faire une chose toute nouvelle, ordint. en mauv. part.* Īllă, quæ āntehāc făctă sūnt, ŏmīttŏ : mŏdŏ quīd dēsīgnāvĭt? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 6. De quo *Donat.*, et *Non.* 2, 210). Quæ dēsīgnāta ēt făctă sīnt nēquĭtĭā. *Pl* (*Most.* II, 2, 66. Ceterum reperitur et *Dissigno*; sed vid. notata in *Designator*).

Dēsĭlĭŏ, ĭs, ŭī (*et peut-être* ĭī), ūltūm, ĭlīrĕ, *n. Sauter d'en haut, descendre précipitamment.* Cūrrū frĕmĕbūndŭs āb āltō Dēsĭlĭt. *O.* Dēsĭlŭīt Tūrnūs bĭjŭgīs. *V.* Æthĕrĕ dēsĭlŭīt Jūnō. *V. Fl.* SYN. Ēxsĭlĭŏ, dēscēndŏ, præcĭpĭtŏ, rŭŏ. PPH. Săltū rŭŏ, præcĭpĭtŏ. Săltū mē dō, mīttŏ, jăcĭŏ. VERS. Cōrpŏră săltū Ād tērrām mīsērĕ. *V.* Sēsēque īpsĕ pĕr īgnĕm Præcĭpĭtī īnjēcĭt săltū. Præcēps săltū sēse ōmnĭbŭs ārmīs Īn flŭvĭūm dĕdĭt. Ēt sē jăctū dĕdĭt æquŏr īn āltūm Brĕvĭbŭs sē crēdĕrĕ săltū. Præcēps sē cōrpŏre ăd ūndās Mīsĭt. *Id.* Sĕquĕ tŏrīs mĭsĕrō lūctāmĭnĕ trūncī Dēvŏlvūnt. *V. Fl.* *Voy.* Præcipito. || *Tomber.* Fūlmĭnăque æthĕrĭā dēsĭlŭīssĕ dŏmō *Pp.* (II, 16, 50). Ēx āltō dēsĭlĭēntĭs ăquæ. *O.* Ātque aūrī quĕrĭtūr dēsĭlŭīssĕ cădūm. *Avian.* (*Fab.* 25, 6). *Voy.* Cado. || *Au fig.* Nēc dēsĭlĭēs īmĭtātŏr īn ārctūm. *H.*

Dēsĭnēns, tĭs. *Qui finit.* || *Syllabe finale.* Hānc ŭt āntĕ dēsĭnēntēm sūbsĕquātūr cōnsŏnāns. *T. Maur.* (*Syll.* 664). SYN. Ūltĭmă.

Dēsĭnŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, *et sync.* ī, sĭtūm, ĭnĕrĕ, *n. Cesser.* Pērgīsnĕ? Jām dēsĭnŏ. *Ter.* (*Ad* V, 3, 67).

Dēsĭnĕ mēquĕ tŭīs īncēndĕrĕ tēquĕ quĕrēlīs. *V.* Dēsĭĕrānt īmbrēs. *O.* Dēsīstī, mōrtālĭăque ōrā quĭērūnt. *Id.* (Sic et *Juv.* 8, 164). Aūt quūm dēsīssēt Ăgāvē. *L.* SYN. Cēssŏ, dēsīstŏ, ābsīstŏ, ābstĭnĕŏ. PHR. Hīc fīnīs fāndī. *V.* Quæ fīnīs stāndī? Fīnēm dĕdĭt ōrĕ lŏquēndī. Ēt jām fīnīs ĕrăt. Nūnc bēllī fīnīs ĕt ævī Hīs dăbĭtūr tērrīs. *Id.* Lūsūs hăbēt fīnēm. *O.* Quēm tămĕn īnvĕnĭēt tām lōngă pŏtēntĭă fīnēm? *L.* || *Act.* Tītānĭă dēsĭnĕ bēllă. *Sil.* Dēsĭnĕ Mænălĭōs mēcūm, mĕă tībĭă, vērsūs. *V.* SYN. Mīttŏ, ŏmīttŏ, aūfĕrŏ, sīstŏ, cŏhĭbĕŏ, āmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, cŏērcĕŏ. || *Avec le gén.* (*comme en grec* παύομαι). Dēsĭnĕ mōllĭūm Tāndēm quĕrēlārūm. *H.* Ēt cōnsūl nōn dēsĭnĭt īræ. *Sil.* || *Le régime à l'abl., avec ou sans la prép.* A. Jām tōrtōr ăb ūncō Dēsĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 11, 64). || — (in aliquid). *Se terminer en.* Dēsĭnăt īn pīscēm mŭlĭēr fōrmōsă sŭpērnē. *H.* (Adde *Ov. Met.* IV, 726). Dēsĭnĭt īn lăcrĭmās. *O.* SYN. Ăbĕŏ.

Au pass. unip. Dēsĭnĭtūr. *On cesse.* Tūnc bĕnĕ dēsĭnĭtūr. *O.* Nūnquām... dēsĭtum ēst ēsse ēt bĭbī. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 42).

Dēsĭpĭēntĭă, æ, *f. Folie.* Dēsĭpĭēntĭă fĭt, quā vīs ănĭmi ătque ănĭmāī Cōntūrbātūr. *Lr.* (III, 500).

Dēsĭpĭŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Être fou.* Dēsĭpĭt, ēxtēntāt nērvōs, tōrquētūr, ănhēlăt. *Lr.* (III, 489. Adde *Pl. Epid.* I, 2, 35). Dūlce ēst dēsĭpĕre īn lŏcō. *H. Voy.* Insanio.

Dēsīstŏ, ĭs, dēstĭtī, stĭtŭm, sīstĕrĕ, *n. S'arrêter.* Īn prīmō dēstĭtĭt ōrĕ sŏnŭs. *O.* Tāndēm dēsīstēns. *Alcim.* (IV, 77, de fluvio). SYN. Cēssŏ, dēfĭcĭŏ. || *Cesser de.* Dēsīstĕ mănūm cōmmīttĕrĕ Teūcrīs. *V.* Vēnæ dēsīstūnt pōssĕ mŏvērī. *O. Voy.* Desino. || *Se désister de.* Mēne īncēptō dēsīstĕrĕ vīctăm? *V.* Tēmpūs dēsīstĕrĕ pūgnæ. *Id.* SYN. Ābsīstŏ, rĕcēdŏ, rĕlīnquŏ, dēsĕrŏ. || *Manquer à.* Haūd ūnquām jūstō mĕă cūră lăbōrī Dēstĭtĭt. *St. Voy.* Desum. || *Qqf. S'éloigner de qqn.* Ābs te īrātŭs dēstĭtĭt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 27). *Voy.* Discedo.

Dēsōlātŭs, ă, ŭm. *Rendu seul, dépeuplé, ravagé.* Dēsōlātă sŏrŏr. *St.* Dēsōlātă dŏmōrŭm Tēctă vĭdēs. *Id.* Ēt dēsōlātās ăgĕre āltă sĭlēntĭă tērrās. *O.* Dīsjēctīquĕ dŭcēs dēsōlātīquĕ mănīplī. *V.* SYN. Dēsērtŭs, sōlŭs, vāstātŭs, vāstŭs.

Dēsōlŏ, ās, ārĕ. *Dépeupler, ravager.* Vīdĭmŭs, īngēntēs ēt dēsōlāvĭmŭs ăgrōs. *V.* Dīlēctās cuī dēsōlāvĭmŭs ūrbēs. *St.* SYN. Vāstŏ, pŏpŭlŏr. *Voy.* Vasto.

† Dēspēctĭŏ. *Voy.* Dispectio.

Dēspēctŏ, ās, ārĕ. *Regarder d'en haut, dominer.* Ādvērsās dēspēctāt dēsŭpĕr ārcēs. *V.* Ēt quōs dēspēctānt mœnĭa Ăbēllæ. *Id.* Ēx āltō... Dēspēctāt tērrās. *O.* Pălāntēsque hŏmĭnēs... Dēspēctārĕ prŏcŭl. *Id. Voy* Despicio. || *Mépriser. Voy.* Contemno.

Dēspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Despicio. *Méprisé* Dēspēctŭs tĭbĭ sūm, nēc quĭ sīm quærĭs, Ălēxī. *V.* Dēspēctŭs tædæ rēgnīs se īmpŏnĭt Ĭarbās. *Sil. Voy.* Contemptus.

Dēspēctŭs, ūs, *m. Vue* (*d'un lieu élevé*). Quā lōngē pĕlăgō dēspēctŭs ăpērtō. *St.* Lābēntĭă sŭbtĕr Flūmĭnă dēspēctū jām cālīgāntĕ tŭētūr. *Aus.* (*Mos.* 333). || *Mépris. Voy.* Contemptus.

Dēspērāndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit désespérer.* Dēspērāndă tĭbī sālvā cōncōrdĭă sŏcrū. *J.* (6, 231).

Dēspērāns, tĭs. *Qui désespère.* Rēspĭcĭt ābjēctās dēspērāns Phædră tăbēllās. *Aus.* (*Idyl.* 6, 32). *Voy.* Exspes.

Dēspērātĭŏ, ōnĭs, *f. Désespoir.* Nē dēspērātĭŏ sōlūm Ārrĭpĕrēt. *Victor* (*Gen.* II, 223). Pēnētrālĕ mēntĭs dīră dēspērātĭŏ Pēccāmĭnum ōb mōlēm quătĭt. *P. Nol.* (36, 17). PPH. Spēs ābjēctă. Mēns frāctă, ēxspēs. *Voy.* Despero. || *Avec le gén.* Ōscŭlă dēlēctēnt, ēt dēspērātĭŏ bārbæ. *J.* (6 368).

Dēspērātŭs, ă, ŭm. *Désespéré, dont on désespère ou désespérait.* Jām dēspērātō pērfūndĭs flūmĭnĕ Nōlăm. *P. Nol.* (28, 746). Quā sæpĕ grăvātōs Dēspērātă jŭvānt. *Arat.* (I, 248).

Dēspērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser beaucoup.* Nē Cŏrȳdōnĭs ŏpēs dēspērnăt Ălēxĭs. *Col.* (X, 298. Apud *Fest.* est *Despretus*). *Voy.* Contemno.

Dēspērŏ, ās, ārĕ, *n. et a. Désespérer.* Ēt quæ dēspērăt trāctātă nĭtēscĕrĕ pōssĕ, rĕlīnquĭt. *H.* Prōxĭmŭs huīc grădŭs ēst, bĕnĕ dēspērārĕ sălūtĕm. *O.* Quō pōssĕ frŭī dēspērăt. *Id.* Gēntēsquĕ cŏēgĭt Dēspērārĕ dĭēm. *L.* Dēspērābāntūr prōmīssī prœlĭă Mārtĭs. *M.* (*Spect.* 22, 3). SYN. Dīffīdŏ. PPH. Nōn jām *ou* Nōn āmplĭŭs spērŏ. Spēm pōnŏ, dēpōnŏ, ābjĭcĭŏ, pērdŏ. Mē spēs dēstĭtŭĭt, dēsĕrĭt. Spē dēcĭdŏ, ēxcĭdŏ, dēstĭtŭŏr. Spēs cădĭt. Nūllă mĭhĭ spēs sŭpĕr, sŭpērēst, rēstăt, rĕlīnquĭtŭr, dătŭr. Spēs ōmnĭs ăbĭĭt, ădēmpta ēst. Ănĭmŭm dēspōndĕŏ, dēpōnŏ. Mēntēs dēmīttĕrĕ. Ănĭmō cădŏ, dēfĭcĭŏ. VERS. Spēs māgnō frāctă tĭmōrĕ cădĭt. *O.* Quāndo ūltĭmă cērnūnt. *V.* Ūnă sălūs vīctīs, nūllăm spērārĕ sălūtĕm. Sī nūllăm nōstrīs ūltrā spēm pōnĭs ĭn ānnīs. Sīn ābsūmptă sălūs... nēc spēs jām rēstăt Ĭūlī. Nēc mĭhĭ jām pătrĭam āntīquām spēs ūllă vĭdēndī. *Id.* Cōnsŭlĭte āngūstīs ēxtrēmo īn tēmpŏrĕ rēbŭs. *L.* Caūsā spērārĕ vĕtāntĕ. Pōscĭt spē prœlĭă nūllā. Spē pŏsĭtā. *Id.* Spēm prōjēcīssĕ sălūtĭs. *Sil.*

† Dēspĭcābĭlĭs, ĕ. *Méprisable.* Ēgŏ cōrde ĕt ōrĕ jūrĕ dēspĭcābĭlĭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 50).

Dēspĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a méprisé.* || *Pass. Méprisé.* Vīr me hăbēt pēssŭmīs dēspĭcātām mŏdīs. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 19. Adde *Ter. Eun.* II, 3, 92).

Dēspĭcātŭs, ūs, *m. Mépris.* Quāndŏ tū mē bĕnĕ mĕrēntēm tĭbi hăbēs dēspĭcātŭī. *Pl.* (*Men.* IV, 3, 19. Cf. *Diom.* 295). *Voy.* Contemptus.

Dēspĭcĭēndŭs, ă, ŭm. *Méprisable.* Tūnc ĕtĭām pĕcŏrī dēspĭcĭēndŭs ĕrăm. *V. Voy.* Contemnendus.

Dēspĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Regarder d'en haut.* Dēspĭcĕre īn vāllēs īmūmque Ăchĕrōntă vĭdētŭr. *O.* Dēxpēxĭt ăb æthĕrĕ tērrās. *Id.* Dēspĭcĕre ūndĕ quĕās ălĭōs. *Lr.* (II, 9). SYN. Dēspēctŏ. || *Mépriser.* Ēt rēgūm māgnæ dēspĭcĭāntŭr ŏpēs. *Tib.* (I, 8, 34). Prōptĕr ămāră sĕnēctæ Pōndĕră dēspĭcĭtŭr. *O.* SYN. Cōntēmnŏ, spērnŏ, āspērnŏr, etc. *Voy.* Contemno.

† Dēspĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait peu de cas de.* Sĭbĭ prōspĭca ăc dēspĭcă. *Næv.* (apud *Non.* 2, 667).

? Dēspŏlĭābŭlŭm, ī, *n. Vol, escroquerie. Voy.* Desidiabulum.

† Dēspŏlĭātŏr, ōrĭs, *m. Fripon.* Ēlĕgāns, dēspŏlĭātŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 14).

Dēspŏlĭŏ, ās, ārĕ. *Dépouiller.* Dēspŏlĭēs, tāntā cālĭdĭtātĕ răpĭs. *M.* (XI, 51, 2). Nōn sīc prātă nŏvō vērĕ dĕcēntĭă Æstātĭs călĭdæ dēspŏlĭăt văpŏr. *Sen.* (*Hip.* 764). Quæ dĭgĭtōs dēspŏlĭăt suōs. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 57, detracto annulo). *Voy.* Spolio.

† Dēspŏlĭŏr, ārĭs, ārī, *d. arch. Comme le précéd.* Quōs īmpūnĕ dēpŏpŭlātūr, dēspŏlĭātūr, dēdĕcŭs. *Afran.* (apud *Non.* 7, 100. Vulgo, *et despoliatur*, claudicante versu. Ceterum cf. *Exspolior*).

Dēspōndĕŏ, ēs, dī, sŭm, dērĕ. *Promettre en mariage; faire les accords.* Quūm pătĕr, Īphĭ, tĭbī flāvām dēspōndĕt Ĭānthēn. *O.* Plăcŭĭt, dēspōndi; hīc nūptĭīs dīctŭ' st dĭēs. *Ter.* (*And.* I, 1, 75). Eām tū dēspōndīsti, ŏpīnŏr, mĕo ăvūnclo. Ōmnēm rēm tĕnēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 52). SYN. Spōndĕŏ. *Voy.* Conjugium. || *En gén. Promettre.* Hānc ĭgĭtūr dōtēm vīrgō dēspōndĕrăt hōstī. *Pp.* (III, 19, 23). Quūm sĭbĭ Tārpēĭās vīctōr dēspōndĕrĭt ārcēs. *L.* Mĕrĭtĭs pērjūrĭă pœnīs Dēspōndĕt. *V. Fl. Voy.* Promitto. || — ănĭmŭm. *Perdre courage.* Nīsĭ tu īllī fērs sŭppĕtĭās, jam īlla ănĭmŭm dēspōndēbĭt *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 62).

Voy. Despero. || † Dēspŏpōndī, *ancien parf.* Lēsbŏnĭcūm suām sŏrōrēm dēspŏpōndīssĕ. Hōc mŏdō. *Pl.* (*Trin* III, 1, 2. Sed, ex vulgari usu, *Diom.* 363 : « *Despondeo*, despondi. »)

Dēspōnsă *et* Dēspōnsātă, æ, *f. Fille promise en mariage.* Īpsa īllīc māgnī thălămō dēspōnsă Tŏnāntĭs. *St.* Fīlĭām meām tĭbĭ dēspōnsātam ēsse aūdĭŏ. Nī tū nĕvīs. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 32).

Dēspūmŏ, ās, ārĕ. *Écumer, enlever l'écume.* Ēt fŏlĭīs ūndām dēspūmăt ăhēnī. *V.* (Adde *V. Fl.* VIII, 254). || *Rendre de l'écume.* Dōnĕc sūppŏsĭtās prŏpĭōr dēspūmĕt ĭn hērbās. *L.* Dēspūmăt rŭtĭlās dīvĕs Pāctōlŭs ărēnās. *Cl.* || *Cuver son vin.* Stērtĭmŭs, īndŏmĭtūm quŏd dēspūmārĕ fălērnŭm Sūffĭcĭăt. *Pers.* (3, 3).

Dēspŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Cracher.* Tēr cănĕ, tēr dīctīs dēspŭĕ cārmĭnĭbŭs. *Tib.* (I, 2, 56). Ēxtēmplo īllō tē dūcam, ŭbĭ nōn dēspŭās. *Næv.* (apud *Gell.* 2, 19. An, *te deducam?*) *Voy.* Spuo. || *Act.* Ātque īllās īn vūlnŭs dēspŭăt īpsŭm. *Ser. Sam.* (vs. 685). || *Au fig. Mépriser.* Ācrĕ Dēspŭăt īn mōrēs. *Pers.* (4, 34). Prĕcēsquĕ nōstrās, Ōrāmŭs, căvĕ dēspŭās. *Cat.* (50, 18). *Voy.* Contemno.

Dēsquāmŏ, ās, ārĕ. *Écailler.* Drŏmō, dēsquāmā pīscēs. *Pl.* (*Aulul.* II, 9, 1). || *Au fig.* Rādōr, sūbvēllōr, dēsquāmōr, pūmĭcŏr, ōrnŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 202).

Dēstērtŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Cesser de ronfler, de rêver.* Pōstquām dēstērtŭĭt ēssĕ Mæŏnĭdēs Quīntŭs. *Pers.* (6, 10. Cf. *Prisc.* 903).

† Dēstĭcŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme les souris.* Ēt grīllŭs grīllăt, dēstĭcăt īndĕ sŏrēx. (*Auct. Phil.* 62.)

Dēstīllŏ, ās, ārĕ, *n. Découler, dégoutter.* Dēstīllănt pēr pēctŭs ăquæ. *Cl.* Īllīŭs pūrā dēstīllēnt tēmpŏrā nārdō. *Tib* (II, 2, 7. Adde *Virg. G.* III, 281; *Luc.* IX, 772). Ēlīsā dēstīllănt bălsămă dēxtrā. *Prud.* (*Apoth.* 482. Reperitur fere in libris *Distillo*, solenni varietate). *Voy.* Stillo.

Dēstĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Stimuler, exciter.* Āltā Dēstĭmŭlāns rătĭōne hŏmĭnēs āttēndĕrĕ Chrīstō. *Paul. Nol.* (27, 22). || *Au fig. Voy.* Distimulo.

† Dēstĭnă, æ, *f. arch. Appui, soutien.* (*Lucil.* ap. *Non.* 2, 304.) || *Au fig.* Ēt Thōmās Lĭbȳcæ nūtāntīs dēstĭnă tērræ. *Corip.* (*Just.* I, 18).

Dēstĭnātŭs, ă, ŭm. *Fixé, arrêté, destiné.* Sīc dēstĭnātă dărĕ quūm vēllēt sīngŭlīs. *Ph.* Nēc Pārcæ cădīs tĭbĭ dēstĭnātīs. *H.* Dēstĭnātă Aūlă dīvĭtēm mănēt. *Id.* SYN. Fīxŭs, āssīgnātŭs, dĭcātŭs, āddīctŭs, *qqf.* fātālĭs. || *Acheté.* Aīn' mĭnīs trīgīnta ămīcām dēstĭnātām Phĭlŏlăchī! *Pl.* (*Most.* IV, 2, 58). || *Résolu, persévérant.* Āt tū, Cātūllĕ, dēstĭnātŭs ōbdūrā. *Cat.* (8, 19).

Dēstĭnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fixer, arrêter, choisir.* Cōnfōrmārĕ lŏcūm cŭpĭt īmpĭgĕr : hūnc ĕt ĭn ōrbĕm Dēstĭnăt. (*Culex*, 389.) Ātque ŏcŭlīs plāgæ dēstĭnăt āntĕ lŏcŭm. (*Ov. Nuc.* 168.) SYN. Præfīnĭŏ, præstĭtŭŏ, ēlĭgŏ. || *Préparer, méditer.* Cērtūm dēstĭnăt īctŭm. *Cl.* Prœlĭă dēstĭnăt (hœdus). *H.* SYN. Mōlĭŏr, mĕdĭtŏr, părŏ. || *Se proposer de, se préparer à.* Cōndĭtŏr ēt văcŭōs mūrō cīrcūmdărĕ cōllēs Dēstĭnăt. *O.* Sēdēm fīgĕrĕ Cūmīs Dēstĭnăt. *J.* (3, 3). SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, cōgĭtŏ, părŏ. || *Destiner, désigner, réserver.* Cōmpŏsĭtō rūmpĭt vōcem, ēt mē dēstĭnăt āræ. *V.* Fōrtĭquĕ mărītō Dēstĭnĕt ŭxōrĕm. *H.* Īllŭm cuī dēstĭnŏr ŭxŏr. *O.* SYN. Dēsīgnŏ, āssīgnŏ, dēvŏvĕŏ, āddīcŏ, dĭcŏ, sērvŏ, rĕsērvŏ. || *Donner un prix d'une chose, acheter.* Mĭnīs trīgīntā sĭbĭ pŭēllām dēstĭnăt. *Pl.* (*Rud. prol.* 45. *Id. Most.* III, 1, 113. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 146).

Dēstĭtŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Placer en bas, ou placer d'une manière fixe.* Dēstĭtŭĭt ōmnēs sērvōs ād mēnsam āntĕ sē. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 120). Nāvēm dēstĭtŭi āncŏrīs. *Næv.* (ibid.). Ĭtă duō dēstĭtŭĭt sīgna hīc cūm clāvīs sĕnēx. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 44). *Voy.* Statuo. || *Abandonner.* Ēt frētă dēstĭtŭēnt nūdōs ĭn līttŏrĕ pīscēs. *V.* Tām cĭtŏ mē sōmnōs dēstĭtŭīssĕ quĕrŏr. *O.* Nōn tē dēstĭtŭĭt ănĭmŭs, sēd vīrēs mĕæ. *Ph.* Nē spēs dēstĭtŭăt. *Tib.* (I, 1, 9). SYN. Dēsĕrŏ, rĕlīnquŏ, līnquŏ. *Voy.* Desero. || *Priver, frustrer.* Ēx quō dēstĭtŭĭt dĕōs Mērcēdĕ pāctā Lāŏmĕdōn. *Hor. Voy.* Frustror.

† Dēstĭtūtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui abandonne.* (*Carm Tibullo* adscriptum, in *Anthol.* II, p. 451.)

Dēstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Abandonné.* Nūnc dēstĭtūtŭs, ēt dĭu īncŏlīs cărēns. *Avien.* (*Or. mar.* 465).

Dēstrīctŭs, ă, ŭm, *part. p. Cueilli.* Nōn sīc dēstrīctā mācrēscĭt tūrdŭs ŏlīvā. *Calp.* (3, 48). Ūndĕcĭmūm māla Hēspĕrĭdūm dēstrīctā trĭūmphŭm. (*Anthol.* I, p. 25.) || *Relevé, retroussé.* Cuī tŭnĭcă ăb hŭmĕrīs līntĕō Pēlūsĭō Ērăt dēstrīctă. *Ph.* || — ēnsĭs. *Épée nue.* Dēstrīctŭs ēnsīs cuī sŭpĕr īmpĭă Cērvīcĕ pēndĕt *H.* (Et *Ov. Fast.* II, 99.) || *Effleuré, blessé.* Nōn mĕă sūnt sūmmā lĕvĭtēr dēstrīctă săgīttā Pēctŏră. *O.* || *Au fig.* Dēstrīctŭs mĭnĭmā nēc tămĕn īllĕ nŏta ēst. *O.* (*Trist.* II, 466, de Propertio).

Dēstrīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Tirer en serrant.* || *Cueillir, arracher.* Sūmmās dēstrīnge ēx ārbŏrĕ plāntās. *V.* Rōrĕ mădēntēs Dēstrīngūnt rāmōs. *L.* Ŏlĕās dēstrīngĭtĕ. (*Ov. Nuc.* 135.) SYN. Cārpŏ, vēllŏ. || *Tirer du fourreau.* Quēm cūr dēstrīngĕrĕ cōnĕr (ensem)? *H.* || *Mettre à nu.* Īn vărĭās dēstrīngūnt mēmbră pălæstrās. *Manil.* (III, 626. Sic *Virg. G.* II, 531 : « Corporaque agresti *nudat* prædura palæstra. ») *Voy.* Vagina. || *Enlever en raclant.* Pērgămŭs hās mīsĭt : cūrvō dēstrīngĕrĕ fērrō. *M.* (XIV, 51, de strigili). Mĕdĭōs dēstrīngĕrĕ lēctōs, Mēnsārūmquĕ pĕdēs. *Id.* (XII, 29, 13). SYN. Tĕrŏ, rādŏ, dērādŏ. || *Raser, effleurer, blesser, et au fig. Attaquer, critiquer.* Æquŏră dēstrīngūnt sūmmīs Īsmēnĭdēs ālīs. *O.* Īnscĭŭs ēxstāntī dēstrīnxĭt ărūndĭnĕ pēctŭs. *Id.* Grăvī dēstrīngūnt ălĭōs cōntŭmēlĭā. *Ph.* Tū quī nāsūtē scrīptă dēstrīngīs mĕă. *Id.* Nōn ĕgŏ mōrdācī dēstrīnxī cārmĭnĕ quēmquăm. *O.* SYN. Dēlībŏ, præstrīngŏ, rādŏ, lædŏ, cārpŏ. (Cf. *Distringo*, quod aliud verbum est.)

† Dēstrūctĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut détruire.* Sōlvi īncăpācēm pōssĕ, nēc dēstrūctĭlēm. *Prud.* (*Peri.* 10, 348, de æde).

Dēstrūctŭs, ă, ŭm, *part. p. Renversé.* Dēsērtŭs, ēt dēstrūctŭs, ēt cūnctīs ĕgēns. *Sen.* (*Oct.* 631).

Dēstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Abattre, renverser, détruire.* Ōmnĭă dēstrŭĭtīs, vĭtĭātăquĕ dēntĭbŭs ævī. *O.* Dūm mœnĭă frātĕr Dēstrŭăt. *V.* Sīc lōngĭŭs ævŭm Dēstrŭĭt īngēntēs ănĭmōs. *L.* Nēc vūltū dēstrŭĕ dīctă tŭō. *O.* SYN. Ēvērtŏ, dīrŭŏ, ērŭŏ, pērdŏ, dēlĕŏ. *Voy.* Everto.

Dēsŭbĭtō, *adv. Tout à coup.* Quūm dēsŭbĭtō me ōrăt mŭlĭēr, lăcrŭmānsque ād gĕnŭa ăccĭdĭt. *Enn.* (apud *Non.* 12, 1, qui multa congessit). Vīm cŭpĭdām, tām dēsŭbĭtō quām mēns ăvĕt īpsă. *Lr.* (II, 265. Adde *Pl. Stic.* V, 4, 39. Inter adverbia recenset *Diom.* 401). *Voy.* Subito.

† Dēsūdāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme* Desudo. Īn pălæstram, ŭbĭ dāmnīs dēsūdāscĭtŭr. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 35. Et alio sensu in *Gloss. Placidi* : « *Desudascere*, desudare, i. e. deponere sudores. »)

Dēsūdātŭs, ă, ŭm. *Tombé en sueur, en rosée.* Īllīc ēt grăcĭlī bālsămă sūrcŭlō Dēsūdātă flŭūnt. *Prud.* (*Cath.* 5, 118). || *Pour lequel on a sué.* Dēsūdātīsquĕ rĕmōtūm Jūdĭcĭīs. *Cl.* (Cf. *Gloss. Placidi* : « *Desudatus*, sudore transactus. »)

Dēsūdŏ, ās, ārĕ, *n. Suer de fatigue.* Īllum ĕgŏ

pērpĕtŭīs mĭhĭ dēsūdārĕ cămīnīs Sī jŭbĕăm. *St.* Īn lūsūs ăgĭlēs ăgĭlēmquĕ vĭgōrēm Dēsūdānt. *Manil.* (V, 110). *Voy.* Sudo. || *Act. Distiller, rendre (des gouttes).* Pīnguĭs ŏdōrātūm dēsūdāt tædă lĭquōrēm. *P. Nol.* (28, 253). || *Au fig. Suer (qq. ch.), avoir avec excès.* Cērnĭtĭs ŭt vărĭă dēsūdāns clādĕ rĕātūm Ægȳptŭs. *Alcim.* (V, 223).

Dēsuēscŏ, ĭs, ēvī (*de l'inus.* Desueo), ētūm, ēscĕrĕ, *n. Se déshabituer.* Paūlātim āntīquō pātrūm dēsuēscĭt hŏnōrī. *Sil.* Īllīc nātālī dēsuēscūnt vīvĕrĕ rītū. *Prud.* (*Ham.* 455. Adde *Alcim.* IV, 46). || † *Qqf. Act. Désaccoutumer.* Lēnōnem ædĭbŭs ābstērrŭī; Dēsuēvī nē quo ăd cœnam īrĕt. *Titin.* (apud *Non.* 2, 199). *Voy.* Assuesco.

Dēsuētūdŏ, ĭnĭs, *f. Habitude perdue.* Rĕsĭdēs ēt dēsuētūdĭnĕ tārdī. *O.*

Dēsuētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Desuesco. *Désaccoutumé.* Hīc căpŭt āttōllō, dēsuētăquĕ sīdĕră cērnŏ. *O.* Dēsuētă trĭūmphīs Āgmĭnă. *V.* || *Avec l'acc.* Ŭt fĕră, quæ răbĭēm plăcĭdō dēsuētă măgīstrō. *St.*

Dēsuēvī, *parf. de* Desuesco.

Dēsūlcŏ, ās, ārĕ. *Sillonner.* Æquŏră dēsūlcāt glēbæ dītĭs Cătăbēnŭs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1138).

Dēsūltŏr, ōrĭs, *m. Cavalier qui saute d'un cheval sur un autre.* Nēc nōn īncērtō dēsūltōr sīdĕrĕ dōrsō quādrŭpĕdūm. *Manil.* (V, 85). PHR. Mūtātōr ĕquōrūm. *V. Fl.* Trājĭcĭt āltērnō quī lĕvĕ pōndŭs ĕquō. *Pp.* || *Au fig. Changeant, inconstant.* Nōn sūm dēsūltŏr ămōrĭs. *O.*

† Dēsūltūră, æ, *f. Action de sauter en bas.* Dēsūltūrām nīl mŏrŏr. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 10).

Dēsŭm, deēst, deĕrăt, dēfŭĭt, deēssĕ, *fut.* dēfŏrĕ. *Manquer, être absent.* Nōn lĭquĭdī fōntēs grĕgĭbŭs, nōn grāmĭnă dēsūnt. *V.* Deēst jām tērră fŭgæ. *Id.* Sānctĭŭs hīs ănĭmāl mēntīsquĕ căpācĭŭs āltæ Deĕrăt ădhŭc. *O.* Dēfŭĭt ēt scrīptīs ūltĭmă līmă mĕīs. *Id.* Sīc hōstēs mĭhĭ deēssĕ nŏcĕt. *L.* Nōn vōbīs... Trōjæve ŏpŭlēntĭă deĕrĭt. *V.* Prōmīttītquĕ vĭrīs nūllī sē dēfŏrĕ tēstēm. *Sil.* SYN. Ābsūm, dēfĭcĭŏ. || *Avec le dat. Manquer à.* Haūd mĭhĭ deērŏ. *H.* SYN. Dēfĭcĭŏ, dēstĭtŭŏ. || *Avec l'infin.* Nēc cērnĕrĕ deĕrăt Frūstrā sēmĭnĕcūm quærēntĭă lūmĭnă cœlūm. *Sil.* Nēc... prāvūm nūtrīrĕ fŭrōrēm Deĕrăt. *Id.* Ēt mĭhĭ nōn dēsūnt tūrpēs pēndērĕ cŏrōllæ. *Pp.* (I, 16, 7). SYN. Dēfĭcĭŏ. *Voy. ce mot.* || *C'est à tort que la plupart des éditions attribuent* deēst *à Stace* (*Theb.* VIII, 236, *et* X, 230) : *c'est* deĕrat *qu'on doit lire.*

Dēsūmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Prendre.* Īngĕnĭūm, sĭbĭ quŏd văcŭās dēsūmpsĭt Ăthēnās. *H.* Tālēm mĕrŭī dēsūmĕrĕ pœnăm. *P. Nol.* (27, 241). SYN. Căpĭŏ.

Dēsŭpĕr, *adv. D'en haut, de dessus.* Īnspēctūră dŏmōs, vēntūrăquĕ dēsŭpĕr ūrbī. *V.* Cōmmīxtă grāndĭnĕ nīmbūm Dēsŭpĕr īnfūndām. *Id.* PPH. Ăb āltō. || *Qqf. Au-dessus.* Nūnc dēsŭpĕr Ālpĭs Nūbĭfĕræ cōllēs ātque āĕrĭām Pȳrēnēn Ābrĭpĭmŭr. *L.*

Dēsūrgŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se lever.* Cœnā dēsūrgĭt dŭbĭā. *H. Voy.* Surgo.

Dētēctŭs, ă, ŭm, *part. Découvert.* Căpŭt dētēctŭs hŏnēstūm. *V.* Nūnc quŏquĕ dētēctī rĕfĕrūnt mŏnŭmēntă vĕtūstī Mōrĭs. *O.*

Dētĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕgĕrĕ. *Découvrir (un objet matériel).* Dētēxĭt vēntŭs vīllām. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 3). Lăcĕrōs ārtŭs ēt grāndĭă dētĕgĭt ōssă. *O.* Dētĕgĕ jām fērrūm. *L.* SYN. Rĕtĕgŏ, nūdŏ, ăpĕrĭŏ, ōstēndŏ, etc. *Voy.* Ostendo. || *Au fig. Découvrir, dévoiler.* Ūtquĕ lătēntēm Dētĕgĕrēt cūlpām. *O.* Ēt mŏnĭtū dētĕgĕ fūrtă mĕō. *Id.* Dētĕgĭt īmbēllēs ănĭmōs nīl fōrtĭtĕr aūsă Sēdĭtĭŏ. *L.* SYN. Rĕtĕgŏ, ăpĕrĭŏ, ōstēndŏ, mōnstrŏ, nūdŏ, rĕclūdŏ, pāndŏ, ēffĕrŏ, prōdŏ, dēnūdŏ, pătĕfăcĭŏ, ēxplĭcŏ, īndĭcŏ, mănĭfēstŏ, rĕsĕrŏ, *qqf.* nūntĭŏ, ēnūntĭŏ, ēxsĕrŏ, dēmōnstrŏ, tēstŏr, ārgŭŏ, dēclārŏ, vūlgŏ, dīvūlgŏ, rĕsīgnŏ, rĕvēlŏ, sīgnĭfĭcŏ, ēxprōmŏ, ēxpōnŏ. PPH. Sŭb aūrās fĕrŏ, ēffĕrŏ. Īn ăpērtūm ēffĕrŏ. Făcĭŏ pălām. Īn mĕdĭūm dō, ēffĕrŏ. VERS. Ēt cēlātă dĭu īn mĕdĭūm pēccātă dĕdīssĕ *Lr.* Ātque ōmnĭă fērrĕ sŭb aūrās Sī quă tĕgūnt. *V.* Dēprēndĕrĕ dōctĭs Quŏd lătĕt ārcānā nōn ēnārrābĭlĕ fībrā. *Pers.* Ōccūltōs quī vĕtăt ēssĕ dŏlōs. *Tib.* Quīd fātă părārēnt, Hī fēcērĕ pălām. *L.* Mănĭfēstă prŏpĕrāt sīgnă lætĭtĭæ gĕrēns. *Sen.* Quæ vīsă pōrtēnt, ēffĕr īn mĕdĭūm, mĕtūs. *Id.* Ne ēnūntĭārēm cuīquām, nē făcĕrēm pălăm. *Pl.*

Au pass. Dētĕgŏr. *Être découvert.* Nōs mălĕ dētĕgĭmūr. *O.* SYN. Nūdŏr, prōdŏr, ōstēndŏr, pătēscŏ, āppārĕŏ. *Voy.* Patesco.

Dētērgĕŏ, ēs, sī, sūm, gērĕ. *Essuyer, nettoyer.* Īdĕō quĭă mēnsām, quāndo ĕdŏ, dētērgĕŏ. *Pl.* (*Men.* I, 1, 2). Quŏnĭām dătă cōpĭă, lōngūm Dētērgētĕ sĭtūm fērrō. *Sil.* Rūbrā dētērgēs vūlnĕră māppā. *J.* (5, 27). Ālbŭs ŭt ōbscūrō dētērgēt nūbĭlă cœlō Sæpĕ nŏtŭs. *H.* Mārmŏrĕō dētērsĭt pōllĭcĕ vīrgŏ (lacrimas). *O.* Lūmĭnă dētērsī. *St.* SYN. Ābstērgĕŏ, tērgĕŏ, ēlŭŏ, mūndŏ, pūrgŏ, ābrādŏ. || *Qqf. Frotter légèrement, effleurer.* Ūmbōnem īncērtō dētērsĭt fūtĭlĭs īctū. *Sil.* (V, 298). SYN. Præstrīngŏ, dēlībŏ. || *Au fig. Effacer.* Tūnc dĕcŭīt sēntīrĕ nĕfās, tūnc īrĕ rĕcēntēs Dētērsūm măcŭlās. *Cl.* (*Eutr.* II, 10). *Voy.* Deleo. || *En gén. au fig. Enlever.* Ēt rĕlĭquūm nĭtĭdō dētērsĭt pōllĭcĕ sōmnūm. *Cl.* (*Epith. Pal. et Celer.* 27. Vide not. in v. *Deterreo*). SYN. Dēmŏ, ădĭmŏ.

Dētērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme le précéd.*

Dētĕrĭŏr, ŭs ; ōrĭs, *compar. Pire.* Dētĕrĭōr quī vīsŭs, ĕūm, nē prōdĭgŭs ōbsĭt. *V.* Īmpĕrĭō dētĕrĭōrĭs hĕrī. *Cat.* (68, 114). SYN. Pējŏr, vĭtĭōsĭŏr. || *Lâche, dégénéré.* Nēc vēră vīrtūs, quūm sĕmĕl ōccĭdĭt, Cūrăt rĕpōnī dētĕrĭōrĭbŭs. *H.*

Dētĕrĭŭs, *adv. Pis, plus mal.* Āt tū dētĕrĭŭs pāllēs. *Pers.* (3, 96). || *Moins.* Dētĕrĭŭs nĭhĭlō dŏmĭnæ jūs ēssĕ. *H.* Dŏlĭtūrŭs sī plăcĕānt spē Dētĕrĭŭs nōstrā. *Id.* SYN. Mĭnŭs.

Dētērmĭnŏ, ās, ārĕ. *Déterminer, limiter.* Rĕgĭōnēs, līmĭtēs, cōnfīnĭă Dētērmĭnābŏ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 48). SYN. Tērmĭnŏ, dēfīnĭŏ. || *Fixer, assigner.* Ŭt hīnc tēlī dētērmĭnĕt īctŭs. *Lr.* (VI, 402). || *Accomplir, réaliser.* Ōmnĭă fīxă tŭūs glŏmĕrāns dētērmĭnăt ānnŭs. *Cic.* (*de Cons. suo*, in *Divin.* 1, 12).

Dētĕrŏ, ĭs, trīvī, trītūm, tĕrĕrĕ. *User en frottant.* Dētĕrĕt īnvălĭdōs ēt vĭă lōngă pĕdēs. *Tib.* (I, 9, 16). Hās quōndām nōstrīs mănĭbūs dētrīvĕrăt ūsŭs. *Pp.* (III, 23, 3). SYN. Tĕrŏ, āttĕrŏ, cōntĕrŏ, ābsūmŏ. || *Effacer, retrancher.* Dētĕrĕrēt sĭbĭ mūltă (de scriptore). *H.* Dētĕrĕt ēxĭgŭīs ălĭquĭd. *J.* (3, 24). *Voy.* Deleo, Tollo. || *Au fig. Affaiblir.* Laūdēs ēgrĕgĭī Cæsărĭs ēt tŭās Cūlpā dētĕrĕre īngĕnī. *H.* Vīctŭs ămōrĕ tŭī, præcōnĭă dētĕrŏ. *Aus.* (*Mos.* 390). Quāntūm dētrītum ēst fāmæ ! *Sil.* SYN. Dēprĭmŏ, ēlĕvŏ.

Dētērrĕŏ, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ. *Éloigner par la crainte, détourner.* Ēt strĭctō păvĭdām dētērrŭĭt ēnsĕ. *O.* Cædĭbŭs ēt vīctū fœdō dētērrŭĭt Ōrphēŭs. *H.* Ā tūrpi mĕrĕtrīcĭs ămōrĕ Quūm dētērrērĕt. *Id.* Tămĕn ēst dētērrĭtă nūnquām Quīn flērĕt. *Tib.* (I, 3, 13). Fœdŏ dētērrēs sæcŭlă vīctū. *Cl.* (*Cons. M. Th.* 191. Male vulgo *detergis*). SYN. Āvŏcŏ, rĕvŏcŏ, āvērtŏ.

Dētērrĭmŭs, ă, ŭm. *Très mauvais.* Cŏlŏr dētērrĭmŭs ālbĭs. *V.* Īllum ēssĕ quăm dētērrĭmūm. *Ter.* (*And.* I, 1, 16).

Dētērrĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. Voy.* Deterreo.

Dētērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Detergeo *ou* Detergo. *Nettoyé.* Ēt sōlĭs rădĭīs dētērsă rĕmōvĭt Nūbĭlă. *Cl.* Dētērsā rūbīgĭnĕ. *Sil.* || *Au fig.* Dētērsa ŭt īntŭs ēmĭcĕt prūdēntĭă. *Prud.* (*Cath.* 7, 22).

Dētēstābĭlĭs, ĕ, *et* Dētēstāndŭs, ă, ŭm. *Détestable.*

Exemplum in nōstrō tām dētēstābĭlĕ sexū. *J.* (2, 48). Ădĕōne Œnōtrĭă tēllūs Dētēstāndă fŭĭt? *Sil.* (Et *Sen. Thyest.* 23). SYN. Exsĕcrāndŭs, hōrrēndŭs, săcĕr.

Dētēstātĭō, ōnĭs, *f. Imprécation.* Dīră dētēstātĭō Nūllā ĕxpĭātūr vĭctĭmā. *H. Voy.* Diræ.

Dētēstātŭs, ă, ŭm. *Qui a maudit.* Dētēstātūsquĕ crŭēntŭm Ōffĭcĭŭm. *Juvc.* (IV, 621). SYN. Āvērsātŭs. || *Pass. Détesté, maudit.* Bēllăquĕ mātrĭbŭs Dētēstātă. *H.* SYN. Ăbōmĭnātŭs.

Dētēstŏr, ārĭs, ārī, *d. Attester fortement.* Sūmmūm Jŏvĕm, Dĕōsquĕ dētēstŏr. *Pl.* (*Men.* V, 2, 60). *Voy.* Testor. || *Ordint. Maudire.* Hōstīlīquĕ căpŭt prĕcĕ dētēstātŭr ĕūntĭs. *O.* SYN. Ăbōmĭnŏr, ēxsĕcrŏr. *Voy.* Imprecor.

Dētēxō, ĭs, ŭī, tŭm, ĕrĕ. *Faire un tissu.* Vīmĭnĭbŭs mōllīquĕ părāt dētēxĕrĕ jūncō. *V.* Vūlt pāllĭŭm dētēxĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 138). *Voy.* Texo. || *Au fig.* Hīc nōn pērpĕtŭŭm dētēxēns cōnfĭcĭt ōrbĕm. *Cic.* (*Arat.* 250). || *Exposer, décrire.* Fābēllăm pērmīttĕ mĭhī dētēxĕrĕ paūcīs. *Sulpitia* (*Satir.* vs. 2). Nūnc ĕgŏ te āb sūmmō jām dētēxam ēxōrdĭō. *Vet. Poet.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 27).

Dētēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. Tissu.* Tūnc fīscēllă lĕvī dētēxta ēst vīmĭnĕ jūncī. *Tib.* (II, 3, 17).

Dētĭnĕō, ēs, ĭnŭī, ēntŭm, ĭnērĕ. *Tenir, retenir.* Sēd mē măgnă dĕūm gĕnĭtrīx hīs dētĭnĕt ōrīs. *V.* Cūr ĭtă crēdĭdĕrĭm, nĭsĭ quĭd tē dētĭnĕt, aūdī. *H.* Sæpe ŏcŭlōs ĕtĭām dētĭnŭērĕ tŭōs. *O.* SYN. Tĕnĕō, rĕtĭnĕō, mŏrŏr, dēmŏrŏr, căpĭō.

Dētōndĕō, ēs, dī, sūm, dērĕ. *Tondre, couper ; brouter.* Dūm sălĭcēs hœdī, dūm grāmĭnă văccæ Dētōndēnt. *Nemes.* (1, 6). Prōrās dēspŏlĭāte, ĕt dētōndētĕ gŭbērnă. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 59). *Voy.* Tondeo. || † Dētŏtōndī, *ancien parf.* Dēquĕ tŏtōndĭt ăgrōs lætōs, ātque ŏppĭdă cĕpĭt. *Enn.* (apud *Prisc.* p. 868, ex conjectura *Merulæ* ; nam Codd. exhibent, *Et detotondit*).

Dētŏnō, ās, ŭī, ārĕ, *n. Tonner fortement.* Nūnc ŭbī dētŏnŭīt (Jupiter), trĕpĭdūmque ēxtērrŭĭt ōrbĕm. *O.* (*Trist.* II, 35). Fŭrēntĕm Œbălĭdēn prīmā rĕfŭgĭt, dūm dētŏnăt, īrā. *V. Fl.* (IV, 294. Huc addi potest *Virgilii* locus qui infra). *Voy.* Tono. || *Au fig. Crier, dire ou réciter à haute voix.* Hæc ŭbī dētŏnŭĭt. *Sil.* (XVII, 201). Ĕt Phārsālĭcă bēllă dētŏnābĭs. *St.* (*Silv.* II, 7, 66). Nĕc quŏd dētŏnŭĭt Cămēnă mājŏr. *Sid.* (14, 24). || ? *Cesser de tonner.* Ænēās nūbēm bēllī, dūm dētŏnĕt, ōmnĕm Sūstĭnĕt. *V.* (*Æ.* X, 809. *Serv.* intelligit ; donec deferveat. Alii leg. *detonat*, ut cum priore sensu quadret. Cf. *Desævio*).

Dētōnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Detondeo. Ārbŏrĭbŭs rĕdĕūnt dētōnsæ frīgŏrĕ frōndēs. *O.* Dētōnsīs ĕpăphærĕsĭn căpīllīs. *M.* (VIII, 52, 9). Dētōnsīs āvēcta ēst Cÿnthĭă mānnīs. *Pp.* (IV, 8, 15).

Dētōrquĕō, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Détourner.* Bărbărŭs ĕt nūsquăm lūmĕn dētōrquĕt ăb īllā. *O.* Ārdŭă tōrquēnt Cōrnŭă dētōrquēntquĕ. *V.* Vūlnŭs Sātŭrnĭă Jūnŏ Dētōrsĭt vĕnĭēns. *Id.* SYN. Āvērtō, dēflĕctō. || *Au fig.* Sī te ălĭō prāvŭs dētōrsĕrĭs. *H.*

Dētōrsī, *parf. du précéd.*

Dētōrtŭs, ă, ŭm, *part. p. Détourné.* Græcō fōntĕ cădēnt, pārcē dētōrtă (verba). *H.*

? Dētrāctō. *Voy.* Detrecto.

Dētrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. Oté.* Nĕquĕ dētrāctŭm dē pōndĕrĕ quĭdquăm. *Lr.* (III, 226). Nēc mĭhĭ dētrāctās pŏssīdĕt āltĕr ŏpēs. *O.* SYN. Ădēmptŭs, ăblātŭs, sŭblātŭs.

Dētrăhō, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Oter, enlever.* Dētŭlĕrĭt fāscēs īndĭgnō, dētrăhĕt īdĕm. *H.* Ōbsērvāns nīdō īmplūmēs dētrāxĭt. *V.* Dētrăhăt Āntæŭs dūrō rĕdĭmĭcŭlă cōllō. *O.* Ănĭmīs ērrōrĕm dētrăhĕ nōstrīs. *Id.* SYN. Aūfĕrō, ădĭmō, tōllō, dēmō, ērĭpĭō, sūbdūcō ; spŏlĭō, ēxŭō, nūdō. || *Cueillir, détacher (d'un arbre).* Nōn āltā frōndĕ vĭrēntĕm Īlĭcĕ dētrāxīt vĭrgăm. *O.* || *Qqf. Tirer de haut en bas, entraîner.* Dētrăhĕre in clādēm fātō dāmnātă mărītōs. *L.* Nĕc gēmmĭfĕrās dētrăhĭt aūrēs Lăpĭs ēōā lēctŭs ĭn ūndā. *Sen.* (*H. OEt.* 661). SYN. Trăhō. || — (alicui). *Parler mal de, critiquer.* Nĕque īllī dētrăhĕre aūsĭm. *H. Voy.* Carpo.

Dētrāxĕ, *pour* Detraxisse. (*Pl. Trin.* III, 3, 15.)

Dētrāxī. *parf. de* Detraho.

Dētrēctātŏr, ōrĭs, *m. Qui refuse.* Īpsĕ nēc āffēctāns, nēc dētrēctātŏr hŏnōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 2, 51).

Dētrēctō, ās, ārĕ. *Rejeter, refuser.* Dūctŭs ăb ārmēntō taūrŭs dētrēctāt ărātrŭm. *O.* Dētrēctārĕ fŭrōrĕ Mīlĭtĭām fĭctō. *Id.* Aūt jŭgă dētrēctāns (vacca). *V.* Dētrēctō nōn ĕgŏ vĭnclă pĕdŭm. *Tib.* (I, 6, 38). SYN. Rĕcūsō, dēclīnō, fŭgĭō, rĕfŭgĭō, ābnŭō, rēspŭō, nōlō. || *Critiquer, rabaisser.* Ĭngĕnĭŭm măgnī līvŏr dētrēctāt Hŏmērī. *O.* Dētrēctāt præsēntĭă līvŏr. *Id.* (In his alii leg. *detractat*. Si *Festo* credimus, *Detractare* est *male tractare*). SYN. Dētrăhō, dēprĭmō.

Dētrīmēntŭm, ī, *n. Détriment, perte.* Cērtă sūnt sĭnĕ dētrīmēntō. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 107). Dētrīmēntă, fŭgās sērvōrum, īncēndĭă rīdĕt. *H.* SYN. Dāmnŭm, jāctūră, īncōmmŏdŭm.

Dētrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Detero. *Usé.* Ōmnĭă dētrītō vĭncŭlă fūnĕ cădūnt. *Pp.* (III, 7, 20. Adde *Sen. H. OEt.* 1009). Cătēnā cōllŭm dētrītŭm cānī. *Ph.* SYN. Trītŭs. || *Au fig.* Quāntŭm Dētrītum ēst fāmæ! *Sil.*

Dētrīvī, *parf. de* Detero.

Dētrūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Tirer avec force.* Dētrūdūnt nāvēs scŏpŭlō. *V.* Dētrūdĕrĕ fīnĭbŭs hōstĕm. *Id.* Dētrūdĕrĕ rūrĕ cŏlōnōs. *Cl.* SYN. Dēpēllō, pēllō, āmŏvĕō, āvēllō, rĕvēllō. *Voy.* Pello. || *Faire descendre ou tomber violemment, précipiter.* Sŭpĕrīsquĕ Jŏvĕm dētrūdĕrĕ rēgnīs. *V.* Stÿgĭās dētrūsĭt ĭn ūndās. *Id.* SYN. Dēpēllō, dējĭcĭō, ēxtūrbō. *Voy.* Dejicio. || *Au fig.* Quī quĭdem ăd mēndīcĭtātĕm sē prŏpĕrēnt dētrūdĕrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 3, 21). || *Qqf. Pousser vers.* Dētrūsīstī nōs ăd sĕnĕm pārcīssŭmŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 8). SYN. Cōmpēllō, ĭs.

Dētrūncātŭs, ă, ŭm. *Coupé, mutilé.* Quī cæsŭs grăvĭtĕr, quī dētrūncātŭs ăcērbē. (*Anthol.* I, p. 347.) SYN. Trūncātŭs, trūncŭs. || *Au fig.* Ĕt dētrūncātæ rĕpărēnt dīspēndĭă gēntĭs. *Alcim.* (V, 329).

Dētrūncō, ās, ārĕ. *Couper, trancher.* Dētrūncātquĕ căpŭt, rĕpĕtītăquĕ rōbŏră cædĭt. *O.* Vōtīvŭs ĕt quŭm mēmbră dētrūncāt dŏlŏr. *Prud.* (*Peri.* 10, 1060). *Voy.* Distrunco. || *Absolt. Décapiter.* Prēnsūmquĕ mănū dētrūncăt Ămāstrŭm. *V. Fl. Voy.* Decollo.

? Dētrūstī, *sync. pour* Detrusisti. Quō mē dētrūstī pænĕ ēxtrēmīs sēnsĭbŭs? *Laber.* (ap. *Macr.* 2, 7. Sic *Scalig.* Vulgo *detrusit*).

Dētrūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Detrudo. *Précipité. chassé.* Dētrūsŭm sŭb ĭnānĭă Tārtără cōrpŭs. *O.* Stÿgĭās dētrūsŭs ĭn ōrās. *Id.* Dētrūsŭs tōtā... Ĭtălĭā. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 142).

Dētŭlī, *parf. de* Defero.

Dētŭmĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Dētŭmēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se désenfler.* Dētŭmŭēre ănĭmī mărĭs. *St.* Dētŭmŭērĕ lăcŭs. *Id.* || *Au fig. Cesser d'être fier.* Ĕt trĕcēnta īnsīgnĭă Quĭbŭs tŭmētĭs, mōxquĕ dētŭmēscĭtĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 145).

Dētūrbō, ās, ārĕ. *Renverser, précipiter.* Īn mărĕ præcĭpĭtĕm pūppī dētūrbăt ăb āltā. *V.* Āgmĭnă dētūrbānt glădĭō. *Sil.* Vēntŭs dē tēctō dētūrbāvĭt tēgŭlās. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 5. Adde *Lucr.* V, 402). SYN. Ēxtūrbō, dētrūdō, dējĭcĭō. *Voy.* Dejicio. || *Au fig*

Hæc vĕrēcūndĭām mi ēt virtūtĭs mŏdŭm Dētūrbāvĭt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 59, scil. ignavia).

Dētūrpŏ, ās, ārĕ. *Souiller.* Intōnsōs mūltō dētūrpāt pūlvĕrĕ crīnēs. (*Ciris*, 284.)

Deūcălĭōn, ōnĭs, *m.* (Δευκαλίων). *Deucalion, fils de Prométhée et roi de Thessalie. Un déluge eut lieu sous son règne. D'après la Fable, il y échappa, ainsi que Pyrrha son épouse; et interprétant l'oracle de Thémis, qui leur ordonnait de jeter derrière eux les os de leur grand'mère, ils jetèrent des pierres, qui furent changées les unes en hommes, et les autres en femmes.* Ēt pōst āntīquās Deūcălĭōnĭs ăquās. *Pp.* (II, 32, 54). Deūcălĭōn văcŭūm lăpĭdēs jăctāvĭt ĭn ŏrbĕm; Unde hŏmĭnēs nātī, dūrūm gĕnŭs. *V.* SYN. Prŏmēthīdēs. PPH. Īăpĕtī nĕpōs. Hūmānī gĕnĕrĭs rĕpărātŏr. VERS. Sāxă, Mīssă vĭrī mănĭbŭs, făcĭēm trāxērĕ vĭrōrūm, Ēt dē fēmĭnĕō rĕpărātă ēst fēmĭnă jăctū. *O.* (Cf. *Metam.* I, 318 sq.) Ēx quō Deūcălĭōn, nīmbīs tōllēntĭbŭs æquŏr, Nāvĭgĭō mōntĕm āscēndĭt, sōrtēsquĕ pŏpōscĭt, Paūlātĭmque ănĭmă călŭērūnt mōllĭă sāxă. *J.* (1, 81). Sīc quōndām mērsērāt ūrbēs (Oceanus), Hūmānī gĕnĕrĭs quūm sōlŭs cōnstĭtĭt hērēs Deūcălĭōn, scŏpŭlōque ŏrbēm pŏssēdit ĭn ūnō. *Manil.* (IV, 829). Fābŭlă mēndāx Vīctūrōs lăpĭdēs mūndūm spārsīssĕ pĕr āmplūm Deūcălĭōnă rĕfērt, dūrūm gĕnŭs, ūndĕ rĕsūmptī Dēscēndānt hŏmĭnēs, etc. *Alcim.* (IV, 3 sq.). || *Nom d'un Argonaute.* (*V. Fl.* I, 364.) || *Au plur.* (*Prud. Apoth.* 292.)

Deūcălĭōnēŭs, ă, ūm (Δευκαλιώνειος). *De Deucalion.* Deūcălĭōnēōs fūdīssĕt Āquārĭŭs īmbrēs. *L.* Deūcălĭōnēās ēffūgĭt ĭnōbrūtŭs ūndās. *O.*

Dĕūnx, ūncĭs, *m. Onze douzièmes de la livre de douze onces; les onze douzièmes.* Ūncĭŏlām Prŏcŭlēĭŭs hăbēt, sēd Gīlĭō dĕūncēm. *J.* (1, 40). Pĕrăgānt ăvĭdōs sūdōrĕ dĕūncēs. *Pers.* (5, 150). || *Mesure de capacité.* Pōto ĕgŏ sēxtāntēs; tū pōtās, Cīnnă, dĕūncēs. *M.* (XII, 28).

Dĕūrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Brûler entièrement.* Quīn tōtūm vīrgīs dēvēllās me ātquĕ dĕūrās. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 178).

Dĕŭs, ī; *voc.* Dĕŭs, *m.* (Θεός). *Dieu, l'Être suprême.* Hānc Dĕŭs, ēt lītēm mĕlĭŏr nātūră dĭrēmĭt. *O.* Nīl făcĭmŭs nōn spōntĕ Dĕī. *L.* Dĕŭs ēst quī nōn mūtātŭr ĭn ævō. *Manil.* (I, 530). Prōlēs vēră Dĕī, cūnctīsque āntīquĭŏr ānnĭs. *Cl.* Ūnūm nāmquĕ Dĕūm cōlĭmŭs. *Prud.* (*Psych.* 3). Ōmnĭpŏtēns ætērnĕ Dĕŭs. *Sedul.* (I, 44). SYN. Nūmĕn, Tŏnāns; *Eccl.* Dŏmĭnŭs, Chrīstŭs, Crĕātŏr. EP. Ōmnĭpŏtēns, pŏtēns, sūmmŭs, māgnŭs, ætērnŭs, æquŭs, jūstŭs; bĕnīgnŭs, mītĭs, clēmēns; vīndĕx, ūltŏr, tērrĭbĭlĭs, mĕtŭēndŭs; vĕrēndŭs, vĕnĕrāndŭs. PPH. Sūmmūm, sŭprēmūm nūmĕn. Dĕī nūmĕn. Pătĕr ōmnĭpŏtēns, sŭprēmŭs. Rērūm ārtĭfēx, ŏpĭfēx, părēns, pătĕr, aūctŏr, crĕātŏr, cōndĭtŏr. Mūndī părēns, fābrĭcātŏr, rĕpērtŏr, ārbĭtĕr, cōndĭtŏr. Nātūræ gĕnĭtŏr. Cœlī rēx, mŏdĕrātŏr, rēgnātŏr, rēctŏr. Tērrārūm dŏmĭnŭs. Pŏlī ārtĭfēx, gŭbērnātŏr. Ārbĭtĕr ŏrbĭs. Cœlī tērræquĕ crĕātŏr. Hŏmĭnūm rērūmquĕ rĕpērtŏr, crĕātŏr. Tērrārūm cœlīquĕ sătŏr. Rērum ætērnă pŏtēstās. Cōmmūnĭs cōndĭtŏr ævī. VERS. Cœlum ēt tērrās quī nūmĭnĕ tōrquĕt. *V.* Quī mărĕ, quī tērrās, quī cœlūm nūmĭnĕ cōmplĕt. Tōrquĕt quī sīdĕră mūndī. Rērūm cuī sūmmă pŏtēstās. *Id.* Quī nūtū cōncŭtĭt ŏrbēm. *O.* Quī fĕră tērrĭbĭlī jăcŭlātŭr fūlmĭnă dēxtrā. *Id.* Ēt quī nōn spătĭīs tērræ, nōn æquŏrĭs ūndā, Nēc căpĭtŭr cœlō. *Cl.* Īllĕ pătĕr rērūm, quī sæcŭlă dīvĭdĭt āstrīs. *Id.* Vălĕt īmă sūmmīs Mūtāre, ēt īnsīgne āttĕnŭāt Dĕŭs, Ōbscūră prōmēns. *H.* Īllĕ crĕātŏr Ātque ŏpĭfēx rērūm. *L.* Mūndī cōndĭtŏr pŏsŭĭt Dĕŭs. *Sen.* Prōvīdĭt īllĕ māxĭmŭs rērūm părēns. Īgnĭfĕrī rēctŏr ŏlŷmpī. Sīmŭl īstă mūndī cōndĭtŏr pŏsŭĭt Dĕŭs. Tūque ānte ōmnēs Pătĕr āc rēctŏr fūlmĭnĕ pōllēns, Cūjŭs nūtū sīmŭl ēxtrēmī Trĕmŭērĕ pŏlī. Pătĕr, quī sævă tōrquēs fūlmĭnă, Pēllīsquĕ nūbēs, sīdĕra ēt tērrās rĕgĭs. Quō nĭhĭl mājŭs părēns Nātūră gĕnuĭt, ŏpĕrĭs īmmēnsi ārtĭfēx. Ō māgnĕ ŏlŷmpī rēctŏr ēt mūndi ārtĭfēx! Tū sūmmĕ cœlī rēctŏr, æthĕrĭæ pŏtēns Dŏmĭnātŏr aūlæ! *Id.* Ēt dŏmĭnūm mūndī flēctĕrĕ vōtă vălēnt. *M.* Dĕŭs ēt Rătĭō quæ cūnctă gŭbērnăt. *Manil.* Ō stēllĭfĕrī cōndĭtŏr ŏrbĭs, Quī pērpĕtŭō nīxŭs sŏlĭō, Răpĭdō cœlūm tūrbĭnĕ vērsās, Lēgēmquĕ pătī sīdĕră cōgĭs! *Boet.* Ō quī pērpĕtŭā mūndūm rătĭōnĕ gŭbērnās, Tērrārūm cœlīquĕ sătŏr, quī tēmpŭs āb ævō Īrĕ jŭbēs, stăbĭlĭsquĕ mănēns, dās cūnctă mŏvērī. *Id.* Īllĕ Dĕŭs, rērūm, cœlī tērræquĕ crĕātŏr. *Prosp.* Nī sōlī rērūm dŏmĭnō, quī sīdĕră tōrquĕt. *Juvc.* *Voy.* Christus, Jupiter. || *Au pl.* Dīī *ou* Dī. *Voy. ce mot.* || *Un des dieux du paganisme, un mortel divinisé.* Nāmque ĕrĭt īllĕ mĭhī sēmpĕr dĕŭs. *V.* Sŭă cuīquĕ dĕŭs fĭt dīră cŭpīdŏ. *Id.* SYN. Dīvŭs. *Voy.* Dii. || — īnfērnŭs, æquŏrĕŭs, sīlvēstrĭs, etc. *Pluton, Neptune, Faune, etc. Voy.* Pluton, etc. || *Au fig. Homme aussi grand ou aussi heureux que les dieux.* Făcĭō te ăpŭd īllūm dĕūm. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 19). Dĕŭs sūm, si hōc ĭta ēst. *Id.* (*Hec.* V, 4, 3). || *Qqf. f.* (ἡ θεός). *Déesse.* Dēscēndo, āc dūcēntĕ dĕō. *V.* (*Æ.* II, 632, de Venere. Ibi *Serv.*). Pōllēntēmquĕ dĕūm Vĕnĕrĕm. *Calv.* (apud *Macr. Sat.* 3, 8. Hic et locum *Virgilii* refert). *Voy.* Dea. || † Dĕĕ, *vocat.* Ō Dĕĕ cūnctĭpărēns, ănĭmæ dătŏr, ō Dĕĕ Chrīstĕ! *Prud.* (*Ham.* 931. Qui tamen dixerat *Deus* in loco sup. laud.).

Dēvāstŏ, ās, ārĕ. *Dévaster, détruire.* Sārpēdŏnĭs āgmĭnă fērrō Dēvāstātă mĕō. *O. Voy.* Vasto.

† Dēvēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Deveho. Sōlvĕrĕ cōntēctūm, quām dēvēctārĕ lĭgātūm. *Sedul.* (V, 345).

Dēvĕhŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕhĕrĕ. *Porter, transporter.* Trāns æquŏră mērcēs Dēvĕhĭt. *Cl.* Nūnc ād tŭă dēvĕhăr āstră. *Pp.* (IV, 1, 119). Dēvēctă crĕmātŏ Sārmēntă. *V.* Dēvēctām gūrgĭtĕ pūppĭm. *V. Fl.* Dēvēctă sīgnă. *O.* SYN. Vĕhŏ, dēfĕrŏ, trānspōrtŏ, cōnvēctŏ.

Dēvēllŏ, ĭs, ēllī, ūlsūm, ĕrĕ. *Arracher de.* Jūssītquĕ sŭō dēvēllĕrĕ trūncō. *O.* Nōlīto ĕdĕpōl dēvēllīssĕ. *Pl.* (*Pœnul.* IV, 2, 50. Cf. sup. *Lucil.* in v. *Deuro*). *Voy.* Divello.

Dēvēlŏ, ās, ārĕ. *Mettre à découvert.* Ōrăquĕ dēvēlāt mĭsĕræ pŭdĭbūndă sŏrōrĭs. *O.* SYN. Nūdŏ.

Dēvĕnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Vénérer, prier.* Sūm prĕcĕ tūrĭcrĕmĭs dēvĕnĕrātă fŏcĭs. *O. Voy.* Veneror. || *Détourner par des prières.* Sōmnĭă tēr sānctā dēvĕnĕrāndă mŏlā. *Tib.* (I, 5, 14).

Dēvĕnĭŏ, ĭs, ēnī, ĕnīrĕ, *n. Venir, arriver.* Īllă dătō sūbvēctă pĕr āĕră cūrrū Dēvĕnĭt īn Scŷthĭām. *O.* Dēvĕnĕrĕ lŏcōs lætōs ēt āmœnă vĭrētă. *V.* Īrĕ tămēn rēstăt, Nūmă quō dēvĕnĭt, ēt Āncŭs. *H.* Mĭsĕrēt mē, tāntūm dēvĕnīsse ăd ĕūm mălī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 2). SYN. Vĕnĭŏ, pērvĕnĭŏ, ădvĕnĭŏ. || *Tomber* Sī fōrte īn īnsĭdĭās dēvĕnĕrŏ. *Pl.* (*As.* I, 1, 92. *Id. Men.* I, 1, 27). *Voy.* Decĭdo.

Dēvērbĕrŏ, ās, ārĕ. *Frapper.* Quōt mē cēnsēs hŏmĭnēs jām dēvērbĕrāsse ūsque ăd nĕcēm? *Ter.* (*Ph.* II, 2, 13). Nūnc ĕgŏ pūbēntēs sălĭcūm dēvērbĕrŏ frōndēs. *Aus.* (*Epist.* 2, 14). *Voy.* Diverbero.

Dēvērrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer; au fig. Faire disparaître, dissiper.* Dēvŏrārĕ se ōmnĭa āc dēvērrĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 491).

Dēvērsŏr, ārĭs, ārī, *d. S'arrêter en voyage pour loger qq. part. Voy.* Devertor.

Dēvērsōrĭūm *ou* Dīvērsōrĭūm, ĭī, *n. Hôtellerie, auberge.* SYN. Dēvērtĭcŭlūm. *Voy.* Diversorium.

Dēvērsōrĭŭs, ă, ūm. *D'hôtellerie.* Īn tăbērnām dūcŏr dēvōrsōrĭām. *Pl.* (*Truc.* III, 3, 29)

Dēvērtĭcŭlŭm, ī, n. *Détour, chemin détourné.* Sōla ērrōrĕ cărēt sīmplēx vĭă, nēscĭă flēctī Īn dēvērtĭcŭlŭm. *Prud.* (*Sym.* II, 849). Ŭbi ăd īpsŭm vēnī dēvērtĭcŭlŭm, cōnstĭtī. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 7). || *Au fig. Digression.* Ā dēvērtĭcŭlō rĕpĕtātŭr făbŭlă. *J.* (15, 72). Sĕd dēvērtĭcŭlō fŭĭmŭs fōrtāssĕ lŏquācēs. *Rutil.* (2, 61). || *Hôtellerie, auberge.* (*Donat.* ad *Ter.* l. cit.) SYN. Dēvērsōrĭŭm. || *Au fig. Asile.* Nēc cōnfīdēntĭæ ūsquam hōspĭtĭum ēst, nēc dēvērtĭcŭlŭm dŏlīs. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 8).

Dēvērtō, *arch.* Dēvōrtō, ĭs, ī, ĕrĕ. *Détourner du chemin.* Quǣquĕ sŭō vēntūră pŏtēst dēvērtĕrĕ cūrsū. *L.* Tēntāvērĕ sŭī cōmĭtēs dēvērtĕrĕ Māgnŭm. *Id.* Dēvērtītque ăcĭēs. *Id.* SYN. Āvērtō, dēflēctō. || *n. S'écarter, s'éloigner, et au fig.* Dēvōrtŭnt mōrēs vīrgĭnī lōngē ăc lŭpæ. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 22. Minus bene scribitur *Diverto*. Cf. *Gloss. Placidi* : « *Devertit*, qui a via recta vel ratione deflexit. Tamen, quum *Devertit* dicatur, *Diversorium* magis quam *Deversorium* usus obtinuit. ») SYN. Dēflēctō, dēvērtŏr. *Voy. le suiv.*

Au pass. Dēvērtŏr. *Se détourner du chemin, s'éloigner.* Haūd ălĭtēr sāltū dēvērtĭtŭr ōrbŭs Pāstŏr. *St.* SYN. Dēflēctŏr *ou* dēflēctō. || *Aller loger quelque part.* Īs ăd hōs naūclērŭs hōspĭtĭō dēvōrtĭtŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 17. *Ib.* II, 1, 56; *Pœn.* III, 3, 60). SYN. Dēvērsŏr. || *Se diriger vers, par un chemin détourné.* Quā nūllă prĭōrŭm Cāstălĭām mōllī dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Āt ĕgŏ Pĕnātēs hīnc sălūtātŭm dŏmŭm Dēvōrtăr. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 81). SYN. Tēndō, ĕō. || *Au fig.* Ălĭtĭs īn rārǣ mĭsĕrŭm dēvērtĕrĕ fūnŭs. *O.* Ăd măgĭcās dēvērtĕrĭs ārtēs. *Id.* SYN. Vērtŏr, cōnfŭgĭō.

† Dēvēscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Se nourrir.* Mōrsūquĕ crŭēntō Dēvēscī. *St.* (*Th.* I, 604).

Dēvēxī, *parf. de* Deveho.

Dēvēxŭs, ă, ŭm, *part. p. et adj. Qui penche, qui va en pente, incliné, qui descend.* Ād tērrāmquĕ flŭĭt dēvēxō pōndĕrĕ cērvīx. *V.* Ūsquĕ cŏlōrātīs āmnĭs dēvēxŭs ăb Īndĭs (Nilus). *Id.* Ēst lăcŭs ăcclīvī dēvēxō mārgĭnĕ fōrmăm Līttŏrĭs ēffĭcĭēns. *O.* Quōdcŭmquĕ dĭēs dēvēxĭŏr āmbĭt. *V. Fl.* SYN. Dēclīvĭs, prōnŭs, īnclīnĭs, īnclīnātŭs, vērgēns.

Dēvīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Devinco. *Vaincu.* Dēvīctă Āsĭă. *V.* Ēt Āsdrŭbăl Dēvīctŭs. *H.*

Dēvīncĭō, īs, īnxī, īnctŭm, cīrĕ. *Lier, attacher.* Dīrcăm... dŭŏ Gnātī Jŏvĭs dēvīnxēre ăd taūrŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 65. *Id. Men.* V, 2, 92). *Voy.* Vincio. || *Au fig.* Vērum ănĭmŭs ŭbĭ sēmĕl sē cŭpĭdĭtātĕ dēvīnxit mălă. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 34). SYN. Ōblĭgō, ōbstrīngō. || *Attacher par des services.* Īstōc mē fāctō tĭbĭ dēvīnxtī. *Pl.* (*As.* V, 1, 21). SYN. Ōblĭgō, ōbstrīngō, dēmĕrĕō.

Dēvīncō, ĭs, īcī, īctŭm, īncĕrĕ. *Vaincre, surpasser.* Īnfēstŭm pūgnāns dēvīcĕrăt hōstĕm. (*Culex*, 338.) Pŏtĭŭs fŭgĭēntĭă rīpās Flūmĭnă dēvīncās. *St.* (Adde *Sen. H. OEt.* 53). *Voy.* Vinco.

Dēvīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Devincio. *Attaché.* Dēvīnctŭs cōllă cătēnĭs. *Sil.* Dēvīnctŭs tēmpŏră laūrō. *Tib.* (II, 5, 5). *Voy.* Vinctus. || *Au fig.* Pătēr ætērnō dēvīnctŭs ămōrĕ. *V.* Nĕquĕ queĭs mē sĭt dēvīnctĭŏr āltĕr. *H.* Nōstrō dēvīnctī bĕnĕfĭcĭō. *Pl.* (*As.* I, 2, 19).

Dēvīnxtī, *sync. Voy.* Devincio.

† Dēvĭō, ās, ārĕ, *n. S'écarter du chemin, dévier.* Ērrōrĕ quōd nōn dēvĭāntĭs fīlĭæ. *Aus.* (*Prof.* 5, 37).

Dēvītō, ās, ārĕ. *Éviter avec grand soin.* Trīstēmquĕ rĕpūlsăm Quāntō dēvītēs ănĭmī căpĭtīsquĕ lăbōrĕ. *H.* Nēc dēvītārī lētŭm pŏtĕ quīn ŏbĕāmŭs. *Lr.* (I, 1092). *Voy.* Vito. || *Qqf. avec l'inf.* Dēvītĕt pōnĕrĕ mēmbră. *Juvc.* (III, 616).

Dēvĭŭs, ă, ŭm *Écarté, éloigné de la route.* Nārcīssŭm pēr dēvĭă lūstră văgāntĕm. *O.* Lǣtŏr quōd sĭnĕ mē dēvĭă rūră cŏlēs. *Pp.* (II, 19, 2). SYN. Āvĭŭs, rĕdŭctŭs, rĕmōtŭs. PHR. Īgnārōsquĕ vĭǣ. *V.* Āvĭă cūrsū Dūm sĕquŏr. Sīve ērrōrĕ vĭǣ. Nēc nōs vĭă fāllĭt ĕūntēs. *Id.* || *Qui s'éloigne de la route, qui est dans un lieu écarté; égaré.* Dēvĭǣ ŏlēntĭs ūxōrēs mărītī. *H.* Ātque ăvĭdām trānsmīsīt dēvĭŭs hāstăm. *St.* (*Th.* IX, 804, de equo qui de loco deflectit). SYN. Ērrāns. || *Impénétrable.* Dēvĭă pūnĭcĕǣ vēlābānt līmĭnă vīttǣ. *Pp.* (IV, 9, 27). *Voy.* Avius. || *Au fig. Qui s'écarte du droit chemin.* Tāntŭmmŏdŏ dēvĭă nōn sĭt Fēmĭnă, nēc scrīptīs dīscăt ămārĕ tŭīs. *O.* Ēt dēvĭă pēctŏră rēctī. *Sil.* Mē dēvĭŭs ēgĕrĭt ārdŏr. *Cl.* || Dēvĭă, ōrŭm, *n. pl. pris subst. Lieux écartés, non fréquentés.* Seū cōlĭs ūmbrōsī dēvĭă mōntĭs, ăpĕr. *Tib.* (IV, 3, 2). Dēvĭă tērrārŭm. *L.* Cŭpītquĕ nūllīs īndĕ dēvĭīs fāllī. *Boet.* (3, 30. Adde *V. Fl.* III, 49). SYN. Āvĭă.

Dēvŏcō, ās, ārĕ. *Faire descendre.* Rĕfīxă cœlō dēvŏcārĕ sīdĕră. *H.* SYN. Dēdūcō, dētrăhō. || *Attirer.* Sĕd ăd pērnĭcĭēm quŏquĕ mōrtālēs dēvŏcānt. *Ph.* SYN. Trăhō.

Dēvŏlō, ās, ārĕ, *n. Descendre en volant.* Ēt Jŏvĭs īn mūltās dēvŏlăt ālēs ăvēs. *O.* *Voy.* Volo. || *Au fig. Descendre rapidement.* Dēvŏlăt īn tērrăm lĭquĭdī cŏlŏr aūrĕŭs īgnĭs. *Lr.* (VI, 204).

Dēvŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. Roulé d'en haut.* Aūlǣō mīssō, dēvŏlūtĭs tŏnĭtrĭbŭs. *Ph.* (Et *Cat.* 59, 4).

Dēvŏlvō, ĭs, ōlvī, ŏlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Rouler de, précipiter; dérouler.* Cōrpŏră dēvōlvūnt īn hŭmŭm. *O.* Dūm fūsīs mōllĭă pēnsă Dēvōlvūnt. *V.* SYN. Vōlvō, dēmīttō, dējĭcĭō. || *Au fig.* Seū pĕr aūdācēs nŏvă dīthўrāmbōs Vērbă dēvōlvĭt. *H.* Dēvōlvĭt răpĭdŭm nēquīcquām mœnĭbŭs āgmĕn. *L.* Quĕm... vītă dēvōlvām sŭā. *Pl.* (*Men.* V, 5, 5). || — mē. *S'élancer de. Voy.* Desilio.

Dēvŏmō, ĭs, ĕrĕ. *Vomir.* Ūt dēvŏmās vōlt quōd fŏrĭs pōtāvĕrĭs. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23).

Dēvŏrō, ās, ārĕ. *Dévorer.* Sŭām... ūt quǣque ĕrăt ēdĭtă, prōlĕm Dēvŏrăt, īmmērsām vīscĕrĭbŭsquĕ tĕnĕt. *O.* Quās sūnt rōsūrī, sĭmŭl ĕt īpsōs dēvōrēs. *Ph.* Ōs dēvŏrātŭm faūcĕ quum hǣrērĕt lŭpī. *Id. Voy.* Voro. || *Qqf. Mâcher.* Sĕd, fōllăt ŭt nōs, fōlĭă dēvŏrăt laūrī. *M.* (V, 4, 2). *Voy.* Mando 2. || *Engloutir, et au fig.* Dēvŏrĕr āntĕ, prĕcōr, sŭbĭtō tēllūrĭs hĭātū. *O.* Mălǣ tĕnĕbrǣ Ōrcī, quæ ōmnĭă bēllă dēvŏrātĭs. *Cat.* (3, 13). SYN. Haūrĭō, ābsōrbĕō, cōnsūmō. || *Dévorer ses larmes, sa douleur.* Īpsĕ dŏlōr vōcēm lăcrĭmāsque īntrōrsŭs ŏbōrtās Dēvŏrăt. *O.* Īnvītŭs ōlīm dēvŏrāvi ābsēntĭǣ Nĕcēssĭtātem prīstĭnǣ. *Aus.* (*Epist.* 15, 19). || *Écouter avidement.* Ōrātĭōnem hānc aūrēs dūlcēm dēvŏrānt. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 9. *Id. As.* III, 3, 59). *Voy.* Bibo. || *Regarder avec convoitise.* Ŏcŭlīs dēvŏrāntĭbŭs. *M.* (I, 97, 12). || *Qqf. Oublier, comme en français : manger l'ordre.* Dēvŏrāvī nōmĕn īmprūdēns mŏdŏ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 63. Ita *Cic. Brut.* 82).

Dēvōrtĭŭm, ĭī, *n. Chemin détourné.* Ōbjĭcĭūnt ĕquĭtēs sēse ăd dēvōrtĭă nōtă. *V.* Ōblīquă sēsē cōnfĕrūnt dēvōrtĭă. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 9). *Voy.* Divortium.

Dēvōtĭō, ōnĭs, *f. Dévouement, action de se dévouer.* || *Dévouement pour qqn.* Ēt mīlĭtĕ mūltō Āgmĭnă, queĭs fōrtēs ārmāt dēvōtĭō mēntēs. *Grat.* (*Cyn.* 86). || *Eccl. Dévotion.* Sūblīmēm cœlī dōmĭnūm dēvōtĭō cōrdĭs Dīlĭgăt. *Juvc.* (IV, 43). Dēvōtĭō sānctīs Ǣdĭbŭs. *P. Nol.* (27, 114). || *Au plur. Imprécations. Voy.* Diræ, Devotus.

Dēvōtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Devoveo. Crēdo hērclĕ, dēvōtābĭt sōrtēs. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 36). Ănĭmām dē vōtābo hōstĭbŭs. *Att.* (apud *Non.* 2, 226).

Dēvōtŭs, ă, ŭm. *Voué, consacré, réservé.* Īn tĭbĭ dēvōtō mūnĕrĕ dēxtĕr ădēs. *O.* Āndrŏmĕdē mōnstrīs fŭĕrāt dēvōtă mărīnīs. *Pp.* (II, 28, 21). Dēvōtæ flāvī vērtĭcĭs ēxŭvĭæ. *Cat.* (66, 62). Phœnīssa īnfēlīx, pēstī dēvōtă fŭtūræ. *V.* SYN. Vōtŭs, cōnsĕcrātŭs, săcĕr, dēbĭtŭs, āddīctŭs, prōmīssŭs. || — mōrtī, *ou absolt. Résolu à la mort.* Dēvōtă mōrtī pēctŏră lībĕræ. *H.* Stăbāt dēvōtă jŭvēntūs. *L.* Ād cērtām dēvōtōs tēndĕrĕ mōrtĕm. *Id.* || *Dévoué, zélé pour.* Nī tĭbĭ dēdĭtŭs ēssĕm Dēvōtŭsquĕ clĭēns. *J.* (9, 71). Ān quīsquām nōbīs dēvōtĭŏr āltĕr? *Cl.* SYN. Stŭdĭōsŭs. || *Eccl. Pieux.* Ēt dēvōtă pĭī cĕlĕbrānt jējūnĭă mȳstæ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 2). Sīt dēvōtă Dĕō. *Prud.* (*Sym.* II, 1129, de Roma). *Voy.* Pius. || *Adonné.* Dēvōtām vīnō tērtĭam, ēt tūrpīssĭmām. *Ph.* SYN. Dēdĭtŭs. || *Maudit.* Īmpĭă pērdēmŭs dēvōtī sānguĭnĭs ætās. *H.* (*Id. Od.* III, 4, 27). Tū quŏquĕ dēvōtōs, Bācchĕ, rĕlīnquĕ lăcūs. *Tib.* (II, 3, 66). Īmmĕmŏr āh! dēvōtă dŏmūm pērjūrĭă pōrtās. *Cat.* (64, 135). Dēvōtă dŏmŭs. *O.* SYN. Săcĕr. || *Soumis à des enchantements.* Cōrpŏră Thēssălĭcō lānguēnt dēvōtă vĕnēnō. *O.* (Adde *Tib.* I, 5, 41).

Dēvŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Vouer, consacrer.* Sŭpĕrōs quōrūm sē dēvŏvĕt ārīs. *V.* Dēvŏvĕō vōbīs ănĭmam hānc sŏcĕrōquĕ Lătīnō. *Id.* Nātām prō mūtā dēvŏvĕt āgnā. *H.* SYN. Vŏvĕō, săcrō, cōnsĕcrō, dĭcō, āddīcō, ōffĕrō, prōmīttō, dēstĭnō, ōbstrīngō. || *Maudire.* Hōc ĕgŏ dēvŏvĕō tēquĕ tŭōsquĕ mŏdō. (*Ibis,* 56.) *Voy.* Imprecor. || *Soumettre à des enchantements.* Nūm tē cārmĭnĭbūs, nūm tē pōllēntĭbŭs hērbīs Dēvŏvĭt tăcĭtō tēmpŏrĕ nōctĭs ănŭs? *Tib.* (I, 8, 17. Adde *Ov. Am.* III, 7, 79).

Dēxămĕnŭs, ī, *m.* (δεξάμενος). *Centaure, le même qu'Eurytion.* Dēxămĕnīquĕ gĕnĕr. (*Ibis,* 406.)

Dēxtāns, tĭs, *m. Dix onces; le dixième.* Nēc dēxtāns rĕtĭnēt nōmĕn. *Aus.* (*Eclog.* 1, 20).

Dēxtĕr, ĕră, ĕrŭm, *ou* ēxtră, ēxtrŭm (δεξιτερός). *Du côté droit, droit.* Īn dēxtrā tēlā fŭĕrĕ mănū. *O.* Tērgă fĕræ prēssīt, dēxtrōquĕ frĕmēntĭs ĭn ārmō. *Id.* Quō mĭhĭ dēxtĕr ăbīs? *V.* Tū, Sīmălĭo, īn sĭnīstrūm cōrnū; tū, Sȳrīsce, īn dēxtĕrūm. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 5). || Dēxtĕrĭŏr, ŭs; ōrĭs. *Même sens, seulement en parlant de deux.* Saūcĭŭs ārmō Dēxtĕrĭōrĕ Mĕdōn. *O.* Ēt sēllām cŭbĭtō dēxtĕrĭōrĕ prĕmĭt. *M.* (V, 62, 4). Dēxtĕrĭōră pĕtēns mōntĭs dēclīvĭă. *L.* || *Favorable, propice.* Tŭā dēxtĕr ădī pĕdĕ săcră sĕcūndō. *V.* Dēxtĕr ădēs dŭcĭbŭs. *O.* Ō sīdĕrĕ dēxtrō Ēdĭtĕ! *St.* SYN. Faūstŭs, fēlīx, făvēns, bŏnŭs. *Voy.* Favens. || *Convenable, opportun.* Tēmpŭsque ăd prœlĭă dēxtrŭm. *Sil.* Quī rērŭm dēxtĕr mŏdŭs. *V.* Dēxtrō tēmpŏrĕ. *H.* SYN. Āptŭs, cōmmŏdŭs, ōppōrtūnŭs. *Voy.* Opportunus. || *Habile, adroit.* SYN. Căllĭdŭs, sōlērs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Quēm mĕŭs īntrāvīt splēndēntī cūspĭdĕ Dēxtĕr. *M.* (VII, 27, 3). || *Subst. f. Voy. le suiv.*

Dēxtĕră *ou* Dēxtră, æ, *f. Main droite.* Dēxtĕră crūdēlĭs, quæ mē frātrēmquĕ pĕrēmĭt. *O.* Cērtăquĕ lētĭfĕră dīrēxīt spīcŭlă dēxtră. *Id.* SYN. Mănŭs. PPH. Dēxtĕră *ou* Dēxtră mănŭs. || *Bras du guerrier.* Dēxtĕră pēr fērrūm, pĭĕtās spēctātă pĕr īgnēs. *O.* Nēc dēxtră vērbă rĕfēllăm. *V.* Dēxtră spēctātŭs Ămīlcăr. *Sil.* SYN. Mănŭs, vīrtŭs. EP. Fōrtĭs, pŏtēns, īnvīctă, mĕtŭēndă, vălĭdă; sævă, crŭēntă. *Voy.* Fortitudo. || Dēxtrăm *ou* Dēxtrās cōnsĕrō, cōnfĕrō, etc. *En venir aux mains.* Dĕŭs quŏquĕ cōnsĕrĕ dēxtrăm. *V. Fl.* Prīmă mŏvēt cōllātă prœlĭă dēxtră. *O. Voy.* Pugno. || *Main droite donnée en signe d'amitié, d'alliance.* Heū! ŭbĭ pāctă fĭdēs, cōmmīssăquĕ dēxtĕră dēxtræ! *O.* Ēn dēxtră fĭdēsquĕ? *V.* Dătă dēxtĕră Tūrnō. Ăvĭdī cōnjūngĕrĕ dēxtrās. *Id. Voy.* Fœdus. || *Main suppliante ou invoquée par un suppliant.* Quōd tē pēr Gĕnĭūm, dēxtrāmquĕ, dĕōsquĕ Pĕnātēs Ōbsĕcrō. *H.* Ænēān pūlsūm pĕlăgō, dēxtrăquĕ prĕcāntĕm Cērnĕrĕ ĕrāt. *Sil.* || *Main secourable, secours.* Prōque ōmnĭbŭs ārmīs... dēxtrīsquĕ rĕcēntĭbŭs, ūnūm Ānnĭbălĭs sāt nōmĕn ĕrĭt. *Sil.* Sī Pērgămă dēxtrā Dēfēndī pŏssēnt. *V.* SYN. Vīs, aūxĭlĭūm, rōbŭr. *Voy.* Auxilium. || *Côté droit.* Ā dēxtrā lævāquĕ dĭēs. *O.* Ēffrēnæ dēxtrā lævăquĕ sĕquūntŭr Lȳncēs. *St.* || † Dēxtrābŭs, *ancien dat. plur.* Dĕquĕ mănĭbūs dēxtrābŭs. *Liv. Andr.* (apud *Non.* 8, 82).

Dēxtĕrē *et* Dēxtrē, *adv. Adroitement.* Nēmō dēxtĕrĭūs fōrtūna ēst ūsŭs. *H.* SYN. Sōlērtĕr.

Dēxtĕrĭtās, ātĭs, *f. Adresse, dextérité.* Bŏnŭs īngĕnĭō, făcūndŭs, ĕt ōmnī Dēxtĕrĭtātĕ vĭgēns. *Aus.* (*Parent.* 14, 7).

† Dēxtĭmŭs, ă, ŭm, *ancien superl. de* Dexter. (Cf *Prisc.* 607.)

Dēxtrōrsūm *ou* Dēxtrōrsŭs, *adv. Du côté droit, à droite.* Īllĕ sĭnīstrōrsum, hīc dēxtrōrsum ăbĭt. *H.* Mīrĭfĭcūm făcĭnŭs, dēxtrōrsum ōrbēm flāmmĕŭm. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22). SYN. Dēxtrā.

† Dēxtrōvōrsŭm, *arch. Comme le précéd.* (*Plaut. Rud.* I, 2, 87; II, 3, 38.)

Dī. *Voy.* Dii.

Dīă, æ (Δῖα), *fémin. de* Dius. *Voy. ce mot.* || *L'île de Naxos.* Quā brĕvĭs æquŏrĕīs Dīă fĕrītŭr ăquīs. *O.* Nāmquĕ flŭēntĭsŏnō prōspēctāns līttŏrĕ Dīæ. *Cat.* (64, 52. *Ib.* 121). Răptă Mīnōĭdĕ Dīăn Vēlă dĕdĭt. *O.* (*Met.* VIII, 174).

Dĭăbăthrārĭŭs, ĭī, *m. Celui qui fait une certaine espèce de chaussure.* (*Pl. Aul.* III, 5, 39).

Dĭăbăthrŭm, ī, *n.* (διάβαθρον). *Sorte de chaussure.* Dĭăbăthra īn pĕdĭbŭs hăbēbăt, ĕt ĕrăt ămĭctŭs ĕpĭcrŏcō. *Næv.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 53. Vid. et *Fest.*)

Dĭăbŏlŭs, *et par licence* Dĭābŏlŭs, ī, *m.* (διάβολος). *Eccl. Le diable.* Pūlsŏquĕ rēgnō dĭăbŏli ē mēmbrīs sŭīs. *P. Nol.* (28, 196). Nē fōrtĕ dĭăbŏlŭs īllă, Quī sŏlĕt, īnvĭdĭā, etc. *Id.* (26, 529). *Voy.* Dæmon. || *Nom d'homme.* Dĭăbŏlŭs Glaūcī fīlĭŭs Clĕærĕtæ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 6).

† Dĭăcnŭs, ī, *sync. de* Diaconus, *m.* (διάκονος). *Eccl. Diacre.* (*Fort.* IV, 15, 3.)

† Dĭădēmă, æ, *f. arch. Comme le suiv.* Cūjŭsvīs lĕpŏrīs lībĕr dĭădēmăm dĕdĭt. *Pompon.* (apud *Prisc.* 679).

Dĭădēmă, ătĭs, *n.* (διάδημα). *Diadème.* Mădĭdūm tābō dĭădēmă crŭēntĭs Ūnguĭbŭs ārrĭpŭī. *St.* Pēllæi dĭădēmăte prēssōs dĭădēmătĕ crīnēs. *L.* Prĕmĭt rēgūm dĭădēmătă Rōmă. *St.* Sūpplĭcĭbŭs trĭbŭīt dĭădēmătă Dācĭs. *M.* (VI, 10, 7). SYN. Cŏrōnă. EP. Rēgālĕ, īnsīgnĕ, nōbĭlĕ, cōnspĭcŭūm, dĕcōrūm, clārūm, nĭtĭdūm, aūrātūm, gēmmātūm. PPH. Rēgĭs *ou* rēgĭūm īnsīgnĕ. VERS. Dŭplĭcēm gēmmīs aūrōquĕ cŏrōnām. *V.* Clārāmque aūrō gēmmīsquĕ cŏrōnăm. *O.* Īllĕ quī dōnă dĭădēmă frōntī. *Sen.* Rēgĭūm căpĭtĭs dĕcŭs Bīs tēquĕ lāpsum ēst. *Id.* Vărĭō dĭădēmătĕ pūlchĕr. *For.*

† Dĭădēmālĭs, ĕ. *Qui porte un diadème.* Ēt dĭădēmālēm tūrpārūnt cōrnŭă frōntēm. *Drac.* (*Satisf.* 33

Dĭădūmĕnŭs, ī, *m.* (διαδούμενος). *Nom d'homme.* Dĭădūmĕnĕ, bāsĭă frāgrānt. *M.* (III, 65, 9).

Dĭætă, æ, *f.* (δίαιτα). *Régime, diète.* || *Chambre.* Ūnă tămēn cūnctīs prŏcŭl ēmĭnĕt, ūnă dĭætĭs. *S.* (*Silv.* II, 2, 83. Cf. *Petr. Sat.* 115: « *Diætam* domini vocat cubiculum. »)

Dĭălēctĭcŭs, ă, ŭm (διαλεκτικός). *Dialecticien.* Hī ōmnīs cērtāt dĭălēctĭcă tūrbă sŏphōrŭm. *Aus.* (*Idy.* 17, 17). Hæc tŭă, Mārcĭōn, grăvĭs ēt dĭălēctĭcă vīs ēst. *Prud.* (*Ham.* 124). Ōrātŏr, dĭălēctĭcŭs, pŏē *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 8).

Dĭălēctŏs *ou* Dĭălēctŭs, ī, *f.* (διάλεκτος) *Dialec*

idiome. Æŏlĭca ĕtĭām dĭălēctŏs ēst fĕrē mīxta Ītălæ. *T. Maur.* (*Syll.* 371).

Dĭālĭs, ĕ. *De Jupiter.* || Flāmĕn dĭālĭs, *et absolt.* Dĭālĭs. *Le premier des quinze flamines.* (*Fest.* in v. *Maximœ*, et *Varr. L. L.* 5, 84). Flāmĕn ăd hæc prīscō mōrĕ dĭālĭs ĕrăt. *O.* Nām mĭhĭ sīc cōnjŭx sānctă dĭālĭs ăĭt. *Id.*

Dĭānă, *et par licence* Dīānă (*Charis.* 249; *Diom.* 437), æ, *f. Diane, fille de Jupiter et de Latone, née, avec son frère Apollon, dans l'île de Délos, déesse de la chasse, appelée Diane dans les bois, Lune ou Phébé dans le ciel, Hécate aux enfers. On la représente en habit de chasse, un croissant sur la tête, le carquois sur l'épaule, un arc à la main, un chien à ses côtés. Elle avait un temple célèbre en Tauride.* Sīlva āltă Jŏvĭs lūcŭsvĕ Dĭānæ. *V.* Quŭm lūcŭs ĕt ără Dĭānæ. *H.* Nām sīcŭt ĭn ædĕ Dĭānæ. *O.* Ēxērcēt Dīānă chŏrōs. *V.* Dīānām tĕnĕræ dīcĭtĕ vīrgĭnēs. *H.* SYN. Lātōĭs, Lātōnĭgĕnă, Lātōnĭă, Cȳnthĭă, Dēlĭă; Lūnă, Phœbē; Hĕcătē, Trĭvĭă; Lūcīnă. EP. Tĕrgĕmĭnă, trĭfōrmĭs, trĭplēx; sīlvĭcŏlă, nĕmŏrālĭs, vēnātrīx, sūccīnctă, ārmātă, phărĕtrĭgĕră, ārcĭtĕnēns, jăcŭlātrīx; mōntĭvăgă, mōntānă; ăgĭlĭs, văgă, cĕlĕrĭs; cāstă, īnnūptă, sānctă, īntĕmĕrātă; sĕvēră, ănĭmōsă; pūlchră, dĕcōră; cāndĭdă, nĭvĕă; Scȳthĭcă, Taūrĭcă. PPH. Phœbī sŏrŏr. Lātōnĭă vīrgŏ. Lātōnæ gĕnŭs, prōlēs, sŏbōlēs. Dĕă sīlvārŭm, ārcĭtĕnēns, phărĕtrātă, vēnātrīx, Thŏāntēă. Dīvă vĭrāgŏ. Vīrgŏ pŏtēns nĕmŏrŭm. Nĕmŏrŭm cūltrīx, cūstōs. Cōnsōrs Phœbī dĕă. Dīvă trĭfōrmĭs. Dĕă lūcĭfĕră. Sīlvĭcŏlīs dĕă cōgnĭtă nȳmphīs. PHR. Trĭă vīrgĭnĭs ōră Dĭānæ. *V.* Sævīs ĭnĭmīcă vīrgŏ Bēllŭīs. *H.* Cædĕ sŭpērbă fĕrārŭm. *O.* Pēr călămōs vēnātrīcĭs phărĕtrāmquĕ pŭēllæ. *J. Voy.* Hecate, Lucina, Luna. || *Chasse.* Īntēr Cæsărĕæ dīscrīmĭnă sævă dĭānæ. *M.* (*Spect.* 12, 1).

Dĭānās, æ, *m. Source près de Camérie.* Dīānās fōns ēst, Cămărīnā gīgnĭtŭr ūndā. *Prisc.* (*Peri.* 489. De quo *Solin.* 11 : « *Dianam*, qui ad Camarinam fluit, si halitus impudicus hauserit, etc. »)

Dĭānĭŭs, ă, ŭm. *De Diane.* Ēxăgĭtānt ĕt Lār et turbă Dĭānĭă fūrēs. *O.* (Adde *Grat. Cyn.* 252).

Dĭăpāsmă, ătĭs, *n.* (διάπασμα). *Poudre odorante.* Quĭd, quŏd ŏlēt grăvĭŭs mīxtŭm dĭăpāsmătĕ vīrŭs? *M.* (I, 8, 85).

† Dĭăpōntĭŭs (*de* διά *et* πόντιος). *Qui est d'au delà des mers.* || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* II, 66.)

Dĭārĭă, ōrŭm, *n. pl. Pitance d'un jour pour les esclaves, ration.* Cūm sērvĭs ūrbānă dĭārĭă rōdĕrĕ māvĭs. *H.* Pŭĕrīquĕ dĭārĭă pōscŭnt. *M.* (XI, 109, 3. Numero singulari caret, teste *Charis.* 21).

† Dĭāstēmă, *au lieu de* Dĭāstēmă, ătĭs, *n.* (διάστημα). *Distance, intervalle.* Sīc plăcĭdām Păphĭēn sērvārĕ dĭāstēmă quīntŭm. *Sid.* (15, 64).

Dĭātrētă, ōrŭm, *n. pl.* (διάτρητος). *Coupes incrustées.* Ō quāntūm dĭātrētă vălēnt ĕt quīnquĕ cŏmātī! *M.* (XII, 71, 9).

Dĭaūlŭs, ī, *m.* (δίαυλος). *Nom d'homme.* Chīrūrgŭs fŭĕrăt, nŭnc ēst vēspīllŏ Dĭaūlŭs. *M.* (I, 31).

† Dībălŏ, ās, ārĕ (*de* bālo, *d'après* Varr.). *Crier après qq. ch.* Tāntŭm rēm dībălāre, ŭt prō nīlo hăbĕăt. *Cæcil.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 103. *Scal.* legit *ventam*, et intelligit καταφαγεῖν τὴν οὐσίαν).

Dībrăchȳs, *sans gén., acc.* ȳn, *m.* (δίβραχυς). *Pied composé de deux brèves, autrement nommé pyrrhique.* Quārtŭs dībrăchȳs ēst, quīntŭs ĭn īmō. *T. Maur.* (*Met.* 386. *Id. Ped.* 17).

Dīc, *impér. de* Dico, *sync. pour* Dīce. Dīc ĭn ămīcĭtĭām cŏēānt, ĕt fœdĕră jūngānt. *V.* Dīc mĭhĭ, Dāmœtă, cŭjŭm pĕcŭs. *Id.* SYN. Fārĕ, cĕdŏ, dā, lŏquĕrĕ, ēlŏquĕrĕ, ēdīssĕrĕ, nārrā, *qqf.* ăgĕ. PPH. Dīc ăgĕ. Ăgĕ fārĕ. Fārĕ ăgĕ. || *Formule d'invocation poétique.* Dīc mĭhĭ, Mūsă, vĭrŭm. *H.* SYN. Mĕmŏrā.

† Dĭcă, æ, *f.* (δίκη), *arch. Procès, action.* Cĕdŏdum, ĕn umquam īnjŭrĭārum aūdīstī mī scrīptām dĭcām? *Ter.* (*Ph.* II, 2, 15 : ubi *Donat.* Adde *ibid.* IV, 3, 63; *Pl. Pœn.* III, 6, 5; *Aul.* IV, 10, 30).

Dĭcācĭtās, ātĭs, *f. Caractère railleur.* || *Raillerie.* Rīsūs, sērĭētās, dĭcācĭtātēs. *Sid.* (23, 440).

Dĭcācŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Dicax. *Railleur, railleuse.* Sāt dĭcācŭla ēst. *Pl.* (*As.* III, 1, 8).

Dĭcæārchī *ou* Dĭcārchæī, ōrŭm, *m. pl.* (Δικαίαρχοι). *Habitants de Pouzzoles.* Īndĕ Dĭcæārchŭm pŏpŭlōs, Dēlūmquĕ mĭnōrĕm. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Minorem*).

Dĭcārchæă *et* Dĭcārchēă, æ, *f.* (Δικάρχεια). *Ancien nom de Pouzzoles.* Dīlēctăquĕ mītĭs Tērră Dĭcārchææ. *St.* Fōrtĕ Dĭcārchæā jŭvĕnĭs cōnsēdĭt ĭn ūrbĕ. *Sil.* SYN. Dĭcārchĭs. (Vid. *Fest.*)

Dĭcārchæŭs, *et* Dĭcārchēŭs, ă, ŭm. *De Pouzzoles.* Aūlă, Dĭcārchæīquĕ sĭnūs. *St.* (*Silv.* II, 2, 110). Prōlĕ Dĭcārchæā. *Sil.* (VIII, 533). || — ī, ōrŭm, *m. pl. Voy.* Dicæarchi. || Dĭcārchæă ărēnă. *Pouzzolane, sable volcanique dont les Romains composaient leur mortier.* Nāmquĕ dĭcārchææ trānslātŭs pūlvĭs ărēnæ. *Sid.* (2, 59).

Dĭcārchĭs, ĭdĭs, *f. Pouzzoles.* Pārthĕnŏpēn īntĕr māgnæquĕ Dĭcārchĭdŏs ārvă. *Petr.* (*Sat.* 120).

Dĭcārchŭs, ī, *m. Le fondateur de Pouzzoles.* (*Stat. Silv.* II, 2, 96.)

Dĭcātŭs, ă, ŭm. *Dédié.* Hæc sūnt Lēdæĭs tēmplă dĭcātă dĭīs. *O.* SYN. Săcĕr, săcrātŭs.

Dĭcāx, ācĭs. *Railleur, plaisant.* Vērum ĭtă rīsōrēs ĭtă cōmmēndārĕ dĭcācēs Cōnvĕnĭēt Sătȳrōs. *H.* Dĭcāx sūm fāctŭs. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 15. Adde *Cat.* 22, 2). SYN. Făcētŭs, ūrbānŭs.

† Dīcdŭm *et* Dīcĕdŭm (*de* dic *et* dum). *Comme* Dic. Quĭd ĭd ēst?.. dīcdŭm. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 49. Adde *Ter. Hec.* V, 3, 5). Ēnsĭcŭlŭ' st aūrĕŏlŭs prīmŭm līttĕrātŭs. Dīcĕdŭm. *Id.* (*Rud.* IV, 4, 112).

† Dīcĕ, *arch. pour* Dic. Quĭd nūnc ĕs fāctūrŭs? ĭd mĭhĭ dīcĕ; cōctum ēst prāndĭŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 65. *Id. Rud.* I, 2, 36). Ăpērtĕ dīcĕ quĭd sĭĕt. *Næv.* (ap. *Fest.* in v. *Summussi.* Vid. *Fest.* v. *Dice*, et *Diom.* 341).

† Dīcēbŏ, *arch. pour* Dicam. Prīmŭm quŏd dīcēbō, rēctē. *Nov.* (apud *Non.* 10, 7. Sic etiam *exsugebo, vivebo*).

† Dīcēdŭm. *Voy.* Dicdum.

Dĭchrŏnŏs, *adj. m. f.* (δίχρονος). *Voyelle qui a deux temps différents, voyelle commune.* Ōmnĭbŭs, sēd quīnquĕ sēmpĕr ūtĭtŭr ceū dīchrŏnĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 87. *Ib.* 196. Cf. *Diom.* 418)

1. Dĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Consacrer, dédier.* Cōnnūbĭō jūngām stăbĭlī, prŏprĭāmquĕ dĭcābŏ. *V.* Cōncēptăquĕ vōtă dĭcābānt. *Sil.* Hānc ŏpĕrām tĭbĭ dĭcŏ. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 12). SYN. Dēdĭcŏ, cōnsĕcrŏ, săcrŏ, vŏvĕŏ, dēvŏvĕŏ, āddīcŏ, dēstĭnŏ. || † *arch. Dire, annoncer.* Sīcŭbi ăd aūrēs Fāmă tŭām pūgnām clārāns āllātă dĭcāssĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 139. *Lips.* conj. *alata*). *Voy.* Dedico.

2. Dīcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Dire, parler.* Dīcĕrĕt: hæc mĕă sūnt; vĕtĕrēs mīgrātĕ cŏlōnī. *V.* Dīcēbām: Mĕdĭcārĕ tŭōs dēsīstĕ căpīllōs. *O.* SYN. Lŏquŏr, ēlŏquŏr, fārī, prŏfārī, ēffārī, mĕmŏrŏ, rĕfĕrŏ, ēdīssĕrŏ, ēdŏ, fābŭlŏr, *qqf.* cănŏ, crĕpŏ. PPH. Dīctă dō. Vōcēs ōrĕ, pēctŏrĕ fūndŏ, ēffūndŏ. Vōcĕ sĭlēntĭă rūmpŏ. Ōrĕ sŏnōs ēdŏ, prōfĕrŏ, prōmŏ, ēxprĭmŏ. || *Dire, raconter.* Dīc mĭhĭ, Mūsă, vĭrŭm, cāptæ pōst tēmpŏră Trōjæ. *H.* SYN. Mĕmŏrŏ, nārrŏ, ēnārrŏ, rĕ-

fĕrŏ, pāndŏ. || *Célébrer, chanter.* Vēstră mĕōs ōlīm sī fīstŭlă dīcăt ămōrēs. *V.* Dīcēs hīstŏrĭīs prœlĭă Cæsărĭs. *H. Voy.* Cano, Celebro. || *Nommer.* Ēst lŏcŭs, Hēspĕrĭām Grāiī cōgnōmĭnĕ dīcūnt. *V.* Ēt tē crūdēlēm nōmĭnĕ dīcĭt. *Id. Voy.* Nomino. || *Prononcer.* Nōn ĕgŏ pērfĭdŭm Dīxī săcrāmēntŭm. *H.* || *Assigner.* Nūmmōs cērtōs dīcās. Dīcŏ quīnquāgīntā mīllĭă. *Pompon.* (apud *Non.* 4, 122). Cuī dīcăt dōtĭs paūlŭlŭm. *Afran.* (ibid.) Ēt prĕtĭŭm dīcĕrĕ mūnĕrī. *H.* SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, āssīgnŏ. || — dĭēm. *Voy.* Dies. || *Ordonner, enjoindre.* Ēst fŭgă dīctă mĭhī, nōn ēst fŭgă dīctă Cămēnīs. *O.* Dīxĕrĭt ŭt vĕnĭās. *Id.* (Et *Pl. Truc.* IV, 3, 75). SYN. Īndīcŏ, prǣcĭpĭŏ, jŭbĕŏ. *Voy.* Jubeo. || *Prédire.* Trĕmŭlǣ cōrtīnă Sĭbȳllǣ Dīxĭt, Ăvēntīnō rūră pĭāndă Rĕmō. *Pp.* (IV, 1, 49). Īllă dĭēs fātūm mĭsĕrǣ mĭhĭ dīxĭt. *O. Voy.*. Prædīco. || — caūsăm, jūs, mălĕ, bĕnĕ, vălē, etc. *Voy. ces mots.*

Au pass. Dīcŏr. *Être nommé.* Trōjānūm dīcĭtŭr āgmĕn. *V.* SYN. Nōmĭnŏr, vŏcŏr. || *Être réputé, passer pour.* Dīcĭquĕ bĕātŭs Āntĕ ŏbĭtūm nēmō (debet). *O.* SYN. Hăbĕŏr, pŭtŏr, cēnsĕŏr, aūdĭŏ. || Dīcĭtŭr. *Il est dit, elle est dite.* Dīcĭtŭr Ǣgȳptŭs cărŭīssĕ jŭvāntĭbŭs ārvă Īmbrĭbŭs. *O. Voy.* Fama est.

Dīctă, æ, *et* Dīctē, ēs, *f.* (Δίκτη). *Montagne de Crète.* Quōs māgno Ānchĭălē pārtūs āddūctă dŏlōrĕ, Ēdĭdĭt īn Dīctā. *Varr. Atac.* (apud *Serv.* ad *Ecl.* 1, 66. Cf. *Plin.* 24, 102, 4).

† Dīctābŏlārĭŭm, ĭī, *n. Injure.* (*Laber.* apud *Front. de Orat.* 1, p. 240, ed. *Maio.* Quod valet *Dictabularium.*)

Dīctǣŭs, ă, ŭm (Δικταῖος). *Du mont Dicté, dans l'île de Crète; de Crète.* Dīctǣō cœlī rēgēm pāvērĕ sŭb āntrō. *V.* Cāndĭdă Dīctǣī spēctāns tēntōrĭă rēgĭs. *O. Voy.* Cretæus.

Dīctāmnŭs, ī, *m., et peut-être* Dīctāmnŭm, *n.* (δίκταμνος *et* δίκταμνον). *Dictame, plante de Crète, dont les anciens faisaient un breuvage qui passait pour faire tomber les traits enfoncés dans le corps.* Dīctāmnūm gĕnĭtrīx Crētǣā cārpĭt ăb Īdā. *V.* (*Æ.* XII, 412 sq.) Dīctāmnī flōrēntĭs ŏpēm. *St.* (*Silv.* I, 4, 402. Cf. *Plin.* 36, 87, 3).

Dīctātŏr, ōrĭs, *m. Dictateur, magistrat extraordinaire qu'on nommait à Rome dans les dangers pressants.* Fūmōsōs ĕquĭtūm cūm dīctātōrĕ măgīstrōs. *J.* (8, 8. *Id.* 11, 87). Sūmmūm dīctātŏr hŏnōrēm Cōntĭgĭt. *L.*

† Dīctātrīx, īcĭs, *f. Celle qui ordonne, enjoint.* Tu hīc ĕrĭs dīctātrīx nōbīs. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 18).

Dīctātūră, æ, *f. Dictature.* Quūm trĕpĭda āntĕ bŏvēs dīctātūram īndŭĭt ūxŏr. *Pers.* (1, 74).

Dīctātŭs, ă, ŭm. *Dicté.* Dīctātăquĕ vērbă Pērtŭlĭt. *J.* (6, 391). Dīctātăquĕ jūrānt Sācrāmēntă dĭīs. *Sil.* || Dīctātă, ōrŭm, *n. pl. pris subst. Dictée, leçon.* Dōnĕc pĕrăgăt dīctātă măgīstrī. *J.* (5, 122. Adde *Pers.* 1, 43). Pŭĕrūm crēdās dīctātă măgīstrō Rēddĕrĕ. *H.*

Dīctērĭŭm, ĭī, *n. Raillerie.* Ōmnĭbŭs ārrīdēs, dīctērĭă dīcĭs ĭn ōmnēs. *M.* (VI, 44, 3). Quĭbūs sŏnānt ĭn Grǣcĭā dīctērĭă. *Varr.* (apud *Non.* 2, 249). SYN. Scōmmă, sălēs.

Dīctĭŏ, ōnĭs, *f. Action de dire.* Nĕquĕ tēstĭmōnī dīctĭo ēst. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 33). || *Phrase, manière d'écrire, style.* Hǣc vērē săpĭăt dīctĭŏ, quǣ fĕrĭĕt. (*Anthol.* I, p. 417.) Lāscīvīrĕ vĕtăt māscŭlă dīctĭŏ. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 19). || *Qqf. Oracle.* Ăpērtĕ fātūr dīctĭō, sī īntēllĭgās. *Att.* (apud *Auct. ad Her.* 2, 26. Adde *Pacuv.* ap. *Non.* 4, 7).

Dīctĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Dicto. *Dire souvent.* Dīctĭtĕt Ālbānō Mūsās īn mōntĕ lŏcūtās. *H.* Mălĕ dīctĭtātŭr tĭbĭ vūlgo ĭn sērmōnĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 62).

Dīctŏ, ās, ārĕ. *Dicter, dire une chose qu'un aut devra répéter.* Mĭsĕrīs dīctāt pĭă vōtă săcērdōs. *Fl.* Ādmōtō dīctĕt pērjūrĭă taūrō. *J.* (8. 82). || *Dict pour qu'on écrive.* Nōn ūnūs tĭbĭ rīvālĭs dīctābĭt hērēs. *J.* (6, 218). Cūrās nūnc hāc dīctāntĕ pŭsĭll Īmplĕt. *Id.* (14, 29). || *En partic. Dicter, en parl. d'u maître.* Mĕmĭnī quǣ plāgōsūm mĭhĭ pārvō Ōrbĭlĭū dīctārĕ (carmina). *H.* || *En parlant d'un auteu* Nōn, sī qua ēlĕgīdĭă crūdī Dīctārūnt prŏcĕrēs. *Per* (1, 52). Ēt cārmĭnă dīctānt. *H.* || *Donner un ordr* Pūltēs Cōram ălĭīs dīctēm pŭĕrō. *J.* (11, 58). SY Prǣcĭpĭŏ. || *Au fig.* Ātque hǣc īrā dīctāntĕ prŏfātī *L.* (V, 318). || † *Avec l'infin.* Aūxĭlĭōquĕ sŭīs sūccŭ rĕrĕ dīctăt. *Corip.* (*Johan.* II, 246. *Ibid.* I, 344).

Dīctŭm, ī, *n. Parole, mot.* Tālĭbŭs āggrĕdĭtŭr V nĕrēm Sātūrnĭă dīctĭs. *V.* Ēt mūtŭă dīctă rĕfērr *O.* Īgnōmĭnĭōsăquĕ dīctă. *H.* SYN. Vērbŭm, sērm || Dīctō cĭtĭŭs. *Plus vite que la parole, en un instar* Ēt dīctō cĭtĭŭs tŭmĭda ǣquŏră plăcăt. *V.* (Adde *Ho Sat.* II, 2, 80). *Voy.* Brevi. || *Langage, style.* Quū nĕquĕ Mūsārūm scŏpŭlōs quĭsquăm sŭpĕrārăt, N dīctī stŭdĭōsŭs ĕrăt. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 18). *Ordre, recommandation, injonction.* Neū dīctō p rērĕ rĕcūsă. *V.* Dīctă Fămēs Cĕrĕrĭs pĕrăgĭt. *O.* D ctō me ēmĭt aūdĭēntĕm. *Pl.* (*Men.* II, 3, 89). SY Jūssŭm, prǣcēptŭm. *Voy.* Audiens. || *Promesse.* N mĭnĕ quēmquĕ cĭĕt, dīctōrŭm tēmpŭs ădēssĕ Cōn mĕmŏrăt. *Furius* (apud *Macr.* 6, 1). *Voy.* Prom sum. || *Écrits, ouvrages.* Ēnnĭŭs hīrsūtā cīngăt s dīctă cŏrōnā. *Pp.* (IV, 1, 61). Ōmnĭă nōs ĭtĭdēm d pāscĭmŭr aūrĕă dīctă. *Lr.* (III, 12). SYN. Scrīptŭr ŏpŭs. || *Prédiction.* Īsque ădȳtīs hǣc trīstĭă dīc rĕpōrtăt. *V.* (Adde *V. Fl.* II, 325). *Voy.* Dictio. Dīctă mălă, *et absolt. Injures.* Ĕgŏ mĕīs Dīctīs m līs.... rējĕcī hŏmĭnĕm. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 18). Jam ĕ tē dīffĕrām dīctīs meīs. *Id.* (*Ps.* I, 3, 125). *Voy.* Ma ledictum.

Dīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dico. *Dit.* Vīx ĕă d ctă. *V.* Hǣc ŭbĭ dīctă. *Id.* || *Nommé.* Tībŭrtī dīctā cōgnōmĭnĕ gēntĕm. *V.* || *Chanté, célébré.* Nōn ūl mĕō tē cārmĭnĕ dīctăm Ābstŭlĕrīnt (sæcula). *V.* F Cuī nōn dīctŭs Hȳlās pŭĕr? *V.* || *Convenu, promi* Prōmīsĭt; rĕdĭīt hōrā dīctā; rĕcŭbŭĭt. *Ph.* Dīc tēmpŏrĕ. *Id.* Dīctǣ nūptĭǣ. *Afran.* (apud *Non.* 4 122). SYN. Prōmīssŭs, pāctŭs. || *Consacré.* Cōnv nĭūnt nūptǣ dīctām Jūnōnĭs ĭn ǣdĕm. *O.* Jūnōnī ĭn fērnǣ dīctŭs săcĕr (ramus). *V.* SYN. Dĭcātŭs, săcrā tŭs, săcĕr. || *Qui se consacre à.* Quānquām chŏrē āptĭŏr, ēt jŏcīs Lūdōquĕ dīctŭs. *H.* || Dīctūm fāctūm *Aussitôt dit, aussitôt fait.* (*Ter. Heaut.* V, 1, 3 *Ib.* IV, 5, 12.)

Dīctȳnnă, æ, *f.* (Δίκτυννα, *de* δίκτυον). *L'un d noms de Diane.* Lūcŭs ĕūm nĕmŏrīsquĕ tŭī, Dīctȳnnă rĕcēssŭs Cēlăt. *O.* Dīctȳnnām dīxērĕ tŭō dē nōmĭn Lūnām. (*Ciris*, 305. Adde *Tib.* I, 4, 25. Vid. *Fes tum* et *Charis.* 254).

Dīctȳs, yĭs *ou* ȳŏs, *m.* (Δίκτυς). *Un des centaure tué par Pirithoüs.* Vīctōrī tĭtŭlūm quēm Dīctȳs Hē lōpsquĕ dĕdērūnt. *O.* || *Pêcheur de Sériphe, q sauva Danaé et Persée exposés sur la mer.* (*St. Silv* II, 1, 95.)

Dĭdĭcī, *parf. de* Disco.

Dĭdĭtŭs, ă, ŭm, *part. Répandu.* Tŭă tērrīs dĭdĭt fāmă. *V.* Hīnc fāma īn pŏpŭlōs jūrātī dĭdĭtă bēllī. *Si*

Dĭdĭŭs, ĭī, *m. Consul romain, qui fit la guerre Sertorius.* Dĭdĭŭs hōstīlēs īngĕmĭnāvĭt ŏpēs. *O.* || *Didius Julianus, riche Romain, qui acheta l'Empi après le meurtre de Pertinax.* Dī bĕnĕ, quōd spŏlĭ Dĭdĭūs nōn gaūdĕt ŏpīmīs! *Aus.* (*Cæs.* 20, 1).

Dīdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtūm, ĕrĕ. *Distribuer, répandre, r partir.* Hīc nĕquĕ sērvīs, Ālbūcī sĕnĭs ēxēmplō, dū

mūnĭă dīdĭt. *H.* Dīdĭtŭr hīc sŭbĭtō Trōjānă pĕr āgmĭnă rūmŏr. *V.* Īn vēnās cĭbŭs ŏmnĭs Dīdĭtŭr. *Lr.* (II, 1134. *Id.* IV, 623; VI. 2). SYN. Dīvĭdŏ, dīstrĭbŭŏ, spārgŏ.

Dīdō, *génit. rare* dūs, *acc.* dō (Διδώ). *Didon ou Elise, fille de Bélus, roi de Tyr, épouse de Sichée. Après la mort de son mari, assassiné par son frère Pygmalion, elle prit la fuite, et vint en Afrique fonder Carthage. D'après Virgile, elle accueillit Énée, jeté dans ses États par la tempête, en devint éprise; et, ne pouvant survivre à son départ, elle se donna la mort.* Īpsă sŭā Dīdō cōncīdĭt ūsă mănū. *O.* Ārdĕt ămāns Dīdō, trāxītquĕ pĕr ōssă fŭrōrĕm. *V.* Nōmĭnĕ Dīdō Sæpĕ vŏcātŭrŭm. *Id.* Mĭsĕrāmquĕ rĕlīnquĕrĕ Dīdō. *O.* Hōspĭtĭūm Dīdūs, clāssĕm sŏcĭōsquĕ rĕcēptōs. (*Argum. Æneid.* lib. I, in *Anthol.* I, p. 387. *Ib.* p. 378. Sic recte; nempe Διδοῦς. Cf. *Charis.* 48. Vide quæ notavimus in v. *Calypso*). SYN. Ēlīssă, *qqf.* Phœnīssă. EP. Tўrĭă, Sīdŏnĭă, pūlchră, mĭsĕră, īnfēlīx. EP. Sĭchæīă cōnjūx. Sīdŏnĭă rēgīnă. VERS. Īnfēlīx Dīdō, nūllī bĕnĕ nūptă mărītō: Hōc pĕrĕūntĕ fŭgīs; hōc fŭgĭēntĕ pĕrīs. *Aus.* (Cf. *Virg. Æ.* I — IV; *Sil.* I, 21 sq.; VIII, 50; *Ov. Her.* 7. Virgilius, græci nominis memor, posteriorem nunquam elidit. Perperam *Sid.* 11, 70: Huic Dido in ferrum, simul in suspendia Phyllis). || † Dīdō, ōnĭs, ōnī, *arch.* Pœnōs Dīdōne ŏrĭūndōs. *Enn.* (apud *Prisc.* 685). Pēnĕlŏpēs prīmām, Dīdōnĭs prīmă sĕquātŭr. (*Anthol.* II, p. 535. Quæ declinatio a grammaticis usurpatur: *Serv.* ad *Æ.* IV, 383 et 674; *Macr* 3, 11; 4, 1.)

Dĭdrăchmă, ătĭs, *n. Double drachme.* Hāmūm... gĕrŭlūm dīdrăchmătĭs aūreī. *Sedul.* (III, 316).

Dīdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Diviser, séparer, entr'ouvrir.* Dīdūcĭt scŏpŭlōs, ēt mōntēm rūmpĭt ăcētō. *J.* (10, 152). Cōntĭnŭām dīdūxĭt hŭmŭm. *O.* Īmmānī faūcēs dīdūcĭt hĭātū. *Sil.* Rīsū dīdūcĕrĕ rīctŭm. *H.* SYN. Dĭrĭmŏ, dīstrăhŏ, dīvēllŏ, sēpărŏ, ăpĕrĭŏ *Voy.* Separo. || *Diviser, faire une division.* Āssĕm Dīscūnt īn pārtēs cēntūm dīdūcĕrĕ. *H.* SYN. Dīvĭdŏ. || *Au fig.* Tūm vēro īn cūrās ănĭmūs dīdūcĭtŭr ŏmnēs. *V.* (Confunduntur *Diduco* et *Deduco.*)

Dīdūctŭs, ă, ŭm, *part. p. Séparé.* Nōstrō dīdūctă Brĭtānnĭă mūndō. *Cl.* Æquŏră dīscēdūnt mērsā dīdūctă cărīnā. *L.* SYN. Dīvīsŭs, dīstrāctŭs, dīssĭtŭs, ăpĕrtŭs.

Dĭdŭmāŏn *ou* Dĭdўmāŏn, ŏnĭs, *m.* (Διδυμάων). *Didymaon, armurier* Ēt clўpĕūm āffērrī jūssīt, Dĭdўmāŏnĭs ārtēs. *V.*

Dĭdўmŭs, ī, *m.* (δίδυμος). *Nom d'homme.* Plūs hăbŭĭt Dĭdўmūs, plūs Phĭlŏmēlŭs hăbĕt. *M.* (III, 31, 6. *Id.* V, 42, 8). || *Eccl. Surnom de saint Thomas.* Dĭdўmūs tūnc tālĭă fātŭr. *Juvc.* (IV, 332. Et *P. Nol.* 24, 415).

Dĭē *et* Dĭī, *arch. pour* Diei. Lībră dĭē sōmnīquĕ pārēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōrās. *V.* (*G.* I, 208. Sic et *Serv.* legit. *Gell.* 9, 14, ait nonnullos, inspecto idiographo *Virgilii* libro, testari fuisse *dies. Charis.* p. 101, legit *dii*). Mūnĕră lætĭtĭāmquĕ dĭī *Id.* (*Æ.* I, 640. Quod ita legi, fortiter jubet idem *Gell.* ibid. Alii *dei*, scil. Bacchi; quod multi recipiunt. Utrumque sensum agnoscit *Serv.*). Vĭdēs Jām dĭē mūltum ēssĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 58). Æquātæ tēmpŏră nōctĭs Ātquĕ dĭī. *Aus.* (*Eclogar. de Ration. Dier.* 6). Ād prīmī rădĭōs īntĕrĭtūră dĭē. *Aus.* (*Idyl.* 14, 14. Vel *dii*). Ūrrĭcŭlūmque Ărĭēs æquāt nōctĭsquĕ dĭēquĕ. (*Anthol.* I, p. 318. *Burm.*, *die*; libb. *diei*). *Voy.* Fides, es. || † Dĭēs, *ancien gén.* Pōstrēmō lōngīnquā dĭēs cōnfēcĕrĭt ætās. *Enn.* (apud *Gell.* 9, 14).

Dĭĕcrāstĭnī. *Voy.* Crastinus.

Dĭēcŭlă, æ, *f. dimin. de* Dies. Ĕhō īmpŭdēns, nōn sătĭs hăbēs quōd tĭbĭ dĭēcŭlam āddŏ. *Ter.* (*And.* IV, 2, 27. Hoc laudat *Charis.* 85. Adde *Pl. Ps.* I, 5, 88).

† Dĭēprīstĭnē *et* Dĭēprīstĭnī, *adv. La veille.* (Cf. *Macr. Sat.* 1, 4; *Gell.* 10, 24.)

† Dĭēquārtē, Dĭēquārtī *et* Dĭēquārtō (Secundam corripi nos docet *Gell.* 10, 24), *ou* Dĭē quārtō, *adv. Il y a quatre jours.* Nūpĕr dĭē quārto, ŭt rĕcōrdŏr, ēt cērtē Āquārĭum ūrcĕum ūnĭcūm dŏmī frēgĭt. *Cn. Mat.* (apud *Macr.* 1, 4, et ap. *Gell.* l. cit. Cf. *Charis.* 168; *Non.* 5, 79). || *Dans quatre jours.* Dĭēs hīc sēxtŭs quūm nĭhĭl ēdī; dĭēquārtē mŏrĭār fămē. *Pompon.* (apud *Gell.* et *Macr.*, ubi vulgo *nihil egi*).

† Dĭēquīntī, *adv. Dans cinq jours.*

? Dĭērēctē, *adv. Comme* In dierectum. (*Mais c'est plus probablement l'adj. au vocatif.*) *Voy. le suiv.*

Dĭērēctŭs, *et* Dĭērēctŭs, ă, ŭm. *Gibier de potence, maudit.* Ābī dĭērēctūs. Dīc mĭhĭ vērō sĕrĭō. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 32). Ī dĭērēcte īn māxŭmām mălām crŭcĕm (*Ibid.* 134). Quīn quĭēscĭs, dĭērēctūm cōr mĕŭm? *Id.* (*Capt.* III, 4, 103). Ābī rūs, dĭērēctĕ. *Id.* (*Most.* I, 1, 8. Et *Trin.* II, 4, 56). || Īn dĭērēctŭm. *Comme* In malam crucem. Āpăge īn dĭērēctum ā dŏmō nōstrā īstam īnsānĭtātĕm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 414). *Voy.* Crux.

Dĭēs, ēī, *m. f. Jour, journée.* Ēxspēctātă dĭēs ădĕrāt, nōnāmquĕ sĕrēnā. *V.* Nūnc ădĕō mĕlĭŏr quŏnĭām pārs āctă dĭēī. Nōn ūllī pāstōs īllīs ēgērĕ dĭēbŭs. *Id.* SYN. Lūx, sōl. PPH. Dĭūrnŭm tēmpŭs. Hōræ dĭūrnæ. || *Jour et nuit.* Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. *V. Voy.* Nocte. || *Périphrases pour exprimer différents nombres de jours.* 1. *Le lendemain, demain. Voy.* Cras, Postridie. || 2 *jours.* Jāmquĕ dĭēs āltĕrquĕ dĭēs prōcēssĭt. *V.* Māne ŭbĭ bīs fŭĕrĭt, Phœbūsque ĭtĕrāvĕrĭt ōrtūs. *O.* || 3. Tērtĭă lūx gĕlĭdām cœlō dīmōvĕrăt ūmbrăm. *V.* Trēs ădĕo īncērtōs cæcā călīgĭnĕ sōlēs Ērrāmūs pĕlăgō, tŏtĭdēm sĭnĕ sīdĕrĕ nōctēs. Tērtĭă lūx clāssēm Crētæīs sīstĕt ĭn ōrīs. *Id.* Tērtĭŭs aūrōrām pūlsābăt Lūcĭfĕr. *St.* || 4. Quārtō dĭē. *V.* Lūmĭnĕ quārtō. *Id.* Cānuĕrānt hērbæ rōrĕ rĕcēntĕ quătĕr. *O.* Tēr jŭgă Phœbŭs ĕquīs īn Ībērō gūrgĭtĕ mērsīs Dēmpsĕrăt, ēt quārtā rădĭāntĭă nōctĕ mĭcābānt Sīdĕră. *Id.* || 5. Quūm crŏcĕīs rōrārĕ gĕnīs Tīthōnĭă cōnjūx Cœpĕrĭt, ēt quīntæ tēmpŏră lūcĭs ăgĕt. *O.* || 6. Sēxtŭs ŭbi ē tērrā clīvōsūm scāndĕt ŏlўmpŭm Phœbŭs. *O.* Sēxtă dĭēs Phœbī rŭtĭlō prōcēssĕrăt ōrtū. *Dracont.* || 7. Sēptĭmă quūm sōlĭs rĕnŏvābĭtŭr ōrbĭtă cœlō. *Sil.* Jāmque Hўpĕrīŏnĭă lūx sēptĭmă lāmpădĕ sūrgēns. *Id.* Sēptĭmă jām nĭtĭdūm tērrīs aūrōră dĕīsquĕ Pūrpŭrĕō vĕhĭt āxĕ dĭēm. *St.* Quēm nōcte āc lūcĕ jăcēntĕm Sēptĭmŭs īntērdūm sōl īnvĕnĭt. *J.* || 8. Ŏctāvōquĕ fĕrē cāndēntī lūmĭnĕ sōlĭs, Aūt ĕtĭām nōnā rēddēbānt lāmpădĕ vītām. *Lr.* || 9. Pōst ŭbĭ nōnă sŭōs aūrōra ōstēndĕrĭt ōrtūs. *V.* Ēxspēctātă dĭēs ădĕrăt, nōnāmquĕ sĕrēnā Aūrōrām Phăĕthōntĭs ĕquī jām lūcĕ vĕhēbānt. *Id.* Rōscĭdă jām nŏvĭēs cœlō dīmīsĕrăt āstră Lūcĭfĕr. *St.* || 10. Prōxĭmă pōst nōnām quūm sēse aūrōră mŏvērĕt. *O.* Fēstūm gĕnĭālĭtĕr ēgĭt Pēr bīs quīnquĕ dĭēs. *Id.* Bīs quīnōs sīlĕt īllĕ dĭēs. *V.* || 17. Sēptĭmă pōst dĕcĭmām fēlīx (dies) *V.* Sēptĭmŭs ēt dĕcĭmŭs, quī pōst īllūxĕrĭt ōrbī, Ūltĭmŭs īllĕ dĭēs. *Alcim.* || 30. *Voy.* Mensis. || *Jour, lumière, clarté.* Aūt rĕdĭt ā nōbīs aūrōră, dĭēmquĕ rĕdūcĭt. *V.* Gēntēsquĕ cŏēgĭt Dēspērārĕ dĭēm. *L.* Tūrāque īn īgnĕ sŏnēnt, īnfĭcĭāntquĕ dĭēm. *O.* SYN. Lūx, lūmĕn, sōl, Dĭēspĭtĕr. EP. Phœbēŭs, ālmŭs, cāndĭdŭs, nĭtĭdŭs, lūcĭdŭs. *Voy.* Lux, Sol. || *Au fig.* Sævă dĭēs ănĭmī. *St.* (*Th* I, 50). SYN. Lūx. || *Le jour levant, le milieu du jour, le jour tombant. Voy.* Mane, Meridies, Vesper. || *Jour serein, couvert. Voy.* Serenitas, Nubes. || *Jours longs ou courts.* Quĭd tāntum Ōcĕănō prŏpĕrēnt sē tīngĕrĕ sōlēs Hībērnī, vĕl

quæ tārdīs mŏră nōctĭbŭs ōbstĕt. *V.* Ŭbĭ jām brĕvĭōrquĕ dĭēs ĕt mōllĭŏr æ̆stās. *Id.* Tū quŏquĕ, qui æ̆stīvōs spătĭōsĭūs ēxĭgĭs īgnēs, Phœbĕ, mŏrātūræ cōntrăhĕ lūcĭs ĭtĕr. *Pp.* Sĕd cūr rĕpĕntĕ nōctĭs æ̆stīvæ vĭcēs Hĭbērnă lōngā spătĭă prōdūcūnt mŏrā? *Sen.* Nēc mĭhĭ sōlstĭtĭūm quĭdquām dē nōctĭbŭs aūfĕrt, Ēffĭcĭt āngūstōs nēc mĭhĭ brūmă dĭēs. *O.* || Cūm dĭē. *Avec le jour, dès le matin.* Cūmquĕ dĭē sūrgūnt. *O. Voy.* Māne. || Dē dĭē. *Pendant le jour, en plein jour.* Vōs cōnvīvĭă laūtă sūmptŭōsē Dē dĭē făcĭtĭs. *Cat.* (47, 5). Dīctūs hĕrĕ īllĭc Dē mĕdĭō pōtārĕ dĭē. *H.* HR. Mĕdĭōquĕ dĭērūm Rēgālēs ĕpŭlæ. *Sil.* Pōtōrēs ĭbŭlī mĕdĭā dē lūcĕ fălērnī. *H.* || Īn dĭēm. *Pour un jour, par jour.* Cūrrūs rŏgăt īllĕ pătĕrnōs, Īnquĕ dĭem ālĭpĕdūm jūs, etc. *O.* Cuī sæpe īmpŏsŭī mīllĕ plāgārum īn dĭēm. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 3). || Īn dĭēs *et qqf.* Īn dĭēm. *De jour en jour.* Quĭă mălūm sī prōmptĕt, īn dĭēs făcĭăt mĭnŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 62). Īnquĕ dĭēs mājūs lūmĕn cōnvērtĕrĕ nōbīs. *Lr.* (V, 706). Sūbjēctĭŏr īn dĭem ĕt hōrām Īnvĭdĭæ. *H.* || Āntĕ dĭēm. *Avant le temps; d'une manière prématurée.* Sēd cădăt āntĕ dĭēm. *V.* Āntĕ dĭēm lăcrĭmās ōssă bĭbĕrĕ mĕās. *O.* || *Qqf.* Dĭē. *Chaque jour.* Bĭsquĕ dĭē nŭmĕrānt āmbō pĕcŭs, āltĕr ĕt hœdōs. *V.* Bĭsquĕ dĭē... fōntĭbŭs ōră lăvĕt. *O. Voy.* Quotidie. || *Jours, années.* Æquārīnt Pўlĭōs quūm tŭă fātă dĭēs. *O. Voy.* Annus. || *Qqf. Climat.* Ēffūsă sŭb ōmnī Tērra ātque ūndā dĭē. *St.* Sūb quōcūmquĕ dĭē. *L.* SYN. Cœlūm, sōl. || — lōngă, *ou absolt. Temps, vétusté.* Dōnēc lōngă dĭēs... Cōncrētam ēxēmīt lābēm. *V.* Mūltă dĭēs vărĭūsquĕ lăbōr mūtābĭlĭs ævī Rēttŭlĭt īn mĕlĭūs. Vōlvēndă dĭēs ēn āttŭlĭt ūltrō. *Id.* Dāmnōsă quĭd nōn īmmĭnŭĭt dĭēs? *H.* Dĭēsquĕ Lōngĭŏr Ēmăthĭīs rĕsŏlūtām mĭscŭĭt ārvĭs. *L.* Lōngā prōcŭbŭĕrĕ dĭē (templa). *O.* Ămōrēm lēnīvĭt dĭēs. *Turpil.* (apud *Non.* 12, 16). SYN. Tēmpŭs, ævūm, vĕtŭstās. || — ūltĭmŭs, sūmmŭs, sŭprēmŭs, etc. *Le dernier jour.* Mĭsĕrī, quĭbŭs ūltĭmŭs ēssĕt Īllĕ dĭēs. *V.* Vĕnĭt sūmmă dĭēs. Vŏcăt lūx ūltĭmă vĭctōs. Sūprēmō quūm lūmĭnĕ vītă rĕlīquĭt. *Id.* Ŏccūrrĭt sūprēmă dĭēs. *L.* Ēxtrēmūm fātī sūstĭnĕt īllĕ dĭēm. *O.* Dĭēs rēgnĭs īllă sŭprēmă fŭĭt. *Id. Voy.* Exitium, Mors. || — nātālĭs. *Voy.* Natalis. || Dĭēm dīcŏ. *Assigner un jour, assigner devant un tribunal.* Hīs dĭēm dīcam, īrrŏgābŏ mūlctām. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 31). Hĭc nūptĭīs dīctŭ' st dĭēs. *Ter.* (*And.* I, 1, 75). SYN. Īndīcŏ, dō. || — prōjĭcĭŏ. *Se priver de la vue, ou Se dévouer à la mort.* Īllĕ tămēn sŭpĕrīs æ̆tērnă pĭăcŭlă sōlvĭt, Prōjēcĭtquĕ dĭēm. *St.* (*Th.* I, 236). Nūnc ārmă dĭēmquĕ Prōjĭcĕ. *Id.* (II, 657). || Dĭēs fīnĭŏ. *Terminer ses jours, mourir.* Fīnīssem īngrātōs ād mălă tāntă dĭēs. *Aul. Sab.* (1, 58). *Voy.* Morior. || Dĭēm lăpīllō, cālcŭlō nŏtŏ, sīgnŏ, etc. *Voy.* Calculus. || Dĭēcrāstĭnī, Dĭēquārtē, etc. *Voy. ces mots.* || *Qqf. Déesse du jour.* Vūlcānŭs, Sōl, Lūnă, Dĭēs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 21. Cf. *Cic. N. D.* 3, 22; *Hygin. præf.*). || † Dĭē *ou* Dĭī, *et* Dĭēs, *anciens gén. Voy.* Die.

Dĭēspĭtĕr, *m. Le père du jour, Jupiter.* Nāmquĕ Dĭēspĭtĕr Īgnī cŏrūscō nūbĭlă dīvĭdēns. *H.* Dĭēspĭtĕr vōs pĕrdŭĭt! *Pl.* (*Pœn.* III, 4, 29). *Voy.* Jupiter

Dĭffāmŏ, ās, ārĕ. *Divulguer une chose honteuse.* Vūlgăt ădūltĕrĭūm, dĭffāmātūmquĕ părēntī Īndĭcăt. *O.*

Dĭffĕrēntĭă, æ, *f. Différence.* Ān sōnī prōlīxĭōrĭs nūllă dĭffĕrēntĭă ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 235).

† Dĭffĕrĭtās, ātĭs, *f. Différence.* Tāntāque īn hīs rēbūs dīstāntĭă dĭffĕrĭtāsque ēst. *Lr.* (IV, 637).

Dĭffĕrŏ, ērs, dīstŭlī, dīlātūm, ffērrĕ. *Disperser, jeter çà et là, répandre.* Scīntīllāsque ăgĕre, āc lātē dĭffērrĕ făvīllām. *Lr.* (II, 675). Gaūdēnt īn cōrpŏrĕ căptō Sēcūrām dĭffērrĕ fămēm. *St.* Frāctōsquĕ rēmōs dĭffĕrăt (eurus). *H.* Mēttum īn dīvērsă quădrīgæ Dīstŭlĕrānt. *V.* SYN. Dīsjĭcĭŏ, dīssĭpŏ, dīstrăhŏ, dīscērpŏ. || *Répandre, divulguer.* Nām quōd rūmōrēs dīstŭlērūnt mălĕvŏlī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 16). Gaūdēs quūm dē me īstă fŏrīs sērmōnĭbŭ' dĭffērs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 131). Rēgēmquĕ frăgōr pēr mœnĭă dĭffērt Mīllĕ cĭērĕ vĭrōs. *V. Fl.* SYN. Vūlgŏ, dīvūlgŏ, spārgŏ, nūntĭŏ. *Voy.* Nuntio. || *Diffamer, décrier* (διαβάλλω). Ēt tē cīrcum ōmnēs ălĭās īrātă pŭēllās Dĭffĕrĕt. *Pp.* (I, 4, 21). Ēt mălĕdīcēndō mūltĭs sērmōnĭbŭ' dĭffērs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 131). Ĕgŏ tē dĭffĕrām dīctĭs mĕīs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 125). *Voy.* Differor. || *Différer, retarder, remettre.* Plērăquĕ dĭffĕrăt, ĕt præsēns īn tēmpŭs ŏmīttăt. *H.* Neū dūlcĭă dĭffĕr īn ānnūm. *Id.* Trīstī tūrbātūs tēmpŏrĕ dĭffĕrt (incepta). *V.* SYN. Mŏrŏr, tārdŏ, rĕmīttŏ, prōtōllŏ, prōrŏgŏ || *n. Différer, être différent.* Nĭsĭ quōd pĕdĕ cērtō Dĭffĕrt sērmōnī, sērmō mĕrŭs. *H. Voy.* Discrepo.

Au pass. Dĭffĕrŏr. *Être tiré en tous sens, être violemment agité.* Mĭsĕrām mē! dĭffĕrŏr dŏlōrĭbŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 40). Dĭffĕrŏr cŭpīdĭne ējŭs. *Pl.* (*Pœn* I, 1, 28. *Id. Cist.* II, 1, 5). SYN. Jāctŏr, ăgĭtŏr, dīstrăhŏr. || *Être diffamé.* Æ̆tērnā dĭffĕrŏr īnvĭdĭā. *Pp.* (I, 16, 48). Dĭffĕrŏr sērmōnĕ mĭsĕr. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23).

Dĭffĕrtŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Differcio. *Rempli.* Dĭffĕrtūm naūtĭs, caūpōnĭbŭs ātquĕ mălīgnĭs. *H.* SYN. Rĕfērtŭs, plēnŭs.

Dĭffībŭlŏ, ās, ārĕ. *Dégrafer.* Ēmĭcăt, ĕt tōrtō chlămȳdēm dĭffībŭĭăt aūrō. *Stat.* Pāllĭă blāttārūm sprētō dĭffībŭlăt aūrō. *Alcim.* (IV, 386).

† Dĭffĭcĭlĕ, *adv. Difficilement.* Ōmnēs sōlvĕrĕ pōssĕ quæstĭōnēs, Ūnūm dĭffĭcĭle ēxpĕdīrĕ nōmen. *Bibac.* (apud *Suet. de Val. Cat.*). *Voy.* Difficulter.

Dĭffĭcĭlĭs, ĕ. *Difficile.* Dĭffĭcĭle ēst, fătĕŏr; sēd tēndĭt īn ārdŭă vīrtūs. *O.* Māgnāquĕ dĭffĭcĭlī sōlvēntēm brāchĭă mōtū. *St.* Ēt mīttām, quŏd ĕi ămōrēm dĭffĭcĭllŭmŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 4). SYN. Ārdŭŭs, ŏpĕrōsŭs, grăvĭs. PPH. Haūd *ou* nōn făcĭlĭs. || *Dangereux.* Scŏpŭlōs Sīrēnum ădvēctă sŭbībăt, Dĭffĭcĭlēs quōndām mūltōrūmque ōssĭbŭs ālbōs. *V.* || *Difficile, morose,* Dĭffĭcĭlĭs, spē lōngŭs, ĭnērs (senex). *H.* SYN. Mōrōsŭs, quĕrŭlŭs. || *Dur, intraitable, insensible, rebelle.* Tē sæpĕ vŏcāntī Dūrām, dĭffĭcĭlĭs mănē. *H.* Dĭffĭcĭlēm prĕcĭbŭs tē quŏquĕ jūrĕ mĕīs. *O.* SYN. Dūrŭs, āspĕr, sĕvērŭs.

† Dĭffĭcŭl, *arch. Comme* Difficile. *Difficile.* Quŏd ŭtrūm sĭt māgnum ān pārvūm, făcŭl ān dĭffĭcŭl. *Varr.* (apud *Non.* 2, 331).

Dĭffĭcūltās, ātĭs, *f. Difficulté.* Nē qua ŏb ĕām sūspĭcĭōnēm dĭffĭcūltās ēvĕnăt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 105. Adde *Ter. Hec.* IV, 4, 45). SYN. Lăbŏr.

Dĭffĭcūltĕr, *adv. Difficilement.* Sēd dĭffĭcūltĕr cōntĭnētūr spīrĭtŭs. *Ph.* Haūd dĭffĭcūltĕr sūpplĭcēm mōrtālĭūm Sōlvit rĕātūm. *Prud.* (*Cath.* 7, 174. Cf. *Diom.* 401, ubi damnat adverbum *Difficile*). SYN. Ægrē, vīx. PPH. Nōn *ou* haūd făcĭlĕ.

Dĭffīdēns, tĭs. *Qui désespère.* Fūdĭt dĭffīdēns ēffētă pŭērpĕră pārtūm. *Alcim.* (IV, 211. Adde *Pl. Epid.* I, 2, 9). *Voy.* Diffisus.

Dĭffīdēntĭă, æ, *f. Défiance.* Fīt quŏquĕ lōngŭs ămōr, quēm dĭffīdēntĭă nūtrĭt. *O.* Quŏd mĭhĭ nē părĕrēt vĕl dĭffīdēntĭă vērī. *P. Nol.* (10, 323).

Dĭffīdŏ, ĭs, sŭs sŭm, dĕrĕ, *n. N'avoir pas de confiance; désespérer.* Heū nĭmĭūm făcĭlēs læsĭs dĭffīdĕrĕ rēbŭs! *Sil.* Quūm jām dĭffīdĕrĕt ārmĭs. *V.* Vălēte, ŭt hōstēs vōstrī dĭffīdānt sĭbī. *Pl.* (*Rud. prol* 82). *Voy.* Despero.

Dĭffīndŏ. ĭs, ĭdī, īssūm, īndĕrĕ. *Fendre.* Tēmpŏrĕ

lŭmbō Dīffĭdĭt, ăc mūltā pōrrēctum ēxtēndĭt ărēnā. . Dīffĭdĭt ūrbĭŭm Pōrtās vĭr Măcĕdō. *H.*

Dīffĭngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Changer, défaire.* Nĕquĕ Dīffĭnĕt, īnfēctūmquĕ rēddĕt. *H. Voy.* Defingo. || *Nier* quĭdēm nĭhĭl hĭnc dīffĭngĕrĕ pŏssŭm. *H.*

Dīffĭssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Diffindo. *Fendu.* Dīfssā nătĕ fīcŭs. *H.*

Dīffīsŭs, ă, ŭm, *part. de* Diffido *Qui n'a pas de onfiance, qui désespère.* Dīffīsŭs vīrĭbŭs ōrbĭs. *L.* V, 145). SYN. Dīffīdēns, dēspērāns. PPH. Părŭm dēns. *Sen.* PHR. Āc dŭbĭīs vērĭtŭs sē crēdĕrĕ rēnĭs. *L.*

Dīffĭtĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Désavouer, nier.* Ēt pŭdŏr bscēnūm dīffĭtĕātŭr ŏpŭs. *O.* Quēm fătĕārĕ bŏnŭm, īffĭtĕārĕ părĕm. *Auson.* (*Cæs.* 14, 4). SYN. Nĕgŏ, bnĕgŏ.

Dīfflŏ, ās, ārĕ. *Disperser par un souffle.* Pārs dīfātŭr vēntō, pārs aūtem ōbrĭgēscĭt frīgŏrĕ. *Lucil.* apud *Non.* 2, 219). Īrrĕquĭētă văgī quā dīfflānt nūīlă nīmbī. *Aus.* (*Ephem.* 7, 35). Lĕgĭŏnēs dīfflāvīstī pīrĭtū. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 17). Dīfflātæ lĭquĭdūm tĕŭēntŭr ĭn āĕră nūbēs. *Aus.* (*Ephem.* 7, 3). Ēxcĭtŭs īfflātō pūlvĕrĕ vēntŭs. *Prud.* (*Ham.* 387).

Dīfflŭŏ, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ, *n. Couler de différents côtés.* Dīfflŭĕre hūmōrem, ēt lătĭcēm dīscēdĕrĕ ērnĭs. *Lr.* (III, 437). Nītēndo ănhēlānt, dīfflŭūnt sūōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 456). Sūdōrĕ mūltō dīfŭēntēs cŏrpŏră. *Ph.* SYN. Flŭŏ, ēfflŭŏ. || *Tomber n langueur.* Prīvātā cĭbō nātūra ănĭmāntŭm Dīfŭĭt. *Lr.* (I, 1036). *Voy.* Tabesco. || *Nager dans, regorger.* Ănĭmŭm quī nūnc lūxŭrĭa ēt lāscīvĭă Dīfŭĭt, rētŭndăm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 72). Dīfflŭĭt ĭn ūxŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 125). Nām sī lĭcēntĕr dīfŭēns pōtu ēt cĭbō. *Id.* (*Cath.* 7, 16).

Dīffrīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre en pièces.* Crūra hērclĕ īffrīngĕntŭr. *Pl.* (*As.* II, 4, 68).

Dīffūdī, *parf. de* Diffundo.

Dīffŭgĭŏ, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ, *n. Fuir çà et là.* Dīffŭgĭnŭs vīsu ēxsānguēs. *V.* Ōmnĭs cāmpĭs dīffŭgĭt ărăŏr. *Id.* Dīffŭgērĕ nĭvēs. *H.* (Conf. *Defugio.*)

† Dīffŭgĭŭm, ĭī, *n. Refuge.* Dīffŭgĭŭm quōd sūrēmŭm Pătĕr īpsĕ părārăt. *Victor* (*Gen.* II, 336).

† Dīffūlgŭrŏ, ās, ārĕ, *a. Faire rendre des éclairs.* Pōstēs chrўsŏlĭthī fūlvŭs dīffūlgŭrăt ārdŏr. *Sid.* 11, 20).

Dīffūlmĭnŏ, ās, ārĕ. *Foudroyer tout autour.* Dīfūlmĭnăt ōmnĕm Ōbstāntŭm tūrbăm. *Sil.*

† Dīffŭndĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Diffundo. Ămōrĭs vī īffŭndĭtāri āc dētĕrī. *Pl.* (*Merc. prol.* 58).

Dīffŭndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Répandre, épancher.* Quæ pāssĭm răpĭdō dīffūndĭtŭr Hēllēspōntō. *Catul.* (64, 354, scil. unda). Tālĕ jŭbăr dīffūndĭt ăquĭs. *V. Fl.* Dĕdĕrātquĕ cŏmām dīffūndĕrĕ vēntĭs. *V.* SYN. Fūndŏ, ēffūndŏ, prŏfūndŏ, spārgŏ, *qqf.* dīspērgŏ, dīssĭpŏ. || *Au fig.* Paūcōrŭm dīffūndĕrĕ crīmĕn ĭn ōmnēs. *O.* Flēndō dīffūndĭmŭs īrăm. *Id.* Dīffūdĕrĭt īmĭs Ōblīvĭōnĕm sēnsĭbŭs. *H.* || *Annoncer, publier.* Hæc pāssĭm dĕă fœdă vĭrŭm dīffūndĭt ĭn ōră. *V.* SYN. Dīffĕrŏ, nūntĭŏ. || *Épanouir, réjouir.* Dīffūndētque ănĭmŏs ōmnĭbŭs īstă dĭēs. *O.* Dicta ācēptāquĕ sălūtĕ Dīffūdĭt vūltŭs. *Id.* Dīffūdĕrăt Ărgŏs Ēxspēctātă dĭēs. *St.* SYN. Rĕcrĕŏ, hĭlărŏ. (Confunduntur *Diffundo* et *Defundo.*)

† Dīffūsē, *adv. Avec étendue, au loin.* Stāgnum ĭc pălūsquĕ quīppĕ dīffūsē pătĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 69). Dīffūsĭŭs ēxplĭcăt ăgrōs. *Id.* (*Descr. Terr* 269). SYN. Lātē.

† Dīffūsĭlĭs, ĕ. *Qui se répand facilement.* Lēvĭs c dīffūsĭlĭs æthēr. *Lr.* (V, 468).

Dīffūsŭs, ă, ŭm. *Répandu.* Īn ōmnĕ lătŭs dīffūsā ōnăbăt (flamma). *O.* Dīffūsōs hĕdĕrā vēstīt pāllēntĕ cŏrўmbōs. *V.* || *Étendu, vaste.* Sūnt tĭbĭ, cōnfĭtĕŏr, dīffūsī jūgĕră cāmpī. *M.* (III, 31, 1). SYN. Lātŭs. || *Épanoui, joyeux.* Dīffūsōs nēctărĕ vūltŭs. *H.* Jŏvēm mĕmŏrānt, dīffūsūm nēctărĕ, cūrās Sēpŏsŭīssĕ grăvēs. *O.* (Adde *St. Silv.* IV, 2, 54). SYN. Sŏlūtŭs, lætŭs. *Voy.* Frons 2.

Dĭgāmmă, ătĭs, *n., et* Dĭgāmmŏs, ī, *f.* (δίγαμμος). *Digamma, signe d'aspiration que les Éoliens ajoutaient à certains mots.* Ūnde Æŏlĭīs līttĕră fīngĭtŭr dĭgāmmŏs. *T. Maur.* (*Litt.* 78. *Id. Syll.* 463).

Dĭgēntĭă, æ, *f. Ruisseau dans le pays des Sabins.* Mē quŏtĭēs rĕfĭcĭt gĕlĭdŭs Dĭgēntĭă rīvŭs. *H.*

Dĭgĕrŏ, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Distribuer.* Quām mĕrŭĭt pœnām sōlŭs, dĭgēssĭt ĭn ōmnēs. *O.* Sŭpērbō dĭgĕrĭt vūltū sēdēns Ănĭmās rĕcēntēs. *Sen.* (*H. Fur.* 721). SYN. Dīffĕrŏ, dīstrĭbŭŏ, dīvĭdŏ. || *Régler, arranger.* Ĭtă dĭgĕrĭt ōmĭnă Cālchās. *V.* Dĭgĕrĭt ĭn nŭmĕrŭm (carmina). *Id.* SYN. Dīspōnŏ, ōrdĭnŏ, rēgŏ, cōnstĭtŭŏ. || *Dissiper, absorber.* Ūndæ plūs, quām quōd dĭgĕrăt āēr, Tōllĭtŭr. *L.* || *Épuiser, consumer.* Cŏrpŏră tūm sōlvĭt tābēs, ēt dĭgĕrĭt ārtŭs. *L.* (VI, 88). SYN. Dīssĭpŏ, cōnsūmŏ.

† Dĭgēstĭm. *Séparément.* Dūm tōtă dĭgēstĭm mĭhĭ Chrīstī sŭpēllēx scrībĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 2, 129).

† Dĭgēstĭŏ, ōnĭs, *f. Digestion, évacuation.* Ēt quā vēntrĭs ĕrăt dĭgēstĭŏ, tūrpĭs hăbētŭr. *Dracont.* (1, 486).

Dĭgēstŭs, ă, ŭm. *Distribué, arrangé.* Crētē cēntūm dĭgēstă pĕr ūrbēs. *O.* Dĭgēstōs pŏtŭī vĭŏlārĕ căpīllōs. *Id.* Văcŭōs sī sĭt dĭgēstă pĕr ăgrōs (arbor). *V.* || *Digéré.* Rēddūnt dĭgēstĭs mēmbră vŏrātă cĭbĭs. *P. Nol.* (35, 282).

Dĭgēstŭs, ūs, *m. Distribution, administration.* Jām crēdĭtŭr ūnī Sānctārūm dĭgēstŭs ŏpūm. *St.* || *Digestion.* Īntēr sēmēsās cārnēs rĕsŏlūtāquĕ cŏrpŏră pūtrī Dĭgēstū. *Tert.* (*Nin.* 101).

Dĭgĭtŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Digitus. Sīc hōc dĭgĭtŭlĭs dŭōbŭs sūmēbās prīmōrĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 24. Adde *Ter. Eun.* II, 2, 53). Sĭgīlla ĭn mēntō īmprēssa Ămōrĭs dĭgĭtŭlō. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 514).

Dĭgĭtŭs, ī, *m.*; Dĭgĭtī, ōrŭm, *pl. Doigt, doigts.* Īndĭcĕ mōnstrārēt dĭgĭtō. *H.* Ēt dĭgĭtōs dĭgĭtĭs, ēt frōntēm frōntĕ prĕmēbăm. *O.* Jāmque ĕădēm dĭgĭtĭs, jām pēctĭnĕ pūlsăt ĕbūrnō. *V.* EP. Nĭvĕī, rŏsĕī; fōrmōsī, tĕrĕtēs, mōllēs, tĕnĕrī; dŏcĭlēs. || Dĭgĭtūm tōllŏ. *Lever le doigt, pour mettre à l'enchère; ou pour demander grâce, en parlant d'un gladiateur.* Nām mĕă jām dĭgĭtūm sūstŭlĭt hŏspĭtĭbŭs. *M.* (V, 63, 4, scil. supellex. Inter utrumque sensum hæsitant interpretes). Lēx ĕrăt, ăd dĭgĭtūm pŏsĭtā cōncūrrĕrĕ pālmā. *Id.* (*Spect.* 29, 4, scil. donec veniam alteruter postularet). Dĭgĭtum ēxsĕrĕ, pēccăs. *Pers.* (5, 119. Ubi *Cornutus* : « Digito sublato ostende victum te esse a vitiis, etc. » De more digitum tollendi in auctionibus). Spērăt ēt ĭn sævā vīctŭs glădĭātŏr ărēnā, Sĭt lĭcēt īnfēstō pŏllĭcĕ tūrbă mĭnāx. (*Anthol.* I, p. 534. Vid. *Fest.* in v. *Manceps.*) || Dĭgĭtŭm mĕdĭŭm, īnfāmĕm, īmpŭdīcŭm ŏstēndŏ, pōrrĭgŏ. *Montrer le doigt du milieu, pour désigner un coupable, se moquer.* Ēt dĭgĭtŭm pōrrĭgĭtō mĕdĭŭm. *M.* (II, 28, 2). Ŏstēndĭt dĭgĭtŭm, sĕd īmpŭdīcŭm. *Id.* (VI, 70, 5). Ātque ĭn hūnc īntēndĕ dĭgĭtŭm : lēno ĕs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 45. *Infamis* digitus est apud *Pers.* 2, 33). || Dĭgĭtō mōnstrŏr. *Être montré au doigt.* Quōd mōnstrŏr dĭgĭtō prætĕrĕūntĭŭm. *H.* (Adde *Pers.* 1, 28). || Dĭgĭtĭs crĕpŏ, cōncrĕpŏ. *Froisser ses doigts les uns contre les autres pour appeler qqn, ordint. un esclave.* Dĭgĭtī crĕpāntĭs sīgnă nŏvĭt eūnūchŭs. *M.* (III, 82, 15. *Id.* XIV, 119). PHR. Ēt vŏcăt ăd dĭgĭtī mē tăcĭtūrnă sŏnŭm. *Tib.* || — mĭcŏ. *Voy.* Mico. || — trĭbŭs, sūmmĭs, etc., tāngŏ. *Prendre légèrement*

des objets sacrés. Ĕt dĭgĭtīs trĭă tūră trĭbūs sūb līmĭnĕ pōnĭt. *O.* Sī mŏdĭcūm sălĭs ēmĭnŭlīs Tūrĭs ĕt ēxĭgŭūm dĭgĭtīs. *Prud.* (*Peri.* 3, 123). || *Parler par signes.* Dĭgĭtīs nūtŭquĕ lŏquŭntŭr. *O.* Nēc īn dĭgĭtīs līttĕră nūllă fŭĭt. Sīgnăquĕ dāt dĭgĭtīs mĕdĭō cūm pōllĭcĕ jūnctīs. *Id. Voy.* Nutus. || *Gouverner par un signe.* Vĭdĕn' ūt cĭnædūs ōrbĕm dĭgĭtō tĕmpĕrĕt? *Poet.* (ap. *Sueton. Aug.* 68). || *Compter avec ses doigts.* Dĭgĭtī pēr quōs nŭmĕrārĕ sŏlēmŭs. *O.* (Cf. *Juv.* 10, 249; *Aus. Epist.* 7, 6). || *Qqf. Doigts des pieds.* Īn dĭgĭtōs ărrēctŭs. *V.* Vēstīgĭă fūrtĭm Sūspēnsō dĭgĭtīs fērt tăcĭtūrnă grădū. *O.*

† Dīglădĭābĭlĭs, ĕ. *Pour lequel on doit combattre.* Hōc ĕrăt Āspĭdĭs ātque hŏmĭnĭs Dīglădĭābĭlĕ dīssĭdĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 3, 148).

Dīgnāns, tĭs. *Qui daigne.* Quō dīgnāntĕ mănūm sŭbdĕrĕ, nēmŏ cădĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 82, 8).

Dīgnātĭŏ, ōnĭs, *f. Honneur, considération.* Ērgŏ bŏnī frātrēs, quĭbŭs hæc dīgnātĭŏ. *P. Nol.* (18, 62). || † *Action de juger qqn digne.* Nām mūltōs hŏmĭnēs dīgnātĭŏ sānctă vŏcāvĭt. *Juvc.* (III, 583).

Dīgnātŭs, ă, ŭm. *Qui a daigné.* Vēl rātĕ dīgnātās vēl pĕdĕ nōstră sĕquī (vestigia). *O.* Fŭgĭēntem haūd ēst dīgnātŭs Ŏrōdēn Stērnĕrĕ. *V.* || *Pass. Qui a été jugé digne.* Cōnjŭgĭo, Ānchīsē, Vĕnĕrĭs dīgnātĕ sŭpērbō. *V.* Săcrō dīgnātŭs hŏnōrĕ. *Sil.*

Dīgnē, *adv. Dignement.* Sī, vĕtĕrūm dīgnē vĕnĕrōr quūm scrīptă vĭrōrŭm. *O.* Quĭs quĕăt dīgne ēlŏquī? *Sen.* (*Thyest.* 684). Pĕccăt ŭtēr nōstrūm crŭcĕ dīgnĭŭs? *H.*

Dīgnĭtās, ātĭs, *f. Dignité, mérite, considération.* Quĭcūmque āmīsĭt dīgnĭtātēm prīstĭnăm. *Ph.* SYN. Mĕrĭtŭm, vīrtūs, dĕcŏr, hŏnŏr. || *Dignité, charge.* Nūnc ēst rĕddĭtă dīgnĭtās ĕquēstrĭs. *M.* (V, 8, 8). SYN. Mūnĕră, hŏnōrēs. || *Convenance, dignité.* Prō dīgnĭtāte ōbsōni hæc cōncŭrēt cŏquŭs. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 23). || *Beauté.* Dĕcōrēm fōrmæ ān dīgnĭtātēm cōrpŏrĭs. *Laber.* (apud *Macr.* 7, 2). *Voy.* Decor.

† Dīgnŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Dignor. Ætērnō cūnctās ævō quī nōmĭnĕ dīgnānt. *Cic.* (*Arat.* 34). Ēxŭvĭās dīgnāvi Ătălāntæ dărĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 227). Hūne tāntō mūnĕrĕ dīgnā. *Calvus* (apud *Serv.* ad *Æ.* XI, 169. Et *Pacuv.* ap. *Diom.* 395).

Dīgnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Juger digne.* Haūd ĕquĭdēm tālī mē dīgnŏr hŏnōrĕ. *V.* Dŏmĭnōs dīgnābĕrĕ Teūcrōs. *Id.* Hūnc vĕnĭā dīgnārĕ lĭbēllŭm. *O.* PPH. Dīgnŭm dūcŏ, cēnsĕŏ, hăbĕŏ, pŭtŏ. || *Daigner.* Grāmmătĭcās āmbīrĕ trĭbūs ēt pūlpĭtă dīgnŏr. *H.* PPH. Nōn *ou* haūd dēdīgnŏr. Nōn rĕcūsŏ, dētrēctŏ. || † *Pass. Être jugé digne.* Ĕgōn' Ārgīvum īmpĕrĭum āttīngam, aūt Pĕlŏpĭs dīgnēr dŏmō? *Att.* (apud *Non.* 4, 123). *Voy.* Digno.

Dīgnōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Discerner.* Nōn quī cīvēm dīgnōscĕrĕt hōstĕ. *H.* Cūrvō dīgnōscĕrĕ rēctŭm. *Id.* SYN. Dīscērnŏ, dīstīnguŏ.

Dīgnŭs, ă, ŭm. *Digne.* Quĭd pĭŭs Ænēās tāntā dăbĭt īndŏlĕ dīgnŭm? *V.* Tŭă vītā dīgnĭŏr ætās. *Id.* Ēxĭgŭā dīgnŭs hăbēbŏr ŏpĕ. *O.* SYN. Mĕrĭtŭs, prōmĕrĭtŭs, dēbĭtŭs, jūstŭs, pār. PPH. Nōn *ou* haūd īndīgnŭs. || Dīgnŭs sŭm. *Mériter.* Ĕt ĕrăt tūm dīgnŭs ămārī. *V.* SYN. Mĕrĕŏ. || Nōn *ou* haūd dīgnŭs sŭm. *Ne pas mériter, qqf. en parlant d'un mauvais traitement.* Nēc lăcrĭmīs ŏcŭlōs dīgna ēst fœdārĕ lŏquācēs. *Tib.* (II, 6, 43). *Voy.* Indignus. || Dīgnum ēst. *La chose mérite de, il est juste.* Sī crēdĕrĕ dīgnum ēst. *V.* SYN. Pār, æquum ēst. || *Qqf.* Dīgnī, ōrŭm, *m. pl. Hommes de bien.* Sī dīgnīs mălĕdīcĭtŭr, bĕnĕ dīcĭtŭr. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 27). Vīr bŏnŭs āc săpĭēns dīgnīs ăĭt ēssĕ părātŭs. *H.*

Dīgrĕdĭŏr, dĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. S'écarter, s'éloigner.* Hōs ĕgŏ dīgrĕdĭēns lăcrĭmīs āffābăr ŏbōrtīs. *V.* Dīgrĕdĭmūr paūlŭm. *O.* SYN. Ābĕŏ, dīscēdŏ, rĕcēdŏ. *Voy.* Abeo. || *Au fig.* Nōs nōstro ōffĭcĭō nīl dīgrēssōs ēssĕ. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 10).

Dīgrēssŭs, ă, ŭm. *Qui s'est écarté.* Sēd quĭd ĕgo ā prīmō dīgrēssŭs cārmĭnĕ...? *Cat.* (64, 116).

Dīgrēssŭs, ūs, *m. Départ.* Nēc mĭnŭs Āndrŏmăchē dīgrēssū mœstă sŭprēmō. *V.* Cārīs sŏcĭūm dīgrēssĭbŭs hærēnt. *V. Fl. Voy.* Discessus.

1\. Dĭī, *et* Dĭī *ou* Dī, *gén.* dĕōrŭm *et* dĕūm, *dat abl.* dĭīs (*rarement* dĕīs) *et sync.* dīs, *acc.* dĕōs, *pl de* Deus. *Les dieux.* Vīctrīx caūsă dĭīs plăcŭĭt, sēd vīctă Cătōnī. *L.* Dī quōrūm jūrārĕ tĭmēnt ēt fāllĕrĕ nūmĕn. *V.* Dīs ălĭtēr vīsŭm. Cāră dĕūm sŏbŏlēs. *Id.* Fīnxĭt īn ēffĭgĭēm mŏdĕrāntūm cūnctă dĕōrūm. *O.* (Nominativum esse *Dii*, non *Dei*, testatur et *Capel.* III, p. 92.) SYN. Dīvī, sŭpĕrī, nūmĭnă, cœlēstēs, cœlĭcŏlæ, cœlĭtēs. PPH. Dĕōrŭm *ou* Dĕūm nūmĕn. *Voy.* Deus. || Dĭī bŏnī! *et* Dĭī māgnī! *Exclamation.* Quām bĕnĕ, dī māgnī, pūgnā cĕcĭdīssĕt īn īllā! *O.* || Ĭtă mē dĭi āmēnt! *Formule de serment.* (*Ter. Heaut.* II, 3, 67; *Ad.* IV, 7, 31). Ĭtă mē dĭi ămābūnt. *Pl.* (*Mostel.* II, 2, 87). || Dī bĕnĕ, quŏd. *Grâces soient rendues aux dieux de ce que.* Dī bĕnĕ, quōd spŏlĭīs Dĭdĭūs nōn gaūdĕt ŏpīmīs! *Aus.* (*Cæs.* 20, 1). *Voy* Bene. || Dī mĕlĭŭs! *Que les dieux fassent tourner la chose plus heureusement!* Dī mĕlĭūs, quām nōs mŏnĕāmŭs tālĭă quēmquām! *O.* (*Rem. Am.* 439. *Id. Her.* 17, 30). || Dĭī făxīnt. *Que les dieux fassent que, plaise aux dieux.* (*Pl. Amp.* II, 1, 85; *Ter. Heaut.* I, 1, 119.) *Voy.* Utinam. || Sī dīs plăcĕt. *S'il plaît aux dieux : formule d'ironie ou d'indignation.* Bŏnŭs vīr nōbīs psāltrĭăm, sī dīs plăcĕt, Părāvĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 30. Adde *Pl. Capt.* II, 3, 94). || Dĭīs īrātīs nātŭs. *Né sous une mauvaise étoile.* Dīs ēst īrātīs nātŭs, quī sĭmĭlĭs tĭbĭ. *Ph.* (Adde *Pers.* 4, 27; *Hor. Sat.* II, 3, 8; *Pl. Mil.* II, 3, 43). Dīs īlle ādvērsīs gĕnĭtŭs. *J.* (10, 129). || Quēm dĭī dīlĭgūnt. *Mort chéri des dieux.* (*Pl. Bac.* IV, 7, 18; *Ter. And.* V, 6, 8.)

2\. Dĭī, *ancien gén. de* Dies. *Voy.* Die.

Dījūdĭcŏ, ās, ārĕ. *Juger, décider.* Ălĭēna ūt mĕlĭŭs vĭdĕānt, ēt dījūdĭcēnt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 98). Nām quī dījūdĭcēt īstŭc? *Lucil.* (apud *Gell.* 4, 1). Nĕgōtĭă Dījūdĭcātă lītĕ rĕlīnquĕrĕt. *H. Voy.* Judico.

Dījūngŏ. *Voy.* Disjungo.

Dīlābŏr, ĕrĭs, bī, *d. Se séparer, se disperser; tomber en consomption; se perdre, périr.* Mălĕ pārtă mălĕ dīlābūntŭr. *Næv.* (ap. *Cic. Phil.* 2, 27, et ap. *Fest.* v. *Partus*). *Voy.* Dilapsus.

Dīlăcĕrŏ, ās, ārĕ. *Mettre en pièces.* Dīlăcĕrānt fālsī dŏmĭnūm sŭb ĭmāgĭnĕ cērvī. *O.* Heī mĭhĭ! nātālī dīlăcĕrātĕ tŭō! *Id.* SYN. Dīscērpŏ, lăcĕrŏ. *Voy.* Lacero. || *Au fig.* Mē fālsĭdĭcīs fāllăcĭīs dīlăcĕrāvīstī. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 14. Alii leg. *delaceravisti*).

? Dīlāmĭnŏ, ās, ārĕ. *Fendre.* Hās pŭĕr aūt cērtō rēctās dīlāmĭnăt īctū (*Ov. Nuc.* 73, scil. nuces).

† Dīlāncĭnātŭs, ă, ŭm. *Mis en pièces.* Quūm mēmbră... Dīlāncĭnāta īntērfĭcīs. *Prud.* (*Peri.* 5, 156).

Dīlănĭŏ, ās, ārĕ. *Déchirer en plusieurs morceaux.* Fŏdĭūnt hāstīs, ārtūsquĕ trĕmēntēs Dīlănĭānt. *Cl* Ănĭmæque ălĭquĭd rĕtĭnēntĭă mēmbră Dīlănĭānt. *O.* Dīlănĭātă fŏrās dīspērgĭtŭr. *Lr.* (III, 540, de anima). *Voy.* Lanio. || *Au fig.* Tŭæ dīlănĭāntŭr ŏpēs. *O.*

Dīlăpĭdŏ, ās, ārĕ. *Renverser comme à coups de pierres.* Grāndĭnĕ dīlăpĭdāns hŏmĭnūmquĕ bŏūmquĕ lăbōrēs. *Col.* (X, 329). || *Ruiner, dissiper.* Prĭūsquām dīlăpĭdĕt nōstrās trĭgīntā mĭnās. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 4. *Donatus* vertit, *disperdat.* Cf. *Charis.* 252).

Dīlāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Dilabor. *Séparé, tombé en ruines, décomposé, détruit, perdu, évanoui.* Dēnĭquĕ nōn mŏnŭmēntă vĭrūm dīlāpsă vĭdēmŭs? *Lr.*

(V, 312). Ĕxcĭdĕt, aūt ĭn ăquās tĕnŭēs dīlāpsŭs ăbĭbĭt. *V.* Dīlāpsam ĭn cĭnĕrēs făcĕm. *H.* Cūm fōrmā dīlāpsŭs ămŏr. *Cl.* Dīlāpsīs īntĕr nŏvă gaŭdĭă cūrīs. *O.* SYN. Sŏlūtŭs, cōnsūmptŭs, dēstrūctŭs.

Dīlārgĭŏr, īrĭs, īrī, *d.* *Faire des largesses, donner.* mnĭă sōlŭs hăbēns, ātque ōmnĭă dīlārgītŭs. *Aus.* (*Idyl.* 1, 28).

Dīlātĭŏ, ōnĭs, *f.* *Délai, prorogation.* Quō plūs cōnsūmĕt tēmpŏrĭs dīlātĭŏ. *Ph.* Tām jūstæ dīlātĭŏ pœnæ. *Victor* (*Gen.* II, 329). SYN. Mŏră.

Dīlātŏ, ās, ārĕ. *Élargir.* Īpsăquĕ dīlātānt ăvĭdōs cōnvīvĭă rīctŭs. *O.* Fōrmăt ŏpŭs, pālmīsquĕ sŭūm dīlātăt ĭn ōrbĕm. (*Moret.* 48.) *Voy.* Extendo. || *Au fig.* *Grandir, élever.* Dīlātāntĕ Dĕō tĕnŭēs. *P. Nol.* (24, 265).

Dīlātŏr, ōrĭs, *m.* *Temporiseur* Dīlātŏr, spē lōngŭs, ĭnērs. *H.* SYN. Cūnctātŏr.

Dīlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Differo. *Différé, remis.* Sī fŏrĕt hōc nōstrūm fātō dīlātŭs ĭn ævŭm. *H.* Pārs ēst dīlātă lăbōrŭm. *O.*

† Dīlāxŏ, ās, ārĕ. *Lâcher de part et d'autre, ouvrir.* Crūrĭbŭ' crūră Dīlāxăt. *Lucil.* (apud *Porphyr.* ad *Hor. Sat.* I, 2, 125).

† Dīlēctĭŏ, ōnĭs, *f.* *Amour.* Tānta ēst dīlēctĭŏ nōstrī. *Prud.* (*Apoth.* 1032). Quāntŭmcŭmquĕ bŏnī mŏvĕāt dīlēctĭŏ pātrĭs. *Corip.* (*Justin.* I, 178). *Voy.* Amor.

Dīlēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Diligo. *Aimé.* Māgnō mĭsĕræ dīlēctŭs ămōrĕ. *V.* Laūrŭs lūcō dīlēctĭŏr ōmnī. *Cl.* Aūgŭr Ăpŏllĭnĕīs mŏdŏ dīlēctīssĭmŭs ārīs. *St.* *Voy.* Carus.

Dīlēctŭs, ūs, *m.* *Voy.* Delectus.

Dīlēxī, *parf. de* Diligo.

Dīlĭgēns, tĭs. *Soigneux, attentif.* Quēm sī tērsĕrĭs aūrĕ dīlĭgēntī. *M.* (VI, 1, 3). Ēt mĕmŏr sum ēt dīlĭgēns. *Pl.* (*Amp.* II, 1, 83. Adde *Sen. Med.* 534). *Voy.* Sedulus.

Dīlĭgēntĕr. *Avec soin, attention.* Ō quām, Rēgŭlĕ, dīlĭgēntĕr ērrās! *M.* (VII, 30, 7). Ĭtēm cūrāte īstām dīlĭgēntĕr vīrgĭnĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 52). Ætātem ădūltām sērvāns dīlĭgēntĭŭs. *Ph.*

Dīlĭgēntĭă, æ, *f.* *Attention, soin.* Cūrāte hæc, sūltĭs, māgnā dīlĭgēntĭā. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 40). Pŏtĭŭs quam īstōrum ōbscūrām dīlĭgēntĭām. *Ter.* (*And. prol.* 21). *Voy.* Sedulitas.

Dīlĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Aimer, chérir.* Dīlĭgĭtŭr nēmŏ, nĭsĭ cuī fōrtūnă sĕcūnda ēst. *O.* Tāntum īnfēlīcēm nĭmĭūm dīlēxĭt ămīcŭm. *V.* SYN. Ămŏ. *Voy. ce mot.* || † *arch.* *Séparer, couper.* Clȳpĕātŭs ĕlĕphāntum ŭbĭ măchæră dīlĭgĭt. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 54. Quod citat *Non.* 2, 148, et interpretatur *dividit.* Vulgo *dissicit.* Aliter *Festus* : « *Dirigere* apud Plautum invenitur pro *discedere.* » Sed lege *discindere*; et in lemmate, *Diligere*). Pērnām tōtām dīlĭgĭt. *Titin.* (ap. *Non.* l. cit.). || *Choisir. Au lieu de* Deligo.

Dīlūcĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Luire.* Ōmnēm crēdĕ dĭēm tĭbĭ dīlūxīssĕ sŭprēmŭm. *H.* Dōnēc dīlūxĭt rērŭm gĕnĭtālĭs ŏrīgŏ. *Lr.* (V, 176). *Voy.* Luceo.

Dīlūcĭdē, *adv.* *Clairement.* Dīlūcĭde ēxpĕdīvī, queis me ŏpōrtŭĭt. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 52. Adde *Pompon.* ap. *Non.* 11. 34). *Voy.* Clare.

Dīlūcŭlŭm, ī, *n.* *Point du jour.* Prīmŭlō dīlūcŭlo ăbĭvīsti ād lĕgĭōnēs. Quōmŏdŏ? *Pl.* (*Amp.* II, 2, 105. Adde *Afran.* ap. *Charis.* 192). *Voy.* Māne. || † *Au plur.* Ēxŏrĭēns tĕnĕbrīs dīlūcŭlă rēstĭtŭĭt sōl. (*Anthol.* II, p. 308.)

Dīlūdĭŭm, ĭī, *n.* *Repos ou Congé accordé aux athlètes.* Dīsplĭcĕt īllĕ lŏcŭs, clāmo, ēt dīlūdĭă pōscŏ. *H.* (*Epist* I, 19, 47. Ubi *Acro*).

Dīlūdŏ. *Voy.* Deludo.

Dīlŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ *Mouiller, détremper, inonder.* Ēt plŭvĭa īngēntī sātă lætă bŏūmquĕ lăbōrēs Dīlŭĭt. *V.* Pēctŏră sūdŏr Dīlŭĕrăt. *V. Fl.* Sānguĭnĕ dīlŭĭtŭr tēllūs. *Val. Antias* (apud *Gell.* 18, 11). SYN. Lăvŏ, ĭnūndŏ, mădĕfăcĭŏ. || *Délayer.* Dīlŭĭt ēt lăcrĭmīs mœrēns ūnguēntă prŏfūsīs. *O.* Lāctĕ făvōs ēt mītī dīlŭĕ bācchō. *V.* Ăcētō Dīlŭĭt īnsīgnēm băccăm. *H.* SYN. Lĭquĕfăcĭŏ, *qqf.* mīscĕŏ, tēmpĕrŏ. || *Au fig.* *Noyer, effacer, dissiper.* Cūră fūgĭt mūltō dīlŭĭtūrquĕ mĕrō. *O.* Făcĭnŭs tāntūm quæ dīlŭĕt ætās? *Cl.* Dīlŭĕrāt Tītān tĕnĕbrās. *Sil.* SYN. Dēlĕŏ, ēlŭŏ, āblŭŏ, ābstērgĕŏ. || — crīmĕn. *Se justifier.* SYN. Rĕfūtŏ. || *Qqf.* *Expliquer clairement.* Ābstĭnē mălĕdĭctīs, ēt mĭhĭ, quōd rŏgāvī, dīlŭĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 64).

Dīlūtŭs, ă, ŭm, *part. p.* *Mouillé.* Mūltīs dīlūtă lăbēllă Gūttīs. *Cat.* (99, 7). *Voy.* Madidus. || *Délayé.* Nīsi Hȳmēttĭă mēllă fălērnō Nē bĭbĕrīs dīlūtă. *H.* (Adde *Lucret.* VI, 929). Dīlūtās quĕrĭtŭr, gĕmĭnēt quōd fīstŭlă gūttās. *Pers.* (3, 14). || Dīlūtŭm vīnŭm. *Vin trempé.* Dīlūtī bĭbĭs ūncĭām fălērnī. *M.* (I, 107).

Dīlŭvĭēs, ēī, *f.* *Inondation.* Hōrrēndāmquĕ cūltīs Dīlŭvĭēm mĕdĭtātŭr āgrīs (Aufidus). *H.* Quūm fĕră dīlŭvĭēs quĭētōs Īrrĭtăt āmnēs. *Id.* (Adde *Lucret.* VI, 291). *Voy.* Diluvium.

† Dīlŭvĭŏ, ās, ārĕ. *Inonder.* Ūltrāquĕ mĭnāntŭr Ōmnĭă dīlŭvĭāre ēx āltō gūrgĭtĕ pōntī. *Lr.* (V, 387).

Dīlŭvĭŭm, ĭī, *n.* *Inondation.* Sī tēllūrem ēffūndăt ĭn ūndās, Dīlŭvĭō mīscēns (Jupiter). *V.* Ērgo ŭbĭ dīlŭvĭō tēllūs lŭtŭlēntă rĕcēntī. *O.* Māgnōque īllĭc cūncta ārvă tĕnērī Dīlŭvĭō. *J.* (6, 410). SYN. Dīlŭvĭēs, ēlŭvĭēs. EP. Rĕpēntīnŭm, ĭnŏpīnŭm, sŭbĭtŭm, trīstĕ, flēbĭlĕ, fŭrĭōsŭm, răpāx, præcēps. VERS. Ēlŭvĭē mōns ēst dēdūctŭs ĭn æquŏr. *O.* Tŏrrēns ūndīs plŭvĭālĭbŭs aūctŭs, Aūt nĭvĕ quæ zĕphȳrō vīctă tĕpēntĕ flŭĭt, Pēr sătă pērquĕ vĭās fērtŭr, nēc, ŭt āntĕ sŏlēbăt, Rīpārŭm claūsās mārgĭnĕ fīnĭt ăquās. *Id.* Tūm, quæ sŏlĭtīs ē fōntĭbŭs ēxĭt, Nōn hăbĕt ūndă vĭām: tām lārgās ālvĕŭs ōmnĭs Ā rīpīs ăccēpĭt ăquās; jām naūfrăgă cāmpō Cæsărĭs ārmă nătānt, Īmpūlsăquĕ gūrgĭtĕ mūltō Cāstră lăbānt, āltō rēstāgnānt flūmĭnă vāllō. *L.* Pērpĕtŭīs lătŭĕrĕ pălūdĭbŭs āgrī. *Id.* Præcĭpĭtēnt āltīs spūmāntēs mōntĭbŭs āmnēs, Ēt lātē tĕnĕānt dīffūsō gūrgĭtĕ cāmpōs. *Val. Cat.* (*Dir.* 76. Cf. *Virg. G.* I, 481 sq.; *Æ.* II, 304; *Ov. Met.* XI, 208; *Luc.* IV, 83, sq.; *Hor. Od.* I, 2, 13 sq.) || *Le déluge de Deucalion.* Ēt quūm dīlŭvĭŭm mērsīssēt flūctĭbŭs ōrbĕm, Deūcălĭōnēās ēxsŭpĕrāvĭt ăquās. *Lact.* (*Phœn.* 13). Quō tēmpŏrĕ sævŭs Tēllūrēm pōntō mērsĭt Nēptūnŭs. *Col.* (X, 60). Quālĭtĕr, ēxōsŭs Pȳrrhæ gĕnŭs, æquŏră rūrsŭs Jūpĭtĕr ātque ŏmnēs flŭvĭŭm sī fūndăt hăbēnās, Ārdŭă Pārnāssī lătĕānt jŭgă, cēssĕrĭt Ōthrȳs Pīnĭgĕr, ēt mērsīs dēcrēscānt rūpĭbŭs Ālpēs. *V. Fl.* PPH. Deūcălĭōnĭs *ou* Deūcălĭōnēæ ūndæ, ăquæ. (Cf. *Ov. Met.* I, 262 sq.; *Hor. Od.* I, 5, 3 sq.) || *Le déluge de Noë.* Dīlŭvĭō ăblŭĭtŭr tērrārŭm crīmĕn ēt ūndīs. *Hilar.* (*Gen.* 186). Pōstquām dīlŭvĭī cĕcĭdĭt tŭmŏr, ūndă rĕsēdĭt. (*Ib.* 192.) Jām tūnc dīlŭvĭī sūb tēmpŏrĕ. *Prud.* (*Sym.* II, 337). Ūt quōndām tērrās ūndæ īnvŏlvērĕ fŭrēntēs, Ēt dīvērsă sĭbĭ trāctāntēs mūnĭă cūnctōs Dīlŭvĭī răpŭĭt sŭbĭtō vĭŏlēntĭă trāctū. *Juvc.* (IV, 167. Quod fusius describit *Alcim.* IV, 3 sq.; *ib.* 129 sq.). || *Au fig.* Dīlŭvĭo ēx īllō tŏt văstă pēr æquŏră vēctī. *V.* Dīlŭvĭō tălī părĭbūsque Ărĭāsmĕnŭs ūrgĕt Ēxscĭdĭīs. *V. Fl.*

Dīmădĕŏ, ēs. *Voy.* Demadeo.

Dīmānŏ, ās, ārĕ, *n.* *Couler de différents côtés.* Īllăcrĭmāssĕ, spōntĕ dīmānāntĭbŭs Gūttīs pĕr ōră *Prud.* (*Peri.* 10, 707. Alii leg. *demanantibus*). Tĕnŭīs sŭb ārtūs Flāmmă dīmānăt. *Cat.* (51, 8).

Dīmēnsĭŏ, Dīmēnsŭs. *Voy.* Demensio, etc.

Dĭmĕtĕr, ĕtră, ĕtrŭm (δίμετρος). *Vers dimètre ou de quatre pieds.* Dēīn dĭmĕtrūm cōllŏcāt cōmmăquĕ dāctȳlĭcūm. *T. Maur.* (*Met.* 1406). || *Où il entre deux sortes de mètres.* Ŏpŭs ēdĭtūm tĕnēmŭs, Dĭmĕtrā quŏd ārtĕ tēxēns. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 88).

Dīmētĭŏr. *Voy.* Demetior.

Dĭmĕtrĭă, æ, *f. Vers iambique dimètre.* Vŏlūcrĭpēs dĭmētrĭă. *Aus.* (*Epist.* 16, 104).

Dīmĭcŏ, ās, āvī *et qqf.* ŭī, ātŭm, ārĕ, *n. Combattre.* Ēt glădĭīs ĕt ăcūtā dīmĭcĕt hāstā. *O.* Hāc tĭbī sīt pūgnā dīmĭcŭīssĕ sătīs. *O.* Quūm dīmĭcāntēs lēntā prōspĭcĕrēs vĭrōs. *Sen.* (*Troad.* 900). *Voy.* Pugno.

Dīmĭdĭātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est que la moitié.* Vās vīnī dīmĭdĭātŭm. *Enn.* (apud *Gell.* 3, 14). Tū quŏquĕ, tu īn sūmmīs, ō dīmĭdĭātĕ Mĕnāndĕr, Pōnĕrĭs. *J. Cæs.* (apud *Suet. Vit. Ter.* Adde *Lucil.* ap. *Gell.* l. cit.). || *Le corps plié en deux.* Prōcūmbūnt dīmĭdĭātī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 165).

† Dīmĭdĭŏ, ās, ārĕ. *Partager en deux.* Ēt nōstrōs părĭēs dīmĭdĭĕt lărēs. (*Anth.* II, p. 595.)

Dīmĭdĭŭm, ĭī, *n. La moitié.* Dīmĭdĭūm fāctī, quī cœpĭt, hăbĕt. *H.* Dīmĭdĭūm cūræ dēbĕt hăbĕrĕ tŭæ. *O.* Dīmĭdĭūm dōnārĕ Lĭnō, quām crēdĕrĕ tōtŭm, Quī māvūlt, māvūlt pĕrdĕrĕ dīmĭdĭŭm. *M.* (I, 76). PPH. Dīmĭdĭă *ou* mĕdĭă pārs.

Dīmĭdĭŭs, ă, ŭm. *Qui est à moitié.* Ēt Cŭrĭōs jām dīmĭdĭōs. *J.* (8, 4). Mūllūm dīmĭdĭūm, lŭpūmquĕ tōtŭm. *M.* (II, 37, 4). Dīmĭdĭūmquĕ trăhēns cōntēxtīs lūcĭbŭs ānnŭm. *Manil.* (III, 393. Quid differant *Dimidius* et *Dimidiatus*, docet *Gell.* 3, 14). SYN. Mĕdĭŭs. || *En parl. d'une statue : Buste.* Vīx ēst dīmĭdĭō lŏcūs Prĭāpō. *M.* (XI, 19, 22).

Dīmĭnŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Diminuer. Voy.* Deminuo. || *Briser, mettre en pièces.* Ĕgo īllī spĕcŭlō dīmĭnŭām căpŭt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 109. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 32. Cf. *Prisc.* 557. *Diminuo* pro *Disminuo*). SYN. Cōmmĭnŭŏ.

Dīmīsī, *parf. de* Dimitto.

Dīmīssŭs, ă, ŭm. *Renvoyé, abandonné.* Sēd sī sōlŭs ĕāt dīmīssīs dēgĕnĕr ārmīs. *L.* Dīmīssāvĕ vōtā rĕtēntĕt. *V. Fl.*

Dīmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Envoyer çà et là.* Pēr līttŏrā cērtōs Dīmīttăm. *V.* Īgnōtās ănĭmūm dīmīttĭt īn ārtēs. *O.* SYN. Mīttŏ. || *Congédier, renvoyer.* Lĭcĕāt dīmīttĕre ăb ārmīs Āscănĭŭm. *V.* Tāndēm dōrmītūm dīmīttĭtŭr. *H.* SYN. Mīttŏ. PPH. Mīssŭm făcĭŏ. || *Abandonner, renoncer à.* Dīmīsītque ănĭmām nōbĭlĭōrĕ rŏgō. *M.* (I, 79, 8). Dīmīttĕ fŭgām, ĕt tē cōmĭnŭs æquō Crēdĕ sōlō. *V.* SYN. Ŏmīttŏ, dēpōnŏ, ăbĭgŏ, pēllŏ, tōllŏ.

Dīmōtŭs, ă, ŭm, *part. p. Écarté, éloigné.* Prætĕr dīmōtæ cōrpŏrĕ mūrmŭr ăquæ. *O.*

Dīmŏvĕŏ, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Écarter, éloigner.* Spīrāntēs dīmŏvĕt aūrās. *V.* Āgrĭcŏlă īncūrvō tērrām dīmōvĭt ărātrō. *Id.* Cōrtĭcem ādstrīctūm pĭcĕ dīmŏvēbĭt Āmphŏræ. *H.* SYN. Rĕmŏvĕŏ, pēllŏ, pūlsŏ, ārcĕŏ, dētrăhŏ. (Confunduntur *Dimoveo* et *Demoveo.*)

Dĭnăcĭŭm, ĭī, *n. Nom de femme.* Ēlŏquĕrĕ prŏpĕrĕ, Dĭnăcĭŭm. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 10).

Dīnārchŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Truc.* I, , 24. Δείναρχος, *de* δεινός.)

Dīndȳmă, ōrŭm, *n. pl.*, *et* Dīndȳmŭs, ī, *m.* (Δίνδυμος, Δίνδυμα). *Montagne de Phrygie, consacrée à Cybèle.* Ītĕ pĕr āltă Dīndȳma, ŭbi āssuētīs bĭfŏrēm dăt tĭbĭă cāntŭm. *V.* Dīndȳmăque ēt Mȳcălē. *O.* Dīndȳmŏn, ēt Cȳbĕlēn, ēt ămœnām fōntĭbŭs Īdēn. *Id.* Dīndȳmŭs, ēt săcræ făbrĭcātă jŭvēncă Cȳbēbēs. *Pp.* (III, 22, 3). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ēxstĭmŭlăt vātēm pĕr Dīndȳmă cāstră Cȳbēbēs. *Col.* (X, 221. Adde *Aus. Epist.* 15, 16). || Dīndȳmŭs, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 76, 4.)

Dīndȳmēnē, ēs, *f.* (Δινδυμήνη). *Surnom de Cybèle.* Nōn pĕr mȳstĭcă săcră Dīndȳmēnēs. *M.* (VIII, 81). Nōn Dīndȳmēnē, nōn ădȳtīs quătĭt. *H.*

Dīndȳmŭs. *Voy.* Dindyma.

Dīnĭăs, æ, *m.* (Δεινίας). *Nom d'homme.* Crătīnūm, Dīnĭăm, Dēmōsthĕnĕm. *Pl.* (*As.* V, 2, 16).

Dīnŏchărēs, *m. Célèbre architecte, qui avait donné le plan d'Alexandrie.* Cōndĭtŏr hīc fōrsān fŭĕrīt Ptŏlĕmāĭdŏs aūlæ Dīnŏchărēs. *Aus.* (*Mos.* 311. Cf. *Plin.* 5, 11, 3. Vocatur et *Dinocrates*).

Dīnŏmăchē, ēs, *f.* (Δεινομάχη). *Dinomaque, mère d'Alcibiade.* Ī nūnc, Dīnŏmăchēs ĕgŏ sūm. *Pers.* (4, 20).

Dīnōscŏ. *Voy.* Dignosco.

Dīnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Compter, calculer.* Tēmpŏră dīnŭmĕrāns. *V. Voy.* Denumero.

† Dĭōbŏlārĭs, ĕ. *Qui coûte deux oboles.* Scōrtă dĭōbŏlārĭă. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 58. Vid. *Fest.*).

Dĭŏdōrŭs, ī, *m.* (Διόδωρος). *Diodore, nom d'homme.* Lītĭgăt, ēt pŏdăgrā Dĭŏdōrŭs, Flāccĕ, lăbōrăt. *M.* (I, 99. Adde *Aus. Epig.* 73, 1).

Dĭŏgĕnēs, *et ordint.* Dĭŏgĕnēs, ĭs, *m.* (Διογένης). *Diogène, philosophe de Sinope, disciple d'Antisthène, et chef après lui de la secte cynique.* Dĭŏgĕnēs, bĕātŭs īllĕ. *T. Maur.* (*Met.* 784). Vīdĭt ăpŭd mānēs Dĭŏgĕnēs cȳnĭcŭs. *Aus.* (*Epig.* 54, 2. *Id. Epitaph. Her.* 31, 2. Primam jam produxerat *Homer. Il.* XXIII, 294). SYN. Cȳnĭcŭs. VERS. Pēră, pŏlēntă, trĭbōn, băcŭlŭs, scȳphŭs, ārctă sŭpēllēx Īstă fŭīt cȳnĭcī ; sēd pŭtăt hānc nĭmĭăm ; Nāmquĕ căvīs mănĭbŭs cērnēns pōtārĕ bŭbŭlcŭm : Cūr, scȳphĕ, tē, dīxĭt, gēstō sŭpērvăcŭŭm ? *Aus.*

Dĭŏmēdēs, ĭs, *m.* (Διομήδης). 1. *Diomède, roi de Thrace, nourrissait ses chevaux de chair humaine. Hercule dompta ces animaux, et leur fit dévorer leur maître.* Nōn tĭbĭ sūccūrrĭt crūdī Dĭŏmēdĭs ĭmāgŏ ? *O.* Mārtĭs ĕquī, stăbŭlīsquĕ fĕrī, Dĭŏmēdĭs ăbāctī. *Aus.* (*Epist.* 24, 17). VERS. Thrācĭs ĕquōs hūmānō sānguĭnĕ pīnguēs. *O.* Quīquĕ sŭīs hŏmĭnēs pābŭlă fēcĭt ĕquīs. *Id.* Ūt quī Thrēĭcĭī quōndām præsēpĭă rēgĭs Fēcērūnt dăpĭbŭs sānguĭnŏlēntă sŭīs. (*Ibis*, 382.) Ēt pāstōs mēmbră vĭrōrŭm Ōdrȳsĭæ tēllūrĭs ĕquōs. *Sil.* Quīd stăbŭlă mĕmŏrēm dīră Bīstŏnĭī grĕgĭs, Sŭīsquĕ rēgēm pābŭlum ārmēntīs dătŭm ? *Sen.* (*H. Fur.* 226. *Ib.* 1169 ; *Troad.* 1111). Nōn Thrācĭă tāntŭm Vīdĭt Bīstŏnĭī stăbŭlīs pēndērĕ tȳrānnī. *L.* || 2. *Roi d'Étolie, fils de Tydée, blessa Vénus au siège de Troie, fut, à son retour, sur le point d'être victime de la perfidie de sa femme, et alla fonder un nouveau royaume en Italie.* Ēst ălĭquĭd, dē tŏt Grāĭōrŭm mīllĭbŭs, ūnŭm Ā Dĭŏmēdĕ lĕgī. *O.* Mīttĭtŭr ēt māgnī Vēnŭlŭs Dĭŏmēdĭs ăd ūrbĕm. *V.* SYN. Tȳdīdēs, Œnīdēs. PPH. Ætōlŭs, Călȳdōnĭŭs dūx, rēx, hērōs. || Dĭŏmēdĭs *ou* Dĭŏmēdēă īnsŭlă. *Ile de l'Adriatique, en face du mont Gargane.* Tūnc īnsŭlă māgnī Ōstēndĭt sēsē Dĭŏmēdĭs nōmĭnĕ dīctă. *Prisc.* (*Peri.* 511. Adde *Avien. D. Terr.* 647. Cf. *Plin.* 3, 30, et *Strab.*). || *Qqf.* Dĭŏmēdēn, *acc.* Lēgātī rĕfĕrūnt Dĭŏmēdēn ārmă nĕgāssĕ. (*Argum. Æneid.* in *Anthol.* I, p. 385. Sic græce Σωκράτην.)

Dĭŏmēdēŭs, ă, ŭm (Διομήδειος). 1. *De Diomède, roi de Thrace.* Ēt Dĭŏmēdēōs grāmĭnĕ pāvĭt ĕquōs. *Cl.* (Adde *Aus. Idyl.* 19, 9). || 2. *De Diomède, fils de Tydée, établi en Italie.* Ēt Dĭŏmēdēōs Ænēās fŭgĕrăt ēnsēs. *O.* Ēt Dĭŏmēdēās cōncēdĕrĕ jūssŭs īn ārcēs. *St.* || Dĭŏmēdēæ ăvēs. *Hérons : les compagnons de Diomède furent changés en ces oiseaux.* PHR. Ēt sŏcĭī ādmīssīs pĕtĭērūnt æthĕră pēnnīs. *V.* (Cf. *Ov. Met.* XIV, 508 sq. ; *Serv.* ad *Æ.* XI, 271 ; *Plin.* 10, 61, 2.) || Dĭŏmēdēă īnsŭlă. *Voy.* Diomedes.

Dĭōnæŭs, ă, ŭm (Διωναῖος). *De Vénus.* Ēccĕ Dĭō-

năī prōcēssīt Cæsăris āstrŭm. *V.* Mēcŭm Dĭōnæō sŭb āntrō. *H.* || *Subst. m. L'Amour.* Tŭnĕ Dĭōnæŭm tŭmĕfāctŭs dēspĭcĭs? *Ennod.* (*Carm.* 1, 10).

Dĭōnē, ēs, *f.* (Διώνη). *Dioné, nymphe, fille de l'Océan et de Téthys, mère de Vénus.* || *Ordint. Vénus.* ēprēnsă Dĭōnē. *O.* Sēd sōlăm nĭmĭŭm vĭdīssē Dĭōnēn. *t.* PPH. Dĭōnæă mātĕr. *V. Voy.* Venus.

1. Dĭŏnȳsĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Διονύσια). *Fêtes de Bacchus, bacchanales.* Dĭŏnȳsĭa hĭc sūnt hŏdĭe; ăpŭd mē sīs vŏlŏ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 110. Et *Pl. Curc.* V, 2, 45). Aŭt hōs thȳrsĭgĕrī răpĭt ăd Dĭŏnȳsĭă Bācchī. *Prud.* (*Sym.* II, 857). *Voy.* Bacchanal.

2. Dĭŏnȳsĭă, æ, *f. Nom de femme.* Hĭc jăcĕt ēxĭgŭīs Dĭŏnȳsĭă flēbĭlĭs ānnīs. *Inscr.* (ap. *Gruter.* I, p. 654).

Dĭŏnȳsĭăcŭs, ă, ŭm (Διονυσιακός). *De Bacchus.* Ēt Dĭŏnȳsĭăcōs Lătĭō cōgnōmĭnĕ lūdōs. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 29).

Dĭŏnȳsĭŭs, ĭī, *m.* (Διονύσιος). *Nom de plusieurs rois de Sicile : Denys l'ancien, Denys le jeune.* || *Denys, surnommé le Périégète, auteur d'une géographie en vers grecs.* Nēc rēspŭēndŭs aūctŏr ēst Dĭŏnȳsĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 331). || *Eccl. Saint Denis, martyr.* Īpsē Pārīsĭăcā prŏpĕrăt Dĭŏnȳsĭŭs ūrbĕ. *Fort.* (VIII, 6, 159. *Id.* I, 11, 11).

Dĭŏnȳsŭs, ī, *m.* (Διόνυσος). *Un des noms de Bacchus.* Ō Dĭŏnȳsĕ pătĕr, Ōptĭmĕ vītĭsătŏr! *Att.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5). Ŏsīrĭn Ægȳptŭs pŭtăt, Dĭŏnȳsŏn Īndi ēxīstĭmānt. *Aus.* (*Epig.* 30, 2). *Voy.* Bacchus. || *Nom d'homme.* Tŭnĕ, Sȳrī, Dāmæ aūt Dĭŏnȳsī fīlĭŭs, aūdēs? *H.* (Adde *Plaut. Stich.* V, II, 13).

Dĭōrēs, *m. Nom de guerrier.* Prĭămī dē stīrpĕ Dĭōrēs. *V.*

Dĭōtă, æ, *f.* (διώτη). *Vase à deux anses.* Dēprōmĕ... Ō Thălĭārchĕ, mĕrŭm dĭōtā. *H.*

Dĭōxīppŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Clŏnĭŭmquĕ, Dĭōxīppŭm, Prŏmŏlŭmquĕ. *V.*

Dīphĭlŭs, ī, *m.* (Δίφιλος). *Diphile, poète comique d'Athènes, contemporain de Ménandre. Plaute imita de préférence le premier, Térence le second.* Sȳnăpŏthnēscōntēs Dīphĭlī cōmœdĭa ēst. *Ter.* (*Ad. prol.* 6). Prīmŭmdum huĭc ēssĕ nōmĕn ūrbī Dīphĭlŭs Cȳrēnās vŏlŭĭt. *Pl.* (*Rud. prol.* 32. Adde *Prol. Cas.* 32). || 2. *Architecte qui travaillait très-lentement.* Prōtŏgĕnēs ălĭquĭs, vĕl Dīphĭlŭs. *J.* (3, 120. Cf. *Cic. Ep. ad Q. Fr.* 3, 1).

Dīphthōngŏs *ou* Dīphthōngŭs, ī, *f.* (δίφθογγος). *Diphthongue.* Ēffĭcī dīphthōngŏn ūnăm pōssĕ, nēc plūrēs, rĕŏr. *T. Maur.* (*Syll.* 128. *Ib.* 102).

Dīplŏĭs, ĭdĭs, *f. Manteau, qu'on mettait en double.* (*Nov.* apud *Non.* 4, 219. Cf. *Acron.* ad *Hor. Epist.* 1, 17, 25. Græce διπλοΐς).

Dīplōmă, ătĭs, *n.* (δίπλωμα). *Permission par écrit accordée par un prince, diplôme, brevet.* Rūmŏr sūccīnctō rĕfĕrēns dīplōmăte, Ăvītŭm Jām Gĕtĭcās īntrārĕ dŏmōs. *Sid.* (7, 400).

1. Dīpsăs, ădĭs, *f.* (διψάς). *Sorte de serpent venimeux.* Īn mĕdĭīs sĭtĭēbānt dīpsădēs ūndīs. *L.* Tōrrĭdă dīpsăs. *Id.* Dīpsădăs īmmēnsīs hōrrēnt Gărămāntēs ărēnīs. *Sil.* || *Nom de femme.* Ēst quædăm nōmĭnĕ Dīpsăs ănŭs. *O.*

2. Dīpsăs, āntĭs, *m. Fleuve de Cilicie.* Taūrōquĕ vĭdēt Dīpsāntă cădēntēm. *L.* (VI, 255. Alii leg. *Dipsonta*).

† Dīptȳchŭs, ă, ŭm (διπτυχός). *Diptyques, où l'on inscrivait le nom des magistrats, des évêques.* Īn tēmplō dīptȳchŭs ēdĭt ĕbŭr. *Fort.* (X, 7, 36).

† Dīpȳrŏs, ă, ŭm (δίπυρος). *Deux fois brûlé.* Quĭd tĭbĭ vĭs, dīpȳrŏn quī Phăĕthōntă făcĭs? *M.* (IV, 47).

Dīræ, ārŭm, *f. pl. Les Furies.* Ūltrīcēsquĕ sĕdēnt īn līmĭnĕ Dīræ. *V. Voy.* Furiæ. || Dīrīs dēvŏvĕŏ Dīrās īmprĕcŏr, etc. *Maudire.* Rūră quĭbŭs Dīrās īndīxĭmŭs. *Val. Cat.* (*Dir.* 62). Dīrīs ăgăm vōs. *H. Voy.* Imprecor. || *Qqf. Au sing.* Āt prŏcŭl ŭt Dīræ strīdōrem āgnōvĭt ĕt ālās. *V.* (*Æ.* XII, 869).

† Dīrcă, æ, *f. arch. pour* Dirce. Crās tē quăsĭ Dīrcam ōlim, ŭt mĕmŏrānt, dŭŏ gnātī Jŏvĭs Dēvīnxēre ăd taūrŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 65).

Dīrcæŭs, ă, ŭm (Διρκαῖος). *De la fontaine Dircé; Thébain.* Āmphīōn Dīrcæŭs īn Āctæō Ărăcȳnthō. *V.* Mūltă Dīrcæŭm lĕvăt aūră cȳcnŭm (scil. Pindarum). *H.*

Dīrcē, ēs, *f.* (Δίρκη). *Dircé, femme de Lycus, roi de Thèbes en Béotie. Zéthus et Amphion, deux fils d'Antiope, femme que Lycus avait répudiée, l'attachèrent à un taureau indompté. Elle fut changée en fontaine Voy.* Dirca.|| *La fontaine elle-même.* Cærŭlă quŭm rŭbŭĭt Lērnæō sānguĭnĕ Dīrcē. *St.* Quærĭt Bœōtĭă Dīrcēn. *L.* Ārētouĕ Dīrcē. *Sen.* (*OEd.* 42). Cădmēăquĕ Dīrcē. *O*

Dīrcēnnă, æ, *f. Source près de Tarragone.* Ăvĭdăm rĭgēns Dīrcēnnă plācābĭt sĭtĭm. *M.* (I, 50, 17).

Dīrcētĭs, ĭdĭs, *f. Nom d'une nymphe.* Nȳmphă Dīrcētĭs, ēxpērtēm thălămī, etc. *St.* (*Th.* VII, 298).

Dīrē, *adv.*, *et* Dīrŭm *ou* Dīră, *n. pris adv. D'une manière terrible.* Ăgīquĕ dīrē crēdĭs ēt nĭmĭum īmpĭē. *Sen.* (*Thyest.* 315). Ēt dīrŭm frĕmēns. *Id.* (*H. OEt.* 679). Dīră frĕmēntēm. *V.* Dīră mĭcānt ŏcŭlī. *Alcim.* (II, 136). *Voy.* Sæve.

Dīrēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dirigo. *Aligné, droit.* Īnquĕ vĭcēm mŏdŏ dīrēctō cōntēndĕrĕ cūrsū. *Tib.* (IV, 1, 93). Nōn tĭbĭ dīrēctōs plăcĕăt vĭă quīnquĕ pĕr ārcŭs. *O.* SYN. Rēctŭs.

Dīrēmī, *parf. de* Dirimo.

Dīrēmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dirimo. *Séparé.* Ēt sĭmŭl īntĕrĕāt nōbīscŭm mōrtĕ dĭrēmptă. *Lr.* (I, 115). Dŭcēs cāmpī stătĭōnĕ dĭrēmptōs. *L.* || *Différent.* Mīrōs spĕcĭē (pisces) fōrmāquĕ dĭrēmptōs. *P. Nol.* (2, 5).

Dīrēptĭŏ, ōnĭs, *f. Pillage.* Ŭt făcĭlĭs vĕnĭăt dīrēptĭō prædæ. *Juvc.* (II, 626).

Dīrēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Diripio. *Arraché, pillé.* Īllās dīrēptīsquĕ cŏmīs tŭnĭcīsquĕ sŏlūtīs. *Pp.* (IV, 8, 61). Ēt dīrēptă dŏmŭs, ēt părvī cāsŭs Ĭūlī. *V*

Dīrēxī, *parf. de* Dirigo.

Dīrēxtī, *sync. pour* Direxisti. Dārdănă quī Părĭdĭs dīrēxtī tēlă mănūsquĕ. *V.*

† Dīrĭgĕŏ. *Voy.* Derigui.

Dīrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Conduire en ligne droite, conduire, diriger.* Quā tē dūcĭt vĭă, dīrĭgĕ grēssŭm. *V.* Cūrsŭm Dīrĭgĭte īn lūcōs. *Id.* Jŭpĭtĕr... dīrēxĭt īn īllŭm Fŭlmĭnă. *O.* Dīrĭgĕ, Cæsăr, ĭtĕr. *Id.* SYN. Rĕgŏ, dūcŏ, *qqf.* tēndŏ. || *Lancer un trait, etc.* Cērtōque hāstīlĭă dīrĭgĭt īctū. *V.* Dīrēxĭt pĕr ĭnānĕ făcēm. *V. Fl.* Tēlă Cȳdōnĭō Dīrēxĭt ārcū. *H.* SYN. Mīttŏ. *Voy.* Jaculor. || *Adresser une lettre.* Quĭd rĕŏr, āffātŭs quŏd nōn mĭhĭ dīrĭgĭs ūllōs? *Cl.* (*Epist. ad Olybr.* 1). *Voy.* Mitto. || *Qqf. Redresser.* Dīrĭgĕt hīc quæ prāva, ēt lēnĭēt āspĕră. *P. Nol.* (6, 316). || ? *Séparer.* (*Plaut.* apud *Festum.*) *Voy.* Diligo.

Dīrĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *Séparer, diviser.* Ēt quī cærŭlĕŭm dīrĭmēbāt Nērĕă dĕlphĭn. *O.* Spūmēă pōrrēctī dīrĭmēntēs tērgă prŏfūndī. *St.* Ēt jūstīs dīrĭmĭt sōntēs. *Cl.* SYN. Dīvĭdŏ, sēpărŏ, etc. *Voy.* Separo, Seco. || *Terminer, décider.* Ārmă dŭcŭm dīrĭmēns mĭsĕrāndō fūnĕrĕ Crāssŭs. *L.* Dīrĭmāmŭs sānguĭnĕ bēllŭm. *V.* Dīrĭmānt cērtāmĭnă nȳmphæ. *O.* Hānc dĕŭs ēt mĕlĭŏr lītēm nātūră dīrēmĭt. *Id.* SYN. Dēcīdŏ, ābsōlvŏ.

Dīrĭpĭŏ, ĭs, ĭpŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tirer ou entraîner de différents côtés.* Mātrēmque ăvĭdīs cōmplēxĭbŭs āmbŏ Dīrĭpĭŭnt. *St* Dīrĭpĭŭntquĕ frĕtŭm. *Id.* Nōn

aūdītūrī dīrĭpŭĕrĕ nŏtī. *Pp.* (IV, 7, 22). Quūm cōnstērnātīs dīrĭpērērĭs ĕquīs. *O.* SYN. Dīffĕrŏ, dīstrăhŏ, dīvēllŏ. || *Souv. Piller, emporter.* Īncūstōdītæ dīrĭpĭūntŭr ŏpēs. *O.* Dīrĭpĭūntquĕ dăpēs. *V.* Rēgī sŏlĭūmquĕ dŏmōsquĕ Īrēnt dīrēptŭm. *Sil.* SYN. Aūfĕrŏ, răpĭŏ, prædŏr. *Voy.* Prædor. || *Qqf. Mettre en pièces.* Pēnthēūm dīrĭpŭīsse āiūnt Bācchās *Pl.* (*Merc.* II, 4, 1). SYN. Dīscērpŏ. || *Pour d'autres sens, voir* Deripio.

Au pass. Dīrĭpĭŏr. *Qqf. Souffrir cruellement.* Dīfĕrŏr, dīstrăhŏr, dīrĭpĭŏr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 5).

Dīrĭtās, ātĭs, *f. Cruauté.* || *Malheur.* Aūt sī qua īnvēctā dīrĭtās cāsū fŏrēt. *Cic.* (*Tusc.* 3, 14).

Dīrūmpŏ *ou* Dīsrūmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrĕ. *Briser de différents côtés, faire crever.* Pædăgōgō tăbŭlā dīsrūmpĭt căpŭt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 37). Ŭt Mārsŭ' cŏlūbrās Dīsrūmpĭt cāntū. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 69). SYN. Rūmpŏ, dīscīndŏ. *Voy.* Frango.

Au pass. Dīrūmpŏr. *Être rompu, crever ; au fig. Crever de colère.* Jām dīsrūmpētūr mĕdĭūs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 69). Nīl mĕtŭō, nĭsĭ nē mĕdĭūs dīsrūmpār mĭsĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 7). Dīsrūmpŏr ; ărgēntum ānnŭmĕrāvĭt īllĭcō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 15). *Voy.* Rumpor.

Dīrŭŏ, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Renverser, abattre.* Dīrŭĭt, ædĭfĭcāt, mūtāt quādrātă rŏtūndīs. *H.* Ātque hānc īn hŏrtō mācĕrĭām jŭbĕ dīrŭī. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 10). SYN. Ēvērtŏ, dēstrŭŏ, etc. *Voy.* Everto.

Dīrūptŭs *ou* Dīsrūptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dirumpo. *Rompu, crevé.* Sūfflātum īllīc vĕnĭēt. Dīsrūptūm vĕlĭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 21).

Dīrŭs, ă, ŭm. *Ennemi, terrible, cruel.* Phœnīx ĕt dīrŭs Ŭlyssēs. *V.* Sēmĭhŏmĭnīs Cācī făcĭēs quām dīră tĕnēbāt. *Id.* Dīrās Ēgĕrĕre īndĕ dăpēs (scil. de Tereo). *O.* Jām sătĭs tērrīs nĭvĭs ātquĕ dīræ Grāndĭnĭs mīsĭt Pătĕr. *H.* Dīră vĕnēnă. *Id.* SYN. Īnfēnsŭs, ĭnĭmīcŭs, sævŭs, crūdēlĭs, hŏrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, mălŭs. *Voy.* Infestus, Sævus. || *Souv. De mauvais présage.* Dīrūm mŏrtālĭbŭs ōmĕn. *V.* Dīrī tŏtĭēs ārsērĕ cŏmētæ. *Id.* Cārmĭnă dūm căpĭtī mălĕfīdō dīră cănūntŭr. *V. Fl.* SYN. Īnfāustŭs, īnfēlīx, sĭnīstĕr. || Dīrūm *et* Dīră, *adv. Voy.* Dire. || Dīræ, *subst. f. pl. Voy. ce mot.*

Dīrŭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Diruo. *Renversé.* Dīrŭtă sūnt ălĭīs ; ūnī mĭhĭ Pērgămă rēstānt. *O.*

1. Dĭs, *prép. ordint. inséparable. De différents côtés.* Lāngŭĭdĭŏr pŏrrō dīsjēctīs dīsquĕ sĭpātĭs. *Lr.* (I, 653).

2. Dīs (*masc. peu usité*), dītĕ ; *gén.* dītĭs ; *pl.* dītēs, ĭă. *Riche.* Tū sī mĕŭs ēssēs? Dīs quĭdem ēssēs, Dēmĕă. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 8). Dītĕ sŏlūm. *V. Fl.* Dēspĭcĭām dītēs. *Tib.* (1, 1, 78). Ō sī pătĕānt pēctŏră dītūm ! *Sen.* (*H. OEt.* 648). Dēlūbrăquĕ dītĭă dōnīs. *O.* Lȳdō dītĭŏr aūrō. *St.* Dītĭssĭmŭs āgrī. *V.* SYN. Dīvēs. *Voy. ce mot.* || Dīs, ītĭs, *subst. m.* (*Comme en grec* Πλούτων). *Pluton.* Tūm Jŏvĭs ēt Cōnsī gērmānŭs, Tārtărĕŭs Dīs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 3). Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. *V. Voy.* Pluto.

† Dīscăvĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Se garder avec grand soin.* Ēt dīscăvĕās mălō. *Pl.* (*Men.* II, 1, 24).

Dīscēdŏ, ĭs, cēssī, cēssŭm, cēdĕrĕ, *n. Aller en sens divers, se séparer ; se répandre.* Nām cĭtĭŭs pătĕrēr căpŭt hōc dīscēdĕrĕ cōllō. *Pp.* (II, 7, 7). Cĭbīs ēx ōmnĭbŭs īntŭs ĭn ārtŭs Cōrpŏră dīscēdūnt. *Lr.* (II, 711). || *Qqf. S'ouvrir.* Mĕdĭūm vĭdĕō dīscēdĕrĕ cœlūm. *V. Voy.* Patesco. || *Ordint. S'éloigner, se retirer, s'en aller.* Mē dīscēdĕrĕ Cæsăr Fīnĭbŭs ēxtrēmæ jūssĕrăt Aūsŏnĭæ. *O.* Prŏcŭl hīnc dīscēdĭtĕ. *Id.* Sī mē nōlēs ūnquām dīscēdĕrĕ. *H.* Dīscēssēre ōmnēs spătĭīs. *V.* Dīscēdēntēmquĕ rĕdūcĭt. *M.* (V, 26, 3) SYN. Cēdŏ rĕcēdŏ, ābscēdŏ, mĭgrŏ. *Voy.* Abeo. || *Au fig.* Dīscēdāt sīc cōrpŏrĕ lānguŏr ăb īstō. *O.* Quām Prŏbŭs ā nōstrō pŏssīt dīscēdĕrĕ sēnsū. *Cl.* || † *Act. Éloigner.* Ăb īstā nōn pĕdĕm dīscēdāt. *Pl.* (*As.* III, 3, 13).

Au pass. Dīscēdĭtŭr, *unipers.* Mŏdo ŭt hōc cōncĭlĭŭ pŏssĭĕt dīscēdī. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 8).

Dīscēptātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui juge, arbitre.* Nūnc ŭtrīquĕ dīscēptātŏr ēccum ădēst : ăgĕ dīspŭtā. *Pl.* (*Most.* V, 2, 16).

Dīscēptŏ, ās, ārĕ. *Débattre, disputer.* Dīscēptēntque ārmīs, tērrārum ŭtĕr īmpĕrĕt ōrbī. *Sil.* Quōd dīscēptāntēs dūdum īn dīvērsă mŏvēmŭr. *Prosp.* (*Ingr.* I, 236). SYN. Dīspŭtŏ, cērtŏ, cōntēndŏ. || *Être arbitre, juge.*

Dīscērnĭcŭlŭm, ī, *n. Épingle de tête.* Eūplŏcămō dĭgĭtīs dīscērnĭcŭlūmquĕ căpīllō. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 155). PHR. Aūrūm quō sŏlēnt cīngī cŏmæ. *Sen.*

Dīscērnŏ, ĭs, crēvī, crētŭm, cērnĕrĕ. *Séparer.* Tĕnŭī tēlās dīscrēvĕrăt aūrō. *V.* Quūm fās ātquĕ nĕfās ēxĭgŭō fīnĕ lĭbīdĭnūm Dīscērnūnt ăvĭdī. *H.* SYN. Dīvĭdŏ, sēpărŏ, dīstīnguŏ, dĭrĭmŏ. *Voy.* Separo. || *Discerner, distinguer.* Īpsĕ dĭēm nōctēmquĕ nĕgāt dīscērnĕrĕ cœlō. *V.* Vērbă quŏque īpsă Plāne ēxaūdīrī dīscērnīque ārtĭcŭlātĭm. *Lr.* (IV, 556). SYN. Dīstīnguŏ, dīgnōscŏ. || *Couper court à* (*un litige*). Līmĕs ăgrō pŏsĭtŭs, lītem ŭt dīscērnĕrĕt ārvīs. *V.*

Dīscērpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Déchirer, partager.* Ūndĭquĕ nītēndō cōrpŭs dīscērpĕrĕ fērrō. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 3). Īn pārvās pārtēs dīscērpĭtŭr aūrŭm. *Lr.* (II, 828). *Voy.* Lacero, Divido. || *Dissiper.* Mūltă pătrī pōrtāndă dăbāt māndātă, sēd aūræ Ōmnĭă dīscērpūnt. *V.* || *Au fig. Déchirer par des paroles.* Nōn sī me īnfēstīs dīscērpānt sīdĕră dĭctīs. *Cat.* (66, 73). SYN. Prōscīndŏ, lăcĕrŏ.

Dīscērptŭs, ă, ŭm, *part. Déchiré.* Dīscērptūm lātē jŭvĕnēm spārsērĕ pĕr āgrōs. *V.* SYN. Lăcĕrātŭs, lăcĕr, mŭtĭlŭs.

Dīscēssī, *parf. de* Discedo.

Dīscēssĭŏ, ōnĭs, *f. Séparation. Voy.* Discessus. || *Divorce.* Si ēvĕnĭăt, quōd dī prŏhĭbĕānt, dīscēssĭŏ. *Ter.* (*And.* III, 3, 37). *Voy.* Divortium.

Dīscēssŭs, ūs, *m. Éloignement, séparation, départ.* Hūnc tāntūm tĭbĭ mē dīscēssū fērrĕ dŏlōrēm. *V.* Dīscēssū mūgīrĕ bŏvēs. *Id.* SYN. Dīgrēssŭs, ăbĭtŭs, ābscēssŭs, *qqf.* fŭgă, ēxsĭlĭŭm. EP. Ăcērbŭs, mœstŭs, trīstĭs, flēbĭlĭs.

Dīscēstī, *syncope pour* Discessisti. (*Pl. As.* II, 1, 3.)

Dīscĭdĭŭm, ĭī, *n. Déchirement, division, séparation.* Tāntŭs dīscĭdĭō nūbīs vēntīquĕ prŏcēllā Mīttĭtŭr. *Lucr.* (VI, 292). Quūm cōrpŏrĭs ātque ănĭmāī Dīscĭdĭūm fŭĕrĭt. *Id.* (III, 851). Nōn bĕnĕ dīscĭdĭūm Phrȳgĭī lātūră mărītī. *O.* (Confer *Dissidium*.) *Voy.* Discordia.

Dīscīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Discingo. *Sans ceinture, dont la robe n'est pas attachée.* Dīscīnctā tŭnĭcā fŭgĭēndum ēst āc pĕdĕ nūdō. *H.* Dīscīnctōs Mūlcĭbĕr Āfrōs. *V.* (*Æn.* VIII, 874 : ubi *Serv.* Sic et *Sil.* II, 56). SYN. Sŏlūtŭs. || *Au fig. Qui se repose, oisif.* Nūgārī cum īllo, ēt dīscīnctī lūdĕrĕ. *H.* Hăctĕnŭs āltĕrnīs sūdātum ēst cōmĭnŭs ārmīs... Ādquĕ săcrī sēdēm prŏpĕrēt dīscīnctă jŭvēntŭs. *Prud.* (*Psych.* 824). Īpse ĕgŏ sēgnĭs ĕrām dīscīnctăque īn ōtĭă nātŭs. *O.* SYN. Sŏlūtŭs, ōtĭōsŭs, rēsēs. *Voy.* Otiosus. || *Prodigue, dissipateur.* Dīscīnctŭs aūt pērdām nĕpōs. *H.* Nōn pŭdĕt ād mōrēm dīscīnctī vīvĕrĕ Nāttæ? *Pers.* (3, 31). *Voy.* Nepos.

Dīscīndŏ, ĭs, ĭdī, īssŭm, īndĕrĕ. *Déchirer, séparer.* Sērpēntĭs caūdām... īn mūltās pārtēs dīscīndĕrĕ fērrō. *Lr.* (III, 660). Pĕlăgūs lăcĕrātæ vīscĕră tērræ Dīscĭdĭt. *Sil.* Vēstem ōmnēm mĭsĕræ dīscĭdĭt. *Ter.* (*Eun.*

IV, 3, 4). SYN. Dīvĭdŏ, scĭndŏ, ābscĭndŏ, dīvēllŏ, dīscērpŏ, dīlăcĕrŏ.

Dīscĭngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Oter la ceinture, souv. Désarmer, vaincre.* Jām dīscĭngĭtŭr ārmīs. *Sil.* Quūm tĕnŭēs nūpĕr Mărĭūs dīscĭnxĕrĭt Āfrōs. *J.* (8, 120). Pēltātām Scȳthĭcō dīscĭnxĭt Ămāzŏnă nōdō. *M.* (IX, 103, 5). *Voy.* Solvo, Exarmo. || *Au fig. Cesser de ceindre, d'entourer.* Vēl sī rădĭōs dīscĭngĭtŭr ūltr ō. *Avien.* (*Progn.* 243). || *Désarmer, triompher de.* Dīscĭnxĭt rătĭōnĕ dŏlōs, fraūdēsquĕ rĕsōlvĭt. *Sil.* (VII, 153).

Dīscĭplīnă, *et rarement* Dīscĭplīnă, æ, *f.* (Quum plus quindecim exempla mihi ad manum sint in quibus secunda corripiatur, vix quatuor habeo ubi producatur.) *L'action de s'instruire, science acquise, instruction. souv. au plur. dans ce sens.* Mīrātŭr quĭbūs īllĕ dīscĭplīnīs Tāntām sĭt săpĭēntĭām ăssĕcūtŭs. *Bibac.* (apud *Suet. Vit. Valer. Caton.*). Dŏctŏr ămārŭs ĕnĭm dīscēntī sēmpĕr ĕphēbō, Nēc dūlcĭs ūllī dīscĭplīna īnfāntĭæ ēst. *Prud.* (*Peri.* 9, 28). Tĭbĭ dīscĭplīnās, dīgnĭtātēm, lĭttĕrās. *P. Nol.* (10, 93). SYN. Dŏctrīnă, scĭēntĭă, ārs. || *Qqf. Fonctions d'instituteur.* Dōnĕc ăd aūgūstæ pĭă mūnĕră dīscĭplīnæ Āccīrĕr. *Aus.* (*Idyl.* 4, 82). || *Règle de conduite.* Ĕădēmne ĕrăt hæc dīscĭplīnă tĭbĭ, quūm tu ădŏlēscēns ĕrās? *Pl.* (*Bac.* III, 3, 17. Sic *Ter. Heaut.* II, 3, 59). SYN. Rēgŭlă, mōs, cōnsuētūdŏ. || *Discipline militaire.* Dīscĭplīnă tămĕn nōn dēfŭĭt. *Sid.* (2, 279).

† Dīscĭplīnātŭs, ă, ŭm. *Amélioré par la culture.* Dīscĭplīnātōs dēsuēscĭt prōmĕrĕ frūctūs. *Alcim.* (IV, 47).

Dīscĭpŭlă, æ, *f. Femme qui s'instruit, élève.* Dīscĭpŭlārum īntēr jŭbĕō plōrārĕ căthēdrās. *H.* (Adde *Pl. Aul.* I, 1, 20). || ? *Adj.* Cīnctūs ăpōstŏlĭcā dīscĭpŭlāquĕ mănū. *Dracont.* (*Satisf.* 154. Alii legunt *discipulante*).

Dīscĭpŭlŭs, ī, *m. Disciple.* Dūc ăgĕ dīscĭpŭlōs ād mĕā tēmplă tŭōs. *O.* SYN. Aūdītŏr. *Voy.* Disco, Magister. || *Eccl. Les douze Apôtres.* Tālĭă dīscĭpŭlīs bīs sēx quūm jūssă dĕdīssĕt. *Juvc.* (II, 515). Sīmōn quēm vŏcĭtānt Pĕtrūm, Sūmmūs dīscĭpŭlūs Dĕī. *Prud.* (*Sym.* II, *præf.* 2). || *Qqf. Garçon de boutique, de cabaret.* (*Pl. Aul.* III, 1, 4; *Ps.* III, 2, 76.) || *En parl. d'une chose.* Dīscĭpŭlūs ēst prĭōrĭs pōstĕrĭŏr dĭēs. *P. Syr.*

Dīscīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Discindo. *Déchiré.* Dīscīssōs nūdīs lănĭābānt dēntĭbŭs ārtūs. *V.* Dīscīssīs cĕpīssēnt Pērgămă mūrīs. *St. Voy.* Lacer.

Dīsclūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Enfermer à part, séparer.* Tūm dūrārĕ sŏlum, ēt dīsclūdĕrĕ Nērĕă pōntō. *V.* Cūm părĭbūs jūngī rēs, ēt dīsclūdĕrĕ mūndūm. *Lr.* (V, 439). SYN. Sēpărŏ, dīvĭdŏ. || *Ouvrir, fendre.* Vīrĭbūs haūd ūllīs pŏtŭīt dīsclūdĕrĕ mōrsūs Rōbŏrīs. *V.* Īctū dīsclūdĕrĕ tūrrēs. *Lr.* (VI, 239). SYN. Ăpĕrĭŏ, fīndŏ. || *Qqf. au fig. Fermer, boucher.* Mīlĭtĭbūs sēnsūm tērrŏr dīsclūsĕrăt ōmnĕm. *Juvc.* (IV, 753). SYN. Ōbstrŭŏ.

Dīsclūsŭs, ă, ŭm, *part. Séparé.* Ā prīmīs fŏrĭbūs dīsclūsă rĕfūgĭt. *Prud.* (*Apoth.* 423).

Dīscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dīscĭtūm (*inus.*), dīscĕrĕ. *Apprendre, s'instruire.* Dīscĕrĕt ūndĕ prĕcēs, vātēm nĭ Mūsă dĕdīssĕt? *H.* Jām dĭdĭcī gĕtĭcē sārmătĭcēquĕ lŏquī. *O.* Dīscĕ, pŭĕr, vīrtūtem ēx mē vērōsquĕ lăbōrēs. *V.* SYN. Āddīscŏ, ēdīscŏ, pērdīscŏ, dŏcĕŏr, ērūdĭŏr, pērcĭpĭŏ, āccĭpĭŏ, cōgnōscŏ, nōvī, scĭŏ. *Voy.* Studeo. || *Apprendre à connaître.* Ēt crīmĭne āb ūnō Dīscē ōmnēs. *V.* Vĕnĭēntūm dīscĕrĕ vūltūs. *Id.* Mē pĕrĭtūs Dīscĭt ĭbēr. *H.* SYN. Cōgnōscŏ, nōvī, scĭŏ. || *Qqf.* Dĭdĭcī. *J'ai coutume.* Vēră dĭdĭcī dīcĕrĕ. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 55) *Voy.* Soleo. || *S'efforcer.* Frāctīs dīscēntēm cūrrĕrĕ rēmīs. *V.* (De quo *Non.* 4, 136) || — fābŭlām. *Faire représenter, donner une pièce de théâtre.* Mĭhĭquĕ ūt dīscĕrĕ Nŏvās ēxpĕdĭāt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 48). *Voy.* Doceo.

Dīscŏlŏr, ōrĭs, *adj. De diverses couleurs, en parl. de plusieurs objets.* Dīscŏlŏr hīc gĕmĭnō dīscŏlŏr hōstĕ pĕrĭt. *M.* (XIV, 17). Dīscŏlŏr ūnde aūrī pēr rāmōs aūră rĕfūlsĭt. *V.* Ēvŏlăt ādmīssīs dīscŏlŏr āgmĕn ĕquīs. *O.* || *Avec un rég. Qui diffère en couleur de.* Pĕlăgō nēc dīscŏlŏr āmnĭs. *St.* || ? *Qui a plusieurs couleurs.* Ĕquīs, quēm dīscŏlŏr āmbĭt Tīgrĭs. *St.* (*Th.* IX, 685. Quanquam solennis sensus servari potest). || *Au fig. Différent.* Dīscŏlŏr īnfīdō scūrræ dīstābĭt ămīcūs. *H.* Ūt mātrōnă mĕrētrīcī dīspār ĕrĭt ātquĕ Dīscŏlŏr. *Id.* Mīlle hŏmĭnūm spĕcĭēs, ēt rērūm dīscŏlŏr ūsūs. *Pers.* (5, 52). SYN. Dīssĭmĭlĭs, vărĭūs, dīvērsūs. || *Pour les autres sens, voir* Decolor.

? Dīscŏlōrūs, ă, ŭm. *De couleur différente.* Quōs lānă tērrĕt dīscŏlōra īn stīpĭtĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 302. Alii leg. *discolore* vel *discolori*).

† Dīscōndūcĭt, *unip. Il n'est pas avantageux.* Sēd nīl dīscōndūcĭt huīc rē. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 85).

Dīscōnvĕnĭŏ, īs, īrĕ, *n. Ne pas s'accorder.* Vītæ dīscōnvĕnĭt ōrdĭnĕ tōtō. *H. Voy.* Discrepo.

† Dīscōrdābĭlĭs, ĕ. *Qui est en désaccord.* Īntĕr nōs fuīsse īngĕnĭo haūd dīscōrdābĭlī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 42).

Dīscōrdāns, tĭs. *Comme* Discors. Tōt dīscōrdāntĭă rĭtū Cōrdă vĭrūm. *Sil.* Dīscōrdāntĭă quæ sŏlĕnt pŭtārī. *Sid.* (*Epist.* II, 8, 8).

Dīscōrdĭă, æ, *f. Discorde, dissension.* Ēxŏrĭtūr trĕpĭdōs īntēr dīscōrdĭă cīvēs. *V.* Cōnfīngīs fālsās caūsās ād dīscōrdĭăm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 71). SYN. Dīssĭdĭūm, cērtāmĕn, rīxă, līs, pūgnă, *qqf.* sēdĭtĭŏ, tŭmūltūs, mōtūs, pārtēs. EP. Āmēns, dēmēns, īnsānă, fĕră, fĕrōx, ēffĕră, bārbără, crūdēlĭs, īmmānĭs, īmmĭtĭs, sævă, hōrrĭdă, trŭcŭlēntă; cæcă, præcēps, ēffrēnă; bēllĭcă, crŭēntă, sānguĭnĕă; īnvīsă, fērālĭs, fūnēstă, ēxĭtĭālĭs. PPH. Stŭdĭă dīscōrdĭă, cōntrārĭă Ănĭmī dīscōrdēs. Vēsānĭă dīscōrs. *Voy.* Seditio, Civile bellum. || *La Discorde, déesse fille de l'Érèbe et de la Nuit.* Dīscōrdĭă dēmēns, Vīpĕrĕūm crīnēm vīttīs īnnēxă crŭēntīs. *V.* Scīssā gaūdēns Dīscōrdĭă pāllā. *Id.* Nūtrīx Dīscōrdĭă bēllī. *Cl.* Pōstquām Dīscōrdĭă tētră Bēllī fērrātōs pōstēs pōrtāsquĕ rĕfrēgĭt. *Enn.* (apud *Hor. Sat.* 1, 4, 60). Scīssō Dīscōrdĭă crīnĕ Ēxtŭlĭt ād sŭpĕrōs Stȳgĭūm căpŭt. *Petr.* (*Sat.* 124). || *En parl. des ch.* Dīscōrdĭă pōntī Sūccūrrĭt mĭsĕrīs. *L.* Ŭbi ēxērcēt dīscōrdĭă vēntōs. *Sil.*

† Dīscōrdĭs, *arch. pour* Discors. Īmpŏtēns, sŭpērbă, dīscōrdĭs. *Pompon.* (apud *Prisc.* 726).

† Dīscōrdĭtās, ātĭs, *f. arch. Comme* Discordia. Quāntāmque ēx dīscōrdĭtātĕ clādem īmpōrtēm fămĭlĭæ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 216. Forte *importent*).

Dīscōrdŏ, ās, ārĕ, *n. Ne pas s'accorder, différer.* Quāntūm dīscōrdēt pārcūs ăvārō. *H.* Neū dīscōrdārēnt, si āmbo īn ūno ēssēnt lŏcō. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 7). SYN. Dīssĭdĕŏ. *Voy. le suiv.*

Dīscōrs, ōrdĭs. *Qui n'est pas d'accord, qui est en guerre.* Īndĕ pēr īmmēnsūm vēntīs dīscōrdĭbŭs āctūs. *O.* Rērūm cōncōrdĭă dīscōrs. *Id.* Prŏcŭl dīscōrdĭbūs ārmīs. *V.* Tănăīsquĕ dīscōrs. *H.* Pūgnātquĕ dĭū sēntēntĭă dīscōrs. *Id.* SYN. Dīscōrdāns, ādvērsūs, īnfēnsūs, ŏppŏsĭtūs, ĭnĭmīcūs, pūgnāns. PHR. Ēxērcēt dīscōrdĭă vēntōs. *Sil.* Dīscōrs vărĭī sēntēntĭă vūlgī. *Alcim.* Nōn hăbēnt pācēm dĭī. *Sen.* || *Discordant.* Ūt grātās īntēr mēnsās sȳmphōnĭă dīscōrs. *H.* || *Différent.* Ātque ōră sŏnō dīscōrdĭă sīgnānt. *V.* Dīscōrdēs līnguīs pŏpŭlōs. *Prud.* (*Sym.* II, 585). SYN. Dīscōrdāns, ābsŏnūs, dīssŏnūs, dīscrĕpāns. PPH. Nōn cōngrŭūs, cōnsŏnūs, cōnvĕnĭēns, āptūs, cōncōrs. || ? Dīscōrs *ou* Dīssōrs. *Qui est contre nature, mons-*

trueux. Dīscōrdēs vūltū pērmīxtāquĕ cōrpŏrā. *Manil.* (I, 630, de gigantibus). Dīscōrdĭă mēmbrā. *Lr.* (V, 892). Dīscōrdēmque ūtĕrō fētūm tŭlĭt. *O.* (*Met.* VIII, 133. Adde *Sen. Med.* 73; *Aul. Sab.* 3, 35. In his libri variant). SYN. Pōrtēntōsŭs.

Dīscrĕpāns, tĭs. *Qui diffère.* Cērtāntĕ vōtō dīscrĕpāntēs īmmŏlānt. *Prud.* (*Ham. præf.* 6).

† Dīscrĕpĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Discrepo. Vērūm pŏsĭtūrā dīscrĕpĭtānt rēs *Lr.* (II, 1016). Īntēr sē dīsjūnctūm dīscrĕpĭtānsquĕ. *Id.* (III, 805).

Dīscrĕpō, ās, ŭī, ārĕ, *n. Différer, être différent.* Nēc mūltūm dīscrĕpăt ætās. *V.* Mĕdĭō nē dīscrĕpĕt īmŭm. *H.* Sōrtĭlĕgīs nōn dīscrĕpŭīt sēntēntĭă Dēlphīs. *Id.* SYN. Dīffĕrō, dīssĭdĕō, ābscēdō, dīscēdō, rĕcēdō, dīstō, dīscōrdō, dīscōnvĕnĭō, āblūdō. PPH. Sŭm dīssĭmĭlĭs, dīscōrs, dīscōrdāns, dīssōnŭs.

† Dīscrētĭm. *En séparant.* Āssyrĭām cĕlĕrī dīscrētĭm flūmĭnĕ sūlcāns. *Cypr.* (*Genes.* 63).

Dīscrētĭō, ōnĭs, *f. Séparation.* Īnsŏcĭābĭlĭūm dīscrētĭō jūstă dĕōrūm. *Avien.* (*Arat.* 31. *Ibid.* 300. Adde *Prud. Ham.* 26). || *Discernement.* Neū dīscrētĭō fālsă sĭt Rērŭm. *T. Maur.* (*Præf.* 71).

Dīscrētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Discerno. *Séparé.* Hīc ŭbĭ dīscrētās īnsŭlă rūmpĭt ăquās. *O.* Sāxŭm Quō dīscrētŭs ăgēr. *St.*

Dīscrēvī, *parf. de* Discerno.

Dīscrīmĕn, ĭnĭs, *n. Séparation.* Quōs īntĕr ĕt hōstēm Dīscrīmĕn mūrūs claūsăquĕ pōrtă fŭĭt. *O.* Pōntōquĕ fŭīt dīscrīmĕn ĕt āstrīs (Parnassus). *L.* Æquō dīscrīmĭnĕ Prīstĭs Cēntaūrūsquĕ lŏcūm tēndūnt sŭpĕrārĕ prĭōrēm. *V.* Lētī dīscrīmĭnĕ pārvō. *Id.* SYN. Īntērvāllŭm, spătĭŭm. || *Sillon.* Pūrō dīscrīmĭnĕ pēctĭtă tēllūs. *Col.* (X, 94). Dīscrīmĭnă laūdā. *O.* (*A. Am.* II, 302, de capillis). Mōrsū nŭmĕrōsī dēntĭs ĕbūrnō Mūltĭfĭdūm dīscrīmĕn ărăt. *Cl.* || *Au plur. Les différents tons de la gamme.* Ōblŏquĭtūr nŭmĕrīs sēptēm dīscrīmĭnă vōcŭm. *V.* || *Tout objet qui différencie.* Nēctēnt pūrpŭrĕās nĭvĕō dīscrīmĭnĕ vīttās. *St.* (*Th.* II, 738). *Voy.* Discrimino. || *Ordint. Au fig. Différence, distinction.* Trōs Rŭtŭlŭsquĕ mĭhī nūllō dīscrīmĭnĕ ăgētŭr. *V.* Īn rĭgĭdūm pārvō sĭlĭcēm dīscrīmĭnĕ vērsæ. *O.* Ēt ămābăt ōmnēs; nam ūt dīscrīmĕn nōn făcĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 128). SYN. Dīstāntĭă. || *Danger, surtout au plur.* Pēr vărĭōs cāsūs, pēr tōt dīscrīmĭnă rērŭm. *V.* Āttŏnĭtī nōstro īn dīscrīmĭnĕ cīvēs. *St* SYN. Pĕrīcŭlŭm, pĕrīclŭm. *Voy.* Periculum.

Dīscrīmĭnātŭs, ă, ŭm. *Varié.* Dīscrīmĭnātīs īllĭtām cŏlōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 350).

Dīscrīmĭnō, ās, ārĕ. *Séparer.* Quāntŭs ăb Ārctōīs dīscrīmĭnăt æthĕră Plaūstrīs Ānguĭs. *St.* Jāmquĕ pŏtēstātēs vărĭūs dīscrīmĭnăt ōrdō. *Cl.* Dīgĕrūnt quĭdēm măgīstrī, quāndō pŭĕrōs īmbŭūnt; Sēd rŭdēs nē prægrăvēntŭr, pārcĭŭs dīscrīmĭnānt. *T. Maur.* (*Syll.* 491). SYN. Sēpărō, dīvĭdō, dīstĭnguō. || *Établir des différences, différencier, varier.* Stāt tŏrŭs, ĕt pīctō vēstēs dīscrīmĭnăt aūrō. *L.* Ālbūm pūnĭcĕō pēctūs dīscrīmĭnăt ōstrō. *Cl.* Lūcēt vĭă lōngō Ōrdĭnĕ flāmmărum, ĕt lātē dīscrīmĭnăt ăgrōs. *V.* SYN. Vărĭō, dīstĭnguō.

† Dīscrŭcĭātŭs, ūs, *m. Cruelle souffrance.* Vērmĭbŭs, ĕt flāmmīs, ĕt dīscrŭcĭātĭbŭs ævūm Īmmōrtālĕ dĕdĭt. *Prud.* (*Ham.* 834).

Dīscrŭcĭō, ās, ārĕ. *Tourmenter cruellement.* Ābfŏrĕ ne ā dŏmĭnæ vērtĭcĕ dīscrŭcĭŏr. *Cat.* (66, 76). Quĭd mūrmŭrīllās tēcum, ĕt tē dīscrŭcĭās? *Pl.* (apud *Non.* 2, 572). *Voy.* Crucio. || Dīscrŭcĭŏr ănĭmī. *Souffrir cruellement.* (*Pl. Aul.* I, 2, 27. De hoc agunt *Charis.* 258; *Diom.* 302.)

Dīscūmbō, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtūm, ūmbĕrĕ, *n. Se coucher, en parl. de plusieurs personnes.* Dīscŭbĭtūm nōctu ĭt īmŭs, ĕcce ăd mē vĕnĭt. *Pl.* (*Merc. prol.* 99). *Voy.* Cubo. || *Se mettre à table.* Dīscŭbŭērĕ tŏrīs Thēseūs cōmĭtēsquĕ lăbōrūm. *O.* (Adde *St. Th* I, 528). SYN. Āccūmbō.

Au pass. unip. Dīscūmbĭtŭr. *On se couche.* Strātōquĕ sŭpēr dīscūmbĭtŭr ōstrō. *V.* (Adde *Stat. Ach.* II, 82, et cf. *Charis.* 224).

Dīscŭpĭō, ĭs, ĕrĕ, *arch. Désirer vivement.* Quīn dīscŭpĭō dĭcĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 87). Quĭd crēdăt, nĭsĭ sē vēndĕrĕ dīscŭpĕrĕ? *Cat.* (106, 2).

Dīscūrrō, ĭs, rī, sūm, rĕrĕ, *n. Courir de différents côtés.* Dīscūrrūnt ălĭī ăd pōrtās. *V.* Dīscūrrĕrĕ părēs. Ēt dīvērsă rŭēns sēptēm dīscūrrĭt ĭn ōră (Nilus). *Id.* Īpsĕ dĕūs vēlōx dīscūrrĕrĕ gaūdĕt ĭn āltīs Mōntĭbŭs. *O. Voy.* Curro. || *Au fig.* Mēns dīscūrrĭt ŭtrōquĕ. *O.* || *Au pass. unip.* Īn mūrōs tōtā dīscūrrĭtŭr ūrbĕ. *V.*

† Dīscūrsĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Discurso. Ēmīssæ dūm dīscūrsĭtānt pāssĭm fĕræ. (*Fab. Æsop.* 15, 10, ed. *Schwab.* Non displicet verbum, etsi exemplis caret.)

Dīscūrsō, ās, ārĕ, *fréq. de* Discurro. Nēc văgă tām tĕnŭī dīscūrsăt ărānĕă tēlā. *M.* (VIII, 33, 15).

Dīscūrsŭs, ūs, *m. Course en sens différent.* Sīc Făbĭī lātīs vāllēm dīscūrsĭbŭs īmplēnt. *O.* Cōmmĕăt hāc pĕnĭtŭs tăcĭtīs dīscūrsĭbŭs ūndă. *L.* || *Démarches, brigue.* Gaūdĭă, dīscūrsūs. *J.* (1, 86).

Dīscŭs, ī, *m.* (δίσκος). *Disque, palet. Castor et Pollux passent pour avoir inventé ce jeu.* Œbălĭō dūm fīndĕrĕt āĕră dīscō. *St.* Īndōctŭsvĕ pĭlæ, dīscīvĕ, trŏchīvĕ quĭēscĭt. *H.* SYN. Ōrbĭs. EP. Lātŭs, mīssĭlĭs, Spārtānŭs. PHR. Ăhēnæ lūbrĭcă māssæ Pōndĕră. *St.* Splēndĭdă quūm vŏlĭtēnt Spārtānī pōndĕră dīscī. *M.* Āĕră sī mīssō văcŭūm jăcŭlābĕrĕ dīscō. (*Ibis*, 589.) Mīssĭlĕ nūnc dīscī pōndŭs ĭn ōrbĕ rŏtăt. *Pp.* (Cf. *St. Th.* VI, 646 sq.)

† Dīscŭssĭō, ōnĭs, *f. Examen, recherche.* Sēd tūm fōrtĕ nŏvūs, căpĭtūm dīscŭssĭō, cēnsŭs Dēscrībēbātŭr. *Juvc.* (I, 171).

† Dīscŭssŏr, ōrĭs, *m. Celui qui scrute.* Quī mēntī dīscŭssŏr ĕrĭt. *Arat.* (II, 848).

Dīscŭssŭs, ă, ŭm. *Dissipé.* Ūt prīmūm dīscŭssæ ūmbræ, ĕt lūx rēddĭtă mēntī. *V.* Dīscŭssæ nūbēs. *O.*

Dīscŭtĭō, ĭs, ŭssī, ŭssūm, ŭtĕrĕ. *Disperser, mettre en morceaux.* Tēmpŏră dīscŭssĭt clārō căvă māllĕŭs īctū. *O.* Māgnōquĕ frăgōrĕ Dīscŭssĭt trābs āctă căpŭt. *Sil.* SYN. Ēxcŭtĭō, dīsjĭcĭō, dīssĭpō. || *Dissiper.* Tūm sōl pāllēntēs haūd ūnquām dīscŭtĭt ūmbrās. *V.* Āc prīmūm pūrā sōmnūm tĭbĭ dīscŭtĕ lŷmphā. *Pp.* (III, 10, 13). SYN. Dīspēllō, dēpēllō, pēllō, āmŏvĕō, ārcĕō, aūfĕrō.

Dīsērtē, *adv. Clairement.* Sătĭn' hōc plānē, sătĭn' dīsērtē... vĭdĕōr tĭbĭ lŏcūtŭs? *Pl.* (*Amp.* II, 1, 30. Adde *Afran.* apud *Non.* 11, 2). *Voy.* Disertim. || *Éloquemment.* Hōc ăgĕre ēst caūsās, hōc dīcĕrĕ, Cīnnă, dīsērtē. *M.* (VIII, 7, 1). Cīcĕrōnĕ dīsērtĭŭs īpsō. *Id.* (III, 38, 3). SYN. Făcūndē.

† Dīsērtĭm, *adv. Comme* Diserte. *Clairement, expressément.* Cērtō mēcāstŏr īd fŭĭt nōmēn tĭbĭ. Fŭĭ dīsērtĭm. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 86). Mĭhī nārrāto ōmnĭă dīsērtĭm. *Liv. Andr.* (apud *Non.* 11, 3).

Dīsērtŭs, ă, ŭm. *Qui s'exprime facilement, disert, éloquent; élégant, en parlant du style.* Fēcūndī călĭcēs quēm nōn fēcērĕ dīsērtūm? *H.* Īn caūsā făcĭlī cuīvīs lĭcĕt ēssĕ dīsērtō. *O.* Dīctă tĭbī plēnō vērbă dīsērtă fŏrō. *Id.* Dīsērtīssĭmĕ Rōmŭlī nĕpōtūm. *Cat* (49, 1, de Tullio). Vērsūs scrībĕrĕ quī pŏtēst dīsērtōs. *M.* (VI, 14, 3). SYN. Ēlŏquēns, făcūndŭs. *Voy.* Facundus.

† Dīsgrĕgō, ās, ārĕ. *Séparer.* Hīc ōrdō rēbŭs, quīquĕ dīsgrĕgābĭtŭr Īn bīnă dēmūm. *Capel.* (III

p. 71). Pōst hās sŏnābīt dīsgrĕgātō plāsmătĕ. *Id* (IX, 309). *Voy.* Separo.

Dīsjĕcī, *parf. de* Disjicio.

Dīsjēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Disjicio. Dīsjēctārĕ sŏlēt māgnūm mărĕ trānstră, gŭbērnă. *Lr.* (II, 553).

Dīsjēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Disjicio. *Dispersé, disséminé.* Dīsjēctam Ænēæ tōtō vĭdēt æquŏrĕ clāssēm. *V.* Dīsjēctă cŏmās. *O.* Dīsjēctīs ōssĭbŭs ōrĭs. *Id.*

† Dīsjēctŭs, ūs, *m. Action de disperser.* Mājŏr ĕnīm dīsjēctūs mātĕrĭāī Cōnsĕquĭtūr lētō. *Lr.*

Dīsjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Jeter çà et là, disperser ; par ext. Renverser.* Frōntēm Dīsjĭcĭt, ēt spārsō lātē rĭgăt ārmă crŭōrĕ. *V.* Ūt bēllo ēgrĕgĭās ĭdēm dīsjēcĕrĭt ŭrbēs. *Id.* SYN. Spārgŏ, dīspērgŏ, dīssĭpŏ, ēvērtŏ. || *Au fig.* Dīsjĭcĕ cōmpŏsĭtām pācēm. *V.*

Dīsjŭgŏ *ou* Dījŭgŏ, ās, ārĕ. *Désunir ; dételer.* Trīstēm cōntĭnŭō dīsjŭgō cōnjŭgēm. *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 42, de bove).

Dīsjūnctŭs, ă, ŭm. *Désuni.* Bŏvēmquĕ Dīsjūnctūm cūrās, ēt strīctīs frōndĭbŭs ēxplēs. *H.*

Dīsjūngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Séparer, désunir ; souv. Dételer.* Jūrāssēs mŏdŏ dīsjūnxīssĕ jŭvēncōs. *O.* Dīsjūngĕ bŏvēs, dūm tūbĕră mīttās. *J.* (5, 119). Dīsjūnxĭt īllum ăb īllā. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 86). Flĕŏ, quĭă dīsjūngĭmŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 18). Ĭtălīs dīsjūngĭmŭr ōrĭs. *V.* SYN. Sēpărŏ, dīvĭdŏ, dīssŏcĭŏ, āvēllŏ, dīvēllŏ, ābjūngŏ. *Voy.* Separo.

† Dīspălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être divulgué.* Quam īllūd flāgĭtĭŭm vūlgō dīspălēscĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 124).

Dīspălŏr, ārĭs, ārī, *d. Errer. Voy.* Palor.

Dīspāndŏ, ĭs, dī, ānsŭm *et* ēssŭm, āndĕrĕ. *Étendre, ouvrir.* Neū dīstrāctă sŭūm lātē dīspāndăt hĭātŭm. *Lr.* (VI, 598). Sūspĭcĭēns cœlum īllĕ mănūs dīspāndĭt. (*Bapt. Bœb.* 81.) Vēstēs Ūvēscūnt, eædem dīspānsæ īn sōlĕ sĕrēscūnt. *Lr.* (I, 306). Quī crŭcĕ dīspānsā pēr quāttŭŏr ēxtĭmă lĭgnī. *P. Nol.* (26, 641).

Dīspār, ărĭs, *abl.* ărī *ou* ărĕ. *Dissemblable, différent, inégal.* Brūttĭŭs haūd dīspār ănĭmōrŭm. *Sil.* Tăm dīspār ăquīlæ cŏlūmbă nōn ēst. *M.* (X, 75, 12). Ēst mĭhĭ dīspărĭbūs sēptēm cōmpāctă cĭcūtīs Fīstŭlă. *V.* Cūr dīspār cērtāmĕn ĭnīs? *O.* Părĭlīsquĕ fŭrŏr dē dīspărĕ sēxū. *Calp.* (11, 5). SYN. Īmpār, dīspărĭlĭs, ĭnæquālĭs, dīvērsŭs. *Voy.* Dissimilis. || † Dīspăr, *dans les poëtes de la décadence.* Quĭdquĭd dīspăr hăbēt, cŭmŭlūm dīscrētĭŏ cārpĭt. *Prud.* (*Ham.* 26. Adde *Avian. Fab.* 11, 5 ; *Prosp. Ingr.* III, 163).

Dīspărĭlĭs, ĕ. *Comme* Dispar. Īpse ēt dīspărĭlēs mōnstrō cōmmīssŭs ĭn ārtūs. *Cl.* Quæ sūb dīspărĭlī sŭbĕūnt nŏvă cōrpŏră sōrtĕ. *Prud.* (*Sym.* II, 373).

† Dīspărŏ, ās, ārĕ. *Séparer.* Īs nōs pēr gēntēs ălĭum ălĭūtă dīspărăt. *Pl.* (*Rud. prol.* 10). Māgnī quī nōs æquŏrĕ pōntī Dīspărăt. *P. Nol.* (12, 21). || ? *n. Être disposé à.* Sēd nūnquām măgĕ vēllĕ dīspărāmŭs. *Capel.* (I, p. 10).

Dīspārtĭŏ. *Voy.* Dispertio.

† Dīspēctĭŏ, ōnĭs, *f. Action de discerner.* Vīm prŏprĭām pĕdĭbūs fīdā cĭtŏ rēddĭtŏ mēntĕ, Nē, dūm rĕquīrŏ, tārdă sĭt dīspēctĭŏ. *T. Maur.* (*Met.* 27).

Dīspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dispicio. *Discerné.* Nūnc sĭmŭl ŏptēmŭs dīspēctīs pīscĭbŭs. (*Anthol.* II, p. 409.)

Dīspēllŏ, ĭs, ŭlī, ūlsŭm, ēllĕrĕ (*est surtout usité aux parfaits*). *Disperser.* Stăt mănŭs, ærĭsŏnō quăm nēc fĕrā pēctŏrĕ vīrgŏ Dīspŭlĕrĭt. *V. Fl.* Ātēr quōs æquŏrĕ tūrbŏ Dīspŭlĕrăt. *V.* (*Id. Æ.* I, 511). Dīspēllēns æquŏră pūppī. *St.* SYN. Dīsjĭcĭŏ, jāctŏ, dīssĭpŏ. || *Au fig. Dissiper.* Dīspēllĕ sōmnōs. *Sen.* (*Troad.* 452). Quī pōstquăm tĕnĕbrās dīspŭlīt călŭmnĭæ. *Ph.* SYN. Dīscŭtĭŏ.

Dīspēndĭŭm, ĭī, *n. Frais, dépense, perte.* Sĭnĕ sūmptū, sĭnĕ dīspēndĭō. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 7). Mĭnōrĕ nūsquăm bĕnĕ fŭī dīspēndĭō. *Pl.* (*Men.* III, 2, 20). Ūnĭcūm Dĕūm fătērī Sānguĭnĭs dīspēndĭō. *Prud.* (*Peri.* 1, 23). SYN. Sūmptŭs, īmpēnsă, jāctūră, dāmnŭm. || *Au fig.* Nē quă mŏræ fŭĕrĭnt dīspēndĭă tāntī. *V.* Nōn tāntī nōbīs nōstræ dīspēndĭă vītæ. *O.* Lūcĭs ămōr pĕpĭgīt dīspēndĭă fāmæ. *Cl.* SYN. Jāctūră, dāmnŭm. || *Chemin plus long, détour.* Æmŏnĭæ dēsērtă pĕtēns dīspēndĭă sīlvæ. *L.* Vīx cīrcūmvĕhĭmūr spārsæ dīspēndĭă rūpĭs. *Rutil.* (1, 321).

Dīspēndŏ, ĭs. *Diviser, partager. Voy.* Dispensus.

† Dīspēnnŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* penna). *Étendre* (*les membres de qqn*). Dīspēnnĭte hŏmĭnēm dīvērsum ēt dīstēndĭtĕ. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 14. Citatur a *Non.* 1, 30).

Dīspēnsātŏr, ōrĭs, *m. Économe, intendant.* Prœlĭă quānta īllīc dīspēnsātōrĕ vĭdēbĭs Ārmĭgĕrō! *J.* (1, 91). Dīspēnsātōrēm fāllāx spŏlĭābĭt ămīcă. *M.* (V, 43, 5).

Dīspēnsātŭs, ă, ŭm. *Distribué.* Pĭĕtāsquĕ pēr ōmnēs Dīspēnsātă mŏdōs. *St.*

Dīspēnsŏ, ās, ārĕ. *Distribuer.* Quī dīspēnsēntŭr Īlĭō căptō. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 47, de nummis). Tūnc quæ dīspēnsānt mōrtālĭă fīlă sŏrōrēs. *O.* Ōscŭlă dīspēnsăt nātōs sŭprēmă pēr ōmnēs. *Id.* SYN. Dīstrĭbŭŏ, dīvĭdŏ, pārtĭŏr, dīspērtĭŏr. || *Dispenser, régler.* Brĕvĕ lūmĕn Cāndēlæ, cūjūs dīspēnso ēt tēmpĕrŏ fīlŭm. *J.* (3, 286). Fōrtūna ārbĭtrĭīs tēmpūs dīspēnsăt ĭnīquīs. (*Ad Liv.* 371.) Rĕgŏ, tēmpĕrŏ, dīspōnŏ.

Dīspēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dispendo. *Partagé, distribué.* Æquātquĕ dĭūrnă Tēmpŏră nōctūrnĭs dīspēnsō sīdĕrĕ Lībră. *Aus.* (*Eclogar.* 16, 8). Ēt quēm pānĭs ălĭt grădĭbūs dīspēnsŭs ăb āltīs. *Prud.* (*Sym.* I, 583).

Dīspērcŭtĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Frapper à coups redoublés* Tĭbĭ cĕrĕbrūm dīspērcŭtĭām. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 18).

Dīspērdĭtŭs, ă, ŭm, *part. Perdu.* Dī vŏlūnt... Hūnc dīspērdĭtūm lēnōnēm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 95).

Dīspērdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Perdre, dissiper.* Strīdēntī mĭsĕrūm stĭpŭlā dīspērdĕrĕ cārmĕn. *V.* Prætĕrĕa ălĭquāntum, ănĭmī caūsa, īn dēlĭcĭīs dīspērdĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 58). Cŏlŏr dīspērdĭtŭr ōmnĭs. *Lr.* (II, 830. Cf. *Deperdo*). *Voy.* Perdo.

Dīspĕrĕŏ, ĭs, ĭrĕ, *n. Périr entièrement.* Īnfĕrĭŏr pārs hōrŭm dīspĕrĭt ōmnĭs. *Lr.* (V, 289). Quŏd nōn dīspĕrĕūnt tŭī lăbōrēs. *Cat.* (14, 14. Cf. *Depereo*). *Voy.* Pereo. || Dīspĕrĭī ! *Je suis mort.* Dīspĕrĭī ! Ctēsĭphōnem aūdĭvī fīlĭŭm ? *Ter.* (*Ad* III, 3, 1). *Voy.* Occidi. || Dīspĕrĕām sī *ou* nĭsĭ. *Formule de serment : Que je meure si.* Dīspĕrĕām nī Sūbmōssēs ōmnēs. *H.* Dīspĕrĕām sī quĭdquam ălĭŭd... Quærĭtŭr. *Pp.* (II, 21, 9). PPH. Nē vălĕām sī.

Dīspērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre çà et là, disséminer.* Ōssăquĕ dīspērgĭt cĕrĕbrō pērmĭxtă crŭēntō. *V.* Hīs ărĭēs āctūs dīspērgēt săxă lăcērtīs. *L.* SYN. Spārgŏ, dīffūndŏ, dīssēmĭnŏ. *Voy.* Spargo. || *Au fig. Disperser, dissiper.* Ēxcūssō dīspērgĭt lūmĭnă sōmnō. *Calp.* (3, 47). Vōtī pārtēm dīspērsĭt īn aūrās. *V.* SYN. Dīffūndŏ, dīssĭpŏ, spārgŏ. || *Qqf. Joncher.* Ūt cĕrĕbrō dīspērgăt vĭām. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 18).

† Dīspērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser.* Dīspērnēns vĕtĕrūm Sămărĭtūm jūssă. *Juvc.* (II, 257. An, *despernens?*)

Dīspērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dispergo. *Dispersé, disséminé.* Dīspērsă pēr āgrōs Sārcŭlă. *O.* Īncūltās dīspērsă cŏmās. *Cl.* Sŏnŭĭt ; cĕrĕbrō tēctă dīspērsō mădēnt. *Sen.* (*H. Fur.* 1007).

Dīspērtĭŏ, ĭs, īrĕ. *Partager, distribuer, séparer.* Dīspērtĭtūr ŭt hōrrŏr, ēt īncŭtĭt īndĕ trĕmōrĕm. *Lr.* (VI, 593). Ĭtĭdēm dīvōs dīspērtīssĕ vītam hūmānam æquŭm fŭĭt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 133). Dīspērtĭtă prŏcŭl! dŭbĭō quŏquĕ vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 640. Adde *Pl.*

Amph. I, 1, 65). SYN. Pārtĭŏr, dīvĭdŏ, dīstrĭbŭŏ. || Dĭspērtĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Même sens.*

† Dīspēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Séparer.* Innŭmĕrās īdēm dīsēscĭt flūmĭnĕ gēntēs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 1296). Īspēscūnt vĭă dīvĭtĭs ēt vĭă Chrīstī. *P. Nol.* (28, 486). Quā cĭtĭmūs līmēs dīspēscĭt tūrbĭdă pūrīs. *Anthol.* II, p. 329. Cf. *Prisc.* 885.)

Dīspēssŭs, ă, ŭm, *un des part. p. de* Dispando. *Étendu.* Dīspēssīs mănĭbūs pătĭbŭlūm quum hăbēbĭs. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 7). Quī nōn sōlă nŏvēm dīspēssīs jūgĕră mēmbrīs Ōbtĭnĕăt. *Lr.* (III, 1002). *Voy.* Dispansus.

Dīspĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Bien voir, distinguer.* Nĕque aūrās Dīspĭcĭūnt, claūsæ tĕnĕbrīs. *V.* Sēd sī nĕquĭt ūllăm Dīspĭcĕre īpse ŏcŭlūs rĕm. *Lr.* (III, 564. Adde *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 25). *Voy.* Adspicio. || *Au fig. Chercher, imaginer.* Ălĭquīd dīspĭcĭăm. *Ter.* (*And.* III, 5, 17. SYN. Cīrcūmspĭcĭŏ.

Dīsplĭcĕŏ, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ, *n. Déplaire.* Nēc mĭhĭ dīsplĭcĕăt măcŭlīs īnsīgnĭs ĕt ālbō. *V.* Pœna ēst, quăm tāntō dīsplĭcŭīssĕ vĭrō. *O.* SYN. Sōrdĕŏ; *avec l'accus.* lædŏ, ōffēndŏ. PPH. Nōn *ou* haūd plăcĕŏ. Nōn ărrīdĕŏ. Sūm ŏdĭō. Sūm īnvīsŭs, īngrātŭs, ŏdĭōsŭs, īnjūcūndŭs, mŏlēstŭs, grăvĭs.

Dīsplōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy. le suiv.*

Dīsplōsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Displodo. *Ouvert avec bruit.* Vēsīcŭlă pārvă Sæpe ĭtă dăt părĭtēr sŏnĭtūm dīsplōsă rĕpēntĕ. *Lr.* (VI, 129. Adde *Hor. Sat.* I, 8, 46; *Avien. Descr. Terr.* 507).

Dīspŏlĭŏ. *Voy.* Despolio.

Dīspōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtūm, ōnĕrĕ. *Disposer, mettre en ordre.* Plēnăque ŏdōrātī dīspōnūnt pōcŭlă băcchī. *O.* Dīcĕt Ăchīllēās dīspŏsŭīssĕ cŏmās. *M.* (XII, 84, 10). Ēt quīnque īn pārtēs tōtō dīspōnĭtŭr ōrbĕ. *Tib.* (IV, 1, 153). SYN. Cōmpōnŏ, ōrdĭnŏ, dīgĕrŏ, dīstrĭbŭŏ.

† Dīspŏsĭtŏr, ōrĭs, *m. Intendant.* Dīspŏsĭtōrquĕ nŏvūs săcræ Bădŭārĭŭs aūlæ. *Corip* (*Just.* II, 284. Et *Fort.* VIII, 16, 26).

† Dīspŏsĭtrīx, īcĭs, *f. Ordonnatrice.* Flōrēt ēt ēgrĕgĭā dīspŏsĭtrīcĕ dŏmŭs. *Fort.* (VII, 6, 22).

† Dīspŏsĭtūră, æ, *f. Position.* Dēvĕnĭūnt īn tālēs dīspŏsĭtūrās. *Lr.* (I, 1025. *Id.* V, 193).

Dīspŏsĭtŭs, *et sync.* Dīspōstŭs, ă, ŭm. *Disposé, arrangé.* Dīspŏsĭtī īn tūrmās. *St.* Nōn bĕnĕ dīspŏsĭtās cōmptŭs, ŭt āntĕ, cŏmās. *O.* Nē mĕă dōnă tĭbī stŭdĭō dīspōstă fĭdēlī. *Lr.* (I, 47. *Id.* II, 645).

Dīspŏsĭtŭs, ūs, *m. Disposition.* Vĭās mīrĕrĕ, dŏmōrŭm Dīspŏsĭtŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 15). Īpsō dīspŏsĭtū fēlīcĭă sīgnă rĕgēntēm. *Corip.* (*Johan.* IV, 595).

Dīspŏsŭī, *parf. de* Dispono.

Dīspŭdĕt, *n. unipers. Avoir grande honte.* Dīspŭdĕt Sīc mĭhĭ dăta ēssĕ vērbă. *Ter.* (*Eun.* V, 1, 16. *Pl. Most.* V, 2, 44, et cf. *Charis.* 178. In *Gloss. Placid.* est *Disputitum*). *Voy.* Pudet.

Dīspŭlī, *parf. de* Dispello.

Dīspūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dispello. *Dispersé, chassé.* Nām dīspūlsă sŭō dē cœtū mātĕrĭāī. *Lr.* (I, 018. Adde *Pl. As.* III, 3, 148).

† Dīspūlvĕrŏ, ās, ārĕ. *Réduire en poussière.* Sāxă, īlvās, lăpĭdēs, mōntēs dīssĭcĭs, dīspūlvĕrās. *Nœv.* apud *Non.* 2, 206).

Dīspūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Récompenser.* Ōffĭcĭīsquĕ prŏīs stŭdĭō dīspūngĭt ămīcōs. *Tert.* (*Sodom.* 49).

Dīspŭŏ. *Voy.* Despuo.

Dīspŭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Discussion.* Quīdquīd dĕcēntēr dŏctă dīspŭtātĭŏ Āttōllĭt. *Capel.* (IV, p. 134).

Dīspŭtātŏr, ōrĭs, *m. Dialecticien.* Ēt dīspŭtātŏr ād Clĕānthēm stōĭcūm. *Aus.* (*Prof.* 15, 11).

Dīspŭtātŭs, ă, ŭm *Discuté.* Ŭbĭ dīspŭtāta ēst rătĭŏ cum ărgēntārĭō. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 55. Sȳllăbās... dīspŭtātās āttŭlī. *T. Maur.* (*Syll.* 2).

Dīspŭtŏ, ās, ārĕ. *Examiner une chose sous toutes ses faces.* Ēām rēm vŏlūtāvī ēt dĭū dīspŭtāvī. *Pl.* (*Most.* I, 2, 4). || *Discuter.* Quŏd ŏptĭmūm sīt dīspŭtāt cōnvĭvĭūm Fācūndă Prīscī pāgĭnă. *M.* (IX, 78, 1). Ŭt hānc rēm vōbīs ēxămūssīm dīspŭtēm. *Pl.* (*Men. prol.* 50). SYN. Dīssĕrŏ, dīscēptŏ, ăgĭtŏ, trāctŏ.

Dīsquīrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rechercher avec soin, faire une enquête.* Īmprānsī mēcūm dīsquīrĭtĕ, cūr hŏc. *H.* Nēc Dĕūs hūnc nātūm dīsquīrĕrĕ jūrĕ sĕvērō Jūdĭcĭōquĕ trŭcī tērrās ēxpēndĕrĕ mīsĭt. *Juvc.* (II, 229). SYN. Quærŏ, īnquīrŏ, scrūtŏr.

Dīsrūmpŏ. *Voy.* Dirumpo.

Dīssĕcŏ, ās, cŭī, ctūm, cārĕ. *Fendre, ouvrir, séparer.* Dīssĕcăt īn pārtēs. *Victor* (*Genes.* III, 235). Nēc tāntă tŭōs vĭŏlēntĭă nērvōs Dīssĕcĕt. *Petr.* (*fragm.*). SYN. Dīscērpŏ, dīvĭdŏ, lăcĕrŏ. || *Au fig.* Sūrgēns fĕnēstrās dīssĕcārēt lūmĭnĕ. *Capel.* (II, p. 47, scil. aurora). Fĭdēm mĭnūtĭs dīssĕcānt ămbāgĭbŭs. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 21). || *Déchirer par des écrits.* Jērōnȳmŭs lĭbrīs vālde ēxcēllēntĭbŭs hŏstēm Dīssĕcŭĭt. *Prosp.* (*Ingr.* I, 69).

Dīssēctŭs, ă, ŭm. *Fendu, ouvert.* Dīssēctōquĕ ăpĕrītŭr tērră prŏfūndō. *Juvc.* (II, 32).

Dīssēmĭnŏ, ās, ārĕ. *Disséminer, publier.* Cĕlēbrānt, quŏd īpsĕ mē bŏnām dīssēmĭnās Tōtūm pĕr ōrbēm. (*Anthol.* II, p. 150.)

Dīssēnsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Comme* Dissensus. Sīn cōntrōvērsŭm, dīssēnsĭŏ sūbjĭcĭēt, Nōn. *Aus.* (*Idyl.* 17, 9). Quŏnĭām gĕnĕrĭs dīssēnsĭŏ nūlla ēst. *Prud.* (*Ham.* 351).

Dīssēnsŭs, ūs, *m. Dissentiment, opinions différentes.* Dīssēnsŭs ăcērbŭs, Sēd grăvĭŏr cōnsēnsŭs ĕrăt. *Cl.* Mēdĭīs dīssēnsĭbŭs aūlæ. *Id.* Ŭrbēm Scīndūnt dīssēnsū vărĭō. *St.* *Voy. le suiv.*

Dīssēntĭŏ, īs, sī, sūm, tīrĕ, *n. Être d'un avis différent.* Trēs mĭhĭ cōnvīvæ prŏpĕ dīssēntīrĕ vĭdēntŭr. *H.* Mēns prōvĭdă Rēgŭlī Dīssēntĭēntīs cōndĭtĭōnĭbŭs Fœdīs. *Id.* Dīssēnsērĕ dĕæ. *O.* PPH. Nōn āssēntĭŏ. Nōn prŏbŏ. Nōn plăcĕt. VERS. Scīndĭtŭr īncērtŭm stŭdĭa īn cōntrārĭă vūlgŭs. *V.* Stŭdĭa īn cōntrārĭă răptī Dīssēnsūs. *St.* Dīscōrs vărĭī sēntēntĭă vūlgī. *Alcim.* Ābs tē seōrsŭs sēntĭăm De ūxōrĭā rē. *Afran* (apud *Charis.* 195). *Voy.* Discordia.

Dīssēpĭŏ *ou* Dīssæpĭŏ, īs, psī, ptūm, pīrĕ. *Séparer, diviser.* Āēr dīssēpĭt cōllēs, ātque āĕră mōntēs. *Lr.* (I, 997. Adde *Ov. Met.* I, 69).

Dīssēptŭm, ī, *n. Clôture.* Dīssēptă dŏmōrŭm Sāxĕă pērvŏlĭtānt vōcēs. *Lr.* (VI, 951).

Dīssēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dissepio. *Séparé, divisé.* Bĕnĕ dīssēptī fœdĕră mūndī Trāxĭt īn ūnūm Thēssālă pīnŭs. *Sen.* (*Med.* 335). Dīssēptă sŭō fōntĕ fătīscānt. *Boet.* (4, 6. Et *St. Th.* X, 880).

1. † Dīssĕrŏ, ās, ārĕ (*de* dis *et* sera). *Ouvrir.* Vōcālĭă rīctūm nīsī jūnctă dīssĕrārīnt. *T. Maur.* (*Litt.* 14).

2. Dīssĕrŏ, ĭs, sēvī, sĭtūm, sĕrĕrĕ. *Semer en différents endroits.* Hōc gĕnŭs ărbŏrĭs īn prælātīs fīnĭbŭ' Grāīīs Dīssēvērĕ, nŏvōs frūctūs mōrtālĭbŭ' dāntēs. *Suevius* (apud *Macr.* 2, 14. Vulgo male, *disseruere*). *Voy.* Dissitus, Sero.

3. Dīssĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ērtūm, ĕrĕrĕ. *Exposer, disserter, discuter.* Paūcās ōstēndĭt īlle, ĕgŏ plūrēs dīssĕrŏ. *Ph.* Quā dē dīssĕrĕre āggrĕdĭŏr, fīrmārĕ nĕcēssĕ ēst. *Lr.* (VI, 941). Vērbīs quæ dīssĕrĭs, ūsū Ēxpĕrĭŏr. *Cl.* SYN. Ēnārrŏ, ēxpōnŏ, dīspŭtŏ, dīscēptŏ.

Dīssērpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se disséminer.* Māgnōquĕ rĕpēntĕ Cōncŭssū lātĕ dīssērpūnt īndĕ trĕmōrēs. *Lr.* (VI, 546).

† Dīssērtātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui disserte.* Ŏccūrrĭt dŭbĭtāns hīc dīssērtātŏr, ĕt īllŭd Ŏbjĭcĭt. *Prud.* (*Apoth.* 786).

Dīssērtŏ, ās, ārĕ. *Discourir, conférer.* Dīc mĭ īstūc, Mĕnǣchmĕ, quĭd vōs dīssērtātĭs, ŭt scĭăm. *Pl.* (*Men.* V, 2, 58). Īnfēstă dīssērtāntĭbŭs. *Prud.* (*Apot.*, 2 *præf.* 28).

† Dīssĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Séparer, partager, fendre.* Rhēbās Cўănēī quī dīssĭcĭt ǣquŏră Pōntī. *Avien.* (*Descr. Terr.* 964). Pōntŭm Dīssĭcĭt Ālphēŭs (*Ibid.* 1175). Fōrtīquĕ lăcērtō Dīssĭcĭt āncĭpĭtī mĭsĕrābĭlĕ sīncĭpŭt ēnsĕ. *Sid.* (5, 522. Hoc verbum et recenset *Prisc.* 1002).

Dīssĭdēns, tĭs. *Éloigné.* Ēt mărĕ dīssĭdēns. *Sen.* (*Thyest.* 124). *Voy.* Dissitus. || *Qui ne s'accorde pas.* Dīssĭdēns plēbī (virtus). *H. Voy.* Discors.

Dīssĭdĕŏ, ēs, ēdī, ĭdērĕ, *n. Être séparé, éloigné.* Quāntŭm Hўpănĭs Vĕnĕtō dīssĭdĕt Ērĭdănō. *Pp.* (I, 12, 4). Tūm quī pārtītĭs dīssēdĕrăt āntĕ mănĭplĭs. *Sil.* (VII, 736. Alii leg. *discesserat*). *Voy.* Disto. || *Être inégal, être drapé inégalement.* Vĕl sī tŏgă dīssĭdĕt īmpār. *H.* || *Au fig. Être éloigné; différer.* Mātrĭs ăb īngĕnĭō dīssĭdĕt īllă sŭǣ. *O.* SYN. Dīssēntĭŏ, dīscōrdŏ, dīscrĕpŏ, dīstŏ. *Voy.* Discrepo. || *Ne pas s'accorder, être en guerre.* Hŭmĭlēs lăbōrānt, ŭbĭ pŏtēntēs dīssĭdēnt. *Ph.* Vărĭīs dīssĭdēnt sēntēntĭīs. *Id.* Mēdŭs īnfēstĭs sĭbĭ lūctŭōsŭs Dīssĭdĕt ārmĭs. *H. Voy.* Dissentio, Discordo. || *Qqf. N'être pas soumis.* Scēptrĭs tērrăm quǣ lībĕră nōstrĭs Dīssĭdĕt. *V.*

Dīssĭdĭŭm, ĭī, *n. Dissension, discorde.* Dīssĭdĭŭm vōbĭs prōxĭmŭs ānnŭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 24, 32. Hic, et alibi, legitur quoque *discidium*). Ŏrĭtŭr dīssĭdĭŭm īn cōnvĭvĭō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 59). *Voy.* Discidium. || *Divorce. Voy. le même.*

† Dīssīgnātŏr, Dīssīgnŏ. *Voy.* Designator, etc.

Dīssĭlĭŏ, ĭs, ĭī *et mieux* ŭī, sūltŭm, ĭlīrĕ, *n. Sauter de côté et d'autre, s'écarter, s'entr'ouvrir.* Ǣrăquĕ dīssĭlĭūnt. *V.* Vāstā cōnvūlsă rŭīnā Dīssĭlŭīssĕ fĕrūnt (loca). *Id.* Dīssĭlĭt ōmnĕ sŏlŭm. *O.* Quūm cōrpŏră dīssĭlŭērĕ. *Lr.* (I, 392). Dīssĭlĭēns tēllūs. *Sil.* SYN. Dīssūltŏ, dīscēdŏ, dĕhīscŏ, fīndŏr, dīrūmpŏr. || *Au fig. Se briser.* Grātĭă sīc frātrūm gĕmĭnōrum, Āmphīŏnĭs ātquĕ Zēthī, dīssĭlŭĭt. *H.*

Dīssĭmĭlĭs, ĕ. *Différent.* Nōs quŏquĕ dīssĭmĭlī cērtāmĭnă mēntĕ sŭbīmŭs. *O.* Lōngē dīssĭmĭlēm nōtō cēlāntĭă sūccŭm. *H.* SYN. Ābsĭmĭlĭs, dīspār, dĭvērsŭs, vărĭŭs, ălĭŭs, dīspărĭlĭs, dīstāns, dīscrĕpāns. PPH. Nōn *ou* haūd sĭmĭlĭs. Nōn īdĕm. || Dīssĭmĭlĭs sŭm. *Différer.* Dīssĭmĭle hōc īlli ēst. *H.* SYN. Dīffĕrŏ, dīscrĕpŏ, rĕcēdŏ, etc. *Voy.* Discrepo. || *Dégénéré.* Mē nūllă dĭēs tām fōrtĭbŭs aūsĭs Dīssĭmĭlem ārgŭĕrĭt. *V.* SYN. Dēgĕnĕr. PHR. Nōn sum ĕgŏ quī fŭĕrăm. *Pp.*

Dīssĭmŭlāns, tĭs. *Qui dissimule; perfide, trompeur.* Quām dīssĭmŭlāntĭbŭs ānnĭs Sǣpe hăbĕt īmprūdēns ălĭēnī lūcră lăbōrĭs! *Grat.* (*Cyn.* 94).

Dīssĭmŭlāntĕr. *Avec dissimulation.* Lēctīcām dŏmĭnǣ dīssĭmŭlāntĕr ădī. *O.* Stŭdĭŭm dīssĭmŭlāntĕr ăgēns. *Aus.* (*Parent.* 4, 18).

Dīssĭmŭlātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui dissimule, dissimulé.* Vērī nōn dīssĭmŭlātŏr ămōrĭs. *O.* Dīssĭmŭlātŏr ŏpĭs prŏprĭǣ. *H.* (Et *Mart.* V, 26, 11). SYN. Fīctŏr.

Dīssĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Caché, dissimulé.* Bĕnĕ dīssĭmŭlātum ămōrem ēt cēlātum īndĭcăt. *Ter.* (*And.* 1, 105). Vērbăquĕ prōfēctū dīssĭmŭlātă cărēnt. *O.* Dīssĭmŭlātă dĕām. *Id.* SYN. Sĭmŭlātŭs, fālsŭs, mēndāx. *Voy.* Abditus, Fallax.

Dīssĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Cacher, dissimuler.* Dīssĭmŭlārĕ ĕtĭām spērāstī, pērfĭdĕ, tāntŭm Pōssĕ nĕfās? *V.* Āūrō dīssĭmŭlāntĕ dĕŭm. *O.* Ēt ĭs ōmnēs līnguās scit, sēd dīssĭmŭlăt scĭēns. *Pl.* (*Pœnul. prol.* 112).

SYN. Cēlŏ, ŏccūltŏ, tĕgŏ, etc. *Voy.* Abdo. || ? *Imiter.* Cānǣquĕ căpīllōs Dīssĭmŭlānt plūmǣ. *O.* (*Met.* II, 373. Anceps vero sensus).

† Dīssĭpātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui détruit.* Ābrām trĭūmphī dīssĭpātŏr hōstĭcī. *Prud.* (*Psych. præf:* 34).

Dīssĭpātŭs, ă, ŭm. *Dispersé, dissipé.* Ŭt, dūm nātī dīssĭpātōs ārtūs căptārēt părēns. *Enn.* (apud *Cic. N. D.* 3, 26). Vīsĕ lĭbēns tĕnĕbrīs ērgāstŭlă cǣcă dīssĭpātĭs. *Prud.* (*Peri.* 13, 62).

Dīssĭpŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Disperser.* Fūlmĭnĕō cĕlĕrēs dīssĭpăt ōrĕ cănēs. *O.* Dīssĭpăt āmplĕxūs, ātque ōscŭlă fīdă rĕvēllĭt. *St.* Aūrās Dīssĭpăt hāstă trĕmēns. *Id.* SYN. Dīsjĭcĭŏ, dīspērgŏ, dīstrăhŏ, rūmpŏ. || *Répandre de tous côtés.* Pīcĕūmquĕ pĕr ōssă vĕnēnŭm Dīssĭpăt. *O.* Sōl dīssĭpăt ōmnēs Ārdōrem īn pārtēs. *Lr.* (II, 210). SYN. Dīffūndŏ. || *Au fig. Dissiper.* Dīssĭpăt Ēvĭŭs Cūrās ĕdācēs. *H.* SYN. Pēllŏ, ăbĭgŏ. || *Dissiper, dépenser. Voy.* Decoquo. || *Ruiner, renverser.* Nē dīscōrdĭǣ Dīssĭpēnt... tam ŏpīmās cīvĭŭm Dīvĭtĭās. *Att.* (ap. *Non.* 2, 254).

Dīssĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Dissero 2. *Disséminé.* Cētĕră pārs ănĭmǣ pĕr tōtŭm dīssĭtă cōrpŭs. *Lr.* (III, 144). Cuī dīssĭtŭs ōmnĭs Spīrĭtŭs ēxcēssĭt. (*Culex*, 186.) || *Séparé, éloigné. Voy.* Divisus.

Dīssŏcĭābĭlĭs, ĕ. *Destiné à séparer.* Nēquīcquām Dĕŭs ābscĭdĭt Prūdēns ŏcĕānō dīssŏcĭābĭlī Tērrās. *H.*

† Dīssŏcĭālĭs, ĕ. *Peu sociable.* Hūmānĭs ănĭmāl dīssŏcĭālĕ cĭbĭs. *Rutil.* (1, 384).

Dīssŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Dīssŏcĭātă lŏcĭs cōncōrdī pācĕ lĭgāvĭt. *O.* Dīssŏcĭātă pŭtrēm lăxēnt tăbŭlātă cărīnăm. *Prud.* (*Peri.* 11, 73).

Dīssŏcĭŏ, ās, ārĕ. *Séparer, désunir.* Cōntĭnŭī mōntēs, nĭ dīssŏcĭēntŭr ŏpācā Vāllĕ. *H.* Ēt Lēdǣ pŏtĕrās dīssŏcĭārĕ gĕnŭs. *M.* (VII, 23, 6). SYN. Dīsjūngŏ, sēpărŏ, dīvĭdŏ. *Voy.* Separo.

Dīssŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qui peut être séparé.* Vēctĭbŭs cădĭt rĕvūlsĭs cārdŏ dīssŏlūbĭlĭs. *Prud.* (*Cath.* 9, 72). Ĭta ŭt ēst lōngă dīssŏlūbĭlĭs. *T. Maur.* (*Met.* 657).

Dīssŏlŭēndŭs, Dīssŏlŭī, Dīssŏlŭŏ, etc., *diérèses de* Dissolvendus, etc. Stāmĭnă nōn ūllī dīssŏlŭēndă dĕō. *Tib.* (I, 7, 2). Sīt sătĭs ōrnātŭs dīssŏlŭīssĕ cŏmǣ (*Ib.* 12, 62). Prīstĭnă vōtă nŏvō mūnĕrĕ dīssŏlŭŏ. *Cat.* (66, 38). Nē tĕmĕre īn mĕdĭīs dīssŏlŭāntŭr ăquĭs. *O.*

Dīssŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. Délié.* Ŭbĭ dīssŏlūtŭs tū sĭēs, ĕgŏ pēndĕăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 20). Plāntĭs cālcĕāmēntă dīssŏlūtĭs. *Prud.* (*Peri.* 6, 74). SYN. Sŏlūtŭs, lībĕr. || *Au fig.* Dīssŏlūtĭs prīstĭnōrŭm Vīncŭlĭs pēccāmĭnŭm. *Prud.* (*Cath.* 9, 191). || *Relâché, dissolu.* Quī dīssŏlūtōs mōrēs vī cōmpēscĕrĕt. *Ph. Voy.* Solutus, Nequam.

Dīssōlvŏ, ĭs, ōlvī, ŏlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Délier, désunir, relâcher, briser, dissoudre.* Dīssōlvūnt nōdōs ōmnēs ĕt vīnclă rĕlāxānt. *Lr.* (VI, 355). Āt glăcĭēm dīssōlvĭt (*Ibid.* 965, nempe sol). Pīnŭs grăcĭlī dīssōlvĕr lāmnā. *V. Fl.* Nūbĭlă dīssōlvĭt Phœbŭs. *Cl.* SYN. Sōlvŏ, rĕsōlvŏ, lăxŏ, rĕlăxŏ, frāngŏ, *qqf.* dĭlŭŏ. || *Au fig. Relâcher, détendre.* Dīssōlvĕ frīgŭs. *Hor.* || *Rendre libre, affranchir; dissiper.* Dīssōlvī me, ŏtĭōsŭ ŏpĕram ŭt tĭbĭ dărĕm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 99. Adde *Cat.* 66, 38). Ērrōrēm dīssōlvām tĭbĭ. *Volc. Sedig.* (apud *Gell.* 15, 24). SYN. Sōlvŏ, ēxsōlvŏ, lībĕrŏ.

† Dīssŏnōrŭs, ă, ŭm. *Dissonant.* Cōmprēssĭŏ pōrro ēst īn ŭtrăque dīssŏnōră. *T. Maur.* (*Litt.* 107).

Dīssŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son différent.* Vērbĕrĕ plēctrī Dīssŏnă fīlă mŏvĕt. *P. Nol.* (24, 72). || *Discordant, souv. en parl. de différentes langues.* Fūrĭt ūndĭquĕ clāmŏr Dīssŏnŭs. *St.* Tām vărĭǣ cūltū gēntēs, tām dīssŏnă vūlgī Ōră. *L.* SYN. Dīscōrs, cōnfūsŭs. || *Au fig. Qui ne s'accorde pas, différent.* Dīssŏnă quām vărĭōs flēctānt ăd mūrmŭră cūrsŭs. *Cl.*

Dīssŏnă rītū Bărbărĭīs. *Id.* Cōllīdēns dīssŏnă cōrdă Sēdĭtĭō. *Sil.* Dīssŏnă fēstō Vēstĭs. *Juvc.* (III, 774). SYN. Ābsŏnŭs, dīscŏrs, dīscrĕpāns, dīssĭmĭlĭs.

Dīssŏrs, ŏrtĭs. *Qui n'entre point en partage.* Āt mĕă sēpŏsĭta ēst, ĕt ăb ōmnī mīlĭtĕ dīssŏrs Glōrĭă. *O.* (*Am.* II, 12, 11). || ? *Monstrueux. Voy.* Discors.

Dīssŭādĕō, ēs, ērĕ. *Dissuader, détourner.* Quīcūmquĕ mĭsĕrō fōrtĕ dīssŭādĕt mŏrī, Crūdēlĭs īlle ēst. *Sen.* (*H. OEt.* 929). Frūstrā bēllūm dīssŭāsĕrăt aūgŭr. *O.* SYN. Dētērrĕō, āvērtō, āvŏcō.

Dīssŭāsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui détourne.* Ūt dēxtræ jūstī glădĭŭs dīssŭāsŏr ădhæsĭt. *L.* Rēctī dīssŭāsŏr. *Ennod.* (*Epigr.* 71, 1).

Dīssŭēscō, Dīssŭētŭs. *Voy.* Desuesco, etc.

† Dīssūlcō, ās, ārĕ. *Fendre en sillonnant.* Mōllĭtĕr ăĕrĭō dīssūlcāns nūbĭlă lāpsū. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 243).

Dīssūltō, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Dissilio. *Sauter çà et là ; s'entr'ouvrir.* Dīssūltānt rīpæ, rĕflūĭtque ēxtērrĭtŭs āmnĭs. *V.* Nēc fūlmĭnĕ tāntī Dīssūltānt crĕpĭtūs. *Id.* Sīcūt ăquæ splēndŏr, rădĭātŭs lāmpădĕ sōlĭs, Dīssūltăt pēr tēctă. *Sil. Voy.* Dissilio.

Dīssŭō, ĭs, ŭī, ūtūm, ŭĕrĕ. *Découdre, fendre. Voy.* Dissutus.

† Dīssŭpō, *arch.* (*Enn.* apud *Non.* 2, 280.) *Voy.* Dissipo.

Dīssūtŭs, ă, ūm. *Décousu ; au fig. Ouvert, fendu.* Āltĕră dīssūtō pēctŭs ăpērtă sĭnū. *O.* Ōscĭtăt hēstērnūm dīssūtĭs ūndĭquĕ mālĭs. *Pers.* (3, 59).

† Dīstædĕt, *n. unipers. S'ennuyer.* Mē cum īllō dīstædĕt lŏquī. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 22. Cf. *Charis.* 178). Haūd quōd tŭī mē nĕquĕ dŏmī dīstædĕăt. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 5).

Dīstāns, tĭs. *Distant, éloigné.* Æquālī spătĭō dīstāntĭbŭs īllĭs. *O.* Jăcŭlō quāmvīs dīstāntĭă mīssō Fīgĕrĕ dōctŭs ĕrăt. *Id.* SYN. Dīssĭtŭs, rĕmōtŭs, dīsjūnctŭs, dīssŏcĭātŭs. || *Différent.* Stŭdĭīsquĕ făvŏr dīstāntĭbŭs ārdĕt. *O. Voy.* Dissimilis.

Dīstāntĭă, æ, *f. Distance.* Quīn īntērcūrrăt quædām dīstāntĭă fōrmĭs. *Lr.* (II, 373). Trīplēx sīdĕrĭbŭs pŏsĭtŭs, dīstāntĭă, fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 75). SYN. Spătĭŭm, īntērvāllŭm. || *Au fig. Différence.* Quærĭtĭs ūnde hæc sīt dīstāntĭă. *Aus.* (*Epigr.* 89, 3). Nōnne hŏmĭnem āc pĕcŭdēm dīstāntĭă sēpărăt ūnă ? *Prud.* (*Sym.* II, 165). SYN. Dīscrīmĕn.

† Dīstēctŭs, ă, ūm. *Tout à fait découvert, nu.* Dīstēctūm pĕtĭīt mĭsĕrō lūstrāmĭnĕ pātrĕm. *Alcim.* (IV, 402). *Voy.* Detectus.

Dīstēndō, ĭs, dī, tūm, dĕrĕ. *Tendre, étendre.* Nēxăquĕ vīpĕrĕĭs dīstēndēns brāchĭă nōdĭs. *O.* Mĕdĭōs pōntēm dīstēndĭt ĭn āgrōs. *L. Voy.* Tendo. || *Remplir, gonfler.* Ēt dūlcī dīstēndūnt nēctărĕ cēllās. *V.* Ādspĭcĕ quām lōngō dīstēndăt pēctŏrĕ lāncēm. *J.* (5, 80). *Voy.* Distento, Impleo. || *Au fig. Partager.* Nēc tŭă tē pĭĕtās dīstēndĭt ămōrĕ dŭōrŭm. (*Ad Liv.* 5.) SYN. Dīvĭdō, dīstrăhō.

? Dīstēntō, ās, ārĕ, *fréq. de* Distendo. Sīc cy̆tĭsō pāstæ dīstēntēnt ūbĕră vāccæ. *V.* (*E.* 9, 31. Sed alii rectius *distendant*).

Dīstēntŭs, ă, ūm. *Tendu, gonflé, rempli.* Dīstēntō lūmĭnă rīctū Nūdāntŭr. *L.* Dīstēntās lāctĕ căpēllās. *V.* Quōdque ălĭēnă căpēllă gĕrīt dīstēntĭŭs ūbĕr. *H.* || *Au fig. Occupé de beaucoup d'objets.* Nūnc ēst dīstēntŭs ănĭmŭs nĕgōtĭīs. *Afran.* (apud *Charis.* 190).

Dīstērmĭnō, ās, ārĕ. *Borner, séparer.* Līmĕs ăb Aūsŏnĭīs dīstērmĭnăt ārvă cŏlōnĭs. *L.* Quās īntērvāllūm bīnās dīstērmĭnăt ūnŭm. *Cic.* (*Arat.* 94. Adde *Avien. Arat.* 386). *Voy.* Termino.

Dīstērmĭnŭs, ă, ūm. *Qui sert de confin.* Aūdīt Tārtēssŭs, lātīs dīstērmĭnă tērrĭs. *Sil.*

Dīstēxō, ĭs, ĕrĕ. *Tisser en sens divers.* Pēnĕlŏpē[…] tārdās tēxīt dīstēxĕrĕ tēlās. *Sid.* (15, 161).

Dīstĭchŏn, ī, *n.* (δίστιχος). *Distique.* Sī quāndo […] nōstrīs dīstĭchă paūcă lĕgĭs. *M.* (II, 71, 2). Cūr īn t[…] fāctūm dīstĭchŏn ēssĕ pŭtās ? *Id.* (III, 11).

Dīstīllō. *Voy.* Destillo.

Dīstĭmŭlō, ās, ārĕ. *Piquer avec un aiguillon* […] *Voy.* Destimulo. || *Au fig. Tourmenter.* Ănĭmūm fō[…] dĭcānt, bŏnă dīstĭmŭlānt, fācta ēt fāmām saūcĭānt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 30. Alii, *destimulant*).

Dīstīnctē, *adv. De manière à établir des divisions* […] Ūndĭquĕ dīstīnctē nŭmĕrōsă sĕdīlĭă cōmplēnt. *Fort.* (VIII, 6, 184).

Dīstīnctĭō, ōnĭs, *f. Action de diviser, division, sé*[…] *paration ; ponctuation.* Āffēctūs īmpōnĕ lĕgēns : dī[…]stīnctĭō sēnsūm Aūgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 4, 49). Dīstīnctĭ[…] vērbă Dīssŏcĭăt. *T. Maur.* (*Met.* 1200. Adde *Juv*[…] I, 519). SYN. Dīvīsĭō.

Dīstīnctŭs, ă, ūm, *part. p. de* Distinguo. *Sépar*[…] *Voy.* Divisus. || *Varié, qui offre des différences.* Īn nŭmĕrīs dīstīnctās flōrĭbŭs hērbās. *O.* Ēt nĭgrām mĕ[…]dĭō frōntēm dīstīnctŭs ăb ālbō. *Id.* Vărĭō dīstīnct[…] lĕpōrĕ ōmnĭă. *Lr.* (V, 1374). SYN. Vărĭātŭs, vărĭŭs[…] || *Au fig. Différent, distinct.* Quūm lĭgna ātque īgnĕ[…] dīstīnctā vōcĕ nŏtēmŭs. *Lr.* (I, 913).

Dīstīnctŭs, ūs, *m. Diversité, variété.* Vĭrĭdĭs quūm[…] rēgŭlă lōngō Sy̆nnădă dīstīnctū vărĭăt. *St.*

Dīstĭnĕō, ēs, ŭī, ēntūm, ĭnērĕ. *Occuper au loin*[…] Ēt mărĕ quōd lātē tērrārŭm dīstĭnĕt ōrās. *Lr.* (V[…] 204). Quā dŭō pōrrēctŭs lōngē frĕtă dīstĭnĕt īsthmŭs[…] *O.* SYN. Tĕnĕō. || *Retenir.* Dūm dīstĭnĕt hōstēm Ăg[…]gĕr mūrōrŭm. *V.* Ūt tŭŭs īn bĭvĭō dīstĭnĕātŭr ămō[…] *O.* (*R. Am.* 487. Alii leg. *detineatur*). SYN. Tĕnĕō[…] rĕtĭnĕō, cŏērcĕō, mŏrŏr.

Dīstīnguō, ĭs, xī, ctūm, guĕrĕ. *Diviser, séparer*[…] Sēd dŭō sūnt, quæ nōs dīstīnguūnt, mīllĭă pāssŭm[…] *M.* (II, 5, 3). SYN. Dīvĭdō, sēpărō. || *Varier, donne*[…] *une couleur différente.* Jām tĭbĭ līvĭdōs Dīstīnguĕ[…] aūtūmnŭs răcēmōs. *H.* Gēmmārŭm nĭtŏr Dīstīnguĭ[…] aūrŭm. *Sen.* (*Med.* 573). Īpsĕ dĭēs pūlchrō dīstīn[…]guĭtŭr ōrdĭnĕ rērŭm. *J.* (1, 127). SYN. Dīscrīmĭnō[…] vărĭō. || *Distinguer, discerner.* Vērō dīstīnguĕrĕ fāl[…]sŭm. *H. Voy.* Discerno.

Dīstō, ās, ārĕ, *n. Être éloigné, à distance.* Quūm[…] tāntŭm Phry̆gĭă Gāllĭcă dīstĕt hŭmŭs. *O.* Nĭmĭūm[…] dīstārĕ Cărīnās Jām quĕrĭtŭr. *H.* SYN. Ābsŭm, sē[…]părŏr, sējūngŏr, sēmŏvĕŏr. PPH. Sŭm rĕmōtŭs, dī[…]vīsŭs, dīssĭtŭs. Lōngē sŭm *ou* ābsŭm. || *En parl. d*[…] *temps.* Quāntŭm dīstĕt ăb Īnăchō Cōdrŭs. *H.* || *A*[…] *fig. Être différent.* Sīdĕră tērræ Ūt dīstānt, ūt flām[…]mă mărī, sīc ūtĭlĕ rēctō. *L.* Nēc tămĕn īgnōrăt qui[…] dīstēnt æră lŭpīnĭs. *H.* Īnfīdō scūrræ dīstābĭt ămī[…]cŭs. *Id.* SYN. Dīscrĕpō, dīffĕrō, ābsŭm, rĕcēdō. *Voy*[…] Discrepo.

Dīstōrquĕō, ēs, ērĕ. *Tordre, tourner.* Ēt quæ pērvērsō dīstōrquĕăt ōră căchīnnō. *O.* Dīstōrquēns ŏcŭlōs. *H.* Īllūc vĭde, ōs ūt sĭbĭ dīstōrsĭt cārnŭfēx ! *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 3). *Voy.* Torqueo.

? Dīstōrtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui torture.* Bŏnōrūm[…] cōntōrtŏr, lēgŭm dīstōrtŏr Gētă. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 27[…] apud *Prisc.* 871. Vulgo tamen rectius : Bonorun[…] *extortor,* legum *contortor*).

Dīstōrtŭs, ă, ūm. *Tordu.* Dīstōrtĭs crūrĭbŭs. *H*[…] *Voy.* Tortus.

Dīstrāctĭō, ōnĭs, *f. Séparation.* Dīstrāctĭō, dīsc[…]dĭūm, vāstĭtĭēs vĕnĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 68). Īnquĕ bŏ[…]nūm vērsa ēst prīmæ dīstrāctĭō līnguæ. *Victo*[…] (*Gen.* III, 249. Adde *Arat.* II, 684).

† Dīstrāctŏr, ōrĭs, *m. Qui tire en sens divers.* Īm[…] prŏbĕ dīstrāctŏr. (*Anthol.* I, p. 78, de Achille.)

Dīstrāctŭs, ă, ūm. *Séparé en sens divers, répandu*[…]

lōr dīstrāctŭs ĭn āĕrĭs aūrās. *Lr.* (IV, 694. *Id.* III, 3). Ēt dīvīsĭŏr īntēr se āc dīstrāctĭŏr īntŭs. *Id.* , 962). SYN. Dīvīsŭs, dīffūsŭs. || *Mis en pièces.* irbātīs dīstrāctŭs ĕquīs. *V.* || *Au fig. Occupé. Voy.* cupatus.

Dīstrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer en sens di-rs, tirailler.* Rēnēs dŏlēnt, pūlmōnēs dīstrăhūntŭr. . (*Curc.* II, 1, 21). || *Au fig.* Hīc tŭă rēs dīstrăhĭ-r tĭbĭ. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 16). Ănĭmŭm dīstrăhĭt mĭnŭs tĭmŏr. *Sen.* (*Troad.* 645). || *Séparer.* Quīn ăm, quānto ĭn pārtēs rēs quæquĕ mĭnūtās Dīstră-tŭr măgĭs. *Lr.* (II, 826). Ābs te ŭt dīstrăhăr. *Ter.* h. 1, 4, 23). SYN. Ābstrăhŏ, dīvēllŏ, sēpărŏ, dīs-ngŏ, etc. *Voy.* Separo. || *Déchirer, arracher.* Rŭ-sās dīstrăhĕrēntquĕ gĕnās. *O.* SYN. Dīvēllŏ, lăcĕrŏ. *Qqf. Vendre.* Dīvĭdānt, dīffĕrānt, dīssĭpēnt, dīs-ăhānt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 138. Cf. *Suet. Vesp.* ; *Tac. Ann.* 6, 17).

Dīstrĭbŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ĕrĕ. *Distribuer.* Cōrpŏră strĭbŭūntŭr, ĕt ād sŭă sæclā rĕcēdūnt. *Lr.* (II, 13). Īd dīstrĭbūtŭm sāne ēst ēx sēntēntĭā. *Ter.* d. III, 3, 17). SYN. Dīvĭdŏ, dīspērtĭŏr.

Dīstrīctŭs, ă, ŭm. *Attaché avec plusieurs liens.* dĭīsquĕ rŏtārŭm Dīstrīctī pēndēnt. *V.* || *Au fig.* ccupé. Tōrquērĭēr ōmnī Sōllĭcĭtūdĭnĕ dīstrīctŭm. || ? — ēnsĭs. *Voy.* Destrictus.

Dīstrīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Attacher de plu-eurs liens. Voy.* Vincio.|| *Au fig. Occuper (l'esprit).* tēr prœlĭă pōstquăm Dīstrīngī Thērōnă vĭdēt. *Sil.* , 188). Dīstrīngĭt quēm mūltārŭm rērŭm vărĭĕtās. h. || *Pour les autres sens. voy.* Destringo.

Dīstrūncŏ, ās, ārĕ. *Couper en morceaux.* Ĕgŏ te c āgnŭm făcĭam, ēt mĕdĭŭm dīstrūncābŏ. *Pl.* (*Truc.* , 7, 53). *Voy.* Detrunco.

Dīstŭlī, *parf. de* Differo.

Dīstūrbŏ, ās, ārĕ. *Renverser, démolir, détruire.* iōd frēgīssēt ădhūc, dīstūrbāns dīssŏlŭēnsquĕ. *Lr.* , 559). Ædēs īpsĕ sŭās dīstūrbĕt. *Id.* (II, 1102. lde *Sen. Hipp.* 1011). SYN. Dējĭcĭŏ, ēvērtŏ, dīrŭŏ. *oy.* Everto. || *Au fig.* Mūltō dīstūrbăt sānguĭnĕ pā-m. *L.* Ād dīstūrbāndās nūptĭās. *Ter.* (*And.* I, 2,). Dīstūrbā, quās stătŭīstī, māchĭnās. *Pl.* (*Ps.* I, 137). SYN. Ēvērtŏ, tūrbŏ, cōnfūndŏ.

Dĭsyllăbŭs, ă, ŭm (δισύλλαβος), *adj. et subst. n.* *e deux syllabes, disyllabe.* Dăt ēt trŏchæō quā dĭ-llăbō lŏcŭm. *T. Maur.* (*Met.* 56). Nāmquĕ cuī sī uāndŏ dīcŏ, nōn ĕrĭt dĭsyllăbōn. *Id.* (*Syll.* 386. Et *ucil.* ap. *Non.* 1, 103). SYN. Bĭsyllăbŭs.

Dītātŭs, ă, ŭm. *Enrichi.* Vīs Ārgēă, pĕtēns pă-ĭām, dītātăquĕ prædā. (*Culex*, 342.) || *Au fig.* ōlă... lārgĭs dītātă flŭēntĭs. *P. Nol.* (29, 750).

Dītēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enrichir.* Āccĭpĕ quā rătĭōnĕ iĕās dītēscĕrĕ. *H.* Hōrrĕă dītēscūnt. *Id.* Dītēscĕrĕ rædā. *Lr.* (V, 1248). SYN. Dītŏr, lŏcŭplētŏr. PPH. ivĕs, lŏcŭplēs, ŏpŭlēntŭs fīŏ. Ŏpēs, dīvĭtĭās părŏ, ompărŏ, ăcquīrŏ, cōnquīrŏ, āssĕquŏr, cōnsĕquŏr, ērvŏ, cōngĕrŏ, cŭmŭlŏ. PHR. Sīc āltă pĕcūnĭă ēscĕt. *O.* Pārtŏ pēr vūlnĕră cēnsū. *Id.* Ūndĕ Dīvĭ-īs ærīsquĕ rŭām dīc, aūgŭr, ăcērvōs. *H.* Rēm rŭĕre ĕxōptās cæsō bŏvĕ. *Pers.* || *Au fig.* Lārgō dī-scăt ărēnă Sānguĭnĕ. *Cl.* Ēt pārtū pōssēnt dītēscĕ-ĕ dūlcī. *Lr.* (IV, 1249).

Dīthyrāmbŭs, ī, *m.* (διθύραμβος). *Dithyrambe, oème en l'honneur de Bacchus.* Seū pĕr aūdācēs ŏvă dīthyrāmbōs Vērbă dēvōlvĭt. *H.* (Sic et *Rufin.* *et. Comic.* p. 2715).

† Dītĭæ, ārŭm, *f. pl.* (*de* Dis), *sync. pour* Divitiæ. ărēntēs, pātrĭam īncŏlŭmem, ămīcōs, gĕnŭ', cōgnā-s, dītĭās. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 20). Ĭbĭ mē cōrrŭĕrĕ isse ăīĕbās dītĭās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 58. *Id. Capt.* II, 3, 52; *Pœn. prol.* 60, et multis aliis locis. ubi perperam legitur *divitiæ*).

Dĭtĭŏ (*inus. au nomin. Voy. Diom.* 316; *Prisc.* 924), ōnĭs, *f. Puissance, domination.* Quī mărĕ, quī tērrās ōmnī dĭtĭōnĕ tĕnērēnt. *V.* Dĭtĭōnĕ sŭbāctŭm. *Cl.* Sūb dĭtĭōnĕ fŭĭt. *O.* Dēdo īn dĭtĭōnēm tŭăm. *Pl* (*Mil.* IV, 1, 8). SYN. Pŏtēstās, īmpĕrĭŭm, *qqf.* lē-gēs, jŭgŭm. PHR. Dĭtĭōnĕ tĕnĕŏ, prĕmŏ. || *Au fig.* Sēd ĕnīm dĭtĭōnĕ cărērĕ Vīrtūtēm. *Sil.* (VII, 506). || † *Qqf. au pl.* Cōllātās pătrĭbŭs mīxtīm dĭtĭōnĭbŭs æquīs. *Prud.* (*Sym.* II, 419).

Dītĭŏr, Dītīssĭmŭs. *Voy.* Dis.

† Dītĭs, *ancien nomin., pour* Dis. *Pluton.* Īllōs sēpōsŭĭt clārō sūb nōmĭnĕ Dītĭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 640). Hās īntēr sēdēs Dītĭs pătĕr ēxtŭlĭt ōră. *Petr.* (*Sat.* 120).

Dītĭŭs, *adv. sans positif. Plus richement.* Nōn ūn-quam ălĭīs hăbĭtāstĭs ĭn āntrīs Dītĭŭs. *St.*

Dītŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Enrichir.* Suēvĕrăt īnnŭ-mĕrās hŏmĭnŭm dītārĕ cătērvās. *Cl.* Lārgĭfĭcā stĭpĕ dītāntēs. *Lr.* (II, 628). Dītāta ēst spŏlĭīs pērfĭdă tūrbă mĕīs. *O.* SYN. Lŏcŭplētŏ, aūgĕŏ. PPH. Dīvĭtĭīs, ŏpĭ-bŭs, fōrtūnīs, bŏnīs, rē aūgĕŏ, cŭmŭlŏ. PHR. Īndĭ-gnō pĕcūnĭām Hērēdī prŏpĕrĕt. *H.* || *Au fig.* Sērmō-nēm pătrĭŭm dītāvĕrĭt. *H.* SYN. Aūgĕŏ.

Dĭū, *adv. Pendant le jour.* Nōctūque ēt dĭu ŭt vĭrō sūbdŏlă sĭēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 5. Adde *Titin.* apud *Charis.* 185). SYN. Dĭē, lūcĕ, īntērdĭū. || *Or-dint. Longtemps.* Rhœbĕ, dĭū, rēs sī quă dĭū mōr-tālĭbŭs ūlla ēst, Vīxĭmŭs. *V.* Cōntĭnŭĕrĕ dĭū, nĕc ăpērtī cōpĭă mārtĭs. *O.* SYN. Lōngŭm. PPH. Mūltōs dĭēs, ānnōs. Lōngŭm tēmpŭs. || Jāmdĭū *ou* Jām dĭū. *Déjà depuis longtemps.* Nām jām dĭu ălĭquām caū-sām quærēbāt sĕnēx. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 30. *Ib.* 6, 1). SYN. Jām dūdŭm. Jām prīdēm. || Jām dĭu ēst. *Il y a déjà longtemps.* (*Plaut. As.* II, 1, 3; *Amp.* I, 1, 146.) || † Dĭū, *souv. monos. dans les Comi-ques.* Dēlībĕrāndum ēst dĭū, quŏd stătŭēndum ēst sĕmĕl. *Syr.* Quīn ĕtĭām dĭū mŏrābŏr, quīn cŭpĭō tĭ-bĭ. *Ps.* (*Cas.* III, 4, 16). Dĭū quī dŏmī ŏtĭōsī dōr-mĭērŭnt, dĕcĕt. *Id.* (*Pœn. prol.* 21). Cf. Diutinus, Diutius.

Dīŭm *et* Dīvŭm, ī, *n. L'air, le ciel.* Sūb dīō *ou* dīvō. *En plein air.* Dē gēntĕ, sūb dīvō mŏrĕrĭs. *H.* Vītāmquĕ sūb dīvo, ēt trĕpĭdīs ăgăt Īn rēbŭs. *Id.* Mōllēs sūb dīō cārpĕrĕ sŏmnōs. *V.* Sūb dīō Rīphæă tŭlĭt. *Cl.* PHR. Sūb Jŏvĕ. *H.* Nūdōquĕ sūb æthĕrĭs āxĕ. *V.*

† Dĭūrnē, *adv. Journellement.* Rēddĭtquĕ dĭūrnē Dēpŏsĭtŭm nātūră sŭŭm. *Dracont.* (I, 680).

Dĭūrnŭm, ī, *n. Journal.* Lōngī rĕlĕgĭt trānsvērsă dĭūrnī. *J.* (6, 483). SYN. Dĭārĭŭm, ĕphēmĕrĭs.

Dĭūrnŭs, ă, ŭm. *Du jour.* Ēt nĭtŏr īn tăcĭtā nōctĕ dĭūrnŭs ĕrăt. *O.* Nōctūrnō cērtārĕ mĕrō, pūtērĕ dĭūrnō. *H.* || *Qqf. D'un jour.* Īmplēsse ætātĭs fātă dĭūrnă sŭæ. *O.*

[Dīŭs, *inus.*], Dīă, dīŭm (δῖος), *adj. Divin.* Sī tă-mĕn īn dīō quōndām cōncrētă prŏfūndō Spūmă fŭī. *O. Voy.* Divinus. || *Qqf. Céleste.* Rēgnūm quŏd ām-bĭt ōmnĭă, Dīa, ēt mărīna, ēt tērrĕă. *Prud.* (*Cath.* 12, 90). || *Ordint. au fig. Qui ressemble aux dieux, illustre, précieux, doux.* Dīă Cămīllă. *V.* Sēntēntĭă dīă Cătōnĭs. *H.* Pēr lŏcă pāstōrŭm dēsērta, ātque ŏtĭă dīă. *Lr.* (V, 1386). Quĭd dīă pŏēmătă nārrēnt. *Pers.* (1, 45). Dīă Mŏsēllă. *Aus.* (*Mos.* 375). Dīă chŏ-rēă. (*Culex*, 118.)

Dīŭs, *arch. Comme* Deus. *Voy.* Fidius.

† Dĭūtĭnē, *adv. Longtemps.* Dĭūtĭne ŭtī bĕnĕ lĭcēt pārtŭm bĕnĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 15).

Dĭūtĭnŭs, ă, ŭm. *De longue durée.* Īllās sēd ætās cōnfĭcĭt dĭūtĭnă. *Prud.* (*Peri.* 10, 1116. *Ib* 2, 398).

Lōngūm dĭūtĭnūmque ā māne ăd vēspĕrŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 23). *Voy.* Diuturnus. || † Dĭūtĭnŭs, *souv. dans les Comiques.* Hæccĭne ĕrānt ĭtĭōnēs crēbræ, ēt mānsĭōnēs dĭūtĭnæ. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 23). *Voy.* Diuturnus.

Dĭūtĭŭs, *compar. de* Diu. *Plus longtemps.* Ēt vōs, ămīcī, dētĭnŭī dĭūtĭŭs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 5). SYN. Lōngĭŭs. PPH. Nĭmĭs *ou* Nĭmĭūm dĭū. || † Dĭūtĭŭs, *ouv. dans les Comiques.* Sīcūt dīxī făcĭăm : nōlŏ tē jāctārī dĭūtĭŭs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 59). Dūm dĭūtĭŭ' ĕtĭnētūr, nōstri ōblītŭs ēst. *Laber.* (apud *Gell.* 20, 5. Adde *Ter. Ph.* IV, 1, 3; *Næv.* apud *Diom.* 395). *Voy.* Diu.

Dĭūtūrnŭs, ă, ŭm. *De longue durée.* Hæc fŏrĕ mōrtĕ mĕā nōn dĭūtūrnă mălă. *O.* Sītquĕ prĕcōr nōstrīs dĭūtūrnĭŏr ānnīs Fīlĭă. *Id.* Āccūsātque ānnōs, ūt dĭūtūrnă, sŭōs. (*Ad Liv.* 104. Adde *Manil.* III, 125.) SYN. Dĭūtĭnŭs, lōngŭs. PPH. Lōngī tĕmpŏrĭs.

Dīvă, æ, *f. Déesse.* Nĕc tĭbĭ dīvă părēns. *V.* Sīc tē, dīvă pŏtēns Cўprī. *H.* SYN. Dĕă. *Voy.* Dea, Divus. || Dīvă Aūgūstă. *L'impératrice.* (*Corip. Just.* II, 147.)

Dīvăgŏr, ārĭs, ārī, *d. Errer. Voy.* Vagor.

† Dīvālĭs, ĕ. *Divin; impérial.* Eūphēmĭăm, sīdŭs dīvālĕ părēntĭs. *Sid.* (2, 482). Ēt dīvālĕ săcrūm lībāns. (*Bapt. Bœb.* 24). Dīvālĭă tēctă. *Corip.* (*Just.* II, 84).

Dīvărĭcātŭs, ă, ŭm. *Écarté, ouvert.* Dīvărĭcātĭs crūrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 252. Cf. *Non.* 1, 147). *Voy.* Varus.

Dīvēllŏ, ĭs, ēllī *et* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. ***Arracher, séparer.*** Īllĕ sĭmūl mănĭbūs tēndīt dīvēllĕrĕ nōdōs. *V.* Nōn dūlci āmplēxū dīvēllĕrĕr ūsquăm. *Id.* Cōrnūquĕ mĭnācī Dīvēllĕrĕ bŏvēs. *O.* SYN. Āvēllŏ, ābstrăhŏ, dĭsjūngŏ, ārcĕŏ, ēxcŭtĭŏ. || *Au fig.* Dīvēllăt sōmnōs mĭnŭs īnvĭdă cūră. *H.* SYN. Ădĭmŏ, ēxcŭtĭŏ, āvērtŏ.

Dīvēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Vendre (au détail).* Dīvēndānt vīnă tăbērnis. *P. Nol.* (24, 571).

Dīvērbĕrŏ, ās, ārĕ. *Frapper, ou plutôt Fendre en frappant.* Āĕrĭās quōd sīc dīvērbĕrĕt ūndās. *Lr.* (II, 151). Săgīttă... vŏlŭcrēs dīvērbĕrăt aūrās. *V. Voy.* Deverbero.

Dīvērbĭŭm, ĭī, *n. Dialogue, dans les pièces de théâtre.* Ăd nŏvă vīx mĕmŏrēm dīvērbĭă cōgĕ sĕnēctăm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 60. Cf. *Diom.* 489).

Dīvērsē, *adv. En sens divers, diversement.* Cūræ quæ mĕum ănĭmūm dīvērsē trăhūnt. *Ter.* (*And.* I, 5, 25). Gārrŭlă quæ mŏdŭlĭs dīvērsē tībĭă fōrmăt. *Manil.* (V, 325).

Dīvērsĭtās, ātĭs, *f. Diversité.* Quāntă sīt, quæ cōmpărātūr pĕdĭbūs hinc dīvērsĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 16. *Ib.* 88). Dīvērsĭtātĕm mūnĕrūm. *P. Nol.* (28, 145). SYN. Vărĭĕtās.

Dīvērsŏr. *Voy.* Deversor.

Dīvērsōrĭŭm, *plus usité que* Dēvērsōrĭŭm, ĭī, *n. Hôtellerie, auberge, logis.* Mūtāndūs lŏcŭs ēst, ēt dīvērsōrĭă nōtă Prætĕrăgēndŭs ĕquŭs. *H.* SYN. Dēvērtĭcŭlŭm.

Dīvērsōrĭŭs. *Voy.* Deversorius.

Dīvērsŭs *et arch.* Dīvōrsŭs, ă, ŭm. *Qui est en différents sens.* Dĭspēnnĭte hŏmĭnēm dīvōrsūm. *Pl.* (*Mil.* V, 1, 14). || *Qui prend un autre chemin, qui va de côté.* Cūr, īnquĭt, dīvērsŭs ăbīs? *V.* Dīvērsōs ŭbĭ sēnsĭt ĕquōs. *Id.* Prŏcŭl hinc rĕcēdĕ, tēquĕ dīvērsam āmŏvĕ. *Sen.* (*Troad.* 517). || *Qui est d'un autre côté, éloigné.* Ōmnĭūm prīmūm, dīvōrsæ stātĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 13). Dīvērso ēx hōstĕ trĭūmphī. *V.* Dūxĭt ĭn ārvă Dīvērsă spătĭō prŏcŭl ā cērtāmĭnĕ pūgnæ. *Sil.* || *Qui habite un pays éloigné.* Māgnăquĕ dīvērsōs ēxtōllĭt glōrĭă Cēltās. *Grat.* (*Cyn.* 155). SYN. Dīssĭtŭs, rĕmōtŭs. || *Au fig. Éloigné, brouillé ennemi.* Pōssum ĕgŏ dīvērsōs ĭtĕrūm cōnjūngĕre ămāntēs. *Pp* (1, 10, 15). Nĕc tē dīvērsŭs Ăpōllŏ Rēspĭcĭt. *Calp* (4, 9). SYN. Āvērsŭs, ădvērsŭs, ŏppŏsĭtŭs. || *Différent, divers.* Dīvērsæquĕ vŏcānt ănĭmum īn cōntrārĭă cūræ. *V.* Quĭd ĕnĭm dīvērsĭŭs ēssĕ pŭtāndum ēst *Lr.* (III, 803). SYN. Vărĭŭs, cōntrārĭŭs, dīssĭmĭlĭs, etc. *Voy.* Dissimilis.

Dīvērtĭcŭlŭm. *Voy.* Deverticulum.

Dīvērtŏ. *Voy.* Deverto. (*Gloss. Placidi* : « Utrumque usu et ratione dicimus. »)

Dīvĕs, ĭtĭs, *m. f. n., et subst. m. Riche.* Īnsŭlă dīvĕs ŏpŭm, stŭdĭīsque āspērrĭmă bēllī. *V.* Dīvĭtĭs aūdīta ēst cuī nōn ŏpŭlēntĭă Crœsī? *O.* Dīvĕs ăgrīs, dīvĕs pŏsĭtīs īn fœnŏrĕ nūmmīs. *H.* Dīvĕs ăvārŭs. *O* SYN. Lŏcŭplēs, ŏpŭlēntŭs, prædīvĕs, bĕātŭs. PPH. Lārgŭs ŏpŭm. Dīvĕs ŏpŭm, aūrī. Quō nōn ŏpŭlēntĭŏr āltĕr, dītĭŏr āltĕr. Dīvĭtĭīs, ŏpĭbŭs ăbūndāns, pŏtēns, aūctŭs, sŭpērbŭs. Īmmēnsās nŭmĕrāns ŏpēs. Cūltū dīvĭtĕ lūxŭrĭāns. Fōrtūnæ mūnĕrĕ dīvĕs. Mūltō spēctābĭlĭs aūrō. Quēm mūltæ cŏmĭtāntŭr ŏpēs. Quī rēbŭs ăbūndăt ŏpīmīs. Bĕnĕ nūmmātŭs. VERS. Lĭcĕt sŭpērbŭs āmbŭlēs pĕcūnĭā. *H.* Īntāctīs ŏpŭlēntĭŏr Thēsaūrīs Ărăbum ēt dīvĭtĭs Īndĭæ. Dīvĕs Āntīquō cēnsū. *Id.* Aūrī cōngēstō pōndĕrĕ dīvĕs. *O.* Aūrō dīvĕs ēt ōstrō Cōnspĭcŭŭs. *St.* Mĭdæ gāzīs ēt Lўdō dītĭŏr aūrō. *Id.* Quūm māgnīs ŏpĭbūs dŏmŭs āltă nĭtērēt. *J.* Tōtă dŏmŭs gaŭdēt rēgālī splēndĭdă gāză. *Cl* Tūnc mĭhĭ Pāctōlī vĕnĭūnt sūb tēctă lĭquōrēs, Ēt lēgĭtūr Rūbrīs gēmmă sūb æquŏrĭbŭs. *Pp.* || *Riche, précieux.* Tū cūltū dīvĭtĕ dīgna ēs. *O.* Pārtū Dănăēs ēt dīvĭtĕ nīmbō Ōrtŭs. *L.* SYN. Prĕtĭōsŭs, ŏpŭlēntŭs. || *Abondant, fécond.* Flēndī Cōpĭă dīvĕs ădēst. *O.* Dīvĭtĭs īngĕnĭī ēst īngēntĭă Cæsărĭs āctă Dīcĕrĕ. *Id.* Fūndĕt ŏpēs; Lătĭūmquĕ bĕābĭt dīvĭtĕ līnguā. *H* SYN. Fēcūndŭs, ūbĕr. || *Compar.* Dīvĭtĭŏr, *et plus souvent* Dītĭŏr, *de* Dis; *sup.* Dītīssĭmŭs. *Voy.* Dis, Divitior.

Dīvēxŏ, ās, ārĕ. *Tourmenter de mille manières.* Ĭtă mĕām rēm dīvēxāvĭt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 4). Heū, rĕlĭquĭās sēmāssī rēgĭs, dēnūdātīs ōssĭbŭs, Pēr tērrām sănĭē dēlĭbūtās fœdē dīvēxārĭĕr! *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 44. Adde *Alcim.* IV, 491).

† Dīvĭdĭă, æ, *f. arch. Discorde.* Hōrūm dīvĭdĭæ ēt dīscōrdĭæ. *Att.* (apud *Non.* 2, 254. Vid. et *Fest.*). || *Ordint. Angoisse, chagrin.* Nĭmĭo īllæc rēs ēst māgnæ dīvĭdĭæ mĭhĭ. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 1. *Id Merc.* III, 4, 34; *Cas.* II, 2, 11). Dīvĭdĭās mēntīs cōnfĭcĭt ōmnĭs ămŏr. *Poet* (ap. *Fulgent.* p. 565. *Petronio* tribuitur, p. 886, *Burm.*).

Dīvĭdŏ, ĭs, īsī, īsŭm, ĭdĕrĕ. *Diviser, partager.* Dīvĭdĭmūs mūrōs, ēt mœnĭă pāndĭmŭs ūrbĭs. *V.* Īră fŭĭt căpĭtālĭs, ŭt ūltĭmă dīvĭdĕrēt mōrs. *H.* SYN. Dĭsjūngŏ, dīstrăhŏ, sēpărŏ, etc. *Voy.* Separo. || *Partager, fendre.* Ēt mĕdĭām fērrō, gĕmĭna īntĕr tēmpŏră, frōntēm Dīvĭdĭt. *V.* SYN. Ābscīndŏ, frāngŏ. *Voy.* Frango. || *Distribuer.* Nūllī plūră tămēn dīvĭdĭt ōscŭlă. *H.* Sī sĕmĕl īstă dătĭs... ārmă, Dīvĭdĭtĕ. *O.* Vīnă dīvĭdĭt. *V.* SYN. Pārtĭŏr, dīspērtĭŏr, dīstrĭbŭŏ. || *Varier, différencier.* Quālĭs gēmmă mĭcăt, fūlvūm quæ dīvĭdĭt aūrŭm. *V.* SYN. Dīstīnguŏ, vărĭŏ. || *Au fig.* Ātque ănĭmūm nūnc hūc cĕlĕrēm, nūnc dīvĭdĭt īllūc. *V.* Īmbēllī cĭthără cārmĭnă dīvĭdēs. *H.* Nōs ălĭō mēntēs, ălĭō dīvīsĭmŭs aūrēs. *Cat.* (62, 15).

† Dīvĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Dividuus. Nōsque ŭt sēōrsūm dīvĭdōs lēto ōffĕrās. *Att.* (ap. *Non* 2, 205).

Dīvĭdŭŭs, ă, ŭm. *Divisé, partagé.* Ēt mĭhĭ dīvĭdŭō fīndētūr mūnĕrĕ quādră. *H.* Quālĭă dīvĭdŭæ sĭmŭlāntŭr cōrnŭă lūnæ. *O.* Cuī dīvĭdŭūm trāns cōrpŭs hĭāntēs Trūncum ŏcŭlī quærūnt. *St.* Dīvĭdŭī ĕădēm cĕcĭnīt præcōnĭă līnguīs. *P. Nol.* (24, 101).

Dīvīnă, æ, *f. Devineresse. Voy.* Divinus.

Dīvīnāns, tĭs. *Qui devine*. Hŏc ĕrăt, hōc ănĭmō quŏd dīvīnāntĕ tĭmēbăm. *O*. SYN. Præsāgŭs.

Dīvīnātŭs, ă, ŭm. *Présagé*. Ēt dīvīnātās aūfĕrăt aūgŭr ŏpēs. (*Ov. Nuc.* 80.)

Dīvīnĭtās, ātĭs, *f. Divinité*. Dīvīnĭtātĭs vīm cŏrūscāntēm căpĭt. *Prud*. (*Peri.* 10, 440. *Ib.* 245). SYN. Dĕĭtās.

Dīvīnĭtŭs, *adv. Par un don du ciel*. Haūd ĕquĭdēm crēdō, quĭă sīt dīvīnĭtŭs īllĭs Īngĕnĭŭm. *V*. Nūllām rem ē nĭhĭlō gīgnī dīvīnĭtŭs ūnquăm. *Lr*. (I, 151. Adde *Pl. Curc.* II, 1, 33). SYN. Cœlĭtŭs. PPH. Dīvīnō *ou* Cœlēstī mūnĕrĕ, nūmĭnĕ.

Dīvīnŏ, ās, ārĕ, *n. Avoir la science de l'avenir*. Dīvīnāre ĕtĕnĭm māgnūs mĭhĭ dōnăt Ăpōllŏ. *H*. SYN. Vātĭcĭnŏr, prædīcŏ, præsāgĭŏ. *Voy*. Prædico, Augur. || *Act. Conjecturer, présager*. Ānxĭūs scēptrūm tĕnĕt, ĕt mŏvēntēs Cūnctă dīvīnăt mĕtŭītquĕ cāsūs. *Sen*. (*Thyest.* 604). SYN. Cōnjĭcĭŏ, aūgŭrŏ, præsēntĭŏ.

Dīvīnŭs, ă, ŭm. *Divin, céleste*. Lūdĭt ĭn hūmānīs dīvīnă pŏtēntĭă rēbŭs. *O*. Dīvīnā Pāllădĭs ārtĕ. *V*. Ātque āffīgĭt hŭmō dīvīnæ pārtĭcŭlam aūræ. *H*. SYN. Cœlēstĭs, æthĕrĭŭs. PPH. Cœlō dēmīssŭs ăb āltō. || *Divin, sacré, excellent, sublime*. Sī tē dīgnă mănĕt dīvīnī glōrĭă rūrĭs. *V*. Dīvīnĕ pŏētă. *Id*. Cuī mēns dīvīnĭŏr. *H*. Sŭpērbĭēns hŏnōrĕ dīvīnæ dŏmūs (scil. Augustæ). *Ph*. SYN. Sūblīmĭs, ēgrĕgĭŭs. || *Qui présage; prophétique*. Cănīt dīvīno ĕx ōrĕ săcĕrdōs. *V*. Dīvīnă fŭtūrī (sententia). *H*. Dīvīnārūmquĕ săgācēm Flāmmārŭm. *Sil*. || Dīvīnă, æ, *subst. f.*, *et* Dīvīnŭs, ī, *m. Devineresse, devin*. Īmbrĭūm dīvīna ăvĭs īmmĭnēntūm. *H*. Mōtā dīvīna ănŭs ūrnā. *Id*. Nōn ĕgŏ sūm dīvīnŭs, sēd scĭō quīd făcĭās. *M*. (III, 71). Pērvērrŏ Sæpĕ fŏrum, ādsīstō dīvīnīs. *H*. SYN. Vātēs, aūgŭr, *qqf*. ănŭs. *Voy*. Vates. || Dīvīnă, ōrŭm, *n. pl. Les choses divines*. Sōrtĭti īngĕnĭŭm, dīvīnōrūmquĕ căpācēs. *J*. (15, 144). PPH. Rēs dīvīnă *ou* dīvīnæ.

Dīvīsī, *parf. de* Divido.

Dīvīsĭŏ, ōnĭs, *f. Division, partage*. Sīt sătĭs hōc, Paūlīnĕ pătēr : dīvīsĭō făcta ēst. *Aus*. (*Parent.* 23, 19). Vălĕăt dīvīsĭō rēgnī. *Sid*. (2, 65). Quum aūtem hephthēmĭmĕrēs fŭĕrīt dīvīsĭō vērsŭs. *Ter. Maur. Met.* 388).

Dīvīsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui partage*. Dīvīsŏr blāsphēmĕ Dĕī. *Prud*. (*Ham.* 2). Īllĕ rŭbēntĭs Dīvīsor pĕlăgī. *P. Nol.* (23, 234. Et *Anthol.* II, p. 445) || *Au fig. Schismatique*. Dīvīsŏr ămārĕ, Jūdĭcĭūm dē fīnĕ tĭmĕ. *Arat*. (I, 442, de Arrio).

Dīvīssĕ, *sync. pour* Divisisse. Nātīs dīvīssĕ dŭōbŭs Fērtŭr. *H*.

Dīvīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Divido. *Divisé, partagé*. Dīvīsum īmpĕrĭūm cūm Jŏvĕ Cæsăr hăbĕt. (*Virgilio* tributum.) Ēt dīvīsĭŏr īntĕr se ăc dīstrāctĭŏr īntŭs. *Lr*. (IV, 962). SYN. Pārtītŭs, dīstrāctŭs. || *Coupé, mis en pièces*. Īpsĕ dīvīsūm sĕcăt Īn mēmbră cōrpŭs. *Sen*. (*Thyest.* 760). Dīvīsŭs ēnsĕ. *Id*. (*Med.* 132). SYN. Dīvūlsŭs, dīscīssŭs. || *Séparé, surtout en parlant d'un peuple, d'un pays*. Ēt pĕnĭtŭs tōtō dīvīsōs ōrbĕ Brĭtānnōs. *V*. SYN. Sējūnctŭs, dīdūctŭs, dīssĭtŭs, rĕdūctŭs, rĕmōtŭs. || *Distribué*. Dīvīsæ ărbŏrĭbŭs pătrĭæ. *V*. (Adde *Ter. And.* III, 1, 18.)

† Dīvĭtĭă, æ, *f. arch. Æternābĭlēm dīvĭtĭām părīssēnt*. *Att*. (apud *Non.* 7, 64).

Dīvĭtĭæ, ārŭm, *f. pl. Richesses*. Dīvĭtĭīs hŏmĭnēs ān sīnt vīrtūtĕ bĕātī. *H*. Nōn ĕgŏ, dīvĭtĭās dāndō, tĭbĭ plūră dĕdīssēm. *O*. Dīvĭtĭās ălĭŭs fūlvō sĭbĭ cōngĕrăt aūrō. *Tib*. (I, 1, 1). SYN. Ŏpēs, fŏrtūnæ, găzæ, thēsaūrī, cēnsŭs, bŏnă, aūrŭm, ărgēntŭm, pĕcūnĭă, nūmmī, ŏpŭlēntĭă. EP. Lȳdæ, Phrȳgĭæ; rēgālēs; grāndēs, māgnæ, īngēntēs, īmmēnsæ, cōngēstæ; sŭpērbæ, pŏtēntēs; grātæ, mōllēs; ŏpĕrōsæ, mĭsĕræ. cădūcæ, flūxæ, fŭgācēs, pĕrĭtūræ; nĕfāndæ. PPH. Aūrī pōndŭs, pōndĕră. Nūmmōrŭm, ærĭs ăcērvī. Æs cōngēstŭm. Māgnă mĕtāllī cōngĕrĭēs. Cēnsŭs ŏpīmŭs. VERS. Vĕtĕrēs tēllūrĕ rĕclūdĭt Thēsaūrōs, īgnōtum ărgēntī pōndŭs ĕt aūrī. *V*. Nām grăvĕ quīd prōdēst pōndŭs mĭhĭ dīvĭtĭs aūrī? *Tib*. Quāntum āltă pĕcūnĭă crēscĭt. *O*. Cōngēstōque aūrī pōndĕrĕ dīvĕs ĕrŏ. *Id*. Sī rēs āmplă dŏmī. *J*. Prīmă pĕrĕgrīnōs ōbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Īntŭlĭt. *Id*. Ŏpūm mĕtŭēndă făcūltās. *L. Voy*. Dives, Luxus, Avaritia. || *Au fig*. Dīvĭtĭæ grāndēs hŏmĭnī sūnt, vīvĕrĕ pārcē Æquo ănĭmō. *Lr* (V, 1117). Dīvĭtĭīs pĕrĕăt lūxŭrĭōsă sŭīs (seges). *O* Dīvĭtĭīs ănĭmōsă sŭīs (virtus). *Cl*. SYN. Ŏpēs, bŏnă.

Dīvĭtĭŏr, ŭs; ōrĭs, *compar. de* Dives, *moins usité que* Ditior. Ōppĭdă sūnt rēgnī dīvĭtĭōră mĕī. *O*. (*Her.* 16, 34. *Id. Pont.* III, 4, 110). Dīvĭtĭōrĭs ĕnĭm sēctām plērūmquĕ sĕquūntŭr. *Lr*. (V, 1113). Rōmānūm prŏpĭŭs dīvĭtĭūsquĕ fŏrum ēst. *M*. (I, 77, 12. Cf. *Cic.* apud *Non.* 2, 252). SYN. Dītĭŏr, etc.

† Dīvĭtŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Dito. Nīl crēdo aūgŭrĭbūs, qui aūrēs vērbīs dīvĭtānt. *Att*. (apud *Gell.* 14, 1, et *Non.* 2, 201, qui et *Turpil.* laudat).

Dīvŏnă, æ, *f. Source près de Bordeaux*. Dīvŏnă Cēltārūm līnguā, fōns āddĭtĕ dīvīs. *Aus*. (*Cl. Urb.* 14, 32. *Scal.* legit *Duiona* cum libris, Δουίωνα apud *Ptolem.*).

Dīvōrtĭŭm *ou* Dēvōrtĭŭm, ĭī, *n. Détour de chemin, chemin détourné*. *Voy*. Devortium. || *Séparation*. Īn gĕmĭnī spārgĭt dīvōrtĭă pōntī. *L*. || *En partic. Divorce*. Quāntō plānxī dīvōrtĭă lūctū ! *Cl*. Pōstquām fēcĕrīs dīvōrtĭŭm. *Pl*. (*Mil.* IV, 4, 31). Sī quĭd dīvōrtī fŭăt. *Id*. (*Aul.* II, 2, 56). Dīvōrtĭō tē lībĕrābo īncōmmŏdīs. *Enn*. (apud *Auct. ad Her.* 2, 24). SYN. Dīscĭdĭŭm, dīscēssĭŏ.

Dīvūlgŏ, ās, ārĕ. *Publier, divulguer*. Sēd quŏd ĭn ăltĕrĭŭs dīvūlgās crīmĭnă nōmĕn. (*Anthol.* II, p. 591.) Dīvūlgātă vĕtŭs jam ăd cœlūm glōrĭă fērtŭr. *Lr*. (VI, 7). *Voy*. Vulgo.

Dīvūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Divello. *Séparé*. Ōmnĭă sæpĕ grăvī (tonitru) trĕmĕre, ĕt dīvūlsă rĕpēntĕ. *Lr*. (VI, 122). Dīvūlsăquĕ rēmĭs Ūndă sŏnăt. *O*. (Et *Aus. Eclogar.* 1, 22).

Dīvŭm, ī, *n. Voy*. Dium.

Dīvŭs, ă, ŭm. † *Divin*. Rēs dīvās ēdĭcĭt. *Næv.* (apud *Non.* 3, 45). Dīvæ vōcĭs Ănūbĭs. *Alcim.* (V, 64). Īnde ōmnĭs jām dīvă căro ēst. *Prud*. (*Psych.* 76). Sūb tĕgmĭnĕ dīvō. *Fort*. (*V. S. M* I, 101). *Voy*. Dius. || *Ordint. subst. Un dieu, une déesse*. Dīvĕ, quēm prōlēs Nĭŏbēă māgnæ. *H*. Ō dīvă, grātūm quæ rĕgĭs Āntĭūm. *Id*. Hūnc sūmmum hăbētō dīvum, hūnc pĕrhĭbētō Jŏvĕm. *Enn*. (ap. *Cic. N. D.* 2, 25). *Voy*. Deus, Dea. || Dīvī, ōrŭm, *m. pl. Les dieux*. Dīvŭm pătĕr ātque hŏmĭnūm rēx. *V*. Nēc dărĕ tūră lĭbĕt nīl ēxōrāntĭă dīvōs. *O. Voy*. Dii. || *Divinisé, divin (en parl. des empereurs romains)*. Dīvŭs ăb ēxcēlsā prōspēctăt Jūlĭŭs ārcĕ. *O*. Quī mĕrŭĭt pĭā Vīrtūtĕ cœlūm, dīvŭs Aūgūstŭs, etc. *Sen*. (*Octav.* 504. *Ibid.* 249). Quŏd fūlmĕn dŭcĭs īntĕr ărmă dīvī. *St. Voy*. Apotheosis. || Dīvŭm, ī, *n. Voy*. Dium.

† Dīxĕ, *sync. pour* Dixisse. Ēxjūrāvīstī tē mĭhī dīxĕ pēr jŏcŭm. *Pl*. (ap. *Non.* 2, 286). Mūlti hōc Sŏlōnēm dīxĕ Crœso ēxīstĭmānt. *Aus*. (*Sept. Sap.* 7).

† Dīxĭs, *sync. pour* Dixeris. Nē dīxĭs īstŭc. *Pl*. (*As.* V, 1, 12. *Id. Aul.* IV, 10, 14, et passim). Aūdībĭs mălĕ, sī mălĕ dīxĭs mĭhĭ. *Cæcil*. (apud *Gell.* 7, 17. Cf. *Faxim*).

Dīxtī, *sync. pour* Dixisti. Rĕmīssūm quēm dīxtī īmpĕrāre ēxĕrcĭtūm. *Pl*. (*Capt.* I, 2, 52. *Id. As.* IV, 2, 14, et passim. Adde *Ter. Ph.* II, 1, 72). Bĕllĕ, īnquĭs, dīxtī : sătĭs ēst; laūdābĭmŭr ūsquĕ. *M*. (V, 16, 13 *Id.* IV, 61, 4).

† Dō, *apocope de* domum (δῶ, *pour* δῶμα). Ĕndŏ sŭām dō. *Enn.* (apud *Aus. Idyl. Grammaticom.* 18 ; *Charis.* 249, et *Diom.* 436).

Dō, dās, dĕdī, dătŭm, dărĕ. *Donner, fournir.* Dō quōd vīs, ĕt mē vīctūsquĕ vŏlēnsquĕ rĕmīttŏ. *V.* Spēmquĕ dĕdīt dŭbĭæ mēntī. Ārmă dăbūnt īpsī. *Id.* Nōn dăbĭmūs cērtē sŏcĕrūm. *O.* SYN. Dōnŏ, lārgĭŏr, impērtĭŏr, trĭbŭŏ, præbĕŏ, sūppĕdĭtŏ, trādŏ, ānnŭŏ, mĭnīstrŏ, sūbjĭcĭŏ, sūffĭcĭŏ, cōmmŏdŏ, præstŏ. PPH. Mūnĕrĕ dōnŏ. Dōnō *ou* mūnĕrĕ dō. Dō fērrĕ, hăbērĕ. *Voy.* Dono. || *Accorder, permettre.* Tū dās ĕpŭlīs āccūmbĕrĕ dīvūm. *V.* Sēd sŭpĕrēnt quĭbŭs hōc, Nēptūnĕ, dĕdīstī. Dā făcĭlēm cūrsŭm. *Id.* SYN. Cōncēdŏ, pērmīttŏ, ānnŭŏ, trĭbŭŏ. || *Produire, faire.* Dĕt mōtūs īncōmpŏsĭtōs. *V.* Dĕdīt tōt strāgīs ăcērvōs. Dăbīt īllĕ rŭīnās Ārbŏrĭbūs strāgēmquĕ sătīs. Lōngōs dăt cŏrpŏrĕ tŏrtūs. Nīdōrēmque ămbūstă dĕdīt (barba). *Id.* Văcŭōs dăt ĭn āĕrĕ sāltūs. *O.* Quīs tālēs ŏbĭtūs dĕdĕrīt ? *V. Fl.* SYN. Ēffĭcĭŏ, ēdŏ. || *Rendre.* Ădĕō ēxōrnātūm dăbŏ, Ădĕō dĕpēxŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 77). SYN. Ēffĭcĭŏ, rēddŏ. || *Engendrer.* Dānt ărbŭtă sīlvæ. *V.* Gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlēm. *Id.* SYN. Pārĭŏ, pārtŭrĭŏ, etc. *Voy.* Gigno. || *Faire entendre.* Dăt tībĭă cāntŭm. *V.* Dăt būccĭnă sīgnŭm. Gĕmĭtūmquĕ dĕdērĕ căvērnæ. Quōsvĕ dăbās gĕmĭtūs ? *Id.* Dăt sīlvă frăgōrēm. *O.* PHR. Dărĕ sŏnĭtŭm, plaūsŭm, clāmōrĕm, vōcēs, dīctă, rēspōnsă. *V.* SYN. Mīttŏ, ēdŏ. || *Dire.* Nūnc quamōbrem hās pārtēs dĭdĭcĕrīm, paūcīs dăbŏ. *Ter.* (*Heaut. prol.* 10). Quālēmquĕ dăbăt tē fāmă, vĭdēmŭs. *V. Fl. Voy.* Da, Dico. || *Ouvrir.* Lātō dĕdĭt ōrĕ fĕnēstrām. *V.* Sī quă vĭām dĕdĕrīt fōrtūnă. Ātquĕ fŭgām dĕdĭt (Neptunus). *Id.* SYN. Ăpĕrĭŏ, pătĕfăcĭŏ. || *Offrir, présenter.* Dĕdĭt ŏbvĭă fērrō Pēctŏră. *V.* Dăt jŭvĕnī dēxtrām. Ūndīs Dăt lătŭs. *Id.* SYN. Præbĕŏ, ōffĕrŏ, pōrrĭgŏ. || *Éprouver, souffrir.* Mœnĭă mūndī Ēxpūgnātă dăbūnt lābĕm. *Lr.* (II, 1145). Dĕdĭt āmplă rŭīnăm (domus). *V.* || *Qqf. Marquer, désigner.* Mīllĕ pĕdēs īn frōntĕ, trĕcēntōs cīppŭs īn āgrūm Hīc dăbăt. *H.* SYN. Dēsīgnŏ, dēstĭnŏ. || — pœnās. *Être puni.* Dăbĭs, īmprŏbĕ, pœnās. *V.* Sīc ĕgŏ dō pœnās ārtĭbŭs īpsĕ mĕīs. *O.* SYN. Lŭŏ. *Voy.* Pœna. || — ănĭmŭm. *Donner du courage, encourager, rassurer.* Fōssārūmquĕ mŏræ.... Dānt ănĭmōs. *V.* Dānt ănĭmōs plāgæ. *Id.* Ānnŭĕ, dăque ănĭmŭm. *Val. Fl.* SYN. Āddŏ, sūffĭcĭŏ. || — vēlă. *Mettre à la voile.* Vēlă dăbānt lætī. *V. Voy.* Navigo. || — lētō, mōrtī, nĕcī. *Tuer.* Quōs dăt tŭă dēxtĕră lētō. *V. Voy.* Occīdo. || — mălŭm *ou* mălām rĕm. *Voy.* Malum, Res. || — ănĭmăm. *Se dévouer à la mort.* Ūltrōque ănĭmām sūb fāscĕ dĕdērĕ. *V.* SYN. Līnquŏ, prōjĭcĭŏ. *Voy.* Mors. || — tērgă, fŭgăm. *Fuir.* Vīctōr dărĕ tērgă cŏēgīt. *V.* Dāntquĕ fŭgām. *V. Fl. Voy.* Fugio. || — lōră. *Lâcher les rênes.* Ēt prōnī dănt lōră. *V.* SYN. Lāxŏ. || — prœlĭă. *Combattre.* Quīque īmbēllēs dānt prœlĭă cērvī. *V. Voy.* Pugno. || — vūlnŭs. *Blesser.* Jāctă cæcūm dărĕ cūspĭdĕ vūlnŭs. *V.* SYN. Făcĭŏ, īnfĕrŏ. *Voy.* Vulnero || — vĕnĭăm. *Pardonner.* Dă vĕnĭām fēssō, nĭmĭōque īgnōscĕ tĭmōrī. *O.* SYN. Cōncēdŏ. *Voy.* Ignosco. || — pēr mēmbră quĭētēm *V. Voy.* Dormio. || — āmplēxūs. *V. Voy.* Amplector. || — cōrpŏră īgnĭbŭs, tŭmŭlō. *V. Voy.* Rogus *ou* Sepelio. || — cūrsŭm *V. Courir. Voy.* Curro. || — lēgēs, jūră. *Donner des lois.* Hīs dāntēm jūră Cătōnĕm. *V.* Hānc dĕdĕrăt Prōsērpĭnă lēgēm. *Id.* SYN. Īmpōnŏ. || — aūrēs. *Écouter.* Dă făcĭlēs aūrēs. *St.* Jūstās dă vōcĭbŭs aūrēs. *V. Fl.* SYN. Præbĕŏ, cōmmŏdŏ, ădhĭbĕŏ. *Voy.* Audio. || — lăcrĭmās. *Pleurer.* Nūm lăcrĭmās vīctūs dĕdĭt ? *V. Voy.* Lacrimor. || — mănŭs. *Être vaincu, consentir.* Dōquĕ lĭbēns vīctās īn tŭă vōtă mănŭs. *O.* || — fīnĕm. *Finir.* Fīnēm dĕdĭt ōrĕ lŏquēndī *V* SYN. Făcĭŏ. *Voy.* Desino. || — vērbă. *Tromper. Voy.* Verbum. || — rătĭōnĕm. *Rendre compte. Voy.* Ratio. || — mŏrās. *Retarder.* Quāsquĕ dĕdĭt, lŭĕt īllĕ mŏrās. *V. Fl. Voy.* Moror. || — prĕcēs. *Prier.* Dătĕ vīnă prĕcēsquĕ. *V. Fl. Voy.* Precor. || — fābŭlăm. *Donner une pièce.* Īdēm Mĕnăndrī Phāsmă nūnc nŭpĕr dĕdĭt. *Ter.* (*Eun. prol.* 9. *Id. Hec. prol.* 1, 1). *Voy.* Doceo. || — mē. *Se présenter, se montrer.* Sēquĕquĕ dăt pŏpŭlō mŭlĭĕr spĕcĭōsă vĭdēndăm. *O.* Dē mĭhĭ sē. *Id.* Nōn æquō dărĕ sē cāmpō. *V.* Mūlta ădĕō gĕlĭdă mĕlĭūs sē nōctĕ dĕdērĕ. *Id.* Ūt rēs dānt sēsē *Ter.* (*Hec.* III, 3, 20). SYN. Ōstēndŏ, præbĕŏ. || *Se précipiter.* Ēt sē jăctū dĕdĭt æquŏr ĭn āltŭm. *V.* Tēque īn bēllă dĕdĭstī. *Id.* Hīc sē præcĭpĭtēm tēctō dĕdĭt. *H. Voy.* Præcipito. || *Se dévouer à quelqu'un* Dēnt mŏdŏ sē sŭpĕrī. *Sil.* (Adde *Ter. Eun.* III, 3, 10) || *Qqf. Se livrer, se soumettre. Voy.* Dedo.

Au pass. Dŏr (1re *pers. inusitée : Charis.* 225 *Diom.* 375), dătŭr, dărī. *Être donné.* Vītăquĕ măncŭpĭō nūllī dătŭr, ōmnĭbŭs ūsū. *Lr.* (III, 984). Dăbĭtŭr, Trōjānĕ, quŏd ōptās. *V.* Săt fātīs Vĕnĕrīquĕ dătŭm. *Id.* || *Se présenter.* Quæ jām fōrtūnă dăbātŭr *V.* Dărī... Ōptăt ăprŭm. *Id.* SYN. Ōccūrrŏ, sūccūrrŏ, ădsŭm, ōffĕrŏr. || Dătŭr, dătum ēst, dăbĭtŭr, *unip Il est permis.* Dătŭr ōră tŭērī. *V.* Ŭbĭ sīstĕrĕ dĕtŭr Mărĭa ānte ēxŭrĕrĕ Tūrnō, Quām săcrās dăbĭtŭr pīnūs. *Id.* || *Être dit, raconté.* Āsōpūs gĕnŭīssĕ dătŭr *St.* Æneās ērĭpŭīssĕ dătŭr. *O. Voy.* Fama est.

Dŏcĕŏ, ēs, ŭī, ōctŭm, ŏcērĕ. *Enseigner, instruire* Ēt rērūm caūsās, ĕt quĭd nātūră, dŏcēbăt. *O.* Dūm mĕă mē vīctām dŏcĕăt fōrtūnă dŏlērĕ. *V.* SYN. Ēdŏcĕŏ, ērŭdĭŏ, īnstĭtŭŏ, præcĭpĭŏ, fōrmŏ, īnfōrmŏ. PPH Ārtĭbŭs īnstĭtŭŏ, īnstrŭŏ, īmbŭŏ, īnfōrmŏ, ērŭdĭŏ ōrnŏ. Ārtēs, præcēptă trādŏ. Ārtēm præcĭpĭŏ. Ăd ārtēm fōrmŏ. Præcēptă aūrĭbŭs, aūrĭcŭlīs īnstīllŏ. || *Indiquer, montrer.* Dŏcĕās ĭtĕr, ĕt săcra ōstĭă pāndās *V.* Nōmēn pătrĭāmquĕ dŏcēmŭs. *Id.* SYN. Ōstēndŏ īndĭcŏ, ăpĕrĭŏ, nārrŏ, pāndŏ. || *Dire.* Quĭd ? sī dărĕ vēllēnt, Āccĭpĕrēsnĕ ? dŏcĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4 147). || *Avec un infin.* Īnsŏlĭtīsquĕ dŏcĕt gălĕām mĭtēscĕrĕ sērtīs. *Cl.* Ĕquĭtēm dŏcŭērĕ sŭb ārmīs Īnsūltārĕ sŏlō. *V.* SYN. Ēdŏcĕŏ, āssuēfăcĭŏ. || — fābŭlăm *Donner une pièce.* Vēl quī prætēxtās, vēl quī dŏcŭērĕ tŏgātās. *H.* (Cf. *Pl. Pœn.* III, 2, 4 ; *Cic. Tusc* 4, 29 ; *Gell.* 17, 21). SYN. Dō.

Au pass. Dŏcĕŏr. *Être instruit.* Nē quærĕ dŏcērī *V.* SYN. Dīscŏ, *par ext.* nōscŏ, nōvī, scĭŏ.

Dōchmĭūs (*s.-ent.* pes), *m. Le pied dochmiaque (un iambe et un crétique).* Tūllĭūs ōrātŏr, ceū mūltī, dōchmĭōn ōrnăt. *Rufin.* (p. 2714).

Dŏcĭlĭs, ĕ. *Qui apprend aisément.* Pārēbĭt prăv dŏcĭlĭs Rōmānă jŭvēntūs. *H.* Quŏnĭām dŏcĭlēs īmĭtāndīs Tūrpĭbŭs. *J.* (14, 40). Nīmĭo ēs tu ăd īstās rēs dīscĭpŭlūs dŏcĭlĭŏr. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 56). SYN. Căpāx, ăptŭs. || *Docile, qu'on dirige aisément.* Ĕquīs dŏcĭlĭs frēnī. *Sil.* Āddĕ quŏd ēt dŏcĭlēs, ĕt cēntūm nēxĭbŭs ăptī (capilli). *O.* SYN. Făcĭlĭs, trāctābĭlĭs PHR. Mŏnĭtīs ŏbtēmpĕrăt Īndă măgīstrī Bēllŭă. *O.* || *Par ext. Habile.* Sī mănŭs aūt sĭmĭlēs dŏcĭlĭs mĭhĭ fīngĕrĕ cērās. *St.* Fāllēndī dŏcĭlĭs. *Sil.* SYN. Pĕrītŭs || ? *Nom d'homme. Voy.* Dolichos.

Dŏcĭmĕn. *Voy.* Documen.

Dōctē, *adv. Habilement, savamment.* Vĕnĭĕt quī fērcŭlă dōctē Cōmpōnăt. *J.* (7, 184). Pīngĭmŭs ātquĕ Psāllĭmŭs, ĕt lūctāmŭr Ăchīvīs dōctĭŭs ūnctīs. *H.* Mæŏnĭōquĕ cŭpīs dōctĭŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VII, 45, 2). SYN. Pĕrītē, scītē, bĕnĕ. || *Souv. dans les Comiques : Finement, spirituellement, et en mauv. part Avec ruse.* Ăd tē lūdĭbūndă dōcte ĕt dēlĭcātē dētŭlĭt *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 58, scil. coronam) Ĭtă dōcte ātque āstū fīlĭās quærĭt sŭās. *Pl* (*Pœn*

prol. 111). Ŭt sĕnĕm... dŏctē fāllās *Id* (*Bac.* IV, 4, 43). SYN. Āstūtē, cāllĭdē, cătē.

† Dŏctĭcănŭs, ă, ŭm. *Dont les chants sont savants.* Sōlĕrē dŏctĭcănīs lūdĕrĕ sēnsĭbŭs. *Capel.* (II, p. 30).

† Dŏctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend savant.* Īngĕnĭŭm mūndī, prūdēntĭă săcrā Tŏnāntĭs, Ārdōr dŏctĭfĭcŭs. *Capel.* (XI, p. 188, de Pallade. Vocem memorat *Prisc.* p. 835).

† Dŏctĭlŏquāx, ācĭs. *Comme le suiv.* Līttĕrā dŏctĭlŏquāx ăpĭbŭs cōgnātă rĕfērtŭr. *Dracont.* (*Satisf.* 61)

Dŏctĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Au langage savant, habile.* Ōrātōrēs dŏctĭlŏquī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 41). Māgnăquĕ dŏctĭlŏquī mŏrĭētŭr mūsă Mărōnĭs. (*Anthol.* I, p. 358, *Augusto* attributum. Adde *Sid.* 23, 446.)

† Dŏctĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend des sons mélodieux.* Dŏctĭsŏnās spēctārĕ lĭbēntĭŭs ārtēs. *Sid.* (15, 180). Quēm tūrbă prŏfārī Dŏctĭsŏnīs mīrātă mŏdīs *Arator* (II, 445).

Dŏctŏr, ōrĭs, *m. Maître.* Ārgŭŏr ōbscēnī dŏctŏr ădūltĕrĭī. *O.* Dŏctŏr ārgūtæ fĭdĭcēn Thălīæ. *H.* Pŭĕrĭs dānt crūstŭlă blāndī Dŏctōrēs. *Id. Voy.* Magister. || *Eccl. Qui prêche une doctrine, sectaire.* Dīcĭtĕ, săcrĭlĕgī dŏctōrēs, quī Pătrĕ sūmmō. *Prud.* (*Apoth.* 101). || — lēgĭs. *Docteur de la loi, chez les Juifs.* Quŏd lēgĭs dŏctōr cōnvīvĭă tālĭa ĭnĭrĕt. *Juvc.* (II, 354).

Dŏctrīnă, æ, *f. Enseignement.* Dŏctrīnæ prĕtĭŭm trīstĕ măgīstĕr hăbĕt. *O.* Dŏctrīnă sēd vīm prōmŏvĕt īnsĭtăm. *H.* SYN. Cūltŭs, cūltūră, præcēptă. || *Science, instruction.* Quāmvīs dŏctrīnā pŏlĭtōs Cōnstĭtŭăt părĭtĕr quŏsdăm. *Lr.* (III, 309). Vīrtūtēm dŏctrīnă părĕt, nātūrăvĕ dōnĕt. *H.* SYN. Ārs, dĭscĭplīnă, scĭēntĭă. *Voy.* Scientia. || *Qqf. Doctrine, système.* Ūt Băbȳlōnĭcă Chăldæām dŏctrīnă rĕfūtāns. *Lr.* (V, 728). SYN. Præcēptă, plăcĭtă (orum), rătĭŏ.

Dŏctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Doceo. *Qui a appris, qui sait.* Dŏctŭs ĕt ăd călĭcēm vĭgĭlāntī stērtĕrĕ nāsō. *H.* Dŏctŭs ĭtĕr mĕlĭŭs (amnis). *Id.* Āmbo ōmnĭă cārmĭnă dŏctī. *Aus.* (*Prof.* 21, 25). SYN. Pĕrītŭs, scĭēns, prūdēns, cōnsūltŭs, cāllĭdŭs, cāllēns. PHI. Nōn *ou* Haūd rŭdĭs, īgnārŭs. Nōn nēscĭŭs. || *Adj. Docte, savant.* Dŏctōrŭm, Lĭcĭnī cĕlĕbērrĭmĕ, sūmmĕ vĭrōrŭm. *M.* (XIV, 191). Sīc cĕcĭnīt prō tē dŏctŭs, Mīnōī, Cătūllŭs. *Tib.* (III, 7, 9). SYN. Ērŭdītŭs. PPH. Nōn rŭdĭs. Ārtĭbŭs ēxcūltŭs, ōrnātŭs, īnstrūctŭs, īmbūtŭs. Mūsārŭm stŭdĭīs ēxcūltŭs. PHR. Pĭĕrĭīs pŏllēns stŭdĭīs. *Cl. Voy.* Studium, Ars. || *Habile, en parl. d'une ch.* Sīt dŏctă bārbă rĕsēctă mănū. *O.* Stāmĭnă dŏctō Pōllĭcĕ sōllĭcĭtānt. *Id.* SYN. Pĕrītŭs, prūdēns. || *Souv. dans les Comiques: Fin, ingénieux, rusé.* Hŏmĭnem in trānsēnnām dŏctīs dūcām dŏlīs. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 11). Quæ tām cāllĭda, ēt dŏctă sīs, ēt făcētă. *Id.* (*Pœn.* I, 2, 25. *Id.* passim). SYN. Cāllĭdŭs, cătŭs, āstūtŭs. *Voy.* Docte. || *Subst. m. pl. Les savants.* Cōnfēsso ignōscĭtĕ, dŏctī. *O.*

Dŏcŭmĕn *ou* Dŏcĭmĕn, ĭnĭs, *n. Enseignement.* Dŏcŭmēn mōrtālĭbŭs ācrĕ. *Lr.* (VI, 391). Īnsĕrĭt Īnōnī vērsŭs, pŭtŏ, tālĕ dŏcĭmĕn. *T. Maur.* (*Met.* 363).

Dŏcŭmēntŭm, ī, *n. Enseignement, leçon.* Căptīvīs ălĭīs dŏcŭmēntŭm dăbŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 94). SYN. Mŏnĭtŭm, præcēptŭm. || *Preuve.* Ēt dŏcŭmēntă dămŭs quā sīmŭs ŏrĭgĭnĕ nātī. *O.* SYN. Ārgūmēntŭm.

Dōdĕcătēmŏrĭŏn, ĭī, *n.* (δωδεκατημόριον). *Un douzième.* Dōdĕcătēmŏrĭa īn tĭtŭlō sīgnāntĭă caūsās. *Manil.* (II, 694. *Ib.* 699).

Dōdōnă, æ, *et* Dōdōnē, ēs, *f.* (Δωδώνη). *Dodone, ville de Chaonie, avait un temple de Jupiter, et une forêt dans laquelle les colombes rendaient des oracles.* Dēfĭcĕrēnt sīlvæ, ēt vīctūm Dōdōnă nĕgārĕt. *V.* Ærĕ Jŏvīs Dōdōnă sŏnĕt. *L.* Sīlvăquĕ Dōdōnēs. *Id.* Cēlsăquĕ Dōdōnē stŭpŭĭt. *Cl.* Seū tĭbī Dōdōnē pŏtĭŏr. *Manil.* EP. Vĕtŭs, āntīquă, săcră, fātĭdĭcă. VERS. Hæc mĭhĭ sī Dēlphī, Dōdōnăquĕ dīcĕrĕt īpsă. *O.* Sēd tĭbī jām vĭdĕōr Dōdōnā vērĭŏr aūgŭr. *Pp.* Tmārĭī Jŏvĭs aūgŭrĕ lūcō, Ārbŏrĕ præsāgā tăbŭlās ănĭmāssĕ lŏquācēs. *Cl.* Rūrsūsquĕ lŏcūtæ Īn tē Chāŏnĭæ mŏvērūnt cārmĭnă quērcūs. *Id.*

Dōdōnæŭs *et* Dōdōnĭŭs, ă, ŭm (Δωδωναῖος *et* Δωδώνιος). *De Dodone.* Īngēns ārgēntūm, Dōdōnæōsquĕ lĕbētās. *V.* Quērcūs dē sēmĭnĕ Dōdōnæō. *O* Cēssĕrĭt īnvēntīs Dōdōnĭă quērcŭs ărīstĭs. *Cl.* SYN Chāŏnĭŭs.

Dōdōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Δωδωνίς). *De Dodone.* Tērtĭă nōx ădĕrăt, quā tū, Dōdōnĭ Thȳēnē. *O.* Dōdōnĭdă tērrām. *Id.* Dōdōnĭdă quērcūm. *V. Fl.* SYN. Chāŏnĭs.

Dōdră, æ, *f. Breuvage composé de neuf ingrédients.* Dōdră vŏcŏr. Quæ caūsă? Nŏvēm spĕcĭēs gĕrŏ. Quæ sūnt? Jūs, ăquă, mēl, vīnūm, pānĭs, pĭpĕr, hērba, ŏlĕūm, sāl. *Aus.* (*Epigr.* 87. *Ib.* 86).

Dōdrāns, tĭs, *m. Les neuf douzièmes ou les trois quarts d'une somme.* Sōlvĕrĕ dōdrāntēm nūpēr tĭbĭ, Quīntĕ, vŏlēbăt Līppŭs Hȳlās. *M.* (VIII, 9, 1). Ēt dōdrāns quādrāntĕ cărēns. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 21).

† Dŏgmă, æ, *f. Comme le suiv.* Nēc Pȳthăgŏrēām dŏgmām dŏctŭs. *Laber.* (ap. *Prisc.* 679).

Dŏgmă, ătĭs, *n.* (δόγμα). *Opinion, précepte, doctrine.* Cōnsūmmātĭquĕ Cătōnĭs Dŏgmătă sīc sĕquĕrīs, tālĭs ŭt ēssĕ vĕlĭs. *M.* (I, 9, 1). Nēc stōĭcă dŏgmătă lēgĭt. *J.* (13, 121). Nīl vōs, ō mĭsĕrī, phȳsĭcōrŭm dŏgmătă fāllānt. *Prud.* (*Sym.* II, 203). SYN. Dŏctrīnă, præcēptă, plăcĭtă, sēctă. || *Eccl. Dogme.* Sūnt quī Jūdăĭcō cōgnātŭm dŏgmă fŭrōrī Īnstĭtŭānt, mĕdĭă Chrīstŭm rătĭōnĕ sĕcūtī *Prud.* (*Apoth.* 551). Sānctō quās dŏgmătĕ mātĕr Sĕvērĭānă lĕvāns. *Alcim.* (VI, 85). Ēt vērō cōnvīctŭs dŏgmătĕ crēdĭt. *Victor* (*Gen* I, 34).

Dŏgmătĭcŭs, ă, ŭm (δογματικός). *Qui concerne une doctrine.* Dŏgmătĭcās ăgĭtēt plăcĭdō cērtāmĭnĕ lītēs. *Aus.* (*Idyl.* 17, 16).

Dŏlābēllă, æ, *m. Dolabella, préteur de Cilicie, fut accusé par M. Scaurus, et condamné pour crime de concussion.* Īndĕ Dŏlābēlla ēst, ātque hīnc Āntōnĭŭs, īndĕ Săcrĭlĕgŭs Vērrēs. *J.* (8, 104).

Dŏlābră, æ, *f. Dolabre, sorte de hache.* Sī lēntŭs pĭgrā mūnīrĕt cāstră dŏlābrā. *J.* (8, 248).

Dŏlātĭlĭs, ĕ. *Gratté, poli.* Păgĭnă vēl rĕdĕāt pērscrīptă dŏlātĭlĕ chārtā. *Fort.* (VII, 18, 4).

Dŏlātŭs, ă, ŭm. *Façonné avec la dolabre, travaillé.* Stīpĕs ăcērnŭs ĕrām, prŏpĕrāntī fālcĕ dŏlātŭs. *Pp.* (IV, 2, 59). Vēntīs ănĭmām cōmmīttĕ, dŏlātō Cōnfīsŭs līgnō. *J.* (12, 57).

† Dŏlātŭs, ūs, *m. Frottement, polissage.* Mūltēquĕ fŏrātă dŏlātū Gēmmă. *Prud.* (*Psych.* 837).

Dŏlēndŭs, ă, ŭm. *Déplorable.* Pœnă dŏlēndă vĕnĭt. *O.* SYN. Flēbĭlĭs.

Dŏlēns, tĭs. *Qui éprouve de la douleur* (*au physique*). Aūrĭcŭlās cōllēctā sōrdĕ dŏlēntēs. *H.* Quĭs mĕŭs ēst, ūllā pārtĕ dŏlēntĕ, dŏlŏr? *O.* SYN. Ægĕr, saūcĭŭs. || (*Au moral*). Ēt nūlla īn vūltū sīgnă dŏlēntĭs hăbē. *O.* Quānquām lēnīrĕ dŏlēntēm Sōlāndō cŭpĭt. *V.* Īnsŏlābĭlĭtĕr răptō dē frātrĕ dŏlēntĭs. *H.* SYN Mœstŭs, mœrēns, āfflīctŭs. *Voy.* Mœstus, Doleo. || ? *Affligeant. Voy. le suiv.*

Dŏlēntĕr. *Avec douleur.* Dēsīstĕ dīscēssū mĕō Flētūm dŏlēntĕr fūndĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 26). Nīl īllō fērtŭr vŏlŭcrŭm mŏdĕrātŏr ĕquōrŭm Pōst Phăĕthōntēōs vīdīssĕ dŏlēntĭŭs īgnēs *O.* (Alii adjectivum esse malunt).

† Dŏlēntĭă, æ, *f. Douleur.* (*Lævius*, teste *Gell.* 19, 7.)

Dŏlĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ, *n Éprouver de la dou-*

leur (au physique). Vūlnĕră nōn ălĭtĕr, quām mŏdŏ făctă, dŏlēnt. *O*. Sī stĭmŭlōs pūgnīs cædīs, mānĭbūs plūs dŏlĕt. *Pl*. (*Truc*. IV, 2, 55). *Voy*. Dolor. || *Souffrir (au moral), être affligé; être mécontent*. Īllĕ dŏlĕt vērē quī sĭnĕ tēstĕ dŏlĕt. *M*. (I, 34, 4). Nōstrō dŏlŭīstī sæpĕ dŏlōrĕ. *V*. Ēt, quūm vīdīstī pŭĕrō dōnātă, dŏlēbās. *Id*. SYN. Mœrĕō, cōndŏlĕō. PPH. Sŭm mœstŭs. Dŏlōrĕ, dŏlōrĭbŭs ūrŏr, crŭcĭŏr, vēxŏr, ăngŏr, ăgĭtŏr, prĕmŏr, ūrgĕŏr, tōrquĕŏr, cōnfĭcĭŏr, ēxērcĕŏr. Dŏlōrī, lūctū īndūlgĕō. Mœrōrī văcŏ. Mē dŏlōrī trădŏ. Ægrē, īndīgnē *ou* grăvĭtĕr fĕrŏ. VERS. Tăcĭtūm vīvĭt sŭb pĕctŏrĕ vūlnŭs. *V*. Nūnc vūlnŭs ăcērbŭm Cōnfĭcĭt (me). Tūm vēro ēxārsĭt jŭvĕnī dŏlŏr ŏssĭbŭs īngēns. *Id*. Ēst tămĕn hūmānī gĕnĕrĭs jăctūră dŏlōrī. *O*. *Voy*. Dolor. || *Être douloureux, sensible (en parl. d'une ch.)*. Hŭĭc īllŭd dŏlĕt. *Pl*. (*Capt*. I, 2, 49). Hōc mĭhī, Pætĕ, dŏlĕt. *M*. (I, 14, 4). Hōc mĭhī dŏlēt, nōs pænĕ sērō scīssĕ. *Ter*. (*Ad*. II, 4, 8). *Voy*. Crucio. || *Act. S'affliger sur, plaindre*. Quī mē dŏlŭīstĭs ădēmptūm. *O*. Aūt dŏlŭĭt mĭsĕrāns ĭnŏpĕm. *V*. SYN. Īndŏlĕō, īngĕmŏ, dēflĕŏ, sūspīrŏ, mĭsĕrĕŏr. || *Qqf. Au passif. Être plaint*. Ēxĭmĭūs lĭcĕt īlle ănĭmī, mĕrĭtūsquĕ dŏlērī. *St*. (*Silv*. II, 6, 97). || † *Qqf. unip*. Dŏlēt pŭdētquĕ Grāiūm mē. *Att*. (ap. *Non*. 5, 10). Dŏlēt pĭgētquĕ mē. *Pacuv*. (Ibid. 8, 54).

Dōlĭārĭs, ĕ. *Qui ressemble à un dolium, gros comme un tonneau*. Ăpŭd ănum īllām dōlĭārĕm. *Pl*. (*Ps*. II, 2, 64).

Dŏlĭchŏs, ī, *m*. (δολιχός). *Nom d'homme*. Cāstōr scĭăt ān Dŏlĭchōs plūs. *H*. (*Epist*. I, 18, 19. Alii leg. *Docilis*).

? Dŏlĭŏ. *Voy*. Dolitus.

Dŏlĭŏnĭŭs, ă, ŭm. *De Cyzique, antérieurement appelée* Dolionis (*Steph*. Δολιονίς). Ārtĕ Dŏlĭŏnĭī dōnāt vēlāmĭnă rēgĭs. *V. Fl*. (Cf. *Plin*. 5, 40).

Dŏlĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Doleo. Ō nūnquām dŏlĭtūri, ō sēmpĕr ĭnērtēs! *V*. Nōstrō dŏlĭtūră pĕrĭclō. *Pp*. (I, 15, 27).

† Dŏlĭtŭs, ă, ŭm. *Comme* Dolatus. Nūmnām cælātŭs īn mănū dēxtrā scÿphŭs, Cælọ dŏlĭtŭs, ārtem ōstēntāt Mēntŏrĭs? *Varr*. (ap. *Non*. 2, 235, et 5, 55).

Dōlĭŭm, ĭī, *n*. *Dolium, grand vase de terre pour mettre le vin; par ext. Tonneau*. Dūmmŏdŏ pūrpŭrĕō spūmēnt mĭhī dōlĭă mūstō. *Pp*. (III, 17, 17). Flōrēnt, ēt nĕbŭlæ dōlĭă sūmmă tĕgūnt. *O*. Quĭă ĕī prōmīsī dōlĭūm vīnī dărĕ. *Pl*. (*Cist*. II, 2, 7). SYN. Cădŭs, vās. || *Le tonneau de Diogène*. Dōlĭă nūdī Nōn ārdēnt cÿnĭcī: sī frēgĕrĭs, āltĕră fĭĕt Crās dŏmŭs. *J*. (14, 308). || *Urinoir*. Pūsī sæpĕ lăcūm prōptĕr si ăc dōlĭă cūrtă. *Lr*. (IV, 1023). || *Météore ayant la forme du dolium*. Quin ĕtĭām tŭmĭdīs ēxæquāt dōlĭă flāmmĭs, Prŏcĕrō dīstēnta ŭtĕrō. *Manil*. (I, 847).

Dŏlŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Raboter, polir*. Mātĕrĭem lævārĕ, dŏlāre, āc rādĕrĕ tīgnă. *Lr*. (V, 1266). Sĕd līgnūm rŭdĕ vīllĭcŭs dŏlāvĭt. (*Anthol*. II, p. 487.) SYN. Rādŏ, ābrādŏ, lævŏ, pŏlĭŏ. || *Au fig. Polir, confectionner*. Si hŏdĭe hūnc dŏlūm dŏlāmŭs. *Pl*. (*Mil*. III, 3, 63). || — cōstās, lūmbōs. *Frotter ou Caresser les côtes, frapper, battre*. Lūmbōsquĕ ălīgnō Fūstĕ dŏlāt. *H*.

Dŏlō, ōnĭs, *m*. (δόλων). *Bâton armé d'un dard*. Pīlă mănū sævōsquĕ gĕrūnt īn bēllă dŏlōnēs. *V*. Nūnc tĕrĕtī dēxtram īn pūgnās ārmātă dŏlōnĕ. *Sil*. || *Au fig*. Vĭdĕ nē dŏlōnĕ cōllūm cōmpūngām tĭbī (scil. aculeo). *Ph*.

Dŏlōn, ōnĭs, *m*. (Δόλων). *Dolon, Troyen habile à la course. Allant épier ce qui se passait dans le camp des Grecs, il fut pris et tué par Ulysse et Diomède*. (*Homer. Il*. X, 456.) Āntīquī prōlēs bēllō prǣclāră Dŏlōnĭs. *V*. Cōnfĕrăt hīs Ĭthăcŭs Rhēsum īgnāvūmquĕ Dŏlōnă. *O*. Sūpĕrāvīt Dŏlōnĕm Trōjānum ātque Ŭlyssēm Pseūdŏlŭs. *Pl*. (*Ps*. IV, 8, 7. Male vulg. *Dolum*).

Dŏlŏpēĭŭs, ă, ŭm (Δολόπειος et Δολοπήιος). *Des Dolopes*. Vīdīssĕ pŭtānt Dŏlŏpēĭă būstă. *V. Fl*.

Dŏlŏpēs, ŭm, *m. pl*. (Δόλοπες). *Dolopes, peuple de Thessalie, que Phœnix conduisit au siège de Troie*. Hīc Dŏlŏpūm mănŭs, hīc sævūs tĕndēbăt Ăchīllēs. *V*. Dŏlŏpūmque ēxērcĭtŭs ōmnĭs. *Id*.

Dŏlŏr, ōrĭs, *m*. *Douleur (physique)*. Căpĭtĭs mŏdŏ fīngĕ dŏlōrĕm. *O*. Cōrpŏrĕ sējūnctŭs dŏlŏr ābsĭt mēntĕ frŭātŭr. *Lr*. (II, 18). SYN. Crŭcĭātŭs, ægrĭtūdŏ. PPH. Dŏlōrūm mōrsŭs. || *Douleur (morale)*. Īnfāndūm, rēgīnă, jŭbēs rĕnŏvārĕ dŏlōrĕm. *V*. Tăcĭtīsquĕ dŏlōrĭbŭs ūrŏr. *O*. SYN. Lūctŭs, mœrŏr, ăngŏr, trīstĭtĭă, mœstĭtĭă. EP. Āltŭs, īmŭs, īntĭmŭs, ŏccūltŭs, cæcŭs, mœstŭs, trīstĭs, ægĕr, ăcērbŭs, ăcūtŭs, ămārŭs, dīrŭs, crūdēlĭs, ătrōx, fĕrŭs, sævŭs, īngēns, vĭŏlēntŭs, īndŏmĭtŭs, īnsānŭs, fŭrēns, ārdēns; vĭgĭl, īnsōmnĭs, īrrĕquĭētŭs, āssĭdŭŭs; mĭsĕr, īnfēlīx, ānxĭŭs, sōllĭcĭtŭs, grăvĭs, īngrātŭs. PPH. Tōrmēntă dŏlōrĭs. PHR. Quī mēntĕm, pĕctŭs, ănĭmŭm, cōrdă, pĕctŏră, prǣcōrdĭă cōnfĭcĭt, rōdĭt, ĕdĭt *ou* ēst, ēxĕdĭt, pĕrĕdĭt, crŭcĭăt. *Voy*. Cura, Luctus, Mœstus. || *Ressentiment, colère*. Nĕcdum ĕtĭām caūsæ īrārūm sævīquĕ dŏlōrēs Ēxcĭdĕrānt ănĭmō. *V*. Fūrĭīs ēxārsĕrăt ātrō Fēllĕ dŏlŏr. *Id*. *Voy*. Ira. || *Sujet de douleur*. Nĕque ĕnĭm dēbēt dŏlŏr īstĕ rĕfērrī. *O*.

Dŏlōsē, *adv*. *Avec ruse*. Īngrĕdĕre īn vĭām dŏlōsē. *Pl*. (*Pseud*. IV, 2, 4). Pūgnārĕ dŏlōsē. *Lucil*. (ap. *Lact*. 5, 9). *Voy*. Astute.

Dŏlōsŭs, ă, ŭm. *Rusé, trompeur*. Sīt fraūs hŭic nōmĕn făctō, dīcārquĕ dŏlōsŭs. *O*. Lăquĕōsque ārtēsquĕ dŏlōsās Tōllĭtĕ. *Id*. Mŭlĭĕr sī fŏrtĕ dŏlōsă. *H*. Pĕr īgnēs Sūppŏsĭtōs cĭnĕrī dŏlōsō. *Id*. SYN. Fāllāx, pĕrfĭdŭs, āstūtŭs, cāllĭdŭs, văfĕr, sūbdŏlŭs, mēndāx, pēllāx, fĭctŭs, fālsŭs, īnsĭdĭōsŭs, mēntītŭs, īnfĭdŭs, mălĕfĭdŭs. PPH. Dŏlī mĕdĭtātŏr, făbrĭcātŏr. VERS. Părātŭs Seū vērsārĕ dŏlōs. *V*. Īllĕ dŏlīs īnstrūctŭs ĕt ārtĕ Pĕlāsgā. *V*. Blāndō cāllĭdŭs ōrĕ. *O*. Fāllĕrĕ dŏctŭs. *Tib*. Dŏcĭlĭs fāllĕndi, ēt nēctĕrĕ tēctōs Nūnquām tārdă dŏlōs. *Sil*. Īnfēctāquĕ sēmpĕr Pūnĭca bēllă dŏlīs. *L*. Nēctĭt pĕctŏre āstūs cāllĭdŏs. *Sen*. Cāllĭdă fīngĕrĕ dŏctŭs. *Prud*. Sūm vērsūtă dŏlīs, ārgūtō cāllĭdă sēnsū (vulpes). *Sympos*. Dŏlōs vērsūtĭ ārtĭbŭs āptāns Nēctĕrĕ tēntātŏr prŏpĕrăt. *Alcim*. || ? *Négligent*. Fērrĕ jŭgūm părĭtĕr dŏlōsī. *H*. (Sic *Donatus* interpretatur ad *Ter*. *Ad*. III, 3, 59 : « Qui negligentes *dolosi* dicuntur. » Sed melius : Partem laboris dolose recusantes).

Dŏlŭs, ī, *m*. (δόλος). *Ruse, supercherie*. Āptĕmŭs : dŏlŭs ān vīrtŭs, quĭs īn hōstĕ rĕquīrăt? *V*. Sŭccēssū cărŭĕrĕ dŏlī. *O*. SYN. Āstŭs, āstūtĭă, fraūs, fāllācĭă, īnsĭdĭæ, ārs, ārtēs, cāllĭdĭtās, pēllācĭă, pērfĭdĭă; *qqf. arch*. tēchnæ, māchĭnæ, făbrĭcæ, sūtēlæ, sȳcŏphāntĭæ. EP. Cæcŭs, ārcānŭs, ŏccūltŭs, lătēns, tēctŭs, tăcĭtŭs, sēcrētŭs, fāllāx, pērfĭdŭs, cāllĭdŭs, āstūtŭs, vērsūtŭs, sōlērs, īnfĭdŭs; mălŭs, īmprŏbŭs, ĭnīquŭs, nĕfāndŭs, īndīgnŭs, tūrpĭs, ĭnŏpīnŭs. PPH. Ārtēs dŏlōsæ. Ārs sūbdŏlă. Mēns sĭmŭlātă *ou* pērfĭdă. Fĭctūm pĕctŭs. Pērfĭdă cōrdă. Crīmĭnă fraūdĭs. Fāllēndī vĭæ, ārtēs. Āstūtă mōlīmĭnă. *Voy*. Dolosus, Decipio. || Dŏlō, *abl. pris adv*. *Avec ruse*. Ēst hĕrcle ĭnēptă, nē dīcām dŏlō. *Ter*. (*Ad*. III, 3, 20. Et *Pl*. *Trin*. II, 4, 79). SYN. Dŏlōsē, āstūtē. || *Qqf. Faute, peut-être Négligence*. Nōn ūt māgnă dŏlō făctūm nĕgăt ēssĕ sŭī pārs. *H*. (*Sat*. I, 6, 90. Cf. *Schol*.). *Voy*. Dolosus. || *Objet trompeur*. Ēmĭcăt, ātquĕ dŏlōs sāltū dēlūdĭt. (*Ov*. *Hal*. 25.) || *La Ruse personnifiée*. (*V. Fl*. II, 205.)

Dŏmābĭlĭs, ĕ. *Domptable*. Nūllāquĕ dŏmābĭlĕ flām-

nā. *O.* Tē, Cāntābĕr, nōn āntĕ dŏmābĭlĭs Mīrātŭr. *H.* SYN. Sŭpĕrābĭlĭs.

Dŏmĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui dompte.* Tē dŭcĕ nōn ălĭās cōnvērsūs tĕrgă dŏmātŏr. *Tib.* (IV, 1, 117). SYN. Dŏmĭtŏr.

† Dŏmātŭs, Dŏmāvī, *Comme* Domitus, Domui.

Dŏmēstĭcŭs, ă, ŭm. *Familier, habitué de la maison, qui habite avec.* Īllĕ ĕgŏ cōnvīctŏr, dēnsōquĕ dŏmēstĭcŭs ūsū. *O.* Hīnc ŏrĭtŭr bŏrĕās, ōrǣquĕ dŏmēstĭcŭs huīc ēst. *Id.* Quēm tēmpŏrĕ lōngō Tŏrrēt quārtă dĭēs ōlĭmquĕ dŏmēstĭcă fēbrĭs. *J.* (9, 16). || Dŏmēstĭcă rēs. *Biens, fortune.* Īmpēndās cūrām quām rēī dŏmēstĭcǣ. *Ph.* SYN. Prīvātă. || *De la patrie, national.* Cĕlĕbrārĕ dŏmēstĭcă fāctă. *H.* Dŏmēstĭcă fēstă. *O.* SYN. Pătrĭŭs.

Dŏmī. *Voy.* Domus.

Dŏmĭcĭlĭŭm, ĭī, *n. Domicile.* Ōstĭum hōc mĭhĭ Dŏmĭcĭlĭum ēst *Pl.* (*Mil.* II, 5, 40). *Voy.* Domus.

Dŏmĭcœnĭŭm, ĭī, *n. Repas chez soi.* Āffēcĭt dŏmĭcœnĭō clĭēntĕm. *M.* (XII, 78, 6. *Id.* V, 78).

Dŏmĭnă, ǣ, *f. Maîtresse.* Cōncūrrūnt trĕpĭdǣ cŏmĭtēs, dŏmĭnāmquĕ rŭēntēm Ēxcĭpĭūnt. *V.* SYN. Hĕră. || *Souveraine.* Cāsūrŭs dŏmĭnǣ cōndĭtŏr ūrbĭs ĕrăt. *O.* (*Am.* II, 14, 16. Sic et *Mart.* XII, 21, 9). SYN. Dŏmĭnātrīx, rēgīnă. *Voy.* Dóminus, a. || *Qqf. Épouse* (δέσποινα). Hī dŏmĭnām Dītĭs thălāmō dēdūcĕre ădgrĕssī. *V.* (Adde *Ov. Trist.* IV, 3, 9). *Voy.* Uxor. || *Amante.* Ēt dīxī : dŏmĭnǣ sērvābĭmŭs īstōs. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* II, 3, 60 ; *Mart.* VI, 71). SYN. Ămīcă. *Voy. ce mot.* || *Adj. f. Voy.* Dominus, a

Dŏmĭnāns, tĭs. *Qui domine, qui règne.* Hŭmĭlĭsquĕ sŏcĕrūm līxă dŏmĭnāntēm sĕquăr. *Sen.* (*Phœn.* 597). Ēt dŏmĭnāntĭŏr ād vītām, quām vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 398). || *Au fig. Commun, usuel (régnant).* Ĭnōrnāta ēt dŏmĭnāntĭă nōmĭnă. *H.*

Dŏmĭnātĭŏ, ōnĭs, *f. Domination.* Sīmplēx dŏmĭnātĭō rērūm. *Prud.* (*Ham.* 31). *Voy.* Imperium.

Dŏmĭnātŏr, ōrĭs, *m. Maître, souverain.* Vēxīllūmquĕ crŭcĭs sūmmŭs dŏmĭnātŏr ădōrăt. *Prud.* (*Apoth.* 448). *Voy.* Dominus.

Dŏmĭnātrīx, īcĭs, *f. Celle qui domine.* Ō māgnă văstī, Crētă, dŏmĭnātrīx frĕtī ! *Sen.* (*Hipp.* 85). Ūndĕ vĭgēnt sēnsūs, dŏmĭnātrīx quōs vĕgĕtāt mēns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Membr.* 6). SYN. Dŏmĭnă, rēgīnă, pŏtēns.

Dŏmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a dominé.* Ūrbs āntīquă fŭīt, mūltōs dŏmĭnātă pĕr ānnōs. *V.*

Dŏmĭnātŭs, ūs, *m. Domination.* Ōmnĭă, quǣ vărĭō rērūm mētĭmŭr ĭn āctū, Āstrōrūm dŏmĭnātŭs ăgĭt. *Aus.* (*Eclogar.* 2, 4). Ōmnĭă quǣ prŏprĭō rĕtĭnēs sōlŭs dŏmĭnātū. *Juvc.* (III, 516). *Voy.* Imperium. || *Qqf. au plur.* Māgnī dŏmĭnātūs sĭēnt. *Poet.* (ap. *Cic. Orat.* 47. Et *Prud. Ham.* 515, dominatibus).

† Dŏmĭnĭcŭs, ă, ŭm. *Du maître, de la maîtresse.* Gānnīre ăd aūrēm nūnquām dĭdĭcī dŏmĭnĭcām. *Afran.* (ap. *Non.* 6, 10. Vox *dominica*, hic omissa, datur ab *Isid. de Different. verb.* c. 86). Vīvo āc vŏlēntī dĕ ăpŏthēcā dŏmĭnĭcā. (*Anthol.* I, p. 478.) || *Eccl. Du Seigneur.* Dĭēs dŏmĭnĭcă. *Le dimanche.* PPH. Dĭēs Dŏmĭnī. (*P. Nol.* 28, 573.)

† Dŏmĭnĭŭm, ĭī, *n. Souveraineté.* Īdcīrco ŏpĕ nŏstrā dīlātātum ēst dŏmĭnĭŭm Tŏgātǣ gēntĭs. *Laber.* (ap. *Macr.* 6, 5. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 125).

Dŏmĭnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Dominer, être souverain.* Vīctĭs dŏmĭnābĭtŭr Ārgĭs *V.* Quōd dŏmĭnārī ĭn cētĕrā pŏssēt. *O.* Tōtī dŏmĭnābĕrĕ mūndō. *Cl.* Quīcūmquĕ rēgnō fīdĭt, ēt māgnā pŏtēns Dŏmĭnātŭr aūlā. *Sen.* (*Troad.* 1). SYN. Īmpĕrŏ, rēgnŏ, rēgŏ, gŭbērnŏ. *Voy.* Impero. || *Régner, en parlant des choses.* Stērĭlēs dŏmĭnāntŭr ăvēnǣ. *V.* Pēstĭs ēt ĭn māgnǣ dŏmĭnātŭr mœnĭbŭs ūrbĭs. *O.* Tūrpī lĭbĭdŏ vĕnĕrĕ dŏmĭnātŭr pŏtēns. *Sen.* (*Oct.* 432). SYN. Vĭgĕŏ, glīscŏ, sǣvĭŏ. || † *Au pass. arch.* Ō dŏmŭs..., quām dīspărī Dŏmĭnārĕ dŏmĭnō ! *Enn.* (ap *Cic. Off* 1, 39. Cf. *Prisc.* 793).

Dŏmĭnŭs, ī, *m. Maître de la maison, maître.* Nīgrā vĕlūt māgnās dŏmĭnī quūm dīvĭtĭs ǣdēs Pērvŏlăt. *V.* Cōncĭdĭt, ĭn dŏmĭnī prōcŭbŭĭtquĕ căpŭt (domus). *O.* Īnfāntēs quāttŭŏr, ūnŭs Vērnŭlă, trēs dŏmĭnī. *J.* (14, 168). SYN. Hĕrŭs. EP. Mītĭs, bŏnŭs, bĕnīgnŭs, clēmēns, făcĭlĭs ; sĕvērŭs, dūrŭs, āspĕr, ĭnīquŭs. || *Époux.* Dŏmĭnum Ǣnēān ĭn rēgnă rĕcēpĭt. *V.* (*Æ.* IV, 214. Ita *Serv.*, et *Non.* 4, 125). Ēt dīxīt : dŏmĭnō cūr plăcēt īstă mĕō ? *O. Voy.* Domina, Conjux. || *Qqf. Amant.* Ēt mĭhĭ blāndĭtĭās dīxīt, dŏmĭnūmquĕ vŏcāvĭt. *O.* (Cf. *Non.* l. cit.). *Voy.* Domina. || *Maître, propriétaire ; auteur.* Sī nēscĭs, dŏmĭnūm rēs hăbēt īllă sŭūm. *O.* Clўpēī dŏmĭnŭs sēptēmplĭcĭs Ājāx. Lĭbĕr, ībĭs ĭn ūrbĕm, Heī mĭhĭ ! quō dŏmĭnō nōn lĭcĕt īrĕ tŭō. *Id.* SYN. Pŏssēssŏr, *qqf.* aūctŏr. || *Maître, souverain, roi.* Rōmānōs rērūm dŏmĭnōs. *V.* Ēt dŏmĭnōs dīgnābĕrĕ Teūcrōs. *Id.* Mōrs tām sǣvă mănērĕt, Ēt dŏmĭnī glădĭīs tām fēstīnātă. *J.* (4, 95). SYN. Dŏmĭnātŏr, rēctŏr, rēx, ārbĭtĕr, dūx, tўrānnŭs, pŏtēns. *Voy.* Rex. || *Nom que les clients donnaient à leurs patrons.* Quēm rēgem ēt dŏmĭnūm prĭūs vŏcābăm. *M.* (II, 68, 2). SYN. Rēx, pătrōnŭs. || *Se dit souvent des dieux.* Tērrārūm dŏmĭnōs ēvĕhĭt ād dĕōs. *H.* Dŏmĭnō sōlvĕrĕ vōtă Jŏvī. *O.* Rēgnăt, ēt ĭn dŏmĭnōs jūs hăbēt īllĕ dĕōs. Hǣc dĕcēt ād dŏmĭnōs mūnĕră fērrĕ dĕōs. *Id.* || *Eccl. Le Dieu des chrétiens, le Seigneur, Jésus-Christ.* Dīlēctūm Dŏmĭnō pŭĕrūm părĭtūră gĕrēbăt. *P. Nol.* (6, 144). Rēspōndĭt Dŏmĭnŭs. *Prud.* (*Apoth.* 42). Tūm clāmŏr Dŏmĭnī măgnō cōnāmĭnĕ mīssŭs. *Juvc.* (IV, 704). *Voy.* Deus, Christus.

Dŏmĭnŭs, ă, ŭm, *adj. De maître, de souverain.* Dŏmĭnīquĕ vŏcăt nōs īrā sĕnātŭs. *Sil.* (Sic et *Mart.* XIV, 1). Sǣpĭŭs ĭn dŏmĭnūm sērvă vŏcātă tŏrūm. *O.* Jām dŏmĭnās aūrēs, jām rēgĭă tēctă mĕrēmŭr. *Cl.* Dŏmĭnās ĭn hŏnōrĕ sĕcūrēs. *Pp.* (III, 9, 23). Ēt prǣbērĕ căpŭt dŏmĭnā vēnālĕ sŭb hāstā. *J.* (3, 33). Tērrārūm dŏmĭnūm pōnĕ sŭpĕrcĭlĭŭm. *M.* (I, 5, 2).

† Dŏmĭpōrtă. *Voy. à* Cochlea.

Dŏmĭtĭānŭs, ī, *m. Domitien, douzième empereur de Rome, fils de Vespasien.* Dūm Jānŭs hĭĕmēs, Dŏmĭtĭānŭs aūtūmnōs, Aūgūstŭs ānnĭs cōmmŏdābĭt ǣstātēs. *M.* (IX, 2, 1). SYN. Flāvĭŭs, Cǣsăr. PPH. Cālvŭs Nĕrŏ. Tĭtī frātĕr. PHR. Quūm jām sēmănĭmūm lăcĕrārēt Flāvĭŭs ōrbĕm Ūltĭmŭs, ēt cālvō sērvīrēt Rōmă Nĕrōnī. *J.* (4, 38). Ēt Tĭtŭs īmpĕrĭī fēlīx brĕvĭtātĕ ; sĕcūtŭs Frātĕr, quēm cālvūm dīxĭt sŭă Rōmă Nĕrōnĕm. *Aus.* Tēr dŏmĭnāntĕ Tĭtō cīngĭt nŏvă laūrĕă Jānūm ; Quīndĕcĭēs, sǣvŭs pŏtĭtŭr dūm frātĕr hăbēnĭs : Āt Tĭtŭs, ōrbĭs ămŏr, răpĭtŭr flōrēntĭbŭs ānnĭs ; Sēră trŭcēm pĕrĭmūnt, sēd jūstă, pĭācŭlă frātrēm. *Id.* (Laus *Domitiani* est apud *Sil.* III, 594 sq. ; *Stat. Th.* XII, 824 sq. ; *Id. Silv.* passim ; *Mart.* passim. Eumdem carpit non uno loco *Juven.*)

Dŏmĭtīllă, ǣ, *f. Nom de femme.* Āt tĭbĭ dēnt sŭpĕrī quāntūm Dŏmĭtīllă mĕrērĭs. (*Anthol.* II, p. 265.)

Dŏmĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Retour à la maison, dans la patrie.* Jām dŏmĭtĭōnēm rēgēs Ātrīdǣ părānt. (*Poet* ap. *Auct. ad Her.* 3, 21. *Domitionem* exhibet vetustissimus *Nonii* codex. Vulgo *domutionem* vel *domuitionem*). Nām sōlŭs Dănăīs hīc dŏmĭtĭōnēm dĕdĭt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 209. *Lucil.* ibid.). Nē mē ā dŏmĭtĭōne ārcērēt. *Att.* (ap. *Non.* 4, 330. *Gloss. Philox.* Domitionem, ἐπάνοδον).

Dŏmĭtĭŭs, ĭī *et syncr.* ī, *m. L. A. Domitius Ahénobarbus, consul, suivit le parti de Pompée, fut assiégé et pris par César dans Corfinium, et tue

peu après la bataille de Pharsale par les ordres d'Antoine. Āt tē Cōrfīnī vălĭdīs cīrcūmdătă mūrīs Tēctă tĕnēnt, pūgnāx Dŏmĭtī. *L.* (II, 478. *Id.* VII, 220 et 607). || 2. (*Cn. A.*). *Petit-fils du précédent, mari d'Agrippine, et père de Néron.* Nĕro īpsĕ, dīvō Dŏmĭtĭō gĕnĭtūs pătrĕ. *Sen.* (*Oct.* 249). || 3. *Domitius Marsus, poëte. Voy.* Marsus. || 4. *Domice, professeur de belles-lettres à Clermont, ami de Sid. Apollinaire.* Āc prīmūm Dŏmĭtī lărĕm sĕvērī Īntrābīs, trĕpĭdāntĭbūs Cămēnīs. *Sid.* (24, 10).

Dŏmĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Domo. *Dompter.* Ēt prēnsōs dŏmĭtārĕ bŏvēs. *V.* Dŏmĭtānt īn pūlvĕrĕ cūrrūs. *Id.* Quădrŭpĕdum ōmnĕ gĕnūs pŏsĭtīs dŏmĭtārĕ măgīstrīs. *Manil.* (IV, 234).

Dŏmĭtŏr, ōrĭs, *m. Dompteur.* Quīd tĭbĭ dē tĕtrĭcō rĕfĕrām dŏmĭtōrĕ Chĭmæræ? *O.* Āt Mēssāpūs ĕquūm dŏmĭtŏr. *V.* Nōn cūrārūm Sōmnūs dŏmĭtŏr pēctŏră sōlvĭt. *Sen.* (*Ag.* 75).

Dŏmĭtrīx, īcĭs, *f. Celle qui dompte.* Dŏmĭtrīxque Ĕpĭdaūrŭs ĕquōrŭm. *V.* Īnstrūxītquĕ mănūm clāvā dŏmĭtrīcĕ fĕrārŭm. *O.* SYN. Vīctrīx.

Dŏmĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Domo. *Dompté.* Dēntĕ prĕmūnt dŏmĭtō Cȳbĕlēĭă frēnă lĕōnēs. *O.* Ēxtrēmīs dŏmĭtūm cūltōrĭbŭs ōrbĕm. *V.* SYN. Vīctŭs, sŭbāctŭs, *par ext.* dŏcĭlĭs.

Dōmnĭcă, æ, *f. Nom de femme.* Dōmnĭcă sēd cōnjūx rĕtĭnēt cōmmūnĕ sĕpūlchrŭm. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1056).

Dōmnŏtŏnŭm. *Voy.* Dumnotinum.

Dōmnŭlŭs, ī, *m. Un questeur de l'Empire dans la Gaule.* Āfĕr văfērquĕ Dōmnŭlūs pŏlītĭŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 38).

† Dōmnŭs, ī, *m. néol. Abréviation de* Dominus. Dōmnō Mārtīnō, cūjūs sūb mārmŏrĕ paūsānt Ōssă. (*Epitaph. S. Perpetui,* V sæculo, *Hist. littér.* t. II, p. 623).

Dŏmŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Dompter, vaincre.* Nōn ānnī dŏmŭērĕ dĕcēm, nōn mīllĕ cărīnæ. *V.* Ācrĭŏr īllūm Cūră dŏmāt. Dūrūm bācchī dŏmĭtūră săpŏrĕm (mella). *Id.* Cōmpĕrĭt īnvĭdĭām sŭprēmō fīnĕ dŏmārī. *H.* Vīrtūtĭbŭs īllĕ Fōrtūnām dŏmŭĭt. *Cl.* Quī pēctŏrĕ māgnō Spēmquĕ mĕtūmquĕ dŏmās. *St.* Cērtō dŏmāt ōrdĭnĕ crīnēs. *Id.* SYN. Dŏmĭtŏ, frēnŏ, sŭbĭgŏ, flēctŏ, rĕprĭmŏ, cōmpēscŏ, sŭpĕrŏ, etc. *Voy.* Compesco, Vinco. || *En partic. Apprivoiser.* Tĭgrĭdēsquĕ dŏmās tŭmĭdōsquĕ lĕōnēs. *O.* SYN. Flēctŏ, mŏdĕrŏr. PPH. Pārērĕ cōgŏ. *Voy.* Mansuefacio. || † Dŏmāvī, ātūm, *arch.* Vīrōs dŏmāvi, ēt sĕgĕtĭs ārmātæ mănūs. *Vet. Poet.* (apud *Charis.* 252). *Voy.* Domatus, Domator.

Dŏmŭĭtĭŏ, Dŏmŭtĭŏ. *Au lieu de* Domitio.

Dŏmŭs, ūs, *et* Dŏmŭs, ī, ō, *f. Maison, domicile.* Nūllī cērtă dŏmūs; lūcīs hăbĭtāmŭs ŏpācīs. *V.* Cīrcūmquĕ dŏmōs ēt tēmplă dĕōrūm Nōctūrnōs ŭlŭlāssĕ cănēs. *O.* Quūm fĭĕrēt părĭēs dŏmŭī cōmmūnĭs ŭtrīquĕ. *Id.* Ātque īntēr tēctă dŏmōrūm. *V.* Claūsīs dŏmĭbūs pōstquam ōmnĭs ŭbīquĕ. *J.* (3, 303). SYN. Ædēs (*plur.*), tēctūm, tēctă, līmĕn, līmĭnă, sēdēs, pĕnātēs, lărēs, *qqf.* pĕnĕtrālĭă, fŏcī, hōspĭtĭŭm, præsēpĕ. PPH. Sēptă *ou* tēctă dŏmōrŭm. Līmĭnă sēdĭs. Tēctī līmĕn. || *Maison opulente.* Fŏrĭbūs dŏmŭs āltă sŭpērbīs Mānĕ sălūtāntūm tōtīs vŏmĭt ædĭbŭs ūndăm. *V.* Quōd dŏmŭūm cēlsīs nĭtĕāt lăquĕārĭbŭs aūrūm. *O.* SYN. Ātrĭă, aūlă, rēgĭă. EP. Ārdŭă, ēxcēlsă, pūlchră, māgnă, āmplă, sŭpērbă, splēndĭdă; plēnă, dīvĕs, ŏpŭlēntă. PHR. Phrȳgĭīs īnnīxă *ou* fūltă cŏlūmnīs. *Pp.* Rēgālī splēndĭdă lūxū. *V.* Cēntūm pēndēntĭă tēctă cŏlūmnīs. *M.* Ĕbūr ātrĭă vēstĭt. *M. Voy.* Regia. || *Maison pauvre.* Ādspĭcĕ dē cānnā strāmĭnĭbūsquĕ dŏmūm. *O.* SYN. Căsă, tŭgŭrĭŭm. *Voy.* Casa. || *Bâtir une maison.* Ædĭfĭcārĕ dŏmōs, lărĭbūs cōnjūngĕrĕ nōstrīs. *J.* (15, 153). *Voy.* Ædifico. || *Au fig. Maison, famille.* Cāstă pŭdīcĭtĭām sērvāt dŏmŭs. *V.* Clāră dŏmūs sătĭs hæc nōbĭlĭtātĕ sŭā. *O.* Scīr[e] vŏlūnt sēcrētă dŏmūs. *J.* (3, 113). Vīscĕră māgnārūm dŏmŭūm dŏmĭnīquĕ fŭtūrī. (*Ibid.* 72.) Sŭpērbĭēns hŏnōrĕ dīvīnæ dŏmūs. *Ph.* SYN. Fămĭlĭă, *qq[f.]* gēns. || *Patrie.* Quī gĕnŭs? ūndĕ dŏmō? *V.* Quī Cæ[r]ētĕ dŏmō. *Id.* SYN. Pătrĭă. || *En parlant des ani[]maux: Nid, étable, etc.* Āntīquāsquĕ dŏmōs ăvĭūm. *V.* Īctă fătīscĭt ăquīs dōnēc dŏmŭs (alcyonum). *V[]* *Fl.* Pāstōrūm pĕcŏrūmquĕ dŏmōs. *St.* Quæ quōn[] ābdĭdīssēt cōrnĕā cōrpūs dŏmō. *Ph. Voy.* Nidus, Ovile, etc. || *Qqf. La dernière demeure, tombeau.* Ātque īn mārmŏrĕā pōnĕrĕ sīccă dŏmō. *Tib.* (III, 2, 22). Claūdĭtĕ jām, Pārcæ, nĭmĭūm rĕsĕrātă sĕpūlchr[a.] Claūdĭtĕ: plūs jūstō nām dŏmŭs īstă pătēt. (*Ad Liv.* 73.) Hōspĭtĭum ēst īllūd, cōrpŏrĭs hīc dŏmŭs ēst. (*Anthol.* II, p. 243. *Ib.* 240.) *Voy.* Sepulchrum. || — Īnfērnă, Plūtōnĭă, Stȳgĭă, etc. *Les enfers.* Ēt dŏmŭs ēxīlīs Plūtōnĭă. *H.* Rĕcĭpĕ me æternā dŏmō Nōn ēxĭtūrŭm. *Sen.* (*Hipp.* 1241). *Voy.* Inferi. || Dŏm[ī] (*gén., ou selon d'autres, dat. pour* Domui), *pris adv[.]* *A la maison.* Ī, fŭgĕ; sēd pŏtĕrās tūtĭŏr ēssĕ dŏmī. *M.* (I, 4, 12). Īllā dŏmī nātās nōstrāque ēx ārbŏr[e] mēnsās Tēmpŏră vīdērūnt. *J.* (11, 117. Adde *Ter. Ph.* III, 2, 19; *Pl. Mil.* II, 2, 36). || — *Dans l'intérieur, le civil; en temps de paix.* Rēsquĕ dŏmī gēstās e[t] mĕā bēllă cănŏ. *O.* Ūnā sēmpēr mīlĭtĭæ ēt dŏmī Fŭĭmŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 49). || † *Dans les Comiques,* Domi, Domo *sont souvent monosyllabes.* (Cf. *Pl. Capt. prol.* 18; *Mil.* II, 2, 37.)

† Dōnābĭlĭs, ĕ. *Qui peut ou doit être donné.* Ĕdĕpŏl īnfōrtūnĭo hŏmĭnĕm prædĭcās dōnābĭlĕm. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 45).

Dŏnăcĕ, ēs, *f.* (δόναξ). *Nom de femme.* (*Calp.* 9, 26.)

Dōnārĭă, ōrŭm, *n. pl. Endroit du temple où l'on déposait les offrandes, par ext. Temple.* Ūrīs Īmpărĭbūs dūctōs āltă ād dōnārĭă cūrrūs. *V.* Sī tŭă cōntĭgĭmūs mănĭbūs dōnārĭă pūrīs. *O.* Nēc ĕōīs splēndēn[t] dōnārĭă gēmmīs. *L.* (Expunxi singul. *Donarium,* ets vulgo datur, quia diserte *Charis.* 21, *Donaria* recenset inter dictiones quæ singulari carent. *Donarium* usurpat solus *Apul.*).

Dōnātĭŏ, ōnĭs, *f. Gratification, récompense.* Dōnātĭōnĭs ālăcēr cērtæ gaūdĭō. *Ph. Voy.* Donum. | *Pardon.* Lōngĭŭs ōstēndĭt cūlpæ dōnātĭŏ mĭtēm. *Victor* (*Genes.* I, 453).

Dōnātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui donne.* Dōnātŏr ātræ lūcĭs, Ālcīdē, tŭūm. *Sen.* (*Hip.* 1217). SYN. Dătŏr.

Dōnātrīx, īcĭs, *f. Celle qui donne.* Īllā săcrāmēnt[i] dōnātrīx mēnsă. *Prud.* (*Peri.* 11, 171).

Dōnātŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu un présent.* Nēmo ē[x] hōc nŭmĕrō mĭhĭ nōn dōnātŭs ăbĭbĭt. *V.* PPH. Dōnō ōrnātŭs. Dōnīs cŭmŭlātŭs. || *Donné.* Pēllĭcĕ dōnātā, nōn prōtĭnŭs ēxŭĭt ōmnĕm Dīvă mĕtūm. *O.* SYN. Dătŭs.

Dŏnāx, ăcĭs, *m.* (δόναξ). *Espèce de roseau.* Tālĕ quālĕ vērĕ dūlcĕ sībĭlāt tĕrēs dŏnāx. *Sept. Seren.* (ap. *Mar. Victorin.* p. 2530; *Fortunatian.* p. 2693). || *Nom d'homme. Ter.* (*Eun.* IV, 7, 4).

Dōnĕc, *conj. Jusqu'à ce que.* Dōnĕc cūrvātă cōīrēnt Īntēr sē căpĭtă. *V.* Dōnēc rēgīnă săcērdōs, Mārtĕ grăvĭs, gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlĕm. *Id.* Dōnēc cĕrĕbrōsūs prōsĭlĭt ūnūs. *H.* SYN. Dūm. PPH. Ūsquĕ dōnĕc. Ūsquĕ dūm. Quūm tāndĕm. VERS. Ūsquĕ Sēssūrī dōnēc cāntŏr: Vōs plaūdĭtĕ, dīcăt. *H.* Ōrāre, ūsque ădĕō dōnēc pērpŭlĭt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 38. Si[c] et *Pl. Cist.* II, 3, 40). Quāssāvĭt ūsquĕ dum īn tŭūm sĭnūm fūgī. *Cat.* (44, 14). Ĕo ūsquĕ dūm lūx sŭrgĕrēt, Sūdāvĭt īmpār prœlĭō. *Prud.* (*Cath.* 2, 75) || *Tant que.* Dōnĕc ĕrĭs fēlīx, mūltōs nŭmĕrābi[s]

mĭcās. *O.* Dōnĕc vĭrēntī cānĭtĭēs ăbēst. *H.* SYN. ŭm, quāndĭū.

† Dōnĭcŭm, *arch. Comme* Donec. Dōnĭcūm rēs ĭjūdĭcātă sĭt. *Pl.* (apud *Prisc.* 759). Dōnĭcum ĭn bscūrūm cōnī cōndūxĭt ăcūmĕn. *Lr.* (IV, 433. Cf. *Charis.* p. 168 et 178 et 200. Locos congessit *Lamb.* d *Lucret.* II, 1116).

Dōnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Gratifier quelqu'un de.* ăc tē nōs frăgĭlī dōnābĭmŭs āntĕ cĭcūtā. *V.* Dōnāndŭs hŏnōrĭbŭs īnfāns. *St.* Laūrēā dōnāndŭs Ăpōllĭnārī. *V.* SYN. Ōrnŏ, aūgĕŏ, mūnĕrŏ, mūnĕrŏr. || *Donner, aire présent de.* Hēctŏră dōnāvĭt Prĭāmō prĕcĕ mōŭs Ăchĭllēs. *O.* Dōnārēm pătĕrās. *H.* Quĭdquĭd quæĕrāt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *Id.* SYN. Dō, lārgĭŏr, mpērtĭŏr, trĭbŭŏ, trādŏ. PPH. Dōnō dō. Dō mūnŭs. ūnĕrĕ dōnŏ, bĕŏ. Mūnĕrĭbŭs, dōnīs ōrnŏ, cŭmŭlŏ, nĕrŏ. Mūnĕră cōnfĕrŏ. VERS. Ēxtrēmum hōc mūŭs mŏrĭēntĭs hăbētŏ. *V.* Āccĭpe ĕt hæc mănŭūm tĭbĭ uæ mŏnĭmēntă mĕārŭm Sīnt, pŭĕr. Căpĕ dōna ēxrēmă tŭōrŭm. Dīvēs quæ mūnĕră Dīdō Fēcĕrăt. *Id.* ōc mĭhī dōnō dătum ēst. *Pl.* Hăbētŏ dōnō tĭbĭ. *Ter.* *Avec l'infin.* Dōnăt hăbērĕ vĭrō (loricam). *V.* Vĕnŭs uēm pūlchră dĕārŭm Fārī dōnāvĭt. *Enn.* (ap. *Prob.* d *Virg. E.* 6, 31). || *Livrer.* Vīctōrĭs prædām flāmmĭs ōnārĕ sŭprēmīs. *Sil.* Mē tĭbĭ dōnăt ămŏr. *O.* Pŏpŭlō ĭbŭlās dōnāvĕrĭs aūrēs. *Pers.* (4, 50). SYN. Dō, ādŏ. || *Faire grâce de, remettre.* Cūlpă grăvĭs prĕbŭs dōnātŭr. *O.* Sēd pārcĭmŭs ānnīs, Dōnāmūsquĕ ĕfās. *L.* Pătrĭæ dōnāvĕrĭt īrām. *Sil.* SYN. Cōndōnŏ, ēmīttŏ. *Voy.* Ignosco.

Dŏnŏēssă, æ, *f. Comme* Donusa. Āc cărēns nūnquām ŏnŏēssă vēntō. *Sen.* (*Troad.* 843).

Dōnŭm, ī, *n. Don, présent.* Clārŭs ŏb ĭd fāctūm, ōnīs ōrnātŭr hŏnēstīs. *H.* Mātrĭs Lēdæ mīrābĭlĕ dōŭm. *V.* Tē pŏtĭūs quām tŭă dōnă sĕquăr. *O.* SYN. ūnŭs, dătŭm, *qqf.* mūnūscŭlŭm. EP. Īngēns, prĕōsŭm, māgnĭfĭcŭm, āmplŭm, dīvēs, lārgŭm, ŏpŭēntŭm, ēgrĕgĭŭm, splēndĭdŭm, prǣclārŭm, sŏlēnnĕ, ēgālĕ, rēgĭŭm, grātŭm, āccēptŭm, dūlcĕ; vīlĕ, tĕŭĕ, pārvŭm, ēxĭgŭŭm. *Voy.* Dono. || *Prix du comat.* Tērtĭă dōnă făcĭt gĕmĭnōs ēx ærĕ lĕbētăs. *V.* uī dōnum ădstābăt pūgnæ. *Id.* SYN. Prǣmĭŭm. || *ffrande faite aux dieux.* Pārs stŭpĕt īnnūptæ dōum ēxĭtĭālĕ Mĭnērvæ. *V.* Hūc dōnă săcērdōs Cōntŭt. *Id.* Dōnă dĕūm tēmplīs nātō vīctōrĕ fĕrēbăt. *O.* *Bienfait, faveur.* Ēt dōnō dīvūm grātĭssĭmă sērpĭt uies). *V.* Dōnō dēfēnsī nōctĭs ŏpācæ. *Id.* SYN. Mūŭs. || Ūltĭmă dōnă. *Les funérailles.* Mātĕr ĕt īn cĭērēs ūltĭmă dōnă tŭlĭt. *O.* (Et *V. Fl.* II, 471; *Sen.* *ip.* 1273.) *Voy.* Exsequiæ.

Dōnūsă, æ, *f.* (Δονοῦσα). *Une des Cyclades.* Băchātāmquĕ jŭgīs Nāxŏn, pārvāmquĕ Dōnūsăm. *V.* f. *Tac. Ann.* 4, 30; *Plin.* 4, 23.)

Dōrcă, æ, *m.* (δόρκη). *Chevreuil.* Păvĭdōsquĕ jŭăt cōmpēllĕrĕ dōrcās. *Grat.* (*Cyn.* 200).

Dōrcās, ădĭs, *f.* (δορκάς). *Biche.* Dēlĭcĭūm pārvō ōnābĭs dōrcădă nātō. *M.* (XIII, 98. *Id.* X, 65). || *Au g. En parl. d'une femme.* Nērvōsa ēt līgnĕă, dōrās. *Lr.* (IV, 1159. Alii græce scribunt).

Dōrceūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Δορκεύς). *Nom d'homie.* Īnsīgnēm cĭthără cāntūquĕ flŭēntī Dōrcĕā. *V. Fl.* *Nom de chien.* Ēt Dōrceūs, ĕt Ŏrībăsŭs. *O.*

Dōrcĭŭm, ĭī, *n. Nom de femme.* (*Turpil.* ap. *Non.* , 869.)

Dōrĭăs, ădĭs, *f. Nom de femme.* (*Ter. Eun.* IV, , 53.)

Dōrĭcŭs, ă, ŭm (Δωρικός). *Dorien; par ext. Grec.* t Dōrĭcă cāstră. *V.* (Adde *V. Fl.* II, 573.)

Dōrĭŏn, ĭī, *n.* (Δώριον). *Ville de Messénie, où les uses privèrent Thamyris de la vue.* Ēt Dōrĭŏn īrā Nōbĭlĕ Pĭērĭdŭm. *L.* Gĕtĭcō quōs flēbĭlĕ vātī Dōrĭŏn, etc. *St.* (*Th.* IV, 181).

Dōrīppă, æ, *f. Nom de femme.* (*Pl. Merc.* IV, 1, 17.)

1. Dōrĭs, ĭdĭs, *f.* (Δῶρις). *Doris, fille de l'Océan et de Téthys, femme de Nérée, et mère des Néréides.* Dōrĭdăque ēt nātās tĕpĭdīs lātŭĭssĕ sŭb āntrīs. *O.* || *La mer.* Dōrĭs ămāră sŭām nōn īntērmīscĕăt ūndăm. *V.* Hāc Hyădēs Dōrĭdă nōctĕ pĕtūnt. *O.* Glaūcă cērtāntĭă Dōrĭdĕ sāxă. *St. Voy.* Mare. || 2. *La Doride, contrée de la Grèce située entre la Phocide et l'Épire.* || *Contrée de l'Asie Mineure, au midi de la Carie.* || *Adj. Dorienne ou Grecque.* || *De Sicile, où s'étaient établies des colonies doriennes.* Tēllūs gĭgāntĕ Dōrĭs ēxcŭssō trĕmēns. *Sen.* (*H. Fur.* 81).

Dōrĭŭs, ă, ŭm (Δώριος). *Dorien; Grec.* Ŭtērquĕ sēnsŭs, Ītălūs seū Dōrĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 11). || — mŏdŭs. *Le mode dorien, t. de musique.* Sŏnāntĕ mīxtūm tĭbĭīs cārmēn lўrā, Hāc Dōrĭum, īllīs bārbărŭm. *H.*

? Dōrĭxānĭŭm. *Voy.* Doroxanium.

† Dōrmībŏ, *arch. pour* Dormiam. Dōrmībŏ plăcĭde īn tăbērnācŭlō. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 100).

Dōrmĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'il faut dormir.* Nōx ēst pērpĕtŭa ūnă dōrmĭēndă. *Cat.* (5, 7). Trăhīsquĕ sōmnōs Cūnctīs dēnĭquĕ, Mārcĕ, dōrmĭēndōs. (*Anthol.* II, p. 218.)

Dōrmĭēns, tĭs. *Dormant.* Nē quĭd ănĭmāī fōrte āmĭttāt dōrmĭēns. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 26. Adde *Cat.* 17, 13). SYN. Sōpītŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Quĭd? crēdēbās dōrmĭēnti hæc tĭbĭ cōnfēctūrōs dĕōs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 59).

Dōrmĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Dormir.* Īn nĭvĕ Lūcānā dōrmīs ŏcrĕātŭs. *H.* Īn mĕdĭōs dōrmīrĕ dĭēs. *Id.* Thălămō dōrmīvĭmŭs īstō. *O.* Prīvātŭs ŭt āltŭm Dōrmīrĕt. *J.* (1, 16). SYN. Dōrmītŏ, quĭēscŏ, rĕquĭēscŏ. PPH. Sōmnŭm *ou* sōmnōs, sŏpōrēm cārpŏ, căpĭŏ, dūcŏ, pĕtŏ, cōncĭpĭŏ, rĕcĭpĭŏ, ŏcŭlīs īndūlgĕŏ. Sŏpōrĕ, sōmnō jăcĕŏ, prĕmŏr, frŭŏr, stērnŏr, vīncŏr, mē stērnŏ, mēmbră rĕsōlvŏ, lūmĭnă claūdŏ, dēclīnŏ. Sōmnō, quĭētī īndūlgĕŏ, sŭccūmbŏ; cōrpŭs, cōrpŏră, mēmbră, ărtūs dō, dēmĭttŏ, māndŏ. Dō hōrās *ou* nōctēm sōmnō. Sŏpōrĕ mēmbră, cōrpŭs lĕvŏ, lāxŏ, rĕfŏvĕŏ, rĕfĭcĭŏ. Īn sōmnŭm lābŏr, sōlvŏr, sōlvūntŭr lūmĭnă, cōrpŭs rĕsōlvŏ. Sōmnŭs, sŏpŏr ărtūs ŏccŭpăt, īrrĭgăt, rĭgăt, cōmplēctĭtŭr, lĭgăt, āllĭgăt, sōlvĭt, lāxăt; cōrpŏră tĕnĕt, hăbĕt; ŏcŭlōs *ou* lūmĭnă sŭbĭt, vīncĭt, cōndĭt, tĕgĭt, ŏpĕrĭt, prĕmĭt, ūrgĕt; īn ărtūs lābĭtŭr; mē ēxcĭpĭt. VERS. Tēmpŭs ĕrăt quō prīmă quĭēs mōrtālĭbŭs ægrīs Īncĭpĭt, ēt dōnō dīvūm grātīssĭmă sērpĭt. *V.* Prōcŭbŭĭt, sērāmquĕ dĕdĭt pēr mēmbră quĭētĕm. Prēssĭtquĕ jăcēntĕm Dūlcĭs ĕt āltă quĭēs, plăcĭdæquĕ sĭmĭllĭmă mōrtī. Ănĭmālĭă sōmnō Lāxābānt cūrās ēt cōrda ōblītă lăbōrŭm. Īncēptō tĕgĕrēt quŭm lūmĭnă sōmnō. *Id.* Tū lēntŭs rĕfŏvēs jūcūndā mēmbră quĭētĕ. (*Culex,* 212.) Mītēm cōncēpĭt prōjēctŭs mēmbră sŏpōrēm. Cūjŭs ŭt īntrāvĭt lĕvĭŏr pēr cōrpŏră sōmnŭs, Lānguĭdăque ēffūsē rĕquĭērūnt mēmbră sŏpōrĕ. *Id.* Īn stĭpŭlā plăcĭdī căpĭēbānt mūnĕră sōmnī. *O.* Blāndă quĭēs fūrtīm vīctīs sŭbrēpsĭt ŏcēllīs. Prīmă quĭēs ădĕrăt, quūm cūrīs fēssă dĭŭrnīs Pēctŏră sōmnŭs hăbĕt. Fēssīs ŏcŭlīs ădmĭttĕrĕ sōmnŭm. Sōmnŭs lāssōs sŭbmīsĭt ŏcēllōs. Lūmĭnă quūm plăcĭdō vīctă sŏpōrĕ jăcēnt. Mē sōmnŭs hăbēbăt. *Id.* Sōmnō fāllĕrĕ cūrăm. *H.* Sōmnō Dūcĕrĕ... ōblīvĭă vītæ. *Id.* Cēssērūnt lānguĭdă sōmnō Mēmbră dŭcĭs. *L.* Fēssōs sŭbrēpsĭt ĭn ărtūs Īnsĭdĭōsă quĭēs. *Sil.* Haūrīrĕ sĭnēbānt Dōnă sŏpōrĭfĕræ nōctĭs. Mītēm fūndĭt pēr mēmbră quĭētĕm. Ŏcŭlīsquĕ quĭētĕm Īrrōrăt sōmnŭs. *Id.* Sōmnŭs pēr mēmbră quĭētĕm Īrrĭgăt. *Lr* Quūm suāvī dēvīnxĭt mēmbră sō-

pōrĕ Sōmnŭs. Aūt ăbĭt īn sōmnūm grăvĭs. *Id.* Ēt quūm tē fūscō sōmnūs vēlāvĭt ămĭctū. *J.* Tŏrō jām mēmbră quĭēscūnt. *Id.* Sī tĕnŭīs dēmīsĭt lūmĭnă sōmnŭs. *St.* Fēssūsquĕ dĭū pŭĕrīlĭbūs ānnīs Lābĭtūr īn sōmnōs. Ōtĭă sōmnī Āccĭpĭt. *Id.* Prēssĭt lānguēntĭs lūmĭnă sēră quĭēs. *Tib.* Ōccŭpĕt ūt fēssī lūmĭnă vīctă sŏpŏr. Ēt mē sōpĭĕrăt, mēntī dĕūs ūtĭlĭs ægræ, Sōmnŭs. *Id.* Ēxpĕrĭăr sōmnŭm. *Pp.* Dūm mē jūcūndīs lāpsām Sŏpŏr īmpŭlĭt ālīs. Quāmvīs lābēntēs prĕmĕrĕt mĭhī sōmnŭs ŏcēllōs. *Id.* Lūmĭnă sōmnō Mĕrgĭmŭs. *V. Fl.* Nēc sōmnūs tĕgĕrĕt quĭētĕ ŏcēllōs. *Cat.* Quūm Pān, vēnātū fēssŭs, rĕcŭbārĕ sŭb ūlmō Cœpĕrăt, ēt sōmnō lāssātās sūmĕrĕ vīrēs. *Calp.* Cūrārŭm Sōmnūs dŏmĭtŏr pēctŏră sōlvĭt. *Sen.* Quūm prōstrātă sŏpōrĕ Ūrgēt mēmbră quĭēs. *Petr.* Sōmnōn' ŏpĕrām dătĭs? *Pl.* || *Au fig. Se tenir tranquille, être oisif.* Hōc vĭdĕ, ūt dōrmĭūnt pēssŭlī pēssŭmī! *Pl.* (*Curc.* I, 2, 66). Cēssēnt, ĕt īdūs dōrmĭānt īn ŏctōbrēs. *M.* (X, 62, 11. Adde *Hor. Sat.* II, 1, 7). SYN. Cēssŏ, dēsĭdĕō. || *Ne pas être vigilant, s'endormir.* Ēt īndĕ fīlĭām Sūscēpĭt jām ūnăm, dūm tū dōrmīs. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 17).

Au pass. Tōtă mĭhī dōrmītŭr hĭēms. *M.* (XIII, 59). *Voy.* Dormiendus. || Dōrmītŭr, *unip. On dort.* Māgnīs ŏpĭbūs dōrmītŭr ĭn Ūrbĕ. *J.* (3, 235. *Id.* 6, 269).

Dōrmītāns, tĭs. *Dormant.* Dōrmītāntĭbūs ōtĭōsĭōrēm. *Sid.* (23, 512). || *Au fig.* Jām dōrmītāntĕ lŭcērnā. *O.*

Dōrmītātŏr, ōrĭs, *m. Voleur de nuit* (*qui dort le jour*). Mīră sūnt Ni īllĭc hŏmo ēst aūt dōrmītātŏr, aūt sēctŏr zōnārĭŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 20).

Dōrmītĭŏ, ōnĭs, *f. Liberté de dormir.* Quĭd mĭhī cūm sōmnō, sī dōrmĭtĭō tōllĭtŭr? *Varr.* (apud *Non.* 2, 239). || *Au fig.* (*Id.* ibid.).

Dōrmĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Dormio. *Dormir.* Lŭpŭs ōbsērvāvĭt dūm dōrmītārēt cănēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 133. *Id. Amph.* II, 2, 175). *Voy.* Dormio. || *Au fig. Sommeiller.* Quāndōquĕ bŏnūs dōrmītāt Hŏmērŭs. *H.* Nōn nūnc tĭbī dōrmītāndŭm. *Plaut.* (*Epid.* I, 2, 58).

Dōrmītŏr, ōrĭs, *m. Dormeur.* Quĭd tĭbī dōrmītŏr prōdĕrĭt Ēndўmĭōn? *M.* (X, 4).

Dŏrŏxănĭŭm *ou* Dŏrĭxănĭŭm, ĭī, *n. Fleuve de l'Inde qui roule des sables d'or.* Sī te cōā, Dŏrŏxănĭŭm, jŭvăt aūrĕă rīpă. *Pp.* (IV, 5, 21. Cf. *Curt.* 8, 9).

Dōrsēnnŭs. *Au lieu de* Dossennus.

Dōrsŭm, ī, *n. Dos.* Ēxŭvĭæ pēr dōrsum ā vērtĭcĕ pēndēnt. *V.* Quūm grăvĭŭs dōrsō sŭbĭĭt ŏnŭs. *H.* Āltĕră dōrsō Īmpŏsĭta ēst. *O.* SYN. Tērgŭm, *qqf.* cōstæ. || *Au fig. En parlant de la charrue.* Dŭplĭcī āptāntŭr dēntālĭă dōrsō. *V.* || *Surface de la terre, ordint. Éminence, montagne.* Squālēbāt tēllūs vĭtĭātō fērvĭdă dōrsō. *Sil.* Dōrsum īmmānĕ mărī sūmmō (saxa). *V.* Prærūptī nĕmŏrĭs pătĭēntēm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* Ālpīnī quī jūxtā cūlmĭnă dōrsī. *St.* PHR. Prōscīssō quæ sūscĭtăt æquŏrĕ tērgă. *V. Voy.* Mons. || *Surface de la mer.* Sīc ōblīquă mărĭs pāndūntŭr dēnĭquĕ dōrsă. *Avien.* (*Descr. Terr.* 217). Īnūsquĕ sālsām dōrsă pōrrĭgēt Thĕtĭn. *Id.* (*Or. mar.* 526). Tēndĕ făvēns glaūcūm pēr lævĭă dōrsă prŏfūndŭm. (*Anthol.* II, p. 385. Præiverat *Homer. Il.* II, 159, νῶτα θαλάσσης. Cf. *Non.* 6, 61.) || † *En parl. de l'air* Dōrsăquĕ vēlōcĭs prĕmăt ætherĭs. *Boet.* (4, 1).

† Dōrsŭs, ī, *m. arch. Comme* Dorsum. Ītă dōrsŭs tōtŭs prūrĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 44. Cf. *Non.* 3, 79).

Dōrŭs, ă, ŭm (Δῶρος). *Dorien.* Ēt cĕcĭnīssĕ mŏdīs, Dōrĕ pŏētă, tŭīs. *Pp.* (III, 9, 44, de Phileta Coo. Sic potiores editi. Codices habent *dure.* Aliquis conj. *Coe*). || *Subst. m. Nom d'homme.* Ī mŏdŏ, dīc ăbīssĕ Dōrŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 57).

? Dorўclŭs, ī, *ou* Dŏrўclēs, ĭs *et* ī, *m. Nom d'homme.* Prōlēs māgnī prǣclāră Dŏrўclī. *V. Fl.*

Dŏrўlās, æ, *m.* (Δορύλαος). *Nom de guerrier.* Ī Chrōmĭs ĕt Dŏrўlās. *St.* (Adde *Sil.* II, 226).

Dōs, ōtĭs, *f. Dot.* Hōc dĕcēt ūxōrēs; dōs ēst ūxōrĭ lītēs. *O.* Dōs ēst māgnă părēntĭŭm Vīrtūs. *H.* Dō ĕtĭām dĭcta ēst. *M.* (XII, 42, 5). EP. Dīvĕs, āmplă, grāndĭs; pătērnă, mātērnă. || *Qqf. au plur.* Quǣsītās sānguĭnĕ dōtēs. *V.* Flōrĕ quŏd ōccĭdĭs īn tĕnĕrō Prōxĭmă dōtĭbŭs ĕt thălămō. *Prud.* (*Peri.* 3, 109). *Voy.* Doto, as. || *Au plur. et qqf. au sing. Avantages, qualités, talent.* Tāntăquĕ dōs ōrĭs. *O.* Īngĕnĭī dōtēs cōrpŏrĭs āddĕ bŏnĭs. *Id.* Dŭplēx lĭbēllī dō ēst: quŏd rīsūm mŏvĕt. *Ph.* Mūltīs prǣdĭtĕ dōtĭbŭ vĭrōrŭm. *Sid.* (23, 456). SYN. Vīrtūs, ārs. EP. Ēgrĕgĭæ, pūlchræ, īngĕnŭæ. PPH. Cōrpŏrĭs *ou* Ănĭm bŏnă. (Exempla genitivi pluralis desunt, nisi quo est in *Dig.* 23, 3: *De jure Dotium.* Sed ex regul quam dat *Prisc.* 770, dici oportere videtur *dotum.*

Dōsĭthŏē, ēs, *f.* (Δωσιθόη). *Nom d'une nymphe* Ūt sătŭs Hīppŏnŏō, Dōsĭthŏēsquĕ pătĕr. (*Ibis*, 472

Dōssēnnŭs *ou* Dōssēnŭs, ī, *m. Fabius Dossenus poëte latin, auteur d'atellanes.* Quāntŭs sĭt Dōssēnŭs ĕdācĭbŭs īn părăsītĭs. *H.* Hōspēs, rĕsĭste, ĕ sŏphĭām Dōssēnī lĕgĕ. (*Epitaph.* apud *Sen. Epist.* 89 Cf. *Plin.* 14, 15. Ceterum *Dossenus* est in numo apu *Eckhel.*)

Dōtālĭs, ĕ. *Apporté en dot.* Ēst mĭhī fēcūndŭs dō tālĭbŭs hōrtŭs īn āgrīs. *O.* Ēt si ădĕō dōtālĭs rēgĭ cōrdi ēst. *V.* Dōtālēs ædēs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 30).

Dōtātŭs, ă, ŭm. *Doté.* Nēc dōtātă rēgĭt vĭrŭm Cōnjūx. *H.* Dūmmŏdŏ mōrātă rēctē vĕnĭăt, dōtāt ēst sătĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 62). Dōtātă trĭūmphĭs. *C* || *Au fig. Pourvu, doué.* Quæ dōtātīssĭmă fōrmā Māllĕ prŏcĭs plăcŭĭt. *O.* SYN. Prǣdĭtŭs.

Dōtēs. *Voy.* Dos.

Dōtŏ, ās, ārĕ. *Doter.* Sānguĭnĕ Trōjāno ēt Rŭ tŭlō dōtābĕrĕ, vīrgŏ. *V.* Crīmĭnĕ dōtāta ēst, ēmĕ rūĭtquĕ vĭrŭm. *O.* Tōtō dōtāndă mărī (nurus). *Cl* PPH. Dōtĕm dō, făcĭŏ, cōnfĭcĭŏ. Dōtī dō. Īn dōtĕm dō, cōnfĕrŏ. Īn dōtĕm āccĭpĭŏ, hăbĕŏ. Dōtĭs nōmĭn āccĭpĭŏ. || *Au fig.* Nōn ūnō tū cōntēntŭs dōtār crĕātă Mūnĕrĕ. *Victor* (*Gen. Præf.* I, 33).

Dōtō, ūs, *f.* (Δωτώ). *Nom d'une Néréide.* Quālĭ Nērēĭă Dōtō. *V.* Vēllĭtquĕ cŏrāllĭă Dōtō. *Cl.*

Drāchmă, æ, *f.* (δραχμή). *Drachme, monnaie d'Athènes, valant 96 centimes de la nôtre.* Vīx, īnquĭt drāchmīs ēst ōbsōnātŭm dĕcĕm. *Ter.* (*And.* II, 6 20). Quīngēntīs ēmptō drāchmīs. *H.* Quī dūdum ī vīlī lătĭtāntēm pūlvĕrĕ drāchmām. *Alcim.* (III, 381 Adde *Rhem. Fann. Pond.* 17 sq.).

? Drăchŭmă, æ, *f. arch. Comme* Drachma. Trăpĕzītæ mīllĕ drāchŭmārum Ōlўmpĭcŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 23).

Drăcŏ, ōnĭs, *m.* (δράκων). *Dragon, serpent ailé; en gén. Serpent.* Pērvĭgĭl ēccĕ drăcō squāmĭs crĕpĭtāntĭbŭs hōrrēns. *O.* Squāmōsūsquĕ drăcō, etc. *V.* Hērbīs sōpīrĕ drăcōnĕm. *Id.* Aūt hæc Māssўlī pōmă drăcōnĭs ĕrānt. *M.* (XIII, 37). SYN. Sērpēns, ānguĭs *Voy.* Serpens. || *Constellation.* Ūt cūrvō ceū cīrcūmclūsă Drăcōnĕ. *Avien.* (*Arat.* 14). Tōrvŭ' Drăcō sērpĭt sŭbtĕr. *Cic.* (*Arat.* 47). *Voy.* Anguis. || *On en mettait, comme des aigles, aux enseignes romaines* Sīgnăquĕ bēllĭcă Prǣtēndūnt tŭmĭdĭs clără drăcōnĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 56). || *Eccl. Le démon.* Ēt tōt āntīquūm dētrūdūnt ōrbĕ Drăcōnĕm. *P. Nol.* (26 158. Adde *Arator*, I, 987). *Voy.* Serpens.

† Drăcōn, tĭs, *arch. Comme le précéd.* Āb dră cōntĭs stīrpe ārmāta ēxōrtŭs. *Att.* (apud *Non.* 5, 17 *Id.* apud *Charis.* 101, dracontem).

Drăcōnĭgĕnă, æ, *m. f. Né d'un serpent.* Īnquĕ dr

ōnĭgĕnām nĭmbīs cŏmĭtāntĭbŭs ūrbĕm (scil. Thebas). *O.* Quæquĕ drăcōnĭgĕnæ pōrtās nōn claūsĕrăt ōstī. *Sid.* (2, 80). SYN. Sĕrpēntĭgĕnă.

Drăcōntĭŭs, *et à tort* Drăcōntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un poète* Pārvŭlă præpārvī Drăcōntī cārmĭnă lĭbrī. *Eugen.* (*Præf.*, ed. *Sirm.* p. 22).

? Drăgānæ, ārŭm, *m. pl. Peuple de Ligurie.* (*Avien. Or. mar.* 197.)

Drăhōnŭs, ī, *m. Rivière qui se jette dans la Moselle.* Tĕnŭēmquĕ Drăhōnŭm. *Aus.* (*Mos.* 365).

Drāmă, ătĭs, *n.* (δρᾶμα). *Drame, tragédie ou comédie.* Prōtŭlĭt ĭn scēnām quōt drāmătă fābĕllārŭm. *Aus.* (*Epist.* 18, 19).

Drāncēs, ĭs, *m. Drancès, un des conseillers du roi Latinus.* Tūm sĕnĭŏr, sēmpērque ŏdĭīs ēt crīmĭnĕ Drāncēs īnfēnsūs jŭvĕnī. *V.*

Drāngæ, ārŭm, *m. pl.* (Δράγγαι). *Peuple de Perse.* Cf. *Plin.* 6, 25, 3.) || Drāngæŭs, ă, ŭm. *De ce peuple.* Īnsĕquĭtūr Drāngæă phălānx. *V. Fl.*

† Drāpĕtă, æ, *m.* (δραπέτης). *Esclave fugitif.* Cōnstānt, cōnfĕrūnt sērmōnēs īntēr sēsē drāpĕtæ. *Pl. Curc.* II, 3, 11).

Drēnsŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme les cygnes.* Cȳcnī prŏpĕ flūmĭnă drēnsānt. (*Auct. Phil.* 23.)

Drĕpănĭŭs, ĭī, *m. Latinus Drépanius Pacatus, proconsul romain.* Āttēntō, Drĕpănī, pērlĕgĕ jūdĭcĭō. *Aus.* (*Sept. Sap. præf.* 2).

Drĕpănŭm, ī, *n.*, Drĕpănē, ēs, *f.*, *et* Drĕpănă, ōrŭm, *n. pl.* (Δρέπανον, *et plur.* τὰ Δρέπανα). *Drépane, ville de Sicile, non loin du mont Éryx, où l'on dit que Saturne jeta sa faux.* Hīnc Drĕpănī mē pōrtŭs ēt īllætābĭlĭs ōră Āccĭpĭt. *V.* Sīdŏnĭōs Drĕpănē, ātque ūndæ clāmōsŭs Hĕlōrŭs. *Sil.* (XIV, 269. *Stephanus* : Δρέπανον καὶ Δρέπανα οὐδετέρως, πόλις Σικελίας. Certe declinant *Drepana, orum, Liv.* 28, 41; *Flor.* 2; *Plin.* 3, 14, 4). PHR. Quīquĕ lŏcūs cūrvæ nōmĭnă fālcĭs hăbĕt. *O.*

Drīndĭŏ, īs, īrĕ, *n. Crier comme la belette.* Mūstēlăquĕ drīndĭt. (*Auct. Phil.* 61.)

Drŏmăs, ădĭs, *m. f. Dromadaire. Voy.* Camelus. || *f. Nom d'une chienne.* (*Ov. Met.* III, 217.)

Drŏmŏ, ōnĭs, *m.* (δρόμων). *Nom d'esclave dans les comédies.* Ād Āntĭphĭlām quō vĕnĕrāt sērvŭs Drŏmŏ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 7. Adde *Pl. Aul.* II, 9, 1 ; *Ter. Ad.* III, 3, 22).

Drŏmŏs *ou* Drŏmŭs Āchīllĭs *et* Āchīllēŭs (Δρόμος Ἀχίλλειος). *Ile du Pont-Euxin, où était le tombeau d'Achille.* Ātquĕ Drŏmōn Taūrī rĕtĭnēntēs fōrtĭs Āchīllī. *Prisc.* (*Peri.* 297. Cf. *Plin.* 4, 26, 2).

Drōpăx, ăcĭs, *m.* (δρῶπαξ). *Sorte d'essence pour épiler.* Psīlōthrō făcĭēm lævās, ēt drōpăcĕ călvām. *M.* (III, 74, 1. Adde *Aus. Epigr.* 131, 1). Āppŏsĭtō cūrāntūr drōpăcĕ mēmbră. *Ser. Sam.* (vs. 514).

Drŭēntĭă, æ, *m.* (*Strab.* Δρουεντίας). *La Durance, rivière de France.* Tē Drŭmă, tē spārsīs īncērtē Drŭēntĭă rīpīs. *Aus.* (*Mos.* 479. Male vulgo *incerta*). Tūrbĭdŭs hīc trūncīs sāxīsquĕ Drŭēntĭă. *Sil.* (III, 468. Cf. *Plin.* 3, 5, 2).

Drŭĭdæ, ārŭm, *m. pl. Druides, prêtres des anciens Gaulois.* Mōrēmquĕ sĭnĭstrŭm Săcrōrŭm, Drŭĭdæ, pŏsĭtĭs rĕpĕtīstĭs ăb ārmīs. *L.* (I, 450). Tū Bāĭŏcāssĭs stīrpĕ Drŭĭdārŭm sătŭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 7. Cf. *Cæs. B. G.* 6, 12 et 13; *Cic. Divin.* 1, 90; *Tac. Ann.* 14, 30).

Drūmă *ou* Drūnă, æ, *m.* (?) *La Drôme, rivière de France. Voy.* Druentia.

Drūsŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Ōdĭstī ēt fūgĭs, ūt Drūsōnĕm crēdĭtŏr ærĭs. *H.*

Drūsŭs, ī, *m. Nom de plusieurs illustres Romains; surtout le fils de Livie, adopté par Auguste.* Pōpŭlārĭă nōmĭnă Drūsōs. *L.* Vīdērĕ Rhætīs bēllă sŭb Ālpĭbŭs Drūsūm gĕrēntĕm Vīndĕlĭcī. *H.* Tūmēs āltō Drūsōrŭm stēmmătĕ. *J.* (8, 40). Fēlīx thălămīs Līvĭă Drūsī. *Sen.* (*Oct.* 941).

? Drȳădĭă, æ, *f. Nom de femme.* Ēssĕ sŭām, sŏrŏr hāc Drȳădĭă ĕnĭtŭĭt. *Aus.* (*Parent.* 12, 2).

Drȳāntĭădēs *et* Drȳāntīdēs, æ, *m. Fils de Dryas Lycurgue.* Ūtquĕ Drȳāntīdæ Rhŏdŏpēĭă rēgnă tĕnēntī (*Ibis,* 347.)

1. Drȳăs, ădĭs, *f.*; Drȳădēs, ŭm, *pl.* (Δρυάς, Δρυάδες). *Dryades, nymphes des bois.* Sæpĕ sŭb hāc lătŭĭt rūstĭcă frōndĕ Drȳăs. *M.* (IX, 62). Īntĕrĕā Drȳădūm sīlvās sāltūsquĕ sĕquāmŭr. *V.* SYN. Hāmădrȳădēs, Năpææ. EP. Sēmĭdĕæ; sīlvēstrēs, sīlvĭcŏlæ, ērrāntēs, ăgrēstēs; fōrmōsæ, pūlchræ, vĕnūstæ; tĭmĭdæ. PPH. Drȳădēs pŭēllæ. Nĕmŏrŭm dĕæ, nȳmphæ. Nȳmphæ sīlvĭcŏlæ.

2. Drȳăs, āntĭs, *m.* (Δρύας). *Dryas, un des Lapithes.* Quōs ōmnēs dēxtră Drȳāntĭs Pērcŭlĭt ădvērsōs. *O.* (*Met.* XII, 311). Tē quŏquĕ, sævĕ Drȳă, cīrcūm căpŭt īgnĕ rŏtātō. (*Ibid.* 290.) || *Un roi de Thrace, père de Lycurgue.* Prŏīn Drȳāntĕ rēgĕm prōgnātŭm pătrĕ. *Næv.* (ap. *Non.* 2, 122). *Voy.* Dryantiades. (Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 14; *Hygin. Fab.* 242.) || *Un des compagnons de Méléagre.* (*Ov. Met.* VIII, 307.)

Drȳŏpē, ēs, *f.* (Δρυόπη). *Dryope, fille d'Euryte, roi d'OEchalie, et sœur d'Iole, fut changée en lotos.* Ēt quærūnt Drȳŏpēn; Drȳŏpēn quærēntĭbŭs īllīs. *O.* || 2. *Nom d'une nymphe.* Sīlvĭcŏlæ Faūnō Drȳŏpē quēm nȳmphă crĕārăt. *V.* || 3. *Nom d'une femme de Lemnos.* (*V. Fl.* II, 174.)

Drȳŏpēĭŭs. *Au lieu de* Triopeius.

Drȳŏps, ŏpĭs, *m.*; Drȳŏpēs, ŭm, *pl.* (Δρύοπες). *Dryopes, peuple d'Épire.* Jūvĭt ĭnhūmānŭm Thīŏdămāntă Drȳŏps. (*Ibis,* 489.) Crētēsquĕ Drȳŏpēsquĕ frĕmūnt. *V.* Thēsprōtī Drȳŏpēsquĕ rŭūnt. *L.*

Dŭbĭē, *adv. D'une manière douteuse.* Nēc dŭbĭē cūstōdēm vītĭs ēt hōrtī Prōvŏcăt. *J.* (6, 375. *Id.* 14, 111). SYN. Āmbĭgŭē, ōbscūrē.

Dŭbĭtābĭlĭs, ĕ. *Douteux.* Nēc ĕrĭt dŭbĭtābĭlĕ vērŭm. *O.* Sī vīrtūs ĭn mē dŭbĭtābĭlĭs ēssĕt. *Id. Voy.* Dubius. || † *Qqf. Qui doute.* Dŭbĭtābĭlĕ pēctŭs. *Prud* (*Apoth.* 580).

Dŭbĭtāndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit douter.* Dīctă părēntī Haūd dŭbĭtāndă rĕfĕr. *V.*

Dŭbĭtāns, tĭs. *Qui doute, hésite.* Dŭbĭtāntem hōrtātă Cŏrīnnām. *O.* Ēt dŭbĭtāntĭă lūmĭnă cōndĭt. *Sil.*

Dŭbĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Doute.* Nēc ădmīttĭt mēntĭs dŭbĭtātĭō lūcĕm. *Juvc.* (III, 163). SYN. Dŭbĭŭm.

Dŭbĭtātŭs, ă, ŭm. *Dont on doute.* Īntrāvĭt dŭbĭtātī tēctă părēntĭs. *O.* Ēt cōncŏrs pĭĕtās, nēc dŭbĭtātŭs ămŏr. (*Ad Liv.* 84.) *Voy.* Dubius.

Dŭbĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Douter.* Nē dŭbĭtă, nām vĕră vĭdēs. *V.* Sæpĕ tămēn dŭbĭtăt, mĕtŭĭtquĕ mĭsērrĭmă fāllī. *O.* SYN. Āmbĭgŏ, hærĕŏ, hæsĭtŏ flūctŭŏ, *qqf.* nēscĭŏ, īgnōrŏ. PPH. Dŭbĭŭs sŭm, hærĕŏ. Īn dŭbĭō, ĭn āmbĭgŭō sŭm, stō, hærĕŏ. Ănĭmī dŭbĭō, mēntĕ īncērtă flūctŭŏ, nūtŏ, pēndĕŏ, hærĕŏ Mĭhĭ dŭbĭŭm ēst. Ănĭmŭs, mēns hærĕt, pēndĕt, tĭtŭbăt, hærĕt ĭn āmbĭgŭō, ĭn cōntrārĭă fērtŭr, pārtĕ fērtŭr ĭn ōmnēs. Ănĭmī dŭbĭŭs sŭm. Dŭbĭă mĭhĭ sēntēntĭă ēst. Vărĭōs sēnsŭs ăgĭtŏ. Vărĭī sēnsŭs pēctŏrĕ, ănĭmō vērtŭntŭr. Dŭbĭŭs *ou* īncērtŭs fĕrŏr. VERS Vērsānt ănĭmum ĭn cōntrārĭă cūræ. *V.* Ănĭmŭm nūnc hūc cĕlĕrēm, nūnc dīvĭdĭt īllūc, Īn pārtēsquĕ răpĭt vărĭās, pērque ōmnĭă vērsăt. *Id.* Īn cūrsūs ănĭmūs vărĭōs ăbĭt. *O.* Pūgnātquĕ dĭū sēntēntĭă sēcūm. Īn dŭbĭō pēctŏră nōstră lăbānt. Dŭbĭīs āffēctĭbŭs ērrăt. *Id.* Quăslĭbĕt ăd pārtēs ănĭmŭs nūtāvĕrĭt ăncēps. *Claud.* Dŭbĭōs ăncēps sēntēntĭă vōlvĭt Ēvēntŭs. *Id.* Flūctĭbŭs vărĭīs ăgŏr. *Sen.* Neū flŭĭtēm dŭbĭæ spē pēndŭlŭs hōræ. *H.* Mēns stĕtĭt ĭn dŭbĭō. *L.*

Voy. Dubium. || *Hésiter, balancer* Ēt dŭbĭtāmŭs ădhŭc vīrtūtem ēxtēndĕrĕ făctīs! *V.* Ī nūnc, ēt dŭbĭtā fērrĕ quŏd īllĕ tŭlĭt. *O.* Quīd stātĭs? quīd dŭbĭtātĭs? ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Men.* V, 7, 6). SYN. Mŏrŏr, cūnctŏr, *qqf.* tĭmĕŏ, nōlŏ, dētrēctŏ. || *Avec l'acc. Rouler qq. ch. dans son esprit, méditer.* Pērcĭpĕ pōrrō Quĭd dŭbĭtēm. *V.* Hæc dūm dŭbĭtās, mēnsēs ăbĭērūnt dĕcĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 57). SYN. Cōgĭtŏ, vōlvŏ, mĕdĭtŏr.

Au pass. Dŭbĭtŏr. *Être mis en doute.* Ān dĕā sīm, dŭbĭtŏr. *O. Voy. le suiv.*

Dŭbĭŭm, ĭī, *n. Doute, chose douteuse.* || Dŭbĭŭm ēst. Īn dŭbĭō ēst, *ou absolt.* Dŭbĭŭm. *Il est douteux.* Nōn dŭbĭum ēst quīn ŭxōrēm nōlīt fīlĭŭs. *Ter.* (*And.* I, 2, 1). Ān prōsīnt, dŭbĭŭm; nŏcŭērūnt cārmĭnă cērtē. *O.* Quō cădăt, īn dŭbĭo ēst. *Id.* SYN. Āmbĭgŭŭm *ou* īn āmbĭgŭō ēst, āmbĭgĭtŭr, īn īncērtō ēst *ou* sĭtŭm ēst. Nōn lĭquĕt, nōn āppārĕt. Nōn bĕnĕ cōmpērtŭm. Scīrĕ nĕfās. Īn dŭbĭŭm vĕnĭt. VERS. Rūmŏr īn āmbĭgŭo ēst. *O.* Āmbĭgĭtūr, mœnĭă pōnăt ŭtĕr. Nōn tămĕn ēxāctūm quĭd ăgăt. Āmbĭgŭŭm, nātō dīgnĭŏr ānnĕ vĭrō. *Id.* Pēndēbānt cāsūs, dŭbĭŭmquĕ mănēbăt Quēm mūndī dŏmĭnūm făcĕrēnt cīvīlĭă bēllă. *L.* Īn āmbĭgŭo ēst ĕtĭām nūnc quĭd de hāc rē fŭăt. *Pl.* Āmbĭgĭtūr stătŭs īn quō sĭt mōrtālĭbŭs ŏmnĭs Ætās pōst mōrtĕm. *Lr.* Īn dŭbĭōquĕ fŭĭt, sŭb ŭtrōrŭm rēgnă cădēndŭm. *Id.* Ŭbĭ lætă dūrīs mīxta īn āmbĭgŭō jăcēnt. *Sen.* Dūm tĕnēbīt vōta īn īncērtō dĕŭs. Fōrtūnă bēllī sēmpĕr āncĭpĭti īn lŏco ēst. *Id.* || Sĭnĕ dŭbĭō, Prŏcŭl dŭbĭō *ou* Dŭbĭō prŏcŭl. *Sans doute.* Ādjūtāmŭr ĕnīm dŭbĭō prŏcŭl. *Lr.* (I, 812. *Id.* II, 261). *Voy.* Certo. || Dŭbĭă, *pl. Voy. le suiv.*

Dŭbĭŭs, ă, ŭm. *Qui doute, irrésolu.* Sæpĕ mĭhī dŭbĭām trāxīt sēntēntĭă mēntĕm. *Cl.* Spēmquĕ mĕtŭmque īntēr dŭbĭī. *V.* SYN. Īncērtŭs, āncēps, sŭspēnsŭs, dŭbĭtāns, vărĭŭs, āltērnāns. PPH. Ănĭmī dŭbĭŭs. Cōnsĭlĭī ĭnŏps. PHR. Īncērtŭsque ănĭmī. *St.* Īncērtă vōtī. *Sen. Voy.* Dubito, Dubium. || *Douteux, qui n'est pas sûr, incertain.* Hīnc tēmpēstātēs dŭbĭō prædīscĕrĕ cœlō. *V.* Vādĭmŭs haŭd dŭbĭam īn mōrtĕm. *Id.* Nōn dŭbĭōs īntēr mĕmŏrāndĕ sŏdālēs. *O.* SYN. Īncērtŭs, dŭbĭtāndŭs, dŭbĭtābĭlĭs, ōbscūrŭs. PPH. Nōn clārŭs, nōn cērtŭs, nōn mănĭfēstŭs. || *Suspect, dangereux.* Jāctātŭs dŭbĭō pēr dŭŏ lūstră mărī. *O.* Mōns ĕrăt āscēnsū dŭbĭŭs. *Pp.* (IV, 4, 83). SYN. Pĕrīcŭlōsŭs, mălĕfīdŭs, nōn tūtŭs. || *Qqf. Qui est en danger.* Sērvăt, ĕt Œbălĭă dŭbĭŭm căpŭt ērĭpĭt ārtĕ. *V. Fl.* Dŭbĭām rēgĕ, nāvĭtă, pīnŭm. *O.* (Adde *Juv.* 13, 124). || *Avec le gén.* Ērgo ĕgŏ sūm vītæ dŭbĭŭs. *O.* Dŭbĭīquĕ fŭgæ pūgnæquĕ tĕnēntŭr. *L.* || Dŭbĭă cœnă. *Dîner trop abondant (où le choix est difficile).* Vĭdēs ŭt pāllĭdŭs ŏmnĭs Cœnā dēsūrgăt dŭbĭă? *H.* Dŭbĭæ făctūrŭs fērcŭlă cœnæ. *Aus.* (*Mos.* 102. Adde *Ter. Ph.* II, 2, 28). || Dŭbĭă rēs, Dŭbĭæ rēs, *ou* Dŭbĭă, ōrŭm, *n. pl. Circonstances critiques, dangers.* Īs ēst ămīcŭs, qui, īn rē dŭbĭā, rē jŭvăt. *Pl.* (*Ep.* I, 2, 10). Īn dŭbĭīs nē dēfĭcĕ rēbŭs. *V.* Dŭbĭīsque ēvīncĭtĕ rēbŭs. *V. Fl.* Mēns dŭbĭīs pērcūssă păvĕt. *L. Voy.* Periculum.

Dŭcărĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un chef des Boïens.* Ādvŏlăt ōră fĕrūs mēntēmquĕ Dŭcărĭŭs. *Sil.*

† Dŭcātŭs, ūs, *m. Fonctions de général.* Āt vōs, sīgnĭfĕrō quī tālĭă vōtă dŭcātū Īnstrŭĭtĭs. *Alcim.* (V, 60. Cf. *Suet. Tib.* 19, et *Ner.* 35).

† Dūcĕ, *primitif de* Duc. Tĭbĭ prōmīttŏ, pōscĕ, dūcĕ. Dī tē sērvāssīnt mĭhĭ! *Pl.* (*Trin.* II, 2, 103. *Id. Pœn.* V, 4, 59. Cf. *Diom.* 341).

Dŭcēnī *et* Dŭcēntī, æ, ă. *Deux cents.* Quām dōtĭs mĭhĭ quīnquĭēs dŭcēnă. *M.* (XII, 78, 3). Cătĭēnĭs mīllĕ dŭcēntĭs, Mātēr te āppēllō, clāmāntĭbŭs. *H.* Īn hōrā sæpĕ dŭcēntōs Dīctārĕt vērsūs. *Id.* SYN. Bĭ-cēntŭm. *O.*

Dŭcēntĭēs, *adv. Deux cents fois.* Dŭcēntĭēs āccēpĭt ēt tămēn vīvĭt. *M.* (V, 38, 24). Dŭcēntĭēs cōmēssĕ aŭt trĕcēntĭēs. *Cat.* (29, 15).

Dŭcēntŭm, *n. indécl. Deux cents.* Quĭd vēro ēst cēntum āc dŭcēntūm pōssĭdĕās sī mīllĭŭm? *Lucil.* (ap. *Non.* 8, 85. Quod usurpat *Col.* 5, 3).

Dūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire, être guide, présider.* Tālēsquĕ prĕmēntēm Cōrdĕ mĕtŭs dūcīt făcĭlēm tămĕn, Æsŏnă cōnjūx. *V. Fl.* Pōmpām pătĕr, īnquĭt, Ĭāsōn Dūcĕt. *O.* Jām Cythĕrēă chŏrōs dūcīt Vĕnŭs. *H.* SYN. Præsŭm, præcēdŏ, præĕŏ, *ou* præsĭdĕŏ. PPH. Sŭm dūx, prævĭŭs. PHR. Dūx ĕgŏ vēstĕr ĕrăm. *V. Voy.* Præcedo. || *Conduire, mener, emmener.* Īpsĕ mănū mūltō sūspēnsūm nūmĭnĕ dūcīt. *V.* Dūc ăgĕ, dūc ăd nōs. *Id.* Dūcĕrĭs ŭt nērvīs ălĭēnīs mōbĭlĕ līgnŭm. *H.* SYN. Ăgŏ, āddūcŏ, dēdūcŏ, dīrĭgŏ, rĕgŏ. || *Au fig. Mener, passer.* Nōn tămĕn ādvērsīs ætātēm dūcĭmŭs aūstrīs. *H.* Nōs flēndō dūcĭmŭs hōrās. *V.* Nōn sūm quī sēgnĭă dūcăm ōtĭă. *O.* SYN. Ăgŏ, cōnsūmŏ, tĕrŏ. || *Tirer, et au fig.* Vāgīnā dūcĭtŭr ēnsĭs. *Sil.* Dūcĕrĕ fūnĕm. *H.* Āltă sūspīrĭă dūcĭt Pēctŏrĕ. *O.* Vīvōs dūcēnt dē mārmŏrĕ vūltūs. *V.* Ūndĕ gĕnŭs dūcĭs. *Id.* SYN. Trăhŏ, ēdūcŏ. || *Prendre, recevoir.* Dūcĕrĕt āprīcīs īn cōllĭbŭs ūvă cŏlōrĕm. *V.* Frīgŭs dūcēbăt ăb ūmbrā. *O.* Āb īpsō Dūcĭt ŏpēs ănĭmūmquĕ fērrō (ilex). *H.* SYN. Trăhŏ, cōncĭpĭŏ, āccĭpĭŏ. || *Traîner, prolonger.* Nōstrōs īn lōngūm dūcĭs ămōrēs. *V.* Pōssīnt dūcĕrĕ quī dŭās călēndās. *M.* (XII, 36, 4). Īntērdūm tŭnĭcā dūxĭt ŏpērtă mŏrăm. *Pp.* (II, 15, 6). SYN. Prōdūcŏ, prōtrăhŏ, dīffĕrŏ. || *Charmer.* Nēscĭŏ quā nātālĕ sŏlūm dūlcēdĭnĕ căptōs Dūcĭt. *O.* Dūcīt tē spĕcĭēs, vĭdĕŏ. *H.* SYN. Căpĭŏ, trăhŏ, mūlcĕŏ, dēlēctŏ. || *Tromper.* Prōmīssīs dūcĕre ămāntĕm. *Pp.* (II, 17, 1). Mē dūcĕre īstīs dīctīs pōstŭlās. *Ter.* (*And.* IV, 1, 20. *Id. Ph.* III, 2, 15; *Pl. Capt.* IV, 2, 7). SYN. Īndūcŏ, sēdūcŏ, fāllŏ, dēcĭpĭŏ. *Voy.* Decipio. || *Former, faire.* Ēt lĕvĭbŭs tōfīs nātīvūm dūxĕrăt ārcŭm. *O.* Līttĕră prō vērbīs, quām pēs īn mārmŏrĕ dūxĭt. *Id.* SYN. Ēffĭcĭŏ, fīngŏ, fōrmŏ. || *Estimer, penser, croire.* Sīc ĕquĭdēm dūcēbam ănĭmō, rēbārquĕ fŭtūrŭm. *V.* Măgnum hōc ĕgŏ dūcŏ, Quŏd plăcŭī tĭbĭ. *H. Voy.* Puto. || — ūxōrĕm, *ou absolt. Prendre une épouse.* Dūxĕrăt Ōcĕănūs quōndām Tītānĭdă Tēthyn. *O.* Ēxsŭlĭbŭsnĕ dătūr dūcēndă Lāvīnĭă Teūcrīs? *V. Voy.* Conjugium. || — mē. *Se transporter, aller.* Ād rēgēm rēctā mē dūcăm. *Pl.* (*Amph.* IV, 3, 8. *Id. Aul.* IV, 8, 8). *Voy.* Eo. || — rătĭōnēs, *ou absolt. Compter, supputer.* Ăgĕ nūnc, sūmmām sūmptūs dūcĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 130). *Voy.* Numero. || — sōmnŭm, sōmnōs. *Dormir.* Pŏtēs hōc sūb cāsū dūcĕrĕ sōmnōs? *V. Voy.* Dormio. *Qqfois, Procurer du sommeil.* Quā sōmnōs dūcĭt ēt ārcēt, Vīrgă sĭt. *O.* (Adde *Tib.* I, 2, 79). SYN. Dō, āffĕrŏ, cōncĭlĭŏ. || — ălăpăm. *Donner un soufflet.* Ălăpām sĭbĭ dūxĭt grăvĕm. *Ph.* || — vūltŭm, vūltŭs. *Prendre un visage refrogné.* Quī dūcĭs vūltūs, ēt nōn lēgĭs īstă lĭbēntĕr. *M.* (I, 41). SYN. Āddūcŏ, cōntrăhŏ. *Voy.* Supercilium. || — fīlă, pēnsă. *Filer.* Nēc fīlă sĕquēntĭă dūcūnt. *O.* Dūcĕrĕ pēnsă mănū. *J.* (12, 65). Dūcĕrĕ lānās. *O. Voy.* Neo. || — aūrās, ŏdōrĕm, etc. *Respirer, flairer.* Nēc hăbĕt, quās dūcăt, spīrĭtŭs aūrās. *O.* Īllīc plūrĭmă nārĭbŭs Dūcĭs tūră. *H.* SYN. Haūrĭŏ. || — pōcŭlă. *Boire.* Hīc īnnŏcēntĭs pōcŭlă lēsbĭī Dūcēs sŭb ūmbrā. *H. Voy.* Bibo. || — ūbĕră. *Teter.* Ūbĕră dūcūnt. *O. Voy.* Uber (*n.*). || — cĭcātrīcĕm. *Se cicatriser.* Fātă cĭcātrīcēm dūcĕrĕ nōstră sĭnĕ. *O.* || — īlĭă. *Être haletant.* Ēt īlĭă dūcăt. *H. Voy.* Anhelus. || — cārmĭnă, vērsūs. *Faire des vers.* Cārmĕn mīrābĭtŭr ūllŭm Dū-

ĕrĕ mē. *O.* Pōssūm nōn ūllōs dūcĕrĕ vērsūs. *Id.* *oy.* Carmen. || — rīmăm. *Se fendre.* Rīmā quăm ūxĕrăt ōlĭm. *O. Voy.* Fatisco. || — rŭīnăm. *St.* *omber en ruines.* || — trĭūmphōs. *Triompher.* Dūĕrĕ trĭūmphōs. *V. Voy.* Triumpho. || — ōblīvĭă. *ublier.* Dūcĕrĕ sōllĭcĭtæ jūcūnda ōblīvĭă vītæ. *H.* *dde V. Fl.* IV, 536). *Voy.* Obliviscor. || — bĕllŭm. *aire longtemps la guerre.* Hī bĕllum āssĭdŭē dūcūnt ūm gēntĕ Lătīnā. *V.* SYN. Gĕrō.

? Dūctābĭlĭtās, ātĭs, *f.* (Sed pro *ductabilitate*, leendum ex *Attio* apud *Non.* 2, 626, *ducti vilitate.*)

Dūctĭlĭs, ĕ. *Qu'on tire en filets, en parl. de l'eau, 'un métal.* Rĭgŭæ dūctĭlĕ flūmĕn ăquæ. *M.* (XII, 31,). Vēstĭs dūctĭlĭbŭs cōnclūdēns fīlă tălēntĭs. *Alcim.* VI, 37).

Dūctĭm, *adv. En tirant ; sans respirer, quand on oit.* Īnvĕrgĕre īn mē lĭquōrēs tŭōs Sĭnĕ dūctĭm. *Pl.* *urc.* I, 2, 12. Cf. *Prisc.* 1013).

† Dūctĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Ducto. Vēnālēs īllĭc ūctĭtāvĭt. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 26).

Dūctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Duco. *Conduire, mener.* stūm, pŭĕr, cĭrcūmdūcĕ... Nam ĕgŏmĕt dūctārēm, ĭsĭ, etc. *Pl.* (*Most.* III, 2, 157. Adde *Ter. And.* IV, , 34). || *Attirer, séduire, tromper.* Quī me, ūt lŭītum ēst, dūctāvĭt dŏlĭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 109. *Ib.* , 1, 97). Sĕd me Ăpŏllō... dūctăt Dēlphĭcŭs. *Enn.* p. *Non.* 2, 224). || Dūctārī, *p. Temporiser.* (*Plaut.* p. *Fest.* in v. *Navus.*) || † *Passer (le temps).* Dūctārĕ ĭēs sĭnĕ cædĕ sĭnēbăt. *Victor* (*Gen.* II, 277).

Dūctŏr, ōrĭs, *m. Guide, chef.* Īpsĭs præcĭpŭōs dūcōrĭbŭs āddĭt hŏnōrēs. *V. Voy.* Dux. || — nāvĭs. *Pite.* Rhŏdĭæ dūctōr pūlchĕrrĭmĕ clāssĭs. *O.* Lўcĭæ ūctōrēm clāssĭs Ŏrōntĕm. *V. Voy.* Gubernator. || *Au g. Roi, souverain.* Dūctŏr ăquārŭm Tībrĭs. *St.*

Dūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Duco. *Conduit, tiré.* ūctŭs ăb ārmēntō taŭrŭs dētrēctăt ărātrŭm. *O.* Stăt ūctĭs sōrtĭbŭs ūrnă. *V.* Dūctŭs ănhēlĭtŭs ægrē. *O.* ūctă pĕr ōtĭă vītă. *Id.* Māgnănĭmĭs mōs dūctŭs ăvĭs. *Fl.* || *Issu.* Clādĕ dŏmūs ăb Ăgēnŏrĕ dūctæ. *O.* *Trompé.* Hīc īlle ēst sĕnĕx dūctŭs. *Pl.* (*Capt.* IV, , 7).

Dūctŭs, ūs, *m. Action de conduire, conduite.* Ūt ēssĕrĭt rĕmpūblĭcăm dūctu, īmpĕrĭo, aūspĭcĭō sŭō. *l.* (*Amph.* I, 1, 41). SYN. Īmpĕrĭŭm, aūspĭcĭŭm. || *ction d'emmener.* Ēst dūctū căptā pŭēllă mĕō. *O.* *Action d'étendre en longueur, de construire ; construction.* Īn trēs æquālēs dīscūrrĭt līnĕă dūctŭs. *Ianil.* (II, 274). Pōrtĭcŭs æquālī quămvĭs ēst dēĭquĕ dūctū. *Lr.* (IV, 427). Sĕd fīrmă gĕrēndĭs Mōĭbŭs īnsŏlĭtō cōntēxūnt rōbŏră dūctū. *L.* (IV, 418). || *Ianière de découper, de dépecer, de tailler.* Ārtĭfĭŭm vĕtĕrŭm cōgnōscĕrĕ dūctŭs. *St.* (*Silv.* IV, 6, 3, de sculptoribus. *Sen. Epist.* 47 : « Alius preiosas aves scindit, certis *ductibus* circumferens eruitam manum. ») || *Longue ligne, longue étendue.* ēllĕră tŏt spīrĭs cīrcūm, tŏt dūctĭbŭs īmplĕt (draco). *Fl.*

Dūdŭm, *et* Jām dūdŭm *ou* Jāmdūdŭm, *adv. Il a quelque temps.* Īpsa ĕgŏmĕt Bĕrŏēn dūdūm dĭrēssă rĕlĭquī. *V.* Ēt mē, quēm dūdŭm nōn ūlla īnctā mŏvēbānt Tēlā. Ēt pătĕr Ænēās jāmdūdum rūmpĕrĕ nūbĕm Ārdēbānt. *Id.* SYN. Nūpĕr, āntĕ, ĭūs. || *Ordint. Il y a longtemps.* Jāmdūdūm grăm ēst, quŏd ĕpīstŏlă nōstră rĕcēptă Spēm făcĭt. *O.* mdūdum aūscūlto, ēt cŭpĭēns tĭbĭ dīcĕrĕ Dāvŭs ūcă, rĕfōrmīdō. *H.* SYN. Prīdĕm, ōlĭm, quōndăm, mprīdĕm *ou* jām prīdĕm, jām dĭū. PPH. Ēx lōngō. ōngō jăm tēmpŏrĕ. Lōngō pōst tēmpŏrĕ. Iām lōnm tēmpŭs. || *En parlant de l'avenir : Bientôt, ausōt* (Cf. *Prisc.* 1018.) Jāmdūdūm sūmĭtĕ pœnās. Ūtĕrĕ jāmdūdŭm gĕnĕrēsō sānguĭnĕ, dīxĭt, Nūllă mŏra ēst. *O.* (*Met.* XIII, 457). Ingēntī jāmdūdūm dē grĕgĕ dūcī Jūssĭt. *Id.* (*A. Am.* I, 317. *Ib.* II, 457). Jāmdūdum æthĕrĭās ĕădēm rĕdĭtūră sŭb aūrās. *St.* (*Th.* VI, 856). SYN. Ŏcĭŭs, quāmprīmŭm, mōx, brĕvī. *Voy.* Brevi. || Quām dūdūm ! *Qu'il y a longtemps!* Quām dūdum hīc ădsto, ēt pūltō. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 38. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 30).

Dŭēllă, æ, *f. Le tiers de l'once.* Sēxtŭlă quūm dūpla ēst, vĕtĕrēs dīxĕrĕ dŭēllăm. *Rh. Fan.* (*Pond.* 23).

† Dŭēllātŏr *et* Duēllātŏr, ōrĭs, *m. Comme* Bellator. Dŏmī bēllīquĕ duēllātōrēs ŏptŭmī. *Pl.* (*Capt. prol.* 68. Alii leg. *duellique*).

† Dŭēllĭcŭs *ou* Duēllĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Bellicus. Lānĭgĕræ pĕcŭdēs, ēt ĕquōrūm duēllĭcă prōlēs. *Lr.* (II, 660). Mĕmŏrānt ăpŭd rēgēs ārmĭs, ārtĕ duēllĭcā. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 14).

Dŭēllŭm, ī, *n. Comme* Bellum. *Guerre.* Græcĭă bārbărĭæ lēntō cōllīsă dŭēllō. *H.* Pācĕm dŭēllō mīscŭĭt. *Id.* Hāc săcrātă dĭē Tūscō Bĕllōnă dŭēllō Dīcĭtŭr. *O.* Dŭēllo ēxstīnctō māxŭmo, ātque īntērnĭcātīs hŏstĭbŭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 34). Hōs pēstĭs nĕcŭĭt, pārs ŏccĭdĭt īllă dŭēllĭs. *Enn.* (apud *Prisc.* p. 861). *Voy.* Bellum. || *Combat.* Lēntō Sāmnītēs ăd lūmĭnă prīmă dŭēllō. *H.* Īn frōntĕ dŭēllī. *Juvc.* (II, 628). *Voy.* Pugna.

Dŭīlĭŭs *ou* Dŭīllĭŭs, ĭī, *m. C. Duillius, consul romain, qui vainquit le premier les Carthaginois sur mer.* Ēxŭvĭās Mārtī dōnūmquĕ Dŭīllĭŭs āltō Āntĕ ōmnēs, mērsā Pœnōrūm clāssĕ, dĭcābăt. *Sil.*

† Dŭĭm, īs, ĭt, *arch. pour* Dem, des, det. Āt tĭbĭ dī dīgnūm făctīs ēxĭtĭŭm dŭĭnt ! *Ter.* (*And.* IV, 1, 42). Nām quŏd ĕdĭt, tām dŭĭm quām pērdŭĭm. *Pl.* (*Aul.* IV, 6, 6. *Id. Merc.* II, 3, 67. Cf. *Char.* 79)

Dŭītæ, ārŭm, *m. pl. Eccl. Schismatiques de la secte de Marcion.* Dŏcēt Dŭītās dīscrĕpāre ā spīrĭtū. *Prud.* (*Ham. præf.* 37).

Dūlcăcĭdŭs, ă, ŭm. *Doux et acide.* Crūdāvĕ dūlcăcĭdō mīscēbĭs rāpă lĭquōrī. *Sam.* (vs. 151). Dūlcăcĭdĭs spārsūm sūccĭs. *Id.* (vs. 607. *Id.* 733).

Dūlcămārŭs, ă, ŭm. *Doux et amer.* Gūstū dăt dūlcămārŭm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 72. *Id. Ps.* I, 1, 61).

† Dūlcātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui rend doux.* Dūlcātŏr fōntĭs ămārī. *P. Nol.* (23, 238).

† Dūlcātŭs, ă, ŭm, *part. p. Rendu doux.* Flūmĭnă mēllĕ Dūlcātĭs cūnctātă vădĭs. *Sid.* (2, 104).

Dūlcĕ, *n. pris adv. Avec douceur.* Dūlcĕ rīdēntēm Lălăgēn ămābō, Dūlcĕ lŏquēntēm. *H.* Prīmō mūrmŭrĕ dūlcĕ văgīēntēm. *St.* Dūlcĕ rŭbēns. *Id.* Ēt vŏlŭcrēs nūllā dūlcĭŭs ārtĕ cănūnt. *Pp.* (I, 2, 9). SYN. Dūlcĭtĕr, suāvĕ, suāvĭtĕr.

Dūlcēdō, ĭnĭs, *f. Douceur.* Nēscĭō quā prætĕr sŏlĭtūm dūlcēdĭnĕ lætī. *V.* Nēscĭō quā nātālĕ sŏlūm dūlcēdĭnĕ căptōs Dūcĭt. *O.* Mĭsĕrīsquĕ lūcĭs tāntă dūlcēdo ēst mălæ. *Sen.* (*Ag.* 496). SYN. Dēlĭcĭæ, vŏlŭptās, gaūdĭŭm. *Voy.* Voluptas. || † *Au plur.* Hīnnĭēntĭŭm dūlcēdĭnēs. *Lœv.* (ap. *Apul. Apolog.* t. II, p. 36 Bip.).

† Dūlcĕō, ēs, ērĕ, *n. Devenir doux.* Ūndă mīssō Dūlcŭĭt līgnō. *P. Nol.* (17, 23). Hūmŏr dūlcĕt, ŭbĭ pĕr tērrās crēbrĭŭs īdēm Pērcŏlātŭr. *Lr.* (II, 473. Aliter legitur *dulcis*). *Voy. le suiv.*

Dūlcēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir doux.* Pălūstrĭbŭs quā mărĭă dūlcēscūnt ăquĭs. *Sen.* (*Med.* 213). || *Au fig. S'adoucir.* Īnfrāctĭs cœpīssĕ mălīs dūlcēscĕrĕ pœnās. *P. Nol.* (27, 152).

Dūlcĭă, *n. pl. Voy.* Dulcis.

Dūlcĭcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Dulcis. *Mollet.* Dūlcĭcŭlŭ' cāsĕŭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 177. Cf. *Cic.* apud *Prisc.* 612).

† Dūlcĭfĕr, ă, ŭm. *Doux.* Dūlcĭfĕræ fīcī lāctān-

tēs ūbĕrĕ tōtō. *Enn.* (apud *Charis.* 103). Cānthărŭm dūlcĭfĕrŭm Prōpīnārĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 18).

Dūlcĭflŭŭs, ă, ŭm. *Dont les flots sont doux.* Pārs dătă dūlcĭflŭīs ūndāntĭs fōntĭbŭs āgrī. *Dracont.* (I, 164). Hōspēs dūlcĭflŭā dūm rĕcrĕātŭr ăquā. (*Anthol.* I, p. 486.)

Dūlcĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Dont la parole est douce.* Mōllĭt dūlcĭlŏquā cănōrŭs ārtĕ. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 21). Dūlcĭlŏquōs călămōs Eūtĕrpē flātĭbŭs ūrgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 20, 4). Cēdēnt vīctă tŭō dūlcĭlŏquō călămō. *Apul.* (*Apolog.* t. II, p. 12 Bip.).

† Dūlcĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Dont les chants sont doux.* Mȳstĭcă dūlcĭmŏdīs vīrtūtūm cārmĭnă psālmīs. *Prud. Psych.* 666).

† Dūlcĭnērvĭs, ĕ. (*Arc*) *dont la corde cause une douce blessure.* Ārcūsquĕ dūlcĭnērvēs Lĭgāns. *Capel.* (IX, p. 310).

† Dūlcĭōrĕlŏquŭs. *Au doux langage : épithète donnée à Nestor par Lævius.* (*Gell.* 19, 7. *Homer.* ἡδυεπής.)

Dūlcĭs, ĕ. *Doux, qui n'est pas amer.* Īntŭs ăquæ dūlcēs. *V.* Dūlcĭŏr īllō Mēllĕ quŏd īn cērīs Āttĭcă pōnĭt ăpĭs. *O.* SYN. Suāvĭs, mītĭs. || *Au fig. Agréable, cher.* Dūlcēm nīdĭs īmmītĭbŭs ēscăm. *V.* Dūlcēs ānte ōmnĭă Mūsæ. *Id.* Dūlcĕ pătrĭs nōmĕn. *Cl.* Fōrtūnăquĕ dūlcī Ēbrĭă. *H.* Dūlcĕ dĕcūs mĕŭm. Quĭd ăgĭs, dūlcĭssĭmĕ rērŭm? *Id.* SYN. Grātŭs, jūcūndŭs, dīlēctŭs, cārŭs, ămīcŭs. || Dūlcĕ, *pris adv. Voy. ce mot.* || *Pris subst. Chose douce; en partic. Friandise.* Căvēsquĕ nē sīt trīstĭs ēt dūlcī cărēns Ămāră cōncīnnātĭō. *Aus.* (*Epist.* 15, 3). Dūlcĕ dĕdĭt, tōstā quŏd cōxĕrăt āntĕ pŏlēntā. *O.* (*Met.* V, 450. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 50). || *Au plur. Douceurs de la vie, plaisirs.* Cārpāmŭs dūlcĭă. *Pers.* (5, 151). Sīnt hæc tĭbĭ fērcŭlă tāndĕm Trīstĭă, prætĕrĭtī nĭmĭīs prō dūlcĭbŭs ævī. *Prud.* (*Psych.* 430. Alii leg. *luxibus*, minus bene). Nēc mĕmĭnīssĕ vŏlēt trānsāctæ dūlcĭă vītæ. *Maximian.* (2, 7). SYN. Gaūdĭă.

Dūlcĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Dont le son est agréable.* Dūlcĭsŏnūm quătĭtūr fĭdĭbūs dūm pēctĭnĕ mūrmŭr. *Sid.* (6, 5). Dūlcĭsŏnō Pānum ōblēctāns mŏdŭlāmĭnĕ sīlvās. *Optat.* (*Syr.* 4. Adde *T. Maur. Met.* 1077).

† Dūlcĭtās, ātĭs, *f. Douceur.* Ănĭmæ dūlcĭtās. *Att.* (apud *Non.* 2, 215. Et *Cœcil.* ibid.).

Dūlcĭtĕr. *Avec douceur.* Cūnctă... quæ ămāstī dūlcĭtĕr. *Eugen.* (ed. *Sirm.* p. 13). || *Heureusement.* Pĕr ānnōs Quōs vīta ēxēgī dūlcĭtĕr īpsĕ mĕā. (*Anth.* II, p. 107.)

† Dūlcŏr, ōrĭs, *m. Douceur.* Sīccæ rūpĭs ăquam ēt dūlcōrēm fōntĭs ămārī. *Prosp.* (*Provid. D.* 315).

† Dūlĭcē, *adv.* (δουλικῶς). *En esclave.* Dūlĭce ēt cōmœdĭcē. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 58).

Dūlĭchĭŭm, ĭī, *n.* (Δουλίχιον). *Dulichium, île de la mer Ionienne, qui faisait partie des États d'Ulysse.* Nēc mĭhĭ Dūlĭchĭūm dŏmŭs ēst. *O.*

Dūlĭchĭŭs, ă, ŭm (Δουλίχιος). *De Dulichium, d'Ulysse.* Dūlĭchĭās vēxāssĕ rătēs. *V.* Dūlĭchĭæ trāxērĕ mănūs. *O.* Sīc ā Dūlĭchĭō jŭvĕne ēst ēlūsă Călȳpsō. *Pp.* (II, 21, 13).

1. Dūm, *conj. Quand, pendant que.* Dūm fōrtūnă fŭĭt. *V.* Prĭămī dūm rēgnă mănēbānt. *Id.* SYN. Quŭm, dōnĕc, quāndō. || *Jusqu'à ce que.* Dēlĭtŭī, dūm vēlă dărēnt. *V.* Vīx sæcŭlă lōngă dĕcōrūm Sīc mĕrŭīssĕ vĭrīs... Ēt vītām, dūm Sūllă rĕdīt. *L.* SYN. Dōnĕc. *Voy. ce mot.* || *Pourvu que.* Hæc dīră mĕō dūm vūlnĕrĕ pēstĭs Pūlsă cădăt. *V.* SYN. Dūmmŏdŏ, mŏdŏ, sī. || Dūm nē. *Pourvu que ne pas.* Quō lŭbĕăt, nūbām, dūm dōs nē fīăt cŏmĕs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 17). || Nēdŭm, Nēcdŭm, Quĭdŭm, etc. *Voy. ces mots.* || 2. Dŭm, *mis après certains impératifs, ajoute de la force au commandement :* Abidum, Adesdum, Manedum, Cedodum, Tacedum, etc. *Voy. ces mots.* (*Gloss. Placidi* : « *Dum* adverbium hortantis est. »)

Dūmētŭm, ī, *n. Lieu rempli de buissons.* Tēr cēntūm nĭvĕī tōndēnt dūmētă jŭvēncī. *V.* Ēt hōrrĭdă Dūmētă Sīlvānī. *H.* SYN. Spīnētŭm, rŭbētŭm. PPH. Dūmōsă lŏcă. Lŏcŭs, cāmpŭs, sāltŭs, mōns dūmōsŭs; spīnīs āspĕr *ou* hōrrēns. PHR. Hīrtăquĕ dūmīs Sāxă. *St.* Spīnōsī rōscĭdă tērgă jŭgī. *Pp.* Tētră tŭūm spīnīs ōbdūcāt tērră sĕpūlchrŭm. *Id.* Sāxă rĭgēntĭă, Ēt dūmētă jŭgīs hōrrĭdă tōrrĭdīs. *Sen.*

Dūmī, ōrŭm, *m. pl. Buissons, hallier.* Sīlvă fŭĭt lātē dūmīs ātque īlĭcĕ nīgră Hōrrĭdă. *V.* Ēt ămāntēs ārdŭă dūmōs. *Id.* Hōrrĭdă quōd dūmīs mūltōsque ĭnărātă pĕr ānnōs Hēspĕrĭa ēst. *L.* SYN. Dūmētă. EP. Sīlvēstrēs, hōrrēntēs, dēnsī, stērĭlēs. || *Rare au sing.* Sŏlĭdōquĕ rĕvēllĕrĕ dūmō Ānnōsām pīnŭm. *O.*

Dūmĭcŏlă, æ, *m. f. Qui habite des lieux sauvages.* Caūcăsĕās ārcēs ēt dūmĭcŏlās Ărĭēnōs. *Avien.* (*Descr. Terr.* 895).

Dūmmŏdŏ, *conj. Pourvu que.* Dūmmŏdŏ pūgnāndō sŭpĕrēm, tū vīncĕ lŏquēndō. *O.* Dūmmŏdŏ cār Cōnspĭcĕr ōră vĭrī. *Aus.* (*Epist.* 5, 25). Dūm sŭă sī mŏdŏ tūtă sălūs. *V. Fl.* SYN. Dŭm, mŏdŏ, ŭt, sī. *Voy.* Dum. || Dūmmŏdŏ nē. *Pourvu que ne pas.* Dūmmŏdŏ nē tōtūm cōrrūmpās lūmĭnĭs ōrbēm. *Lr.* (III, 411). || Dūm mŏdō, *arch.* Dūm mŏdō mōrātē rēctē vĕnĭăt, dōtāta ēst sătĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 62).

Dūmnīssŭs, ī, *f.* (?) *Ville dans le pays de Trèves.* Ārēntēm sĭtĭēntĭbŭs ūndĭquĕ tērrīs Dūmnīssŭm. *Aus.* (*Mos.* 6).

Dūmnŏtĭnŭm *ou* Dūmnŏtŏnŭm, ī, *n. Ville d'Aquitaine.* Dūmnŏtĭnī tālēs sŏlĭta ēst ōstēndĕrĕ gāzās. *Aus.* (*Epist.* 4, 54. Et sic *ibid.* 5, 15. *Dumnotinus* scribit *Scal.*).

Dūmōsŭs, ă, ŭm. *Plein de buissons.* Dūmōsă pēndērĕ prŏcŭl dē rūpĕ vĭdēbō. *V.* Pēr sīlvās dūmōsăquĕ sāxă văgātŭr. *O.* PPH. Spīnīs, dūmīs, sēntĭbŭs, vēprĭbŭs āspĕr, hōrrēns, hōrrĭdŭs, hīrtŭs, plēnŭs, dēnsŭs.

Dūmtāxăt *ou* Dūntāxăt, *adv. Seulement.* Dēnĭquĕ sĭt quōdvĭs sīmplēx dūmtāxăt ĕt ūnŭm. *H.* Quĭd, sī dūmtāxăt Rōmæ mĭhĭ cōgnĭtŭs ēssēs. *O.* SYN. Tāntŭm, sōlŭm, tāntūmmŏdŏ.

Dūmŭs, ī, *m. Voy.* Dumi.

Dŭŏ, æ, ŏ; *gén.* dŭōrŭm, ārŭm; *dat.* dŭōbŭs, ābŭs; *acc.* dŭōs *ou* dŭŏ, dŭās, dŭŏ (δύο, *poét.* δύω). *Deux.* Prætĕrĕā dŭŏ, nēc tūtā mĭhĭ vāllĕ rĕpērtī, Căprĕōlī. *V.* Fūdĭt hŭmī, dŭŏ lāctĕ nŏvō, dŭŏ sānguĭnĕ săcrō (carchesia). *Id.* Ūnă cĕlēbrāta ēst pēr dŭŏ lībă dĭēs. *O.* Dŭŏ sī dīscōrdĭă vēxăt ĭnērtēs. *H.* Prætĕrĕā dŭŏ sī tālēs Īdæā tŭlīssĕt Tērrā vĭrōs. *V.* (Cf. *Charis.* 100, qui citat *Terentium.*) Aūfērăt hōră dŭōs ĕādēm. *O.* Pērquĕ dŭās īn mōrēm fūlmĭnĭs Ārctōs. *V.* Spēs ēst āccēnsă dŭōbŭs. Ūnă dŏlō dīvūm sī fēmĭnă vīctă dŭōrum ēst. Ēccĕ dŭās tĭbĭ, Dāphnĭ, dŭās āltārĭă Phœbō. *Id.* (*E.* 5, 66. Sic recte boni codices; quod diserte interpretatur *Servius* : « Et duas Apollini, quæ sint *altaria.* » Perperam igitur alii, *duoque altaria*). SYN. Bīnī, gĕmĭnŭs *ou* gĕmĭnī, dŭplēx, *qqf.* āmbŏ. || † Dŭō (δύω), *très-rare et fautif.* Eūrōpāmque Ăsĭāmquĕ, dŭō vēl māxĭmă tērræ Mēmbră. *Aus.* (*Epist.* 19, 13). || † Dŭŭm, *arch., sync. pour* Duorum. Sālvi ēt fōrtūnāti dŭō dŭūm nōstrūm pătrēs. *Næv.* (apud *Charis.* 101). Mŭlĭĕr ūnă dŭūm vĭrūm. *Att.* (apud. *Cic. Or.* 46). Dīvĭdĭt ōssă dŭūm Tībrĭs. *Prud.* (*Peri.* 12, 29. Adde *Juvc.* III, 433). || † Duō, *souv. monos. dans les Comiques.* Quīsquam hŏmō mōrtālĭs pōsthāc duārūm rērūm crēdŭĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 52. *Id. Cas.* V, 4, 32; *Merc.* I, 1, 1; *Rud.* III, 5, 44; *Anthol.* II, p. 225). *Voy. les suiv.*

Dŭŏdĕcĭēs *ou* Duŏdĕcĭēs, *adv.* *Douze fois.* Duŏdĕ-ĭēs ūndīs īrrĭgăt ŏmnĕ nĕmŭs. *Lact.* (*Phœn.* 28).

Dŭŏdĕcĭm, *indécl.* *Douze.* SYN. Dŭŏdēnī, æ, ă. PPH. īs sēx, bīs sēnī. PHR. Nĭŏbē bīs sēx ād būstă sŭpĕr-ă. *Pp.* Pŭĕrī bīs sēnī quēmquĕ sĕcūtī. *V*

Dŭŏdĕcĭmŭs *ou* Duŏdĕcĭmŭs, ă, ŭm. *Douzième.* uŏdĕcĭmō Tūrnūs dīvīnīs ōccĭdĭt ārmīs. (*Argum. Eneid.* in *Anthol.* I, 377.) PHR. Āltĕr ăb ūndĕcĭmō ĭm mē jām cēpĕrăt ānnŭs. *V.*

Dŭŏdēnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui contient 12 unités.* Quām ŭŏdēnārĭūs cīrcūmtŭlĭt ōrdŏ fĭgūrām. *Arator* (I, 16. Forte dŭŏdēnārĭūs apud talem poetam).

Dŭŏdēnī, æ, ă. *Au nombre de douze.* Ōrbĕm Pēr ŭŏdēnă rĕgĭt mūndī sōl aūrĕŭs āstră. *V.* Quūm sōl ŭŏdēnă pĕrĕgĭt Sīgnă. *O.* SYN. Bīs sēnī.

Dŭŏdētrīgĭntă, *indécl.* *Vingt-huit.* Ūnŭs ĕrĭt tān-ĭm dŭŏdētrīgīntă dĭērŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 11, 7).

Dŭŏdēvīgīntī *ou* Duŏdēvīgīntī, *indécl.* *Dix-huit.* ē prædōnĕ Sĭcŭlō. Quāntī? Dŭŏdēvīgīntī mĭnīs. *Pl. Pœn.* IV, 2, 75). Duŏdēvīgīntī fūnctŭs ŏlўmpĭădăs. *us.* (*Parental.* 24, 16). PHR. Bīsquĕ nŏvēm, Nĕ-ĕĕĕ, dăbĭs. *Manil.* Mārtĭă tēr sēnōs prōlēs ădŏlē-ĕrăt ānnōs. *O.*

Dŭplăvĭlēnsĭs, ĕ. *D'une ville d'Italie* (Duplavilis). ĕr Cĕnĕtām grădĭēns ĕt ămīcōs Dūplăvĭlēnsēs. *Fort. V. S. M.* IV, 668. Alii *Duplavenenses*).

Dŭplēx *et* Dūplēx, ĭcĭs. *Double.* Dŭplĭcēm gēmmīs ūrōquĕ cŏrōnām. *V.* SYN. Gĕmĭnŭs. || *Deux.* Īngĕ-ĭt, ēt dŭplĭcēs tēndēns ād sīdĕră pālmās. *V.* Sīm-ēx quæ ēx ārgūmēntō făcta ēst dūplĭcī. *Ter.* (*Heaut. rol.* 6). SYN. Gĕmĭnī, dŭŏ, *qqf.* āmbŏ. || *Plié en eux.* Ēt mănŭs, ēt dŭplĭcēs mănĭbŭs cĕcĭdērĕ tă-ellæ. *O.* Sēmĭnĕcēs dŭplĭcēsque īntēr sŭă tēlă. *V. Fl.* YN. Dŭplĭcātŭs. || *Double,* (*manteau*) *mis en double.* ēm dŭplĭcī pānnō pătĭēntĭă vēlăt. *H.* Dŭplĭcī tŏga vŏlūtūm. *Bibac.* (apud *Charis.* 102). SYN. Crāssŭs. — fīcŭs. *Espèce de figue fendue de manière à en rmer deux.* Ēt nūx ōrnābăt mēnsās cūm dŭplĭcĕ cū. *H.* (*Sat.* 2, 121. *Schol. Cruq.* vertit *bifida*). *Au fig. Double, artificieux* (διπλοῦς). Nēc cŭrsūs ŭplĭcĭs pēr măre Ŭlўssĕī. *H.* Līnguă dŭplēx. *Alcim.* I, 436). SYN. Mēndāx, făllāx, dŏlōsŭs.

† Dŭplĭcāns, tĭs, *n.* *Même sens que* Duplicatus. istŏr dŭplĭcāntĭbŭs ŭmbrīs Vādĭt. (*Culex,* 203.)

Dŭplĭcātŭs, ă, ŭm. *Doublé; plié en deux.* Ōmnĕ tĕt cœlŭm, dŭplĭcātăquĕ nŏctĭs ĭmāgo ēst. *O.* Dŭ-ĭcātō pŏplĭtĕ Tūrnŭs Cōncĭdĭt. *V.* Tū cōnāmĭnĕ dŭ-ĭcātŭs īpsō. *Sid.* (23, 370).

Dŭplĭcĭtĕr. *Doublement.* Dŭplĭcĭtĕr nām vīs vēntī ntrūdĭt, ĕt īpsă. *Lr.* (VI, 510). Pārtēs hērōī dŭplĭ-ĭtĕr rĕcĭpĭt. *T. Maur.* (*Met.* 144. Adde *Pl. Mil.* II, 24). SYN. Bĭs, dŭplō.

Dŭplĭcŏ, ās, ārĕ. *Doubler, rendre double, redou-er; augmenter.* Quādrāntēm dŭplĭcā dē sĕnĭōrĕ dō. *M.* (IX, 94, 2). Ēt sōl crēscēntēs dēcēdēns dŭ-ĭcăt ŭmbrās. *V.* Mōbĭlĭtās dŭplĭcātŭr, ĕt īmpĕtŭs ĕ grăvēscĭt. *Lr.* (VI, 337). SYN. Cōndŭplĭcŏ, gĕ-ĭnŏ, aūgĕŏ. || *Plier en deux.* Dŭplĭcătquĕ vĭrŭm ānsfīxă dŏlōrĕ (hasta). *V.* Nūnc pūgnāntĕ gĕnū ēssĭs dŭplĭcāntŭr băbēnīs. *St.* SYN. Cūrvŏ, īn-rvŏ, flēctŏ.

Dŭplō, *adv.* *Au double, doublement.* Dūplo ĭdĕō rĕō. *Val. Ædit.* (apud *Gell.* 19, 9).

Dŭplŭm, ī, *n.* *Le double.* Hūc ădde æstīvōs : hōc ĭhī pænĕ dŭplum ēst. *Aus.* (*Epist.* 5, 6). Dŭplŭm ō fūrtō mĭhī ŏpŭs ēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 14).

Dŭplŭs *et* Dūplŭs, ă, ŭm. *Double.* Ēmīssŭs vĭrtūtĕ ī sŭb ĭmāgĭnĕ dŭplā. *Prud.* (*Ham.* 731). Quīn mĭ-n măgĭs īnvĕnĭās, ŭt tēmpŏrĕ dŭplō. *T. Maur. yll.* 789). Ībĭ scrŏbĕs ĕcfŏdĭtō dŭplōs sēxāgēnōs īn ēs. *Pl.* (*Amph.* apud *Prisc.* 751). Ārcŭs, grўpăs ăgām, dŭplæquĕ frōndĭs Hīnc băccās quătĭăm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 10). *Voy.* Duplex.

Dŭpōndĭŭm, *n.*, *et* Dŭpōndĭŭs, ĭī, *m.* *Poids de deux livres ; monnaie valant deux as.* Văsă nōn sōllă dŭpōndī. *Lucil.* (ap. *Fest.* v. *Sollo*).

Dūrābĭlĭs, ĕ. *Durable.* Quŏd cărĕt āltērnā rĕquĭē, dūrābĭlĕ nōn ēst. *O.* SYN. Dĭūtūrnŭs, stăbĭlĭs, fīr-mŭs, mānsūrŭs. *Voy.* Firmus.

† Dūrāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Endurcissement.* Ēt vīs mā-gnā gĕlī, māgnūm dūrāmĕn ăquārŭm. *Lr.* (VI, 530).

Dŭrănĭŭs, ĭī, *m.* *Rivière de France, auj. la Dordogne.* Cōncēdēs gĕlĭdō Dŭrănī dē mōntĕ vŏlūtŭs Āmnĭs. *Aus.* (*Mosel.* 464). Quī sĭmĭlī fēstīnŭs ĭn æquŏră lāpsū Ēxĭs cūrvātā, Dŭrănī mūscōsĕ, să-bŭrrā. *Sid.* (22, 102).

† Dūrătĕŭs, ă, ŭm (δουράτεος). *De bois.* Nēc clăm dūrătĕŭs Trōjānīs Pērgămă pārtū Īnflāmmāssĕt ĕquŭs. *Lr.* (I, 476). || Dūrătĕī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple du Pont, qui habitait des baraques de bois.* Phĭlўrēsque, ēt pērnīx Dūrătĕūm gēns. *Avien.* (*Descr. Terr.* 946. *Dionys.* 767 : Οἳ μόσσυνας ἔχουσι Δουρατέους. Qui Μοσσύνοικοι etiam a *Strabone* dicuntur, *Mossyni* a *Plin.* 6, 4, 2. Poeta nomen proprium finxisse videtur ex græca appellatione).

Dūrātŭs, ă, ŭm. *Endurci.* Dūrātăquĕ mūltō Sōlĕ gĕlūquĕ cŭtĭs. *St.* SYN. Dūrŭs, dūrĭŏr. || *Au fig.* Dū-rātā jām mēntĕ mălīs. *L.* Fātāle ēxĭtĭūm cōrdĕ dū-rātō fĕrām. *Ph. Voy.* Firmus.

Dūrē, *adv.* *Durement, lourdement.* Sī plērăquĕ dūrē Dīcĕrĕ crēdĭt ĕōs. *H.* Dūrĭŭs īncēdĭt · făce ĭnăm-bŭlĕt. *O.* SYN. Āspĕrē *ou* grăvĭtĕr. || *Sévèrement.* Pēc-cāta ōrāntūm dūrē pūnīrĕ vŏlētĭs. *Juvc.* (III, 460). *Voy.* Duriter.

Dūrĕŏ, ēs (*Prisc.* 800 et 837 ; *Serv.* ad *Æ.* I, 91), *inus. au présent ; parf.* Dūrŭī, *n.* *Devenir dur.* Ōră-quĕ dūrŭĕrānt. *O.*

Dūrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Devenir dur.* Ēt sēgnēm pă-tĭērĕ sĭtū dūrēscĕrĕ cāmpŭm. *V.* Līmŭs ŭt hĭc dū-rēscĭt. *Id.* Sēnsī dūrēscĕrĕ cōrpŭs. *O.* SYN. Īndū-rēscŏ, ōbdūrēscŏ, dūrŏr, rĭgĕŏ, rĭgēscŏ, ādstrīngŏr, cōncrēscŏ.

Dūrĭă, æ, *m.* (Δουρίας). *Nom de deux rivières de la Gaule subalpine.* || *Comme* Durius (*Strab.* Δουρείας). *Le Douro.* Căllæcĭă rīsĭt Flōrĭbŭs, ēt rŏsĕīs fōrmōsŭs Dūrĭă rīpīs. *Cl.* (*Laud. Seren.* 71).

Dūrĭtās, ātĭs, *f.* *Comme* Duritia.

Dūrĭtĕr. *Durement ; lourdement.* Dūrĭtĕr ēt dūrō tērrām pĕdĕ pēllĕrĕ mātrĕm. *Lr.* (V, 1400). SYN. Dūrē, grăvĭtĕr. || *Au fig.* *Durement, sévèrement, qqf. Chichement.* Făctum ā vōbīs dūrĭtĕr. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 28). Prīmum hæc pŭdīcē vītām, părce āc dūrĭtĕr Ăgēbăt. *Id.* (*And.* I, 1, 47). Nām quăm dūrĭtĕr Vōs ēdŭcārĭt, āspĕrēquĕ nōn nĕgăt. *Cæcil.* (ap. *Non.* 11, 21. Ibi plura. Cf. *Charis.* 178 ; *Diom.* 401). SYN. Ăcērbē, āspĕrē, rĭgĭdē, sĕvērē.

Dūrĭtĭă, æ, *et* Dūrĭtĭēs, ēī, *f.* *Dureté.* Dūrĭtĭā pēl-līs vălĭdōs cŭtĕ rēppŭlĭt ĭctŭs. *O.* Pōnĕrĕ dūrĭtĭēm cœpērĕ sŭūmquĕ rĭgōrĕm. *Id.* SYN. Rĭgŏr. || *Au fig* Fērrŭm Dūrĭtĭæ cōnfērs, Ālbīnŏvānĕ, mĕæ. *O.* Nē tŭă dūrĭtĭa īlla āntīqua ĕtĭām ădaūctă sĭt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 26). Quĭbŭs ālte ēst īnsĭtă cōrdī Dūrĭtĭēs. *Juvc.* (I, 676). SYN. Rĭgŏr, sævĭtĭă, etc. *Voy.* Sævitia. || *Économie.* Pārsĭmōnia ēt dūrĭtĭă dīscĭplīnæ ālĭīs ĕrăm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 74). *Voy.* Parsimonia.

Dūrĭŭs, ĭī, *m.* (Δούριος). *Fleuve de Lusitanie, auj le Douro.* Hīnc cērtānt, Pāctōlĕ, tĭbī Dūrĭūsquĕ Tă-gŭsquĕ. *Sil.* (I, 234. Primam produci malim). SYN Dūrĭă. || ? *Nom de guerrier.* (*Sil.* 1, 438 ; V, 323 Legitur et *Dyrius, Dirius.*)

Dūrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Durcir, rendre dur* Seū dūrăt măgĭs, ēt vēnās ādstrīngĭt hĭāntēs. *V* Rēc-

tĭŭs Ālbānām fūmō dūrāvĕrĭs ūvām. *H.* Pārtēm lĭquĕfāctā cŏāgŭlā dūrānt. *O.* SYN. Īndūrō, ādstrīngō, cōnstrīngō, prĕmō, *qqf.* sīccō, dēnsĕō. || *Au fig.* Dūrāvītque ănĭmŭm. (*Ad Liv.* 197.) SYN. Fīrmō, cōnfīrmō. || *Act. et n. Endurer, supporter ; s'endurcir.* Dūrāte, ĕt vōsmĕt rēbūs sērvātĕ sĕcūndīs. *V.* Pătĭār quĕmvīs dūrārĕ lăbōrēm. *Id.* Vīx dūrārĕ cărīnæ Pōssūnt īmpĕrĭōsĭŭs Æquŏr. *H.* Hīs, ĕt quæ tăcĕō, dūrāvī sæpĕ fĕrēndīs. *O.* SYN. Fĕrō, pērfĕrō, tŏlĕrō, sūstĭnĕō. || *n. Durer, exister longtemps.* Mūltă vĭrūm vōlvēns dūrāndō sæcŭlă vīncĭt. *V.* Tŏtĭdēm dūrārĕ pĕr ānnōs. *Id.* Nōn dūrātūræ cōnspēctō sōlĕ prŭīnæ. *L.* Quālĭs Trōjā dūrāntĕ mănēbăm. *O.* SYN. Stō, pērstō, mănĕō, pērmănĕō. || *Qqf. avec l'inf.* Ūt vīvĕrĕ dūrēnt. *L.* Mīrāntī dūrārūnt prōdĕrĕ Pœnō. *Sil.* SYN. Sūstĭnĕō.

Au pass. Dūrŏr. *Devenir dur.* Dūrātūr cōrtĭcĕ pēllĭs. *O.* *Voy.* Duresco.

Dūrŭī, *parf. de* Dureo. *Voy. ce mot.*

Dūrŭs, ă, ŭm. *Dur au toucher, difficile à pénétrer.* Quām sī dūră sĭlēx aūt stĕt Mārpēsĭă caūtēs. *V.* Dūrăm.. Stērnĕrĕ sūbtĕr hŭmŭm. *Id.* Dē dūro ēst ūltĭmă fērrō. *O.* SYN. Ēdūrŭs, rĭgĭdŭs, sŏlĭdŭs, īnfrăgĭlĭs, īnvĭctŭs, *qqf.* fērrĕŭs, ădămāntĭnŭs. || *Au fig. Dur, rude (en parl. du froid).* Cōnāntēs dūră cŏērcĕt hĭēms. *O.* Nēc fērrĕ dūrūm frīgŭs, aūt æstūm pătī. (*Catal. Virg.* 5, 3. Sic *Pl. Men.* V, 6, 10.) SYN. Āspĕr, ācĕr, rĭgĭdŭs. || *Dur au goût.* Ēt dūrūm băcchī dŏmĭtūră săpōrĕm. *V.* Fæce ĭgĭtūr vălĭdā dūrī rĕprĭmēntŭr ăcĕtī. *Ser. Sam.* (vs. 351). SYN. Āspĕr, ācĕr, rĭgĭdŭs. || Dūră ālvŭs. *Ventre resserré.* Sī dūră mŏrābĭtŭr ālvŭs. *H.* (Cf. *Mart.* III, 89). || *Au fig. Dur, fatigant, pénible.* Dūrŭs ŭtērquĕ lăbŏr. *V.* Dūrī mūnĕră bēllī. *O.* Cūm dūrīs vēnātĭbŭs ōtĭă mīscĕ. *Id.* Dūră tĭbī pĕrăgēndă rĕī sī caūsă Pĕtīllī. *H.* SYN. Grăvĭs, ŏpĕrōsŭs, dīffĭcĭlĭs, ārdŭŭs. || *Dur, endurci à la peine.* Dūrīs āgrēstĭbŭs ārmă. *V.* Dūrŭs ărātŏr. Dārdănĭdæ dūrī. Scīpĭădās dūrōs bēllō. *Id.* SYN. Lăbōrĭōsŭs, pătĭēns. || *Économe.* Sī fŭĭt Āndrŏmăchē tūnĭcās īndūtă vălēntēs, Quīd mīrūm? dūrī mīlĭtĭs ūxŏr ĕrăt. *O.* *Voy.* Parcus. || *Dur, fâcheux, malheureux, triste, cruel.* Quō dūră vŏcăt fŏrtūnă, sĕquāmŭr. *V.* Dūrī sōlātĭă cāsūs. *Id.* Dūră fŭgæ mălă. *H.* || Dūră *ou* Dūræ rēs, *et absolt.* Dūră, ōrŭm, *n. pl. L'adversité.* Rēs dūra ĕt rēgnī nŏvĭtās mē tālĭă cōgūnt Mōlīrī. *V.* Dūrīs ūrgēns īn rēbŭs ĕgēstās. *Id.* Quōquĕ mŏdō pĕrăgām tēmpŏră dūră, rŏgā. *O.* Ĕgŏ dūră tŭlī. *Id.* Ŭbī læta dūrīs mīxta ĭn ămbĭgŭō jăcēnt. *Sen.* (*OEd.* 208). *Voy.* Infortunium. || *Dur, qui n'est pas poli.* Cūlpābĭt dūrōs (versus). *H.* SYN. Rŭdĭs, īncōmpŏsĭtŭs. || *Pesant.* Ēt dūcūnt pŏsĭtō dūrās crātērĕ chŏrēās. *O.* || *Insensible, qui ne sent pas.* Ō dūră mēssōrum īlĭă! *H.* Ōllī dūră quĭēs ŏcŭlōs ĕt fērrĕŭs ūrgĕt Sōmnŭs. *V.* || *Insensible, cruel, impitoyable.* Vīmquĕ dĕum īnfērnam, ĕt dūrī săcrārĭă Dītĭs. *V.* Rhădămāntŭs hăbĕt dūrīssĭmă rēgnă. *Id.* Nōn dūrīs lăcrĭmās vūltĭbŭs ādspĭcĭānt. *O.* SYN. Āspĕr, rĭgĭdŭs, sævŭs, īmmītĭs. PPH. Mĭsĕrērĕ nēscĭŭs. *Sil.* VERS. Dūrīs gĕnŭĭt tē caūtĭbŭs hōrrēns Caūcăsŭs, Hȳrcānæque ādmōrūnt ūbĕră tĭgrēs. *V.* Quām nēc lōngă dĭēs, pĭĕtās nēc mītĭgăt ūllă. Nūllĭs īllĕ mŏvētūr Flētĭbŭs, aūt vōcēs ūllās trāctābĭlĭs aūdĭt. *V.* Quænām tē gĕnŭĭt sōlā sūb rūpĕ lĕænă? Quŏd mărĕ cōncēptūm spūmāntĭbŭs ēxspŭĭt ūndīs? Quæ Sȳrtĭs, quæ Scȳllă vŏrāx, quæ vāstă Chărȳbdĭs? *Cat.* Dūrĭtĭă fērrum ūt sŭpĕrēs ădămāntăquĕ. *O.* Nīsĭ dūrĭtĭā rōbŏră vīncĭs. Dūrĭŏr ānnōsā quērcū. Nĕque ĕnīm dē tĭgrĭdĕ nātŭs, Nēc rĭgĭdōs sĭlĭcēs sŏlĭdūmve īn pēctŏrĕ fērrŭm, Aūt ădămāntă gĕrīt, nēc lāc bĭbĭī īllĕ lĕænæ. Tūm mē dē tĭgrĭdĕ nātăm, Tūm fērrum ĕt scŏpŭlōs gēstāre īn cōrdĕ fătēbŏr. Quāmquĕ lŭpī, sævæ plūs fĕrĭtātĭs hăbēnt. Ĕt tŭă sūnt sĭlĭcĭs cīrcūm præcōrdĭă vēnæ, Ĕt rĭgĭdūm fērrī sēmĭnă pēctŭs hăbēnt. Tē lăpĭs, ĕt mōntēs, īnnātăquĕ rūpĭbŭs āltĭs Rōbŏră, tē sævæ prōgĕnŭērĕ fĕræ. Dūrō tĭbĭ pēctŏră fērrō Ēssĕ vĕl īnvĭctō claūsa ădămāntĕ pŭtēm. Āspĕrĭŏr trĭbŭlĭs, fētā trŭcŭlēntĭŏr ūrsā, Sūrdĭŏr æquŏrĭbŭs, cālcāto īmmītĭŏr hȳdrō. Lăcrĭmĭs ădămāntă mŏvērēs. Nātŭs ĕs ē scŏpŭlĭs, nūtrītŭs lāctĕ fĕrīnō. Mītĭŭs īnvēnī, quām tē, gĕnŭs ōmnĕ fĕrārŭm. *Id.* Bărbără tē Scȳthĭæ tēllūs, hōrrēndăquĕ Sȳrtĭs, Ēt tē cōncēptām sævă lĕænă tŭlĭt. *Tib.* Nōn tŭă sūnt dūrō præcōrdĭă fērrō Vīnctă, nĕc īn tĕnĕrō stăt tĭbĭ cōrdĕ sĭlēx. Āh! lăpĭs ēst fērrūmquĕ, sŭām quīcūmquĕ pŭēllām Vērbĕrăt. Quām fĕrŭs ĕt vērē fērrĕŭs īllĕ fŭĭt! *Id.* Sīs lĭcĕt ĕt fērrō dūrĭŏr ĕt chălȳbĕ. *Pp.* Scŏpŭlōs ĕt ăhēnă prĕcāndō Flēctĕrĕ cōrdă părō. *St.* Āspĕră sī gĕrĭtīs cōrdă. *M.* Vōcĕ tŭā pōssēs ădămāntă mŏvērĕ. *Id.* Fērrō præcōrdĭă dūrĕt. *Calp.* Lăcrĭmīs dīffĭcĭlēs dĕī. *Sen.* Dūrĭŏr sāxo hōrrĭdō Ēt chălȳbĕ vūltŭs. Vīncām sævōs Āntĕ lĕōnēs tĭgrēsquĕ trŭcēs, Fĕrā quām sævī cōrdă tȳrānnī. Quæ caūtēs Scȳthĭæ, quĭs gĕnŭĭt lăpĭs? Nūm Tītānă fĕrūm tē Rhŏdŏpē tŭlĭt, Tē prærūptŭs Ăthōs, tē fĕră Căspĭă, Quæ vīrgātă tĭbī præbŭĭt ūbĕră? *Id.* *Voy.* Sævus, Inexorabilis. || *Qqf. Impudent.* Dūrī pŭĕr ōrĭs ĕt aŭdāx. *O.* (Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 36). SYN. Aŭdāx, īmpŭdēns. || Dūrās dō (*s.-ent.* partes). *Faire un mauvais parti à qqn.* Dĭu ĕtĭām dūrās dăbĭt. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 22. Cf. *Ter. Eun.* II, 3, 62).

† Dūsmōsŭs, ă, ŭm, *arch. pour* Dumosus. (*Liv. Andr.* ap. *Fest.*)

† Dūsmŭs, ī, *m.* (*Gloss. Placidi.*) *Voy.* Dumi.

† Dŭūm. *Voy.* Duo.

Dŭūmvĭrātŭs, ūs, *m. Duumvirat, dignité de duumvir.* Īllūstrĭōrēm sēmĕt ūrbĭs īstĭŭs Dŭūmvĭrātū crēdĕrĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 282).

Dūx, ŭcĭs, *m. f. Guide, conducteur, conductrice.* Dūx ĕgŏ vēstĕr ĕrăm. *V.* Dūx grĕgĭs īpsĕ căpĕr. Dūx fēmĭnă fāctī. *Id.* Cūm dŭcĕ Cūmæā. *O.* SYN. Dūctŏr. || *En partic. Chef, capitaine, général.* Cōnsēdērĕ dŭcēs, ĕt vūlgī stāntĕ cŏrōnā. *O.* Āt Rŭtŭlō rēgī dŭcĭbūsque ĕă mīră vĭdērī. *V.* SYN. Dūctŏr, īmpĕrātŏr. EP. Fōrtĭs, īmpăvĭdŭs, strēnŭŭs, īnvĭctŭs ; prōvĭdŭs, prūdēns, sēdŭlŭs, săgāx, sōlērs, vĭgĭl, caūtŭs, cāllĭdŭs ; trĕmēndŭs. *Voy.* Bellator. || *Prince, chef de l'État.* Tūm sīc jŏcātă ēst tāntī mājēstās dŭcĭs. *Ph.* Lōngās, ō ŭtĭnām, dūx bŏnĕ, fĕrĭās Præstēs Hēspĕrĭæ! *H.* SYN. Rēx, īmpĕrātŏr, prīncēps. || *Arbitre, souverain.* Dūx īnquĭētī tūrbĭdŭs Ādrĭæ (auster). *H.* SYN. Rēgnātŏr, ărbĭtĕr. || *Qqf. avec un neutre.* Quīsvĕ mŏdūs, nōrūnt, cœlō dŭcĕ. *L.* (IX, 847). Ēt dŭcĕ Vērbō Ānxĭă cōrdă rĕgēns. *P. Nol.* (16, 44). || *Adj. en parlant d'une ch.* Dūx ŏdŏr ātquĕ săgāx. *Dracont.* (I, 723).

Dūxī, *parf. de* Duco.

Dūxtī, *sync. pour* Duxisti. Ēt quŏtĭēs rārō dūxtī sūspīrĭă mōtū. *Pp.* (I, 3, 27. Adde *Cat.* 90, 9).

Dȳmāntĭs, ĭdĭs, *f.* (Δυμαντίς). *Hécube, fille de Dymas.* Ērgo ălĭīs, lātrāssĕ Dȳmāntĭdă, flēbĭlĕ vīsūm. *O.* *Voy.* Hecuba.

Dȳmās, āntĭs, *m.* (Δύμας). *Dymas, père d'Hécube.* Quāmvīs ēst īllūm prōlēs ēnīxă Dȳmāntĭs. *O.* (Adde *Aus. Epit. Her.* 25, 1). || *Nom de guerrier.* Phēdĭmŭs ātquĕ Dȳmās : īllĭs cĕlĕr īmmĭnĕt Ālcōn. *St.*

Dȳnămĭŭs, ĭī, *m.* (δύναμις). *Nom d'un professeur de Bordeaux.* Sēd nĕquĕ tē mœstā, Dȳnămī, fraūdābŏ quĕrēlā. *Aus.* (*Prof.* 23, 1).

Dȳrăspēs, ĭs, *m. Fleuve de Scythie.* Cūmquĕ Bŏrȳsthĕnĭō lĭquĭdīssĭmŭs āmnĕ Dȳrăspēs. *O.*

? Dȳrĭŭs. *Voy.* Durius.

Dȳrrăchĭŭm, ĭī, *n.* (Δυῤῥάχιον). *Dyrrachium, ville*

ıaritime d'Épire. Dўrrăchĭī prǣceps răpĭēndās tēn-
t ăd ărcēs. L. Quǣquĕ Dўrrăchĭum, Ādrĭǣ tăbĕr-
ĭm. Cat. (36, 15). SYN. Ĕpĭdămnŭs.

† Dўsĕrōs, adj. m. (δύσερως). Malheureux en amour. Dŭās dўsĕrōs ŭt ămārĕm. Aus. (Epigr. 92, 1).

† Dўsphĭlŏs ou Dўsphĭlŭs, ă (δυσφιλής, et peut-être δύσφιλος). Phōsphŏrōn Phrўgăsquĕ năm, vĕl dўsphĭlōn sīc scrībĭmŭs. T. Maur. (Syll. 559).

E

Ē, f. n. Lettre de l'alphabet. Prǣstō quŏd Ē Lă-
ūm sēmpĕr brĕvĕ, Dōrĭcă vōx Ē. Aus. (Idyl. 12,
itter. 4. Adde T. Maur. Litt. 18). Voy. Eta.

Ē ou Ĕx (ἐκ, ἐξ), prép. De, du haut. Tērrĭtŭs ē
ımmō dēspēxĭt ĭn ǣquŏră cœ̄lō. O. Ē cūrrū sāl-
ım dĕdĭt ōcĭŭs ārvīs. V. SYN. Dē, ā, ăb. || De, hors
, venant de. Cōnsuētă pĕtēns ē flūctĭbŭs āntră. V.
quĕ căvā rĕsŏnānt ĕxāmĭnă quĕrcū. Id. Ē māgnō
ūmĭnĕ sūmăt ăquăm. O. Ē flāmmā pĕtĕrĕ tē cĭbūm
ōsse ārbĭtrŏr. Ter. (Eun. III, 2, 38). SYN. Ā, dē. ||
'un pays. Dīxtī cŭpĕrĕ tē ĕx Ǣthĭŏpĭā Āncīllŭlăm.
er. (Eun. I, 2, 85). || D'une matière, d'un métal,
c. Gĕmĭnōs ĕx ǣrĕ lĕbētăs. V. Ĕffĭgĭēs... Āntīqua
cēdrō. Id. || Par pléonasme poétique. Tū tămĕn
lǣvī līmōsă cŭbīlĭă līmō Ūngĕ. V. Fācta ĕx ădă-
āntĕ sĕcūrī. O. Pŏsĭtǣque ĕx ōrdĭnĕ gēmmǣ. Id
uō pācto ĕx jūre hĕstĕrnō pānem ātrūm vŏrĕnt.
er. (Eun. V, 4, 17). || De dessus. Ĕxĭmĭt īpsă dĭēs
mnēs ē cōrpŏrĕ mēndās. O. SYN. Ā, dē. || De, d'en-
e. Tū quŏd ĕs, ē pŏpŭlō quīlĭbĕt ēssĕ pŏtēst. M.
, 13, 10). Āctǣīs ē frātrĭbŭs āltĕr. O. Īlli ĕgo ĕx
mnĭbŭs ŏptŭmĕ vŏlŏ. Pl. (Most. I, 4, 24). SYN.
tĕr, ou le gén. sans prép. || De la part de. Hōc
ınquăm vērbum ĕx ŭxōre aŭdĭēs. Pl. (Mil. III, 1,
). Ē mē Nē quĭd mĕtŭās. Id. (Most. III, 2, 57).
ōncēpĕrăt ĕx mē. O. SYN. Ā. || Depuis. Tēmpŏrĕ
m ĕx īllō cāsŭs mĭhĭ cōgnĭtŭs ūrbĭs. V. Ĕx īllō cĕ-
brātŭs hŏnōs. Id. Ĕx hāc lūcĕ Mǣcēnās mĕŭs..
rdĭnăt ānnōs. H. SYN. Ā, pōst. || D'après. Nĕc
ĭnŭs ĕx īmbrī sōlēs ĕt ăpĕrtă sĕrēnă. V. || Selon.
ınctīs ĕx mōrĕ vŏcātīs. V. Ĕx mĕrĭtō. O. Ōrnātŭs
sēs ĕx tŭīs vĭrtūtĭbŭs. Ter. (Ad. II, 1, 22). SYN.
, prō, pĕr, sĕcūndŭm. || Par le moyen de, de la
ırt de. Ĕx mē cērtĭŏr ēssĕ pŏtēs. O. Ĕx mē tŭă
ılnĕră dīscēs. (Ibis, 247.) SYN. Ā, pĕr. || A cause
paŭpĕrtātĕ pārcĭŏr. Pl. (Aul. II, 2, 29). Ŭtque
ăt ē sŏmnō tŭrbĭdă, rāptă cŏma ēst. O. || — ănĭ-
ō. Franchement. Ŭtĭnam īstŭc vērbum ĕx ănĭmō
vērē dīcĕrēs! Ter. (Eun. I, 2, 95). || — rē. Dans
ntérêt de. Ĕx rē tŭa, ŭt ŏpīnŏr, fēcĕrĭs. Pl. (Men.
, 2, 98. Id. Truc. IV, 4, 20; Ter. Ph. V, 7, 76).
— sēntēntĭā. Selon le désir. Nōn quĭĕvī sāt mĕă
sēntēntĭā. Pl. (Merc. II, 3, 36). || — ǣquō. Éga-
ment. Voy. Æquus. || — tōtō. Entièrement. (Ov.
er. 16, 158.) Voy. Omnino. || — āssĕ. Jusqu'au
rnier sou. Hĕrēdĕm Fābĭŭs Lăbĭēnum ĕx āssĕ rĕ-
ıquĭt. M. (VII, 65, 1). || — mĕdĭō. Du milieu de la
ule, ou de la vie. Ē mĕdĭo ǣquum ēst ĕxcēdĕrĕ.
r. (Hec. IV, 3, 14). || — rē nātā. Voy. Natus.

Ĕă, Ēā, de Is. || Ĕā, adv. Par là. Cōrpŭs ĕā nōn
, quā pōrrō cūnquĕ tĕnēt sē. Lr. (I, 509).

Ĕādĕm, Ēādĕm, de Idem. || Ĕādĕm ou Eādĕm,
v. Par le même chemin, de la même manière.
dĕm bĭbēs, ĕādĕm tĭbĭ dĕdĕrō suāvĭŭm. Pl. (apud
aris. 187).

Ĕăm, accus. f. de Is, ou subj. de Eo.

† Ĕāprōptĕr, adv. A cause de cela. Dēxtĕra ĕā-
ptĕr nōbīs sĭmŭlācră rĕmīttŭnt. Lr. (IV, 313). ||
rōptĕr. (Pompon. ap. Non. 2, 742.)

† Ĕāpsĕ, Ĕāmpsĕ, Ĕōpsĕ, etc. Ancienne manière de decliner Ipse. Nĕque ĕăm rătĭōnem ĕāpse ūnquam ēdŏcēt Vĕnŭs. Pl. (Truc. I, 1, 3. Id. Trin. IV, 2, 132). Ŭt ĕāmpsĕ vōs aŭdīstĭs cōnfĭtērĭĕr. Id. (Cist. I, 3, 22). Sīc sĭne ĕūmpsĕ. Id. (Most. I, 4, 32). Sĕd ĕōpse īllō quō māctārĕ sŏlĕŏ. Id. (Curc. IV, 3, 6).

Ĕārĭnŭs. Voy. Eiarinus.

Ĕātĕnŭs, adv. Jusque-là, jusqu'à ce point. Ĕātĕnŭs ăbĕūnt ā făbrīs. Pl. (Most. I, 2, 50).

Ĕbĕnŭs, ī, f., et Ĕbĕnŭm, ī, n. (ἔβενος). Ébène, arbre qui croît dans l'Inde et dans l'Éthiopie. Ĕbĕnŭs Mĕrŏĭtĭcă vāstōs Nōn ŏpĕrĭt pōstēs. L. Sōla Īndĭă nĭgrŭm Fērt ĕbĕnŭm. V. Tŏrŭs ēst ĕbĕnō sūblīmĭs ĭn ātrā Plūmĕŭs. O. EP. Ĕōă, Īndă, Īndĭcă, nĭgră, dūră, nĭtēns.

† Ēbĭbĭtŭs, ă, ŭm, part. p. Bu entièrement. Ātque hŭnc, flūmĭnĭbŭs sătĭs prŏfūndīs Cōnfēstim ēbĭbĭtīs, sĭtīssĕ. Sid. (9, 38).

Ēbĭbŏ, ĭs, ī, ĭtŭm, ĕrĕ. Boire tout, épuiser. Ūbĕrăque ēbĭbĕrānt ăvĭdī lāctāntĭă nātī. O. Tētră vĕnēnă lĭbēns ĕt naūfrăgŭs ēbĭbăt ūndās. Pp. (II, 24, 27). Voy. Bibo. || Au fig. Dépenser en orgies. Fīlĭŭs aŭt ĕtĭam hǣc lībērtŭs ŭt ēbĭbăt hērēs. H. SYN. Ĕxhaŭrĭŏ. Voy. Decoquo. || — īmpĕrĭŭm. Oublier un ordre par suite de l'ivresse. Cūm vīno ēbĭbĭ īmpĕrĭŭm tŭŭm. Pl. (Amp. II, 1, 84).

† Ēbītŏ, ĭs, ĕrĕ, n. arch. Sortir. Ne ēbītāt jŭbĕ. Pl. (Stich. IV, 2, 28). Voy. Beto, Exeo.

Ēblāndītŭs, ă, ŭm, part. de Eblandior. Qui flatte. Īnde ēblāndītīs vĭrtūtĭbŭs, hālĭtŭs īllĕx. Prud. (Psych. 329).

Ĕbŏrēs, ŭm, m. pl. Habitants d'Ébora (en Lusitanie). Aŭt Ĕbŏrŭm mīxtŭs pĕlăgō quǣ prōtĕgĭt āmnĭs. Aus. (Epist. 9, 32).

Ĕbŏsĭă, ǣ, f. ('Ηβόσεια). Comme Ebusus. Ĕt quās prǣcŏquĭt Ĕbŏsĭă caūnās. St. (Silv. I, 6, 15).

† Ēbrĭă, ǣ, m. Comme Ebrius. (Pompon. apud Charis. 37, qui vocabulum cum Conviva, Assecla, jungit.)

† Ēbrĭăcŭs, ă, ŭm. Ivre. Hŏmo ēbrĭăcŭs sŏmnō sānārī sŏlĕt. Laber. (apud Non. 2, 306. Etiam nunc Itali, Ubriacco).

Ēbrĭĕtās, ātĭs, f. Ivresse. Quĭd nōn ēbrĭĕtās dēsīgnăt? ŏpĕrtă rĕclūdĭt. H. Ēbrĭĕtās ŭt vĕră nŏcĕt, sīc fīctă jŭvābĭt. O. SYN. Crāpŭlă, qqf. vīnŭm. EP. Aŭdāx, tĕmĕrārĭă, lŏquāx, pĕtŭlāns, gārrŭlă, īmprōvĭdă; īnērs, grāvĭs; tĭtŭbāns, trĕmŭlă; tŭrpĭs, fœ̄dă; āmēns, dēmēns, īnsānă, mălĕsānă, fŭrēns; ĕxĭtĭōsă, pērnĭcĭōsă. PPH. Cōpĭă Bācchī. Mūltŭm vīnŭm. Īmmŏdĭcŭm vīnŭm. Vīnī vĭtĭŭm. Voy. Ebrius, Vinum.

Ēbrĭōsŭs, ă, ŭm. Qui enivre. Ēbrĭōsa ăcĭna ēbrĭōsĭōrĭs. Cat. (27, 4). || Adonné au vin. Voy. Vinosus.

† Ēbrĭŭlātŭs, ă, ŭm. Légèrement enivré (gris). Ēbrĭŭlātī mēntem hĭlăram ărrĭpŭĭt. Laber. (ap. Non 2, 306).

Ēbrĭŭlŭs ou Ēbrĭŏlŭs, ă, ŭm. Un peu ivre. Trīstēs ātque ēbrĭŏli īncēdŭnt. Pl. (Curcul. II, 3, 15. Ib. I, 3, 36).

Ēbrĭŭs, ă, ŭm. Ivre, pris de vin. Nōn măgĭs aŭdĭĕrĭt quăm Fŭfĭŭs ēbrĭŭs ōlĭm. H. Dīcĭt dīscēdēns, ēbrĭăque ĕxĭt ănŭs. O. SYN. Tēmŭlēntŭs, qqf. saū-

cĭūs, ĭctŭs. PPH. Nōn sōbrĭŭs, mălĕ sōbrĭŭs. Vīnō mădēns, călēns, grăvĭs, ūdŭs, quāssātŭs, sĕpūltŭs. Mĕrō *ou* lȳæō plēnŭs, mădĭdŭs. Vīnĭs sōpītŭs. VERS. Mūltōquĕ jăcēbăt Mēmbră dĕō vīctŭs. *V.* Īnflātum hĕstĕrnō vēnās, ŭt sēmpĕr, Ĭăcchō. Vīnō sōmnōquĕ sŏlūtī Cōntĭcŭērĕ. *Id.* Vīnūmquĕ nĭhĭl mŏdĕrābĭlĕ suādĕt. *O.* Nĭmĭō mārcēscĕrĕ vīnō. Vīnĭs ŏcŭlīque ănĭmīquĕ nătābānt. Īmmŏdĭcō nūtānt tēmpŏră quāssă mĕrō. Nōx ĕrăt, ēt vīnō sōmnūm făcĭēntĕ jăcēbānt Cōrpŏră. *Id.* Cōnvīvæ vălĭdō tĭtŭbāntĭă vīnō Mēmbră mŏvēnt, dŭbĭī stāntquĕ lăbāntquĕ pĕdēs. *Tib.* Hŏmĭnēm quūm vīnī vīs pĕnētrāvĭt Ăcrĭs, ĕt ĭn vēnās dĭscēssĭt dīdĭtŭs ārdŏr, Cōnsĕquĭtŭr grăvĭtās mēmbrōrūm, prǣpĕdĭūntŭr Crūră văcĭllāntī, tārdēscĭt līnguă, mădĕt mēns; Nānt ŏcŭlī; clāmŏr, sīngūltŭs, jūrgĭă glīscūnt. *Lr.* Nūbĭgĕnæ călŭērĕ mĕrō. *St.* Nărrātŭr ĕt prīscī Cătōnĭs Sæpĕ mĕrō călŭĭssĕ vīrtŭs. *H.* Ŭt sĕmĕl ĭctō Ăccēssĭt fērvŏr căpĭtī, nŭmĕrūsquĕ lŭcērnīs. *Id.* Ēx īllō, vēnās īnflātŭs nēctărĕ dūlcī, Hĕstērnōquĕ grăvĭs sēmpĕr rīdētŭr Ĭăcchō. *Calp.* Clāmābĭs căpĭtī vīnă sŭbĭssĕ mĕō. *Pp.* Ēt tĭtŭbāntĕ grădū, mūltō mădĕfāctŭs Ĭăcchō. *Colum.* Pĕr vīnum, ātque ĭmpŭlsu ădŏlēscēntĭæ. *Pl.* Quĭă vīnī vĭtĭō fēcī. Quæ săpĭt ĭn vīno ăd rēm sŭām. *Id.* Ŭbi īrrĭgātŭs mūltō vēnās nēctărĕ. *Ph.* || *Au fig. Enivré.* Dūlcīquĕ fōrtūnā Ēbrĭă. *H.* SYN. Lȳmphātŭs. || *Qui appartient à un homme ivre.* Cāntăt, ĕt ăd naūtās ēbrĭă vērbă jăcĭt. *O.* Ēbrĭă quūm mūltō trăhĕrēm vēstīgĭă băcchō *Pp.* (I, 3, 9). Hūc īncēdĕ grădū mārcĭdŭs ēbrĭō. *Sen.* (*Med.* 69). Ēbrĭōs ŏcēllōs. *Cat.* (45, 11). Ērrōre ēbrĭō. *Ph.* || *Où il y a de l'ivresse.* Dĭēm bĕātăm... ēbrĭāmquĕ nōctēm. *St.* (*Silv.* I, 6, 7). || *Qui a l'esprit troublé.* Ēbrĭŭs ūrgērĭs... cūrĭs. *Lr.* (II, 1064). || *Saturé, en parl. d'un terrain, d'une étoffe, etc.* Hōs fērt sīccă sĭtĭs, hūnc ēbrĭŭs ēdŭcăt hūmŏr. *Prud.* (*Sym.* II, 985, de tribulis). Ēbrĭă sānguĭnĕæ sūbvōlvānt vēllĕră nūbēs. *Avien.* (*Progn.* 309). Ēbrĭă Sīdŏnĭæ quūm sīm dē sānguĭnĕ cōnchæ. *M.* (XIV, 154). Jām tōnsĭlēs tăpētēs ēbrĭī fūcō. *Cn. Mat.* (ap. *Gell.* 20, 8. Cf. *Virg. G.* IV, 335 : Hyali saturo fucata colore). || *Qqf. Qui enivre.* Jām prōflŭăt ēbrĭŭs āmnĭs Mūtātĭs ĭn vīnă vădĭs. *Cl.*

Ēbrŏmăgŭs. *Voy.* Hebromagus.

Ēbūllĭō, īs, īrĕ, *n. Bouillonner. Voy.* Bullio. || *Au fig. Sourdre, se produire tout à coup.* Ō sī Ēbūllĭt pătrŭī prǣclārŭm fūnŭs! *Pers.* (2, 10. Alii leg. *ebullet*, ut sit ab *Ebullo, as*).

Ĕbŭlŭm, ī, *n. Hièble, arbrisseau.* Sānguĭnĕīs ĕbŭlī băccīs mĭnĭōquĕ rŭbēntēm. *V.* Hīc ĕbŭlūm strīdĕt. *L.* Rŭtĭlās ĕbŭlī crĕăt ūvĭdă pālmās. *Colum.*

Ĕbŭr, ŏrĭs, *n. Ivoire.* Mūnĕră pōrtāntēs aūrīque ĕbŏrīsquĕ tălēntă. *V.* Ĕbŭr ātrĭă vēstĭt. *L.* SYN. Ĕlĕphāntŭs. EP. Īndŭm, Āssȳrĭŭm; ālbŭm, cāndēns, nĭvĕŭm, nĭtĭdŭm, lævĕ. PPH. Dēns Īndŭs, Īndĭcŭs, Ĕrȳthrǣŭs, Lĭbȳcŭs, Nŭmĭdă, ĕbūrnŭs. Īndī, Lĭbȳcī, ĕbūrnī dēntēs. Īndŭm cōrnŭ. VERS. Īndī dēntĭs hŏnōs. *St.* Stăt nĭvĕĭs lōngūm stīpātă pĕr āgmĭnă vāllūm Dēntĭbŭs. *Sil.* Nĭvĕī nūnc mūnĕră dēntĭs. *Id.* Āltĕră cāndēntī pērfēctă nĭtēns ĕlĕphāntō. *V.* Sēctĭlĕ dēlĭcĭīs Īndĭă prǣbĕt ĕbŭr. *O.* Ēt vālvæ Lĭbȳcī nōbĭlĕ dēntĭs ŏpŭs. *Pp.* Aūt cĭtrūm vĕtŭs Īndĭcōsquĕ dēntēs. *M.* Ēt Maūrī Lĭbȳcĭs cēntūm stĕnt dēntĭbŭs ōrbēs. Pŏlītūm pĕcŭdĭs Īndĭcæ dēntēm. Mīttī vēnātŏ dēbēt Dēntĭs Ĕrȳthrǣī. *Id.* Nōn sī quās ĕbŏrĭs trăbēs, rĕfrāctīs Rōstrĭs, Mārmărĭcī dĕdĕrĕ bārrī. *Sid.* || *Divers objets en ivoire; statue.* Ēt mœstum īllăcrĭmăt tēmplĭs ĕbŭr, ǣrăquĕ sūdānt. *V.* Sīgnĭs Phīdĭăcūm vīvēbăt ĕbŭr. *J.* (8, 103). *Voy.* Statua. || *Lyre.* Lĭquĭdūm dūm dĕă pūlsăt ĕbŭr. *O.* Hŭmĕrōquĕ cŏmāntī Făcūndŭm sūspēndĭs ĕbŭr. *St. Voy.* Lyra. || *Seulement. Le plectre.* Ēt rĕsĭdēs lĕnī mŏdŭlātŭs pēctĭnĕ nērvōs, Pōllĭcĕ fēstīvō mōbĭlĕ dūxĭt ĕb[ŭr] *Cl. Voy.* Plectrum. || *Flûte.* Īnflāvĭt quūm pīng[ue] ĕbŭr Tȳrrhēnŭs ăd ārăs. *V. Voy.* Tibia. || *Fourre[au]* Ēnsĕ vĭdĭt ĕbŭr văcŭŭm. *O. Voy.* Vagina. || — c[u]rūlĕ, *et absolt. Chaise curule.* Ērĭpĭētquĕ cŭrūlĕ, [cūm] vōlĕt, īmpōrtūnŭs ĕbŭr. *H.* Cōnspĭcŭūm sīgnĭs qu[od] prĕmĕt āltŭs ĕbŭr. *O. Voy.* Curulis. || *Cornet p[our] les dés.* Sēnĭō nēc nōstrūm cūm cănĕ quāssăt ĕb[ŭr] *M.* (XIII, 1, 6). *Voy.* Fritillus. || *Qqf. Éléphant.* Q[uī] īllŭd ĕbŭr dūcātŭr ăd ārăs. *J.* (12, 112).

Ĕbŭrātŭs *ou* Ĕbŏrātŭs, ă, ŭm. *Orné d'ivoire.* [Lĕc]tōs ĕbŭrātōs, aūrātōs. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 53. *Id. A[mph.]* II, 1, 46. Cf. *Varr.* apud *Non.* 3, 254).

Ĕbūrnĕŭs, *et plus souvent* Ĕbūrnŭs, ă, ŭm. *D'i[]voire.* Ōppĭdă tūrrītīs cīngāntŭr ĕbūrnĕă mūrīs. [*Id.*] Scēptrōque īnnīxŭs ĕbūrnō. *Id.* Hŭmĕrōquĕ Pĕlŏ[ps] īnsīgnĭs ĕbūrnō. *V.* Ŭbĭ cōccō Tīnctă sŭpĕr lĕct[is] cāndērĕt vēstĭs ĕbūrnōs. *H.* Sŏlĭōque ēffūltŭs ĕbū[r]nō. *St.* || — pōrtă. *Porte des enfers, par laquelle so[r]taient les songes trompeurs.* Pōrtāque ēmīttĭt ĕbū[r]nā. *V.* (Cf. *Æ.* VI, 865 sq.; *Hor. Od.* III, 27, 4[1]; *Stat. Silv.* V, 3, 289.) || *Au fig. Blanc comme l['i]voire.* Crīnēs ĕt ĕbūrnĕă cērvīx. *O.* Ĕbūrnĕă br[ā]chĭă. *Id.* SYN. Nĭvĕŭs, lāctĕŭs, cāndĭdŭs.

Ĕbŭsŭs *ou* Ĕbŭsŭs, ī, *f.* (Ἔβοσος, Ἔβυσος et Ἐβο[υ]σος). *Ile de la mer d'Espagne, non loin des îles B[a]léares, auj. Iviça.* Jāmque Ĕbŭsūs Phœnīssă mŏv[et] (arma). *Sil.* Ōcĕănī vīctrīcem Ĕbŭsŭm. *Manil.* (I[V,] 638). Hīnc frāngĭtŭr ǣquŏr Ĕbūsō. *Prisc.* (*Peri.* 46[]). Sic et *Avien. Descr. Terr.* 621). SYN. Ĕbŏsĭă. [||] *m. Nom d'homme.* Ēt vĕnĭēnti Ĕbŭsō plāgāmquĕ f[e]rēntī. *V.*

Ĕcāstŏr *et* Mĕcāstŏr. *Par Castor* (*formule de se[r]ment particulière aux femmes*). Ĕcāstōr re ēxpĕrĭ[or] quāntī făcĭās ūxōrēm tŭām. *Pl.* (*Truc.* I, 3, [] Adde *Ter. Hec.* IV, 3, 5. Cf. *Charis.* 183; *Diom.* 399. Aliquando viris tribuitur : *Pl. Asin.* V, 2, 80. Ērŭbŭī mĕcāstōr mĭsĕrā prōptĕr clāmōrēm tŭŭm. *P[l.]* (*Truc.* II, 2, 36).

Ĕcbătănă, ōrūm, *n. pl.* (Ἐκβάτανα). *Ecbatane, ca[]pitale de la Médie.* || † Ĕcbătănă, æ, *f. La même.* Ăd rēgēm lēgātŭ' Rhŏdum, Ĕcbătănam ăc Băbȳlōnĕ[m] ībŏ. *Lucil.* (apud *Non.* 13, 4).

† Ĕcbătănī, ōrŭm, *m. pl. Habitants d'Ecbatane.* Bāctră cūm Pōrro, Ĕcbătănōsquĕ pārvō Mīlĭtĕ vīcĭt (*Anthol.* I, p. 197.)

† Ēcbĭbō. *Voy.* Ebibo.

† Ēcbŏlă. *Voy.* Exbola.

† Ēccă, Ēccăm, Ēccās, Ēccŭm, Ēccīllŭm, etc. *An[]ciens adverbes, composés de* Ecce ea, Ecce eam, etc. *Comme* Ecce. Āb se ēcca ēxĭt. *Pl.* (*Men.* I, 2, 66). Sĕd ēccam, ŏpīnŏr, āccēssĭt. *Id.* (*Cas.* III, 2, 11). Ōstēnde hūc mănūs. Ēccās (*Aul.* IV, 4, 13). Ēccō vĭdĕo īncēdĕrĕ (*Bac.* II, 2, 19). Rĕdĭt ēccūm tăndem ōbsōnātū (*Cas.* III, 5, 66). Ēccūm tălēntă; sūscĭpĕ *Prud.* (*Peri.* 2, 310). Cērte ēccīstăm vĭdĕō. *Plaut* (*Curc.* V, 2, 17). || † Ēllūm, Ēllăm (*sync. pour* Eccillum, *ou plutôt* Enillum). Ēllūm : cōnfīdēns, cătŭs. *Ter.* (*And.* V, 2, 14. *Id. Ad.* III, 3, 35; *Pl. Curc.* II, 2, 28. Quæ omnia, etsi haud dubia compositio est, vice adverbiorum funguntur. *Diom.* 399 recenset : « Ecce, en, ellum, eccum, eccam. » Cf *Charis.* 160; *Prisc.* 949).

Ēccĕ, Ēn, *adv. avec le nomin. ou l'acc. Voic[i,] voilà.* Ēn quāttŭŏr ārās : Ēccĕ dŭās tĭbĭ, Dāphnĭ. [*V.*] Ēccĕ tĭbi Aūsŏnĭæ tēllŭs. *Id.* Ēn Prĭămŭs. *Id.* PP[H.] Ēn ādspĭcĕ. || *Employé sans complément.* Aūdĭăt hæ[c] tāntŭm vēl quī vĕnĭt ēccĕ, Mĕnālcās. *V.* Hōs tĭ[bi] dānt călămōs, ēn āccĭpĕ, Mūsæ. *Id.* || *Voilà qu[e]* Ēccĕ Dĭōnǣī prōcēssĭt Cǣsărĭs āstrŭm. *V.* Ēcce aūtem ēlāpsŭs Pȳrrhī dē cǣdĕ Pŏlītēs. Ēn īpsĕ căpēllās [...]

Lēnūs ǣgĕr ăgō *Id.* || ? *Qqf.* Ēn ēccĕ. *Même sens.* Ēn ēccĕ răpĭdā sǣvă prōsĭlŭīt grădū. *Sen.* (*OEd.* 1004. Melius *Bothe*, Et ecce).

† Ēccĕrē, *adv.* *Voilà, voilà que; voilà qui est bien, c'est cela.* Ēccĕre aūtēm căpĭtĕ nūtăt. *Pl.* (*Mil.* I, 2, 52. *Id. Amph.* II, 1, 4). Tūte ăd ĕum ădĕās, tū cōncĭlĭēs, tūtĕ pōscās. Ēccĕrē. *Id.* (*Trin.* II, 2, 105. *Id. Cas.* II, 6, 34; *Ter. Ph.* II, 2, 5. *Charis.* 160, adverbia monstrandi recenset : *Ecce, eccum, eccere.* Idem sentit *Festus.* Nolim igitur haberi juramentum per Cererem, et scribi *ecere*).

† Ēcchеūmă, ătĭs, *n.* (ἔκχευμα). *L'action de répandre.* Ĭbĭ tē rĕplēbo ūsque ūnguēntōrum ēccheūmătĭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 87. Vulgo *unguentum*).

† Ēccĭllăm, Ēccīstŭm. *Voy.* Ecca.

Ēcclēsĭă, æ, *f.* (ἐκκλησία). *Rarement, Assemblée.* Tūm nĕmŭs ūmbrīs Mōbĭlĭbūs, cĕlĕbrīquĕ frĕquēns ēcclēsĭă vīcō. *Aus.* (*Epist.* 24, 93). SYN. Cœtūs. || *Eccl. L'Église.* Nōn ălĭtēr crēbrās Ēcclēsĭă vērā prŏcēllās Sūstĭnĕt. *Alcim.* (IV, 490). Dŏmĭnǣquĕ rēx Ēcclēsĭǣ. *Prud.* (*Cath.* 12, 187). Prǣfērrĕ vūlt Ēcclēsĭǣ. *Fort.* (I, 16, 34). || † Ēcclēsĭă. Ālvŭs ŭt Ēcclēsĭǣ tŭmŭīssĕt sēmĭnĕ Vērbī. *Ennod.* (*Epig.* 79, 9). Ēcclēsĭăm stăbĭlīt pēndŭlŭs īpsĕ crŭcĕ. *Fort.* (II, 3, 8). || † Ĕclēsĭă (*très-fautif*). Īntēr Rōmŭlĕōs vĕnĕrātŭr Ĕclēsĭă fīnēs. *P. Nol.* (28, 32). Quătĕrētŭr Ĕclēsĭă bēllō. *Id.* (15, 117. *Id.* sæpius).

† Ēccŏs, Ēccŭm. *Voy.* Ecca.

† Ēcfĕrŏ, Ēcfŏdĭŏ, *arch.*, *pour* Effero, Effodio.

Ĕchĕnēĭs, ĭs, *f.* (ἐχενηΐς). *Rémore, petit poisson de mer, qui passait pour arrêter les vaisseaux.* Pārva ēchĕnēĭs ădēst, mīrūm, mŏră pūppĭbŭs īngēns. (*Ov. Halieut.* 99.) Pūppīm rĕtĭnēns, ēurō tēndēntĕ rŭdēntēs, Īn mĕdĭīs ĕchĭnēĭs ăquīs. *L.* SYN. Rĕmŏră. (Cf. *Plin.* 9, 41.)

Ĕchĭdnă, æ, *f.* (ἔχιδνα). *Vipère, serpent; l'Hydre de Lerne.* Tŭmĭdīs āfflāvĭt ĕchĭdnīs *O.* Lērnǣǣ vīrŭs Ĕchĭdnǣ. *Id. Voy.* Hydra.

Ĕchĭdnǣŭs, ă, ŭm. *De l'Hydre, des enfers.* Īllŭd Ĕchĭdnǣǣ mĕmŏrānt ē dēntĭbŭs ōrtūm Ēssĕ cănĭs. *O. Met.* VII, 409, de Cerbero. Alii aliter leg.).

Ĕchīnădĕs, ŭm, *f. pl.* (Ἐχινάδες). *Echinades, nymphes changées en îles pour n'avoir pas invité Achéloüs à une fête. Ces îles sont en face de l'Épire.* Tŭrbĭdŭs ōbjēctās Ăchĕlōŭs Ĕchīnădăs ēxĭt. *St.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 588 sq.)

Ĕchīnŭs, ī, *m.* (ἐχῖνος). *Hérisson, animal.* Sēd nōn hǣc ăcĭēs rĭtū sīlvēstrĭs ĕchīnī Fīxă mănĕt. *Cl.* || *Oursin, crustacé épineux.* Ūtră măgĭs pīscēs ĕt ĕchīnōs ǣquŏră cĕlēnt. *H.* Prǣstēnt ĕchīnīs līttŏră. *Boet.* (3, 8). Hōrrēns căpīllĭs, ŭt mărīnŭs āspĕrĭs Ĕchīnŭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 11). || *Capsule de la châtaigne.* Cōrtĭcĕ dēpŏsĭtō mōllĭs ĕchīnŭs ĕrĭt. *M.* (XIII, 86). Mātūrĭs nŭcĭbŭs vĭrĭdēs rūmpēntŭr ĕchīnī. *Calp.* (2, 83. Et *Pallad. Insit.* 155). || *Cuvette pour rincer les verres.* Ādstăt ĕchīnŭs, Vīlĭs cūm pătĕrā gūttŭs. *H.* Ĕchīnŭs Cīnnăbări īnfēctŭs. *Lucil.* (ap. *Porphyr.* ad *Hor. Sat.* I, 6, 117).

Ĕchīŏn, ŏnĭs, *m.* (Ἐχίων). 1. *Nom d'un géant.* (*Claud. Gigant.* 104.) || 2. *Fils de Mercure, un des Argonautes.* Cūrsūque īnvīctŭs Ĕchīŏn. *O.* (*Met.* VIII, 311). || 3. *Époux d'Agavé, et compagnon de Cadmus.* Flēt pătĕr, ĕt lăcĕrūm cōmpōnĭt cŏrpŭs Ĕchīŏn. *St.* Quīnquĕ sŭpērstĭtĭbūs, quōrūm fŭĭt ūnŭs Ĕchīŏn. *O.* || 4. *Nom d'un musicien.* Cĭthărœ̄dŭs Ĕchīŏn. *J.* (6, 76).

Ĕchīŏnĭdēs, æ, *m.* (Ἐχιονίδης). *Fils d'Échion, Penthée.* Spērnĭt Ĕchīŏnĭdēs tămĕn hūnc. *O.* (Et *Stat. Th.* VI, 467.)

Ĕchīŏnĭŭs, ă, ŭm (Ἐχιόνιος). *D'Échion; de Thèbes.* Nōmĕn Ĕchīŏnĭūm, mātrīsquĕ gĕnŭs Pĕrĭdĭǣ. *V.* Vīctŏr Ĕchīŏnĭās sī vĭr pĕnĕtrāssĕt ĭn ūrbēs. *O.* Mājŭs, Ĕchīŏnĭǣvĕ Thēbǣ. *H.*

Ēchō, *gén.* *inus.* ūs, *f.* (Ἠχώ). *Écho, nymphe qui aima Narcisse. Le voyant insensible à son amour, elle ressentit tant de douleur, qu'elle fut changée en rocher, et il ne lui resta plus que la voix.* Nēc prĭŏr īpsă lŏquī dĭdĭcĭt : rĕsŏnābĭlĭs Ēchō Cōrpŭs ĕrăt. *O.* (*Met.* III, 358 sq.) || *L'écho.* Rĕpărābĭlĭs āssŏnăt ēchō. *Pers.* (1, 102). Tūrbĭdă cōngēstīs rĕfĕrītŭr vōcĭbŭs ēchō. *Aus.* (*Epist.* 10, 23). SYN. Ĭmāgŏ. EP. Vōcālĭs, gārrŭlă, lŏquāx, rĕsŏnă, rĕsŏnāns, rĕsŏnābĭlĭs, ĭmĭtātrīx, fīdă, sēdŭlă, jŏcōsă, lătēns PPH. Vōcĭs ĭmāgŏ. Vōx rĕpērcūssă. VERS. Ŭbĭ cōncăvă pūlsū Sāxă sŏnānt, vōcĭsque ōffēnsă rĕsūltăt ĭmāgŏ. *V.* Rīpǣquĕ lăcūsquĕ Rĕspōnsānt cīrcā. Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs, vōcēmque īnclūsă vŏlūtānt Līttŏră, pūlsātī cōllēs clāmōrĕ rĕsūltānt. Ēt vōx āssēnsū nĕmŏrum īngĕmĭnātă rĕmūgĭt. *Id.* Sŏnĭtūs ălĭt āĕrĭs ēchō. (*Culex.*) Cūjūs rĕcĭnēt jŏcōsă Nōmĕn ĭmāgŏ. *H.* Ŭt pătĕrnī Flūmĭnĭs rīpǣ, sĭmŭl ĕt jŏcōsă Rēddĕrĕt laūdēs tĭbĭ Vātĭcānī Mōntĭs ĭmāgŏ. *Id.* Rĕmūgĭt Mōns cīrcum, ĕt vōcĕm lātē nĕmŏră āltă rĕmīttūnt. *O.* Rēddēbānt nōmĕn cōncăvă sāxă tŭūm. *Id.* Pārs (vocum) sŏlĭdĭs āllīsă lŏcĭs, rējēctă sŏnōrĕm Rēddĭt.... Quō pāctō, pēr lŏcă sōlă, Sāxă părēs fōrmās vērbōrum ēx ōrdĭnĕ rēddānt... Ĭtă cōllēs, cōllĭbŭs īpsĭs Vērbă rĕpūlsāntēs, ĭtĕrābānt dīctă rĕfērrĕ. *Lr.* Rĕdĭtūrăquĕ rūpĭbŭs ēchō. *Cl.* Rĕsŏnāntĭă ŭtrīnquĕ Vērbă rĕfērt mĕdĭīs cōncūrrēns flūctĭbŭs ēchō. *Aus.* Prōbră cănūnt sērĭs cūltōrĭbŭs : ādstrĕpĭt ōllĭs Ēt rūpēs, ĕt sīlvă trĕmēns, ĕt cōncăvŭs āmnĭs. *Id.* Ātque ēchō sĭmŭl hīnc ĕt īndĕ frāctăm Gaūrō Māssĭcŭs ŭvĭfĕr rĕmīttĭt. *St.* Pūlsātō nōtǣ rēddūntŭr ăb ǣthĕrĕ vōcēs. *Rutil.* Rhœtēă sŏnēnt līttŏră plānctū; Hăbĭtānsquĕ căvĭs rūpĭbŭs Ēchō, Nōn, ŭt sŏlĭta ēst, ēxtrēmă brĕvĭs Vērbă rĕmīttăt. *Sen.* Pēr căvă sāxă sŏnăt pĕcŭdūm mūgītĭbŭs ēchō, Vōxquĕ rĕpūlsă jŭgĭs pēr căvă sāxă sŏnăt. *Pentad.* (Adde *Lucr.* IV, 71 sq.; *Ovid. Met.* III, 368; *Aus. Epigr.* 11 et 99; *Mart.* II, 86; *Sympos. Ænigm.* 95.)

Ĕclīpsĭs, ĭs, *f.* (ἔκλειψις). *Éclipse.* SYN. Dēfēctŭs, dēlĭquĭŭm, lăbōrēs, lătĕbrǣ. EP. Ātră, mĭnāx, hōrrēndă, mĕtŭēndă, trīstĭs, īnfēlīx, fūnēstă, fērālĭs. || *Éclipse de soleil.* Nām cūr lūnă quĕăt tērrām sēclūdĕrĕ sōlĭs Lūmĭnĕ. *Lr.* Sōlquĕ sŭōs ĕtĭām dēmīttĕrĕ lānguĭdŭs īgnēs, Ēt nĕc ŏpīnāntēs tĕnĕbrīs ōbdūcĕrĕ tērrās. *Id.* Dēfēctŭs sōlĭs vărĭōs lūnǣquĕ lăbōrēs. *V.* Quūm căpŭt ōbscūrā nĭtĭdūm fērrūgĭnĕ tēxĭt (sol), Īmpĭăque ǣtērnăm tĭmŭērŭnt sǣcŭlă nōctēm. *Id.* Quǣ caūsă jŭbĕt pāllēscĕrĕ sōlĕm? *Cl.* Īpsum ĕtĭām sōlĕm dēfēctūm lūmĭnĕ vīdĭt Jūngĕrĕ pāllēntēs nūbĭlŭs ānnŭs ĕquōs. *Tib.* Cōndĭdĭt ārdēntēs nīgră călīgĭnĕ cūrrŭs (Titan), Īnvōlvitque ōrbēm tĕnĕbrĭs, gēntēsquĕ cŏēgĭt Dēspērārĕ dĭēm. *L.* Rāptǣquĕ lăbōrēs Lūcĭs. *Id.* Ōmnĭgĕnāsquĕ trĭbūs dēfēctĭō lūcĭs Ūrgēbĭt. *Alcim.* || *Éclipse de lune.* Vēlātō Phœbē lătĕt ābdĭtă vūltū. *Lr.* Ēt cūr tērră quĕăt lūnām spŏlĭārĕ vĭcīssĭm Lūmĭnĕ. Sōlĭs ĭtĕm quŏquĕ dēfēctūs, lūnǣquĕ lătēbrās. *Id.* Lūmĕnque ōbscūră vĭcīssĭm Lūnă prĕmĭt. *V.* Tērrārūm sŭbĭtā pērcūssa ēxpāllŭĭt ūmbrā (Phœbe). *L.* Quō sŏlĕt ĕt nĭvĕǣ vūltūm cōnfūndĕrĕ lūnǣ. *St.* Quō lūnă lăbōrăt Dēfēctū. *Cl.* Sīcŭt lūnă sŭō tūnc tāntūm dēfĭcĭt ōrbĕ, Quūm Phœbum ădvērsĭs cūrrēntĕm nōn vĭdĕt āstrĭs. *Manil.* Āc vĕlŭtī ēlātām Phœbēn īn fūnĕrĕ lūgēnt. *Id.*

Ĕclīptĭcŭs, ă, ŭm (ἐκλειπτικός). *Qui concerne l'éclipse; qui souffre l'éclipse.* Īpsĕ dŏcēt tĭtŭlŭs caūsǣ, quǣ ĕclīptĭcă sīgnă Dīxēre āntīquī. *Manil.* (IV, 846. *Ibid.* 816).

† Ĕclŏgă, æ, *f* (ἐκλογή). *Choix, recueil.* Vērnāns

pēr vărĭī cārmĭnĭs ēclŏgās. *Sid.* (*Epist* IX, 13, 12). || *Églogue, dialogue pastoral.* *Voy* Bucolicus.

† Ēcōntrā, *adv.* *Comme* Contra. Æmŭlŭs ēcōntrā spēctăt? *Sid.* (5, 200). Ēcōntra ēst ădvērsă, prŏbrōsă. *Drac* (*Satisf.* 15, ed. *Sirm.*) Ēcōntrā gĕnĭtrīx pōst nātām lūmĭnă tēndēns. *Fort.* (VI, 7, 183. Cf. *Gloss. Plac.*).

Ēcquāndŏ, *adv.* *Y a-t-il une fois que? jamais?* Dīc, prĕcŏr, ēcquāndō dĭdĭcīstī fālĕrĕ nūptās? *O.* Ēcquāndo īstā mĕæ cōntīngēnt dōnă sĕnēctæ? *Aus.* (*Epist.* 4, 51). Ēcquāndōnĕ tĭbī lībēr sūm vīsŭs? *Pp.* (II, 8, 15). SYN. Ūnquăm. PPH. Ăn ūnquăm, *qqf.* ēn ūnquăm.

Ēcquĭs, ă *ou* æ, ŏd *ou* ĭd, *et arch.* Ēcquī (*de* en *et* quis : *Prisc.* 556). *Y a-t-il quelqu'un qui?* Ēcquĭs mē vīvīt fōrtūnātĭŏr? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 1). Ēcquĭs ĕrĭt mēcum, ō jŭvĕnēs? *V.* Hāc grēssūs ēcquă pŭēllă tŭlĭt? *O.* Ēcqui ădĕrūnt? *St.* Rūs Sūnĭo ēcquŏd hăbĕam, ēt quām lōnge ā mărī. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 13). Quī cœnā pōscĭt? ēcquī pōscĭt prāndĭō? *Pl.* (*Stich.* I, 3, 69). Vīsam ēcquæ ădvĕnĕrĭt īn pōrtūm nāvĭs. (*Bac.* II, 3, 1). SYN. Ēcquĭsnăm, nūnquĭs. || Ēcquĭd, *n.* *pris adv.* *Est-ce que, et souv. Est-ce que non?* Ēcquĭd ĭn āntīquām vīrtūtēm... ăvūncŭlŭs ēxcĭtăt Hēctŏr? *V.* Ēcquĭd, ŭt aūdĭĕrĭs, tōtā tūrbābĕrĕ mēntĕ? *O.* Ēcquīd lætā jŭvăt vēstrī vōs glōrĭă vātĭs? *M.* (X, 93, 3). SYN. Ăn, nōnnĕ, ānnōn.

Ēcquĭsnăm, quænăm, quōdnăm. *Comme* Ecquis. Ēcquĭsnām dĕŭs ēst? *Pl.* (*Merc.* V, 2, 3). Ēcquĭdnam īn tăbŭlīs pătēt lŭcēllī Ēxpēnsŭm? *Cat.* (28, 6).

Ēcŭlĕŭs. *Voy.* Equuleus.

Ēcŭs, *arch.* *Voy.* Equus.

Ĕdācĭtās, ātĭs, *f.* *Grand appétit, voracité* Gŭla ēst fĕrīnă, sēd sŏcōrs ĕdācĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 810. Et *Pl. Pers.* I, 2, 7). *Voy.* Gula.

Ĕdāx, ācĭs. *Grand mangeur, glouton.* Ălĕrĕ nōlūnt hŏmĭnem ĕdācĕm. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 21). SYN. Gŭlōsŭs, vŏrāx, hēllŭŏ. *Voy.* Gulosus. || *Avide, rapace.* Cērvōs Ūmbrō vēnātŏr ĕdācī (petit). *V. Fl.* Vūltŭr ĕdāx. *O.* SYN. Răpāx, ăvĭdŭs. || *Au fig.* *Qui dévore, ronge.* Tēmpŭs ĕdāx rērŭm. *O.* Īgnĭs ĕdāx. *V.* Īmbĕr ĕdāx. *H.* Lūctŭs ĕdāx. *Sil.*

† Ēdēntŏ, ās, ārĕ. *Briser les dents* Hŏmĭnī mālās ēdēntāvĕrīnt. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 53).

Ēdēntŭlŭs, ă, ūm. *Édenté.* Ēdēntŭlārūm cāntĭlēnæ suāsērīnt. *Prud.* (*Peri.* 10, 305). Hīrqui īmprŏbi, ēdēntŭlī. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 20. *Id. Men.* V, 2, 111). SYN. Ēdēntātŭs. || *Au fig.* *Qui n'a plus de mordant, qui a perdu sa force.* Vĕtŭstātĕ vīno ēdēntŭlo ætātem īrrĭgēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 87. *Alexis* apud *Eustath.* ad *Odyss.* II : Οἶνον παλαιότατον σπουδάζομεν, ὅτι οὐ δάκνει).

Ĕdĕpōl. *Jurement par Pollux : Certes, en vérité.* Ĕdĕpōl, Sўrīscĕ, tē cūrāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1). Nōn ĕdĕpōl quō te ēsse īmpŭdīcām crēdĕrĕm. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 32). Ātque ĕdĕpōl mīrūm nī sŭbŏlēt jam hōc huīc vīcīnæ mĕæ. *Id.* (*Cas.* III, 2, 24. *Ib.* II, 5, 1. Ex his satis manifestum esse reor, nunquam primam produci. Juramentum tamen *per ædem Pollucis* esse volunt *Gell.* 11, 6; *Charis.* 183; *Diom.* 399). SYN. Pŏl, pērpŏl.

Ĕdĕră. *Voy.* Hedera.

Ĕdēssă, æ, *f.* (Ἔδεσσα). *Édesse, ville de Macédoine, antérieurement nommée* Ægæ; *autre de la Mésopotamie.* Prōdūcēns Thōmām mūnŭs Ĕdēssă pĭŭm. *Fort.* (VIII, 6, 146).

Ĕdētānī *ou* Sēdētānī, ōrŭm, *m. pl.* (*Ptolem.* Ἠδητανοί, *Appian.* Σηδητανία, *Liv.* Sedetani). *Peuple de la Tarraconaise.* Ēdētānă cŏhōrs, quām Sūcrō rĭgēntĭbŭs ūndĭs. *Sil.* (III, 372. Alii leg. *Sedetana*)

1. Ēdī, *parf. de* Edo 1.

2. Ēdī mēdī, *ou absolt.* Ēdī. *Serment, comme* Medius Fidius. Quĭă pōl fābŭlāre ēdī mēdī. *Titin.* (apud *Charis.* 185. Uno verbo scribit *Keil*). Īd nĕcēssĕ rēspōndĕt ēdī. (*Id.* ibid.). *Voy.* Fidius.

Ēdīcĕ, *ancien impér. de* Edico. Ārmārī Vōlscōrum ēdīcĕ mănĭplīs. *V.* (*Æ.* XI, 463. In quo Virgilium antiquitatis amantem fuisse notat *Diom.* 341. Adde *Stat. Th.* XII, 598).

Ēdīcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Dire publiquement, proclamer.* Dīco, ēdīcŏ vōbīs, nōstrum īllum ēsse hĕrīlēm fīlĭŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 40). SYN. Prædīcŏ. || *Ordint. Ordonner, commander, recommander.* Stăbŭlīs ēdīco īn mōllĭbŭs hērbām Cārpĕre ŏvēs. *V.* Cōrnĭbŭs ārēntēs ēdīcam īnnēctĕrĕ rāmōs. *Sil.* (Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 33). SYN. Jŭbĕŏ, præcĭpĭŏ, māndŏ.

† Ēdīctĭŏ, ōnĭs, *f.* *Ordre, commandement.* Băsĭlĭcās ēdīctĭōnēs ātque īmpĕrĭōsās hăbĕt. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 31. *Id. Ps.* I, 2, 10).

† Ēdīctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Edico. *Proclamer.* Tūte ēdīctās fāctă tŭă. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 184).

Ēdīctŭm, ī, *n.* *Ordre, commandement.* Nē quīd crēdās me ădvōrsum ēdīctūm tŭŭm Făcĕre ēsse aūsăm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 10). SYN. Jūssŭm, māndātŭm. || *Édit, décret.* Nēc sīc īnflēctĕrĕ sēnsūs Hūmānōs ēdīctă vălēnt. *Cl.* Ēdīctō vĕtŭīt, nē quĭs sē, prætĕr Ăpēllĕm, Pīngĕrĕt. *H.* Hīs māne ēdīctūm, pōst prāndĭă Cāllĭrhŏēn dō. *Pers.* (1, 134). SYN. Dēcrētŭm, lēx. *Voy. ces mots.*

Ēdĭdī, *parf. de* Ēdo 2

Ēdĭdĭcī, *parf. de* Edisco.

Ĕdīm, īs, īt, *ancien subj. pour* Edam. Ĕdīt cĭcūtīs āllĭŭm nŏcēntĭŭs. *H.* (*Epod.* 3, 3. Pauci minus bene, *edat*). Mĭsĕr hŏmo ēst qui īpsĕ sĭbĭ, quŏd ĕdīt, quærĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 1). Ēst dŏmī quŏd ĕdīmŭs. *Id.* (*Pœn.* III, 1, 34. Et *Pompon.* apud *Non.* 10, 18).

Ēdīscŏ, ĭs, ĭdĭcī, īscĕrĕ. *Apprendre.* Aūdīīt Eūrōtās, jūssītque ēdīscĕrĕ laūrōs. *V.* Ēt līnguās ēdĭdĭcīssĕ fŭĭt. *O.* Ēdĭdĭcī quīd pĕrfĭdă Trōjă părārĕt. *Id.* *Voy.* Disco.

Ēdīssĕrātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui expose, explique.* Vĕnĭēt lūdĭŭs Ēdīssĕrātŏr hārŭm quās tĕnĕō mĭnŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 61).

Ēdīssĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrĕrĕ. *Expliquer, exposer.* Mĭhĭque hæc ēdīssĕrĕ vēră rŏgāntī. *V.* Quīn rem āctūtum ēdīssĕrĭs? *Pl.* (*As.* II, 2, 59). SYN. Ēlŏquŏr, ēnārrŏ.

Ēdīssērtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Edissero. Quīd fĭt dēnĭque? ēdīssērtā. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 36).

Ēdĭtŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui fait, qui produit, auteur.* Trōjānæque ēdĭtŏr ārcĭs. *L.* Nōctūrnæque ēdĭtŏr aūræ (fluvius). *Id.* Ēdĭtŏr ōmnĭpŏtēns. *Drac.* (III, 20). SYN. Aūctŏr.

Ēdĭtŭs, ă, ūm, *part. p. de* Ēdo *Produit, engendré.* Ēdĭtă fōrtĕ nŏvō fŭĕrĭt sī fēmĭnă pārtū. *O.* || *Publié.* Ēdĭtă nōn sūnt Cārmĭnă. *O.* || *Haut, élevé.* Quīque ēdĭtŭs aūstrō (campus). *V.* Cūlmĭnĭs ēxsūrgēns ēdĭtĭōre ăpĭcĕ. *Prud.* (*Peri.* 11, 224). *Voy.* Celsus. || *Fort, puissant.* Vīrĭbŭs ēdĭtĭŏr. *H.* || Ēdĭtă, ōrŭm, *n. pl.* *Paroles, ordres.* Quī pĕrăgāt Thaūmāntĭdŏs ēdĭtă. *O.*

1. Ĕdŏ, ĕdĭs *ou* ēs, ĕdĭt *ou* ēst; ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ *ou* ēssĕ; *imparf. subj.* ĕdĕrĕm *ou* ēssĕm *Manger* Īlle īpsĕ ădstăt quāndo ĕdĭt. *Nœv.* (apud *Prisc.* 893, qui notat, ĕdĭs, ĕdĭt, antiquum esse. Idem testantur *Charis.* 232; *Diom.* 358; *Serv.* ad *Æ.* IV, 66). Hĕlĕnēn ăvĭdē sī spēctăt ĕdēntĕm. *O.* Bōlētŭm, quālĕm Claūdĭŭs ēdĭt, ĕdās. *M.* (I, 21, 4). Quīnquĕnnēs ŏlĕās ēst, ēt sīlvēstrĭă cōrnă. *H.* Bĭbe, ēs, fŭgĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 7. *Id. Cas.* II, 3, 32). Bĭbĭte, ēste, ēffērcĭtĕ vōs. *Id.* (*Most.* I, 1, 61). Ēssĕt ădōr lōlĭŭmquĕ. *H* Ŭt dē sўmbŏlīs ēssēmŭs. *Ter.* (*Eun.*

II, 4, 2. Cf. *Diom.* 358). Nūrsīnās pŏtĕrĭs pārcĭŭs ēssĕ pĭlās. *M.* (XIII, 20. *Id.* XIV, 69). Ēsūrōs pēr rĭă cōllă cănēs. *O.* Fōrmīdŏlōsās dīctū, nōn ēsū nŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 36). SYN. Cŏmĕdŏ, vēscŏr, pāscŏr, māndūcŏ. PPH. Ĕpŭlīs, cĭbō ūtŏr. Cĭbŭm, cĭbōs, dăpēs sūmŏ, căpĭŏ. Ĕpŭlīs, cĭbīs făměm pēllŏ, ēxīmŏ, lĕvŏ, sēdŏ. Jējūnĭă ēxplĕŏ, sōlvŏ, pāscŏ, sēdŏ. Mēmbră, cōrpŭs cĭbō, ĕpŭlīs, ēscā fŏvĕŏ, sūstēntŏ, rĕpărŏ. Cōrpŭs cūrŏ. Dăpēs dēntĕ prĕmŏ, cōnvēllŏ; ōrĕ cōntīngŏ; mōrsū cōnfĭcĭŏ; īn ālvŭm dēmīttŏ. Āppŏsĭtīs dăpĭbŭs pāscŏr. Jējūnĭă cōrpŏrĭs ārcĕŏ. VERS. Cōncūssāquĕ fămem īn sīlvīs sōlābĕrĕ quĕrcū. *V.* Fēssīque ĕt ĕquōs ēt cōrpŏră cūrānt. Vērtĕrĕ mōrsūs Ēxĭgŭam īn cĕrĕrēm pēnūrĭa ădēgĭt ĕdēndī. Heūs! ĕtĭām mēnsās cōnsūmĭmŭs. Frōndĭbŭs ēt vīctū pāscŭntŭr sīmplĭcĭs hērbæ. Vīctum īnēlīcēm, băccās lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmi, ēt vūlsīs pāscūnt rādīcĭbŭs hērbæ. *Id.* Cārnĕ fĕræ jējūnĭă sēdānt. *O.* Plācānt jējūnĭă vēntrĭs. Trĭbūs sōlvĭt jējūnĭă grānīs. *Id.* Nēc prĭŭs īndĕ dŏmūm, quām tōtă nŏvālĭă sævōs Īn vēntrēs ăbĕānt. *J.* Pōrrum ēt cæpĕ nĕfās vĭŏlāre ēt frāngĕrĕ mōrsū. Ālīmēntīs tālĭbūs ōlīm Prōdūxēre ănĭmās. *Id.* Jējūnĭă sōlvĕrĕ glāndĕ. *Boet.* Pāvĕrīnt vēntrēs sŭōs. *Pl.* Faūcĭbūs ēt pătŭlīs īnĭmīcās pōrrĭgĭt ēscās. *Alcim.* *Voy.* Saturor. || *Au fig.* *Ronger, miner.* Cōntāctōs ārtūs săcĕr ignĭs ĕdēbăt. *V.* Nēc tē tāntŭs ĕdāt tăcĭtām dŏlŏr. Ēst mōllīs flāmmă mĕdūllās. Lēntūsquĕ cărīnās Ēst văpŏr. Ūt mălă cūlmōs Ēssēt rūbīgō. *Id.* Ēt gĕlĭdūm Bācchī mūnĕră frīgŭs ĕdăt. *M.* (VIII, 68, 4). Rōbūr cūră dŭcĭs māgnīque ēdĕrĕ lăbōrēs. *Val. Fl.* SYN. Exĕdŏ, pĕrĕdŏ, etc. *Voy.* Exedo. || *Qqf.* Ēstŭr, *pass.* Ēstŭr ŭt ŏccūltā vĭtĭātā tĕrēdĭnĕ nāvīs. *O.* (Sic *Pl.* *Pœn.* IV, 2, 3).

2. Ēdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Produire au dehors, faire sortir, rendre.* Mūrmūr, prō vērbīs, ēdĕrĕ raūcūm. *O.* Ēt trēs lātrātūs sĭmŭl ēdĭdĭt. *Id.* Quūm sē Sōlĕ sătūs pătrĭīs pĕnĕtrālĭbŭs ēdĭt. *V. Fl.* SYN. Ēmīttŏ, prōfĕrŏ, prōdŏ, ēxprōmŏ, ēffĕrŏ. || *Mettre au jour, publier, éditer.* Hērēdēs ēdēnt, īnquīs, mĕă cārmĭnă. *M.* (IV, 33, 3). Cārmĭnăque ēdĭdĕrām. *Ov.* SYN. Ēmīttŏ, prōfĕrŏ, dēprōmŏ, vūlgŏ, dīvūlgŏ, pērvūlgŏ, pūblĭcŏ. VERS. Ēmīttĭs quārē, Sōsĭbĭānĕ, nĭhĭl? *M.* Ănĭmōs ăd pūblĭcă cārmĭnă flēxī. *O.* Cārmĭnă vūlgŭs hăbēt. *Id.* || *Donner le jour, engendrer.* Ēt pĕcŭs āntĕ dĭēm pārtūs ēdēbăt ăcērbōs. *O.* Ēlēctrām māxĭmŭs Ātlās Ēdĭdĭt. *V.* *Voy.* Gigno. || *Produire, faire.* Tōt fūnĕră fērrō Ēdĭdĕrĭt. *V.* Tāntās strāgēs īmpūnĕ pĕr ūrbēm Ēdĭdĕrĭt. *Id.* SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, dō, cōnfĭcĭŏ. || *Proférer, dire.* Quīd tămĕn īstă vĕlīt sĭbĭ fābŭlă, sī lĭcĕt, ēdĕ. *H.* Vĭŏlēntăquĕ bēllă părābām Ēdĕrĕ. *O.* Hæc plăcĭdō prĭŏr ēdĭdĭt ōrĕ. *V.* *Voy.* Dīco. || *Élever, hausser.* Cĕlĕrēm sŭpĕr ēdĕrĕ cōrpŭs Gaūdĕt ĕquūm *Tib.* (IV, 1, 115). SYN. Āttōllŏ, ērĭgŏ. || — ănĭmăm. *Rendre l'âme.* Nēmpĕ sŭb hīs ănĭmām pēstĭs Nĕmĕæă lăcērtĭs Ēdĭdĭt. *O.* *Voy.* Morior, Pereo.

Ēdŏcĕŏ, ēs, ŭī, ōctŭm, ŏcērĕ. *Instruire.* Ēdŏcĕăt, mūltāsquĕ vĭrō se ādjūngĕrĕ gēntēs. *V.* Nōn tē cœlēstĭă frūstrā Ēdŏcŭĭt. *St.* *Voy.* Doceo.

Ēdŏlŏ, ās, ārĕ. *Raboter.* || *Au fig.* *Polir un ouvrage, un écrit.* (*Enn.* apud *Non.* 6, 1.)

Ēdŏm *ou* Ēdōm, *indécl.* *Surnom d'Ésaü.* || *Surnom de l'Idumée, peuplée par les enfants d'Ésaü.* Ēstŏ mĕmŏr tūm prōlĭs, Ēdōm. *P. Nol.* (12, 27). *Et voy.* Bosra.

Ēdŏmĭtŏ, ās, ārĕ. *Dompter.* Ēdŏmĭtēs ōmnēs, tŭārĭs ămōrĕ fĭdēlī *Fort.* (IX, 1, 143).

Ēdŏmĭtŭs, ă, ŭm. *Dompté.* Ēdŏmĭtī māgnās pŏssĭdĕt ōrbĭs ŏpēs. *O.* Stăt săcĕr ēdŏmĭtīs gēntĭbŭs ārtŭs ŏvāns. *M.* (VIII, 65, 8).

Ēdŏmŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Dompter.* Mōs ēt lēx măcŭlōsum ēdŏmŭĭt nĕfās. *H.* Scĕlĕrūm pērvērsă pŏtēstās Ēdŏmăt īnvălĭdās mēntēs. *Prud* (*Ham* 425). Hūmūmquĕ Ēdŏmŭīssĕ mănū. *St.* *Voy.* Domo.

Ēdōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἠδωνίς). *Femme de Thrace; une ménade.* Prōtĭnŭs īn sīlvīs mātrēs Ēdōnĭdăs ōmnēs. *O.* Nēc mĭnŭs āssĭdŭīs Ēdōnĭs fēssă chŏrēīs. *Pp.* (I, 3, 5). *Voy.* Baccha. || ? Ēdōnĭs. *Le même.* Ēdōnĭs ŭt Pāngæă sŭpēr, trĭĕtērĭdĕ mōtā. *Sil* (IV, 778. Adde *Luc.* I, 675. Quod damnat *Bentl* ad *Hor. Od.* III, 25, 9. *Salmas.* emendabat *Odonis*, Ὠδωνίς, nec male). *Voy.* Odonis.

Ēdōnŭs, ă, ŭm (Ἠδωνός). *Des Édoniens; de Thrace.* Āc vĕlŭt Ēdōnī bŏrĕæ quūm spīrĭtŭs āltō. *V* Ībăt ŭt Ēdōnō rĕfĕrēns trĭĕtērĭcă Bācchō. *O.* Dīxĭt ēt Ēdōnĭs nūtrītūm mīssīlĕ vēntīs. *V. Fl.* (Adde *St. Th.* V, 78; *Sen. H. OEt.* 190. Libri dant non uno loco *Edonius*; quod damnat *Serv.* ad *Virg.* locum, *Æ.* XII, 365) || Ēdōnī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple de Thrace.* Nōn ĕgŏ sānĭŭs Bācchābŏr Ēdōnīs *H.*

Ēdōrmĭŏ, īs, īrĕ, *et* Ēdōrmīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. et act.* *Dormir.* Fūfĭŭs ēbrĭŭs ōlĭm Quum Īlĭŏnam ēdōrmĭt (scil. agit edormiendo) *H.* Paūlīspēr mănē, Dum ēdōrmīscăt ūnūm sōmnŭm. *Pl.* (*Amp.* II, 2, 64). *Voy.* Dormio. || *Cuver son vin.* Ūt ēdōrmīscam hānc crāpŭlăm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 28. Adde *Ter. Ad.* V, 2, 11).

Ēdūc, *impér. de* Educo. Ātquĕ tŭōs ēdūc Ægypti ē cărcĕrĕ sērvōs. *Alcim.* (V, 248). || Ēdūcĕ, *arch.* Săgărīstĭo, heūs, ēxi, ātque ēdūcĕ vīrgĭnĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 11. *Id. Stich.* V, 6, 1).

Ēdŭcātŭs, ă, ŭm. *Élevé, nourri.* Meō cĭbo ēt sūmptu ēdŭcātū' st. *Pl.* (*Men.* V, 5, 7 Et *Cat* 19, 14). Trĭvĭō cōncēptŭs, ēdŭcātŭs stērcŏrĕ. *Ph*

Ēdūcĕ. *Voy.* Educ.

1. Ēdŭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Élever, nourrir.* Ĕăque ēdŭcāvĭt ĕăm sĭbī prō fīlĭā. *Pl.* (*Cist* I, 3, 24). Tērrā mălōs hŏmĭnēs nūnc ēdŭcăt. *J.* (15, 70). Īntŭmŭĭt Jūnō, rāptūm quŏd Pēlĭă nātūm Ēdŭcĕt. *O.* SYN. Ălŏ, nūtrĭŏ, ēdŭcŏ. || *Au fig.* Quēm mūlcēnt aūræ, fīrmăt sōl, ēdŭcăt īmbĕr. *Cat.* (62, 40. *Ib.* 49). Nōn ăgĕr hīc pōmūm, nōn dūlcēs ēdŭcăt ūvās. *O.* Quŏd mărĕ, quŏd tēllūs, āppŏnĕ, quŏd ēdŭcăt āĕr. *Id.* *Voy.* Gigno.

2. Ēdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Tirer, faire sortir.* Ēdūxĭt cōrpŏrĕ tēlūm. *V.* Pūbēmque ēdūcĕrĕ cāstrīs. *Id.* Prōptēr quōs sēcūm cŏmĭtēs ēdūcĭt ăsēllās. *J.* (6, 469). SYN. Ēxtrăhŏ, ēffĕrŏ, ēmīttŏ. || *Élever, exhausser.* Cœlōque ēdūcĕrĕ cērtānt (molem). *V.* Mōrēs Aūrĕōs ēdūcĭt īn āstră. *H.* *Voy.* Erigo. || *Enfanter.* Āssărăcī quēm sānguĭnĭs Īlĭă mātĕr Ēdūcĕt. *V.* Aūrāvĕ dīstīnctōs ēdūcĭt vērnă cŏlōrēs. *Cat.* (64, 90). *Voy.* Gigno. || *Élever, nourrir.* Ēt pŏssĭt părvōs ēdūcĕrĕ nātōs. *V.* Nēc īllōs Quōs gĕnŭĭt, quōs ēdūxĭt. *J.* (10, 235. Adde *Pl. Curc.* IV, 2, 32). SYN. Ēdŭcŏ, ălŏ, nūtrĭŏ. || *Passer le temps.* Īllĕ sŭb hībērnō sōmnōs ēdūcĕrĕ cœlō. *Sil.* Sī fōrtĕ pĭōs ēdūxĭmŭs ānnōs. *Pp.* (II, 9, 47. Adde *V. Fl.* I, 251). SYN. Dūcŏ, ăgŏ. || *Vider une coupe, boire.* Hīrnĕām vīni ēdūxī mĕrī. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 274. *Id. Stich.* V, 7, 1). *Voy.* Bibo.

Ēdūctŭs, ă, ŭm. *Tiré de.* Ēdūctām nāvālĭbŭs æquŏrĕ tīngī (pinum). *O.* || *Élevé, exhaussé; haut.* Sūmmīsquĕ sŭb āstrā Ēdūctām tēctīs (turrim). *V.* Vēnĭt ăd ēdūctōs, pĕcŏrōsă Pălātĭă, mōntēs. *Pp.* (IV, 9, 3). SYN. Ēlātŭs, ērēctŭs, ēdĭtŭs. || *Engendré, nourri.* Ārĭcĭă mīsĭt Ēdūctum Ēgĕrĭæ lūcīs. *V.* Ēdūctōs lībĕrē. *Ter.* (*And.* V, 4, 8).

Ēdŭēs, Ēdŭĭcŭs. *Voy.* Ædues, etc.

† Ēdūlcŏ, ās, ārĕ. *Rendre doux.* Quāprōptĕr ēdūlcārĕ cōnvĕnĭt vītăm. *Cn. Mat.* (apud *Gell.* 15, 25, et *Non.* 2, 295).

Ēdūlĭs, ĕ. *Bon à manger.* Vīnĕă sūbmīttĭt căprĕās

nōn sēmpĕr ĕdūlēs. *H.* || Ēdūlĭă, ĭūm, *n. pl. Aliments.* Cōmmērcātĭs cōnquīsītĕ ĕdūlĭbŭs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 117).

Ēdūrŭs, ă, ŭm. *Dur.* Īn vērsūm dīstŭlĭt ūlmōs ī dūrāmquĕ pĭrūm. *V.* Nēc tămĕn ēdūrō, quōd pĕtĭt, ōrĕ nĕgā. *O.* (*A. Am.* III, 476). Ēdūrūm nērvī cūm vīscĕrĕ cōnsŏcĭānt ōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Memb.* 4).

Ĕdўllĭūm. *Comme* Idyllium.

Ēĕtĭōn, ōnĭs, *m.* (Ἠετίων). *Éétion, père d'Andromaque, roi de Thèbes en Cilicie.* Ēt Tĕnĕdōn, vĕtĕrēs Ēĕtĭōnĭs ŏpēs. *O.* Vīdĭt Ēĕtĭōn căpī Sŭă rēgnă vīctŭs. *Sen.* (*Troad.* 222).

Ēĕtĭōnēŭs, ă, ŭm. *D'Éétion.* Ēĕtĭōnēās īmplēvī sānguĭnĕ Thēbās. *O.*

† Ēffāmĕn, ĭnĭs, *n Proposition (philosophique).* Hæc quŏquĕ cōntōrtīs strīngēns ēffāmĭnă nōdīs. *Capel.* (IV, p. 94).

† Ēffārcĭō. *Voy.* Effercio.

Ēffārī, ātŭs sŭm (*de l'inus.* Effor), *d. Dire, parler.* Īncĭpĭt ēffārī. *V.* Quæ scĕlĕrūm făcĭēs? ō vīrgo, ēffārĕ. *Id.* Sīc ōre ēffātŭs ămīco ēst. *Id.* Sēd tămĕn ēffābŏr. *Lr.* (V, 106). Nīl ănĭmīs fātīsquĕ tŭīs ēffābĕrĕ dīgnūm. *L.* Ēffāre, ĕt īstūd pāndĕ. *Sen.* (*Thyest.* 633. *Diom.* 375. notat a *Caio* dictum fuisse *Effor*). *Voy.* Loquor.

Ēffātŭm, ī, *n. Mot, parole, opinion.*

Ēffātŭs, ă, ŭm, *part. Qui a dit, qui a parlé.* Hōc vīsūm nūllī, nōn īpsi ēffātă sŏrōrī. *V.*

Ēffēcī, *parf. de* Efficio.

Ēffēctē, *adv. Parfaitement.* Ēffēctē! grăvĭtēr! cĭtō! nēquĭtĕr! eūgĕ! bĕātē! *M.* (II, 27, 3. Alii leg. *effete, affecte*; sed illud melius).

Ēffēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Efficio. *Fait, achevé.* Māxĭmă rēs ēffēctă, vĭrī. *V.* Ĕgŏ tĭbi ēffēctūm rēddăm. *Ter.* (*And.* IV, 2, 20). Jāmque ĭtĕr ēffēctūm. *O.* || *Parfait. Voy.* Perfectus.

Ēffēctŭs, ūs, *m. Effet, exécution.* Nōn cărēt ēffēctū, quōd vŏlŭērĕ dŭō. *O.* Ēffēctūs īmpĕdīrēt nē sēgnĭs mŏră. *Ph.* Ērgō sĭne ēffēctū mānsĭt ŭtērquĕ lăbŏr. *M.* (XI, 81). SYN. Ēxĭtŭs, fĭdēs.

Ēffēmĭnātē, *adv. D'une manière efféminée.* Ădŏlēscēntŭlum ēffēmĭnātē lŏquēntĕm. *Titin.* (apud *Charis.* 181).

Ēffēmĭnātŭs, ă, ŭm. *Efféminé.* (*Anthol.* II, p. 530.) *Et voy.* Feminatus.

Ēffēmĭnō, ās, ārĕ. *Rendre efféminé.* Cōrrūpta ĕphēbī fāmă, quēm vēstēr dĕŭs Ēffēmĭnāvīt gўmnădīs lĭcēntĭā. *Prud.* (*Peri.* 10, 190). Ănĭmūm vĭrīlem ēffēmĭnăt. *P. Nol.* (21, 554). || *Au fig.* Tĭtŭlūmque ēffēmĭnăt ānnī. *Cl.*

Ēffĕrātŭs, ă, ŭm. *Rendu farouche, furieux.* Ăgĕdum, ēffĕrātās răbĭdă vōcēs āmŏvĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 397). Nēc lŏquēntī tālĭă Fŭrōr sĭnēbăt ēffĕrātŭs pārcĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 679). SYN. Ēffĕrŭs, fĕrŭs. || *Qqf. en bonne part : Sauvage, chaste.* Sīlvārum īncŏlă Īlle ēffĕrātŭs, cāstŭs, īntāctŭs, rŭdĭs. *Sen. Hip.* 923). SYN. Fĕrŭs.

Ēffērbŭī, *parf. de* Efferveo.

† Ēffērcĭō *ou* Ēffārcĭō, īs, fērtūm, fērcīrĕ. *Remplir, bourrer.* Ēste, ēffērcīte vōs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 62).

1. Ēffĕrō, ās, ārĕ. *Rendre farouche.* Quĭd ēst Quōd e ēffĕrārĭt? *Sen.* (*Phœn.* 205). Pōtāquĕ Gērўs quōs ēffĕrăt ūndā. *V. Fl.* SYN. Ăcērbō, īrrītō. || *Au fig.* Răptūm sŭpĕrīs Mārs ēffĕrăt aūrŭm. *St.* (*Achil.* I, 425, i. e. in arma conflat).

2. Ēffĕrō, ērs, ēxtŭlī, ēlātŭm, ēffērrĕ. *Tirer dehors, sortir quelque chose.* Cōllĭge, ĕt īmmūndā sēdŭlŭs ēffĕr hŭmō. *O.* Lōngō căpŭt ēxtŭlĭt āntrō. *Id.* Ēxtŭlĭt ēnsĕm. *V.* SYN. Ēdŭcō, prōfĕrō, prōtrăhō, prōdŭcō, prōdō, prōmō, ēxsĕrō, ōstēndō, ăpĕrĭō. || *Emporter.* Ætērnūmque ădўtīs ēffērt pĕnĕtrālĭbŭs īgnĕm. *V.* Ērĭpĕre ædĕ dĕām, răptāmque ēffērrĕ pĕr hōstēs. *O.* Prædōnēs ādsūnt, răpĭūnt quōd quĭsque ēxtŭlĭt. *Ph.* SYN. Aūfĕrō, āspōrtō, ăbdŭcō, răpĭō, ēxtōllō, āvĕhō. || — mē, pĕdĕm, grădŭm, etc. *Sortir* Pōrtīs sēse ēxtŭlĭt īngēns. *V.* Mēne ēffērrĕ pĕdĕm..? Quā grēssum ēxtŭlĕrăm. *Id.* Vēstīgĭă vāllō Aūsŏnĭō vĭgĭl ēxtŭlĕrăt. *Sil.* Ēxtŭlĭt īpsă grădŭm. *Id. Voy.* Exeo. || *Sortir un mort de la maison, par ext. Enterrer.* Ūnūm vīdī mōrtŭum ēffērrī fŏrās. *Pl* (*Most.* IV, 3, 9). Ēxtŭlĭt ērgŏ grĕgēs nātōrum, īpsūmquĕ părēntĕm. *J.* (6, 175. *Id.* 1, 72). Ēffērt ŭxōrēs Fābĭŭs, Chrēstīllă mărītōs. *M.* (XI, 91, 7). *Voy.* Sepelio. || *Produire, engendrer.* Hæc gĕnŭs ācrĕ vĭrūm, Mārsōs pūbēmquĕ Săbēllăm Ēxtŭlĭt. *V.* Sĭnīstră quōs īn lūcēm nātūra ēxtŭlĭt. *Ph. Voy.* Gigno. || *Lever en haut, élever.* Īnquĕ dĭēs ăvĭdūm sūrgēns căpŭt āltĭŭs ēffērt. *V.* Tĭbrĭs ărūndĭfĕrūm mĕdĭō căpŭt ēxtŭlĭt ālveō. *O.* SYN. Tōllō, ēxtōllō, etc. *Voy.* Extollo. || *Au fig. Produire, découvrir, divulguer.* Pōst ēffērt ănĭmī mōtūs īntērprĕtĕ līnguā. *H.* Cŭpĭēns ēffērrĕ sŭb aūrās (dedecus). *O.* Ēffĕr īn mĕdĭūm mĕtŭs. *Sen.* (*Troad.* 440). *Voy.* Detego. || *Élever la voix, pousser un cri.* Clāmōrem ŭtrīnque ēffĕrūnt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 73). SYN. Tōllō, ēxtōllō. || *Traduire.* Vērbūm dē vērbo ēxprēssum ēxtŭlĭt. *Ter.* (*Ad. prol.* 11). || *Transporter de joie, de colère ; en partic. Rendre orgueilleux.* Prōspĕra ănĭmōs ēffĕrūnt. *Sen.* (*Ag.* 252). Ŭtĭnām nūnc īră Pĕlāsgōs Ēffĕrăt! *V. Fl.* (II, 660. Alii leg. *efferet*). || — mē. *S'élever à la gloire.* Quō sēse ēxtŭlĕrĭt dēxtrīs (Roma). *Sil.* SYN. Sūrgō, ēxsūrgō, tōllō. || — mē. *S'enorgueillir.* Hĭc mē māgnĭfĭce ēffĕrō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 31). || — laūdĭbŭs, *ou absolt. Louer.* Quăm laūdĭbŭs ēffērt. *J.* (6, 182). *Voy.* Laudo.

Au pass. Ēffĕrŏr, ēlātŭs sŭm, ēffērrī. *Être enterré.* Pēr fūnĕră sēptĕm Ēffĕrŏr. *O.* || *Être transporté de joie, de colère. Voy.* Elatus.

† Ēffērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Effercio. *Rempli.* Nĕquĕ măge ēffērtūm fămĕ vīdī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 6). || *Abondant, riche.* Hērēdĭtātēm sum ăptŭs ēffērtīssŭmăm. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 8).

Ēffĕrŭs, ă, ŭm. *Farouche, furieux.* Cœptīs īmmānĭbŭs ēffĕrā Dīdō. *V.* Sævītquĕ jŭvēntŭs Ēffĕrā. *Id.* Ēffĕrā cōrdă. *V. Fl.* Plācārĕ quēm nōn pŏtŭĭt ā cæde ēffĕrā. *Sen.* (*Troad.* 51). SYN. Fĕrŭs, fŭrēns.

Ēffērvĕō, ēs, bŭī, vērĕ *ou* vĕrĕ (*de l'ancien verbe* Effervo, is), *et* Ēffērvēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Bouillir, être en combustion, bouillonner.* Nām sŭbĭto ēffērvēnt ŏpĕrōsæ īncēndĭă rūpĭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 463). Sīdĕră cœpērūnt tōto ēffērvēscĕrĕ cœlō. *O. Voy.* Ferveo. || *Au fig.* Quŏtĭēs Cўclōpum ēffērvĕre īn āgrōs Vīdĭmŭs (Ætnam). Strīdĕre ăpēs ŭtĕro, ĕt rŭptīs ēffērvĕrĕ cōstīs. *Id.* Pūlvĕrĕā Nĕmĕēn ēffērvĕrĕ nūbĕ. *St.* Vērmēs ēffērvĕrĕ. *Lr.* (II, 928). SYN. Fērvĕō, æstŭō, ēxæstŭō, ērūmpō. || *Être enflammé de colère.* Īrācŭndăquĕ mēns făcĭle ēffērvēscĭt ĭn īrās. *Lr.* (III, 296). SYN. Ārdĕō, ēxcāndēscō. || *D'amour.* Ārdŏr ĕt īn trānstrīs jăctātu ēffērbŭĭt Ărgō. *Prud.* (*Sym.* I, 117, de Hercule).

? Ēffētē. *Voy.* Effecte.

Ēffētŭs, ă, ŭm. *Qui a mis bas, qui a produit; épuisée par l'enfantement.* Ēffētæ trĕmĕbūndĭŏr ūbĕrĕ pōrcæ. *Colum.* (X, 396). Ēffētās līnquūnt ēxāmĭnă cērās. *L.* PHR. Vīscĕrĭbūs lāssīs, pārtūque ēxhaūstā. *L.* || *En gén. Fatigué, épuisé.* Jām cānĭt ēxtrēmōs ēffētŭs vīnĭtŏr āntēs. *V.* Flātĭbŭs āltērnīs ægrōque ēffētŭs hĭātū. *St.* SYN. Fēssŭs, dēfēssŭs, frāctŭs. || *En parl. des ch.* Frīgēnt ēffētæ īn cōrpŏrĕ vīrēs. *L.* Ēffētōs cĭnĕrem īmmūndūm jāctārĕ pĕr āgrōs. *Id.* Nūnc jăcēt ēffētō lūmĭnĕ mēntĭs. *Boet.* (1, 2). Sp…

ēffētă *V. Fl.* Ēffētō rĕdĕānt ūt lūmĭnă mūndō. *Alcim.* (IV, 590).

+ Ēffēxīm, īs, *arch. pour* Effecerim. Si īstūc lĕpĭde ēffēxīs. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 19. *Id. Cas.* III, 4, 63). Fraūdāndo, ēffēxīt plūs, etc. *Cat.* (110, 7).

+ Ēffībŭlŏ. *Voy.* Exfibulo.

Ēffĭcācĭtĕr. *D'une manière efficace.* Quō fūngăr ēffĭcācĭūs Prōmīssĭōnĭs mūnĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 127). Pŏtŭīssēt īstă sēmpĕr ēffĭcācĭūs Prŏcŭlīīs mĕlōdĭs īnsŏnārĕ pūlsĭbūs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 43).

Ēffĭcāx, ācĭs. *Efficace, puissant.* Jāmjam ēffĭcācī dō mănūs scĭēntĭæ. *H.* Sūnt quĭdēm pătrĭæ prĕcēs sătĭs ēffĭcācēs. *Sen.* (*H. Fur.* 1272). SYN. Pŏtēns, prævălēns. || *Avec l'inf.* Ămārăquĕ Cūrārum ēlŭĕre ēffĭcāx (cadus). *H.*

Ēffĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Faire, former, produire, rendre.* Īnsŭlă pōrtŭm Ēffĭcĭt ōbjēctū lătĕrŭm. *V.* Nīl Claūdĭæ nōn ēffĭcĭēnt mănūs. *H.* Ēffĕcĕrĕ sŏnūm (venti). *O.* Paūpĕrtātēmquĕ fĕrēndŏ Ēffĕcĕrĕ lĕvĕm. Jūssă părēntĭs Ēffĭcĕ. *Id.* SYN. Făcĭŏ, ăgŏ, rĕddŏ, præstŏ, dō, ēdŏ, ēxsĕquŏr, *qqf.* mīttŏ, părĭŏ. *Voy.* Facio, Reddo. || *Faire en sorte que.* Ēffĭcĭām, pōsthāc nē quēmquām vōcĕ lăcēssās. *V.* Ēffĭcĕ, nōctūrnā frāngātūr jānŭă rīxā. *O.* SYN. Făcĭŏ, cūrŏ.

+ Ēffĭĕrī, *arch. pour* Effici. Fāctă sūnt quæ vŏlŭī ēffĭĕrī. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 9).

+ Ēffĭgĭă, æ, *f. arch. Comme* Effigies. Vĕnĕrĭs ēffĭgia hæc quĭdem ēst. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 7). Rērum ēffĭgĭās tĕnŭēsquĕ fĭgūrās. *Lr.* (IV, 46. Adde *Afran.* apud *Non.* 8, 77).

+ Ēffĭgĭātŭs, ă, ŭm. *Façonné, formé.* Nām vīscĕră līmō Ēffĭgĭātă prĕmūnt ănĭmām. *Prud.* (*Psych.* 907).

Ēffĭgĭēs, ēī, *f. Image, portrait.* Jām lānguĭdă mōrtĕ Ēffĭgĭēs hăbĭtūm nōtī mūtāvĕrăt ōrĭs. *L.* Ēffĭgĭēmquĕ tŏrō lŏcăt. *V.* Ēffĭgĭēs īntĕr vēstrās stătŭāmquĕ Văgēllī. *J.* (13, 119). SYN. Ĭmāgŏ, sĭmŭlācrŭm, spĕcĭēs, sīgnŭm, stătŭă. *Voy.* Imago, Statua. | *Ombre, spectre.* Ēlўsĭō tēndēntēm līmĭnĕ cērnēns Ēffĭgĭēm jŭvĕnĭs cāstăm. *Sil.* (Et *Ov. Met.* XIV, 368.) SYN. Ŭmbră, sĭmŭlăcrŭm. *Voy.* Umbra.

+ Ēffĭgĭŏ, ās, ārĕ, *néol. Façonner, former.* Hŏmĭnēm pătĕr ēffĭgĭāstī. *Prud.* (*Cathem.* 10, 4. *Id. Apoth.* 811 ; *Ham.* 118, et passim). SYN. Fīngŏ.

+ Ēffīndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fendre.* Ēt frēnārĕ rătēm, flūctūsque ēffīndĕrĕ rēctŏr. *Manil.* (IV, 283).

Ēffīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Représenter, imiter.* Bĭs cōnātŭs ĕrāt cāsūs ēffīngĕre īn aūrō. *V.* Ēffīngūnt vărĭās cāsū mōnstrāntĕ fĭgūrās (grues). *L.* Hōrrēntēs ēffīngēns crīnĕ gălērōs. *Sil.* SYN. Ēxprĭmŏ, fīngŏ, fōrmŏ, īnfōrmŏ, rēddŏ.

+ Ēffĭŏ. *Voy.* Effieri.

? Ēffīrmŏ, ās, ārĕ. *Affermir.* Īpsĕ te ēffīrma ēt cōmpără. *Att.* (ap. *Non.* 4, 64. Sic Codices. Sed Editi, *offirma, confirma, firma*).

Ēfflăgĭtŏ, ās, ārĕ. *Demander avec instance.* Nōnūmque ēfflăgĭtăt ēnsēm. *V.* Sōrtēm lăcrĭmĭs ēfflăgĭtăt æquām. *Avien.* (*Arat.* 375). Ēfflăgĭtātām rēm tĭbi ūt pērsōlvĕrēm. *Id.* (*Or. mar.* 25).

+ Ēfflīctim, *arch. Passionnément.* Sīc ēfflīctim ămārĕ, proīnde ŭt hīc te ēfflīctīm dēpĕrĭt. *Pl.* (*Amp.* I, 3, 19. *Id. Pœn. prol.* 96, et passim). Nōlo ĕgo hānc ădĕo ēfflīctim ămārĕ. *Næv.* (apud *Charis.* 178. Alia vide apud *Non.* 2, 280) SYN. Pērdĭtē, văldē, vĕhĕmēntĕr.

+ Ēfflīctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Effligo. Ēfflīctēntŭr hŏmĭnēs nōctu hīc īn vĭā. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 26).

Ēfflīgŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Renverser, terrasser, abattre.* Nī quidem īlla ānte ŏccŭpāssīt te, ēfflīgēs, etc. *Pl.* (*As.* IV, 2, 9). Nĭsĭ pĕdātū tĕrtĭo ōmnēs ēfflīxĕrō *Id.* (*Cist.* II, 1, 50).

Ēfflŏ, ās, ārĕ. *Exhaler, rendre.* Dūm lŏquĭtŭr, vērnās ēfflăt ăb ōrĕ rŏsās. *O.* Quōs ōre ēt nārĭbŭs ēfflānt (ignes). *Id.* Ēfflāntēm sōmnō crēscēntĭă vīnă. *St.* SYN. Ēxspīrŏ, ēxhālŏ, ēmīttŏ, mīttŏ, rēddŏ. || — ănĭmăm, vītăm. *Rendre l'âme.* Vītāmque ēfflāvīt ănhēlō Pēctŏrĕ. *Sil. Voy* Morior. || — cŏlōrĕm. *Perdre sa couleur.* (*Lucr.* II, 832.) || + *Qqf. n. Être exhalé.* Sĕd sŭpĕr hæc dŏmĭnī suāvĭŏr ēfflăt ŏdŏr. *Fort.* (IV 26, 128). SYN. Hālŏ.

Ēfflōrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ēfflōrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Fleurir, et au fig.* Līlĭă nēc nōstrĭs ēfflōrēnt tālĭă cāmpīs. *Tertul.* (*Judic. Dom.* 209). Quæquĕ nŏvĭs prŏăvūm tēllūs ēfflōrŭīt ārmĭs. *St. Voy.* Floreo.

Ēfflŭēns, tĭs. *Qui s'écoule.* Vēna ēfflŭēntī pāscĭt aūctām sānguĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 1070).

Ēfflŭŏ, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ, *n. Couler hors, s'écouler, couler.* Ēt claūsūm scŏpŭlōs sŭpĕr ēfflŭĭt æquŏr. *V. Fl.* Ēfflŭĭt īmbĕr Spūmĕŭs. *Id.* Īn mārĕ pūrpŭrĕūm vĭŏlēntĭŏr ēfflŭĭt āmnĭs. *V. Voy.* Fluo. || *Au fig.* Ēfflŭēt īn lăcrĭmās. *L.* || ? *Flotter, en parlant d'un vêtement. Voy.* Fluo. || *S'échapper, se glisser.* Ēfflŭĭt āmbōrūm gĕmĭnūs dē vērtĭcĕ sērpēns. *St.* SYN. Ēlābŏr. || *Échapper, s'échapper.* Ēfflūxērĕ ūrnæ mănĭbūs. *O.* Ēt mănĭbūs nĭtĭdūm tĕnĕrĭs ŏpŭs ēfflŭĭt. *Lr.* (VI, 797). Ēxpērtŭs ēst quīcūmquĕ, quām făcĭle ēfflŭānt. *Sen.* (*Thyest.* 537, nempe dona fortunæ). SYN. Ēlābŏr, ēxcĭdŏ, lābŏr. || — ănĭmō, mēntĕ, pēctŏrĕ, *ou absolt. Être oublié.* Ŭt dēsīdĕrĭīs ēfflŭăt īllă tŭīs (domina). *O.* Dūlcēsquĕ mărītō Ēfflūxērĕ tŏri, ēt sŭbĭēre ōblīvĭă tædæ. *Sil. Voy.* Obliviscor. || *Disparaître.* Nĕque ădhūc dē pēctŏrĕ cædĭs Ēfflūxērĕ nŏtæ. *O.* SYN. Ăbĕŏ, cēdŏ, rĕcēdŏ. || *S'échapper, se répandre, être divulgué.* Quĭdquĭd dīmīttĭs īn aūlā, Ēfflŭĭt, ēt sŭbĭtĭs rūmōrĭbŭs ōppĭdă pūlsăt. *Petr.* (*fragm.*). Ŭtrūmque hōc fālsum ēst, ēfflŭēt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 41). || *Tomber en défaillance, se perdre.* Vīsō mēns ægra ēfflūxĭt hĭātū. *Sil.* || *Fuir, en parl. d'un vase, et au fig. Perdre ce que l'on contient.* Tĭbĭ lūdĭtŭr : ēfflŭĭs āmēns; Cōntēmnērĕ mīsĕr. *Pers.* (3, 20. Ubi *Cornutus*). || + *Qqf. act.* Quāntūm stāgnă Tăgī... Ēfflūxērĕ dĕcŭs. *Cl.* (*Cons. Prob. et Olyb.* 51). SYN. Vōlvŏ.

+ Ēfflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule, s'écoule.* Dōnĕc īn āltī Ōră prŏcŭl Nīlī lātī Thĕtĭs ēfflŭă sērpăt. *Avien.* (*D. Terr.* 36. *Ib.* 58). || *Au fig.* Ēfflŭă sēmpĕr Hīs cŏmă. *Id.* (Ibid. 1311).

Ēffŏdĭŏ, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Creuser.* Hīc pōrtūs ălĭī ēffŏdĭūnt. *V.* Ĕgo ēffŏdĭēbām dēnŏs īn dĭē scrŏbēs. *Pl.* (apud *Non.* 3, 207). SYN. Fŏdĭŏ, dēfŏdĭŏ, căvŏ. || *Déterrer.* Ēffŏdĭūntŭr ŏpēs, īrrītāmēntă mălōrŭm. *O.* Aūt săcrum ēffŏdĭt mĕdĭō dē līmĭtĕ sāxŭm. *J.* (16, 38). Ĭbĭ quum ălĭi ōctōnōs lăpĭdēs ēffŏdĕrīnt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 66. Male vulgo *effodint*; nam senarii sunt). Ŭbĭ thēsaūrum ēffŏdĕrĭs. *Id.* (*Trin.* III, 3, 53. In his et legitur *Ecfodio*, antique). SYN. Ērŭŏ, ēxtrăhŏ, ēgĕrŏ. || *Percer.* Vēstră quĭd ēffŏdĭtĭs sŭbjēctĭs vīscĕră tēlĭs? *O. Voy.* Confodio. || — ŏcŭlōs. *Crever les yeux.* Ŏcŭlum ĕgo ēffŏdĭām tĭbĭ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 62). SYN. Ērĭpĭŏ. *Voy.* Effossus, Cæco.

+ Ēffŏdīrī, *arch. pour* Effodi. Jŭbĕ tĭbi ŏcŭlŏs ēffŏdīrī. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 44).

Ēffœtŭs. *Voy.* Effetus.

Ēffŏr (*inus.*). *Voy.* Effari

Ēffōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Effodio *Creusé.* Sæpe ĕtĭam ēffōssĭs, sī vēra ēst fāmă, lătēbrĭs. *V.* || *Tiré de la terre.* Dēcrēscūnt ēffōssō mārmŏrĕ mōntēs. *O.* Ēffōssæ lōngē spārgūntŭr ărēnæ. *St.* || *Percé, crevé.* Lūmĭnĭs ēffōssī flŭĭdūm lăvĭt īndĕ crŭōrĕm. *V.* Ēffōssōs ŏcŭlōs vŏrĕt (corvus). *Cat.*

Ēffrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Effringo. *Brisé.* Sŭbtrāhĭs ēffrāctō tū quŏquĕ cōllă jŭgō. *O.* Ēffrāctāmque ăpĕrīt vīctōrĭbŭs ūrbēm. *St. Voy.* Fractus.

? Ĕffrēnĭs, ĕ. *Comme* Effrenus.

Ĕffrēnŏ, ās, ārĕ. *Lâcher la bride; au fig. Déchaîner.* Rēgnāntem Ætōlĭs Vūltūrnum ĭn prœlĭă cāmpĭs Ĕffrēnăt. *Sil.* Ĕffrēnāta ĭmpŭdēntĭă. *Att.* (ap. *Non.* 2, 542).

Ĕffrēnŭs, ă, ŭm. *Qui est sans frein.* Aūt ălăcēr sŏnĭpēs rūptĭs ēffrēnŭs hăbēnĭs. *Juvc.* (II, 719). || *Au fig. Effréné.* Gēns ĕffrēnă vĭrūm. *V.* Mēntĭs ĕffrēnæ ĭmpĕtŭs. *Sen.* (*Hip.* 255). Ĕffrēnō nĭmbōs æquārĕ prŏfātū. *St.* SYN. Īnfrēnŭs, sŏlūtŭs, lībĕr. PPH. Ēt fŭgĭūnt, frēnō nōn rĕmŏrāntĕ, dĭēs. *O.*

Ĕffrīngŏ, ĭs, rēgī, āctŭm, ĭngĕrĕ. *Briser.* Fŏrēs ĕffrēgĭt, ātque ĭn ædēs ĭrrŭĭt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 8). Ĕffrēgĭt ēccĕ lĭmĕn īnfĕrnī Jŏvĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 47). Ŭtĭnām lĭcērĕt stĭpĭte ĭngēsto ĭmpĭăm Ĕffrīngĕre ănĭmăm! *Id.* (*H. OEt.* 1449). *Voy.* Frango. || *n. Se précipiter avec violence.* Sī prŏhĭbērĕ pĭgēt, vēstrās ĕffrīngĕt ĭn ūrbēs (fluctus). *Sil. Voy.* Irrumpo.

Ĕffūdī, *parf. de* Effundo.

Ĕffŭgĭŏ, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ, *n. et act. Fuir, s'enfuir, s'échapper.* Nūnquam hŏdĭe ĕffŭgĭēs. *V.* Tēr frūstrā cōmprēnsā mănūs ĕffūgĭt ĭmāgŏ. *Id.* Nōn ăvĭs ūtĭlĭtēr vīscātĭs ĕffŭgĭt ālĭs. *O.* SYN. Fŭgĭŏ, ēvādŏ, ēlābŏr. *Voy.* Fugio. || *Éviter.* Vīx pŏtĕrĭs ĕffŭgĕre īnfōrtūnĭŭm. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 295). Nūnquam hŏdĭe ĕffŭgĭēs quīn mĕā mănū Mŏrĭārĕ. *Næv.* (apud *Macr.* 6, 1). SYN. Vītŏ. || *Rejeter.* Ĕffŭgĕ, quī lātā pāndĭt vēstĭgĭă plāntā. *Grat.* (*Cyneg.* 276). SYN. Rĕjĭcĭŏ, āspērnŏr.

Ĕffŭgĭŭm, ĭī, *n. Fuite, évasion.* Quōs ĭllī fōrs ăd pœnās ŏb nōstrā rĕpōscēnt Ĕffŭgĭă. *V.* Hōspĭtĭs ĕffŭgĭō præstrūxĕrăt ŏmnĭă Mīnōs. *O.* SYN. Fŭgă, ăbĭtŭs, ēxĭtŭs. || *Au fig. Moyen d'échapper.* Rĕpĕrīre ĕffŭgĭūm quærĭt ăltĕrĭūs mălō. *Ph.* Ūnĭcum ĕffŭgĭūm mălī. *Sen.* (*Hippol.* 253). SYN. Fŭgă, pērfŭgĭŭm.

† Ĕffŭgŏ, ās, ārĕ, *néol. Chasser de.* Sē sŭpĕrēxtĕndēns, ĕffŭgăt ārmă nĕcĭs. *Fort.* (X, 6, 40). Pōst, mūltă sĕrpēns ĕffŭgāvĭt īncŏlās. *Avien.* (*Or. mar.* 156). || *Au fig. Bannir.* Dĭtĭŏr cūltū stĕtĭt ĕffŭgātō. *Ennod.* (*Carm.* 4, 35).

Ĕffūlgēns, tĭs. *Brillant.* Ĕffūlgēns Lælĭŭs ōstrō. *Sil.* Ēmĭcĕt ĕffūlgēns. *V. Fl. Voy.* Fulgens.

Ĕffūlgĕŏ, ēs, sī, gērĕ *et* gĕrĕ (*de l'ancien verbe* Effulgo, is), *n. Briller, reluire.* Īpsīque ĭn pūppĭbūs aūrō Dūctōrēs lōnge ĕffūlgēnt. *V.* Nŏvă lūx ŏcŭlĭs ĕffūlsĭt. Fērvĕrĕ Leūcātēn, aūrōque ĕffūlgĕrĕ flūctūs. *Id.*

Ĕffūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Effulcio. *Appuyé, élevé.* Ātque hārum ĕffūltūs tērgō strātĭsquĕ jăcēbăt. *V.* Grāĭĭs ĕffūltă mĕtāllĭs Cūlmĭnă. *St.* Taūrīnō mēmbră jăcēbăt Ĕffūltŭs tērgō. *Sil. Voy.* Fultus.

† Ĕffūmŏ, ās, ārĕ, *n. Exhaler de la fumée.* Ĕffūmăt mōlēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 495).

Ĕffūndŏ, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Verser, répandre.* Lārgōs ĕffūndĕrĕ flētūs. *V.* Pătŭlās ĕffūndĕrĕ pēlvēs. *J.* (3, 277). Ĕffūndī săccōs nūmmōrŭm. *H.* SYN. Fūndŏ, prŏfūndŏ, mīttŏ, ēmīttŏ, spārgŏ. || *Au fig.* Īpsĕ jŭbām cērvīce ĕffūdĭt ĕquīnăm. *V.* Tālēs ĕffūndĭt pēctŏrĕ quēstūs. Vīrēs ĭn vēntum ĕffūndĭt. Aūxĭlĭūm cāstrĭs ĕffūndĭt ăpērtĭs. Ēxcŭtĭăt Teūcrōs vāllo, ātque ĕffūndăt ĭn æquŏr. *Id.* || *Verser, renverser.* Ēt jŭvĕnēm mōnstrĭs păvĭdi ĕffūdĕrĕ mărīnĭs. *V.* Ĕffūndĭtquĕ sŏlō. *Id. Voy.* Sterno. || *Dépenser, dissiper.* Ĕffūndĭte, ēmĭtĕ, făcĭtĕ quŏd vōbĭs lŭbĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 34). SYN. Prŏfūndŏ, ēxhaūrĭŏ. *Voy.* Decoquo. || *Lâcher.* Mănĭbūsque ŏmnēs ĕffūndĭt hăbēnās. *V. Voy.* Laxo. || — mē. *Se répandre, se précipiter.* Tālĭs sēse hālĭtŭs ĭmĭs Faūcĭbūs ĕffūndēns. *V.* Ŭt, quūm cārcĕrĭbūs sēse ĕffūdĕrĕ quādrīgæ. *Id.* Nēc quā se ārdēns ĕffūndĕrĕ pōssĭt. *V. Fl.* SYN. Ĕffūndŏr, ērūmpŏ, rŭŏ, præcĭpĭtŏ. || — ănĭmăm, etc. *Périr.* Tŭāque ănĭmam hānc ĕffūndĕ dēxtrā. *V.* Ēst ănĭmŭs nōbĭs ĕffūndĕrĕ vītăm. *Au pass.* Ĕffūndŏr. *Être répandu.* SYN. Fūndŏ, flŭŏ, mānŏ. || *Être renversé.* Ĕffūndĭtŭr īllĕ ĭn căpŭt. *St. Voy.* Cado.

Ĕffūsŭs, ă, ŭm, *part. p. Versé, répandu.* Æstĭvĭs ĕffūsŭs nūbĭbŭs ĭmbĕr. *V.* Ĕffūsæque ŏcŭlĭs lăcrĭmæ. *Id.* Lŏcŭs ĕffūsī lātē măris ārbĭtĕr. *H.* || *Au fig.* Ĕffūsæ pēr cōllă jŭbæ. *Sil.* Cæsărĭem ĕffūsă nĭtĭdăm. *V.* Āgrĭs ĕffūsă jŭvēntŭs. *Id.* || *Élancé.* Rŭūnt ĕffūsī cārcĕrĕ cūrrūs. *V.* Ĕffūsī nĭmbĭs sĭmĭlēs. *Id.* || *Renversé.* Ĕffūsūmque ĕquĭtēm sŭper īpsĕ sĕcūtŭs ĭmplĭcăt. *V.* || *Dépensé en vain; perdu.* Ĭbi ŏmnĭs Ĕffūsŭs lăbŏr. *V.* || *Débordé, excessif.* Ĕffūsōs mūnĭmĕn ăd ĭmbrēs. *V.*

Ĕffūtĭŏ, ĭs, īrĕ. *Parler, débiter, dire des riens.* Ĕffūtīrĕ lĕvēs ĭndīgnā trăgœdĭă vērsūs. *H.* Mūltă lĭcĕt sĭmĭlī rătĭōne ĕffūtĭăt ōrĕ. *Lr.* (V, 908. Et *Ter.* Ph. V, 1, 18). SYN. Gārrĭŏ, dīcŏ, fūndŏ.

Ēgălĕōs. *Voy.* Ægaleos.

Ēgĕlĭdŭs, ă, ŭm. *Frais.* Ēt gĕlĭdūm bŏrĕān, ēgĕlĭdūmquĕ nŏtūm. *O.* Nūnc vēr ēgĕlĭdūm, nūnc ēt mōllĭssĭmŭs ānnŭs. *Col.* (X, 282). Jām vēr ēgĕlĭdōs rĕfērt tĕpōrēs. *Cat.* (46, 1. Adde *Virg. Æ.* VIII, 610). *Voy.* Gelidus. || *Glacé.* Īmpĭgĕr ēgĕlĭdō mōvĭt ārmă Sĕvērŭs ăb Īstrō. *Aus.* (*Cæs.* 21). *Voy.* Gelatus.

Ĕgēns, tĭs. *Qui manque, privé.* Quæ caūsă rătĭōnĭs aūt cūjŭs ĕgēntēs? *V.* Bēllă vĕlīnt mārtēmquĕ fĕrūm rătĭōnĭs ĕgēntēs. *M.* (VI, 25, 7). Pŭĕrōsquĕ pĕtūnt nūtrīcĭs ĕgēntēs. *O.* SYN. Cărēns, ĕgēnŭs, prīvātŭs, nūdŭs, ĭndĭgēns, ĭndĭgŭs, ĭnŏps, ōrbātŭs, nūdātŭs, ēxsōrs. || *En partic. Pauvre.* Ūt lŏcŭplēs mŏrĭārĭs ĕgēntĭs vīvĕrĕ fātō. *J.* (14, 137). Īrŭs ĕgēns. *O.* SYN. Ĕgēnŭs, ĭnŏps, paūpĕr. *Voy.* Pauper. || *Qui sent le besoin de, désireux.* Ănĭmōs nīl māgnæ laūdĭs ĕgēntēs. *V.* Ănĭmŭs dēlĭcĭārum ĕgēns. *H.* SYN. Cŭpĭdŭs, ăvĭdŭs, *et avec l'acc.* rĕpōscēns, rĕquīrēns.

† Ĕgēntĕr, *adv. Pauvrement.* Nōn vīxĭt ĕgēntĕr. *Dracont.* (III, 67).

Ĕgēnŭs, ă, ŭm. *Qui manque, privé.* Ōmnĭbŭs ēxhaūstōs jām cāsĭbŭs, ōmnĭum ĕgēnōs. *V.* Dĕcŏrīsque ēt frōntĭs ĕgēnŭm Cōrpŭs. *Sil.* Lūcĭs ĕgēnŭs Tārtărŭs. *Lr.* (III, 1026). *Voy.* Egens. || *Pauvre.* Ĭnŏps ēt rēbŭs ĕgēnŭs Āttrĭtĭs. *Petr.* (*Sat.* 133). Rēs ĕgēnæ. *L'adversité.* Rēbŭsquĕ vĕnī nōn āspĕr ĕgēnĭs. *V.* Quūm tū sūpplēx ĭn rēbŭs ĕgēnĭs. *Id.* Rēbŭs ĭn dŭbĭĭs, ĕgēnĭs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 45). *Voy.* Infortunium.

Ĕgĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Manquer, être privé.* Crīmĭnĕ quō mĕrŭī, dōnĭs ŭt sōlŭs ĕgērĕm, Sōmnĕ, tŭīs? *St.* SYN. Cărĕŏ, ĭndĭgĕŏ. *Voy.* Careo. || *Avoir besoin, désirer, demander.* Nēc dēfēnsōrĭbŭs īstĭs Tēmpŭs ĕgĕt. *V.* Vēstrā nōn ĕgŭīssĕt ŏpĕ. *O.* Sī plaūsōrĭs ĕgēs aūlæă mănēntĭs. *H.* SYN. Īndĭgĕŏ; vŏlŏ, pōscŏ, pōstŭlŏ, rĕquīrŏ, rĕpōscŏ. PPH. Ŏpŭs ēst mĭhī, ŏpŭs hăbĕŏ. (*Egeo victus* et *victu*, juxta usurpari docent *Charis.* 265, et *Diom.* 291.) || *Être pauvre.* Ārcēssās, ĕt ĕgērĕ vĕtēs. *H. Voy.* Pauper. || Ĕgētŭr, *pass. unipers.* Ămātŭr, ātque ĕgētŭr ācrĭtĕr. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 39).

Ēgĕrĭă, æ, *f.* (Ἠγερία). *Nymphe que Numa feignait de consulter. La Fable dit qu'inconsolable de la mort de ce roi, elle fut changée en fontaine par Diane.* Ēgĕrĭa ēst quæ præbĕt ăquās, dĕă grātă Cămēnĭs. *O.* Nām laūrētă Nŭmæ, fōntēsque hăbĭtāmŭs ĕōsdĕm, Ēt cōmĭte Ēgĕrĭă rĭdēmŭs ĭnānĭă cœptă. *Sulpitia* (*Sat.* vs. 67). VERS. Sīvĕ Nŭmæ cōnjūx Trĭvĭæ tē mīsĭt ăb āntrō. *M.* Sīc săcră Nŭmæ rītūsquĕ cŏlēndōs Mītĭs Ārĭcīnō dīctābăt nŷmphă sŭb ān-

ō *St.* (Cf. *Ov. Met.* XV, 548 sq.; *Fast.* III, 154 t 275; *Am.* II, 17, 18; *Mart.* X, 35, 13; *Juv.* 3, 2 sq.) || Ēgĕrĭæ lūcŭs *ou* lūcī, *et absolt.* Ēgĕrĭă. *Bois d'Égérie, près d'Aricia, non loin de Rome.* uēm mātĕr Ărīcĭă mīsĭt, Ēdūctum Ēgĕrĭæ lūcīs. *V.* uōs mīsĕrāt āltīs Ēgĕrĭæ gĕnĭtōs īmmītĭs Ărīcĭă lū-*s.* *Sil.* Haūd sĕcŭs Ēgĕrĭæ pūbēs. *Id.* Īn vāllem Ē-ĕrĭæ dēscēndĭmŭs. *J.* (3, 17). Hērsĭlĭæ cīvĭs ĕt gĕrĭæ. *M.* (X, 68, 6).

† Ēgĕrĭēs, ēī, *f. Déjections.* Pĕr ēgĕrĭēm quæ sēse nĭmālĭă pūrgānt. *Paul. Nol.* (35, 281).

1. Ēgĕrō *et* Ēgĕrĭm, ĭs, ĭt, *de* Ago. Nāmque ūt sū-rēmām fālsa īntēr gaūdĭă nōctēm Ēgĕrĭmŭs, nōstī. (Cave confundas cum sequente verbo.)

2. Ēgĕrō, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Tirer du fond et jeter au dehors, épancher, vider.* Quūm tōtă că-ĕrnās Ēgĕrĭt, ēt tōrrēns īn cāmpōs dēflŭĭt Ǽtnă. Ēgĕrĭt hĭc flūctŭs. *O.* Rĕsĕrātō pēctŏrĕ dīrās Ēgĕ-re īndĕ dăpēs. *Id.* Pārs clўpĕīs mūnīrĕ rătĕm, pārs quŏră fūndō Ēgĕrĕrĕ. *St.* SYN. Ēxtrăhō, ēxpēllō, nīttō, ēffūndō, ējĭcĭō, ējēctō, rējēctō, *qqf.* vŏmō ēxāntlō. || *Épuiser.* Ēgēssītque ăvĭdīs Dōrĭcă cāstră gĭs. *Pp.* (IV, 6, 34). SYN. Ēxhaŭrĭō. || *Au fig.* Ēx-ĕtūr lăcrĭmīs ēgĕrĭtūrquĕ dŏlŏr. *O.* Tālēs pĭĕtās ĕrĭtūră quĕrēlās Ēgĕrĭt. *L.* Tōtă quĕrēlĭs Ēgĕrĭtūr ēstūquĕ dĭēs. *V. Fl.*

Ēgēstās, ātĭs, *f. Manque, privation.* Tūrbăt ĕnīm bĭām mēntēm rătĭōnĭs ĕgēstās. *Lr.* (V, 1210). YN. Pēnūrĭă. || *Besoin, pauvreté.* Dūrĭs ūrgēns īn bŭs ĕgēstās. *V.* Trăhĭtūr vĭctū crūdēlĭs ĕgēstās. *Fl.* Lōngæ dūra ōbsĭdĭōnĭs ĕgēstās. *J.* (15, 96). YN. Paŭpērtās, paŭpĕrĭēs. *Voy.* Pauperies. || *Au fig.* ătrĭī sērmōnĭs ĕgēstās. *Lr.* (I, 831).

Ēgēstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Egero. *Rejeté dehors.* ĕr īmmēnsōs ēgēstō sānguĭnĕ flētŭs. *O.* Ēgēstā scrŏ-bŭs tēllūrĕ. *Id.* Quæ bĭbĭt ēgēstūm pĕr mўstĭcă lă crŭōrĕm. *Prud.* (*Sym.* I, 399). || *Épuisé.* Ēgēstās tērnĭs mōrtĭbŭs ūrbēs. *St.* || (*Nuit*) *passée.* Trīstĭŏr nūnquām tāntōquĕ păvēntĭbŭs ūllă Nōx Mĭnўĭs ēstă mĕtū. *V. Fl.*

Ēgēstŭs, ūs, *m. L'action de rejeter, excavation.* tō Ēgēstū pĕnĭtŭs căvārĕ tērrās. *St.*

Ēgī, *parf. de* Ago.

† Ēgīgnō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Gigno. Īntērdūm rāmōs īgnī cōrpŏrĕ vīvō. *Lr.* (II, 703).

Ēgnātĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quārĕ mŏnēndŭs mĭhī, bŏne Ēgnātī. *Cat.* (39, 9).

Ĕgŏ (*et non* Ĕgō), mĕī, mĭhĭ *ou* mĭhī *et sync.* mī, ē, mē. *Moi, je.* Āst ĕgŏ quæ dīvum īncēdō rēgīnă, ŏvīsquĕ. *V.* Quōs ĕgŏ cōmpŏsŭī Pēlīgnī rūrĭs ălūm-ĭs. *O.* Prīmum ĕgŏ me īllōrūm, dĕdĕrīm quĭbŭs sē pŏētīs, Ēxcērpām nŭmĕrō. *H.* Dūm mĕmŏr īpsĕ ĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ărtŭs. *V.* Sī mĭhĭ nōn nō fīxum īmmōtūmquĕ sĕdērĕt. Nāmque ĕrĭt ĕ mĭhĭ sēmpĕr dĕŭs. Ēt mī gĕnŭs āb Jŏvĕ sūm-ō. Dūm mē Gălătēă tĕnēbăt. *Id.* SYN. Ĕgŏmĕt, sē, *qqf.* nōs. PPH. Ĕgŏmĕt īpsĕ. Ĭpse ĕgŏ. Ĭpse ĕgŏ-ĕt. PHR. Quæque īpsĕ mĭsĕrrĭmă vīdī. *V.* Īpse ŏ paūlīspĕr prō tē tŭă mūnĕra ŏbībŏ. *Id* || Mē mē Mē, mē, *acc. ou abl.* Mē, me, ādsūm quī fēcī. Mē, me ād grăvĭōră rĕsērvăt. *Sil.* Mē, mē dŭcĕ rūm Cōrrĭpĭtĕ. *V.* || *Par pléonasme.* Quō tāntūm hĭ dēxtĕr ăbĭs? *V.*

Ĕgŏmĕt, mēmĕt. *Moi-même.* Vīdi ĕgŏmĕt, dŭŏ dē mĕrō quūm cōrpŏră nōstrō. *V.* Crūrĭbŭs hæc mē-t, dŏti hæc dēprēnsa, ĕgŏmĕt mī. *H.* Sĭnĕ trăhī, m ĕgŏmĕt trăhŏr. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 117). Mēmĕt ĕr īpsă dĕdīssĕm. *V.* SYN. Ĭpsĕ. PPH. Ĭpse ĕgŏ. e ĕgŏmĕt.

Ĕgŏnĕ *et* Ĕgŏn'? *Est-ce que je? Moi?* Ēt tū nūn-d vīs ălĭūd? Ĕgŏnĕ quĭd vĕlĭm? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 111). Ĕgŏn' ūt părēntĭs sānguĭne ādspērsām mănŭm? *Sen.* (*H. Fur.* 372). Mēne īncēptō dēsīstĕrĕ vīctăm? *V.* SYN. Ān ĕgŏ, *ou absolt.* Ĕgŏ?

Ēgrĕdĭŏr, ĕrĭs, grēssŭs sŭm, ĕdī, *d. Sortir.* Ēgrĕ-dĕre : ēgrĕdĭŏr, quālēsque īn ĭmāgĭnĕ sōmnī. *O.* Ē-grĕdĭtūr māgnā cūm mājēstātĕ mălōrŭm. *St.* Cōrnēlĭă pūppĕ Ēgrĕdĭēns. *L.* SYN. Ēxĕō, ēxcēdō, etc. *Voy.* Exeo. || *Au fig. Outrepasser, surpasser.* Fīnĕm Nēs-tŏrĕæ, prĕcŏr, ēgrĕdĭārĕ sĕnēctæ. *St.* SYN. Ēxcēdō, sŭpĕrō. *Voy.* Egressus.

Ēgrĕgĭē, *adv. D'une manière particulière, plus qu'autre chose.* Hōrum īllĕ nĭhĭl ēgrĕgĭē, prætĕr cē-tĕră, Stŭdēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 31). SYN. Præcĭpŭē, īnprīmīs, māxĭmē. || *D'une manière distinguée, parfaitement.* Dīxĕrĭs ēgrĕgĭē, nōtūm sī căllĭdă vērbŭm Rĕddĭdĕrīt jūnctūră nŏvūm. *H.* SYN. Bĕnĕ, āptē, rēctē. || *D'une manière brillante, honorable.* Fūnŭs Ēgrĕgĭē fāctūm laūdĕt vīcīnĭă. *H.* Ōb rēs Ēgrĕgĭē gēstās. *Pers.* (6, 49). SYN. Præclārē. || — mūltī. *Un très-grand nombre.* Pārtĭbŭs ēgrĕgĭē mūltĭs. *Lr.* (I, 737). Ēgrĕgĭē mūltōs ēxcŏlŭīt jŭvĕnēs. *Aus.* (*Prof.* 14, 10). || † Ēgrĕgĭŭs, *compar.* Ēgrĕgĭŭs cœnăt mĕ-lĭūsquĕ mĭsĕrrĭmŭs hōrŭm. *J.* (11, 12. Quod *Prisc.* 600, notat esse pro *egregiius*).

Ēgrĕgĭŭs, ă, ŭm. *Distingué, en particul. D'une beauté remarquable.* Tāntum ēgrĕgĭō dĕcŭs ēnĭtĕt ōrĕ. *V.* Ēgrĕgĭŭs fōrmā. *O.* Ēgrĕgĭo īnspērsōs rĕprĕ-hēndās cōrpŏrĕ nævōs. *H.* Ēgrĕgĭă fōrma ātque ætāte īntĕgrā. *Ter.* (*And.* I, 1, 45). SYN. Pūlchĕr, fōr-mōsŭs, dĕcōrŭs, etc. *Voy.* Pulcher. || *Beau, brillant, honorable.* Āddĕ tŏt ēgrĕgĭās ūrbēs. *V.* Ēgrĕgĭām vērō laūdĕm (refertis). *Id.* SYN. Ēxĭmĭŭs, præstāns, cōnspĭcŭŭs, nōbĭlĭs, dĕcōrŭs, pūlchĕr, ēxcēllēns. || *Distingué, qui est au premier rang.* Ēgrĕgĭī jŭvĕ-nūm. *St.* SYN. Ēxĭmĭŭs, præstāns, ōptĭmŭs, *qqf.* prīmī. || *Avec le gén.* Ēgrĕgĭŭsque ănĭmī. *V.* Ēgrĕ-gĭŭs fātī. *St.* Ēgrĕgĭŭs līnguæ. *Sil.* || † *Anciens compar. et sup.* Nām nĭhĭl ēgrĕgĭŭs, quām, etc. *Lr.* (IV, 468). Mŭlĭĕr ēgrĕgĭīssŭmă fōrmā. *Pac.* (apud *Prisc.* 600). *Voy.* Egregie.

Ēgrēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Egredior. *Qui est sorti, et au fig.* Ēgrēssūm māgnā me ēxcēpĭt Ărĭcĭă Rōmā. *H.* Sīc mĕdĭōs ēgrēssă mĕtŭs *V. Fl.* Vīrtūs ēgrēssă mŏdŭm. *St.*

Ēgrēssŭs, ūs, *m. Sortie.* Nēc pătĕt ēgrēssŭs, pĕ-lăgī cīngēntĭbŭs ŭndīs. *Cat.* (64, 185). Vēntōs cū-stōdĭt, ĕt ārcĕt Ǽŏlŭs ēgrēssū. *O.* Jānĭtŏr ēgrēssūs īntrŏĭtūsquĕ vĭdĕt. *Id.* SYN. Ēxĭtŭs, ăbĭtŭs, ēffŭgĭŭm, fŭgă, ĭtĕr. || *Bouches d'un fleuve.* Sōlĭs ăd ēgrēssūs mīssŭs sēptēmplĭcĭs Īstrī. *O.* SYN. Ōs, ōstĭă.

Ēgŭī, *parf. de* Egeo.

† Ēgūrgĭtō, ās, ārĕ. *Épuiser.* Ātque ārgēntum ēgūrgĭtēm dŏmō. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 12).

† Ægȳptĭăcŭs. *Au lieu de* Ægyptiacus. Tērrŏr Ēgȳ-ptĭăcī Nīgĕr ādstāt mīlĭtĭs īngēns. (*Anthol.* I, p. 242.)

† Ēgȳptĭŭs. *Au lieu de* Ægyptius Dūm cūrrŭs cĕ-lĕrēs Ēgȳptĭōrŭm Rūbrī mārmŏrĭs ēnĕcāt flŭēntĭs (ap. *Bedam*, *Putsch.* p. 2376. Quod *Juvenco* tribuitur in *Spicil. Solesm.* t. I, p. 193).

Ēh, Ēhĕ *ou* Hēhĕ! *Exclamation de surprise.* Ēhe! Īpsĕ clŭpĕŭs cĕcĭdĭt! *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 93 Apud *Pl. Pœn.* II, 1, 28, est *eh* ; sed alii aliter).

Ēhĕm! *Exclamation de surprise : Ah ah!* Ehem ōppōrtūnē ; te īpsūm quærĭtō. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 2. *Id. Eun.* I, 2, 6). *Voy.* Hem.

Ēheū, *et plutôt* Heū heū *ou* Heūheū! *interj de douleur.* Heū heū! quĭd vŏlŭī mĭsĕrō mĭhĭ? *V.* (*E.* 2, 58. *Ib.* 3, 100. Sic aliquot boni Codd., et edd. *Burm.*, *Heyne.* Apud *Hor. Od.* II, 14, 1 ; *Sat.* I, 3, 66 ; *Ov. Met.* III, 495 ; *Prop.* II, 24, 36, eadem lectionis varietas. Equidem non video quomodo prior produci pos-

sit, quum corripiatur in Ēho, Ēhem. Frustra *Probum* afferunt, qui, *de Interj.*, locum Virgilii laudat ; ille enim tantum de quantitate posterioris agit. *Maximinus* gramm. a *Maio* editus, III, p. 510, jungit interjectiones *evax, heuheu*. Cf. *Serv.* ad *Æn.* II, 69 ; *Burm.* ad *Anthol.* I, p. 759 ; *Bothe* ad *Pl. Capt.* 928). SYN. Heū. || *Qqf.* Ēheū. *Le même.* Īlle ābdūctūrŭs ēst mŭlĭĕrēm crās. Ēheū ! *Pl.* (*Ps.* I, 1, 80. Sic jam 79. Et *Ter. Heaut.* I, 1, 31. Quod sane analogia defendit).

Ēhŏ, *interj. pour appeler, ou interroger. Holà, hé, hé bien !* Ēhŏ, nōnne hǣc jūstă tĭbĭ vĭdēntūr pōstĕā ? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 26. *Id. And.* III, 2, 20 ; *Pl. Pœn.* I, 2, 95). SYN. Hĕm, heūs. || Ēhŏdūm. *Même sens.* Ēhŏdūm, bŏnĕ vĭr, quĭd ăĭs ? *Ter.* (*And.* III, 5, 10. *Ib.* I, 2, 13).

1. Eī ! *interj. Oh oh !* (*Ter. Eun.* IV, 4, 48 ; *Pl. Cas.* III, 6, 7. Cf. *Charis.* 213 ; *Prisc.* 961.)

2. Ēī, *dat. de* Is. || ÷ Eī, *souv. dans les Comiques.* Quŏnĭam eī, quī me ălērĕt, nīl vĭdĕo ēssĕ rēlĭquī. *Pl.* (*Trin. prol.* 14. *Id. Cas. Grex*, 7. Cf. *Prisc.* 961).

Eĭă (εἶα), *adv. Courage, allons.* Eĭa ăgĕ, rūmpĕ mŏrās. *V.* Pŭĕr eĭă sūrge, ĕt călcĕōs. *Aus.* (*Ephem.* 2, 1). Eĭă pĕr īpsŭm Scānde ăge, ĕt ādvērsō grēssūs, ăĭt, īmprĭmĕ dōrsō. *V. Fl.* (VIII, 110). SYN. Ăgĕ, ăgĕdŭm. PPH. Eĭa ăgĕ. || *Pour marquer l'étonnement.* Eĭă ŭt ēlĕgāns ēst ! *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 19). Hōstĭs ădēst, eĭă. *V.* || *Qqf. avec l'acc. Voilà.* Eĭă măchǣrās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 38). || ÷ Eīă. *Le même.* Eīă Cāllĭŏpē, nĭtēntĕ pălmā. *Sid.* (14, 6).

Eĭărĭnŭs *et* Ĕărĭnŭs, ī, *m.* (ἐαρινός *et* εἰαρινός). *Nom d'un favori de Domitien.* Dīcūnt Eĭărĭnōn tămĕn pŏētǣ. *M.* (IX, 12, 13. Cf. *St. Silv.* III, 4).

÷ Eĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. pour* Ejicio. Eĭcĭt ĕnĭm sŭlcūm rēctā rĕgĭōnĕ vĭāquĕ. *Lr.* (IV, 1268. *Id.* III, 892). Pōst ĕă săgĭna ĕgo eĭcĭăr cēllārĭă. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 32. Cf. *Abicio, Reicio*, etc.).

Eīdĕm *ou* Eīdĕm, *dat. de* Idem.

Eīdōlŏn, *n. arch. Voy.* Idolon.

Eīī *ou* Ējī, *arch. pour* Ēī, *dat. de* Is. Sīve ălĭŭd quĭdvĭs pŏtĭs ēst cōnjūnctĭŭs eīī. *Lr.* (III, 555. *Id.* V, 285, et 755. Cf. *Prisc.* 961).

Ējăcŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Jeter, lancer.* Ējăcŭlātŭr ăquās, ātque īctĭbŭs āĕră rūmpĭt. *O.* Sēque ējăcŭlātŭs ĭn āltŭm. *Id. Voy.* Ejicio.

Ējēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Ejicio. *Jeter, rejeter, lancer.* Crāssūmquĕ crŭōrĕm Ōre ējēctāntĕm. *V.* Sūb quā rēsŭpīnŭs ărēnās Ējēctăt. *O.* Ējēctātămquĕ făvīllăm Fērrĕ pŏtēst. *Id.*

Ējēctŭs, ă, ŭm, *part. p. Jeté, rejeté.* Sī quĭbŭs ējēctūs sīlvīs aūt ūrbĭbŭs ērrăt. *V.* Ējēctŭm līttŏre, ĕgēntĕm. *Id.* Ējēctūm Pŏlўdōri ĭn līttŏrĕ cōrpŭs. *O.* Nūnc lĕvĭs ējēctām cōntĭnĕt ālgă rătĕm. *Id.* Ējēctūsquĕ dĭē. *St.*

÷ Ējēctŭs, ūs, *m. L'action de rejeter.* Ātquĕ fŏrās ējēctūs lārgĭŏr ējŭs. *Lr.* (IV, 957).

Ējĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Jeter dehors, rejeter, rendre.* Spūmās ējēcĭt ăhēnō Īgnĭs. *O.* Claūsum ējĭcĕrĕ fŭrōrĕm. *St.* SYN. Ējēctŏ, ēgĕrŏ, ēmīttŏ, rējĭcĭŏ, *qqf.* ēxspŭŏ. || *Rejeter, chasser.* Sīve hās Strўmŏnĭă bŏrĕās ējēcĭt ăb Ārctō. *St.* Tūrpĭŭs ējĭcĭtŭr, quăm nōn ădmīttĭtŭr, hŏspēs. *O.* SYN. Pēllŏ, ēxpēllŏ, dēpēllŏ, ăbĭgŏ, ēxĭgŏ, ēxtrūdŏ, dētrūdŏ, ēxtūrbŏ, ămŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, ārcĕŏ, rĕlēgŏ, ăblēgŏ. *Voy.* Arceo.

Ējŭlāns, tĭs. *Qui se lamente.* Īnfĭt ĭbĭ pōstŭlārĕ plōrāns, ējŭlāns. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 39. Adde *Prud. Peri.* 10, 494, ejulantes).

Ējŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Comme* Ejulatus. Ējŭlātĭōne haūd ŏpŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 7). Ēt īllă nōn vĭrīlĭs ējŭlātĭŏ. *H.*

Ējŭlātŭs, ūs, *m. Lamentation, plaintes.* Hūn… ējŭlātū quēm gĕmĭs, cūnctī gĕmūnt. *Sen.* (*H. O.* 761. Et *Att.* ap. *Cic. Tusc.* 2, 14). Aūdĭās, nĕc t… tŏr ădstăt, ējŭlātūs flēbĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 1, 10… SYN. Gĕmĭtŭs, lāmēntŭm.

÷ Ējŭlĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Ejulo. Hǣc, … quām, rŭdĕt ē rōstrīs, ātque ējŭlĭtābĭt. *Lucil.* (… *Non.* 1, 78).

Ējŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Se lamenter.* Sătĭn' tū sāna … ōbsĕcrō ? quĭd ējŭlās. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 16). C… lēnĭŭs ārdēns Ējŭlăt, ĕt nōtōs sūspīrăt Jūpĭtĕr īgn… *Prud.* (*Apot.* 413). *Voy.* Lamentor.

Ējūrātŭs, ă, ŭm. *A quoi l'on a renoncé, refu…* Vītātī cœtūs, ējūrātīquĕ tŭmūltūs. *Aus.* (*Idyl.* 31). Ējūrātă fĭdēs, dŏmĭtōrque ĭnĭmīcŭs. *St.*

Ējūrŏ, ās, ārĕ *Abjurer, renoncer à.* Saūc… ējūrăt pūgnām glădĭātŏr. *O.* Ējūrāvĭt mīlĭtĭăm. … (apud *Fest.*). Ăbdĭco, ējūro, ăbnŭŏ. *Sen.* (*Med.* 50… *Voy.* Recuso.

Ējŭs, *gén. de* Is. *Voy. ce mot.* || ÷ Eĭus, *mon… souvent dans les Comiques.* Ămātŏr nūnquām sī… fērre eĭus sūmptūs quĕăt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 4… *Ibid.* IV, 5, 25).

Ējūsmŏdī. *De cette sorte.* Scīs nām fŭĭsse ējūsm… sēntēntĭăm. *Avien.* (*Or. marit.* 644). || ÷ Eĭusmŏ… *trisyll., souvent dans les Comiques.* Nām quī c… īngĕnĭīs cōnflīctātŭr eĭusmŏdī. *Ter.* (*And.* I, 1, 6…

Ēlābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī, *d. S'échapper, se d… rober.* Māxĭmŭs hīc flēxū sĭnŭōso ēlābĭtŭr āngu… *V.* Scīlĭcĕt ēlābī sī pōssĕt. *H.* Ēlābōrquĕ vĭrō. … SYN. Lābŏr, ēxcĭdŏ, ēffŭgĭŏ, ēvādŏ, dēclīnŏ. *Vo…* Vito. || *Monter. Voy.* Elapsus. || *S'écouler.* Ēlābē… dĭēs ānnō. *P. Nol.* (20, 53). || *Sortir de la mémoi…* Ēlāpsūs fēlīx dē pēctŏrĕ Māgnŭs. *L.* SYN. Ēxcĭdŏ.

Ēlăbōrŏ, ās, ārĕ, *act. Préparer avec travail.* N… Sĭcŭlǣ dăpēs Dūlcem ēlăbōrābūnt săpōrĕm. *H.* N… ēlăbōrātum ăd pĕdĕm. *Id.*

Ēlāïs, ĭdĭs, *f.* (Ἐλαΐς). *Ville de Phénicie.* Ūr… Īŏpē, stērĭlīsquĕ dĕbĭnc hăbĭtātŭr Ēlāïs. *Avien.* (… *Terr.* 1069). Ēlāïdă cōmplĕnt. *Prisc* (*Peri.* 852)…

Ēlānguĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ēlānguēscŏ, ĭs, ĕrĕ, … *S'affaiblir.* Dūbĭīs ēlāngŭĭt ālīs. *V. Fl.* Sīc ēlāngu… scēns ăc jām cāsūră (cornus). *Sil.*

Ēlānī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἐλανοί). *Peuple d'Arabie.* … tāngĭt, vērgēns ŏrĭēntĕm vērsūs, Ēlānōs. *Pris…* (*Peri.* 867. Sic et *Avien. D. Terr.* 1104. *Diony…* habet, ἄχρι Σελανῶν, quod jure emendant in ἄχρ… Ἐλανῶν).

Ēlāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Elabor. *Échappé.* Mēdĭ… ēlāpsŭs Ăchīvĭs. *V.* Tēlĭs Pānthūs ēlāpsūs Ăchīvūr… *Id.* Ēlāpsăquĕ vērbă rĕprēndŏ. *O.* Ēlāpsǣ mănĭb… cĕcĭdērĕ tăbēllǣ. *Id.* || *Qqf. Montant, monté.* Frō… dēsque ēlāpsūs ĭn āltās (ignis). *O.*

÷ Ēlăquĕŏ, ās, ārĕ. *Délivrer de liens.* Ēlăquĕān… ănĭmī cōnstāntĭă. *Prud.* (*Sym.* II, 147).

Ēlārgĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Donner largement.* Pātrĭ… cārīsquĕ prŏpīnquīs Quāntum ēlārgīrī dĕcĕăt. *Per…* (3, 70). *Voy.* Largior.

Ēlărĭs, ĭs, *m. L'Allier, rivière de France.* Clīt… Ēlărĭs, Ătăx. *Sid.* (5, 209. Hunc *Cæs. B. G.* 7, 7… vocat *Elaver*).

Ĕlătēă *ou* Ĕlătīă, æ, *f.* (Ἐλάτεια). *Élatée, ville … Phocide.* Vĕl ŭt hĭnc ĭn Ĕlătīam hŏdĭe ĕăt sēcŭm … mŭl. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 9).

Ĕlătēĭŭs, ĭī, *m.* (Ἐλάτειος *et* Ἐλατήϊος). *Fils d'E… latus.* Īnquĕ crŭēntātŭs Cænĕŭs Ĕlătēĭŭs īctū. *O.*

Ēlātrŏ, ās, ārĕ, *n. Aboyer, crier.* Ūt nōn Ăcrĭ… ēlātrĕm ? *H. Voy.* Latro.

Ēlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Effero *Levé, élev… haut.* Lāmpădĭbŭs dēnsūm răpŭĭt fūnālĕ cŏrusc… Ēlātūmque āltĕ. *O* Cōntra ēlātă mărī rēspōndĕt Gn…

siă tĕiiūs. *V.* SYN. Ēdĭtŭs, āltŭs, cēlsŭs, etc. *Voy.* Celsus. || *Mis au jour.* Pōst ēlātōs Hĕcŭbæ pārtūs. *Sen.* (*Troad.* 137). || *Au fig.* *Orgueilleux.* Frūstra ănĭmĭs ēlātĕ sŭpērbĭs. *V. Voy.* Superbus.

Ēlaūtŭs. *Voy.* Elotus.

Ēlăvō, ās, ārĕ, *et* Ēlăvō, ĭs, lāvī, lōtŭm, lăvĕrĕ. *Laver.* || *Au fig.* *Perdre sa fortune.* Īn mărī rēppĕri; hīc ēlāvī bŏnĭs. *Pl.* (*Asin.* I, 2, 9. *Id.Rud.* II, 7, 21).

Ēlĕāzăr, ărĭs, *m.* *Éléazar, fils d'Aaron.* Ēt blān-dūs dĭgĭtī rōre Ēlĕāzăr ălĭt. *P. Nol.* (35, 582. Et *Prud. Cath.* 9, 153).

† Ēlĕcēbră. *Voy.* Exlecebra.

† Ēlēctĭlĭs, ĕ. *Choisi.* Pīscātū prŏbo, ēlēctĭlī vī-ām cŏlĭtĭs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 41).

Ēlēctĭŏ, ōnĭs, *f.* *Choix.* Nām rēm săcrātām sū-mĕrĕ, Ēlēctĭō dīvīnă sĭt. *Fort.* (I, 16, 36).

† Ēlēctō, ās, ārĕ, *fréq.* de Elicio. *Tirer à soi.* Quæ īllæc prædă ēst? Ībo ādvōrsum, ātque ēlēctābō quĭdquĭd ēst? *Pl.* (*As.* II, 2, 29. *Festus* explicat : « *Electabo,* eliciam. »). || ? *Choisir.* Jam ēlēctāt lĕ-gĭōnēm, quām spŏlĭārī vĕlĭt? *Pl.* (*Truc.* II, 6, 27. Sed alii ad priorem sensum referunt).

Ēlēctră, æ, *et* Ēlēctrē, ēs, *f.* (Ἠλέκτρα). *Électre, nymphe fille d'Atlas, mère de Dardanus.* Ēlēctra, ŭt Grāiī pērhĭbēnt, Ātlāntĭdĕ nātūs. *V.* Ālcўŏnē, Mĕ-rŏpēquĕ Cĕlænō, Tāўgĕtēquĕ, Ēlēctrē, Stĕrŏpēquĕ sĭmŭl sānctĭssĭmă Māiă. *Cic.* (*Arat.* 135. Alii, *Elec-tra*). SYN. Ātlāntĭs. || 2. *Fille de Clytemnestre et d'Agamemnon, engagea son frère Oreste à venger la mort de leur père.* Nēc sīc Ēlēctrē, sālvūm quum ādspēxĭt Ŏrēstēn. *Pp.* (II, 14, 5. Alii leg. *Electra,* ultima producta, more Græcorum). Ēlēctră, flētūs caūsă quæ læta īn dŏmo ēst? *Sen.* (*Ag.* 924). Quī ēgĭs Ēlēctrān ĕt ĕgēntēm mēntĭs Ŏrēstēn. *O.*

Ēlēctrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit l'ambre.* Ēt pădūs ēlēctrĭfĕrĭs Admŏdŭlētŭr ālnĭs. *Cl.*

Ēlēctrĭŭs, ă, ŭm. *D'Électre.* Ēlēctrĭă tēllūs. *V. Fl.* (II, 431).

Ēlēctrŭm, ī, *n.* (ἤλεκτρον). *Ambre jaune, substance qui découle de certains arbres résineux.* Īndĕ flūnt lăcrĭmæ, stīllātăquĕ sōlĕ rĭgēscūnt Dē rāmĭs ēlēctră nŏvĭs. *O.* Pīnguĭă cōrtĭcĭbūs sūdēnt ēlēctră mўrĭcæ. *V.* Ēlēctrō lăcrĭmōsō. (*Ciris,* 434.) SYN. Sūccĭnūm. *Voy. ce mot.* || 2. *Électrum, alliage d'or et d'argent.* Tūm lævēs ŏcrēās ēlēctro aūrŏquĕ rĕ-cŏctō. *V.* (*Id. Æ.* VIII, 402). Ēlēctrī gĕmĭnō pāllēnt dē sēmĭnĕ vēnæ. *Sil.* Āttŏnĭtūs prō Ēlēctrō sīgnĭs-quĕ sŭīs. *J.* (14, 305 Adde *Ov. Met.* XV, 309 ; *St. Th.* IV, 270 ; *Mart.* III, 51. Cf. *Plin.* 33, 23 ; *Hom. Odys.* II, 73).

Ēlēctrŭs, ī, *m.* *Fils de Persée, père d'Alcmène.* Quīcum Ālcŭmēna ēst nūpta, Ēlēctrī fīlĭă *Pl.* (*Amph. Prol.* 99).

Ēlēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Eligo. *Choisi.* Hōc ŏpŭs ēlēctūm nē mĭhī fōrtĕ pŭtēs. *O.* Ēlēctĭssĭmă dŏctĭssĭmī pŏētæ Scrīptă. *Cat.* (36, 6). SYN. Lēctŭs, dēlēctŭs, sēlēctŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns. || *Avec l'infin.* Ēlēctūs fōrmæ cērtāmĭnă sōlvĕrĕ pāstŏr. *St.* (*Id. Silv.* II, 4, 60). || *Eccl.* Ēlēctă gēns. *Le peuple élu de Dieu, les Hébreux.* Vīncēnsquĕ fŭgāntēs Gēns ēlēctă rĕī. *Alcim.* (V, 593). || Ēlēctī, *m. pl.* *Les Élus.* Ō pătēr, Ēlēctōs, īnquĭt, quī sēdĕ bĕātā Cōllĭgĭs! *Alcim.* (III, 283).

Ēlēctŭs, ūs, *m.* *Choix.* Īn nĕcĭs ēlēctū pārvă fŭ-tūră mŏra ēst. *O.* SYN. Dēlēctŭs.

Ēlĕfāntŭs, Ēlĕfās. *Voy.* Elephantus, etc.

Ēlĕgāns, tĭs. † *arch.* *Qui dépense pour sa toilette, pour la table, qui traite.* Ēlĕgāns, dēspŏlĭātŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 14. Cf. *Gell.* 2, 1 ; *Non.* 6, 98). || *Ordint.* *Orné, élégant, gracieux, de bon goût.* Nēc măgĕ cŏmpŏsĭtūm quĭdquām, nēc măge ēlĕgāns. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 13). Tūm mē cōnvīvām sōlum āddūcē-bāt sĭbi. Huī! Rēgem ēlĕgāntēm nārrās. (*Ib.* III, 1, 17.) Nēc sānē nĭmĭs ēlĕgāntĕ līnguā. *Cat.* (43, 4). SYN. Ōrnātŭs, cōncīnnŭs, pŏlītŭs, ēxcūltŭs, vĕnūstŭs.

Ēlĕgāntĭă, æ, *f.* *Élégance.* Rĕgēbăt, ānnōs cēlāns ēlĕgāntĭā (mulier). *Ph.* SYN. Cūltŭs, ōrnātŭs, lĕpŏr, grātĭă, dĕcŏr. || † *En mauv. part.* Præquām rēs pă-tĭtūr, stŭdŭĭt ēlĕgāntĭæ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 23). *Voy.* Elegans.

? Ēlĕgātŭs, ī, *m* *Poisson inconnu.* (*Aus. Epist.* 4, 59.)

Ēlĕgēă *ou* Ēlĕgīă, æ, *f.*; Ēlĕgī, ōrŭm, *m pl.* (ἐλε-γεία, ἔλεγοι). *Élégie, poëme élégiaque; qqf. Muse de l'élégie.* Quās īntĕr, vūltū pĕtŭlāns Ēlĕgīă prŏpīn-quăt. *St.* (*Silv.* I, 2, 7). Dētĭnĕăt, cūltĭs aūt ēlĕgīă cŏmĭs. *M.* (V, 31, 4). Ēt pătrŭōs, Ēlĕgīă, mĕōs rĕ-mĭnīscĕrĕ cāntū. *Aus.* (*Par.* 7, 1). Ātque ĕlĕgōs hă-bŭī făcĭlēs ĭn ămōrĕ mĭnĭstrōs. *O.* Neū mĭsĕrābĭlēs Dēcāntēs ĕlĕgōs. *H.* EP. Trīstĭs, īnfēlīx, mœstă, mĭ-sĕrābĭlĭs, flēbĭlĭs, quĕrŭlă, gĕmĕbūndă; mōllĭs, īm-bēllĭs, blāndă; claūdă. PPH. Īmpārēs nŭmĕrī, mŏdī. VERS. Quĭs tămĕn ēxĭgŭōs ĕlĕgōs ēmīsĕrĭt aūc-tŏr, Grāmmătĭcī cērtānt, ĕt ădhūc sūb jūdĭcĕ līs ēst. *H.* Vērsĭbŭs īmpārĭtēr jūnctĭs quĕrĭmōnĭă prīmŭm, Pōst ĕtĭam īnclūsa ēst vōtī sēntēntĭă cōmpŏs. *Id.* Flēbĭlĭbūs dēdūctă mŏdĭs, lūgūbrĭă fūndŏ Cārmĭnă. *O.* Āppŏsŭī sēnĭs, tē dūcĕ, quīnquĕ pĕdēs. *Id.* Nē fōrĕt aūt ĕlĕgĭs mōllēs quī flērĕt ămōrēs. *J.* Āptăque īn āltērnōs cōgĕrĕ vērbă pĕdēs. *Tib.* Lūdŏ lĕvēs ĕlĕ-gōs. *M.* Ēt vērĭs ĕlĕgī flētĭbŭs ōră rĭgēnt. *Boet.* Flē-bĭlĭs heū! mœstōs cōgŏr ĭnīrĕ mŏdōs. *Id.* Ēt vēstīgĭă jūnctă, sēd mĭnōră, Pēr quīnōs ĕlĕgī pĕdēs fĕrēbānt. (Adde *T. Maur. Met.* 222 sq.) *Voy* Pentameter. || *Qqf.* Ēlĕgīā (*plutôt que* Ēlĕgēā). Flēndŭs ămŏr mĕŭs ēst : ēlĕgīā flēbĭlĕ cārmĕn. *O.* (*Her.* 15, 7). Flēbĭlĭs īndīgnōs, Ēlĕgīā, sōlvĕ căpīllōs. *Id.* (*Am.* III, 9, 3).

Ēlĕgīdĭŏn, ĭī, *n.* (ἐλεγίδιον). *Petit poëme élégiaque.* Nēc sī qua ēlĕgīdĭă crūdī Dīctārūnt prŏcĕrēs. *Pers.* (1, 151).

Ēlĕgīŏn *ou* Ēlĕgēŏn, ī, *n.* (ἐλεγεῖον). *Comme* Elegia. Zōnæ tēxtum ĕlĕgīŏn ĕrăt. *Aus.* (*Epigr.* 94, 2).

Ēlēī, ōrŭm. *Voy.* Eleus.

Ēlēĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἠληΐς). *D'Élide.* Sæpĕ rŭbro Ēlēĭs sānguĭnĕ flūxĭt hŭmŭs. (*Catal. Virg.* 11, 32.)

Ĕlĕlēĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἐλεληΐς). *Ménade.* Nūnc fĕrŏr ŭt Bācchī fŭrĭĭs Ĕlĕlēĭdĕs āctæ. *O.* (*Her.* 4, 37. Alii leg. non bene *Eleides*). *Voy.* Baccha.

Ĕlĕleūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Ἐλελεύς). *Un des noms de Bacchus.* Nўctĕlĭūsque, Ĕlĕleūsquĕ părēns, ĕt Ĭăc-chŭs, ĕt Ēvān. *O*

Ĕlĕlīsphăcŭs, ī, *m.* (ἐλελίσφακος). *Sorte de sauge.* Prōtĭnŭs ēx mūlsō pōtānda ĕlĕlīsphăcŭs hērbă. *Ser. Sam.* (vs. 385. Cf. *Plin.* 22, 71, 1).

Ĕlĕmēntă, ōrŭm, *n. pl.* *Éléments, principes (des corps), atomes, molécules; et au fig. Éléments, germes.* Cōnflŭĕre ēx īpsō pŏssūnt ĕlĕmēntă văpōrĭs. *Lr.* (VI, 311). Ŭt vērbĭs ĕlĕmēntă vĭdēmŭs. *Id.* (I, 198). Ērādēndă cŭpīdĭnĭs Prāvī sūnt ĕlĕmēntă. *H.* SYN. Sē-mĭnă, prīmōrdĭă, pārtĭcŭlæ. || *Éléments, les quatre principes des choses, selon les anciens : le feu, l'air l'eau et la terre.* Rūpīssĕ vĭdēntŭr Cōncōrdēs ĕlĕ-mēntă mŏrās. *L.* Dūm sērvānt ĕlĕmēntă sŭūm fă-mŭlāntĭă cūrsŭm. *Prud.* (*Sym.* II, 803). *Voy.* Primordia || *Éléments des sciences.* Ĕlĕmēntă vĕlīnt ū dīscĕrĕ prīmă. *H.* Quī prīmævōs fāndīquĕ rŭdēs Ĕlĕ-mēntōrūm prīmă dŏcēbās Sīgnă nŏvōrŭm. *Aus.* (*Prof.* 21, 4). SYN. Rŭdīmēntă, prīncĭpĭă. || *Commencement, principe.* Pārvă fŭīt, sī prīmă vĕlīs ĕlĕmēntă rĕfērrĕ, Rōmă. *O.* Ānnōrum ĕlĕmēntă tŭōrŭm. *St.* Īrārum ĕlĕmēntă mĕārŭm. *Sil.* || *Qqf. au sing.* Dō-nāvĭt tērrĭs; ĕlĕmēntō grātŭlŏr. *J.* (15, 86, scil. igne)

Ēlēnchŭs, ī, *m.* (ἔλεγχος). *Perle en forme de poire.* Aūrĭbŭs ēxtēnsīs māgnōs cōmmīsĭt ĕlēnchōs. *J.* (6, 458. Cf. *Plin.* 9, 56, 2).

Ēlĕphāntĭs, ĭdĭs, *f. Nom d'une poétesse.* Nēc mōllēs Ēlĕphāntĭdŏs lĭbēllī. *M.* (XII, 43, 4). Dīcāns ēx Ēlĕphāntĭdŏs lĭbēllīs. (*Antholog.* II, p. 483, nempe tabellas. Cf. *Suet. Tib.* 43.)

Ēlĕphāntŭs, ī, *m.* *Comme* Elephas. Vīs ĕlĕphāntōrūm tūrrītō cōncĭtă dōrsō. *Sil.* Quātēnŭs hīc nōn sūnt, nēc vēnālēs ĕlĕphāntī. *J.* (12, 102). || *Qqf. f.* (*Pl. Stich.* I, 3, 14.) || *Ivoire.* Īn fŏrĭbŭs pūgnam ēx aūrō sŏlĭdōque ĕlĕphāntō. *V. Voy.* Ebur.

Ēlĕphās, āntĭs, *m.* (ἐλέφας). *Éléphant, animal qui se trouve dans l'Inde et dans l'Afrique. Les anciens s'en servaient pour la guerre; ils chargeaient son dos de tours. Ses dents nous fournissent l'ivoire.* Gætūlūs dēnsīs ĕlĕphās ōpprēssŭs ăb ārmīs. *L.* Dūm făcĭlēm tōllī sīc ĕlĕphāntă pŭtăt. *M.* (*Spect.* 19, 4). Ēt vāstōs ĕlĕphāntăs hăbēt, sævōsquĕ lĕōnēs. *Manil.* (IV, 664). SYN. Ēlĕphāntŭs, bārrŭs, *qqf.* bēllŭă. EP. Āfĕr, Gætūlŭs, Īndŭs, ĕōŭs, ānguĭmănŭs, īngēns, vāstŭs, īmmānĭs, fōrtĭs, fĕrōx, mārtĭŭs; dŏcĭlĭs, sōlērs, īndūstrĭŭs; clēmēns, mītĭs. PPH. Bēllŭă Gætūlă, Lĭbўcă, Lĭbўssă, Mārmărĭcă, Īndă. Lĭbўcă fĕră. VERS. Sīve ĕlĕphās ālbŭs vūlgī cōnvērtĕrĕt ōră. *H.* Quūm Gætūlă dŭcēm pōrtārēt bēllŭă lūscŭm. *J.* Bēllāntĭă mōnstră. *Sil.* Nīgrō bēllŭă nīl nĕgăt măgīstrō. *M.* Mŏnĭtīs ōbtēmpĕrăt Īndă măgīstrī Bēllŭă. *O.* Lĭbўcæ sīc bēllŭă tērræ. *L.* || *Ivoire. Voy.* Elephantus. || *Éléphantiasis, maladie de la peau.* Ēst ĕlĕphās mōrbŭs, quī prōptēr flūmĭnă Nīlī Gīgnĭtŭr. *Lr.* (VI, 1112). Ēst ĕlĕphās mōrbŭs trīstī quŏquĕ nōmĭnĕ dīrŭs. *Ser. Sam.* (vs. 133).

Ēlēŭs, ă, ŭm (Ἠλεῖος). *D'Élide, Éléen.* Hīc vĕl ăd Ēlēī mētās ēt māxĭmă cāmpī Sūdābĭt spătĭă. *V.* Quāntūm clāmōrĕ jŭvātŭr Ēlēŭs sŏnĭpēs. *L.* Ūt cĕlĕr Ēlēō cārcĕrĕ mīssŭs ĕquŭs. *O.* SYN. Ŏlўmpĭŭs, Pīsæŭs.

Ēleūsīn *et* Ēleūsīs, *gén. peu usité* īnĭs, *f.* (Ἐλευσίν *et* Ἐλευσίς). *Éleusis, ville voisine d'Athènes, fameuse par ses mystères de Cérès.* Tēmpŏrĕ quō nōbīs ĭnĭta ēst Cĕrĕālĭs Ēleūsīn. *O.* (*Her.* 4, 67. Alii leg. *Eleusis.* Utramque formam agnoscit *Prisc.* 689, sed illa frequentior). Hīnc prætērvēctŭs Nīsum, ēt tē, mītĭs Ēleūsīn, Lævŭs hăbēt. *St.* Tĭbĭ, frūgŭm pŏtēns, Sēcūtă rēddām săcră; tĭbĭ mūtă fĭdē Lōngās Ēleūsīn tăcĭtă jăctābĭt făcēs. *Sen.* (*H. Fur.* 300). || *Qqf. Cérès.* Nōn cūm Trīptŏlĕmō vĕrēndam Ēleūsīn, Quī prīmās pŏpŭlīs dĕdĕre ărīstās. *Sid.* (9, 178).

Ēleūsīnŭs, ă, ŭm. *D'Éleusis.* Tārdăque Ēleūsīnæ mātrīs vōlvēntĭă plaūstră. *V.* SYN. Ēleūsīnĭŭs

? Ēleūsĭpŏlĭs. *Voy.* Chrysopolis.

Ēleūsīs. *Voy.* Eleusin.

Ēleūsĭŭm, ĭī, *n. Nom de femme.* (*Pl. Aul.* II, 5, 7.)

1\. Ēleūthĕrĭă, æ, *f.* (Ἐλευθερία). *La déesse de la Liberté.* Vŏlō me Ēleūthĕrĭām căpĕre ādvĕnĭēntēm dŏmŭm. *Pl.* (*Stic.* III, 1, 21).

2\. Ēleūthĕrĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Ἐλευθέρια). *Éleuthéries, fêtes en l'honneur de Jupiter sauveur, célébrées à Platée.* Băsĭlĭce ăgĭto ēleūthĕrĭă. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 29).

Ēlĕvŏ, ās, ārĕ. *Élever, soulever.* Ēlĕvăt hūnc plūmă, squāmīs hūnc fābŭlă vēstĭt. *Cl.* Ēlĕvăt ĕlĭsōs, ēt cōnsōlātŭr ădāctōs Lūctĭbŭs. *Dracont.* (I, 741). SYN. Lĕvŏ, tōllŏ. || *Abaisser, déprimer.* Quī, făcĕrĕ quæ nōn pōssūnt, vērbīs ēlĕvānt. *Ph.* Nēve ĭnĭmīcă mĕās ēlĕvĕt aūră prĕcēs. *Pp.* (I, 8, 12). Hānc tū quāmlĭbĕt ābjĭce ēlĕvāquĕ. *Cat.* (24, 9). SYN. Dēprĭmŏ, mĭnŭŏ, cārpŏ, dētrăhŏ. || — (aliquem). *Faire perdre l'énergie.* Ēlĕvăt āssĭdŭŏs cōpĭă lōngă vĭrōs. *Pp.* (II, 33, 44).

1\. Ēlĭăs, ădĭs, *f.* (Ἠλιάς). *D'Élide; des jeux olympiques.* Ēlĭădūm pālmās Ēpīrŭs ĕquārŭm *V.* SYN. Ēlēīs.

2\. Ēlīās *ou* Hēlīās, æ, *m. Élie, prophète du temps d'Achab, qui fut enlevé au ciel sur un char de feu et jeta son manteau à son disciple Élisée.* Nām cōrvŭs Ēlīæ dătŭs Quōndām cĭbōrūm pōrtĭtŏr. *Prud.* (*Peri.* 5, 405). Ēlīās quōndām quēm tūrbĭnĕ jūss[...] cŏrŭscō Flāmmĭpĕdēm răpŭĭt sĭmŭlātĭō quădrĭjŭgōrūm. *Juvc.* (II, 553. Adde *P. Nol.* 6, 75; *Fort.* IX, 2, 39 sq.; *Sid.* 16, 35). || † Ēlĭās. *Le même.* (*Aus. Ephem.* 3, 42.)

Ēlĭcĭŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Tirer, faire sortir de.* Ēccĕ sŭpērcĭlĭō clīvōsī trāmĭtĭs ūndām Ēlĭcĭt. *V.* Lăcrĭmās ēlĭcŭīquĕ dĕō. *O.* Vōcĕ mĕā vōcēs ēlĭcĭēnt dĕī. *Id.* Nōstrās dēmēns, ăĭt, ēlĭcĭs īrās. *Sil.* SYN. Trăhŏ, dūcŏ, ēxtrăhŏ, ēdūcŏ, dēdūcŏ, dētrăhŏ, ērŭŏ.

Ēlĭcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. Tiré de.* Līmĭnĕ mōrti Ēlĭcĭtī (manes). *St.* Pūrpŭră sānguĭnĭs ēlĭcĭtī. *Prud.* (*Peri.* 3, 140. Adde *Rutil.* 1, 265).

Ēlĭcĭŭs, ĭī, *m. Surnom de Jupiter.* Nūnc quŏqu[e] tē cēlĕbrānt, Ēlĭcĭūmquĕ vŏcānt. *O.* (Cf. *Liv.* 1, 20.)

Ēlīdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Serrer, presser, en partic[ulier] Étouffer.* Vīvă grăvēs ēlīdūnt cōrpŏră trūncī. *L.* Īngēstōquĕ sŏlō Phrўxēum ēlīdĕrĕ pōntŭm. *Id.* Gĕmĭnōsquĕ prĕmēns ēlīsĕrĭt āngues. *V.* Nēc quĕrŭlŭs tūrbā quāmvĭs ēlīdĕrĕr, ēssēm. *O.* Quæ prēssō sūbdĭtă mēntō Ēlīdūnt faūcēs (vincla). *Id.* Ēlīdĭt gĕmĭnōs īnfāns, nēc rēspĭcĭt, āngues. *M.* SYN. Prĕmŏ, cōmprĭmŏ, sūffōcŏ, cōntĕrŏ. *Voy.* Strangulo. || *Faire sortir en pressant.* Ēlīdūnt ŏcŭlōs. *O.* (Sic et *Pl. Rud.* III, 2, 45.) SYN. Ēlĭcĭŏ, ēffŏdĭŏ. || *Briser.* Cōmplēxōs ŭtĭnām Sўmplēgădēs ēlīsīssēnt! *O.* Ūt vēr[e] ēlīsīt nūbēs Jŏvĕ tōrtŭs ăb āltō Īgnĭs. *St.* Lĭtŭŭsqu[e] ădūncō strīdŭlōs Cāntŭs ēlīsĭt ærĕ. *Sen.* (*OEd.* 734). *Voy.* Frango. || *Réfléchir une image.* Sēd rēctă rĕtrōrsŭm Sīc ēlīdĭtŭr. *Lr.* (IV, 297, nempe imago). || *Chasser, guérir* Cēssāntēm nērvīs ēlīdĕrĕ mōrbŭm. *H.*

Ēlĭgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Choisir.* Ēquōs nŭmĕrō pătĕr ēlĭgĭt ōmnī. *V.* Ēlēgĭt cōntrārĭă flūmĭnă flāmmĭs. *O.* Ēlĭgĭtŭr sævōs pōtūră crŭōrēs Tērră rŭdĭs. *St.* SYN. Lĕgŏ, dēlĭgŏ, ōptŏ, ēxcērnŏ, sēpōnŏ, sēlĭgŏ.

Ēlīmĭnŏ, ās, ārĕ. *Mettre dehors, chasser.* Ēlīmĭnābo ēxtra ædēs cōnjŭgĕm *Pompon.* (apud *Non.* 1, 179. *Pacuv.* ibid.). SYN. Ējĭcĭŏ, ēxtūrbŏ, ēxpēllŏ, etc. PPH. Līmĭnĕ ējĭcĭŏ, ēxclūdŏ. *Voy.* Ejicio. || *Au fig.* Āst Ēpĭcūrēōs ēlīmĭnăt ūndĭquĕ vīrtŭs. *Sid.* (15, 125). || *Divulguer.* Sīt quī dĭctă fŏrās ēlīmĭnĕt. *H.* || — mĕ. *Sortir; au pass.* Ēlīmĭnŏr. *Être chassé.* Ēgrĕdĕre, ēxi, ēffĕr te, ēlīmĭna ūrbĕ. *Att.* (apud *Non.* 4, 156). Quĭd sīc te ēxtra ædēs ēxănĭmāta ēlīmĭnās? *Enn.* (apud *Non.* 1, 179).

Ēlīmŏ, ās, ārĕ. *Limer, polir.* Cătēnās Ēlīmăt; nōn īllŭd ŏpŭs tĕnŭĭssĭmă vīncānt. *O. Voy.* Limo.

Ēlīnguĭs, ĕ. *Qui n'a point de langue, muet.* Aūt brūtum, aūt ēlīnguēm pŭtēs. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 75). Ēlīnguēm quĭs tē dīcēntĭs ĭmāgĭnĕ pīnxĭt? *Aus.* (*Epigr.* 46, 1). Quæ vōcĕ, quæ mōtū cărēnt, Īmmōtă, cæca, ēlīnguĭă. *Prud.* (*Peri.* 5, 72). SYN. Mūtŭs. || *Au fig.* Ēlīnguĕ plēctrŭm. *P. Nol.* (36, 11).

Ēlīnguŏ, ās, ārĕ. *Couper ou arracher la langue.* Si hērcle ĕgŏ nōn ēlīnguāndām dĕdĕrŏ. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 72).

† Ēlĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Enduire.* Hīc vēstīmēnta ēlēvĭt lūtō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 273).

Ēlĭquŏ, ās, ārĕ. *Clarifier, purifier; fondre.* Dūm scătēbrās flŭvĭōrum ōmnēs ēt ŏpērtă mētāllă Ēlĭquăt. *Prud.* (*Ham.* 260). || *Débiter lentement (compter ses paroles).* Vātum ēt plōrābĭlĕ sī quĭd Ēlĭquăt, ēt tĕnĕrō sūpplāntăt vērbă pălātō. *Pers.* (1, 34

Apul. Florid. t II, p. 129 Bip. : « Interim canticum videtur semhiantibus in conatu labellis eliquare. ») Voy. Delico.

Ēlĭs, ĭdĭs, f. (Ἦλις). L'Élide, province du Péloponèse, ou Élis, capitale de l'Élide. C'est près de cette ville que se célébraient les jeux Olympiques. Ēt quās Ēlĭs ŏpēs āntĕ părārăt ĕquīs. Pp. (I, 8, 36). Ālphēūm fāma ēst hūc, Ēlĭdĭs āmnĕm. V. Tĕnĕrī sīc īntĕgĕr ævī Ēlĭn ădĭt. St.

Ēlīsă ou Ēlīssă, æ, f. Élise, autre nom de Didon. Nēc mē mĕmĭnīssĕ pĭgēbĭt Ēlīssæ. V. Rēgĭă Sīdōnĭæ laūdāt cōnvīvĭa Ēlīssæ. St. Pĕrĭtūræ īgnōscĭt Ēlīssæ. J. (6, 435). Voy. Dido.

1. Ēlīsăbēth, f. indécl. Élisabeth, femme d'Aaron. || 2. Femme de Zacharie, mère de saint Jean-Baptiste. Ēlīsăbēth, prīscā sānctōrūm stīrpĕ vĭrōrŭm. P. Nol. (6, 31. Ib. 107 et 142). Nōbĭlĭs Ēlīsăbēth, dē quā cănĭt āltă prŏphētāns. Fort. (VIII, 6 bis, 63). SPH. Zăchărĭæ cōnjūx, ūxŏr.

Ēlīssæūs ou Ēlīssæŭs, ă, ŭm. De Didon, Carthaginois. Tāngăt Ēlīssæās pālmīs pŭĕrīlĭbŭs ārās. Sil. Spērnīs Ēlīssææ Bŷrsĭcă tēctă dŏmūs. Sid. (Epist. VII, 17, 18). SYN. Pūnĭcŭs.

Ēlīseŭs, ĕī, m. Élisée, prophète. Quīquĕ dŭplēx quōndām vēnīsti īn pēctŭs Ēlīseī. Sid. (16, 31).

Ēlīsī, parf. de Elido.

Ēlīsŭs, ă, ŭm, part. p. de Elido. Serré, pressé, brisé; qu'on a fait sortir en pressant. Tēr spūmam ēlīsam ēt rōrāntĭă vĭdĭmŭs āstră. V. Ēlīsōs ŏcŭlōs ēt siccūm sānguĭnĕ gūttŭr. Id. Cāndĭdŭs ēlīsæ mīscētŭr sūcŭs hērbæ. O. Ēlīsī nūbĭbŭs īgnēs. Id. Tūm strīdŭlŭs āēr Ēlīsūs lĭtŭīs. L. || Réfléchie, en parl. d'une image. Īnde ād nōs, ēlīsă bĭs, ādvŏlăt. Lr. (IV, 317, sempe imago. Ib. 299).

Ēlīxŭs, ă, ŭm. Bouilli. Āt sĭmŭl āssīs Mīscŭĕrīs ēlīxă. H. Ēlīxī vērvēcīs lābră cŏmēdĭt. J. (3, 294. l. 13, 85; Pl. Most. V, 1, 66). || Au fig. Mouillé, trempé. (Pers. 4, 40; Mart. III, 7, 3).

† Ēllă. Voy. Ecca.

Ēllĕbŏrŭm. Voy. Helleborum.

† Ēllŭm. Voy. Ecca.

Ēllŷchnĭŭm, ĭī, n. (ἐλλύχνιον). Mèche de lampe. Sīn ēllŷchnĭă sīccă, nōn rĕplĭctæ (tunicæ). St.

Ēlŏcūtŭs, ă, ŭm, part. de Eloquor. Ayant parlé, ayant dit. Grātum ēlŏcūtā cōnsĭlĭāntĭbŭs Jūnōnĕ dīvīs. H.

† Ēlŏgĭŭm, ĭī, n. (ἐλόγιον). Inscription, ordint. tumulaire. Ēlŏgĭūm, tăcĭtā fōrmāt quōd līttĕră vōcĕ. Culex. 411. Adde Pl. Merc. II, 3, 73; P. Nol. 5, 287.)

Ēlŏps. Voy. Helops.

Ēlŏquēns, tĭs. Éloquent. Ēt dōctōs ĕquĭtēs ĕt ēlŏquēntĕ Cāntū pūrpŭrĕūm trăhēs sĕnātūm. St. Quī ... īnnŏcēntĕ dīcĭt, sătĭs ēst ēlŏquēns. P. Syr. ...gnācīs tŭlĭt ēlŏquēns cŏrōnăm. Sid. (9, 156). SYN. Făcūndŭs, dĭsērtŭs. Voy. Facundus.

Ēlŏquēntĭă, æ, f. Éloquence. Dīxi ĕgo ĭn hōc ĭn... ĕ vōbīs Āttĭcam ēlŏquēntĭăm? Ter. (Eun. V, 8, ...). Cĕlĕbrātă vărĭē cūjŭs ēlŏquēntĭă. Aus. (Prof. 5, ...). SYN. Ēlŏquĭŭm. Voy. Facundia.

Ēlŏquĭŭm, ĭī, n. Langage, style. Ēt tŭlĭt ēlŏquium sŏlĭtūm făcūndĭă præcēps. H. Nēctĭt quīcūmquĕ cănĭs Ēlŏquĭūm vōcālĕ mŏdīs. J. (7, 19). || Éloquence. Proīndĕ tŏna ēlŏquĭō; sŏlĭtūm tĭbĭ. V. Quæ ...t ēlŏquĭō fĭt bŏnă caūsă tŭō. O. Tĭbĭ sōlă pŏtēntĭs ...quĭī vīrtūs. St. Voy. Facundia.

† Ēlŏquŏ, ĭs, ĕrĕ, arch. Comme le suiv. Cuī rēs ...āctēr māgnās, pārvāsquĕ, jŏcūmquĕ Ēlŏquĕrĕt. ... (apud Gell. 12, 4).

Ēlŏquŏr, ĕrĭs, quūtŭs ou cūtŭs sŭm, quī, d. Parler, dire. Ēlŏquăr, ān sĭlĕăm? V. Ēlŏquăr īnfēlīx dēdĕcŭs īpsă mĕŭm. O. Ēlŏquĕrĕ nōmĕn Sc (OEd. 817). SYN. Lŏquŏr, dīcŏ, etc. Voy. ces mots.

Ēlōrĭŭs, Ēlōrŭm. Voy. Helorius, etc.

Ēlōtŭs ou Ēlaūtŭs, ă, ŭm, part. p. de Elavo. Lavé. Ēlōtæ āmbæ sŭmŭs ŏpĕră Nēptūnī. Pl. (Rud. III, 3, 37). || Au fig. Dépensé. Cŏmēsum, ēxpōtum, ēxūnctum, ēlōtum īn bălnĕīs. Pl. (Trin. II, 4, 5).

Ēlpēnŏr, ŏrĭs, m. (Ἐλπήνωρ). Elpénor, un de compagnons d'Ulysse que Circé changea en pourceaux. Ēt cūm rēmĭgĭbūs grūnnīsse Ēlpēnŏră pōrcīs. J. (15, 22). Nēvĕ grădūs ădĕās Ēlpēnŏrĕ caūtĭŭs āltōs. (Ibis, 487. Cf. Ovid. Metam. XIV, 253 sq.; Homer. Odyss. XI, 51 sq.)

Ēlūcĕŏ, ēs, xī, cērĕ, n. Luire, briller. Ēlūcēnt ălĭæ, ēt fūlgōrĕ cŏrūscānt. V. Lætĭŏr ēlūxĭt strūctōs sŭpĕr īgnĭs ăcērvōs. Tib. (IV, 1, 135). Ēlūcēntĕ dĭē. P. Nol. (27, 84). Voy. Luceo, Fulgeo.

† Ēlūcĭfĭcŏ, ās, ārĕ. Rendre obscur. Sīc ĕgŏ fūlgēntīs splēndōrēm pĕcūnĭæ Vŏlo ēlūcĭfĭcāre ēxĭtum ætātĭs mĕæ. Laber. (apud Non. 2, 293, et Gell. 10, 17. De sensu ambigitur).

Ēlūctātŭs, ă, ŭm. Échappé avec effort. Tāndēm Tŷrrhēnās vīx ēlūctātŭs ĭn ūndās (Tiberis). L. Tāndem ēlūctātā sŭb aūrās Lībrātūr fūndō. St. || Qqf. avec un rég. direct. Tāndem ēlūctātī rētĭnācŭlă blāndă mŏrārŭm. Aus. (Epist. 8, 1).

Ēlūctŏr, ārĭs, ārī, d. Sortir avec effort. Ăqua ēlūctābĭtŭr ōmnĭs. V. SYN. Ērūmpŏ. Voy. le précéd. || Qqf. avec l'accus. Āltĕră pōntī Ēlūctāndă vĭa ēst. V. Fl. Ŏppŏsĭtūm vōx ēlūctātă fŭrōrem ēst. St.

Ēlūdŏ, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ. Tromper. Sēd īllōs Ēxspēctātă sĕgĕs vānīs ēlūsĭt ărīstīs. V. (Adde Tib. II, 1, 19). Quā văfĕr ēlūdī pŏssĭt rătĭōnĕ mărĭtŭs. O. SYN. Lūdŏ, fāllŏ, dēcĭpĭŏ. Voy. Decipio. || Éviter. Ēt Sătŷrōs ēlūsĕrăt īllă sĕquēntēs. O. Īllĕ cĭtō mōtū răpĭdōs ēlūdĕrĕ cæstūs. Man. (V, 163). Cāllĭdŭs ēmīssās ēlūdĕrĕ sīmĭŭs hāstās. M. (XIV, 202). SYN. Vītŏ, ēffŭgĭŏ, etc. Voy. Vito. || Se moquer de. Ēlūdĕt, ŭbĭ tē vīctūm sēnsĕrĭt. Ter. (Eun. I, 1, 10). Voy. Illudo.

Ēlūmbĭs, ĕ. Éreinté, faible, ordint. au fig. Lūmbōs ēlūmbēs. (Anthol. I, p. 607.) Ēlūmbēm mōllīre ănĭmŭm. Prud. (Psych. 315). Ēlūmbĕ vīrūs cōntrăhăt. Id. (Peri. 2, 216). SYN. Dēbĭlĭs, ēnērvĭs.

Ēlŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. Laver, nettoyer. Vāscŭla īntūs pūrē prŏpĕra, ātque ēlŭĕ. Pl. (Aul. II, 3, 3). Voy. Lavo. || Au fig. Effacer. Īnfēctum ēlŭĭtŭr scĕlŭs, aūt ēxūrĭtŭr īgnī. V. Cōrpūsquĕ sĭmŭl, sĭmŭl ēlŭĕ crīmĕn. O. Ămārăquĕ Cūrārum ēlŭĕre ēffĭcāx. H. SYN. Āblŭŏ, dēlĕŏ. || Dissiper sa fortune. Vŏlo ēlŭāmŭs hŏdĭē. Pl. (Stic. V, 2, 21). Voy. Elavo.

Ēlūsă, æ, f. Ville d'Aquitaine. Īnvādĭt mūrōs Ēlūsæ. Cl. (Ruf. I, 137).

Ēlūsī, parf. de Eludo.

Ēlūsŭs, ă, ŭm, part. p. de Eludo. Trompé. Mæŏnĭs ēlūsām dēsīgnăt ĭmāgĭnĕ taūrī Eūrōpēn. O. || Évité. Ēlūsăquĕ vūlnĕră sēntĭt. O.

† Ēlūtrĭŏ, ās, ārĕ, arch. Soutirer. || Laver, rincer. Ēlūtrĭārĕ līntĕā. Laber. (apud Gell. 16, 7).

Ēlūtŭs, ă, ŭm, part. p. de Eluo. Nettoyé. || Délayé; fade. Īrrĭgŭō nĭhĭl ēst ēlūtĭŭs hōrtō. H.

Ēlŭvĭēs, ēī, f. Débordement. Ēlŭvĭē mōns ēst dēdūctŭs ĭn æquŏr. O. (Met. XV, 267. Alii leg. alluvie). Voy. Diluvium. || Écoulement d'ordures, égout, fosses, etc. Cērnĕrēt ēlŭvĭē sānguĭnĭs āffluĕrĕ. Prud (Peri. 11, 46). Sīccāndam ēlŭvĭēm. J. (3, 32. Adde Lucil. apud Non. 2, 374).

Ēlŭvĭŏ, ōnĭs, f. Débordement, déluge. Ābstērgēntĕ Dĕō dīra ēlŭvĭōnĕ mŏnēmŭr. Alcim. (IV, 132. Vox est apud Cic. Off. 2, 5).

Ēlūxī, parf. de Eluceo.

? Ēlvīnă, æ, *f. Surnom de Cérès.* Mē quŏque ăd Elvīnăm Cĕrĕrēm vĕstrāmquĕ Dĭānăm. *J.* (3, 320).

Ēlўsĭŭm, ĭī, *n.*, *et* Ēlўsĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἠλύσιον). *L'Élysée. C'est, suivant la Fable, le séjour des héros et des hommes vertueux après leur mort.* Mĭttĭmŭr Ēlўsĭum, ĕt paūcī læta ărvă tĕnēmŭs. *V.* Cūjŭs ĭn Ēlўsĭō nĭgrā cŏlŭmbă vŏlăt. *M.* (VII, 14). Tū cŏlĭs Ēlўsĭōs, nĕmŏrīsque hăbĭtātŏr ămœnī. *Id.* (IX, 59). Ēt, quōs nūllă mĕrētŭr Thĕssălĭs, Ēlўsĭōs. *L.* (VI, 698. Adde *St. Th.* IV, 482). EP. Quĭētŭm, ămœnŭm, fēlīx, bĕātŭm, fōrtūnātŭm, lætŭm, pĭŭm. PPH. Ēlўsĭī cămpī, lūcī. Ēlўsĭŭs ăgĕr. Ēlўsĭă sēdēs, vāllĭs, quĭēs. Ēlўsĭŭm nĕmŭs. Ēlўsĭæ dŏmŭs, plăgæ, ōræ, sēdēs, vāllēs. VERS. Quāmvīs Ēlўsĭōs mīrētŭr Græcĭă cămpōs. *V.* Dēvēnērĕ lŏcōs lætōs, ĕt ămœnă vĭrētă Fōrtūnātōrŭm nĕmŏrŭm, sēdēsquĕ bĕātās. Ămœnă pĭōrŭm Cōncĭlĭa Ēlўsĭŭmquĕ cŏlō. *Id.* Sēdēsquĕ dīscrētās pĭōrŭm. *H.* Ēlўsĭæ gaūdētĕ dŏmūs. *St.* Lēthæī sĕcrēto īn grāmĭnĕ cămpī. *Id.* Sēdĭbŭs Ēlўsĭīs cămpōque ēxpūlsă pĭōrŭm. *L.* Vĕl cœlŭm pĕtĭt, Vĕl lætă fēlīx nĕmŏrĭs Ēlўsĭī lŏcă. *Sen.* Quæcūmquĕ nĕmŏrĭs săcrī Lūcōs tĕnētĭs. *Id.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 638 sq.; *Homer. Odyss.* IV, 563 sq.) || *Eccl. Le paradis.* Quī dĕdĭt Ēlўsĭōs jūstĭs ĕt Tārtără prāvĭs. *Drac.* (II, 734).

Ēlўsĭŭs, ă, ŭm. *De l'Élysée.* Ēlўsĭōs mīrētŭr Græcĭă cămpōs. *V.* Cōllĕ sŭb Ēlўsĭō nĭgrā nĕmŭs īlĭcĕ frōndĕt. *O. Voy.* Elysium. || Ēlўsĭă pŭēllă. *Proserpine.* (*Mart.* X, 24.)

┼ Ĕm, *ancien accus. de* Is, *pour* Eum. (Cf. *Fest.*) *Voy.* Im. || 2. *Comme* Hem.

Ēmăcŭlŏ, ās, ārĕ. *Enlever les taches.*

? Ēmădĕŏ, ēs. *Voy.* Demadeo.

┼ Ēmāncĭpātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui émancipe.* Ēmāncĭpātōr sērvĭēntĭs plāsmătĭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 184).

Ēmāncĭpŏ *ou* Ēmāncŭpŏ, ās, ārĕ. *Rendre esclave, l'esclave de.* Nūnc ĕgŏ, mŭlĭĕr, tĭbĭ me ēmāncŭpŏ; Tuūs sūm, tĭbĭ dēdo ŏpĕrăm. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 59). Ēmāncĭpātūs fēmĭnæ (miles). *H.* SYN. Sērvĭŏ. || *Émanciper.*

? Ēmănĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Sortir de.* Quĭs lūcōs, vĕtĭtūs quĭbŭs ēmānsīssĕ săcērdōs. *St.* (*Th.* VII, 650).

Ēmānŏ, ās, ārĕ, *n. Sortir en s'écoulant.* Sānctă pĕr æthĕrĭōs ēmānăt lўmphă rĕcēssŭs. *Ennod.* (*Epig.* 149). Ēmānārĭt, ŭtī fūmŭs, dĭffūsa ănĭmæ vīs. *Lr.* (III, 582). Ēmānēnt sŭbĭtō sīccă tēllūrĕ pălūdēs. *Val. Cat.* (*Dir.* 72). *Voy.* Mano, Effluo.

Ēmănūēl. *Voy.* Emmanuel.

Ēmăthĭă, æ, *f.* (Ἠμαθία). *L'Émathie, partie de la Macédoine; par ext. Macédoine, Thessalie.* Ēmăthĭam, ĕt lātōs Hæmī pīnguēscĕrĕ cămpōs. *V.* Ēmăthĭæ fūnēstă dĭēs. *L. Voy.* Thessalia.

Ēmăthĭōn, ōnĭs, *m. Brigand tué par Hercule.* || *Nom d'un guerrier.* Ēmăthĭōnă Lĭgĕr (sternit). *V.*

Ēmăthĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἠμαθίς). *De Macédoine, de Thessalie.* Ēmăthĭs æquŏrĕī rēgnŭm Phārsālŭs Ăchīllĭs. *L.* Tēllūs Ēmăthĭs. *Id.* Rīdēnt Ēmăthĭdēs. *O.*

Ēmăthĭŭs, ă, ŭm (Ἠμάθιος). *De Macédoine, de Thessalie.* Bēllă pĕr Ēmăthĭōs plūs quām cīvīlĭă cămpōs. *L.* Quæ dŭcĭs Ēmăthĭī fŭĕrĭt clēmēntĭă. *O.* Dūc ĕt ăd Ēmăthĭōs mānēs. *St. Voy.* Thessalus.

Ēmātūrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir tout à fait mûr. Voy.* Maturesco. || *Au fig. S'adoucir.* Ūt sūrgĕrĕ, sī mŏdŏ læsī Ēmātūrŭĕrĭt Cæsărĭs īră, quĕăt. *O.*

Ēmāx, ācĭs. *Qui a la manie d'acheter.* Īnstĭtŏr ăd dŏmĭnăm vĕnĭĕt dīscīnctŭs ĕmācĕm. *O.* || *Au fig.* Nōn tū prĕcĕ pōscĭs ĕmācī. *Pers.* (2, 3).

Ēmblēmă, ătĭs, *n.* (ἔμβλημα). *Ornement composé de pièces de rapport, mosaïque.* Quām lĕpĭdē lĕxĕs cŏmpŏstæ, ŭt tēssĕrŭlæ ŏmnēs Ēndŏ păvīmēnto, ātque ēmblēmătĕ vērmĭcŭlātō. *Lucil.* (ap. *Cic. de Or.* 3, 43). SYN. Ăsărōtŭm, īnsērtă. VERS. Vărĭās ŭbĭ pīctă pĕr ărtēs Gaūdēt hŭmŭs, sŭpĕrātquĕ nŏvīs ăsărōt[a] fĭgūrĭs. *St.* Aūrĕāsquĕ pōrtās Ēxōrnās ăsărōtĭcĭs lă[pillis] pĭllĭs. *Sid.* Ī nūnc, ĕt Phrўgĭīs sŏlă lævĭă cōnsē[rta] crūstĭs, Tēndēns mārmŏrĕŭm lăquĕātă pĕr ātrĭă cām[pum]. *Aus.* Cālcātūsquĕ tŭō sŭb pĕdĕ lūcĕt ŏnўx. *M.* || *Incrustation sur des coupes, des vases.* Sōrdĕ Chrīstĭcŏlīs rŭtĭlāntĭs fūlvă mŏnētæ Ēffĭgĭēs, sōrdē[nt] ărgēnti ēmblēmăta, ĕt ŏmnĭs. *Prud.* (*Psych.* 529).

Ēmbŏlĭmæŭs, ă, ŭm (ἐμβολιμαῖος). *Intercalair[e]. jour ajouté aux années bissextiles.* Mēnsĕ Nŭm[æ] ēxtrēmŏ, nōmĕn căpĭt ēmbŏlĭmæī. *Aus.* (*Eclog*[*a*] 4, 13).

Ēmbrўŏ, ōnĭs, *m.* (ἔμβρυον). *Embryon.* Pūlēgĭ[o] ădmīxtō vĕnĭt ēmbrўŏ nēctŭs ăcētō. *Sam.* (vs. 627).

Ēmēndātĭŏ, ōnĭs, *f. Amélioration, résipiscenc[e].* Quĭbŭs ēmēndātĭŏ nōn ēst. *P. Nol.* (27, 176).

Ēmēndŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Corriger, réformer.* Cūltŭs ĕt īn pōmĭs sūccōs ēmēndăt ăcērbōs. *O.* Ēmēndārĕ cŭpĭs vĭtĭŭm dēfōrmĕ. *H.* Hānc ēmēndārĕ sī tămĕn pōssŭm, vŏlŏ. *Ph.* Quŭm pŏtĕrĭs săpĭēn[s] ēmēndātŭsquĕ vŏcārī. *H.* SYN. Cŏrrĭgŏ, cāstĭgŏ. || *Corriger un ouvrage.* Nēc tămĕn ēmēndō : lăbŏ[r] hĭc, quăm scrībĕrĕ, mājŏr. *O.* Nōn pŏssūnt nōstrō[s] mūltæ, Faūstīnĕ, lĭtūræ Ēmēndārĕ jŏcōs; ūnă lĭtūr[a] pŏtēst. *M.* (IV, 10). SYN. Cŏrrĭgŏ, cāstĭgŏ, līmŏ, pŏ[]lĭŏ, ēxpŏlĭŏ. PPH. Mēndās dēlĕŏ. Mēndĭs pūrgŏ. Lī[]măm ădhĭbĕŏ. Īncūdī rĕddŏ. Ăd īncūdĕm rĕvŏcŏ. VERS. Sæpe ĕgŏ cōrrēxī sŭb tē cēnsōrĕ lĭbēllōs; Sæpĕ tĭbi ādmŏnĭtū fāctă lĭtūră mĕo ēst. *O.* Scīlĭcĕ[t] Īncĭpĭām līmā mōrdācĭŭs ūtī, Ūt sŭb jūdĭcĭŭm sīn[]gŭlă vērbă vŏcĕm. Ēt vīx īnvīta ēst fāctă lĭtūră mă[]nū. *Id.* Cōrrĭgĕ, sōdēs. *H.* Dēlērĕ jŭbēbăt, Ēt măl[e] tōrnātōs īncūdī rĕddĕrĕ vērsŭs. Sī nōn ŏffēndĕrĕ[t] ūnŭm Quēmquĕ pŏētārŭm līmæ lăbŏr ēt mŏră. Cār[]mĕn rĕprĕhēndĭtĕ quŏd nōn Mūltă dĭēs ĕt mūltă lī[]tūră cŏērcŭĭt, ātquĕ Præsēctŭm dĕcĭēs nōn cāstĭgāvĭ[t] ăd ūnguĕm. *Id.* Sēd nē tū tŏtĭēs dŏmĭnī pătĭārĕ lĭ[]tūrās, Nēvĕ nŏtēt lūsŭs trīstĭs ărūndŏ tŭōs. *M.*

Ēmēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* Emetior. *Qui a par[]couru.* Pĕlăgīquĕ lăbōrĕm Ēmēnsŭs. *Sil.* || *Pass. Par[]couru.* Ēmēnsō quŭm jăm dĕcēdĕt ŏlўmpō. *V.*

Ēmēntĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Mentir, dire faus[]sement.* Quī sē gĕnĭtŭm sēptēmplĭcĕ Nīlō Ēmēntītŭ[s] ĕrăt. *O. Voy.* Mentior. || *Feindre, imiter.* Īllŭm quem ēmēntītŭs ĕs, ĕgŏ sum īpsŭs Chārmĭdēs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 143). SYN. Mēntĭŏr, sĭmŭlŏ.

Ēmēntītŭs, ă, ŭm, *part. Qui a dit faussement.* Ŏmnĭa ēmēntītŭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 255). || *Qui a feint ou imité.* Ēmēntītă dĭēm nĭgrās Nōx cōntrăhĭt ālās. *Manil.* (V, 60).

Ēmĕrĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Mériter.* Ēt tămĕn ēmĕrŭī gĕnĕrōsōs vēstĭs hŏnōrēs. *Pp.* (IV, 11, 61). Nūllŭsnĕ tŭōrŭm Ēmĕrŭĭt cŏmĭtŭm, fātĭs nōn pŏssĕ sŭpērstēs Ēssĕ tŭīs? *L.* Ēnnĭŭs ēmĕrŭĭt. *O.*

Ēmĕrĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Comme le précédent.*

Ēmērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ, *n. Sortir de l'eau, et en gén. Surgir, s'élever.* Ēmērgūnt ĭtĕrŭm, rĕdĕūntquĕ sŭb æquŏră rūrsŭs. *O.* Āltĕră lūx haūd lætă vĭrĭs ēmērsĭt ŏlўmpō. *V. Fl.* SYN. Sūrgŏ, ēxsūrgŏ, ēxĕŏ, ēxstŏ, ēxŏrĭŏr, ŏrĭŏr. || *Au fig. Sortir de l'a[]baissement.* Haūd făcĭle ēmērgūnt, quŏrŭm vīrtūtĭbŭs ōbstăt. *J.* (3, 164). Ăd sūmmās ēmērgĕre ŏpē[s], rērŭmquĕ pŏtīrī. *Lr.* (II, 13). || *Ancien act.* Ē[]mērgŏ mē. *Comme* Emergo. Tōrrēntem īmō se ēmē[r]gĕre hĭātū. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 118). Sēptĭmăque ē[x] ūndīs pārs sēse ēmērgĭt ĭn āstră. *Manil.* (V, 198). || *Qqf. S'élever au-dessus de.* Ūt pōssīm rērŭm tāntā[s] ēmērgĕrĕ mōlēs. *Manil.* (I, 116). Dūm lŏquĭtŭr, tō[]tŭm jām sōl ēmērsĕrăt ōrbĕm. *O.* (*Fast.* III, 367, Alii leg. *emoverat*). || *Au pass. unipers.* Ūndĕ ēmērg[i] nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 4).

Ēmĕrĭtēnsĭs, ĕ. *D'une ville de Lusitanie, nommée* …merita, *auj. Mérida.* Cœlīque ēxtēndĭtŭr īntĕr Ē-…ĕrĭtēnsĭs Ănĭ̄æ... flŭēntă. *Aus.* (*Epist.* 24, 72).

Ēmĕrĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Emereo. *Mérité.* …mĕrĭtō săcrūm căpŭt īnsĕrĕ cœlō. *Sil. Voy.* Meritus. …*De* Emereor, *d. Qui a bien mérité de, qui a obligé.* …mĕrĭtĭs rĕfĕrĕnda ēst grātĭă sēmpĕr. *O.* || *Ordint.* …*ui a fourni sa carrière, qui a fait son service* …*mérite*); *achevé, fini, terminé.* Rūstĭcŭs ēmĕrĭtūm …ĭlō sūspēndăt ărātrūm. *O.* Dēmpsĕrăt ēmĕrĭtĭs jām …gă Phœbūs ĕquĭs. *Id.* Tītānquĕ dŭbĭŭs hærĕt ēmĕ-…ă dĭē. *Sen.* (*Agam.* 908). Ēmĕrĭtōs ārtūs fēcūndā …ōrtĕ rĕfōrmăt. *Cl.* Ēmĕrĭtās rĕpĕtūnt nāvālĭbŭs …nōs. *L.* SYN. Vērgēns, prōnŭs, ānnōsŭs, vĕtŭs. || …*étéran.* Quæ sēdēs ĕrĭt ēmĕrĭtĭs, quæ rūră dăbūn-…r ? *L. Voy.* Veteranus.

Ēmērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Emergo. *Sorti d'en* …*s, qui s'est élevé.* Tērtĭă nōx ēmērsă sŭōs ŭbĭ mō-…rĭt ĭgnēs. *O.* Quūm dēmum ēmērsŭs ĭn aūrās. (*Ov.* …*al.* 35.) SYN. Ēxstāns, ēxsīstēns.

Ēmĕsă. *Voy.* Emisa.

† Ēmētĭō, īs, īrĕ. *Comme le suiv.* Nēc lōngum …ēnsĭt spătĭŭm. *P. Nol.* (16, 76).

Ēmētĭŏr, īrĭs, mēnsŭs sŭm, mētīrī, *d. Mesurer* …ōn ălĭquĭd pătrĭæ tānto ēmētīrĭs ăcērvō ? *H. Voy.* …etior. || *Parcourir.* Lōngīnquă, claūsa, ābstrūsă, …vērsa, īnvĭă Ēmētĭēmŭr. *Sen.* (*Hip.* 939). *Voy.* …mensus, Percurro.

Ēmĕtō, ĭs, ĕrĕ. *Moissonner.* Nē plūs frūmēntī dō-…lĭbŭs ēmĕtăt ārvĭs. *H. Voy.* Meto.

Ēmĭcō, ās, ŭī, ārĕ, *n. S'élancer.* Sāltūquĕ sŭpēr-…ĭs Ēmĭcăt īn cūrrūs. *V.* Jŭvĕnūm mănŭs ēmĭcăt …dēns Līttŭs ĭn Hēspĕrĭūm. *Id.* Cārcĕrĕ prōnŭs ŭtĕr-…ĕ Ēmĭcăt. *O.* Pēr mīllĕ fŏrāmĭnă sānguĭs Ēmĭcŭīt …ēnĭs. *Id.* SYN. Ēxsĭlĭō, fĕrŏr, ērūmpō, rŭō, præcĭ-…tō, prōvŏlō. || *S'élever au-dessus.* Īn Eūbŏĭcō scŏ-…ŭlŭs brĕvĭs ēmĭcăt āltē Gūrgĭtĕ. *O. Voy.* Emineo. || …*clore.* Ēmĭcŭērĕ rŏsæ, vĭŏlæque ēt mōllĕ cўpērŏn. …*etr.* (*Sat.* 127). SYN. Dĕhīscō. || *Briller.* Nūnc spārsō …mĭnĕ lāmpās Ēmĭcŭīt cœlō. *L.* Pēr nūbĭlă fūlmĕn …mĭcŭīt. *Id. Voy.* Fulgeo. || *Au fig.* Ādspĭcĭs ŭt Mĭ-…ās īntēr prōcērēsquĕ Cўtæōs Ēmĭcĕt ēffūlgēns. *V.* …*l.* Īntēr quæ vērbum ēmĭcŭīt sī fōrtĕ dĕcōrūm. *H.*

Ēmĭgrō, ās, ārĕ, *n. Changer de pays, sortir, émi-*…*rer.* Tē, dūctōr pŏpŭlī lōnge ēmĭgrāntĭs, Ăpōllō. …*.* Thēssălĭs ārcānō jŭbĕt ēmĭgrārĕ sĕpūlchrō. *Id.* …cĕlēstŭs aūrī caūsā ; nūnc tu hīnc ēmĭgrā. *Pl.* (*Most.* …, 2, 72). SYN. Mīgrō, ēxĕō, ēxcēdō, ăbĕō. *Voy.* …xsilium. || *Au fig.* Quām tŭă dē nōstrĭs ēmĭgrĕt cūră …ĕdŭllĭs. *Val. Cat.* (*Dir.* 101). || † — mē, *arch.* …uōt pēstēs, sĕnĭa ēt jūrgĭă Sēsē meĭs ædĭbŭs ēmĭ-…rārūnt ! *Titin.* (apud *Non.* 1, 1).

† Ēmĭnātĭō, ōnĭs, *f. Menace.* Quæ īllæc ēmĭnātio …t. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 19).

Ēmĭnēns, tĭs. *Qui s'élève au-dessus.* Ēt ēmĭnēn-…ēm cīvĭtās hŭmĭlĭs trĕmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 456, nempe …omum). SYN. Ēxstāns, ēlātŭs. *Voy.* Celsus. || *Au* …*g.* Sīt lĭcēt fōrma ēmĭnēns. *Sen.* (*Oct.* 199). *Voy.* …ræstans.

Ēmĭnĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. S'élever au-dessus, être* …*illant ; dominer.* Ēt nĭhĭl ēmĭnĕānt, ēt sīnt sĭnĕ …rdĭbŭs ŭnguēs. *O.* Nūllæ tămĕn æquŏrĕ rūpēs …mĭnĕānt. *L.* SYN. Ēxstō, ēxsīstō, āssūrgō, āppārĕō. …*Au fig. Être saillant, ressortir.* Pēr cōnfūsă trĕ-…ēntĭs Vērbă tămĕn vūlgī vōx ēmĭnĕt ūnă. *O.* Mēns …ă sūblīmĭs sŭprā gĕnŭs ēmĭnĕt īpsŭm. *Id.* SYN. …pĕrō, præstō, ēxcēllō.

† Ēmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Menacer.* Ēmĭnŏr ātque …ērmĭnŏr. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 11). *Voy.* Minor.

† Ēmĭnŭlŭs, ă, ŭm. *Qui avance un peu, saillant.* …āte ādvērso ēmĭnŭlō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 102).

Sī mŏdĭcūm sălĭs ēmĭnŭlĭs Tūrĭs ĕt ēxĭgŭūm dĭgĭtĭs Tāngĕrĕ, vīrgō bĕnīgnă, vĕlĭs. *Prud.* (*Peri.* 3, 122).

Ēmĭnŭs, *adv. De loin.* Drўŏpēn fĕrĭt ēmĭnŭs hāstā. *V.* Jăcŭlō cădĭt ēmĭnŭs īpsĕ. *O.* SYN. Prŏcŭl, lōngē.

Ēmīrŏr, ārĭs, ārī, *d. Admirer.* Ēmīrābĭtŭr īnsŏ-lēns. *H. Voy.* Miror.

Ēmĭsă *ou* Ēmĕsă, æ, *f. Ville de Syrie.* Ēmĕsæ fā-stīgĭă lōngă rĕnīdēnt. *Avien.* (*D. Terr.* 1085).

Ēmĭscĕō, ēs, ērĕ. *Mêler.* Nēc pārcē vīnă rĕcēptă Haūrĭĕt ēmĭscēns. *Manil.* (V, 244).

† Ēmīssĭcĭŭs, ă, ŭm. *Jeté en avant.* Cīrcūmspēc-tātrīx cum ŏcŭlĭs ēmīssĭcĭĭs. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 2).

Ēmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. Envoyé, lancé.* Pēr sēp-tēm pōrtūs ēmīssŭs ĭn æquŏr (Nilus). *O.* Ēt sĕmĕl ēmīssūm, vŏlăt īrrĕvŏcābĭlĕ vērbŭm. *H.*

† Ēmīssŭs, ūs, *m. Émission.* Quūm jăcĭūntŭr, ĕt ēmīssūm rēs nūllă mŏrātŭr. *Lr.* (IV, 206)

Ēmīttō, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Faire sortir, met-tre dehors, envoyer.* Ēmīttītquĕ nŏtūm : mădĭdĭs nŏtŭs ēvŏlăt ālĭs. *O.* Hīc fōntēs nātūră nŏvōs ēmīsĭt. Sănĭēm cōnjēcto ēmīttĭtĕ fērrō. *Id.* SYN. Mīttō. || *Envoyer, lancer.* Ēt jăcŭlum īntōrquēns ēmīsĭt ĭn aūrās. *V.* SYN. Mīttō, jăcĭō, fūndō, tōrquĕō. || *Lâ-cher, laisser tomber.* Ēmīsĭt ōrĕ cāsĕūm. *Ph.* SYN. Dīmīttō. *Voy. ce mot.* || *Mettre au jour, publier.* Quĭs tămĕn ēxĭgŭōs ĕlĕgōs ēmīsĕrĭt aūctŏr. *H.* Ēmīt-tĭs quārē, Sōsĭbĭānĕ, nĭhĭl? *M.* (IV, 33, 2). SYN. Ēdō. *Voy. ce mot.* || — vōcĕm, vērbă. *Parler.* Ēmīttūnt mĭnĭmām prō cōrpŏrĕ vōcĕm. *O.* SYN. Mīttō, fūndō, ēffūndō, ēdō. *Voy.* Loquor. || — lăcrĭmās. *Pleurer.* Lăcrĭmās ēmīsĭt ŏbōrtās. *O. Voy.* Lacrimor. || — mănū. *Affranchir.* Nūnquam ĕrĭt tam ăvārŭs quīn tē grātŭs ēmīttăt mănū. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 48). *Voy.* Manus.

Ēmmănŭēl, *m. indécl. Nom du Messie.* Ēdĭdĭt, Ēmmănŭēlquĕ mĕūm mē cērnĕrĕ fēcĭt. *Prud.* (*Apoth.* 608). Ēmmănŭēl nōstrūm, Vīrgĭnĕ dāntĕ, cănēns. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 8). || *Qqf.* Ēmmānŭēl. Ēmmānŭēl ēst, sīvĕ nōbīscūm Dĕŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 180).

Ēmō, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĕmĕrĕ. *Acheter.* Quōd tĭbĭ dōnāvī, pērfĭdĕ, līttŭs ĕmō. *O.* Hæc ĕmĭs, hīrsūtō spīrānt ŏpŏbālsămă cōllō. *J.* (2, 41). Nēc pŭdŏr ēst ēmīssĕ pălām. *O.* SYN. Cŏēmō, părō, cōmpărō, mēr-cŏr, *qqf.* dēstĭnō. || *Au fig.* Tēquĕ sĭbĭ gĕnĕrūm Tē-thўs ĕmăt ōmnĭbŭs ūndĭs. *V.* Ætērnūm sānguĭnĕ nōmĕn ĕmăt. *O.* Vēl mōrte ēmīssĕ vŏlēbānt Spēctārī Făbĭō. *Sil.*

Au pass. Ĕmŏr. *Être acheté.* Ēmĭtŭr sōlā vīrtūtĕ pŏtēstās. *Cl.* Fūrtĭs īmmānĭbŭs ēmptum ēst. *St.* SYN. Cŏēmŏr, vēndŏr, părŏr, vēnĕō. || *Être séduit.* Quūm mĭnĭmō cūstōs mūnĕrĕ pōssĭt ĕmī. *O.*

Ēmŏdĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Modérer.* Īllĕ dŏlōr vērbĭs ēmŏdĕrāndŭs ĕrĭt. *O. Voy.* Moderor

Ēmŏdŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Moduler.* Mūsă pĕr ūndē-nōs ēmŏdŭlāndă pĕdēs. *O. Voy.* Modulor.

Ēmŏdŭs, ī, *m.* (Ἠμωδὸν ὄρος). *Montagne d'Asie.* Quōs căpĭt Ēmōdō mīssōs Gāngētĭcă mōntĕ Tēllūs. *Prisc.* (*Peri.* 1052. Sic *Avien. D. Terr.* 926).

Ēmōlĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Soulever un fardeau, venir à bout de.* Īnfēstī frĕtŭm Ēmōlĭūntŭr; tūrbō cōn-vōlvĭt mărĕ. *Sen.* (*Ag.* 477). Mĕtŭōque ŭt hŏdĭĕ pōs-sĭem ēmōlīrĭĕr. *Pl.* (*Bac.* IV, 5, 2).

Ēmōllĭō, īs, īrĕ. *Amollir, adoucir.* Ēmōllĭt mōrēs nēc sĭnĭt ēssĕ fĕrōs. *O.* Ēmōllīt gēntēs clēmēntĭă cœlī. *L.* Lūxu ēmōllītă jŭvēntūs. *Victor* (*Gen.* III, 382). *Voy.* Mollio, Mitigo.

Ēmŏlō, ĭs, ĕrĕ. *Moudre tout son grain.* Ēt grānā-rĭă, fās ēst, Ēmŏlĕ. *Pers.* (6, 26).

Ēmŏlŭmēntŭm, ī, *n. Profit, avantage.* Præmĭă nūnc ălĭa, ātque ălĭa ēmŏlŭmēntă nŏtēmŭs. *J.* (16, 35). Grātĭă nōstră quĕăt lārgīrĭĕr ēmŏlŭmēntī. *Lr.*

(V, 167. Adde *Pl. Trin.* III, 2, 68). SYN. Cōmmŏdŭm, cōmmŏdĭtās, ūtĭlĭtās, lŭcrŭm, bŏnŭm.

Ēmŏrĭŏr, ĕrĭs, ŏrtŭŭs sŭm, ŏrī (*et arch.* ŏrīrī), *d. Mourir.* Ānte, ăĭt, ēmŏrĭār quām sīt tĭbĭ cōpĭă nōstrī. *O.* Cōgĭtquĕ mĭsĕrās ărĭdā sēde ēmŏrī. *Ph.* Risu ōmnēs qui ădĕrānt ēmŏrīrī. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 42. Sic et *Pl. Ps.* IV, 7, 123). || *Au fig. S'éteindre, cesser.* Pērquĕ grădūs mōllēs ēmŏrĭātŭr ămŏr. *O.*

Ēmŏrtŭālĭs, ĕ. *Qui concerne la mort.* Cērtum ēst mi hūnc ēmŏrtŭālēm făcĕre ēx nātālī dĭē. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 139).

Ēmŏrtŭŭs, ă, ŭm, *part. Mort.* Ēmŏrtŭum ĕgŏ mē māvĕlīm lētō mălō. *Pl.* (*Aul.* IV, 5, 1). || *Au fig.* Ād rem aūxĭlĭum ēmŏrtŭum ēst. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 14).

Ēmōtŭs, ă, ŭm, *part. p. Changé de place, soulevé, chassé.* Jānŭa, ĕt ēmōtī prōcūmbūnt cārdĭnĕ pōstēs. *V.* Ēmōtī făcĭē cōntērrĭtă pōntī. *Sil.* Ēmōtæ trăbēs. *St.* || *Au fig. Banni.* Hīs dĭctīs cūræ ēmōtæ. *V.*

Ēmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ *Oter de sa place, chasser, soulever, enlever.* Arma ōmnĭă tēctīs Ēmŏvĕt, ĕt fīdūm căpĭtī sūbdūxĕrăt ēnsĕm. *V.* (Vid. sup. in *Emergo*). SYN. Ēdūcō, sūbdūcō, ăbĭgō, pēllō, quătĭō. || *Au fig.* Ēmōvĭt vĕtĕrēm mīrē nŏvŭs. *H.* Suūm nōmĕn ōmne ēx pēctŏre ēmōvĭt mĕō. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 59. Hic alii scrib. *exmovit*).

Ēmpĕdŏclēs, ĭs, *m.* (Ἐμπεδοκλῆς). *Empédocle, philosophe d'Agrigente, en Sicile.* Dĕūs īmmōrtālĭs hăbērī Dūm cŭpĭt Ēmpĕdŏclēs, ārdēntēm frīgĭdŭs Ætnăm Īnsĭlŭĭt. *H.* Quōrum Ăgrĭgēntīnŭs cūm prīmīs Ēmpĕdŏclēs ēst. *Lr.* (1, 714 sq. Cf. *Hor. Epist.* I, 12, 20).

† Ēmpīrĭcă, æ, *f.* (ἐμπειρική). *Système empirique, l'expérience.* Quŏd lŏgŏs, aūt mĕthŏdŭs, sīmplēxque ēmpīrĭcă păngĭt. *Marcel.* (*Carm. de Medic.* 6).

Ēmplāstrŭm, ī, *n.* (ἔμπλαστρον). *Emplâtre.* || *Au fig.* Quĭd ēst jūsjūrāndum? Ēmplāstrum ærĭs ălĭēnī. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7).

? Ēmpleūrŏs. *Voy.* Eupleuros.

Ēmpŏrĭæ, ārŭm, *f. pl.* (Ἐμπορίαι). *Ville de la Tarraconaise.* Phōcăĭcæ dānt Ēmpŏrĭæ. *Sil.*

Ēmpŏrĭŭm, ĭī, *n.* (ἐμπόριον). *Marché.* Ăpŭd ēmpŏrĭum ātque īn măcēllō. *Pl.* (*Amphitr.* IV, 1, 4. Adde *Enn.* ap. *Fest.* in v. *Mœne*). Cōntĭgŭŭm stŭpŭī pōrtūm, quēm fāmă frĕquēntăt Pīsārum ēmpŏrĭō dīvĭtĭīsquĕ mărĭs. *Rutil.* (1, 532. Nisi nomen proprium. *Liv.* 21, 57, memorat *Emporium* prope Placentiam).

† Ēmpŏrŏs *ou* Ēmpŏrŭs, ī, *m* (ἔμπορος). *Marchand.* Nŏvūsquĕ pōllĕt ēmpŏrŭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 28. Adde *Pl. Merc.* I, 1, 9).

Ēmpsĭtō. *Voy.* Emptito.

Ēmptĭō, ōnĭs, *f. Achat.*

Ēmptĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Emo. Nōn ĕgo īstŭc vērbum ēmptĭtēm tĭtĭvīllĭtĭō. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 39. *Fest.* et *Fulg.* exhibent *empsitem*; Edd. *Plaut.*, *emissim*, et *Acidal.* conjicit *empsim*).

Ēmptŏr, ōrĭs, *m. Acheteur.* Dēdĕcŏrūm prĕtĭōsŭs ēmptŏr. *H* Ēmptōrem īnvĭtăt hĭāntēm. *Id.* (Adde *Pl. Pœn.* I, 2, 128). SYN. Cŏēmptŏr.

Ēmptŭs *ou* Ēmtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Emo. *Acheté.* Nŏcēt ēmptă dŏlōrĕ vŏluptās. *H.* Ēmptūm cœnăt ŏlŭs. *Id.* Dēnsīssĭmă crīnĭbŭs ēmptīs. *O.* Ēmptā mĭsĕrōs dēfēndĕrĕ līnguā. *Id.* SYN. Cŏēmptŭs, părātŭs, *qqf.* mērcātŭs, vēnālĭs, vēndĭtŭs.

Ēmūgĭō, īs, īrĕ, *n. Mugir. Voy.* Mugio. || *Qqf. act. Faire entendre.* Lōngās ēmūgīt būccĭnă vōcēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 294).

Ēmūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Emulgeo. *Qu'on a trait; au fig. Épuisé.* Sīccāre ēmūlsā pĭnguĕ pălūdĕ sŏlūm. *Cat.* (68, 110. *Id.* 80, 8).

Ēmūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Emungo. *Mouché.* || *Au fig. Qui a le nez fin, qui a du goût.* Ēmūnctæ nārĭs, dūrŭs cōmpōnĕrĕ vērsŭs. *H.* Æsōpŭs, nārĭs ēmūnctæ sĕnēx. *Ph.* (Cf. *Donat.* ad *Ter. Ph.* IV, 4, 1). || *Dupé, friponné.* Pȳthĭās ēmūnctō lūcrātă Sĭmōnĕ tălēntŭm. *H.* Sīc mĭsĕrūm me aūro ēsse ēmūnctŭm! *Pl.* (*Bac.* V, 1, 15).

Ēmūndō, ās, ārĕ. *Nettoyer.* Nē pērfūsă lŭtō sīt pōrtĭcŭs : ĕt tămĕn ūnō Sēmŏdĭō scōbĭs hæc ēmūndăt sērvŭlŭs ūnŭs. *J.* (14, 67. Sic equidem lego; vulgo *emendat.* Cf. *Colum.* 2, 15 : « Bubilia et ovilia debent *emundari.* » Idem passim). Āccēssu ēmūndăt mūndĭtĭīs căpĭtŭr. *P. Nol.* (ap. *Mai.* t. V, p. 379). *Voy.* Mundo. || *Émonder.* Fĕrāmĭnĭbūsquĕ lĭquātŭr Ēmūndātă cĕrēs. (*Moret.* 43.)

Ēmūngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Moucher.* Ēt sæpe ēmūngĕrĭs : ēxī Ōcĭŭs ēt prŏpĕrā : sīccō vēnĭt āltĕră nāsō. *J.* (6,147. Adde *Pl. Cas.* II, 6, 39). || *Duper, friponner.* Ēmūnxi ārgēntō sĕnēs. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 1). Quī me ēmūnxīstī mūccĭdūm mĭnĭmī prĕtī. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 58. Sic et lege in *Most.* V, 1, 60, non, ut vulgo, *emunxti*).

Ēmūnĭō, īs, īrĕ. *Fortifier, garnir.* Fūltōs ēmūnĭt ōbjĭcĕ pōstēs. *V.* Ēmūnīrĕ tŏrōs. *St.*

? Ēmūnxtī. *Voy.* Emungo.

Ēmūtō, ās, ārĕ. *Comme* Muto. Āppŏsĭtĭs căpŭt ēmūtārĕ căpīllīs *Manil.* (V, 149. Verbo utitur *Quintil.* 8, 2, 19).

Ēn, *adv. Voici. Voy.* Ecce. || *Ce mot sert à exhorter.* Ēn ăgĕ, sēgnēs Rūmpĕ mŏrās. *V. Voy.* Eia. || Ēn quĭd. *Est-ce que quelque chose?* Ēn quĭd ăgō? *V.* Ēn quĭd ăgĭs? *Pers.* (3, 5). *Voy.* Ecquis. || Ēn ūnquăm. *Est-ce qu'un jour?* Ēn ūnquām pătrĭōs lōngō pōst tēmpŏrĕ fīnēs (mirabor)? *V.* Ēn ĕrĭt ūnquăm Īllĕ dĭēs *Id.* Quæso, ēn ūnquam hŏdĭĕ lĭcēbĭt mĭhĭ lŏquī? *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 73). SYN. Ēcquāndō, nūnquămnĕ.

Ēnæsĭmŭs, ī, *m.* (ἐναίσιμος). *Nom de guerrier.* Ēffŭgĭt Ēnæsĭmŭs īctŭs. *O.*

Ēnărrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut exprimer, dire.* Clȳpĕī nōn ēnărrābĭlĕ tēxtŭm. *V.* Quōd lătĕt ārcānā nōn ēnărrābĭlĕ fībrā. *Pers.* (5, 29).

Ēnărrō, ās, ārĕ. *Dire, raconter.* Quō pācto hăbērĕt, ēnărrāmŭs ōrdĭnĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 11). Ēde ĕt ēnārra ōmnĭă. *Sen.* (*Troad.* 1070). *Voy.* Dico, Narro.

Ēnāscŏr, ĕrĭs, ātŭs sŭm, āscī, *d. Naître.* Īnde ēnāscĭtŭr. *Lr.* (I, 171). *Voy.* Nascor

Ēnătō *et* Ēnō, ās, ārĕ, *n. Se sauver à la nage ou en volant.* Sī frāctĭs ēnătăt ēxspēs Nāvĭbŭs. *H.* Tūnc paūci ēnătānt. *Ph.* Quām prōlāpsă fŏrās ēnārĕt īn āĕrĭs aūrās. *Lr.* (III, 590). Āt īn vădo ēst : jām făcĭle ēnābĭt. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 81). Īnsuētūm pĕr ĭtĕr gĕlĭdās ēnāvĭt ăd Ārctŏs (Dædalus). *V.* SYN. Ēvādō. || *Act. Traverser.* Tāntūmquĕ frĕtīs ēnāvĭmŭs ōrbĕm. *V. Fl.* Hās ōbsērvātīs vāllēs ēnāvĭmŭs āstrīs. *Sil.* Ēt lĭquĭdō lōngī spătĭa æthĕrĭs ēnătĕt vŏlātū. *Boet.* (5, 5).

Ēnātŭs, ă, ŭm, *part. de* Enascor.

Ēnāvĭgō, ās, ārĕ. *Passer en bateau.* Cōmpēscĭt ūndā, scĭlĭcĕt ōmnĭbŭs Ēnāvĭgāndā. *H.* Ēnāvĭgāntēm, pōssĕ trānsmītti āssĕrĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 119).

Ēncaūstŭs, ă, ŭm (ἔγκαυστος). *Exécuté en peinture à l'encaustique* (*couleurs et cire fondue*). Ēncaūstŭs Phăĕthōn tăbŭlā dēpĭctŭs īn hāc ēst. *M.* (IV, 47. Cf. *Plin.* 35, 39, sq.). VERS. Tăbŭlāmquĕ cŏlōrĭbŭs ūrĭs. *O.* Cērĭs īnūrēns jānŭārūm līmĭnă. *Aus.* (*Epigr.* 26, 9). Quōd vărĭīs īmĭtātă nŏtīs, cērāquĕ lĭquēntī Dūcĕrĕt īn făcĭēm. *Prud.* (*Sym.* II, 42).

Ēncĕlădŭs, ī, *m.* (Ἐγκέλαδος). *Encelade, géant, fils de Titan et de la Terre, foudroyé par Jupiter, qui l'emprisonna sous l'Etna.* Ēncĕlădī būstūm quī saūcĭă mēmbră rĕvīnctŭs. *Cl.* Fāma ēst Ēncĕlădī sēmūstūm fūlmĭnĕ cōrpŭs. *V.* Nōn sīc Ætnæīs hăbĭ-

ăns īn vāllĭbŭs hōrrĕt Ēncĕlădūm spīrāntĕ nŏtō, uūm tōtă căvērnās Ēgĕrĭt, ēt tōrrēns īn cāmpōs dĕ-ŭĭt Ætnă. *L.* Quāntūs Tȳrrhēnī frĕmĭtūs sălĭs, aūt bĭ tēntăt Ēncĕlădūs mūtārĕ lătŭs. *St.* (*Th.* III, 594 ı. Cf. *Virg. Æ.* III, 578 sq.).

Ēnchĕlĭæ, ārūm, *f. pl.* (Ἐγχελέαι). *Ville d'Illyrie. ù Cadmus fut changé en serpent.* Ēnchĕlĭæ vērsī ēstāntēs fūnĕră Cādmī. *L.*

Ēncōlpŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sĕcŭīt nōlēntĕ āpīllōs Ēncōlpūs dŏmĭnō. *M.* (V, 49, 1).

? Ēncrătĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un martyr.* Hīc ĕt, Ēn-rătī, rĕcŭbānt tŭārūm Ōssă vīrtūtūm. *Prud.* (*Peri.* , 109. Alii leg. *Encati*).

† Ēndŏ *et* Īndŭ, *ancien adv.* (ἔνδον). *Comme* In. uŏd gĕnŭs, ēndŏ mărī spīrāt fōns dūlcĭs ăquāī. *Lr.* VI, 891. *Id.* II, 1094; V, 103). Ēndŏ sŭăm dō. Enn. (apud *Charis.* 249; *Diom.* 436; *Aus. Idyl.* 2, *Grammatic.* 18). Ēndŏ mărī māgnō flūctūs ēx-ōllĕrĕ cērtānt. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 2. Hic, et in cete-is, legitur quoque *indu*. Cf. *Festus :* « *Endo* pro-inctu. »)

† Ēndŏgrĕdĭŏr *ou* Īndŭgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Comme* ngredior. Vĭāmquĕ Ēndŏgrĕdī scĕlĕrĭs. *Lr.* (I, 82. *d.* IV, 318).

† Ēndŏpĕdĭŏ *ou* Īndŭpĕdĭŏ, īs, ītūm, īrĕ. *Comme* mpedio. Ēt mūltō cĭtĭūs quāntō mĭnŭs ēndŏpĕdīrī. *r.* (IV, 68). Ēndŏpĕdītă sŭĭs fātālĭbŭs ōmnĭă vĭn-lĭs. *Id.* (V, 874).

† Ēndŏpĕrātŏr *ou* Īndŭpĕrātŏr, ōrĭs, *m. arch.* *Comme* Imperator. Īnsĕcĕ, Mūsă, mănū Rōmānōrum ndŭpĕrātŏr. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 9). Ēndŏpĕrātōrēs ūgnāre, āc prœlĭa ŏbīrĕ. *Lr.* (IV, 968). Quālēs ūnc ĕpŭlās īpsūm glūtīssĕ pŭtāmŭs Ēndŏpĕrātōrĕm? . (4, 29. *Id.* 10, 138. In his omnibus legitur et *in-uperator*.)

† Ēndŏpĕrŏ *ou* Īndŭpĕrŏ, *arch. Comme* Impero. āvōrum īmpĕrĭūm sērvāre ēst ēndŏpĕrāntūm. *Enn.* ıpud *Fest.* in *Navus*). Cĕcrŏpĭūsquĕ Sŏlōn, Nē quĭd ımĭs, īndŭpĕrābĭt. (*Anthol.* I, p. 571.)

† Ēndŏtŭĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Comme* Intueor. Ēndŏ-ıĕtŭr ĭbī lŭpŭ' fēmĭnă, cōnspĭcĭt ōmnēs. *Enn.* (ap. *on.* 4, 378).

† Ēndŏvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. Comme* Involo. Tămĕn ıdŏvŏlāns sēcum ābstŭlĭt hāstă. *Enn.* (apud *Macr.* 1).

Ēndrŏmĭs, ĭdĭs, *f.* (ἐνδρομίς). *Vêtement fourré, incipalement à l'usage des athlètes.* Ēndrŏmĭdās īrĭās ēt fēmĭnĕūm cērōmă. *J.* (6, 246. *Id.* 3, 102). ınă, pĕrēgrīnām mīttĭmŭs ēndrŏmĭdă. *M.* (IV, , 4).

Ēndўmĭōn, ōnĭs, *m.* (Ἐνδυμίων). *Endymion, ber-* de *Thessalie, aimé de la Lune, qui le visitait ndant son sommeil sur le mont Latmus.* Quĭd tĭbĭ ēnĭtŏr prōdĕrĭt Ēndўmĭōn? *M.* (X, 4, 4). PPH. Lāt-ŭs hērōs. *O.* Lātmĭŭs pŭĕr. *St.* Lātmĭŭs vēnātŏr. *Fl.* EP. Fōrmōsŭs, pūlchĕr, vēnātŏr.

Ēndўmĭōnēŭs, ă, ūm. *D'Endymion.* Ēndўmĭōnēōs ta āffēctārĕ sŏpōrēs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 41).

† Ēnĕcāssŏ *ou* Ēnĭcāssŏ, *arch. pour* Enecavero. *Most.* I, 3, 55.)

Ēnĕcŏ, *arch.* Ēnĭcŏ, ās, ĕcŭī *et qqf.* ĕcāvī, ĕctūm, *Tucr.* Ēnĕcāt, ēt nūllā pūtrĭs rādīcĕ tĕnētŭr. Pŭĕr āmbo ānguēs ēnĭcāt. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 67). ivēs ēnĕcāt āccĭpĭtĕr. *Varr.* (apud *Non.* 2, 98). . Occido. || *Au fig.* Lāssĭtūdĭnem hērclē vērbă mĭhi āddūnt; ēnĭcās. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 45). Cūr ēnĭcās? hōc aūdī. *Ter.* (*And.* IV, 1, 36).

nĕctŭs, ă, ūm, *part. p. du précéd. Tué.* Bōs ēst tūs ārāndŏ. *Hor.* Sērpēntĭs īllī vīrŭs ēnĕctæ aū-ās. *Sen.* (*H. OEt.* 916).

Ēnērgēmă, ătĭs, *n.* (ἐνέργημα). *Opération, effet; Eccl. Possession de l'esprit malin.* (*Tertul. Præscr.* 30; *Car. Christ.* 34.) || † Ēnērgĭmă. *Le même.* Aūdĭăt īnsānūm bāccbāntĭs ĕnērgĭmă mōnstrī. *Prud.* (*Apoth.* 400).

Ēnērvātŭs, ă, ūm. *Comme le suiv. Voy.* Enervo.

Ēnērvĭs, ĕ. *Énervé, affaibli.* Ignāve, īnērs, ēnērvĭs, ēt quŏd māxĭmūm. *Sen.* (*Thyest* 176). SYN. Ēnērvātŭs, dēbĭlĭs, mōllĭs, frāctŭs, ēlūmbĭs.

Ēnērvŏ, ās, ārĕ. *Affaiblir, énerver.* Vīrēs quĭd ēnērvĕt mĕās. *H.* Ēnērvānt ănĭmōs cĭthăræ. *O.* SYN. Dēbĭlĭtŏ, mōllĭŏ, frāngŏ. || † Ēnērvŏ. *Le même.* Hūmŏr īn vēnĭs dŏmĭnētŭr, ægrŭm Cōrpŭs ĕnērvāns. *Prud.* (*Cath.* 8, 64). Rōbŭr ēnērvātūm gĕrĕrĕt. *Id.* (*Sym.* II, 143).

Ēngŏnăsĭ *ou* Ēngŏnăsĭn, *indéclin* (ἐν γόνασι). *Constellation qui paraît représenter un homme fléchissant le genou droit.* Ēngŏnăsīn vŏcĭtānt, gĕnĭbūs quæ nīxă fĕrātŭr. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 42). Nīxă gĕnū spĕcĭēs, ēt Grāiō nōmĭnĕ dīctă Ēngŏnăsi, Īngĕnĭclā... sŭb ĭmāgĭnĕ cōnstāns. *Manil.* (V, 645. Sed alii aliter). SYN. Īngĕnĭcŭlŭs *ou* Īngĕnĭclŭs, Nīxŭs. PPH. Gĕnū *ou* gĕnĭbŭs Nīxŭs. Gĕnū Prōlāpsŭs *ou* Flēxŭs. VERS. Flēxō cōnfīdēns pŏplĭtĕ Nīxŭs. *Cic.* Quī mĕdĭūs Nīxīquĕ gĕnu ēst Ānguēmquĕ tĕnēntĭs. *O.* Īnquĕ gĕnū tāntūm Nīxūs pĕdĕ prōfĕrăt ōrtūm. *Avien.*

Ēngȳŏn, ĭī, *n. Ville de Sicile.* Lăpĭdōsīque Ēngȳŏn ărvī. *Sil.*

Ēnĭcŏ. *Voy.* Eneco.

† Ēnĭgmă, ătĭs, *n. Au lieu de* Ænigma. *Enigme.* Lēgĭs īn ēffĭgĭēs scrīptūm pĕr ēnĭgmătă Chrīstūm. *Prud.* (*Apoth.* 331).

Ĕnĭm, *conj. Car.* Ānnă, fătēbŏr ĕnĭm, mĭsĕrī pōst fātă Sĭchæī. *V.* Ūrgĕt ĕnĭm dŏmĭnŭs mēntēm nōn lēnĭs, ĕt ācrēs. *H.* SYN. Ĕtĕnĭm, năm, nāmquĕ, etc. *Voy.* Nam. || *Qqf. Pour affirmer.* Quĭd tūtĕ tēcūm? Nĭhĭl ĕnĭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 24. *Id. Cas.* II, 4, 1). Hūnc plaūsŭs hĭāntēm Pĕr cŭnĕōs, gĕmĭnātŭs ĕnĭm, plēbīsquĕ pătrūmquĕ Cōrrĭpŭĭt. *V.* SYN. Scīlĭcĕt, nēmpĕ, sānĕ, prōfēctŏ. || *Qqf. Or, mais.* Lĕgĕ, vēl tăbēllās rēddĕ. Īmo enĭm pērlĕgăm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 29. Quæ dictio apud Comicos sæpe in unam syllabam contrahitur. Vid. *Enimvero*). Hīnc enĭm mĭhĭ dēxtrā vōx aūrēs, ŭt vĭdētŭr, vērbĕrăt. *Id.* (*Amph* I, 1, 177). Sēmpĕr ĕrŭnt, quārūm mūtārī cōrpŏră mālĭs: Sēmpĕr ĕnĭm rĕfĭcĕ. *V.* SYN. Aūtĕm, pōrrŏ. || Ăt ĕnĭm, Sĕd ĕnĭm. *Voy.* At, Sedenim. || *Pour marquer l'étonnement.* Ĕnĭm īstæc căptĭo ēst! *Pl.* (*Epid.* V, 2, 36. *Enim*, ineunte oratione, Comicorum est). Ĕnĭm mē nōmĭnăt! *Id.* (*Trin.* V, 2, 10). SYN. Ăt, ēccĕ.

Ĕnĭmvērō, *conj. Car, oui, certes, or.* Heūs! Īnquĭt dŏmĭnŭs: īlle ĕnĭmvēro ădsĭlĭt. *Ph.* Ĭta ĕnĭmvērō; sēd tămēn tū nēmpe eōs ăsĭnōs prædĭcās. *Pl.* (*As.* II, 2, 72). *Voy.* Enim. || † *Souvent trisyll.* Ĕnĭmvērō *dans les Comiques.* Ĕnĭmvērō dī nōs quăsĭ pĭlās hŏmĭnēs hăbēnt. *Pl.* (*Capt. prol.* 22). Ĕnĭmvērō, Dāvĕ, nīl lŏci ēst sēgnĭtĭæ nĕquĕ sŏcōrdĭæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 1). Īmo enĭmvērō cōrpŭs Prĭāmō rēddĭdi, Hēctŏrem ābstŭlī! *Att.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 44).

Ĕnīpeŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Ἐνιπεύς). *Énipée, fleuve de Thessalie.* Ēt căpŭt ūnde āltŭs prīmūm se ērŭmpĭt Ĕnīpeūs. *V.* Sānguĭnĕ Rōmānō quām tūrbĭdŭs ībĭt Ĕnīpeūs! *L.* (Adde *Ov. Met.* VI, 116; *Prop.* I, 13, 21).

Ĕnīspē, ēs, *f.* (*Homer.* Ἐνίσπη). *Ville d'Arcadie.* Quæquĕ fōrmīdāt bŏrĕān Ĕnīspē. *Sen.* (*Troad.* 844). Ēt Strătĭē, vēntōsăquĕ dōnăt Ĕnīspē. *St.*

Ēnīsŭs, *et arch.* Ēnīxŭs, ă, ūm, *part. de* Enitor. *Qui a fait des efforts.* Rēstĭtĭt Ālcīdēs, vīsūque ēnīsŭs, īn āltā Rūpĕ trŭcēs mănĭcās (cernit). *V. Fl.* Hāc

ārtĕ Pōllūx, hāc văgŭs Hērcŭlēs Ēnīsŭs. *H.* (*Od.* III, 3, 9. Ubi *Bentl.* videndus). || Ēnīxă, æ, *f. Qui a mis au monde; qui a mis bas.* Cīssēïs prægnāns īgnēs ēnīxă jŭgālēs. *V.* Trīgīntā căpĭtŭm fētūs ēnīxă jăcēbĭt (sus). *Id.* Quūm pārtūs ēnīxă jăcērĕt Thēstĭăs. *O.* SYN. Cōnnīxă, prægnāns, fētă. (Diserte *Diom.* 371 : « *Enixa,* appellatio est, et ad partum refertur ; quum dicimus : *Geminos enixa est*... Ut sit *enisa,* viribus conata ; *enixa* partum. » Cf. et *Gloss. Placidi.* Hic solenne verbum esse *enixa,* non *connixa*, vult *Servius* : quod notavimus in v. *Connisus.* Cf. *Connisus, Annisus.*)

Ēnĭtēns, tĭs. *Brillant.* Flōrĭdīs vĕlŭt ēnĭtēns Mȳrtŭs Āsĭă rāmŭlīs. *Cat.* (61, 21).

Ēnĭtĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Briller, et au fig.* Āt rŭdĭs ēnĭtŭĭt īmpūlsō vōmĕrĕ cāmpŭs. *V.* Tāntum ēgrĕgĭō dĕcŭs ēnĭtĕt ōrĕ. *Id.* Sŏrŏr hāc Drȳădĭă ēnĭtŭĭt. *Aus.* (*Parent.* 12, 2). *Voy.* Niteo.

Ēnĭtēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Commencer à briller.* Pērfĭdūm vōtīs căpŭt, ēnĭtēscĭs Pūlchrĭōr mūltō. *H.*

Ēnītŏr, ĕrĭs, īsŭs *et arch.* īxŭs sŭm, ītī, *d. S'élever avec effort.* Ēnītūntŭr ĕquī. *O.* || *S'efforcer.* Nēc sīc ēnītār trăgĭcō dīffērrĕ cŏlōrī. *H. Voy.* Nitor. || *Surtout au parfait : Mettre au monde ; faire ses petits.* Ēnītŏr gĕmĭnōs. *St.* (*Th.* V, 464). Ēnīxa ēst ŭtĕrō crīmĕn ŏnūsquĕ sŭō. *O.* Nāmque ēst ēnīxă gĕmēllōs. *Id. Voy.* Enisus, Gigno.

Ēnīxē, *adv. Avec effort, fortement.* Ēnīxe ēxpĕtŏ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 26).

Ēnīxŭs. *Voy.* Enisus.

Ēnnă *ou* Hēnnă, æ, *f.* (Ἔννα). *Enna, ville de Sicile, consacrée à Cérès.* Ēnnă pārēns flōrŭm. *Cl.*

Ēnnæŭs *ou* Hēnnæŭs, ă, ŭm (Ἐνναῖος). *D'Enna.* Nēc Cērēre Ēnnææ, Phărĭō nēc dīctă cŏlōnō. *Sil.* Haūd prŏcŭl Ēnnæīs lăcŭs ēst ā mœnĭbŭs āltŭs. *O.* || Ēnnææ dĕă *ou* dīvă. *Cérès.* Ēnnææ mūnĕrĕ dīvæ. *Sil.* || Ēnnææ, *qqf. Proserpine.* Quæ tē Cōntĭnĕānt, Ēnnææ, dăpēs. *L.* (VI, 739).

Ēnnĭŭs, ĭī, *m. Q. Ennius, ancien poëte latin, de Rudies, en Calabre.* Ādspĭcĭte, ō cīvēs, sĕnĭs Ēnnĭī ĭmāgĭnĭ' fōrmām. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 34). Ēnnĭŭs īngĕnĭō māxĭmŭs, ārtĕ rŭdĭs. *O.* Nævĭūm, Plaūtum, Ēnnĭŭm Āccūsānt. *Ter.* (*And. prol.* 19). Nōn rīdēt vērsūs Ēnnī grāvĭtātĕ mĭnōrēs. *H.* Cēdēt mūsă rŭdĭs fĕrōcĭs Ēnnī. *St.* PHR. Quēm Rŭdĭæ gĕnŭērĕ. *Sil.* Ūndĕ Rŭdīnŭs ăĭt. *Aus.* Pōstquām dēstērtŭĭt ēssĕ Mæŏnĭdēs Quīntŭs pāvōne ēx Pȳthăgŏrēō. *Pers.* (Cf. *Lucr.* I, 118 ; *Ovid. A. Am.* III, 409 ; *Hor. Epist.* I, 19, 7 ; II, 1, 50 ; *Prop.* III, 3, 6 ; IV, 1, 61 ; *Mart.* V, 10, 7 ; *Sil.* XII, 393 ; *Volc. Sedig.* apud *Gell.* 15, 24).

Ēnnŏdĭŭs, ĭī, *m. Saint Ennode, évêque de Pavie et auteur.* Ēnnŏdĭūmquĕ lĭbēns nōn āspērnārĕ clĭēntēm. *Sid.* (*Epist.* IV, 8, 5. Adde *Ennod. Ep.* 45, 92).

Ēnnŏmŭs, ī, *m.* (ἔννομος). *Prince de Mysie, tué par Ulysse.* Fātīs īmmītĭbŭs Ēnnŏmŏn āctŭm. *O.* Ēnnŏmŭs hīc Chrŏmĭŭsquĕ jăcēnt. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 1).

Ēnnŏsĭgæŭs, ī, *m.* (Ἐννοσίγαιος). *Nom de Neptune.* Īpsūm cōmpĕdĭbūs quī vīnxĕrăt Ēnnŏsĭgæūm. *J.* (10, 182).

Ēnŏ, ās. *Voy.* Enato.

Ēnōch, *m. indécl. Énoch, fils de Seth, patriarche, fut enlevé au ciel.* Prīmŭs ăb ūsquĕ chăō mĕrĭtīs vīvācĭbŭs Ēnōch. *Sedul.* (I, 87). Ēt sŏlĭdō cūm cōrpŏrĕ prævĭŭs Ēnōch. *Aus.* (*Ephem.* 3, 42. Adde *Alcim.* IV, 180). || Ēnōchŭs, ī, *m. Le même.* Nōngēntōs quīnquĕ pĕr ānnōs Ēnōchūs vīxĭt. *Cypr.* (*Gen.* 200. *Ibid.* 176 et 205).

Ēnōdĭs, ĕ. *Sans nœuds.* Aūt rūrsum ēnōdēs trūncī rĕsĕcāntŭr *V.* Ēnōdĭsque ăbĭēs. *O* Ēnōdĕ zĕphȳrĭs pīnŭs ōppōnēns lătŭs. *Sen.* (*OEd.* 541). || *Au fig. Flexible, mou, efféminé.* Quĭs măgĭs ēnōdēs lātĕrūm dīstōrquĕăt ārtŭs ? *Cl.* Săpĭēntĭă lōngī Cōrpŏrĭs ēnōdēm sērvābăt rēctă jŭvēntăm. *Prud.* (*Ham.* 198).

Ēnōdŏ, ās, ārĕ. *Oter les nœuds.* || *Au fig. Expliquer.* Ăb ĭnĭtĭo ŭt rēs sĭt gēsta, ēnōdā mĭhĭ. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 49). Nōn lŭbēntĕr hæc ēnōdāri aūdĭūnt. *Enn.* (Ibid., cum *Attio* et *Pacuv.*).

Ēnōrmĭs, ĕ. *Qui excède la mesure, énorme, colossal.* Lūsĭt, ĕt ēnōrmēs mănŭs ēst ēxpērtă cŏlōssōs. *St.* Ēnōrmēs nōn īllĕ sĭnūs (legens). *Id.* SYN. Īmmānĭs, pōrtēntōsŭs, īngēns.

Ēnōs, *m. indécl. Comme* Enoch. Cūjūs dē sēmĭnĕ prōdĭĭt Ēnōs. *Victor* (*Gen.* II, 240. De utroque nomine disserit *Isid.* 7, 6).

Ēnŏtātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Enoto. *Marqué.* Ūt pīctīs ănās ēnŏtātā pēnnīs. *Petr.* (*Sat.* 93. Sic *Jungermann* ; quod ipse subodoratus eram. Plerique, *enovata* ; quod nec displicet).

? Ēnŏvātŭs. *Voy. le précéd.*

Ēnsĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Ensis. Ēnsĭcŭlū' st aūrĕŏlŭs prīmŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 112. *Ib.* 113. Locum refert *Charis.* 127. Cf. *Prisc.* 618).

Ēnsĭfĕr *et* Ēnsĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une épée.* Ēnsĭfĕr Ōrīōn ādspĭcĭēndŭs ĕrĭt. *O.* (Alii leg. *ensiger*). Ēnsĭfĕrī nĭmĭūm fūlgēt lătŭs Ōrīōnĭs. *L.* Ēnsĭfĕrās īntĕr pŏtēs īrĕ cătērvās. *St.*

Ēnsĭpŏtēns, tĭs, *m. Guerrier redoutable.* Ēnsĭpŏtēns Sŏlŏmūth. *Corip.* (*Johan.* VI, 420).

Ēnsĭs, ĭs, *m. Épée.* Sēd vīrĭbŭs ēnsĭs ădāctŭs Trānsădĭgĭt cōstās. *V.* Strīctō sīc ēnsĕ prĕcātŭr. Hōrrēscĭt strīctīs sĕgĕs ēnsĭbŭs, ærăquĕ fūlgēnt. *Id.* Nōn cīrcūmspēctīs ēxāctūm vīrĭbŭs ēnsēm Frēgĭt. *O.* SYN. Glădĭŭs, fērrŭm, mūcrŏ, ăcĭēs, cūspĭs, ēnsĭcŭlŭs, æs. EP. Bēllĭgĕr, bēllicŭs, fērrĕŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs ; strīctŭs, dēstrīctŭs, nūdŭs, ăcūtŭs ; cŏrūscŭs, fūlgēns, mĭcāns ; mĕtŭēndŭs, mĭnāx, sævŭs ; tērrĭbĭlĭs, dīrŭs, crūdēlĭs, fĕrŭs, īmmītĭs, scĕlĕrātŭs, nĕfāndŭs, hōrrēndŭs, crŭēntŭs, sānguĭnĕŭs, ĭnĭmīcŭs, fātālĭs, fātĭfĕr, lētālĭs ; fīdŭs. PPH. Glădĭī mūcrŏ. Fērrī ăcĭēs. || *Épée tirée, Épée dans le fourreau. Voy.* Vagina. || *Frapper, blesser avec l'épée. Voy.* Decollo, Jugulo, Occīdo, Confodio, Vulnero. || *Qqf. Troupes, armée.* Ēnsĭbŭs ēt Suēvōs tērgă dĕdīssĕ sŭīs. (*Ad Liv.* 312.) SYN. Ārmă, ăcĭēs, mīlĭtēs. || *Qqf. Commandement, puissance.* Sævum īn gēntēs pŭĕr āccĭpĭs ēnsēm. *L. Voy.* Imperium. || *La guerre, les combats.* Tū tŭōs pārvō mĕmŏrābĭs ēnsēs. *St.* Ēnsĭbŭs īgnōtīs. *Sil.* SYN. Ārmă, bēllŭm, prœlĭă. || *Constellation, la même qu'Orion.* Quō sīdĕrĕ vībrĕt Ēnsĭs. *V. Fl. Voy.* Ensifer, Orion.

Ēntēllă, æ, *f. Ville de Sicile, fondée par Entelle.* Lārgōquĕ vĭrēns Ēntēllă lȳæō. *Sil.*

Ēntēllŭs, ī, *m. Entelle, Troyen, qui fonda une ville en Sicile.* Stăt grăvĭs Ēntēllŭs, nīsūque īmmōtŭs ĕōdĕm. *V.* || *Autres du même nom.* Rūs, Ēntēllĕ, tŭæ præfĕrăt īllĕ dŏmŭs. *M.* (VIII, 68, 2).

Ēntĕrŏcēlē, ēs, *f.* (ἐντεροκήλη). *Hernie.* Ēntĕrŏcēlārŭm fērtŭr Pŏdălīrĭŭs Hērmēs. *M* (X, 56, 7. *Id.* XI, 85, 5). SYN. Hērnĭă.

Ēntĕrŏcēlĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a une hernie.* Ātque ŏlĕī stīllăm dărĕt ēntĕrŏcēlĭcŭs ūnctŏr. *M.* (XII, 71, 3).

† Ēnthĕātŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Entheo. *Comme* Entheus. Nēc tūrbă cēssăt ēnthĕātă Bēllōnæ. *M.* (XII, 57).

Ēnthĕŭs, ă, ŭm (ἔνθεος). *Rempli d'enthousiasme, inspiré, furieux.* Ēnthĕă fātĭdĭcæ sēū vīsŏrĕ tēctă Sĭbȳllæ. *St.* Nōn Hĕlĭcōnă grăvī pūlsăt chĕlȳs ēnthĕă plēctrō. *Id.* Īncērtă quālĭs ēnthĕōs cūrsūs tŭlĭt. *Sen.* (*Med.* 382). *Voy.* Afflatus. || Ēnthĕă Mātĕr. *Cybèle.* (*Mart.* V, 41, 3.)

Ēnthȳmēmă, ătĭs, *n.* (ἐνθύμημα). *Une pensée (d'un auteur).* Vērsum ūnūm cūlpāt, vērbum, ēnthȳmēmă lŏcūmquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 25). || *Enthymème, sorte d'argument.* Tōrquĕāt ēnthȳmēmă, nĕc hīstŏrĭās scĭăt ōmnēs. *J.* (6, 447).

† Ēnūbĭlātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est plus obscurci.* Ēnūbĭlātām vērĭtātēm cērnĭmŭs. *P. Nol.* (21, 668).

Ēnūclĕō, ās, ārĕ. *Tirer l'amande du noyau.* || *Au fig. Expliquer.* Ēnūclĕābĭt prōtĭnŭs Quŏd mīlĭtāntēs scrībĭmŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 80).

† Ēnūdŏ, ās, ārĕ. *Comme* Nudo. Quūm nēc tōtă lătĕt, nēc tōta ēnūdăt ămōrēm. *Repos.* (vs. 102).

Ēnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Compter entièrement, énumérer.* Ēnŭmĕrāt mīlēs vūlnĕră, pāstŏr ŏvēs. *Pp.* (II, 1, 44). Quæ plūrĭmă fāndŏ Ēnŭmĕrārĕ vălēs. *V.* SYN. Nŭmĕrŏ, pērcēnsĕŏ, rĕcēnsĕŏ.

Ēnūnquăm *ou* Ēn ūnquăm. *Voy.* En.

Ēnūntĭātrīx, īcĭs, *f. Celle qui énonce, exprime.* Īntērprēs ănĭmi, ēnūntĭātrīx sēnsŭŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 771, nempe lingua).

Ēnūntĭŏ, ās, ārĕ. *Prononcer.* Quāndŏ Cnēum ēnūntĭŏ. *T. Maur.* (*Syll.* 606). || *Dire, raconter.* Ne ēnūntĭārēm cuīquăm, neū făcĕrēm pălăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 106). SYN. Dīcŏ, nārrŏ.

Ēnūtrĭŏ, īs, īrĕ. *Nourrir.* Nāīdēs Īdæīs ēnūtrīvērĕ sŭb āntrīs. *O.* Īn căstĭtātĕ līběrōs ēnūtrĭēns. *P. Nol.* (21, 695). *Voy.* Nutrio.

Ĕnȳō, ūs, *f.* (Ἐνυώ). *Nom de Bellone.* Ēt, făcĕ mūtātā, bēllum īntēgrābăt Ĕnȳō. *St.* Tū Mārtĭă tēstĭs Ĕnȳō. *Sil. Voy.* Bellona. || *Au fig. Combat.* Nē tē dĕcĭpĭăt rătĭbūs nāvālĭs Ĕnȳō. *M.* (*Spect.* 24, 3).

1. Ĕō, *abl. de* Is. *Voy. ce mot.* || *Adv. Là.* Ībĭt ĕō, quō vīs, quī zōnām pērdĭdĭt. *H.* Rōmăm... Clādĭs ĕō dĕdĭmŭs. *L.* SYN. Hūc, *qqf.* īllō, īllūc. || *Comme* Ideo. *A cause de cela.* (*Pl. Trin.* II, 2, 60.) || — quŏd. *Parce que.* Īncŏlŭmī grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvĭt, ĕō quŏd Īllĕcĕbrĭs ĕrăt (morandus). *H.* Eōne ĕs fĕrōx, quĭa hăbēs, etc. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 25. *Eo* monosyl.). *Voy.* Quia.

2. Ĕŏ, īs, īvī *et* ĭī, ĭtŭm, īrĕ, *n. Aller.* Deīnde ĕŏ dōrmītūm. *H.* Sī tām cērtŭs ĕrās hīnc īrĕ, mŏdēstĭŭs īssēs. *O.* Ībĭtĭs Ītălĭăm. *V.* Ī, sĕquĕre Ītălĭām vēntīs. *Id.* Ād frātrēm, quo īrĕ dīxĕrām, mōx īvĕrŏ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 91). SYN. Tēndŏ, vādŏ, pērgŏ, grădĭŏr, īngrĕdĭŏr, prōgrĕdĭŏr, īncēdŏ, prōcēdŏ, cōncēdŏ; pĕtŏ, ădĕŏ, fĕrŏr, *qqf.* vĕnĭŏ, rŭŏ. PPH. Vĭām cārpŏ, tēndŏ, tĕnĕŏ, tĕrŏ, răpĭŏ, cōrrĭpĭŏ. Ĭtĕr tĕnĕŏ, mōlĭŏr, tēndŏ, răpĭŏ. Mē fĕrŏ, īnfĕrŏ, pērfĕrŏ, cōnfĕrŏ. Grēssūs īnfĕrŏ. Grēssūm tēndŏ, dīrĭgŏ, fĕrŏ. Vēstīgĭă flēctŏ ăd. Mĭhĭ ĭtĕr ēst ăd. Pĕdēm fĕrŏ. Pĕdĕ răpĭdō fĕrŏr. Grădūm fĕrŏ, cōnfĕrŏ. VERS. Ūnde ĭtĕr Ītălĭām. *V.* Ĭtĕr ād nāvēs tēndēbăt Ăchātēs. Īndĕ dătūm mōlītūr ĭtĕr. Ērgo ĭtĕr īncēptūm cĕlĕrānt. Nūnc ĭtĕr ād rēgēm nōbīs mūrōsquĕ Lătīnōs. *Id.* Flēctūnt vēstīgĭă sānctæ Ād dēlūbră dĕæ. *O.* Īgnōtās jŭbĕt īrĕ vĭās. *V. Fl Voy.* Adeo, Abeo, Festino. || — (in aliquem). *Se précipiter sur qqn.* Sĭmŭl ēnsĕ rĕclūsō Ībăt ĭn Eūrȳălŭm. *V.* Īnquĕ nĕās ŭnguĭbŭs īrĕ gĕnās. *O.* SYN. Fĕrŏr, rŭŏ, īncūrrŏ, præcĭpĭtŏ. || *Couler.* Eūphrātēs ībăt jām mōllĭŏr ŭndĭs. *V.* Īnquĕ căvōs ĭĕrānt tērtĭă mūstă lăcūs. *O. Voy.* Fluo. || *S'écouler.* Sēx mĭhĭ nātālēs ĭĕrānt. *O.* SYN. Ăbĕŏ, prætĕrĕŏ, ēllŭŏ. || *Errer, se répandre.* Īt nŏvă, nĕc trīstĭs, pēr cūnctās făbŭlă cœnās. *J.* (1, 145). Phrȳgĭæquĕ pēr ōppĭdă făctī Rūmŏr ĭt. *O.* SYN. Văgŏr. || *S'en aller, périr.* Hŏmĭnēm paūlātīm cērnĭmŭs īrĕ. *Lr.* (III, 525). Nēc tānta īn cāssūm vīrtūs ĕăt. *L.* SYN. Ăbĕŏ. || — (in aliquid). *Devenir (qq. chose).* Jām mūlcĭbĕr ībăt īn cĭnĕrēs. *St.* Sānguĭs ĭt īn sūccōs, īn măgnōs brăchĭă rāmōs. *O.* SYN. Ăbĕŏ, fīŏ. || — īn ūnūm. *Se réunir.* Ōmnĭs ĭn ūnūm īt mănŭs. *V. Fl.* SYN. Cŏĕŏ. || — īn pœnās. *Être puni.* Ībĭmŭs īn pœnās. *O. Voy.* Pœna. || — īn lītēm. *Se quereller.* Īn lītēm stŭdĭō cērtāmĭnĭs īssēnt. *O. Voy.* Litigo.

Au pass. unipers. Ĭtŭr *On va.* Ĭtŭr ĭn āntīquām sīlvăm. *V.* Hōc ōrdĭnĕ bēllī Ībĭtŭr. *L.* Ĭtum ēst īn vīscĕră tērræ. *O.* Ĕātŭr: rēgĭūs jŭssĭt gĕnĕr. *Sen.* (*Med.* 460). Dum īd rēscītum īrī crēdĭt, tāntīspēr căvĕt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 45).

Ĕōdēm *et* Eōdĕm, *abl. sing. de* Idem. *Voy. ce mot.* || *Adv. Au même endroit, avec mouv.* Aūt fōrmæ mĕlĭōrĭs mīttăt ĕōdĕm. *H* Āccēdĭt ĕōdĕm Dīgnă dĕā făcĭēs. *O.*

† Ĕōpsĕ. *Voy.* Eapse.

1. Ĕōs, *acc. pl. m. de* Is.

2. Ēōs *et* Ĕōs, *f.* (ἠώς *et* ἕως). *L'aurore.* Trēs ŭbĭ Lūcĭfĕrōs vĕnĭēns præmīsĕrĭt ēōs. *O.* Nōctēm sūbmŏvĕt ēōs. *Sen.* (*H. OEt.* 614). *Voy.* Aurora. || *Les régions orientales.* Pŏpŭlī quōs mīsĕrăt ēōs. *L. Voy.* Oriens.

Ēōŭs *et* Ĕōŭs, ă, ŭm (ἠῷος *et* ἑῷος). *De l'aurore; oriental.* Ēōāsquĕ dŏmōs Ărăbūm, pĭctōsquĕ Gĕlōnōs. *V.* Nūmĕn, ĕt ēōō sūrgēntēs līttŏrĕ cūrrūs. *V. Fl.* Gēntēs ăpĕrīmŭs ĕōās. *L. Voy.* Oriens. || *Subst. m. L'étoile du matin, autrement nommée Lucifer.* Aūt quūm sōlĕ nŏvō tērrās īrrōrăt Ĕōŭs. *V.* Cōnscĭă nōx scĕlĕrĭs rŏsĕō cēdēbăt Ĕōō. *Sil.* Quūm prīmūm rŏsĕō fūlsĭt Ĕōŭs ĕquō. *O. Voy.* Lucifer, Mane. || *Un des chevaux du Soleil.* Vŏlŭcrēs Pȳrŏīs, Ēōŭs ĕt Æthōn. *O.*

† Ĕpăphærĕsĭs, ĭs *ou* ĕōs, *f.* (ἐπαφαίρεσις). *Vide, lacune.* Ēxpūngĭtquĕ cŭtēm, făcĭtquĕ lōngăm Dētōnsīs ĕpăphærĕsĭn căpīllīs. *M.* (VIII, 52).

Ĕpăphŭs, ī, *m.* (Ἔπαφος). *Épaphus, fils de Jupiter et d'Io.* Hīnc Ĕpăphūs măgnī gĕnĭtūs dē sēmĭnĕ tāndēm Crēdĭtŭr ēssĕ Jŏvĭs. *O.*

Ēpāstŭs, ă, ŭm. *Mangé.* Ūt scărŭs ēpāstās sōlūs quī rūmĭnăt ēscās. (*Ov. Halieut.* 119.)

Ĕpētrīmī, ōrūm, *m. pl.* (ἐπήτριμοι). *Surnom d'une peuplade scythe.* Ūltĭma Ĕpētrīmōs tēllūs hăbĕt. *Avien.* (*D. Terr.* 937. An bene penultimam produxerit, jure dubitatur).

Ĕpēŭs *ou* Ĕpīŭs, ī, *m.* (Ἐπειός). *Grec qui construisit le cheval de Troie.* Īpsĕ dŏlī făbrĭcātŏr Ĕpēŭs. *V.* Cēdăt ĕt īpsĕ dŏlŭs, sōlērs quēm strūxĭt Ĕpēŭs. (*Anthol.* II, p. 446.) Ĕpīū' st Pīstŏclērŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 13). || *Il était aussi cuisinier des Atrides.* Ĕpīūm fūmĭfĭcŭm. *Pl.* (apud *Varr. L. L.* 7, 38, ubi plura).

Ĕphēbŭs, ī, *m.* (ἔφηβος). *Adolescent, jeune homme.* Quō pāctō pārtēs tūtētŭr ămāntĭs ĕphēbī. *H.* Tĕnĕrōs căvĕæ cōnsēnsŭs ĕphēbōs Cōncĭtăt. *St.* Īllă cŏmām lævā mŏrĭēnti ābscīdĭt ĕphēbō. *L.* Nam īs pōstquam ēxcēssĭt ēx ĕphēbīs, Sōsĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 24). *Voy.* Juvenis.

Ĕphēmĕrĭs, ĭdĭs, *f.* (ἐφημερίς). *Journal.* Īntēr ĕphēmĕrĭdās mĕlĭūs tăbŭlāsquĕ jăcērent. *O.* Trītās Cērnĭs ĕphēmĕrĭdās. *J.* (6, 573. Et *Prop.* III, 23, 20).

Ĕphĕsīnŭs *et* Ĕphĕsĭŭs, ă, ŭm (Ἐφεσῖνος *et* Ἐφέσιος). *D'Éphèse.* Māttheūs Æthĭŏpās, Ĕphĕsīnōs vālvă Jŏānnĭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 295). Quī nūnc ĭn Ĕphĕso ēst, Ĕphĕsĭīs cārīssŭmŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 75).

Ĕphĕsŭs, ī, *f.* (Ἔφεσος). *Éphèse, ville d'Ionie, célèbre par son temple de Diane.* Īpsĕ pĕr Īcărĭæ scŏpŭlōs, Ĕphĕsōnquĕ rĕlīnquēns. *L.* Aūt Ĕphĕsūm, bĭmărīsvĕ Cŏrīnthī Mœnĭă. *H.*

Ĕphĭāltēs, *et qqf.* Ĕphĭāltă, æ, *m.* (Ἐφιάλτης). *Éphialte, géant, tenta, avec son frère Otus, d'escalader le ciel, et fut percé de flèches par Apollon et Diane.* Dēvīnctūm mœstūs prŏcŭl ādspĭcĭēns Ĕphĭāltēn. (*Culex*, 234.) Stērnĭtŭr Ægæōn, Brĭăreūs, Ĕphĭāltă, Mĭmāsquĕ. *Sid.* (*Pan.* 6, 25 Adde *Capel.* V, p. 136).

Ĕphīppĭŭm, ĭī, *n.* (ἐφίππιον). *Housse (de cheval).* Ŏptăt ĕphīppĭă bōs pigĕr, ŏptăt ărārĕ căbāllŭs. *H.* Ŭbi īllă phălĕră gĕmmĕa, ātque ĕphīppĭă. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 138). SYN. Strāmĕntŭm, strātŭm.

Ĕphŏrŭs, ī, *m.* (ἔφορος). *Éphore, magistrat de Sparte.*

Ĕphrăīm, *m. indécl. Éphraïm, l'une des douze tribus d'Israël.* Hūnc pŏstĕri Ĕphrăīm cŏlūnt. *Prud.* (*Cath.* 12, 189). Quădrīgās Pĕrdēns ēx Ĕphrăīm, ĕt ĕquūm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 110).

Ĕphrātă, æ, *f. Premier nom de Bethléem.* Ūnde ĕt Mīchæās, ĕt tu, īnquīt, Bēthlĕem Ĕphrātă. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 111).

Ĕphȳră, æ, *et* Ĕphȳrē, ēs, *f.* (Ἐφύρα *et* Ἐφύρη). *Ancien nom de Corinthe.* Hīc Ĕphȳrēn bĭmărĕm, Scȳthĭăm tĕnĕt īllĕ nĭvōsăm. *O.* Aŭt Pĕlŏpīs lătīs Ĕphȳrēn ăbrūmpĕrĕ rēgnīs. *L.* Ĕphȳrā crĕātŭs hīc Pĕrĭāndĕr prŏdĕō. *Aus.* (*Sept. Sap.* 7, 1). *Voy.* Corinthus. || *Nymphe fille de l'Océan et de Téthys.* Ātque Ĕphȳrē, ātque Ŏpīs, ĕt Āsĭă Dēĭŏpēā. *V.* || *Nom de femme.* Rĕddĕrĕ tē fātīs, Ĕphȳrē, sī, etc. (*Epitaph.* in *Anthol.* II, p. 139.)

Ĕphȳræŭs *et* Ĕphȳrēĭŭs, ă, ŭm (Ἐφυραῖος *et* Ἐφυρήϊος). *De Corinthe.* Nōn ĭtă cōmplĕrānt Ĕphȳrææ Lăĭdŏs ædēs. *Pp.* (II, 6, 1). Ĕphȳrēĭăque ærā. *V.*

Ĕphȳrēĭădēs, æ, *m.* (Ἐφυρηϊάδης). *De Corinthe.* Trēs Ĕphȳrēĭădæ. *St.* (*Th.* VI, 651).

Ĕphȳrēĭās, ădīs, *f.* (Ἐφυρηϊάς). *De Corinthe.* Scīlĭcĕt Ārgŏlĭcās Ĕphȳrēĭădāsquĕ pŭēllās. *Cl.*

Ĕpĭchārmŭs, ī, *m.* (Ἐπίχαρμος). *Épicharme, poète comique de Sicile.* Plaŭtŭs ăd ēxēmplār Sĭcŭlī prŏpĕrāre Ĕpĭchārmī. *H.*

† Ĕpĭchȳsĭs, ĭs, *f.* (ἐπίχυσις). *Sorte de petit vase.* Prætĕrĕā sīnŭs, ĕpĭchȳsĭs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 32).

Ĕpĭcrŏcŭm, ī, *n. Sorte de vêtement très-fin.* Ĕrăt ămĭctŭs ĕpĭcrŏcō. *Næv.* (apud *Varr. L. L.* 7, 53. Cf. *Varr.* apud *Non.* 4, 227, v. *Habitare*). || Ĕpĭcrŏcŭs, ă, ŭm, *adj. Fin.* Ĕpĭcrŏcŭm, pĕllūcĭdŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 15, de jure non crasso).

Ĕpĭctētŭs, ī, *m.* (Ἐπίκτητος). *Épictète, philosophe stoïcien, sous Trajan et Adrien.*

Ĕpĭcūrēŭs, ă, ŭm (Ἐπικούρειος). *D'Épicure.* || *Subst. m. pl. Épicuriens.* Āst Ĕpĭcūrēōs ēlĭmĭnăt ūndĭquĕ vīrtūs. *Sid.* (15, 125. Adde *Avien. Or. mar.* 645).

Ĕpĭcūrŭs, ī, *m.* (Ἐπίκουρος). *Épicure, philosophe d'Athènes, qui, d'après l'opinion commune, faisait consister le souverain bien dans le plaisir.* Īpse Ĕpĭcūrŭs ŏbīt dēcūrsō lūmĭnĕ vītæ. *Lr.* (III, 1055). Quūm rīdērĕ vŏlēs Ĕpĭcūrī dē grĕgĕ pŏrcŭm. *H.* Ūt crēdās Ĕpĭcūrŏn ŏscĭtārī. (*Anthol.* II, p. 490.) VERS. Cĕcrŏpĭŭm sŭpĕrās quī bŏnĭtātĕ sĕnĕm. *M.* Māllēt dēsĕrtō sĕnĭŏr Gārgēttĭŭs hŏrtō. *St.* (Cf. *Lucr.* I, 66 sq.; III, 1055; *Prop.* III, 21, 26; *Juv.* 13, 86 sq.; *Stat. Silv.* I, 3, 94; *Petr. Sat.* 132; *Sid.* 2, 168).

Ĕpĭcŭs, ă, ŭm (ἐπικός). *Épique. Voy.* Epos, Herous.

Ĕpĭdāmnĭēnsĭs, ĕ, *et* Ĕpĭdāmnĭŭs, ă, ŭm. *D'Épidamne.* Ĕpĭdāmnĭēnsĭs quĭdam ĭbī mĕrcātŏr fŭĭt. *Pl.* (*Men. prol.* 32). Hŏmĭnŭm nātĭo ēst Ĕpĭdāmnĭă. (*Ib.* II, 1, 33.)

Ĕpĭdāmnŭs, ī, *f.* (Ἐπίδαμνος). *Épidamne, ville d'Illyrie, la même que Dyrrachium, cause de la première guerre du Péloponèse.* Īllȳrĭs Īŏnĭās vērgēns Ĕpĭdāmnŭs ĭn ūndās. *L.* Ād cāmpōs, Ĕpĭdāmnĕ, tŭōs. *Id.* Hæc ūrbs Ĕpĭdāmnŭs ēst, dum hæc gĕrĭtŭr fābŭlă. *Pl.* (*Men. prol.* 72).

Ĕpĭdāphnæŭs, ă, ŭm (ἐπὶ Δάφνης). *D'Antioche.* Queis Ĕpĭdāphnæās æquāt sĭbī Cāssĭă rūpēs. *Licent.* (ad *Aug.* 66. Cf. *Plin.* 5, 18, 1).

Ĕpĭdaŭrēŭs, *et ordint.* Ĕpĭdaŭrĭŭs, ă, ŭm (Ἐπιδαύρειος *et* Ἐπιδαύριος). *D'Épidaure.* Tūre Ĕpĭdaŭrēæ fūmānt āltārĭă sēdīs. *Avien.* (*Arat.* 207). Quīquĕ pĕtānt vēntīs Ĕpĭdaŭrĭă līttŏră. *O.* Aŭt ăquĭla, aŭt sērpēns Ĕpĭdaŭrĭŭs. *H.* Ēt quī rūră dŏmānt Ĕpĭdaŭrĭă. *St.* || *Subst. m. Esculape.* Pātrĭās Ĕpĭdaŭrĭŭs ărās Līnquĭt. *O.*

Ĕpĭdaŭrŭs, ī, *f.* (Ἐπίδαυρος). *Épidaure, ville d'Achaïe, où Esculape était honoré.* Dŏmĭtrīx Ĕpĭdaŭrŭs ĕquōrŭm. *V.* Mēdĭcīs fēlīx Ĕpĭdaŭrŭs ărēnīs. *St.*

Ĕpĭdĭcāzŏmĕnŏs, ī, *m.* (ἐπιδικαζόμενος). *Titre d'une pièce d'Apollodore, imitée par Térence.* Ĕpĭdĭcāzŏmĕnŏn quām vŏcānt cōmœdĭăm. *Ter.* (*Ph. prol.* 25).

Ĕpĭdĭcŭs, ī, *m.* (Ἐπίδικος). *Nom d'homme. Personnage et titre d'une pièce de Plaute.* Nūnc dēmūm scĭo ĕgo hūnc quī sīt; quēm dūdum Ĕpĭdĭcŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 22).

Ĕpĭdīpnĭs, ĭdĭs, *f.* (ἐπιδειπνίς). *Dessert.* Hīnc sērās ĕpĭdīpnĭdās părābĭt. *M.* (XI, 31). *Voy.* Mensa.

Ĕpĭgrāmmă, ătĭs, *n.* (ἐπίγραμμα). *Toute espèce d'inscription.* || *Inscription tumulaire, épitaphe.* Plūrĭmă līttĕrŭlīs sīgnātă sĕpūlchră lŏquūntŭr Mārtȳrĭs aŭt nōmĕn, aŭt ĕpĭgrāmma ălĭquŏd. *Prud.* (*Peri.* 11, 7). SYN. Cārmĕn, tĭtŭlŭs, īnscrīptĭŏ, ēlŏgĭŭm. PPH. Tĭtŭlŭs sĕpūlchrālĭs. *Aus.* Īncīsōs tŭmŭlīs tĭtŭlōs. *Prud.* Sāxŭm, sĕpūlchrŭm cārmĭnĕ, tĭtŭlō, nōmĭnĕ sīgnātŭm. Nōmĭnă sāxō sīgnātă, īnscrīptă, īncīsă. Līttĕră sĕpūlchrō īncīsă. Ōssă cārmĭnĕ nŏtātă. Īncīsŭm īn mārmŏrĕ nōmĕn. Tŭmŭlō sŭpĕrāddĭtă vērbă. VERS. Tŭmŭlō sŭpĕrāddĭtĕ cārmĕn. *V.* Hīs tŭmŭlŭs sŭpĕr īnsĕrĭtŭr; tūm frōntĕ lŏcātŭr Ēlŏgĭŭm, tăcĭtā fōrmăt quŏd līttĕră vōcĕ. (*Culex.*) Ēt nōstrī mĕmŏrĕm sĕpūlchrō Scālpĕ quĕrēlăm. *H.* Ēt sæpe īn tŭmŭlīs sĭnĕ cōrpŏrĕ nōmĭnă lēgī. *O.* Scrīptăquĕ sīnt tĭtŭlō nōstră sĕpūlchră brĕvī. Grāndĭbŭs īn tŭmŭlī mārmŏrĕ cædĕ nŏtīs (versus). *Id.* Fāc lăpĭs īnscrīptīs stĕt sŭpĕr ōssă nŏtīs. *Tib.* Nē mĕă cōntēmptō lăpĭs īndĭcĕt ōssă sĕpūlchrō. *Pp.* Laŭdīs tĭtŭlīquĕ cŭpīdŏ Hæsūrī sāxīs cĭnĕrūm cūstōdĭbŭs. *J.* Nēc sătĭs ēst tĭtŭlūm sāxo īncīdīssĕ sĕpūlchrī. *Aus.* Dīs Mānĭbŭs īllĭc Mārmŏră sēctă lĕgō. *Prud. Voy.* Jacco. || *Ordint. Épigramme, petite pièce de vers, souvent satirique.* Hēxămētrīs ĕpĭgrāmmă făcīs, scĭŏ dīcĕrĕ Tūccăm. *M.* (VI, 65, 1). Tū dās ĕpĭgrāmmătă nōbīs. *Id.* (I, 6, 1). Ārgūtīs ĕpĭgrāmmătōn lĭbēllīs. (*Ibid.* 2, 3, scil. ἐπιγραμμάτων.) EP. Blāndŭm, ārgūtŭm, făcētŭm, lĕpĭdŭm, brĕvĕ, ămārŭm, ăcĕrbŭm.

Ĕpĭmēnĭă, ōrŭm, *n. pl.* (ἐπιμήνια). *Sacrifices ou offrandes qu'on faisait chaque mois.* Aŭt vĕtĕrēs, Maŭrōrum ĕpĭmēnĭă, būlbī. *J.* (7, 120).

Ĕpĭmēthĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Ἐπιμηθεύς). *Épiméthée, fils de Japet, et frère de Prométhée.* Quēm mĕrĭtō Grāiī pĕrhĭbēnt Ĕpĭmēthĕă vātēs. *Cl.*

Ĕpĭmēthĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἐπιμηθίς). *Pyrrha, fille d'Épiméthée.* Īndĕ Prŏmēthīdēs plăcĭdīs Ĕpĭmēthĭdă dīctīs Mūlcĕt. *O. Voy.* Pyrrha.

Ĕpĭrhēdĭŭm, ĭī, *n.* (*mot hybride, de* ἐπί *et* rheda). *Sorte de char, ou partie du char.* Trĭtōquĕ trăhūnt ĕpĭrhēdĭă cōllō. *J.* (8, 66. Cf. *Quintil.* 1, 5, 68).

Ĕpīrōtă *ou* Ĕpīrōtēs, æ, *m.* (Ἠπειρώτης). *D'Épire, Épirote.* Ēt Ĕpīrōtē Cīnĕā mĕmŏr măgĭs. *Aus.* (*Prof.* 15, 13, secunda male correpta). || Ĕpīrōtă, *qqf. f.* Ĕpīrōtă tĕnēllōrūm nūtrīcŭlă vātŭm. *Domit. Mars.* (apud *Suet. Vit. Gramm.* 16).

Ĕpīrōtĭcŭs, ă, ŭm (Ἠπειρωτικός). *D'Épire.* Hīc Ĕpīrōtĭcă sīgnă. *Sil.*

Ĕpīrŭs, ī, *f.* (Ἤπειρος). *L'Épire, province de la Grèce, auj. l'Albanie.* Ēlĭādŭm (mittit) pălmās Ĕpīrŭs ĕquārŭm. *V.* Prīmŭs īn Ĕpīrūm bŏrĕās ăgĭt. *L.* Sēd sŭprā Thrācēn, nēc nōn Ĕpīrŏn ăd aŭstrōs. *Prisc.* (*Peri.* 396). SYN. Chāŏnĭă.

Ĕpīscŏpālĭs, ĕ. *Eccl. Épiscopal.* Ād tāntūm dĕcŭs ēx ĕpīscŏpālī Clārŭs nōmĭnĕ Frūctŭōsŭs ībăt. *Prud.*

(*Peri*. 6, 11). Frātrēm fāscĕ lĕvāns ĕpīscŏpālī. *Sid*. (*Epist*. IV, 11, 19).

Ĕpīscŏpātŭs, ūs, *m*. *L'épiscopat*. Grăvāt săcērdōs ōrdĭnĕm, Quī ĕpīscŏpātūm sīc pĕtīt. *Fort*. (I, 16, 26).

Ĕpīscŏpŭs, ī, *m*. (ἐπίσκοπος). *Surveillant*. || *Eccl*. *Évêque*. Sānctæ plēbĭs ĕpīscŏpŭs. *Prud*. (*Peri*. 7, 22). Ēxtrēmă vōx ĕpīscŏpī. (*Ibid*. 2, 29.) SYN. Āntĭstēs, pāstŏr, præsŭl, pōntĭfēx.

Ĕpīstŏlă, æ, *f*. (ἐπιστολή). *Lettre*. Nūnc ŏcŭlōs tŭă quūm vĭŏlārĭt ĕpīstŏlă nōstrōs. *O*. Ād tē quŏd ĕpīstŏlă nūllă vĕnīrĕt. *H*. Vērbōsa ēt grāndĭs ĕpīstŏlă vĕnĭt Ā Căprĕīs. *J*. (10, 71). Ălĭōs cōmmēndāt ĕpīstŏlă; pēccăt. *M*. (III, 5, 11). SYN. Līttĕræ, chārtă, lĭbēllŭs, tăbēllæ, scrīptūm, ĕpīstŏlĭūm. EP. Nūntĭă; grātă, blāndă, lōngă, brĕvĭs, ōffĭcĭōsă, tăcĭtă, ārcānă, fūrtīvă. PPH. Scrīptæ tăbēllæ. Scrīptă tăbēllīs vērbă. Chārtīs vērbă nŏtātă. Vērbă cōmmīssă tăbēllīs. Sēcrētă lĭbēllō trādĭtă. VERS. Līttĕră sērmōnĭs fīdă mĭnīstră mĕī. *O*. Sæpĕ fĕrēndă dĕdīt blāndīs sŭă vērbă tăbēllīs. Āccĭpĕ cōllŏquĭūm gĕlĭdō Nāsōnĭs ăb Īstrō. Ēxsŭlĭs hæc vōx ēst; præbēt mĭhĭ līttĕră līnguăm. Ēt tămĕn īpsă lŏquī, nōn mē cōmmīttĕrĕ cēræ Dēbŭĕrăm. Sīc fĕrăt ēt rĕfĕrāt tăcĭtās nūnc līttĕră vōcēs. Dēbŭĕrām scrīptō cērtĭŏr ēssĕ tŭō. *Id*. Quāndŏ dăbĭt grātās līttĕră nōstră vĭcēs? *Cl*. Quĭd rĕŏr, āffātūs quŏd nōn mĭhĭ dīrĭgĭs ūllōs? *Id*. Nōn ĕgŏ lōngīnquōs ŭt tēxăt păgĭnă vērsūs Pōstŭlŏ, mūltĭplĭcēsque ŏnĕrēs sērmōnĕ tăbēllās. *Aus*.

Ĕpīstŏlĭūm, ĭī, *n*. (ἐπιστόλιον), *dimin*. *de* Epistola. *Billet*. Cōnscrīptūm lăcrĭmīs mīttĭs ĕpīstŏlĭūm. *Cat*. (68, 2).

Ĕpĭtăphĭūm, ĭī, *n*. (ἐπιτάφιος) *Épitaphe*. *Voy*. Epigramma. || † Ēpĭtăphĭūm. Mārmŏrĕ cōnstrūxĭt mūnŭs ĕpĭtăphĭī. *Inscr*. (ap. *Gruter*. II, p. 1145).

Ĕpĭthălămĭūm, ĭī, *n*. (ἐπιθαλάμιον). *Épithalame, vers pour célébrer un mariage*. PPH. Cārmĕn nūptĭālĕ *ou* cōnjŭgĭālĕ. Sŏcĭālĭă cārmĭnă.

† Ĕpĭthēcă, æ, *f*. (ἐπιθήκη). *Surcroît, surplus*. Āppōnam ĕpĭthēcam īnsŭpĕr. *Pl*. (*Trin*. IV, 3, 18)

Ĕpĭtrĭtŭs, ī, *m*. (ἐπίτριτος). *Épitrite, pied composé d'une brève diversement combinee avec trois longues*. Ĕpĭtrĭtŭs nām prīmŭs īmplĕt hānc pārtĕm. *T. Maur*. (*Met*. 838). SYN. Hīppĭŭs.

† Ĕpĭtrŏpŏs, ī, *m*. (ἐπίτροπος). *Intendant*. Phĭlōn, mĕīs quī vīllĭcātŭs prædĭīs, Ŭt īpsĕ vūlt, ĕpĭtrŏpŏs. *Aus*. (*Epist*. 22, 1)

Ĕpĭtŭs. *Voy*. Epytus.

Ĕpĭtȳrūm, ī, *n*. (ἐπίτυρον). *Olives confites*. (*Plaut*. *Mil*. I, 1, 24. Cf. *Varr*. *L*. *L* 7, 86; *Colum*. 12, 47.)

Ĕpĭŭs. *Voy*. Epeus

Ĕpŏdĕs, ŭm, *m*. *pl*. *Sorte de poisson de mer*. Tūnc ĕpŏdēs lātī, tūnc mōllēs tērgŏrĕ rānæ. (*Ovid*. *Halieut*. 126. Cf. *Plin*. 32, 54, 1, epodas.)

Ĕpōdŏs *ou* Ĕpōdŭs, ī, *m*. (ἐπῳδός). *Petit vers après un grand; épode, pièce composée de vers alternativement grands et petits*. Prāmīsso hēxămĕtrō dūlcĕm sūbnēctĭt ĕpōdŏn; Tālĭs ĕpōdŏs ĕrĭt. *T. Maur*. (*Met*. 223 sq.). Nōscēs ūndĕ tĭbī tālēs gĕmĭnēntŭr ĕpōdī (*Ib*. 543). Dāctȳlĭcōs, ĕlĕgōs, chŏrĭāmbūm cārmĕn, ĕpōdŏs. *Aus*. (*Epist*. 10, 37). Sērmōnūmquĕ sălēs, nŏvūmque ĕpōdŏn. *Sid*. (9, 224, de Flacco. Diserte de *Epodo* agit *Diom*. 482. Cf. *Hephæst*. *Metr*. 12 : Ἐπῳδοὶ δὲ καλούμενοι, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττόν τι ἐπιφέρηται. Quod περιττὸν *Diom*. vocat clausulam).

Ĕpōnă, æ, *f*. (Ἔπονα) *Déesse qui veillait sur les chevaux*. Jūrăt Sōlam Ĕpōnam, ēt făcĭēs ŏlĭda ăd præsēpĭă pīctās. *J*. (8, 157). Nēmŏ Clŏācīnæ, aūt Ĕpōnæ sŭpĕr āstră dĕābŭs Dăt sōlĭūm. *Prud*. (*Apoth*. 197. Nonnulli credunt eamdem esse atque *Hipponam*).

Ĕpōpeūs, ĕī, *m*. (Ἐπωπεύς). *Nom d'homme*. Ănĭmōrum hōrtātŏr Ĕpōpeūs. *O*.

Ĕpŏps, ŏpĭs, *m*. (ἔποψ). *Huppe*. *Térée, roi de Thrace, fut changé en cet oiseau*. Ōrbŭs Ĕpŏps mœrēt, vŏlŭcrēs ēvēctŭs īn aūrās. (*Culex*, 252.) Nōmĕn ĕpŏps vŏlŭcrī; făcĭēs ārmātă vĭdētŭr. *O*.

Ĕpŏs, *n*. *ind*. (ἔπος). *Épopée, poëme épique*. Scrībēbāmŭs ĕpŏs : cœpīstī scrībĕrĕ, cēssī. *M*. (XII, 96). Fōrte ĕpŏs ācĕr, Ŭt nēmō, Vărĭŭs dūcĭt. *H*. Quāntūm Vīrgĭlĭō nōbĭlĕ dēbĕt ĕpŏs. *O*. PPH. Mæŏnĭūm cārmĕn. *H*. Mæŏnĭæ chārtæ. *O*.

Ĕpōtŏ, ās, ārĕ. *Boire tout*. || *Au fig*. *Absorber*. Quæquĕ Tȳrōn tŏtĭēs ĕpōtāvērĕ lăcērnæ. *M*. (II, 29). SYN. Ēbĭbŏ, cōmbĭbŏ.

Ĕpōtŭs, ă, ŭm, *sync*. *pour* Epotatus. *Bu, épuisé, tari*. Dēfēcīsse āmnēs, ĕpōtăquĕ flūmĭnă Mēdō Prāndēntĕ. *J*. (10, 176). Ănūs jăcērĕ vīdĭt ĕpōtam āmphŏrăm. *Ph*. SYN. Haūstŭs, ēxhaūstŭs. || *Au fig*. Tērrēnō Lȳcŭs ēst ĕpōtŭs hĭātū. *O*. Hīc vŏmĭt ĕpōtās dīră Chărȳbdĭs ăquās *Id*. Quūm sōl... Ōmnĭbŭs ĕpōtīs hūmōrĭbŭs. *Lucr* (V, 384). SYN. Ēxhaūstŭs, haūstŭs, ābsōrptŭs.

Ĕpŭlæ, ārŭm, *f*. *pl*. *Nourriture*. Ădōrĕă lībă pĕr hērbăm Sūbjĭcĭūnt ĕpŭlīs. *V*. Cuī strāgŭlă vēstĭs, Blāttārum āc tĭnĕārum ĕpŭlæ. *H*. SYN. Cĭbŭs, ēscă, pābŭlūm. *Voy*. Cibus. || *Ordint*. *Mets, repas, festin*. Nōn īllīs ĕpŭlæ nŏcŭērĕ rĕpōstæ. *V*. Rēgālēs ĕpŭlæ mēnsīs, ēt bācchŭs īn aūrō Pōnĭtŭr. *O*. Aūt ĕpŭlās dīvērso ē sōlĕ pĕtītās. *St*. SYN. Dăpēs, cĭbī, fērcŭlă, mēnsă, cōnvīvĭūm. *Voy*. Convivium. || *Au fig*. Ŏcŭlīs ĕpŭlās dărĕ. *Pl*. (*Pœn*. V, 4, 2). SYN. Ălĭmēntūm, pābŭlūm.

Ĕpŭlātŭs, ă, ŭm, *part*. *Qui a mangé*. Părĭtērque ĕpŭlātă mărītō. *St*.

Ĕpŭlŏ, ōnĭs, *m*. *Épulons, prêtres chargés de préparer un banquet religieux nommé* lectisternium. Vōs ĕpŭlō pōstquām spēxĭt. *Enn*. (apud *Varr*. *L*. *L*. 6, 82. Cf. *Fest*., et *Prisc*. 623). *Voy*. Septemvir. || *Nom de guerrier*. Ĕpŭlōnem ōbtrūncăt Ăchātēs. *V*.

Ĕpŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d*. *Manger quelque chose*. Sēd quām dāndă nĕcī, tām nōn ĕpŭlāndă fŭērūnt. *O*. Ăvĭbŭs ĕpŭlāndōs lĭcēt trăhăt. *Sen*. (*Thyest*. 750). SYN. Ĕdŏ. *Voy*. *ce mot*. || *Ordint*. *Faire un repas, faire bonne chère*. Dăpĭbūsque ĕpŭlāmŭr ŏpīmīs. *V*. Cæsīs gēns ēst ĕpŭlātă jŭvēncīs. *Id*. *Voy*. Convivor. || *Qqf*. *Donner à manger, repaître*. Ĕpŭlātŭs īpse ēs īmpĭă nātōs dăpĕ. *Sen*. (*Thyest*. 1034). SYN. Pāscŏ.

Ĕpŭlūm, ī, *n*. *Repas, festin*. Ūnde ĕpŭlūm pōssīs cēntūm dărĕ Pȳthăgŏrēīs. *J*. (3, 229). Ātque ĕpŭlum ārbĭtrĭo Ārrī (dare). *H*. Īdem ĕpŭlīs cĭbĭs ātque ĕpŭlō Jŏvĭs ōmnĭpŏtēntĭs. *Lucil*. (ap. *Non*. 3, 87). *Voy*. Convivium.

Ĕpȳtĭdēs, æ, *m*. (Ἠπυτίδης). *Périphas, fils d'Épytus, gouverneur d'Iule*. Ĕpȳtĭdēn vŏcăt. *V*.

1. Ĕpȳtŭs, ī, *m*. *Épytus, écuyer d'Anchise*. Ēt māxĭmŭs ārmīs Ĕpȳtŭs. *V*. || 2. *Un des compagnons d'Amphion*. Ĕpȳtŭs, ēt fīxō trānsvērbĕrăt Hōplĕă tērgō. *St*. (Alii scrib. *Epitus*, *Æpytus*). || 3 *Un des rois d'Albe*. (*Ov*. *Fast*. IV, 44.)

Ĕquă, æ, *f*. *Jument, cavale*. Ārmēntālĭs ĕquæ māmmīs ēt lāctĕ fĕrīnō. *V*. Āptă quādrĭgīs ĕquă. *H*. Gĕnŭs ēst, ŭt scĭtĭs, ĕquārŭm. *Calp*. (6, 50).

Ĕquĕ (*de* e *et* que). *Et de*. Ĕquĕ tŭīs dēmptōs hŭmĕrīs mĭhĭ trādĭs ămĭctūs. *O*.

Ĕquĕs, ĭtĭs, *m*. *Cavalier*. Īpse ĕquĕs, īpsĕ pĕdĕs, sīgnĭfĕr īpsĕ fŭī. *O*. Ēffūsūmque ĕquĭtēm, sŭpĕr īpsĕ sĕcūtŭs, Īmplĭcăt. *V*. PPH. Ĕquōrūm *ou* ĕquūm dŏmĭtŏr, ăgĭtātŏr, frēnātŏr, mŏdĕrātŏr, dūx, dūctŏr.

Ăcĕr ĕquīs. Ēquō vēctŭs, īnvēctŭs, rāptŭs, sūblīmĭs, āltŭs, ārdŭŭs. Tĕrgō sūblīmĭs ĕquī. Flēctĕrĕ dŏctŭs ĕquōs *Voy.* Equito. || *Cavaliers, cavalerie.* Trēs ĕquĭtŭm nŭmĕrō tūrmæ. *V.* Fōrtī pērmīxtŭs Ētrūscō Ărcās ĕquĕs. *Id.* SYN. Ĕquĭtātŭs. || *Chevalier romain.* Vēscĭtŭr ōmnĭs ĕquēs tēcŭm, pŏpŭlūsquĕ pătrēsquĕ *M.* (VIII, 50, 7). Nām sătĭs ēst ĕquĭtēm mĭhĭ plaūdĕrĕ. *H.* PHR. Ōrdŏ ĕquēstĕr, sĕcūndŭs, mĭnŏr. VERS. Ōffēndūntŭr ĕnīm quĭbŭs ēst ĕquŭs, ēt pătĕr, ēt rēs. *H.* Tāndēm cōmmŏdĭŭs lĭcēt sēdērĕ, Nūnc ēst rēddĭtă dīgnĭtās ĕquēstrĭs, Tūrbā nēc prĕmĭmŭr, nĕc īnquĭnāmŭr. *M.* Ēffĭcĕ sūmmăm, Bĭs sēptem ōrdĭnĭbŭs quām lēx dīgnātŭr Ŏthōnĭs. *J.* || *Qqf. Cheval (monté par un cavalier).* Dēnĭquĕ vī māgnā quădrŭpēs ĕquĕs ātque ĕlĕphāntŭs Prōjĭcĭūnt sēsē. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 5, et *Macr.* 6, 9, Qui videndi). Ātque ĕquĭtēm dŏcŭērĕ sŭb ārmĭs Īnsūltārĕ sŏlo, ēt grēssūs glŏmĕrārĕ sŭpērbōs. *V.* (*G.* III, 116. Ubi *Serv.* Cf. et *Non.* 2, 296). *Voy.* Equito.

Ĕquēstĕr, strĭs, strĕ. *Équestre, de cheval, de cavalier.* Cūrsūs ūt lætŭs ĕquēstrēs Dūcēbăt. *V.* Nĕbŭlās, ĕquēstrī frāctă quās tēllūs pĕdĕ Sūbmīttĭt. *Sen.* (*Phœn.* 396). Stŭpŭīt vĭrŭm lŏquēntēm Tŏgă, mīlĕs, ōrdo ĕquēstĕr. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 140).

Ĕquīcŏlŭs *ou* Ĕquīcŭlŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Ēt pŭlchĕr Ĕquīcŏlŭs ārmĭs. *V.*

Ĕquĭdĕm, *adv.* (*de* e *et* quidem). *Certes, en vérité.* Haūd ĕquĭdēm tālī mē dīgnŏr hŏnōrĕ. *V.* Ĕquĭdēm nĭhĭl hĭnc dīffīngĕrĕ pōssŭm. *H.* Pēr me ĕquĭdēm sīnt ōmnĭă prōtĭnŭs ālbă. *Pers.* (1, 110). Nōn ĕquĭdem hōc dŭbĭtēs. *Id.* (5, 45). Haūd ĕquĭdem īmmĕrĭtō. *L.* (VII, 823). Dĕcēt te ĕquĭdĕm *Pl.* (*Aul.* II, 1, 18). *Voy.* Quidem, Sane.

Ĕquīnŭs, ă, ŭm. *De cheval.* Hūmānō căpĭtī cērvīcēm pīctŏr ĕquīnăm Jūngĕrĕ sī vĕlĭt. *H.* Crīstāque hīrsūtŭs ĕquīnā. *V.*

Ĕquīrĭă, ōrŭm, *n. pl. Courses de chevaux instituées par Romulus en l'honneur de Mars. Elles s'exécutaient dans le Champ de Mars ou le* Campus Minor. Ēt vērō pŏsĭtūm pērmānsĭt Ĕquīrĭă nōmĕn. *O.* (*Fast.* II, 859. *Ib.* III, 519). Nūnc ĕtĭām vĕtĕrēs cĕlĕbrāntŭr Ĕquīrĭă lūdī : Prīma hæc Rōmānŭs nōmĭnă cĭrcŭs hăbĕt. *Aus.* (*Eclogar. de Fer. Rom.* 27. Cf. *Varr. L. L.* 6, 13, et *Fest.*).

Ĕquīsŏ, ōnĭs, *m. Écuyer.* (*Varr.* ap. *Non.* 2, 288. Sed frustra quidam versum ibi tentant.)

Ĕquĭtātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Equito. *Battu par des cavaliers.* Ĕquĭtātāquĕ sūmmī Cūlmĭnă Tāÿgĕtī. *Cl.* Ĕquĭtātā Pārthĭs Bāctră. *Sid.*

Ĕquĭtātŭs, ūs, *m. Cavalerie.* Ēxĭĕrāt pōrtĭs ĕquĭtātŭs ăpērtĭs. *V.* (Adde *Sen. Phœn.* 545). Īllÿrĭcĭs sūdānt ĕquĭtātĭbŭs ālæ. *Cl.* SYN. Ĕquĭtēs, tūrmæ, ālæ. PPH. Ālĭpĕdēs tūrmæ. || *L'ordre des chevaliers romains.* Mārtĭă Rōmă trĭplēx, ĕquĭtātū, plēbĕ, sĕnātū. *Auson.* (*Idyll.* 11, 78). *Voy.* Eques. || *Qqf. Galopade (de cheval).* Quāntum hīnnītum ātque ĕquĭtātŭm. *Lucil.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 103).

Ĕquĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Aller à cheval.* Tēr cīrcum ādstāntēm lævōs ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbēs. *V.* Lūdĕrĕ pār īmpār, ĕquĭtārĕ ĭn ărūndĭnĕ lōngā. *H.* PPH. Ĕquō vĕhŏr, īnvĕhŏr, vēctŏr, sēdĕŏ, īnsĭdĕŏ, fĕrŏr. Īn ĕquō ĕŏ. Quădrŭpĕdēm *ou* ĕquŭm ăgĭtŏ, ăgŏ, flēctŏ, īmpēllŏ, ūrgĕŏ, rĕgŏ. Ĕquī tĕrgŭm *ou* tĕrgă prĕmŏ, ōră frēnĭs tōrquĕŏ, cōllă flēctŏ. Ĕquŭm frēnō cōmpēscŏ, cālcĕ cĭtŏ *ou* fătīgŏ, cālcārĭbŭs prĕmŏ *ou* ūrgĕŏ, hăbēnĭs flēctŏ. VERS. Sēu spūmāntĭs ĕquī fŏdĕrēt cālcārĭbŭs ārmōs. *V.* Spūmāntĭă frēnĭs Ōră cĭtātōrŭm dēxtrā cōntōrsĭt ĕquōrŭm. Hūnc Thrācĭŭs ālbĭs Pōrtăt ĕquŭs bĭcŏlŏr măcŭlĭs. Ēxcēptŭs tĕrgō cōnsuētā lŏcāvĭt Mēmbră. *Id.* Ēt ōră frēnĭs tēmpĕrăt spūmāntĭbŭs *Ph.* Īnsĭdĕăt cĕlĕrī cōnspĭcĭēndŭs ĕquō. *Tib.* || *Au fig.* Ceū flāmmă pēr tædās, vēl eūrŭs Pēr Sĭcŭlās ĕquĭtāvĭt ūndās. *H.* || *arch. Galoper, en parl. du cheval.* Nēmpe hūnc cūrrĕrĕ ĕquŭm nōs ātque ĕquĭtārĕ vĭdēmŭs. *Lucil.* (ap. *Macr.* 6, 9 ; *Gell.* 18, 5 ; *Non.* 2, 297). *Voy.* Eques. || *Qqf. Servir dans la cavalerie.* (Vid. *Fest.*) PHR. Quīquĕ mĕrēbăt ĕquō. *O.*

Ĕquŭlă, æ, *f. dimin. de* Equa. (*Pl. Cist.* apud *Prisc.* 617, et in *Maii* fragm.)

Ĕquŭlĕŭs *ou* Ĕcŭlĕŭs, ī, *m. Jeune cheval.* Ēt ŭbi īnsĭlīvi ĭn... ĕquŭlĕŭm. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 284). || *Chevalet, instrument de supplice.* Ēvīscĕrāndūm cōrpŭs ĕquŭlĕo ēmĭnŭs Pēndērĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 109. Supplicium describit *Sil.* I, 175 sq.).

Ĕquŭs, ī, *m. Cheval.* Fīngĭt ĕquŭm tĕnĕrā dŏcĭlēm cērvīcĕ măgīstĕr. *H.* Ēt cōrpŏră sāltū Sŭbjĭcĭūnt ĭn ĕquōs. *V.* Ēt jām tēmpŭs ĕquŭm fūmāntĭă sōlvĕrĕ cōllă. *Id.* Ārbĭtrĭō vŏlŭcrŭm rāptātŭr ĕquōrŭm. *O.* SYN. Sŏnĭpēs, quădrŭpēs, cōrnĭpēs, fĕrŭs, *qqf.* ālĭpēs, mānnŭs, căbāllŭs, cānthērĭŭs, *par ext.* cūrrŭs, jŭgālēs. EP. Bēllātŏr, bēllĭcŭs, fōrtĭs, aūdāx, ănĭmōsŭs, ārdēns, ăcĕr, īmpăvĭdŭs, gĕnĕrōsŭs, fĕrōx, sŭpērbŭs, vĭctŏr, cĭtŭs, răpĭdŭs, ālēs, ālĭpēs, cĕlĕr, cĭtātŭs, lĕvĭs, pērnīx, ănhēlŭs, præcēps, vŏlŭcĕr ; āspĕr, tērrĭbĭlĭs, fŭrēns ; spūmāns, fūmāns ; cŏmāns, jŭbātŭs ; frĕmēns, īndŏcĭlĭs, līber. PHR. Frēnă rĕcūsāns. Āspĕr frēnă pătī. Ōblūctāns frēnĭs. Īn bēllā fĕrōx. Ēlātā cērvīcĕ sŭpērbŭs. Cūrsĭbŭs ăcĕr. Ănĭmĭs călĭdŭs. Sūdōrĕ fūmāns. (Cf. *Virg. G.* III, 75 sq. ; *Æ.* VII, 277 ; XI, 492 sq. ; *Claud. Cons. IV Honor.* 546 sq.) || *Chevaux du Soleil.* Quūm prīmum āltō sē gūrgĭtĕ tōllūnt Sōlĭs ĕquī, lūcēmque ēlātĭs nārĭbŭs ēfflānt. *V.* EP. Īgnĭvŏmī, īgnĭpĕdēs, flāmmĭvŏmī, pūrpŭrĕī, flāgrāntēs, lūcēntēs, rădĭāntēs. *Voy.* Sol. || *Le cheval de Troie.* Ārdŭŭs ārmātōs mĕdĭīs īn mœnĭbŭs ādstāns Fūndĭt ĕquŭs. *V.* Quō mōlem hānc īmmānĭs ĕquī stătŭērĕ ? *Id.* Mīlĭtĭbŭs grăvĭdŭm lætā rĕcēpĭt ĕquŭm. *O.* Nām quĭs ĕquō pūlsās ăbĭĕgnō nōscĕrĕt ārtēs ? *Pp.* Vīctŏr Pāllădĭæ līgnĕŭs ārtĭs ĕquŭs. *Id.* Īllĕ nōn īnclūsŭs ĕquō, Mĭnērvæ Săcrā mēntītō. *H.* Nēc clām dūrătĕŭs Trōjānĭs Pērgămă pārtū Īnflāmmāssĕt ĕquŭs nōctūrnō Grājŭgĕnārŭm. *Lr.* Hōstīle āc mălĕ nōbĭlĕ līgnŭm Tūrbă sĕpūltā mĕrō cīrcūmvĕnĭt. *Petr.* Cæsī vērtĭcēs Īdæ trăhūntŭr, scīssāque īn mōlēm cădūnt Rōbŏră, mĭnācēm quæ fīgūrābānt ĕquŭm. *Id.* Fāmă prĭŏr nōtŭm pēr sæcŭlă nōmĕn Dārdănĭī mīrētŭr ĕquī. *St.* Dănăūmquĕ fātālĕ mūnŭs dūxĭmŭs nōstrā Crēdŭlī dēxtrā. *Sen.* Nōn sūnt tăbēllæ, sēd ĕquŭs quēm mĭsērĕ Ăchīvī līgnĕŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 12. Cf. *Virg. Æ.* II, 20 sq. ; *St. Silv.* I, 1, 8 sq. ; *Sen. Agam.* 624 sq. ; *Petron. Sat.* 89 et 119 ; *Anthol.* I, p. 76 et 611 ; II, 446). || *Pégase, constellation.* Cēdĭt, Ĕquī pārtēs prŏpĕrāns cōnjūngĕrĕ Chēlĭs. *Cic.* (*Arat.* 212. Adde *Manil.* V, 633). SYN. Quădrŭpēs, Fĕrŭs. || — bĭpēs, mărīnŭs. *Cheval marin.* Ēt jūnctō bĭpĕdŭm cūrrū mētītŭr ĕquōrŭm (Neptunus). *V.* Cærŭlās īntĕr cătērvās, īntĕr ēt bĭpĕdēs ĕquōs (*Pervig. Ven.* 10.) *Voy.* Hippocampe. || — līgnĕŭs. *Plaute appelle ainsi un navire.* (*Rud.* I, 5, 10.)

? Ĕr, ĕrĭs. *Voy.* Her.

† Ērādīcĭtŭs, *adv. Jusqu'à la dernière racine.* Nōn rādīcĭtŭs quĭdēm hērclĕ, vērum ĕtĭām ērādīcĭtŭs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 63. Melius scribendum *exradicitus,* ut patet ex *Fronton. de Oration. ep.* 1, ed. *Maio* : « Subvertendam censeo radicitus, imo vero, Plautino irato verbo, *exradicitus.* »)

† Ērādīcŏ *ou* Ēxrādīcŏ, ās, ārĕ. *Déraciner, arracher.* Vĕnŭs ērādīcēt căpŭt ātque ætātēm tŭăm ! *Pl.* (*Rud.* V, 2, 59. *Id. Epid.* III, 3, 53). || *Au fig. Détruire, perdre.* Pērdĭtŭs sum, ātque ĕtĭām ērādī-

cātūs sŭm. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 6. Adde *Ter. Heaut.* III, 3, 28. Potius scribendum *Exradico*, ut videre est in *Eradicitus*).

Ērādō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Racler* Tū pĕnĭtūs lātīs ērādĕrĕ vīscĕră mărrīs. *Col.* (X, 72). *Voy.* Rado. | *Au fig. Retrancher.* Cūrāmque hăbēndī pĕnĭtūs cŏrde ērāsĕrĭm. *Ph.* Ērādēndă cŭpīdĭnĭs Prāvī sūnt ĕlĕmēntă. *H.* SYN. Rādō, ēxpūngō.

Ērăm, *imparf. de* Sum.

Ērăsīnŭs, ī, *m.* (Ἐρασῖνος). *Fleuve d'Argolide.* Rēddĭtŭr Ārgŏlĭcīs īngēns Ērăsīnŭs ĭn ăgrīs. *O.* Drўŏpŭmquĕ trăhēns Ērăsīnŭs ărīstās. *St.*

Ērāsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Erado. Vīncĕt ŭbi ērāsās bārbă pŭdēndă gĕnās. *Pp.* (IV, 8, 26). || *Au fig.* Ēx ănĭmō tŭmŏr Ērāsŭs ăbēăt. *Sen.* (*Thyest.* 519).

Ĕrătō, ūs, *f.* (Ἐρατώ). *Érato, Muse de la poésie érotique ; en gén. Muse.* Nūnc Ĕrătō : nām tū nōmĕn ămōrĭs hăbēs. *O.* Nūnc ăgĕ quī rēgēs, Ĕrătō, quæ tēmpŏră rērŭm. *V.* Hīc, Ĕrătō jŭcūndă, dŏcē. *St.*

Ērbēsŏs, Ērbēssŏs, *ou* Hērbēssŏs, ī, *f.* (*Polyb.* Ἐρβησσός, *Steph.* Ἐρβησσῖνος). *Ville de Sicile.* Nōn Ērbēssŏs ĭnērs. *Sil.* (XIV, 264. *Herbessus* est in optt. codd. *Livii*, 34, 3, et *Plin.* 3, 14, 5).

Ĕrĕbēŭs, ă, ŭm (Ἐρέβειος). *De l'Érèbe.* Pēctŏrăque ūnxērūnt Ĕrĕbēæ fēllĕ cŏlūbræ. (*Ibis*, 270.) || ? Ĕrĕbēă pălūs. *Marais en Espagne.* (*Avien. Or. mar.* 244.)

Ĕrĕbŭs, ī, *m.* (Ἔρεβος). *Érèbe, divinité infernale, fils de Chaos, père de la Nuit.* Tēr cēntūm tŏnăt ōrĕ dĕōs, Ĕrĕbūmquĕ, Chăōsquĕ. *V.* || *Ordint. Les enfers.* Māgnōs Ĕrĕbī trānăvĭmŭs āmnēs. *V.* Nōn Ĕrĕbī, nōn dīvă pŏlī. *V. Fl.* Ĕrĕbī rēctŏr. *Sen.* (*H. OEt.* 1369). SYN. Ăvērnŭs, Ōrcŭs, Tārtărŭs, etc. *Voy.* Inferi. || *Eccl. L'enfer.* Dēque īmīs Ĕrĕbī... Rēstĭtŭīs. *Victor* (*Gen. præf.* I, 91).

Ērēchtheūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Ἐρεχθεύς). *Érechthée, roi d'Athènes.* Scēptră lŏcī rērūmquĕ căpīt mŏdĕrāmĕn Ērēchtheūs. *O.*

Ērēchthēŭs, ă, ŭm (Ἐρεχθεῖος). *D'Érecthée ; d'Athènes.* Quālĭs Ērēchthēīs ōlĭm pōrtātŭr Ăthēnīs. *V.* Fūnctŭs, Ērēchthēās Trītōnĭdŏs ībăt ăd ārcēs. *O.*

Ērēchthĭdæ, ārŭm, *m. pl.* (Ἐρεχθεῖδαι). *Les Athéniens.* Nūllŭs Ērēchthĭdīs fērtŭr cēlĕbrātĭŏr īllō Īllūxīssĕ dĭēs. *O. Voy.* Attici.

Ērēchthĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἐρεχθίς). *Fille d'Érechthée.* 1. *Orithye.* Nōmĭnĕ cēpērūnt ăquĭlōnĭs Ērēchthĭdă Thrācēs. *O.* || 2. *Procris.* Vīx ădĭtū pēr mīllĕ dŏlōs ăd Ērēchthĭdă făctō. *O.*

Ērēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Erigo. *Dressé, élevé.* Jūssĭt, ĕt ērēctōs ād sīdĕră tōllĕrĕ vūltūs. *O.* Ērēctās īn tērgă sŭdēs. *J.* (4, 128). Āltō cōllĕ mĭnŏr, plānīs ērēctĭŏr ārvīs. *Cl.* SYN. Sūblātŭs. *Voy.* Celsus. || *Au fig. Qui va la tête haute.* Fōrtūnæ tē rēspōnsārĕ sŭpērbæ Līberum ĕt ērēctŭm. *H.* SYN. Cēlsŭs, sūblīmĭs. *Voy.* Superbus.

Ĕrēmbī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἐρεμβοί). *Peuple d'Afrique, les mêmes que les Troglodytes.* Quēm călĭdīs jūxtā tērrīs pāscūntŭr Ĕrēmbī. *Prisc.* (*Peri.* 170. *Ib.* 892 ; *Avien. D. Terr.* 270).

Ērēmĭgō, ās, ārĕ. *Fendre en ramant.* Ēt pĕdĭbūs tăcĭtās ērēmĭgăt ūndās (olor). *Sil.*

Ĕrēmŭs, ī, *f.* (ἔρημος). *Eccl. Désert, solitude.* || † Ĕrēmŭs. *Le même.* Ēxcĭdĭt ērgo ănĭmīs ĕrēmī sĭtĭs, ēxcĭdĭt īllĕ. *Prud.* (*Psych.* 372). Cuī jējūna ĕrēmī sāxă lŏquācĭbŭs Ēxūndānt scătĕbrīs. *Id.* (*Cath.* 5, 89. Sic *Alcim.* V, 449). *Voy.* Desertum.

Ērēpō, ĭs, psī, pĕrĕ, *n. Sortir en rampant, se traîner hors.* Ērēpĭt, sūspēnsă fĕrēns vēstīgĭă, cāstrīs. *Sil.* Prŏfūndīs Ērēpsĭt tĕnĕbrīs. *St. Voy.* Repo. || *Au fig.* Īndĕ pĕr ōblīquās ērēpĭt pōrtĭcŭs ārcēs. *St.* Sōl ērēpsĭt. *Id.* SYN. Āscēndō. || *Act.* Tōtūm rēgĭs ăgrūm nūdă... Ērēpĕt gĕnĭbŭs. *J.* (6, 525).

Ērēpsĕm, *sync. pour* Erepsissem. Ēt quōs Nūnquam ērēpsēmŭs, nĭsĭ nōs vīcīnă Trĭvĭcī. *H.*

† Ērēptō, ās, ārĕ, *n.*, *fréq. de* Erepo. Tārdō Ērēptārĕ grădū. *Tert.* (*Sod.* 102).

Ērēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Eripio. *Enlevé.* Ērēptūmquĕ dŏlō rēddī sĭbĭ pōscĭt hŏnōrĕm. *V.* Nōmĕn ĕt ērēptī sæpĕ vŏcāssĕ vĭrī. *O.* Tāntīs nēquīcquam ērēptĕ pĕrīclīs. *V.* SYN. Āblātŭs, sūblātŭs, dētrāctŭs, sūbdūctŭs, *qqf.* āmīssŭs.

? Ērētīnŭs, ă, ŭm. *D'Érétum.* Ātque Ērētīnō frīgĭdŭs ānnŭs ăgrō. *Tib.* (IV, 8, 4. Alii, *Reatino*).

Ērĕtrĭă, æ, *f.* (Ἐρετρία). *Érétrie, ville de l'Eubée.* (*Pl. Merc.* III, 4, 61.)

Ērētŭm, ī, *n.* (Ἤρητον) *Ville des Sabins.* Ērētī mănŭs ōmnĭs, ŏlīvĭfĕræquĕ Mŭtūscæ. *V.*

Ērēxī, *parf. de* Erigo.

Ērgā, *prép.* † *arch. Vis-à-vis.* Quæ ērga ædēs sēse hăbĕt. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 52). || *Ordint. Envers, à l'égard de.* Mĕdĭcīs quĭd trīstĭbŭs ērgā Fīlĭŏlŭm? *J.* (6, 389). Quæ nūnquām quĭdquam ērgā mē cŏmmĕrĭtă ēst, pătĕr. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 36). SYN. Īn (*accus.*). || † *Ce mot se place qqf. après son régime.* (*Pl. Epid.* III, 3, 8 ; *Ter. Heaut.* I, 2, 15 ; II, 3, 24.)

Ērgăsĭlŭs, ī, *m. Nom d'un parasite.* Ērgăsĭlĕ, sălvē. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 35. *Ib.* IV, 2, 8).

Ērgāstŭlŭm, ī, *n.* (ἐργαστήριον). *Lieu où les esclaves étaient détenus et condamnés à des travaux ; prison.* Nēmpe īn Lūcānŏs, aŭt Tūscă ērgāstŭlă mĭttās. *J.* (8, 180). Prō Chrīsto ērgāstŭlă pāssŭs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 5). Vīsĕ lĭbēns tĕnĕbrīs ērgāstŭlă cæcă dīssĭpātīs. *Prud.* (*Peri.* 13, 62). *Voy.* Carcer. || *Au fig.* Quæ cōrpŏrăli ērgāstŭlō Mēntēm rēsōlvĭt lībĕrăm. *Prud.* (*Peri.* 5, 358). || *Les esclaves prisonniers.* Cōnflātō sævās ērgāstŭlă fērrō Ēxsĕrŭērĕ mănūs. *L.* Quēm mīre āffĭcĭūnt īnscrīpta ērgāstŭlă. *J.* (14, 24).

† Ērgāstŭlŭs, ī, *m. Geôlier.* (*Lucil.* apud *Non.* 5, 102.)

Ērgēnnă, æ, *m. Nom d'un aruspice.* Ān quĭă nōn fībrīs ŏvĭŭm, Ērgēnnāquĕ jŭbēntĕ. *Pers.* (2, 26).

Ērgēntŭm, Ērgĕtĭŭm. *Voy.* Hergetium.

Ērgīnŭs, ī, *m.* (Ἐργῖνος). *Fleuve de Thrace.* || 2. *Un des Argonautes.* Haŭd mĭnŭs Ērgīnŭs, prōlēs Nēptūnĭă, fērtŭr. *V. Fl.* || 3. *Autre guerrier.* (*Stat. Th.* IX, 305.)

Ērgō, *et postérieurement* Ērgŏ. *Donc.* Fōrtūnātĕ sĕnēx, ērgō tŭă rūră mănēbūnt ! *V.* Ergō nōn sătĭs ēst rīsū dīdūcĕrĕ rīctŭm ? *H.* Ērgō quŭm pōssīm săcrī pārs ēssĕ trĭūmphī. *O.* Tū căptās ălĭām : jām sŭmŭs ērgŏ părēs. *M.* (II, 18, 2. *Id.* I, 5, 6 ; 107, 8 : II, 56, 4, et passim). Īmpūne ērgō mĭhī rĕcĭtāvĕrĭt īllĕ tŏgātās ? *J.* (1, 3. *Id.* 13, 202). Ērgŏ dĭēs ădĕrăt. *St.* (*Silv.* I, 2, 24, et passim. Qui posteriorem corripuerunt, magis ad ætatis suæ pronuntiationem respexerunt quam ad etymon, ἔργῳ). SYN. Ĭgĭtŭr, ĭtăquĕ, ĭtă, ĭdĕō, quārĕ, īdcīrcō, quāprōptĕr quōcīrcā. PPH. Ātque ădĕō. || † Ērgo ĭgĭtŭr. *Même sens.* (*Plaut. Trin.* III, 3, 27) || *Qqf. Oui, certes* Mĭhĭne ? Ĭtă. Mĭhĭnĕ ? Tĭbi ērgŏ. *Ter.* (*And.* V, 2, 9. Adde *Pl. Pœn.* V, 2, 90. Cf. *Prisc.* 1170 et 1192) || *Qqf. Mais.* Rēddĭtŭr ārbŏrĭbŭs flōrēns rĕvīrēntĭbŭ ætās : Ērgō nōn hŏmĭnī, quŏd fŭĭt āntĕ, rĕdīt. (*In Obit. Mæcen.* 113. Adde *Plaut. Bacch.* I, 2, 17.) *Voy.* Sed. || 2. Ērgō (*se place toujours après son régime*). *Pour, à cause de.* Īntĕrĕūnt pārtĭm stătŭārum ĕt nōmĭnĭs ērgō. *Lr.* (IV, 78). Fōrmīdĭnĭs ērgō. *Id.* (V, 1244). Īllĭŭs ērgō Vēnĭmŭs. *V. Voy.* Ob.

† Ērgōnĕ *ou* Ērgōn'. *Est-ce que donc?* Ērgōnĕ sūprēmīs pŏtŭīt vōx īmprŏbă vērbīs Tām dīrūm măn-

dārĕ nĕfās! (*Anth.* I, p. 357. *Augusto* fœde attributum. Correptum *o* nunquam eo sæculo invenies). Ērgōn' căchīnnīs vēndĭtŭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 323).

Ĕrĭbōtēs, æ, *m.* ('Εριβώτης). *Nom de guerrier.* Tūm cælātă, mĕtūs ălĭōs, gĕrĭt ărma Ĕrĭbōtēs. *V. Fl.*

Ĕrīchthō, ūs, *f.* ('Ερıχθώ). *Nom d'une magicienne de Thessalie.* Mēntĭs ĭnōps, ŭt quăm fŭrĭālĭs Ĕrīchthō Īmpŭlĭt. *O.* Ēffĕră dāmnārāt nĭmĭæ pĭĕtātĭs Ĕrīchthō. *L.* (Cf. VI, 507 sq.)

Ĕrīchthŏnĭŭs, ĭī, *m.* ('Εριχθόνιος). *Érichthon, roi d'Athènes. Les uns disent que c'est le même qu'Érechthée; les autres les distinguent.* Pāllăs Ĕrīchthŏnĭŭm, prōlēm sĭnĕ mātrĕ crĕātăm, Claūsĕrăt. *O.* Prīmŭs Ĕrīchthŏnĭŭs cūrrūs ĕt quāttŭŏr aūsŭs Jūngĕre ĕquōs, răpĭdīsquĕ rŏtīs īnsīstĕrĕ vīctŏr. *V.* || *Le même, changé en constellation nommée aussi* Auriga. (*German. Arat.* 157.) || 2. *Roi des Troyens, fils de Dardanus.* Hūjŭs Ĕrīchthŏnĭūs; Trōs ēst gĕnĕrātŭs ăb īllō. *O.* (*Fast.* IV, 33). || — ŭs, ă, ŭm. *D'Athènes.* Tānta īn quā pŏpŭlŭs lūsĭt Ĕrīchthŏnĭŭs. *Pp.* (II, 6, 4). *Voy.* Erechtheus. || *De Troie.* Dīlātăquĕ prædā Ārcĭs Ĕrīchthŏnĭæ. (*Culex,* 335.)

Ĕrĭdănŭs, ī, *m.* ('Ηριδανός). *L'Éridan ou le Pô, grand fleuve d'Italie, qui se jette dans l'Adriatique.* Plūrĭmŭs Ĕrĭdănī pēr sīlvăm vōlvĭtŭr āmnĭs. *V.* Quāntum Hўpănĭs Vĕnĕtō dīssīdĕt Ĕrĭdănō. *Pp.* (I, 12, 4). SYN. Pădŭs. PHR. Flūvĭōrŭm rēx Ĕrĭdănŭs. *V.* Pătĕr īpsĕ sŭpērbŭs ăquārŭm Aūsŏnĭdŭm. *Cl.* || *Suivant la Fable, ce fleuve est formé des larmes que répandirent les sœurs de Phaéthon. Il est une constellation.* Nāmque ĕtĭam Ĕrĭdănŭm cērnēs īn pārtĕ lŏcātŭm Cœlī, fūnēstŭm māgnīs cūm vīrĭbŭs Āmnĕm, Quēm lăcrĭmīs mœstæ Phăĕthōntĭs sæpĕ sŏrōrēs Spārsērŭnt, lētŭm mœrēntī vōcĕ cănēntēs. *Cic.* (*Arat.* 146. Adde *Aus. Eclogar* 3, 12; *German. Arat.* 373).

Ērĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Élever, dresser, relever.* Ātquĕ sŏlō prōcērās ērĭgĭt ālnōs. *V.* Ŏcŭlōs jām mōrtĕ grăvātōs Pȳrămŭs ērēxĭt. *O.* SYN. Tōllŏ, āttōllŏ, ēxtōllŏ, lĕvŏ, sŭblĕvŏ, ēffĕrŏ, ēvĕhŏ, ēxcĭtŏ, ēdūcŏ, rĕlĕvŏ. PPH. Hŭmō, īn aūrās, ăd sīdĕră, ăd āstră, sŭb āstră, cœlō, ăd cœlŭm ērĭgŏ, tōllŏ, āttōllŏ, ēdūcŏ, dūcŏ, fĕrŏ. Āltĕ ērĭgŏ. || *Au fig.* Pătrĭăm præcēptă Plătōnĭs Ērēxērĕ măgĭs. *Cl.* Ērēxĭt răbĭēm. *St.* || *Donner de la confiance, rendre fier.* Tē jām sĕrĭēs ŭsūsquĕ lăbōrŭm Ērĭgĭt. *L.* SYN. Tōllŏ, ēffĕrŏ. || — mē, ănĭmŭm, mēntĕm, *ou pass.* Ērĭgŏr. *Reprendre courage.* Ērĭgĕ mēntĕm. *L.* Nōs, mājŭs vĕrĭtī, pōstquăm nĭhĭl ēssĕ pĕrīclī Sēnsĭmŭs, ērĭgĭmŭr. *H.* SYN. Rĕlĕvŏ, cōnfīrmŏ.

Au pass. Ērĭgŏr. *Être élevé, s'élever.* Ātērque ăd sīdĕră fūmŭs Ērĭgĭtŭr. *V.* Fūndŏque ĕt vĭŏlēntŭs ăb īmō Ērĭgĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Tōllŏr, āttōllŏr, ēxtōllŏr, sūrgŏ, etc. *Voy.* Surgo. || *Reprendre courage. Voy. le précéd.*

Ērĭgŏnē, ēs, *f.* ('Ηριγόνη). *Érigone, fille d'Icare, que Bacchus séduisit sous la forme d'une grappe. La mort de son père lui causa tant de douleur qu'elle se donna la mort : les dieux la changèrent en une constellation, qui est la Vierge.* Līběr ŭt Ērĭgŏnēn fālsā dĕcēpĕrĭt ūvā. *O.* || *La même, changée en constellation.* Quā lŏcŭs Ērĭgŏnēn īntēr Chēlāsquĕ sĕquēntēs Pāndĭtŭr. *V.* (Adde *Manil.* II, 32).

Ērĭgŏnēĭŭs, ă, ŭm ('Ηριγονήϊος). *D'Érigone.* Nōctĕ sĕquēntĕ dĭēm, cănĭs Ērĭgŏnēĭŭs ēxĭt. *O.*

Ērĭlĭs, ĕ. *Voy.* Herilis.

Ĕrĭmānthŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* (*Juv.* 3, 120.)

Ērīnnē, ēs, *f.* ('Ηριννα). *Poétesse de Lesbos.* Cārmĭnăque Ērīnnēs nōn pŭtăt æquă sŭīs. *Pp.* (II, 3, 22. Cf. *Plin.* 34, 19, 9).

Ĕrīnnȳs, ȳŏs, *f.* ('Ερıννύς). *Érinnys, une des Furies.* Hōrrĭfĭcāmque ŏcŭlīs ănĭmōque ōbjēcĭt Ĕrīnnȳn. *O.* Fērtĕ făcēs īn mē, quās fērtĭs Ĕrīnnȳĕs ātræ. *Id.* Cæcō nĕc Ĕrīnnȳăs ōrĕ rŏgāvī. *St. Voy* Furiæ. || *Au fig.* Trōjæ ĕt pătrĭæ cōmmūnĭs Ĕrīnnȳs (de Helena). *V.* Jāmjām cīvīlĭs Ĕrīnnȳs Cōncĭdĕt. *L* || *Qqf* Ĕrīnnȳs, *pl. pour* Ĕrīnnȳĕs *ou* Ĕrīnnȳăs ('Ερıννύες 'Ερıννύας, 'Ερıννῦς). Ēt mēcum Ĕrīnnȳs prōnŭbās thălămī trăhăm. *Sen.* (*OEd.* 644).

Ĕrīphȳlă, æ, *ou* Ĕrīphȳlē, ēs, *f.* ('Εριφύλη). *Ériphyle, épouse d'Amphiaraüs, lequel, sachant que la mort l'attendait sous les murs de Thèbes, ne voulait point aller à ce siége. Ériphyle, séduite par le don d'un collier, découvrit à Polynice la retraite de son mari, et fut tuée plus tard par son fils Alcméon.* Tū quŏque, ŭt aūrātōs gĕrĕrēs, Ĕrĭphȳlă, lăcērtōs. *Pp.* (III, 13, 57. *Id.* II, 16, 29). Hīs Phædrăm Prōcrīnquĕ lŏcīs, mœstāmque Ĕrīphȳlēn Crūdēlĭs nātī mōnstrāntēm vūlnĕră cērnĭt. *V.* (Adde *Ov. A. Am.* III, 13). PHR. Sēd pērfĭdă cōnjūx Dōnā vĭrō mūtārĕ vĕlĭt. *St.*

Ĕrīphȳlæŭs, ă, ŭm ('Εριφυλαῖος). *D'Ériphyle.* Sīc Ĕrīphȳlæōs aūrŭm fātālĕ pĕnātēs Īrrūmpĭt. *St.*

Ērĭpĭŏ, ĭs, ĭpŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tirer hors, faire sortir, arracher.* Dŏmō me ērĭpŭĭt, vērbĕrāvĭt. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 44). Vāgīnāque ērĭpĭt ēnsĕm. *V.* Ērĭpĭĕt quĭvīs ŏcŭlōs mĭhĭ. *H.* Vīx tērgo ērĭpŭĭt fērrŭm. *O.* SYN. Ēxtrăhŏ, ēdūcŏ, *qqf.* ēxtŭrbŏ, ērŭŏ. || *Ordint. Oter, enlever, ravir, soustraire.* Frātrēm, sī quĭs mŏdŭs, ērĭpĕ lētō. *V.* Cūrrēndī vīrēs ērĭpĭēntĕ mĕtū. *O.* Pŏssĕ lŏqui ērĭpĭtŭr. *Id.* Pūlmēntŭm prīdem ērĭpŭĭt mīlŭŭs. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 37). SYN. Răpĭŏ, ăbrĭpĭŏ, prærĭpĭŏ, aŭfĕrŏ, tōllŏ, ădĭmŏ, sūbdūcŏ, dētrăhŏ, ēxtrăhŏ, ēxtōrquĕŏ, ămŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, præcīdŏ, īntērcĭpĭŏ; *avec l'abl.* prīvŏ, spŏlĭŏ, nūdŏ, ēxŭŏ, ēxcŭtĭŏ, ējĭcĭŏ. *Voy.* Fŭror. || *Délivrer de.* Nūnc mē quŏquĕ cūrīs Ērĭpĕ. *V. Fl.* Cōllă jŭgo ērĭpĭūnt. *O.* Ērĭpĕ me hīs, īnvīctĕ, mălīs. *V.* SYN. Sūbdūcŏ, līběrŏ, ēxĭmŏ, *qqf.* ēxpĕdĭŏ. || — mē. *Se soustraire.* Tēque ērĭpĕ flāmmīs. *V.* Ērĭpĕ tē mŏræ. *H.* || *Obtenir de force, arracher.* Vīx tămĕn ērĭpĭăm, pŏsĭtō păvōnĕ, vĕlīs quīn Hōc pŏtĭŭs. *H.* (Adde *Tib.* I, 9, 35). SYN. Ēxtōrquĕŏ. || — vītăm, ănĭmăm. *Oter la vie.* Ērĭpĭăm, dīxĭt, prō crīmĭnĕ vītăm. *O.* *Voy.* Occīdo. || — fŭgăm. *Fuir précipitamment.* Ērĭpĕ, nātĕ, fŭgăm. *V.* SYN. Răpĭŏ. *Voy.* Fugio.

Ĕrīsīchthōn, ŏnĭs, *m.* ('Ερισίχθων). *Érisichthon, roi de Thessalie, ayant brûlé un bois consacré à Cérès, fut condamné à une faim qui le réduisit à dévorer ses propres membres.* Mœrēntēs ădĕūnt, pœnāmque Ĕrīsīchthŏnĭs ōrānt. *O.* (Cf. *Met.* VII, 744 sq.)

Ĕrĭthĕūs, ĕī, *m.* (ἐριθεύς, *comme* ἐρίθακος, *Plin.* 10, 44, erithacus). *Rouge-gorge, oiseau.* Sī dēnĭquĕ pārvŭs ĕrĭthĕūs Sūccēdĭt trĕpĭdŭs scrūpōsæ cōncăvă rūpĭs. *Avien.* (*Progn.* 439).

? Ĕrĭthŭs, ī, *m.* (ἔριθος). *Nom de guerrier.* Āt nōn Āctŏrĭdēn Ĕrĭthŭm, cuī lātă bĭpēnnĭs. *O.* (*Met.* V, 79. Sed nomen incertum, quum secunda produci debeat, auctore *Homer. Il.* Σ, 560 : Δεῖπνον ἐρίθοισιν).

Ĕrŏ, *fut. de* Sum.

Ērōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger.* Tĕnĕrās aūdēnt ērōdĕrĕ frōndēs. *Col.* (X, 323). *Voy.* Rodo.

Ērŏgĭtŏ, ās, ārĕ. *Demander.* Ērŏgĭtārĕ, meō mĭnōrĕ quĭd sĭt făctŭm fīlĭō. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 32. *Id. Asin.* II, 2, 60). Mūlta ērŏgĭtāntēs. *Att.* (ap. *Non.* 5, 19). Nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Ērŏgĭtăt. *Sil.*

Ērŏgŏ, ās, ārĕ. *Faire une dépense publique, fournir.*

Ĕrōs, ōtĭs, *m.* (ἔρως). *Nom d'homme.* Trīstĭă sērvōrŭm stīgmătă dēlĕt Ĕrōs. *M.* (X, 56, 6).

Ĕrōtĭŏn *ou* Ĕrōtĭŭm, ĭī, *n.* (ἐρώτιον). *Nom de femme.* Nē nīgrās hōrrēscăt Ĕrōtĭŏn ūmbrās. *M.* (V, 34).

Mĕnæchme, ămāre ăit tē mūltum Ĕrōtĭūm. *Pl.* (*Men.* II, 3, 1. Et *Turpil.* ap. *Non.* 4, 125).

† Ĕrpĭtĕ, *sync. pour* Eripite. Rēspōnsĭōnēs ōmnēs hōc vērbo ērpĭtĕ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 63. Etiam *surpite* est ap. *Hor.*).

† Ērrābĭlĭs, ĕ. *Sujet à erreur.* Ātque ĕādēm cēlĕrēs ĕtĭām dīscrīmĭnăt hōrās Nōn ērrābĭlĭbūs nōctĕ dĭēquĕ sŏnīs. *Lact.* (*Phœn.* 35).

Ērrābūndŭs, ă, ŭm. *Errant.* Ērrābūndă bŏvīs vēstīgĭă. *V. Voy. le suiv.*

Ērrāns, tĭs. *Errant.* Ŏcŭlīs ērrāntĭbŭs āltō Quæsīvĭt cœlō lūcēm. *V.* Ērrāntēs hĕdĕrās pāssīm cūm bāccărĕ tēllūs. *Id.* SYN. Ērrābūndŭs, ērrātĭcŭs, văgŭs, văgāns *Voy.* Vagus.

† Ērrāntĭă, æ, *f. Action de s'égarer.* Nĕque ĕgo ērrāntĭæ Ănĭmī prāvē mōrĭgĕrābŏr. *Att.* (apud *Non.* 3, 86).

Ērrātĭcŭs, ă, ŭm. *Errant.* Quām vīx ērrātĭcă Dēlŏs Ērrāntem āccēpĭt. *O. Voy.* Errans.

Ērrātĭŏ, ōnĭs, *f. Détour, chemin plus long* Ērrātĭōnĭs fēcērĭt cōmpēndĭūm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 90. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 41). *Voy.* Error.

Ērrātŭm, ī, *n. Erreur, faute.* Dīcĕrĭs ērrātĭs īngĕmŭīssĕ mĕīs. *O.* Quāmprīmum ērrātă fătērĕ. *Pp.* (I, 9, 33). *Voy.* Culpa.

Ērrātŭs, ă, ŭm. *Parcouru en tout sens.* Rĕlĕgēns ērrātă rĕtrōrsŭm Līttŏră. *V.* Ērrātās dīcĕrĕ tērrās. *O.* Dīvērsīs ērrātūs cāsĭbūs ōrbĭs. *V. Fl.*

Ērrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Errer, avoir perdu son chemin.* Īgnāri hŏmĭnūmquĕ lŏcōrūmque Ērrāmŭs. *V.* Ērrābānt āctī fātĭs mărĭa ōmnĭă cīrcŭm. Ērrāvĭtnĕ vĭā. *Id.* SYN. Văgŏr, ăbērrŏ. *Voy.* Vagor. || *Errer en liberté.* Māllĕ mĕæ Sĭcŭlīs ērrānt īn mōntĭbŭs āgnæ. *V.* Īllĕ mĕās ērrārĕ bŏvēs (permisit). *Id.* SYN. Văgŏr. || *Au fig. Errer.* Māgnūsquĕ pĕr ūrbēs Ērrāvĭt sĭnĕ vōcĕ dŏlŏr. *L.* Tārdīs īngēns ŭbĭ flēxĭbŭs ērrăt Mīncĭŭs *V* Pūlmōnĭbŭs ērrăt Īgnĭs ĕdāx. *O.* Dŭbĭīs āffēctĭbŭs ērrăt. *Id.* SYN. Dīscūrrŏ. || *Se tromper.* Sī nōn ērrāssĕt, fēcĕrăt īllă mĭnŭs. *M.* (I, 22, 8). Vēllem ĭn ămīcĭtĭā sīc ērrārēmŭs. *H.* Ērrās si īd crēdĭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 53). SYN. Fāllŏr, dēcĭpĭŏr. PPH. Ērrŏr mē hăbĕt, tĕnĕt, dēcĭpĭt, ābstŭlĭt, ăgĭt, āffĭcĭt. Ērrōrĕ trăhŏr, dūcŏr, ăgŏr, lābŏr, tĕnĕŏr. Īn ērrōrĕ sŭm, vērsŏr. Īn ērrōrĕm răpĭŏr, dūcŏr. VERS. Quāntum ănĭmīs ērrōrĭs ĭnēst! *O.* Ūt mē mălŭs ābstŭlĭt ērrŏr! *V.* Māgnŏpĕre ā vērō lōngēque ērrāssĕ vĭdēntŭr. *Lr.* Āc nōs īn fraūdem īndŭĭmŭs, fraūdāmŭr ĕt īpsī. *Id.* Quĭnam hīc ănĭmōs āvērtĕrĭt ērrŏr? *V. Fl.* Quĭsnam hīc mōrtālĭbŭs ērrŏr? *St.* Īn ĕāndēm fraūdem, ēx hāc ātque ēx īlla, īncĭdēs. *Ter.* || *Faire une faute.* Īllă bĕne ērrāvĭt, vĭtĭūmque aūctōrĕ rĕdēmĭt. *O. Voy.* Pecco. || *Qqf. avec l'acc.* Tĕnĕŏ quĭd ērrĕt. *Ter.* (*And.* III, 2, 18. *Id. Ph.* V, 3, 21; *Pl. Most.* I, 3, 30). || *Qqf. Douter.* Ērrŏ quam īnsīstās vĭām. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 197).

Au pass. unip. Heū! mălĕ tūm Lĭbўæ sōlīs ērrātŭr īn āgrīs! *V.* Sī fŭĭt ērrāndŭm, caūsās hăbĕt ērrŏr hŏnēstās. *O.*

Ērrŏ, ōnĭs, *m. Homme toujours errant, vagabond, coureur.* Ātque ĭtĕrum ērrōnēm sŭb tŭă sīgnă vŏcā. *Tib.* (II, 6, 6). Ēt vōs ērrōnēm tēllūrĕ rĕmīttĭtĕ nōstrūm. *O.* Tēque īpsŭm vĭtās fŭgĭtīvŭs ĕt ērrŏ. *H.*

Ērrŏr, ōrĭs, *m. Détour, circuit.* Īn mărĕ dēdūcūnt fēssās ērrōrĭbŭs ūndās. *O.* Ā prīmā dīc, hōspĕs, ŏrīgĭnĕ nōbīs Ērrōrēsquĕ tŭōs. *V.* Ērrōrĭsquĕ sŭī sīc stătŭīssĕ mŏdŭm. *Pp.* (III, 12, 36). SYN. Ērrātĭŏ, āmbāgēs, flēxŭs. EP. Cæcŭs, āvĭŭs, văgŭs, dŭbĭŭs, īncērtŭs, lōngŭs. PPH. Cūrsūs văgī, vărĭī. Ĭtĕr cæcŭm, īncērtŭm, dēvĭŭm. || — ŏcŭlōrŭm. *Regard errant.* Īlle ŏcŭlīs ēxtrēmo ērrōrĕ sŏlūtĭs. *St.* (Adde *V. Fl.* VI, 277) || *Erreur, méprise* Et dēmptŭs pĕr vīm mēntĭs grātīssĭmŭs ērrŏr. *H.* Ārmōrūm făcĭe ēt Grāĭārum ērrōrĕ jŭbārŭm. *V.* Ērrōrēm tūm dēnĭquĕ nōmĭnĭs ēssĕ Ēt sēnsi ēt dŏcŭī. *O.* PPH. Ērrōrĭs tĕnĕbræ. EP. Āmēns, cæcŭs, tĕmĕrārĭŭs, præcēps, mălŭs, dīrŭs. || *Être dans l'erreur. Voy.* Erro, as. || *Faire revenir de l'erreur.* Ērrōrēm dēmŏ, dētrăhŏ, rĕmŏvĕŏ, aūfĕrŏ, ēxĭmŏ. Ērrōrĕ ēxsōlvŏ. || *Faute.* Īpsăquĕ dēlĭctīs vīcta ēst clēmēntĭă nōstrīs, Nēc tămĕn ērrōrī vītă nĕgātă mĕō ēst. *O.* Nēc ūltrā Fōvīsti ērrōrēm : brĕvĕ sīt quōd tūrpĭtĕr aūdēs. *J.* (8, 165). *Voy.* Culpa. || *Objet qui trompe, piège.* Aūt ălĭquĭs lătĕt ērrŏr; ĕquō nē crēdĭtĕ, Teūcrī. *V.* Hīc lăbŏr īllĕ dŏmūs, ĕt ĭnēxtrīcābĭlĭs ērrŏr. Sĭmīllĭmă prōlēs, Īndīscrētă sŭīs, grātūsquĕ părēntĭbŭs ērrŏr. *Id.* SYN. Fraūs. || *Eccl. Fausses croyances.* Nām quōndām cērnēns līvēntī pēctŏrĕ dæmōn Ērrōrĭs lābēm. *Juvc.* (III, 37). Ērrōrĭs lăquĕōs sæclīs īncrēscĕrĕ cērtum ēst. (*Ib.* 404.) || *Qqf. Délire.* Dī mĕlĭōră pĭīs, ērrōrēmque hōstĭbŭs īllŭm! *V.* Fānātĭcŭs ērrŏr. *H.* || *Qqf. Incertitude.* Eūm mĕō jūdĭcĭo ērrōrēm dīssōlvām tĭbī. *Volc. Sedig.* (apud *Gell.* 15, 24).

Ērŭbēscēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit rougir* Nōn ērŭbēscēndīs ădūrĭt Īgnĭbŭs. *H. Voy.* Turpis.

Ērŭbēscŏ, ĭs, bŭī (*de l'inus.* Erubeo), ēscĕrĕ, *n. Devenir rouge.* Săxăquĕ rōrātīs ērŭbŭīssĕ rŏsīs *O. Voy.* Rubeo. || *Ordint. Rougir de honte ou de pudeur.* Ēt mātrōnālēs ērŭbŭērĕ gĕnæ. *O.* Dīcĭtŭr ŏccūrrēns ērŭbŭīssĕ sŏrŏr. *Tib.* (II, 3, 20). Ērŭbŭĭt, sālvă rēs ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 9). PPH. Ōră rŭbŏrĕ tīngŏr, īnfĭcĭŏr, sūffūndŏr *ou* sūffūndŏ. Rŭbŏr ōră, gĕnās pīngĭt, īnfĭcĭt, sŭbĭt, pērfūndĭt, tīngĭt, nŏtăt. Rūbŏr īn ōrĕ sŭbēst *ou* sĕdĕt. Ōră rŭbōrēm trăhūnt. Pŭdŏr ōră sŭbĭt. VERS Flāgrāntēs pērfūsă gĕnās, cuī plūrĭmŭs īgnēm Sŭbjēcĭt rŭbŏr. *V.* Āt sī vīrgĭnĕūm sūffūdĕrĭt ōrĕ rŭbōrēm. *Id.* Nĭvĕōs īnfēcĭt pūrpŭră vūltūs. *O.* Cāndĭdă nēc mīxtō sŭblūcēnt ōră rŭbōrĕ. *Id.* Īnfĭcĭtŭr tĕnĕrās ōrĕ rŭbēntĕ gĕnās. *Tib.* Rŭbŏr īgnĕŭs īnfĭcĭt ōră. *L.* Hīnc mānăt trīstī cōnscĭŭs ōrĕ rŭbŏr. *Cat.* Īgnĕ sūffūsæ gĕnæ. *Sen.* Īllīūs rŏsĕō flāmmātŭr pūrpŭră vūltū. *St.* Āltērnōs vūltūs pāllōrquĕ rŭbōrquĕ Mūtăt. *Id.* || *Au fig. Rougir, avoir honte.* Nōn ērŭbēscĭt Bācchŭs ēffūsōs tĕnĕr Spārsīssĕ crīnēs. *Sen.* (*H. Fur.* 472). Nēc ērŭbēscĭt pējĕrārĕ dē tūrdō. *M.* (VII, 19, 6). Nōstră nēc ērŭbŭĭt sīlvās hăbĭtārĕ Thălīă. *V.* SYN. Pŭdĕt (me), ēst pŭdŏr. VERS. Āccēssĭt pŭdŏr. *O.* Cōnfūsă pŭdōrĕ. Ēvĕnĭăt pŭdŏr hōstĭbŭs. Nūnc pŭdŏr ēlūsūm, nūnc sŭbĭt īră dĕūm. *O.* Nēc pŭdŏr īn stĭpŭlā plăcĭdām cēpīssĕ quĭētēm. Nĕque ĕrĭt gĕnĕr īllĕ pŭdōrī. *Id.* Nōn fēstā lūcĕ mădērĕ Ēst rŭbŏr. *Tib.* || *Faire rougir.* Pŭdōrēm āffĕrŏ, īncŭtĭŏ. || *Révérer, respecter* (αἰδεῖσθαι). Sēd jūră fĭdēmquĕ Sūpplĭcĭs ērŭbŭĭt. *V.*

Ērŭbrŭs, ī, *m. Rivière qui se jette dans la Moselle.* Tē răpĭdŭs Gēlbĭs, tē mărmŏrĕ clārŭs Ērŭbrŭs. *Aus.* (*Mos.* 359).

Ērūcă, æ, *f. Chenille.* Nāscūntŭr vŏlŭcrēs, sērpītque ērūcă pĕr hōrtōs. *Col.* (X, 333). || *Roquette* (*plante*). Jāmque ērūcă sălāx fēcūndō prōvĕnĭt hōrtō. *Col.* (X, 372). Ērūcās āptum ēst vītārĕ sălācēs. *O.* Ērūcās vĭrĭdēs. *H.* PPH. Hērbă sălāx. *M.*

Ērūctŏ, ās, ārĕ. *Vomir, rejeter.* Ātque ōmnēm Cōcȳto ērūctăt ărēnām. *V.* Āvūlsăquĕ vīscĕră mōntĭs Ērĭgĭt ērūctāns. *Id.* Ērūctăt Bŏsphŏrŭs āmnēs. *V. Fl.* Ātque ērūctātō vōrtĭcĕ rūră tĕgī. *Rutil.* (1, 640). SYN. Ējĭcĭŏ, ējēctŏ, vŏmŏ. *Voy.* Vomo, Spiro. || *Qqf. Vomir des paroles.* (*Sen. Thyest.* 911.) || — mē. *S'élancer, sourdre.* Sē tōtĭs ērūctēnt flūmĭnă tērrīs. *Avien.* (*D. Terr.* 345).

Ērŭdĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Enseigner, instruire.* Sŭblātum ērŭdĭĭt, nēc tēcūm tălĭă gēssī. *V.*

Dămnōsās ērŭdĭt ărtēs. *O.* Īn pătrĭās ărtēs ērŭdĭēndŭs ĕrăt. Ūt flērēnt, ŏcŭlōs ērŭdĭērĕ sŭōs. *Id.* SYN Dŏcĕō, īnstĭtŭō. *Voy.* Doceo.

Ērŭdītŭlŭs, ă, ŭm. *Demi-savant.* Ērŭdītŭli ămbŏ. *Cat.* (57, 7).

Ērŭdītŭs, ă, ŭm. *Instruit, savant.* Vōs ērŭdītōs mīrŏr ēt dŏctōs vĭrōs. *Prud.* (*Peri.* 10, 306). Hērmēs ōmnĭbŭs ērŭdītŭs ărmīs. *M.* (V, 25, 2). Nīl ēxāctĭŭs ērŭdītĭŭsque ēst. *Id.* (IV, 87, 4). SYN. Dōctŭs, pĕrītŭs *Voy.* Doctus.

† Ērūgŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'élancer, en parl. de l'eau.* Ērūgĭt ăquæ vīs. *Poet.* (ap. *Macr. de Verbo*, p. 749 Zeun. *Ennium* credunt. Et vid. *Fest.*).

† Ērūmnă, æ, *f. pour* Ærumna. (*Enn.* ap. *Charis.* p. 76.)

Ērūmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrĕ. *Sortir avec violence, s'élancer.* Ērūmpūnt pōrtīs, cōncūrrĭtŭr. *V.* Stȳgĭīs ērūmpĕrĕ nītŏr ăb ōrīs. *O* Pōsĭtīs ērūpĭt īn Hēctŏră plēctrīs. *St.* SYN. Rŭŏ, īrrŭŏ, præcĭpĭtŏ, ēxĕŏ, ēgrĕdĭŏr, ēlūctŏr. || *Act. Pousser hors.* Dēnsa īntĕr nūbĭlă sēsē Dīvĕrsi ērūmpēnt rădĭī. *V.* Ūnde ăltŭs prīmūm se ērūmpĭt Ĕnīpeŭs. *Id.* Fōntĭbŭs ūt dūlcēs ērūmpăt tērră lĭquōrēs. *Tib.* (IV, 1, 86). Ătque hās ērūmpĭt fŭrĭbūndō pēctŏrĕ vōcēs. *Petr.* (*Sat.* 124). SYN. Ēmīttŏ, mīttŏ, ējēctŏ, ērūctŏ. || *Au pass.* Ēxăgĭtātă fŏrās ērūmpĭtŭr, ēt sĭmŭl ăltăm. *Lr.* (VI, 583).

Ērŭŏ, ĭs, ŭī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Creuser, tirer en creusant.* Cōrnīcum īmmĕrĭtās ērŭĭt ūnguĕ gĕnās. *Pp.* (IV, 5, 16). Ērŭĭmŭs tērrā sŏlĭdūm prō frūgĭbŭs aūrŭm. *O.* Mīssā lătŭs ērŭĭt hăstā. *Id.* Gĕlĭdūmquĕ sĕcūrī Ērŭĭt (fluvium). *V. Fl.* Vūlpēs, cŭbīlĕ fŏdĭēns, dūm *t*erram ērŭĭt. *Ph.* SYN. Fŏdĭŏ, ēffŏdĭŏ, ēxtrăhŏ. || — ŏcŭlōs. *Crever les yeux.* Huīc ĕgŏ nōn ŏcŭlōs ērŭŏ, Gāllĕ, dŭōs. *M.* (III, 92). Ērŭĭtūrque ŏcŭlōs. *O. Voy.* Cæco. || *Arracher, déraciner.* Īpsă mănū fēlīcēs ērŭĕ sīlvās. *V.* Ērŭērĕnt sĕgĕtēm. *Id.* SYN. Ēvēllŏ, ēvērtŏ, etc. *Voy.* Evello. || *Renverser, ruiner, détruire.* Ērŭĕt īlle Ărgōs Ăgămēmnŏnĭăsquĕ Mȳcēnās. *V.* Trōjānās ŭt ŏpēs ēt lāmēntābĭlĕ rēgnūm Ērŭĕrīnt Dănăī. *Id.* Fūndĭtŭs būsta ērŭăm. *Sen.* (*Troad.* 666). Ēvērtŏ, dīrŭŏ, etc. *Voy.* Everto. || *Au fig. Produire au grand jour, dévoiler.* Prōtrăhĭt ætās Īn mĕdĭūm, rătĭōque īn lūmĭnĭs ērŭĭt ōrās. *Lr.* (V, 1387). Sæpe ērŭēntĭs vērĭtās pătŭĭt mălō. *Sen.* (*OEd.* 827. *Id. Troad.* 580). SYN. Ēffĕrŏ, prōtrăhŏ, pāndŏ, ēdŏ, ēxsĕrŏ. *Voy* Detego.

Ērūpī, *parf. de* Erumpo.

Ērūptĭŏ, ōnĭs, *f. Éruption.* Fēcīt cōngēstæ mīrānda ērūptĭŏ tērræ. *P. Nol.* (28, 552).

Ērūptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Erumpo. *Élancé, lancé.* Faūcĭbŭs ērūptōs ĭtĕrūm vīs ūt vŏmăt ĭgnēs. *Lr.* (I, 724. Et *Stat. Th.* VII, 683; *Manil.* III, 381).

Ērŭs, ī, *m. Voy.* Herus.

Ērŭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Eruo *Creusé, tiré hors.* Tūnc prīmūm sōlēs ērŭtă vīdĭt hŭmŭs. *O.* || *Arraché.* Rādīcĭbŭs ērŭtă pīnŭs. *V.* || *Détruit.* Cōnvūlsīs ērŭtă mūrīs Ŏppĭdă. *Sil.* || *Au fig. Produit au our.* Ānnālĭbŭs ērŭtă prīscīs Sācră. *O.*

Ērvĭlĭă *ou* Ērvīllă, æ, *f., dimin. du suiv.* Īn spĕcĭem ērvĭlĭæ părvōs glŏmĕrābĭs īn ōrbēs. *Ser. Sam.* (vs. 590. Sic *Col.* et *Plin.*, etiam *Fest.* v. *Ervum.* Sed *Varr.* ap. *Non.* 3, 88, exhibet *Ervillam*).

Ērvŭm, ī, *n. Ers, sorte de lentille.* Căvŭsquĕ, Tūtŭs ăb īnsĭdĭīs, tĕnŭī sōlābĭtŭr ērvō. *H.* Ērvūm dătūrīn' ēstĭs, būbŭs quŏd fĕrăm? *Pl.* (*Most.* I, 1, 59). Ērvūm sī sēmpēr jējūnō sūmpsĕrĭs ōrĕ. *Ser. Sam.* (vs. 418).

Ĕrȳcīnă, æ, *f. Érycine, nom de Vénus* (*du mont Éryx*). Quĭd gĕmĭnās, Ĕrȳcīnă, mĕōs sĭnĕ fīnĕ dŏlōrēs? *O.* Sīvĕ tū măvīs, Ĕrȳcīnă rīdēns. *H.*

Ĕrȳcīnŭs, ă, ŭm. *Du mont Éryx.* Tūnc vīcīna ăstrīs Ĕrȳcīno īn vērtĭcĕ sēdēs. *V.* Ĕrȳcīnăquĕ tēmplă sŭbīrĕt. *St.*

Ĕrȳmānthēŭs *et* Ĕrȳmānthĭŭs, ă, ŭm (Ἐρυμάνθειος *et* Ἐρυμάνθιος). *De l'Érimanthe.* Quīque Ĕrȳmānthēī sŭdāntēm pōndĕrĕ mōnstrī. *Val. Fl.* Ĕrȳmānthĭă pēstĭs. *Sil.* Ĕrȳmānthĭă mātĕr. *V. Fl.* || Ĕrȳmānthĭŭs, *m. Nom de guerrier.* Rēctōque Ĕrȳmānthĭŭs ēnsĕ. *St.*

Ĕrȳmānthĭăs, ădĭs, *et* Ĕrȳmānthĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἐρυμανθιάς *et* Ἐρυμανθίς). *De l'Érymanthe.* Vīx Drȳădūm thălămīs, Ĕrȳmānthĭădūmquĕ fŭrōrī Nȳmphārūm mātūrĕ pŭĕr. *St.* Plāgīs sīlvās Ĕrȳmānthĭdăs ămbĭt. *O.* Cūstōs Ĕrȳmānthĭdŏs Ūrsæ. *Id.*

Ĕrȳmānthŭs *ou* Ĕrȳmānthŏs, ī, *m.* (Ἐρύμανθος). *Érymanthe, montagne d'Arcadie, où Hercule tua un sanglier monstrueux.* Fīxĕrĭt ærĭpĕdēm cērvăm līcĕt, aūt Ĕrȳmānthī Pācārĭt nĕmŏră. *V.* Gĕlĭdūmque Ĕrȳmānthōn, ēt Ēlīn. *O.* Quāntūsquĕ jŭgīs Ĕrȳmānthōn ăquōsīs Tērrŭĕrīs. *St.*

Ĕrȳmās, āntĭs, *m.* (Ἐρύμας). *Nom d'un guerrier troyen.* (*Virg. Æn.* IX, 702.)

Ĕrȳmŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Vēnātōri Ĕrȳmō. *V. Fl.* (III, 194).

Ĕrȳthēă *ou* Ĕrȳthīă, æ, *f.* (Ἐρύθεια). *Ile voisine de l'Espagne, où habitait Géryon.* Āmphĭtrȳōnĭădēs quā tēmpēstātĕ jŭvēncōs Ēgĕrăt ā stăbŭlīs, ō Ĕrȳthēă, tŭīs. *Pp.* (IV, 9, 1). Æthĭŏpēs hăbĭtānt Ĕrȳthīăm pēctŏrĕ jūstī, Ātlāntēm jūxtă. *Prisc.* (*Peri.* 570 sq. Cf. *Plin.* 4, 36, 2).

Ĕrȳthēĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἐρυθηΐς). *De l'île d'Érythée; de Géryon.* Sēcūmquĕ bŏvēs, Ĕrȳthēĭdă prædăm, Ābstrāhĭt. *O.* (*Id. Fast.* I, 543).

Ĕrȳthēŭs *ou* Ĕrȳthĭŭs, ă, ŭm (Ἐρυθεῖος). *De l'île d'Érythée.* Hērcŭlĕăs Ĕrȳthīa ăd līttŏră Gādēs. *Sil.*

Ĕrȳthīnŭs, ī, *m.* (ἐρυθῖνος). *Rouget, poisson.* Cærŭlĕăquĕ rŭbēns ĕrȳthīnŭs īn ūndā. (*Ov. Hal.* 103. Cf. *Plin.* 32, 53.)

1. Ĕrȳthræ, ārŭm, *f. pl.* (Ἐρυθραί). *Érythres, ville maritime d'Ionie, célèbre par sa sibylle.* || 2. *Ville de Béotie, chez les Platéens.* Dītēs pĕcŏrūm cŏmĭtāntŭr Ĕrȳthræ. *St.* || 3. *Ville de l'Inde, où régna Érythras.* Fōrtĕ săgīttĭfĕrās Ēvān pŏpŭlātŭs Ĕrȳthrās. *Sid.* (22, 22). Tĕpĭdīsque ăb Ĕrȳthrīs Ăd Tārtēssĭăcūm vĕnĭt Īndŭs ăquātŏr Ĭbērŭm. (*Ib.* 889. De rege *Erythra* cf. *Curt.* 8, 9.)

Ĕrȳthræŭs, ă, ŭm (Ἐρυθραῖος). 1. Ĕrȳthræŭm mărĕ. *Mer Rouge, plus souvent le golfe Persique* Rēgĭs Ĕrȳthræō dĕdĕrăt quī nōmĭnă pōntō. *Prisc.* (*Peri.* 606). Prōptēr Ĕrȳthræī tēndūntŭr dōrsă prŏfūndī. *Avien.* (*D. Terr.* 68). *Voy.* Ruber. || *En gén. De l'Inde.* Cūrrŭs, Ĕrȳthræīs quās nūpĕr vīctŏr ăb ōrīs. *St.* Mīttī vēnātĭŏ dēbĕt Dēntĭs Ĕrȳthræī. *M.* (XIII, 100, scil. eboris). Ĕrȳthræī smărăgdī. *Cl. Voy.* Indus.

? Ĕrȳthrĭŭs pūlvĭs. *Sable de la Cyrénaïque.* Īllĕ pūlvĭs Ĕrȳthrĭī, Sīdĕrūmquĕ mĭcāntĭŭm Sūbdūcāt nŭmĕrūm prĭŭs. *Cat.* (61, 206. Sed libri habent *pulveris*, quod et lingua requirit. Multa frustra conjecerunt).

Ĕrȳx, ȳcĭs, *m.* (Ἔρυξ). *Éryx, fils de Vénus, tué par Hercule, et enseveli sous la montagne qui porte son nom.* Hæc gērmānŭs Ĕrȳx quōndām tŭŭs ărmă gĕrēbăt. *V.* || *Montagne de Sicile, où Vénus avait un temple célèbre.* Īmpŏsŭĭt tēmplō nōmĭnă cēlsŭs Ĕrȳx. *O.* Quāntŭs Ăthōs aūt quāntŭs Ĕrȳx. *V.*

1. Ĕs, 2ᵉ *pers. prés. ind., ou impér. de* Sum. || 2. Ēs, *de* Ĕdo.

Ēsāĭās, æ, *m.* (Ἠσαΐας). *Voy.* Isaias.

Ēsāū, *indécl., et* Ēsāŭs, ī, *m. Esaü, fils aîné d'Isaac.* Īntĕrĕā Ēsāūs lōngīs dīscūrsĭbŭs āctŭs. *Cypr.*

cn. 835. Et 827, Esaum). || *Qqf.* Ēsaū, *indécl.* (*P. Nol* 15, 91.)

Ēscă, æ, *f. Nourriture.* Nūx ĕrăt ēscă tĭbī, caūsæquĕ păpāvĕră sōmnī. *O.* Pābŭlă pārvă lĕgēns nīdīsquĕ lŏquācĭbūs ēscās. *V.* Quæ prīma īrātūm vēntrĕm plācāvĕrĭt ēscă. *H.* SYN. Cĭbūs, ălĭmēntūm, pābŭlūm, nūtrĭmēntūm, ĕpŭlæ. *Voy.* Cibus. || *Appât.* Cāllĭdă sīc stūltās dēcĭpĭt ēscă fĕrās. *M.* (IV, 56). || *Au fig.* Tūn', vĕtŭle, aūrĭcŭlīs ălĭēnīs cōllĭgĭs ēscās? *Pers.* (1, 22). SYN. Pābŭlūm. || † Ēscās, *ancien gén. pour* Escæ. (*Liv. Andr.* apud *Prisc.* 679.)

† Ēscālĭs, ĕ. *Qui sert d'aliment.* Ēt sătŭr ēscālī vūlnĕrĕ cāptŏr ŏbĭt. (*Anthol.* II, p. 453.)

Ēscārĭŭs, ă, ŭm. *Relatif aux aliments.* Īstæc nĭmĭ' lēntă vīnclă sūnt ēscārĭă. *Pl.* (*Men.* I, 1, 18). || *Qui sert d'aliment, bon à manger ; n. pl. Nourriture, mets.* Ādde ēt bāscaūdās ēt mīlle ēscārĭă. *J.* (12, 46). SYN. Ĕdūlĭs.

Ēscēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ, *n. et act. Monter.* Quum ēx āltō pŭtĕō sūrsum ād sūmmum ēscēndĕrĭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 14). Ērēctam ăd īgnēs fūnĕbrem ēscēndām strŭĕm. *Sen.* (*Phœn.* 112). Nē māgnūm prŏpĕrēs ēscēndĕrĕ cœlūm. *St. Voy.* Ascendo.

† Ēscĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de la nourriture.* Ēscĭfĕrās vŏlŭcrēs jējūnă pĕr āvĭă mīttēns. *P. Nol.* (15, 223). Cērnĭmŭs ēscĭfĕrūm paūlātĭm sūmĕrĕ vēntrĕm. (*Anthol.* II, p. 449.)

† Ēscĭt, *arch. pour* Erit. Ērgo īntēr rērūm sūmmām mĭnĭmāmquĕ quĭd ēscĭt? *Lr.* (I, 612. Vid. *Festum,* v. *Escit* et *Superescit*).

Ēscŭlānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VI, 74.)

Ēscŭlēntŭs, ă, ŭm. *Bon à manger, succulent.* Nĕc ēscŭlēntă sūffĭcĭt gŭlæ prædă. *M.* (VII, 19, 18). Nīl mœstum hīc cănĭtūr, nĕc ēscŭlēntăm Flētūs pāngĭmŭs ăd dăpēm Thўēstæ. *Sid.* (9, 107).

Ēscŭlētŭm, Ēscŭlĕŭs, etc. *Voy.* Æsculetum, etc.

Ēsdrās, æ, *m. Esdras, souverain pontife des Juifs pendant la captivité de Babylone.* Quæ sēcrētă vĭdēns pērscrīpsĭt cōndĭtŏr Ēsdrās. *P. Nol.* (6, 396).

† Ēsĭm, ĭs, ĭt, *subj. de* Ĕdo. Dūlcem ăquām bĭbăt sălūbrem, ĕt ēsĭt cæpĕ flēbĭlĕ. *Varr.* (ap *Non.* 3, 67).

Ēsĭs. *Voy.* Æsis.

Ēsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Ĕdo. *Manger souvent.* Āspēr meūs vīctūs sāne ēst. Sēntēsne ēsĭtās? *Pl.* (*Capt.* I, 2, 85 *Id. Ps.* III, 2, 41).

Ēsquĭlĭæ *ou* Ēxquĭlĭæ, ārŭm, *f. pl. Les Esquilies, quartier de Rome situé sur le mont Esquilin. Il y avait primitivement un cimetière pour les esclaves et les condamnés ; Mecène le fit supprimer, et y établit une de ses maisons de plaisance.* Quā nūnc Ēsquĭlĭās nōmĭnă cōllĭs hăbĕt. *O.* Āt sĭmŭl ātrās Vēntum ēst Ēsquĭlĭās. *H.* (Adde *Prop.* III, 23, 24 ; *Mart.* V, 23, 2).

Ēsquĭlīnŭs, *et* Ēsquĭlĭŭs, ă, ŭm. *Esquilin, du mont Esquilin.* Ēt Ēsquĭlīnī pōntĭfĕx vĕnēfĭcī. *H.* Mōntĕ sŭb Ēsquĭlĭō, mūltĭs īncædŭŭs ānnĭs (lucus). *O.*

Ēssĕ, *infin. de* Sum, *ou de* Ĕdo.

Ēssĕdŏnĕs, ŭm, *m. pl.* (Ἐσσηδόνες). *Peuple scythique. D'où* Ēssĕdŏnĭŭs, ă, ŭm. Sērŭs Ībēr Ēssĕdŏnĭæquĕ phălāngēs. *V. Fl.* (VI, 750).

Ēssĕdŭm, ī, *n. Voiture suspendue des Gaulois et des Bretons.* Bēlgĭcă vēl mōllī mĕlĭŭs fĕrĕt ēssĕdă cōllō. *V.* Ēssĕdă nōs ăgĭlī sīvĕ tŭlērĕ rŏtā. *O.* Quīntō fōrsĭtăn ēssĕdō vĭdēbĭs. *M.* (X, 104, 7).

Ēssēntĭă, æ, *f. Essence.* Ūnă trĭŭm dĕĭtās, ūna ēst ēssēntĭa, ăb ūnō. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 83). Invĕnĭt hīc princĕps quĭd prīma ēssēntĭă dīstĕt. *Sid.* (15, 102).

Ēst, 3e *personne de* Sum *ou de* Ĕdo.

Ēsthĕr, *f. indécl. Esther, parente de Mardochée, épouse d'Assuérus.* Quā sĭmŭl ēt rēgīnă pŏtēns dēscrībĭtŭr Ēsthĕr. *P. Nol.* (25, 27). *Voy.* Anna.

Ēstĭŏ, ōnĭs, *m. Peuple de l'Estionie, sur la Baltique. Voy.* Dani.

Ēstō, *et qqf.* Ēstŏ, 2e *et* 3e *pers. impér. fut. de* Sum. 1. *Sois.* Īn vĕtĕrēs ēstō dūră pŭēllă sĕnēs. *Tib.* (I, 8, 50). Quīdquīd præcĭpĭēs, ēstō brĕvĭs. *H.* (Adde *Mart.* II, 88). Ēxēmplūmquĕ bŏnæ cōnjŭgĭs ēstŏ mĭhī. *O.* (*Trist.* IV, 3, 72. Sic *Prud. Cath.* 6, 139). Vēntūræ mĕmŏrēs jām nūnc ēstōtĕ sĕnēctæ. *Id.* || 2. *Qu'il soit.* Sēd tămĕn hīs ēstō quāmvīs făcĕre ūtĭlĕ cōrpŭs. *Lr.* (III, 735. *Id.* II, 542). || *Soit, j'y consens.* Nōn dăbĭtŭr rēgnīs, ēstō, prŏhĭbērĕ Lătīnīs. *V.* SYN. Făc.

† Ēstrīx, īcĭs, *f. Grande mangeuse.* Nōvi ĕgo īllās āmbās ēstrīcēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 19).

† Ēstŭr. *Voy.* Ĕdo.

Ēsū, Ēsŭm, *supins de* Ĕdo. Fōrmīdŏlōsās dīctū, nōn ēsū mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 35). Quīn rĕcĭpĕrĕt se hūc ēsum ăd præsēpĭm sŭăm. *Id.* (*Curc.* II, 1, 13).

Ēsŭlă. *Voy.* Æsula.

† Ēsŭrĭālĭs, ĕ. *Qui a rapport à la faim.* Ĭtă vēntēr gūttŭrquĕ rĕsĭdēnt ēsŭrĭālēs fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 8).

† Ēsŭrībŏ, *arch. pour* Esuriam. Nōn ēsŭrībĭs diūtĭŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 17, 90. *Nov.* ibid.).

Ēsŭrĭēns, tĭs. *Qui a faim.* Aūdĕāt ēsŭrĭēns dŏmĭnī cōntīngĕrĕ grānŭm. *H.* Nōn făcĭle ēsŭrĭēns pŏsĭtā rĕtĭnēbĕrĕ mēnsā. *O.* SYN. Jējūnŭs, īmpāstŭs, fămēlĭcŭs. *Voy.* Famelicus.

Ēsŭrĭēs, ēī, *f. Faim.* Ēsŭrĭēs īgnōtā cĭbōs nōn pŏscĕrĕt ūllōs. *Alcim.* (II, 18). *Voy.* Fames.

Ēsŭrĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Avoir faim.* Cōntŭrbātŏr ăpĕr : vīlĭŭs ēsŭrĭŏ. *M.* (VII, 26, 10. *Id.* V, 79, 2). Rīdĭcŭlŭs æquĕ nūllŭs ēst, quāndo ēsŭrĭt. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 64). Ēsŭrĭīt pōstquām Dŏmĭnŭs. *Alc.* (VI, 417). *Voy.* Fames. || *Au pass. unip.* Nīl ĭbĭ, quōd nōbīs ēsŭrĭātŭr, ĕrĭt. *O.* (*Pont.* I, 10, 10).

† Ēsŭrĭŏ, ōnĭs, *m. Un meurt de faim.* (*Pl. Pers.* I, 3, 26).

Ēsŭrītĭŏ, ōnĭs, *f. Faim.* Aūt sī quĭd măgĭs ārĭdum ēst, hăbētĭs, Sōle ēt frīgŏre, ĕt ēsŭrītĭōnĕ. *Cat.* (23, 13). Sī mŏvēbĭt Băcchūs, quām sŏlĕt, ēsŭrītĭōnĕm. *M.* (V, 79, 17. *Id.* I, 100). *Voy.* Fames.

Ēsŭrītŏr, ōrĭs, *m. Qui est toujours affamé.* Rōmām pĕtēbăt ēsŭrītŏr Tūccĭŭs. *M.* (III, 14).

† Ēsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ĕdo. (*Diom.* p. 358.)

Ēsŭs, ī, *m. Nom du Mars, ou, selon d'autres, de l'Apollon gaulois.* Hōrrēnsquĕ fĕrīs āltārĭbŭs Ēsŭs. *L.* (I, 445. Cf. *Cæs. B. G.* 6, 17 ; *Lact.* 1, 21. Scribitur et *Hesus*, sed illud fere habent libri ; figuræ etiam inscriptio apud *Murat.* 1066).

Ēsŭs, ūs, *m.* (*surtout au dat. et à l'abl.*). *L'action de manger.* Sūblābrābo ēsŭi īllūd sīncĭpŭt. *Nov.* (ap. *Non.* 2, 774). Ēt tōtās ēsū lāxāvĭt hăbēnās. *Alcim.* (II, 178). Quæ sūnt ŏdōrī, quæquĕ vērnānt ēsŭī. *Prud.* (*Peri.* 10, 335). || *Aliments, repas.* Sōlēnnīsquĕ nŏvō cūltū dīspōnĭtŭr ēsŭs. *Alcim.* (V, 263).

Ēt, *conj. Et.* Ātĕr ĕt āltĕrĭūs sĕquĭtŭr dē cōrtĭcĕ sānguĭs. *V.* Ēt, tŭă prōgĕnĭēs, mōrtālĭă dēmŏrŏr ārmă. *Id.* Vīvĭt, ĕt ēst vītæ nēscĭŭs īpsĕ sŭæ. *O.* SYN. Ātquĕ, āc, quĕ, *qqf.* quŏquĕ, aūt, quŭm, tŭm. PPH. Nĕc nōn. Nĕc nōn ĕt. VERS. Rēmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Nĕc nōn ēt Teūcrī sŏcĭă sĭmŭl ūrbĕ frŭūntŭr. Līttŏrăque ēt văcŭōs sēnsĭt sĭnĕ rēmĭgĕ pōrtūs. Ēvāndrūs părĭtēr, părĭtēr Trōjānă jŭvēntūs. Tūm quōs āmīsĭt īnŭltŭs ămōrēs. *Id.* Cōrpŭsquĕ sĭmŭl, sĭmŭl ēlŭĕ crīmĕn. *O.* Nōn sĭnĕ flōrĭbŭs. *H.* Jām vīnō quærēns, jām sōmnō fāllĕrĕ cūrăm. *Id.* || *Cette conj. se répète.* Ēt prĕmĕre ēt lāxās scīrĕt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *V.* Mūltum īlle ēt tērrīs jăctātŭs ēt

ăltō. *Id.* SYN. *qqf.* Mŏdŏ, nūnc. || *Aussi, même.* Tĭmĕō Dănăōs ĕt dōnă fĕrēntēs. *V.* Nātŭs ĕt ĭpsĕ dĕā. SYN. Ĕtĭăm, quŏquĕ. || *Avec interrogation.* Ĕt quæ tāntă fŭĭt Rōmām tĭbĭ caūsă vĭdēndī? *V.* Ĕt quĭsquām nūmĕn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕā? *Id.* Ĕt dŭbĭtāmŭs ădhūc vĭrtūtem ēxtēndĕrĕ fāctĭs? *Id.* || *Et alors, et dans ce cas.* Dīc quĭbŭs īn tērrīs, ĕt ĕrĭs mĭhĭ māgnŭs Ăpōllō. *V.* SYN. Tŭm, tūnc.

Ētă, *n. indécl. Lettre de l'alphabet grec.* Hīnc ētă mĭnūs scrībĭmŭs. *T. Maur.* (*Litt.* 43. Adde *Aus. Idyl.* 12, *de Litt.* 19).

Ĕtĕnĭm, *conj. Comme* Enim. *Car.* Dīvīnāre ĕtĕnīm māgnūs mĭhĭ dōnăt Ăpōllŏ. *H.* Nūlla ĕtĕnīm mĭhĭ tē fōrs ōbtŭlĭt. *Id. Voy.* Nam. || Ĕtĕnīm vērō *ou* Ĕt ĕnīmvērō. *Même sens.* (*Pl. Amp.* I, 1, 110.)

Ĕtĕŏclēs, ĭs *ou* ĕŏs, ĕm *ou* ĕă, *m.* (Ἐτεοκλῆς). *Étéocle, fils d'Œdipe et de Jocaste, refusa de céder le trône à son frère Polynice, suivant leurs conventions. Celui-ci vint, avec Adraste son beau-père, assiéger Thèbes, et il périt en donnant la mort à son frère.* Hæc sĕnĭŏr, mūltūmquĕ nĕfās Ĕtĕŏclĭs ăcērbăt. *St.* Cuī tōrrērĕ dătūm sævōs Ĕtĕŏclĕōs ārtūs. Ĭbĭ dūrum Ĕtĕŏclĕă cērnĭt. *Id.* VERS. Aūt dīscōrdāntēs Cādmēō sānguĭnĕ frātrēs Jām trŭcŭlēntă fĕrūnt īnfēstāquĕ vūlnĕră cōrpŭs Āltĕr ĭn āltĕrĭūs; jāmque ādvērsātŭs ŭtērquĕ, Īmpĭă gērmānī mānăt quŏd sānguĭnĕ dēxtră. (*Culex,* 253 sq.)

Ĕtĕōnŏs, ī, *f.* (Ἐτεωνός). *Ville de Béotie.* Dēnsāmquĕ jŭgĭs Ĕtĕōnŏn ĭnīquĭs. *St.* (Alii scrib. *Etheonon*).

Ĕtēsĭæ, ārŭm, *m. pl.* (ἐτησίαι). *Vents étésiens ou alizés, qui soufflent périodiquement vers le lever de la canicule.* Hōc mōtū rădĭāntĭs ĕtēsĭæ īn vădă pōntī. *Cic.* (*Orat.* 45). Æstās vēlĭfĕrīs sōlvĭt ĕtēsĭīs. *Sen.* (*Thyest.* 129). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* (ἐτήσιος). Cērēs, ĕt Ĕtēsĭă flābra ăquĭlōnŭm. *Lr.* (V, 743. *Id.* VI, 717).

Ĕthălĭdēs, etc. *Au lieu de* Æthalides.

Ĕthēlŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Īngēntem Ānæŭs Ĕthēlŭm Stērnĭt. *V. Fl.*

Ĕthēmōn, ŏnĭs, *m. Nom de guerrier.* Dēxtrā Năbăthæŭs Ĕthēmōn. *O.*

Ĕthĕōnŏs. *Voy.* Eteonos.

Ēthĭcŭs, ă, ŭm (ἠθικός). *Qui concerne les mœurs, la morale.* || † Ēthĭcŭs. *Le même.* Sī lĭcĕt ēx ēthĭcīs quīdquām præsūmĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 581).

Ĕthnĭcŭs, ă, ŭm (ἐθνικός). *Eccl. Des Gentils.* Ĕthnĭcă tūrbă Dĕūm fŭgĭēns. *Damas.* (*Agath.* 17).

† Ēthŏs, *n. nomin. et acc.* (ἦθος). *Mœurs, morale.* Phўsĭcă vēl lŏgĭcō, lŏgĭcūm vēl jūngĭt ăd ēthŏs. *Sid.* (15, 101).

Ĕtĭăm, *conj. Même, aussi; en outre.* Īlle ĕtĭam ēxstīnctō mĭsĕrātŭs Cæsărĕ Rōmăm. *V.* Hānc ĕtĭăm vīx, Tĭtўrĕ, dūcō. *Id.* SYN. Quŏquĕ, ĕt, quīn, īmŏ, *qqf.* Īnsŭpĕr, sŭpĕr. || *Qqf. Encore, marquant le temps.* Nōn sătĭs mē pērnōsti ĕtĭām, quālĭs sīm. *Ter.* (*And.* III, 2, 23). || *Réponse affirmative : Oui.* Nūnquĭd prōcēssĭt ăd fŏrum hōc dĭē nŏvī? Ĕtĭăm. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 7). *Voy.* Ita. || *Souv. pour adresser une exhortation ou un reproche : Eh bien! quoi! eh quoi! donc!* Ĕtĭăm mŏrārĕ? mălĕ făcĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 146). Ĕtĭăm tū tăcēs? *Id.* (*Trin.* II, 4, 113). Ĕtĭăm tu hōc rēspōndēs? *Ter.* (*And.* V, 2, 8). Dīssĭmŭlāre ĕtĭām spērāstī, pērfĭdĕ, tāntŭm Pōssĕ nĕfās? *V.* SYN. Ērgō, īgĭtŭr, ĕtĭāmnĕ.

Ĕtĭăm dŭm, Ĕtĭăm nŭm, etc. *Voy.* Etiamdum, etc. || Ĕtĭam ātque ĕtĭăm. *A plusieurs reprises.* Quālēm cōmmĕndēs, ĕtĭam ātque ĕtĭam īnspĭcĕ. *H.* Quāre ĕtĭam ātque ĕtĭăm mēntĭs nātūram ănĭmæquĕ Scīrĕ lĭcĕt, etc. *Lr.* (III, 230). *Voy.* Iterum, Sæpe. || † Ĕtĭām quŏquĕ, Quŏque ĕtĭăm, *anciens pléon.* Ēst ĕtĭām quŏquĕ pācātī stātŭs āĕrĭs īllĕ. *Lr.* (III, 293). Ĕgŏ pōl quŏque ĕtĭăm tĭmĭdă sŭm. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 7. Adde *Pl.* I, 3, 119).

Ĕtĭămdŭm *ou* Ĕtĭăm dŭm, *arch. Encore, jusqu'à présent.* Nĕque ĕtĭāmdūm scĭt pătĕr. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 17. Adde *Pl. Ps.* IV, 2, 2). *Voy.* Adhuc.

Ĕtĭāmnĕ. *Eh bien? donc? mouvement d'indignation.* Ĕtĭāmne āmbŭlās? *Pl.* (*As.* I, 1, 95). Ĕtĭāmnĕ dīcĭs ŭbĭ sĭt, vĕnēfĭcĕ? *Id.* (*Pers.* II, 4, 7). *Voy.* Etiam.

Ĕtĭāmnŭm *et* Ĕtĭāmnūnc, *ou* Ĕtĭăm nŭm, etc. *Encore.* Hūnc ŭbĭ Sārmătĭcōs ĕtĭāmnum ēfflārĕ lăbōrēs. *St.* (*Th.* III, 227). Rēgnēnt tўrānnī, sī quŏd ĕtĭāmnum ēst scĕlŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 937). Īpse ărĭēs ĕtĭāmnūm vēllĕră sīccăt. *V.* (*E.* 3, 95. Seu *etiamnunc* : id enim pro lubitu editoris, nisi paucis locis). Ĕtĭāmnūnc ădnūtăt : āddām sēx mĭnās. Sēptēm mĭhĭ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 100). Ĕtĭāmnūnc ăbēst. *Id.* (*Amp.* V, 1, 29). SYN. Ădhūc, hāctĕnŭs. PPH. Nūnc ĕtĭăm. Nūnc quŏquĕ. VERS. Nūnc ĕtĭăm pĕcŭdēs ūmbrās ĕt frīgŏră căptănt; Nūnc vĭrĭdēs ĕtĭam ōccūltānt spīnētă lăcērtōs. *V.* Mūltăquĕ nūnc ĕtĭam ēxsīstūnt ănĭmālĭă tērrīs. *Lr.* Lābĭtŭr ēx ŏcŭlīs nūnc quŏquĕ gūttă mĕīs. *O.* || *Qqf. Comme* Etiam. Ābscēde : ĕtĭāmnūnc : ĕtĭāmnūnc : ĕtĭăm. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 16. Sic *Plin.* 37, 71 : « Est *etiamnum* alia distinctio. » Et idem non raro).

Ĕtĭāmsī, *conj. Quoique.* Ĕtĭāmsī vērūm dīcĭt, āmīttĭt fĭdĕm. *Ph.* Īmo ĕtĭāmsi āltĕrŭm Tāntūm pērdūndum ēst. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 81). SYN. Ĕtsī, etc. *Voy.* Quamvis.

Ĕtĭāmtŭm *ou* Ĕtĭăm tŭm. *Alors même.* Tū tămĕn ĕt mūtās ĕtĭāmtūm mūrmŭrĕ vōcēs. *St.*

Ĕtrăcĭdēs, æ, *m. Nom d'un homme qui fut tué par Hercule.* Āc vĕlŭt Ĕtrăcĭdēs māgnō tĕr ăb Hērcŭlĕ quīntŭs Cæsŭs. (*Ibis,* 295.)

Ĕtrūrĭă *et* Ētrūrĭă, æ, *f. Étrurie, province de l'Italie.* Ērgo ōmnĭs fŭrĭīs sūrrēxĭt Ĕtrūrĭă jūstīs. *V.* Īnfēnsa Ĕtrūrĭă Tūrnō. *Id.* SYN. Tūscĭă.

Ĕtrūscŭs *et* Ētrūscŭs, ă, ŭm. *Étrusque, d'Étrurie.* Gēns bēllō præclāră jŭgīs īnsēdĭt Ĕtrūscīs. *V.* Tībrĭ, pēr Ĕtrūscōs īn mărĕ mīttĭs ăquās. *O.* Quī prīmŭs Ĕtrūscăm Ĕdŏcŭĭt gēntēm. *Id.* SYN. Tūscŭs, Tўrrhēnŭs, *qqf.* Lўdĭŭs, Mæŏnĭŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Ādspēxĭt lăcrĭmās quīsquĭs, Ĕtrūscĕ, tŭās. *M.* (VII, 39, 8).

Ĕtsī, *conj. Quoique.* Nōn ĭtă; nāmque ĕtsī nūllūm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn Fēmĭnĕā īn pœna ēst. *V.* Ĕtsī me āssĭdŭō cōnfēctūm cūrā dŏlōrĕ Sēvŏcăt. *Cat.* (65 1). *Voy.* Quamvis.

Eū, *interj.* (εὖ). *Bien, à merveille.* Eū, nōstĕr, laūdō; tāndēm pērdŏlŭĭt, vĭr ĕs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 74). Eū, Phōrmĭŏ. *Id.* (*Ph.* III, 1, 14). Āb se ŭt ăbĕăt cūm sŏrōre ĕt mātre Ăthēnās. Eū, prŏbē. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 10). *Voy.* Euge, Bene.

Eūbĭŭs, ĭī, *m.* (Εὔβιος). *Nom d'un historien* Eūbĭŭs īmpūræ cōndĭtŏr hĭstŏrĭæ. *O.*

Eūbœă, æ, *f.* (Εὔβοια). *Eubée, île de la mer Égée, en face de la Béotie.* Ēffŭgĭūnt quō quæquĕ pŏtēst : Eūbœă dŭābŭs. *O.* Eūbœāmque ĕt Phōcĭdŏs ārvă prŏpīnquă. *St.*

Eūbœŭs, *et* Eūbŏĭcŭs, ă, ŭm (Εὐβοιος *et* Εὐβοϊκός). *De l'Eubée.* Stŭpŭĭt prīmævă ăd cārmĭnă plēbēs Eūbœa, ĕt nātīs tē mōnstrāvērĕ părēntēs. *St.* Ĕt Dănăum Eūbŏĭcō līttŏrĕ mīllĕ rătēs. *Prop.* (II, 26, 38). SYN. Chălcĭdĭcŭs. || *De Cumes (colonie des Eubéens).* Ĕt tāndem Eūbŏĭcīs Cūmārum āllābĭtŭr ōrīs. *V.* Quŏd dĕŭs Eūbŏĭcō cārmĭnĕ mūnŭs hăbĕt. *C.* (Et *St. Silv.* I, 2, 177, Euboica sibylla).

Eūbŏĭs, ĭdĭs, *f.* (Εὐβοΐς). *De l'Eubée.* Nĭtĭdūm cōnsūrgăt ăd æthĕră tēllūs Eūbŏĭs. *St.*

Eūchĕrĭă, æ, *f. Euchérie, poétesse.* Rūstĭcŭs ēt sērvŭs sīc pŭtāt Eūchĕrĭām. *Eucheria* (vs. 32).

Eūchĕrĭŭs, ĭī, *m. Nom du père de Stilicon.* Nēc stĕtĭt Eūchĕrĭī dūm cārpĕrĕt ōscŭlă sāltēm. *Claud.* || 2. *Saint Euchère, évêque de Lyon.* Cĕlĕbrāns quŏquĕ laūdĭbŭs īllīs Eūchĕrĭī vĕnĭēntĭs ĭtĕr. *Sid.* (16, 115).

Eūclīdēs, ĭs, *m.* (Εὐκλείδης). *Euclide, de Mégare, célèbre mathématicien, disciple de Socrate.* Quĭdquĭd Ănāxĭmĕnēs, Eūclīdēs, Ārchȳtă, Zēnōn. *Sid.* (2, 176. *Ib.* 23, 116). Sīvĕ quŏt Eūclīdēs ăbăcō prǣscrīptă tŭlīssĕt. (*Anthol.* II, p. 254.) || *Nom devenu commun.* Dŭcēntă clāmāt cōccĭnātŭs Eūclīdēs. *M.* (V, 35, 2).

Eūclĭō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Sālvŭs ātquĕ fōrtūnātŭs, Eūclĭō, sēmpēr sĭēs! *Pl.* (*Aul.* II, 2, 5).

Eūctēmōn, ōnĭs, *m.* (Εὐκτήμων). *Euctémon, célèbre astronome athénien.* Āthēnĭēnsĭs dīcĭt Eūctēmōn ĭtēm. *Avien.* (*Or. mar.* 350. *Ib.* 337).

Eūctŭs, ī, *m.* (Εὐκτός). *Nom d'homme.* Ārchĕtȳpīs vĕtŭlī nĭhĭl ēst ŏdĭōsĭŭs Eūctī. *M.* (VIII, 6).

Eūdŏxĭă, æ, *f. Eudoxie, nom de femme.* Cūmquĕ sŭō sūpplēx Eūdŏxĭă nōmĭnĕ sōlvĭt. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 1173).

Eūdŏxŭs, ī, *m.* (Εὔδοξος). *Eudoxe, de Gnide, géomètre et astronome.* Nēc mĕŭs Eūdŏxī vīncētŭr fāstĭbŭs ānnŭs. *L.*

Eūgănĕŭs, ă, ŭm. *De la Vénétie, surtout de Padoue et de ses environs.* Eūgănĕō, sī vēră fĭdēs mĕmŏrāntĭbŭs, aūgŭr Cōllĕ sĕdēns. *L.* Eūgănĕā quāntūmvīs mōllĭŏr āgnā. *J.* (8, 15). Lānĕŭs Eūgănĕī lŭpŭs ēxcĭpĭt ōră Tĭmāvī. *M.* (XIII, 89). || Eūgănĕī, *m. pl. Peuple habitant ce territoire.* (Cf. *Plin.* 3, 23, 3.)

Eūgĕ (εὖγε), *interj. Bien, à merveille, bravo.* Eūgĕ, pŭĕr, săpĭās. *Pers.* (5, 167). Eūgĕ, pŏētă. *Id.* (1, 75). Eūgĕ, bĕātĕ. *M.* (II, 27, 3). Eūge, eūgĕ, dī mē sālvum ēt sērvātūm vŏlūnt. *Pl.* (*Aul.* IV, 6, 11). SYN. Bĕnĕ, pūlchrē, rēctē, prŏbē. || *Qqf. subst. n. indécl. Bravo.* Eūgĕ tŭŭm ēt bēllĕ. *Pers.* (1, 50).

Eūgĕnĭă, æ, *f. Eugénie, nom de femme; sainte Eugénie.* Eūgĕnĭæ dūdūm tōtō cĕlĕbērrĭmă mūndō Fāmă fŭĭt. *Alcim.* (VI, 503). || † Eūgenĭă. Āgnēs, Băsĭlīssa, Eūgĕnĭă rēgnānt. *Fort.* (VIII, 6, 35. Quod notat *Bed.* p. 2370).

Eūgĕnĭŭs, ĭī, *m.* (εὐγένιος). *Eugène, évêque de Tolède.* Pārvŭlŭs Eūgĕnĭŭs nūgārūm mōlĕ pĭāvī. *Eugen.* (*Præf. Drac.*, vs. 25).

† Eūgĕpæ *ou* Eūgĕpœ, *interj. qui exprime l'approbation, l'admiration : Oh oh !* Sĕd ædēs ōcclūsērūnt · eūgĕpœ! *Pl.* (*Amp.* IV, 1, 10). Eūgĕpœ! Cōrpŭlēntĭŏr vĭdērĕ quam hăbĭtĭŏr. *Id.* (*Epidic.* I, 1, 11).

Heūhoē. *Voy.* Evoe.

Eūlălĭă, æ, *f.* (εὔλαλος). *Eulalie, nom de femme; nom d'une sainte.* Eūlălĭæquĕ dĭēs cūrrāt ēt īstĕ tĭbī. *Prud.* (*Peri.* 11, 238. Adde *Fort.* VIII, 6, 170; *Sid.* 24, 95).

Eūlŏgĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un saint.* Mīxtīs Eūlŏgĭūm mŏdĭs cōæquāns. *Prud.* (*Peri.* 6, 152).

Eūlŏgŭs, ī, *m.* (εὔλογος). *Nom d'homme.* Prǣcōnī dĕdĭt Eūlŏgō pŭĕllām. *M.* (VI, 8).

Eŭm, *accus. de* Is. || † Eūm, *souv. monos. dans les Comiques, ou* Ĭm. Quīn eūm rēstĭtŭĭs? quīn ād frūgēm cōrrĭgĭs? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 81. Et *Id. Most.* II, 2, 51). Eūm meō jūdĭcĭo ērrōrēm dīssōlvām tĭbī. *Voic. Sedig.* (ap. *Gell.* 15, 24). Eūmquĕ dĭēm cĕlĕbrānt. *Att.* (apud *Macr.* 1, 7). *Voy.* Im.

Eūmăchŭs, ī, *m.* (εὔμαχος). *Nom de guerrier.* Rĭgĭdā cădĭt Eūmăchŭs hāstā. *Sil.*

Eūmæŭs, ī, *m.* (Εὔμαιος). *Eumée, serviteur d'Ulysse.* Spērāvĭt tārdī rĕdĭtŭs Eūmæŭs Ŭlīxī. *St.*

Eūmēdēs, ĭs, *m.* (Εὐμήδης). *Eumède, Troyen père de Dolon.* Nōn fŏrĕt Eūmēdēs ŏrbŭs, sī fīlĭŭs ējŭs *O.* || 2. *Fils de Dolon, l'un des compagnons d'Énée* Mĕdĭa Eūmēdēs īn prœlĭă fērtŭr. *V.*

Eūmēlĭs, ĭdĭs, *f.* (Εὐμηλίς). *Nom de Naples.* Rēspĭcĭēns blāndē, fēlīx Eūmēlĭs ădōrăt. *St.*

Eūmēlŭs, ī, *m.* (εὔμηλος). *Fils d'Admète, conduisit en Italie une colonie de Pélasges, et fonda Naples.* Eūmēlŭs sĕquĭtŭr, mĭnŭs ūnā nāvĕ prŏfēctŭs. (*Epitom. Iliad.* 196.) || 2. *Roi de Patras, ami de Triptolème.* Eūmēlīquĕ dŏmūm lūgēntĭs ĭn āĕrĕ nātām. *O.* || 3. *Troyen compagnon d'Énée.* Īncēnsās pērfērt nāvēs Eūmēlŭs. *V.*

Eūmĕnĭdēs, ūm, *f. pl.* (Εὐμενίδες). *Euménides, Furies.* Eūmĕnĭdēs tĕnŭērĕ făcēs dē fūnĕrĕ rāptās. *O.* Ǣnēās mātri Eūmĕnĭdūm, māgnæquĕ sŏrōrī. *V.* SYN. Fŭrĭæ. *Voy. ce mot.* || *Au sing. Une Furie.* Īmpĭă dōnĕc Eūmĕnĭs ēx ŏcŭlīs fŭgĭt. *St.* Eūmĕnĭs īn mĕdĭōs īrrūmpĭt tūrbĭdă cœtŭs. *Sil.* (Et *Luc.* I, 576).

? Eūmĕnĭŭs. *Voy.* Eunæus.

Eūmōlpŭs, ī, *m.* (Εὔμολπος). *Eumolpe, d'Athènes, d'Éleusis ou de Thrace, fils de Neptune et de Chioné, ou, suivant d'autres, fils de Musée, et disciple d'Orphée. D'autres distinguent deux personnages de ce nom.* Cuī Thrăcĭŭs Ōrphеūs Ōrgĭă trādĭdĕrāt cūm Cēcrŏpĭō Eūmōlpō. *O.* SYN. Chĭŏnĭdēs.

† Eūmpsĕ. *Voy.* Eapse.

Eūnæŭs, ī, *m.* (εὐναῖος). *Nom d'homme.* Eūnæūm Clȳtĭō prīmūm pătrĕ. *V.* (*Æ.* XI, 666. Et legitur *Eumenium*). Băcchēōs, Eūnæĕ, rĕlīnquĕrĕ cūltŭs. *St.*

† Eūndŭs, ă, ŭm. *Que l'on doit suivre.* Nōn ēxplōrāntŭr ĕūndæ Vītāndæquĕ vĭæ. *Cl.*

Eūnĕŭs, *ou plutôt* Eūnŏŏs, ĭs, *m.* (εὔνοος, εὔνους). *Nom d'homme.* Ātque ōmĭnĕ dūctŭs Eūnŏŏs Ārgōō. *St.* (*Th.* VI, 343. *Ib.* 433, Eunoon. Cf. *Charis.* 11. « *Melampus*, Melampodis, *Eunus*, Eunois, *Euplus*, Euplois. ») *Voy.* Eunus.

Eūnŏmĭă, æ, *f.* (εὐνομία). *Nom de femme.* Mātĕr ēst Eūnŏmĭă. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 50. Adde *P. Nol.* 28, 233).

Eūnŏmŭs, ī, *m.* (εὔνομος). *Nom d'homme.* Eūnŏmŭs ōbrĭgŭĭt. *Aus.* (*Epigr.* 75, 8).

Eūnŏŏs. *Voy.* Euneus.

Eūnūchŭs, ī, *m.* (εὐνοῦχος). *Eunuque.* Tōndēndum eūnūchō Brŏmĭūm cōmmīttĕrĕ nōlī. *J.* (6, 378). Ōmnĭă cēssērūnt eūnūchō cōnsŭlĕ mōnstră. *Cl.* (Adde *Mart.* III, 58, 33; *Ter. Eun.* V, 5, 21, et passim). SYN. Spădō, rĕsēctŭs, cāstrātŭs, sēmĭmās. EP. Mōllĭs, tĕnĕr, īmbēllĭs. PPH. Vĭrūm ēxsēctă jŭvēntūs. *L.* Āmbĭgŭī mārēs. *Cl.* Sōrtĕ vĭrīlī spŏlĭātŭs. *Prud.* || *f.* (*s.-ent.* fabula). *Nom d'une pièce de Térence.* Pērsōnās trānstŭlīsse ĭn Eūnūchūm sŭām. *Ter.* (*Eun. prol.* 32).

Eūnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Eūnĕ, quĭd āffēctās vēndēntēm Phȳllĭda ŏdōrēs? *Aus.* (*Epigr.* 123, 1. *Inscr.* apud *Murat.* 684, 3 : M. Cæsio Euno. Aliter græce declinatur : *Eunus*, *ois*. Vid. in *Euneus*).

Eūpălāmōn, ōnĭs, *m.* (εὐπάλαμος). *Nom d'homme.* Fērtŭr ēt Eūpălāmōn. *O.*

Eūphēmĭă, æ, *f.* (Εὐφημία). *Nom de femme; sainte Euphémie.* Ēt quæ Chālcĭdĭcīs Eūphēmĭă mārtȳr ĭn ōrīs. *P. Nol.* (24, 430). || † Eūphēmĭă. Gaūdĕăt Eūphēmĭām sīdŭs dīvālĕ părēntĭs. *Sid.* (2, 482).

Eūphēmŭs, ī, *m.* (εὔφημος). *Nom d'homme.* Hōră lībēllōrūm dĕcĭma ēst, Eūphēmĕ, mĕōrūm. *M.* (IV, 8, 7. Adde *V. Fl.* I, 365).

Eūphōrbĭă, æ, *f.*, *et* Eūphōrbĭūm, ĭī, *n. Nom d'une plante, ainsi nommée d'un certain Euphorbe,*

médecin de Juba. Cōnvĕnĭūnt ăcĭdīs eūphōrbĭă mīxtă cūcūrbītīs. *Ser. Sam.* (vs. 978. Cf. *Plin.* 5, 1, 16).

Eūphōrbŭs, ī, *m.* (Εὔφορβος). ***Euphorbe, Troyen**, fils de Panthus, tué par Ménélas. Pythagore, enseignant le système de la metempsychose, prétendait avoir été autrefois cet Euphorbe.* Īpse ĕgŏ, nām mĕmĭnī, Trōjānī tēmpŏrĕ bēllī, Pānthŏĭdēs Eūphōrbŭs ĕrām. *O.* PHR. Hăbēntquĕ Tārtără Pānthŏĭdēn ĭtĕrum Ōrcō Dēmīssūm. *H.* (Cf. *Ov. Met.* XV, 160 sq.)

Eūphrānŏr, ŏrĭs, *m.* (Εὐφράνωρ). ***Euphranor**, célèbre statuaire.* Hīc ălĭquĭd prǣclārum Eūphrānŏrĭs aūt Pŏlўclētī. *J* (3, 217. Cf. *Plin.* 34, 19, 27).

? Eūphrātǣŭs, ă, ŭm. *De l'Euphrate.* (*Stat. Silv.* II, 2, 122, ex conj. *Gronov.* Sed retinendum : *Euphratæ* vel *Euphratis* supra diademata felix).

Eūphrātēs, ǣ, *ou* ĭs, ēn, ē, *m.* (Εὐφράτης, ου). ***Euphrate**, grand fleuve de l'Asie, qui se jette dans le Tigre.* Hīnc mŏvĕt Eūphrātēs, īllīnc Gērmānĭă bēllūm. *V.* Tū răpĭdum Eūphrātēn, ēt rēgĭă Bāctră, săcrāsquĕ. *St.* (Sic et *Luc.* VIII, 214). Cuī lătŭs Eūphrātǣ, cuī Cāspĭă līmĭnă māndĕt. *St.* Sīgnăque ăb Eūphrātē cūm Crāssīs cāptă sĕquēntēm. *L.* (VIII, 358). Nōn ăccŏlă māgnī Eūphrātĭs Pārthūs răpĭĕt. *Prud.* (*Ham.* 497. Cf. *Bootis*).

Eūphrātĭs, ĭdĭs, *f.* *De l'Euphrate.* Rīpa Eūphrātĭdĕ vīx pŭtāt tŭēndām. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 51).

Eūphrŏsўnă, ǣ, *et* Eūphrŏsўnē, ēs, *f.* (Εὐφροσύνη). ***Euphrosine**, l'une des trois Grâces.* Eūphrŏsўnām dēxtrā stŭpĕō. (*Anthol.* I, p. 54.) *Voy.* Gratiæ. || *Nom de femme.* Nōbĭlĭs Eūphrŏsўnē, făcĭlĭs, fōrmōsă pŭēllă. (*Anthol.* II, p. 161.)

† Eūpleūrŏs, *adj. m. f.* (εὔπλευρος). *Qui a les flancs robustes, qui est bien bâti. Voy.* Mamphula.

† Eūplŏcămŭs, ă, ŭm (εὐπλόκαμος). *Qui a de beaux cheveux bouclés.* Eūplŏcămō dĭgĭtōs dīscērnĭcŭlūmquĕ căpīllō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 155.)

Eūplœă, ǣ, *f* (Εὔπλοια). *Petite île, près de Naples.* Ōmĕn fēlīx Eūplœă cărīnīs. *St.*

Eūpŏlĭs, ĭdĭs, *m.* (Εὔπολις). ***Eupolis**, poëte de l'ancienne comédie grecque.* Eūpŏlĭs, ātquĕ Crātīnŭs, Ărīstŏphănēsquĕ pŏētǣ. *H.* Quōrsūm pērtĭnŭīt stīpārĕ Plătōnă Mĕnāndrō, Eūpŏlĭn Ārchĭlŏchō? *Id.* Īrātum Eūpŏlĭdēm prǣgrāndī cūm sĕnĕ pāllēs. *Pers.* (1, 124. Cf. de auctore *Diom.* 485 ; de declinatione, *Charis.* p. 8).

Eūrīpĭdēs, ĭs, *m.* (Εὐριπίδης). ***Euripide**, célèbre poëte tragique de la Grèce.* Nōn vēntŭs fuĭt, vērum Ălcŭmēna Eūrīpĭdī. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 4, pro *Euripidis*). Făbŭlă sīc Eūrīpĭdĭs īnclўtă mōnstrăt Ŏrēstēn. *T. Maur.* (*Met.* 391. *Id. Syll.* 190). || † Eūrĭpĭdēs *et* Eūrīpĭdēs. *Le même.* Cēssīssēnt Sŏphŏclēs ĕt Eūrĭpĭdēs. *Sid.* (23, 127. *Id.* 9, 235). Eūrīpĭdēs, trăgĭcō cārmĭnĕ clārŭs hŏmŏ. (*Anthol.* I, p. 405.)

Eūrīpŭs, ī, *m.* (Εὔριπος). ***L'Euripe**, détroit qui sépare l'Eubée de la Béotie, célèbre par l'agitation de ses flots.* Eūrīpī măgĭs ūndă sŏnăt. *Sil.* Eūrīpŭs ūndās flēctĭt īnstăbĭlĭs văgās. *Sen.* (*H. OEt.* 779). Eūrīpī fērvērĕ frētō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 21). || *En gén. Canal.* (Cf. *Cic. Leg.* 2, 1.) Stāgnăque ĕt eūrīpī, Vīrgĭnĭūsquĕ lĭquŏr. *O.* (*Pont.* I, 8, 35). || *Néol. Passage resserré dans le cirque, non loin du but.* Cāmpūs claūsĕrăt ārctŭs, ārtĕ fāctŭs, Pēr quēm lōngam, hŭmĭlēm dŭplāmquĕ mūrō Eūrīpŭs sĭbĭ māchĭnām tĕtēndĭt. *Sid.* (23, 358).

Eūroaūstĕr, trī, *et* Eūrŏnŏtŭs, ī, *m.* *Vent de sud-est.* Eūrŏnŏtūs cuī dēxtĕr ădēst, quēm nōmĭnĕ mīxtō Eūroaūstrūm Lătĭă dīxērūnt vōcĕ Lătīnī. (*Anthol.* II, p. 389.)

Eūrōpă, ǣ, *et* Eūrōpē, ēs, *f.* (Εὐρώπη). ***Europe**, fille d'Agénor, sœur de Cadmus, aimée de Jupiter, qui se changea en taureau pour l'enlever, et la porta en Crète, où elle donna le jour à Minos.* Nōn gĕnĭtrīx Eūrōpă tĭbi ēst, sēd ĭnhŏspĭtă Sўrtĭs. *O.* Sīc ĕt Eūrōpē nĭmĭūm dŏlōsō Crēdĭdĭt taūrō lătŭs. *H.* SYN. Ăgēnŏrĭs, Sīdŏnĭs. EP. Tўrĭă, pūlchră, fōrmōsă, răptă, dēcēptă. PPH. Ăgēnŏrĕ nātă. Ăgēnŏrĭs pŭēllă. Cădmī sŏrŏr. Jūnōnĭs pēllēx. Āssўrĭă pŭēllă. VERS. Vēxĕrăt Eūrōpēn frātērnă pĕr ǣquŏră taūrŭs. *M.* Nūnc bŏvĕ sūbvēctām răpĭēns ād crīnĕn ămātām (Jupiter). *Prud.* Tўrĭǣ pĕr ūndās vēctŏr Eūrōpǣ nĭtĕt. *Sen.* Mŏdŏ pēr flūctūs rāptam Eūrōpēn Taūrūm tērgō pōrtāssĕ trŭcēm. *Id.* Fūlmĭne ăbjēctō dĕŭs Cūm frōntĕ sŭbĭtā tŭmŭĭt, ēt răpĭdūm mărĕ Taūrūs pŭēllǣ vīctŏr Āssўrĭǣ scĭdĭt. *Id.* (Cf. *Ov. Met.* II, 860 sq. ; *Hor. Od.* II, 27, 25 sq. ; *Rutil.* 1, 261.)

Eūrōpǣ *ou* Eūrōpēs pōrtĭcŭs. *Le portique d'Europe (à Rome, au Champ de Mars).* Lōtŭs ăd Eūrōpēs tēpĭdǣ būxētă rĕcūrrĭt. *M.* (II, 14, 15. *Id.* III, 20 ; XI, 1). || 2. ***L'Europe**, une des parties du monde.* Eūrōpǣ ătque Ăsĭǣ fātĭs cōncūrrĕrĭt ōrbĭs. *V.* Mīscērĕ crŭēntās, Eūrōpǣque Ăsĭǣquĕ mănūs. *St.* Sēcērnĭt Eūrōpēn ăb Āfrō. *H.* EP. Dīvĕs, ŏpŭlēntă, pŏtēns, fēcūndă, dōctă, cūltă. VERS. Tŭă sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dŭcĕt (ad Europam). *H.* Quŏd sŭpĕrēst, Eūrōpă tĕnĕt, quǣ prīmă nătāntēm Flūctĭbŭs ēxcēpītquĕ Jŏvēm, taūrūmqué rĕsōlvĭt : Īllĕ pŭēllārī dōnāvĭt nōmĭnĕ līttŭs, Ēt mŏnŭmēntă sŭī tĭtŭlō săcrāvĭt ămōrĭs. *Man.*

Eūrōpǣŭs, ă, ŭm (Εὐρωπαῖος). *D'Europe, la mère de Minos.* Nōvĕrăt ānte ălĭōs făcĭēm dŭcĭs Eūrōpǣī. *O.* || *De l'Europe, européen.* Rōmānōsquĕ dĕōs Eūrōpǣōsquĕ trĭūmphōs. (*Anthol.* I, p. 89.)

Eūrōtās, ǣ, *m.* (Εὐρώτης et Εὐρώτας). ***L'Eurotas**, fleuve de Laconie, dont les rives étaient plantées d'oliviers, de lauriers et de myrtes.* Ōmnĭă quǣ, Phœbō quōndām mĕdĭtāntĕ, bĕātŭs Aūdĭīt Eūrōtās, jūssītque ēdīscērĕ laūrōs. *V.* Dūm dĕŭs Eūrōtān īmmūnĭtāmquĕ frĕquēntăt Spārtēn. *O.* Quālēs Eūrōtǣ prōgīgnūnt flūmĭnă mўrtōs. *Catul.* (64, 89). || *Qqf. Marbre de Lacédémone.* Vīx lŏcŭs Eūrōtǣ, etc. *St.* (*Silv.* I, 5, 40. *Plin.* 36, 11, de marmoribus : « Pretiosissimum quidem Lacedæmonium viride. »)

Eūrōŭs, ă, ŭm. *De l'Eurus, du Levant.* Pōrtŭs ăb eūrōō flūctū cūrvātŭs ĭn ārcŭm. *V.*

Eūrŭs, ī, *m.* (Εὖρος). ***L'Eurus**, vent d'Est.* Flūctĭbŭs, ēt prǣcēps spīrārĕ vălēntĭŭs eūrŭs. *O.* Gēns ēffrēnă vĭrūm Rīphǣō tūndĭtŭr eūrō. *V.* Hībērnīs pārcēbānt flātĭbŭs eūrī. *Id.* Spīrĭtŭs eūrōrūm vĭrĭdēs quūm pūrpŭrăt ūndās. *Furius* (apud *Gell.* 18, 11). *Voy.* Ventus. || *Le Levant.* Ēt Tănăīm tĕnŭs īmmēnsō dēscēndĭt ăb eūrō. *V Fl.* Phœnīx prōcēdĭt ăb eūrō. *Cl. Voy.* Oriens.

Eūrўălē, ēs, *f.* (Εὐρυάλη). ***Euryalé**, reine des Amazones.* Pūlsāntēm cōrpŏră cūrrū Eūrўălēn. *V. Fl.*

Eūrўălŭs, ī, *m.* (Εὐρύαλος). ***Euryale**, Argonaute, conduisit les Argiens au siége de Troie.* Cuī cōmmūnĭs ĕrăt cūm Dĭŏmēdĕ dŏmŭs, Eūrўălo ēt Sthĕnĕlō. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 9, 2). || 2. *Fils d'Io.* Āc vĕlŭt Eūrўălī... Sīnt ārtŭs ăvĭdīs ănguĭbŭs ēscă tŭī. (*Ibis*, 287.) || 3. *Jeune Troyen, ami de Nisus.* Tūtātūr făvŏr Eūrўălūm, lăcrĭmǣquĕ dĕcōrǣ. *V.* (Cf. *Æ.* IX, 175 sq.) || 4. *Nom d'un histrion de Rome.* (*Juv.* 6, 81.)

Eūrўbătēs, ĭs, *m.* (Εὐρυβάτης). ***Eurybate**, d'Ithaque, l'un des héraults des Grecs au siége de Troie.* Eūrўbătī dătă sūm Tālthўbĭōquĕ cŏmĕs. *O.* Fīdūsquĕ rēgī sēmpĕr Eūrўbătēs ădēst. *Sen.* (*Ag.* 391. Cf. *Homer. Il.* I, 320).

Eūrўdămās, āntĭs, *m.* (Εὐρυδάμας). ***Eurydamas**, un des prétendants de Pénélope.* Thămўrĭsque, ēt nŏbĭlĕ nōmĕn Eūrўdămās. *Sil.* (Et *Ibis.* 331.)

Eūrўdĭcē, ēs, *f.* (Εὐρυδίκη). ***Eurydice**, femme d'Or-*

phée, poursuivie par Aristée, fut mordue par un serpent, et mourut de cette blessure. Orphée descendit aux enfers, et obtint qu'elle lui fût rendue, à condition qu'il ne se retournerait pas pour la regarder avant d'être sur la terre. Mais il ne fut pas fidèle à cet engagement, et Eurydice lui fut ravie de nouveau. Rĕddĭtăque Eūrȳdĭcē sŭpĕrās vĕnĭēbăt ăd aūrās. *V.* Āh! mĭsĕram Eūrȳdĭcēn ănĭmā fŭgĭentĕ vŏcābăt. *Id.* Eūrȳdĭcēs, ōrō, prŏpĕrātă rĕtēxĭtĕ fātă. *O.* (Cf. *Virg. G.* IV, 452 sq.; *Ov. Met.* X, 1 sq.) || † Eūrȳdĭcă, æ. *Une autre Eurydice.* Eūrȳdĭcă prōgnātă, pătĕr quām nōstĕr ămāvĭt. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20. Cf. *Circa, æ*).

Eūrȳlŏchŭs, ī, *m.* (Εὐρύλοχος). *Euriloque, un des compagnons d'Ulysse, le seul qui refusa le fatal breuvage de Circé.* Sŭīs sōlūm cărŭīssĕ fĭgūrā Vīdĭmŭs Eūrȳlŏchūm : sōlūs dătă pōcŭlă fūgĭt. *O.* (Cf. *Hom. Odys.* X, 305; XII, 195).

Eūrȳmăchŭs, ī, *m.* (Εὐρύμαχος). *Eurymaque, un prétendant de Pénélope.* (*Ov. Her.* I, 92.)

Eūrȳmĕdōn, ōntĭs, *m.* (Εὐρυμέδων). *Eurymédon, fils de Faune.* Prōxĭmŭs Eūrȳmĕdōn, cuī pāstōrālĭă Faūnī Ārmă pātrĭs. *St.* || 2. *Nom de guerrier.* (*Sil.* II, 637.) || 3. *Fleuve de Lycie.* Pīscōsi Āspēndūs flūmĕn sĕcăt Eūrȳmĕdōntĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 1015. Adde *Prisc. Peri.* 803).

Eūrȳmĕnæ, ārŭm, *f. pl. Ville de Thessalie.* Īndĕ sălūtānt Eūrȳmĕnāās. *V. Fl.*

Eūrȳmĭdēs, ĭs, *m.* (Εὐρυμίδης). *Fils d'Eurymus, Télème, devin.* Tēlĕmŭs Eūrȳmĭdēs, quēm nūllă fĕfēllĕrăt ālēs. *O.* (De *Eurymo* augure meminit *Hyg. Fab.* 125 et 128.)

Eūrȳnŏmē, ēs, *f.* (Εὐρυνόμη). *Eurynomé, nymphe, fille de l'Océan et Téthys.* Quām fōrmōsīssĭmă pārtū Ēdĭdĭt Eūrȳnŏmē. *O.* || *Autre.* (*V. Flac.* II, 136.)

Eūrȳpȳlŭs, ī, *m.* (Εὐρύπυλος). *Eurypyle, fils d'Hercule, roi de Cos, vint au siége de Troie.* Eūrȳpȳlīquĕ plăcēt Cōæ tēxtūră mĭnērvæ. *Pp.* (IV, 5, 23). Eūrȳpȳlīque ūrbēm. *O.* || 2. *Nom d'un devin, fils d'Evémon.* Sūspēnsi Eūrȳpȳlūm scĭtātum ōrācŭlă Phœbī Mĭttĭmŭs. *V.* (Cf. *Hom. Il.* II, 736). || 3. *Fils de Télèphe.* (*Ov. Met.* XIII, 357.)

Eūrȳstheūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Εὐρυσθεύς). *Eurysthée, fils de Sthénélus, et roi de Mycènes. Jupiter, ayant annoncé que celui qui naîtrait le premier, d'Eurysthée ou d'Hercule, aurait la supériorité sur l'autre, Junon avança la naissance d'Eurysthée. Instrument de la haine de la déesse, il suscita à Hercule ses douze travaux.* Āt vălēt Eūrȳstheūs, ēt sūnt quī crēdĕrĕ pōssīnt. *O.* Ōmnĭă jām vūlgātă; quĭs aūt Eūrȳsthĕă dūrūm (nescit)? *V.* Rēgĕ sŭb Eūrȳstheō, fātīs Jūnōnĭs ĭnĭquæ. *Id.* (Adde *Mart.* IX, 66, 7; *Sen. H. Fur.* 78, et *H. OEt.* 404). PHR. Tēmpŏrĕ quō cērtā Stȳmphālĭă mōnstră săgīttā Pērcŭlĭt, ĭmpĕrĭō dētĕrĭōrĭs hĕrī. *Cat.*

Eūrȳsthēŭs, ă, ŭm (Εὐρυσθεῖος). *D'Eurysthée.* Nēc mĭnŭs ĭn tērrīs bēlla Eūrȳsthēă gĕrēntēm. *St.*

Eūrȳtĭōn, ōnĭs, *m.* (Εὐρυτίων). *Eurytion, centaure.* Tū quŏque, ŏ Eūrȳtĭōn, vīnō, cēntaūrĕ, pĕrīstī. *Pp.* (II, 33, 31. Adde *Ov. A. Am.* I, 593). || 2. *Un des Argonautes.* (*Ov. Met.* VIII, 311.) || 3. *Un des compagnons d'Énée.* Nēc bŏnŭs Eūrȳtĭōn prælāto īnvīdĭt hŏnōrī. *V.*

Eūrȳtĭs, ĭdĭs, *f.* (Εὐρυτίς). *Iole, fille d'Eurytus.* Eūrȳtĭdōs lăcrĭmās ādmōtō pŏlĭícĕ sīccăt. *O.*

Eūrȳtŭs, ī, *m.* (Εὔρυτος). *Eurytus, roi d'OEchalie, avait promis sa fille Iole à celui qui le terrasserait à la lutte. la refusa à Hercule vainqueur, et fut tué par lui.* Āt pŭĕr Āmphīssŏs, nāmque hōc ăvŭs Eūrȳtŭs īllī Āddĭdĕrăt nōmĕn. *O.* Præfĕr trĭūmphōs, Eūrȳtī vīctōs lărēs. *Sen.* (*H. OEt.* 100. *Ibid.* 1490). || 2. *Un des Argonautes.* (*V. Fl.* I, 438.) || 3. *Centaure tué par Thésée.* (*Ov. Met.* XII, 220.)

† Eūschēmē, *adv.* (εὐσχήμως). *Bien, élégamment.* Haūd īlli eūschēme ādstĭtērūnt. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 24. *Id. Mil.* II, 2, 58).

Eūsĕbĭŭs, ĭī, *m.* (εὐσεβής). *Eusèbe, nom d'homme.* Ārcēssēnda ēssēt vōx prŏāvi Eūsĕbĭī. *Aus.* (*Parent* 16, 6).

Eūstŏchĭŭs, ĭī, *m.* (εὔστοχος). *Nom d'homme.* (*Anthol.* I, p. 419.)

Eūtērpē, ēs, *f.* (Εὐτέρπη). *Euterpe, une muse de la musique.* Sī nĕquĕ tībĭās Eūtērpē cŏhĭbĕt. *H.* Dūlcĭlŏquōs călămōs Eūtērpē flātĭbŭs ūrgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 20, 4).

Eūthȳnīcŭs, ī, *m.* (de εὐθύς et νίκη). *Nom d'homme* (*Pl. Casin. Grex*, 3.)

Eūthȳnŏŭs, ī, *m.* (εὐθύνοος). *Nom d'homme.* Eūthȳnŏūs pŏtĭtūr, fātōrūm mūnĕrĕ, lētō. *Cic.* (*Tusc* 1, 48).

Eūtrăpĕlŭs, ī, *m.* (εὐτράπελος). *Nom d'homme.* Eūtrăpĕlūs tōnsōr dūm cīrcŭĭt ōră Lŭpērcī. *M.* (VII, 82. Adde *Hor. Epist.* I, 18, 31).

Eūtrēptŭs, ī, *m.* (εὔτρεπτος). *Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 83.)

Eūtrŏpĭŭs, ĭī, *m.* (εὔτροπος). *Eutrope, eunuque devenu favori d'Arcadius, exaspéra tous les esprits par sa tyrannie, fut disgracié, exilé, puis enfin décapité.* Quōdcūmquĕ pārānt hōc ōmĭnĕ fātă, Eūtrŏpĭūs cērvīcĕ lŭăt. *Cl.*

Eūtȳchĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un martyr.* Eūtȳchĭūs mārtȳr crūdēlĭă jūssă tȳrānnī. *Damas.* (31, 1).

Eūtȳchŭs, ī, *m.* (εὐτυχής et εὔτυχος). *Nom d'homme.* Bēllă dĭē nōctūquĕ sŭīs făcĭt Eūtȳchŭs ārmīs. (*Anthol.* II, p. 607. *Ib.* 608; *Pl. Merc.* III, 4, 16; *Phæd. prol.* III, 2).

Eūxīnŭs Pōntŭs, ī, *m.* (πόντος Εὔξεινος), *et* Eūxīnūm, ī, *n.* (*s.-ent.* mare). *Pont-Euxin ou Mer Noire.* Frīgĭdă mē cŏhĭbēnt Eūxīnī līttŏră pōntī; Dīctŭs ăb āntīquīs Āxĕnŭs īllĕ fŭĭt. *O.* Hāctēnŭs Eūxīnī pārs ēst Rōmānă sĭnĭstrī. *Id.* Eūxīnī mēndāx cōgnōmĭnĕ tēllŭs. *Id.* Eūxīnūmquĕ fĕrēns pārvō rŭĭt ōrĕ Prŏpōntĭs. *L.* SYN. Eūxīnūm mărĕ. Eūxīnă vădă. Scȳthĭcŭs pōntŭs. Eūxīnŭs gūrgĕs. Eūxīnæ ăquæ. || *Du Pont-Euxin.* Lītŭs ăd Eūxīnūm, sī quĭs mĭhĭ dīcĕrĕt, ībĭs. *O.*

Ēvă, æ, *f. Ève, femme d'Adam.* Trāxĕrăt Ēvă vĭrūm dīræ ăd cōnsōrtĭă cūlpæ. *Prud.* (*Ham.* 741.) Sĭt sătĭs, āntīquām sērpēns quōd pērdĭdĭt Ēvām. *Aus.* (*Ephem.* 3, 33). Sīc pērmīssă sŭō fōrmāta ēst Ēvă mărītō. *Victor* (*Genes.* I, 357). EP. Nŏcēns, crēdŭlă, mălĕsuādă, dēcēptă. PPH. Ādămī cōnjŭx. Prīmă părēns.

† Ēvăcŭō, ās, ārĕ. *Vider; au fig. Supprimer.* N scĭlĭcĕt ēvăcŭētŭr Ārbĭtrĭī vīrtūs. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 113). Nēc fūndātă dĕcēt cōntra ēvăcŭātă mŏvērī. *Fort.* (*V. S. M.* II, 178).

Ēvădnē, ēs, *f.* (Εὐάδνη). *Évadné, fille d'Iphis ou de Mars et de Thébé, femme de Capanée, se jeta sur le bûcher de son mari.* Nēc fīda Ēvădnē, nēc pĭă Pēnĕlŏpē. *Pp.* (III, 13, 24). Tūrbĭnĕ quō sēsē cārĭs īnstrāvĕrĭt aūdāx Īgnĭbŭs Ēvădnē, fūlmēnque īn pēctŏrĕ māgnō Quæsĭĕrĭt. *St.* Ēvădnēnque ēt Pāsĭphăēn. *V.* SYN. Īphĭăs. PPH. Căpănēĭă cōnjŭx. *St.* VERS. Cōnjŭgĭs Ēvădnē mĭsĕrōs ēlātă pĕr īgnēs Ōccĭdĭt, Ārgīvæ fāmă pŭdīcĭtĭæ. *Pp.* Quæquĕ sĭne ēxēmplo ēst īn nĕcĕ fūnctă vĭrī. *Aus.* Ārsĕrĭt Ēvădnē flāmmĭs īnjēctă mărītī. *M.*

Ēvādŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ, *n. S'échapper.* Ēxsŭpĕrātquĕ jŭgūm, sīlvāque ēvādĭt ŏpācā. *V.* Ānte ŏcŭlōs ēvāsĭt ēt ōră părēntūm. *Id.* Ēvāsĭt pŭtĕō, nīxā cēlsīs cōrnĭbŭs. *Ph.* SYN. Ēffŭgĭō, fŭgĭō, ēxcēdō.

ăbĕō || *Arriver, parvenir.* Sŭpĕrās ēvādĕre ăd aūrās. *V.* Ēvādĕt ĭn ălĭquōd māgnūm mălūm. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 64). Quām tĭmĕō quōrsum ēvādās. *Id.* (*And.* I, 1, 100. Sic *Pl. Pœn.* I, 1, 44; *Trin.* IV, 2, 93). *Voy.* Pervenio. || *Act. Franchir, passer.* Ēvādĭtquĕ cĕlĕr rīpam īrrĕmĕābĭlĭs ūndæ. *V.* Ōmnēmquĕ vĭdēbăr Ēvāsīssĕ vĭām. *Id.* Ēvādĭtquĕ părūmpĕr Gāvīsōs. *St.* SYN. Prætĕrĕō. || *Eviter.* Dā flāmmam ēvādĕrĕ clāssī. *V.* Jāmque īmprūdēns ēvāsĕrāt hōstēs. *Id.* *Voy.* Effugio. || *Devenir.* *Voy.* Fio.

Ēvæī, *m.* *Voy.* Evei.

Ēvăgŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Sortir de, se répandre.* Dōctī lārgĭūs ēvăgēntŭr āmnēs. *St.* Īnde ēvăgātă nōctū sūspēnsō pĕdĕ. *Ph.* || *Avec l'acc. Transgresser.* Ōrdĭnĕm Rēctum ēvăgāntī frēnă lĭcēntĭæ Īnjēcĭt. *H.*

Ēvăgrŭs, ī, *m.* (εὔαγρος). *Un des Lapithes.* Vīctŏr ăd Ēvăgrŭm (transit). *O.*

Ēvălēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy.* Evalui.

† Ēvāllŏ, ās, ārĕ. *Repousser, chasser.* Dōnēc fŏrās nōs īntŭs ēvāllāvĕrīnt. *Varr.* (apud *Non.* 3, 158. Et *Titin.* ibid.).

Ēvălŭī, *parf. de l'inus.* Evaleo, *n. Avoir la force, pouvoir.* Āt nōn Dārdănĭæ mĕdĭcārī cūspĭdĭs ĭctūm Ēvălŭĭt. *V.* Nām quæ pērvīncĕrĕ vōcēs Ēvălŭērĕ sŏnūm? *H.* Nūllām jām lānguĭdŭs ævō Ēvălŭĭt rĕvŏcārĕ părēns. *L.* Lētālēsquĕ mănū cōmpōnĕrĕ sūccōs Ēvălŭĭt. *St.* *Voy.* Valeo.

Ēvān, *indécl.* (Εὔαν). *Un des noms de Bacchus.* Ēt Ĭăcchŭs, ēt Ēvān. *O.* Grădĭtŭr sĭmŭl Ēvĭŭs Ēvān. *Lr.* (V, 744. Adde *St. Silv.* I, 2, 17).

Ēvāndĕr *et* Ēvāndrŭs, ī, *m.* (Εὔανδρος). *Évandre, roi d'Arcadie, vint fonder une colonie dans le Latium.* Ēxsŭl ăb Ārcădĭā, Lătĭōs Ēvāndĕr ĭn āgrōs Vēnĕrăt. *O.* Tūm rēs ĭnŏpēs Ēvāndrŭs hăbēbăt. *V.* Ēvāndrī prŏfŭgæ cōncŭbŭērĕ bŏvēs. *Pp.* (IV, 1, 4). Ǣnēās Ēvāndrĕn ădĭt. (*Anthol.* I, p. 391.) PPH. Dūx Ārcădĭŭs *ou* Ārcăs. Pāllāntĭŭs hērōs. (Cf. *Sil.* VI, 628 sq.; *St. Silv.* II, 1, 93.)

Ēvāndrēŭs, ă, ŭm (Εὐάνδρειος). *Comme le suiv.* Ēvāndrēō sæcŭlō. (*Anthol.* I, p. 20.)

Ēvāndrĭŭs, ă, ŭm (Εὐάνδριος). *D'Évandre.* Ēvāndrĭŭs ābstŭlĭt ēnsĭs. *V.* Ēvāndrĭă tēctă. *Sil.* Plūsque āntĕ ălĭās Ēvāndrĭŭs ārcēs Cōllĭs ŏvĕt. *St.*

Ēvānēscŏ, ĭs, nŭī, nēscĕrĕ, *n. S'évanouir, disparaître, et au fig.* Īn tĕnŭem ēx ŏcŭlīs ēvānŭĭt aūrăm. *V.* Cōrnŭăque ēxtrēmæ vĕlŭt ēvānēscĕrĕ lūnæ. *O.* Ēvānŭĭt ōmnĭs Hērbārŭm vīrtŭs. *Id.* Bācchī quŭm flōs ēvānŭĭt. *Lr.* (III, 222). Nē cūm pŏētă scrīptūra ēvānēscĕrĕt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 5). SYN. Vānēscŏ, ăbĕŏ, rĕcēdŏ, dīscēdŏ, fŭgĭŏ, īntĕrcĭdŏ, pĕrĕŏ, cădŏ. PPH. Ēx ŏcŭlīs fŭgĭŏ, răpĭŏr, aūfĕrŏr. VERS. Spīssīs nōctĭs sē cōndĭdĭt ūmbrīs. *V.* Tĕnŭēsquĕ rĕcēssĭt ĭn aūrās. Nōctī se īmmīscŭĭt ātræ. Sēque ēx ŏcŭlīs ăvērtĭt ēt aūfērt. Ēx ŏcŭlīs sŭbĭtō, ceū fūmŭs ĭn aūrās Cōmmīxtŭs tĕnŭēs, fūgīt dīvērsă. Tēque ādspēctū nē sūbtrăhĕ nōstrō. *Id* Ēt cĕlĕrī lāpsū gaūdĭă fālsă flŭūnt. *Prosp.*

Ēvāngĕlĭcŭs, ă, ŭm (εὐαγγελικός). *Eccl. Évangélique.* Aūt ēvāngĕlĭcī pĭĕtās spērnēndă lĭbēllī. *Prud.* (*Apoth.* 15. *Ib.* 428). Præsta ēvāngĕlĭcō dūctūm dē fōntĕ Jŏhānnĕm. *P. Nol.* (6, 7).

Ēvāngĕlīstă, æ, *m.* (εὐαγγελιστής). *Eccl. Évangéliste.* Ēvāngĕlīstă scrīpsĭt, īpsūm tālĭă. *Prud.* (*Peri.* 10, 16. Et *Cath.* 6, 77). Ēvāngĕlīstæ vīvă Chrīstī flūmĭnă. *P. Nol.* (37, 131).

Ēvāngĕlĭŭm, ĭī, *n.* (εὐαγγέλιον). *Eccl. L'Évangile.* Clāra ēvāngĕlĭī Vērbīque ārdēntĕ lŭcērnā. *Alcim.* (III, 382). Nōs ēvāngĕlĭō Chrīstŭs ămāns dŏcĕāt. *P. Nol.* (35, 392). SYN. Scrīptūră. PPH. Ēvāngĕlĭcŭs lĭbēllŭs. *Prud.*

Ēvānĭdŭs, ă, ŭm. *Qui disparaît.* Pēctŏrăque īn tĕnŭēs ăbĕūnt ēvānĭdă rīvōs. *O.* Īn tĕnŭēs ēvānĭdŭs ēxĕăt aūrās (amor). *Id.* SYN. Vānēscēns.

† Ēvānnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jeter en vannant; au fig. Faire sauter.* (*Pompon.* apud *Non.* 1, 69.)

Ēvāns, tĭs. *Transporté des fureurs de Bacchus.* Thўădās ēffŭsīs ēvāntēs crīnĭbŭs ēgĭt. *Cat.* (64, 392). Ēvāntēs ōrgĭă cīrcūm Dūcēbāt Phrўgĭās. *V.* Nōn īlla ēvāntĭs Māssўlæ pōllŭĭt ārās. *Sil.* SYN. Bācchāns. *Voy.* Evan.

Ēvāntĭŭs, ĭī, *m.* *Évance, oncle de saint Martin.* Ēxpŏsŭĭt pŭĕrum āntĕ pĕdēs Ēvāntĭŭs ālmī. *Fort.* (*V. S. M.* III, 101).

Ēvārchŭs, ī, *m.* (εὔαρχος). *Fleuve de Paphlagonie.* Nĭvĕūmquĕ fĕrāx Ēvārchŭs ŏlōrŭm. *V. Fl.*

Ēvāstī, *sync. pour* Evasisti. Ēvāstī? crēdō, mĕtŭēs, dōctūsquĕ căvēbĭs. *H.* (Et *Sil.* XV, 792.)

Ēvāstŏ, ās, ārĕ. *Ravager.* Ēvāstāndă tĭbī tēllūs. *Sil.* *Voy.* Vasto.

† Ēvāsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Evado. *Échappé, évité.* Nām prætĕr pĕlăgī cāsūs ēt fūlgŭrĭs ĭctūm Ēvāsī. *J.* (12, 17). Ēvāsās vīsū dēprēndĕrĕ clādēs. *Alcim.* (II, 444). Grātēsque ēvāsō rĕfĕrāt dīscrīmĭnĕ Nōē. *Victor* (*Genes.* III, 4).

Ēvāx, *interj. qui exprime la joie.* Ēvāx! nūnc pōl dēmum ĕgŏ sūm lībĕr. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 13. *Id. Bac.* II, 3, 13. Cf. *Charis.* 213; *Diom.* 412).

† Ēvēctĭŏ, ōnĭs, *f. Transport sur une voiture.* Tūnc ēt cārpēntĭs ēvēctĭŏ tūtă dĕcōrĭs. *Paul. Pell.* (vs. 212). || *Au fig. Élévation (à une dignité).* Dĭcĭtĕ quĭd vēstrī vēlōx ēvēctĭŏ rēgĭs Ēffĭcĭăt. *P. Petroc.* (*V. S. M.* IV, 239).

Ēvēctŭs, ă, ŭm. *Élevé.* Prō quĭbŭs āĕrĭās mĕrĭtĭs ēvēctŭs ĭn aūrās. *O.* Ād sīdĕră cāntū Ēvēcta Āndīnō (domus). *Sil.* || *Avec l'acc.* *Voy.* Eveho.

† Ēvēctŭs, ūs, *m.* *L'action d'élever.* Tēndĭt ĭn ēvēctūs rădĭōs Hўpĕrīŏnĭs ārdŏr. (*Culex*, 100.) Īrĕt ĭn ēvēctūs cœlūm sŭpĕr. (*Ib.* 340. Parum usitatam vocem exhibet *Plin.* 18, 6, 3.)

Ēvĕhŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕhĕrĕ. *Lever en haut, élever, et au fig.* Quōs ārdēns ēvēxĭt ăd æthĕră vīrtūs. *V.* Tērrārūm dŏmĭnōs ēvĕhĭt ăd dĕōs. *H.* Ēvĕhĕre īn cœlūm. *J.* (1, 38). SYN. Ēffĕrŏ, ēxtōllŏ, tōllŏ. *Voy.* Extollo. || *Au pass. Être élevé.* Mōx āctă pĕr aūrās Ēvĕhŏr. *O.* SYN. Tōllŏr, ērĭgŏr, etc. *Voy.* Surgo. || *Qqf. avec l'acc. Sortir de, dépasser.* Cūr tŭă præscrīptōs ēvēcta ēst pāgĭnă gўrōs? *Pp.* (III, 3, 21). Jāmquĕ fĕrē mĕdĭum ēvēctī cērtāmĭnĕ cāmpŭm. *Sil.* (XVI, 372. Sic *Curt.* 9, 9 : « *Evectusque* os amnis. ») SYN. Prætērvĕhŏr.

Ēvēī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple de la tribu d'Évi, prince madianite, contre lequel Moïse envoya des troupes.* Pōstrēmūm cŭnēūm rēx prōmŏvĕt Ēvēōrŭm. *Prud.* (*Ham.* 422).

Ēvēllŏ, ĭs, ēllī *et qqf.* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher.* Ēt vălĭdām dūrĭs ēvēllĭt ăb ōssĭbŭs hāstām *Sil.* Cœnō cŭpĭēns ēvēllĕrĕ plāntām. *H.* Cānōs pŭēllă, nĭgrōs ānŭs ēvēllĕrăt. *Ph.* SYN. Vēllŏ, ăvēllŏ, ēdūcŏ, ēffĕrŏ, ēxtrăhŏ, ēmŏvĕŏ, etc. *Voy.* Vello. || *En partic. Arracher un arbre, déraciner.* Vīdī cōnāntem ēvēllĕrĕ tērrā Glāndĭfĕrām quērcŭm. *O.* Spīnās... Ēvēllās āgrō. *H.* SYN. Vēllŏ, rĕvēllŏ, cōnvēllŏ, ērŭŏ, ēvērtŏ, ēxstīrpŏ, stērnŏ, prōstērnŏ, ēxtūrbŏ. PPH. Rādĭcĭtŭs, ā rādĭcĭbŭs ēvēllŏ, ēvērtŏ, ērŭŏ, etc. VERS. Āntīquāsquĕ dŏmōs ăvĭūm cūm stīrpĭbŭs īmĭs Ērŭĭt. *V.* Rūptĭs rādĭcĭbŭs ārbŏr Vēllĭtŭr. Vĭrĭdēmque ăb hŭmō cōnvēllĕrĕ sīlvăm. Ēt nĕmŏra ēvērtĭt mūltōs īgnāvă pĕr ānnōs. Tēlūmque ăb rādīcĕ rĕvēllĭt. Vīrĭbŭs haūd ūllĭs vălŭĭt dīsclūdĕrĕ mōrsūs Rōbŏrĭs. Īmĭs Āvūlsām sōlvĭt rādĭcĭbŭs. Rādĭcĭbŭs ērŭtă pīnŭs Cōncĭdĭt. *Id.* Ārbūsta ēvŏlvēns rādĭcĭbŭs haūrĭt ăb īmĭs. *Lr.* Īllă prŏcŭl rādĭcĭbŭs ēxtūrbātă

Cat. Dēmīttĕrĕ rōbŏră fĕrrō. *O.* || *Au fig.* Ātque īras ēvēllĕre ăvēbăt. *Sil.* Nĕc rādīcītŭs ēvēllī mŏlă pōssĕ pŭtāndum ĕst. *Lr.* (III, 311). Ē tūrīs glēbīs ēvēllĕre ŏdōrĕm. (*Ib.* 328.)

Ēvēmĕrŭs. *Voy.* Evhemerus.

+ Ēvĕnăt, *arch. pour* Eveniat. Bŏnă, fēlīx fōrtūnātăque ēvĕnăt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 3. *Id. Curc.* I, 1, 39. Adde *Enn.* apud *Non.* 10, 20, qui de hoc agit. Cf. *Advenat, Convenat, Pervenat*).

Ēvēnīnŭs, ă, ŭm. *Du fleuve Évènus.* Plāngūnt ōră sĭmŭl Călȳdōnĭdēs Ēvēnīnæ. *O.* (*Met.* X, 527. Sic melius, quanquam libri variant).

Ēvĕnĭŏ, īs, ēnī, ēntŭm, ĕnīrĕ, *n. Sortir de.* Mērsēs prŏfūndō, pūlchrĭŏr ēvĕnĭt. *H.* SYN. Ēxstō, ēxsīstō, *qqf.* ēmērgŏ. || *Aller, arriver, parvenir.* Īstæc blāndă dīctă quo ēvĕnĭānt, mădĕō mĕtū. *Pl.* (*Most.* II, 1, 48). Quōrsum ēvēntūrum hŏc sĭĕt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 118). SYN. Pērvĕnĭŏ, ēvādŏ. || *Ordint. Arriver, en parlant d'un événement.* Hōstĭbŭs ēvĕnĭānt cōnvīvĭă tālĭă nōstrīs! *O.* Nōn hæc sĭnĕ nūmĭnĕ dīvūm Ēvĕnĭūnt. *V.* Sūmŭs ēvēntūră lŏcūtī. *O.* SYN. Fīŏ, prōvĕnĭŏ, ōbtīngŏ, cōntīngŏ *ou* āccĭdŏ. || Ēvĕnĭt, *unip. Il arrive que.* Ēvĕnĭt, īnquīrānt vĭtĭa ŭt tŭă rūrsŭs ĕt īllī. *H.* SYN. Fĭt, āccĭdĭt.

Ēvēntă, ōrŭm, *n. pl., et rarement* Ēvēntŭm, ī, *n. Événements, choses accidentelles.* Sŏlĭtī sŭmŭs, ŭt pār ĕst, ēvēntă vŏcārĕ. *Lr.* (I, 458. *Ib.* 483). Ēvēntūm dīcī pŏtĕrĭt quŏdcūmque ĕrĭt āctŭm. (*Ib.* 470). *Voy. le suiv.*

Ēvēntŭs, ūs, *m. Événement, résultat.* Quīsquĭs ăb ēvēntū fāctă nŏtāndă pŭtăt. *O.* Quēm sī fōrtūnă sĕquātŭr, Ēvēntūm pūgnæ cŭpĭăt. *V.* Ēvēntūsquĕ sĕcūndĕt. *Id.* SYN. Ēxĭtŭs, cāsŭs, sōrs, fōrtūnă, ēffēctŭs, ēvēntă. EP. Īncērtŭs, cæcŭs, dŭbĭŭs, lătēns, īgnōtŭs, ōbscūrŭs, vărĭŭs. || *Résultat heureux, succès.* Fraūdĭbŭs ēvēntūm dĕdĕrăt fōrtūnă. *L.* SYN. Ēffēctŭs, fōrtūnă. EP. Fēlīx, faūstŭs, bŏnŭs, lætŭs. *Voy.* Felicitas. || *Événement malheureux, danger.* Pērquĕ tŏt ēvēntŭs, ĕt īnīquīs cŏncĭtă vēntīs Æquŏră. *O.* SYN. Cāsŭs. EP. Īnfaūstŭs, trīstĭs, grăvĭs, īnfēlīx. *Voy.* Infortunium, Periculum. || *Événement à venir.* Præcĭnĭt ēvēntūs nĕc mĭhĭ cāntŭs ăvĭs. *Tib.* (I, 8, 4). SYN. Ēvēntūră, fŭtūră. || *Effet, fait.* Nōmĕn ăb ēvēntū pătrĭă līnguă dĕdĭt. *Pp.* (IV, 2, 48, de Vertumno). || *Événement, fin, terme.* Sēmpĕr ăd ēvēntūm fēstīnăt. *H.* SYN. Fīnĭs.

Ēvēnŭs *ou* Ēvēnŏs, ī, *m.* (Εὔηνος). *Évènus, fleuve d'Étolie.* Vēnĕrăt Ēvēnī răpĭdās Jŏvĕ nātŭs ăd ūndās. *O.* Ēvēnŭs Călȳdōnă sĕcăt. *L.*

Ēvērbĕrŏ, ās, ārĕ. *Frapper.* Clȳpĕūmque ēvērbĕrăt ālīs. *V.* Cĭnĕrēs plaūsīs ēvērbĕrăt ālīs. *O.*

Ēvērrŏ, īs, ĕrĕ. *Balayer.* Ēvērrĭte ædēs, ābstērgēte ărānĕās. *Titin.* (apud *Non.* 4, 491). *Voy.* Verro. || *Au fig.* Ēvērrĕrĕ pīscĭbŭs æquŏr. *Man.* (IV, 285. *Everriculum* fuit genus retis piscatorii, de quo *Non.* 1, 146).

Ēvērsŏr, ōrĭs, *m. Destructeur.* Prĭāmī rēgnōrum ēvērsŏr Ăchīllēs. *V.* || *Au fig.* Quĭs, ĕdĕ, nōstrī dĕcŏrĭs ēvērsŏr fŭĭt? *Sen.* (*Hip.* 894).

Ēvērsŭs, ă, ŭm, *part. p. Bouleversé, renversé.* Ādspĭce ŭt ēvērsās cōncĭtĕt eūrŭs ăquās. *O.* Aŭt quĭd īn ēvērsā vīdī crūdēlĭŭs ūrbĕ? *V.*

Ēvērtŏ, īs, tī, sŭm, tĕrĕ, *arch.* Ēvōrtŏ. *Mettre sens dessus dessous, bouleverser.* Dīsjĕcĭtquĕ rătēs, ēvērtītque æquŏră vēntīs. *V.* (Adde *Sen. Ag.* 465). SYN. Vērtŏ, īnvērtŏ, sūbvērtŏ, cōnfūndŏ. || *Renverser, abattre* (*un arbre*). Aūt tēmpēstīvām sīlvīs ēvērtĕrĕ pīnūm. *V. Voy.* Evello. || *En gén. Renverser, abattre, détruire* (*au propre et au fig.*). Sūmmăque ēvērtĕre ŏpūm vī (turrim). *V.* Prĭămīque ēvērtĕrĕ gēntĕm. Hās ēvērtĭt ŏpēs. *Id.* Cēpĕrăt hĭc ălĭās, ălĭās ēvērtĕrăt ūrbēs. *O.* SYN. Vērtŏ, sūbvērtŏ, ērŭŏ, rŭŏ, dīrŭŏ, prōrŭŏ, sūbrŭŏ, dējĭcĭŏ, dīsjĭcĭŏ, dēstrŭŏ, ēxscīndŏ, ēxcīdŏ, stērnŏ, prōstērnŏ, cōncŭtĭŏ, dētūrbŏ, ēxtūrbŏ, dēmōlĭŏr, pērdŏ, pēssūmdŏ, frāngŏ, āfflīgŏ. PPH. Fūndĭtŭs, fūndō, ăb īmō ēvērtŏ. Sōlō æquŏ. Ā cūlmĭnĕ stērnŏ, fūndŏ, vērtŏ, ēxcŭtĭŏ. Dō præcĭpĭtĕm. VERS. Nēptūnŭs mūrōs māgnōque ēmōtă trĭdēntī Fūndāmēntă quătĭt, tōtāmque ā sēdĭbŭs ūrbĕm Ērŭĭt. *V.* Ērŭām, ĕt æquă sōlō fūmāntĭă mœnĭă pōnăm. *Id.* Hæc æquātă sŏlo ĕst, nūllō sūb crīmĭnĕ rēgnī. *O.* Dējĭcĭtĕ pāssīm mœnĭa, īn plānūm dătĕ. *Sen.* Āc tŭmŭlŭs īmō tōtŭs æquētŭr sōlō. *Id.* Pĭctātem ēvērtĕrĕ fūndō. *Lr.* Ā rādīcĭbŭs Nōn ēvērtīssĕt scĕlĕrĕ fūnēstō dŏmŭm. *Ph.* || *Qqf. avec l'abl. Exclure de, faire perdre.* Ŭt ăgro ēvōrtăt Lēsbŏnīcŭm, quāndo ēvōrtĭt ædĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 15). SYN. Dējĭcĭŏ, ēxcŭtĭŏ.

Ēvēstīgātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Evestigo. *Cherché.* Māgnă, nĕc īngĕnĭīs ēvēstīgātă prĭōrŭm. *Ov.*

Ēvēstīgŏ, ās. *Voy. le précéd.*

Ēvhēmĕrŭs *ou* Ēvēmĕrŭs, ī, *m.* (εὐήμερος). *Nom d'homme.* Hŏc īgĭtūr tŭmŭlō rĕquĭēscĭt Ēvhēmĕrŭs āltō. *Fort* (IV, 1, 5. Prima male corripitur).

Ēvhīppē *ou* Ēvīppē, ēs, *f. Épouse de Piérus, mère des Néréides.* Pæŏnĭs Ēvhīppē mātĕr fŭĭt. *O.* || 2 *Ville de Carie.*

Ēvhīppŭs *ou* Ēvīppŭs, ī, *m.* (εὔιππος). *Nom d'homme.* Ărcădĭs Ēvhīppī spŏlĭŭm cădĭt. *St.*

Ēvhŏdŭs *ou* Ēvŏdŭs, ī, *m.*; Ēvhŏdĭă, æ, *f.* (εὔοδος). *Noms d'homme et de femme.* Ēvhŏdŭs ŭt vălĕăt, pătĕr ŏptĭmŭs. (*Anthol.* II, p. 225.) Fīnītum Ēvhŏdĭæ fātŭm. (*Ibid.*)

Ēvhœ. *Voy.* Evœ.

Ēvĭās, ădĭs, *f.* (Εὐϊάς). *Bacchante.* Nōn sĕcŭs īn jūgīs Ēxsŏmnīs stŭpĕt Ēvĭās. *H. Voy.* Baccha.

Ēvīcī, *parf. de* Evinco.

Ēvīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Evinco. *Vaincu.* Ērgo ŭbĭ cōncēpĭt fŭrĭās ēvīctă dŏlōrĕ. *V.* Lăcrĭmīs ēvīctă. *Id.* Ēvīctă pĕr æquŏră lāpsŭs. *O.*

Ēvĭdēns, tĭs. *Évident. Voy.* Manifestus.

Ēvĭdēntĭă, æ, *f. L'évidence.* PHR. Āt mănĭfēstă pălām rēs īndĭcăt. *Lr.* (I, 804. Et III, 690). Rēbŭs mănĭfēstīs ăgī. *Ph.*

Ēvĭē. *Voy.* Evius.

Ēvĭgĭlāndŭs, ă, ŭm *Qu'on doit passer sans dormir.* Ēst mĭhĭ nōx mūltīs ēvĭgĭlāndă mŏdīs. *Tib.* (I, 8, 64).

† Ēvĭgĭlāns, tĭs. *Qui veille.* Āst Ămŏr ēvĭgĭlāns, dīxĭt, mĕă pēnnă, vŏlēmŭs. *Modestin.* (in *Anthol.* I, p. 17. Et *Victor, Gen.* III, 90).

† Ēvĭgĭlāntĕr. *En veillant, sans repos.* Ēvĭgĭlāntĕr ăgĭt pŏpŭlōs. *Corip.* (*Johan.* VI, 203).

Ēvĭgĭlŏ, ās, ārĕ, *n. S'éveiller, être éveillé, veiller.* Ēxcĭdĭt, ĕt mĕdĭīs mĭsĕr ēvĭgĭlāvĭt īn ūndīs. *St.* Īllūm dīscĭpŭlī părĭtĕr naūtæquĕ trĕmēntēs Ēvĭgĭlārĕ rŏgānt. *Juvc.* (II, 34). *Voy.* Expergefio, Vigilo. || *Act. Faire en veillant.* Quōs stŭdĭūm cūnctōs ēvĭgĭlāvĭt ĭdĕm (libros). *O.*

Ēvīncĭŏ, īs, īrĕ. *Voy.* Evinctus, Vincio.

Ēvīncŏ, īs, īcī, īctŭm, īncĕrĕ. *Vaincre, surpasser.* Ōppŏsĭtās nūbēs ēvīncĭt sōlĭs ĭmāgŏ. *O.* Ōppŏsĭtās ēvīcĭt gūrgĭtĕ mōlēs. *V.* Plătănūsquĕ cælebs Ēvīncĕt ūlmōs. *H.* Căpe hūnc trĭūmphūm; sōlŭs ēvīnce Hērcŭlĕm. *Sen.* (*Herc. OEt.* 562). Dŭbĭīs ēvīncĭtĕ rēbŭs. *V. Fl. Voy.* Vinco. || *Convaincre.* Sī pŭĕrīlĭŭs hīs rătĭo ēsse ēvīncĕt ămārĕ. *H. Voy.* Convinco.

Ēvīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Evincio. *Lié, attaché.* Pūnīcĕō stābīs sūrās ēvīnctă cŏthūrnŏ. *V.* Ēvīnctī Trĭvĭæ dūcūntŭr ăd ārăm. *O.* Pōst tērgă cătēnīs Ēvīnctŭs pălmās. *Sil. Voy.* Vinctus.

Ēvīppē, Ēvīppŭs, etc. Voy. Evhippe, etc.

? Ēvĭrĕō, ēs, *n.* *Verdir.* Frōndĭbŭs ārbŏrĕīs ēvĭrēt ōmnĕ nĕmŭs. *Fort.* (IX, 3, 8. Vulgo, *Et viret*).

Ēvĭrēscō, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Devenir vert.*

Ēvĭrō, ās, ārĕ. *Oter la virilité; au fig. Enerver.* Ēt cōrpŭs ēvĭrāstĭs, Vĕnĕrĭs nĭmĭō ŏdĭō. *Cat.* (63, 17). Spădōnĕ quŭm sĭs ēvĭrātĭŏr flŭxō. *M.* (V, 41). *Voy.* Castro.

Ēvīscĕrātŭs, ă, ŭm. *Éventré.* Ēvīscĕrātūm cōrpūs lăcĕrātī pătrĭs. *Poet.* (apud *Cic.* *Tusc.* 2, 21, nisi ipse *Cic.* Adde *Enn.* ibid. 1, 44). || *Qui est sans viscères.* Ēvīscĕrāta, ĭnănĭmă, cum ănĭmālī sŏnō. *Pacuv.* (ap. *Cic.* *Div.* 2, 64, de testudine).

Ēvīscĕrō, ās, ārĕ. *Éventrer.* Cōmprēnsāmquĕ tĕnēt, pĕdĭbūsque ēvīscĕrăt ŭncīs. *V.* Ēvīscĕrāndūm cōrpŭs ĕquŭlĕō ēmĭnŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 109). PPH. Vīscĕră dīrĭpĭō, rīmŏr.

Ēvītābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut éviter.* Frēnă tămēn dāntēm nōn ēvītābĭlĕ tēlūm Cōnsĕquĭtŭr. *O.* SYN. Vītābĭlĭs.

Ēvītāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit éviter.* Trīstĕ jăcēs lūcīs ēvītāndūmquĕ bĭdēntăl. *Pers.* (2, 27). SYN. Vītāndŭs.

Ēvītō, ās, ārĕ. *Éviter.* Saūcĭŭs ēvītăt pūgnām glădĭātŏr. *O.* Cōntrā nōs tēla īstā tŭa ēvītāmŭs ămĭcŭ. *Cat.* (116, 7). Mētăquĕ fērvĭdĭs Ēvītātă rŏtīs. *H.* (Et *Ov.* *Met.* XII, 123). *Voy.* Vito. || 2. (*De* vita), *arch.* *Oter la vie.* Prĭămō vītam ēvītārī. *Enn.* (apud *Cic.* *Tusc.* 1, 35).

Ēvĭŭs, ĭī, *m.* (Εὔϊος). *Un des noms de Bacchus.* Sēd jām mātūrĭs nōs flăgĭtăt ānxĭŭs ūvĭs Ēvĭŭs. *Col.* (X, 423). Dīssĭpăt Ēvĭŭs Cūrās ĕdācēs. *H.* Prærūptī quūm tē, tĕnĕr Ēvĭĕ, pārtūs Trānsmīsĕrĕ pătrī. *St.* Ēvĭōn īngĕmĭnăt. *Pers.* (1, 102. Quidam scrib. *Evhyus* seu *Euhyus*, quasi sit Εὔιος). *Voy.* Bacchus. || Ēvĭĕ. *Cri des bacchantes.* Pārs Hўmĕnææ cănunt, pārs clāmānt Ēvĭĕ ēvœ. *O.* || — ŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Quătĕr Ēvĭă pūlsānt Tĕrgă mănū. *St.*

Ēvŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé.* || Ēvŏcātŭs (miles). *Vétéran rappelé au service.* Lāssī bārdăĭcūs quŏd ēvŏcātī. *M.* (IV, 4, 5).

Ēvŏcō, ās, ārĕ. *Appeler, faire sortir ou venir, et au fig.* Nōn vĭgĭl ālĕs ĭbī crīstātī cāntĭbŭs ōrĭs Ēvŏcăt aūrōrăm. *O.* Ēvŏcăt ē lĭquĭdīs pīscēm pĕnĕtrālĭbŭs ēscă. *Sil.* Tū gŭbĕrnātōrem ā nāvi hūc ēvŏcā vērbīs mĕīs. *Pl.* (*Amph.* III, 3, 12). SYN. Vŏcō, ārcēssō, āccĭō. *Voy.* Voco. || *En partic.* *Évoquer les âmes.* Hāc ănĭmās īlle ēvŏcăt Ōrcō. *V.* Ēvŏcăt āntīquīs ătāvōs prŏăvōsquĕ sĕpūlchrĭs. *O.* PHR. Mānēs ēxcīrĕ sĕpūlchrĭs. *V.* Mānēsquĕ sĕpūlchrīs Ēlĭcĭt. *Tib.* Pōssŭm crĕmātōs ēxcĭtārĕ mōrtŭōs. *H.* *Voy.* Resuscito.

Ēvoe, Ēvœ *ou* Ēvhœ, *et non* Ēvŏĕ (εὐοῖ). *Cri des bacchantes.* Sătŭr ēst quūm dīcĭt Hōrātĭŭs ēvœ. *J.* (7, 62). Ēvœ, rĕcēntī mēns trĕpĭdăt mĕtū. *H.* Lætātŭr ēvœ : pārcĕ, Līběr. *Id.* Tālēm tē, Bācchŭs, Sătȳrīs clāmāntĭbŭs ēvœ. *O.* Ēxŭlŭlātque, ēvœquĕ sŏnăt, pōrtāsquĕ rĕfrīngĭt. *Id.* Sāxĕa ŭt ēffĭgĭēs bācchāntĭs prōspĭcĭt ēvœ. *Cat.* (64, 61. *Charis.* 214, scribi vult *Evhoe*. Ne unquam scripseris *Evohe*).

Ēvŏlō, ās, ārĕ, *n.* *S'envoler.* Mădĭdĭs nōtŭs ēvŏlăt ālīs. *O.* De ædĕ sūmmā quo ēvŏlāvĭt gāllŭs gāllīnācĕŭs? *Titin* (apud *Charis.* 192). SYN. Avolo. || *Au fig.* *S'enfuir.* Ēvŏlăt īnfēlīx. *V.* Ēvŏlăt ādmīssīs dīscŏlŏr āgmĕn ĕquīs. *O.* SYN. Ēffŭgĭō, ērūmpō, rŭō. *Voy.* Fugio.

Ēvŏlŭām, Ēvŏlŭī, *diérèses pour* Evolvam, Evolvi. Cōndĭtă quīn vērī pēctŏrĭs ēvŏlŭăm. *Cat.* (66, 74). Dēbŭĕrānt fūsōs ēvŏlŭīssĕ sŭōs. *O.* Quŏd nōlīm nōstrōs ēvŏlŭīssĕ dĕōs. *Pp.* (I, 7, 16). *Voy.* Dissoluendus.

Ēvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Déployé.* Nēc jām pūtrĭbŭs ēvŏlūtă chārtīs. *St.* Pārtĭbūs vīxdūm trĭbŭs ēvŏlūtĭs. *Prud.* (*Cath.* 8, 10. *Id.* *Peri.* 10, 407).

Ēvōlvō, ĭs, ōlvī *et* ŏlŭī, ŏlūtūm, ōlvĕrĕ. *Rouler d'en haut, faire rouler.* Ārbūsta ēvōlvēns rādīcĭbŭs haūrĭt ăb īmīs. *Lr.* (VI, 140). Nūdīs ēvōlvūnt sāxă lăcĕrtīs. *L.* Prīmūmquĕ cădāvĕră plēnīs Tūrrĭbŭs ēvōlvĭt *Id.* SYN. Dēvōlvō, vōlvō, dējĭcĭō, dētūrbō. || *Dérouler, déplier, développer.* Fūsōs ēvōlvĕrĕ. *O.* Ēvōlvĭt vēstēs. *Id.* SYN. Ēxplĭcō, rĕplĭcō. || *Tirer de, faire sortir, mettre hors.* Quæ pōstquam ēvōlvĭt, cæcōque ēxēmĭt ăcērvō. *O.* Ēvōlvām būstō, jām nūmēn gēntĭbŭs, Īsĭn. *L.* Īllĕ căvīs ēvōlvĭt sēdĭbŭs ōrbēs. *Id.* SYN. Ērŭō, ēlĭcĭō, ēxtrăhō, ēdūcō, ēxprōmō, dētĕgō, rĕtĕgō, ăpĕrĭō, ēxtrūdō, ēxcŭtĭō. || *Déployer un manuscrit, parcourir un livre.* Tēr quătĕr ēvōlvī sīgnāntēs tēmpŏră fāstōs. *O.* Tēmpŏră sī fāstōsquĕ vĕlīs ēvōlvĕrĕ mūndī. *H.* *Voy.* Pervolvo. || *Au fig.* *Dérouler, déployer.* Quī tārdīs cĕlĕrī sæcŭla ēvōlvĭs rŏtā. *Sen.* (*OEd.* 252, de sole). Nĭtĭdūsquĕ cērtās mūndŭs ēvōlvĭt vĭcēs. *Id.* (*Med.* 402). || *Dérouler, développer, raconter.* Ēt mēcum īngĕntēs ōrās ēvōlvĭtĕ bēllī. *V.* Gĕlĭdĭs hæc ēvōlvīssĕ sŭb āntrīs. *Id.* Sĕrĭēmque ēvōlvĕrĕ fātī. *O.* Sōntēs ēvōlvĕrĕ Thēbās. *St.* SYN. Ēxplĭcō, pāndō, rĕtĕgō, ăpĕrĭō, ēxprōmō, ēdō, nārrō. *Voy.* Narro. || *Tirer de l'argent.* Ălĭcūnde ēvōlvam ĭd ārgēntūm tĭbī. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 82). SYN. Ērŭō. || *Exhaler, rendre.* Īngĕmĭt, ēt tālēs ēvōlvĭt pēctŏrĕ quēstūs. *V.* *Fl.* || *Qqf.* *Rouler dans son esprit.* Prōmīssa ēvōlvĭt sōmnī, nōctēmquĕ rĕtrāctăt. *Sil.* Tēcum īpsā nūnc ēvōlvĕ fēmĭnĕōs dŏlōs. *Sen.* (*Ag.* 116). Pēctŏrĕ nūnc mĕmŏrī nōstrōs ēvōlvĕrĕ lūsūs. *M.* (VI, 85, 9). SYN. Vōlvō, mĕdĭtŏr. || — mē, *et* Ēvōlvŏr, *pass.* *Se frayer un chemin, se débarrasser.* Ātque ēvōlvĕrĕ pōssĭt Īn mărĕ sē Xānthŭs. *V.* Hāc re ēt te ōmnī tūrba ēvōlvēs. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 56). Ēvōlvĭmŭr ōrbĕ. *L.* SYN. Mē ēxpĕdĭō.

Ēvŏmō, ĭs, ŭī, ĭtūm, ĕrĕ. *Vomir.* Faūcĭbŭs īngēntēm fūmūm, mīrābĭlĕ dīctū, Ēvŏmĭt, īnvŏlvītquĕ dŏmŭm, etc. *V.* Pătŭlō pārtēm mărĭs ēvŏmĭt ōrĕ. *O.* Ēvŏmŭĭt pāstōs pēr sæcŭlă Vēsvĭŭs īgnēs. *Sil.* *Voy.* Vomo. || *Au fig.* Ēdĕpŏl īpsūm lēnōnem ēvŏmūnt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 43, nempe ædes). Rĕquīrām frātrem, ŭt īn ĕum hæc ēvŏmăm. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 65). Tāndēm lătēntĭs vīm fŭrōrĭs ēvŏmĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 395). || *Qqf.* *Dire, en bonne part.* Ēt quæ bŏnă dīctū Ēvŏmĕrĕt. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4). Lībrūm, Ēvŏmŭĭt spīrāntĕ Dĕō quēm sānctŭs Īsăĭās. *Prud.* (*Apoth.* 599).

Ēvūlgō, ās, ārĕ. *Comme* Vulgo.

Ēvūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Evello. *Arraché.* Ēvūlsīsquĕ trūncīs Ēncĕlădŭs jăcŭlātŏr aūdāx. *H.* Quŏd sĭmŭl ēvūlsum ēst (onus). *O.*

Ēx, *prép.*, *la même que* E, *devant une voyelle.* Ēx īllō cĕlĕbrātŭs hŏnōs. *V.* *Voy.* E.

Ēxāctĭō, ōnĭs, *f.* *Achèvement, accomplissement.* Fōrma hŏmĭnĭs cœptī, plēnīque ēxāctĭō pārtūs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 5). || *Perception d'impôts.*

Ēxāctŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui chasse.* Lŭpōrum ēxāctōrĕm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 324). || *Celui qui exige une chose, percepteur d'impôts ; bourreau.* Ēxāctŏr aūri ēt sānguĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 48). Nōn ēxāctōrĕm pŭdŏr īnfĭcĭt, aūt dŏlŏr ūllŭs Āffĭcĭt ēxāctŭm. *Dracont.* (III, 32).

Ēxāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exigo. *Poussé hors de, chassé.* Pūgnās ĕt ēxāctōs tȳrānnōs Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *H.* Nŏvās qui ēxāctās fēci ŭt īnvĕtĕrāscĕrĕnt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 4, nempe fabulas). || *Poussé.* Fŭrĭīs ēxāctŭs Ŏrēstēs. *O.* || *Terminé, passé.* Ēxāctīs mēnsĭbŭs. *V.* Ēxāctō tēmpŏrĕ vītæ. *H.* SYN. Āctŭs, prætĕrĭtŭs, ēlāpsŭs. || *Fait,*

achevé. Hīs dēmum ēxāctīs. *V.* || *Parfait, accompli.* Mōrŭm fābrĭcæ ēxāctiŏr ārtĭs. *O.* Pūlchrāque ēt ēxāctīs mĭnĭmūm dīstāntĭă. *H.* Nīl ēxāctiŭs ērŭdītĭūsquĕ. *M.* (IV, 87). || *Examiné, étudié.* Quærērĕ cōnstĭtŭīt, sŏcĭīsque ēxāctā rĕfērrĕ *V.* Nōn priŭs ēxāctā tĕnŭī rătĭōnĕ săpōrūm. *H.* || † *Imposé, soumis à un impôt. Dracont.* (*Voy. dans* Exactor.)

Ēxăcŭō, ĭs, ī, ĕrĕ. *Aiguiser.* Ēxăcŭūnt ălĭī vāllōs. *V.* Dēntēsquĕ Săbēllĭcŭs ēxăcŭīt sūs. *Id.* SYN. Ăcŭō. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Exciter, animer.* Āt jŭvĕnēm stĭmŭlīs īmmānĭbŭs æmŭlă vīrtūs Ēxăcŭīt. *Cl.* Mārēs ănĭmōs īn mārtĭă bēllă Vērsĭbŭs ēxăcŭīt. *H.* Nōn tămĕn ēxăcŭēt tōrpēns săpŏr īstĕ pălātūm. *O.* SYN. Ăcŭō, āccēndō, etc. *Voy.* Accendo.

Ēxădĭūs, ĭī, *m.* (Ἐξάδιος). *Un des Lapithes.* Dīxĕrăt Ēxădĭūs. *O.*

Ēxădvērsō *ou* Ēx ădvērsō. *Comme le suiv.* (*Lucil.* ap. *Non.* 4, 399.)

† Ēxădvērsŭm *ou* Ēxădvōrsŭm, *et* Ēxădvērsŭs, *adv. En face.* Vĭdĕo ēxădvōrsūm Pīstōclērum ēt Băcchĭdēm. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 37). Ēst pīstrīlla, ēt ēxădvōrsūm făbrĭcă. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 45. *Id.* apud *Gell.* 7, 7). *Voy.* Adversum.

Ēxædĭfĭcō, ās, ārĕ. *Bâtir entièrement. Voy.* Ædifico. || *Au fig.* Qui ēxædĭfĭcārēt suam īnchŏātam īgnāvĭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 95). || † *Chasser de la maison.* Nōn ēxædĭfĭcāvīssēt me ēx hīs ædĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 3).

Ēxæquātŭs, ă, ŭm. *Rendu égal.* Ēxæquātăquĕ sūnt crĕpĕrī dīscrīmĭnă bēllī. *Lr.* (V, 1295).

Ēxæquō, ās, ārĕ. *Aplanir.* SYN. Æquō, pŏlĭō. || *Rendre égal, mettre de niveau.* Mōntĭbŭs aūrūm Ēxæquĕt. *J.* (12, 129). Ēxæquāt dŭōs, Lĭcĕt īmpărēs sīnt, glădĭūs. *Sen.* (*Phœn.* 630). SYN. Æquō. || *Égaler, être égal à, ressembler à.* Āt nūnc ēxæquĕt tĕtrĭcās lĭcĕt īllă Săbīnās. *O.* Quīn ĕtĭām tŭmĭdīs ēxæquāt dōlĭă flāmmīs. *Man.* (I, 847). SYN. Æquō, æquĭpărō, āccēdō (ad).

Ēxæstŭāns, tĭs. *Qui bouillonne.* Ēxæstŭāntīs mōrĕ fērtŭr Eūrīpī. *Boet.* (2, 1).

Ēxæstŭō, ās, ārĕ, *n. Bouillir, bouillonner.* Læsūsque ēxæstŭăt ācrĭŭs īgnĭs. *O.* Fūndōque ēxæstŭăt īmō (*Ætna*). *V.* Īma ēxæstŭăt ūndă Vōrtĭcĭbŭs. *Id. Voy.* Æstuo. || *Au fig.* Mēns ēxæstŭăt īrā. *V.* Strāngŭlăt īnclūsūs dŏlŏr, ătque ēxæstŭăt īntŭs. *O.* || † *Act. Rendre par l'effet de la chaleur.* Hōs ĭgĭtūr tēllūs ōmnēs ēxæstŭăt æstūs. *Lr.* (VI, 816).

Ēxăggĕrō, ās, ārĕ. *Entasser.* Māgnās ŏpēs Ēxăggĕrārĕ quærĭt ōmnī vĭgĭlĭā. *Ph.* Thēsaūrōs... Ēxăggĕrātōs ōbtĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 87). *Voy.* Aggero, as. || *Au fig.* Dīctīs ēxăggĕrăt īrās. *Corip.* (*Johan.* V, 620).

Ēxăgĭtō, ās, ārĕ. *Chasser, poursuivre.* Ēxăgĭtānt ēt Lār ēt tūrbă Dĭānĭă fūrēs. *O.* Ēt lĕpŭs hīc ălĭīs ēxăgĭtāndŭs ĕrĭt. *Id.* Ēxăgĭtēt nōstrōs mānēs, sēctētŭr ĕt ūmbrās. *Pp.* (II, 8, 19). SYN. Ăgĭtō, ăgō, pēllō, sēctŏr, ūrgĕō, pērsĕquŏr, īnstō. || *Au fig. Agiter, tourmenter.* Dīc, quā Tīsĭphŏnē, quĭbŭs ēxăgĭtārĕ cōlūbrīs? *J.* (6, 29). Līttŏră clāmŏr Naūtĭcŭs ēxăgĭtăt. *L.* Īnăchĭā Tīrȳnthĭŭs īrā Ēxăgĭtātŭs. *Petr.* (*Sat.* 139). SYN. Ăgĭtō, tūrbō, jāctō, ēxērcĕō, vēxō.

† Ēxăgōgă, æ, *f.* (ἐξαγωγή), *arch. Exportation, transport.* Hīs prĕsĭdēbo, īstĕ dūm sīc făcĭăt Dōmum ăd te ēxăgōgăm. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 5. *Festus* : « *Exagogen*, evectionem. »)

Ēxālbēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir blanc ou pâle.* Quīn rĕfūgĭăt tĭmĭdō sānguĕn, ătque ēxālbēscăt mĕtū. *Enn.* (apud *Cic. de Or.* 3, 58).

† Ēxāltō, ās, ārĕ. *Élever, hausser.* Ērgo ēxāltātīs pēndēns sūstōllĭtŭr ūndīs. *Alcim.* (V, 702). || *Au fig.* Plūs ēxāltātŭs, plūs jūstĭfĭcātŭs ĭn īpsō. *Corip.* (*Just.* IV, 319).

† Ēxāmbĭō, īs, īrĕ, *néol. Rechercher, ambitionner* Dīvīnum hŏnōrēm sūmmō cūltu ēxāmbĭēnt. *Jul. Valer.* (1, 34, ed. *Maio.* Verbo usi sunt *Arnob.*, *Symmach.*, *Mamertin.*)

Ēxāmĕn, ĭnĭs, *n. Essaim d'abeilles.* Aūdĭt ĭn ēxēsā strīdōrem ēxāmĭnĭs ūlmō. *O.* Ēquĕ săcrā rĕsŏnānt ēxāmĭnă quērcū. *V.* EP. Fŭgāx, văgŭm, strīdēns. *Voy.* Apes. || *En gén. Essaim, troupe d'hommes ou d'animaux.* Grāiūmque ēxāmĭnă vātūm. *St.* Tēmpēstīvă dăbānt pūllōrum ēxāmĭnă sūbtĕr. *Lr.* (V, 1363). Pŏsĭtōsquĕ vērnās, dītĭs ēxāmĕn dŏmūs. *H.* SYN. Āgmĕn, tūrbă. *Voy.* Turba. || *Foule, en parl. de ch.* Nĕque īstūc īn sē gēstīt tērgūm cōgĕre ēxāmĕn mălī. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 59). Ān quīsquam īn tāntō stŭprōrum ēxāmĭnĕ quærĭt? *Pp.* (II, 32, 41). || *Aiguille de balance.* Dŭās æquāto ēxāmĭnĕ lāncēs Sūstĭnĕt. *V. Voy.* Trutina. || *Au fig. Balance.* Ēt jūstō trŭtĭnæ se ēxāmĭnĕ pēndĭt. *Aus.* (*Idyll.* 16, 9). Ēxāmĕnve īmprŏbum ĭn īllā Cāstīgēs trŭtĭnā. *Pers.* (1, 6). || *Examen.* Vĭām mōrūm lōngæque ēxāmĭnă vītæ. *St.* Quīd lĭcĕātquĕ, nĕfāsquĕ, Fāsquĕ sĭt, īnquīrānt, lēgūmque ēxāmĭnă sērvēnt. *O.* Ăd tŭă quūm nōstræ cūrrānt ēxāmĭnă nūgæ. *Sid.* (8, 3). || *Le jugement dernier.* Vēntĭlĕt ūt tōtūm dīvīno ēxāmĭnĕ mūndūm. *P. Nol.* (8, 30. *Id.* 7, 26).

Ēxāmĭnō, ās, ārĕ. *Peser, faire que les deux plateaux d'une balance soient en équilibre ; égaliser* Tēmpŭs ĕrăt quō Lībră părēs ēxāmĭnăt hōrās. *L.* Mĕdĭās ēxāmĭnăt ūmbrās. *Man.* (II, 797). *Voy.* Pondero. || *Examiner.* Ădvērtēns pēnsās ēxāmĭnăt hērbās. *O.* Mălĕ vērum ēxāmĭnăt ōmnĭs Cōrrūptūs jūdĕx *H. Voy.* Expendo.

† Ēxāmūssĭm, *adv. Au cordeau ; parfaitement.* Ædēs Fāctæ prŏbe ēxāmūssĭm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 19). Sī vēră lŏquĭtŭr, ēxāmūssim ēst ōptŭmă. *Id.* (*Amp.* II, 2, 213). SYN. Ădāmūssĭm. (Cf. *Charis.* 178.)

Ēxānclō. *Voy.* Exantlo.

† Ēxănĭmābĭlĭtĕr. *De manière à être essoufflé.* (*Nœv.* apud *Non.* 4, 384.)

† Ēxănĭmālĭs, ĕ. *Sans vie.* Ni īllum ēxănĭmālēm făxō, sī cōnvēnĕrō. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 7). || *Au fig. Mortel.* Ēxănĭmālēs cūræ. *Id.* (*Rud.* I, 4, 2).

Ēxănĭmātŭs, ă, ŭm. *Essoufflé, haletant, suffoqué.* Ēxănĭmātă sĕquēns īmpīngĕrĕt āgmĭnă mūrīs. *V.* Tū rĕfūgās vīrēs ēt pēctŏră bēllō Ēxănĭmātă rĕplē. *St* Ēxănĭmātūs cūrrĭt hīc Lĕōnĭdă. *Pl.* (*Asin.* II, 1, 17). Ĭbĭ tum ēxănĭmātūs Pāmphĭlŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 104). SYN. Ēxănĭmĭs, ănhēlŭs. || *Qui est sans vie.* Ēxănĭmī pŭĕrī sŭpĕr ēxănĭmātă părēntŭm Cōrpŏră. *Lr.* (VI, 1254). *Voy. le suiv.*

Ēxănĭmĭs, ĕ, *et* Ēxănĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est sans vie, mort.* Tūm sŭpĕr ēxănĭmēm sēsē prōjēcĭt ămīcūm. *V.* Vūltūsque ēxănĭmēs, ŏcŭlōsque īn mōrtĕ jăcēntēs. *L.* Ēxănĭmūmque aūrō cōrpŭs vēndēbăt Ăchīllēs. *V.* Ēxănĭmīs ēt bēllī sōrtĕ pĕrēmptīs. *Id.* SYN. Ēxsānguĭs, mōrtŭŭs, dēfūnctŭs, etc. *Voy.* Mortuus. || *Essoufflé, suffoqué, tremblant.* Nēc ēxănĭmēs pōssūnt rĕtĭnērĕ măgīstrī. *V.* Măgīsquĕ Ēxănĭmēs trĕpĭdārĕ. *H.* SYN. Ēxănĭmātŭs, ănhēlŭs, ănhēlāns. *Voy.* Anhelus, Territus.

Ēxănĭmō, ās, ārĕ. *Ôter la vie.* Ēxănĭmārĕ hŏmĭnēs, pĕcŭdēs prōstērnĕrĕ pāssĭm. *Lr* (VI, 243. Adde *Nemes. Cyn.* 199). *Voy.* Occido. || *Essouffler, suffoquer ; au fig. Faire mourir, tuer, glacer.* Cūr mē quĕrēlīs ēxănĭmās tŭīs? *H.* Ăvĭdōs vīcīnūm fūnŭs ŭt ægrōs Ēxănĭmăt. *Id.* Ōrātio hæc mē mĭsĕram ēxănĭmāvĭt mĕtū. *Ter.* (*And.* I, 5, 16). SYN. Sūffōcō, ēnĕcō, pērtūrbō, cōnfĭcĭō. || *Qqf. Dégonfler.* Fōllēsquĕ trĕmēntēs Ēxănĭmānt *Corn. Sev.* (*Ætn.* 559).

Au pass. Ēxănĭmŏr. *Être plein a alarmes.* Ēxănĭmōr, fĕrōr, dĭffĕrŏr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 5).

Ēxāntlŏ *ou* Ēxānclŏ, ās, ārĕ (ἐξαντλέω). *Puiser, verser.* Sæpe ēxāntlāvĭt sūbmĕrūm scĭtĭssŭmē. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 116). Nĭsĭ pătrēm mātērnō sānguĭne ēxānclāndo ŭlcīscĕrēm. *Enn.* (apud *Non.* 4, 155. *Pacuv.* ibid.). SYN. Āntlŏ. || *Au fig. Épuiser le malheur, souffrir sans relâche.* Pērtŏlĕrārēm vītām, clādēsque ēxānclārem īmpătĭbĭlēs. *Att.* (apud *Non.* l. cit.). Tōt nōs ād Trōjām bēlli ēxāntlābĭmŭs ānnōs. *Cic.* (*de Div.* 2, 30). SYN. Ēxhaūrĭŏ.

† Ēxāptŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Apio *ou* Apo. *Attaché à.* Brāchĭă tūm pōrrō vălĭdīs ēxāptă lăcērtīs. *Lr.* (IV, 827. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 3). *Voy.* Aptus

† Ēxărātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de labourer.* || *Action d'écrire ; écrit.* Īstī quī vălēt ēxărātĭōnī Dēstrīctūm bŏnŭs āpplĭcārĕ thētā. *Sid.* (9, 335).

Ēxārdĕŏ, ēs (*inusité au prés.*), Ēxārsī, dērĕ, *et* Ēxārdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enflammer.* Ǣthĕrĭōquĕ rĕcēns ēxārsĭt sīdĕrĕ līmŭs. *O.* Ēxārsĭtquĕ dĭēs. *M.* (III, 67). || *Au fig.* Ēxārsēre ĭgnēs ănĭmō, sŭbĭt īră... *V.* Hĭc vēro Ālcīdæ fŭrĭīs ēxārsĕrăt ātrō Fēllĕ dŏlŏr. *Id.* Ēxārsĭt ĭn īmīs Ōssĭbŭs (dolor). *O.* Ēxārsĭtquĕ cŭpīdĭnĕ fōrmæ. *Id.* Cōtĭbŭs āspĕr Ēxārsĭt mūcrō. *L. Voy.* Ardeo, Ardesco.

Ēxārēscŏ, ĭs, rŭī (*de* Exareo), rēscĕrĕ, *n. Se sécher.* Ēxārēscēnt fāxŏ. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 20, nempe amictus). *Voy.* Areo. || *Maigrir.* Nĕquĕdum ēxārŭi ēx ămœ̄nīs rēbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 46).

Ēxārmātŭs, ă, ŭm. *Désarmé.* Pāllēntēs ăgăr ēxārmātŭs ăd ūmbrās. *St.* SYN. Ĭnērmĭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Hīc ēxārmātūm tērrīs cīngēntĭbŭs æquŏr Claūdĭtŭr. *Cl.* Ōbtūsō jăcēt ēxārmātă vĕnēnō. *Calp.* (5, 94, de serpente).

Ēxārmŏ, ās, ārĕ. *Désarmer.* Ārrĭpĭt ēnsĕ Ārcădăs, ēxārmātquĕ dŭcēm. *St.* Nām Mēdōs prœ̄lĭă prīmă Ēxārmānt. *L.* PPH. Ārmă dētrăhŏ, răpĭŏ, ērĭpĭŏ, aūfĕrŏ. Ārmīs ēxŭŏ, nūdŏ, spŏlĭŏ. || *Au fig.* Sērpēntēm dīro ēxārmārĕ vĕnēnō. *Sil.* Tūrbĭdă Cōlchĭs Ēxārmāt taūrūm. *V. Fl.* Ēxārmāvĕrĭs īmpŏtēntĭs īrām. *Boet.* (1, 4).

Ēxărŏ, ās, ārĕ. *Sillonner.* Ēt rūgīs vĕtŭs Frōntēm sĕnēctŭs ēxărēt. *H.* SYN. Ărŏ, sŭlcŏ. || *Tracer, écrire.* Ād frātrēm scrīptās ēxărăt īllă nŏtās. *O.* Lĭbrum ēxărābŏ tērtĭum Ǣsōpī stĭlō. *Ph. Voy.* Scribo.

† Ēxāscĭŏ, ās, ārĕ. *Aplanir avec la coignée, et au fig. Polir.* Jam hōc ŏpŭs ēxāscĭātum ēst. *Pl.* (*As.* II, 2, 93. Alii leg. *exasciandum*).

Ēxāspĕrŏ, ās, ārĕ. *Rendre raboteux, hérisser.* Vēntōrūm răbĭēs mōtĭs ēxāspĕrăt ūndīs (fretum). *O.* Brōntēs īnnŭmĕrīs ēxāspĕrăt ægĭdă sīgnīs. *Cl.* Sērrātă ... ēctūm rēgŭlă Dēnte īnfrĕquēnti ēxāspĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 218). *Voy.* Aspero. || *Donner le fil.* Sāxōque ēxāspĕrăt ēnsēm. *Sil. Voy.* Acuo. || *Irriter.* Sēdĭtĭōnĕ fŭgāt, sævīs ēxāspĕrăt ārmīs. *Prud.* (*Sym.* II, 595).

Ēxaūctōrŏ, ās, ārĕ. *Licencier.*

Ēxaūdĭŏ, īs, īrĕ. *Entendre de loin.* Hīnc ēxaūdīrī gĕmĭtūs, ēt sævă sŏnārĕ Vērbĕră. *V.* Vōcēsque hŏmĭnum ēxaūdīrĕ vĭdēbăr. *O. Voy.* Audio. || *Ordint. Écouter favorablement, exaucer.* Sūpplĭcĭs ēxaūdī, jŭvĕnūm mĭlĭtĭssĭmĕ, vōcēm. *O.* Ēxaūdītĕ prĕcēs. *L.* SYN. Aūdĭŏ, āccĭpĭŏ, etc. *Voy.* Preces. || *Qqf. Sentir l'effet de.* Lĭcĕt hās ēxaūdĭăt hērbās. *L.* (VI, 715).

Ēxaūdītŭs, ă, ŭm *Entendu.* Vōx quŏquĕ pēr lūcōs vūlgo ēxaūdītă sĭlēntēs. *V.* || *Exaucé.* Nūlli ēxaūdītă dĕōrūm Vōtă prĕcēsquĕ mĕæ. *V.*

† Ēxaūgĕŏ, ēs, ērĕ. *Augmenter beaucoup.* Ǣstĭfĕrum ūt tāntūm rădĭōrum ēxaūgĕăt īctūm. *Lr.* (V 613. Adde. *Pl. Stich.* II, 1, 9 et 32; *Ter. Heaut.* II, 2, 3).

† Ēxaūspĭcŏ, ās, ārĕ. *Mal débuter par.* Ēxaūspĭcāvi ēx vīncŭlīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 108).

† Ēxbāllīstŏ, ās, ārĕ. *Renverser comme d'un coup de baliste.* (*Pl. Ps.* II, 1, 9.)

† Ēxbĭbŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme* Ebibo. (*Pl. Mil.* III, 2, 19.)

† Ēxbŏlă, æ, *f.* (ἐκβολή). *Toute arme de jet.* Ēxbŏlās quāssānt. *Nœv.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 108).

Ēxcæ̆cŏ, ās, ārĕ. *Aveugler.* || *Au fig. Boucher, obstruer.* Scīlĭcĕt ūt līmūs vēnās ēxcæ̆căt ĭn ūndīs, Læ̆săquĕ sūpprēssō fōntĕ rĕsīstĭt ăquă. *O.* (*Pont.* IV, 2, 17). || *Rendre invisible.* Flūmĭnă prōsĭlĭūnt, aūt ēxcæ̆cātă rĕsīdūnt. *O.*

Ēxcălcĕŏ *ou* Ēxcălcĭŏ, ās, ārĕ. *Déchausser.* Ēxcălcĕātŭs īrĕ cœ̄pĭt ād cœ̄nām. *M.* (XII, 88). PPH. Pĕdēs *ou* sūrās nūdŏ. Sōccōs dētrăhŏ.

Ēxcălcĕŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de chaussure.* Quī mălŭīssēt cōnfŏvēri ēxcălcĕŭs. *P. Nol.* (21, 321).

Ēxcāndēscŏ, ĭs, ŭī (*de* Excandeo), ēscĕrĕ, *n. Prendre feu.* Nām quāndō rūptīs ēxcāndŭĭt Ǣtnă căvērnīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 600). *Voy.* Ardeo. || *Au fig. S'emporter. Voy.* Irascor.

Ēxcāntātŭs, ă, ŭm. *Attiré par des enchantements.* Mēns haūstī nūllā sānĭē pōllūtă vĕnēnī Ēxcāntātă pĕrĭt. *L.* (Et *Hor. Epod.* 5, 45.)

Ēxcāntŏ, ās, ārĕ. *Attirer par des enchantements; en gén. Faire sortir.* Nām, crēdŏ, cuīvīs ēxcāntārĕ cōr pŏtēst. *Pl.* (*Bacch.* apud *Non.* 2, 260, qui vertit *excludere.* Et *Lucil., Varr.,* ibid.). Ūt pēr tē claūsās scĭăt ēxcāntārĕ pŭēllās. *Pp.* (III, 3, 49). Tūm vōx Lēthæ̆ōs cūnctīs pōllēntĭŏr hērbīs Ēxcāntārĕ dĕōs. *L.*

Ēxcārnĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Torturer, tourmenter.* Ŭbĭ me ēxcārnĭfĭcēs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 10).

Ēxcăvŏ, ās, ārĕ. *Creuser, trouer, percer.* Ēt ūsquĕ cūrvōs ēxcăvētŭr ād lūmbōs. (*Anthol.* II, p. 321.) Ēxcăvātŭs. (*Mart.* VII, 19, 11.)

Ēxcēdŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. Sortir, se retirer, s'en aller.* Tūm cĕlĕrārĕ fŭgām pătrĭăque ēxcēdĕrĕ suādĕt. *V.* Rēgnīs ēxcēssĭt ăvītīs. Nēc fūndĭtŭs ōmnēs Cōrpŏrĕæ ēxcēdūnt pēstēs. *Id.* Ēxcēdām tēctīs? *O.* SYN. Ēxĕŏ, ēgrĕdĭŏr, ăbĕŏ, dīscēdŏ, rĕcēdŏ; līnquŏ, rĕlīnquŏ, dēsĕrŏ, etc. *Voy.* Abeo, exeo, Relinquo. || *Au fig.* Nam is pōstquam ēxcēssĭt ēx ĕphēbīs, Sōsĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 24). Jam ēxcēssĭt mi ætās ēx măgĭstĕrĭō tŭō. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 40). || — vītā, ē mĕdĭō, etc., *ou absolt. Mourir.* Quum ē mĕdĭo ēxcēssĭt, ūnde hæc sūscēpta ēst tĭbĭ? *Ter.* (*Phor.* V, 7, 74. *Id. Hec.* IV, 3, 14 : ubi *Donat.*). Prŏcŭl hōrrŭĭt Ǣsōn Ēxcēdēns, mĕmŏrēmquĕ tŭlĭt sūb mānĭbŭs ūmbrăm. *V. Fl.* Āctum ēst : ēxcēssī. (*Anth.* II, p. 213.) || *Act. Aller au delà de, sortir de.* Hīc ævō quāmvīs nōndum ēxcēssīssĕt ĕphēbōs. *Sil.* (XIV, 493). || *Excéder, outrepasser.* Ēxcēssĭtquĕ fĭdēm mĕrĭtōrūm sūmmă tŭōrūm. *O.* Ēxcēssĭt mĕdĭcīnă mŏdŭm. *L.* SYN. Sŭpĕrŏ, vīncŏ, etc. *Voy.* Supero || *Qqf. l'accus. exprime la distance dont on s'éloigne d'un lieu : Dépasser de.* Si hērclĕ tu ēx īstōc lŏcō Dĭgĭtūm trānsvōrsum aūt ūnguēm lātum ēxcēssĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 17).

Ēxcēllēns, tĭs. *Qui excelle.* Cȳcnum ēxcēllēntēm pĕdĭbŭs răpĭt īmprŏbŭs ūncīs. *V.* Ēxcēllēns mĕrĭtīs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 6). SYN. Ēxĭmĭŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns, etc. *Voy.* Egregius. || *Qqf. compar.* Ēxcēllēntĭŏr ōrdŏ. *Prud.* (*Sym.* I, 571, scil. senatorius).

† Ēxcēllēntĭă, æ, *f. Supériorité.* Ēt pāx ūt plăcĕăt, făcĭt ēxcēllēntĭă Rōmæ. *Prud.* (*Sym.* II, 637. *Id. Peri.* 10, 52). Māgnă quĭdem īn mūltīs ēst ēxcēllēntĭă Sānctīs. *Prosp.* (*Epigr* 85, 1).

Ēxcēllĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *arch* *Comme* Excello. Quūm laūde ēxcēllĕāt ōmnēs. *Macer* (apud *Diom.* 371. Vulgo *excellet*, sed potius finis est hexametri). Cōrdĕ vĭgēt, dūrīs ēxcēllēt vīrĭbŭs īstŭd. *Prud.* (*Apoth.* 559. Alii legunt *excellit*. De conjugatione cf. *Prisc.* 838 et 896).

Ēxcēllō, ĭs, ŭī (*de* Excelleo), ĕrĕ. *Exceller, surpasser.* Ōmnĭbŭs ōrnātūm vōlŭīstī ēxcēllĕrĕ rēbŭs. *Lr.* (I, 28. *Id.* VI, 13). Răptōque ēxcēllĕrĕ cūltū. *St.* SYN. Sŭpĕrō, ēmĭnĕō, præstō, etc. *Voy.* Supero.

Ēxcēlsŭs, ă, ŭm. *Haut, élevé.* Dīvŭs ăb ēxcēlsā Jūlĭŭs ārcĕ vĭdĕt. *O.* Āt prŏcŭl ēxcēlsō mīrātŭs vērtĭcĕ mōntĭs. *V. Voy.* Celsus. || *Qqf. superl.* Ō mē cœlĭtum ēxcēlsīssĭmŭm, Rēgūmquĕ rēgĕm! *Sen.* (*Thyest.* 911).

Ēxcēpī, *parf. de* Excipio.

Ēxcēptō, ās, ārĕ, *fréq. de* Excipio. *Recevoir.* Ēxcēptāntque lĕvēs aūrās. *V.* Pēr pēctŏră sævās Ēxcēptāt mōrtēs. *Sil. Voy.* Excipio.

Ēxcēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excipio. *Reçu.* Ēxcēptūs tērgō cōnsuētā lŏcāvĭt Mēmbră. *V.* || *Reçu, accueilli.* Dērīsum ēxcēptūmquĕ sĭnīstrĕ. *H.* || *Excepté.* Hāc tămĕn ēxcēptā, Cȳnthĭă, pērfĭdĭă. *Pp.* (I, 15, 2). Ēxcēptō quōd nōn sĭmŭl ēssēs, cētĕră lætŭs. *H.*

Ēxcērnō, ĭs, ĕrĕ. *Séparer, trier.* Jāmque īnde ēxcērnĕrĕ pārvōs. *Grat.* (*Cyn.* 289).

Ēxcērpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Extraire, tirer de.* Quīd, quūm Pīcēnīs ēxcērpēns sēmĭnă pōmīs. *H.* Tu īd, quōd bŏni ēst, ēxcērpĭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 18). SYN. Ēlĭgō, dēlĭgō, dēcērpō, sēpărō, tōllō. || *Excepter.* Prīmum ĕgō me īllōrŭm... Ēxcērpām nŭmĕrō. *H. Voy.* Excipio.

Ēxcēssī, *parf. de* Excedo.

† Ēxcēssīm, *arch. pour* Excesserim. Căvĕ quōquam ēx īstōc ēxcēssīs lŏcō. *Ter.* (*And.* IV, 4, 21).

Ēxcēssŭs, ūs, *m.* *Sortie; mort.* || *Qqf. Privation, perte.* Nĕc ĭn ōrdĭnĕ rēctō Pērstăt, ĕt ēxcēssū mŏdĕrāmĭnĭs āffĭcĭt ārtŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 990).

Ēxcĕtră, æ, *f.* *L'hydre de Lerne.* Hæc dēxtră Lērnām tĕtrām, māctāta ēxcētră, Plācāvĭt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9. Adde *Pl. Pers.* I, 1, 3. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 287). *Voy.* Hydra. || *Vipère (terme injurieux).* Ēn, ēxcētră tū. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 82).

† Ēxcīdĭō, ōnĭs, *f.* *Destruction, ruine* Ēxcīdĭōnĕm făcĕrĕ cōndĭdĭci ōppĭdĭs. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 2. Vid. *Fest.*, qui a v. *Cædes* deducit.)

Ēxcīdĭŭm, ĭī, *n.* *Au lieu de* Exscidium.

1. Ēxcĭdō, ĭs, ī, ĕrĕ, *n.* (*de* Cado). *Venir d'en haut.* Tūm vōx hōrrēndă pĕr aūrās Ēxcĭdĭt *V.* SYN. Dēfĕrŏr. *Voy.* Descendo. || *Ordint. Tomber.* Ēxcĭdĭt, ēt mĭsĕrō vōxquĕ cŏlōrquĕ fŭgĭt. *O.* Ēxcĭdĕrāt pūppī. *V. Voy.* Cado. || *Échapper, sortir.* Tāntūmquĕ nĕfās pătrĭō ēxcĭdĭt ōrĕ? *V.* Vīnclīs ēxcĭdĕt. *Id.* Ēxcĭdĭt heū! nōmĕn quām mĭhĭ pænĕ tŭūm! *O.* SYN. Ēxĕō, ēlābŏr, ăbĕō. || — mĕmŏrĭā, ănĭmō, mēntĕ, *ou absolt.* *Sortir de la mémoire.* Sævīquĕ dŏlōrēs Ēxcĭdĕrānt ănĭmō. *V.* Ēxcĭdĕre hæc crēdām pēctŏrĕ pōssĕ tŭō? *O.* Ēxcĭdĕrātne ădĕō fātūm tĭbĭ nōmĭnĭs hūjŭs? *M.* (IV, 11, 5). Ēxcĭdĭmŭs tĭbĭ. *Sen.* (*H. OEt.* 1332). SYN. Cădō, lābŏr, etc. *Voy.* Obliviscor. || *Mourir, périr.* Prīmō mĭsĕr ēxcĭdĭt ævō. *Pp.* (III, 7, 7). Āt nōn, īngĕnĭō quæsītūm, nōmĕn ăb ævō Ēxcĭdĕt. *Id.* (III, 2, 23). *Voy.* Morior, Pereo. || — (aliquo *ou* aliqua re). *Perdre (être déchu de).* Hĕrŭs... ŭxōre ēxcĭdĭt. *Ter.* (*And.* II, 5, 12). SYN. Ēxcŭtĭŏr, dējĭcĭŏr. *Voy.* Amitto. || *Tomber en, dégénérer.* Īn vĭtĭūm lībērtās ēxcĭdĭt. *H.* SYN. Ăbĕō, dēsĭnō. || — mĭhĭ. *N'avoir pas ses idées présentes.* Quām bĕne ēxcĭdĕrām mĭhĭ! *Sen.* (*Hip.* 590). || *Qqf.* *S'éloigner de l'opinion d'un autre.* Ēgŏque ăb Ārchĭlŏcho ēxcĭdō. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 181).

2. Ēxcīdō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Ūt sĭbĭ tēlă pārēnt, sīlvāsque ēxcīdĕrĕ pōssīnt. *Lr.* (V, 1264). Īmmānēsquĕ cŏlūmnās Rūpĭbŭs ēxcīdūnt. *V. Voy.* Cædo. || *Détruire.* Ēxcīsūrum ūrbēm mĭnĭtāns. *V.* SYN. Ēvērtō, dīrŭō, etc. *Voy.* Everto. (Confunduntur *Excido* et *Exscindo.*)

Ēxcĭĕō, ēs, īvī, ĭtŭm, ĭērĕ. *Mettre en mouvement, faire sortir.* Vōx vĭrī pēssŭmī me ēxcĭēt fŏrās. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 1). *Voy.* Excitus 1.

Ēxcĭō, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Appeler.* Nūnc ūrbēs ēxcītĕ fĕrās. *L.* Quāntās īn prœlĭă nūnquām Ēxcīvērĕ mănūs. *Id.* Ănĭmās īmīs ēxcīrĕ sĕpūlchrīs. *V.* SYN. Cĭĕō, ēvŏcō, ēxcĭtō, etc. *Voy.* Voco. || *Soulever, exciter.* Ēxcītūr pĕdĭbŭs sŏnĭtŭs. *Lr.* (II, 329). *Voy.* Excito.

Ēxcĭpĭō, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Tirer de, prendre de.* Quēmne ĕgo ēxcēpi ēx mărī? *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 80. *Ib.* 47). SYN. Ēdūcō, ēxtrăhō || *Ordint.* *Recevoir.* Tūnĭcīsquĕ flŭēntĭbŭs aūrās Ēxcĭpĭt. *O.* Ēxcĭpĭt īlle īctūs gălĕā clȳpĕōquĕ sŏnāntēs. *Id.* Ēxcēpĕre aūræ vūlnŭs. *V.* SYN. Ăccĭpĭō, rĕcĭpĭō. || *Recevoir qqn, accueillir, traiter.* Ēxcĭpĭt hōspĭtĭō jŭvĕnĕm. *O.* Ēxcĭpĭs āmplēxū. *Id.* Ēxcĭpĭūnt plaūsū păvĭdōs. *V.* Grātātūr rĕdŭcēs, ēt gāzā lætŭs ăgrēstī Ēxcĭpĭt. *V* Ējēctūm līttŏre, ĕgēntĕm Ēxcēpī. *Id.* SYN Ăccĭpĭō. || *Recevoir une personne ou une chose qui tombe.* Līnquŏr, ĕt āncīllīs ēxcĭpĭēndă cădō. *O.* Cădēntĕm Mōllĭtĕr ēxcēpĭt. *Id.* SYN. Sŭscĭpĭō, sūstĭnĕō. || *Surprendre, prendre par ruse.* Ēxcĭpĭt īncaūtūm, pătrĭāsque ōbtrūncăt ăd ārās. *V.* Ēxcĭpĕre īnsĭdĭīs (caprum). *Id.* Fŭgĭēntēs īpse ēxcĭpĕrĕt (feras). *Ph.* Nēc vōs Ēxcĭpĭte ārcānă vērbă nŏtātă mănū. *O.* (Et sic *Am.* I, 4, 18). SYN. Dēprĕhēndō *ou* dēprēndō, căptō. *Voy.* Insidior. || *Recueillir, entendre.* Mōtūs ēxcēpĭt prīmă fŭtūrōs. *V.* SYN. Sēntĭō, pērcĭpĭō, aūdĭō. || *Prendre ou recevoir après un espace de temps* Īndĕ... Rōmŭlŭs ēxcĭpĭēt gēntĕm. *V.* Ēxcĭpĕrēt cœli Īndūlgēntĭă tērrās. Ērgo īpsās quāmvīs āngūstīs tērmĭnĭs ævī Ēxcĭpĭăt. Heū! quĭs tē cāsŭs dējēctām cōnjŭgĕ tāntō Ēxcĭpĭt? *Id.* || *Succéder à.* Ēxcĭpĭt aūtūmnŭs (æstatem), pŏsĭtō fērvōrĕ jŭvēntæ. *O.* SYN. Sŭccēdō. *Voy. ce mot.* || *Succéder en parlant, répondre.* Tūm sīc ēxcēpĭt rēgĭă Jūnō. *V.* Ēxcĭpĭt hūnc Nēssŭs. *O.* Ēxcĭpĭt Ūrănĭē. *Id. Voy.* Respondeo. || *Mettre en réserve, excepter.* Clȳpĕūm crīstāsquĕ rŭbēntēs Ēxcĭpĭām sōrtī. *V.* SYN. Ēxcērpō, sēpōnō, dētrăhō, sūbtrăhō, ēxĭmō, dēmō. *Voy.* Exceptus. || *Qqf. avec l'infin.* (*Sil.* XIII, 687.)

? Ēxcīsātŭs. *Voy.* Exscissatus.

Ēxcīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excīdo. *Coupé.* Ēxcīsum Eūbŏĭcæ lătŭs īngēns rūpĭs ĭn āntrŭm. *V.* Ēxcīsă pēltă. *O.* || *Détruit.* Ābnĕgăt ēxcīsā vītām prōdūcĕrĕ Trōjā. *V.*

† Ēxcĭtātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui excite, exhorte.* Nōs ēxcĭtātŏr mēntĭŭm Jām Chrīstŭs ăd vītām vŏcăt. *Prud.* (*Cath.* 1, 3).

Ēxcĭtātŭs, ă, ŭm. *Chassé, agité, excité, éveillé.* Jŭvăt ēxcĭtātās cōnsĕquī cūrsū fĕrās. *Sen.* (*Hip.* 110). Cērvŭs nĕmŏrōsīs ēxcĭtātŭs lătĭbŭlīs. *Ph.*

Ēxcĭtō, ās, ārĕ. *Appeler hors de, faire sortir* Hĕrŭs me hōc nŏctĭs ā pōrtū Īngrātīs ēxcĭtāvĭt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 9). Seū dūctŏr ăd ārmă Ēxcĭtĕt. *Sil.* Hŏmŏ pērtūrbātŭs ēxcĭtăt Sĭmōnĭdĕm. *Ph.* SYN. Vŏcō, ēvŏcō, cĭĕō, etc. *Voy.* Voco. || *Faire lever, éveiller.* Vĭgĭlēs sĭmŭl ēxcĭtăt. *V.* Nēc lānguērĕ dĭū pătĭtūr dŏlŏr: ēxcĭtŏr īllō. *O.* Pōssūm crĕmātōs ēxcĭtārĕ mōrtŭōs. *H.* Dōrmĭēntēs spēctātōrēs mĕtŭĭs ne ē sōmno ēxcĭtēs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 48). *Voy* Expergefacio. || *Faire lever, faire quitter une place au théâ-*

trĕ. Bĭs ēxcĭtātūs tērquĕ, trānstŭlĭt cāstră. *M.* (V, 14, 3). SYN. Sūscĭtŏ. || *Élever, bâtir.* Mōnstrātās ēxcĭtăt ārās. *V.* SYN. Ērĭgŏ, ēxstrŭŏ, etc. *Voy.* Fundo, as. || *Au fig. Faire sortir, susciter.* Nōn vĭdēs quāntūm mălī ēx eā re ēxcĭtēs? *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 11). Nātĕ, quĭs īndŏmĭtās tāntūs dŏlŏr ēxcĭtăt īrās? *V.* SYN. Sūscĭtŏ, prōvŏcŏ, mŏvĕŏ, cĭĕŏ. || *Exciter, animer.* Ēxcĭtăt īnvălĭdās ādmōtō fōmĭtĕ flāmmās. *L.* Ăvūncŭlŭs ēxcĭtĕt Hēctŏr. *V.* Ēxcĭtăt aŭdītŏr stŭdĭūm. *O.* SYN. Sūscĭtŏ, ēxsūscĭtŏ, cōncĭtŏ, īmpēllŏ, āccēndŏ, ăcŭŏ, stĭmŭlŏ, etc. *Voy.* Accendo.

1. Ēxcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excieo. *Ému, agité, éveillé.* Nēc frŭĭtŭr sōmnō, vĭgĭlācĭbŭs ēxcĭtă cūrīs. *O.* Īngēntĭbŭs ēxcĭtă mōnstrīs. *V.*

2. Ēxcītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excio. *Appelé, qu'on a fait lever.* Strātīs ēxcītă jŭvēntūs. *L.* Quī bēllo ēxcītī rēgēs. *V.*

Ēxcīvī, *parf. mixte de* Excieo *et de* Excio.

Ēxclāmātĭŏ, ōnĭs, *f. Exclamation.* Tēndēbāt gĕmĭnās păvĭda ēxclāmātĭŏ vōcēs. *T. Maur.* (*Met.* 11).

Ēxclāmŏ, ās, ārĕ, *n. Crier, s'écrier.* Ēxclāmānt Trōĕs mĭsĕrīquĕ Lătīnī. *V.* Tū mĭsĕr exclāmās ŭt Stēntŏră vīncĕrĕ pōssīs. *J.* (13, 112). *Voy.* Clamo. || *Qqf. Retentir, en parl. des ch.* Prīmīs īn frōndĭbŭs īgnĭs Ēxclāmăt. *St.* Dŏmĭnæ fĕmŭr ēxclāmārĕ cōēgĭt. *J.* (6, 423). *Voy.* Sono. || *Act. Appeler en criant.* Vōcĕ clāra ēxclāmăt ūxōrēm tŭām. *Pl.* (*Amp.* V, 1, 68).

Ēxclūdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Ne pas laisser entrer, exclure, chasser.* Crēdĭt, ĕt ēxclūdĭt sānōs Hĕlĭcōnĕ pŏētās. *H.* Quæ nūnc ēxclūdĭs ămāntēs. *O.* Tōtōque ēxclūdĭtĕ cœlō. *St.* Quĭppe, hŏstĕ rĕtēntō, Ēxclūsērĕ sŭōs. *Id.* SYN. Pēllŏ, ēxpēllŏ, ējĭcĭŏ, prŏhĭbĕŏ, ārcĕŏ, rĕmŏvĕŏ. *Voy.* Arceo, Removeo. || — ŏcŭlŭm. *Arracher un œil.* Vĕl ŏcŭlum ēxclūdĕ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 96. Sic *Pl. Ps* I, 5, 95). *Voy.* Cæco. || *En particul. Faire éclore. Voy.* Exclusus. || *Fermer, boucher, terminer.* Quæ mărĭs ēxtrēmīs tēllūs ēxclūdĭtŭr ūndīs. *Tib.* (IV, 1, 53). *Voy.* Claudo. || *Au fig.* Laŭrĕă fērvĭdŏs Ēxclūdĕt īctūs. *H.* Ēxclūsērĕ dĭēm tēlīs. *St.* Quā vīrtūtĕ sērvĭtūtem ēxclūsĕrĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 180).

Ēxclūsĭŏ, ōnĭs, *f. Exclusion.* De ēxclūsĭōnĕ vērbūm nūllūm. Quĭd tăcēs? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 8).

† Ēxclūsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui fait disparaître.* Ēxclūsŏr cŭlpæ. *Fort.* (II, 5, 5).

Ēxclūstī, *sync. pour* Exclusisti (*Terent. Eun.* I, 2, 18.)

Ēxclūsŭs, ă, ŭm, *part. Non admis, exclu, chassé.* Ēxclūsŭs ămātŏr. *Lr.* (IV, 1169. Et *Hor. Sat.* II, 3, 259). || *Éclos.* Ēxclūsæ tēmpŏrĕ vērnō. *Lr.* (V, 802, volucres). || *Au fig. Banni.* Ănĭmōque ēxclūsă vŏlūptās. *St.* || *Empêché.* Spătĭīs ēxclūsŭs ĭnīquīs. *V.* || † *Superl.* Ēxclūsīssĭmŭs. (*Plaut. Men.* IV, 3, 24.)

Ēxcōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excoquo. *Cuit, brûlé.* Quām lĕvĭs ēxcōctō dēfēcĭt rōbŏrĕ pūmēx. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 420. Et *Ter. Ad.* V, 3, 63).

Ēxcōgĭtŏ, ās, ārĕ. *Imaginer, inventer.* Ēxcōgĭtāvĭt hŏmŏ săgāx ĕt āstūtŭs. *M.* (XII, 88, 4). Nūllă pœna ăcērbĭŏr Ēxcōgĭtārī pŏtĕrăt ūxōrĭs mălīs. *Poet.* (ap. *Char.* 246). SYN. Fīngŏ, īnvĕnĭŏ, cōmmĭnīscŏr.

Ēxcŏlŏ, ĭs, ŏlŭī, ūltŭm, ŏlĕrĕ. *Bien cultiver, travailler avec soin.* Bĕnĕ rūră Grŭthūngŭs Ēxcŏlĕt. *Cl.* (Sic et *Mart.* IV, 55, 25). Crēdĭtŭr ĕt lānās ēxcŏlŭīssĕ rŭdēs. *O. Voy.* Colo. || *Au fig. Cultiver, polir.* Īnvēntās aŭt quī vītam ēxcŏlŭērĕ pĕr ārtēs. *V.* Quōrūm dōctrīnām mōrĭbŭs ēxcŏlŭĭt. *Aus.* (*Parent.* 1, 10). || *Orner.* Ēxcŏlăt ĕt gĕmĭnās plūrĭmă pālmă fŏrēs. *O. Voy.* Orno. || *Qqf. Honorer, rendre un culte.* Ŭt tē nōn ēxcŏlăt īpsŭm, Jūs ălĭquōd tēcūm frātrĭs ămīcŭs hăbĕt. *O.* Vĕrēndōs pĭĕtās ēxcŏlĭt dĕōs. *Ph* Ītălă tērră fŏcīs Hĕcătēĭdās ēxcŏlĭt īdūs. *St. Voy* Colo, Veneror. || *Qqf. n. Habiter.* Ō dūlcīs dŏmŭs, ō pĭī pĕnātēs, Quō, rēs dĭffĭcĭlĭs sĭbīquĕ dĭscŏrs, Lĭbērtās sĭmŭl ēxcŏlĭt pŭdōrquĕ! *Sid.* (23, 436).

Ēxcŏquŏ, ĭs, ōxī, ōctŭm, ŏquĕrĕ. *Cuire, échauffer.* Dūrĭŏr ĕt fērrō quŏd Nōrĭcŭs ēxcŏquĭt īgnĭs. *O.* Ēxcŏquĭtŭr flāmmīs scŏpŭlŭs. *Sil.* Tērrām sōl ēxcŏquĭt. *Lr.* (VI, 962). SYN. Cŏquŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ācrĭŏr mēntem ēxcŏquăt, Quām quī cămīnĭs īgnĭs Ætnæĭs fŭrĭt. *Sen.* (*Herc. Fur.* 105). SYN. Ĕdŏ, ēxĕdŏ. || *Purifier par le feu.* Ōmnĭă pūrgăt ĕdāx īgnĭs, vĭtĭūmquĕ mĕtāllĭs Ēxcŏquĭt. *O.* Sīve īllīs ōmnĕ pĕr īgnĕm Ēxcŏquĭtŭr vĭtĭūm. *V.* || *Au fig. Méditer, machiner, mûrir.* Ūsque ĕrŏ dŏmī dum ēxcŏxĕrŏ lēnōnī mălūm. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 53).

Ēxcōrs, ōrdĭs. *Insensé.* Tūne īnsānŭs ĕrĭs si āccēpĕrĭs? ān măgĭs ēxcōrs? *H.* (Et *Id. Epist.* I, 2, 25). Īncōgĭtāntĭa, ēxcōrs īmmŏdĕstĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 26). *Voy.* Amens, Stultus.

Ēxcrēmēntŭm, ī, *n. Excroissance.* Ĕt sĭccæ pāllĭdă rōdĭt Ēxcrēmēntă mănŭs. *L.* (VI, 542, de unguibus). || *Ordures.* Ēxcrēmēntă trăhēns māgnŭs sĭc dĭtĭă Gāngēs. *Alcim.* (I, 296).

Ēxcrēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Croître hors de, s'élever.* Cōllĕ tŭmĕt mŏdĭcō, lēnīque ēxcrēvĭt ĭn āltŭm Pīnguĕ sŏlūm tŭmŭlō. *L.* Sōle ēxcrēscēntĕ. (*Anth.* II, p. 399.) *Voy.* Cresco. || *Qqf. au fig.* Ēxcrēvītquĕ călēns īn sæva īncēndĭă līvŏr. *Alcim.* (II, 85).

Ēxcrētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excresco. *Grandi.* Mūltī jam ēxcrētōs prŏhĭbēnt ā mātrĭbŭs hœdōs. *V.* Făctă pĕr ēxcrētūm jām cōrpŭs ĭdōnĕă vōtō. *P. Nol.* (27, 392, vitula). *Voy.* Adultus.

† Ēxcrŭcĭābĭlĭs, ĕ. *Digne de la potence.* Nūllam ĕgŏ mē vīdīssĕ crēdŏ măgĭs ănum ēxcrŭcĭābĭlēm. *Pl.* (*Cist.* IV, 1, 1). || *Très douloureux.* Ēxcrŭcĭābĭlĭs ēxĭtĭī. *Prud.* (*Peri.* 3, 115).

Excrŭcĭātŭs, ă, ŭm. *Tourmenté, torturé.* Ēxcŭtĭās, lōngē tōrmēntīs ēxcrŭcĭātōs. *Juvc.* (II, 57. Et *Pl. Bac.* III, 4, 24).

† Ēxcrŭcĭātŭs, ūs, *m. Torture.* Cōrpūsquĕ dūrīs ēxcrŭcĭātĭbŭs Ūltro ōffĕrēbăt. *Prud.* (*Peri.* 14, 19).

Ēxcrŭcĭŏ, ās, ārĕ. *Causer de la douleur, torturer.* Frīgŭs ĕnīm nūdōs sĭnĕ pēllĭbŭs ēxcrŭcĭābăt. *Lr.* (V, 1424). Quāndō te ēxēmplīs ēxcrŭcĭārō pēssŭmīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 33). *Voy.* Crucio. || *Au fig.* Quārĕ jăm tē cūr āmplĭŭs ēxcrŭcĭēs? *Cat.* (76, 10). Āntĭphō me ēxcrŭcĭăt ănĭmī. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 10). *Voy.* Discrucio. || *Tuer* (*le temps*). Hūnc tĭbĭ dĕdŏ dĭēm... nĭsĭ prōbe ēxcrŭcĭāvĕrŏ. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 31).

Ēxcŭbĭæ, ārŭm, *f. pl. Guet, garde de nuit; troupe qui garde.* Īntĕrĕā vĭgĭlum ēxcŭbĭīs ōbsīdĕrĕ pōrtās. *V.* Īllĕ pĕr ēxcŭbĭās cūstōdūm lēnĭtĕr īrĕ Mōnstrăt. *O.* Tūtūmquĕ rĕmōtĭs Ēxcŭbĭīs Rhēnūm. *Cl.* Vīnōquĕ mădēntēs Ēxcŭbĭæ. *Id.* SYN. Vĭgĭlēs, cūstōdēs, cūstōdĭă. EP. Vĭgĭlēs, īnsōmnēs, nōctūrnæ, etc. *Voy.* Vigiles. || *En gén. Garde, tout ce qui veille.* Vĭgĭlūm cănūm Trīstēs ēxcŭbĭæ. *H.* Vĭgĭlēmquĕ săcrāvĕrăt īgnĕm, Ēxcŭbĭās dīvum ætērnās. *V.* || *Qqf. Nuit passée dehors.* Sĭbĭ părātās ēxcŭbĭās fŏrĭs. (*Prol. Cas. Pl.* 53.)

† Ēxcŭbĭŏ, ās, ārĕ, *n. Veiller.* Ēxcŭbĭāns Chrīstī cāntĭbŭs hўmnĭsŏnīs. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1162).

Ēxcŭbĭtŏr, ōrĭs, *m. Gardien de nuit, sentinelle.* Sōmnōsquĕ nōn dēfēndĭt ēxcŭbĭtŏr mĕōs. *Sen.* (*Thyest.* 458). SYN. Cūstōs, vĭgĭlēs. || *En gén. Qui veille.* Ēxcŭbĭtōrquĕ dĭēm cāntū prædīxĕrăt ālēs. (*Moret.* 2, de gallo.) SYN. Vĭgĭl.

Ēxcŭbĭtŭs, ūs, *m. Une garde de nuit* Īngēns ēxcŭbĭtŭs dīvīnă pălātĭă sērvăt. *Corip.* (*Just.* III, 165).

Ēxcŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Faire le guet, faire sentinelle la nuit.* Ōmnĭs pĕr mūrōs lĕgĭō sōrtītă pĕ-

rĭclūm Ēxcŭbăt, ēxĕrcētquĕ vĭcēs. *V.* SYN. Vĭgĭlŏ. PPH. Ēxcŭbĭās ăgŏ, tĕnĕŏ, etc. *Voy.* Vigiles. || *En gén. Veiller.* Ēxcŭbŭī claūsām, sērvŭs ŭt, āntĕ dŏmŭm. *O.* Cērbĕrŭs ǣrātās ēxcŭbăt āntĕ fŏrēs. *Tib.* (I, 3, 72). *Voy.* Vigilo. || *Au fig.* Quǣstōrĭs ămīcī Cūrām prō strēnīs ēxcŭbŭīssĕ tŭīs. *Aus.* (*Epist.* 18, 4). Fŏrĭbŭsquĕ pŏtēntūm Ēxcŭbăt Āmbĭtĭō. *Cl.*

† Ēxcŭcūrrī, *ancien parf. de* Excurro. Quūm se ēxcŭcūrrīsse īllūc frūstrā scīvĕrĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 125. *Id. Most.* II, 1, 12. Cf. *Charis.* 228; *Diom.* 365).

Ēxcūdŏ, ĭs, dī, sūm, dĕrĕ. *Frapper; faire sortir en frappant.* Ūt sĭlĭcĭs vēnīs ābstrūsum ēxcūdĕrĕt ĭgnĕm. *V.* Scīntīllam ēxcūdĭt Ăchātēs. *Id.* SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtūndŏ. || *Ordint. Forger.* Ēxcūdĕnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs ǣră. *V.* Prīmī glădĭōs ēxcūdĕrĕ fābrī. *J.* (15, 167. Alii leg. *extundere*). *Voy.* Procudo. || *Au fig. Composer avec soin, produire.* Hīnc ārtĕ rĕcēntēs Ēxcūdūnt cērās (apes). *V.* SYN. Fīngŏ, cōmpōnŏ. || *Tirer de.* Ēxcūdēns ănĭmō sīngŭlă dīctă sŭō. *O.*

Excŭlcŏ, ās, ārĕ. *Faire sortir en pressant.* Pūgnīs ēxcŭlcābŏ fūrfŭrēs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 30).

Ēxcŭltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excolo. *Bien cultivé, bien soigné, orné, poli.* Vēndĕrĕt ēxcūltōs cōllēs quūm prǣcŏ făcētŭs. *M.* (I, 86, 1). Fīlă lўrǣ mōvī dŏctīs ēxcūltă Cămēnīs. *Id.* (XII, 95). Ābstŭlĭt ēxcūltās pērtĭcă trīstĭs ŏpēs. *Pp.* (IV, 1, 130). Stŭdĭīs ēxcūltŭs. *O.* *Voy.* Cultus, Ornatus.

Ēxcūrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Excuro. *Bien soigné, orné.* Lĕpĭde ēxcūrātŭs īncēssīstī. *Pl.* (*Cas.* III, 6, 6. *Id. Ps.* V, 1, 8).

Ēxcūrrŏ, ĭs, rī, rsūm, rrĕrĕ, *n. Courir hors.* (*Pl. Bac.* II, 3, 125.) *Voy.* Exeo. || *Au fig. S'avancer, être saillant.* Trĭbŭs hǣc ēxcūrrĭt ĭn ǣquŏră līnguīs. *O.* Ūrbs īmpōstă jŭgō, prōnūmque ēxcūrrĭt ĭn ǣquŏr. *Sil.* (Adde *Moret.* 18.) SYN. Prōcūrrŏ. || † Ēxcŭcūrrī, *arch. Voy. ce mot.*

Ēxcūrsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Excurro. Quām rătĭs īnnŭmĕrīs vĭdĕt ēxcūrsārĕ lătĕbrīs. *St.*

Ēxcūrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Excurro. *Parcouru.* Prŏpĕ jam ēxcūrsō spătĭō mĭtto : ĭd quamŏbrĕm, reĭpsă rĕppĕrī. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 6. Non mutandum in *decurso*; nam est septenarius, et illud habet *Donat.*).

Ēxcūrsŭs, ūs, *m. Course, excursion.* Ēxcūrsūsquĕ brĕvēs tĕntānt. *V.* Mīlĕs, ĭn āgrōs Nēc lĭcĭtīs, nēc fūrtīvīs ēxcūrsĭbŭs ĭbăt. *Sid.* (2, 276). || *Au fig. Étendue.* Ēxcūrsū dīffūsī lătĭŭs āgrī. *Avien.* (*D. Terr.* 417).

Ēxcūsābĭlĭs, ĕ. *Excusable.* Quŏd nĭsĭ dēlĭctī pārs ēxcūsābĭlĭs ēssĕt. *O.* (*Id. Pont.* III, 9, 33; *Manil.* II, 585). SYN. Ēxcūsāndŭs. PPH. Vĕnĭā dīgnŭs.

Ēxcūsātĭŏ, ōnĭs, *f. Excuse.* Ĭnŏpĭǣ ēxcūsātĭŏ. *Pl.* (*As.* III, 1, 31). Hīs pătŭĭt pĕnĭtŭs jūsta ēxcūsātĭŏ vērbīs. *P. Petroc.* (*V. S. M.* V, 551). *Voy.* Venia.

Ēxcūsātŭs, ă, ŭm. *Excusé.* Ēxcūsātum hăbĕās mē, rŏgŏ : cœ̄nŏ dŏmī. *M.* (II, 79). Mūltă quĭdĕm dīxī quĭbŭs ēxcūsātŭs ăbīrĕm. *H.*

Ēxcūsŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Excuser.* Quā pŏtĕs, ēxcūsā, nēc ămīcī dēsĕrĕ caūsām. *O.* Vērba ēxcūsāntĭă dīcĭt. *Id.* Ēxcūsăt crīmĕn lăcrĭmīs. *St.* SYN. Dēfēndŏ, pūrgŏ. PPH. Crīmĭnĕ, cūlpā pūrgŏ, lībĕrŏ. Cūlpǣ ēxĭmŏ. Crīmĕn rĕmŏvĕŏ, dīlŭŏ. Vērbīs dēfēndŏ. VERS. Spĕcĭōsăquĕ nōmĭnă cūlpǣ Īmpōnīs. *O.* Sūprēmă pĕrīcŭlă cūlpǣ Dānt vĕnĭām. *Cl.*

Ēxcūssī, *parf. de* Excutio.

† Ēxcūssĭt, *arch. pour* Excusserit. (*Pl. Bac.* IV, 2, 16.)

Ēxcūssŭs, ă, ŭm, *part. Qu'on a fait sortir ou tomber.* Ēxcūssō pătŭĕrĕ sĕdīlĭă vūlgō. *St.* Ēxcūssă lăcērtīs Lăncĕă. *L.* Ēxcūssī mănĭbŭs rădĭī. *V.* || *Agité, secoué.* Ēxcūssō jăcŭlūm vībrārĕ lăcērtō. *O.* SYN. Lībrātŭs. || *Au fig. Chassé, détourné.* Ēxcūssăquĕ pēctŏrĕ Jūno ēst. *V.* Hīs ēxcūssa īncēptă mĭnīs. *Sil.* || *Renversé, dépouillé.* Ēxcūssŭs prŏprĭīs. *H.* Ēxcūssă măgīstrō (navis). *V.*

† Ēxcūssŭs, ūs, *m. Action de secouer, de jeter.* Scīntīllăt ēxcūssŭs sălĭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 226).

Ēxcŭtĭŏ, ĭs, ūssī, ūssŭm, ŭtĕrĕ. *Faire sortir ou Faire tomber en secouant.* Saūcĭŭs hīrsūtīs ăvĭdūm dē crīnĭbŭs ĭgnĕm Ēxcŭtĭt. *O.* Dĭgĭtīs ēxcŭtĭēndŭs ĕrĭt (pulvis). *Id.* Ēxcŭtĭăt Teūcrōs vāllō. *V.* Mœnĭă fūndō Ēxcŭtĭăm. *St.* SYN. Dējĭcĭŏ, dēcŭtĭŏ, ējĭcĭŏ, ēxtūrbŏ, etc. *Voy.* Ejicio. || *Secouer, agiter.* Gaūdētquĕ cŏmāntēs Ēxcŭtĭēns cērvīcĕ tŏrōs. *V.* Cǣsărĭem ēxcūssĭt. *O.* Ēxcŭtĕ pāllĭŭm. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 19). SYN. Quătĭŏ, cōncŭtĭŏ, jāctŏ. || *Lancer.* Fūlmĕn rĕdūctā Pāllās ēxcūssĭt mănū. *Sen.* (*Ag.* 536). Ēxcŭtĕrĕ fūlmĕn. *St.* SYN. Jăcŭlŏr, mīttŏ, ēmīttŏ. || *Éloigner, détourner.* Taūrŭs, ĕt īncērtam ēxcūssĭt cērvīcĕ sĕcūrĭm. *V.* Ēxcŭtĭmŭr cūrsu, ĕt cǣcīs ērrāmŭs ĭn ūndīs. *V.* SYN. Ārcĕŏ, dēpēllŏ, rĕmŏvĕŏ, āvērtŏ, etc. || *Au fig. Faire sortir, chasser, renvoyer, éloigner, écarter, renverser.* Ēxcŭtĕ cōrdĕ mĕtūm. *O.* Ūt ēxcŭtĕrĕt dīrōs, sī pōssĕt, ămōrēs. *Id.* Māgnūm sī pēctŏrĕ pōssĭt Ēxcūssīssĕ dĕŭm. *V.* Cōncēptūmque ēxcŭtĕ fœ̄dŭs. *Id.* Nūllīquĕ tŭmūltŭs Ēxcūssērĕ vĭrīs mĕntēs ăd sūmmă părātās. *L.* Pācēmque ēxcūssērĭt ŏrbī. *Id.* Ēxcŭtĭūnt claūsǣ fōrtĭă vērbă fŏrēs. *Tib.* (II, 6, 12). Sī mĕă rūstĭcĭtās ēxcŭtĭēndă fŏrĕt. *O.* || — sōmnŭm, quĭētĕm. *Éveiller.* Ēxcŭtĭŏr sōmnō. *V.* Ēxcŭtĭtŭr tērrōrĕ quĭēs. *O.* *Voy.* Expergefacio. || — rīsŭm. *Faire rire.* (*Hor. Sat.* I, 4, 34.) || — lăcrĭmās. *Faire pleurer.* (*Ter. Heaut.* I, 1, 115; *Pl. Capt.* II, 3, 59.) *Voy.* Lacrimo. || *Fouiller, scruter.* Sī gĕnŭs ēxcŭtĭās. *O.* Sī vērum ēxcŭtĭās. *J.* (6, 143). *Voy.* Scrutor.

† Ēxdōrsŭŏ, ās, ārĕ. *Enlever ou gratter le dos.* Cōngrūm, mūrǣnam ēxdōrsŭā. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 2. Cf. *Non.* 1, 61, et *Fest.*).

Ēxĕcrŏr. *Voy.* Exsecror.

Ēxĕdĭm, *ancien subj. pour* Exedam. Vīvīs cōnvīvīs īntēstīnă quæ ēxĕdīnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 32).

Ēxĕdŏ, ĕdĭs *ou* ēs, ĕdĭt *ou* ēst, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ *ou* ēssĕ. *Manger, ronger.* Ēxĕdĕrĕ căpŭt tĭnĕǣ. *Cl.* Tĭbĭ, quŏd īntrīsti, ēxĕdēndum ēst. *Aus.* (*Idyl.* 6 *bis*, 5. Vetus proverb. et apud *Ter. Phor.* II, 2, 4). Flāmmĕŭs ārdŏr Hōrrĭbĭlī sŏnĭtū sīlvās ēxĕdĕrăt. *Lr.* (V, 1250). *Voy.* Edo. || *Au fig. Dévorer, ronger, miner, consumer, ruiner.* Quĕm vŏlŭcrēs lăcĕrānt ātque ēxēst ānxĭŭs āngŏr. *Lr.* (III, 1008). Quām pĕnĭtŭs mœ̄stās ēxĕdĭt cūră mĕdūllās! *Cat.* (66, 23). Ēxĕdīssĕ nĕfāndīs Ūrbem ŏdĭīs. *V.* Mōrs lēntă jăcēntĭs Ēxĕdĭt pŭĕrīlĕ dĕcŭs. *St.* Ēxspēctāndo ēxĕdŏr mĭsĕr ātque ēxēntĕrŏr. *Pl.* (*Epid.* III, 1, 1). SYN. Ēdŏ, pĕrĕdŏ, ābsūmŏ, cōnsūmŏ, cārpŏ, rōdŏ, dēpāscŏr, cŏquŏ, măcĕrŏ, cōnfĭcĭŏ, pērdŏ, dēstrŭŏ, ēvērtŏ, āttĕrŏ.

Ēxēmplăr, ārĭs, *n. Modèle, exemple.* Ūtĭlĕ prōpŏsŭĭt nōbīs ēxēmplăr Ŭlўssĕm. *H.* Nātūmque ēxēmplăr hăbētŏ. *Cl.* (*Laud. Hercul.* 51). Ēxēmplăr ūnum ĭn līttĕrīs. *Aus.* (*Prof.* 2, 8). SYN. Ēxēmplŭm, spĕcĭēs, ĭmāgŏ. || *Modèle, chef-d'œuvre.* Vōs ēxēmplārĭă grǣcă Nōctūrnā vērsātĕ mănū. *H.*

† Ēxēmplārĕ, ĭs, *n. arch. Comme le précéd.* Rērum māgnārūm pārvă pŏtēst rēs Ēxēmplārĕ dărĕ. *Lr.* (II, 122).

Ēxēmplŭm, ī, *n. Type, modèle, exemplaire, spécimen.* Hŏmĭnūmque ēxēmplă mănēmŭs. *O.* SYN. Ēxēmplăr, spĕcĭmĕn. || *Exemple.* Ītĕ pĕr ēxēmplūm, gĕnŭs ō mōrtālĕ, dĕōrŭm. *O.* Ēxēmplō nūbĭs ăquōsǣ Fērtŭr. *Id.* Nōn ĕrĭt ūllŭm Ēxēmplum ĭn nōstrō tām

dētēstābĭlĕ sēxū. *J.* (2, 48). Hæc ēxēmplă dăbăt. *Cl.* EP. Bŏnŭm, prŏbŭm, ĭmĭtābĭlĕ, ĭmĭtāndŭm; prāvŭm, mălum, tūrpĕ, fŭgĭēndŭm; grăvĕ. || *Celui qui sert d'exemple, modèle.* Pŭtābam, ēt māgnum ēxēmplūm cōntĭnēntĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 65). SYN. Spĕcĭmĕn, ēxēmplăr. || *Qqf. Preuve.* Quĭd tu? ăgĭs ŭt vĕlīs? Ēxēmplum ădēs.. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 7). SYN. Ărgūmēntŭm.

Ēxēmptŭs *ou* Ēxēmtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Eximo. *Retiré, ôté.* Quĭd te ēxēmptā jŭvăt spīnīs dē plūrĭbŭs ūnā? *H.* || *Soustrait.* Nōn ēxēmptā fŏrĕt pœnæ. *O.* SYN. Ĭmmūnĭs, sŏlūtŭs, lībĕr.

Ēxēntĕrŏ, ās, ārĕ (ἐξεντερίζω). *Enlever les intestins, vider.* || *Au fig.* Cūltrūm, sĕnīs qui ēxēntĕrĕm Mārsūpĭŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 2. *Ib.* III, 4, 74). || *Au pass. Au fig. Je suis déchiré, je souffre cruellement.* Ēxspēctāndo ēxēdōr mĭsĕr, ātque ēxēntĕrŏr. *Pl.* (*Epid.* III, 1, 1).

Ēxĕŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ, *n. Sortir.* Quāmvīs mūltă mĕīs ēxīrĕt vīctĭmă sēptīs. *V.* Sīn aŭtem ăd pūgnam ēxĭĕrĭnt. Nĕquĕ sērvĭtĭō me ēxīrĕ lĭcēbăt. *Id.* Ēxībĭt quăm sæpĕ, tĭmĕ. *Tib.* (1, 6, 21). SYN. Ēgrĕdĭŏr, ēxcēdŏ, ābscēdŏ, dīscēdŏ, ăbĕŏ, ēxsĭlĭŏ, prōdĕŏ, ēvādŏ, ērūmpŏ, rŭŏ, præcĭpĭtŏ, ēxcūrrŏ, *qqf.* ēvŏlŏ, ēxpĕdĭŏr, prōrūmpŏ, mĭgrŏ, ēmĭgrŏ. PPH. Fŏrās ĕŏ, ēxĕŏ, vādŏ, prōgrĕdĭŏr. Mē, pĕdĕm, grădŭm, grēssŭm ēffĕrŏ. Mē prōfĕrŏ, prōmŏ, prōrĭpĭŏ. Mē līmĭnĕ prōfĕrŏ. Pĕdĕm fĕrŏ. VERS. Pōrtīs sēse ēxtŭlĭt īngēns. *V.* Mēne ēffērrĕ pĕdēm, gĕnĭtōr, tē pōssĕ rĕlīctō Spērāstī? Quā grēssum ēxtŭlĕrăm. Prŏcŭl, ō prŏcŭl ēstĕ, prŏfānī, Cōnclāmăt vātēs, tōtōque ābsīstĭtĕ lūcō. Āgmĭnă sē fūndūnt pōrtīs. Lætīquĕ căvō sē rōbŏrĕ prōmūnt. *Id.* Quŏtĭēs dē līmĭnĕ mŏvērăt ūnŭm Prōtŭlĕrātquĕ pĕdĕm. *J.* Prōmŏvĕo ē mūrīs grēssŭm. *Prud.* Ēffĕr cĭtātŭm sēdĕ Pĕlŏpēā grădŭm. *Sen.* Cĕlĕrēm quō răpīs tēctīs pĕdĕm? *Id.* Fŏrās me ābrĭpŭi ātque ēffūgī. *Pl.* Ēx ædĭbūs me ēdĭdī fŏrās. Dūc te ăb ædĭbŭs. *Id.* || *Sortir en s'élevant.* Ēxĭĭt ăd cœlūm rāmīs fēlīcĭbŭs ărbŏs. *V.* Hīc mĭhĭ māgnă dŏmŭs cēlsīs căpŭt ūrbĭbŭs ēxĭt. *Id.* Īnsūrgēns hŭmĕrīs, hŏmĭnēm sŭpĕr īmprŏbŭs ēxĭt. *St. Voy.* Surgo. || *Au fig.* Mūltōsque ēxībĭt ĭn ānnōs Hīc fŭrŏr. *L.* In frĕtă Sīcănĭæ ēt Cārthāgĭnĭs ēxĭĭt ārcēs. *Sulpitia* (vs. 23). || *Avec l'acc. Sortir de; au fig. Excéder, outre-passer.* Dōnĕc Ăvērnās Ēxĭĕrĭt vāllēs. *O.* Ălĭēnūmque æthĕră tārdō Lūcĭfĕr ēxĭt ĕquō. *St.* || Ēxīrĕ līmĕn. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 18). Ēxīrĕ mŏdŭm. *O.* SYN. Ēxcēdŏ. || *Éviter, parer.* Cōrpŏrĕ tēlă mŏdo ātque ŏcŭlīs vĭgĭlāntĭbŭs ēxĭt. *V.* (De quo *Macr. Sat.* 6, 6). Vīm vīrĭbŭs ēxĭt. *Id.* Aūt prŏcŭl ābsĭlĭēbăt, ŭt ācrem ēxīrĕt ŏdōrĕm. *Lr.* (VI, 1215. *Id.* V, 1328). SYN. Vītŏ, căvĕŏ. || *Pass. unipers.* Ēxītŭr. *On sort.* Ēxītūr fŏrās. *Pl.* (*Cas.* IV, 3, 15).

Ēxĕquŏr. *Voy.* Exsequor.

Ēxērcĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Exercer, professer.* Quăm scīt ŭtērquĕ, lĭbēns cēnsēbo ēxērcĕăt ārtĕm. *H.* Ēxērcērĕ tŏgātæ Mūnĕră mīlĭtĭæ. *O.* SYN. Prŏfĭtĕŏr, cŏlŏ, fūngŏr. || *S'exercer à.* Ēxērcēnt pātrĭās ŏlĕō lābēntĕ pălæstrās. *V.* Nōn ārmă jŭvēntūs Ēxērcēt. *Id.* Dēbĭtă Trōjānīs ēxērcēt spīcŭlă fātīs. *O.* SYN. Ăgĭtŏ, trāctŏ. || *Faire, exécuter.* Quīn pŏtĭŭs pācem ætērnām pāctōsque hўmĕnæōs Ēxērcēmŭs? *V.* Sūb mātrĭbŭs āgnī Bălātum ēxērcēnt. Sērōs ēxērcēt nōctŭā cāntŭs. Ēxcŭbăt, ēxērcētquĕ vĭcēs. *Id.* Ēxērcēt ărānĕă tēlās. *O.* SYN. Ăgŏ, ăgĭtŏ, ēdŏ, ēffĭcĭŏ. || *Occuper.* Īncūltīque ēxērcēt cūră sălīctī (apes). *V.* Fāmŭlāsque ăd lūmĭnă lōngō Ēxērcēt pēnsō. Ŭt pōssīnt, sŏlĕ rĕdŭctō, Ēxērcērĕ dĭēm. *Id.* Strēnŭă nōs ēxērcēt ĭnērtĭă. *H.* SYN. Ōccŭpŏ, dētĭnĕŏ. || *Exercer, mettre en jeu.* Hōc quōndăm mōnstro hōrrĭbĭlēs ēxērcŭĭt īrās. *V.* Ădūncīs ūnguĭbŭs īrās Ēxērcēnt. *O.* Tūrpēs Lītĭbŭs ēxērcēnt līnguās. *Id.* SYN. Ēxprōmŏ, ēxsĕrŏ. || *Travailler.* Fērrum ēxērcēbānt vāstō Cўclōpēs ĭn āntrō. *V.* Rŭtŭlōsque ēxērcēnt vōmĕrĕ cāmpōs. Ēxērcētquĕ frĕquēns tēllūrĕm. *Id. Voy.* Colo, Aro. || *Poursuivre, agiter, tourmenter.* Nōn tē nūllĭūs ēxērcēnt nūmĭnĭs īræ. *V.* Ērgo ēxērcēntūr pœnīs. *Id* SYN. Vēxŏ, ūrgĕŏ, fătīgŏ, pērsĕquŏr, jāctŏ.

Ēxērcĭtātŭs, ă, ŭm. *Exercé, agité, tourmenté.* Sēd jām prĭŏr ămōr me ăd hānc rem ēxērcĭtātŭm rēddĭdĭt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 47). Ēxērcĭtātās aŭt pĕtĭt Sўrtēs nŏtō. *H. Voy.* Exercitus, a.

† Ēxērcĭtī, *ancien gén. pour* Exercitūs. (*Nœv.* ap. *Charis.* 103; *Att.* et *Varr.* apud *Non.* 8, 14.)

Ēxērcĭtĭŭm, ĭī, *n. Exercice.* Tāle ēxērcĭtĭī gĕnŭs Cōmmēntūm sĭbĭ dīxĕrăt. *T. Maur.* (*Præf.* 12).

† Ēxērcĭtŏr, ōrĭs, *m. Maître d'exercices gymnastiques.* Cūrcŭlĭo ēst ēxērcĭtŏr. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 9. *Ib.* II, 1, 3).

Ēxērcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exerceo. *Exercé.* Vărĭōque ēxērcĭtă mōtū Cōrpŏră. *L.* Ēxērcĭtă cūrsū Flūmĭnă. *V.* || *Poursuivi, tourmenté.* Nāte Ĭlĭăcīs ēxērcĭtĕ fātīs. *V.* Cūrīs ēxērcĭtă cōrpŏră sōmnŭs Ŏccŭpăt. *O.* Ădvērsīs prŏbĭtās ēxērcĭtă rēbŭs. *Id.*

Ēxērcĭtŭs, ūs, *m. Armée.* Jāmque ŏmnĭs cāmpīs ēxērcĭtŭs ībăt ăpērtīs. *V.* Fērvēt crīstātīs ēxērcĭtŭs ūndĭquĕ tūrmīs. *Cl.* (Adde *Sen. Phœn.* 550.) SYN. Ăcĭēs, āgmĕn, cŏhōrs, phălānx, lĕgĭŏ, tūrmă, mănĭplŭs, mănŭs, cōpĭæ, *qqf.* ārmātī, mīlĕs, mīlĭtēs. EP. Ārmātŭs, clўpĕātŭs, hāstātŭs, hōstīlĭs, īnfēnsŭs, ĭnĭmīcŭs; vălĭdŭs, fōrtĭs, strēnŭŭs, bēllĭgĕr, aŭdāx; trĕmēndŭs, hōrrēndŭs, mĕtŭēndŭs; sævŭs, crūdēlĭs, sānguĭnĕŭs, īmmītĭs. PHR. Dēnsīs ăcĭēs stīpātă cătērvīs. *V.* Fūlgēntēs ærĕ cătērvæ. *Id.* Sĕgĕs clўpĕātă vĭrōrŭm. *O.* VERS. Gălĕīs dēnsīsquĕ vĭrūm sĕgĕs hōrrŭĭt ārmīs. *V.* Dīrēctæque ăcĭēs, āc lātē flŭctŭăt ŏmnĭs Ærĕ rĕnīdēntī tēllūs. Clўpĕātăquĕ tōtīs Āgmĭnă dēnsāntūr pōrtīs. Ădvērsō glŏmĕrāti ēx ōrdĭnĕ Grāiī. Prōcēdĭt lĕgĭo Aūsŏnĭdūm, pīlātăquĕ plēnīs Āgmĭnă sē fūndūnt pōrtīs. Dēnsī cŭnĕīs sē quīsquĕ cŏāctīs Āgglŏmĕrānt. Quūm lōngă cŏhōrtēs Ēxplĭcŭĭt lĕgĭō. Ūtrīnquĕ phălāngēs Stānt dēnsæ, strīctīsquĕ sĕgĕs mūcrōnĭbŭs hōrrĕt. Mīllĕ răpĭt dēnsōs ăcĭe ātque hōrrēntĭbŭs hāstīs. *Id.* Bēllī cērtāmĭnă māgnă tŭērī Pēr cāmpōs īnstrūctă. *Lr.* || *Troupe quelconque.* Cōrvōrum īncrĕpŭĭt dēnsīs ēxērcĭtŭs ālīs. *V.* Phōrcīque ēxērcĭtŭs ōmnĭs. *Id.* Vŏlŭcrūmque ēxērcĭtŭs ōmnĭs Ămōrŭm. *V. Fl.* SYN. Āgmĕn, tūrbă, cŏhōrs, ēxāmĕn, chŏrŭs, *qqf.* cœtŭs. || *Qqf. Exercice.* Ēxērcĭtū gўmnāstĭco ēt pălæstrĭcō. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 7. *Id. Cist.* I, 1, 60). *Voy.* Exercitor.

† Ēxērrāns, tĭs. *Errant.* Stăt dŏmŭs ēxērrāns. (*Anthol.* II, p. 457, nempe alcyonum. *Ib.* p. 590.)

Ēxērrŏ, ās, ārĕ, *n. S'écarter, errer.* Spārgĭtūr īn gўrōs dēxtērque ēxērrăt Ărīōn. *St.* (*Th.* VI, 444).

Ēxēsŏr, ōrĭs, *m. Qui ronge.* Æstŭs ăb ūndīs Æquŏrĭs, ēxēsŏr mūrōrūm līttŏră cīrcŭm. *Lr.* (IV, 220).

Ēxēst. *Comme* Exedit. *Voy.* Exĕdo.

Ēxēsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exĕdo. *Mangé, rongé et au fig.* Ēxēsa īnvĕnĭēt scābrā rūbīgĭnĕ pīlă. *V* Ēxēsām cūrīs, cāstūmquĕ cŭbīlĕ Sērvāntēm. *V. Fl*

Ēxfībŭlŏ, ās, ārĕ. *Dégraffer* Ăvūlsīs ēxfībŭlăt īlĭă zōnīs. *Prud.* (*Psych.* 635).

Ēxgūrgĭtŏ. *Voy.* Egurgito.

Ēxhærēdŏ, etc. *Voy.* Exheredo.

Ēxhālātŭs, ă, ŭm, *part. Exhalé* Īn vēntōs ănĭma ēxhālātă rĕcēssĭt. *O.*

Ēxhālŏ, ās, ārĕ. *Exhaler, rendre.* Sævāmque ēxhālăt ŏpācă mĕphĭtĭm. *V.* Ēxhālāntūr hŭmō nĕbŭlæ. *O.* Spīrāmēntă lŏcīs flāmmam ēxhālāntĭă mūltīs. *Id* SYN. Hālŏ, spīrŏ, ēxspīrŏ, ēffūndŏ, ēmīttŏ, mīttŏ. *Voy.* Spiro. || — ănĭmăm, vītăm *Rendre le der-*

nier soupir. Fēssāmquĕ vĭdērēs Exhālāri ănĭmăm. *O.* Ēxhālāns sūb vūlnĕrĕ vītăm. *Id.* SYN. Ēxspīrŏ, ēfflŏ, ēffūndŏ. *Voy.* Morior. || *n. Être exhalé, rendre une exhalaison.* Ēxhālānt vēstēs, ēt cōrpŏrĕ pīgrō Strātă jăcēnt. *St.* Ŭbĭ cērnĭmŭs āltă Ēxhālārĕ văpōre āltārĭă. *Lr.* (III, 443). *Voy.* Halo. || *Qqf. Expirer, mourir.* Hīc, īllīc, ŭbĭ mōrs dēprēndĕrăt, ēxhālāntēs. *O.* (*Met.* VII, 582).

Ēxhaūrĭŏ, īs, sī, stŭm, rīrĕ. *Épuiser, tarir, vider.* Hēspĕrĭāmque ēxhaūrĭt ăquīs. *L.* Cĭtĭūs gĕnĭtrīx Sĭpўlēĭă fērtŭr Ēxhaūsīssĕ gĕnăs. *St.* SYN. Haūrĭŏ, sīccŏ, ēxsīccŏ, *qqf.* ēbĭbŏ. || *Creuser.* Lĭgōnĭbūs dūrīs hŭmŭm Ēxhaūrĭēbăt, īngĕmēns lăbōrĭbūs. *H. Voy.* Effodio. || *Épuiser, vider, dépeupler.* Ēxhaūsīt tōtās dēlēctūs Ăthēnās. *L.* Ēxhaūsīt cīvĭbūs ūrbēm. *Lucr.* (VI, 1140). SYN. Văcŭō, vĭdŭō, pŏpŭlō. || *Au fig.* Jām tædēt ĭnānēs Ēxhaūrīrĕ mĭnās. *St.* SYN. Ēffūndŏ. || *Épuiser (le malheur), souffrir jusqu'au bout, voir un terme à, terminer.* Nōn plūs Cārthāgō tŭlĭt ēxhaūsītquĕ lăbōrīs. *Sil.* Pœnārum ēxhaūstūm sătĭs ēst. *V.* Pārs ēst ēxhaūstă lăbōrīs. *O.* SYN. Pătĭŏr, pērpĕtĭŏr, fērŏ, ēxāntlŏ, dēfūngŏr.

Ēxhaūstŭs, ă, ŭm, *part. p. Épuisé, tari.* Ēxhaūstī sōlĭbŭs āmnēs. *St.* Quām măgĭs ēxhaūstō spūmāvĕrĭt ŭbĕrĕ mūlctrā. *V.* Sĕnēs, ēxhaūstāquĕ sānguĭnĕ tūrbă. *L.* Ūt vīsa ēst lăcrĭmīs ēxhaūstă. *Id.* SYN. Sīccātŭs, sīccŭs, văcŭŭs, ărĭdŭs. || *Vidé, dégarni, vide.* Ēxhaūstā pænĕ phărētrā. *O.* Ēxhaūstŭs flōrĭbŭs hōrtŭs. *Id.* SYN. Văcŭŭs. || *Devenu rare, dépeuplé.* Quō măgĭs ēxhaūstæ fŭĕrīnt (apes). *V.* Ēxhaūstæquĕ dŏmūs pŏpŭlīs. *L.* || *Au fig. Épuisé, fatigué, accablé.* Ōmnĭbŭs ēxhaūstōs jām cāsĭbŭs. *V.* Tārdă sĭtū rēbūsque ēxhaūstă sĕnēctūs. *St. Voy.* Fessus. || *Souffert, enduré; qui a eu un terme.* Quæ bēlla ēxhaūstă cănēbăt! *V.* Ēxhaūstă pĕrīcŭlă sæpĕ Cōmmĕmŏrārĕ jŭvăt. *O.* Ēxhaūstōs ĭtĕrārĕ lăbōrēs. *St.* || Ēxhaūstūm, *n. pris subst. Ce qui est terminé.* Ēst ĕtĭam īllĕ lăbōr cūrāndīs vītĭbŭs āltĕr, Cuī nūnquam ēxhaūstī sătĭs ēst (de terra effossa). *V.* Nōn mĭnŭs ēxhaūstō, quŏd sŭpĕrābĭt, ĕrĭt. *O.*

Ēxhērēdŏ, ās, ārĕ. *Déshériter.* Ēxhērēdāvĭt tē, Phĭlŏmūsĕ, pătĕr. *M.* (III, 10).

Ēxhērēs, ēdĭs, *m. Déshérité; qui n'est plus possesseur.* Sūccēssŏr ēxhērēs gĕmĭt. *Prud.* (*Peri.* 2, 79. Adde *Pl. Most.* I, 3, 77). SYN. Ēxhērēdātŭs. || *Au fig. Privé de.* Nī-ve ēxhērēdēm fēcĕrō vītæ sŭæ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 8).

Ēxhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Montrer.* Ēxhĭbēăt vūltūs nōxquĕ dĭēsquĕ tŭōs. *O* Ēxhĭbŭĭt pūlsō sīdĕră clāră dĭē. *Id.* Ēt quōrūm vīrtūs ēxhĭbĕt sŏlĭdūm dĕcŭs. *Ph.* SYN. Ōstēndŏ, mōnstrŏ, prōdŏ, prōfērŏ, etc. *Voy.* Ostendo. || *Rendre, faire.* Bārbărĭæ tūtās ēxhĭbŭīssĕ vĭās. *O.* Rēm sălvam ĕgo ēxhĭbēbŏ. *Pl.* (*As.* II, 4, 51). SYN. Ēffĭcĭŏ, rēddŏ. || *Donner un exemple de, reproduire.* Ēxhĭbŭĭt līnguām scĕlĕrātă pātērnām *O.* || *Rendre, émettre.* Ēxhĭbŭĭt quĕrŭlōs ōrĕ gĕmēntĕ sŏnōs. *O.* SYN. Ēmīttŏ, ēdŏ, rēddŏ. || — fĭdēm. *Réaliser une promesse.* Prōmīssāquĕ pōstquām Ēxhĭbŭĕrĕ fĭdēm. *O.* Ēxhĭbē vōcīs fĭdēm. *Ph.* || — nĕgōtĭŭm, mŏlēstĭăm, cūrăm. *Donner de l'embarras, causer du souci.* Ĭta ēt hīnc ēt īlīnc mi ēxhĭbēnt nĕgōtĭŭm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 38. *Id. Merc.* II, 2, 2, et passim). Mājōrem ēxhĭbēānt nē tĭbī mŏlēstĭăm. *Ph.* (Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 37.) Rūre ĕtĭăm tĕnĕrīs cūram ēxhĭbĭtūră pŭēllīs. *Tib.* (II, 1, 61). SYN. Părĭŏ, sūscĭtŏ, dō, crĕŏ. *Voy.* Negotium. || — ărgūtĭās. *Tromper.* (*Pl. Most.* I, 1, 2).

Ēxhĭbĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. Montré.* Ēxhĭbĭtŭs tōtā tĭbĭ, Cæsăr, ărēnā. *M.* (*Spect.* 9, 1, scil. rhinoceros).

Ēxhĭlărŏ, ās, ārĕ. *Égayer.* Ēxhĭlărānt īpsōs gaūdĭă nōstră dĕōs. *M.* (VIII, 50). *Voy.* Hilaro.

† Ēxhīnc. *Comme* Abhinc *ou* Exin. *A l'avenir.* Vēl grăvī, nūllūm cĭtŏ cōgăr ēxhīnc Prōmĕrĕ cārmĕn. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 59. Adde *Lucret.* III, 161, auctore *Prisc.* 886).

† Ēxhōrrēns, tĭs. *Qui a horreur.* Ēxhōrrēns lūcīs mūnĕră pārtă dĕī. (*Anthol.* II, p. 596.)

Ēxhōrrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ēxhōrrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Frissonner.* Ēxhōrrŭĭt æquŏrĭs īnstăr. *O.* Vērbĕrĕ cāndēntēs quŏtĭēs ēxhōrrŭĭt ārmōs. *V. Fl.* Părĭtērquĕ tŏrīs ēxhōrrŭĭt ōmnĭs Mātĕr. *Id.* SYN. Hōrrĕŏ, frĕmŏ. || *Act. Redouter.* Nēc mūtātă lŏcō sīccōs ēxhōrrēăt æstūs. *Colum.* (X, 154). Vūltūs nēve ēxhōrrēscăt ămīcōs. *V.* Gĕmĭnōs ēxhōrrŭĭt ānguēs. *V. Fl. Voy.* Timeo.

† Ēxhōrtāmĕn, ĭnĭs, *n. Exhortation.* Tĕnĕrōs sāncto ēxhōrtāmĭnĕ sēnsūs Īmpŭlĭt. *Alcim.* (VI, 102)

Ēxhōrtātŭs, ă, ŭm. *Qui a exhorté.* Sīc ēxhōrtātă rĕlīquĭt Īncērtŭm. *V.*

Ēxhōrtŏr, ārĭs, ārī, *d. Exciter, exhorter.* Nātum ēxhōrtārēr, nī mīxtŭs mātrĕ Săbēllā. *V.* Ēxhōrtātŭr ĕquōs. *O. Voy.* Hortor.

Ēxĭēns (*rare au nomin.*), ĕūntĭs. *Sortant.* Hīc, ēxĕūntēm me ūnde ādspēxīstī mŏdŏ. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 26. Et sic *Ter. Hec.* IV, 1, 36).

Ēxĭgŏ, ĭs, ēgī, āctŭm, ĭgĕrĕ. *Mettre hors, pousser, chasser.* Aūt ēxĭgĭt ūmbĕr Nārĕ săgāx ē cōllĕ fĕrās. *Sil.* Ēxĭgĭt ē strātīs cōrpŭs. *Id.* Ēt săcĕr ādmīssās ēxĭgĭt Hēbrŭs ăquās. *O.* Ĭtăque ōmnēs ēxēgĭt fŏrās. *Pl.* (*Aul.* III, 1, 7). SYN. Ăgŏ, ăbĭgŏ, dēpēllŏ, ēxpēllŏ, ējĭcĭŏ, ēxclūdŏ, etc. *Voy.* Pello. || *Pousser dans ou vers, enfoncer.* Vălĭdūm nāmque ēxĭgĭt ēnsēm Pēr mĕdĭum Ænēās jŭvĕnēm. *V.* Glădĭūmquĕ pĕr ōmnēs Ēxēgĭt gēntēs. *L.* SYN. Īmmīttŏ, īmpēllŏ, ădĭgŏ. || *Au fig. Faire sortir, chasser, bannir.* Fērrōquĕ mŏrāntēs Ēxĭgĕre hīnc ănĭmās. *V. Fl.* Tēlīsquĕ sĕnēctām Ēxĭgĭtĕ. *O.* Nōn fŭrŏr Cīvīlĭs, aūt vīs ēxĭgĕt ōtĭŭm. *H.* || *Pousser.* Quōs īmprŏbă vēntrĭs Ēxēgĭt răbĭēs. *V.* SYN. Ăgŏ, īmpēllŏ. || *Passer, traverser.* Æstŭs ĕrăt, mĕdĭāmquĕ dĭēs ēxēgĕrăt hōrăm. *O.* Lōngōs sŭpĕr æquŏră fīnēs Ēxĭgĭt (umbra). *St.* SYN. Trānsmīttŏ, trānscūrrŏ, trānsĭgŏ. || *Qqf. Percer.* Īllum ēxĭgĭt hāstă, Hūnc fŭgăt. *V. Fl. Voy.* Confodio. || *Passer le temps.* Ōmnēs ŭt tēcūm, mĕrĭtīs prō tālĭbŭs, ānnōs Ēxĭgăt. *V.* Stŭdĭīsquĕ vĭrīlĭbŭs ævŭm Ēxĭgĭt. *O.* Quō stŭdĭō vītām suām te ābsĕnte ēxēgĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 39). SYN. Ăgŏ, dēgŏ, dūcŏ. || *Exécuter entièrement, achever.* Clādēsque ōmnēs ēxēgĭt ĭn ūnō Sævă dĭē (Fortuna). *L.* Ēxēgī mŏnŭmēntum ærĕ pĕrēnnĭŭs. *H.* Jāmque ŏpŭs ēxēgī. *O.* SYN. Ābsŏlvŏ, cōnfĭcĭŏ, pērfĭcĭŏ. || *Exiger.* Ēxĭgĕ pōllĭcĭtī dēbĭtă jūră tŏrī. *O.* Ēxĭgĭs ŭt pĕrĕăt. *Id.* Pōscūnt fĭdēm sĕcūnda, ăt ădvērsa ēxĭgūnt. *Sen.* (*Ag.* 934). SYN. Pōscŏ, rĕpōscŏ, rĕquīrŏ. || — pœnās. *Punir.* Ēxēgĭt pœnās āctō pēr vīscĕră fērrō. *O.* Ēccĕ Thўēstĭădæ pœnās ēxēgĭt Ŏrēstēs. *Cl. Voy.* Punio || *Peser, examiner.* Dūm nōstrās lĕgĭs ēxĭgīsquĕ nūgās. *M* (V, 81, 3). SYN. Pōndĕrŏ, ēxpēndŏ, ēxāmĭnŏ.

Au pass. Ēxĭgŏr. *Je suis chassé.* Indĭgne ēxĭgōr pătrĭā īnnŏcēns. *Næv.* (apud *Non.* 4, 152. Adde *Ter Hec. prol.* 2, 7). || —(aliquid). *On exige de moi.* Ēxĭgōr pōrtōrĭŭm. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 14, et *Non* 2, 294). Quās spōnsĭōnĕ prōnŭpēr tu ēxāctŭs ĕs. *Pl* (*Trin.* II, 4, 26).

Ēxĭgŭē, *adv. Chichement.* Præbēnt ēxĭgŭē sūmptŭm. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 33).

Ēxĭgŭŭs, ă, ŭm. *Petit, faible, peu de.* Ēxĭgŭā prōhĭbēmŭr ăquā. *O.* Ēxĭgŭō tēmpŏrĕ lībĕr ĕrĭs. *Id.* Pūlvĕrĭs ēxĭgŭī jāctū. *V.* Ēxĭgŭūs nē dēsĕrăt hūmŏr ărēnām. Pārs tōllĕrĕ vōcēm Ēxĭgŭăm. *Id.* Ēxĭgŭīs ĕquĭtārĕ cāmpīs. *H.* SYN. Părvŭs, tĕnŭĭs, ēxīlĭs, grăcĭlĭs, *qqf.* brĕvĭs, āngūstŭs, īnfīrmŭs. || † *Superl.* Dē

frātrūm tūrbā pārs ēxĭgŭīssĭmă rēstās. *O.* || *Avec le gen.* Ēxĭgŭūsque ănĭmī. *Cl.* || Ēxĭgŭūm, *n. pris subst. Peu de chose, peu.* Ēxĭgŭūm plēnō dē mārĕ dēmăt ăquæ̆. *O.* Ēxĭgŭōque āssuētă jŭvēntūs. *V.* Ēxĭgŭō făcĭlēs. *Sil.* || *Pris adverb.* Ēxĭgŭūmquĕ tŭmēnt (lintea). *L.* SYN. Paūlūm.

Ēxĭlĭō, Ēxĭlĭūm. *Voy.* Exsilio, etc.

Ēxīlĭs, ĕ. *Petit, mince, étroit, maigre.* Īn lātĕre ēxīlēs dĭgĭtī prō crūrĭbŭs hærēnt. *O.* Ēt dŏmŭs ēxīlĭs Plūtōnĭă. *H.* Glēbīs ēxīlĭs Ārīsbē. *L.* SYN. Tĕnŭĭs, grăcĭlĭs, ēxĭgŭŭs, āngŭstŭs, ārctŭs, măcĕr. || *Au fig. Pauvre.* Ēxīlĭs dŏmŭs ēst, ŭbĭ nōn ēt mūltă sŭpērsūnt. *H.* (Adde *Pl. Stic.* IV, 1, 21). || *n. pris adv.* Ātque ēxīlĕ prŏfātŭr. *St.*

Ēxĭmĭē, *adv. Excellemment, très bien.* Ēxĭmĭē sī cœ̄nāt. *J.* (11, 1). Quæ bĕne ēt ēxĭmĭē quāmvīs dīspŏsĭtă fĕrāntŭr. *Lr.* (II, 644). *Voy.* Bene.

Ēxĭmĭŭs, ă, ŭm. *Choisi, supérieur, remarquable.* Quāttŭŏr ēxĭmĭōs prǣstāntī cōrpŏrĕ taūrōs. *V.* Ēxĭmĭīs pōmpīs prǣcōnĭă sūmmă trĭŭmphī. *O.* Īn pūgna ēxĭmĭŭs. *L.* SYN. Ēgrĕgĭŭs, ēxcēllēns, īnsīgnĭs, prǣstāns, prǣclārŭs. *Voy.* Egregius. || † *arch. Exempté, excepté.* Ŭtīne ēxĭmĭūm nēmĭnem hăbĕām? Nēmĭnĕm. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 9). || *Qqf. en mauv. part.* Ēxĭmĭīs vērō fŭrĭt īgnĭbŭs īmpĕtŭs Ǣtnæ. *Lr.* (II, 593).

Ēxĭmō, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *Oter, enlever, retirer, retrancher.* Ēxĭmĭt īpsă dĭēs ōmnēs dē cōrpŏrĕ mēndās. *O.* Ēt jām pǣnĕ dŭās, dūm quærĭtŭr, ēxĭmĭt hōrās. *Calp.* (3, 3, nempe juvenca). Nŭmĕrō bĕātōrum Ēxĭmĭt. *H.* SYN. Tōllō, aūfĕrō, dēmō. || *Enlever, priver de.* Nūllă dĭēs ūnquām mĕmŏrī vōs ēxĭmĕt ævō. *V.* SYN. Ădĭmō, ērĭpĭō, nūdō, spŏlĭō, prīvō. || *Délivrer, délivrer de.* Nīrĕă nōn făcĭēs, nōn vīs ēxēmĭt Ăchīllēm. *Pp.* (III, 18, 27). Ēxĭmĕ nōs scĕlĕrī. *V. Fl.* Ēxĭmăt ūt Scўthĭcī dē fĕrĭtātĕ lŏcī. *O.* Sī te īnde ēxēmĕrim, ĕgŏ prō tē mŏlăm. *Ter.* (*And.* I, 2, 29). Ēxĭmĕrĕ mĕtū. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 13). SYN. Lībĕrō, sōlvō, ēxpĕdĭō; sŭbdūcō.

? Ēxīmpĕrō, ās, ārĕ. *Commander en roi.* Ēxīmpĕro Ārgīs, rēgnă mĭhĭ līquĭt Pĕlōps. *Sen. phil.* (*Epist.* 80, 7. Plerique leg. *En impero.* Sed quorsum subitaneum illud *En* de regno patrio?)

Ēxīn (*touj. devant une consonne*), *et* Ēxīndĕ, *adv. Ensuite.* Ēxīn bēllă vĭrō mĕmŏrāt quæ deīndĕ gĕrēndă. *V.* (*Id. Æ.* VII, 341). Ēxīndĕ pĕr āmplŭm Mīttĭmŭr Ēlўsĭūm. *Id.* Ārbŏrĭbŭsque dătum ēst vărĭīs ēxīndĕ pĕr aūrās. *Lr.* (V, 784). *Voy.* Deinde.

Ēxĭnānĭō, īs, īrĕ. *Vider, mettre à sec, dépouiller.* Īstum ēxĭnānī. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 2).

Ēxīndĕ. *Voy.* Exin.

† Ēxīstĭmō, *et arch.* Ēxīstŭmō, ās, ārĕ. *Croire, penser.* Hōccĭnĕ bŏni ēsse ōffĭcĭūm sērvi ēxīstŭmās? *Pl.* (*Most.* I, 1, 26. Et *Ter. Eun. prol.* 5). *Voy.* Puto. || *Estimer, réfléchir, songer.* Haūd ēxīstŭmāns Quāntō lăbōrĕ pārtŭm. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 11). SYN. Rĕpŭtō, cōgĭtō, æ̆stĭmō.

Ēxīstō. *Voy.* Exsisto.

Ēxĭtĭābĭlĭs *et* Ēxĭtĭālĭs, ĕ. *Funeste, pernicieux.* Tēntāt trăhĕre ēxĭtĭābĭlĕ tēlŭm. *O.* Pārs stŭpĕt īnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnērvæ. *V.* SYN. Ēxĭtĭōsŭs, fūnēstŭs, etc. *Voy.* Funestus.

† Ēxĭtĭō, ōnĭs, *f. L'action de sortir; ce qui sort.* Quĭd īlli ēx ŭtĕro ēxĭtĭo ēst? *Pl.* (*Truc* II, 6, 30).

Ēxĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Pernicieux, funeste; maudit.* Tū nē quĭd pēccēs, ēxĭtĭōsĕ, vĭdĕ. *M.* (VI, 21, 4).

Ēxĭtĭŭm, ĭī, *n. Perte, ruine.* Ēxĭtĭūm māgnum ātque Ālpēs īmmīttĕt ăpērtās. *V.* Ēxĭtĭūm Trōjæ, nōstrīque ōrbātŏr, Ăchīllēs. *O.* SYN. Pērnĭcĭēs, clādēs, rŭīnă. EP. Ăcērbŭm, mĭsĕrābĭlĕ, flēbĭlĕ, trīstĕ, māgnŭm, grăvĕ, etc. *Voy.* Ruina. || *Mort.* Īmmĭnĕt ēxĭtĭō vīr cōnjŭgĭs, īllă mărītī *O.* Ēxĭtĭūm mĭsĕre ăpĭbŭs. *V. Voy.* Mors.

Ēxĭtŭs, ūs, *m. Sortie, action de sortir; chemin pour sortir.* Vērīs dătŭr ēxĭtŭs ūmbrīs. *V.* Lībĕr (fiat) mĭnŭs ēxĭtŭs āmnĭs. *Lr.* (VI, 728). Ēxĭtŭs Īstrī. *V. Fl.* Quæ dūm, păvēntēs, ēxĭtŭs nōtōs pĕtūnt. *Ph.* SYN. Ăbĭtŭs, dīscēssŭs, ēffŭgĭūm, fŭgă, ĭtĕr, vĭă. || *Issue, événement, résultat.* Dŏcŭīt pōst ēxĭtŭs īngēns. *V.* Ēxĭtŭs ăctă prŏbăt. *O.* Sī vērbă sĕquētŭr Ēxĭtŭs. *Id.* Vōtă bŏnōs dūcĭt ăd ēxĭtŭs. *H.* SYN. Ēvēntŭs, sūccēssŭs, ēffēctŭs, cāsŭs, rēs. || *Mort.* Ēxĭtŭs īllŭm Ērĭpŭĭt sævŭs. *J.* (10, 127). Hīc ēxĭtŭs īllŭm Sōrtĕ tŭlĭt. *V. Voy.* Mors.

† Ēxjūrō, ās, ārĕ. *Comme* Ejuro. *Jurer.* (*Plaut. fragm. Amphit.* apud *Non.* 2, 286.)

† Ēxlĕcĕbră, æ, *f. arch. Charme, séduction.* Ēxscĭdĭum, ēxĭtĭum, ēxlĕcĕbră fīĕt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 20). Mĕrĕtrīcēs ōmnēs, ēxlĕcĕbræ ārgēntārĭæ. *Id.* (*Men.* II, 3, 16. De quo *Fest.*)

Ēxlēx, ēgĭs, *m. f. n. Qui est sans loi.* Spēctātŏr fūnctŭsquĕ săcrīs, ēt pōtŭs, ēt ēxlēx. *H.* Pārēbīs lēgĭbŭs, ānnōn? Ānne ēxlēx sōlŭs vīvēs? *Varr.* (ap. *Non.* 1, 33. Et *Lucil.* ibid.).

† Ēxmŏvĕō, ēs, ērĕ, *arch. Comme* Emoveo. Suūm nōmĕn ōmne ēx pēctŏre ēxmōvĭt sŭō. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 59).

† Ēxōbsĕcrō, ās, ārĕ. *Prier vivement.* Sŭpplĭcābo, ēxōbsĕcrābō. *Pl.* (*As.* I, 3, 93).

† Ēxŏcŭlō, ās, ārĕ. *Crever les yeux.* Ni eī căpŭt ēxŏcŭlāssĭtĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 26, pro *exoculaveritis*).

Ēxŏdĭārĭŭs, ĭī, *m. Acteur dans les exodes.* Cūjūs lĭbēntĕr dīcŏr ēxŏdĭārĭŭs. (*Anthol.* I, p. 478.)

Ēxŏdĭŭm, ĭī, *n.* (ἐξόδιον). *Fin, conclusion.* || *Ordint. Petite pièce comique qu'on jouait à Rome après les pièces sérieuses.* Ūrbĭcŭs ēxŏdĭō rīsūm mŏvĕt Ātēllānæ Gēstĭbŭs Aūtŏnŏēs. *J.* (6, 71). Prōdĭtque ăd pūlpĭtă nōtŭm Ēxŏdĭŭm. *Id.* (3, 174. Ubi *Schol.* Cf. *Suet. Tib.* 45, et *Domit.* 10).

Ēxŏdŭs, ī, *f.* (ἔξοδος). *L'Exode, un des livres de la Bible.* Ēxŏdŭs īllĕ lĭbĕr mĕmŏrāt vēlāmĭnă săcrī Pōntĭfĭcĭs. *Arat.* (II, 340).

Ēxŏlĕō, ēs, ēvī, ērĕ, *et* Ēxŏlēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Vieillir, se passer, s'oublier.* Quōs ībĭt prŏcŭl hīc dĭēs īn ānnōs! Quām nūllō săcĕr ēxŏlēscĕt ævō! *St.* SYN. Cădō, ăbŏlĕŏr. || ? Ēxŏlŭī, *parf.* Ēxŏlŭĕrĕ quāntī fŭĕre: ōmnĭs frūctŭs Jam īllīs dēcĭdĭt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 17, de ovibus. Alii vocem deducunt ab *Exsolvo*).

Ēxŏlētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exoleo. *Qui a fini sa croissance.* Dŏmĭ rĕlĭqui ēxŏlētām vīrgĭnĕm. *Pl.* (*fragment.* apud *Prisc.* p. 872. Verbum ita exponit *Fest.*). || *Vieux, passé, oublié.* Lĕvĭs ēxŏlētām mĕmŏrĭăm rĕvŏcăt nŏtă. *Sen.* (*OEd.* 821). *Voy.* Obsoletus, Vetus. || *Souv. Débauché.* Stăt ēxŏlētŭs, sūggĕrĭtquĕ rūctāntī. *M.* (III, 82, 8. *Id.* XII, 43, 7; *Pl. Curc.* IV, 1, 12, et passim).

Ēxŏmătæ *ou* Īxămătæ (hoc habet *Mel.* 1, 19), ārŭm, *m. pl. Peuple scythique.* Ēxŏmătās vēnātŭs ălĭt. *V. Fl.* (VI, 146).

Ēxŏnĕrō, ās, ārĕ. *Décharger.* Dīscĭtĕ jām plēnās ēxŏnĕrārĕ cŏlōs. *O.* Ēcce ĕtĭām rĭgĭdō cōncūssæ flāmĭnĕ nūbēs Ēxŏnĕrābāntŭr. *Petr.* (*Sat.* 123). SYN. Lĕvō, sūblĕvō. PPH. Ŏnŭs *ou* pōndŭs pōnō, dēpōnō, ăbjĭcĭō, ēxcŭtĭō, ēxŭō, ēxĭmō. Mē *ou* cōrpŭs ŏnĕrĕ, pōndĕrĕ sōlvō, lībĕrō. PHR. Quŏtĭēs dētrēctăt ŏnŭs cērvīcĕ rĕbēllī. *Cl.* || *Au fig. Décharger, soulager, libérer.* Fīctĭlĭbŭs nōstrīs ēxŏnĕrātŭs ĕrĭs. *M.* (V, 60, 4). Hānc ŏdĭīs ēxŏnĕrātĕ fŭgām. *O.* Āmīcōs ēxŏnĕrāstĭs mĕtū. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 3). Sīc dūră sŭōs pătĭēntĭă quēstŭs Ēxŏnĕrăt. *L.* SYN. Lĕvō, ēxĭmō, sōlvō.

Ēxōptābĭlĭs, ĕ. *Désirable.* Fŭgĭt ēxōptābĭlĕ tēmpŭs.

Sil. Præcŭcūrri, ūt nūntĭārēm nūntĭum ēxōptābĭlēm. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 67). SYN. Ōptāndŭs.

Ēxōptātŭs, ă, ŭm. *Désiré vivement.* Nēc dūlcēs nātōs ēxōptātūmquĕ părēntēm (spes videndi). *V.* Ō mi hĕre ēxōptātīssŭmĕ, Sālvē. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 65). SYN. Ōptātŭs.

Ēxōptŏ, ās, ārĕ. *Désirer vivement.* Rēm strŭĕre ēxōptās cæsō bŏvĕ. *Pers.* (2, 4). Quōrum æmŭlāri ēxōptāt nēglĭgēntĭām. *Ter.* (*And. prol.* 21). SYN. Ōptŏ, cŭpĭŏ, pērcŭpĭŏ. *Voy.* Cupio || *Choisir.* Īllum ēxōptāvīt pŏtĭŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 3. *Id. As.* III, 3, 133). SYN. Ēlĭgŏ, ōptŏ.

Ēxōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut fléchir.* Nūnc māgnī vŏcāt ēxōrābĭlĕ nūmĕn Cæsărĭs. *St.* Ēxōrābĭlĭs īndēx. *O.* Nōn ēxōrābĭlĭs aūrō. *H.* SYN. Plācābĭlĭs, făcĭlĭs. *Voy.* Placabilis. || *Qqf.* *Qui peut fléchir.* Jāmjam ēxōrābĭlĕ rētrō Cārmĕn ăgēns. *V. Fl.*

† Ēxōrābŭlă, ōrŭm, *n. pl.* *Arguments capables de toucher.* Quōtque ēxōrētŭr ēxōrābŭlĭs. *Pl. Truc.* I, 1, 5).

Ēxōrātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui fléchit.* Sĭnĭte ēxōrātōr sīm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 2). Spērāntēs īllīs ēxōrātōrĭbŭs. *P. Nol.* (24, 645).

Ēxōrātŭs, ă, ŭm. *Fléchi, touché, désarmé.* Nōn ēxōrātō stānt ădămāntĕ vĭæ. *Pp.* (IV, 11, 4). Ōpēmquĕ Ēxōrātā fĕrō. *O.*

Ēxōrcīstă, æ, *m.* *Exorciste.* Ēxōrcīstă grădū, sēd jām vīrtūtĕ săcērdōs. *P. Petr.* (I, 189).

Ēxōrdĭŏr, īrĭs, īrī, *d.* *Commencer.* Ūnde ēxōrdĭār nārrārĕ? *Ter.* (*Hec.* III, 3, 2). Ĕtĭām me ādvōrsŭs ēxōrdīre ārgūtĭās? *Pl.* (*Bac.* I, 2, 19). SYN. Ōrdĭŏr, īncĭpĭŏ, īnchŏŏ.

Ēxōrdĭŭm, ĭī, *n.* *Commencement.* Prīmæ rĕvŏcābo ēxōrdĭă pūgnæ. *V.* Māgnārŭm rērŭm fĭĕrēnt ēxōrdĭă sēmpĕr. *Lr.* (II, 1062). Nēve īndĕ nāvĭs īnchŏāndæ ēxōrdĭŭm Cœpīssēt. *Enn.* (apud *Auct. ad Heren.* 2, 22). SYN. Īnĭtĭŭm, prīncĭpĭŭm, ŏrĭgŏ, īngrēssŭs, ēxōrsă, *n. pl.* || *En partic.* *Commencement d'un discours, exorde.* Quæ prīma ēxōrdĭă sūmăm? *V.*

Ēxŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d.* *Naître, paraître, se lever.* Ēxŏrĭāre ălĭquĭs nōstrĭs ēx ōssĭbŭs ūltŏr. *V.* Jāmquĕ dĭēs prīmōs bēllī vīsūră tŭmūltūs Ēxŏrĭtŭr. *L.* Nāmque ălĭīs ălĭūd præstāntĭŭs ēxŏrĕrētŭr. *Lr.* (II, 506). Sōl quŏque ēt ēxŏrĭēns. *V.* SYN. Ŏrĭŏr, nāscŏr, sūrgŏ, ēxsīstŏ, etc. *Voy.* Orior.

† Ēxŏrĭūndŭs, ă, ŭm. *Originaire de.* (*Vet. Poet.* ap. *Plin.* 35, 37, 4.)

Ēxōrnātŭs, ă, ŭm. *Très-orné.* Băsĭlĭce ēxōrnātŭs īncēdĭt. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 74. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 16). Ōrnātū nūllō pŏtēs ēxōrnātĭŏr ēssĕ. (*Anthol.* I, p. 692.) || *arch.* *Préparé.* Rēbūs părātĭs, ēxōrnātĭs nūptĭīs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 54). *Voy.* Ornatus.

Ēxōrnŏ, ās, ārĕ. *Orner complétement.* Tōtă lĭcēt vētĕrēs ēxōrnēnt ūndĭquĕ cēræ Ātrĭă. *J.* (8, 19). Pāllēntĭs fŏlĭīs căpŭt ēxōrnārăt ŏlīvæ. (*Ciris.* 148.) *Voy.* Orno. || *arch.* *Faire la leçon à.* Hŏmĭnem ēxōrnāvīt, mŭlĭĕrēm qui ārcēssĕrēt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 65). *Voy.* Exornatus, Orno.

Ēxōrŏ, ās, ārĕ. *Demander, fléchir par ses prières.* Ēxōrāt pācēm dīvŭm, vīttāsquĕ rĕsōlvĭt. *V.* Quōs sōlĭs, ēxōrā sūpplĭcĕ vōcĕ dĕōs. *O.* Prĕcēs ādmōvĭt, tēmpŭs ēxōrāns brĕvĕ. *Ph.* SYN. Ōrŏ, prĕcŏr, *ou* plăcŏ, etc. *Voy.* Precor, Placo. || *Au fig.* *Obtenir.* Făcĭēs ēxōrāt ămōrēm. *O.*

Ēxōrsŭs, ă, ŭm, *part. de* Exordior. *Qui a commencé.* Ĕgo hānc rem ēxōrsūs sŭm făcēte ēt căllĭdĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 7). || *Pass.* *Commencé.* Ēxōrsă tēlă nōn măle ōmnīnō mĭhi ēst. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 116). || Ēxōrsă, ōrŭm, *n. pl.* *Commencements ; entreprise.* Ātquĕ pĕr āmbāgēs ēt lōnga ēxōrsă tĕnēbŏ. *V.* Sŭă cuĭque ēxōrsă lăbōrēm Fōrtūnāmquĕ fĕrēnt. *Id.* Ēxōrsă fāmæ. *Sl.* SYN. Ēxōrdĭă, īncēptă, cœptă.

Ēxōrtŭs, ă, ŭm, *part. de* Exorior. *Né, levé.* Īt pōrtĭs jŭbăre ēxōrtō. *V.* Thēsprōtĕ, sī quĭs sānguĭne ēxōrtām tŭō Prōlem, īntĕr ārās săcrām săcrās, īmmŏlēt. *Poet.* (apud *Charis.* 254). Ēxōrtă rĕpĕnte ārbūstă. *Lr.* (I, 188).

Ēxōrtŭs, ūs, *m.* *Lever* (*des astres*)*; commencement.* Nōn, ætērnæ făcĭs ēxōrtū Dūx āstrōrŭm sæcŭlă dūcēns. *Sen.* (*Thyest.* 855). Clārăque ăb ēxōrtū stēmmătă Būrdĭgălæ. *Aus.* (*Parent.* 7, 2). *Voy.* Ortus. || *Eccl.* *Naissance* (*d'un homme*). Hūjŭs ăb ēxōrtū vīm cœlī rēgĭă sēnsĭt. *Juvc.* (II, 546. Et *P. Nol.* 6, 204).

Ēxōs, ōssĭs, *m. f. n.*, *et* Ēxōssātŭs, ă, ŭm. *Sans os, désossé.* Ēxōs ēt ēxsānguĭs tŭmĭdōs pērflūctŭăt ārtūs. *Lr.* (III, 722). Ēxōssātum ōs ēsse ŏpōrtēt, quēm prŏbē pērcūssĕrĭs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 162). || *Au fig.* *Flexible* (*qui semble n'avoir pas d'os*). Ātque ēxōssātō cĭēt ōmnī pēctŏrĕ flūctūs. *Lr.* (IV, 1267). || *Épierré.* Ēxōssātŭs ăgēr jūxta ēst. *Pers.* (6, 51).

Ēxōscŭlŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Embrasser tendrement.* Ăpōstŏlōrum ēt mārtўrŭm Ēxōscŭlāntŭr līmĭnă. *Prud.* (*Peri.* 2, 521. *Ib.* 5, 556).

Ēxōssātŭs. *Voy.* Exos.

Ēxōssŏ, ās, ārĕ. *Désosser ; ôter les arêtes.* Ŭbi ĕgŏ vēnĕro, ēxōssābĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 24, de congro). Mīrŭm ni hĭc mē, quăsī mūrænăm, ēxōssārĕ cōgĭtăt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 163).

Ēxōsŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Exodi. *Qui hait.* Pūgnās ēxōsă rĕlīnquŏ. *V.* Pērjūrĭă quōndăm Cērcōpum ēxōsŭs. *O.* SYN. Pĕrōsŭs, āvērsātŭs, dētēstātŭs. || † *néol.* *Haï.* Ēxōsæ quī mōrtĭs lēgĕ rĕmīssā. *P. Nol.* (6, 76. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 435).

Ēxōtĭcŭs, ă, ŭm (ἐξωτικός). *Étranger exotique.* Nōn ōmnēs pōssūnt ŏlēre ūnguēnta ēxōtĭcă. *Pl.* (*Most.* I, 1, 41). Nē sēcta ēxōtĭcă tēctĭs Nāscātŭr cōnflāta ŏdĭīs. *Prud.* (*Psych.* 761).

Ēxpāllĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ēxpāllēscŏ, ĭs, ēscĕrĕ, *n.* *Pâlir.* Hōrrŭĭt īnfēlīx, tōtōque ēxpāllŭĭt ōrĕ. *O.* Fămŭlūmque ēxpāllŭĭt ōmnĭs Cœtŭs. *St. Voy.* Palleo. || *Act.* *Redouter.* Pīndărĭcī fōntĭs quī nōn ēxpāllŭĭt haūstŭs. *H.*

Ēxpāllĭātŭs, ă, ŭm. *Dépouillé de son manteau.* Ēxpāllĭātūs sūm mĭsĕr. *Pl.* (*Cas.* V, 3, 6).

† Ēxpālpŏ, ās, ārĕ, *et* Ēxpālpŏr, ārĭs, ārī, *d.* *arch.* *Caresser ; soutirer de l'argent.* Quĭd făcĭam? Ēxōrā, blāndīre, ēxpālpā. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 144). Nūnc sērvŭs ārgēntum ā pātre ēxpālpābĭtŭr. *Id.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 277). Sī quĭd ēxpālpārĕ pōssim ăb īllō. *Pompon.* (ibid.).

† Ēxpālpōnĭdēs, *m.* *Nom forgé par Plaute* (de Expalpo, *avec une terminaison grecque*), *pour désigner un homme qui soutire de l'argent.* (*Pers.* IV, 6, 22.)

Ēxpāndŏ, ĭs, dī, ānsŭm *ou* āssŭm, āndĕrĕ. *Étendre, déplier, ouvrir.* Quēm sūprā rāmōs ēxpāndĭt ăquātĭcă lōtŏs. *O.* Ēxpāndītquĕ vĭăm. *Alcim.* (V, 600). SYN. Pāndŏ, ēxplĭcŏ, ēxtēndŏ, ăpĕrĭŏ. || *Au fig.* *Développer.* Ēt rērŭm nātūram ēxpāndĕrĕ dĭctĭs. *Lr.* (I, 126). *Voy.* Pando.

Ēxpānsŭs *et* Ēxpāssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Expando. *Déployé, ouvert.* Æquēnt ēxpānsās cūm sălĕ tūră rŏsās. *O.* Cōrnĭbŭs ēxpānsīs ēt sūmmā frōntĕ cŏrūscŭm. *Prud.* (*Psych.* 411). Ēxpāssŭm flāmmēŭm. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 15, qui de gemina forma agit).

† Ēxpăpīllātŭs, ă, ŭm. *Nu de manière à laisser voir le sein.* Ēxpăpīllātō brāchĭō. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 45. Cf. *Non.* 2, 266).

Ēxpătrŏ, ās ārĕ. *Dépenser en débauche.* (*Catul.* 29 17.)

Ēxpăvĕō, ēs, āvī, ērĕ, *et* Ēxpăvēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. et act. Avoir peur, craindre.* Vōcēsquĕ fŭrōrĭs Ēxpăvĕrĕ sŭī tōtā tēllūrĕ rĕcēptās. *L.* Ēxpăvĭt dŏmŭs, ĕt mūltō sŭdōrĕ rĕcēptŭs. *St.* Nēc mŭlĭēbrĭtĕr Ēxpăvĭt ēnsēs. *H.* Frātrem ēxpăvēscăt frātĕr. *Sen.* (*Thyest.* 40). *Voy.* Paveo, Timeo.

Ēxpēctō. *Voy.* Exspecto.

† Ēxpēctŏrō, ās, ārĕ. *Chasser de l'esprit, bannir.* Tūm păvōr săpĭēntĭam ōmnēm mi ēxănĭmāto ēxpēctŏrăt. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 4, 8. Adde *Att.* apud *Non.* 1, 52, pavorem). || — ēx ănĭmō. *Oublier.* Āfflīctum ēx ănĭmo ēxpēctŏrānt. *Att.* (ap. *Non.* l. cit.).

† Ēxpĕcūlĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a perdu son pécule.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 21.)

† Ēxpĕdībō, *arch. pour* Expediam. Ĕgo ēxpĕdībō. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 36. Adde *Pacuv., Att., Enn.* apud *Non.* 7, 78, et 105).

Ēxpĕdĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Dégager, débarrasser.* Nōn mōrtĭs lăquĕīs ēxpĕdĭēs căpŭt. *H.* Flāmmam īntĕr ĕt hōstēs Ēxpĕdĭŏr. *V.* Sī Pĕlŏpīs dūrōs prĭŏr Hīppŏdămīă lăbōrēs Ēxpĕdĭīt. *V. Fl.* SYN. Ēxĭmō, sōlvō, līběrō, sūbdūcō. || *Tirer d'un endroit de réserve, offrir (étaler).* Cĕrĕrēmquĕ cănīstrīs Ēxpĕdĭūnt. *V.* Īnstĭtŏr ēxpĕdĭĕt mērcēs. *O. Voy.* Promo. || *Apprêter.* Ăcūtā cūspĭdĕ cōntōs Ēxpĕdĭūnt. *V.* Cōnvīvĭă tēctīs Ēxpĕdĭūnt. *V. Fl. Voy.* Paro. || *Expliquer.* Ŭt ōmnĕm Ēxpĕdĭăt mōrbī caūsăm. *V.* Ēxpĕdĭăm dīctīs. *Id.* Ēxpĕdī quĭd fēcĕrĭm. *Ph.* SYN. Pāndō, ēxplĭcō. || Ēxpĕdĭt, *unip. Il est avantageux.* Ēxpĕdĭt ēssĕ dĕās. *O.* Sī tămĕn ēxpĕdĭt rŏgāntī. *M.* (X, 24, 6. Et *Ter. Heaut.* II, 4, 8). SYN. Prōdēst, cōndūcĭt. PPH. Ūtĭlĕ ēst.

Ēxpĕdītē, *adv. D'une manière dégagée, sans embarras.* Ēxpĕdītē fābŭlātū's : jām fŏrēs fĕrĭō. Fĕrī. *Pl.* (*Men.* I, 2, 65. *Id. Pœn.* III, 1, 53).

Ēxpĕdītĭō, ōnĭs, *f. Expédition.* Nām quĭs Pērsĭdĭs ēxpĕdītĭōnĕm, Aūt vīctrīcĭă cāstră prætĕrībĭt ? *Sid.* (23, 91). Pārtem ēxērcĭtī Īn ēxpĕdītĭōnēm dūcĭt. *Næv.* (apud *Charis.* 103).

Ēxpĕdītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Expedio. *Dégagé.* Ēt ūltrā Tērmĭnūm cūrīs văgŏr ēxpĕdītŭs. *H.* Āptīs sārcĭnŭlīs ĕt ēxpĕdītīs. *Cat.* (28, 2).

Ēxpēllō, ĭs, ŭlī, ūlsŭm, ĕllĕrĕ. *Repousser, chasser.* Nātūram ēxpēllās fūrcā, tămĕn ūsquĕ rĕcūrrĕt. *H.* Ēxpŭlĕrăt sōmnŭm. *V.* Pēr vūlnĕră māllĕ Sōntem ănĭmam ēxpēllăm. *O.* SYN. Pēllō, dēpēllō, ēxĭgō, ăbĭgō, ăgō, ārcĕō, ējĭcĭō. *Voy.* Arceo, Pello.

Ēxpēndō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Peser.* Ēxpēnde Ānnĭbălĕm : quōt lībrās īn dŭcĕ sūmmō Īnvĕnĭēs ? *J.* (10, 147). Āt pŏl ĕgō, quī te ēxpēndī, scĭō. *Pl.* (*As.* II, 2, 35, nempe pondus). SYN. Pēndō, pōndĕrō. *Voy.* Pondero. || *Au fig. Peser, examiner.* Mĕrĭtīs ēxpēndĕrĕ caūsăm. *O.* Ātque ōmnēs mĕtŭēntem ēxpēndĕrĕ cāsūs. *V.* SYN. Pērpēndō, pōndĕrō, æstĭmō. || *Payer.* Scĕlŭs ēxpēndīssĕ mĕrēntĕm Lāŏcŏōntă fĕrūnt. *V.* Scĕlĕrūm pœnās ēxpēndĭmŭs ōmnēs. *Id.* Dīgnum ēxpēndāmūs prĕtĭŭm. *Sil.* SYN. Pēndō, lŭō, sōlvō. *Voy.* Solvo.

Ēxpēnsă, æ, *f., et* Ēxpēnsŭm, ī, *n. Argent prêté, avances.* Nōn īndĕcōrēs ærārĭă lāssānt Ēxpēnsæ. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 145) Bĕne ĭgĭtūr rătĭo āccēpti ātque ēxpēnsi īntĕr nōs cōnvĕnĭt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 146). Ēxpēnsīs pătĭŏr mē sūstēntāri ălĭēnīs. *Paul. Pell.* (vs. 559).

Ēxpēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Expendo. *Pesé.* Ībăt ĕt ēxpēnsō plāntā mŏrātă grădū. *Pp.* (II, 4, 6). Ēxpēnsā sŭpĕrōrum ĕt Cæsărĭs īrā. *L.*

Ēxpērgēfăcĭō, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Réveiller (au prop. et au fig.).* Flāgĭtĭūm prŏbrūmquĕ māgnŭm, Phædrŏme, ēxpērgēfăcĭs. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 42). SYN. Ēxcĭtō, sūscĭtō. PPH. Sōmnŭm, sōmnōs, sŏpōrēm ădĭmō, ērĭpĭō, āvērtō, ābrūmpō, rūmpō, ēxcŭtĭō, pēllō, ēxpēllō, fŭgō, ăbĭgō, ābdūcō, aūfĕrō, dīvēllō, tūrbō, ēxclūdō. Sōmnō, sŏpōrĕ ēxcĭtō, sūscĭtō, ēxcŭtĭō, ēxcĭō, ēxcĭĕō. Quĭētēm tūrbō. Sŏpōrĕm dīscŭtĭō. VERS. Ēvāndrum ēx hŭmĭlī lēctō lūx sūscĭtăt ālmă. *V.* Ōllī sōmnum īngēns rŭpĭt păvŏr. Nēc plăcĭdăm mēmbrīs dăt cūră quĭētĕm. *Id.* Sōmnō nōn ōbstrĕpĭt aūstĕr. *O.* Rĕmŏvēbăt cūră sŏpōrĕm. *Id.* Mārtĭă cuī sōmnōs clāssĭcă pūlsă fŭgēnt. *Tib.* Ōrtă dĭēs sōpītās ēxcĭtăt ūrbēs. *Cl.* Mălī cŭlĭcēs rānæquĕ pălūstrēs Āvērtūnt sōmnōs. *H.* Nē blāndō rŏtă sĭt mŏlēstă sōmnō. *M.* Stāntīs cōnvīvĭă māndræ Ērĭpĭēnt sōmnūm Drūsō. *J.* Dōrmīrĕ quĭă mē nōn sĭnūnt cāntūs tŭī. *Ph.*

Ēxpērgēfāctŭs, ă, ŭm, *part. p. Réveillé.* Īllă quŏque ēxpērgēfāctūm căpŭt ērĭgĕre īnfĭt. *Lr.* (V, 1206). Ēxpērgēfāctīquĕ sĕquūntŭr īnānĭă sæpĕ. *Id.* (IV, 996, scil. canes). SYN. Ēxpērgĭtŭs, ēxpērrēctŭs, *par ext.* vĭgĭlāns, vĭgĭl. PPH. Ēxcĭtă sōmnō. *Cat.* Pūlsō tōrpōrĕ quĭētĭs. *L.*

† Ēxpērgēfīō, ĭs, āctŭs sŭm, ĭĕrī, *pass.* (Cf. *Diom.* 372.) *Voy.* Expergiscor.

† Ēxpērgīscō, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. pour* Expergiscor. *S'éveiller.* Nē quĭs mīrētūr, quūm tām clārĕ tŏnŭĕrĭt, Ūt, sī quĭs dōrmītārĕt, ēxpērgīscĕrĕt. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 40).

Ēxpērgīscŏr, ĕrĭs, gĭtŭs sŭm, *et mieux* rrēctŭs sŭm (*de* Expergor), gīscī, *pass. S'éveiller.* Ūt te īpsŭm sērvēs, nōn ēxpērgīscĕrĭs ? *H.* Nūnc pōrro, Æschĭne, ēxpērgīscĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 21). Nūnc tē mĕlĭŭ' st ēxpērgīscĭĕr. *Pl.* (*As.* II, 1, 1). Sēd, mŭlĭĕr, pōstquam ēxpērrēcta ĕs. *Id.* (*Amp.* II, 2, 107. Geminum perfectum agnoscit *Prisc.* 888. *Diom.* 372, videtur non bene deduxisse *Experrectus* ab *Expergiscor* et *Expergitus* ab *Expergor.* Nam *Pergo, perrexi*). SYN. Ēxpērgēfīō, ēxcĭtŏr, sūscĭtŏr, *qqf.* ēxpērgŏr. PPH. Sōmnō, sŏpōrĕ ēxcĭtŏr, sūscĭtŏr, ēxcŭtĭŏr, ēxcĭŏr, ēxcĭĕŏr, dēstĭtŭŏr. Sōmnŭs mē, cōrpŭs, mēmbră, ārtūs rĕlīnquĭt, rĕlīquĭt, dēstĭtŭĭt. Sōmnŭs, quĭēs ăbĭt, ăbĭīt, ābscēssĭt, fŭgĭt, rĕcēssĭt. Sōmnŭm, sōmnōs pēllō, ēxpēllō. VERS. Nōx Ænēān sōmnŭsquĕ rĕlīquĭt. *V.* Cōrrĭpĭt ē sōmnō cōrpŭs. *Id.* Fŭgĭt ōmnĭs īnērtĭă sōmnī. *O.* Ēxcŭtĭtūr tērrōrĕ quĭēs. *Id.* Īgnāvŭs dēflūxĭt pēctŏrĕ sōmnŭs. *Tib.* Dīspēllĕ sōmnōs. *Sen.* Ībĭ sōmnŭs ēxcĭtum Āttўn fŭgĭēns cĭtŭs ăbĭīt. *Cat.* Ăbĕūntĕ sōmnō fīt sŭī tāndēm mĕmŏr. *P. Nol.* (21, 269).

† Ēxpērgĭtŭs, ă, ŭm, *arch., part. de* Expergor. *Éveillé.* Nēc quīsquam ēxpērgĭtŭs ēxstăt. *Lr.* (III, 944). Ē sōmnō pŭĕrōs quūm māne ēxpērgĭtŭ' clāmās. *Lucil.* (apud *Prisc.* 888, et *Diom.* 372).

† Ēxpērgō, ĭs, ērrēxī, ērrēctŭm, ērgĕrĕ, *arch. Éveiller.* Ēxpērgĭtĕ pēctŏră tārdă sŏpōrĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 278). Ōmnēs vōcĭs ēxpērgĭt sŏnō. *Santra* (ibid.).

Ēxpērgŏr, ĕrĭs, ērrēctŭs sŭm, ērgī, *pass. S'éveiller.* Ēxpērgī quō pōssĭt vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 829. *Id.* V, 373). *Voy.* Expergiscor.

† Ēxpĕrībŏr, *ancien fut. de* Experior. Lūdīs fōrtāssĕ me. Īpsā re ēxpĕrībĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 20).

Ēxpĕrĭēns, tĭs. *Qui éprouve, qui supporte.* Īndĕ gĕnŭs dūrūm sŭmŭs ēxpĕrĭēnsquĕ lăbōrŭm. *O.* SYN. Pătĭēns. || *Agissant, actif.* Tām tĭmĭda ēst ēxpĕrĭēnsquĕ părŭm. *O.* Īngĕnĭī ēst ēxpĕrĭēntĭs ămŏr. *Id.* || *Qui a éprouvé des traverses.* Cōmĕs ēxpĕrĭēntĭs Ŭlўssēī. *O.*

Ēxpĕrĭēntĭă, æ, *f. Essai, épreuve.* Hæc īllī plăcĕt ēxpĕrĭēntĭă vērī. *O. Voy.* Experimentum. || *Ordint. Expérience.* Ăpĭbūs quānta ēxpĕrĭēntĭă părcīs. *V.* Ūndĕ nŏva īngrēssūs hŏmĭnum ēxpĕrĭēntĭă cēpĭt. *Id.* SYN. Ūsŭs. EP. Lōngă, dūx, măgĭstră. VERS. Rērum

ĕxpĕrĭentiă prūdēns. *Grat.* Āt nĭhĭl īn mĕlĭūs tōt rērūm prōfĭcis ūsū. *J.* Pēr vărĭōs ūsūs ārtem ĕxpĕrĭentiă fēcĭt; Ēxēmplō mōnstrāntĕ vĭām. *Manil.* Ĭpsă nŏvās ārtēs văria ĕxpĕrĭentiă rērūm, Ēt lăbŏr ŏstēndĭt mĭsĕrīs, ūsūsquĕ măgīstĕr Trādĭdĭt āgrĭcŏlīs. *Col.*

Ēxpĕrīmēntūm, ī, *n. Épreuve, essai.* Tūnc īllĕ: cōctum ēst, dēvŏrā, Ēt ĕxpĕrīmēntūm căpĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 408). SYN. Ēxpĕrĭentiă, tēntāmĕn, pĕrīcŭlūm.

Ēxpĕrĭŏr, īrĭs, ērtŭs sūm, ĕrīrī, *d. Éprouver, tenter.* Ēt Tūrnūm tāndem ĕxpĕrĭātŭr īn ārmīs. *V.* Æstātĕ lăbōrĕm Ēxpĕrĭāntŭr. Rūrsūsnĕ prŏcōs īrrīsă prĭōrēs Ēxpĕrĭăr? *Id.* Ēxpĕrĭāmŭr ăvēs. *O.* SYN. Tēntŏ, ēxplōrŏ, *qqf.* ădĕŏ, sŭbĕŏ. || *Éprouver, sentir.* Aūt mĕtŭĕt dūlcēs, aūt ĕxpĕrĭētŭr ămārōs (amores). *V.* Dī, quōs ĕxpĕrĭŏr nĭmĭūm cōnstāntĕr ĭnĭquōs. *O.* SYN. Sēntĭŏ, ūtŏr, *qqf.* pătĭŏr. || *Avec l'infin.* Cōnjūgĭs ūt măgĭcīs sānōs ăvērtĕrĕ sēnsūs Ēxpĕrĭăr săcrīs. *V. Voy.* Tento.

† Ēxpērjūrŏ, ās. *Jurer fortement.* Ēxpērjūrābānt, ēxsĕcrābānt se āc sŭōs. *Afran.* (ap. *Non.* 7, 45).

Ēxpērrēctŭs, ă, ūm, *part. de* Expergor. *Éveillé.* Ēt cănĭs īn nōstrōs nĭmĭs ĕxpērrēctă dŏlōrēs. *Pp.* (IV, 5, 71). Ēt tămĕn īgnōtōs sēnsi ĕxpērrēctă dŏlōrēs. *Aus.* (*Epigr.* 135, 7). *Voy.* Expergefactus.

Ēxpērs, tĭs. *Qui manque de, privé de.* Nōn lĭcŭĭt thălămi ĕxpērtēm sĭnĕ crīmĭnĕ vītăm Dēgĕrĕ. *V.* Haūd ĕxpērs vīrtūtĭs ăvītæ. *Id.* Ēxpērs ūndæquĕ cĭbīquĕ. *O.* Vīs cōnsĭli ĕxpērs mōlĕ rŭĭt sŭā. *H.* SYN. Cărēns, ĕgēns, ĭnŏps, etc. *Voy.* Carens. || — sŭī. *Qui ne se possède pas.* (*Sen. Troad.* 675.) *Voy.* Impos. || † *arch. Avec l'abl.* Lūmĭnă vērsārēnt ŏcŭlōrum ĕxpērtĭă sōmnō. *Lr.* (VI, 1181). Ūt ĕxpērs sīs mĕtū. *Pl.* (*As.* I, 1, 31. *Id. Amp.* II, 2, 81; *Turpil.* apud *Non.* 9, 10. Cf. *Sall. Catil.* 33. Adde *Charis.* 265: « *Expers* sum *fundi* et *fundo.* »)

Ēxpērtŭs, ă, ūm, *part. de* Experior. *Qui a tenté.* Ēxpērtūs văcŭūm Dædălŭs āĕră. *H.* || *Qui a essayé, ressenti, éprouvé.* Lūcīnæ ĕxpērtă lăbōrēs. *V.* Ēxpērtō crēdĭtĕ. *Id.* Ēxpērtūs fĭdēlĕm Jūpĭtĕr īn Gănȳmēdĕ flāvō. *H.* Ēxpērtūs lŏquŏr. *Sen.* (*Thyest.* 453). || *Expérimenté.* Ēxpērtōs bēllī jŭvĕnēs. *V.* SYN. Ēxpĕrĭēns. *Voy.* Peritus. || *Pass. Éprouvé.* Ēxpērtæ mĕtŭēns vērbĕră sævĭtĭæ. *Pp.* (I, 3, 18). Cērtē jām dēxtĕră nōbīs Ēxpērtă. *Sil.* SYN. Prŏbātŭs, spēctātŭs.

Ēxpĕtēndŭs, ă, ūm. *Désirable.* Fōrma ĕxpĕtēndā lībĕrālēm mŭlĭĕrĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 52).

† Ēxpĕtēssŏ *ou* Ēxpĕtīssŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Commencer à désirer.* Ŭtrām pŏtĭŭs hārūm mĭhi ārtem ĕxpĕtēssām? *Pl.* (*Trin.* II, 1, 4. *Id. Rud.* I, 5, 1).

Ēxpĕtītŭs, ă, ūm, *part. p. Désiré vivement.* Cōmplēxūs mĭhi Rĕddĕ ĕxpĕtītōs. *Sen.* (*Thyest.* 509).

Ēxpĕtŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītūm, ĕrĕ. *Désirer vivement.* Quī prætĕr ōmnēs me ĕxpĕtĭt. *H.* Quĭă mī te ĕxpĕtīvī. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 39). SYN. Cŭpĭŏ, ēxōptŏ, ārdĕŏ. *Voy.* Cupio. || *Faire venir, appeler, chercher.* Tōtō nĭtĭdīssĭmă sāltū Ēxpĕtĭtŭr cōnjūx taūrō. *O.* Ārmă Ēxpĕtĭt Æsŏnĭdēs. *V. Fl.* Stūltă sĭbi ĕxpĕtūnt cōnsĭlĭă. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 3). SYN. Ārcēssŏ, quærŏ. || *Se rendre vers.* Dŏctōrēm fĭdĕī, pēr tōt dŏcŭmēntă prŏbātūm, Ēxpĕtĭt Hĭlărĭūm. *P. Petroc.* (I, 179). || *arch.*, *n. Résulter, revenir, être présent.* Īnsōntī mĭhi Īllĭŭs īra ĭn hānc ēt mălĕdĭcta ĕxpĕtēnt. *Pl.* (*Amp.* III, 2, 14. *Ib.* II, 1, 42). *Voy.* Appeto, Suppeto.

† Ēxpĭātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui expie.* Crŭcĭfīxĕ vĭctŏr, ēxpĭātŏr crīmĭnŭm. *P. Nol.* (36, 71).

Ēxpĭātŭs, ă, ūm. *Purifié, expié.* Hīc ĕxpĭātām flūctĭbŭs Plēbĕm. *Prud.* (*Cath.* 12, 165). Nōndum ēxpĭātĭs ūnctă crŭōrĭbŭs (arma). *H.*

Ēxpīlātŏr, ōrĭs, *m. Voleur.* (Cf. *Cic. Q. Frat.* I, 1, 2.) Rērum ēxpīlātōrēm mīttām, mĭsĕrūm mēndīcūm pĕtām. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 356).

Ēxpīlŏ, ās, ārĕ. *Voler, piller.* Īpsum ēxpīlāvīt nūmĕn ăd lūmĕn sŭūm. *Ph.* Pōtāre, īllam ēxpīlārĕ clām Nē mē mŏnĕ. *Pl.* (*Asin.* IV, 2, 17). *Voy.* Fūror.

Ēxpĭŏ, ās, ārĕ. *Purifier, expier.* Ūdă lăbēllă... lūstrālĭbŭs āntĕ sălīvīs Ēxpĭăt. *Pers.* (2, 31). Cuī dăbĭt pārtēs scĕlŭs ēxpĭāndī Jūpĭtĕr? *H.* Īn tŭnĭcās ĕăt, ēt tōtūm sĕmĕl ēxpĭĕt ānnūm. *J.* (6, 521). Ēxpĭĕt ūt sōmnōs gārrŭlă săgă tŭōs. *M.* (XI, 51). *Voy.* Pio.

Ēxpīrŏ. *Voy.* Exspiro.

Ēxpīscŏr, ārĭs, ārī, *d. Chercher avec soin.* Prōīnde ēxpīscārĕ, quăsĭ nōn nōssēs. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 35)

Ēxplānŏ, ās, ārĕ. *Expliquer, découvrir.* Ēxplānā mĭhĭ. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 33). Rēspōnsa ēxplānăt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 330). *Voy.* Explico, Detego.

Ēxplaūdŏ, ĭs. *Voy.* Explodo.

† Ēxplēmēntūm, ī, *n. Remplissage.* Īnānīmēntīs ēxplēmēntūm quærĭtŏ. *Pl.* (*Stic.* I, 3, 19).

Ēxplĕŏ, ēs, ēvī, ētūm, ērĕ. *Remplir.* Dūm scrībo, ēxplēvī tōtās cērās quāttŭŏr. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 40). Rūstĭca āgrĭcŏlæ bŏnīs Tēctă frūgĭbŭs ēxplēs. *Cat.* (34, 19). *Voy.* Impleo. || *Compléter, remplir, accomplir.* Quīnque ōrbēs ēxplēnt cūrsū. *V.* Fātālēs ēxplēvĭmŭs ānnōs. *Tib.* (I, 3, 53). Văcăt ūnă Dānăīs; hās ĕgo ēxplēbō vĭcēs. *Sen.* (*H. OEt.* 948). SYN. Ābsōlvŏ, cōnfĭcĭŏ, pĕrăgŏ, etc. *Voy.* Finio. || *Rassasier, assouvir.* Pīscĭbŭs īnglŭvĭēm rānīsquĕ lŏquācĭbŭs ēxplĕt. *V.* Sīc ēxplētūr jējūnă cŭpīdŏ. *Lr.* (IV, 874). SYN. Sătŭrŏ, sătĭŏ, etc. *Voy.* Saturo. || *Au fig.* Ēxplērī mēntēm nĕquĭt. *V.* Ātque ēxplĕam ănĭmūm gaŭdĭō. *Ter.* (*And.* II, 2, 2). || — pœnās. *Être puni.* Pătrĭās ēxplērĭt sānguĭnĕ pœnās. *V. Voy.* Pœna. || 2. *Qqf. Désemplir, vider.* Nāvĭbŭs ēxplēbānt sēsē, tērrāsquĕ rĕplēbānt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 545, *Explebo numerum.* Hic locum *Virgilii* item interpretatur, etiamque *Non.* 4, 169, qui vertit, *Explere*, *minuere*). Ēxplētūr lăcrĭmīs ĕgĕrĭtūrquĕ dŏlŏr. *O.* (*Trist.* IV, 3, 38. Vulgo aliter exponunt. Sed *Donatus* ad *Ter. Hec.* V, 1, 28: « *Explere* pro *exinanire.* ») SYN. Ēxhaūrĭŏ, văcŭŏ.

Ēxplērĭt, Ēxplēssĕ, *sync. pour* Expleverit, Explevisse. (*Virg. Æ.* VII, 766; II, 586.)

† Ēxplētŏr, ōrĭs, *m. Celui qui accomplit.* Hūjŭs ēt ēxplētŏr sānctī pūlchrīquĕ lăbōrĭs. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 1173).

Ēxplētŭs, ă, ūm, *part. Rempli, rassasié.* Nām sĭmūl ēxplētūs dăpĭbŭs vīnōquĕ sĕpūltŭs. *V.* Jām flēndi ēxplētă vŏlūptās. *St.* || *Complété, accompli.* Ēxplētō cōntĭgĭt ævō Pōnĕrĕ. *P. Nol.* (23, 31).

Ēxplĭcātŭs *et* Ēxplĭcĭtŭs, ă, ūm, *part. p. de* Explico. Pūlchre ĕgo hānc ēxplĭcātām tĭbī rēm dăbŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 18). Stĕtĭt ēxplĭcĭtō prĭŭs āgmĭnĕ pūbēs. *V. Fl.* Vīx tāndem ēxplĭcĭtūm (Pythonem). *St.*

Ēxplĭcŏ, ās, āvī, ātūm (*et* ŭī, ĭtūm), ārĕ. *Déplier, déployer.* Āntĕ fŏcūm plēnās ēxplĭcŭīssĕ plăgās. *M.* (I, 56). Claūdĭă dīffūsās ŭbĭ pōrtĭcŭs ēxplĭcăt ūmbrās. *Id.* (*Spect.* 2, 9). Ēxplĭcŭĭt tūrmās. *L.* Ēxplĭcŭĭt vīnō cōntrāctæ sērĭă frōntĭs. *H.* SYN. Ēvŏlvŏ, pāndŏ, dīffūndŏ. || *Tirer d'un lieu de réserve.* Ēxplĭcŭĭt sŭă vīctŏr ārmă. *H.* SYN. Ēxpĕdĭŏ, prōmŏ. || *Au fig. Déployer, débrouiller, rendre facile.* Īllīc pĕr ārtūs frātrĭs ēxplĭcŭĭt fŭgăm. *Ph.* Tūrbĭdum ēxplĭcŭī mărĕ. *Sen.* (*H. OEt.* 456). Nĭhĭlō plūs ēxplĭcat āc sī. *H.* SYN. Ēxpĕdĭŏ, || *Étendre, augmenter.* Ĭta ēxplĭcāvī meām rēm pōstīllā lŭcrō. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 5). || *Expliquer, raconter.* Quĭs fūnĕră fāndŏ Ēxplĭcĕt? *V.* Ēxplĭcăt ūt caūsās răpĭdī Lūcrētĭŭs īgnĭs. *O.* Mĕūs crīmĭnă Cālvŭs ēxplĭcāssĕt. *Cat.* (53, 3). SYN. Ēvŏlvŏ, ăpĕrĭŏ, pāndŏ, etc. *Voy.* Detego. (De duplici perfecto agunt *Diom.* p. 369; *Gell.* 1, 7.)

Ēxplōdŏ ou Ēxplaūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Chasser en battant des mains, des ailes; en gén. Chasser; mal accueillir un acteur, une pièce; désapprouver.* Quīn ĕtĭām gāllūm, nōctem ēxplōdēntĭbŭs ālīs, Aūrōrām clārā cōnsuētūm vōcĕ vŏcārĕ. *Lr.* (IV, 711). Īn Ārpīnōs, quāntūm pŏte, ēxplōdam hŏmĭnem, ūt vīllĭcētŭr. *Afran.* (apud *Non.* 2, 897). Pārs plaūdĭte ērgō, pārs ōffēnsi ēxplōdĭtĕ. *Aus.* (*Sept. Sap. Thal.* fin.). *Voy.* Explosus.

Ēxplōrātŏr, ōrĭs, *m. Éclaireur, espion.* Fāmă fĭdēm mīssīquĕ rĕpōrtānt Ēxplōrātōrēs. *V.* Prænūntĭŭs āffērt Ēxplōrātŏr ĕquēs. *Sil.* Dārdănĭūs făcĭs ēxplōrātŏr ŏpērtæ. *St.* SYN. Spĕcŭlātŏr. || *Adj. m. Qui essaie, éprouve.* Nĕc ōdĭt Ēxplōrātōrēs nūbĭlă māssă fŏcōs. *M.* (VIII, 51). Ēxplōrātōrēs ŏcŭlīs quī pērtŭlĭt īgnēs. *Cl.*

Ēxplōrātŭs, ă, ŭm. *Examiné, reconnu.* Ēt ēxplōrātō rēgĕ, cūnctās ēvŏcăt. *Ph.* Tŏt ēxplōrātă pĕr ūsūs (fides). *St.*

Ēxplōrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Examiner, reconnaître.* Ōrtă dĭēs, ūrbem ēt fīnēs ēt līttŏră gēntĭs Dīvērsi ēxplōrānt. *V.* Ēxīrĕ, lŏcōsquĕ Ēxplōrārĕ nŏvōs. *Id.* Dēxtĕră mōtū Cæcum ĭtĕr ēxplōrăt. *O.* SYN. Ōbsērvŏ, lūstrŏ, rīmŏr, scrūtŏr, quærŏ. || *Chercher, épier.* Nōn lŭpŭs īnsĭdĭās ēxplōrăt ŏvīlĭă cīrcŭm. *V.* Tŭŭs, ō rēgīnă, quĭd ŏptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *Id.* SYN. Spĕcŭlŏr, cīrcŭmspĭcĭŏ, quærŏ. || *Éprouver, faire l'essai.* Ēt sūspēnsā fŏcīs ēxplōrăt rōbŏră fūmŭs. *V.* Ēxsŭl ĭn ādvērsīs ēxplōrăt cōrnŭă trūncīs (taurus). *L.* Īn hāc cērvīcĕ tўrānnī Ēxplōrārĕ fĭdĕm. *Id.* SYN. Tēntŏ, ēxpĕrĭŏr. PPH. Pĕrīcŭlŭm făcĭŏ.

Ēxplōsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Explodo. Cōntēmptīs ălĭīs, ēxplōsa Ārbŭscŭlă dīxĭt. *H.*

Ēxpŏlĭŏ, īs, īrĕ. *Polir avec soin.* Pŏlīri, ēxpŏlīrī, pīngī, fīngī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 11). *Voy.* Polio. || *Au fig. Polir, orner, cultiver.* Ēxpŏlĭūnt, dŏcēnt līttĕrās. *Pl.* (*Most.* I, 2, 45). Quāre ĕtĭām quædām nūnc ārtēs ēxpŏlĭūntŭr. *Lr.* (V, 333). Ōrĭs mālŭĭt ēxpŏlīrĕ līmăm. *Sid.* (23, 144, Demosthenes).

Ēxpŏlītŭs, ă, ŭm. *Poli, orné.* Ārĭdā mŏdŏ pūmĭce ēxpŏlītŭm. *Cat.* (1, 2, libellum). Ædēs quum ēxtēmplō sūnt părātæ, ēxpŏlītæ. *Pl.* (*Most.* I, 2, 18). || Ēxpŏlītĭŏr, *compar.* (*Catul.* 39, 20).

Ēxpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Mettre en vue.* Ēxpŏsŭĭt mĕă mē pŏpŭlō fōrtūnă vĭdēndŭm. *O.* SYN. Ōbjĭcĭŏ, prōpōnŏ, præbĕŏ, ēffĕrŏ. || *Exposer, abandonner.* Ēt mē Sārmătĭcīs ēxpŏsŭērĕ lŏcīs. *O.* Ŭt ūnā cūm pŭēlla ēxpōnĕrĕt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 38. Sic *Pl. Cist.* I, 3, 18). || *Débarquer qqn.* Vīx quārtā dēmum ēxpōnĭmŭr hōrā. *H.* Glaūcāque ēxpōnĭt ĭn ūlvā (vatem). *V.* Sŏcĭōs dē pūppĭbŭs āltīs Pōntĭbŭs ēxpōnĭt. *Id.* || *Repousser, chasser.* Īstōs mūndŭlōs ămāsĭōs Hōc ĭctu ēxpōnām. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 14). || *Exposer, expliquer.* Vērsĭbŭs ēxpōnī trăgĭcīs rēs cōmĭcă nōn vŭlt. *H.* Ēxpōnĭt, quēm pĕtăt īllĕ lŏcŭm. *O.* SYN. Ēxplĭcŏ, pāndŏ, ăpĕrĭŏ, ēlŏquŏr. *Voy.* Detego, Narro.

Ēxpōrgŏ. *Voy.* Exporrigo.

Ēxpōrrēctŭs, ă, ŭm, *part. Déployé, étendu.* Īllĭc pūrpŭrĕō lătŭs ēxpōrrēctă cŭbīlī. *Prud.* (*Ham.* 856). Ēxpōrrēctă jăcēt tēllūs. *Varr. Atacin.* (apud *Prisc.* 609. Adde *Pers.* 3, 82).

Ēxpōrrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ, *et sync.* Ēxpōrgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre, déployer.* Trĭcēnīs pĕdĭbŭs bīnīsque ēxpōrrĭgĭt ŭmbrăm. (*Anthol.* II, p. 399.) Ēxpōrgī mĕlĭū' st lūmbōs, ātque ēxsūrgĕrĕ. *Pl.* (*Ps. prol.* fin.). Ēxpōrgĕ frōntĕm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 53. Sic et *Titin.* apud *Non.* 3, 185).

Ēxpōrtŏ, ās, ārĕ. *Porter dehors, emporter.* Tūm cōrpŏră lūcĕ cărēntŭm Ēxpōrtānt tēctīs. *V.* Ēxpōrtāntquĕ mărīs prædās. *Manil.* (V, 431). SYN. Ēffĕrŏ, ēdūcŏ, aūfĕrŏ, ăbdūcŏ. || — pĕdĕm. *Mettre le pied dehors, sortir.* Ēxpōrtăt ē rēgnīs pĕdĕm. *Sen.* (*Med.* 180).

Ēxpōscŏ, ĭs, pŏpōscī, pōscĭtŭm, pōscĕrĕ, *Demander instamment.* Sēd vōtīs prĕcĭbŭsquĕ jŭbēnt ēxpōscĕrĕ pācĕm. *V.* Ēxpōscĭt vōtīs īmmĕmŏr ārtis ŏpĕm. *O.* SYN. Ōrŏ, rŏgŏ, flāgĭtŏ, etc. *Voy.* Peto.

Ēxpŏsĭtĭtĭŭs, ă, ŭm. *Exposé.* Rĕvōrtŏr ād pŭēllam īllam ēxpŏsĭtĭtĭām. (*Prol. Cas. Pl.* 79.)

Ēxpŏsĭtŭs *et sync.* Ēxpōstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Expono. *Exposé.* Ēxpŏsĭtīs stābăt scālīs ēt pōntĕ părātō. *V.* Ōbvĭă vēntōrūm fŭrĭīs ēxpōstăquĕ pōntō. *Id.* (Adde *St. Th.* VII, 197.) SYN. Ōbjēctŭs, ōbnōxĭŭs. || *Qqf. au fig. Ouvert, affable.* Quĭd rĕfĕram ēxpŏsĭtōs, sērvātō pōndĕrĕ, mōrēs? *St.* (*Silv.* V, 3, 246).

† Ēxpŏsīvī, *ancien parf. de* Expono. Pæne ēxpŏsīvĭt cŭbĭtō. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 26. Cf. *Posivi, Deposivi*).

Ēxpōstŭlŏ, ās, ārĕ. *Demander instamment.* Aūxĭlĭum ēxpōstŭlānt. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 25. *Id. Most.* II, 2, 88). *Voy.* Flagito. || *Demander raison, se plaindre.* Ēt cum ĕo īnjūrĭam hānc ēxpōstŭlĕm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 15. Ubi *Donat.*). Ōbstĕtrīx ēxpōstŭlāvĭt mēcŭm, sĭbĭ mīssŭm părŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 102).

Ēxpŏsŭī, *parf. de* Expono.

† Ēxpōtŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Epotus. *Bu en entier.* Vīnōque ēxpōtō, părăsīto ēxclūsō fŏrās. *Pl.* (*Men.* III, 2, 5).

Ēx præfēctō, *m. Personnage qui a été préfet.* (*Fort. V. S. M.* IV, 305.)

† Ēxprēssŏr, ōrĭs, *m. Imitateur, copiste.* Īmāgĭnēmque, ēxprēssŏr ēffĭcāx stĭlī Ēt vērĭtātĭs, pæne ĭn ŏbtūtūs dĕdĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 37).

Ēxprēssŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv. Qu'on a fait sortir en pressant.* Ēxprēssūm vēntīs pēr nūbĭlă fūlmĕn. *L.* Ēxprēssūs dē cōrpŏrĕ sūdŏr. *Lr.* (V, 488). || *Représenté.* Ēxprēssī vūltūs pĕr ăhēnĕă sīgnă. *H.*

Ēxprĭmŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĭmĕrĕ. *Presser fortement.* Mădĭdās ēxprĭmĭt īmbrĕ cŏmās. *O.* SYN. Prĕmŏ, cōmprĭmŏ, strīngŏ. || *Exprimer, faire sortir en pressant, et au fig. Tirer de.* Mānăt, ĕt ēxprĭmĭtŭr pēr dēnsă fŏrāmĭnă sūccŭs. *O.* Ēxprĭmĭtŭr pōrrō gĕmĭtŭs. *Lr.* (III, 494). Ūtĭlĭtās ēxprēssĭt nōmĭnă rērūm. *Id.* (V, 1028). Ēt Mānĭbŭs ēxprĭmĕ vērŭm. *L.* SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtrăhŏ, ēdūcŏ, ēxtōrquĕŏ. || *Représenter, imiter.* Ūnguēs Ēxprĭmĕt, ĕt mōllēs ĭmĭtābĭtŭr ærĕ căpīllōs. *H.* SYN. Ēffīngŏ, ĭmĭtŏr.

Ēxprŏbrātĭŏ, ōnĭs, *f. Reproche.* Quăsi ēxprŏbrātĭo ēst īmmĕmŏrĭs bĕnĕfĭcī. *Ter.* (*And.* I, 1, 17).

Ēxprŏbrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Reprocher.* Ēst ălĭqua īngrātō mĕrĭtum ēxprōbrārĕ vŏlŭptās. *O.* (Sic et *Prud. Ham.* 713). Trīgīntā mĭnās prō căpĭtĕ tuō dĕdī. Cūr ēxprŏbrās? *Pl.* (*Most.* I, 3, 142). SYN. Ōbjĭcĭŏ.

Ēxprōmŏ, ĭs, psī, ptŭm, ĕrĕ. *Tirer, faire paraître, produire.* Nĕque ĕquĭdem hēmīnās ŏcto ēxprōmpsi ĭn ūrcĕŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 18). Cōnvīvam hĭnc ēxprōmām tĭbī (*Ib.* 1, 72). SYN. Prōmŏ, ēdūcŏ, ēffĕrŏ, prōfĕrŏ, ēxhĭbĕŏ. || — vōcēs, quĕrēlās. *Faire entendre des paroles, des plaintes.* Mœstās ēxprōmĕrĕ vōcēs. *V.* Ēxprōmām mēntĕ quĕrēlās. *Cat.* (64, 223). || *Au fig. Produire, montrer, découvrir; dire, exposer.* Dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs. *Cat.* (65, 3). Ēxprōmĕrĕ caūsās. *O.* Ēxprōmĕrĕ mĕa ŏccūlta aūdĕām. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 14). Ārtēmque ēxprōmĭs īnērtĕm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 875). SYN. Ăpĕrĭŏ, dētĕgŏ, pāndŏ, ēdŏ, ēxplĭcŏ, prōfĕrŏ, ēxpōnŏ, etc. *Voy.* Detego, Narro.

Ēxprōmptŭs, ă, ŭm, *part. p.* Ēxprōmptā mălĭtĭa ātque āstūtĭā. *Ter.* (*And.* IV, 3, 8).

† Ēxprŏpĕrātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Ēt fātīs ēxprŏpĕrātă nĭmĭs, Ōccĭdĭt īnfēlīx. (*Anthol.* II, p. 165.)

Ēxpūgnābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut vaincre.* Sĭtū nōn ēxpūgnābĭlĕ rōbŭr. *St.* (*Id. Th.* IV, 836).

? Ēxpūgnāns, tĭs, *ou* Ēxpūgnāx, ācĭs. *Capable de vaincre.* Sīve ēxpūgnācĭŏr hērba ĕst. *O.* (*Met.* XIV, 20. Alii, *expugnantior*).

† Ēxpūgnāssĕrĕ, *ancien inf. fut. de* Expugno. Ōppĭdum ēxpūgnāssĕrĕ. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 55).

Ēxpūgnātŏr, ōrĭs, *m.* *Qui emporte d'assaut.* Pĕcŏrĭs lŭpŭs ēxpūgnātŏr ŏpīmī. *St.*

Ēxpūgnātŭs, ă, ŭm. *Forcé, vaincu.* Mēns ēxpūgnātā fătīscĭt. *St.* (Adde *Lucret.* II, 1144).

? Ēxpūgnāx. *Voy.* Expugnans.

Ēxpūgnŏ, ās, ārĕ. *Prendre d'assaut, forcer.* Mē dŭcĕ, Dārdănĭŭs Spārtam ēxpūgnāvĭt ădūltĕr? *V.* Quūm tŭă cēntēnōs ēxpūgnĕt spōrtŭlă cīvēs. *M.* (XIII, 123). SYN. Vīncŏ, sŭpĕrŏ, dēbēllŏ. PHR. Sēd dūm pērrūmpĕrĕ pōrtās Ōbsĭdĭōnĕ părăt. *Sid.* || *Arracher, prendre de force.* Aūrum ēxpūgnāvī. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 7). SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtōrquĕŏ. || *Réussir (triompher) dans une entreprise.* Nōn cœpīssĕ fŭĭt (primum), cœpta ēxpūgnārĕ sĕcūndum ĕst. *O.*

Ēxpŭlī, *parf. de* Expello.

Ēxpūlsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Expello. Sī mē mōbĭlĭbŭs scĭs ēxpūlsārĕ sĭnīstrīs. *M.* (XIV, 46).

Ēxpūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Expello. *Chassé.* Fīnĭbŭs ēxpūlsūm pătrĭīs, nŏvă rēgnă pĕtēntēm. *V.* Ōmnĭbŭs ēxpūlsæ tērrīs ōlīmquĕ fŭgātæ Vīrtūtĭs. *L.* SYN. Pūlsŭs. *Voy.* Exsul.

Ēxpūnctŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Ēxpūngŏ, ĭs, xī (*Diom.* p. 341), ctŭm, gĕrĕ. *Proprement, Faire un trou en enlevant.* || *Effacer; en partic. Effacer les soldats du rôle.* Pūpĭllūmve ŭtĭnām, quēm prōxĭmŭs hērēs Īmpēllo, ēxpūngăm! *Pers.* (2, 12). Vŏlŏ pērsōlvĕrĕ, Ŭt ēxpūngātŭr nōmĕn, nē quĭd dēbĕăm. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 41). Ēxpūncto īn mănĭpŭlō. *Id.* (*Curc.* IV, 4, 29). SYN. Ērādŏ, dēlĕŏ. *Voy.* Deleo. || *Enlever le poil, épiler.* Eūtrăpĕlūs tōnsŏr dūm cīrcŭĭt ōră Lŭpērcī, Ēxpūngītquĕ gĕnās. *M.* (VII, 82). Ēxpūngītquĕ cŭtēm. *Id.* (VIII, 52, 8).

† Ēxpūrgātĭŏ, ōnĭs, *f.* *Justification.* Ēxpūrgātĭōnem hăbēbo, ŭt nē sūccēnsĕăt. *Pl.* (*Merc.* V, 3, 4).

Ēxpūrgŏ, ās, ārĕ. *Purger, nettoyer.* Quās vāllī spătĭūm cōmprēndĭt, ărēnās Ēxpūrgāt cāntū. *L.* Quæ pŏtĕrūnt ūnquām sătĭs ēxpūrgārĕ cĭcūtæ? *H.* *Voy.* Purgo. || *Justifier, disculper.* Ēxpūrgārĕ vŏlŏ mē. Tūn' te ēxpūrgēs mĭhĭ? *Pl.* (*Mil.* II, 6, 17). Sēd nōn făcĭle ĕst ēxpūrgātū. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 4).

Ēxpūtēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Puer, sentir mauvais.* Pērdūrā, dum īntēstīna ēxpūtēscūnt tĭbĭ. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 26. Alii leg. *exputrescunt*).

Ēxpŭtŏ, ās, ārĕ. *Élaguer.* || *Peser, examiner.* Ŭtrūmquĕ rēm sĭmŭl ēxpŭtēm. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 8). SYN. Ēxpēndŏ, pērpēndŏ.

? Ēxpŭtrēscŏ, *n.* *Se pourrir.* *Voy.* Exputesco.

† Ēxquærŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. pour* Exquiro. Ēxquærĕ sĭne ĭta ŭt ĕgŏ prædĭcŏ. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 70. Hoc apud *Prisc.* 561, qui ait diserte : « *Æ* transit in *I* productam, ut *quæro*, inquiro, exquiro; quamvis *Exquæro* Plautus dixerit in Aulularia. » Quo confirmatur vox *Conquæstor*). Nām mi īstŭc prīmum ēxquæsīto ĕst ŏpŭs. *Id.* (*Amp.* II, 1, 81).

Ēxquĭlĭæ. *Voy.* Esquiliæ.

Ēxquīrŏ, ĭs, sīvī *et* sĭī, sītūm, rĕrĕ. *Chercher, rechercher.* Æstĭbŭs āt mĕdĭīs ūmbrōsam ēxquīrĕrĕ vāllēm. *V.* *Voy.* Quæro. || *S'informer, s'enquérir.* Quŏlŭbĕt crŭcĭātū pēr me ēxquīrĕ. *Ter.* (*Hecyr.* V, 2, 7). *Voy.* Inquiro. || *Solliciter.* Pācēmquĕ pĕr ārās Ēxquīrūnt. *V.* SYN. Ōrŏ, pōscŏ, rŏgŏ.

Ēxquīsītŭs, ă, ŭm. *Cherché, recherché; exquis.* Nŏvă fūrtā pĕr æquŏr Ēxquīsītă fŭgæ. *L.*

† Ēxrādīcŏ. *Voy.* Eradico.

† Ēxsăcrĭfĭcŏ, ās, ārĕ, *n.* *Sacrifier.* Ēxsăcrĭfĭcābăt hōstĭīs bālāntĭbŭs. *Poet.* (ap. *Cic. Div.* 1, 21).

Ēxsānguĭs, ĕ. *Qui n'a plus de sang.* Ītŭr ĭn ēxsānguēm pŏpŭlūm, bēllĭquĕ jăcēntĭs Rēllĭquĭās. *St.* || *Mort.* Cōrpŏră dēbēntŭr mœstĭs ēxsānguĭă būstĭs. *O.* Rhāmnētĕ rĕpērtō Ēxsānguī. *V.* *Voy.* Mortuus. || *Au fig. Faible, affaibli par l'âge.* Ēxsānguēs crūdēscūnt hōstĭbŭs ānnī. *St.* Nēc rĕquĭēs ævī nōta, ēxsānguēsquĕ mĕrēndŏ Stānt prīma īntēr sīgnă sĕnēs. *Sil.* SYN. Frāctŭs, ēffētŭs. || *Pâle d'effroi.* Dīffŭgĭmŭs vīsu ēxsānguēs. *V.* (Adde *Ov. Met.* IX, 224). *Voy.* Territus. || *En gén. Pâle, blanc.* Lūrĭdŭs ēxsānguēs pāllōr cōnvērtĭt ĭn hērbās. *O.* || *Qui rend pâle.* Bĭbĕrēnt ēxsānguĕ cŭmīnŭm. *H.* Pāllĭdăque ēxsānguī squālēbānt cōrpŏră tābō. *O.* Ēxsānguĭs Rūfīnūm pērcūlĭt hōrrŏr. *Cl.* SYN. Pāllĭdŭs.

Ēxsārcĭŏ. *Voy.* Exsercio.

Ēxsătĭātŭs *et* Ēxsătŭrātŭs, ă, ŭm. *Rassasié.* Ēxsătŭrātă fămēs. *P. Nol.* (27, 200). Quās Pārthāŏnĭæ tāndēm Lātōĭă clādĕ Ēxsătĭātă dŏmŭs. *O.* Mūltōquĕ crŭōrĕ Ēxsătĭātă sĭmŭl (corda). *Sil.* Ŏdĭīs aūt ēxsătŭrātă quĭēvī. *V.* Vūlnĕrĕ jūstō Ēxsătŭrāta ŏcŭlōs. *St.*

Ēxsătĭŏ *et* Ēxsătŭrŏ, ās, ārĕ. *Rassasier (au prop. et au fig.).* Mūltōquĕ crŭōrĕ Ēxsătĭātĕ, vĭrī, plēnōs rūbĭgĭnĭs ēnsēs. *Sil.* Sī dāmnĭs răbĭdūm quĕăt ēxsătŭrārĕ dŏlōrēm. *St.* Ēxsătŭrāndă mĕĭs bēllŭă vīscĕrĭbŭs. *O.*

? Ēxsătŭrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rassasier.* Jūnōnĭs grăvĭs īră, nĕc ēxsătŭrābĭlĕ pēctŭs. *V.* (*Æ.* V, 781. Alii leg. *et inexsaturabile*).

Ēxscĭdĭūm, ĭī, *n.* *Destruction, ruine.* Hīc pĕtĭt ēxscĭdĭīs ūrbēm mĭsĕrōsquĕ pĕnātēs. *V.* Vēntūram ēxscĭdĭō Lĭbўæ. *Id.* Ădĕrĭt mĭsĕrābĭlĕ lŭcrō Ēxscĭdĭūm. *St.* (*Exscidium* ab *exscindo* deducendum ut secunda brevis sit.) SYN. Rŭīnă, cāsŭs, clādēs, pērnĭcĭēs. *Voy.* Ruina. || *Qqf. Disparition.* Rŏtă lūrĭdă sōlĭs Hærĕt, ĕt ēxscĭdĭūm sēntĭt jām jāmquĕ fŭtūrūm. *Prud.* (*Apoth.* 631).

Ēxscīndŏ, ĭs, ĭdī, īssūm, īndĕrĕ. *Couper; renverser, détruire.* Præcĭpŭŭs sēd ĕnĭm lăbŏr ĕst ēxscīndĕrĕ dēxtrā Ŏppŏsĭtās rūpēs. *St.* Trōjānam ēxscīndĕrĕ gēntēm. *V.* Nēc pŏsse Ārgŏlĭcĭs ēxscīndī Pērgămă tēlĭs. *Id.* *Voy.* Everto.

Ēxscīssātŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Exscisso. *Coupé.* Căpīllō scīsso, ātque ēxscīssātĭs aūrĭbŭs. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 309. Alii leg. *excisatis*; at solenne *scindo, conscindo* in talibus).

Ēxscrĕŏ, ās, ārĕ, *n.* *Cracher.* Ēxscrĕăt, ĕt fīctā dăt mĭhĭ vērbă nŏtā. *O.* Ānte īpsās ēxscrĕăt ūsquĕ fŏrēs. *Tib.* (I, 5, 74). *Voy.* Spuo.

Ēxscrībŏ, ĭs, ĕrĕ. *Transcrire, qqf. Inscrire.* Bŏnōs ĭn ălĭīs tăbŭlīs ēxscrīptōs hăbĕt. *Pl.* (*Rud. prol.* 21. *Ib.* 15).

Ēxscūlpŏ, ĭs, ĕrĕ. *Arracher de force.* Ēsŭrĭēntĕ lĕōni ēx ōre ēxscūlpĕrĕ prædăm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 262). Īn quæstĭōnĕ vīx ēxscūlpsi ŭt dīcĕrĕt. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 6. Adde *Ter. Eun.* IV, 4, 45). SYN. Ēxtōrquĕŏ, ēlĭcĭŏ.

Ēxsĕcŏ, ās, ĕcŭī, ēctŭm, ĕcārĕ. *Couper.* Quīn tu īn pălūdem īs, ēxsĕcāsque ărūndĭnēs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 34. Vulgo *exsicas*, solenni librariorum errore). Īmmĕrĭtōs ēxsĕcŭīssĕ mărēs. *M.* (VI, 2). || *Retrancher.* Quīnās hīc căpĭtī mērcēdēs ēxsĕcăt, ātquĕ. *H.* SYN. Dētrăhŏ, sūbdūcŏ, tōllŏ, āmŏvĕŏ.

Ēxsĕcrābĭlĭs, ĕ. *Exécrable.* Īn hīs ălĭquŏd jūs ēxsĕcrābĭlĕ cāstrĭs. *St.* Nĕfāndŭs, īncēstĭfĭcŭs, ēxsĕcrā-

bĭlĭs. *Sen.* (*Phœn.* 223). SYN. Ēxsĕcrāndŭs, ēxsĕcrātŭs, ăbōmĭnāndŭs, hōrrēndŭs.

Ēxsĕcrāndŭs, ă, ŭm. *Exécrable.* Vīdi ēxsĕcrāndŭm rēgĭæ cædīs nĕfās. *Sen.* (*Troad.* 44). Fŭgĭte, ō mĭsĕri, ēxsĕcrāndă Nŏvātī Schīsmătă. *Prud.* (*Peri.* 11, 29). *Voy. le précéd.*

Ēxsĕcrātŭs, ă, ŭm. *Qui a maudit.* || *Pass. Exécrable, maudit.* Nāvĭbŭs īnvēxĭt dīs ēxsĕcrātă vŏlŭptās. (*Anthol.* I, p. 88. Cf. *Prisc.* 792.)

† Ēxsĕcrŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Exsecror. Ēxpērjūrābānt, ēxsĕcrābānt se āc sŭōs. *Afran.* (apud *Non.* 7, 45. Et *Titin.* ibid. 9, 1. Cf. *Prisc.* 797).

Ēxsĕcrŏr *et* Ēxsĕcrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Maudire.* Ēt tērrām āltrīcēm sævi ēxsĕcrāmŭr Ŭlyssĕī. *V.* Lĭcĕt ēxsĕcrērĕ, mĕŭmquĕ Dēvŏvēās sĭnĕ fīnĕ căpŭt. *O.* Vērba ēxsĕcrāntĭă līnguā Ēdĭdĭt. *Id.* SYN. Dētēstŏr, ăbōmĭnŏr, dēvŏvĕŏ. PPH. Dīrīs dēvŏvĕŏ. Dīrīs ŏnĕrŏ. Mălă *ou* dīră prĕcŏr, īmprĕcŏr. Dīră cănŏ.

Ēxsēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exseco. *Coupé.* Pēllĭbŭs ēxsēctīs pērcŭtĭēndă dăbānt. *O.* Ēxsēctō cōrnū. *H.* || *Eunuque.* Mōllītă jŭvēntūs, Ātque ēxsēctă vĭrūm. *L.* Ēxsēctōs lăcĕrāt Bēllōnă Cŏmānōs. *V. Fl.*

† Ēxsĕcūtŏr, ōrĭs, *m. Exécuteur (d'un ouvrage).* Dĕĕrāt ăpōstŏlĭcīs scrīptīs ŏpŭlēntŭs ēxsĕcūtŏr. *Prud.* (*Peri.*, 13, 16).

Ēxsĕcūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Exsequor. Sēctam mĕam ēxsĕcūtæ. *Cat.* (63, 15).

† Ēxsēnsŭs, ă, ŭm. *Fou, insensé.* Mēnte ēxsēnsā. *Lœv.* (apud *Non.* 6, 345, et *Gell.* 19, 7).

Ēxsĕquĭæ, ārŭm, *f. pl. Funérailles.* Āt pĭŭs ēxsĕquĭīs Ænēās rītĕ sŏlūtīs. *V.* Ēxsĕquĭās rēctŏr lăcrĭmīs dūcēbăt ŏbōrtīs. *Sil.* SYN. Fūnŭs, fūnĕră, jūstă, sŭprēmă, dēbĭtă. EP. Cēlĕbrēs, sŭprēmæ, mœrēntēs, mœstæ, trīstēs, ăcērbæ, pĭæ, præclāræ, sŏlēnnēs. PPH. Sŭprēmŭm mūnŭs, ōffĭcĭŭm. Sŭprēmŭs hŏnōs. Fūnĕbrĕ, fūnĕrĕŭm, pĭŭm ōffĭcĭŭm. Fūnĕrĕī hŏnōrēs. Fūnĕrĭs ēxsĕquĭæ. Fūnĕbrĭs, flēbĭlĭs pōmpă. Sŭprēmă mūnĕră. Sĕpūlchrī hŏnōrēs. Jūstă ēxsĕquĭālĭă *ou* fūnĕbrĭă *ou* dēbĭtă. Ēxsĕquĭālĕ săcrŭm. Nĭgræ sŏlēnnĭă pōmpæ. PHR. Ēxsĕquĭās cēlĕbrŏ, pĕrăgŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, rēddŏ, sōlvŏ, pērsōlvŏ, făcĭŏ, părŏ, dōnŏ, cŏmĭtŏr, prōsĕquŏr, frĕquēntŏ, dūcŏ. Jūstă mānĭbŭs, ŭmbrīs sōlvŏ, pērsōlvŏ. VERS. Māllĕ vĭrōs, quī sŭprēmŭm cŏmĭtēntŭr hŏnōrĕm. *V.* Ēxănĭmŭm vānō mœstī cŏmĭtāmŭr hŏnōrĕ. Ērgo īnstaŭrāmŭs Pŏlȳdōrō fūnŭs. *Id.* Quæ dīgnă tĭbī sŏlēnnĭă, quāsvĕ Lārgĭăr ēxsĕquĭās? *St.* Ēxsĕquĭās ēt dōnă mălæ fērālĭă pōmpæ. *Id.* Nēc quī dēt mœstās mūnŭs ĭn ēxsĕquĭās. *Tib.* Ōffĭcĭŭm părēns Nātō sŭprēmŭm rēddŏ. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* III, 62, sq.; VI, 212; XI, 184 sq.) *Voy.* Sepelio. || Ēxsĕquĭās ĕŏ. *Assister à les funérailles.* Ēxsĕquĭās ītĕ frĕquēntĕr, ăvēs. *O.* *Am.* II, 6, 2. Et *Ter. Phor.* V, 8, 37; *Sil.* XV, 395).

Ēxsĕquĭālĭs, ĕ. *De funérailles.* Cārmĭnă jām mŏrĭēns cănĭt ēxsĕquĭālĭă cȳcnŭs. *O.* Jūsta ēxsĕquĭālĭă. *St.* SYN. Fūnĕbrĭs, fūnĕrĕŭs, fērālĭs.

Ēxsĕquŏr, ĕrĭs, cūtŭs sŭm, quī, *d. Suivre jusqu'au bout, sans relâche.* Vērum ălĭtĕr vīvŭs nūnquām dēsīstam ēxsĕquī. *Pl.* (*Men.* II, 1, 20. *Id. Epid.* IV, 2, 3; *Cat.* 63, 15). *Voy.* Sequor. || *Au fig.* Ēt, quī lăbōrēs mōrtĕ fīnīssĕt grăvēs, Ōmnēs ămīcōs laŭde ēt trīstĭtĭa ēxsĕquī. *Cic.* (*Tusc.* 1, 48). Tū caŭsām fĭdĕī flăgrāntĭŭs.... Ēxsĕquĕrĭs. *Prosp. Ingr.* I, 83). SYN. Prōsĕquŏr. || *Poursuivre des coupables, punir, venger. Voy.* Punio, Ulciscor. || *Faire jusqu'au bout, poursuivre, achever.* Āstūte āccūrāteque ēxsĕquārĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 10, nempe rem). *Voy.* Finio. || *Exécuter.* Jūssā tămēn dīvum ēxsĕquĭtŭr. *V.* Prŏpĕre ēxsĕquĭtŭr præcēptă Sĭbȳllæ. *Id.* Quĭd prīmum ēxsĕquăr? *Ter.* (*And.* I, 5, 24). SYN. Făcēssŏ, făcĭŏ, ăgŏ, pĕrăgŏ. || *Traiter un sujet, dire* Prōtĭnŭs āĕrĭī mēllĭs cœlēstĭă dōnă Ēxsĕquăr. *V.* Tōt scĕlĕrŭm făcĭēs, tōt fātă jăcēntūm Ēxsĕquăr. *V. Fl.* Hæc ēxsĕcūtŭs sūm prōptĕrĕā plūrĭbŭs. *Ph. Voy.* Dīco, Narro. || *Qqf. Supporter jusqu'au bout.* Sī dī vŏlŭērĕ vōs hānc ærūmnam ēxsĕquī. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 1. *Id. Trin.* III, 2, 60, egestatem; *Truc* II, 5, 8, probrum). SYN. Pătĭŏr. *Voy. ce mot.*

Ēxsērcĭŏ *ou* Ēxsārcĭŏ, īs, īrĕ. *Compenser (une dépense), réparer.* Qui ŏpĕrĕ rūstĭcō Făcĭūndō, făcĭlĕ sūmptum ēxsērcīrēnt sŭŭm. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 90. Quod *Bentl.* egregie defendit, ex *Festo* : « *Exercirent, sarcirent.* »)

Ēxsĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrĕrĕ. *Tirer hors, mettre à découvert.* Prīmŭs ăb ōcĕănō căpŭt ēxsĕrĭs Ātlāntēō. *L.* Cōnflātō sævās ērgāstŭlă fērrō Ēxsĕrŭērĕ mănŭs. *Id.* Ēxsĕrĭt ēnsĕm. *St.* Pătrĭīs ēxsĕrĭt ōră vădīs. *O.* SYN. Ēxsērtŏ, ēdūcŏ, ēffĕrŏ, prōmŏ, ōstēndŏ, *qqf.* nūdŏ. || *Au fig. Découvrir; montrer, démontrer.* Sēcrētă mēntĭs ōrĕ cōnfūso ēxsĕrĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 255). Hæc ēxsĕrĭt nārrātĭŏ. *Ph.* SYN. Dētĕgŏ, ōstēndŏ. || *Composer, produire.* Cārmĕn fōrtĭŏr ēxsĕrēs tŏgātŭm. *St.* SYN. Ēdŏ, prōmŏ, ēxprōmŏ.

Ēxsērtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Exsero. Ēxsērtāre hŭmĕrōs, nūdāmquĕ lăcēssĕrĕ pūgnăm. *St.* Ōra ēxsērtāntem ēt nāvēs īn sāxă trăhēntĕm. *V.*

Ēxsērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exsero. *Tiré hors, découvert.* Aūrĕā sūbnēctēns ēxsērtæ cīngŭlă māmmæ. *V.* Ēnsĭbŭs ēxsērtīs bēllĭcă lætă dĕa ēst. *O.* SYN. Ēdūctŭs, nūdātŭs, nūdŭs. || *Au fig. Déployé.* Quūm Dĕŭs ēxsērtā pēccāntēs vērbĕrăt īrā. *Prosp.* (*Epigr.* 5, 1).

Ēxsībĭlŏ, ās, ārĕ, *act. Rendre en sifflant.* Ēt Stȳgĭōs æstŭs fūmānti ēxsībĭlăt ōrĕ. *Sil.* Cuī prætŏr ōrĕ sūbdŏlō Ānguīnă vērba ēxsībĭlăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 176).

Ēxsīccŏ, ās, ārĕ. *Sécher, tarir.* Phœbŭs ărēnōsīs Āfrōrŭm pŭlvĕrĕ tērrīs Ēxsīccăt pŏpŭlōs. *Manil.* (IV, 726. Adde *Hor. Od.* I, 31, 10). Dēfĭcĭēnt rōrēs, aūt ēxsīccātă fătīscĕt (Niobe). *St. Voy.* Sicco.

† Ēxsīgnŏ, ās, ārĕ. *Prendre note.* Ōmnĭa īstĭc quæ dīxīstī, scĭŏ, vĕl ēxsīgnāvĕrŏ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 29).

Ēxsĭlĭŏ, īs, ĭlĭī *ou* ĭlŭī, ūltŭm, ĭlīrĕ, *n. Sauter de, bondir, s'élancer.* Āgrēstēm pĕpŭlērĕ, dŏmō lĕvĭs ēxsĭlĭt : īndĕ. *H.* Ād sŭpĕrōs vŏlŭcēr dĕŭs ēxsĭlĭt. *St.* Ēt vōs lūnārēs ēxsĭlŭīstĭs ĕquī. *O.* Sēd cūrĭa ĕt īpsī Sēdĭbŭs Ēxsĭlĭērĕ pătrēs. *L.* (I, 488. Non alterutrum perfectum poetæ cuilibet certo attribuere possis). SYN. Sălĭŏ, prōsĭlĭŏ, ēmĭcŏ, ērūmpŏ, ēffŭgĭŏ. || *Jaillir.* Prōtĭnŭs ēxsĭlĭēns flŭxĭt cūm sānguĭnĕ lȳmphă. *Alcim.* (1, 167).

Ēxsĭlĭŭm, ĭī, *n. Exil.* Ēxsĭlĭōquĕ dŏmōs ēt dūlcĭă līmĭnă mūtānt. *V.* Ēxsĭlĭīs cōntēntă sŭīs (mēns). *O.* SYN. Fŭgă. EP. Ăcērbŭm, mĭsĕrŭm, īnfēlīx, flēbĭlĕ, īnfaūstŭm, trīstĕ, mœstŭm, sōllĭcĭtŭm; lōngŭm, lōngīnquŭm; tūrpĕ, fœdŭm, īmmĕrĭtŭm. *Voy.* Exsulo, Exsul. || *Qqf. Lieu de l'exil.* Dīvērsa ēxsĭlĭa ēt dīvērsās quærĕrĕ tērrās. *V.* Ēxsŭli ēxsĭlĭum īmpĕrās, Nēc dās. *Sen.* (*Med.* 459). || *Envoyer en exil.* Pēllŏ, ēxpēllŏ, ējĭcĭŏ, ēxĭgŏ, rĕlēgŏ. PPH. Īn ēxsĭlĭŭm pēllŏ, ăgŏ, rĕlēgŏ. Ēxsĭlĭō dărĕ. Ūrbĕ *ou* Pătrĭā pēllŏ, ējĭcĭŏ.

† Ēxsĭnŭŏ, ās, ārĕ. *Déployer, découvrir, mettre à nu.* Vērtĭcĕ cōllēctōs īlla ēxsĭnŭābăt ămĭctŭs. (*Anthol.* I, p. 700.) Huīc dūm vīrgĭnĕō pŭdŏr ēxsĭnŭātŭr ămĭctū. *Aus.* (*Idyl.* 14, 21). Quī lătĕrŭm sērĭēm jūgĭtĕr ēxsĭnŭēnt. *Prud.* (*Peri.* 11, 222). SYN. Păndŏ, ăpĕrĭŏ, ēxcŭtĭŏ.

Ēxsīstēns, tĭs, *part. Existant.* Cōndēns ēx nĭhĭlō, nūlla ēxsīstēntĕ, crĕāvĭt. *Prud.* (*Apoth.* 723). SYN. Vīvŭs.

Ēxsīstŏ *ou* Ēxīstŏ, ĭs, stĭtī, īstĕrĕ, *n. S'élever au*

dessus, sortir de. Exsĭstūnt mōntēs, ēt spārsās Cȳclădās aūgēnt. *O.* Ŏnĕrātăquĕ brāchĭă tēlīs Ēxsīstūnt. *Id.* Mūltăquĕ nūnc ĕtĭam ēxsĭstūnt ănĭmālĭă tērrīs. *Lucr.* (V, 795). Vīvōs ēxsĭstĕrĕ vērmēs Stērcŏrĕ dē tētrō *Id.* (II, 870). SYN. Ēxstŏ, ēxsūrgŏ, sūrgŏ, prōdĕŏ, ēxĕŏ, ēxŏrĭŏr, ēmĭnĕŏ, tōllŏr, āppārĕŏ, *qqf.* ēmērgŏ. || *Exister, être.* Nĕc ĕnĭm dē Cæsărĭs āctīs Ūllūm mājŭs ŏpŭs, quām quōd pătĕr ēxstĭtĭt hūjŭs. *O.* Jāmquĕ sŭæ cŭpĭēns ēxsĭstĕrĕ nūntĭă clādĭs. *Id.* SYN. Sŭm, vērsŏr, *qqf.* ēxstŏ, cōnstŏ.

Ēxsŏlŭī, *parf. par diérèse, pour* Exsolvi. Lōngāmque īmprūdēns ēxsŏlŭīssĕ fĭdĕm. *O.*

Ēxsŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. Délié.* Sātūrnŭs mĭhĭ cōmpĕde ēxsŏlūtă. *St.*

Ēxsōlvŏ, ĭs, ōlvī, ŏlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Délier.* Dīscĭdĭūm părĕre, ēt nēxŭs ēxsōlvĕrĕ pōssĕt. *Lr.* (I, 220). Ēxsōlvĭt glăcĭēm, nōdōsquĕ rĕlāxăt. *Id.* (VI, 880). Cĕdŏ tu, ŭt ēxsōlvām mănŭs. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 57). *Voy.* Solvo. || *Au fig. Dégager, délivrer.* Mēque hīs ēxsōlvĭtĕ cūrīs. *V.* Sŭōs ēxsōlvĕrăt aūdāx Tūrbă mĕtŭs. *L.* SYN. Sōlvŏ, ēxpĕdĭŏ, lībĕrŏ, ēxĭmŏ. || *Payer, acquitter.* Nūllōs Mĭnȳĭs ēxsōlvĕt hŏnōrēs. *V. Fl.* Ēxsōlvĭt prōmīssă. *Tib.* (IV, 7, 5). *Voy.* Solvo.

Ēxsōmnĭs, ĕ. *Privé de sommeil.* Nōn sĕcŭs īn jŭgīs Ēxsōmnĭs stŭpĕt Ēvĭăs. *H.* Vēstĭbŭlum ēxsōmnīs sērvăt. *V. Voy.* Insomnis.

Ēxsōrbĕŏ, ēs, ērĕ. *Avaler en entier.* Pēctŏrăque ēxsōrbēnt ăvĭdīs īnfāntĭă līnguīs. *O.* Jām dĕcŏlōrēm sānguĭnem ōmnem ēxsōrbŭĭt. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 8). SYN. Sōrbĕŏ, ābsōrbĕŏ, vŏrŏ, ēxhaūrĭŏ. || *Au fig. Manger son bien, etc.* Ŭt dĕcĭēs sŏlĭdum ēxsōrbērĕt. *H.* (Alii leg. *absorberet*). Īllōrum ĕgo ănĭmam āmbōrum ēxsōrbēbŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 28). Jam ĕgo īstām tĭbĭ trīstĭtĭam ēxsōrbēbŏ. *Turpil.* (apud *Non.* 2, 264).

Ēxsōrs, ōrtĭs, *Qui n'a point de part; privé.* Quōs dūlcīs vītæ ēxsōrtēs, ĕt ăb ūbĕrĕ rāptōs. *V.* Fūngār vĭcĕ cōtĭs, ăcūtūm Rēddĕrĕ quæ fērrūm vălĕt, ēxsōrs īpsă sĕcāndī. *H.* SYN. Ēxpērs, cărēns, rŭdĭs, nēscĭŭs. || *Qui n'est pas remis au sort, qu'on ne tire pas au sort.* Tālĭbŭs aūspĭcĭīs ēxsōrtēm dūcĕre hŏnōrēm. *V.* Dūcūnt ēxsōrtem Ænēæ (equum). *Id.* Ēxsōrtĭă tērgă Lăcōnī Præcĭpĭūnt pĕcŭdūm. *V. Fl.*

Ēxspătĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. S'étendre, se répandre, faire beaucoup de chemin, errer à l'aventure.* Clāre ēxspătĭāntŭr ĭn aūrās (ignes). *Sil.* Nē tămĕn ŏblītīs ăd mētām tēndĕrĕ lōngē Ēxspătĭēmŭr ĕquīs. *O.* Quēm vĭdĕăt Băbȳlōnĭs ăb ārcĕ tȳrānnŭs Īnnŏcŭās īntēr flāmmās prŏcŭl ēxspătĭāntēm. *Prud.* (*Apoth.* 130). Ēxspătĭātă rŭūnt pēr ăpērtōs flūmĭnă cāmpōs. *O.* SYN. Ēxcūrrŏ, ēffūndŏr, dīffūndŏr, spătĭŏr, văgŏr.

Ēxspēctātĭŏ, ōnĭs, *f. Attente.* Ĕrātque īn tērrīs māxĭma ēxspēctātĭŏ. *Ph.* Fūnāmbŭli eōdem āccēssĭt ēxspēctātĭŏ. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 26). Vĭdĕ nē sīs ēxspēctātĭōnī. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 64).

Ēxspēctātŭs, ă, ŭm. *Attendu, désiré.* Quĭbŭs Hēctŏr ăb ōrīs Ēxspēctātĕ vĕnīs? *V.* SYN. Ōptātŭs. || *Attendu, prévu.* Haūd ēxspēctātō cĕcĭdērūnt vūlnĕrĕ. *O.* SYN. Prōvīsŭs. || Āntĕ ēxspēctātŭm, ī, *n. Plus tôt qu'on n'attendait.* Ānte ēxspēctātūm tăcŭĭt. *O.* Ānte ēxspēctātūm pŏsĭtīs stăt ĭn āgmĭnĕ cāstrīs. *V.* || Ēxspēctātō. *Comme on l'attendait,* Nōn ēxspēctātō sŭbĭtŭsque ērŭmpĭt. *Sil.* || *Qqf. Compar.* Ēxspēctātĭŏr. (*Pl. Most.* II, 2, 12.)

Ēxspēctŏ, ās, ārĕ, *n. Être dans l'attente.* Rūstĭcŭs ēxspēctăt dūm dēflŭăt āmnĭs. *H.* Scīlĭcĕt ēxspēctēm, lĭbĕăt dūm prœlĭă Tūrnō Nōstră pătī? *V.* SYN. Ŏppĕrĭŏr, mănĕŏ. || *Tarder.* Tȳrĭă Cārthāgĭnĕ quī nūnc Ēxspēctăt. *V.* SYN. Mănĕŏ, mŏrŏr, cūnctŏr, hærĕŏ. || *Act. Attendre une chose.* Ārmātīquĕ căvīs ēxspēctānt tūrrĭbŭs hōstēm. *V.* Cœnāntēs haūd ănĭmo æquō Ēxspēctāns cōmĭtēs. *H.* SYN. Ŏppĕrĭŏr, mănĕŏ. || *Espérer, désirer.* Mēam aūtem mōrtem ēxspēctānt scīlĭcĕt. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 20). Ēt frūstra ēxspēctānt prōmīssās hōrrĕă mēssēs. *O.* SYN. Spērŏ, ōptŏ, cŭpĭŏ. || *Craindre.* Nēscĭŏ quōd māgnum hōc nūntĭo ēxspēctō mălūm. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 16). Īnclūsī pœnam ēxspēctānt. *V.* Dūm mĕtŭār sēmpēr, tērrāque ēxspēctēr ăb ōmnī. *L.* SYN. Mĕtŭŏ, tĭmĕŏ. || *Être réservé.* Seū mē trānquīllă sĕnēctūs Ēxspēctăt. *H. Voy.* Maneo.

Ēxspērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre.* Ēxspērgī quō pōssĭt vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 828). || *Arroser.* Sănĭēque ēxspērsă nătārēnt Līmĭnă. *V.* (*Æ.* III, 625).

Ēxspēs (*seul cas usité*). *Qui est sans espérance.* Sī frāctīs ĕnătăt ēxspēs Năvĭbŭs. *H.* Sōlŭs, ĭnōps, ēxspēs. *O.* Dōnēc dēcēptŭs ĕt ēxspēs. *Pers.* (2, 50). SYN. Dēspērāns. PPH. Spē ōrbŭs, prīvātŭs, văcŭŭs. Spē pŏsĭtā, ădēmptā, ābjēctā. PHR. Spē văcŭī, sĭmĭlēs pălĕæ, mīttēntŭr ĭn īgnēs. *Fort. Voy.* Despero. || *Avec un rég.* Īlle ōrbŭs, ēxspēs līberūm. *Att.* (apud *Non.* 1, 39).

Ēxspīrāns, tĭs. *Qui exhale.* Īllum ēxspīrāntēm trānsfīxō pēctŏrĕ flāmmās. *V.* || *n. Exhalé.* Frōns ēxspīrāntēs præpōrtăt pēctŏrĭs īrās. *Cat.* (64, 194). || — (*s.-ent.* animam). *Respirant.* Ēxspīrāntĭs ădhūc scōmbrī dē sānguĭnĕ prīmō. *M.* (XIII, 102). *Voy.* Vivus. || *Plus souv. Expirant.* Ēt cālcĭbŭs ātrām Tūndĭt hūmum ēxspīrāns. *V.* (*Æ.* X, 731). Īlle aūtem ēxspīrāns (*Ib.* 739). Ātque āppĕtĭt ōrĕ crŭēntō Tēllūrem ēxspīrāns. *Sil.* (V, 526. Adde *Sen. Med.* 776; *Phæd.* I, 21). *Voy* Moriens.

Ēxspīrŏ, ās, ārĕ. *Exhaler.* Īmpŏsĭtām rūptīs flāmmam ēxspīrārĕ cămīnīs. *V.* Dē cōrpŏre ŏdōrēm Ēxspīrānt ācrēm. *Lr.* (IV, 121). SYN. Spīrŏ, ēxhālŏ, ējĭcĭŏ, ēmīttŏ, etc. *Voy.* Spiro. || — ănĭmām, vītām, aūrās, *et qqf. absolt. Rendre l'âme, mourir.* Cōnfīxi ēxspīrānt ănĭmās. *V.* Ēxspīrăt, mŏdŏ quās ăccēpĕrăt, aūrās. *O.* Quō nĕmŏre ūnquăm Ēxspīrāvĭt ăpēr mājōrĭs dēntĭbŭs āprī. *J.* (15, 161). Quīn ŭbĭ, pĕrīrĕ jūssŭs, ēxspīrāvĕrŏ. *H.* Ēt prēnsā vŏvĕt ēxspīrārĕ cŏrōnā. *St.* (*Silv.* V, 3, 224). SYN. Ēxhālŏ, rēddŏ. *Voy.* Expirans, Morior. || *n. Être exhalé, sortir.* Ēxspīrārĕ fŏrās ēxīrĕque ĭn aūrās. *Lr.* (VI, 886). Ēxspīrāre ălĭquā cŭpĭēns. *O.* Pătrĭīque ēxspīrăt Ăvērnī Hālĭtŭs. *V. Fl.* SYN. Ēxĕŏ, ērūmpŏ, rēddŏr.

Ēxspŏlĭŏ, ās, ārĕ. *Dépouiller.* Ēxspŏlĭātque gĕnās ŏcŭlīs. *O.* (*Met.* XIII, 561. Hoc melius, quanquam alii aliter). Ēxspŏlĭăt pūlchrīs laūrĕā sērtă rŏsīs (*Anthol.* II, p. 369.) *Voy.* Spolio.

† Ēxspŏlĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Exspolio. Ēxspŏlĭāntŭr ĕōs, ēt cōrpŏră nūdă rĕlĭnquūnt. *Vet. Poet.* (ap. *Donat. de Barbar.* p. 1769. Alii, *Et spoliantur.* Sed cf. *Quadrig.* apud *Non.* 7,100).

Ēxspŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Cracher.* Trēs hăbŭĭt dēntēs, părĭtēr quōs ēxspŭĭt ōmnēs. *M.* (VIII, 57, 1). Mălāmquĕ pēctŏre ēxspŭī tŭssĭm. *Cat.* (45, 7). SYN. Ēxscrĕŏ, spŭŏ. *Voy.* Spuo. || *Au fig. Rejeter, vomir.* Tāndēm spīrĭtum ĭnĭmīcum ēxspŭĕ. *Sen.* (*Phœn.* 44). Quōd mărĕ cōncēptūm spūmāntĭbŭs ēxspŭĭt ūndīs? *Cat.* (64, 155). SYN. Ējĭcĭŏ, rējĭcĭŏ, rēddŏ, etc. *Voy.* Vomo. || *Bannir de l'esprit.* Ēxspŭĕre ēx ănĭmō rătĭōnĕm. *Lr.* (II, 1041). Quăsi ŭbi īllam ēxspŭĕrēt mĭsĕrĭam ēx ănĭmō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 16). SYN. Ējĭcĭŏ, ēxpēllŏ, ăbĭgŏ.

Ēxstāns, tĭs. *Qui s'élève au-dessus.* Ātque hŭmĕrīs ēxstāntēm sūspĭcĭt āltīs. *V.* Sŭpēr rīpās ŭtrōque ēxstāntĭŏr ĭbăt Āggĕrĕ (amnis). *St.* SYN. Ēdĭtŭs, ēlātŭs, etc. *Voy.* Celsus. || *Qui subsiste, qui dure.*

Ēxstērnŏ, ās. *Au lieu de* Exterreo.

† Ēxstīllēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *Couler*. Sīc, īmpĕrātŏr, ŏcŭli ēxstīllēscānt mĕī. *Ph*. (*Fab. nov*. 9, 11).

Ēxstīllŏ, ās, ārĕ, *n*. *Couler en gouttes*. Ŏcŭli ŭt ēxstīllēnt făcĭt. *Pl*. (*Ps*. III, 2, 29, de sinapi). Adde *Ter*. *Ph*. V, 7, 82. Ubi *Donat*.). *Voy*. Stillo.

Ēxstĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Stimuler*. Hīs sŏlĭta ēst vērbīs ēxstĭmŭlārĕ vĭrūm. *O*. Ēxstĭmŭlēt vātĕm. *Col*. (X, 220). *Voy*. Stimulo.

Ēxstīnctŏr, ōrĭs, *m*. *Destructeur*. Hīc præpŏtēns crŭēntī Ēxstīnctŏr āntĭchrīstī. *Prud*. (*Cath*. 6, 101).

Ēxstīnctŭs, ă, ŭm. *Éteint*. Ēxstīnctōs faŭcĭbŭs īgnēs. *V*. || *Au fig*. Sĭtĭs ēst ēxstīnctă. *O*. Ēxstīnctūs pŭdŏr. *V*. || *Mort*. Ēxstīnctūm nymphæ crŭdēlī fŭnĕrĕ Dăphnĭn Flēbānt. *V*. *Voy*. Mortuus.

Ēxstīnguŏ, ĭs, xī, ctŭm, guĕrĕ. *Éteindre*. Cædĕ săcĕrdōtĭs flāmmās ēxstīnguĕrĕ Vēstæ. *O*. Pārte ălĭā, plēnōs ēxstīnxĭt Cynthĭă vŭltūs. *Petr*. (*Sat*. 122). *Voy*. Restinguo. || *Ordint*. *Au fig*. *Éteindre, étouffer, détruire*. Ēt fāmam ēxstīnguī vĕtĕrūm sīc pŏssĕ mălōrŭm. *V*. Ēxstīnguī lābīquĕ vĭdētŭr Glōrĭă. *Sil*. SYN. Dēlĕŏ, ăbŏlĕŏ, tōllŏ, pērdŏ, dēstrŭŏ, ēvērtŏ, ēxcīdŏ, ēxscīndŏ, rēscīndŏ, dējĭcĭŏ, pēssŭmdŏ, pērdŏ. *Voy*. Everto. || *Faire périr, tuer*. Ēxstīnxīssĕ nĕfās (scil. Helenam). *V*. Răpĭtŭr mĭsĕr ēxstīnguēndŭs Mēssālīnæ ŏcŭlīs. *J*. (10, 332). *Voy*. Occīdo.

Ēxstīnxĕm, *sync. pour* Exstinxissem. Nātūmquĕ pătrēmquĕ Cūm gĕnĕre ēxstīnxĕm. *V*.

† Ēxstīnxĭt, *sync. pour* Exstinxerit. Næ īllĕ priŭsquām spŏlĭă căpĭăt, hīc nōs ēxstīnxĭt fāmēs. *Pl*. (*Truc*. II, 6, 43).

Ēxstīnxstī, *sync. pour* Exstinxisti. Ēxstīnxstī tē mēquĕ sŏrŏr. *V*. (*Æ*. IV, 682. Quod memoratur a *Charis*. 248 ; *Diom*. 436).

Ēxstīrpātŭs, ă, ŭm. *Arraché*. Ēt cădĭt īmmŏdĭcīs sĭlva ēxstīrpātă prŏcēllīs. *Prud*. (*Ham*. 240).

Ēxstīrpŏ, ās, ārĕ. *Arracher*. Ēxstīrpā, mĭhĭ crēdĕ, pĭlōs dē cōrpŏrĕ tōtō. *M*. (VI, 56). *Voy*. Evello, Vello. || *Au fig*. *Détruire*. Ŭt fērālĕ sŭōs ŏnŭs ēxstīrpārĕ lĭbēllōs. *Sulpitia* (vs. 44). *Voy*. Deleo.

Ēxstĭtī, *parf. mixte de* Exsisto *et* Exsto.

Ēxstŏ, ās, ĭtī, (ātŭm), ārĕ. *Paraître au-dessus, s'élever, sortir*. Sŭmmīs vīx cōrnĭbŭs ēxstānt. *V*. Sŭmmōque ēxstānt sŭpĕr æquŏră cōllō. *O*. Pēctŏrĕ rĕcēptŭs, ēnsĭs īn tērgo ēxstĭtĭt. *Sen*. (*Thyest*. 741. Seu ab *Exsisto* deducendum). *Voy*. Exsisto. || *Au fig*. *S'élever au-dessus, dominer*. Vōx ēt tŭă nōctĭbŭs ēxstĕt. *V*. *Fl*. Quō nūllūm Lătĭō clārĭŭs ēxstăt ŏpŭs. *O*. Sēd cūnctīs āmnĭbŭs ēxstăt Ūtĭlĭŏr. *Cl*. SYN. Ēmĭnĕŏ, sūrgŏ. || *Être, exister, vivre*. Sī tāntō fēlīx cōncōrdĭă bēllō Ēxstĭtĭt. *Pp*. (III, 4, 42). Nēmo ēxstăt qui ĭbĭ sēx mēnsēs vīxĕrĭt. *Pl*. (*Trin*. II, 4, 142). Sārmēntī dŏmĭna ēxstăt. *H*. SYN. Ēxsīstŏ, vīvŏ, sŭm, sŭpērsŭm. || † *Qqf*. *Act*. *S'élever au-dessus de*. Quāntum ĕgŏmĕt Nērēĭdās ēxstŏ. *St*. (*Silv*. I, 2, 116).

† Ēxstrŭctŏr, ōrĭs, *m*. *Constructeur*. Ēxstrŭctŏr tēmplī. (*Anthol*. II, p. 276.)

Ēxstrūctŭs, ă, ŭm. *Élevé, accumulé*. Quæ prŏcŭl ēxstrūctīs ĭnĕrānt hēstērnă cănīstrīs. *H*. Ēxstrūctās dăpĭbŭs mēnsās. *O*. *Voy*. Aggero, as. || *Construit, bâti*. Ārsĕrăt ēxstrūctīs īn sŭā fātă rŏgīs. *O*.

Ēxstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Élever, accumuler*. Ēxstrūxĭt īn æthĕră mōntēs. *V*. *Fl*. Ēxstrŭĭmŭs mēnsās. *V*. Cĕrĕālēs cœnās dăt, ĭtă mēnsās ēxstrŭĭt. *Pl*. (*Men*. I, 1, 25). Săcrūm vĕtŭstīs ēxstrŭăt līgnīs fŏcūm. *H*. SYN. Strŭŏ, āggĕrŏ, ērĭgŏ, cŭmŭlŏ. *Voy*. Aggero, as. || *Construire, bâtir*. Pūlchrāmque ūxōrĭŭs ŭrbēm Ēxstrŭĭs. *V*. SYN. Strŭŏ, pōnŏ, ædĭfĭcŏ, etc. *Voy*. Fundo, as.

Ēxsūccŭs, ă, ŭm. *Qui n'a plus de suc ; épuisé*. Ēxsūcco ēt vĕtŭlō sŭm sŏcĭātă vĭrō. (*Anthol*. II, p. 470. Onomasticum vetus Vulcanii : « *Exsuccum*. ἄχυμον. ») *Voy*. *le suiv*.

Ēxsūctŭs, ă, ŭm, *part*. *p*. *de* Exsugo. *Sucé*. Prōdĕrĭt ēxsūctō flŭvĭālĭs hĭrūdŏ crŭōrĕ. *Ser*. *Sam*. (vs. 411). || *Au fig*. *Sec, desséché*. Ōssă vĭdēs rēgŭm văcŭīs ēxsūctă mĕdūllīs. *J*. (8, 90). Ēxsūcta ŭtī mĕdūlla ēt ārĭdūm jĕcŭr. *H*. (*Epod*. 5, 37. Cf. *Bentl*., etsi aliud optavit).

Ēxsūdātŭs, ă, ŭm. *Fait avec peine*. Ēxsūdātīque lăbōrēs. *Sil*.

Ēxsūdŏ, ās, ārĕ, *n*. *Suer, s'évaporer*. Ēxcŏquĭtŭr vĭtĭum, ātque ēxsūdăt ĭnūtĭlĭs hūmŏr. *V*. *Voy*. Sudo. || *Act*. *Faire avec peine*. Quūm Pēdĭŭs caūsās ēxsūdĕt. *H*. *Voy*. Exsudatus.

† Ēxsūgĕŏ, ēs, ērĕ, *arch*. *Comme le suiv*. Ni hūnc āmīttĭs, ēxsūgēbŏ quīdquĭd hūmōrĭs tĭbi ēst. *Pl*. (*Rud*. IV, 3, 71. *Ib*. 70, exsugeri ; *Epid*. II, 2, 5, exsugebo).

Ēxsūgŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Sucer*. Jām nūnc īlli ĕgo ēgrĕdĭēntī sānguĭnem ēxsūgām prŏcŭl. *Pl*. (*Pœn*. III, 2, 37. Malim *sanguen*).

Ēxsŭl, ŭlĭs, *m*. *f*. *Exilé*. Ēxsŭl ăb ōctāvā Mărĭŭs bĭbĭt. *J*. (1, 49). Tē sĕquăr, ēt cōnjūx ēxsŭlĭs ēxsŭl ĕrŏ. *O*. Ēxsŭlĭbŭsnĕ dătŭr dūcēndă Lăvīnĭă Teŭcrīs? *V*. SYN. Ēxsŭlāns, ēxtōrrĭs, prŏfŭgŭs, ējēctŭs, ēxpŭlsŭs, pūlsŭs, rĕlēgātŭs. EP. Văgŭs, ērrāns, sōllĭcĭtŭs, trīstĭs, mœstŭs, lānguĭdŭs, īgnōtŭs. PPH. Pătrĭă ēxsŭl, pūlsŭs, cărēns, ēxcūssŭs. Pătrĭæ, mūndī ēxsŭl. Pătrĭīs ēxsŭl ăb ōrĭs. Pătrĭīs ōrĭs, fīnĭbŭs, sēdĭbŭs pūlsŭs, ējēctŭs. Fīnĭbŭs ēxtōrrĭs pătrĭīs. Dŏmō pătrĭăquĕ cărēns. *Voy*. Exsulo. || *Au fig*. Ēxsŭl mēntĭsquĕ dŏmūsquĕ. *O*.

Ēxsŭlāns, tĭs. *Exilé*. Rēgī mĭnātŭr ūltrō : Quĭs crēdăt ēxsŭlāntĕm? *Sen*. (*Med*. 856).

Ēxsŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n*. *Être exilé, en exil*. Vīctŭs ăbĭt, lōngēque īgnōtīs ēxsŭlăt ōrīs. *V*. Ēxsŭlĕt, ēt tōtō quærăt ĭn ōrbĕ fŭgăm. *O*. PPH. Ēxsĭlĭŭm pătĭŏr. Īn ēxsĭlĭŭm pēllŏr. Īn ēxsĭlĭō sŭm. Pătrĭā, pătrĭīs fīnĭbŭs, pătrĭæ ăb ōrīs pēllŏr, ēxpēllŏr, ējĭcĭŏr, ārcĕŏr, trūdŏr, ēxcēdŏ, cēdŏ, lōngē dīscēdŏ. Pătrĭăm līnquŏ, rĕlīnquŏ, fŭgĭŏ. Prŏfŭgŭs ēxsŭlŏ. Prŏfŭgŭs, ēxsŭl ērrŏ, ăgŏr, fĕrŏr. Pătrĭăm *ou* Dŏmŭm *ou* Ūrbēm ēxsĭlĭō mūtŏ. Īgnōtīs ōrīs, pĕr ēxtrēmās tērrās ēxsŭlŏ. Īn ēxtrēmās ōrās rĕlēgŏr, trăbŏr. VERS. Nōs, pătrĭa āmīssā, dŏmĭnīs pārērĕ sŭpērbīs Cōgĕmŭr. *V*. Nōs pătrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă līnquĭmŭs ārvă, Nōs pătrĭām fŭgĭmŭs. Līttŏră tūm pătrĭæ lăcrĭmāns pōrtūsquĕ rĕlīnquŏ. Ōmnĭbŭs ējēctūm tērrīs. *Id*. Pēllĭmŭr ē pătrĭīs lārĭbŭs. *L*. Ēt jām tēmpŭs ĕrăt quō mē dīscēdĕrĕ Cæsăr Fīnĭbŭs ēxtrēmæ jūssĕrăt Aūsŏnĭæ. *O*. Rēgnōquĕ dŏmōquĕ Pēllĭmŭr, ējēctōs ūltĭmŭs ōrbĭs hăbĕt. Ēxsŭl, ĭnōps ērrēs, ălĭēnăquĕ līmĭnă lūstrēs. *Id*. Văgŭs, ēxsŭl ĭn ōrbĕ Ērrābĭt tōtō, pătrĭīs ējēctŭs ăb ōrĭs. *Sil*. Līmĭnă līnquĕ fŭgā. *Pp*. Ēt dēlātŏr hăbĕt, quōd dĕdĭt, ēxsĭlĭŭm. *M*. Fŭgĭmŭs, Ĭāsōn, fŭgĭmŭs : hōc nōn ēst nŏvŭm Mūtārĕ sēdēs. *Sen*. Pătrĭæ sōlă dūlcĭă līnquĭs. (*Halieut*. in *Poet*. *Min*. I, p. 233.) Ălĭī ēxsŭlātum ăbĭērūnt, ălĭī ēmōrtŭī. *Pl*. (*Trin*. II, 4, 134). *Voy*. Exsul. || *Au fig*. Īllĭcō Rēs ēxsŭlātum ăd īllam ăbĭbăt clām pătrĭs. *Pl*. (*Merc*. *prol*. 42). Mēntĕ tămēn, quæ sōlă lŏcō nōn ēxsŭlĕt, ūtăr. *Ov*.

Ēxsūltāns, tĭs. *Qui bondit, jaillit*. Cīrcūm gēns hūmĭdă pōntī Ēxsūltāns. *V*. Ēxsūltāntĭăque haūrĭt Cōrdă păvŏr pūlsāns. *Id*. Quūm, mīssŭs cōrpŏrĕ, sānguĭs Ēmĭcăt ēxsūltāns āltē. *Lr*. (II, 195). SYN. Sălĭēns, ēmĭcāns. || *Au fig*. *Joyeux ou fier*. Tārquĭtĭŭs ēxsūltāns cōntră fūlgēntĭbŭs ārmĭs. *V*. Ēxsūltāns sŭccēssu ănĭmĭsquĕ Cōrœbŭs. Lætĭtĭa ēxsūltāns. *Id*. *Voy*. Lætus, Superbus.

† Ēxsūltāntĭă, æ, *f. Fierté.* Lūdĭbrĭūm Hōstīlĭs ēxsūltāntĭæ. *P. Nol.* (21, 564).

Ēxsūltĭm, *adv. En bondissant.* Lūdĭt ēxsūltĭm, mĕtŭĭtquĕ tāngī (equa). *H.*

Ēxsūltŏ, ās, ārĕ, *n. Sauter, bondir, jaillir.* Ādspĭce ŭt ānte īpsūm tĕnĕrīs ēxsūltĕt ĭn hĕrbīs (vacca). *O.* Ēxsūltānt æstū lătĭcēs. *V.* Ēxsūltāntquĕ vădă. *Id.* SYN. Ēxsĭlĭŏ, sălĭŏ, sūbsĭlĭŏ, ēmĭcŏ. || *Sauter de joie, être fier.* Rēbūs nĭmĭs ēxsūltārĕ sĕcūndīs. *St.* Mĕdĭās īntĕr cædēs ēxsūltăt Āmāzōn. *V.* Ēxsūltātque, ĕt vĭx ănĭmō sŭă gaūdĭă dīffĕrt. *O. Voy.* Gestio, Superbio.

Ēxsŭŏ. *Voy.* Exuo.

Ēxsŭpĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut gravir, surmonter.* Nōn ēxsŭpĕrābĭlĕ sāxūm. *V.* Nĕc ēxsŭpĕrābĭlĕ Dīrīs Īngĕnĭūm. *St.*

Ēxsŭpĕrāns, tĭs. *Qui surpasse.* Mātĕrĭā vīrēs ēxsŭpĕrāntĕ mĕās. *O.* || *Souv. absolt. Qui l'emporte, supérieur.* Ānnĭbăl ēxsŭpĕrāns āstū. *Sil.* Vīrĭbŭs ēxsŭpĕrāns. (*Anthol.* I, p. 189.)

Ēxsŭpĕrāntĭūs *ou* Ēxŭpĕrāntĭūs, ĭī, *m. Exupérance, préfet des Gaules.* Cūjŭs Ārĕmŏrĭcās pătĕr Ēxsŭpĕrāntĭūs ōrās Nūnc pōstlīmĭnĭūm pācĭs ămārĕ dŏcĕt. *Rutil.* (1, 213).

Ēxsŭpĕrātŭs, ă, ūm. *Surpassé.* Sēd cĭtĭūs cēdūnt grăvĭōrĭbŭs ēxsŭpĕrātæ. *Lr.* (III, 233).

Ēxsŭpĕrĭŭs *ou* Ēxŭpĕrĭŭs, ĭī, *m. Exupère, rhéteur de Toulouse.* Ēxsŭpĕrī mĕmŏrāndĕ mĭhī, fācūndĕ sĭnĕ ārtĕ. *Aus.* (*Prof.* 17, 1).

Ēxsŭpĕrŏ, ās, ārĕ. *S'élever au-dessus.* Jŭbæquĕ Sānguĭnĕæ ēxsŭpĕrānt ūndās. *V.* SYN. Sŭpĕrŏ, sŭpĕrēmĭnĕŏ. *Voy.* Exsisto. || *Gravir.* Ēxsŭpĕrātquĕ jŭgūm. *V.* SYN. Sŭpĕrŏ. *Voy.* Ascendo. || *Traverser, passer outre.* Ēxsŭpĕrō præpīnguĕ sŏlūm stāgnāntĭs Hĕlōrī. *V.* (Et *Val. Fl.* II, 623). SYN. Trānsmīttŏ, trānscūrrŏ, trājĭcĭŏ. || *Au fig. Être au-dessus de, surpasser, dépasser, l'emporter sur, triompher de.* Id sūmmum ēxsŭpĕrāt Jŏvĕm. *Cic.* (*Divin.* 2, 10). Ēxsŭpĕrās mōrūm nōbĭlĭtātĕ gĕnŭs. *O.* Cōnsĭlĭūm dătūr ēxsŭpĕrārĕ pŏtēstās. *V.* Ēxsŭpĕrātquĕ mŏrās. *Id.* SYN. Sŭpĕrŏ, vīncŏ, etc. *Voy.* Supero. || *n. S'élever au dessus ; être supérieur, vaincre.* Ēxsŭpĕrānt flāmmæ. *V.* Quāntum īpsĕ fĕrōcī Vīrtūte ēxsŭpĕrās. *Id.* Præsēns dŏlŏr ēxsŭpĕrābăt. *Lr.* (VI, 1277). Ēt sī nōn pŏtĕrūnt ēxsŭpĕrārĕ, cădānt. *O. Voy.* Emineo, Præsto, Vinco.

Ēxsūrdŏ, ās, ārĕ. *Rendre sourd.* || *Couvrir le son.* Tūrbĭdă nĕc călămōs ēxsūrdānt clāssĭcă nōstrōs. *Calp.* (4, 131). || *Rendre insensible, émousser.* Fērvĭdă quōd sūbtīle ēxsūrdānt vīnă pălātūm. *H.*

Ēxsūrgŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se lever (du lit, d'un siége).* Ēxsūrgītquĕ făcem āttōllēns. *V.* Quæso ĕdĕpŏl ēxsūrgĕ. *Pl.* (*Most.* II, 1, 29). Sēd pōstquam ēxsūrrēxī. *Id.* (*Ps.* V, 1, 27). *Voy.* Surgo. || *S'élever.* Scŏpŭlōsī vērtĭcĕ cōllēs Ēxsūrgūnt. *Sil.* Fŭrēntī pōntŭs ēxsūrgīt sĭnū. *Sen.* (*Hip.* 1012). || *Au fig.* Āltă mānĕ, sūprāquĕ tŭōs ēxsūrgĕ dŏlōrēs. (*Ad Liv.* 353.) Grăvĭŏr ēxsūrgīt dŏlŏr. *Sen.* (*Med.* 49).

Ēxsūscĭtŏ, ās, ārĕ. *Éveiller, exciter, animer.* Īpsĕ, gĕnū pŏsĭtō, flāmmās ēxsūscĭtăt aūrā. *O. Voy.* Excito. || *Appeler.* Ēxsūscĭtātĕ vōstram hānc cūstōdēm mĭhī. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 91).

Ēxtă, ōrūm, *n. pl. Entrailles des victimes offertes aux dieux.* Lāncĭbŭs ēt pāndīs fūmāntĭă rēddĭmŭs ēxtă. *V.* Spīrāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. Ŏlĕūm fūndēns ārdēntĭbŭs ēxtīs. *Id.* Fēlīcĭbŭs ēxtīs. *Tib.* (II, 1, 25). SYN. Vīscĕră, fībræ. (*Exta* singulari numero carere, testatur *Charis.* 21 et 71.) || *Par ext. Chairs, viandes.* Pīnguĭăque īn vĕrŭbŭs tōrrēbĭmŭs ēxtă cŏlūrnīs. *V.*

Ēxtābŭī, *parf. de* Extabeo *ou* Extabesco, *n. Sécher, se dessécher.* Rĕfŭgĕrĕ ŏcŭlī, cōrpŭs măcĭe ēxtābŭĭt. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 12).

Ēxtārĭs, ĕ. *Qui concerne les entrailles.* Aūt vĕrū, aūt aūlam ēxtārĕm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 47).

Ēxtēmplō, *adv. Sur le champ, à l'instant.* Ēxtēmplō tēntāndă fŭgā cănĭt æquŏră Cālchās. *V.* Dīxĭt, ĕt ēxtēmplō pŏpŭlūmquĕ grăvēmquĕ sĕnātūm. *O. Voy.* Protinus. || † Quum ēxtēmplō, *arch.* (ἐπειδὴ τάχιστα). *Dès que.* Sĕnēx quum ēxtēmplo ēst, jām nĕc sēntīt, nĕc săpĭt. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 24). Quum ēx tēmplo ād fŏrum ādvēnēro, ōmnēs lŏquēntūr. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 6. *Id. Amph.* III, 1, 5).

Ēxtēmpŏrālĭs, ĕ. *Soudain, improvisé.* Ēxtēmpŏrālīs fāctŭs ēst mĕŭs rhētŏr. *M.* (V, 54).

† Ēxtēmpŭlō, *arch. Primitif de* Extemplo. Nām si īgnīs vīvēt, tu ēxstīnguēre ēxtēmpŭlō. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 15. *Id. Bac.* IV, 9, 44).

Ēxtēndŏ, ĭs, dī, tūm *et qqf.* sūm, dĕrĕ. *Étendre, répandre.* Īn văcŭūm pŏtĕrūnt se ēxtēndĕrĕ rāmī. *V.* Ēxtēndĭtūr ūnā Hōrrĭdă pĕr lātōs ăcĭēs vūlcānĭă cāmpōs. *Id.* Mājōrēs pēnnās nīdo ēxtēndīssĕ lŏquĕrĭs. *H.* SYN. Pāndŏ, ēxpāndŏ, prōtēndŏ, ēxplĭcŏ, ēffūndŏ, dīffūndŏ, pōrrĭgŏ, prŏpāgŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prōlātŏ, dīlātŏ. || *Étendre à terre, coucher, renverser.* Fūlvā mŏrĭbūndum ēxtēndĭt ărēnā. *V.* Tōtōque īngēns ēxtēndĭtūr āntrō. *Id. Voy.* Sterno. || *Étendre (en parl. du temps), prolonger, reculer.* Ād mĕdĭās sēmēntem ēxtēndĕ prŭīnās. *V.* Cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt ĭn ānnūm. *Id.* Tē lōngā stārĕ sĕnēctā, Ævūmque ēxtēndīssĕ vĕlīm. *Sil.* Īn quīntām vărĭōs ēxtēndīt Rōmă lăbōrēs. *M.* (IV, 8, 3). SYN. Prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prŏpāgŏ. || *Au fig.* Sēd fāmam ēxtēndĕrĕ fāctīs. *V.* Nōmĕn ĭn ūltĭmās Ēxtēndăt ōrās. *H.* SYN. Dīffūndŏ, prŏpāgŏ. || *Augmenter.* Brĕvēs ēxtēndĕrĕ cēnsūs. *M.* (XII, 6, 9). SYN. Aūgĕŏ, āmplĭfĭcŏ. || — cūrsūm. *Continuer sa course.* Nēquīcquam ăvĭdōs ēxtēndĕrĕ cūrsūs vĕllĕ. *V.*

Ēxtēnsŭs, ă, ŭm. *Comme* Extentus.

† Ēxtēntŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Extendo. *Étendre.* Dēsĭpĭt, ēxtēntāt nērvōs, tōrquētŭr, ănhēlăt. *Lr.* (III, 489). || 2. (*De* ex *et* tento). *Essayer, éprouver.* Ālĭēnō vīrēs tuās ēxtēntēs ōstĭō. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 3).

Ēxtēntŭs *et qqf.* Ēxtēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Extendo. *Tendu.* Īllĕ pĕr ēxtēntūm fūnēm mĭhĭ pōssĕ vĭdētŭr īrĕ. *H.* SYN. Tēntŭs, cōntēntŭs. || *Étendu, répandu, prolongé.* Jāmquĕ pĕr ēxtēntōs āltērnā strāgĕ vĭrōrŭm (campos). *Sil.* Īncrēmēntă vĭdēs ōrnātum ēxtēnsā pĕr ōrbĕm. *Alcim.* (I, 136). Vīvĕt ēxtēntō Prŏcŭlēiŭs ævō. *H.* SYN. Lōngŭs, lātŭs, rĕmōtŭs.

† Ēxtēntŭs, ūs, *m. Étendue, continuité, série.* Īmmēnsōsquĕ pĕr ārmōs Ēt lătĕrum ēxtēntūs vēnĭt ătrā cūspĭdĕ vūlnŭs. *Sil.* (IV, 616).

Ēxtĕnŭŏ, ās, ārĕ. *Atténuer, diminuer, affaiblir.* Ēxtĕnŭō fōrtī mălă cōrdĕ fĕrēndō. *O.* Pārcēntĭs vīrĭbŭs ātquĕ Ēxtĕnŭāntĭs ĕās. *H.* Pēccātum ēxtĕnŭăt, quī cĕlĕrĭtĕr cōrrĭgĭt. *P. Syr.* Ēxtĕnŭātă gĕrēns vĕtĕrĭs vēstīgĭă pœnæ. *Cat.* (64, 295). *Voy.* Minuo.

Ēxtĕr, ĕră, ĕrūm. *Extérieur, étranger.* Ēt nōs fās ēxtĕră quærĕrĕ rēgnă. *V.* Sēd quĭd ăpŭd tālēs, queīs nĕc sŭă pīgnŏră cūræ, Ēxtĕr hŏnōs? *St.* (*Th.* XI, 428, sic legente *Prisc.* 599. Nunc vulgo ex libris, *exstat*; sed illud unice verum. Adde *Enn.* apud *Fest.*). SYN. Ēxtĕrĭŏr, ēxtērnŭs.

Ēxtĕrēbrŏ, ās, ārĕ. *Percer.* || † *Au fig. Obtenir avec effort.* Nūnquam hĕrcle īstŭc ēxtĕrēbrābĭs tu, ūt sīs pējŏr quam ĕgŏ sĭēm. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 55).

Ēxtērgĕŏ, ēs, ērĕ. *Essuyer, nettoyer.* Hōc vŏlo hīc āntĕ ōstium ēxtērgērĕ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 12. *Ib.* 14 ; *Men.* II, 3, 40). *Voy.* Tergeo.

Ēxtērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme le précéd.*

Ēxtĕrĭŏr, ŭs, ōrĭs. *Extérieur*. Tū cŏmĕs ēxtĕrĭŏr, sī pōstŭlĕt, īrĕ rĕcūsĕs. *H.*

Ēxtĕrĭŭs, *adv. A l'extérieur, en dehors*. Ēxtĕrĭŭsquĕ sĭtæ, bĭmărī spĕctāntŭr ăb īsthmō (urbes). *O.* Sōlā cārnĕ rĕnāscī Ēxtĕrĭŭs lōtōs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 294, infantes).

Ēxtērmĭnŏ, ās, ārĕ. *Bannir.* Pēctăt, ĕt āngēntēm sūlcīs ēxtērmĭnĕt hĕrbăm. *Col.* (X, 149). Ēxtērmĭnăt īllŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 77). Ātque īllam ēxtērmĭnārĕt mĭsĕrĭăm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 110). *Voy.* Expello.

† Ēxtērmĭnŭs, ă, ŭm. *Exilé*. Ēt nātās dŭplĭcēs, ātque hīnc ēxtērmĭnŭs ītŏ. *Cypr.* (*Sod.* 86).

Ēxtērnŏ, ās, ārĕ. *Rendre fou*. Āh ! mĭsĕram āssĭdŭīs quām lūctĭbŭs ēxtērnavĭt. *Cat.* (64, 71, nempe Venus). Ēxtērnātă mălō. *Id.* (64, 165). Ēxtērnātă fŭgām frūstrā tēntābăt. *O.*

Ēxtērnŭs, ă, ŭm. *Extérieur, étranger*. Aūgĕt ŭtērquĕ sŭās ēxtērnō rōbŏrĕ vīrēs. *O.* Gĕnĕrōs ēxtērnīs āffōre ăb ōrīs. *V.* Ārcēbātquĕ sŭīs ēxtērnōs fīnĭbŭs ōmnēs. *O.* SYN. Ēxtĕr, ălĭēnŭs, *qqf.* ādvĕnă.

Ēxtĕrŏ, ĭs, ĕrĕrĕ. *Fouler (avec les pieds)*. Cōngēstās ēxtĕrĕt īllĕ nĭvēs. *O.* Trāmĭtĕm Pĕdēs vĭātŏr ēxtĕrĭt. *P. Nol.* (21, 399). *Voy.* Tero. || *Briser avec le pied*. Grăvĭs ēxtĕrĭt ārtūs Ūngŭlă. *St.* (Quidam addunt *Phæd.* I, 21 ; sed vid. *Extundo.*) SYN. Frāngŏ, cōmmĭnŭŏ.

Ēxtērrĕŏ, ēs, ērĕ. *Épouvanter*. Quī tŏtĭēs sŏcĭōs, tŏtĭēs ēxtērrŭĭt hōstēs. *O.* Īmprōvīsā sĭmūl spĕcĭēs ēxtērrĕt ŭtrūmquĕ *H.* Māgnīs ēxtērrĭtă mōnstrīs. *V.* Sŭbĭtīs ēxtērrĭtŭs ūmbrīs. *Id.* *Voy.* Terreo.

Ēxtērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Extergeo *ou* Extergo. *Essuyé*. Ēx hŏmĭnĕ, ēxtērsīs frōndĭbŭs ēt scŏpŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 11, 150).

† Ēxtērsŭs, ūs, *m. L'action d'essuyer*. Līntĕūmquĕ ēxtērsŭī. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 22. Sic recte, et requirente metro. Alii *extersum*).

Ēxtĕrŭs. *Voy.* Exter.

† Ēxtēxŏ, ĭs, ĕrĕ. *Défaire un tissu*. || *Au fig. Mettre en charpie*. Ēxtēxam ĕgo īllŭm pŭlchrē jām, sī dī vŏlŭnt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 5).

Ēxtĭmēscŏ, ĭs, mŭī (*de l'inus.* Extimeo), ēscĕrĕ, *n. et act.* Quĭdquĭd ā vōbīs mĭnŏr ēxtĭmēscĭt. *Sen.* (*Thyest.* 610). Nēc spĕrēs ălĭquĭd, nĕc ēxtĭmēsçās. *Boet.* (1, 4). Nōn ĕquĭdem ēxtĭmŭī, Dănăūm quōd dūctŏr ĕt Ārcās. *V.* Ādvērsōs ēxtĭmŭērĕ dĕōs. *O.* *Voy.* Timeo.

Ēxtĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est à l'extérieur*. Ēxtĭmă mēmbrōrŭm cīrcūmcæsūră cŏērcĕt. *Lr.* (IV, 650). Ēt mŏdŏ claūdēntēs ăcĭēm, nūnc ēxtĭmă cīngēns. *Sil.* (VII, 590). Ēxtĭmŭs ōllī Īn Tĕnĕdūm cūrsŭs. *Avien.* (*D. Terr.* 192). Ēxtĭmūm vēstīs săcrātæ fūrtīm mŭlĭĕr cōntĭgĭt. *Prud.* (*Cath.* 9, 40). SYN. Ēxtĕr, ēxtĕrĭŏr || *Qqf. Chassé, banni*. Fāctūs sum ēxtĭmŭs ā vōbīs. *Pl.* (*fr. Citell.* ap. *Prisc.* 609).

Ēxtĭnguŏ. *Voy.* Exstinguo.

Ēxtīspēx, ĭcĭs, *m. Aruspice*. Ăpērtēque ārtem ōbtĕrĕre ēxtīspĭcŭm. *Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 16. Adde *Att.* ap. *Non.* 1, 53).

Ēxtōllŏ, ĭs (ēxtŭlī, ēlātŭm, *parf. et sup. communs avec* Effero), ēxtōllĕrĕ. *Lever, hausser, élever*. Ātque ēfflārĕ fŏrās, ĭdĕōque ēxtōllĕrĕ flāmmās. *Lr.* (VI, 700). Tōrvōs ēxtōllĭt ăd æthĕră vūltŭs. *O.* SYN. Tōllŏ, ērĭgŏ, ēffĕrŏ. *Voy.* Extuli, Tollo. || *Élever un enfant, remplir les devoirs de père*. Ēt fūndāmēntūm sūbstrŭūnt līberōrūm, Ēxtōllūnt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 40). *Voy.* Effero, Tollo. || *Par ext. Créer, produire*. Frūgēs ēt pābŭlă lætă Gēntĭbŭs hūmānīs hăbĕt ūndĕ ēxtōllĕrĕ pōssĭt. *Lr.* (II, 594). SYN. Ēdŭcŏ, ēdūcŏ, etc. *Voy.* Gigno. || *Au fig. Relever, donner du courage*. Ēxtōllĕtque ănĭmōs Lătĭūm vēsānŭs ĭn ōrbēm. *L.* Nĭmĭāquĕ naūtās hĭlărĭtāte ēxtōllĕrĕ *Ph.* SYN. Tōllŏ, ērĭgŏ. || *Louer, vanter*. Nē cēssa ēxtōllĕrĕ vīrēs Gēntĭs bīs vĭctæ. *V.* Māvīs vĭtŭpĕrārī fālsō, quām fālso ēxtōllī. *Pl.* (*Most.* I, 3, 21). SYN. Ēffĕrŏ, etc. *Voy.* Laudo. || † *arch. Remettre, différer*. Tămĕn hŏdĭe ēxtōllăt nūptĭās. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 168). Rēs sērĭās ēxtōllŏ... ĭn ălĭūm dĭēm. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 51. *Id. Mil.* III, 2, 47). *Voy.* Protollo. || † *Mettre dehors*. Hūnc hŏdĭē pōstrēmum ēxtōllō meā dŏmō pătrĭā pĕdēm. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 2). SYN. Ēffĕrŏ, ēdūcŏ.

† Ēxtōrpĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Comme* Torpeo. Grēssūque ēxtōrpŭĭt ægrō. *Fort.* (*V. S. M.* I, 240).

Ēxtōrquĕŏ, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tirer de force, arracher*. Tēndūnt ēxtōrquērĕ pŏēmătă. *H.* SYN. Aūfĕrŏ, răpĭŏ, ērĭpĭŏ. || *Mettre à la torture*. Īmo hērcle ēxtōrquē, nĭsi ĭtă fāctum ēst, Dēmĕă. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 37). || † *arch. Chasser hors, ôter*. Ēxtōrquēt vītām vīs mōrbĭdă mēmbrīs. *Lr.* (VI, 1222).

Ēxtōrrĭs, ĕ. *Exilé*. Fīnĭbŭs ēxtōrrĭs. *V.* Ēxtōrrēm pătrĭā rēgnōquĕ. *St.* *Voy.* Exsul.

Ēxtōrtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui extorque, voleur*. Bŏnōrum ēxtōrtŏr. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 27).

Ēxtōrtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Extorqueo. *Arraché, extorqué*. Ēxtōrtās īnvītō prīncĭpĕ vōcēs. *Cl.* Cuī sīc ēxtōrtă vŏlŭptās. *H.* || *Tortu, estropié*. Prāvam ēxtōrtāmquĕ pŭēllăm. *J.* (8, 33). Cum ēxtōrtīs tālīs. *Pl.* (apud *Prisc.* 611, et *Fest.* in v. *Succrotilla.*)

Ēxtrā, *prép. Hors*. Quāmvīs nīl ēxtrā nŭmĕrūm fēcīssĕ mŏdūmquĕ. *H.* Mēque ēxtrā tēctă fĕrēbām. *V.* || *Excepté*. Nĕquĕ nōtŭs, nĕquĕ cōgnātŭs, ēxtra ūnam ănĭcŭlăm, Quĭsquam ădĕrăt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 48). *Voy.* Præter. || *Qqf. Sans*. Dŏmĭnam esse ēxtrā nōxĭăm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 57). Nē quo ād cœnam īrĕt ēxtrā cōnsĭlĭūm mĕŭm. *Titin.* (apud *Non.* 2, 199). || *Adv. En dehors*. Nīl ēxtra ēst īn nŭcĕ dūrī. *H.*

Ēxtrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. Tiré*. Quī rūre ēxtrāctŭs ĭn ūrbem ēst. *H.*

Ēxtrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer de (au prop. et au fig.)*. Ēxtrāhĭt īllŭd ĭdēm călĭdō dē vūlnĕrĕ tēlŭm. *O.* Neū prānsæ Lămĭæ vīvūm pŭĕrum ēxtrăhăt ālvō. *H.* Ēxtrăhĕ tūrbā. *Id.* Ēt mē quānta ēx ærūmna ēxtrāxĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 30). Sēcrētă mēntĭs vērbĕrūm vīs ēxtrăhĭt. *Sen.* (*Hipp.* 884). SYN. Trăhŏ, ēdūcŏ, ērĭpĭŏ, ēxprōmŏ, ēvēllŏ, ēlĭcĭŏ. *Voy.* Traho. || *Prolonger*. Ēxtrăhĭt īnsōmnēs bēllōrūm fābŭlă nōctēs. *L.* Ēxtrāxĭt dūlcī vātēs tēstūdĭnĕ nōctēm. *V. Fl.* *Voy.* Produco.

Ēxtrānĕŭs, ă, ŭm. *Étranger*. Īndŏmĭta īn strāto ēxtrānĕō. *Petr.* (*Sat.* 55).

Ēxtrārĭŭs, ă, ŭm. *De dehors, du dehors, étranger*. Pōst ēxtrārĭă lūx ŏcŭlōs pērtērgĕt, ĕt āĕr. *Lr.* (IV, 277). Nam hānc cōndĭtĭōnēm sī cuī tŭlĕro ēxtrārĭō. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 13. Alii leg. *extraneo*). Ūt me ēsse īn hāc rē dūcăt ābs te ēxtrārĭūm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 268). SYN. Ēxtērnŭs, ēxtĕr.

Ēxtrāxī, *parf. de* Extraho.

Ēxtrēmō *et* Ēxtrēmŭm, *adv. A la fin, enfin*. Ēxtrēmūm tĕnŭēs lĭquĕfāctă mĕdūllās Tābŭĭt. *O.* || *Pour la dernière fois*. Āllŏquŏr ēxtrēmūm mœstōs ăbĭtūrŭs ămīcōs. *O.* SYN. Sŭprēmŭm.

Ēxtrēmŭs, ă, ŭm. *Dernier, placé à l'extrémité*. Īlĭăcī cĭnĕrēs, ēt flāmma ēxtrēmă mĕōrŭm. *V.* Ēxtrēmōs pŭdĕăt rĕdĭīssĕ. *Id.* Ēxtrēmōs cūrrĭt mērcātŏr ăd Īndōs. *H.* SYN. Ūltĭmŭs, sŭprēmŭs, nŏvīssĭmŭs || Ăd *et* Ĭn ēxtrēmŭm. *A la fin, jusqu'à la fin*. Nē Pēccēt ăd ēxtrēmūm rĭdēndŭs (equus). *H.* Nē sĭt ăd ēxtrēmūm Cæsărĭs īră tĕnāx. *O.* Dūrăt ĭn ēxtrēmŭm. *Id.* SYN. Ād fīnēm. *Voy* Tandem. || Ēxtrēmă, *n. pl. Parti extrême ou désespéré*. Fērrōque ēxtrēmă sĕcūtăm. *V.* *Voy.* Mors. || *Le même, et* Ēxtrēmæ rēs. *Extrémité. comble du malheur*. Vītāmque ēxtrēmă

pĕr ōmnĭă dūcŏ. *V*. Cōnsŭlĭte ēxtrēmīs āngūsto īn tēmpŏrĕ rēbūs. *L*. *Voy*. Infortunium.

Ēxtrīcŏ, ās, ārĕ. *Débarrasser*. Ălĭqua ŏpe ēxsōlvam, ēxtrīcābŏr ălĭquā. *Pl*. (*Epid*. I, 2, 49). Ēxtrīcātă dēnsīs Cērvă plāgīs. *H*. SYN. Ēxpĕdĭŏ, lībĕrŏ, sōlvŏ. || *Tirer difficilement*. Quī, māgnă quūm mĭnārīs, ēxtrīcās nĭhĭl. *Ph*. Nūmmōs ūnde ūnde ēxtrīcăt. *H*. SYN. Ēxpĕdĭŏ.

Ēxtrīnsĕcŭs, *adv*. *Au dehors*. Nēc quĭdquam ēxtrīnsĕcŭs īntrăt Quŏd nērvōs ăgĭtĕt. *Pers*. (5, 128). Nām nĕquĕ dīssŏlvī, plāgīs ēxtrīnsĕcŭs īctă, Pōssūnt. *Lr* (I, 528. Adde *Juvc*. III, 164).

† Ēxtrīs, *sync. pour* Exteris. *Voy. dans* Extunc.

Ēxtrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Extero. *Tiré par le frottement*. Ēxprĭmĭtŭr vălĭdīs ēxtrītūs vīrĭbŭs īgnīs. *Lr*. (V, 1097). || ? *Usé par le frottement*. Cum ēxtrītīs tālīs. *Pl*. (ap. *Fest*. v. *Todi*. Sed *Fest*. alibi aliter). *Voy*. Extortus.

† Ēxtrŏ, ās, ārĕ, *n*. *Sortir*. Sĭmŭl līmĕn īntrābo, īllī ēxtrābūnt īllĭcō. *Afran*. (apud *Non*. 2, 279).

Ēxtrūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Pousser dehors avec violence, chasser*. Nēve, āmbĭtĭōnĭs caūsa, ēxtrūdāntŭr fŏrās. *Pl*. (*Pœn*. *prol*. 38). Mē nūnc ēxtrūsīsti ēx ædĭbŭs. *Id*. (*Aul*. I, 1, 5). SYN. Ējĭcĭŏ, pēllŏ, ăbĭgŏ. *Voy*. Pello. || *Faire partir promptement*. Īnvītūm Pāmphĭlum ēxtrūdīt pătĕr *Ter*. (*Hec*. I, 2, 98). || — mērcēs. *Se défaire de marchandises*. Laūdāt vēnālēs, quī vūlt ēxtrūdĕrĕ, mērcēs. *H*. *Voy*. Vendo.

Ēxtrūsŭs, ă, ŭm. *Poussé, chassé*. Cēdĭt ĕnīm rērūm nŏvĭtāte ēxtrūsă vĕtūstās. *Lr*. (III, 978).

Ēxtūbĕrŏ, ās, ārĕ, *n*. *Devenir enflé*. Plūmbōquĕ cērvīx vērbĕrāta ēxtūbĕrĕt. *Prud*. (*Peri* 10, 117). *Voy*. Tumeo.

Ēxtūdī, *parf. de* Extundo.

Ēxtŭlī, *parf. mixte de* Effero *et de* Extollo. (*Voir les différents sens de ces mots*.) Tāntum ălĭās īntēr căpŭt ēxtŭlĭt ūrbēs. *V*. Quā grēssum ēxtŭlĕrām. Vōlscōsquĕ vērŭtās Ēxtŭlĭt (Italia). *Id*. Pāllădĭōs ŏlĕæ, Mōpsī gēstāmĭnă, rāmōs Ēxtŭlĭt. *St*.

† Ēxtŭmĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ēxtŭmēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *Être enflé*. (*Pl*. *Truc*. I, 2, 97, extumere.)

† Ēx tūnc *ou* Ēxtūnc, *néol*. *Dès-lors*. Ēxtūnc īnsĭpĭdō mŭlĭēr prævēntă rĕātū. *Alcim*. (II, 400). Cāptīvūs ēxtrīs ēx tūnc gērmānŭs ĭn ōrīs Ēst mĕŭs. *P*. *Nol*. (ap. *Mai*., t. V, p. 380).

Ēxtūndŏ, ĭs, ŭdī, ūndĕrĕ. *Faire sortir en frappant*. Ăsĭnŭs, ūt vīdĭt fĕrūm Īmpūnĕ lædī, cālcĭbūs frōntem ēxtŭdĭt. *Ph*. (I, 21. Quum in cod. *Rosanbo* nihil sit præter *ext*, conjecturis campus patuit. Alii leg. *exterit*. Sed *extudit* fuit in cod. *Remens*. Hoc et diserte exhibet cod. *Vatican*. a *Maio* editus). SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxpēllŏ, ēxprĭmŏ, ēxcŭtĭŏ, ēxtūrbŏ. || *Forger*. Sălĭōs ēt lāpsa āncīlĭă cœlō Ēxtŭdĕrāt. *V*. Nēscĭĕrīnt prīmī glădĭōs ēxtūndĕrĕ fābrī. *J*. (15, 167. Alii, *excudere*). *Voy*. Procudo. || *Au fig*. *Produire ou obtenir avec peine*. Ūt vărĭās ūsūs mĕdĭtāndo ēxtūndĕrĕt ārtēs. *V*. Pĕcūdūm cūstōdĭă sōlērs Ōmnĭă tēntānti ēxtŭdĕrăt (honorem). *Id*. Quūm lābŏr ēxtŭdĕrīt fāstīdĭă. *H*. Priūsquam ĭd ēxtŭdī. *Pl*. (*Most*. I, 3, 64). SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxtŏrquĕŏ, ēdūcŏ.

Ēxtūrbātŭs, ă, ŭm. *Chassé*. Ēxtōrrīs rēgno, ēxtūrbātūs mărī. *Att*. (apud *Non*. 1, 48). || *Arraché*. Rādīcĭbūs ēxtūrbātă. *Cat*. (64, 108, pinus).

Ēxtūrbŏ, ās, ārĕ. *Chasser*. Cōgnātās cædĕ nĕfāndā Ēxtūrbāre ănĭmās. *O*. Ēxtūrbo ŏcŭlōs ātquĕ dēntēs. *Pl*. (*Pœn*. I, 2, 169). Ēum ēxtūrbāsti ēx ædĭbŭs. *Id*. (*Trin*. I, 2, 100). *Voy*. Ejicio. || *Au fig*. Ātque īstam ēxtūrbēs ēx ănĭmo ægrĭtūdĭnēm. *Pl*. (*Curc*. II, 1, 9). Nĕfāndă cāstō pēctŏre ēxtūrbă ōcĭūs. *Sen* (*Hipp*. 130). || *Mettre en désordre, troubler*. Ēxtūrbārĕ cŏmās. *Sil*. Ēxtūrbāre ŏdĭīs trānquīllă sĭlēntĭă nōctĭs. *St*. *Voy*. Turbo.

Ēxūbĕrāns, tĭs. *Très-abondant*. Ēxūbĕrāns scătĕbră. *Att*. (ap *Non*. 2, 38). Ēxūbĕrāntūm dīvĕs ānnōrūm bŏnīs. *P*. *Nol*. (21, 835).

Ēxūbĕrŏ, ās, ārĕ, *n*. *Abonder*. Āt sī lūxŭrĭā fŏlĭōrum ēxūbĕrăt ūmbră. *V*. Pōmīs ēxūbĕrĕt ānnŭs. *Id* Mălūs mēmbrīs ēxūbĕrăt hūmŏr. *Cl*. SYN. Ăbūndŏ *Voy. ce mot*.

Ēxŭl, Ēxŭlŏ. *Voy*. Exsul, etc.

Ēxūlcĕrŏ, ās, ārĕ. *Couvrir d'ulcères*. Ēxūlcĕrātīs īnnŏcēntūm cōrpŏră. *Prud*. (*Peri*. 10, 1093).

Ēxūltŏ, ās. *Voy*. Exsulto.

Ēxŭlŭlātŭs, ă, ŭm. *Qu'on fait retentir de hurlements*. Dūm stŭpĕt Ēdōnīs ēxŭlŭlātă jŭgīs. *O*. || *Appelé par des hurlements*. Cȳbĕlēĭă mātĕr Cōncĭnĭtūr Phrȳgĭīs ēxŭlŭlātă mŏdīs. *O*.

Ēxŭlŭlŏ, ās, ārĕ, *n*. *Hurler, pousser de grands cris*. Nēc pŭdŭīt scīssīs ēxŭlŭlārĕ cŏmīs. *O*. Nāctūsquĕ sĭlēntĭă rūrĭs, Ēxŭlŭlăt. *Id*. Sĭmĭlīque īmplēt sŏrŏr ōmnĭă quēstū Ēxŭlŭlāns. *V* *Fl*.

† Ēxūnctŭs, ă, ŭm, *part. p* *de* Exungo. *Délayé* || *Au fig*. *Épuisé, dissipé*. Cŏmēsum, ēxpōtum, ēxūnctūm. *Pl*. (*Trin*. II, 4, 5, de argento).

Ēxūndāns, tĭs. *Qui déborde, et au fig*. Sānguĭne ēxūndāns sŏlūm. *Sen*. (*Agam*. 222). Ēxūndāns īngĕnĭī fōns. *J*. (10, 119). Tāndem ēxūndāntī pērmīsĭt vērbă fŭrōrī. *St*.

Ēxūndŏ, ās, ārĕ, *n*. *Se déborder*. Prærūptum ēxūndāt pĕlăgŭs. *Sil*. Vāstōque ēxūndăt hĭātū. *V*. *Fl* SYN. Ēfflŭŏ, ēxspătĭŏr, ēxcūrrŏ *Voy*. Stagno. || *Au fig*. Īndĕ Mĕdūsæīs tērram ēxūndāssĕ chĕlȳdrīs. *Sil*. Ēxūndānt dīvīsæ vērtĭcĕ flāmmæ. *St*. Ēt mērsŭs ăltē māgnŭs ēxūndăt dŏlŏr. *Sen*. (*OEd*. 924. *Id*. *Med*. 492, furor).

† Ēxūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre qqn à sec, dépouiller*. Ēlŭās, ăn ēxūngārĕ, cīccūm nōn īntērdŭīm. *Pl*. (*Rud*. II, 7, 21).

Ēxŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Se dépouiller de, quitter*. Sōlvĕ mĕtūs, ēt tū Trōjānōs ēxŭĕ cæstūs. *V*. Ēt māgnōs mēmbrōrum ārtūs... Ēxŭĭt. *Id*. Ēxŭĕrāt tŭnĭcās. *O*. SYN. Pōnŏ, dēpōnŏ, rējĭcĭŏ, mīttŏ. || *Dépouiller qqn, ôter*. Ābstŭlĭt hæc ănĭmās dēxtra, ēt tōtĭdem ēxŭĭt ārmīs. *V*. Ēxŭĕt hæc rĕdŭcī clȳpĕŭm. *O*. SYN. Spŏlĭŏ, nūdŏ; *avec l'acc*. ērĭpĭŏ, dētrăhŏ, ădĭmŏ. *Voy*. Nudo. || *Au fig*. Ēxŭĕrīnt sīlvēstrem ănĭmūm. *V*. Īstām... ēxŭĕ mēntēm. *Id*. Ēxŭĭtūr fĕrĭtās. *O*. Nōn prōtĭnŭs ēxŭĭt ōmnĕm Dīvă mĕtūm. Ēxŭĕ fāstūs. *Id*. Ēxŭĭt ōmnēs Quīppĕ mŏrās Cæsăr. *Petr*. SYN. Pōnŏ, dēpōnŏ, ābjĭcĭŏ, mīttŏ.

Ēxŭpĕrāntĭŭs, etc. *Voy* Exsuperantius, etc.

Ēxūrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Brûler*. Pīctās ēxūrĕ cărīnās. *V*. Sōl grăcĭlēs ēxūrĭt ărīstās. *St*. *Voy*. Uro. || *Dessécher*. Nūnc, īnquĭt, ōmnēs ūnūs ēxūrĭt lăcūs (sol). *Ph*. SYN. Ūrŏ, sīccŏ, ēxhaūrĭŏ. *Voy*. Sicco. || *Au fig*. *Brûler, consumer*. Quōd sĭtĭs ēxūrăt mĭsĕrōs. *Lr*. (III, 932). Quūm vūlt ēxūrĕrĕ dīvōs. *Tib*. (IV, 2, 5, nempe Amor). Măgĭs ēxūrūnt quōs sēcrētæ Lăcĕrānt cūræ. *Sen*. (*Ag*. 665).

Ēxūstŭs, ă, ŭm, *part. p*. *Brûlé*. Ēt quum ēxūstŭs ăgēr mŏrĭēntĭbūs æstŭăt hērbīs. *V*. Ēxūstă cămīnīs (antra). *O*. *Voy*. Ustus.

Ēxūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Exuo. *Dépouillé, nu*. Ūnum ēxūtă pĕdēm vīnclīs. *V*. Ēxūtūm dĭădēmătĕ crīnēs. *St*. SYN. Nūdātŭs, spŏlĭātŭs. *Voy*. Nudus. || *Au fig*. Cāstūmque ēxūtă pŭdŏrĕm. *Sil*. Ēxūtŭs sĕnĭūm. *Id*. Ēxūtă sĕnēctām. *M*.

Ēxŭvĭæ, ārūm, *f. pl*. *Vêtements abandonnés*. Hās ōlĭm ēxŭvĭās mĭhĭ pērfĭdŭs īllĕ rĕlīquĭt. *V*. (*Id*. *Æ*.

IV, 498; *Pl. Men.* I, 3, 9. Cf. *Fest.* in v. *Tensa*). || *Peau de bête.* Hōrrēntēsquĕ lĕōnĭs Ĕxŭvĭās. *V.* Quūm pŏsĭtĭs nŏvŭs ēxŭvĭīs (anguis). *Id.* Căptīvārūmquĕ fĕrārŭm Ĕxŭvĭīs gaūdēns. *O.* (Adde *V. Fl.* VI, 19; *Pl. Most.* IV, 1, 26). *Voy.* Pellis. || *Souv. Dépouilles enlevées à l'ennemi.* Quī rĕdĭt ēxŭvĭās īndūtŭs Ăchīllī. *V.* Bēllōrum ēxŭvĭæ, trūncīs āffīxă trŏpæīs. *J.* (10, 133). SYN. Spŏlĭă, prædă. *Voy.* Spolium.

Ēxvĭbrīssŏ, ās, ārĕ. *Donner des inflexions à sa voix.* (*Titin.* ap. *Fest.* in v. *Vibrisso.*)

Ēzĕchĭās, æ, *m. Ézéchias, seizième roi de Juda.* Hīc bŏnŭs Ēzĕchĭās mĕrŭīt tēr quīnquĕ pĕr ānnōs. *Amœn.* (vs. 93). Nām pōst Ēzĕchĭæ... flētūs. *P. Nol.* (23, 183. Et *Dracont.* II, 662).

Ēzĕchĭēl, *m. indécl. Ézéchiel, un des prophètes des Hébreux.*

F

F, *f. n.* (*Cette lettre est définie en trois vers par Ter. Maur. Litt.* 51.)

Făbă, æ, *f. Fève, légume.* Mīxtăquĕ cūm călĭdō sīt făbă fārrĕ, rŏgās. *O.* Vērĕ fābīs sătĭō. *V.* || *On en tirait une farine dont on se servait pour décrasser, comme nous nous servons de pâte d'amande.* Aūt ăcĭdā lătēt ōblĭtă crētā; Aūt tĕgĭtūr pīnguī tērquĕ quătērquĕ fābā. *M.* (VI, 93, 9). || ? *Petites boules de fer attachées à des lanières de cuir, formant une espèce de martinet pour frapper les esclaves.* Ăt ĕnĭm īstæc īn mē cūdētūr făbă. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 89. Alii aliter intelligunt. Vid. *Donat.*).

Făbālĭs, ĕ. *De fève.* Cĭnĕrēm stĭpŭlāsquĕ făbālēs. *O.*

Făbărĭs, ĭs, *m. Rivière du pays des Sabins.* Quī Tĭbĕrīm Făbărīmquĕ bĭbūnt. *V.* SYN. Fārfărŭs.

Făbātŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ĕt frŭĭtūr sŭpĕrīs ætērna īn lūcĕ Făbātŭs. (*Anthol.* II, p. 151. Cf. *Cic. Att.* 8, 12; *Gruter*, p. 382, 6.)

† Făbĕă. *Voy.* Favea.

Făbēllă, æ, *f. Petite historiette, petite fable.* Gārrīt ănīlēs Ĕx rē făbēllās. *H.* Æsōpŭs tālēm tūm făbēllām rēttŭlīt. *Ph.* Hānc ēmēndārĕ, sī tămēn pōssūm, vŏlŏ Vērā făbēllā. *Id. Voy.* Fabula. || *Pièce de théâtre.* Prōtŭlīt īn scēnām quŏt drāmătă făbēllārūm. *Aus.* (*Epist.* 18, 15). || † Făbēllă (*très-vicieux*). Quās nĕquĭt, īmpōnăt, īstă făbēllă mŏnēt. *Avian.* (*Fab.* 6, 14. *Ib.* 8, 2).

Făbĕr, făbrī *et* fābrī, *m. Forgeron, menuisier, en gén. Artisan.* Quūm făbĕr, īncērtŭs scāmnūm făcĕrētnĕ Prĭāpūm. *H.* Mārmŏrĭs aūt ĕbŏrĭs făbrōs, aūt ærĭs ămāvĭt. *Id.* Prŏbă mātĕrĭa ēst dătă, sī prŏbum ădhĭbēs făbrūm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 93). SYN. Făbrĭcātŏr, ŏpĭfēx, ārtĭfēx. EP. Rōbūstŭs, vălĭdŭs, vĭgĭl, īmpĭgĕr, pĕrītŭs, clārŭs. *Voy.* Artifex, Procudo. || *Adj.* Făbĕr, făbră, făbrūm. *De forgeron, d'artisan.* Dædălŭs īngĕnĭō făbræ cĕlĕbērrĭmŭs ārtĭs. *O.* Ōs căpĕre, ēt fābrō dĕĭtātĭs fīgmĭnĕ nāscī. *Prud.* (*Apoth.* 1039). || † *Au fig. Artificieux*, Rēspōndīt Dŏmĭnō, suādēlĭs sē mălĕ făbrīs Īllēctām. *Prud.* (*Ham.* 714. Alii jungunt *malefabris*).

Făbĭānŭs, ī, *m.*, *et* Făbĭānă, æ, *f. Noms d'homme et de femme.* Hŏc præstārĕ jŭbēs mē, Făbĭānĕ, tĭbĭ. *M.* (III, 36. *Id.* XII, 85). Nātă sācrūm tŭmŭlīs hŏc Făbĭānă dĭcăt. (*Anthol.* II, p. 277.)

Făbĭŭs, ĭī, *m. Fabius, nom d'une illustre famille de Rome.* Īntērdum ēxsīstīt tūrpī vērrūcă păpīllā; Hīnc quōndām Făbĭō vērūm cōgnōmĕn ădhæsĭt. *Ser. Sam.* (vs. 1101). Quō fēssūm răpĭtĭs, Făbĭī? *V.* || 1. *Fabius qui institua les Luperques, sous Romulus. Voy.* Fabius, a. || 2. *Les trois cent six Fabius qui périrent dans la guerre de Véies.* Ūnă dĭēs Făbĭōs ăd bēllūm mīsĕrăt ōmnēs, Ăd bēllūm mīssōs pērdĭdĭt ūnă dĭēs. *O.* Pĕrĭtūrōs mārtĕ sĭnīstrō Tērcēntūm Făbĭōs. *Prud.* (*Sym.* II, 572). || 3. *Fabius Maximus, surnommé* Cunctator, *qui fut dictateur dans la seconde guerre punique.* Īnfrāctāsquĕ mĭnās dīlātō mārtĕ fătīgăt Sōlērs cūnctāndī Făbĭŭs. *Sil.* Vīctrīcēsquĕ mŏrās Făbĭī. *Pp.* (III, 3, 9). VERS. Scīlĭcĕt ūt pōssēs ōlīm tū, Māxĭmĕ, nāscī, Cuī rēs cūnctāndō rēstĭtŭēndă fŏrēt. *O.* Ūnŭs hŏmō nōbīs cūnctāndō rēstĭtŭīt rēm. *Enn.* Tū Māxĭmŭs īlle ēs, Ūnūs quī nōbīs cūnctāndō rēstĭtŭīs rēm. *V.* Pōstquĕ tŭōs, Thrăsўmēnĕ, lăcūs, Făbĭūmquĕ mŏrāntēm. *Manil.* SYN. Māxĭmŭs. || 4. *Fabius Dossénus, poëte. Voy.* Dossenus. || 5. *Fabius Maximus de Narbonne, poëte.* Ădĕō sūnt mūltă, lŏquācēm Dēlāssārĕ vălēnt Făbĭūm. *H.* || 6. *Fabius Persicus, homme débauché.* Nātŭs ĭn Hērcŭlĕō Făbĭŭs lărĕ. *J.* (8, 14. Cf. *Sen. Benef.* 2, 21). || 7. *Quintilien* (Fabius Quintilianus). Āssĕrăt ūsquĕ lĭcēt Făbĭūm Călăgūrrĭs ălūmnūm. *Aus.* (*Prof.* 1, 7). *Voy.* Quintilianus. || — ŭs, ă, ŭm. *De Fabius.* Făbĭæ lūx, Māxĭmĕ, gēntĭs. *O.* Ūndĕ lĭcēns Făbĭŭs săcră Lŭpērcŭs hăbĕt. *Pp.* (IV, 1, 26. Hi proprie vocabantur *Fabiani*).

Făbŏr, *fut. de* For.

Făbrātĕrĭă, æ, *f. Ville du Latium.* Aūt Făbrātĕrĭæ dŏmŭs, aūt Frŭsĭnōnĕ părātŭr *J.* (3, 223. Adde *Sil.* VIII, 398).

Făbrē, *adv. Artistement, avec art.* Trābs făbrē tĕrēs, ātque ērāsīs ūndĭquĕ nōdīs. *Sil.* (XIV, 320. Sed alii aliter). Băsĭlĭcē ēxōrnātŭs cēdĭt ēt făbre ăd fāllācĭām. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 74). Făbrē pŏlītă (ara) vătĭs ārtĕ mūsĭcā. *Optat.* (*Ara*, vs. 2).

Făbrĭcă, *et Eccl.* Făbrĭcā, æ, *f. Forge, en gén. Atelier.* Ăpŭd īpsūm lăcum ēst pīstrīllă, ēt ēxādvōrsūm făbrĭca: ĭbi ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 45). *Voy.* Officina. || *Art de bâtir, construction, exécution d'un ouvrage.* Dēnĭque, ŭt īn făbrĭcā, sī prāva ēst rēgŭlă prīmă. *Lr.* (IV, 516). Cuī sānctă mănū dōctīssĭmă Pāllās Sōlērtem īpsă dĕdĭt făbrĭcæ rătĭōnĭbŭs ārtēm. *Cic.* (*Arat.* 304). Făbrĭcă dīvīnī mōlīmĭnĭs. *P. Nol.* (25, 203). || *Construction, ouvrage exécuté.* Ūnām lăbāntīs dīssĭpārĕ tāndĭū Vōs nōn pŏtēssĕ făbrĭcām cōrpŭscŭlī! *Prud.* (*Peri.* 10, 803). Quæ Sălŏmōnĭăcō pŏtĭs ēst cōnflīgĕrĕ tēmplō, Sēptĭmă quæ mūndō făbrĭcă mīră fŭĭt. *Sid.* (*Epist.* IV, 18, 13). SYN. Ŏpŭs. || *Au fig. Ruse.* Quŏt ādmœnĭvī făbrĭcās! quŏt fāllăcĭās. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 5). Eī nōs făcētīs făbrĭcīs ēt dōctīs dŏlīs. *Id.* (*Mil.* II, 1, 69. Adde *Ter. Heaut.* III, 2, 35). *Voy.* Dolus.

Făbrĭcātŏr, ōrĭs, *m. Ouvrier, inventeur.* Īpsĕ dŏlī făbrĭcātŏr Ĕpēŭs. *V.* Quī cœlī făbrĭcātŏr ădēs. *Sedul.* (I, 45). SYN. Făbĕr, ārtĭfēx, ŏpĭfēx. *Voy.* Conditor. || *Au fig. Auteur.* Nām dŏlŏr āc mōrbūs, lētī făbrĭcātŏr ŭtērque ēst. *Lr.* (III, 473). *Voy.* Auctor.

Făbrĭcĭŭs, ĭī, *m. Fabricius, consul romain, qui vainquit Pyrrhus et refusa ses présents.* Pēctŏră Făbrĭcĭī dōnīs īnvīctă. *Cl.* Părvōquĕ pŏtēntēm Făbrĭcĭūm. *V.* Ŭbĭ nūnc fĭdēlĭs ōssă Făbrĭcĭī jăcēnt. *Boet.* (2, 7). || *Fabricius Veiento, et autres.* (*Juv.* 9, 142; *Mart.* X, 73, 3.) || — (*adj.*) pōns. *Nom d'un pont*

de Rome. Ātque ā Fābrĭcĭō nōn trīstēm pōntĕ rĕvērtī. *H.*

Făbrĭcō, *et rarement* Fābrĭcŏ, ās, ārĕ. *Forger, fabriquer.* Pūgnābānt ārmīs quæ pōst fābrĭcāvĕrăt ūsŭs. *H.* Fābrĭcāvĕrăt Ālcōn (cratera). *O.* Ĕgo hæc, ĕgo ārtĕ fābrĭcātă rūstĭcā. (*Anthol.* II, p. 567.) SYN. Cūdŏ, prōcūdŏ, făcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, pērfĭcĭŏ, cōndŏ. || *Construire.* Nĕptūnī fābrĭcātă mănū (mœnia). *V.* Aŭt hæc în nōstrōs fābrĭcātă ēst māchĭnă mūrōs. *Id.* Fābrĭcāssĕt Ārgūs ŏpĕrĕ Pāllădĭō rătēm. *Ph.* SYN. Ǣdĭfĭcŏ, strŭŏ, ēxstrŭŏ. || *Au fig. Machiner.* Nē fābrĭcātĕ mŏrās. *Sil.*

Făbrĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Fabrico. Fābrĭcārĕ quīdvīs, quīdvīs cōmmĭnīscĕrĕ. *Pl.* (*As.* I, 1, 89. *Id. Bac.* IV, 4, 42). Aūsăquĕ fūnēstūm prīma ēst fābrĭcārĭĕr ēnsēm. *Cic.* (*Nat. Deor.* 2, 63).

Făbrīlĭs, ĕ. *De forgeron, d'artisan.* Mōllĭbŭs ē strātīs ŏpĕra ăd fābrīlĭă sūrgĭt. *V.* Trāctēnt fābrīlĭă fābrī. *H.* Ēt quŏd ŏpūs fābrīlīs dēxtră tĕnēbăt. *O.*

Făbrīlĭtĕr. *En artisan.* Ēst īllŭd quōd nēmo ŏpĭfēx fābrīlĭtĕr āptāns. *Prud.* (*Apoth.* 524).

† Făbrĭŏ, īs, īrĕ. *Fabriquer.* Quōd nūllūs vĕnĭēns Rōmānā gēntĕ fābrīvĭt. *Fort.* (II, 12, 23).

1. Făbŭlă, æ, *f. dimin. de* Faba. *Petite fève.* Hōc cōnvīvĭum ēst... nŭcĭbūs, fābŭlīs, fīcŭlīs. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 8).

2. Fābŭlă, æ, *f. Ce dont on parle, sujet d'entretien public, fable.* Hæc fŭĭt īn tōtō nōtīssĭmă fābŭlă cœlō. *O.* Īt nŏvă, nēc trīstĭs, pēr cūnctās fābŭlă cœnās. *J.* (1, 145). Quōdquĕ tĭbī mœchūm fābŭlă nūllă dăbăt. *M.* (I, 91, 2). SYN. Sērmŏ, rūmŏr. || *Récit, historiette.* Ŭmmĭdĭŭs, quī tām, nōn lōnga ēst fābŭlă, dīvĕs. *H.* || *Poëme.* Fābŭlă quā Părĭdīs prōptēr nărrātŭr ămōrēm. *H. Voy.* Poema. || *Pièce de théâtre.* Pŏpŭlo ūt plăcĕrēnt, quās fēcīssĕt fābŭlās. *Ter.* (*And. prol.* 3). Fābŭlă jūcūndī nūlla ēst sĭne ămōrĕ Mĕnāndrī. *O.* Nēvĕ mĭnōr, neū sīt quīntō prōdūctĭŏr āctū Fābŭlă. *H.* SYN. Fābēllă, drāmă. *Voy.* Comœdia, Tragœdia. || *Fable, apologue.* Hōc āttēstātŭr brĕvĭs Ǣsōpī fābŭlă. *Ph.* SYN. Fābēllă, ăpŏlŏgŭs, *qqf.* cōmmēntŭm. EP. Fīctă, īngĕnĭōsă, dōctă. || *Fable, récit fabuleux, mythologie.* Ān fĭcta īn mĭsĕrās dēscēndĭt fābŭlă gēntēs. *Pp.* (III, 5, 45, de Tartaro). Nēc vĕtŭs Īlĭăcōs āttōllăt fābŭlă mūrōs. *L.* (VI, 48). || Fābŭlæ, *f. pl. absolt. Dans les Comiques. Vains contes! chansons!* Pătrēm rĕcēpīsse ōrbām, pārvām. Fābŭlæ! *Ter.* (*And.* I, 3, 19). Vēră caūsa ēst. Fābŭlæ! *Id.* (*Heaut.* II, 3, 95).

Făbūllă, æ, *f. Nom de femme.* Nōn ălĭtĕr... Quām crētātă tĭmēt Fābūllă nīmbūm. *M.* (II, 41, 11).

Făbūllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quō tĭbĭ nātōrūm jūră, Fābūllĕ, trĭūm? *M.* (IX, 68, et passim).

† Făbŭlŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Fabulor. Quæ cum hōc īnsānō fābŭlēm. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 18. Adde *Afran.* apud *Non.* 4, 1).

Fābŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Parler, converser, dire.* Dūm fābŭlāmŭr, mīllĭbūs dĕcēm dīxtī. *M.* (IV, 61). Quīn tū mēcūm fābŭlārĕ? Fābŭlŏr: quīd vīs tĭbī? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 48). *Voy.* Colloquor, Loquor.

Fābŭlōsŭs, ă, ŭm. *Fabuleux.* Caūcăsūm, vēl quæ lŏcă fābŭlōsŭs Lāmbĭt Hȳdāspēs. *H.* Sēd fābŭlōsām nē vĕtŭstātĕ ēlĕvēs (antiquitatem). *Ph.*

Făc *et* Făcĭtŏ, *impér. de* Facio. *Fais.* Āccēdānt, quæsō, făc tŭă vōtă mĕīs. *O.* Nēc dīc blāndĭtĭās, nēc făc cōnvĭtĭă pōstī. *Id.* (Ubicumque id verbum vocalem præcedit, ambigitur legendumne sit *fac* an *face*. Hoc malim). Ēt făcĭtō dīcās, quŏtĭēs pūgnārĕ părābĭs. *O.* SYN. Ēffĭcĕ, cūrā. *Voy.* Face. || *Suppose.* Quis me aūtēm, făc vēllĕ, sĭnĕt? *V.* (Sic *St. Th.* II, 449). SYN. Pōnĕ, fīngĕ.

† Fācdŭm, *arch.* (*de* fac *et* dum). Fācdum ēx tē scĭām. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 84).

1. Făcĕ, *arch. Comme* Fac. Sāt pĕrīclī cœpi ădīre; ōrāndī jām fīnēm făcĕ. *Ter.* (*And.* V, 1, 2. *Id. Eun.* I, 2, 10). Cūrre īn Pīræum, ātque ūnūm cūrrĭcŭlūm făcĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 11. *Id. Pers.* I, 3, 66). Hæc făce, ēt ēxĭgŭō tēmpŏrĕ lībĕr ĕrīs. *O.* (Sic potius legendum credo, quotiescumque *fac* ante vocalem est.) || 2. *Ablat. de* Fax.

Făcēlīnă, *f. Voy.* Phacelina.

† Făcēsīs *et* Făcsīs, *ou* Făcĕ, sīs *et* Făc, sīs. *Fais, je te prie.* Făcēsīs nūnc prōmīssa āppārĕānt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 19). Făcsīs aūrum ūt vĭdĕām. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 44).

Făcēssŏ, ĭs, ī *ou* īvī, ītŭm, ĕrĕ, *act. Se mettre exécuter.* Īmpĕrĭō lætī pārēnt, āc jūssă făcēssūnt. *V.* Mātrīs præcēptă făcēssĭt. *Id.* Făcēssĕrĕ dīctă. *Enn* (apud *Non.* 4, 196. Perfectum *facessi* dat *Charis* 218). SYN. Făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, ēxsĕquŏr, pĕrăgŏ. || *n. S'éloigner, s'en aller.* Ē cœlo ēmōtæ tērrāquĕ rĕpēntĕ făcēssūnt. *Lr.* (VI, 959). Făcēssĕ prŏpĕre, āc dēdĕcūs clāræ·dŏmŭs Āspōrta ăb ŏcŭlīs. *Sen.* (*Ag.* 300). Hæc hīnc făcēssăt, tū mŏlēstŭs nē sĭēs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 30. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Rud.* IV, 4, 18; *Enn.* et *Titin.* apud *Non.* 4, 196, et cf. *Diom.* 375). *Voy.* Abeo.

Făcētē, *adv. Plaisamment.* Sīc dĕcēt dărī făcētē vērbă cūstōdī cătæ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 22). Făcētē dīctūm! *Ter.* (*Eun.* II, 2, 57). SYN. Fēstīvē, lĕpĭdē, ūrbānē. || *Bien, parfaitement.* Sătīn ūt făcēte ātque ēx pīctūra hīc ădstĭtĭt! *Pl.* (*Stic.* I, 3, 114. *Id. Pers.* IV, 1, 7). SYN. Āptē, bĕnĕ. *Voy.* Bene.

Făcētĭæ, ārŭm, *f. pl. Mots plaisants, plaisanteries.* Lĕpōrŭm Dīsērtŭs pŭĕr āc făcētĭārŭm. *Cat.* (12, 9). Lūsūs, dēlĭcĭās făcētĭāsquĕ. *M.* (X, 35, 9. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 187). SYN. Jŏcī, sălēs, dīctĕrĭă. || † *Au sing.* Hæc făcētĭa ēst, ămāre īntĕr sē rīvālēs dŭōs. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 47).

Făcētŭs, ă, ŭm. *Fin, spirituel, plaisant.* Quī lætīs rīsūm sălĭbūs mōvīssĕ făcētŭs. *Cl.* Quō făcētĭōr vĭdēāre, ēt scīrĕ plūs quām cētĕrī. *Lucil.* (apud *Fest.* in *Redarguisse*). SYN. Lĕpĭdŭs, ārgūtŭs, sălsŭs, jŏcōsŭs, ūrbānŭs, fēstīvŭs. || *Élégant, de bon goût.* Mōlle ātquĕ făcētūm Vīrgĭlĭo ānnŭĕrūnt gaūdēntēs rūrĕ Cămēnæ. *H.* (De quo *Quintil.* 6, 3). SYN. Blāndŭs, ēlĕgāns. || *Aimable.* Ūt cuīque ēst ætās, ĭtă quēmquĕ făcētūs ădŏptā. *H.* SYN. Cōmĭs, blāndŭs. || *Délicat, recherché.* Nĕquĕ tām făcētīs, quām tū vīvīs, vīctĭbūs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 42).

† Făcĭē, Făcĭī *et* Făcĭēs, *anciens gén. de* Facies. (*Gell.* 9, 14.) || Făcĭē, *dat.* Quī tē dīlĭgĭt, ætātī făcĭēquĕ tŭæ sē Faūtōrem ōstēndăt. *Lucil.* (apud *Gell.* l. cit. Et *Julius*, ibid.).

Făcĭēs, ēī, *f. Figure, visage.* Quūm vērō făcĭēm dēmptō nūdāvĕrăt ærĕ. *O.* Īngēntī frāgmĭnĕ mōntĭs Ōccŭpăt ōs făcĭēmque ădvērsām. *V.* SYN. Vūltŭs, ōs, frōns. *Voy.* Vultus. || *Surtout, Beauté.* Nōn tĭbĭ Tȳndărĭdĭs făcĭēs īnvīsă Lăcænæ. *V.* Cūră dăbĭt făcĭēm: făcĭēs nēglēctă pĕrībĭt. *O.* Thēssălŭs āncīllæ făcĭē Brīsēĭdŏs ārsĭt. *Id.* SYN. Fōrmă. *Voy.* Pulchritudo. || *Tout le corps, l'extérieur.* Fĕrōci īngĕnĭō, făcĭē prōcērā. *Pacuv.* (apud *Gell.* 13, 28, qui de hoc sensu fusius agit. *Pl. Pœn.* V, 2, 151, ibid.). Ēt pĕcŭdēs ēt ăgrōs dīvīsēre, ātquĕ dĕdērĕ, Prō făcĭē cūjūsque ēt vīrĭbŭs īngĕnĭōquĕ. *Lr.* (V, 1111). Hīnc vīrgĭnĕæ... Rēddūnt sē tŏtĭdēm făcĭēs. *V.* SYN. Cōrpŭs, fōrmă, spĕcĭēs. || *En gén. Forme, figure, air, apparence.* Vērte ōmnēs tēte īn făcĭēs. *V.* Īpsa īngēns, făcĭēmquĕ sīmīllĭmă laūrō (arbor). Quĭbŭs āspĕră quōndām Vīsă mărīs făcĭēs. Ŏrĭtūrquĕ mĭsērrĭmă cædēs Ārmōrūm făcĭē. Īn mōntīs făcĭēm *Id.* Hæc făcĭēs Trōjæ,

quūm căpĕrētŭr, ĕrăt. *O.* SYN. Fōrmă, spĕcĭēs, fĭgūră, ĭmāgŏ, sĭmŭlācrŭm, vīsĭs, ādspēctŭs. || *Qqf. Spectre, fantôme.* Vīsă dēhīnc cœ̄lō făcĭēs dēlāpsă pārēntĭs. *V. Voy.* Simulacrum. || *Au fig. Apparence, espèce.* Tām mūltǣ scĕlĕrŭm făcĭēs. *V.* Nōn ūllă lăbōrŭm, Ō vĭrgō, nŏvă mī făcĭēs ĭnŏpīnăvĕ sūrgĭt. *Id.* Ăd īstām făcĭem ēst mōrbŭs quī mē mācĕrăt. *Pl. Cist.* I, 1, 73). SYN. Spĕcĭēs, fōrmă, gĕnŭs.

Făcĭlĕ, *adv. Facilement.* Nēc tēmpĕrārī făcĭlĕ, nēc rĕprĭmī pŏtēst. *Sen.* (*H. Fur.* 404). Nēc făcĭlĕ dīcām, cōrpŏra ān flāmmǣ māgĭs. *Id.* (*Thyest.* 771). Sīgna īnsūnt, ēx queīs cōnjēctūră făcĭlĕ fīt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 36). Quām făcĭle āccĭpĭtēr sāxō săcĕr ālĕs ăb āltō. *V.* (Ultima male producitur a *P. Nol.* 28, 452.) PPH. Haūd *ou* Nōn ǣgrē. || *Sans contestation.* Făcĭlĕ pālmam hăbēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 80. Adde *Ter. And.* IV, 3, 5). || *Compar.* Nūnc īntērnōsse ūt nōs pŏssītĭs făcĭlĭŭs. *Pl.* (*Amph. prol.* 142). Id ūt cŏmēsse ēxtrāctūm pŏssēnt făcĭlĭŭs. *Ph.* SYN. Prōclīvĭŭs. || *Superl.* Quām vōs făcĭllŭme ăgĭlĭs, quam ēstĭs māxŭmē. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 56). SYN. Pērfăcĭlĕ.

Făcĭlĭs, ĕ. *Facile, aisé.* Sēd tămĕn āltērnĭs făcĭlĭs lăbŏr : ārĭdă tāntŭm. *V.* Făcĭlĭs dēscēnsŭs Ăvērnī. *Id.* Rōmă căpī făcĭlĭs. *L.* Nēc făcĭle ēst ǣquā cōmmŏdă mēntĕ pătī. *O.* SYN. Prōnŭs, ōbvĭŭs. PPH. Nōn dĭffĭcĭlĭs, nōn ŏpĕrōsŭs, nōn ārdŭŭs. Haūd dĭffĭcĭlĭs. PHR. Nēc māgnŭs prŏhĭbērĕ lăbŏr. *V.* || *Mobile, qui tourne aisément.* Făcĭlēs ŏcŭlōs fērt ōmnĭă cīrcŭm. *V.* Lēntă quĭbŭs tōrnō făcĭlī sŭpĕrāddĭtă vītĭs. *Id.* Pōcŭlă quǣ făcĭlī vīlĭs rŏtă fīnxĕrăt āctū. *Petr.* (*Sat.* 135). Făcĭlī pătŭērŭnt cārdĭnĕ vālvǣ. *J.* (4, 63). SYN. Mōbĭlĭs. || *Flexible.* Pōcŭlă, dē făcĭlī cōmpŏsŭītquĕ lŭtō. *Tib.* (I, 1, 40). Făcĭlēs ārcŭs. *V. Fl. Voy.* Flexilis. || *Qu'on trouve aisément.* Seū făcĭlēm, pĭă tēstă, sōmnŭm. *H.* Cārpĭt făcĭlēs vīlēsquĕ cĭbōs. *Sen.* (*H. OEt.* 656). Făcĭlĭs quǣrēntĭbŭs hērbă. *V.* SYN. Părābĭlĭs. || *Qui cède aisément.* Nōs ănĭmǣ făcĭlēs. *V. Fl.* Dūm făcĭlēs ănĭmī jŭvĕnūm. *V.* Īpsĕ vŏlēns făcĭlĭsquĕ sĕquētŭr (ramus). *Id.* Ād jŭgă cūr făcĭlēs pŏpŭlī? *L.* SYN. Flēxĭlĭs, mōllĭs, dŏcĭlĭs. || *Indulgent.* Sēd făcĭlēs nymphǣ rīsērĕ. *V.* || *Bienveillant, favorable.* Ēt făcĭlēm pĕcŏrī (terram). *V.* Sīc hăbĕās făcĭlēs īn tŭă vōtă dĕōs. *O.* SYN. Bĕnīgnŭs, lēnĭs, etc. *Voy.* Favens. || *Superl.* Quǣ sīt fōrtūnă făcĭllĭmă, tēntăt. *V.* Prŏpĕrārĕ făcĭllĭmă mōrtĕm. *Sil.*

Făcĭlĭtās, ātĭs, *f. Douceur, bonté.* Făcĭlĭtātĕ nīl ēsse hŏmĭnī mĕlĭŭs nĕquĕ clĕmēntĭă. *Ter.* (*Ad* V, 4, 7). *Voy.* Bonitas. || *Indulgence excessive, faiblesse.* Făcĭlĭtās ănĭmi ăd pārtēs stūltĭtĭǣ răpĭt. *P. Syr.* Ĭnēptă lēnĭtās Pătrĭs ēt făcĭlĭtās prāvă. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 36).

Făcĭnŭs, ŏrĭs, *n. Action* (*en gén.*). Nĭmĭ' mīrum ēst făcĭnŭs, quōmŏdo hǣc hīnc pŏtŭĕrĭt Trānsīrĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 24). SYN. Fāctŭm, rēs. || *Ordint. Action coupable, crime.* Īnque ŏcŭlīs făcĭnŭs bārbără mātĕr hăbĕt. *O.* Nōndūm Jūstĭtĭām făcĭnŭs mōrtālĕ fŭgārăt. *Id.* Quĭs tōt rĕfērrĕ făcĭnŏrŭm fōrmās pŏtēst? *Sen.* (*H. OEt.* 157). *Voy.* Scelus. || *Belle action, action d'éclat.* Pēr, tē, mĕōrŭm făcĭnŏrŭm laūdēm, prĕcŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 1183). Nōn fīt sĭnĕ pĕrīclō făcĭnŭs māgnum ēt cōmmĕmŏrābĭlĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 73). *Voy.* Gesta.

Făcĭŏ, ĭs, fēcī, fāctŭm, făcĕrĕ. *Faire.* Nīmbōrŭmquĕ făcĭs tēmpēstātŭmquĕ pŏtēntēm. *V.* Lībră dĭē sōmnīquĕ părēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōrās. *Id.* Quĭd făcĭtĭs? quĭs clāmŏr, ăĭt? *O.* SYN. Ēffĭcĭŏ, ăgŏ, pĕrăgŏ, ēxsĕquŏr, mōlĭŏr, ŏpĕrŏr, *qqf.* pātrŏ, rēddŏ. || *Créer, produire.* Quĭd făcĭăt lætās sĕgĕtēs. *V.* Ēt mē fēcērĕ pŏētăm Pīĕrĭdēs. *Id.* SYN. Ēffĭcĭŏ, părĭŏ, gīgnŏ. || *Exécuter, fabriquer.* Nūnc tē mārmŏrĕūm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Mīrā quēm fēcĕrăt ārtĕ Lȳcāōn (ensem). *Id.* SYN. Cōnfĭcĭŏ, fĭngŏ, făbrĭcŏ. *Voy.* Fabrico. || *Représenter.* Pūgnātăque īn ōrdĭnĕ bēllă Fēcĕrăt. *V. Voy.* Effingo. || *Commettre.* Ūlcīscōr făcĭōquĕ nĕfās. *O.* Bēllōrŭm fēcērĕ nĕfās. *L. Voy.* Committo. || *Immoler, faire un sacrifice.* Quūm făcĭăm vĭtŭlā prō frūgĭbŭs. *V.* (*E.* 3, 77. Cf. *Serv.*, et *Macr.* 3, 2). Jāmne ēxtă cōctă sūnt? quŏt āgnĭs fēcĕrăt? *Pl.* (*Stic.* I, 3, 96). SYN. Ŏpĕrŏr. *Voy.* Sacrifico. || *Estimer.* Nĭhĭlī făcĭŏ scīrĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 42). SYN. Dūcŏ. || Făc. *Suppose. Voy. ce mot.* || *Donner.* Dĕūs nōbīs hǣc ōtĭă fēcĭt. *V.* Stēllīs nōmĭnă fēcĭt. *Id.* SYN. Dō. || — cērtŭm. *Informer.* Ānchīsēn făcĭō cērtŭm. *V. Voy.* Moneo. || — cārmĭnă. *V. Faire ou composer des vers.* SYN. Cōndŏ, cōmpōnŏ, pāngŏ, scrībŏ. *Voy.* Carmen. || — dōnă, mūnĕră. *V. Voy.* Dono. || — vēlă. *V. Naviguer. Voy.* Navigo. || — cōnvītĭă. *O. Voy.* Convitium. || — vēstīgĭă. *V. Aller. Voy.* Eo, Incedo. || — mŏrām. *V. Retarder. Voy.* Tardo. || — fœ̄dĕră. *V. Voy.* Fœdus 2. || — ănĭmōs. *Irriter.* Quǣ tĭbĭ rēs ănĭmōs īn mē făcĭt? *O.* || — lōngŭm. *Être diffus.* Nē lōngŭm făcĭăm. *H.* || — pērīcŭlŭm. *Faire l'essai. Voy.* Periculum. || — lūdōs. *Jouer qqn. Voy.* Ludus, Ludifico. || — bĕnĕ. *Voy.* Benefacio. || *Avec l'infin.* Quī nātī cōrăm mē cērnĕrĕ lētŭm Fēcīstī. *V.* Sēcūrŭm prŏbĭtās, fōrmă tĭmērĕ făcĭt. *O.* || *Avec l'abl. Faire qq. ch. de.* Quĭd fēcīstī scīpĭōnĕ? *Pl.* (*Cas.* V, 4, 6. *Id. Bac.* II, 3, 100; *Capt.* V, 1, 32). || — ăd, *ou le dat. Aller à, convenir à.* Ād tālēm fōrmām nōn făcĭt īstĕ lŏcŭs. *O.* Nōn făcĭt ăd stŏmăchŭm nōstră lăgēnă tŭŭm. *M.* (X, 45, 6). Nōn făcĭĕt căpĭtī dūră cŏrōnă mĕō. *Pp.* (III, 1, 20). SYN. Cōnvĕnĭŏ. || — cŭm. *Aller avec, être convenable.* Cūm Vĕnĕrĭs pŭĕrō nōn mălĕ, Băcchĕ, făcĭs. *O.* || — ŭt, *exprimé ou s.-ent. Faire en sorte que.* Ĕgŏ făcĭam ŭt pūgnam īnspĕctēt nōn bŏnăm. *Pl.* (*Capt. prol.* 65). Dŏmi ādsĭtĭs făcĭtĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 53). SYN. Ēffĭcĭŏ, cūrŏ. || Făcĕ, *ancien impér. Voy. ce mot.*

† Făcĭŏr, *arch. Comme* Fio. Ŭt pārvī făcĭātŭr. *Titin.* (apud *Non.* 10, 19, et *Prisc.* 801).

Fāctĭŏ, ōnĭs, *f. Faction, parti, conspiration.* Pērcŭlĭt ārmātǣ fāctĭō sǣvă tŏgǣ. *Aus.* (*de J. Cæs.* 4). Hīnc cōnspīrātĭs fāctĭōnŭm pārtĭbŭs *Ph.* SYN. Pārtēs. *Voy.* Seditio. || *Société, classe, troupe.* Cūnctă săcērdōtŭm cōgnōvĭt fāctĭŏ mīrāns. *Juvc.* (III, 646. *Id.* I, 645, factio furum). *Voy.* Turba. || † *arch. Puissance, richesse.* Ŏpŭlēntō fāmām făcĭle ōccŭltāt fāctĭŏ. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23). Cūm vōstrīs nōstră nōn ēst ǣquă fāctĭŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 51). Deī dīvĭtēs sūnt, deōs dĕcēnt ŏpŭlēntĭǣ Ēt fāctĭōnēs (*Ibid.* 90. *Id.* passim. Multa habet *Non.* 4, 191).

Fāctĭōsŭs, ă, ŭm. *Factieux. Voy.* Seditiosus. || † *arch. Riche, puissant.* Līnguā fāctĭōsi, ĭnērtēs ŏpĕrā, sūblēstā fĭdē. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 13). Ēssĕ te hŏmĭnēm dīvĭtēm, Fāctĭōsŭm. *Id.* (*Aul.* II, 2, 49. *Isid. Orig.* 10 : « *Factiosum*, gratiosum ac potentem, et quasi magnæ factionis. ») *Voy.* Factio.

Fāctĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Nēc sātĭs āppārēt cūr vērsŭs fāctĭtĕt. *H.* Quǣ vĕtĕrēs fāctĭtārŭnt. *Ter.* (*Eun. prol.* 43. Et *Pl. Epid.* III, 3, 51).

† Fāctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Facio. Lŭcrum īngēns fāctŏ, prætērquām mī meŭs pătēr Dĕdĭt ǣstĭmātās mērcēs. *Pl.* (*Merc. prol.* 94. Ita diserte libri, ut testantur *Taubm.*, *Bothe*. Sed vulgo editi, *facio*). Nē rūrī, ne hīc ŏpĕrĭs quĭdquām fāctō : cōrrūmpŏr sĭtū *Id.* (*Truc.* V, vs. 23. Omnes *facto*; sed male bis *neque*. Notum est adverbium *nequidquam*)

† Fāctŏr, ōrĭs, *m. Auteur, créateur; en partic. Dieu.* Ō fāctŏr ōrbĭs ēt pŏlī! *Prud.* (*Peri.* 2, 416). Ergo ănĭmām fāctām, māgno ēt fāctōrĕ mĭnōrĕm.

Id. (*Apoth.* 818). Īncĭpĭăt rēctōs īn cœlūm tōllĕrĕ vūltūs, Fāctōrĕm quærăt prŏprĭŭm. *Alcim.* (I, 71). *Voy.* Creator. || *Celui qui reçoit la paume.* (*Pl. Curc.* II, 3, 19.)

Fāctŭm, ī, *n. Action.* Ēxsĭlĭŭm, fāctō pĭŭs ēt scĕlĕrātŭs ĕōdĕm. *O.* Fāmă mānēt fāctī. *Id.* SYN. Āctŭm, făcĭnŭs. || *Action d'éclat.* Sēd fāmam ēxtēndĕrĕ fāctīs. *V.* Fāctă cănēns rēgŭm. *H.* PPH. Rēctē, ēgrĕgĭē, præclārē fāctă *ou* gēstă. *Voy.* Gesta. || *Action criminelle.* Mēns sĭbĭ cōnscĭă fāctī. *O.* Nōstrīvĕ lŭānt ĕă fāctă mĭnōrēs. *V. Fl. Voy.* Scelus, Culpa. || *Travail, ouvrage.* Nōn hŏmĭnŭm, vĭdĕō, nōn ĕgŏ fāctă bŏŭm. *O.* Mōrtālĭă fāctă pĕrībūnt. *H.* SYN. Ŏpŭs, lăbŏr.

† Fāctūră, æ, *f. Travail; ouvrage fabriqué.* Īnfōrmāssĕ pătrĕm fāctūræ plāsmă nŏvēllæ. *Prud.* (*Apoth.* 304. *Ib.* 796 et 860). Cuī cōnvĕnĭt ūnī Fāctūrăm sērvārĕ sŭăm. *Sedul.* (I, 13).

Fāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Facio. *Fait; rendu.* Ēt fāctă crĕpūscŭlă tērrīs. *O.* Ārīs Fāctŭs hŏnōs. *V.* Ĭtĕr fāctŭm cōrrūptĭŭs īmbrī. *H.* SYN. Pērfēctŭs, cōnfēctŭs, ēffēctŭs, āctŭs, pĕrāctŭs, rēddĭtŭs. || *Fait pour.* Mīlēs nōn fāctŭs ămōrī. *Pp.* (IV, 5, 49). Thȳrsōs nōn hæc īn mūnĕră fāctōs. *O.* SYN. Cōmpŏsĭtŭs, cōmpărātŭs. || Fāctō ŏpŭs ēst. *Comme* Faciendum est. Ĭtă fācto ēst ŏpŭs *Ter.* (*And.* IV, 2, 32. *Id.* III, 2, 10; *Ph.* V, 1, 35). || Dĭctŭm fāctŭm. *Voy.* Dictus. || Fāctŭm bĕnĕ *ou* mălĕ. *Formule pour approuver ou désapprouver.* (*Ter. And.* I, 1, 78; *Ph.* V, 1, 24; *Pl. Ps.* IV, 6, 37; *Catul.* 3, 16.) || † *Comp.* Fāctĭŏr. (*Pl. Trin.* II, 3, 6, factius.)

† Făcŭl, *arch. Comme* Facile. *Facile, facilement.* Pēccāre īmpūnĕ rătī sūnt Pōsse, ēt nōbĭlĭtātĕ făcŭl prōpēllĕre ĭnīquōs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 331. *Pacuv.*, *Afran.*, *Att.*, *Varr.* ibid. Vid. *Fest.* et *Gloss. Plac.*).

Făcŭlă, æ, *f. dimin. de* Fax. *Petit flambeau.* Quōrum ălĭī făcŭlās, ălĭī rĕtĭnērĕ săgīttās. *Pp.* (II, 29, 5). Quĭd făcŭlăm præfērs, Phĭlĕrōs, quā nīl ŏpŭ' nōbīs? *Val. Ædit.* (apud *Gell.* 19, 9. Adde *Pl. Pers.* IV, 3, 46).

Făcūltās, ātĭs, *f. Facilité.* Dī, dătĕ făcūltātem, ōbsĕcrō! *Ter.* (*And.* I, 4, 5). || *Force, vertu, pouvoir.* Quōd cērtīs īn rēbŭs ĭnēst sēcrētă făcūltās. *Lr.* (I, 174). SYN. Vīs, vīrtūs, pŏtēntĭă. || *Faculté, moyen, occasion, permission.* Cūjŭs Ărīstæō quŏnĭam ēst ōblātă făcūltās. *V.* Vīndĭctæ sī sīt mĭhĭ nūllă făcūltās. *O.* Sŭpĕrūm dătă, vīrgŏ, făcūltās Nōsse ănĭmōs. *V. Fl.* SYN. Cōpĭă, ānsă, ōccāsĭŏ, vĕnĭă. || *Avoir, fortune; au pl. Richesses.* Ŏpūm mĕtŭēndă făcūltās. *L. Voy.* Divitiæ.

† Făcūltĕr, *arch. Facilement.* (Conf. *Fest.* et *Char.* 163.)

Fācūndē, *adv. Éloquemment.* Mūlta ĕgŏ pōssūm dōctă dīcta ēt quāmvīs fācūndē lŏquī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 99. *Id. Mil.* IV, 4, 5).

Fācūndĭă, æ, *f. Action de parler, parole, récit.* Quæ mōx nārrēt fācūndĭă præsēns. *H.* Sūm mūtŭs īpsĕ, sēd pŏtēns fācūndĭæ Mĕă līnguă Chrīstūm lūcŭlēntĕr dīssĕrēt. *Prud.* (*Peri.* 10, 21). || *Facilité à parler, éloquence.* Āddĭdĭt īnvălĭdæ rōbūr fācūndĭă līnguæ. *L.* Pătrĭæ fācūndĭă līnguæ. *O.* SYN. Ēlŏquĭŭm, ēlŏquēntĭă, *qqf.* līnguă. EP. Dūlcĭs, suāvĭs, pŏtēns, blāndă; fūlmĭnĕă, tŏnāns; cūltă, ōrnātă, ēxcūltă. PPH. Līnguă fācūndă. *O.* Ēlŏquĭī nĭtŏr. Fāndī ŏpēs. Cūltī ōrĭs fācūndĭă. Vērbă dĭsērtă. *Id.* Lārgă cōpĭă fāndī. *V.* Fūlmĕn līnguæ. *J.* Tōrrēns dīcēndī cōpĭă. *Id.* Dīcēndī prōnă făcūltās. *Cl.* Dūlcĕ lŏquēndī pōndŭs. *Id.* Pŏtēntĭs ēlŏquĭī vīrtūs. *St.* Stŭdĭŭm līnguæ. *Pp.* Glōrĭă fāndī. *Aus.* Fāndī mūnŭs. *P. Nol.* Pĕrītĭă fāndī. *Capel.* Ōs fācūndŭm. Dīcēndī vīs, ūbērtās, cōpĭă. Ēlŏquĭī dĕcŏr, pŏtēntĭă. Fācūndæ grātĭă līnguæ. *Voy.* Facundus.

† Fācūndĭtās, ātĭs, *f. arch. Comme* Facundia. (*Plaut. Truc.* II, 6, 13.)

Fācūndŭs, ă, ŭm. *Qui parle facilement, éloquent.* Nōn fōrmōsŭs ĕrāt, sēd ĕrāt fācūndŭs Ŭlȳssēs. *O.* Quānquām fācūndō nōn rŭdĭs īngĕnĭō. *Aus.* (*Parent* 1, 12). Mērcŭrī, fācūndĕ nĕpōs Ătlāntĭs. *H.* SYN Dĭsērtŭs, ēlŏquēns. PPH. Ēlŏquĭō pōllēns, pŏtēns, præstāns, vălēns, māxĭmŭs. Fāndī pĕrĭtŭs, dōctīssĭmŭs. Līnguā bŏnŭs, ēgrĕgĭŭs. Ōrĕ pŏtēns. Fācūndō māxĭmŭs ōrĕ. Præstāns dūlcēdĭnĕ līnguæ. Pōllēns flūmĭnĕ līnguæ. VERS. Lārgă quĭdĕm sēmpĕr, Drāncĕ, tĭbĭ cōpĭă fāndī. *V.* Vīvĭt ĕnim īn vōbīs fācūndī līnguă părēntĭs. *O.* Tāntūm vălĕt īllĕ lŏquēndō. Grātĭă fācūndī quāntă sĭt ēlŏquĭī. Nĕque ăbēst fācūndĭs grātĭă dīctĭs. *Id.* Ūnĭcă nēc dēsīt jūcūndīs grātĭă vērbīs. *Pp.* Pērsĕquăr aūt stŭdĭŭm līnguæ, Dēmōsthĕnĭs ārmă. *Id.* Īllĕ, fŏro aūdĭtūs, quūm dūlcĭă sōlvērĕt ōră, Æquābāt Pȳlĭæ Nēlēĭă mēllă sĕnēctæ. *Sil.* Aūdāx vēnālī cōmĭtātŭr Cūrĭŏ līnguā, Vōx quōndām pŏpŭlī. *L.* Rōmānī māxĭmŭs aūctŏr Tūllĭŭs ēlŏquĭī. *Id.* Tĭbĭ sōlă pŏtēntĭs Ēlŏquĭī vīrtūs. *St.* Tĭbĭ, Gāllĭcĕ, mājŭs Ēlŏquĭŭm, fāndīque ŏpĭbŭs sūblīmĭs ăbūndās. *Id.* Tōrrēns dīcēndī cōpĭă mūltīs, Ēt sŭă mōrtĭfĕra ēst fācūndĭă. *J.* Nēc deīndĕ rĕlīnquĕt Pār dĕcŭs ēlŏquĭō cuīquām sŭpĕrārĕ nĕpōtŭm. *Id.* Pĭĕrĭīs pōllēnt stŭdĭīs, mūltōquĕ rĕdūndānt Ēlŏquĭō. *Cl.* Āttŏnĭtās sērmō quī dūcĕrĕt aūrēs. *Id.* Dēnsāquĕ vībrātā jăcŭlārī fūlmĭnă līnguā. (*Ad Pison.*) Īnclȳtă Nēstŏrĕī cēdĭt tĭbĭ grātĭă mēllĭs. Ēlŏquĭō sānctŭm mŏdŏ pērmūlcēntĕ sĕnātŭm. (*Ibid.*) Cuī mūltă fāndī cōpĭă. *Aus.* Ēlŏquĭī mĕrĭtō prīmīs æquāndĕ. Ēt lĭquĭdī mēl flŭăt ēlŏquĭī. Bēllāndī fāndīquĕ pŏtēns. *Id.* Ō līnguām mīrō vērbōrŭm fōntĕ flŭēntĕm, Rōmānī dĕcŭs ēlŏquĭī, cuī cēdăt ĕt īpsĕ Tūllĭŭs! *Prud.* Spōntĕ flŭēns dăbĭtŭr sērmōnĭs grātĭă vōbīs. *Juvc.* Cuī... pŏlītă Ēlŏquĭīs plūs līnguă fŭĭt. *Sid. Voy.* Facundia, Causidicus.

Fæcōsŭs, ă, ŭm. *Qui forme une sauce épaisse.* Āccĭpĕ fæcōsŭm, mūnĕră cāră, gărŭm. *M.* (XIII, 102).

Fæcŭlă, æ, *f. dimin. de* Fæx. *Une espèce de saumure.* Pērvēllūnt stŏmăchūm sĭsĕr, hālēc, fæcŭlă Cōă. *H.* Fæcŭlă jām dē quō gĕnĕre ēst, ĭnŭlæquĕ săpōrēs. *Lr.* (II, 430). *Voy.* Halec.

Fæcŭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Fæcosus. Ūt fæcŭlēntōs gūrgĭtēs hærēscĕrĕ. *Avien.* (*Or mar.* 194).

Fænŭm, *n. Voy.* Fœnum.

Fæsĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 13, 22.)

Fæsŭlă, æ, *f., et* Fæsŭlæ, ārŭm, *pl.* (Φαισόλα, Φαισοῦλαι *et* τὰ Φαίσολα). *Ville d'Étrurie, où Catilina avait placé son camp.* Fæsŭla, ĕt āntīquūs Rōmānīs mœnĭbŭs hōrrŏr. *Sil.*

Fæx, fæcĭs, *f. Lie, marc, en gén. Dépôt.* Pānnōsām fæcēm mŏrĭēntĭs sōrbĕt ăcētī. *Pers.* (4, 32). Sūbsēdĭt fūndĭtŭs, ūt fæx. *Lr.* (V, 499). Pĕrūnctī fæcĭbŭs ōră. *H.* EP. Crāssă, pīnguĭs, īmă, lēntă, fœdă. || *En partic. Saumure.* Cōndītăque īn lĭquĭdā cōrnă aūtŭmnālĭă fæcĕ. *O.* Ēgŏ fæcēm prīmŭs ĕt hālēc, etc. *H.* (Cf. *Plin.* 31, 43). *Voy.* Halec, Garum. || *Fard.* Quēm nōn ōffēndăt tōtō fæx īllĭtă vūltū. *O. Voy.* Fucus. || *Résidu, fond, ordure, et au fig. Impuretés.* Sī quĭd ădhūc sŭpĕrēst īn nōstrī fæcĕ lŏcēllī. *M.* (XIV, 13). Ēt sĭnĕ fæcĕ dĭēm. *Id.* (VIII, 14). Mēmbrīs tābēntĭbŭs īntērfūsām Pārtĭcĭpāt dē fæcĕ sŭā. *Prud* (*Apoth.* 822, de corpore animam corrumpente). Cūnctă vĭtĭōrŭm fæcĕ cărēbĭt. *P. Nol.* (6, 67). Pūrgātæque ōrbĭs fæcēs. *Victor* (*Gen.* II, 303). || *Lie, rebut.* Sēd mūndī fæcĕ rĕplētăm (Romam). *L.* Rēs ĭtăque ăd sūmmām fæcēm tūrbāsquĕ rĕdībăt. *Lr.* (V, 1140). Quŏtă pōrtĭŏ fæcĭs Ăchææ! *J* (3, 61).

Făgĭnĕŭs *et* Făgĭnŭs, ă, ŭm (φηγινέος *et* φήγινος). *De hêtre.* Făgĭnĕūs, cūrvā clāvō sūspēnsūs ăb ālvō (alveus). *H.* Bīs tŭā făgĭnĕā tēmpŏră frōndĕ prĕmĭs. *O.* Nītēns sūb pōndĕrĕ făgĭnŭs ăxĭs. *V.* Făgĭnŭs ădstābăt quŭm scўphŭs ăntĕ dăpēs. *Tib.* (1, 10, 8). || † Făgĭnŭs, ī, *f. Hêtre.* Īntēr pāmpĭnĕās pōnētūr făgĭnŭs ŭlmōs. *Calp.* (2, 59).

Făgŭs, ī, *f.* (φηγός). *Hêtre, arbre.* Tĭtўrĕ, tū pătŭlæ rĕcŭbāns sūb tĕgmĭnĕ făgī. *V.* Făgŭs, ĕt Ārcădĭō pīnŭs ămīcă dĕō. *Pp.* (I, 18, 20). *Voy.* Arbor. || † Făgŭs, ūs. Ūmbrōsǣquĕ mănēnt făgūs, hĕdĕrǣquĕ lĭgāntēs. (*Culex*, 139.)

Fălæ, ārŭm, *f. pl.* (*Hesych.* φάλαι). *Tours de bois.* Mālōs dēfīndūnt, fīūnt tăbŭlātă fălǣquĕ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 351). Īstī qui hāstīs, triūm nūmmōrūm caūsā, sŭbĕūnt sūb fălās. *Pl.* (*Most.* II, 1, 10. Cf. *Fest.*) || *Sortes de colonnes élevées dans le cirque.* Cōnsŭlĭt āntĕ fălās Dēlphīnōrūmquĕ cŏlūmnās. *J.* (6, 590. Conf. *Non.* l. cit., et *Serv.* ad *Æ.* IX, 705). || ? *Ruse. Voy.* Falla.

Fălārĭcă, æ, *f. Sorte de javelot garni d'étoupes embrasées* (*qu'on lançait du haut des tours appelées* Falæ). Cōntōrtă fălārĭcă vĕnĭt Fūlmĭnĭs āctă mŏdō. *V.* Lĭbrārī mūltā cōnsuētā fălārĭcă dēxtrā. *Sil.* Hūnc aŭt tōrtĭlĭbŭs vībrātă fălārĭcă nērvīs Ōbrŭăt. *L.* (Cf. *Fest.*, et *Non.* 18, 20.)

Fālcātŭs, ă, ŭm. *Courbé en forme de faux.* Lævās cētră tĕgĭt, fālcātī cōmĭnŭs ēnsēs. *V.* Ēst sĭnŭs Æmŏnĭæ cūrvōs fālcātŭs ĭn ărcūs. *O. Voy.* Harpe. || *Armé de faux.* Fālcātō lūstrāntēm mœnĭă cūrrū. *V. Fl.* SYN. Fālcĭfĕr.

Fālcĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quām fāstīdĭōsum āc vēscūm cūm Fālcĭdĭō vīvĕrĕ! *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 904. Vulgo *cum fastidio*, nec metri nec sensus habita ratione. Nomen *Falcidius* est apud *Cic.*).

Fālcĭfĕr *et* Fālcĭgĕr, ă, ŭm. *Armé d'une faux.* Āgmĭnă fālcĭfĕrō cīrcūmvĕnĭt ārctă cŏvīnō. *Sil.* Fālcĭfĕrōs mĕmŏrānt cūrrūs ābscīdĕrĕ mēmbră. *Lr.* (III, 644). SYN. Fālcātŭs. PPH. Fālcĕ *ou* fālcĭbŭs ārmātŭs, īnstrūctŭs. || — sĕnēx, etc. *Saturne.* Fālcĭgĕrūm plācānt sānguĭnĕ cœlĭcŏlām. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 36). Fālcĭfĕrī dēfēndĕrĕ tēmplă Tŏnāntĭs. *M.* (V, 16, 5. Cf. *Macr.* 1, 7 et 8).

Fālcŏ, ōnĭs, *m. Faucon.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* X, 145.) *Voy.* Accipiter.

Fălērĭă, æ, *f.* (Φαλέριον). *Falérie, ville des Falisques.* Lāssātūm cŏhĭbēt vīcīnă Fălērĭă cūrsūm. *Rutil.* (1, 371).

Fălērnŭs, ă, ŭm. *De Falerne, coteau de Campanie, renommée par ses vins.* Nēc cēllīs ĭdĕō cōntēndĕ Fălērnīs. *V.* Nōn tĭbĭ sī, Bācchī cūră, Fălērnŭs ăgĕr. *Tib.* (I, 9, 34). || Fălērnŭm, *n.* (vinum, *exprimé ou s.-ent.*). *Vin de Falerne.* Mālŭĕrīs, quām sī mūstă Fălērnă bĭbās. *M.* (XIII, 124). Quēm bĭbŭlūm lĭquĭdī mĕdĭā dē mōrtĕ fălērnī. *H.* Stērtĭmŭs īndŏmĭtūm quŏd dēspūmārĕ fălērnūm Sūffĭcĭăt. *Pers.* (3, 3).

Fălīscī, ōrŭm, *m. pl. Falisques, peuple d'Étrurie.* Hī Fēscēnnīnās ăcĭēs Æquōsquĕ Fălīscōs. *V.* Jūnōnĭcŏlāsquĕ Fălīscōs. *O.* (Et *Sil.* IV, 223.)

Fălīscŭs, ă, ŭm (Φαλίσκος). *De Falérie, des Falisques.* Ā quō sē dīctām tērră Fălīscă pŭtăt. *Ov.* || Fălīscŭs vēntĕr, *ou absolt. Ventre de cochon farci.* Et lūcānĭcă vēntrĕ cūm fălīscō. *M.* (IV, 46). Nōn lūcānĭcă, nōn grăvēs fălīscī. *St.* (*Silv.* IV, 3, 35. Cf. *Varr. L. L.* 5, 111). || — vērsŭs. *Vers falisque ou phalisque. Voy.* Phaliscus. || Hērbă Fălīscă. *Pâturages des bords de Clitumne, qui rendait blancs les troupeaux.* Jŭvēncæ Quās ălŭĭt cāmpīs hērbă Fălīscă sŭīs. *O.* Grāmĭnĕ pāstă Fălīscō. *Id.*

† Fāllă, æ, *f. Ruse.* Mē nōn vŏcāvĭt : ŏb ĕām rem hānc fēcī fāllām. *Nov.* (apud *Non.* 2, 316, qui vertit *fallaciam*. Etiam *Gloss. Placidi* : « *Falla*, fallacia, artificii subtilitas. »)

Fāllācĭă, æ, *f. Ruse, tromperie.* Vērum, ŭbĭ nūllă fŭgām rĕpĕrīt fāllācĭă, vīctŭs. *V.* Tānta ēst fāllācĭă tēctī. *Id.* Fālsĭdĭcīs fāllācĭīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 13). SYN. Āstūtĭă, āstŭs, dŏlŭs, fraŭs, ārtēs, etc. *Voy.* Dolus, Mendacium. || *Enchantements.* Āt vōs dēdūctæ quĭbŭs ēst fāllācĭă lūnæ. *Pp.* (I, 1, 19).

Fāllācĭtĕr. *Par ruse.* Tōtūm fāllācĭtĕr ægrō Sūggĕrĭt ōbrēptāns ănĭmō vīs tētră vĕnēnī. *Juvc.* (I, 576. Adde *Avian. Fab.* 26, 7). *Voy.* Astute.

Fāllāx, ācĭs. *Trompeur, perfide.* Ænēān crēdām quĭd ĕnīm fāllācĭbŭs aūstrīs? *V.* Ēt fāllāx hērbă vĕnēnī. *Id.* Thēsēă cūlpābās, fāllācēmque īpsĕ vŏcābās. *O.* Nēc făctā īmpĭă fāllācum hŏmĭnūm cœlĭcŏlīs plăcēnt. *Cat.* (30, 4). SYN. Dŏlōsŭs, pērfĭdŭs, sūbdŏlŭs, mēndāx, etc. *Voy.* Dolosus, Mendax.

Fāllŏ, ĭs, fĕfēllī, fālsŭm, fāllĕrĕ. *Tromper.* Āt rēgīnă dŏlōs, quĭs fāllĕrĕ pŏssĭt ămāntēm? *V.* Pōstquām prīmŭs ămōr dēcēptām mōrtĕ fĕfēllĭt. *Id.* Vŏlŭcrēs vīscātă fāllĭtĕ vīrgā. *O.* SYN. Dēcĭpĭŏ, lūdŏ, dēlūdŏ, căpĭŏ, etc. *Voy.* Decipio. || *Trahir.* Nēc vĕrĭtī sŏcĭōrūm fāllĕrĕ dēxtrās. *V.* Fāllĕrĕ jūră tŏrī. *O.* SYN. Prōdŏ. || *Charmer.* Īnfāndūm sī fāllĕrĕ pŏssĭt ămōrem. *V.* Tĕnŭī lūctūm sōlāmĭnĕ fāllēns. *V. Fl.* Fāllēbăt cūrās ægrăquĕ cōrdă lăbŏr. *O.* SYN. Dēcĭpĭŏ, dēlēnĭŏ, mūlcĕŏ. || *Échapper à la vue, à la connaissance.* Āctă dĕōs nūnquām mōrtālĭă fāllūnt. *O.* Lōngē fāllēntĕ săgīttā. *V.* Fūlgēnte īmpĕrĭō fērtĭlĭs Āfrĭcæ Fāllĭt sōrtĕ bĕātĭŏr. *H.* Quī nātŭs mŏrĭēnsquĕ fĕfēllĭt. Spārtăcūm sī quā pŏtŭĭt văgāntēm Fāllĕrĕ tēstă. *Id.* SYN. Lătĕŏ, fŭgĭŏ. || *Qqf. Emprunter, feindre.* Tū făcĭem īllĭŭs, nōctēm nōn āmplĭŭs ūnăm, Fāllĕ dŏlō. *V. Voy.* Simulo. || *Cacher.* Ēt sŭă dīvīnă fūrtă fĕfēllĭt ŏpĕ. *O.* (Adde *Prop.* IV, 5, 14). *Voy.* Celo. || *Éviter.* Fāllĕrĕ cāssēs. *O.* Fāllĕrĕ rētĭă. *Id. Voy.* Vito. || *Avec le génit.* Nēc me ănĭmī fāllĭt. *Lr.* (V, 98. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 55; *Ter. Eun.* II, 2, 43).

Au pass. Fāllŏr. *Être trompé, se tromper.* Jāmquĕ dĭēs, nī fāllŏr, ădēst. *V.* Ōrdĭnĭs hæc vīrtūs ĕrĭt ēt vĕnŭs, aūt ĕgŏ fāllŏr. *H.* Mūltūm fāllĕrĭs. *Ph. Voy.* Erro.

Fālsĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Menteur, imposteur.* Tŭīs scēlēstīs fālsĭdĭcīs fāllācĭīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 13. *Id. Trin.* III, 3, 40). Fālsĭdĭcī vātēs. *Aus.* (*Epigr.* 118, 17). *Voy.* Mendax.

† Fālsĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Falsifié, faux.* Nīl dē pēstĭfĕrīs ŏpĭbŭs, aūt fālsĭfĭcātīs Tērrārūm spŏlĭīs. *Prud.* (*Ham.* 549).

† Fālsĭfĭcŭs et Fālsĭjūrĭŭs, ă, ŭm. *Menteur, qui a fait de faux serments.* Dŏmi hăbĕt ănĭmūm fālsĭlŏquūm, fālsĭfĭcūm, fālsĭjūrĭūm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 36).

Fālsĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Menteur.* Quārūm rērūm tē fālsĭlŏquūm mi ēssĕ nōlŏ. Nōn ĕrŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 14). Ēt jām fālsĭlŏqua ēst dīvīnī păgĭnă lĭbrī. *Prud.* (*Apoth.* 107).

† Fālsĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Tromperie.* Quōs quūm cēnsēās Ēsse ămīcōs, rĕpĕrĭūntŭr fālsī fālsĭmōnĭīs. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 12).

Fālsĭpărēns, tĭs, *m. Dont le père est supposé.* Aūdīt fālsĭpărēns Āmphĭtrўŏnĭădēs. *Cat.* (68, 112).

Fālsō, *adv. Faussement, à tort.* Īnvĭdĭă ēst; fālsō plūrĭmă vūlgŭs ămăt. *Tib.* (III, 3, 20). Sīve ĕgŏ tē fēcī tēstēm fālsōvĕ cĭtāvī. *O.* SYN. Īmmĕrĭtō.

Fālsūm, ī, *n. pris subst. Le faux, la fiction.* Vērō dīstīnguĕrĕ fālsūm. *H.* Sīc vērīs fālsă rĕmīscĕt. *Id.*

Fālsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Fallo. *Trompé.* Ūt fālsŭs ănĭmi ēst. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 43). Haūd fālsă sŭm nōs ŏdĭōsās hăbērī. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 4, scil. *je suis sûre que*). SYN. Dēcēptŭs, ēlūsŭs. || *Ordint. Adj.*

Faux, supposé. Cūlpām fālsā sūb ĭmāgĭnĕ cēlăt. *O.* Ĕt māgnūm fālsī īmplēvĭt gĕnĭtōrĭs ămōrĕm. *V.* SYN. Fāllāx, mēndāx, mēntītŭs, fictŭs. PPH. Nōn *ou* haūd vērŭs. || *Imaginaire.* Fālsā fōrmīdĭnĕ lūsĭt. *V.* Spēm pōnĕrĕ fālsăm. *O. Voy.* Vanus. || *Trompeur.* Sōlēm quĭs dīcĕrĕ fālsŭm Aūdĕăt? *V.* Fālsa īntēr gaūdĭă. *Id.* Fālsæ pērjūrĭă līnguæ. *O.* Fālsŭs ămīcĭs. *Cl. Voy.* Fallax.

Fālx, fālcĭs, *f. Faux, faucille.* Ĕt cūrvæ rĭgĭdūm fālcēs cōnflāntŭr ĭn ēnsĕm. *V.* Vītēs īncīdĕrĕ fālcĕ nŏvēllās. Quīsquăm mātūrĭs fālcēm sūppōnăt ărīstĭs. *Id.* Crēscĕrĕ, dūm fīānt fālcĭbŭs āptă, sĭnās (sata). *O.* SYN. Fērrŭm. EP. Cĕrĕālĭs, Sātūrnĭă; ăgrēstĭs, fērrĕă, ăhēnă; dūră, rĭgĭdă; cūrvă, īncūrvă, rĕcūrvă, ădūncă; ăcūtă. PPH. Fālcĭs cūrvāmĕn. *O.* Fālcĭs ăcĭēs. *V.* Cūrvŭs Sātūrnī dēns. *Id.* || *Couper avec la faux ou la faucille.* Fālcĕ mĕtŏ, sĕcŏ, rĕsĕcŏ, cædŏ, īncīdŏ, stērnŏ; prĕmŏ, āttōndĕŏ, pŭtŏ, āmpŭtŏ, dēpŭtŏ. Fālcēm sūppōnŏ. PHR. Sērtă nĕc ūnquăm Fālcĭfĕræ sĕcŭĕrĕ mănŭs. *O.* Vīnĕă nēc fālcēm pătĭtŭr. *V. Voy.* Puto, Messis. || *Faux dont on armait les chars.* Īntēr ĕquōs ābstrāxĕ rŏtās fālcēsquĕ răpācēs. *Lr.* (III, 652). || *Petite épée recourbée.* Pūgnāntēm fālcĕ sŭpīnā. *J.* (8, 201). *Voy.* Harpe. || *Croissant (de bûcheron, de charpentier).* Stīpēs ăcērnŭs ĕrăm, prŏpĕrāntī fālcĕ dŏlātŭs. *Pp.* (IV, 2, 59). || *Instrument de chirurgie.* Pĕrăcūtā fālcĕ sĕcārĕt. *Mart.* (III, 24, 5.)

Fāmă, æ, *f.* (φήμη, *Dor.* φάμα). *Renommée, bruit, nouvelle.* Hæc mānēs vĕnĭēt mĭhĭ fāmă sūb īmōs. *V.* Fāma ēst ōbscūrĭŏr ānnĭs. *Id.* Sīc quīsquĕ păvēndŏ Dāt vīrēs fāmæ. *Luc.* SYN. Rūmŏr, sērmŏ, fābŭlă, nūntĭŭs. PPH. Fāmă rērŭm. EP. Dŭbĭă, īncērtă, vānă; sŭbĭtă, rĕpēntīnă, īmprōvīsă; lætă, grātă; īnfaūstă, trīstĭs. || Fāmă ēst. *On dit.* Dædălŭs, ūt fāma ēst, fŭgĭēns Mīnōĭă rēgnă. *V.* Aūdĭĕrās, ēt fāmă fŭĭt. *Id.* SYN. Dīcūnt, āiūnt, fĕrūnt, mĕmŏrānt, pĕrhĭbēnt; dīcĭtŭr (*avec le sujet au nomin.*), fērtŭr, pĕrhĭbētŭr. PPH. Ŭt āiūnt. Ŭt pĕrhĭbēnt. Fāmă vŏlăt, văgātŭr, fērt, rĕfērt, pĕrhĭbĕt, vūlgātŭr; āllābĭtŭr aūrēs; fērtŭr, vĕnĭt *ou* vēnĭt, pērvĕnĭt ăd aūrēs. Sīc fāmă. Fāmă fĕrūnt. Rūmŏr ēst, ăĭt, dīvūlgăt. Rūmŏr ĭt ăd ūrbēs, pĕr ōppĭdă fērtŭr, lābĭtŭr. VERS. Dīdĭtŭr hīc sŭbĭtō Rōmānă pĕr āgmĭnă rūmŏr. *V.* Hīc īncrēdĭbĭlĭs rērūm fāma ōccŭpăt aūrēs. *Id.* Cērtŭs ăbēst aūctŏr, sēd vōx hōc nūntĭăt ōmnĭs. *M.* Aūctōrēm cārmĭnĭs hūjŭs Cæcĭlĭūm, tōtā rūmŏr ĭn ūrbĕ sŏnăt. *Id.* Fāctūm rūmŏr dīssĭpăt. *Ph.* || *Bonne réputation.* Bŏnăm dēpērdĕrĕ fāmăm. *H.* Ĕt fōrma, ēt mōrēs, ēt bŏnă fāmă mănēnt. *O.* Nēc tămĕn īllă sŭæ rĕvŏcātŭr pārcĕrĕ fāmæ. *Pp.* || *Réputation, renommée, gloire.* Fāmăm quī tērmĭnĕt āstrĭs. *V.* Tŭă tērrĭs dīdĭtă fāmă. *Id.* Æmŭlă fāmă lăbōrĭs Hērcŭlĕī. *Sil.* Mīnŭĭt præsēntĭă fāmăm. *Cl.* Sēd mē vēl sōlă tŭērī Fāmă pŏtēst rērūm tōtō quās gēssĭmŭs ōrbĕ. *L.* SYN. Nōmĕn, glōrĭă, dĕcŭs, laūs, hŏnŏr. *Voy.* Gloria, Immortalis. || *Mauvaise réputation.* Mălĕdīctă, fāmăm, mĕum ămōrem ēt pēccātum īn sē trānstŭlĭt. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 10). Ōpplērĕ fāma ēt flāgĭtĭĭs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 193. Addi potest *Virg. Æ.* IV, 170). *Voy.* Infamia. || *Qqf. Tradition.* Fāmāmquĕ fŏvēmŭs ĭnānĕm. *V.* || *La Renommée, déesse, fille de la Terre. Les poëtes lui donnent des ailes et une trompette.* Ēxtēmplō Lĭbyæ māgnās īt Fāmă pĕr ūrbēs. *V.* Nūntĭă mūltĭvăgō Dănăās pērlābĭtŭr ūrbēs Fāmă grădū. *St.* EP. Răpĭdă, vŏlāns, pēnnātă, præpēs, văgă; nūntĭă, lŏquāx, mēndāx. (Cf. *Virg. Æ.* IV, 174 sq.; *Ovid. Met.* XII, 39; *Luc.* I, 469; *V. Fl.* II, 116 sq.)

† Fāmē, *et qqfois* Fāmī, *anciens gén. de* Fames. Ădĕōn' rēm rĕdĭīsse, ūt pĕrīclum ĕtĭām fāmē mĭhĭ sĭt, Sўrĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 27). Rūgōsum ātquĕ fāmī plēnŭm. *Lucil.* (apud *Gell.* 9, 14).

Fămēlĭcŭs, ă, ŭm. *Affamé.* Nōctĕ bŏvēs măcrī, lāssōquĕ fămēlĭcă cōllō Ārmēntă. *J.* (14, 146). Pōst īd, quūm lāssŭs fŭĕrĭs ēt fămēlĭcŭs. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 42. Adde *Ter. Eun.* II, 2, 29). Quīdquăm pōnĕrĕ, nē fămēlĭcōrŭm Ăd mē tūrbă vĕlīt cănūm vĕnīrĕ. (*Anthol.* II, p. 543) SYN. Ēsŭrĭēns, jējūnŭs, īmpāstŭs, *qqf.* ăvĭdŭs. PPH. Fămē prēssŭs, cōnfĕctŭs, stĭmŭlātŭs, cŏāctŭs, vīctŭs, frāctŭs, cōnsūmptŭs, ēnēctŭs. Fămē prĕmēntĕ, dŏmĭnāntĕ. PHR. Pāllĭdă sēmpĕr Ōră fămē. *V.* Fămē răbĭdā trĭă gūttŭră pāndēns. Suādĕt ĕnīm vēsānă fămēs. *Id.* Īpsă fămē stĭmŭlāntĕ fŭrēns. *Tib.* Jējūnĭs dēntĭbŭs ăcĕr. *H.* Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vūlgārĭă tēmnĭt. *Id. Voy.* Fames.

† Fāmĕn, ĭnĭs, *n. Discours.* Ōblēctāns răbĭdum, ēt pēr mōllĭă fāmĭnă mūlcēns. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 549. Adde *Capel.* IX, p. 336). Trīstĕ mĕdēlĭfĕrō rĕcrĕābānt fāmĭnĕ pēctŭs. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1168).

Fămēs, ĭs, *abl.* ē, *f. Faim.* Ĕt Mĕtŭs, ēt mălĕsuādă Fămēs, ēt tūrpĭs Ĕgēstās. *V.* Āmīssĭs ăpĭbŭs mōrbōquĕ fămēquĕ. Cōncūssāquĕ fămem īn sīlvĭs sōlābĕrĕ quĕrcū. *Id.* Nēc, fămĭs īn pœnā, pārvī mĭhĭ frāgmĭnă pānĭs. *Juvc.* (IV, 291). SYN. Ēsŭrĭēs, jējūnĭă. EP. Jējūnă, ăvĭdă, hĭāns, pāllĭdă, ĭnērs, lānguĭdă; dīră, īmpĕrĭōsă, sævă, mĭsĕră, ātră, crūdēlĭs, ægră, īnsōmnĭs, vĭgĭl, ĭnēxstīnctă, īrrĕquĭētă; vĭŏlēntă, răbĭdă, īnsānă, fŭrĭōsă, lēntă. PPH. Ārdŏr *ou* ămŏr ĕdēndī. Văcŭī vēntrĭs fŭrŏr. Vēntrĭs răbĭēs. Jējūnă cŭpīdŏ. Răbĭdī jējūnĭă vēntrĭs. Jējūnō ōrĕ fămēs. Īmplācātæ flāmmă gŭlæ. Āltă vŏrāgŏ vēntrĭs. || *Avoir faim.* Fămē prēmŏr, cōnfĭcĭŏr, lăbōrŏ, crŭcĭŏr, lăcĕrŏr, vīncŏr, frāngŏr, dēpĕrĕŏ. Fămēm pătĭŏr, fĕrŏ, tŏlĕrŏ. Fămēs ūrgĕt, stĭmŭlăt, sævĭt, ūrĭt, crŭcĭăt, ēxcrŭcĭăt, lăcĕrăt. Ĕpŭlās pōscŏ. VERS. Cōllēctă fătīgăt ĕdēndī Ēx lōngō răbĭēs. *V.* Suādĕt ĕnīm vēsānă fămēs. *Id.* Āppŏsĭtĭs quĕrĭtŭr jējūnĭă mēnsĭs. *O.* Fŭrĭt ārdŏr ĕdēndī, Pērque ăvĭdās faūcēs īmmēnsāquĕ vīscĕră rēgnăt. *Id.* Ĕgĭt ămŏr dăpĭs ātquĕ pūgnæ. *H.* Cōgēbāt văcŭī vēntrĭs fŭrŏr. *J.* Vīx trēs aūt quāttŭŏr īstă Rēs ălŭĭt; pāllēt cētĕră tūrbă fămē. *M.* Īndĭgŭs hōrtātŭr cōmplērī vīscĕră vēntĕr. *Alcim.* Cūră cĭbī vēntrīsquĕ sŭbībăt. *Hilar. Pict.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 800 sq.; *Luc.* IV, 93 sq.). *Voy.* Famelicus. || *Apaiser sa faim. Voy.* Satior. || *Mourir, faire mourir de faim.* Trēs pătĕrĭs nātōs, Gāllă, pĕrīrĕ fămē. *M.* (Sic *Pl. Pœn. prol.* 30.) Ĕt lōngā fămē Mōrs prōtrăhātŭr lēntă. *Sen.* Aūt tōrsĭt lēntā trīstĭă fātă fămē. *M.* Ŭt ĕgŏmēt me hŏdĭē jŭgŭlārēm fămē. *Pl.* Ŭt hŏmĭnēs mōrtŭūm mē dīcānt fămē. *Id.* || *Misère, indigence.* Īlle ăd fămem hūnc ăb stŭdĭō stŭdŭĭt rēĭcĕrĕ. *Ter.* (*Ph. prol.* 19). Dēspĭcĭăm dītēs, dēspĭcĭāmquĕ fămēm. *Tib.* (I, 1, 78). *Voy.* Paupertas. || *Au fig. Désir violent.* Quĭd nōn mōrtālĭă pēctŏră cōgĭs, Aūrī săcră fămēs? *V.* Quēm tĕnĕt ārgēntī sĭtĭs īmpōrtūnă fămēsquĕ. *H.* SYN. Lĭbīdŏ, cŭpīdŏ, sĭtĭs, fŭrŏr. || ? Fămēs. *Voy.* Famis.

? Fămēscēns, tĭs, *part. de* Famesco. *Qui a faim.* Nūllă fămēscēntēm fūlcīrēnt pābŭlă vītăm. *Alcim.* (II, 19. Sed bonæ Edd., *Nullaque constantem*).

† Fămī, *ancien gén. Voy.* Fame.

† Fāmĭgĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Bruit public.* Hæc fāmĭgĕrātĭŏ Te hŏnēstĕt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 66).

† Fāmĭgĕrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui va semant des bruits.* Fāmĭgĕrātōrī rēs sĭt cūm dāmno ēt mălō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 183. *Ib.* 178).

Fămĭlĭă, æ, *f. Famille.* Pătēr fămĭlĭæ vērŭs ēst Quĭrīnālĭs. *M.* (I, 85, 5). Sērvārĕ prōrsŭs hānc fămĭlĭăm nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 44). SYN. Dŏmŭs, gēns, *qqf.* stīrps, gĕnŭs. || *Le domestique d'une*

maison. Æsōpūs dŏmĭnō sōlūs quum ēssĕt fămĭlĭā. *Ph*. Quēm cōnvŏcātā jŭbĕt ŏccīdī fămĭlĭā. *Id*. SYN. Fămŭlī, *pl*. PPH. Tūrbă sŭōrŭm. *O*. Fămŭlārĭs mănūs. *Sen*.

Fămĭlĭārĭs, ĕ. *Qui appartient à une maison, domestique; propre, particulier*. Ĕgŏ sūm Lār fămĭlĭārĭs ēx hāc fămĭlĭā. *Pl*. (*Aul. prol*. 2) Ŭbĭ nūnc rĕquīrām fămĭlĭārēm fīlĭŭm? *Id*. (*As*. II, 2, 1). Fūndum ărăt ălĭēnum, īncūltūm fămĭlĭārēm dēsĕrĭt (*Ib*. V, 2, 24). Rēs fămĭlĭārĭs. *Id*. (*Stich*. I, 2, 88). SYN. Dŏmēstĭcŭs, prīvātŭs, *qqf*. cōgnātŭs. || *Souv. subst. m. Familier, intime*. Āt nūnc ăbĭ sāne; ādvēnīssĕ fămĭlĭārēs dīcĭtō. *Pl*. (*Amp*. I, 1, 197). Ēt măgĭs ēsse īllum ĭdōnĕūm, qui ĭpsī sĭt fămĭlĭārĭŏr. *Ter*. (*Ph*. IV, 5, 9). *Voy*. Amicus.

Fămĭlĭārĭtās, ātĭs, *f*. *Liaison, amitié*. Tăcēbĭt, dum īntērcēdēt fămĭlĭārĭtās. *Ter*. (*Ph*. IV, 1, 17). Mălo ēx prīncĭpĭō māgnă fămĭlĭārĭtās Cōnflāta ēst. *Id*. (*Eun*. V, 2, 35). *Voy*. Amicitia.

Fămĭlĭārĭtĕr *Amicalement*. Rējēcĭt se ĭn ĕūm, flēns, quām fămĭlĭārĭtĕr. *Ter*. (*And*. I, 1, 109). Făcĭt ūt te ąŭdāctēr mŏnĕam ēt fămĭlĭārĭtĕr. *Id*. (*Heaut*. I, 1, 6. Et *Pl*. *Epid*. I, 1, 2).

Fămĭlĭās, *ancien gén. de* Familia. *Voy*. Mater *ou* Pater familias.

† Fămĭs, ĭs, *f*. *Comme* Fames. Spŏlĭātquĕ sŭōs fămĭs īmprŏbă nātōs. *Prud*. (*Psych*. 480). Pōst, ŭbĭ dīră fămĭs tōtūm dīffūsă pĕr ŏrbĕm. *Cypr*. (*Gen*. 1245. Et *Varr*. *R*. *R*. 2, 5, 15 : « Algor eas et *famis* macrescere cogit. » *Aldhelmus* ap. *Mai*. t. V, p. 537, citat *famis* pro pyrrhichio. Scilicet gemina declinatio in unam coaluit. Alia sunt hujus generis nomina : *Cautis, Felis, Gruis, Vulpis*, etc.).

Fāmōsŭs, ă, ŭm, *en gén*. *Fameux, connu*. || *Qqf. en bonne part*. Nōn ĭdĕō pōnēt fāmōsæ mōrtĭs ămōrĕm. *H*. SYN. Nōtŭs, clārŭs, īllūstrĭs. *Voy*. Celeber. || *Ordint. en mauv. part*. *Décrié*. Tūrpĭă fāmōsūs cōrpŏră jūngĕt hўmēn. *O*. Quŏd mœchūs fŏrĕt, aūt sīcārĭŭs, aūt ąlĭōquī Fāmōsŭs. *H*. Fāmōsæ fŭgĕ rētĭă mœchæ. *M*. (II, 47). SYN. Īnfāmĭs, etc. *Voy*. *ce mot*. || *Diffamatoire*. Nēc spōnsæ lăquĕūm fāmōsō cārmĭnĕ nēctĭt. *H*. Fāmōsīsquĕ Lŭpō cŏŏpērtō vērsĭbŭs. *Id*.

† Fămŭl, *arch*., *apocope de* Famulus. Ōssă dĕdīt tērræ, proīnde ăc fămŭl īnfĭmŭs ēssĕt. *Lucr*. (III, 1049). Mōrtālēm sūmmūm fōrtūnă rĕpēntĕ Rēddĭdĭt ūt sūmmō rēgnō fămŭl ūltĭmŭs ēssĕt. *Enn*. (apud *Non*. 2, 322).

Fămŭlă, æ, *f*. *Servante*. Quīnquāgīnta īntūs fămŭlæ, quĭbŭs ōrdĭnĕ lōngō. *V*. Aūt hærēnt tēlæ, fămŭlāsquĕ lăbōrĭbŭs ūrgēnt. *O*. SYN. Sērvă, āncīllă, āncīllŭlă. EP. Sēdŭlă, vĭgĭl, sōllĭcĭtă, āttēntă, fīdă, fĭdēlĭs. || — Jŏvĭs ālĕs. *L'aigle*. (*Juv*. 14, 81.) || *Adj*. *f*. *Voy*. Famulus, a.

Fămŭlāns, tĭs. *Qui sert; subordonné, soumis*. Īrrĭgăt Āmphrŷsūs fămŭlāntīs pāscŭă Phœbī. *L*. Sēmpĕr ĭnīquōs, Fōrtūnā fămŭlāntĕ, prĕmĭt. *Cl*. Dūm sērvānt ĕlĕmēntă sŭūm fămŭlāntĭă cūrsūm. *Prud*. (*Sym*. II, 803). SYN. Fămŭlŭs, sērvŭs.

† Fămŭlāntĕr, *adv*. *Avec soumission*. Fămŭlāntĕr pĕtĕ. *Att*. (apud *Non*. 2, 332).

Fămŭlārĭs, ĕ. *De serviteur, de servante*. Sī Rōmam īntrārĭt, fămŭlārĭă jūră dătūrŭs. *O*. Hĕdĕrīsquĕ lĭgăt fămŭlārĭbŭs ārtūs. *V*. *Fl*. Tūrbă fămŭlārĭs. *Sen*. (*Thyest*. 901). *Voy*. Famulus, a. || Fămŭlārĕ, *n*. *pris adv*. *Servilement*. Nēc tūrbĭdŭs īrā, Nēc fămŭlārĕ tĭmēns. *St*. (*Silv*. III, 1, 40).

† Fămŭlātrīx, īcĭs, *f*. *Qui sert, servante*. Lūsīt vēntūrās fămŭlātrīx pēnnă cŏrōnās. *Sid*. (2, 128).

Fămŭlātŭs, ūs, *m*. *Service, condition de serviteur*. Ō sōrs ăcērba ēt dūră fămŭlātŭs grăvĭs! *Sen*. *Hip*. 991). *Voy*. Servitium.

† Fămŭlĭtās, ātĭs, *f*. *Condition d'esclave, esclavage*. Pōstquām pārvōs vōs ōpprēssīt fămŭlĭtās. *Att*. (apud *Non*. 2, 319. *Pacuv*. ibid.).

† Fămŭlō, ās, ārĕ, *n*. *Comme le suiv*. Mātrī pĭĕtātĕ bĕnīgnā... tū fămŭlārĕ vĕlĭs. *Fort*. (XI, 7, 5).

Fămŭlŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Servir, être en service*. Quæ tĭbĭ jūcūndō fămŭlārēr sērvă lăbōrĕ. *Cat*. (64, 161). Pēlĭăcĭs hīc quūm fămŭlārĕr ĭn ārvīs (de Apolline). *St*. SYN Sērvĭō, mĭnīstrō. PPH. Fămŭlŭs *ou* fămŭlă sūm *ou* sērvĭō. || *Au fig*. Īndīgnō fămŭlātŭr ămōrī. *V*. *Fl*. SYN. Sērvĭō, ōbsĕquŏr.

Fămŭlŭs, ī, *m*. *Serviteur*. Vōs, fămŭlī, quæ dīcam, ănĭmīs ādvērtĭtĕ vēstrīs. *V*. Cōmĭtēs fămŭlōsquĕ rĕmōvĭt. *O*. Cūm fămŭlĭs ŏpĕrūm sŏlūtĭs. *H*. SYN. Sērvŭs, mĭnīstĕr, pŭĕr. *Voy*. Servus. || ***Ministre ou adorateur d'une divinité***. Dīndўmă sānguĭnĕīs fămŭlūm bācchātă lăcērtīs. *V*. *Fl*. Fămŭlūsquĕ săcrōrŭm. *O*. Dĕī fămŭlōs sūccēdĕrĕ tēctīs. *Juvc*. (II, 457). SYN. Cūltŏr *ou* mĭnīstĕr. || *Serviteur d'une divinité*; *celui (homme ou animal) qui manifeste les volontés d'un demi-dieu ou d'une ombre*. Cūstōs fămŭlūsquĕ dĕī Sīlēnŭs ălūmnī. *H*. Sūs ĕrăt īnfēstæ fămŭlŭs vīndēxquĕ Dīānæ. *O*. Īncērtŭs Gĕnĭūmnĕ lŏcī, fămŭlūmnĕ părēntĭs Ēssĕ pŭtĕt. *V*. (*Æ*. V, 95, de angue. Ubi *Serv*. et *Heyne*). Prōtĭnŭs ānguēs, Ūmbrārūm fămŭlī. *V*. *Fl*. (Sic et *Sil*. VI, 288).

Fămŭlŭs, ă, ŭm. *Qui obéit en esclave, servil, soumis*. Fămŭlās scēlĕrāta ād prœlĭă dēxtrās Ēxcĭtăt. *L*. Trādĭdĕrāt fămŭlās jām tĭbĭ Rhēnŭs ăquās. *O*. Cæsărĕūm fămŭlōs vērtĭcĕ fērrĕ pĕdĕm. *Id*. Fēstīnānt fămŭlīs quāmprīmum āllāmbĕrĕ lўmphīs. *Aus*. (*Mos*. 360). SYN. Fămŭlārĭs, fămŭlāns, ōbsĕquĭōsŭs, ōffĭcĭōsŭs.

Fānātĭcŭs, ă, ŭm. *Qu'une divinité rend furieux, en gén*. *Qui est en délire*. Sēd ūt fānātĭcŭs œstrō Pērcūssŭs, Bēllōnă, tŭō. *J*. (4, 123). Ēt crīnĕ sĕnēx fānātĭcŭs ālbō. *Id*. (2, 112). Fānātĭcŭs ērrŏr. *H*. Nōn spūmăt ănhēlŭs Fātă Sĭbўllīnĭs fānātĭcŭs ēdĭtă lĭbrīs. *Prud*. (*Apoth*. 440. *Id*. *Peri*. 10, 1061). SYN. Lўmphātŭs. || † Fānātĭcām pīnūm Sānctŭs sūccīdĕrĕ cōgēns. *Fort*. (X, 6, 43).

Fāndō, *gérond. de* Fari. ***En entendant parler ou dire; par la renommée***. Fāndo ąlĭquĭd sī fōrtĕ tŭās pērvēnĭt ăd aūrēs (nomen). *V*. Quĭs tālĭă fāndō Tēmpĕrĕt ā lăcrĭmīs? *Id*. (Adde *St*. *Th*. I, 655; *Pl*. *Amp*. II, 1, 41).

Fāndŭs, ă, ŭm. *Ce qui est permis, juste*. Āt spērātĕ dĕōs mĕmŏrēs fāndi ātquĕ nĕfāndī. *V*. Fānda ātque īnfāndă lŏcūtŭs. *Id*. Ōmnĭă fāndă nĕfāndă mălō pērmīxtă fŭrōrĕ. *Cat*. (64, 406).

Fānnĭŭs, ĭī, *m*. *Nom d'homme*. Sē Fānnĭŭs īpsĕ pĕrēmĭt. *M*. (II, 80).

Fāns, tĭs. *Disant, parlant*. Tālĭă fāntī Nōn cōmptæ mānsērĕ cŏmæ. *V*. Sūbtrăhĭt hæc fāntēm tōrtă vērtīgĭnĕ flūctŭs. *Pp*. (III, 7, 65. Adde *Aus*. *Parent*. 19, 14, fantis; *Pl*. *Pers*. II, 1, 7, fans).

Fānŭm, ī, *n*. *Temple*. Āgrōs, ātquĕ lărēs pătrĭōs, hăbĭtāndăquĕ fānă. *H*. Āgrēstī fānō sūppŏsŭīssĕ pĕcŭs. *O*. *Voy*. Templum.

Fār, fărrĭs, *n*. *Blé, froment*. Fār ĕrăt, ēt pūrī lūcĭdă mīcă sălĭs. *O*. Fārrĕ pĭo ēt plēnā sūpplēx vĕnĕrātŭr ăcērrā. *V*. Hībērnō lætīssĭmă pūlvĕrĕ fārră. *Id*. SYN. Frūmēntŭm, frūgēs.

† Fārcĭnō, ās, ārĕ. *Comme* Farcio. Fāndīs tăcēndă fārcĭnăt. *Capel*. (IX, p. 336).

Fārcĭō, īs, fārsī (*Charis*. 219), fārtŭm, fārcīrĕ. *Farcir, remplir*. Nām nĭhĭlō mĭnōrĕ vērpā Fārtĭ ēstĭs. *Cat*. (28, 12). *Voy*. Fartus.

Fārctŭs, *Voy*. Fartus.

Fārfărŭm *ou* Fārfĕrŭm ī, *n* *Sorte de plante.* Ēō prǣstĕrnēbānt fŏlĭă fārfărī. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 32. Cf. *Plin.* 24, 85, et *Fest.*)

Fārfărŭs, ī, *m. Rivière près de Rome, la même que Fabaris.* Ĕt ămœ̄næ Fārfărŭs ūndæ. *O.*

Fārī, *infin. de l'inus.* For.

Fărīnă, æ, *f. Farine de froment.* Pāscĭtŭr ēt dūlcī făcĭlĭs gāllīnā fărīnā. *M.* (XIII, 62). SYN. Ālbă, cāndĭdă, trītĭcĕă, trītă, tĕnŭĭs, lĕvĭs. || *Toute espèce de farine.* Jāmque ŭbĭ pūlvĕrĕæ fŭĕrīnt cōnfūsă fărīnæ. *O.* || *Au fig. Qualité, espèce.* Quūm fŭĕrīs nōstræ paūlo āntĕ fărīnæ. *Pers.* (5, 115).

Fărĭō, ōnĭs, *m. Poisson, qu'on croit être la truite.* Mēdĭō, fārĭo, īntērcēptĕ sŭb ævō. *Aus.* (*Mos.* 130. Cf. *Isid. Or.* 12, 6).

Fārrāgō, ĭnĭs, *f. Dragée, mélange de différents grains qu'on laisse croître en herbe pour les chevaux.* Crāssā māgnūm fārrāgĭnĕ cōrpŭs Crēscĕrĕ. *V.* Pāsce ĭgĭtūr sūb vērĕ nŏvō fārrāgĭnĕ mōllī. *Nem.* (*Cyn.* 283). || *Au fig. Mélange.* Quĭdquĭd ăgūnt hŏmĭnēs... nōstri ēst fārrāgō lĭbēllī. *J.* (1, 85). Ĕt īn tĕnŭī fārrāgĭnĕ mēndāx. *Pers.* (5, 77).

Fārrātŭs, ă, ŭm. *De farine.* Pōnēbānt ĭgĭtūr Tūscō fārrātā cătīnō. *J.* (11, 109. Adde *Pers.* 4, 30).

Fārrĕŭs, ă, ŭm. *De blé.* Ēxspēctăt ērgō dūm dŏlōsa ēt fārrĕā Fērvēns cŏquāt mātūrĭtās. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 51. Malim *dolosa farrea*: apud *Fest.* est *farreum, i*).

† Fārtĭcŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Fartum. (*Titin.* apud *Non.* 4, 270.)

Fārtĭm, *adv. De manière à farcir, à remplir.* Vīscĕrĕ prætĕnĕrō fārtīm cōngēstŭs ărīstĭs. *Aus.* (*Mos.* 86. *Ib.* 113).

Fārtŏr, ōrĭs, *m. Charcutier.* Cūm scūrrīs fārtōr, cūm Vēlābro ōmnĕ măcēllŭm. *H.* (Adde *Ter. Eun.* II, 2, 26; *Pl. Truc.* I, 2, 11).

Fārtŭm, ī, *n. Hachis.* Āttămĕn hīc ēxtīs ēt ŏpīmō vīncĕrĕ fārtō Īntēndĭt. *Pers.* (2, 48. Scribitur et *Fertum*). || *Au fig.* Quæ mĭsĕrĕ gēstīt fārtūm făcĕre ēx hōstĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 8).

Fārtŭs *ou* Fārctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Farcio. *Rempli, plein, abondant.* Fārtūs păpȳrō dūm tĭbī tŏrŭs crēscĭt. *M.* (VII, 44, 14). Frūgĭfĕra ēt fārta ārva Ăsĭæ tĕnēt. *Poet.* (apud *Cic. Or.* 49). SYN. Rĕfērtŭs, plēnŭs. || *Accumulé.* Hīc fārtă prēmĭtŭr āngŭlō cĕrēs ōmnī. *M.* (III, 58, 6). || *Souv. Rassasié.* Ĕt tūm sīcŭt ĕquūs, quī dē præsēpĭbŭ' fārtŭs. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 3). Tūm jĕcŏre ŏpīmō fārta ēt sătĭāta ăffātĭm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). SYN. Plēnŭs, sătĭātŭs.

Fārtŭs, ūs, *m. Ce qui remplit une chose, le contenu.* Nōn vēstem ămātōrēs mŭlĭĕrĭs ămānt, sēd vēstĭs fārtŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 13).

Fās, *n. indécl.* (*ne s'emploie qu'au nomin. et à l'acc.*). *Droit, justice.* Quĭppe ĕtĭām fēstīs quædam ēxĕrcērĕ dĭēbŭs Fās ēt jūră sĭnūnt. *V.* Quĭppe ŭbĭ fās vērsum ātquĕ nĕfās. Fās ōmne ăbrūmpĭt. *Id.* Sēd fāsquĕ nĕfāsquĕ Cōnfūsūră rŭĭt. *O.* SYN. Jūs, jūstĭtĭă, æquŭm, jūstŭm, lĭcĭtŭm. || Fās ēst, *ou absolt.* Fās. *Il est permis.* Jām fās ēst părcĕrĕ gēntī. *V.* Fās īllī līmĭnă dīvūm Tāngĕrĕ. *Id. Voy.* Licet.

Fāscēlīnă, *f. Voy.* Phacelina.

Fāscēs, *pl. Voy.* Fascis.

Fāscĭă, æ, *f. Toute espèce de bande ou bandage.* || *Maillot.* Pŭĕrō fāscĭīs ŏpŭs ēst, pūlvīnīs, cūnīs, īncūnābŭlīs. *Pl.* (*Truc.* V, 1, 13). Ĕt pĕdēs, mănūsque ēt crūră strīctă cīngīt fāscĭă. *Fort.* (II, 2, 15). || *Souv. Enveloppe pour les jambes, surtout à l'usage des malades.* Prīncēps lĭgātō crūrĕ, nĭvĕā fāscĭā. *Ph.* Tĕgăt īmās fāscĭā sūrās. *Grat.* (*Cyn.* 338. Cf. *Quintil.* 11, 3, 144 : « *Fascias,* quibus crura vestiuntur, et focalia.... sola excusare potest valetudo. ») SYN. Fāscĭōlă, *qqf.* lĭgāmĕn, lĭgāmēntŭm. || *Espèce de corset à l'usage des femmes.* Īnflātŭm cīrcā fāscĭā pēctŭs ĕrăt. *O.* (Adde *Mart.* XIV, 134; *Prop.* IV, 9, 49). SYN. Strŏphĭŭm, zōnă. || *Qqf. Bandes pour envelopper un cadavre.* Ĕt tōtŭm grăcĭlĭs cōnnēctĭt fāscĭă cōrpŭs. *Juvc.* (IV, 399). || *Sangle de lit.* Ŏpprēssæ nĭmĭŭm vīcīna ēst fāscĭă plūmæ. *M.* (XIV, 159. *Id.* V, 62). || *Bande pour attacher un manuscrit.* Vīx ūmbĭlīcŭm mūlta ŏpērtŭm fāscĭā. *Capel.* (V, p. 187). || *Nuée en forme de bande ou de ceinture.* Nīl cŏlŏr hīc cœ̄lī, nīl fāscĭă nīgră mĭnātŭr. *J.* (14, 294). || *Zone.* Īn lōngŭm bīs sēx lātēscīt fāscĭă pārtēs. *Manil.* (I, 687).

Fāscĭātŭs, ă, ŭm. *Entouré de bandes.* Nēc fāscĭātō naūfrăgūs lŏquāx trūncō. *M.* (XII, 57). Sī vēstīgĭă fāscĭātă nūdī. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 13).

Fāscĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Fascis. *Paquet.* Fāscĭcŭlŭm pōrtēs lĭbrōrŭm. *H.*

† Fāscĭgĕr, ă, ŭm. *Qui porte des faisceaux; du consulat.* Tē dŭcĕ fāscĭgĕrŭm gēssī prīmævŭs hŏnōrĕm. *P. Nol.* (28, 321).

Fāscĭnō, ās, ārĕ. *Soumettre à des enchantements, ensorceler.* Nēscĭō quĭs tĕnĕrōs ŏcŭlŭs mĭhĭ fāscĭnăt ăgnōs. *V.* Pōssĭnt, nēc mălă fāscĭnārĕ līnguă. *Cat.* (7, 12). PHR. Ūrēntēs ŏcŭlōs ĭnhĭbērĕ pĕrītă. *Pers.* (2, 34). *Voy.* Incanto, Magicus.

Fāscĭnŭm, ī, *n., et* Fāscĭnŭs, ī, *m. Enchantement Voy.* Carmen, Magicus.

Fāscĭŏlă, æ, *f. dimin. de* Fascia. *Bandes pour envelopper les jambes.* Fāscĭŏlās, cŭbĭtāl, fŏcālĭă. *H.*

Fāscĭs, ĭs, *m. Faisceau, botte.* Līctōrēs dŭŏ, dŭŏ vīmĭnĕī fāscēs vīrgārŭm. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 26). Ĕt vĕtŭs ādstrīctī fāscĭs pēndēbăt ănēthī. (*Moret.* 59.) || *Fardeau.* Īnjūstō sūb fāscĕ vĭām quūm cārpĭt. *V.* Hōc tē fāscĕ lĕvābō. *Id. Voy.* Onus. || *Qqf. Grossesse.* Ānxĭă crēscēntēm pōrtābānt vīscĕră fāscĕm. *Alcim.* (III, 150). || *Au plur.* Fāscēs, ĭŭm. *Faisceaux, attribut des hautes magistratures à Rome; souv. Consulat.* Prīmōs āttōllĕrĕ fāscēs. *V.* Āltērnā fĕrētĭs Gaūdĭă, tū frātrĭs fāscĭbŭs, īllĕ tŭĭs. *O.* Sĕquĭtūrquĕ tŭōs vīctōrĭă fāscēs. *Cl.* EP. Sŭpērbī, trĕmēndī, pŏtēntēs. *Voy.* Consulatus. || † *Au fig. Poids, fardeau.* Quūm mē cūrārŭm cŭpĭēntēm spērnĕrĕ fāscēs. *Ennod.* (*Epig.* 128, 8).

Fāsēlŭs, *m. Voy.* Phaselus.

Fāssŭs, ă, ŭm, *part. de* Fateor. *Qui a avoué.* Dā vĕnĭām fāssō. *O.* SYN. Cōnfēssŭs. || *Qui a montré.* Vūltū fāssŭs Tĕlămōnĭŭs īrām. *O.*

Fāstī, ōrŭm, *m. pl. Registres publics, fastes, annales, calendrier.* Tēr, quătĕr ēvōlvī sīgnāntēs tēmpŏră fāstōs. *O.* Quī rĕdĭt ād fāstōs, ēt vīrtūtem æstĭmăt ānnīs. *H.* Nōtīs cōndĭtă fāstīs (tempora). *Id.* SYN. Ānnālēs, mŏnŭmēntă, hīstŏrĭă. *Voy.* Fastus 3.

Fāstīdĭō, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Être dégoûté des aliments.* Ēsŭrĭēns fāstīdīs ōmnĭă. *H.* Fāstīdĭt pūl mēntārĭŭm. *Ph.* || *En gén. Dédaigner, rejeter.* Īnvĕnĭēs ălĭŭm, sī te hīc fāstīdĭt, Ălēxĭn. *V.* Ā mē fāstīdĭt ămārī. *O.* Æstūs fāstīdĭt ămĭctŭm. *Cl.* SYN. Dēdīgnŏr, āspērnŏr, spērnō, rēspŭō, rējĭcĭō. *Voy.* Contemno. || *Qqf. n. Être dédaigneux.* Vĭde ūt fāstīdĭt sīmĭă! *Pl.* (*Most.* IV, 2, 4. *Id. Curc.* V, 2, 34). || † *arch. Avec le gén.* Fāstīdĭt mĕī. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 71). Trīstēs, dĭffĭcĭlēs sŭmŭ', fāstīdīmŭ' bŏnōrŭm *Lucil.* (apud *Non.* 9, 3. Et *Titin.* ibid.).

Fāstīdĭōsē, *adv. Avec dédain.* Fāstīdĭōsē tămĕn īn cœ̄tŭm rĕcĭpĭŏr. *Ph.* SYN. Cōntēmptīm.

Fāstīdĭōsŭs, ă, ŭm. *Dédaigneux.* Dŏmĭnŭsquĕ tērræ Fāstīdĭōsŭs; sēd tĭmŏr ēt mĭnæ. *H.* Ērgo īs mētŭs mē măcĕrăt, quŏd īllĕ fāstīdĭōsŭ' st. *Pl.* (*Mil* IV, 6, 18). SYN. Cōntēmptŏr, spērnāx. || *Qui engendre le dégoût.* Fāstīdĭōsăm dēsĕrĕ cōpĭăm. *H.*

Fāstīdītŭs, ă, ŭm. *Dédaigné*. Lătĭæ pārs māxĭmă tūrbæ Fāstīdītă jăcĕt. *L*. Nōn fāstīdītŭs sī tĭbĭ, lēctŏr, ĕrŏ. *O*.

Fāstīdĭŭm, ĭī, *n*. *Dégoût des aliments*. Ōs hĕbĕs ēst, pŏsĭtæquĕ mŏvēnt fāstīdĭă mēnsæ. *O*. Vărĭă cŭpĭēns fāstīdĭă cœnă Vīncĕrĕ. *H*. SYN. Naūsĕă. PPH. Tōrpēns pălātŭm. *O*. || *En gén. Dégoût, ennui*. Mātrī lōngă dĕcĕm tŭlĕrūnt fāstīdĭă mēnsēs. *V*. SYN. Tædĭŭm. || *Dédain, mépris*. Trīstēs Ămăryllĭdĭs īrās, Ātquĕ sŭpērbă pătī fāstīdĭă. *V*. Quăm spēctātōrĭs fāstīdĭă fērrĕ sŭpērbī. *H*. SYN. Cōntēmptŭs. *Voy. ce mot*.

Fāstīgĭŭm, ĭī, *n*. *Pointe d'un toit, faîte, comble, sommet*. Cūjŭs ĕbūr nĭtĭdūm fāstīgĭă sūmmă tĕgĕbăt. *Ov*. Ænēās ăĭt, ēt fāstīgĭă sūspĭcĭt ūrbĭs. *V*. Sūmmī fāstīgĭă tēctī. Īgnem ăd fāstīgĭă jăctānt. *Id*. Fāstīgĭă cœlī. *St*. SYN. Tēctŭm, cūlmĕn, căcūmĕn, ăpēx, vērtēx, căpŭt. || *Extrémité de tout objet s'élevant en pointe*. Vŏlăt... fāstīgĭă mūrī Ēxsŭpĕrārĕ fŭrēns. *St*. Sūrārŭm fāstīgĭă. *Lr*. (IV, 825). SYN. Cūlmĕn, ăpēx. || *Au fig. Faîte des honneurs, rang élevé, dignité*. Quālēs ēx hūmĭlī māgna ăd fāstīgĭă rērŭm Ēxtōllĭt. *J*. (3, 39). Ăd sūmmī quŏtĭēs fāstīgĭă jūrĭs Vĕnērĭt (nempe præturam). *Cl*. SYN. Cūlmĕn, ăpēx. *Voy*. Honor. || *La partie la plus saillante, ou Le commencement*. Sēd sūmmă sĕquār fāstīgĭă rērŭm. *V*. (*Æ*. I, 345. *Serv*. exponit *primordia*). || *Qqf. Profondeur*. Fōrsĭtăn ēt scrŏbĭbŭs quæ sīnt fāstīgĭă, quærās. *V*. (*G*. II, 288. De quo vid. *Serv*.). Pŭtĕūsquĕ căvātī Mōntĭs ăd īrrĭgŭī prĕmĭtŭr fāstīgĭă cāmpī. *L*. (IV, 295. Cf. *Cæs*. *B*. *G*. 7, 73; *Varr*. *R*. *R*. 1, 20, 5).

† Fāstīgŏ, ās, ārĕ. *Élever en pointe, couronner*. Sēnsĭm fāstīgāns, cōmprēssā căcūmĭnă nēctĭt. *Sil*. (V, 48). Lēnĕ jŭgŭm prēssō fāstīgăt vērtĭcĕ Chrīstŭs. *P. Nol*. (26, 94). Quănquăm dĭădēmătĕ crīnĕm Fāstīgātŭs ĕās. *Sid*. (2, 4). || *Accentuer une syllabe*. Ūt fāstīgētŭr lōngă, brĕvĭsvĕ fŭăt. *Capel*. (III, p. 59).

Fāstōsŭs, ă, ŭm. *Fier*. Ăd nōctūrnă jăcēs fāstōsæ līmĭnă mœchæ. *M*. (X, 13). Nōn hŭmĭlēm cālcăt fāstōsă clĭēntēm. (*Ad Pis*. 107, nempe domus.)

1. Fāstŭs (dies), *adj*. *m*. *Jour faste, où il est permis de plaider*. Fāstŭs ĕrĭt, pēr quēm lēgĕ lĭcēbĭt ăgī. *O*. *Voy*. Nefastus.

2. Fāstŭs, ūs, *m*. *Faste, luxe*. Ārsăcĭō pōstquăm sē rēgĭă fāstū Sūstŭlĭt. *Cl*. *Voy*. Luxus. || *Orgueil, fierté*. Fāstŭs ĭnēst pūlchrīs, sĕquĭtūrquĕ sŭpērbĭă fōrmăm. *O*. Nēmpĕ tŭlĭt fāstūs, aūsă rŏgārĕ prĭŏr. *Pp*. (IV, 5, 42). *Voy*. Superbia.

3. Fāstŭs, ŭŭm, *m*. *pl*. *Comme* Fasti. *Fastes*. Nēc mĕŭs Eūdŏxī vīncētŭr fāstĭbŭs ānnŭs. *L*. Nōn ūt sērvāndī sīgnēnt mĕă nōmĭnă fāstūs. *P. Nol*. (ap. *Mai*. t. V, p. 374. Cf. *Prisc*. 711).

Fātālĭs, ĕ. *Fatal, marqué par le destin*. Quĭd, sī fātālēs jăm nūnc ēxplēvĭmŭs ānnōs? *Tib*. (I, 3, 53. *Id*. II, 5, 57). Nātăquĕ fātālī pōrtēntă lăbōrĕ sŭbēgĭt. *H*. SYN. Præscrīptŭs, rătŭs, cērtŭs, *qqf*. dătŭs, cōncēssŭs. PHR. Ērgŏ dĭēs ădĕrăt Pārcārŭm cōndĭtŭs ălbō Vēllĕrĕ. *St*. *Voy*. Parcæ. || *Funeste, mortel*. Scāndĭt fātālĭs māchĭnă mūrōs. *V*. Cūnctāntī tēlŭm Ænēās fātālĕ cŏrūscăt. *Id*. Mūltĭs fātālĕm mīllĭbŭs hāstăm. *Sil*. SYN. Fūnēstŭs, fătĭfĕr, lētālĭs, ēxĭtĭālĭs. *Voy*. Funestus. || Fātālĕ, *n*. *pris adv*. Quæ nūbēs fātālĕ sŏnēnt. *St*.

Fātālĭtĕr. *Par l'ordre du destin*. Hēctŏrĕā prīmŭs fātālĭtĕr hāstā, Prōtĕsĭlæ, cădĭs. *O*. (Adde *Prud*. *Sym*. II, 369). SYN. Fātō.

Fătĕŏr, ērĭs, fāssŭs sŭm, fătērī, *d*. *Avouer, confesser, reconnaître*. Jūra īnvēntă mĕtu īnjūstī, fătĕārĕ nĕcēsse ēst. *H*. Līttĕrā cēlātōs ārcānă fătēbĭtŭr īgnēs. *O*. Paūpērtātēmquĕ fătēndŏ Ēffĭcĕrĕ lĕvēm. *Id*. SYN. Cōnfĭtĕŏr, āgnōscŏ, *qqf*. cōncēdŏ. PPH Dō mănūs. Nōn nĕgŏ. Nōn īnfĭtĭŏr. Nōn īnfĭtĭās ĕŏ. PHR. Ēt cēlātă dĭu īn mĕdĭŭm pēccātă dĕdīssĕ. *Lr*. || *Découvrir, montrer*. Ānĭmŭm pāllōrĕ fătērī. *H*. Mōrs sōlă fătētŭr Quāntŭlă sīnt hŏmĭnŭm cōrpūscŭlă. *J*. (10, 172). Ŏdŏr īmpŭdĭcŭs ūrcĕī fătēbātŭr. *M*. (XII, 32, 16). Fāssŭs ēst ārmĭs vĭrŭm. *Sen*. (*Troad*. 217). SYN. Prōdŏ, dētĕgŏ, ōstēndŏ, ăpĕrĭŏ, tēstŏr, etc. *Voy*. Detego. || *Consentir*. Nī dărĕ cōnjŭgĭum ēt dīctō pārērĕ fătētŭr. *V*.

? Fātĭcănŭs. *Voy. le suiv*.

Fātĭcĭnŭs *et* Fātĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui prédit, prophétique*. Hæc ŭbĭ fātĭcĭnō vēntūrī præscĭă dīxĭt Ōr Thĕmĭs. *O*. (*Met*. IX, 417. Alii leg. *faticano*). Fātĭcĭnāsquĕ fĕrūnt sōrtēs. *Id*. Vātĭs fātĭdĭcæ. *V*. SYN. Præsăgŭs, dīvīnŭs.

Fātĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Meurtrier*. Fātĭfĕrō Māvōrs ăccīngĭtŭr ēnsĕ. *O*. Fātĭfĕrŭmque ēnsĕm. *V*.

Fătīgātŭs, ă, ŭm. *Fatigué*. Ītĕ, fătīgātās ŭbĭ Dædălŭs ēxŭĭt ālās. *J*. (3, 25). Fătīgātĭs bŏbŭs. *H*. *Voy*. Fessus. || *Au fig*. Īllĕ fătīgātæ pērdēndō mōnstră nŏvērcæ. *O*.

Fătīgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fatiguer, lasser*. Vēlōcēs jăcŭlō cērvōs cūrsūquĕ fătīgăt. *V*. Dēntēmque īn dēntĕ fătīgăt. *O*. SYN. Lāssŏ, dēlāssŏ, frāngŏ, prĕmŏ, ūrgĕŏ, ēxērcĕŏ, ăgŏ, ăgĭtŏ. || *Au fig*. Quæ tē fōrtūnă fătīgăt? *V*. Cœlūmquĕ mĕtū tērrāsquĕ fătīgăt. Mārtēmquĕ fătīgānt. Rēmĭgĭō nōctēmquĕ dĭēmquĕ fătīgānt. *Id*. Īnfrāctāsquĕ mĭnās dīlātō mārtĕ fătīgānt. *Sil*. Quūm vōtĭs sĭbĭ quīsquĕ tē fătīgĕt. *M*. (VIII, 60, 3, scil. Jovem). SYN. Ūrgĕŏ.

Fātĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui recueille une substance mortelle*. Tōxĭcă fātĭlĕgī cārpūnt mātūră Săbæī. *L*.

Fātĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Dit par un oracle*. Quăm fātĭlŏquō Dīctĕ prŏfātū Vērsŭs Hōrātī! *Aus*. (*Prof*. 6, 51).

Fătīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *S'ouvrir, se fendre, se désunir*. Neū pūlvĕrĕ vīctă fătīscăt Ārĕă. *V*. Sŏlĭda ærā fătīscūnt. *Id*. Nēc sævĭs īctă fătīscĭt ăquĭs (navis). *O*. SYN. Fīndŏr, ăpĕrĭŏr, dĕhīscŏ, dīscēdŏ, lāxŏr, hĭŏ, hīscŏ. PPH. Rīmăm dūcŏ. PHR. Fīssŭs ĕrăt tĕnŭī rīmā (paries). *O*. || *Au fig. Être épuisé, succomber de fatigue, être abattu*. Īllĕ fătīscēns Prōrŭĭt īn căpŭt. *V*. *Fl*. Īn lăcrĭmās ægrāmquĕ fătīscūnt Sēgnĭtĭēm. *Id*. Mēns ēxpūgnātă fătīscĭt. *St*. Nōstră fătīscĭt Lāxātūrquĕ chĕlÿs. *Id*. Prōh! quăm pārvă fĭdēs sēnsū tōrpēntĕ fătīscĭt? *Juvc*. (III, 244). SYN. Dēfĭcĭŏ, cădŏ.

† Fătīscŏr, ĕrĭs, ī, *d*. *Comme* Fatisco. Nōn dēlūbră dĕūm sĭmŭlăcrăquĕ fēssă fătīscī Cērnĭs? *Lr*. (V, 309) Tămĕn haūd fătīscăr, quīn tŭam īmplōrēm fĭdēm. *Att*. (apud *Non*. 4, 197. Et *Pacuv*. ibid.).

Fātū, *supin de* For.

Fătŭē, *adv*. *Sottement*. Nōn, īnquĭs, făcĭăm tăm fătŭē: nēc ĕgŏ. *M*. (IV, 72). *Voy*. Stulte.

Fātŭm, ī, *n*. *Au pl. Prédictions, oracles*. Sīc fātĭs ōră rĕsōlvĭt. *V*. Ūt cănĕrĕt fĕră Nērĕūs fātă. *H*. Īrrīdēns fīgmēntă Nŭmæ, vēl fātă Sĭbÿllæ. *P. Nol*. (26, 64). *Voy*. Oraculum. || *Destin, destinée, loi du destin*. Īllŭd tē, nūllă fătī quŏd lēgĕ tĕnētŭr, Ōbtēstŏr *V*. Quō fātă trăhūnt rĕtrăhūntquĕ, sĕquāmŭr. *Id* Sōla īnsŭpĕrābĭlĕ fātŭm, Nātă, mŏvērĕ părās? *O* SYN. Sōrs, fōrtūnă, Pārcæ, *qqf*. Jūpĭtĕr, dĕūs *o* dĭī. EP. Stăbĭlĕ, īmmōtŭm, īmmōbĭlĕ, īmmūtābĭlĕ, īnēlūctābĭlĕ, īnvīctŭm, pŏtēns, ārcānŭm, cæcŭm, lătēns, dŭbĭŭm, īncērtŭm, īnŏpīnŭm. PPH. Lēx fātōrŭm *ou* fātālĭs. Fātōrŭm ōrdŏ, nūmĕn, lēgēs, cūrsŭs. Fātī vīs, jūs, vŏlūntās, pŏtēntĭă. Sōrs fŭtūră. Dēcrētă dīvŭm. Fātōrŭm ārcānă. Fātī sĕrĭēs, tĕnŏr, stāmĭnă. Fātālĭă stāmĭnă. Vēntūră *ou* Pārcārŭm fātă Dēcrētă trĭŭm sŏrōrŭm. *Voy*. Parcæ. || *D'après l'ordre du destin* Sī fātă fŭīssēnt Ūt căderēm, mĕrŭīssĕ,

mănū *V*. Sīc ĕrăt īn fātīs. Sīc fātă fĕrēbānt. Nōstrōs ĕă fātă mănērĕ nĕpōtēs. Sīc vōlvĕrĕ Pārcās. *Id*. Sīc ĕrăt īn fātīs. *O*. Sīc plăcŭīt fātīs. Hōc quŏquĕ fātāle ēst. Sīc īllūm fātă fĕrēbānt. Sī pōssĕ vĭdērĕ Fātă sĕmĕl dĕdĕrīnt. Mē sōrs Cīrcææ ād mœnĭă mīsĭt. *Id*. Sīc Jŏvĭs īmpĕrĭa ēt nīgræ vŏlŭērĕ Sŏrōrēs. *St*. Sīc fātīs plăcĕt. *Ph*. || *Contre le destin*. Quīppĕ vĕtōr fātīs. *V*. Fāta ōbstānt. Fātă vĕtābānt. Nī fātă rĕsīstānt. Nōn... Fās, aūt īllĕ sĭnīt sūmmī rēgnātŏr Ŏlȳmpī. Prŏhĭbēnt nām cētĕră Pārcæ (scire). Nām quĭă nēc fātō, mĕrĭtă nēc mōrtĕ pĕrībăt *Id*. Fātūm tāntīs cōnātĭbŭs ōbstăt. *O*. Nēmpĕ căpī Trōjām prŏhĭbēbānt fātă sĭne īllīs. Mē nōn sōrs īrĕ jŭbēbăt. *Id*. || *La destinée de chacun*. Fātīs cōntrārĭă nōstrīs Fātă Phrȳgŭm! *V*. Ērgo ĕrăt īn fātīs Scȳthĭām quŏquĕ vīsĕrĕ nōstrīs! *O*. SYN. Sōrs. || *Destin favorable*. Dīgnŭs ĕs, ēt fātō cāndĭdĭōrĕ frŭī. *O*. EP. Cāndĭdŭm, prōspĕrŭm, mōllĕ, mītĕ, lætŭm, fēlīx. PHR. Fēlīx sōrtĕ tŭā! *V*. *Voy*. Felicitas. || *Destin contraire*. Mōllĭbŭs ēt vērbīs āspĕră fātă lĕvēs. *O*. EP. Rĭgĭdŭm, dūrŭm, āspĕrŭm, ăcērbŭm, ămārŭm, cōntrārĭŭm, īnvĭdŭm, crūdēlĕ, sævŭm, grāvĕ, ĭnīquŭm *ou* nōn æquŭm, īmmītĕ, mălīgnŭm, īmpōrtūnŭm, mălŭm, hōrrĭdŭm, fērrĕŭm, ĭnēxōrābĭlĕ, īmplācābĭlĕ, trīstĕ, mĭsĕrŭm, mĭsĕrābĭlĕ. PHR. Fātīs ăgĭtātŭs ĭnīquīs. *V*. Heū! quĭbŭs īllĕ Jāctātŭs fātīs! Frāngĭmŭr heū! fātīs. *Id*. Fātīs ūrgēmŭr. *O*. Īnjūrĭă fātī. *L*. *Voy*. Infortunium. || *Mort, ordint*. *Mort violente*. Ānnă, fătēbŏr ĕnīm, mĭsĕrī pōst fātă Sĭchæī. *V*. Pērtŭlĭt īntrĕpĭdōs ād fātă nŏvīssĭmă vūltūs. *O*. SYN. Mōrs, lētŭm, fūnŭs, nēx. *Voy*. Nex. || *Qqf*. *Les Parques*. Dēbĭtă quūm Fātīs vēnĕrĭt hōră trĭbŭs. *Inscr*. (ap. *Maff*. *Mus*. *Veron*. 170). *Voy*. Parcæ.

Fātŭs, ă, ŭm, *part*. *de* For. *Qui a parlé*. Sīc fātŭs, vălĭdīs īngēntēm vīrĭbŭs hāstăm. *V*.

† Fātŭs, ūs, *m*. *Paroles, discours*. Prōmĭtĕ sēcrētōs fātūs. *Prud*. (*Apoth*. 598. Alii leg. *fastos* seu *fastus*). Pērsĭmĭlēs fātūs ēt cīvĭcă vērbă lŏcūta ēst. *Cypr*. (*Gen*. 343). Mē spătĭum ādmŏnŭĭt jām claūdĕrĕ fātĭbŭs ōrā. *Capel*. (VI, p. 269).

Fătŭŭs, ă, ŭm. *Fade, insipide*. Ūt săpĭānt fătŭæ, fābrōrŭm prāndĭă, bētæ. *M*. (XIII, 13). SYN. Īnsūlsŭs. || *Au fig*. *Sot*. Īd quōd vērbōsīs dīcĭtŭr ēt fătŭīs. *Cat*. (98, 2). Hōc īllī fătŭō māxĭmă lætĭtĭa ēst. *Id*. (83, 2). Īndŏcĭlīs fătŭī dūcēbăt ĭnēptĭă vūlgī. *Prud*. (*Sym*. I, 146). *Voy*. Stultus.

Faūcĕ, *abl*. *sing*. *de l'inus*. Faux, *f*.; *ordint*. Faūcēs, ĭŭm, *f*. *pl*. *Gosier, gorge*. Ōs dēvŏrātūm faūcĕ quum hærērĕt lŭpī. *Ph*. (Adde *Hor*. *Epod*. 14, 3; *Mart*. VII, 37). Īmmānī faūcēs dīdūcĭt hĭātū. *Sil*. Ūrĭt sĭtĭs īgnĕă faūcēs. *H*. Vōx faūcĭbŭs hæsĭt. *V*. Scrūtārĕ vēl tū nūnc lătēbrās faūcĭŭm. *Prud*. (*Peri*. 10, 982). SYN. Gūttŭr, ŏs, *qqf*. cōllŭm. || Faūcēs ēlīdŏ, prĕmŏ, etc. *Étrangler, étouffer*. Prægrāvĕ cōmprēssā faūcĕ pĕpēndĭt ŏnŭs. *O*. Ēt faūcĭbŭs āngĭt ŏbēsīs. *V*. *Voy*. Strangulo. || *Au fig*. *Gorges, passage étroit*. Ārmātō bĭvĭās ōbsīdām mīlĭtĕ faūcēs. *V*. Āngŭstæ faūcēs ădĭtūsquĕ mălīgnī. *Id*. Pēr faūcēs mōntĭs ŭt Ætnæ. *Lr*. (VI, 640). || *Source*. Căvă flūmĭnă sīccīs Faūcĭbŭs ād līmŭm rădĭī tĕpĕfāctă cŏquēbānt. *V*. (In recto casu *Faux* dici posse negant *Charis*. 72; *Varr*. *L*. *L*. 10, 78; dat tamen *Prisc*. 572).

Faūnī, ōrŭm, *m*. *pl*. *Faunes, divinités champêtres, que la Fable représente avec de petites cornes, de longues oreilles et des pieds de bouc*. Sīlvīs dēdūctī căvĕānt, mē jūdĭcĕ, Faūnī. *H*. Tūm vēro īn nŭmĕrŭm Faūnōsquĕ fĕrāsquĕ vĭdērēs Lūdĕrĕ. *V*. (Adde *Lucr*. IV, 584 sq.) SYN. Pānĕs, *par ext*. Sătȳrī, Sīlvānī, *qqf*. Cōrnĭpĕdēs. EP. Ārcădĭī, Mænălĭī; sīlvĭcŏlæ, mōntĭcŏlæ; cōrnĭpĕdēs, căprĭpĕdēs, sēmĭcăprī, cōrnĭgĕrī, bĭcōrnēs; lāscīvī, prŏcācēs, prŏtērvī. PPH. Sīlvēstrĭă nūmĭnă. Sīlvārŭm nūmĭnă. PHR. Rūrĭcŏlæ, sīlvēstrĭă nūmĭnă, Faūnī. *O*. Vōs quŏquĕ, plēbs sŭpĕrūm, Faūnī, Sătȳrīquĕ, Lărēsquĕ. *Id*.

Faūnĭgĕnă, æ, *m*. *Fils ou descendant de Faunus*. Faūnĭgĕnæquĕ dŏmō frŭĭtūr nātāquĕ Lătīnī. *O*. (Adde *Sil*. V, 7.)

Faūnŭs, ī, *m*. *Faunus, roi des Aborigènes, fils de Picus, père de Latinus, vint d'Arcadie s'établir en Italie*. Ōrācŭlă Faūnī Fātĭdĭcī gĕnĭtōrĭs ădĭt. *V*. || *Il devint, après sa mort, une divinité champêtre Faune, le même que Pan*. Faūnŭs ĭn Ārcădĭā tēmplă Lȳcæŭs hăbĕt. *O*. Faūnĕ, nȳmphārŭm fŭgĭēntum ămātŏr. *H*. Sēmĭcăprī quĭcūmquĕ sŭbīs săcrārĭă Faūnī. (*Anthol*. II, p. 16.) *Voy*. Pan. || *Au plur*. *Voy*. Fauni.

Faūstīnă, æ, *f*. *Nom de femme*.

Faūstīnŭs, ī, *m*. *Nom d'homme*. Edĕ tŭōs tāndēm pŏpŭlō, Faūstīnĕ, lĭbēllōs. *M*. (I, 26, 1).

Faūstĭtās, ātĭs, *f*. *Divinité qui présidait à la fécondité des troupeaux*. Nūtrĭt rūră Cĕrēs ālmăquĕ Faūstĭtās. *H*.

Faūstŭlŭs, ī, *m*. *Faustule, berger qui recueillit Romulus et Rémus, et les éleva*. Nēc tăcĕām vēstrās, Faūstŭlĕ paūpĕr, ŏpēs. *O*. || 2. *Autre*. (*Aus*. *Epigr*. 122.)

Faūstŭs, ă, ŭm. *Favorable, heureux*. Īnquĕ părūm faūstō cārmĭnĕ dōctă fŭī. *O*. Ūtĭlĕ sīt faūstūmquĕ prĕcŏr. *Id*. Ī pĕdĕ faūstō. *H*. *Voy*. Favens, Felix. || *Qui est à propos*. Ēt nĭsĭ tēmpēstās īndūlgēt tēmpŏrĕ faūstō Īmbrĭbŭs. *Lr*. (I, 804). *Voy*. Opportunus. || *Subst*. *m*. *Nom d'homme*. Thēbās ēt Tērĕă Faūstī. *J*. (7, 12. Et *Mart*. II, 14, 11). || *Subst*. *f*. Faūstă. *Nom de femme*. (*Hor*. *Sat*. I, 2, 64.)

Faūtŏr, ōrĭs, *m*. *Protecteur, défenseur, fauteur, prôneur*. Făcĭēquĕ tŭæ sē Faūtōrem ōstēndăt. *Lucil* (apud *Gell*. 9, 14). Mōllīs tū cœptæ faūtōr căpĕ lōră jŭvēntæ. *Pp*. (III, 9, 57). Nēquĭtĭæ faūtōrēs. *H*. SYN. Dēfēnsŏr, făvēns, tūtŏr, pătrōnŭs, ādjūtŏr. || *Souv*. *Qui applaudit au théâtre*. Faūtŏr ŭtrōquĕ tŭūm laūdābĭt pōllĭcĕ lūdŭm. *H*. Tībĭcēn grātŭlārī faūtōrēs pŭtăt. *Ph*. *Voy*. Favitor.

Faūtrīx, īcĭs, *f*. *Celle qui favorise, protectrice, appui*. Ēccĕ, vĭrī faūtrīx, sŭpĕrās dēlāpsă pēr aūrās, Pāllăs ădēst. *O*. Sōlvĭt rĕātūm, fītquĕ faūtrīx flēntĭŭm. *Prud*. (*Cath*. 7, 175. Et *Ter*. *Eun*. V, 8, 22). SYN. Ādjūtrīx.

Faūx, *inus*. *Voy*. Fauce.

† Făvĕă *ou* Făbĕă, æ, *f*. *Servante*. Ānnŭlūm făvĕæ sŭæ dĕdĕrĭt. *Pl*. (*Mil*. III, 1, 202). Ēt făvĕām, cuī dēt māndātă, pŭēllăm Cōndūcĭt. *J*. (6, 354. Alii leg. *flavam*. Cf. *Gloss*. *lat*. *græc*. apud *Du Cange*: « Fabea, παιδίσκη, puella. »)

Făvēns, tĭs. *Qui favorise, favorable, ami*. Ēt vōs, ō cœtūm Tȳrĭī cĕlĕbrātĕ făvēntēs. *V*. Vēntī cœlō pĕlăgōquĕ făvēntēs. *O*. SYN. Faūstŭs, ămīcŭs, bĕnīgnŭs, bŏnŭs, făcĭlĭs, mītĭs, plăcĭdŭs, sĕcūndŭs, fēlīx, lēnĭs, ūtĭlĭs, prōspĕr, æquŭs, īndūlgēns, ūtĭlĭs, cōmmŏdŭs, præsēns, lætŭs, dēxtĕr, mĕŭs *ou* tŭŭs *ou* sŭŭs *ou* nōstĕr, *qqf*. prŏpĭtĭŭs. PPH. Nōn īnfēnsŭs *ou* īrātŭs *ou* īmmītĭs. || *Qui applaudit*. Stŭdĭīsquĕ făvēntūm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *V*. *Voy*. Fautor. || — ōrĕ, līnguīs. *Voy*. Faveo.

† Făvēntĭă, æ, *f*. *Paroles favorables*. Ādhĭbĕānt făvēntĭăm. *Att* (apud *Non*. 3, 93, et 4, 330. Cf. *Fest*.). *Voy*. Faveo. || 2. *Ville de l'Émilie, non loin de Ravenne, auj*. *Faënza*. Ārvă cŏrōnāntēm nūtrīrĕ Făvēntĭă pīnūm. *Sil*.

Făvēntīnŭs, ă, ŭm. *De Faventia*. || *Subst*. *m*. *Nom d'homme*. Fūscīcŭlēnūs præstăt ēt Făvēntīnŭs. *M*. (II, 74. Adde *Anthol*. I, p. 331).

Făvĕō, ēs, fāvī, faūtŭm, făvērĕ, *n. Favoriser*. Quæ făvĕt īngĕnĭīs, ēxcēpĭt Pāllăs, ăvēmquĕ. *O.* Vīncānt, quĭbŭs ālmă Dĭōnē Făvĕrĭt. *Id.* SYN. Ādsŭm, ādspīrŏ, ădjŭvŏ, sĕcūndŏ, fŏvĕŏ, jŭvŏ, prōtĕgŏ, tŭĕŏr, rēspĭcĭŏ. VERS. Dī nōstra īncēptă sĕcūndĕnt! *V.* Ādspīrāt prīmō fōrtūnă lăbōrī. *Id.* Fraūdĭbŭs ēvēntŭm dĕdĕrāt fōrtūnă. *L.* Făvĕāt māgnō fōrtūnă lăbōrī. *Manil.* || *Formules pour invoquer la faveur.* Făvē, făvĕās, ădēs, ādsīs, sūccūrrĕ, sīs fēlīx, etc. VERS. Cāstă făvē Lūcīnă. *V.* Ādsīs ō Tĕgĕæē făvēns. Ādsīs ō, plăcĭdūsquĕ jŭvēs. Ādsīs pĕdĕ, dīvă, sĕcūndō. Sīs bŏnŭs ō, fēlīxquĕ tŭīs. Aūdācĭbŭs ānnŭĕ cœptīs. *Id.* Quīsquĭs ĕs, ō făvĕās, nōstrīsquĕ lăbōrĭbŭs ādsīs. *O.* Lēnĭs *ou* Dēxtĕr ădēs. *Id.* Ădēs cœptīs *ou* vōtīs. Pācātŭs mītīsque ādsīs. Dā mĭhĭ tē făcĭlēm. Vātĭbŭs Āŏnĭīs făcĭlēs ēstōtĕ, pŭēllæ. *Id.* Rōmă, făvē cœptīs. *L.* Sēd tū bĕātīs mītĭŏr rēbūs vĕnī. *Sen.* || *Être favorable* (*au théâtre*), *favoriser, applaudir.* Ō, cuīcūmquĕ făvēs, fēlīx ăgĭtātŏr ĕquōrŭm! *O.* Sī Vĕnĕtō Prăsĭnōvĕ făvēs. *M.* (XIV, 131). *Voy.* Fautor, Favens. || — ōrĕ, līnguā, līnguīs, *ou absolt.* (εὐφημεῖν). *Dire des paroles de bon augure, ou Garder le silence, surtout dans les cérémonies religieuses.* Ōrĕ făvēnt pŏpŭlī tūnc quŭm vĕnĭt aūrĕă pōmpă. *O.* Līnguīs ănĭmīsquĕ făvētĕ. Līnguă făvēns ādsĭt lōngōrum ōblītă mălōrŭm: Quæ, pūtŏ, dĕdĭdĭcĭt jām bŏnă vērbă lŏquī. Cōncĭpĭātquĕ bŏnās ōrĕ făvēntĕ prĕcēs. *Id.* Făvētĕ līnguīs. *H.* Quīsquĭs ădēst, făvĕāt: frūgēs lūstrāmŭs ĕt āgrōs. *Tib.* (II, 1, 1). SYN. Bĕnĕ dīcŏ, bĕnĕ lŏquŏr. Bŏnă vērbă dīcŏ, lŏquŏr, *ou absolt.* Bŏnă vērbă. PHR. Cōnsŏnĕt ārcānā vŏlŭcrīs bŏnă mūrmŭrĕ līnguā. *St.* || *Être favorable, utile, convenable.* Āltĕră frūmēntīs quŏnĭăm făvĕt, āltĕră bācchō (terra). *V.* Quæ glēbă făvērĕt Frūgĭbŭs. *Cl.* SYN. Jŭvŏ, cōnvĕnĭŏ, ēxpĕdĭŏ, īndūlgĕŏ. PPH. Sŭm ūtĭlĭs, cōmmŏdŭs, bŏnŭs, āptŭs. || *Approuver, aimer une ch.* Ēt vērbīs făvĕt īpsă sŭīs. *O.* Sēd nĭhĭl īnfĭtĭŏr, făvĕō quŏquĕ laūdĭbŭs īstīs. *Id.* Ēt quīsquĭs vērō făvĭt, cūlpāmvĕ pĕrōdĭt. *Man.* (V, 409). SYN. Prŏbŏ, īndūlgĕŏ; dēlēctŏr, mē jŭvăt. || *Seconder une chose.* Făvĕt huīc Aūrōră tĭmōrī. *O.* SYN. Ādjŭvŏ, fŏvĕŏ, aūxĭlĭŏr. || *Qqf. avec l'inf. Désirer, ou Se réjouir de.* Ādscrībī făctīs prŏcĕrūmquĕ tŭīsquĕ Sē făvĕt. *O.*

Au pass. unip. Făvētŭr. *On favorise.* Pācī făvētŭr; ōmnĭŭm fērrŭm lătĕt. *Sen.* (*Phœn.* 438).

Făvīllă, æ, *f. Cendre chaude.* Mīxtă bĭbūnt mōllēs lăcrĭmās ūnguēntă făvīllæ. *O.* Ōvăquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă făvīllā. *Id.* SYN. Cĭnĭs. EP. Călĭdă, tĕpēns, fērvēns, ārdēns, lĕvĭs. *Voy.* Cinis. || *Cendre des morts.* Vīnō bĭbŭlăm lăvērĕ făvīllăm. *V.* Dēbĭtă spārgēs lăcrĭmă făvīllăm Vātĭs ămīcī. *H.* SYN. Cĭnĭs. || *Fumée.* Scīndĭtŭr īn pārtēs ātră făvīllă dŭās. *O.* Rēspĭcĭūnt ātram īn nīmbō vŏlĭtārĕ făvīllăm. *V. Voy.* Fumus. || *Étincelle.* Vŏlĭtānt sŭpĕr ōră făvīllæ. *Cl.* Tūrbĭnĕ fūmāntēm pĭcĕō ēt cāndēntĕ făvīllā (nubem). *V. Voy.* Scintilla. || *Au fig.* Hæc ēst vēntūrī prīmă făvīllă mălī. *Pp.* (I, 9, 18).

† Făvĭtŏr, ōrĭs, *m. arch. Comme* Fautor. Vīrtūte āmbīre ŏpōrtĕt, nōn făvĭtōrĭbŭs. *Pl.* (*Amp. prol.* 78. *ib.* 79; *Lucil.* apud *Non.* 2, 326. Cf. *Charis.* 66).

Făvōnĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Le zéphir.* Ēt tĕnŭīs grăvĭōrĕ făvōnĭŭs aūstrō Īmmădŭīt. *St.* Ūsquĕ sŭb ādvēntŭm spīrāntĭs lēnĕ făvōnī. *O.* Quēm tĭbĭ cāndĭdī Prīmō rēstĭtŭēnt vērĕ făvōnĭī. *H. Voy.* Zephyrus.

Făvŏr, ōrĭs, *m. Faveur.* Hāc ōmnēm dīvūmque hŏmĭnūmquĕ făvōrēm Stārĕ pălam ēst. *St.* Mănĭfēstī sīgnă făvōrĭs. *O.* SYN. Stŭdĭŭm, grātĭă, ămŏr. EP. Dūlcĭs, sĕcūndŭs. || *Faveur publique.* Plōrāvērĕ sŭīs nōn rēspōndērĕ făvōrēm Spērātŭm mĕrĭtīs. *H.* Quēm nūnquām stăbĭlīs făvŏr Vūlgī præcĭpĭtīs mŏvĕt. *Sen.* (*Thyest.* 351). SYN. Aūră, *pl.* aūræ. EP. Vēntōsŭs, vānŭs, īnānĭs. *Voy.* Popularitas. || *Acclamations au théâtre, applaudissements.* Tūtātŭr făvŏr Eūryălŭm. *V.* Rătŭs āptă făvōrī Tēmpŏră, pūlvĕrĕī vĕnĭt īn cērtāmĭnă cīrcī. *St.* Plaūdĭtŭr, ĕt māgnō pālmă făvōrĕ dătŭr. *O.* SYN. Plaūsŭs, frĕmĭtŭs. PHR. Stŭdĭīsquĕ făvēntŭm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *V.* || *Qqf. au plur.* Lætīsquĕ făvōrĭbŭs ōmnī Cōncĭnĭtŭr vūlgō. *St.*

Făvŭs, ī, *m. Rayon de miel, miel.* Cuī tū lāctĕ făvōs ĕt mītī dīlŭĕ bācchō. *V.* Ēxprēssīs mēllă līquātă făvīs. *O.* Cōmplĕăt ŭt dūlcī sēdŭlă mēllĕ făvōs. *Tib.* (II, 1, 50). SYN. Cēllæ. *Voy.* Mel.

Fāx, ăcĭs, *f. Torche, flambeau.* Ūtquĕ nŏvās vīrēs fāx īnclīnātă rĕsūmĭt. *Rutil.* (1, 131). Quī făcĕ Dārdănĭōs fērrōquĕ sĕquārĕ cŏlōnōs. *V.* Ārmātām făcĭbŭs mātrēm. *Id.* SYN. Tædă, fūnālĕ, *et par ext.* cērĕŭs, lāmpās. EP. Pīnĕă, pĭcĕă, lūcēns, lūcĭdă, cŏrūscă, clāră, ārdēns, fērvĭdă, rădĭāns, flāmmĕă, ăccēnsă, trĕmŭlă, fūmāns, fūmĭdă, pīnguĭs. PPH. Flāmmĭfĕræ pīnūs. VERS. Īndūctō cērātæ sūlfŭrĕ tædæ. *O.* Pĭcĕūm fērt fūmĭdă lūmĕn Tædă. *V.* Făcēm jŭvĕnī cōnjēcĭt, ĕt ātrō Lūmĭnĕ fūmāntēs fīxĭt sūb pēctŏrĕ tædās. *Id.* || *Flambeau nuptial, hymen.* Thălămī mōrĕ præcēdūnt făcēs. *Sen.* (*Troad.* 1135). Ūnă dē mūltīs făcĕ nūptĭālī Dīgnă. *H.* Ēt, făcĕ prō thălămī, fāx mĭhĭ mōrtĭs ădēst. *O.* Tōllĕ prŏcŭl dēcēptĕ făcēs, Hўmĕnæē, mărītās. *Id.* SYN. Tædă. EP. Jŭgālĭs, cōnjŭgĭālĭs, cāstă, lēgĭtĭmă, fēstă, sōlēnnĭs. PPH. Fāx cōnjŭgĭī *ou* thălămī. *Ov.* Făcēs mărītæ. *Id. Voy.* Conjugium. || *Torche des funérailles.* Āvērsī tĕnŭērĕ făcēm. *V.* PPH. Fāx sĕpūlchrālĭs. *O.* || *Flambeau* (*des astres*), *lumière.* Dūm rŏsĕā făcĕ sōl īnfērrĕt lūmĭnă cœlō. *Lr.* (V, 974). Nōctūrnāsquĕ făcēs cœlī. *Id.* (II, 206). Stēllă făcēm dūcēns, mūltā cūm lūcĕ cŭcūrrĭt. *V.* Īntĕrĕā fāx Ōccĭdĭt, ōcĕānūmquĕ rŭbră trāctim ōbrŭĭt æthrā. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 1). SYN. Lūx, lūmĕn, jŭbăr, flāmmă, īgnĭs. *Voy.* Lumen. || — fūlmĭnĕă. *La foudre.* Fūlmĭnĕām jăcŭlātă făcēm. *V. Fl. Voy.* Fulmen. || *Au fig. Ardeur, passion.* Mē tōrrĕt făcĕ mūtŭă. *H.* Dĕŭs īpsĕ făcēs ănĭmūmquĕ mĭnīstrăt. *V.* Fāx īræ. *Lr.* (III, 304). *Voy.* Ardor.

† Fāxĕm, *arch. pour* Facerem *ou* Fecissem. Pīstrīnum īn mūndō scībām, si īd fāxĕm, mĭhĭ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 84).

Fāxīm *et* Fāxŏ, īs, ĭt, īnt, *arch. pour* Faciam *ou* Fecerim, Fecero. Prŏprĭă hæc mĭhĭ mūnĕră fāxīs. *H.* Ĕgŏ fœdĕră fāxŏ Fīrmă mănū. *V.* Fāxō, trĭplĭcī quĭd cūspĭdĕ pōssīm, Sēntĭăt. *O.* Lĭbўcō fāxīs dē præsĭdĕ vīctŏr Dōnă fĕrăm. *Sil.* Vĕtŏ quīsquām fāxĭt ŏlētŭm. *Pers.* (1, 112). Hōc ăge, ēt fāxō scĭānt Quām lĕvĭă fŭĕrīnt. *Sen.* (*Med.* 905. Et sæpius apud Comicos). || † Fāxŏ, *suivi d'un futur, souv. dans les Comiques.* Jām fāxo hīc ădĕrĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 74. *Id. Pœn.* I, 1, 34, habebit; *Asin.* IV, 1, 4, horrescet; *Pseud.* IV, 4, 2, scibis).

Fēbrīcĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Avoir la fièvre.* Fēbrīcĭtāntēm băsĭābĭt ĕt flēntēm. *M.* (XI, 98). PPH. Fēbrĕ, fēbrĭbŭs ūrŏr, lăbōrŏ, crŭcĭŏr, ārdĕŏ, tōrrĕŏr, cōrrĭpĭŏr, jāctŏr. Fēbrĕ sūccēnsŭs. VERS. Āt quŭm mēmbră hŏmĭnĭs pērcēpĭt fērvĭdă fēbrĭs. *Lr.* Ārtŭs dēpāscĭtŭr ārĭdă fēbrĭs. *V.* Tōrrēntŭr fēbrĭbŭs ārtŭs. *O.* Tĕnĕrōs cōrrūmpĕrĕ fēbrĭbŭs ārtŭs. *Id.* Dēclāmās īn fēbrĕ, Măthō. *M.* Ērrāns quŭm vīscĕră fēbrĭs Ēxūrĭt. Ō stūltī, fēbrēm crēdĭtĭs ēssĕ: gŭla ēst. Nōn hăbŭī fēbrēm, Sўmmăchĕ; nūnc hăbĕŏ. Quārĕ tām mūltīs ā tē, Lēntīnĕ, dĭēbŭs Nōn ăbĕăt fēbrĭs, quærĭs, ĕt ūsquĕ gĕmĭs. Prætĕrĕā mĭnĭmŭs gĕlĭdō jām cōrpŏrĕ sānguĭs Fēbrĕ călĕt sōlā. *J.* Sēd trĕmŏr īntĕr vīnă sŭbĭt, călĭdūmquĕ trĭēntēm Ēxcŭtĭt ē mănĭ-

būs; dēntēs crĕpŭērĕ rĕtēctī. *Pers.* || — quārtānă, *ou absolt.* Quārtānă. *Fièvre quarte.* Sævă, nŏcēns fēbrīs sāltēm quārtānă fŭīssēs! *M.* (X, 77). Quārtānām spērāntĭbŭs ægrīs. *J.* (4, 57). Frīgĭdă sī pŭĕrūm quārtānă rĕlīquĕrĭt. *H.* PHR. Quēm tēmpŏrĕ lōngō Tōrrĕt quārtă dĭēs, ōlīmquĕ dŏmēstĭcă fēbrĭs. *J.*

Fēbrīcŭlă, æ, *f. dimin. de* Febris.

Fēbrīcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Fiévreux, qui a la fièvre.* Vērūm nēscĭŏ quĭd fēbrīcŭlōsī Scōrtī dīlĭgĭs. *Cat.* (6, 4).

Fēbrĭs, *et ordint.* Fēbrĭs, ĭs, *acc.* fēbrĕm *ou* fēbrĭm, *f. Fièvre.* Quĭērīnt rēctē, nĕcnĕ; num īnfŭĕrīt fĕbrĭs. *Pl.* (*Pers* I, 2, 26). Nēc cālĭdæ cĭtĭŭs dēcēdūnt cōrpŏrĕ fēbrēs. *Lr.* (II, 34). Ārtūs dēpāscĭtŭr ārĭdă fēbrĭs. *V.* Ēt nŏvă fēbrĭūm Tērrīs īncŭbŭĭt cŏhŏrs. *H.* SYN. Æstŭs, īgnĭs. EP. Ārdēns, tōrrēns, fērvēns, fērvĭdă, ārĭdă; ĕdāx, lēntă, pāllĭdă, lānguĭdă, vĭŏlēntă. PPH. Fēbrĭs æstŭs. *V.* Cōrpŏrĭs ārdŏr *ou* æstŭs. *Voy.* Febricito. || *Chasser la fièvre.* Fēbrēm dēpēllŏ, ārcĕŏ, dēdūcŏ, sūbmŏvĕŏ, ăbĭgŏ, sōlvŏ, tōllŏ, sānŏ. Fēbrĕ lībĕrŏ. || *Au fig. Cauchemar.* Scĭo hōc tĭbī fēbrim ēssĕ, etc. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 48).

Fēbrŭă, ōrŭm, *n. pl. Expiation, objet expiatoire; sacrifice pour les morts.* Fēbrŭă Rōmānī dīxērĕ pĭāmĭnă pātrēs. *O.* Sæpĕ tŭlī plēnā fēbrŭă cāstă mănū. *Id.* Vīcīnō fēbrŭă mēnsĕ Dāt Nŭmă cōgnātīs mānĭbŭs īnfĕrĭās. *Aus.* (*Eclog.* 10, *de Mensib.* 3). SYN. Pĭāmĕn. *Voy. le suiv.*

Fēbrŭārĭŭs, ĭī, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Février, le dernier mois de l'année romaine, consacré par Numa aux dieux Mânes.* Brūmālēs Jānŭs, fēbrŭārĭŭs ātquĕ dĕcēmbĕr. *Aus.* (*Eclog.* 8, *de Mensib.* 6). SYN. Fēbrŭŭs. PPH. Nŭmæ mēnsĭs. VERS. Mēnsĭs āb hīs dĭctŭs, sēctă quĭă pēllĕ Lŭpērcī Ōmnĕ sŏlūm lūstrānt, īdquĕ pĭāmĕn hăbēnt. *O.* Fēbrŭă vīcīnō mēnsĕ Nŭma īnstĭtŭĭt. *Aus.* Vōtă dĕō Dītī fēbrŭă mēnsĭs hăbĕt. (*Anthol.* II, p. 358.) *Voy.* Februa.

Fēbrŭŭs, ī, *m. Pluton.* (Cf. *Varr. L. L.* 6, 13; *Macr.* 1, 13; et *Fest.*) *Voy.* Februa. || *Comme* Februarius. Sēxdēnĭs fēbrŭŭs cĭtŏ sōlŭs āb ōmnĭbŭs ērrăt. (*Anthol.* II, p. 351. *Ib.* 397).

Fēcōsŭs, Fēcŭlă, etc. *Voy.* Fæcosus, etc.

Fēcūndĭtās, ātĭs, *f. Fécondité.* Nāmquĕ, prætēr cēspĭtĭs Fēcūndĭtātēm, quā pĕcŭs, quā pālmĭtēm, Quā dōnă flāvæ Cĕrĕrĭs ēdūcĭt sŏlūm. *Avien.* (*Or. mar.* 300). Hōrrĕīs ŏpēs Fēcūndĭtātĭs cōngĕrēns. *P. Nol.* (21, 834). *Voy.* Fertilitas.

Fēcūndŏ, ās, ārĕ. *Féconder (la terre).* Ēt vĭrĭdem Ægyptūm nīgrā fēcūndăt ărēnā. *V.* Fēcūndāvērūnt Lĭbyæ sĭtĭēntĭs ărēnās. *P. Nol.* (30, 73). || *En gén.* Quōd pūlchrō Mărĭæ fēcūndēt sēmĭnĕ rēgnūm. *Cl.* (Et *Prud. Symm.* II, 1079).

Fēcūndŭs, ă, ŭm. *Fécond, fertile.* Āt sī nōn fŭĕrĭt tēllūs fēcūndă, sŭb īpsŭm. *V.* Aūră părĭt flōrēs tĕpĭdī fēcūndă făvōnī. *Cat.* (64, 283). Ēst mĭhĭ fēcūndŭs dōtālĭbŭs hōrtŭs ĭn āgrīs. *O.* SYN. Fērtĭlĭs, fērāx, ūbĕr. *Voy.* Fertilis. || *Féconde (en parl. d'une femme).* Ūt fēcūndă fŏrēs, fĭĕrētque īnjūrĭă pārtū. *O.* (Adde *Luc.* II, 331). PHR. Fēlīx prōlĕ vĭrūm. *V.* Lætă dĕūm pārtū. *Id.* || *Qui féconde, rend fécond.* Ēxcĭpĕ fēcūndæ pătĭēntĕr vērbĕră dēxtræ. *O.* Fēcūndī călĭcēs quēm nōn fēcērĕ dĭsērtūm? *H.* || *Au fig. Fécond, abondant.* Fēcūndă cūlpæ sæcŭlă. *H.* Fēcūndăquĕ mōnstrīs Cīngŭlă. *V. Fl.* Vērī fēcūndă săcērdōs. *Sil.* SYN. Fērtĭlĭs, ăbūndāns, plēnŭs.

Fēl, fēllĭs, *n. Fiel, par ext. Poison.* Sīvĕ fēl ūrsīnūm tĕpĕfāctă dīlŭĕ lymphā. *Sam.* (vs. 123. Sic et *Fort. V. S. M.* II, 207). Ōmnĭă vīpĕrĕō spīcŭlă fēllĕ lĭnūnt. *O.* Ārmātām fēllĕ vĕnēnī (sagittam). *V.* EP. Ātrūm, nĭgrūm, vĭrĭdĕ, cærŭlĕūm, mōrdāx, trīstĕ, ămārūm, mălūm. SYN. Vīrŭs, vĕnēnŭm. || *Au fig. Fiel, amertume, colère, envie.* Nūnc ĕt ămāră dĭēs, ĕt nōctĭs ămārĭŏr ūmbra ēst; Ōmnĭă nām trīstī tēmpŏră fēllĕ mădēnt. *Tib.* (II, 4, 11). Cāndĭdŭs ā sălĭbŭs sūffūsĭs fēllĕ rĕcēssī. *O.* Āccēdēnt sĭnĕ fēllĕ jŏcī. *M.* (X, 48, 21). Ālcīdæ fŭrĭīs ēxārsĕrăt ātrō Fēllĕ dŏlŏr. *V.* Līvĭdă mēns hŏmĭnūm cōncrētūm fēllĕ cŏquĭt pūs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 4). *Voy.* Amaror, Ira, Livor. || *Venin, poison.* Sīc fēllĕ lĭbīdĭnĭs ārdēns. *Prud.* (*Hamart.* 611). *Voy.* Venenum.

Fēlēs, ĭs, *f. Chat, chatte.* Fēlēs, căvērnām nāctă, ĭn mĕdĭō pĕpĕrĕrăt. *Ph.* Fēlĕ sŏrōr Phœbī, nĭvĕā Sātūrnĭă văccā. *O.* Cūrālĭum ātquĕ crŏcūm cŏrĭō cōnnēctĭtŏ fēlĭs. *Ser. Sam.* (vs. 951). EP. Āstūtă, cāllĭdă, văfră. || *Au fig. Ravisseur.* Sĕquĕre hāc, scēlēstă, fēlēs vīrgĭnārĭă. *Pl.* (*Pers.* IV, 9, 14. *Id. Rud.* III, 4, 43, feles virginalis). Quĭs Mārcŭs? Fēlēs nūpēr pūllārĭă dĭctŭs. *Aus.* (*Epigr.* 70, 5).

Fēlīcĭtās, ātĭs, *f. Bonheur.* Ō nūllă lōngī tēmpŏrĭs fēlīcĭtās! *Sen.* (*Ag.* 928). Ōmnēm quĕrēlām sūbmŏvĕt fēlīcĭtās. *Ph.* Pŏtēns mĭsĕrĭcōrs, pūblĭca ēst fēlīcĭtās. *P. Syr.* SYN. Prōspĕrĭtās, prōspĕră (orum), lætă (orum). PPH. Fōrtūnă fēlīx, bŏnă, sĕcūndă, prōspĕră, lætă, rīdēns, bĕnīgnă, faūstă, ămīcă, făvēns, mītĭs, făcĭlĭs. Rēs sĕcūndă. Rēs lætæ, sĕcūndæ, Fātă prōspĕră, ămīcă. VERS. Dūm fōrtūnă fŭĭt. *V.* Sī quā fōrs ādjŭvăt aūsūm. Ādspīrāt prīmō fōrtūnă lăbōrī. *Id.* Dīlĭgĭtŭr nēmō, nĭsĭ quūm fōrtūnă sĕcūnda ēst. *O.* Dūm jŭvăt, ĕt vūltū rīdēt Fōrtūnă sĕrēnō. Dūm mĕă pēr plăcĭdās cymbă cŭcūrrĭt ăquās. Dūm tŭlĭt āntēnnās aūră sĕcūndă mĕās. *Id.* Vūltūm sērvăt fōrtūnă bĕnīgnūm. *H.* Fātōrūm pēr prōspĕră. *L.* Quūm fōrtūnă sĕcūndĭs Mēcūm rēbŭs ăgăt. *Id.* Hāc fōrtūnă fĭdĕ Māgnī tām prōspĕră fātă Pērtŭlĭt. *Id* Pārcæ mĕlĭōră bĕnīgnă Pēnsă mănū dūcūnt hĭlărēs. *J.* Ātque ævī sĭnĕ nūbĕ tĕnŏr. *St.* Prōspĕrō rēgnum ĭn stătu ēst. *Sen.*

Fēlīcĭtĕr. *Heureusement.* Āscănĭūsquĕ sŭōs fēlīcĭtĕr īmplĕăt ānnōs. *O.* Sēmpēr fēlīcĭtĕr ūsŭs Præcĭpĭtī cūrsū bēllōrŭm. *L.* SYN. Fōrtūnātē, bĕātē, faūstē, prōspĕrē. PPH. Ālĭtĕ *ou* ōmĭnĕ dēxtrō, sĕcūndō. Aūspĭcĭō faūstō. Aūspĭcĭīs fēlīcĭbŭs, lætĭs. Bŏnĭs ăvĭbŭs. Dĭīs *ou* dīs aūspĭcĭbŭs. || *Exclamation répondant à notre bravo ou vivat.* Ūt mōs ēst vūlgī, pāssim ĕt cērtātīm rŭūnt; Fēlīcĭtĕr! sūcclāmānt. *Ph.* Dĭctūm fēlīcĭtĕr! īngēns Tūrbă sĕdĕt. *J.* (2, 119. Cf. *Petr. Sat.* 60 : « Augusto patri et patriæ *feliciter!* dicimus. » Et *Suet. Claud.* 7). || *Avec succès, habileté.* Nām spīrāt trăgĭcūm sătĭs, ĕt fēlīcĭtĕr aūdĕt. *H.* Nĭvĕūm mīrā fēlīcĭtĕr ārtĕ Scūlpsĭt ĕbŭr. *O.* SYN. Āptē, scĭtē. || *En abondance.* Īllĭc vĕnĭūnt fēlīcĭŭs ūvæ. *V.*

Fēlĭŏ, ĭs, īrĕ, *n. Crier comme le léopard.* Pārdŭs hĭāndŏ fēlĭt. (*Auct. Phil.* 44.)

† Fēlĭs, ĭs, *f. Comme* Feles. Hōspēs dīscĕ nŏvūm mōrtĭs gĕnŭs : īmprŏbă fēlĭs Dūm trăhĭtŭr. (*Anthol.* II, p. 37, ex inscriptione. Apud *Plin.* 6, 35, 1, legimus, *felis aurea*). *Voy.* Famis.

Fēlīx, īcĭs (*avec l'abl. ou le génitif : Diom.* 304). *Heureux.* Fēlīx quī pŏtŭĭt rērūm cōgnōscĕrĕ caūsās! *V.* Sōlōs fēlīcēs vīvēntēs clāmăt ĭn ūrbĕ. *H.* Fēlīx sōrtĕ tŭā! *V.* Fēlīx cūrārūm. *St.* Fēlīcēs ănĭmī. *J.* (14, 119). SYN. Bĕātŭs, fōrtūnātŭs. PPH. Ō tērquĕ quătērquĕ bĕātī! *V.* Quō nōn fēlīcĭŏr āltĕr. Ō fēlīx ūna ānte ălĭās. *Id.* Ō tēr quătērquĕ prōspĕrō fātō dătī! *Sen. Voy.* Felicitas. || *Favorable, propice.* Tērquĕ nŏvās cīrcūm fēlīx ĕăt hōstĭă frūgēs. *V.* Sīs bŏnŭs ō fēlīxquĕ tŭīs? *Id.* Fēlīx ādjēctūm plaūsĭbŭs ōmĕn. *O. Voy.* Favens. || *Propre, utile, efficace.* Fēlīcēs ŏpĕrūm (dies). *V.* Fēlīx pōnĕrĕ vītēm (dies). Tārdūmquĕ săpōrēm Fēlīcīs mālī. *Id.* SYN. Āptŭs, ĭdōnĕŭs, ūtĭlĭs, ōppōrtūnŭs, præsēns. || *Fertile, fécond.* Ēxĭĭt

ăd cœlūm rāmīs fēlīcĭbŭs ărbŏs *V.* Fēlīcemquĕ trăhūnt līmŭm. *Id.* Ō tē, Bŏlānĕ, cĕrĕbrī Fēlīcĕm! *H.* Fēlīcĭōrēs īnsĕrĭt (ramos). *Id.* Quī fēlīx ŏlĕæ trāctŭs. *Cl. Voy.* Fertilis. || *Qqf. Riche.* Tām fēlīx ēssēs quām fōrmōsīssĭmă, vēllĕm : Nōn ĕgŏ, tē fāctā dīvĭtĕ, paŭpĕr ĕrŏ. *O. Voy.* Beatus. || *Bienheureux, en parl. des morts* (μακάριος, μακαρίτης). Ōmnēs cōmpŏsŭi fēlīcēs : nūnc ĕgŏ rēstŏ. *H.* (*Sat.* I, 9, 28. Sed vulgo melius : composui. Felices! Nunc ego). Frăgŏr, Pĕr ōră mīssŭs tērnă, fēlīcēs quŏquĕ Ēxtērrĕt ūmbrās. *Sen.* (*H. Fur.* 795). || *Subst. m. Nom d'homme ; saint Félix.* Pārvă Fēlīcīs dĕcŭs ēxhĭbēbĭt. *Prud.* (*Peri.* 4, 29. Adde *P. Nol.* 13, 26, et passim ; *Sid.* 9, 2). Părĭtĕr tē cōrpŏrĕ, Fēlīx, Sānctōrum īn nŭmĕrō Chrīstī săcrātĕ trĭŭmphīs. *Damas.*

† Fēllītŭs, ă, ŭm. *Enduit de fiel.* Fēllītŭs ămārāns ōră săpŏr. (*Anthol.* I, p. 495.)

Fēltrĭă, æ, *f. Feltre, ville de Vénétie.* Fēltrĭă pērpĕtŭō nĭvĭūm dāmnātă rĭgōrĕ. (*Anthol.* I, p. 403.)

Fēmēllă, æ, *f. dimin. de* Femina. Fēmēllās ōmnēs, ămīcĕ, prēndī. *Cat.* (55, 7).

Fĕmĕn (*inus. au nomin. Voy. Serv. Virg., Æ.* X, 778 ; *Charis* 105 ; *Prisc.* 701), ĭnĭs, *n. Le dedans de la cuisse, la cuisse.* Fāstīgĭă pōssĕ Sūrārum āc fĕmĭnŭm pĕdĭbŭs fūndātă plĭcārī. *Lr.* (IV, 829). Ēnsĕm Ērĭpĭt ā fĕmĭnĕ. *V.* Īn fĕmĭnĕ lævam hăbĕt mănŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 48). *Voy.* Femur.

Fēmĭnă, æ, *f. Femme.* Ūnă dŏlō dīvūm sī fēmĭnă vīctă dŭōrum ēst. *V.* Prōdĭgă nōn sēntĭt pĕrĕūntēm fēmĭnă cēnsŭm. *J.* (6, 362). SYN. Mŭlĭĕr, *qqf.* mŭlĭĕrcŭlă, fēmēllă. EP. Fōrmōsă, pūlchră, vĕnūstă, dĕcēns, cāndĭdă ; cūltă, ōrnātă ; cāstă, pŭdīcă, fīdă ; lĕvĭs, mōbĭlĭs, mūtābĭlĭs ; mōllĭs, tĕnĕră, īmbēllĭs, blāndă. PPH. Mŭlĭēbrĕ gĕnŭs *ou* sæclŭm. *Lr.* Sēxŭs mālĕ fōrtĭs. *Prud.* || *Qqf. adj. De femme.* Īntĕr quās Dănăī fēmĭnă tūrbă sĕnĭs. *Pp.* (II, 31, 4).

Fēmĭnātŭs, ă, ŭm. *Efféminé.* Sīc fēmĭnātă vīrtŭs āfflīcta ōccĭdĭt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8, ex Sophocle).

Fēmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De femme.* Ēt dē fēmĭnĕō rĕpărāta ēst fēmĭnă jăctŭ. *O.* Plāngōrĭbŭs ædēs Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt. *V.* SYN. Mŭlĭĕbrĭs. || *Au fig. Efféminé.* Sēd lĕvĕ nēscĭŏ quĭd fēmĭnĕūmquĕ sŏnēnt. *O.* Bēllāx Gĕtă, fēmĭnĕŭs Phrȳx. *Aus.* (*Idyl.* 12, 7, 22). PPH Nōn vĭrĭlĭs. *H.*

Fēmĭnīnŭm (genus), *n. Le genre féminin.* Ēt māscŭlīni, ēt fēmĭnīnī gīgnĭtĕ. *Aus.* (*Epigr.* 50, 5).

Fĕmŭr, ŏrĭs, *n. Le dehors de la cuisse, la cuisse.* Rōstrō fĕmŭr haūsĭt ădūncō. *O.* Māgnīquĕ fĕmŭr præstrīnxĭt Ăchātæ. *V.* Fĕmŏrŭm quŏquĕ mūscŭlŭs ōmnĭs Līquĭtŭr. *L.* SYN. Fĕmĕn (*inus. au nomin.*), *par ext.* crūs. EP. Mōllĕ, tĕnĕrŭm, nĭvĕŭm ; rōbūstŭm, vălĭdŭm, fōrtĕ, fīrmŭm ; trĕmŭlŭm, tĭtŭbāns. (Quum *Femen* inusitatum sit, sic declinat *Charis.* 66 : « *Femur*, gen. *feminis* et *femoris* »)

Fēnĕrŏ, Fēnŭs. *Voy.* Fœnero, etc.

Fĕnēstēllă, æ, *f. Petite fenêtre.* || *Nom d'une porte de Rome.* Ūndĕ Fĕnēstēllæ nōmĭnă pōrtă tĕnĕt. *O.* (Alii, *Fenestralis*). || *m. Nom d'homme.*

Fĕnēstră, æ, *f. Fenêtre.* Plēnă pĕr īnsĕrtās fŭndēbăt lūnă fĕnēstrās. *V.* Bĭfŏrēs īntrābăt lūnă fĕnēstrās. *O.* EP. Pătēns, ăpērtă, claūsă, jūnctă, pătŭlă, pārvă ; āltă, sūblīmĭs. || *En gén. Ouverture, trou.* Fīrmă căvāvĭt Rōbŏra, ĕt īngēntēm lātō dĕdĭt ōrĕ fĕnēstrăm. *V.* Mōllēs quŏd īn aūrĕ fĕnēstræ Ārgŭĕrĭnt. *J.* (1, 104). *Voy.* Foramen. || *Au fig. Accès, porte.* Quāntām fĕnēstram ād nēquĭtĭām pătĕfēcĕrĭs! *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 72. Alii melius vocem *hui* ex præcedente versu retrahunt, unde legendum : *Hui! quantam festram*). *Voy.* Festra.

? Fĕnēstrālĭs. *Voy.* Fenestella.

Fĕr, *impér. de* Fero. Īngēntēm fāctīs fĕr ăd æthĕră Trōjăm. *V.*

Fĕră, æ, *f. Bête sauvage.* Ēt fĕră sōllĭcĭtīs vĕhĭtūr căptīvă jŭvēncīs. *Cl.* Dēgĕrĕ mōrĕ fĕræ. *V.* Sīlvārŭm, stăbŭla āltă fĕrārŭm. *Id.* Mīllĕ fĕrās Phœbē sīlvīs vēnātă rĕdĭbăt. *O.* EP. Sīlvēstrĭs, văgă, ērrāns ; pūgnāx, crūdēlĭs, sævă, īmmītĭs, īmmānĭs, fŭrēns. PPH. Sæclă fĕrārŭm. *Lr.* Ārmēntă fĕrārŭm. *V.* Gĕnŭs ōmnĕ fĕrārŭm. *Id.* Răbĭēs hōrrēndă fĕrārŭm. *Sil. Voy.* Animal, Bellua, Venor. || *Qqf. en gén. Animal.* Īmplĭcŭĭt tĕnŭēm sūccĭnă gūttă fĕrăm. *M* (VI, 15, 2, de formica).

Fĕrālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes consacrées aux dieux Mânes.* Hānc, quĭă jūstă fĕrūnt, dīxērĕ fĕrālĭă lūcĕm ; Ūltĭmă plācāndīs Mānĭbŭs īstă dĭēs. *O.* (Cf. *Fest.* ; *Macr.* 1, 4 ; *Cic. Att.* 8, 14).

Fĕrālĭs, ĕ. *Qui concerne les fêtes appelées* Feralia. Tūnc quŏm fĕrālēs prætĕrĭērĕ dĭēs. *O.* Fĕrālĕ tēmpŭs. *Id. Voy.* Februa. || *De funérailles, funèbre.* Īntēxūnt lătĕra, ēt fĕrālēs āntĕ cŭprēssōs Cōnstĭtŭūnt. *V.* SYN. Fūnĕrĕŭs, fūnĕbrĭs. || *Lugubre, funeste.* Ūndĕ rŭbēscēntēs fĕrālī crīnĕ cŏmētæ. *Cl.* Sōlăquĕ cūlmĭnĭbŭs fĕrālī cārmĭnĕ būbŏ. *V.* SYN Lūgŭbrĭs, fātālĭs, fūnēstŭs, dīrŭs. || Fĕrālĕ, *n. pris adverb.* Sī būxōs īnflārĕ vĕlīm, fĕrālĕ gĕmīscunt. *Cl.*

Fĕrāx, ācĭs. *Fertile.* Tērră fĕrāx cĕrĕrĭs, mūltōquĕ fĕrācĭōr ūvæ. *O.* Īllă fĕrāx ŏlĕo ēst. *V.* Ōpīmæ Sārdĭnĭæ sĕgĕtēs fĕrācĭs. *H.* SYN. Fērtĭlĭs, fēcūndŭs ūbĕr, etc. *Voy.* Fertilis. || *Au fig. Fécond.* Prōlīsquĕ nŏvæ fĕrācī Lēgĕ mărītā. *H.*

Fērbŭī, *parf. de* Ferveo.

Fērctŭm, *n. Voy.* Fartum.

Fērcŭlŭm, ī, *n. Plat ; par ext. Mets.* Mūltăquĕ dē māgnā sŭpĕrēssēnt fērcŭlă cœnā. *H.* Quĭs fērcŭlă sēptēm Sēcrētō cœnāvĭt ăvŭs? *J.* (1, 94). SYN. Dăpēs, ĕpŭlæ. *Voy.* Epulæ, Convivium. || *Espèce de plateau où l'on portait les dépouilles dans les triomphes, et les objets sacrés dans les processions.* Quūm dŏmĭtās ăcĭēs, ĕt ĕōī fērcŭlă rēgnī Dūcĕrĕt. *V. Fl.* (III, 539. *Suet. Cæs.* 37 : « Pontico triumpho, inter pompæ *fercula*, prætulit, etc. » Et *Id. Calig.* 15 ; *Liv.* 1, 10).

Fĕrē, *adv. Presque.* Jāmquĕ fĕrē sīccō sūbdūctæ līttŏrĕ pūppēs. *V.* Sōlĕ fĕrē rădĭīs fĕrĭēntĕ căcūmĭnă prīmīs. *O.* SYN. Fērmē, pænĕ, prŏpĕ. || *D'ordinaire.* Mīxtă fĕrē dūrīs ūtĭlĭs hērbă rŭbīs. *O.* Ārtĭbŭs măgĭcīs fĕrē Cōnjŭgĭă nūptæ prĕcĭbŭs ădmīxtīs lĭgānt. *Sen.* (*H. OEt.* 452). SYN. Plērūmquĕ, vūlgō. || † *Qqf.* Fĕrĕ. Nām tēcūm fĕrĕ tōtŭs ĕrō, quŏcūmquĕ rĕcēdăm. *Aus.* (*Epigr.* 105, 5).

Fĕrēns, tĭs. *Qui porte ou supporte. Voy.* Fero. || *Qqf. m. Qui apporte des présents, donateur.* Sūrdă sĭt ōrāntī tŭă jānŭă, lāxă fĕrēntī. *O.* || (*Vent*) *favorable.* Făcĭlēmquĕ fŭgām vēntōsquĕ fĕrēntēs. *V.*

Fĕrēntārĭŭs mīlĕs, *ou absolt. m. Soldat armé à la légère.* (Vid. *Festum* ; *Varr. L. L.* 7, 57 ; *Non.* 12, 8 ; *Gloss. Placid.*) || *En gén. Qui vient au secours, auxiliaire.* Īllūm tĭbĭ Fĕrēntārĭum ămīcum ēsse īnvēntum īntēllĭgŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 55).

Fĕrēntīnās, ātĭs, *et arch.* Fĕrēntīnātĭs, ĭs. *De Ferentinum.* Fĕrēntīnātĭs pŏpŭlŭs rēs Græcās stŭdĕt *Titin.* (apud *Prisc.* 629).

Fĕrēntīnī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de Ferentinum.* Sīllă Fĕrēntīnōs Prīvērnātūmquĕ mănĭplōs Dūcēbăt. *Sil.* || Fĕrēntīnŭm, ī, *n. Ville d'Étrurie ; autre du Latium, auj. Ferentino.* Sī lædīt caūpōnă, Fĕrēntīnum īrĕ jŭbēbŏ. *H.*

Fĕrēntŭm. *Voy.* Forentum.

Fĕrēsæī. *Voy.* Pheresæi.

Fĕrĕtrĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Férétrien, surnom de Jupiter.* Nūnc Jŏvĭs īncĭpĭām caūsās ăpĕrīrĕ Fĕrĕtrī.

Pp. (IV, 10, 1). || *Au fig. Qui remporte des dépouilles, vainqueur.* Ōpīma āppŏsŭī sēnēx Ămōri ārmă Fĕrētrĭō. *Poet.* (apud *T. Maur. Met.* 1065).

Fĕrĕtrŭm et Fĕrētrŭm, ī, *n.* (*de* fero). *Brancard ou Litière pour porter les morts.* Sēd vĕnĭt īn mĕdĭōs : fĕrĕtrō Pāllāntă rĕpōstō Prōcŭbŭĭt sŭpĕr. *V.* Pārs īngēntī sŭbĭērĕ fĕrĕtrō. *Id. Voy.* Sandapila. || *Brancard pour porter les dépouilles, les offrandes, etc.* Cēlsīs dē mōrĕ fĕrĕtrīs Prǣcēdēns prīsca ēxsĕquĭās dĕcŏrābăt ĭmāgŏ. *Sil.* (Etiam *Id.* XVII, 630). Vĭrĭdī fūmāntĭă lībă fĕrĕtrō. *Grat.* (*Cyn.* 488). *Voy.* Ferculum.

Fērĭǣ, ārŭm, *f. pl. Vacances, temps de repos, fêtes.* Tē prǣcēptōrĕ, nĕgātās, Ăvārĕ dōctōr, jām schŏlārūm fērĭās. *Prud.* (*Peri.* 9, 76). Gūttŭrquĕ rēsĭdēnt ēsŭrīālēs fērĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 8). Fōrtāssĕ dīcēs ălĭquǣ vĕnĭēnt fērĭǣ. *Ph.* Lōngās ō ŭtĭnām, dūx bŏnĕ, fērĭās Prǣstēs Hēspĕrĭǣ ! *H.* SYN. Ōtĭă. *Voy.* Otium.

Fērĭāns, tĭs. *Comme* Feriatus. Jām trĭbūs chŏrōs vĭdērēs fērĭāntēs nōctĭbŭs. (*Pervig. Ven.* 42. Alii leg. *feriatus.*)

Fērĭātŭs, ă, ŭm, *part. de l'ancien verbe* Ferior, aris. *Qui est en vacances, en fête, oisif.* Nēc fērĭātŭs ībăt āntĕ cārrŭcām. *M.* (III, 47, 13). Ĕquō Sācrā mēntītō mălĕ fērĭātōs Trōās (falleret). *H.* Ēt Mūsǣ prŏcŭl ītĕ fērĭātǣ. *St.*

Fĕrīnŭs, ă, ŭm. *De bête sauvage.* Ārmēntālĭs ĕquǣ māmmīs ēt lāctĕ fĕrīnō. *V.* Cǣdīsquĕ fĕrīnǣ. *O.* || Fĕrīnă, ǣ, *f.* (*s.-ent.* caro). *Venaison.* Īmplēntŭr vĕtĕrīs bācchī pīnguīsquĕ fĕrīnǣ. *V.*

Fĕrĭŏ, īs, *sans parf.*, īrĕ. *Frapper.* Ōccūrsārĕ căprō, cōrnū fĕrĭt īllĕ, căvētō. *V.* Sūblīmī fĕrĭām sīdĕră vērtĭcĕ. *H.* Fĕrĭūnt ŭlŭlātĭbŭs aūrēs. *L.* Dŏmĭnūm jŭbĕt āntĕ fĕrīrī. *J.* (6, 417). SYN. Vērbĕrŏ, pērcŭtĭŏ, cǣdŏ, etc. *Voy.* Verbero. (Verbum perfecto caret, auctore *Diom.* 376, nec usquam invenias. Vanum igitur est, quod dat *Charis.* 222, *feri*). || — fœdŭs. *Conclure une alliance.* Jūngĭt ŏpēs, fœdūsquĕ fĕrĭt. *V. Voy.* Fœdus 2.

† Fĕrĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Voy.* Ferians, Feriatus.

Fĕrĭtās, ātĭs, *f. Naturel sauvage, farouche.* Quām quĕ lŭpī, sǣvǣ plūs fĕrĭtātĭs hăbēnt. *O.* Fĕrĭtās mōllītă pĕr īllām. *Id.* Nĕque īpsĕ mănūs fĕrĭtātĕ dĕdīssĕt *V.* SYN. Bārbărĭēs, sǣvĭtĭă, etc. *Voy.* Sævitia, Durus. || *Aspect sauvage d'un lieu, ou Rude climat.* Ēxĭmăt ŭt Scȳthĭcī dē fĕrĭtātĕ lŏcī. *O.* Fĕrĭtās ĭnāmœnă vĭǣ. *St.* SYN. Āspĕrĭtās.

Fērmē, *adv. Presque.* Jām fērmē mŏrĭēns mē vŏcăt. *Ter.* (*And.* I, 5, 49). Jām sŭpĕrō fērmē dēpŭlsūm lūmĭnĕ cēdĭt. *Cic.* (*Arat.* 376). *Voy.* Fere. || *D'ordinaire.* Mōbĭlĭs ēt văriă ēst fērmē nātūră mălōrŭm. *J.* (13, 236). Fĭdēlem haūd fērmē mŭlĭĕrī īnvĕnĭās vĭrŭm. *Ter.* (*And.* III, 1, 2).

Fērmēntātŭs, ă, ŭm. *Qui est en fermentation.* || *Au fig.* Quŭm fērmēntātī tūrgēscānt crīmĭnĕ mōrēs *Prud.* (*Apoth.* 354).

Fērmēntŏ, ās, ārĕ. *Faire fermenter, et au fig.* Ēmălĕ dūlcēs Fērmēntārĕ jŏcōs sătĭrǣ mōrdēntĭs ăcētō *P. Nol.* (10, 262. De verbo cf. *Diom.* 360).

Fērmēntŭm, ī, *n. Ferment, levain.* Fērmēnto ătque ăcĭdīs ĭmĭtāntŭr vītĕă sōrbīs. *V.* Prōdĕrĭt ēt mădĭdō fērmēntŭm pōllĭnĕ tūrgēns. *Ser. Sam.* (vs. 742). || *Au fig. Fermentation, colère.* Nūnc īn fērmēntō tōta ēst : ĭtă tūrgĕt mĭhĭ. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 17). Āccĭpe, ēt īllŭd Fērmēntŭm tĭbi hăbĕ. *J.* (3, 188, i. e. causam irascendi. Adde *Pers.* 1, 24, de scientia intus quasi æstuante).

Fĕrŏ, fērs, tŭlī, lātŭm, fērrĕ. *Porter.* Ǣthĕrĭŭm quī fērt cērvīcĭbŭs āxĕm. *O.* Pēllĭbŭs īn mōrēm cīnctī, flāmmāsquĕ fĕrēbānt. *V.* Cōrpŏrĕ nōs grăcĭlī dūlcĕ fĕrēmŭs ŏnŭs. *O.* SYN. Pōrtŏ, gĕrŏ, gēstŏ, *qqf.* bājŭlŏ. *Voy.* Porto. || *Au fig.* Quārŭm săcră fĕro īngēntī pērcūssŭs ămōrĕ. *V.* Fērt jūssă pĕr aūrās. *Id.* Fēr bēllă Jŏvī. *Sil.* || *Emporter.* Fĕrŭnt sŭă flāmmĭnă clāssĕm. *V.* Ārgēntī māgnŭm dāt fērrĕ tălēntŭm. *Id.* SYN. Aūfĕrŏ, tōllŏ, ābrĭpĭŏ. || *Piller.* Răpĭūnt īncēnsă fĕrūntquĕ Pērgămă. *V. Voy.* Diripio. || *Obtenir, recevoir.* Āt tū sūmĕ pĕdūm, quŏd mē quŭm sǣpĕ rŏgārĕt, Nōn tŭlĭt Āntĭgĕnēs. *V.* Īd ōptātŭm fĕrēs. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 27). Īllĕ crŭcēm prĕtĭŭm scĕlĕrĭs tŭlĭt. *J.* (13, 105). SYN. Ōbtĭnĕŏ, căpĭŏ, āccĭpĭŏ. || *Emporter, détruire, faire mourir.* Ōmnĭă fērt ǣtās. *V.* Pōstquām tē fātă tŭlērūnt. Jām flāmmǣ tŭlērīnt, ĭnĭmīcŭs ĕt haūsĕrĭt ēnsĭs. *Id.* SYN. Aūfĕrŏ, răpĭŏ, tōllŏ, dēlĕŏ. || *Souffrir, supporter.* Sŭpĕrānda ōmnīs fōrtūnă fĕrēndo ēst. *V.* Pēccātă dāmnă tŭlērĕ sŭō. *O.* SYN. Pătĭŏr, pērpĕtĭŏr, tŏlĕrŏ, sūstĭnĕŏ, sŭbĕŏ. *Voy.* Patior. || — ǣgrē, grăvĭtĕr, īndīgnē. *Souffrir avec peine. Voy. ces mots.* || *Permettre, comporter, admettre.* Dūm tēmpŭs ăd ĕām rēm tŭlĭt. *Ter.* (*And.* I, 2, 17). Quās fērt ădŏlēscēntĭă. *Id.* (*Hea.* II, 1, 3). || *Porter, produire.* Nōn ōmnĭs fērt ōmnĭă tēllŭs. *V.* Īndĭă... Fērt ĕbĕnŭm. *Id.* SYN. Gīgnŏ, prōdūcŏ, etc. *Voy.* Gigno. || *Porter à, exciter.* Fīnĭtĭmās īn bēllă fĕrām rūmōrĭbŭs ūrbēs. *V.* SYN. Ăgŏ, īmpēllŏ. *Voy.* Excito. || *Apporter.* Fēr stăbŭlīs ĭnĭmīcum īgnĕm. *V.* Īnspŏlĭātă fĕrām tŭmŭlō (arma). *Id.* SYN. Īnfĕrŏ. || *Donner.* Prǣmĭă dīgnă fĕrānt (dii) *V.* Quēm fīnēm rēbŭs fĕrăt. *Id.* SYN. Dŏ, trĭbŭŏ, āffĕrŏ. || *Offrir.* Jūnōnī fēr rītĕ prĕcēs. *V.* Dōnă fĕrăm. *Id. Voy.* Offero. || *Venir annoncer.* Āscānĭō fĕrăt hǣc, īpsūmque ăd mœnĭă dūcăt. *V.* Quŏd fērs, cĕdŏ. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 18). SYN. Rĕfĕrŏ, pērfĕrŏ. *Voy.* Nuntio. || *Dire, publier.* Sērvātăque sērvēs Trōjă fĭdēm, sī vēră fĕrăm. *V.* Scĕlŭs ēxpēndīssĕ mĕrēntēm Lāŏcŏōntă fĕrūnt. *Id.* Fēmĭna Hērcŭlĕǣ nĕcĭs Aūctōr fĕrētŭr. *Sen.* (*Hercul. OEt.* 1177). *Voy.* Dico, Narro. || *Porter haut, élever.* Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cȳcnī. *V.* Teūcrōs īnsīgnī laūdĕ fĕrēbăt. Cœlōque ănĭmŭm fōrtāssĕ fĕrēbăt. *Id.* SYN. Tōllŏ, ēvĕhŏ, ēxtōllŏ, ēffĕrŏ. *Voy.* Laudo. || *Conduire.* Hǣc vĭă, Tărtărĕī quǣ fērt Ăchĕrōntĭs ăd ūndās. *V. Voy.* Duco. || *Prolonger.* Ǣquāssĕt nōctī lūdum, īn lūcēmquĕ tŭlīssĕt. *V. Voy.* Produco. || *Demander, vouloir.* Sīc Trōjǣ fātă fĕrēbānt. *V.* Cūnctī sē scīrĕ fătēntŭr Quĭd fōrtūnă fĕrăt pŏpŭlī. *Id.* SYN. Rĕpōscŏ, rĕquīrŏ, vŏlŏ. || — mē, pĕdēm *ou* pĕdēs, grădŭm *ou* grēssŭm, vĭăm, ĭtĕr. *Porter ses pas, se transporter.* Grēssūmque īn cāstră fĕrēbăm. *V.* Tūm se ăd Cāiētǣ rēctō fērt līttŏrĕ pōrtŭm. Fērtĕ pĕdēm, Faūnī, Flūctū sūspēnsă tŭmēntī Fērrĕt ĭtĕr. *Id.* SYN. Fĕrŏr. *Voy. ce mot.* || — ōră, mē. *Avoir un certain extérieur.* Sīc īlle ŏcŭlōs, sīc ōră fĕrēbăt. *V.* Quēm sēse ōrĕ fĕrēns ! Māgnā sē mōlĕ fĕrēbăt. *Id.* Sīc ōră mănūsquĕ, Nātĕ, fĕrēs. *St.* || — fĭdēm. *Ajouter foi.* Sī quă fĭdēm tānto ēst ŏpĕrī lātūră vĕtūstās. *V. Voy.* Fides. || — fīnēm. *Mettre un terme.* Ĕă vōx aūdītă lăbōrŭm Prīmă tŭlĭt fīnēm. *V. Voy.* Finio. || — mănŭm. *Combattre.* Īn prœlĭă suētŭs Fērrĕ mănŭm. *V.* Ēt tū fēr cōntrā mănŭm. *Pl.* (*Trucul.* I, 2, 24). SYN. Īnfĕrŏ. *Voy.* Pugno. || — ōscŭlŭm, prĕcēs, vōtă. *Voy.* Osculor, Preces. || — īmpūnĕ. *Voy. ce mot.* || Fērt ănĭmŭs. *Ma volonté me porte à, je désire, je veux.* Īn nŏvă fērt ănĭmŭs mūtātās dīcĕrĕ fōrmās Cōrpŏră. *O.* Sī fērt ĭtă cōrdĕ vŏlūntās. *V. Voy.* Volo 2.

Au pass. Fĕrŏr, lātŭs sŭm, fērrī. *Être porté, emporté, souv. Marcher rapidement, se précipiter.* Tĕnuĭă nēc lānǣ pĕr cœlŭm vēllĕră fērrī. *V.* Nĭmĭă cǣde ātquĕ cŭpīdĭnĕ fērrī. Fĕrĭmŭr pĕr ŏpācă lŏcōrŭm. Fērtŭr ĕquīs aūrīgă. *Id.* SYN. Aūfĕrŏr, ābrĭpĭŏr, īmpēllŏr ; mē fĕrŏ, aūfĕrŏ, ābrĭpĭŏ ; pĕdēm

grĕssŭm fĕrŏ, etc. *Voy.* Eo, Curro. || *Être dit, rapporté.* Thrēĭcĭāmquĕ Sămūm, quæ nūnc Sămŏthrācĭă fērtŭr. *V.* Nōn săt ĭdōnĕŭs Pūgnæ fĕrēbārĭs. *H.* Fērtūr lŏcūtŭs. *Ph.* SYN. Dīcŏr, mĕmŏrŏr. *Voy.* Fama est.

Fĕrōcĭă, æ, *f. Fierté.* Quæ hæc, mălūm, fĕrōcia ēst? *Pl.* (*Epid.* V, 2, 45). *Voy.* Superbia. || *Cruauté.* ...ūīd, nĭsĭ pōndŭs ĭnērs, stŏlĭdæquĕ fĕrōcĭă mēntĭs? *Ov. Hal.* 58. Adde *Pacuv.* apud *Non.* 8, 55.) *Voy.* Sævitia.

† Fĕrōcĭŏ, īs, īrĕ, *n. Être fier ou cruel. Voy.* Superbio *ou* Sævus.

Fĕrōcĭtās, ātĭs, *f. Cruauté.* (*Pacuv.* apud *Non.* 8, 55.) *Voy.* Sævitia.

Fĕrōcĭtĕr. *Avec fierté ou cruauté.* Sŭpērbī nĭmĭ' fĕrōcĭtēr lēgātōs nōstrōs īncrĕpānt. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 58). *Voy.* Superbe *ou* Sæve.

† Fĕrōcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Ferox. *Sauvage.* Nē me āttĭgās, ātque aūfēr mănum. Ēĭă, quām fĕrōcŭla ĕs! *Turpil.* (apud *Non.* 2, 60).

Fērōnĭă, æ, *f.* (*Dion Halicar.*, *Strab.* Φερωνία). *Déesse des bois, honorée en Étrurie; nom de divers bois en Étrurie; un autre près de Terracine.* Vĭrĭdī gaūdēns Fērōnĭă lūcō. *V.* Ōră mănūsquĕ tŭā lăvĭmūs, Fērōnĭă, lȳmphā. *H.*

Fĕrōx, ōcĭs. *Fier, indompté.* Stāt sŏnĭpēs, āc frēnă fĕrōx spūmāntĭă māndĭt. *V.* Quīppĕ fĕrōx vĭtŭlŭs, tĕmplīs mātūrŭs ĕt āræ. *J.* (12, 7). SYN. Fĕrŭs, āspĕr, īndŏmĭtŭs. || *Fier, confiant, hardi, brave.* Cōntĭnŭōquĕ fĕrōx ŏrĭtūr fīdūcĭă mēntī. *Sil.* Quāntum īpsĕ fĕrōcī Vīrtūte ēxsŭpĕrās. *V.* Ănĭmo ĕrām fĕrōcĭŏr. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 13). SYN. Aūdāx, ācĕr, fīdēns, īntrĕpĭdŭs. *Voy.* Fortis. || *Farouche, féroce.* Pōnūntquĕ fĕrōcĭă Pœnī Cōrdă, vŏlēntĕ dĕō. *V.* SYN. Fĕrŭs, sævŭs, etc. *Voy.* Sævus.

Fērrāmēntŭm, ī, *n. Toute espèce d'outil en fer.* Crās fērrāmēntă Tēānŭm Tōllētīs, fābrī. *H.* Nōstro īllūm pŭtĕūm pĕrīclo ēt fērrāmēntīs fŏdĭmŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 19).

Fērrārĭŭs, ĭī, *m. Qui travaille le fer.* Ŭt fōrtūnātī sūnt fābrī fērrārĭī! *Pl.* (*Rud.* II, 6, 47).

† Fērrātĭlĭs, ĕ. *Ferré, en parlant d'esclaves enchaînes.* Aūgēbĭs rūrī nŭmĕrūm, gĕnŭ' fērrātĭlĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 18).

Fērrātŭs, ă, ŭm. *Ferré, garni de fer.* Prīmăquĕ fērrātīs præfīgūnt ōră căpīstrīs. *V.* Quădrŭpĕdēm fērrātā călcĕ fătīgăt. *Id.* Fērrātī pōstēs. *H.* PPH. Fērrō īnstrūctŭs, mūnītŭs, grăvĭs. || *Couvert de fer (cuirassé).* Claūdĭŭs āgmĭnă Fērrātă vāstō dīrŭĭt īmpĕtū. *H.* (Adde *Rutil.* 1, 365). *Voy.* Cataphractus. || *Chargé de fers.* Fērrātŭs īn pīstrīno ætātēm cōntĕrās. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 11). || *Qqf. De fer.* Fērrātăquĕ dōrsō Fōrmă sŭūm. *V. Fl.* (Cf. *Æratus*).

Fērrĕŏlŭs, ī, *m.* 1. *Nom d'un préfet des Gaules.* Rēctōrēm cŏlŭmēnquĕ Gāllĭārŭm, Prīscī Fērrĕŏlūm părēm Sȳăgrī. *Sid.* (24, 35). || 2. *Saint Ferréol, martyr à Vienne (en Gaule).* Fērrĕŏlūm părĭtēr pūlchră pŭēllă gĕrĭt. *Fort.* (VIII, 6, 161).

Fērrĕŭs, ă, ŭm. *De fer.* Fērrĕŭs āssĭdŭō cōnsūmĭtŭr ānnŭlŭs ūsū. *O.* Āc fērrĕŭs īngrŭĭt īmbĕr. *V.* Fērrĕă tēlōrūm sĕgĕs. *Id.* SYN. *Qqf.* Fērrātŭs. || *Ætās fērrĕă. L'âge de fer.* Fērrĕă prōgĕnĭēs dūrīs căpŭt ēxtŭlĭt ārvīs. *V.* Dē dūro ēst ūltĭmă fērrō (proles) : Prōtĭnŭs ērūpĭt vēnæ pējŏrĭs ĭn ævŭm Ōmnĕ nĕfās; fūgērĕ pŭdŏr, vērūmquĕ, fĭdēsquĕ, etc. *O.* Fērrĕă sæcŭlă. *Tib.* Sĕd īn părēntĭs vīscĕra īntrāvīt sŭæ Dētĕrĭŏr ætās; ērŭĭt fērrūm grăvĕ, etc. *Sen.* Fērrĕă tūm vērō prōlēs ēxōrtă rĕpĕnte ēst, Aūsăquĕ fūnēstūm prīma ēst fābrĭcārĭēr ēnsēm, Ēt gūstārĕ mănū vĭctūm dŏmĭtūmquĕ jŭvĕncūm. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 63. Cf. *Ov. Met.* I, 127 sq.; *Sen. Hipp.* 540, et *Oct.* 416.) || *Au fig. Dur comme le fer.* Fērrĕă vōx. *V.* Fērrĕī dēntēs. *Pl.* || *Insensible, impassible.* Tām pătĭēns ūrbĭs, tām fērrĕŭs, ŭt tĕnĕāt sē. *J.* (1, 31). Ōllī dūră quĭēs ŏcŭlōs ēt fērrĕŭs ūrgĕt Sōmnŭs. *V.* || *Insensible, dur, cruel.* Quām fĕrŭs ēt vērē fērrĕŭs īllĕ fŭĭt! *Tib.* (I, 10, 2). Fērrĕă jūră. *V. Voy.* Durus. || *Impudent.* Quōd sī nōn ălĭŭd pŏtēst, rŭbōrēm Fērrĕō cănĭs ēxprĭmāmŭs ōrĕ. *Cat.* (42, 16). SYN. Dūrŭs. *Voy.* Impudens. || *Triste, affligeant.* Fērrĕă sōrs vītæ dīffĭcĭlīsquĕ prĕmĭt (me). *O.* SYN. Grăvĭs, mŏlēstŭs, dūrŭs. || *Qqf. De couleur de fer, noir.* Sĕdĕt īntŭs ăbāctīs Fērrĕă lūx ŏcŭlīs. *St.*

† Fērrĭcrĕpīnŭs, ă, ŭm (*de* ferrum *et* crepo). *Où l'on entend un bruit de fers.* Fērrĭcrĕpīnās īnsŭlās. *Pl.* (*As.* I, 1, 21).

† Fērrĭtĕrĭŭm, ĭī, *n. Prison.* (*Pl. Most.* III, 2, 55.) *Voy. le suiv.*

† Fērrĭtĕrŭs, ă, ŭm (*de* ferrum *et* tero). *Épithète donnée par Plaute à des esclaves chargés de fers.* Fērrĭtĕrī, māstīgĭæ. (*Trin.* IV, 3, 14).

Fērrĭtrībāx, ācĭs, *m.* (*de* ferrum *et* τρίβω). *Gibier de prison (qui use les fers à force de les porter).* Fērrĭtrībācēs vĭrī. *Pl.* (*Most.* II, 1, 9. Cf. Nostrum, *Rud.* III, 4, 11 : « Donec totum carcerem contriveris. »)

Fērrūgĭnĕŭs, ă, ŭm. *De couleur de fer, brun foncé, ou vert foncé.* Ēt fērrūgĭnĕā sūbvēctăt cōrpŏră cȳmbā. *V.* Tūm fērrūgĭnĕō lăcrĭmās dētērsĭt ămĭctū. *Cl.* (De colore expresse agit *Non.* 15, 7 : « *Ferrugineum* colorem ferri similem esse volunt; vere autem *cæruleus* est. *Virg. G.* IV : *Et* ferrugineos *hyacinthos.* Plaut. Milite : *Palliolum habeas* ferrugineum; *nam is colos thalassicu' st.* » Gloss. Latino-Græcum : « *Ferrugineum*, γλαῦκον, κυάνεον. » Lis autem mihi dirimi videtur, si cogites mare, quod dicitur *cæruleum*, interdum dici *atrum*, *nigrum*; unde unus idemque color est). SYN. Ātĕr. *Voy.* Ferrugo. || *Au fig. Noir.* Quī fērrūgĭnĕī tŏrōs mărĭtī, Ēt mūsā cănĭt īnfĕrōs sŭpērnā. *Sid.* (9, 276).

† Fērrūgĭnŭs, ă, ŭm. *Comme* Ferrugineus. Rūssăquĕ vēlā, Ēt fērrūgĭnă, quūm māgnīs īntēntă thĕātrīs. *Lr.* (IV, 73).

Fērrūgŏ, ĭnĭs, *f. Rouille (du fer). Voy.* Rubigo. || *Couleur de fer rouillé, brun, noir.* Quūm căpŭt ōbscūrā nĭtĭdūm fērrūgĭnĕ tēxĭt (sol). *V.* Vūltūm fērrūgĭnĕ Lūcĭfĕr ātrā Spārsŭs ĕrăt. *O.* Dūlcī vĭŏlās fērrūgĭnĕ tīnxĭt. *Cl.* PPH. Fērrūgĭnĕŭs cŏlŏr. || *Teinture d'un pourpre foncé, qu'on faisait surtout en Ibérie, province du Pont.* Cārbăsŭs ōbscūrā dīcāt fērrūgĭne Ĭbērā. *Cat.* (64, 227). Īpsĕ pĕrĕgrīnā fērrūgĭnĕ clārŭs ĕt ōstrō. *V.* Fērrūgĭnĕ clārŭs Ĭbērā. *Id.* (*Æ.* IX, 582. Ubi *Serv.*). *Voy.* Ferrugineus. || *Au fig. Envie.* Ănĭmūsquĕ mălā fērrūgĭnĕ pūrŭs. (*Ad Pis.* 95.) SYN. Ærūgŏ. *Voy. ce mot.*

Fērrŭm, ī, *n. Fer, métal.* Fērrum ēxērcēbānt vāstō Cȳclōpēs ĭn āntrō. *V.* Fērrūm dūm mōllĭăt īgnĭs. *H.* Jāmquĕ nŏcēns fērrūm, fērrōquĕ nŏcēntĭŭs aūrŭm. *O.* EP. Dūrŭm, sŏlĭdŭm, rĭgĭdŭm, vălĭdŭm, grăvĕ. PPH. Fērrī rĭgŏr, pōndĕră, rōbŭr, rōbŏră, vīs. || *Divers objets en fer : Épée.* Fērrō Cōllāpsam ādspĭcĭūnt cŏmĭtēs. *V.* Īn mē cōnvērtĭtĕ fērrŭm. *Id. Voy.* Ensis. || *Couteau.* Sī quĭs fērrō pŏtŭĭt rēscīndĕrĕ sūmmŭm Ūlcĕrĭs ōs. *V. Voy.* Culter. || *Hache.* Dīcĭtŭr ēt lūcōs fērrō tĕmĕrāssĕ vĕtūstōs. *O.* Quām fērro āccīsām cīrcŭm (ornum). *V. Voy.* Securis. || *Trait.* Cŏlūmbām, Quō tĕndānt fērrŭm, mălō sūspēndĭt ăb āltō. *V.* Fērrūmque ārmārĕ vĕnēnō. *Id. Voy.* Sagitta. || *Soc de la charrue.* Āt prĭŭs īgnōtūm fērrō quām scīndĭmŭs æquŏr. *V.* Fērrō prōscīndĕrĕ cāmpūm. *O. Voy.* Aratrum. || *Chaîne.* Lībĕrăque ā fērrō crūră fŭtūră pŭtĕt. *O. Voy.* Catena. || *Fer à friser.*

Vĭbrātōs călĭdō fērrō (crines). *V*. Fērrō tōrquērĕ căpīllōs. *O*. SYN. Călămīstrŭm. || *Ciseaux*. Fērrō rĕsĕcārĕ căpīllōs. *O*. (Sic et *Mart*. IV, 52). *Voy*. Forfex. || *Au fig*. *Glaive; guerre, domination*. Fērrōve hæc rēgnă lăcēssēnt. *V*. Sævĭt ămōr fērrī. *Id*. Lătĭō quæ sērvĭt pūrpŭră fērrō. *L*. SYN. Ēnsĭs. *Voy*. Bellum, Imperium. || *Fer* (*emblème de l'insensibilité*). Īn pēctŏrĕ fērrŭm Aŭt ădămāntă gĕrĭt. *O*. Īlle hăbĕt ēt sĭlĭcēs ēt vīvum īn pēctŏrĕ fērrŭm. *Id*. *Voy*. Durus.

Fērrūmĭnō, ās, ārĕ. *Souder*. || *Au fig*. Lābră lăbēllīs fērrūmĭnānt. *Pl*. (*Mil*. IV, 8, 25).

Fērtĭlĭs, ĕ. *Fertile*. Fērtĭlĭŏr sĕgĕs ēst ălĭēnīs sēmpĕr ĭn ărvīs. *O*. Pōmīs sē fērtĭlĭs ărbōs Īndŭĕrăt. *V*. Spārgēnt ŏlīvētīs ŏdōrēm Fērtĭlĭbūs dŏmĭnō prĭōrī. *H*. SYN. Fēcūndŭs, fĕrāx, ăbūndāns, ūbĕr, lætŭs, dīvĕs, ŏpīmŭs, fēlīx, lūxŭrĭāns. PPH. Frūgŭm, cĕrĕrĭs fĕrāx, fērtĭlĭs. Frūgĭbŭs ūbĕr, fēcūndŭs, fērtĭlĭs, fĕrāx. Tēllūs frūgŭm dītīssĭmă, frūgĭbŭs fēlīx, frūmēntĭs ŏptĭmă; pŏtēns ūbĕrĕ glēbæ; părēns frūgŭm. Fērtĭlĭs ūbĕrĕ cāmpŭs. Dīvĭtĭs ūbĕr ăgrī. Ăgĕr mēssĭbŭs ŏnĕrātŭs, vēstītŭs. Ăgĕr, cāmpŭs frūmēntĭs ŭtĭlĭs. VERS. Mōx ĕtĭām frūgēs tēllūs ĭnărātă fĕrēbăt. *V*. Ōmnĭă līberĭŭs, nūllō pōscēntĕ, fĕrēbăt. Nēc rĕquĭēs, quīn aŭt pōmīs ēxŭbĕrĕt ānnŭs, Aŭt fētū pĕcŏrum, aŭt cĕrĕālĭs mērgĭtĕ cūlmī, Prōvēntūque ŏnĕrĕt sŭlcōs, ătque hōrrĕă vīncăt. Tĭbī fētū nĕmŭs ōmnĕ grăvēscĭt. *Id*. Răstrōque īntāctă, nĕc ūllīs Saŭcĭă vōmĕrĭbŭs, pēr sē dăbăt ōmnĭă tēllūs. *O*. Prōdĭgă dīvĭtĭās ălĭmēntăquĕ mītĭă tēllūs Sŭggĕrĭt. Frūgĭfĕræ mēssēs ălĭmēntăquĕ mītĭă. *Id*. Lŏcŭplētēm frūgĭbŭs ānnŭm. *H*. || *En gén*. *Abondant*. Fōrnācĭbŭs Ætnă Ūrĭtŭr, ăccēnsō nūnquām nōn fērtĭlĭs īgnĕ. *Corn. Sev*. (*Ætn*. 553). Ēlŏquĭō fērtĭlĭŏrĕ. *Cl*. || *Qui fertilise*. Fērtĭlĭs æstīvā Nīlŭs ăbūndĕt ăquā. *Tib*. (I, 7, 22. Et *V*. *Fl*. VII, 608). Dĕă fērtĭlĭs. *O*. SYN. Fēcūndŭs, fēlīx. || *Au fig*. Fērtĭlĕ pēctŭs hăbēs. *O*. Bācchĕ, sŏlēs Phœbō fērtĭlĭs ēssĕ tŭō. *Pp*. (IV, 6, 76). SYN. Fēcūndŭs.

Fērtĭlĭtās, ātĭs, *f*. *Fertilité, abondance*. Hōscĕ mĭhī frūctŭs, hūnc fērtĭlĭtātĭs hŏnōrēm. *O*. Māssȳlă cĕrēs, vēl Gāllĭcă prōsĭt Fērtĭlĭtās. *Cl*. SYN. Cōpĭă, ūbērtās, ăbūndāntĭă, ūbĕr, fērācĭtās. *Voy*. Copia, Fertilis. || *Fécondité* (*d'une femme*). Mātĕr ēt īndŏlŭīt fērtĭlĭtātĕ sŭā. *O*. (Adde *Prud*. *Apot*. 573)

Fērtŭm, *n*. *Voy*. Fartum.

Fĕrŭlă, æ, *f*. *Férule, plante à longue tige*. Sīlēnŭs fĕrŭlā tĭtŭbāntēs ēbrĭŭs ārtūs Sūstĭnĕt. *O*. || *Houssine, sorte de cravache*. Quădrŭpĕdēm fĕrŭlā dūm mălŭs ūrgĕt ĕquēs. *O*. || *Férule* (*pour corriger les enfants*). Ēt nōs ērgŏ mănūm fĕrŭlæ sūbdūxĭmŭs. *J*. (1, 15). Fĕrŭlæquĕ trīstēs, scēptră pædăgōgōrŭm. *M*. Quōd scēptrūm vībrāt fĕrŭlæ, quōd mūltă sŭpēllēx Vīrgĕă. *Aus*. VERS. Īnvīsæ nĭmĭŭm pŭĕrīs grātæquĕ măgīstrīs, Clāră Prŏmēthēō mūnĕrĕ līgnă sŭmŭs. *M*. Quāmvīs schŏlă vērbĕrĕ mūltō Īncrĕpĕt, ēt trŭcŭlēntă sĕnēx gĕrăt ōră măgīstĕr. *Aus*. Ætās prīmă crĕpāntĭbŭs Flēvĭt sūb fĕrŭlīs. *Prud*.

Fĕrŭs, ă, ŭm. *Sauvage, indompté*. Seū vōs īnscĭtĭă vĕxăt Īndŏmĭtă cērvīcĕ fĕrōs. *H*. Īnquĕ fĕrīs cūrēm cōrrĭgĕre īllă Gĕtīs? *O*. Prīmă fĕrōs hăbĭtŭs hŏmĭnī dētrāxĭt. *Id*. SYN. Fĕrōx, āspĕr, ăgrēstĭs, īndŏmĭtŭs. || *Cruel*. Fĕrŭs ōmnĭă Jūpĭtĕr Ārgŏs Trānstŭlĭt. *V*. Cōrquĕ fĕrūm sătĭă. *O*. Fĕră bēllă prŏbābās. *Id*. Fĕră dīlŭvĭēs. *H*. SYN. Crūdēlĭs, sævŭs, īmmītĭs, etc. *Voy*. Sævus. || *Dur, fier, insensible*. Mĕŭs īstĕ lăbŏr ēst ăggrĕdī jŭvĕnēm fĕrŭm. *Sen*. (*Hip*. 273. Et *Tib*. II, 6, 5). SYN. Āspĕr, ăgrēstĭs, rūstĭcŭs. || *Courageux*. Nē fĕră sānguĭnĭs īn prĕtĭŭm Mōrtĭs ămōrĕ pŭēllă rŭăt. *Prud*. (*Peri*. 3, 39). *Voy*. Ferox.

Fĕrŭs, ī, *m*. *Animal sauvage : cerf, sanglier, etc*. Pēctēbătquĕ fĕrŭm (de cervo). *V*. Sīlvă tum ēxcĕpĭt fĕrŭm (etiam cervum). *Ph*. Ūt vīdĭt fĕrŭm īmpūnĕ lædī (de leone). *Id*. Aŭt spūmāntĭs ăprī cūrsūm clāmōrĭbŭs ūrgēs, Sūbsīdīsquĕ fĕrō. *Aus*. (*Epist*. 4, 30). || *Animal* (*en gén*.), *surtout Cheval*. Īnquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ālvŭm *V*. Ēxăgĭtārĕ fĕrōs, prōnūmque ăntĕīrĕ vŏlāntēs. *Manil*. (V, 77). || *Le Cheval* (*Pégase*), *constell*. Cȳcnŭs hăbĕt, părĭtērquĕ Fĕrī pērnīcĭă crūră. *German*. (*Arat*. 462). *Voy*. Equus. || *Qqf*. *Serpent*. (*Sil*. VI, 268.)

Fērvĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Échauffer*. Īpsæ sē pătĭnæ fērvĕfăcĭūnt īllĭcō. *Pl*. (*Ps*. II, 2, 44).

Fērvēns, tĭs. *Échauffé, bouillant*. Mōllĭt ăquīs fērvēntĭbŭs ārtūs. *O*. Āppĭă fērvēntī dūcĭt ĭn ārvă rŏtā. *Id*. Răpĭdō fērvēntĭŭs āmnī Īngĕnĭŭm. *H*. *Voy*. Fervidus.

Fērvĕō, ēs, bŭī, vērĕ (*et* fērvĕrĕ, *de l'ancien* Fervo, is), *n*. *Être échauffé*. Cōncāvă līttŏrĕī fērvēbānt brāchĭă Cāncrī. *O*. Īncĭpĭt ēt sīccō fērvĕrĕ tērră Cănĕ. *Pp*. SYN. Fērvēscŏ, ārdĕŏ, călĕŏ, ūrŏr, āccēndŏr. || *Bouillir*. Sī quĭbŭs ōllă Thȳēstæ Fērvēbĭt. *Pers*. (5, 8). Sūbjēctĭs īgnĭbŭs ūndă Fērvĕt ēt ēxsūltăt. *O*. Ēxēmptūsquĕ tēstă, Quā mŏdŏ fērbŭĕrăt, lȳæŭs. *St*. SYN. Æstŭŏ, ēxæstŭŏ, būllĭŏ, ēbūllĭŏ. VERS. Ēxsūltānt æstū lătĭcēs. *V*. Pārs călĭdōs lătĭcēs ēt ăhēna ūndāntĭă flāmmīs Ēxpĕdĭūnt. Nēc jām sē căpĭt ūndă. Tēpĕfāctŭs īn ōssĭbŭs hūmŏr Æstŭăt. *Id*. Spūmĕŭs āccēnsō nōn sīc ēxūndăt ăhēnō Ūndārŭm cŭmŭlŭs. *L*. Claŭsŭs ŭbi ēxūstō lĭquŏr īndīgnātŭr ăhēnō. *Sil*. || *Bouillonner, en parl. de la mer; en gén. Être agité*. Fērvētquĕ frĕtīs spīrāntĭbŭs æquŏr. *V*. Ōmnĭă tūnc părĭtēr vēntō nīmbīsquĕ vĭdēbĭs Fērvĕrĕ. *Id*. Fōntēm Eūrīpī fērvĕrĕ frĕtō. *Aus*. (*Cl. Urb*. 14, 20). Fērvĕrĕ quūm vĭdĕās bēllī sĭmŭlācră cĭēntēs. *Lr*. (II, 41). SYN. Æstŭŏ, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, tūrbŏr. || *Au fig*. *Être animé, brûler*. Ŏpĕre ōmnĭs sēmĭtă fērvĕt. *V*. Fērvĕt ŏpŭs. *Id*. Fērvĕt ĭtĕr stŭdĭīs. *St*. Fŏră lītĭbŭs ōmnĭă fērvēnt. *M*. Fērvĕt ăvārĭtĭă mĭsĕrăquĕ cŭpīdĭnĕ pēctŭs. *H*. Lētī fērvēbăt ămōrĕ. *Sil*. || *Être enflammé de colère*. Ănĭmŭs tŭmĭdă fērvēbăt ăb īrā. *O*. *Voy*. Fervo, Irascor. || *Avec l'infin*. *Brûler de*. Scēptrūmquĕ căpēssĕrĕ fērvĕt. *Cl*. SYN. Flăgrŏ, ārdĕŏ.

Fērvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *S'échauffer*. Sŏlĕ pŭtānt sūbtĕr tērrās fērvēscĕrĕ răptĭm. *Lr*. (VI, 852). Tāntīs Ætnă fērvēscĭt mĭnīs. *Sen*. (*Med*. 410). SYN. Ārdēscŏ, călēscŏ.

Fērvĭdŭs, ă, ŭm. *Échauffé, brûlant, bouillant*. Ēt cŭmŭlānt āltōs fērvĭdă mūstă lăcūs. *O*. Vŏlăt vī fērvĭdŭs āxĭs. *V*. SYN. Fērvēns, ārdēns, īgnĕŭs, călĭdŭs. || *Agité*. Prætĕr vădă fērvĭdă vēxĭt. *V*. Vēntōs æquŏrĕ fērvĭdō Dēprœlĭāntēs. *H*. SYN. Æstŭāns, æstŭōsŭs, ăgĭtātŭs. || *Au fig*. *Animé*. Trĕpĭdīquĕ pĕdēm pĕdĕ fērvĭdŭs ūrgĕt. *V*. Sŭbĭtā spē fērvĭdŭs ārdĕt. *Id*. Īngĕnĭō fērvĭdŭs. *O*. SYN. Fērvēns, călĭdŭs, călēns, ārdēns, flăgrāns, āccēnsŭs, īncēnsŭs, sūccēnsŭs.

Fērvīscŏ. *Voy*. Fervesco.

† Fērvŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n*. *arch*. *Comme* Ferveo. Fērvĭt ăqua ēt fērvĕt : fērvĭt nūnc, fērvĕt ăd ānnŭm. *Lucil*. (apud *Quintil*. 1, 6, 7, et *Non*. 10, 1). Quūm fērvĭt māxŭmĕ, Tām plăcĭdŭm, quam ŏvĭs ēst, rēddŏ. *Ter*. (*Ad*. IV, 1, 18. Sic bene *Prisc*. 866. Alii leg. *fervet*). Heū! cŏr īrā fērvĭt cæcŭm! *Att*. (apud *Non*. l. cit.). Nē tūm quūm fērvăt pēctŭs īrăcūndĭā (*Id*. ibid. 3). || Fērvĕrĕ, *ancien infin*. *Conservé dans les classiques*. *Voy*. Ferveo.

Fērvŏr, ōrĭs, *m*. *Grande chaleur*. Sīccīs āĕr fērvōrĭbŭs ūstŭs Cāndŭĭt. *O*. Mĕdĭīs fērvōrĭbŭs ăcrĭŏr īnstăt. *V*. SYN. Ārdŏr, æstŭs, călŏr. *Voy*. Calor, Æstas. || *Les chaleurs du vin*. Ūt sĕmĕl īctō Āccēssīt fērvŏr căpĭtī. *H* *Voy*. Ebrietas. || *Au fig*. *Chaleur*,

emportement. Haūd tŭlĭt Ænēās tāntō fērvōrĕ fŭrēntēs. *V.*

Fēscēnnĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* I, 88, 1.)

† Fēscēnnīnĭcŏlă, æ, *m. f. Qui aime les poésies fescennines.* Quīd mē.. părārĕ cārmĕn Fēscēnnīnĭcŏlæ jŭbēs Dĭōnēs? *Sid.* (12, 1).

Fēscēnnīnŭs, ă, ŭm. *De Fescennia, ancienne ville d'Étrurie.* Hī Fēscēnnīnās ăcĭēs, Æquōsquĕ Fălīscōs. *V.* || Fēscēnnīnī vērsūs, *ou absolt.* Fēscēnnīnī, *m.*, *et* Fēscēnnīnă, ōrŭm, *n. pl. Vers Fescennins, sorte de satire licencieuse dont l'origine remontait aux premiers temps de la république romaine, et qui se conserva jusque sous les empereurs dans les cérémonies du mariage et du triomphe.* Fēscēnnīnă pĕr hūnc īnvēntă lĭcēntĭă mōrĕm. *H.* Fēstă dĭcāx fūndāt cōnvīvĭă Fēscēnnīnŭs; Sōlvāt tūrbă jŏcōs. *Sen.* (*Med.* 113). Mōx ēdĭtŭr, īntĕr Fēscēnnīnă, nŏvō prōlēs ălĭēnă mărītō. *Prud.* (*Sym.* I, 261). Fēscēnnīnă tămēn nōn sūnt ādmīssă, prĭūsquām. *Sid.* (10, 22). Nēc dĭū tăcĕāt prŏcāx Fēscēnnīnă lŏcūtĭō. *Cat.* (61, 126). VERS. Nōn sŏlĭtī lūsērĕ sălēs; nēc, mōrĕ Săbīnō, Ēxcēpīt trīstīs cōnvīvĭă fēstă mărītŭs. *L.* (II, 368. Cf. *Aus. Idyl.* 13, *Parecbasi* : « Fescenninos amat celebritas nuptialis, verborumque petulantiam notus vetere instituto ludus admittit. » Id exscripsi, quia citatum non vidi). *Voy.* Convitium.

Fēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Fatiscor. (Cf. *Defessus.*) *Las, fatigué.* Ēt stătŭīt fēssōs fēssŭs ĕt īpsĕ bŏvēs. *Pp.* (IV, 9, 4). Răpĭdō fēssīs mēssōrĭbŭs æstū. *V.* Quī pŏstquām cædĕ fēssŭs ēst, ăsĭnum ēvŏcăt. *Ph.* SYN. Dēfēssŭs, fătīgātŭs, lāssŭs, frāctŭs, dēfĭcĭēns, ēxhaŭstŭs, lānguēns, lānguēscēns, lānguĭdŭs, ēffētŭs. || *Accablé, qui cède.* Paūlātĭm sōmnō fēssă, rĕmīttăt ŏpŭs. *Tib.* (I, 3, 88). SYN. Prēssŭs, grăvĭs. || *Épuisé.* Fēssăquĕ pŏst prīmōs hæsērŭnt vīscĕră pārtūs. *Cl.* SYN. Ēffētŭs, ēxhaūstŭs. || *Chargé d'ans.* Fēssīquĕ sĕnēctŭs Lōngă pătrĭs. *St.* Fēssum ætātĕ părēntĕm. *V. Voy.* Senex. || *Malade.* Ādjŭvŏr ĕt nūllā fēssă mĕdēntĭs ŏpĕ. *O.* Quī sălūtārī lĕvăt ārtĕ fēssōs Cōrpŏrĭs ārtŭs. *H. Voy.* Æger. || *Avec le gén.* Fēssī rērŭm. *V.* Fēssŭs bēllīquĕ vĭæquĕ. *St.* || *Au fig.* Fēssās ērrōrĭbŭs ūndās. *O.* Fēssæ nāvēs. *V.* Fēssă dĭēs. *St.* || Fēssæ rēs. *Adversité.* Fēssīs sūccūrrĕrĕ rēbŭs *V. Voy.* Infortunium.

Fēstīnāntĕr, *et arch.* Fēstīnātĭm. *A la hâte.* Ēxsĭlŭī dē nōcte ăd mŏlām fūllōnĭs fēstīnātĭm. *Pompon.* (apud *Non.* 11, 37). SYN. Cĭtō, prŏpĕrē.

Fēstīnātĭō, ōnĭs, *f. L'action de se hâter.*

Fēstīnātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Ūt fēstīnātūm nōn făcĭātĭs ĭtĕr. *O.* Nūnc fēstīnātōs nĭmĭūm sĭbĭ sēntĭt hŏnōrēs. *L.* SYN. Prŏpĕrātŭs.

† Fēstīnĭs, ĕ, *arch. Comme* Festinus. Hæc rēs mē făcĭt fēstīnĕm. *Titin.* (apud *Non.* 8, 3).

Fēstīnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Se hâter.* Haūd mŏră, fēstīnānt jūssī, răpĭdīsquĕ fĕrūntŭr Pāssĭbŭs. *V.* Ēssĕdă fēstīnānt, pīlēntă, pĕtōrrĭtă, nāvēs. *H.* SYN. Prŏpĕrō, cĕlĕrō, āccĕlĕrō, āpprŏpĕrō, mātūrō, cūrrō, præcĭpĭtō, prŏvŏlō, āccūrrō, ādvŏlō, *qqf.* prōsĭlĭō, vŏlō. PPH. Mŏrās pēllō, prōjĭcĭō, rūmpō, tōllō, præcĭpĭtō. Răpĭdīs pāssĭbŭs fĕrŏr, vŏlō, ādvŏlō, āvŏlō. Grădŭm cĕlĕrō, āccĕlĕrō. Cūrsŭs cĕlĕrō. Fŭgām fēstīnō. Ĭtĕr răpĭō. Cĕlĕrēm grădŭm cōncĭtō. Mē prōrĭpĭō, aūfĕrō, prōrŭō. VERS. Tĕnŭīt mŏră nūllă vŏcātōs. *O.* Sōlŭs ăd ārmă vŏcō, nĕque īn hīs mŏră. *Sil.* Nē făcĭăt mŏrăm. *Pl.* Prōtĭnŭs ōmnēs Ābrŭpĕrĕ mŏrās. *Alcim. Voy.* Celer, Curro, Brevi. || *Hâte-toi, hâtez-vous.* Fēstīnātĕ, vĭrī. *V.* Mātūrātĕ fŭgăm. Ēn ăgĕ, sēgnēs Rŭmpĕ mŏrās. Ābsīstĕ mŏrārī. Præcĭpĭtātĕ mŏrās ōmnēs. Vādĕ ăgĕ, nātĕ, vŏcā zĕphўrōs, ĕt lābĕrĕ pēnnīs. *Id.* Pēllĕ mŏrăm, sŭbĭtōquĕ cĕlĕr dēlābĕrĕ cūrsū. *O.* Mŏră tārdă mēntĕ cēdăt; sĭmŭl ītĕ. *Cat.* Pĕdĕ tēndĭtĕ, cūrsum āddĭtĕ, cōnvŏlātĕ plāntā. *Petr.* Āddĕ grădum, āpprŏpĕrā. *Pl.* Rĕmŏvĕ mŏrăm. Mŏvĕ ābs tē mŏrăm. *Id.* || *Act. Hâter, presser un ouvrage.* Tūm jūssā Sĭbўllæ, Haūd mŏră, fēstīnānt flēntēs. *V.* Fēstīnārĕ fŭgăm. *Id.* Fēstīnābăt hĕrŭs gēstāmĭnă. *St.* SYN. Prŏpĕrō, dēprŏpĕrō, mātūrō, cĕlĕrō, āccĕlĕrō, ūrgĕō, prĕmō, īnstō. || *n. Qqf. Courir à la fortune* (*comme aussi* Propero). Sīc fēstīnāntī sēmpĕr lŏcŭplĕtĭŏr ŏbstăt. *H.* Quĭs mĕtŭs aŭt pŭdŏr ēst ūnquām prŏpĕrāntĭs ăvārī? *J.* (14, 178).

Fēstīnŭs, ă, ŭm. *Qui se hâte, prompt.* Vēstĕ tĕgēns, tĭbĭ quām nōctēs fēstīnă dĭēsquĕ Ūrgēbăm. *V.* Cānĭtĭēs fēstīnă vĕnĭt. *Cl.* Fēstīnīs īgnĭbŭs. *St.* Fēstīnŭs vōtī. *Id.* SYN. Fēstīnāns, prŏpĕrŭs, prŏpĕrāns. *Voy.* Celer.

Fēstīvē, *adv. Agréablement, joyeusement, somptueusement.* Ĭtăque īn lŏcō fēstīvō sŭmŭs fēstīvē āccēptī. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 9). SYN. Cōmĭtĕr. || *Ingénieusement.* Fēstīvē crēdĭs tē, Căllĭŏdōrĕ, jŏcārī. *M.* (VI, 44). SYN. Făcētē, lĕpĭdē, ūrbānē.

Fēstīvĭtās, ātĭs, *f. Agrément, joie, plaisir.* Ōffērs mĭhĭ Laūdēm, lŭcrūm, lūdūm, jŏcūm, fēstīvĭtātēm, fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 1). SYN. Vŏlūptās, gaūdĭŭm. || *Terme d'affection.* Quĭd ăgĭs, mĕă fēstīvĭtās? *Pl.* (*Cas.* III, 3, 14. *Ib.* I, 1, 47). || *Qqf. Caractère doux, aimable.* Ān mĕī pătrĭs Fēstīvĭtātem ēt făcĭlĭtātēm? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 18).

† Fēstīvĭtĕr, *arch. Comme* Festive. Ō dŏmŭs părātă pūlchræ fămĭlĭæ fēstīvĭtĕr! *Næv.* (apud *Non.* 11, 10).

Fēstīvŭs, ă, ŭm. *Agréable, gai, qui réjouit.* Nūnc qua āssēdīstĭs caūsa īn fēstīvō lŏcō. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 5). Vĭde ŭt ăpĕrĭūntŭr ædēs fēstīvīssŭmæ. *Id.* (*Curc.* I, 1, 93. *Id. Cas.* IV, 1, 2). SYN. Fēstŭs, hĭlărĭs, jūcūndŭs, grātŭs. || *Charmant, joli.* Ūsque ăb ūnguĭcŭlo ăd căpīllŭm sūmmum ēst fēstīvīssŭmă. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 17). || *Qui a un caractère doux, aimable.* Quŏd te īstī făcĭlem ēt fēstīvŭm pŭtānt. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 29). SYN. Jūcūndŭs, cōmĭs, făcĭlĭs. || *Gai, enjoué, plaisant.* SYN. Lĕpĭdŭs, ūrbānŭs.

† Fēstră, æ, *f. arch. Comme* Fenestra. Dērīdēt fēstrām Rōmŭlĕāmquĕ căsām. *Petr.* (*fragm.*, *Burm.* p. 872). Quĭd făcĭēs? cōnclūdĕre īn fēstrām fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 44). Īllūstrĭōrēs fēcĭt, fēstrāsque īndĭdĭt. *Id.* (*Rud.* I, 1, 6. Vid. et *Terent.* sup. in *Fenestra.* Festus : « *Festram* antiqui dicebant, quam nos *fenestram.* » Et *Gloss. Placidi*).

Fēstūcă, æ, *f. Brin de paille, un fétu.* Cērnĭs ădhærēntēm fēstūcam īn lūmĭnĕ frātrĭs. *Juvc.* (I, 690). || *Baguette avec laquelle le préteur touchait les esclaves pour les affranchir.* Nōn īn fēstūcā, lĭctōr quām jăctăt ĭnēptŭs. *Pers.* (5, 175). Quĭd? ĕăn' īngĕnŭa, ān fēstūcā făcta ē sērvā lībĕra ēst? *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 15). *Voy.* Vindicta.

Fēstŭm, ī, *n. Fête.* Fōrtĕ Jŏvī Phœbŭs fēstŭm sŏlēnnĕ părābăt. *O.* Īnvĕnĭēs īllĭc ēt fēstă dŏmēstĭcă vōbĭs. *Id.* SYN. Sōlēnnĭă (*n. pl.*). EP. Ānnŭŭm, sŏlēnnĕ, lætŭm, pĭŭm. PPH. Dĭēs fēstŭs *ou* fēstă, sŏlēnnĭs. Lūx fēstă. Lūx săcră. Sōlēnnĕ săcrŭm. Săcră sōlēnnĭă, ānnŭă. Dĭēs dĕō săcĕr. Dĭēs ānnō rĕdĕūntĕ fēstŭs. Īmmūnēs ŏpĕrŭm dĭēs. VERS. Hūnc lætŭm Tўrĭīsquĕ dĭēm Trōjăquĕ prŏfēctīs Ēssĕ vĕlīs. *V.* Ēx īllō cĕlĕbrātŭs hŏnōs, lætīque mĭnōrēs Sērvāvērĕ dĭēm. *Id.* Sīvĕ dĭēm fēstŭm rĕdĭēns ādvēxĕrĭt ānnŭs. *H.* Ălĭōsvĕ dĭērŭm Fēstōs ālbātŭs cĕlĕbrĕt. Fēstă dĭē pĕrăgēndă săcră. *Id.* Ānnŭă jām fēstīs vĕnērŭnt săcră dĭēbŭs. *O.* Cæsărĭs āmă dĭēs, ēt lūcĕ săcrātĭŏr īllā, Cōnscĭă Dīctæūm quā tŭlĭt Īdă Jŏvĕm. *M.* Lūcĕ săcrā rĕquĭēscăt hŭmŭs, rĕquĭēscăt ărātŏr. *Tib.* Vīnă dĭēm cĕlĕbrēnt : nōn fēstā lūcĕ mădērĕ Ēst rŭbŏr. *Id.*

Fēstŭs, ă, ŭm. *De fête.* Ēt fēstā vēlāmūs frōndĕ pĕr ūrbĕm. *V.* Lēvāntēs tēmpŏrĕ fēstō Cōrpŭs. *H.* Fēstǣ vēnĕrĕ călēndǣ. *Tib.* || *Qui est en fête.* Fēstăquĕ cōnfūsā rĕsŏnābăt rēgĭă tūrbā. *O.* Fēstŭs ĭn prātīs văcăt ōtĭōsō Cūm grĕgĕ pāgŭs. *H.* || Cōnvīvĭă fēstă. *Voy.* Convivium. || **Fēstŭm**, *n. pris adv. Comme en une fête.* Prō clāngōrĕ tŭbārŭm, Mōllĕ lўrǣ fēstūmquĕ cănānt. *Cl.* || *Qqf. compar.* Fēstĭŏr ānnŭs. *Cl.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Cuī Fēstŭs : Ăbībĭs Ūt cŭpĭs. *Arat.* (II, 1065). Fēstŭs Mūsōnī sŏbōlēs. (*Anthol.* I, p. 57.)

Fēsŭlă. *Voy.* Fæsula.

Fētĕō, Fētĭdŭs. *Voy.* Fœteo, etc.

Fētĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit la végétation.* Fētĭfĕrum āprīlĕm vīndĭcăt ālmă Vĕnŭs. *Aus.* (*Eclog.* 9, 4).

† Fētō, ās, ārĕ. *Féconder.* Vērbō fētāntĕ mărītō. *Dracont.* (II, 89, de Virgine). || *Produire, faire pousser.* Pēr quĕm fētăt hŭmŭs flōrēs. *Id.* (*Satisf.* 83).

† Fētŭm, ī, *n. Comme* Fetus, us. Cĭthǣrōn Frōndĕt vĭrĭdāntĭbŭ' fētīs. *Att.* (ap. *Non.* 8, 44).

Fētūră, ǣ, *f. Reproduction (en parl. des animaux).* Cētĕră nĕc fētūrǣ hăbĭlĭs (ætas). *V.* SYN. Fētŭs. || *Portée.* Sī fētūră grĕgĕm sūpplēvĕrĭt, aūrĕŭs ēstŏ. *V.* Sūnt, fētūră mĭnōr, tĕpĭdĭs ĭn ŏvīlĭbŭs āgnī. *O.* SYN. Fētŭs.

Fētŭs, ă, ŭm. *Plein, gros.* || Fētă, ǣ, *f., rarement, Femelle pleine.* Nōn īnsuētă grăvēs tēntābūnt pābŭlă fētās. *V.* (*E.* 1, 50. Ubi *Serv.* duplicem sensum agnoscit : *gravida* et *partu liberata.* Sed animadverte περισσολογίαν, *graves fetas*, ita ut alterum verbum altero expliсetur. Cf. et *Acron.* ad *Hor. Od.* III, 17, 4). *Voy.* Gravida. || *Ordint. Qui a mis bas, qui a fait ses petits.* Fēcĕrăt ēt vĭrĭdī fētām Māvōrtĭs ĭn āntrō Prōcŭbŭīssĕ lŭpām. *V.* (*Æ.* VIII, 630. De quo *Serv.* l. cit.). Nēc tĭbĭ fētǣ, Mōrĕ pătrŭm, nĭvĕă īmplēbūnt mūlctrālĭă văccǣ. *Id.* (*G.* III, 176. De quo *Non.* 4, 211 : « *Fetum*, onere levatum. » Adde *Æn.* I, 50; III, 83). Dūmquĕ pĕtīt lătĕbrās fētǣ cătŭlōsquĕ lĕǣnǣ. *O.* (*Fast.* V, 177). Fētā trŭcŭlēntĭŏr ūrsā. *Id.* (*Met.* XIII, 803). Fētăquĕ vūlpēs. *H.* (*Od.* III, 17, 4). Ōcĭŏr ēt cœlī flāmmīs ēt tĭgrĭdĕ fētā. *L.* (V, 405). Fētǣ cūm lāctĕ căpēllǣ. *Ser. Sam.* (vs. 201). Tūrbāmquĕ căsǣ quā fētă jăcēbăt Ūxōr. *J.* (14, 167). Cўnthĭă sīdĕrĕūm Lātōnǣ fētă nĕpōtĕm Ēdĭdĭt. *St.* (*Th.* VII, 577). SYN. Ēnīxă, prǣgnāns. || *En parl. d'une ch. Plein, rempli, et au fig.* Lŏcă fētă fŭrēntĭbŭs aūstrīs. *V.* Scāndĭt fātālĭs māchĭnă mūrōs, Fēta ārmīs. *Id.* Fētŭs āgĕr. *O.* Fētă fŭrōrĕ *ou* īrā. *Sil.* SYN. Plēnŭs, grăvĭdŭs.

Fētŭs, ūs, *m. Portée des animaux, petits.* Ŏvĭŭm tĕnĕrōs dēpēllĕrĕ fētūs. *V.* Sūs nĕmŏrĭcūltrīx fētum ăd īmām pōsŭĕrăt. *Ph.* SYN. Pārtŭs, prōlēs, sŏbŏlēs, prōgĕnĭēs, pīgnŏră, *qqf.* cătŭlī, pūllī, nīdī. || *Enfant.* Ēt fētūs mātrōnă dăbĭt. *Tib.* (II, 5, 91). Ōbvĭăque ēxsīstēns fētū cŏmĭtātă gĕmēllō. *O.* Cŭmŭlāvĭt mūnĕrĕ vīrēs Fētūs Tērră sŭī (de Antæo). *L. Voy.* Filius, Progenies. || *Qqf. Enfant dans le sein.* Fēcūndātă nŏvūm quūm fērrĕt fēmĭnă fētŭm. *Alcim.* (VI, 60. Adde *Sen. OEd.* 639; *Juvc.* I, 167). || *Production de la terre, pousse, rejeton.* Sīc quŏquĕ mūtātīs rĕquĭēscūnt fētĭbŭs ārvă. *V.* Ārbŏrĕī fētūs ălĭbī. Lārgō pūbēscĭt vīnĕă fētū. *Id. Voy.* Fructus, Germen. || *Production de l'esprit.* Dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs. *Cat.* (65, 3).

Fēx. *Voy.* Fæx.

1. Fī, *impér. de* Fio. || 2. *Interj. Voy.* Phy.

Fĭbĕr, fĭbrī, *m. Castor.* Ēnătāt īntēntō prǣdǣ fĭbĕr āvĭŭs hōstĕ. *Sil.* Cănēs ēffŭgĕrĕ quūm jām nōn pōssĕt fĭbĕr. *Ph.* (*Fab. nov.* 29, 1). *Voy.* Castor.

Fībră *et ordint.* Fībră, ǣ, *f. Fibre, ordint. du poumon ; entrailles, surtout des victimes.* Pūlmōnĭs ănhēlī Fībră lătĕt. *L.* Ēt pēllūcēntēs nŭmĕrāre ĭn pēctŏrĕ fībrās. *O.* Nēc fībrīs rĕquĭēs dătŭr ūllă rĕnātīs (de Prometheo). *V.* Nōn fībrīs ŏvĭum Ērgĕnnăquĕ jŭbēntĕ. *Pers.* (2, 26). Nŏvērcă vĭdĭt ; ūrĭt ēcce ĭtĕrūm fībrās. *Sen.* (*H. OEt.* 1277). Cōnsūltārĕ fībrās. *Man.* (I, 92). SYN. Ēxtă, vīscĕră. || *Au fig.* Quōd lătĕt ārcānā nōn ēnārrābĭlĕ fībrā. *Pers.* (5, 29). Nĕque ĕnĭm mĭhĭ cōrnĕă fībra ēst. *Id.* (1, 47). || *Filaments des légumes.* Ēt ămārĭs īntўbă fībrīs. *V.* Cūm spīssīs ālĭĭă fībrīs. (*Moret.* 88.)

† Fībrātŭs, ă, ŭm. *Qui a des fibres.* Ācrēsquĕ cǣpās, āllĭūmquĕ fībrātŭm. (*Anthol.* II, p. 524.)

Fībrēnŭs, ī, *m. Fleuve du Latium.* Fībrēnō mīscēntēm flūmĭnă Līrĭm. *Sil.*

Fībŭlă, ǣ, *f. Agrafe.* Aūrĕă pūrpŭrĕām sūbnēctĭt fībŭlă vēstĕm. *V.* Sūmmām mōrdēbăt fībŭlă vēstĕm. *O.* Fībŭlă mōrdācī rĕfŭgās ā pēctŏrĕ vēstēs Dēntĕ căpĭt. *Sidon.* (2, 397). EP. Aūrĕă, ārgēntĕă, cūrvă, ădūncă, mōrdāx, tĕnāx.

Fīcātŭm, ī, *n. Foie d'oie engraissée avec des figues.* Pēnthĕō pōnŏ căpūt, fīcātūm dō Tĭtĭōnī. *Vesp.* (*Judic. Pist. et Coc.* 82. De quo *Plin.* 8, 77, 5 ; *Apic.* 7, 3. Cf. *Hor. Sat.* II, 8, 88 : « Pinguibus et ficis pastum jecur anseris albi. » *Gloss. Isid.* « Ficatum, quod Græci συκωτόν vocant. »)

Fīcēdŭlă *et* Fīcēdŭlă, ǣ, *f. Becfigue, oiseau qui se nourrit de figues et de raisin.* Mērgĕrĕ fīcēdŭlās dĭdĭcĭt nēbŭlōnĕ părēntĕ. *J.* (14, 9). Ēt cīrcūmvŏlĭtānt fīcēdŭlă, tūrdī, cūrātī cŏquīs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 103). Cērĕă quǣ pătŭlō lūcēt fīcēdŭlă lūmbō. *M.* (XIII, 5). VERS. Quūm mē fīcŭs ălāt, quūm pāscār dūlcĭbŭs ŭvīs, Cūr pŏtĭŭs nōmĕn nōn dĕdĭt ŭvă mĭhĭ ? *Mart.*

Fīcēdŭlēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Habitants d'un quartier de Rome, avec le double sens de vendeurs de becfigues.* (*Pl. Capt.* I, 2, 60.)

Fīcēlĭǣ, ārŭm, *f. pl. Quartier sur le Mont Quirinal.* Īncŏlĭs ēt vĕtĕrēs tū quŏquĕ Fīcēlĭās. *M.* (VI, 27).

Fīcētŭm, ī, *n. Lieu planté de figuiers.* || *Corps couvert d'ulcères.* (*Mart.* XII, 33.) *Voy.* Ficosus, Ficus.

† Fīcĭtās, ātĭs, *f. Récolte de figues.* Ōmnēs cŭpĭūnt fīcĭtātĕm. *Nov.* (ap. *Non.* 2, 317).

Fīcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a un ulcère appelé fic.* Quūm sīnt fīcōsī părĭtĕr jŭvĕnēsquĕ sĕnēsquĕ. *M.* (VII, 70, 5). Īntĕr ērŭdītōs Fīcōsīssĭmŭs āmbŭlĕt pŏētās. (*Anthol.* II, p. 515.)

Fīctē, *adv. Faussement.* Hūncquĕ Chrŏnōn dīcūnt, fīctēquĕ Chrŏnōn. *P. Nol.* (38, 100)

Fīctĭlĭs, ĕ. *D'argile.* Fīctĭlĭbŭs crēvērĕ dĭīs hǣc aūrĕă tēmplă. *Pp.* (IV, 1, 5). Fīctĭlĭs, ēt nūllō vĭŏlātŭs Jūpĭtĕr aūrō. *J.* (11, 116). Fīctĭlĭa āntīquŭs prīmūm sĭbĭ fēcĭt ăgrēstĭs Pōcŭlă, dē făcĭlī cōmpŏsŭĭtquĕ lŭtō. *Tib.* (I, 1, 39). || Fīctĭlĭă, ĭŭm, *n. pl.* (*s.-ent.* pocula, vasa). *Toute vaisselle d'argile.* Nūllīs ăcŏnītă bĭbūntŭr Fīctĭlĭbŭs. *J.* (10, 25). Fīctĭlĭbŭs cœnārĕ pŭdĕt. *Id.* (3, 168). SYN. Fĭglīnă. PHR. Ūrgēbăt mĕdĭūm fīctĭlĭs ūrnă căpŭt. *Pp.* Āltĕră fīctă lŭtō (olla). *Avien. Voy.* Samius. || *Qqf. au sing.* Vēstālēs ūrnās ēt Tūscūm fīctĭlĕ mūtāt. *Pers.* (2, 60). || Fīctĭlēs ĕpīstŏlǣ līttĕrātǣ. *Vases de terre qui portent des étiquettes.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 14.)

Fīctŏr, ōrĭs, *m. Artisan, auteur.* Nōn īmmĕmŏr īllĕ rĕquīrĕt Sŭă mūnĕră fīctŏr ĕt aūctŏr. *Prud.* (*Cath.* 10, 135. Adde *Enn.* fictores, ap. *Fest.* v. *Tutulum*). || *Au fig.* Eō nĕ mūltă, quǣ nĕvōlt, ēvĕnĭūnt, nĭsĭ fīctŏr mălŭ' st. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 85). || *Fourbe.* Fāndī fīctŏr Ŭlўssēs. *V.*

? Fīctrīx, īcĭs, *f. Celle qui caresse.* Lābră lăbēllīs

Fīctrīcēs cōmpōnŏ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 201. Sic libri. Vulgo Edd. *fingens*. Forte, Compono fictrix).

Fīctŭm, ī, *n. Voy.* Fictus.

† Fīctūră, æ, *f. Exécution d'un travail, conduite d'une opération.* Multa ēst ŏpĕra ŏpŭs fīctūræ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 86).

Fīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Fingo. *Fait, façonné, formé.* Ālteră fīctă lŭtō. *Avian.* (*Fab.* 11, 4, nempe olla). || *Travaillé, orné, soigné.* Mēntīrīs fīctōs ūnguēntō, Phœbē, căpīllōs. *M.* (VI, 57). Fīctōs, cōmpŏsĭtōs, crīspōs cīncīnnōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 32). SYN. Cōmpŏsĭtŭs, ōrnātŭs. || *Feint, imaginé.* Fīctă vŏlūptātĭs caūsā sīnt prōxĭmă vērīs. *H.* || *Faux, trompeur.* Fīctō pēctŏrĕ fātŭr. *V.* Fīctum āstūtūmquĕ vŏcāmŭs. *H.* Fīctōs gĕmĭtūs. *O. Voy.* Dolosus, Mendax. || Fīctŭm, ī, *n. pris subst. Le faux, mensonge, fiction.* Fīctī prāvīquĕ tĕnāx. *V.* Cōnsūmpsĕrăt ōmnĕm Mātĕrĭām fīctī. *O.* SYN. Mēndācĭŭm, cōmmēntŭm. PPH. Rēs fīctă. *Voy.* Mendacium.

Fīcŭlă, æ, *f. Petite figue.* Nŭcĭbŭs, făbŭlīs, fīcŭlīs. *Pl.* (*Stic.* V, 4, 8).

Fīcŭlĭæ, ārŭm. *Au lieu de* Ficeliæ.

† Fīcūlnĕă, æ, *f. néol. Figuier.* Cōnfēstīm vĭdŭātă sŭīs fīcūlnĕă sūccīs. *Sedul.* (III, 389). Cōnspĭcĭtūr dīffūsă lĕvī fīcūlnĕă frōndĕ. *Alcim.* (VI, 418).

Fīcūlnĕŭs *et* Fīcūlnŭs, ă, ŭm. *De figuier.* Ōlīm trūncŭs ĕrām fīcūlnŭs, ĭnūtĭlĕ līgnŭm. *H.* Fīcūlnī stīpĭtĭs ūnctŏr. *Prud.* (*Apoth.* 293).

1. Fīcŭs, ī, *et* Fīcŭs, ŭs, *f. Figue.* Sŭāmquĕ pūllă fīcŭs ōrnăt ărbŏrēm. *H.* Cūm dŭplĭcĕ fīcū. Pīnguĭbŭs ēt fīcīs pāstŭm jĕcŭr ānsĕrĭs ālbī. *Id.* Dīcēmŭs fīcūs, quās scīmŭs ĭn ărbŏrĕ nāscī. *M.* (I, 66). Fīcī cŏmĕdūntŭr ēt ūvæ. *Lucil.* (ap. *Char.* 74). Āssĭdŭās fīcōs. *Id.* (ibid.). SYN. Mōllĭs, tĕnĕră, dūlcĭs, sŭāvĭs vĭrĭdĭs, lāctēns. || *Figuier.* Ēt bāccīs cærŭlă fīcŭs. *O.* Stĕrĭlīs mălă rōbŏră fīcī. *J.* (10, 145).

2. Fīcŭs, ī, *m. Fic, sorte d'ulcère.* Dīcēmūs fīcōs, Cæcĭlĭānĕ, tŭōs. *M.* (I, 67). Nām sŏlĕt ā nūdō sūrgĕrĕ fīcŭs ĕquō. *Id.* (XIV, 86). *Voy.* Ficosus, Ficetum. (De dictionis declinatione in utroque sensu magnæ fuerunt lites et apud veteres. Cf. *Mart.* I, 66 ; *Charis.* 74 et 103 ; *Prisc.* 713.)

Fĭdē, *arch. pour* Fidei. Prōdĭdĕrĭt cōmmīssă fĭdē. *H.* Prīmă fĭdē vōcīsquĕ rătæ tēntāmĭnă sūmpsĭt. *O.* Bŏnă nōstra hæc tĭbĭ pērmītto ēt tuæ māndō fĭdē. *Ter.* (*And.* I, 5, 61. Cf. *Charis.* 40 et 53).

? Fīdēbŏ, *arch. pour* Fidam. (*Nov.* ap. *Non.* 10, 36. *Mais les meilleurs mss. ont* vivebo.)

† Fĭdēī *ou* Fĭdēĭī, *arch. pour* Fĭdĕī. Īllĕ vĭr haūd māgnā cūm rē, sēd plēnŭ' fĭdēĭī. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 1). Nēc jăcĕre ēndŏ mănūs, vĭă quā mūnītă fĭdēĭī. *Lr.* (V, 103). Aūscūltāt nātō gĕnĭtrīx, vīs tāntă fĭdēī. *P. Nol.* (6, 144). *Voy.* Eii.

Fĭdēlĕ, *n. pris adv. Fidèlement.* Făc, fĭdēlĕ sīs fĭdēlī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 79). Quām fĭdēle ūt mīlĭtēnt. *Prud.* (*Peri.* 10, 428. Adverbium agnoscit *Non.* 11, 25).

Fĭdēlĭă, æ, *f. Vase de terre.* Rēspōndēt vĭrĭdī nōn cōctă fĭdēlĭă līmō. *Pers.* (3, 22. *Id.* ib. 73 ; 5, 183; *Pl. Aul.* IV, 2, 15).

Fĭdēlĭs, ĕ. *A qui l'on peut se fier, sûr.* Nūllă vĭrī spērēt sērmōnēs ēssĕ fĭdēlēs. *Cat.* (64, 144). Quām quæ sūnt ŏcŭlīs sūbjēctă fĭdēlĭbŭs. *H.* Squāmā lōrīcă fĭdēlĭs ēt aūrō. *V.* Nūnquam ēst fĭdēlĭs cūm pŏtēntĕ sŏcĭĕtās. *Ph.* SYN. Tūtŭs, cērtŭs *ou* vērŭs. || *Fidèle, constant.* Īlle hăbŭĭt fĭdāmquĕ mănūm sŏcĭōsquĕ fĭdēlēs. *O.* Ūno īn Sēptĭmĭō fĭdēlĭs Ăcmē. *Cat.* (45, 23). Sīc dēsīdĕrĭīs īctă fĭdēlĭbŭs. *H.* SYN. Fīdŭs, cōnstāns. PPH. Fĭdē nōtŭs, clārŭs, īnsīgnĭs, īnclўtŭs, īllūstrĭs, cōnspĭcŭŭs, spēctātŭs. Hŏmŏ fĭdēlī mēntĕ, cōnstāntī fĭdē. Cūjŭs prŏbātă, spēctātă īncōncūssă fĭdēs. VERS. Pāctāmquĕ pēr ārās Haūd făcĭlīs tĕmĕrārĕ fĭdēm. *O.* Thēsēā pēctŏră jūnctă fĭdē. *Id.* Mē sērvāssĕ fĭdēm. *Pp. Voy.* Amicus. || Fĭdēlēs, ĭŭm, *m. pl. Eccl. Les Fidèles.* Lūcēm rēddĕ tŭīs, Chrīstĕ, fĭdēlĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 4). Dĕūs nōn ōmnĭă fūdĭt Cōrdă sĭbī, părĭtērque ōmnēs jŭbĕt ēssĕ fĭdēlēs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 87). Ūndĕ Dĕūm cērnēnt īncrēdŭlŭs ātquĕ fĭdēlĭs. *Carm. Sibyl.* (ap. *Aug. C. D.* 18, 23). SYN. Crēdēntēs.

Fĭdēlĭtās, ātĭs, *f. Fidélité.* Ēt meām fĭdēlĭtātem, ēt cēlāta ōmnĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 127). Quāli īn tē sĭēt Fĭdēlĭtātĕ. *Att.* ap. *Non.* 2, 320. Et *Afran.* ibid.).

Fĭdēlĭtĕr. *Fidèlement, de manière à retenir.* Nōn rētĭnēnt pătŭlæ cōmmīssă fĭdēlĭtĕr aūrēs. *H.* Dĭdĭcīssĕ fĭdēlĭtĕr ārtēs Cūră sĭt. *O.* || *Avec fidélité.* Quīnquĕ tĭbī pŏtŭī sērvīrĕ fĭdēlĭtĕr ānnōs. *Pp.* (III, 25, 3). SYN. Cōnstāntĕr. || *Avec amitié, dévouement.* Sērvītquĕ fĭdēlĭŭs ægrō. *O.* Quŏd mŏnŭī bĕnĕ mūltă fĭdēlĭtĕr, ōdĭt. *Id.* Sī quĭd ămīcum ērgā bĕnĕ fēci, aūt cōnsŭlŭī fĭdēlĭtĕr. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 4). SYN. Ămīcē.

Fĭdēnă *ou* Fīdēnă, æ, *f., et ordint.* Fīdēnæ, ārŭm, *f. pl. Fidène, ancienne ville du Latium.* Hī tĭbĭ Nōmēntum, ēt Găbĭōs, ūrbēmquĕ Fĭdēnăm. *V.* Vīvāt Fīdēnīs, ĕt ăgēllō cēdŏ pătērnō. *J.* (6, 57. Sic 10, 100. Et fere producitur : *Hor. Epist.* I, 11, 8 ; *Prop.* IV, 1, 36 ; *Mart.* IV, 64, 15. Etiam *Charis.* 249, *Diom.* 437, docent primam non nisi abusu ac per systolen corripi).

Fīdēns, tĭs. *Qui a foi, confiance.* Ŭbĭ fīdēntēm fraūdāvĕrĭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 15). || *Qui a confiance dans, qui se fie à.* Fīdēntēmquĕ fŭgā Pārthŭm vērsīsquĕ săgīttīs. *V.* SYN. Fīsŭs, cōnfīsŭs, frētŭs. || *Hardi, courageux.* Fīdēns fĕr pēctŭs ĭn hōstēm. *V.* Fīdēns ănĭmī. *Id.* SYN. Aūdāx, cōnfīdēns, īntrĕpĭdŭs, fōrtĭs. *Voy.* Fortis. || *Confiant, rassuré.* Tŭm Cālchās hæc ēst fīdēntī vōcĕ lŏcūtŭs. *Cic.* (*Divin.* 2, 30) SYN. Cōnfīdēns, sēcūrŭs. || *Subst. m. Nom d'homme* Hōc Mărĭŭs Fīdēns cōntĕgŏr īn tŭmŭlō (*Anthol.* II, p. 257.)

Fīdēntīnŭs, ă, ŭm. *De Fidentia, ville de l'Émilie.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Ūna ēst īn nōstrīs tŭă, Fīdēntīnĕ, lĭbēllīs Pāgĭnă. *M.* (I, 54).

1. Fĭdēs, ĕī, *f. Bonne foi, sincérité.* Cūlpārī mĕtŭĭt fĭdēs. *H.* Īnēst... ātque īn vērbīs fĭdēs. *Ter.* (*And.* V, 2, 16). Ŭbĭ tūnc fĭdĕī pācīsquĕ sĕquēstră Mātĕr ĕrās. *St.* || Bŏnā fĭdē. *De bonne foi, sans déguisement, sans fraude.* Dīc, bŏnān' fĭdē tū mi īstæc vērbă dīxīstī? Bŏnā. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 110. *Id. Truc.* II, 7, 30). Ēffārĕ : jūssās cūm fĭdē pœnās lŭām. *H.* Īllĕ fĭdē sūmmā tēstæ sŭă vīnă rĕmēnsŭs. *M.* (VI, 89, 5). PPH. Sĭnĕ fraūdĕ. Nōn *ou* haūd dŏlō. || *La Bonne foi, déesse.* Cānă Fĭdēs, ēt Vēstă, Rĕmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* (Adde *Sil.* I, 330 ; *Hor. Od.* I, 24, 7). || *En gén. Probité, vertu.* Nūllă fĭdēs pĭĕtāsquĕ vĭrīs quī cāstră sĕquūntŭr. *L.* Āntīquā (civis) vīrtūte āc fĭdē. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 89). Nēc fŭĭt īn nōstrō cērtĭŏr ōrbĕ fĭdēs. *M.* (VII, 51, 4). Tūm nūllă fĭdēs, lēx nūllă vĭgēbăt. *Alcim.* (IV, 28). *Voy.* Probitas. || *Fidélité à remplir un engagement ou en amitié.* Sēd ĭīs, quās sēmpĕr īn te īntēllēxī sĭtās, Fĭdē ēt tăcĭtūrnĭtātĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 6. Ubi *Donat.*). Ēn hæc prōmīssă fĭdēs ēst! *V.* Tēmpŏrĕ sīc dūro ēst īnspĭcĭēndă fĭdēs. *O.* Dōnīsquĕ pŭdīcăm Sōllĭcĭtārĕ fĭdēm. *Id.* Cōnstāntī jŭvĕnēm fĭdē. *H.* Hæcnĕ mărītă fĭdēs? *Pp.* (IV, 3, 11). Spērnĭtŭr pāctī fĭdēs. *Sen.* (*Phœn.* 280). SYN. Fĭdēlĭtās EP. Sānctă, pĭă, īncōrrūptă, pūră, īnvĭŏlātă, īncōncūssă, īmmōtă, stăbĭlĭs, tĕnāx, lōngă. || *Discrétion.* Prōdĭdĕrĭt cōmmīssă fĭdē. *H.* Sī quĭdquām tăcĭtō cōmmīssum ēst fĭdo ăb ămīcō, Cūjŭs sīt pēnĭtŭs nōtă fĭdēs ănĭmī. *Cat.* (102, 1). SYN. Tăcĭtūrnĭtās. *Voy. ce mot.* || *Exé-*

cution, réalite, le fait, effet, la chose même (ἔργον opposé à λόγος). Vōtă fĭdēs sĕquĭtŭr. *O.* Pōllĭcĭtām dĭctīs, Jūpĭtĕr, āddĕ fĭdēm. Crēdĕ, brĕvīquĕ fĭdēs ădĕrĭt. *Id.* Fāmă fĭdēm mīssīquĕ rĕpōrtānt Ēxplōrātōrĕs. *V.* Vūlgārĕ ămīcī nōmĕn, sĕd rāra ĕst fĭdēs. *Ph.* SYN. Ēffēctŭs, rēs. || — mănĭfēstă, ădăpērtă. *Fait évident.* Tūm vērō mănĭfēstă fĭdēs, Dănăūmquĕ pătēscūnt Īnsĭdĭæ. *V.* Āddĭtă fātī Pējōrĭs mănĭfēstă fĭdēs. *L.* Aūdĭtūm mănĭfēstă fĭdēs. *St.* Mōx ădăpērtă fĭdēs. *Id.* SYN. Rēs mănĭfēstă. *Lr.* || *Foi, parole, serment.* Ăccĭpĕ dăquĕ fĭdēm. *O.* Hæc mĭhĭ sūmmă fĭdēs. *V.* SYN. Săcrāmēntŭm, jūrāmēntŭm. PPH. Fĭdēs jūrātă, prōmīssă, ăccēptă, dătă, pāctă, pōllĭcĭtă. *Voy.* Jusjurandum. || *Confiance.* Īnde, ŭbĭ prīmă fĭdēs pĕlăgō. *V.* Quæcūmquĕ mĭhĭ fōrtūnă fĭdēsque ēst. *Id. Voy.* Fiducia. || *Foi, croyance, créance.* Crēdo, ĕquĭdēm, nĕc vānă fĭdēs. *V.* Măgnă fĭdēs ăvĭum ĕst. *O.* Sēd fātă mŏnēntēm Prīvāvērĕ fĭdē. *St.* SYN. *qqf.* Ŏpīnĭŏ. || Fĭdēm āddŏ *ou* hăbĕŏ, *qqf.* dō. *Ajouter foi.* Āddĕ fĭdēm. *O.* Nōstrīsquĕ fĭdēm dēs, ōptĭmĕ, vērbīs. *Alcim. Voy.* Credo. || — hăbĕŏ, ōbtĭnĕŏ, ăcquīrŏ, nāncīscŏr; Fĭdēs ĕst. *Trouver créance, être cru.* Ăcquīrīsquĕ fĭdēm sĭmŭlātī frōntĕ dŏlōrĭs. *L.* Māxĭmă rērŭm Vērbōrūmquĕ fĭdēs. *V.* Tū tămĕn hīs dĭctīs nōn făcĭs ēssĕ fĭdēm. *Avian.* SYN. Crēdŏr, *ou* Mĭhĭ crēdĭtŭr. || — făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, dō. *Faire croire.* Ēt lăcrĭmæ fēcērĕ fĭdēm. *O.* Huic quŏquĕ dānt vērbĕ plūrĭmă sīgnă fĭdēm. *Id.* Pērgām cōnnēctĕrĕ rēm quæ Ēx hōc āptă fĭdēm dūcĭt. *Lr.* Dēsĭnĭte īn vōbīs quærĕrĕ vēllĕ fĭdēm. *Tib.* || — ērĭpĭŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, etc. *Ne pas croire.* Nīsĭ vātĭbŭs ōmnĭs Ērĭpĭēndă fĭdēs. *O.* Ădĭmīt tēmpŭs ĭn ōmnĕ fĭdēm. Dēmĕ vĕnēfĭcĭīs cārmĭnĭbūsquĕ fĭdēm. *Id.* Mălĕ fĭdēm sērvāndo, īllīs quŏque ābrŏgānt ĕtĭām fĭdēm. *Pl.* || — ēxcēdŏ. *Ne pas être cru, être incroyable.* Ēxcēssītquĕ fĭdēm mĕrĭtōrŭm sūmmă tŭōrŭm. *O.* Ētĭāmsī vērŭm dĭcĭt, āmīttīt fĭdēm. *Ph. Voy.* Incredibilis. || *Eccl. Foi, croyance religieuse; la Religion personnifiée.* Tūm gĕnĕrōsă Fĭdēs hæc sŭbdĭdĭt. *Prud.* (*Psych.* 801). Nāmquĕ fĭdēs sī cērta ănĭmī cōnsīstĕt ĭn ārcĕ. *Juvc.* (III, 667). Sēd vīrtŭs fĭdĕī sūb tālĭ ēxāmĭnĕ crēscĭt. *Prosp.* (*Epigr.* 52, 3). *Voy.* Religio. || *Protection, secours.* Tȳrrhēnāmquĕ fĭdem ēt gēntēs ăgĭtārĕ quĭētās. *V.* (*Æ.* X, 71. Quod laudat *Donat.* ad *Ter. And.* IV, 3, 1, et vertit *opem, auxilium*). Nōs hŏmĭnūm dīvūmquĕ fĭdēm măgnō clāmōrĕ cĭēmŭs. *J.* (13, 31). Fĭdēmquĕ sŭpplēx præsĭdĭs dēxtræ pĕtiī. *Sen.* (*Med.* 248). *Voy.* Auxilium. || Tŭām fĭdēm! Dī vēstrām fĭdēm! (*s.-ent.* obsecro, *qui est qqf. exprimé*). *Formule pour invoquer le secours des dieux.* Jūnŏ Lūcīnă, tŭām fĭdēm! *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 11). Dī, vōstrām fĭdēm! *Ter.* (*And.* IV, 3, 1. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Men.* V, 2, 119). Prōh di īmmōrtālēs, ōbsĕcrō vōstrām fĭdēm! *Pl.* (*Most.* II, 2, 97). || *Génit.* Fĭdĕī (*voy. ci-dessus, et Charis.* 23); *et arch.* Fĭdēī. *Voy. ce mot.*

2. Fĭdēs, ĭs, *f. Lyre. Voy.* Fidis.

Fĭdĭcĕn, ĭnĭs, *m. Joueur de lyre.* Rōmānæ fĭdĭcēn lȳræ. *H.* Pīndărĭcæ fĭdĭcēn tū quŏquĕ, Rūfĕ, lȳræ. *O. Voy.* Citharœdus.

Fĭdĭcĭnă, æ, *f. Joueuse de lyre.* Īpsŭs māndāvĭt mi āb lēnōne ŭt fĭdĭcĭnă. *Pl.* (*Epid.* 1, 1, 45. *Ib.* II, 3, 8; *Ter. Ph.* I, 2, 59). SYN. Cĭthărīstrĭă.

† Fĭdĭcĭnĭŭs, ă, ŭm. *De joueur ou joueuse de lyre.* Eām vĭdĭt īre ē lūdō fĭdĭcĭnĭō dŏmūm. *Pl.* (*Rud. prol.* 43. Alii leg. *fidicino*).

? Fĭdĭclă, *sync. de* Fidicula. *Voy. le suiv.*

Fĭdĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Fides. *Corde de lyre, lyre. Voy.* Lyra. || *Cordes pour attacher sur le chevalet.* Ēxprĭmĕrĕ, Rūfĕ, fĭdĭcŭlæ lĭcĕt cōgānt. *M.* (V, 52, 6). Nēc dīstăt, īgnĭs ān fĭdĭcŭlæ sævĭānt. *Prud.* (10, 481. Alii legunt *fidiclæ*, et ibid. 550, *fidiclas.* Conf. *Suet. Tiber.* 62; *Sen. Ira*, 3, 3. *Gloss. Placidi*: « *Fidiculæ* sunt ungulæ quibus torquentur in eculeo apud Persas. »)

Fĭdĭs, ĭs, *f., et ordint.* Fĭdēs, ĭūm, *pl. Cordes de la lyre, lyre.* Ātquĕ mărēm sŏnĭtūm fĭdĭs īntēndīssĕ Lătīnæ. *H.* Mē fĭdĕ cōnspĭcŭūs Trōjæ mūnītŏr ămāvĭt. *O.* Sūmĕ fĭdem ēt phărĕtrām. *Id.* Phœbum, ēt tēr tērnās dĕcĭmā cūm Pāllădĕ Mūsās Spērnĕ, fĭdĭs. *Sid.* (16, 1). Thrēĭcĭă frētūs cĭthără fĭdĭbūsquĕ cănōrīs. *V.* Aūrītās fĭdĭbūs cănōrīs Dūcĕrĕ quērcūs. *H. Voy.* Lyra. (Vulgo dant nominativum *Fides.* Verum expresse *Serv.* ad *Virg. Æ.* VI, 120: « Hæc *fidis*, ut sit pyrrhichius; nam *fides* iambus est. » Item *Prisc.* 612: « *Fidis*, fidi, fidicula. » *Fides* tamen ap. *Fest.* et *Charis.* 53.) || *La Lyre, constellation.* Cēdĭt clāră Fĭdĭs Cȳllēnĭă. *Cic.* (*Arat.* 381). *Voy.* Lyra.

Fĭdĭŭs, ĭī, *m.* (*ordint.* Deus *ou* Dius Fidius). *Fils de Jupiter, Hercule.* Quærēbām, nōnās Sāncō Fĭdĭōnĕ rĕfērrēm. *O.* Pēr deūm Fĭdĭūm quæ quærĭs, jūrātō mĭhĭ. *Pl.* (*As.* I, 1, 8). Quid ēst tĭbi īstă mŭlĭĕr? Ŭxōr. Sĭmĭlĭs, mēdĭŭ' Fĭdĭŭs. *Poet.* (ap. *Cic. de Or.* 2, 67. *Medius* ut *mehercules*; subauditur *juvet.* Alii uno verbo *mediusfidius.* Vid. *Fest.* v. *Mediusfidius*).

Fīdŏ, ĭs, sŭs sŭm (*Charis.* 220; *Diom.* 352; *Prisc.* 818), dĕrĕ, *n. Se fier, se confier, avoir confiance, espérer.* Heū, nĭhĭl īnvītīs fās quēmquām fīdĕrĕ dīvīs! *V.* Fīdĭtĕ nē pĕdĭbŭs. *Id.* Quāmvīs ŏpĕ fīdīs ĕquīnā. *O.* SYN. Cōnfīdŏ, crēdŏ, cōncrēdŏ. PPH. Fĭdēm hăbĕŏ, āddŏ. Mē hăbĕt fīdūcĭă. *Voy.* Fides, Spero. || *Oser.* Seū crūdō fīdĭt pūgnām cōmmīttĕrĕ cæstū. *V. Voy.* Audeo.

Fīdūcĭă, æ, *f. Confiance, assurance, espoir.* Tāntăne vōs gĕnĕrīs tĕnŭĭt fīdūcĭă vēstrī? *V.* Hūmānīs quæ sīt fīdūcĭă rēbŭs. *Id.* SYN. Fĭdēs, cōnfīdēntĭă, *qqf.* spēs. EP. Fīrmă, īmmōtă, īncōncūssă; vānă, tĕmĕrārĭă, fāllāx, fūnēstă. PPH. Sēcūră mēns, cōrdă. *Voy.* Spes, Securus. || *Confiance, hardiesse.* Āt nōn aūdācī cēssīt fīdūcĭă Tūrnō. *V.* Cērnīs quæ Rŭtŭlōs hăbĕăt fīdūcĭă rērŭm. *Id. Voy.* Audacia. || *Opinion certaine, certitude.* Fīdūcĭă lētī. *St.* || *Qqf. Fidélité.* Quī tuæ māndātŭs ēst fĭde ēt fīdūcĭæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 79). *Voy.* Fides.

Fīdŭs, ă, ŭm. *Fidèle.* Fōrtūnātă dŏmŭs, mŏdŏ sīt tĭbĭ fīdŭs ămīcŭs! *Pp.* (III, 20, 9). Fīdūsque ād līmĭnă cūstōs. *V.* Fīdīssĭmă cōnjūx. *O.* SYN. Fĭdēlĭs. *Voy. ce mot.* || *Sûr, assuré.* Nĕque ĕnĭm rēspōnsă dăbāntŭr Fīdă sătĭs. *V.* SYN. Fĭdēlĭs, cērtŭs, tūtŭs. || *Discret.* Fīdō pēctŏre ārcāna ōccŭlām. *Sen.* (*Hip.* 875). *Voy.* Taciturnus.

† Fĭērēm, fĭĕrī, *arch. pour* Fĭerem, fieri. Īnjūrĭum ēst; nām si ēssĕt ūnde īd fĭĕrēt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 26. Ubi *Donat.*). Cōnsūltō fāctum ēst, mĭhi ŭt īnsĭdĭæ fĭĕrēnt. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 45). Pōstquām nōs vīdĭmŭs aūro īnsĭdĭās fĭĕrī. *Id.* (*Bac.* II, 3, 65. *Id. Trin.* II, 4, 131; *Cas.* IV, 1, 2; *Amph.* I, 2, 25; *Stich.* IV, 1, 58. Etiam eamdem syllabam corripiunt Comici: cf. *Pl. Trin.* II, 4, 163).

Fĭglīnŭs, ă, ŭm, *sync. De poterie. Voy.* Fictilis.

† Fīgmĕn, ĭnĭs, *et* Fīgmēntŭm, ī, *n. néol. Action de façonner; objet façonné, créature.* Fāctŏr ŭtrōque hŏmĭnēm mĕdĭtāns dē fīgmĭnĕ jūnctīm Ædĭfĭcārĕ sŭī sĭmĭlēm. *Prud.* (*Apoth.* 802). Īn fīgmĭnĭs fĭgūrā Nīl pōssĕ cōmpărārī. *Capel.* (III, p. 49). Dīvīnum īn nūllō fīgmēntūm dēspĭcĭātŭr. *Prosp.* (*Epig.* 30, 7). SYN. Crēātūră. || *Au fig.* Fīgmēntă, *pl. Artifices.* Sērpēntīs sēmpēr tāntūm fīgmēntă căvētŏ. *Alcim.* (IV, 273). *Voy.* Commentum.

Fīgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher, clouer, attacher,*

Vĕrūbūsquĕ trĕmĕntĭă fīgūnt (tergora). *V.* Sī fīgīt ădămāntĭnōs Sūmmīs vērtĭcĭbūs dīră Nĕcēssĭtās Clāvōs. *H.* SYN. Īnfīgō, dēfīgō, præfīgō. || *Suspendre, en partic. des armes.* Sērvāti ēx ūndīs ŭbī fīgĕrĕ dōnă sŏlēbānt. *V.* Pōstĭbŭs ādvērsīs fīgō (clypeum). Ārmăquĕ fīxĭt Trōĭă. *Id.* (Et *Sil.* XV, 494). SYN. Sūspēndō, āffīgō. || — lēgēs. *Suspendre les tables où sont gravées les lois, au fig. Porter des lois.* Lēgēs fīxĭt prĕtĭō ătquĕ rĕfīxĭt. *V.* || — ōscŭlă. *Donner un baiser.* Pĕrĕgrīnæque ōscŭlă tērræ Fīgĭt. *O.* *Voy.* Osculor. || *Planter.* Ēt sŏlĭdā rāmōs fīgĕrĕ pūgnāt hŭmō. *O.* SYN. Dēfīgō, īnfīgō, dēfŏdĭō. PPH. Āltĭŭs *ou* Pĕnĭtŭs dēfīgō. Tērræ, tērrā dēfīgō. *Voy.* Planto. || *Percer, blesser; qqf. Enfoncer.* Sĕquī lĕpŏrēs, ēt fīgĕrĕ dāmās. *V.* Fīxērĭt ærĭpĕdēm cērvām lĭcēt. Fīgĭtĕ mē. *Id.* Fīgĕrĕ vūlnŭs. *M.* (I, 61. *Sen. Herc. OEt.* 519, mortem). SYN. Cōnfīgō, dēfīgō, trānsfīgō, cōnfŏdĭō, etc. *Voy.* Confodio. || *Au fig.* Ātque hæc mĕă fīgĭtĕ dĭctă. *V.* Ēt tăcĭtūs nōstrās īntrā tē fīgĕ quĕrēlās. *J.* (9, 94). Ēt nĭtĭdīs măcŭlām fīgēntĭă rēbūs. *Id.* (14, 2). Ŏcŭlōs īn vīrgĭnĕ fīgĭt. *O.* SYN. Dēfīgō. || — mŏdūm. *H. Mettre un terme.* SYN. Pōnō, stătŭō.

Fĭgŭlārĭs, ĕ. *De potier.* Vērsūtĭŏr ēs quām rŏtā fīgŭlārĭs. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 35).

Fĭgŭlīnŭs, ă, ŭm. *De potier. Voy.* Fictilis.

Fĭgŭlŭs, ī, *m. Potier de terre.* Sīcănĭæ, fĭgŭlī sūm gĕnĭtōrĕ sătŭs. *Aus.* (*Epig.* 8, 6). Quūm tămĕn ā fĭgŭlīs mūnītam īntrāvĕrĭt ūrbēm. *J.* (10, 171). Ēt crāssō fĭgŭlī pŏlītă cælō. *M.* (IV, 46, 14). PPH. Ārgīllæ fīctŏr. Tēstārūm ŏpĭfēx. || *En gén. Ouvrier, auteur.* Tū fĭgŭlŭs māssām pŏtĭs ēs rĕpărārĕ cădūcām. *Alcim.* (III, 362, de Deo). *Voy.* Fictor. || *Nigidius Figulus, disciple de Pythagore, célèbre astronome.* Āt Fĭgŭlūs, cuī cūră dĕōs sēcrētăquĕ cœlī Nōssĕ fŭĭt. *L.* (I, 639).

Fĭgūră, æ, *f. Forme, figure.* Quĭd? nōn ēt lȳmphă fĭgūrās Dătquĕ căpītquĕ nŏvās? *O.* Nŏvīs sīgnātūr cēră fĭgūrīs. Ōssă fĕrūnt lăpĭdīs trāxīssĕ fĭgūrām *Id.* SYN. Fōrmă, spĕcĭēs, ĭmāgō, făcĭēs, sĭmŭlācrūm. || Pārvæ fĭgūræ. *Atomes.* Cœlēstēm fūlmĭnĭs īgnĕm, Sūbtīlēm măgĭs, ē pārvīs cōnstārĕ fĭgūrīs *Lr.* (II, 385. *Id.* III, 191). *Voy.* Primordia. || *Forme humaine, corps, figure, visage.* Īnquĕ fĭgūrā Căptă dĕī nȳmpha ēst. *O.* Mōvīssĕt vūltūs mœstā fĭgūră tŭōs. Fōntĕ bĭbīs, spēctāsquĕ tŭām stŭpĕfāctă fĭgūrām. *Id.* SYN. Vūltŭs, ōs, făcĭēs, *qqf.* cōrpŭs, vīsŭs, ādspēctŭs. || *Ombres des morts, fantômes.* Mōrte ŏbĭtā, quālēs fāma ēst vŏlĭtārĕ fĭgūrās. *V.* Quūm sæpĕ fĭgūrās Cōntŭĭmūr mĭsĕrī, sĭmŭlācrăquĕ lūcĕ cărēntūm. *Lr.* (IV, 38). *Voy.* Simulacrum. || *Figures, tracées, caractères.* Flēbĭlĭbūs mœrēns hȳăcīnthĕ fĭgūrīs. *Cl.* SYN. Nŏtă. || *Au fig. Forme, manière, genre.* Ōccūrrūnt ănĭmō pĕrĕūndī mīllĕ fĭgūræ. *O.* Gēntēs fōrmātæ mīllĕ fĭgūrīs. *Id.* || *Figures de rhétorique* (σχήματα). Dōctās pŏsŭīssĕ fĭgūrās Laūdātŭr. *Pers.* (1, 86). Hīnc ēxōrnātă fĭgūrīs. (*Ad Pison.* 83, nempe sententia.) || *Eccl. Parabole.* Sīve īlle hīstŏrĭās tēxăt, seū fōrtĕ fĭgūrās. *Alcim.* (VI, 382).

Fĭgūrō, ās, ārĕ. *Façonner, former.* Ōs tĕnĕrūm pŭĕrī bālbūmquĕ pŏētă fĭgūrăt. *H.* SYN. Fōrmō, fīngō, cōmpōnō. || *Figurer, imiter.* Ēt sĭnĭbūs vīrēs sūmĭt, flūctūmquĕ fĭgūrăt. *Manil.* (V, 418). SYN. Ēffīngō, ĭmĭtŏr. || *Représenter, être un type.* Dūm tēmpŏră nōstră fĭgūrăt. *Prud.* (*Psych.* 67, nempe matrona).

† Fīlātĭm, *adv. Par filets.* Fīlātīm quūm dīstrāctūs dīspērdĭtŭr ōmnĭs. *Lr.* (II, 831, color).

Fīlĭă, æ, *f. Fille.* Tāntās sērvābăt fīlĭă sēdēs. *V.* Ēt pūlchræ fīlĭă Lēdæ. *O.* SYN. Nātă, fīlĭŏlă, prōlēs, sŏbŏlēs. EP Cāră, dīlēctă, dūlcĭs, tĕnĕră, tĕnēllă; pūlchră, fōrmōsă, pŭdīcă, cāstă. *Voy.* Filius, Virgo. || *Dat. plur.* Fīlĭābŭs (*Charis.* p. 9), *et arch.* Fīlĭīs Grātŭlābōr vōstrum ādvēntūm fīlĭīs. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 61. Adde *Enn.* apud *Prisc.* 733). || *Au fig* Pōntĭcă pīnŭs, Sīlvæ fīlĭă nōbĭlĭs. *H.* Fīlĭă Pīcēnæ vĕnĭō lūcānĭcă pōrcæ. *M.* (XIII, 35).

† Fīlĭĕ, *ancien voc. de* Filius. Sātūrnī fīlĭĕ. *Liv. Andr.* (apud *Prisc.* 741).

Fīlĭŏlă, æ, *f.*; Fīlĭŏlŭs, ī, *m. Jeune enfant, fille ou fils chéri.* Fīlĭŏlām tūrpī vĕtŭlæ prōdūcĕrĕ tūrpēm. *J.* (6, 241. Adde *Prud. Peri.* 6, 124). Quōd tĭbī fīlĭŏlŭs vēl fīlĭă nāscĭtŭr. *J.* (9, 83 Et *Pl. Capt.* IV, 2, 96).

Fīlĭŭs, ĭī, *voc.* fīlī, *m. Fils.* Ēst gĕnĭtōr Pēleus ēst Pȳrrhūs fīlĭŭs īllī. *O.* Ēt Vĕnĕrīs cōntrā sīc fīlĭŭs ōrsŭs. *V.* Sĕni huīc fŭĕrūnt fīlĭī nātī dŭō. *Pl.* (*Capt. prol.* 7). SYN. Fīlĭŏlŭs, nātŭs, pŭĕr, prōlēs, sŏbŏlēs, lībĕrī, etc. *Voy.* Proles. EP. Cārŭs, dīlēctŭs, tĕnĕr; fōrmōsŭs, pūlchĕr; īngĕnŭŭs; ŏptātŭs, ūnĭcŭs. PPH. Māscŭlă *ou* vīrīlĭs prōlēs. Sŏcĭī tŏrī pīgnŏră. PHR. Spēs părēntĭs. Sēră sĕnēctæ rĕquĭēs. Sĕnĭī dūlcĕ lĕvāmĕn. VERS. Tūm sătŭs Ānchīsā. *V.* Quō sānguĭnĕ crētŭs. Jŭvĕnēs Sālmōnĕ crĕātōs. *Id* Faūnō quēm nȳmphă crĕārăt. *O.* || — Fōrtūnæ. *Enfant de la fortune, c.-à-d. Protégé du ciel.* Fōrtūnæ fīlĭŭs. *H.* (*Sat.* II, 6, 49. Cf. *Juv.* 13, 14). || *Enfant d'un pays.* Cŭnīcŭlōsæ Cēltĭbērĭæ fīlī. *Cat.* (37, 18).

Fīlĭx, ĭcĭs, *f. Fougère, herbe.* Nēglēctīs ūrēndă fīlīx īnnāscĭtŭr āgrīs. *H.* Fīlĭcŭmquĕ mănĭplīs Stērnĕre hŭmŭm. *V.*

† Fīlō, ās, ārĕ. *Rendre (un liquide) en filet.* Tūrgĭdă plāgă nĕcēm vŏmŭĭt dē vūlnĕrĕ fīlāns. *Fort.* (*V. S. M.* III, 112).

Fīlūm, ī, *n. Fil.* Pūrpŭrĕāsquĕ nŏtās fīlīs īntēxŭĭt ālbīs. *O.* Ērrābūndă rĕgēns fīlō vēstīgĭă. *V.* SYN. Stāmĕn, *qqf.* līnūm. EP. Tĕnŭĕ, sūbtīlĕ, lĕvĕ, grăcĭlĕ, tēxtĭlĕ. PPH. Fīlī stāmĕn, stāmĭnă. *Voy.* Neo. || *Fil des Parques.* Trīplĭcēsquĕ dĕæ tŭă fīlă rĕvōlvēnt. *H.* Dūm sŏrōrūm Fīlă trĭūm pătĭūntŭr ātră. *Id.* Īpsă tĭbī nĭvĕō trăhĕt aūrĕă pōllĭcĕ fīlă. *M.* SYN. Stāmĕn. *Voy.* Parcæ. || *Toile d'araignée* Vēl pĕdĕ quōd grăcĭlī dēdūcĭt ărānĕă fīlūm. *O* (Adde *Lucret.* III, 384). *Voy.* Araneum. || *Corde d'instrument.* Trāctāt ĭnaūrātæ cōnsŏnă fīlă lȳræ *O.* SYN. Chōrdæ, fĭdēs. *Voy.* Lyra, Cithara. || *Fil, filaments des plantes.* Pōrrīs fīlă rĕsēctă sŭīs. *M* (XI, 52). Ārēscūnt rādīcūm fīlă cālŏrĕ. *Juvc.* (II, 753). Nēc fŭĕrānt rūbrī cōgnĭtă fīlă crŏcī. *O.* || *Au fig. Fil d'une épée.* Dēdūcūnt hăbĭlēs glădĭōs fīlō grăcĭlēntō. *Enn.* (apud *Non.* 2, 364). || *Fil (tenir à un fil).* Ōmnĭă sūnt hŏmĭnūm tĕnŭī pēndēntĭă fīlō. *O.* Hāc nōctū, fīlō pēndēbĭt Ētrūrĭă tōtă. *Enn.* (apud *Macr.* 1, 4). || *Fil généalogique.* Ēt vēnām sānguĭnĭs āltī Ēx ătăvīs lōngō tēxēns pēr stēmmătă fīlō. *Prud.* (*Apot.* 990). *Voy.* Stemma. || *Lignes que décrivent les astres.* Rēstăt ŭt æthĕrĭōs fīnēs tĭbī rēddĕrĕ cōnĕr, Fīlăquĕ dīspŏsĭtīs vĭcĭbūs cŏmĭtāntĭă cœlūm. *Man.* (I, 568. *Ib.* 605). || *Contexture.* Dēbēnt nīmĭrūm nōn ōmnĭbŭs ōmnĭă prōrsūm Ēssĕ pārī fīlō sĭmĭlīque āffēctă fĭgūrā. *Lr.* (II, 340). Quæ vūlgō vŏlĭtānt sūbtīlī prædĭtă fīlō. *Id.* (IV, 86). || *Contexture d'un ouvrage.* Tĕnŭī dēdūctă pŏēmătă fīlō. *H.* Ēt sēcūm tĕnŭī cōnnēctĕrĕ cārmĭnă fīlō. *Col.* Trīnūm dīcēndī gĕnŭs ēst : sūblīmĕ, mŏdēstūm, Ēt tĕnŭī fīlō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 66). || *Traits, figure,* Sătĭ' scītūm fīlūm mŭlĭĕrĭs. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 15. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 214, qui vertit, *oris lineamentum.* Hoc sensu *Gell.* 14, 4).

Fīmbrĭă, æ, *f. Frange, bord.* Fīmbrĭă sāltēm Vīx ~ttāctă Dĕī, mōrbīs mĕdĕātŭr ăcērbīs. *Sedul.* (III,

237). Pāllĭdă nĕc pāllæ ēst fīmbrĭă lūcĕ nĭtēns. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 308). SYN. Līmbŭs, ōră, īnstĭtă, lăcīnĭă, cīrrŭs. || *Tête chevelue du poireau.* Pēnĭcŭlī cĭnĭs ādstrīngĭt, vĕl fīmbrĭă pōrrī. *Sam.* (vs. 810). || *m. Nom d'un soldat de Marius.* Trūncōs lăcĕrāvĭt Fīmbrĭă Crāssōs. *L.*

Fīmbrĭātŭs, ă, ŭm. *Dentelé.* || *Ridé.* Frōntĕm fīmbrĭātŭm gēstās. *Titin.* (ap. *Non.* 3, 89).

Fĭmŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Prætĕrĕāquĕ fĭmum ĕx gāllō quōd lēgĕrĭs ālbō. *Ser. Sam.* (vs. 721).

Fĭmŭs, ī, *m. Fumier, fiente.* Nē sătŭrārĕ fĭmō pīnguī pŭdĕāt sŏlă. *V.* Tūrpĭă mēmbră fĭmō. *Id.* SYN. Cœnŭm, lŭtŭm, stērcŭs. *Voy.* Stercus.

† Fīnālĭs, ĕ. *Final, dernier.* Sĕd prōrsŭs fīnālĕ mălŭm tērrōrĕ mĭnācī. *Alcim.* (II, 372).

Fīndŏ, ĭs, fĭdī, fīssŭm, fīndĕrĕ. *Fendre.* Pārtēs ŭbĭ sē vĭă fīndĭt ĭn āmbās. *V.* Fīndĭt Cănĭs æstĭfĕr ārvă. *Id.* Aūt vŏmĕrĕ fīndĭtĕ tērrās. *O.* SYN. Dĭffīndŏ, scīndŏ, prōscīndŏ, sĕcŏ, dīvĭdŏ, sēpărŏ. PHR. Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fīssĭlĕ līgnŭm. *V. Voy.* Scindo, Separo. || *Au fig.* Ĕt lĭquĭdŭm mōtīs tālārĭbŭs āĕră fīndĭt. *O.* Tŭm plăcĭdās tūtō pēctŏrĕ fīndĕ vĭās. *Id. Voy.* Seco.

Au pass. Fīndŏr. *Se fendre.* Mārsīs fīndŭntŭr căntĭbŭs āngŭēs. *O.* SYN. Rūmpŏr, dīssĭlĭŏ, dĕhīscŏ. || *Au fig. Être brisé de douleur, crever de dépit.* Cŏr mĕŭm ĕt cĕrĕbrŭm fīndĭtŭr. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 17). Tūrgēscĭt vĭtrĕă bīlĭs, Fīndŏr. *Pers.* (3, 8).

Fīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Façonner, former, construire, faire.* Āltĕr hŭmŭm, dē quā fīngāntŭr pōcŭlă, mōnstrăt. *O.* Lŭtĕŭm sŭb trăbĕ fīngĭt ŏpŭs *Id.* Ĕt dædălă fīngĕrĕ tēctă. *V.* SYN. Făcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, strŭŏ, pōnŏ, cōmpōnŏ, ēffĭcĭŏ, fōrmŏ. || *Faire, en parlant d'un ouvrage de l'esprit.* Quī nĕscĭt, vērsūs tămĕn aūdĕt fīngĕrĕ. *H.* || *Arranger (en partic. la chevelure), ajuster, orner.* Mōllīquĕ flŭēntĕm Frōndĕ prĕmĭt crīnĕm fīngēns. *V.* Quĭd tŏtĭēs pŏsĭtās fīngĭt ĭnēptă cŏmās? *O.* Quŭm sē pŭtārĕt fīngī cūrā mŭlĭĕrŭm. *Ph.* Prōdĕrĭt ĕt sŭbĭtō, quŭm sē nōn fīnxĕrĭt ūllī. *O.* SYN. Cōmpōnŏ, cōmŏ. || *Frotter légèrement, caresser; lécher.* Ĕt cōrpŏră fīngĕrĕ līnguā. *V.* Sæpĕ mănūs ægrās mănĭbŭs fīngēbăt ămīcīs. *O.* (Cf. *Non.* 4, 201 : « Fingere, lingere. ») || *Au fig.* Fōrtūna hŭmānā fīngĭt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 54). SYN. Cōmpōnŏ, ōrdĭnŏ. || *Façonner, former, instruire.* Quāmvĭs ĕt vōcĕ pătĕrnā Fīngĕrĭs ād rēctŭm. *H.* Fīngĭt ĕquŭm tĕnĕrā dŏcĭlĕm cērvīcĕ măgīstĕr Īrĕ vĭām. *Id.* Īdĕm mīrē fīnxĭt fīlĭŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 25). SYN. Īnstĭtŭŏ, fōrmŏ, īnfōrmŏ. || *Faire, rendre.* Sī mĭsĕrŭm fōrtūnă Sĭnōnĕm Fīnxĭt. *V.* Tē quŏquĕ dīgnŭm Fīngĕ dĕō. *Id.* SYN. Ēffĭcĭŏ, rēddŏ. || *Préparer, au fig. Imaginer, inventer.* Sĕd fŭgă fīngĭtŭr. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 201). Āt fŭgām fīngĭtĭs. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 13). Fīngĕrĕ fāllācĭām. *Id.* (*As.* II, 1, 2). Ălĭquām fābrĭcām fīngĭt. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 34). SYN. Părŏ, mōlĭŏr, strŭŏ, ēxcōgĭtŏ, mĕdĭtŏr, cōmmĭnīscŏr. || *Feindre, simuler.* Nĕc tāntōs mĭhĭ fīngĕ mĕtūs. *V.* Vĕl quŭm sē păvĭdŭm cōntrā mĕă jūrgĭă fīngĭt. *Id.* Trīstī fīngĕrĕ mēntĕ jŏcŭm. *Tib.* (III, 7, 2). Fīngĕrĕ tūnc dĭdĭcĭt caūsās. *Id.* (I, 6, 11). SYN. Sĭmŭlŏ. || *Imaginer, s'imaginer, supposer.* Ĕt lăcrĭmās fīngĕ vĭdērĕ mĕās. *O.* Tūnc mēns mĭhĭ pērdĭtă fīngĭt. *Tib.* (II, 6, 51). Tēcŭm fīngĕ trĭŭmphōs. *Pp.* (III, 18, 17). Ĕt sĭbĭ quīsquĕ dĕōs ăvĭdō cērtāmĭnĕ fīngĭt. *Petr.* SYN. Cōgĭtō, *à l'impér.* făc, pōnĕ. || *Qqf. Manier les esprits, persuader.* Ōrāndō fīngĕrĕ mēntēs. *Sil.* SYN. Trāctŏ.

Fīnĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Borner, limiter.* Sārdĭbŭs hīnc, īllīnc pārvīs fīnītŭr Hÿpæpīs (Tmolus). *O.* Rīpārŭm claūsās mārgĭnĕ fīnĭt ăquās. *Id.* SYN. Claūdŏ, cōnclūdŏ, tērmĭnŏ. || *Finir, achever, terminer.* Ān pŏtĭŭs mĕdĭtĕr fīnīrĕ dŏlōrēs? *H.* Aūt fīnītĕ mĕtŭm fātālĭs mōrtĕ tÿrānnī. *O.* Fīnĭĕrāt dŏctōs ē nōbīs māxĭmă cāntŭs. *Id.* SYN. Ābsōlvŏ, pērfĭcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, ēxĭgŏ, pĕrăgŏ, īmplĕŏ, cōmplĕŏ, ēxplĕŏ, *qqf.* ēxsĕquŏr. PPH. Fīnĕm dŏ, făcĭŏ, īmpōnŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, fĕrŏ, prǣscrībŏ. Mŏdŭm stătŭŏ, pōnŏ, fīgŏ. Ād fīnĕm pērdūcŏ. Ēxtrēmām mănŭm īmpōnŏ, āddŏ, ādhĭbĕŏ, āffĕrŏ, ādmŏvĕŏ. Fīnĭs ădēst. PHR. Vēntum ād sūprēmum ēst. *V.* Jām stătŭĕ tāndĕm grăvĭbŭs ærūmnīs mŏdŭm, Fīnĕmquĕ clādī. *Sen.* || — sĭtĭm. *Étancher la soif.* Sī tĭbĭ nūllă sĭtĭm fīnīrĕt cōpĭă lÿmphæ. *H. Voy.* Sitis. || *Désigner, distinguer, marquer.* Rēstăt ĕquōs fīnīrĕ nŏtīs, quōs ārmă Dĭānæ Ādmīttānt. *Grat.* (vs. 497). || *n. Finir, en partic. Finir de parler.* Fīnĭĕrāt Pæān. *O.* Fīnītūrŭs ĕrām. *Id.* Fīnĭĕrām : quŭm sīc rēspōndĭt nōnă sŏrōrŭm. *M.* (VIII, 3, 9. Adde *St. Theb.* V, 753).

Fīnĭs, ĭs, *m. f. Borne, limite.* Lăbĕrĕ fīnĕ tŭō (de amne). *O. Voy.* Fines. || *Ordint. Fin, terme.* Nūllānĕ fīnĭs ĕrĭt nōstrō cōncēssă dŏlōrī? *Pp.* (I, 16, 21). Ēxtrēmō sŭb fīnĕ lăbōrŭm. *V.* Quæ fīnĭs stāndī? *Id.* SYN. Ēxĭtŭs, tērmĭnŭs, mētă, līmĕs. EP. Sŭprēmŭs, ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs, ōptātŭs, quæsītŭs, spērātŭs. *Voy.* Terminus. || Fīnĕm stătŭŏ, īmpōnŏ, făcĭŏ, etc. *Mettre un terme. Voy.* Finio. || — hăbĕŏ, īnvĕnĭŏ, etc. *Prendre fin, cesser. Voy.* Desino. || Ād fīnĕm. *Jusqu'à la fin.* Ĕt stĕtĭt ād fīnĕm lōngă tĕnāxquĕ fĭdēs. *O.* SYN. Ăd *ou* ĭn ēxtrēmŭm. || Sĭnĕ fīnĕ, nūllō fīnĕ, dēmptō fīnĕ, etc. *Sans fin.* Īllă lĭcĕt pătrĭīs sĭnĕ fīnĕ sŭpērbĭăt āctīs. *O.* Sīc mĕă pērpĕtŭōs cūrārŭm pēctŏră mōrsūs, Fīnĕ quĭbŭs nūllō cōnfĭcĭāntŭr, hăbēnt. Vīrquĕ mĭhĭ dēmptō fīnĕ cărēndŭs ăbēst. Strēnŭŭs ēxēmptō fīnĕ sĕquētŭr ămāns. *Id.* || Fīnĕ cărĕŏ. *N'avoir pas de terme.* Jāmquĕ pŭdēt vānās fīnĕ cărērĕ prĕcēs. *O. Voy.* Perennis. || *But, terme.* Cērtŭm vōtō pĕtĕ fīnĕm. *H.* Ĕt fīnĕm pĭĕtās cōntĭgĭt īllă sŭŭm. *O.* SYN. Mētă, līmĕs. || *Qqf.* Fīnī, *abl.* Quĕm tāntum ĭn fīnī sūmūnt hērōĭcă mētră. *T. Maur.* (*Syll.* 805. Usitatum apud antiquos, *qua fini*).

Au plur. Fīnēs, ĭŭm, *m. Bornes, limites, frontières.* Nōs pătrĭæ fīnēs ĕt dūlcĭă līnquĭmŭs ārvă. *V.* Dētrūdĕrĕ fīnĭbŭs hōstĕm. *Id.* SYN. Cōnfīnĭă, tērmĭnī, līmĭtēs. PPH. Fīnĭtĭmī cāmpī *ou* pŏpŭlī. Vīcīnă *ou* cōntērmĭnă tēllūs. || *Au fig.* Prǣscrīptōs trānscēndĕrĕ fīnēs. *Cl.* Sūnt cērtī dēnĭquĕ fīnēs, Quōs ūltrā cĭtrāquĕ nĕquĭt cōnsīstĕrĕ rēctŭm. *H.*

Fīnĭtĭmŭs, ă, ŭm. *Voisin, proche.* Hīc ĕgŏ fīnĭtĭmīs quāmvīs cīrcŭmsŏnĕr ārmīs. *O.* Fīnĭtĭmās īn bēllă fĕrām rūmōrĭbŭs ūrbēs. *V.* SYN. Vīcīnŭs, prŏpīnquŭs, cōntērmĭnŭs, prōxĭmŭs.

Fīnītŏr, ōrĭs, *m. Homme chargé de régler les limites des propriétés, géomètre, arpenteur; au fig. Celui qui mesure, règle ou détermine.* Līmĭtēs, cōnfīnĭă Dētērmĭnābo : eī rē fīnītōr fāctŭ' sŭm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 48). Īnvēntŭs, Chrȳsīppĕ, tŭī fīnītōr ăcērvī. *Pers.* (6, 80). Ō cūnctīs fīnītŏr māxĭmĕ rērŭm (de Plutone). *St.* || — cīrcŭlŭs. *L'horizon (qui borne).* Lĭbȳcæ fīnītŏr cīrcŭlŭs ōræ. *L. Voy.* Horizon.

Fīnītŭs, ă, ŭm. *Déterminé, limité.* Fīnītăquĕ cērtīs Lēgĭbŭs ēst ætās. *O.* || *Fini.* Ŭt vĭă fīnīta ēst. *O.* Fīnītīs ămōrĭbŭs. *H.*

Fīŏ, īs, fāctŭs sŭm, fĭĕrī, *pass. de* Facio. *Être fait, devenir, arriver.* Ōmnĭă jām fīent, fĭĕrī quæ pōssĕ nĕgābām. *O.* Mĕlĭōr fīs, āccēdēntĕ sĕnēctā. *H.* Cālvŭs rĕpēntĕ fāctŭs ēst. *Ph.* SYN. Ēffĭcĭŏr, ēvādŏ, ēxsīstŏ, ēvĕnĭŏ. || Quĭd dē mē, mē *ou* mĭhĭ fīĕt? *Que m'arrivera-t-il?* Quĭd de īllā fīĕt fĭdĭcĭnā? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 48). Pērfĭdŭs īlle ăbĭĭt : quĭd mĭhĭ fīĕt? *O. Voy.* Facio. || Fāctum ēst, *en parlant du temps : Il y a tant de temps que.* Bĭēnnĭŭm jām fāctŭm, pōst-

quăm. *Pl.* (*Merc. prol.* 12. *Id. Trin.* IV, 3, 3) || Nĭhĭl fĭt. *On ne réussit à rien.* Pōstquăm nĭhĭl fĭt. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 5). || *Être produit, croître.* Ărōbĭa, ŭbi ābsīnthĭūm fĭt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 90). SYN. Crēscŏ, vĕnĭŏ, prōvĕnĭŏ. || *Être estimé.* Fĭĕrī pŏētăm pōssĕ quī pŭtās tāntī. *M.* (I, 67, 2). Vīdēs rīdĭcŭlōs nĭhĭlī fĭĕrī. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 54). || *Être sacrifié.* Tēr tĭbĭ fĭt lībŏ. *Tib.* (IV, 6, 14. Cf. *Cic. Att.* 1, 13 : « Quum pro populo *fieret.* ») *Voy.* Facio. || Fī, *impér.* Fī cōgnĭtŏr īpsĕ. *H.* Fī mi ōbsĕquēns. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 87). || † *Qqf. plur.* Pōtātĕ, fītĕ mĭhĭ vŏlēntēs, prŏpĭtĭæ. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 89). Ō sŏcĭī, nūnc fītĕ vĭrī. *Cn. Mat.* (ap. *Non.* 7, 62). || Fīăt, *subj. Soit, j'y consens.* Hīc hŏdĭē cœnātŏ, lēnŏ. Fīăt : cōndĭtĭō plăcĕt. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 61. *Id. Pœn.* V, 6, 29; *Ter. Heaut.* ult.). SYN. Ēstŏ, ĭtă. || † Fīĕrĕm, fĭĕrī, *arch. pour* Fĭĕrĕm, etc. *Voy. ces mots.*

Fīrmāmĕn, ĭnĭs, *et* Fīrmāmēntŭm, ī, *n. Appui, soutien.* Pōrrĭgĭtūr rādīx, lōngī fīrmāmĭnă trūncī. *O.* Ūnĭcūm lăpsæ dŏmūs Fīrmāmĕn. *Sen.* (*Herc. Fur.* 1250). SYN. Cŏlŭmĕn, fŭlcīmĕn. || † *Eccl. Ciel, firmament. Voy.* Cœlum.

Fīrmānŭs, ă, ŭm. *De Firmum, ville du Picénum, auj. Fermo.* Fīrmānūs săltŭs. *Cat.* (114, 1).

† Fīrmātrīx, īcĭs, *f. Celle qui affermit.* Ēt cœlī lĭquĭdōs fīrmātrīx cōndĭdĭt īgnēs. *Corip.* (*L. Just.* II, 16).

Fīrmātŭs, ă, ŭm. *Affermi.* Fīrmātăquĕ tūrrĭbŭs āltīs Mœnĭă. *O.* Mēns fīrmātă. *Id.*

Fīrmē, *adv. Voy.* Firmiter.

Fīrmīnŭs, ī, *m. Firmin, nom d'homme.* Ēst ŭbĭ Fīrmīnūs, vĕnĕrābĭlĭs īllĕ săcērdōs. *Arat.* (*ad Parthen.* 93. Adde *Anth.* II, p. 59).

Fīrmĭtās, ātĭs, *et* Fīrmĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Fermeté, force, solidité.* Quāntā fīrmĭtātĕ făctī ! *Pl.* (*Most.* III, 2, 134, nempe postes. *Ib.* I, 2, 41). Si īstănc ănĭmī Fīrmĭtūdĭnem ōbtĭnēs, sălvī sŭmŭs. *Id.* (*As.* II, 2 54). SYN. Rōbŭr, vīs, *qqf.* cōnstăntĭă.

Fīrmĭtĕr *et* Fīrmē, *adv. Avec force, solidement.* Flūctĭbŭs ā vēntīsque ădvērsīs fīrmĭtĕr ēssēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 24). Quĭd făcĭēs ? cōnclūdēre īn fĕ-strām fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 44. *Id. Epid.* I, 1, 77). SYN. Sŏlĭdē, vălĭdē ; cōnstăntĕr, fōrtĭtĕr.

Fīrmĭtūdŏ. *Voy.* Firmitas.

Fīrmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Affermir, rendre solide.* Sēd nōn ūllă măgĭs vīrēs īndūstrĭă fīrmăt. *V.* Trūncă mănūm pīnūs rĕgĭt, ēt vēstīgĭă fīrmăt. *Id.* SYN. Cōnfīrmŏ, stăbĭlĭŏ, rōbŏrŏ, vĕgĕtŏ. *Voy.* Roboro. || *Fortifier.* Pārs ădĭtūs ūrbĭs fīrmānt. *V. Voy.* Munio. || *Au fig. Donner de l'assurance.* Ōmĭnĕ quō fīrmāns ănĭmŭm. *V.* Dōnĕc lăbāntēs cōnsĭlĭō pătrēs Fīrmārĕt aŭctōr nūnquam ălĭās dătō. *H.* SYN. Cōnfīrmŏ, ērĭgŏ, ēxtōllŏ. || *Confirmer.* Hæc ōmĭnă fīrmā. *V.* Tālĭbŭs īntēr sē fīrmābānt fœdĕră dĭctīs. *Id.* SYN. Cōnfīrmŏ, sāncĭŏ.

Fīrmŭs, ă, ŭm. *Ferme, solide.* Jāmque, ēxcīsā trăbĕ, fīrmă căvāvĭt Rōbŏră. *V.* Ēt fīrmō pōplĭtĕ nōndŭm Cōnstĭtĭt. *O.* Quæ tŭlĭt Æsŏnĭdēn, fīrmă cărĭnă fŭĭt. *Id.* Nōn Hȳdră sēctō cōrpŏrĕ fīrmĭŏr. *H.* SYN. Fīrmātŭs, cōnfīrmātŭs, vălĭdŭs, fīxŭs, stăbĭlĭs, sŏlĭdŭs, īnfrăgĭlĭs, *qqf.* īmmōtŭs, īmmōbĭlĭs, ĭnābrŭptŭs. || *Au fig. Ferme, constant.* Nūnc ănĭmīs ŏpŭs, nūnc pĕctŏrĕ fīrmō. *V.* Ān quĭă nōn fīrmŭs rēctŭm dēfēndĭs, ēt hærēs ? *H.* SYN. Cōnstāns, vălĭdŭs, fōrtĭs, stăbĭlĭs, īntrĕpĭdŭs, īmmōtŭs. PHR. Nām cētĕră dāmnă Dūrātā jām mēntĕ mălīs fīrmāquĕ tŭlērūnt. *L. Voy.* Constans. || *Qui dure.* Fīrmīssĭmă vīnă. *V.* || *Qqf. avec l'inf.* Fūndūs pāscĕrĕ fīrmŭs. *H* || *Subst. m. Nom d'homme.* Ērĕpta ēst Ŏppĭă Fīrmō. (*Anthol.* II, p. 39.)

Fĭscālĭs, ĕ. *Du fisc.* || Fĭscālĭă, ŭm, *n. pl. Redevances au fisc, impôts.* Fĭscālĭă dēbĭtă cērtō Tēmpŏrĕ pērsōlvēns. *Paul. Pell.* (vs. 198). Sōlvī sēmpĕr fĭscālĭă māncĕps. (*Anthol.* II, p. 236.)

Fĭscēllă, *et* Fĭscĭnă, æ, *f. Corbeille ou petit panier.* Ēt grăcĭlī fĭscēllām tēxĭt hĭbĭscō. *V.* Sēd mĭhĭ nēc grăcĭlĭs sĭnĕ tē fĭscēllă sălĭctō Tēxĭtŭr. *Calp.* (3, 68). Nūnc făcĭlĭs rŭbĕā tēxātūr fĭscĭnă vīrgā. *V.* Dăta ēst ægrĕ fĭscĭnă frōndĭs ŏvī. *O.* SYN. Călăthŭs, cīstă, etc. *Voy.* Calathus.

Fĭscēllŭs (mons), *m. Partie de l'Apennin.* Quæ Fĭscēllĕ, tŭās ārcēs. *Sil.*

Fĭscĭnă. *Voy.* Fiscella.

Fĭscŭs, ī, *m. Panier où l'on mettait l'argent.* Ūnūs fĕrēbăt fĭscōs cūm pĕcūnĭā (mulus). *Ph.* Ærātā mūltŭs ĭn ārcā Fĭscŭs. *J.* (14, 259). Grăvĭdōs fūrtĭs dīstēndĕrĕ fĭscōs. *Prud.* (*Psych.* 461). || *Au fig. Le trésor du prince, le fisc.* Quĭdquĭd cōnspĭcŭŭm pŭlchrūmque ēx æquŏrĕ tōtō, Rēs fĭsci ēst. *J.* (4, 54). Hōc pōscĭt ūsŭs pūblĭcŭs, Hōc fĭscŭs, hōc ærārĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 90). Fĭscŭs ēt īpsĕ clĭēns. *Aus* (*Parent.* 14, 10).

Fīssĭlĭs, ĕ. *Qui peut être fendu.* Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fīssĭlĕ līgnŭm. *V.* Nōn fīssĭle hăbērēs căpŭt. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 26).

Fīssĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui a le pied fendu.* Tērtĭă fīssĭpĕdēs rĕnŏvāvĭt Lūnă jŭvēncās. *Aus.* (*Epist.* 5, 3). || *Au fig.* Fīssĭpĕdīs pēr călămī vĭās. *Aus.* (*Epist.* 8, 49).

? Fīssūră, æ, *f. Fente. Voy.* Fusura.

Fīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Findo. *Fendu.* Fīssŭs ĕrăt tĕnŭī rīmā (paries). *O.* SYN. Dĕhīscēns, rīmōsŭs, ăpērtŭs. || Fīssă, ōrŭm, *n. pl. Ouvertures, trous.* Pōstquam īmplēvīstī fūstī fīssōrūm căpŭt. *Pl.* (*Aul.* III, 3, 6. Quæ genuina lectio retinenda. Cf. *Cels.* 7, 30 : « Si qua *fissa* in ano vetustate induruerunt. »)

Fīstŭlă, æ, *f. Tuyau.* Nōn ălĭtēr quăm quŭm vĭtĭātō fīstŭlă plūmbō Scīndĭtŭr. *O.*. *Voy.* Canalis. || *Flûte de Pan.* Quēm mĕă cārmĭnĭbūs mĕrŭīssēt fīstŭlă căprŭm. *V.* Sūmptăque ărūndĭnĭbūs cōmpācta ēst fīstŭlă cēntŭm. *O.* SYN. Ărūndŏ, cānnă, ăvēnă, călămŭs, cĭcūtă. EP. Rūstĭcă, ăgrēstĭs, sīlvēstrĭs ; ărgūtă, cănōră, blāndă, grātă, dūlcĭs, suāvĭs, gārrŭlă, strīdēns ; grăcĭlĭs, tĕnŭĭs, căvă. VERS. Ēst mĭhĭ dīspărĭbūs sēptēm cōmpāctă cĭcūtīs Fīstŭlă. *V.* Nēc tē pœnĭtĕăt călămō trīvīssĕ lăbēllŭm. Tĭbĭ fīstŭlă cērā Jūnctă fŭĭt ? *Id.* Pāstŏr jūnctīs pĭcĕ cāntăt ăvēnīs. *O.* Ēt strūctīs cāntăt ăvēnīs. Dīspăr sēptēnīs fīstŭlă cānnīs. Fīstŭlă dīspărĭbūs paūlātĭm sūrgĭt ăvēnīs. *Id.* Quūm Pān Ūncō sæpĕ lăbrō călămōs pērcūrrĭt hĭāntēs, Fīstŭlă sīlvēstrēm nē cēssēt fūndĕrĕ mūsăm. *Lr.* Quō dūlcĭs ăb æstū Fīstŭlă pōtūrās īrĕ jŭbēbăt ŏvēs. *Pp.* Gārrŭlă sīlvēstrī fīstŭlă săcră dĕō : Fīstŭlă cuī sēmpĕr dēcrēscĭt ărūndĭnĭs ōrdŏ ; Nām călămūs cērā jūngĭtŭr ūsquĕ mĭnŏr. *Tib.* Jām pŭĕrūm călămōs ēt ŏdōræ vīncŭlă cēræ Jūngĕrĕ nōn cōhĭbēs, lĕvĭbūs quēm sæpĕ cĭcūtīs Lūdĕrĕ cōnāntēm vĕtŭīstī frōntĕ pătērnā. *Calp.* Īrrĭtă sēptēnā mōdŭlārēr cārmĭnă cānnā. Tūm Pān ēxcūssūs sŏnĭtū strīdēntĭs ăvēnæ. Jām lĕvĭs ōblīquā crēscĭt tĭbĭ fīstŭlă cānnā. *Id.* Īnæquālēs cērā tēxēbăt ăvēnās. *Cl.* || *Roseau pour écrire, par ext. Plume.* Dīlūtās quĕrĭtŭr, gĕmĭnēt quŏd fīstŭlă gūttās. *Pers.* (3, 14). SYN. Ărūndŏ, călămŭs.

Fīstŭlātŭs, ă, ŭm. *Dont on a fait une flûte de Pan.* Dăte ēt ærā fīstŭlātă. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 104).

Fīsŭs, ă, ŭm, *part. de* Fido. *Qui a confiance.* Hīc ārcū fīsōs tērrŭĭt ēnsĕ Gĕtās. *O.* Fīsūs cūnctă sĭbĭ cēssūrā pĕrīcŭlă Cæsăr. *L.* SYN. Fīdēns, cōnfīsŭs, cōnfīdēns.

† Fītĕ, *impér. pl. de* Fio. *Voy. ce mot*

Fītŭm ēst, *de* Fīo, *which* *Comme* Factum est. (*Liv. Andr.* apud *Non.* 7, 62.)

Fīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Figo. *Fiché, attaché.* Fīxō dărĕ vŭlnĕră cŭltrō. *O.* Săxīs fīxŭs ăspĕrīs. *Enn.* (apud *Cic. Pis.* 19). || *Attaché, fixé, en parlant du regard.* Īllă sŏlō fīxōs ŏcŭlōs ăvērsă tĕnēbăt. *V.* SYN. Dēfīxŭs. *Voy.* Specto. || *Au fig. Fixé, fixe.* Sī mĭhĭ nōn ănĭmō fīxum īmmōtūmquĕ sĕdērĕt. *V.* Fīxa ĕt mūtārī nēscĭă. *J.* (13, 240). SYN. Īmmōtŭs, stăbĭlĭs, cērtŭs. || *Percé.* Fīxō stĕtĭt hāstă cĕrēbrō. *V.* Stĕtĭt ăcrī fīxă dŏlōrĕ. *Id.* SYN Dēfīxŭs, saŭcĭŭs. || † *Comparat.* Tū fīxĭŏr hærēs. *Arat.* (I, 322).

Flābēllĭfĕr, ī, *m.*, *et* Flābēllĭfĕră, æ, *f. Qui porte un éventail.* Flābēllĭfĕræ, săndălĭgĕrŭlæ. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 22).

Flābēllŭm, ī, *n. Éventail.* Căpe hōc flābēllum, ĕt vēntŭlum huĭc sīc făcĭtō, dūm lăvāmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 47). Ēt æstŭāntī tĕnŭĕ vēntĭlāt frīgŭs Sŭpīnă prăsĭnō cōncŭbīnă flābēllō. *M.* (III, 82, 10). Ēt mŏdŏ pāvōnīs caūdæ flābēllă sŭpērbī. *Pp.* (II, 24, 11). VERS. Sīcŭt pŭēllæ, nōn ămāntĭs æstātĕm, Mōtā sălūbrĕ pūrpŭrā vĕnīt frīgŭs. *M.* Ēt quŭm sē răpĭdō fēssām prōjēcĕrăt æstū, Pātrĭcĭūs rŏsĕīs pāvōnŭm vēntĭlăt ālīs. *Cl. Voy.* Ventilo.

Flābĭlĭs, ĕ. *De souffle, d'air; Eccl. spirituel.* Ædēm sĭbi īpsĕ mĕnte īn hŏmĭnĭs cōndĭdĭt, Vīvām, sĕrēnām, sēnsŭālĕm, flābĭlĕm. *Prud.* (*Peri.* 10, 347). Flātu īncōrpŏrĕō rēs flābĭlĭs. *Id.* (*Apoth.* 871).

Flābră, ōrŭm, *n. pl. Souffle des vents.* Lēnĭbŭs hōrrēscūnt flābrīs, sūmmæquĕ sŏnōrēm. *V.* Ērgō nōn hĭĕmēs īllām, nōn flābră, nĕque īmbrēs. *Id.* Mōntēsquĕ sŭprēmōs Sĭlvĭfrăgīs vēxăt flābrīs. *Lr.* (I, 275. *Id.* VI, 427; *Prop.* II, 27, 12; *V. Fl.* VI, 665: semper plurali numero; nam singulari caret, teste *Serv.* ad *G.* II, 293). *Voy.* Flatus.

† Flābrālĭs, ĕ. *De souffle, de vent.* Īn gĕlĭdūm flābrālī frīgŏrĕ vēntŭm. *Prud.* (*Apoth.* 845).

Flābrŭm (*inus.*). *Voy.* Flabra.

Flăccĕō, ēs, *qqf.* ŭī, ērĕ, *n. Devenir mou.* Lōngĭŭ' flăccēt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 323). || *Au fig. Languir.* Dīspĕrīī, pērtūrbātā săm; jām flăccēt fōrtĭtūdŏ. *Afran.* (ap. *Non.* l. cit.). Sīn flăccēbūnt cōndĭtĭōnēs, rĕpŭdĭāto ĕt rēddĭtŏ. *Enn.* (ibid.). SYN. Flăccēscŏ, mārcĕŏ, dēfĭcĭŏ. *Voy.* Marceo.

Flăccēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir mou, sans force, s'affaisser.* Flūctī flăccēscūnt, sĭlēscūnt vēntī. *Pacuv.* (ap. *Non.* 8, 37).

Flăccĭdŭs, ă, ŭm. *Devenu mou, fané, languissant.* Flăccĭdĭōre ĕtĭām quāntō jām tūrbĭnĕ fērtŭr. *Lr.* (V, 631). *Voy.* Marcidus.

Flăccīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* V, 35.)

Flăccīscŏ. *Voy.* Flaccesco.

Flăccŭs, ī, *m. Surnom romain.* 1. *Surnom d'Horace.* Nām sī quĭd īn Flăccō vĭrī ēst. *H.* Flăccŭs, ĕt hærērēt nīgrō fūlīgŏ Mārōnī. *J.* (7, 227). Quālĭă fēcērăt ōlĭm Mæcēnās Flăccō Vīrgĭlĭōquĕ sŭō. *M.* (I, 108). *Voy.* Horatius. || 2. *Valérius Flaccus, poëte épique.* Flăcce, Āntēnŏrĕī spēs ĕt ălūmnĕ lărīs, Pīĕrĭōs dĭffĕr cāntūsquĕ chŏrōsquĕ sŏrōrŭm. *M.* (I, 79, 2. *Ib.* 62, 4). PHR. Ēt quī pēr frĕtă dūcĭt Ārgŏnaūtās. *St.* || *Autres du même nom.* (*Mart.* I, 99; IV, 42.)

Flăgēllŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fouetter.* Hūnc īnfĕră mōnstră flăgēllānt. *L.* Pārtĕ flăgēllārī gĕmŭĭt sŭă rōbŏră caūdæ. *O. Voy.* Flagellum. || *Au fig.* Mōllēsquĕ flăgēllānt Cōllă cŏmæ. *M.* (IV, 42). Sērtāquĕ mīxtă cŏmīs spārsă cērvīcĕ flăgēllăt. *St.* Flăgēllātīs... Pōndĕrĭbŭs. *Id. Voy.* Verbero. || *Qqf. Au moral. Tourmenter.* Hīnc flăgēllăt īră mĕntēs. *Boet.* (4, 2). Pĭūm flăgēllăt īmpĭŭs. *Sedul.* (*Hymn. acrost.* 78).

Flăgēllŭm, ī, *n. Scion de branche d'arbre.* Nēvĕ flăgēllă sūmmă pĕtĕ. *V.* Jāmjām cōntīngĭt sūmmŭm rādīcĕ flăgēllŭm. *Cat.* (62, 52). || *Fouet.* Sīgnūm dĕdĭt, īnsŏnŭĭtquĕ flăgēllō. *V.* Dūrūm quătĭēns Bēllōnă flăgēllŭm. *Sil.* Jŭgūm flăgēllō tĕmpĕrăt lēntō mĕŭm. *Ph.* SYN. Flăgrŭm, lōrŭm, vīrgă, scŭtĭcă, vērbĕr *ou* vērbĕră. EP. Dūrŭm, grăvĕ, dīrŭm, crūdēlĕ, sævŭm, rĭgĭdŭm, trīstĕ, īmmītĕ; tōrtŭm, strīdēns, crĕpĭtāns. PPH. Lōrĕă flăgră. *Prud.* || *Fouetter.* Flăgēllō, flăgrīs, vīrgīs, vērbĕrĕ, vērbĕrĭbŭs cædŏ, tūndŏ, ăgĭtŏ, ēxcĭtŏ, stĭmŭlŏ, ūrgĕŏ, quătĭŏ, tāngŏ, lăcĕrŏ, sĕcŏ, scīndŏ, tōrrĕŏ. Lōrō pērcŭtĭŏ. VERS. Sōntēs ūltrīx āccīnctă flăgēllō Tīsĭphŏnē quătĭt. *V.* Quī mĕă crūdēlī lăcĕrāvĭt vērbĕrĕ tērgă. *O.* Vīcīnōs hŭmĭlēs răpĕre, ĕt cōncīdĕrĕ lōrīs Ēxōrātă sŏlĕt. *J.* Īntōrtō vērbĕrĕ tērgă sĕcā. *Tib.* Quēm pŏl ĕgŏ făcĭām fērvēntēm flăgrīs. *Pl.* || *Être fouetté.* Īllĕ flăgēllīs Ād mōrtēm cæsŭs. *H.* Sēctŭs flăgēllīs hīc trĭŭmvĭrālĭbŭs Prætōrĭs ād fāstīdĭŭm. Tērgō plēctŏr ĕnĭm. *Id.* Nēc dūră tĭmēbĭs Flăgră pătī. *J.* Hīc frāngĭt fĕrŭlās, rŭbĕt īllĕ flăgēllīs, Hīc scŭtĭcā. *Id.* Īpsum hōrrĭsŏnī quătĭt īră flăgēllī. *V. Fl.* Scīndĭtūr pēr flăgră cōrpŭs. *Prud.* || *En parl. des remords.* Mēns sĭbĭ cōnscĭă făctī, Præmĕtŭēns, ădhĭbēt stĭmŭlōs, tōrrētquĕ flăgēllīs. *Lr.* (III, 1033). Ōccūltūm quătĭēnte ănĭmō tōrtōrĕ flăgēllŭm. *J.* (13, 195). || *Eccl. Châtiment céleste.* Nōscānt sē jūstī fērrĕ flăgēllă dĕī. *Prosp.* (*Epigr.* 89, 4). || *Qqf. Suçoirs des polypes.* Pōlȳpŭs hōstēm Cōntĭnĕt, ēx ŏmnī dīmīssīs pārtĕ flăgēllīs. *O.*

Flăgĭtātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui demande d'une manière pressante.* Tū, mŏlēstŭs flăgĭtātŏr, lĕgĕ mŏlēstă cārmĭnă. *Aus.* (*Idyl.* 6, *ad Paul.* 4). || *Se dit en partic. des créanciers.* (*Pl. Most.* III, 2, 81; *Prol. Cas.* 23.)

Flăgĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Honteux, infâme; perdu de mœurs. Voy.* Turpis, Infamis.

Flăgĭtĭŭm, ĭī, *n.* † *Bruit; au fig. Esclandre.* Hæ fŏrēs fēcērūnt māgnūm flăgĭtĭūm mŏdŏ. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 32). Nĕquĕ prŏptĕr ĕām quĭdquam ēvĕnĭĕt nōstrīs fŏrĭbŭs flăgĭtī. *Id.* (*Merc.* II, 3, 81). || *Ordint. Mauvais bruit; action honteuse, bassesse; honte, infamie.* Pōssēs īn tāntō vīvĕrĕ flăgĭtĭō! *Pp.* (II, 34, 12). Pējūsquĕ lētō flăgĭtĭūm tĭmĕt. *H.* Quēm tū cōntēntūm vĭdĕrĭs ūnō Flăgĭtĭō? *J.* (13, 243). Pătĭăr flăgĭtĭīs tuīs me īnfāmēm fĭĕrī. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 14). SYN. Īnfāmĭă, ōpprŏbrĭŭm, dēdĕcŭs. || ? *Danger.* (*Lucil.* apud *Non.* 4, 215, qui vertit *periculum.*)

Flăgĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Demander d'une manière pressante.* Flăgĭtăt īn mōrsŭs rĕfĭcī. *H.* Quæ sīnt ĕă nūmĭnă dīvūm, Flăgĭtăt. *V.* SYN. Ēfflăgĭtŏ. *Voy.* Peto, Precor. || *En partic. Réclamer une dette.* Nĕquĕ nōs quēmquām flăgĭtāmŭs, nĕquĕ nōs quīsquām flăgĭtăt. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 36. *Id. Ps.* I, 5, 143). *Voy.* Flagitator. || *Au fig.* Ād vīctūm quæ flăgĭtăt ūsŭs. *Lr.* (VI, 9).

Flăgrāns, tĭs. *Brûlant, enflammé.* Nōs păvĭdī trĕpĭdārĕ mĕtū, crīnēmquĕ flăgrāntēm Ēxcŭtĕrĕ. *V.* Flăgrāntēs pērfūsă gĕnās. *Id.* Īgnĕ flăgrāntēs trăbēs Fūmārĕ. *Sen.* (*Phœn.* 547). SYN. Ārdēns, āccēnsŭs, īncēnsŭs, flāmmātŭs, etc. *Voy.* Ardens. || *Au fig.* Sīdĕrĕō flăgrāns clȳpĕō. *V.* Mĕdĭō flăgrāntĕ tŭmūltū. *Id.* Dūlcēdĭnĕ laūdĭs Flăgrāntēm. *Sil.* Cūrīs flăgrāntĭă cōrdă. *Id.* || *Ardent, vif.* Flăgrāntēs īmmīsĭt ĕquōs. *St.* SYN. Fērvĭdŭs, ăcĕr. || *Act. Voy.* Flagro.

Flăgrāntĕr. *Avec chaleur.* Tū caūsām fĭdĕī flăgrāntĭŭs, Āfrĭcă, nōstræ Ēxsĕquĕrĭs. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 83).

† Flăgrāntĭă, æ, *f. Échauffement, ardeur.* || *Au fig.* Sīc sēdăt ŏmnĕm pēctŏrĭs flăgrāntĭăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 734). Flăgĭtī flăgrāntĭă. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 28, scil. qui flagitiis flagrat).

Flăgrĭfĕr, ĕrĭ, *m. Cocher.* Jām vātēs, ēt nōn flăgrĭfĕr Aŭtŏmĕdōn. *Aus.* (*Epist.* 14, 10).

✝ Flăgrĭŏ, ōnĭs, *m. Esclave souvent battu.* (*Afran.* apud *Non.* 1, 117)

✝ Flăgrĭtrībă, æ, *m. Qui brise les fouets à force d'être battu.* (*Pl. Ps.* I, 2, 5.)

Flăgrŏ, *et ordint.* Flăgrō, ās, ārĕ, *n. Brûler, être allumé ou enflammé.* Flāgrābānt sānctī scĕlĕrātīs ignĭbŭs īgnēs. *O.* (*Voy.* Flagrans.) SYN. Ārdĕō, āccēndŏr, īncēndŏr, ūrŏr, etc. *Voy.* Ardeo, Incendium. || *Au fig.* Flāgrānt quŏquĕ lūmĭnă nȳmphīs. *O.* Flāgrăt īncēnsūm sĭtī Cŏr, ēt pĕrŭstīs flāmmă vīscĕrĭbŭs mĭcăt. *Sen.* (*Thyest.* 98). Quūm flăgrēt rūmōrĕ mălō. *H.* || *Brûler d'une passion, en partic. d'amour.* Ŏdĭō flāgrānt tŭă pēctŏră nōstrō. *O.* Ēt fĕrŭs īn mōllī pēctŏrĕ flāgrăt ămŏr. *Id.* Hāc ĕgŏ nūnc mīrĕr sī flāgrēt nōstră jŭvēntūs. *Pp.* (II, 3, 33). SYN. Ārdĕō. călĕō. || *Avec l'inf. Brûler de.* Flāgrānt ēlīdĕrĕ sāxīs Prōdĭgĭālĕ căpŭt. *Cl.* Pārs vīsĕrĕ flāgrānt. *St. Voy.* Ardeo. || *Qqf. Act. Aimer éperdument.* Nēc sīc cœlēstēm flāgrāns ămŏr Hērcŭlĭs Hēbēn. *Pp.* (I, 13, 23). || ✝ *Enflammer d'amour.* Āscānĭūs, mĭsĕrāmquĕ pătrī flāgrābăt Ēlīssām. *St.* (*Silv.* V, 2, 120).

Flăgrūm *ou* Flāgrūm, ī, *n.* (*rare au sing.*) *Fouet.* Nēc dūră tĭmēbĭs Flāgră pătī. *J.* (5, 172). Sī lĕvĭs īstă tĭbī flāgrōrūm caūsă vĭdētūr. *M.* (VIII, 23). Quēm făcĭām fērvēntēm flāgrīs. *Pl.* (*Amph.* IV, 2, 10. Sic *Id. Pers.* III, 1, 34). *Voy.* Flagellum. || *Au fig.* Ād sŭă quī dŏmĭtōs dēdūxĭt flāgră Quĭrītēs. *J.* (10, 109, nempe J. Cæsar). || *Eccl. Fléaux, épreuves.* Ēffērtūr rūrsūs dīlātā mōrtĕ tȳrānnŭs; Īnnŏcŭām flāgrīs pērsīstīt sūbdĕrĕ gēntēm. *Alcim.* (V, 136).

1. Flāmĕn, ĭnĭs, *n. Souffle, vent.* Ceū flāmĭnă prīmă Quūm dēprēnsă frĕmūnt sīlvīs. *V.* Sēd mē flāmĭnĭbūs vēntī mājōrĭs ĭtūrūm. *O.* Cūr Bĕrĕcȳntĭæ Cēssānt flāmĭnă tībĭæ? *H.* Tūm prŏfūsūs flāmĭne hībērnō gĕlūs. *Att.* (ap. *Non.* 3, 104). *Voy.* Flatus.

2. Flāmĕn, ĭnĭs, *m. Flamines, classe de prêtres institués par Romulus, ou, selon d'autres, par Numa. Les trois principaux Flamines étaient le* Flamen Dialis, *le* Martialis *et le* Quirinalis. Flāmĕn ăd hæc, prīscō mōrĕ, Dĭālĭs ĕrăt. *O.* Lānĕă cuī Phrȳgĭī cŏmă Flāmĭnĭs. *St.* Quōndām Lŭpērcī ēt Flāmĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 519).

Flāmĭnĭă (via). *Voy.* Flaminius.

Flāmĭnĭcă, æ, *f. Épouse d'un flamine.* Īpse ĕgŏ flāmĭnĭcām pōscēntēm fēbrŭă vīdī. *O.*

Flāmĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom de plusieurs généraux romains. Le plus célèbre est Flaminius Nepos, qui périt sur les bords du Trasimène, dans la seconde guerre punique.* Sīnt tĭbĭ Flāmĭnĭūs Trăsȳmēnăquĕ līttŏră tēstēs. *O.* || — ŭs, ă, ŭm. *De Flaminius.* Flāmĭnĭă vĭă, *ou absolt. La voie Flaminienne, que Flaminius avait fait paver, de Rome à Ariminum.* Flāmĭnĭæ Claūdĭă jūnctă vĭæ. *O.* Quōrūm Flāmĭnĭā tĕgĭtūr cĭnĭs ātquĕ Lătīnā. *J.* (1, 170). Jūnctō Flāmĭnĭæ jăcĕt sĕpūlchrō. *M.* (VI, 28). Āgmĭnă, Flāmĭnĭō quæ līmĭtĕ Mūlvĭūs āggĕr Trānsvĕhĭt. *St.*

Flāmmă, æ, *f. Flamme, feu.* Pōstquām cōllāpsī cĭnĕrēs, ēt flāmmă quĭēvĭt. *V.* Flāmmārūm lōngōs ā tērgō ālbēscĕrĕ trāctūs. *Id.* Īpsĕ, gĕnū pŏsĭtō, flāmmās ēxsūscĭtăt aūrā. *O.* SYN. Īgnĭs, vūlcānŭs, *qqf.* æstŭs, călŏr, văpŏr. EP. Fērvĭdă, tōrrĭdă, ārdēns; crĕpĭtāns, strīdŭlă; fūlgēns, clāră, rŭtĭlāns, cŏrūscă, trĕmŭlă, etc. *Voy.* Ignis. || *Flambeau.* Lūcēt vĭă lōngō Ōrdĭnĕ flāmmārūm. *V. Voy.* Fax. || *Astres.* Nōctĭvăgæquĕ făcēs cœlī, flāmmæquĕ vŏlāntēs. *Lr.* (V, 1189). Quōdquĕ pŏlō fīxæ nĕquĕūnt tĭbĭ dīcĕrĕ flāmmæ. *O. Voy.* Astrum. || *Éclair, foudre.* Dūm Gĕnĭtŏr rŭtĭlās pēr nūbĭlă flāmmās Spārgĭt. *O. Voy.* Fulmen. || *Au fig.* Īmplācātæquĕ vĭgēbăt Flāmmă gŭlæ. *O.* Dēcŏrīsque ūrēbăt pēctŏră flāmmīs. *Sil.* Stānt lūmĭnă flāmmā (de oculis). *V.* || *Souv. Passion, amour.* Ēst mōllīs flāmmă mĕdūllās. *V.* Nēcdūm ănĭmūs tōtō pērcēpīt pēctŏrĕ flāmmām. *Id.* Ēxcūtĕ vīrgĭnĕō cōncēptās pēctŏrĕ flāmmās. *O.* SYN. Īgnĭs, ārdŏr, æstŭs. *Voy.* Amor.

Flāmmāns, tĭs. *Qui jette des flammes, enflammé.* Taūrī fĕrōcĭs ōrĕ flāmmānti ōccĭdĕt. *Sen.* (*Med.* 241). || *Enflammé, et au fig.* Flāmmāntēm nūbĭlă sūlcō Dīrēxīt pēr ĭnānĕ făcēm. *V. Fl.* Flāmmāntĭă lūmĭnă tōrquēns. *V. Voy. le suiv.*

Flāmmātŭs, ă, ŭm. *Enflammé.* Quæcūmque īgnī flāmmātă crĕmāntŭr. *Lr.* (II, 671). SYN. Āccēnsŭs, etc. *Voy.* Flammeus. || *Au fig.* Tālĭă flāmmātō sēcūm dĕă cōrdĕ vŏlūtāns. *V.* Āt jŭvĕnīs māgnō flāmmātūs pēctŏră lūctū. *St.* Flāmmātă pŭdōrĕ jŭvēntūs. *V. Fl.* Flāmmātă vĕnēnō Tēlă. *Id.* || *De couleur de feu.* Flāmmātævĕ tŏgæ scrīptŭlă tōtă dĕcēm. *M.* (V, 20).

Flāmmĕārĭŭs, ĭī, *m. Celui qui teint en couleur de feu.* (*Plaut. Aul.* III, 5, 36. Cf. *Non.* 14, 31, et *Fest.*)

Flāmmĕŏlŭs, ă, ŭm. *De couleur orange* Prēssăquĕ flāmmĕŏlā rūmpātūr fīscĭnă călthā. *Col.* (X, 307). || Flāmmĕŏlūm, ī, *n. Voy.* Flammeum.

Flāmmēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enflammer.* Īgnĭs ăbūndāre Ætnæŭs, flāmmēscĕrĕ cœlūm. *Lr.* (VI, 669. Verbum agnoscunt *Charis.* 224; *Diom.* 335). || *Au fig.* Flāmmēscăt īgnĕ cārĭtās. *Ambros.* (*Hymn.*).

Flāmmĕūm, *et dimin.* Flāmmĕŏlūm, ī, *n. Voile nuptial* (*d'un rouge orange, couleur de souci*). Nōn, tĭmĭdūm nūptæ lēvĭtĕr tēctūră pŭdōrēm, Lūtĕă dēmīssōs vēlārūnt flāmmĕă vūltūs. *L.* (II, 361). Prælūxērĕ făcēs; vēlārūnt flāmmĕă vūltūs. *M.* (XII, 42). Flāmmĕūm căpĕ; lætŭs hūc. *Cat.* (61, 8). Sēdĕt īllă părātō Flāmmĕŏlō. *J.* (10, 333). Fībŭlă, flāmmĕŏlūm, strŏphĭūm, dĭădēmă, mŏnīlĕ. *Prud.* (*Psych.* 450).

Flāmmĕŭs, ă, ŭm. *De flamme.* Quĭdquĭd ĭd ēst, quăcūmque ē caūsā flāmmĕŭs ārdŏr. *Lr.* (V, 1250). Īnquĕ cŏmā flāmmĕŭs ārsĭt ăpēx. *O.* SYN. Īgnĕŭs. || *Enflammé, ardent, brûlant, et au fig.* Ŭbĭ flāmmĕŭs ægĭdă cælăt Mūlcĭbĕr. *St.* Tūm flāmmĕă tōrquēns Lūmĭnă. *V.* Flāmmĕă prævērtēt cĕlĕrīs vēstīgĭă cērvæ. *Cat.* (64, 342). Ēnnī pŏētă, sălvĕ, quī mōrtālĭbŭs Vērsūs prŏpīnās flāmmĕōs mĕdūllĭtŭs. *Enn.* (apud *Non.* 1, 140). SYN. Flāmmātŭs, flāmmāns, flāmmĭfĕr, īgnĕŭs, īgnītŭs, īgnĭfĕr, īgnĭvŏmŭs, āccēnsŭs, īncēnsŭs, ārdēns, flăgrāns, călĭdŭs, călēns, cāndēns. PPH. Īgnĕ, īgnī *ou* flāmmā rŭbēns, ārdēns, cŏrūscŭs. || *De couleur orange.* Ēxtērnō jām flāmmĕă lūmĭnĕ cērnō Tēgmĭnă. *V. Fl.* SYN. Flāmmĕŏlŭs, flāmmātŭs. || *Subst. m.* (*Non.* 14, 31). *Comme* Flammeum.

✝ Flāmmĭcŏmāns, tĭs, *et* Flāmmĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a une auréole de feu.* Ōrnātū āccīnctæ tædārūm flāmmĭcŏmāntūm. *Juvc.* (IV, 204). Nām sī flāmmĭcŏmīs Chrīstī prō nōmĭnĕ mārtȳr Īgnĭbŭs īnsĭlĭās. *Prud.* (*Psych.* 777). SYN. Īgnĭcŏmŭs.

✝ Flāmmĭcrĕmŭs, ă, ŭm. *Incendié.* Nūllăquĕ flāmmĭcrĕmæ sēnsērūnt dāmnă rŭīnæ. *Fort.* (I, 15, 47).

Flāmmĭfĕr *et* Flāmmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte ou jette de la flamme.* Flāmmĭfĕra Ērīnnȳs vērbĕre ēxcūssō sŏnăt. *Sen.* (*H. Fur.* 982). Flāmmĭfĕrīs tēllūs rădĭīs ēxūstă dĕhīscĭt. *Sil.* Flāmmĭfĕrām plēnō rĕddĕrĕ vēntrĕ făcēm. *O.* Flāmmĭgĕr ān Tītān. *L.* (Sic *V. Fl.* V, 582.) *Voy.* Flammeus.

✝ Flāmmĭgĕnă, æ, *m. Fils de Vulcain* (*dieu du feu*). Cōllăquĕ flāmmĭgĕnæ dīrūmpēns fūmĭdă fūrīs *Sid.* (13, 9, scil. Caci).

Flāmmĭgĕr. *Voy.* Flammifer.

† Flāmmĭpēs, ĕdĭs. *Qui a des pieds de feu.* Flāmmĭpĕdūm răpŭīt sĭmŭlātĭō quādrĭjŭgōrūm. *Juvc.* (II, 554).

† Flāmmĭpŏtēns, tĭs. *Qui surmonte la douleur d'une brûlure.* Scævŏlă flāmmĭpŏtēns. *Dracont.* (III, 386).

Flāmmĭvŏmŭs, ă, ŭm. *Qui vomit des flammes.* Tūnc quūm flāmmĭvŏmā dēscēndĕt nūbĕ cŏrūscāns. *Juvc.* (*Prol.* 23, scil. Christus).

Flāmmŏ, ās, ārĕ. *Enflammer. Voy.* Inflammo. || *Au fig.* Sōl prŏpĭŭs flāmmābăt ăquās. *V. Fl.* Rŏsĕō flāmmātŭr pūrpŭrā vūltū. *St.* || *Exciter, animer.* Tē quŏquĕ flāmmābĭt tăcĭtē rĕpĕtĭtă părūmpĕr Dēsĭdĭă. *St.* Flāmmāntŭr ĭn hŏstēm Cŏrnĭpĕdēs. *Id.*

Flāmmŭlă, æ, *f. Petite flamme.* (*Mot de Cicéron.*)

Flāscŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Sedul.* I, 147.)

Flātĭlĭs, ĕ. *Qui se communique par le souffle.* Mājŏr ĭnēst vīs īlla hŏmĭnī quæ flātĭlĕ vīrŭs. *Prud.* (*Ham.* 531). || *De la fonte, relatif à la fusion.* Căpŭt bĭs cŏrōnă... Lībĕrī Făce ŭt lăbōrĕ flātĭlī vĭrĭdĭs prĕmăt. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 353).

Flātŭs, ūs, *m. Souffle.* Nōndūm spīssā nĭmĭs cōmplērĕ sēdĭlĭă flātū (de tibia). *H.* || *En partic. Souffle du vent.* Ēt mădĭdĭs eūrī rĕsŏlūtæ flātĭbŭs Ālpēs. *L.* Hībērnĭs pārcēbānt flātĭbŭs eūrī. *V.* SYN. Flāmĕn, flābră, spīrĭtŭs, aūră, ănĭmă. *Voy.* Ventus. || *Souffle, respiration.* Hūmēscūnt spūmĭs flātūquĕ sĕquēntūm. *V.* Ūt cōncēptă trăhēns lēntī spīrāmĭnă flātūs. *Alcim.* (I, 110). SYN. Spīrĭtŭs, ănhēlĭtŭs. || *Qqf. L'âme.* Pāx dătŭr ārtŭbŭs ēxănĭmĭs, Flātŭs ĭn æthĕrĕ plaūdĭt ŏvāns. *Prud.* (*Peri.* 3, 168). *Voy.* Anima. || *Eccl. L'Esprit, le Saint-Esprit.* Ēt Flātū sānctō rŭdĭbŭs cōnsīstĕrĕ mēmbrĭs. *Juvc.* (II, 195). *Voy.* Spiritus. || *Au fig. Orgueil.* Dēt lībērtātēm fāndī, flātūsquĕ rĕmīttăt. *V.* Sī tŭmĭdōs ăccēdĕrĕ flātūs Sēnsĕrĭs. *O.* (Et *St. Th.* III, 192; *P. Nol.* 24, 320). *Voy.* Superbia.

Flāvēns, tĭs. *Jaunissant, jaune, blond.* Aūt Hērmī cāmpo aūt Lўcĭæ flāvēntĭbŭs ārvĭs. *V.* Flāvēntēs ābscīssă cŏmās. *Id.* Flāvēntĭbŭs īllĭtă cērĭs. *O. Voy.* Flavus.

Flāvĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Flāvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être jaune, jaunir.* Seū flāvēnt : plăcŭīt crŏcĕĭs Aūrōră căpīllĭs. *O.* Flāvēnt căpĭtī tĕrgōquĕ lĕōnĭs Ēxŭvĭæ. *St.* Mōllī paūlātĭm flāvēscĕt cāmpŭs ărīstā. *V.* Flāvēscūnt strāmĭnă. *O.* PPII. Flāvŭm cŏlōrēm trăhŏ, dūcŏ, īndŭŏ, cōncĭpĭŏ.

Flāvĭcŏmāns, tĭs, *et* Flāvĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a les cheveux blonds, le poil blond.* Ārmĭgĕr ē cŭnĕō pŭĕrōrŭm flāvĭcŏmāntŭm. *Prud.* (*Apoth.* 495). Tūnc ēt flāvĭcŏmĭs rădĭāntĭă tērgŏră vīllĭs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 97). *Voy.* Flavus.

Flāvīnă, æ, *f. Ville d'Étrurie.* Quīquĕ tŭōs, Flāvīnă, fŏcōs (tenent). *Sil.* || Flāvīnĭŭs, ă, ŭm. *De cette ville.* Flāvīnĭāque ārvă. *V.*

Flāvīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Rhētŏr Flāvīnī cōgnōmĭnĕ dīssĭmŭlātŭs. *Aus.* (*Prof.* 23, 7. Male vulgo, *Flavinii.* Etiam *Flavinus* est apud *Gruter.* et *Murator.*).

Flāvĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nōlŭīt īn Flāvī lūdūm mē mīttĕrĕ. *H.* || *Prénom de Vespasien, de Titus et de Domitien.* Quūm jām sēmănĭmŭm lăcĕrārĕt Flāvĭŭs ōrbēm Ūltĭmŭs. *J.* (4, 37, nempe Domitianus). || Flāvĭă gēns. *Famille Flavia.* Ēdĭdĕrās dŏmĭnōs, gēns Flāvĭă, jūstōs. *Aus.* (*Cæs.* 12, 1). Mānēbĭt āltūm Flāvĭæ gēntĭs dĕcŭs. *M.* (IX, 2). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Flāvĭă tēmplă. *M.* (IX, 4).

Flāvŭs, ă, ŭm. *Jaune.* Flāvăquĕ dē vĭrĭdī stīllābānt īlĭcĕ mēllă. *V.* Īntābēscĕrĕ flāvæ Īgnĕ lĕvī cēræ. *O.* Vīdĭmŭs flāvŭm Tĭbĕrĭm. *H.* SYN. Flāvēns, flāvēscēns, aūrĕŭs, crŏcĕŭs, lūtĕŭs. || *Subst. Blond.* E crīnēs flāvōs, ēt mēmbră dĕcōră jŭvēntæ. *V.* Cuī flāvām rĕlĭgās cŏmăm? *H.* Flāvŭs Ăpōllŏ. *O.* SYN. Flāvēns, aūrĭcŏmŭs. PHR. Cīngĕrĕ līttŏrĕā flāvēntĭă tēmpŏră mўrtō. *O.* Plăcŭīt crŏcĕĭs Aūrōră căpīllĭs. Crŏcĕās īrrĕlĭgātă cŏmās. Ēlēctrō sĭmĭlēs aūrōquĕ căpīllōs Bārbæ cŏlŏr aūrĕŭs, aūreā Ēx hŭmĕrĭs mĕdĭōs cŏm dēscēndēbăt ĭn ārmōs. *Id.* Fūlvōquĕ nĭtēt cŏmă grātĭŏr aūrō. *Stat.* Crīnēmquĕ sĭmīllĭmŭs aūrō. *Calp.* || *Subst. m.* (*s.-ent.* nummus). *Comme* Aureus. Ān dē mŏnētā Cæsărĭs dĕcēm flāvōs? *M.* (XII, 66, 6).

Flāxīllă, æ, *f. Nom de femme.* Tū pŏtĭŭs, Flāxīllă, mĭhī, etc. *Cl.*

Flēbĭlĭs, ĕ. *Déplorable, à plaindre.* Nē jăcĕām clausām flēbĭlĭs āntĕ dŏmūm. *Tib.* (II, 4, 22). Mūltĭs īllĕ bŏnĭs flēbĭlĭs ŏccĭdĭt, Nūllī flēbĭlĭŏr quām tĭbĭ, Vīrgĭlī. *H.* SYN. Flēndŭs, lăcrĭmābĭlĭs, dēflēndŭs, lūgēndŭs, lāmēntābĭlĭs. || *Qui fait pleurer.* Flēbĭlĕ cæpĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 67). SYN. Lăcrĭmōsŭs. || *Au fig. Triste, qui afflige.* Quā flēbĭlĭs Āllĭă lūcĕ Vūlnĕrĭbŭs Lătĭīs sānguĭnŏlēntă fŭĭt. *O.* Hūmī jăcēbăt, flēbĭlēs gĕmĭtŭs cĭēns. *Ph.* SYN. Trīstĭs, mœstŭs, lūgŭbrĭs, fūnēstŭs, mĭsĕrābĭlĭs. || ? *Qui pleure.* Spārgēbăt tĕpĭdōs flēbĭlĭs īmbrĕ sĭnūs. *O.* Flēbĭlī spōnsæ jŭvĕnēmvĕ răptŭm. *H.* || Flēbĭlĕ, *adv. Voy. le suiv.*

Flēbĭlĭtĕr, *et* Flēbĭlĕ, *n. pris adv. Tristement.* Flēbĭlĕ sævī Lātrāvērĕ cănēs. *L.* Rēspōndēnt flēbĭlĕ rīpæ. *O.* Tūm flēbĭlĕ gaūdēns Prōsĭlŭĭt. *V. Fl.* Nīdūm pōnĭt, Ītўn flēbĭlĭtĕr gĕmēns. *H.* SYN. Mœstūm, lūgŭbrĕ.

Flēctŏ, ĭs, xī, xŭm, ctĕrĕ. *Courber.* Ārcūs Flēctĕrĕ quæ sŏlĕăt. *O.* SYN. Īnflēctŏ, cūrvŏ, tŏrquĕŏ. || *Tourner, détourner, diriger en détournant.* Flēctĭt ĕquōs, cūrrūquĕ vŏlāns dăt lōră sĕcūndō. *V.* Flēctĕ vĭām vēlĭs. Hūc gĕmĭnās nūnc flēcte ăcĭēs. *Id.* Flēxĕrăt ōblīquō Plaūstrūm tēmōnĕ Bŏōtēs. *O.* SYN. Dēflēctŏ, vērtŏ, cōnvērtŏ, tŏrquĕŏ, dētŏrquĕŏ, tēndŏ, īntēndŏ, rĕgŏ, dīrĭgŏ. || *Au fig.* Sī flēctās ŏcŭlōs mājōra ăd crīmĭnă. *J.* (13, 144). Ănĭmōs ăd pūblĭcă cārmĭnă flēxī. *O.* Quæ sēse ăd fœdĕră flēctăt? *V.* || *Fléchir, apaiser.* Flēctĕrĕ sī nĕquĕō sŭpĕrōs, Ăchĕrōntă mŏvēbŏ. *V.* SYN. Plăcŏ, ēxōrŏ, mŏvĕŏ, mītĭgŏ, vīncŏ, mōllĭŏ, etc. *Voy.* Placo. || *Qqf. Adoucir une chose.* Fŏvĕt ānxĭă cūrās Cōnjŭgĭs, hōrtātūrquĕ sĭmūl, flēctītquĕ lăbōrēs. *St. Voy.* Mollio. || *Act. et n. Se détourner, aller en se détournant.* Sēque ăd sŭă līmĭnă flēctūnt. *V. Fl.* Quūm prŏcŭl hōs lævō flēctēntēs līmĭtĕ cērnūnt. *V.* Mĕdĭīs ārdēns nē flēctăt ăb ūndĭs. *V. Fl. Voy.* Deflecto.

Au pass. Flēctŏr. *Être courbé, tourné.* Flēctĭtŭr ōbsĕquĭō cūrvātŭs ăb ārbŏrĕ rāmŭs. *O.* Cērĕŭs īn vĭtĭŭm flēctī. *H.* || *Être fléchi.* Prĕcĭbŭs sī flēctĕrĭs ūllĭs. *V.* Blāndĭtĭīs flēctī. *O. Voy.* Placor.

Flēgmĭnă, ŭm, *n. pl.* (φλεγμονή). *Enflure aux jambes, provenant de la fatigue.* Lāssĭtūdĭne īnvāsērūnt mĭsĕro īn gĕnŭă flēgmĭnă. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 5 De his *Festus*; *Caper de Orthog.* p. 2243; *Gloss. Placid.*).

Flēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être pleuré, déplorable.* Cārnĭfĭcī mĕă flēndă pŏtēst fōrtūnă vĭdērī. *O. Voy.* Flebilis.

Flēns, tĭs. *Pleurant.* Ūxŏr ămāns flēntēm flēns ăcrĭŭs īpsă tĕnēbăt. *O.* Ūltrō flēns īpsĕ vĭdēbăr Cōmpēllārĕ vĭrūm. *V. Voy.* Lacrimans.

Flĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ, *n. Pleurer.* Sī vīs mē flērĕ, dŏlēndum ēst Prīmum īpsī tĭbĭ. *H.* Nōs flēndō dūcĭmŭs hōrās. *V.* SYN. Lăcrĭmŏr, lūgĕŏ. *Voy.* Lacrimor. || *Au fig. Avoir de la douleur, du regret.* Flēbĭt, ēt īnsīgnĭs tōtā cāntābĭtŭr ūrbĕ. *H.* (Eodem sensu *Ploro*, et græce κλαίειν, οἰμώζειν). || *Act. Pleu-*

rer, déplorer. Flētĕ mĕōs cāsūs. *O.* Quī pērsæpĕ căvā tēstūdĭnĕ flēvĭt ămōrĕm. *H.* Āmīssum Ānchīsĕn flēbānt. *V.* SYN. Lūgĕō, dēflĕō, sūspīrō, gĕmō, īngĕmō, etc. *Voy.* Lamentor. || *En parl. des ch. Distiller, suinter.* Ūbĕrĭbūs flēnt ōmnĭă gūttīs. *Lr.* (I, 350). Īmbrēm dē mădĭdō flērĕ căcūmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 5, 24). Flēvĭt ĭn tĕmplīs ĕbŭr. *Sen.* (*Thyest.* 702). *Voy.* Stillo.

Au pass. Être pleuré. Vīrtūs Hērcŭlĕm flērī vĕtăt. *Sen.* (*H. OEt.* 1835). || *Unip. On pleure.* Ārdēntĕm flēbĭtŭr āntĕ rŏgŭm. *Tib.* (II, 4, 46. Adde *Ter. And.* I, 1, 101).

Flērūnt, Flēstī, Flēssĕ, Flēssĕt, *sync. pour* Flēvērūnt, Flēvīstī, etc. Flērūnt Rhŏdŏpēĭæ ārcēs. *V.* Flēstī dīscēdēns. *O.* Tūrrĭbŭs ē Phrȳgĭīs flēssēt mīssūrŭs Ŭlyssēs. *St.*

† Flētĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui répand des gouttes.* Gēmmĕă flētĭfĕrī jăcŭlātūr sūccĭnă trūncī. *Aus.* (*Idyl.* 6, 74).

Flētŭs, ă, ŭm, *part. p. Pleuré.* Hī mūltūm flēti ăd sŭpĕrōs. *V.* Flētăquĕ cōgnātīs. *St.*

Flētŭs, ūs, *m. Larmes, pleurs.* Lārgō flētū sĭmŭl ōră rĭgābăt. *V.* Spārsă vĭdērēs Flētĭbūs ārmă pĭīs. *St.* SYN. Lăcrĭmæ. *Voy. ce mot.* || *Gémissement, soupir.* Lōngās īn flētūm dūcĕrĕ vōcēs. *V.* Tālēsquĕ mĭsĕrrĭmă flētūs Fērtquĕ rĕfērtquĕ sŏrŏr. *Id.* SYN. Gĕmĭtŭs, lāmēntŭm, quēstŭs, lūctŭs. *Voy.* Gemitus.

† Flēxănĭmŭs, ă, ŭm. *Qui fléchit le cœur.* Quæ tĭbī flēxănĭmō mēntēm pērfūndăt ămōrĕ. *Cat.* (64, 331. *Pacuv.* apud *Cic. de Or.* 2, 44, et *Non.* 2, 349, *flexanima* oratio). || *Dont le cœur est fléchi.* Flēxănĭmă, tānquām lȳmphāta, ŭt Bācchī săcrīs Cōmmōtă. *Pac.* (apud *Cic. Div.* 1, 36).

Flēxĭbĭlĭs *et* Flēxĭlĭs, ĕ. *Flexible, souple.* Tōrquĕt ĕquōrŭm Flēxĭbĭlēs rīctūs. *O.* Cūrvābĭt flēxĭlĕ cōrnū. *Id.* SYN. Lēntŭs, făcĭlĭs. || *Au fig.* Nōn flēxĭbĭlēm mē cōncūrvāsti ŭt cārpĕrēs? *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). || *Qui tourne, arrondi.* Flēxĭlĭs ōbtōrtī pēr cōllūm cīrcŭlŭs aŭrī. *V.* Ēt mūltā spīrāt cŏmă flēxĭlĭs aūrā. *V. Fl.* SYN. Flēxŭs, lēntŭs, cūrvŭs, īntōrtŭs.

Flēxĭpēs, edis, *m. f. Aux racines tortueuses.* Vōs quŏquĕ, flēxĭpĕdēs hĕdĕræ. *O.*

Flēxŭōsŭs, ă, ŭm. *Courbe, tortueux.* Ēt flēxŭōsă cōrrĭgēns dīspēndĭă. *Prud.* (*Cath.* 7, 49). Hīc cōmpēndĭă flēxŭōsă mētæ. *Sid.* (23, 394). *Voy.* Curvus. || *Au fig.* Fraūdēsquĕ flēxŭōsās. *Prud.* (*Cathem.* 6, 143).

Flēxūră, æ, *f. Courbure.* Āssĭmĭlī lătĕrĭs flēxūrā prædĭtă nōstrī. *Lr.* (IV, 312). Nōndum Hēspĕrĭæ flēxūră rŏtæ. *Sen.* (*Thyest.* 796). Flēxūră căpĭtĭs *Prud.* (*Ham.* 652). SYN. Cūrvātūră, flēxŭs.

Flēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Flecto. *Courbé.* Māgnā vī flēxă dŏmātŭr Īn bŭrĭm. *V.* Tūm vălĭdīs flēxōs īncūrvānt vīrĭbŭs ārcūs. *Id.* SYN. Īnflēxŭs, cūrvŭs, cūrvātŭs, flēxĭbĭlĭs, flēxĭlĭs, lēntŭs. || *Qqf. Taillé, façonné.* Flēxŭs ŏnȳx. *St.* || *Au fig. Fléchi.* Nēve hŏmĭnūm rĕfĕrām flēxās ăd mītĭŭs īrās. *O.* Ănĭmūm flēxŭs. *V. Fl.* || *Qui a un sens détourné* (πλάγιος). Flēxă, nōn fālsa aūtŭmārĕ dĭctĭō Dēlphīs sŏlĕt. *Pacuv.* (apud *Non.* 4, 7). || † *Compar.* Flēxĭŏr ānnōsō sŏnĭpēs mŏdĕrāmĭnĕ nōstĕr. *Ennod.* (*Epig.* 113).

Flēxŭs, ūs, *m. Tour, flexion, courbure.* Māxĭmŭs hīc flēxū sĭnŭōso ēlābĭtŭr Ānguĭs. *V.* Tārdĭs ŭbĭ flēxĭbŭs ērrăt Mīncĭŭs. *Id.* Ōssă pătĭ flēxūs. *O.* SYN. Cūrvātūră, flēxūră, gȳrŭs, ōrbēs. || *Détour.* Īndĕ, nōtīs flēxĭbŭs, Præcūrrĭt ălĭum īn xȳstūm. *Ph.* SYN. Cīrcŭĭtŭs, gȳrŭs. || *Au fig. En parl. de l'âge, des saisons.* Brūmālēs ădĕăt flēxūs. *Lr.* (V, 615, nempe sol). Lūbrĭcæ nĭsĭ tē jŭvēntæ præcĭpĭtēm flēxūs dărĕt. *Aus.* (*Prof.* 11, 4). || *Flexion de la voix.* Tū flēxū ĕt ăcūmĭnĕ vōcĭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 47).

Flīctŭs, ūs, *m. Choc de deux corps.* Dānt sŏnĭtūm flīctū gălĕæ. *V.* Gălĕă hōrrĭdă flīctū Ādvērsæ ārdēscĭt gălĕæ. *Sil.* Flīctŭs nāvĭŭm. *Pac.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 666). SYN. Cōnflīctŭs, āfflīctŭs.

† Flīgō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ, *arch. Renverser à terre.* Īpsŭs se īn tērrām saūcĭŭs flīgĭt cădēns. *Liv. Andr.* (apud *Non.* 2, 328). Nēc pērdŏlēscĭt flīgī sŏcĭōs, mōrtĕ cāmpōs cōntĕgī. *Att.* (*Ibid.* Cf. *Gloss. Placidi* : « *Flixerit*, afflixerit. ») || *n. Se heurter.* Ōbvĭă quūm flīxērĕ, fĭt ŭt dīvērsā rĕpēntĕ Dīssĭlĭānt. *Lr.* (II, 85. Sic *Lamb.*, *Eichstaedt.* Alii, *conflixere*).

Flō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Souffler.* Flābăt ădhūc eūrŭs. *O.* SYN. Spīrō, ādspīrō. *Voy.* Ventus. || *Recevoir un souffle, être enflé.* Prōtĭnŭs īnflēxō Bĕrĕcȳnthĭă tĭbĭă cōrnū Flābĭt. *Ov.* || *Act.* Quāntăquĕ Pĭĕrĭă prœlĭă flārĕ tŭbā. *M.* (XI, 4, 8). Fŭrĭōsăquĕ tĭbĭă flātŭr. *O.* || *Exhaler.* Ōrĕ fĕrōx ācrēm flārēt dē cōrpŏrĕ flāmmām. *Lr.* (V, 905). *Voy.* Spiro. || † *Dédaigner.* Spērnĕrĕ sūccĭnă, flārĕ rŏsās, Fūlvă mŏnīlĭă rēspŭĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 3, 21). *Voy.* Flatus.

Flōccŭs, ī, *m. Flocon de laine; fêtu, objet de nulle valeur.* Cētĕrūm quī sīs, quī nōn sīs, flōccūm nōn īntērdŭĭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 152). || *Ordint.* Flōccī *ou* Nōn flōccī făcĭō, pēndō, æstĭmō, ēxīstĭmō; Flōccō hăbĕō. *Ne faire aucun cas.* Īs lēno, ŭt se æquum ēst, flōccī nōn fēcĭt fĭdēm. *Pl.* (*Rud. prol.* 47. *Id. Truc.* II, 7, 46; *Trin.* IV, 2, 150; *Ter. Eun.* II, 3, 12). Ĕgō nōn flōccī pēndĕrĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 21). Nĕquĕ, quōd dīxī, flōcci ēxīstŭmăt. *Pl.* (*Most.* I, 1, 73). Pĕrĭī, īllīc hăbēbĭt flōccō jam hŏmŏ lūmbōs mĕōs. *Id.* (*As.* III, 3, 111). *Voy.* Nauci, Hilum.

† Flōcēs, ŭm, *f. pl. Lie.* Nĕquĕ flōrēm nĕquĕ flōcēs vŏlō mī; vīnūm vĕlīm. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 354).

Flōră, æ, *f. Flore, déesse des fleurs, femme de Zéphyre* Chlōrĭs ĕrām, quæ Flōră vŏcŏr. *O.* (*Fast.* V, 195, ubi græcam fabulam fusius refert). Flōră quĭbūs mātēr præspērgēns āntĕ vĭāī Cūnctă cŏlōrĭbŭs ēgrĕgĭīs ĕt ŏdōrĭbŭs ŏpplĕt. *Lr.* (V, 740). Tāntŭs vērĭs hŏnōs ĕt ŏdōræ grātĭă Flōræ. *M.* (VI, 80. Cf. *Varr. L. L.* 5, 74). SYN. Chlōrĭs. PPH. Zĕphȳrī cōnjŭx, ŭxŏr. *Voy.* Flos, Ver. || 2. *Courtisane qui laissa au peuple romain de grandes richesses, et en l'honneur de laquelle furent institués les jeux Floraux. Il est probable que les traditions relatives à ces deux Flore se confondirent, ainsi que leur culte.* (Cf. *Lact.* 1, 20; *Arnob.* 7, 113; *Varr. R. R.* 1, 1.) *Voy.* Floralia. || 3. *Courtisane du temps de Juvénal.* (*Juv.* 2, 49.)

Flōrālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur de Flore 2, dans lesquelles régnait une extrême licence.* Quĭs Flōrālĭă vēstĭt, ēt stŏlātūm Pērmīttĭt mĕrētrīcĭbūs pŭdōrēm? *M.* (I, 36). Nōssēs jŏcōsæ dūlcĕ quūm săcrūm Flōræ, Fēstōsquĕ lūsūs, ēt lĭcēntĭām vūlgī (*Ib.* 1, 1). Nēc nōn lāscīvī Flōrālĭă lætă thĕātrī, Quæ spēctārĕ vŏlūnt, quī vŏlŭīssĕ nĕgānt. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 25. Adde *Pers.* 5, 178).

Flōrālĭs, ĕ, *et* Flōrālĭcĭŭs, ă, ŭm. *De Flore, des jeux Floraux.* Ēxĭt ĕt īn Māīās fēstūm Flōrālĕ călēndās. *O.* Dīgnīssĭmā prōrsŭs Flōrālī mātrōnă tŭbā. *J.* (6, 250). Ēt Flōrālĭcĭās lāssĕt ărēnă fĕrās. *M.* (VIII, 67).

Flōrēns, tĭs. *Qui est en fleur.* Flōrēntēs fĕrŭlās ĕt grāndĭă lĭlĭă quāssāns. *V. Voy.* Floreus. || *Au fig. Qui est à la fleur de l'âge.* Āmbō flōrēntēs ætātĭbŭs. *V.* Ān ădhūc flōrēntĕ jŭvēntā Fērvĭdŭs. *H.* SYN. Pūbēns, vĭrĭdĭs. *Voy.* Juvenis. || *Brillant, lumineux.* Bīnă lŭcērnārūm flōrēntĭă lūmĭnă flāmmīs. *Lr.* (IV, 452). Flōrēntēs ærĕ cătērvās. *V.* Ārcānō flōrēntēs īgnĕ smārāgdōs. *St. Voy.* Nitidus. || *Qui a des couleurs brillantes.* Grĕgēs flōrēntĭbūs ālīs Īnvĕnĭēs

ăvĭŭm. *Nemes.* (*Cyn.* 318). || *Florissant, heureux.* Stŭdĭīs flōrēntem īgnōbĭlĭs ōtī. *V.* Bĕnĕfāctīs tuīs mē flōrēntēm făcĭs. *Pl.* (*Men.* II, 3, 21). || *Subst. m. Nom d'homme.* Hūc ădĕs, ō Flōrēns, ēt fēstā lūcĕ rĕlāxā. (*Anthol.* I, p. 488.)

Flōrēntīnă, æ, *f. Florentine, nom de femme. Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1177.)

Flōrēntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Flōrēntī Flōrīquĕ pătrīs săt nōmĭnă prōdĭt. (*Anthol.* II, p. 633.)

Flōrĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Fleurir, être en fleur.* Vērnăt hŭmŭs flōrētque, ēt mōllĭă pābŭlă sūrgūnt. *O.* Ēt grăvĭtēr spīrāntĭs cōpĭă thȳmbræ Flōrĕăt. *V.* SYN. Flōrēscō. PPH. Flōrēs īndŭō, fūndō, spārgō, fĕrō. Flōrĭbŭs īndŭŏr, pūbĕō, vēstĭŏr, ŏpĕrĭŏr, dĕcŏrŏr, ōrnŏr, vărĭŏr, dīstīnguŏr; mē vēstĭō, mē īndŭō. Īn flōrēm mē īndŭō. VERS. Tĭbĭ suāvēs dædălă tēllūs Sūbmīttīt flōrēs. *Lr.* Vărĭōs hīc flūmĭnă cīrcŭm Fūndĭt hŭmŭs flōrēs. *V.* Īncānŭĭt ălbō Flōrĕ pĭrī. *Id.* Vărĭōs hŭmŭs hūmĭdă flōrēs Ēdŭcăt. *O.* Ēt tērră vērnăt flōrĭbŭs. *P. Nol.* || *Au fig. Fleurir, être florissant.* Nōs quŏquĕ flōrŭĭmŭs; sēd flōs fŭĭt īllĕ cădūcŭs. *O.* Quĭbŭs Ītălă jām tŭm Flōrŭĕrīt tērra ālmă vĭrīs. *V.* Ăthēnæ quŭm flōrērēnt æquīs lēgĭbŭs. *Ph.* Flōrēnt mŏdŏ nātă vĭgēntquĕ (verba). *H.* Tūm mărĕ vēlĭvŏlūm flōrēbāt năvĭbŭ' pāndīs. *Lr.* (V, 1440). SYN. Vĭgĕō. || *Se couvrir de fleurs (en parl. du vin).* Vīnă quŏque īn māgnīs ŏpĕrōsē cōndĭtă cēllīs Flōrēnt. *O.*

Flōrēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Fleurir.* Flōrēscūnt tēmpŏrĕ cērtō Ārbūstă. *Lr.* (V, 670). Īllă sĕnēscĕre, ăt hæc cōntrā flōrēscĕrĕ cōgūnt. *Id.* (II, 73). *Voy. le précéd.*

Flōrĕŭs *et* Flōrĭdŭs, ă, ŭm. *De fleurs, fait avec des fleurs.* Nūnc tūscŭlum ēmi, ĕt hās cŏrōnās flōrĕās. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 15). Seū vĕtŭs īn trĭvĭō flōrĭdă sērtă lăpĭs (habet). *O.* || *Fleuri.* Quālĭs ăpēs æstātĕ nŏvā pēr flōrĕă rūră. *V.* Flōrĭdă quām mūltās Hȳblă tŭĕtŭr ăpēs. *O.* SYN. Flōrēns, flōrĭfĕr. PPH. Flōrĕ, flōrĭbŭs vĭrēns, pūbēns, cŏmāns, vēstītŭs, dĕcŏrŭs, dīstīnctŭs, nĭtēns. || *Au fig.* Nŏvĭtās tūm flōrĭdă mūndī. *Lr.* (V, 941). Ævī flōrĭdĭŏr Făbĭŭs. *Sil.* Flōrĭdam īpsĕ pŭēllŭlām. *Cat.* (61, 57). Flōrĭdĭŏr prātīs (Galatea). *O.*

† Flōrĭcŏlŏr, ōrĭs. *De couleur de fleurs.* Hōc sĭbĭ lūsĭt ŏpŭs dē stāmĭnĕ flōrĭcŏlōrĕ. (*Anthol.* I, p. 648. Forte *floricoloro.*)

Flōrĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couronné de fleurs.* Quālĭs flōrĭcŏmā quōndām pŏpŭlātŏr ĭn Ætnā. *Aus.* (*Epist.* 4, 49). Vēl quūm flōrĭcŏmō jām tēllūs vērĕ mŏvētŭr. *Avien.* (*Arat.* 1000).

Flōrĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Floridus. Ōrĕ flōrĭdŭlō nĭtēns. *Cat.* (61, 193).

Flōrĭdŭs. *Voy.* Floreus.

Flōrĭfĕr *et* Flōrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Fleuri.* Flōrĭfĕrīs ŭt ăpēs īn sāltĭbŭs ōmnĭă lībānt. *Lr.* (III, 11). Sōlūm rĕlīnquĭt vērĕ flōrĭfĕrō vĭrēns. *Sen.* (*OEd.* 649). SYN. Flōrĕŭs. || Flōrĭgĕră sēdēs. *Le Paradis terrestre.* Ēxpŭlĕrăt... Flōrĭfĕrā dē sēdĕ vĭrŭm. *Sedul.* (II, 2. Adde *Fort.* II, 11, 49).

† Flōrĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Où pousse un premier duvet.* Flōrĭgĕnās... lānūgĭnĕ mālās. (*Anthol.* II, p. 633.)

Flōrĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui recueille le suc des fleurs.* Flōrĭlĕgæ nāscūntŭr ăpēs. *O.* Stŭdĭŭmquĕ lăbōrĭs Flōrĭlĕgī rĕpĕtūnt. *L.* (X, 289. Sic melius quam ut plerique, *florigeri*).

Flōrĭpărŭs, ă, ŭm. *Qui engendre des fleurs.* Ānnŭs ăb ēxōrtū quūm flōrĭpărūm rĕsĕrāt vēr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Ver.* 1).

† Flōrĭsăpŭs, ă, ŭm. *Qui a la saveur des fleurs.* Flōrĭsăpōs dūm dānt nŏvă mēllă lĭquōrēs. *Inscr. Tunis.* (*Journ. des Savants,* 1863, p. 562.)

Flōrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Fleuri ; au fig. Qui est dans la fleur.* Hīnc pŭdōrēm flōrŭlēntæ prōdĭdērūnt pūrpŭræ. (*Pervig. Ven.* 19. Et *Prud. Peri.* 10, 192, *florulentum,* de Hyacintho juvene.)

† Flōrŭs, ă, ŭm. *Fleuri ; au fig. Jeune, beau.* Ēt lānūgō flōră nūnc dēmum īrrĭgăt. *Pacuv.* (ap. *Serv.* ad *Æ.* XII, 605 ; ubi suppleo : Et *genas.* Etiam ibid. *Enn.*, crines *floros*). Ŭt vĭdĕām Vūlcāni hæc ŏpĕrĕ flāmmīs flōră fĭĕrī. *Næv.* (ap. *Non.* 2, 318).

Flōrŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Jūlī Flōrĕ, quĭbūs tērrārūm mīlĭtĕt ōrĭs. *H.* Ĕgō nōlō Flōrŭs ēssĕ. *Hadrian.* (apud *Spartian.* 16).

Flōs, ōrĭs, *m. Fleur.* Ŭt flōs īn sēptīs sēcrētūs nāscĭtŭr hōrtī. *Cat.* (62, 39). Flōrĕ sĕmēl læsō pĕrĕūnt vĭcĭæquĕ făbæquĕ. *V.* Īnvītēnt crŏcĕīs hālāntēs flōrĭbŭs hōrtī. *Id.* SYN. Flōscŭlŭs. EP. Vērnŭs, vērnāns, æstīvŭs, cāndĭdŭs, nĭvĕŭs; rŏsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, crŏcĕŭs ; pīctŭs, vărĭŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, ămœnŭs, dĕcōrŭs, grātŭs, lætŭs, blāndŭs, mōllĭs, tĕnĕr, nŏvŭs, nāscēns, rĕcēns ; dūlcĭs, suāvĭs, ŏlēns, ŏdōrŭs, rĕdŏlēns, frāgrāns. PPH. Ōmnīs cōpĭă nārĭūm. *H.* PHR. Prātōrŭm *ou* hōrtōrŭm dĕcŭs. Vērĭs ŏpēs. Lātē fūndēns ŏdōrēm. Īn grāmĭnĕ rīdēns. *Voy.* Floreo. || *Qqf. Suc des fleurs.* Spīrāmēntă lĭnūnt, fūcōque ēt flōrĭbŭs ōrās Ēxplēnt. *V.* (Adde *Tib.* II, 1, 49). || *Au fig. Fleur de l'âge.* Tūm mĭhĭ prīmă gĕnās vēstĭbāt flōrĕ jŭvēntă. *V.* Cōnfīrmātă cŭpītum ætātĭs tāngĕrĕ flōrēm Vīs ănĭmī. *Lr.* (III, 773). PPH. Ævūm flōrēns. Ānnī flōrēntēs. *Voy.* Juventa. || *Virginité.* Quūm cāstum āmīsĭt pōllūtō cōrpŏrĕ flōrēm. *Cat.* (62, 46). *Voy.* Virginitas. || *Fleur, élite.* Tūm flōs Hēspĕrĭæ, Lătĭī jām sōlă jŭvēntūs. *L.* Eā tēmpēstātĕ flōs pŏētārūm fŭĭt. (*Prol. Casin. Pl.* 18.) || *En gén. La partie choisie d'une chose, la fleur, famil. La crème.* Flōs dēlībātūs pŏpŭlī. *Enn.* (apud *Cic. Brut.* 15. Sic *Favorin.* apud *Gell.* 15, 8, *flos* cœnæ). Dōctŏr ĭn ūrbĕ sŭā līnguæ sūb flōrĕ Mĕnāndĕr. *Manil.* (V, 470). || — vīnī, bācchī. *Bouquet du vin ; le vin.* Hæc ănŭs... sē saūcĭāvĭt flōrĕ Lībĕrī. *Enn.* (ap. *Fulgent.* p. 563). Bācchī quūm flōs ēvānŭĭt. *Lr.* (III, 222). Flōs vĕtĕrĭs vīnī meīs nārĭbŭs ōbjēctŭs ēst. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 1. *Id. Cist.* I, 2, 8). Se ūspĭām pērcūssĭt flōrĕ Lĭbȳcō. *Id.* (*Cas.* III, 5, 16. Adde *Pacuv.* apud *Non.* 9, 6. *Euripid.* οἴνου ἄχνη). SYN. Ŏdŏr. || *En gén. Odeur.* Dūlcēmquĕ flōrēm spīrĭtūs Dūco ēx ăpērtō trāmĭtĕ. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11). || — īgnĭs, flāmmæ. *Éclat de la flamme, flamme.* Dōnēc fūlsērūnt flāmmāī flōrĕ cŏōrtō. *Lr.* (I, 901. *Capel.* II, p. 45, et, VI, 188, habet *florem ignis. Serv.* ad *Æ.* VII, 804 : « Ennius et Lucretius *florere* dicunt omne quod nitidum est. » *Hesychius* : « Πυρὸς ἄνθος, τὸ λαμπρότατον. » *Æschyl.* et dixerat, ἄνθος Ἡφαίστου). Tūnc cōnfērtă lĭcēt cœlī fūlgēntĭă tēmplă... tōtīsquĕ mĭcārĕ Flōrĭbŭs. *Manil.* (V, 726). *Voy.* Florens.

Flōscŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Flos. Flōscŭlŭs, āngūstæ mĭsĕræquĕ brĕvīssĭmă vītæ Tēmpŏră. *J.* (9, 127).

Flūctĭcŏlă, æ, *m. f. Qui habite les flots.* Flūctĭcŏlæ quūm fēstă nŭrūs Păgăsæă pĕr āntră. *Sid.* (10, 1). SYN. Āmnĭcŏlă.

? Flūctĭfĕr. *Voy.* Fluctiger.

Flūctĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les flots.* Flūctĭfrăgō sūspēnsæ īn lĭttŏrĕ vēstēs. *Lr.* (I, 305).

Flūctĭgĕnă, æ, *m. f., et* Flūctĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né dans les flots.* Nāntēs flūctĭgĕnās chŏrūmquĕ Phōrcī. *Capel.* (IX, p. 310). Flūctĭgĕnī spĕcĭēm mōnstrī sŭpĕr īnvĕhĭt aūstĕr. *Avien.* (*Arat.* 1157).

? Flūctĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui supporte les flots.* Tūnc sē flūctĭgĕrō trādĭt māndātquĕ părōnī. *Cic.* (apud *Isid. Or.* 19, 1. *Herman.* conj. *fluctiseco,* quod recepit *Orell.*).

? Flūctĭsĕcŭs. *Qui fend les flots. Voy. le précéd.*

Flūctĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Aux flots retentissants.* Īn-

sūlā flūctĭsŏnō cīrcūmvāllātā prŏfūndō. *Sil.* (Et *Sen. H. OEt.* 836).

Flūctĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur les flots.* Flūctĭvăgōs naūtās scrūtātōrēsquĕ prŏfūndī. *St.* (*Id. Th.* I, 271). SYN. Ūndĭvăgŭs.

? Flūctŏ. *Voy.* Fluto.

Flūctŭāns, tĭs. *Flottant, et au fig.* Nūtāvĭt aūlă, dŭbĭă quō pōndūs dărĕt, Āc flūctŭāntī sĭmĭlĭs. *Sen.* (*Thyest.* 697. *Id. OEd.* 312, de fumo).

Flūctŭātĭm, *adv. Avec agitation, de manière à faire flotter le vêtement.* Măgnĭfĭcē vŏlŏ Flūctŭātim ădīre ăd īllŭm. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 333).

Flūctŭŏ, ās, ārĕ, *n. Être agité, en parl. des flots, de la mer.* Ĭtă flūctŭārĕ vĭdĕō vĕhĕmēntĕr mărĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 12). Īmpūlsūm rōstrīs sŏnŭĭt mărĕ, flūctŭăt ūndă. *L.* SYN. Æstŭŏ, fērvĕŏ, ăgĭtŏr, cōmmŏvĕŏr. *Voy.* Æstuo. || *Au fig.* Măgnōque īrārūm flūctŭăt æstū. *V.* Mēns ănĭmī tāntīs flūctŭăt īpsă mălīs. *Cat.* (65, 4). Quĭd, si ănĭmūs flūctŭăt ? *Pl.* (*Merc.* V, 2, 49). *Voy.* Cura. || *Ondoyer, être ondoyant.* Lātē flūctŭăt ōmnĭs Ærĕ rĕnīdēntī tēllūs. *V.* Īgnĭbŭs ēt vēntīs fŭrĭbūndūs flūctŭĕt āēr. *Lr.* (VI, 366). Ădūltă lēnī flūctŭăt zĕphўrō sĕgĕs. *Sen.* (*H. Fur.* 699). Spīcīs spīcŭlă mīxtă flūctŭārēnt. *Sid.* (23, 276). SYN. Ūndŏ. || *Au fig. Flotter, être incertain.* Flūctŭăt īncērtīs ērrōrĭbŭs ārdŏr ămāntūm. *Lr.* (IV, 1075). Ănĭmō nūnc hūc, nūnc flūctŭăt īllūc. *V.* Nē flūctŭārēt vērĭtās dŭbĭă fĭdē. *Prud.* (*Peri.* 10, 634). SYN. Flūĭtŏ. PPH. Īncērtŭs *ou* dŭbĭŭs sūm *ou* hærĕŏ.

Flūctŭŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Fluctuo. Cōr flūctŭātŭr ; īrā pĭĕtātēm fŭgăt. *Sen.* (*Med.* 943. *Id. Ag.* 109 ; *Troad.* 660).

Flūctŭōsŭs, ă, ŭm. *Agité par les flots.* Īn mărī flūctŭōsō. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 5). SYN. Ūndōsŭs.

Flūctŭs, ūs, *m. Flot, vague.* Flūctŭs ŭtī, mĕdĭō cœpĭt quum ālbēscĕrĕ pōntō. *V.* Ēt vāstōs vōlvūnt ăd līttŏră flūctūs. *Id.* Flūctĭbŭs āmbītæ fŭĕrānt Āntīssă Phărōsquĕ. *O.* SYN. *qqf.* Æstŭs. EP. Æquŏrĕŭs, sālsŭs, ūndāns, spūmĕŭs, tŭmēns, tŭmĭdŭs, răpĭdŭs, prŏcēllōsŭs, mĭnāx, īnsānŭs, fŭrēns. PPH. Ūndă tŭmēns. Mōlēs ăquārŭm. Prærūptŭs ăquæ mōns. Ăquārŭm mōntēs, cŭmŭlŭs. Īngēns pōntŭs. Ūndārŭm glŏbŭs. || *Mer, fleuve, eau.* Nūnc mē flūctŭs hăbĕt. *V.* Cōnsuētă pĕtēns ē flūctĭbŭs āntră. *Id. Voy.* Mare, Fluvius, Aqua. || *Au fig. Agitation, trouble.* Hīc ĕgŏ, rērŭm Flūctĭbŭs īn mĕdĭīs ēt tēmpēstātĭbŭs ūrbĭs. *H.* Īrārūm tāntōs vōlvĭs sūb pēctŏrĕ flūctūs. *V.* Īnsānōs cūrārūm cōmprĭmĕ flūctūs. *St.* SYN. Æstŭs. || ? *Touffe* (*de cheveux*). Tŏrtōs īn flūctŭm pōnĕrĕ crīnēs. *Man.* (V, 167. Alii leg. *flexum*).

† Flūctŭs, ī, *m. arch. Comme le précéd.* Flūctī flāccēscūnt. *Pac.* (apud *Non.* 8, 37. *Attius*, ibid.)

Flŭēns, tĭs. *Qui coule.* Lūdĭte : ēūnt ānnī mōrĕ flŭēntĭs ăquæ. *O. Voy.* Fluo. || *D'où l'eau découle, qui dégoutte.* Ārtūs sănĭē tābōquĕ flŭēntēs. *V.* Mădĭdăquĕ flŭēns īn vēstĕ Mĕnœtēs. *Id.* Sūdōrĕ flŭēntĭă mūltō Brāchĭă. *O.* SYN. Sūdāns, mănāns, hūmĭdŭs, mădēns. || *Traînant, ondoyant* (*en parl. des vêtements*). Nōdōquĕ sĭnūs cōllēctă flŭēntēs. *V.* Tŭnĭcīsquĕ flŭēntĭbŭs aūrās Ēxcĭpĭt. *O.* Vēstītū flŭēns. *Ph.* SYN. Flūxŭs, flūĭtāns, ūndāns, lāxŭs. || *Pendant* (*en parl. des branches*). Rāmōs cōmpēscĕ flŭēntēs. *V.* Cēdēntēs ŏnĕrī rāmōs sīlvāmquĕ flŭēntĕm. *M.* (XI, 41). SYN. Pēndēns, dēprēssŭs, cădēns. || *En parl. des cheveux.* Cŏmæ pēr lævĭă cōllă flŭēntēs. *Pp.* (II, 3, 13). Mōllīquĕ flŭēntĕm Frōndĕ prĕmĭt crīnĕm. *V.* || *Qqf. Qui descend ou tombe de cheval.* Ād tērrām nōn spōntĕ flŭēns. *V. Voy.* Defluo. || *Coulant, facile, abondant* (*en parl. du chant*). Īnsīgnīs cĭthără cāntūquĕ flŭēntī. *Sil. Voy.* Flumen. || *Dont les paroles coulent en abondance.* Tūm Prænēstīnŭs sālsō mūltōquĕ flŭēntī Ēxprēssa ārbūstō rĕgĕrĭt cōnvīcĭă. *H.* (Sic *Demosth. Coron.* πολλῷ ῥέοντι). Spōntĕ flŭēns dăbĭtŭr sērmōnĭs grātĭă vōbīs. *Juvc.* (II, 471). || *Qui produit en abondance.* Mūltōquĕ flŭēntēs Sūffĭcĭēt bācchō vītēs. *V. Voy.* Fertilis. || *Qui a en abondance.* Lārgĭs quūm pŏtĭūs mūnĕrĭbūs flŭēns. *Boet.* (2, 2). Hōs mūltā dītāvĭt frūgĕ flŭēntēs. *Prud.* (*Sym.* II, 997). Lūxū flŭēns. *Cl.* (*Consul.* IV *Honor.* 207). *Voy.* Abundans.

† Flŭēntĕr. *En coulant.* Ūsque ădĕo ōmnĭbŭs āb rēbūs rēs quæquĕ flŭēntĕr Fērtŭr. *Lr.* (IV, 225).

Flŭēntĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit des flots.* Nāmquĕ flŭēntĭsŏnō prōspēctāns līttŏrĕ Dīæ. *Cat.* (64, 52).

Flŭēntŏ, ās, ārĕ, *néol. Baigner* (*un lieu*). Pērgĭs ăd Aūgūstām, quām Vīndŏ Lĭchūsquĕ flŭēntānt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 642).

Flŭēntŭm, ī, *n.*, *et ordint.* Flŭēntă, ōrŭm, *pl. Courant d'eau, rivière.* Ūndĕ pătēr Tĭbĕrīnŭs ēt ūnde Ănĭēnă flŭēntă. *V.* Xānthīquĕ flŭēntă Dēsērĭt. *Id.* Ēxībānt hūmōrĕ flŭēntă Lūbrĭcă. *Lr.* (V, 947). Ārcānīquĕ pătēt pĕnētrālĕ flŭēntī. *Aus.* (*Mos.* 59. Sic *Avien. D. Terr.* 32). *Voy.* Fluvius. || *Courant d'air.* (*Lucr.* V, 278.)

† Flŭēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'affaisser, se dissoudre.* Mōntēs ēt săxă flŭēscūnt īn cĭnĕrēs. *Dracont.* (I, 697).

Flŭĭdŭs, ă, ŭm. *Fluide, liquide.* Lūmĭnĭs ēffōssī flŭĭdūm lāvĭt īndĕ crŭōrĕm. *V.* Flŭĭdōquĕ călōrĕ Cōrpŏră tābēscūnt. *O.* SYN. Flŭēns, lĭquĭdŭs. || *Dégouttant.* Flŭĭdōs hūmānō sānguĭnĕ rīctūs. *O. Voy.* Fluens. || *Pendant, ondoyant.* Flŭĭdōs cōllēgĭt ămĭctūs. *St.* Flŭĭdōs pēndērĕ lăcērtōs. *O.* SYN. Flŭēns, flūxŭs.

Flŭīscŏ. *Voy.* Fluesco.

Flŭĭtāns, tĭs. *Flottant, errant sur l'eau.* Āmīssō flŭĭtāntem ērrārĕ măgīstrō (navem). *V.* Flŭĭtāntĭă trānstră. *Id.* SYN. Nătāns. || *Flottant, en parl. des vêtements.* Sēd nĕquĕ tūm mītræ nĕquĕ tūm flŭĭtāntĭs ămĭctūs. *Cat.* (64, 68). Flŭĭtāntĭă lōră. *O. Voy.* Fluens. || *De tout objet ondoyant.* Tālĭs ĕrăt cāmpō bēllī flŭĭtāntĭs ĭmāgŏ. *St.* || *Qui pend ou tombe.* Īnvălĭdĭs flŭĭtāntĭă tēlă lăcērtīs. *St.* || *Au fig. Flottant, incertain.* Cæcā flŭĭtāntĭă sōrtĕ. *H.* Ātque ănĭmi īncērtō flŭĭtāns ērrōrĕ văgārĭs. *Lr.* (III, 1065). Flŭĭtāns fĭdēs. *Cl.* SYN. Īncērtŭs, dŭbĭŭs, sūspēnsŭs, pēndŭlŭs, jāctātŭs.

† Flŭĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Dissolution* (*des parties*). Nē... Āccĭdăt īnfōrmĭs flŭĭtātĭŏ dīssŏcĭātĭs. *Tert.* (*Judic. Dom.* 25).

Flŭĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Fluo. *Couler.* Pēr rīctūs aūrūm flŭĭtārĕ vĭdērēs. *O.* || *Ordint. Être porté par les flots, flotter.* Jām clāssēs flŭĭtārĕ mărī. *Petr.* (*Sat.* 123). Īn sūmmō flŭĭtārĕ lĭquōrĕ. *Lr.* (IV, 444). Hæc lăcĕra, ĕt ōmnī dĕcŏrĕ pŏpŭlātō lĕvĭs Flŭĭtăt. *Sen.* (*Ag.* 503, nempe navis). SYN. Flūctŭŏ, nătŏ nō, fĕrŏr. || *Être ondoyant.* Īnfĭcĭūnt, cōgūntquĕ suō flŭĭtārĕ cŏlōrĕ. *Lr.* (IV, 78). Cōncŏlŏr īn vĭrĭdī flŭĭtābăt sīlvă căpīllō. *Sid.* (2, 334). SYN. Flūctŭŏ. || *Au fig.* Sēd quæ pērmīssīs flŭĭtārĕ vĭdētŭr hăbēnīs, Sōrs pătĭtŭr frēnōs. *Boet.* (5, 1). || *Flotter, être incertain.* Neū flŭĭtēm dŭbĭæ spē pēndŭlŭs hōræ. *H.* SYN. Flūctŭŏ. *Voy.* Dubito. || *Avoir en abondance.* Lūxū flŭĭtārĕ. *P. Nol.* (35, 518).

Flūmĕn, ĭnĭs, *n. Cours d'eau, courant.* Aūt răpĭdūs mōntānō flūmĭnĕ tŏrrēns. *V.* Āssuētŭs ăquæ pērfūndī flūmĭnĕ nōtō. *Id.* Flūmĭnĕ lānguĭdō Cōcўtŭs ērrāns. *H.* || *Fleuve, rivière.* Căspĕrĭāmquĕ cŏlūnt ēt flūmĕn Hĭmēllæ. *V.* Flūmĭnĭbūs sălĭcēs crāssīsquĕ pălūdĭbŭs ālnī. *Id.* SYN. Flŭvĭŭs, āmnĭs, flŭēntă (orum). *Voy.* Fluvius || *Torrent de pleurs, flots de sang, etc.* Vŏmēns călĭdūm dē pēctŏrĕ flūmĕn. *V.*

Lārgōque hūmēctāt flūmĭnĕ vūltūm. *Id.* Flūmĕn ăgĭt (de sudore). *Id.* SYN. Flūctŭs, rīvŭs, ĭmbĕr. || *Au fig.* Ēffūsǽquĕ rŭūnt ĭnŏpīnō flūmĭnĕ tūrbæ. *Sil.* || *Flux de paroles.* Sīc flūmĭnĕ lārgō Plēnŭs, Pĭĕrĭō dēfūndēs pēctŏrĕ vērbă. *Petr.* (*Sat.* 5).

Flūmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De fleuve.* Nēc sŭă flūmĭnĕā tōrpŏră mērgĭt ăquā. *O.* Flūmĭnĕā sŏnĭpēs rĕlĭgātŭs lūcĭtŭr ālnō. *Sil.* SYN. Flŭvĭālĭs. *Voy. ce mot.*

Flŭō, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ, *n. Couler.* Īntĕr ŏpīmă vĭrūm lēnī flŭĭt āgmĭnĕ Tībrĭs. *V.* Aūrō plūrĭmă flūxĭt (Italia). *Id.* Lăcrĭmæ flūxērĕ pĕr ōră. *O.* SYN. Mānō, prōflŭō, dēcūrrŏ, lābŏr, dēlābŏr, fĕrŏr, vŏlvŏr, ĕō; *qqf.* ēfflŭō, dēflŭō, īnflŭō, rŭō, prōrūmpŏ. PPH. Ăquās vōlvŏ, ăgŏ. Ĭn ārvă fĕrŏr. Cūrsūs ăgŏ. Vărĭīs cūrsĭbŭs flŭō. Sĭnŭōsīs flēxĭbŭs ērrŏ. Cāmpūm pĕtō. Cūltă rĭgŏ, hūmēctō, īrrŏrō. PHR. Quīquĕ văgātŭr Mōntĭbŭs āltīs Dēflŭŭs āmnĭs. *Boet.* (1, 7). || *En parl. du vent, du feu.* Nēc rătĭōnĕ flŭūnt ălĭā. *Lr.* (I, 281, nempe venti). Flŭĭt ūndĭquĕ vīctŏr Mūlcĭbĕr. *Sil.* || *Être humide.* Pīnguī flŭĭt ūnguĭnĕ tēllūs. *Val. Fl. Voy.* Fluens, Madeo. || *Être pendant, traînant.* Tūnc prŏcŭl ābsītĭs, quĭsquĭs cŏlĭt ārtĕ căpīllōs, Ēt flŭĭt ēffūsō cuī tŏgă lāxă sĭnū. *Tib.* (I, 6, 39). *Voy.* Fluens. || *Descendre, tomber.* Ăd tērrāmquĕ flŭĭt dēvēxō pōndĕrĕ cērvīx. *V.* Dēquĕ mĕĭs mănĭbūs lōră rĕmīssă flŭēnt. *O.* Spōntĕ flŭānt mātūră sŭă (poma). *Id.* Ārmă flŭūnt. *St.* (Sic et *Sil.* IX, 120). Vērnæ căpĭtī flūxērĕ rŏsæ. *Sen.* (*Thyest.* 947). *Voy.* Cado. || *S'écouler, en parl. de la foule.* Ōmnīsquĕ rĕlīctīs Tūrbă flŭĭt cāstrīs. *V.* || *Au fig. Couler.* Īncērtō flŭĕrēnt mōrtālĭă cāsū. *Cl.* Ēt cārmĕn vēnā paūpĕrĭōrĕ flŭĭt. *O.* Clādēs īn pătrĭām pŏpŭlūmquĕ flūxĭt. *H.* || *S'écouler, passer.* Sīc mĭhĭ tārdă flŭēnt īngrātăquĕ tēmpŏră. *H.* Flūxēre īntĕrĕā pĕdĕ tēmpŏră lāpsă fŭgācī. *Aul. Sab.* (2, 17). SYN. Ēlābŏr. || *Tomber en ruine, en décadence.* Ēx īllō flŭĕre āc rētrō sūblāpsă rĕfērrī Spēs Dănăūm. *V.* || *Affluer, avoir en abondance.* Pŏtĭs ēs făcĕre ūtī flŭăt făcētĭīs. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 12). Ŭt mĕă lūxŭrĭā Nĕmĕsĭs flŭăt. *Tib.* (II, 3, 53). SYN. Dīfflŭō, āfflŭō, ăbūndō. || ┼ *Act. Faire couler, épancher.* Dēnĭquĕ pārtŭrĭūnt, săxăquĕ vīnă flŭūnt. *Fort.* (X, 10, 30).

Flŭŏr, ōrĭs, *m. Écoulement.* Nēc fāstīdītōs Sālmōnæ ūsūrpŏ flŭōrēs. *Aus.* (*Mos.* 366). *Voy.* Fluxus. || *Un liquide qcq.* Săcrōs quī sōllĭcĭtārĕ flŭōrēs Ăŏnĭdŭm. *Aus.* (*Mos.* 446). Mōx lāctīs lĭquĭdōs sēnsīm sŭpĕrāddĕ flŭōrēs. *Grat.* (*Cyn.* 227. Adde *P. Nol.* 20, 126, de olivo).

┼ Flūtŏ, ās, ārĕ, *arch. pour* Fluito. Nānquĕ mŏvētŭr ăqua, ēt tāntīllō mōmĭnĕ flūtăt. *Lr.* (III, 190).

Flŭvĭālĭs, ĕ. *De fleuve.* Ēt rīpīs flŭvĭālĭs ărūndŏ. *V.* Mīxtām flŭvĭālĭbūs ūndīs. *O.* Flŭvĭālĭs ănās. *Id.* SYN. Flūmĭnĕŭs, flŭvĭātĭlĭs, *qqf.* ăquātĭcŭs, āmnĭcŏlă.

┼ Flŭvĭdŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Fluidus. Sēd quŏd ămāră vĭdēs ĕādēm quæ flŭvĭdă cōnstānt. *Lr.* (II, 463. *Ib.* 465).

Flŭvĭŭs, ĭī, *m. Fleuve, rivière.* Cōrnĭgĕr Hēspĕrĭdūm flŭvĭŭs rēgnātŏr ăquārŭm. *V.* Īn frĕtă dūm flŭvĭī cūrrēnt. *Id.* Ātquĕ sŭīs flŭvĭōs tĕmĕrāssĕ vĕnēnīs. *O.* SYN. Flūmĕn, āmnĭs, flŭēntă (orum), *qqf.* tōrrēns, rīvŭs. EP. Văgŭs, ērrāns, sĭnŭōsŭs; āltŭs, prŏfūndŭs; nĭtĭdŭs, līmpĭdŭs, pūrŭs, lĭquĭdŭs; rĭgŭŭs, īrrĭgŭŭs; frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs; dēclīvĭs, prǽcēps, prōnŭs, lābēns, dēcūrrēns, tōrrēns, cōncĭtŭs, răpĭdŭs, vĭŏlēntŭs, mĭnāx, trūx, răpāx, ūndāns, ēxūndāns, ēffūsŭs, tŭmĭdŭs, tŭmēns; frăgōsŭs, raūcŭs; spūmĕŭs, spūmāns, tūrbĭdŭs; plăcĭdŭs, quĭētŭs, lēnĭs, pĭgĕr. PPH. Flūmĭnĭs ūndæ, ālvĕŭs. Ăquārŭm cūrsŭs, lāpsŭs. Răpĭdī flūmĭnŭm *ou* flŭvĭōrŭm lāpsūs. PHR. Sĭnŭōsō trāmĭtĕ cūrrēns. Cūrsĭbŭs oblīquīs flŭēns. Īn mărĕ dēcūrrēns. Mūrmŭrĕ raūcō lābēns. Dēvēxā rūpĕ vŏlūtŭs. Sĭnŭōsīs flēxĭbŭs ērrāns. Ăquīs ērrāntĭbŭs āmnĭs. Tūrbĭdŭs hībērnīs ăquīs. Mōntānō flūmĭnĕ tōrrēns. Dēclīvī flūmĭnă cūrsū. Flūmĭnă ēxērcĭtă cūrsū, ārdŭă rīpīs. || *Eau.* Ārbŭtă sūffĭcĕre, ēt flŭvĭōs prǽbērĕ rĕcēntēs. *V. Voy.* Aqua.

Flūxŭs, ă, ŭm. *Qui coule, fluide.* Flūctūs lĭquēntēs æquŏrĭs prēssĭt pĕdĕ, Nātūră flūxa āc tĕnŭĭs īn sŏlĭdūm cŏĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 948). SYN. Flŭĭdŭs. || *Qui fuit (en parl. d'un vase).* Quōd flūxŭm pērtūsūmque ēssĕ vĭdēbāt. *Lr.* (VI, 19). || *Traînant, lâche, pendant.* Lāxās vēstēs ēt flūxă vĭrōrŭm Vēlāmēntă vĭdēs. *L.* Flūxōs gĕmĭnīs ādstrīnxĭt ămīctŭs. *Id.* SYN. Flŭēns, flŭĭdŭs, flŭĭtāns, lāxŭs. || *Au fig. Lâche, mou.* Spădōnĕ quŭm sīs ēvĭrātĭŏr flūxō. *M.* (V, 41). Āc flūxām mōrŭm gēntēm fŏvĕt. *Sil. Voy.* Mollis. || *Peu solide, mobile, variable.* Flūxās Phrўgĭæ rēs vērtĕrĕ fūndō. *V.* Căvĕ flūxām fĭdēm gĕrās. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 79). Quīn ĕtĭam īngĕnĭō flūxī (Celtæ). *Sil.* SYN. Cădūcŭs, mōbĭlĭs, īnstābĭlĭs, mūtābĭlĭs, vărĭābĭlĭs.

Flūxŭs, ūs, *m. Écoulement, cours.* Sīn aūtēm lōngō dēcūrrēnt īntĭmă flūxū. *Ser. Sam.* (vs. 549). Quām... Cārpēbāt flūxŭs sĭnĕ fīnĕ crŭōrĭs. *Juvc* (II, 388). SYN. Flŭŏr.

Fōcālĕ *ou* Faūcālĕ, ĭs, *n.* (*de* fauce). *Espèce de cravate de laine, à l'usage des malades.* Pōnās īnsīgnĭă mōrbī, Fāscĭŏlās, cŭbĭtāl, fōcālĭă. *H.* Hōc fōcālĕ tŭās āssĕrāt aūrĭcŭlās. *M.* (XIV, 142. Cf. *Quintil.* 11, 3, 144). PHR. Quĭd, rĕcĭtātūrŭs, cīrcūmdās vēllĕră cōllō? *M.* Quōd lānā căpŭt āllĭgās, Chărīnĕ. Quī rĕcĭtăt, lānā faūcēs ēt cōllă rĕvīnctŭs. *Id.*

Fŏcŭlă, ōrŭm, *n. pl.* (*sync. de* Fovicula). *Tout ce qui sert à échauffer, réchaud.* Āt ĕdĭs! nām jam īntŭs vēntrĭs fūmānt fŏcŭlă. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 24. Cf. *Non.* 1, 31. Apud *Plaut. Capt.* IV, 2, 67, non *foculis*, sed rectius legendum *coculis*).

Fŏcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Focus. *Petit foyer, petit feu.* Fŏcŭlūmquĕ vīvī cēspĭtĭs Vānĭs rĕlīnque āltārĭbŭs. *Aus.* (*Ephem. Parecb.* 13). Pătēllās Jām lăvăt, ēt būccā fŏcŭlum ēxcĭtăt. *J.* (3, 262).

Fŏcŭs, ī, *m. Foyer, cheminée.* Āt fŏcŭs ā flāmmīs, ēt quōd fŏvĕt ōmnĭă, dīctŭs. *O.* Ādvōlvērĕ fŏcīs ūlmōs, īgnīquĕ dĕdērĕ. *V.* Līgnă sŭpēr fŏcō Lārgĕ rĕpōnēns. *H.* SYN. Cămīnŭs, fŏcŭlŭs, *par ext.* īgnĭs. *Voy.* Caminus. || *Feux, habitations.* Fāstīdīs hăbĭtātŭm quīnquĕ fŏcīs (agellum). *H.* || *Espèce de fourneau pour les sacrifices.* Mūnĕră lībŏ īntĕmĕrātă fŏcīs. *V.* Nēc prōdēst sānctīs tūră dĕdīssĕ fŏcīs. *Tib.* (I, 8, 70). Dēntŭr ĭn āntīquōs tūră mĕrūmquĕ fŏcōs. *O.* || *Qqf. Bûcher.* Cōnfūsă rŭēbānt Ōssă fŏcīs. *V. Voy.* Rogus. || *Feu, flamme.* Ēxhĭbŭĭt vīvōs cārbăsŭs ālbă fŏcōs. *Pp.* (IV, 11, 54). Pēr trĭă pārtītōs quī dăbăt ōră fŏcōs (*Ibid.* 9, 10, nempe Cacus). *Voy.* Ignis.

Fŏdĭcō, ās, ārĕ. *Percer; toucher qqn pour l'avertir.* Ĕādem ĭn ūsu ăcŭlĕātă sūnt: Ănĭmŭm fŏdĭcānt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 30). Mērcēmŭr sērvŭm quī dīctēt nōmĭnă, lævŭm Quī fŏdĭcēt lătŭs. *H.* (*Epist.* I, 6, 50. Sic membranæ vetustiores).

Fŏdīnă, æ, *f. Mine de métal.* PPH. Mĕtāllī, ærĭs, aūrī, ārgēntī vēnă *ou* vēnæ, rīvŭs, sēmĕn. Prĕtĭōsă vīscĕră tērræ. Ābdĭtă tērrīs lāmĭnă *ou* lāmnă. Dūră sĭlĭcŭm mĕtāllă. VERS. Hæc ĕădem ārgēntī rīvōs ærīsquĕ mĕtāllă Ōstēndĭt vēnīs, ātque aūrō plūrĭmă flūxĭt. *V.* Īnsŭla ĭnēxhaūstīs chălўbŭm gĕnĕrōsă mĕtāllīs. *Id.* Dēnique ŭbi ārgēntī vēnās aūrīquĕ sĕquūntŭr, Tērrāī pĕnĭtŭs scrŭtāntēs ābdĭtă fērrō. *Lr.* Ītum ēst īn vīscĕră tērræ. *O.* Grăvĭdāmque Ămăthūntă mĕtāllī. *Id.* Āstŭr ăvārŭs Vīscĕrĭbŭs lăcĕræ tēllūrĭs mērgĭtŭr īmīs. *Sil.* Sēd īn părēntīs vīscĕră īntrāvīt sŭæ Dētĕrĭŏr ætās: ērŭĭt fērrŭm grăvĕ. *Sen.*

Ēt quī prīncĭpĭō sūb tērrīs quærĕrĕ vēnās Īnstĭtĭt, ēt fērrī frāngĕrĕ dūrĭtĭēm. *Cat.* Quīdquĭd ăb aūrĭfĕrīs ējēctăt Ībērĭă fŏssīs. *St.* Nōn sē tām pĕnĭtŭs, tām lōngē, lūcĕ rĕlīctā, Mērsĕrĭt Āssȳrĭī scrūtātōr pāllĭdŭs aūrī. *L.* Vōrtĭcĭbūs mĕdĭīs ŏcŭlōs īmmīttĕt ăvārōs, Ēt cŏquĕt ārgēntī glēbās, vēnāmquĕ lătēntēm Ērŭĕt, ēt sĭlĭcēm rīvō sălĭēntĕ lĭquābĭt. *Man.* Ēffŏdĭūnt ălĭī tērrās aūrīquĕ mĕtāllūm. *Prisc.* Dūm vēnās squālēntĭs hŭmī scrūtātŭr. *Prud.* Tōrrēns vĕl āmnĭs tūrbĭdīs Vōlvēns ărēnĭs īmplĭcăt Quōd, tērrŭlēntum āc sōrdĭdūm, Flāmmīs nĕcēsse ēst dēcŏquī. *Id.* Nōn quīdquīd fŏdĭt Ōccĭdēns. *Sen Voy.* Aurifer.

Fŏdĭō, ĭs, fōdī, fōssūm, fŏdĕrĕ. *Creuser.* Dūră lăcērtōsī fŏdĭēbānt ārvă cŏlōnī. *O.* Aūt ŏcŭlīs căptī fŏdērĕ cŭbīlĭă tālpæ. *V.* Prīmŭs hŭmūm fŏdĭtō. *Id.* Sēd glădĭīs fŏdērĕ sŭīs (arva). *L.* SYN. Dēfŏdĭō, ēffŏdĭō, căvō, ērŭō, rĕclūdō, prōscīndō, *qqf.* vērsō. *Voy.* Aro. || *Crever les yeux.* Quīd fŏdĭs īmmĕrĭtīs, Phīneū, sŭă lūmĭnă nātīs? *O.* Sēd fŏdĭām dĭgĭtō, quī sŭpĕrēst, ŏcŭlūm. *M.* (I, 93). SYN. Ēffŏdĭō. *Voy.* Cæco. || *Piquer.* Seū spūmāntĭs ĕquī fŏdĕrēt cālcārĭbŭs ārmōs. *V.* SYN. Fŏdĭcō, pūngō, prĕmō. || *Percer.* Mārcēntĭă gūttŭră cūltrō Fŏdĭt. *O.* Vēl dŏmĭnī jŭgŭlūm fŏdĕrăt ēnsĕ nŏcēns. *M.* (*Spect.* 7, 8). SYN. Cōnfŏdĭō, haūrĭō, etc. *Voy.* Confodio. || *Toucher qqn pour l'avertir.* Nōlī fŏdĕrĕ : jūssī. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 16. Cf. *Horat.* in v. *Fodico*). || *Retirer en creusant.* Grāmĭnĕām ūt vĭrĭdī fŏdĕrēt dē cēspĭtĕ tērrām. (*Culex*, 392.) || *Au fig. Aiguillonner, percer.* Fŏdĭānt māgnās quæ pēctŭs ĭn īrās. *Sil.* Mēntēm Īnvĭdĭæ stĭmŭlō fŏdĭt. *Id. Voy.* Stimulo.

† Fŏdīrī, *ancien infin. pass. de* Fodio. Nōn pōssūnt mĭhĭ mĭnācĭīs tuīs hīsce ŏcŭlī fŏdīrī. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 21).

† Fŏdŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. pour* Fodio. Sīcīs sĭbĭnīsquĕ fŏdēntēs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Sibina*).

Fœcūndŭs. *Voy.* Fecundus.

Fœdātŭs, ă, ŭm. *Souillé.* Fœdātī pūlvĕrĕ crīnēs. *O. Voy.* Fœdus. || *Mutilé.* Fœdātīque ōră Gălæsī. *V.* Sĭmŭl ōră nŏtīs fœdātă tŭēntēs. *St. Voy.* Lacer.

Fœdē, *adv. Horriblement, indignement.* Ārām Īphĭānāssāī tūrpārūnt sānguĭnĕ fœdē. *Lr.* (I, 86). Ēxūssĭt fœdē pūppēs. *V.* Cæsă mănŭs jŭvĕnūm fœdē. *Id.* SYN. Īndīgnē, *qqf.* tūrpĭtĕr.

Fœdĕrātŭs, ă, ŭm. *Fédéré, confédéré.* Cōnspīrăt ūnō fœdĕrātŭs spīrĭtū Grĕx Chrīstĭānŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 56).

† Fœdĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui rompt les traités.* (*Lœv.* apud *Gell.* 19, 7.) Ūt sēmpēr mĕtŭānt fœdĭfrăgūm chăŏs. *Capel.* (IX, p. 309).

Fœdŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Salir, gâter, souiller.* Fœdābĭs sānguĭnĕ sīlvās. *O.* Vūltūsquĕ sĕnīlēs Fœdăt hŭmī fūsŭs. *Id.* SYN. Īnquĭnō, măcŭlō, pōllŭō, etc. *Voy.* Polluo. || *Au fig.* Ēt pătrĭōs fœdāstī fūnĕrĕ vūltŭs. *V.* || *Défigurer par une blessure, mutiler.* Ūnguĭbŭs ōră sŏrōr fœdāns. *V.* Fērro Ārgŏlĭcās fœdārĕ lătēbrās. *Id. Voy.* Lacero. || *Au fig. Souiller, déshonorer.* Quī mē pĕrēnnī vīvūm fœdăt mĭsĕrĭă. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10, ex *Æschylo*). Glōrĭām mājōrūm fœdārĭm mĕūm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 30).

1. Fœdŭs, ă, ŭm. *Laid, hideux, sale.* Āgrīsquĕ vĭrīsquĕ Cōrpŏră fœdă jăcēnt. *O.* Fœdă nĭgrō sīmŭlācră fūmō. *H.* Fœdă cĭcātrīx. *Id.* Fœdīssĭmă vēntrĭs Prōlŭvĭēs. *V.* Aūt tūrpēs vĕtŭlīsquĕ fœdĭōrēs. *M.* (VIII, 79, 2). SYN. Tūrpĭs, dēfōrmĭs, ōbscēnŭs, ātĕr, sōrdĭdŭs. || *Au fig. Sale, dégoûtant.* Nīl dīctū fœdūm vīsūque hæc līmĭnă tāngăt. *J.* (14, 44). SYN. Tūrpĭs, sōrdĭdŭs, īmpūrŭs, spūrcŭs. || *Horrible.* Āvērsūsquĕ rĕfūgĭt Fœdă mĭnĭstĕrĭă. *V.* Fœdūmquĕ rĕlĭtū. *O. Voy.* Horrendus. || *Honteux, indigne, infâme.* Pūlsŭs ĕgo, aūt quĭsquām mĕrĭtō, fœdīssĭmĕ, pūlsūm Ārgŭĕt? *V.* Quūm dīra ēt fœdĭŏr ōmnī Crīmĭnĕ pērsōna ēst. *J.* (4, 14). Fŭgă fœdă dŭcūm. *V. Fl. Voy.* Turpis.

2. Fœdŭs, ĕrĭs, *n. Alliance.* Ōblātō gaūdēns cōmpōnī fœdĕrĕ bēllūm. *V.* Nūllŭs ămōr pŏpŭlīs nēc fœdĕră sūntō. *Id.* SYN. Păctūm, cōncōrdĭă, ămīcĭtĭă, *qqf.* dēxtră *ou* dēxtræ. EP. Ămīcūm, sŏcĭūm, cōncōrs, cōmmūnĕ, săcrūm, fīrmūm, stăbĭlĕ, ætērnūm, pērpĕtŭūm, pĕrēnnĕ, mānsūrūm; fīctūm, dŏlōsūm, mēndāx, fāllāx. PPH. Fœdĕrĭs lēx, lēgēs. Fĭdēs păctī *ou* fœdĕrĭs. Fœdŭs ămīcĭtĭæ. Pācĭs fœdŭs, fœdĕră, pīgnŭs. || *Conclure un traité, faire alliance.* Fœdŭs *ou* fœdĕră jūngō, ĭnĕō, cōmpōnō, fĕrĭō, pĕrcŭtĭō, pāngō, fōrmō, cōncĭpĭō, păcīscŏr. Īn fœdĕră mē mīttō. Īn *ou* ād fœdŭs vĕnĭō. Pācēm jūngō, cōncĭlĭō, cōmpōnō, sāncĭō, fœdĕrĕ jūngō, etc. Fœdĕrĕ dēxtrām *ou* dēxtrās jūngō, cōnjūngō, sŏcĭō. Dēxtræ cōnjūngō dēxtrām. Fœdĕrĕ mēntēs cōnstrīngō, ănĭmōs sŏcĭō. Lēgēs ēt fœdĕră jūngō. Fœdĕrĕ păctō *ou* īctō. VERS. Dīc ĭn ămīcĭtĭām cŏēānt, ēt fœdĕră jūngānt. *V.* Cŏēānt īn fœdĕră dēxtræ. Ĕgō fœdĕră fāxō Fīrmă mănū. Mīscērīvĕ prŏbēt pŏpŭlōs aūt fœdĕră jūngī. Ictūm jām fœdŭs, ĕt ōmnēs Cōmpŏsĭtæ lēgēs. Nūllă dĭēs pācem hānc Ītălīs ēt fœdĕră rūmpĕt. Pācem hānc ætērnō fœdĕrĕ jūngās. *Id.* Jūngūnt dīscōrdēs īn fœdĕră dēxtrās. *St. Voy.* Socius. || *Violer un traité, trahir une alliance.* Fœdŭs *ou* fœdĕră vĭŏlō, frāngō, sōlvō, rūmpō, tĕmĕrō, cōnfūndō, ēxcŭtĭō, lædō, tūrbō, pōllŭō, dĭrĭmō, rēscīndō. Păctī fĭdēm vĭŏlō, spērnō. Fœdŭs ănĭmō ēxcĭdĭt. VERS. Nēc vĕrĭtī sŏcĭōrūm fāllĕrĕ dēxtrās. *V.* Dīsjĭcĕ cōmpŏsĭtām pācēm. *Id. Voy.* Perjurus. || *Alliance conjugale.* Nēc cōnjŭgĭālĕ sŏlūtum ēst Fœdŭs. *O.* Tĕmĕrātī fœdĕră lēctī. *Id. Voy.* Conjugium. || *Toutes relations d'amitié.* Hæc quŏquĕ rēs ălĭquīd tēcūm mĭhī fœdĕrĭs āffĕrt. *O.* Fœdŭs ămīcĭtĭæ. *Id. Voy.* Amicitia. || *Lois, ordint. Lois du monde. loi naturelle.* Cōntĭnŭo hās lēgēs ætērnāquĕ fœdĕră cērtīs Īmpŏsŭĭt nātūră lŏcīs. *V.* Quō fœdĕrĕ fīāt Nātūræ. *Lr.* (VI, 907). Sīc Pārcārūm fœdĕrĕ caūtum ēst. *O.* Nātūræ pōllŭĕ fœdŭs. *Id.* SYN. Lēx.

Fœmĭnă. *Voy.* Femina.

† Fœnĕrātō, *adv. Avec usure, dans la vue d'un intérêt.* Næ īllām mēcāstōr fœnĕrāto ābstŭlīstī. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 40. *Id. As.* V, 2, 52).

Fœnĕrātŏr, ōrĭs, *m. Usurier.* Hæc ŭbĭ lŏcūtŭs fœnĕrātŏr Ālphĭŭs. *H.* Sēxtŭs prōtĭnŭs īllĕ fœnĕrātŏr. *M.* (II, 44, 3). EP. Ăvĭdŭs, ăvārŭs, ĭnīquŭs.

Fœnĕrātŭs, ă, ŭm. *Donné en vue d'un intérêt, ou rendu avec usure.* Hōc nōs mŏnērĕ fœnĕrātĭs nōn plăcĕt. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 20). Fœnĕrātum īstūc bĕnĕfĭcĭūm tĭbĭ pūlchrē dīcēs. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 8).

Fœnĕrŏ, ās, ārĕ, *n.*, *et* Fœnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire l'usure, prêter à intérêt.* Nīl dēbĕt : fœnĕrăt īmō măgĭs. *M.* (I, 86). PPH. Dō fœnŏrī, ĭn ūsūrām. Fœnŏrĕ lŏcō, cōmmŏdō. Fœnŭs *ou* ūsūrām ēxērcĕō. Ūsūrā lŭcrūm quærō, căptō. *Voy.* Fœnus. || *Rendre avec intérêt.* Nē nōn tĭbi īstūc fœnĕrārĕt. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 11). || *Qqf. Act. Prêter à qqn.* Hæc săpĭt, hæc ōmnēs fœnĕrăt ūnă dĕōs. *M.* (I, 77).

Fœnĭcŭlūm, *et qqf.* Fœnĭclūm, ī, *n. Fenouil, herbe odoriférante.* Aūt tū fœnĭcŭlūm, nītrūmque ēt sūlfŭră vīvă. *Ser. Sam.* (vs. 38). Īndūnt... fœnĭclum, ālĭĭum, ātrum ŏlŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 25).

Fœnīlĕ, ĭs, *n. Fenil, grenier à foin.* Nēc tōtă clandēs fœnīlĭă brūmā. *V.* Pŏsĭtāsquĕ crĕmēt fœnīlĭbŭs hērbās. *O.*

Fœnĭsĕcă, æ, *m. Faucheur.* Fœnĭsĕcæ crāssō vĭtĭārūnt ūnguĭnĕ pūltēs. *Pers.* (6, 40).

Fœnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Mart* I, 117; *Anthol.* II, p. 184.)

Fœnŭm, ī, *n.* *Foin.* Quūmquĕ sŭpēr rārōs fœnī flāmmāntĭs ăcērvōs. *Pp.* (IV, 4, 77). Sēd tūtă fœnō cūrsŏr ŏvă pōrtābăt. *M.* (III, 47, 14). Fœnum hăbĕt īn cōrnū. *H.* EP. Aŭtūmnālĕ.

Fœnŭs, ŏrĭs *ou* ĕrĭs, *n.* *Intérêt de l'argent.* || *Intérêt de l'argent prêté, usure.* Dīvĕs ăgrīs, dīvēs pŏsĭtīs īn fœnŏrĕ nūmmīs. *H.* Mūltīs ōccūltō rēs fœnŏrĕ crēscĭt. *Id.* Fœnŏrĭs ātquĕ Ārgēntī grăvĭs. *J.* (11, 40). Fœnŏrĭs īnglŭvĭēs. *Petr.* (*Sat.* 119). *Voy.* Usura. || *Intérêt de l'argent emprunté.* Ūsūră vŏrāx, ăvĭdūmque īn tēmpŏrĕ fœnŭs. *L.* Sŏlūtŭs ōmnī fœnŏrĕ. *H.* Ănĭmō gaŭdēns āc fœnŏrĕ līběr. *M.* (IV, 90, 6). Cērtum ēst, sūmām fœnŏrĕ. *Pl.* (*As.* I, 3, 95). || *Au fig.* *Usure avec laquelle la terre rend les semences; en gén. Gain, profit.* Hōrdĕăque īngēntī fœnŏrĕ rēddĭt ăgĕr. *O.* Sēmĭnăque īn fœnūs sūlcātĭs crēdĕrĕ tērrīs. *Manil.* (V, 273). Quōd vīvō dētrāxĕrĭt īnvĭdă tūrbă, Pōst ŏbĭtūm dŭplĭcī fœnŏrĕ rēddĕt hŏnōs. *Pp.* (III, 1, 22). *Voy.* Lucrum.

Fœnūscŭlŭm, ī, *n.* *Petit intérêt de l'argent.* Āddĕrēs fœnūscŭlŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 53).

Fœtēns, tĭs, *part.* *Fétide.* Fœtēntĕ vīnctă cārcĕrĕ. *P. Nol.* (36, 78). *Voy.* Fœtidus.

Fœtĕō, ēs, ērĕ, *n.* *Sentir mauvais, ordint. en parl. de l'haleine.* Hēstērnō fœtērĕ mĕrō quī crēdĭt Ăcērrăm. *M.* (I, 29. *Id.* V, 4). Ān fœtĕt ănĭmă? *Pl.* (*As.* V, 2, 44). Sōrdĕt, tŭmēscĭt, līquĭtūr, fœtĕt, dŏlĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 509, de carne). SYN. Pūtĕō. PPH. Mălĕ, grăvĕ *ou* grăvĭtĕr ŏlĕō. *Voy.* Odor. || *Au fig.* *Répugner, dégoûter.* Fœtĕt mĭhĭ sērmō tŭŭs. *Pl.* (*Cas.* III, 6, 8).

Fœtĭdŭs, ă, ŭm. *Fétide, infect.* Tūm pīscātōrēs quī præbēnt pŏpŭlō pīscēs fœtĭdōs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 33). Jējūnĭtātĭs plēnŭs, ănĭmā fœtĭdā. *Id.* (*Merc.* III, 3, 13). SYN. Fœtēns, pūtĭdŭs, tētĕr, grăvĭs, mălĕ ŏlēns, pēstĭfĕr. || *Au fig.* Lĭbīdō fœtĭdă. *Prud.* (*Peri.* 2, 245).

Fœtŏr, ōrĭs, *m.* *Puanteur.* Fœtōrēm mĭsĕrūm lĭquĕfāctĭs rēddĕrĕ mēmbrīs. *Juvc.* (IV, 382). SYN. Pūtŏr. PPH. Ŏdŏr grăvĭs, grăvīssĭmŭs, tētĕr, fœtĭdŭs, fœdŭs, īngrātŭs, īnjūcūndŭs, dīrŭs. Grăvĭtās ŏdōrĭs.

Fœtōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Fœtidus. Nōdōsīs tēxtām (vestem) fœtōsō vēllĕrĕ fīlīs. *P. Petr.* (IV, 75).

Fœtūră, Fœtŭs, etc. *Voy.* Fetura, etc.

Fōlĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* Ārĭmĭnēnsēm Fōlĭām. *H.* (Forte *Folliam.*)

† Fŏlĭātĭlĭs. *De feuilles.* Vēntō mōtŭs ĭnērs sĭmŭlāns fŏlĭātĭlĭs ūmbræ. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 537).

Fŏlĭātŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* unguentum). *Parfum extrait de feuilles odoriférantes.* Āt mĕă mē lībrām fŏlĭātī pōscĭt ămīcă. *M.* (XI, 27. *Id.* XIV, 110). Mœchīs fŏlĭātă părāntŭr. *J.* (6, 464).

Fŏlĭŭm, ĭī, *n.* *Feuille.* Āt sī lūxŭrĭă fŏlĭōrum ēxūbĕrăt ūmbră. *V.* Spārgĭte hŭmūm fŏlĭīs. *Id.* Āc pŏtĭūs fŏlĭīs pārcūs vēscātŭr ămārīs. *H.* SYN. Frōns (dis). *Voy. ce mot.* || *Feuilles pour écrire les oracles.* Fŏlĭīs nē cārmĭnă māndā. *V.* Crēdĭtĕ mē vōbīs fŏlĭūm rĕcĭtārĕ Sĭbȳllæ. *J.* (8, 126). || *Parfum.* Tē fŏlĭīs Ărăbēs dĭtānt, tē vēllĕrĕ Sērēs. *Cl.* (*Eutr.* I, 226). *Voy. le précéd.*

Fōllĭcŭlŭs, ī, *m.* *Pellicule, enveloppe.* Fōllĭcŭlōs ūt nūnc tĕrĕtēs æstātĕ cĭcādæ Līnquūnt. *Lr.* (V, 804). Ĕgŏ sī quī sum, ēt quō fōllĭcŭlō nūnc sum īndūtŭs, nōn quĕō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 327). || *Paupières.* Quī lūmĭnĭs īntĭmă sērvāns, Īntrā fōllĭcŭlūm. *P. Nol.* (20, 169).

† Fōllĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Produit par le soufflet.* Jūbĭlă fōllĭgĕnīs ēxclāmānt ōrgănă bōmbīs. (*Anthol.* II, p. 64, de organo. Male alii, *folligeris.*)

Fōllĭs, ĭs, *m.* *Soufflet* (*pour le feu*). Fōllĕ prĕmīs vēntōs. *Pers.* (5, 11). Taŭrīnīs fōllĭbūs aūrās Āccĭpĭūnt rēddūntquĕ. *V.* EP. Taŭrīnŭs, tŭmĭdŭs, īnflātŭs, tūrgēns, tūrgĭdŭs, căvŭs, vēntōsŭs. PPH. Vēntōsæ pēllēs. || *Ballon.* Fōllĕ dĕcĕt pŭĕrōs lūdĕrĕ, fōllĕ sĕnēs. *M.* (XIV, 47. *Id.* VII, 31; XII, 84). Ēxtēmplo ĕgŏ tē fōllēm pŭgĭlātōrĭūm Făcĭăm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 16). || *Bourse.* Ūt tēnsō fōllĕ rĕvērtī Īndĕ dŏmūm pōssīs. *J.* (14, 281). Sī rēddăt vĕtĕrēm cūm tōta ærūgĭnĕ fōllĕm. *Id.* (13, 61). *Voy.* Crumena. || *Au fig.* *Joues gonflées.* Tūnc īmmēnsă căvī spīrānt mēndācĭă fōllēs. *J.* (7, 111).

† Fōllĭtĭm, *adv.* *En ce qui concerne la bourse.* Pērātīm dūctĭtāre, āt ĕgŏ fōllĭtĭm dūctĭtābŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 15).

Fōmēntŭm, ī, *n.* *Calmant, remède adoucissant; au fig.* *Adoucissement.* Āssĭdĕāt, fōmēntă părēt, mĕdĭcūm rŏgĕt. *H.* Fōmēntăquĕ quærō Vūlnĕrĭbŭs. *St.* Fōmēntīsquĕ jŭvās vūlnĕră nōstră tŭīs. *O.* Frīgĭdă cūrārūm fōmēntă rĕlīnquĕrĕ pōssūnt. *H.* SYN. Lēnīmĕn, lĕvāmĕn, mĕdēlă.

Fōmĕs, ĭtĭs, *m.* *Matière sèche qui prend feu aisément.* Ārĭdă cīrcŭm Nūtrīmēntă dĕdĭt, răpŭĭtque īn fōmĭtĕ flāmmām. *V.* (Quod exponit *Diom.* 450). Ēxcĭtăt īnvălĭdās ădmōtō fōmĭtĕ flāmmās. *L.* || *Au fig.* *Foyer.* Īllĕ quĭdēm fōmēs nōstrōrum ēt caŭsă mălōrum ēst. *Prud.* (*Ham.* 557). Nī mērsŭs āltō vīvĕrēt fōmēs cōrdĕ. *Boet.* (3, 11, nempe fomes rectorum). Fōmēs sēnsĭfĭcŭs, mēntĭs fōns, lūcĭs ŏrīgŏ. *Capel.* (II, p. 43).

Fōns, fōntĭs, *m.* *Source, fontaine.* Fōns ĕrăt īllīmĭs, nĭtĭdīs ārgēntĕŭs ūndīs. *O.* Īrrĭgŭūmquĕ bĭbānt vĭŏlārĭă fōntēm. *V.* Fīēs nōbĭlĭūm tū quŏquĕ fōntĭūm. *H.* SYN. Lymphă, lătēx, ūndă, ăquă, rīvŭlŭs. EP. Săcĕr; ērrāns, văgŭs, fŭgĭēns; vīvŭs, pĕrēnnĭs, jūgĭs; gārrŭlŭs, quĕrŭlŭs, sŏnāns, sŭsūrrāns; līmpĭdŭs, clārŭs, īllīmĭs, nĭtĭdŭs, pūrŭs, pēllūcĭdŭs, pērspĭcŭŭs, crīstāllĭnŭs, vĭtrĕŭs; præcēps, sălĭēns, cĭtŭs, răpĭdŭs; rĭgŭŭs, īrrĭgŭŭs; fēcūndŭs, ămœnŭs, dūlcĭs, grātŭs; grāmĭnĕŭs, hērbōsŭs, mūscōsŭs, ūmbrōsŭs; gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs. PPH. Fōntĭs ăquă *ou* ăquæ. Rīvŭs ăquæ. Fōntānī lătĭcēs, VERS. Hīs sŭbĕrăt gĕlĭdīs mānāns ē fōntĭbŭs ūndă. *Culex.* Strātŭs, nūnc ăd ăquæ lēnĕ căpŭt săcræ. *H.* Săxīs, ūndĕ lŏquācēs Lymphæ dēsĭlĭūnt tŭæ. Ōblīquō lăbōrăt Lymphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id.* Grāmĕn ĕrăt cīrcŭm, quōd prōxĭmŭs hŭmŏr ălēbăt. *O.* Mānābăt săxō vēnă pĕrēnnĭs ăquæ. *Id.* Ēt mănĭbŭs pūrīs sūmĭtĕ fōntĭs ăquăm. *Tib.* Fōntānī gūrgĭtĭs ūndă. *Juvc.* || *Eau.* Mănĭbŭs lĭquĭdōs dānt ōrdĭnĕ fōntēs. *V.* Rēstīnguĕrĕ fōntĭbŭs īgnēs. *Id.* *Voy.* Aqua. || *Au fig.* Ēxūndāns īngĕnĭī fōns. *J.* (10, 119). || *Source, principe, origine.* Hōc fōntĕ dērīvātă clādēs. *H.* Scrībēndī rēctē săpĕre ēst ēt prīncĭpĭum ēt fōns. *Id.* Ōblĭtī fōntēm cūrārum hūnc ēssĕ tĭmōrēm. *Lr.* (III, 82). SYN. Ŏrīgŏ, prīncĭpĭŭm, caŭsă.

Fōntānālĭs *ou* Fōntĭnālĭs, ĕ. *De fontaine.* || *Subst. m.* *Dieu des sources.* Ūtrūm Fōntānāli ān Lībĕrō, etc. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 17).

Fōntānŭs, ă, ŭm. *De fontaine, de source.* Bīs căpŭt īntōnsūm fōntānā spārgĭtŭr ūndā. *O.* Fōntānī gūrgĭtĭs ūndā. *Juvc.* (II, 723). || *Subst. m.* *Nom d'homme.* Năĭdăs ā Sătȳrīs cănĕrēt Fōntānŭs ămātās. *O.* (Et *Anthol.* II, p. 215.)

Fōntēĭŭs *ou* Fōntējŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Căpĭtōquĕ sĭmŭl Fōntēĭŭs, ăd ūnguĕm Fāctŭs hŏmō. *H* (Adde *Juv.* 13, 17).

† Fōntĭcŏlă, æ, *m. f.* *Qui habite une source.* Cūnctæ ĭgĭtūr Cămēnæ, Fōntĭcŏlæ pŭēllæ. (*Anthol* I, p. 53.)

Fōntĭcŭlŭs, ī, *m.* *dimin. de* Fons. *Petite source.* Ēx hōc fōntĭcŭlō tāntūmdēm sūmĕrĕ. *H.* Fūndĭt fōn-

tĭcŭlīs ūdă fŭgacmūs. *Prud.* (*Cath.* 5, 116. Verbum recenset *Diom.* 311).

† Fōntĭgĕnă, æ, *m. f.* *Né d'une source; au plur. Les Muses.* Săxĭfrăgām vēl fōntĭgĕnām cōncŭrrĕrĕ crēdūnt. *Sam.* (vs. 602). Ō săcră dōctārūm prūdēntĭă fōntĭgĕnārūm! *Capel.* (VI, p. 169. *Id* IX, 308).

Fōntīnālĭs. *Voy.* Fontanalis.

Fŏr (*inus. à la* 1re *pers.*), fārĭs, fātŭs sŭm, fārī, *l. défect.* *Parler.* Sīc fātūr lăcrĭmāns. *V.* Vīx ĕā fātŭs ĕrăt. Hīc tĭbĭ, fābŏr ĕnĭm. Ăgĕ fārĕ vĭcīssĭm. Quæ fāndī dōctīssĭmă. Haūd mōllĭă fātū. *Id.* Fārīque hīs vōcĭbŭs īnfĭt. *L.* Fābĭtŭr hōc ălĭquĭs, mĕă sēmpĕr glōrĭă vīvĕt. *Cic.* (ex Homero, apud *Gell.* 15, 6. Primam personam *For* dant *Diom.* 375, et *Prisc.* 791, sed nullo exemplo confirmant). SYN. Lŏquŏr, dīcŏ. || *Qqf.* *Présager.* Ātque Ānchīsēs dōctŭ', Vĕnŭs quēm pŭlchră dĕārŭm Fārī dōnāvĭt. *Enn.* (apud *Prob.* ad *Virg. Ecl.* 6, 31. Adde *Sen. OEd.* 292; *Pacuv.* apud *Cic. Div.* 1, 31). *Voy.* Prædico. || Fāns, Fāndŏ, Fāndŭs. *Voy. ces mots.*

Fŏrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut percer.* Cōntēmptōr fērrī, nūllōquĕ fŏrābĭlĭs īctū. *O.* SYN. Pērvĭŭs.

Fŏrāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Trou.* Ēt tĕnŭēs strīdēntĕ fŏrāmĭnĕ lōngē Ējăcŭlātŭr ăquās (fistula). *O.* Sūbsīdĭt sīncērā fŏrāmĭnĭbūsquĕ lĭquātŭr Ēmūndātă cĕrēs. (*Morel.* 42.) Sīmplēxquĕ, fŏrāmĭnĕ paūcō (tibia). *H.* SYN. Mĕātŭs, *qqf.* hĭātŭs, rīmă. || *Pores.* Sēmĭnă quūm pōrrō dīstēnt, dĭffērrĕ nĕcēsse ēst Īntērvāllă, vĭāsquĕ, fŏrāmĭnă quæ pĕrhĭbēmŭs. *Lr.* (IV, 653). Pēr rārā fŏrāmĭnă tērræ. *Id.* (V, 459). SYN. Mĕātŭs.

Fŏrās, *adv.* *Hors, dehors* (*avec mouv.*). Sĭt quī dīctă fŏrās ēlīmĭnĕt; ŭt cŏĕăt pār. *H.* Mīssā fŏrās, ĭtĕrūm līmēn trānsīrĕ mĕmēntŏ. *O.* Quām prōlāpsă fŏrās ĕnārēt ĭn ăĕrĭs aūrās. *Lr.* (III, 590). Fēr cĭnĕrēs, Ămăryllĭ, fŏrās. *V.* PPH Ēxtrā dŏmŭm, ædĕm, lĭmĕn, fŏrēs.

† Fŏrās-gĕrŏ, ōnĭs, *m.* *Qui porte dehors.* Ītĕ dāmnĭgĕrŭlī, fŏrās-gĕrōnēs. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 1).

Fŏrātŭs, ă, ŭm. *Percé.* Fŏrātă fērrō gēssĕrās vēstīgĭă. *Sen.* (*OEd.* 812. Adde *Sid.* 5, 434).

Fōrcēps, ĭpĭs, *m. f.* *Tenailles.* Īn nŭmĕrūm, vērsāntquĕ tĕnācī fōrcĭpĕ fērrŭm. *V.* Ā cārbōne, ēt fōrcĭpĭbŭs, glădĭōsquĕ părāntĕ Īncūdĕ. *J.* (10, 131). Quōd fōrcĭpĕ cūrvā Quūm făbĕr ēdūxĭt. *O.* Ēt ūncīs Fōrcĭpĭbŭs dēntēs ēvēllĕrĕ. *Lucil.* (apud *Charis.* 74). EP. Cūrvă, tĕnāx. *Voy.* Forfex *et* Forpex. || † Fōrcĭpĭŭm, *ancien gén. pl.* Scālprōrūm fōrcĭpĭūmquĕ Mīllĭă vīgīntī. *Lucil.* (ap. *Char.* p. 74).

? Fōrcīllŏ. *Voy.* Furcillo.

Fōrdă, æ, *f.* *Vache pleine.* Fōrdă fĕrēns bōs ēst. *O.* (Cf. *Gloss. Placid.* p. 463 : « *Forda*, plena dicta a prægnante. »)

Fŏrĕ, *fut. inf. de* Sum. Hīnc fŏrĕ dūctōrēs. *V.* Nēquĕ sē fŏrĕ pōsthāc Tām făcĭlĕm. *H.* SYN. Fŭtūrūm, ăm, *ou* Fŭtūrōs, ās, ă. || 2. *Abl. de* Foris.

Fŏrĕm, ēs, ĕt, *imparf. subj. de* Sum. *Comme* Essem. Quōdque ā stīrpĕ fŏrēs gĕmĭnīs cōnjūnctŭs Ătrīdīs. *V.* Quūm prōtĕnŭs ŭtrăquĕ tēllūs Ūnă fŏrĕt. Nē quă fŏrēnt pĕdĭbūs vēstīgĭă rēctīs. *Id.*

Fŏrēnsĭs, ĕ. *De place publique.* Īnnātī trĭvĭīs āc pænĕ fŏrēnsēs. *H.* || *Ordint.* *Du barreau.* Quīd vălĕās, īgnōrēt, mārtĕ fŏrēnsī. *O.* Sēdŭlĭtās, ēt ŏpēllă fŏrēnsĭs. *H.*

Fŏrēntŭm, ī, *n.* *Bourg de Campanie, auj. Forento.* Ārvŭm Pīnguĕ tĕnēnt hŭmĭlīs Fŏrēntī. *H.* (Plerique *Ferenti*, minus bene. Hodie *Forento*).

Fŏrēs, ĭŭm, *f. pl.* *Porte d'une maison, d'un appartement.* Dĭffĭcĭlēs mōtō cārdĭnĕ pāndĕ fŏrēs. *O.* Lāxōs īn fŏrĭbŭs sŭspēndĭt ărānĕă cāssēs. *V.* Rōbūstæquĕ fŏrēs. *H.* (Apud *Pl. Curc.* I, 3, 1, est genit. pl. *forium.*) SYN. Jānŭă, pōstēs, vālvæ, līmĕn. *Voy.* Janua. || *Qqf.* *Portes d'un pays.* Cāspĭă... claūstră : Hæc Āsĭæ dīxērĕ fŏrēs. *Avien.* (*D Terr.* 1231). *Voy.* Porta. || *Qqf.* *Au sing.* Cōnstĭtĭt ăd gĕmĭnæ līmĭnă prīmă fŏrĭs. *O.* Ēxclūsŭs fŏrĕ, quūm Lōngārēnŭs fŏrĕt īntŭs. *H.* Ōrātĭōnēm cōmprĭmām : crĕpŭĭt fŏrĭs. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 34. Et *Ter.* II, 3, 11).

Fōrfēx, ĭcĭs, *f.* *Ciseaux.* Nē sĭt ăcūtă Fōrfĭcĕ læsă cŭtĭs. *Calp.* (5, 73). Quālēm fōrfĭcĭbŭs mĕtĭt sŭpīnĭs Tōnsōr Cĭnўphĭō Cĭlīx mărītō. *M.* (VII, 95. Apud Latinos confusa fuisse videntur *Forceps* et *Forfex* : cf. *Charis.* 74. In *Gloss. Placid.* p. 464 : « *Forcipes*, non *forfices.* » Inter *forfices* et *forpices* hæret *Isid.* 20, 13). *Voy.* Forpex.

Fŏrī, ōrŭm, *m. pl.* *Tillac, pont; passages pour la circulation des matelots.* Īmplēssēmquĕ fŏrōs flāmmĭs. *V.* Lāxātquĕ fŏrōs. *Id.* Ād sūmmōs rĕplētă fŏrōs. *L.* (Cf. *Charis.* p. 19; *Diom.* 314; *Non.* 5, 104; *Isid. Or.* 19, 2, et *Fest.*). || *Galeries dans les théâtres.* (Cf. *Charis.* et *Non.* l. cit., et *Fest.*) || *Alvéoles des ruches.* Cōmplēbūntquĕ fŏrōs, ēt flōrĭbŭs hōrrĕă tēxēnt. *V.* || *Partie élevée du sillon.* Sārcŭlă sūmăt; Āngūstōsquĕ fŏrōs ādvērsō līmĭtĕ dūcēns. *Col.* (X, 91). || *Qqf.* *Au sing.* Fŏrŭs. Mūltă fŏrō pōnēt, ēt ăgyīă lōngă rĕplētŭr. *Enn.* (apud *Isid.* 19, 2). Nōn fŏrŭs, aūt prōræ, nōn līntĕă deīndĕ prŏcēllās Fērrĕ vălēnt. *Licent.* (*ad Augustin.* 82. Sic et *Gell.* 16 ult. *Festus* dictionem ait singulari carere). *Voy.* Forum 2.

Fŏrĭcæ, ārŭm, *f. pl.* *Latrines publiques.* Cōndūcūnt fŏrĭcās. *J.* (3, 38).

Fŏrĭŏlŭs, ă, ŭm. *Qui a la courante.* Fŏrĭŏlŭs ēssĕ vĭdērĕ. *Laber.* (ap. *Non.* 2, 352).

1. Fŏrīs, *adv.* *Dehors, au dehors* (*sans mouv.*). Nē bĭbĕrīs dīlūtă; fŏrīs ēst prōmŭs, ĕt ātrŭm. *H.* Cōnvĕnĭūnt sĭmŭlācră fŏrīs ē cōrpŏrĕ quŏquĕ. *Lr.* (IV, 1030). SYN. Ēxtrā, ēxtĕrĭŭs. *Voy.* Foras. || *Qqf.* *Monosyllabe dans les Comiques.* (*Plaut. Capt. prol.* 60; *Stich.* IV, 2, 18.)

2. Fŏrĭs, ĭs, *f.* *Porte.* *Voy.* Fores.

Fōrmă, æ, *f.* *Forme, figure.* Rērūm paūlātĭm sŭmĕrĕ fōrmās. *V.* Cūrvī fōrmam āccĭpĭt ŭlmŭs ărātrī. *Id.* Scrībētŭr tĭbĭ fōrmă lŏquācĭtĕr, ēt sĭtŭs āgrī. *H.* SYN. Fĭgūră, spĕcĭēs, ĭmāgŏ, făcĭēs, ēffĭgĭēs. || *Corps d'un animal, l'animal même.* Tērrĭbĭlēs vīsū fōrmæ. *V.* Fōrmæ māgnōrum ŭlŭlārĕ lŭpōrŭm. *Id.* Vŏlŭcrūmquĕ gĕnŭs fōrmāsquĕ fĕrārŭm. *Sil.* SYN. Spĕcĭēs, făcĭēs, fĭgūră, sĭmŭlācrŭm. || *La forme humaine.* Īgnōtī nŏvă fōrmă vĭrī. *V.* Fōrmæquĕ dĕōrŭm. *O.* || *Beauté.* Jūdĭcĭūm Părĭdīs, sprētæque īnjūrĭă fōrmæ. *V.* Rāra ēst ădĕō cōncōrdĭă fōrmæ Ātquĕ pŭdīcĭtĭæ. *J.* (10, 297). *Voy.* Pulchritudo. || *Au fig.* *Espèce, genre.* Ōmnēs scĕlĕrūm cōmprēndĕrĕ fōrmās. *V.* SYN. Spĕcĭēs, fĭgūră, făcĭēs, gĕnŭs. || *Rigole, conduit.* Ēt plēnō pēr mīllĭă mūltă vĭārŭm Trāmĭtĕ fōrmārŭm. *P. Nol.* (28, 695. Et ibid. 667).

Fōrmābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être formé, qui est formé.* Dŏmĭnī fōrmābĭlĕ dēxtrā Ōs căpĕrĕ. *Prud.* (*Apoth.* 1038).

† Fōrmāmēntŭm, ī, *n.* *Formation, chose formée.* Ōmnĭă prīncĭpĭōrŭm Fōrmāmēntă quĕūnt īn quōvīs ēssĕ nĭtōrĕ. *Lr.* (II, 818).

† Fōrmāstĕr, trī, *m.* *Assez beau.* (*Titin.* apud *Fest.* in v. *Obstrudant.*)

Fōrmātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui forme, créateur.* Vīm lībērtātĭs ăb īpsō Fōrmātōrĕ dătām. *Prud.* (*Ham.* 674).

Fōrmātrīx, īcĭs, *f.* *Celle qui forme.* Ēt cœlī lĭquĭdōs fōrmātrīx cōndĭdĭt īgnēs. *Corip.* (*Just.* II, 16, sapientia).

† Fōrmātūră, æ, *f. Forme, figure.* Sĕrvăt ĕnīm fōrmātūrăm, sĕrvătquĕ fĭgūrăm. *Lr.* (IV, 560).

Fōrmātŭs, ă, ŭm. *Formé.* Părĭō fōrmātūm mărmŏrĕ sīgnŭm. *O.* Gĕntēs fōrmātæ mīllĕ fĭgūrīs. *Id.*

Fōrmĭæ, ārŭm, *f. pl. Formies, ville des Volsques.* Quī Fōrmĭārŭm mœnĭă dīcĭtŭr. *H.* Ō tĕmpĕrātæ dūlcĕ Fōrmĭæ līttŭs! *M.* (X, 30).

Fōrmĭānŭs, ă, ŭm. *De Formies.* Tĕmpĕrānt vītēs, nĕquĕ Fōrmĭānī Pōcŭlă cōllēs. *H.* Dēcōctōrĭs ămīcă Fōrmĭānī. *Cat.* (41, 4, et 43, 5).

Fōrmīcă, æ, *f. Fourmi.* Exemplo ēst māgnī fōrmīcă lăbōrĭs. *H.* Ĭngĕntēm fōrmīcæ fārrĭs ăcērvŭm Quŭm pŏpŭlānt. *V.* Ĭnŏpī mĕtŭēns fōrmīcă sĕnēctæ. *Id.* EP. Prōvĭdă, prūdēns, săgāx, caūtă, cāllĭdă; īmpĭgră, vĭgĭl, sēdŭlă; ăvāră, părcă: părvă, părvŭlă. PHR. Quæsītī fōrmīcă tĕnāx. Hĭĕmĭs præsāgă, mĕmŏr, haūd īgnāră. Pătĭēns fōrmīcă lăbōrŭm. Stŭdĭōsă lăbōrĭs. VERS. Ŭt rĕdĭt, ĭtquĕ frĕquēns lōngūm fōrmīcă pĕr āgmĕn, Grānĭfĕrō sŏlĭtūm quŭm vĕhĭt ōrĕ cĭbŭm. *O.* Frūgĭlĕgās ădspēxĭmŭs āgmĭnĕ lōngō Grāndĕ ŏnŭs ēxĭgŭō fōrmīcās ōrĕ gĕrēntēs. *Id.* Ōrĕ trăhĭt quōdcūmquĕ pŏtēst, ătque āddĭt ăcērvō Quēm strŭĭt, haūd īgnāra āc nōn īncaūtă fŭtūrī. *H.* Frīgūsquĕ fămēmquĕ Fōrmīcă tāndēm quĭdam ēxpăvĕrĕ măgĭstrā. *J.* Ĕgŏ grānum ĭn hĭĕmĕ quŭm stŭdĭōsĕ cōngĕrŏ. *Ph.* (Cf. *Virg. Æ.* IV, 402 sq.)

Fōrmīcīnŭs, ă, ŭm. *De fourmi, et au fig.* Mŏvĕt fōrmīcīnūm grădŭm. *Plaut.* (*Men.* V, 3, 12. Vocem agnoscit *Prisc.* 594).

Fōrmīdābĭlĭs, ĕ. *Redoutable.* Nūllæ ĭn frōntĕ mĭnæ, nĕc fōrmīdābĭlĕ lūmĕn. *O.* SYN. Mĕtŭēndŭs, hōrrēndŭs. || *n. pris adv.* Ĕt fōrmīdābĭlĕ rīdēns. *St.* Dūm fōrmīdābĭlĕ fērvĕt. *Prud.* (*Psych.* 296).

Fōrmīdāns, tĭs. *Qui craint.* Mĕtŭēns pŭĕrĭs, mĭhĭ fōrmīdāns. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 61).

Fōrmīdātŭs, ă, ŭm. *Redouté.* Ĕt fōrmīdātŭs naūtĭs ăpĕrītŭr Ăpōllŏ. *V.* Hīc clāssĕ fōrmīdātŭs. *H.*

Fōrmīdŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Redouter.* Vērbĕră sūccīnctī fōrmīdāvēre Lŭpērcī. *St.* Tū quŏquĕ fōrmīdā nĭmĭŭm sūblīmĭă sĕmpĕr. *O. Voy.* Timeo.

Fōrmīdŏ, ĭnĭs, *f. Crainte.* Tū nĭhĭl ădmīttēs ĭn tē fōrmīdĭnĕ pœnæ. *H.* Ĭlle hæc, dēpŏsĭtā tāndēm fōrmīdĭnĕ, fātŭr. *V.* SYN. Tĭmŏr, păvŏr, mĕtŭs, hōrrŏr. *Voy.* Timor. || *Ce qui inspire l'effroi, horreur.* Ĕt cālīgāntēm nīgrā fōrmīdĭnĕ lūcŭm. *V.* Tympănăque ĕt plēnās tăcĭtā fōrmīdĭnĕ cīstās. *V. Fl.* Ĕgŏ fūrum ăvĭŭmquĕ Māxĭmă fōrmīdō. *H.* Rēllĭgĭōnĕ săcræ ĕt sævī fōrmīdĭnĕ Mārtĭs. *V.* SYN. Hōrrŏr. || *Épouvantail, corde revêtue de plumes de différentes couleurs, pour effrayer la grosse bête à la chasse.* Cērvūm pūnĭcĕæ sēptūm fōrmīdĭnĕ pēnnæ. *V.* (*Æ.* XII, 750. *Id. G.* III, 372). Aūt păvĭdōs tērrē vărĭā fōrmīdĭnĕ cērvōs. *O.* (*Rem. Am.* 203. *Id. Fast.* V, 173). Pīctă rŭbēntī līncă pīnnā Vānō clūdāt tērrōrĕ fĕrās. *Sen.* (*Hipp.* 46. Adde *Luc.* IV, 437; *Nemes. Cyn.* 303).

Fōrmīdŏlōsŭs, ă, ŭm. *Timide.* Ĕgŏ fōrmīdŏlōsŭs? nēmo ēst hŏmĭnŭm, quī vīvăt, mĭnŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 19. *Ib.* 18). *Voy.* Timidus. || *Plus souv. Effrayant.* Fōrmīdŏlōsæ dūm lătēnt sĭlvīs fĕræ. *H.* (*Id. Od.* II, 17, 16). Fōrmīdŏlōsās dīctū, nōn ēsū mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 35, herbas. *Id. Amph.* V, 1, 65. De verbo disserit *Gell.* 9, 12). SYN. Mĕtŭēndŭs, fōrmīdābĭlĭs.

Fōrmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Former, façonner.* Phrygĭă fōrmābăt ĭn Īdā Ænēās clāssēm. *V.* Ĕt mŏdŏ gaūdēbām lāpsōs fōrmārĕ căpīllōs. *Pp.* (I, 3, 23). SYN. Fīngŏ, cōndŏ, strŭŏ, cōmpōnŏ, ædĭfĭcŏ, pōnŏ, etc. *Voy.* Fundo (as), Fingo. || *Au fig. Instruire, dresser.* Tālĭbŭs īgnārām Jūnō Cădmēĭdă dīctĭs Fōrmārăt. *O.* Tū quōs ăd stŭdĭum ătque ūsūm fōrmābĭs ăgrēstēm. *V.* Pēctŭs præcēptīs fōrmăt ămīcīs *H.* SYN. Īnfōrmŏ, īnstrŭŏ, īnstĭtŭŏ, fīngŏ, ēxcŏlŏ, ērŭdĭŏ.

Fōrmōsē, *adv. Avec élégance.* Sūrgăt ĕt ĭn sōlĭs fōrmōsĭŭs ărbŭtŭs ăntrīs. *Pp.* (I, 2, 11).

† Fōrmōsŏ, ās, ārĕ. *Embellir.* Fœdĕră fīdă fĭdēs fōrmōsăt, fœdă fĭdēlĭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 508).

Fōrmōsŭs, ă, ŭm. *Beau.* Fōrmōsī pĕcŏrĭs cūstōs, fōrmōsĭŏr īpsĕ. *V.* Sī quærās ŭbĭ sīt fōrmōsī mātĕr Ĭūlī. *O.* Mŭlĭĕr fōrmōsă sŭpērnĕ. *H.* SYN. Pūlchĕr, dĕcōrŭs, etc. *Voy.* Pulcher. || *Brillant, riant.* Sōmnĭă fōrmōsō cāndĭdĭōră dĭē. *O.* Ĕt fōrmōsă Vĕnŭs fōrmōsō tĕmpŏrĕ dīgna ēst. *Id.* Nūnc fōrmōsīssĭmŭs ănnŭs. *V.* SYN. Pūlchĕr, nĭtēns, rīdēns.

Fōrmŭlă, æ, *f. dimin. de* Forma. *Petite forme.* Līttĕrĭs aūtēm lătīnĭs græcă quĕīs ēst fōrmŭlă. *T. Maur.* (*Syll.* 50). || *Qqf. Beauté.* Tĕmpŏri hānc vĭgĭlāre ŏpōrtĕt fōrmŭlam ātque ætātŭlăm. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 47). || *Souv. Formes de procédure, formule.* Quĭd tĭbĭ nūnc prōdēst jūrāndī fōrmŭlă jūrĭs? *O.* Fōrmŭlă păctī. *Id.* || *Exemple, modèle.* Vērsŭs fōrmŭlă pōstă pērdŏcēbĭt. *T. Maur.* (*Metr.* 1336). || *Hiérarchie.* Văgŭs pĕr ŏmnēs dīgnĭtātŭm fōrmŭlās. *Aus.* (*Prof.* 6, 29). || *En gén. Règle, principes.* Hæc pŏpŭlōs, hæc māgnōs fōrmŭlă rĕgēs (tenet). *H.* Nōn īgnōtă tĭbī nōstræ quŏquĕ fōrmŭlă vītæ. *Aus.* (*Parent.* 4, 19). SYN. Rēgŭlă, nōrmă.

Fōrnācālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes des Romains, instituées par Numa, en l'honneur de la déesse Fornax.* Cūrĭŏ lēgĭtĭmīs nūnc Fōrnācālĭă vērbīs Māxĭmŭs īndīcĭt. *O.* (Cf. *Fest.*, et *Plin.* 18, 2).

Fōrnācālĭs, ĕ. *Qui concerne les fours.* || Fōrnācālĭs dĕă. *La déesse Fornax, qui présidait à la cuisson du pain.* Ĕt Fōrnācālī sūnt stătă săcră dĕæ. *O* Făctă dĕa ēst Fōrnāx: lætī Fōrnācĕ cŏlōnī. *Id.*

Fōrnācŭlă, æ, *f. Fourneau.* Nīl dŭbĭŭm, māgna ēst fōrnācŭlă. *J.* (10, 82). *Voy. le suiv.*

Fōrnāx, ācĭs, *f. Four, fourneau.* Vūlnĭfĭcūsquĕ chălybs văstā fōrnācĕ lĭquēscĭt. *V.* Rĕcŏquūnt pătrĭōs fōrnācĭbŭs ēnsēs. *Id.* Spīssăquĕ sūspēnsīs fōrnācĭbŭs aūrĕă săxă Ēxsūdānt prĕtĭŭm. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 540). SYN. Fōrnācŭlă, cămīnŭs, *qqf.* fūrnŭs. EP Văstă, prŏfūndă, căpāx, căvă, ārdēns, īgnĕă, fērvēns, fērvĭdă, cāndēns, ātră, nīgră. || *Au fig. Fournaise.* Vĭdĭmŭs ūndāntēm rūptīs fōrnācĭbŭs Ætnăm. *V.* || ? *Nom d'une déesse. Voy.* Fornacalis.

Fōrnĭcātŭs, ă, ŭm. *Fait en voûte.* Crȳptīs cārcĕrĭbūsquĕ fōrnĭcātŭs. *Sid.* (23, 319, paries).

Fōrnĭx, ĭcĭs, *m. Voûte, arc.* Aūt āmnĭs rīpīs, aūt āltī fōrnĭcĕ săxī. *V.* SYN. Ārcŭs, cămĕră, tēstūdŏ, *qqf.* thŏlŭs, cūrvātūră. EP. Căvŭs, cūrvŭs, īnflēxŭs, pēndēns. || *Au fig.* Cœli īngēntēs fōrnĭcēs. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 19, et *Cic. de Or.* 3, 40). Sī dīscŏlŏr Īrĭs Dēmīttăt gĕmĭnō sē fōrnĭcĕ. *Avien.* (*Progn.* 371). || *Chambre voûtée.* Nīgrī fōrnĭcĭs ēbrĭŭm pŏētăm. *M.* (XII, 62). || *En partic. Mauvais lieu.* Quīdăm nōtŭs hŏmō quum ēxīrĕt fōrnĭcĕ. *H.* Lēnōnŭm pŭĕrī quōcūmque ĭn fōrnĭcĕ nătī. *J.* (3, 156). SYN. Lŭpānăr.

Fŏrŏ, ās, ārĕ. *Percer, trouer.* Ĭtă tē fŏrābūnt pătĭbŭlātŭm pĕr vĭās. *Pl.* (*Most.* I, 1, 53).

Fōrpĕx, ĭcĭs, *f. Fer chaud pour brûler la barbe.* Rūpĭt ŏdōrātăm rĕdŏlēntī fōrpĭcĕ bārbăm. *Sid.* (15, 184. Verbum habent *Isid.* 20, 13, et *Cassiod. Orthog.* 4; id autem non satis clare exponunt. *Charis.* 74, de *forcipe* agens, ait, *quod ferrum calidum capiat*).

Fōrs, *abl.* fōrtĕ (*rarement au gén.*), *f. Sort, hasard.* Ō si ūrnam ārgĕntī fōrs quæ mĭhĭ mōnstrĕt! *H.* Cāsūmquĕ tĭmēnt quēmcūmquĕ fĕrăt fōrs. *Lr.* (III, 998). Nōn ūnquăm tŭlĭt Dŏcŭmēntă fōrs mă-

jōră. *Sen.* (*Troad.* 4). SYN. Sōrs, cāsŭs, fōrtūnă. *Voy.* Fortuna. || Fōrs, *et* Fōrtĕ, *abl. pris adv. Par hasard.* Cēssĕrĭt Aūsŏnĭō sī fōrs vīctōrĭă Tūrnō. *V.* Fōrtĕ sŭb ārgūtā cōnsēdĕrăt īlĭcĕ Dāphnĭs. *Id.* Fōrtĕ fŭīt crātēr. *O.* SYN. Fōrtūnā, cāsū. PHR. Fōrtĕ sŭā Lĭbȳcīs tēmpēstās āppŭlĭt ōrīs. *V.* || *Peut-être.* Ēt fōrs æquātīs cēpīssēnt prǣmĭă rōstrīs. *V.* Fōrs ēt vōtă făcĭt. *Id. Voy.* Forsan. || Fōrs Fōrtūnă. *Comme* Fors *ou* Fortuna. *Il y avait à Rome un temple à cette déesse.* Quōd cĭtō vēnērūnt Fōrtūnæ Fōrtĭs hŏnōrēs! *O.* Quǣquĕ fōrs fōrtūna ēst, nōbīs quǣ te hŏdĭe ōbtŭlĭt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 26. *Id. Eun.* I, 2, 54; *Phor.* V, 6, 1, ubi *Donat.* Cf. *Cic. Div.* 2, 7).

Fōrsăn, Fōrsĭtăn, Fōrtāssĕ, Fōrtāssĭs, *et* Fōrsĭt, *adv. Peut-être.* Fōrsăn ēt hǣc ōlīm mĕmĭnīssĕ jŭvābĭt. *V.* Fōrsĭtăn ēt, Prĭămī fŭērīnt quǣ fātă, rĕquīrās. Cœlōque ănĭmūm fōrtāssĕ fĕrēbăt. *Id.* Fōrtāssĭs ĕt īstīnc Lārgĭtĕr ābstŭlĕrīt lōnga ætās. *H.* Ūt fōrsĭt hŏnōrēm Jūrĕ mĭhi īnvĭdĕăt. *Id.* (Hoc quidam tribuunt et *Lucretio*, VI, 736). SYN. Fōrs.

Fōrtāsse ăn *ou* Fōrtāsseăn. *Comme* Forsan. Fōrtāsse ān sīnt quōs hic nōn mērtārĕt mĕtŭs. *Att.* (ap. *Non.* 2, 542).

Fōrtĕ, *adv. Voy.* Fors.

† Fōrtēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir fort.* (*Nœv.* apud *Gell.* 19, 7.)

† Fōrtĭfĭcō, ās, ārĕ. *Fortifier.* Fōrtĭfĭcātă fĭdēs vīncĭt tōt crīmĭnă vītæ. *Rust. Help.* (*Hist. Test.* vs. 12).

Fōrtĭs, ĕ. *Fort, robuste.* Hīnc laūdēm fōrtēs spērātĕ cŏlōnī. *V.* Fōrtēs īnvērtānt taūrī (solum). *Id.* SYN. Vălĭdŭs, rōbūstŭs. *Voy.* Robustus. || *Fort, solide.* Nōrūnt fātālēs fōrtĭă fīlă dĕæ. *O.* Fōrtĭă vīncŭlă. *Sen.* (*Hip.* 34). SYN. Fīrmŭs, sŏlĭdŭs, vălĭdŭs. || *Fort* (*en parl. du vent*). Quī cārcĕrĕ fōrtēs Cōntĭnĕăt vēntōs. *O.* Īmplĕăt īllă tŭōs fōrtĭŏr aūră sĭnūs. *Id.* SYN. Vălĭdŭs. || *Gros.* Nĕc ārmēntīs īncūrrĕrĕ fōrtĭbŭs ūrsī. *O.* SYN. Grāndĭs, māgnŭs, īngēns. || *Fort* (*en parl. du vin*). Aūfĭdĭūs fōrtī mīscēbăt mēllă fălērnō. *H.* SYN. Ācrĕ, sĕvērūm. || *Puissant, efficace.* Sīc pŏtĭūs nōs tāngĭt ămōr quām fōrtĭbŭs hērbīs. *O.* Īrātæ mĕdĭcāmĭnă fōrtĭă præbē. *Id.* Aūt quæ tām fōrtēs vōlvūnt īncēndĭă caūsæ? *Corn. Sev.* (*Ætn.* 2). SYN. Pŏtēns, vălēns. || *Forte* (*en parl. de la chaleur*). Sōlĕ jām fōrtī, mĕdĭōquĕ vērĕ. *Sen.* (*Med.* 589). SYN. Ācĕr. || *Infatigable, par ext. Rapide.* Sī fēmĭnă fōrtī Fīdĭs ĕquō. *V.* Cūrsū fōrtĭs Ăēllō. *O.* Fōrtĭs ĕquī vīs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 95, qui exponit, *celer*). || *Forte* (*en parl. d'une lettre, d'une syllabe*). Sȳllăbă sī cōntrā fōrtīsque ēt vīvĭdă dētŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 911. *Ib.* 764, *fortissima* littera). || *Ferme, brave, courageux.* Fōrtĭăque ādvērsīs ŏppōnĭtĕ pēctŏră rēbŭs. *H.* Fēcĭt ĭn Āndrŏmăchē prĭŭs hōc fōrtīssĭmŭs Hēctŏr. *O.* SYN. Strēnŭŭs, ănĭmōsŭs, aūdāx, fīdēns, māgnănĭmŭs, īnvīctŭs, īmpăvĭdŭs, fīrmŭs, cōnstāns, fĕrōx. PPH. Nōn tĭmĭdŭs. Ănĭmī prǣstāns, ēgrĕgĭŭs. Īngēns ănĭmīs. Fōrtĕ pēctŭs. Fōrtĭă bēllō pēctŏră. Fōrtīssĭmă cōrdă. Mănū fōrtĭs. Mārtĕ fĕrōx. Fōrtĭs ăd ārmă *ou* ĭn ārmīs. Vīrtūtĕ prǣstāns, ēgrĕgĭŭs, pŏtēns, haūd ūllī sĕcūndŭs. Vīrtūtĭs haūd ēxpērs, nōn ĕgēns. Ēxpērs tērrōrĭs. Ād fātă nōn sēgnĭs. VERS. Fōrtem ănĭmūm pōsce ēt mōrtĭs tērrōrĕ cărēntēm. *J.* Rŭēndī Īn fērrūm mēns prōnă vĭrīs. *L.* Īmpĭgĕr ād lētūm. Prōmptum ăd vūlnĕră pēctŭs. Tĭmĕātquĕ fŭrēntēs Ēt mōrtī făcĭlēs ănĭmōs. *Id.* Vīrtūsquĕ nōstră nēscĭt īgnāvōs mĕtūs. *Sen.* || *En parl. d'une chose.* Cōnsĭlĭūm nōbīs fōrtĕ pĭūmquĕ dăbō. *O.* Hūnc jūrō fōrtēm cāstūmquĕ crŭōrēm (de Lucretia). *Id.* || *Qqf. avec l'infin.* Tŏnĭtrū tūrbārĕ pŭēllās Fōrtĭŏr. *St.* || *Puissant, influent, opulent.* Sŏrōrēm dēspōndīsse īn fōrtēm fămĭlĭăm. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 9. Sic interpretatur *Non.* 4, 195). Ōmnēs fōrmōsī fōrtēs. *Lucil.* (apud *Non.* ibid.). || *Honnête, vertueux.* Ut vīrūm fōrtēm dĕcĕt. *Ter.* (*And.* II, 6, 13). *Voy.* Honestus. || Fōrtĭă dīctă. *Paroles hardies, superbes.* Ēt plăcĭdīs mīscēntēm fōrtĭă dīctīs. *O.* (Adde *Prop.* I, 5, 14). || ? *Beau.* Sēd Băcchīs ĕtĭām fōrtĭs tĭbĭ vīsa ēst. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 38). Ēcquĭd fōrtĭs vīsa ēst? *Id.* (*Mil.* IV, 3, 13. Hoc apud *Non.* 4, 195, qui vertit *formosa*. Alii tamen aliter intelligunt).

Fōrtĭtĕr, *adv. Fortement, solidement.* Ō quĭd ăgĭs fōrtĭtĕr ŏccŭpā Pōrtŭm. *H.* Pāndō nōn fōrtĭtĕr hǣrĕt ăsēllō. *O.* SYN. Vălĭdē, fīrmĭtĕr. || *Avec force intensité, vivacité.* Ārdēnt ăgĭtātī fōrtĭŭs īgnēs. *O.* SYN. Ācrĭtĕr. || *Courageusement.* Fēlīx quī, quōd ămăt, dēfēndĕrĕ fōrtĭtĕr aūdĕt. *O.* Nīl vērbī, pĕrĕās quīn fōrtĭtĕr, āddām *H.* SYN. Ănĭmōsē, aūdăctĕr, cōnstāntĕr, ācrĭtĕr, gĕnĕrōsē, *qqf.* plăcĭdē, pătĭēntĕr. PPH. Mēntĕ æquā, plăcĭdā, fōrtī, īnvīctā, trānquīllā. Fōrtī, īnvīctō, cōnstāntī, pătĭēntī ănĭmō, cōrdĕ, pēctŏrĕ.

Fōrtĭtūdō, ĭnĭs, *f. Force.* Părēs dūm nōn sīnt vēstræ fōrtĭtūdĭnī. *Ph.* SYN. Vīs, rōbŭr. || *Courage.* Vĕrĕōr ne īstæc fōrtĭtūdo īn nērvum ērūmpăt dēnĭquĕ. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 11). Jām flāccēt fōrtĭtūdō. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 323). SYN. Vīrtūs, ănĭmŭs, rōbŭr, *qqf.* cōnstāntĭă, aūdācĭă, fīdūcĭă. EP. Fīrmă, rĭgĭdă, īnvīctă, vălĭdă, īndŏmĭtă, īncōncūssă, vīvĭdă, bēllĭcă, īngēns. PPH. Fōrtĕ pēctŭs, cŏr. Fōrtĭă, fōrtīssĭmă cōrdă, pēctŏră. Fōrtĭs mănŭs, dēxtĕră, ănĭmŭs. Fōrtēs aūsūs. Fōrtĭbŭs aūsīs. Fōrtĭă făctă, āctă. Aūdācĭă fōrtĭŏr. VERS. Quĭd pōssīt vīvĭdă vīrtūs, Ēxpĕrĭăr. *V.* Ēt bēllō vīvĭdă vīrtūs. *Id.* Vīrtūs bēllī spēctātă dŏmīquĕ. *H. Voy.* Fortis.

Fōrtŭĭtō *et* Fōrtŭĭtū, *adv. Par hasard.* Si eām sĕnĕx ănūm prægnāntēm fōrtŭĭtū fēcĕrĭt. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 41). Nĕc quăsĭ fōrtŭĭtō, nĕc vēntōrūm răbĭē, sĕd. *J.* (13, 225. *Fortuitu* est apud *Diom.* 399).

Fōrtŭītŭs *et* Fōrtŭĭtŭs, ă, ŭm. *Fortuit, offert par le hasard.* Nĕc fōrtŭītūm spērnĕrĕ cēspĭtēm. *H.* Tūm fōrtŭĭtūm fēlēs cōntŭbērnĭūm. *Ph.* (Adde *Aus. Sept. Sap. Solon.* 3). Fōrtŭĭtōquĕ lŭtō: clāvūs nŭmĕrābăt ăgrēstēs. *Petr.* (*Sat.* 135). Mīxtāquĕ fōrtŭĭtōs īmplĭcĕt aūră mŏdōs. *Boet.* (5, 1. Sic *St. Theb.* VII, 449, *Manil.* I, 182).

Fōrtūnă, æ, *f. Fortune, déesse que les anciens représentaient comme aveugle, debout, un pied posé sur une roue qui tournait sans cesse.* Nōs tē, Nōs făcĭmŭs, Fōrtūnă dĕăm. *J.* (15, 315). Mūltōs, āltērnă rĕvīsēns, Lūsĭt, ĕt īn sŏlĭdō rūrsūs Fōrtūnă lŏcāvĭt. *V.* Fōrtūnă sǣvō lǣtă nĕgōtĭō. *H.* SYN. Fōrs, sōrs, fātŭm, *par ext.* Jūpĭtĕr, dĕŭs, dĭī. EP. Lĕvĭs, mōbĭlĭs, vărĭă, mūtābĭlĭs, ăncēps, dŭbĭă, īnfīdă, vŏlūbĭlĭs, īncērtă, fāllāx, fŭgāx, frăgĭlĭs, văgă, īncōnstāns, īnstābĭlĭs; sŭpērbă, pŏtēns. PPH. Dĕă cæcă. Fōrtūnæ nūmĕn, ālĕă, īnjūrĭă. VERS. Ēt tāntūm cōnstāns īn lĕvĭtātĕ sŭa ēst. *O.* Nām mĕtŭĭs dŭbĭō Fōrtūnæ stāntĭs ĭn ōrbĕ Nūmĕn, ĕt ēxōsæ vērbă sŭpērbă dĕæ. *Id.* Rēgnăt, ĕt īncērta ēst hīc quŏquĕ nīxă rŏtă. (*Ad Liv.* 53.) Vērsātŭr cĕlĕrī Fōrs lĕvĭs ōrbĕ cĭtō. *Tib.* Ō Fōrtūnă pŏtēns, quām vărĭăbĭlĭs! *Sen.* Răpĭdă Fōrtūna āc lĕvĭs. *Id.* Sēmpĕr mŏvētŭr, vărĭăt ĕt mūtăt vĭcēs, Ēt sūmma ĭn īmūm mērgĭt, āc mērsa ērĭgĭt. *Aus.* (Cf. *Hor. Od.* I, 35; *Symposii, Pentadii*, aliorumque poematia *de Fortuna*, in *Anthol.* I, p. 556 sq.; *Sen. Hip.* 1139 sq.; *Pacuv.* apud *Auct. ad Her.* 2, 23). || Fōrs Fōrtūnă. *Voy.* Fors. || Fōrtūnæ fīlĭŭs. *Voy.* Filius. || *Fortune, événement bon ou mauvais.* Fōrtūnām Prĭămī cāntābo ēt nōbĭlĕ bēllūm. *H.* Quæ fōrtūnă vĭrīs, clāssēm quō līttŏrĕ līnquānt. *V.* SYN. Sōrs, fātŭm, cāsŭs. *Voy.* Sors, Fatum. || *Fortune contraire.* Quæ tē fōrtūnă fătīgăt? *V.* EP Ādvērsă, ĭnĭmīcă, ĭnīquă, īnvĭdă, īmprŏbă,

mălīgnă, dūră, sævă, īmmītĭs, grăvĭs, āspĕră, mălă, fērrĕă, trīstĭs, mĭsĕră. *Voy.* Infortunium. || *Fortune prospère.* Stāt fōrtūnă dŏmūs. *V.* Dūm fōrtūnă fŭĭt. *Id.* EP. Bĕnīgnă, sĕcūndă, rīdēns, faūstă, ămīcă, bŏnă, făvēns, fēlīx, mītĭs, făcĭlĭs, prōspĕră. *Voy.* Felicitas.|| *Succès, réussite.* Dā nūnc, Tībrĭ pătĕr, fērrō, quōd mīssĭlĕ lībrŏ, Fōrtūnăm. *V.* Fōrtūnămque hāstīs vĕnĭēntĭbŭs aūfĕrt. *St.* SYN. Sŭccēssŭs. || *Fortune, état, condition.* Īntră fōrtūnăm quīsquĕ mănērĕ sŭăm. *O.* Hīc stătŭs, hæc rērŭm nūnc ēst fōrtūnă mĕārŭm. *Id. Qqf. au plur.* Vērum ĕgŏ meās quĕrŏr fōrtūnās. *Pl.* (*As.* III, 1, 12). Ūnĭcă fōrtūnīs ără rĕpērtă mĕīs. *O.* (Et *Hor. A. P.* 112). SYN. Sōrs, cōndĭtĭŏ. || *Au pl. Richesses.* Vītam āc fōrtūnās cuī cōncrēdĭdĕrīm mĕās. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 106). Fōrtūnās sī sērvĕt ĕāsdĕm Hēspĕrĭdŭm sērpēns. *J.* (14, 113). *Voy.* Divitiæ.

† Fōrtūnāssīm, īs, *arch. pour* Fortunaverim. Dĕōs ĕgo ŏmnēs ŭt fōrtūnāssīnt prĕcŏr. *Afran.* (apud *Non.* 2, 315).

Fōrtūnātē, *et arch.* Fōrtūnātīm, *adv. Heureusement.* Quām făcĭle ēt quām fōrtūnāte ēvēnĭt! *Pl.* (*Epid.* II, 2, 59). Fōrtūnātīm, fēlīcĭtĕr, āc bĕnĕ vōrtăt! *Enn.* (apud *Non.* 2, 334). *Voy.* Feliciter.

Fōrtūnātŭs, ă, ŭm. *Heureux.* Ō fōrtūnātōs nĭmĭŭm, sŭă sī bŏnă nōrīnt! *V.* Īngĕnĭŭm mĭsĕrā quĭă fōrtūnātĭŭs ārtĕ Crēdĭt. *H.* Mŭlto ŏmnĭŭm nūnc mē fōrtūnātīssŭmŭm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 1). *Voy.* Felix. || Fōrtūnātæ Īnsŭlæ. *Les Iles Fortunées, dans l'Atlantique, où les anciens plaçaient les Champs Élysées.* Sīcŭt fōrtūnātōrŭm mĕmŏrānt īnsŭlās. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 148). Pĕtāmŭs ārvă, dīvĭtēs ēt īnsŭlās. *Hor.* (*Epod.* 15, 42. *Id. Od.* IV, 8, 27). Quēm nūnc, ēmĕrĭtæ pērmēnsūm tēmpŏră vītæ, Sēcrētī pārs ōrbĭs hăbēt, mūndūsquĕ pĭōrŭm. *Calp.* (8, 20. Cf. *Plin.* 6, 37; *Capel.* VI, p. 226). *Voy.* Elysium. || *Subst. m. Nom d'homme.* Nēc Fōrtūnātī spērnĭt, nēc bălnĕă Faūstī. *M.* (II, 14. Adde *Anthol.* II, p. 59). || *Saint Fortunat, martyr.* Ēt Fōrtūnātŭm fērt Ăquĭlēĭă sŭŭm. *Fort.* (VIII, 6, 166). || *Venantius Fortunatus, évêque de Poitiers et poëte, au sixième siècle.* Dē Fōrtūnātō paŭpĕrĕ vērbă căpĕ. *Fort.* (IX, 1, 148). Fōrtūnātŭs, ăpēx vātŭm, vĕnĕrābĭlĭs āctū. (*Epitaph. Fortun.*, in *Hist. Littér.* t. III, p. 468.)

Fōrtūnŏ, ās, ārĕ. *Rendre heureux, faire prospérer.* Ŭt, quāmcūmquĕ dĕŭs tĭbĭ fōrtūnāvĕrĭt hōrăm. *H.* Dī fōrtūnābūnt vōstră cōnsĭlĭă. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 175). SYN. Prōspĕrŏ, sĕcūndŏ.

1. Fŏrŭlī, ōrŭm, *m. pl. Cases, rayons de bibliothèque.* Hīc lĭbrōs dăbĭt, ēt fŏrŭlōs, mĕdĭāmquĕ Mĭnērvăm. *J.* (3, 219). || 2. *Petit village non loin d'Amiterne.* Căspĕrĭāmquĕ cŏlūnt Fŏrŭlōsquĕ. *V.*

1. Fŏrŭm, ī, *n. Place publique, marché.* Ēt māne īn mĕdĭō plaūstră fŭĕrĕ fŏrō. *O.* SYN. Ārĕă, plătĕă, *qqf.* măcēllŭm. || Fŏrŭm Āppĭī, Cōrnēlĭī, etc. *Noms de différentes villes. Voy.* Appius, etc. || *Forum, lieu où l'on rendait la justice, barreau.* Īnsānūmquĕ fŏrum aūt pŏpŭlī tābŭlārĭă vīdĭt. *V.* Ēt fŏră mārtĕ sŭō lītĭgĭōsă văcēnt. *O.* Fŏrūmquĕ Lītĭbŭs ōrbŭm. *H.* Nēc fŏră sūnt nōbīs, nēc sūnt vădĭmōnĭă nōtă. *M.* (XIV, 135). Quĭd nūnc Rōstră tĭbī prōsūnt tūrbātă, fŏrūmquĕ? *L.* SYN. *Qqf.* Rōstră, jūs, jūră. EP. Plēnŭm; ărgūtŭm, raūcŭm, clāmōsŭm. *Voy.* Causidicus, Tribunal.

2. † Fŏrŭm, ī, *n. sing. de* Fori. (*Cn. Gell.* apud *Charis.* 55, *fora navium.* Secundum regulam declinasse videtur; nam *Diom.* 314 : « Hoc *porrum, cœlum, forum*; hi *porri, cœli, fori.* »)

1. † Fŏrŭs, ī, *m. Voy.* Fori. || 2. *arch. Comme* Forum. Rōmānīs lūdīs fŏrŭs ōlim ōrnātŭ' lŭcērnīs. *Lucil.* (apud *Charis.* 55, et *Non.* 3, 96. Adde *Pompon.* apud *Non.* ibid.).

Fōssă, æ, *f. Excavation de terre, fossé, sillon, ornière.* Quām mūltā mădĭdæ cēlāntŭr ărūndĭnĕ fōssæ. *O.* SYN. Lăcūnă, scrōbs, sūlcŭs. || Fōssā mœnĭă dēsīgnŏ *ou* sīgnŏ. *Tracer avec la charrue l'enceinte d'une ville.* Hŭmĭlī dēsīgnāt mœnĭă fōssā. *V.* Ūrbēm dēsīgnāt ărātrō. *Id.* Quæ mœnĭă sīgnĕt ărātrō. *O.* Quūm mœnĭă sūlcō Sīgnārēt. *Sil.* Dēsīgnāt līttŏră fērrō. *V. Fl.* Āc vĕlūtī, nūdīs quūm sūrgūnt mœnĭbŭs ūrbēs, Cōndĭtŏr ēt văcŭōs mūrīs cīrcūmdărĕ cōllēs Dēstĭnăt, āntĕ mănū quām tēntēt scīndĕrĕ fōssās, etc. *Manil.* (II, 772. Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 755; *Isid. Or.* 15, 2). || *Fossé, retranchement.* Fōssārŭmquĕ mŏræ... Dānt ănĭmōs. *V.* Sŭbĭtā cīrcūmdĕdĭt āgmĭnă fōssā. *L. Voy.* Vallum. || *Mine.* Quĭdquĭd ăb aūrĭfĕrīs ējēctăt Ĭbērĭă fōssīs. *Stat. Voy.* Fodina. || — sĕpūlchrī. *Fosse pour un mort.* (*Prud. Apoth.* 1073.)

† Fōssŏ, ās, ārĕ, *arch. Percer.* Dĕcrētŭm fōssārī cōrpŏră tēlīs. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 100).

Fōssŏr, ōrĭs, *m. Agriculteur.* Ēt lăbĕfāctă mŏvēns rōbūstŭs jūgĕră fōssŏr. *V.* Squālĭdŭs īn māgnā fāstīdīt cōmpĕdĕ fōssŏr. *J.* (11, 80). *Voy.* Arator. || *Celui qui creuse une mine, pionnier.* Cuī sēptă nŏvūs jām mœnĭă lāxĕt Fōssŏr. *St.*

Fōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Fodio. *Creusé.* Ēxērcēt mĕlĭūs vīnĕă fōssă vĭrōs. *M.* (XIV, 49). || *Percé.* Ādvērsā cūspĭdĕ fōssŭs ăpĕr. *O.*

Fōtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Foveo. *Réchauffé* Ēt fōtŭm grĕmĭō dĕă tōllĭt īn āltōs. *V.* Sōlĭs tērrā văpōrĕ Fōtă nŏvēt fētūs. *Lr.* (I, 1032). SYN. Tĕpĕfāctŭs, călĕfāctŭs, tĕpēns.

† Fōtŭs, ūs, *m. néol. L'action de réchauffer, qqf. Cataplasme.* Ēt tālī rĕcrĕābĭs lānguĭdă fōtū. *Sam.* (vs. 1008. Adde *Alcim.* III, 430). Pālpāmēn tĕnĕrŭm blāndīs ēx fōtĭbŭs āmbĭt. *Prud.* (*Ham.* 303).

Fŏvĕă, æ, *f. Fosse.* Dōnēc hŭmō tĕgĕre (cadavera) āc fŏvĕīs ābscōndĕrĕ dīscānt. *V.* (*G.* III, 558. *Pier.* testatur in antiquissimo cod. legi *fossis.* Eo certe sensu *Fossa.* Quod vide). || *Trou, piége pour prendre les animaux.* Pānthēra īmprūdēns ōlīm īn fŏvĕām dēcĭdĭt. *Ph.* Nām fŏvĕa ātque īgnī prĭŭs ēst vēnārĭĕr ōrtŭm. *Lr.* (V, 1248). Cæcō fŏvĕæ dēcēptŭs hĭātū (leo). *St.* || *Au fig.* Ĕgo īllĕ dōctŭs lēnŏ pæne īn fŏvĕām dĕcĭdī. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 45. *Id. Pœn.* I, 1, 59).

Fŏvĕŏ, ēs, fōvī, fōtŭm, fŏvērĕ. *Réchauffer; couver.* Hærēt, ēt īntērdŭm grĕmĭō fŏvĕt īnscĭă Dīdō. *V* Ēt lăcĕrŭm fōvī Phlĕgĕthōntĭdĕ cōrpŭs īn ūndā. *O.* Nūnc mātrīs plūmīs ŏvă fŏvēndă dăbăt. *Id.* SYN. Călĕfăcĭŏ, călfăcĭŏ, tĕpĕfăcĭŏ.|| *Garder soigneusement, rester dans.* Nōn ŏbvĭă fērrĕ Ārmă vĭrōs, sēd căstră fŏvērĕ. *V.* Fŏvĭt hŭmŭm (coluber). *Id.* SYN. Tĕnĕŏ, sērvŏ. || *Au fig.* Hĭĕmem īntēr sē lūxū, quām lōngă, fŏvērĕ. *V.* || *Nourrir, entretenir.* Fāmāmquĕ fŏvēmŭs ĭnānēm. *V.* Fōvīvĕ cŭpīdĭnĕ bēllă. *Id.* Ēt spēm mūnĕrĭbŭs fŏvĭmŭs ūsquĕ dătīs. *M.* (IX, 49). Ănĭmō mĕă vōtă fŏvēbăm. *O.* Crēdŭlă vītăm Spēs fŏvĕt. *Tib.* (II, 6, 19). SYN. Ălŏ, *qqf.* nūtrĭŏ, pāscŏ. || *Favoriser, protéger.* Tēmpŏrĭs īllĭŭs cŏlŭī fōvīquĕ pŏētās. *O.* Mĕcūmquĕ fŏvēbĭt Rōmānōs rērŭm dŏmĭnōs. *V.* SYN. Tŭĕŏr, prōtĕgŏ, cŏlŏ, făvĕŏ

Frācēs, ĭŭm, *f. pl. Chair de l'olive.* Sŭbsĭdŭāsquĕ frācēs dīffūsāquĕ māssĭcă prīscō Spārgĕ cădō *Grat.* (*Cyn.* 474. Cf. *Caton. R. R.* 64; *Col.* 6, 13)

Frāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Frango *Brisé.* Ēt cāmpūm hōrrēntēm frāctīs īnvērtĕrĕ glēbīs. *V.* Frāctā pĕrĕūntēs cūspĭdĕ Gāllōs. *H.* SYN. Īnfrāctŭs, pērfrāctŭs, rūptŭs, dīrūptŭs, pērrūptŭs, dīvūlsŭs, dīscīssŭs, dīsjēctŭs, dīvīsŭs, ēlīsŭs, cōntūsŭs, lăcĕr, dīssĭlĭēns. || *Au fig. Épuisé, fatigué, vaincu.* Frāctī

bĕllō fătīsquĕ rĕpŭlsī. *V.* Mūltō frāctūs jām mĕmbră lābōrĕ. *H.* Frāctă vīrtūs. *Id.* Hīs dīctīs frāctūs fŭrŏr. *Sil.* SYN. Fēssŭs, dēfēssŭs, dēfĭcĭēns, fătīscēns, ēffētŭs, vīctŭs, lānguēns. || *Brisé, en parl. du son.* Frāctās ăd līttŏră vōcēs. *V.* Frāctōs sŏnĭtūs ĭmĭtātă tŭbārŭm. *Id.* || *En parl. des alliances.* Frāctīs fœdĕrĭbŭs. *Sil.* SYN. Rŭptŭs. || Frāctæ rēs. *V. L'adversité. Voy.* Infortunium. || *Efféminé.* Frāctīque ēnērvī cōrpŏrĕ grēssūs. *Petr.* (*Sat.* 119). Vērbīsquĕ sŏnāt plōrābĭlĕ quĭddăm Ūltrā nēquĭtĭām frāctīs. *Cl.* (Sic et *Juv.* 2, 111.) SYN. Mōllĭs. || *Recourbé.* Vĕl frāctī dēntĕ lĭgōnĭs. *Col.* (X, 89).

Frænŭm. *Voy.* Frenum.

Frāgă, ōrŭm, *n. pl. Fraises.* Ēt hŭmī nāscēntĭă frāgă. *V.* Mōllĭă frāgă lĕgēs. *O.* EP. Sīlvēstrĭă, mōntānă, rŭbēntĭă, rĕdŏlēntĭă, dūlcĭă.

† Frăgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Se briser, et au fig.* Nĕque hŏmĭnŭm fĕră pēctŏră Frăgēscūnt, dōnĕc vim ĭmpĕrī pērsēnsērĭnt. *Att.* (ap. *Non.* 2, 329).

Frăgĭlĭs, ĕ. *Fragile, cassant.* Jām frăgĭlēs pŏtĕrăm ā tērrā cōntīngĕrĕ rāmōs. *V.* Āt quŏnĭăm frăgĭlī nātūrā prædĭtă cōnstānt. *Lr.* (I, 582). SYN. Īnsŏlĭdŭs, tĕnĕr. || *Qui fait du bruit comme une chose qui se brise, qui craque, qui pétille, qui claque.* Frăgĭlēs īncēndĕ bĭtūmĭnĕ laūrōs. *V.* Chārtārŭm frăgĭlēs sŏnĭtŭs. *Lr.* (VI, 111). Pōllĭcĭbŭs frăgĭlēs īncrĕpŭērĕ mănŭs. *Pp.* (IV, 7, 12). SYN. Crĕpĭtāns. || *Au fig. Fragile, frêle, faible, périssable.* Jām sŭbĕūnt ānnī frăgĭlēs, ĕt ĭnērtĭŏr ætās. *O.* Fōrmă bŏnŭm frăgĭle ēst. *Id.* Ūsŭm frăgĭlēm. *St.* SYN. Cădūcŭs, īnfīrmŭs, lānguēns, brĕvĭs, fŭgāx.

Frāgmĕn, ĭnĭs, *n., et* Frāgmēntŭm, ī, *n. Morceau, fragment, éclat.* Ātque īngēntī frāgmĭnĕ mōntĭs. *V.* Frāgmĭnă cōnjĭcĭēns sĭlvārum ărbŭstāquĕ tōtă. *Lr.* (I, 285). Ēt rāmĕă cōstīs Sŭbjĭcĭūnt frāgmēntă, thȳmŭm, etc. *V.* Cōllēctă săcræ frāgmēntă cărīnæ. *L.* EP. Pārvŭm, ēxĭgŭŭm, tĕnŭĕ. || *Au fig.* Ābstŭlĭt Ēmăthĭæ sēcŭm frāgmēntă rŭīnæ. *L.*

Frăgŏr, ōrĭs, *m. Brisement, fracture.* Fīnĕm nōn ēssĕ sĕcūndīs Cōrpŏrĭbūs făcĭūnt, nĕquĕ paūsăm stārĕ frăgōrī. *Lr.* (I, 747). || *Ordint. Bruit éclatant, fracas.* Mōntĭbŭs aūdīrī frăgŏr, aūt rĕsŏnāntĭă lōngē. *V.* Cœlŭm tŏnăt ōmnĕ frăgōrĕ. Rĕsŏnātquĕ frăgōrĭbŭs æthĕr. *Id.* SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, mūrmŭr, strīdŏr, strĕpĭtŭs. *Voy.* Sonitus.

Frăgōsŭs, ă, ŭm. *Retentissant.* Mĕdĭōquĕ frăgōsŭs Dāt sŏnĭtŭm sāxĭs (torrens). *V.* Părĭūmque īnfāmĕ frăgōsīs Ēxsŭpĕrānt Pĭtȳāmquĕ vădīs. *V. Fl.* SYN. Sŏnōrŭs, sŏnāns, strīdēns, raūcŭs. || *Comme* Confragosus. *Apre, rude, escarpé.* Sīlvīs nōrrēntĭă sāxă frăgōsīs. *O.* Mōns frăgōsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 527). SYN. Āspĕr, scrūpĕŭs. || *Au fig. Apre, dur.* Tūrbĭdŭlōs sēnsūs ēt lītĭgĭōsă frăgōsīs Ārgūmēntă mŏdīs cōnclūdūnt. *Prud.* (*Apoth.* 208. Quid sint *fragosi versus,* docet *Diom.* 499. Cf. et *Quintil.* 9, 4, 7).

Frāgrāns, tĭs. *Odorant.* Rĕdŏlēntquĕ thȳmō frāgrāntĭă mēllă. *V.* Nĕc dōnŭm dēfōrmĕ vĭrō frāgrāntĭs ămōmī *Sil. Voy.* Odorus. || (*Très rare*). Frăgrāns. (*Catul.* 6, 8.)

Frāgrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Exhaler une odeur qcq.* Nē grăvĭs hēstērnō frāgrēs, Fēscēnnĭă, vīnō. *M.* (I, 88). Ēt mūltă frāgrāt tēstă sĕnĭbŭs aūtŭmnīs. *Id.* (III, 58, 7. *Id.* VI, 55, 3; XI, 9, 12). Frāgrāt ăcērbŭs ŏdŏr. *V. Fl.* (IV, 493. Dedi frăgrans ex *Catullo*). *Voy.* Oleo, Odor. || † *Act. Exhaler* (*une odeur*). Quōd Mēdŭs rĕdŏlēt, quōd crīnĕ sŏlūtō Frāgrāt Ăchæmĕnĭŭs. *Victor* (*Gen.* I, 222).

Frāgŭm (*inus.*). *Voy.* Fraga.

Frămĕă, æ, *f. Framée, sorte de javeline des Germains.* Ēt Mārtĭs frămĕăm, ēt Cīrrhæī spīcŭlă vātĭs. *J.* (13, 79). Ēmĭcăt ămēntō, frămĕăm nēc dēxtră mĭnātŭr. *Prud.* (*Psychom.* 326. Cf. *Gell.* 10, 15; *Capel.* V, p. 136).

Frāncī, ōrŭm, *m. pl. Francs, peuples de Germanie, qui firent la conquête des Gaules.* Hūnnŭs jăcŭlīs, Frāncūsquĕ nătātū. *Sid.* (7, 236. *Id.* 5, 212). Mīllĕ Frāncōs, Sārmătāsquĕ mīllĕ jūnctim ōccīdĭmŭs. (Apud *Vop. Aurel.* 6.)

Frāncĭă, æ, *f. Pays des Francs.* Ēxpēllēt cĭtĭŭs fāscēs, quām Frāncĭă rēgēs. *Cl.* (*L. Stil.* I, 237) Quā Frāncĭă mīxtă Sŭēvīs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 29).

Frāngŏ, ĭs, frēgī, frāctŭm, frāngĕrĕ. *Briser.* Ōbjēctōs căvĕæ vălŭīt sī frāngĕrĕ clāthrōs. *H.* Īmpāvĭdŭs frāngīt tēlum, ēt frĕmĭt ōrĕ crŭēntō. *V.* Vērtēntĭă glēbās Frēgĭt ărātră mănū. *O.* SYN. Rūmpŏ, īnfrīngŏ, cōnfrīngŏ, pērfrīngŏ, rĕfrīngŏ, pērrūmpŏ, dīrūmpŏ, cōmmĭnŭŏ, ēlīdŏ, cōntūndŏ, dīscīndŏ, dīssōlvŏ, dīsjĭcĭŏ. PHR. Vī, vīrĭbŭs, īctĭbŭs *ou* mănū frāngŏ. || *En partic. Moudre.* Quōdcūmque ēst cĕrĕrĭs sŏlĭdæ; căvă māchĭnă frāngăt. *O.* (Et *V. Fl.* II, 448; *Lucr.* I, 881). SYN. Mŏlŏ, pīnsŏ. || *Fendre un fleuve en nageant.* Nēc frāngēt nāndō vĭŏlēntī vōrtĭcĭs āmnĕm. *L.* (Adde *Sil.* III, 457; VIII, 555). SYN. Trānŏ, trājĭcĭŏ. || *Au fig. Briser, renverser.* Tū mĕă. tū mŏrĭēns frēgīstī cōmmŏdă, frātĕr. *Cat.* (68, 21). SYN. Stērnŏ, ēvērtŏ. || *Briser des liens, enfreindre une loi, etc.* Frānge ēt dāmnōsæ jūră pŭdīcĭtĭæ. *Pp.* (IV, 5, 28). Māndātāquĕ frāngās. *H.* Frāngĕrĕ pāctă. *Sil.* SYN. Rūmpŏ, rēscīndŏ, ēvērtŏ. || *Affaiblir, abattre.* Īngĕnĭŭm frēgērĕ mĕŭm (mala). *O.* Vīnŭm sūblīmĭă frāngīt Pēctŏră. *Id.* SYN. Īnfrīngŏ, vīncŏ, dēbĭlĭtŏ, cōrrūmpŏ, lābĕfāctŏ, stērnŏ. || *Adoucir, amollir, et au fig.* Ūt bŏvĭs ēxŭvĭās mūltō quī frāngĕre ŏlīvō. *V. Fl.* Ātque ănĭmŭm pĭĕtās mātērnăquĕ nōmĭnă frāngūnt. *O.* Bēllīs dūrātă vĭrōrŭm Pēctŏră Cāstălĭō frāngēbāt cārmĭnĕ Teūthrās. *St.* SYN. Mōllĭŏ, ēmōllĭŏ, flēctŏ, mītĭgŏ. || *Diminuer.* Īmmĭnŭīt rēm, Frēgīt ŏpēs. *J.* (14, 93). || *Apaiser la chaleur, frapper le vin.* Æstūs sĕrēnōs aūrĕō frāngēs Tăgō. *M.* (I, 50). Sētīnōs, mŏnĕō, nōstrā nĭvĕ frāngĕ trĭēntēs. *Id.* (XIV, 103). || — tēmpŭs. *Passer le temps.* Cūm quō mŏrāntēm sæpĕ dĭēm mĕrō Frēgī. *H.* Tōt bēllīs tōtque ānnīs frēgĭmŭs ævŭm. *Sil.* SYN. Tĕrŏ. || — ĭtĕr. *Interrompre sa marche* Nēc cālīgāntĭbŭs ārvīs Tērrētŭr, nēc frāngīt ĭtĕr. *St.* (*Th.* XII, 231. Sic *rumpere iter* apud *Hor. Od.* III, 27, 5). || *Rendre des sons brisés, saccadés.* Aūt raūcōs frāngīt mŏdŭlōs, aūt lēnĕ sŭsūrrăt. *Prud.* (*Apoth.* 850). *Voy.* Fractus.

Au pass. Frāngŏr. *Être brisé.* Āt pērfĭdŭs ēnsĭs Frāngĭtŭr. *V.* SYN. Rūmpŏr, dīrūmpŏr, cōmmĭnŭŏr, dīssĭlĭŏ, fătīscŏ. || *Être affaibli, abattu, vaincu.* Frāngĭmŭr heū! fātīs. *V.* Dŏlī cīrcum hæc dēmŭm frāngēntŭr ĭnānēs. *Id.* SYN. Vīncŏr, dēbĭlĭtŏr, dēfĭcĭŏ, cădŏ, fătīscŏ. || *Être fléchi.* Nōn frāngĭtŭr īllă *Tib.* (I, 8, 67). SYN. Flēctŏr, plăcŏr, vīncŏr; cēdŏ.

Frātĕr, frātrĭs, *m. Frère.* Nūnquam ĕgŏ tē, vītā frātĕr ămābĭlĭŏr, Ādspĭcĭăm! *Cat.* (65, 10). Gaūdēnt pērfūsī sānguĭnĕ frātrŭm. *V.* SYN. Gērmānŭs, *qqf* frātērcŭlŭs. EP. Cārŭs, dīlēctŭs, dūlcĭs, cōncōrs, ūnănĭmĭs *ou* ūnănĭmŭs. PPH. Gērmānă prōpāgŏ, sŏbŏlēs, prōlēs. Frātērnō, gērmānō sānguĭnĕ jūnctŭs. PHR. Pār nōbĭlĕ frātrŭm. *H.* || Frātĕr pătrŭēlĭs, *ou absolt.* Frātĕr. *Cousin germain.* Ēt, sī nōn ēssēs vĭr mĭhĭ, frātĕr ĕrās. *O.* (*Her.* 8, 28. *Id. Met.* XIII, 31; *Catul.* 66, 22). || Frātrēs gĕmĭnī. *Deux frères jumeaux, qqf. Castor et Pollux. Voy.* Gemini. || — Ætnæī, etc. *V. Les Cyclopes.* || *Les Titans ou les Géants.* Ēt cōnjūrātōs cœlŭm rēscīndĕrĕ frātrēs. *V* || *Terme d'affection: ami.* Dā Trĕbĭō, pōne ăd Trĕbĭŭm: vīs frātĕr. *J.* (5, 135). Frātĕr, pătĕr, āddĕ. *H* Sālve, īnquĭt, frātĕr *Ph.* || *En partic. Amant.* æc tĭbĭ vĭr quŏndăm, nūnc frātĕr. *Tib.* (III, 1, 23.

Adde *Mart.* II, 4) *Voy.* Soror. || *En parl. de deux choses semblables.* Ādspĭcĭēs īllīc pŏsĭtōs ēx ōrdĭnĕ frātrēs. *O.* (de libris. Sic *Mart.* XII, 3).

† Frātĕrcŭlō, ās, ārĕ, *n.* *Être frère.* Tūm păpīllæ prīmĭtŭs Frātĕrcŭlābānt. *Pl.* (ap. *Fest.* in v. *Sororiare*).

Frātĕrcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Frater. Ūndĕ fĭt ŭt nălĭm frātĕrcŭlŭs ēssĕ Gĭgāntŭm. *J.* (4, 98).

† Frātĕrnĭtās, ātĭs, *f. Fraternité, société des frères.* Iārtĭnĭānŭm sŭscĭpĭt frātĕrnĭtās. *P. Nol.* (21, 312).

Frātĕrnŭs, ă, ŭm. *Fraternel, de frère.* Frātērnæquĕ fĭdĕm pācĭs pĕtĭītquĕ dĕdĭtquĕ. *O.* Frātĕrnās ăcĭēs. *St.* SYN. Gērmānŭs. || *Par ext. Uni par le sang.* Āmplēxŭs frātĕrnăquĕ pēctŏră jūngēns. *V. Fl.* (1, 163. *Ib.* 178). SYN. Cōgnātŭs. || *En parlant d'animaux.* Mœrĕntem ābjūngēns frātērnā mōrtĕ jŭvēncŭm. *V.*

Frātrĭcīdă, æ, *m.* *Fratricide.* Quĭs frātrĭcīdă, quĭs pĕrēmptŏr īnvĭdŭs? *Prud.* (*Ham. præf.* 33).

† Fraūdāssŏ, ĭs, *arch. pour* Fraudavero. (*Pl. Rud.* V, 2, 58).

† Fraūdātĭō, ōnĭs, *f.* *L'action de tromper, tromperie.* (*Pl. Asin.* II, 1, 9.)

Fraūdātŏr, ōrĭs, *m.* *Trompeur, fripon.* Ēt fraūdātŏr ĕs, ēt nĕgōtĭātŏr. *M.* (XI, 67). Fraūdātŏr hŏmĭnēm quŭm vŏcăt spōnsu ĭmprŏbō. *Ph.*

Fraūdātŭs, ă, ŭm. *Privé.* Nēc cĭbŭs īstĕ plăcēt mōrsū fraūdātŭs ăcētī. *M.* (VII, 24). Prīmā fraūdātĕ jŭvēntā *O.* SYN. Prīvātŭs, ōrbŭs, ēxpērs.

† Fraūdĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Décevant.* Fēmĭnă fraūdĭgĕrĭs mĭsērĕ dĕcēptă lŏquēlĭs. *Cypr.* (*Genes.* 114).

Fraūdŏ, ās, ārĕ. *Ne pas donner une chose due ou promise, frustrer, priver.* Quēm rēgno Hēspĕrĭæ fraūdo ēt fātālĭbŭs ārvĭs. *V.* Tū pŭĕrōs sōmnō fraūdās. *O.* Ārtŭs ănĭmā fraūdārĕ sĕnīlēs. *Id.* Nūllō fraūdēmŭs sānguĭnĕ bēllŭm. *L.* SYN. Dēfraūdŏ, prīvŏ; ădĭmŏ, spŏlĭŏ, etc. *Voy.* Privo. || — gĕnĭŭm. *Retrancher sur ses plaisirs.* Nīl fraūdāns gĕnĭī sĭbī, vēl ūllī. *Sid.* (23, 462). *Voy.* Defraudo, Genius.

Fraūdŭlēntĭă, æ, *f.* *Ruse.* Īndūstrĭă, mălĭtĭa ēt fraūdŭlēntĭā. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 7. *Id. Mil.* II, 2, 34).

Fraūdŭlēntŭs, ă, ŭm. *Perfide, trompeur.* Cūm pŏpŭlo ēt dŭcĕ fraūdŭlēntō. *H.* Ēx bŏnĭs pēssŭmi ēt fraūdŭlēntĭssŭmī. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 44).

Fraūs, fraūdĭs, *f.* *Ruse, fraude.* Jūdĭcĕ mē, fraūs ēst cōncēssā, rĕpēllĕrĕ fraūdēm. *O.* Cœlī dĕcēptŭs fraūdĕ sĕrēnī. *V.* Īgnēm fraūdĕ mălā gēntĭbŭs īntŭlĭt. *H.* SYN. Dŏlŭs, āstŭs, ārtēs, etc. *Voy.* Dolus. || *Faute, crime.* Paūcă tămēn sŭbĕrūnt prīscæ vēstĭgĭă fraūdĭs. *V.* Nēglĭgĭs īmmĕrĭtĭs nŏcĭtūrām Pōstmŏdŏ tē nātĭs fraūdēm cōmmĭttĕrĕ? *H.* (Cf. *Ulpian. Dig. de Ædil.* « Capitalem *fraudem* admittere, est tale quid admittere propter quod capite sit puniendum. ») || *Danger.* Tuō... căpĭtī fraūdēm căpĭtālem hīnc crĕās. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 23). Cæcōs īnstārĕ tŭmūltŭs Sæpĕ mŏnēt, fraūdēmque ēt ŏpērtă tŭmēscĕrĕ bēllă. *V.* Scātēntēm Bēllŭĭs pōntŭm mĕdĭāsquĕ fraūdēs Pāllŭĭt aūdāx. *H. Voy* Insidiæ, Periculum. || Sĭnĕ fraūdĕ. *Sans faire ou avoir de mal.* Nōdō cŏērcēs vīpĕrīnō Bīstŏnĭdŭm sĭnĕ fraūdĕ crīnēs. *H.* || *Erreur.* Īn ĕāmdēm fraūdem, ēx hāc ātque ēx īlla, īncĭdēs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 33). Nēc tĭbĭ sĭt fraūdĭ, quŏd, etc. *Lr.* (VI, 186). Pēllĭcĕre īn fraūdēm rīdēn tĭbŭs ūndĭs. *Id.* (V, 1003). *Voy.* Error. || *Terme injurieux.* (*Pl. Ps.* I, 3, 130; *Ter. Heaut.* V, 4, 10.)

† Fraūsŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Fraudeo, es, *act.* *Tromper.* Mĕtŭo īn cōmmūnĕ, nē quām fraūdēm fraūsŭ' sĭt. *Pl.* (*As.* II, 2, 20. De quo *Festus*, et *Non.* 2, 339).

Frāxĭnĕŭs, *et qqf.* Frāxĭnŭs, ă, ŭm. *De frêne.* Frāxĭnĕæquĕ trăbēs, cŭnĕĭs ēt fĭssĭlĕ rōbŭr. *V.* Frāxĭnēām mīsĭt quŏquĕ vīrĭbŭs hāstām. *O.* Ūt quătĭtŭr tĕpĭdō frāxĭnă vīrgă nŏtō. *Id.*

Frāxĭnŭs, ī, *f.* *Frêne, arbre.* Frāxĭnŭs īn sīlvīs pūlchērrĭmă, pīnŭs ĭn hōrtīs. *V.* || *Javelot.* Nōn strīdŭlă frāxĭnŭs īrēt. *Cl.* Īnfāndōs bēllī pōtŭră crŭōrēs Frāxĭnŭs. *St. Voy.* Hasta.

Frĕgēllæ, ārŭm, *f. pl.* *Frégelles, ville des Volsques.* Ōbsēssæ cāmpō squālēntĕ Frĕgēllæ. *Sil.*

Frĕmĕbūndŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Cūrrū frĕmĕbūndŭs āb āltō Dēsĭlĭt. *O.* Āt grĕgĭs īllāpsū frĕmĕbūndō tērrĭtŭs. *Sil.*

Frĕmēns, tĭs. *Frémissant.* Īllĕ frĕmēntēs Ād jŭgă cōgĭt ĕquōs. *V.* Grăvĭdam īmpĕrĭīs bēllōquĕ frĕmēntēm (Italiam). *Id.* Lŭpōs cīrcŭm stăbŭla āltă frĕmēntēs. *O.* SYN. Frĕmĕbūndŭs, *qqf.* frēndēns. PPH. Ăcērbă, dīră *ou* īmmānĕ frĕmēns. Frĕmēns ănĭmĭs.

Frĕmĭtŭs, ūs, *m.* *Frémissement d'hommes ou d'animaux.* Ādvēntŭsquĕ vĭrŭm, frĕmĭtŭsque ārdēscĭt ĕquōrŭm. *V.* Ēt răbĭdī frĕmĭtŭs, ēt mūrmŭră măgnă mĭnārŭm. *Lr.* SYN. Frĕmŏr. || *Murmure d'approbation.* Tūm plaūsū frĕmĭtūquĕ vĭrŭm stŭdĭīsquĕ făvēntŭm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *V.* Clāmōre ēxcĭpĭūnt sŏcĭī, frĕmĭtūquĕ sĕquūntŭr. *Id.* SYN. Frĕmŏr, făvŏr, mūrmŭr. EP. Făvēns, sĕcūndŭs, lætŭs. *Voy.* Plaudo. || *En gén.* *Bruit, fracas.* Pērfŭrĭt ācrī Cūm frĕmĭtū, sævītquĕ mĭnācī mūrmŭrĕ pōntŭs. *Lr.* (I, 277). Ēt frĕmĭtu āssūrgēns, Bēnācĕ, mărīnō. *V.* Nōn bēllă nōrăt, nōn tŭbæ frĕmĭtŭs trŭcēs. *Sen.* Ēt cœlī frĕmĭtŭs. *St.* SYN. Mūrmŭr, frăgŏr, etc. *Voy.* Sonitus.

Frĕmŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ, *n.* *Frémir, en parlant des hommes, des animaux.* Frĕmĭt æquŏrĕ tōtō Īnsūltāns sŏnĭpēs. *V.* Frĕmĕt hōrrĭdŭs ōrĕ crŭēnto (Furor). *Id.* SYN. Īnfrĕmŏ, frēndĕō *ou* frēndŏ. || *En parl. du murmure d'une assemblée.* Vărĭō sŭpĕrī sērmōnĕ frĕmēbānt. *O.* Lætĭtĭāquĕ frĕmūnt, ănĭmōsque ăd sīdĕră tōllūnt. *V.* Cūnctīquĕ frĕmēbānt Cœlĭcŏlæ āssēnsū vărĭō. *Id.* Mūrmŭrĕ mīxtō Tūrbă frĕmĭt. *L.* SYN. Pērstrĕpŏ. *Voy.* Plaudo. || *En gén.* *Faire du bruit, retentir.* Vīcīnæquĕ frĕmūnt rīpæ crĕpĭtāntĭbŭs ūndĭs. *V.* Mūtātī trānsvērsă frĕmūnt (venti). *Id.* Tōrrēntēs īmmānĕ frĕmūnt. *Cl.* Fēstīsquĕ frĕmūnt ŭlŭlātĭbŭs āgrī. *O.* SYN. Īnfrĕmŏ, mūrmŭrŏ, strĕpŏ, strīdĕō, sŏnŏ. PPH. Frĕmĭtŭm dō. Frĕmĭtū rĕsŏnŏ, cōnsŏnŏ, cōmplĕŏr. *Voy.* Sono. || *Act.* Frĕmŏ ārmă. *Crier aux armes, y courir.* Frĕmĭt ārmă jŭvēntŭs. *V.* Ārma āmēns frĕmĭt. *Id.* || *Crier, dire; appeler.* Ūnōque ōmnēs ĕādem ōrĕ frĕmēbānt. *V.* Bēlla ōrĕ frĕmūnt. *St.* SYN. Clāmŏ. || *Avec un infin.* Sīc ăgĭtārĕ frĕmēns ōbsēssōs ōtĭă. *Sil.* (XII, 689).

Frĕmŏr, ōrĭs, *m.* *Frémissement, bruit.* Vărĭūsquĕ pĕr ōră cŭcūrrĭt Aūsŏnĭdŭm tūrbātă frĕmŏr. *V.*

Frēnātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui guide avec le frein, et en gén.* Īgnĭpĕdŭm frēnātŏr ĕquōrŭm. *St.* Īngēntĭs frēnātŏr Sārmătă cōntī. *V. Fl.* SYN. Mŏdĕrātŏr.

Frēnātŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu le frein, dompté.* Frēnātĭs lŭcēnt ĭn ĕquĭs. *V.* Ăcĭēs frēnātæ. *Sil.* PHR. Bĭjŭgīque ăd frēnă lĕōnēs. *V.*

Frēndēns, tĭs. *Qui grince les dents.* Ēt grăvĭtēr frēndēns, sīc fātĭs ōră rĕsōlvĭt. *V.* Tŭmĭdā frēndēns Māvōrtĭŭs īrā. *O.* SYN. Īnfrēndēns, frĕmēns, frĕmĕbūndŭs. PPH. Dēntĭbŭs īnfrēndēns.

Frēndĕō, ēs, ērĕ, *et* Frēndŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Grincer les dents.* Ĭtă frēndēbāt dēntĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 5). Ātque īrrĭtă frēndĭt Īnsūrgēns. *St.* Suētŭs āntrō būstŭālī sūb cătēnĭs frēndĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 9, 52). Frēndĕrĕ nōctēs, mĭsĕră quās pērpēssă sŭm. *Pac.* (apud *Non.* 5, 103). Quī sānctum īnspĭcĭēns, quŏd ădēssēt, frēndŭĭt ōrĕ. *Fort.* (*V. S. M.* III, 226). SYN. Īnfrēndĕō. PPH. Dēntĭbŭs frēndĕō, īnfrēndĕō. Dēntēs īn dēntĕ fātĭgŏ. PHR. Strīdēbūnt dēntĭbŭs ōmnēs. *Carm. Sibyl.* (apud *August. C. D.* 18, 23). *Voy.*

Frendens. || † *arch. Briser*; *moudre*. Sāxō frūgēs frēndās. *Att.* (apud *Non.* 5, 103). *Voy.* Fressus.

Frēnĭgĕr, ă, ŭm. *De cavalerie.* Quīsnām frēnĭgĕræ sīgnūm dărĕ dīgnĭŏr ālæ? *Sil.*

Frēnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mettre un frein.* Mōllĭă pūrpŭrĕīs frēnābās ōră căpīstrīs. *O.* Mēdēæ vēllĕm frēnārĕ drăcōnēs. *Id.* PPH. Frēnă, frēnōs, frēnŭm dō, āddŏ, īnjĭcĭŏ, cōnjĭcĭŏ. Frēnīs, hăbēnīs flēctŏ, prĕmŏ, rĕgŏ, dŏmŏ, īmpĕdĭŏ, cōmpēscŏ, mŏdĕrŏr, cŏhĭbĕŏ. Frēnīs ōră, cōllă prĕmŏ, flēctŏ, tēmpĕrŏ, cōntĭnĕŏ, cŏērcĕŏ, tōrquĕŏ. Frēnīs ōră dō. Ād frēnă cōgŏ. Frēnă prĕmŭnt (equos). Frēnă mănū prĕmŏ. Frēnă (lŭpōrŭm) cōntōrquĕŏ. Mănĭbŭs hăbēnās mōlĭŏr, rĕgŏ, mŏdĕrŏr. Lōră tĕnĕŏ. VERS. Rĭgĭdīsquĕ dŏcēt sērvīrĕ lŭpātīs. *V.* Ĕquō tĕnĕrīs læsīssĕ lŭpātīs ōră. *St.* Ārdēntēs ĕt ĕquōs ād mōllĭă dūcĕrĕ frēnă. *Manil.* Gāllĭcă nĕc lŭpātīs Tēmpĕrăt ōră frēnīs. *H.* Nūnc, Phœbĕ, mīttĕ cūrrūs Nūllō mŏrāntĕ frēnō. *Sen. Voy.* Frenum. || *Au fig. Réprimer, arrêter.* Ēt glăcĭē cūrsūs frēnārĕt ăquārŭm. *V.* Frēnābăt cōrdĕ dŏlōrēs. *Sil.* Ăvĭdās spēs frēnārĕ. *Id.* Ēxĭgŭă quūm frēnārĕt mātĕrĭa īmpĕtŭm. *Ph.* SYN. Cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, cōmprĭmŏ, cōmpēscŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Modérer, guider.* Jūstĭtĭăquĕ dĕdĭt gēntēs frēnārĕ sŭpērbās. *V.* Æmŏnĭăm prīmīs Pĕlĭās frēnābăt ăb ānnīs. *V. Fl.* SYN. Mŏdĕrŏr, rĕgŏ, flēctŏ, etc. *Voy.* Moderor.

Frēntānī, *m. pl. Peuple des bords de l'Adriatique.* Mārrūcīnă sĭmūl Frēntānīs æmŭlă pūbēs. *Sil.*

Frēnŭm, ī, *n.*; *au pl.* Frēnī, ōrŭm, *m.*, *ou* Frēnă, ōrŭm, *n. Frein, mors.* Flēctĭtĭs aūt frēnō cōllă fŭgācĭs ĕquī. *O.* Ēt stăbŭlō frēnōs aūdīrĕ sŏnāntēs. *V.* Stăt sŏnĭpēs, āc frēnă fĕrōx spūmāntĭă māndĭt. *Id.* SYN. Lŭpātă, hăbēnæ, lōră, rētĭnācŭlă, lŭpī (orum). EP. Lāxŭm, ēffūsŭm, rĕmīssŭm, lēntŭm, flŭēns; ārctŭm, dūrŭm, rĭgĭdŭm, vălĭdŭm; spūmĕŭm, hūmēns, spūmāns. PPH. Frēnōrŭm hăbēnæ. Mŏdĕrāmĕn ĕquōrŭm. || *Mettre le frein. Voy.* Freno. || *Recevoir le frein, y obéir.* Frēnŭm āccĭpĭŏ, rĕcĭpĭŏ. Frēnō āssuēscŏ. VERS. Vērbĕră lēntă păti ĕt dūrīs pārērĕ lŭpātīs. *V.* Frēnă jŭgō cōncōrdĭă fērrĕ. *Id.* Tēmpŏrĕ pārĕt ĕquūs dūrīs ănĭmōsŭs hăbēnīs. *O.* Āspĕr ĕquūs dūrīs cōntūndĭtŭr ōră lŭpātīs. Tēmpŏrĕ lēntă pătī frēnă dŏcēntŭr ĕquī. *Id.* Dŏcēăt pārēntēm cūrrĕrĕ frēnīs. *H.* Ātque ĭtă cŏēgĭt frēnōs īnvītŭm pătī. *Ph.* || *Ronger le frein.* Frēnă, frēnōs māndŏ, mōrdĕŏ, rĕmōrdĕŏ, vēxŏ; ōrĕ mōrdĕŏ; dēntĕ tĕrŏ. || *Au fig. Frein.* Nī frēnum āccĭpĕre ĕt vīctī pārērĕ fătēntŭr (Latini). *V.* Cōntēmptī rūpīstīs frēnă pŭdōrĭs. *Pp.* Hānc fās īmpĕrĭī frēnă tĕnērĕ dŏmŭm. *O.* Frēnūmquĕ sōlvĭt prīstĭnūm lĭcēntĭă. *Ph.* Nēc rēgī cūrăt pătĭtūrvĕ frēnōs. *Sen.* SYN. Hăbēnæ. || *Cheval ou cavalier.* Pōrtārūmquĕ mŏrās frēnīs āssūltăt ĕt hāstīs. *Stat.* || *Qqf. Attache.* Sāxĕă frēnă rŭūnt. *St.* (*Theb.* X, 880).

Frĕquēns, tĭs. *Fréquenté, peuplé.* Tūtă frĕquēnsquĕ vĭa ēst. *O.* SYN. Cĕlĕbĕr. *Voy. ce mot.* || *Qui a une quantité de, abondant.* Sīlvă frĕquēns trăbĭbŭs. *O.* Quīquĕ frĕquēns hērbīs (campus). *V.* Frĕquēns pālmæ. *St. Voy.* Abundans. || *Nombreux.* Jāmquĕ frĕquēns ĭĕrăt mēnsā cōnvīvă rĕlĭctā. *O.* Tēlīsquĕ frĕquēntĭbŭs īnstānt. *V.* SYN. Crēbĕr, dēnsŭs, mūltŭs, plūrĭmŭs, nŭmĕrōsŭs, spīssŭs. || *Assidu, fréquent.* Ēxērcētquĕ frĕquēns tēllūrēm. *V.* Sēd tōtō lĕgŏr ōrbĕ frĕquēns, ĕt dīcĭtŭr : hīc ēst. *M.* (V, 13, 3). Mĭhĭ frĕquēntem ŏpĕrām dĕdīstĭs. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 7). SYN. Āssĭdŭŭs, crēbĕr, *qqf. adv.* frĕquēntĕr, āssĭdŭē, crēbrō.

Frĕquēntĕr, *adv. Fréquemment, souvent.* Hīc gĕmĭnī cūrrūs nŭmĕrānt ĕlĕphāntă frĕquēntĕr. *M.* (VIII, 65). Mīssī cĕcĭdērĕ frĕquēntĭŭs īgnēs. *O.* SYN. Crēbrō, sæpĕ, āssĭdŭē, vūlgō, *ou adj.* frĕquēns. *Voy.* Sæpe.

Frĕquēntĭă, æ, *f. Foule, multitude*; *abondance.* Sārmătĭcæ mājōr Gĕtĭcæquĕ frĕquēntĭă gēntĭs. *O.* Sprēvīssĕ trādūnt crīmĭnūm frĕquēntĭăm. *Prud.* (*Cath.* 7, 29). SYN. Tūrbă, nŭmĕrŭs, vīs. *Voy.* Turba.

Frĕquēntŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Visiter en foule, fréquenter.* Mātrūm mē tūrbă frĕquēntăt. *O.* Tēmplă frĕquēntārī. *Id.* Ārās frĕquēntās. *Ph.* SYN. Cĕlĕbrŏ. PPH. Frĕquēns īnvīsŏ, ădĕŏ, pĕtŏ, vīsŏ. || *Habiter.* Quæ bēllō clārī sēcrētă frĕquēntānt (arva). *V.* Nōstrāsquĕ dŏmōs, vĕlŭt āntĕ, frĕquēntēt. *O. Voy.* Habito. || *Faire souvent, réitérer.* Ūtque ăgĭlēs mōtūs dēxtrā lævāquĕ frĕquēntānt. *Aus.* (*Mos.* 225). || *Répéter.* Hŷmēn clāmānt, hŷmĕnæĕ frĕquēntānt. *O.* SYN. Ĭtĕrŏ, īngĕmĭnŏ. || *Célébrer, honorer.* Mūsă, quĭbūs nŭmĕrīs hērōās ĕt ārmă frĕquēntās. *Sulpitia* (vs. 1). Lūcānī prŏprĭūm dĭēm frĕquēntĕt. *St.* Īpsūm sēd cŏlĭt, ĕt frĕquēntăt īpsŭm Īmīs āltĭŭs īnsĭtŭm mĕdūllīs. *Id.* SYN. Cŏlŏ, cĕlĕbrŏ.

Frēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Frendeo. *Brisé, broyé, en parlant des légumes secs.* Fārrīs sēmŏdĭūs făbæquĕ frēssæ. *M.* (IV, 46, 6. *Festus* : « *Frendere* est *frangere*, unde est *faba fressa.* »)

Frĕtŭm, ī, *n. Détroit, bras de mer.* Nāvĭfrăgūmquĕ frĕtūm, gĕmĭnō quōd līttŏrĕ prēssŭm. *O.* Sēstŏn Ăbȳdēnā sēpărăt ūrbĕ frĕtŭm. *Id.* SYN. Faucēs. EP. Āngūstŭm, ārctŭm. PHR. Nōn Ăsĭăm brĕvĭōrĭs ăquæ dīstērmĭnăt ūsquăm Flūctŭs ăb Eūrōpā. *L.* || *En gén. La mer.* Īn frĕtă dūm flŭvĭī cūrrēnt. *V.* Tōllĕrĕ seū pōnĕrĕ vūlt frĕtă. *H.* Jāmquĕ frĕtŭm Mĭnȳæ Păgăsēā pūppĕ sĕcābānt. *O. Voy.* Mare. || *Agitation, chaleur.* Tūm quĭbŭs ætātĭs frĕtă prīmĭtŭs īnsĭnŭāntŭr. *Lr.* (IV, 1027). *Voy.* Æstus.

1. † Frĕtŭs, ūs, *m. arch. pour* Fretum. Dŭbĭī făvēntēm pēr frĕtum īntrōcūrrĭmŭs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 92). Āngūstōquĕ frĕtū răpĭdūm mărĕ dīvĭdĭt ūndīs. *Lr.* (I, 718. Quod citat *Prisc.* 554. Iterum *Lr.* VI, 364. Cf. *Gell.* 13, 19; *Charis.* 103).

2. Frētŭs, ă, um. *Qui porte, pourvu de*; *qui s'appuie, se fie*; *fort de.* Pōndĕre ĕnĭm frētæ pārtĭm stānt. *Lr.* (VI, 1057, nempe res). Īllă frētŭs ăgĭt vēntōs (virga). *V.* Frētūsquĕ jŭvēntā. Frētŭs... fĭdĭbūsquĕ cănōrīs. *Id.* Mălĭtĭă frētŭs sŭā. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 43). Dōtĕ frētæ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 17). SYN. Īnstrūctŭs, prædĭtŭs, nīxŭs, cōnfīsŭs, fūltŭs, fĕrōx. || *Avec l'infin. Qui se flatte de.* Tūm pōntum ērūmpĕrĕ frētæ (naves). *St.* Frētŭs dōctās āntĕīrĕ cănēndŏ Āŏnĭdās. *Id.* SYN. Cōnfīsŭs.

Frĭātŭs, ă, ŭm. *Brisé, concassé.* Scīlĭcĕt ĕt glēbīs tērrārŭm sæpĕ frĭātīs. *Lr.* (I, 886).

Frĭcæ, ārŭm, *f. pl.* (*mot sicilien*). *Espèce de pierre volcanique.* Quīn īpsīs quædām Sĭcŭlī cōgnōmĭnă sāxīs Īmpŏsŭērĕ frĭcās. *C. Sev.* (*Ætn.* 526).

Frĭcātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Frico. Ērgŏ lŭtŭm prōdēst mēmbrīs ădhĭbērĕ frĭcātīs. *Sam.* (vs. 76). *Voy.* Frictus.

Frĭcŏ, ās, ĭcŭī, ĭctŭm *et qqf.* ĭcātŭm, ĭcārĕ. *Frotter.* Hīnc ŏlĕō cōrpūsquĕ frĭcō mōllīquĕ pălæstrā. *M.* (IV, 90). Frĭcăt ārbŏrĕ cōstās. *V.* Năm, mūlōs quī frĭcābăt, cōnsŭl fāctŭs ēst. *Poet.* (apud *Gell.* 15, 4). SYN. Dēstrīngŏ, scăbŏ, *qqf.* ūngŏ, līnŏ.

Frīctŭs, ă, ŭm, *part. p. mixte de* Frico *et* Frigo. || 1. *Frotté.* Sī prūrĭt frīctŭs ŏcēllī Āngŭlŭs. *J.* (6, 577). SYN. *qqf.* Frĭcātŭs. || 2. *Grillé, rôti, torréfié.* Nēc sī quĭd frīctī cĭcĕrĭs prŏbăt ĕt nŭcĭs ēmptŏr. *H.* Trītĭcum ĕt frīctās nŭcēs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 113. De hoc genere crustulorum cf. *Mart.* V, 79, 21. Iterum *Pl. Bac.* IV, 5, 6, *frictum* cicer). *Voy.* **Frixus.**

Frĭctŭs, ūs, *m.* *Frottement, friction.* Frĭctūquĕ pālmŭlārī Mădĭdā rĕtērgĭt ōră. *Capel.* (VIII, p. 271. Male vulgo, *detergit*).

† Frīgdārĭŭs. *Voy.* Frigidarius.

Frīgēdŏ, ĭnĭs, *f.* *Fraîcheur, le froid.* Ăquĭlōnĭam īntūs sērvābāt frīgēdĭnĕm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 544).

† Frīgĕfāctŏ, ās, ārĕ. *Refroidir.* Ōs cālēt tĭbĭ : nūnc īd frīgĕfāctās. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 39. *Id. Pœn.* III, 5, 15).

Frīgēns, tĭs. *Froid. Voy.* Frigidus. || *Glacé par la mort.* Cōrpūsquĕ lăvānt frīgēntĭs ĕt ūngūnt. *V.* Īnstērnīt tōtōs frīgēntĭbŭs ārtūs. *St. Voy.* Mortuus. || *Au fig.* Frīgēns tūrba ănĭmĭs. *Sil.*

Frīgĕŏ, ēs, (frīxī), gērĕ, *n.* *Être froid, avoir froid.* Quāmvīs cærŭlĕō sīccūs Jŏvĕ frīgĕăt æthēr. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 331). Tāngĕ : sī nōn tōtūs frīgēt, me ĕnĭcā. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 5). SYN. Frīgēscŏ, ālgĕŏ. PPH. Frīgŏrĕ tōrpĕŏ, rĭgĕŏ, prĕmŏr, cōntrăhŏr, cōrrĭpĭŏr, tāngŏr, pērcŭtĭŏr, ādstrīngŏr, pāllĕŏ. Frīgŭs sēntĭŏ, pătĭŏr. Frīgŭs mēmbră, cōrpŭs, ārtūs hăbĕt, lædĭt, ūrĭt, ădūrĭt. Frīgŭs dūcŏ, cōllĭgŏ. VERS. Frīgŏrĭbūs prĕmĭmŭr. *O.* Frīgūsquĕ pĕrāmbŭlăt ārtūs. Pērmănāt frīgŭs ăd ōssă. Cuī prōtĭnŭs īntĭmă frīgŭs Ōssă rĕcēpērūnt. *Id.* Nē bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrăt. *V.* Āh! tē nē frīgŏră lædānt! *Id.* Mātūtĭnă părūm caūtōs jām frīgŏră mōrdĕnt. *H.* Neū mădĭdōs īntrĕt pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ĭn ārtūs. *M.* || *Au fig.* *Être languissant.* Frīgēnt ēffētæ īn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Sērmōnēm quærērĕ : Ŭbĭ frīgĕt, hūc ēvāsĭt. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 10. *Ib.* IV, 5, 6). *Voy.* Langueo. || *Être reçu froidement, n'être plus en faveur.* Nīmīrum hīce hŏmĭnēs frīgēnt. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 37).

Frīgĕrŏ, ās, ārĕ. *Rafraîchir.* Quōs sŭpĕr īrrĭgăt Frīgĕrāns Ăgănīppē. *Cat.* (61, 29).

Frīgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se refroidir.* Sūbtūs frīgēscīt tērră cŏītquĕ. *Lr.* (V, 865). *Voy.* Frigeo. || *Au fig.* Pūlsūs ămōr, sēgnīquĕ jŭvăt frīgēscērĕ lūctū. *V. Fl.* || *Retirer sa faveur.* Vĭdēsīs nē mājōrūm tĭbĭ fōrtĕ Līmĭnă frīgēscānt. *Pers.* (1, 108). *Voy.* Frigus.

Frīgĭdārĭŭs, ă, ŭm. *Propre à rafraîchir.* || Frīgdārĭŭm (*sync. de* Frigidarium), ĭī, *n.* *Lieu pour rafraîchir, glacière.* Sāllērĕ mūrænās, mērcem īn frīgdārĭă fērrĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 910).

Frīgĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Frigidus. *Un peu froid.* Frīgĭdŭlōs ūdō sīngūltūs ōrĕ cĭēntēm. *Cat.* (64, 130). Frīgĭdŭlām cīrcūmdăt vēstĕ pŭēllām. (*Ciris*, 251.)

Frīgĭdŭs, ă, ŭm. *Froid.* Frīgĭdŭs īn prātīs cāntāndō rūmpĭtŭr ānguĭs. *V.* Quōs prŏcŭl ā vōbīs frīgĭdŭs Īstĕr hăbĕt. *O.* Frīgĭdĭŏr pōrro īn pŭtĕīs æstātĕ fīt hūmŏr. *Lr.* (VI, 842). SYN. Frīgēns, gĕlĭdŭs, ālgēns, ālgĭdŭs. PPH. Frīgŏrĕ cōnstrīctŭs, rĭgēns, tōrpēns, sēgnĭs, pĭgĕr, tāctŭs, pērcūssŭs, rūgōsŭs. Călōrĭs ĕgēns. PHR. Īgnāvī plēnīssĭmă frīgŏrĭs. *O.* Ōbsēssūm glăcĭālī frīgŏrĕ cōrpŭs. *Id. Voy.* Frigeo, Frigus, Gelatus. || Frīgĭdă, æ, *f.* (*s.-ent.* aqua). *Eau froide, fraîche.* Jām prīdem ĕcāstŏr frīgĭdā nōn lāvī măgĕ lŭbēntĕr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 1). *Voy.* Caldus. || *Mourant, mort.* Vōlvĭtŭr īllĕ vŏmēns călĭdūm dē pēctŏrĕ flūmĕn Frīgĭdŭs. *V. Voy.* Mortuus. || *Frais.* Găbĭōsquĕ pĕtūnt ēt frīgĭdă rūră. *H.* Āt frīgĭdă Tēmpē Nōn ābsūnt. *V.* SYN. Gĕlĭdŭs. || *Au fig.* *Froid, insensible.* Frīgĭdĭŏr glăcĭē. *O. Voy.* Durus. || *Qui glace.* Frīgĭdŭs ā rōstrĭs mānăt pēr cōmpĭtă rūmŏr. *H.* Frīgĭdŭs hōrrŏr. *V.* Sūccēssĭt frīgĭdă cūră. *Lr.* (IV, 1056). || *Qui laisse froid, qui ne calme pas.* Frīgĭdă cūrārūm fōmēntă rĕlīnquĕrĕ pōssĭs. *H.* Sōlātĭă frīgĭdă rēstānt. *O.* || *Glacé, faible, languissant.* Sēd frīgĭdă bēllō Dēxtĕră. *V.* SYN. Frīgēns, lānguēns, īnērs, ēffētŭs.

Frīgīllă. *Voy.* Fringilla.

1. † Frĭgŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Sauter avec bruit.* Ōccūrrĭt nĕpōs Pŭsīllŭs, nēptĭs pōrrō dē lēctō frĭgĭt. *Afran.* (apud *Non.* 4, 200, qui habet : « *Frigit*, prima correpta, significat, etc. »)

2. Frīgŏ, ĭs, xī, ctūm *ou* xūm, gĕrĕ. *Rôtir des légumes secs.* Īnflāntēs cōrpŏră frīgĕ făbās. *O. Voy.* Frictus.

† Frĭgŭlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Crier comme le geai.* Grācŭlŭs āt frĭgŭlăt. (*Auct. Phil.* 28.)

Frĭgūltĭŏ. *Voy.* Frigutio.

Frīgŭs, ŏrĭs, *n.* *Froid.* Ācrĭŏr, aūt bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrăt. *V.* Āh! tē nē frīgŏră lædant! *Id.* Frīgŏrĭs āspĕrĭtās. *O.* EP. Bŏrĕālĕ, hĭĕmālĕ, brūmālĕ, gĕlĭdūm, grăcĭālĕ, rĭgĭdūm, ācrĕ, ăcūtūm, īmmĭtĕ, dūrūm, pĕnĕtrābĭlĕ, ĭnĭquūm, mălīgnūm, cōntrāctūm, īmmŏdĭcūm. PPH. Frīgŏrĭs āspĕrĭtās *ou* vĭs. || *Gelée.* Tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Īstĕr. *O.* SYN. Gĕlŭ. *Voy. ce mot.* || *L'hiver.* Frīgŏrĭbūs pārto āgrĭcŏlæ plērūmquĕ frŭūntŭr. *V.* Lāc mĭhĭ nōn æstātĕ nŏvūm, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. *Voy.* Hiems. || *Froid de la mort.* Īngēntēs ănĭmōs ēxtrēmō frīgŏrĕ lābī Sēnsĭt. *St. Voy.* Mors. || *Froid de la crainte.* Ēxtēmplo Ænēæ sōlvūntūr frīgŏrĕ mēmbră. *V.* Ādstrīctūm gĕlĭdō frīgŏrĕ pēctŭs ĕrăt. *O. Voy.* Horror. || *Frisson, fièvre.* Āt sī cōndŏlŭīt tēntātūm frīgŏrĕ cōrpŭs. *H. Voy.* Febris. || *Frais, fraîcheur* Frīgŭs cāptābĭs ŏpācūm. *V.* Ūmbrās ēt frīgŏră cāptānt. *Id.* Tū frīgŭs ămābĭlĕ Fēssīs vōmĕrĕ taūrīs Præbēs. *H.* SYN. Ūmbră, ūmbrācŭlă. EP. Grātūm, ămœnūm, jūcūndūm, vērnūm. *Voy.* Umbraculum. || *Au fig.* *Glace* Sīc ănĭmūm lēntō cūrārūm frīgŏrĕ lædĭt. *O.* || *Refroidissement (entre amis).* Mājōrūm nē quĭs ămīcū Frīgŏrĕ tē fĕrĭăt. *H. Voy.* Frigesco.

Frĭgūtĭŏ, Frĭgūttĭŏ, Frīngūttĭŏ, Frĭgūltĭŏ *ou* Frīngūltĭŏ, ĭs, īrĕ, *n.* *Crier comme le pinson.* (Cf. *Fest.*; *Varr. L. L.* 7, 104.) || *Parler par mots saccadés.* Hæc ănŭs ādmŏdūm Frĭgūttīt : nīmīrūm sē saūcĭāvĭt flōrĕ Lībĕrī. *Enn.* (apud *Fulgent.*, qui vertit, *subtiliter adgarrire.* Cf. *Fronton. de Eloq.* p. 229 : « Hoc indicat loqui te, quam eloqui, malle ; murmurare potius et *friguttire*, quam clangere. »). || *Sauter avec bruit.* Nām quīd frĭgūttīs? *Pl.* (*Cas.* II, 3, 49, sic interpretante *Non.* 4, 200).

Frīngīllă *et* Frīnguīllă, æ, *f.* *Pinson, oiseau.* Nūnc stūrnōs ĭnŏpēs frīnguīllārūmquĕ querēlās. *M.* (IX, 55, 7). Sī mātūtīnō frīnguīllă rĕsūltăt ăb ōrĕ. *Avien.* (*Progn.* 435).

Frīngūtĭŏ. *Voy.* Frigutio.

Frĭŏ, ās, ārĕ. *Briser, concasser. Voy.* Friatus.

Frīsŏnēs, ŭm, *m. pl.* *Les Frisons, peuple de la Germanie du Nord.* Tērrŏr ĕt ēxtrēmīs Frīsŏnĭbūs ātquĕ Sŭēvīs. *Fort.* (IX, 1, 75).

Frĭtīllŭs, ī, *m.* *Cornet pour jouer aux dés.* Nēc tĭmĕt ædīlēm mōtō spēctārĕ frĭtīllō. *M.* (XIV, 1. *Id.* IV, 14). Pārvōque ĕādēm mŏvĕt ārmă frĭtīllō. *J.* (14, 5). SYN. Pўrgŭs.

Frĭtīnnĭŏ, ĭs, īrĕ, *n.* *Chanter comme les hirondelles; faire entendre un cri analogue.* Ēt pūllōs pĕpĕrīt frĭtīnnĭēntēs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 21). Ēt cŭcŭlī cŭcŭlānt, ēt raūcă cĭcādă frĭtīnnĭt. (*Auct. Phil.* 35.) Sīc dūlcī Mārcūs quī nūnc sērmōnĕ frĭtīnnĭt. (*Anthol.* I, p. 603.)

Frīvŏlŭs, ă, ŭm. *Frivole, vain.* Ŭbĭ vānŭs ănĭmŭs, aūrā cāptūs frīvŏlā. *Ph.* Quāprōptĕr aūfĕr frīvŏlam īnsŏlēntĭăm. *Id.* Nīmīrūm văcŭæ crēdēntŭr frīvŏlă fāmæ. *Prud.* (*Psych.* 231). *Voy.* Vanus. || *Subst. n. pl.* *Vaisselle de peu de valeur.* Jām frīvŏlă trānsfērt Ūcălĕgōn. *J.* (3, 198. *Id.* 5, 58. Cf. *Suet. Cal.* 39; *Sen. Tranq.* 1, et *Fest.*).

Frīxī, *parf. mixte de* Frigeo *et* Frigo. (Cf. *Charis.*

219; *Diom.* 366 et 369; *Prisc.* 369 et 870; *Phoc.* p. 1720; *Macrob. de Perfecto.*)

† Frīxūră, æ, *f. Poêle à frire.* Frīxūræ, cŭcŭmæ, scāfă, pătellă, trĭpēs. *Fort.* (VI, 10, 14).

Frīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Frigo. *Grillé.* Ēst quī prævălĭdūm frīxō sălĕ mĭscēt ăcētŭm. *Ser. Sam.* vs. 501. Sic *Cato* et *Pallad.* Sed var. lect. *frictus*). || *En parl. des chairs.* Sărtāgō frīxūm tōrrŭīssēt pŭlĕrĕm. *Prud.* (*Peri.* 10, 759. *Macrob. de Perfecto:* « *Frigo, frixi*: unde *frixus, frixorium*). *Voy.* Frictus.

Frōndātŏr, ōrĭs, *m. Élagueur.* Hīnc āltā sūb rūpĕ cănēt frōndātŏr ăd aūrās. *V.* Fālcĕ dătā, frōndātŏr ĕrāt, vītīsquĕ pŭtātŏr. *O.* SYN. Pŭtātŏr.

Frōndēns, tĭs. *Couvert de feuilles.* Bāccās sēmpĕr frōndēntĭs ăcānthī. *V.* Hŏspĭtĭīs tĕnĕāt frōndēntĭbŭs ărbŏs. *Id.* SYN. Cŏmāns. *Voy.* Frondeus.

Frōndĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être couvert de feuilles.* Dīcās āddŭctūm prŏpĭŭs frōndērĕ Tărēntūm. *H.* Quæ quāmvīs ărbŏrĕ mūltā Frōndĕăt. *L.* SYN. Frōndēscŏ, *qqf.* lūxŭrĭŏ. PPH. Frōndĕ, frōndĭbŭs, fŏlĭīs īndŭŏr, tĕgŏr, vēstĭŏr, ŏpĕrĭŏr, vĭrĕŏ, pūbēscŏ. Frōndēs fūndŏ, dĭffūndŏ, spārgŏ, ēxplĭcŏ, gĕrŏ, mĭttŏ, pōrrĭgŏ. Rāmīs frōndēntĭbŭs tĕgŏr. VERS. Sīlvă cŏmās tōllĭt. *O.* Pērpĕtŭōs gĕrĕ frōndĭs hŏnōrēs. Īn pătŭlās lūxŭrĭārĕ cŏmās. *Id.* Lūxŭrĭā fŏlĭōrum ēxūbĕrăt ŭmbră. *V.* Rīdĕt ăgēr, vēstītŭr hŭmŭs, vēstītŭr ĕt ărbŏs. *M.* Nūnc cūnctă vērnāns frōndĭbŭs ānnŭīs Crīnītŭr ărbŏs. *St.*

Frōndēscŏ, ĭs. ĕrĕ, *n. Se couvrir de feuilles.* Nēc prōrsum ărbŏrĭbŭs sūmmōs frōndēscĕrĕ rāmōs. *Lr.* (I, 1092. Aliter *frundescere*). Sĭmĭlī frōndēscĭt vīrgă mĕtāllō. *V. Voy.* Frondeo.

Frōndĕŭs, Frōndōsŭs, *et* Frōndĭfĕr, ă, ŭm. *De feuillage; couvert de feuilles, feuillu.* Ăquās dūlcēs ēt frōndĕă sēmpĕr Tēctă pĕtūnt. *V.* Sūnt quĭbŭs ē rāmīs frōndĕă fāctă căsa ēst. *O.* Sēmĭpŭtātă tĭbī frōndōsā vītĭs ĭn ŭlmō. *V.* Æstās frōndōsā. *Id.* Frōndĭfĕrāsquĕ dŏmōs ăvĭŭm, cāmpōsquĕ vĭrēntēs. *Lr.* (I, 18). Frōndĭfĕră sānctæ nĕmŏră Cāstălĭæ pĕtēns. *Sen.* (*OEd.* 276). SYN. Frōndēns, ŭmbrōsŭs, pătŭlŭs, dēnsŭs. PPH. Frōndĕ, frōndĭbŭs, fŏlĭīs cŏmāns, ŏpērtŭs, ŏpācŭs, tēctŭs, īndūtŭs, vĭrēns, lūxŭrĭāns, dēnsŭs, lætŭs. Cŏmīs lūxŭrĭāns.

Frōndĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couvert de feuilles, feuillu.* Frōndĭcŏmīs hăbĭtārĕ lŏcīs. *Prud.* (*Cath.* 3, 102). Frōndĭcŏmām sŏbŏlēm mōrsū dēpāscŏr ămārō. *Sympos.* (*Ænig.* 60).

Frōndĭfĕr. *Voy.* Frondeus.

† Frōndĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui fait tomber les feuilles.* Tū frōndĭflŭæ tēmpŏrĕ brūmæ. *Boet.* (1, 5).

Frōndōsŭs. *Voy.* Frondeus.

† Frōndĭs, ĭs, *f. Comme le suiv.* Prōdēst prætĕrĕā cūm bācchō Pērsĭcă frōndĭs. *Sam.* (vs. 572).

1. Frōns, dĭs, *f. Feuillage.* Ēxstrūctōsquĕ tŏrōs ŏbtēntū frōndĭs ĭnūmbrānt. *V.* Sērās pŏsŭīt quūm vīnĕă frōndēs. *Id.* SYN. Fŏlĭă, *qqf.* cŏmă, *par ext.* rāmī. EP. Dēnsă, ŭmbrōsă, pătŭlă, ŏpācă, cŏmāns; vĭrĭdāns, vĭrĭdĭs, vĭrēns, glaūcă; mōbĭlĭs, trĕmŭlă, cŏrūscă; lætă, vērnă, mōllĭs; cādūcă, dēcĭdŭă. PPH. Ărbŏrĕæ cŏmæ. Frōndĭs hŏnōs *ou* hŏnōrēs. Ărbŏrĭs *ou* sīlvārŭm hŏnŏr, hŏnōs, dĕcŭs. Nĕmŏrŭm cŏmæ. Ărbŏrĭs ŭmbræ. Frōndēntĭă hŏspĭtĭă. *Voy.* Umbraculum. || *Couronne de feuilles.* Mōllīquĕ flŭēntēm Frōndĕ prĕmĭt crīnēm fīngēns. *V.* Frōndĭbŭs Āctĭăcīs cōmptōs rēdĭmītă căpīllōs. *O. Voy.* Corona.

2. Frōns, ōntĭs, *f. Front.* Ēt mĕdĭăm fērrō gĕmĭna īntēr cōrnŭă frōntēm Dīvĭdĭt. *V.* Taūrīnæ cōrnŭă frōntĭs. *O.* SYN. *Qqf.* Căpŭt. *Au fig.* Rūgnāntĭă sēŭm Frōntĭbŭs ădvērsīs cōmpōnĕrĕ. *H.* || *Visage.* Sēd frōns læta părŭm. *V.* Spēm frōntĕ sĕrēnăt. *Id.* Sōllĭcĭtam ēxplĭcŭērĕ frōntēm. *H.* Cōntrāctæ sērĭă frōntĭs. *Id.* Nēc tōrvā lĕgĕ frōntĕ, sēd rĕmīssā. *M.* SYN. Vūltŭs, ōs, făcĭēs. EP. Lætă, rĕmīssă, blāndă, sĕrēnă; tōrvă, sĕvēră, cōntrāctă, tĕtrĭcă, nūbĭlă, grăvĭs, ōbdūctă, trīstĭs. *Voy.* Vultus, Supercilium. || *Front, siége de la pudeur.* Ēt cāstīgātæ cōllēctă mŏdēstĭă frōntĭs. *St.* Ēt frōntĭs tĕnĕræ cŭpĭs vĭdērī. *M.* (IV, 6, 2). Ēxclāmĕt Mĕlĭcērtă, pĕrīssĕ Frōntēm dē rēbŭs. *Pers.* (5, 103). Ējēctūm sĕmĕl āttrĭtā dē frōntĕ pŭdōrĕm. *J.* (13, 242). *Voy.* Pudor. || *Face d'une chose, partie antérieure.* Jūnctīsquĕ fĕrūntŭr Frōntĭbŭs (naves). *V.* Frōntĕ sŭb ădvērsā scŏpŭlīs pēndēntĭbŭs āntrŭm. Vēl scēna ŭt vērsīs dīscēdăt frōntĭbŭs. *Id.* Mīllĕ pĕdēs īn frōntĕ, trĕcēntōs cīppŭs ĭn ăgrŭm. *H.* || Ā frōntĕ. *Sur la face, sur le devant.* Ā frōntĕ pŏtēntēs Cœlĭcŏlæ clārīquĕ sŭōs pŏsŭērĕ pĕnātēs. *O.* || *Les deux surfaces extérieures d'un manuscrit.* Ātque īntēr gĕmĭnās pīngāntŭr cōrnŭă frōntēs. *Tib.* (III, 1, 13). Nēc frāgĭlī gĕmĭnæ pōlĭāntŭr pūmĭcĕ frōntēs. *O.* Chārtæ tĭtŭlūm dē frōntĕ rĕvēllās. *Id.* Ēt, frōntĭs gĕmĭnō dĕcēns hŏnōrĕ, Pĭctīs lūxŭrĭērĭs ŭmbĭlĭcīs. *M.* (III, 2). *Voy.* Cornu, Umbilicus. || *Apparence.* Dēcĭpĭt Frōns prīmă mūltōs. *Ph.* SYN. Spĕcĭēs. || Īn frōntĕ. *Au premier coup d'œil.* Sēd vīrēs lătĕānt, nēc sīs īn frōntĕ dĭsērtŭs. *O.* || † *arch. m.* Frōnte hĭlărō. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 9. Cf. *Non.* 3, 89, et *Fest.* in v. *Recto*).

Frōntīnŭs, ī, *m. Frontin, nom d'homme.* Quæ bĭs Frōntīnō cōnsŭlĕ plēnă fŭĭt. *M.* (X, 48, 20).

Frōntŏ, ōnĭs, *m. Fronton, nom d'homme.* Frōntōnĭs plătănī cōnvūlsăquĕ mărmŏră clāmānt. *J.* (1, 12). Clārūm mīlĭtĭæ Frōntŏ tŏgæquĕ dĕcŭs. *M.* (I, 56). || *Nom d'un saint.* Quālĕ Frōntōnĭs fŭĕrĭt trŏpæŭm. *Prud.* (*Peri.* 4, 154).

† Frōs, *arch. Pour* Frons 1. (Cf. *Charis.* 105.)

† Frūctēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Fructifier.* Quās (terras) vărĭō rāptīm jūssās frūctēscĕrĕ fētū. *Victor* (*Gen.* I, 85).

† Frūctī, *ancien gén. de* Fructus. Nūnc ēxăcta ætāte, hŏc frūctī prō lābōre ăb ĕīs fĕrŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 16). Lābŏr mŏlēstŭs īstĕ, frūcti ēst ŏptĭmī. *Aus.* (*Sept. Sap. Chil.* 10. Cf. *Non.* 8, 62; *Charis* 105).

Frūctĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des fruits.* Nōsquŏquĕ frūctĭfĕræ, sī nūx mŏdŏ pōnŏr ĭn īllīs. (*Ov. Nuc.* 19. Alii leg. *frugiferæ.*) *Voy.* Pomifer.

† Frūctĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Produire du fruit.* Laūrŭs frūctĭfĭcăt, vīcīnăquĕ nāscĭtŭr ărbŏs. *Calp.* (4, 91).

Frūctŭōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en fruits, fruitier.* Quōd quōndām bĕnĕ frūctŭōsă mālīs. (*Anthol.* II, p. 530.) *Voy.* Pomifer. || *Au fig. Qui rapporte.* Sātūrnālĭă frūctŭōsĭōră Ānnīs nōn hăbŭīt dĕcĕm. *M.* (IV, 46). || *Subst. m. Nom d'un martyr de Tarragone.* Fēlīx Tărrăcŏ, Frūctŭōsĕ, vēstrīs. *Prud.* (*Peri.* 6, 1. *Ib.* 4, 23).

† Frūctŭs, ă, ŭm, *ancien part. de* Fruor. Sīn ĕă, quæ frūctŭs cūmque ĕs, pĕrĭērĕ prŏfūsă. *Lr.* (III, 953).

Frūctŭs, ūs, *m. Fruit.* Āgrĭcŏlæ, frūctūsquĕ fĕrōs mōllīte cŏlēndŏ. *V.* Tērrăquĕ dē frūctū, quām sĭt ămāră, dŏcēt. *O.* SYN. Pōmă (*n. pl.*), *qqf.* fētŭs, frūgēs. EP. Ānnŭŭs, mātūrŭs, tĕnĕr, dūlcĭs, suāvĭs, grātŭs; crūdŭs, ăcērbŭs; lætŭs, ūbĕr. PPH. Ārbŏrĕī fētūs. Ārbŏrĭs ŏpēs. Dōnă aūtŭmnī. VERS. Nēc fŭĭt ărbŏrĕī stŭdĭōsĭŏr āltĕră fētūs. *O.* || *Abondance de fruits. Voy.* Pomifer. || *Qqf. Vendange.* Māssĭcī mōntĭs ūbērrŭmōs quāttŭŏr Frūctūs ēbĭbĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 10). || *Production des hommes et des animaux.* Quāprŏptĕr ăpĭbŭs frūctūm rēstĭtŭō sŭŭm. *Ph.* SYN. Fētŭs, ŏpŭs. || *Revenus.* Frūctĭbŭs Āgrīppæ Sĭcŭlīs quōs cōllĭgĭs. *H. Voy.* Reditus. || *Au fig. Fruit, avantage, profit.* Plūs haūrīrĕ mălī, quam ēx rē dē-

cērpĕrĕ frūctūs. *H.* Frūctŭs ămīcĭtĭæ māgnæ cĭbŭs ēst. *J.* (5, 14). Nēc tămĕn ēxplēmūr vītāī frūctĭbŭs ūnquăm. *Lr.* (III, 1020). SYN. Cŏmmŏdŭm, lŭcrŭm, ūtĭlĭtās, quæstŭs. || *Qqf. Usufruit.* (*Pl. Cas.* IV, 4, 16.)

Frŭēndŭs, ă, ŭm, *arch. Dont on doit jouir.* Sērvētūr făcĭēs īstă frŭēndă mĭhĭ. *O.* (*Her.* 20, 19). Nīl dătūr īn cŏrpūs, prætēr sĭmŭlācră, frŭēndŭm. *Lr.* (IV, 1094). Vēl rē, vēl spē mĭhĭ pŏrgē frŭēndŭm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 37). Hūnc nŏvŭm nōstræ tĭtŭlŭm frŭēndŭm Cæsăraūgŭstæ dĕdĭt. *Prud.* (*Peri.* 4, 141).

Frūgālĭŏr, ŭs, ōrĭs, *compar. de l'inus.* Frugalis. (*Au positif, on se sert de* Frugi.) *Sobre, tempérant, frugal.* Vēntrĕ nĭhĭl nŏvī frūgālĭŭs. *J.* (5, 6). Ūt frūgālĭŏr sīm quām vōlt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 3). SYN. Frūgī, sōbrĭŭs, pārcŭs, ābstĭnēns, tēmpĕrāns, mŏdĕrātŭs. PPH. Pārvō, ēxĭgŭō āssuētŭs, cōntēntŭs, bĕātŭs. Tĕnŭī vīctū cōntēntŭs. Gēns vīctū făcĭlĭs, cĭbī pārcă. VERS. Īpsĕ dăpēs mŏdĭcās ēt sōbrĭă pōcŭlă trādĭt. *Stat.*

Frūgālĭtās, ātĭs, *f. Frugalité, temperance.* Frūgālĭtās mĭsĕrĭa ēst rūmōrĭs bŏnī. *P. Syr.* Prĭŭs mōrēs Frūgālĭtātĭs lēgĕ pŏlĭăt ēxāctā. *Petr.* (*Sat.* 5). SYN. Ābstĭnēntĭă, tēmpĕrāntĭă, *qqf.* sōbrĭĕtās. PPH. Vīctŭs pārcŭs, tĕnŭĭs, frūgī. Cĭbŭs tĕnŭĭs, mŏdĭcŭs. Mēnsă pārcă, nēglēctă. Dăpēs ēxĭgŭæ, mŏdĭcæ. VERS. Vīvĭtŭr ēxĭgŭō bĕnĕ. *Cl.* Vīvĭtŭr pārvō bĕnĕ. *H.* Quæ vīrtūs ēt quāntă bŏnī sīt vīvĕrĕ pārvō. Āccĭpĕ nūnc, vīctŭs tĕnŭĭs quæ quāntăquĕ sēcŭm Āffĕrăt. Dăpēs ĭnēmptās āppărĕt. *Id.* Dăpĭbŭs mēnsās ŏnĕrābăt ĭnēmptĭs. *V.* Dōnăt ĭnēmptās Tērră dăpēs. *Cl.* Pārcă vīrēs ārcēssĕrĕ mēnsă. *Sil.* Quŭm vīrēs pārcō vīctū sōmnōquĕ rĕdūcūnt. *Id.*

Frūgālĭtĕr. *Frugalement.* Quŭm me hōrtārētūr, pārcē, frūgālĭtĕr, ātquĕ (viverem). *H.* Sīn aūtēm frūgi ēst, ēvĕnĭūnt frūgālĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 6). SYN. Pārcē.

Frūgēs, ŭm, *f. pl. Biens de la terre, grains, récolte.* Ēt mĕdĭō tōstās æstū tĕrĭt ārĕă frūgēs. *V.* Nŏcēnt ēt frūgĭbŭs ūmbræ. *Id.* SYN. Sĕgĕs, mēssĭs, cĕrēs, frūmēntŭm. PPH. Frūgĭpărī fētūs. *Lr.* Cĕrĕrĭs frūgēs. Cĕrĕrĭs *ou* Cĕrēālĭă dōnă. Frūgŭm mūnŭs, mūnĕră. *Voy.* Seges, Fertilis. || — sālsæ. *Gâteau pour les sacrifices.* Ēt sālsæ frūgēs, ēt cīrcŭm tēmpŏră vīttæ. *V. Voy.* Mola. || *Au sing.* Frūgĭs (*génit.*), frūgī, frūgēm, frūgĕ, *de l'inus.* Frux. *Même sens ; et au fig. Fruit, avantage ; honnêteté.* Prōvīsæ frūgĭs ĭn ānnŭm Cōpĭă. *H.* Cēntŭrĭæ sĕnĭōrum ăgĭtānt ēxpērtĭă frūgĭs. Sī tūrĕ plācārĭs ĕt hōrnā Frūgĕ Lărēs. *Id.* Quĭn eŭm rēstĭtŭĭs ? quīn ād frūgēm cōrrĭgĭs ? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 81). || Frūgī, *dat. employé comme adj indécl. Frugal, tempérant, ménager ; honnête, vertueux.* Pārcĭŭs hĭc vīvĭt ? frūgī dīcātŭr. *H.* Cœnŭlă frūgī. *J.* (3, 167). Āt āltĕrām lānĭfĭcām, frūgi ēt rūstĭcām. *Ph.* Pērdūcī pŏtĕrĭt tām frūgī tāmquĕ pŭdīcă ? *H.* Bŏnam hērclĕ te ēt frūgi ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 23). *Voy.* Frugalior, Honestus, Castus. || *Au fig. Fruit.* Īmplēndŭs sĭbĭ quĭsquĕ bŏnĭs ēst ārtĭbŭs : īllæ Sūnt ănĭmī frūgēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 271). Īnsĕrĭs aūrēs Frūgĕ Clĕānthēā. *Pers.* (5, 63).

† Frūgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Porter des moissons.* Stĕrĭlēs frūgēscĕrĕ rārĭŭs āgrōs. *Prud.* (*Sym.* II, 913).

Frūgĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des grains.* Quālĭs frūgĭfĕrō quērcŭs sūblīmĭs ĭn āgrō. *L.* Frūgĭfĕrās mēssēs ălĭmēntăquĕ mītĭă rēddānt. *O.* Āttŏnĭtūsquĕ lēgĭs tērrāī frūgĭfĕrāī. *M.* (XI, 91). *Voy.* Fertilis. || *Qui féconde.* Nōs quŏquĕ frūgĭfĕrŭm sēntĭmŭs, ĭnūtĭlĭs hērbă, Nūmĕn. *O.* SYN. Fēcūndŭs.

† Frūgĭfĕrēns, tĭs. *arch. Comme* Frugifer. Quæ tērrās frūgĭfĕrēntēs Cōncĕlĕbrās. *Lr.* (I, 3).

Frūgĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui emporte des grains.* Hīc nōs frūgĭlĕgās ādspēxĭmŭs āgmĭnĕ lōngō Fōrmīcās. *O.*

† Frūgĭpărēns, tĭs, *et* Frūgĭpărŭs, ă, ŭm. *Qui produit des grains.* Frūgĭpărēnsquĕ mănĕt. *Fort.* (III, 13, 12). Sīngŭlă frūgĭpărōs āttōllūnt tēmpŏră vūltŭs. *Avien.* (*Arat.* 1054. Et *Lucr.* VI, 1).

† Frŭīscŏr, ĕrĭs. *Voy.* Fruniscor.

Frūmēntārĭŭs, ĭī, *m. Marchand de blé.* Tēcum ăgŏ, quæ ămīca ēs frūmēntārĭī. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 54. Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 66).

Frūmēntŭm, ī; *n. Blé, froment.* Sī quĭs ăd īngēntēm frūmēntī sēmpĕr ăcērvŭm. *H.* Sī sŭpĕrānt fētūs, părĭtĕr frūmēntă sĕquēntŭr. *V.* SYN. Frūgēs, fār, trītĭcŭm, sĕgĕs, mēssĭs, cĕrēs. EP. Lāctēns, crēscēns, tĕnĕrŭm ; grăvĕ, mātūrŭm, flāvēns.

† Frūndōsŭs, *arch. Comme* Frondosus. (*Enn.* apud *Macr.* 6, 2.)

† Frŭnīscŏr, ĕrĭs, nītŭs sŭm, nīscī, *et* Frŭīscŏr, ītŭs sŭm, īscī, *d. arch. Comme* Fruor. Hīnc tū, nĭsĭ mălŭm, frŭnīscī nīl pŏtēs; nē pōssĭēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 73). Quŏd māgno ŏpĕrĕ quæsīvērūnt, īd frŭnīscī nōn quĕūnt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 343. *Lucil.* ibid. Cf. *Gell.* 17, 2, et *Fest.*).

† Frūns, ūndĭs, *arch. Comme* Frons 1. (Cf. *Charis.* 105 ; *Prisc.* 554.)

Frŭŏr, ĕrĭs, ītŭs sŭm (*rare*), ī, *d. Jouir.* Nēc frŭĭtŭr sōmnō, vĭgĭlācĭbŭs ēxcĭtă cūrĭs. *O.* Ēt lĭcĭtē tāndēm sērmōnĕ frŭūntŭr. *V.* Grātōquĕ frŭārĭs tēmpŏrĕ rāptīm. *H.* SYN. Ūtŏr, pērfrŭŏr, pŏtĭŏr, *qqf.* tĕnĕŏ, pŏssĭdĕŏ, hăbĕŏ, ōbtĭnĕŏ ; gaūdĕŏ, dēlēctŏr. || † *arch. Avec l'acc.* Nēc cōnstăt quĭd prīmum ŏcŭlīs mănĭbūsquĕ frŭāntŭr. *Lr.* (IV, 1076. *Ib.* 1094 ; *Ter. Heaut.* II, 4, 21). *Voy.* Fruendus.

† Frūs, frūndĭs, *f. arch. pour* Frons 1. Aūt, dē frōndĕ lŏquēns, cūr dīcĭt : pōpŭlĕā frūs ? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammat.* 19. Cf. *Charis.* 105).

Frŭsĭnŏ, ōnĭs, *m. Ville des Volsques.* (*Juv.* 3, 224; *Sil.* XII, 532.)

Frūstātĭm, Frūstīllātĭm *et* Frūstŭlātĭm, *adv. Par morceaux.* Frūstātĭm sĭbĭ quĭsquĕ răpĭt, quŏd spārgăt ĭn aūrās. *Prud.* (*Psych.* 722). Te ŭt fōrnīcæ frūstīllātĭm dĭffĕrānt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 20). Ēt te ōbjēctēs frūstŭlātĭm pāssĕrīnŭm prāndĭŭm. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 335. Vulgo *frustatim,* claudicante versu). SYN. Mĭnūtātĭm.

Frūstrā, *adv. En vain.* Īngēntem āltĕrĭŭs frūstrā spēctābĭs ăcērvŭm. *V.* Ēxŭlŭlăt, frūstrăquĕ lŏquī cōnātŭr. *O.* Bĭs tērque ēxpērtŭm frūstrā. *H.* (Posteriorem perperam corripuerunt *Prud. Perist.* 1, 13 ; *Capel.* I, p. 22.) SYN. Nēquīcquām, īncāssŭm, ĭnānĕ, ĭnānĭtĕr. PPH. Vānō cōnāmĭnĕ. Mōlīmĭnĕ cāssō. Īnānī cōnātū, cōnāmĭnĕ, nīsū, stŭdĭō. Sĭne ēffēctū. || *Faire en vain.* Quĭd jŭvăt ? Quĭd prōdēst ? Quōrsŭm, Quō *ou* Quĭd... ? Ŏpĕrām pērdŏ. Cūrās ĭnānēs sūmŏ, īmpēndŏ. Nūgās ăgŏ. VERS. Ŏpemquĕ dĕī nōn cāssa ĭn vōtă vŏcāvĭt. *V.* Nēc tānta ĭn cāssŭm vīrtūs ĕăt. *L.* Nōn prōfēctūrĭs līttŏră bŭbŭs ărās. *O.* Vērbă mĭsēr frūstrā nōn prōfĭcĭēntĭă pērdŏ. *Id.* Sūdēt mūltŭm frūstrăquĕ lăbōrĕt. *H.* || — sŭm. *Être trompé dans son attente ; être inutile.* Nūnc, mŭlĭēr, nē tū frūstrā sīs. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 30. *Id. Ps.* II, 3, 17 ; *Pers.* I, 3, 60).

Frūstrātĭŏ, ōnĭs, *f. Tromperie, piége.* Frūstrātĭōnēm hŏdĭē ĭnjĭcĭām māxŭmām. *Pl.* (*Amphit.* III, 1, 15). Ŏptŭmās frustrātĭōnēs dĕdĕrĭs ĭn cōmœdĭīs. *Id.* (*Most.* V, 2, 30).

Frūstrātŭs, ă, ŭm, *part. de* Frustror. *Qui a frustré, trompé.* Nūnquām frūstrātă vŏcātŭs Hāstă mĕōs. *V.* || *Pass. Trompé, vain.* Frūstrātæ brĕvĭtātĕ mănūs. *St.* (*Th.* VI, 878). Āt quōdcūmquĕ cădĭt frūstrātō pōndĕrĕ fērrŭm. *L.* (III, 581. Et *Lucr.* IV, 974).

† Frūstrātŭs, ūs, *m. Comme* Frustratio. Ălĭăm

pōsthāc īnvĕnītŏ quām tu hăbĕās frūstrātŭī. *Pl.* (*Men.* IV, 3, 21).

† Frūstrŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Frustror. Ĕgŏ mē frūstrŏ. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 9). Quī vēntrēm frūstrārūnt sŭŭm. *Pompon.* (apud *Non.* 7, 44. Cf. *Diom.* 395). || *Au pass. Être frustré, trompé.* Frūstrāmŭr, īrrīdēmŭr. *Laber.* (apud *Prisc.* 793). Quĭd, stōlĭda, āffēctās frūstrārī pārtĕ bŏnōrŭm ? *Alcim.* (II, 384). *Voy.* Frustratus.

Frūstrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *a. Tromper l'attente, frustrer, abuser.* Īncēptŭs clāmōr frūstrātŭr hĭāntēs. *V.* Ō bŏnĕ, nē tū Frūstrēre : īnsānĭs ĕt tū. *H.* Āc nōs īn fraūdem īndŭĭmŭs, frūstrāmŭr ĕt īpsī *Lr.* (IV, 818. Adde *Pl. Amph.* II, 2, 200 ; *Ter. And* II, 2, 37). *Voy.* Decipio.

Frūstŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui contient des morceaux* (*de viande, etc.*). Vīn' ăquām ? Sī frūstŭlēnta ēst. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 34).

Frūstŭm, ī, *n. Morceau* (*ordint. de choses qui se mangent*). Pārs īn frūstă sĕcānt, vĕrŭbŭsquĕ trĕmēntĭă fīgūnt. *V.* Sēmēsăquĕ lārdī Frūstă dĕdĭt. *H* Dăt ōssă dŏmĭnŭs, frūstă jăctăt fămĭlĭă. *Ph.* Nūdum ĕt frūstă rŏgāntēm. *J.* EP. Pārvŭm, tĕnŭĕ, ēxĭlĕ, mĭnūtŭm, pārvŭlŭm, ēxĭgŭŭm. || *Qqf. en gén. Morceau.* Dīrĭpĭt aūrī Sōrdĭdă frūstă rŭdĭs. *Prud.* (*Psych.* 600). SYN. Pārtĭcŭlă, frāgmĕn. || — pŭĕrī. *Un extrait d'homme, un petit bout d'homme.* Lŏquĕrĕ tu ĕtĭām, frūstŭm pŭĕrī ? *Pl.* (*Pers.* V, 2, 67).

Frŭtēctŭm *ou* Frŭtētŭm, *et* Frŭtĭcētŭm, ī, *n. Lieu planté de jeunes arbres.* Rără prŭīnōsĭs cānēbăt gēmmă frŭtēctĭs. *Aus.* (*Idyl.* 14, 13). Nōn pĭgĕt āttrītĭs pĕdĭbŭs pĕr ăcūtă frŭtēctă Īrĕ. *Prud.* (*Psych.* 444) Cĕlĕr āltō lătĭtāntēm frŭtĭcēto ēxcĭpĕre āprŭm. *H.*

Frŭtĕx, ĭcĭs, *m. Jeune plant, rejeton, arbrisseau.* Nēc pārvī frŭtĭcēs īrām mĕtŭĕrĕ Tŏnāntĭs. *Cl.* Hīs gĕnŭs ōmnĕ Sĭlvārŭm frŭtĭcŭmquĕ vĭrĕt. *V.* Vēnāri ăsēllō cŏmĭtĕ quŭm vēllĕt lĕŏ, Cōntēxĭt īllŭm frŭtĭcĕ. *Ph.* SYN. Vīrgŭltŭm, gērmĕn, ārbŭstŭm. *Voy. ces mots.* || *Au fig. Bûche, souche, imbécile.* Nēc vērīsĭmĭlĕ lŏquĕrĕ, nēc vērŭm, frŭtĕx. *Pl.* (*Most.* I, 1, 12). *Voy.* Stipes.

Frŭtĭcāns, ăntĭs. *Qui pousse des rejetons.* Rūră măgĭs, cēntŭm Cĕrĕrī frŭtĭcāntĭă cūlmĭs. *Sil.* SYN. Frŭtĭcōsŭs. || *Au fig. Qui pousse.* Sēd frŭtĭcāntĕ pĭlō nēglēctă ĕt squālĭdă crūră. *J.* (9, 15).

Frŭtĭcŏ, ās, ārĕ, *n. Pousser des rejetons.* Cērnă rāmōsĭs pălmās frŭtĭcārĕ lăcērtĭs. *Sidon.* (15, 29) SYN. Pūllŭlŏ. || *Au fig.* Ādspĭcĭs ŭt frŭtĭcĕt lātĕ căpŭt ? *Calp.* (6, 37, de cervo).

Frŭtĭcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de végétation* Īllĭc frŭtĭcōsă lĕgēbānt Vīmĭnă. *O.* Frŭtĭcōsă lĭttŏră *Id.* SYN. Frŭtĭcāns.

† Frūx, ūgĭs, *f. arch.* Sī jām dătă sĭt frūx. *Enn.* (apud *Prisc.* 724). *Voy.* Fruges.

Fū. *Voy.* Phu.

Fŭăm, ās, ăt, *subj. prés. de l'ancien verbe* Fuo (*Diom.* 575), *qui s'est fondu avec* Sum. Trōs Rŭtŭlŭsvĕ fŭăt, nūllō dīscrīmĭne hăbēbŏ. *V.* Pōl mĕtŭŏ măgĕ, nē Phœnīx tuīs fāctīs fŭăm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 48). Nē, cāptā prædā, cāptī prædōnēs fŭānt. *Id.* (*Ps.* IV, 3, 12. Adde *Ter. Hec.* IV, 3, 4 ; *Lucr.* IV, 638, et quæ apud *Non.* 2, 330).

Fūcātŭs, ă, ŭm. *Teint.* Vēllĕră... hyălī sătŭrō fūcātă cŏlōrĕ. *V.* PHR. Lānă mĕdĭcātă fūcō. *H.* Pŏtāntĭă vēllĕră fūcŭm. *Id.* || *Fardé, en parlant du visage.* Cŏlōrquĕ Stērcŏrĕ fūcātŭs crŏcŏdīlī. *H.* Īmmŏdĭcē fōrmām fūcātă nŏcēntēm. *L.* PPH. Cīrcŭmlĭtă fūcō. *Lr.* Pīctă rŭbōrĕ gĕnās. *O.* Fūcō rŭbēns. *Id.* *Voy.* Fucus 1. || *Au fig. Orné, fardé, faux trompeur.* Quæ bēllĕ tāngĕrĕ pōssūnt Aūrēs, ĕt lĕŏī quæ sūnt fūcātă sŏnōrĕ. *Lr.* (I, 646). Fūcātī sērmōnĭs ŏpēm mēns cōnscĭă laūdĭs Ābnŭĭt. *Cl.* (28, 593).

Fūcĭnŭs, ī, *m. Lac Fucin, en Italie, auj. lac Garda.* Vĭtrĕā tē Fūcĭnŭs ūndā (flevit). *V.* Fūcĭnŭs, ĕt pĭgrī tăcĕāntŭr stāgnă Nĕrōnĭs. *M.* (*Spect.* 28, 11).

Fūcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Teindre.* Ālbă nĕque Āssȳrĭō fūcātŭr lānă vĕnēnō. *V.* Cōmpŏsĭta ēst ălĭīs fūcāndī cūră cŏlōrĭs. *O.* SYN. Tīngŏ, īnfĭcĭŏ, mĕdĭcŏr, cŏlōrŏ. PPH. Fūcō tīngŏ, pīngŏ, lĭnŏ, īllĭnŏ, ōblĭnŏ, cŏlōrŏ, ōbdūcŏ, mĕdĭcŏr. Fūcŭm īllĭnŏ, ādspērgŏ, īndūcŏ. *Voy.* Tingo. || *Farder le visage Voy.* Fucus 1. || *Au fig.* Părĭtērquĕ fūcās quæquĕ gŭstu īgnāvă sūnt, Ĕt quæ săpōrĕ trīstĭă. *Aus.* (*Epist.* 15, 7).

1\. Fūcŭs, ī, *m.* (φῦκος). *Fucus, plante marine qui fournissait une teinture pourpre ; en gén. Teinture rouge ; toute espèce de teinture.* Tīnctă tēgīt rŏsĕō cōnchȳlī pūrpŭră fūcō. *Cat.* (64, 49). Nēc tē pūrpŭrĕō vēlēnt văccīnĭă fūcō. *O.* Quō prĕtĭōsă Tȳrōs rŭbĕăt, quō pūrpŭră fūcō. *St.* Ān sī cærŭlĕō quædām sŭă tēmpŏră fūcō Tīnxĕrĭt ? *Pp.* (II, 18, 31). SYN. Mĕdĭcāmĕn, vĕnēnŭm, cŏlŏr. || *Fard ; toute substance pour se peindre le visage.* Nūllōque īmĭtābĭlĕ fūcō Nātūrālĕ dĕcŭs. *Aus.* SYN. Mĭnĭŭm, pīgmēntŭm, *par ext.* cērūssă. PHR. Fūcō ōs, ōră, gĕnās, vūltŭm pīngŏ, tīngŏ, mĕdĭcŏr, cōrrŭmpŏ. Pīgmēntĭs ōră ēxcŏlŏ, ădōrnŏ. VERS. Fōrmōsām făcĭēm nīgrō mĕdĭcāmĭnĕ cēlās. *M.* Lătĕt ōblĭtă crētā. *Id.* Quĭd sūccō splēndēntĕ gĕnās ōrnāssĕ (prodest) ? *O.* Ĕt mĕlĭōr vērō quærĭtŭr ārtĕ cŏlŏr. Sŭă cōmpŏsĭtīs lĭnĭt ōră vĕnēnĭs. *Id.* || *Au fig. Déguisement, dehors trompeurs, fausseté.* Pērfūsăquĕ glōrĭă fūcō. *O.* Mērcēm sĭnĕ fūcīs gēstăt. *H.* Nēc fūcīs ūllūm māntēlum ōbvĭam ēst. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 6). || *Propolis des abeilles.* (*Virg. G.* IV, 40.)

2\. Fūcŭs, ī, *m. Bourdon, guêpe.* Īmmūnīsquĕ sĕdēns ălĭēna ād pābŭlă fūcŭs. *V.* (*Id. G.* IV, 168). Ăt fūci īnērtēs ēssĕ dīcēbānt sŭōs. *Ph.* SYN. Vēspă. EP. Īnērs, sēgnĭs, pĭgĕr, īgnāvŭs.

Fŭĕrăm, Fŭĕrŏ, *de* Sum.

Fūffĕtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 34.) || Mēttŭs Fūffĕtĭŭs *ou* Sūffĕtĭŭs. *Voy.* Mettus.

Fūfĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Fūfĭdĭŭs vāppæ fāmām tĭmĕt. *H.*

Fūfĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quām Fūfĭŭs ēbrĭŭs, ōlĭm. *H.*

Fŭgă, æ, *f. Fuite.* Nī fŭgă sūbsĭdĭō sŭbĕāt : fŭgĭt ōcĭŏr eūrō. *V.* Ĕt nūdānt nūnc tērgă fŭgā. *Id.* EP. Ōccūltă, sēcrētă, tēctă, sōllĭcĭtă, păvĭdă, tĭmĭdă, fœdă, tūrpĭs, īnhŏnēstă, præcēps, răpĭdă, lēvĭs, cĕlĕrĭs, cĭtă. *Voy.* Fugio. || *En partic. Fuite d'esclave.* Dētrīmēntă, fŭgās sērvōrum, īncēndĭă rīdĕt. *H.* Dēlētūră quĭdēm frōntī dătă sīgnă fŭgārŭm. *Col.* (X, 125). *Voy.* Fugitivus. || *Course.* Hārpălȳcē, vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævērtĭtŭr eūrŭm. *V.* Tēxūntquĕ fŭgās ĕt prœlĭă lūdō. *Id.* Ānnōrŭm sērĭēs ĕt fŭgă tēmpŏrŭm. *H.* Quæ sōlă fŭgām mŏdĕrāntŭr ŏlȳmpi. *L.* *Voy.* Cursus. || *Départ.* Ēxspēctēt făcĭlēmquĕ fŭgām vēntōsquĕ fĕrēntēs. *V.* *Voy.* Discessus. || *Fuite, action d'éviter.* Īn vĭtĭŭm dūcĭt cūlpæ fŭgă, sī cărĕt ārtĕ. *H.* Nĕque ĕnĭm fŭgă jām sŭpĕr ūllă pĕrīclī. *V.* Vērum, ŭbĭ nūllă fŭgām rĕpĕrĭt făllācĭă. *Id.* SYN. Ēffŭgĭŭm. || *Exil.* Trĕpĭdæ dūxquĕ cŏmĕsquĕ fŭgæ. *O.* Āttămĕn hānc ŏdĭīs ēxŏnĕrātĕ fŭgām. *Id.* Dūră fŭgæ mălă. *H.* *Voy.* Exsilium.

Fŭgātŭs, ă, ŭm. *Chassé.* Pătrĭă quæ sēdĕ fŭgātĭs... nōbĭs hōspĭtă fīdă mănĕt. *O.* SYN. Pūlsŭs *ou* ēxsŭl.

Fŭgāx, ācĭs. *Fuyard, qui prend la fuite.* Vēntōsa īn līnguā pĕdĭbŭsquĕ fŭgācĭbŭs īstĭs. *V.* Mōrs ĕt fŭgācēm pērsĕquĭtŭr vĭrŭm. *H.* Ōblīquō lăbōrăt Lȳmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id.* SYN. Fŭgĭēns, răpĭdŭs.

|| *Avec un rég.* Sōllĭcĭtæquĕ fŭgāx āmbĭtĭōnĭs ĕrăm. *O.* || *Au fig. Qui fuit, s'écoule rapidement.* Heūheū! fŭgācēs, Pōstŭmĕ, Pōstŭmĕ, Lābūntŭr ānnī. *H.* SYN. Răpĭdŭs, flūxŭs, brĕvĭs.

Fŭgĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit fuir.* Āc nōn fŭgĭēndă pĕtēndĭs Īmmīscērĕ. *H.* SYN. Vītāndŭs, căvēndŭs, *qqf.* vĕtĭtŭs.

Fŭgĭēns, ēntĭs, *part. et adj. Fuyant.* Fŭgĭēns āmīssĭs Trōĭlŭs ārmĭs. *V.* Fŭgĭēntĭbŭs īngĕrĭt hāstās. *Id.* SYN. Fŭgāx, cēdēns. PPH. Fīdēntēmquĕ fŭgā Pārthŭm. *V.* Fŭgā sūspēnsă pĕr āgrōs. *St.* Fŭgā trĕpĭdŭs. *Sen.* || *Qui s'éloigne.* Ītălĭæ fŭgĭēntĭs prēndĭmŭs ōrās. *V.* SYN. Ăbĭēns, rĕcēdēns. || *Qui court.* Fŭgĭēns pĕr grāmĭnă rīvŭs. *V.* SYN. Cūrrēns, lābēns. || *Qui fuit, s'évanouit.* Tē, dūlcĭs cōnjūx, ănĭmā fŭgĭēntĕ vŏcābăt. *V.* Mēmbră prĕmĭt fŭgĭēntĕ rĭgēntĭă vītā. *L.* SYN. Ăbĭēns, lābēns. || *Périssable.* Ēxērcē fōrmam, ēt fŭgĭēntĭbŭs ūtĕrĕ dōnĭs. *St.* SYN. Fŭgāx, flūxŭs, cădūcŭs, pĕrĭtūrŭs. || *Act. Qui fuit, évite.* Pāstŏr Ărĭstæŭs fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpē. *V.* Paūpĕrĭēm fŭgĭēns. *H.*

Fŭgĭŏ, ĭs, fūgī, (fŭgĭtŭm), fŭgĕrĕ, *n. Fuir, prendre la fuite.* Īnsĕquĕrĭs, fŭgĭō; fŭgĭs, īnsĕquŏr: hæc mĭhĭ mēns ēst. *M.* (V, 84). Tērră trĕmĭt, fūgērĕ fĕræ, ēt mōrtālĭă cōrdă. *V.* Quō fŭgĭtĭs, sŏcĭī? *Id.* SYN. Fŭgĭtŏ, aūfŭgĭŏ, ēffŭgĭŏ, cēdŏ, rĕcēdŏ, *qqf.* dēfŭgĭŏ, dĭffŭgĭŏ. PPH. Mē prōrĭpĭŏ *ou* ērĭpĭŏ. Fŭgăm căpĭŏ, cōrrĭpĭŏ, răpĭŏ, ērĭpĭŏ, ăgŏ, ăgĭtŏ, cĕlĕrŏ, āccĕlĕrŏ, præcĭpĭtŏ, mātūrŏ, mōlĭŏr, tēntŏ, pĕtŏ, părŏ, tĕnĕŏ, quærŏ, ōrnŏ, ădōrnŏ, mŏvĕŏ. Īntēndŏ ād fŭgăm. Fŭgā ăbĕŏ, mē prōrĭpĭŏ, mē cōncĭtŏ; *qqf.* æquŏră sĕcŏ, vērrŏ. Tērgă dō *ou* præbĕŏ. Tērgă fŭgā dō, nūdŏ. Tērgă fŭgæ dō, præbĕŏ. Īn fŭgăm tērgă dō. Pĕdĭbŭs fīdŏ, cōnfīdŏ, mē crēdŏ. VERS. Ŭbĭ vīdi, ĕgŏ me īn pĕdēs, quāntŭm quĕŏ. *Ter.* Dūm tērgă dăbānt pălāntĭă Teūcrī. *V.* Ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgā. Nĕque hīs fŭgā nōtă nĕque īllīs. Fŭgā cĕlĕrī sūb sīdĕră lāpsæ. Nāvēs ēt līttŏră cūrsū Fīdă pĕtūnt. *Id.* Vīxquĕ fŭgā quæsītă sălūs. *O.* Cōncĭtă mēmbră fŭgæ māndăt. *Id.* Līmĭnă līnquĕ fŭgā. *Pp.* Tērgă fŭgæ cĕlĕrī præstāntĭbŭs ōmnĭbŭs īnstănt. *J.* Nūdātăquĕ fœdā Tērgă fŭgā. *L.* Hūnc fŭgā rētrō Vōlvĭt ăgēns. *St.* Tūrpī Vērtĭtĭs ōră fŭgā. *Petr.* Tālĭ sē cōncĭtăt ārdēns Īn jŭgă sēntă fŭgā. *V. Fl.* Aūxĭlĭōquĕ pĕdūm cōnfīsă rĕcēdĭt. *Alcim.* Pălāntēs dānt tērgă vĭrī. *Id.* Quō fŭgăm præcēps ăgăm? *Sen.* Rĕflēctĕ grēssŭm, dūm lĭcĕt, tēque ērĭpĕ. *Id.* Āc dē cōnspēctū fŭgĕrĕ vēlōci īmpĕtū. *Ph.* Cūr ĭnērtēs tērgă nūdātĭs? *Boet.* Mēnĕ vĭs dem īn pĕdēs? *Pl.* *Voy.* Festino, Curro *ou* Navigo. || *Fuir, en parl. des esclaves.* Nōn fūrtŭm fēcī, nōn fūgī. *H.* *Voy.* Fuga, Fugitivus. || *S'échapper, s'écouler, passer vite.* Vītăquĕ cūm gĕmĭtū fŭgĭt īndĭgnātă sŭb ūmbrās. *V.* Sēd fŭgĭt īntĕrĕā, fŭgĭt īrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *Id.* Nūllŭm sĭnĕ vūlnĕrĕ fŭgĭt Mīssĭlĕ *St.* SYN. Ăbĕŏ, dēcēdŏ, ēlābŏr, lābŏr, cūrrŏ, vŏlŏ, āvŏlŏ, prætĕrĕŏ. || *Act. Quitter, s'éloigner de, en parl. d'un exilé.* Nōs pătrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă līnquĭmŭs ārvă. *V.* Teūcĕr Sălămīnă pătrēmquĕ Quūm fŭgĕrĕt. *H.* SYN. Līnquŏ, ăbĕŏ, dīscēdŏ. *Voy.* Exsulo. || *Abandonner, délaisser.* Mēnĕ fŭgĭs? *V.* Āh! mē quūm fŭgĕrēs. *O.* *Voy.* Desero. || — vĭăm. *Fuir par un chemin.* Mīllĕ fŭgĭt rĕfŭgĭtquĕ vĭās. *V.* (Sic dicitur *Ire viam, Currere viam.*) || *Refuser.* Dătă pōcŭlă fŭgĭt. *O.* Nēc quēmquăm fŭgĭō. *V.* Rēcte ĕgŏ sēmpĕr fūgi hās nūptĭās. *Ter.* (*And.* IV, 4, 27). SYN. Rĕcūsŏ, dētrēctŏ, ābnŭŏ. || *Éviter, se soustraire.* Ēnsēsquĕ nĕfāndī, Quōs fūgī. *V.* SYN. Vītŏ. *Voy. ce mot.* || *Avec l'infin. Éviter de.* Ō fŭgĕ tē tĕnĕræ pŭĕrōrŭm crēdĕrĕ tūrbæ. *Tib.* (I, 4, 9). Fŭgĕ lōngē crēdĕrĕ. *Lr.* (I, 1051). Fŭgī quærĕrĕ. *H.* *Voy.* Nē. || Hōc mē fŭgĭt. *Cela m'échappe, j'ignore.* Āt sī quōs haūd ūllă vĭrōs vĭgĭlāntĭă fŭgĭt. *V.* SYN. Prætĕrĭt, lătĕt. *Voy.* Ignoro.

Au pass. Fŭgĭtūr quūm pōrtŭs ŭbīquĕ. *St.* (*Th.* VII, 140). Paūpērtās fŭgĭtŭr. *Luc.* (I, 166). || *Unipers. On fuit.* Sīc ūrbĕ rĕlīctā, Īn bēllŭm fŭgĭtŭr. *L.* Quō fŭgĭtŭr pĕr plānă grădū. *St.*

Fŭgĭtāns, tĭs. *Qui fuit.* Hĕrŭ' lībĕrālĭs ēst, ēt fŭgĭtāns lītĭŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 18. Quod citant *Charis.* 77; *Diom.* 291).

Fŭgĭtīvŭs, ă, ŭm. *Fugitif, qui est en fuite.* Tŷndărĭs īnfēstĭs fŭgĭtīvă rĕpōscĭtŭr ārmĭs. *O.* SYN. Fŭgāx, fŭgĭēns. || *Souv. en parl. des esclaves, et absolt.* Hūic cŏmēs hærēbăt dŏmĭnī fŭgĭtīvŭs Ăchīllās. *M.* (III, 91). Pērmīxtūm naūtĭs, ēt fūrĭbŭs, āc fŭgĭtīvĭs. *J.* (8, 174. Adde *Pl. Capt.* II, 1, 16). SYN. Hĕrĭfŭgă. || *Au fig. Qui fuit, passager.* Fŭgĭtīvăquĕ gaūdĭă cārpĕ. *M.* (VII, 47). SYN. Fŭgāx, flūxŭs.

Fŭgĭtŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Fuir; éviter.* Ītă mĭsērrĭmŭs Fŭī fŭgĭtāndŏ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 7). Splēndĭdă pōrro ŏcŭlī fŭgĭtānt vītāntquĕ tŭērī. *Lr.* (IV, 325). Frūstrā nĕcēm Fŭgĭtānt ĭnērtēs. *Ph.*

┼ Fŭgĭtŏr, *m. Fuyard.* Crēdo ād sūmmōs bēllātōrēs ācrēm fŭgĭtōrēm fŏrĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 100).

Fŭgĭtūrŭs, ā, ŭm, *part. fut. de* Fugio. *Qui doit échapper à.* Sĭtūm fŭgĭtūră... glōrĭă Blæsī. *St.*

Fŭgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mettre en fuite, chasser.* Trāns pōntŭm fŭgăt, ēt tērrīs īmmīttĭt ăprīcĭs. *V.* Flāmmās ā clāssĕ fŭgāvī. *O.* Mārtĭă cuī sōmnōs clāssĭcă pūlsă fŭgēnt. *Tib.* (I, 1, 4). SYN. Pēllŏ, dēpēllŏ, rĕpēllŏ, ăbĭgŏ, ăgŏ. PPH. Īn fŭgăm dō, cōnjĭcĭŏ. Fŭgā vērtŏ, cōnvērtŏ. Fŭgăm īmmīttŏ, fĕrŏ, dō, făcĭŏ. Fŭgĕrĕ cōgŏ. VERS. Aūt hōs vērsă fŭgā vīctōr dărĕ tērgă cŏēgĭt. *V.* Quāmvīs sæpĕ fŭgā vērsōs īlle ēgĕrĭt hōstēs. *Id.* *Voy.* Pello, Arceo.

Fŭī, *parf. de* Sum.

Fūlcīmĕn, ĭnĭs, *n. Soutien, appui.* Tērră pĭlæ sĭmĭlĭs, nūllō fūlcīmĭnĕ nīxă. *O.* SYN Cŏlūmĕn, fūlmēntŭm.

Fūlcĭŏ, īs, lsī, ltŭm, lcīrĕ. *Soutenir, porter.* Ātlāntĭs dūrī, cœlŭm quī vērtĭcĕ fūlcĭt. *V.* Hērcŭlĕ sūppōsĭtō sīdĕră fūlsĭt Ătlās. *O.* Sătĭ' sīc fūltum ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 37). SYN. Sūstĭnĕŏ, sūstēntŏ, fĕrŏ, sūffūlcĭŏ. *Voy.* Sustineo. || *Au fig.* Tū, Ptŏlĕmæē, pŏtēs Māgnī fūlcīrĕ rŭīnăm. *L.* Ēt sĕrĭē fūlcītĕ gĕnŭs. *Pp.* (IV, 11, 69). || *Souv. Soutenir l'estomac par des aliments.* Ēt fūlcīrĕ cĭbĭs, ātque ōmnĭă sūstēntārĕ. *Lr.* (II, 1146. *Id.* IV, 868). Nūllă... fūlcīrēnt pābŭlă vītăm. *Alcim.* (II, 19). *Voy.* Fultura.

Fūlcrŭm, ī, *n. Bois de lit, par ext. Lit.* Lūcēnt gĕnĭālĭbŭs āltĭs Aūrĕă fūlcră tŏrĭs. *V.* Cȳnthĭă nāmquĕ mĕō vīsa ēst īncūmbĕrĕ fūlcrō. *Pp.* (IV, 7, 3. Adde *Juv.* 6, 22; *Mart.* VII, 33, 6).

Fūlgēns, tĭs. *Brillant, éclatant.* Vĭdĕō fūlgēntĭbŭs ārmĭs Cōnspĭcŭōs pōstēs. *O.* Fūlgēntēs ærĕ cătērvās. *V.* SYN. Fūlgĭdŭs, splēndĭdŭs, splēndēns, cŏrūscāns, cŏrūscŭs, rŭtĭlāns, rŭtĭlŭs, lūcĭdŭs, mĭcāns, nĭtēns, nĭtĭdŭs, ārdēns, rădĭāns, flăgrāns. PPH. Fūlgōrĕ *ou* splēndōrĕ cŏrūscāns, rŭtĭlāns, mĭcāns, ārdēns, dĕcōrŭs, cōnspĭcŭŭs. *Voy. le suiv.*

Fūlgĕŏ, ēs, lsī, lgērĕ (*et* gĕrĕ, *de l'ancien verbe* Fulgo), *n. Briller, luire, être éclatant.* Īnquĕ cŏrōnātĭs fūlgĕăt āltŭs ĕquĭs. *O.* Nōx ĕrăt, ēt cœlō fūlgēbăt lūnă sĕrēnō. *H.* Fūlsēre īgnēs ēt cōnscĭŭs æthēr. *V.* Părĭbūs quās fūlgĕrĕ cērnĭs īn ārmĭs. *Id.* SYN. Ēffūlgĕŏ, rĕfūlgĕŏ, splēndĕŏ, splēndēscŏ, rēsplēndĕŏ, nĭtĕŏ, mĭcŏ, cŏrūscŏ, lūcĕŏ, cōllūcĕŏ, ēlūcĕŏ, rĕlūcĕŏ, ārdĕŏ, rădĭŏ, *qqf.* fūlgŭrŏ, scīntīllŏ īrrădĭŏ. PPH. Fūlgōrēm, splēndōrēm, lūcēm dō mīttŏ, ēmīttŏ, vĭbrŏ, jăcĭŏ, spārgŏ. Fūlgōrĕ splēndĕŏ. Splēndōrĕ fūlgĕŏ, rĕfūlgĕŏ. Fūlgōrĕ, splēn-

dōrĕ cŏrūscō, nĭtĕō, rĕlūcĕō, ārdĕō, mīcō, ārdēscō. Lūx, flāmmă ēmĭcăt, ābsīstĭt (ab). Nĭtōrēm mīttō. Lūmĭnă rēddō, fūndō. VERS. Ārdēt ăpēx căpĭtī, crīstīsque ā vērtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr, ēt vāstōs ŭmbō vŏmĭt aūrĕŭs īgnēs. *V.* Cærŭlă nūbēs Sōlĭs ĭnārdēscĭt rădĭīs, lōngēquĕ rĕfŭlgĕt. Ǣră rĕnīdĕnt Sōlĕ lăcēssīta, ēt lūcēm sūb nūbĭlă jăctānt. Măcŭlōsŭs ĕt aūrō Squāmam īncēndēbāt fŭlgŏr. *Id.* Pŏsĭtæque ēx ōrdĭnĕ gēmmæ Clāră rĕpĕrcŭssō rēddēbānt lūmĭnă Phœbō. *O.* Sĭmĭlī cŏmă fŭlgŭrăt āstrō. *St.* || *Au fig.* Īntāmĭnātīs fŭlgĕt hŏnōrĭbŭs (virtus). *H.* Quōndām nōbĭlī fŭlsī pătrĕ. *Sen.* (*Med.* 209). Fūlsĕrăt hāc Plaūtŭs pŭlchĕrquĕ Tĕrēntĭŭs ārtĕ. *Rufin.* (p. 2710). SYN. Nĭtĕō, splēndĕō.

+ Fŭlgēscō, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Luire.* Crēbrīs nūbēs fŭlgēscĕrĕ flāmmīs. *Enn.* (*Phaget. fragm.* ap. *Hessel.* p. 154. Sed de auctore dubitatur).

+ Fūlgĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Fulgidus. Īnstār tĭtŭlī fŭlgĭdŭlā nŏtābŏ mīltō. *T. Maur.* (*Litt.* 149).

Fūlgĭdŭs, ă, ŭm. *Brillant.* Fūlgĭdă præsērtīm quŭm cērnĕrĕ sæpĕ nĕquīmŭs. *Lr.* (III, 364). Ăcĭēs ōrnātū fŭlgĭdă Mārtĭs. *Cl.* Fūlgĭdĭŏr rădĭō. *Fort.* (VI, 6 *bis*, 352). *Voy.* Fulgens.

Fūlgĭnĭă, æ, *f.* *Ville d'Ombrie.* (*Sil.* IV, 545.)

+ Fūlgō, ĭs, ĕrĕ, *n* *arch.* *Comme* Fulgeo. Ēt tămĕn īpsă sŭō sī fŭlgĭt lūnă nĭtōrĕ. *Lr.* (V, 769. *Id.* VI, 159. Adde *Lucil.* et *Pompon.* apud *Non.* 10, 12. Cf. *Prisc.* 838, et 866. Infinitivum Fŭlgĕrĕ in usu mansit : sic *Virg.* *Æ.* VI, 826; *V. Fl.* VIII, 284).

Fūlgŏr, ōrĭs, *m.* *Éclat.* Cuī nĕquĕ fŭlgŏr ădhūc, nēcdŭm sŭă fōrmă rĕcēssĭt. *V.* Pūrpŭră fŭlgōrēm pīctīs āccŏmmŏdăt ŭvīs. *O.* Quŭm stŭpĕt īnsānīs ăcĭēs fŭlgōrĭbŭs. *H.* SYN. Splēndŏr, nĭtŏr, lūx, *qqf.* flāmmă, īgnĭs, lūmĕn, jŭbăr, rădĭī. EP. Vīvŭs, pūrŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, clārŭs, flāmmĕŭs, īgnĕŭs, cŏrūscāns, splēndĭdŭs, rădĭāns, ārdēns, rŭtĭlŭs, trĕmŭlŭs. || *Éclair.* Prōspĕră Jūpĭtĕr hīs dēxtrīs fŭlgōrĭbŭs ēdĭt. *Cic.* (*Divin.* 2, 39). Īllĕ nŏtām fŭlgōrĕ dĕdĭt tŏnĭtrūquĕ sĕcūndō. *O.* Nāmque īmprōvīsō vībrātŭs ăb æthĕrĕ fŭlgŏr. *V.* *Voy.* Fulgur. || *Au fig.* *Éclat.* Fāmæ fŭlgōrĕ trăhēbăr. *O.* SYN. Nĭtŏr, splēndŏr.

Fŭlgōrītŭs. *Voy.* Fulguritus.

Fūlgŭr, ŭrĭs, *n.* *Lueur, éclat, rayon.* Sōlĭs pērvōlgānt fŭlgŭră cœlŭm. *Lr.* (II, 163). Ād cœlūmquĕ fĕrāt flāmmāī fŭlgŭră sūrsŭm. *Id.* (I, 727). Gălĕæ nēc trīstĕ tĭmēntēm Fūlgŭr. *Cl.* Aūrātō præcīnxĭt fŭlgŭrĕ vŭltŭs. *Petr.* (*Sat.* 122). *Voy.* Fulgor, Lumen. || *En partic.* *Éclair.* Ēt răpĭdum Ǣtnæō fŭlgŭr ăb īgnĕ jăcī. *O.* Īmbrēsquĕ, nĭvēsquĕ Fūlgŭrăque ēt tŏnĭtrŭs. *V. Fl.* SYN. Fūlgŏr, *par ext.* īgnēs, flāmmæ, fāx. EP. Sŭbĭtŭm, rĕpēntīnŭm; răpĭdŭm; clārŭm, cŏrūscāns, rădĭāns, ārdēns, īgnītŭm, flāmmĕŭm; mĭnāx, hōrrĭfĭcŭm. VERS. Crēbrīs mĭcăt īgnĭbŭs æthĕr. *V.* Vībrātŭs ăb æthĕrĕ fŭlgŏr. Tŏnĭtrū quŭm rūptă cŏrūscō Īgnĕă rīmă mĭcāns pērcūrrĭt lūmĭnĕ nīmbōs. Īngĕmĭnānt ābrūptīs nūbĭbŭs īgnēs. *Id.* Ēxsĭlĭūntquĕ căvīs ēlīsī nūbĭbŭs īgnēs. *O.* Spārgĭt rŭtĭlās pēr nūbĭlă flāmmās Jūpĭtĕr. Mīssīs ābrūmpĭtŭr īgnĭbŭs æthĕr. *Id.* Rūptōquĕ pŏlō mĭcăt īgnĕŭs æthĕr. *Sil.* Ābrūptă trĕmīscūnt Fūlgŭra, ēt āttrĭtŭs sŭbĭtă făcĕ rūmpĭtŭr āēr. *St.* Nūnc hīnc, nūnc īllīnc ābrūptī nūbĭbŭs īgnēs Cōncūrsānt. *Lr.* || *Foudre.* Nōn ălĭās cœlō cĕcĭdērūnt plūră sĕrēnō Fūlgŭră. *V.* Ēt fŭlgŭrĭs īctŭm Ēvāsī. *J.* (12, 17). Fĕrĭūntquĕ sūmmōs Fūlgŭră mōntēs. *H.* (*Isid.* 13, 9 : « *Fulgur et fulmen,* ictus cœlestis jaculi. ») *Voy.* Fulmen. || Fūlgŭră cōndĕrĕ. *Cérémonie religieuse, qui consistait à enterrer les objets frappés de la foudre.* Quī pūblĭcă fŭlgŭră cōndĭt. *J.* (6, 586. Adde *Luc.* I 607).

Fūlgŭrātŏr *ou* Fūlgŭrītŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui foudroie.* Ēt fŭlgŭrātōrem ārbŏrŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 324. Alii *fulguritorem*).

+ Fūlgŭrĭō, īs, īrĕ, *arch.* *Lancer un éclair ou la foudre.* Suō sŏnĭtū clārō fŭlgŭrīvĭt Jūpĭtĕr. *Næv.* (apud *Non.* 2, 324). || *Foudroyer.*

Fūlgŭrītŭs, ă, ŭm. *Frappé de la foudre.* Nām fŭlgŭrītæ sūnt hīc āltērnæ ārbŏrēs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 138). PPH. Fūlmĭnĕ īctŭs, tāctŭs, dējēctŭs. Pērcūssŭs ā Jŏvĕ *ou* īgnĕ Jŏvĭs. PHR. Dē cœlō tāctās mĕmĭnī prædīcĕrĕ quērcūs. *V.* Sævō Fūlmĭnĕ tāctă Jŏvĭs. *O.* Pērcūssă Jŏvī (arbor). *Sil.*

Fūlgŭrō, ās, ārĕ, *n.* *Briller, luire; lancer des éclairs.* Vĕtĭtōquĕ dŏmŭs jām fŭlgŭrăt aūrō. *St.* Hæc īgnĕ rŏgālī Fūlgŭrăt. *Id.* Ŏcŭlīs quī fŭlgŭrăt īgnĭs. *Sil.* *Voy.* Fulgeo, Fulgur.

Fŭlĭcă, æ, *et* Fŭlīx, ĭcĭs, *f.* *Foulque, oiseau de mer.* Nūnc cĕlĕbrēs mērgīs fŭlĭcīsquĕ pălūstrĭbŭs ŭndæ. *O.* Īn sīccō lūdūnt fŭlĭcæ. *V.* Rāvă fŭlīx ĭtĭdēm, fŭgĭēns ē gūrgĭtĕ pōntī, Nūntĭăt hōrrĭbĭlēs clāmāns īnstārĕ prŏcēllās. *Cic.* (*Progn.* in *Div.* 1, 8). Ēt quŭm pārvă fŭlīx trĕpĭdō pĕtĭt ārvă vŏlātū. *Avien.* (*Progn.* 350. Cf. *Plin.* 18, 87).

Fūlīgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de suie, noir.* Fūlīgĭnōsī tūrĕ plācāntŭr Lărēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 261). Ŭbĭnam īlla ēst cŏhōrs Fūlīgĭnōsă, vūlcānōsă, quæ dĭĕ Sūb tērrās hăbĭtānt, nōcte īn tērrīs āmbŭlānt? (*Querol.*)

Fūlīgō, ĭnĭs, *f.* *Suie, noir provenant de la vétusté.* Sēmpĕr ĕt āssĭdŭā pōstēs fūlīgĭnĕ nīgrī. *V.* Tĭtŭlūmquĕ sĕnēctūs Dēlēvĭt mūltā vĕtĕrĭs fūlīgĭnĕ tēstæ. *J.* (5, 34). EP. Ātră, nĭgră, fœdă.

Fŭlīx. *Voy.* Fulica.

Fūllō, ōnĭs, *m.* *Foulon.* Cārdŭŭs ēt nōndūm dōctīs fūllōnĭbŭs āptŭs. *Sam.* (vs. 842). Nōn tām sæpĕ tĕrēt līntĕă fūllō tĭbĭ. *M.* (XIV, 51. Adde *Pl. Aul.* III, 5, 36).

Fūllōnĭcŭs *et* Fūllōnĭŭs, ă, ŭm. *De foulon.* Crās mĭhĭ pōtāndŭs ēst frūctŭs fūllōnĭŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 16). || Fūllōnĭcă, æ, *f.* *Le métier de foulon.* Sī nōn dĭdĭcīstī fūllōnĭcăm. *Pl.* (*As.* V, 2, 57). *Atelier de foulon.* Cōnĭcĭŏr īn fūllōnĭcăm. *Laber.* (ap. *Gell.* 16, 7). || Fūllōnĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 618.)

Fūlmĕn, ĭnĭs, *n.* *La foudre.* Fūlmĕn ĕrăt; tōtō Gĕnĭtŏr quæ plūrĭmă cœlō Dējĭcĭt īn tērrās. *V.* Fūlmĭnĕ dējēctī. *Id.* SYN. Tŏnĭtrŭ, *qqf.* tēlŭm, fŭlgŭr, fāx. EP. Trĭfĭdŭm, trĭsŭlcŭm; cŏrūscŭm, rŭtĭlŭm, flāmmāns, flāmmĕŭm, īgnĕŭm, īgnĭfĕrŭm; mīssĭlĕ, tōrtŭm, īntōrtŭm, vĭbrātŭm; hōrrĭsŏnŭm, trĕmēndŭm, mĕtŭēndŭm, tērrĭbĭlĕ, vĭŏlēntŭm, răpĭdŭm, ĭnēvĭtābĭlĕ, ōblīquŭm. PPH. Fūlmĭnĭs īctŭs, vīs, īgnēs, ālæ. Cœlēstĭs *ou* fūlmĭnĭs īgnĭs. Cœlī flāmmă *ou* flāmmæ. Jŏvĭs īgnĭs, īgnĭs tērgĕmĭnŭs. Fūlmĭnĕŭs, trĭsŭlcŭs īgnĭs. Fāx fūlmĭnĕă, trĭsŭlcă. Trĭfĭdă flāmmă. Jŏvĭs tēlŭm, tēlă, īgnĕă tēlă. Trĭsŭlcŭm, flăgrāns tēlŭm. Cȳclōpĭă tēlă. Trĭfĭdī ārdōrēs. Fūlmĭnĕŭs īctŭs *ou* īgnĭs. Fūlmĭnĕī flātŭs. PHR. Rŭtĭlīque ā fūlmĭnĭs æstū. *V. Fl.* || *Lancer la foudre.* Fūlmĕn, fūlmĭnă tōrquĕō, īntōrquĕō, cōntōrquĕō, mīttō, jăcŭlŏr, mōlĭŏr, jăctō, quătĭō, dējĭcĭō, vĭbrō. VERS. Āt Pătĕr ōmnĭpŏtēns dēnsa īntēr nūbĭlă tēlŭm Cōntōrsĭt. *V.* Īpsă Jŏvĭs răpĭdŭm jăcŭlāta ē nūbĭbŭs īgnĕm. Tēlă rĕpōnūntŭr mănĭbŭs făbrĭcātă Cȳclōpŭm. *Id.* Ūndĕ mŏvĕt tŏnĭtrŭm, vībrātăquĕ fūlmĭnă jăctăt. *O.* Īnquĕ Jŏvĭs dēxtrā mīssĭlĕ fūlmĕn ĕrăt. Jāmque ĕrăt īn tōtās spārsūrŭs fūlmĭnă tērrās Jūpĭtĕr. Aŭt rŭtĭlī mīssō fūlmĭnĭs īgnĕ crĕmĕr. Dŭm Gĕnĭtŏr rŭtĭlās pēr nūbĭlă flāmmās Spārgĭt. *Id.* Ēt rŭbēntĕ Dēxtĕrā săcrās jăcŭlātŭs ārcēs (Pater). *H.* Trĕmēndō Jūpĭtĕr īpsĕ rŭēns tŭmŭltū. *Id.* Fūlmĭnăque æthĕriă

dīssĭlŭīssĕ dŏmō. *Pp.* Cōllāpsūs ĭn īgnēs Plūrĭmŭs ăd tērrăm pēr fŭlmĭnă dēcĭdăt æthēr. *L.* Ŭt quūm fŭlmĭnĭbūs pērmīxtă tŏnĭtrŭă mūndŭm Tērrĭfĭcānt. *Sil.* Dōnēc vix tŏnĭtrū sūbmōtūs ĕt īgnĕ cŏrūscō Cēssĭt. *St.* Nē, prĕcŏr, īgnĕ cŏrūscō Æstŭēt. Sævīrĕ cŏrūscō Fūlmĭnĕ. Mōtī tămĕn aūră cŭcūrrĭt Fūlmĭnĭs, ĕt sūmmās lībāvĭt vērtĭcĕ crīstās. *Id.* Fūlmĭnĕām jăcŭlātă făcĕm. *V. Fl.* Quĭă, quūm tŏnăt, ōcĭŭs īlĕx Sūlfŭrĕ dīscŭtĭtŭr săcrō. *Pers.* Nōn sīc fūlmĭnĭs īmpĕtūs trĭsŭlcī. *Sid.* Jăce, ōbsĕcro, īn mē vīm cŏrūscăm fūlmĭnĭs. *Vet. Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 9). Ēt dīvūm sĭmŭlācră pĕrēdĭt Ārdŏr. *Cic.* Ēt nūbĕ dīrūm fūlmĕn ēlīsā mĭcăt. *Sen.* Mēntēsquĕ nōstrās īgnĭbūs tērrēt săcrīs Sătŏr dĕōrūm, cūjŭs ēxcŭssūm mănū Ŭtrǽquĕ Phœbī sēntĭūnt fūlmĕn dŏmūs. *Id.* (Cf. *Virg. G.* I, 328 sq.; *Æ.* VIII, 427; *Luc.* I, 151; *Sil.* XVII, 474 sq.) *Voy.* Tonitru, Fulgur. || *Au fig.* Dŭŏ fūlmĭnă bēllī Scīpĭădās. *V.* Dīgnūmquĕ nĭhĭl mēns fūlmĭnĕ tāntō Rĕppĕrĭt. *St.* Quōd fūlmĕn dŭcĭs īntĕr ārmă dīvī. *Id.* Tērrĭbĭlīsquĕ cădĭt fūlmĭnĕ dēntĭs ăpĕr. *Rutil.* (1, 626). *Voy.* Fulmineus. || *Lueur, clarté.* Clўpĕōquĕ mĭcāntĭă fūlmĭnă mīttūnt. *V.*

Fūlmēntă, æ, *f. Semelle de sandale.* Fūlmēntās jŭbĕām sūppōnī sōccīs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 94. Adde *Lucil.* apud *Non.* 3, 98).

Fūlmēntŭm, ī, *n. Support, appui.* Huīc ēst pōrtĭcŭs... Fūlmēntīs Ăquĭtānĭcīs sŭpērbă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 16).

Fūlmĭnāns, tĭs. *Qui lance la foudre.* Nēc fūlmĭnāntĭs sævă Jŏvĭs mănŭs. *H.* (Et *Sen. H. OEt,* 558)

Fūlmĭnātŭs, ă, ŭm. *Foudroyé.* Pōst ōrtūs ŏbĭtūsquĕ fūlmĭnātōs. *St. Voy.* Fulguritus.

Fūlmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De foudre.* Ēt pērrūmpĕre ămăt sāxă, pŏtēntĭŭs Īctū fūlmĭnĕō. *H.* Fūlmĭnĕŭs īgnĭs. *O. Voy.* Fulmen. || *Au fig. Foudroyant.* Āc rŏtăt ēnsĕm Fūlmĭnĕūm. *V.* Īră fūlmĭnĕă. *Sil.* SYN. Vĭŏlēntŭs. || *En parl. des défenses du sanglier.* Fūlmĭnĕō cĕlĕrēs dīssĭpăt ōrĕ cănēs. *O.* Fūlmĭnĕō spūmāntĭs ăprī sūm dēntĕ pĕrēmptă. *M.* (XI, 70). Ăpĕr fūlmĭnĕīs ăd ĕūm vĕnĭt dēntĭbūs. *Ph.*

Fūlmĭnŏ, ās, ārĕ, *a. et n. Foudroyer.* Īngēntēs quērcūs, ānnōsās fūlmĭnăt ōrnōs. *Cl.* Frēgĭmūs quĭdquĭd fŭĭt Tĭbĭ fūlmĭnāndŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 6). SYN. Jăcŭlŏr. PPH. Fūlmĭnĕ fĕrĭŏ, dīsjĭcĭŏ. *Voy.* Fulmen. || *Au fig.* Dūm Cæsăr ăd āltūm Fūlmĭnăt Eūphrātēn bēllō. *V.* Fūlmĭnăt Ænēās ārmĭs. *Id.* Fūlmĭnăt ăbsēntēs. *Alcim.* (V, 658). || Fūlmĭnăt, *unip.* Ăt bŏrĕǣ dē pārtĕ trŭcĭs quūm fūlmĭnăt. *V. Voy.* Fulmen, Tono. || — īgnēs. *Lancer des feux.* Spīrĭtŭs īllĕ... quī fūlmĭnăt īgnēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 342).

Fūlsī, *parf. mixte de* Fulcio *et* Fulgeo. (Cf. *Charis.* 219; *Diom.* 369.)

† Fūltŏr, ōrĭs, *m. Soutien.* Ēcclēsĭæ fūltŏr, laūs rēgnī. *Fort.* (II, 15, 19).

Fūltūră, æ, *f. Ce qui soutient l'estomac, aliment.* Īngēns āccēdĭt stŏmăchō fūltūră rŭēntī. *H.*

Fūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Fulcio. *Soutenu, appuyé.* Īpsĕ căpŭt nĭvĕī fūltūm Pāllāntĭs ĕt ōrā Ŭt vīdĭt. *V.* Prāvīs fūltūm mălĕ tālīs. *H.* Fūltă cŏlūmnīs (domus). *Pp.* SYN. Ēffūltŭs, sūffūltŭs, nīxŭs, *qqf.* jăcēns, rĕcŭbāns, strātŭs. || *Au fig.* Pēctūs mĭhĭ rŏbŏrĕ fūltūm. *O.* Sōlāmĭnĕ fūltŭs. *Alcim.* (V, 213). Ærūmnīs cōr lūctĭfĭcābĭlĕ fūltă. *Pers.* (1, 92, ex Pacuvio).

Fūlvĭă, æ, *f. Nom de femme.* Fūlvĭă cōnstĭtŭĭt. *M.* (XI, 21). || Fūlvĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une noble famille de Rome.* (*Sil.* XII, 471.)

Fūlvŭs, ă, ŭm. *Jaunâtre, fauve, roux.* Nāmquĕ vŏlāns rŭbrā fūlvūs Jŏvĭs ālĕs ĭn æthrā. *V.* Fūlvæ mātrĭs ăb ūbĕrĕ (leonem). *H.* Cētĕră fūlvŭs (vitulus). *Id.* || *Jaune.* Fūlvūm spēctātŭr ĭn īgnĭbūs aūrŭm. *O.* Fūlvā lūctāntŭr ărēnā. *V. Voy.* Flavus. || *Gris.* Lŭpæ fūlvō... tēgmĭnĕ lætŭs. *V.* || *Lumineux, brillant.* Sīdĕră fūlvă. *Tib.* (II, 1, 88).

Fūmāns, tĭs. *Fumant.* Ēt jām tēmpŭs ĕquūm fūmāntĭă sōlvĕrĕ cōllă. *V.* Tūrbĭnĕ fūmāntēm pĭcĕo ĕt cāndēntĕ făvīllā (nubem). *Id.* SYN. Fūmĕŭs, fūmĭdŭs, fūmĭfĕr, fūmĭfĭcŭs. PPH. Fūmō nĭgĕr, ātĕr, ūndāns. PHR. Tĕnŭēs ăgĭtāntĭă fūmōs. *O.* || *Au fig.* Cāncrō fūmāntĭbūs aūstrīs. *Sil.*

Fūmārĭŭm, ĭī, *n. Lieu où l'on exposait les vins à la fumée.* Īmprŏbă Māssĭlĭæ quĭdquĭd fūmārĭă cōgūnt. *M.* (X, 36. Cf. *Colum.* 1, 6).

Fūmĕŭs *et* Fūmĭdŭs, ă, ŭm. *Qui jette de la fumée.* Nōn īllĕ făcēs nēc fūmĕă tædīs Lūmĭnă. *V.* Pĭcĕūm fērt fūmĭdă lūmĕn Tædă. *Id.* Spēctāns āltārĭ vūltū Fūmĭdă tērrĭbĭlī. *O. Voy.* Fumans. || *Enfumé.* Fūmĭdă jāmdūdūm lătĭtānt pēr tēctă sŏrōrēs. *O.* SYN. Fūmōsŭs. || *En parl. des vins.* Fūmĕă Māssĭlĭæ pōnĕrĕ vīnă pŏtēs. *M.* (XIII, 123). *Voy.* Fumarium.

Fūmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Fumant.* Pīnum ĕt fūmĭfĕrōs īnfērt Mĕzēntĭŭs īgnēs. *V.* (Adde *Luc.* VII, 193).

† Fūmĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Enfumer.* Īgnem ĭn āram ŭt Ărăbĭcō fūmĭfĭcem ŏdōrĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 2).

Fūmĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui jette de la fumée, fumant.* Fūmĭfĭcīsquĕ lŏcūm mūgītĭbŭs īmplēvērĕ. *O.* Ēt quæ fūmĭfĭcās ārbŏr vīttātă lŭcērnās Sērvābăt. *Prud.* (*Sym.* II, 1009. Et *Rutil.* 1, 252; *Pl.* apud *Varr. L. L.* 7, 38). *Voy.* Fumans.

Fūmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Fumer, jeter de la fumée.* Ēt jām sūmmă prŏcŭl vīllārūm cūlmĭnă fūmānt. *V.* Tūră dăbānt, tĕpĭdūsquĕ crŭŏr fūmābăt ăd ārās. *Id.* Călĭdō dē sūlfŭrĕ fūmăt (aqua). *O.* PPH. Fūmūm *ou* fūmōs dō, mīttŏ, vŏmŏ, ēvŏmŏ, spārgŏ, vōlvŏ, glŏmĕrŏ, ēxhālŏ, rŭŏ, ēxĭgŏ, ērĭgŏ. Fūmō cœlūm sūbtēxŏ, prætēxŏ, lŏcūm īmplĕŏ, dŏmūm īnvōlvŏ, pēnātēs ōbsĭdĕŏ. VERS. Ātērque ăd sīdĕră fūmūs Ērĭgĭtŭr. *V.* Quā plūrĭmŭs ūndăm Fūmŭs ăgĭt, nĕbŭlāque īngēns spĕcŭs æstŭăt ātrā. Ēt rŭĭt ātrăm Ăd cœlūm pĭcĕă crāssūs călīgĭnĕ nūbĕm (ignis). Faūcĭbŭs īngēntēm fūmūm.... Ēvŏmĭt, īnvōlvĭtquĕ dŏmūm călīgĭnĕ cæcā. Văcŭās īt fūmŭs ăd aūrās. Ātrăm prōrūmpĭt ăd æthĕră nūbĕm, Tūrbĭnĕ fūmāntēm pĭcĕo ĕt cāndēntĕ făvīllā. *Id.* Īmplēntŭr fūmo ĕt nĕbŭlā călīgĭnĭs ātræ. *Sil.* Călĭdōque īnvōlvĭtŭr ūndĭquĕ fūmō. *O.* Vōlvēns ĭn āltūm tūrbĭdōs æstū glŏbōs. *Aus.*

Fūmōsŭs, ă, ŭm. *Enfumé.* Cōlāquĕ prælōrūm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Fūmōsōs ĕquĭtūm cūm dĭctātōrĕ măgīstrōs. *J.* (8, 8). Āræ fūmōsæ. *O.* SYN Fūmĕŭs. PPH. Fūmō, fūlīgĭnĕ nĭgĕr, ātĕr, squālĭdŭs, tūrpĭs. || *En parl. des vins.* Fūmōsō cōndĭtă vīnă cădō. *O.* Fūmōsă lăgēnă. *M.* (XII, 83, 11. Et *Tibul.* II, 1, 27). *Voy.* Fumarium, Fumeus.

Fūmŭs, ī, *m. Fumée.* Ēt sŭspēnsă fŏcīs ēxplōrăt rŏbŏră fūmŭs. *V.* Vīllă rĕcēpīssĕt, lăcrĭmōsō nōn sĭnĕ fūmō. *H.* Āră dăbăt fūmōs. *O.* SYN. Călīgŏ, *qqf.* nūbēs, nĕbŭlă, văpŏr. EP. Ātĕr, nĭgĕr, spīssŭs, pĭcĕŭs, tūrbĭdŭs, pīnguĭs, tētĕr; călĭdŭs, călēns; lĕvĭs, tĕnŭĭs, āĕrĭŭs, vŏlāns, vŏlŭcĕr. PPH. Vŏlūmĭnă fūmī. Fūmĕŭs văpŏr. Crāssā călīgĭnĕ fūmŭs. Ātræ pĭcĕā călīgĭnĕ nūbēs. || *En parl. des vins enfumés.* Māssĭlĭæ fūmōs mīscērĕ nĭvālĭbŭs ūndīs. *M.* (XIV, 118). *Voy.* Fumosus. || *Poussière d'eau.* Tĕnŭēs ăgĭtāntĭă fūmōs Nūbĭlă cōndūcĭt (Peneus). *O.* || *Au fig.* Vēndĕrĕ nēc vānōs cīrcŭm Pāllātĭă fūmōs. *M.* (IV, 5). Nōn fūmum ēx fūlgōrĕ, sĕd ēx fūmō dărĕ lūcĕm Cōgĭtăt. *H.* Ŭbĭ ōmnĕ Vērtĕrăt īn fūmum ĕt cĭnĕrĕm (de patrimonio). *Id.*

Fūnālĕ, ĭs, *n. Torche, flambeau.* Lāmpădĭbŭs dēnsūm răpŭĭt fūnālĕ cŏrūscīs. *O.* Ēt nŏctēm flāmmĭs

fūnālĭă vīncūnt. *V.* Hīc pōnĭtĕ lūcĭdă Fūnālĭă. *H.* SYN. Făx, tædă. *Voy.* Fax.

Fūnālĭs (equus), *m. Cheval de volée.* Fūnālēmquĕ Thŏēn. *St.* Lævŭs Ărīōn Fūnālĭs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 35, 9).

Fūnāmbŭlŭs, ī, *m. Funambule, danseur de corde.* Ĭtă pŏpŭlŭs, stŭdĭō stŭpĭdŭs, īn fūnāmbŭlō. *Ter.* (*Hec. prol.* 4. *Ib. prol.* 2, 26). SYN. Schœnŏbătēs. VERS. Īrĕ pĕr ēxtēntūm fūnēm mĭhĭ pōssĕ vĭdētŭr. *H.* Vēl quī mōre ăvĭūm sēsē jăcŭlātŭr ĭn aūrās. *Cl.* Pēndŭlă lībrātō fīgīt vēstīgĭă sāltū. *Id.* Quīppĕ sŏlēt rēctūm dēscēndĕrĕ fūnĕm. *J.* Hīc tămĕn āncĭpĭtī fīgēns vēstīgĭă plāntā, Vīctum īllā mērcēdĕ părăt, brūmāmquĕ fămēmquĕ īllā rēstĕ căvēt. *Id.* Tĕnŭēs aūsūs sĭnĕ līmĭtĕ grēssūs, Cērtă pĕr ēxtēntōs pōnēt vēstīgĭă fūnēs, Ēt cœlī mĕdĭtātŭr ĭtĕr. *Manil.* Īndĕ pĕr āĕrĭūm pēndēns aūdācĭă fūnĕm Ărdŭă sēcūrīs scāndīt prōscēnĭă plāntīs. *Prud.* Quĭd, sī pĕr grăcĭlēs vĭās pĕtaūrī Īnvītūm jŭbĕās sŭbīrĕ Lādām? *M.* Īntĕr lūcĭfĕrūm cœlūm tērrāsquĕ jăcēntēs, Āĕră pĕr mĕdĭūm dōctă mĕăt ārtĕ vĭātŏr; Sēmĭtă sēd brĕvĭs ēst, pĕdĭbūs nēc sūffĭcĭt īpsīs. *Sympos.* (*Ænig.* 93. Ars funambuli fusius describitur in *Anthol.* I, p. 623).

Fūnctŭs, ă, ŭm, *part. de* Fungor. *Qui s'est acquitté.* Fūnctūsquĕ săcrīs, ēt pōtŭs, ēt ēxlēx. *H.* Vīrtūtĕ fūnctōs. *Id.* Fūnctūs pārtĕ lăbōrĭs. *O* Fūncti ĕpŭlīs. *Id.* SYN. Dēfūnctŭs. || — tēmpŏrĕ. *Qui a parcouru un certain laps de temps.* Tĕr ævō fūnctŭs (senex). *H.* || — vītā, mōrtĕ, etc., *ou absolt. Mort.* Āt dĕă nōn ūltrā prō fūnctō mōrtĕ rŏgārī Sūstĭnĕt. *O.* Fātō Fūnctă sŭo ēst. *Id.* Fūnctīs jām mūnĕrĕ lūcĭs. *Prud.* (*Sym.* I, 157). Ōmnĭă fūnctă Aūt mŏrĭtūră vĭdēs. *St.* (*Silv.* II, 1, 209). Vīvă tŏrūm quōndăm, fūnctă fŏvē tŭmŭlŭm. *Aus.* (*Parent.* 2, 8. Adde *Sen. Thyest.* 749). *Voy.* Mortuus. || — sĕpūlchrō. *Enseveli, mis au tombeau.* Cōrpŏră fūnctă sĕpūlchrīs. *O. Voy.* Sepultus.

Fūndă, æ, *f. Fronde.* Stūppĕă tōrquēntēm Bălĕārĭs vērbĕră fūndæ. *V.* Bīs tērquĕ pĕr aūrās Mōrĕ rŏtāt fūndæ. *O.* EP. Bălĕārĭs, Bălĕārĭcă, āĕrĭă, cĭtă, tōrtă, strīdēns, sŏnāns. VERS. Fūndăm īpsĕ tĕr āddūctă cīrcūm căpŭt ēgīt hăbēnā. *V.* Quūm Bălĕārĭcă plūmbūm Fūndă jăcĭt. *O.* Quāntūm Bălĕārĭcă tōrtō Fūndă pŏtēst plūmbō mĕdĭī trānsmīttĕrĕ cœlī. Ūt lātā plūmbĕă fūndā Mīssă sŏlēt mĕdĭō glāns īntābēscĕrĕ cœlō. *Id.* Lȳgdămŭs ēxcūssā, Bălĕārĭs tōrtŏr hăbēnæ, Glāndĕ pĕtēns. *L.* Săxă vŏlānt, spătĭōquĕ sŏlūtæ Āĕrĭs ēt călĭdō līquĕfāctæ pōndĕrĕ glāndēs. *Id.* Tōrtæ pōndĕră fūndæ. *V. Fl.* Tōrtă Bălĕārĭs sævŭs hăbēnā. *Sil.* Tĕrētēs pārs vērtĕrĕ fūndās Āssuētī. Strīdēntĭă fūndā Săxă plŭūnt; vŏlŭcrēs īmĭtāntŭr fūlgŭră glāndēs. *Id.* Flēxæ Bălĕārĭcŭs āctŏr hăbēnæ. *St.* Nōn, fūndīs Bălĕārĭbūs rŏtātā, Ūnquām sīc lĭquĭdōs pŏlī mĕātūs Rūmpīt plūmbĕă glāndĭūm prōcēllă. *Sid.* || *Sorte de filet à pêcher.* Lātūm fūndā jām vērbĕrăt āmnĕm. *V.*

† Fūndālĭs, ĕ. *De fronde.* Dēxtĕră fūndālī tōrsīt strīdōrĕ lăpīllūm. *Prud.* (*Psych.* 294).

Fūndāmĕn, ĭnĭs, *et* Fūndāmēntŭm, ī, *n. Fondement.* Prīmă făvīs pōnūnt fūndāmĭnă, deīndĕ tĕnācēs. *V.* Quŏnĭăm fūndāmĭnĕ māgnō Rēs Rōmānă vălēt. *O.* Tū nūnc Cārthāgĭnĭs āltæ Fūndāmēntă lŏcas. *V.* Ā fūndāmēntō mi ūsquĕ mŏvīstī mărĕ. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 55). EP. Āltūm, sŏlĭdūm, vălĭdūm, stăbĭlĕ. *Voy.* Fundo, as.

Fūndānĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Cōmĭs gărrīrĕ lĭbēllōs Ūnŭs vīvōrūm, Fūndānī. *H.*

Fūndānŭs, ă, ŭm. *De Fondi.* Māxĭmă Fūndānī glōrĭă, Rūfĕ, sŏlī. *O.* Cæcŭbă Fūndānīs gĕnĕrōsă cŏquūntŭr Ămȳclīs. *M.* (XIII, 115 *Ib.* 113, est *Fundanum*, omissa voce *vinum*).

Fūndātŏr, ōrĭs, *m. Fondateur, auteur.* Nēc Prænēstīnæ fūndātōr dēfŭĭt ārcĭs. *V.* Fūndātŏr īpse ĕt ārtĭfēx. *Prud.* (*Cath.* 11, 27). SYN. Cōndĭtŏr, aūctŏr.

Fūndātŭs, ă, ŭm. *Affermi, fondé.* Pūppĭs vălĭdā fūndātă cărīnā. *O.* Quūm bĕnĕ fūndātīs ŏpĭbūs crēscēntĭs Īūlī. *Id.* Nĭtĭdīs fūndātă pĕcūnĭă vīllīs. *H.*

Fūndī, ōrūm, *m. pl. Ville de Campanie, auj. Fondi.* Fūndōs... lĭbēntĕr Līnquĭmŭs. *H.*

1. Fūndĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Fundo, is. *Lancer fréquemment.* Īstæc hŏdĭē vērbă fūndĭtās. *Pl.* (*Amp.* IV, 2, 13. *Id. As.* V, 2, 52; *Pœn.* I, 2, 61). || 2. *De* Funda. *Frapper d'une fronde.* Īn fūndās vīscī īndĕbānt grāndĭcŭlōs glŏbōs, Ĕo īllōs vŏlāntēs jūssī fūndĭtārĭĕr. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 35).

Fūndĭtŭs, *adv. De fond en comble.* Quæ tōtām lūctū cōncūssīt fūndĭtŭs ūrbĕm. *V.* Stĕtērĕ caūsæ cūr pĕrīrēnt Fūndĭtŭs. *H.* Nām fūndĭtŭs Cānōs pŭēllā, nīgrōs ănŭs ēvēllĕrăt. *Ph.* SYN. Rādīcĭtŭs, fūndō. PPH. Īmō fūndō. Ā rādīcĭbūs īmīs. Ā sēdĭbūs īmīs. Ā cūlmĭnĕ sūmmō. || *A fond, entièrement.* Nēc fūndĭtŭs ōmnēs Cōrpŏrĕæ ēxcēdūnt pēstēs. *V.* Tōtōs răpĕrēnt mĭhĭ fūndĭtŭs Ărgōs. *St.* Quŏd sī fĭt, pĕrĕŏ fūndĭtŭs. *Ter.* SYN. Ōmnīnō, prōrsŭs, pĕnĭtŭs. *Voy.* Prorsus.

1. Fūndŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Fonder, établir, bâtir.* Fūndātŭr Vĕnĕri Īdălĭæ tŭmŭlōquĕ săcērdōs. *V.* Ænēān fūndāntem ārcēs. *Id.* SYN. Cōndŏ, pōnŏ, cōnstĭtŭŏ, stătŭŏ, ædĭfĭcŏ, strŭŏ, ēxstrŭŏ, mōlĭŏr PPH. Fūndāmēntă, fūndāmĭnă pōnŏ, jăcĭŏ, mōlĭŏr, lŏcŏ. Mūrōs jăcĭŏ, mōlĭŏr. Mœnĭă pōnŏ, lŏcŏ, strŭŏ, cōndŏ. Mūrīs, mœnĭbŭs ūrbĕm, ōppĭdă cīngŏ. VERS. Cōndĕrĕ cœpērūnt ūrbēs, ārcēmquĕ lŏcārĕ. *Lr.* Quĭs prōhĭbēt mūrōs jăcĕre, ēt dărĕ cīvĭbŭs ūrbĕm? *V.* Īngēntĭă cērnēs Mœnĭă, sūrgēntēmquĕ nŏvæ Cārthāgĭnĭs ārcēm. *Id.* Īllīs īnmērgĕrĕ cūræ Fūndāmēntă sŏlō. *St.* Rōmŭlŭs ætērnæ nōndūm fīrmāvĕrăt ūrbĭs Mœnĭă. *Tib.* || — nāvĕm. *Construire la quille d'un navire; qqf. Fixer avec l'ancre.* Fūndātūră cĭtās flēctūntŭr rōbŏră nāvēs. *O.* (*Id. Pont.* IV, 3, 5; *Pl. Mil.* III, 3, 43). Tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābāt nāvēs. *V.* || *Au fig. Affermir, consolider.* Fūndārāt thălămōs Trītōnĭdĕ nȳmphā. *Sil.* Prōlĕ fūndāstī văcŭōs pĕnātēs. *St.* SYN. Fīrmŏ, stăbĭlĭŏ.

2. Fūndŏ, ĭs, fūdī, fūsūm, fūndĕrĕ. *Fondre, rendre liquide.* Quĭd fūsūm dūrĭŭs ēssĕt. *H. Voy.* Liquefacio, Conflo. || *Ordint. Verser, répandre.* Vīnă līquēntĭă fūndăm. *V.* Ēt nōbīs prōnā fūndĕ fălērnă mănū. *Tib.* (III, 6, 8). SYN. Ēffūndŏ, dēfūndŏ. || — vērbă, vōcēs, prĕcēs, lăcrĭmās. *Parler, prier, pleurer.* Fūdītque hās ōrĕ lŏquēlās. *V.* Tālĭă fūndēbāt lăcrĭmāns. Fūdītquĕ prĕcēs rēx pēctŏre ăb īmō. *Id.* || — ănĭmăm, vītăm. *Mourir.* Ănĭmām mŏrĭbūndō cōrpŏrĕ fūdĭt. *Lr.* (III, 1048). Mūltō vītām cūm sānguĭnĕ fūdĭt. *V. Voy.* Morior. || *Au fig.* Crīstīs ā vērtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr. *V.* Fūndĭt ŏpăcīs mōntĭbŭs ūmbrās. *Sen.* (*OEd.* 155). Ōffēndār măcŭlīs, quās aūt īncūrĭă fūdĭt. *H.* Fūndĕt ŏpēs, Lătĭūmquĕ bĕābīt dīvĭtĕ līnguā. *Id.* Vŏlŭcrēm pōst tērgă săgīttăm Fūndĭt. *Sil.* SYN. Dīffūndŏ, mīttŏ, spārgŏ. || *Qqf. Arroser, humecter.* Ēt mūltō tēmpŏră fūndĕ mĕrō *Tib.* (I, 7, 50). SYN. Spārgŏ, mădĕfăcĭŏ. || *Étendre déployer.* Fūndĕrĕ vēlă. *V. Fl.* SYN. Ēxtēndŏ, pāndŏ. || *Lâcher le frein, donner un libre cours.* Jūpĭtĕr, ātque ōmnēs flŭvĭūm sī fūndăt hăbēnās. *V. Fl.* Īpsĕ cĭtīs Grādīvŭs hăbēnīs Fūndĭt ĕquōs. *Id.* SYN. Ēffūndŏ, lāxŏ. || — mē. *S'élancer.* Fūndūnt sē cărcĕrĕ lætī Thrācēs ĕquī. *V. Fl.* SYN. Ērūmpŏ, præcĭpĭtŏ. || *Produire.* Fūndĭt hŭmō făcĭlēm vīctūm jūstīssĭmă tēllūs. *V* Fūdĭt ĕquūm māgnō tēllūs pēr-

cūssă trĭdēntī. *Id. Voy.* Gigno. || *Mettre en déroute.* Sī quōs ōbscūrā nōctĕ pĕr ūmbrăm Fūdĭmŭs īnsĭdĭīs. *V.* SYN. Dīssĭpō. || *Renverser, abattre.* Cōmĭnŭs īngēntī rĕsŭpīnūm cŏrpŏrĕ fūdī. *O.* Quām sēptem īngēntĭă vīctŏr Cŏrpŏră fūndăt hŭmī. *V. Voy.* Sterno. || — mē, *ou* Fūndŏr. *Se coucher.* Mōllī jŭvĕnēs fūndūntŭr ĭn ālgā. *V. Fl. Voy.* Recubo.

Fūndŭs, ī, *m. Le fond.* Ātque īmō Nēreūs cĭĕt æquŏră fūndō. *V.* Flūxās Phrўgĭæ rēs vērtĕrĕ fūndō. *Id. Voy.* Imus. || *Fonds de terre.* Ărāt Fălērnī māllĕ fūndī jūgĕră. *H.* Āt lātīs ōtĭă fūndīs. *V.* Aūrĕă quōd fūndī prĕtĭō cārrūcă părātŭr. *M.* (III, 62). *Voy.* Ager, Prædium. || *Au fig. Qui autorise.* Eī rē fūndūs pătĕr Sīt pŏtĭŏr. *Pl.* (*Trin.* V, 1, 7. *Cic. Balb.* 8 : « Negat quemquam potuisse, nisi is populus *fundus* factus esset, in hanc civitatem venire. » Cf. *Paul.* ex *Fest.*).

Fūnĕbrĭs *ou* Fūnēbrĭs, ĕ. *Funèbre; triste.* Jŭbĕt cŭprēssūs fūnĕbrēs. *H.* Īră trŭcēs īnĭmīcĭtĭās ĕt fūnĕbrĕ bēllŭm. *Id.* Īte hīnc dĭffĭcĭlēs, fūnēbrĭă līgnă, tăbēllæ. *O.* SYN. Fūnĕrĕŭs, lūgŭbrĭs, flēbĭlĭs, fērālĭs, trīstĭs.

Fūnĕră, æ, *f. Celle qui donne à un mort les derniers soins* (*mère ou sœur*). Nēc tē, tŭă fūnĕră, mātĕr Prōdūxī, prēssīve ŏcŭlōs. *V.* (*Æ.* IX, 486. Sic *Servius.* Frustra sudant qui ab eo discedunt).

Fūnĕrĕŭs, ă, ŭm. *Funéraire.* Fūnĕrĕās īnfērrĕ făcēs. *V.* Frōndĕ cŏrōnăt Fūnĕrĕā (pyram). *Id.* SYN. Fūnĕbrĭs, fērālĭs, fūnēstŭs.

Fūnĕrŏ, ās, ārĕ. *Rendre les derniers devoirs, enterrer.* Īntĕrĕā vīctŏr dēflētī cŏrpŭs ămīcī Fūnĕrăt Æăcĭdēs. (*Epitom. Iliad.* 1009.) Ōrbă quĕm mātĕr sŭprēmīs fūnĕrābăt flētĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 9, 44. Cf. *Suet. Calig.* 15 : « Pro concione laudatus et *funeratus* amplissime. ») || *Qqf. Tuer.* Prŏpĕ fūnĕrātŭs Ārbŏrĭs īctū. *H.*

Fūnēstŏ, ās, ārĕ. *Souiller par un meurtre.* Frāngēndā mĭsĕrām fūnēstăt ĭmāgĭnĕ gēntĕm. *J.* (8, 18. Et *St. Th.* IV, 510). || *Porter malheur à.* Tālī mēntĕ, dĕæ, fūnēstĕt sēquĕ sŭōsquĕ. *Cat.* (64, 201).

Fūnēstŭs, ă, ŭm. *Funéraire.* Ēst vĭă dēclīvĭs, fūnēstā nūbĭlă tāxō. *O. Voy.* Funereus. || *Funeste, mortel.* Fūnēstāque ĭtĕrūm rĕcĭdīva ĭn Pērgămă tædæ. *V.* Pārs quŏquĕ dē nōbīs fūnēstō saūcĭă mōrsū. *O.* SYN. Fātālĭs, lētālĭs, ēxĭtĭōsŭs, ēxĭtĭālĭs, ēxĭtĭābĭlĭs, fātĭfĕr, mōrtĭfĕr, lētĭfĕr, grăvĭs. || *Désolé par la mort.* Fūnēstōs rēddĭdĭt āgrōs. *Lr.* (VI, 1138, nempe æstus). Fūnēstă dŏmŭs. (*Ad Liv.* 474.) || *De mauvais augure.* Nōctūrnā vŏlŭcrĭs fūnēstă quĕrēlā. *Pp.* (II, 20, 5). *Voy.* Sinister.

Fūngĭnŭs, ă, ŭm. *De champignon.* Hĭc quĭdēm fūngĭnō gĕnĕre ēst : căpĭtĕ sē tōtūm tĕgĭt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 9).

Fūngŏr, ĕrĭs, fūnctŭs sŭm, fūngī, *d. S'acquitter de, remplir ; finir.* Pūrpŭrĕōs spārgăm flōrēs, ĕt fūngăr ĭnānī Mūnĕrĕ. *V.* Nēc nōn vērnālĭtĕr īpsīs Fūngĭtŭr ōffĭcĭīs. *H.* Fūnctŭs ĕrăt dăpĭbŭs. *O.* Fūngūntŭr lăcrĭmīs. *Id.* SYN. Dēfūngŏr, ēxsĕquŏr, præstŏ, ēffĭcĭō, ēxērcĕō, ŏbĕō, pērfĭcĭō. || † *arch. Souffrir.* Āt făcĕre, ĕt fūngī, sĭnĕ cŏrpŏrĕ, nūllă pŏtēst rēs. *Lr.* (I, 444). *Voy.* Patior. || † *Avec l'accus.* Ītă tūte āttēnte īllōrum ōffĭcĭă fūngĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 14). Sĕquĕre hāc, mĕă gnāta, ŭt mūnŭs fūngārĭs tŭŭm. *Pl.* (*Trin. prol.* 1). Ēt mălă cūncta ănĭmŭs cōntāgī fūngĭtŭr ējŭs. *Lr.* (III, 735. De hoc cf. *Charis.* 266; *Diom.* 300; *Capel.* III, p. 91). || Fūnctŭs, ă, ŭm. *Voy. ce mot.*

Fūngŭs, ī, *m. Champignons* (*comestibles*), *différents du* Boletus. (*Voy.* Boletus.) Prātēnsĭbŭs ŏptĭmă fūngīs Nātūra ēst. *H.* Cŏrpŏră vūlgārūnt plŭvĭālĭbŭs ēdĭtă fūngīs. *O.* Vīlĭbŭs āncĭpĭtēs fūngī pōnēntŭr ămīcīs. *J.* (5, 146). || *Champignon, suie qui s'amasse autour d'une mèche.* Scīntīllāre ŏlĕūm, ĕt pūtrēs cōncrēscĕrĕ fūngōs. *V.* Fūngīs crēscēntĭbŭs. *Drac.* (I, 530). || *Terme injurieux.* Ădĕōn' mē fuīssĕ fūngum, ŭt qui īllī crēdĕrĕm! *Pl.* (*Bac.* II, 3, 49. Convitii origo in seq. versu esse videtur, ibid. IV, 7, 23 : « Tanti est quanti fungus putidus. »)

Fūnĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Funis. *Cordelle.* Dūm sīt fūnĭcŭlī mŏdŭs Āptŭs quī pŭtĕō fŏrĕt. *T. Maur.* (*Præf.* 21).

Fūnĭs, ĭs, *m. Corde.* Ērĭgĭt, ĕt vŏlŭcrēm trājēcto ĭn fūnĕ cŏlŭmbăm. *V.* Āddūctāquĕ fūnĭbŭs ārbŏr Cŏrrŭĭt. *O.* Quī jăm cōntēntō, jăm lāxō fūnĕ lăbōrăt. *H.* SYN. Rēstĭs, vīncŭlŭm, vīnclŭm, *qqf.* lōrŭm. EP. Stūppĕŭs, tŏrtŭs, cōntōrtŭs, tēnsŭs, cōntēntŭs; sŏlūtŭs, lāxŭs. PPH. Tŏrtŭm līnŭm. Vīncŭlă līnī. Vīncŭlă līnĕă, stūppĕă. || *Cordage de vaisseau.* Āb līttŏrĕ rūmpĭtĕ fūnĕm. *V.* Rĕlĭgātŭs ăb āggĕrĕ fūnĭs Rūmpĭtŭr. *O.* SYN. Rŭdēns, rĕtĭnācŭlă, vīncŭlă, cānnăbĭs. *Voy.* Rudens. || Fūnĕm dūcŏ, *prov. Guider.* Tŏrtūm dīgnă sĕquī pŏtĭŭs quăm dūcĕrĕ fūnĕm. *H.* || — rĕdūcŏ, *prov. Changer d'avis.* Quæ dĕdĕrăm sūprā, rĕpĕtō, fūnēmquĕ rĕdūcŏ. *Pers.* (5, 118). || † *arch. f.* Aūrĕă dē cœlō dēmīsīt fūnĭs ĭn ārvă. *Lr.* (II, 1153, ap. *Non.* 3, 91, et *Gell.* 13, 20).

† Fūns, *arch. pour* Fons. (*Prisc.* 554.)

Fūnŭs, ĕrĭs, *n. Mort prématurée.* Ēxstīnctūm nўmphæ crūdēlī fūnĕrĕ Dāphnĭn Flēbānt. *V.* Frātērnī mātūrē fūnĕrĭs ūltŏr. *O.* Nēc crūdă nĕpōtĭs Fūnĕră. *St. Voy.* Nex. || *Souv. au plur. Carnage.* Sāt fūnĕră fūsī Vīdĭmŭs. *V.* Tŏt fērrō sævă dĕdīssĕt Fūnĕră. *Id.* Quāntă mŏvēs fūnĕră Dārdănæ Gēntī! *H.* SYN. Cædēs, strāgēs. *Voy.* Cædes. || *Funérailles, obsèques.* Ērgo īnstaūrāmŭs Pŏlўdōrō fūnŭs. *V.* Tībĭă fūnĕrĭbŭs cōnvĕnĭt īstă mĕīs. *O.* Fūnŭs Ēgrĕgĭē făctūm laūdĕt vīcīnĭă. *H.* SYN. Ēxsĕquĭæ, jūstă, etc *Voy.* Exsequiæ. || *Cadavre.* Ēt fūnŭs lăcĕrūm tēllūs hăbĕt. *V.* Ōmnĭă Dēĭphŏbō sōlvīsti ĕt fūnĕrĭs ūmbrīs. *Id.* Lăcĕrō fūnĕrĕ. *St. Voy.* Cadaver.

Fūr, ūrĭs, *m. Voleur.* Căllĭdŭs ēffrāctā nūmmōs fūr aūfĕrĕt ārcā. *M.* (V, 43). Dĕŭs īnde ĕgŏ, fūrum ăvĭūmquĕ Māxĭmă fōrmīdō; năm fūrēs dēxtră cŏērcĕt. *H.* SYN. Lātrŏ, prædŏ, *qqf.* rāptŏr, prædātŏr, ăbāctŏr, spŏlĭātŏr, fūrāx. EP. Nōctūrnŭs, ŏccūltŭs, tăcĭtŭs, caūtŭs, văgŭs, căllĭdŭs, āstūtŭs, ăvārŭs, ĭmprŏbŭs; sōllĭcĭtŭs, trĕpĭdŭs. PHR. Fūrtum īngĕnĭōsŭs ăd ōmnĕ. *O.* Āssuētŭs vīvĕrĕ rāptō. *V.* VERS. Ūt spŏlĭēnt hŏmĭnēs, sūrgūnt dē nōctĕ lātrōnēs. *H.* || *Se dit en partic. des esclaves.* Quĭd dŏmĭnī făcĭēnt, aūdēnt quŭm tālĭă fūrēs? *V.* (*E.* 3, 16. Ubi *Servius.* Cf. *Ter. Eun.* IV, 7, 6; *Pl. Pœn.* V, 4, 67). || *Qqf. f.* Fūrēs ēstĭs āmbæ. *Pl.* (l. cit. Cf. *Phoc.* p. 1690).

Fūrātŭs, ă, ŭm, *part. Qui a dérobé.* Prīmūmquĕ lĕvēs fūrātă săgīttās. *St.* Fīlĭă pūrpŭrĕōs Nīsō fūrātă căpīllōs. *O.* || *Qui agit à la dérobée.* Sūppŏsĭtă dē mātrĕ nŏthōs fūrātă crĕāvīt. *V.*

Fūrāx, ācĭs. *Enclin au vol.* Fūrācēs, mŏnĕō, mănūs rĕpēllās. *M.* (VIII, 40). Nĭhĭl ēst fūrācĭŭs īllō. (*Ib.* 59.) Lūrco, ĕdāx, fūrāx, fūgāx. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 16). SYN. Răpāx. *Voy.* Fur.

Fūrcă, æ, *f. Fourche.* Ēxăcŭūnt ălĭī vāllōs fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *V.* Nātūram ēxpēllās fūrcā, tămĕn ūsquĕ rĕcūrrĕt. *H.* PHR. Rāmūm prĭŏr īllĕ bĭfūrcūm Gēssĕrăt. *O.* || *Étançon fourchu, pour soutenir un arbre, un toit, etc.* Fūrcās sŭbĭērĕ cŏlūmnæ. *O.* || *Fourche patibulaire, instrument de supplice pour les esclaves.* Ībĭs sūb fūrcăm prūdēns. *H.* Hŏdĭē cănem ĕt fūrcăm fĕrās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 37. Adde *Prud. Peri.* 10, 851). *Voy.* Patibulum. || Fūrcæ Caūdīnæ. *Voy.* Caudinus.

Fūrcĭfĕr, ĕrī, *m. Pendard.* Nōn dīcēs hŏdĭē, quōr-

sum hæc tām pūtĭdă tēndānt, Fūrcĭfĕr? *H.* Quīd' st quōd tū mē nūnc ōbtŭērĕ, fūrcĭfĕr? *Pl.* (Adde *Ter. Eun.* V, 5, 19). || Fūrcĭfĕră, æ, *f.* (*Petr. Sat.* 132).

Fūrcīllă, æ, *f. dimin. de* Furca. Mūsæ fūrcīllīs præcĭpĭtem ējĭcĭūnt. *Cat.* (105, 2).

Fūrcīllō *ou* Fōrcīllō, ās, ārĕ. *Attaquer, ébranler, faire affront à.* Væ tĭbī : tu īnvēntūs vērō quī meām fūrcīllēs fĭdĕm. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 36).

Fŭrēns, tĭs. *Hors de soi, en délire.* Tōtāquĕ văgāūr Ūrbĕ fŭrēns. *V. Voy.* Furiosus. || *En partic. Amoureux.* Phāsĭs ămōrĕ fŭrēns. *V. Fl. Voy.* Amans. || *Rempli d'enthousiasme, inspiré.* Quī nōn spōnsæ præcēptă fŭrēntĭs Aūdĭĕrĭt. *V.* Ēă frēnă fŭrēntī Cōncŭtĭt (Apollo). *Id. Voy.* Afflatus. || *Furieux, irrité.* Nīmbōrum īn pătrĭăm, lŏcă fētă fŭrēntĭbŭs aūstrīs. *V.* Fērtŭr ĭn ārvă fŭrēns (amnis). *Id.* Quĭs bēllŭārŭm cōrdĕ fŭrēntĭŏr? *Cl.* SYN. Īnsānŭs, răbĭdŭs, īrātŭs. *Voy.* Iratus.

Fŭrēntĕr, *adv. En furieux ; grâce à des furieux.* Fŭrēntĕr ăb ōmnī pārtĕ bācchātūr nĕmŭs. *Santra* (ap. *Non.* 2, 78).

Fūrfŭrēs, ŭm, *m. pl. Son de farine.* Fūrfŭrĭbŭs sĭbĭ quōd cōnspērsūm pānēm dărēnt. *Ph.* Meīs pŭgnīs ēxcūlcābō fūrfŭrēs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 30. Vocem singulari carere testantur *Charis.* 72; *Diom.* 314). || *Rarement au sing.* Fūrfŭr ĭtēm pārcā fŭĕrĭt quūm fērvĭdŭs ūndā. *Ser. Sam.* (vs. 468. Adde *Pl. Capt.* IV, 2, 27, *furfuri*).

Fŭrĭă, æ, *f. Furie.* Tāntūm mălĕdīcĭt ŭtrīquĕ, vŏcāndō Hānc fŭrĭăm. *H.* (Adde *Mart.* X, 5, 10).

Fŭrĭæ, ārŭm, *f. pl. Les Furies, Alecton, Mégère et Tisiphone, filles de la Nuit et de l'Érèbe ou de l'Achéron. Elles portent des torches; leurs têtes sont hérissées de serpents.* Dānt ălĭōs Fŭrĭæ tōrvō spēctācŭlă Mārtī. *H.* Pēndēntēm scŏpŭlō, Fŭrĭārŭmque ōră trĕmēntēm. *V.* SYN. Dīræ, Eŭmĕnĭdēs, Ērīnnўēs, *qqf.* Eŭmĕnĭs, Ālēctō, Mĕgæră, Tīsĭphŏnē, Ērīnnўs. EP. Īnfērnæ, Stўgĭæ, Tārtărĕæ; hōrrēndæ, ātræ, mĕtŭēndæ, īmmītēs, sĕvēræ, crūdēlēs, sævæ, tōrvæ, trŭcēs, mĭnācēs, ūltrīcēs; ānguĭcŏmæ. PPH. Sŏrōrēs īnfērnæ, Tārtărĕæ, Stўgĭæ, dīræ, vīpĕrĕæ. Nōctĕ sătæ *ou* gĕnĭtæ. Stўgĭæ dĕæ. Nōctĭs ălūmnæ. Ūltrīcēs scĕlĕrŭm dĕæ. Īnfērnæ pēstēs. Fŭrĭārŭm dīră cŏhōrs, īmpĭă tūrbă, āgmĭnă sævă. Fāmŭlæ Jūnōnĭs Ăvērnæ, Dītĭs, Stўgĭī tўrānnī. VERS. Cærŭlĕōs īmplēxæ crīnĭbŭs ānguēs. *V.* Gĕmĭnōs ērēxĭt crīnĭbŭs ānguēs. Ēxsūrgĭtquĕ făcem āttōllēns. *Id.* Īlla aŭtem āttōllĭt strīdēntēs ānguĭbŭs ālās. *O.* (Cf. *Virg.* VI, 268; VII, 323; *Sen. H. OEt.* 1002; *Med.* 13 sq.). || *Fureur, délire.* Ērgo ŭbĭ cōncēpĭt fŭrĭās, ēvĭctă dŏlōrĕ. *V.* Fŭrĭīs dīrēptŭs ĕquōrŭm (Hippolytus). *O.* Dūlcēs fŭrĭās. *St. Voy.* Furor. || *Furie, colère.* Fŭrĭīs āccēnsŭs, ĕt īrā Tērrĭbĭlĭs. *V.* Fŭrĭīs mēns ēffĕră. *Id.* Fŭrĭīs fērvēns. *Juvc.* (IV, 553). SYN. Fŭrŏr, răbĭēs, īră. *Voy.* Ira. || *Désir furieux.* Āc fŭrĭās aūrī, nēc vīlĭă præmĭă frāudŭm. *Sil.* (II, 500).

Fŭrĭālĭs, ĕ. *De furie, furieux (en parl. d'une ch.).* Quōd prĕtĭŭm spērĕt prō tām fŭrĭālĭbŭs aūsīs? *O.* Sērpēntĭs fŭrĭālĕ mălŭm. *V.* SYN. Fŭrēns, fŭrĭōsŭs. || *Qui rend fou.* Ēt fŭrĭālĭă fīgĭt ōscŭlă. *V. Fl.* || *n. pris adv.* Fŭrĭālĕ mĭnātŭr. *St. Voy. le suiv.*

Fŭrĭālĭtĕr. *Comme un furieux.* Nōn tămĕn ēxāctŭm quĭd ăgăt : fŭrĭālĭtĕr ōdĭt. *O.* SYN. Fŭrĭālĕ, fŭrēntĕr, fŭrĭbūndŭm.

† Fŭrĭātĭlĭs, ĕ. *Comme* Furialis. Fŭrĭātĭlĕ cōrnū. *Fort.* (*V. S. M.* III, 306).

Fŭrĭātŭs, ă, ŭm. *Rendu furieux.* Nōn tŭlĭt hānc spĕcĭēm fŭrĭātā mēntĕ Cŏrœbŭs. *V.* Fŭrĭātōs cōncĭpĭt īgnēs. *O. Voy.* Furiosus.

Fŭrĭbūndŭs, ă, ŭm. *Furieux, furibond.* Pāssīs fŭrĭbūndă căpīllīs Ēvŏlăt. *O.* Jūnōnēm tăcĭtām fŭrĭbūndă sĭlēntĭă tōrquēnt. *St. Voy.* Furiosus. || *Adv.* Fŭrĭbūndum īntŏnăt. *Sen.* (*Ag.* 544).

† Fūrīnŭs, ă, ŭm. *De voleur.* Nām nōn cŏquīnūm, vērūm fūrīnum ēst fŏrŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 2).

1. Fŭrĭō, ās, ārĕ. *Rendre furieux.* Quæ sŏlĕt mātrēs fŭrĭāre ĕquōrŭm (libido). *H.* Ārmātās fŭrĭārīnt ōrgĭă mātrēs. *St.* SYN. Lўmphō.

2. † Fŭrĭō, ĭs, *pour* Furo. Pēnthēĭă mātĕr Āmplĭŭs ūt fŭrĭăt, nūnquĭd vēsānă fŭtūra ēst? *Sid.* (22, 94. Et *Prisc.* 817, dat *furio*).

Fŭrĭōsŭs, ă, ŭm. *Hors de soi, en délire, furieux.* Nēmpĕ tŭō, fŭrĭōsĕ. Mĕō, sēd nōn fŭrĭōsŭs. *H.* Fŭrĭōsāquĕ vōtă rĕtrāctăt. *O.* Mĕŭs ēst fŭrĭōsĭŏr īllĕ (amor). *Id.* SYN. Fŭrēns, fŭrĭātŭs, fŭrĭbūndŭs, lўmphātŭs, āmēns, dēmēns, īnsānŭs, vēsānŭs, dēlīrŭs. PPH. Fŭrōrĕ, fŭrĭīs āccēnsŭs, īncēnsŭs, stĭmŭlātŭs, īmpūlsŭs, cæcŭs, pērcĭtŭs, cōncĭtŭs, ābrēptŭs. VERS. Fŭrōrĭs ōrĕ sīgnă lўmphātō gĕrēns. *Sen.* Stĭmŭlātŭs ĭbĭ fŭrēntī răbĭē, văgŭs ănĭmī. *Cat. Voy.* Amens, Fŭror.

Fŭrīppŭs *et* Fūrīppŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Pārs tē Fūrīppūm vŏcĭtăt, pārs vērō Fŭrīppŭm. *Aus.* (*Epig.* 115).

Fūrĭŭs, ĭī, *m. Prénom de Camille, le vainqueur de Véies.* Fūrĭŭs āntīquūm, pŏpŭlī sŭpĕrātŏr Ētrūscī. *O.* || *Furius Bibaculus, poëte latin.* Fūrĭŭs hībērnās cānā nĭvĕ cōnspŭĭt Ālpēs. *H*

Fūrnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sĭmŭl hīs tē, cāndĭdĕ Fūrnī. *H.* (Et *Sil.* VII, 619).

Fūrnŭs, ī, *m. Four à cuire le pain.* Sōlă prĭŭs fūrnīs tōrrēbānt fārră cŏlōnī. *O.* Rōmæ cōndūcĕrĕ fūrnōs. *J.* (7, 4. Adde *Pl. Cas.* II, 5, 1).

Fŭrō, ĭs, ĕrĕ, *n. Être hors de soi, en délire.* Īmmēnsām sĭnĕ mōrĕ fŭrĭt lўmphātă pĕr ūrbēm. *V.* Quī tum ălăcrēs pāssīm lўmphātā mēntĕ fŭrēbānt. *Cat.* (64, 255). Rĕcēptō Dūlcĕ mĭhī fŭrĕre ēst ămīcō *H.* Hūnc tū sī sānūm crēdĭs, Ăvĭtĕ, fŭrĭs. *M.* (VI, 84). PPH. Fŭrĭīs ārdĕō, īgnēscō. *V. Fl. Voy.* Insanio, Amens. || *Être saisi d'une fureur prophétique, être inspiré.* Nūm fŭrĭs? aūt prūdēns lūdĭs me, ōbscūră cănēndō? *H. Voy.* Afflor, Vaticinor. || *Être furieux, irrité.* Quī mŏdo īn ābsēntēm vūltū dēxtrāquĕ fŭrēbās. *L.* Cōntrā tēlă fŭrĭt. *V.* SYN. Pērfŭrō, sævĭō, dēsævĭō. *Voy.* Irascor. || *En parl. des choses.* Fŭrĭt īmmīssīs vūlcānŭs hăbēnīs. *V.* Fŭrĭt æstŭs ărēnīs *Id.* Fŭrĭt ārdŏr ĕdēndī. *O.* Īn tēmplă fŭrĭt (fulmen) *L.* Āc rāmēntă sĭmŭl fērrī fŭrĕre īntŭs ăhēnīs īn scăphĭīs. *Lr.* (VI, 1044). SYN. Sævĭō, bācchŏr. || *En parl. de l'amour.* Īpsūmquĕ sĭmŭl dēmīttĕrĕ lētō Quēm prŏptĕr fŭrĭt. *V. Fl. Voy.* Furens, Fŭror. || *Qqf. act.* Hūnc, sĭnĕ, mē fŭrĕre āntĕ fŭrōrĕm. *V.* Præcĭpŭūm tūnc cædĭs ŏpŭs, Grādīvĕ, fŭrēbās. *St.* || † Fŭrŭī, *parf. Voy. ce mot.*

1. Fūrŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī, *d. Voler, commettre un vol.* Ān quō fūrātūm vĕnĭās, vēstīgās lŏcă? *Pl.* (*Rud.* I, 2, 23). SYN. Răpĭō, sūbdūcō, sūbtrăhō, aūfĕrō, ēxpīlō, cōmpīlō, prædŏr, sūbrĭpĭō. *Voy.* Prædor. || *Au fig. Dérober, soustraire.* Pōnĕ căpŭt, fēssōsque ŏcŭlōs fūrārĕ lăbōrī. *V.* Spĕcĭēm fūrābŏr Iăcchī. *Pp.* (IV, 2, 31). SYN. Sūbdūcō, sūbtrăhō, etc. *Voy.* Subduco. || *Cacher.* Vūltūs vēstĕ fūrābŏr tŭōs. *Sen.* (*Agam.* 914). Sēsē fūrātă jŭvēntūs. *Sil.* || *Qqf. Saisir à la dérobée.* Sī quă dătă ēst fūrāndæ cōpĭă nōctĭs. *Pp.* (III, 8, 39).

2. Fŭrŏr, ōrĭs, *m. Délire, folie.* Quĭs fŭrŏr īstē nŏvŭs? quō nūnc, quō tēndĭtĭs? īnquĭt. *V.* Āmēntī cæcă fŭrōrĕ. *Cat.* (64, 197). SYN. Īnsānĭă, vēsānĭă, dēmēntĭă, āmēntĭă, dēlīrĭă (orum). EP. Cæcŭs, præcēps, āmēns, dēmēns, īnsānŭs, vēsānŭs, mălēsānŭs, dēlīrŭs, vēcōrs, īndŏmĭtŭs, văgŭs, vĭŏlēntŭs, dīrŭs, sævŭs, īmmānĭs, ēffrēnātŭs, răbĭdŭs. PPH. Fŭrōrĭs

ictŭs, stĭmŭlī, īmpĕtŭs. Mēns fŭrĭātă. Lymphātæ vĭŏlēntĭă mēntĭs. PHR. Sīstĕ fŭrĭbūndum īmpĕtūm. *Sen.* Mŏdĕrāre, ălūmnă, mēntĭs ēffrēnæ īmpĕtŭs. *Id. Voy.* Amens, Insanio. || *Fureur prophétique, enthousiasme.* Ŭt prīmūm cēssĭt fŭrŏr, ēt răbĭda ōră quĭērūnt. *V.* Vātĭcĭnōs cōncēpĭt mēntĕ fŭrōrēs. *O.* (Adde *St. Th.* III, 648.) *Voy.* Afflor. || *Délire de l'amour; objet de l'amour.* Ārdĕt ămāns Dīdō, trāxĭtquĕ pĕr ōssă fŭrōrēm. *V.* Ānte ōmnēs fŭrŏr ēst īnsīgnĭs ĕquārŭm. Seū quĭcūmquĕ fŭrŏr. *Id.* (Adde *Calp.* 11, 5.) *Voy.* Amor. || *En gén. Désir violent.* Īmpĭŭs lūcrī fŭrŏr. *Sen.* (*Hip.* 540). Fŭrŏr ēst īn sānguĭnĕ mērgī. *St. Voy.* Cupido. || *Fureur, colère, rage.* Fŭrŏr īrăquĕ mēntēm Præcĭpĭtānt. *V.* SYN. Fŭrĭæ, răbĭēs, īră. *Voy.* Ira. || *En parl. des choses.* Īndĕ fŭrōr vēntĭs īndīgnātæquĕ prŏcēllæ. *St.* Jām cœlī fŭrŏr æquĭnŏctĭālĭs. *Catul.* (46, 2). || *La Fureur personnifiée, nom d'un dieu qui fait partie du cortége de Mars.* Fŭrŏr īmpĭŭs īntŭs, Sævă sĕdēns sŭpĕr ārmă. *V.* Quōs īntēr Fŭrŏr, ābrūptīs ceū līběr hăbēnīs, Sānguĭnĕūm lātē tōllĭt căpŭt. *Petr.* (*Sat.* 124. Adde *Stat. Th.* III, 424; IV, 660; V, 74; *Sil.* IV, 327).

† Fūrtĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Rapace.* Ŭt prærōdātīs vōstrās fūrtĭfĭcās mănŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 97).

Fūrtĭm, *adv. Furtivement, en cachette.* Īnfēlīx Prĭămūs fūrtīm māndārăt ălēndŭm. *V.* Fūrtīm dēfōssā tĭmĭdūm dēpōnĕrĕ tērrā. *H.* SYN. Clăm, fūrtō, ārcānō, etc. *Voy.* Clam.

Fūrtīvē, *adv. Comme* Furtim. Nēc dătă fūrtīvē mūnĕră crīmĕn hăbēnt. *O.* (Et *Pl. Pœn.* V, 2, 62.)

Fūrtīvŭs, ă, ŭm. *Dérobé.* Ŭt vīnōsă glŏmōs fūrtīvæ Pyrrhĭă lānæ (portat). *H.* Mŏvĕāt cōrnīcŭlă rīsūm, Fūrtīvīs nūdātă cŏlōrĭbŭs. *Id.* Quī mĭhī fūrtīvām meō pĕrīclō vēndĭdĭt. *Pl.* (*Pers.* IV, 7, 5). || *Furtif, clandestin.* Nēc jām fūrtīvūm Dīdō mĕdĭtātŭr ămōrēm. *V.* Īllūm fūrtīvæ jŭvērĕ Cŭpīdĭnĭs ārtēs. *O. Voy.* Arcanus.

Fūrtŭm, ī, *n. Chose cachée, clandestine.* Seū quĭs ăpŭd sŭpĕrōs, fūrtō lætātŭs ĭnānī. *V.* Nŏvă fūrtă pĕr æquŏr Ēxquīsītă fŭgæ. *L.* || *En partic. Furtives amours.* Nōn pŏtŭĭt vĕnĕrĭs fūrtă tăcērĕ sŭæ. *O.* Dēprēnsī tŏtĭēs jām nōssēt fūrtă mărītī. *Id.* Mātērnă prōdūnt căpĭtĭbūs sŭīs fūrtă. *M.* (VI, 39) *Voy.* Adulterium. || *Ruse de guerre.* Fūrtă părō bēllī. *V.* Haūd fūrtō mĕlĭŏr, sēd fōrtĭbŭs ārmĭs. *Id.* Fūrtĭs īncaūtūm dēcĭpĭt hōstēm. *O.* Fūrtum ārmōrūm tūtāntĭbŭs ūmbrīs. *Sil.* || Fūrtō, *abl. pris adv.* Ābscōndĕrĕ fūrtō Spērāvī, nē fīngĕ, fŭgām. *V.* Jām trĭă lūstră pŭēr fūrtō cōncēptŭs ăgēbāt. *O.* Ēt răptūm fūrtō... Dēdīgnātŭr ĭtĕr. *L.* (Et *St. Th.* II, 313.) *Voy.* Furtim. || *Vol, larcin.* Caūcăsĕăsquĕ rĕfērt vŏlŭcrēs, fūrtūmquĕ Prŏmēthēī. *V.* Quūm dīcās ēssĕ părēs rēs Fūrtă lătrōcĭnĭīs. *H.* SYN. Răptŭm, răpīnă, prædă. EP. Nōctūrnŭm, tăcĭtŭm, ōccūltŭm, īmprŏbŭm, ĭnīquŭm, nĕfāndŭm, tūrpĕ. PHR. Dīrī sōlērtĭă fūrtī. *Prud.* || *Commettre un vol ou des vols. Voy.* Prædor.

† Fŭrŭī, *parf. de* Furo. Nēc mĭnŭs ēt Dărĭī fŭrŭērūnt jūssă tўrānnī. *Sedul.* (I, 196. Et *Corip. Johan.* VII, 137. Perfectum agnoscunt *Serv.* ad *Æ.* I, 45, et IV, 471; *Gloss. Plac.*)

Fūrvŭs, ă, ŭm. *Noir; sombre.* Ēx Ăchĕrōntĕ sŭō fūrvīs pĕpĕrīssĕ sŭb āntrīs. *O.* Quām pæne fūrvæ rēgnă Prŏsērpĭnæ (vidimus)! *H.* SYN. Nĭgĕr. *Voy. ce mot.* || † *Au fig.* Jām cūlpă fūrva ŏbdōrmĭăt. *Prud.* (*Cath.* 1, 74).

Fūscātŏr, ōrĭs, *m. Qui noircit.* Quĭdquĭd, cœlī fūscātŏr ĕōī, Īntŭlĕrāt caūrŭs. *L.* (IV, 66).

Fūscātŭs, ă, ŭm. *Noirci.* Vīctă rĕpēllūntŭr fūscātī lūmĭnă sōlĭs. *Alcim.* (IV, 430).

Fūscĭcŭlēnŭs, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* II, 74.)

Fūscĭnă, æ, *f. Fourche.* Fūscĭnă dēntĕ mĭnăx. *M.* (*Spect.* 26, 3). Ĭbi ūt pīscābŏr, fūscĭna īcī vīdŭlŭm. *Pl.* (*fragm. Vidul.*). || *Arme du gladiateur rétiaire.* Tŭnĭcātī fūscĭnă Grācchī. *J.* (2, 143). SYN. Trĭdēns. || *Trident de Neptune.* Īn mē cærŭlĕō fūscĭnă sūmptă dĕō ēst. *Pp.* (III, 7, 62). Aūt fōrtĕ Trītōn fūscĭna ēvērtēns spĕcŭs. *Att.* (ap. *Cic. N. D.* 2, 35). *Voy.* Tridens. || 2. Fūscĭnă, æ, *f. Sœur du poëte Alcimus Avitus.* Fūscĭnām Fūscĭnă rĕfērs. *Alcim.* (VI, 94). *Voy.* Fuscinus.

Fūscĭnīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p 275.)

Fūscĭnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Plūrĭmă sūnt, Fūscĭne, ēt fāmā dīgnă sĭnīstrā. *J.* (14, 1).

Fūscŏ, ās, ārĕ. *Noircir, obscurcir.* Fūscābātquĕ dĭēm cūstōs Ĕrymānthĭdŏs Ūrsæ. *O.* Nē fūscēt ĭnērtĭă dēntēs. *Id.* Vīx ūllā fūscāntĕ tămēn lānūgĭnĕ mălās. *L.* SYN. Ŏbscūrŏ, ŏpācŏ. || *Au fig.* Quæ fūscăt ĭd ūnŭm, Quōd tē Rōmă căpĭt. *Sid.* (7, 505). Hæc sŭă mēmbră pŭtāns quæ nūlla īnjūrĭă fūscăt. *Fort.* (VIII, 6, 109, de castitate).

Fūscŭs, ă, ŭm. *Brun, noirâtre, noir.* Nōx rŭĭt, ēt fūscīs tēllūrem āmplēctĭtŭr ālīs. *V.* Fūscă rĕpūrgātō fŭgĭēbānt nūbĭlă cœlō. *O.* Cōrnĕă sī nōn sūm, nūnquĭd sūm fūscĭŏr? *M.* (XIV, 62, de laterna). SYN. Sŭbnĭgĕr, nĭgĕr, ātĕr, etc. || *En partic. Brun ou noir de peau.* Fūscă, vŏcētŭr Nĭgrĭŏr. *O.* Quĭd tūm, sī fūscŭs Ămyntās? *V.* Īllī sīnt cŏmĭtēs fūscī, quōs Īndĭă tōrrēt. *Tib.* (II, 3, 57). *Voy.* Niger. || *Subst. m. Nom d'homme.* Fūscŭs Ărīstĭŭs ōccūrrĭt. *H.* Sī quĭd, Fūscĕ, văcās ădhūc ămārī. *M.* (I, 55).

Fūsĭlĭs, ĕ. *Qui peut être fondu ou versé; qui se fond, se répand.* Fūsĭlĕ pĕr rīctŭs aūrūm flŭĭtārĕ vĭdērēs. *O.* Lĭquōrĕ crīspō māssă fīnxĭt fūsĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 284). Fūsĭlĭs eūrīpŭs prōptĕr. *Sid.* (22, 208). *Voy.* Futilis.

Fūsĭŭs. *Voy.* Fufius.

† Fūsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui verse.* Fūsŏr ăquæ sĭmŭl, ēt fŭlgēntī lūmĭnĕ Pīscēs. (*Anthol.* II, p. 312, de Versario.)

Fūstĭdĭnŭs, ă, ŭm. *De bâton.* Ăpŭd fūstĭdīnās fērrĭcrĕpīnās īnsŭlās. *Pl.* (*As.* I, 1, 21).

Fūstĭs, ĭs, *m. Bâton.* Lāscīvī pŭĕrī, quōs tū nĭsī fūstĕ cŏērcēs. *H.* Naūtæquĕ căpŭt lūmbōsquĕ sălīgnō Fūstĕ dŏlāt. *Id.* Prōpūlsī vērō fūstĭbŭs, vādūnt fŏrās. *Ph. Voy.* Baculus. || † Fūstī, *ancien abl.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 116.)

Fūsūră, æ, *f. Confusion (des parties).* Mănĭfēstă cĭcātrīx, Fūsūrām făcĭēns mūndī. *Manil.* (I, 730).

1. Fūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Fundo. *Versé, répandu.* Plūrĭmă fūsō Sānguĭnĕ Tērră mădēt. *V.* Vīnūm sŭpĕr æquŏră fūsŭm. *O.* SYN. Prŏfūsŭs, flŭēns, mānāns. || *Qqf. Arrosé.* Lārgō jām nēctărĕ fūsŭs. *M.* (IX, 55, 3). || *Mis en déroute.* Sāt fūnĕră fūsī Vīdĭmŭs. *V.* || *Étendu, couché.* Fūsīquĕ pĕr hērbām. *V.* Fūsă jăcēt strātīs. *St. Voy.* Recubans. || *Renversé, abattu.* Mūltō vīx fūsūm vūlnĕrĕ Breūcūm. *Sil.* SYN Strātŭs, dējēctŭs. || *Tombant (en parl. des cheveux, etc.).* Fūsīs prōpēxam īn pēctŏrĕ bārbăm. *V.* Fūsīs ūtrīnquĕ căpīllīs. *O.* Fūsīs cīrcūm prōjēctă lăcērtīs. *V. Fl.* Fūsă sēd ād tĕnĕrōs lūtĕă pāllă pĕdēs. *Tib.* (I, 7, 46). SYN. Dīffūsŭs, flŭēns. || *Étendu, vaste.* Nōn fūsĭŏr ūllī Tērră fŭĭt dŏmĭnō. *L.* Fārtēm fūsī mōnstrāntŭr ĭn ōmnēm Lūgēntēs cāmpī. *V.* SYN. Ēffūsŭs, pătēns. || *Au fig. Employé entièrement, épuisé.* Tūrnĕ, tŏt īncāssūm fūsōs pătĭērĕ lăbōrēs? *V.* SYN. Ēffūsŭs, ēxhaūstŭs.

2. Fūsŭs, ī, *m. Fuseau.* Lībrātūm tĕrĕtī vērsābāt tūrbĭnĕ fūsŭm. *Cat.* (64, 315). Sūccīnctōs ŏpĕrōsō stāmĭnĕ fūsōs. *O.* Sīvĕ lĕvī tĕrĕtēm vērsābāt pōllĭcĕ fūsŭm. *Id.* Dūm fūsīs mōllĭă pēnsă Dēvōlvūnt. *V.*

SYN. *Par ext.* Cōlŭs. EP. Pŭēllāris, vīrgĭnĕŭs, mŭlĭĕbrĭs, fēmĭnĕŭs, vŏlūbĭlĭs, tŏrtŭs, tĕrēs, grăvĭdŭs. *Voy.* Neo. || *Fuseau des Parques.* Tālĭă sæclă, sŭīs dīxērūnt, cūrrĭtĕ, fūsīs. *V.* (Et *Ov. Her.* 12, 4.)

? Fūtātim. *Avec profusion, souvent.* Īd quŏque īntĕrīm fūtātim nōmēn cōmmĕmŏrābĭtŭr. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 29. Alii leg. *interduatim,* scil. *interdum,* ut monet *Fest.*).

† Fūtĭlĕ, *adv. Inutilement.* Enīmvērō, Gĕlăsĭme, ŏpīnōr, prōvēnīstī fūtĭlĕ. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 73. Adde *Enn.* apud *Non.* 11, 39). Fūtĭlĕ frēndēns. *Prud.* (*Ham.* 560).

Fūtĭlĭs, ĕ. *Qui fuit (en parl. d'un vase)*; *au fig. Indiscret.* Īllī aūtēm, quī mīsērūnt vōs tām fūtĭlēs? *Ph.* (IV, 17, 33. Vid. *Fest.*). || ? *Qui se fond.* Mōrtālīs mūcrō, glăcĭēs ceū fūtĭlĭs, īctū Dīssĭlŭĭt. *V.* (*Æ.* XII, 740. Alii leg. *fusilis*). || *Au fig. Qui n'est d'aucun secours (en parl. d'un homme).* Sērvōn fōrtūnās mĕās mē cōmmīsīssĕ fūtĭlī! *Ter.* (*And.* III, 5, 3). Cōnsĭlĭīs hăbĭtūs nōn fūtĭlĭs aūctŏr. *V.* (*Æ.* XI, 339. Ubi *Serv.* Adde *Enn.* apud *Non.* 11, 16). || *Inutile (en parl. d'une chose).* Nūnc cōndĕ fērrum ēt līnguām părĭtēr fūtĭlēm. *Ph.* Īntōrquēt jăcŭlūm : nēc fūtĭlĭs īctŭs. *Sil.* Pērquām rīdĭcŭlum ēst ēt fūtĭlĕ. *Prud.* (*Apoth.* 248). *Voy.* Inutilis.

Fŭtūrŭm, ī, *n.*, *et* Fŭtūră, ōrŭm, *pl. L'avenir.* Sīn dūrām mĕtŭēs hĭĕmēm, pārcēsquĕ fŭtūrō. *V.* Nōn īncaūtă fŭtūrī. *H.* Nēc tū crēdĭdĕrīs tāntūm cĕcĭnīssĕ fŭtūră. *O.* SYN. Vēntūrŭm, vēntūră, ēvēntūră. PPH. Fŭtūrŭm, vēntūrŭm tēmpŭs, ævŭm. Fŭtūră, vēntūră ætās, sæcŭlă, sæclă. Fŭtūră sōrs. Fŭtūrī cāsūs. Vēntūră fātă. Pōstĕră, sēră sæcŭlă. Fŭtūrī tēmpŏrĭs ēxĭtŭs. Vēntūrī tēmpŏrĭs ætās. Ævī ēvēntūră fŭtūrī. VERS. Quĭd crāstĭnă vōlvĕrēt ætās, Scīrĕ nĕfās hŏmĭnī. *St.* Dīcĕrĕ nōn nōrūnt quĭd fĕrăt hōră sĕquēns. *Tib.* Tūnc mĕmĭnīssĕ lĭcēt vĕtĕrūm, præsēntĭă nōssĕ Hīnc dătŭr, ātque ănĭmō fās ēst vēntūră vĭdērĕ. *Hil. Pict.* *Voy.* Posteritas. || *Le présent, le passé et l'avenir.* Quæ sīnt, quæ fŭĕrīnt, quæ mōx vēntūră trăhāntŭr. *V.* Quæ sīnt, quæ fŭĕrīnt vĕnĭāntquĕ. *Boet.* Quæque fŭĕrĕ prĭŭs, quæ sūnt, quæ deīndĕ sĕquēntŭr. *P. Nol.* Cērnēns cūnctă Dĕūs, præsēntĭă, prīscă, fŭtūră. *Sedul.* Īpsĕ fōns ēt claūsŭlă Ōmnĭŭm quæ sūnt, fŭĕrūnt, Quæquĕ pōst fŭtūră sūnt. *Prud.* Ēx quō (Deo) Tōtūm quōd nūnc ēst, quōd fŭĭt, ēt quōd ĕrĭt. *P. Nol.* (ap. *Mai.* t. V, p. 369).

Fŭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. Devant être, qui sera.* Tām prŏcŭl ābsēntī cūră fŭtūrŭs, ăbī. *O.* || Quĭd fŭtūrum ēst? Quĭd mĭhĭ *ou* mē fŭtūrum ēst? (Cf. *Diom.* 305.) *Que doit-il arriver, m'arriver?* Quĭdnām fŭtūrum ēst, sī crĕārĭt lībĕrōs? *Ph.* || *Futur, à venir.* Mōtūs ēxcēpĭt prīmă fŭtūrōs. *V.* SYN. Vēntūrŭs, pōstĕrŭs.

† Fūvī, *ancien parf. pour* Fui (*de* Fuo). Nōs sŭmŭ' Rōmānī, quī fūvĭmŭs āntĕ Rŭdīnī. *Enn.* (apud *Cic. de Or.* 3, 42). Māgnām quūm lāssŭ' dĭēī Pārtēm fūvīssĕt. *Id.* (ap. *Gell.* 12, 4). Quō gĕnĕrĕ nātă, quī părēntēs fūvĕrīnt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 110). Deūm nūllūm : sī măgĕ rĕlĭgĭōsă fūvĕrĭt. *Id.* (*As.* IV, 1, 37. Sic recte *Bothe,* quanquam vulgo, *fuerit*).

G

G, *f*, *n. Lettre de l'alphabet.* Aūt G quŏquĕ, vēl C, sĭmĭlī părīquĕ lēgĕ. *T. Maur.* (*Litt.* 210).

Găbălī, ōrŭm, *m. pl. Peuple d'Aquitaine.* Tūm tērrām Găbălūm sātĭs nĭvōsăm. *Sid.* (24, 23) Prīvātūm Găbălŭs. *Fort.* (VIII, 6, 161).

† Găbălŭs, ī, *m. Croix, instrument de supplice.* || *Terme injurieux.* Quālĭs Lătīnŭs găbălŭs īstĕ fŭĭt. (*Anthol.* I, p. 244, prima in *Latinus* perperam producta.)

Găbăōn, *indécl. Ville de Judée.* Sōl stĕtĭt ād Găbăōn. *Sedul.* (I, 142).

Găbătă, æ, *f. Écuelle, jatte.* Sīc īmplēt găbătās părŏpsĭdāsquĕ. *M.* (XI, 32, 18). Trānscūrrūnt găbătæ, vŏlāntquĕ lāncēs. *Id.* (VII, 48).

Gābbă, æ, *m. Apicius Gabba, parasite et bouffon de Tibère.* Cæsărĭs ād mēnsās nēc vīlĭs Gābbă tŭlīssĕt. *J.* (5, 4. Ubi *Schol.*). Quī Gābbām sălĭbūs tŭīs... Pōssīs vīncĕrĕ. *M.* (I, 42, 16).

Găbĭī, ōrŭm, *m. pl. Gabies, ville du pays des Volsques.* Ēt Găbĭōs ūrbēmquĕ Fĭdēnām. *V.* Găbĭīs dēsērtĭŏr ātquĕ Fĭdēnīs Vīcŭs. *H.* Ēt, quī nūnc nūllī, māxĭmă tūrbă, Găbī. *Pp.* (IV, 1, 34).

Găbĭnĭă, *f. Nom de femme.* (*Mart.* VII, 56.)

Găbīnŭs, ă, ŭm. *De Gabies.* Prīncĭpĭbūs cæsīs ēx ūrbĕ Găbīnā. *O.* Quīque ārvă Găbīnæ Jūnōnĭs (colunt). *V.* || Găbīnŭs cīnctŭs. *Manière dont les Gabiens se drapaient avec la toge : ils la serraient autour de la taille, et un pan recouvrait la tête. Cette manière était conservée par les prêtres de Rome.* Īpsĕ Quĭrīnālī trăbĕā cīnctūquĕ Găbīnō. *V.* Cīnctūs Ĭmĭtātă Găbīnōs, Dīvēs Hўdāspēīs aūgēscăt pūrpŭră gēmmīs. *Cl.* (*Cons.* III *Honor.* 3. Adde *Prud. Peri.* 10, 1015). Tūrbă mĭnōr rītū sĕquĭtūr sūccīnctă Găbīnō. *L.*

Găbrĭēl, Gābrĭēl *et* Gābrīēl, *indécl.*; *ou gén.* ēlĭs *m.* Īnde ălĭŭd : sānctūs Găbrĭēl, quī nūntĭŭs īdēm. *P. Nol.* (6, 109). Ābstērgĕ, Chrīste, hōc dēdĕcŭs, Ēmīttĕ Găbrĭēl tŭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 455). Gābrīēl pătrĭs ēx sŏlĭō. *Amœn.* (vs. 97).

Gāddĭr *ou* Gādĭr, *n. indécl. Nom phénicien de Gadès.* Gāddĭr hīc ēst ŏppĭdŭm : Nām Pūnĭcōrūm līnguā cōnsēptūm lŏcūm Gāddīr vŏcābăt. *Avien.* (*Or. mar.* 267. *Id. D. Terr.* 100; *Prisc. Peri.* 462).

Gādēs, ĭŭm, *f. pl. Ville sur la côte occidentale d'Espagne, fondée par les Phéniciens, auj. Cadix. Ile du même nom, auj. l'île Léon.* Pārvăquĕ rēgnă pŭtăt Tўrĭīs cūm Gādĭbŭs Īndōs. *L.* Sōlīsvĕ cŭbīlĭă Gādēs. *St.* Quām gĕnĕrānt Tārtēssī līttŏrĕ Gādēs *Col.* (X, 185). SYN. Tārtēssŭs.

Gādĭr. *Voy.* Gaddir.

Gādītānŭs, ă, ŭm. *De Gadès.* Cāntĭcă quī Nīlī, quī Gādītānă sŭsūrrăt. *M.* (III, 63. Adde *Juv.* 11, 162). || Gādītānŭm *ou* Hērcŭlēŭm frētŭm. *Détroit de Gadès (Gibraltar).* PHR. Ūnde Eūrōpă fŭgĭt Lĭbўēn, ēt līttŏră flēxū Ōcĕănō fēcērĕ lŏcūm. *L.*

Gæsŭm, ī, *n.*, *et ordint.* Gæsă, ōrŭm, *pl.* (γαῖσον). *Dard (gaulois).* Ālpīnă cŏrūscānt Gæsă mănū. *V.* Gæsăquĕ, lātrātōrquĕ Cўdōn. *Sil.* Cўdōnēās āntĕĭbūnt gæsă săgīttās. *St.* (Nomen singulari carere ait *Charis.* p. 21.)

Gætūlĭă, æ, *f. Gétulie, contrée de la Libye* Quĭdquĭd mōnstrĭfĕrīs gīgnĭt Gætūlĭă cāmpīs. *Cl.*

Gætūlĭcŭs, ī, *m. Le Gétulique, conquérant de la Gétulie.* Sālvē, Gætūlĭcĕ. *J.* (8, 26). Dīscĕ, mīlēs, mīlĭtārĕ : Gālba ēst, nōn Gætūlĭcŭs. (Apud *Suet. Galb.* 6.) || *Subst. m. Nom d'un poëte.* Nōn Gætūlĭcŭs hīc tĭbĭ lĕgētŭr. *Sid.* (9, 260).

Gætūlŭs, ī, *m. De Gétulie, Gétule.* Aūtŏlŏlēs Nŭ-

mĭdǽquĕ văgī, sēmpērquĕ părātŭs Incūltō Gǽtūlŭs ĕquō. *L.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Hīnc Gǽtūlæ ūrbēs, gĕnŭs īnsŭpĕrābĭlĕ bēllō. *V.* Quūm Gǽtūlă dŭcēm pōrtārēt bēllŭă lūscŭm. *J.* (10, 158). || *Par ext. L'Afrique.* Pēnsābām Phărĭūm Gǽtūlīs mēssĭbŭs ānnŭm. *Cl.*

Găgātēs, æ, *m.* (γαγάθης λίθος). *Nom d'une pierre, ainsi nommée d'une ville de Lycie* (Gagæ). Pērfŭlgēt nīgrō splēndōrĕ Găgātēs. *Prisc.* (*Peri.* 581).

Găiŭs. *Voy.* Caius.

Gălāctītēs, æ, *f.* (γαλακτίτης λίθος). *Nom d'une pierre précieuse.* Īstă gălāctītēn rīpīs ōstēndĭt ĭn āltīs. *Prisc.* (*Peri.* 450. Cf. *Plin.* 37, 59).

Gălǽsŭs, ī, *m.* (Γαλαῖσος) *Fleuve près de Tarente.* Quā nĭgĕr hūmēctāt flāvēntĭă cūltă Gălǽsŭs. *V.* Dūlcĕ pēllītīs ŏvĭbŭs Gălǽsī Flūmĕn. *H.* Quā sătŭrāt Călăbrīs cūltă Gălǽsŭs ăquīs. *M.* (VIII, 28, 4). || *Nom d'homme.* Sĕnĭōrquĕ Gălǽsŭs. *V.*

Gălānthĭs, ĭdĭs, *f.* (Γαλανθίς). *Servante d'Alcmène, qui trompa Junon lorsque cette déesse mettait obstacle à l'accouchement de sa maîtresse. Elle fut changée en belette.* Nūmĭnĕ dēcēptō rīsīssĕ Gălānthĭdă fāma ēst. *O.* (*Met.* IX, 316 sq.).

Gălătă, æ, *m.*; Gălătæ, ārŭm, *pl.* (Γαλάται). *Galates, en Asie Mineure, autrement appelés* Gallo-Græci. Hīnc fŏră vēnālīs, Gălătā dūctōrĕ, frĕquēntăt. *Cl.* Vīvānt Gălătǽquĕ Sўrīquĕ. *L.*

Gălătēă, æ, *f.* (Γαλάτεια). *Galatée, nymphe, fille de Nérée et de Doris, aimée de Polyphème.* Hūc ădĕs, ō Gălătēă, quĭs ēst nām lūdŭs ĭn ŭndīs? *V.* Cāndĭdĭōr fŏlĭō nĭvĕī Gălătēă lĭgūstrī. *O.* || *Nom de bergère.* Mālō mē Gălătēă pĕtĭt. *V.*

Gălătĭă, æ, *f.* (Γαλάτεια *et* Γαλατία). *Galatie, province de l'Asie Mineure, ainsi nommée d'une colonie de Gaulois qui vint s'y établir. On la nommait aussi* Gallia Minor. Hūnc Gălătīā vĭgēns aūsa ēst īncēssĕrĕ bēllō. *St.* (*Silv.* I, 4, 76).

Gălaūlās, æ, *m.* *Nom d'un peuple, peut-être en Germanie.* Gǽtūlŭs, Gărămās, Ălĕmānnŭs, Sāxŏ, Gălaūlās. *Prud.* (*Sym.* II, 808).

Gālbă, æ, *m.* *Nom romain.* || *Galba, empereur qui succéda à Néron.* Sūmmī dŭcĭs ēst ŏccīdĕrĕ Gālbăm. *J.* (2, 104). Gālbă sĕnēx pĕrĭĭt. *Aus.* (*De Mort. Cæs.* 7). || *Autre personnage.* (*Sil.* VIII, 469.)

Gālbănĕŭs, ă, ŭm. *De galbanum.* Hīnc jām gālbănĕōs suādēbo īncēndĕre ŏdōrēs. *V.* Gālbănĕōque ăgĭtārĕ grăvēs nīdōrĕ chĕlўdrōs. *Id.*

Gālbănŭm, ī, *n.* (χαλβάνη). *Galbanum, suc odorant ou gomme qu'on recueillait d'une plante de Syrie.* Hīc ĕbŭlūm strīdēt, pĕrĕgrīnăquĕ gālbănă sūdānt. *L.* Lūrĭdă cōnvĕnĭēt sŭccēndĕrĕ gālbănă sēptīs. *Calp.* (5, 89). || ? *Un vêtement. Voy.* Galbinum.

Gālbĭnātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de galbinum.* Jăcēt ŏccŭpātō gālbĭnātŭs īn lēctō. *M.* (III, 82, 5).

Gālbĭnŭm, ī, *n.* *Sorte d'étoffe et de vêtement à l'usage des femmes, qu'on nommait aussi* Galbeum. Cǽrŭlĕa īndūtŭs scŭtŭlāta, aūt gālbĭnă rāsă. *J.* (2, 97. *Petr. Sat.* 74 : « Venit *galbino* succincta. » *Festus* : « *Galbeum*, ornamenti genus. »).

Gālbĭnŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le* galbinum. || *Au fig. Efféminé.* Fūscōs cŏlōrēs, gālbĭnōs hăbēt mōrēs. *M.* (I, 97, 9).

Gālbŭlă, æ, *f.* *Loriot, oiseau.* Gālbŭlă dēcĭpĭtŭr ălămīs ēt rētĭbŭs ālēs. *M.* (XIII, 68).

Gălĕă, æ, *f.* *Casque.* Ēt cōnum īnsīgnīs gălĕǽ, crīstāsquĕ cŏmāntēs. *V.* Tērrĭbĭlēm crīstīs gălĕām. *Id.* Ēt gălĕǽ nēxūs āc vīncŭlă dīssĭpăt īmǽ. *V. Fl.* SYN. Cāssĭs, cāssĭdă. EP. Cŏrūscă, fūlgēns, rădĭāns, rŭtĭlă; hŏrrĭdă, hŏrrĭfĭcă, mĭnāns, tērrĭbĭlĭs; cŏmāns, crīnītă; căvă, rĭgēns, tūtă, hăbĭlĭs. PPH. Ǽs căvŭm. Gălĕǽ tĕgĭmĕn, tēgmĕn, tēgmĭnă Tēgmĭnă căpĭtŭm. VERS. Ārdēt ăpēx căpĭtī, crīstīsque ā vērtĭcĕ flāmmă Fūndĭtŭr. *V.* Tūm gălĕām Mēssāpi hăbĭlēm crīstīsquĕ dĕcōrăm Īndŭĭt. *Id.* Ǽrĕ căpŭt fūlgēns, crīstāque hīrsūtŭs ĕquīnā. Pūrpŭrĕī crīstīs jŭvĕnēs aūrōquĕ cŏrūscī. *Id.* Gălĕā căpŭt īllĕ prĕmētŭr. *O.* Căvō prōtēgĭt ǽrĕ căpŭt. *Id.* Gălĕāmquĕ, cŏrūscīs Sūbnīxām crīstīs, vībrānt, cuī vērtĭcĕ cōnī Ālbēntēs, nĭvĕǽ trĕmŭlō nūtāmĭnĕ pēnnǽ. *Sil.* Crīstātǽ cāssĭdĭs ǽră. *Id.* Tōrvāque īndūcĕrĕt ōră Cāssĭdĕ. *St.* Căpĭtī trĕmĭt ǽrĕă cāssĭs, Tēr nĭvĕā scāndēntĕ jŭbā. Hīc cāssĭdĕ crīnēs Īntĕgĭt. *Id.* Ābscōndĭt gălĕā vīctūm căpŭt. *Petron.* Hīrsūtās quătĭēns gălĕāto īn vērtĭcĕ crīstās. *Prud.* || *Casque avec visière.* Gălĕīs ābscōndūnt ōră, mălūsquĕ, Nē sīt spēs hōstī, vēlātŭr cāssĭdĕ pāllŏr. *Sil.* Gălĕīs jŭvăt ōscŭlă claūsīs Īnsĕrĕrĕ. *St.* Nēc gălĕā făcĭem ābscōndĭt. *J.* (8, 203).

Gălĕātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un casque; au fig. Armé.* Quēm prǽstārĕ pŏtēst mŭlĭĕr gălĕātă pŭdōrĕm? *J.* (6, 252). Quĭd mē gălĕātă lăcēssīs? *Aus.* (*Epig.* 43, de Pallade). Gălĕātūm sērŏ dŭēllī Pœnĭtĕt. *J.* (1, 169).

† Gălĕŏ, ās, ārĕ. *Coiffer d'un casque.* Mĭsĕrās aūdēt gălĕārĕ pŭēllās. *Helv. Cinn.* (apud *Non.* 2, 145).

Gălĕŏlă, æ, *f.*, *dimin. de* Galea. (Vocem exhibet *Diom.* 312.)

Gălērĭcŭlŭm, ī, *n.*, *dimin. de* Galerus. (Cf. *Mart.* XIV, 50.)

Gălērītă, æ, *f.* *Alouette huppée.* Māndĕ gălērītām vŏlŭcrēm quām nōmĭnĕ dīcūnt. *Sam.* (vs. 579).

Gălērītŭs, ă, ŭm: *Qui porte un galérus.* Prīmă gălērītŭs pŏsŭĭt prǽtōrĭă Lūcmŏ. *Pp.* (IV, 1, 29).

Gălĕrĭŭs, ĭī, *m.* *Galère, empereur romain.* Hīc sūb Gălĕrĭō dŭcĕ, Quī tūnc Īllўrĭcōs sĭnŭs. *Prud.* (*Peri.* 7, 6. Quæ quantitas non legitima videtur, sed Gălĕrius).

Gălērŭs, ī, *m.* *Bonnet de peau, primitivement à l'usage des prêtres.* (Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 683; *Varr.* apud *Gell.* 10, 15.) || *Il paraît être originaire d'Arcadie.* Ārcădĭī mōrēm tĕnĕt īllĕ gălērī. *St.* (*Th.* IV, 303. *Ib.* I, 305). || *Il servait aux gens de la campagne.* Fūlvōsquĕ lŭpī dē pēllĕ gălērōs Tēgmĕn hăbēnt căpĭtī. *V.* Āmbĭt crūra ŏcrĕīs părĭbŭs, tēctūsquĕ gălērō. (*Moret.* 121.) Tōrrĭdă cūr sōlō dēfēndĭmŭs ōră gălērō? *Calp.* (1, 6. Adde *Grat. Cyn.* 339; *Juv.* 8, 208). PHR. Hœdīnă pēllīs. *M.* PHR. Hāc pŏtĕrīs mădĭdās cōndĕrĕ pēllĕ cŏmās. *M.* || *Coiffure avec de faux cheveux, perruque.* Ēt nīgrūm flāvō crīnem ābscōndēntĕ gălērō. *J.* (6, 121). Flāvō prǽtēxĕrăt ōră gălērō. *Corn. Sev.* (apud *Charis.* 61). Frōntem īntōnsam ŭmbrāntĕ căpīllō Sēptŭs, ēt hŏrrēntēs ēffīngēns crīnĕ gălērōs. *Sil.* Nām mōx dējēctō nĭtŭĭt frōns nūdă gălērō, Dīscŏlŏr āppŏsĭtā quǽ fŭĭt āntĕ cŏmā. *Avian.* (*Fab.* 10, 7. De *Galero* quo utebantur actores, diserte *Diomed.* p. 486 : « Antea *galeris*, non personis utebantur, ut qualitas coloris indicium faceret ætatis, quum essent aut albi, aut nigri, aut rufi. ») SYN. Gălērĭcŭlŭm, cālĭēndrŭm. VERS. Ēt pŏtēs ēxtērnōs mănĭbŭs cōmpōnĕrĕ crīnēs. *Pp.* Āppŏsĭtīs căpŭt ēmūtārĕ căpīllīs. *Manil.* Fālsōs īn tēmpŏră cānōs Āddĭt. *O.* Dēntĭbŭs ātquĕ cŏmīs, nēc tē pŭdĕt, ūtĕrīs ēmptīs. *M.* Cālvŭs ĕquēs, sŏlĭtŭs căpĭtī rĕlĭgārĕ căpīllōs, Ātque ălĭās nĭtĭdō vērtĭcĕ fērrĕ cŏmās. *Avian.* || *Au fig. Touffe.* Hǽc vĭrĕt āngūstō fŏlĭōrūm tēctă gălērō. *Aus.* (*Idyll.* 14, 25, de rosa).

Gălēsŭs, *m.* *Voy.* Galæsus.

Gălīlǽă, *et* Gălĭlǽă, æ, *f.* (Γαλιλαία). *Galilée, partie septentrionale de la Palestine.* Ēxīn pēr tērrās Gălīlǽǽ sānctă sĕrēbăt. *Juvenc.* (I, 465). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* (Γαλιλαῖος). Jāmquĕ Gălīlǽām rĕmĕāvĕrăt īn rĕgĭōnĕm. *Juvc.* (II, 330). Dŏmĭnŭs Gălīlǽă pēr ărvă. *Sedul.* (IV, 188).

Găllă, æ, *f. Noix de galle.* Prōdĕrĭt ĕt tūnsūm gāllæ ādmīscērĕ săpōrĕm. *V.* || ? *Au fig. Vin très-foncé.* Quæ gāllām bĭbĕrĕ, etc. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 97). || *Nom de femme.* Fūnĕră pōst sēptēm nūpsĭt tĭbĭ Găllă vĭrōrŭm. *M.* (IX, 80. Et *Prop.* III, 12, 1).

Gāllæ, ārŭm, *f. pl. Comme* Galli. *Les galles, prêtres de Cybèle.* Răpĭdæ dŭcēm sĕquūntŭr Găllæ pĕdĕ prŏpĕrō. *Cat.* (63, 34. *Ib.* 12).

Gāllæcĭă, Gāllæcūs. *Voy.* Callæcia, etc.

† Gāllāns, tĭs, *part. de l'inus.* Gallo. *Qui imite les prêtres de Cybèle.* Nām quæ vĕnūstās hīc ădēst gāllāntĭbŭs! *Varr.* (ap. *Non.* 2, 386).

1. Gāllī, ōrŭm, *m. pl. Galles, prêtres de Cybèle, ainsi appelés du fleuve Gallus, en Phrygie, dont l'eau les rendait furieux.* Sānguĭnĕī pŏpŭlīs ŭlŭlārūnt trīstĭă Gāllī. *L.* Sānguĭnĕīs ŭlŭlāntĭă Dīndўmă Gāllīs. *Cl.* Gāllī Cўbēbēs circum īn quæstūs dūcĕrĕ. *Ph.* Quēm sēctŭs ŭlŭlāt Mātrĭs ēnthĕæ Gāllŭs. *M.* (V, 42). SYN. Cŏrўbāntēs. *Voy.* Gallus 2, Corybantes.

2. Gāllī, ōrŭm, *m. pl. Les Gaulois. Voy.* Gallus 4.

Gāllĭă, æ, *f. La Gaule, contrée de l'Europe (la France).* Gāllĭă caūsĭdĭcōs dŏcŭĭt făcūndă Brĭtānnōs. *J.* (15, 111). Tē Cădmēă Tўrōs, mē pīnguĭs Gāllĭă vēstĭt. *M.* (VI, 11). Tē nōn păvēntĭs fūnĕră Gāllĭæ. *H.* EP. Bēllĭcă, ănĭmōsă, īndŏmĭtă, fĕrōx, aūdāx; fĕrāx, fēcūndă, ŏpīmă, ŏpŭlēntă, dīvēs, pŏtēns, sŭpērbă, clāră, nōbĭlĭs. PPH. Gāllĭcă tērră, hŭmŭs, rūră. || — tŏgātă. *Gaule cisalpine, auj. la Lombardie.* Gāllĭă Rōmānæ nōmĭnĕ dīctă tŏgæ. *M.* (III, 1, 2). || *Au plur. Les Gaules (la Gaule subdivisée :* Gallia, Braccata, Comata). Pōst prætōrĭă rēctă Gāllĭārŭm. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 7).

Gāllĭāmbŭs, ī, *m. Vers galliambique, dont faisaient usage les prêtres de Cybèle.* Mōllēm dēbĭlĭtātĕ gāllĭāmbŏn. *M.* (II, 86). Nōmēnquĕ gāllĭāmbīs mĕmŏrātŭr hīnc dătūm. *T. Maur.* (*Met.* 1321. Exemplum dat *Diom.* 513 : Ădēs, īnquĭt, ō Cўbēbē, fĕră mōntĭŭm dĕă. Et eo metro scripsit *Catul.* 63).

Gāllĭcānŭs, ă, ŭm. *Comme* Gallicus. Rīdēntēm cătŭlī ōrĕ Gāllĭcānī. *Cat.* (43, 9). Pūgnām tērtĭŭs īllĕ Gāllĭcānī Dīxĭt Cæsărĭs. *Sid.* (9, 240).

Gāllĭcĭnŭs, ī, *m. Nom d'un saint.* Sāncti ēt Gāllĭcĭnī mănu ōscŭlātā. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 39).

Gāllĭcŭs, ă, ŭm. *De la Gaule.* Quūm tāntō Phrўgĭā Gāllĭcă dīstĕt hŭmŭs. *O.* Gāllĭcă rūră vĭdĕt, dēvēxāsque ēxcĭpĭt Ālpēs. *L.* SYN. Gāllŭs, Gāllĭcānŭs. || *Des prêtres de Cybèle.* Quā cīngĭt laūrōs gāllĭcă tūrmă tŭās. *O.* || *Du fleuve Gallus.* Gāllĭcŭs Ilĭăcīs mīlĕs ĭn āggĕrĭbŭs. *Pp.* (II, 13, 48). || *Subst. m. Nom d'homme.* Ōrās, Gāllĭcĕ, mē rŏgāsquĕ sēmpĕr. *M.* (VIII, 76. Et *Stat. Silv.* I, 4, 34).

Gāllĭēnŭs, ī, *m. Gallien, nom d'un empereur romain.* Jūssum ēst Cæsărĭs ōrĕ Gāllĭēnī. *Prud.* (*Peri.* 6, 41).

Gāllīnă, æ, *f. Poule.* Nē gāllīnă mălūm rēspōnsēt dūră pălātō. *H.* Pāscĭtŭr ēt dūlcī făcĭlĭs gāllīnă fărīnā. *M.* (XIII, 62). PPH. Fēmĭnă gāllī. Crīstātī mărĭtī cōnjŭx. || Ālbæ gāllīnæ fīlĭŭs. *Proverbe pour désigner un homme heureux ou parfait.* (*Juv.* 13, 141.) || *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 76.) || *m. Nom d'un gladiateur.* Thrēx ēst Gāllīnă Sўrō pār. *H.*

Gāllīnācĕŭs, ă, ŭm. *De poule, de coq.* Sēd ŭbi ābsīnthĭūm fīt ātquĕ cŭnīlă gāllīnācĕă. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 90). || — pūllŭs, gāllŭs. *Coq.* Cōnclūsi ĭtĭdēm ŭtī pūllī gāllīnācĕī. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 80. *Id. Capt.* IV, 2, 69). De ædĕ sūmmā, qua ēvŏlāvĭt gāllŭs gāllīnācĕŭs. *Titin.* (apud *Charis.* 192. Sic et *Lucil.* ap. *Non.* 5, 24).

Gāllīnārĭŭs, ă, ŭm. *De poule, de basse-cour.* || 2. *De la forêt Gallina, près de Cumes.* Ēt Pōmptīnă pălūs, ēt Gāllīnārĭă pīnŭs *J.* (3. 307).

Gāllīnŭlă, æ, *f. dimin. de* Gallina. Pēctŏră quūm cūrvō pūrgāt gāllīnŭlă rōstrō. *Avien.* (*Prog.* 387).

Gāllĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Gāllĭŏ, crīmĕn ĕrĭ vīx ēxcūsābĭlĕ nōbīs. *O.* (Et *St. Silv.* II, 7, 32).

Gāllĭtă, æ, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 12, 99.) *Voy à* Paccius.

Gāllōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Gāllōnī præcōnĭs ĕrāt ăcĭpēnsĕrĕ mēnsă Īnfāmĭs. *H.* Ō Pūblī, ō gūrgĕs Gāllōnī! *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8).

† Gāllŭlāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Muer (en parl. de la voix).* Pūbĕrēm... Cuī vōx gāllŭlāscĭt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 368, qui vertit *pubescere*).

Gāllŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Gallus. *Gaulois.* Gāllŭlă Rōma Ărĕlās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 8, 2).

1. Gāllŭs, ī, *m. Fleuve de Phrygie.* Āmnĭs ĭt īnsānā nōmĭnĕ Gāllŭs ăquā. *O.* Sāngărĭūm, vĭtrĕī quī pūrō gūrgĭtĕ Gāllī Aūctŭs. *Cl.*

2. Gāllŭs, ī, *m. Prêtre de Cybèle. Voy.* Galli 1. || *En gén. Eunuque.* Cūr ĭgĭtŭr gāllōs, quī se ēxcīdĕrĕ, vŏcāmŭs? *O.* Dēmēns cūm fērrō quĭd tĭbĭ? gāllŭs ĕrās. *M.* (II, 45).

3. Gāllŭs, ī, *m. Coq.* Nōndūm crīstātī rūpērĕ sĭlēntĭă gāllī. *M.* (IX, 69). Sūb gāllī cāntūm cōnsūltŏr ŭbi ōstĭă pūlsāt. *H.* EP. Vĭgĭl, mātūtīnŭs; bēllĭgĕr, mārtĭŭs, sŭpērbŭs, fĕrōx, ănĭmōsŭs, cănōrŭs. PPH. Gāllŭs gāllīnācĕŭs. Nūntĭă lūcĭs ăvĭs. Lūcĭs prænūntĭŭs ālēs. Vĭgĭl ālēs. Ăvĭs crīstātă. VERS. Ēxcŭbĭtōrquĕ dĭēm cāntū prædīxĕrăt ālēs. (*Moret.*) Nōn vĭgĭl ālēs ĭbĭ crīstātī cāntĭbŭs ōrĭs Ēvŏcăt aūrōrām. *O.* Crīstātŭs cædĭtŭr ālēs, Quōd tĕpĭdūm vĭgĭlī prōvŏcăt ōrĕ dĭēm. *Id.* Gāllūm, nōctem ēxplōdēntĭbŭs ālīs, Aūrōrām clāră cōnsuētūm vōcĕ vŏcārĕ. *Lr.* Lūcĭs ĕt aūctōrēs nōn dărĕ cārmĕn ăvēs. *Pp.* Crīstātæquĕ sŏnānt ūndĭquĕ lūcĭs ăvēs. *M.*

4. Gāllŭs, ī, *m.*; Gāllī, ōrŭm, *pl. Les Gaulois.* Stērnēt Pœnōs Gāllūmquĕ rĕbēllēm. *V.* Gāllī pēr dūmōs ădĕrānt, ārcēmquĕ tĕnēbānt. *Id.* Cīnctă prĕmēbāntŭr trŭcĭbŭs Căpĭtōlĭă Gāllīs. *O.* SYN. Cēltæ. EP Bēllĭgĕrī, aūdācēs, īndŏmĭtī, ācrēs, īmpăvĭdī, fōrtēs, mĕtŭēndī. || *Français.* SYN. Frāncī, *néol.* Frāncĭgĕnæ. || — ŭs, ă, ŭm. *De Gaulois.* Ēt tŭmĭdŭs Gāllā crēdŭlĭtātĕ frŭăr. *M.* (V, 1, 10). SYN. Gāllĭcŭs.

5. Gāllŭs, ī, *m. Cornélius Gallus, poëte élégiaque, ami de Virgile.* Sōllĭcĭtōs Gāllī dīcāmŭs ămōrēs. *V* Nēc fŭĭt ōpprŏbrĭō cĕlĕbrāssĕ Lўcōrĭdă Gāllō. *O.* (Adde *Prop.* II, 34, 91; *Mart.* VIII, 73, 6).

† Gāmbă, æ, *f. Jarret des quadrupèdes.* Pĕcŭdĭs tĕnĕrĕ gāmbās. (*Anthol.* I, p. 628.)

Gāmmă, *n. indécl.* (γάμμα). *Lettre de l'alphabet grec.* Ūnūm sĭt ŭt ālpha, ēt dŭŏ bēta, ēt trĭă gāmmă. *Ter. Maur.* (*Litt.* 179. *Ib.* 184). || † *Qqf.* Gāmmă, æ, *f.* Prævălŭĭt pōstquām gāmmæ vĭcĕ fūnctă prĭŭs C. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 21).

Gānĕă (*et à tort* Gānĕă), æ, *f. Débauche.* Quēm crāpŭlă vēxăt, Ēt păllēns pīnguēdŏ tĕnĕt, gānĕāquĕ pĕrēnnī. *Sid.* (5, 340).

Gānĕŏ, ōnĭs, *m. Débauché.* Sēd laūdēm sĭlĭquās ōccūltŭs gānĕŏ, pūltēs. *J.* (11, 58). Gānĕŏ, dāmnōsŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10). SYN. Dīscīnctŭs, nēquām. || † Gānĕŏ. *Le même.* Īnglŭvĭēm vĕgĕtāmquĕ gŭlām gānĕōnĭs ĭnēscēnt. *Prud.* (*Ham.* 322).

Gānĕŭm, ī, *n. Lieu de débauche.* Ŭbi ĕgo īllūm quærām? crēdo ābdūctum īn gānĕūm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 5. Ubi *Donat.*) Īmmērsĭt ălĭquŏ sēsē, crēdo, īn gānĕūm. *Pl.* (*Men.* V, 1, 3). Quī sē gānĕum īn ăccēnsūm cōnjēcĭt ămīcæ. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 10[illegible] Male vulgo *in ganeum*). *Voy.* Lupanar. || † Gānĕŭm. Ēt lāxā gānĕōrūm lēgĕ tĕnērī. *Prud.* (*Psych.* 343).

Gāngărĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm, *m. pl.* (Γαγγαρίδαι). *Peuple du Gange.* Pūgnām... Gāngărĭdūm făcĭām vĭctōrĭsque ārmă Quĭrīnī. *V.*

Gāngēs, ĭs, *m.* (Γάγγης, ου). *Le Gange, fleuve de l'Inde.* Nēc pŭlchĕr Gāngēs, ātque aūrō tŭrbĭdŭs Hērmŭs *V.* Sīc jăcĕt ăd Gāngēn, Īndīs ŭlŭlāntĭbŭs, Ēvān *St.* Dēcŏlŏr ēxtrēmō quā tĭngĭtŭr Īndĭă Gāngĕ. *O.* || ? Gāngēs. *Voy.* Gangis.

Gāngētĭcŭs, ă, ŭm (Γαγγητικός). *Du Gange.* Ēt quās sēntĭt Ărābs, ēt quās Gāngētĭcă tēllūs. *L.* Nōn tŏt ĭn ēōīs tĭmŭĭt Gāngētĭcŭs ārvīs Rāptŏr. *M.* (VIII, 26, 1). SYN. Īndŭs, Īndĭcŭs.

Gāngētĭs, ĭdĭs, *f.* (Γαγγητίς). *Du Gange.* Tālĭs ĕrāt dŏmĭtā Bācchŭs Gāngētĭdĕ tērrā. *O.*

† Gāngĭs, ĭs, *m. Comme* Ganges. Ēt quōs Gāngĭs ălĭt, tĕpĭdīquĕ lăvānt sĕptem ōstĭă Nīlī. *Prud.* (*Sym.* II, 606. Et sic sæpe Noster in talibus).

Gāngrænă, æ, *f.* (γάγγραινα). *Gangrène.* Sērpĕre ŭtī gāngrænă măla, ātque hērpēstĭcă pŏssĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 375. Cf. *Cels.* 5, 26).

Gānnĭŏ, īs, īrĕ, *n. et a. Glapir.* Fāllāx vūlpēcŭlă gānnĭt. (*Auct. Phil.* 59.) || *Au fig. Parler, dire.* Stāt contrā rătĭo, ēt sēcrētām gānnĭt ĭn aūrĕm. *Pers.* (5, 96). Quōd nūnc gānnĭt ĕt ŏblŏquĭtŭr. *Cat.* (83, 4). Quĭd īllĕ gānnĭt ? *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 17. Ubi *Donat.*).

Gānnītŭs, ūs, *m. Glapissement; criailleries.* Lōnge ălĭō pāctō gānnītū vōcĭs ădŭlānt. *Lr.* (V, 1069, de canibus). Āllātrēs lĭcĕt ūsquĕ nōs ĕt ūsquĕ, Ēt gānnītĭbŭs īmprŏbīs lăcēssās. *M.* (V, 61, 1. Et *Auson. Epig.* 108, 4).

Gāntă, æ, *m.* (Allem. *gans*). *Oie de Germanie.* Aūt Mŏsă dūlcĕ sŏnans, quō grūs, gānta, ānsĕr ŏlōrque ēst. *Fort.* (VII, 4, 11. Cf. *Plin.* 10, 27, 3).

Gănȳmēdēs, ĭs, *m.* (Γανυμήδης). *Ganymède, fils de Tros, roi de Phrygie, enlevé au ciel par un aigle, devint l'échanson de Jupiter, et fut changé en la constellation du Verseau.* Ēt gĕnŭs īnvīsum, ēt rāptī Gănȳmēdĭs hŏnōrēs. *V.* Mīscērī dĕcĕt hōc ā Gănȳmēdĕ mĕrŭm. *M.* (XIII, 108. Sic *Hor. Od.* IV, 4, 4). SYN. Īlĭădēs. EP. Dārdănĭŭs, Īlĭăcŭs, Phrȳgĭŭs, Phrȳx, dĕcōrŭs, pŭlchĕr, fōrmōsŭs, flāvŭs, cāndĭdŭs. PPH. Pŭĕr Phrȳx, Phrȳgĭŭs, Īdæŭs, Trōjānŭs, Īlĭăcŭs, Săngărĭŭs. Pŭĕr rēgĭŭs Īdæ. Pŭĕr dīlēctŭs Jŏvī. VERS. Pŭĕr quēm præpēs ăb Īdā Sūblīmēm pĕdĭbŭs răpŭĭt Jŏvĭs ārmĭgĕr ŭncīs. *V.* Pērcūssō mēndācĭbŭs āĕrĕ pēnnīs, Ābrĭpĭt Īlĭădēn, quī nūnc quŏquĕ pōcŭlă mīscĕt. *O.* Rāptūsquĕ Jŏvī Gănȳmēdēs. *Id.* Ūndĕ pŭĕr rāptŭs cœlō. *L.* Æthĕrĭās ăquĭlā pŭĕrūm pōrtāntĕ pĕr aūrās, Īllæsūm tĭmĭdīs ŭnguĭbŭs hæsĭt ŏnŭs. *M.* Dūlcĭă Dārdănĭō nōndūm mīscēntĕ mĭnīstrō Pōcŭlă. *Id.* Dīscŭmbĕre ĭn āstrīs Cūm Jŏve, ĕt Īlĭăcā pōrrēctūm sūmĕrĕ dēxtrā Īmmōrtālĕ mĕrŭm. *St.* Pŭĕr sŭpĕrīs quī prælĭbārĕ vĕrēndŭm Nēctăr (electus). *Id.* Nēc pŭĕr Īlĭăcŭs, fōrmōsă nĕc Hērcŭlĭs ŭxŏr Ād cȳăthōs. *J.* Phrȳgĕmque ĕphēbŭm Āptāns ăd cȳăthōs. *Sid.* Stāt Jŏvĭs ăd cȳăthūm, gĕnĕrāt quēm Dārdănĭŭs Trōs. *Aus.* (Cf. *Ovid. Met.* X, 159 sq.; *Mart.* V, 56; *Hor. Od.* IV, 4). || *Nom d'un eunuque, confident d'Arsinoé.* Nām rūrsŭs ĭn ārmă Aūspĭcĭīs Gănȳmēdĭs ĕŭnt. *L.* (X, 531).

Gănȳmēdēŭs, ă, ŭm (Γανυμήδειος). *De Ganymède.* Ēt Gănȳmēdēō lūcēăt ūndă chŏrō. *M.* (VII, 49, 4). Ēt Gănȳmēdēæ rĕpĕtēns cōnvīvĭă mēnsæ. (*Ad Pis.* 141.)

Gărădŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Tūm Gărădūm, lārgūmquĕ cŏmæ prōstērnĭt Ădhērbēn. *Sil.*

Gărămāntĭcŭs, ă, ŭm (Γαραμαντικός). *Des Garamantes; Africain.* Fātĭdĭcīs Gărămāntĭcŭs īncŏlă lūcīs. *Sil.* Nōn prōlēm Gărămāntĭcī Tŏnāntĭs. *Sid.* (9, 47, de Alexandro).

Gărămāntĭs, ĭdĭs, *f.* (Γαραμαντίς). *Des Garamantes.* Haūd ūltrā Gărămāntĭdăs āttĭgĭt ūndās. *L.* Rāptā Gărămāntĭdĕ nȳmphā. *V.*

Gărămās, āntĭs, *m.*; Gărămāntēs, ŭm, *pl.* (Γαράμαντες). *Les Garamantes, peuple de Mauritanie.* Quīdquīd spārsūs Gărămās tĕnĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 1106). Mīxtī Gărămāntĕ pĕrĭīstō. *L.* Sŭpĕr & Gărămāntăs ĕt Īndōs Prōfĕrĕt īmpĕrĭŭm. *V.* Quā nūdī Gărămāntēs ărānt. *L.*

Gārgānŭs, ī, *m.* (Γάργανον ὄρος). *Montagne d'Apulie.* Vīctŏr Gārgānī cōndēbāt Īāpȳgĭs ārvīs. *V.* Āppŭlŭs Ādrĭăcās ēxĭt Gārgānŭs ĭn ūndās. *L.* Quērcētă Gārgānī lăbōrānt. *H.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Quūm spārgĕrĕ prīmīs Īncĭpĭēt rădĭīs Gārgānă căcŭmĭnă Phœbŭs. *Sil.*

Gārgăphĭē, ēs, *f. Vallée voisine de Platée.* Nōmĭnĕ Gārgăphĭē. *O.* (Adde *St. Th.* VII, 274.)

Gārgără, ōrŭm, *n. pl.* (Γάργαρα). *Le mont Gargare, l'un des sommets de l'Ida, renommé par sa fertilité; ville du même nom au pied de la montagne.* Īpsă sŭās mīrāntŭr Gārgără mēssēs. *V.* Gārgără quŏt sĕgĕtēs, quŏt hăbĕt Mēthȳmnă răcēmōs. *O.* || *Qqf.* Gārgărŭm *et* Gārgărŏn, *sing.* Vēl cāndĭdŭs Hæmŭs, Gārgărŏn aūt Īdē. *German.* (*Arat.* 574).

Gārgărĭcŭs, ă, ŭm. *Du Gargare.* Dīndȳmă Gārgărĭcō rēspōndēnt cāntĭcă lūcō. *Aus.* (*Epist.* 25, 16).

Gārgēttĭŭs, ă, ŭm (Γαργήττιος). *De Gargette, bourg de l'Attique, célèbre par la naissance d'Épicure.* Māllĕt dēsērtō sĕnĭŏr Gārgēttĭŭs hōrtō. *St.* (*Silv.* I, 3, 94. *Ib.* II, 2, 113).

Gārgĭlĭānŭs, ī, *et* Gārgĭlĭŭs, ĭī, *m. Noms d'hommes.* Dīc mĭhĭ, quĭd Rōmæ, Gārgĭlĭānĕ, făcĭs ? *M.* (III, 30, 2). Gārgĭlĭūs quī mānĕ plăgās, etc. *H.* (Adde *Mart.* III, 96).

Gārgōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Pāstīllōs Rūfīllŭs ŏlĕt, Gārgōnĭŭs hīrcŭm. *H.* (*Sat.* I, 2, 27. Aliter *Gorgonius*; non bene. Vid. *Bentl.*).

Gărīzæŭs, ă, ŭm. *Du mont Garizim, en Palestine.* Ēt Gărīzæī pērmīscēnt mūnŭs Īăcchī. *Corip.* (*Just.* III, 102).

Gārrĭcŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quādrāntēm, Gārrĭcĕ, mīttĭs. *M.* (XI, 106).

Gārrĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. et act. Gazouiller, babiller, jaser, conter.* Mĕlĭūsquĕ rānæ gārrĭānt Răvēnnātēs. *M.* (III, 93, 8). Gārrīs ĭn aūrĕm sēmpĕr ōmnĭbŭs, Cīnnă. *Id.* (I, 90). Aūrēm dūm tĭbĭ præstō gārrĭēntī. *Id.* (XI, 25). Quūm quĭdlĭbĕt īllĕ Gārrīrĕt. *H.* Gārrĭt ănīlēs Ēx rē fābēllās. *Id.* SYN. Crĕpŏ, ēffūtĭŏ, lŏquŏr, nārrŏ.

Gārrŭlĭtās, ātĭs, *f. Gazouillement, babil, loquacité; indiscrétion.* Nūnc quŏque ĭn ălĭtĭbŭs fācŭndĭă prīscă rĕmānsĭt, Raūcăquĕ gārrŭlĭtās, stŭdĭŭmque īmmānĕ lŏquēndī. *O.* Aūctōrĭs pĕrĕūnt gārrŭlĭtātĕ sŭī. *M.* (V, 53, 8). SYN. Lŏquācĭtās, *qqf.* līnguă. EP. Nĭmĭă, ēffūsă, īmpōrtūnă, mŏlēstă, ŏdĭōsă, īnvīsă, grăvĭs. PPH. Līnguă lŏquāx, gārrŭlă. Gārrŭlĭtās līnguæ. PHR. Ārcānīquĕ fĭdēs prōdĭgă, pēllūcĭdĭŏr vĭtrō. *H. Voy. le suiv.*

Gārrŭlŭs, ă, ŭm. *Qui gazouille, fait du bruit.* Gārrŭlă quām tīgnīs nīdūm sūspēndăt hĭrūndŏ. *V.* Gārrŭlŭs ĭn prīmō līmĭnĕ rīvŭs ĕrāt. *O.* Hæc quătĭāt tĕnĕrā gārrŭlă sīstră mănū. *M.* (XIV, 54). SYN. Lŏquāx, crĕpāns, strīdŭlŭs, strīdēns. || *Bavard, babillard.* Pērcōntātōrēm fŭgĭtō, nām gārrŭlŭs īdem ēst. *H.* Vīs, gārrŭlĕ, quāntŭm Āccĭpĭs ŭt clāmēs, āccĭpĕre ŭt tăcĕās ? *M.* (IX, 70). SYN. Lŏquāx, lŏquācŭlŭs, vērbōsŭs, mŭltĭlŏquŭs. PPH. Mūltă lŏquēns. *Aus.* || *Indiscret.* Nūnc īntĕr ūndās gārrŭlī sĕnīs sīccŭs. *M.* (X, 5, 16, de Tantalo). SYN. Fūtĭlĭs.

Gărŭm, ī, *n.* (γάρον). *Saumure faite avec le poisson nommé* γάρος *par les Grecs, puis avec différents poissons, surtout le scombre. Les Romains tiraient le* garum *de Carthagène; d'où ils l'appelaient* garum Sociorum. Ēxspīrāntĭs ădbūc scōmbrī dē sānguĭnĕ prīmō, Āccĭpĕ fæcōsūm, mūnĕră cāră, gărŭm. *M.* (XIII, 102). Prēssĭt cēllă, gărō dē sūccīs pīscĭs Ĭbērī. *H.*

SYN. Mŭrĭă. (Adde *Sam.* vs. 320 ; *Mart.* passim, et cf. *Plin.* 31, 43 sq. ; *Isid. Or.* 20, 4. Divitum erat *garum*, pauperum autem *muria*).

Gărūmnă, æ, *m. La Garonne, fleuve d'Aquitaine.* Tēstĭs Ărăr, Rhŏdănūsquĕ cĕlĕr, māgnūsquĕ Gărūmnă. *Tib.* (I, 7, 11. Adde *Aus. Mos.* 160). Ŭt Mārtē... vălĭdūs pĕr ĭnquĭlīnūm Dēfēnsēt tĕnŭēm Gărūmnă Tībrĭm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 43). || *Qqf. f.* Būrdĭgălām vēnī, cūjūs spĕcĭōsă Gărūmnă. *Paul. Pell.* (vs. 44).

† Gaū, *par apocope, pour* Gaudium. Ēnnĭŭs ŭt mĕmŏrāt, rēplēt tē lætĭfĭcūm gaū. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Grammatic.* 3).

† Gaūdēndŭs, ă, ŭm, *part. Dont il faut se réjouir.* Gaūdēndōs tāndēm lūgētĕ trĭūmphōs. *Paul. Petr.* (*V. S. M.* IV, 291. Participium habet *Sym. ep.* 3, 29)

Gaūdēns, tĭs. *Qui se réjouit, joyeux.* Ōblātō gaūdēns cōmpōnī fœdĕrĕ bēllŭm. *V.* Hānc ănĭmō gaūdēntĕ vĭdēnt. *Tib.* (I, 6, 81). Nūnc lĭgăt ăd cæstūm gaūdēntĭă brāchĭă lōrīs. *Pp.* (III, 14, 9). SYN. Gāvīsŭs, lætŭs, etc. *Voy.* Lætus.

Gaūdēntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ēt pārvūs sŭpĕr hōc Gaūdēntĭŭs hūjŭs Cālcātūr fātīs. *Sid.* (5, 205).

Gaūdĕŏ, ēs, gāvīsŭs sŭm, gaūdērĕ, *n. Se réjouir, être joyeux.* Ēxcĭpĭūnt plaūsū păvĭdōs, gaūdēntquĕ tŭēntēs. *V.* Vīncēmŭs, ăĭt ; gaūdētĕ, Pĕlāsgī. *O.* Vīdĕrāt, ēt frūstrā fŭĕrāt gāvīsŭs Ăchīllēs. *Id.* SYN. Lætŏr, ēxsūltŏ, gēstĭŏ, ŏvŏ. PPH. Gaūdĭă cōncĭpĭŏ, căpĭŏ, ăgĭtŏ, cārpŏ, pērcĭpĭŏ. Lætĭtĭā pērfūndŏr, ēxsūltŏ, frŭŏr, frĕmŏ, gēstĭŏ. Tōtō pēctŏrĕ lætŏr. Lætĭtĭām, gaūdĭă vūltū prōdŏ, tēstŏr, dēclārŏ. Lætōs vūltūs īndŭŏ, sūmŏ. VERS. Lætĭtĭāquĕ frĕmūnt, ănĭmōsque ād sīdĕră tōllūnt. *V.* Lātōnæ tăcĭtūm pērtēntānt gaūdĭă pēctŭs. Mīxtōque īngēns ēxōrtă tŭmūltū Lætĭtĭă. Īpsī lætĭtĭā vōcēs ād sīdĕră jăctānt. *Id.* Plēnāquĕ lætĭtĭæ cūnctă trĭūmphŭs hăbĕt. *O.* || *Prendre plaisir à, aimer.* Cārmĭnĕ tū gaūdēs, hīc dēlēctātŭr ĭāmbīs. *H.* Rērūmque īgnārŭs ĭmāgĭnĕ gaūdĕt. *V.* SYN. Dēlēctŏr, ōblēctŏr, căpĭŏr, dūcŏr, trăhŏr; ămŏ, prŏbŏ, dīlĭgŏ. PPH. Rēs mē jŭvăt, ōblēctăt, dēlēctăt; mĭhĭ plăcĕt, ārrīdĕt, cōrdī ēst, grātă *ou* jūcūndă ēst. || *Avec l'infin.* Fūnēmquĕ mănū cōntīngĕrĕ gaūdēnt. *V.* Mănĭbūsquĕ dătās cōntīngĕrĕ hăbēnās Gaūdĕt. *O.* SYN. Gēstĭŏ, lætŏr, ăvĕŏ, ārdĕŏ. PPH. Mē jŭvăt, *ou absolt.* Jŭvăt. Ămŏr ēst. Grātŭm, jūcūndŭm, dūlcĕ ēst. VERS. Jŭvăt īre, ēt Dōrĭcă cāstră (videre). *V.* Ēt jŭvăt ūndāntēm būxō spēctārĕ Cȳtōrūm ! *Id.*

Gaūdĭŭm, ĭī, *n. Joie.* Ēxsūltātque ēt vīx ănĭmō sŭă gaūdĭă dĭffĕrt. *O.* Nōn vītæ gaūdĭă quærŏ. *V.* Īd vŏlŭĭt, nōs sīc nĕc ŏpīnāntēs dūcī fālsō gaūdĭō. *Ter.* (*And.* I, 2, 9). SYN. Lætĭtĭă, *qqf.* vŏlūptās. EP. Sōlēnnĕ, fēstīvŭm, blāndŭm, dūlcĕ, ēffūsŭm; brĕvĕ, fāllāx, fālsŭm, ĭnānĕ. || *Donner de la joie.* Gaūdĭă dō, fĕrŏ, āffĕrŏ. Lætĭtĭā īmplĕŏ, pērfūndŏ, āffĭcĭŏ. *Voy.* Delecto. || *En parl. de qqn : Ma joie, mon bonheur.* Quī tē, mĕă gaūdĭă, sōntēs Ēxstīnxērĕ dĭī ? *St.* SYN. Vŏlūptās, ămŏr.

† Gaūdĭvĭgēns, tĭs (*de* gaudium *et* vigeo). *Qui mène joyeuse vie.* Ălphĭŭs hās ædēs Aūlŭs Sōrānŭ' tŭētŭr Ēx Ĕpĭcūrēō gaūdĭvĭgēntĕ chŏrō. *Inscript.* (ap. *Orel.* n. 1193).

Gaūlŭm, ī, *n. Petite île sur les côtes de la Crète.* Ēt strātō Gaūlūm spēctābĭlĕ pōntō. *Sil.*

Gaūlŭs, ī, *m.* (γαῦλος *et* γαυλός). *Nacelle arrondie.* || *Terrine à traire.* Cānthărūs, gaūlūs, cȳăthūsquĕ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 32).

Gaūrānŭs, ă, ŭm. *Du mont Gaurus ; du lac Lucrin.* Cœnēt lĭcēt ōstrĕă cēntūm Gaūrāna, ēt Cōsmī, etc. *J.* (8, 85). Gaūrānūm sīc ālmă jŭgūm vīndēmĭă vēstĭt. *Aus.* (*Mos.* 157. Et *St. Silv.* IV, 3, 25).

Gaūrŭs, ī, *m. Montagne de Campanie, près de Baïa, renommée pour ses vins.* Seū tĭbĭ Bācchēī vīnētă mădēntĭă Gaūrī. *St.* (*Silv.* III, 5, 99). Sūspēctūmquĕ jŭgūm Cūmīs, ēt Gaūrŭs ĭnānĭs. *J.* (9, 57). || *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 89.)

Gaūsăpă, æ, *f.*, *et* Gaūsăpĕ, ĭs, *n.* (γαυσάπης). *Étoffe épaisse et à longs poils, dont on faisait des couvertures de meubles et des vêtements.* Pŭĕr āltē cīnctŭs ăcērnām Gaūsăpĕ pūrpŭrĕō mēnsām pērtērsĭt. *H.* Gaūsăpă sī sūmpsīt, gaūsăpă sūmptă prŏbā. *O.* Jām chlămȳdās rēgūm, jām lūtĕă gaūsăpă căptās. *Pers.* (6, 46. Adde *Lucil.* apud *Prisc.* 870, et de genere cf. *Charis* 80). || *Au fig.* Bălănātūm gaūsăpĕ pēctās. *Pers.* (4, 37, de barba). VERS. Nōbĭlĭŭs vīllōsă tĕgānt tĭbĭ līntĕă cītrūm. *M.*

Gaūsăpĭnă, æ, *f.* (*s.-ent.* pænula). *Cappe, de l'étoffe appelée* gausape. Ēt dŏlĕt, ēt quĕrĭtūr, sĭbĭ nōn cōntīngĕrĕ frīgŭs Prōptēr sēxcēntās Bāccără gaūsăpĭnās. *M.* (VI, 59. *Id.* XIV, 145).

† Gāvīsī, *ancien parf. de* Gaudeo. Quŏnĭam aūdīvī paūcīs, gāvīsī. *L. Andr.* (ap. *Prisc.* 868).

Gāvīsŭs, ă, ŭm, *part. de* Gaudeo. *Qui s'est réjoui, content.* Sŭbĭcīt gāvīsŭs Ŭlȳssēs. *St.* Ēvādītquĕ părūmpĕr Gāvīsōs. *Id.* Dŏmĭnūm gāvīsă cŏrōnăt Tērră sŭūm. *Cl.*

1. Gāză, æ, *f.* (Γάζα). *Ville de Palestine.* Gāzăque, ĕt ārbūstō pālmārūm dīvĕs Ĭdūmē. *L.* (Adde *Avien. D. Terr.* 1070).

2. Gāză, æ, *f.* (γάζα). *Le trésor des rois de Perse ; par ext. Trésors, richesses.* Dīgnĕ Mĭdæ Crœsīquĕ bŏnīs, ēt Pērsĭdĕ gāzā. *St.* Ēt Trōĭă gāză pĕr ūndās. *V.* Īccī, bĕātīs nūnc Ărăbūm īnvĭdēs Gāzīs. *H.* Quŏnĭām nīl nōstro īn cōrpŏrĕ gāzæ. *Lr.* (II, 37). Quās quĭă rĕfērtă vīx dŏmūs gāzās căpĭt. *Sen.* (*Med.* 485). SYN. Dīvĭtĭæ, ŏpēs, thēsaūrī. *Voy.* Divitiæ.

Gāzētĭcŭs, ă, ŭm. *De Gaza.* Vīnă mĭhĭ nōn sūnt Gāzētĭcă, Chĭă, Fălērnă. *Sid.* (17, 15).

† Gāzŭm, ī, *n. néol. Comme* Gaza. Aūgūstī sērvāns pĭă gāză săcēllī. *Corip.* (*Just.* IV, 334).

Gĕbēnnæ, *et qqf.* Gēbēnnæ, ārŭm, *f. pl. Les Cévennes, montagnes de la Narbonaise.* Īntĕrĭūsquĕ prĕmūnt Ăquĭtānĭcă rūră Gĕbēnnæ. *Aus.* (*Clar. Urb.* 13, 8). Cōnfīnĭă prōptĕr Nīnguĭdă Pȳrēnēs ēt pīnĕă Gēbēnnārūm. (*Ib.* 12, 5.) Gēns hăbĭtăt cānă pēndēntēs rūpĕ Gĕbēnnās. *L.* (I, 435. Alii leg. *Cebennas.* Sed et *Mel.* 2, 5, *Gebennæ*).

Gĕbūsĭăcŭs, ă, ŭm. *Des Gébuséens, en Judée.* Ēccĕ Gĕbūsĭăcæ fērvēnt ăd prœlĭă tūrmæ. *Prud.* (*Hamart.* 416).

Gĕdĕōn, ōnĭs, *m. Gédéon, second juge des Hébreux, l'exterminateur des Madianites.* Fīrmāstī Gĕdĕōnă, tŭbīs īnsērtĕ cănōrīs Spīrĭtŭs. *Sid.* (16, 16). Quōd Gĕdĕōn, Sāmsōn, etc. *Fort.* (IX, 2, 29).

Gēdīppă, æ, *m. Nom d'homme.* Gēdīppa, Ūrsīnūsquĕ sŭūs. *Aus.* (*Epist.* 4, 37).

Gĕdrōsī, ōrūm, *m. pl.* (Γέδρωσοι). *Peuple qui habitait à l'extrémité orientale de la Perse.* Gēdrōsī pōst hōs tēndūnt Ŏrĭēntĭs ăd īgnēs. *Prisc.* (*Peri.* 994). || — ĭŭs, ă, ŭm, *adj.* Tēllūs tēndĭt Gēdrōsĭă glēbām. *Avien.* (*D. Terr.* 1286).

Gĕhēnnă, æ, *f. Vallée près de Jérusalem, où l'on avait brûlé des victimes humaines, et qui devint ensuite une voirie.* || *Eccl. L'enfer des Chrétiens.* Ăvĭdæ nĕc flāmmă gĕhēnnæ Dēvŏrăt hānc ănĭmām mērsām fōrnăcĭbūs īmīs. *Prud.* (*Ham.* 959. *Ib.* 127). Ūnd' gĕhēnnă prŏcūl sævĭt hĭāntĕ chăō. *P. Nol.* (36, 472) Tōrmēntāquĕ sērā gĕhēnnæ Āntĭcĭpăt. *Aus.* (*Ephem.* 3, 56. Adde *Alcim.* III, 55). *Voy.* Inferi.

Gĕlās *ou* Gĕlă, æ, *m.* (Γέλας). *Rivière de Sicile.* Ēt tē vōrtĭcĭbūs nōn ădĕūndĕ, Gĕlă. *O.* Nōmĕnquĕ Gĕlās quī præbŭĭt ūrbī. *Cl.* || *f. Ville du même nom.* Īmmānīsquĕ Gĕlā, flŭvĭī cōgnōmĭnĕ dĭctă. *V.*

† Gĕlăsĭānŭs, ī, *m.* (γελασῖνος). *Bouffon.* Mīmŏs, schœnŏbătās, gĕlăsĭānŏs. *Sid.* (23, 301).

Gĕlăsĭmŭs, ī, *m.* (γελάσιμος). *Nom d'un parasite.* Pĕrĕgrē te ĭn pătrĭām rĕdīssĕ sālvūm Sālvē, Gĕlăsĭmĕ. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 7).

Gĕlăsīnŭs, ī, *m.* (γελασῖνος). *Fossettes qui se dessinent sur le visage quand on rit.* Nēc grāta ēst făcĭēs cuī gĕlăsīnŭs ăbēst. *M.* (VII, 24, 6).

Gĕlātŭs, ă, ŭm. *Gelé, glacé.* Mōllĭŏr īnfūsō cǎlăthīs mŏdŏ lāctĕ gĕlātō. *Col.* (X, 397). Cēntūm mē tĕtĭgĕrĕ mănūs ăquĭlōnĕ gĕlātæ. *M.* (V, 9, 3). Ĕt fīcūs Lĭbycă gĕlātă tēstā. *Id.* (IV, 46, 10). SYN. Gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs, frīgēns, ālgĭdŭs. PPH. Gĕlū dūrātŭs. Gĕlū, frīgŏrĕ cōncrētŭs, rĭgēns, rĭgĭdŭs. PHR. Glăcĭē rĭgĕt hōrrĭdă bārbă. *V.* Ĕt nĭtĕt īndūctō cāndĭdă bārbă gĕlū. *O.* Cōncrētō rĭgŭīt vīnctă rĕpēntĕ gĕlū (vipera). *M.* Mŏrī cōntrāctām quūm tē cōgūnt frīgŏră. *Ph.* || *Terres glacées.* Pĭgēăt gĕlātīs īngrĕdī Pīndī jŭgīs. *Sen.* (*Hip.* 614). VERS. Sēd jăcĕt āggĕrĭbūs nĭvĕīs īnfōrmĭs ĕt āltō Tērră gĕlū lātē, sēptēmque āssūrgĭt ĭn ūlnās. *Id.* Tērrăquĕ mārmŏrĕō cāndĭdă făctă gĕlū. *O.* Glēbăquĕ cānēntī sēmpĕr ŏbūstă gĕlū. *Id.* Nēc jām prātă rĭgēnt. *H.* Glăcĭēs, ēt cānă vīnctă prŭīnă (humus). *Petr.* Vīncta ĕrăt īngēntī tēllūs nĭvĕ. *Id.* Nēc gĕlĭdō tērrām rōrĕ prŭīnă tĕgĭt. *Lact.* || *Eaux, rivières gelées.* Cōncrēscūnt sŭbĭtæ cūrrēnti ĭn flūmĭnĕ crūstæ, Ūndăquĕ jām tērgō fērrātōs sūstĭnĕt ōrbēs, Pūppĭbŭs īllă prĭūs pătŭlīs, nūnc hōspĭtă plaūstrīs. *V.* Glăcĭē cūrsūs frēnārĕt ăquārūm. Ĕt tōtæ sŏlĭdam ĭn glăcĭēm vērtērĕ lăcūnæ. *Id.* Ĕt vīs māgnă gĕlī, māgnūm dūrāmĕn ăquārūm, Ēt mŏră quæ flŭvĭōs pāssīm rĕfrēnăt ĕūntēs. *Lr.* Cærŭlĕōs vēntīs lătĭcēs dūrāntĭbŭs Īstĕr Cōngĕlăt, ēt tēctīs ĭn mărĕ sērpĭt ăquīs. *O.* Cŏīt dūrātŭs frīgŏrĕ pōntŭs. Tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Īstĕr. Vīdĭmŭs īngēntēm glăcĭē cōnsīstĕrĕ pōntūm. Ĕt mărĭs ădstrĭctō quā cŏĭt ūndă gĕlū. Cōncrēscānt frīgŏrĕ rīvī. *Id.* Ĕt quā brūmă rĭgēns, āc nēscĭă vērĕ rĕmīttī, Ādstrīngĭt Scўthĭcō glăcĭālēm frīgŏrĕ pōntūm. *L.* Gĕlūquĕ Flūmĭnă cōnstĭtĕrīnt ăcūtō. *H.* Nĭvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs (Hebrus). *Id.* Quūm pătĕr āltās Āfrĭcŭs ĭn glăcĭēm frīgŏrĕ nēctĭt ăquās. *Pp.* Sŏlĭdīs hærērēnt flūmĭnă lўmphīs. *Cl.* Quūm, glăcĭē rĕtĭnēntĕ, frĕtūm nōn īmpŭlĭt Īstĕr. *Id.* Dēcĭdĭt hībērnō prægrăvĭs ūndă gĕlū. *M.* Cōncrētās nĭgrō frīgŏrĕ rīdĕt ăquās. *Id.* Vīnctăquĕ mōx stăbūnt (flumina). *Petr.* Flūctūs stŭpŭērĕ prŭīnā. Vīnctă sŭīs hærēntĭă flūmĭnă rīpīs. *Id.* Quūm glăcĭē rĭgĕt hōrrĭdŭs Īstĕr. *Rutil.* Pōstquām trīstĭs hĭēms frīgŏrĕ jūnxĭt ăquās. (*Anthol.* II, p. 377.) *Voy.* Gelor. || *Au fig.* *Glacé.* Sīc fātă gĕlātīs Vūltĭbŭs. *St.* Stāt cōrdĕ gĕlātō Āttŏnĭtŭs. *L.*

Gēlbĭs, ĭs, *m.* *Rivière de Belgique.* Nōbĭlĭbŭs Gēlbĭs cĕlĕbrātŭs pīscĭbŭs. *Aus.* (*Mos.* 361).

† Gĕlĕfāctŭs *ou* Gĕlĭfāctŭs, ă, ŭm, *part. p.* *Gelé, glacé.* Hæc gĕlĕfāctă mĕūm sērvābĭt ĭn ōssĭbŭs īgnēm. *Fort.* (VIII, 6, 213).

Gĕlēstă, æ, *m.* *Nom de guerrier.* (*Sil.* X, 85.)

1. Gĕlī, *génit.* *Voy.* Gelum.

2. Gĕlī, ōrūm, *m. pl.* *Peuple de l'Asie centrale.* Gĕlī sūnt, Mārdīquĕ vĭrī, sĭmŭl Ātrŏpătēnī. *Prisc.* (*Peri.* 942. Et *Avien.* *D. Terr.* 1215).

Gĕlĭdē, *adv.* *Froidement.* || *Au fig.* Vĕl quŏd rēs ōmnēs tĭmĭdē gĕlĭdēquĕ mĭnīstrăt. *H.*

Gĕlĭdŭs, ă, ŭm. *Gelé, glacé, froid.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānīs quūm mōntĭbŭs hūmŏr Līquĭtŭr. *V.* Sēd gĕlĭdūm bŏrĕān ĕgĕlĭdūmquĕ nŏtūm. *O.* SYN. Gĕlātŭs, ĕgĕlĭdŭs, frīgĭdŭs, præfrīgĭdŭs, ālgĭdŭs. *Voy.* Frigidus, Gelatus. || *Frais.* Hīc gĕlĭdī fōntēs, hīc mōllĭă prātă, Lўcōrī. *V.* Ō quī mē gĕlĭdīs ĭn vāllĭbŭs Hæmī Sīstăt? *Id.* SYN. Frīgĭdŭs. || Gĕlĭdă, æ, *f.* (*s.-ent.* aqua). *Eau froide* Tē mŭlĭĕr vēxāt, fŏrĭbūsquĕ rĕpūlsūm Pērfūndĭt gĕlĭdā. *H.* SYN. Frīgĭdă. || *Au fig.* *Glacé.* Gĕlĭdūs tārdāntĕ sĕnēctā Sānguĭs hĕbĕt. *V.* Gĕlĭdūsquĕ pĕr īmă cŭcūrrĭt Ōssă trĕmōr. *Id.* Gĕlĭdūm sŭbĭtō frīgŏrĕ pēctŭs ĕrăt. *O.*

† Gĕlĭfāctŭs. *Voy.* Gelefactus.

Gēllĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* Āmīssūm nōn flēt, quūm sōla ēst, Gēllĭă pātrēm. *M.* (I, 34. *Id.* V, 17).

Gēllĭānŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Vēndēbăt mŏdŏ præcō Gēllĭānŭs. *M.* (VI, 66).

Gēllĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Gēllĭŭs ædĭfĭcăt sēmpĕr : mŏdŏ līmĭnă pōnĭt. *M.* (IX, 47. Adde *Cat.* 88; *Anthol.* II, 257). || *Aulu-Gelle* (Aulus Gellius), *grammairien latin du second siècle, auteur des Nuits Attiques.*

Gĕlŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Geler.* Sălōnĕ, quī fērrūm gĕlăt. *M.* (I, 50, 12). SYN. Cōngĕlŏ, glăcĭŏ, dūrŏ, īndūrŏ, ădstrīngŏ. PPH. Gĕlū, frīgŏrĕ ădstrīngŏ, cōnstrīngŏ, īndūrŏ. || *Au fig.* *Glacer.* Gĕlăt ōră păvōr, grēssūsquĕ trĕmīscūnt. *St.* || *n.* *Se geler, se congeler.* Vūltūsquĕ gĕlāssēnt Pērsĕōs ădvērsī. *L.* Gĕlānt vēnæ. *St.*

Au pass. Gĕlŏr. *Se geler.* Rārăquĕ lōngævīs nĭvĭbŭs crўstāllă gĕlārī. *St.* Sānguĭsque ĭn cōrdĕ gĕlārī. *Id.* Păvĭdōquĕ gĕlāntŭr Pēctŏrĕ. *J.* (6, 95). SYN. Dūrēscŏ, dūrŏr, īndūrēscŏ, ădstrīngŏr, rĭgēscŏ, rĭgĕŏ, cōngĕlŏ. PPH. Gĕlū, frīgŏrĕ, glăcĭē ădstrīngŏr, cōnstrīngŏr, vīncĭŏr, lĭgŏr, rĭgĕŏ, cōncrēscŏ, īndūrŏr, hōrrĕŏ. *Voy.* Gelatus.

Gĕlōnŭs, ī, *m.*; Gĕlōnī, ōrūm, *pl.* (Γελωνοί). *Gélons, peuple scythique.* Mēmbrăquĕ quī fērrō gaūdĕt pīnxīssĕ Gĕlōnŭs. *Cl.* Cărāsquĕ, săgīttĭfĕrōsquĕ Gĕlōnŏs. *V.* Rĕfŭgŏ pāllēntēs sōlĕ Gĕlōnŏs. *St.* *Voy.* Scythæ. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Trāxēre ănĭmōs dē pātrĕ Gĕlōnæ. *Grat.* (*Cyn.* 195, canes).

Gĕlōŭs, ă, ŭm. *De Géla.* Āppārēt Cămărīnă prŏcūl, cāmpīquĕ Gĕlōī. *V.*

Gĕlŭ, *n. indécl.* (*ne s'emploie guère qu'à l'ablatif*). *Gelée, glace, grand froid.* Pĭgrō brūmă gĕlū sīccīsque ăquĭlōnĭbŭs hōrrēns. *L.* Nēc sīc mārmŏrĕō pāllĕt ădūstă gĕlū. *O.* Gĕlūquĕ Flūmĭnă cōnstĭtĕrīnt ăcūtō. *H.* SYN. Glăcĭēs, frīgŭs, *par ext.* nīx, prŭīnă, brūmă, hĭēms. EP. Glăcĭālĕ, hībērnūm, hĭĕmālĕ, nĭvālĕ, cānūm, cānēns, ădstrīctūm, cōncrētūm, hōrrēns, rĭgēns, ĭnērs, pĭgrūm. *Voy.* Nix, Hiems. (De quantitate posterioris, cf. *Genu.*) || *Terres, eaux glacées.* *Voy.* Gelatus. || *Au fig.* *Glaces de l'âge, froid de la peur.* Sēd mĭhĭ tārdă gĕlū, sæclīsque ēffētă sĕnēctūs. *V.* Tōrpētquĕ vīnctūs frīgĭdō sānguĭs gĕlū. *Sen.* (*Troad.* 624). *Voy.* Senectus, Horror.

Gĕlūm, ī, *n.*, *et* Gĕlŭs, ūs, *m.* *arch.* *pour* Gelu. Dēnĭquĕ sæpĕ gĕlī mūltūs frăgŏr ātquĕ rŭīnă. *Lr.* (VI, 155. *Id.* V, 206). Āpērtō căpĭtĕ, sĭlĭcēs quūm fīndĭt gĕlŭs. *Afran.* (apud *Non.* 3, 104. *Att.* ibid.).

Gĕmĕbūndŭs, ă, ŭm. *Gémissant.* Īllĕ quĭdēm tōtām gĕmĕbūndŭs ŏbāmbŭlăt Ætnām. *O.*

Gĕmēllī, ōrūm, *m. pl.* *Jumeaux.* Mŏdŏ nāmquĕ gĕmēllōs, Spēm grĕgĭs, āh! sĭlĭce ĭn nūdā cōnnīxă rĕlīquĭt. *V.* Pārtūs ēnīxă gĕmēllōs. *O.* SYN. Gĕmĭnī. PPH. Gĕmĭnă *ou* gĕmēllă prōlēs. Gĕmĭnī nātī, frātrēs. *Voy.* Gemellus.

Gĕmēllĭpără, æ, *f.* *Mère de jumeaux; épith. de Latone, qui mit au jour Apollon et Diane.* Cūrvă gĕmēllĭpăræ spīcŭlă fērrĕ dĕæ. *O.* PHR. Ūno eōdēmquĕ tŭlīt pārtū. *V.* Prōlem ēnīxă gĕmēllām. *O.*

Gĕmēllŭs, ă, ŭm. *Jumeau, jumelle.* Gĕmēllĕ Cāstŏr, ēt gĕmēllĕ Cāstŏrĭs. *Cat.* (4, 27. Et *Catal. Virg.* 8, ult.). Prōlēmquĕ gĕmēllăm, Pīgnŏră Lūcīnă bīnă făvēntĕ dĕdī. *O.* *Voy.* Gemelli. || *Au fig.* *Pareil, d'une ressemblance parfaite.* Pār nōbĭlĕ frātrūm Nēquĭtĭa ēt nūgīs, prāvōrum ēt ămōrĕ gĕmēllūm. *H.* Fōrmōsōs, nĭvĕōs, părēs, gĕmēllōs, Grāndēs,

nōn pŭĕrōs, sĕd ŭnĭōnēs. *M.* (XII, 49, 12). Hās tĭbĭ gĕmĕllās, bārbărī dĕcŭs lūcī, Cōmmĕndŏ pīnŭs. *Id.* (X, 92, 3).

Gĕmĕndŭs, ă, ŭm. *Sur lequel on doit gémir.* Nōn mĕă mōrs īllī, vērūm sŭă vītă gĕmĕnda ĕst. *O.* (Adde *Sen. H. Oet.* 1833).

Gĕmēns, tĭs. *Gémissant.* Sūccēssītquĕ gĕmēns stăbŭlīs. *V.* Tăcĭtē gĕmĕntēs trīstēm fōrtūnæ vĭcem. *Ph.* PPH. Mūltă gĕmēns. Cūm gĕmĭtū. || *Retentissant.* Trāctūquĕ gĕmēntēm Fērrĕ rŏtăm. *V.*

Gĕmĭæ. *Voy.* Gumiæ.

Gĕmĭnātŭs, ă, ŭm. *Doublé, redoublé.* Hūnc plaūsŭs hĭāntĕm... gĕmĭnātŭs ĕnĭm. . Cōrrĭpŭĭt. *V.* Ārdĕt, ĕt ēbrĭĕtās gĕmĭnātă cŭpīdĭnĕ rēgnăt. *O.* SYN. Īngĕmĭnātŭs, frĕquēns, dēnsŭs.

Gĕmĭnī, ōrŭm, *m. pl. Frères jumeaux.* Gĕmĭnōs huĭc ūbĕră cīrcŭm Lūdĕrĕ pēndēntēs pŭĕrōs. *V.* *Voy.* Gemelli. || *Les Gémeaux, signe du zodiaque, Castor et Pollux.* Ārĭdăque æstātĭs Gĕmĭnī prīmōrdĭă pāndūnt. *Aus.* (*Eclog.* 16, 4. Adde *Cic. Arat.* 223). PPH. Œbălĭdæ gĕmĭnī. Tȳndărĭdæ, Œbălĭī, Ămȳclæī frātrēs. Lēdæă sīdĕră. Lēdæ sŏbŏlēs. Gĕmĭnă Lēdæ sīdĕră. Sīdŭs gĕmĭnŭm Lāmpās Tȳndărĭdūm. *Voy.* Castor.

† Gĕmĭnĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Ressemblance entre deux frères.* Hăbĕo ĕgo, īstām quī dīstīnguam īntēr vōs gĕmĭnĭtūdĭnĕm. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 366).

Gĕmĭnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Doubler, redoubler.* Jāmquĕ dĕcēm vītæ frātēr gĕmĭnāvĕrăt ānnōs. *O.* Lăbōr gĕmĭnāvĕrăt æstŭm. Mōrtĭs sævō gĕmĭnēnt ŭt vūlnĕrĕ caūsās. *Id.* Ēt Trĕbĭām sævæ gĕmĭnāssēnt fūnĕrĕ Cānnæ. *Cl.* SYN. Īngĕmĭnŏ, cōngĕmĭnŏ, dŭplĭcŏ, ĭtĕrŏ, rĕpĕtŏ, rĕnŏvŏ, *qqf.* aŭgĕŏ. || *Accoupler, et au fig.* Nōn ŭt sērpēntēs āvĭbŭs gĕmĭnēntŭr, tĭgrĭbŭs āgnī. *H.* Dāt Jūnŏ vĕrēndă Vīncŭla, ĕt īnsīgnī gĕmĭnăt cōncōrdĭă tædā. *St.* || † *n. Être double.* Pēr tōtās ædēs gĕmĭnārĕ sŭpēllēx. *Lr.* (IV, 452).

Gĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Double.* Gĕmĭnūmquĕ tĕnēns Dīscōrdĭă fērrŭm. *St.* SYN. Dŭplēx, *qqf.* ānceps. || *Deux, qui est au nombre de deux.* Hūc gĕmĭnās nūnc flĕcte ăcĭēs. *V.* Gĕmĭnōsque īn līmĭne Ătrīdās. Ēt trĭpŏdās gĕmĭnōs. Tēmpŏrĭbūs gĕmĭnīs cānēbăt spārsă sĕnēctūs. *Id.* Quīquĕ mărīs gĕmĭnī dīstĭnĕt īsthmŭs ăquās. *O.* SYN. Bīnī, dŭŏ, *qqf.* ŭtērquĕ, āmbŏ. || *Qui réunit deux natures.* Gĕmĭnīquĕ tŭlīt Chīrōnĭs īn āntrŭm. *O.* || *Qui a de l'embonpoint.* Āt gĕmĭna ĕt māmmōsă, Cĕrĕs ĕst. *Lr.* (IV, 1164). || *Jumeau, jumelle.* Hūnc quærĭtātūm gĕmĭnŭm gērmānŭm sŭŭm. *Pl.* (*Men. prol.* 71. *Ib.* 26). Sŏrōrēm gĕmĭnam ădēsse ĕt mātrēm dīcĭtŏ. *Id.* (*Mil.* IV, 4, 9). SYN. Gĕmēllŭs. *Voy.* Gemelli. || *Pareil, semblable.* Āmbōbŭs vēlōx vīrtūs, gĕmĭnūsquĕ cŭpīdŏ Laūdĭs. *Sil.* (IV, 99). Pār fōrtĭtūdŏ, gĕmĭnă cōnfīdĕntĭă. *Pac.* (apud *Non.* 4, 221). SYN. Gĕmēllŭs. *Voy.* Par. || Gĕmĭnă nōx. *Nuit épaisse.* Gĕmĭnā tĕgūntŭr Lūmĭnă nŏctĕ. *Cat.* (51, 11). || † Gĕmĭnīssĭmŭs. *Très-jumeau.* (*Pl. Pers.* V, 2, 49.)

Gĕmīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Commencer à gémir.* Sī būxōs īnflārĕ vĕlĭm, fĕrālĕ gĕmīscūnt. *Cl.* (*R. Pros.* III, 130). Cūjūs tūm clādĕ gĕmīscăt. *Cypr* (*Genes.* 671. In libris *gemescat*).

† Gĕmĭtī, *ancien gén. de* Gemitus. Tāntūm gĕmĭtī... hīc dĭēs mĭhi ōbtŭlĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 9, 11).

Gĕmĭtŭs, ūs, *m. Gémissement.* Vītăquĕ cūm gĕmĭtū fŭgĭt īndīgnātă sŭb ūmbrās. *V.* Gĕmĭtūque hæc āddĭdĭt āltō. Spīrĭtŭs īntĕrdŭm gĕmĭtū grăvĭs. *Id.* || *Gémissements, lamentations, expression de douleur.* Lāmēntĭs gĕmĭtūque ĕt fēmĭnĕō ŭlŭlātū. *V.* Āgnōvĭt lōngē gĕmĭtūm præsāgă mălī mēns. Quāntōs īllĕ vĭrūm. . Cāmpŭs ăgĕt gĕmĭtŭs! *Id.* SYN. Plānctŭs, plāngōr lāmēntūm, ŭlŭlātŭs, quēstŭs, quĕrēlă, sūspīrĭă, clāmŏr. EP. Fēmĭnĕŭs, quĕrŭlŭs, crĕbĕr, lōngŭs, ăcērbŭs, ămārŭs, grăvĭs, ægĕr, mœstŭs, trīstĭs, mĭsĕrāndŭs, flēbĭlĭs, lăcrĭmābĭlĭs, āssĭdŭŭs. *Voy.* Gemo. || *Au fig. Gémissement, bruit.* Dāt tēllūs gĕmĭtūm. *V.* Ēt gĕmĭtum īngēntēm pĕlăgī. Līquĕfāctăquĕ sāxă sŭb aūrās Cūm gĕmĭtū glŏmĕrăt. *Id.* SYN. Frĕmĭtŭs, sŏnĭtŭs, frăgŏr, mūrmŭr, sŏnŭs. *Voy.* Sonitus

Gēmmă, æ, *f. Pierre précieuse.* Quālĭs gēmmă mĭcăt, fūlvūm quæ dīvĭdĭt aūrŭm. *V.* Vīvĭs gaŭdēbăt dĭgĭtōs īncēndĕrĕ gēmmīs. *St.* SYN. Lăpīllŭs, lăpĭs. EP. Īndă, Īndĭcă, Ēōă; prĕtĭōsă, cāră, nōbĭlĭs, dīvĕs, rāră; nĭtēns, fūlgēns, ārdēns, mĭcāns, rădĭāns, sīdĕrĕă, cŏrūscāns, īgnĕă, pūră, lūcĭdă, pellūcĭdă. PPH. Lăpĭdēs clārī. Cārī lăpīllī. Gēmmārŭm prĕtĭŭm. Ēōŭs, Īndŭs lăpĭs, lăpīllŭs. PHR. Gēmmă cōllō splēndĕt, pēctŭs vărĭăt, tēmpŏră āmbĭt, ārtĭcŭlōs prĕmĭt. Gēmmās cōllō cīrcūmdŏ, dō dĭgĭtĭs. Gēmmīs aūrēs ŏnĕrŏ, cŏmăm sūbstrīngŏ, cōllŭm cīrcŭmĕŏ, pēctŭs vărĭŏ. VERS. Mājōrĭs pōndĕră gēmmæ. *J.* Quĭs jūnxĭt lăpĭdēs ōstrō? *Cl.* Īntēr nĭvĕōs vĭrĭdēsquĕ lăpīllōs. *H.* Aūt Īndūs, călĭdō prŏpīnquŭs ōrbī, Cāndĭdĭs mīscēns vĭrĭdēs lăpīllōs. *Boet.* *Voy.* Annulus, Inauris, Monile. || *Souv. Perle.* Nēc tĭbĭ gēmmārŭm quĭdquĭd fēlīcĭbŭs ūndīs Nāscĭtŭr, ēōī quā mărĭs ūndă rŭbĕt. *Tib.* (II, 2, 16). Ēt lĕgĭtŭr Rūbrĭs gēmmă sŭb æquŏrĭbŭs. *Pp.* (I, 14, 12). Cēdĕt Ĕrȳthræīs ērŭtă gēmmă vădīs. *M.* (VIII, 28, 14). SYN. Ūnĭŏ, băccă, mārgărītă. *Voy.* Unio. || *Coupe, ou tout autre objet orné de pierreries.* Ūt gēmmā bĭbăt. *V.* Nēc bĭbĭt ē gēmmā dīvĭtĕ nōstră sĭtĭs. *Pp.* (III, 5, 4). || *Chaton de bague, cachet.* Sīs lĭcĕt ōblītŭs părĭtēr gēmmæquĕ mănūsquĕ. *O.* (*Pont.* II, 10, 7). || *Pion du damier.* Gēmmā vĭs lūdĕrĕ? *M.* (XII, 40). *Voy.* Latrunculus. || *Au fig.* Ēt gēmmīs caūdām stēllāntĭbŭs īmplĕt. *O.* Mūltās īn dĭgĭtĭs, plūrēs īn cārmĭnĕ gēmmās Īnvĕnĭēs. *M.* (V, 11, 3). || *Bourgeon.* Sē mĕdĭō trūdūnt dē cōrtĭcĕ gēmmæ. *V.* Lætō tūrgēnt īn pālmĭtĕ gēmmæ. *Id.* Vītĭs ăgĭt gēmmās. *O.* SYN. Ŏcŭlŭs.

Gēmmāns, tĭs. *Qui produit les pierreries.* Lēnĭtĕr āffūndĭt gēmmāntĭă līttŏră pōntŭs. *Man.* || *Orné de pierreries.* Sī mē gēmmāntĭă dēxtrā Scēptră tĕnērĕ dĕcĕt. *O.* Gēmmāntĭă bālnĕă. *St.* *Voy.* Gemmatus. || *Brillant comme les pierreries.* Quūm prīmūm gēmmāntēs rōrĕ pēr hērbās. *Lr.* (V, 463). || *Bouillonnant (couvert de bulles).* Gēmmāntī gūrgĭtĕ. *Sil.* || *Qui bourgeonne.*

Gēmmātŭs, ă, ŭm. *Orné de pierreries.* Pēndēbānt tĕrĕtī gēmmātă mŏnīlĭă cōllō. *O.* Gēmmātō tēmōnĕ sĕdĕt. *St.* SYN. Gēmmāns, gēmmĕŭs, gēmmĭfĕr. PPH. Gēmmīs ōrnātŭs, tēctŭs, dīstīnctŭs, ŏnĕrātŭs, ŏnūstŭs, grăvĭs, mĭcāns, rădĭāns, clārŭs; nĭtĭdŭs, cōnspĭcŭŭs, īnsīgnĭs. VERS. Ēt vărĭō lăpĭdūm dīstīnctās īgnĕ cŏrōnās. *Cl.* Cīngŭlă bāccīs Āspĕră, gēmmātāsquĕ tŏgās. *Id.*

Gēmmĕŭs, ă, ŭm. *Orné de pierreries.* Gēmmĕă pūrpŭrĕīs quūm jŭgă dēmĕt ĕquīs (Titan). *O.* Pīctīsquĕ plūmīs gēmmĕām caūdam ēxplĭcās. *Ph.* Ārgūtŭs ānsēr, gēmmĕīquĕ pāvōnēs. *M.* (III, 58, 13). *Voy.* Gemmatus. || *Au fig. Émaillé.* Pīngĭt gēmmĕă prātă sĭlvŭlārŭm. *Sid.* (9, 230). || *Brillant.* Quōs Rūmŏr ālbā gēmmĕŭs vĕhĭt pēnnā. *M.* (X, 3, 10).

Gēmmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit ou contient des pierres précieuses.* Ēt frĕtă gēmmĭfĕrī fīndĕrĕ clāssĕ mărĭs. *Pp.* (III, 4, 2). Gēmmĭfĕræ dōnum ēxĭtĭālĕ cŏrōnæ. *V. Fl.* *Voy.* Gemmatus.

Gēmmŏ, ās, ārĕ, *n. Briller de pierres précieuses; en gén. Briller.* Cāndĭdŭs æthēr Āstrĭgĕrām spĕcĭēm nĭtĭdō gēmmāvĭt ŏlȳmpō. *Solin.* (in *Anthol.* I, p. 383). || *Ordint. Bourgeonner.* Pūrpŭrĕīs gēmmāvĭt pām-

pĭnŭs ūvīs. *Enn.* (apud *Charis.* 81). Pæstīquĕ rŏsārĭă gēmmēnt. *Col.* (X, 37). PPH. Gēmmās ăgŏ, trūdŏ. || † Gēmmŏr. *Être couvert de brillants* (*au fig.*). Atque ŏcŭlī gēmmāntŭr ăquīs hūmŏrĕ gĕlātō. *Drac.* (I, 235).

Gēmmŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Gemma. *Petite pierre précieuse, et au fig.* Ēt pūpŭlārūm nĭtĭdās gĕmĭnās gēmmŭlās. *Apul.* (in *Anthol.* I, p. 661).

Gĕmŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *n. Gémir.* Nēc gĕmĕrĕ āĕrĭă cēssābĭt tūrtŭr ăb ūlmō. *V.* Ēt gĕmŭīt; gĕmĭtūs vērbă părēntĭs ĕrānt. *O.* SYN. Īngĕmŏ, gĕmīscŏ, sūspīrŏ, flĕŏ, dēflĕŏ, lāmēntŏr, lūgĕŏ, quĕrŏr. PPH. Mūltă *ou* ăcērbă gĕmŏ. Gĕmĭtūs dō, ēdŏ, fūndŏ, cĭĕŏ, tōllŏ, mīttŏ. VERS. Sēd grăvĭtĕr gĕmĭtūs īmō dē pēctŏrĕ dūcēns. *V.* Īngēntēm gĕmĭtūm dăt pēctŏrĕ ăb īmō. Mœstūsquĕ pĕr ōmnēs Īt gĕmĭtūs. Cōnsūrgūnt gĕmĭtū. *Id.* Āltō dē cōrdĕ pĕtītōs Ēdēbăt gĕmĭtūs. *O. Voy.* Lamentor. || *Act. Gémir sur, déplorer.* Mūltă gĕmēns īgnōmĭnĭăm, plāgāsquĕ sŭpērbī Vīctōrĭs. *V.* Nūnc laūdātă gĕmō. *O.* Æquă gĕmānt mĭhĭ fūnĕră mātrēs. *St.* SYN. Dŏlĕŏ, quĕrŏr, dēplōrŏ, sūspīrŏ; īngĕmŏ, īndŏlĕŏ. *Voy.* Defleo. || *Faire entendre des accents* (*gémissants*). Fūnĕrĕōsquĕ mŏdōs cāntū lăcrĭmāntĕ gĕmēbānt. *Sedul.* (III, 133). || *Au fig. Retentir.* Gĕmĭt īmpŏsĭtīs īncūdĭbŭs Ætnă. *V.* Rŏtīs gĕmĭt īntŭs ăgĕr. *V. Fl. Voy.* Sono.

Gĕnābŭm, ī, *n.*, *et* Gĕnābŭs, ī, *f. Ville de la Gaule lyonnaise, auj. Orléans.* Īnclÿtă Cæsărĕīs Gĕnābūs dīssōlvĭtŭr ālīs. *L.*

Gĕnæ, ārŭm, *f. pl. Paupières.* Pāndĭtĕ, sūltĭ', gĕnās, ēt cōrdĕ rĕlīnquĭtĕ sōmnŭm. *Enn.* (apud *Fest.*). *Voy.* Palpebra. || *L'orbite de l'œil, les yeux.* Cōrnīcum īmmĕrĭtās ĕrŭĭt ūnguĕ gĕnās. *Pp.* (IV, 5, 16). Ēxūstæquĕ tŭæ mŏx, Pŏlÿphēmĕ, gĕnæ. *O.* Hīc glaūcīs Hĕrŭlūs gĕnīs văgātŭr. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 31). *Voy.* Oculus. || *Ordint. Joues.* Tūm mĭhĭ prīmă gĕnās vēstībāt flōrĕ jŭvēntă. *V.* Nēc lăcrĭmīs cărŭērĕ gĕnæ. *Id.* Pēndēntēsquĕ gĕnās ēt tālēs ādspĭcĕ rūgās. *J.* (10, 193). SYN. Mălæ, *par ext.* ōs, vūltŭs. EP. Dĕcōræ, pūbēntēs, pūrpŭrĕæ, īngĕnŭæ; rūgōsæ, tūrpēs. || † *Qqf. au sing.* Ādspĭcĭēns flōrēmquĕ gĕnæ, ēt quās fīnxĕrăt aūrō. *St.* (*Th.* V, 228). Īmprĭmĭtquĕ gĕnæ gĕnăm. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 686).

Gĕnaūnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de Vindélicie.* Drūsūs Gĕnaūnōs, īmplăcĭdūm gĕnŭs. *Hor.*

Gĕnĕālŏgŭs, ī, *m.* (γενεαλόγος). *Généalogiste.* Ēssĕ dĕūm, vĕlŭt īllŭd ăĭt gĕnĕālŏgŭs īdēm. *Prud.* (*Apoth.* 315).

Gĕnĕr, ĕrī, *m. Gendre.* Tēquĕ sĭbī gĕnĕrŭm Tēthÿs ĕmăt ōmnĭbŭs ūndīs. *V.* Quīs gĕnĕr hīc plăcŭĭt cēnsū mĭnŏr? *J.* (3, 160). Gĕnĕrūm mĭhĭ, fīlĭă, dēbēs. *O.* Gĕnĕrōs ēxtērnīs āffŏre ăb ōrīs. *V.*

† Gĕnĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui concerne la reproduction.* Ēt ŏpūs gĕnĕrābĭlĕ fīngĭt. *Man.* (I, 142).

† Gĕnĕrālĭs, ĕ. *Qui appartient à une espèce, spécial, particulier.* Ōstēndānt măcŭlās gĕnĕrālēs cōrpŏrĭ ĭnēssĕ. *Lr.* (I, 591). || *Général, universel.* Nēc gĕnĕrālĕ mălūm sēnsīt spĕcĭālĭŏr hŏspēs. *Drac.* (II, 425, Noe).

† Gĕnĕrālĭtĕr. *Généralement, sans exception.* Pĕrfŭgĭūm lāpsīs gĕnĕrālĭtĕr īn sē Cōndĭdĕrĭt. *Prosp. Ingr.* I, 29. Et *Corip. Just.* II, 213).

† Gĕnĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être produit.* Ēx ĭnĕūntĕ ævō gĕnĕrāscūnt īngĕnĭōquĕ. *Lr.* (III, 746).

Gĕnĕrātĭm. *Par races.* Ēffĭcĭs ūt cŭpĭdē gĕnĕrātĭm sæclă prŏpāgēnt. *Lr.* (I, 21. *Ib.* 228). Quāre ăgĭtĕ ō prŏprĭōs gĕnĕrātĭm dīscĭtĕ cūltūs. *V.* || *Généralement.* Nēc sŭă rēddēntŭr gĕnĕrātĭm tēmpŏră sīgnīs. *Man.* (III, 506).

Gĕnĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Naissance, création.* Īndĕ sĕcūndă rĕlĭt gĕnĕrātĭo, ēt īndĕ lăvātŭr Nātūræ īllŭvĭēs. *Prud.* (*Apoth.* 924. *Id. Ham.* 42). || † *Génération, tous ceux qui vivent dans le même temps.* Prætĕrĭĕt nēc ĕnīm præsēns gĕnĕrātĭŏ sæclī. *Juvc.* (IV, 161. *Id.* II, 702).

Gĕnĕrātŏr, ōrĭs, *m. Producteur.* Māgnănĭmūm quōndām gĕnĕrātŏr ĕquōrūm. *V.*

Gĕnĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Enfanter, produire.* Sēmĭnă līmŭs hăbĕt vĭrĭdēs gĕnĕrāntĭă rānās. *O.* Tāntŭs ămŏr flōrum ēt gĕnĕrāndī glōrĭă mēllĭs. *V.* Quālĕ pōrtēntŭm.... Nēc Jŭbæ tēllūs gĕnĕrăt. *H.* Trōjā gĕnĕrātŭs Ăcēstēs. *V. Voy.* Gigno.

Gĕnĕrōsē, *adv. Noblement, courageusement.* Quæ gĕnĕrōsĭŭs Pĕrīrĕ quærēns. *H.*

Gĕnĕrōsŭs, ă, ŭm. *De noble extraction.* Ō quī, nōmĭnĭbūs quūm sīs gĕnĕrōsŭs ăvītīs. *O.* Nōn quĭă, Mæcēnās, nēmō gĕnĕrōsĭŏr ēst tē. *H. Voy.* Nobilis. || *Courageux, magnanime.* Ēgrĕdĭtŭr cāstrīs mīlēs gĕnĕrōsŭs ăb īsdēm. *O.* Ăpĕr quūm vēllēt făcĕrĕ gĕnĕrōsum īmpĕtŭm. *Ph.* SYN. Fōrtĭs, ănĭmōsŭs, strēnŭŭs. *Voy.* Fortis. || *En parl. des choses. Renommé, excellent.* Ēt Sūrrēntīnō gĕnĕrōsōs pālmĭtĕ cōllēs. *O.* Ēmĕrŭī gĕnĕrōsōs vēstĭs hŏnōrēs. *Pp.* (IV, 11, 61). Vērum ĕtĭām gĕnĕrōsă nŏvāsque īmĭtāntĭă cērās (pruna). *O.* Ād mărĕ quūm vēnī, gĕnĕrōsum ēt lēnĕ rĕquīrŏ (vinum). *H.* || *Fécond, abondant.* Īnsŭla īnēxhaūstīs chălÿbūm gĕnĕrōsă mĕtāllīs. *V.*

Gēnēsăr, *indécl. Ville de Judée.* Gēnēsăr īndĕ sŏlī, etc. *Sedul.* (III, 236).

Gĕnĕsĭs, ĭs, *f.* (γένεσις). *Naissance.* || *Étoile sous laquelle on est né.* Nōtă măthēmătĭcīs gĕnĕsīs tŭă. *J.* (14, 248). Īnspēctā gĕnĕsī cōllÿrĭă pōscĭt. *Id.* (6, 579). Gĕnĕsīs cūr vīncŭlă fīngĭt. *Prud.* (*Symm.* II, 409). || *Eccl. La Genèse, premier livre de la Bible.* Dē Gĕnĕsī, prĕcŏr, hūnc ōrāndī cōllĭgĕ sēnsŭm. *P. Nol.* (24, 607). VERS. Cōmpŏsĭtūm prīmă rĕfĕrēns ăb ŏrĭgĭnĕ mūndŭm. *P. Nol.* (19, 39).

Gĕnĕsĭŭs, ĭī, *m.* (*au lieu de* Genĕsius, γενέσιος). *Nom d'un martyr.* Tēquĕ præpōllēns Ărĕlās hăbēbĭt, Sānctĕ Gĕnēsī. *Prud.* (*Peri.* 4, 36). Pĭă dōnă Gĕnēsī. *Fort.* (VIII, 6, 157).

Gĕnēstă. *Voy.* Genista.

Gĕnētēs, æ, *m.* (*Strab.* Γενέτης). *Fleuve et promontoire du Pont. D'où* Gĕnētæŭs, ă, ŭm. Īndĕ Gĕnētæī rūpēs Jŏvĭs. *V. Fl.*

Gĕnĕtrīx. *Voy.* Genitrix.

Gĕnĕtÿllĭs, ĭdĭs, *f.* (Γενετυλλίς). *Nom de Diane.* Sīvĕ tū Lūcīnă prŏbās vŏcārī, Seū Gĕnĕtÿllĭs. *H.* (*Carm. Sæc.* 16. Ubi *Bentl.*).

Gĕnĭālĭs, ĕ. *De fête, de réjouissance.* Īmbēllēs ĕlĕgī, gĕnĭālĭs Mūsă, vălētĕ. *O.* Lūcēnt gĕnĭālĭbŭs āltīs Aūrĕă fūlcră tŏrīs. *V.* Īnvītĕt gĕnĭālĭs hĭēms. *Id.* SYN. Fēstŭs, lætŭs, fēstīvŭs, hĭlărĭs. || *De l'hymen, conjugal.* Dī cōnjŭgālēs, tūquĕ gĕnĭālĭs tŏrī. *Sen.* (*Med.* 1. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VI, 603).

Gĕnĭālĭtĕr. *En fête, joyeusement.* Hōspĭtĭs ădvēntū fēstūm gĕnĭālĭtĕr ēgĭt. *O.* SYN. Fēstīvē.

Gĕnĭānŭs, ă, ŭm. *Au lieu de* Cenomanus.

Gĕnīstă *ou* Gĕnēstă, æ, *f. Genêt, arbrisseau.* Quĭd mājōră sĕquăr ? sălĭcēs hūmĭlēsquĕ gĕnīstæ. *V.* Mōllĕ sŭb hīrsūtă lătŭs ēxplĭcŭĕrĕ gĕnīstă. *Calp.* (1, 5). EP. Lēntă, vĭrĭdĭs.

Gĕnĭtābĭlĭs, ĕ. *Qui a la vertu de produire.* Ēt rĕsĕrātă vĭgēt gĕnĭtābĭlĭs aūră făvōnī. *Lr.* (I, 11). Æthĕrĭs ēt tērræ gĕnĭtābĭlĕ quærĕrĕ tēmpŭs. *Lucil.* (apud *Varr. L. L.* 5, 17). *Voy. le suiv.*

Gĕnĭtālĭs, ĕ. *Générateur, fécond.* Vērĕ tŭmēnt tērræ, ēt gĕnĭtālĭă sēmĭnă pōscūnt. *V.* Quāttŭŏr ætērnūs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mūndŭs Cōntĭnĕt. *O.* Sī nūllă fŭĭt gĕnĭtālĭs ŏrīgŏ Tērrāī ēt cœlī. *Lr.* (V, 326). || Gĕnĭtālēs dĭī. *Les douze grands dieux.* Jūpĭtĕr īntĕrĕă cūm dīs gĕnĭtālĭbŭs ūnā. *Aus.* (*Perioch. Iliad.*

4). Rōmŭlŭs īn cœlō cūm dīs gĕnĭtālĭbŭs ævūm Ēxĭgĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 764). || *De naissance.* Hæc tĭbĭ pārvă quĭdēm gĕnĭtālī lūcĕ părāmŭs Mūnĕră. *St.* (*Silv.* II, 3, 62). Lībāquĕ dēm prō mē gĕnĭtālĕ nŏtāntĭă tēmpŭs. *O. Voy.* Natalis. || — tērră, sēdēs. *Sol natal, patrie.* Fămŭlām tĭbĭ præcĭpĕ mēntēm Gĕnĭtāli īn sēdĕ săcrārī. *Prud.* (*Cath.* 10, 167). *Voy.* Patria. || *Conjugal.* Nēc mĭhĭ Sīdŏnĭī gĕnĭtālĭă fœdĕră Cādmī. *St.* (*Th.* III, 300. Sed alii codd. *genialia, gentilia.*) *Voy.* Conjugalis.

Gĕnĭtālĭtĕr. *Par voie de génération.* Sēmĭnă... gĕnĭtālĭtĕr āptă. *Lr.* (IV, 1250).

Gĕnĭtīvŭs, ă, ŭm. *De naissance.* Fōrmă prĭŏr rĕdĭĭt, gĕnĭtīvăquĕ rūrsŭs ĭmāgŏ. *O.* || Gĕnĭtīvŭm nōmĕn. *Nom de famille.* Ādjĕctīquĕ prŏbēnt gĕnĭtīva ăd nōmĭnă Cōttæ. *O.*

Gĕnĭtŏr, ōrĭs, *m. Père.* Aūt grĕmĭo Āscănĭūm, gĕnĭtōrĭs ĭmāgĭnĕ cāptă, Dētĭnĕt. *V.* Dŭbĭō gĕnĭtōrĕ crĕātŭs. *O.* Pān illī gĕnĭtŏr. *St.* SYN. Pătĕr, părēns, sătŏr. || *Épithète des dieux.* Æquŏră pōstquām Prōspĭcĭēns Gĕnĭtŏr (de Neptuno). *V.* Ōmnĭpŏtēns Gĕnĭtŏr, tāntōn' mē crīmĭnĕ dīgnŭm Dūxīstī (scil. Jupiter)? *Id.* Tūque, ō Tībrī, tŭō, Gĕnĭtŏr, cūm flūmĭnĕ sānctō. *Id.* Phœbī gĕnĭtōrĭs ăd ārās. *V. Fl. Voy.* Pater. || *Au fig. et en parl. des choses.* Quā răpĭtŭr præcēps Rhŏdănŭs gĕnĭtōrĕ Lĕmānnō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 7). Nŏvă, quæ gĕnĭtŏr prōdŭxĕrĭt ūsŭs. *H.* Tălĭăne, ō fraūdūm gĕnĭtŏr, sūnt fœdĕră vōbīs? *Sil.*

Gĕnĭtrīx (*et non* Gĕnītrīx), *ou* Gĕnĕtrīx, īcĭs, *f. Mère.* Jāmquĕ dŏmūm mīrāns gĕnĭtrīcĭs, ĕt hūmĭdă rēgnă. *V.* Æneădūm gĕnĭtrīx, hŏmĭnūm dīvūmquĕ vŏlūptās. *Lr.* (I, 1). Nūnc căptīvă rŏgăt: gĕnĭtrīcī cōrpŭs ĭnēmptūm Rĕddĭtĕ. *O.* Nēc fērro ūt dēmēns gĕnĭtrīcem ōccīdĭt Ŏrēstēs. *H.* SYN. Mātĕr, părēns, crĕātrīx. *Voy.* Mater. || *Au fig.* Nōx sōmnī gĕnĭtrīx. *Sil.* Gĕnĭtrīx prīmæ Rōscĭdă lūcĭs. *Sen.* || *Épithète des grandes déesses, en partic. de Cybèle.* Hānc făcĭēm Gĕnĭtrīx mĭsĕrātă rĕfēcĭt (de Cybele). *V.* Ītĕ, dĕæ pĕlăgī, Gĕnĭtrīx jŭbĕt. *Id.* Ēt Sămĭă Gĕnĭtrīx quæ dēlēctātŭr ărēnā. *J.* (16, 6, scil. Juno). *Voy.* Mater.

Gĕnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'ancien verbe* Geno, *servant à* Gigno. *Engendré.* Dīs gĕnĭte, ēt gĕnĭtūrĕ dĕōs. *V.* Dīs quānquām gĕnĭtī. *Id.* SYN. Gĕnĕrātŭs, sătŭs, nātŭs. *Voy.* Filius.

Gĕnĭŭs, ĭī, *m. Génie, dieu particulier, qui présidait à la naissance de chaque homme, et l'accompagnait pendant sa vie.* Scīt Gĕnĭŭs, nātālĕ cŏmēs quī tēmpĕrăt āstrūm. *H.* Īllĕ pătrīs Gĕnĭō sōlēnnĭă dōnă fĕrēbăt. *O.* Māgnĕ Gĕnī, căpĕ tūră lĭbēns, vōtīsquĕ făvētŏ. *Tib.* (IV, 5, 9). EP. Ămīcŭs, bŏnŭs, bĕnīgnŭs, făvēns, dūx, cŏmēs, fīdŭs; mălŭs, īnfēlīx, sævŭs, mălīgnŭs. || Gĕnĭō īndūlgēŏ. *Satisfaire son Génie, c.-à.-d. Se livrer à la joie, au plaisir.* Dēfraūdŏ gĕnĭŭm. *Vivre chichement.* Īndūlgē gĕnĭō; cārpāmŭs dūlcĭă. *Pers.* (5, 151). Vīnōquĕ dĭūrnō Plācārī gĕnĭŭs fēstīs īmpūnĕ dĭēbŭs. *H.* Nīl fraūdāns gĕnĭī sĭbī, vĕl ūllī. *Sid.* (23, 462). Sŭūm dēfrūdāns gĕnĭūm cōmpărsīt mĭsĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 10). Gĕnĭūm sŭūm Dēfrūdĕt, ălĭī pārcăt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 376). SYN. Ănĭmō ōbsĕquŏr. || *Génie protecteur d'un lieu.* Īncērtŭs, Gĕnĭūmnĕ lŏcī fămŭlūmnĕ părēntĭs Ēssĕ pŭtĕt. *V.* Pēr Gĕnĭūmquĕ lŏcī (precatur). *Id.* Sālve, ūrbĭs Gĕnĭŭs, mĕdĭcō pōtābĭlĭs haūstū. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 31). Pērquĕ lŏcōs Gĕnĭōrūm mīllĭă mūltă Fīngĕrĕ. *Prud.* (*Sym.* II, 447). || *Le bon génie d'un parasite, l'amphitryon.* Tuūm gnātum ēt gĕnĭūm mĕūm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 99). || *Qqf. Influence céleste, inspiration, génie.* Nēmŏ măthēmătĭcŭs gĕnĭum īndēmnātŭs hăbēbĭt. *J.* (6, 561). Vīctūrŭs gĕnĭūm dēbĕt hăbērĕ lībĕr. *M.* (VI, 60, 10). Quā Crīspŭs brĕvĭtātĕ plăcĕt, quō pōndĕrĕ Vārrŏ, Quō gĕnĭō Plaūtŭs, quō flūmĭnĕ Quīntĭlĭānŭs. *Sid.* (2, 191). Āntīstēs gĕnĭō pōllēns, prŏbĭtātĕ, pŭdōrĕ. *Ennod.* (*Epigr.* 8).

† Gĕnŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ, *arch. Comme* Gigno. Tōtūm pōsse ēxtrā cōrpŭs dūrārĕ gĕnīquĕ. *Lr.* (III, 800). Hæc rērūm gĕnĭtŭr nūnc sūmmă nŏvāndŏ. *Id.* (V, 195. *Id.* I, 570). Sātūrnō, quēm Cœlŭ' gĕnĭt. *Enn.* (ap. *Non.* 3, 44. Et *Varr.* ap. *Prisc.* 898).

Gēns, tĭs, *f. Race, espèce.* Gēns hūmānă rŭĭt pēr vĕtĭtūm nĕfās. *H.* Ūt prīscă gēns mōrtālĭŭm. *Id.* Gēns hūmĭdă pōntī. *V.* SYN. Gĕnŭs. *Voy. ce mot.* || *Famille.* Tērcēntūm dŏmĭnābĭtŭr ānnōs Gēntĕ sŭb Hēctŏrĕā. *V.* Ūnŭs dē Făbĭă gēntĕ rĕlīctŭs ĕrăt. *O.* Sĭnĕ gēntĕ. *H.* Īnfĭmā dē gēntĕ. *Id.* SYN. Gĕnŭs, stīrps, sānguĭs. || *Nation.* Gēns ēffrēnă vĭrūm Rīphæō tūndĭtŭr eūrō. *V.* Ūnā cūm gēntĕ tŏt ānnōs Bēllă gĕrō. *Id.* SYN. Nātĭŏ, pŏpŭlŭs. *Voy.* Populus. || *Au plur. Les nations, le monde.* Īgnēm fraūdĕ mălā gēntĭbŭs īntŭlĭt. *H.* SYN. Tērræ, ōrbĭs, hŏmĭnēs. || Gēntĭŭm, *se joint, dans le langage familier, aux adverbes de lieu:* Ŭbĭ gēntĭŭm? Quō gēntĭŭm? Nūsquăm gēntĭŭm. *En quel lieu du monde? nulle part.* Ŭbi ēst gēntĭŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 21). Ūndĕ gēntĭŭm? (*Ib.* I, 1, 77.) Quĭs hŏmŏ te ēxsŭpĕrāvĭt ūsquăm gēntĭum īmpŭdēntĭă? *Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 4, 36). Nūsquăm pĕrhĭbēntŭr blāndĭōrēs gēntĭŭm. *Pl.* (*Men.* II, 1, 37). *Et de même:* Āh, mĭnĭmē gēntĭŭm: Nōn făcĭăm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 44). || *Eccl. Les Gentils.* Fĕrĭtātĕ căptă gēntĭŭm, Dŏmārĕt ūt spūrcūm Jŏvĕm. *Prud.* (*Peri.* 2, 11). *Voy.* Gentilis.

Gēntĭă, æ, *f. Nom de femme.* Ānnĕ cŏma ēx aūrō flāva ēst tĭbĭ, Gēntĭă? (*Poet. Min.* II, p. 256 *Lemaire.*)

Gēntĭcŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à une nation.* || † Gēntĭcī, *m. pl. Indigènes, habitants.* Gēntĭcī cōgnōmĭnānt Sōlĭs cŏlŭmnăm. *Avien.* (*Or. mar.* 639).

Gēntīlĭs, ĕ. *Qui appartient à une famille, ou à une nation.* Nēc nōn gēntīlĭă tȳmpănă sēcūm. *J.* (3, 64). Trāns gēntīlĕ frĕtūm plăcĭdī făcūndĭă Pōllī Dētŭlĭt. *St.* Gēntīlīsque ănĭmōs sŭbĭĭt fŭrŏr. *Id.* Dūctōrem īnfēstāns ŏdĭīs gēntīlĭbŭs Hānnōn. *Sil.* SYN. Pătrĭŭs. || *Héréditaire, propre.* Īndŭĭt ārbŏs Īgnōtās frōndēs ēt nōn gēntīlĭă pōmă. *Calp.* (2, 41). || *Eccl. Des Gentils, païen.* Gēntīlĕ vūlgŭs, heū gĕmēndă cōrpŏră. *Prud.* (*Peri.* 10, 464). Sīnt hæc bārbărĭcīs gēntīlĭă nūmĭnă păgīs. *Id.* (*Sym.* I, 449). || *Subst. m. Les Gentils.* Hīnc gēntīlĭs ăgĭt dūrōs sĭnĕ mōrĕ fŭrōrēs. *Alcim.* (IV, 493). Ō mērsă līmō cæcĭtās gēntīlĭŭm! *Prud.* (*Peri.* 10, 371). *Voy. le suiv.*

Gēntīlĭtās, ātĭs, *f. Famille, alliance, parenté.* || *Eccl. Le paganisme.* Jāmnĕ crēdĭs, brūtă quōndām Vāscŏnūm gēntīlĭtās? *Prud.* (*Peri.* 1, 94). Hās fērrĕ pœnās cōgĭtŭr gēntīlĭtās. (*Ib.* 10, 1086.) SYN. Gēntīlēs, gēntēs.

Gĕnū, *acc.* gĕnū, *abl.* gĕnū, *n.* (*Il ne s'emploie guère qu'à l'ablatif, ou la dernière doit être élidée*); Gĕnŭă *ou* Gēnuă, gĕnŭŭm, ĭbŭs (*et non* genubus), *pl. Genou.* Īmprēssōquĕ gĕnū nītēns, tērræ āpplĭcăt īpsŭm. *V.* Ōppŏsĭtōquĕ gĕnū cūrvāvĭt flēxĭlĕ cōrnū. *O.* Tārdāntĕ săgīttā Īntērdūm gĕnŭa īmpĕdĭūnt. *V.* Tārdă trĕmēntī Gēnuă lăbānt. *Id.* Gĕnŭŭmquĕ tŭmēbăt Ōrbĭs. *O.* Nūdă gĕnū, nōdōquĕ sĭnūs cōllēctă flŭēntēs. *V.* (Quod accusativo esse volunt *Serv.* et *Prisc.*) SYN. Pŏplĕs. EP. Fīrmŭm, sŏlĭdŭm; trĕmēns, tĭtŭbāns, lăbāns, ægrŭm. (Posterioris quantitas quomodo constet inter recentiores, quum et apud Latinos lis non dijudicata fuerit? Diserte *Diom.* 285, ait in nomin. et accus. corripi Cōrnŭ, Gelŭ, Genŭ. Sed *Prisc.* 777, ab hac sententia discedere se fatetur, locumque Ovidii et alterum Virgilii memorat, quibus verum haud satis convincitur. Quidquid id est, nemo profecto non animadvertit latinos poetas usu casus recti et accusativi fere abstinuisse. Exempli

gratia, quum sit apud *Virg.* sexdecies *Cornu*, quindecies est in ablativo. Ergo frustra de quantitate disputabitur, quum verbi usus non sit in obscuro. Posteriorem tamen brevem esse malim, et ob græcam etymologiam, γόνυ. Hoc acerrime contendebat *Manutius*. Quid, si *Virg.* antique scripserit *Nuda genum*?) || *Fléchir le genou.* Gĕnū, gĕnŭă *ou* gĕnuă flēctō, īnflēctō, pōnō, sūbmīttō. Īn gĕnŭă prōcūmbō. Flēxō gĕnū prōcūmbō. Flēxūm gĕnū sūbmīttō. Gĕnū nīxŭs, prēssŭs, prōlāpsŭs, flēxŭs. Gĕnū prōnō, pŏsĭtō. Pŏplĭtĕ cūrvō, sūbmīssō, flēxō. VERS. Īpsĕ, gĕnū pŏsĭtō, flāmmās ēxsūscĭtăt aūrā. *O.* Fūlvīs gĕnŭa īnclīnārăt ărēnīs. Pŏsĭtīs īn mārgĭnĕ rīpæ Prōcŭbŭĭt gĕnĭbŭs. *Id.* Gĕnĭbŭsque ādvērsæ ōblūctŏr ărēnæ. *V.* Gĕnĭbūs vīcīnŭs ărēnæ. *St.* Pōplĭtĕ nūnc flēxō sīdūnt. Hūmīquĕ Prēssūs ŭtrōquĕ gĕnū. *Id.* Ēt trĕmĕfāctă cădūnt sūccīsō pōplĭtĕ mēmbră. (*Ad Pison.* 254.) || Gĕnū Nīxŭs *ou* Prōlāpsŭs, etc. *Constellation. Voy.* Engonasi. || *Se mettre à genoux pour adorer, se jeter aux genoux pour prier.* Gĕnū, gĕnŭă, pŏplĭtĕm flēctō, pōnō, sūbmīttō. Gĕnĭbūs ādvōlvŏr, prōvōlvŏr, āccĭdō Gĕnĭbŭs sūpplēx ādvōlvŏr. Prōnīs gĕnĭbŭs cădō. Ād gĕnŭă āccĭdō, mē prōjĭcĭō. Āllāpsūs gĕnĭbŭs. Gĕnŭa āttīngō, prēnsō, āmplēctŏr. Āntĕ pĕdēs prōcūmbō, .cēdō. VERS. Dīxĕrăt, ēt gĕnŭa āmplēxūs, gĕnĭbŭsquĕ vŏlūtāns. *V.* Cōmplēxā pĕdēs īn līmĭnĕ cōnjūx Hærēbăt. *Id.* Māgnī gĕnĭbūs prōcūmbĕrĕ nōn ēst Dēdīgnātă Jŏvīs. *O.* Ēt gĕnĭbūs sūpplēx prōnīs, sĭmĭlīsquĕ prĕcāntī. Sūpplĭcĭtĕr pŏsĭtō prōcŭbŭĕrĕ gĕnū. *Id.* Vōlvĕrĕr āntĕ pĕdēs. *L.* Hæsĕrăt aūrātæ gĕnĭbūs Mēdēă Mĭnērvæ. *V Fl.* Cōmplēctŏr, rēgīnă, pĕdēs. *Id.* Quūm gĕnŭa āttĭgī. *Sen.* Quēm gĕnū nīxæ trĕmŭĕrĕ gēntēs. Īnflēxō gĕnū Rēgnāntem ădōrēs. *Id.* Pēr tŭă tē gĕnŭa ōbsĕcrō. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 31). Āram āmplēxāntēs hānc tŭām lăcrĭmāntēs, gĕnĭbŭ' nīxæ. *Id.* (*Rud.* III, 3, 33). *Voy.* Adoro, Precor. || *N'être pas ferme sur ses genoux, tomber.* Gĕnuă lābānt. *V.* Gĕnŭa ægră trăhēntēm. Īncĭdĭt ād tērrām dŭplĭcātō pōplĭtĕ. *Id.* Tĕnĕbrīs ēxsānguĭs ŏbŏrtīs Sūccĭdŭō dīcŏr prōcŭbŭīssĕ gĕnū. *O.* Tūm dēnĭquĕ tēllūs Prēssă gĕnū nōstro ēst, ēt ărēnās ōrĕ mŏmōrdī. *Id.* Nēc trĕmŭlīs pōssūnt īnsīstĕrĕ plāntīs. *J.*

? Gĕnŭæ. *Voy.* Gunia.

Gĕnŭālĭă, ĭūm, *n. pl. Genouillères.* Pōplĭtĭbūs sŭbĕrānt pīctō gĕnŭālĭă līmbō. *O.*

Gĕnŭī, *parf. de* Geno, *servant à* Gigno.

Gĕnŭīnŭs, ă, ŭm. *Naturel, non falsifié, propre, véritable.* Quærūnt vānīssĭmă quæquĕ Quīs nĭtĕānt: gĕnŭīnă lĕvēs. *Prud.* (*Ham.* 286). SYN. Nātūrālĭs, vērŭs, mĕrŭs. || *Ordint. subst. m.* (*s.-ent.* dens). *Grosse dent, dent mâchelière.* Quæ gĕnŭīnum ăgĭtēnt, nōn ādmīttēntĭă mōrsūm. *J.* (5, 69). Ēt gĕnŭīnūm frēgĭt īn īllīs. *Pers.* (1, 115). Fămēquĕ gĕnŭīnī crĕpānt. (*Catal. Virg.* 5, 36.) *Voy.* Dens.

1. Gĕnŭs, ĕrĭs, *n. Race, espèce.* Ūnde hŏmĭnūm gĕnŭs ēt pĕcŭdēs. *V.* Sī gĕnŭs hūmānum ēt mōrtālĭă tēmnĭtĭs ārmă. *Id.* Gĕnŭs īrrītābĭlĕ vātūm. *H.* SYN. Gēns, prŏpāgō, *qqf.* nātūră, sæclă. || *Famille, sang, fils, descendant.* Gĕnŭs ālto ā sānguĭnĕ dīvūm. *V.* Sīc gĕnŭs āmbōrūm scīndĭt sē sānguĭne āb īmō. Tāntănĕ vōs gĕnĕrĭs tĕnŭĭt fīdūcĭă vēstrī? Aūgūstŭs Cæsăr, Dīvī gĕnŭs. *Id.* SYN. Gēns, stĭrps, ōrtŭs, ŏrīgō, ānguĭs, prōlēs. EP. Āntīquūm, rēgālĕ, clārŭm, īllūstrĕ, nōbĭlĕ; hŭmĭlĕ, īgnōtŭm, ōbscūrŭm. *Voy.* Proles. || *Noblesse.* Ēt gĕnŭs, ēt vīrtūs, nĭsĭ cūm rē, vīlĭŏr ālga ēst. *H.* Ēt gĕnŭs ēt fōrmām rēgīnă pĕcūnĭă dōnăt. *Id. Voy.* Nobilitas. || *Espèce, genre, sorte.* Cētĕră dē gĕnĕre hōc *H.*

2. Gĕnŭs, *n.*, *et* Gĕnŭs, ūs, *m. arch. pour* Genu. Hīc gĕnŭs ēt sūrām cūm Chēlīs ērĭgĭt āltē. *Cic.* (*Arat.* 403). Ūt nōbīs tālŭ' gĕnūsquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 103. Etiam in genitivo *Genus* dixisse *Tullium*, testatur *Serv.* ad *Æ.* III, 22).

Gĕnŭsŭs, ī, *m. Fleuve de Macédoine.* Tēllūs quām vŏlŭcĕr Gĕnŭsūs, quăm, etc. *L.*

Gĕnўsŭs, ī, *m. Un guerrier.* (*V. Fl.* III, 114.)

Gĕōmĕtră *et* Gĕōmĕtrēs, *et à tort* Gĕŏmĕtră *et* Gĕōmĕtrēs, æ, *m.* (γεωμέτρης). *Géomètre.* Grāmmătĭcŭs rhētŏr, gĕōmĕtrēs, pīctŏr, ălīptēs. *J.* (3, 76. Ali scandunt geōmētrēs). Trāctātŏr, gĕōmĕtră mūsĭcŭsquĕ. *Sid.* (*Ep.* IV, 11, 9).

Gĕōmĕtrĭcŭs, *et à tort* Gĕŏmĕtrĭcŭs, ă, ŭm (γεωμετρικός). *Géométrique.* Vēl quōt jūnctūrās gĕōmĕtrĭcă fōrmă făvōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 18, 17. Alii scandunt geōmētrĭcă). Nōn hūnc, quūm gĕōmĕtrĭcās ād ārtēs Mēntēm cōmpŏsŭĭt. *Sid.* (23, 113).

Gĕōn, *m. Un des quatre fleuves du Paradis.* Nēc mĭnŏr īndĕ Gĕōn. *Victor* (*Gen.* I, 268). Tērtĭŭs īndĕ Gĕōn. *Alcim.* (I, 264).

Gĕōrgĭŭs, ĭī, *m. Saint Georges, martyr sous Dioclétien.* Mārtўrĭs ēgrĕgĭī pōllēns mĭcăt aūlă Gĕōrgī. *Fort.* (II, 16, 1).

Gēpĭdæ *et* Gĕpĭdæ, ārŭm, *m. pl. Les Gépides, peuple des bords du Danube.* Gēpĭdă trūx sĕquĭtŭr. *Sid.* (7, 322). Lōngōbārdōrūm pŏpŭlōs Gēpĭdūmquĕ fĕrōcēs. *Corip.* (*Just. præf.* 12).

Gēr. *Voy.* Gir.

? Gĕrārĭă, æ, *f. Porteuse d'enfant. Voy.* Ceraria.

Gĕrăsēnī *ou* Gĕrāsēnī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de Gérasa, ville de Palestine.* (*Juvenc.* II, 43; *Prudent. Apoth.* 414.)

† Gērdĭŭs, ĭī, *m.* (γέρδιος). *Tisserand.* Gērdĭŭs āncīllæ, pŭĕrī, zōnārĭŭ', tēxtŏr. *Lucil.* (apud *Non* 2, 379).

Gĕrēns, tĭs. *Qui fait.* Pĭācŭlum ūt mĭsĕrērī nōs hŏmĭnūm rē mălĕ gĕrēntūm. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 13. *Ib.* I, 2, 43).

Gērgĕsēī, ōrŭm, *m. pl. Gergéséens, peuple de la terre de Chanaan.* Rēgīs Āmōrrhæī, tūm mīllĭă Gērgĕsĕōrŭm. *Prud.* (*Ham.* 413).

Gērgŏvĭă, æ, *f. Gergovie, ville principale des Arvernes.* Quūm cōllĕ rĕpūlsŭs (miles) Gērgŏvĭæ. *Sid* (7, 151. Cf. *Cæs. B. G.* 7, 4).

Gērmānă, æ, *f. Sœur.* Īnvēnī, gērmānă, vĭām. *V.* Vēlĭt hōc gērmānă Tŏnāntĭs. *O. Voy.* Soror.

Gērmānī, ōrŭm, *m. pl. Les Germains, auj. les Allemands.* Lūstră, Lĕōntŏdămē, Gērmānōrūmquĕ pălūdēs Ērŭĭs. *Cl.* SYN. Teūtŏnēs, Ălĕmānnī, Sĭcāmbrī, Sŭēvī *ou* Suēvī. EP. Flāvī, cærŭlēī; bēllācēs, bēllĭgĕrī, trŭcēs, fĕrōcēs, fōrtēs, fĕrī; īndŏmĭtī, rĕbēllēs. PPH. Gēns Gērmānă. Ōræ Teūtŏnĭcæ cīvēs. Āccŏlă Rhēnī. Quī Dānŭbĭūm bĭbūnt.

Gērmānĭă, æ, *f. La Germanie, auj. l'Allemagne.* Aūt Ărārīm Pārthūs bĭbēt, aūt Gērmānĭă Tīgrĭm. *V.* Nēc fĕră cærŭlĕā dŏmŭĭt Gērmānĭă pūbĕ. *H. Voy le précéd.*

Gērmānĭcŭs, ă, ŭm. *De Germanie.* Jŭvĕnēm Gērmānĭcă sīgnă fĕrēntēm. (*Ad Liv.* 339.) SYN. Gērmānŭs. || *Subst. m. Germanicus, fils adoptif de Tibère, ainsi nommé à cause de ses victoires sur les Germains.* Nēc tĭbĭ dē Părĭō stătŭām, Gērmānĭcĕ, tēmplŭm Mārmŏrĕ. *O.* Pārcĕ, hōspēs, tŭmŭlō; Cæsăr Gērmānĭcŭs hīc sūm. (*Anthol.* 1, p. 226.) || *Germanique, surnom de Domitien.* Āccŏlă jām nōstră dĕgīs, Gērmānĭcĕ, rīpæ. *M.* (V, 3, 1). Nēcdum æquī tŭōs, Gērmānĭcĕ, vūltūs. *St.*

Gērmānĭtās, ātĭs, *f. Parenté de frères.* Păcēm quĭētām dēlĭgăt gērmānĭtās. *Prud.* (*Ham. præf.* 41).

Gērmānĭtŭs, *adv. En frère.* Cūjŭs ămīcŭs ēst gērmānĭtŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 2, 381).

1. Gērmānŭs, ī, *m. Frère.* Sēd rēgnă Tўrī gērmā-

nūs hăbēbăt. *V.* Gērmānīs sīt cŏmĕs īstĕ sŭīs. *Ov. Voy.* Frater. || — ŭs, ă, ŭm. *Naturel, vrai, véritable.* Īllĕ quīdem Thĕōdŏrŏmēdēs fuīt gērmānō nōmĭnĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 38). Gērmāna īllŭvĭēs. *Id.* (*Most.* I, 1, 38).

2. Gērmānŭs, ī, *m. Germain. Voy.* Germani. || — ŭs, ă, ŭm. *De Germanie.* Ēt mŏdŏ Gērmānŭs Rōmānīs cōgnĭtŭs ōrbĭs. (*Ad Liv.* 396.) Fēmĭnă cānĭtĭēm Gērmānīs īnfĭcĭt hērbīs. *O.* Īnsīgnem ōb clādēm Gērmānæ pūbĭs, ĕt ārīs. *Pers.* (6, 44). SYN. Gērmānĭcŭs, Teūtŏnĭcŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* XI, 97, 1.)

Gērmĕn, ĭnĭs, *n. Germe, rejeton.* Hūc ălĭēna ēx ārbŏrĕ gērmĕn īnclūdūnt. *V.* Nōstræ stŭpĕānt tŭă gērmĭnă pīnūs. *St.* Hēlĭădūm rāmōs lăcrĭmōsăquĕ gērmĭnă dūxĭt. *Id.* SYN. Sūrcŭlŭs, frŭtēx, pālmĕs. *Voy.* Virgultum. || *Production, fruit.* Aūtūmnī mātūrĕt gērmĭnă Vīrgŏ. *Cl.* Gērmĭnă cāră mărĭs (scil. uniones seu coralium). *Id.* SYN. Fētŭs, ūs. || *Germe d'une espèce animale.* Mōrtālēs ĭgĭtūr cūnctōs Ēdĭt nōbĭlĕ gērmĕn. *Boet.* (3, 6). Īmplērātque ŭtĕrūm gĕnĕrōsō gērmĭnĕ. *O.* SYN. Sēmĕn. || *Enfants, petits.* Nām pōstquām cōnclūsă vĭdēt sŭă gērmĭnă flāmmīs. *Nemes.* (vs. 153, de cane). || *Au fig.* Răbĭēs ūnde īllæ gērmĭnă sūrgūnt. *Lr.* (IV, 1080). *Voy.* Principium.

Gērmĭnŏ, ās, ārĕ, *n. Germer, pousser.* Gērmĭnăt ĕt nūnquām fāllēntīs tērmĕs ŏlīvæ. *H.* Sēd Nōmēntānā sēcūrūs gērmĭnăt hōrtŭs. *M.* (X, 94). Nūllō quōd sēmĭnĕ tērræ Gērmĭnăt. *Prud.* (*Apoth.* 564). SYN. Frŭtĭcŏ, pūllŭlŏ, pūbēscŏ, ădŏlēscŏ. PPH. Gērmĭnă *ou* frŭtĭcēs fūndŏ, ēmĭttŏ, trūdŏ, prŏfūndŏ, ēffūndŏ, spārgŏ, ēxplĭcŏ, părĭŏ. Gērmĭnĕ pūbēscŏ, pūllŭlŏ, frōndĕŏ. Gērmĭnĭbŭs *ou* rāmīs vĭrĕŏ, vĭrēscŏ, lūxŭrĭŏ, ēxŭbĕrŏ. || *Au fig.* Gērmĭnăt īndĕ Dētĕrĭōr sŏbŏlēs. *Hil. Pict.* (*Gen.* 71). *Voy.* Pullulo. || *Qqf. act. Produire.* Quōd rāmīs pĭă gērmĭnăt Dămāscŭs. *St.* (*Silv.* I, 6, 14. Sic. *Plin.* 30, 30, 4; 7, 5, 2).

Gērmĭsără, æ, *f. Ville de Dacie.* Mūnītæ prŏptēr mœnĭă Gērmĭsăræ. (*Anthol.* I, p. 64.)

Gĕrŏ, ĭs, gēssī, gēstūm, gĕrĕrĕ. *Porter.* Quĭdve hæc gĕrĭtĭs tēla īrrĭtă dēxtrīs? *V.* Pāmpĭnĕăsquĕ gĕrūnt īncīnctæ pēllĭbŭs hāstās. *Id.* SYN. Fĕrŏ, gēstŏ, pōrtŏ. *Voy.* Porto. || *Porter qq. chose d'inhérent au corps.* Cēntūm frōnte ŏcŭlōs, cēntūm cērvīcĕ gĕrēbăt. *O.* Āt qui ūmbrātă gĕrūnt cīvīlī tēmpŏră quērcū. *V.* Vūlnĕrăque īllă gĕrēns. *Id.* || *Produire.* Ārbŏrĭbŭs cæsīs, quās ārdŭă gēssĕrăt Œtē. *O.* Vĭŏlām nūllō tērrā sĕrēntĕ gĕrĭt. *Id.* Plătănī mālōs gēssērĕ vălēntēs. *V. Voy.* Gigno. || *Au fig. Avoir.* Ānte ānnōs ănĭmūmquĕ gĕrēns cūrāmquĕ vĭrīlēm. *V.* Āspĕră sī gĕrĭtīs cōrdă, rĕdīrĕ lĭcēt. *M.* (X, 105) Mōrēs, quōs āntĕ gĕrēbānt, Nūnc quŏque hăbēnt. *O.* SYN. Gēstŏ, hăbĕŏ. || *Obtenir.* Nōs ălĭquōd nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Gēssĭmŭs. *V.* SYN. Fĕrŏ, ōbtĭnĕŏ. || *Faire.* Nēc tēcūm tălĭă gēssī. *V.* Hōc gĕrĭtūr zĕphўrīs prīmūm īmpēllēntĭbŭs ūndās. *Id. Voy.* Facio. || *Administrer, exécuter.* Tăce, ĕt hānc rēm gĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* 1, 2, 61. *Id. Aul.* II, 2, 70). SYN. Trāctŏ, cūrŏ, ăgŏ, ēxsĕquŏr. || — mē. *Se comporter.* Quō mē sĭnĕ crīmĭnĕ gēssī, Cāndŏr. *O.* SYN. Mē hăbĕŏ. || — (aliquem). *Remplir un personnage, se comporter comme.* Ēxcĭdăt Hēctŏr : Gĕrĕ căptīvūm. *Sen.* (*Troad.* 717). Tū cīvēm pātrēmquĕ gĕrās. *Cl.* SYN. Ăgŏ, ēxhĭbĕŏ. || — bēllūm. *Faire la guerre.* Bēllum īngēns gĕrĕt Ītălĭā. *V. Voy.* Bellum. || — cūrām. *S'intéresser.* Quām prō mē cūrām gĕrĭs. *V.* || — tēmpŭs, ævŭm, etc. *Passer le temps.* Īmpūbēmquĕ gĕrēns stĕrĭlēmquĕ jŭvēntām. *V. Fl.* SYN. Ăgŏ. dēgŏ, dūcŏ. || — mōrēm. *Voy.* Mos.

† Gĕrŏ, ōnĭs. *Voy.* Foras-gero.

Gĕrōn, tĭs, *m.* (γέρων). Gĕrōntĭs ārx. *Forteresse sur la côte de la Bétique.* Gĕrōntĭs ārx ēst ēmĭnŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 263. *Ib.* 304).

Gērræ, ārŭm, *f. pl. Choses sans valeur, bagatelles.* Tŭæ blāndĭtĭæ mĭhĭ sūnt, quōd dīcī sŏlĕt, Gērræ gērmānæ. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 8. *Id. Epid.* II, 2, 49. Cf. *Non.* 2, 385, *Fest.* et *Gloss. Placidi.*) || *Sorte d'interj., comme en français : Bagatelles !* Gērræ ! næ tu īllūd vērbum āctūtum īnvĕnĕrĭs. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 31).

Gērrhæ, ārŭm, *m. pl. Nation scythique.* (*Avien. D. Terr.* 459. Et *Prisc. Peri.* 313.)

Gērrhŭs *ou* Gērrŭs. *Voy.* Gerys.

? Gērrīnŭs, ă, ŭm. *De nulle valeur.* (*Pl. Epid.* II, 2, 49. Alii habent *garinum, gerinum.*)

Gērrĭs, ĭs, *m. Petit poisson peu estimé, que l'on salait.* Fŭīssĕ gērrēs, aūt ĭnūtĭlēs mænās. *M.* (XII, 32, 15). Tēquĕ jŭvānt gērrēs ĕt pēllĕ mĕlāndrўă cānā. *Id.* (III, 77, 7. Cf. *Plin.* 32, ult.).

† Gērrŏ, ōnĭs, *m. Fainéant, flâneur.* Gērro, ĭnērs, fraūs, hēllŭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10. Ubi *Eugraph.* Cf. *Gloss. Placidi* : « *Gerro*, nugator. »)

† Gĕrŭlă, æ, *f. Porteuse.* Āltĕră tūnc ĕtĭām gĕrŭlārum āccīrĕ vĭdētŭr. *Capel.* (VII, p. 235).

† Gĕrŭlĭfĭgŭlŭs, ī, *m. Qui est à la fois acteur et patient.* (*Pl. Bac.* III, 1, 14, flagitii.)

Gĕrŭlŭs, ī, *m. Porteur, portefaix.* Fēstīnăt călĭdūs mūlīs gĕrŭlīsquĕ rĕdēmptŏr. *H.* Ærĕ sĭnūs gĕrŭlūs plēnōs grăvĭs ūrbĕ rĕpōrtĕt. *Col.* (X, 310. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 79). SYN. Bājŭlŭs. || *En gén. Celui qui porte.* Gĕrŭlūm dīdrāchmătĭs aūrĕī. *Sedul.* (III, 316, de pisce).

Gĕrūndă, æ, *f. Ville de la Tarraconaise, auj. Girone.* Ārtŭbŭs sānctīs lŏcŭplēs Gĕrūndă. *Prud.* (*Peri.* 4, 30).

Gērvăsĭŭs, ĭī, *m. Saint Gervais.* Prōtăsĭūm cūm pārĕ Gērvăsĭō. *P. Nol.* (37, 207. Et *Fortun.* VIII, 6, 167).

Gērўŏn, ŏnĭs, *et* Gērўŏnēs, æ, *m.* (Γηρύων *et* Γηρυόνης). *Géryon, fils de Chrysaor, roi d'Ibérie, possédait en outre les deux îles Baléares et Iviça* (Ebusus). *Les poëtes le représentent avec trois corps. Hercule lui enleva ses bœufs.* Tērgĕmĭnī nĕcĕ Gērўŏnīs spŏlĭīsquĕ sŭpērbŭs. *V.* Gērўŏnă quōndām nūncŭpātum āccēpĭmŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 264). Prōdĭgĭūmquĕ trĭplēx, ārmēntī dīvĕs Ĭbērī, Gērўŏnēs. *O.* Quĭdvĕ trĭpēctŏră tērgĕmĭnī vīs Gērўŏnāī? *Lr* (V, 28). PHR. Fōrmă trĭcōrpŏrĭs ūmbræ. *V.* (Cf. *Sil.* XIII, 200 sq.) || † Gērўŏn. *Le même.* Nūllă tămēn fūsō prĭŏr ēst Gērўŏnĕ pūgnă. *Sid.* (13, 13).

† Gērўŏnăcēŭs, ă, ŭm. *De Géryon.* Cūm sēnīs mănĭbŭs, mōrĕ Gērўŏnăcēō. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 18).

Gērўs, ўŏs, *m. Fleuve de la Scythie d'Europe.* Pōtăquĕ Gērўs quōs ēffĕrăt ūndā. *V. Fl.* (VI, 68).

Gēsă, *n. pl. Voy.* Gæsa.

Gēsāndĕr, drī, *m. Un guerrier.* (*V. Fl.* VI, 280.)

Gēstāmĕn, ĭnĭs, *n. Tout ce qu'on porte sur soi, ornement, vêtement, etc.* Clўpĕūm, māgnī gēstāmĕn Ābāntĭs. *V.* Hōc (sceptrum) Prĭămī gēstāmĕn ĕrăt. *Id.* Ēt nōtās, rēgūm gēstāmĭnă, vēstēs. *St.* Prŏprĭō tēctūm gēstāmĭnĕ præcēps Ēx ăcĭē răpĭt. *Sil.* || *Tout ce qui sert à porter, moyen de transport.* Ānte ăcĭēm cēlsī vĕhĭtūr gēstāmĭnĕ cōntī. *V. Fl.* Lēntō gēstāmĭnĕ vīlĭs ăsēllī. *Sedul.* (IV, 297).

Gēstār, *m. Guerrier carthaginois.* (*Sil.* II, 327.)

Gēstātĭŏ, ōnĭs, *f. Promenade en litière.* Sēd gēstātĭŏ, fābŭlæ, lĭbēllī. *M.* (V, 21, 8).

Gēstātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui porte, porteur* (*de litière*). Mātrĭs ĕt īnnŏcŭī gēstātŏr cōrpŏrĭs. *Prud.* (*Apoth.* 937. *Id. Peri.* 10, 149). Īllĭc Flāmĭnĭæ Să-

lārĭæquĕ Gēstātōr pătĕt, ēssĕdō tăcēntĕ. *Mart.* (IV, 64, 19).

Gēstātrīx, īcĭs, *f. Celle qui porte.* Dīvăquĕ Gōrgŏnĕī gēstātrīx īnnūbă mōnstrī. *V. Fl.* (IV, 605).

Gēstātŭs, ă, ŭm. ***Porté.*** Lōngōsquĕ sĭbī gēstātă pĕr ānnōs Phrīxēæ mōnŭmēntă fŭgæ. *V. Fl.* || *Porté en litière.* Tēctīs nām mŏdŏ Rēgŭlŭs sŭb īllīs Gēstātŭs fŭĕrāt. *M.* (I, 83, 4).

Gēstĭō, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *n. Tressaillir de joie.* Nām gēstĭt ăpĕr, quūm sēsĕ mārtĭă tĭgrĭs Ābstŭlĭt. *V. Fl.* Quĭd gēstĭam, aūt quĭd lætŭs sīm? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 7). Sĕd īpsĕ vērŭs, īntĕgērquĕ, gēstĭēns. *T. Maur.* (*Met.* 618, de iambo). *Voy.* Gaudeo. || *Démanger (vouloir frapper).* Gēstĭūnt pūgnī mĭhī. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 167). SYN. Prūrĭō. || *Désirer vivement.* Ēt stŭdĭo īncāssūm gēstīrĕ lăvāndī. *V.* Quāntum haūrīre ănĭmŭs Mūsārum ē fōntĭbū' gēstīt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 224). Sīgnăt hŭmūm, gēstĭt părĭbŭs cōllūdĕrĕ. *H.* (Et *Lucr.* IV, 1051.) SYN. Cŭpĭō, pērcŭpĭō, ārdĕō, flāgrō.

† Gēstĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Gesto. Ītăquĕ jām quăsi ōstrĕātūm tērgum ūlcĕrĭbŭs gēstĭtō. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 186). Eă lībērtās ēst, quī pēctŭs pūrum ēt fīrmūm gēstĭtăt. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 17).

Gēstō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Porter.* Tўrĭīs mōs ēst gēstārĕ phărētrăm. *V.* Quēm pŭĕrŭm.... īn mănĭbŭs gēstāvī mĕīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 24). *Voy.* Fero. || *Transporter.* Păvĭdōsquĕ mānēs squālĭdŭs gēstăt sĕnēx. *Sen.* (*Thyest.* 765). *Voy.* Gero. || *Qqf. Colporter.* Nē cēssātĕ, prĕcōr, lōngōs gēstārĕ sŭsūrrōs. (*Anthol.* I, p. 639.) Hŏmĭnēs quī gēstānt, quīque aūscūltānt crīmĭnă. *Pl.* (*Ps.* 1, 5, 12. Cf. *Senec. Epist.* 123 : « Pessimum genus hominum videbatur qui verba *gestarent.* ») SYN. Cīrcūmfĕrō, dīffĕrō. || *Au fig. Porter, avoir.* Nōn ōbtūsa ădĕō gēstāmŭs pēctŏră Pœnī. *V.* Nĕquĕ jām līvĭdă gēstăt ārmīs Brāchĭă. *H.* || — īn sĭnū, ĭn ŏcŭlīs. *Aimer avec tendresse.* Hīccĭnĕ nōn gēstāndŭs īn sĭnu ēst? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 75). Rēx te ērgo ĭn ŏcŭlīs scīlĭcēt Gēstārĕ. *Id.* (*Eun.* III, 1, 11).

Au pass. Gēstŏr. *Aller en voiture ou en litière.* Gēstātŭr lēcūm sēllā, părĭtērquĕ lăvātŭr. *M.* (XII, 17, 3). Gēstātŭs bĭjŭgīs Rēgŭlŭs ēssĕt ĕquīs. *Id.* (I, 13, 8). Pōrtĭcŭs īn quā Gēstētŭr dŏmĭnŭs, quŏtĭēs plŭĭt. *J.* (7, 178).

Gēstŏr, ōrĭs, *m. Celui qui répand des bruits, diffamateur.* Ōmnēs pēndĕānt Gēstōrēs līnguīs, aūdītōrēs aūrĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 13). *Voy.* Gesto.

Gēstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Gero. *Fait.* Gēstă sŭpĕr călĭdæ rĕfĕrēmŭs mœnĭă Cōptī. *J.* (15, 28). || Gēstă, *n. pl., ou* Rēs gēstæ. *Exploits.* Quī sĭbĭ rēs gēstās Aūgŭstī scrībĕrĕ sūmĭt. *H.* Pāssūrŭs gēstīs æquāndă pĕrīcŭlă rēbŭs. *J.* (14, 314). Quĭs Pūnĭcă gēstă Nōssĕt? *Cl.* Sēd dēnsĭŏr īnstăt Gēstōrūm sĕrĭēs. *Id.* SYN. Āctă, fāctă. || † *Qqf. en gén. Action.* Jūdĭcĕt, ēt vārĭīs rĕfĕrăt sŭă prœmĭă gēstīs. *P. Nol.* (10, 300). || Bĕnĕ, Mălĕ gēstă *ou* gēstæ rēs. *Bon ou mauvais succès.* Lætī bĕnĕ gēstīs cōrpŏră rēbŭs Prōcūrātĕ. *V. Voy.* Successus.

Gēstŭs, ūs, *m. Mouvement, geste.* Prĭŏr hīc gēstūm mūtāssĕ vĭdētŭr. *Lr.* (IV, 774). Ēxĭgŭō sīgnēt gēstū quōdcūmquĕ lŏquētŭr. *O.* Ūrbĭcŭs ēxŏdĭō rīsūm mŏvĕt Ātēllānæ Gēstĭbŭs Aūtŏnŏēs. *J.* (6, 71). SYN. Mōtŭs. EP. Dĕcōrŭs, dĕcēns, īngĕnŭŭs; sōlūtŭs, lāscīvŭs, pĕtŭlāns.

Gēsŭm, *n. Voy.* Gæsa.

Gĕtă, *et plus souv.* Gĕtēs, æ, *m.*; Gĕtæ, ārŭm, *pl.* (Γέτης). *Gètes, nation scythique établie sur le Danube; postérieurement les Goths.* Cōmmīsĭt ūnquăm; nōn văgŭs cāmpīs Gĕtă. *Sen.* (*Hip.* 166). Hīnc Dācŭs prĕmăt, īndĕ Gĕtēs; ŏccūrrăt Ĭbērīs. *L.* Trūxquĕ Gĕtēs ārmīs, grāndĭnĕ pūlsĕt hĭēms. *O.* Dūră phărētrātō bēllă mŏvēntĕ Gĕtā. *Id.* Quūm fŭgĭt īn Rhŏdŏpēn ātque īn dēsērtă Gĕtārŭm. *V.* Īnstāntēsque Gĕtās īpsīs īn faūcĭbŭs ūrbĭs. *P. Nol.* (28, 10). *Voy.* Scythæ, Gothi. || *Adj. m.* Dēfēcīssĕ pŭtānt Gĕtēn Hēbrūm Bīstŏnēs ūltĭmī. *Sen.* (*H. OEt.* 1041). || Gĕtă. *Nom d'esclave de comédie.* Făcĭnŭs īndīgnūm, Gĕtă! *Ter.* (*Ad.* III, 4, 1). Quūm fĕrĭt āstūtōs cōmĭcă mœchă Gĕtās. *Pp.* (IV, 5, 44). || *Fils de Septime-Sévère, et autres.*

Gĕthæī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de Geth, en Palestine.* Tē, Gĕthæĕ, jŭvăt. *Prud.* (*Ham.* 420).

Gēthsēmănēĭdă rūră. *Eccl. Le champ de Gethsémani ou le jardin des Olives, dans lequel le Christ alla prier la veille de sa passion.* Nōmĭnĭs Hēbræī sūnt Gēthsēmănēĭdă rūră. *Juvc.* (IV, 481).

Gĕtĭcē, *adv. Comme les Gètes.* Jām dĭdĭcī Gĕtĭcē Sārmătĭcēquĕ lŏquī. *O.*

Gĕtĭcŭs, ă, ŭm (Γετικός). *Des Gètes; des Goths.* Hōc tĭbĭ dē Gĕtĭcō līttŏrĕ mīttĭt ŏpŭs. *O.* Bīstŏnās ēt Gĕtĭcās pŏpŭlātŭr cædĭbŭs ūrbēs. *St.* Ēn Gĕtĭcī rēgēs părērĕ vŏlēntēs. *Sid.* (7, 422). *Voy.* Scythicus.

Gĕtŭlŭs. *Voy.* Gætulus.

Gībbĕr, ĕrĭs, *n., et* Gībbŭs, ī, *m. Bosse.* Gībbĕrĕ māgnō. *Lucil.* (ap. *Char.* 65). Ŭtĕrō părĭtēr gībbōquĕ tŭmēntēm. *J.* (10, 309. *Ib.* 294). || *En gén. Excroissance de chair.* Mĕdĭīsque īn nārĭbŭs īngēns Gībbŭs. *J.* (6, 110).

Gībbĕr, ĕră, ĕrŭm, Gībbōsŭs *et* Gībbĕrōsŭs, ă, ŭm. *Bossu; en gén. Qui s'élève en bosse.* Tūbĕr ādstrŭĕ gībbĕrŭm. *Mœcen.* (apud *Sen. Epist.* 101). PPH. Gībbō tŭmēns. *J.*

Gĭgāntēs, ŭm, *m. pl.* (Γίγαντες). *Les Géants, enfants monstrueux de la Terre, firent la guerre aux dieux. Jupiter, après les avoir foudroyés, les précipita au fond du Tartare, ou les emprisonna sous l'Etna. Ils diffèrent des Titans, qui firent la guerre à Saturne; cependant ils sont souvent confondus dans les poëtes.* Cĕcĭnī plēctrō grăvĭōrĕ gĭgāntās. *O.* Sŏlĭdōque īntōrta ădămāntĕ gĭgāntŭm Vīncŭlă. *St.* SYN. Tērrĭgĕnæ, ānguĭpĕdēs, *par ext.* Tītānēs. EP. Aūdācēs, sŭpērbī; hōrrēndī, īmmānēs, vāstī; sævī, mĕtŭēndī, fĕrī, sērpēntĭpĕdēs, ānguĭpĕdēs. PPH. Tītānĭă pūbēs, prōlēs. Gĭgāntŭm cōhōrs, mănŭs, tūrbă. Tērrĭgĕnæ frātrēs. Gĕnŭs āntīquūm Tērræ. Tērræ ōmnĭpărēntĭs ālūmnī. Fĕrī Tērræ pārtŭs. Tēllūrĭs jŭvĕnēs. VERS. Ēt cōnjūrātōs cœlūm rēscīndĕrĕ frātrēs. *V.* Quī mănĭbŭs māgnūm rēscīndĕrĕ cœlūm Āggrēssī, sŭpĕrīsquĕ Jŏvēm dētrūdĕrĕ rēgnīs. *Id.* Tērră fĕrōs pārtŭs, īmmānĭă mōnstră, gĭgāntās Ēdĭdĭt, aūsūrōs īn Jŏvĭs īrĕ dŏmŭm. *O.* Sīc āffēctāntēs cœlēstĭă rēgnă gĭgāntās Ād Stўgă nīmbĭfĕrō vīndĭcĭs īgnĕ dătōs. Dŏmĭtōs Jŏvĭs īgnĕ gĭgāntās. *Id.* Tēntāvērĕ, nĕfās, ōlīm dētrūdĕrĕ mūndō Sīdĕră, cāptīvīquĕ Jŏvĭs trānsfērrĕ gĭgāntēs Īmpĕrĭum, ēt vīctō lēgēs īmpōnĕrĕ cœlō. *Corn. Sev.* (*Ætn.*). *Voy.* Titanes. || *Au sing.* Gĭgās, āntĭs, *m.* (γίγας). *Un géant.* Prōmĭnĕt ārcĕ gĭgās, ātque ūnī mīssĭlĭs īllī. *St.* Sŭpĕr hæc tŭă mēmbră gĭgāntă Sŭbvĕhĕrēs. *Id.* Sŭppŏsĭtŭs mōntī quām vŏmĭt ōrĕ gĭgās. *O.*

Gĭgāntēŭs, ă, ŭm (Γιγάντειος). *Des géants.* Quūmquĕ gĭgāntēī mĕmŏrāntŭr prœlĭă bēllī. *O.* Ætnă gĭgāntēōs nūnquām tăcĭtūră fŭrōrēs. *Cl.*

† Gĭgĕrĭă, ōrŭm, *n. pl. Farce de volaille.* Gĭgĕrĭa īnsūnt, Sīve ădĕo hĕpătĭă. *Lucil.* (apud *Non.* 2 390. Vid. *Fest.*).

Gīgnō, īs, gĕnŭī, gĕnĭtŭm, gīgnĕrĕ. *Engendrer, mettre au monde; mettre bas, en parlant des animaux.* Quī tāntī tālēm gĕnŭērĕ părēntēs? *V.* Gīgnĭs Ālōĭdās, ărĭēs Bīsāltĭdă fāllīs. *O.* Cūjŭs pŏtēstās nūllă īn gīgnēndō fŭĭt. *Ph.* SYN. Gĕnĕrō, părĭō.

crĕō, ēdō, pārtŭrĭō, prōgĕnĕrō, prōcrĕō, ēnītŏr, prōdūcō, prōgīgnō, qqf. dēpōnō, par ext. ēdūcō, ēdūcō, ălō, tōllō, ēxtōllō. PPH. Pārtŭm, prōlĕm dō, ēdō, ēmīttō. In lūcĕm, sūb lūmĭnĭs aūrās ēdō. Dō pārtū prōlĕm. VERS. Pūlchrā făcĭāt tē prōlĕ părĕntĕm. *V.* Sī quă mĭhī dē tē sūscēptă fŭīssĕt... sŏbŏlēs. Gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlĕm. Quōs... Ūno eōdĕmquĕ tŭlĭt pārtū. Pārtū sūb lūmĭnĭs ēdĭdĭt aūrās. *Id.* Pīgnŏră Lūcīnā bīnă făvĕntĕ dĕdĭt. *O.* Quæ tĭbĭ vītālĕm quūm prīmūm trādĕrĕt aūrăm. (*Ad Pis.*) Tēquĕ dĕdĭt lūcī pārtū fēcūndă sŭprēmō. *Alcim. Voy.* Parturio. || *Produire, en parlant du sol, etc.* Pūrpŭrĕūm vĭrĭdī gĕnŭĭt dē cēspĭtĕ flōrĕm. *O.* SYN. Părĭō, pārtŭrĭō, gĕnĕrō, prōdūcō, ēdō, dō, fūndō, fĕrō, gĕrō, ēdūcō, ēdūcō, ēffĕrō, gĕrō, qqf. sūggĕrō, sūffĭcĭō. || *Au fig. Engendrer, causer.* Lūdūs ĕnĭm gĕnŭĭt trĕpĭdūm cērtāmĕn ĕt īrās. *H.* SYN. Părĭō, prōdūcō, ēdō, āffĕrō, ēffĭcĭō.

Au pass. Gīgnŏr, gĕnĭtūs sūm. *Être engendré, naître.* Quĭd ĕnĭm fŭĭt ūtĭlĕ gīgnī ? *O. Voy.* Nascor.

Gīldōn, ōnĭs, *m. Gildon, gouverneur de l'Afrique, révolté contre Arcadius, et battu par Stilicon.* Hānc quŏquĕ nūnc Gīldōn răpŭĭt. *Cl.* Gīldōnĕ pĕrēmptō. *Id.*

† Gīllō, ōnĭs, *m. Vase de terre propre à rafraîchir les boissons.* Gīllō vŏmĭt gĕlĭdūm vāstĭs sīngūltĭbūs āmnĕm. (*Anthol.* II, p. 406. *Ib.* p. 369.) || *Nom d'homme.* Hăbĕt, sĕd Gīllō dĕūncĕm. *J.* (1, 40).

Gīlvŭs, ă, ŭm. *D'un gris cendre.* Cŏlŏr dētērrĭmŭs ālbĭs, Ĕt gīlvō. *V.* (*G.* III, 82. Ubi *Serv.* Cf. *Isid.* 12, 1).

Gīngīvă, æ, *f. Gencive.* Frāngēndŭs mĭsĕrō gīngīvā pānĭs ĭnērmī. *J.* (10, 200). Dēntem ātquĕ rūssām dēfrĭcārĕ gīngīvăm. *Cat.* (39, 19. *Id.* 97, 6).

Gīngīvŭlă, æ, *f. dimin. du préc.* Cōmplānātōrĕm tŭmĭdŭlæ gīngīvŭlæ. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 9. Bip.).

Gīnnŭs, ī, *m.* (γίννος). *Nain, avorton.* Nōn ălĭtĕr mōnstrātŭr Ătlās cūm cōmpărĕ gīnnō. *M.* (VI, 77).

Gīr, *m.* (Γείρ). *Fleuve du pays des Garamantes.* Hēspĕrĭdūm Trītōn, ĕt Gīr nōtīssĭmŭs āmnĭs. *Cl.* (*Plin.* 5, 1, 15, dat *Ger.*).

Gīrrhēī, ōrŭm, *m. pl. Habitants des bords du Gir, Troglodytes.* Gīrrhēūs quī vāstă cŏlĭt sūb rūpĭbŭs āntră. *Cl.*

Gīsgō, ōnĭs, *m. Nom carthaginois.* Gīsgōnĕm, lævēmquĕ Bŏgăm. *Sil.*

Gĭth *ou* Gĭt, *n. indécl. Nielle, herbe sauvage.* Ēst īntĕr frūgēs mōrsū pĭpĕr æquĭpărāns gĭt. *Aus.* (*Idyll.* 12, *de Cib.* 8. Cf. *Charis.* 21 : « Hoc *git*, monoptotum, μελάνθιον. » *Capel.* III, p. 81 : « T littera, neutra tantum nomina quædam pauca finiuntur, ut *git*, quod non declinatur. »)

Glăbĕr, glăbră *et* glābră, glăbrŭm. *Sans poil, épilé.* Ōrĕ tĕnĕr, lātŭs pēctŏrĕ, crūrĕ glăbĕr. *M.* (XII, 38). Ŏvēs scābræ sūnt, tām glābræ hĕm, quam hæc est mănŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 140). Glābrūm tāpētĕ. *Turpil.* (ap. *Non.* 14, 34). SYN. Lævĭs, dēpĭlātŭs, vūlsŭs. PHR. Nēc vīvăt ūllŭs īn tŭō pĭlŭs crūrĕ, Pūrgēntquĕ crēbræ cānă lābră vōlsēllæ. *M.* || *Subst. m.* Ūnguēntātĕ glăbrĭs mărītĕ. *Catull.* (61, 142). || † *Compar.* Glăbrĭŏr. (*Pl. Aul.* II, 9, 6.)

Glăbrārĭă, æ, *f. Qui aime les esclaves épilés. Mart.* IV, 28, 7.)

Glăbrĭō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Fūnĕrĕ prærēptŭs, Glăbrĭŏ, dēstĭtŭĭs. *Aus.* (*Prof.* 24, 12).

Glăcĭālĭs, ĕ. *Glacial, qui glace.* Ēt glăcĭālĭs hĭēms ăquĭlōnĭbŭs āspĕrăt ūndās. *V.* Ēt păvĕt ōbsēssūm glăcĭālī frīgŏrĕ pēctŭs. *O. Voy.* Frigidus.

Glăcĭēs, ēī, *f. Glace.* Cāndŭĭt, ēt vēntĭs glăcĭēs ādstrĭctă pĕpēndĭt. *O.* Cærŭlĕā glăcĭē cōncrētæ ātque īmbrĭbŭs ātrĭs. *V.* SYN. Gĕlŭ, *par ext.* frīgŭs, brūmă, hĭēms, prŭīna, nĭx. EP. Ārctōă, Rīphæă, hўpērbŏrĕă, frīgĭdă, nĭvālĭs, dūră, rĭgēns, rĭgĭdă, cōncrētă, ādstrĭctă, āspĕră, frăgĭlĭs. PPH. Ūndă *ou* ăquă gĕlū cōncrētă, ādstrīctă, cōnstrīctă, vīnctă, grāvĭs, rĭgēns. Ūndă glăcĭē cōncrētă, rĭgēns, vīnctă prŭīnĭs. Ūndārŭm vīncŭlă. VERS. Cōncrēscūnt sŭbĭtæ cūrrēnti īn flūmĭnĕ crūstæ. *V.* Hēbrūsquĕ nĭvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs. *H.* Frāngĕ cŭtēm pēndēntĭs ăquæ. *Sid.* Mātĕr mē gĕnŭĭt ; ĕădĕm mōx gīgnĭtŭr ēx mē. *Vet. Poet* (apud *Charis.* 247, et *Diom.* 458). *Voy.* Gelatus, Gelu. || *Qqf. au plur.* Sōlŭs hўpērbŏrĕās glăcĭēs Tănăīmquĕ nĭvālĕm Lūstrăbăt. *V.* || *Au fig. Dureté.* Tūm glăcĭēs ærĭs flāmmā dēvīctă lĭquēscĭt. *Lr.* (I, 493). SYN. Rĭgŏr.

Glăcĭō, ās, ārĕ. *Glacer, congeler.* Pŏsĭtās nĭ glăcĭēt nĭvēs Pūrō nūmĭnĕ Jūpĭtĕr. *H.* Brūmā gĕlū glăcĭāns jŭbărĕ spīrāt Căprĭcōrnī. *Aus.* (*Ecl.* 16, 12). *Voy.* Gelo. Frīgŏră pēllēbānt glăcĭātō sānguĭnĕ vītăm. *P. Nol.* (15, 219). || *Au fig.* Stŭpĕt ānxĭŭs, āltō Cōrdă mētū glăcĭāntĕ, pătĕr. *St.*

Glădĭātŏr, ōrĭs, *m. Gladiateur.* Quūm nōtŭs cădĕrēs trīstī glădĭātŏr ărēnā. *St.* Lūstrāvītquĕ fŭgā mĕdĭām glădĭātŏr ărēnăm. *J.* (2, 144. Et *Mart.* V, 24, 3). *Voy.* Athleta. || *Au plur. Combats de gladiateurs.* Dās glădĭātōrēs, sūtōrŭm rēgŭlĕ, cērdō. *M.* (III, 16). Dătum īrī glădĭātōrēs. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 32). SYN. Mūnŭs.

Glădĭātōrĭŭs, ă, ŭm. *De gladiateur.* Hæc cătērvă plēnă glădĭātōrĭă. *Cæcil.* (ap. *Donat.* ad *Ad.* IV, 5, 34). Hī glădĭātōrio ănĭmo ād me āffēctānt vĭăm. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 71).

Glădĭātūră, æ, *f. Métier de gladiateur.* Ād glădĭātūrām tū, Spārtăcĕ vīnctĕ, părāstī. *Sid.* (2, 238).

† Glădĭŭm, ĭī, *n. arch. Comme* Gladius. (*Pl. Cas.* V, 2, 28 ; *Lucil.* apud *Non.* 3, 106.)

Glădĭŭs, ĭī, *m. Épée.* Nēscĭĕrīnt prīmī glădĭōs ēxtūndĕrĕ fābrī. *J.* (15, 168). Pārs glădĭōs strīngūnt mănĭbŭs. *V.* Mē quŏquĕ cōnāntēm glădĭō fīnīrĕ dŏlōrĕm. *O.* SYN. Ēnsĭs, fērrŭm, mūcrō, etc. *Voy* Ensis. || *Au fig. Le commandement militaire.* Aūsŏnĭās glădĭīs vŏlŭīt mīscērĕ sĕcūrēs. *L.*

Glāndĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit du gland.* Glāndĭfĕrās īntĕr cūrābānt cōrpŏră quērcūs. *Lr.* (V, 940. Adde *Ov. Met.* XII, 328).

Glāndĭōnĭdă, æ, *f., ou* Glāndĭōnĭs, ĭdĭs, *f. Comme* Glandium. Glāndĭōnĭdām sūīllăm, lārĭdŭm, pērnōnĭdĕm. *Pl.* (*Men.* I, 3, 27).

Glāndĭŭm, ĭī, *et* Glāndŭlă, æ, *f. Gorge de cochon salée.* Pērnām, sūmĕn, glāndĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 87. *Id. Capt.* IV, 4, 7). Pārtītŭr āprī glāndŭlās pălæstrītĭs. *M.* (III, 82, 20. *Plin.* 11, 66 : « *Tonsillæ* in homine, in sue *glandulæ*. »)

† Glāndō, ĭnĭs, *f. Comme* Glans. Pīnguī dēpēndēns sūbĕrĕ glāndō. *Avien.* (*D. Terr.* 1189. *Ib.* 285).

Glāns, dĭs, *f. Gland, fruit du chêne.* Quērnăquĕ glāns vīcta ēst ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *O.* Cūrvātăquĕ glāndĭbŭs īlēx. *Id.* Ēt quæ dēcĭdĕrānt pătŭlā Jŏvĭs ărbŏrĕ glāndēs. *V.* EP. Chāŏnĭă, Dōdōnĭă, īlīgnă, quērnă, sīlvēstrĭs, āgrēstĭs. PPH. Æscŭlĕă *ou* quērnă băccă. Quērcŭs *ou* īlĭcĭs fētŭs, frūctŭs. Chāŏnĭæ frūgēs. || *Balle de plomb, qu'on lançait avec une fronde.* Pārs māxĭmă glāndēs Līvēntĭs plūmbī spārgĭt. *V.* Ūt lātā plūmbĕā fūndā Mīssă sŏlĕt mĕdĭō glāns īntābēscĕrĕ cælō. *O.* Rūmpĭt plūmbĕă glāndĭŭm prŏcēllă. *Sid.* (23, 347). EP. Plūmbĕă, mīssĭlĭs, vŏlātĭlĭs, vŏlŭcrĭs. *Voy.* Funda.

Glăphўră, æ, *f., et* Glăphўrŭs, ī, *m.* (γλαφυρός) *Noms de femme et d'homme.* Aūt Glăphўrŭs fīăt pătĕr, Āmbrŏsĭŭsquĕ chŏraūlēs. *J.* (6, 77. Sic et *Mart.* IV, 5, 8. In *Anthol.* I, p. 675, est *Glaphyra* ; apud *Mart.* XI, 21, Glăphўrăn, *accus.*).

Glārĕă, æ, *f. Gravier. sable fin.* Nām jējūnă quĭdēm clīvōsī glārĕă rūrĭs. *V.* Aūt īmpūlsă lĕvī tūrbātūr glārĕă vēnā. *L* Hīc glārĕă dūră Stērnĭtūr. *Tib.* (I, 7, 59).

Glaūcē, ēs, *f* (Γλαύκη). *La même que Créuse, femme de Jason.* Mūnĕră nōn cănĭmūs pūlchræque īncēndĭă Glaūcēs. *Nemes.* (*Cyn* 43. Adde *Aus. Epig.* 130, 6).

Glaūcēă, ōrŭm, *n. pl.* (γλαύκιον). *Extrait d'une espèce de pavot.* Sūccōquĕ sălūbrī Glaūcēa, ēt prōfūgōs vīnctūră păpāvĕră sōmnōs. *Col.* (X, 103). *Voy* Gleucinus.

Glaūcĭă *ou* Glaūcĭās, æ, *m.* (Γλαυκίας). *Nom d'homme.* Glaūcĭă, nam īnsōntēs ănĭmās nēc pōrtĭtŏr ārcĕt. *St.* (*Silv.* II, 1, 229). Hōc sūb mārmŏrĕ Glaūcĭās hŭmātūs. *M.* (VI, 28).

† Glaūcĭcŏmāns, tĭs. *Qui a un feuillage vert pâle* Ōrdĭnĭbūs lūcēnt quæ glaūcĭcŏmāntĭs ŏlīvæ. *Juvc.* (III, 624).

Glaūcĭnūs *Voy.* Gleucinus.

Glaūcĭs, ĭdĭs, *f. Nom de chienne.* (*Prop.* IV, 3, 55.)

Glaūcĭtō, ās, ārĕ, *n. Glapir.* Glaūcĭtāt ēt cătŭlūs. (*Auct Philom.* 60.)

Glaūcōmă, ătĭs, *n.* (γλαύκωμα). *Glaucome, maladie des yeux.* Ēst glaūcōma, ăcĭēm quŏd tēgmĭnĕ vēlāt ăquōsō. *Prud.* (*Ham.* 90). Sī vēro hōrrēndūm dūcēnt glaūcōmătă pēpiūm. *Ser. Sam.* (vs. 222 Adde *Pl. Mil.* II, 1, 70).

? Glaūcōpĭs, ĭdĭs, *f. Sorte de hibou. Voy.* Lagopus.

Glaūcŭs, ă, ŭm (γλαυκός). *Glauque, d'un vert pâle; vert de mer; bleu.* Īōnĭūm glaūcīs ādspērgĭt vīrūs ăb ūndīs. *Lr.* (1, 721). Glaūcă cānēntĭă frōndĕ sălīctă. *V.* Vēlātŭs ărūndĭnĕ glaūcā. *Id.* SYN. Cærŭlĕŭs, cærŭlŭs, vĭrĭdĭs. (De colore disserunt *Gloss. Placidi*, et ex his primitus est « albor viridi mixtus. ») || — ĕquŭs. *Cheval qui a les yeux glauques.* Spādīcēs, glaūcīquĕ, cŏlōr dētērrĭmūs ālbĭs. *V.* || Glaūcă, *n. pris adv.* Glaūcă tŭēntēs Nāĭdăs. *Aus.* (*Mos.* 170).

Glaūcŭs, ī, *m.* (Γλαῦκος). 1. *Glaucus, pêcheur d'Anthédon, goûta d'une herbe qui le changea en dieu marin.* Nūpĕr ĭn Eūbŏĭcā vērsĭs Ānthēdŏnĕ mēmbrĭs, Glaūcŭs ădēst *O.* (Cf. *Met.* XIII, 906 sq. Adde *St. Silv.* III, 2, 37 ; *Aus. Mos.* 275 sq. ; *Prop.* II, 26, 13). || 2. *Roi de Potnie, fut mis en pièces par ses cavales, que Vénus rendit furieuses.* Glaūcī Pōtnĭădēs mālīs mēmbra ābsūmpsērĕ quădrīgæ. *V.* || 3. *Fils d'Hippolochus, roi de Lycie, vint défendre Troie, et échangea avec Diomède ses armes d'or pour des armes d'airain.* Ūt Dĭŏmēdī Cūm Lўcĭē Glaūcō, dīscēdāt pīgrĭŏr, ūltrō Mūnĕrĭbūs mīssīs. *H.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 483 ; *Mart.* IX, 95 ; *Hom. Il.* VI, 223 ; *Epitom. Iliad.* 552 sq. ; *Plin.* 33, 5, 1). || *Nom d'un poisson.* Āc nūnquam æstīvō cōnspēctūs tēmpŏrĕ glaūcŭs (*Ov. Hal.* 117. Cf. *Plin.* 32, 54, 2.)

Glēbă, æ, *f. Glèbe, motte de terre.* Līquĭtŭr, ēt zĕphўrō pūtrĭs sē glēbă rĕsōlvĭt. *V.* Tērra āntīquă, pŏtēns ārmīs ātque ūbĕrĕ glēbæ. Āntĕ sŭpīnātās ăquĭlōni ōstēndĕrĕ glēbās. *Id.* EP. Dūră, ĭnērs, sīccă; mădĭdă, hūmēns ; vērsă, frāctă ; fēcūndă, fērtĭlĭs. *Voy.* Ager. || *Parcelles, globules ; grains, larmes d'encens*). Sīccārĕ lĭquōrēm Lāctĭs, ēt īn nĭvĕās ādtrictūm cōgĕrĕ glēbās. *Nemes.* (3, 246). Quōd gĕnŭs ē tūrĭs glēbīs ēvēllĕre ŏdōrēm. *Lr.* (III, 328. Adde *Stat. Th.* VI, 60). SYN. Glŏbŭs, glŏbŭlŭs.

Glēbŭlă, æ, *f. Petite motte de terre ; petit champ.* Sătŭrābāt glēbŭlă tālĭs Pātrem īpsūm tūrbāmquĕ căsæ. *J.* (14, 166).

Gleūcĭnūs *ou* Glaūcĭnŭs, ă, ŭm. *D'où* Gleūcĭnă, ōrŭm, *n. pl.* (*s.-ent.* unguenta). *Parfum de prix tiré d'une espèce de pavot appelée* glaucœum. Pāllĭdă dōnābĭt gleūcĭnă, Cōsmĕ, tĭbī *M* (XI, 27, 2. De Cosmo, insigni myropola, agitur. Vid. *Gleucinum oleum* ap. *Plin.* 15, 7, 4). *Voy.* Glaucea.

Gleūcĭūm, *n. Voy.* Glaucea.

Glīs, glīrĭs, *m Loir, sorte de rat très-dormeur.* Sōmnĭcŭlōsōs īllĕ pōrrĭgĭt glīrēs. *M.* (III, 58, 36). Dōrmĭūnt glīrēs hĭēmēm pĕrēnnēm, Sēd cĭbō pārcūnt. *Aus.* (*Ephem.* 1, 5. Adde *Laber.* et *Pl.* apud *Non.* 2, 391). PHR. Tōtă mĭhī dōrmītŭr hĭēms, ēt pīnguĭŏr īllō Tēmpŏrĕ sūm quō mē nīl, nĭsĭ sōmnŭs, ălĭt. *M.*

Glīsās, āntĭs, *m. Bourg de Béotie.* Ēxīlēm Glīsāntă, Cŏrōnēāmquĕ fĕrācēm. *St.* (Sic *Strab.* Γλισάντα, sed *Plin.* 4, 12, 2, *Glissas*).

Glīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître, s'augmenter, s'étendre, et au fig.* Āccēnsō glīscĭt vĭŏlēntĭă Tūrnō *V.* Sūffūsă vĕnēnō Tēndĭtŭr, āc sănĭē glīscĭt cūtĭs. *St.* Īnquĕ dĭēs glīscĭt fŭrŏr. *Lr.* (IV, 1067). Pūlchre hōc glīscĭt prœlĭūm. *Pl.* (*Asin.* V, 2, 63). Fāmă glīscēntĕ pĕr ævūm. *Sil.* SYN. Crēscŏ, aūgēscŏ, aūgĕŏr. *Voy.* Cresco. || *Être transporté de joie.* Spēctāt ătrōx hōstīlĕ căpūt, glīscĭtquĕ tĕpēntĭs Lūmĭnă tōrvă vĭdēns. *St.* Quūm tē sālvūm vĭdĕo, ūt vŏlŭī, glīscŏ gaūdĭō. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 83). || *Désirer ardemment.* Ēt cōnsānguĭnĕō glīscĭs rēgnārĕ sŭpērbŭs Ēxsŭlĕ. *St.* Hōs ŭbĭ vēlle ăcĭēs, ēt dūlcī glīscĕrĕ fērrō. *Id.* SYN. Ārdĕŏ. *Voy.* Gestio.

Glŏbōsŭs, ă, ŭm. *Sphérique, rond; qui fait boule.* Scīlĭcēt ēssĕ glŏbōsă tămēn, quūm squālĭdă cōnstēnt *Lr.* (II, 468). Răpī Sāxum, aūt prŏcēllĭs, vēl glŏbōsōs tūrbĭnēs. *Att.* (ap. *Cic. N. D* 2, 35).

Glŏbŭlŭs, ī, *m. Boulette.* Ālbēntĭs sēlĭ glŏbŭlō, ēt pīnguĭă cēræ Pōndĕră. *Aus.* (*Epist.* 4, 19). || *Globe de l'œil.* Ēxcĭpĭāt glŏbŭlūm, quī lūmĭnĭs īntĭmă sērvāns. *P. Nol.* (20, 169).

Glŏbŭs, ī, *m. Globe, boule.* Lūcēntēmquĕ glŏbūn lūnæ, Tītānĭăque āstră. *V.* SYN. Ōrbĭs, cīrcŭlŭs, *qqf.* sphæră. EP. Rŏtūndŭs, tĕrēs. || *Masse arrondie, tourbillon.* Flāmmārūmquĕ glŏbōs lĭquĕfāctăquĕ vōlvĕrĕ săxă. *V.* Pūlvĕrĕō stānt āstră glŏbō. *St.* SYN *qqf.* Nūbēs, nĕbŭlă. || *Qqf. OEuf.* Pēnnāntŭr mēmbrātă glŏbīs. *Drac.* (I, 262). || *Peloton.* Īnquĕ glŏbōs vĕtĕrēs cŏēūntĭă vēllĕră. (*Anthol.* II, p. 634. Alii leg. *glomos.*) *Voy.* Glomus. || *Peloton de troupes* Sīc sŭbĭtīs Thēbāna Ārgīvăquĕ pūbēs Cōncūrrērĕ glŏbīs. *St.* Hūnc sĭnĕ mē tūrbārĕ glŏbūm. *V* || † *arch. n.* (Cf. *Prisc.* 658, et *Gloss. Plac.*)

? Glŏcĭtŏ. *Voy.* Clocito.

Glōctŏrŏ, ās, ārĕ, *n. Craqueter, comme fait la cigogne.* Glōctŏrāt īmmēnsō dē tūrrĕ cĭcōnĭă rōstrō. (*Auct. Phil.* 29.)

Glŏmĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui peut former un rond.* Plēĭădūm glŏmĕrābĭlĕ sīdŭs. *Manil.* (IV, 520).

Glŏmĕrāmĕn, ĭnĭs, *n. Agrégation sphérique, rond, peloton.* Dīssĭmĭlēs ĭgĭtūr fōrmæ glŏmĕrāmĕn ĭn ūnūm Cōnvĕnĭūnt. *Lr.* (II, 685. *Ib.* 454 ; V, 724). Tē tēstēm dāt, lūnă, sŭī glŏmĕrāmĭnĭs ōrbĭs. *Manil.* (I, 221). Dīlŭĕ prætĕrĕā glŏmĕrāmĭnă quæ gĕrĭt īntŭs. *Sam.* (vs. 967). SYN. Glŏbŭs, ōrbĭs, glŏmŭs.

† Glŏmĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Agglomération.* Vēstræ glŏmĕrātĭō tūrbæ. *Juvc.* (II, 585).

Glŏmĕrātŭs, ă, ŭm. *Roulé en peloton ou en tourbillon.* Ātră făvīllă vŏlāt, glŏmĕrātăquĕ cōrpŭs ĭn ūnŭm, Dēnsātŭr. *O.* Quēm cīrcŭm glŏmĕrāti hōstēs. *V.* || *Au fig.* Ātque hæc vĕtŭstă sæclĭs glŏmĕrāta hōrrĭdĭs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10).

Glŏmĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mettre en peloton rouler.* Sīvĕ rŭdēm prīmōs lānām glŏmĕrābāt ĭn ōrbēs. *O.* Spēcĭēm glŏmĕrāvĭt ĭn ōrbĭs. *Id.* || *Amasser, rassembler.* Ēt fœdām glŏmĕrānt tēmpēstātem īgnĭbūs ātrĭs. *V.* Quām mūltæ glŏmĕrāntūr ăvēs. *Id* SYN. Āgglŏmĕrŏ, cōnglŏmĕrŏ, cōgŏ, cōllĭgŏ (ĭs), cōn-

trăhō, dēnsĕō. *Voy.* Accumulo. || *Au fig. Accumuler, combler.* Ōmnĭă fīxă tŭūs glŏmĕrāns dētērmĭnăt ānnŭs. *Cic.* (*de Consul. suo*, in *Divin.* 1, 12, scil. ad finem veniens). Fāsquĕ nĕfāsquĕ sĭmŭl glŏmĕrāns. *Prud.* (*Cath.* 3, 134). Glŏmĕrāntūr sæcŭlă. *Cl.* || — grēssūs. *Aller au galop.* Īnsūltārĕ sŏlo, ĕt grēssūs glŏmĕrārĕ sŭpērbōs. *V.* (Cf. *Plin.* 8, 67 : « Asturcones, quibus non vulgaris in cursu gradus, sed mollis alterno crurum volumine *glomeratio.* »)

Glŏmŭs, ī, *m.*, *et* Glŏmŭs, ĕrĭs, *n. Peloton.* Ūt vīnōsă glŏmōs fūrtīvæ Pȳrrhĭă lānæ. *H.* (*Bentl.* leg. *glomus*, quidam *globos*). SYN. Glŏbŭs, glŏmĕrāmĕn. (Cf. *Prisc.* p. 559 : « B transit in M, ut summitto, globus, glomus. » Et *Id.* 658 : « *Hic* et *hoc* globus, quod etiam *hoc glomus.* ») || ? Glŏmŭs, ĕrĭs, *n. Le même.* Āt sī tāntūmdem ēst īn lānæ glŏmĕrĕ quāntŭm Cŏrpŏrĭs īn plūmbo ēst, tāntūmdēm pēndĕrĕ pār ēst. *Lr.* (I, 360. Sed jure *Lambin.* miratur primam produci ; quod nullo modo fieri potest. Errat *Lachmann,* cum aliis. Jampridem, anno 1836, locum sanavi : « At si tantumdem in lanæ *glomeramine.* » Sæpius verbum *Glomeramen* usurpat Noster, nusquam *Glomus.* Adde quod verbum *est* ter repetitum displicet).

Glōrĭă, æ, *f. Gloire.* Sī nūlla āccēndīt tāntārūm glōrĭă rērūm. *V.* Ēt nūllī cōntīngīt glōrĭă gēntī. *L.* Sēd fūlgēntĕ trăhīt cōnstrīctōs Glōrĭă cūrrū. *H.* SYN. Laūs, dĕcŭs, fāmă, nōmĕn, hŏnŏr. EP. Nōbĭlĭs, cĕlĕbrĭs, īngēns, clāră, sūmmă, măgnă, sŭpērstēs, vīvāx, pĕrēnnĭs, īmmōrtālĭs, ōptātă; vēntōsă, vānă, ĭnānĭs, brĕvĭs, frăgĭlĭs, lĕvĭs. PPH. Laūdĭs ămŏr. Īnclȳtă fāmă. Nōmĕn īmmōrtālĕ. *Voy.* Celeber, Fama, Immortalis. || *Gloire, ornement, parure.* Tāntăquĕ Pæstānī glōrĭă rūrĭs ĕrās. *M.* (VI, 80). Fīgāntūr vĭrĭdēs, scālārūm glōrĭă, pālmæ. *J.* (7, 118). SYN. Hŏnŏr *ou* hŏnōs, dĕcŭs, grātĭă. || *Orgueil, jactance.* Glōrĭă quēm sŭprā vīrēs ēt vēstĭt ēt ūngĭt. *H.* Jām nōscēs, vēntōsă fĕrāt cuī glōrĭă fraūdēm. *V.* || *Émulation.* Tāntŭs ămŏr florum ēt gĕnĕrāndī glōrĭă mēllĭs. *V.* Nōn pārvās ănĭmō dāt glōrĭă vīrēs. *O.* || *Qqf. Réputation.* Quī sēmpĕr sērvās glōrĭam ărĭtūdĭnĭs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 40). || † *Au plur. Forfanteries.* Aūt glōrĭārūm plēnĭōrēm quam īstĭc ēst. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 22).

Glōrĭātĭō, ōnĭs, *f. Vanterie.* Fŭīssēt vāna īnērtĭs glōrĭātĭō. (*Æsop. fab.* 16, 9, ed. *Schwab.*)

† Glōrĭfĭcō, ās, ārĕ. *Eccl. Glorifier.* Lūx īmmēnsa ălĭōs, ēt tēmpŏră vīnctă cŏrōnĭs Glōrĭfĭcēnt. *Prud.* (*Ham.* 966). Splēndōre ēt căpĭtĭs glōrĭfĭcāndă sŭī. *Prosp.* (*Epigr.* 60, 14. *Ib.* 23, 4).

Glōrĭŏlă, æ, *f. dimin. de* Gloria. Glōrĭŏlam ēxīlēm .... Pērdĭdĭt īn sĕnĭō. *Aus.* (*Prof.* 10, 43).

Glōrĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Se glorifier.* Jūpĭtĕr āltĕr ăvŭs, sŏcĕrō quŏquĕ glōrĭŏr īllō. *O.* Frātrĕ măgĭs dŭbĭtō glōrĭĕr, ānnĕ vĭrō. *Id.* Nē glōrĭārī lĭbĕăt ălĭēnĭs bŏnĭs. *Ph. Voy.* Superbio.

Glōrĭōsē, *adv. Avec gloire.* Rēs măgnās mănū sæpĕ gēssīt glōrĭōsē. *Næv.* (apud *Gell.* 6, 8). || *Avec jactance, superbement.* Nĕquĕ lŭbēt, nĭsī glōrĭōsē, quĭdquām prōlŏquī. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 4). SYN. Sŭpērbē.

Glōrĭōsŭs, ă, ŭm. *Glorieux, honorable.* Ēst glōrĭōsŭs sānē cōnvīctŭs dĕŭm. *Ph.* SYN. Hŏnēstŭs, dĕcōrŭs, pūlchĕr. || *Glorieux, fier.* Dīxīt prǣsĭdĕ glōrĭōsă tālī. *M.* (XII, 8). SYN. Sŭpērbŭs, fĕrōx. || *En mauv. part. Vain, plein de jactance.* Īd nōs lătīnē glōrĭōsūm dīcĭmŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 9). Mūltĭlŏquŭm, glōrĭōsŭm. *Id.* (*Ps.* III, 2, 5).

Glōs, glōrĭs, *f.* (γάλως). *Belle-sœur.* Æăcĭdæ ād tŭmŭlūm māctāta ēst Āndrŏmăchē glōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 13. Cf. *Prisc.* 653).

Glōssă, æ, *f.* (γλῶσσα). *Interprétation, glose.* (*Aus. Epig.* 127, 2.)

Glōssēmă, ătĭs, *n.* (γλώσσημα). *Mot rare; explication de mots rares, glose.* Quī căpŭt ād lævām dīdĭcīt, glōssēmătă nōbĭs Prǣcĭpĭt. *Asin. Gall.* (ap. *Suet. Gramm.* 22).

Glūbō, ĭs, ĕrĕ. *Écorcer du bois.*

Glūs, glūtĭs (*Charis.* 27), *f. Comme* Gluten. Tērgŏră dīc clȳpĕĭs āccōmmŏdă quĭd făcĭăt? Glūs. *Aus.* (*Idyll.* 12, *per interrog.* 10). Ēt plēctrūm vōcĭs sīccātī glūtĕ pălātī. *P. Petroc.* (*V. S. M.* IV, 104).

Glūt glūt, *indécl. Onomatopée pour exprimer le glouglou de la bouteille.* Ānsă Strīctă fŭīt; glūt glūt mūrmŭrăt ūndă sŏnāns. (*Anthol.* II, p. 405.)

Glūtĕn, ĭnĭs, *et* Glūtĭnŭm, ī, *n. Gomme, colle, glu; toute substance visqueuse.* Glūtĭnĕ mātĕrĭēs taūrīnō jūngĭtŭr ūnā. *Lucr.* (VI, 1069). Cōllēctūmque hæc īpsa ād mūnĕră glūtĕn. *V. Voy.* Viscum. || *Au fig. Toute chose collée sur.* Ōssă, nērvōs āc mĕdūllās glūtĭnō cŭtĭs tĕgī. *Prud.* (*Cath.* 9, 102).

Glūtĭnātŏr, ōrĭs, *m. Colleur.* Tĕpĭdō glūtĭnātŏr glūtĭnō. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 68).

Glūtĭnĕŭs, ă, ŭm. *Gluant.* Quæ pĕdĕ glūtĭnĕō, quōd tĕtĭgĕrĕ, trăhūnt. *Rutil.* (1, 610).

Glūtĭnō, ās, ārĕ. *Coller.* Sērmōnĕ cārnēm glūtĭnāns. *Prud.* (*Cath.* 11, 52). Quōd fŭĕrăt Vērbūm, cārnĭs dūm glūtĭnăt ūsūm. *Id.* (*Psych.* 79).

Glūtĭnōsŭs, ă, ŭm. *Gluant.* Ădĭpēsquĕ glūtĭnōsōs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 79).

Glūtĭnŭm, *n. Voy.* Gluten.

Glūtĭō, ĭs, īrĕ. *Avaler.* Quālēs tūnc ĕpŭlās īpsūm glūtīssĕ pŭtēmŭs. *J.* (4, 28). Nĭhĭlī sūnt crūdæ, nĭsĭ quōt mădĭdās glūtĭās. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 14). *Voy.* Sorbeo.

† Glūtō, ōnĭs, *m. Glouton.* Crēdīt glūtōnēm sē rūstĭcŭs īndĕ vŏcārī. (*Anthol.* II, p. 406. *Ib.* 466. Vid *Fest.* in v *Ingluvies.*)

† Glūtŭs, ī, *m. Le gosier.* Nēc glūtō sōrbērĕ sălīvām Mērcŭrĭālēm. *Pers.* (5, 112). *Voy* Guttur.

Glȳcĕră, æ, *et* Glȳcĕrē, ēs, *f.* (Γλυκέρα). *Glycère, nom de femme.* Ūrĭt mē Glȳcĕræ nĭtŏr. *H.* Nēc Glȳcĕrē, vērē Thaĭs ămīcă fŭĭt. *M.* (XIV, 187. *Id.* XI, 41 ; *Pl. Mil.* II, 5, 26).

Glȳcĕrĭŭm, ĭī, *n.*, *dimin. de* Glycera. *Nom de femme.* Mĕă Glȳcĕrĭum, īnquĭt, quĭd ăgĭs? cūr te īs pērdĭtŭm? *Ter.* (*And.* I, 1, 107).

Glȳcōn, ōnĭs, *m. Glycon, célèbre athlète.* Nōn, quĭă dēspērēs īnvīctī mēmbră Glȳcōnĭs. *H.* || *Nom d'un poëte tragique.* Ōllă Thȳēstæ Fērvēbĭt, sæpe īnsūlsō cœnāndă Glȳcōnī. *Pers.* (5, 8).

Glȳcōnĭs, ĭdĭs, *f. Nom de femme.* Hōc jăcēt īn tŭmŭlō sēcūră Glȳcōnĭs hŏnēstō. (*Inscr.* in *Anthol.* II, p. 120.)

Glȳcōnĭŭs vērsŭs, Glȳcōnĭŭm mĕtrŭm. *Vers glyconique, inventé par le poëte Glycon.* Dūm mētrō quătĭtūr chŏrdă Glȳcōnĭō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 9).

Glȳmpĭcŭs, *m. Nom de chien.* (*Grat. Cyn.* 214.)

Glȳptŭs, ī, *m.* (γλυπτός). *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 45.)

Gnæŭs. *Voy.* Cnæus.

† Gnārūrĭs, ĭs, *m. f. Qui sait.* Sĭmūl gnārūrēs vōs vŏlo ēsse hānc rēm mēcūm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 17). Rĕmīgrāre, æque ūt mēcūm sĭtĭs gnārūrēs. *Id.* (*Pœn. prol.* 47. Codices habent *ignarures*; quod merito explodunt *Hermann*, *Bothe*, etc.). Nōn cūltŏr īnstāns, nōn ărātŏr gnārūrĭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 19. Nominativum *Gnaruris* dant *Glossæ Placidi*).

Gnārŭs, ă, ŭm. *Qui sait, qui connait.* Aūsŏnĭōs gnārōs bēllī, vĕtĕrēsquĕ lăbōrŭm. *Sil.* Nēc lŏcī gnāră sŭm. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 28). SYN Dŏctŭs, prūdēns, scĭēns, pĕrĭtŭs

Gnātă, æ, *f. arch. Comme* Nata. *Fille.* Ūnĭcām gnātām sŭām. *Ter.* (*And.* I, 1, 73).

Gnăthŏ, ōnĭs, *m.* (γνάθος). *Nom de parasite.* Hīc quĭdem ēst părăsītŭs Gnăthŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 22). || *D'où* Gnăthōnĭcŭs, ī, *m. De la secte de Gnathon, c.-à-d. parasite.* Vŏcābŭlă părăsīti ĭtem ūt Gnăthōnĭcī vŏcēntŭr. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 33).

Gnātĭă, æ, *f. Ville d'Apulie.* Mĕdĭcīs deīn Gnātĭă lȳmphīs. *H.*

Gnātŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Natus. *Né.* Ĭtĕrūm mĭhī gnātūs vĭdĕŏr, quĭă tē rēppĕrī. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 117). Fīăt, ūt rēm gnātām vĭdĕŏ. *Id.* (*Truc.* V, 70).

Gnātŭs, ī, *m. arch. Comme* Natus. *Fils.* Gnātĕ mĭhī lōngā jūcūndĭŏr ūnĭcĕ vītā. *Cat.* (64, 215). Quām quŏtĭēs Gnæūm, gnārūm, gnātūmquĕ lŏquēmŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 947).

Gnāvĭtĕr *ou* Nāvĭtĕr, *adv. Avec activité, résolution.* Cōnsĭlĭūmquĕ mŏrāntŭr ăgēndī gnāvĭtĕr īd quŏd. *H.* Vērūm si īncĭpĭēs, nĕquĕ pērtēndēs nāvĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 6). || ? *Totalement.* Quŏnĭām nēc plēnūm gnāvĭtĕr ēxstăt. *Lr.* (I, 526).

Gnāvŭs *ou* Nāvŭs, ă, ŭm, *Diligent, actif.* Gnāvūs mānĕ fŏrum ēt vēspērtīnūs pĕtĕ tēctŭm. *H.* Ăgĭlēm gnāvūmquĕ rĕmīssī (oderunt). *Id.* Gnāvŭs ăbīrĕ tĭmōr, dūm cæcă sĭlēntĭă. *Sil.* Īn tēmpŏre īpsō gnāvŭs ōccūrrĭt Lĭchās. *Sen.* (*H. OEt.* 567). SYN. Īmpĭgĕr, strēnŭŭs, sēdŭlŭs, ăgĭlĭs, dīlĭgēns, īndūstrĭŭs, āssĭdŭŭs, prōmptŭs, fēstīnŭs, cĕlĕr. PPH. Nōn pĭgĕr. Nōn sēgnĭs. Quĭētĭs īmpătĭēns, nōn pătĭēns. Dēsĭdĭăm, sēgnĭtĭēm fŭgĭēns, ēxōsŭs, pĕrōsŭs. Īndēfēssŭs ăgēndŏ. Āssĭdŭō īncūmbēns ŏpĕrī. Īndŏcĭlĭs quĭētī. VERS. Nōn tĭbī dēsĭdĭæ mōllēs, nēc mārcĭdă lūxū Ōtĭă, nēc sōmnōs gĕnĭtōr pērmīsĭt ĭnērtēs. *Cl.*

Gnēŭs. *Voy.* Cnæus.

Gnĭdĭŭs, Gnĭdŭs. *Voy.* Cnidius, etc. (Hoc et jubet *Prisc.* 564.)

† Gnōbĭlĭs, ĕ, *arch. Comme* Nobilis. Ĕgŏ me Ārgŏs rĕfĕrām; nam hīc sūm gnōbĭlĭs. *Att.* (apud *Fest.* Et *Liv. Andr.* ib.).

† Gnōscŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme* Nosco. Ădēste, ēt ā mē, quæ fĕrāmŭs, gnōscĭtĕ. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 243. Male vulgo, *feram ignoscite.* Verbo usus est *Cœcil.*, auctore *Diom.* 378).

Gnōsĭăcŭs *ou* Gnōssĭăcŭs, *et* Gnōsĭŭs *ou* Gnōssĭŭs, ă, ŭm (Κνωσσιακός *et* Κνώσσιος). *De Gnosse, ville de Crète.* Prōxĭmă Gnōssĭăcō nām quōndām Phæstĭă rēgnă. *O.* Pārthŭs Gnōssĭăcĭs cērtĭŏr īctĭbŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 161). Gnōssĭă Cēcrŏpĭæ tētĭgīssēnt līttŏră pūppēs. *Cat.* (64, 172). || Gnōssĭă, *subst. f. Ariane.* Lānguĭdă dēsērtīs Gnōssĭă līttŏrĭbŭs. *Pp.* (I, 3, 2). *Voy.* *le suiv.*

Gnōsĭăs *ou* Gnōssĭăs, ădĭs, *et* Gnōsĭs, ĭdĭs, *f.* (Κνωσσιάς, Κνωσσίς). *De Gnosse, de Crète.* Īllūm Gnōssĭădēsquĕ Cȳdōnĕæquĕ jŭvēncæ. *O.* || *Subst. Ariane.* Bācchī Gnōssĭăs ūxōr ĕrĭs. *O.* Ēt Phœbūs Dăphnēn, ēt Gnōssĭdă Bācchŭs ămāvĭt. *Id.* Hīnc lūcĭdă Gnōssĭs. *Stat.* (*Silv.* V, 1, 232, de astro). SYN. Gnōssĭă. *Voy.* Ariadna.

Gnōsĭŭs *ou* Gnōssĭŭs. *Voy.* Gnosiacus.

Gōbĭŏ, ōnĭs, *m.*, *et* Gōbĭŭs, ĭī, *m.* (κωβιός). *Goujon, poisson.* Nē mūllūm căpĭās, quūm sīt tĭbī gōbĭŏ tāntūm Īn lŏcŭlĭs. *J.* (11, 37). Tū quŏquĕ flūmĭnĕās ĭntēr mĕmŏrāndĕ cŏhōrtēs Gōbĭŏ. *Aus.* (*Mos.* 131). Prīncĭpĭūm cœnæ gōbĭŭs ēssĕ sŏlĕt. *M.* (XIII, 88). Quŏd, thȳnnō căptō, gōbĭum ēxclūdūnt fŏrās. *Lucil.* (ap. *Varr.* 7, 47)

Gœrŭs. *Voy.* Gyrus.

Gōlgī, ōrŭm, *m. plur.* (Γολγοί). *Ville de Chypre, où Vénus était honorée.* Cōlĭs, quæque Ămăthūntă, quæquĕ Gōlgŏs. *Cat.* (36, 14. *Id.* 64, 96).

Gōlgŏthă, *indécl.*, *f.* (?) *Calvaire.* Āt pōstquām vēntum ēst ŭbī rūrĭs Gōlgŏthă nōmĕn. *Juvc* (IV, 659).

Gŏlĭās, æ, *m. Goliath, géant des Philistins, qui fut tué par David d'un coup de fronde.* Vīdĭmŭs hōrrēndūm mēmbrīs ănĭmīsquĕ Gŏlĭān. *Prud.* (*Psych.* 292). Stīrpēm nūtrīrĕ Gŏlĭæ. *Id.* (*Ham.* 784). VERS. Īllĕ gĭgās pŭĕrī fūndā pāstōrĭs ŏbīvĭt. *P. Nol.* (16, 144).

Gōmmĭ. *Voy.* Cummi.

Gŏmōrrhă, æ, *f. Gomorrhe, ville près du Jourdain, qui fut abîmée par le feu du ciel.* Dŏmĭnŭs plŭĭt īgne, ō trīstĕ, Gŏmōrrhæ. *Juvc.* (III, 37. Sic et *Prud. Psych. præf.* 17).

Gŏmōrrhæŭs, ă, ŭm. *De Gomorrhe.* Quīquĕ Gŏmōrrhæās nōn ādspĕxērĕ rŭīnās. *Prud.* (*Ham.* 842. *Id. Peri.* 5, 194, absolute de incolis).

Gōmphŭs, ī, *m.* (γόμφος). *Clou ; bordure de pavés dans les chemins publics.* Ēt crēbrīs ĭtĕr āllĭgārĕ gōmphīs. *St.* (*Silv.* IV, 3, 48).

Gōngȳlĭs, ĭdĭs, *f.* (γογγυλίς). *Radis.* Gōngȳlĭs, īllūstrī mīttīt quām Nūrsĭă cāmpō. *Col.* (X, 421).

Gŏnŏēssă, æ, *f. Au lieu de* Donoessa.

Gōrgē, ēs, *f. Fille d'OEnée, sœur de Déjanire.* Sĕnĭōrquĕ pătēr gērmānăquĕ Gōrgē. *O.* Ēt mūrmŭrĕ Gōrgēn Quærĭt. *St.*

Gōrgō. *Voy.* Gorgones.

† Gōrgŏnă, æ, *f. Comme* Gorgon. Trĕmānt trĭūmphūm sībĭlāntĭs Gōrgŏnæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 278).

Gōrgŏnēs, ŭm, *f. pl.* (Γοργόνες). *Les Gorgones, Méduse, Stényo et Euryalée, filles de Phorcus.* Nōn hīc Cēntaūrōs, nōn Gōrgŏnās Hārpyīāsquĕ. *M* (X, 4). Phōrcŭs ăquīs, Cētōquĕ părēns, īpsæquĕ sŏrōrēs Gōrgŏnēs. *L.* SYN. Phōrcĭdēs, Phōrcȳnĭdēs. PPH. Phōrcī tērnă prŏpāgŏ. Ānguĭfĕræ Phōrcī nātæ. || *Au sing.* Gōrgō *ou* Gōrgōn, ŏnĭs, *f.* (Γοργώ, Γοργών). *Une Gorgone ; Méduse ; la tête de Méduse représentée sur l'égide de Pallas.* Āvērtām vūltūs, tānquām mĭhī pōcŭlă Gōrgōn Pōrrĭgăt. *M.* (IX, 26). Āltĕră sī Gōrgō vĕnĭăt. *Man.* (V, 576). Gōrgŏnĕ bīs cēntūm rĭgŭērūnt cōrpŏră vīsā. *O.* Ēffūlgēns ēt Gōrgŏnĕ sævā. *V.* Gōrgŏnĭs ānguĭfĕræ pēctŭs ŏpērtă cŏmĭs. *Pp.* (II, 2, 8) *Voy.* Medusa.

Gōrgŏnĕŭs, ă, ŭm (Γοργόνιος). *Des Gorgones, de Méduse.* Ēxīn Gōrgŏnĕīs Āllēcto īnfēctă vĕnēnīs. *V.* Gōrgŏnĕās tētĭgīssĕ dŏmōs. *O.* Gōrgŏnĕō pērcūssŭs ĕquō. *St.* SYN. Mĕdūsæŭs.

Gōrgŏnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Gōrgŏnĭūm rĕtĭnēt, sērvāt qui āltārĭă Chrīstī. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1165). || Gōrgŏnĭŭs. *Au lieu de* Gargonius.

Gōrtȳnă, æ, *et* Gōrtȳnē, ēs, *f.* (Γόρτυνα). *Gortyne, ville de Crète, près de laquelle était le labyrinthe.* Ēōīs quāmvīs cērtĕt Gōrtȳnă săgīttīs. *Sil.* Pārvă Gōrtȳnē. *Sen.* (*Troad.* 824).

Gōrtȳnĭăcŭs, *et ordint.* Gōrtȳnĭŭs, ă, ŭm (Γορτυνιακός *et* Γορτύνιος). *De Gortyne.* Nēc Gōrtȳnĭăcō călămūs lĕvĭs ēxĭt ăb ārcū. *O.* Pērdūcānt ălĭquæ stăbŭla ād Gōrtȳnĭă vāccæ. *V.* Ārbĭtĕr hōs dūrā vērsāt Gōrtȳnĭŭs ūrnā. *St.* *Voy.* Cressius.

Gōrtȳnĭs, ĭdĭs, *f.* (Γορτυνίς). *De Gortyne.* Dīctæ prŏcŭl ēccĕ mănū Gōrtȳnĭs ărūndŏ. *L.*

Gōrtȳnĭŭs. *Voy.* Gortyniacus.

Gŏthī, ōrŭm, *m. pl.* (Γότθοι). *Goths, peuple du nord de la Germanie, qui se répandit dans toute l'Europe* Hūc pōssēm vĭctōs īndĕ rĕfērrĕ Gŏthōs. *Aus.* (*Epig* 3, 10). Pŏpŭlāntŭm tūrbă Gŏthōrŭm. *Paul. Pell* (vs. 391. *Id.* sæpius). || *Qqf.* Gōthī *ou* Gōtthī. Qui pŏtŭĭt rĭgĭdās Gōthōrūm sūbdĕrĕ mēntēs. *Inscr.* (ap *Orel.* n. 1162).

Gŏthĭcŭs, ă, ŭm. *Des Goths.* Nēc Gŏthĭcī tĕnŭĕr mĕtŭs. *P. Nol.* (24, 339). Hōspĭtĕ... Gŏthĭcō quæ sōlă cărērĕt. *Paul. Pell.* (vs. 285).

Gŏthīnī, Gŏthȳnī, Gŏthūnī. *Voy.* Gruthungi.

Grăbātŭs, ī, *m.* (κράβατος). *Lit de pauvre, grabat.* Sĕd sī nĕc fŏcŭs ēst, mūndī nĕc spōndă grăbātī. *M.* (I, 93). Frāctūm quī vĕtĕrĭs pĕdēm grăbātī. *Cat.* (10, 22). *Voy.* Lectus.

Grācchŭs, ī, *m.* *Nom d'une illustre famille de Rome, dont les membres les plus célèbres sont les deux Gracques, Tibérius et Caïus, qui furent tués, en tentant de faire revivre les lois agraires.* Quĭs tŭlĕrīt Grācchōs dē sēdĭtĭōnĕ lŏquēntēs? *J.* (2, 24). Lēgĭbŭs īmmŏdĭcōs, aūsōsque īngĕntĭă Grācchōs. *L.* Sēdĭtĭō clāmōrquĕ jŭvāt, Grācchōsquĕ tĕnēntēs Rōstră vŏlūnt, mōntēmquĕ Săcrŭm. *Manil.* (V, 122). || *Membres obscurs de cette famille.* (*Juv.* 2, 117; 8, 201.)

Grāccĭtŏ, ās, ārĕ, *n.* *Crier comme l'oie.* Hinc grāccĭtăt īmprŏbŭs ānsĕr. (*Auct. Phil.* 19. Vel *gratitat.*)

Grāccŭlŭs. *Voy.* Graculus.

┼ Grăcĭlēns, tĭs, *arch.*, *et* Grăcĭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Gracilis. Ēx hōc grăcĭlēns fĭt. *Læv.* (apud *Non.* 2, 364). Dēdūcūnt hăbĭlēs glădĭōs fīlō grăcĭlēntō. *Enn.* (ibid.). Ēt grăcĭlēntă pĕrīt măcĭēs. *Capel.* (II, p. 36).

Grăcĭlĭpēs, ĕdĭs. *Qui a les pieds grêles, menus.* Pĭĕtātĭcūltrīx, grăcĭlĭpēs, crŏtălīstrĭă. *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55, de ciconia).

Grăcĭlĭs, ĕ. *Grêle, effilé, élancé, maigre.* Īn grăcĭlī măcĭēs crīmĕn hăbērĕ pŏtēst. *O.* Quærēbām grăcĭlēm, sēd quæ nōn măcră fŭīssĕt. *Maxim.* (1, 85). Ēt grăcĭlĭs strūctōs ēffŭgĭt ūmbră rŏgōs. *O.* SYN. Ēxĭlĭs, tĕnŭĭs, *qqf.* măcĕr. || *Petit.* Ōmnĭs ĭn hōc grăcĭlī xĕnĭōrūm tūrbă lĭbēllō. *M.* (XIII, 3). Grăcĭlĭsquĕ grădū sērpĕrĕt æquō. *Sen.* (*H. OEt.* 589, de fluvio). SYN. Pārvŭs, tĕnŭĭs, āngūstŭs. || *Au fig.* Mātĕrĭæ grăcĭlī sūffĭcĭt īngĕnĭūm *O.* Grăcĭlī mŏdŭlāntĕ Thălīā. (*Culex*, 1.)

┼ Grăcĭlĭtūdŏ, ĭnĭs, *f.* *Maigreur.* Tămĕn ēt stătūra, ēt grăcĭlĭtūdŏ prŏpĕmŏdum, ēt lūctūs făcĭt. *Att.* (apud *Non.* 2, 364).

Grăcĭllŏ, ās, ārĕ, *n.* *Glousser* Gāllīnă grăcīllăt. (*Auct. Phil.* 25.)

┼ Grăcĭlŭs, ă, ŭm, *arch* *Comme* Gracilis Quōd grăcĭla ēst, pērnīx, quōd pēctŏrĕ pūrō. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 48. Cf. *Hilarus*).

Grācĭtŏ. *Voy.* Graccito.

Grācŭlŭs, ī, *m.* *Geai, oiseau.* Mīlvĭŭs, ēt plŭvĭæ grācŭlŭs aūctŏr ăquæ. *O.* Āgmĭnĕ quūm dēnsō cīrcūmvŏlĭtārĕ vĭdētŭr Grācŭlŭs. *Avien.* (*Progn.* 388). Tŭmēns ĭnānī grācŭlŭs sŭpērbĭā. *Ph.*

┼ Grădārĭŭs, ă, ŭm. *Qui a le pas doux.* Īpse ĕquŭ' nōn fōrmōsŭ', grădārĭŭs, ōptĭmŭ' vēctŏr. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 60).

Grădātĭm, *adv.* *Par degrés.* Scāndĭt grădātīm dēnŭō Jŭbār prĭōrēs līnĕās. *Prud.* (*Cath* 11, 11. *Id. Sym.* II, 280). *Voy.* Sensim.

┼ Grădĭbĭlĭs, ĕ. *Où l'on peut marcher, (marche) qui est possible.* *Voy.* Gressio.

Grădĭŏr, ĕrĭs, grēssŭs sŭm, grădī, *d.* *Marcher.* Īpse ūnō grădĭtūr cŏmĭtātŭs Āchātē. *V.* Grădĭēnsquĕ dĕās sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs. *V.* Pēr tămĕn ādvērsī grădĭĕrĭs cōrnŭă Taūrī. *O.* SYN. Īngrĕdĭŏr, āmbŭlŏ, īncēdō, ĕō, vādō, tēndō. PPH. Grădŭm *ou* Grēssūm fĕrō, flēctō, tēndō, mōlĭŏr. *Voy.* Eo, Incedo.

Grădīvĭcŏlă, æ, *m. f.* *Qui honore Mars.* Ēt Grădīvĭcŏlăm cēlsō dē cōllĕ Tŭdērtēm. *Sil.*

Grădīvŭs *et* Grādīvŭs, ī, *m.* *Un des noms de Mars.* Ēt gĕnŭs ā māgnō dūcēntēm fōrtĕ Grădīvō. *O.* Grădīvūmquĕ pătrēm. *V.* Quĭd tāndēm, Grădīvĕ, părās? *L.* *Voy.* Mars.

Grădŭs, ūs, *m.* *Pas, marche.* Sēd rĕvŏcārĕ grădūm sŭpĕrāsque ēvādĕre ăd aūrās. *V.* Grădĭbūsquĕ sŏnārĕ Cōmpĕsĭtĭs. *Id.* Dīscītĕ fēmĭnĕō cōrpŏră fērrĕ grădū. *O.* SYN. Grēssŭs, pāssŭs, īncēssŭs, īngrēssŭs, *qqf.* pēs, vēstīgĭă. EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, cĭtātŭs, răpĭdŭs, prŏpĕrŭs, ănhēlŭs; ĭnērs, lēntŭs, sēgnĭs, tārdŭs, fēssŭs; lăbāns, tĭtŭbāns, trĕmŭlŭs, īncērtŭs; sūblīmĭs, sŭpērbŭs. || Grădŭm făcĭō, fĕrō, īnfĕrō, flēctō, tēndō; cōrrĭpĭō, etc. *Aller; se hâter.* *Voy.* Eo, Festino. || — cōnfĕrŏ. *Aller, aller ensemble.* Jŭvăt ūsquĕ mŏrārī, Ēt cōnfērrĕ grădŭm. *V.* Ēt cōgĕ grădūm cōnfērrĕ jŭvēncōs. *Id.* Cōnfēr grădūm Cōntrā părĭtĕr. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 17). || In grădū stō. *Ne pas lâcher pied.* Rūrsūmque ăd bēllă cŏīmŭs, Īnquĕ grădū stĕtĭmŭs. *O.* || *Marches, degrés d'un escalier, ordint. au plur.* Tēmplă vĭdēs cōntrā grădĭbūs sūblīmĭă lōngĭs. *O.* Pērquĕ quătēr dēnōs ĭtŭr ĭn īllă grădūs. *Id.* Ærĕā cuī grădĭbūs sūrgēbānt līmĭnă. *V.* SYN. Scālæ. PPH. Scālārūm grădūs. *Qqf. au singul. Un degré.* Grădū pōst mē sĕdĕt ūnō. *H.* || *Degrés de l'équateur* Quāttŭŏr ēt grădĭbūs sŭă fīlă rĕdūcĭt ăb æstū. *Man.* (I, 579). || *Au fig.* Nōtĭtĭām prīmōsquĕ grădūs vīcīnĭă fēcĭt. *O.* Nōstrī quŏquĕ sānguĭnĭs aūctŏr Jūpĭtĕr ēst, tŏtĭdēmquĕ grădūs dīstāmŭs ăb īllō. *Id.* Paūlātĭmquĕ grădūs ætātĭs scāndĕre ădūltæ. *Lr.* (II, 1122). Quēm mōrtĭs tĭmŭīt grădūm? *H.* || Pēr grădūs. *Graduellement.* Pērquĕ grădūs ŭtĕrūm pēctūsque, hŭmĕrōsquĕ mănūsquĕ Āmbĭt. *O.* SYN. Grădātĭm. || *Grades, dignités.* Cōntēmpsĭt sūmmōs, rūrĭs ămōrĕ, grădūs. *Rutil.* (1, 105. *Ib.* 591). Prō mĕrĭtĭs grădĭbūsquĕ sŭīs. *Corip.* (*Just.* IV, 190). || *Degré de signification, terme de gramm.* Nēc grădūs ēst ūltrā Făbĭōs cōgnōmĭnĭs ūllŭs (de Maximo). *O.*

Græă, æ, *f.* (Γραῖα). *Ville de Béotie.* Aūlĭdă quī Græāmquĕ sĕrūnt. *St.*

Græcē, *adv.* *A la grecque, chez les Grecs.* Quāndŏ sīc græcē nŏtātŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 240. Et *Juv.* 6, 187). || *En langue grecque.* Huīc græcē nōmĕn ēst Thēsaūrō făbŭlæ. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). Græcē nūnquĭd ăīt pŏētă, nēscĭs? *M.* (IX, 45).

Græcī, ōrŭm, *m. pl.* *Les Grecs.* Quām rŭdĭs ēt Græcīs īntāctī cārmĭnĭs aūctŏr. *H.* SYN. Grāiī, Grājūgĕnæ, Āchīvī, Ārgīvī, Dănăī, Pĕlāsgī, Īnăchĭī, Īnăchĭdæ, *qqf.* Græcŭlŭs. EP. Aūdācēs, fōrtēs; dōctī, īngĕnĭōsī, făcūndī, săgācēs; mēndācēs, vānī. PPH. Grāiōrŭm *ou* Grāiūm gēns. Gēns Dănăūm. Grāiă, Ārgīvă, Pĕlāsgă pūbēs, gēns, jŭvēntūs.

Græcĭă, æ, *f.* *La Grèce.* Græcĭă căptă fĕrūm vīctōrēm cēpĭt, ēt ārtēs. *H.* Ēt quĭdquĭd Græcĭă mēndāx Aūdĕt ĭn hĭstŏrĭā. *J.* (10, 174). SYN. Hēllās, Āchăīă, Āchăĭs. PPH. Āchīvă, Dōrĭcă, Āchăīcă tērră, tēllūs, plăgă. Grāiōrŭm *ou* Grājūgĕnūm rĕgĭŏ. Ārgīvī *ou* Ārgŏlĭcī cāmpī. *Voy. le précéd.*

Græcīnŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Dīssĭmŭlēs, mĕtŭāsquĕ lĭcēt, Græcīnĕ, fătērī. *O.*

Græcīssŏ, ās, ārĕ, *n.* *Imiter les Grecs.* Ātque ădĕō hōc ārgŭmēntūm græcīssăt tămĕn. *Pl.* (*Men. prol.* 11. Verbum agnoscit *Diom.* 336).

Græcŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Vivre comme les Grecs, mener une vie dissipée.* Vēl sī Rōmānă fătīgĕt Mīlĭtĭă āssuētūm græcārī. *H.* *Voy.* Pergræcor.

Græcŭlŭs, ī, *m.*, *et* Græcŭlă, æ, *f.* *Grec, Grecque, en mauv. part.* Græcŭlŭs ēsŭrĭēns īn cœlūm, jūssĕrĭs, ībĭt. *J.* (3, 78). Dē Tūscā Græcŭlă făcta ēst. *Id.* (6, 186). *Voy.* Græci.

Græcŭs, ă, ŭm (Γραικός). *De Grèce, grec.* Nōmĭnĭs ēst nōstrī līttĕră græcă sŏnō. *O.* Græcō fōntĕ cădānt (verba). *H.* SYN. Grāiŭs, Ārgŏlĭcŭs, Pĕlāsgŭs, Ārgīvŭs, Dōrĭcŭs, Āchæŭs, Āchāĭcŭs. || *Subst. m.* Quĭd sĭmĭle īstī Græcŭs Ārīstĭppŭs? *H.* *Voy.* Græci.

Grăgŭs. *Au lieu de* Cragus.

Grāiī, ōrŭm, *et* Grājūgĕnæ, ārŭm *ou sync.* ŭm, *m pl.* *Grecs.* Fās mĭhĭ Grāiōrŭm sācrātă rĕsōlvĕrĕ jūră. *V.* Prīmūm Grāiŭs hŏmō mōrtālēs tēndĕrĕ cōn-

trā Ēst ŏcŭlōs aūsŭs. *Lr.* (1, 67). Et, Grāiūm mūrŭs, Ăchīllēs. *O.* Īnflāmmāssĕt ĕquŭs nōctūrnō Grājŭgĕnārŭm. *Lr.* (1, 479). Grājŭgĕnūmquĕ dŏmōs sūspēctăquĕ līnquĭmŭs ārvă. *V. Voy.* Græci. || Grāiŭs, ă, ŭm, *adj.* Hĕlĭcēn Grāiă cărĭnă nŏtĕt. *O. Voy.* Græcus.

Grāllæ, ārŭm, *f. pl. Échasses.*

Grāllātŏr, ōrĭs, *m. Monté sur des échasses.* (*Pl. Pœn.* III, 1, 27, ubi alii *clavatorem.* Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 361, et *Fest.*)

Grāmĕn, ĭnĭs, *n. Herbe, gazon, pelouse.* Cārpĕrĕ grāmĕn ĕquōs : brĕvĭtĕr quŭm tālĭă Nīsŭs. *V.* Tĕnŭĭs fŭgĭēns pĕr grāmĭnă rīvŭs. *Id.* Grāmĭnĕ vēstītīs āccŭbŭĕrĕ tŏrīs. *O.* SYN. Hērbă. EP. Mōllĕ, rĭgŭŭm, vĭrĭdĕ, etc. *Voy.* Herba. || *En partic. Plante vénéneuse.* Mălă grāmĭnă pāstŭs. *V.* Nēc vōs grāmĭnĭbŭs, nēc mīxtō crēdĭtĕ sūccō. *O.* Quōdcūmquĕ grāmĕn flōrĕ mōrtĭfĕrō vĭrĕt. *Sen.* (*Med.* 717).

Grāmĭæ, ārŭm, *f. pl. Larmoiement.* (Vid. *Fest.*, et *Non.* 2, 389. Hic vertit *pituitæ oculorum* ; itemque *Gloss. Placidi.*) || *D'où* Grāmĭōsŭs, ă, ŭm. *Larmoyant.* Grāmĭōsīs ŏcŭlīs īpsa, ātrātīs dēntĭbŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* l. cit.).

Grāmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De gazon, couvert de gazon.* Grāmĭnĕō rīpæ rĕlĭgāvĭt ăb āggĕrĕ clāssēm. *V.* Aūt īn grāmĭnĕā pōnĕrĕ cōrpŭs hŭmō. *O.* SYN. Hērbōsŭs, hērbĭdŭs.

Grāmmă, ătĭs, *n.* (γράμμα). *Poids de deux oboles, le même que le* scripulus. Grāmmă vŏcānt : scrīplŭm nōstrī dīxērĕ prĭōrēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 9. *Ib.* 25, *grammata.* Et *Anthol.* p. II, 405, *gramma*).

Grāmmătĭcă, æ, *et* Grāmmătĭcē, ēs, *f.* (γραμματική). *Grammaire.* Īntrōtŭlērĕ tămĕn Grāmmătĭcæ stŭdĭŭm. *Aus.* (*Prof.* 10, 8. *Ib.* 20, 7, grammatice). PPH. Ārs grāmmătĭcă.

Grāmmătĭcālĭs, ĕ, *et* Grāmmătĭcŭs, ă, ŭm (γραμματικός). *De grammaire, grammatical, de grammairien.* Quĭdquĭd rhētŏrĭcæ īnstĭtūtĭōnĭs, Quĭdquĭd grāmmătĭcālĭs, aūt pălæstræ ēst. *Sid.* (23, 212). Grāmmătĭcās āmbīrĕ trĭbūs. *H.* Grāmmătĭcæ ŭt ārtĭs sē pĕrĭtum ōstēndĕrĕt. *Aus.* (*Epig.* 50, 3). || Grāmmătĭcŭs, ī, *m. Grammairien, littérateur, savant.* Grāmmătĭcī cērtānt, ĕt ădhūc sūb jūdĭcĕ līs ēst. *H.* SYN. *qqf.* Dōctī (*pl.*).

Grānārĭă, ōrŭm, *n. pl. Grenier.* Cūr tŭă plūs laūdēs cŭmĕrīs grānārĭă nōstrīs ? *H.* Jām nūnc grānārĭă fīxēs. *Pers.* (5, 110. Nusquam inveni *granarium*). *Voy.* Horreum.

† Grāndævĭtās, ātĭs, *f. Vieillesse.* Nēc īlle īmpūne īrrīdērĕt mĕām grāndævĭtātēm. *Att.* (apud *Non.* 2, 365. Et *Pacuv.* ibid.).

Grāndævŭs, ă, ŭm. *Chargé d'années.* Ēt quā vēctŭs Ăbās, ēt quā grāndævŭs Ălēthēs. *V.* Grāndævīquĕ fĕrūnt pătrēs. *O. Voy.* Senex.

Grāndĕ, *n. pris adv. Grandement, fortement.* Nōn tām grāndĕ sŏnăt mōtīs īncūdĭbŭs Ætnă. *St.* Grāndĕ sŏnānt trăgĭcī. *O.* SYN. Māgnŭm.

Grāndēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître, grandir, en partic. des végétaux.* Spōntĕ sĕgĕs grāndēscĕrĕt ārvīs. *Cl.* Lēntīscŭs trĭplĭcī sōlĭtă grāndēscĕrĕ fētū. *Cic.* (*Arat.* in *Div.* 1, 9). Quæ nūnc vīx nōstrō grāndēscūnt aūctă lăbōrĕ. *Lr.* (II, 1159). *Voy.* Cresco.

Grāndĭcŭlŭs *et* Grāndĭŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Assez grand, grandelet.* Īn fūndās vīsci īndēbānt grāndĭcŭlōs glŏbōs. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 35). Grāndĭcŭlă jām prŏfēcta ēst īllīnc. *Ter.* (*And.* IV, 5, 19. Alii, Grāndĭŭscŭlă. Adjectivum *Grandiusculus* agnoscunt *Diom.* 311 ; *Prisc.* 604 et 611).

Grāndĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Dont le style est sublime. Voy.* Magniloquus.

Grāndĭnăt, *n. unip. Il grêle. Voy.* Grando.

† Grāndĭnĕŭs, ă, ŭm. *De grêle.* Grāndĭnĕūm flāmmīs fērvēntĭbŭs āĕrĕ frīgŭs. *Alcim.* (V, 184. *Id.* III, 345).

Grāndĭŏ, īs, īrĕ. *Faire grandir, augmenter, accélérer.* Nēc grāndīrī frūgūm fētūm pōssĕ, nēc mītēscĕrĕ. *Pac.* (apud *Non.* 2, 358) Tēstūdĭnĕum īstūm tĭbi ĕgŏ grāndībō grădūm. *Pl.* (*Aul.* 1, 1, 10. *Id. Merc.* IV, 5, 16).

Grāndĭs, ĕ. *Grand, élevé, en parl. des végétaux.* Pārs grāndĭă trūdūnt Ōbnīxæ frūmēnta hŭmĕrīs. *V.* Ēt līlĭă grāndĭă quāssāns. *Id.* SYN. Ădūltŭs. || *Qui a grandi, grand, souv. Agé.* Jām grāndĭŏr ævō (genitor). *O.* Grāndĭŏr ætās. *Id.* Nātū grāndĭŏr. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 7). *Voy.* Senex. || *Grand, gros, vaste, étendu.* Pōstmŏdŏ dē stĭpŭlā grāndĭs ăcērvŭs ĕrĭt. *O.* Grāndĭăque ēffōssīs mīrābĭtŭr ōssă sĕpūlchrīs. *V.* Grāndĭă sāxă. *Id.* SYN. Māgnŭs, vāstŭs, īngēns, īmmēnsŭs. || *Élevé, sublime.* Grāndĕ tămĕn tōtō nōmĕn ăb ōrbĕ fĕrŏ. *O.* Hūnc sŏccī cēpērĕ pĕdēm grāndēsquĕ cŏthūrnī. *H. Voy.* Sublimis. || *Fort, considérable.* Tĭbī dīcam īmpīngām grāndēm. *Ter.* (*Phor.* II, 3, 92). ||*Qqf. Accéléré.* Ăbīre hīnc nī prŏpĕrās grāndī grădū. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 31). *Voy.* Grandio.

Grāndĭŭscŭlŭs. *Voy.* Grandiculus.

Grāndŏ, ĭnĭs, *f. Grêle.* Īnsĕquĭtŭr cōmmīxtā grāndĭnĕ nīmbŭs. *V.* Tēctīs crĕpĭtāns sălĭt hōrrĭdă grāndŏ. *Id.* EP. Hībērnă, frīgĭdă, gĕlĭdă, glăcĭālĭs, cōncrētă ; spīssă, dēnsă, ēffūsă, crĕpĭtāns, cānă ; dīră, sævă, ĭnĭmīcă. PPH. Grāndĭnĭs īmbĕr, īctŭs, rŭīnă, īræ, vērbĕră, prŏcēllă. Cōncrētī grāndĭnĕ nīmbī. Mīxtī cūm grāndĭnĕ nīmbī. Cōncrētī frīgŏrĕ īmbrēs. Nūbēs cōncrētă nŏtō. || *Battre de la grêle.* Grāndĭnĕ vērbĕrārĕ. *H.* pērcŭtĕrĕ. *L.* pūlsārĕ. *O.* quătĕrĕ *ou* fĕrīrĕ. *St.* tūndĕrĕ. *Cl.* VERS. Nīgrāntēm cōmmīxtā grāndĭnĕ nīmbūm Dēsŭpĕr īnfūndăm. *V.* Frĕmĕrĕt sævā quūm grāndĭnĕ Jūpĭtĕr. *J.* Jām sătĭs tērrīs nĭvĭs ātquĕ dīræ Grāndĭnĭs mīsĭt Pătĕr. *H.* Sæpĕ fĕrūs dūrōs jăcŭlātŭr Jūpĭtĕr īmbrēs, Grāndĭnĕ dīlăpĭdāns hŏmĭnūmquĕ bŏūmquĕ lăbōrēs. *Col.* || *La grêle bat, il grêle.* Grāndŏ rŭĭt, cădĭt, dēcĭdĭt, plŭĭt, præcĭpĭtăt, fūndĭtŭr. Grāndŏ tērrăm, hŭmŭm, ăgrōs, tēctă, cŭlmĭnă vērbĕrăt, pērcŭtĭt, pūlsăt, fĕrĭt, quătĭt. VERS. Ēffūsā sī quāndō grāndĭnĕ nīmbī Præcĭpĭtānt. *V.* Quām mūltā grāndĭnĕ nīmbī Cūlmĭnĭbŭs crĕpĭtānt. *Id.* Quām mūltā fīĕt grāndĭnĕ cānŭs Ăthōs. *O.* Quūm sălĭēntĕ grăvēs cĕcĭdērūnt grāndĭnĕ nīmbī. Nōn sĕcŭs hæc rĕsĭlīt quām tēcti ā cūlmĭnĕ grāndŏ. *Id.* Haūd quĭă grāndŏ Cōntŭdĕrīt vītēs. *H.* Gĕlĭdā nōn crēbrĭŏr ēxsĭlĭt Ārctō Grāndŏ. *St.* Grāndĭnĕ dūrāntŭr plŭvĭæ, nĭvĕ grāndŏ lĭquēscĭt. *German. Voy.* Pluit. || *Au fig.* Ēt dēnsā rĕsŏnānt sāxōrūm grāndĭnĕ tūrrēs. *Sil.* Sāxīs ēt grāndĭnĕ fērrī. *St.* SYN. Īmbĕr. || *Torrent de paroles.* Quī grāndĭnēs Ŭlīxĕī. *Aus* (*Epist.* 16, 13, superat). || † *m.* (*arch.*). Grāndĭne īmplĭcātŭs ālbō. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 105).

Grānē, ēs, *f. Nom d'une nymphe.* Pērvēnĭt ăd Grānēn, ēt rēm dŏcĕt. *O.*

Grānīcŭs, ī, *m.* (Γρήνικος). *Granique, fleuve de la petite Phrygie.* Fērtŭr Ălēxĭrhŏē Grānīcō nātă bĭcōrnī. *O.* (*Met.* XI, 763).

Grānĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des grains.* Grānĭfĕrūmque āgmĕn sūbjēctīs spārgĕre īn ārvīs. *O.*

Grānĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un crieur public.* Grānĭūs aūtēm Nōn cōntēmnĕrĕ se, ēt rēgēs ōdīssĕ sŭpērbōs. *Lucil.* (ap. *Cic. Attic.* 2, 8). Cōnjĭcĕre īn vērsūs dīctūm præcōnī' vŏlēbām Grānī. *Id.* (ap. *Gell.* 4, 17).

Grāntĭānŭs, ă, ŭm. *Voy.* Gratianus.

Grānŭlŭm, ī, *n. Petit grain.* Cĭcĕrĭs dŭŏ grānŭlă pēnsāns. (*Anthol.* II, p. 405.)

Grānŭm, ī, *n Grain, graine* Pūnĭcă sūb lēntō

cŏrtĭcĕ grānă rŭbēnt. *O.* Aūdĕăt ēsŭrĭēns dŏmĭnūs cōntĭngĕrĕ grānŭm. *H.*

Grăphĭārĭŭm, ĭī, *n.* *Étui pour mettre les styles.* Ārmātă sŭō grăphĭārĭă fērrō. *M.* (XIV, 21).

Grăphĭcē, *adv.* (γραφικῶς). *Parfaitement.* Nūnc ĕgo huīc grăphĭcē făcētūs fīăm. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 5). Īs hŏmo ēxōrnētŭr grăphĭcē īn pĕrĕgrīnŭm mŏdŭm. *Id.* (*Trin.* III, 3, 38).

† Grăphĭcŭs, ă, ŭm (γραφικός). *Fait à peindre, parfait.* Nǣ tū hăbēs sērvŭm grăphĭcum ĕt quāntīvīs prĕtī. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 29. *Id. Ps.* I, 5, 104).

Grăphĭs, ĭdĭs, *f.* (γραφίς). *Instrument pour tracer, porte-crayon.* Pīngĕrĕ cōllĭbĭtum ēst; grăphĭdēm dătĕ. *Seren.* (apud *Diom.* 516).

Grăphĭŭm, ĭī, *n.* (γραφίον). *Style ou poinçon pour écrire.* Quĭd dĭgĭtōs ŏpŭs ēst grăphĭō lāssārĕ tĕnēndō? *O. Voy.* Stilus.

Grāssātŏr, ōrĭs, *m.* *Voleur de grands chemins.* Grāssātŏrquĕ vĕnīt mĕdĭām mĕtŭēndŭs ĭn ūrbĕm. *Manil.* (V, 649). Sŭbĭtūs grāssātŏr ăgĭt rĕm. *J.* (3, 305. Cf. *Festus* : « *Grassarii* dicuntur latrones vias obsidentes. ») *Voy.* Latro.

Grāssŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d.* † *Marcher.* Nĭsĭ cūm pĕdĭcĭs cōndĭdĭcīstĭs sīc hōc grāssārī grădū. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 11). Sĭne ĕām pĕdĭbŭs Grāssārī. *Titin.* (apud *Non.* 4, 219). *Voy.* Gradior.|| *Au fig. Se frayer un chemin, faire irruption, attaquer.* Nĕc fērrō grāssātŭr sǣpĭŭs ūllŭm Hūmānǣ mēntĭs vĭtĭŭm. *J.* (14, 174). Jūlĭŭs īntĕrĭīt Cǣsăr grāssāntĕ sĕnātū. *Aus.* (*de Mort. Cæs.* 1). Āc prīmum īn făcĭlēs grāssātūs cūspĭdĕ tūrmās. *St.* (*Th.* VIII, 571. Addidi *in*). SYN. Īrrŭō, īrrŭmpŏ, glīscŏ, īmpĕtŏ, ădŏrĭŏr, īnvādŏ. || *Faire la cour, s'insinuer.* Sūnt quī mēndācī spĕcĭē grāssēntŭr ămōrĭs. *O.* Ōbsĕquĭō grāssārĕ. *H.* (*Festus* : « *Grassari* antiqui ponebant pro adulari. ») || *arch. Exercer des brigandages.* Quĕm nŏx ārmābăt, ĭn ūmbrā Grāssārī sŏlĭtŭm. (*Anthol.* I, p. 366.) || *Faire un carnage (à la chasse).* Sĕd pĕcŏrŭm mēmbrĭs mĕdĭā grāssēntŭr ĭn ūrbĕ. *Manil.* (IV, 184).

† Grātāntĕr. *Avec joie ou reconnaissance.* Dūlcĭs ămīcĕ, bĭbās grātāntĕr mūnĕră Bācchī. (*Anthol.* II, p. 411.)

Grātē, *adv.* *Avec plaisir ou reconnaissance.* Nātālēs grātē nŭmĕrās. *H.* Grātĭŭs ēx īpsō fōntĕ bĭbūntŭr ăquǣ. *O.* SYN. Jūcūndē, *qqf.* spōntē.

Grātēs, *f. pl.* *Grâces, remerciments.* Pērsōlvānt grātēs dīgnās, ĕt prǣmĭă sōlvānt Dēbĭtă. *V.* Īnvītō grātēs ăgĭt īndĕ părēntī. *O. Voy. le suiv.*

1. Grātĭă, ǣ, *f.* *Grâce, beauté.* Nōn ĕă nōbĭlĭtās ănĭmo ēst, ĕă grātĭă fōrmǣ. *O.* Sēd tămĕn ĕt pārvǣ nōnnūlla ēst grātĭă mūsǣ. *M.* (IX, 17). SYN. Lĕpŏr, dĕcŏr, vĕnūstās. *Voy.* Pulchritudo. || *Bienfait.* Īngrātŭm grātĭă tārdă făcĭt. *Aus.* (*Epigr.* 83, 2). Nēc nūlla īntĕrĕā ēst īnărātǣ grātĭă tērrǣ. *V.* Ērgo ăb ĕō pĕtītō grātĭam īstăm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 63). SYN. Ōffĭcĭŭm, dōnŭm, mūnŭs. *Voy. ces mots.* || *Reconnaissance, actions de grâces.* Tāntīque ăbŏlēscĕt grātĭă făctī. *V.* Dēbētŭr mĕrĭtīs grātĭă nūllă mĕīs. *O.* SYN. Grātēs. EP. Pĭă, mĕmŏr, lōngă, ǣtērnă, mĕrĭtă, dīgnă, pĕrēnnĭs, vīvāx. PHR. Grātĭăm, grātĭās, grātēs hăbĕŏ, ăgŏ, rĕfĕrŏ, pērsōlvŏ, rēddŏ, pēndŏ, rĕpēndŏ, dīcŏ. Mĕmŏrī dē pĕctŏrĕ grātēs prōmŏ. VERS. Plēnă tŏt ĕt tāntīs rĕfĕrētŭr grātĭă făctīs. *O.* Vērbă lŏcūtī... nōs tēstāntĭă grātōs. *Id.* Quās dīcĕrĕ grātēs. Quāsvĕ rĕfērrĕ părĕm ? *V.* Rēddĭtŭr ăgrĭcŏlīs grātĭă cǣlĭtĭbŭs. *Tib.* Pŭdīcĕ prīncĕps, grātĭās ăgūnt ūrbēs. *M.* Grātĭam hăbĕō māxŭmăm. *Ter.* Fătĕŏr hăbērĕ grātĭam *Pl. Voy.* Gratus. || Grātĭăm īnĕŏ. *Rendre un service (proprement, Se créer des droits à la reconnaissance).* Ădĭbo, ātque ăb ĕō grātĭam hānc, quām vĭdĕō vēlle, īnĭbŏ. *Ter.* (*Eun.* III. 5, 9. Ŭbĭ *Donat.*). Hōc păcto ăb īllo īnībīs sūmmăm grātĭăm. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 95). || — făcĭŏ. *Faire grâce d'une chose.* De īstāc Căsĭnā huīc nōstrō vīllĭcō Grātĭam făcĭās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 20. *Id. Rud.* V, 3, 58). SYN. Rĕmīttŏ. || *Bonne intelligence, amitié, affection.* Frātrŭm quŏquĕ grātĭă rāra ēst. *O.* Sī quă pĭīs ănĭmīs mănĕt īnfēlīcĭs Ămātǣ Grātĭă. *V.* Ān mălĕ sārtă Grātĭă nēquīcquām cŏīt, ĕt rēscīndĭtŭr. *H.* Nĕque ălĭō cōmpōnī păctō pŏtĭs īntĕr ĕōs grātĭă. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 29). SYN. Ămŏr, stŭdĭŭm, cōncōrdĭă. *Voy.* Amicitia. || *Faveur.* Ēt grātĭă rēgŭm Pĭērĭīs tēntātă mŏdīs. *H.* SYN. Făvŏr. || Grātĭā (*ablat.*). *Pour, à cause de.* Rēx ūrbĭs, ējŭs ēxpĕrĭēndī grātĭā. *Ph.* Pōrtāre, ĕt ĕā mē rēstĭtīssĕ grātĭā. *Ter.* (*And.* II, 6, 2). Quā grātĭā ? *Pl.* (*Amph.* II, 2, 32). Nūm mĕā grātĭā pērtĭmēscĭt ? *Id.* (*Ps.* V, 2, 3). SYN. Caūsā. *Voy.* Ob. || † Grātĭīs, *arch.* *Comme* Gratis. *Gratuitement.* Ĕă... tĭbi ăddăm dōnō grātĭīs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 42). Ălĭquo ăbjĭcĭūnda ēst, sī nōn prĕtĭo, ăt grātĭīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 26. Cf. *Charis.* 180). *Voy.* Gratis.|| *Eccl.* *La grâce.* Grātĭă nōs rĕpărĕt, grātĭă jūstĭfĭcĕt. *Prosp.* (*Epig.* 45, 10). Quōd lāpsām Chrīstīque īnŏpēm nŏvă grātĭă mūndăt. *Prud.* (*Apoth.* 880).

2. Grātĭă, ǣ, *f.* ; Grātĭǣ, ārŭm, *pl.* *Une Grâce : les trois Grâces, Aglaé, Thalie et Euphrosyne, filles de Jupiter et d'Eurynome, ou de Bacchus et de Vénus. On les représente sous la forme de jeunes filles se tenant par la main.* Grātĭă cūm nymphīs gĕmĭnīsquĕ sŏrōrĭbŭs aūdĕt Dūcĕrĕ nūdă chŏrōs. *H.* Nīxă sŭb īngēntī rĕquĭēscĭt Grātĭă quērcū. *Cl.* Jūnctǣquĕ nymphīs Grātĭǣ dĕcēntēs. *H.* SYN. Chărĭtēs. EP. Nūdǣ, dĕcēntēs, fōrmōsǣ, jūnctǣ, pŭdīcǣ. PPH. Chărĭtŭm chŏrŭs. Sŏrōrēs Īdălĭǣ. Vĕnĕrĭs cŏmĭtēs. VERS. Seū cōnsānguĭnĕō Grātĭă trīnă dĕdĭt. *Capel.* Hīc trĭplēx ūnō cŏmĭtātŭr Grātĭă nēxū. *Sid.*

Grātĭānŭs, ă, ŭm. *De Gratius, ciseleur renommé.* Nēc dēsūnt tĭbĭ vērā Grātĭānă. *M.* (IV, 39. Cf. *Plin.* 33, 49. Alii leg. *Grantiana, Gentiana*). || *Subst. m.* *Nom d'homme ; Gratien, empereur d'Occident.* Sīc Grātĭānŭs hūnc nŏvŭm Stīrpī fŭtūrǣ cōpŭlĕt. *Aus.* (*Epist.* 16, 98).

Grātĭfĭcŏr, ārĭs, *dép.* *Faire une chose agréable à qqn, gratifier.* Hāc ĕtĭām lōngē mĭsĕrō fēlīcĭtĕr īn rē Grātĭfĭcāns. *Victor* (*Gen.* II, 218). Sūra īntērcēptīs tĭbĭ grātĭfĭcātă flŭēntĭs. *Aus* (*Mos.* 356. Sic et *Epist.* 24, 122).

† Grātĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui remercie, reconnaissant.* Grātĭfĭcās vērsū rĕfĕrām sērmōnĕ lŏquēlās. *P. Nol* (32, 3. Et *P. Petr.*, *V. S. M.* II, 715).

Grātĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui est en faveur.*

Grātĭs, *adv.* (*synér. de* gratiis). *Gratuitement, pour rien.* Ēt căvĕ nē grātĭs hīc tĭbĭ cōnstĕt ămŏr. *O.* Nēc făcĭs hōc grātĭs ; āccĭpĭs ŭt tăcĕās. *M.* (I, 96). Grātĭs ănhēlāns, ōccŭpāta īn ōtĭō. *Ph.* SYN. Grātŭĭtō. PPH. Nūllā mērcēdĕ. *Ph.* Prǣmĭă sī tōllās. *J. Voy.* Gratia.

? Grātĭtŏ. *Voy.* Graccito.

Grātĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* || *Gratius Faliscus, poëte latin.* Āptāquĕ vēnāntī Grātĭŭs ārmă dărĕt. *O.*

Grātŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Féliciter.* Īnvēnī, gērmānă, vĭām ; grātārĕ sŏrōrī. *V.* Grātātŭr rĕdŭcēs. *Id.* Grātāta ēst scīlĭcĕt īllĭs Thrācĭă. *O. Voy.* Gratulor. || *Se féliciter.* Grātābāntŭr ŏvēs Chrīstī, pāstōrĕ rĕcĕptō. *P. Nol.* (16, 42).

Grātŭītŭs *et* Grātŭĭtŭs, ă, ŭm. *Gratuit.* Lārgĭs grātŭĭtŭm cădĭt răpīnĭs. *St.* (*Silv.* I, 6, 16). Āt pŏl īlĭc quĭdăm, mŭlĭĕr, īn nūlla ŏpĕrā grātŭīta ēst. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 74. Sic Fortuitus)

Grātŭlātĭŏ, ōnĭs, *f.* *Félicitation, remerciment.* Lăcrĭmās īn īpsīs grātŭlātĭōnĭbŭs Mĭscēnt. *P. No.* (80)

Grātŭlātŏr, ōrĭs, *m. Complimenteur.* Jām pārcĕ lāssō. Rōmă, grātŭlātōrī. *M.* (X, 74).

Grātŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Féliciter, complimenter.* Grātŭlŏr īngĕnĭŭm nōn lătŭīssĕ tŭŭm. *O.* Tĭbī grātŭlāndum ēst, mĭsĕră, quŏd nātō cărēs! *Sen.* (*Troad.* 623). Quŭm grātŭlāntēs pērsălūtāssēt dĕōs. *Ph.* SYN. Grātŏr, cōngrātŭlŏr, plaūdŏ; prŏbŏ.

Grātŭs, ă, ŭm. *Agréable.* Grātă sŭpērvĕnĭēt, quæ nōn spērābĭtŭr, hōră. *H.* Æstīvā grātĭŏr ūmbrā. *O.* Tūrnō grātīssĭmŭs aūgŭr. *V.* SYN. Jūcūndŭs, plăcēns, āccēptŭs, dūlcĭs, ămīcŭs, ămātŭs. || Grātŭm ēst. *Il est agréable.* Sīc grātŭm Jŏvī. *H.* SYN. Plăcĕt. *Voy. ce mot.* || *Reconnaissant.* Sēd quī, quām pŏtŭīt, dāt māxĭmă, grātŭs ăbūnde ēst. *O.* Hæc pătrĭām grātī rĕfĕrēmŭs ăd ūrbĕm. *V.* SYN. Mĕmŏr. PPH Nōn *ou* haūd īngrātŭs *ou* īmmĕmŏr. VERS. Vēstrī nōn īmmĕmŏr ūnquăm (ero). *O.* Sēmpĕr ĭnōblītā rĕpĕtām tŭă mūnĕră mēntĕ. *Id.* Ēt bĕne ăpŭd mĕmŏrēs vĕtĕrĭs stāt grātĭă făctī. *V. Voy.* Gratia, Ingratus.

? Grăvāstēllŭs. *Voy.* Ravastellus.

Grăvātē, *adv. Avec peine, à regret.* Nūnc mĭnŭ' grăvātē jam āccĭpĭt. *Pl.* (*Stich.* V, 6, 2. *Id. Rud.* II, 3, 77). *Voy.* Ægre.

Grăvātĭm. *Lourdement, pesamment.* Quī nĭmĭā lĕvĭtātĕ cădūnt plērūmquĕ grăvātĭm. *Lr.* (III, 388).

Grăvātŭs, ă, ŭm, *pass. Chargé, appesanti.* Mūlī grăvātī sārcĭnīs ībānt dŭŏ. *Ph.* Mădĭdā cūm vēstĕ grăvātŭm. *V.* Ŏcŭlōs jām mōrtĕ grăvātōs Pўrămŭs ērēxĭt. *O.* SYN. Ŏnĕrātŭs, grăvĭs, prēssŭs, ōpprēssŭs. || *Dép. Qui supporte avec peine.* Pēgăsūs tērrēnum ĕquĭtēm grăvātŭs. *H.* Hōc tū grăvātŭs, nē fămem ēt sĭtīm fērrēs. *M.* (III, 22).

Grăvĕ, *n. pris adv. Fortement.* Grăvĕ cōmĭnŭs æstŭăt æthĕr. *St.* Grăvĕ vōcĭfĕrāns. *V. Fl.* SYN. Grăvĭtĕr. || Grăve ŏlēns. *Voy.* Graveolens.

Grăvēdŏ, ĭnĭs, *f. Pesanteur de tête; rhume de cerveau, coryza.* Hīc mē grăvēdŏ frīgĭda ēt frĕquēns tūssĭs Quāssāvĭt. *Cat.* (44, 13). Quāsī grăvēdŏ prōflŭāt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 51). || *Qqf. Gestation d'une femelle.* Fēcūndōs ăpĕrīt pārtŭs mātūră grăvēdŏ. *Nemes.* (*Cyn.* 132. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 484).

Grăveŏlēns, tĭs. *Qui sent mauvais.* Ād faūcēs grăveŏlēntĭs Ăvērnī. *V. Voy.* Fœtidus.

Grăvēscēns, tĭs. *Qui empire.* Nōn ăd grăvēscēns vūlnŭs īllīdāt mănŭs. *Cic.* (*Tusc.* 3, 31).

Grăvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être chargé.* Fētū nĕmŭs ōmnĕ grăvēscĭt. *V.* SYN. Grăvŏr, ŏnĕrŏr, *par ext.* lūxŭrĭŏ. || *Au fig. S'appesantir, empirer.* Īnquĕ dĭēs glīscĭt fŭrŏr, ātque ærūmnă grăvēscĭt. *Lr.* (IV, 1062). *Voy.* Ingravesco.

† Grăvĭdŏ, ās, ārĕ. *Charger, remplir.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 381, gravidavit; *Anthol.* II, p. 365, gravidata.)

Grăvĭdŭs, ă, ŭm. *Chargé, lourd, rempli.* Tĭbī pāmpĭnĕō grăvĭdŭs aūtūmnō Flōrĕt ăgĕr. *V.* Bīs grăvĭdōs cōgūnt fētŭs. *Id.* Mīlĭtĭbŭs grăvĭdŭm lætă rĕcēpĭt ĕquŭm. *O.* Ăgĕr grăvĭdĭs cănēbāt ărīstĭs. *Id.* SYN. Grăvĭs, fētŭs, ŏnūstŭs, ŏnĕrātŭs, plēnŭs, rĕfērtŭs. || Grăvĭdă (mulier, etc.). *Femme enceinte, femelle pleine.* Grăvĭdæ quī cōnjŭgĭs aūrēs Vōcĭbŭs hīs mŏnŭĭt. *O.* Ēxāctĭs grăvĭdæ quŭm mēnsĭbŭs ērrānt. *V.* Nūnc grăvĭdŭm pĕcŭs ēst. *O.* SYN. Grăvĭs, grăvĭŏr, *qqf.* prægnāns, fētă. PPH. Dīstēnta ŭtĕrŭm. *Prud.* Ŭtĕrō tūrgēntĕ. *Alcim.* VERS. Jām grăvĭdŭs jūstō pōndĕrĕ vēntĕr ĕrăt. *O.* Mănĭfēstăquĕ crīmĭnă plēnō Fērt ŭtĕrō. Jāmquĕ tŭmēscēbānt vĭtĭātī pōndĕră vēntrĭs, Ægrăquĕ fūrtīvŭm mĕmbră grăvābăt ŏnŭs. Vēxĕrăt īllă grăvĕm mātūrō pōndĕrĕ vēntrĕm. Tēndĭt ŏnŭs mātrĕm. Quōd tămĕn... grăvĭdă cēlātŭr ĭn ālvō. *Il.* Dūlcī sēd pōndĕrĕ vēntĕr Sī tŭmĕăt. *M.* Hūnc ŭtĕrō quōndām Drўŏpē Phœnīssă grăvātō (ferebat). *St.* Cœlēstī tŭmĭdŭs pōndĕrĕ vēntĕr ĕrăt. *Cl.* Vīrgĭnĕī trĕmŭērĕ sĭnŭs, īnnūptăquĕ mātĕr Ārcānō stŭpŭīt cōmplērī vīscĕră pārtū, Aūctōrēm părĭtūră sŭŭm. *Sedul.* Pĕr dĕcĕm mēnsŭm grăvēs Ŭtĕrī lăbōrēs. *Sen.* Jām fēcūndă nŏvŭm quŭm fērrĕt fēmĭnă fētŭm. *Alcim.* || *Au fig.* Grăvĭdam īmpĕrĭīs bēllōquĕ frĕmēntĕm (Italiam). *V.* Grăvĭdāmque Ămăthūntă mĕtāllī. *O.* Ēt cūrīs grăvĭdŭm. *V. Fl.* Grăvĭda ārcānīs ănŭs. *Sil.*

Grăvĭī, ōrŭm, *m. Peuple de la Tarraconaise.* (*Sil.* I, 235.)

Grăvĭs, ĕ. *Pesant, lourd.* Nām grăvĭs īmbēllēs ăttĕrĭt hāstă mănūs. *O.* Aūt grăvĭbŭs rāstrīs gălĕās pūlsābĭt ĭnānēs. *V.* SYN. Ŏnĕrōsŭs, pōndĕrōsŭs. PPH. Nōn lĕvĭs. *H.* Pōndŭs hăbēntĭă. *O.* || *Chargé.* Nōn ūnquām grăvĭs ærĕ dŏmūm mĭhĭ dēxtră rĕdībăt. *V.* Fērrĕ grăvēm lānā (colum). *O.* SYN. Ŏnĕrātŭs, ŏnūstŭs, grăvātŭs, prēssŭs. || Grăvĭs, *f. Femme enceinte; femelle pleine.* Mārtĕ grăvĭs, gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlĕm. *V.* Sūs fĕră jām grăvĭŏr. *M.* (*Spect.* 14). *Voy.* Gravida. || *Au fig. Appesanti, lent.* Aūt mōrbō grăvĭs, aūt jām sēgnĭŏr ānnīs. *V.* Grăvī tōrpērĕ vĕtĕrnō. *Id.* Grăvĭŏr dē vūlnĕrĕ. *V. Fl.* Aūt ăbĭt īn sōmnūm grăvĭs. *Lr.* Grăvĕ cōrpŭs. *H.* SYN. Grăvātŭs, tārdŭs, lānguēns, dēbĭlĭs, sēgnĭs, ēffētŭs. || *Chargé de (au prop. et au fig).* Nē prōdĭtĕ grăvēs īnsūtō vēstĭbŭs aūrō. *O.* Grăvĭs ānnīs Mīlēs ăĭt. *H.* Nāmquĕ grăvĭs cūrīs cārpīt dūm nōctĕ quĭētĕm. *Sil.* || *Qui renverse, abat.* Vītālĭă dōnĕc Vīncŭlă... Sōlvīt dēxtră grăvĭs. *V. Fl.* Grăvēs īctŭs. *H.* || *Lourde (chute).* Cāsū grăvĭōrĕ. *H.* Rŭīnă grăvĭs. *O.* || *Qui pèse sur; redoutable.* Dūm grăvĭs aūt hŏs... vīctŏr dărĕ tērgă cŏēgĭt. *V.* Grăvēs Pērsæ. *H.* SYN. Mĕtŭēndŭs, ăcĕr. || *Pesant, en parl. de l'air.* Aūt grăvĭs īncŭmbēns scŏpŭlīs ărēntĭbŭs æstās. *V.* Grăvĭs æstŭs. *H.* SYN. Plūmbĕŭs. || *Grave ou fort, en parl. du son.* Tūm sŏnŭs aūdītŭr grăvĭŏr. *V.* Īndĕ frăgōrĕ grăvī strĕpĭtŭs lŏcă prōxĭmă tērrĕt. *O.* || *Nuisible.* Sŏlĕt ēssĕ grăvĭs cāntāntĭbŭs ūmbră. *V.* Grăvĕ vīrŭs. *H.* SYN. Nŏxĭŭs, īncōmmŏdŭs. || *Fétide.* Ān grăvĭs hīrsūtīs cŭbĕt hīrcŭs īn ālīs. *H.* Īnspīrāntquĕ grăvēs ănĭmās. *O.* Hēllĕbŏrōsquĕ grăvēs. *V. Voy.* Fœtidus. || *Difficile, dur, pénible, fâcheux.* Āt rēgīnă, grăvī jām dūdūm saūcĭă cūrā. *V.* Grăvĭŏr nē nūntĭŭs aūrēs Vūlnĕrĕt. Ō pāssī grăvĭōră! *Id.* SYN. Ăcērbŭs, dūrŭs, mŏlēstŭs, trīstĭs, āspĕr. || *Grand.* Ămōrĕ pērcūssŭm grăvī. *H.* Cūlpă grăvĭs. *O.* SYN. Măgnŭs, īngēns. || *Sévère.* Dīstŭlĕrātquĕ grăvēs īn ĭdōnĕă tēmpŏră pœnās. *O.* Īndĕ grăvĭs jūdēx, īndĕ sĕvērŭs ĕquēs. *Id. Voy.* Severus. || *Grave (de caractère).* Pĭĕtātĕ grăvem āc mĕrĭtīs (virum). *V.* Ātque ălĭquĭs grăvĭŏr mōrŭm. *Cl.* Pŏpŭlūmquĕ grăvēmquĕ sĕnātŭm. *O.* || *Important, imposant.* Īncēptĭs grăvĭbŭs plērūmque ēt măgnă prŏfēssĭs. *H.* Caūsă grăvĭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 218. Et *Ter. Ad.* III, 4, 22). || *n. pris adv. Voy.* Grave.

Grăvīscæ, ārŭm, *f. pl.* (Γραουίσκαι). *Ville d'Étrurie.* Īntēmpēstæquĕ Grăvīscæ. *V.*

Grăvĭtas, ātĭs, *f. Poids, pesanteur.* Sŏlĭtăquĕ jŭgŭm grăvĭtātĕ cărēbăt. *O.* Aūt grăvĭtātĕ sŭā fērrī prīmōrdĭă rērŭm. *Lr.* (II, 83). SYN. Ŏnŭs, pōndŭs. || *Grossesse.* Tēndēbāt grăvĭtās ŭtĕrŭm. *O. Voy.* Gravida. || *Air grave, posé, austère, réservé.* Ēlŭcēt grăvĭtās fāstū jūcūndă rĕmōtō. *Cl.* Scēptrī grăvĭtātĕ rĕlīctā. *O.* Plēnŭs grăvĭtātĕ sĕrēnā Vūltŭs. *L.* Ēt sālvā grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvĭt. *H.* SYN. Mājēstās, sĕrĭētās, *qqf.* pōndŭs; *en mauv. part.* tētrĭcĭtās, sŭpērcĭlĭŭm. EP. Vĕrēndă, sĕvēră, aūstēră, trīstĭs. PPH. Vūltŭs grăvĭs. Frōns mājēstātĕ vĕrēndă. PPH. Blāndă tĭbī vūltŭs grăvĭtās, ēt mītĕ sĕrēnā Frōntĕ

sŭpērcĭlĭŭm. *Calp. Voy.* Supercilium. || *Gravité, importance.* Mūltĭplĭcāt tămĕn hūnc grăvĭtās aūctōrĭs hŏnōrĕm. *O.* SYN. Pōndŭs, *qqf.* mōmĕntŭm. || *Mauvaise odeur.* Ēt trāctǣ fœdā grăvĭtātĕ pĕr aūrās (volucres). *Sil.*

Grăvĭtĕr. *Pesamment.* Īpsĕ grăvĭs grăvĭtĕrque ād tērrām pōndĕrĕ văstō Cōncĭdĭt. *V.* Grăvĭtĕr sŏnăt ŭngŭlă. *Id.* SYN. Dūrē, dūrĭtĕr. PPH. Cūm pōndĕrĕ. Māgnō cūm pōndĕrĕ. || *Avec peine, difficulté.* Sēd grăvĭtĕr gĕmĭtūs īmō dē pēctŏrĕ dūcēns. *V.* SYN. Ǣgrē. || *A regret, avec déplaisir.* Grăvĭtĕr fĕrŏ. *Ph.* Eūm grăvĭtĕr lātūrūm crēdām. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 19). SYN. Ǣgrē, grăvātē, īndīgnē. PPH. Haūd *ou* nōn ǣquō ănĭmō. || *Fortement, vivement, violemment.* Grăvĭtĕr īrātŭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 2). Tōrquĕŏr ēn grăvĭŭs. *O.* Nōn ūllō grăvĭūs tēntātūr Cȳnthĭă dāmnō. *Pp.* (I, 4, 25). SYN. Vĕhĕmēntĕr, ācrĭtĕr, mūltŭm. || *Sévèrement.* Nōlo ĭn īllūm grăvĭūs dīcĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 60). || *Avec gravité ou avec force, en parl. du son.* Quūm tŭbă dēprēssō grăvĭtĕr sūb mūrmŭrĕ mūgĭt. *Lr.* (IV, 545). || — ŏlĕŏ, spīrŏ. *Avoir une odeur forte, désagréable.* Ēt grăvĭtĕr spīrāntĭs cōpĭă thȳmbrǣ. *V.* Aūrĭcŭlām Mărĭō grăvĭtĕr mīrārĭs ŏlērĕ. *M.* (III, 28). SYN. Grăvĕ, mălĕ. *Voy.* Fœtidus.

Grăvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Charger, surcharger.* Ūndă grăvēt pēnnās. *O.* Sūnt pōmă grăvāntĭă rāmōs. *Id.* Lǣvām Trītōnĭă vīrgŏ Nōn grăvăt. *St.* SYN. Ŏnĕrŏ, prĕmŏ, etc. *Voy.* Onero. || *Au fig. Être à charge, peser.* Nēc mē lăbŏr īstĕ grăvābĭt. *V.* Nīl mŏrŏr ōffĭcĭūm quōd mē grăvăt. *H.* || *Aggraver.* Fōrtūnām pārcĕ grăvārĕ mĕām. *O.*

Grăvŏr, ārĭs, ārī, *pass. Être chargé.* Plŭvĭā quūm fōrtĕ grăvāntūr. *V.* Făcĭēs pāllōrĕ grăvātūr. *L.* SYN. Prĕmŏr, cădŏ, sūccūmbŏ. *Voy.* Gravatus. || *Ordint. dép. Souffrir avec peine.* Rōmānōs ŏdēre ōmnēs, dŏmĭnōsquĕ grăvāntūr. *L.* Sēquĕ pŭtāt sōlūm rēgnōrum īnjūstă grăvārī. *Id.* Quĭd sī, quōd vōcĕ grăvārĭs, Mēntĕ dărēs? *V.* Ēt nūllūm fērrĕ grăvārĭs ŏnŭs. *O.* SYN. Īndīgnŏr, dŏlĕŏ. PPH. Ǣgrē, grăvĭtĕr, īndīgnē fĕrŏ. Ǣgrē pătĭŏr.

Grĕgālĭs, ĕ. *Qui est du troupeau, de la foule; commun.* Quōd plēbs grĕgālĭs ēxcŏlăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 391). Pērmūtāt vĭtrĕīs grĕgālĕ sūlfŭr. *St.*

Grĕgārĭŭs (miles). *Simple soldat.* PPH. Cāstrōrum in plēbĕ mĕrēbăt. *L.* || *En gén. De la foule.* Quǣ tēmpĕrārĕ vīx vălēt grĕgārĭŭs Pŏētă. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 15).

Grĕgātĭm, *adv. Par troupes.* (*Voy. le suiv.*) SYN. Cătērvātĭm, tūrmātĭm.

┼ Grĕgātŭs, ă, ŭm. *Attroupé.* Īdălĭǣ vŏlŭcrēs cœlōquĕ dŏmōquĕ grĕgātǣ. *St.* Tŏtĭdēmquĕ grĕgātī Fērtĕ mănūs. *Id.* (*Th.* VIII, 668. Pauci legunt *gregatim*).

┼ Grĕgŏ, ās, ārĕ. *Attrouper.* Nūnc, ŏvēs făctī, dūcĕ tē grĕgāntūr Pācĭs ĭn aūlām. *P. Nol.* (17, 200). *Voy.* Congrego.

Grĕgōrĭŭs, ĭī, *m. Grégoire, nom de plusieurs évêques.* Ēt vĕnĕrāndă săcrī tēstātūr vītă Grĕgōrī. *Fort.* (IV, 2, 3).

Grĕmĭŭm, ĭī, *n. Sein.* Ūt quūm tē grĕmĭo āccĭpĭēt lǣtĭssĭmă Dīdō. *V.* Grĕmĭīs ābdūcĕrĕ pāctās. *Id.* Ēt grĕmĭō lăcrĭmāntēm tōllĭt ănīlī. *O.* Ānchīsǣ grĕmĭō tēllūs cōmplēctĭtŭr ōssă. *V.* Tēthȳŏs īnvāsĭt grĕmĭŭm. *Cl.* SYN. Sīnŭs, *qqf.* pēctŭs. *Voy.* Sinus. || Īn grĕmĭŭm spŭŏ. (*Voy.* Conspuo.) Tēr īn grĕmĭŭm mĕcum, īnquĭt, dēspŭĕ, vīrgŏ. (*Ciris.* 372.)

┼ Grēssĭŏ, ōnĭs, *f. Marche.* Căprĭgĕnō gĕnĕrī grădĭbĭlĭs grēssĭo ēst. *Pacuv.* (ap. *Prisc.* 677).

Grēssŭs, ă, ŭm. *part. de* Gradior. *Qui a marché.* Părĭtēr grēssī pĕr ŏpācă lŏcōrŭm. *V.*

Grēssŭs, ūs, *m. Pas, marche.* Sŭbsĕquĭtŭr, prēssōquĕ lĕgĭt vēstīgĭă grēssū. *O.* Tēndĭtque ād līmĭnă grēssŭm. *V.* Grēssūs glŏmĕrārĕ sŭpērbōs. *Id. Voy.* Gradus.

Grēx, grĕgĭs, *m. Troupeau de menu bétail.* Dūx grĕgĭs īpsĕ căpĕr dēērrāvĕrăt. *V.* Dē grĕgĕ nōn aūsīm quĭdquām dēpōnĕrĕ tēcŭm. *Id.* SYN. Pĕcŭs, pĕcŏră, pĕcŭdēs, *qqf.* pĕcŭārĭă. EP. Cōrnĭgĕr, lānĭgĕr, văgŭs, ērrāns, hīrsūtŭs, hīrtŭs, pĕtŭlāns, pĕtŭlcŭs, lāscīvŭs, pīnguĭs, fēcūndŭs; īngēns. PPH. Pĕcŭdŭm grēx, gĕnŭs. || *Qqf. Troupeau de gros bétail.* Ēt grĕgĕ de īntāctō sēptēm māctārĕ jŭvēncōs. *V.* Ūt īn grĕgĕ taūrŭs. *H.* Nōbĭlĭūmquĕ grĕgēs cūstōs sērvābăt ĕquārŭm. *O.* SYN. Ārmēntŭm. || *Troupe d'acteurs.* Quūm pēr tŭmūltūm nōstēr grēx mōtŭs lŏco ēst *Ter.* (*Ph. prol.* 33). Bĕnīgne ŭt ŏpĕrām dĕtĭs ād nōstrūm grĕgĕm. (*Prol. Casin. Plaut.* 22). Grēx ăgĭt īn scēnā mīmŭm, pătĕr īllĕ vŏcātŭr. *Petr.* (*Sat.* 80. Et *St. Silv.* I, 6, 70). || *Troupe d'esclaves.* Cĭtrĕă mēnsă, grĕgēs sērvōrum ōstrūmquĕ rĕnīdēns. *Petr.* (*Sat.* 119). || *En gén. Troupe, réunion.* Scrībĕ tŭī grĕgĭs hūnc. *H.* Nīgrō cōmpŭlĕrĭt Mĕrcŭrĭŭs grĕgī. Grēx ăvĭŭm. *Id.* Pătrĭīs cōncēntĭbŭs aūdĭs Ēxsūltārĕ grĕgĕm (de Musis). *St.* Quĭd īllă fēlīx tūrbă frātērnī grĕgĭs? *Sen.* (*Ag.* 701). SYN. Tūrbă, āgmĕn, cœtŭs, etc. *Voy.* Turba. || Grĕgēs vīrgārŭm. *Poignée de verges.* (*Pl. Ps.* I, 3, 99.) || ┼ *arch. f.* Būcĕrĭǣquĕ grĕgēs. *Lr.* (II, 661. De quo *Non.* 3, 109). Dūcĕrĕt hās grĕgēs. *Lucil.* (apud *Char.* 72). *Voy.* Grus.

Grīllŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme le grillon.* Ēt grīllūs grīllăt. (*Auct. Phil.* 62).

Grīllŭs *ou* Grȳllŭs, ī, *m. Grillon, insecte.* Quā grīllŭs ĕrĭt prēssāntĕ pĕrēmptŭs. *Ser. Sam.* (vs. 292). Ōccŭpĕt ārgūtī grīllī căvă gārrŭlă rānă. *Val. Cat.* (*Dir.* 74. Adde *Phæd. Fab. nov.* 31, 7, et sup. in *Grillo*). || *Nom d'homme.* Rĕddĕ Lŭpī nōbīs tĕnĕbrōsăquĕ bālnĕă Grīllī. *M.* (I, 60).

Grīpŭs, ī, *m.* (γρῖπος et γρῖφος). *Nom d'homme.* Sēd Grīpŭs, sērvŭs nōstēr, quĭd rērŭm gĕrăt. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 6).

Grōsphŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ūtĕrĕ Pōmpēīō Grōsphō. *H.*

Grōssŭs, ī, *m. Figue avant sa maturité.* Sūmās ăb ălĭō lāctĕ dĭlĭlŭōs grōssōs. *Cn. Mat.* (apud *Macr.* 2, 16. *Id.* ibid. Cf. *Charis.* 75).

Grŭĭs, ĭs, *f. Voy.* Grus. (*Et sur ce nominatif, voy.* Famis.)

Grūmĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'esclave.* Quăsi īnvĭdērĕ mi hōc vĭdērĕ, Grūmĭŏ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 48).

Grūmŭs, ī, *m., et ordint.* Grūmī, ōrŭm, *pl. Petit tas de terre, légère élévation.* Quēmcūmque īnstĭtērām grūmum, aūt prǣcīsūm jŭgŭm. *Att.* (apud *Non.* 1, 50. Cf. *Fest.*). *Voy.* Tumulus. || *Qqf. Grumeau.* Līquĭdōquĕ cŏāctō Īntērdūm grūmōs spārgĭt sālĕ. (*Moret.* 46, de caseo.)

┼ Grŭndĭŏ, īs, īrĕ, *n. Comme le suiv.* Crŭēnto ĭta ōrĕ grūndībăt mĭsĕr. *Cæcil.* (ap. *Diom.* 379). Grūndĭēntem ādspēxī scrōfăm. *Laber.* (ap. *Non.* 2, 356).

Grūnnĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Grogner, crier comme le porc.* Ēt cūm rēmĭgĭbūs grūnnīsse Ēlpēnŏră pōrcīs. *J.* (15, 22). Sōrdĭdă sūs pāscēns rūrĭs pēr grāmĭnă grūnnĭt. (*Auct. Phil.* 57. Verbum exhibet *Diom.* 367.) SYN. Dēgrūnnĭŏ.

Grūnnītŭs, ūs, *m. Grognement.* Ēlĭnguĭs ēt quēm pōrcă grūnnītūm strĕpăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 993. *Id. Apoth.* 416, grunnitibus).

Grŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Crier comme la grue.* Mārtĭĕ grūs grŭĭt. (*Auct. Phil.* 23. Cf. *Paul.* ex *Festo.*)

Grūs *et* Grŭĭs, ĭs, *f. Grue, oiseau.* Lōngĭŏr hīc quām grūs, grĕgĕ tōtā quūm vŏlăt ōlīn. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 108. Vulgo perperam *grue tota*). Tāndēm

pĕrsuāsa ēst jūrĕjūrāndō grŭĭs. *Ph.* Tūnc grŭĭbūs pĕdĭcās ĕt rētĭă tēndĕrĕ cērvīs. *V.* Pārvŭs ŭt ēst cy̆cnī mĕlĭōr cănŏr īllĕ, grŭūm quăm Clāmŏr. *Lr.* (IV, 182). EP. Bīstŏnĭă, Strȳmŏnĭă, Thrēĭcĭă, hībērnă, ādvĕnă, pĕrĕgrīnă. PPH. Pălāmēdĭs ăvēs. Thrēĭcĭă vŏlŭcrĭs. VERS. Ād sŭbĭtās Thrācūm vŏlŭcrēs nūbēmquĕ sŏnōrăm. *J.* Ēt quæ Py̆gmæō sānguĭnĕ gaūdĕt ăvĭs. *O.* Raūcă Părætŏnĭō dēcēdūnt āgmĭnă Nīlō. *St.* Quīd Phāsĭdĭs ālēs Dīstĕt ăb hībērnā Rhŏdŏpēs grŭĕ. *Id.* Strȳmŏnă sīc gĕlĭdūm, brūmā pēllēntĕ, rĕlīnquūnt, Pōtūræ tē, Nīlĕ, grŭēs. *L.* Vōs quæ Nīlō mūtārĕ sŏlētĭs Thrēĭcĭās hĭĕmēs, ād mōllēm sērĭŭs aūstrŭm Īstĭs ăvēs. *Id.* Nēc quæ Strȳmŏnĭō dē grĕgĕ rīpă sŏnăt. *M.* (Cf. *Virg. Æ.* X, 264; *St. Th.* V, 10; XII, 515). || *Elles forment, en volant, la lettre* Δ. Prīmōquĕ vŏlātū Ēffīngūnt vărĭās cāsū mōnstrāntĕ fĭgūrās. *L.* Nōmĕn hăbēs... Quōd pēnnā scrībēntĕ grŭēs ăd sīdĕră tōllānt. *M.* (IX, 14). Tūrbābĭs vērsūs, nēc līttĕră tōtă vŏlābĭt, Ūnām pērdĭdĕrĭs sī Pălāmēdĭs ăvĕm. *Id.* (XIII, 75). Ōrdĭnĭbūs vărĭīs pēr nūbĭlă tēxĭtŭr ālēs Līttĕră, pēnnārūmquĕ nŏtīs īnscrībĭtŭr āēr. *Cl.* Līttĕră sūm cœlī pēnnā pērscrīptă vŏlāntī, Bēllă crŭēntă gĕrēns vŏlŭcrī dīscrīmĭnĕ Mārtĭs, Nēc vĕrĕŏr pūgnās, dūm nōn sīt lōngĭŏr hōstĭs. *Sympos.* (*Ænigm.* 26). || † *arch. m.* Hūnc grŭēm Bălĕārĭcūm. *Laber.* (apud *Non.* 3, 108).

Grūthūngī, *et qqf.* Gŏthīnī, ōrūm, *m. pl. Grotongues, peuple habitant le bas Danube.* Aūsī Dānŭbĭūm quōndām trānārĕ Grūthūngī. *Cl.* (*Consul.* IV *Hon.* 623). Bĕnĕ rūră Grūthūngŭs Ēxcŏlĕt. *Id.* (*Eutr.* II, 196. De his cf. *Amm.* 27, 5, 6).

Grȳllŭs. *Voy.* Grillus.

1. Grȳnēŭs, ī, *m.* (Γρύνειος). *Surnom qu'Apollon tirait d'un bois situé près de Clazomène.* Sēd nūnc Ītălĭām māgnām Grȳnēŭs Ăpōllŏ. *V.* (*Id. Ecl.* 6, 72).

2. Grȳneŭs, ĕī *ou* eī, *m.* (Γρυνεύς). *Nom d'un centaure.* Grȳneūs īmmānēm sūstŭlĭt ārām. *O.*

Grȳphŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mīsīstī mĭhĭ, Grȳphĕ, prō lĭbēllō. *St. Voy.* Gripus.

Grȳps, ȳpĭs, *m., et ordint. au plur.* (γρύψ). *Gryphon, animal fabuleux, qu'on représentait avec une tête et des ailes d'aigle et un corps de lion. Apollon avait son char attelé de gryphons.* Jūngēntūr jām grȳpēs ĕquīs. *V.* Prœlĭă nām făcĭūnt Ărĭmāspī grȳpĭbŭs hōstēs. *Prisc.* (*Peri* 703. *Ib.* 698). Nūnc ădĕs, ō Pæān, laūrō cuī grȳpăs ŏbūncōs Dōctă lŭpātă lĭgānt. *Sid.* (2, 307. Male librarii recentiores scripsere *gryphis*, *gryphes*). || *Qqf. au sing.* Āt sī Phœbūs ădēst, ēt frēnīs grȳpă jŭgālēm (detorsit). *Cl.*

† Gŭbērnă, ōrūm, *n. pl. Comme le suiv.* Dīsjēctārĕ sŏlēt māgnūm mărĕ trānstră, gŭbērnă. *Lr.* (II, 553). Prōrās d[illegible]ŏlĭāte, ēt dētŏndētĕ gŭbērnă. *Lucil.* (apud *Non.* 8, [illegible]).

Gŭbērnācŭl[illegible] *et sync.* Gŭbērnāclŭm, ī, *n. Gouvernail d'un* [illegible]*ire.* Cūmquĕ gŭbērnāclō lĭquĭdās prōjēcĭt ĭn ūn[illegible] *V.* Ātquĕ gŭbērnāclūm cōntōrquēt quōlĭbĕt ūnŭ[illegible] *Lr.* (IV, 902). SYN. Clāvŭs, tēmŏ, rĕgĭmĕn, mŏd[illegible]mĕn, *qqf.* hăbēnæ. EP. Naūtĭcŭm, fīrmŭm, fīdŭ[illegible]. PPH. Cūrvæ mŏdĕrāmĭnă pūppĭs. *St.* PHR. Gŭbē[illegible]clŭm, clāvŭm flēctŏ, mŏdĕrŏr, rĕgŏ, tŏrquĕō, cō[illegible]quĕō. || *Au fig. et ordint. au plur. Action de go*[illegible]*ner. Voy.* Clavus, Imperium.

Gŭbērnātŏr, [illegible]ĭs, *m. Pilote* (*propremt. Timonier*). Īpsĕ gŭbērnā[illegible] pūppī Pălĭnūrŭs ăb āltā. *V.* Nāmquĕ gŭbērnāt[illegible] dēstrīctō cōnstĭtĭt ēnsĕ. *O.* Fāctūs pĕrīclō tūm [illegible]bērnātŏr sŏphŭs. *Ph.* SYN. Nāvĭtă, măgĭstĕr, mŏ[illegible]ātŏr, rēctŏr, *qqf.* naūclērŭs, aūrīgă. EP. Sōlĕrs, [illegible]vĭdŭs, vĭgĭl, sōllĭcĭtŭs. PPH. Nāvĭs măgĭstĕr, dūx [illegible]ūstōs, rēctŏr. VERS. Rĕgĭmĕn dēxtrā mŏdĕrāntĕ că[illegible]ĕ Flēctĕrĕ. *O.* Rătēm quī tēmpĕrăt. *Id.* Jāmque hūc ātque īllūc ăgĭlēm cōnvērtĕrĕ clāvŭm, Ēt frēnārĕ rătēm, flūctūsque ēffīndĕrĕ rēctŏr. *Manil.* || *Qqf. Conducteur de chevaux.* Quūmquĕ gŭbērnātŏr māgnā cōntōrsĭt ĕquūm vī. *Poet.* (apud *Diom.* 453, et *Quintil.* 8, 6, 9). || *En gén. Celui qui gouverne.* Gŭbērnātŏr pŏlī. *Sen.* (*Hip.* 903). Bŏnūsquĕ mēntĭs vīr gŭbērnātŏr sŭæ. *P. Nol.* (21, 765). *Voy.* Rector.

Gŭbērnātrīx, īcĭs, *f. Celle qui gouverne.* Ān fōrtūnām cōllaūdēm, quæ gŭbērnātrīx fŭĭt? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 16). SYN. Dūx.

† Gŭbērnĭŭm, ĭī, *n. Administration.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

Gŭbērnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire l'office de pilote.* Īpsĕ gŭbērnābĭt, rĕsĭdēns īn pūppĕ, Cŭpīdŏ. *O.* PPH. Sūm gŭbērnātŏr, rēctŏr. || *Conduire des chevaux, un char.* Vīrgā gŭbērnăt ĕquūm. *M.* (IX, 23. Et *Sen. Hip.* 1075, currus). || *En gén. Gouverner, conduire, administrer.* Quōd sī quīs vērā vītām rătĭōnĕ gŭbērnăt. *Lr.* (V, 1115). Rārā quĭdēm vīrtūs quām nōn fōrtūnă gŭbērnĕt. *O.* SYN. Rĕgŏ, dīrĭgŏ, mŏdĕrŏr, dūcŏ. *Voy.* Impero.

Gŭbērnŭm. *Voy.* Guberna.

Gŭlă, æ, *f. Gorge, gosier.* Gŭlæquĕ crēdēns cōllī lōngĭtūdĭnēm. *Ph.* SYN. Faūcēs, gūttŭr. || *Par ext. Bouche, palais, au fig. Action de manger.* Āppōnūnt ŏcŭlīs plūrĭmă, paūcă gŭlæ. *M.* (IV, 78). Nōn mĭnŭs īngĕnŭa ēst ēt mĭhĭ, Mārcĕ, gŭlă. *Id.* (VI, 11). SYN. Ōs, pălātŭm. || *Ordint. en mauv. part. Gourmandise.* Īmplācātæquĕ vĭgēbăt Flāmmă gŭlæ. *O.* Quānta ēst gŭlă, quæ sĭbĭ tōtōs Pōnĭt ăprōs! *J* (1, 140). SYN. Īnglŭvĭēs, vēntĕr. EP. Īnēxplētă, īnsătĭābĭlĭs, ăvĭdă, vŏrāx, hĭāns, răbĭdă, īmprŏbă, tūrpĭs. PPH. Īmprŏbă vēntrĭs īnglŭvĭēs. Īnglŭvĭēs gŭlæ. Vēntrĭs vŏrāgŏ, gūrgēs, spĕcŭs. Īnēxplētūs ārdŏr ĕdēndī Mălĕ mōrātūs vēntĕr. PHR. Ōmnēs māndōnūm gŭlæ. *Lucil. Voy.* Gulosus, Fames.

Gūlfĭlă *et* Gūlfĭlās, æ, *m. Nom d'homme.* Gūlfĭlă Prōmpsĭt Gĕtārūm quās vĭdēmŭs ūltĭmās. *Eugen.* (21, 6. Et *Anthol.* I, p. 450, Gulfilas).

Gŭlōsŭs, ă, ŭm. *Gourmand, glouton.* Nōn ēst, Tūccă, sătĭs quōd ēs gŭlōsŭs. *M.* (XII, 41). Nīl ēst, Ăpīcī, tē gŭlōsĭŭs fāctŭm. *Id.* (III, 22). SYN. Hēllŭŏ, lūrcŏ, gŭlă. PPH. Ēscārūm vŏrāgŏ, gūrgēs. Vēntrī *ou* gŭlæ dēdĭtŭs, īndūlgēns. Gŭlæ părēns. VERS. Īlŭvĭēs ēt tēmpēstās bărāthrūmquĕ măcēllī. *H.* Hārpyĭīs gŭlā dīgnă răpācĭbŭs. Quĭdquĭd quæsĭĕrāt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *Id.* Plūsquĕ cŭpīt, quō plūră sŭām dēmīttĭt ĭn ālvŭm. *O.* Quōrūmquĕ prŏfūndăm Īnglŭvĭēm nōn Ægæŭs, etc. (implent). *Cl.* Sēd măgĭs ārdēbăt Săbĭdī gŭlă. *M. Voy.* Decoquo. || *En part. d'une ch.* Ēt quădrīngēntĭs nūmmīs cōndīrĕ gŭlōsūm Fīctĭlĕ. *J.* (11, 19). || *Au fig. Avide.* Nōn ŏpŭs ēst nōbīs nĭmĭŭm lēctōrĕ gŭlōsō. *M.* (X, 59).

† Gumĭă, æ, *m. f. Gourmand.* Quōd vĕnĭūnt, īllæ gŭmĭæ, vĕtŭlæ, īmprŏbæ, ĭnĕptæ. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 377). Cōmpēllāns gŭmĭās ēx ōrdĭnĕ nōstrōs. *Id.* (ap. *Cic. Fin.* 2, 8. Cf. *Fest.* in v. *Ingluvies*).

Gūmmĭ. *Voy.* Cummi.

† Gūrdŭs, ă, ŭm. *Sot.* (*Laber.*, teste *Gell.* 16, 7. Cf. *Quintil.* 1, 5, 57, et *Gloss. Isid.*)

Gūrgēs, ĭtĭs, *m. Gouffre, abîme.* Īmō bărāthrī tēr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrūptūm flūctūs. *V.* SYN. Vŏrāgŏ, bărăthrŭm, hĭātŭs, vōrtĕx. EP. Præcēps, āltŭs, prŏfūndŭs, īmŭs, vāstŭs, cæcŭs, hōrrēndŭs, raūcŭs, spūmĕŭs. PPH. Gūrgĭtĭs æstŭs, vōrtĕx, īmŭm. Vāstā vŏrāgĭnĕ gūrgēs. || *Eaux profondes d'un marais, d'un fleuve, de la mer.* Līmōsōquĕ nŏvæ sāltānt īn gūrgĭtĕ rānæ. *O.* Ātque ōmnēs trăhĕ, gūrgēs, ăquās. *L.* Mātēr, Cȳrēnē mātēr, quæ gūrgĭtĭs hūjūs Īmă tĕnēs. *V.* Tōllĭmŭr īn cœlūm cūrvātō gūrgĭtĕ,

Id. Voy. Fluvius, Mare, Palus. || *Au fig. Gouffre.* Sōrbĕăt ūt cŭmŭlōs nūmmōrūm faūcĭbŭs āmplīs Gūrgĕs ăvārĭtĭæ. *Prud.* (*Ham.* 255). || *Surnom donné à des dissipateurs* : Fabius Gurges, Gallonius Gurges. Ō Pūblī, ō Gūrgĕs Gāllōnī. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8). Gūrgĭtĭs aūt Fābĭī. *J.* (6, 266).

Gūrgŭlĭŏ, ōnĭs, *m. Gosier. Voy.* Guttur. || *Comme* Curculio. *Voy. ce mot.*

† Gūrgūstĭdōnĭī (campi). *Mot forgé par Plaute, de* Gurgustium. (*Mil.* I, 1, 13. Cf. *Fest.*)

Gūrgūstĭŭm, ĭī, *n. Mauvaise taverne, cabaret.* Nām sŭā quī sānctīs nūpĕr gūrgūstĭă tēctīs Prætŭlĕrăt. *P. Nol.* (25, 152).

Gūstātŭs, ūs, *m. Le goût.* Grāmĭnă gūstātū pōstquam ēxĭtĭālĭă Cīrcēs Ēxpērtŭs. *Aus.* (*Mos.* 277. Adde *Prud. Psych.* 431). *Voy.* Gustus.

Gūstŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Goûter.* Pābŭlă gūstāssēnt Trōjæ, Xānthūmquĕ bĭbīssēnt. *V.* Ūt nĭhĭl ōmnīnō gūstārēmūs, vĕlŭt īllīs. *H.* Dūlĭchĭō lōtōs gūstātă pălātō. *O.* SYN. Dēgūstŏ, lībŏ, dēlībŏ. || *Au fig. Goûter, essayer* (γεύεσθαι). Sī sĕmĕl ūnō Dē sĕnĕ gūstārĭt. *H.* Gūstārĕ lūcēllŭm. *Id.* Vītæ gūstāvĭt ămōrĕm. *Lr.* (V, 180). Gūstāre ĕgo ējūs sērmōnēm vŏlŏ. *Pl.* (*Most.* V, 1, 15). SYN. Ēxpĕrĭŏr, tēntŏ, pērcĭpĭŏ, frŭŏr.

Gūstŭs, ūs, *m. Le sens du goût, goût.* SYN. Gūstātŭs. *Voy. ce mot.* || *Goût, saveur.* Nām nĕquĕ gūstŭs ĭnērs. *Aus.* (*Mos.* 118). SYN. Săpŏr, gūstātŭs. *Voy.* Sapor. || *Souv. et au plur. Entrée de table.* Hōc sătĭs īn gūstū. *M.* (XI, 53. *Ib.* 32, 4). Īntĕrĕā gūstūs ēlĕmēntă pĕr ōmnĭă quærūnt. *J.* (11, 14). Pĕr văriōs gūstūs īnstrūcta ūt prāndĭă dūcăt Īn nōctĕm. *Prud.* (*Ham.* 323).

Gūttă, æ, *f. Goutte d'un liquide.* Gūttă căvāt lăpĭdēm ; cōnsūmĭtŭr ānnŭlŭs ūsū. *O.* Huīc ātrō lĭquūntŭr sānguĭnĕ gūttæ. *V.* SYN. Gūttŭlă, stīllă, *qqf.* rōs. EP. Lĭquēns, lĭquĭdă, flŭēns, rĭgŭă, stīllāns, mānāns. || *Larme.* Gūttīs hūmēctāt grāndĭbŭs ōră. *V. Voy.* Lacrima. || *Larmes de certains arbres, ambre, myrrhe.* Lūcēt Phāĕtōnthĭdĕ cōndĭtă gūttā. *M.* (IV, 32. *Id.* VI, 15). Aūrūm Lȳdŭs, Ărābs gūttām, Pānchāĭă mȳrrhām. *Sid.* (5, 47). || *Sueur.* Pērquĕ mĕōs ārtūs frīgĭdă gūttă flŭĭt. *O. Voy.* Sudor. || *Tache, moucheture.* Nīgrăquĕ cærŭlĕīs văriārī cōrpŏră gūttīs. *O.* Părĭbŭs lĭtă cōrpŏră gūttīs. *V.* SYN. Mācŭlă. || *Au fig. Un peu de qq. ch.* Dūlcēdĭnĭs īn cŏr Stīllāvīt gūttă. *Lr.* (IV, 1053). Gūttă cērtī cōnsĭlī. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 4).

Gūttātĭm, *adv. Goutte à goutte.* Vĭde hūnc, mĕæ īn quēm lăcrĭmæ gūttātīm cădūnt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 363). Cŏr gūttātīm cōntābēscĭt, quăsi īn ăquam īndĭdĕrĭs sălēm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 92).

Gūttātŭs, ă, ŭm. *Tacheté.* Ēt pĭctă pērdīx, Nŭmĭdĭcæquĕ gūttātæ. *M.* (III, 58, 15). SYN. Mācŭlōsŭs.

Gūttŭlă, æ, *f. dimin. de* Gutta. *Petite goutte.* Āh! gūttŭlā Pēctŭs ārdēns mi ādspērsīstī. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 27). Sānguĭnĭs hæc nōstrī gūttŭlă lūmĕn ĕrĭt. *P. Nol.* (35, 610). || *Au fig.* Sīc dē făvōrūm mĭhĭ tŭōrūm gūttŭlīs. *P. Nol.* (21, 427).

Gūttŭr, ŭrĭs, *n. Gosier.* Īllĕ fāmē răbĭdā trĭă gūttŭră pāndēns. *V.* Hæsīt sūb gūttŭrĕ vūlnŭs. *Id.* Īn tŭă lūcră fĕrīs ēxārmāt gūttŭr ălūmnīs. *Sid.* (2, 53). SYN. Faūcēs, ōs, *qqf.* jŭgŭlŭm, gŭlă. *Voy.* Fauces. || — ēlīdŏ, frāngŏ, etc. *Étrangler.* Părēntĭs ōlīm sĭ quĭs īmpĭă mānū Sĕnīlĕ gūttŭr frēgĕrĭt. *H. Voy.* Strangulo. || *Gosier, voix, chant.* Ŏvāntēs gūttŭrĕ cōrvī. *V.* SYN. Ōs, vōx, cāntŭs. || † *arch. m.* Nām nĭmĭ' călēbăt, āmbūrēbāt gūttŭrēm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 22. *Id. Trin.* IV, 3, 7). Se īngūrgĭtāvĭt ūsque ăd īmŭm gūttŭrēm. *Næv.* (apud *Non.* 3, 102. Ubi plura. Cf. et *Prisc.* 649).

Gūttŭs, ī, *m. Vase de terre, à col étroit, pour mettre du vin.* Cūm pătĕrā gūttŭs, Cāmpānă sŭpēllēx. *H.* (Cf. *Varr. L. L.* 5, 124). || *Vase pour mettre de l'huile, des parfums.* Plēnō cōmpōnĭt līntĕă gūttō. *J.* (3, 263. Et *Mart.* XIV, 52).

? Gȳără, æ, *f. Voy.* Gyarus.

Gȳăreūs, ĕōs *ou* ĕī, *m.* (Γυαρεύς). *Nom d'homme.* Īn sŏcĭām Gȳăreūs ērūmpĕrĕ clāssĕm. *L.*

Gȳărŭs, ī, *f., et* Gȳărī, ōrŭm, *f. pl.* (Γύαρος). *Une des Cyclades, où les Romains exilaient les malfaiteurs.* Īpsĕ tŭā Mȳcŏnō Gȳărōquĕ rĕvēllī, Dēlĕ, tĭmēs. *St.* Ūt Gȳărī claūsūs scŏpŭlīs pārvāquĕ Sĕrīphō. *J.* (10, 170. Alii leg. *Gyaræ*). Aūde ălĭquĭd brĕvĭbŭs Gȳărīs ēt cărcĕrĕ dīgnŭm. *Id.* (1, 73).

Gȳās *ou* Gȳēs, æ, *m.* (*Apollod.*, et optt. *Hesiodi* libb. Γύης). *Un des géants, nommé à tort Gygès.* Nōn, sī rĕsūrgāt cēntĭmănūs Gȳās. *H.* (*Od.* II, 17, 14. Libri habent *Gigas*, quod ferri possit. Multi editi, *Gyges*, in quo prior producitur. Vid. egregiam *Bentleii* notam : qui tamen verum, a se planissime demonstratum, deseruit). Quĭd grăvĭŭs, vĭctōrĕ Gȳā, căptīvă tŭlīssĕm ? *O.* (*Fast.* IV, 593). Dīrcæūmquĕ Gȳān, ĕt Ĕchīŏnĭūm Lȳcŏphōntĕm. *St.* (*Theb.* II, 610. *Ib.* V, 223). || *Un des compagnons d'Énée.* Fōrtĕmquĕ Gȳān, fōrtĕmquĕ Clŏănthŭm. *V.*

Gȳgæŭs, ă, ŭm (Γυγαία λίμνη). *De Gygès, roi de Lydie.* Lȳdĭă Gȳgæō tīnctă pŭēllă lăcū. *Pp.* (III, 11, 18).

Gȳgēs, æ, *m.* (Γύγης). *Au lieu de* Gyas, *géant.* || *Gygès, roi de Lydie.* || *Nom de guerrier.* Ēt sūccīsō pōplĭtĕ Gȳgēn. *V.* || *Nom d'un jeune homme.* Lūnă mărī, Cnĭdĭūsvĕ Gȳgēs. *H.* Gȳgēn : Īllĕ nŏtīs ăctŭs ăd Ōrĭcŭm. *Id.*

Gȳlīppŭs, ī, *m.* (Γύλιππος). *Général lacédémonien, qui combattit en Sicile.* Pŏtĭŏr sīt fāmă Gȳlīppī. *Tib.* (IV, 1, 200. Cf. *Justin.* 4, 4). || *Nom d'un guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 271.)

Gȳmnās, ădĭs, *f.* (γυμνάς). *Exercice de la lutte.* Hīc tĭbĭ fēstă Gȳmnās, ēt īnsōntēs jŭvĕnūm sĭnĕ cæstĭbŭs īræ. *St.* Mēmbră Thĕrāpnæā rĕsŏlūtŭs gȳmnădĕ Pōllūx. *Id.* (Adde *Prud. Sym.* II, 516 ; *Sid.* 2, 497). *Voy.* Lucta.

Gȳmnăsĭŭm, ĭī, *n.* (γυμνάσιον). *Lieu d'exercice.* Gȳmnăsĭīs ădĕrĭt, stŭdĭōque īgnāvă pălæstræ. *L.* Sēd măgĕ vīrgĭnĕī tōt bŏnă gȳmnăsĭī. *Pp.* (III, 14, 2). Ēt quŏnĭām cœpīt Græcōrūm mēntĭŏ, trānsī Gȳmnăsĭă. *J.* (3, 115). SYN. Pălæstră. || *École de philosophie, gymnase.* Hōc īn gȳmnăsĭō Pŏlĕmī săpĭēntĭă vītăm Ēxcŏlŭĭt. *Sid.* (15, 118). SYN. Schŏlă, *qqf.* cōllēgĭŭm.

Gȳmnăstĭcŭs, ă, ŭm (γυμναστικός). *Du gymnase.* Pro ēxērcĭtū gȳmnăstĭco ēt pălæstrĭcō. *Pl.* (*Rud* II, 1, 7. *Id. Most.* I, 2, 73).

Gȳmnēs, ētĭs, *m.* (Γύμνης). *Habitant des îles Baléares.* Gȳmnētēs īstōs gēns lŏcōs [illegible]dĕrānt. *Avien.* (*Or. mar.* 464. Quæ insulæ voca[illegible] Γυμνητίδες, Γυμνησίαι, et a *Strab.*). *Voy. le su*[illegible].

Gȳmnēsĭæ, ārŭm, *f. pl.* (Γυμνησ[illegible]). *Les îles Baléares.* Cōntĭnŭōquĕ jăcēnt Gȳmnē[illegible] : hās Bălĕārēs Rōmānī mĕmŏrānt. *Prisc.* (*Peri.* 46[illegible]). Īnsŭlă sē prōptēr Gȳmnēsĭă tōllĭt ăb āltō. *Avien.* ([illegible]. *Terr.* 620). *Voy. le précéd., et* Baleares.

Gȳmnĭcŭs, ă, ŭm (γυμνικός). *G*[illegible]*nastique.* Vĭctōrēm sōrtĕ gȳmnĭcī cērtămĭnĭs. *Ph.* (*Fab. nov.* 12, 2). SYN. Gȳmnăstĭcŭs.

Gȳmnŏsŏphīstæ, ārŭm, *m. pl.* [illegible]*nnosophistes, philosophes indiens.* Ōstēntāntquĕ sŭ[illegible] vŏcātīm Gȳmnŏsŏphīstās. *Prud.* (*Ham.* 403). SY[illegible] Brāchmānēs.

Gȳnæcēŭm, ī, *n.* (γυναικεῖον). *G*[illegible]*écée, appartement des femmes.* Ăd ĕăm rēm făc[illegible] vōlt gȳnæcēŭm nŏvŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 71. [illegible] *Ter. Ph.* V, 6, 22).

Gȳndēs, æ, *m. Fleuve d'Assyrie.* Răpĭdŭs, Cȳrī dēmēntĭă, Gȳndēs. *Tib.* (IV, 1, 142).

Gȳpsātŭs, ă, ŭm. *Plâtré.* Dēspĭcĕ gȳpsātī crīmĕn ĭnānĕ pĕdĭs. *O.* Bărbără gȳpsātōs fērrĕ cătāstă pĕdēs. *Tib.* (II, 3, 62).

Gȳpsŭm, ī, *n.* (ἡ γύψος). *Plâtre.* Mōllĭs sī brāctĕă gȳpsŭm Tēxĕrăt. *Prud.* (*Sym.* I, 436. *Id. Apoth.* 458). || *Statue de plâtre.* Quānquăm plēna ōmnĭă gȳpsō Chrȳsīppi īnvĕnĭēs. *J.* (2, 4).

Gȳrŭs, ī, *m.* (γῦρος). *Tour que font les chevaux dans l'hippodrome, détour, circonvolution.* Frēnă Pĕlĕthrŏnĭī Lăpĭthæ, gȳrōsquĕ dĕdērĕ Īmpŏsĭtī dōrsō. *V.* Īn gȳrōs īrĕ cŏāctŭs ĕquŭs. *O.* Trōĭlŭs haūd ălĭtĕr gȳrō brĕvĭōrĕ mĭnāntēs Ēlūdēbăt ĕquōs. *St.* (Adde *Luc.* I, 425; *Prop.* III, 14, 11; *Manil.* V, 636). SYN. Ōrbĭs, flēxŭs. EP. Flēxŭs, ōblīquŭs, cūrvŭs, īnflēxŭs, sĭnŭātŭs. PHR. Lævōs ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbēs *V.* || *Replis des serpents.* Sēptem īngēns gȳrōs, sēptēnă vŏlūmĭnă trāxĭt. *V.* Cōllēctŭs gȳrō, spătĭōsăquĕ jūgĕră cōmplĕt. *St.* SYN. Flēxŭs, ōrbĭs, vŏlūmĕn, spīră. || *En gén. et au fig. Tour, cercle, mouvement circulaire, révolution.* Dūcēnsquĕ pĕr āĕră gȳrōs Mīlŭŭs. *O.* Pīscĭs ēxsūltăt frĕtō, Ăgĭtātquĕ gȳrōs. *Sen.* (*Ag.* 451). Seū brūmă nĭvālĕm Īntĕrĭōrĕ dĭĕm gȳrō trăhĭt. *H.* Āttrăhĕ vēlă Fōrtĭŭs, ēt gȳrō cūrrĕ, pŏētă, tŭō. *O.* Ātque īngēns ŏpŭs īn mĭnōrēs Cōntrăhĕ gȳrōs. *St.* Deīn sĭmĭlī gȳrō vĕnĭēnt ălĭōrŭm vĭcēs. *Ph.* SYN. Ōrbĭs, cīrcŭlŭs, cīrcŭĭtŭs, flēxŭs.

H

H, *f. n Lettre de l'alphabet.* H līttĕră, sīve ēst nŏtă, etc. *T. Maur.* (*Litt.* 213).

Hă, *interj. Pour prier de cesser un discours ou une action.* (*Pl. Capt.* I, 2, 45; *Trin.* IV, 3, 53.) || Hă, hă, hĕ, *ou plutôt* Hăhăhĕ. *interj. Pour imiter le rire.* (*Ter. Eun.* III, 2, 44, et 1, 36; *Pl. Ps.* IV, 1, 36. Uno verbo scribit *Probus.*)

Hăbăcŭc. *Voy.* Abacuc.

Hăbēnă, æ, *f., et ordint.* Hăbēnæ, ārŭm, *pl. Bride, rênes.* Ēmĭcăt īn cūrrum, ēt mănĭbŭs mōlītŭr hăbēnās. *V.* Quūm răpĭdum ēffūsĭs rĕgĕrēt sūblīmĭs hăbēnĭs Cōrnĭpĕdēm. *Sil.* Ēt lārgŭs hăbēnæ Ībăt ĕquēs. *L.* SYN. Lōrŭm, rĕtĭnācŭlŭm, *par ext.* frēnŭm, căpīstrŭm. EP. Vălĭdă, ārctă, fīrmă, prēssă, āddūctă, strīctă, tēntă; lēntă, lāxă, ēffūsă, flŭēns. PHR. Hăbēnās, lōră, rĕtĭnācŭlă rĕgō, mŏdĕrŏr, mōlĭŏr; lāxō, ēffūndō, īmmīttō, pērmīttō; cōntrăhō, āddūcō, tēndō, prĕmō. Lōră, lāxās hăbēnās dō. Lōră mănū tĕnĕō. *Voy.* Freno, Frenum. || *Courroie de fronde, fronde.* Īpsĕ tĕr āddūctā cīrcŭm căpŭt ēgĭt hăbēnā. *V.* Bălĕārĭs tōrtŏr hăbēnæ. *L.* Hăbēnă sāxĭfĕră. *V. Fl. Voy.* Funda.|| *Courroie de javelot.* Quūm jăcŭlŭm pārvă Lĭbȳs āmēntāvĭt hăbēnā. *L.* || *Courroie de la* scutica, *étrivières.* Īn scālīs lătŭīt, mētŭēns pēndēntĭs hăbēnæ. *H.* Scūtĭcæ trĕmĕfāctŭs hăbēnĭs. *O.* SYN. Scūtĭcă, lōrŭm. || *Courroie de casque.* Mōllēs gălĕæ Gĕsāndĕr hăbēnās. *V. Fl. Voy.* Lorum. || *Au fig. Voiles de vaisseau.* Vīncĭtŭr ārs vēntō: nēc jām mŏdĕrātŏr hăbēnĭs Ūtĭtŭr. *O.* Sēd nĕquĕ pērmīssĭs jām fūndĕrĕ rēctŏr hăbēnĭs Vēlă. *V. Fl.* Clāssīque īmmīttĭt hăbēnās. *V. Voy.* Velum, Auriga. || *Frein.* Fŭrĭt īmmīssĭs vūlcānŭs hăbēnĭs. *V.* Īrārŭmque ōmnēs ēffūndĭt hăbēnās. *Id.* Ōmnēs flŭvĭōrum ēffūndăt hăbēnās. *V. Fl.* Ēxcūssĭt hăbēnās Lūcĭfĭcŭs Pāvŏr. *Sil.* SYN. Frēnŭm. || *Rênes, gouvernement.* Ēt prĕmĕre ēt lāxās scīrēt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *V.* Rērŭmquĕ rĕlīquĭt hăbēnās. *Id.* Āccēpīssĕ Nŭmām pŏpŭlī Lătĭālĭs hăbēnās. *O.* Cuī pătĕr ætērnās pōst sæcŭlă trădăt hăbēnās. *M.* (VI, 3, 3). SYN. Rĕgĭmĕn, mŏdĕrāmĕn. *Voy.* Imperium.

† Hăbēntĭă, æ, *f. L'avoir, ce qu'on possède.* (*Pl. Truc. prol.* 21. De hac voce *Non.* 2, 393.)

Hăbĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Avoir, posséder.* Nīl, tĭbĭ quōd dēmŭs, mājŭs hăbēmŭs, ăĭt. *O.* Quūmque hăbĕās plūs, Paūpĕrĭēm tĭmĕās mĭnŭs. *H.* Nōx ĕrăt, ēt tērrĭs ănĭmālĭă sōmnŭs hăbēbăt. *V.* SYN. Pōssĭdĕō, tĕnĕō. PPH. Ēst mĭhĭ, nōbĭs. Pĕnēs mē ēst. Mĭhĭ īn prōmptū ēst, prăstō ēst. Nōn cărĕō. PHR. Nēc lăcrĭmĭs cărŭērĕ gĕnæ. *V.* Crēssă nē cărĕăt pūlchră dĭēs nŏtā. *H.* || *Être maître.* Hōstĭs hăbĕt mūrōs. *V.* Pōstquăm nōs Ămărȳllĭs hăbĕt. *Id.* SYN. Tĕnĕō, pŏtĭŏ || *act. et n. Habiter.* Quæ lŏcă, quīve hăbĕānt hŏmĭnēs. *V.* Quī prīmī fīnēs hăbŭērĕ Lătīnōs. *Id.* Vĕlŭt hīc ăgrēstĭs ēst ădŏlēscēns, qui hīc hăbĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 35). Nūnc īllĕ gĕmĭnŭs, quī Sȳrācūsĭs hăbĕt. *Id.* (*Men. prol.* 69). SYN. Tĕnĕō, cŏlō, īncŏlō, hăbĭtō. *Voy.* Habito.|| *Savoir.* Hăbēs ōmnĕm rēm; pērgăm, quō cœpi, hōc ĭtĕr. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 119). Sī quōs aūt Phȳllĭdĭs īgnēs, Aūt Ālcōnĭs hăbēs laūdēs. *V.* Īncĭpĕ, sī quĭd hăbēs. *Id. Voy.* Scio. || *Traiter, se conduire à l'égard de.* Ŭtĭ tū me hīc hăbŭĕrĭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 64). SYN. Trāctō, *qqf.* āccĭpĭō. || *Passer (le temps).* Ŭt hūnc hŏdĭē dĭēm Lūcŭlēnte hăbĕāmŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 55). SYN. Ăgō, dūcō.|| *Estimer, priser.* Ōmnēs ūno ōrdĭne hăbētĭs Āchīvōs. *V.* Nōn hăbĕō naūcī Mārsum aūgŭrĕm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). SYN. Dūcō, făcĭō, pēndō, æstĭmō. || *Porter (un vêtement).* Lŭpī dē pēllĕ gălērōs Tēgmĕn hăbĕt căpĭtī. *V.* Vēstĭs bŏnă quærĭt hăbērī. *O.* Ānnŭlŭs īn dĭgĭtō sūbtērtĕnŭātŭr hăbēndō. *Lr.* (I, 313). || *n. Avoir, être riche.* Ĕt ămŏr sūccēssĭt hăbēndī. *V.* Cūrāmque hăbēndī pĕnĭtŭs cōrde ērāsĕrĭm. *Ph.* Ămōrĕ sĕnēscĭt hăbēndī. *H.* (Adde *Juv.* 14, 207). || Hăbĕt. *Il est frappé, il est blessé* (*famil. Il a son affaire*), *en parl. des gladiateurs.* Hăbĕt; pĕrāctum ēst. *Sen.* (*Ag.* 901. *Id. H. OEt.* 1457. Cf. *Donat.* ad *And.* I, 1, 56). || Sīc hăbĕt, Bĕne hăbĕt (οὕτως ἔχει, καλῶς ἔχει). *Il en est ainsi, c'est bien.* Māgnūm nārrās, vīx crēdĭbĭle. Ātquī Sīc hăbĕt. *H.* Ēt bĕne hăbĕt: nūnquăm mātĕr lūgūbrĭă sūmpsī. *Pp.* (IV, 11, 97). || — mē. *Se conduire, se montrer.* Rūrī ăgĕrĕ vītăm, sēmpĕr pārce āc dūrĭtĕr Se hăbērĕ. *Ter* (*Ad.* I, 1, 20). SYN. Mē gĕrō. *Voy.* Vivo. || — ĭtĕr. *Marcher, se diriger.* Ĭtĕr hāc hăbŭī. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 35). SYN. Făcĭō. *Voy.* Iter. || — cōnsĭlĭŭm. *Tenir conseil.* Cōnsĭlĭūm sūmmĭs dē rēbŭs hăbēbānt. *V. Voy.* Consulo. || — fĭdĕm, grātĭās, etc. *Voy. ce mots.*

Au pass. Hăbĕŏr, ērī. *Passer pour, être jugé, être dit.* Quōd nĭsĭ cōncēdās, hăbĕāre īnsuāvĭs, ăcērbŭs *H.* Quō nēc sīncērĭŏr ăltĕr hăbētŭr. *Id.* Quī nūnc Ālbānŭs hăbētŭr (mons). *V.* SYN. Æstĭmŏr, dūcŏr, dīcŏr, pĕrhĭbĕŏr.

Hăbĭlĭs, ĕ. *Propre, convenable.* Pīnguĭbŭs hæ tērrīs hăbĭlēs, lĕvĭōrĭbŭs īllæ. *V. Voy.* Aptus. || *Qui sied, qui va bien.* Dē mōre hăbĭlēm sūspēndĕrăt ārcŭm. *V.* Hăbĭlĭs lătĕrī clȳpĕŭs. *Id* SYN. Āptŭs, dĕcēns, āccōmmŏdŭs. || *Qui a les mouvements faciles.* Hæc hăbĭlĭs lĕvĭtātĕ sŭā ēst. *O.* Ātque hăbĭlĭs mēmbrĭs vēnĭt vĭgŏr. *V.*

Hăbĭtābĭlĭs, ĕ. *Habitable.* Nōn ēst hăbĭtābĭlĭs æstū. *O.* Quā sōl hăbĭtābĭlēs īllūstrăt ōrās. *H.* || *Qqf. Habité.* Sŭpĕrīs hăbĭtābĭlĕ sāxūm. *St.*

† Hăbĭtăcŭlūm, ī, *n.*, *néol. Habitation.* Hūmāna ēffĭcĭūnt hăbĭtăcŭlă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 43). Āccĭpĭūntquĕ căvīs hăbĭtăcŭlă dīgnă lătēbrīs. *Alcim.* (I, 39. Adde *Prud. Peri.* 14, 109). *Voy.* Sedes. || *Au fig. Replis* (*du cœur*). Īnjūstī pĕnĕtrāns hăbĭtăcŭlă cōrdĭs. *Juvc.* (III, 41).

Hăbĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Habitation.* Ūxōr, vĕnĕrāre, ūt nōbīs hæc hăbĭtātĭŏ Bŏnă, faūstă, fēlīx, fōrtūnātăque ēvĕnăt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 2). Scīrpĕă Dūmnōtĭnī tānti ēst hăbĭtātĭŏ vātī. *Aus.* (*Epist.* 5, 15).

Hăbĭtātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Hăbĭtātrīx, īcĭs, *f. Habitant, habitante.* Tū cōlĭs Ēlȳsĭōs, nĕmŏrīsque hăbĭtātŏr ămœnī. *M.* (IX, 52). Flūmĭnĕīs hăbĭtātrīx Nāīs ĭn ōrīs. *Aus.* (*Mos.* 82). SYN. Īncŏlă.

Hăbĭtātŭs, ă, ŭm. *Habité.* Bīstŏnĭīs hăbĭtātă vĭrīs (tellus). *O.* Ūrbs hăbĭtātă dĭū Fĭdĕī. *Sil.*

Hăbĭtŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Habiter.* Nūllī cērtă dŏmūs, lūcīs hăbĭtāmŭs ŏpācīs. *V.* Cēntum ūrbēs hăbĭtānt māgnās. *Id.* Cēssērūnt nĭtĭdīs hăbĭtāndæ pīscĭbŭs ūndæ. *O.* SYN. Cŏlŏ, īncŏlŏ, tĕnĕŏ, hăbĕŏ, frĕquēntŏ, mănĕŏ, mŏrŏr, rĕsĭdĕŏ, cōmmŏrŏr, *qqf.* stō, cōnsĭdĕŏ. PPH. Sēdĕm pŏsŭī, lēgī, hăbĕŏ. Mĭhĭ dŏmŭs *ou* sēdēs ēst. || *Au fig.* Tēcum hăbĭta, ēt nōrīs quām sīt tĭbĭ cūrtă sŭpēllēx. *Pers.* (4, 52). Mājōrēm pārtem ĭn ōre hăbĭtās mĕŏ. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 4).

† Hăbĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. État de santé.* Quī cŏlŏr, nĭtŏr, vēstītŭs, quæ ēst hăbĭtūdŏ cōrpŏrĭs? *Ter.* (*Eun.* II, 2, 11. Ubi *Donat*.). SYN. Hăbĭtŭs.

† Hăbĭtŭrĭŏ, īs, īrĕ. *act. Désirer avoir.* Sī ărātĭōnēs Hăbĭtŭrīs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 47).

Hăbĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Habeo. *Eu, traité, réputé.* Cōnsĭlĭīs hăbĭtūs nōn fūtĭlĭs aūctŏr. *V.* Hăbĭtæ Grāiīs ōrācŭlă quērcūs. *Id.* || *Compar.* Hăbĭtĭŏr. *Bien portant.* Sī qua ēst hăbĭtĭŏr paūlō, pŭgĭlem ēsse āiūnt; dēdūcūnt cĭbūm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 23). Cōrpŭlēntĭŏr vĭdēre ātque hăbĭtĭŏr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 8. 1. *Fest.*).

Hăbĭtŭs, ūs, *m. Manière d'être, nature* (*d'un être*), *existence.* Vērum hăbĭtūm quēmdām vītālēm cōrpŏrĭs ēssĕ. *Lr.* (III, 100). Prīmă fĕrōs hăbĭtūs dētrāxĭt. *O.* Vărĭōs cūltūs hăbĭtūsquĕ lŏcōrūm. *V.* SYN. Nātūră. || *Extérieur, air.* Ūt vēro āvērsæ grēssūmque hăbĭtūmquĕ nŏtāvĭt. *St.* Āddĕ Vūltum hăbĭtūmque hŏmĭnĭs. *H.* SYN. Vūltŭs, ōs, făcĭēs, spĕcĭēs. *Voy.* Vultus. || *Accoutrement, vêtement, costume.* Dārdănĭōs hăbĭtūs ēt Trōĭă vĭdĭt Ārmă. *V.* Īnfēlīx (liber), hăbĭtūm tēmpŏrĭs hūjūs hăbē. *O.* SYN. Cūltŭs, ōrnātŭs. *Voy.* Vestis.

Hāc, *abl. f. de* Hic. || *Adv. Par ici.* Hāc ĭtĕr Ēlȳsĭūm nōbīs. *V.* || *Au fig. De ce côté-ci.* Hāc.... dīvūmque hŏmĭnūmquĕ făvōrēm Stārĕ pălam ēst. *St.*

Hăcēldămă, *indécl. Champ du sang, près de Jérusalem, acheté avec l'argent donné à Juda.* Cāmpŭs Hăcēldămă scĕlĕrĭs mērcēdē nĕfāndī Vēndĭtŭs. *Amœn.* (vs. 153).

† Hācprōptĕr, *adv. Comme* Quapropter. *C'est pourquoi.* Hācprōptĕr ōmnēs, quī lăbōrānt, īnvŏcānt. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 242).

Hāctĕnŭs, *adv. Jusqu'ici.* Hāctĕnŭs ārvōrūm cūltūs ēt sīdĕră cœlī (cecini). *V.* Hāc cĕlĕbrātă tĕnūs sānctō cērtāmĭnă pātrī. *Id.* Hāc sævīssĕ tĕnŭs.... Sūffĭcĭăt. *St.* SYN. Ādhūc, āntĕ, prĭŭs, āntehāc. PPH. Ūsque ādhūc. *H.* Āntĕ hūnc dĭēm. *Pl.* || *Qqf. Ici, alors.* Hāctĕnŭs sīstāt nĕfās. *Sen.* (*Thyest.* 744). SYN. Hīc. || *Avec ellipse. Il s'arrêta, il cessa de parler; il suffit; je m'arrête; arrête-toi.* Hāctĕnŭs, ālmă chĕlȳs : tēmpŭs nūnc pōnĕrĕ frōndēs. *St.* Hāctĕnŭs (nempe loqui desiit) : ūt vīvō sŭbĭĭt, etc. *O.* Hāctĕnŭs hīstŏrĭæ : nūnc ād tŭă dēvĕhăr āstră. *Pp.* (IV, 1, 119). || *Qqf. Seulement.* Ālēs ĭtȳn, Sāpphō dēsērtōs cāntăt ămōrēs, Hāctĕnŭs, ūt mĕdĭā cētĕră nōctĕ sĭlēnt. *O.* SYN. Tāntūm, dūntāxăt.

Hădrānŭm. *Voy.* Adranum

Hădrĭă, Hădrĭăcŭs, Hădrĭānŭs. *Voy.* Adria, etc.

Hădrūmētūm *ou* Ădrūmētŏn, ī, *n.* (Ἀδρύμητον *et* Ἀδρούμητον). *Adrumète, ville d'Afrique.* || *D'où l'adj.* Hădrūmētīnŭs. Dīra Hădrūmētīnūm răpĭānt sĭbĭ Tārtără mōnstrūm. (*Epigr.* in *Anth.* I, p. 608. Id ex corrupta lectione erui).

Hædŭs. *Voy.* Hœdus.

Hæmōn, ŏnĭs, *m.* (Αἵμων). *Hémon, fils de Créon, aimait Antigone, et se tua sur son tombeau.* Āntĭgŏnēs tŭmŭlō Bœōtĭŭs Hæmōn Cōrrŭĭt. *Pp.* (III, 8, 21. Et *Ibis*, 563).

Hæmŏnĭă. *Voy.* Æmonia.

Hæmŏnĭdēs, *pl.* Hæmŏnĭdæ. *Voy.* Æmonides.

Hæmŏnĭŭs. *Voy.* Æmonius.

Hæmōrrhŏĭs, ĭdĭs, *f.* (αἱμορροΐς). *Nom d'une espèce de serpent.* Squāmĭfĕrōs īngēns hæmōrrhŏĭs ēxplĭcăt ōrbēs. || † Hēmōrrhŏĭs. (*Fort.* VIII, 6, 195.)

Hæmŭs, ī, *m.* (Αἷμος). *Hémus, fils de Borée et d'Orithye, fut changé en montagne, ainsi que sa femme Rhodope, parce qu'ils avaient voulu se faire adorer sous les noms de Jupiter et de Junon.* || *Le mont Hémus, en Thrace, sur lequel Orphée fut mis en pièces par les bacchantes.* Ō quī mē gĕlĭdīs īn vāllĭbŭs Hæmī Sīstăt! *V.* Prōcŭbăt hōrrēndūm Gĕtĭcō Grădĭvŭs ĭn Hæmō. *Cl.* Ēt quīcūmquĕ tŭās ăccŏlĭt, Hæmĕ, nĭvēs. *O.* EP. Œăgrĭŭs, Thrācĭŭs, gĕlĭdŭs, nĭvōsŭs. || *Nom d'un comédien.* (*Juv.* 3, 99.)

Hærēdĭtās. *Voy.* Hereditas.

Hærēns, tĭs. *Qui reste, arrêté, adhérent.* Hærēntĭă līlĭă vīrgīs. *O.* Nēc jām rādīcĭbŭs hærēns (quercus). *L.* SYN. Stāns, mŏrāns, īmmōbĭlĭs, īmmōtŭs, *qqf.* jūnctŭs, ădhærēns.

Hærĕŏ, ēs, hæsī, hæsūm, hærērĕ, *n. Rester contre, attaché à, tenir à, et au fig.* Īmplĭcŭĭtquĕ pĕdēs, ātque ūnguĭbŭs hæsĭt (aquila). *V.* Cuī dătŭs hærēbām cūstōs. Hærēnt īnfīxī pēctŏrĕ vūltūs. *Id.* Quōd nōn prōpŏsĭtō cōndūcăt, ēt hærĕăt āptē. *H* SYN. Ādhærĕŏ, cōhærĕŏ, hærēscŏ, hæsĭtŏ, mănĕŏ, *qqf.* jūngŏr, pēndĕŏ, cōpŭlŏr. || *S'arrêter à, ne pas aller plus loin, hésiter.* Ōbtūtūque hærēt dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Vōx faūcĭbŭs hæsĭt. *Id.* Cōnstĭtĭt hīc bēllūm, fōrtūnăquĕ Cæsărĭs hæsĭt. *L.* SYN. Hæsĭtŏ, dŭbĭtŏ, mănĕŏ, cōnsīstŏ, sūbsīstŏ, rĕsīstŏ, *qqf.* stŭpĕŏ. || Hærēt hæc rēs, *famil. Voici les affaires embarrassées, nous sommes embourbés.* (*Pl. Amph.* II, 2, 180; *Trin.* IV, 2, 59; *Ps.* I, 5, 8.)

Hærēs, ēdĭs. *Voy.* Heres.

† Hærēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme* Hæreo. Āspĕră, quō măgĭs ĭn tērrīs hærēscĕrĕ pōssūnt. *Lr.* (II, 476).

Hærĕsĭārchēs, æ, *m.* (αἱρεσιάρχης). *Hérésiarque.* Sŭīs quæ trādĭdĭt hærĕsĭārchēs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 1).

Hærĕsĭs, ĭs *ou* ĕōs, *f.* (αἵρεσις). *Système; secte, école* (*de philosophie*). Ūt ălĭquĭd gūstēs ēx cȳnĭca hærĕsī. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 131). || *Eccl. Hérésie, opinion contraire à la doctrine de l'Église catholique.* Hærĕsĕōs sūmma ēxĭgŭā sūb pārtĕ tĕgātŭr *Prosp.* (*Ingr.* I, 200). Hærĕsĕōn vēsānă fŭrēns ēxĭnd Chărȳbdĭs. *Alc.* (IV, 494). EP. Īmpĭă, aūdāx, tĕmĕrārĭă. PPH. Hærĕtĭcŭs ērrŏr. Hærĕtĭcūm dōgmă. Hærĕtĭcă lābēs. Īmpĭă nŏvĭtās. || † Hērĕsĭs. *Le même.* Nūnc hērĕsĭs flāmmās vĭtĭōrūm spārgĭt ĭn āgrōs. *Amœn.* (vs. 72). Cōgnōmēnto hērĕsĭs. *Prud. Psych* 712).

Hærĕtĭcŭs, ă, ŭm (αἱρετικός). *Qui tient de l'hérésie.* Quūm tămĕn hærĕtĭcā nīgrēdĭnĕ plēnŭs Ăvērnī.

Arat. (II, 811). || *Subst. m. Hérétique.* Āttĭcŭs āntīquā lēgātōs hærĕtĭcōrŭm. *Prosp.* (*Ingr.* I, 74).

Hæsĭtāns, tĭs, *part.* Sēd hæsĭtāntēs īn lŭtō fæcĭs sŭæ. *P. Nol.* (21, 915). || *Au fig. Voy.* Dubius.

Hæsĭtātĭō, ōnĭs, *f. Hésitation, incertitude.* Nē sīt hæsĭtātĭō. *T. Maur.* (*Syll.* 51).

Hæsĭtō, ās, ārĕ, *n. Rester, s'arrêter.* Sūb tērrīs ĭgĭtūr trĕmŭlūm jŭbăr hæsĭtăt īgnĭs. *Lr.* (V, 696). Nōn hæsĭtābĭt grēssŭs. *Sen.* (*Phœn.* 29. Adde *Ter. Ph.* V, 2, 15).

Hăgēs, æ, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* I, 191.)

Hăgnă, æ, *f. Nom de femme.* Vēlūtī Bālbīnūm pŏlÿpŭs Hăgnæ. *H.*

Hăgnĭădēs, æ, *m. Fils de Hagnius: Tiphys.* (*Val. Fl.* I, 482.)

Hăgnōn, ōnĭs, *m. Chasseur, qui le premier fit la chasse au cerf.* Glÿmpĭcĕ, tē sīlvīs ēgīt Bœōtĭŭs Hăgnōn. *Grat.* (*Cyn.* 214).

Hălæsă, Hălæsŭs, etc. *Voy.* Alæsa, etc.

Hālāns, tĭs. *Qui exhale une odeur.* Crŏcĕīs hālāntēs flōrĭbŭs hōrtī. *V.* SYN. Ŏdōrŭs, frāgrāns.

Hălcyŏnē. *Voy.* Alcyone.

Hālēc, Ālēc, Hāllēc *ou* Āllēc, ēcĭs, *n.*, *et* Hāllēc, ēcĭs, *f. Saumure faite avec un petit poisson qu'on croit être l'anchois.* Ĕgŏ fæcēm prīmŭs ēt hālēc īnvēnī. *H.* Căppărĭn, ēt pūtrī cēpās hālēcĕ nătāntēs. *M.* (III, 77). Cuī pōrtāt gaūdēns āncīllă părŏpsĭdĕ rūbrā Hālēcēm. *Id.* (XI, 28. Cf. *Non.* 2, 395; *Diom.* 314; *Prisc.* 549; *Plin.* 31, 44; *Isid.* 12, 6, et *Apic.* passim). SYN. Hāllēcŭlă. *Voy.* Garum.

Hālēx. *Comme le précéd.*

Hălĭăcmōn, ŏnĭs, *m.* (Ἁλιάκμων). *Fleuve de Macédoine.* Ēt frūstrā răpĭdūm dāmnānt Hălĭăcmŏnă Bēssī. *Cl.* (*B. Get.* 179). || *Nom d'homme.* Sĭmĭlāns Hălĭăcmŏnă vūltū. *St.* (*Th.* VII, 739. Alii leg. *Haliagmona*).

Hălĭæētŭs, ī, *m.* (ἁλιαίετος). *Aigle de mer.* Ēt mŏdŏ fāctŭs ĕrāt fūlvīs hălĭæētŭs ālīs. *O.*

Hălĭārtŭs, ī, *f.* (Ἁλίαρτος). *Haliarte, ville de Béotie.* Quōrūmquĕ nŏvīs Hălĭārtŏs ărīstīs. *St.*

Hălĭmŭs *ou* Hălĭmŏs, ī, *m.* (ἅλιμος). *Plante de Crète, qu'il suffisait de goûter pour calmer la faim* (*arroche de mer*). Gīgnĭtŭr hīc ălĭmŏs : quām sī quīs mōrdĕăt hērbăm, Cōmpēscīt dāmnūmquĕ fămīs răbĭēmquĕ dĭūrnăm. *Prisc.* (*Peri.* 529. Cf. *Plin.* 22, 23; *Solin.* c. 11).

† Hālĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Halo. Quădrūpĕdāntēs flāmmam hālĭtāntēs. *Enn.* (ap. *Diom.* 336).

Hālĭtŭs, ūs, *m. Exhalaison, vapeur.* Quīque hālĭtŭs ēxīt Ōrĕ nĭgēr Stÿgĭō. *O.* Tālĭs sēse hālĭtŭs ātrīs Faūcĭbŭs ēffūndēns. *V. Voy.* Vapor, Odor. || *Souffle.* Ēxtrēmŭs sī quĭs sŭpĕr hālĭtŭs ērrăt. *V.* Faūcĭbŭs ēxsŭpĕrāt grăvĭs hālĭtŭs. *Pers.* (3, 88). Frēndēns ēfflāvĭt grăvĭtĕr ēxtrēmum hālĭtŭm. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 9). *Voy.* Spiritus.

Hălĭŭs, ĭī, *m.* (ἅλιος). *Nom d'homme.* Ālcāndrūmque Hălĭūmquĕ. *O.*

Hāllēc. *Voy.* Halec.

† Hāllēx. *Voy.* Allex.

Hāllūcĭnŏr *ou* Āllūcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Se tromper.* (*Aucun exemple poétique de ce mot.*)

Hālō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Souffler; exhaler une odeur.* Tūrĕ călēnt āræ, sērtīsquĕ rĕcēntĭbŭs hālānt. *V.* Ēt, quæ dē gĕlĭdīs hālābānt vāllĭbŭs, aūrās. *O.* Hālānt rūră rŏsīs. *Sid.* (2, 412). SYN. Spīrō, rĕdŏlĕō, ŏlĕō. *Voy.* Oleo. || *Act.* Ēt nārdī flōrēm, nēctār quī nārĭbŭs hālăt. *Lr.* (II, 847. *Id.* VI, 220; *Mart.* X, 48). *Voy.* Spiro.

? Hălŏphāntă, æ, *m. Mot forgé par Plaute, pour désigner un marin imposteur* (quasi ἁλοφάντης). Hălŏphāntam, ān măgĕ sÿcŏphāntam hūnc ēssĕ dīcām, nēscĭō. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 2. Aliter exponit *Non.* 2, 396 *Alciat.* et *Pareus* leg. *calophanta*; *Turneb.* sua det *holophanta*).

Hāltēr, ēris, *m.* (ἁλτήρ). *Haltères, poids qui servent aux exercices gymnastiques.* Quīd pĕrĕūnt stūltē fōrtēs hāltērĕ lăcērtī ? *M.* (XIV, 49. *Id.* VII, 67)

Hălÿāttēs. *Voy.* Alyattes.

Hălÿs, ÿs, *m.* (Ἅλυς). *Grand fleuve de l'Asie Mineure.* Quā Crœsō fātālĭs Hălÿs. *L.* (Et *Avien. D. Terr.* 959). || *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 157.)

Hāmă, æ, *et* Hāmŭlă, æ, *f. Seau.* Dīspŏsĭtīs præ dīvĕs hāmīs. *J.* (14, 305. Adde *Pl. Mil.* III, 2, 42) Aūt hăbĭlēm lÿmphīs hāmŭlām, băcchōvĕ lăgēnām *Col.* (X, 387).

Hămădrÿăs, ădĭs, *f.*; Hămădrÿădēs, ŭm, *pl.* (Ἁμαδρυάδες). *Hamadryades, nymphes des forêts.* Quīdquīd fōrtĕ Drÿăs, vēl quīdquīd Hămādrÿăs ūnquăm. *Sid.* (22, 15). Hōc ĕt Hămādrÿădūm spēctāvĭt tūrbă sŏrōrŭm. *Pp.* (II, 32, 37). Īntĕr Hămādrÿădās jăcŭlātrīcēmquĕ Dĭānăm. *O. Voy.* Dryas 1.

Hămān, *m. Voy.* Aman.

Hāmātĭlĭs, ĕ. *D'hameçon; qui se prend à l'hameçon.* Pōst īd, pīscātum hāmātĭlem ēt sāxātĭlem āggrĕdīmŭr. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 10).

Hāmātŭs, ă, ŭm. *Qui a des crochets, crochu; piquant.* Āspĕră nīmīrūm pĕnĕtrānt hāmātăquĕ faūcēs. *Lr.* (IV, 664. Adde *Tib.* IV, 3, 10, rubis). Pōst cădĭt hāmātīs mĭsĕrē cōnfīxă săgīttīs. *O.* || *Au fig.* Hāmātīs præcōrdĭă sēntĭbŭs īmplĕt. *O.*

† Hāmāxăgōgŭs, ī, *m.* (ἁμαξαγωγός). *Voiturier.* Bŏnōrum hāmāxăgōgœ. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 2. Vocabulum græcum ἁμαξαγωγοί latine scriptum est. Cf. *Adelphus*).

† Hāmāxō, ās, ārĕ, *ou* Hāmāxŏr, ārĭs, *d.* (ἅμαξα). *Atteler.* Ŭt ĕgŏ mē rūri hāmāxārī māvĕlīm pătālēm bŏvĕm. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 22).

Hămīlcăr. *Voy.* Amilcar.

Hămīllŭs, ī, *m.* (ἅμιλλα). *Nom d'homme.* Grāndēs pērcīdĭs, Hămīllĕ. *M.* (VII, 61. Et *Juv.* 10, 224).

† Hāmĭōtă, æ, *m. Pêcheur à l'hameçon.* Sālvētĕ, fūrēs mărĭtŭmī, cōnchītæ ātque hāmĭōtæ. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 5. Cf. *Varr.* apud *Non.* 1, 97).

Hāmmōn (Ἄμμων *et* Ἄμμων). *Voy.* Ammon.

Hāmpsăgŏrās *ou* Hāmpsĭcŏrās, æ, *m. Prince de Sardaigne.* (*Sil.* XII, 345. Cf. *Liv.* 22, 32.)

Hāmŭlă. *Voy.* Hama.

Hāmŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Hamus. Spōrtŭlāmque, ēt hāmŭlūm pīscārĭŭm. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 17).

Hāmŭs, ī, *m. Hameçon.* Ōccūltūm vīsŭs dēcūrrĕrĕ pīscĭs ăd hāmŭm. *H.* Nūnc pīscēm dūcĭtĭs hāmō. *O.* Hāmŭs ēt īn mūllūm mīttĭtŭr ātquĕ lŭpŭm. *M.* (II, 40). SYN. *Par ext.* Ărūndō, līnĕă. EP. Ūncŭs, ădūncŭs, cūrvŭs, rĕcūrvŭs; fērrĕŭs, ærĕŭs; tĕnāx, fāllāx, sŭbdŏlŭs, īnsĭdĭōsŭs, pērfĭdŭs. PPH. Hāmātă līnĕă, ărūndŏ. Æs hāmātŭm, ădūncŭm, rĕcūrvŭm, dŏlōsŭm. Ærā ūncă, rĕcūrvă. *Voy.* Piscor. || *En gen. Crochet.* Cūrvōs dĕdĭt ūnguĭbŭs hāmōs (de accipitre) *O.* Fērrūm cūrvō tĕnŭs ābdĭdĭt hāmō. *Id.* Nēc ŏbūncīs vīndĭcŏr hāmīs. (*Id. Nuc.* 115.) || *Chaîne, maille.* Lōrīcām cōnsērtam hāmīs. *V.* Sūtīs ēt ăcūmĕn vūlnĕrĭs hāmīs Rēspŭĕrēnt. *Prud.* (*Psych.* 677).

Hānnĭbāl. *Voy.* Annibal.

Hānnŏ *ou* Hānnōn, ōnĭs, *m. Hannon, Carthaginois ennemi d'Annibal.* Dŭctōrem īnfēstāns ŏdĭīs gēntīlĭbŭs Hānnōn. *Sil.* Hānnō Cārthāgĭnĭēnsĭs. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 5. Vitiose Hannōn in *Anth.* I, p. 208)

? Hăpălārĕ. *Voy.* Applare.

† Hăpălōpsĭs, ĭdĭs, *f. Sorte d'assaisonnement* (*Pl. Ps.* III, 2, 47. Debuit esse græcum ἁπαλοψίς.)

Hăphē, ēs, *f.* (ἁφή). *Poussière dont les athlètes se*

frottaient le corps avant de combattre. Ēt flāvēscĭt băphē. *M.* (II, 67. Cf. *Sen. Epist.* 57).

Hără, æ, *f. Étable à porcs.* Mītĭŏr ēx hŭmĭlī vīctĭmă pōrcŭs hărā. *O.* Hōstĭa ĕrĭt plēnā rūstĭcă pōrcŭs hără. *Tib.* (I, 10, 26. Cf. *Prisc.* 573). || *Terme injurieux.* (*Pl. Most.* I, 1, 39.)

Hărēnă. *Voy.* Arena.

Hărĭŏlă, æ, *f. Devineresse.* (*Pl. Rud.* IV, 4, 95; *Mil.* III, 1, 99.) *Voy.* Hariolus.

† Hărĭŏlātĭŏ, ōnĭs, *m. Prédiction.* Mīssă sūm sŭpērstĭtĭōsĭs hărĭŏlātĭōnĭbŭs. *Att.* (ap. *Cic. Div.* 1, 31).

Hărĭŏlŏr, ārĭs, ārī, *d. Deviner, être devin; qqf. Déraisonner.* Căpĭllŭm prōmĭttam, ŏptŭmum ēst, ōccĭpĭāmque hărĭŏlārī. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 46. *Id. As.* III, 2, 33; *Ter. Ad.* II, 1, 48). SYN. Aūgŭrŏr, cōnjĭcĭŏ, vātĭcĭnŏr, *ou* īnsānĭŏ.

Hărĭŏlŭs, ī, *m. Devin, charlatan.* Gāllīnă cĕcĭnĭt, īntērdīxĭt hărĭŏlŭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 27). Hīc hŏmo ēst cērte hărĭŏlŭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 44). Ād cōnsŭlēndōs cūrrĭt mœrēns hărĭŏlōs. *Ph.* SYN. Hărūspēx, cōnjēctŏr. *Voy.* Augur.

? Hārmă, ătĭs, *n.* (ἅρμα). *Char.* Căppădŏcūmquĕ nŏtās rĕfĕrāt gĕnĕrōsă prŏpāgŏ; Hārmătăque ēt pālmās nŭmĕrĕt grēx ōmnĭs ăvōrŭm. *Nemes.* (*Cyn.* 241. Sic *Wernsdorf.* Vulgo, *Armata et*).

Hārmŏdĭŭs, ĭī, *m.* (Ἁρμόδιος). *Harmodius, qui, avec Aristogiton, rétablit la liberté d'Athènes.*

† Hārmŏgē, ēs, *f.* (ἁρμογή). *Ordonnance, symétrie.* Dīvūm lўrăm sōl hărmŏgē Quādām gŭbērnāns. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 248).

Hārmŏnĭă, æ, *f.* (ἁρμονία). 1. *Harmonie, accord entre les parties d'un tout.* Vērum hăbĭtūm quēmdām vītālēm cōrpŏrĭs ēssĕ, Hārmŏnĭām Grāiī quām dīcūnt. *Lr.* (III, 101. *Ib.* 132). SYN. Cōncōrdĭă. || *néol. Musique mélodieuse, mélodie, chant, concert.* Mănērĕ sālvām vōcĭs hārmŏnĭām prŏbē. *Prud.* (*Peri.* 10, 976. *Id. Cath.* 3, 90). Chrīstō mŏdŭlāntĕ sŏnābĭt Plēnām pērfēctĭs sēnsĭbŭs hārmŏnĭām. *P. Nol.* (28, 284). Ēt mīlle ēxāmĭnă vōcŭm Mōrtāli hārmŏnĭā lūcĭs rĕsŏnārĕ cănōrĭs. *Tert.* (*Judic. Dom.* 74, de avibus). || 2. Hārmŏnĭă, æ, *et* Hārmŏnĭē, ēs, *f.* (Ἁρμονίη). *Harmonie ou Hermione, fille de Mars et de Vénus, femme de Cadmus, fut chassée de Thèbes avec son mari, le suivit en Illyrie, où elle fut, ainsi que lui, changée en serpent.* Hārmŏnĭēs dōtālĕ dĕcŭs sūb lūcĕ jŭgālī. *St.* Ūnde hăbēt Ǣnēān Hārmŏnĭēnquĕ sŭōs. *O.* Cērnĭtŭr hīc tŭmŭlŭs quī Cādmī dīcĭtŭr ēssĕ Hārmŏnĭæquĕ sĭmŭl. *Prisc.* (*Peri.* 382. Cf. *Ov. Met.* III, 233 sq.; *Stat. Th.* II, 290).

Hārmŏnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ūrsŭlĕ, cōllēgā nŏbĭlĭs Hārmŏnĭō. *Aus.* (*Epist.* 18, 25).

† Harpă, æ, *f. néol. Harpe.* Rōmānŭsquĕ lўrā plaūdāt tĭbĭ, bārbărŭs hārpā. *Fort.* (7, 8, 63).

? Hārpăgĭdēs, æ, *m. Voy.* Harpasus.

† Hārpăgŏ, ās, ārĕ (ἁρπάζω, ἁρπάγη). *Voler.* Nām nĭhĭl ĕtĭāmdum hārpăgāvĭt, prætēr cўăthum ēt cānthărŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 2. *Id. Aul.* II, 2, 24).

† Hārpăgŏ, ōnĭs, *m. Voleur.* Hārpăgŏ, mēndāx. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 17).

Hārpăgŭs. *Voy.* Harpasus *et* Harpax.

Hārpălŭs, ī, *m.* (ἅρπαλός). *Harpale, ancien astronome grec.* Nēc quī sōlem hĭbērnă nŏvēm pŭtăt æthĕrĕ vōlvī, Ūt lūnæ spătĭŭm rĕdĕāt, vētŭs Hārpălŭs, īpsām. *Avien.* (*Progn.* 42). || *Nom d'un chien.* (*Ov. Met.* III, 222.)

Hārpălўcē, ēs, *f.* (Ἁρπαλύκη). *Nom d'une reine des Amazones.* Hārpălўcē, vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævērtĭtŭr eūrŭm. *V.* Sēd tālēs crĕpĭdās... Quālēs Hārpălўcĕ vĕl īllă vīnxĭt. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 10).

Hārpălўcŭs, ī, *m.* (Ἁρπάλυκος). *Père d'Harpalycé.* || *Guerrier troyen* (*Virg. Æ.* XI, 675).

Hārpăstŭm, ī, *n.* (ἁρπαστόν). *Grosse balle à jouer.* Sīve hārpāstă mănū pūlvĕrŭlēntă răpĭs. *M.* (IV, 19. *Id.* VII, 31 et 67).

Hārpăsŭs, ī, *m.* (Ἅρπασος). *Rivière de Carie.* (C. *Liv.* 38, 13; *Plin.* 5, 29, 7.) || *D'où* Hārpăsĭdēs, æ, *m. De Carie.* Ūt pŭĕr Hārpăsĭdæ rĕfĕrās ēxēmp... Thўēstæ. (*Ibis*, 547. Alii leg. *Harpagidæ.*)

Hārpāx, ăcĭs, *et* Hārpăgŭs, ī, *m.* (ἅρπαξ). *Nom d'esclave.* (*Pl. Ps.* IV, 3, 13; II, 2, 70.)

Hārpē, ēs, *f.* (ἅρπη). *Cimeterre, sabre recourbé dont se servaient les Orientaux, et avec lequel on représente Mercure et Persée.* Vērtĭt ĭn hūnc hārpē mădĕfāctām cædĕ Mĕdūsæ, Hārpēn āltĕrĭŭs mōnstrī jām cædĕ călēntĕm. *O.* Cўllēnĭdă sūstŭlĭt hārpēn. *L.* || *Nom d'une Amazone.* Jāmque ībăt ĭn Hārpēn. *V. F.*

Hārpŏcrătēs, ĭs, *m.* (Ἁρποκράτης). *Harpocrate, dieu du silence. Sa statue était placée dans le temple d'Isis à Memphis. On le représente tenant un doigt sur la bouche.* Īsĭs, ēt Hārpŏcrătēs dĭgĭtō qu... sĭgnĭfĭcāt st. *Poet.* (apud *Varr. L. L.* 5, 57. Sed al... aliter). Ēt fāctūm me ēssĕ pŭta Hārpŏcrătēm. *Cat.* (102, 4. Adde *Anthol.* II, p. 471).

Hārpўīæ, ārŭm, *f. pl.* (Ἅρπυιαι *et* Ἁρπυῖαι). *Les Harpies, Aëllo, Ocypète et Céléno, filles de Typhoé et de la Terre, monstres qu'on représente avec un visage de femme, des mains crochues et des ailes.* Ēt pătrĭo Hārpўīās īnsōntēs pēllĕrĕ rēgnō. *V.* Sphўn... găque, ēt Hārpўīās, sērpēntĭpĕdēsquĕ gĭgāntās. *O.* Hārpўĭīs gŭlă dĭgnă răpācĭbŭs. *H.* EP. Fœdæ, īm... mūndæ, tūrpēs, ōbscēnæ, ăvĭdæ, răpācēs; dīræ, hōr... rēndæ. PPH. Vĭrgĭnĕæ *ou* Stўmphālĭdēs vŏlŭcrēs. Dī... ræ ōbscēnæquĕ vŏlŭcrēs. Tārtărĕæ vŏlŭcrēs. (Conf. *Virg. Æ.* III, 211 sq.; VI, 289.) || *Au sing. Une des Harpies.* Dīctūquĕ nĕfās, Hārpўĭă Cĕlænō. *V.* (Add. *Sen. Med.* 782.) || *Au fig.* (*Juv.* 2, 128.) || *Nom d'une chienne.* (*Ov. Met.* III, 215.) || *Qqf.* Hārpўĭă. Cĭrcūm... sĭstēntēs rēppŭlĭt Hārpўĭās. *Rutil.* (1, 608. Sed vox melius trisyllaba est. Sic apud Græcos : *Homer. Odyss.* I, 241 : Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο).

† Hārpўăcŭs, ă, ŭm. *De harpie.* Pērdĭtăque hārpўăcĭs æră răpĭt mănĭbŭs. (*Anthol.* II, p. 603.)

Hărūspēx *ou* Ărūspēx, ĭcĭs, *m. Haruspice ou Aruspice, devin qui pronostiquait l'avenir d'après l'inspection des entrailles des victimes, autrement nommé* exstispex. Quæ sĭmŭl ādspēxĭt Tўrrhēnæ gēntĭs hărūspēx. *O.* Dūm săcră sĕcūndŭs hărūspēx Nūn... tĭēt. *V.* Cēnsōre ŏpŭs ēst, ăn hărūspĭcĕ nōbĭs? *J.* (2, 121). SYN. Aūgŭr, vātēs, cōnjēctŏr. PPH. Tūsc... vĭrī. VERS. Cuī pĕcŭdūm fĭbræ, cœlī cuī sīdĕră pārēnt. *V.* Pĕcŭdūmquĕ rĕclūsĭs Vīscĕrĭbŭs īnhĭāns, spīrāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *Id.* Dūm vōs aūgŭr, ēt ēxtĭs Quæsītæ fĭbræ, vānŭsquĕ mōrātŭr hărūspēx. *Sil.* *Voy.* Augur. || *En gén. Devin.* Ātque ŭtĭnām pătrĭæ sīm vānŭs hărūspēx. *Pp.* (III, 13, 59).

Hărūspĭcă, æ, *f. Devineresse.* Hărĭŏlæ ātque hărūspĭcæ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 99). SYN. Sāgă.

Hărūspĭcĭŭm, ĭī, *n. Science des haruspices.* Cōnjŭgĭo, ēt dīscāt Pērsĭcum hărūspĭcĭŭm. *Cat.* (90, 2). *Voy.* Augurium.

Hăsdrŭbăl. *Voy.* Asdrubal.

Hāstă, æ, *f. Javelot, javeline.* Hāstă sūb ēxsērtām dōnĕc pērlātă păpĭllām. *V.* SYN. Hāstīlĕ, jăcŭlŭm, cŭspĭs, spīcŭlŭm, tēlŭm, fērrŭm, mīssĭlĕ, cōrnŭ, frāxĭnŭs. EP. Mārtĭă, bēllĭcă; frāxĭnĕă, fērrātă, ăcūtă, grăvĭs, cōntōrtă, īntōrtă, vălĭdă, sævă, īnfēstă, trĕmēndă, vūlnĭfĭcă. *Voy.* Jaculor, Sagitta. || *Lance, pique.* Stānt lōngĭs ānnīxi hāstĭs. *V.* Ārrēctĭs, vīsū mĭsĕrābĭle, ĭn hāstĭs Præfīgūnt căpĭtă. *Id.* Āddĭt ĕt Hērcŭlĕōs ārcŭs hāstāmquĕ Mĭnērvæ. *J.* (13, 82). SYN. Lāncĕă. || *Lance des centumvirs* (hasta cen...

tumviralis). Hūnc mīrātŭr ădhūc cēntūm grăvĭs hāstă vĭrōrŭm. *M.* (VII, 63). Seū trĕpĭdōs ăd jūră dĕcēm cĭtăt hāstă vĭrōrŭm. (*Ad Pis.* 41.) *D'où*, Sŭb hāstā. *A l'encan.* Ēt præbērĕ căpŭt dŏmĭnā vēnālĕ sŭb hāstā. *J.* (3, 33). || *Lance de Bacchus* (pampinea), *thyrse.* Hāstăm Vātĭs Ăpōllĭnĕī vōcālĭă mīsĭt ĭn ōră. *O.* Pāmpĭnĕāsquĕ gĕrūnt īncīnctæ pēllĭbŭs hāstās. *V. Voy.* Thyrsus.

Hāstātŭs, ă, ŭm. *Armé d'une lance.* Hāstātăquĕ pūgnæ Īmpŭlĕrĭt Bēllōnă tŭbās. *St.* PPH. Hāstā ārmātŭs, mĕtŭēndŭs. || Hāstātī, ōrŭm, *m. pl. Hastaires.* Rōmŭlŭs, hāstātōs īnstĭtŭītquĕ dĕcēm. *O.*

Hāstīlĕ, ĭs, *n. Verge, scion, bâton.* Tērtĭă sēd pōstquām mājōre hāstīlĭă nīsū Āggrĕdĭŏr. *V.* Sēd frāctūm rĕfĕrās hāstīlĕ mĕmēntō. *Calp.* (3, 21). SYN. Sūrcŭlŭs. || *Bois d'un javelot, d'une lance.* Præfīxo hāstīlĭă fērrō. *V.* Ādductō cōntōrtum hāstīlĕ lăcērtō. Strīdēnt hāstīlĭbŭs aūræ. *Id. Voy.* Hasta.

? Hāstŭlă, *f. Fragment. Voy.* Assula.

Haū, *interj. Hé, holà!* Haū! nūllă tĭbī līngua ēst! *Pl.* (*Stich.* I, 3, 104). *Voy.* Au.

Haūd, *adv. Non, ne pas, pas.* Haūd ōbscūrā cădēns mīttēt tĭbī sīgnă Bŏōtēs. *V.* Haūd īgnōtă lŏquŏr. *Id.* SYN. Nōn, etc. *Voy. ce mot.* || Haūdquāquām. *Pas du tout, nullement.* Haūdquāquām dīctīs vĭŏlēntĭă Tūrnī Flēctĭtŭr. *V.* SYN. Nēquāquăm, mĭnĭmē.

Haūrĭŏ, īs, haūsī, haūstŭm *et qqf.* haūsŭm, haūrīrĕ. *Puiser, tirer.* Prōcēssīt, sūmmōque haūsīt dē gūrgĭtĕ lȳmphās. *V.* Jŭvăt īntĕgrōs āccēdĕrĕ fōntēs, Ātque haūrīrĕ. *Lr.* (I, 928). SYN. Trăhŏ, dūcŏ. PHR. Ēt pĕtĕre ē vīvīs lībāndās fōntĭbŭs ūndās. *O.* || *Boire (tout), vider.* Īlle īmpĭgĕr haūsĭt Spūmāntēm pătĕrăm. *V* Quæ sĭmŭl ārēntī sĭtĭēntēs haūsĭmŭs ōrĕ (pocula). *O.* Nē grăvĭs haūstūrīs tēndēntĭbŭs īlĭă vēllăt. *Col.* (X, 26). SYN. Bĭbŏ, pōtŏ, ēxhaūrĭŏ. *Voy.* Bibo. || *Au fig. Recevoir, concevoir.* Haūsĕrĭt ōbscēnūm, tĭtŭlō pĭĕtātĭs, ămōrĕm. *L.* SYN. Āccĭpĭŏ, trăhŏ, dūcŏ. PHR. Lōngūmquĕ bĭbēbăt ămōrĕm. *V.* || *Voir, entendre.* Haūrĭăt hūnc ŏcŭlīs īgnĕm. *V.* Strĕpĭtūmque ēxtērrĭtŭs haūsĭt. Quūm prīmūm lūcēm pĕcŭdēs haūsērĕ. Aūrās Sūspĭcĭēns, haūsīt cœlŭm. Sĭmŭl hæc ănĭmo haūrī. *Id.* SYN. Āccĭpĭŏ, pērcĭpĭŏ. *Voy.* Video, Audio. || *Engloutir, dévorer.* Haūsīstī pătrĭās lūxŭrĭōsŭs ŏpēs. *M.* (IX, 84). SYN. Ābsōrbĕŏ, ābsūmŏ, etc. || *Épuiser, et par extens. Verser.* Hōc, quēm cīvīlēs haūsērūnt, sānguĭnĕ, dēxtræ. *L.* Vĕtĕrēmque haūrītĕ crŭōrēm. *O.* SYN. Ēxtrăhŏ, ēgĕrŏ, fūndŏ, ēffūndŏ. || *Creuser, percer.* Huīc glădĭō lătŭs haūrĭt ăpērtūm. *V.* Rōstrō fĕmŭr haūsĭt ădūncō. *O.* Ēt lătĕra āc vēntrēs haūrībānt sūbtĕr ĕquōrūm Cōrnĭbŭs. *Lr.* (V, 1322). *Voy.* Confodio. || *Épuiser, fatiguer.* Ēxsūltāntĭăque haūrĭt Cōrdă păvōr pūlsāns. *V.* Dūrūm quūm Cæsărĭs haūsĕrĭt īgnĭs Pēctŭs (de amore). *L.* SYN. Cōnfĭcĭŏ, quătĭŏ, pērcēllŏ. || *Achever, accomplir.* Mĕdĭūm sōl īgnĕŭs ōrbēm Haūsĕrăt. *V.* Pēr nīgră sĭlēntĭă vāstŭm Haūrĭt ĭtĕr. *St. Voy.* Finio.

† Haūrīvī, haūrītŭm, *anciens temps de* Haurio. Haūrītūră căvī pūtĕī pĕnĕtrālĭbŭs ūndās. *Juvc.* (II, 254. Cf. *Apul. Met.* 6, t. I, p. 127 Bip., *rorem* hauritum; *Varr.* apud *Prisc.* 905, haurierint).

Haūstŏr, ōrĭs, *m. Buveur.* Ūltĭmŭs haūstŏr ăquæ. *L.* (IX, 591). SYN. Pōtŏr. || *Au fig.* Sānguĭnĭs haūstŏr. *Dracont.* (III, 351).

Haūstră, ōrŭm, *n. pl. Augets attenants à une roue, pour vider l'eau des bateaux.* Ūt flŭvĭōs vērsārĕ rŏtās ātque haūstră vĭdēmŭs. *Lr.* (V, 517. Cf. *Non.* 1, 43).

Haūstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Haurio. *Puisé, épuisé.* Pālmīs haūstă dŭābŭs ăquă. *O.* Haūstūm crātēra rĕplērī Spōntĕ sŭā. *Id.* Sē tōtīs Tĕmēsē dĕdĭt haūstă mĕtāllīs. *St.* || *Percé.* Jŭgŭlŭs mĭhĭ Cæsărĭs haūstŭs Hōc præstārĕ pŏtēst. *L.*

Haūstŭs, ūs, *m. Action de puiser (surtout avec la bouche); gorgée.* Sæpĕ sēd ēxĭgŭīs haūstĭbŭs īndĕ bĭbī. *O.* Prĭŭs haūstū spārsŭs ăquārŭm Ōră, fŏvē. *V* Ā tē dēcūrrĭt ād mĕōs haūstūs lĭquŏr. *Ph.* EP. Ăvĭdŭs, plēnŭs, dūlcĭs. || — æthĕrĭī. *Émanation divine, âme.* Ēsse ăpĭbŭs pārtēm dīvīnæ mēntĭs, ĕt haūstū Æthĕrĭōs. *V. Voy.* Spiritus. || *Au fig. Action d'engloutir.* Dēvōtūm bēllĭs cōnsūmpsīt gūrgĭtĭs haūstŭs (*Culex*, 363.)

Haūsūrŭs, ă, ŭm, *part. formé du sup.* Hausum *pour* Haustum. Sūpplĭcĭă haūsūrūm scŏpŭlīs. (*Æ.* IV, 383. Ubi *Servius*. Adde *Sil.* V, 584, et cf *Prisc.* 905).

Hăvē. *Voy.* Ave.

Hē. *Voy.* Ha.

Hēaūtōntīmōrūmĕnŏs, *m.* (ἑαυτὸν τιμωρούμενος, *qui se punit lui-même*). *Nom d'une pièce de Térence traduite de Ménandre.* Hŏdĭē sum āctūrŭs Hēaūtōntīmōrūmĕnŏn. *Ter.* (*Heaut. prol.* 5).

Hēbdŏmăs, ădĭs, *et néol.* Hēbdŏmădă, æ, *f.* (ἑβδομάς). *Nombre de sept; ordint. Semaine.* Sēptĭmŭs hēbdŏmădī vēnĭt sŭpĕrāddĕrĕ sēxtæ Hūnc nŭmĕrūm Chrīstŭs. *Prud.* (*Apoth.* 987. Alii leg. *hebdomadæ*). Hēbdŏmădæ dĕcĭēs quīnquĕ dŭæquĕ sĭmŭl. (*Anthol.* II, p. 348.) *Voy.* Dies. || *Septième jour dans les maladies; peut-être Titre d'un ouvrage.* Hīc hăbŭīt dĕcĭmō cĕlĕbrātă vŏlūmĭnĕ Mārcī Hēbdŏmăs; hīc clārī vĭgŭērĕ Mĕnēcrătĭs ārtēs. *Aus.* (*Mos.* 306. Cf. *Cic. Famil.* 16, 9).

Hēbē, ēs, *f.* (Ἥβη). *Hébé, fille de Junon, déesse de la jeunesse, épouse d'Hercule déifié, servit d'échanson à Jupiter.* Hōc īllī dĕdĕrāt Jūnōnĭă mūnĕrĭs Hēbē. *O.* Nēc sīc cœlēstēm flāgrāns ămŏr Hērcŭlĭs Hēbēn. *Pp.* (I, 13, 23). SYN. Jŭvēntās, Jŭvēntă. EP. Pūlchră, fōrmōsă, cœlēstĭs. PPH. Dīvă Jŭvēntæ. Jūnōnĭă vīrgŏ. Fōrmōsă Hērcŭlĭs ūxŏr.

Hĕbĕnŭs. *Voy.* Ebenus.

Hĕbĕŏ, ēs, ērĕ, *n. S'émousser, devenir languissant.* Sānguĭs hĕbĕt, frīgēntque ēffētæ īn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Tēmpŏrĭs ādvērsī sīc mĭhĭ sēnsŭs hĕbĕt. *O* Hĕbēnt īræ. *St.* SYN. Hĕbētŏr, tōrpĕŏ.

Hĕbĕs, ĕtĭs. *Émoussé.* Jāmque hĕbĕs ēt crāssō nōn āspĕr sānguĭnĕ mūcrŏ. *L.* Pōnĭtĕ jām glădĭōs hĕbĕtēs. *O.* SYN. Hĕbēscēns, hĕbĕtātŭs, ōbtūsŭs, rĕtūsŭs. || *Au fig. Émoussé, faible, affaibli.* Hĕbĕtī pēctŭs tāntūmmŏdŏ cōntŭdĭt īctū. *O.* Hĕbĕtī nēc flāmmă cŏlōrĕ. *Id.* SYN. Lāngŭĭdŭs. || *Stupide.* Īd lĭcĕt hīnc, quāmvīs hĕbĕtī, cōgnōscĕrĕ cōrdĕ. *Lr.* (V, 880). SYN. Ōbtūsŭs. *Voy.* Stultus. || † Hĕbĕm, *ancien accus. pour* Hebetem. *Cæcil.* (apud *Charis.* 107. Sic *Mansues*, mansuem).

Hĕbēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'émousser.* Cōgĭt hĕbēscĕre ĕūm crēbrīs ōffēnsĭbŭs āĕr. *Lr.* (IV, 360).

Hĕbĕtŏ, ās, ārĕ. *Émousser, et au fig.* Vīpĕrĕūmque hērbīs hĕbĕtāre ēt cārmĭnĕ dēntēm. *Sil.* Mōrtālēs hĕbĕtăt vīsūs tĭbī (nubes). *V.* Ālmă dĭēs hĕbĕtārāt sīdĕră. *O.* Hĕbĕtāntēm pēctŏră Lēthēn. *Id.* Hĕbĕtātăquĕ tēlă. *Sil.* Pēctŏră lōngīs hĕbĕtātă mălīs. *Sen.* (*Thyest.* 920). SYN. Ōbtūndŏ, rĕtūndŏ, dēbĭlĭtŏ, frāngŏ, ōbscūrŏ.

Hēbræī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἑβραῖοι). *Hébreux ou Juifs.* Gēns Hēbræōrūm pēccāmĭnĕ cāptă frĕquēntī. *Amœn.* (vs. 89). *Voy.* Judæi. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Tūră, Pălæstīnī sĭmŭl Hēbræīquĕ lĭquōrēs. *St.* Hēbrææ īn mōrēm līnguæ. *Juvc.* (IV, 696).

Hēbrāĭcŭs, ă, ŭm (Ἑβραϊκός). *Hébreu, hébraïque* Cōmpŭlĭt Hēbrāĭcī dē sēmĭnĕ vēscĭĕr āgrī. *Sedu*, (III, 250. Alii leg. *Hebræi*).

Hēbrŏmăgŭs *et* Ēbrŏmăgŭs, ī, *f. Ville d'Aqui-*

taine, où Paulin de Nole avait un domaine. Īs nūnc ădūsquĕ vĕctŭs Hēbrŏmăgūm tŭām. *Aus.* (*Epist.* 22, 35. *Ibid.* 21, 15).

Hēbrŭs *et qqf.* Hĕbrŭs, ī, *m.* (Ἕβρος). *Hèbre, fleuve de Thrace, dans lequel les bacchantes jetèrent la tête d'Orphée.* Gŭrgĭtĕ quŭm mĕdĭō pŏrtāns Œăgrĭŭs Hĕbrŭs. *V.* Fōrs ĕādem Īsmărĭōs Hēbrŭm cŭm Strȳmŏnĕ sīccăt. *O.* Hēbrīquĕ tĕnŭĭt īmpĕtŭs dŭlcī mŏrā. *Ph.* Ēt, nōtōs Hĕbrō, Crŭōrĕ pīnguēs hŏspĭtŭm fūdī grĕgēs. *Sen.* (*H. OEt.* 19).

Hĕcălē, ēs, *f.* (Ἑκάλη). *Hécale, pauvre femme qui reçut Thésée dans sa cabane.* Cūr nēmo ēst Hĕcălēn, nūlla ēst quæ cēpĕrĭt īrŭm ? *O.*

Hĕcătæŭs *et* Hĕcătēĭŭs, ă, ŭm (Ἑκάταιος *et* Ἑκατήϊος). *D'Hécate, de Diane.* Ītălă tērrā fŏcīs Hĕcătēās ĕxcŏlĭt īdŭs. *St.* (*Silv.* III, 1, 60. Et bene legere possis *Hecateidas*, minime vero, ut vulgo, *Hecateias*). Cōntĕrĭt, ēt sūccīs Hĕcătēĭă cārmĭnă mīscĕt. *O.* || Hĕcătæŭs, ī, *m. Hécatée, philosophe et géographe de Milet.* Hĕcătæŭs īstīc quīppe ĕrĭt Mīlēsĭŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 42. De hoc *Strab.* init.).

Hĕcătē, ēs, *f.* (Ἑκάτη). *Hécate, fille de Jupiter et de Latone, déesse de la nuit, des ombres, des songes et des fantômes, présidait à la magie. On la nommait encore Proserpine aux enfers, Diane sur la terre, la lune dans le ciel. On plaçait dans les carrefours sa statue, qui avait trois têtes.* Tērgĕmĭnāmque Hĕcătēn, trĭă vīrgĭnĭs ōrā Dĭānæ. *V.* Ōrā vĭdēs Hĕcătēs īn trēs vērgēntĭă pārtēs. *O.* SYN. Prŏsērpĭnă, Trĭvĭă. PPH. Dĕă *ou* dīvă trĭfōrmĭs. Hĕră nŏctĭs. Dĕă cœlōque Ĕrĕbōque pŏtēns. *Voy.* Proserpina, Diana. || *Sœur de Médée.* Nēc tē nūnc Hĕcătēs sŭbĕăt mĕtŭs. *V. Fl.*

Hĕcătēĭs, ĭdŏs, *f.* (Ἑκατηΐς). *D'Hécate, sœur de Médée.* Dīscēdēns sūccīs Hĕcătēĭdŏs hērbæ Spārsĭt. *O.* Hĕcătēĭdās ĕxcŏlĭt īdŭs. *St.* (Vel *Hecatæas*).

Hĕcătēĭŭs. *Voy.* Hecatæus.

Hĕcătŏmbē, ēs, *f.* (ἑκατόμβη). *Hécatombe, sacrifice de cent bœufs ou autres victimes.* Ĕxsīstūnt quī prōmīttānt hĕcătŏmbēn. *J.* (12, 101). Hĕcătŏmbē pūra āc pŭtă. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 112). PHR. Cēntēnă taūrōrŭm cōllă. *Sen.* VERS. Vōtă Jŏvī sōlvĭt taūrōrŭm sānguĭnĕ cēntŭm. *V.* Stēnt āltārĭă, vīctĭmæquĕ cēntŭm. *St.* Ānte ŏmnēs āltārĭă fūmēnt Cēntŭm fēstă Jŏvī ; cēntŭm cădăt hŏstĭă cūltrīs. *Sil.* Cēntēnă fērrō quŭm cădūnt ănĭmālĭă. *Prud.* || † Hĕcătŏmbē. *Le même.* Āddāmŭs īllăm, vīs, hĕcătŏmbēn tŭăm ? *Prud.* (*Peri.* 10, 1051).

† Hĕcătŏmbēŭm *ou* Hĕcătŏmbĭŭm, ī, *n. Au lieu de* Hecatombæum (ἑκατόμβαιον). *Comme le précéd.* Vīx sē, pōst hĕcătŏmbĕōn lĭtātŭm, Suētŭs prōmĕrĕ Sȳrtĭŭm bărăthrō. *Sid.* (9, 205).

Hĕctŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἕκτωρ). *Hector, fils de Priam et d'Hécube, mari d'Andromaque, fut tué par Achille.* Rāptŭs ăb Æmŏnĭīs flēbĭlĭs Hĕctŏr ĕquīs. *O.* Tēr cīrcum Īlĭăcōs rāptāvĕrăt Hĕctŏră mūrōs. *V.* SYN. Prĭămĭdēs. EP. Trōĭŭs, Phrȳgĭŭs, ācĕr, ārmĭpŏtēns, fŏrtĭs, sævŭs, māgnŭs. PPH. Prĭămēĭŭs *ou* Trōĭŭs hērōs. PHR. Trōjæ dēfēnsŏr, cŏlŭmĕn. Dănăūm tērrŏr. Lūx Dārdănĭæ. Spēs fīdīssĭmă Teūcrŭm. Phrȳgĭbŭs mūrŭs *ou* præsĭdĭŭm. || † *Gén.* Hĕctŏrĭs, etc. *arch.* Hĕctŏrĭs nātŭm dē mœrō jăctārĭēr. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 10, 70). Hĕctŏrēm cūrrū quādrĭjŭgō rāptārĭēr. *Id.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 44). *Voy.* Castor.

Hēctŏrĕŭs, ă, ŭm (Ἑκτόρειος *et* Ἑκτόρεος). *D'Hector, troyen.* Cōrpŭsque ĕxsānguĕ sĕpŭlchrō Rĕddĭdĭt Hĕctŏrĕŭm. *V.* Hĕctŏrĕōs āmnēs, Xānthŭm, etc. *Id.*

Hĕcŭbă, æ, *et* Hĕcŭbē, ēs, *f.* (Ἑκάβη). *Hécube, fille de Cissée, femme de Priam, mère d'Hector. Après la ruine de Troie, elle échut en partage à Ulysse, fut conduite en Thrace, où elle fit crever les yeux à Polymnestor, meurtrier de son jeune fils Polydore, et fut changée en chienne.* Vīdi Hĕcŭbām, cēntŭmquĕ nŭrŭs, Prĭămŭmquĕ pĕr ārās. *V.* In mĕdĭīs Hĕcŭbē nātōrum īnvēntă sĕpŭlchrīs. *O.* SYN. Cīssēĭs, Dȳmāntĭs. PPH. Prĭămēĭă cŏnjŭx, ŭxŏr. Hĕctŏrĭs mātĕr. VERS. Ērgo ălĭīs lātrāssĕ Dȳmāntĭdă flēbĭlĕ vīsum ēst. *O.* Sēd tōrvă cănīnō Lātrāvĭt rīctū, quæ pōst hūnc (Priamum) vīxĕrăt, ŭxŏr. *J.* (Cf. *Ovid. Met.* XII, 483 sq. ; *Sen. Ag.* 705 sq.)

Hĕcȳră, æ, *f.* (ἑκυρά). *Nom d'une comédie de Térence.* Hĕcȳram ăd vōs rĕfĕrŏ, quām mĭhĭ pĕr sĭlēntĭŭm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 21).

Hĕdĕră *ou* Ĕdĕră, æ, *f. Lierre, plante consacrée à Bacchus, dont les buveurs et les poëtes tressaient des couronnes.* Pāstōrēs hĕdĕrā crēscēntem ōrnātĕ pŏētăm. *V.* Vūltūs hĕdĕrārŭm frōndĭbŭs ābdĭt. *O.* Mē dŏctārum hĕdĕræ præmĭă frōntĭŭm Sēcērnūnt pŏpŭlō. *H.* EP. Āpŏllĭnĕă, frōndēns, frōndōsă, cŏmāns, vĭrēns, vĭrĭdĭs ; āmbĭtĭōsă, sērpēns, nēxĭlĭs, īntōrtă.

Hĕdĕrātŭs, ă, ŭm. *Ceint de lierre.* Grăvĭdīs hĕdĕrātā frōntĕ cŏrȳmbīs. *Nemes.* (*Ecl.* 3, 18). Lāscīvōsquĕ chŏrōs hĕdĕrātīs dūcĕrĕ pōmpīs. *P. Nol.* (26, 278).

Hĕdĕrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du lierre.* (*Cat.* 63, 23.)

Hĕdĕrōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de lierre.* Lūcŭs ĕrāt fēlīx, hĕdĕrōsō cōnsĭtŭs āntrō. *Pp.* (IV, 4, 3).

Hēdētānī *ou* Sēdētānī, *m. pl. Peuple d'Espagne (province de Saragosse).* || *Adj.* Hēdētānă cŏhōrs. *Sil* (III, 372).

Hēdŭēs, Hēdŭĭcŭs. *Voy.* Æduēs, etc.

Hēdŭlĭŭm *ou* Hēdȳlĭŭm, ĭī, *n.* (ἡδύλος). *Nom de femme.* (*Plaut.* ap. *Non.* 2, 608.)

Hēdȳlŭs, ī, *m.* (ἡδύλος). *Nom d'homme.* Nīl ēst trītĭŭs Hēdȳlī lăcērnīs. *M.* (IX, 58).

Hēdȳmĕlēs, ĭs, *m.* (ἡδυμελής). *Nom d'un chanteur.* Quō tĕnĕr Hēdȳmĕlēs ŏpĕrās dĕdĭt. *J.* (6, 383).

Hēēlĭŏtrŏpĭŭs. *Voy.* Heliotropius.

Hēgĕă *ou* Hēgĕās, æ, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Pers.* V, 2, 43.)

Hēgĭnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 56, 4.)

Hēgĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Phĭlŏpŏlĕmŭs hūjŭs Hēgĭōnĭs fīlĭŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 27)

Hĕhĕ. *Voy.* Eh.

Hĕhcū. *Au lieu de* Heuheu.

Heī, *interj. de douleur : Hélas !* Heī ! quīs mōnstrāvĕrĭt hŏstēm Quēm pĕpĕrī ! *St.* Heī ! vĕrĕŏr nē, etc. *Ter.* (*And.* I, 1, 41). SYN. Heū, heūheū. || *Souv.* Heī mĭhĭ ! *Même sens.* Heī mĭhĭ, quālĭs ĕrăt ! *V.* Heī mĭhĭ, quōd dŏmĭnāæ nēc vīr nēc fēmĭnă sērvās ! *O*

Heĭă. *Voy.* Eia.

Heīc, *adv. Voy.* Hic 2.

Hēlcĭārĭŭs, ĭī, *m.* (ἕλκω). *Homme qui tire un bateau, haleur.* Nēc clāmŏr vălĕt hēlcĭārĭōrŭm. *M.* (IV, 64, 22. Adde *Sid. Epist.* II, 10, 25). VERS. Ādvērsō tārdām quī trăhĭt āmnĕ rătēm. *O.*

Hĕlĕnă, æ, *et* Hĕlĕnē, ēs, *f.* (Ἑλένη). *Hélène, fille de Jupiter et de Léda, épouse de Ménélas, fut enlevée par Thésée, ensuite par Pâris. Après la prise de Troie, Ménélas la ramena à Sparte ; devenue veuve, elle en fut chassée par les fils de son mari, et se réfugia à Rhodes, où Polyxo la fit pendre.* Lēdæāmque Hĕlĕnām Trōjānās vēxĭt ăd ārcēs. *V.* Sīc frātrēs Hĕlĕnæ, lūcĭdă sīdĕră. *H.* Īntĕr quōs Hĕlĕnē nūdīs căpĕre ārmă păpīllīs Fērtŭr. *Pp.* (III, 14, 19). SYN. Tȳndărĭs, Œbălĭs. EP. Lēdæă, Spārtānă ; pūlchră, fōrmōsă ; pērfĭdă, īnfĭdă, ădūltĕră. PPH. Lēdæ fīlĭă, prōlēs, gĕnŭs. Lēdā sătā. Bīs rāptă pēllēx. Părĭdĭs ădūltĕră cōnjŭx. VERS. Trōjæ ēt pătrĭæ cōmmūnĭs Ĕrīnnȳs. *V.* Ōlīm mīrābār quōd tānti ăd Pērgămă bēllī Eūrōpæ ātque Ăsĭæ caūsă pŭēllă fŭĭt. *Pp.* Dūm,

lūēm tāntūm Trōĭæ ātque Ăchīvīs Quæ tŭlīt, Spārtē prŏcŭl ābsĭt. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* II, 567 sq.; VI, 511 sq.; *Ov. Her* 16; *Sen. Oct.* 773 sq.; *Pl. Bac.* IV, 9, 24.)

Hĕlēnŏr, ŏrĭs, *m.* (Ἑλήνωρ). *Nom de guerrier.* Vīx ūnŭs Hĕlēnŏr. *V.*

Hĕlĕnŭs, ī, *m.* (Ἕλενος). *Hélénus, fils de Priam, devint esclave de Pyrrhus, qui lui céda, avec la main d'Andromaque, une partie de ses états, la Chaonie.* Prĭămĭdēn Hĕlĕnūm Grāiās rēgnārĕ pĕr ūrbēs. *V.* (*Æ.* III, 295 sq. Adde *Ov. Met.* XIII, 99; XV, 437 sq.)

Hĕlērnŭs. *Voy.* Hilernus.

Hēlēŭs. *Au lieu de* Eleus.

Hēlĭădēs, ŭm, *f. pl.* (Ἡλιάδες). *Héliades, filles du Soleil et de Clymène, sœurs de Phaéthon, pleurèrent sa mort avec tant de douleur, qu'elles furent changées en aunes, ou selon d'autres, en peupliers.* Nēc mĭnŭs Hēlĭădēs flētūs ēt ĭnānĭă mōrtī Mūnĕră dānt, lăcrĭmās. *O.* (*Met.* II, 340 sq.). SYN. Phăĕthōntĭdēs, Clўmĕnēĭdēs. PPH. Clўmĕnēĭă prōlēs. VERS. Sīc Hўpĕrīŏnĭūm tĕpĭdō Phăĕthōntă sŏrōrēs Fūmāntēm lāvērĕ Pădō: vīxdum īllĕ sĕpūlchrō Cōndĭtŭs, ēt flēntēs stăbānt ād flūmĭnă sīlvæ. *St.* || Hēlĭădūm ărbŏr, rāmī, gērmĭnă, etc. *Aunes, peupliers; souv. Ambre.* Flēntĭbŭs Hēlĭădūm rāmīs dūm vīpĕră sērpĭt *M.* (IV, 59. *Id.* IX, 14; *Juv.* 5, 38). Hēlĭădūm rāmōs lăcrĭmōsăquĕ gērmĭnă. *St. Voy.* Electrum.

Hēlĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 24.)

Hēlīās. *Voy.* Elias 2.

Hĕlĭcāōn, ŏnĭs, *m.* (Ἑλικάων). *Fils d'Anténor, fondateur de Padoue.* Sī prĭŏr Eŭgănĕās, Clēmēns, Hĕlĭcāŏnĭs ōrās. *M.* (X, 93). || *D'où* Hĕlĭcāŏnĭŭs, ă, ŭm. *D'Hélicaon, de Patavium.* Nōs Hĕlĭcāŏnĭă dē rĕgĭōnĕ sŭmŭs. *M.* (XIV, 152).

Hĕlĭcē, ēs, *f.* (Ἑλίκη). *La grande Ourse.* Pārrhăsĭs ōblīquōs Hĕlĭcē quūm vērtĕrĕt āxēs. *L.* Hĕlĭcēn Grāiă cărīnă nŏtĕt. *O. Voy.* Ursa. || 2. *Ancienne ville d'Achaïe, détruite par une inondation.* (*Ov. Met.* XV, 293. Cf. *Plin.* 4, 6; *Strab.* 9.) || 3. *Marais d'Aquitaine.* (*Avien. Or. mar.* 588.)

Hĕlĭcōn, ōnĭs, *m.* (Ἑλικών). *Hélicon, montagne de Béotie, consacrée à Apollon et aux Muses.* Prætĕr ăquās Hĕlĭcōn, ēt sērtă lўrāsquĕ dĕōrūm. *M.* (I, 77). Pāndĭtĕ nūnc Hĕlĭcōnă, dĕæ, cāntūsquĕ mŏvētĕ. *V.* Dētŭlĭt ēx Hĕlĭcōnĕ pĕrēnnī frōndĕ cŏrōnăm. *Lr.* (I, 119). PPH. Hĕlĭcōnĭŭs mōns, cōllĭs. Hĕlĭcōnĭă rūpēs. *Voy.* Parnassus.

Hĕlĭcōnĭădēs, *et* Hĕlĭcōnĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Ἑλικωνιάδες *et* Ἑλικωνίδες). *Nom des Muses.* Ădde Hĕlĭcōnĭădūm cŏmĭtēs, quōrum ūnŭs Hŏmērŭs. *Lr.* (III, 1052). Quī dŏctōs Hĕlĭcōnĭdūm lĭquōrēs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 2). *Voy.* Musæ. || *Au sing.* Hĕlĭcōnĭs, ĭdĭs, *f. De l'Hélicon.* Pārnāssĭquĕ jŭgīs sīlvāque Hĕlĭcōnĭdĕ, fēstīs. *St.*

Hĕlĭcōnĭŭs, ă, ŭm (Ἑλικώνιος). *De l'Hélicon.* Trānsmīttūnt sæclīs Hĕlĭcōnĭă mēllă fŭtūrīs. *Cl.* Cōllĭs ō Hĕlĭcōnĭī Cūltŏr. *Cat.* (61, 1).

Hĕlĭmŭs, ī, *m. Voy.* Helymus.

Hēlĭŏdōrŭs, ī, *m.* (Ἡλιόδωρος). *Héliodore, nom d'homme.* Rhētŏr cŏmēs Hēlĭŏdōrŭs. *H.* (Adde *Juv.* 6, 373).

Hēlĭŏgăbălŭs, ī, *m. Héliogabale, empereur romain.* Hēlĭŏ nām găbălŭs. *Poet.* (ap. *Pompej.* p. 474. Correxi locum ex meliore codice Bibl. Paris. n. 1180. Nam vulgo: *H. nostram,* sed compendiose scriptum).

Hēlĭŏtrŏpĭŭm, ī, *n.*, *et* Hēlĭŏtrŏpĭŭs *ou* Hēēlĭŏtrŏpĭŭs, ĭī, *m.* (ἡλιοτρόπιον, *de* ἥλιος, *poét.* ἠέλιος). *Nom d'une pierre précieuse.* Hīc lăpĭs, hēēlĭŏtrŏpĭūs quī nōmĭnĕ vērō Dĭcĭtŭr. *Prisc.* (*Peri.* 254. Cf. *Plin.* 37, 22; *Capel.* I, p. 20).

Hĕlīssŭs, ī, *m.* (*Strab.* Ἑλίσσων). *Rivière d'Arcadie.* Ānfrāctū rīpārum īncūrvŭs Hĕlīssŏs. *St.*

Hēlĭŭs, ĭī, *m.* (ἥλιος). *Nom d'homme.* Quŏd clāmās sēmpĕr, quŏd ăgēntĭbŭs ōbstrĕpĭs, Hēlī. *M.* (I, 96. *Id.* V, 25, Helius).

Hēllānĭcŭs, ī, *m.* (Ἑλληνικός). *Célèbre historien de Lesbos, antérieur à Hérodote.* Hēllānĭcūsquĕ Lēsbĭŭs, Phĭlĕās quŏquĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 43).

Hēllās, ădĭs, *f.* (Ἑλλάς). *La Hellade, la Grèce. Voy.* Græcia. || *Nom de femme.* Hēllădĕ pērcūssā, Mărĭŭs quūm præcĭpĭtāt sē. *H.*

Hēllē, ēs, *f.* (Ἕλλη). *Hellé, fille d'Athamas et de Néphélé. Fuyant la haine de sa belle-mère Ino, avec son frère Phrixus, elle voulut traverser, sur le bélier à toison d'or, le détroit qui sépare la Thrace de la Troade, périt dans la traversée, et donna son nom à l'Hellespont.* Ēt pĕlăgō nōmēn Nĕphĕlēĭăs ābstŭlĭt Hēllē. *L.* Sī tē fōrtĕ jŭvānt Hēllēs Ăthămāntĭdŏs ūrbēs. *Pp.* (III, 22, 5). SYN. Nĕphĕlēĭs, Nĕphĕlēĭăs, Ăthămāntĭs. PPH. Vīrgŏ Nĕphĕlēĭs, Nĕphĕlēĭă. Phrўxī sŏrŏr. VERS. Quālēm pūrpŭrĕīs ăgĭtātām flūctĭbŭs Hēllēn, Aūrĕă quām mōllī tērgŏrĕ vēxĭt ŏvĭs. *Pp.* Pōntūm quēm vīcĕrăt īpsĕ (Laniger), Vīrgĭnĕ dēlāpsā quūm frātrem ād lĭttŏră vēxĭt. *Manil.* Quēstŭs ēst Hēllēn cĕcĭdīssĕ Phrīxŭs, Quūm grĕgĭs dūctŏr rădĭāntĕ vīllō, Aūrĕō frātrēm sĭmŭl ēt sŏrōrēm Sūstŭlĭt tērgō. *Sen. Voy.* Hellespontus, Phrixus, Vellus. || ┼ *Au gén.* Hēllĭs. Nēc nōn Thērmŏpўlās, ēt Hēllĭs ūndās. *Sid.* (9, 41).

Hēllĕbŏrōsŭs, ă, ŭm. *Qui est au régime de l'ellébore, fou.* (*Pl. Rud.* IV, 3, 67.)

Hēllĕbŏrŭs *ou* Ēllĕbŏrŭs, ī, *m.* (ἐλλέβορος). *Hellébore ou ellébore, herbe qui croissait en abondance dans l'île d'Anticyre, et que l'on employait pour le traitement de la folie.* Dānda ēst hēllĕbŏrī mūltō pārs māxĭma ăvārīs. *H.* Scīllāmque, hēllĕbŏrōsquĕ grăvēs, nīgrūmquĕ bĭtūmĕn. *V.* EP. Grăvĭs, frīgĭdŭs. VERS. Ī, bĭbĕ, dīxīssēm, pūrgāntēs pĕctŏră sūccōs, Quĭdquĭd ĕt īn tōtā nāscĭtŭr Āntĭcўrā. *O.* Ēxpŭlĭt hēllĕbŏrō mōrbūm bīlēmquĕ mĕrăcō. *H.* Trĭbŭs Āntĭcўrīs căpŭt īnsānābĭlĕ. Nēscĭo ān Āntĭcўrām rătĭo īllī dēstĭnĕt ŏmnĕm. *Id.* Nōn pŏtĕst hæc rēs hēllĕbŏrī jūgĕre ōbtĭnērĭēr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 15. *Id.* IV, 7, 89; *Mart.* IX, 95, 6; *Cat.* 99, 14).

Hēllēspōntĭăcŭs, *et* Hēllēspōntĭŭs, ă, ŭm (Ἑλλησποντιακός *et* Ἑλλησπόντιος). *De l'Hellespont.* Hēllēspōntĭăcī sērvēt tūtēlă Prĭāpī. *V.* Hēllēspōntĭă, cētĕrīs ōstrĕōsĭŏr ōrīs. *Cat.* (18, 4).

Hēllēspōntŭs, ī, *m.* (Ἑλλήσποντος). *L'Hellespont, détroit qui sépare l'Europe de l'Asie.* Quæ pāssīm răpĭdō dīffūndĭtŭr Hēllēspōntō. *Cat.* (64, 359). Lōngŭs īn āngūstūm quā claūdĭtŭr Hēllēspōntŭs. *O.* PPH. Hēllēspōntĭăcūm mărĕ. *O.* Hēllēspōntĭăcæ ăquæ. Hēllēspōntĭăcă, Ăbўdēnă ăquă. Phrīxēæ stāgnă sŏrōrīs. *Id.* Æquŏr Phrīxēūm. *St.* Hēllēspōntĭăcūm prŏfūndūm. *Sid.* Pōntŭs Hēllēs. *Enn.* VERS. Āngūstūm cĭtrā pōntūm Nĕphĕlēĭdŏs Hēllēs. *O.* Pĕr āngūstās mălĕ vēctæ vīrgĭnĭs ūndās. *Id.* Pōntō quā Nērēĭs īmpĕrăt Hēllē. *St.* Fērvēnt cŏēūntĭă Phrīxī Līttŏră *Id.* Phrīxī quæ sēmĭtă jūngī Eūrōpāmquĕ Ăsĭāmquĕ vĕtăt. *Id.* Frētă vīcīnās īntĕr cūrrēntĭă tūrrēs. *H.* Quā pōnto ăb Hēllēs ātque ăb Īŏnĭō mărī Ūrgētŭr īsthmŭs. *Poet.* (ap. *Sen. Epist.* 80, 7).

Hēllŭŏ *ou* Hēlŭŏ, ōnĭs, *m. Gourmand, dissipateur.* Gērro, ĭnērs, fraūs, hēllŭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10). *Voy.* Gulosus.

Hēllŭŏr *ou* Hēlŭŏr, ārĭs, ārī, *d. Manger avec avidité, manger son bien.* Părum ēxpătrāvĭt? ān părum hēllŭātŭs ēst? *Cat.* (29, 17). Ēt hēllŭātō sērā pătrĭmōnĭō Īn frātrĕ pārsĭmōnĭă. (*Catal. Virg.* 5, 11. *Voy.* Decoquo.

Hĕlōps, ŏpĭs, *m.* (ἔλοψ). *Esturgeon, poisson.* Ēt prĕtĭōsŭs hĕlōps, nōstrīs īncōgnĭtŭs ōrīs. (*Ov. Hal.* 96. Et *Varr.* ap. *Non.* 3, 152.) || *Nom d'homme.* Fīxŭs Hĕlōps jăcŭlo ēst. *O.*

Hĕlōrĭŭs, ă, ŭm (Ἑλώριος). *Du fleuve Hélorus.* Tāpsōnque ĕt Hĕlōrĭă tēmpē. *O.*

Hĕlōrŭm, ī, *n.*, *et* Hĕlōrŭs, ī, *m.* (Ἔλωρον *et* Ἔλωρος). *Rivière de Sicile.* Ēxsŭpĕrō prǣpīnguĕ sŏlūm stāgnāntĭs Hĕlōrī. *V.* (Et *Sil.* XIV, 269.)

Hĕlŏs, ī, *f.* (Ἕλος). *Ville d'Élide.* Quōs Hĕlŏs ĕt Ptĕlĕōn. *St.*

Hĕlpĭs, ĭdĭs, *f.* (ἐλπίς). *Nom de femme, entre autres L'épouse de Boèce.* (*Anthol.* I, p. 321.)

Hĕlŭēllă *ou* Hĕlvēllă, æ, *f.* *Sorte de menu légume.* (*Titin.* ap. *Non.* 3, 117. Festus : « *Heluela*, olera minora. » Vocem usurpavit *Cic. Famil.* 7, 26).

Hĕlŭō, Hĕlŭŏr. *Voy.* Helluo, etc.

Hĕlvĕtĭă, æ, *f.* *L'Helvétie, contrée de la Gaule, auj. la Suisse ;* Hĕlvĕtĭī, ōrŭm, *m. pl.* *Les Helvétiens.* (Deficientibus exemplis, secundam produci malim, ob græcum Ἑλουήττιοι, quod et apud *Strab.* 4 fin.)

Hĕlvĭdĭŭs, ĭī, *m.* *Helvidius Priscus, sénateur romain et philosophe célèbre par ses vertus, fut banni par Néron.* Quālĕ cŏrōnātī Thrāsĕă Hĕlvĭdĭūsquĕ bĭbēbānt. *J.* (5, 36. Et *Anthol.* II, p. 2).

Hĕlvīnă. *Voy.* Elvina.

Hĕlvĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme : entre autres, Helvius Pertinax, empereur romain.* Hĕlvī, jūdĭcĭo ēt cōnsūltō lēctĕ sĕnātūs. *Aus.* (*Cæs.* 19, 1).

Hĕlўmŭs, ī, *m.* (Ἔλυμος). *Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 460.) || *Nom de guerriers.* Hōc Hĕlўmūs făcĭt. *V.* (Et *St. Th.* V, 207.)

Hĕm, *interj.* *Hein? quoi?* Cŏlōrĕ mūstēllīno. Hĕm, quæ hæc ēst făbŭlă? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 22. *Ibid.* 6, 9. Cf. *Charis.* 169 et 213). || *Tiens ! voilà !* Hĕm tĭbi ŏmnĕm făbŭlăm. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 64).

Hĕmĕrŏscŏpĭŭm, ĭī, *n.* (*Strab.* Ἡμεροσκοπεῖον). *Ville près de Carthagène.* Stĕrĭlēs ărēnās : Hĕmĕrŏscŏpĭūm quŏquĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 476).

Hēmīnă, æ, *f.* (ἡμίνα). *Hémine, mesure de capacité, contenant la moitié du* sextarius. Hēmīnās rĕcĭpĭt gĕmĭnās sēxtārĭŭs ūnŭs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 68). Frēgĕrĭt hēmīnās Ārrĕti ǣdīlĭs ĭnīquās. *Pers.* (1, 129. Adde *Pl. Mil.* III, 2, 18) SYN. Cŏtўlă. || *Subst. m. Nom d'homme.*

Hēmĭtrĭtǣŭs, ī, *m.* (ἡμιτριταῖος πυρετός). *Hémitritée, fièvre demi-tierce.* Ūrī Tōngĭlĭūs mălĕ dīcĭtŭr hēmĭtrĭtǣō. *M.* (II, 40). Mōrtĭfĕrūm măgĭs ēst quōd grǣcīs hēmĭtrĭtǣŭm Vūlgātūr vērbīs. *Ser. Sam.* (vs. 941, nempe malum). || *Qui a cette fièvre.* Dēclāmās ǣgĕr, dēclāmās hēmĭtrĭtǣŭs. *M.* (IV, 81).

† Hĕmŏ. *Voy.* Homo.

Hēmōdŭs. *Voy.* Emodus.

Hēndĕcăsўllăbŭs, ī, *m.* (ἑνδεκασύλλαβος). *Vers hendécasyllabe ou phalécien.* Ădēste, hēndĕcăsўllăbī, quŏt ēstĭs. *Cat.* (42, 1). Ēt nūnc hēndĕcăsўllăbōs rĕmĭttās. *St.* Quōs scīs hēndĕcăsўllăbōs vŏcārī. *Aus. Epist.* 4, 83. Adde *T. Maur. Met.* 376 et 978). SYN. Phălǣcĭŭs. PHR. Ūndēnīs pĕdĭbūsquĕ sўllăbīsquĕ. *M.* *Voy.* Phalæcius.

Hēnĭŏchē, ēs, *f.* *Nom de femme.* (*V. Fl.* V, 358.)

Hēnĭŏchī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἡνίοχοι). *Peuple Sarmate.* Mē dŏmĭtūs cōgnōvĭt Ărābs, mē mārtĕ fĕrōcēs Hēnĭŏchī. *L.* Hēnĭŏchōsquĕ trŭcēs. *V. Fl.* Caūcāsī rūpem āspĕrăm Hēnĭŏchŭs hăbĭtāns. *Sen.* (*Thyest.* 1048). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Hēnĭŏchǣ naūtĭs pĭūs nŏcŭĕrĕ rătēs. *O.*

Hēnĭŏchŭs, ī, *m.* (Ἡνίοχος). *Érichthon, changé en constellation.* Tūm vīcīnă fĕrēns nixō vēstīgĭă Taūrō Hēnĭŏchŭs. *Man.* (I, 368). *Voy.* Erichthonius, Auriga. || 2. *Peuple.* *Voy. le précéd.*

Hēnnă, Hēnnǣŭs. *Voy.* Enna.

Hēnrīcŭs, ī, *m.* *Henri, nom moderne de plusieurs rois.*

† Hēpătārĭŭs, ă, ŭm (ἧπαρ). *De foie.* Tūm te ĭgĭtŭr ăgĭtāt mōrbŭs hēpătārĭŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 24).

Hēpătĭă, ōrŭm, *n. pl.* (ἡπάτιον). *Petits foies.* Gĭgĕrĭa īnsūnt, Sīve ădĕo hēpătĭă. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 390).

Hēphthēmĭmĕrĭs, ĭs, *f.* *Hephthémimère, trois pieds et demi d'un vers.* (Cf. *Diom.* 496.) || Hēpthēmĭmĕrēs, *m. f.*, Hēpthēmĭmĕrĕs, *n.* (ἑφθημιμερής, ές). *Hephthémimère, de trois pieds et demi.* Hānc hēphthēmĭmĕrēn nŭmĕrī dē pārtĕ vŏcārūnt *T. Maur.* (*Met.* 102. *Ib.* 388 et 413).

Hēr, hērĭs, *m.* (*Gloss.* χήρ). *Hérisson.* Īmplĭcĭtūmquĕ sĭnū spīnōsī cōrpŏrĭs hērĕm. *Nemes.* (*Cyn.* 57. *Varr.* apud *Non.* 1, 241, habet *hericium*, unde gallica vox deducta est. Alii scribunt *Er*). *Voy.* Echinus.

Hĕră, æ, *f.* *Maîtresse de maison, maîtresse.* Mĕlĭŭs fĭĕri haūd pŏtŭĭt quām făctum ēst, hĕră. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 8). SYN. Dŏmĭnă. || *Qqf.* *Amante.* Æquăquĕ fōrmōsǣ pēnsă rĕpēndĭs hĕrǣ. *O.* *Voy.* Domina. || *En gén.* *Maîtresse, souveraine.* Nōctĭs hĕrăm Dĭtĕmquĕ cĭēns. *V. Fl.*

Hērāclēă, æ, *f.* (Ἡράκλεια). *Héraclée, nom de plusieurs villes anciennes.*

Hērāclēŭs, ă, ŭm (Ἡράκλειος). *D'Hercule.* Hæc ĕgŏ nōn ăgĭtēm? sēd quĭd măgĭs Hērāclēās? *J.* (1, 52, nempe fabulas).

Hērāclĭtŭs, ī, *m.* (Ἡράκλειτος). *Héraclite, philosophe d'Éphese, pleurait sans cesse sur les misères humaines.* Hērāclītŭs ĭnĭt, quōrūm dūx prœlĭă prīmŭs. *Lr.* (I, 639). Pўthăgŏrās, Dēmŏcrĭtŭs, Hērāclītŭs. *Sid.* (2, 171. Male *Sirm.* edidit Heraclitusque). PHR. Quŏd dē săpĭēntĭbŭs āltĕr Rīdēbăt, etc. *J.* (10, 28).

Hērās, æ, *m.* *Nom d'un célèbre médecin.* Huīc Hērās mĕdĭcŭs : bĭbās căvētŏ. *M.* (VI, 78. Sic bene *Grut.* ex cod. *Palat.* Cf. *Cels.* 5, 26).

Hērbă, æ, *f.* *Herbe.* Fērtĭlĭs ŏccūltās īnvĕnĭt hērbă vĭās. *O.* Īllĭc ŏffĭcĭānt lǣtĭs nē frūgĭbŭs hērbǣ. *V.* SYN. Grāmĕn, cēspĕs. EP. Vĭrēns, vĭrĭdĭs, vĭrĭdāns, pūbēns, vērnāns, flōrēns, flōrĭdă, fērtĭlĭs, fēcūndă, lǣtă, mōllĭs, tĕnĕră, nŏvă, rĕcēns ; rōscĭdă, īrrĭgŭă, hūmĭdă, ūdă ; rīdēns, ămœnă, grātă, pĭctă ; ŏpācă. PPH. Grāmĭnĭs, cēspĭtĭs hērbă, hērbǣ. Vīvāx cēspĭtĕ grāmĕn. Tŏrŭs grāmĭnĕŭs, vĭrĭdāns. Grāmĭnĕă hŭmŭs. Hērbōsă pāscŭă. PHR. Grāmĭnĕ vēstītīs āccŭbŭĕrĕ tŏrīs. *O.* || *Herbes qu'on mange.* Jām cĭbŭs hērbă plăcĕt. *O.* Quī pāscĕrĕt hērbās. *Id.* Īn mĕdĭo pŏsĭtōrum ābstēmĭŭs, hērbīs Vīvĭs ĕt ūrtīcā. *H.* *Voy.* Olus. || *Plantes médicinales.* Scīrĕ pŏtēstātēs hērbārum ūsūmquĕ mĕdēndī. *V.* Nōssĕ sălūtĭfĕrās dŭbĭīs ănĭmāntĭbŭs hērbās. *Cl.* EP. Phœbēă, Pæōnĭă, pŏtēns, sălūbrĭs, mĕdĭcă. || *Plantes magiques.* Fālcĭbŭs ēt mēssæ ād lūnām quǣrūntŭr ăhēnĭs Pūbēntēs hērbǣ. *V.* Nīmĭūmque hōstīlĭtĕr ūsă Vīrĭbŭs hērbārŭm. *O.* EP. Cīrcǣă, Hĕcătēĭs, măgĭcă, cāntātă. Hērbǣ Mēdēĭdēs. *Voy.* Magicus. || Hērbă Fălīscă. *Voy.* Faliscus.

Hērbēsŏs *ou* Hērbēssŏs. *Voy.* Erbesos.

† Hērbĕŭs, ă, ŭm. *Couleur d'herbe, vert* Cŭm... ŏcŭlīs hērbĕĭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 16).

Hērbĭdŭs, ă, ŭm, Hērbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm, *et* Hērbōsŭs, ă, ŭm. *Qui produit de l'herbe, couvert d'herbes.* Mīsĭt ăprūm, quāntō mājōrēs hērbĭdă taūrōs Nōn hăbĕt Ēpīrŭs. *O.* Prǣtĕrĭt ēt rīpās, hērbĭfĕr Ācĭ, tŭās. *Id.* Pāscēntēm nĭvĕōs hērbōsō flūmĭnĕ cўcnōs.

V. Hērbōsă pāscŭă. *O.* PPH. Hērbā, hērbīs ŏpērtŭs, frĕquēns, vēstītŭs, fērtĭlĭs, dīvĕs, ăbūndāns, ūbĕr, vĭrēns. || Hērbĭdŭs. *Qqf. De couleur d'herbe, vert.* Prātă vĭrēnt, vōlvītquĕ văgōs lūx hērbĭdă flūctūs. *Prud.* (*Psych.* 865. *Plin* 12, 31, herbidus color). *Voy.* Herbeus.

Hērbĭfĕr. *Voy. le précéd.*

Hērbĭgrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche dans l'herbe.* ... ērrĭgĕnam, hērbĭgrădām, dŏmĭpōrtām, sānguĭnĕ cāssām. *Pacuv.* (apud *Cic. Div.* 2, 64).

† Hērbĭlĭs, ĕ. *Nourri d'herbe.* Ānsĕrĭs hērbĭlĕ vīŭs. *Lucil.* (ap. *Serv.* ad *G.* I, 129. Vid. *Fest.*).

Hērbĭpŏtēns, tĭs. *Qui connaît les vertus des herbes.* Quōs ŭt īn vărĭōs mŏdōs Vērtīt hērbĭpŏtēns mănŭs. *Boet.* (4, 3).

Hērbōsŭs. *Voy.* Herbidus.

Hērcēŭs, ī, *m.* (Ἑρκεῖος). *Hercéen, surnom de Jupiter, invoqué comme protecteur d'une maison.* Cuī nĭhĭl Hērcēī prōfŭĭt āră Jŏvĭs. (*Ibis*, 286.) || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Hērcēās nōn rēspĭcĭs ārās? *L.* (IX, 979. Adde *Sen. Agam.* 793).

Hērclĕ, Hērcŭlĕ, *et qqf.* Hērcŭlēs; Me Hērcŭlĕ *ou* Me Hērcŭlēs. *Formule de serment : Par Hercule, certes.* Heū, hērclĕ, næ īstīc fānă mūtāntūr cĭtŏ! *Pl.* (*Rud.* III, 5, 41. *Id. Trin.* III, 3, 29, et passim). Nōn sūm mœchŭs, ăīs; nĕque ĕgo, hērcŭlĕ, fūr ŭbĭ vāsă. *H.* Pātĕr, hērcŭlĕ, tŭŭs, īnquīt, mălĕdīxīt mĭhī. *Ph.* Ēt me hērcŭlēs, nārrābīt quōd quĭs vŏlŭĕrīt. *Id.* SYN. Pŏl, næ, prŏfēctŏ.

† Hērclēm, *pour* Herculem. Nĕrĭēnēm Māvōrtĭs ĕt Hērclēm. *Enn.* (ap. *Gell.* 13, 23. Et sic *hercle*).

Hērcŭlānĕŭs *et* Hērcŭlānŭs, ă, ŭm. *D'Hercule.* Mĭhī dētrāxī pārtem Hērcŭlānĕām. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 11. Quæ sit ea *pars*, vid. in v. *Decimus*). Nōs hōc lŏcōrūm, prætĕr Hērcŭlānĕām Sōlēnnĭtātēm, vĭdĭmŭs mīrī nĭhĭl. *Avien.* (*Or. mar.* 273). || Hērcŭlānæ cŏlūmnæ, *pl. Voy.* Hercules. || Hērcŭlānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nōn Hērcŭlānūm, gĕnĭtūm gērmānā mĕā. *Aus.* (*Parent.* 17, 1).

Hērcŭlĕ, *ancien vocat. de* Hercules. Sēd, ō Pălæmōn, sānctĕ Nēptūnī cŏmĕs, Quīque, Hērcŭlĕ, īllī sŏcĭŭs ēssĕ dīcĕrĭs. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 71). || *Exclamation. Voy.* Hercle.

Hērcŭlēs, ĭs, *m. Hercule, fils de Jupiter et d'Alcmène, femme d'Amphitryon. Poursuivi dès sa naissance par la haine de Junon, il mit en pièces, dans son berceau, deux serpents qu'elle avait envoyés pour le dévorer. Eurysthée, auquel il était soumis par le sort, lui suscita ses douze Travaux.* (*Ce sont les principaux ; il en affronta encore d'autres.*) *Hercule combattit le lion de Némée, l'hydre de Lerne, le sanglier d'Érymanthe. Il atteignit à la course la biche aux pieds d'airain, délivra l'Arcadie des oiseaux du lac Stymphale, dompta le taureau de l'île de Crète, enleva les cavales de Diomède, défit les Amazones, nettoya les étables d'Augias, déroba les bœufs de Géryon et les pommes d'or du jardin des Hespérides, enfin retira Thésée des enfers. Il extermina encore les Centaures, tua Busiris, Antée, Cacus ; arracha Cerbère des enfers, et en retira Alceste ; délivra Hésione et Prométhée de leur supplice, soulagea Atlas, qui pliait sous le poids du ciel, sépara les deux montagnes appelées depuis les Colonnes d'Hercule, vainquit Éryx et le fleuve Achéloüs. Ayant reçu de Déjanire une tunique imprégnée du sang de Nessus, il devint furieux dès qu'il l'eut revêtue, et se brûla sur le mont OEta. Il fut admis au ciel, où il épousa Hébé. On le représente sous les traits d'un homme robuste, une massue à la main, et couvert d'une peau de lion.* Hērcŭlĭs Ānthŏrēm cŏmĭtēm, quī mīssŭs ăb Ārgīs. *V.* Sātŭs Hērcŭlĕ pŭlchrō. *Id.* Cœlō rĕcēptūs prōptĕr vīrtūtem Hērcŭlēs. *Ph.* Quĭd sī nĕgārĕt? nōn căpĭt tērra Hērcŭlēm. *Sen.* (*H. Fur.* 960) SYN. Ālcīdēs, Āmphĭtrўōnĭădēs, Tīrўnthĭŭs. EP. Tīrўnthĭŭs, clāvĭgĕr, īnvīctŭs, mĕtŭēndŭs, trĕmēndŭs, vīctŏr, fōrtĭs. PPH. Clāvĭgĕr *ou* Tīrўnthĭŭs hērōs. Ālcmēnæ sŏbŏlēs. Ālcmēnā nātŭs, gĕnĭtŭs. Jŏvĕ nātŭs. (De Herculis laboribus, cf. *Lucr.* V, 22 sq.; *Catul.* 68, 110; *Virg. Æ.* VI, 803; VIII, 288; *Ov. Met.* IX, 182; *Stat. Silv.* III, 1; IV, 6, 32; *Mart.* IX, 66; *Aus. Idyl.* 19; *Sen. H. Fur.* 207, et *H. OEt.* 829; *Nemes.* seu *Claud. Laud. Herc.*, *Petr. Sat.* 139; *Sid.* 9, 91, et 13, 1; *Anthol.* I, p. 21.) || Hērcŭlĭs cŏlūmnæ, mētæ, stătŭæ. *Colonnes d'Hercule.* Prŏpĕ mētās Hērcŭlĭs āltī. *Prisc.* (*Peri.* 268. *Ib.* 462, statuas). Ēt Hērcŭlānæ stānt cŏlūmnæ, quās mŏdūm Ŭtrĭūsque hăbērī cōntĭnēntĭs lēgĭmŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 341). *Voy.* Columna. || Hērcŭlĕ dēxtrō. *Par la faveur d'Hercule, quand on fait une trouvaille.* (*Pers.* 2, 12.) || Hērcŭlĕ, *exclamat. Voy.* Hercle.

Hērcŭlĕŭs, ă, ŭm. *D'Hercule.* Āddĭt ĕt Hērcŭlĕōs ārcūs hāstāmquĕ Mĭnērvæ. *J.* (13, 82). Hērcŭlĕīs fīdēns hōrtātĭbŭs, aūdĕ. *St.* Hērcŭlĕŭs lăbŏr. *H.* SYN. Hērcŭlānŭs, Hērcŭlānĕŭs. || — frĕtŭm. *Voy.* Gaditanus. || — cŏlūmnæ, mētæ. *Voy.* Hercules. || — gēns. *Les Fabius.* (*Ovid. Fast.* II, 237; *Sil.* VII, 14.) || — ūrbs, mœnĭă. *Herculanum, ville près de Naples.* (*Ov. Met.* XV, 711; *Prop.* I, 11, 2.) || — pōrtŭs, cōllĭs. *Port et colline de Ligurie.* (*Luc.* I, 405; *Sil.* I, 505.) *Voy.* Monœcus. || — faŭcēs. *Gorge entre l'Ossa et l'Olympe.* (*Luc.* VI, 347; VIII, 1.) || — Tībŭr. *Ainsi nommé parce qu'Hercule y habita.* (*Mart.* I, 13; IV, 62; *Sil.* IV, 224.) || — āstrŭm. *Le lion de Némée.* (*Mart.* VIII, 55.) *Voy.* Leo.

Hērcўnĭă sīlvă, *f.* (Ἑρκύνιος δρυμός). *La forêt Hercynienne, en Germanie, auj. la Forêt-Noire.* Prōmĭnĕt Hērcўnĭæ cōnfīnĭs Rhætĭă sīlvæ. *Cl.* Dūmōsa Hērcўnĭæ pĕrăgrāns cōnfīnĭă sīlvæ. *Avien.* (*D. Terr.* 420). Lūcĭs Sŭēvī nōbĭlēs Hērcўnĭīs. *Sen.* (*Med.* 713).

Hērdōnĭă, æ, *f. Petite ville d'Apulie.* Ōbscūra īncūltĭs Hērdōnĭă mīsĭt ăb āgrīs. *Sil.*

Hĕrĕ *et ordint.* Hĕrī, *adv. Hier.* Hīc hĕrĕ Phrīxēæ vēllĕră prēssĭt ŏvĭs. *O.* Ēst pŏsĭtūm nōbīs nīl hĕrĕ, prætĕr ăprūm. *M.* (I, 44. Adde *Hor. Sat.* II, 8, 2; *Juv.* 3, 23). Hĕrī mĭnās pro āmbōbŭs vīgīntī dĕdī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 89). Dīcĕt : ŭbi ēst hŏdĭĕ, quæ Lўră fūlsĭt hĕrī? *O.* PPH. Hēstērnā lūcĕ *ou* dĭē.

Hērēdĭŏlŭm, ī, *n.*, *dimin. de* Heredium. *Petite propriété patrimoniale.* Sălve, hērēdĭŏlūm, mājōrūm rēgnă mĕōrūm. *Aus.* (*Idyl.* 3, 1).

Hērēdĭtās, ātĭs, *f. Héritage.* Hērēdĭtātĭs tĭbī trēcēntă vēnīssĕ. *M.* (IV, 61). Mē sўcŏphāntam hērēdĭtātēs pērsĕquī *Ter.* (*And.* IV, 5, 20. Adde *Pl. Capt* IV, 1, 8).

Hērēdĭŭm, ĭī, *n. Propriété patrimoniale. Voy.* Herediolum, Prædium.

Hērēmŭs. *Voy.* Eremus.

Hĕrēnnĭŭs, ĭī, *m.* (Ἑρέννιος). *Nom d'homme.*

Hērēs, ēdĭs, *m.*, *qqf. f. Héritier, héritière.* Ŭt ēt scrībārĕ sĕcūndŭs Hērēs; ēt, sī quĭs cāsŭs pŭĕrum ĕgĕrĭt Ōrcō. *H.* Dīsplĭcĕt hērēdī māndātī cūră sĕpūlchrī. *O.* EP. Sōllĭcĭtŭs, ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs, ĭnhĭāns. PHR. Hērēdĕm făcĭŏ, rĕlīnquŏ, scrībŏ, īnstĭtŭŏ, tēstāmēntō *ou* ēx tēstāmēntō făcĭŏ. Hērēs sŭm, rĕlīnquŏr, scrībŏr. || Hērēs ēx āssĕ. *Légataire universel. Voy.* As. || *Au fig. Héritier du nom, du courage, etc.* Ēt ăvītī nōmĭnĭs hērēs. *O.* Crīmĭnĭs hērēs. Hērēs laūdĭs. *Id.* SYN. Sūccēssŏr. || † *arch. Maître, propriétaire.* Ābstŭlī Hānc, cūjŭs hērēs nūnquam ĕrĭt pōst hūnc dĭēm. *Pl.* (*Men.* III, 2, 12. *Justin. Instit.* 2, *tit.* 9 : « Pro *herede* gerere, est pro domino ge-

rere : veteres enim *heredes* pro dominis appellabant. » Quod et *Fest.* testatur). || † Hērēs. (*Avian. Fab.* 35, 14.)

† Hērēsis. *Voy.* Hæresis.

Hērgĕtĭŭm, Hērgēntĭūm *ou* Hērgēntŭm (*Steph.* Ἐργέτιον, *Ptol.* Σεργέντιον), *n. Ville de Sicile.* Ādrānum Hērgĕtĭūmquĕ sĭmŭl. *Sil.* (XIV, 250. Alii scrib. sine aspiratione : quæ requiritur).

Hĕrī, *adv. Voy.* Here.

Hĕrĭfŭgă, æ, *m. Esclave fugitif.* Rĕlīnquēns dŏmĭnōs ŭt hĕrĭfŭgæ Fămŭlī sŏlēnt. *Cat.* (63, 51).

Hĕrīlĭs, ĕ. *De maître.* Mēnsæque āssuētŭs hĕrīlī. *V.* Vērnă mĭnĭstĕrĭīs ād nūtŭs āptŭs hĕrīlēs. *H.* || *Dans les Comiques, en parl. d'une personne.* Vĭdĕo īllam ămīcam hĕrīlem, Āthēnīs quæ fŭĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 44). Īn nūptĭās cōnjĕci hĕrīlĕm fīlĭŭm. *Ter.* (*And.* III, 4, 23).

Hĕrĭlŭs, ī, *m. Ancien roi de Préneste.* Hāc Hĕrĭlūm dēxtrā sŭb Tārtără mīsī. *V.*

Hērmă, *n.* (ἕρμα). *Soutien, support, rocher, écueil.* || *Rochers entre l'Espagne et l'Afrique.* Lŏcum hūnc vŏcāvĭt Hērmă quōndām Græcĭă : Ēst hērmă pōrrō cēspĭtūm mūnītĭō. *Avien.* (*Or. mar.* 323. *Ib.* 329 et 444. Quid sit *herma*, docet *Fest.*).

Hērmăphrŏdītŭs, ī, *m.* (Ἑρμαφρόδιτος). *Hermaphrodite, fils de Mercure et de Vénus. La nymphe Salmacis, n'ayant pu le rendre sensible, pria les dieux d'unir tellement leurs corps, que désormais ils n'en fissent plus qu'un, lequel conservât les deux sexes.* Hērmăphrŏdītŭs ăĭt : nātō dātĕ mūnĕră vēstrō. *O.* Nōmĭnĭs ŭt mīxtī, sīc cōrpŏrĭs Hērmăphrŏdītŭs. *Aus.* (*Epig.* 100. Cf. *Ov. Met.* IV, 373 sq. ; *Mart.* VI, 68, et XIV, 174). || *Un hermaphrodite.* Quăsi hērmăphrŏdītŭs frōntēm fīmbrĭātūm gēstās. *Titin.* (ap. *Non.* 3, 89). *Voy.* Androgynus.

Hērmĕrōtēs, æ, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 83.)

Hērmēs, æ, *m.* ; Hērmæ, ārŭm, *pl.* (Ἑρμῆς). *Hermès, buste de Mercure placé sur un cippe carré ; autres bustes semblables.* Trūncōquĕ sĭmĭllĭmŭs Hērmæ. *J.* (8, 53). || *Nom d'homme.* (*Mart.* X, 56 ; *Anthol.* II, p. 113.)

Hērmĭās, æ, *m. Frère de saint Félix.* Hērmĭā cūm frātrĕ sŭī cōgnōmĭnĕ pātrĭs. *P. Nol.* (15, 76).

Hērmĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* XI, 642.)

Hērmĭŏnæŭs, ă, ŭm. *D'Hermione, ville et port de l'Argolide.* (*Plin.* 4, 19, 5 ; *Mel.* 2, 3 ; *Liv.* 31, 45 ; *Strab.* 8, Ἑρμιόνη.) Hīnc stătĭō cōntrā pătĕt Hērmĭŏnæă. (*Ciris*, 472. Sic bene *Heyne*, nisi quod scribit *Hermionea*, pro vulgari *Hermione.*)

Hērmĭŏnē, ēs, *f.* (Ἑρμιόνη). 1. *La même qu'Harmonie. Voy.* Harmonia. || 2. *Hermione, fille de Ménélas et d'Hélène. Promise à Pyrrhus, à qui Oreste donna la mort, elle devint l'épouse de ce dernier.* Spărtānæ rĕfĕrās laūdĭbŭs Hērmĭŏnæ. *Pp.* (I, 4, 6, formam). Lēdæam Hērmĭŏnēn. *V.* Āllŏquŏr Hērmĭŏnē nūpĕr frātrēmquĕ vĭrūmquĕ. *O.* || 3. *Ville. Voy. le précéd.*

Hērmŏcrătēs, ĭs, *m.* (Ἑρμοκράτης). *Nom d'homme.* Mēdĭcūm vīdĕrăt Hērmŏcrătēm. *M.* (VI, 53).

Hērmŏgĕnēs, ĭs, *m.* (Ἑρμογένης). *Hermogène, nom d'homme.* Īnvĭdĕăt quŏd ĕt Hērmŏgĕnēs, ĕgŏ cāntŏ. *H.* Māntēle ē mēnsā sūrpŭĭt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29, 12).

Hērmŏnāssă, æ, *f.* (Ἑρμώνασσα). *Ville de Sarmatie, près du Bosphore Cimmérien.* Pōst quām Phænăgŏrēn Hērmŏnāssāmquĕ nĕpōtēs. *Prisc.* (*Peri.* 565. Et *Avien. D. Terr.* 733. Cf. *Plin.* 6, 6.)

Hērmŭs, ī, *m.* (Ἕρμος). *Hermus, fleuve de Lydie, qui se jette dans le Pactole.* Nēc pūlchĕr Gāngēs, ātque aūrō tūrbĭdŭs Hērmŭs. *V.* Tūrbātō sōrdĭdŭs aūrō Hērmŭs. *M.* (VIII, 78). EP. Lȳdĭŭs, Lȳdŭs ; flāvŭs, dīvĕs, aūrĭfĕr. || *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 15.)

Hērnă, æ, *f. Ville près de Gadès.* (*Avien. Or. mar.* 463. *Herna* erat *saxum* apud Marsos, teste *Festo.*)

Hērnĭă, æ, *f. Hernie, descente.* Īngēns īrātīs āppārŭĭt hērnĭă săcrīs. *M.* (III, 24. *Id.* XII, 83 ; *Juv.* 6, 326 ; *Catal. Virg.* 4, 8). SYN. Ēntĕrŏcēlē.

Hērnĭcī, ōrŭm, *m. pl. Herniques, peuple du Latium.* Ō pŭĕrī, Mārsūs dīcēbăt ĕt Hērnĭcŭs ōlīm. *J.* (14, 180). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Quī rōscĭdă rīvīs Hērnĭcă săxă cŏlūnt. *V.* Hērnĭcă tērră. *O.* || — ŭm, *subst. n. Le pays des Herniques.* Nūnc frōndōsă sŭprā Hērnĭcă. *St.*

Hērnĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a une hernie.* Scīssūmquĕ vēntrem, ĕt hērnĭōsī pātrŭī. (*Catal. Virg.* 5, 39.)

Hērō, ūs, *f.* (Ἡρώ). *Héro, prêtresse de Vénus à Sestos, sur le rivage de l'Hellespont, fut aimée de Léandre, qui, demeurant à Abydos, traversait, pour la voir, le détroit à la nage. Héro, afin de le guider dans sa route, tenait au haut d'une tour un fanal allumé. Mais, une nuit que la mer était orageuse, Léandre fut englouti. Héro, ne pouvant lui survivre, se précipita dans les flots.* Sæpĕ, pĕtēns Hērō, jŭvĕnīs trānāvĕrăt ūndās. *O.* SYN. Sēstĭās. PPH. Sēstĭă pŭēllă. *O.* PHR. Sĕdĕt ānxĭă tūrrĕ sŭprēmā Sēstĭās īn spĕcŭlīs. *St.*

Hērōdēs, ĭs, *m.* (Ἡρώδης). *Hérode, iduméen, élevé sur le trône de Judée par Auguste.* Hērōdīs vĕnērĕ dĭēs. *Pers.* (5, 180). Ēt ūngī Præfĕrăt Hērōdis pālmētīs pīnguĭbŭs. *H.* Pērfŭrĭt Hērōdēs, dūm Chrīstūm quærĭt ĭn īllīs. *Amœn.* (vs. 114).

Hērōdĭās, ădĭs, *f.* (Ἡρωδιάς). *Hérodiade, danseuse, qui fit mettre à mort saint Jean-Baptiste.* Ān măgĭs Hērōdĭās, sāltātrīx vīrgŏ, plăcēbĭt ? *P. Nol.* (22, 113).

Hērŏdŏtŭs, ī, *m.* (Ἡρόδοτος). *Hérodote, célèbre historien grec.* Hīstŏrĭām cāllēns Līvĭī ĕt Hērŏdŏtī. *Aus.* (*Prof.* 20, 8). Hērŏdŏtŭs īpsĕ Thūrĭŭs, tūm quī dĕcŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 49).

Hērŏgĕnēs, ĭs, *m.* (Ἡρογένης). *Nom d'homme.* (*Anthol.* I, p. 439.)

Hērōĭcŭs, ă, ŭm (ἡρωϊκός). *Héroïque ; vers héroïque, hexamètre de l'épopée.* Hēxāmĕtrōn dīcūnt, sēd nōn hērōĭcōn ōmnĕm. *T. Maur* (*Met.* 65). Hās aūtēm lēgēs hērōĭcŭs ōmnĭs hăbēbĭt. (*Ib.* 90.) Hērōĭcōrūm vērsŭūm plēnum ēssĕdŭm. *Aus.* (*Epist.* 21, 32). *Voy.* Herous 1.

Hērōĭnē, ēs, *et* Hērōĭs, ĭdĭs, *f.* (ἡρωΐνη *et* ἡρωΐς). *Héroïne.* Īllă sĭt Īnăchĭīs ĕt blāndĭŏr hērōĭnĭs. *Pp.* (I, 13, 31. *Ib.* 19, 13). Tū quĭă tām lōnga ĕs, vĕtĕrēs hērōĭdās æquās. *O.* Ēdĭdĭt hæc mōrēs īllīs hērōĭsĭn æquōs. *Id.*

Hērŏphĭlē, ēs, *f.* (Ἡροφίλη). *Nom de femme.* (*Tib.* II, 5, 68.)

Hērōs, ōĭs, *m.* (ἥρως). *Héros, demi-dieu ; homme illustre.* Hērōs Æsŏnĭŭs pŏtĭtūr, spŏlĭōquĕ sŭpērbŭs. *O.* Māgnănĭmi hērōēs, nātī mĕlĭōrĭbŭs ānnīs. *V.* Pērmīxtōs hērōăs, ĕt īpsĕ vĭdēbĭtŭr īllīs. *Id.* Quēm vĭrum aūt hērōă lȳrā (celebrabis) ? *H.* EP. Māgnŭs, īngēns, māgnănĭmŭs, clārŭs, præclārŭs, īnclȳtŭs, īllūstrĭs. PPH. Dĕōrūm *ou* dĕūm sānguĭs, gĕnŭs, prōgĕnĭēs. Sătă sānguĭnĕ dīvūm prōgĕnĭēs. Sēmĭdĕūm gĕnŭs. || † *Qqf. adj. De héros.* Ēccĕ mŏdo hērōās sēnsūs āffērrĕ vĭdēmŭs. *Pers.* (1, 69).

1. Hērōŭs, ă, ŭm (ἡρῷος). *Héroïque, et absolt Vers héroïque ou de l'épopée, vers hexamètre.* Jūngĭtŭr hērōŭs cūm brĕvĭōrĕ mŏdō. *O.* Pōntĭcŭs hērōō, Bāssŭs quŏquĕ clārŭs ĭāmbō. *Id.* Pārtēs hērōī dŭplĭcĭtĕr rĕcĭpĭt. *T. Maur.* (*Met.* 144). SYN. Hērōĭcŭs hēxămĕtĕr. VERS. Ārmă grăvī nŭmĕrō vĭŏlēntăquĕ bēllă părābām Dīcĕrĕ, mātĕrĭā cōnvĕnĭēntĕ mŏdīs. *O.* Nōn ĕgŏ cōntŭlĕrīm sūblīmĭă cārmĭnă nōstrīs,

Mæŏnĭō cōnsūrgĕrĕ cārmĭnĕ. Cĕcĭnī plēctrō grăvĭōrĕ gĭgāntăs. Bēllă sŏnānt ălĭī tēlīs īnstrūctă crŭēntīs. *Id.* Quĭd tĭbĭ cŭm tālī dēmēns ēst flūmĭnĕ (Castalio)? quĭs tē Cārmĭnĭs hērōī tăngĕrĕ jūssĭt ŏpŭs? *Pp.* Aūt cănĕrēt fōrtī rēgĭă bēllă pĕdĕ. *Tib.* Ēnnĭŭs ŭt nōstĕr cĕcĭnĭt, quī prīmŭs ămœnō Dētŭlĭt ēx Hĕlĭcōnĕ pĕrēnnī frōndĕ cŏrōnăm. *Lr.* Lāscīvŭs ĕlĕgīs, ăn sĕvērŭs hĕrōīs? *M.* Rēs gēstæ rēgūmquĕ dŭcūmque, ĕt trīstĭă bēllă, Quō scrībī pōssēnt nŭmĕrō, mōnstrāvĭt Hŏmērŭs. *H.* Scrībĕrĭs Vărĭō... Mæŏnĭī cārmĭnĭs ālĭtĭ. *Id.* Queīs lăbŏr Āŏnĭōs sēnō pĕdĕ dūcĕrĕ cāntūs. *St.* Sīvĕ chĕlўn tōllās hērōa ăd rōbŏră. *Id.* Nōn hīc Mæŏnĭæ stĭlō Cămēnæ Cīvĭs Dūlĭchĭīquĕ Thēssălĭquĕ Vīrtūtēm săpĭēntĭāmquĕ cāntŏ. *Sid.* || 2. *D'Héro.* Æquŏr, ĕt Hērōās lăcrĭmōsō līttŏrĕ tūrrēs. *L.* (IX, 955).

Hĕrpēs, ētĭs, *m.* (ἕρπης). *Ulcère rongeant.* (Cf. *Plin.* 26, 87, 6.) *Voy. le suiv.*

Hĕrpēstĭcŭs, ă, ŭm (ἑρπηστικός). *Dartreux.* Sērpĕre ŭtī găngrænă măla ătque hĕrpēstĭcă pōssĕt. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 375. Male vett. edd. *herpes ita*).

Hērsē, ēs, *f.* (Ἕρση). *Hersé, fille de Cécrops.* (*Ov. Met.* II, 809; *St. Th.* VII, 737.)

Hērsĭlĭă, æ, *f. Hersilie, femme de Romulus.* Hērsĭlĭām jūssīs cōmpēllāt vōcĭbŭs Īrĭs. *O.* Prōh pŭdŏr! Hērsĭlĭæ cīvĭs ĕt Ēgĕrĭæ. *M.* (X, 68).

Hērsĭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 16.)

Hĕrŭlī, ōrŭm, *m. pl. Hérules, peuple scandinave, qui s'établit au Palus-Méotide.* Hīc glaūcīs Hĕrŭlŭs gĕnīs văgātŭr. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 31. *Id. Carm.* 7, 236).

Hĕrŭs, ī, *m. Maître de maison, maître.* Nēc vīctōrĭs hĕrī tĕtĭgīt căptīvă cŭbīlĕ. *V.* Fūndŭs mĕŭs... Ārvō pāscăt hĕrŭm. *H.* SYN. Dŏmĭnŭs, *qqf.* pōssēssŏr. || *Époux.* Quæ tŭō vĕnĭūnt hĕrō, Quāntă gaūdĭă! *Cat.* (61, 116). || *En gén. Maître, souverain.* Nām prōprĭæ tēllūrĭs hĕrŭm nātūră nĕque īllŭm (statuit). *H.* Hŏstĭă cœlēstēs pācĭfĭcāssĕt hĕrōs. *Cat.* (68, 76). *Voy.* Dominus.

Hēsĭŏdēŭs, ă, ŭm (Ἡσιόδειος). *D'Hésiode.* Nōn hīc Hēsĭŏdēă pīnguĭs Āscræ Spēctēs cārmĭnă. *Sid.* (9, 213).

Hēsĭŏdŭs, ī, *m.* (Ἡσίοδος). *Hésiode, poëte grec, d'Ascra en Béotie.* Hēsĭŏdŭs nŭmĕrāt dīvōs dīvūmquĕ părēntēs. *Manil.* (II, 11). Vātĕ Sўrăcōsĭō quī dūlcĭŏr Hēsĭŏdōquĕ. (*Anthol.* I, p. 357.) PPH. Āscræŭs pŏētă, vātēs, sĕnēx. VERS. Āscræūmquĕ cănō Rōmānă pĕr ōppĭdă cārmĕn. *V.* Īntŭmŭīt vātī nōn tămĕn Āscră sŭō. *O.* Nōn quās (deas) præcēptŏr ărāndī Vīdĕrăt Āscræŭs. *Cl.*

Hēsĭŏnē, ēs, *f.* (Ἡσιόνη). *Hésione, fille de Laomédon et sœur de Priam, exposée aux fureurs d'un monstre marin en expiation du parjure de son père, fut délivrée par Hercule, et donnée pour épouse à Télamon.* Hēsĭŏnēn Tĕlămŏn, Brīsēĭdă cēpĭt Ăchīllēs. *O.* Sōlvĕre ĕt Hēsĭŏnēn cērtŭs ĕt Āndrŏmĕdēn. *M. Spect.* 27).

Hēspĕrĭă, æ, *f.* (Ἑσπερία). *L'Hespérie, régions occidentales. L'Italie, par rapport à la Grèce.* Ēst lŏcŭs, Hēspĕrĭām Grāiī cōgnōmĭnĕ dīcūnt. *V. Voy.* Italia. || *L'Espagne, par rapport à l'Italie.* Quī nūnc Hēspĕrĭă sōspēs ăb ūltĭmā. *H. Voy.* Hispania.

Hēspĕrĭē, ēs, *f. Nom de femme.* Hēspĕrĭē lătĕrī rĕdĭmīcŭlă nēctĭt ĕbūrnō. (*Anthol.* I, p. 649.)

Hēspĕrĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἑσπερίς). *De l'Hespérie.* Cōrnĭgĕr Hēspĕrĭdūm flŭvĭŭs rēgnātŏr ăquārŭm. *V.* SYN. Hēspĕrĭă. || *Au plur.* Hēspĕrĭdēs, ŭm. *Les Hespérides, filles d'Hespérus, habitaient, près de l'Atlas, un jardin où des arbres chargés de pommes d'or étaient gardés par un dragon. Hercule tua ce dragon, et ravit les pommes.* Tūm cănĭt Hēspĕrĭdūm mīrātām mālă pŭēllām. *V* Quālĕ fŭīssĕ nĕmŭs crēdĭtŭr Hēspĕrĭdŭm. *M.* (*Spect.* 21, 4). PHR. Nōn mĕă Māssўlŭs sērvāt pōmārĭă sērpēns. *M.* Pōmă dărī... Crēdĕrĕ quæ pōssīs sūbrēptă sŏrōrĭbŭs Āfrīs. *J.* Ārbŏrquĕ, pōmīs fērtĭlĭs aūrĕīs, Ēxtĭmŭīt mănŭs, īnsuētă cārpī. *Sen.* (*Ag.* 852. *Id. H. Fur.* 239).

Hēspĕrĭŭs, ă, ŭm (Ἑσπέριος). *De l'Hespérie, occidental, d'Italie ou d'Espagne.* Jŭvĕnūm mănŭs ēmĭcăt ārdēns Līttŭs ĭn Hēspĕrĭŭm. *V.* Hēspĕrĭās Tūscō lāvĭt ĭn āmnĕ bŏvēs. *M.* (IX, 104). Pōrrēctă mājēstās ăd ōrtŭm Sōlĭs ăb Hēspĕrĭō cŭbīlĭ. *H.* SYN. Ŏccĭdŭŭs, Ītălŭs *ou* Hīspānŭs. || Hēspĕrĭŭm mărĕ. *L'océan Atlantique.* (*Avien. D. Terr.* 93; *Prisc. Peri.* 67.) *Voy.* Atlanticus.

Hēspĕrūgŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Hesperus. Dūx nōctĭs Hēspĕrūgŏ. *Sen.* (*Med.* 877).

Hēspĕrŭs *ou* Hēspĕrŏs, ī, *m.* (Ἕσπερος). *Hespérus, fils de l'Aurore et d'Atlas, étant monté sur le sommet de l'Atlas, fut emporté par un vent impétueux. On donna son nom à une brillante planète. Le matin elle se nomme* Lucifer, *et le soir*, Hesperus. *Au lever du soleil, le séjour d'Hespérus ou de Lucifer est le mont OEta. Au fig. Le soir.* Hēspĕrŭs ēt fūscō rōscĭdŭs ībăt ĕquō. *O.* Quæsīvērĕ chŏrī jŭvĕnēm sīc Hēspĕrŏn īllŭm, Quēm nēxūm mĕdĭō sōlvĭt ĭn īgnĕ Vĕnŭs. (*In Obit. Mæcen.* 129.) Ītĕ dŏmŭm sătŭræ, vĕnĭt Hēspĕrŭs, ītĕ, căpēllæ. *V.* SYN. Vēspĕr, Nōctĭfĕr. PPH. Nōctĭs nūntĭŭs *ou* īndēx. *Voy.* Vesper, Lucifer. || † *Au plur.* Sēptēntrĭōnēs, Hēspĕrŏs, æstūs, nĭvēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 329).

Hēstĕr, *f. Voy.* Esther.

† Hēstērnō, *adv. Hier.* Ālcōn hēstērnō sīgnūm Jŏvĭs āttĭgĭt. *Aus.* (*Epigr.* 74).

Hēstērnŭs, ă, ŭm. *D'hier, de la veille.* Īnflātŭm hēstērnō vēnās, ŭt sēmpĕr, ĭāccĕō. *V.* Ēxstrūctīs inĕrānt hēstērnă cănīstrīs (fercula). *H.* Hēstērnā nōctĕ. *O.* Hēstērnā lūcĕ. *M.* || *Qqf. en parl. de qqn.* Hēstērnī căpĭte īndūtō sŭbĭērĕ Quĭrītēs. *Pers.* (3, 104).

Hēsŭs. *Voy.* Esus.

Hĕtrūrĭă, Hĕtrūscī. *Voy.* Etruria, etc.

Heū! *interj. de douleur, se joint au nomin. et à l'accus. Ah! hélas!* Heū! cădĭt ĭn quēmquām tāntŭm scĕlŭs? *V.* Heū dūrīs fātī tĕnŏr! *St.* Heū! ŭbĭ pāctă fĭdēs? *O.* Heū! ŭbĭ nūnc Fŭrĭæ. *St.* Heū stīrpem īnvīsām! *V.* Heū mē! pĕr ūrbēm... Fābŭlă quāntă fŭī! *H.* (Sic et *Sen. Hip.* 898). SYN. Heī, heūheū. PPH. Heī mĭhĭ! Heū mē!

Heūheū, *interj. Voy.* Eheu.

Heūŏhĕ. *Au lieu de* Evoe, Evœ.

† Heūrĕtēs, æ, *m.* (εὑρετής). *Celui qui trouve, qui découvre.* Nĭmĭum ēst mōrtālĭs grăphĭcŭs; heūrĕtēs mĭhĭ ēst. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 9).

Heūs! *interj. pour appeler. Hé! holà!* Āc prĭŏr: heūs, īnquĭt, jŭvĕnēs, mōnstrātĕ, mĕārŭm. *V.* Mænĭŭs ābsēntēm Nŏvĭŭm quŭm cārpĕrĕt: heūs tū, Quīdăm ăĭt. *H.* Heūs! īnquĭt dŏmĭnŭs; īlle ĕnĭmvēro ădsīlĭt. *Ph.* Sўre, īnquam; heūs, heūs, Sўrĕ. *Ter* (*Heaut.* II, 3, 107). SYN. Eīă.

Hēxăclīnŏn, ī, *n.* (ἑξάκλινον). *Salle à manger où il y a six lits.* Ēt tēstūdĭnĕūm mēnsūs quătĕr hēxăclīnŏn. *M.* (IX, 60).

Hēxămĕtĕr *ou* Hēxămĕtrŭs, ī, *m.* (ἑξάμετρος). *Hexamètre ou de six pieds; vers hexamètre* Hēxămĕtrōs trādĭt gĕnĭtōs dŭŏ prīmă vĕtūstās: Hērōŭs īlle ēst, hūnc vŏcānt ĭāmbĭcŭm. *T. Maur.* (*Met.* 1). Hēxămĕtrĭs ĕpĭgrāmmă făcĭs. *M.* (VI, 65). SYN. Hērōĭcŭs, hērōŭs. PPH. Sēnī pĕdēs. *Tib.* PHR. Sēnōsquĕ pĕdēs æquārĕ sŏlūtīs Vōcĭbŭs. *St. Voy.* Herous. || *Iambique hexamètre. Voy.* Senarius.

Hēxăphŏrŭm, ī, *n.* (ἑξάφορον). *Litière à six porteurs.* Lātĭŏr hēxăphŏrīs tŭă sīt lēctīcă lĭcēbĭt. *M.* (II, 81 *Id.* IV, 51, et VI, 77).

Hī, ōrŭm, *m. pl. de* Hic.

Hĭāns, tĭs. *Ouvert; éclos.* Tērræ vēnās ādstrīngĭt hĭāntēs. *V.* Hĭāntĭă līlĭă. *O. Voy.* Hiulcus. || *Qui a la bouche béante.* Īncēptŭs clāmŏr frūstrātŭr hĭāntēs. *V.* Cŏrvŭm dēlūdĕt hĭāntēm. *H.* || *Au fig. Étonné, ébahi.* Hŭnc plaūsūs hĭāntēm... Cŏrrĭpŭĭt. *V.* Ēmptōrem īndūcăt hĭāntēm. *H.* Quēm dūcĭt hĭāntēm Crētāta āmbĭtĭō. *Pers.* (5, 176). SYN. Āttŏnĭtŭs. || *Oisif, inactif.* Lăcĕrābăt hĭāntēm Dēsĭdĭă pŏpŭlŭm. *Sil.* SYN. Ōscĭtāns.

Hĭārbās. *Voy.* Iarbas.

Hĭātŭs, ūs, *m. Ouverture; gouffre, abîme.* Nē pătĕăt lātōquĕ sŏlŭm rĕtĕgātŭr hĭātū. *O.* Ēt nĭgĕr īnvītām trāxĭt hĭātŭs ăquăm. *Pp.* (III, 7, 52). SYN. Gŭrgĕs, vŏrāgŏ, bărăthrŭm, ōs. EP. Pătēns, prŏfŭndŭs, īmŭs, āltŭs, vāstŭs, īngēns. *Voy.* Dehisco, Vorago. || *Ouverture de la bouche ou de la gueule.* Quīnquāgīnta ātrīs īmmānĭs hĭātĭbŭs Hȳdră. *V.* Tērnīs ĕt hĭātĭbŭs ōră Sŏlvĭt. *O.* Grāndĕ Sŏphŏclēō cārmĕn bācchātŭr hĭātū. *J.* (6, 635). SYN. Ōs, faūcēs, gūttŭr, rīctŭs, *qqf.* gŭlă. PPH. Ōrĭs hĭātŭs.

Hĭbēr, Hĭbērĭă. *Voy.* Iber, etc.

Hībērnācŭlă, ōrŭm, *n. pl. Quartiers d'hiver.* Nōn hībērnācŭlă sēgnēs Ēnērvānt tŏrpōrĕ mănūs. *Cl.* SYN. Hībērnă. || *Au sing.* (*Lucil.* ap. *Fest.* v. *Suberies*, hibernaculi).

? Hĭbērnē, ēs. *Voy.* Ierne.

Hĭbērnĭă, æ, *f. L'Irlande. Voy.* Ierne.

Hībērnŏ, ās, ārĕ, *n. Hiverner, se reposer.* Īntĕpĕt hībērnātquĕ mĕŭm mărĕ. *Pers.* (6, 7).

Hībērnŭs, ă, ŭm. *D'hiver.* Ūvĭdŭs hībērnā vēnĭt dē glāndĕ Mĕnālcās. *V.* Ānnŭs hībērnŭs. *H.* SYN. Hĭĕmālĭs. *Voy. ce mot.* || *De tempête, orageux.* Āc vĕlŭt hībērnō dēprēnsŭs nāvĭtă pōntō. *St.* Īncrĕpŭi hībērnŭm. *Pl.* (*Rud. prol.* 69). *Voy.* Procellosus. || Hībērnă, ōrŭm, *n. pl. Quartiers d'hiver, repos.* Tērnăquĕ trānsĭĕrīnt Rŭtŭlīs hībērnă sŭbāctīs. *V.* SYN. Hībērnācŭlă.

Hĭbērŭs. *Voy.* Iberus.

Hĭbīscŭm, ī, *n.* (ἱβίσκος). *Hibisque, la mauve en arbre.* Grăcĭlī fīscēllām tēxĭt hĭbīscō. *V.* Grĕgĕm vĭrĭdī cŏmpēllĕre hĭbīscō. *Id.*

† Hĭbŭs, *ancien dat. plur pour* His. *Voy.* Ibus.

1. Hĭc *ou* Hīc, hæc, hŏc. *Celui-ci, celle-ci.* Sēnsŭs hĭc īn nŏbīs; quēm quŭm dŏlŏr īmpĕdĭt ēssĕ. *Lr.* (IV, 922). Hæc fīnĭs Prĭămī fātōrum, hĭc ēxĭtŭs īllŭm Sŏrtĕ tŭlĭt. *V.* Hŏc ĕrăt, ālmă părēns, quŏd mē... *Id.* Quæ nīl nĭsĭ cōrpŏrĭs hŭjŭs Jūs hăbĕt. *O.* Huĭc ūnī fŏrsān pŏtŭī sŭccŭmbĕrĕ cŭlpæ. *V.* Hī sŭmmo īn flūctū pēndēnt. *Id.* SYN. Ĭs, īstĕ, īllĕ. || *Tel, semblable.* Hŭnc ĕgŏ tē, Eŭrȳăle, ādspĭcĭō! *V.* (*Æ.* IX, 481). Āntĕ quătĕr dēnōs hŭnc sē rĕmĭnīscĭtŭr ānnōs. *O.* Nē fŭĕrĭs hĭc tū. *H.* Nōn hīs jŭvĕntŭs ōrtă părēntĭbŭs. *Id. Voy.* Talis. || *Celui-ci, celui-là, dans une énumération.* Hĭc stŭpĕt āttŏnĭtŭs rōstrīs, hŭnc plaūsŭs hĭāntēm, etc. *V.* SYN. Hĭc... īllĕ, āltĕr... āltĕr. || *Qqf. Pour désigner la première personne* (*comme en grec* ὅδε). Vāh, sōlŭs 'st hĭc hŏmŏ quī scĭăt dīvīnĭtŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 33). Quŏd sī mīlĭtĭbŭs pārcēs, ĕrĭt hĭc quŏquĕ mīlĕs. *Tib.* (II, 6, 7. Adde *Hor. Sat.* I, 9, 47). Tū si hĭc sīs, ălĭtĕr sēntĭās. *Ter.* (*And.* II, 1, 10. Ubi *Donat.*) SYN. Ĕgŏ. || † Hæc, *ancien nomin. f. pl* (*pour* Hæ. Hæ tĭbi ĕrūnt ārtēs. *V.*). Pĕrĭĕre hæc ŏppĭdo ædēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 9). Cōntĭnŭo hæc (ancillæ) ādōrnānt. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 34. Ubi *Donat.* Libentius tamen credam scribendum ibi et in talibus *hæce*, ab *Hicce*. Vid. inf. *Hicce*, et pl. *hice*).

2. Hīc, *arch.* Heīc, *adv. Ici où je suis.* Hīc hœdōs dēpōnĕ; tămĕn vĕnĭēmŭs īn ūrbĕm. *V.* Hīc fŭĭt, hīc cŭbŭĭt. *O* Hīc ămēs dīcī pătĕr. *H* || *Qqf Là.* Hīc īllĭŭs ārmă, Hīc cūrrŭs fŭĭt. *V.* Hīc īllŭm vĭdī jŭvĕnēm. *Id.* SYN. Ĭbī, īllīc, īstīc. || *Alors.* Hīc rēgīnă grăvēm gēmmīs aūrōquĕ pŏpōscĭt (pateram). *V.* Hīc prīmum Ǣnēās spērārĕ sălūtĕm Aūsŭs. *Id.* SYN. Tŭm, tŭnc.

† Hīccĕ, hæccĕ, hōccĕ; *pl.* hīcĕ, etc., *arch.* (*primitif de* Hic). Nōn hērcle hīce hŏmĭnēs mē mărĕm, sēd fēmĭnăm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 6. *Ib.* IV, 8, 24; *Ter. Eun.* II, 2, 38). Ĭs īllī Pœno hŭjŭscĕ pātri hŏspĕs fŭĭt. *Id.* (*Pœn. prol.* 120). Hōccĕ căvētō fŏrĕ. *Avian.* (*Fab.* 13, 14). Hōcce ĕrăt, ālmă părēns. *V.* (*Æ.* II 664, auctore *Prisc.* 958). *Voy.* Horunc.

Hīccĭnĕ, hæccĭnĕ, hōccĭnĕ. *Est-ce là celui ou celle qui?* Hīccĭnĕ dēflēbĭt vērō mĕă fātă dŏlōrĕ? *M.* (VI 63). Hæccĭnĕ pārvă mĕŭm fūnŭs ărēnă tĕgĕt? *Pp* (I, 17, 8). Hŭnccĭne, ān hŭnc sĕquĕrĭs? *Pers.* (5, 155. Apud Comicos sæpius legendum *hicce* pro *hiccine*). || 2. *Adv. Est-ce ici que?* Hīccĭnĕ nōs hăbĭtārĕ cēnsēs? *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 72).

Hĭcĕtāōn, ŏnĭs, *m.* (Ἱκετάων). *Nom d'homme. D'où* Hĭcĕtāŏnĭŭs, ă, ŭm. (*Virg. Æ.* X, 123.)

Hĭĕmālĭs, ĕ. *D'hiver.* Ūbĕrĭŭs sŏlĭtō nīmbīs hĭĕmālĭbŭs aūctŭs (amnis). *O.* SYN. Hībērnŭs, brūmālĭs, *qqf.* glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs.

Hĭĕmŏ, ās, ārĕ, *n. Passer l'hiver.* Nāvĭgĕt āc mĕdĭīs hĭĕmĕt mērcātŏr īn ūndīs. *H.* SYN. Hībērnŏ. || *Être agité.* Ātrŭm Dēfēndēns pīscēs hĭĕmăt mărĕ. *H.*

Hĭēms, ĕmĭs, *f. Hiver.* Ēt glăcĭālĭs hĭēms ăquĭlōnĭbŭs āspĕrăt ūndās. *V.* Hūmĭdă sōlstĭtĭa ātque hĭĕmēs ōrātĕ sĕrēnās. *Id.* Pōstĕră lūx hĭĕmĕm mĕdĭō dīscrīmĭnĕ sīgnăt. *O.* SYN. Brūmă, frīgŭs, dĕcēmbĕr, *par ext.* glăcĭēs, gĕlŭ, nĭx, prŭīnă. EP. Ārctōă, brūmālĭs, frīgĭdă, gĕlĭdă, rĭgĭdă, rĭgēns; ăquōsă, nīmbōsă, plŭvĭă, īmbrĭfĕră; dēfōrmĭs, īnfōrmĭs; hōrrĭdă, āspĕră, sævă, dūră, īmmītĭs, ācrĭs, īnīquă, īntrāctābĭlĭs, fĕră, mălīgnă, īmprŏbă, pĭgră, sēgnĭs, īnērs, trīstĭs. PPH. Hībērnŭm, hĭĕmālĕ *ou* brūmālĕ tēmpŭs, frīgŭs, sīdŭs. Hĭĕmĭs tēmpŭs, vīs, āspĕrĭtās, rĭgŏr. Brūmæ frīgŭs, frīgŏră. Sīdĕră brūmæ. Brūmālēs hōræ. Frīgĭdă tēmpŏră, sīdĕră. Hībērnī mēnsēs. Brūmālĕ gĕlū. Hībērnæ tēmpŏră brūmæ. Frīgĭdŭs ānnŭs. PHR. Hōrrĭdă cānō Brūmă gĕlū. *V.* Cānōs hīrsūtă căpīllōs. *O.* Ādŏpērtă gĕlū. Prīmŭm tērră prŭīnā Spārgĭtŭr. *Id.* Pĭgrō brūmă gĕlū sīccīsque ăquĭlōnĭbŭs hærēns. *L.* || *En hiver.* Frīgŏrĕ, frīgŏrĭbŭs, frīgŏrĭbŭs mĕdĭīs, mĕdĭā brūmā. Hībērnō, brūmālī tēmpŏrĕ, frīgŏrĕ, sīdĕrĕ. Pēr frīgŏră. Pēr frīgŏră brūmæ. Dūm sævĭt, dēsævĭt hĭēms. VERS. Nēc tōtā claūdēs fœnīlĭă brūmā. *V.* Nōn mĭhĭ lāc æstātĕ nŏvŭm, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. Frīgŏrĭbŭs pārto āgrĭcŏlæ plērŭmquĕ frŭūntŭr. *Id.* Quŭm trīstĭs hĭēms ĕtĭāmnŭnc frīgŏrĕ sāxă Rūmpĕrĕt, ēt glăcĭē cūrsŭs frēnārĕt ăquārŭm. *Id.* Āt quŭm trīstĭs hĭēms squālēntĭă prōtŭlĭt ōră, Tērrăquĕ mārmŏrĕo ēst cāndĭdă fāctă gĕlū. *O.* Īnērs hĭĕmī cōntĭnŭātŭr hĭēms. *Id.* Brūma ēst, ēt rĭgĕt hōrrĭdŭs dĕcēmbĕr. *M.* Quŭm flārĕt mădĭdā faūcĕ dĕcēmbĕr ātrōx. *Id.* Tŭnc rĭgĕt ŏmnĭs ăgĕr, claūsŭm mărĕ, cōndĭtă cāstră; Nēc tŏlĕrānt mădĭdās hĭĕmēs sūdāntĭă sāxă; Stātque ūnō nātūră lŏcō, paūlŭmquĕ quĭēscĭt. *Manil.* Hōrrĭdă cōngēstĭs quŭm stārĕt brūmă prŭīnīs, Cūnctăquĕ dūrātō strīngĕrĕt ārvă gĕlū. *Avian. Voy.* Frigus, Gelatus, Nix. (Cf. *Virg. G.* III, 351 sq.; *Sil.* XII, 1; *Luc.* IV, 50; *Tib.* IV, 1, 154 sq.) || *L'Hiver personnifié.* Īndĕ sĕnīlĭs Hĭēms trĕmŭlō vĕnĭt hōrrĭdă pāssū. *O.* || *Froid.* Tū spēctās hĭĕmĕm sūccīnctī lēntŭs ămīcī. *M.* (II, 46). Lētālĭs hĭēms paūlātim īn pēctŏră vēnĭt. *O. Voy.* Frigus. || *Orage, tempête.* Ēmīssămque hĭĕmĕm sēnsĭt Nēptūnŭs. *V.* Īmbĕr Nŏctem hĭĕmēmquĕ fĕrēns. *Id.* Quŭm tŭă cōntĭgĕrō līttŏră, pērstĕt hĭēms. *O. Voy.* Procella. || *La Tempête personnifiée.* Nīgram

Hĭĕmī pĕcŭdĕm. *V. Voy.* Tempestas. || *Pluie, flots.* Āchīllēīs hĭĕmēs ădfrīngĕrĕ būstīs (nempe fluctus). *St.* Flāmmĕă dīrī Mōntĭs hĭĕms (de Vesuvio). *Id.* Vīxdum īgnĕă mōntĕm Tōrsĭt hĭĕms (de eodem). *V. Fl.* Ēt fĕrrĕă nīmbīs Cērtăt hĭĕms. *St.* || *Au fig.* Āb īllā (die) Pēssĭmă mūtātī cœ̄pĭt ămōrĭs hĭĕms. *O.* Brūmā nĕ lōngĭŏr ūnā Ēssĕt hĭĕms rērŭm. *Cl.* || *Année.* Hīc mē... quārtă fătīgăt hĭĕms. *O. Voy.* Annus.

Hĭĕră, æ, *f. Une des îles Éoliennes.* || 2. *Au lieu de* Iæra.

Hĭĕrāpŏlĭs, ĭs, *f.* (Ἱερὰ πόλις). *Ville et marché important de Syrie.* Lætă sŭīs vōtīs Hĭĕrāpŏlĭs ālmă Phĭlīppŭm Prōdūcēns. *Fort.* (VIII, 6, 145).

Hiĕrĕmĭās. *Voy.* Jeremias.

Hiĕrĭchō. *Voy.* Jericho.

Hĭĕrŏclēs, ĭs, *m.* (Ἱεροκλῆς). *Nom d'homme.* Hĭĕrŏclēs hōspĕs ēst mi, ădŏlēscēns āpprŏbŭs. *Cæcil.* (ap. *Gell.* 7, 7).

Hĭĕrōn, ōnĭs, *m.* (Ἱέρων). *Hiéron, nom de plusieurs rois de Syracuse.* Hīs lōngē mītīs plăcĭdō dŏmĭnātŏr ĭn ævō Præfŭĕrāt tērrīs Hĭĕrōn. *Sil.* Īn mŏrtĕ rēgnum Hĭĕrōnī trădĭdĭt. *Pl.* (*Men.* II, 3, 40).

Hĭĕrōnȳmŭs, *à tort* Hĭĕrŏnȳmŭs, ī, *m.* (Ἱερώνυμος). *Saint Jérome, docteur de l'Église.* Quōd tŏnăt Āmbrŏsĭŭs, Hĭĕrōnȳmŭs ātquĕ cŏrūscăt. *Fort.* (VIII, 1, 57). Mōrum ēxēmplūm mūndīquĕ măgīstĕr Hĭĕrōnȳmŭs, lībrīs vălde ēxcēllēntĭbŭs ūrbĕm Dīssĕcŭĭt. *Prosp.* (*Ingr.* I, 68).

Hĭĕrŏsŏlȳmă, ōrŭm, *n. pl.*, Hĭĕrŭsălēm *ou* Jērŭsălēm, *et* Hĭĕrūsălēm *ou* Jĕrūsălēm, *f. indécl.* (Ἱεροσόλυμα *et* Ἱερουσαλήμ). *Jérusalem, capitale de la Judée.* Quōs Hĭĕrŏsŏlȳmīs, aūt quōs Bȳzāntĭŏn ōrīs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 283). Hiĕrūsălēm tēmplō tūnc īllūstrātă quĭĕtō. *Prud.* (*Psych.* 811). Tē cūnctīs, Hĭĕrūsălēm, præpōnĕrĕ tērrīs. *P Nol.* (9, 38). SYN. Sīōn, Sŏlȳmī, *qqf.* Sŏlȳmŭs. EP. Pālmĭfĕră, sānctă, vĕnĕrāndă, săcră, īnclȳtă. PPH. Sŏlȳmōrŭm ūrbs, ārx. Ārx Sīōn. Ūrbs Dāvĭdĭcă. || *Temple de Jérusalem. Voy.* Salomoniacus.

Hĭĕrŭs, ī, *m.* (ἱερός). *Nom d'homme.* Dăt făcĭēm Pōllūx Hĭĕrō. *M.* (IX, 105, 3).

† Hĭētŏ, ās, ārĕ, *n. Bâiller, être ouvert; au fig. Être oisif.* Īlle hĭĕtāns hĕrbăm mŏrĭbūndō dētĭnĕt ōrĕ. *Cn. Mat.* (apud *Diom.* 336). Ŭbi ĕgŏ dūm hĭĕtō, Mĕnæchmŭs sē sūbtĕrdūxĭt mĭhĭ. *Pl.* (*Men.* III, 1, 4). Quī mĭhĭ ōscĭtāns hĭĕtānsquĕ rēstās. *Cæcil.* (apud *Diom.* 336). *Voy.* Hio. || *Qqf. Au pass.* Hĭĕtāntŭr fŏrēs. *Laber.* (apud *Diom.* l. cit.).

Hĭlāīră, æ, *f.* (Ἱλάειρα). *Jeune fille aimée de Pollux.* (*Prop.* II, 1, 16.)

Hĭlărĕ, *n. pris adv. Joyeusement.* Vĕnĭō, dēcūmbo āccēptŭs hĭlăre ātque āmplĭtĕr. *Pl.* (*Men.* I, i, 98. Adde *Afran.* apud *Non.* 11, 36).

Hĭlărĭŏ *ou* Hĭlărĭōn, *et par licence* Hĭlărīōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Nūnc Sārmătă, nūnc Hĭlărīōn. *Sid.* (16, 101).

Hĭlărĭs, ĕ. *Qui est joyeux.* Ōdērūnt hĭlărēm trīstēs, trīstēmquĕ jŏcōsī. *H.* Cērtē tū quĭdēm pŏl ēt mūlto hĭlărĭŏr. *Ter.* (*Eun.* IV, 5, 5). Vĕl hĭlărīssŭmūm cōnvīvam hinc īndĭdem ēxprōmām tĭbĭ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 72). SYN. Lætŭs, ŏvāns, ălăcĕr, gaūdēns, făcētŭs, lĕpĭdŭs, jŏcōsŭs. *Voy.* Lætus. || *En parl. d'une ch.* Dī quŏque ūt ā cūnctīs hĭlărī pĭĕtātĕ cŏlāntŭr. *O.* Tūnc hĭlărī clāngŏrĕ sŏnānt (grues). *St.*

Hĭlărĭtās, ātĭs, *f. Joie, gaieté.* Nĭmĭāquĕ naūtās hĭlărĭtāte ēxtōllĕrĕ. *Ph.* Hōc hĭlărĭtātĭs dūlcĕ sēmĭnărĭŭm. *Varr.* (apud *Non.* 1, 115). SYN. Lætĭtĭă, gaūdĭŭm. *Voy.* Gaudium.

† Hĭlărĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Hilaritas. Ātque ŏnĕrā te hĭlărĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 83. *Id. Cist.* I, 1, 56; *Rud.* II 4. 8. Cf. *Non.* 2, 399).

Hĭlărĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Æmĭlĭa, īn cūnīs Hĭlărī cōgnōmĕn ădēptă. *Aus.* (*Parent.* 6, 1) || † Hĭlărĭŭs. *Eccl. Saint Hilaire, pape; saint Hilaire, évêque d'Arles; un autre, évêque de Poitiers.* Săcērdōs ōrdĭnĕm Hĭlărĭŭs nōn āmbĭĭt. *Fort.* (I, 16, 38). Ītĕr rĕdĕūntĭs Hĭlărī. *Sid.* (16, 116). || † Hĭlărĭŭs. (*Fort.* VIII, 6, 163.)

Hĭlărŏ, ās, ārĕ. *Égayer, réjouir.* Hōs ŭbĭ făcūndō tŭă vōx hĭlărāvĕrĭt ōrĕ. *O.* Mūltōque hĭlărāns cōnvīvĭă bācchō. *V.* SYN. Ēxhĭlărŏ, rĕcrĕŏ, ōblēctŏ. || *Égayer une chose, un paysage.* Fēstăquĕ pāllēntēs hĭlărēnt āltārĭă lūcōs. *St.*

† Hĭlărŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Hilaris. Hĭlărum āc lŭbēntēm făc tē gnāti īn nūptĭīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 38. Ubi *Donat.*). Ītă rīdĭbūndam ātque hĭlăram hūc āddūxĭt sĭmŭl. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 32). Frōnte hĭlărō, cōrdĕ trīstī. *Cæcil.* (apud *Gell.* 15, 9. Cf. *Macr.* 1, 4 : « Dicebant *hilaros* atque *hilares*. ») || *Subst. m. Nom d'homme.* Hōs Hĭlărŭs cōllēs ēt jŭgă lætă tĕnĕt. *M.* (VI, 73).

Hĭlērdă. *Voy.* Ilerda.

Hĭlērnŭs, ī, *m. Bois sur les bords du Tibre.* (*Ov. Fast.* VI, 105.)

Hīllæ, ārŭm, *f. pl.*, *et qqf. au sing. Intestins; intestins farcis, andouille.* Pērnă măgĭs āc măgĭs hīllīs Pōstŭlăt īn mōrsūs rĕfĭcī. *H.* Lambĭt ĭtem hīllām cŏquŭs. *Laber.* (ap. *Non.* 2, 410). *Voy.* Hira.

Hīlŭm, ī, *n. Petit signe noir qui se trouve au bout des fèves.* (Vid. *Fest.*) PHR. Quĭd rēppĕrīstī? Nōn quŏd pŭĕrī clāmĭtānt īn făbā sē rēppĕrīssĕ. *Pl.* (*Aul.* V, 1, 10). || *Au fig. Une chose de peu de valeur, un rien.* Ēt lĭbēlla, ălĭquă si ēx pārtī claūdĭcăt hīlŭm. *Lr.* (IV, 516). || *Ordint. avec une nég.* Nōn hīlŭm. *Rien; en rien, nullement.* Nēc dēfĭt pōndĕrĭs hīlŭm. *Lr.* (III, 221). Nĕque hīlō Mājōrem īntĕrĕă căpĭūnt dūlcēdĭnĕ frūctŭm. *Id.* (V, 1408). Sīsȳphŭ' vērsăt Sāxūm sūdāns nĭtēndō, nĕquĕ prōfĭcĭt hīlŭm. *Cic.* (*Tusc.* 1, 5, et citante *Non.* 2, 402. Adde *Enn.* apud *Varr. L. L.* 5, 111). SYN. Nĭhĭl, nēquāquăm. *Voy.* Nihilum.

Hĭmēllă, æ, *m. Petite rivière des Sabins.* Fŏrŭlīsque ēt flūmĕn Hĭmēllæ. *V.*

1. Hĭmĕră, æ, *m.* (Ἱμέρας). *Rivière de Sicile.* Quā mērgĭtŭr Hĭmĕră pōntō. *Sil.*

2. Hĭmĕră, ōrŭm, *n. pl.* (Ἱμέρα). *Himère, ville de Sicile.* Hĭmĕrăque ēt Dĭdȳmēn. *O.*

Hĭmĭlcŏ, ōnĭs, *m. Himilcon, nom carthaginois.* Fātūmquĕ rătĭs rĕtĭnēbăt Hĭmĭlcŏ. *Sil.* (Et *Avien. Or. mar.* 117.)

Hīnc, *adv. D'ici.* Āt nōs hīnc ălĭī sĭtĭēntēs ĭbĭmŭs Āfrōs. *V.* Tītȳrŭs hīnc ăbĕrăt. *Id.* || Hīnc ēt hīnc, Hīnc īndĕ, etc. *D'un côté et de l'autre.* Aūt trūdĭt ăcrēs hīnc ĕt hīnc mūltā cănĕ Āprōs īn ōbstāntēs plăgās. *H.* Quā gēmmāntĭbŭs hīnc ĕt īndĕ rīvīs. *Mart.* (IX, 91, 2). Quūm jām sēxtā cērvīcĕ fĕrātŭr, Hīnc ātque īndĕ pătēns. *J.* (1, 64). Hīnc ātque hīnc vāstæ rūpēs. *V.* Hīnc mŏvĕt Eūphrātēs, īllīnc Gērmānĭă bēllŭm. *Id.* Ēt hīnc, ĕt īllīnc, ūsquĕquāquĕ, quācūmquĕ. *M.* (XI, 99, 3). Hīnc ămŏr, hīnc tĭmŏr ēst. *O.* || *De là.* Hīnc fŏrĕ dūctōrēs. *V.* Hīnc īlle ăvĭŭm cōncēntŭs ĭn ăgrīs. *Id.* SYN. Īllīnc, īndĕ. || *Par là, de là.* Hīnc tēmpēstātēs dŭbĭō prædīscĕrĕ cœ̄lō. *V.* || *Par là, par ce moyen.* Hīnc pătrĭăm pārvōsquĕ nĕpōtēs Sūstĭnĕt. *V. Voy.* Sic. || *D'un côté, d'un parti.* Hīnc ăcĭēs stătūră dŭcŭm. *L.* (II, 566. *Id.* VII, 359). || *A partir de ce moment, maintenant.* Hīnc cănĕre īncĭpĭăm. *V.* || *Ensuite.* Hīnc, ŭbĭ jām fīrmātă vĭrŭm tē fēcĕrĭt ætās. *V.* Hīnc lăpĭdēs Pȳrrhæ jāctōs (refert). *Id. Voy.* Deinde. || *De là, à cause de cela.* Hīnc īllæ lăcrĭmæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 99). Hīnc mĭhĭ prīmă mălī lābēs. *V.* SYN. Īndĕ, ĭdĕō. || *Depuis*

ce temps. Ātque hīnc, ŏpĕrūm quæ māxĭmă, pōscŏ. *V. Fl.* PPH. Ēx hōc. Ēx īllō tēmpŏrĕ. || *Qqf. Comme* Abhinc. Quām si hīnc dŭcēntōs ānnōs fŭĕrīm mōrtŭŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 19). || *Qqf. De quelqu'un, par qqn.* Sўrum īrĕ vĭdĕo : hīnc scībŏ jam ŭbĭ sĭēt. *Ter* (*Ad.* III, 3, 7).

Hīnnĭŏ, īs, īrĕ, *n. Hennir.* Cōncŭssīs ārtŭbŭs hīnnīt. *Lr.* (V, 1076). Quāmvīs sæpĕ sĕnēx bĭfōrmĭs īllīc Cārmĕn rūmpĕrĕt hīnnĭēntĕ cāntū. *Sid.* (14, 29). Lĭquōrēs Scālptōs ālĭtĭs hīnnĭēntĭs īctū. *Id.* (*Epist.* VIII, 9, 2). PPH. Hīnnītŭm, hīnnītūs ēdŏ, fūndŏ, tōllŏ. Hīnnītū, hīnnītĭbŭs aūrās, æthĕră, cāmpōs īmplĕŏ, pērsŏnŏ, pūlsŏ, etc.

Hīnnītŭs, ūs, *m. Hennissement.* Dēnĭquĕ nōn hīnnītŭs ĭtēm dĭffērrĕ vĭdētŭr. *Lr.* (V, 1071). Pēlĭŏn hīnnītū fŭgĭēns īmplēvĭt ăcūtō. *V.* Hīnnītĭbŭs aūrās Īmplēnt. *O.* SYN. Frĕmĭtŭs.

Hīnnŭlĕŭs, ī, *m. Faon.* Vītās hīnnŭlĕō mē sĭmĭlĭs, Chlŏē. *H.*

Hīnnŭlŭs *et* Hīnnŭs, ī, *m.* (γίννος). *Produit d'un cheval et d'une ânesse, muleton, mulet.* Hīnnō mē vĭdĕās strĭgōsĭōrēm. *Mæcen.* (apud *Suet. Vit. Hor.* Sed alii leg. *ginno.* Cf. *Varr. R. R.* 2, 8).

† Hīnsĭdĭæ, *au lieu de* Insidiæ. *Aspiration vicieuse, dont se moque Catulle* (*Epig.* 84, 2).

Hĭŏ, ās, ārĕ, *n. Être fendu, entr'ouvert, éclos.* Nēc flōs ūllŭs hĭāt prātīs. *Pp.* (IV, 2, 45). Nōn bōlētŭs hĭārĕ, nōn mărīscæ. *M.* (XI, 19). SYN. Hīscŏ, dĕhīscŏ, ăpĕrĭŏr, fīndŏr, scīndŏr. PPH. Rīmām ăgŏ, dūcŏ. Rīmīs fătīscŏ. PHR. Fīssāque ăgīt rīmās. *O.* Fīssŭs ĕrāt tĕnŭī rīmā. *Id. Voy.* Dehisco. || *Ouvrir la bouche, bâiller.* Lŭpŭs hīc Tĭbĕrīnŭs, ăn āltō Cāptŭs hĭĕt. *H.* Gaūdĕt hĭāns īmmānĕ (leo). *V.* PHR. Īpse ăd cōnspĕctŭm cœnæ dīdūcĕrĕ rīctŭm. *J.* Rīsū dīdūcĕrĕ rīctŭm. *H. Voy.* Hiatus. || *Au fig. Être la bouche béante. Voy.* Hians. || *Qqf. act. Vomir; au fig. Réciter avec emphase.* Sŭbĭtōs ēx ōrĕ crŭōrēs Saūcĭă tĭgrĭs hĭăt. *V. Fl.* Tăcĭtā cārmĕn hĭārĕ lўrā. *Pp.* (II, 31, 6). Fābŭlă seū mœstō pōnātŭr hĭāndă trăgœdō. *Pers.* (5, 3).

Hīppărĭs, *m. Rivière de Sicile.* (*Sil.* XIV, 230.)

Hīppăsĭdēs, æ, *m. Fils d'Hippase.* || 1. *Socus, tué par Ulysse.* (*Ov. Met.* XIII, 257.) || 2. *Naubolus, père d'Iphitus.* (*St. Th.* VII, 355.)

Hīppăsŭs, ī, *m.* (Ἵππασος). 1. *Nom d'un centaure.* Hīppăsŏn, ēt sūmmīs ēxstāntēm Rīphĕă sīlvīs. *O.* (*Met.* XII, 352). || 2. *Fils d'Eurytus, l'un de ceux qui firent la chasse au sanglier de Calydon.* (*Ov. Met.* VIII, 313.)

Hīppĭă, æ, *f. Nom de femme.* Quā captă jŭvēnta ēst Hīppĭă? *J.* (6, 103).

Hīppĭŭs, ĭī, *m.* (ἵππιος). *Nom d'un pied de vers, le même que l'épitrite.* Quōs prīmŭs rĕgĭt hīppĭŭs sĕcūndŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 92).

Hīppŏ, ōnĭs, *m.* (Ἱππών). *Hippone, ville maritime de Numidie, dont saint Augustin fut évêque.* Āntīquīs dīlēctŭs rēgĭbŭs Hīppŏ. *Sil.*

Hīppŏcămēlŭs, ī, *m.* (ἵππος *et* κάμηλος). *Animal fabuleux tenant du cheval et du chameau.* Nōn mūlŭs ĕrĭt, nōn hīppŏcămēlŭs. *Aus.* (*Epig.* 70, 9).

Hīppŏcāmpē, ēs, *f., et* Hīppŏcāmpŭs, ī, *m.* (ἱπποκάμπη *et* ἱππόκαμπος). *Hippocampe, cheval marin attelé au char de Neptune.* Dēlphīnō jūnctīs vĕhĭcŭlīs hīppŏcāmpīsque āspĕrīs. *Poet.* (apud *Non.* 2, 297. *Lucil.* ibid.). *Voy.* Campe, Equus.

Hīppŏcŏōn, ōntĭs, *m.* (Ἱπποκόων). 1. *Hippocoon, fils d'Amycus, chasseur du sanglier de Calydon.* || 2. *Fils d'OEbalus.* Ēt quōs Hīppŏcŏōn āntīquīs mīsĭt Āmўclīs. *O.* || 3. *Fils d'Hyrtacus.* (*Virg. Æ.* V, 492.)

Hīppŏcrătēs, ĭs, *m.* (Ἱπποκράτης). *Hippocrate, de l'île de Cos, le prince de la médecine.* Cīnctă mărī tēllūs quænām crĕăt Hīppŏcrătēm? Cōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per inter.* 6). || *Autres.* Ōs hŏmĭnĭs! mūlsūm mē rŏgăt Hīppŏcrătēs. *M.* (IX, 95).

Hīppŏcrătĭcŭs, ă, ŭm. *D'Hippocrate.* Nūm mĭtĭōrēs sūnt mănŭs mĕdēntĭŭm, Lănĭēnă quāndŏ sævĭ Hīppŏcrătĭcă? *Prud.* (*Peri.* 10, 498, antepenultima male producta).

Hīppŏcrēnæŭs, ă, ŭm (Ἱπποκρηναῖος). *De l'Hippocrène.* Hīppŏcrēnæōs vĭctōrem īnsīstĕrĕ fōntēs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 5).

Hīppŏcrēnē, ēs, *f.* (Ἱπποκρήνη). *Hippocrène, fontaine de Béotie, consacrée aux Muses, que Pégase fit jaillir en frappant la terre.* Dīcĭtĕ, quæ fōntēs Ăgănīppĭdŏs Hīppŏcrēnēs, Grātă Mĕdūsæī sīgnă tĕnētĭs ĕquī. *O.* Īllĭsīssĕ pĕdēm, cōrnūque ēxcĭtă rĕpēntĕ Lўmphă Cămēnālēm fūdĭt prŏcŭl Hīppŏcrēnēn. *Avien.* (*Arat.* 495). Sī vēră fāma ēst, Hīppŏcrēnē, quām pĕdĭs Pūlsū cĭtātām cōrnĭpēs fūdĭt frĕmēns. *Aus.* (*Epist.* 21, 8. Sic et *Sid. Epist.* IX, 13, 124). SYN. Ăgănīppē. EP. Hĕlĭcōnĭs, Hĕlĭcōnĭă, Āōnĭă, ămœnă, dōctă. PPH. Fōns Hīppŏcrēnæŭs, Ăgănīppæŭs, Hўāntĭŭs, Hўāntēŭs, Pēgăsēŭs, Hĕlĭcōnĭŭs, Pērmēssĭŭs, căbāllīnŭs. Pēgăsĭs, Pērmēssĭă ūndă. Āōnĭī lătĭcēs. Āōnĭă ăquă. Dōctŭs āmnĭs. VERS. Fāctæ pĕdĭs īctĭbŭs ūndæ. *O.* Dūră Mĕdūsæī quēm præpĕtĭs ūngŭlă rūpĭt. Ūngŭlă Gōrgŏnĕī quām căvă fēcĭt ĕquī. *Id.* Fōns Ăgănīppæā Pērmēssĭŭs ēdŭcăt ūndā. *Cl.* Tū fŭĕrīs Mūsīs Pēgăsĭs ūndă mĕīs. *M.* Mūsārum ēt lătĭcēs ūngŭlă fōdĭt ĕquī. *Rutil.* Nēc fōntĕ lābră prōlŭī căbāllīnō. *Pers.* Dā săcrī lătĭcĭs lŏquācĭtātēm, Quēm fōdĭt pĕdĕ Pēgăsŭs vŏlāntī. *Sid.* Tū fōnte īn īpsō prōcrĕātŭs Pēgăsī. *Aus* Ēt fōns Gōrgŏnĕī tŭlĭt căbāllī. *Capel.*

Hīppŏcrēnĭsătŭs, ă, ŭm. *Né près de l'Hippocrène.* Hīppŏcrēnĭsătās jūngēbāt Pēgăsŭs ālās. *Sid.* (22, 81. Alii non bene, *Hic et crinisatas*).

Hīppŏdămās, āntĭs, *m.* (Ἱπποδάμας). *Personnage mythologique.* Quōd pătĕr Hīppŏdămās ægrē tŭlĭt. *O.*

Hīppŏdămē, ēs, *et* Hīppŏdămīă, æ, *f.* (Ἱπποδάμη *et* Ἱπποδάμεια). 1. *Hippodamie, fille d'OEnomaüs. Proposée par son père pour prix d'une course de chars, elle fut obtenue par Pélops.* Hīppŏdămēque, hŭmĕrōquĕ Pĕlōps īnsīgnĭs ĕbūrnō. *V.* Vēctă pĕrĕgrīnīs Hīppŏdămīă rŏtīs. *O.* (Sic et *Prop.* I, 2, 20.) VERS. Tāntălĭdēs, ăgĭtāntĕ Cŭpīdĭnĕ cūrrŭs, Pīsæām prŏfŭgīs vēxĭt ĕbūrnŭs ĕquīs. *O.* Ūt quī vēlōcēm cūrsū pĕtĭērĕ pŭēllām. *Id.* || 2. *Fille d'Atrax, femme de Pirithoüs. Thésée punit les centaures, qui voulaient la ravir.* Dūxĕrăt Hīppŏdămēn aūdāci Īxīŏnĕ nātŭs. *O.* Īndīcĕrĕ bēllă cŏēgĭt Ātrăcĭs Æmŏnĭōs Hīppŏdămīă vĭrōs. *Id.* (Quæ etiam vocatur *Ischomache, Deidamia.*) || 3. *Nom de Briséis. Voy.* Briseis.

Hīppŏdămŭs, ī, *m.* (ἱππόδαμος). *Qui dompte les chevaux; nom d'homme.* (*Mart.* VII, 57.)

Hīppŏdrŏmŏs, ī, *m.* (ἱππόδρομος). *Hippodrome, lieu destiné aux courses de chevaux.* Pūlvĕrĕūmquĕ fŭgāx hīppŏdrŏmŏn ūngŭlă plaūdĭt. *M.* (XII, 50). Īndĕ de hīppŏdrŏmo ēt pălæstrā ŭbĭ rĕvēnīssēs dŏmŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 27). *Voy.* Circus.

Hīppŏlўtē, ēs, *f.* (Ἱππολύτη). *Hippolyte, reine des Amazones, qu'Hercule vainquit, et donna pour femme à Thésée, dont elle eut Hippolyte* (*le suiv.*). Fēlīx Hīppŏlўtē! nūdă tŭlĭt ārmă păpīllā. *Pp.* (IV, 3, 43). Vīdĭt Hīppŏlўtē fĕrōx. *Sen.* (*Ag.* 848. Adde *Pl. Men.* I, 3, 17). PPH. Hīppŏlўtī mātĕr. *Sen.* PHR. Hōstīsquĕ trāxī spŏlĭă Thērmōdōntĭæ. *Sen.* || 2. *Femme d'Acaste, roi de Magnésie.* Māgnēssam Hīppŏlўtēn dūm fŭgĭt ābstĭnĕns (Peleus). *H. Voy.* Peleus.

Hīppŏlўtŭs, ī, *m.* (Ἱππόλυτος). *Hippolyte, fils de Thésée et de l'amazone Hippolyte, aimé de Phèdre, sa belle-mère, qui l'accusa injustement. Il fut banni*

par son père, et dévoué à la fureur de Neptune. Un monstre marin effraya ses chevaux, et il périt précipité de son char. Il fut rappelé à la vie par Esculape, et vint en Italie, où il fut appelé Virbius. Hīc lătĕt Hĭppŏlȳtŭs lōrīs dīscērptŭs ĕquōrŭm. *O.* Nĕque ĕnĭm Dīānă pŭdīcŭm Lībĕrăt Hĭppŏlȳtŭm. *H.* Hĭppŏlȳtŭs ŏbĭĭt quĭă nŏvērcæ crēdĭtum ēst. *Ph.* SYN. Thēsīdēs. EP. Cāstŭs, pŭdīcŭs, īnsōns, mĭsĕr; fĕrŭs, ăgrēstĭs, sĕvērŭs, vēnātŏr. PPH. Thēsēĭŭs hērōs. *O.* Vĭr Ămāzŏnĭŭs. Ămāzŏnĕ nātŭs. Nĕpōs Æthræ. *Id.* Phædræ prīvīgnŭs. *Pp.* VERS. Nāmquĕ fĕrūnt fāma Hĭppŏlȳtŭm, pōstquam ārtĕ nŏvērcæ Ōccĭdĕrĭt. *V.* Sīc nēmpĕ pŭdīcŭm Pērdĭdĭt Hĭppŏlȳtŭm nōn fēlīx cūră pŭdōrĭs. *Aus.* (Cf. *Senec. Hippol.*). *Voy.* Virbius. || *Nom d'homme.* Ābdūcĭte īstum ăctūtum ăd Hĭppŏlȳtŭm făbrŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 75). || *Eccl. Saint Hippolyte, martyr.* (*Prud. Peri.* 11.)

Hĭppŏmănēs, ĭs, *n.* (ἱππομανές). *Hippomane, excroissance de chair noire au front des poulains, qu'on employait dans les philtres.* Hĭppŏmănēs, cārmĕnquĕ lŏquār, cōctŭmquĕ vĕnēnŭm. *J.* (6, 134. Ubi *Scholiastes* : « *Hippomanes,* quod, de equarum partu, rapitur a fronte pulli, statim ut nascitur, quod mater ab eodem lambit. » Locus tamen ad sequentem sensum referri potest). PHR. Nāscēntĭs ĕquī dē frōntĕ rĕvūlsŭs, Ēt mātrī prærēptŭs ămŏr. *V. Voy.* Dulcedines. || *Humeur que rendent les juments, et qu'on employait au même usage.* Hīnc dēmŭm hĭppŏmănēs vērō quŏd nōmĭnĕ dīcūnt Pāstōrēs. *V.* (*G.* III, 280 sq. Adde *Tib.* II, 4, 58; *Prop.* IV, 5, 18. Cf. *Plin.* 8, 66, 2).

Hĭppŏmĕdōn, ŏntĭs, *m.* (Ἱππομέδων). *L'un des Sept devant Thèbes.* Ārdŭŭs Hĭppŏmĕdōn. *Stat.*

? Hĭppŏmĕnēĭă. *Voy. le suiv.*

Hĭppŏmĕnēĭs, ĭdĭs, *f. Fille d'Hippomène, Limone.* Ūtquĕ, nŏvūm pāssā gĕnŭs Hĭppŏmĕnēĭdĕ pœnæ. (*Ibis*, 337. Alii leg. *passa est... Hippomeneia.*)

Hĭppŏmĕnēs, æ, *m.* (Ἱππομένης). *Hippomène, fils de Mégare et de Mérope, vainquit Atalante à la course, et l'épousa.* Hĭppŏmĕnē, prŏpĕrā, nūnc vīrĭbŭs ūtĕrĕ tōtīs. *O.* Hĭppŏmĕnēn ădĭĭ. *Id.* Pāllēns Hĭppŏmĕnēs, ăd īmă mētæ, Tārdāt Schœnĭdă tĕr cădēntĕ pōmō. *Sid.* (14, 14). PPH. Prōlēs Nēptūnĭă. Mĕgărēĭŭs hērōs. Āŏnĭŭs jŭvĕnĭs. (Cf. *Ovid. Met.* X, 585 sq.; *Sid.* 5, 167 sq.) || *Qqf.* Hĭppŏmĕnĭs, *autre génitif.* (*Sid.* 2, 496. Græce Ἱππομένους.)

Hĭppōnă. *Voy.* Epona

Hĭppōnāctēŭs, ă, ŭm. *D'Hipponax; mètre employé par ce poëte. Voy. le suiv.*

Hĭppōnāx, āctĭs, *m.* (Ἱππῶναξ). *Hipponax, poëte d'Éphèse, fit des satires si mordantes, qu'il fut obligé de s'enfuir à Clazomène. Comme il était très-laid, deux statuaires, Bupale et Antherme, livrèrent son portrait à la risée publique. Le poëte se vengea par des vers, et les deux artistes se pendirent de désespoir.* Ūtĭtŭr Hĭppōnāx hōc mētrō, māxĭmŭs aūctŏr. *Rufin.* (p. 2709). Claūdūm trĭmētrūm fēcĭt ălĭtĕr Hĭppōnāx. *T. Maur.* (*Met.* 830). *Voy.* Scazon.

Hĭppŏnŏŭs, ī, *m.* (Ἱππόνοος). *Nom d'homme.* Ūt sătŭs Hĭppŏnŏō Dōsĭthŏēsquĕ pătĕr. (*Ibis,* 472.)

Hĭppŏtădēs, æ, *m.* (Ἱπποτάδης). *Fils d'Hippotès, Éole.* Claūsĕrăt Hĭppŏtădēs ætērnō cārcĕrĕ vēntōs. *O. Voy.* Æolus.

Hĭppŏtēs *ou* Hĭppŏtās, æ, *m.* (Ἱππότης). *Hippotès, aïeul d'Éole.* Quā sŭpĕr re īntērfēctum ēssĕ dīxti Hĭppŏtēn. *Pacuv.* (ap. *Fest.* v. *Super.* Habet Cod. *Hippotem dixisti*).

Hĭppŏthŏŭs, ī, *m.* (Ἱππόθοος). *Un des chasseurs du sanglier de Calydon.* (*Ov. Met.* VIII, 307.)

Hĭppūrŭs, ī, *m.* (ἵππουρος). *Sorte de poisson.* Hĭppūrī cĕlĕrēs. (*Ov. Hal.* 95. Cf. *Plin.* 9, 24.)

† Hīr, *n.* (χείρ). *indécl. Paume de la main.* (*Lucil.* apud *Cic. Fin.* 2, 8. Cf. *Charis.* 12; *Prisc.* 648.)

Hīră, æ, *f. Intestin.* Rādīcēs cōrdĭs pĕrĕūnt, hīræ ōmnēs dŏlēnt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 23. Cf. *Fest.*; *Macr.* 1, 6; *Charis.* 73). *Voy.* Hilla.

Hīrcīnŭs, *et arch.* Hīrquīnŭs, ă, ŭm. *De bouc.* Īllĕ sĕd hīrcīnō sānguĭnĕ cōntĕrĭtŭr. *O.* Cōnclūsās hīrcīnĭs fōllĭbŭs aūrās. *H.* Heūs tū, quī cum hīrquīnā bārba ădstās, rĕspōndĕ quŏd rŏgŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 12). || *Du Capricorne.* Sīdŭs ĕt Hīrcīnŭm lăcĕrĭs mārcēscĕrĕ vīllĭs. *Prud.* (*Apoth.* 621).

Hīrcŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme le lynx.* Dūm lȳncēs hīrcāndŏ frĕmūnt. (*Auct. Philom.* 51.)

Hīrcōsŭs, ă, ŭm. *Qui tient du bouc (soit par la barbe, soit par l'odeur).* Sĕnēx hīrcōsŭs, tu ōscŭlēre mŭlĭĕrĕm! *Pl.* (*Merc.* III, 3, 14). Hīc ălĭquĭs dē gĕnte hīrcōsā cĕntŭrĭōnŭm. *Pers.* (3, 77). Hīrcōsō prĕmĭt ōscŭlō cŏlōnŭs. *M.* (XII, 59).

Hīrcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Hircus. Hīrcŭlŭs cōrnĭpĕsquĕ căpĕllă. *Cat.* (19, 16).

Hīrcŭs, ī, *m. Bouc.* Cārmĭnĕ quī trăgĭcō vīlĕm cērtāvĭt ŏb hīrcŭm. *H.* Ēt, dūctŭs cōrnū, stābĭt săcĕr hīrcŭs ăd ārăm. *V.* SYN. Hīrcŭlŭs, căpĕr. *Voy.* Caper. || *Odeur des aisselles. Voy.* Caper.

Hīrnĕă, æ, *f. Vase pour mettre du vin.* Cădŭs ĕrăt vīni; īnde īmplēvi hīrnĕăm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 273. *Id.* 276. Cf. *Non.* 15, 29).

Hīrpīnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple d'Italie, voisin des Samnites.* Lūcānĭs ēxcītă jŭgĭs, Hīrpīnăquĕ pūbēs. *Sil.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Hīrpīnī vĕtĕrēs quī bĕnĕ nŏvĭt ăvōs. *M.* (III, 63). Hīrpīnĕ Quīntī. *H.*

Hīrquīnŭs, Hīrquŭs. *Voy.* Hircinus, Hircus.

Hīrrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Gronder comme un chien qu'on agace.* Īrrītātă cănēs quŏd, hŏmō quăm, plānĭŭs hīrrĭt. *Lucil.* (apud *Charis.* 110. Cf. *Diom.* 367).

Hīrrītŭs, ūs, *m. Grondement du chien.* Prōdăt hīrrītū răbĭēm cănīnō. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 10).

Hīrrŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quōt cīrcūmscrīpsĕrĭt Hīrrŭs Pūpīllōs. *J.* (10, 222).

Hīrsūtŭs *et* Hīrtŭs, ă, ŭm. *Hérissé, velu.* Hīrsūtŭmquĕ sŭpērcĭlĭŭm, prōlīxăquĕ bārbă. *V.* Ēt glăcĭālĭs Hĭēms, cānōs hīrsūtă căpīllōs. *O.* Cānĭtĭēs rĭgĭdĭs stĕtĭt hīrtă căpīllĭs. *Id.* SYN. Hīspĭdŭs, vīllōsŭs, sētōsŭs, pĭlōsŭs. || *Qui a des pointes.* Hīrsūtī sĕcŭērūnt cōrpŏră vēprēs. *V.* Frōndĭbŭs hīrsūtĭs ēt cărĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *Id.* Hīrtăquĕ dūmĭs Săxă. *St.* SYN. Hōrrēns, hōrrĭdŭs, āspĕr, ăcūtŭs. || *Au fig. Rude, grossier, sauvage.* Sūmpsĕrĭt ānnālēs, nĭhĭl ēst hīrsūtĭŭs īllĭs. *O.* Īngĕnĭŭm nōn īncūltum ēst ēt tūrpĭtĕr hīrtŭm. *H.* SYN. Āspĕr, rŭdĭs, īncūltŭs, rūstĭcŭs, īncōmptŭs. || *Dur, rude, en parlant de la prononciation.* Mūtŏ vĕl pārtĕm prĭōrĭs, sī sĭt hīrtŭm, sȳllăbæ. *T. Maur.* (*Syll.* 661). SYN. Āspĕr, hīspĭdŭs, dūrŭs.

Hīrūdŏ, ĭnĭs, *f. Sangsue.* Nōn mīssūră cŭtĕm, nĭsĭ plēnă crŭōrĭs, hīrūdŏ. *H.* Nēc nōn, quæ stāgnĭs cēssāntĭbŭs hæsĭt, hīrūdŏ Sūmĭtŭr. *Ser. Sam.* (vs. 677. Adde *Pl. Epid.* II, 2, 5). SYN. Sānguĭsūgă. EP. Pălūstrĭs, ăvĭdă, mōrdāx, tĕnāx.

Hīrūndĭnīnŭs, ă, ŭm. *D'hirondelle.* Īn nīdō sĕgĕs ēst hīrūndĭnīnō. *M.* (XI, 19. Et *Pl. Rud.* III, 1, 12).

Hīrūndŏ, ĭnĭs, *f. Hirondelle.* Aūt ārgūtă lăcūs cīrcūmvŏlĭtāvĭt hīrūndŏ. *V.* Cūm zĕphȳrĭs, sī cōncēdās, ĕt hīrūndĭnĕ prīmā. *H.* Nātās ēx Phĭlŏmēla ātque ēx Prōcne hīrūndĭnēs. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 12). SYN. Prōcnē. *Voy. ce mot.* || *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III 3, 104.)

Hīscēns, tĭs. *Qui s'ouvre.* Ēt scāndāt mālīs hīscēntĭbŭs ōrbĕm. *Manil.* (IV, 534, de Leone).

Hīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'ouvrir, se fendre.* Ūt vĭtĭō v næ tăbŭlārŭm sæpĭŭs hīscānt. *Lr.* (VI, 1068). Hīscĕrĕ nēmpĕ tĭbī tērrā rŏgāndă fŏrĕt. *O.* Tēllŭs, ăĭt, hīscĕ.

Id. Ædēs hīscānt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 42). SYN. Dĕhīscō, pătĕō, ăpĕrĭŏr, etc. *Voy.* Dehisco. || *n. et act. Ouvrir la bouche pour parler, parler; dire.* Vīx paūcă fŭrēntī Sŭbjĭcĭo, ĕt rārĭs tūrbātŭs vōcĭbŭs hīscō. *V.* Nēc Tĕlămōnĭădēs ĕtĭāmnūnc hīscĕrĕ quīdquăm Aūsĭt. *O.* Ilēm, vĕrĕōr plūs, quām făs ēst căptīvum, hīscĕrĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 400. *Diom.* 334 : « *Hiscere*, incipere loqui. »).

Hīspăl, ălĭs, *n.*, *et* Hīspălĭs, ĭs, *f. Ville de la Bétique, auj. Séville.* Ĕt cĕlĕbre ŏcĕăno ātque ăltĕrnĭs flūctĭbŭs Hīspăl. *Sil.*

Hīspānē, *adv. En espagnol.* Hīspānē, nōn Rōmānē, mĕmŏrĕtĭ' lŏquī mē. *Enn.* (ap. *Char.* 180).

Hīspānī, ōrŭm, *m. pl. Espagnols.* Īstrŏs, Hīspānōs, Māssĭlĭēnsēs, Īllŭrōs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10. Vulgo non bene *Illurios*). *Voy.* Iberi.

Hīspānĭă, æ, *f. Espagne, contrée d'Europe.* Hōrrĭdă vītānda ēst Hīspānĭă, Gāllĭcŭs āxĭs. *J.* (8, 116). Lātĭs aūdāx Hīspānĭă tērrĭs. *Tib.* (IV, 1, 139). SYN. Ībērĭă, Hēspĕrĭă. PPH. Hīspānă tēllūs. *Voy.* Iberia.

Hīspānŭs, ă, ŭm. *Espagnol, d'Espagne.* Īllă vĕl Hīspānō lēctă sĭt ūvă jŭgō. *O.* Hīspānās, Tўrĭăsquĕ, cōccĭnāsquĕ. *M.* (IV, 28). SYN. Hīspānĭcŭs, *qqf.* Hēspĕrĭŭs, Ībēr, Ībērŭs.

Hīspĭdŭs, ă, ŭm. *Hérissé, velu.* Cuī lătĕrūm tĕnŭs hīspĭdă nāntī Frōns hŏmĭnēm præfērt. *V.* Ălĭquāndo ŏbjēctŭs hīspĭdī pūgnæ sŭĭs. *Ph.* Hīspĭdă mātĕr (de capella). *M. Voy.* Hirsutus. || *Hérissé, raboteux.* Nōn sēmpĕr īmbrēs nūbĭbŭs hīspĭdōs Mānānt ĭn āgrōs. *H.* SYN. Hōrrēns, āspĕr, rĭgēns. || *Dur à prononcer.* Hīspĭdūm quōd pōrrŏ nē sĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 668). *Voy.* Hirsutus.

Hīspŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 2, 50.)

Hīspūllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 6, 74.)

Hīstĕr. *Voy.* Ister.

Hīstŏrĭă, æ, *f.* (ἱστορία). *Histoire.* Pārs ĕrĭt hīstŏrĭæ, tōtōquĕ lĕgĕtūr ĭn ōrbĕ. *O.* Crīspŭs Rōmānă prīmŭs ĭn hīstŏrĭā. *M.* (XIV, 191). Hīstŏrĭārŭm Scrīptōrēs. *J.* (7, 98). SYN. Ānnālēs, *qqf.* fāstī, mŏnŭmēntă. EP. Āntīquă, prīscă, vĕtŭs, mĕmŏr, dŭbĭă, ăncēps, vēră, vērāx, cĕlĕbrĭs, nōbĭlĭs, măgĭstră. PPH. Vĕtĕrŭm scrīptă, mŏnŭmēntă. Hīstŏrĭæ fāmă, fĭdēs, sĕrĭēs, mŏnŭmēntă. Ætātĭs mŏnŭmēntă vĕtūstæ. Vīctūræ chārtæ. Prīscī tēmpŏrĭs *ou* ævī fāctă, āctă. Fĭdēs hīstŏrĭcă. || *Historiette, conte.* Ămārās Pōrrēctō jŭgŭlo hīstŏrĭās, căptīvŭs ŭt, aūdĭt. *H.* SYN. Fābēllă. || *Histoires, contes, sornettes.* Sătĭs hīstŏrĭārum ēst. *Pl.* (*Bacchid.* I, 2, 51). *Voy.* Fabula. || *Qqf. Objet de conversation.* Tū quŏque ŭtī fĭĕrēs nōbĭlĭs hīstŏrĭă. *Pp.* (I, 15, 24). SYN. Fābŭlă.

Hīstŏrĭcŭs, ī, *m.* (ἱστορικός). *Historien.* Quĭs dăbĭt hīstŏrĭcō quāntūm dărĕt āctă lĕgēntī? *J.* (7, 104). Vōs măgĭs hīstŏrĭcĭs, lēctōrēs, crēdĭtĕ dē mē. *Aus.* (*Epig.* 118, 15). EP. Vērŭs, vērāx, grăvĭs; dŭbĭŭs, īncērtŭs, lĕvĭs. PPH. Hīstŏrĭārŭm scrīptŏr. *J.* Cōndĭtŏr hīstŏrĭæ. (*Ibis.*) || — ŭs, ă, ŭm, *adj. Historique.* Ōblīgăt hīstŏrĭcā nĕc sŭă vērbă fĭdē. *O.*

Hīstrī, Hīstrĭă. *Voy.* Istri, etc.

† Hīstrĭcŭs, ă, ŭm. *D'histrion.* Aūdīrĕ jŭbĕt vōs Īmpĕrātŏr hīstrĭcŭs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 4. *Ib.* 44).

Hīstrĭŏ, ōnĭs, *m. Histrion, mime, acteur.* Quāndo hīstrĭōnēm cōgĭs mēndīcārĭēr. *Pl.* (*Capt. prol.* 13). Pāllēbāt chŏrŭs ōmnĭs hīstrĭōnŭm. *Sid.* (23, 265). SYN. Mīmŭs, lūdĭŏ, lūdĭŭs, āctŏr, cōmœdŭs. EP. Făcētŭs, rīdĭcŭlŭs, fēstīvŭs, ūrbānŭs. PHR. Sīve ălĭquĭs mōllī dēdūcĭt cāndĭdă gēstū Brăchĭă. *Pp.* Mōbĭlĭs īn sāltŭs ĕt scēnæ mōllĭŏr ārtĕ. *Manil.*

Hīstrĭōnĭă, æ, *f.* (s.-ent. ars). *L'art de l'histrion.* Sĕdĕāt rĕdēmptŭs hīstrĭōnĭæ āddĭctŭs. *Petr.* (*Sat.* 5. Adde *Pl. Amph. prol.* 90 et 152).

Hīstrĭx. *Voy.* Hystrix.

Hĭūlcŏ, ās, ārĕ. *Faire fendre, entr'ouvrir* Quūm grăvĭs ĕxūstōs æstŭs hĭūlcăt āgrōs. *Cat.* (68, 62). E pĕr hĭūlcātōs fērvŏr ănhēlăt ăgrōs. *Fort.* (VI, 12, 6). *Voy.* Findo.

Hĭūlcŭs, ă, ŭm. *Fendu, entr'ouvert.* Hōc, ŭbi hĭūlcă sĭtī fīndĭt Cănĭs æstĭfĕr ārvă. *V.* Ĕt pătrĭs ūndōsī sŏnĭtŭs ēxspēctăt hĭūlcă Ægўptŭs. *St.* SYN. Hĭāns, hīscēns, dĕhīscēns, fătīscēns, pătēns, ăpērtŭs, fīssŭs, rīmōsŭs. || *Au fig. Qui a la bouche ouverte, avide.* Hĭūlcă gēns. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 6). || *Qqf. Qui fend, qui fait fendre.* Ĕt hĭūlcī fūlmĭnĭs ēxpērs. *St.* Pōsthīnc hĭūlcĭs īctĭbŭs Nūdātĕ cōstārum ābdĭtă. *Prud.* (*Peri.* 5, 113).

Hōc, *nom. et abl. de* Hic. Hōc ĕrăt, ālmă părēns. *V.* || Hōc nōctĭs. *A cette heure de la nuit.* Quī hōc nōctĭs sōlŭs āmbŭlĕm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 2). || Hōc, *sujet de certains verbes unip., comme en français Il.* Lūcīscĭt hōc jăm. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 1. Et *Pl. Amph.* I, 3, 45). Lūcĕt hōc. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 63). || *Pris adv. A cause de cela.* Nōn tŭŭs hōc căpĭĕt vēntĕr plūs āc mĕŭs. *H.* (Adde *Pl. Ps.* II, 3, 19; III, 2, 33; *Mil.* II, 3, 26). SYN. Ĕō, ĭdĕō. || *Avec un compar. D'autant plus.* Hōc măgĭs īmpătĭēns ēgrēssō dĕcēssĕ mărītō. *L.* Hōc măgĭs āccēptā fāllĭt ŭtērquĕ fĭdē. *Pp.* (I, 4, 16). SYN. Ĕō. || *arch. pour* Huc. Hōc ādvĕnĭēntī quŏt mĭhĭ, Mĭcĭŏ, Dīxĕrĕ! *Ter.* (*Ad.* I, 2, 12. Ubi *Donat.*). Hōc tūnc Īgnĭpŏtēns cœlō dēscēndĭt āb āltō. *V.* (*Æ.* VIII, 423. De quo *Serv.*, et *Prisc.* p. 553. Adde *Pl. Capt.* II, 2, 79; *Merc.* II, 2, 49. In pervetusto marmore Capuano legitur: INFERRI NON HOC LICET). || *Qqf.* Hōc, *au nomin.* Tōtŭs hōc ēxērcĭtŭs, Hōc ŭtrīnquĕ pŏpŭlŭs ōmnĭs, hōc vīdĭt sŏrŏr. *Sen.* (*Phœn.* 550. Ea autem legitima verbi quantitas videtur. Certe *T. Maur. Met.* 86, ait scribendum *Hocce* vel *Hocc' erat*, in loco Virgilii, ut syllaba producatur).

Hŏdĭē, *adv. Aujourd'hui.* Quī nōn ēst hŏdĭē, crās mĭnŭs āptŭs ĕrĭt. *O.* Rēs hŏdĭē mĭnŏr ēst, hĕrĕ quām fŭĭt. *J.* (3, 23). SYN. Nūnc. PPH. Hōc dĭē. *Pl.* Hŏdĭērnā lūcĕ. *O.* Hŏdĭērnō lūmĭnĕ. *Lr.* || Nūnquam hŏdĭē. *Voy.* Nunquam. || Hŏdĭēquĕ. *Encore aujourd'hui.* Īpsă dŏcēnt hŏdĭēquĕ lŏca, īn quĭbŭs īllă bĕātī. *P. Nol.* (26, 345. *Id.* 30, 53).

Hŏdĭērnŭs, ă, ŭm. *D'aujourd'hui.* Sīc vĕnĭās hŏdĭērnĕ, tĭbī dūm tūrĭs hŏnōrēs. *Tib.* (I, 7, 53, feram). Quĭs scĭt ăn ādjĭcĭānt hŏdĭērnæ crāstĭnă sūmmæ Tēmpŏră dī sŭpĕri? *H.*

Hœdīllŭs, ī, *m. Chevreau.* || *Au fig. Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 77.)

Hœdīnŭs, ă, ŭm. *De chevreau.* Hœdīnă tĭbī pēllĕ cōntĕgēntī Tēmpŏră. *M.* (XII, 45).

? Hœdŭlĕă, æ, *f. Petite chèvre.* Nēc vĭrĭdēs mĕtŭūnt cŏlūbrās, Nēc mārtĭālēs hœdŭlĕæ lŭpōs. *H.* (*Od.* I, 17, 8. Sic *Bentl.* Qui videndus).

Hœdŭlŭs, ī, *m. Chevreau, cabri.* Hœdŭlŭs ĕt tōtō grĕgĕ mōllĭŏr, īnscĭŭs hērbæ. *J.* (11, 66).

Hœdŭs, ī, *m. Chevreau.* Sīc cănĭbŭs cătŭlōs sĭmĭlēs, sīc mātrĭbŭs hœdōs. *V.* Tĕnĕrī trĕmŭlĭs cūm vōcĭbŭs hœdī. *O.* Crās dōnābĕrĭs hœdō. *H.* SYN. Hœdŭlŭs. EP. Tĕnĕr, tĕnēllŭs, mōllĭs, pĕtŭlāns, pĕtŭlcŭs. PPH. Căpēllæ fētŭs. *Tib.* Vāgĭēns hīspĭdæ mātrĭs fētŭs. *M.* Lāscīvī sŏbŏlēs grĕgĭs. *H.* || *Le Capricorne, signe céleste.* Vĕnĭēns plŭvĭālĭbŭs Hœdĭs (imber). *V.* Pūrŭs ĕt Ōrĭōn, pūrŭs ĕt Hœdŭs ĕrăt. *Pp.* (II, 26, 56). Īmpĕtŭs, aūt ŏrĭēntĭs Hœdī. *H.* || Hœdī. *Eccl. Les pécheurs.* (*Prud. Peri.* 10, 1136.)

Hŏēnĭŭs, ī, *m. Homme de lettres, maître de Sidoine Apollinaire.* Mūsās sūt vĕnĕrābĭlēs Hŏēnī. *Sid* (9, 314).

Hoī. *Voy.* Oi.

Hōlcē, ēs, *f.* (ὁλκή). *Poids d'une drachme.* Hōlcē-

que ā drăchmā nōn rē, sēd nōmĭnĕ dĭffĕrt. *Rhem. an.* (*Pond.* 19)

Hŏlĭtŏr *Voy.* Olitor.

Hŏlŏcaūstŭm, ī, *n.* (ὁλόκαυστον). *Eccl. Holocauste, sacrifice où la victime était entièrement consumée.* Āt tŭă cōngēstæ tŭmŭlānt hŏlŏcaūstă rŭīnæ. *Prud.* (*Apoth.* 536. *Id. Psych.* 786).

Hŏlŏfērnēs *ou* Hŏlŏphērnēs, ĭs, *m. Eccl. Holopherne, général de l'armée de Nabuchodonosor, fut tué par Judith.* Quīquĕ mănūm Jūdīth fĕrĭēntēm cōlla Hŏlŏfērnĭs. *Sid.* (16, 11 sq.). Āssyrĭūm pōstquām thălămūm cērvīx Hŏlŏfērnĭs Lăvĭt. *Prud.* (*Psych* 60. Et *P. Nol.* 23, 163)

Hŏlŭs. *Voy.* Olus.

Hŏmērēŭs, ă, ŭm (Ὁμήρειος). *D'Homère.* Vātĕ Sȳrācŏsĭō quī dūlcĭŏr, Hēsĭŏdōquĕ Mājŏr, Hŏmērēō nōn mĭnŏr ōrĕ flŭĭt. (*Anthol.* I, p. 357. *Bentleium* non probo qui hoc legit apud *Hor. A. P.* 120.)

Hŏmērĭcŭs, ă, ŭm (Ὁμηρικός). *D'Homère.* Quāntūm Grādīvŭs Hŏmērĭcŭs, aūdīs. *J.* (13, 113). Hŏmērĭcæquĕ pār ĕt īpsĕ glōrĭæ. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 48).

┼ Hŏmērōnĭdă *ou* Hŏmērōnĭdēs, æ, *m. Imitateur d'Homère.* (*Pl. Truc.* II, 6, 4.)

Hŏmērŭs, ī, *m.* (Ὅμηρος). *Homère, le prince des poëtes Grecs, qui passe pour l'auteur de l'Iliade et de l'Odyssée. Sept villes se disputèrent l'honneur de lui avoir donné le jour.* Quō scrībī pōssīnt nŭmĕrō, mōnstrāvĭt Hŏmērŭs. *H.* Īpsĕ părēns vātūm, prīncēps Hĕlĭcōnĭs Hŏmērŭs. *Cl.* Māgnō sī quĭdquām crēdĭs Hŏmērō. *J.* (10, 246). SYN. Mæŏnĭdēs. EP. Mæŏnĭŭs, Smȳrnæŭs; vĕtŭs, prīscŭs, māgnŭs, grāndĭs, sūblīmĭs, nōbĭlĭs, dīvīnŭs, īmmōrtālĭs. EP. Vātēs Mæŏnĭŭs, Smȳrnæŭs. Mæŏnĭŭs sĕnēx. Cōndĭtŏr Īlĭădĭs. VERS. Quāntŭs ĕquōs pūgnāsquĕ vĭrūm dĕcūrrĕrĕ vērsū Mæŏnĭdēs. *St.* Māxĭmŭs Īlĭăcæ gēntĭs cērtāmĭnă vātēs, Ēt quīnquāgīntā rēgūm rēgēmquĕ pătrēmquĕ, Hēctŏrĕāmquĕ făcēm, tūtāmquĕ sŭb Hēctŏrĕ Trōjăm, Ērrōrēmquĕ dŭcĭs, tŏtĭdēm quŏt vīcĕrăt ārmīs... Ōrĕ săcrō cĕcĭnĭt. *Manil.* (II, 1 sq.). Ēt vātūm sūmmŭs Hŏmērŭs. *Eugen.* (*Præf. Dracont.* vs. 20. Laus *Homeri* apud *Hor. Epist.* II, 1, 1 sqq.). *Voy.* Herous 1.

Hŏmĭcīdă, æ, *m. Homicide, meurtrier.* Sī fūr dīsplĭcĕăt Vērrī, si hŏmĭcīdă Mĭlōnī. *J.* (2, 26. Alii delent alterum *si*). Āddīctūm fĕrĭs Ālĭtĭbŭs, ātquĕ cănĭbŭs hŏmĭcīdam Hēctŏrĕm. *H.* SYN. Sīcārĭŭs, īntērfēctŏr. || *Au fém.* Hŏmĭcīdă līnguă. *Arat.* (I, 194).

Hŏmĭcīdĭŭm, ĭī, *n. Crime d'homicide.* Nūllă crŭēntātĭs hŏmĭcīdĭă lūdăt ĭn ārmĭs. *Prud.* (*Sym.* II, 1128). *Voy.* Cædes.

Hŏmŏ *ou* Hŏmō, ĭnĭs, *m. Homme.* Ēt quŏtă pārs hŏmŏ sīt tērrāī tōtĭŭs ūnŭs. *Lr.* (VI, 652). Ūndĕ hŏmĭnēs nātī, dūrūm gĕnŭs. *V.* Ōs hŏmĭnī sūblīmĕ dĕdĭt, cœlūmquĕ tŭērī Jūssĭt. *O.* Prīmūm Grāĭŭs hŏmō mōrtālēs tēndĕrĕ cōntrā Ēst ŏcŭlōs aūsŭs. *Lr.* (I, 67). Quīdām nōtŭs hŏmō quum ēxīrĕt. *H.* Ūnŭs hŏmō nōbīs cūnctāndō rēstĭtŭĭt rēm. *Enn.* (ap. *Cic. Sen.* 4. Sæpe ap. Comicos, ut *Ter. Hea.* I, 2, 25). SYN. Mōrtālĭs, *qqf.* tērrĭgĕnă, vĭr. EP. Ācĕr, sōlērs, īndūstrĭŭs, īngĕnĭōsŭs, prūdēns, săgāx; dūrŭs, pătĭēns, mĭsĕr, ærūmnōsŭs, īnfēlīx, ĭnōps, īnfīrmŭs. PPH. Hūmānă *ou* hŏmĭnŭm gēns. Hŏmĭnŭm, hūmānŭm, mōrtālĕ gĕnŭs. Īăpĕtī gĕnŭs. Tērrĕă prōlēs. Mōrtālĕ vūlgŭs. Vīs hūmānă. Hūmānæ mēntēs. Mōrtālĭă cōrdă, pēctŏră. Mēns hŏmĭnŭm. Hŏmĭnŭm cōrpŏră. VERS. Nōs quŏquĕ pārs mūndī, quŏnĭām nōn cōrpŏră sōlŭm, Vērum ĕtĭām vŏlŭcrēs ănĭmæ sŭmŭs. *O.* Sānctĭŭs hīs ănĭmăl, mēntīsquĕ căpācĭŭs āltæ, Dēĕrăt ădhūc, ĕt quod dŏmĭnāri ĭn cētĕră pōssĕt: Nātŭs hŏmo ēst: sīve hūnc dīvīnō sēmĭnĕ fēcĭt Īlle ŏpĭfēx rērŭm, etc. *Id.* Īgnĕŭs ēst ōllĭs vĭgŏr, ĕt cœlēstĭs ŏrīgŏ. *V.* Pūlvĭs ĕt ūmbră sŭmŭs. *H.* || *Qui a un caractère ferme.* Sī tū sīs hŏmŏ, hīc făcĭăt. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 11. Et *Hor. A. P.* 469). SYN. Vĭr. || *Qui a des sentiments humains.* Īllūm, si ēssēs hŏmŏ, sĭnĕrēs... *Ter.* (*Ad.* I, 2, 27). || Mi hŏmŏ. *Dans les Comiques, pour adresser la parole.* (*Ter. Eun.* IV, 6. 18; *Pl. Cist.* IV, 2, 57.) || *Qqf. En parl. d'une femme.* Quæ bōs ēx hŏmĭne ēst, ēx bŏvĕ făctă dĕă. *O.* Clāmēs lĭcĕt, ĕt mărĕ cœlō Cōnfūndās: hŏmŏ sūm. *J.* (6, 283: in quo uxor loquitur. Cf. *Charis.* 79). || Hīc hŏmŏ. *Cet homme-ci (moi).* Hūnc hŏmĭnĕm vēllēs sī trādĕrĕ. *H.* || ┼ Hŏmŏ *ou* Hĕmŏ, ōnĭs, *arch* Vūltŭrĭs ĭn sĭlvīs mĭsĕrūm māndēbăt hŏmōnĕm. *Enn.* (ap. *Char.* 120, et *Prisc.* 683. *Festus* habet *hemonem*).

Hŏmœŏmĕrīă, æ, *f.* (ὁμοιομέρεια). *Ressemblance des parties; unité d'éléments.* Hīnc ĕt Ănāxăgŏræ scrūtēmŭr hŏmœŏmĕrīān. *Lr.* (I, 829. Alii græce scribunt. Cf. *Serv.* ad *Æ.* IV, 626).

Hŏmŏlē, ēs, *f.* (Ὁμόλη). *Homolé, montagne de Thrace.* Dēscēndūnt cēntaūri, Hŏmŏlēn Ōthrȳnquĕ nĭvālēm Līnquēntēs. *V.*

Hŏmŏlōĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Ὁμολωΐδες). *Portes de Thèbes, vers l'Homolé.* Pēr īngēntēs Hŏmŏlōĭdăs ēxĕăt Hæmōn. *St.*

┼ Hŏmōnĕm, *ancien accus. Voy.* Homo (fin.).

Hŏmŏnœă, æ, *f.* (ὁμόνοια). *Nom de femme.* Hōc Hŏmŏnœă brĕvī cōndĭtă sūm tŭmŭlō. (*Anthol.* II, p 91. *Ib.* p. 94.)

Hŏmūllŭs, Hŏmūllŭlŭs, Hŏmūncŭlŭs, ī, *et* Hŏmūncĭŏ, ōnĭs, *m., dimin. de* Homo. (Cf. *Prisc.* 610 et 614.) Ēx ănĭmo ŭt dīcānt: brĕvĭs hīc ēst frūctŭs hŏmūllīs. *Lr.* (III, 927). Sī fătŭō dăbĭtŭr tām sānctūm nōmĕn hŏmūllī. *Ennod.* (*Epigr.* 119). Hŏmūncŭlī quāntī sūnt, quūm rĕcōgĭtŏ. *Pl.* (*Capt. prol.* 51. *Id. Rud.* I, 2, 66). Quām tōtŭs hŏmūncĭŏ nīl ēst! *Petr.* (*Sat.* 34). Hŏmūncĭŏ quāntŭs Ēx nĭhĭlō fŭĕrĭs. *J* (5, 153). PHR. Tērră mălōs hŏmĭnēs nūnc ēdŭcăt ātquĕ pŭsīllōs. *J.* Mōrs sōlă fătētŭr Quāntŭlă sīnt hŏmĭnūm cōrpŭscŭlă. *Id.*

Hŏnēstās, ātĭs, *f. Bienséance, dignité, honnêteté, honneur.* Jūstĭtĭa ēst ŭbĭ sēmpĕr ĕgēns ĕt paūpĕr hŏnēstās. *Prud.* (*Psych.* 243). Pūrgātæ mēntĭs hŏnēstās. *Drac.* (II, 743). SYN. Hŏnēstūm. *Voy.* Probitas.

Hŏnēstē, *adv. Honorablement, convenablement.* Tūm quŏquĕ, jām mŏrĭēns, nē nōn prōcūmbăt hŏnēstē, Rēspĭcĭt. *O.* Haūd quīsquam hŏnēstē flērĕ, quŏd vŏlŭĭt, pŏtēst. *Sen.* (*Hip.* 1117). SYN. Dĕcōrē, āptē, cōnvĕnĭēntĕr, pūlchrē.

┼ Hŏnēstĭtūdŏ, ĭnĭs, *f arch. Comme* Honestas. Tŭa hŏnēstĭtūdō Dănăōs dēcēpĭt dĭū. *Att.* (apud *Non* 2, 401).

Hŏnēstŏ, ās, ārĕ. *Orner, parer, honorer.* Quēm vūltŭs hŏnēstăt, Dēdĕcŏrānt mōrēs. *Cl.* Quūm mē tānto hŏnōre hŏnēstās. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 106. *Id. Trin.* III, 2, 67). SYN. Ōrnŏ, dĕcōrŏ, hŏnōrŏ.

Hŏnēstŭs, ă, ŭm. *Qui a obtenu des honneurs, honoré, considéré.* Hŏnēstōs Fāscĭbŭs ĕt sēllīs nōllēm mĭhĭ sūmĕrĕ. *H.* Quī me hŏnōs hŏnēstĭōrĕm sēmpĕr fēcĭt ĕt făcĭt. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 32). SYN. Hŏnōrātŭs, hŏnōrŭs. || *Beau.* Sĭmŭl ōs tērrīs ōstēndĭt hŏnēstŭm Phlās. *V.* Căpŭt ēccĕ pŭĕr dētēctŭs hŏnēstŭm. *Id.* Fōrmă prætĕr cētĕrās Hŏnēsta ĕt līběrālĭ. *Ter.* (*And.* I, 1, 96). *Voy.* Pulcher. || *Honorable, louable.* Ātque ĕrĭt īllă mĭhī mōrtĭs hŏnēstă dĭēs. *Pp.* (III, 21, 34) Ēt īstī Ērrōrī nōmĕn vīrtŭs pŏsŭīssĕt hŏnēstŭm. *H* Tūnc ōră rĭgāntŭr hŏnēstĭs Īmbrĭbŭs. *St.* SYN. Dĕcōrŭs, pūlchĕr, laūdāndŭs. || *Honnête, vertueux.* Īndĕ fĭt ŭt quæ sē tĭmŭĭt cōmmīttĕre hŏnēstō. *O.* SYN. Bŏnŭs, prŏbŭs. || *En partic. Chaste.* Clāmĕt ămīcă

Mātĕr, hŏnēstă sŏrŏr. *H.* Quĭd hŏnēstă prōdēst vītă, flāgĭtĭō văcāns? *Sen.* (*Ag.* 279). *Voy.* Castus. || *Honnête, spécieux.* Caūsās ăbĕūndī quærăt hŏnēstās. *Lr.* (IV, 1177). Hŏnēsta ōrātĭo ēst. *Ter.* (*And.* I, 1, 114). || Hŏnēstŭm, ī, *n. pris subst. L'honnêteté, le bien.* Ŏccūrrăt mēntēmquĕ dŏmēt rēspēctŭs hŏnēstī. *Cl.* Jūstĭtĭæ cūltŏr, rĭgĭdī sērvātŏr hŏnēstī. *L.* SYN. Hŏnēstās, prŏbĭtās, vīrtūs. *Voy.* Probitas.

Hŏnŏr *ou* Hŏnōs, ōrĭs, *m. Honneur, considération, estime, gloire.* Sīc hŏnŏr ēt nōmēn dīvīnīs vātĭbŭs ātquĕ Cārmĭnĭbūs vēnĭt. *H.* Gēntĭs hŏnōs : hærēnt īnfīxī pēctŏrĕ vūltūs. *V.* Haūd ĕquĭdēm tālī mē dīgnŏr hŏnōrĕ. *Id.* SYN. Dĕcŭs, laūs, cūltŭs, rĕvĕrēntĭă, fāmă, nōmĕn, glōrĭă. EP. Ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, ætērnŭs, īmmōrtālĭs, īngēns, mĕrĭtŭs, dēbĭtŭs. *Voy.* Gloria. || *Considération affectueuse, égards.* Sī quĭs Āmātæ Tāngĭt hŏnōs ănĭmūm. *V.* (De quo *Non.* 4, 231.) SYN. Rĕvĕrēntĭă, rēspēctŭs, cūltŭs. || *Estime pour une chose, honneur.* Nōn cărēt ē nōstrīs ūllūs hŏnōrĕ lĭbĕr. *O.* Cădēntquĕ Quæ nūnc sūnt īn hŏnōrĕ vŏcābŭlă. *H.* SYN. Laūs, prĕtĭŭm. || *Honneurs, dignités.* Quī stūltŭs hŏnōrēs Sæpĕ dăt īndīgnīs (populus). *H.* Āggrĕdĕre ō māgnōs, ădĕrīt jām tēmpŭs, hŏnōrēs. *V.* Dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *O.* SYN. Dīgnĭtās, mūnĕră. EP. Māgnŭs, īngēns, splēndĭdŭs, cōnspĭcŭŭs, īnsīgnĭs, sōlēnnĭs; vānŭs, cădūcŭs, īnstăbĭlĭs, īncērtŭs; āmbĭtĭōsŭs, īnvĭdĭōsŭs. PPH. Hŏnōrŭm tĭtŭlī, dĕcŭs. || *Qqf. Les hommes en dignité.* Lātŭīt plēbēĭō tēctŭs ămĭctū Ōmnĭs hŏnōs. *L.* || *Culte divin.* Dīvūm tēmplīs īndīcĭt hŏnōrēm. *V.* Mĕrĭtōs ārīs māctāvĭt hŏnōrēs. *Id.* *Voy.* Adoro. || *Sacrifice.* Sæpe īn hŏnōrĕ dĕūm mĕdĭō stāns hōstĭa ăd ārās. *V.* *Voy.* Sacrifico. || *Honneurs funèbres.* Ēt mōrtĭs hŏnōrĕ cărēntēs. *V.* Sūprēmō mœstī cōmĭtāmŭr hŏnōrĕ. *Id.* *Voy.* Exsequiæ. || *Ornement, beauté.* Frīgĭdŭs ēt sīlvīs ăquĭlō dēcūssĭt hŏnōrēm. *V.* Lætōs ŏcŭlīs āfflārăt hŏnōrēs. *Id.* Ēt fōrmæ pŏpŭlātŭr hŏnōrēm. *Sil.* Rĕlāpsŭs, ātquĕ nōtŭs īn vūltŭs hŏnŏr. *H.* SYN. Dĕcŏr, dĕcŭs, etc. *Voy.* Pulchritudo. || *Prix, récompense.* Gĕmĭnūm pūgnæ prōpōnĭt hŏnōrēm. *V.* Sī vīrtūtĭs hŏnōs spŏlĭīs quærātŭr īn īstīs. *O.* Nīl vīctŏr hŏnōrĭs Ēx ŏpĭbūs pōscō. *Sil.* Nūllōs Mĭnўĭs ēxsŏlvēt hŏnōrēs. *V. Fl.* *Voy.* Præmium. || *Nom d'une divinité de Rome.* Dōnĕc Hŏnōr, plăcĭdōquĕ dĕcēns Rĕvĕrēntĭă vūltū. *O.* (*Fast.* V, 23).

Hŏnōrātŭs, ă, ŭm. *Honoré, distingué; célèbre.* Quēm sēmpĕr ăcērbŭm, Sēmpĕr hŏnōrātūm, sīc dī vŏlŭīstĭs, hăbēbō (diem). *V.* Vērbăque hŏnōrātō fērtĕ lĕgēndă vĭrō. *O.* (Adde *Hor. A. P.* 120). SYN. Cūltŭs, laūdātŭs, hŏnēstŭs, īnsīgnĭs, īllūstrĭs. || *Subst. m. Saint Honorat.* Quæ grātĭă pātrēm Mānsĭt Hŏnōrātūm. *Sid.* (16, 112).

Hŏnōrĭădēs, æ, *m. Fils d'Honorius.* Pārvŭs Hŏnōrĭădēs gĕnĭbūs cōnsēdĭt ăvītīs. *Cl.*

Hŏnōrĭăs, ădĭs, *f. Fille d'Honorius.* Līmĕn Hŏnōrĭădēs pĕnĕtrānt rēgālĕ sŏrōrēs. *Cl.*

Hŏnōrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui honore, ajoute de l'honneur.* Sī quĭd hŏnōrĭfĭcūm pāgĭnă blāndă sŏnăt. *M.* (, 45). Cōnsŭl hŏnōrĭfĭcō mūnĕrĕ cōmmĕmŏrō. *Aus. Parent.* 4, 32). SYN. Hŏnēstŭs.

Hŏnōrĭŭs, ĭī, *m. Honorius, empereur d'Occident, fils de Théodose.* Nōstrūm quūm sēnsĭt Hŏnōrĭŭs ărcūm. *Cl.*

Hŏnōrŏ, ās, ārĕ. *Honorer.* Tāntō sī tē pĭŭs āltŏr hŏnōrăt Fūnĕrĕ. *St.* Blāndĭtŭr, rĕfŏvĕt, vĕnĕrātŭr, hŏnōrăt, ŏbūmbrăt. *Fort.* (VIII, 6, 127). SYN. Cŏlŏ, dĕcŏrŏ, ōrnŏ.

Hŏnōrŭs, ă, ŭm. *Honorable.* Cūr īnfĭtĭātŭs hŏnōrā Ārcŭĕrīm fāmā? *St.* Lætŭs ŏvăt nūnc laūdĕ vĭrūm, nūnc vātĭs hŏnōrō Cārmĭnĕ. *V. Fl.* SYN. Hŏnēstŭs, dĕcōrŭs, pūlchĕr. PPH Nōn īnhŏnēstŭs. Nōn īndĕcŏr *ou* īndĕcōrŭs. || *Qqf. En parl. de qqn.* Mājōrque, ēt hŏnōrā Vĭdērī, Pārque ŏpĕrī tāntō. *St.*

Hŏnōs. *Voy.* Honor.

Hŏnūstŭs. *Voy.* Onustus. (Cf. *Gell.* 2, 3.)

Hŏplĕŭs, ĕōs, *m.* (Ὁπλεύς). *Nom d'homme.* *Voy.* Epytus.

Hŏplŏmăchŭs, ī, *m.* (ὁπλομάχος). *Guerrier armé de toutes pièces, gladiateur cataphractaire.* Fēcīstī mĕdĭcūs, quŏd făcĭs hŏplŏmăchŭs. *M.* (VIII, 74. Cf. *Suet. Cal.* 35).

Hōră, æ, *f.* (ὥρα). *Heure.* Īnde, ŭbĭ quārtă sĭtīm cœlī cōllēgĕrĭt hōră. *V.* Hōră quŏta ēst? *H.* PPH. Hōræ spătĭŭm, mōmēntŭm, pūnctŭm, mŏră, tēmpŭs. || *L'heure de la naissance.* Pārs vĭŏlēntĭŏr Nātālĭs hōræ. *H.* || — ēxtrēmă, sŭprēmă, etc. *La dernière heure.* Ēt quūm sŭprēmæ fīlă vĕnĕrīnt hōræ. *M.* (X, 5). Ēxtrēmā mŏrĭēns tămĕn āllŏquŏr hōrā. *V.* Āt mĭhĭ Pērsĕphŏnē nīgrām dēnūntĭăt hōrām. *Tib.* (III, 5, 5). *Voy.* Moriens. || Īn hōrās. *D'heure en heure, à chaque heure.* Quĭd quĭsquĕ vītĕt, nūnquam hŏmĭnī sătĭs Caūtum ēst īn hōrās. *H.* Ēt mūtātŭr īn hōrās. *Id.* || *Ordint. en gén. Temps.* Vĕnĭĕt nārrātĭbŭs hōră Tēmpēstīvă mĕīs. *O.* Nōs flēndō dūcĭmŭs hōrās. *V.* Nūnquām tē crāstĭnă fāllĕt Hōră. *Id.* Ēt mĭhĭ fōrsān, tĭbĭ quŏd nĕgārĭt, Pōrrĭgĕt hōră. *H.* SYN. Tēmpŭs. *Voy. ce mot.* || *Saison.* Vărĭīsquĕ mūndŭm Tēmpĕrăt hōrīs. *H.* Sūb vērnī tēmpŏrĭs hōrām. *Id.* *Voy.* Tempestas. || *Les Heures personnifiées, divinités qui attelaient le char du Soleil, ouvraient les portes du ciel, etc.* Jūngĕre ĕquōs Tītān vēlōcĭbŭs īmpĕrăt Hōrīs. *O.* Præsĭdĕō fŏrĭbūs cœlī cūm mītĭbŭs Hōrīs. *Id.* || 2. Hōră *et* Hōră. *Autre nom d'Hersilie, déesse de la jeunesse.* Tēquĕ, Quĭrīnĕ pătĕr, vĕnĕrŏr, Hōrāmquĕ Quĭrīnī. *Enn.* (apud *Non.* 2, 394). Mūtăt, Hŏrāmquĕ vŏcăt, quæ nūnc dĕă jūnctă Quĭrīno ēst. *O.* (*Met.* XIV, 851. Alii scrib. *Ora*).

† Hōræŭs, ă, ŭm (ὡραῖος). *D'été; fraîchement salé.* Hōræūm scōmbrum, ēt trĭgōnum, ēt cētum, ēt mōllēm cāsĕūm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 71. Vulgo, *Horæum, scombrum*, ut *horæum* sit piscis genus. Sed item *Athen.* ait ὡραῖον τάριχος, ὡραῖα τεμάχη, et *Archestr.* ὡραῖος θύννος. Et de melle *Plin.* 11, 14, 4 : « Alterum genus est mellis æstivi, quod ideo vocatur *horæum*. »)

† Hōrālĭs, ĕ. *D'une heure.* Cūr vĕl ăd hōrālĕ spătĭūm cōnsēnsĭt ĭnīquīs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 363).

Hŏrātĭī, ōrŭm, *m. pl. Les trois Horaces, qui combattirent les trois Curiaces.* Hŏrātĭōrūm quā vĭrēt săcĕr cāmpŭs. *M.* (III, 47). PHR. Quōt cōmmīssă vĭrīs Rōmāna Ālbānăquĕ fātă. *Aus.* (*Epist.* 18, 9). || *Le père des Horaces.* (*Mart.* IX, 42, 5.) || — ŭs, ă, ŭm. *Des Horaces.* Ēt cĕcĭnīt Cŭrĭōs frātrēs ĕt Hŏrātĭă pīlă. *Pp.* (III, 3, 7). Hŏrātĭă fāctă. *Manil.* (I, 776).

Hŏrātĭŭs, ĭī, *m.* 1. *Horatius Coclès.* *Voy.* Cocles || 2. *Horace* (Q. Horatius Flaccus), *poète lyrique et satirique.* Dēbĭtā spārgēs lăcrĭmā făvīllām Vātĭs Hŏrātī. *H.* Ēt tĕnŭīt nōstrās nŭmĕrōsŭs Hŏrātĭŭs aūrēs, Dūm fĕrĭt Aūsŏnĭā cārmĭnă cūltă lўrā. *O.* SYN. Flāccŭs. EP. Vĕnŭsīnŭs, lўrĭcĕn, ăcĕr, mōrdāx. PPH Rōmānæ fĭdĭcĕn lўræ. *H.* Cālăbră lўră. *M.* Vĕnŭsīnă plēctră. *Sid.* VERS. Aŭt quō (stilo) tū Lătĭūm bĕās, Hŏrātī, Ālcæō pŏtĭŏr lўrĭsta ĕt īpsō. *Sid* (Cf. *Pers.* 1, 112 sq.) *Voy.* Flaccus. || *Autres.* Spēctābăt mŏdŏ sōlŭs īntĕr ōmnēs, Nīgrīs mūnŭs Hŏrātĭŭs lăcērnīs. *M.* (IV, 2).

? Hŏrdĕĭă, æ, *f. Nom d'un poisson inconnu.* (*Pl. Cas.* II, 8, 60.)

Hŏrdĕŭm, ī, *n. Orge.* Grāndĭă sæpĕ quĭbŭs mān-dāvĭmŭs hŏrdĕă sūlcīs. *V.* Ēt frāgĭlī jām strīngĕrĕt hŏrdĕă cūlmō. *Id.* Dīrĭpĭūnt nūmmōs, nēglĭgūnt vīle

hōrdĕūm. *Ph.* (Ceterum in prosa oratione singularis numerus fere usurpatur, etiam teste *Quintil.* 1, 5, 16. Unde *Bavius* et *Mævius* Maronem reprehenderunt, quorum versus exstat apud *Serv.* ad *G.* I, 211 : « *Hordea* qui dixit, superest ut *tritica* dicat. »)

Hōrĭă *et* Hōrĭŏlă, æ, *f. Barque de pêcheur.* Sălūte hōrĭæ, quæ īn mărī flūctŭōsō, Pīscātū nŏvō me ūbĕrī cōmpŏtīvĭt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 5). Īmo hōrĭŏla ādvēctī sŭmŭs. *Id.* (*Trin.* IV, 2, 100. Cf. *Non.* 13, 3, et *Gell.* 10, 25).

┼ Hŏrĭtŭr. *Comme* Hortatur. (Bis *Ennius*, citante *Diom.* 378.)

Hŏrīzōn, ōntĭs, *m.* (ὁρίζων). *L'horizon.* Ātque, ā fīnĕ trăhēns tĭtŭlūm, mĕmŏrātŭr hŏrīzōn. *Manil.* (I, 670). PPH. Fīnītŏr cīrcŭlŭs.

Hōrmĭdăc, *m. Chef des Huns.* Cūjūs dūx Hōrmĭdăc ātquĕ Cīvĭs ĕrăt. *Sid.* (2, 241).

Hōrnŭs, ă, ūm. *De l'année.* Īllā dĭēs hōrnīs cædēm dēnūntĭăt āgnīs. *Pp.* (IV, 3, 61). Pălĕā pōrrēctūs ĭn hōrnā. *H.* || ┼ Hōrnō, *abl. pris adv.* Hōrnō mēssīs măgnă. *Pl.* (*Most.* I, 3, 3. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 403. *Gloss. Placidi*: « *Horno*, anno. »)

Hōrōps, ŏpĭs, *m. Astronome, fils d'Archytas.* Mē crĕăt, Ārchȳtæ sŏbŏlēs, Băbȳlōnĭŭs Hōrōps Hōrōn, ĕt ā prŏăvō dūctā Cŏnōnĕ dŏmŭs. *Pp.* (IV, 1, 77).

Hōrŏs *ou* Hōrŭs, ī, *m.* (Ὧρος). *Astronome, petit-fils d'Archytas. Voy. le précéd.* || *Hor ou Horus, fils d'Osiris et d'Isis, l'un des dieux terrestres des Égyptiens.*

Hōrōscŏpŏ, ās, ārĕ, *n. Être un horoscope.* Sī quŏd quāndŏque hōrōscŏpĕt āstrūm. *Manil.* (III, 296).

Hōrōscŏpŭs, ī, *m.* (ὡροσκόπος). *Astre qui préside à la naissance, horoscope.* Gĕmĭnōs, hōrōscŏpĕ, vārō Prōdūcĭs Gĕnĭō. *Pers.* (6, 18). Quēm bĕnĕ pārtītīs mĕmŏrānt hōrōscŏpŏn āstrīs. *Manil.* (III, 190). VERS. Quærĭtĭs ēt cœlō Phœnīcum īnvēntă sĕrēnō, Quæ sĭt stēlla hŏmĭnī cōmmŏdă, quæquĕ mălă. *Pp.* Ūtrūmquĕ nōstrum īncrēdĭbĭlī mŏdō Cōnsēntĭt āstrūm. *H.* Nāscēndī quæ cuīquĕ dĭēs, quæ vītă fŭīssĕt. *Manil.*

Hōrrēndŭs, ă, ūm. *Horrible, effrayant.* Clāmōrēs sĭmŭl hōrrēndōs ād sīdĕră tōllĭt. *V.* Hōrrēndum ēt dīctū vĭdĕō mīrābĭlĕ mōnstrūm. *Id.* Rēddĭtă tāndēm Vōx hōrrēndă vĭrīs. *V. Fl.* SYN. Hōrrĭbĭlĭs, hōrrĭfĭcŭs, hōrrĭfĕr, hōrrĭdŭs, trĕmēndŭs, mĕtŭēndŭs, tērrĭbĭlĭs, fōrmīdābĭlĭs, fōrmīdāndŭs. || *Hideux.* Cōncĭlĭum hōrrēndūm (nempe Cyclopum). *V.* Pāllŏr ŭtrāsquĕ Fēcĕrăt hōrrēndās vīsū. *H.* SYN. Fœdŭs, dēfōrmĭs, tūrpĭs, *qqf.* tētĕr, ātĕr. || *Qui inspire une horreur religieuse.* Hōrrēndūm sīlvīs ēt rēllĭgĭōnĕ părēntūm (tectum). *V.* Hōrrēndæquĕ prŏcūl sēcrētă Sĭbȳllæ. *Id.* SYN. Vĕrēndŭs. || *Formidable à la guerre.* Ŏcŭlōs hōrrēnda īn vīrgĭnĕ fīxŭs. *V.* Jŭvĕnīs Pārthīs hōrrēndŭs. *H.* SYN. Mĕtŭēndŭs, sævŭs. || Hōrrēndūm, *n. pris adv. D'une manière effrayante.* Hōrrēndūmque īntōnăt ārmīs. *V.* Hōrrēndūm strīdēns. *Id.* Īntŏnĕt hōrrēndūm *J.* (6, 485).

Hōrrēns, tĭs. *Hérissé de poil.* Hōrrēntīsquĕ lĕōnĭs Ēxŭvĭās. *V.* Rĭgĭdīs hōrrēntĭă sētīs Tērgă. *O.* SYN. Hōrrĭdŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *En gén. Hérissé.* Hōrrēntĭă pīlīs Āgmĭnă. *H.* Dūrīs caūtĭbŭs hōrrēns Caūcăsŭs. *V.* Clāssĭbŭs hōrrēns frĕtūm. *Sen.* (*Ag.* 221). || *Qui inspire l'horreur, en partic. Sombre.* Hōrrēntīque ātrūm nĕmŭs īmmĭnĕt ūmbrā. *V.* Hōrrēnsquĕ fĕrīs āltārĭbŭs Ēsŭs. *L. Voy.* Horrendus. || *Qqf. Transi.* Hōrrēntī tŭnĭcām nōn rēddĕrĕ sērvō. *J.* (1, 93). SYN. Ālgēns, frīgēns, hōrrĭdŭlŭs.

Hōrrĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Se hérisser, être hérissé.* Hōrrēbānt dēnsīs āspĕră crūră pĭlīs. *O.* Cuī vātēs, hōrrērĕ vĭdēns jām cōllă cŏlŭbrīs. *V.* Sēgnīsque hōrrērĕt īn āgrīs Cārdŭŭs. *Id.* Mōtūmque ē sēdĭbŭs æquŏr Hōrrŭĭt. *V. Fl.* SYN. Hōrrēscŏ, rĭgĕŏ. PPH. Hōrrĭdŭs, āspĕr, hīrtŭs, hīspĭdŭs sūm. || *Présenter un aspect triste, désolé.* Trīstĭă pēr văcŭōs hōrrēnt āpsīnthĭă cāmpōs. *O.* Nēc fĕră tēmpēstās tōtō tămĕn hōrrĕt ĭn ānnō. *Id.* Frīgĭdŭs āt răpĭdīs hōrrēbĭt Āquārĭŭs eūrīs. *Germ.* (*Progn.* 2, 106). || *Être hideux ou effrayant.* Āst ălĭæ tūrpēs hōrrēnt. *V.* Hōrrēbānt sævīs ōmnĭă vērbă mĭnīs. *O.* || *Avoir froid, grelotter.* Hōrrŭĭt ālgēntī tēgŭlă cūrtă fŏcō. *Pp.* (IV, 5, 68). Sōlă prŭīnōsīs hōrrēt fācūndĭă pānnīs. *Petr.* (*Sat.* 83). Quāmvīs hōrrēbĭs ĕt īpsĕ. *O.* SYN. Hōrrēscŏ, frīgĕŏ, ālgĕŏ. || *Trembler, frissonner de peur.* Păvĭdō mĭhĭ mēmbră tĭmōrĕ Hōrrŭĕrānt. *O.* Trĕmo hōrrĕōquĕ, pōstquam ādspēxi hānc. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 4). SYN. Hōrrēscŏ, trĕmŏ, păvĕŏ, etc. *Voy.* Tremo. || *Act. Craindre, redouter.* Aūt īmpācātōs ā tērgo hōrrēbĭs Ĭbērōs. *V.* Hōrrēnt ādmōtās vūlnĕră crūdă mănūs. *O. Voy.* Timeo *ou* Odi.

Hōrrēscŏ, ēscĭs, rŭī (*de* Horreo), rēscĕrĕ, *n. Se hérisser.* Cāmpīquĕ nătāntēs Lēnĭbŭs hōrrēscūnt flābrīs. *V.* Hōrrēscĕrĕ sētīs. *O. Voy.* Horreo. || *Devenir noir, triste, horrible.* Sŭbĭtīs hōrrēscĭt tūrbĭdă nīmbīs Tempēstās. *Sil.* || *Frissonner.* Hōrrēscūnt cōrda āgrĭcŏlīs. *V.* Hōrrēscō rĕfĕrēns. *Id.* || *Act. Redouter* Mōrsūs hōrrēscĕ fŭtūrōs. *V.* Pēctŏra ĕt ēxtrēmām nīl hōrrēscēntĭă mōrtēm. *St.*

Hōrrĕūm, ī, *n. Grenier, grange.* Īllĭūs īmmēnsæ rūpērūnt hōrrĕă mēssēs. *V.* Dīstēndēt spīcīs hōrrĕă plēnă Cĕrēs. *Tib.* (II, 5, 84). Sī prŏprĭō cōndĭdĭt hōrrĕō Quīdquīd dē Lĭbȳcīs vērrĭtŭr ārĕīs. *H.* SYN. Grānārĭă. EP. Cĕrĕālĕ, trĭtĭcĕūm, căpāx, āmplūm, vāstūm, īmmēnsūm, plēnūm, rĕfērtūm.

Hōrrĭbĭlĭs, ĕ. *Horrible, effrayant.* Nūnc ĕtĭam hōrrĭbĭlī vīsū pōrtēntă sĕquūntŭr. *V. Voy.* Horrendus. || *Abominable.* Dī măgnī! hōrrĭbĭlem ēt săcrūm lĭbēllūm! *Cat.* (14, 12). || *Qqf. en bonne part : Simple, sans parure, sévère.* Sūnt chārtæ mĭhĭ, quās Cătōnĭs ūxŏr, Ēt quās hōrrĭbĭlēs lĕgānt Săbīnæ. *M.* (XI, 16). SYN. Hōrrĭdŭs, īncūltŭs, tētrĭcŭs.

┼ Hōrrĭdĭtās, ātĭs, *f. Horreur.* Ōmnĭă mĭhi hōrrĭdĭtāti ĕrānt māxŭmæ. *Næv.* (apud *Perott.* in *Cornucop.* Locum non expressius indicat *Forcel.* Vocem exhibet Glossar. *Thom.* ap. *Mai.*, t. VIII, p. 270).

Hōrrĭdŭlŭs, ă, ūm. *Un peu hérissé; au fig. Négligé.* Ēt căpŭt ūngūnt Hōrrĭdŭlūm. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 7). Tōnsōs, hōrrĭdŭlōs, rŭdēs, pŭsīllōs. *M.* (X, 98, nempe pueros). || *Raide, tendu.* (*Pl. Pseud.* I, 1, 66.) || *Qui grelotte.* Scīs cŏmĭtem hōrrĭdŭlūm trītā dōnārĕ lăcērnā. *Pers.* (1, 54). *Voy.* Horrens.

Hōrrĭdŭs, ă, ūm. *Hérissé.* Glăcĭē rĭgĕt hōrrĭdă bārbă. *V.* Dēnsīs hāstīlĭbŭs hōrrĭdă mȳrtŭs. *Id.* Hōrrĭdă cæsărĭēs. *O.* SYN. Hōrrēns, rĭgēns, rĭgĭdŭs, āspĕr, hīrsūtŭs, hīrtŭs, hīspĭdŭs, īnpēxŭs. || *Vêtu négligemment.* Căpīllŭs pāssŭs, nūdŭs pēs, īpsa hōrrĭdă. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 56). Sērās pŭtātŏr hōrrĭdŭs rĕfērt ūvās. *M.* (III, 58). *Voy.* Squalidus. || *Au fig. Inculte.* Ātque hæc vĕtūstā sæclīs glŏmĕrāta hōrrĭdīs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). SYN. Īncūltŭs, rŭdĭs. || *Horrible à voir, hideux.* Hōrrĭdă vūltūm Dēfōrmāt măcĭēs. *V.* Hōrrĭdŭs āltĕr Dēsĭdĭā. *Id.* SYN. Hōrrēns, dēfōrmĭs. *Voy.* Turpis. || *Terrible.* Frēmĕt hōrrĭdŭs ōrĕ crŭēntō (Furor). *V.* Fērt hōrrĭdă dīctă pĕr aūrās. *Id. Voy.* Horrendus. || *Transi.* Hōrrĭdŭs ūt prīmō sēmpĕr tē mānĕ sălūtēm. *M.* (III, 36). Sī prĕmĕrēm vēntōsās hōrrĭdŭs Ālpēs. *O. Voy.* Horrens. || *Au fig. Sévère.* Hōrrĭdĭŏr rūscō. *V.* Nōn īllĕ... tē nĕglĭgĕt hōrrĭdŭs. *H.* Hōrrdĭă vīrtūs, Ārmātūmquĕ fĭdĕ pēctŭs. *Sil.* SYN. Āspĕr, sĕvērŭs, tētrĭcŭs.

Hōrrĭfĕr, ĕră, ĕrūm, *et* Hōrrĭfĭcŭs, ă, ūm. *Effrayant.* Ægĭdăque hōrrĭfĕrām, tūrbātæ Pāllădĭs ārmă. *V.* Hōrrĭfĕrōs ērūctānt faūcĭbŭs æstŭs. *Lr.* (III, 1026, de Tartaro). Hōrrĭfĭcīs jūxtā tŏnăt Ætnă rŭī-

nĭs. *V.* Hōrrĭfĭcō lāpsū dē mōntĭbŭs ādsūnt. *Id. Voy.* Horrendus.

† Hōrrĭfĭcābĭlĭs (*plutôt que* Hōrrĭfĭcālĭs), ĕ. *Horrible.* Ŏpĕrtūs squālĭtāte ēst, lūctūque hōrrĭfĭcābĭlī. *Att.* (apud *Non.* 3, 231).

Hōrrĭfĭcē, *adv. D'une manière effrayante.* Sĭmŭlācrăquĕ lūcĕ cărēntūm, Quæ nōs hōrrĭfĭcē lānguēntēs sæpĕ sŏpōrĕ Ēxcĭĕrūnt. *Lr.* (IV, 39).

Hōrrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Hérisser.* Flātū plăcĭdūm mărĕ mātūtīnō Hōrrĭfĭcāns zĕphўrŭs. *Cat.* (64, 270). SYN. Āspĕrŏ. || *Rendre effrayant.* Ēt rīctu hōrrĭfĭcānt gălĕās. *Sil.* || *Effrayer.* Vātūm prædīctā prĭōrūm Tĕrrĭbĭlī mŏnĭtu hōrrĭfĭcānt. *V. Voy.* Terreo.

Hōrrĭfĭcŭs. *Voy.* Horrifer.

Hōrrĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait un bruit horrible.* Hōrrĭsŏnō strīdēntēs cārdĭnĕ pōrtæ. *V.* Mărĕ pōssĭdĕt aūstĕr Flātĭbŭs hōrrĭsŏnĭs. *L.*

Hōrrŏr, ōrĭs, *m. Hérissement.* Nōn pāllōrĕ vĭrĭs, nōn īllo hōrrōrĕ cŏmārūm Tĕrrĭbĭlĭs. *V. Fl.* Nūllōque hōrrōrĕ cŏmārūm Ēxcūssæ laūrūs. *L.* || *Tremblement, frissonnement, agitation.* Trĕmŭlō rāmōs hōrrōrĕ mŏvērī. *O.* || *Frémissement, bruit horrible.* Sērræ strīdēntĭs ăcērbūm Hōrrōrĕm. *Lr.* (II, 410). Ārmōrūmque īngrŭĭt hōrrŏr. *V.* SYN. Frĕmĭtŭs. || *Grand froid.* Nīx ēt cærŭlĕī bŏrĕæ fĕrŭs ābstŭlĭt hōrrŏr. *V. Fl.* Quām vălĭdī fērrī nātūræ frīgĭdŭs hōrrŏr. *Lr.* (VI, 1009). || *Aspect sombre, nuit, ténèbres.* Nĭgĕr īnfĭcĭt hōrrŏr Tērgă mărĭs. *L.* (V, 564). Dēpēllītquĕ nŏtōs, quōs cærŭlŭs hōrrŏr, etc. *V. Fl.* (I, 652). Ēxtrēmŭs quūm lūmĭnă cōrrĭpĭt hōrrŏr. *Id.* (VI, 277. Sic bene vett. edd. omnes; nunc fere *error*). *Voy.* Inhorreo. || *Aspect effrayant.* Ārbŏrĭbŭs sŭŭs hōrrŏr ĭnēst. *L.* || *Frisson de la peur, effroi.* Mĭhī frīgĭdŭs hōrrŏr Mēmbră quătĭt. *V.* Ārrēctæque hōrrōrĕ cŏmæ. *Id.* SYN. Trĕmŏr, păvŏr, tērrŏr. *Voy.* Tremo. || *Crainte religieuse.* Hīc nūmĭnĭs īngēns Hōrrŏr. *Val. Fl.* || *Objet effrayant, effroi.* Scīpĭădēs bēllī fūlmĕn, Cārthāgĭnĭs hōrrŏr. *Lr.* (III, 1048). SYN. Tērrŏr, mĕtŭs. || *Qqf. Tremblement causé par la joie.* (*Lucr.* III, 29.)

† Hōrsŭm, *adv. Par ici, de ce côté.* (avec mouv.). Quām mōx hōrsum ād stăbŭlūm jūnīx rĕcĭpĭăt se ē pābŭlō. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 33). Vĭdĕo; hōrsūm pērgūnt. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 36). SYN. Hūc.

Hōrtălŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sēvŏcăt ā dŏctĭs, Hōrtălĕ, vīrgĭnĭbŭs. *Cat.* (65, 2).

Hōrtāmĕn, ĭnĭs, Hōrtāmēntūm, ī, *n., et* Hōrtātŭs, ūs, *m. Exhortation.* Nōn ēst hōrtāmĭnĕ lōngō Nūnc, ăĭt, ūtēndūm. *O.* Nēc nōn cōnsuētæ nōrīnt hōrtāmĭnă vōcĭs. *Nem.* (*Cyn.* 196). Āspĕră quĭsquĕ Hōrtāmēntă sĭbī rĕfĕrăt. *Sil.* Laūdăt, ĕt hōrtātū cōmprŏbăt āctă sŭō. *O.* Āffātūr vōce, ēt blāndīs hōrtātĭbŭs īmplĕt. *Sil.* SYN. Īmpūlsŭs, mŏnĭtŭs, stĭmŭlī. PPH. Hōrtāntĭă dīctă.

Hōrtāns, tĭs. *Qui exhorte.* Mēllăque ărūndĭnĕĭs īnfērrĕ cănālĭbŭs ūltrō Hōrtāntĕm. *V.*

Hōrtānŭs. *Voy.* Hortinus.

Hōrtātĭŏ, ōnĭs, *f. Exhortation.* Vēntōsă līnguæ hōrtātĭŏ. *Ennod.* (*Carm.* 18, 21).

Hōrtātŏr, ōrĭs, *m.*; Hōrtātrīx, īcĭs, *f. Qui exhorte, conseiller.* Hōrtātōr scĕlĕrum Æŏlĭdēs. *V.* Hōrtātōr pūgnæ cōnsĭlĭūmquĕ fŭĭt. *O.* Hōrtātrīx ănĭmōsī glōrĭă lētī. *St.* SYN. Aūctŏr, īmpūlsŏr, suāsŏr. *Voy.* Impulsor.

Hōrtātŭs, ă, ŭm. *Qui a exhorté.* Tĕrrĭbĭlēs hōrtātŭs ĕquōs. *O.*

Hōrtātŭs, ūs, *m. Voy.* Hortamen.

Hōrtēnsĭŭs, ĭī, *m. Hortensius, célèbre orateur romain, rival de Cicéron.* Sīc ēst Hōrtēnsĭŭs ōlīm Ābsūmptŭs: causĭs ĕtĕnīm cōnfēctŭs ăgēndīs Ōbĭĭt. *Ser. Sam.* (vs. 261). Hānc cĕlĕbrāvĭt ŏpūm fēlīx Hōrtēnsĭŭs aūlām, Cōntra Ārpīnātēm quī stĕtĭt ēlŏquĭō. *Symm.* (*Epist.* 1). || *Il avait aussi composé des poésies érotiques.* Nēc mĭnŭs Hōrtēnsī, nēc sūnt mĭnŭs īmprŏbă Sērvī Cārmĭnă. *O.* (Adde *Catul.* 95, 3). || *Autres du même nom.* Jūdĭcĭs Hōrtēnsi ēst ād ĕām rēm nātă pălæstră. *Lucil.* (ap. *Porphyr.* ad *Hor. Od.* I, 27, 1). Hōrtēnsĭŭ' Pōstŭmĭŭsquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 13).

Hōrtīnŭs *ou* Hōrtānŭs, ă, ŭm. *D'Horta, ville d'Étrurie.* Hōrtīnæ clāssēs. *V.*

Hōrtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Exhorter.* Hōrtāmūr fārī, quō sānguĭnĕ crētŭs. *V.* Mē mĭsĕrām! cūpĭō nōn pērsuādērĕ quŏd hōrtŏr. *O.* SYN. Ēxhōrtŏr, ădhōrtŏr, ēxcĭtŏ, cōncĭtŏ, īncĭtŏ, sūscĭtŏ, āccēndŏ, ăcŭŏ, ēxăcŭŏ, īmpēllŏ, stĭmŭlŏ, ēxstĭmŭlŏ, īnstīgŏ, īnflāmmŏ, suādĕŏ, mŏnĕŏ, ādmŏnĕŏ. PPH. Hōrtātū, hōrtāmĭnĕ, hōrtātĭbŭs īnstīgŏ, ăcŭŏ, āccēndŏ, stĭmŭlŏ, ēxcĭtŏ, īmplĕŏ. Dīctīs ănĭmōs āddŏ, tōllŏ, sūffĭcĭŏ. Vērbīs vīrtūtĕm, ănĭmūm āccēndŏ. Vīrēs stĭmŭlīs īncĭtŏ, sūscĭtŏ, ēxăcŭŏ. Cōrdă, ănĭmōs, hōrtāndō fŏvĕŏ. Vōcĭbŭs īnstīgŏ. Vīrtūtēm vōcĕ rĕvŏcō || *Formules.* Ēia ăgĕ *ou* ăgĭtĕ. Nūnc ăgĕ. Ērgo ăgĕ Pērgĕ mŏdŏ. Māctĕ *ou* māctī ănĭmō, vīrtūtĕ. VERS. Māctĕ nŏvā vīrtūtĕ, pŭĕr. *V.* Rĕvŏcāte ănĭmōs, mœstūmquĕ tĭmōrĕm Mīttĭtĕ. Tū nē cēdĕ mălĭs, sēd cōntra aūdēntĭŏr ītŏ, Quā tŭă tē fōrtūnă sĭnĕt. Nūnc ănĭmĭs ŏpŭs, Ænēā, nūnc pēctŏrĕ fīrmō. Nūnc īllās prōmĭtĕ vīrēs, Nūnc ănĭmōs, quĭbŭs īn Gætūlĭs Sўrtĭbŭs ūsī. *Id. Voy.* Age, Macte.

Hōrtŭlānŭs, ī, *m. Jardinier.* PPH. Hōrtī cūltŏr.

Hōrtŭlŭs, ī, *m. Petit jardin.* Cēcrŏpĭŭs suāvēs ēxspīrāns hōrtŭlŭs aūrās. (*Ciris*, 3.) Hōrtŭlŭs hīc, pŭtĕūsquĕ brĕvĭs. *J.* (3, 226. Et *Cat.* 61, 91).

Hōrtŭs, ī, *m. Jardin.* Hōrtŭs ŭbi, ēt tēctō vīcīnŭs jūgĭs ăquæ fōns. *H.* Ūt flōs īn sēptīs sēcrētŭs nāscĭtŭr hōrtīs. *Cat.* (62, 39). Āt rŭbĕr hōrtōrūm dĕcŭs ēt tūtēlă Prīāpŭs. *O.* SYN. Hōrtŭlŭs, *qqf.* sēptūm, vĭrētūm. EP. Sēptŭs, claūsŭs; grātŭs, āmœnŭs, lætŭs, jūcūndŭs, cūltŭs, rĭgŭŭs, īrrĭgŭŭs, fēcūndŭs, fĕrāx, fērtĭlĭs, pīnguĭs, pōmĭfĕr, flōrēns, frōndēns, vĭrĭdĭs, vĭrēns; hālāns, ŏdōrātŭs, frāgrāns. PPH. Hōrtī, hōrtōrūm sēptūm, sēptă. VERS. Ŏdōrātīs cūltīssĭmŭs hērbīs. *O.* Tūnc bĭbĕt īrrĭgŭās fērtĭlĭs hōrtŭs ăquās. *Id.* Ēxĭgŭŭs spătĭō, vărĭīs sēd fērtĭlĭs hērbīs. (*Moret.* 63.) Ēt vărĭās, quās hăbĕt hōrtŭs, ŏpēs. *M.* Īllĕ cŏlĕt nĭtĭdīs gēmmāntēm flōrĭbŭs hōrtūm. *Manil.* (Cf. *Virg. G.* IV, 125 sq.; *Moret.* 61 sq.) || — Hēspĕrĭdūm. *Le jardin des Hespérides.* Hōrtīs Hēspĕrĭdūm bĕātĭōrēm. *M.* (IV, 64). *Voy.* Hesperides.

† Hōrūnc, *arch. Abrév. de* Horumce. Hōrūnc īllă nĭhĭlūm quĭdquām făcĕrĕ pŏtĕrĭt ādmŏdŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 65. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 97).

Hōrŭs. *Voy.* Horos.

Hōsānnă, *indécl. Eccl. Exclamation en langue hébraïque : Salut et gloire.* Hōsānna, ēxcēlsīs sīt glōrĭă lætă trŏpæīs. *Juvc.* (III, 641).

Hŏspĕs, ĭtĭs, *m. Étranger qui arrive dans un pays ou dans une maison, hôte.* Thēssălĭcāmque ădĭīt hŏspĕs Ăchīllĭs hŭmūm. *O.* Sīdŏnĭŭs ēx quō Hŏspĕs (de Cadmo). *St.* Jūpĭtĕr, hŏspĭtĭbŭs nām tē dărĕ jūra lŏquūntŭr. *V.* Sī vēspērtīnŭs sŭbĭtō te ŏpprēssĕrĭt hŏspĕs. *H.* SYN. Ādvĕnă, pĕrĕgrīnŭs. EP. Văgŭs, fēssŭs, sūpplēx, īgnōtŭs, nūdŭs, ĕgēns, ĭnŏps. || *Celui qui donne l'hospitalité.* Nōn hŏspĕs ăb hŏspĭtĕ tūtŭs. *O.* Sūccīnctŭs cūrsĭtăt hŏspĕs. *H.* || *f. Comme* Hospita. Nōn vĕnĭt hæc nōstrīs hŏspĕs ămīcă chŏrīs. *O.* Hŏspĕs īn ēxtrēmīs aūdīvĭt cūrĭă tēctīs. *L.* (V, 11. De quo *Prisc.* 650). || *Adj.* Quēm nōn ălĭēnă pĕr ārva Īndŭĭt hŏspĕs hŏnŏr. *Cl.* Mānēs lŏcăt hŏspĭtĕ cўmbā. *St.* Hŏspĭtĕ gēmmā. *Pallad.* (*Insit.* 33). || *Qqf. n.* Nōn plūră quærūntŭr Hŏspĭtĭbŭs tēctīs. *St.* (*Theb* XII,

479). Ārvāquĕ cāptā mănū pŏpŭlārĭĕr hŏspĭte ărātrō. *Prud.* (*Psych.* 214).

Hŏspĭtă, æ, *f. Étrangère.* Hŏspĭtă Cārmēntĭs fīdōs īntrāssĕ pĕnātēs. *O.* Hānc hŏspĭtam aūtēm crĕpĭdŭlă ūt grăphĭcē dĕcĕt! *Pl.* (*Pers.* IV, 2, 3. Adde *Ter. And.* II, 6, 8). *Voy.* Hospes, Hospitus.|| *Hôtesse.* Quēm lētō fāllāx hŏspĭtă pæ̆nĕ dĕdĭt. *O.* (*Trist.* II, 398, de Bellerophonte).

Hŏspĭtālĭs, ĕ. *D'un hôte.* Ēmĭt hŏspĭtālem ĭs fīlĭum īmprūdēns sĕnēx. *Pl.* (*Pœn. prol.* 75). || *Hospitalier.* Nōn hŏspĭtālĭs ēxsŭlēs tēllūs fĕrăt. *Sen.* (*OEd.* 259). Ūmbram hŏspĭtālēm cōnsŏcĭāre ămānt (arbores). *H.* SYN. Hŏspĭtŭs.

Hŏspĭtālĭtās, ātĭs, *f. Hospitalité.* Tām cōmī pătĕt hŏspĭtālĭtātĕ. *M.* (IV, 64, 28, nempe domus). Vēstræ laūdĭbŭs hŏspĭtālĭtātĭs. *Sid.* (23, 3). *Voy. le suiv.*

Hŏspĭtĭŭm, ĭī, *n. Hospitalité, action de la donner, liaison entre des hôtes.* Sī jūngi hŏspĭtĭō prŏpĕrāt, sŏcĭūsquĕ vŏcārī. *V.* Pēr pătrĭs hŏspĭtĭum, ēt mēnsās quās ădvĕna ădĭstī. *Id.* Ūt tămĕn ārctŭm Sōlvĕrĕt hŏspĭtĭīs ănĭmŭm. *H.* EP. Dūlcĕ, grātŭm, bĕnīgnŭm, pĭŭm, ūtĭlĕ, ōptātŭm. PPH. Hŏspĭtĭī jūs, jūră, fĭdēs. Hŏspĭtĭs ōffĭcĭŭm, mūnŭs, săcră. || *Donner l'hospitalité.* Hŏspĭtĭŭm dō, præbĕō, præstō. Hŏspĭtĭō, tēctīs, dŏmō āccĭpĭō, ēxcĭpĭō, ădmīttō, sūscĭpĭō. Hŏspĭtĭō īndūlgĕō. Dŏmō *ou* mēnsā sŏcĭō. Hŏspĭtă tēctă pāndō, dō, præbĕō. VERS. Tēctōque ănĭmōquĕ rĕcēpī. *O.* Ūtquĕ nŏvæ pătĕānt Cārthāgĭnĭs ārcēs Hŏspĭtĭō Teūcrīs. *V.* Āc nōstrīs sūccēdĕ pĕnātĭbŭs hŏspĕs. Dā prŏprĭăm, Thymbræĕ, dŏmŭm. *Id.* Nĭsĭ nōs vīcīnă Trĭvīcī Vīllă rĕcēpĭssĕt! *H.* Cōnsīstĭtĕ, dīxĭt; Nē dŭbĭtātĕ, prĕcōr, tēctō grăvĕ sīdŭs ĕt īmbrĕm, Īmbĕr ĕrăt, vītārĕ mĕō. *O.* || *Recevoir l'hospitalité.* Hŏspĭtĭō ūtŏr. Hŏspĭtĭŭm ădĕō, sŭbĕō. Tēctīs hŏspĕs sūccēdō, mŏrŏr. Sŏcĭā ūrbĕ *ou* dŏmō frŭŏr. VERS. Jūngĭmŭs hŏspĭtĭō dēxtrās, ēt tēctă sŭbīmŭs. *V.* Dūmque huīc hŏspĭtĭūm dŏmŭs ēst Tĕgĕæă. *O.* Hŏspĭtĭūm sīt tŭă vīllă mĕŭm. Hŏspĭtĭō rēgĭs cōnfīsă vĕtūstō. *Id.* Hŏspĭtĭūmquĕ dŏmūs pătŭĭt mĭhĭ sæpĕ vŏcātō. *Juvc.* || *Au fig. Habitation ensemble.* Mūlta ănĭmūs pătĭtūr cārnĭs ăb hŏspĭtĭō. *Prosp.* (*Epig.* 58, 2). || *Lieu où l'on reçoit l'hospitalité, où l'on séjourne, demeure.* Hŏspĭtĭīs Rōmām vīx hăbŭĭssĕ lŏcŭm. *O.* Hŏspĭtĭīs tĕnĕāt frōndēntĭbŭs ārbŏs. *V.* Hŏspĭtĭō prŏhĭbēmŭr ărēnæ. *Id.* Ēgrēssūm māgnā me ēxcēpĭt Ărĭcĭă Rōmā Hŏspĭtĭō mŏdĭcō. *H.* SYN. Dēvērtĭcŭlŭm, sēdēs. PPH. Hŏspĭtă tēctă, dŏmŭs, sēdēs.

Hŏspĭtŭs, ă, ŭm. *Étranger.* Nēc plăcĭdōs pōrtūs hŏspĭtă nāvĭs hăbĕt. *O.* Quō tūtĭŏr hŏspĭtă lūstrēs Æquŏră. *V.* SYN. Hŏspĕs, pĕrĕgrīnŭs, ēxtērnŭs.|| *Qui donne l'hospitalité, hospitalier.* Pāndĕrĕ dēfēssĭs hŏspĭtă tēctă vĭrīs. *O.* Pāstōr quūm trăhĕrĕt pēr frĕtă nāvĭbŭs Īdæīs Hĕlĕnēn pērfĭdŭs hŏspĭtăm. *H.* SYN. Hŏspĭtālĭs.

Hŏstĭă, æ, *f. Victime.* Hŏstĭbŭs ē vīctīs hŏstĭă nōmĕn hăbĕt. *O.* Mūltă tĭbi ānte ārās nōstrā cădĕt hŏstĭă dēxtrā. *V.* Vīttāquĕ dĕūm, quās hŏstĭă gēssī. *Id.* SYN. Vīctĭmă. *Voy.* Victima, Sacrifico. || *Nom d'une constellation.* (*Cic. Arat.* 211.)

† Hŏstĭātŭs, ă, ŭm. *Pourvu de victimes.* Cāndĭdātās vĕnīre hŏstĭātāsque, ăd hŏc. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 12).

Hŏstĭcŭs, ă, ŭm. *D'ennemi.* Ēt crĕmăt īnsōntēs hŏstĭcă flāmmă căsās. *O.* Nēc hŏstĭcŭs aūfĕrĕt ēnsĭs. *H. Voy.* Hostilis.

† Hŏstĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *D'ennemi.* Hŏstĭfĕrūm nēcdūm sĭbĭ quēmquām nūmĭnă nōrānt. *Man.* (I, 437).

† Hŏstĭfĭcē, *adv. En ennemi.* Hŏstĭfĭcē Sānguĭnĕ sānguĕn mīscērĕ sŭŭm. *Att.* (apud *Non.* 3, 203).

† Hŏstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *D'ennemi.* Ō dīrum hŏstĭfĭcūmquĕ dĭēm! *Att.* (apud *Non.* 8, 15).

Hŏstīlĭs, ĕ. *D'ennemi, hostile, ennemi.* Īnclūsūs mūrīs, hŏstīlīque āggĕrĕ sēptŭs. *V.* Mātērnōs lūctūs, hŏstīlĭă būstă pĭāstī. *O.* SYN. Hŏstĭcŭs, īnfēnsŭs, ĭnĭmīcŭs, ădvērsŭs, īnfēstŭs.

Hŏstīlĭtĕr. *En ennemi.* Vūlnĕrăt ārmēntūm stērnĭtque hŏstīlĭtĕr ōmnĕ. *O.* SYN. Crūdēlĭtĕr, sævē.

† Hŏstīmēntŭm, ī, *n. Compensation, retour.* Pār pārī dătum hŏstīmēntum ēst, ŏpĕră prō pĕcūnĭā. *Pl.* (*As.* I, 3, 20). Aūdi, ātque aūdĭtĭs hŏstīmēntum ădjūngĭtō. *Enn.* (ap. *Fest.* v. *Redhostire.* Cf. *Non.* 1, 11).

† Hŏstĭō, īs, īrĕ, *n. User de représailles.* Quīn prōmītto, īnquam, hŏstīrĕ cōntra, ūt mĕmĭnĕrīs. *Pl.* (*As.* II, 2, 109. *Fest.* in v. *Status*: « *Hostire* ponebatur pro *æquare.* ») || *Act. Frapper, blesser; au fig. Réprimer, abattre.* Māchæra ātque hāsta hŏstīvĭt. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Redhostire*). Mĕum ădmīssūm nŏcēns Hŏstīt vŏlūntātēm tŭăm. *Læv.* (ap. *Non.* 2, 405). Nīsĭ... hŏstĭō fĕrōcĭăm. *Pacuv.* (ibid. Cf. *Serv.* ad *Æ.* II, 156).

Hŏstĭs, ĭs, *m. Ennemi de guerre.* Hŏstĭs hăbĕt mūrōs, rŭĭt ālto ā cūlmĭnĕ Trōjă. *V.* Cæsĭs Hŏstĭbŭs īnsūltāns. *Id.* Fās ēst ĕt ăb hŏstĕ dŏcērī. *O.* EP. Ădvērsŭs, īnfēnsŭs, īnfēstŭs, ătrōx, sævŭs, bārbărŭs, īmmītĭs, crūdēlĭs, fĕrŭs, trūx, trŭcŭlēntŭs, vĭŏlēntŭs, crŭēntŭs, dūrŭs, dīrŭs, ĭnīquŭs; sŭpērbŭs, fĕrōx, bēllĭgĕr, aūdāx, īntērrĭtŭs, fīdēns; āmēns, īnsānŭs, vēsānŭs, īmprūdēns; vĭgĭl, sōllĭcĭtŭs, caūtŭs, pērfĭdŭs; mĕtŭēndŭs, tĭmēndŭs. PPH. Hŏstīlĕ, ōppŏsĭtŭm āgmĕn. Hŏstīlĭs, hŏstĭcă tūrbă. Ĭnĭmīcă mănŭs, tūrbă. Ārmă cōntrārĭă, ădvērsă, hŏstīlĭă. Hŏstīlēs īræ. Hŏstīlĭs fŭrŏr. *Voy.* Pugno, Bellum.|| † *arch. Étranger; hôte.* Sī stātŭ' cōndĭctŭs cum hŏste īntērcēdĭt dĭēs. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 5). Hŏstēsne ān cīvēs cŏmēdĭs, pārvī pēndĕrĕ. *Id.* (*Trin.* I, 2, 65. De hoc *Fest.*, *Varr. L. L.* 5, 3; *Serv.* ad *Æ.* IV, 424, et præsertim *Cic. Off.* 1, 12). || *En gén. Ennemi.* Dī mē tērrēnt, ēt Jūpĭtĕr hŏstĭs. *V.* Lībĕr ĭn ădvērsōs hŏstēs strīngātŭr ĭāmbŭs. *O. Voy.* Inimicus. || *Qqf. f.* Hŏstĭs ēst ūxŏr. *Pl.* (*Stic.* I, 2, 28). Hŏstēm fōrtūnām sīt sătĭs ēssĕ mĭhī. *O.* Hŏstĭs Thērmōdōntĭă. *Sen.* (*H. OEt.* 21). || *En parl. des animaux.* Nōxæ tĭbĭ dēdĭtŭs hŏstĭs (caper). *O.* Ōblītūm fērtŭr ĭn hŏstĕm (scil. taurum). *V.*|| *Une pièce ennemie* (*au jeu des* latrunculi) Fāc pĕrĕāt vĭtrĕō mīlēs ăb hŏstĕ tŭŭs. *O.* || *Eccl. Le démon.* Ōbstrīctō pēr tē quĭă nīl pērmīttĭtŭr hŏstī. (*Laud. Dom.* 142.)

Hŏstŭs, ī, *m. Prince de Sardaigne.* (*Sil.* XII, 347 Cf. *Liv.* 22, 32.)

Hūbĕr, Hūbērtās. *Voy.* Uber, etc.

Hūc, *adv. Ici où je suis* (*avec mouv.*). Hūc ădēs, ō fōrmōsĕ pŭĕr: tĭbĭ līlĭă plēnīs. *V.* || *Là.* Quī scīs ān prūdēns hūc sē cōnjēcĕrĭt? *H.* Ŭbĭ frīgĕt, hūc ēvāsĭt. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 11). SYN. Īllūc, īllō. || Hūc īllūc, Hūc ēt īllūc, etc. *Ici et là, çà et là.* Hūc ĕăt ātque īllūc. *O.* Ēt ōrā vērtăt hūc ĕt hūc. *H.* || *A cela.* Ādde hūc, quŏd mērcēs sĭnĕ fūcīs gēstăt. *H.* || Hūcūsquĕ *ou* Hūc ūsquĕ. *Jusqu'ici.* Sī cīvēs, hūcūsquĕ lĭcĕt. *L.*

Hūccĭnĕ? *Est-ce que jusqu'à ce point?* Hūccĭn rērūm vēnĭmŭs? *Pers.* (3, 15).

Huī, *interject. Pour marquer l'étonnement; exclamation ironique: Oh!* Huī, tām grăvēs hōs quæsō? Sīc mĕrĭtum ēst mĕŭm. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 40. *Id. Ad.* IV, 2, 28; *Pl. Pers.* V, 2, 25). Huī, paūcă quām dĭū lŏquūntŭr Āttĭcī! *Aus.* (*Sept. Sap. Chil.* 3. Cf. *Diom.* 412). || *Qqf.* Hŭī. Ædĭcŭlæ ĭtĕm sūnt ŏb dĕcem ălĭās. Oī hŭī! *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 58).

Huīc, *dat. de* Hic. *Voy. ce mot.* || † *Qqf. disyll.* Hŭīc. Lætŭs hŭīc dōnō vĭdĕās dărĕ tūră nĕpōtēs. *St.* (*Silv.* I, 1, 107. *Ib.* 2, 135. De quo *Prisc.* 961). Nōmĕn hŭīc jŏcŭlārĕ dătŭm. *Aus.* (*Parent.* 5, 3). Aūrĕă vēstĭs hŭīc, grātĭă pūră Dĕī ēst. *P. Nol.* (22, 44).

Hūjŭs, *génit. de* Hic. *Voy. ce mot.* || † *Souv. mo-*

nosyll. dans les Comiques. Huīus īllīc, hīc īlli hŏdĭē fĕrt ĭmāgĭnĕm. *Pl.* (*Capt. prol.* 39). Pōst ārgūmĕntum huīus ēlŏquār trāgœdĭæ. *Id.* (*Amph. prol.* 51). *Voy. le suiv.*

Hūjūsmŏdī, *gén. De cette sorte.* Sī mōrs hăbēnda hūjūsmŏdi ēst. *Prud.* (*Peri.* 5, 357. Alii leg. *ejusmodi*). Vērum īræ sī quæ fōrte ēvĕnĭūnt huīusmŏdī. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 60). *Voy. le précéd.*

Hūmānē, *adv. Selon la nature humaine.* Īntērvāllă vĭdēs hūmānē cŏmmŏdă. *H.* SYN. Hūmānĭtŭs. || *Avec douceur, bienveillance.* Ādvōrsōr sēdŭlo ēt dētērrĕō; Vīx tămĕn hūmānē pătĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 65). Hūmānē făcĭs, Hĕrmĕ, nōn sŭpērbē. *M.* (II, 15). SYN. Hūmānĭtĕr, clēmēntĕr, cōmĭtĕr, bĕnĭgnē.

Hūmānĭtās, ātĭs, *f. Humanité, nature humaine.* PPH. Hūmānă nātūră. || *Bonté, obligeance.* Hūmānĭtātī quī sē nōn ăccŏmmŏdăt. *Ph.* SYN. Bŏnĭtās, bĕnīgnĭtās, cōmĭtās. *Voy.* Bonitas.

Hūmānĭtĕr, *adv. Voy.* Humane.

Hūmānĭtŭs, *adv. Selon la nature humaine, la condition de l'humanité.* Sī quĭd mē fŭĕrĭt hūmānĭtŭs, ŭt tĕnĕātĭs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Me*). Āddūcōr fērre hūmāna hūmānĭtŭs. *Afran.* (ap. *Non.* 11, 40). SYN. Hūmānē. || ? *Avec douceur.* Ŭbĭ rēm rēscīvī, cœpī nōn hūmānĭtŭs... Trāctārĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 47. Cujus sensus exempla desunt : velim *humaniter*).

Hūmānŭs, ă, ŭm. *Humain, d'homme.* Aŭt hūmānă pălām cŏquăt ēxtă nĕfārĭŭs Ātreūs. *H.* Nōn hæc hūmānīs ŏpĭbūs, nōn ārtĕ măgīstrā Prōvĕnĭūnt. *V.* SYN. Mōrtālĭs, hŏmĭnŭm, hŏmĭnĭs. || Hūmānă, ōrūm, *n. pl. Les choses humaines.* Dīvīna hūmānăquĕ pūlchrīs Dīvĭtĭīs pārēnt. *H.* Fōrtūna hūmānă fĭngĭt ăptătque ŭt lŭbĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 54). PPH. Mōrtālĭă. Hūmānæ rēs. || *Qui tient à la nature humaine.* Pērsuāsīt nōx, ămōr, vīnum, ădŏlēscēntĭă : Hūmānum ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 24). Aŭt hūmānă părūm căvĭt nātūră. *H.* || † *Qqf.* Hūmānī, ōrūm. *Les humains, les hommes.* Vītæ Pērcĭpĭt hūmānōs ŏdĭūm lūcĭsquĕ vĭdēndæ. *Lr.* (III, 79). Nātūra hūmānīs ŏmnĭă sūnt părĭă. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 98). || *Doux, bon, obligeant.* Hūmāni īngĕnī, Mānsuētīque ănĭmi ŏffĭcĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 86). Quānto ēst hūmānĭŭs īstŭd! *M.* (VI, 59). *Voy.* Benignus.

Hŭmātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui enterre.* Nōn īllūm Pœnŭs hŭmātŏr Cōnsŭlĭs. *L.* (VII, 799).

Hūmēctō, ās, ārĕ. *Humecter, mouiller.* Quā nĭgĕr hūmēctāt flāvēntĭă cūltă Gălæsŭs. *V.* Gūttīs hūmēctāt grāndĭbŭs ōră. *Id.* Dūm mĕŭs hūmēctāt flāvēntēs Lūcĭfĕr āgrōs. *Cl.* Stātque hūmēctātă Vŏmānō Ādrĭă. *Sil.* SYN. Rĭgō, īrrĭgō, īrrōrō, etc. *Voy.* Rigo.

† Hūmēctŭs, ă, ŭm, *arch. Humecté.* Ēt stŏmăchi hūmēctūm sērvārĕ tĕnōrĕm. *Lr.* (IV, 633). Hūmēctām săcrō spūtāmĭnĕ tērrām Cōntrēctāns dĭgĭtīs. *Prud.* (*Apoth.* 680).

Hūmēns, tĭs. *Humide.* Hūmēntēmque Aūrōră pŏlō dīmōvĕrăt ūmbrăm. *V.* Hūmēntĭă līttŏră. *Id.* Hūmēntēs ŏcŭlī. *O. Voy.* Humidus.

Hūmĕō, ēs, ērĕ, *et* Hūmēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Être humide, devenir humide.* Lăcrĭmīs hūmĕt ărēnă mĕīs. *O.* Hūmēnt īncūltæ fōntĕ pĕrēnnĕ gĕnæ. *Id.* Hūmēscūnt spūmīs flătūquĕ sĕquēntŭm. *V. Voy.* Madeo.

Hŭmĕrŭs, ī, *m.*; Hŭmĕrī, ōrūm, *pl. Épaule, épaules.* Āxem hŭmĕrō tōrquēt stēllīs ārdēntĭbŭs āptūm. *V.* Rētĭcŭlūm pānĭs... Fōrtĕ vĕhās hŭmĕrō. *H.* Nūdātōsque hŭmĕrōs ŏlĕō pērfūsă nĭtēscĭt. *V.* Hŭmĕrōs ēxsērtŭs ŭtērquĕ. *St.* SYN. Cērvīx, tērgŭm, dōrsŭm, cōllŭm, cōllă, *qqf.* scăpŭlæ. EP. Vălĭdī, lātī, rŏbūstī ; lævēs, nĭvĕī, cāndēntēs, ĕbūrnī. || *Qqf. au fig. Dos d'une montagne, etc.* Vĭrĭdēs hŭmĕrōs ēt ŏpācă thĕātrī Cūlmĭnă. *St.*

Hūmēscō. *Voy.* Humeo.

Hūmī. *Voy.* Humus.

Hūmĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu humide.* Hūmĭdŭlīs spūmās strīngĭt ŭtrāquĕ cŏmīs. *Aus.* (*Epigr.* 106, 4. Nec male addunt *Ov. A. Am.* III, 629).

Hūmĭdŭs, ă, ŭm. *Humide.* Ēt jām nōx hūmĭdă cœlō Præcĭpĭtăt. *V.* Quĭd cōgĭtĕt hūmĭdŭs aūstĕr. *Id.* Hūmĭdă lūmĭnă. *O.* SYN. Hūmēns, mădĭdŭs, mădēns, ūdŭs, ūvĭdŭs, *qqf.* stīllāns, flŭēns, rōrāns. || *Qqf.* Hūmĭdă, *n. pl. La mer.* (*Avien. Arat.* 756.)

† Hūmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Humide.* Nārĭbŭs hūmĭfĕrūm dūxēre ēx āĕrĕ sūcŭm. *Cic.* (*Progn.*, *Div.* 1, 9).

† Hūmĭfĭcō, ās, ārĕ. *Humecter.* Sēmēntēm nōtŭs hūmĭfĭcĕt. *Aus.* (*Idyl.* 8, 12).

Hŭmĭlĭs, ĕ. *Bas, peu élevé.* Pūnĭcĕīs hŭmĭlīs quāntūm sălĭūncă rŏsētīs. *V.* Hŭmĭlīs vŏlăt æquŏră jūxtā. *Id.* SYN. Dēprēssŭs, dēmīssŭs, jăcēns. || *Au fig.* Hŭmĭlī dē stīrpĕ crĕātŭs. *O.* SYN. Īnfĭmŭs, *par ext.* ōbscūrŭs, cōntēmptŭs, vīlĭs. || Hŭmĭlēs, *m. pl. Les pauvres, les gens du peuple.* Hŭmĭlēs lăbōrānt, ŭbĭ pŏtēntēs dīssĭdēnt. *Ph.* Vōs hŭmĭlēs, īnquĭs, vūlgī pārs māxĭmă nōstrī. *J.* (8, 43). *Voy.* Plebs. || *Humble, suppliant.* Īlle hŭmĭlīs sūpplēxque ŏcŭlōs dēxtrāmquĕ prĕcāntēm Prōtēndēns. *V.* Nūnc, ō Băcchĕ, tŭīs hŭmĭlēs ădvōlvĭmŭr ārīs. *Pp.* (III, 15, 1). SYN. Sŭbmīssŭs, dēmīssŭs, jăcēns, sūpplēx. || *Superl.* Hŭmīllĭmŭs (*Prisc.* 606). Tŭmēns quŏd īllĕ dējĭcĭt, Hŭmīllĭmūs hīc ērĭgĭt. *Fort.* (VIII, 3, 28, brevi male producta ante *h*).

Hŭmĭlĭtās, ātĭs, *f. Position basse, état humble.* Nūnquam ūlla hŭmĭlĭtās īngĕnĭum īnfīrmăt bŏnŭm. *Att.* (ap. *Prisc.* 1325).

† Hŭmĭlō, ās, ārĕ. *Abaisser, humilier.* Ōmnĭpŏtēns, hŭmĭlētquĕ tŭā vīrtūtĕ sŭpērbōs. *Corip.* (*Joh.* VII, 494. Prosa oratione *Humilio*).

† Hŭmĭnĕ, *arch. pour* Homine. (*Prisc.* 554.)

Hŭmō, ās, ārĕ. *Enterrer.* Quīsquĕ sŭūm prō rē cōnsōrtēm mœstŭs hŭmābăt. *Lr.* (VI, 1280). Sŏcĭīs dărĕ tēmpŭs hŭmāndīs. *V.* Dēsīstăt hŭmātām Ūltĕrĭūs lăcrĭmīs sōllĭcĭtāssĕ sŭīs. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.* n. 5334). Hōc sūb mārmŏrĕ Glaūcĭās hŭmātŭs. *M.* (VI, 28). SYN. Tŭmŭlō, sĕpĕlĭō, etc. *Voy.* Sepelio. || ? *Qqf. Couvrir de terre, servir de tombeau.* Aūt hŭmĕt ĭgnōtæ cŭmŭlūs vāllātŭs ărēnæ. *Pp.* (III, 16, 29. Alii legunt : Aut *humer... cumulis*).

Hūmŏr, ōrĭs, *m. Toute espèce de liquide.* Pēllēbātquĕ sĭtīm sīmplĭcĭs hūmŏr ăquæ. *O.* SYN. Lĭquŏr. || *Souv. Eau.* Īndĕ căvæ tĕpĭdō sūdānt hūmōrĕ lăcūnæ *V.* Cīrcūmflŭūs hūmŏr. *O.* SYN. Ăquă, lĭquŏr. || *Humidité.* Ēxĭgŭūs nē dēsĕrăt hūmŏr ărēnăm. *V.* Hūmōrĕ lŏquēntĭs Ōs cărĕt. *O.* SYN. Ūlīgō. || *Vapeur.* Tĕnŭātŭs ĭn aūrās Hūmŏr ăbĭt. *O.* || *Les liquides du corps humain, humeur.* Īntĕrĕā tĕnĕrīs tĕpĕfāctŭs ĭn ŏssĭbŭs hūmŏr Æstŭăt. *V.* (Sic *Pl. Mil.* III, 1, 45.) Rāptōquĕ cĕrĕbrō Ādsĭccātă cŭtĭs, pūtrĭsque ēffluxĭt ăb āltō Hūmŏr. *L.* || *Larmes.* Hūmŏr ĕt ĭn gĕnăs Fūrtīm lābĭtŭr. *H.* || — băcchī, etc. *Vin.* Nōn băcchī Māssĭcŭs hūmŏr. *V.* Mūstī vūlcānō dēcŏquĭt hūmōrĕm. *Id.* || — lāctĕŭs. *Lait.* (*Ov. Met.* XV, 79.)

† Hŭmū, *arch. pour* Humo. Cērvŭs... Fērtūr bĭsūlcĭs ŭngŭlīs, nĭtēns hŭmū. *Varr.* (ap. *Non.* 8, 36).

† Hŭmŭm, ī, *n. Voy. le suiv.*

Hŭmŭs, ī, *f. Terre, terre végétale, sol, terrain.* Spārgĭte hŭmūm fŏlĭīs. *V.* Ālĭmēntăquĕ dēbĭtă dīvēs Pōscēbātŭr hŭmŭs. *O.* SYN. Tērră, tēllūs, sŏlŭm, *qqf.* ăgĕr, cāmpŭs, ărēnă. || Hŭmī, *gén. pris adv. A terre.* Prōcūmbĭt hŭmī bōs. *V.* Flōrēs ĕt hŭmī născēntĭă frāgă. *Id.* Ēt prōstērnĭte hŭmī jŭvĕnēm. *O.* SYN. Tērrā, tēllūrĕ, *qqf.* ărēnā, grāmĭnĕ, līttŏrĕ PPH. Īn nūdā tēllūrĕ jăcēns. *L. Voy.* Recubans || Hŭmō tĕgō, cōndō, etc. *Enterrer. Voy.* Sepelio. || *Pays contrée, région.* Īllyrĭcā quā vĕnĭt Īrĭs hŭmō. *O.*

Cādmŭs ĭn Āŏnĭā cōnstĭtĭt ēxsŭl hŭmō. *Id.* SYN. Tērră, tēllūs, rēgĭŏ, etc. *Voy.* Regio. || † Hŭmŭm, *n.*, *ou* Hŭmŭs, *m. arch.* (*Priscien est pour le neutre à la p.* 719, *et pour le masc. à la p.* 658.) Hŭmum hūmĭdūm pĕdĭbūs fŏdĭt. *Lœv.* (ap. *Prisc.* 719). Mērsĭt sĕquēntĭs hŭmĭdūm plāntĭs hŭmŭm. *Gracchus* (*Id.* ibid. Ultro conjicerem dictum fuisse *Humus, us, m.*, ex ablativo *Humu*, qui exstat).

Hūnnī, ōrŭm, *m. pl. Huns, peuple tartare, qui se répandit dans l'Europe.* Hūnnōrŭm lātūrŭs ŏpĕm. *Cl.* Nōs Ălānōs, Hūnnōs, Frāncōsquĕ Gĕtāsquĕ dŏmāmŭs. *Corip.* (*Johan.* II, 383. Forte, *Nos Herulos*, ut stet versus). || *Au sing.* Hūnnŭs. (*Sid.* 7, 236.)

† Hўăcĭnthĕŭs, ă, ŭm. *D'hyacinthe, pierre précieuse.* Ēt hўăcĭnthĕūs cĭrcŭĭt ōrdŏ dŏmŭm. *Fort.* (VIII, 7, 20).

Hўăcĭnthĭă, ōrŭm, *n. pl. Fêtes à Lacédémone en l'honneur d'Hyacinthe.* Ānnŭă prælātā rĕdĕūnt Hўăcĭnthĭă pŏmpā. *O.*

Hўăcĭnthĭnŭs, ă, ŭm. *D'hyacinthe, fleur.* Stārĕ flōs Hўăcĭnthĭnŭs. *Cat.* (61, 93). Nārcĭssōs Hўăcĭnthĭnōsquĕ flōrēs. *Sid.* (24, 62). || *De couleur d'hyacinthe.* Cuī cĭrcum hŭmĕrōs hўăcĭnthĭnă læna ēst. *Pers.* (1, 32).

Hўăcĭnthŏs *et* Hўăcĭnthŭs, ī, *m* (Ὑάκινθος). *Hyacinthe, jeune Lacédémonien, aimé de Zéphyre et d'Apollon. Tandis qu'il jouait au disque avec ce dernier, Zéphyre détourna le palet du dieu, et Hyacinthe fut atteint d'un coup mortel. Apollon le changea en la fleur qui porte son nom. Suivant d'autres mythographes, c'est Ajax qui fut changé en cette fleur.* Nēc gĕnŭīssĕ pŭdĕt Spārtēn Hўăcĭnthŏn, hŏnōrquĕ. *O.* Dīscrīmēn vītæ, lūdĭt dūm fōrte Hўăcĭnthŭs, īncŭrrĭt, dīscō tēmpŏră fīssă gĕrēns. (*Anthol.* I, p. 108.) SYN. Ămўclīdēs, Œbălĭdēs. VERS. Flēctĭt ăb īnvīsō mŏrĭēntĭă lūmĭnă dīscō Œbălĭŭs, Phœbī cūlpă dŏlōrquĕ, pŭĕr. *M.* (Cf. *Ov. Met.* X, 185 sq.; *Anth.* l. cit.; *Serv.* ad *Ecl.* 3, 106; *Plin.* 21, 38, 3). || *Fleur de ce nom.* Ēt pīnguĕm tĭlĭam, ĕt fĕrrūgĭnĕōs hўăcĭnthōs. *V.* Hās, hўăcĭnthĕ, tĕnēs; īllās, ămărāntĕ, mŏrārĭs. *O.* Tē quŏquĕ flēbĭlĭbūs mœrēns, hўăcĭnthĕ, fĭgūrīs. *Cl.* PPH. Flōs Hўăcĭnthĭnŭs, Œbălĭŭs, Ămўclæŭs. VERS. Īpsĕ (Phœbus) sŭōs gĕmĭtūs fŏlĭīs īnscrībĭt, ĕt aī aī Flōs hăbĕt īnscrīptŭm. *Ov.* || *Pierre précieuse.* Sŭppŏsŭīt cæsās hўăcĭnthĭ rŭpĕ cŏlŭmnās. *Cl. Voy.* Hyacintheus.

Hўădĕs, ŭm, *f. pl.* (Ὑάδες). *Les Hyades, filles d'Atlas, furent si affligées de la mort de leur frère Hyas, qu'elles moururent de regret. Elles furent changées en une constellation qui annonce la pluie, et placées sur le front du Taureau. Suivant d'autres, ces étoiles sont les nymphes* Dodonides, *nourrices de Bacchus.* Ārctūrŭm, plŭvĭāsque Hўădās gĕmĭnōsquĕ Trĭōnēs. *V.* Nāvĭtă quās Hўădās Grāiŭs ăb īmbrĕ vŏcăt. *O.* Pōst Hўădŭm tōtō dē grĕgĕ nūllă lătĕt. *Id.* SYN. Ătlāntĭdēs, Plēĭădēs *ou* Plīădēs. *Voy.* Pleiades. || *Qqf.* Hўădēs (*déclin. latine*). Tūm mătūtīnīs Hўădēs ŏccāsĭbŭs ūdæ. *Rutil.* (1, 633). || *Au sing.* Nīmbōsăquĕ Taūrŭm Dūcăt Hўās. *Cl.* Nōn tāntĭs Hўās īnsērĕnă nĭmbĭs. *St.*

Hўænă, æ, *f.* (ὕαινα). *Hyène, bête féroce.* Nūnc ēssĕ mărĕm mīrāmŭr hўænăm. *O.* Nōn dīræ nōdŭs hўēnæ Dēfŭĭt. *L.*

Hўălē, ēs, *f.* (ὑάλη). *Nymphe de la suite de Diane.* (*Ov. Met.* III, 171.)

Hўălŭs, ī, *m.* (ὕαλος). *Couleur verdâtre.* Cārpēbānt hўălī sătŭrō fŭcātă cŏlōrĕ (vellera). *V.* Hўălōquĕ vĭrēntēm Pāndĕ pĕplŭm. *Aus.* (*Mos.* 418).

Hўāmpŏlĭs, ĭs, *f.* (Ὑάμπολις). *Ville de Phocide.* Ēt vāllēs, Lĕbădēă, tŭās, ĕt Hўāmpŏlĭn. *St.* (Cf. *Plin.* 4, 12, 3.)

Hўāntēŭs *et* Hўāntĭŭs, ă, ŭm (Ὑάντειος *et* Ὑάντιος). *Béotien; des Muses.* Ēxsŭl Hўāntēōs īnvēnĭt rēgnă pĕr āgrōs. *St.* Clārŭs Hўāntēæ Stēllă pĕtītōr ăquæ. *M.* (XII, 3). Pārtĭcĭpēs ŏpĕrŭm cōmpēllăt Hўāntĭŭs ōrĕ (juvenis). *O.* Hўāntĭæ sŏrōrēs. *St.*

1. Hўās, ădĭs, *f. Une des Hyades. Voy.* Hyades. || 2. Hўās, āntĭs *ou* æ, *m. Fils d'Atlas, frère des Hyades, fut déchiré par une lionne dont il avait enlevé les lionceaux.* Mātĕr Hўān, ĕt Hўān mœstæ flēvērĕ sŏrōrēs. *O.* (*Fast.* V, 179). Cōntĭnŭāquĕ dĭē sīdŭs Hўāntĭs ĕrĭt (*Ib.* 734).

Hўbērnŭs. *Voy.* Hibernus.

Hўblă, æ, *f.* (Ὕβλα). *Le mont Hybla, en Sicile, dont le miel était renommé.* Pāscăt ĕt Hўblă mĕās, pāscăt Hўmēttŭs ăpēs. *M.* (VII, 87). Ēt cărĕăt dūlcī Trīnăcrĭs Hўblă thўmō. *O.* Thўmō mĭhī dūlcĭŏr Hўblæ. *V.* EP. Sĭcŭlă, flōrēns, rĕdŏlēns, mēllĭflŭă.

Hўblæŭs, ă, ŭm (Ὑβλαῖος). *De l'Hybla.* Hўblæīs ăpĭbūs flōrēm dēpāstă sălīctī. *V.* (Et *Mart.* XI, 42.)

Hўbrĭdă, æ, *m.*, *et*

Hўbrĭs, ĭdĭs, *m.* (ὑβρίς). *Produit d'une truie et d'un sanglier.* Āprīs ātquĕ sŭē sētōsŭs nāscĭtŭr hўbrĭs. *Eugen.* (ed. *Sirm.* p. 117, et in *Anthol.* II, p. 454. Cf. *Plin.* 8, 53. Ad hoc alludit *Mart.* VII, 22 : « Invitas ad aprum ; ponis mihi, Gallice, porcum : *Hybrida* sum, si das, Gallice, verba mihi. ») || *Enfant né de parents dont l'un est Romain, l'autre étranger, ou dont l'un est de condition libre, l'autre esclave.* Hўbrĭdă quō pāctō sĭt Pērsĭŭs ūltŭs. *H.* Jāmque hўbrĭdārŭm grēx tĭbī fŏrĕt plēnŭs. *M.* (VI, 39).

Hўdāspēs, ĭs, *acc.* ēn, *m.* (Ὑδάσπης, ου). *L'Hydaspe, fleuve de l'Inde.* Vāstĭs Īndŭs ăquīs mīxtŭm nōn sēntĭt Hўdāspēn. *L.* || *Fleuve de Médie, plus souvent nommé* Choaspes. Lўdĭă, nēc pŏpŭlī Pārthōrum, aūt Mēdŭs Hўdāspēs. *V.* (Cf. *Acron.* ad *Hor. Od.* I, 22, 8 : « *Hydaspes*, fluvius Mediæ, vel Indiæ. ») || *Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* II, 8, 14.)

Hўdāspēŭs, ă, ŭm. *De l'Hydaspe.* Dīvēs Hўdāspēīs aūgēscăt pūrpŭră gēmmĭs. *Cl.*

Hўdră, æ, *f.* (ὕδρα). *Serpent d'eau.* Īmprŏbă Nīlĭăcīs quĭd făcĭt hўdră fĕrīs? *M.* (V, 66). *Voy.* Hydrus. || *Ordint. L'Hydre de Lerne, serpent monstrueux, dont les têtes renaissaient à mesure qu'elles étaient abattues, et qui fut tué par Hercule.* Lērnæăquĕ pēstĭs, Hўdră vĕnēnātĭs pŏssĕt vāllātă cŏlŭbrĭs. *Lr.* (V, 26). Quīnquāgīnta ātrīs īmmānĭs hĭātĭbŭs Hўdră. *V.* SYN. Ēxcĕtră, Ĕchĭdnă. EP. Lērnæă; sævă, ātră, īmprŏbă, fŭrĭālĭs, răbĭdă; rĕnāscēns, rĕdīvīvă, rĕpărābĭlĭs. PPH. Lērnæ ānguĭs, bēllŭă, mōnstrŭm. Lērnæă fĕră. Lērnæŭs ānguĭs, drăcŏ, sērpēns. Cŏlŭbrĭfĕrŭm mōnstrŭm. Rĕdīvīvă mōrtĭbŭs Hўdră. VERS. Nōn, quŭm pĕr ārtŭs Hўdră fēcūndŭm mĕōs Căpŭt ēxplĭcārĕt. *Sen.* Mōrtĕ fēcūndŭm dŏmŭīt drăcōnēm, Vĕtŭītquĕ cōllō pĕrĕūntĕ nāscī. *Id.* Tūm nĭgĕr īn pōrtā sērpēns, tūm Cĕrbĕrŭs ōrĕ Strīdĕt. *Tib.* (Cf. *Ov. Met.* IX, 70 sq.) || *Constellation.* (*German. Phæn.* 538, et *Avien.* 391.) *Voy.* Anguis. || † *Qqf.* Hўdră. Vīpĕră, seū dīpsăs, sēps, drăcŏ, cēnchrĭs, hўdră. *Fort.* (VIII, 6, 161).

Hўdrĭă, æ, *f.* (ὑδρία). *Aiguière, pot à l'eau.* Nūntĭăt vīnŭm mĭnīstĕr ēssĕ prōmptum ĕx hўdrĭā. *Prud* (*Cath.* 9, 29). Ăquæ rŭbēscŭnt hўdrĭæ. *Sedul* (*Hymn.* 50). *Voy.* Aqualis.

Hўdrĭăs, ădĭs, *f.* (ὑδριάς). *Nymphe des eaux.* Nōn mĭnŏr Aūsŏnĭīs ēst ămŏr hўdrĭăsĭn. *Pp.* (I, 20, 12).

† Hўdrīnŭs, ă, ŭm. *De l'hydre.* Hўdrīnă suētŭs ūstŭlārĕ vūlnĕră. *Prud.* (*Peri.* 10, 885).

† Hўdrĭŭs pŭĕr, *m. Comme* Hydrochous. Hīnc pūlsŭs pŭĕr Hўdrĭŭs, īndĕ Săgīttă. *Prud.* (*Apoth.* 626).

Hȳdrŏcēlē, ēs, *f.* (ὑδροκήλη). *Hydrocèle, hernie.* Dīcēntēm tŭmĭdās ĭn hȳdrŏcēlās. *M.* (XII, 84).

Hȳdrŏchŏūs *ou* Hȳdrŏchŏŏs, ī, *m.* (Ὑδροχόος). *Le Verseau.* Prōxĭmūs Hȳdrŏchŏī fūlgĕrĕt Ŏărīōn. *Cat.* (66, 94). Īnfĭmūs Hȳdrŏchŏŏs sēd quā vēstīgĭă fīgĭt. *Germ.* (*Arat.* 381). PHR. Pēr jŭvĕnīs cūrrēs sīgnă gĕrēntĭs ăquām. *O. Voy.* Aquarius.

Hȳdrōpĭcŭs, ī, *m.* (ὑδρωπικός). *Hydropique.* Sī nōrīs sānūs, cūrrēs hȳdrōpĭcŭs. *H.*

Hȳdrōps, ōpĭs, *m.* (ὕδρωψ, ωπος). *Hydropisie* Crēscĭt īndūlgēns sĭbĭ dīrŭs hȳdrōps. *H.* Cōrrūptī jĕcŏrĭs vĭtĭō vēl splēnĭs, ăcērbŭs Crēscĭt hȳdrōps. *Ser. Sam.* (vs. 498). PPH. Ăquă īntērcŭs. Ăquōsŭs lānguŏr. VERS. Sēd mōrbŭs, ĕgēns jām gūrgĭtĕ, plēnĭs Vīscĕrĭbūs sĭbĭ pōscĭt ăquās. *L.* Quĭbŭs īntŭmŭĭt sūffūsă pēllĭs ăb ūndā : Quō plūs sūnt pōtæ, plūs sĭtĭūntŭr ăquæ. *O.* Nĭsĭ caūsă mōrbī Fūgĕrĭt vēnĭs, ĕt ăquōsŭs ālbō Cōrpŏrĕ lānguŏr. *H.* Vīrēs lānguōrĭs ăquōsī. *Seren. Sam.* Hȳdrōps ăquōsŭs lūcĭdō Tēndĭt vĕnēno īntrīnsĕcŭs. *Prud.* Ĕt ăquōsŭs ālbĭs Hūmŏr īn vēnĭs dŏmĭnētŭr. *Id.* Pērspĭcŭō dīstēntūs vēntrĕ tŭmēbăt Plēnŭs ăquæ, grăvĭdāmquĕ cŭtēm dīstēndĕrăt ālvŭs, Īnclūsām părĭtūră nĕcēm. *Sedul.*

1. Hȳdrŭs, ī, *m.* (ὕδρος). *Hydre, serpent d'eau.* Gōrgŏnĕŭm crīnēm tūrpēs mūtāvĭt ĭn hȳdrōs. *O.* Vīpĕrĕō gĕnĕri ĕt grăvĭtēr spīrāntĭbŭs hȳdrĭs. *V.* SYN. Hȳdră, chĕlȳdrŭs. *Voy.* Serpens. || *Hydres des Furies.* Cădĕrēnt ōmnēs ā crīnĭbŭs hȳdrī. *J.* (7, 70). || *Venin.* Aūt hȳdro īmbūtās... săgĭttās. *Sil.* (I, 322). || *Constellation.* (*Aus. Eclog. Sign. Cœl.* 11; *German.* 429). *Voy.* Anguis.

2. Hȳdrūs, ūntĭs, *f.*, *et* Hȳdrūntŭm, ī, *n.* (Ὑδροῦς). *Hydronte, ville d'Apulie.* Tē pēr Hȳdrūntūm Lŭpĭāsquĕ vēctŭm. *P. Nol.* (17, 78). || *m. Montagne près de la ville.* Quās ăvĭŭs Hȳdrūs (recipit). *L.*

Hȳĕmālĭs, Hȳĕms. *Voy.* Hiemalis, Hiems.

Hȳĕmpsăl, ălĭs, *et* Hȳĕmpsăs, æ, *m. Noms Carthaginois.* (*Sil.* I, 408; XVI, 461.)

Hȳgēă, æ, *f.* (Ὑγεία). *Hygie, déesse de la santé.* Quōd sānārĕ Crĭtōn, nōn quōd Hȳgēă pŏtēst. *M.* (XI, 60. Cf. *Plin.* 34, 19, 30 sq.).

Hȳgīnŭs, ī, *m. Hygin, nom d'homme.* Īstă quĭdēm mŭlĭĕr, sīcūt cōmmēndăt Hȳgīnŭs. *P. Nol.* (38, 131).

? Hȳlăctēs, ūm, *m. pl. Peuple de Syrie.* Quĭppe hīc Hȳlăctēs, Hȳstră, Sārma, ĕt nōbĭlēs. *Avien.* (*Or. Mar.* 497. Iidem vocantur *Hylates* vel *Hylatæ* a *Plin.* 5, 19 : « *Hylatas,* Ituræorum gentem. »)

Hȳlăctŏr, ŏrĭs, *m.* (ὑλακτῶ). *Nom d'un chien.* Ăcūtæ vōcĭs Hȳlăctŏr. *O.*

Hȳlæŭs, ī, *m.* (ὑλαῖος). *Centaure tué par Thésée.* Ĕt māgno Hȳlæūm Lăpĭthĭs crātērĕ mĭnāntēm. *V.* Nīmĭūm mĕrō Hȳlæūm. *H.* (Cf. *Ov. Met.* XII, 10; *Stat. Th.* V, 539; *Prop.* I, 1, 13.) || *Un des chiens d'Actéon.* Hȳlæūsquĕ fĕrōx. *O*

Hȳlās, æ, *m.* (Ὕλας). *Hylas, jeune compagnon d'Hercule. Étant allé pour remplir une urne dans le fleuve Ascanius, en Mysie, les nymphes, éprises de sa beauté, l'entraînèrent sous les eaux.* Aūt mūltūm quæsĭtŭs Hȳlās, ūrnāmquĕ sĕcūtŭs. *J.* (1, 164). Cuī nōn dīctŭs Hȳlās pŭĕr, ĕt Lātōnĭă Dēlŏs? *V.* Hīs ădjūngĭt, Hȳlān naūtæ quō fōntĕ rĕlīctūm Clāmāssēnt; ūt lītŭs Hȳlā, Hȳlā, ōmnĕ sŏnārĕt. *Id.* || *Nom d'un athlète.* (*Aus. Epig.* 93.)

? Hȳlātæ, ārūm. *Voy.* Hylactes.

Hȳlăx, ăctĭs, *m.* (ὑλακή). *Nom de chien.* Ĕt Hȳlăx ĭn līmĭnĕ lātrăt. *V.*

Hȳlē, ēs, *f.* (ὕλη). *Ville de Béotie.* Quī brĕvĕ lītŭs Hȳlēs. *St.*

Hȳlēs, æ, *m. Nom d'un Centaure.* (*Ov. Met.* XII, 378.)

Hȳleūs, ĕī *ou* ĕŏs, *m.* (Ὑλεύς). *Un des chasseurs du sanglier de Calydon.* (*Ov. Met.* VIII, 312.)

Hȳllēs *ou* Hȳllī, *m. pl. Peuple de Liburnie.* Ātquĕ Lĭbūrnōrūm tērrās, Hȳllēsquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 379. Et *Avien. D. Terr.* Hylli).

Hȳllŭs, ī, *m.* (Ὕλλος). *Hyllus, fils d'Hercule et de Déjanire.* Ăd tē prĕcēs nūnc, Hȳllĕ, sūprēmās, fĕrō. *Sen.* (*H. OEt.* 1485. *Ib.* 1448). || *Nom d'homme* (*Mart.* II, 51.)

Hȳlŏnŏmē, ēs, *f. Nom de femme.* (*Ov. Met.* XII, 405)

Hȳmēn (*sans autres cas*), *et* Hȳmĕnæŭs, ī, *m.* (Ὑμήν, Ὑμέναιος). *Hymen, Hyménée, fils de Bacchus et de Vénus, ou bien d'Apollon et de Calliope ou d'Uranie, dieu du mariage.* Vūlgŭs Hȳmēn, Hȳmĕnæĕ, vŏcānt; fūgĭt īllĕ vŏcāntēs. *O.* Quærĭt Hȳmēn thălămĭs īntăctūm dīcĕrĕ cārmĕn. *St.* Ĕt vēstrōs Hȳmĕnæōn āntĕ pōstēs Faūstĭs cāntĭbŭs īpsĕ pērsŏnābŏ. *Id.* EP. Cāstŭs, hŏnēstŭs, fēstŭs; gĕnĭālĭs. PPH. Cōnjŭgĭī præsēs. Cuī sūnt cōnnūbĭă cūræ. Cuī vīnclă jŭgālĭă cūræ. VERS. Prōnŭbă Jūnŏ Ădfŭĭt, ĕt sērtĭs tēmpŏră vīnctŭs Hȳmēn. *O.* Hūnc Mūsă gĕnĭtūm lēgĭt Cȳthĕrēă, dūcēmquĕ Præfēcĭt thălămĭs : nūllūm jūnxīssĕ cŭbīlĕ Hōc sĭnĕ, nēc prīmās fās ēst āttōllĕrĕ tædās. *Cl.* Ĕt tū, quī făcĭbŭs lēgĭtĭmĭs ădĕs, Nōctēm dīscŭtĭēns aūspĭcĕ dēxtĕrā, Hūc īncēdĕ grădū mārcĭdŭs ēbrĭō, Præcīngēns rŏsĕō tēmpŏră vīncŭlō. *Sen.* Cōllĭs ō Hĕlĭcōnĭī Cūltŏr, Ūrănĭæ gĕnŭs, Quī răpĭs tĕnĕram ăd vĭrūm Vīrgĭnēm, etc. *Cat.* Quēm mātrĕ Cămēnā Prōgĕnĭtūm pērhĭbēnt. *Capel.* || *Mariage, union.* Quīn pŏtĭūs pācem ætērnām păctōsque hŷmĕnæōs Ĕxērcēmŭs? *V.* Ætās Lūcīnām jūstōsquĕ pătī hȳmĕnæōs *Id.* Stēllæ... Clāmārētŭr hȳmēn. *St.* Trĭtōnum ăb āltō cĕcĭnĭt hȳmĕnæūm chŏrŭs. *Sen. Voy.* Conjugium. || † *Qqf.* Hȳmēn. Hȳmēn, ō hȳmĕnæĕ. *Cat.* (62, 5). Ĕt sŭbĭtō nōstrās Hȳmēn cāntātŭs ăd aūrēs. *O.* (*Her* 12, 137. Adde *Anthol.* II, p. 44).

Hȳmĕnæŭs *et* Hȳmĕnēĭŭs, ă, ūm (ὑμέναιος *et* ὑμενήϊος). *Qui concerne l'hymen.* Īnstaūrārĕ jŭbēt tūnc hȳmĕnæă Vĕnŭs. *Capel.* (IX, p. 301). Quænam hæc hȳmĕnēĭă lēx ēst? *Id.* (VII, 235).

Hȳmēttĭŭs, ă, ūm (Ὑμήττιος). *De l'Hymette.* Spērnĕ cĭbūm vīlēm; nĭsi Hȳmēttĭă mēllă fălērnō. *H.* Ūt Hȳmēttĭă sōlĕ Cēră rĕmōllēscĭt. *O.*

Hȳmēttŭs, ī, *m.* (Ὑμηττός). *L'Hymette, montagne de l'Attique, dont le miel était renommé.* Vērtĭcĕ dē sūmmō sēmpēr flōrēntĭs Hȳmēttī. *O.* Pāscăt ĕt Hȳblă mĕās, pāscăt Hȳmēttŭs ăpēs. *M.* (VII, 87). Ŭbĭ nōn Hȳmēttō Mēllă dēcēdūnt. *H.* EP. Āttĭcŭs, Cĕcrŏpĭŭs, flōrēns, vĭrĭdĭs, ŏlēns, rĕdŏlēns, mēllĭflŭŭs.

? Hȳmnĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui chante des hymnes.* Lāmbĭt, ĕt hȳmnĭfĕrōs īnhĭăt dīvēllĕrĕ vūltūs. *O* (*Met.* XI, 58, de Orpheo. Sed *Heins.* aliique versum, tanquam spurium, rejiciunt).

† Hȳmnĭō, īs, īrĕ, *n.* (ὑμνέω). *Chanter des hymnes.* Hȳmnītĕ, mātrēs, prō rĕcēptĭs pārvŭlĭs. *Prud* (*Peri.* 1, 118).

Hȳmnĭs, ĭdĭs, *f. Nom de femme.* (*Lucil* apud *Non.* 4, 106.)

Hȳmnĭsŏnŭs, ă, ūm. *Qui fait entendre des hymnes.* Præcĭnăt hȳmnĭsŏnĭs cāntĭcă sānctă chŏrĭs. *P Nol.* (22, 200). Cāntĭbŭs hȳmnĭsŏnĭs. (*Inscr. Grut.* p. 1165).

Hȳmnŭs, ī, *m.* (ὕμνος). *Chant, hymne.* Hȳmnĭs cōntĭnŭēt dĭēs. *Prud.* (*Cath. præf.* 37). Dŏmĭnōquĕ tēcūm Dīcĭmŭs hȳmnōs. *P. Nol.* (17, 89). EP. Săcĕr, sānctŭs, pĭŭs, rēllĭgĭōsŭs, fēstŭs, gĕnĭālĭs. *Voy.* Cantus. || *Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 75.)

Hȳŏscȳămŭs, ī, *m.* (ὑοσκύαμος). *Jusquiame, plante.* Sī quĭs hȳŏscȳămūm gūstārĭt, lāctĕ căpēllæ. *Ser. Sam.* (vs. 1084. *Id.* 717. Cf. *Plin.* 25, 17). PPH. Grāmĕn hȳŏscȳămī. *Ser. Sam.* Hērbă īnsānă. *Id.*

Hўpæpă, ōrŭm, *n. pl.* (Ὕπαιπα). *Petite ville de Lydie.* Pārvīs hābĭtābăt Hўpæpīs. *O.* Tēmplūmquĕ tŭīs īmpōnĭt Hўpæpīs. *Petr.* (*Sat.* 133).

Hўpănĭŭs, ă, ŭm. *De l'Hypanis.* Fŭgĭēns Hўpănĭŭs āmnĭs. *Licent.* (*Carm. ad August.* 62).

Hўpănĭs, ĭs, *m.* (Ὕπανις). *Fleuve de Sarmatie.* Sāxōsūmquĕ sŏnāns Hўpănĭs. *V.* Scўthĭcĭs Hўpănĭs ĭē mōntĭbŭs ōrtŭs. *O.* Hўpănĭn Peūcēnquĕ rĭgēntēm. *Sid.* (5, 114).

Hўpērbŏrĕŭs, ă, ŭm (ὑπερβόρειος *et* ὑπερβόρεος). *Hyperboréen, septentrional.* Tālĭs hўpērbŏrĕō sēptēm sūbjēctă Trĭōnī. *V.* Ēssĕ vĭrōs fāmа ēst ĭn hўpērbŏrĕā Pāllēnē. *O. Voy.* Arctous.

Hўpĕrēă *ou* Hўpĕrĭă, æ, *f.* (Ὑπέρεια). *Nom de femme.* Ēffūsīs rĕvŏcāns Hўpĕrĭă lăcērtīs. *V. Fl.*

Hўpĕrĭōn, ŏnĭs, *m.* (Ὑπερίων). *Hypérion, fils de Titan et de la Terre, père du Soleil.* Quĭd nūnc, Hўpĕrĭōnĕ nātĕ, Fōrmă călōrquĕ tĭbī (prosunt) ? *O.* || *Ordint. Le soleil.* Jāmquĕ dŭās lūcĭs pārtēs Hўpĕrĭōnĕ mēnsō. *O.* Īctūsque Hўpĕrĭŏnĕ mūltō Sīrĭŭs. *Stat. Voy.* Sol.

Hўpĕrĭōnĭs, ĭdĭs, *f. Fille du Soleil, l'Aurore.* Pūlsīs Hўpĕrĭōnĭs āstrīs Īn mātūtīnīs lāmpădă tōllĭt ĕquīs. *O.*

Hўpĕrĭōnĭŭs, ă, ŭm. *Du soleil.* Jāmque Hўpĕrĭōnĭă lūx sēptĭmă lāmpădĕ sūrgēns. *Sil.* Jāmque Hўpĕrĭōnĭŭs... cūrrŭs. *V. Fl. Voy.* Solaris.

Hўpērmnēstră, æ, *et* Hўpērmnēstrē, ēs, *f.* (Ὑπερμνήστρα). *Hypermnestre, la seule des Danaïdes qui sauva son époux Lyncée.* Mīttĭt Hўpērmnēstrē dē tōt mŏdŏ frātrĭbŭs ūnī. *O.* (*Her.* 14, 1. *Ibid.* 53 et 129). Āndrŏmĕdēque, ĕt Hўpērmnēstrē sĭnĕ fraūdĕ mărītæ. *Pp.* (IV, 7, 63). Sōlŭs, Hўpērmnēstræ sērvātŭs mūnĕrĕ, Lўnceūs Ēffŭgĭt. *Sid.* (15, 171. Cf. *Hor. Od.* III, 8, 29 sq.). *Voy.* Danaides.

Hўpnŭs, ī, *m.* (ὕπνος). *Nom d'un esclave.* Hўpnĕ, quĭd ēxspēctās pĭgĕr ? *M.* (XI, 36, 8).

Hўpŏcaūstŭm, ī, *n.* (ὑπόκαυστον). *Hypocauste, étuve.* Ēt tĕnŭēm vōlvūnt hўpŏcaūstă văpōrēm. *St.* (*Silv.* I, 5, 59).

Hўpsă, æ, *f. Rivière de Sicile.* Quī pōtānt Hўpsāmque Ālăbīmquĕ sŏnōrōs. *Sil.*

Hўpsæă, æ, *f. Femme d'Éétès.* Cōntēmplāre ŏcŭlīs, Hўpsæā cæcĭŏr īllā. *H.* (Alii minus bene *Hypsea.*)

Hўpseūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m. Nom de guerrier.* Prōtēnŏră pērcŭtĭt Hўpseūs, Hўpsĕă Lўncīdēs. *O.*

Hўpsĭpўlæŭs, ă, ŭm. *D'Hypsipyle, de Lemnos.* Vūlcānūm tēllūs Hўpsĭpўlæă cŏlĭt. *O.*

Hўpsĭpўlē, ēs, *f.* (Ὑψιπύλη). *Hypsipyle, fille de Thoas et reine de Lemnos, fut aimée de Jason, qui la délaissa, chassée par les Lemniennes, prise par les pirates, et vendue à Lycurgue, roi de Thessalie, qui la fit nourrice de son fils Archémore.* Aūdĭĭt Hўpsĭpўlē, făcĭlēmquĕ nĕgāntĭă cūrsŭm. *St.* Dīcĕrĭs Hўpsĭpўlēs præpŏsŭīssĕ tŏrō. *O.* Sīc mĕrĭtam Hўpsĭpўlēn ĭtĕrānt. *St.* SYN. Lēmnĭăs, Thŏāntĭăs, Thŏāntĭs. PPH. Nātă Thŏāntĕ. (Cf. *Stat. Th.* V, 29 sq. ; *Ovid. Her.* 6 ; *Prop.* I, 15, 18.) || *Au plur.* (*Pers.* 1, 34.)

Hўpsĭthīllă, æ, *f. Nom de femme.* Ămābō, mĕă dūlcĭs Hўpsĭthīllă. *Cat.* (32, 1. Sic *Voss.* ex libro vetere ; alii, *Ipsithilla*).

Hўrcānĭă, æ, *f. Hyrcanie, province de l'Asie, près de la mer Caspienne.* Vāstīs Hўrcānĭă sīlvīs. *L.*

Hўrcānŭs, ă, ŭm. *D'Hyrcanie.* Caūcăsŭs, Hўrcānæque ādmōrūnt ūbĕră tĭgrēs. *V.* Dūcĭt ăb Hўrcānīs vātēs săcĕr āgmĭnă lūcīs. *V. Fl.* || — mărĕ. *Prop. Mer Caspienne. Voy.* Caspius.

Hўrĭē, ēs, *f.* (Ὑρίη). *Contrée de Béotie.* Īndĕ lăcūs Hўrĭēs, vĭdĕt. *O.*

Hўrĭeūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Ὑριεύς). *Hyriée, laboureur béotien, à qui Jupiter, Neptune et Mercure promirent l'accomplissement d'un vœu, en récompense de l'hospitalité qu'il leur avait donnée. Il demanda un fils, lequel naquit de la peau d'une génisse qu'il avait immolée pour recevoir les dieux.* Fōrtĕ sĕnēx Hўrĭeūs, āngūstī cūltŏr ăgēllī. *O.*

Hўrĭēŭs, ă, ŭm (Ὑρίειος). *D'Hyriée.* Tōllĕt hŭmō vălĭdōs prōlēs Hўrĭēă lăcērtōs. *O.*

Hўrtăcĭdēs, æ, *m.* (Ὑρτακίδης). *Fils d'Hyrtacus, Nisus.* Ācērrĭmŭs ārmīs Hўrtăcĭdēs. *V.*

Hўrtăcŭs, ī, *m.* (Ὕρτακος). *Nom d'un guerrier troyen.* Prō mē pătĕr Hўrtăcŭs ārīs Dōnă tŭlĭt. *V.*

Hўssōpŭm, ī, *n.*, *et* Hўssōpŭs, ī, *f.* (ὕσσωπος). *Hyssope, herbe.* Īn vīnō prĭŭs hўssōpūm, vălĭdām quŏquĕ rūtăm. *Ser. Sam.* (vs. 479).

Hўstĕrĭcă, æ, *f.* (ὑστερικός, ή). *Femme hystérique.* (*Mart.* XI, 71, 1.)

Hўstrīx, ĭcĭs, *f.* (ὕστριξ). *Porc-épic.* Vēnĭt ĕt hīrsūtă spīnōsĭŏr hўstrĭcĕ bārbă. *Calp.* (6, 14. *Claud. Idyl.* 4, agit de *Hystrice.* Cf *Isid.* 12, 3).

I

1. Ī, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Nām rĭgŏr ōbstīpūs făcĭt Ī, quŏd ĭn Hēllădĕ ĭōta ēst. *P. Nol.* (26, 624). Līttĕră sūm jōtæ sĭmĭlĭs, vōx plēnă jŭbēns, Ī. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 7. Adde *T. Maur. Litt.* 119, et passim).

2. Ī, *impér. de* Eo. *Va.* Ī, bŏnĕ, quō vīrtūs tŭă tē vŏcăt, ī pĕdĕ faūstō. *H.* SYN. Vādĕ, vāde ăgĕ.

Ĭăcchŭs, ī, *m.* (Ἴακχος). *Un des noms de Bacchus.* Pōpŭlŭs Ālcīdæ grātīssĭmă, vītĭs Ĭăcchō. *V. Voy.* Bacchus. || *Vin.* Īnflātum hēstērnō vēnās, ūt sēmpĕr, Ĭăcchō. *V.* Ēt tĭtŭbāntĕ grădū, mūltō mădĕfāctŭs Ĭăcchō. *Col.* (X, 309). *Voy.* Vinum.

Ĭăcōb *ou* Jăcōb, *m. indécl.* (Ἰακώβ). *Jacob, patriarche, fils d'Isaac et de Rébecca, lutta contre un ange, qui lui donna le nom d'Israël.* Sūb nŏcte Ĭăcōb cærŭlā. *Prud.* (*Cath.* 2, 173). Dĕŭs īn sălūtēm Dūxĭt Ĭăcōb. *P. Nol.* (17, 140). Hōc Jăcōb ĕtĕnīm pŭtĕō cūm prōlĕ bĭbēbăt. *Juvc.* (II, 265).

Ĭăcōbŭs, ī, *m.* (Ἰάκωβος). *Jacob. Voy. le précéd.* || *Nom d'homme.* Nē lăcĕrēs vērsūs, dūx Ĭăcōbĕ, mĕōs. *Cl.* (*Epig.* 27). || *Saint Jacques, nom de deux apôtres.* Pōst frātrēs Ĭăcōbūm Jōhānnēmquĕ mărīnīs. *Juvc.* (I, 433). || † Jăcŏbŭs. Dīrĭgĭt, ēt Jăcŏbōs tērră bĕātă săcrōs. *Fort.* (VIII, 6, 144).

Ĭădĕr, ĕrĭs, *m. Rivière d'Illyrie.* Ēt tĕpĭdum īn mōllēs zĕphўrōs ēxcūrrĭt Ĭădĕr. *L.*

Ĭæră, æ, *f. Nom de femme.* Quōs Jŏvĭs ēdūxīt lūcō sīlvēstrĭs Ĭæră. *V.* (*Æ.* IX, 673. Sic bene *Reyne.* Vulgo *Hiera.* De *Iæra* urbe meminit *Plin.* 5, 39).

Ĭălўsŭs, ī, *f.* (Ἰήλυσος). *Ville de l'île de Rhodes.* (Cf. *Plin.* 5, 36, 1.) *D'où* Ĭălўsĭŭs, ă, ŭm. Phœbēāmquĕ Rhŏdōn, ĕt Ĭălўsĭōs Tēlchīnās. *O.* || *m. Le fondateur d'Ialyse.*

† Ĭăm, *pour* Jam. *Diérèse fréq. dans les Comiques.* Pēccātă mĕă sūnt : ănĭmum ādvōrtĕ nūnc ĭăm. *Pl.* (*Pseud.* I, 5, 82). Dăbō : mŏlēstŭs nūnc ĭăm nē sīs mĭhī (*Ib.* 1, 116).

Ĭămbēŭs *et* Ĭămbĭcŭs, ă, ŭm (ἰάμβειος *et* ἰαμβικός).

Iambique. Trĭmĕtrīs ăccrēscĕrĕ nōmĕn Jūssĭt ĭāmbēīs. *H.* Hērōŭs īlle ēst, hūnc vŏcānt ĭāmbĭcūm. *T. Maur.* (*Met.* 2). SYN. Trĭmĕtrŭs, sēnārĭŭs.

Ĭāmbŭs, ī, *m.* (ἴαμβος). *Iambe, pied composé d'une brève et d'une longue.* Sȳllăbă lōngă, brĕvī sūbjēctă, vŏcātŭr ĭāmbŭs. *H.* Ĭāmbŭs īpsĕ sēx ĕnīm lŏcīs mănĕt. *T. Maur.* (*Met.* 624). Cūrsŏr ĭāmbŭs. *Rufin.* (p. 2710). EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, præpĕs. PPH. Pēs cĭtŭs *ou* cōncĭtŭs. (Cf. *Hor. A. P.* 79 sq.; *T. Maur. Met.* 615 sq.) || *Iambes, vers satiriques.* Lībĕr ĭn ădvērsōs hōstēs mīttātŭr ĭāmbŭs. *O.* Ārchĭlŏchūm prŏprĭō răbĭēs ārmāvĭt ĭāmbō. *H.* Īn cĕlĕrēs ĭāmbōs Mīsĭt fŭrēntēm (fervor). *Id.* Sīvĕ mĭnāx ūltōrēm strīngĭt ĭāmbŏn. *St.* EP. Mōrdāx, vīndēx, ūltŏr, ăcērbŭs, lībĕr, sævŭs. PHR. Sī quā Lȳcāmbæō sānguĭnĕ tēlă mădēnt. *M.* Ārchĭlŏchŭs īstō sævĭt īrātŭs mĕtrō Cōntrā Lȳcāmbam ēt fīlĭās. *T. Maur.* (Cf. *Diom.* 482: « *Iambicum* est carmen maledĭcum, plerumque trimetro versu et epodo compositum... Appellatum est παρὰ τὸ ἰαμβίζειν, quod est *maledicere.* » Item *Capel.* IX, p. 333).

Ĭānthē, ēs, *f. Jeune Crétoise, épouse d'Iphis.* Tĭbī flāvām dēspōndĕt Ĭānthēn *O.*

Ĭānthĭnă, ōrŭm, *n. pl.* (ἰάνθινος). *Étoffe teinte en violet.* Cōccĭnă fāmōsæ dōnās ĕt ĭānthĭnă mœchæ. *M.* (II, 39). *Voy.* Ion.

Ĭānthĭs, ĭdĭs, *f. Nom de femme.* Pērpĕtŭām Stēllæ dūm jūngĭt Ĭānthĭdă vātī. *M.* (VI, 21).

? Ĭăpĕtĭdēs *ou* Jăpĕtĭdēs, æ, *m. Comme le suiv.* Tū quŏquĕ, Jāpĕtĭdē, nōn hōs ădhĭbēndŭs ĭn ūsūs. *O.* (*Met.* V, 141. Sed de lectione dubitatur).

Ĭăpĕtĭŏnĭdēs, æ, *m. Fils de Japet.* Ĭăpĕtĭŏnĭdēs Ātlās fŭĭt. *O.* (Adde *Claud. Eutr.* II, 491).

Ĭăpĕtŭs, ī, *m.* (Ἰαπετός). *Japet, fils de Cœlus et de la Terre, frère de Saturne, père de Prométhée.* Cœūmque Ĭăpĕtūmquĕ crĕăt. *V.* Aūdāx Ĭăpĕtī gĕnŭs. *H.* Quām sătŭs Ĭăpĕtō mīxtām flŭvĭālĭbŭs ūndīs. *O.*

Ĭāpĭs, ĭdĭs, *m. Nom d'un célèbre médecin.* Phœbo ānte ălĭōs dīlēctŭs Ĭāpĭs. *V.* Īdmŏnă quŏd vātēm, mĕdĭcūm quŏd Ĭāpĭdă dīcūnt. *Aus.* (*Epig.* 20, 7).

Ĭāpȳdĭă, æ, *f. L'Iapydie, partie de la Vénétie.* Fōrtĭs Ĭāpȳdĭæ mīlēs. *Tib.* (IV, 1, 108).

Ĭāpȳgĭă, æ, *f.* (Ἰαπυγία). *L'Iapygie, partie de l'Apulie.* Līnquĭt Ĭāpȳgĭăm. *O.*

Ĭāpȳs, ȳdĭs, *m. De l'Iapydie.* Cāstēlla īn tŭmŭlīs, ĕt Ĭāpȳdĭs ārvă Tĭmāvī. *V.*

Ĭāpȳx, ȳgĭs, *m.* (Ἰάπυξ). *Fils de Dédale, qui donna son nom à l'Iapygie.* Thūrīnōsquĕ sĭnŭs, Tĕmĕsēnque ĕt Ĭāpȳgĭs ārvă. *O.* (*Met.* XV, 52. Cf. *Plin.* 3, 16, 3. *Strab.* 6: Εἰθ' οἱ ἐκ τῆς Σικελίας ἀπηρκότες μετὰ τοῦ Ἰάπυγος). || *L'Iapyx, vent qui souffle de l'Apulie, vent d'ouest.* Ōbstrīctīs ălĭīs, prætĕr Ĭāpȳgă. *H.* Ūndīs ĕt Ĭāpȳgĕ fērrī. *V.* (Cf. *Gell.* 2, 22; *Veg. Mil.* 4, 38). || *Adj. Iapygien, d'Apulie.* Vīctŏr Gārgānī cōndēbăt Ĭāpȳgĭs āgrīs. *V.* Ēquō vēnātŏr Ĭāpȳgĕ fērtŭr. *Id. Voy.* Appulus.

Ĭārbă *et* Ĭārbās, æ, *m. Iarbas, roi de Mauritanie, fit la guerre à Didon, qui lui avait refusé sa main.* Aūt căptām dūcāt Gætūlŭs Ĭārbās. *V.* Ēt pŏtĭtūr căptā Maūrŭs Ĭārbă dŏmō. *O.*

Ĭārbītās, æ, *m. Nom d'homme.* Rūpĭt Ĭārbītām Tĭmāgĕnĭs æmŭlă līnguă. *H.*

Ĭārdănĭs, ĭdĭs, *f. Fille d'Iardanus, Omphale.* (*Ov. Her.* 19, 103.)

Ĭăsĭdēs, æ, *m. Fils ou descendant d'un Iasius.* Ĭăsĭdē Pălĭnūrĕ, fĕrūnt īpsa æquŏră clāssēm. *V.* Ĭăsĭdēs ĕtĭām cœlūm cūm cōnjŭgĕ Cēpheŭs. *Germ.* (*Arat.* 183). Ĭăsĭdēs pătĕrām... pŏpōscĭt. *St.*

Ĭăsĭōn, ōnĭs, *et* Ĭăsĭŭs, ĭī, *m.* (Ἰασίων *et* Ἴασιος). *Fils de Corytus, roi d'Étrurie, et d'Électre, fille d'Atlas, fut tué par son frère Dardanus.* Īn Cŏrĕrem Ĭăsĭōn quī rĕfĕrātŭr, ĕrĭt. *O.* Ĭăsĭūsquĕ pătĕr. *V.* || 2. *Roi d'Argos, père d'Atalante. Voy. les suiv.*

Ĭăsĭs, ĭdĭs, *f. Fille d'Iasius 2, Atalante.* Sævĭtĭām dūræ cōntŭdĭt Ĭăsĭdŏs. *Pp.* (I, 1, 10).

Ĭăsĭŭs, ă, ŭm. *D'Iasius 2, Argien.* Vīrgĭnĭs Ĭăsĭæ blāndōs dēscēndĕre ăd īgnēs (de Io). *V. Fl.* || *Nom d'homme. Voy.* Iasion.

Ĭāsōn, ŏnĭs, *m.* (Ἰάσων, ονος). *Jason, fils d'Éson, roi de Thessalie, vint redemander son trône, usurpé par son oncle Pélias, fut le chef de l'expédition des Argonautes pour conquérir la Toison d'Or, épousa Médée, et la répudia ensuite pour Créuse.* Ēt nōndūm mĭsĕræ mĭhĭ nōtŭs Ĭāsōn. *St.* Quēm, nĭsĭ crūdēlēm, nōn tāngăt Ĭāsŏnĭs ætās? *O.* Īntĕrĕā scĕlĕrūm līctūsque īgnārŭs Ĭāsōn. *V. Fl.* SYN. Æsŏnĭdēs. PPH. Æsŏnĕ nātŭs. Dūx Æsŏnĭŭs, Thēssălŭs. (Cf. *Ov. Met.* VII init.; *V. Flac.* passim; *Sen. Med.*) *Voy.* Argonautæ, Medea, Vellus. || *Titre d'un poëme de Varron de l'Atax.* Hæc quŏquĕ pērfēctā lūdēbăt Ĭāsŏnĕ Vārrō. *Pp.* (II, 34, 85).

Ĭāsŏnĭdēs, æ, *m. Fils de Jason.* Ēcce ĕt Ĭāsŏnĭdæ jŭvĕnēs, nŏvă glōrĭă mātrĭs. *St.*

Ĭāsŏnĭŭs, ă, ŭm. *De Jason.* Jām tĭbi Ĭāsŏnĭă nōta ēst Mēdēă cărĭnă. *Pp.* (II, 24, 45). Æquŏr Ĭāsŏnĭō pūlsātūm rēmĭgĕ prīmūm. *O.*

Ĭāspĭs, ĭdĭs, *f.* (ἴασπις). *Jaspe, agate, pierre précieuse.* Præclāra īllīc laūdātŭr ĭāspĭs. *J.* (5, 42). Ātque īllī stēllātŭs ĭāspĭdĕ fūlvā Ēnsĭs ĕrăt. *V.* Ēt prĕtĭūm māgnīs fēcĭt ĭāspĭdĭbŭs. *M.* (IX, 60, 20). EP. Ēŏā, Īndĭcă, vĭrĭdĭs, flāvă, clāră, etc. *Voy.* Gemma. || *On s'en servait comme d'amulette.* (Cf. *Plin.* 37, 37.) Ātquĕ, mălōs lĕmŭrēs quŏd pēllĭt mūnŭs, ĭāspĭn. *Prisc.* (*Peri.* 691).

Ĭāspĭŭs, ă, ŭm. *De jaspe.* Ānnēllōs, nĕc ĭāspĭōs lăpīllōs. *Mæcen.* (in *Anthol.* I, p. 414).

Ĭăxārtēs, æ, *m.* (Ἰαξάρτης). *Fleuve de Scythie.* Flūmĕn Ĭăxārtēn jūxtā quĭbŭs ārvă cŏlŭntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 726). || † Flūmĭnĭs ōs, dīrī rīpās hăbĭtānt Ĭăxārtæ. *Avien.* (*D. Terr.* 929. Alii scandunt Jāxartæ). || *Nom de guerrier.* Hīc ĕt Ĭăxārtēn, etc. *V. Fl.* (V. 297).

? Ĭāxtēs, æ, *f. Fleuve, peut-être le même que le précéd.* Sīc nōbīs Scȳthĭcŭs fămŭlētŭr Ĭāxtēs. *Cl.* (*Cons. Prob. et Ol.* 160. Alii leg. *Araxes*).

Ĭăzȳx, ȳgĭs, *m.*; Ĭăzȳgēs *et* Jāzȳgēs, ūm, *pl.* (Ἰάζυγες). *Peuple qui habitait à l'embouchure du Danube* Īpsĕ vĭdēs ŏnĕrātă fĕrōx nĭ dūcăt Ĭăzȳx. *O.* Ēxpērtēs cănēntĭs Ĭăzȳgĕs ævī. *V. Fl.* Jāzȳgĕs, ĕt Cōlchī, Mĕtĕrĕăquĕ tūrbă, Gĕtæquĕ. *O.*

Ībēr, ĕrĭs, *m.* (Ἴβηρ, ηρος). *D'Ibérie, en Espagne.* Sī tĭbĭ dūrŭs Ībēr, aūt sī tĭbĭ tērgă dĕdīssĕt Cāntăbĕr. *L.* Mē pĕrĭtŭs Dīscĕt Ībēr, Rhŏdănīquĕ pŏtŏr. *H. Voy.* Iberus. || *En Asie.* Sērŭs Ībēr Ēssĕdŏnĭæquĕ phălāngēs. *V. Fl.* Quēm jūxtā, tērrās hăbĭtānt Ŏrĭēntĭs Ībērēs. *Prisc.* (*Peri.* 679).

Ībērĭă, æ, *f.* (Ἰβηρία). *Ibérie, partie de l'Espagne, voisine de l'Èbre.* Īncŏlŭmī Cæsărĕ, quĭs fĕræ Bēllūm cūrĕt Ībērĭæ? *H.* SYN. Hēspĕrĭă, Hīspānĭă. || *Partie de l'Arménie, auj. la Géorgie.* Dīscŏlŏr hāstātās ēffūndĭt Ībērĭă tūrmās. *V. Fl.* Ībērĭă Mīttĭt vĕnēnōrūm fĕrāx. *H.*

Ībērĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Ibérie.* Ōmĕn Ībērĭăcīs vĭtă Cārthāgĭnĕ tērrīs. *Sil.* (XIII, 510).

Ībērĭcŭs, ă, ŭm. *D'Ibérie.* Sēd tămĕn ŏcĕănūm cōntīngĭt Ībērĭcă tēllūs Ŏccĭdŭūm. *Prisc.* (*Peri.* 333. Adde *Aus. Cl. Urb.* 13, 18). Ībērĭcīs pĕrūstĕ fūnĭbŭs lătŭs. *H. Voy.* Iberus 2.

Ībērīnă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 6, 53.)

1. Ībērŭs, ī, *m.* (Ἴβηρ). *L'Èbre, fleuve d'Espagne.* Quī præstăt tērrīs, aūfērt tĭbĭ nōmĕn Ībērŭs *L.* Mā-

gnănĭmæ gĕntēs, dĕdĕrāt queīs nōmĕn Ĭbērŭs. *Prisc.* (*Peri.* 269). || *Fleuve de Géorgie.*

2. Ĭbērŭs, ī, *m.*; Ĭbērī, ōrŭm, *pl. Ibérien, Ibériens, nation répandue sur les bords de l'Èbre.* Aūt īmpācātōs ā tĕrgo hōrrēbĭs Ĭbērōs. *V.* SYN. Ĭbēr, Hīspānŭs. || *Habitant de la Géorgie.* Cuī vādĭs Ĭbērō (conjux)? *V. Fl.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'Ibérie. en Espagne.* Tŷrrhēnōquĕ bŏvēs īn flūmĭnĕ lāvĭt Ĭbērās. *V.* Phœbŭs ĕquīs in Ĭbērō gūrgĭtĕ mērsīs. *O.* Gārŭm dē sūccīs pīscīs Ĭbērī. *H.* SYN. Ĭbērĭcŭs, Hīspānŭs, Hēspĕrĭŭs, *qqf.* ŏccĭdŭŭs. || *En Asie.* Ŭndāntēmquĕ sĭnūm nŏdīs īrrūgăt Ĭbērīs. *St* Fērrūgĭnĕ clārŭs Ĭbērā. *V. Voy.* Ferrugo.

Ĭbĭ *ou* Ĭbī, *adv. Là* (*sans mouv.*). Aūt ĭbĭ flāvă sĕrēs mūtātō sīdĕrĕ fārră. *V.* Mōns ĭbĭ vērtĭcĭbŭs pĕtĭt ārdŭŭs āstră dŭōbŭs. *O.* Tēr cōnātŭs ĭbī cōllō dărĕ brāchĭă cīrcŭm. *V.* Cērnĭt ĭbī mœstōs ĕt mōrtĭs hŏnōrĕ cărēntēs. *Id.* SYN. Īllīc, *qqf.* hīc. || *Alors.* Sēd sī tū nĕgārīs dūcĕre, ĭbĭ cūlpam īn tē trānsfĕrĕt. *Ter* (*And.* II, 3, 5).

Ĭbīdĕm, *adv. Au même endroit* (*sans mouv.*). Tēr flūctŭs ĭbīdĕm Tōrquĕt ăgēns cīrcŭm. *V.* Dēmīssæ aūrēs, īncērtŭs ĭbīdĕm Sūdŏr. *Id.* Cūstōs āffīxŭs ĭbīdĕm. *J.* (5, 40). || *Qqf.* Ĭbĭdĕm, *arch.* Dēfōdĭt īnsĕpūltūm clam ibĭdem īn hīsce ædĭbŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 71). Īllĕ jŭbēt cūnctīs ĭbīdēm cōnvīvĭă pōnī. *Juvc.* (III, 80). || † *Rarement avec mouv.* Ātque ĕgŏmĕt me ădĕō cum īllīs ūna ibĭdēm trăhŏ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 166. *Ib.* II, 4, 10).

† Ĭbĭdŭm (*de* ibi *et* dum). *Là.* Ĭbĭdŭm cōndīgnām tē sēctātŭs sīmĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 25).

Ībĭs, ĭdĭs *et* īs, *f.* (ἶβις). *Ibis, oiseau sacré chez les Égyptiens.* Pīscĕ Vĕnŭs lătŭĭt, Cŷllēnĭŭs Ībĭdĭs ālīs. *O.* Crŏcŏdīlŭs, Ībĭs, ĕt cănēs cūr dīsplĭcĕnt? *Prud.* (*Peri.* 10, 258). Īllĕ păvĕt sătŭrām sērpēntĭbŭs ībĭn. *J.* (15, 3). Aūxĭlĭūm sācræ vĕnĭūnt cūltōrĭbŭs ībēs. *Macer* (apud *Charis.* 108). || *Titre d'un poëme satirique composé par Callimaque, et d'un autre composé par Ovide.* Īllĭŭs āmbāgēs ĭmĭtātŭs ĭn Ībĭdĕ dīcăt. (*Ibis.* 59.)

Ībĭtŭr, *fut. passif. On ira. Voy.* Eo.

† Ĭbŭs *ou* Ībŭs, *et* Hĭbŭs, *arch. pour* Iis *et* His. Sĕdēnt ĕjēctī; nāvĭs cōnfrācta ēst ĭbŭs. *Pl.* (*Rud. prol.* 73). Nūnc, quāndō nōluīstī, făcĕ vŏlūptātī sīēs ĭbŭs. *Pomp.* (apud *Non* 8, 21). Lătrōnēs, ībūs dēnŭmĕrēm stīpēndĭūm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 74. Cf. *Charis.* 40; *Non.* l. cit Alii legunt *hibus*).

Ībўcŭs, ī, *m.* (Ἴβυκος). *Poëte lyrique de Rhégium, assassiné par des voleurs, dont le crime fut dévoilé par des grues.* Ībўcŭs ŭt pĕrĭĭt, vīndēx fŭĭt āltĭvŏlāns grŭs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 12). Vŏlŭcrūmquĕ prĕcātŏr Ībўcŭs. *St.* || *Nom d'homme.* (*Hor. Od.* III, 15, 1. Ubi scribitur et *Ibici*).

Īcădĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un pirate.* (*Lucil.* ap. *Fest.* v. *Rhondes.* De quo *Cic. Fat.* 3.)

Īcărĭă, æ, *f.* (Ἰκαρία). *Petite île de la mer Égée.* Īcărĭæ scŏpŭlōs Ĕphĕsūmquĕ rĕlīnquēns. *L.*

Īcărĭōtĭs *et* Īcărĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἰκαριωτίς *et* Ἰκαρίς). *Fille d'Icarius, Pénélope.* Quæquĕ tĕrūnt fāstūs, Īcărĭōtĭ, tŭōs. *Pp.* (III, 13, 10). Ēcce Ĭthăcī cōnjūx sēmpĕr dĕcŭs Īcărĭōtĭs. (*Culex,* 263.) Sēx bĭs ŭt Īcăĭdŏs fāmŭlæ pĕrĭērĕ prŏcīquĕ. (*Ibis.* 393.) || *De Pénélope.* Nīl ŏpŭs ēst lĕtō, nīl Īcărĭōtĭdĕ tēlā. *O.*

1. Īcărĭŭs, ĭī, *m. Icarius, fils d'OEbalus, père d'Érigone et de Pénélope. Ayant appris de Bacchus l'usage de la vigne, il fit boire du vin à des paysans, qui s'enivrèrent, et lui donnèrent la mort. Son chien conduisit Érigone vers le cadavre de son père, et fut mis au rang des constellations.* Mē pătĕr Īcărĭŭs văcŭō dīscēdĕrĕ lēctō. *O.* (Et *Ibis,* 613.)

2. Īcărĭŭs ă, ŭm (Ἰκάριος). *D'Icarius: de la canicule.* Ēt mīcĕt Īcărĭī stēllă prŏtērvă cănīs. *O.* Īcărĭī quănĭvīs jŭbă fūlgĕrĕt āstrī. *St. Voy.* Canicula. || *D'Icare.* Īcărŭs Īcărĭīs nōmĭnă fēcĭt ăquīs. *O.* || Īcărĭŭm, *n.* (*s.-ent.* mare). *Mer Icarienne, dans la mer Égée.* Īŏnĭūmquĕ răpāx Īcărĭūmquĕ lĕgĭt. *O.*

Īcărŭs, ī, *m.* (Ἴκαρος). *Icare, fils de Dédale, s'échappa avec lui de l'île de Crète, au moyen d'ailes attachées avec de la cire. Mais comme il s'était trop approché du soleil, la cire se fondit, et il tomba dans la mer qui depuis porta son nom.* Īcărŭs īmmēnsās nōmĭnĕ sīgnĕt ăquās. *O.* Pārtem ŏpĕre īn tāntō, sĭnĕrĕt dŏlŏr, Īcăre, hăbērēs. *V.* EP. Ālātŭs, ālĭgĕr, aūdāx, īncaūtŭs, tĕmĕrārĭŭs, dēmēns, īnfēlīx, naūfrăgŭs. PPH. Dædălĕŭs pŭĕr. VERS. Cērātīs ŏpĕ Dædălĕā Nītĭtŭr pēnnīs, vĭtrĕō dătūrŭs Nōmĭnă pōntō. *H.* Ōssă tĕgĭt tēllŭs, æquŏră nōmĕn hăbēnt. *O.* Ēxūtŭsvĕ pŭĕr pēnnīs lābēntĭbŭs. *M.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 195 sq.; *A. Am.* II, 75 sq.) *Voy.* Dædalus. || *f. Ile de la mer Rouge.* Pērsĭcŭs īndĕ sĭnŭs pĕnĕtrātŭr, ĕt Īcărŏn ōffĕrt. *Prisc.* (*Peri.* 607. Cf. *Steph.*, et *Ælian. Hist. An.* 11, 9. Quæ vocatur *Ichara* vel *Icara* a *Plin.* 6, 32, 6).

Īccīrcŏ. *Comme* Idcirco.

Īccĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Īccī, bĕātīs nūnc Ărăbum īnvĭdēs Gāzīs. *H.*

Īcĕlŭs, ī, *m.* (ἴκελος). *Nom de Morphée.* Hūnc Īcĕlŏn sŭpĕrī, mōrtālĕ Phŏbētōră vūlgŭs. *O.*

Īchneūmōn, *et qqf.* Īchneūmŏn, ŏnĭs, *m.* (ἰχνεύμων). *Ichneumon, rat sacré chez les Égyptiens.* Mālŭmŭs ĕt plăcĭdīs īchneūmŏnă quærĕrĕ rīpīs. *Nemes.* (*Cyn.* 54). Dĕlēctāt Mărĭūm sī pērnĭcĭōsŭs īchneūmŏn. *M.* (VIII, 6. Cf. *Luc.* IV, 724 sq.).

Īchnŏbătēs, æ, *m.* (ἰχνοβάτης). *Nom de chien.* Īchnŏbătēsquĕ săgāx. *O.*

Īchnūsă, æ, *f.* (Ἰχνοῦσα). *La Sardaigne.* Īnde Īchnūsă prĭŭs Grāĭīs mĕmŏrātă cŏlōnīs. *Sil.* (Cf. *Plin.* 3, 13, 3). *Voy.* Sardinia.

† Īcŏ, īs, īcī, īctŭm, īcĕrĕ, *arch. Frapper.* Ēmĭcăt īn pārtēm sānguĭs, ūndĕ īcĭmŭr īctū. *Lr.* (IV, 1046). Īnfēstūm tēlīs īcĕrĕ mūscă căpŭt. *Cat.* (116, 4). Ĭbi ŭt pīscābăr, fūscĭna īcī vīdŭlŭm. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 424). Ōffēndĭt, frāngĭt, rūmpĭt, īcĭt pōcŭlō. *Afran.* (*ibid.* Ubi plura. Quod ait *Caper* apud *Prisc.* 485, priorem corripi, satis præcedentibus refellitur). *Voy.* Ictus (a), Percutio. || — fœdŭs. *Contracter une alliance. Voy.* Fœdus.

Īctĕrĭcŭs, ă, ŭm (ἰκτερικός). *Qui a la jaunisse.* Cōnsŭlĭt īctĕrĭcæ lēntō dē fūnĕrĕ mātrĭs. *J.* (6, 565).

Īctĕrŭs, ī, *m.* (ἴκτερος). *Jaunisse.* Mōrs, īctĕrŭ' mōrbŭ', vĕnēnŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 21. Alii aliter).

Īctīnŭs, ī, *m.* (Ἰκτῖνος). *Architecte athénien qui bâtit le Parthénon.* Vĕl īn ārcĕ Mĭnērvæ Īctīnŭs, măgĭcō cuī nŏctŭă pērlĭtă fūcō. *Aus.* (*Mos.* 308. De eo *Strab.* 9 · Καὶ ὁ Παρθενὼν, ὃν ἐποίησεν Ἰκτῖνος).

Īctŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'ancien verbe* Ico. *Frappé.* Jŏvīs īgnĭbŭs īctŭs. *O.* Īctă fērrō pīnŭs. *H.* || *Au fig.* Sīc dēsīdĕrĭīs īctă fĭdēlĭbŭs (patria). *H.* Vărĭō strĕpĭt īctă tŭmūltū Rēgĭă. *St.* || *En parl. d'une alliance.* Īctūm jām fœdŭs, ĕt ōmnēs Cōmpŏsĭtæ lēgēs. *V.* Quăm rēgēm mē crĕātĭs īctō fœdĕrĕ. *Ph. Voy.* Fœdus. || *Ivre.* Ŭt sĕmĕl īctō Āccēssĭt fērvŏr căpĭtī. *H. Voy.* Saucius.

Īctŭs, ūs, *m. Coup.* Cŏrpŏră sērpēntūm băcŭlī vĭŏlāvĕrăt īctū. *O.* Vāstīs trĕmĭt īctĭbŭs ærĕă pūppĭs. *V.* SYN. Vērbĕr, plāgă, *qqf.* īmpūlsŭs, vūlnŭs. EP. Īngēns, vāstŭs, grăvĭs, vălĭdŭs, vĕhĕmēns, dūrŭs, vĭŏlēntŭs; crēbĕr, frĕquēns, rĕpĕtītŭs. *Voy.* Percutio. || *Au fig.* Sīc ĕgŏ mēntĕ jăcēns, ĕt ăcērbō saūcĭŭs īctū. *O.* SYN. Vūlnŭs. || *Action de toucher la lyre.* Lēsbĭūm sērvātĕ pĕdēm mĕīquĕ Pōllĭcīs īctūm. *H.* || *Temps frappé de la mesure* Quūm sēnōs rĕd-

dĕrĕt ĭctūs, Prīmŭs ăd ēxtrēmūm sĭmĭlīs sĭbĭ (de trimetro). *H.* Ĭctĭbūs quĭă fĭt dŭōbūs, nōn gĕmĕllō tēmpŏrĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 1057). || *Rayons du soleil.* Phœbēōs sūbmŏvĕt ĭctūs. *O.* Fērvĭdōs Ēxclūdĭt ĭctūs (laurea). *H. Voy.* Radius.

Ĭcŭlĭsmă, æ, *f. Ville d'Aquitaine* (*Angoulême*). Ĭcŭlĭsmă quūm te ābscōndĕrĕt. *Aus.* (*Epist.* 15, 22).

Ĭd, *n. de* Is.

Īdă, æ, *et* Īdē, ēs, *f.* (Ἴδη). *Ida, montagne de Phrygie, où résidaient les Corybantes.* Īmmĭnĕt Īdă sŭpēr, prŏfŭgīs grātīssĭmă Teŭcrīs. *V.* Dīndўmōn, ēt Cўbĕlēn, ĕt ămīcām fōntĭbŭs Īdēn. *O.* Dĕcĭēs nĭvĭbūs cānŭĭt Īdē. *Sen.* (*Troad.* 73). PPH. Mōns Īdæŭs, Īlĭăcŭs. Mōntēs Īdæī. Īdæūm, Phrўgĭūm nĕmŭs. Nĕmŭs Cўbĕlēs. || *Nymphe de Crète, venue en Phrygie, donna son nom à l'Ida.* Cŏmĭtem Ænēæ quēm mīsĕrăt Īdă Vēnātrīx. *V.* || *Montagne de Crète.* Dīctāmnūm gĕnĭtrīx Crētæā cārpĭt ăb Īdā. *V.* Tŭbās Mīnōăvĕ cūrăt Īdă. *St.*

Īdæŭs, ă, ŭm (Ἰδαῖος). *Du mont Ida, en Phrygie.* Mōns Īdæŭs ŭbi, ēt gēntĭs cūnābŭlă nōstræ. *V.* Pāstōr quūm trăhĕrēt pĕr frĕtă nāvĭbŭs Īdæīs Hĕlĕnēn. *H.* || *En Crète.* Nēc sălĭcī, lōtōquĕ, nĕc Īdæīs cўpărīssīs. *V.* || *Subst. m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* VI, 485.)

Īdălĭă, æ, *f. Comme* Idalium. Dĕā tōllĭt ĭn āltōs Īdălĭæ lūcōs. *V.*

Īdălĭē, ēs, *f. Vénus.* (*Ov. Met.* XIV, 694.)

Īdălĭs, ĭs, *f. D'Idalie.* Ēt gĕlĭdō tēllūs pērfūsă Cāīcō Īdălĭs. *L.*

Īdălĭūm, ĭī, *n.* (Ἰδάλιον). *Idalie, bois et ville de l'île de Chypre, consacrés à Vénus.* Aūt sŭpĕr Īdălĭūm sēcrētā sēdĕ rĕcōndām. *V.*

Īdălĭŭs, ă, ŭm (Ἰδάλιος). *D'Idalie.* Vēnāntem Īdălĭō vērtĭcĕ dūrŭs ăpĕr. *Pp.* (II, 13, 54). Īdălĭæquĕ dŏmūs. *V.* Īdălĭă dĕā (scil. Venus). *O.*

Īdās, æ, *m.* (Ἴδας). 1. *Idas, fils d'Apharée et d'Arène, argonaute, épousa Marpesse, fille d'Évenus, qui le préféra à Apollon. Selon d'autres mythographes, il périt, avec son frère Lyncée, à la suite d'une rixe avec Castor et Pollux.* Bēllā părānt, rĕpĕtūntquĕ sŭās ēt frātĕr ĕt Īdās. *O.* Ōccŭpăt ēt lōngē sŭă trānstră nŏvīssĭmŭs Īdās : Āt frātēr māgnōs Lўnceūs sērvātŭs ĭn ūsūs. *V. Fl.* Nōn, Īdæ ēt cŭpĭdō quōndām dīscōrdĭă Phœbō, Ēvēnī pātrĭīs fīlĭă lĭttŏrĭbŭs. *Pp.* (I, 2, 47. Cf. *Ov. Fast.* V, 701; *Met.* VIII, 305; *St. Th.* IV, 405). || 2. *Un des fils d'Égyptus.* (*Virg. Æ.* IX, 575.) || 3. *Troyen tué par Turnus.* (*Virg. Æ.* III, 122.) || 4. *Prince thrace tué en Italie.* (*Id.* X, 351.) || 5. *Nom de berger.* (*Calpurn.* 2, 1.)

Īdcīrcō *ou* Ĭccīrcō, *et postérieurement* Īdcīrcŏ, *adv. Pour cela.* Īccīrco huĭc nōstrō trādĭta ēst prōvĭncĭă. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 5). Īdcīrcō cērtĭs dēmēnsūm pārtĭbūs ŏrbēm. *V.* Īdcīrcō cærŭlă fōrmă bŏna ēst? *Pp.* (II, 18, 32). Īdcīrcōnĕ văgēr? *H.* Cōngrŭēns īdcīrcŏ dūxi ĭn hōc ŏpūs dē sўllăbīs. *T. Maur.* (*Syll.* 71). Ūt sānctōs īdcīrcŏ mĕīs mŏdŏ prōtĭnŭs ōmnēs Sēnsĭbŭs, etc. *P. Nol.* (24, 226). SYN. Ĭdĕō, etc. *Voy. ce mot.*

Īdē, ēs, *f. Voy.* Ida.

† Īdēă, æ, *f.* (ἰδέα). *Idée, pensée.* Sēmpĕr ădēst, rīstēsque ănĭmōs īdēā fătīgăt. *Victor* (*Genes.* II, 21).

Īdĕm, ĕădĕm, ĭdĕm, *abl.* ĕōdem *ou* eōdem; *pl.* ĭīdem *et* iīdĕm *ou* īdĕm, *dat.* ĭīsdĕm *ou* īsdĕm. *Le même, la même, les mêmes.* Īn fŭrĭās īgnēmquĕ rŭūnt : ămŏr ōmnĭbŭs īdĕm. *V.* Nīl prōdēst, quŏd nōn lædĕrĕ pōssĭt ĭdĕm. *O.* Cānĭtĭēs ĕădem ēst, ĕădēm vĭŏlēntĭă vūltū. *Id.* Trāctū sūrgēns ŏlĕāstēr ĕōdēm. *V.* Rīdētūr, chōrdā quī sēmpĕr ŏbērrăt ĕădēm. *H.* Īdēm vēntūrōs tōllēmŭs ĭn āstră nĕpōtēs. *V.* Īncēptōque ēt sēdĭbŭs hærēt ĭn īsdēm. *Id.* Hāc eādēm rūrsūs, Lўgdămĕ, cūrrĕ vĭā. *Pp.* (III, 6, 36). SYN. Sĭmĭlĭs, pār, *qqf.* ūnŭs. PPH. Nōn ălĭŭs. PHR. Ūno eōdēmquĕ tŭlĭt pārtū. *V.* Nāmque ūna ătque ĕădem ēst vīnī pătrĭă. *J.* Si ōmnēs ūno ōrdĭne hăbētĭs Ăchīvōs. *V.* || *Qqf. avec le dat. Le même que.* Īnvītūm quī sērvăt, ĭdēm făcĭt ōccīdēntī. *H.* (Et *Lucr.* III, 1051; IV, 1167.)

Ĭdēntĭdĕm, *adv. A diverses reprises.* Quī sĕdēns ădvērsŭs, ĭdēntĭdēm tē Spēctăt ēt aūdĭt. *Cat.* (51, 3. *Id.* 11, 19). Quĭdūm? nē te ūxōr sĕquātŭr, rēspēctās ĭdēntĭdēm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 51). *Voy.* Sæpe.

Ĭdĕō, *adv. Pour cela.* Nēc cēllīs ĭdĕō cōntēndĕ Fălērnīs. *V.* Āc nē mē fŏlĭīs ĭdĕō brĕvĭōrĭbŭs ōrnēs. *H.* SYN. Īdcīrcŏ, quārē, prōptĕrĕā, quāprōptĕr, īndĕ, hĭnc. PPH. Ēā caūsā *ou* grātĭā. Ŏb hōc *ou* ĭd. PHR. Nōn ălĭam ōb cūlpām. *V.*

† Ĭdĭōtēs, æ, *m.* (ἰδιώτης). *Sot, idiot.* Quĭdni ēt tu īdem īllĭttĕrātūm me ātque ĭdĭōtām dīcĕrēs? *Lucil.* (apud *Non.* 1, 177. *Gell.* 1, 2 : « Quoniam respondere nos tibi non quimus, quos *idiotas* et rudes vocas. »)

Īdmōn, ŏnĭs, *m.* (Ἴδμων). 1. *Devin, fils d'Apollon, qui accompagna les Argonautes, et fut tué par un sanglier.* Īdmŏnăque aūdācēm tē quŏquĕ rūmpăt ăpĕr. (*Ibis,* 506.) Īdmŏnēm, quāmvīs bĕnĕ fātā nōssĕt. *Sen.* (*Med.* 652. Adde *Auson. Epigr.* 20, 7). || 2. *Idmon, de Colophon, père d'Arachné.* Pătĕr huĭc Cŏlŏphōnĭŭs Īdmōn. *O.* || 3. *Guerrier de Cyzique, tué par Hercule.* (*V. Fl.* III, 175.) || 4. *Rutule, député vers Énée.* (*Virg. Æ.* XII, 75.)

Īdmŏnĭŭs, ă, ŭm. *D'Idmon.* Īdmŏnĭæ frōntēm pērcūssĭt Ărăchnēs. *O.*

Īdōlēūm *ou* Īdōlĭūm, *et à tort* Īdŏlĭūm, ĭī, *n.* (εἰδωλεῖον). *Lieu où l'on adore les idoles.* Ēcquĭs ĭn īdōlĭō rĕcŭbāns, īntēr săcră mīllĕ? *Prud.* (*Apoth* 186. Sic *Id. Sym.* I, 569 et 611, et ubique). *Voy.* Idolum.

† Īdōlĭcŭs, ă, ŭm. *D'idole.* Ābsĭt ŭt īdōlĭcī vĭdĕātūr fīlĭă tēmplī. *P. Nol.* (22, 61).

† Īdōlŏlătrĭs, *plutôt que* Īdōlōlātrīx, *f.* (εἰδωλολατρίς). *Idolâtre.* Īncērāt lăpĭdēs fūmōsōs īdōlōlātrĭs Rēllĭgĭō. *Prud.* (*Ham.* 404. Sic *Heins.* et *Gronov.*).

Īdōlūm *ou* Īdōlōn, ī, *n.* (εἴδωλον). *Image, représentation; type des choses.* Īdōla ātque ătŏmōs vīncēre Ĕpĭcūrī vŏlām. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 88). || *Eccl. Idole.* Quōsquĕ vĭrōs nōn īrā frĕmēns, īdōlăquĕ bēllō Cædĕrĕ cōmpŭlĕrānt. *Prud.* (*Psych.* 380). || † Īdōlūm. Nēc sē pāgānūs laūdēt, sī vītăt īdōlă. *P. Nol.* (38, 203). || † *Ordint.* Īdŏlūm. Stăbūnt ĕt æra īnnŏxĭă, Quæ nūnc hăbēntŭr īdŏlă. *Prud.* (*Peri.* 2, 485). Lābēm Rōmă tŭīs īnfērăt īdŏlīs. *Id.* (*Cath. præf.* 41. Sic Noster plus duodecim locis qui mihi præsto sunt, accentu, reor, quantitati quasi vim faciente. Etiam *Sedul.* V, 146; *Fort.* X, 6, 125. Cf. *Idololatris, Idolium, Idolicus*). PPH. Vānă, fālsă nūmĭnă. Īnānĭă sīgnă. Vānă sĭmŭlācră. Īnānēs ēffĭgĭēs dīvūm, dĕōrūm, dĕūm.

Īdŏmĕneūs, ĕī *ou* eī, ĕōs *et* ēōs, *m.* (Ἰδομενεύς, *gén.* έως *et* ῆος). *Idoménée, fils de Deucalion et roi de Crète, alla au siége de Troie. De retour dans ses États, il sacrifia son fils à Neptune, pour accomplir un vœu imprudent qu'il avait fait au milieu d'une tempête. Chassé par ses sujets, il vint fonder, dans la Grande-Grèce, la ville de Salente.* Lўctĭŭs Īdŏmĕneūs : hĭc īllă dŭcĭs Mĕlĭbœī. *V.* Nēc mĭnŭs Īdŏmĕneūs, pātrĭăquĕ crēātŭs ĕădĕm. *O.* Īdŏmĕneūs Sthĕnĕlūsvĕ sōlūs. *H.* Pūlsūm rēgnīs cēssīssĕ pātērnīs Īdŏmĕnēă dŭcēm. *V.*

? Īdŏmĕnĭūs, ă, ŭm. *D'Idomène, ville de Macédoine.* (*Cat.* 64, 178, sed non salva quantitate. Alii aliter.

Ĭdōnĕŭs, ă, ŭm. *Propre à utile, convenable.* Sī făcĭs ŭt pătrĭæ sĭt ĭdōnĕŭs, ūtĭlĭs ăgrīs. *J.* Āptārĭt ĭdōnĕă bĕllō. *H.* SYN. Āptŭs, cōmmŏdŭs, ōppōrtūnŭs, cŏnvĕnĭēns, cōngrŭŭs. || *Habile.* Ĭdōnĕŭs ārtī Cuĭlĭbĕt. *H. Voy.* Peritus. || *Grave, qui a de l'autorité.* Dā vĕnĭām cūlpæ : dēcēpĭt ĭdōnĕŭs aūctŏr. *O.*

Īdŏthĕă, æ, *et* Īdŏthĕē, ēs, *f.* (Εἰδοθέα). *Fille de Protée, avait son tombeau à Pharos.* Ēt Phărŏs, Īdŏthĕēs scŏpŭlī Pāllēnĭdĭs āltī. *Prisc.* (*Peri.* 243. Cf. *Odys.* IV, et *Hyg. Fab.* 182).

Īdrŭs, ī, *m. Montagne de Carie.* Cūltrīcēm mōntĭbŭs Īdrī. *Cat.* (64, 301, scil. Dianam. Alii scribunt *Hydri*).

Īdŭm, *arch.* (*de* i *et* dum). *Cours.* Īdŭm, Tūrbălĭō, cūrrĭcŭlo āffĕr dŭās. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 19).

Īdūmæŭs, ă, ŭm (Ἰδουμαῖος). *D'Idumée.* Prīmŭs Īdūmæās rĕfĕrām tĭbĭ, Māntŭă, pālmās. *V.* Frātĕr Īdūmæōs mĕrŭĭt cūm pătrĕ trĭŭmphōs. *M.* (II, 2).

Īdūmē, ēs, *f.* (Ἰδούμη). *Idumée, partie de la Palestine, où il croissait beaucoup de palmiers.* Pālmĭfĕrāmquĕ sĕnēx bēllō dŏmĭtābĭt Īdūmēn. *Sil.* Ārbūstō pālmārūm dīvĕs Īdūmē. *L.*

Īdŭs, ŭŭm, ĭbŭs, *f. pl.* (εἶδοι). *Les ides, une des divisions du mois romain.* Tūm mĭhĭ pōst săcrās mōnstrātŭs jūnĭŭs Īdūs. *O.* Ŏctōnĭs rĕfĕrēntēs Īdĭbŭs æră. *H.*

Īdŷllĭŭm *ou* Ēdŷllĭŭm, ĭī, *n.* (εἰδύλλιον). *Petite pièce de poésie. Voy.* Epigramma.

Ĭēns (*inus.*), ĕūntĭs, *part. de* Eo. *Allant.* Ēt tērrŭĭt aūstĕr ĕūntēs. *V.*

Ĭĕrĕmĭās. *Voy.* Jeremias.

Ĭĕrĭchō. *Voy.* Jericho.

Ĭĕrĭm *et* Ĭĕrŏ, ĭs, *sync. pour* Iverim, Ivero, *de* Eo. Ērgo ŭbĭ pēr clārōs ĭĕrĭnt tŭă făctă trĭŭmphōs. *Tib.* (IV, 1, 176). Tēmpēstās ĭĕrĭt cāmpŏs. *V.*

Ĭĕrnē, ēs, *et* Jūvērnă, æ, *f. Anciens noms de l'Irlande (îles Britanniques).* Scōtōrūm cŭmŭlōs flēvĭt glăcĭālĭs Ĭĕrnē. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 33. *Id. L. Stil.* II, 252). Līttŏră Jūvērnæ prōmōvĭmŭs. *J.* (2, 160. Sic *Tacit. Agric.* 24 ; at *Strab.* Ἰέρνη. *Mel.* 3, 6, *Juverna*). SYN. Hĭbērnĭă.

Ĭĕrōnŷmŭs. *Voy.* Hieronymus.

Ĭēssæ *ou* Jēssæ, *m. indécl.* (Ἰεσσαί). *Jessé ou Isaï, père de David.* Rādīx Ĭēssæ flōrŭĭt. *Fort.* (VIII, 3, 13). Āssūmptūm pĕcŏrōsī dē grĕge Ĭēssæ Āfflāstī rēgĕm. *Sid.* (16, 18).

Ĭēssæŭs *ou* Jēssæŭs, *et à tort* Jēssĕŭs, ă, ŭm. *De Jessé.* Rādīce Ĭēssæa ēdĭtŭs. *Prud.* (*Cath.* 12, 50). Rādīcĭs flōrēm Jēssĕă vīrgŏ dărĕt. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 10).

Ĭēsūs, *et* Iēsūs, *ou* Jēsūs, ū, *m.* (Ἰησοῦς). *Jésus-Christ.* Rēspōndĕrĕ nĭhĭl trŭcĭbŭs dīgnātŭr Ĭēsūs. *Juvc* (IV, 599). Tālī lēgĕ sŭĭs nūbēntĭbŭs ādstăt Ĭēsūs. *P. Nol.* (23, 152). Jēsūm clāmŭs vōcĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 1, 81. Sic *Ib.* 7, 178). *Voy.* Christus.|| † *Prudence, surtout dans l'*Apotheosis, *fait ce mot disyllabe, en laissant brève la voyelle qui précède.* Scrūtāti, ætērnūm rēgēm cōgnōvĭmŭs Iēsūm (*Apoth.* 222). Nām quĭd māgnĭfĭcūm, sī nōn ēst mōrtŭŭs Iēsūs? (*Ib.* 1062, et passim). Pŏpŭlī Dūx īnclŷtŭs Iēsūs. *Fort.* (IX, 2, 27). || *Qqf. Josué.* Hĭc nēmpe Ĭēsūs vērĭŏr. *Prud.* (*Cath.* 12, 173).

Īgĭlĭŭm, ĭī, *n. Petite île près de l'Étrurie.* Ēmĭnŭs Īgĭlĭī sĭlvōsă căcūmĭnă mīrŏr. *Rutil.* (1, 305).

Ĭgĭtūr, *adv. Donc.* Āltērnĭs ĭgĭtūr cōntēndĕrĕ vērsĭbŭs āmbŏ. *V.* Quĭd mi ĭgĭtūr suādēs? *H.* SYN. Ērgŏ. *Voy. ce mot.* || *Ensuite.* Quāndo hăbēbo, ĭgĭtūr rătĭōnēm meārūm făbrĭcārūm dăbŏ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 177. *Id. Cas.* II, 2, 39. Vid. *Fest.*, et *Non.* 2, 456. *Gloss. Placidi* : « *Igitur*, deinde. »)

† Ignārŭrĭs, ĕ, *arch. Ignorant.* (*Mais faussement attribué à Plaute,* Pœn. prol. 47. *Le sens et le vers demandent* gnarures.) *Voy.* Gnaruris.

Īgnārŭs, ă, ŭm. 1. *Qui ne sait pas, qui ignore.* Mīrātŭr, rērūmque īgnārŭs ĭmāgĭnĕ gaūdĕt. *V.* Heū vātum ignāræ mēntēs! *Id.* SYN. Īnscĭŭs, nēscĭŭs, rŭdĭs, īndŏctŭs, *qqf.* cæcŭs. || *Qui ne se doute pas, ne s'attend pas.* Aūt quĭsnam īgnārūm nōstrĭs dĕŭs āppŭlĭt ōrĭs? *V.* SYN. Īmprūdēns. || *Qui a oublié.* Nĕque ĕnim īgnārī sŭmŭs āntĕ mălōrŭm. *V.* SYN. Īmmĕmŏr. || *Qui manque, qui n'a pas.* Īn vūltū cūrārum īgnāră vŏlŭptās. *Sil.* SYN. Ēxpērs. || 2. *Inconnu, ignoré.* Jāmque ădĕrāt Thēseūs, prōlēs īgnāră părēntī. *O.* Īgnārūm Laūrēns hăbĕt ōră Mĭmāntă. *V.* (Cf. *Sall. Jug.* 56 : « Regio hostibus *ignara*. » Et *Tac. Ann.* 3, 69). *Voy.* Ignotus.

Īgnāvē, *adv. Lâchement, sans énergie.* Sī plērăquĕ dūrĕ Dīcĕrĕ cŏdĭt ĕōs, īgnāvē mūltă fătētŭr. *H.* Sūmmās cārpēntem īgnāvĭŭs hērbās. *V.* SYN. Sēgnĭtĕr, lēntē.

Īgnāvĭă, æ, *f. Mollesse, lâcheté.* Tŷrrhēnī, quæ tānta ănĭmĭs īgnāvĭă vēnĭt? *V.* Īpsŭs hērcle īgnāvĭōrēm pŏtĭs ēst făcĕre īgnāvĭām. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 24). SYN. Sēgnĭtĭēs, ĭnĕrtĭă, etc. *Voy.* Ignavus, Pigritia.

? Īgnāvĭŏ. *Voy.* Ignavo.

† Īgnāvĭtĕr, *arch. Comme* Ignave. Cūr tam īgnāvĭtĕr, hōc præsērtīm tēmpŏrĕ, quærĭs? *Lucil.* (apud *Non.* 11, 29. Et *Enn.* apud *Prisc.* 1010).

† Īgnāvŏ, ās, ārĕ, *arch. Rendre lâche.* Fătĕōr; sĕd sæpe īgnāvāvĭt fōrtem īn spe ēxspēctātĭŏ. *Att.* (apud *Non.* 2, 441. Male vulgo *ignavit*, reclamante metro et analogia : *Ignavus*, ignavare, ut *Navus*, navare. Sic et *Pravus*, depravare).

Īgnāvŭs, ă, ŭm. *Inactif, paresseux.* Īgnāvūm fūcōs gĕnŭs ā præsēpĭbŭs ārcēnt. *V.* Īgnāvæquĕ fămē. *Id.* SYN. Sēgnĭs, pĭgĕr, ĭnērs, dēsĭdĭōsŭs. *Voy.* Piger. || *Lâche, sans cœur.* Īgnāvum ēst rĕdĭtūræ pārcĕrĕ vītæ. *L.* Īgnāvŭs ādvērsūm lŭpōs (canis). *H.* Nĭhĭl ēst quŏd dīctă rĕtrāctēnt Īgnāvi Ænĕādæ. *V.* Īgnāvĭs prĕcĭbŭs fōrtūnă rĕpūgnăt. *O.* SYN. Īmbēllĭs, tĭmĭdŭs, ĭnaūdāx, ĭnērs, dēgĕnĕr, sŏcōrs. PPH. Vīrtūtĭs ēxpērs. *Ph.* Vīrtūtĕ văcŭŭs. *L.* Ād fātă sēgnĭs. *Id.* Părūm fōrtĭs. *Sen.* Mălĕ fōrtĭs. *O.* || *En parl d'une ch. Oisif, lent, immobile.* Mœstōque īgnāvă prŏfūndō Stāgnă jăcēntĭs ăquæ. *L.* Ēt nĕmŏra ēvērtĭt mūltōs īgnāvă pĕr ānnōs. *V.* Īgnāvī ānnī. *O.* Īgnāvă mŏră. *Id.* || *Qui rend paresseux, qui condamne au repos.* Hĭēms īgnāvă cŏlōnō. *V.* Īgnāvōs īnclūsĭt nūbĭbŭs æstŭs. *O.* Frīgŭs īgnāvūm. *Id.*

† Īgnĕŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Igneus. Ōrĭs ŏpūs, vĭgŏr īgnĕŏlŭs Nōn mŏrĭtŭr. *Prud.* (*Cath.* 3, 186).

Īgnēscēns, tĭs. *Qui s'enflamme, et au fig.* Tūm vīrgo īgnēscēns pĕnĭtŭs. *Sil.* Ŏdĭa īgnēscēntĭă. *St.*

Īgnēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Prendre feu, s'embraser.* Īgnēscăt tămĕn īn spătĭō. *Lr.* (VI, 301). Lūmēn căpĕre, ātque īgnēscĕrĕ sēntĭt (astrum). *O.* SYN. Flāmmēscŏ, āccēndŏr, īncēndŏr, īnflāmmŏr, etc. *Voy.* Ardeo.|| *Au fig. S'enflammer ; s'irriter.* Pēctŏră tērrĭfĭcī stĭmŭlĭs īgnēscĕrĕ Phœbī. *Cl.* Jāmdūdūm frĕmĭt, ēt fŭrĭĭs īgnēscĭt ŏpērtĭs. *V. Fl.* Rŭtŭlō.... Īgnēscūnt īræ. *V.* SYN. Ārdĕŏ, flāgrŏ, āccēndŏr, etc.|| *Avec l'infin. Brûler de.* Īncūrrĕrĕ mūrĭs Īgnēscūnt ănĭmī. *Sil.*|| † *Ancien pass.* Fĭgūra hūmāna ĭnĭmīci ārdōre īgnēscĭtŭr. *Laber.* (apud *Non.* 7, 108).

Īgnĕŭs, ă, ŭm. *De feu, en feu.* Cădĭt īgnĕŭs īllĕ Vōrtēx, quŏd pătrĭō vŏcĭtāmŭs nōmĭnĕ fūlmĕn. *Lr* (VI, 296). Ætnē īgnĕă sēmpĕr ĕrĭt. *O. Voy.* Flammeus. || *Qui tient à la nature du feu, considéré comme élément.* Īgnĕă cōnvēxī vīs ēt sĭnĕ pōndĕrĕ cœlī *O.* Īgnĕŭs ēst ōllĭs vĭgŏr. *V.* || *Lumineux, brillant* Mĕdĭūm sōl īgnĕŭs ōrbĕm Haūsĕrăt. *V.* Quŏtĭēs āstra īgnĕă sūrgūnt. *Id.* Īgnĕă gēmmĭs Cīngŭlă *St* SYN

Lūcĭdŭs. || *Qui est couleur de feu, rouge, rouge-orange.* Cærŭlĕŭs (sol) plŭvĭām dēnūntĭăt, ĭgnĕŭs eūrōs. *V.* Cŏlŏr ĭgnĕŭs. *Id.* Vēstĕ tēctŭs ĭgnĕā. (*Pervig. Ven.* 25.) Ĭgnĕă pūrpŭră. *V. Fl.* || *Au fig. Brûlant.* Quāmvīs īntŭs ĕ ăt fŭrŏr ĭgnĕŭs (de amore). *O.* Ĭgnĕă vēnīs ōmnĭbŭs āctă sĭtĭs. *V.* Æstās ĭgnĕā. *H.* SYN. Călēns, călĭdŭs, fērvĭdŭs, tŏrrĭdŭs. || *Ardent, bouillant.* Ĭgnĕă vīrtūs. *L.* Ĭgnĕŭs īn pūgnās. *Sil.* || *Rapide.* Vŏlăt ĭgnĕŭs æquŏrĕ Tārchŏ. *V.* Lĕvĭbŭs gēns ĭgnĕă plāntīs. *Sil.* || † *Au vocat.* Dĕŭs ĭgnĕĕ. *Prud.* (*Cath.* 10, 1).

† Ĭgnĭcŏlŏr, ōrĭs, *et* Ĭgnĭcŏlōrŭs, ă, ŭm. *De couleur de feu.* Ŭrgēbĭt, vĕnĭĕt quŭm nūbĭbŭs ĭgnĭcŏlōrĭs. *Juvc.* (IV, 157). Pēr nūbēs ĭgnĭcŏlōrēs (*Ib.* 562).

Ĭgnĭcŏmāns, tĭs, *et* Ĭgnĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Dont la chevelure est rayonnante.* Ēt Prŏcȳŏn, prīmīquĕ pĕdēs Cănĭs ĭgnĭcŏmāntĭs. *Avien.* (*Arat.* 1112. *Id. Progn.* 88). Aūt tĕr ŭt Æŏlĭdī mēnsīs tĕnĕt ĭgnĭcŏmŭs sōl. *Aus.* (*Epist.* 7, 8. Et *Nemes. Cyn.* 214). SYN. Flāmmĭcŏmŭs.

Ĭgnĭcŭlŭs, ī, *m. Petit feu, petite flamme.* Nēc dŏlĕt, ĭgnĭcŭlūm brūmæ sī tēmpŏrĕ pōscās. *J.* (3, 102). Ĭgnĭcŭlŭs tĕnŭĭs pīnguī fūlcītŭr ŏlīvō. (*Anthol.* II, p. 461.) || *Au fig. Étincelle. Voy.* Scintilla.

Ĭgnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du feu.* Īndĕ măre, īnde āēr, īnde æthĕr ĭgnĭfĕr īpsĕ. *Lr.* (V, 449). Ĭgnĭfĕrō cōnsīstĕre ĭn āxĕ. *O. Voy.* Flammeus. || *Au fig.* Ĭgnĭfĕrō mēntēs fŭrĭābăt ĭn īrām Hōrtātū. *Sil.*

Ĭgnĭflŭŭs, ă, ŭm. *D'où coule du feu.* Ĭgnĭflŭĭsquĕ gĕmĭt Lĭpărē fūmōsă căvērnĭs. *Cl.* Ĭgnĭflŭōs flātŭs. *Id.* (*L. Herc.* 137).

Ĭgnĭgĕnă, æ, *m. Né au milieu du feu céleste* (*Bacchus*). Ĭgnĭgĕnāmquĕ, sătūmque ĭtĕrūm. *O.*

† Ĭgnĭŏ, īs, īvī, īrĕ. *Brûler.* Hīs mēmbră pērgūnt ūrĕre ; ūtque ĭgnīvĕrīnt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1078).

Ĭgnĭpēs, ĕdĭs, *m. Qui a des pieds de feu.* Ĭgnĭpĕdūm vīrēs ēxpērtŭs ĕquōrŭm. *O.* (Adde *Mart. Spect.* 27).

Ĭgnĭpŏtēns, tĭs. *Puissant par le feu.* Bīs gĕmĭnō dīscrētă sĭtū mĭcăt ĭgnĭpŏtēns lūx. *Avien.* (*Arat.* 710).|| *Subst. m. Vulcain.* Haūd sēcŭs Ĭgnĭpŏtēns. *V.*

Ĭgnĭs, ĭs, *abl.* ĕ *ou* ī, *m. Feu.* Ĭgnĭs ŭbi īn mĕdĭo, ēt sŏcĭī crātēră cŏrōnānt. *V.* Pānchæīs ădŏlēscūnt ĭgnĭbŭs āræ. Nūnc tŏrrēte ĭgnī frūgēs, nūnc frāngĭtĕ sāxō. Cōmmīxtīs ĭgnĕ tĕnĕbrīs. *Id.* SYN. Flāmmă, vŭlcānŭs, văpŏr, *qqf.* fŏcŭs. EP. Fērvēns, tŏrrēns, tŏrrĭdŭs, æstĭfĕr, călĭdŭs ; crĕpĭtāns, strīdŭlŭs ; fŭrēns, ăvĭdŭs, ĕdāx; lūcĭdŭs, splēndĭdŭs, cŏrūscŭs, rŭtĭlŭs, ācĕr, răpĭdŭs, văgŭs, vŏlŭcĕr ; fūmōsŭs, trĕmŭlŭs, lĭquĭdŭs. PPH. Ĭgnĭs *ou* Ĭgnĕŭs ārdŏr. Ĭgnĕă vīs. Ĭgnĕŭs fērvŏr. Flāmmĕŭs, fērvĭdŭs ārdŏr. Văpŏr flāmmæ, flāmmĕŭs. Flāmmæ, flāmmārŭm ārdŏr. || *Allumer du feu.* Ĭgnĕm, flāmmăm āccēndŏ, ēlĭcĭŏ, ĕrŭŏ, făcĭŏ. VERS. Quærĭt pārs sēmĭnă flāmmæ Ābstrūsa īn vēnīs sĭlĭcĭs. *V.* Ūt sĭlĭcĭs vēnīs ābstrūsum ēxcūdĕrĕt ĭgnĕm. Īmpŏsĭtūm cĭnĕrem ēt sōpītōs sūscĭtăt ĭgnēs. Ādvŏlvērĕ fŏcīs ŭlmōs, ĭgnīquĕ dĕdērĕ. *Id.* Flāmmās ēxsūscĭtăt aūră, Ēt prōmĭt quāssās cōmmĭnŭĭtquĕ făcēs. *O.* Dūm sīccō prīmās īrrītăt cŏrtĭcĕ flāmmās. Ūt sŏlĕt ā vēntīs ălĭmēnta āssūmĕrĕ (favilla). Lĭgnă sĕnēx mĭnŭĭt, cōncīsăquĕ cōnstrŭĭt āltĕ. *Id.* Īngĕrĕt ārdēntī grāndĭă lĭgnă fŏcō. *Tib.* Ēxcĭtăt īnvălĭdās ādmōtō fōmĭtĕ flāmmās. *L.* Cĭtūm strĭctīs dē caūtĭbŭs ĭgnĕm Ōstēndĭt, fŏlĭīsque ēt sūlfŭrĕ pāscĭt ămīcō. *V. Fl.* Săcrūm vĕtŭstĭs ēxstrŭăt lĭgnĭs fŏcūm. *H.* Lĭgnă sŭpĕr fŏcō Lārgĕ rĕpōnēns. *Id.* (Cf. *Virg Æ.* I, 174 sq. ; *Ovid. Metam.* VIII, 641 sq.). || *Feu, incendie.* Quī clāssĭbŭs ĭgnĕm Dēpŭlĭt. *V.* Quōs ĭgnĕ Pĕlāsgō Ĭlĭŏn ārsūrām præmŏnŭĭssĕ fĕrūnt. *O.* SYN. Flāmmă, īncēndĭă. *Voy.* Incendium. || *Torche.* Prīma īnfēnsūm vī cŏrrĭpĭt ĭgnĕm. *V.* Ŏdōrātō lūxĕrăt ĭgnĕ căsă. *Pp. Voy.* Fax. || *Bûcher* ; *qqf. Tombeau.* Nĭgrōrūmquĕ mĕmŏr, dūm lĭcĕt, ĭgnĭŭm. *H.* Jŭvăt ĭgnĭbŭs ātrīs Īnsĕrŭĭssĕ mănŭs. *L.* Hās ōmnēs ĭgnĭs ăvārŭs hăbĕt. *Pp.* (II, 28, 56). *Voy.* Rogus.|| *Éclair, foudre.* Crēbrīs mĭcăt ĭgnĭbŭs æthĕr *V.* Mē rĕŏr īnfēstō, quŭm tŏnăt, ĭgnĕ pĕtī. *O.* Ĭgnī cŏrūscō nūbĭlă dīvĭdēns. *H. Voy.* Fulgur, Fulmen. || *Au fig. Astres.* Vĕlŭt īntĕr ĭgnēs Lūnă mĭnōrēs. *H. Voy.* Astrum. || *Lumière ou chaleur des astres.* Jām clārŭs ŏccūltum Āndrŏmĕdæ pătĕr Ōstēndĭt ĭgnĕm. *H.* Pŏsĭtōsquĕ sŭb ĭgnĭbŭs Īndōs Sīdĕrĕīs trānsĭt. *O.* Dūm Lūcĭfĕr ĭgnēs Ēvŏcĕt aūrōræ. *Id.* SYN. Lūx, lūmĕn *ou* ārdŏr, æstŭs, fērvŏr, călŏr || *Éclat; feux d'une pierre précieuse.* Vāstōs ūmbō vŏmĭt aūrĕŭs ĭgnēs. *V.* Ŏcŭlōs cīrcūmtŭlĭt ĭgnĕ mĭcāntēs. *O.* Quĭs jūnxĭt lăpĭdēs ōstrō ? quĭs mīscŭĭt ĭgnēs Sīdŏnĭī Rūbrīquĕ mărĭs ? *Cl.* Quō Cārchēdŏnĭōs ŏptās ĭgnēs lăpĭdĕōs ? *Petr.* (*Sat.* 55). Gēmmārūmque īllīs rădĭāntēs lūcĭbŭs ĭgnēs. *Man.* (V, 511). SYN. Fūlgŏr, fūlgŭr, rădĭī, scīntīllă, nĭtŏr, etc. *Voy.* Fulgor. || *Amour.* Ĭgnĭs Ălĕxāndrī Phrȳgĭō sŭb pēctŏrĕ glīscēns. *Lr.* (I, 476). Āmăryllĭdĭs ĭgnēs Būcŏlĭcīs jŭvĕnīs lūsĕrăt āntĕ mŏdīs. *O.* Ēt cæcō cārpĭtŭr ĭgnī. *V.* SYN. Ārdŏr, flāmmă, etc. *Voy.* Amor. || *Objet aimé.* Mĕŭs ĭgnĭs Ămȳntās. *V.* Lȳcĭdæ crīnītŭs Īōllās Ĭgnĭs ĕrăt. *Calp.* (11, 4). || *Feu de la colère.* Ēxārsēre ĭgnēs ănĭmō ; sŭbĭt īră cădēntĕm, etc. *V.* Ēt sævōs īrārŭm cōncĭpĭt ĭgnēs. *V. Fl. Voy.* Ira. || Săcĕr ĭgnĭs. *Maladie très-dangereuse de la peau, érysipèle.* Ēxsīstĭt săcĕr ĭgnĭs, ēt ūrĭt cŏrpŏrĕ sērpēns. *Lr.* (VI, 660). Săcĕr ēst ĭgnĭs, crēdĭtĕ læsīs. *Sen.* (*Hip.* 330). Ŏcŭlīquĕ rĭgēnt, ēt săcĕr ĭgnĭs Pāscĭtŭr ārtŭs. *Id.* (*OEd.* 187, ubi fuse describitur). Ēst ĕtĭām mōrbī spĕcĭēs, quæ dīcĭtŭr ĭgnĭs. *Scr. Sam.* (vs. 761. Cf. *Cels.* 5, 28). || *Contagion des troupeaux.* Cōntāctōs ārtŭs săcĕr ĭgnĭs ĕdēbăt. *V.* (Cf. *Colum.* 7, 5).

Ĭgnītŭs, ă, ŭm. *De feu, ardent, et au fig.* Ĭgnītūm quŏnĭām Dĕŭs īndĭdĭt ōllī Īngĕnĭŭm. *Prud.* (*Ham.* 544). *Voy.* Flammeus.

† Ĭgnĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui porte rapidement le feu.* Ēxtŭlĭt ĭgnĭvăgōs... āb ūndīs Phœbŭs ĕquōs. *Corip.* (*Joh.* IV, 24. *Ib.* VI, 367, ignivagis procellis).

Ĭgnĭvŏmŭs, ă, ŭm. *Qui jette du feu.* Āltĭŭs ĭgnĭvŏmūm sōlĕm cœli ōrbĭtă dūcĭt. *Lact.* (*Resur. Dom.* 3). Sōlvĕrăt ĭgnĭvŏmōs... Quādrŭpĕdēs. *Fulg.* (*Myth* I, *Præf.* p. 23, scil. Phœbus). SYN. Flāmmĭvŏmŭs.

Ĭgnōbĭlĭs, ĕ. *Inconnu, obscur.* Sōlŭs ŭbi īn sĭlvīs Ĭtălĭs ĭgnōbĭlĭs ævūm Ēxĭgĕrĕt. *V.* Stŭdĭīs flōrēntem ĭgnōbĭlĭs ōtī. *Id.* SYN. Īnglōrĭŭs, ōbscūrŭs, lătēns, cēlātŭs, īncĕlēbrĭs. || *De basse extraction.* Sævĭtque ănĭmīs ĭgnōbĭlĕ vūlgŭs. *V.* Fŭĭt haūd ĭgnōbĭlĭs Ārgīs. *H.* SYN. Īnfĭmŭs, hŭmĭlĭs, ābjēctŭs, vīlĭs, ōbscūrŭs. PPH. Sĭnĕ gēntĕ *ou* nōmĭnĕ. Nōmĭnĭs ēxpērs. Plēbēĭă dē stīrpĕ. Plēbēĭō sānguĭnĕ crētŭs. VERS. Nūllīs mājōrĭbŭs ōrtōs. *H.* Sānguĭs părēntŭm paūpĕrŭm. Quŏd nōn īngĕnŭōs hăbĕăt clārōsquĕ părēntēs. *Id.* Hŭmĭlī dē plēbĕ părēntēs. *O.* Quāmvīs dē plēbĕ vĭdēbăr. Sī mē nōn vĕtĕrŭm cōmmēndānt măgnă părēntŭm Nōmĭnă. Nōn īllă lŏcō nĕc ŏrīgĭnĕ gēntĭs Clāră. *Id.* Ōbscūrō pŏsĭtŭs lŏcō. *Sen.* Cuī sĭnĕ lūcĕ gĕnŭs. *Sil.* Ĭgnōtā dē stīrpĕ nĕpōtŭm. *St.* Nōn tĭbĭ clāră quĭdēm... gēntĭs Līnĕā, nĕc prŏăvīs dēmīssŭm stēmmă. Tē sĕrĭēs īnhŏnōră părēntŭm Ōbscūrūm prŏăvīs, ēt prīscæ lūcĭs ĕgēntĕm Plēbēĭă dē stīrpĕ tŭlĭt. *J.* Quī quāmvīs hŭmĭlī stīrpĕ, lŏcō. *Aus.* Quīcūmquĕ rĕpēntĕ Dīvĕs āb ēxĭlī prōgrĕdĭērĕ lŏcō. *Id.* Tămĕn īmā plēbĕ Quĭrītĕm Fācūndum īnvĕnĭēs. *J.*

Ĭgnōbĭlĭtās, ātĭs, *f. Basse extraction, obscurité.* Rēs ōbscūră quĭdem ēst ĭgnōbĭlĭtātĕ vĭrōrŭm. *O.* Nūnc ĭgnōbĭlĭtās hīs mīrŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 540).

Ĭgnōmĭnĭă, æ, *f. Ignominie.* Mūltă gĕmēns ĭgnōmĭnĭām plāgāsquĕ sŭpērbī Vīctōrĭs. *V.* Ērgo ĭgnō-

mĭnĭām grăvĭōrĕm pērtŭlĭt ōmnī vŭlnĕrĕ. *J.* (8, 209). Cĭto īgnōmĭnĭă fĭt sŭpērbī glōrĭă. *P. Syr.* SYN. Dĕdĕcŭs, prŏbrŭm. *Voy.* Infamia.

Ĭgnōmĭnĭōsŭs, ă, ŭm. *Honteux.* Aŭt īmmūndă crĕpēnt īgnōmĭnĭōsăquĕ vērbă. *H. Voy.* Turpis.

† Ĭgnōrābĭlĭs, ĕ. *Inconnu.* Jăcētĭs ērgō prōrsŭs īgnōrābĭlēs. *Boet.* (II, 7, 21. Et *Pl. Ps.* II, 1, 18).

Ĭgnōrāns, tĭs. *Qui ne connaît pas.* Quās, īpsum īgnōrāns, lēgĕrăt Dēmētrĭŭs. *Ph.* || *Absolt. Ignorant, sans le savoir.* Fōvĭt ĕā vūlnŭs lўmphā lōngævŭs lăpĭs Ĭgnōrāns. *V.* Ĭtă nūnc īgnōrāns suō sĭbī sērvĭt pătrī. *Pl.* (*Capt. prol.* 50). SYN. Īnscĭŭs, īgnārŭs, īmprūdēns.

Ĭgnōrāntĭă, æ, *f. Ignorance.* Quĭd făcĭām, vĭdĕō, nĕc me īgnōrāntĭă vērī Dēcĭpĭĕt. *O.* Ĭnērs mălōrŭm rĕmĕdĭum īgnōrāntĭa ēst. *Sen.* (*OEd.* 515). Quām mĭsĕrōs trāmĭtĕ dēvĭō Ābdūcĭt īgnōrāntĭă! *Boet.* (III, 8, 1). EP. Cæcă, ōbscūră, grāvĭs, mĭsĕră.

Ĭgnōrātĭō, ōnĭs, *f. Ignorance.* Læta ēst tĭmōrĭs ōmnĭs īgnōrātĭō. *Jul. Valer.* (1, 34).

Ĭgnōrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Ignorer.* Năĭdēs īgnōrānt, īgnōrăt ĕt Īnăchŭs īpsĕ. *O.* Nē fŭgĭte hōspĭtĭŭm, nēve īgnōrātĕ Lătīnōs. *V.* Aŭt īgnōrātæ prĕmĭt ārtĭs crīmĭnĕ tūrpī. *H.* SYN. Nēscĭō. *Voy. ce mot.* || *Qqf. Méconnaître, par ext. Mépriser.* Quem ōmnēs mōrtālēs īgnōrānt, ĕt lūdĭfĭcānt, ŭt lŭbĕt. *Pl.* (*Amph.* IV, 3, 13). Nē tū me īgnōrēs, etc. *Id.* (*Capt.* II, 3, 74). || *Avec un infin.* Lætĭtĭæ caūsās īgnōrăt dīcĕrĕ mīlĕs. *Cl.*

Ĭgnōscēndŭs, ă, ŭm. *Pardonnable.* Dēmēntĭă cēpĭt ămāntēm, Ĭgnōscēndă quĭdēm. *V.* PPH. Vĕnĭā dīgnŭs. PHR. Quĭbŭs īgnōvīssĕ vĕlīmŭs (delicta). *H.*

† Ĭgnōscēns, tĭs. *Qui pardonne aisément.* (Apud *Ter. Heaut.* IV, 1, 32, ignoscentior).

Ĭgnōscō, ĭs, ōvī, ōtŭm, ōscĕrĕ. *Pardonner.* Ĕt pătĕr īgnōscĕt nōstrō Mĕnĕlāŭs ămōrī. *O.* Nĕc tūrpi īgnōscĕ sĕnēctæ. *V.* Sūnt dēlĭctă tămēn quĭbŭs īgnōvīssĕ vĕlīmŭs. *H.* SYN. Părcō, īndūlgĕō, cōndōnō, *qqf.* dōnō. PPH. Vĕnĭām dō, cōncēdō, trĭbŭō. Cūlpām rĕmīttō, cōndōnō. Ēxcūsātŭm hăbĕō. PHR. Ĕt vĕnĭām cūlpæ nōn ābnŭăt. *J.* Sŭpĕrīs hæc crīmĭnă dōnō. *L.* Ābsōlvĕrĕ cūlpæ. *O. Voy.* Parco. || † *arch. Avec l'acc.* Vĕlātĭs mănĭbŭs ōrānt īgnōscāmŭs pēccātŭm sŭŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 101). Jūpĭtĕr īgnōscō prīstĭnă fūrtă tŭă. *Pp.* (II, 2, 4. Alii leg. *ignoro*). Pārvŭm sī Tārtără nōssēnt Pēccātum īgnōvīssĕ. (*Culex,* 293. Adde *Ter. Heaut.* IV, 1, 34.)|| *Pass. unip. On pardonne.* Ĭgnōtum ēst, tăcĭtum ēst, crēdĭtum ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 28. *Id. Hec.* V, 1, 11). || ? *Connaître, apprendre* (*mais d'après une leçon fautive*). Ădēste, ĕt ā mē, quæ fĕram, īgnōscĭtĕ. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 243. Vossius recte conjecit *gnoscite,* sed etiam tum versus claudicat. Legendum : « quæ feramus, gnoscite. »)

Ĭgnōssĕt, *sync. pour* Ignovisset. (*Sil.* VIII, 619.)

Ĭgnōtŭs, ă, ŭm. *Inconnu.* Quōd lătĕt, īgnōtum ēst; īgnōtī nūllă cŭpīdō. *O.* Răra pĕr īgnōtōs ērrēnt ănĭmālĭă mōntēs. *V.* Ĭgnōtī nŏvă fōrmă vĭrī. *Id.* SYN. Īncōgnĭtŭs, īncōmpērtŭs, ārcānŭs, ābdĭtŭs, lătēns, *qqf.* īgnārŭs. PPH. Nōn nōtŭs. PHR. Ōccūrrĭt quĭdām, nōtŭs mĭhī nōmĭnĕ tāntŭm. *H.* || *Inconnu, sans réputation.* Nōn mĭnŭs īgnōtōs gĕnĕrōsĭs. *H.* PHR. Nōmĕn hăbēs nūllŭm. *O.* Nōn nōtŭm nōmĕn. *Id. Voy.* Ignobilis. || *Nouveau, inusité.* Cœlōque īgnōtă sĕrēnō, Tērrĭbĭlĭs Stўgĭō făcĭēs pāllōrĕ grăvātŭr. *L.* Strāvĭt ĕt īgnōtā mĕtŭēndŭm mōlĕ lĕōnĕm. *M.* (*Spect.* 15, 5). SYN. Nŏvŭs, īnsŏlĭtŭs. || *Inconnu, éloigné.* Mē tĕnĕt īgnōtĭs ægrŭm Phæācĭă tērrĭs. *Tib.* (I, 3, 3). Ēxsŭlăt īgnōtĭs Tўdeŭs gērmānŭs ĭn ōrĭs. *O. Voy.* Longinquus. || *Qqf. Qui ne connaît pas, qui ignore.* Ĭgnōtæ ĭtĕrĭs sŭmŭs. *Næv.* (ap. *Non.* 2, 428). Ĭgnōtōs fāllĭt, nōtĭs ēst dērīsŭī. *Ph. Voy.* Ignarus. || 2. *Part. p. de* Ignosco. *Voy. ce mot.*

Ĭgŭvĭŭm, ĭī, *n. Ville d'Ombrie.* Īnfēstŭm nĕbŭlĭs hŭmēntĭbŭs ōlĭm Ĭgŭvĭŭm. *Sil.* (Adde *Anthol.* II, p. 253).

1. Ĭī, *nomin. m. pl. de* Is.

2. Ĭī, *parf. de* Eo. Vēstrās sī fōrtĕ pĕr aūrēs Trōjæ nōmĕn ĭīt. *V.*

Ĭlērdă, æ, *f. Ville d'Espagne, auj. Lérida.* Aūt fŭgĭēs Ŭtĭcam, aūt vīnctŭs mīttērĭs Ĭlērdăm. *H.* Fūndătă vĕtūstā Sūrgĭt Ĭlērdă mănū. *L.*

Ĭlēx, ĭcĭs, *f. Yeuse, chêne vert.* Ēnōdīsque ăbĭēs, cūrvātăquĕ glāndĭbŭs ĭlēx. *O.* Nĕc dē cōncūssā tāntūm plŭĭt ĭlĭcĕ glāndĭs. *V.* Pĭcĕĭs ĭlĭcĭbūsquĕ frĕquēns. *O.*

1. Ĭlĭă, æ, *f. Ilie ou Rhéa Silvia, fille de Numitor, eut de Mars Rémus et Romulus. Son oncle Amulius la fit enfermer vivante dans un tombeau près du Tibre.* Mārtĕ grăvĭs, gĕmĭnām pārtū dăbĭt Ĭlĭă prōlēm. *V.* Rōmānā vĭgŭī clārĭŏr Ĭlĭă. *H.* SYN. Rhēă. PHR. Nĭsĭ Dārdănā fūrtō Cēpīssēt Mārtēm, nĕc mē prōhĭbēntĕ, săcērdōs. *St.*

2. Ĭlĭă, ŭm, ĭbŭs, *n. pl. Partie du ventre au dessous des côtes, par ext. Côté.* Pēccĕt ăd ēxtrēmŭm rīdēndŭs, ĕt ĭlĭă dūcăt (equus). *H.* Lōngō Ĭlĭă sīngūltū tēndūnt. *V.* Dĕcĭdĭt īn præcĕps, sŭăque īndŭĭt ĭlĭă frāctæ (orno). *O.* Ĕt mĕdĭŭm cōmprēssĭs ĭlĭbŭs ārctăt. *L.* Aūrātō rĕlĭgāns ĭlĭă bāltĕō. *Sen.* (*H. Fur.* 543). SYN. Lătŭs, lătĕră. || *Partie intérieure du ventre, par ext. Entrailles.* Ō dūră mēssōrum ĭlĭă! *H.* Ŭnguĭbŭs ĕt rōstrō tārdŭs trăhĕt ĭlĭă vūltŭr. (*Ibis,* 171.) SYN. Vīscĕră. || *Partie délicate des animaux, filet.* Īngŭstātă mĭhī pōrrēxĕrĭt ĭlĭă rhōmbī. *H.* Vĭs, frātĕr, ăb īpsĭs Ĭlĭbŭs? *J.* (5, 136). || † *Au fig. Flanc d'un vase.* Văscŭlă quæ tērnĭs ăpĕrīrēnt ĭlĭă mētrĭs. *Juvc.* (II, 140).

Ĭlĭăcŭs, ă, ŭm (Ἰλιακός). *D'Ilion.* Ĭlĭăcōs īntrā mūrōs pēccātŭr ĕt ēxtrā. *H.* Vĭdĕt Ĭlĭăcās ēx ōrdĭnĕ pūgnās. *V.* Ĭlĭăcī cĭnĕrēs! *Id.* SYN. Ĭlĭŭs. *Voy.* Trojanus.

Ĭlĭădēs, æ, *m.* (Ἰλιάδης). 1. *Fils ou descendant d'Ilus.* Ābrĭpĭt Ĭlĭădēn, quī nūnc quŏquĕ pōcŭlă mīscĕt. *O.* || 2. *Fils d'Ilie.* Rōmŭlŭs Ĭlĭădēs, Ĭlĭădēsquĕ Rĕmŭs. *O.* Ĭlĭădæ frātrēs. *Id.* (Cf. *Prisc.* 581).

Ĭlĭăs, ădĭs, *f.* (Ἰλιάς). 1. *Troyenne.* Ĭlĭăs īpsă quĭd ēst, nĭsĭ tūrpĭs ădūltĕră? *O.* Crīnĭbŭs Ĭlĭădēs pāssĭs. *V.* Ĭlĭădŭm tūrba ĕt Phrўgĭĭs cŏmĭtātă mĭnĭstrĭs. *Id.* SYN. Trōās. || 2. *L'Iliade, poëme d'Homère.* Nēscĭō quĭd mājŭs nāscĭtŭr Ĭlĭădĕ. *Pp.* (II, 34. 66). Quĭs nōssĕt Hŏmērŭm, Ĭlĭăs æternŭm sī lătŭĭssĕt ŏpŭs? *O.* PHR. Ĭlĭăcŭm cārmĕn. *H.* Mæŏnĭæ chārtæ. *M.* Mæŏnĭī lĭbēllī. *O.* VERS. Fābŭlă quā Părĭdĭs prōptēr nārrātŭr ămōrēm Græcĭă bārbărĭæ lēntō cōllīsă dŭēllō. *H.* Māxĭmŭs Ĭlĭăcæ gēntĭs cērtāmĭnă vātēs (cecinit). *Manil. Voy.* Homerus. || *Au pl. et au fig.* Tūnc vērō lōngās cōndĭmŭs Ĭlĭădās. *Pp.* (II, 1, 14).

Ĭlĭcĕt (*abrév. de* ire licet), *adv. C'est fini, c'en est fait : mot qu'on prononçait quand on congédiait une assemblée après un jugement, un sacrifice, des funérailles.* (Cf. *Donat.* ad *Ter. Ph.* I, 4, 31; *Eugraph.* ad *Eun.* II, 3, 55; *Serv.* ad *Æ.* II, 424, et VI, 216.) Āctum ēst, ĭlĭcĕt: Me īnfēlīcem ĕt scĕlēstăm! *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 17. *Id. Amph.* I, 1, 182. Cf. *Charis.* 181). Āctum ēst; ĭlĭcĕt: Pĕrīstī. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 9. *Diom.* 399, *ilicet* inter adverbia recenset quæ confirmationi serviunt). || *Ordint. Aussitôt.* Ĭlĭcĕt īgnĭs ĕdāx sūmmī ăd fāstīgĭă tēctī Vōlvĭtŭr. *V.* Ĭlĭcĕt ōbrŭĭmŭr nŭmĕrō. *Id. Voy.* Protinus.

Ĭlĭcētŭm, ī, *n. Forêt de chênes verts.* Vīcīnī strŭĕ cūltŭs Ĭlĭcētī. *M.* (XII, 18. *Id.* IV, 59. Adde *Sid.* 9, 180). SYN. Quērcētŭm.

Īlĭcĕŭs, Īlĭgnĕŭs et Īlĭgnŭs, ă, ŭm. *De chêne vert.* Ŏrnīque, īlĭcĕǣquĕ trăbēs, mĕtŭĕndăquĕ sūccō. *St.* Cūrrēntem īlĭgnīs pōtārĕ cănālĭbŭs ūndăm *V.* (*G.* III, 330. *Prisc.* p. 587, legit *iligneis.* Quod nolim : duplex forma est, ut in talibus : *Eburneus* et *Eburnus*, *Fraxineus* et *Fraxinus.* Et *Ter. Ad* IV, 2, 46, ilignis). *Voy.* Quernus.

Īlĭcō. *Voy.* Illico.

Īlĭgnĕŭs, Īlĭgnŭs. *Voy.* Iliceus.

Īlĭŏn. *Voy.* Ilium.

Īlĭŏnă, æ, et Īlĭŏnē, ēs, *f.* (Ἰλιόνη) *Ilioné, fille aînée de Priam, femme de Polymnestor.* Quām Fūsĭŭs ēbrĭŭs ōlĭm, Quum Īlĭŏnam ēdōrmīt. *H.* Prætĕrĕā scēptrum, Īlĭŏnē quŏd gēssĕrăt ōlĭm. *V.*

Īlĭŏnĕŭs, ĕŏs, ĕī ou ei, *m.* (Ἰλιονεύς, έως ou ῆος). *Ilionée, un des fils de Niobé.* (*Ov. Met.* VI, 261.) || 2. *Un des compagnons d'Énée.* Māxĭmŭs Īlĭŏnĕūs plăcĭdō sīc pēctŏrĕ fātŭr. *V.* Jām vălĭdam Īlĭŏneī nāvĕm. Īlĭŏnĕā pĕtīt dēxtrā. *Id.*

Īlĭŏs. *Voy.* Ilium.

Īlīssŭs ou Īlīssŏs, et Īlĭssŭs, ī, *m.* (Εἰλισσός et Ἰλισσός). *L'Ilissus, rivière de l'Attique.* Īlīssūs mūltā pūrgāvīt lūmĭnă lȳmphā. *St.* (*Th.* VIII, 767. *Ib.* XII, 641). Ŭbĭ pēr glăcĭēs lēnĭs Īlīssŭs. *Sen.* (*Hip.* 13. Sic *Avien. D. Terr.* 1219).

Īlīthyīă, æ, *f.* (Εἰλείθυια). *Diane, ou Junon Lucine, déesse qui présidait aux accouchements.* Prǣpŏsĭtām tĭmĭdīs părĭēntĭbŭs Īlīthyĭăm. *O.* Rītĕ mātūrōs ăpĕrīrĕ pārtūs Lēnĭs Īlīthyĭă, tŭērĕ mātrēs. *H.* (Adde *Aus. Eclog. de Puerp.* 41). *Voy.* Lucina.

Īlĭŭm ou Īlĭŏn, ĭī, *n.*, et Īlĭŏs, ĭī, *f.* (Ἴλιον). *Ilion, Troie, ainsi nommée du roi Ilus, qui l'agrandit.* Cĕcĭdītquĕ sŭpērbŭm Īlĭum, ĕt ōmnĭs hŭmō fūmāt Nēptūnĭă Trōjă. *V.* Cāssāndrǣ quĭă nōn crēdĭtum ēst, rŭĭt Īlĭŭm. *Ph* Īlĭŏn, ēt Tĕnĕdŏs, Sĭmŏīs, ēt Xānthŭs, ĕt Īdē. *O.* Nēc prōfŭĭt Īlĭŏn īllī. *Id.* Nōn sĕmĕl Īlĭŏs Vēxātă. *H.* Pōstquam āltă crĕmāta ēst Īlĭŏs. *O. Voy.* Troja.

Īlĭŭs, ă, ŭm. *D'Ilion.* Īlŭs ĕrāt, dūm rēs stĕtĭt Īlĭă rēgnō. *V.* Īlĭă tēllūs. *Id.* Īlĭǣquĕ līttŭs Ētrūscūm tĕnŭĕrĕ tūrmǣ. *H. Voy.* Iliacus.

Īllā, *adv. Comme* Illac. *Par là.* (*Pl. Mil.* II, 3, 17.)

Īllābĕfāctŭs, ă, ŭm. *Qui n'est point ébranlé.* Āffīnĭă vīncŭlă nōbīs, Quǣ sēmpēr mănĕānt īllābĕfāctă prĕcŏr. *O.* Īllābĕfāctă cōncōrdĭă. *Id.* SYN Īncōncūssŭs, fīrmŭs, *par ext.* īrrŭptŭs.

Īllābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī, *d. Tomber sur.* Sī frāctŭs īllābātŭr ōrbĭs. *H.* SYN. Īncĭdŏ, rŭŏ. || *Tomber, mourir.* Cōnjŭgĭs īllābī lăcrĭmīs. *L.* SYN. Cădŏ, mŏrĭŏr. || *Entrer.* Mĕdĭīǣquĕ mĭnāns īllābĭtŭr ūrbī. *V.* SYN. Sŭbĕŏ, sūccēdŏ. *Voy.* Intro. || *Au fig. Pénétrer dans.* Dā, pătĕr, aūgŭrĭum, ātque ănĭmĭs īllābĕrĕ nōstrīs. *V.* SYN. Īnsĭnŭŏ, pĕnētrŏ.

Īllāc, *adv. De ce côté-là, par là.* Plēnŭs rīmārŭm sum : hāc ātque īllāc pērflŭŏ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 25. Adde *Pl. Rud.* I, 3, 30). || † *Ancien abl. de* Illic Īn īllāc hīrnĕā. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 275).

Īllăcĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui ne peut être déchiré; qui n'est pas déchiré, entier.* Spŏlĭŭm.... quŏd căpĭtī īllăcĕrābĭlĕ vīctŏr Āptārăt. *Sil.*

Īllăcrĭmābĭlĭs, ĕ. *Inexorable.* Ămīcĕ, plācēs īllăcrĭmābĭlem Plūtōnă taūrīs. *H.* || *Qui n'est pas pleuré.* Sēd ōmnēs īllăcrĭmābĭlēs Ūrgēntŭr. *H.*

Īllăcrĭmŏ, ās, ārĕ, *n.*, et Īllăcrĭmŏr, ārĭs, ārī, *d. Pleurer sur, pleurer.* Sīc ăĭt īllăcrĭmāns. *V.* Nōstră (mala), quĭbŭs pŏssīnt īllăcrĭmārĕ fĕrǣ. *O. Voy.* Lacrimo. || *Suinter, dégoutter, couler.* Ēt mœ̄stum īllăcrĭmāt tēmplīs ĕbŭr. *V.* Ēt fōns īllăcrĭmēt pŭtĕī nōn sēdĕ prŏfūndā. *Col.* (X, 25). *Voy.* Sudo.

† Īllǣ, *ancien gén. f. pour* Illius. (*Lucr* IV, 1079. Vere, quanquam alii aliter.)

† Īllǣc, *arch. pour* Illa. Mĭsērrŭmam hăbŭī ŭt īllǣc hŏdĭē quŏt mŏdīs. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 2. *Id. Aul.* II, 2, 71; *Mil.* II, 6, 12).

† Īllǣsē, *adv. Sans faire ou avoir de mal.* Pŏtŭīssēt īllǣsē pĕrīclo ābrūmpĕrĕ. *P. Nol.* (21, 157).

Īllǣsŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas blessé ou endommagé.* Īllǣsūm tĭmĭdīs ūnguĭbŭs hǣsĭt ŏnŭs. *M.* (I, 7). Brūmāque īllǣsă cŭprēssŭs. *St.* Īllǣsō cōrpŏrĕ prēssĭt ăquās. *O.* SYN. Īnvĭŏlātŭs, īncŏlŭmĭs, īntĕgĕr, *qqf.* īnnŏxĭŭs. PPH. Sĭnĕ vūlnĕrĕ. *L.*

Īllǣtābĭlĭs, ĕ. *Triste, fâcheux.* Mē pōrtŭs ĕt īllǣtābĭlĭs ōră Āccĭpĭt. *V.* Īllǣtābĭlĕ mūrmŭr. *Id.* Grăvĕ ĕt īllǣtābĭlĕ mūnŭs. *St.* SYN. Īnjūcūndŭs, ĭnămābĭlĭs, grăvĭs, mŏlēstŭs, trīstĭs.

† Īllānc, *arch. Comme* Illam. Nam īllānc ĕgo ōlĭm, quæ hīnc flēns ăbĭĭt, pārvŏlăm. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 4. *Id. Most.* V, 2, 36, et passim).

Īllāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Illabor. *Tombé sur.* Mē trūncŭs īllāpsūs cĕrĕbrō Sūstŭlĕrāt. *H.*

Īllāpsŭs, ūs, *m. Chute dans.* Āt grĕgĭs īllāpsū frĕmĕbūndō tērrĭtŭs. *Sil.* (III, 463. Alii minus bene *allapsu*).

Īllăquĕŏ, ās, ārĕ. *Prendre au filet.* Cāllĭdŭs īllăquĕāt vŏlŭcrēs Aūt pĕdĭcīs dŏlŭs aūt măcŭlīs. *Prud.* (*Cath.* 3, 41). *Voy.* Aucupor. || *Au fig. Enlacer, séduire.* Mūnĕră nāvĭūm Sǣvōs īllăquĕānt dŭcēs. *H.* Cūnctă rĕmīttēntēm cōntrāctĭbŭs īllăquĕātă Mūltĭmŏdīs. *Prud.* (*Apot.* 993).

Īllātrŏ, ās, ārĕ, *n. Aboyer contre.* Īllātrāt jējūnīs faūcĭbŭs Ōrthrŭs. *Sil.* Mānĭbŭs īllātrăt (maga). *L.*

Īllātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Infero. *Apporté.* Īllātō lūmĭnĕ vīdĭt Ēt scĕlŭs. *O.* Pēr vīm sĭbĭ dēdĕcŭs īllŭd Īllātŭm. *Id.*

Īllaūdābĭlĭs, ĕ. *Qui ne mérite pas de louange, ou Dont on ne parlera pas.* Jŭvăt, heū! jŭvăt īllaūdābĭlĕ cārmĕn Fūndĕrĕ. *St.*

Īllaūdātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas loué.* Ātque īpsī nōn īllaūdātă Tŏnāntī (facta). *St.* || *Détestable, maudit.* Aūt īllaūdātī nēscīt Būsīrĭdĭs ārās. *V.* (*G.* III, 4. Cf. *Serv.*; *Gell.* 2, 6; *Macr.* 7, 7).

Īllaūtŭs. *Voy.* Illotus.

Īllĕ, ă, ŭd; *gén.* īllĭŭs et īllīŭs. *Lui, elle; celui, celle.* Īllĕ mĕās ērrārĕ bŏvēs, ŭt cērnĭs. *V.* Īllĭŭs īmmēnsǣ rŭpērūnt hōrrĕă mēssēs. Quām nōstro īllīŭs lābātŭr pēctŏrĕ vūltŭs. Īllī mĕă cārmĭnă cūrǣ. *Id.* Īllŭd ĕrăm. *O.* SYN. Ĭs, *qqf.* hīc, īpsĕ. || *Qqf. dans une énumération, au lieu de* Hīc... īllĕ. Quĭd ăd tē, Dē cŭtĕ quĭd făcĭăt īllĕ, vĕl īllĕ sŭā? *M.* (VII, 10). Īn īllīs frŭctū' st, ĭn īllīs ŏpĕră lūdĭtŭr. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 18). || *Par emphase : Ce grand, ce célèbre.* Ĭta īllĕ făxĭt Jūpĭtĕr! *Pl.* (*Most.* II, 1, 51). Fās, aūt īllĕ sĭnĭt sūmmī rēgnātŏr ŏlȳmpī. *V.* Sīc Jūpĭtĕr īllĕ mŏnēbăt. *Id.* (Ita etiam *Cic. Catil.* 2, 12.) || *Il est qqf. entièrement pléonasme.* Nūnc dēxtra īngĕmĭnāns, nūnc īllĕ sĭnīstrā. *V.* Pēctŏră nūnc prĕtĭŏ, nūnc īlle hōrtāntĭbŭs ārdēns Sōllĭcĭtāt dīctīs. *St.* || Hīc ēst īllĕ. *Formule. Voilà celui.* Hǣc ēst īllă dĭēs. *L.* || *Il se joint aux deux autres personnes.* Īlle ĕgŏ lībĕr. *O.* Īlle ĭgĭtŭr tāntōrŭm vīctŏr, Ăchīllĕ, Vīncĕrĭs. *Id.* || Ēx īllō (*s.-ent.* tempore). *Depuis ce temps.* Ēx īllō flŭĕrĕ. *V.* Ēx īllō fēlīx nōx mĭhĭ nūllă fŭĭt. *Pp.* (II, 29, 42). SYN. Īndĕ.

Īllĕcĕbră, æ, *f.*, et ordint. Īllĕcĕbrǣ, ārŭm, *pl. Attraits, charmes.* Mūndĭtĭa īllĕcĕbra ēst ănĭmo ămāntŭm. *Pl.* (*Men.* II, 3, 4. *Id. Cas.* V, 2, 13). Vīvēntum īllĕcĕbra ēst laūdātĭŏ. *Aus.* (*Prof.* 25, 5). Īllĕcĕbrīs ĕrăt ēt grātā nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. *H.* Dūlcĭbŭs īllă quĭdem īllĕcĕbrīs (de juvenca). *V.* SYN. Blāndĭtĭǣ, īrrītāmēntŭm, lēnōcĭnĭŭm, stĭmŭlŭs. EP Blāndǣ, dūlcēs, grātǣ, fāllācēs, dŏlōsǣ, ĭnānēs.

Īllĕcĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Séduisant.* Īstōc īllĕcĕbrōsĭŭs

Fĭĕrī nīl pŏtēst. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 55. Quod laudat *Charis.* 182). Īllĕcĕbrōsŭs ĕnīm săpŏr ēst ĕt pēstĭfĕr hōrūm. *Prud.* (*Sym.* II, 144). *Voy.* Blandus.

Īllēctŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Illicio. *Attiré, charmé.* Rēspōndīt Dŏmĭnō, suādēlīs sē mălĕ fābrīs Īllēctăm suāsīssĕ vĭrō. *Prud.* (*Ham.* 715. Et *Alcim.* IV, 145). || 2. (*de* in *priv. et* lego). *Non lu.* Sī nōn ăccĭpĭēt scrīptum, īllēctūmquĕ rĕmītĭēt. *O.*

† Īllēctŭs, ūs, *m. Séduction.* Măgis īllēctūm tuūm, quām lēctūm, mĕtŭŏ. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 21).

Īllĕpĭdē, *adv. Sans grâce.* Qui īstōc pāctō tām lĕpĭda īllĕpĭde āppēllēs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 50). Nōn quĭă crāssē Cōmpŏsĭtum īllĕpĭdēvĕ pŭtētŭr. *H.*

Īllĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui est sans grâce, grossier.* Nī sīnt īllĕpĭdæ ātque ĭnēlĕgāntēs. *Cat.* (6, 2. *Id.* 36, 16). SYN. Ĭnūrbānŭs, īnsūlsŭs. || *Dur de caractère.* Părēntem hăbēre ăvārum, īllĕpĭdum, īn līběrōs Dīffĭcĭlēm. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 3, 29). || ? *Malheureux.* Īmpŏs ănĭmi, ĭnămābĭlĭs, īllĕpĭdŭs vīvŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 3. Sic certe *Invenustus*).

Īllēvī, *parf. de* Illino.

1. Īllēx, ēgĭs. *Qui est sans loi.* Īmpūre, ĭnhŏnēste, ĭnjūre, īllēx, lābēs pŏplī. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 4). Quĭd nārrās, bārbărĕ?... Īllēx ĕs. *Cæcil.* (apud *Non.* 1, 33). PPH. Lēgĕ sŏlūtŭs. *H.*

2. Īllēx *ou* Īllīx, ĭcĭs, *m. Appât, séduction.* Ēsca ēst mĕrētrīx, lēctŭs īllēx ēst, ămātōrēs ăvēs. *Pl.* (*As.* I, 3, 67). || *Au fig. Appât, séduction; adj. Séducteur, séductrice.* Qui īlī mălæ rē tāntæ fŭĭmŭs īllĭcēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 4, 35). Nē tĕmĕre hānc ēmīssĕ dīcās me īmpūlsōre aūt īllĭcĕ. *Id.* (*Pers. fragm.* apud *Maium*). Cōrda īllĭcĕ flēctĕrēt ārtĕ. *Prud.* (*Sym.* II, 6). Ūndĕ nĕfās tāntūm mĕrŭĭt, nĭsi āb īllĭcĕ cūltū? *P. Nol.* (22, 119).

Īllēxĕ, *sync. pour* Illexisse. Ămōrĕ mūltōs īllēxe īn dīspēndĭŭm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 53).

Īllēxī, *parf. de* Illĭcio.

† Īllī, *ancien adv., pour* Illic. *Là.* Quæ īlli ād lĕgĭōnēm fāctă sūnt, mĕmŏrāt pătĕr. *Pl.* (*Amph. prol.* 133. *Id. Rud.* II, 6, 57). Eō pāctō prōrsum īlli āllĭgārĭs fīlĭŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 58. Hæc loca indubitanda elegi; et alia dantur. Cf. *Donat.* ad *Ter. Ad.* I, 2, 36). || † *Ancien gén. m., pour* Illius. Quŏd nī Pālămēdīs pērspĭcāx prūdēntĭă Īllī pērcēpsēt mălĭtĭōsam aūdācĭăm. *Poet.* (apud *Cic. Off.* 3. Sic *Cato* apud *Prisc.* 694). Hūjŭs īllĭc, hīc īlli hŏdĭē fērt ĭmāgĭnēm. *Pl* (*Capt. prol.* 39).

Īllĭbānŭs, *m. Nom d'homme* (?). Īllĭbānūm, Nŭmĭdāmque Ăvĕlīm, Pārĭhūmquĕ Vŏnōnēm. *Aus.* (*Epist.* 19, 16).

Īllĭbātŭs, ă, ŭm. *Non effleuré, entier.* Īllĭbātă tĭbī mērcēdĭs pōrtĭŏ sālvæ. *Juvc.* (III, 579). *Voy.* Integer. || *Pur.* Dă fœdĕră prīscī Īllĭbātă tŏrī. *L.* SYN. Īntĕmĕrātŭs, etc. *Voy.* Purus.

Īllīběrālĭs, ĕ. *Peu noble, vil.* Tam īllīběrālĕ făcĭnŭs ēsse ōrtūm! *Ter.* (*Ad.* III, 4, 3. *Ib.* V, 5, 5).

Īllīběrālĭtĕr. *D'une manière peu noble, indignement.* Dīcēndūm măgĭs ăpērte, īllīběrālĭtĕr. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 30. *Id. Phor.* II, 3, 24; ubi *Donat.*).

1. † Īllĭc, *arch. Comme* Ille. Hūjŭs īllĭc, hīc īlli hŏdĭē fērt ĭmāgĭnēm. *Pl.* (*Capt. prol.* 39. *Id. Asin.* II, 1, 18, et passim).

2. Īllĭc, *et arch.* Īllēĭc, *adv. Là.* Īllĭc ŏffĭcĭānt lætīs nē frūgĭbŭs hērbæ. *V.* Īllĭc ōmnĕ mălūm vīnō cāntūquĕ lĕvātŏ. *H.* SYN. Ĭbĭ, *qqf.* hīc. || *Dans cette occasion, alors.* Īllĭc, ŭbĭ nīl ŏpŭs ēst, ĭbĭ vĕrēntŭr. *Ter.* (*And.* IV, 1, 14). *Voy.* Tunc.

3. † Īllĭc, īllæc, īllŏc, *arch. Comme* Ille. Aūt glōrĭārūm plēnĭōrēm quam īllĭc ēst. *Pl.* (*Mil.* I, 2, 22). Si ūnquām vīdīstī pīctum ămātōrem, īllĭc ēst. *Id.* (*Merc.* I. 2, 42. Cf. *Prisc.* 630). *Voy. le suiv.*

† Īllīccĕ, īllæccĕ, īllōccĕ, *arch. Comme* Ille. Hæc ūrbs ēst Thēbæ; ĭn īllīsce hăbĭtăt ædĭbŭs. *Pl.* (*Amph. prol.* 97. *Id Most.* II, 2, 71. Cf. *Prisc.* 630). *Voy* Hicce.

† Īllīccĭnĕ, īllæccĭnĕ, īllūccĭnĕ. *Est-ce lui ou elle?* Īllīccĭne ēst? *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 44).

Īllĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Entourer de lacs, de filets.* Sāltūs īllĭcĭtĕ. *Næv.* (ap. *Non.* 1, 18). || *Ordint au fig. Enlacer, attirer, séduire.* Īllĭcĕre ŭt cŭpĕrēnt vītām mūtārĕ prĭōrēm. *Lr.* (V, 170). Īmpĕrītō rērum, ēdūctōs līběre, īn fraūdem īllĭcĭs. *Ter.* (*And* V, 4, 8). Īs me ăd īllam īllēxĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 9, 7) SYN. Āllĭcĭŏ, pēllĭcĭŏ, dūcŏ, āttrăhŏ.

† Īllĭcĭtē, *adv. D'une manière non permise.* Mōrēs īllĭcĭtē lĭbīdĭnāntēs. (*Anthol.* I, p. 628.)

Īllĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Défendu, illicite.* Īllĭcĭtōsquĕ tŏrōs, ēt nōn ēx cōnjŭgĕ nātōs. *L.* Īrĕ pēr īllĭcĭtūm. *St.* SYN. Vĕtĭtŭs. *Voy. ce mot.*

Īllĭcō *ou* Īlĭcō, *adv.* (*de* in loco). *Sur la place, là.* Sēptĭmūm dĕcĭmum ānnum īllĭcō sĕdēnt. *Næv.* (apud *Non.* 4, 242). Sta īllĭcō, nōli ăvōrsārī, nĕquĕ te ŏccūltāssĭs mĭhĭ. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 1. Sic et *Ter. Ph.* I, 4, 18. Cf. *Donat.* ad *Ad.* II, 1, 2). || *Ordint. en parl. du temps. Sur-le-champ, aussitôt.* Quĭd? īllĭcōnĕ crēdĕre ĕă, quæ dīxi, ŏpōrtŭīt tē? *Ter.* (*Eun.* V, 6, 11. *Ib.* I, 2, 53). Crœsŭs ăd rēgem īllĭcō Dēdūctŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 45). *Voy.* Protinus. || † *Postérieurt.* Īllĭcŏ. Ōstēntāta ŏcŭlĭs īllĭcŏ dōnă răpĭs. *Aus.* (*Idyl.* 14, *de Rosa* 42). Īllĭcō sēd pŏsĭtĭs ēx ŏssĭbŭs ēccĕ mĭcāt lūx. *P. Nol.* (18, 158).

Īllīdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Frapper contre, heurter.* Īllīdītquĕ vădĭs, ātque āggĕrĕ cīngĭt ărēnæ *V.* Ēffrāctōque īllīsĭt ĭn ōră cĕrĕbrō (cæstus). *Id.* Frăgĭlī quærēns īllīdĕrĕ dēntēm. *H.* Crēdās īllīdī caūtĭbŭs ăĭgām. *Cl.* SYN. Āllīdŏ, cōllīdŏ, īmpīngŏ, tĕrŏ, *par ext.* frāngŏ. *Voy.* Frango.

Īllĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier, enlacer.* Sūmmă pĕdūm prōpĕrĕ plāntārĭbŭs īllĭgăt ālīs. *St.* Īgnōtă taūrīs īllĭgātūrŭs jŭgă. *H.* Nōn ŭt jŭvēncīs īllĭgātă plūrĭbŭs. *H.* Īnūtĭlĭs īnquĕ lĭgātŭs Cēdēbăt. *V.* SYN. Īnnēctŏ, lĭgŏ, etc. *Voy.* Vincio.

† Īllīm, *arch. Comme* Īllĭnc. Īllīm rĕdĭīstī rūtrŭm. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 66).

Īllīmĭs, ĕ. *Limpide.* Fōns ĕrăt īllīmĭs, nĭtĭdĭs ārgēntēŭs ūndĭs. *O. Voy.* Limpidus.

Īllĭnc, *adv. De là.* Hīnc mŏvĕt Eūphrātēs, īllĭnc Gērmānĭă bēllūm. *V.* Īllĭnc hūc trānsfĕrētŭr vīrgŏ. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 13). SYN. Īndĕ, īstĭnc, *qqf.* hīnc. || Hīnc, īllĭnc. *Voy.* Hinc.

Īllĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Oindre, enduire, humecter.* Hīc ŏcŭlĭs ĕgŏ nīgră mĕĭs cōllȳrĭă līppŭs Īllĭnĕrĕ. *H.* Cōntĕrĕrĕt, tĕnĕrĭs īllĭnĕrētquĕ gĕnĭs. *O.* Lăquĕōs ŭbĭ cāllĭdŭs aūcĕps Prætēndīt, lēntōque īllēvĭt vīmĭnă vīscō. *Prud.* (*Ham.* 807). SYN. Lĭnŏ, īmbŭŏ, etc. *Voy.* Lino. || *Au fig.* Quŏd sī brūmă nĭvēs Ālbānĭs īllĭnĕt āgrĭs. *H.* Ēt quŏdcūmquĕ sĕmĕl chārtĭs īllēvĕrĭt. *Id.*

Īllīsī, *parf. de* Illido.

Īllīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Illido. *Heurté contre* Scŏpŭlĭs īllīsă rĕclāmānt Æquŏră. *V.* Īllīsūm scŏpŭlīs rĕvŏmēntĭbŭs æquŏr. *L.*

Īllīsŭs, ūs, *m. Choc.* Īllīsū scŏpŭlūs trĕmĭt ōmnĭs ăquārūm. *Sil.*

Īllĭttĕrātŭs, ă, ŭm. *Illettré, ignorant.* Īllĭttĕrăt crēdĭdīt frĕquēntĭă. *Prud.* (*Peri.* 10, 82. Adde *Hor Epod.* 8, 17; *Cæcil.* apud *Non.* 5, 101).

Īllĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Illino. *Enduit.* Quĕm nōn ŏffēndāt tōtō fæx īllĭtă vūltū. *O.* Crīnēs ĕt aūrūm vēstĭbŭs īllĭtūm. *H.* SYN. Īmbūtŭs, lĭtŭs, ūnctŭs. *Voy.* Unctus.

Īllĭŭs *et* Īllīŭs. *Voy.* Ille.

Illīx. *Voy.* Illex 2.

┼ Īllō, *adv. arch. Comme* Illuc. *Là.* Quid īllō nūnc prŏpĕrās? Rŏgās? *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 51. *Id. Amph.* I, 1, 42 et 48, in quibus fit elisio posterioris). Extēmplo īllō tē dūcam ŭbī nōn dēspŭās. *Næv.* (ap. *Gell.* 2, 19).

┼ Īllŏc, *arch. Comme* Illuc.

Īllŏcābĭlĭs, ĕ. *Qui ne trouve pas à se marier.* Vīrgĭnem hăbĕō grāndēm, dōtĕ cāssam ātque īllŏcābĭlĕm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 14).

Īllōtŭs, Īllaūtŭs *ou* Īllūtŭs, ă, ŭm. *Qui n'est point lavé; sale.* Ēt Tȳrĭās dārĕ cīrcum īllōtă tŏrālĭă vēstēs. *H.* Īncŏquĕrĕ, īllōtōs Cūrtīllūs ĕchīnōs. *Id.* Sūdōr tōnsīs īllōtŭs ădhǣsĭt. *V.* Nām quæ lăvāta ēst, nĭsĭ Pērcŭlta ēst, meō quĭdem ănĭmō, quăsi īllaūta ēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 22). SYN. Sōrdĭdŭs, īmmūndŭs, squālĭdŭs. || *Au fig.* Īllōtō quŏnĭām cōncrētă vĕtĕrno ēst. *Prud.* (*Apoth.* 927).

Īllūc, *adv. Là* (*avec mouv.*). Hūc căpŭt ātque īllūc hŭmĕro ēx ŭtrōquĕ pĕpēndĭt. *V.* Īllūc, ūnde ăbiī, rĕdĕō. *H.* SYN. Ĕō, *qqf.* hūc, īllō. || ┼ Īllūc, *arch. Comme* Illud. Īllūc ēst săpĕrĕ? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 12. Sic *Pl. Aul.* III, 5, 11. Cf. *Charis.* 132).

Īllūcĕō, ēs, xī, cērĕ, *et* Īllūcēscŏ *ou* Īllūcīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Luire, faire jour.* Nōn ălĭōs prīmā crēscēntĭs ŏrīgĭnĕ mūndī Īllūxīssĕ dĭēs. *V.* Tŭōquĕ căpĭti īllūcĕăt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 65, de pice). || *arch. Act. Faire clair à qqn, éclairer.* Ūt mōrtālēs īllūcīscās lūcĕ clāra ēt cāndĭdā. *Id.* (*Amp.* I, 3, 49). Scĕlēstĭōrēm nūllum īllūxĕre āltĕrŭm. *Id.* (*Bacch.* II, 3, 22). *Voy.* Luceo.

Īllūctāns, tĭs. *Qui lutte sur.* Ēt tĕnĕrīs mĕdĭtāns vērba īllūctāntĭă lābrīs. *St.* (*Th.* IV, 790).

Īllŭd, *n. de* Ille.

Īllūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ, *n. et a. Jouer, se jouer.* Sī quīd dătŭr ōtī, Īllūdō chārtīs. *H.* Īmă vĭdēbātŭr tālīs īllūdĕrĕ pāllă. *Tib.* (III, 4, 35). *Voy.* Ludo. || *Se jouer de, se moquer.* Cērtānt īllūdĕrĕ căptō. *V.* Vērbīs vīrtūtem īllūdĕ sŭpērbīs. Nōstrīs īllūsērĭt ādvĕnă rēgnīs. *Id.* Rīsĭt, ēt īllūdēns nōstrās Tīrȳnthĭŭs ārtēs. *O.* Dīgnām mē pŭtās quam īllūdās? *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 19). SYN. Īrrīdĕō, īnsūltŏ, lūdŏ. *Voy.* Derideo. || *Nuire, endommager, perdre.* Căprĕǣquĕ sĕquācēs Īllūdūnt tĕnĕrǣ frōndī. *V.* Pæne īllūsī vītām fīlĭæ. *Ter.* (*And.* V, 1, 3). *Voy.* Lædo. || *Qqf. Broder.* Īllūdūnt aūrō vēstēs. *Avien.* (*D. Terr.* 1258). *Voy.* Illusus.

? Īllŭĭbĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut désinfecter.* Spūrcātŭr nāsum ŏdōre īnlŭĭbĭlī. *Pl.* (*Men.* I, 2, 57. Cf. *Non.* 4, 425. Vulgo *inlutibili*, repugnante metro).

Īllūmĭnŏ, ās, ārĕ. *Éclairer.* Rūptōquĕ vĭās īllūmĭnăt īgnī. *St.* (*Th.* XII, 275). Rŏsĕōque aūrōra īllūmĭnăt ōrtū. *Prud.* (*Sym.* II, 598). *Voy.* Illustro. || *Au fig. Éclairer.* Īntērnă nōstrī pĕctŏrĭs Īllūmĭnāns præcōrdĭă. *Hil. Pict.* (*Hymn.* vs. 11). || *Donner de l'éclat.* Pătrĭăm, sĕnātūm cōnjŭgēmque īllūmĭnās. (*Anthol.* II, p. 149.)

┼ Īllūnc, *pour* Illuncce, *arch. Comme* Illum. Nēscĭō pōl quæ īllūnc hŏmĭnem īntēmpĕrĭǣ tĕnĕnt. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 31. *id. Merc.* II, 2, 1).

Īllūnĭs, ĕ. *Non éclairé par la lune.* Īllūnēm nāctī pēr rūră tăcēntĭă nŏctēm. *Sil.*

┼ Īllūrī, *m. pl. arch. pour* Illyrii. *Illyriens.* Īstrōs, Hīspānōs, Māssĭlĭēnsēs, Īllūrōs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10. Vulgo non recte *Illurios.* Sic *Dardanus* pro *Dardanius*).

Īllūrĭcŭs, etc. *Voy.* Illyricus.

Īllūsŏr, ōrĭs, *m. Trompeur.* Ēccĕ Rĕdēmptōrĭs nōstrī mălŭs ārtĕ vĭcīssĭm Lūdĕrĭs īllūsŏr. *P. Nol.* (20, 72, de diabolo).

Īllūstrĭs, ĕ. *Clair, lumineux.* Īllūstrĭōrēs fēcĭt, fēstrāsque īndĭdĭt. *Pl.* (*Rud.* I, 1, 6). Cōncŭtĭēns īllūstrĕ căpŭt (Sol). *O.* Īllūstrĕ lætīs ēxsērĭs tērrīs căpŭt. *Sen.* (*H. Fur.* 594, ad solem). SYN. Clārŭs, lūcĭdŭs. || *Illustre, célèbre.* Īllūstrēs ănĭmās, nōstrūmque īn nōmĕn ĭtūrās. *V.* Nāmquĕ fŏre īllūstrēm fāmā făctīsquĕ cănēbānt. *Id.* SYN. Clārŭs, cĕlĕbĕr, īnclȳtŭs, nōbĭlĭs, etc. *Voy.* Celeber.

Īllūstrŏ, ās, ārĕ. *Éclairer, donner du jour.* Quā sōl hăbĭtābĭlēs Īllūstrăt ōrās. *H.* SYN. Cōllūstrŏ, īllūmĭnŏ. PPH. Lūmĕn dō, præbĕō, fĕrŏ. Dō lūcēm. Lūmĭnĕ rĕplĕŏ, pērfūndŏ. Lūcĕ, lūmĭnĕ, īgnĕ, făcĕ, fūnālĭbŭs nōctēm, tĕnĕbrās pēllŏ, vīncŏ, fŭgŏ, ārcĕŏ. VERS. Lārgōquĕ sĕrēnăt Īgnĕ dŏmŭm. *St.* Cōllūcēnt īgnĭbŭs ǣdēs. *O.* Nōctēm flāmmīs fūnālĭă vīncūnt. *V.* Nōctūrnōs præbēbāt cērĕŭs īgnēs. *M.* Dōnĕc īnĭĭcĭăt rădĭōs īn mĕă vīnă dĭēs. *Pp.* Rēddĕ jām mūndō dĭēm. *Sen. Voy.* Mane. || *Qqf. Faire voir clair.* Īllūstrānt ăcĭēm, măgīsquĕ cæcōs. *Boet.* (3, 10). || *Au fig. Faire connaître, rendre célèbre.* Quēm prĭŭs īllūstrēm chārtīs? *H.* Ēxtrēmōs ŏbĭtŭs īllūstrăt Ăpōllŏ. *St.* SYN. Nōbĭlĭtŏ, īnsīgnĭŏ. PPH. Īn sæcŭlă mīttĕrĕ. *Sil.*

Īllūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Illudo. *Déçu, moqué.* Aūt ārtem īllūsŭs ŏmīttās. *H.* Cōmmŏdăt īllūsīs nūmĭnă sūrdă Vĕnŭs. *O.* || *Chancelant.* Īllūsīquĕ pĕdēs. *H.* || *Brodé.* Īllūsās aūrō vēstēs. *V.* Īllūsă vēstĭs, gēmmă, bōmbȳx, pūrpŭră. *Prud.* (*Peri.* 10, 512. *Ib* 14, 105). SYN. Pīctŭs.

? Īllūtĭbĭlĭs. *Voy.* illuibilis.

Īllūtŭs. *Voy.* Illotus.

Īllŭvĭēs, ēī, *f. Saleté, malpropreté.* Rēspĭcĭmŭs : dīra īllŭvĭēs īmmīssăquĕ bārbă. *V.* Mōrbo īllŭvĭēquĕ pĕrēsă. *Id.* Pānnīs ŏbsĭtă, Nēglēcta, īmmūnda īllŭvĭē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 54). SYN. Squālŏr, sōrdēs, pǣdŏr. *Voy.* Squalor. || *Au fig.* Dīcēndī tōrrēns tĭbĭ cōpĭă : quæ tămĕn aūrŭm, Nōn ĕtĭăm lūtĕām vōlvĕrĕt īllŭvĭēm. *Aus.* (*Prof.* 1, 17). Īndĕ lăvātŭr Nātūræ īllŭvĭēs. *Prud.* (*Apoth.* 929). SYN. Sōrdēs.

Īllȳrĭă, æ, *f.* (Ἰλλυρία). *Illyrie, contrée située sur l'Adriatique, au nord de l'Épire.* Ān tĭbĭ sūm gĕlĭdā vīlĭŏr Īllȳrĭā? *Pp.* (I, 8, 2. *Id.* II, 16, 10). SYN. Īllȳrĭs.

Īllȳrĭcŭs, *arch.* Īllūrĭcŭs, ă, ŭm. *D'Illyrie.* Cōntĭgĭt Īllȳrĭcōs prŏfŭgā cūm cōnjŭgĕ pōrtūs. *O.* Sīve ōram Īllȳrĭcī lĕgĭs æquŏrĭs. *V.* Īllūrĭcă făcĭēs vĭdētŭr hŏmĭnĭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 10. Adde *Enn.* ap. *Fest.* in *Sibyna*).

Īllȳrĭī, *m. pl. Voy.* Illuri.

Īllȳrĭs, ĭdĭs, *f. D'Illyrie.* Īllȳrĭs Īōnĭās vērgēns Ĕpĭdāmnŭs īn ōrās. *L.* Īllȳrĭs ōră. *O.* || *Subst. f. L'Illyrie.* Nēc dēdīgnāta ēst ābjēctīs Īllȳrĭs ārmīs. *O.* Ād dēxtrām pārtēm prōtēndĭtŭr Īllȳrĭs ālmă. *Prisc.* (*Peri.* 100). SYN. Īllȳrĭă.

Īllȳrĭŭs, *adj. Voy.* Illuri.

Ilōtēs *ou* Hēlōtēs, *m. pl.* (εἵλωτες). *Ilotes.*

Īlŭs, ī, *m.* (Ἶλος). *Ilus, fils de Tros, et roi de Troie.* Īlūs ădhūc Ăsĭǣ dīvēs hăbēbāt ŏpēs. *O.* || *Surnom d'Ascagne.* Īlūs ĕrăt dūm rēs stĕtĭt Īlĭă rēgnō. *V. Voy.* Ascanius.

Īlvă, æ, *f. L'île d'Elbe, en face de l'Étrurie.* Ŏccūrrĭt chălȳbŭm mĕmŏrābĭlĭs Īlvă mĕtāllīs. *Rutil.* (1, 351). Āst Īlvă trĕcēntōs. *V.*

┼ Īm, *ancien accus. de* Is. Āt quŏnĭām mōrs ēxĭmĭt īm, prŏhĭbētquĕ. *Lr.* (III, 877. *Festus* : « *Im* ponebant pro *eum*, a nominativo *is.* » *Lex* XII *Tab.* apud *Macr.* 1, 4 : « Sei *im* occisit, ioure caisus esto. »)

┼ Īmāgĭnĕŭs, ă, ŭm, *néol. Qui reproduit une image; d'imagination.* Īmāgĭnĕæ vīncŭlă īncēndĭă pœnǣ. *Sedul.* (I, 187. Adde *Fort. V. S. M.* II, 276, *imagineæ* figuræ).

Ĭmāgĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Se représenter.*

Ĭmāgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Qui voit des fantômes.* Quālĭs sĭt : sōlĕt hæc ĭmāgĭnōsŭm. *Cat.* (41, 8).

Ĭmāgō, ĭnĭs, *f. Ressemblance, image, forme.* Jāmquĕ dĕŭs, pŏsĭtā fāllācĭs ĭmāgĭnĕ taūrī. *O.* Fīt quŏquĕ, dē spĕcŭlo īn spĕcŭlum ŭt trādātŭr ĭmāgŏ. *Lr.* (IV, 303). Ĕt plūrĭmă mōrtĭs ĭmāgŏ. *V.* SYN. Fōrmă, spĕcĭēs, fĭgūră, ēffĭgĭēs, sĭmŭlācrŭm, sĭmŭlāmĕn. || *Image, portrait, statue.* Hōc tĭbĭ sūb nōstrā brĕvĕ cārmĕn ĭmāgĭnĕ vīvāt. *M.* (IX, 1). Quī stŭpĕt īn tĭtŭlīs ĕt ĭmāgĭnĭbŭs. *H.* VERS. Sī quĭs hăbēs nōstrīs sĭmĭlēs īn ĭmāgĭnĕ vūltŭs. *O. Voy.* Statua, Tabula. || *Vision, spectre.* Vānŭm nōctūrnīs fāllĭt ĭmāgĭnĭbŭs. *Tib.* (III, 4, 56). Tēr frūstrā cōmprēnsă mănŭs ēffūgĭt ĭmāgŏ. *V.* SYN. Sĭmŭlācrŭm, fōrmă. *Voy.* Somnium. || *Au fig. Idée, pensée, souvenir.* Cōntĭnŭō pūgnæ āccēndĭt mājōrĭs ĭmāgŏ. *V.* Ātque ănĭmŭm pătrĭæ strīnxĭt pĭĕtātĭs ĭmāgŏ. *Id.* Quŭm sŭbĭt īllĭŭs trīstīssĭmă nōctĭs ĭmāgŏ. *O.* Pȳrrhŭs Ăchīllīdēs ănĭmōsŭs ĭmāgĭnĕ pātrĭs. *Id.* || *Portrait, description.* Hæc ā tē nōn mūltum ăblūdĭt ĭmāgŏ. *H.* || *L'écho (qui est l'imitation de la voix).* Pārs, sŏlĭdīs āllīsă lŏcīs, rējēctă sŏnōrēm Rēddĭt, ĕt īntērdūm frūstrātŭr ĭmāgĭnĕ vērbī. *Lr.* (IV, 574). Vōcīsque ōffēnsă rĕsūltăt ĭmāgŏ. *V.* Cūjŭs rĕcĭnēt jŏcōsă Nōmĕn ĭmāgŏ. *H.* Rĕdĭt ĕt nĕmŏrŭm vōcālĭs ĭmāgŏ. *Aus.* (*Epist.* 25, 10). *Voy.* Echo. || *Qqf. Fourreau (qui a la forme de l'arme qu'il renferme).* Cūrvām sērvāns sŭb ĭmāgĭnĕ fālcĕm. *V.* (*Æ.* VII, 179. Cf. *Non.* 4, 257).

Ĭmāōn, ŏnĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 424.)

† Ĭmbălnĭtĭēs, ēī, *f. Malpropreté d'une personne qui ne va pas au bain.* (*Lucil.* ap. *Non.* 2, 437.)

† Ĭmbĕcĭllĭs, ĕ. *Voy.* Imbecillus.

Ĭmbĕcĭllĭtās, ātĭs, *f. Faiblesse.* Pērdĭt īngēns ĭmbĕcĭllĭtās Tŭă mē. *Afran.* (apud *Charis.* 195).

Ĭmbēcĭllŭs, ă, ŭm. *Faible.* Āddĕ quŏd ĭmbēcīllă nĭmĭs prīmōrdĭă fīngĭt. *Lr.* (I, 848. Sic *Id.* III, 604). Trāctārī mōllĭŭs ætās Ĭmbēcīllă vŏlĕt. *H.* Ĭmbēcīllŭs, ĭnērs, sīn quĭdvĭs, āddĕ pŏpīnŏ. *Id.* SYN. Īnfīrmŭs, etc. *Voy.* Infirmus. (Forma *Imbecillis, imbecille*, non satis tuta videtur.) || *Qqf.* Ĭmbĕcĭllŭs. Pāstĭs vīscĕrĭbŭs, cĭbōquĕ sūmptō Quēm lēx cōrpŏrĭs ĭmbĕcīllă pōscĭt. *Prud.* (*Cath.* 4, 2). Dēque ĭmbĕcīllĭs sŭbjŭgāvĭt fōrtĭă. *Id.* (*Apoth. præf.* 43. Et sic passim Noster. Quod legitimum, si sit etymon, *sine baculo*, etiam ab *Isid.* datum).

Ĭmbēllĭs, ĕ. *Faible, mou, sans force, inactif.* Trēs sŭmŭs ĭmbēllēs nŭmĕrō, sĭnĕ vīrĭbŭs. *O.* Eūnūchi ĭmbēllēs, āc mōllĭă sēmpĕr. *J.* (6, 366). Ĭmbēllī cĭthărā cārmĭnă dīvĭdēs. *H.* Quās ĭmbēllĕ frĕtŭm tōrpēntĭbŭs āllŭĭt ŭndīs. *St.* Lȳæō Ĭmbēllēm dōnārĕ dĭēm. *Sil.* SYN. Mōllĭs, frāctŭs, ĭnērs, īgnāvŭs, sēgnĭs, pĭgĕr. || *Lâche, sans courage.* Ĭmbēllem āvērtĭs Rōmānĭs ārcĭbŭs Īndŭm. *V.* Ĭmbēllēmquĕ Dŏlōnă. *O. Voy.* Ignavus.

Ĭmbĕr, brĭs, *abl.* ĕ *ou* ī, *m. Pluie.* Ĭmbĕr ĕt hībērnæ vēntōsă căcūmĭnă brūmæ. *St.* Vōtīsquĕ vŏcāvĕrĭs ĭmbrēm. *V.* Nōn mĭnŭs ēx ĭmbrī sōlēs ĕt ăpērtă sĕrēnă. *Id.* Ĕt tŭnĭcās lăcrĭmīs, sīcŭt ăb ĭmbrĕ, grăvēs. *O.* Ceū cōncĭtŭs ĭmbrĭbŭs āmnĭs. *Id.* SYN. Plŭvĭă. *Voy. ce mot.* || *Eau.* Fīgăt hŭmō plāntās, ĕt ămīcōs īrrĭgĕt ĭmbrēs. *V.* Āccĭpĭūnt ĭnĭmīcŭm ĭmbrēm. *Id. Voy.* Aqua. || *Larmes.* Spārgēbăt tĕpĭdō flēbĭlĭs ĭmbrĕ sĭnŭs. *O. Voy.* Lacrima. || *Différents liquides imitant la pluie.* Pūtrēsquĕ Sāngŭĭnĕō ĭmbrĕ gĕnās. *St.* Lārgōs hæc nēctărĭs ĭmbrēs Īrrĭgăt. *Cl.* Jūpĭtĕr ŭt Dănăæ prĕtĭōsŭs flŭxĕrĭt ĭmbĕr. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 89). SYN. Rōs, lĭquŏr. || *Grêle de traits, de pierres.* Hāstātī spārgūnt hāstās, fīt fērrĕŭs ĭmbĕr. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 1). Fērrĕŭs īngrŭĭt ĭmbĕr. *V.* Sāxĕŭs ĭmbĕr. *Sil.* SYN. Grāndŏ, *qqf* hĭēms.

Ĭmbērbĭs, ĕ. *Voy le suiv.*

Ĭmbērbŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas encore de barbe, jeune.* Ĭmbērbŭs jŭvĕnĭs, tāndĕm cūstōdĕ rĕmōtō. *H.* (*A. P.* 161). Ĕt quæ Ĭmbērbī dĭdĭcērĕ, sĕnēs pērdēndă fătērī. *Id.* (*Epist.* II, 1, 84. Sic *Bentl.* ex *Cruq.* et vetustissimis codd. Alii, *imberbes.* Sed *Charis.* p. 74 : « *Imberbi* autem dicuntur, non *imberbes.* » Utrumque agnoscit *Non.* 8, 84). PHR. Dūm nūllā tĕnĕrī sōrdēnt lānūgĭnĕ vūltŭs. *M.*

Ĭmbĭbŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Boire, pomper. Voy.* Combibo. || *Au fig.* Ārtēs pătērnās ĭmbĭbĭt. *Aus.* (*Parent.* 13, 4). Īlla ēx părēntĭs spīrĭtū dōcta ĭmbĭbăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 682). SYN. Bĭbŏ, ādbĭbŏ, haūrĭŏ. || *Se mettre dans la tête de, vouloir.* Quī pĕtĕre ā pŏpŭlō fāscēs sævāsquĕ sĕcūrēs Ĭmbĭbĭt. *Lr.* (III, 1010). Ŭt ēx īrā pœnās pĕtĕre ĭmbĭbăt ācrēs. *Id.* (VI, 71).

† Ĭmbĭtŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Aller dans, entrer.* Meām dŏmŭm ne ĭmbĭtās. *Pl.* (*Epid.* II, 1, 42). *Voy.* Beto, Adbito.

Ĭmbrăsĭdēs, æ, *m. Fils d'Imbrasus.* Ĭmbrăsĭdās Glaūcum ātquĕ Lădēn, quōs Ĭmbrăsŭs īpsĕ Nūtrĭĕrăt. *V.* Āsĭŭs Ĭmbrăsĭdēs. *Id.*

Ĭmbrăsŭs, ī, *m. Rivière de Samos.* || *Nom d'homme. Voy. le précéd.*

Ĭmbreūs, ĕī *ou* ĕōs, *m Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 310.)

Ĭmbrĕx, ĭcĭs, *m. et mieux f. Tuile creuse.* Hūnc āngūstīque ĭmbrĭcĕ tēctī Părĭĕtĭbūsquĕ prĕmūnt ārctīs. *V.* Ĭmbrĭcĭbŭs rūptīs. *Prud.* (*Sym.* I, 67). Quŏd meās cōnfrēgīsti ĭmbrĭcēs āc tēgŭlās. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 24). *Voy.* Tegula. || *Au fig. Le filet (du porc).* Māmmās sūmĭnĭs, ĭmbrĭcēmquĕ pōrcī. *M.* (II, 37).

† Ĭmbrĭcĭtŏr, ōrĭs, *m. Qui fait la pluie.* Quŭm spīrĭtŭs aūstrī Ĭmbrĭcĭtŏr. *Enn.* (ap. *Macr.* 1, 17).

† Ĭmbrĭcŭs, ă, ŭm. *De pluie, pluvieux.* Īstĭc aūstĕr ĭmbrĭcŭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 55).

Ĭmbrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui amène la pluie.* Vēntōrŭm ādmīttăt ĭmbrĭfĕr ārcŭs ăquăm. *Tib.* (I, 4, 44. Et *Mart.* I, 62). Vēl quŭm rŭĭt ĭmbrĭfĕrŭm vēr. *V. Voy.* Pluvialis.

† Ĭmbrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Mouiller de pluie.* Tērrăm Āēr cōmplēctēns ĭmbrĭfĭcābăt ăquīs. *Capel.* (VI, p. 191). Mŏdŏ nūbĭbŭs ĭmbrĭfĭcātīs. *Id.* (I, p. 31).

? Ĭmbrĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de la pluie.* Ŭt mērsa ĭmbrĭgĕnīs ŭndă nĭvēscăt ăquīs. (*Anthol.* II, p. 406. Alii leg. *indigenis.*)

Ĭmbrĭŭs, ă, ŭm. *D'Imbros.* Vēnĭmŭs ăd pōrtŭs, Ĭmbrĭă tērră, tŭōs. *O.*

Ĭmbrŏs *ou* Ĭmbrŭs, ī, *f.* (Ἴμβρος). *Imbros, île près de la Thrace.* Tērmĭnăt hūnc Ĭmbrŏs părĭtēr Tĕnĕdōsquĕ cŏērcēns. *Prisc.* (*Peri.* 131. Et *Avien. D. Terr.* 702). Īntĕrĕā īn Ĭmbrō mŏrĭtŭr cōgnātŭs sĕnēx. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 96).

† Ĭmbŭbĭnŏ, *ou* Ĭmbūlbĭtŏ, ās, ārĕ. *Salir d'ordures.* (*Lucil.* apud *Fest.* in v. *Bubinare.*)

Ĭmbŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Imbiber, mouiller.* Sāngŭĭs nŏvŭs ĭmbŭĭt ārmă. *V.* Īllĭŭs ārām Sæpĕ tĕnēr nōstrīs ăb ŏvīlĭbŭs ĭmbŭĕt āgnŭs. *Id.* Quīntā pārtĕ sŭī nēctărĭs ĭmbŭĭt (oscula). *H.* SYN. Tīngŏ, pērfūndŏ, mădĕfăcĭŏ, lĭnŏ, rĭgŏ. || *Au fig.* Ŭbĭ sāngŭĭnĕ bēllŭm Ĭmbŭĭt. *V.* Crēdĭtĕ me ămīcī mōrte ĭmbūtūrŭm mănŭs. *Att.* (apud *Non.* 12, 13). || *Pénétrer.* Hæc ănĭmōs ærūgo ĕt cūră pĕcūlī Quŭm sĕmĕl ĭmbŭĕrĭt. *H.* || *Remplir l'esprit, inculquer. Voy.* Imbutus. || *Former à, enseigner.* Īllă rŭdēs ănĭmōs... Ĭmbŭĭt. *Pp.* (III, 15, 5). SYN. Īnstĭtŭŏ, dŏcĕŏ. || *Essayer, faire l'essai de ; famil. Étrenner.* Īnfēlīx ĭmbŭĭt aūctŏr ŏpŭs (de Perillo). *O.* Īgnārās Cĕrĕrĭs quī vōmĕrĕ tērrās Ĭmbŭĭt. *V. Fl.* Īllă rŭdĕm cūrsū prīma ĭm-

bŭĭt Āmphītrītēn. *Cat.* (64, 11) Īmbŭĭs ēxēmplūm prīmæ tū, Rōmŭlĕ, pālmæ. *Pp.* (IV, 10, 5). Tĕnĕrōsque ād prœliă lūdōs Īmbŭĭt. *Merob.* (*Pan.* 125). || *Qqf. avec l'accus. de la chose.* Nēve ălĭūm quēmvīs quæ sūnt īmbūtă cŏlōrēm. *Lr.* (II, 734). Hōc quālĕcūmquĕ... Dăbĭs; hōc făcētūm cārmĕn īmbŭānt aūrēs. *M.* (VII, 25. *Charis.* 266 : « *Imbuo* puerum *rubricam* et *rubrica.* »)

Īmbūtŭs, ă, ŭm. *Imprégné.* Quō sĕmĕl ēst īmbūtă rĕcēns, sērvābĭt ŏdōrēm Tēstă dĭū. *H.* Īmbūtă vĕnēnō Tēlă. *O. Voy.* Unctus. || *Au fig. Pénétré de, imbu, rempli.* Aūrĕă pāvōnūm rīdēnti īmbūtă lĕpōrĕ Sæclă. *Lr.* (II, 502). Sævīs īmbūtŭs ămōrĭbŭs aūlæ. *St.* Īmbūtūs fōrmīdĭnĕ nūllā. *H.* Sīve ădĕō cōr săpĭēntĭa īmbūtūm fŏrĕt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 12, 13). Līttĕrŭlīs græcīs īmbūtŭs. *H.*

Ĭmĭtābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut imiter.* Dēcĭpĭt ēxēmplār vĭtĭīs ĭmĭtābĭlĕ. *H.* Nōn ĭmĭtābĭlĕ fūlmĕn. *V.*

Ĭmĭtāmĕn, ĭnĭs, *f. Imitation, chose imitée.* Prīscīque ĭmĭtāmĭnă fāctī. *O.* Sōmnĭă quæ vērās æquēnt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *Id.* SYN. Ĭmāgŏ.

Ĭmĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Imitation.* Sēdŭlă prōmīsĭt sūmmōs ĭmĭtātĭŏ fāscēs. *Rutil.* (1, 175). Quōd cōrpŭs sŏlĭdūm, cūjŭs ĭmĭtātĭo ĭn ūmbra ēst. *Prud.* (*Apoth.* 800)

Ĭmĭtātŏr, ōrĭs, *m. Imitateur.* Brūtŭs ĕrāt stūltī săpĭēns ĭmĭtātŏr, ŭt ēssĕt. *O.* Nēc dēsĭlĭēs ĭmĭtātŏr ĭn ārctŭm. *H.* Ō ĭmĭtātōrēs, sērvūm pĕcŭs! *Id.* SYN. Æmŭlŭs.

Ĭmĭtātrīx, īcĭs, *f. Imitatrice.* Psīttăcŭs, ēōīs ĭmĭtātrīx ālēs ăb ōrīs. *O.* SYN. Æmŭlă.

Ĭmĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a imité.* Frāctōs sŏnĭtūs ĭmĭtātă tŭbārŭm (vox). *V.* Făcĭēm lĭquĭdārum ĭmĭtātŭs ăquārŭm. *O.* Āstūta īngĕnŭūm vūlpēs ĭmĭtātă lĕōnēm. *H.* || † *Pass. Imité.* Tēstĭs ăbēst sōmnō, nĕc ăbēst ĭmĭtātă vŏlūptās. *O.* (*Met.* IX, 481. Quanquam et aliter intelligi potest).

† Ĭmĭtŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Imitor. Sī mălōs ĭmĭtābŏ, tūm tū prĕtĭūm prō nōxā dăbĭs. *L. Andr.* (apud *Non.* 7, 46. *Varr.* ibid.). Ō fēlīx, ĭmĭtārī nēscĭă Vīrgŏ. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 327).

Ĭmĭtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Imiter.* Ēxprĭmĕt, ēt mōllēs ĭmĭtābĭtŭr ærĕ căpīllōs. *H.* Īn sĭlvīs ĭmĭtābĕrĕ Pānă cănēndō. *V.* Ĭnōps, pŏtēntēm dūm vūlt ĭmĭtārī, pĕrĭt. *Ph.* SYN. Æmŭlŏr, ēffīngŏ, ēxprĭmŏ, sĭmŭlŏ, āssĭmĭlŏ, *qqf.* sēctŏr, āssĕquŏr, æquŏ, rēddŏ. PPH. Ĭmĭtāndŏ ēffīngŏ, ēxprĭmŏ, sĕquŏr. Vēstīgĭă sĕquŏr, lĕgŏ. Ēxēmplă sĕquŏr. VERS. Ēxēmplīs sēsē mĕlĭōrĭbŭs āddĭt. *Cl.* Vērās æquēnt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *O.*

Īmmăcŭlātŭs, ă, ŭm. *Sans tache.* Rōmānăquĕ tēllūs Īmmăcŭlātă sŭī sērvētŭr sānguĭnĕ Māgnī. *L.* Īmmăcŭlātă sŭæ cuī sūffĭcĭt hōstĭă laūdĭs. *P. Nol.* (18, 447). *Voy.* Purus.

Īmmădĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Īmmădēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être mouillé, se mouiller.* Crēdĭbĭle ēst lăcrĭmīs īmmădŭīssĕ gĕnās. *O.* Tĕnŭīs grăvĭōrĕ făvōnĭŭs aūstrō īmmădŭĭt. *St. Voy.* Madeo.

† Īmmădĭdŭs, ă, ŭm. *Humide.* Āĕrĭs īmmădĭdūm quōddām tēllūrĕ crĕātūm. *Avien.* (*Prog.* 84 : græce ἔνυγρον).

Īmmānĕ, *n. pris adv. Prodigieusement, excessivement; horriblement.* Tōrrēntēs īmmānĕ frĕmūnt. *Cl.* Ănĭmīsque īmmānĕ frĕmēntī. *V.* Gaūdĕt hĭāns īmmānĕ. Răptā spīrāns īmmānĕ sĕcūrī. *Id.* (Cf. *Charis.* 181). SYN. Vāldē, hōrrēndŭm, īmmānĭtĕr.

Īmmănĭfēstŭs, ă, ŭm. *Obscur.* Īmmănĭfēstă vŏcānt hæc cārmĭnă vōcĕ Lătīnī. *Rufin.* (p. 2710).

Īmmānĭs, ĕ. *Très-grand, énorme, colossal, prodigieux.* Quō mōlem hānc īmmānĭs ĕquī stătŭērĕ? *V.* Pōsŭītque īmmānĭă tēmplă. *Id.* Cŭmŭlūsque īmmānĭs ăquārŭm. *O.* Văcŭāntquĕ prŏfūndō Aūrum īmmānĕ mĕrō. *St.* Fūlgĕt hīc, tūrbæ căpāx, Īmmānĕ tēctūm. *Sen.* (*Thyest.* 645). SYN. Īngēns, māgnŭs, vāstŭs, īmmēnsŭs, sūblīmĭs, grāndĭs. || *Au fig.* Dīvĭtĭs īngĕnĭī ēst īmmānĭă Cæsărĭs āctă Cōndĕrĕ. *O* Stŭdĭūmque īmmānĕ lŏquēndī. *Id.* Māgna ātque īmmānīs cătăplēxĭs, plēnăque hŏnōrĭs. *Lr.* (IV, 1156). Īmmānĭ cōncĭtŭs īrā. *V.* Īmmānēs gĕmĭtŭs cĭēns. *Ph.* || Īmmānĕ quāntŭm. *Prodigieusement* (*s.-ent.* est, *m. à m. Il est prodigieux comment*). Vīno ēt lŭcērnīs Mēdŭs ăcīnăcēs Īmmānĕ quāntūm dīscrĕpăt. *H.* (*Od.* 1, 27, 6). Īmmānĕ quāntum aūgēscĭt ēt sēmĕt dŏlŏr Āccēndĭt īpsĕ. *Sen.* (*Med.* 671. Sic *Tac. Hist* 4, 34 ; *Sall. Or. ad Cæs.* 1 med. Græce, θαυμαστὸ ὅσον). *Voy.* Incredibilis.|| *Terrible.* Īmmānēsquĕ Rhætōs Aūspĭcĭīs pĕpŭlĭt sĕcūndīs. *H.* Īmmānīs jānĭtŏr aūlæ. *Id.* Īmmānĕ bărāthrŭm. *V.* SYN. Hōrrēndŭs. || *Cruel.* Pȳgmălĭōn scĕlĕre ānte ălĭōs īmmānĭŏr ōmnēs. *V.* Quæ vīs īmmānĭbŭs āpplĭcăt ōrīs? *Id. Voy.* Sævus.

Īmmānĭtās, ātĭs, *f. Grandeur extraordinaire.* || *Cruauté.* Nōn Grāiă vīs, nōn bārbăra ūlla īmmānĭtās. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 8). Crēscētquĕ sēmpēr : quæ fĕrārum īmmānĭtās. *Sen.* (*Med.* 407). Nām sī fĕrīna īmmānĭtās. *Prud.* (*Peri.* 5, 434). *Voy.* Sævitia.

Īmmānsuētŭs, ă, ŭm. *Sauvage, cruel.* Cīngĭtŭr ādvērsō dŏmŭs īmmānsuētă sŭb Hæmō. *St.* Āt quĭbŭs īngĕnĭum ēst īmmānsuētūmquĕ fĕrūmquĕ. *O.*

† Īmmārcēscĭbĭlĭs, ĕ. *Qui ne se flétrit pas.* Īmmārcēscĭbĭlīs rĕdĭmīvĭt hŏnōrĕ cŏrōnæ. *P. Nol.* (15, 362).

Īmmātūrē, *adv. Avant le temps.* Nēmo īmmātūrē mŏrĭtūr, quī mŏrĭtūr mĭsĕr. *Syr.* PPH. Āntĕ dĭēm.

Īmmātūrŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas mûr.* Mĕtŭŏ ne īmmātūrām sĕcēm. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 14, de vomica). SYN. Crūdŭs, ăcērbŭs, īmmītĭs. PHR. Nōndūm mātūra ēst; nōlo ăcērbām sūmĕrĕ. *Ph.* || *Ordint. Au fig. Qui n'a pas l'âge, prématuré.* Fīlĭŭs īmmātūrŭs ŏbīssĕt. *H.* Quārē mōrs īmmātūră văgātŭr. *Lr.* (V, 222). Īmmātūră lĭcēt, tămĕn hūc nōn nōxĭă vēnī. *Pp.* (IV, 11, 17). SYN. Prēmātūrŭs, crūdŭs, ăcērbŭs, *qqf.* præcēps.

Īmmĕdĭcābĭlĭs, ĕ. *Incurable.* Ūtquĕ mălūm lātē sŏlĕt īmmĕdĭcābĭlĕ cāncĕr Sērpĕrĕ. *O.* Tēlum īmmĕdĭcābĭlĕ tōrsĭt. *V.* SYN. Īnsānābĭlĭs. PHR. Nūllā mĕdĭcābĭlĭs ārtĕ. *O.* Nōn mĕdĭcābĭlĭs ārtī. *Id.* Quōd sānārĕ Crĭtōn, nōn quōd Hȳgēă pŏtēst. *M.* VERS Nōn ēst īn mĕdĭcō sēmpēr, rĕlĕvētŭr ŭt ægĕr : Īntērdūm dōctā plūs vălĕt ārtĕ mălūm ; Āffĕrăt īpsĕ lĭcēt sānās Ĕpĭdaūrĭŭs hērbās, Sānābĭt nūllā vūlnĕră cōrdĭs ŏpĕ. *Ov.*

Īmmĕmŏr, ŏrĭs, *m. f. Qui ne se souvient pas.* Īmmĕmŏr hērbārūm quōs ēst mīrātă jŭvĕncă Cērtāntēs. *V.* Īmmĕmŏrēs dĕcŏrīs, līvēntĭă pēctŏră tūndūnt. *O.* SYN. Ōblītŭs. PPH. Nōn mĕmŏr. Nōn jām mĕmŏr. *Voy.* Obliviscor. || *Qui fait oublier.* Quæ flŭĭt īmmĕmŏrī præstrīngēns gūrgĭtĕ rīpās (Lethe). *Sil.* Īmmĕmŏr āmnĭs. *St.* (Item *Sen. H. OEt.* 936). || *Qui oublie un bienfait.* Tāntī mĕrĭtī nōn īmmĕmŏr ūnquām. *V. Voy.* Ingratus. || ? *Oublié.* Īstæc cōmmĕmŏrātĭŏ Quāsi ēxprŏbrātĭo ēst īmmĕmŏrīs bĕnĕfĭcī. *Ter.* (*And.* I, 1, 17. Quod *Donat.* suadere videtur. Sed nihil obstat quominus interpretemur, de more : Exprobratio est *mei* seu *alicujus* immemoris. Hoc ad *Bentleji* sententiam redit, qui emendabat, *immemori*). || *Sot, stupide.* Sāt fŭĭt īndōctæ, īmmĕmŏrī, īnsĭpĭēntī dĭcĕrĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 1, 1).

Īmmĕmŏrābĭlĭs, ĕ. *Indigne d'être dit, rapporté.* Nĕquĕ spūrcĭdĭci īnsūnt vērsūs, īmmĕmŏrābĭlēs. *Pl.* (*Capt. prol.* 56). || *Qui manque de mémoire, ou pru-*

tôt, *Qui refuse de parler.* Sĭbĭ mŏdĕrātrīx fŭĭt ātque īmmĕmŏrābĭlĭs. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 3, nempe anus). || *Indicible, immense.* Īmmĕmŏrābĭlĕ pĕr spătĭūm trānscūrrĕrĕ pōssĕ. *Lr.* (IV, 193).

Īmmĕmŏrātŭs, ă, ŭm. *Non encore dit, nouveau.* Jŭvăt īmmĕmŏrātă fĕrēntĕm Īngĕnŭīs ŏcŭlīsquĕ lĕgī mănĭbūsquĕ tĕnērī. *H.* Nēc jām tū mētrīs... īmmĕmŏrātŭs ĕrĭs. *Aus.* (*Parent.* 20, 1). SYN. Īndīctŭs.

✝ Īmmĕmŏrĭs, ĭs, *arch. pour* Immemor. (*Cæcil.* apud *Prisc.* 699 et 772.)

Īmmēnsŭs, ă, ŭm. *Immense.* Jăcŭītquĕ pĕr āntrūm Īmmēnsŭs. *V.* Īmmēnsīs ōrbĭbŭs āngŭēs. *Id.* Īmmēnsæ vĭæ. *O.* SYN. Īngēns, vāstŭs, īmmānĭs, *qqf.* lōngŭs, īnfīnītŭs. || *Au fig.* Īmmēnsūs fĕrĭt aūrĕă clāmŏr Sīdĕră. *V.* Laūdūmque īmmēnsă cŭpīdŏ. *Id.* Īmmēnsūm glōrĭă călcăr hăbĕt. *O.* Īmmēnsă sĭtĭs. *Id.* || Ĭn īmmēnsūm, *et absolt. Immensément.* Ārdĕt ĭn īmmēnsūm gĕmĭnātīs īgnĭbŭs Ætnē. *O.* Crēvĕrăt īmmēnsūm. *Id.* || *Qqf. subst. n. L'immensité.* Ātque ōmne īmmēnsūm pĕrăgrāvĭt mēnte ănĭmōquĕ. *Lr.* (I, 75). Pĕr īmmēnsūm vēntīs dīscōrdĭbŭs āctŭs. *O.* || *Adv.* Măgna ădmīrātĭō plēbīs īmmēnsūm stŭpŭĭt. *Juvc.* (I, 733).

Īmmĕrēns, tĭs. *Qui n'est pas coupable.* Quĭd īmmĕrēntēs hōspĭtēs vēxās, cănĭs? *H.* Īrāscāre ĭtĕrūm mĕīs ĭāmbīs Īmmĕrēntĭbŭs, ūnĭce īmpĕrātŏr. *Cat.* (54, 6). Ēxānĭmātque īndīgnōs īnquĕ mĕrēntēs. *Lr.* (II, 1104). *Voy.* Immeritus.

Īmmērgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Plonger, noyer.* Spārgĭtĕ me ĭn flūctŭs, vāstōque īmmērgĭtĕ pōntō. *V.* Spūmōsa īmmērsĕrăt ūndă. *Id.* SYN. Mērgŏ, sŭbmērgŏ, dēmērgŏ, ōbrŭŏ. || *Baigner.* Īmmērsītquĕ mănūs, fœdātăque sānguĭnĕ sōntī. *O.* *Voy.* Mergo. || *Enfouir.* Īllīs īmmērgĕrĕ cūræ Fūndāmēntă sŏlō. *St.* SYN. Ōbrŭŏ.|| *Au fig. Plonger, jeter.* Īmmērsĭt ălĭquō sēsē, crēdo, ĭn gānĕūm. *Pl.* (*Men.* V, 1, 3).

Īmmĕrĭtō, *adv. Injustement.* Haūd ĕquĭdem īmmĕrĭtō Cūmānæ cārmĭnĕ vātĭs Caūtūm. *L.* Īmmĕrĭtīssĭmō. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 60). SYN. Īnjūstē, īnjūrĭā, nōn jūrĕ. PHR. Haūd mĕrĭtō mĕō. *Pl.*

✝ Īmmĕrĭtūm, ī, *n. Absence de faute, innocence.* Cūr tu, ōbsĕcro, īmmĕrĭtō mĕō mē mōrtī dĕdĕre ōptās? *Pl.* (*As.* III, 3, 18. *Id. Cas.* V, 2, 38).

Īmmĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a point mérité, innocent.* Prĭămīque ēvērtĕrĕ gēntĕm Īmmĕrĭtām vīsūm sŭpĕrīs. *V.* SYN. Īmmĕrēns, īndīgnŭs, īnsōns. *Voy.* Innocens. || 2. *Non mérité.* Ēt răpĭt īmmĕrĭtās sōrdĭdŭs ūnctŏr ŏpēs. *M.* (VII, 31, 6). Crēdŭlŭs īmmĕrĭtă Phāsĭdă jŭvĭt ŏpĕ. *O.* Quēmquam īmmĕrĭtīs īncūsō quĕrēlīs? *V. Fl.* Īndīgnŭs.

Īmmērsābĭlĭs, ĕ. *Qui ne peut être submergé* (*au fig.*). Ādvērsīs rērum īmmērsābĭlĭs ūndīs. *H.*

Īmmērstī, *sync. de* Immersisti. (*Pl. Bac.* IV, 4, 26.)

Īmmērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Immergo. *Plongé.* Dēvŏrăt, īmmērsām vīscĕrĭbūsquĕ tĕnĕt. *O.*

Īmmētātŭs, ă, ŭm. *Non séparé par des bornes.* Īmmētātă quĭbŭs jūgĕră. *H.*

Īmmĭgrŏ, ās, ārĕ, *n. Passer dans.* Ŭbi īllo īmmīgrāt nēquam hŏmŏ. *Pl.* (*Most.* I, 2, 23. *Ib.* 55).

Īmmĭnēns, tĭs. *Suspendu au-dessus.* Īmmĭnēns vīllæ tŭă pīnŭs ēstŏ. *H.* Īmbrĭūm dīvīna ăvĭs īmmĭnēntūm *Id.* SYN. Īmpēndēns, īncūmbēns. || *Qui est près de fondre sur, menaçant.* Īllĕ seū Pārthōs Lătĭō īmmĭnēntēs. *H.* Īmmĭnēns lētī spŏlĭīs. *St.* SYN. Īmpēndēns, īnstāns.|| *Qui approche, est près d'arriver.* Hĭc pōst nŏvēmbrēs, īmmĭnēntĕ jām brūmā. *M.* (III, 58). SYN. Īmpēndēns, īnstāns, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs, vīcīnŭs, părātŭs.|| *Qui presse l'exécution d'une chose.* Præfēctŭs īstīs īmmĭnēns nĕgōtĭīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 41. Sic et *Liv.* 31, 47 : « Galliarum triumpho *imminens.* »)

Īmmĭnĕŏ, ēs (*sans parf.*), ērĕ, *n. Être suspendu sur, dominer.* Pōpŭlŭs āntrō Īmmĭnĕt, ēt lēntæ tēxūnt ūmbrācŭlă vītēs. *V.* Cōllĕm quī plūrĭmŭs ūrbī Īmmĭnĕt. *Id.* Īmmĭnĕt hīs āĕr. *O.* SYN. Īmpēndĕŏ, īncūmbŏ, *qqf.* prōcŭbŏ. || *Être prêt à fondre sur, menacer.* Mūrīs ĭtĕrum īmmĭnĕt hōstĭs. *V.* Tērgōquĕ fŭgācī Īmmĭnĕt. *O.* Īmmĭnĕāt vīrō Īnfēstă cōnjūx. *Sen.* (*Thyest.* 42). SYN. Īnstŏ, īngrŭŏ, ūrgĕŏ. || *Presser l'exécution d'une chose.* Īmmĭnĕt ēxĭtĭō vir cōnjŭgĭs, īllă mărītī. *O.* Hūc īmmĭnĕt, ōmnēs Dīrĭgĭt hūc sēnsūs. (*Culex*, 89.) Flētūsque nōstrōs spērnĭt, āc mōrti īmmĭnĕt. *Sen.* (*Hip.* 854). SYN. Īnstŏ, pērsĕquŏr. PPH. Sūm īntēntŭs.

Īmmĭnŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Diminuer, affaiblir,* Īmmĭnŭī sŭbtēr vīrēs. *Lr.* (V, 625). Āc se īmmĭnŭtī cōrpŏrĭs dāmnīs nŏvām Īnstaūrĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 833, de Hydra). *Voy.* Minuo. || *Briser, et au fig.* Īmpĕrĭūm rēgĭs pæne īmmĭnŭĭmŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 209. Quod accedit ad Horatianum, *mandata frangas*). || — pŭdīcĭtĭăm. *Attenter à l'honneur.* (*Pl. Cist.* I, 1, 99.)

Īmmīscĕŏ, ēs, ŭī, īxtŭm *ou* īstŭm, īscērĕ. *Mêler à.* Sīn măcŭlæ īncĭpĭēnt rŭtĭlo īmmīscērĭēr īgnī. *V.* Īmmīscēntquĕ mănūs mănĭbŭs. Nōctī se īmmīscŭĭt ātræ. *Id.* *Voy.* Misceo.

Īmmĭsĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui n'excite pas de pitié.* Sī nōn pĕrīrĕt īmmĭsĕrābĭlĭs Cāptīvă pūbēs. *H.*

✝ Īmmĭsĕrĭcōrdĭtĕr. *Sans pitié.* (*Ter. Ad.* IV, 5, 29.)

Īmmĭsĕrĭcōrs, ōrdĭs. *Impitoyable.* Flūcti īmmĭsĕrĭcōrdēs jăcĕrĕ. *Att.* (ap. *Non.* 8, 37). *Voy.* Durus.

Īmmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Immitto. *Envoyé ou lancé contre.* Hōs nōn īmmīssīs cănĭbŭs (agitant). *V.* || *Jeté dans, introduit.* Trĕpĭdēnt īmmīssō lūmĭnĕ mānēs. *V.* Lāncĕă cōstīs īmmīssă. *O.* || *Lâché.* Fŭrĭt īmmīssīs vūlcānŭs hăbēnīs. *V.* SYN. Lāxŭs, flūēns. || *Long, pendant.* Īmmīssāquĕ bārbă. *V.* Īmmīssī căpīllī. *O.* SYN. Prōmīssŭs, lōngŭs.

Īmmīstī, *sync. Voy.* Immitto.

Īmmītĭs, ĕ. *Qui n'est pas doux ou mûr.* Tōllĕ cŭpīdĭnĕm Īmmītĭs ūvæ. *H.* *Voy.* Immaturus. || *Cruel.* Ōrĕ fĕrūnt dūlcēm nīdīs īmmītĭbŭs ēscăm. *V.* Aūsās īmmītĭă nūptās. *O.* Īmmītĭŏr hўdrō. *Id.* *Voy.* Sævus.

Īmmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Envoyer, jeter contre ou dans.* Tўrrhēnūsquĕ frĕtīs īmmīttĭtŭr æstŭs Āvērnīs. *V.* Sŭppŏsĭtās īmmīttĕrĕ cōrpŭs ĭn ūndās. *O.* Jŭvĕnēmquĕ sŭpērbŭm Īmmīstī Lătĭō. *V. Fl.* SYN. Īnjĭcĭŏ, īmpēllŏ, mīttŏ, īnfĕrŏ. || — mē. *Se jeter (en avant), se précipiter (sur).* Īctă tĭmōrĕ grăvī, mĕdĭām se īmmīsĭt. *V. Fl.* *Voy.* Ruo. || *Insérer.* Lēntūm fīlīs īmmīttĭtŭr aūrŭm. *O.* *Voy.* Insero 1. || *Lâcher.* Clāssīque īmmīttĭt hăbēnās. *V.* *Voy.* Laxo. || *Laisser croître.* Nĕquĕ bārbam īmmīsĕrĭs īstām. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 260). || *Au fig.* Īmmīsītquĕ fŭgām Teūcrīs. *V.* Īmmīttĭtŭr āltĕră Thēbīs Pēstĭs. *O.* Īmmītte ămōrĕm. *Sen.* (*H. OEt.* 554).

Īmmīxtŭs *ou* Īmmīstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Immisceo. *Mêlé à.* Vādĭmŭs īmmīxtī Dănăīs. *V.*|| 2. (*De in et* mixtus.) *Non mêlé, pur.* Pōtāre īmmīxtūm sŭētă mĕrūmquĕ mĕrŭm. *Aus.* (*Epig.* 20, 12).

Īmmŏ. *Voy.* Imo.

Īmmōbĭlĭs, ĕ. *Immobile.* Ōbtūtū tĕnĕt ōră, sŏlōque īmmōbĭlĭs hærĕt. *V.* Căpĭtōli īmmōbĭlĕ săxŭm. *Id.* SYN. Īmmōtŭs, īncōncūssŭs, fīrmŭs, stăbĭlĭs, hærēns, fīxŭs. PHR. Mōlĕ sŭā stăt. *V.* Clāvōque āffīxŭs ĕt hærēns. Mănēnt īmmōtă lŏcīs, nēc ăb ōrdĭnĕ cēdūnt. *Id.* Cāptō stăt grăvĭs īllă lŏcō. *O.* Mănĕt īllă, sŭōque ēst pōndĕrĕ tūtă. *Id.* || *Au fig. Inébranlable.* Lăcrĭmīs īmmōbĭlĭs (stabat). *V.* Hīs īmmōbĭlĭŏr scŏpŭlīs. *O.* SYN. Īmmōtŭs, cōnstāns, fīrmŭs, īncōncūssŭs, fīxŭs, cērtŭs. *Voy.* Constans.

Īmmŏdĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui est sans bornes, infini.*

Vĭdēs sūblīmĕ fūsum, īmmŏdĕrātum æthĕră. *Cic. Nat. D.* 2, 25, ex Euripide). Sīmplĭcĕ nātūră pătĕăt tămĕn īmmŏdĕrātĭm. *Lr.* (I, 1011). *Voy.* Infinitus. || *Au fig. Immodéré, déréglé* Rēs īmmŏdĕrātă cŭpīdo ēst. *O.* SYN. Īmmŏdĭcŭs, īnfrēnŭs, ēffrēnŭs. || *Excessif.* Īmmŏdĕrātă pătī nūnc frīgŏră. (*Catal. Virg.* 11, 45.) *Voy.* Immodicus.

Īmmŏdēstē, *adv. Sans mesure.* Ămo īmmŏdēstē. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 25. *Id. Rud.* I, 3, 10).

Īmmŏdēstĭă, æ, *f. Défaut de modération.* Īncōgĭtāntĭa, ēxcōrs īmmŏdēstĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 27).

Īmmŏdēstŭs, ă, ŭm. *Déréglé.* Hōccĭnĕ fĭĕri, ŭt īmmŏdēstīs te hīc mŏdĕrērĕ mōrĭbŭs? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 44. Et *Ter. Heaut.* III, 3, 7).

Īmmŏdĭcē, *adv. Sans mesure, excessivement.* Īmmŏdĭcē fōrmām fūcātā nŏcēntēm. *L.* Cōrnĭbŭs īmmŏdĭcē prōstāntĭbŭs ēxsērĭt īgnēs. *Avien.* (*Progn.* 147). Ēcce aūtem īmmŏdĭcē vĕnĭēntem ēlūdĭt, ĕt ēxĭt. *St.* SYN. Īmmānĕ, mūltŭm.

Īmmŏdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui sort des bornes, démesuré, excessif.* Ātrĭăque īmmŏdĭcīs ărctăt īmāgĭnĭbŭs. *M.* (II, 90). Īmmŏdĭcŭs părĭtĕr cōrpŏrĭs ārdŏr ĭnēst. *O.* Īmmŏdĭcī fāstūs. *Id.* SYN. Īmmānĭs, īngēns, mūltŭs, nĭmĭŭs. PPH. Nōn mŏdĭcŭs. *O.* PHR. Ēxcēssītquĕ mŏdūm mĕrĭtōrūm sūmmă tŭōrūm. *O.* Pērdĭdĭt īndĕ mŏdūm cædēs. *L. Voy.* Nimius. || *Qui n'a pas de retenue, déréglé.* Lēgĭbŭs īmmŏdĭcōs (Gracchos). *L.* Īmmŏdĭcūm dĭctīs. *V. Fl.* Īmmŏdĭcŭs īræ. *St.* SYN. Īmmŏdĕrātŭs, nĭmĭŭs, præcēps.

Īmmŏdŭlātŭs, ă, ŭm. *Mal cadencé.* Nōn quīvīs vĭdēt īmmŏdŭlātă pŏēmătă jūdēx. *H.*

Īmmœnĭs, ĕ, *arch. Voy.* Immunis.

Īmmŏlātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui sacrifie.* Prīmŭs sātŏr crēdēntĭŭm Nāti īmmŏlātŏr ūnĭcī. *Prud.* (*Cath.* 12, 48). || *Meurtrier.* Īmmŏlātŏr squālĭdŭs. *Prud.* (*Ham. præf.* 49, nempe Cain).

Īmmŏlō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Immoler dans un sacrifice.* Īmmŏlăt ēx īllīs taūrūm tĭbĭ Jūpĭtĕr ūnūm. *O.* Ŭbi īmmŏlātŭr, ēxtă prægūstō dĕūm. *Ph.* Ăvĕt (ara) īmmŏlātō Spārgĭĕr āgnō. *H.* SYN. Mâctō, cædō. *Voy.* Sacrifico. || *Mettre à mort.* Pāllās te hōc vūlnĕrĕ, Pāllās Īmmŏlăt. *V.* Cūltōrēm paūpĕrĭs āgrī Īmmŏlăt. *O.* Quōs īmmŏlātōs vĭctŏr ăvĭdīs dēntĭbŭs. *Ph. Voy.* Occido.

? Īmmōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut discipliner, indomptable. Voy.* Inorabilis.

? Īmmōrdĕō, ēs. *Voy.* Immorsus.

Īmmŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭŭs sūm, ŏrī, *d. Mourir sur ou dans, mourir.* Īllă sŏrōrī Īmmŏrĭtŭr. *O.* Eūxīnīs īmmŏrĭēmŭr ăquīs. *Id. Voy.* Morior. || *Au fig.* Aūră sŭpērstĕs Īmmŏrĭtŭr vēlīs. *St.* SYN. Dēfĭcĭō, cădō, cēssō. || *Sécher, dépérir.* Īmmŏrĭtŭr stŭdĭīs, ĕt ămōrĕ sĕnēscĭt hăbēndī. *H. Voy.* Tabesco.

Īmmŏrĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. du précéd.* Ēxsĕquĭīs īmmŏrĭtūră sŭīs. *Lact.* (*Phœn.* 92).

Īmmŏrŏr, ārĭs, ārī, *d. S'arrêter sur.* Ŭtrūmque ăpĕrtum ēst : īmmŏrārī dēsĭnăm. *T. Maur.* (*Metr.* 1388). Nēc īmmŏrāta ēst flētĭbŭs : tāntum ōscŭlŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 832). Stĭli īmmŏrāntĭs pătĕrĕ trăctātūm, Prŏbĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 625). *Voy.* Moror.

Īmmōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Immordeo. *Mordu sur.* Īmmōrsāquĕ cădēns ōbmŭtŭĭt hāstă. *St.* Immōrso æquālēs vĭdĕānt mĕă vūlnĕră cōllō. *Pp.* (III, 8, 21. Sic bene *N. Heins.* et *Broukh.* Alii, *in morso*).

Īmmōrtālĕ, *n. pris adv.* Īmmōrtālĕ tŭmēns (fluvius). *St.* Īmmōrtālĕ vĭrēns. *V. Fl. Voy.* Semper.

Īmmōrtālĭs, ĕ. *Immortel, non soumis à la mort.* Mōrtālīnĕ mănū făctæ, īmmōrtālĕ cărīnæ Jūs hăbĕānt? *V.* Dĕŭs īmmōrtālĭs hăbērī Dūm cŭpĭt Ēmpĕdŏclēs. *H.* SYN. Ætērnŭs. PPH. Mōrtĕ cărēns. Mōrtĭs ēxpērs, nēscĭŭs, ēxsōrs. Mŏrī nēscĭŭs. Fūnĕrĭs ēxpērs. Īmmūnĭs fātī. Fātō mājŏr. Sĭnĕ mōrtĕ. Īmmūnĭs mōrtĭs, mōrtĕ *ou* ā mōrtĕ. Ēxpērs sĕpūlchrī. Īmmōrtālī nātūrā prædĭtŭs. VERS. Nēc mōrti ēssĕ lŏcūm. *V.* Mĭhĭ mōrtĭs ădēmpta ēst Cōndĭtĭō. *Id.* Nēc fīnīrĕ lĭcĕt tāntōs mĭhĭ mōrtĕ dŏlōrēs; Sēd nŏcĕt ēssĕ dĕūm, præclūsăquĕ jānŭă lētī Ætērnūm nōstrōs lūctūs ēxtēndĭt ĭn ævūm. *O.* Ætērnum ēst ā mē quōd trāxĭt, ĕt ēxpērs Ătque īmmūnĕ nĕcĭs. Pārtĕ tămĕn mĕlĭōrĕ mĕī, sŭpĕr āltă pĕrēnnĭs Āstră fĕrăr. *Id.* Quæ nēc sæcŭlă cēntĭēs pĕrāctă, Nēc lōngæ cărĭēm tĭmĕt sĕnēctæ. *M.* Mōrtĭs ăb ēxtrēmā cōndĭtĭōnĕ văcānt. *Pp.* Ēt clādēs tē nūllă răpĭt, sōlūsquĕ sŭpērstēs Ēdŏmĭtā tēllūrĕ mănēs; nōn stāmĭnă Pārcæ Īn tē dūră lĕgūnt, nēc jūs hăbŭērĕ nŏcēndī. *Cl.* Ætērnūmquĕ vĕnĭt mōrtĭs sĭnĕ lēgĭbŭs ævūm. *Capel.* Īntĕrĭtū cărĕt, Quūm prōcrĕētūr sēmpĕr hūmānūm gĕnŭs. *Sen.* Quōd tālēs ănĭmæ prōtĭnŭs āstră pĕtūnt. (*Anthol.* I, p. 86.) *Voy.* Æternus, Apotheosis. || *Nom immortel, gloire immortelle.* Ēt mĭsĕrō dĕcŭs īmmōrtālĕ fĕrēbăt. *St.* SYN. Ætērnŭs, pĕrēnnĭs, vĭctūrŭs, pērpĕtŭŭs, ĭnēxstīnctŭs, mānsūrŭs, īndēlēbĭlĭs. VERS Ætērnūmquĕ tĕnĕt pĕr sæcŭlă nōmĕn. *V.* Sēmpĕr hŏnōs, nōmēnquĕ tŭūm laūdēsquĕ mănēbūnt. Nūllă dĭēs ūnquām mĕmŏrī vōs ēxĭmĕt ævō. *Id.* Nōmēnque ĕrĭt īndēlēbĭlĕ nōstrūm. *O.* Vīvĭtŭr īngĕnĭō, cētĕră mōrtĭs ĕrūnt. Fātă dūcīs vīvēnt ŏpĕrōsăquĕ glōrĭă rērūm : Hæc mănĕt, hæc ăvĭdōs ēffŭgĭt ūnă rŏgōs. Cārmĭnĕ fĭt vīvāx vīrtūs, ēxpērsquĕ sĕpūlchrī, Nōtĭtĭām sēræ pōstĕrĭtātĭs hăbĕt. Nēve ŏpĕrĭs fāmām pōssĭt dēlērĕ vĕtūstās. *Id.* Nōn ōmnĭs mŏrĭăr, mūltăquĕ pārs mĕī Vītābĭt Lĭbĭtīnăm. *H.* Vīvĕt ēxtēntō Prŏcŭlēĭŭs ævō. Dīgnūm laūdĕ vĭrūm Mūsă vĕtăt mŏrī. *Id.* Āt chārtīs nōn fūrtă nŏcēnt... Sōlăquĕ nōn nōrūnt hæc mŏnŭmēntă mŏrī. *M.* Cāsĭbŭs hīc nūllīs, nūllīs dēlēbĭlĭs ānnīs Vīvĕt. Fāmă sŭb āstră fĕrăt. Si vĭctūră mĕīs māndāntŭr cārmĭnă chārtīs, Ēt fās ēst cĭnĕrī mē sŭpĕrēssĕ mĕō. Sī dătŭr ætērnō vĭctūrūm cārmĭnĕ nōmĕn, Pīgră pĕr hūnc (libellum) fŭgĭēs īngrātæ flūmĭnă Lēthēs, Ēt mĕlĭōrĕ tŭī pārtĕ sŭpērstēs ĕrĭs. *Id.* Nūnquām vēstrī mŏrĭēntŭr hŏnōrēs. *St.* Tē fāmă lŏquāx ōmnēs ăccēpĭt ĭn ānnōs. *L.* Quā pōstĕrĭtās īn sæcŭlă mĭttĕt Sēptĭmĭŭm fāmā? Īn fāmam ĕt sæcŭlă mĭttī. Pērpĕtŭæ mĕrĭtūm jām nōmĭnă fāmæ. *Id.* Āt nōn, īngĕnĭō quæsītūm, nōmĕn ăb ævō Ēxcĭdĕt : īngĕnĭō stăt sĭnĕ mōrtĕ dĕcŭs. *Pp.* Pārtĭcŭlō, chārtĭs nōmĕn vĭctūrūm mĕĭs. *Ph.* Cārmĭnă sōlă cărēnt fātō, mōrtēmquĕ rĕpēllūnt. (*Anthol.* I, p. 448.) *Voy.* Celeber, Gloria. || *Durable, impérissable, qui ne finit pas.* Īmmōrtālĕ jĕcūr tōndēns. *V* Īmmōrtālĭă nē spērēs, mŏnĕt ānnŭs. *H.* Īmmōrtālĕ ŏdĭūm spīrāns. *St.* Nĭsĭ tu īmmōrtālĕ rēre ēsse ārgēntūm tĭbĭ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 13). Īmmōrtālĕ fălērnūm. *M.* (IX, 94). SYN. Pĕrēnnĭs, pērpĕtŭŭs, jūgĭs, etc. *Voy.* Perennis. || *Des immortels.* Īlĭăcā pōrrēctūm sūmĕrĕ dēxtrā Īmmōrtālĕ mĕrūm. *St.* || *Heureux comme les dieux.* Īmmōrtālĭs ĕrō, si āltĕră tālĭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 14, 10. *Ib.* 15, 39). *Voy. le suiv.*

Īmmōrtālĭtās, ātĭs, *f. Immortalité.* Mōrtālĕ cōrpŭs sūmpsĭt īmmōrtālĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 602). PPH. Īmmōrtālĕ jūs, fās. Vītă īmmōrtālĭs, ætērnă, pĕrēnnĭs, pērpĕtŭă. Vītă īmmūnĭs lētī. Ætērnūm, pērpĕtŭūm *ou* īmmōrtālĕ tēmpŭs, ævūm. Pērpĕtŭŭs ævī trāctŭs. PHR. Ætērnam īn sæcŭlă vītām. *Juvc.* Ætērnā rădĭānt părădīsi īn lūcĕ bĕātī. *Fort. Voy* Æternitas. || *Bonheur des dieux.* Sālvŭs sum, īmmōrtālĭtās Mĭhĭ dăta ēst. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 18. Sic *Ter. And.* V, 5, 4).

† Īmmōrtālĭtŭs, *adv. D'en haut, du ciel.* Īmmōrtālĭtŭs se ōbtŭlĭt mi hæc făcūltās. *Turpil.* (apud *Non.* 11, 43).

Immŏrtŭŭs, ă, ŭm. *Mort.* Dērĭgŭĭtquĕ tĕnēns strīctīs īmmŏrtŭă nērvīs (manus). *L.*

Immōtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été remué, immobile.* Sæpĕ sŭb īmmōtīs præsēpĭbŭs aūt mălă tāctū. *V.* Sŭb Jŏvĕ dūrāvīt mūltīs īmmōtă dĭēbŭs. *O. Voy.* Immobilis. || *Au fig.* Mēns īmmōtă mănĕt. *V.* Sī mĭhĭ nōn ănĭmō fīxum īmmōtūmquĕ sĕdērĕt. *Id.*

Immūgĭŏ, īs, īrĕ, *n. Mugir.* Mē vĭtŭlūs cērnēns īmmūgĭĕt. *Aus.* (*Epig.* 63). *Voy.* Mugio. || *Au fig.* Mœstōque īmmūgīt rēgĭă lūctū. *V.* Cūrvīs īmmūgĭīt Ætnă căvērnīs. *Id.*

Immūlgĕō, ēs, sī, gērĕ. *Traire sur.* Nūtrībāt, tĕnĕrīs īmmūlgēns ūbĕră lābrīs. *V.* Lāctĕam īmmūlgēns ŏpĕm. *Liv. And.* (ap. *Fest.* v. *Nefrendes*). *Voy.* Mulgeo.

† Immūndĭtĭă, æ, *f. Malpropreté.* (*Plaut. Stich.* V, 5, 5.)

Immūndŭs, ă, ŭm. *Sale, immonde.* Nōn quō fraūdātīs īmmūndūs Nāttă lŭcērnīs. *H.* Cānĭtĭem īmmūndō dēfōrmāt pūlvĕrĕ. *V.* Nĭhĭl ēst īmmūndĭŭs īllīs. *O.* SYN. Sōrdĭdŭs, fœdŭs, tūrpĭs, squālĭdŭs, īmpūrŭs, spūrcŭs, ŏbscēnŭs. || *Au fig.* Aūt īmmūndă crĕpēnt īgnōmĭnĭōsăquĕ vērbă. *H.*

Immūnĭs, ĕ. *Qui n'a point de fonctions, oisif.* Is' st īmmūnĭs, cuī nĭhĭl ēst quī mūnŭs fūngātūr sŭŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 73). Immūnĭsquĕ sĕdēns ălĭēna ăd pābŭlă fūcŭs. *V.* || *Qui ne contribue pas.* Nōn ĕgŏ tē mĕīs īmmūnēm mĕdĭtŏr tīngĕrĕ pōcŭlīs. *H.* || *Qui n'aime pas à donner, peu généreux.* Sĕd cīvī īmmūnī scīs quĭd cāntārī sŏlĕt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 69. *Isid. Or.* 10 : « *Immunis*, minime munificus, ut in proverbio veteri : *Immunem civem odere sui.* ») || *Ordint. avec un rég. Exempt de.* Ādspĭcĭt ūrbēm īmmūnēm tāntī bēllī. *V.* Cūrvīque īmmūnĭs ărātrī. *O.* Immūnēs cædĭs hăbērĕ mănūs. *Id.* Sōlŭs īmmūnĭs mĕtū. *Sen.* (*Hip.* 1055). SYN. Expērs, lībĕr, sŏlūtŭs, văcŭŭs, văcāns. || *Qqf. Désagréable, qui indispose.* Ămīcūm căstīgāre ŏb mĕrĭtām nōxĭām īmmūne ēst făcĭnŭs, vērum īn ætāte ūtĭlĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 1. *Festus* : « *Immunis* aliquoties pro improbo ponitur, ut apud Plautum : *Immune est facinus.* » Item *Gloss. Placid.* p. 476 : « *Immune*, improbum, culpandum, vel interdum munere liberatum. »)

Immūnītŭs, ă, ŭm. *Non fortifié.* Dūm dĕŭs Eūrōtān īmmūnītāmquĕ frĕquēntāt Spārtēn. *O.*

Immūrmŭrō, ās, ārĕ, *n. Murmurer dans ou sur.* Incrĕpŏr ā cūnctīs, tōtūmque īmmūrmŭrăt āgmĕn. *O.* Sīlvīs īmmūrmŭrăt aūstĕr. *V.*

Immūscŭlŭs *ou* Immūssŭlŭs, ī, *m. Oiseau ressemblant au vautour.* Būtĕō, sānquālĭs, īmmūscŭlŭs. *Enn.* (apud *Parrhas.* Quam avem laudant *Fest.* in v. *Immusculus* et in v. *Alites*; *Plin.* 10, 8, 1).

Immūtābĭlĭs, ĕ. *Qui ne change point.* Immūtābĭlĕ mātĕrĭæ quŏquĕ cōrpŭs hăbērĕ. *Lr.* (I, 592). SYN. Cōnstāns. PPH. Sēmpĕr īdĕm. Mūtārī nēscĭŭs. || *Au fig. Immuable.* Immūtābĭlĕ sānctīs Pōndŭs īnēst vērbīs. *St. Voy.* Immobilis. || † *Changé.* Scĭō quĭd ērrēs, quĭă vēstītum ātque ŏrnātum īmmūtābĭlēm Hăbĕt hæc. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 8).

Immūtātŭs, ă, ŭm. *Changé.* Ŭbĭ īmmūtātūs sum, ŭbĭ ĕgŏ fōrmām pērdĭdī. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 300). || *Qqf. Non changé.* Id mūtāvīt, quĭă me īmmūtātūm vĭdĕt. *Ter.* (*And.* I, 5, 7).

Immūtō, ās, ārĕ. *Changer.* Immūtātquĕ mĕām, vĭdĕŏr sēnsīssĕ, fĭgūrām. *O.* Cōāctum ĕgēstāte īngĕnĭum īmmūtārĭĕr. *Ter.* (*And.* I, 5, 40). Sīve īmmūtārĕ vīs īngĕnĭūm mōrĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 35). *Voy.* Muto. || † *n. Être changé.* Ēt ŏmnĕ, Quā grădĭtūr, cōntūrbăt ĕt īmmūtārĕ cŏāctăt. *Lr.* (VI, 1121). *Voy.* Vario, Verto

Immūtŭī, *parf. de* Immutesco, *n. Se taire.* Rūptīs īmmūtŭĭt ōrĕ quĕrēlīs. *St. Voy.* Sileo.

Imō *ou* Immō, *et postérieurement* Imŏ. *Bien plus, et même.* Rŭfĕ, mĭhĭ frūstra āc nēquīcquām cōgnĭte ămīcĕ : Frūstra? Imō māgnō cūm prĕtĭo ātquĕ mălō. *Cat.* (77, 1. Sic *Pl. Cist.* II, 3, 23. Perrara autem productæ posterioris exempla sunt, quum aureæ ætatis poetæ fere elidant : *Imo age*, *imo ego*, etc.). Nōn hăbĕt ĕrgo ălĭŭd? nōn hăbĕt īmŏ sŭŭm. *M.* (VI, 93, 4. Sic *Id.* V, 64, 6, et passim). Hōc făcĭlĕ crēdūnt : īmŏ quŏd mĕtŭūnt nĭmĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 314). SYN. Quīn. PPH. Quīn ĕtĭām. Quīn īmŏ. Quăm *ou* ūt *ou* quīn pŏtĭŭs! || *Bien plutôt; non, au contraire; oui, si.* Nēmpe ūt cūrēntūr rēcte hæc. Imo ălĭŭd. Quĭd ēst? *Ter.* (*And.* I, 1, 3). Nōn mĕa ŏpĕrā, nĕquĕ pōl cūlpa ēvēnĭt. Imō māxŭmē. *Id.* (*Hec.* II, 1, 31). Nūllăne hăbēs vĭtĭa? Imo ălĭă. *H.* || *Eh bien, allons.* Imo ăge, ĕt ā prīmā dīc, hōspĕs, ŏrīgĭnĕ nōbīs. *V.* Imo ĭtă sīt Cĕphălūs; crēscāt tŭă cīvĭbŭs ŏptō Ŭrbs, ăĭt. *O.* Tūm mītīs Ădrāstŭs : Imo ăgĭte, ĕt pŏsĭtīs (minis), etc. *St.*

Impācātŭs, ă, ŭm. *Non pacifié, non apaisé.* Aūt īmpācātōs ā tērgo hōrrēbĭs Ibērōs. *V.* Impācātīsquĕ rĕbēllēs Urgērent ŏdĭīs. *Cl.* SYN. Implācĭdŭs.

Impāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Impingo. *Heurté contre.* Rōbŏrĭs īmpāctī crēbrōs gĕmĭt āggĕr ăd īctūs. *L.* Impāctæ cēssērĕ fŏrēs. *Id*

Impāllēscō, ĭs, lŭī, scĕrĕ, *n. Pâlir sur, pâlir.* Āt tē nōctūrnīs jŭvăt īmpāllēscĕrĕ chārtīs. *Pers.* (5, 62). Ēvēntūque īmpāllŭĭt īpsĕ sĕcūndō. *St. Voy.* Palleo.

Impār, ărĭs, *abl.* ĕ *ou* ī. *Inégal.* Aūt āspēr crābro īmpărĭbŭs se īmmīscŭĭt ārmīs. *V.* Fōrtūna ēst īmpār ănĭmō. *O.* SYN. Inæquālĭs, īnfĕrĭŏr, dīssĭmĭlĭs. PPH. Nōn pār. Nōn *ou* haūd æquŭs. || *Impair.* Lūdĕrĕ pār īmpār. *H.* Nŭmĕrō dĕŭs īmpărĕ gaūdĕt. *V.* || *Au fig. Inégal, changeant.* Nīl fŭĭt ūnquăm Sīc īmpār sĭbĭ. *H.* SYN. Inæquālĭs, dīssĭmĭlĭs, vărĭŭs. || † Impăr. *Chez les poëtes de la décadence.* Trēs prīmŭs, pār, īmpăr hăbĕt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 54. Item *Prud. Sym.* I, 168). *Voy.* Compar.

Impărātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas préparé, surpris.* Nē me īmpărātūm cūră lăcĕrārĕt rĕpēns. *Cic* (*Tusc.* 3, 14). Nōn īmpărātūm pēctŭs ærūmnīs gĕrō *Sen.* (*Hip.* 994). *Voy.* Incautus.

Impărcō. *Voy.* Imperco.

Impărĭtĕr. *Inégalement.* Vērsĭbŭs īmpărĭtēr jūnctīs quĕrĭmōnĭă prīmūm. *H.*

† Impāssĭbĭlĭs, ĕ. *Qui n'est pas soumis à la douleur.* Ārdŭă năm vīs Ēst īmpāssĭbĭlĭs. *Prud.* (*Apoth.* 84).

Impāstŭs, ă, ŭm. *A jeun, affamé.* Impāstūs ceū plēnă lĕō pĕr ŏvĭlĭă tūrbāns *V* Impāstæ vŏlŭcrēs. *L. Voy.* Famelicus.

† Impătĭbĭlĭs, ĕ. *Intolérable* Clādēs ēxānclārem īmpătĭbĭlēs. *Att.* (ap. *Non.* 4, 155).

Impătĭēns, tĭs. *Qui ne peut souffrir.* Mōllĭs, ĕt īm pătĭēns āntĕ lăbōrĭs ĕrăm. *O.* Frīgŏrĭs īmpătĭēns. *Id.* Vūlnĕrĭs īmpătĭēns. *V.* SYN. *qqf.* Impār. PPH. Nōn *ou* nōn jām *ou* nūnquām pătĭēns. Pătī, fērrĕ nēscĭŭs, īndŏcĭlĭs. || *Impatient.* Impătĭēns ănĭmŭs, nĕc ădhūc trāctābĭlĭs ārtĕ. *O.* SYN. Præcēps. PHR. Nūnquām pătĭēns pācĭs lōngæquĕ quĭētĭs. *L.* Stārĕ lŏcō nēscĭt. *V.* Nĕc pătĭēns mŏræ. *Sen.* Mŏrās tūrpēs pĕrōsŭs. *V. Fl.* || *Avec un infin.* Nōn tām pătĭēns... cērnĕrĕ sævūm Quām pērfērrĕ nĕfās. *L.* Impătĭēns cŏhĭbērĕ fŭrōrēm. *Sil.*

Impăvĭdŭs, ă, ŭm. *Non effrayé.* Impăvĭdūs frāngīt tēlūm. *V.* Impăvĭdūm fĕrĭēnt rŭīnæ. *H. Voy.* Intrepidus. || *Qqf. avec un rég.* Impăvĭdūs sōmnī. *Sil.* (VII, 128, scil. in somno).

Impĕdīmēntūm, ī, *n. Obstacle (au prop. et au*

fig.), *empêchement*. Tīntīnnīrĕ jānĭtōrĭs īmpĕdīmēnta aŭdĭŏ. *Afran.* (apud *Non.* 1, 188, scil. pessulos). Nām mi īmpĕdīmēnto ēstĭs. *Ter.* (*And.* IV, 2, 24. Adde *Prol. Cas. Plaut.* 61). *Voy.* Mora, Obex. || *Au pl. Bagage.* SYN. Sārcĭnŭlæ.

Īmpĕdĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Enlacer.* Īmpĕdĭūnt tĕnĕrīs vīncŭlā nūllă pĕdēs. *O.* Cōrnŭă sērtīs īmpĕdĭēndă nŏvīs. *Id.* Nīgrīs mĕdĭum īmpĕdĭīt crūs Pēllĭbŭs. *H.* Vĭrĭdī nĭtĭdūm căpŭt īmpĕdīrĕ mȳrtō. *H.* SYN. Nēctŏ, īnnēctŏ, īmplĭcŏ, vīncĭŏ. *Voy.* Vincio. *Au fig.* Āltērnōs ōrbĭbŭs ōrbēs Īmpĕdĭūnt. *V.* || *Embarrasser, empêcher.* Eūrȳălūm tĕnĕbræ rāmōrum ŏnĕrōsăquĕ prædă Īmpĕdĭūnt. *V.* Frēnīs īmpĕdĭūntŭr ĕquī. *O.* Sīngūltū mĕdĭōs īmpĕdĭēntĕ sŏnōs. *Id.* SYN. Præpĕdĭŏ, cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, ārcĕŏ, *qqf.* ōbstrŭŏ, īntrīcŏ. *Voy.* Cohibeo, Prohibeo. || *Au fig.* Sēd, dum ălĭōs sērvāt, se īmpĕdĭvĭt īntĕrĭm. *Pl.* (*Rud. prolog.* 7). || *Avec l'inf. Empêcher de.* Quānquām lăcrĭmæquĕ dŏlōrquĕ Īmpĕdĭūnt prŏhĭbēntquĕ lŏquī. *O.* Pūbēmque ēdūcĕrĕ cāstrīs Īmpĕdĭăt. *V. Voy.* Prohibeo.

† Īmpĕdĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Impedio. Īmpĕdĭtānt nŭmĕrō... Ārmă. *St.* (*Th.* II, 590).

Īmpĕdītŭs, ă, ŭm. *Enlacé.* Aŭt īmpĕdītām cāssĭbŭs rĕfērt dāmām. *M.* (III, 58). Crīnēm mōllĭbŭs īmpĕdītŭs ŭlvīs. *St.* || *Au fig. Embarrassé.* Ūsque ădĕō cōnfūsă vĕnīt vōx īnquĕ pĕdītă. *Lr.* (IV, 564). Īmpĕdītum ĭn ĕo ēxpĕdīvi ănĭmūm mĕŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 17). *Voy.* Implicitus.

† Īmpēllĕrĭm, *arch. pour* Impulerim. Nōn cōnvĕnĭt, qui īllum ăd lăbōrem īmpēllĕrĭm, Nūnc me īpsūm fŭgĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 113. Alii leg. *impulerim*, metro reclamante).

Īmpēllŏ, ĭs, ŭlī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Pousser, mettre en mouvement.* Hōc gĕrĭtūr zĕphȳrīs prīmum īmpēllēntĭbŭs ŭndās. *O.* Dātĕ vēla, īmpēllĭtĕ rēmōs. *V.* Cōnvēllĭmŭs āltīs Sēdĭbŭs īmpŭlĭmūsquĕ (turrim). *Id.* SYN. Ăgŏ, ūrgĕŏ, prĕmŏ, īncĭtŏ, mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ, prōmŏvĕŏ. || *Pousser contre, vers, dans.* Īnquĕ mĕōs fērrūm flāmmāmquĕ pĕnātēs Īmpŭlĭt. *O.* Fērrūm căpŭlō tĕnŭs īmpŭlĭt. *Sil.* SYN. Īmmīttŏ, īngĕrŏ, mīttŏ, īnjĭcĭŏ. || *Ébranler, frapper.* Mūgītĭbŭs īmpŭlĭt aūrās. *O.* Mātērnās īmpŭlĭt aūrēs Lūctŭs Ărīstæī. *V.* Nōdōsa īmpēllĭtŭr īlēx. *L.* SYN. Ēxcĭtŏ, vērbĕrŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, quătĭŏ. || *Au fig. Ébranler, faire impression.* Sōlŭs hĭc īnflēxĭt sēnsūs, ănĭmūmquĕ lăbāntēm Īmpŭlĭt. *V.* Nēc plūră lŏcūtŭs, Īmpŭlĭt hūc ănĭmōs. *L.* SYN. Mŏvĕŏ, pērcēllŏ. || *Avec l'inf. Exciter à, porter à.* Īmpŭlĕrāt fērro Ārgŏlĭcās fœdārĕ lătēbrās. *V.* Quæ mēns... Īmpŭlĭt hīs cīngī tēlīs? *Id.* Īmpēllūnt crēdĕrĕ Pārcæ. *St.* SYN. Īndūcŏ, āddūcŏ, cōmpēllŏ, ăgŏ.

Īmpēndēns, tĭs. *Suspendu au-dessus ; menaçant.* Ā stăbŭlīs plŭvĭa īmpēndēntĕ rĕcēdūnt. *V.*

Īmpēndĕŏ, ēs (*sans parf.*), ērĕ, *n. Être suspendu sur, menacer.* Tāntæ īn te īmpēndēnt rŭīnæ, nĭsĭ sūffūlcīs fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 77). Mōllūscām nŭcĕm Sŭpĕr ējŭs dīxĭt īmpēndĕrĕ tēgŭlās. *Id.* (*fragm.* apud *Macr.* 2, 14). *Voy.* Immineo. || † *arch. Avec l'accus.* Ĭtă nūnc īmpărātūm sŭbĭtō tāntă te īmpēndēnt mălă. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 2). Nēc, mărĕ quæ īmpēndēnt, vēscō sălĕ sāxă pĕrēsă. *Lr.* (I, 327. Adde *Læv.* apud *Fest.* in v. *Me.* Quod et notat *Diom.* 305).

Īmpēndĭō. *Voy.* Impendium.

Īmpēndĭōsŭs, ă, ŭm. *Dépensier.* Nīmĭo īmpēndĭōsūm præstāt tē... dīcĭĕr. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 12).

Īmpēndĭŭm, ĭī, *n. Dépense. Voy.* Impensa. || *Tribut.* Māgnīque īmpēndĭă mūndī. *St. Voy.* Tributum. || Īmpēndĭō, *abl. pris adv.* (*s'emploie ordint. avec un compar.*). *Beaucoup.* Īmpēndĭō māge ănĭmūs gaūdēbăt mĭhĭ. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 39. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Aul. prol* 18, et apud *Non.* 2, 459, qui vertit *magis.* Etiam *Afran.* apud *Charis.* 182; *Læv* apud *Gell.* 19, 7).

Īmpēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Dépenser.* Quĭs ægrăm... gāllīnam īmpēndăt ămīcō. *J.* (12, 95). SYN. Cōnsūmŏ, īnsūmŏ. || *Sacrifier, faire le sacrifice.* Īmpēndēndŭs hŏmo ēst, dĕŭs ēsse ŭt pŏssĭt ĭn īpsō. *Manil.* (IV, 407, de fodinarum labore). *Voy.* Impensus. || *Au fig. Employer, consacrer.* Ēt vītam īmpēndĕrĕ vērō. *J.* (4, 91). Vītāmque īmpēndĕrĕ fāmæ. *St.* Īmpēndūnt cūrās ōmnēs. *V.* Lăbŏr īmpēndēndŭs. *Id.* SYN. Īnsūmŏ, cōnsūmŏ. cōnfĕrŏ. cōllŏcŏ, āddŏ, dō.

Īmpĕnĕtrābĭlĭs, ĕ. *Impénétrable.* Nēc tămĕn īllĕ mĕīs, rĕŏr, īmpĕnĕtrābĭlĭs ārmīs. *St.* SYN. Īmpērvĭŭs, īnāccēssŭs, īnvĭŭs. || *Au fig.* Pătĕr īmpĕnĕtrābĭlĭs īllīs Lūctĭbŭs. *Sil.* Mēns īmpĕnĕtrābĭlĭs īræ. *Id.*

Īmpēnsă, æ, *f. Dépense, frais ; sacrifice.* Īmpēnsăquĕ sŭī pŏtĕrĭt sŭpĕrārĕ crŭōrĭs. *O.* Nĭhĭl ōmnĭbŭs āctūm Tāntōrum īmpēnsīs ŏpĕrŭm. *V.* SYN. Īmpēnsŭm, sūmptŭs.

Īmpēnsē, *adv. Avec frais, largement.* Hīnc ēxĭmĕ sūmptūs... Nūnc, nūnc īmpēnsĭŭs ŭngĕ. *Pers.* (6, 7). || *Ordint. Beaucoup.* Măgĭs īmpēnsē cŭpĭtĭs, cōnsŭlĭtĭs părŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 36. *Id. Eun.* III, 1, 23, ubi *Donat.*). Ŭt ălĭās rēs, ēst īmpēnse īmprŏbŭs. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 39). *Voy.* Multum. || *Comp.* Īmpēnsĭŭs. *Davantage.* Tāntō me īmpēnsĭŭs æquum ēst Cōnsŭlĕrĕ. *V.* Ētsi īmpēnsĭŭs ŭrŏr. *Cat.* (72, 5). Tūm quōs īmpēnsĭŭs æquōs Ēssĕ tĭbī cŭpĭās. *O.*

Īmpēnsŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* pretium). *Dépense.* Lūscĭnĭās sŏlĭti īmpēnsō prāndĕrĕ cŏēmptās. *H. Voy* Impensa.

Īmpēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Impendo. *Dépensé, employé.* Ætās īmpēnsă lăbōrī. *L.* Quāndo ĭn īnfĕrĭās hŏmo ēst īmpēnsŭs hŏmĭnī? *Sen.* (*Troad.* 298). Lăbŏr īmpēnsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 234). || *Considérable, grand.* Tēmpēstās ātquĕ tĕnēbræ Cōŏpĕrĭānt mărĭa āc tērrās, īmpēnsă sŭpērnē. *Lr.* (VI, 490). Vēl vĭŏlēntă vĭrī vīs ātque īmpēnsă lĭbīdŏ. *Id.* (V, 962). *Voy.* Impense. || *Compar.* Ārcădĭæ tămĕn ēst īmpēnsĭŏr īlī Cūră sŭæ. *O.*

Īmpĕrātŏr, ōrĭs, *m. Chef, général.* Hīc quālĭs īmpĕrātōr nūnc prīvātŭs ēst. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 63. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 8). Ĕōnĕ nōmĭne, īmpĕrātŏr ūnĭcĕ. *Cat.* (29, 12). *Voy.* Dux. || *Empereur.* Tūnc quŭm prāndĭă mīsĭt īmpĕrātŏr. *M.* (V, 50, Domitianus). SYN. Prīncēps. PPH. Īmpĕrĭī rēctŏr *ou* ārbĭtĕr. *Voy.* Rex.

Īmpĕrātŭm, ī, *n. Ordre.* Ēt īmpĕrātă pĕrăgĕ. *Sen.* (*Oct.* 874). *Voy.* Jussum.

Īmpērcēptŭs, ă, ŭm. *Insaisissable.* Īmpērcēptă pĭā mēndācĭă fraūdĕ lătēbānt. *O.*

† Īmpērcŏ *ou* Īmpārcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Épargner, ménager.* Īntĕgræ ātque īmpĕrītæ huīc īmpērcĭtŏ. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 11. *Id. Amph.* I, 3, 2. *Festus* : « *Impercito.* parcito. »)

Īmpērcūssŭs, ă, ŭm. *Non frappé.* Ātque īmpērcūssōs nōctĕ mŏvērĕ pĕdēs. *O.*

Īmpērdĭtŭs, ă, ŭm. *Non détruit, non tué.* Grāiīs īmpērdĭtă cōrpŏră, Teūcrī. *V.* Māgnō fĕrĭēs īmpērdĭtă Tȳdeō Pēctŏră. *St.*

† Īmpērfēctĭŏ, ōnĭs, *f. Embarras* (*de la parole*) Īmpērfēctĭō līnguæ. *Victor* (*Gen.* III, 217).

Īmpērfēctŭs, ă, ŭm. *Non achevé.* Pārs īmpērfēctă mănēbăt. *V.* Vērba īmpērfēctă rĕlīnquŏ. *O.*

Īmpērfōssŭs, ă, ŭm. *Non percé.* Mănĕt īmpērfōssŭs ăb ōmnī (ictu). *O.*

† Īmpērfūndĭtĭēs, ēī, *f. Négligence à se laver.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 437. Vulgo *imperfundie.*)

† Īmpĕrĭālĭs, ĕ, *néol. Impérial.* Īmpĕrĭālĕ căpŭt

sāncti ād vēstīgĭă sūbdēns. *Fort.* (*V. S. M.* III, 238. Ēt *Corip. Johan.* I, 101).

Īmpĕrĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a le pouvoir, qui commande, puissant.* Quisnam ĭgĭtūr lībĕr? săpĭēns, sĭbĭque īmpĕrĭōsŭs. *H.* Sĕd mē Īmpĕrĭōsă trăhīt Prōsērpĭnă. *Æquŏr* īmpĕrĭōsĭŭs. *Id.* Īmpĕrĭōsă vīrgă. *O.* SYN. Pŏtēns. || *Impérieux.* Nĭmĭs īmpĕrĭōsŭs ēst. *Pl.* (*Asin.* II, 4, 4). *Voy.* Superbus.

Īmpĕrītĭă, æ, *f. Ignorance. Voy.* Inscitia.

Īmpĕrĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Commander.* Quīs nĕmŏri īmpĕrĭtĕt, quēm tōta ārmēntă sĕquāntŭr. *V.* Quī māgnīs lĕgĭōnĭbŭs īmpĕrĭtārēnt. *H. Voy.* Impero.

Īmpĕrītŭs, ă, ŭm. *Ignorant.* Hŏmĭne īmpĕrītō nūnquām quīdquam īnjūstĭŭs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 18. Adde *Pl. Mil.* III, 3, 45). *Voy.* Rudis.

Īmpĕrĭūm, ĭī, *n. Autorité, pouvoir.* Cōnsŭlĭs īmpĕrĭum hīc prīmūs sævāsquĕ sĕcūrēs Āccĭpĭēt. *V.* SYN. Jūs, mūnŭs, pŏtēstās. || *Domination, souveraineté.* Nōn īlli īmpĕrĭūm pĕlăgī sævūmquĕ trĭdēntēm Sōrtĕ dătūm. *V.* Īmpĕrĭūm sĭnĕ fīnĕ dĕdī. *Id.* Fūnēstă mērcēs pūppĭs, ēt prĕtĭum īmpĕrī. *Sen.* (*Octav.* 601. Sic *Hor. Od.* IV, 15, 14). SYN. Dĭtĭŏ, pŏtēstās, rēgnūm, jūs, pŏtēntĭă, mŏdĕrāmĕn, *qqf.* dŏmĭnātŭs, sŏlĭūm, scēptrūm, dĭădēmă, jŭgūm, hăbēnæ, rēs (*plur.*). EP. Ămīcūm, mītĕ, lēnĕ, bĕnīgnūm, fēlīx, pŏtēns; sŭpērbūm, dūrūm, īmmītĕ, īnīquūm, grăvĕ, mŏlēstūm, vĭŏlēntūm. PPH. Īmpĕrĭī *ou* rēgnī jūs, jūră, pŏtēntĭă, mŏdĕrāmĕn, pŏtēstās, mājēstās, pōndŭs, ŏnŭs, mōlēs, dĕcŭs, hŏnŏr *ou* hŏnōs. Sūmmă *ou* rēgĭă pŏtēstās. Scēptrī dĕcŭs. PHR. Nōn rēs Rōmānæ pĕrĭtūrăquĕ rēgnă. *V.* || *Empire, royaume.* Sŭpĕr ēt Gărămāntās ēt Īndōs Prōfĕrĕt īmpĕrĭūm. *V.* Īmpĕrĭūm tērrīs, ănĭmōs æquābĭt Ŏlўmpō. *Id.* SYN. Rēgnūm, fīnēs, līmĭtēs. PPH. Īmpĕrĭī fīnēs, līmĭtēs. *Voy.* Regnum. || *Ordre.* Āttŏnĭtŭs tāntō mŏnĭtu īmpĕrĭōquĕ dĕōrūm. *V. Voy.* Jussum.

Īmpērjūrātŭs, ă, ŭm. *Par lequel on ne fait pas un faux serment.* Īmpērjūrātæ lābĕrĭs āmnĭs ăquæ. (*Ibis*, 78.)

Īmpērmīssŭs, ă, ŭm. *Défendu.* Īmpērmīssă rāptĭm Gaūdĭă. *H. Voy.* Vetitus.

† Īmpērmīxtŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas mêlé.* (*Lucil.* apud *Non.* 3, 129.)

Īmpĕrŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Donner un ordre, ordonner.* Flēctĕre ĭtĕr sŏcĭīs tērræque ādvērtĕrĕ prōrās Īmpĕrăt. *V.* Rāptām pērquīrĕrĕ Cādmō Īmpĕrăt. *O.* Hæc... ēt ĭdōnĕŭs īmpĕrŏr. *H.* || *Être souverain, gouverner.* Prōvēntū scĕlĕrūm quærūnt ŭtĕr īmpĕrĕt ūrbī. *L.* Ănĭmūm rĕgĕ, quī nĭsĭ pārĕt, īmpĕrăt. *H.* Ātque īmpĕrăt ārvīs. *V.* SYN. Īmpĕrĭtŏ, rēgnŏ, dŏmĭnŏr, rĕgŏ, mŏdĕrŏr, tēmpĕrŏ, flēctŏ, frēnŏ, cōmpēscŏ, cŏhĭbĕŏ, præsūm. PPH. Īmpĕrĭūm tĕnĕŏ, ēxērcĕŏ, hăbĕŏ, rĕgŏ. Rēgnūm, rēgnă hăbĕŏ, tĕnĕŏ. Īmpĕrĭō *ou* īmpĕrĭīs rĕgŏ, prĕmŏ, mŏdĕrŏr, frēnŏ, tĕnĕŏ. Īmpĕrĭō *ou* scēptrō pŏtĭŏr. Mĭhĭ pārĕt *ou* pārēnt. Mē sūb dŏmĭnō ēst *ou* sūnt. Īmpĕrĭūm *ou* rēgnūm mĭhĭ ēst. Īmpĕrĭī hăbēnās, frēnă, clāvūm mŏdĕrŏr, flēctŏ, rĕgŏ, trāctŏ, tĕnĕŏ. Pŏpŭlōs dĭtĭōnĕ tĕnĕŏ. Pŏpŭlīs jūră *ou* lēgēs īmpōnŏ, dō, stătŭŏ. Lēgēs pōnŏ. Pŏpŭlōs sērvĭtĭō prĕmŏ. Jūs hăbĕŏ (de *ou* in). VERS. Pēr pŏpŭlōs dărĕ jūră. *V.* Jūră dăbāt lēgēsquĕ vĭrīs. Tōtūm sūb lēgēs mīttĕrĕt ōrbĕm. *Id.* Quī tōt sĭmŭl ūndĭquĕ gēntēs Jūrĭs hăbērĕ sŭī vēllĕt. *L.* Mūndī jām sūmmă tĕnēntĕm. Jūs hăbŭīssĕt īn īpsūm. *Id.* Cuī Năsămōn... Pārēbāt. *Sil.*

Īmpērtērrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui est sans effroi.* Mănĕt īmpērtērrĭtŭs īllĕ. *V.* (Et *Sil.* XIV, 187). *Voy.* Interritus.

Īmpērtĭŏ *ou* Īmpārtĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītūm, īrĕ, *et* īmpērtĭŏr, īrĭs, īrī, *d. Faire part de, communiquer, donner.* Sī quĭd nōvīstī rēctĭŭs īstīs, Cāndĭdŭs īmpērtī. *H.* Sōspĭtāt, īmpērtīt sălūtēm plūrĭmam ēt plēnīssŭmām. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 34). Săcrōsquĕ prŏphētās Hūmāno īmpērtīs gĕnĕrī. *Aus.* (*Idyl.* 1, 12). SYN. Lārgĭŏr, dō, trĭbŭŏ. || — (aliquem aliqua re). Hĕrūm... Sālva īmpērtīt sălūtĕ sērvŭs Ĕpĭdĭcŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 23. Sic *Ter. Eun.* II, 2, 40). Sĕd cēsso hōc mălo hĕrām īmpērtīrī prŏpĕrē. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 22. *Charis.* 263 : « *Impertior* te hac re. »)

Īmpērtītŭs, ă, ŭm. *Donné.* Tūre ĕtĭām dŭcĭbūs pārvōquĕ săcēllō Īmpērtītŭs hŏnōs. *Prud.* (*Sym.* I, 152).

Īmpērtūrbātŭs, ă, ŭm. *Non troublé.* Īmpērtūrbātă plăcĭdūs tĕnĕt ōtĭă mēntĕ. *Sil.* (Et in *Ibide*, vs. 562.)

Īmpērvĭŭs, ă, ŭm. *Inabordable.* Vōrtĭcĭbūsquĕ frĕquēns ĕrăt, ātque īmpērvĭŭs āmnĭs. *O.* Tēllūs pŏpŭlīs īmpērvĭă. *V. Fl. Voy.* Invius.

Īmpĕtĕ, *abl. de l'inus.* Impes, *servant à* Impetus.

Īmpĕtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fondre sur, attaquer.* Cēdēntem Ăchĕlōĭŭs hērōs Īmpĕtĭt. *St.* Īmpĕtĭt ōs hāstā. *Sil* SYN. Īnvādŏ, āggrĕdĭŏr, pĕtŏ. || *S'attaquer à.* Tēlūmque īrātă rĕcēptūm Īmpĕtĭt. *L.*

Īmpĕtrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut obtenir.* Jūnōnī vōtūm făcĭte īmpĕtrābĭlĕ, dīxī. *Pp.* (IV, 1, 101). || † *Qui obtient facilement.* Īmpĕtrābĭlĭŏr, quī vīvāt, nūllŭs ēst. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 19). || † *Qui fait obtenir, propice.* Ūt făcĭlem ātque īmpĕtrābĭlēm ! *Pl.* (*Epid.* III, 2, 6, diem).

† Īmpĕtrāssĕrĕ, *ancien infin. fut. de* Impetro. *Devoir obtenir.* Crēdŏ tē făcĭle īmpĕtrāssĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 35. *Id. Cas.* II, 3, 53).

Īmpĕtrātŭs, ă, ŭm. *Obtenu.* Pūblĭcūm lūdūm sŭpĕr īmpĕtrātō Fōrtĭs Aūgūstī rĕdĭtū. *H.* Ērgo īmpĕtrātō rēspōndĕt mūltă făvōrĕ. *Grat.* (*Cyn.* 493).

† Īmpĕtrītŭs, ă, ūm (*mot usité dans les sacrifices*) *Comme* Impetratus. Īmpĕtrītum, īnaūgŭrātum ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 11. *Festus* : « *Impetritum*, impetratum. » Cf. *Val. Max.* I, 1, 1).

Īmpĕtrŏ *et* Īmpētrŏ, ās, ārĕ. *Obtenir.* Īmpĕtrăt ēt păcem, ēt lŏcŭplētēm frūgĭbŭs ānnūm. *H.* Ăbĕūnt : rŏgāntēs ădĭtūm, cōntĭnŭo īmpĕtrānt. *Ph.* Cuī sōlī cūncta īmpĕtrārĕ făcŭltās. *St.* Ūnum īmpētrāssēm tē rĕvŏcāntĕ dĭēm. *Pp.* (IV, 7, 24). *Voy.* Obtineo.

Īmpĕtŭs, ūs, *abl.* īmpĕtū *ou* īmpĕtĕ, *m. Impétuosité, violence.* Sīc īllām fērt īmpĕtŭs īpsĕ vŏlāntĕm. *V.* Răpĭt īmpĕtŭs īllŭc Thēsēă māgnănĭmūm. *St.* Īmpĕtĕ nūnc vāstō, ceū cōncĭtŭs īmbrĭbŭs āmnĭs, Fērtŭr. *O.* (Sic *Lucr.* VI, 328 ; *Sil.* II, 343). Tū dē cōnspēctū fŭgĕrĕ vēlōci īmpĕtū. *Ph.* SYN. Vīs, vĭŏlēntĭă, mōtŭs, *qqf.* cūrsŭs, lāpsŭs, fŭgă. EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, răpĭdŭs, lĕvĭs, ācĕr, vīvĭdŭs, vĭŏlēntŭs, præcēps. || *Attaque, choc.* Nōn aūspĭcātōs cōntŭdĭt īmpĕtūs. *H.* Lĕōnĭs āfflīgūntŭr hōrrēndo īmpĕtū. *Ph.* SYN. Īncūrsŭs. EP. Hōstīlĭs, mĭnāx, sævŭs, tērrĭbĭlĭs, mĕtŭēndŭs. || *Mouvement de l'âme, fougue.* Mālĕ cūnctă mĭnīstrāt Īmpĕtŭs. *St.* Ēt, quōd nūnc rătĭo ēst, īmpĕtŭs āntĕ fŭĭt. *O.* Īmpĕtŭs īllĕ săcēr quī vātūm pēctŏră nūtrĭt. *Id.* SYN. Mōtŭs, călŏr. || — ēst *Être porté vivement à faire une chose.* Rēgĭōs cūltĭs prŏcŭl Ēst īmpĕtŭs fŭgīssĕ. *Sen.* (*Hip.* 517). Ēt fŭĭt īn tĕnĕrās īmpĕtŭs īrĕ gĕnās. *O. Voy.* Mens. || *Un des dieux du cortége de Mars.* (*Stat. Theb.* VII, 47.) || † Īmpĕtĭs, īmpĕtĭbŭs (*cas rares*). Īnde ŭbĭ nōn pŏtŭīt nūbēs căpĕre īmpĕtĭs aūctūm. *Lr.* (VI, 327). Trūdūnt rēs āntĕ, rŭūntquĕ īmpĕtĭbūs crēbrīs. *Id.* (I, 293).

Īmpēxŭs, ă, ŭm. *Non peigné, en désordre.* Stīrĭăque īmpēxīs īndūrŭīt hōrrĭdă bārbīs. *V.* Īmpēxās dēbēt hăbērĕ cŏmās. *O.* SYN. Īncūltŭs, hōrrĭdŭs. *Voy.* Capillus. || *Au fig. Négligé, grossier.*

Īmpĭātŭs, ă, ŭm. *Souillé d'un crime.* Tānto īm-

pĭātōs făcĭnŏrĕ. *Sen.* (*Hip.* 1086. Adde *Prud. Peri.* 10, 88. Cf. *Fest.*)

Ĭmpĭē, *adv. D'une manière impie.* Nātā gĕnĭtrīcem īmpĭē Prŏbrīs lăcēssĭt. *Sen.* (*Ag.* 979. *Id. Oct.* 523).

Ĭmpĭĕtās, ātĭs, *f. Impiété.* Sŏcĭāsquĕ sŏrōrēs Ĭmpĭĕtātĭs hăbĕt. *O.* Cōrda hŏmĭnĭs tĕnĕbrīs ābsōlvĕrăt īmpĭĕtātĭs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 59). EP. Săcrĭlĕgă, tĕmĕrārĭă, aūdāx, īnsānă, ēffrēnĭs, pĕtŭlāns, vēcōrs. PPH. Īmpĭă mēns. Ĭmpĭŭs aūsŭs, ērrŏr. || *Oubli des sentiments de famille, cœur dénaturé.* Ēt cōnsānguĭnĕās ūt sānguĭnĕ lēnĭăt ūmbrās, Ĭmpĭĕtātĕ pĭa ēst. *O.* Ātque ălĭās dēnsăt... Ĭmpĭĕtātĕ fĕrā vēcōrdēm Cōlchĭdă mātrēm. (*Culex*, 248.)

Ĭmpĭgĕr, īgră, īgrŭm. *Actif, diligent, prompt.* Ĭmpĭgĕr ēxtrēmōs cūrrĭt mērcātŏr ăd Īndōs. *H.* Īlle īmpĭgĕr haūsĭt Spūmāntēm pătĕrăm. *V.* Ĭmpĭgĕr ăd lētŭm. *L.* SYN. Gnāvŭs, ācĕr, prōmptŭs, strēnŭŭs, etc. PPH. Nōn pĭgĕr. *H. Voy.* Gnavus.

Ĭmpĭgrē, *adv. Avec promptitude.* Nam ūt dē nōctĕ mūlta īmpĭgrēque ēxsūrrēxī. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 10). *Voy.* Gnaviter.

Ĭmpīngō, ĭs, ēgī, āctŭm, īngĕrĕ. *Pousser ou Jeter contre.* Ēxănĭmātă sĕquēns īmpīngĕrĕt āgmĭnă mūrīs. *V.* Ĭmpīngĕ lăpĭdem, ēt dīgnum āccĭpĭēs prǣmĭŭm. *Ph.* SYN. Īllīdŏ, īmpēllŏ, īncŭtĭŏ, *ou* Īnjĭcĭŏ, mīttŏ, ōbjĭcĭŏ. || *Au fig.* Quō sē cæcŭs īmpēgĭt fŭrŏr? *Sen.* (*H. Fur.* 991). Sē sūb nōctĕ măgīstrīs Īmpīngĭt pĕcŏrīquĕ păvŏr. *V. Fl.* || — (aliquid). *Donner quelque chose de force, imposer, infliger.* Jŭbēte huīc crāssās cōmpĕdēs īmpīngĭĕr. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 76). Clītēllās fĕrŭs īmpīngās. *H.* Tĭbĭ dīcam īmpīngăm grāndĕm. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 92). SYN. Ōbtrūdŏ, Īnjĭcĭŏ, Īnfĕrŏ. || *Qqf. n. Heurter contre.* Lăpĭs ēccĕ nōstrō fīxŭs ōffēnsăcŭlo ēst, Īmpīngăt īn quēm vānĭtās. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 34).

† Ĭmpĭŏ, ās, ārĕ. *Rendre criminel.* Sī me ērgā pārēntem aūt dĕōs īmpĭāvī. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 8). Ātquī cŏīnquĭnātūm Vĭtĭīs cŏr īmpĭāvĭt. *Prud.* (*Cath.* 6, 54).

Ĭmpĭŭs, ă, ŭm. *Impie.* Pāllădĭs aūxĭlĭīs sēmpĕr stĕtĭt: īmpĭŭs ēx quō Tȳdīdēs. *V.* Quūm Pāllās ūstō vērtĭt īram ăb Īlĭō Īn īmpĭam Ājăcĭs rătĕm. *H.* PPH. Dĕōrŭm, dĕūm, dīvūm, sŭpĕrūm cōntēmptŏr. VERS. Pārcūs dĕōrūm cūltŏr ēt īnfrĕquēns. *H.* Aūrum ŏmnēs vīctā jām pĭĕtātĕ cŏlūnt. *Pp.* || *Dénaturé, cruel.* Prōmīssam ērĭpŭī gĕnĕro, ātque ārma īmpĭă sūmpsī. *V.* Sǣvĭt tōtō Mārs īmpĭŭs ōrbĕ. *Id.* Prŏcŭl hīnc, prŏcŭl īmpĭŭs ēstŏ Frātĕr. *O.* Ĭmpĭă dēsērtūm fŭgĭēns Mēdēă părēntēm. *Id. Voy.* Sævus. || *Criminel, scélérat.* Īmpĭăque ǣtērnām tĭmŭērūnt sǣcŭlă nōctēm. *V.* Ĭmpĭōs pārrǣ rĕcĭnēntĭs ōmĕn (ducat). *H.* Ŭbi ĕgo īllŭm scĕlĕrōsum ātque īmpĭum īnvĕnĭăm? *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 1). *Voy.* Sceleratus.

Ĭmplăcābĭlĭs, ĕ. *Implacable.* Ēffĭcĕ sĭt nōbīs nōn īmplăcābĭlĭs īră. *O.* Ūltro īmplăcābĭlĭs ārdĕt. *V.* SYN. Īnĕxōrābilis, dūrŭs, fĕrŭs. *Voy.* Durus.

Ĭmplăcātŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne peut rassasier ou apaiser.* Lævum īmplăcātă Chărȳbdĭs ōbsĭdĕt (latus). *V.* Ĭmplăcātǣquĕ vĭgēbăt Flāmmă gŭlǣ. *O.*

Ĭmplăcĭdŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de repos; qui n'est pas paisible, remuant.* Drūsŭs Gĕnaūnōs, Ĭmplăcĭdūm gĕnŭs. *H.* Fūrĭs ēt īmplăcĭdās dīrŭĭt īrā fŏrēs. *Pp.* (IV, 9, 14). Sōmnŭs ēt īmplăcĭdō fūndĭt grăvĭs ōtĭă cōrnū. *St.* Dīvum īmplăcĭdīssĭmĕ. *Id.* SYN. Īrrĕquĭētŭs.

Ĭmplĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Remplir.* Ĭmplēntŭr fōssæ, ēt căvă flūmĭnă crēscūnt. *V.* Ĭmplēvĭtquĕ mĕrō (pateram). *Id.* SYN. Cōmplĕŏ, ēxplĕŏ, rĕplĕŏ, cŭmŭlŏ. || *Au fig.* Īmplēvĭt clāmōrĕ lŏcūm. *V.* Vărĭīs Īmplēt cōnvīvĭă dīctīs. *O.* Āspĕr me īmplēvĕrăt hōrrŏr. *V. Fl.* || *Rassasier.* Ĭmplēntŭr vĕtĕrĭs bācchī. *V.* Sē cǣdĭbŭs īmplēt. *Sil. Voy.* Satio. || *Au fig.* Fālsī īmplēvĭt gĕnĭtōrĭs ămōrĕm. *V.* Ĭmplērīquĕ nĕquĭt (visu). *V. Fl.* || *Charger de.* Ĕgŏ te īmplēbō flāgrīs. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 35). || *Accomplir.* Mē quātĕr ūndĕnōs scĭăt īmplēvīssĕ dĕcēmbrēs. *H.* Sŭōs īmplēt fēlīcĭtĕr ānnōs. *O.* SYN. Cōmplĕŏ, ābsōlvŏ, pĕrăgŏ, cōnfĭcĭŏ. *Voy.* Finio. || *Remplir une charge, un devoir.* Ūt nōstrās tĭbĭ, Rōmă, vĭcēs prō prīncĭpĕ cōnsŭl Īmplērĕt. *Cl.* SYN. Prǣstŏ, ēxsĕquŏr, fūngŏr.

Ĭmplērăm, Ĭmplērŏ, Ĭmplēstī, Ĭmplēssĕm, etc., *sync. pour* Impleveram, Implevisti, etc. Lūnă quātĕr jūnctīs īmplērăt cōrnĭbŭs ōrbĕm. *O.* Ĭmplēstī lăcrĭmīs tālĭă vērbă tŭīs. Ĭmplēsse ǣtātĭs fātă dĭūrnă sŭǣ. *Id.* Ĭmplēssēmquĕ fŏrōs flāmmīs. *V.*

Ĭmplētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Impleo.

Ĭmplēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'ancien verbe* Implecto. *Entrelacé.* Cǣrŭlĕōs īmplēxǣ crīnĭbŭs āngŭēs Eūmĕnĭdēs. *V.* Tūm sălĭce īmplēxūm mūscōque ēt ărūndĭnĕ crīnĕm. (*Ad Liv.* 223.) Ĭmplēxĭs ĭtă prīncĭpĭīs. *Lr.* (III, 332).

Ĭmplĭcātŭs, ă, ŭm, *un des part. p. de* Implico. Cānĭdĭă brĕvĭbŭs īmplĭcātă vīpĕrīs. *H.* Lăquĕīs mĭnăcĭs īmplĭcātŭs Jūlĭǣ. *Prud.* (*Peri.* 10, 203). *Voy.* Implicitus.

† Ĭmplĭcīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Implico. (*Gloss. Isidori*: « *Implicisceret*, implicaret. » Cf. *Fronton. ad Cæs.* 3, 13: « Ne ventus lucernam interimat, ne quid tibi ex frigore *impliciscat*, etc. » Sic bene *Furlan.*, pro *impliciscar*.) || *En partic. Saisir, en parl. d'une maladie.* Ŭbĭ prīmūm tĭbĭ sēnsīstī, mŭlĭĕr, īmplĭcīscĭĕr. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 97). *Voy.* Implicitus.

† Ĭmplĭcĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Implico. Ārmātă mănŭs cūr tēlă prŏpīnquīs īmplĭcĭtānt. *Dracont.* (II, 292).

Ĭmplĭcĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Implico. Sērtăquĕ cœlēstēs īmplĭcĭtūră cŏmās. *O.*

Ĭmplĭcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Implico. *Enlacé, embarrassé.* Pīnguĭs ēt īmplĭcĭtās vīrgă tĕnērĕt ăvēs *M.* (IX, 55). Ĭmplĭcĭtī lăquĕīs. *O.* SYN. Ĭmplĭcātŭs, īmpĕdītŭs, īmplēxŭs, īrrĕtītŭs, rĕtēntŭs. || *En partic. Tenant embrassé.* Ōscŭlăque īmplĭcĭtī vērnōs rĕdŏlēntĭă flōrēs. *St.* Āt īmplĭcĭtī Pēlĕŭs răpĭt ōscŭlă nātī. *V. Fl.* SYN. Āmplēxŭs. || *Au fig. Embarrassé.* Lītĭbŭs īmplĭcĭtūm. *H.* Ĭmplĭcĭtās tērrōrĕ cŏhōrtēs *L.* Ĭmplĭcĭtās ērrōrĕ vĭās. *Id.* || *Atteint d'une maladie* Ūrĕrĕt īmplĭcĭtūm quūm scĕlĕrātă lŭēs. *M.* (I, 102).

Ĭmplĭcŏ, ās, ŭī *et qqf.* āvī, ātŭm *ou* ĭtŭm, ārĕ. *Entrelacer, entortiller.* Cōrpŏră nātōrŭm sērpēns āmplēxŭs ŭtērquĕ Īmplĭcăt, ēt mĭsĕrōs, etc. *V.* Dēxtrǣ sē pārvŭs Īūlŭs Īmplĭcŭĭt. Ĭmplĭcăt aūrō (crinem). *Id.* SYN. Īnnēctŏ, īmpĕdĭŏ, vīncĭŏ, īnvōlvŏ, lĭgŏ, rĕlĭgŏ, etc. *Voy.* Circumdo, Vincio. || *En partic. Tenir embrassé.* Ĭmplĭcŭĭt mātērnō brāchĭă cōllō. *O.* Pōst ĕtĭăm cōllō se īmplĭcŭīssĕ vŏlĕt. *Tib.* (I, 4, 56). *Voy.* Implicitus, Amplector. || *En parlant des combattants qui se mêlent.* Tōtās Ĭmplĭcŭēre īntĕr se ăcĭēs. *V. Voy.* Misceo. || *Au fig.* Īncērtōs īmplĭcăt ōrbēs. *V.* Ĭmplĭcăt āctŭs Cǣco ērrōrĕ vĭās. *L.* SYN. Īmpĕdĭŏ, īnvōlvŏ. || *Enfoncer, et au fig.* Prǣcĭpĭtēmquĕ glŏbūm fūndō tĕnŭs īmplĭcăvĭt īmō. *Prud.* (*Peri.* 13, 85). Ātque ōssĭbŭs īmplĭcăt īgnĕm. *V.* || *Embarrasser, engager (dans).* Quǣnām vōs tāntō fōrtūnă, Lătīnī, Ĭmplĭcŭĭt bēllō? *V.* SYN. Ĭmpĕdĭŏ.

† Ĭmplōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut implorer, qu'on implore.* Lūmĕn... mĭsĕrīs ōlim īmplōrābĭlĕ naūtīs. *V. Fl.*

Ĭmplōrŏ, ās, ārĕ. *Implorer, invoquer.* Hūjŭs ŏpēm māgnīs īmplōrāvērĕ pĕrīclīs. *O.* Ātque īmplōrāntī sĭmĭlĭs. *V.* Cœlēstēs īmplōrăt ăquās. *H.* Jām prĕcĕ Pōllūcĭs, jām Cāstŏrĭs īmplōrātă. *Cat.* (68, 65) *Voy.* Invoco, Precor.

Ĭmplūmĭs, ĕ. *Qui n'a pas encore de plumes.* Ōbsērvāns nīdo īmplūmēs dĕtrāxĭt. *V.* Ŭt ăssĭdēns īmplūmĭbŭs pūllīs ăvĭs. *H.* || *Qui n'a pas d'ailes.*

implūmĕs Zēthēsquĕ pŭĕr Călăĭsquĕ fŭērūnt. *O.* || (*Casque*) *qui n'a pas de plume.* (*Sil.* VIII, 421.)

Implŭō, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. et act. Pleuvoir sur, arroser de pluie.* Nūbĭlă cōndūcīt, sūmmăsque ădspērgĭnĕ sīlvās implŭĭt. *O.* (*Met.* I, 573, de Peneo. Alii leg. *summis silvis*). Ēxcŭtĭtūr tōrrēns, īpsīsque ădspērgĭnĕ tēctīs īmplŭĭt. *Sid.* (22, 132). || *Au fig.* Mălŭm quum īmplŭĭt cētĕrōs, nōn īmplŭăt mē. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 15).

Implŭvĭātă vēstīs *ou* tŭnĭcă, *f. Vêtement teint d'une certaine couleur, ou, selon d'autres, taillé d'une certaine façon.* (*Pl. Epid.* II, 2, 40. *Non.* 16, 3, de *impluviato colore* agit, unde parum lucis elicitur. *Gloss. Philox.* Impluvia, μανδύη.)

Implŭvĭŭm, ĭī, *n. Ouverture carrée laissée au milieu d'un toit (surtout dans l'atrium, pour recevoir le jour et les eaux pluviales. On confond souvent l'*impluvium *avec le* compluvium. *Les exemples suivants éclaircissent ce mot*). Dēvŏlānt ānguēs jŭbātī deōrsum īn īmplŭvĭūm dŭō. *Plaut.* (*Amph.* V, 1, 56). Ātque īn ălĭēnās tēgŭlās vēnīssĕ clāncŭlūm pĕr īmplŭvĭūm. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 40). Dēlātă sĕrēnō, Īnquĕ glŏbūm tĕnŭīs nūbēs cōllēctă, pĕr ārctūm Īmplŭvĭī, dūlcēm sĭtĭēntīs īn ōrā lĭquōrēm Īnfūndīt. *P. Nol.* (18, 208). Vēstĭbŭla īmplŭvĭō tēctīs rĕsĕrāntūr ăpērtō. *Id.* (25, 8).

Impŏlītŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas poli.* Frāgmēntă tēstārūm jŭbēt Hīrta īmpŏlītīs āngŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 5, 258).

Impōllūtŭs, ă, ŭm. *Non souillé.* In queīs sē tāntūm mēns īmpōllūtă vĭdērĕt. *P. Nol.* (6, 230). || *Au fig. Non trahi.* Impōllūtă fĭdēs. *Sil.*

Impōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtūm *ou* ŏstūm, ōnĕrĕ. *Mettre sur.* Vīdīt, tūrĭcrēmīs quūm dōna īmpōnĕrĕt ārīs. *V.* Pūppĭbŭs ēt lætī naūtæ īmpŏsŭērĕ cŏrōnās. *Id.* Pēlĭōn īmpŏsŭīsse Ŏlȳmpō. *H.* SYN. Sŭpērpōnō, sŭpĕrīmpōnō, sŭpĕrăddō, ăddō, ădstrŭō, ăggĕrō, cŭmŭlō, strŭō, ŏnĕrō, īnfĕrō. || — mănŭm. *Mettre la main à une chose, et au fig.* Lānĭfĭcām pēnsīs īmpŏsŭīssĕ mănŭm. *Tib.* (II, 1, 10). Călăthīs īmpŏsŭīssĕ mănŭm. *O.* Ātque īsdēm stŭdĭīs īmpŏsŭīssĕ mănŭm. *Id. Voy.* Tango. || — ēxtrēmăm *ou* sŭprēmăm mănŭm. *Mettre la dernière main, terminer.* Ēxtrēmăm Sātūrnĭă bēllō Īmpōnīt rēgĭnă mănŭm. *V.* Sŭprēmăm bēllīs īmpŏsŭīssĕ mănŭm. *O.* (Cf. *Donat.* ad *Ter. And.* II, 5, 1). *Voy.* Finio. || — fīnēm. *Même sens.* Fīnēmque īmpōnĕ lăbōrī. *V.* || *Mettre à la tête, donner pour maître.* Quōdquĕ vĭrūm tōtī prŏpĕrāns īmpōnĕrĕ mūndō (Fortuna). *L.* Vēndĭdīt hīc aūrō pătrĭăm, dŏmĭnūmque pŏtēntēm Īmpŏsŭīt. *V.* SYN. Præfĭcĭō, præpōnō. || *Mettre ou jeter dans.* Sētās īgnĭbŭs īmpōnīt săcrīs. *V.* In īgnem īmpŏsĭta ēst. *Ter.* (*And.* I, 1, 102). SYN. Īnfĕrō, īnjĭcĭō. || *Déposer dans.* Ēt rĕfĕr ăd mātrēm, sŏcĭōque īmpōnĕ sĕpūlchrō (membra). *O.* SYN. Īnfĕrō, dĕpōnō, rĕpōnō. || *Donner (un nom).* Mērcŭrĭālĕ Īmpŏsŭērĕ mĭhī cōgnōmĕn. *H.* Impōnēns cōgnātă vŏcābŭlă rēbŭs. *Id.* SYN. Dō, ăddō, trĭbŭō. || *Donner, ajouter, causer, imposer, infliger.* Nōn sĭnĕt Dēlĭcĭīs măcŭlam ātque īgnōmĭnĭam īmpōnĕrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 93). Impōnēs plāgĭārĭō pŭdōrĕm. *M.* (I, 53). Nĕc ēst dĭffĭcĭlĕ pœnās cūlpæ īmpōnĕrĕ. *Ph.* || *Charger d'une chose, de fonctions.* SYN. Dēfĕrō, cōmmĭttō. || *Avec le dat. En imposer tromper.* Făcĭle ēst bārbăto īmpōnĕrĕ rēgī. *J.* (4, 103). Cāllĭdŭs īmpŏsŭīt nŭpĕr mĭhĭ caūpō Răvēnnæ. *M.* (III, 57. *Id.* IV, 40).

Impōrtō, ās, ārĕ. *Transporter.* Īnsŭpĕr ægrūm Jŭmēnto īmpōrtās. *Alcim.* (III, 425). SYN. Pōrtō, vĕhō. || — ārmă. *Porter les armes contre.* Ārma īmpōrtāntēs, ēt rŭptă mātrĕ crĕātōs. *Manil.* (I, 429, de gigantibus). SYN. Īnfĕrō. || *Ordint. au fig. Attirer, causer.* Ōdĭūmquĕ lĭbēllīs Sēdŭlŭs īmpōrtēs. *H.* Aūt ălĭăm quămvīs clādem īmpōrtārĕ pĕrīclī. *Lr.* (III, 825). Nē tāntūm mĭsĕræ lūctum īmpōrtārēt sĭbī. *Ph.* Nēc dāmnum īmpōrtăt. *T. Maur.* (*Met.* 57). *Voy.* Infero.

Impōrtūnĭtās, ātĭs, *f. Méchanceté, injustice.* Impōrtūnĭtātēm spēctāte ănĭcŭlæ. *Ter.* (*And.* I, 4, 4. Ubi *Donat.*). Tānta īmpōrtūnĭtās, tāntăque īnjūrĭă. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 6).

Impōrtūnŭs, ă, ŭm. *Dangereux, funeste, sinistre.* Quōs cōmmūnĭs hĭēms īmpōrtūnūsquĕ Căphārēūs Mērsĭt ăquīs. *O.* Bēllum īmpōrtūnūm, cīvēs, cūm gēntĕ dĕōrūm (gerimus). *V.* Ōbscēnīquĕ cănēs īmpōrtūnæquĕ vŏlūcrēs. *Id.* SYN. Īnfaūstŭs, fūnēstŭs, īnfēstŭs. (Cf. *Fest.*, et *Isid. Or.* 10.) || *Incommode, désagréable.* Impōrtūnă tămēn paūpĕrĭēs ăbēst. *H.* SYN. Grăvĭs, mŏlēstŭs. || *En parl. de qqn. Incommode; qqf. Importun.* Lēno īmpōrtūnŭs, dŏmĭnŭs ējŭs mŭlĭĕrĭs. *Pl.* (*Merc. prol.* 44). Fătĕōr ĕam ēsse īmpōrtūnam ātque īncōmmŏdăm. *Id.* (*As.* I, 1, 47. Adde *Ter. Heaut.* I, 2, 23). Dăbĭt ērĭpĭētquĕ cŭrūlĕ Impōrtūnŭs ĕbŭr. *H.* SYN. Grăvĭs, mŏlēstŭs, ŏdĭōsŭs, īnvīsŭs. || *Dur, cruel.* Nēc mĭhĭ cōnjŭgĭūm fāta īmpōrtūnă nĕgārēnt. *O. Voy.* Sævus.

Impŏs, ŏtĭs (sui, animi). *Qui n'est pas maître de soi.* Quŏd ūllă cōnjūx pērfĭda ātque īmpŏs sŭī. *Sen.* (*Ag.* 117). Ădŏlēscēnti ănĭmi īmpŏtī. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 94). SYN. Impŏtēns, āmēns. PPH. Sŭī nōn cōmpŏs, nōn pŏtēns. Nōn sŭŭs. || † *Qui ne souffre pas une chose.* Quōs, īmpŏs dāmnī, pŭĕr īncōnsūltŭs ăb āltō Impĕtĭt. *Aus.* (*Mos.* 274).

? Impŏsīssĕ, *pour* imposuisse. (Sic codd. et pars editorum ap. *Pl. Most.* II, 2, 4. Alii *imposuisse.* Certe dixerunt antique *Imposivi*, *Posivi.*)

Impŏsĭtŭs, *et sync.* Impŏstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Impono. Impŏsĭtīque rŏgīs jŭvĕnēs ānte ōră părēntŭm. *V.* Mē dīcēntĕ căvīs īmpŏsĭtam īlĭcĕm Sāxīs. *H.* Ēt quæcūmquĕ fŏrīs vĕnĭūnt, īmpŏstăquĕ nōbīs Pōndĕră sūnt. *Lr.* (V, 544). Inărĭmĕ Jŏvĭs īmpĕrĭīs īmpŏstă Tȳphōēō. *V.*

† Impŏsīvī, *arch. pour* Imposui. In Sĭcĭlĭam, ĕt quĭdquĭd dŏmī fŭĭt, īn nāvim īmpŏsīvĭt. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 27). *Voy.* Deposivi, Posivi.

† Impōssĭbĭlĭs, ĕ. *Impossible.* Ēst īmpōssĭbĭlĕ spēctārĕ prŏfūndă Săbăōth. *Prud.* (*Apoth.* 837). SYN. Vĕtĭtŭs. PPH. Quŏd vīrēs sŭpĕrăt, ēxcēdĭt. Vīrĭbŭs, cōnātĭbŭs mājŭs. Quŏd fĭĕrī nĕquĭt. PHR. Quīd fĭĕrī nōn pōssĕ pŭtēs, sĭ...? *J.* Fĭĕrī quæ pōssĕ nĕgābăm. *O. Voy.* Nunquam, Vetitus.

† Impŏstŏr, ōrĭs, *m. Imposteur.* Nōmĕn nŏvŭm Ăcquīrăt īmpŏstōr sĭbī. *P. Nol.* (21, 137).

Impŏstŭs. *Voy.* Impositus.

Impŏtēns, ēntĭs. *Impuissant.* Inūltă cēssĕrăt īmpŏtēns Tēllūrĕ. *H.* SYN. Impăr, *qqf.* vīctŭs. || *Qui n'est pas maître de.* Cōnsĭlĭī īmpŏtēns. *Sen.* (*Ag* 126). SYN. Impŏs. || *Ordint. Qui n'est pas maître de soi, violent, furieux.* Vīs īmpŏtēns sŭī ējĭcīt pătĭēntĭam. *P. Nol.* (36, 29). Illūm dĕpĕrĭt īmpŏtēnte ă ōrĕ. *Cat.* (35, 12). Ĕt īndĕ tōt pĕr īmpŏtēntĭă frĕtă. *Id.* (4, 18). Quĭdlĭbĕt īmpŏtēns Spērārĕ. *H.* Quŏd nōn īmbĕr ĕdāx, nōn ăquĭlo īmpŏtēns Pōssĭt dīrŭĕrĕ. *Id.* Quŏd lūctŭs dăbăt īmpŏtēns. *Boet.* (3, 12) SY. Insānŭs, dēmēns, fŭrēns, vĭŏlēntŭs. || *Violent, méchant, cruel.* Ĕgō te aūtēm nŏvī, quam ēssĕ sŏlĕās īmpŏtēns. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 130). Ēt īmpŏtēntĭs tērgă plēbēĭă mănū Scīndī tȳrānnī. *Sen.* (*H. Fur.* 738. Et *H. OEt.* 715). *Voy.* Sævus.

Impŏtēntĭă, æ, *f. Impuissance.* Prŏptēr sŭam īmpŏtēntĭăm sē sēmpĕr crēdūnt nĕglĭgī. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 16). || *Violence.* Nūllĭŭs āstrī Grĕgem æstŭōsă tōrrĕt īmpŏtēntĭă. *H.*

Īmprānsŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas diné.* Vērum hīc īmprānsī mēcūm dīsquīrĭtĕ. *H.* Nĭmĭa ēst stūltĭtĭă, sēssum īmprānsum īncēdĕrĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 10). SYN. Īncœnātŭs, jējūnŭs.

Īmprĕcŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire des imprécations, maudire, souhaiter un malheur.* Līttŏră līttŏrĭbŭs cōntrārĭă, flūctĭbŭs ūndās Īmprĕcŏr, ārma ārmīs. *V.* Quōd dīgnūm stōlĭdīs mēntĭbŭs īmprĕcĕr? *Boet.* (3, 8). PPH. Dīră prĕcŏr. Mălă ōmnĭă pōscŏ. Dīrīs dēvŏvĕŏ, īncēssŏ, ăgŏ, ŏnĕrŏ. Mălă mūltă prĕcŏr. Căpĭtī dīră cănŏ. Pœnās pōscŏ. PHR. Hōstīlīquĕ căpūt prĕcĕ dētēstātŭs ĕūntĭs. *O. Voy.* Væ.

† Īmprēssĭŏ, ōnĭs, *f. Action de presser contre.* Dīra aūt crĕmāssēt lāmĭnārum īmprēssĭŏ. *Prud.* (*Peri.* 10, 760). SYN. Īmprēssŭs.

† Īmprēssŏ, ās, ārĕ. *Presser.* Gĕlĭdās īmprēssăt ărēnās Bēllĭgĕr. *Corip.* (*Johan.* VI, 347).

Īmprēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Imprimo. *Pressé contre, appuyé.* Stāmĭnăque īmprēssō fātālĭă pōllĭcĕ nēntēs. *O.* Ōs īmprēssă tŏrō. *V.* Īmprēssōquĕ gĕnū. *Id.* || *Pressé.* Ātque hæc īmprēssō gĕmŭīt mĭsĕrāndă cŭbīlī. *V. Fl.* || *Empreint, gravé.* Crātēra īmprēssūm sīgnīs. *V.*

† Īmprēssŭs, ūs, *m.* Comme Impressio. Āc sŭb Pēctŏrĭs īmprēssū. *Prud.* (*Psych.* 274).

Īmprīmīs, Īnprīmīs *ou* Īn prīmīs, *adv. Avant tout, surtout; principalement.* Īmprīmīs vĕnĕrārĕ dĕōs, ātque ānnŭă māgnæ. *V.* Cūrāndum īmprīmīs nē, etc. *J.* (8, 121). *Voy.* Præcipue. || *Avant tout, d'abord.* Īn prīmīs Lūcānŭs ăpĕr. *H. Voy.* Primum.

Īmprĭmŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĭmĕrĕ. *Presser.* Nōn lĕvĭŏr cīppūs nūnc īmprĭmĭt ōssă. *Pers.* (1, 37). *Voy.* Premo. || *Empreindre, imprimer, marquer.* Aūt pĕcŏrī sīgnum aūt nŭmĕrōs īmprēssīt ăcērvīs. *V.* Īmprĭmĕrētquĕ mūrīs Hōstīle ărātrum ēxērcĭtŭs īmpŏtēns. *H.* SYN. Sīgnŏ, fīgŏ, īnfīgŏ, *qqf.* īnūrŏ. || — sīgnŭm. *Cacheter, sceller.* Īmprĭmăt hīs, cūrā, Mæcēnās sīgnă tăbēllīs. *H.*

Īmprŏbātŭs, ă, ŭm. *Désapprouvé.* Mūltī, quī dŏmī ætātem ăgĕrēnt, prōptĕrĕā sūnt īmprŏbātī. *Enn.* (apud *Cic. Ep. Fam.* 7, 6. Et *Sid.* 23, 86).

Īmprŏbē, *adv. D'une manière qui n'est pas juste; à tort.* Æră sūmmæ sūbdūcta īmprŏbē. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 42). Īmprŏbe ăccūsăt Nĕptūnŭm. *Syr.* || *Méchamment.* Sī quĭd scīs mē fēcīsse īnscīte ātque īmprŏbē. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 58). SYN. Mălē, pĕrvērsē. || *Sans retenue.* Quæ mūltō dīcĭtŭr īmprŏbĭŭs. (*Cat.* 68, 126).

Īmprŏbĭtās, ātĭs, *f. Méchanceté.* Gaūdĕt, ĕt īmprŏbĭtās mūnĕrĭs īnstăr hăbĕt. *O.* Sīc tōtām prædām sōla īmprŏbĭtās ăbstŭlĭt. *Ph. Voy.* Scelus, Sævitia. || *Mœurs dissolues.* Nām prōdĭgă cōrrūptōrĭs Īmprŏbĭtās īpsōs aūdēt tēntārĕ părēntēs. *J.* (10, 305). SYN. Nēquĭtĭă.

Īmprŏbŏ, ās, ārĕ. *Désapprouver.* Imprŏbăt hās pāstŏr. *O.* Pĕr īmprŏbātūrūm Jŏvĕm. *H.* Quĭd, īmpŭdīce, ĕt īmprŏbāndĕ Cæsărī? (*Virg. Catal.* 5, 9). SYN. Dămnŏ, cūlpŏ, ārgŭŏ. *Voy.* Culpo.

Īmprŏbŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Improbus. Fīngĕ tămĕn tē Īmprŏbŭlŭm. *J.* (5, 72).

Īmprŏbŭs, ă, ŭm. *Mauvais, de mauvaise qualité.* Ōrĕt cănīnās pānĭs īmprŏbī būccās. *M.* (X, 5). Mōllĭbŭs īn prātīs āltē flōs īmprŏbŭs ēxstăt. *St.* (*Silv.* II, 1, 107). Īmprŏbæ mērcēs. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 43). SYN. Mălŭs, prāvŭs. || *Méchant, malhonnête, pervers.* Scīlĭcĕt īmprŏbæ Crēscūnt dīvĭtĭæ. *H.* Īmprŏbi ēssēnt ēt scĕlēstī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 137). Mălŭs, nĕfārĭŭs, pĕrvērsŭs. || *Méchant, cruel.* Īmprŏbŭs īllĕ pŭĕr, crūdēlĭs tū quŏquĕ mātĕr. *V.* Pūgnābĭt prīmō fōrtāssĭs, ĕt, īmprŏbĕ, dīcĕt. *O. Voy.* Sævus. || *Rusé, trompeur.* Quærĭt cōmpŏsĭtōs mănŭs īmprŏbă mītĕrĕ tālōs. *M.* (XIV, 16). Īmprŏbă vērbă. *O.* (*Fast.* V, 686). Ænēās ĕquĭtūm lĕvĭa īmprŏbŭs ārmă Præmīsĭt. *V.* || *Débauché, obscène.* Pūlchrē cōnvĕnĭt īmprŏbīs cĭnædīs. *Cat.* (57, 1). Nēc mĭnŭs Hōrtēnsī, nēc sūnt mĭnŭs īmprŏbă Sērvī Cārmĭnă : quĭs dŭbĭtĕt nōmĭnă tāntă sĕquī? *O.* Nēc dē Gādĭbŭs īmprŏbīs pŭēllæ. *M.* (V, 79). Cīngĕt tūrbă lĭcēns, Nāĭdĕs īmprŏbæ. *Sen.* (*Hip.* 780). SYN. Pĕtŭlāns, lāscīvŭs, nēquăm, ōbscēnŭs. || *Grand.* Fērtŭr īn ābrūptūm māgnō mōns īmprŏbŭs āctū. *V.* Īnsūrgēns hŭmĕrīs hŏmĭnēm sŭpĕr īmprŏbŭs ēxĭt. *St.* Spătĭa īmprŏbă. *Sil.* (XIV, 508). || *Au fig. Grand, obstiné.* Lăbŏr ōmnĭă vīncĭt Īmprŏbŭs. *V.* (*G.* I, 145. Ubi *Serv.*). Īngēntī frŭŏr īmprŏbōquĕ sōmnō. *M.* (XII, 18, 13). || *Avide, affamé.* Hīc pīscĭbŭs ātrăm Īmprŏbŭs īnglŭvĭēm (explet). *V.* Lŭpī quōs īmprŏbă vēntrĭs Ēxēgĭt cæcōs răbĭēs. Nĭhĭl īmprŏbĭŭs ānsĕr (Ōffĭcĭt). *Id.* Tūm faūce īmprŏbā Lātro īncĭtātŭs. *Ph.* Nōn vēntrem īmprŏbŭm Ălĭmŭs trĭbūtō gēntĭŭm. *Sen.* (*Thyest.* 460). *Voy.* Famelicus. || *Compar.* Īmprŏbĭŏr. (*Pl. Most.* III, 2, 139; *Mart.* III, 86.) || *Superl.* Īmprŏbīssĭmŭs. (*Pl. Rud.* III, 2, 48; *Mart.* XII, 55.)

Īmprōmptŭs, ă, ŭm, *adj. Lent.* Sērmōne īmprōmptŭs Lătĭō. *Aus.* (*Idyl.* 2, 9).

Īmprŏpĕrāntĕr. *Lentement.* Īmprŏpĕrāntĕr ăgēns prīmōs ā cārcĕrĕ cūrsūs. *Aus.* (*Epit. Her.* 35, 3).

Īmprŏpĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas hâté.* Vēstīgĭă Tūrnŭs Īmprŏpĕrātă rĕfērt. *V. Voy.* Lentus.

Īmprŏpĕrŭs, ă, ŭm. *Qui ne se hâte pas.* Īmprŏpĕræ cuī dūcānt fīlă sŏrōrēs. *Sil. Voy.* Lentus.

Īmprŏprĭŭs, ă, ŭm. *Impropre.* Pēccārīt sērmo īmprŏprĭŭs. *Victor* (*Gen. Præf.* 122).

? Īmprōspēctŭs, ă, ŭm. *Non vu.* Lībērrĭmŭs Ætnă Īmprōspēctŭs hĭăt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 339).

Īmprōvĭdŭs, ă, ŭm. *Imprévoyant, surpris.* Ōbjĭcĭtūr măgĭs, ātque īmprōvĭdă pēctŏră tūrbăt (monstrum) *V.* SYN. Īncaūtŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Avec le gén. Qui ne prévoit pas une ch.* Ēt sŭbĭtī cāsūs īmprōvĭdŭs. *J.* (3, 273). || *Avec l'infin.* Sērvāsse īmprōvĭdă cāmpī Dīstāntĭs spătĭŭm. *Sil.*

Īmprōvīsō, *adv. Voy. le suiv.*

Īmprōvīsŭs, ă, ŭm. *Imprévu, inattendu.* Pĕlăgōquĕ rĕmēnsō Īmprōvīsi ădĕrūnt. *V.* Īmprōvīsă sĭmŭl spĕcĭēs ēxtērrĕt ŭtrūmquĕ. *H.* SYN. Īnŏpīnŭs, īnŏpīnātŭs, īnēxspēctātŭs, īnspērātŭs, rĕpēntīnŭs, rĕpēns, sŭbĭtŭs, nŏvŭs. PPH. Nōn *ou* haūd ēxspēctātŭs. PHR. Haūd ēxspēctātō cĕcĭdērūnt vūlnĕrĕ taūrī. *O.* Quī nĕc ŏpīnāntī nūnc tĭbĭ fōrtĕ vĕnĭt. *Tib.* || Īmprōvīsō, De īmprōviso *ou* Ēx īmprōvīsō. *Inopinément.* Scālæ īmprōvīsō, sŭbĭtūsque āppārŭĭt īgnĭs. *V.* Īmprōvīsōquĕ rĕpērtŭm Vīvĕrĕ mīrātŭs. *O.* De īmprōvīsō Chrȳsĭs ŭbĭ me ādspēxĕrĭt. *Trabea* (apud *Cic. Tusc.* 4, 31). Ŭbĭ de īmprōvīso ēst īntērvēntūm mŭlĭĕrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 40. *Diom.* 401, scribit uno verbo *Deimproviso*). Quī ēx īmprōvīsō fīlĭam īnvēnī mĕăm. *Pl.* (*Rud.* IV, 5, 2). Cum īmprōvīsō. *Lucil.* (ap. *Serv.* ad *Æ.* XII, 5). SYN. Īnspērātō, sŭbĭtō, ānte ēxspēctātŭm.

Īmprūdēns, tĭs. *Qui ne sait pas, qui ignore.* Īmprūdēns hārūm rērum īgnārŭsque ōmnĭŭm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 56). Hūnc pŭĕr īmprūdēns jăcŭlō Cȳpărīssŭs ăcūtō Fīxĭt. *O.* Sē cŭpĭt īmprūdēns (de Narcisso). *Id.* Dūm frōns tĕnĕra īmprūdēnsquĕ lăbōrŭm. *V.* SYN. Īnscĭŭs, nēscĭŭs, īgnārŭs, rŭdĭs. || *Qui n'est pas sur ses gardes, surpris.* Nūnquam īmprūdēntĭbŭs īmbĕr Ōbfŭĭt. *V.* Nē mi ēx īnsĭdĭīs vērba īmprūdēntī dŭĭt. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 23). *Voy.* Incautus. || *Imprudent.* Ădĕōn' te ēssĕ... īmprūdēntēm? *Ter.* (*Ph.* III, 2, 14). PPH. Părūm prūdēns. *O.*

Īmprūdēntĕr. *Par mégarde.* Ăd flāmmam āccēssĭt īmprūdēntĭŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 103). *Voy.* Incaute.

Īmprūdēntĭă, æ, *f. Ignorance.* Heū! tămĕn īnfēlīx, quĭd ĕnim īmprūdēntĭă prōdēst? (*Ciris*, 190.) Si ĭd ēst pĕccātūm, pĕccātum īmprūdēntĭa ēst. *Ter.* (*Eun. prol.* 27). *Voy.* Ignorantia. || *Imprudence.* PPH. Ănĭmūs īncaūtūs, īmprūdēns, īmprŏvĭdūs.

Īmpūbēs, ĭs, *et* Īmpūbĭs, ĕ; *gén.* ĭs *ou* ĕrĭs, *m. f. Qui n'a pas atteint la puberté.* Nām pŭĕr īmpūbēs, ĕt ădhūc nōn ūtĭlĭs ārmīs. *O.* Īmpūbĭbūs ānnīs. *Id.* Īmpūbēs mălās. *V.* Īmpūbĕ cōrpŭs. *H.* Īmpūbēm Trōĭlŏn. *Id.* Quæ mē pŭēllum īmpūbĕrēm Cēpīstī. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 688). *Voy.* Adolescens.

Īmpŭdēns, tĭs. *Impudent.* Īlli īmpŭdēntī pēnnās ērĭpĭūnt ăvī. *Ph.* Ĕdāx părăsītūs, sȳcŏphănta aūtem īmpŭdēns. *Ter.* (*Heaut. prol.* 38). SYN. Aūdāx, īnvĕrēcūndŭs. PPH. Pŭdōrĭs ēxpērs, īmmĕmŏr, ōblītūs. Pŭdōrĕ pŏsĭtō, ăbjēctō, ēxūtō. Pŭdōrĕ *ou* pŭdōrēm ēxūtūs. Quī pŭdōrēm pŏsŭĭt, mēntĕ ēxpūlĭt, nīl pŭdōrĭs hăbĕt. Cuī nūllūs pŭdŏr. Frōntĕ cărēns. VERS. Aūt quūm pērfrĭcŭĭt frōntēm, pŏsŭĭtquĕ pŭdōrēm. *M.* Ōs hŏmĭnĭs! *Id.* Quāndŏ rĕcēpĭt Ējēctūm sĕmĕl āttrītā dē frōntĕ rŭbōrēm? *J.* || *En partic. Effronté, sans pudeur, surtout en parlant d'une femme.* Īmpŭdēns līquī pătrĭōs pēnātēs. *H.* Lūdīsque ēt bĭbĭs īmpŭdēns. *Id.* SYN. Īnvĕrēcūndŭs, īmpŭdīcŭs, prŏcāx, prōtērvŭs, pĕtŭlāns. PPH. Frōntĭs ĕgēnŭs. *Sil.* Dūrī pŭĕr ōrĭs, ĕt aūdāx. *O.* Ōblītă pŭdōrĭs. Pŭdōrĕ cărĕō, văcŏ. *Id.* Dāmnă pŭdōrĭs Tūrpĭă. *Cl.* Hīc nūllūs vērbīs pŭdŏr. *J.* VERS. Fīnēs trānsīrĕ pŭdōrĭs. *O.* Nōn ădĕō nōstrō fūgĭt ăb ōrĕ pŭdŏr. *Id.* Quæ cūră pŭdōrĭs? *St.* Āntĕ, pŭdŏr, quām tē vĭŏlō. *V.* Cōntēmptī rūpīstĭs frēnă pŭdōrĭs. *Prop.*

Īmpŭdēntĕr. *Effrontément.* Nōn īmpŭdēntĕr vītă, quōd rĕlĭquum ēst, pĕtĭt. *M.* (I, 50). Mīrūm vēro, īmpŭdēntĕr mŭlĭĕr sī făcĭt! *Ter.* (*And.* IV, 4, 16). SYN. Prŏcācĭtĕr, prōtērvē, aūdāctĕr.

Īmpŭdēntĭă, æ, *f. Impudence.* Quōrūm stūltĭtĭă quæstūs īmpŭdēntĭæ ēst. *Ph.* Fēcīstī, quum īstănc năctūs īmpŭdēntĭăm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 52). SYN. Aūdācĭă, prōtērvĭă. PPH. Pŭdŏr ējēctūs, dēpŏsĭtūs, prŏfŭgūs. *O. Voy.* Impudens.

Īmpŭdīcĭtĭă, æ, *f. Absence de pudeur; action honteuse.* Tū sī me īmpŭdīcĭtĭæ cāptās. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 189).

Īmpŭdīcŭs, ă, ŭm. *Impudent, déhonté.* Ō făcĭnŭs īmpŭdīcūm! Quām lībĕram ēsse ŏpōrtēăt, sērvīrĕ pŏstŭlārĕ! *Pl.* (*Rud.* II, 3, 62). || *Impudique.* Nĕc īmpŭdīcă Cōlchĭs īntŭlĭt pĕdĕm. *H.* Nūnc, quāndŏ făctĭs īmpŭdīcĭs ābstĭnēs, Ăb īmpŭdīcĭs vērbĭs ăvōrtī vŏlŏ. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 45). SYN. Īmpŭdēns, lāscīvŭs, īmpūrŭs, ōbscēnŭs, īmprŏbŭs, nēquăm, prōtērvŭs, pĕtŭlāns, tūrpĭs, īgnōmĭnĭōsŭs. || — dĭgĭtŭs. *Doigt du milieu. Voy.* Digitus. || — ŏdŏr. *Odeur infecte.* (*Mart.* XII, 32.)

Īmpūgnŏ, ās, ārĕ. *Attaquer.* Ĕt quī nōn pĕccānt, īmpūgnāntūr fraūdĭbŭs. *Ph.* SYN. Āggrĕdĭŏr, īmpĕtŏ, lăcēssŏ. || *Attaquer un ouvrage.* Nōstră sĕd īmpūgnăt, nōs nōstrăquĕ līvĭdŭs ōdĭt. *H.* Īmpūgnēnt ūnŭs ĕt āltĕr ŏpŭs. *O. Voy.* Carpo.

Īmpūlsŏr, ōrĭs, *m. Instigateur, conseiller.* Mē suāsōre ātque īmpūlsōre ĭd făctum aūdāctĕr dīcĭtŏ. *Pl.* (*Most.* III, 3, 13). Hĕrĕ, nē mē spēctēs: me īmpūlsōre hæc nōn făcĭt. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 18). SYN. Suāsŏr, hōrtātŏr, hōrtāns. aūctŏr, cōnsĭlĭārĭŭs.

Īmpūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Impello. *Poussé, agité, ébranlé, excité.* Īmpūlsās tēntāvĭt pōllĭcĕ chōrdās. *O.* Īmpūlsăquĕ tȳmpănă pălmīs. *Id.* Īmpūlsæ tōnsīs trĕmŭĕrĕ cărīnæ. *L.* || *Au fig.* Cāssāndræ īmpūlsūs fŭrĭīs. *V.*

Īmpūlsŭs, ūs, *m. Impulsion, choc.* Īmpŭlĭt: īmpūlsū quō māxĭmŭs īnsŏnăt æthĕr. *V.* Dīmōtĭs īmpūlsū pēctŏrĭs ūndīs. *O. Voy.* Pulsus. || *Au fig. Instigation.* Sĕd hūc ĕă quĭd īntroĭĕrĭt īmpūlsū mĕō. *Pl.* (*Trin. prol.* 10). Ŭbĭ dūxēre īmpūlsū vōstrō, vōstro īmpūlsu eāsdem ĕxĭgūnt. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 45). SYN. Īnstīnctŭs.

Īmpūnĕ, *adv. Impunément.* Haūd īmpūnĕ quĭdēm, nēc tālĭă pāssŭs Ŭlȳssēs. *V.* Nōn īmpūnĕ tămĕn scēlŭs hōc sĭnĭt ēssĕ Lȳæŭs. *O.* || *Sans dommage, sans rien perdre.* Āltĕrĭŭs rāmōs īmpūnĕ vĭdēmŭs Vērtĕre īn āltĕrĭŭs. *V.* Īmpūne ăbīrĕ deīndĕ quĭă jām nōn pŏtēst. *Ph.* || *Comp. et sup.* Īmpūnĭŭs, Īmpūnīssĭmē. (*Ter. Heaut.* III, 2, 49, et *Pl. Pœn.* I, 3, 2.)

Īmpūnĭtās, ātĭs, *f. Impunité.* PHR. Īmpūnĕ ăbĕŏ. Īmpūnĕ mĭhĭ ēst. Īmpūnĭtūs dīscēdŏ. Īmpūnĕ făcĭŏ. Īmpūnĕ sĭnŏ, hăbĕŏ. Īmpūnĭtūm sĭnŏ, fĕrŏ, rĕlīnquŏ, dīmīttŏ. Rēs īmpūnĭtă ēst.

Īmpūnītŭs, ă, ŭm. *Impuni.* Haūd īmpūnītūm quōndām fŏrĕ. *J.* (13, 200). Tērgō plēctŏr ĕnĭm: quī tu īmpūnītĭŏr, īllă..? *H.* SYN. Īnūltŭs.

† Īmpūrātŭs, ă, ŭm. *Comme* Impurus. Jām pŏstŭlābās te, īmpūrātă bēllŭă. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 59. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 64. Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 468).

Īmpūrĭtās, ātĭs, *f. Comme le suiv.*

† Īmpūrĭtĭă, æ, *f. Impureté.* Tuās īmpūrĭtĭās trālŏquī nēmŏ pŏtēst. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 7).

Īmpūrŭs, ă, ŭm. *Impur, sale; obscène; infâme.* Sēd quæ se īmpūrō dēdăt ădūltĕrĭō. *Cat.* (66, 84). Eūbĭŭs īmpūræ cōndĭtŏr hīstŏrĭæ. *O.* Ĕă sērvĭēbăt lēnōni īmpūrīssŭmō. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 33). SYN. Tūrpĭs, spūrcŭs, fœdŭs, sōrdĭdŭs, īmmūndŭs, ōbscēnŭs. *Voy.* Sordidus, Impudicus.

Īmpŭtātŭs, ă, ŭm, *adj. Non taillé.* Ĕt īmpŭtātă flōrĕt ūsquĕ vīnĕă. *H. Voy.* Intonsus.

Īmpŭtŏ, ās, ārĕ. *Mettre en ligne de compte.* Quī nōbīs pĕrĕūnt, ĕt īmpŭtāntŭr. *Mart.* (V, 21, 13, nempe soles). Frūctŭs ămīcĭtĭæ māgnæ cĭbŭs: īmpŭtăt hūnc rēx, Ĕt quāmvīs rārūm, tămĕn īmpŭtăt. *J.* (5, 13). *Voy.* Numero. || *Imputer, attribuer.* Mōrtēm sĕnĭōrĭbŭs īmpŭtĕt ānnīs. *O.* SYN. Trĭbŭŏ, āttrĭbŭŏ, ādscrībŏ, cōnfĕrŏ (in). || *Faire valoir, vanter.* Īmpŭtĕt īpsĕ dĕŭs nēctār mĭhĭ, fĭĕt ăcētūm. *M.* Nōli īmpŭtārĕ vānūm bĕnĕfĭcĭūm mĭhĭ. *Ph.* Sēque, ōrĕ rĕtēctō, Īmpŭtăt āttŏnĭtæ vīrgō spēctābĭlĭs ūrbī. *Prud.* (*Sym.* II, 1089). SYN. Jāctŏ, vēndĭtŏ.

Īmŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Imus. Vĕl ānsĕrĭs mĕdūllŭlā, vĕl īmŭla ōrĭcīllā. *Cat.* (25, 2).

Īmŭm, ī, *n.*, *et* Īmă, ōrŭm, *pl. Le fond.* Fūlvās ēx īmō vērtĭt ărēnās. *O.* Pērspĭcŭās īmō (aquas). Mērgĭt ĭn īmă rătēm. *Id.* Īmă pĕtĭt. *V. Voy.* Fundus. || Īmŭm. *L'extrémité, le bout, la fin.* Mĕdĭō nē dīscrĕpĕt īmŭm. *H.* Sērvētŭr ăd īmŭm Quālĭs ăb īncēptō prōcēssĕrĭt. *Id. Voy.* Finis.

Īmŭs, ă, ŭm. *Qui est au bas, au fond, profond.* Sēd grăvĭtĕr gĕmĭtūs īmō dē pēctŏrĕ dūcēns. *V.* Tēllūrĕ sŭb īmā. *Id.* Īmōque ā gūrgĭtĕ pōntūs Vērtĭtŭr. *O.* SYN. Īnfĭmŭs, prŏfūndŭs, āltŭs, īnfĭmŭs, dēprēssŭs, hŭmĭlĭs, dēmīssŭs. || — vōcĕ. *H. A voix basse.* SYN. Dēprēssā. || *En partic. Des enfers, infernal.* Sŭpĕrĭs īmīsquĕ dĕōrūm. *O.* Ēmīssūmque īmā dē sēdĕ Tȳphōĕă tērræ. *Id.* Īmās Ĕrĕbī dēscēndĭt ăd ūmbrās. *V.* Sŭpĕrīs dĕōrūm Grātŭs ĕt īmīs. *H. Voy.* Infernus. || *Dernier.* Quī săcĕr ēst īmīs mānĭbŭs, īmŭs ĕrăt (mensis). *O.* SYN. Ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs, sŭprēmŭs. || Īmŭm, Īmă, *n. pris subst. Voy.* Imum.

Īn, *prép.* 1. *Avec l'abl. Dans* (*sans mouv.*). Crēvērūnt mātrĭs īn ālvō. *O.* Sī nūllām nōstrīs ūltrā spēm pōnĭs īn ārmīs. *V.* || *Sous.* Īn līquĭdā pīscēs dēlĭtŭīstĭs ăquā. *O.* Nēc vītam āmīttĭt īn ūndīs. *H.* SYN. Sŭb. || *Sur.* Quāttŭŏr īn nĭvĕīs aūrĕŭs ībĭs ĕquīs. *O.* Călăbrĭs īn mōntĭbŭs ōrtŭs. Īn plūmīs cōllă rĕpōnĭt. *Id.* SYN. Sŭpĕr. || *En.* Ēn. sĕgĕtēs prīmīs mŏrĭūntŭr īn hērbīs. *O.* Īn ārmīs Hōstĭs ădēst. *Id.* || *Dans, par.* Cāntātŭr tōtō nōmĕn īn ōrbĕ tŭŭm. *O.* SYN. Pĕr. ||

En, avec. Hŏrrĭdŭs īn jăcŭlīs. *V.* Sīve ĕrĭt īn Tўrĭīs. *O.* Trĭfĭdā Nēptūnŭs ĭn hāstā. *V. Fl.* SYN. Cŭm. || *Entre, parmi, au milieu de.* Mĕdĭīs īn mīlĭbŭs ārdĕt. *V.* Æquām mĕmĕntō rēbŭs ĭn ārdŭīs Sērvārĕ mēntēm. *H.* SYN. Īntĕr. || *A l'égard de.* Ăchīllēs Tālĭs ĭn hōstĕ fŭĭt Prĭămō. *V.* Tālĭs ĭn Hĭppŏlўtō nōn fŭĭt īllă sŭō. *O.* Fēcĭt ĕt īn căptā Lўrnēssĭdĕ māgnŭs Ăchīllēs. *Id.* Vīctŏr ĕrăt quāmvīs, æquŭs ĭn hōstĕ fŭĭt. *Pp.* (III, 19, 28). Fās īn sūpplĭcĕ frēgĭt. *Grat.* (*Cyn.* 451). SYN. Īn (*avec l'acc.*), ērgā. || *Pour.* Īn māgnō mūnĕrĕ Cīssēŭs Fērrĕ sŭī dĕdĕrăt, etc. *V.* (De quo *Diom.* p. 407). SYN. Prō. || — tēmpŏrĕ. *A propos. Voy.* Tempus. || — mănū, prōmptū, mĕdĭō, prōclīvī, præsēntĭā. *Voy.* Manus, etc. || *Par pléonasme poétique.* Māxĭmăque īn pārvā sūstŭlĭt ōssă mănū. *Pp.* (II, 9, 14). Ēt sĭt ĭn ēxĭgŭō laūrūs sŭpĕrāddĭtă būstō (*Ib.* 13, 33).

2. *Avec l'acc. Dans* (*avec mouv.*), *vers.* Nēc vēnĭt īn mēntēm quōrūm cōnsēdĕrĭs ārvīs. *V.* Dĕōrum īn tēmplă rĕcēptī. *H.* Cōgēmŭs īn hānc cōncēdĕrĕ tūrbăm. Īn jūs rāpĭt. *Id.* SYN. *qqf.* Ād *ou* Īntrā. || *Envers, à l'égard de.* Quĭētūm Ăccĭpĭt īn Teūcrōs ănĭmūm. *V.* Nōtŭs īn frātrēs ănĭmī pătērnī. *H.* Cōmĭs ĭn ūxōrēm. *Id.* SYN. Ērgā. || *Contre.* Īn māgnōs ārmă mŏvētĕ dĕōs. *O.* Quĭd mĕŭs Ænēās īn tē cōmmīttĕrĕ tāntūm (potuit)? *V.* Dēfīngās ĭn... Ărăbās fērrūm. *H.* SYN. Cōntrā, ādvērsŭs, ērgā. || *En.* Pārs īn frūstă sĕcānt. *V.* Īn nŭmĕrūm. *Id.* Īn mūltās cōmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Cārmēn dēdūcĭs ĭn āctūs. *H.* Jāctĭs ĭn āltūm mōlĭbŭs. *Id.* Īn cōmmūnĕ cōnsŭlās. *Ter.* (*And.* III, 3, 16). || *Pour.* Īn pœnās nōn sătĭs ūnŭs ĕrĭs. *O.* Nātĭs ĭn ūsūm lætĭtĭæ scўphĭs. *H.* Īn clāssēm cădĭt ōmnĕ nĕmŭs. *L.* || *Sous.* Mē.... īn quāslĭbĕt āccĭpĕ lēgēs. *O.* || *Sur.* Īn dŏmĭnām jūs ēst. *O.* SYN. Dē. || *Vers, du côté.* Lōngŭs īn ŏccāsūm (ager). *V.* Quĭd nūnc sŭpīnă sūrsum īn cœlum cōnspĭcĭs? *Pl.* (*Cist.* II, 3, 78). SYN. Vērsŭs, ăd. || *Jusque.* Īn lūcēm cœnāt Sērtōrĭŭs. *M.* (VII, 9). Īn mĕdĭōs dŏrmīrĕ dĭēs. *H.* || *Vers, à l'approche de.* Ūt sīlvæ fŏlĭīs prōnōs mūtāntŭr ĭn ānnōs. *H.* || *Pendant.* Ādspīrānt aūræ īn nōctēm. *V.* Īn ōmnĕ vīrgŏ Nōbĭlĭs ævūm. *H.* SYN. Pĕr, *ou abl. sans prép.* || *Selon.* Īn mōrēm Sălĭūm. *H.* SYN. Sĕcūndūm, ēx, dē. || — aūrēm. *A l'oreille.* Īn aūrēm Dīxĭt. *O.* Īn aūrēm Dīcĕrĕ nēscĭō quĭd pŭĕrō. *H.* || — dĭēs, hōrās, *qqf.* dĭēs ĕt hōrās. *De jour en jour, d'heure en heure.* Măgĭsque ĕt măgĭs īn dĭēs ĕt hōrās... Īrāscŏr tĭbĭ. *Cat.* (38, 5). *Voy.* Dies, Hora. || — rēm. *Utile, avantageux.* Quĭd īn rēm sĭt, pōssīmŭs nōscĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 18. *Id. Merc.* I, 1, 36; *Ter. Hec.* V, 3, 36). || — ōs. *En face.* Āh! vĕrĕŏr cōram ĭn ōs tē laūdāre āmplĭŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 5). || — vĭrōs. *Par homme.* Dīvĭdĕre ārgēntī dīxĭt nūmmōs īn vĭrōs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 30). SYN. Vĭrītĭm. || — præsēns. *Pour le présent.* Lætŭs īn præsēns ănĭmŭs. *H.* || — vĭcēm. *Voy.* Invicem. || † *Dans les Comiques, devant les noms de villes.* Sālvŭs quum ādvĕnĭs ĭn Ĕpĭdaŭrūm. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 6. *Id. Mil.* II, 1, 35, in Ephesum).

3. Ĭn. *Particule négative qui entre en composition avec les adjectifs et les participes :* Inutilis, Impius, Inauditus, etc.

Ĭnābrŭptŭs, ă, ŭm. *Non brisé, indissoluble.* Jūnxĭt ĭnābrūptā cōncōrdĭă lōngă cătēnā. *St.*

Ĭnāccēnsŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été allumé.* Sībĭla, ĭnāccēnsī flāgrānt āltārĭbŭs ĭgnēs. *Sil.* || *Au fig.* Nūllūmquĕ sŭb ūmbrīs Pēctŭs ĭnāccēnsūm Vĕnĕrī. *Cl.*

Ĭnāccēssŭs, ă, ŭm. *Inaccessible.* Dīvēs ĭnāccēssōs ŭbĭ Sōlĭs fīlĭă lūcōs Āssĭdŭō rĕsŏnăt cāntū. *V.* Rūmpĭt ĭnāccēssōs ădĭtūs. *Sil. Voy.* Invius.

Ĭnăcēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir aigre, s'aigrir, et au fig.* Hæc tĭbĭ pēr tōtōs ĭnăcēscānt ōmnĭă sēnsūs. *O.*

Ĭnăchĭă, æ, *f. L'Argolide.* Ēst lŏcŭs Ĭnăchĭæ, dīxērūnt Tārtără gēntēs. *St.* || *Nom de femme.* Ĭnăchĭā lānguēns mĭnŭs āc mē. *H.*

Ĭnăchĭdēs, æ, *m.* (Ἰναχίδης). *Fils ou descendant d'Inachus : Épaphus, Persée.* Phœbōquĕ părēntĕ sŭpērbūm Nōn tŭlĭt Ĭnăchĭdēs. *O.* Ĭnăchĭdēs fērrūm cūrvō tĕnŭs ābdĭdĭt hāmō. *Id.* || *Au plur. Les Argiens.* Trĕpĭdī dē sēdĭbŭs ādstānt Ĭnăchĭdæ. *St.*

Ĭnăchĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἰναχίς). *De la race d'Inachus.* Rēgĭă nōn Sĕmĕlē, nōn Ĭnăchĭs Ăcrĭsĭŏnē. (*Catal. Virg.* 11, 33.) || *Absolt. Io, fille d'Inachus.* Ĭnăchĭdŏs vūltūs mūtāvĕrăt īllĕ jŭvēncām. *O.* Dĕt jĕcūr īn lāncēs, Ĭnăchī laūtă, tŭās. *Id. Voy.* Io. || *Du fleuve Inachus.* Ād pătrĭās, ŭbĭ lūdĕrĕ sæpĕ sŏlēbăt, Ĭnăchĭdās rīpās. *O.* || Ĭnăchĭdĕs, *pl. Les Argiennes.*

Ĭnăchĭŭs, ă, ŭm (Ἰνάχιος). *D'Inachus, d'Io, d'Argos.* Pārs Thĕmĭn, Ĭnăchĭām pārs pŭtăt ēssĕ bŏvēm. *O.* Lĭttŭs ăd Ĭnăchĭūm pūlvĭs ĭnānĭs ĕăm. *Id.* Ĭnăchĭīs sēsĕ rĕfĕrēbăt ăb Ārgīs. *V.*

Ĭnăchŭs, ī, *m.* (Ἴναχος). *Inachus, premier roi d'Argos, père d'Io.* Dīvēsnĕ, prīscō nātŭs ăb Ĭnăchō. *H.* PPH. Pătĕr Īsĭdĭs. *L.* || *Fleuve de l'Argolide, auquel le roi Inachus donna son nom.* (*Isid.* 13, 21.) Āmnēm fūndēns pătĕr Ĭnăchŭs ūrnā. *V.* Īllās aūt vŏlŭcĕr trānsfĕrĕt Ĭnăchŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 139). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ĭnăchă pūbēs. *St.*

Ĭnădspēctŭs, ă, ŭm, *adj. Non vu.* Sēdĭs, ĭnādspēctōs cœlō rădĭīsquĕ pĕnātēs. *St. Voy.* Invisus.

† Ĭnādspĭcŭŭs, ă, ŭm. *Invisible.* Lācte īncīdĕ nŏtās : ārēscēns chārtă tĕnēbĭt Sēmpĕr ĭnādspĭcŭās. *Aus.* (*Epist.* 23, 22).

Ĭnădsuētŭs. *Voy.* Inassuetus.

Ĭnădūstŭs, ă, ŭm, *adj. Non brûlé.* Jūngĭs ĕt ærĭpĕdēs ĭnădūstō cŏrpŏrĕ taūrōs. *O.* Ĭnădūstĭs frātrĭbŭs. *Prud.* (*Apoth.* 131).

Ĭnædĭfĭcātĭō, ōnĭs, *f. Action de bâtir.* Nōn plăcĕt prŏfēctō mi īlla ĭnædĭfĭcātĭō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 55).

Ĭnædĭfĭcō, ās, ārĕ. *Amonceler; bâtir.* Nĭsi ĭnædĭfĭcātă sŭpērnĕ Mūltă fŏrēnt. *Lr.* (VI, 264, nubila).

Ĭnæquālĭs, ĕ. *Inégal.* Quām măle ĭnæquālēs vĕnĭānt ăd ărātră jŭvēncī. *O.* Ĭnæquālēs phĭălās. *J.* (5, 38). SYN. Īmpār, dīspār. PPH. Nōn æquŭs, nōn pār. || *Inégal, variable.* Vēxānt ĭnæquālēs prōcēllæ. *H.* Ĭnæquālēs aūtūmnōs. *O.* || *Inégal, en parl. d'un ouvrage.* Jāctăt ĭnæquālēm Măthŏ mē fēcīssĕ lĭbēllūm. *M.* (VII, 89).

Ĭnæquātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas uni ou égal.* Quālĭs, ĭnæquātūm sī quāndo ŏnŭs ūrgĕt ŭtrīnquĕ. *Tib.* (IV, 1, 42).

† Ĭnæstĭmābĭlĭs, ĕ. *Qui est au-dessus de tout prix, inestimable.* Dĕŭs pĕrēnnĭs, rēs ĭnæstĭmābĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 311).

Ĭnæstŭāns, āntĭs. *Bouillonnant.* Sūccēnsī stŏmăchō fēllĭs ĭnæstŭāns. *Prud.* (*Sym.* I, *præf.* 58).

Ĭnæstŭō, ās, ārĕ, *n. S'échauffer, bouillonner.* Quōd sī mĕĭs ĭnæstŭĕt præcōrdĭīs (bilis). *H.* Quūm Phœbī rădĭīs grăvĕ Cāncrī sīdŭs ĭnæstŭăt. *Boet.* (1, 6). *Voy.* Æstuo.

Ĭnāggĕrātŭs, ă, ŭm. *Accumulé.* Tēllūrēm tĕrĕrēs ĭnāggĕrātām. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 5).

† Ĭnāltō, ās, ārĕ. *Élever.* Quĭă quī sŭpērbōs dēprĭmĭt, Hūmĭlēs ĭnāltăt. *P. Nol.* (21, 739).

Ĭnămābĭlĭs, ĕ. *Déplaisant, désagréable, triste.* Nōn cădĭt īn mōrēs fĕrĭtās ĭnămābĭlĭs īstōs. *O.* Tārdāquĕ pălūs ĭnămābĭlĭs ūndā Āllĭgăt. *V.* SYN. Īnjūcūndŭs, ĭnāmœnŭs, īnvīsŭs, mŏlēstŭs, īllætăbĭlĭs. || (*Homme*) *désagréable, déplaisant.* (*Pl. Bac.* IV, 3, 3.)

Ĭnămārēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir amer.* Nēmpe ĭnămārēscūnt ĕpŭlæ sĭnĕ fīnĕ pĕtītæ. *H.*

Ĭnămātŭs, ă, ŭm, *adj. Peu aimé.* Haūd ĭnămātŭs ăgĕr. *Sil.* (XII, 527).

Ĭnămbĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Où il n'y a pas de faste.* Sēcrētōs mōntēs ĕt ĭnămbĭtĭōsă cŏlēbăt Rūră. *O.*

Ĭnămbŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. L'action de marcher.* (*Cat.* 6, 11, lecti.)

Ĭnămbŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Se promener.* Dūrĭŭs īncēdĭt, făc ĭnămbŭlĕt. *O.* Ĭnămbŭlāndum ēst; nūnc mĭhī vĭcīssīm sūpplĭcābūnt. *Pl.* (*As.* III, 3, 92).

Ĭnămœnŭs, ă, ŭm. *Désagréable, odieux.* Pērsĕphŏnēn ădīīt, ĭnămœnăquĕ rēgnă tĕnēntĕm. *O.* Nēc fĕrĭtās ĭnămœnă vĭæ. *St.* SYN. Ĭnjūcūndŭs, īnvīsŭs, īngrātŭs, ĭnămābĭlĭs, hŏrrĭdŭs.

Ĭnānĕ, ĭs, *n. Le vide.* Nāmquĕ cănēbăt ŭtī māgnūm pĕr ĭnānĕ cŏāctă Sēmĭnă. *V.* Nēc tămĕn ēsse ūllā pārte ĭdem īn rēbŭs ĭnānĕ. *Lr.* (I, 844). SYN. Văcŭūm. || Ĭnānĕ, *et plus souv.* Ĭnānĭă, *pl. L'étendue de l'air.* Lōngūm pĕr ĭnānĕ sĕcūtŭs. *V.* Cĕlĕrī rāptŭs pĕr ĭnānĭă vēntō. *O.* Nūbēs ĕt ĭnānĭă cāptĕt. *H. Voy.* Aer. || *Au fig. Vide, néant.* Quāntum ēst īn rēbŭs ĭnānĕ! *Pers.* (1, 1). || *n. pris adv. En vain.* Scȳllās ĕt ĭnānĕ fŭrēntēs Cēntaūrōs. *St.*

† Ĭnānĭă, æ, *et* Ĭnānĭtās, ātĭs, *f. Vide, qqf. Inanition.* Ĭta ĭnānĭīs sūnt ōpplētæ ātque ărānĕīs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 6, ædes). Mĭhi ĭnānĭtātĕ Jāmdūdum īntēstīnă mūrmŭrānt. *Id.* (*Cas.* IV, 3, 5. Cf. *Non.* 2, 421).

† Ĭnānĭlŏquŭs, *adj. m. Diseur de riens.* Prŏfēcto ĭnānĭlŏquŭs ēs tū. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 24).

† Ĭnānĭmēntŭm, ī, *n. Un vide.* Ĭnānĭmēntīs ēxplēmēntūm quærĭtŏ. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 19).

Ĭnānĭmŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de respiration* (*en parl. de l'escargot*). *Voy.* Evisceratus:

Ĭnānĭŏ, īs, īrĕ. *Rendre vide.* Hōc ŭbi ĭnānītūr spătĭūm, mūltūsquĕ văcēfīt. *Lr.* (VI, 1003). Rārĭŏr āēr Fāctŭs, ĭnānītūsquĕ lŏcūs măgĭs āc văcŭātŭs (*Ibid.* 1022). SYN. Văcŭŏ.

Ĭnānĭs, ĕ. *Vide.* Pērquĕ dŏmōs Dītĭs văcŭās ĕt ĭnānĭă rēgnă. *V.* Gălĕām prōjēcĭt ĭnānĕm. *Id.* Sānguĭnĭs ātque ănĭmī pēctŭs ĭnānĕ fŭĭt. *O.* SYN. Văcŭŭs, *qqf.* căvŭs. || *Vide, dont il ne reste que la peau.* Tērgō vĭdĕt hūjŭs ĭnānĕm... hŏrrērĕ lĕōnĕm. *St.* (*Th.* I, 483. *Ib.* VI, 722). || *Qui a le ventre creux, affamé.* Părăsītum ĭnānĕm, quō rĕcōndās rĕlĭquĭās. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 78). Ĭnānī Vēntrĕ dĭēm dūrārĕ. *H.* Īpse īgnōtŭs, ĕgēns, ægĕr, jējūnŭs, ĭnānĭs. *Alcim.* (III, 296). *Voy.* Famelicus. || *Qui ne porte rien.* Vīx īncēdo ĭnānĭs, ne īrĕ pŏssĕ cum ŏnĕre ēxīstŭmēs. *Pl.* (*Amp.* I, 1, 174). || *Qui a les mains ou la bourse vide.* Jānĭtŏr ăd dāntēs vĭgĭlĕt: sī pūlsĕt ĭnānĭs, Sūrdŭs. *Pp.* (IV, 5, 47). Ĭnānĭs ā mārsūpĭō. *Prud.* (*Peri.* 2, 104). Hīc hŏmo ēst ĭnānĭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 44). || *Pauvre, ruiné.* Ĭgĭtūr mi ĭnāni ātque ĭnŏpī sūbblāndībĭtŭr. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 19. *Ib.* 6, 2). || *Qui n'a pas de corps, sans consistance.* Sēsē pĕr ĭnānĭă nūbĭlă lībrānt. *V.* Ălĭæ pāndūntŭr ĭnānēs Sūspēnsæ ăd vēntōs. *Id.* Nūnc ēlāpsă rŏgī flāmmĭs, ĕt ĭnānĭs ĭmāgŏ. *O.* || *Mort.* Pōrtĕt ăd ēxstrūctōs cōrpŭs ĭnānĕ rŏgōs. *O.* (Sic *Mart.* VIII, 75, 12). Pūlvĭs ĭnānĭs ĕăm. *Id.* Vūlgŭs ĭnānĕ (de Manibus). *St. Voy.* Mortuus. || *Vain, futile.* Īnstābĭlēs ănĭmōs lūdō prŏhĭbēbĭs ĭnānī. *V.* Dŏlī... frāngēntŭr ĭnānēs. Spēs pāscĭs ĭnānēs. *Id.* Ŏpĕrăm īnsūmēbăt ĭnānĕm. *H.* SYN. Vānŭs, īrrĭtŭs, cāssŭs, fūtĭlĭs, văcŭŭs. || *Futile, sans gravité.* Clārŭs ŏb ŏbscūrām līnguām măgĭs īntĕr ĭnānēs, Quāmdĕ grăvēs īntĕr Grăiōs. *Lr.* (I, 639). SYN. Lĕvĭs, fūtĭlĭs. || (*Temps*) *non rempli, inoccupé, de repos.* Tēmpŭs ĭnānĕ pĕtō. *V.* Mŏrās ĕt ĭnānĭă tēmpŏră. *V. Fl.* || *Vide de sens.* Dăt ĭnānĭă vērbă, Dăt sĭnĕ mĕntĕ sŏnŭm. *V.*

Ĭnānĭtās. *Voy.* Inania.

Ĭnānĭtĕr. *En vain.* Mĕdĭcās ēxērcĕt ĭnānĭtĕr ārtēs. *O.* Mĕūm quī pēctŭs ĭnānĭtĕr āngĭt. *H* (Adde *Cat.* 66, 41). *Voy.* Frustra.

Ĭnāntēstātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est accusé par aucun témoin.* Hōccĭnĕ pācto īndēmnātum ātque ĭnāntēstātūm me ārrĭpī! *Pl.* (*Curc.* V, 3, 17).

Ĭnăpērtŭs, ă, ŭm. *Fermé, et au fig.* Fraūdīque ĭnăpērtă sĕnēctūs. *Sil.* (VII, 26). SYN. Claūsŭs.

Ĭnărātŭs, ă, ŭm, *adj. Non labouré.* Nēc nūllā īntĕrĕā ēst ĭnărātæ grātĭă tērræ. *V.* Frūgēs tēllūs ĭnărātă fĕrēbăt. *O.* SYN. Īncūltŭs.

Ĭnārdēŏ, ēs, sī, dērĕ, *et* Ĭnārdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enflammer.* Nēc mūnŭs hŭmĕrĭs ēffĭcācĭs Hērcŭlĭs Ĭnārsĭt æstŭōsĭŭs. *H.* Quŭm cærŭlă nūbēs Sōlĭs ĭnārdēscĭt rădĭīs. *V.* || *Au fig.* Ūt vīdĭt jŭvĕnĕm, spĕcĭē præsēntĭs ĭnārsĭt. *O.* Nūnc ĭnārdēscūnt gĕnæ. *Sen.* (*H. OEt.* 251). *Voy.* Ardeo.

Ĭnărĭmē, ēs, *f.* (εἰν Ἀρίμοις). *Inarime, île de la mer Tyrrhénienne, dans le golfe de Naples, aussi appelée* Ænaria *et* Pithecusa, *dont les habitants furent changés en singes par Jupiter. Selon Homère, le géant Typhoée est enseveli sous le poids de cette île. C'est auj. Ischia.* Dūrūmquĕ cŭbīlĕ Ĭnărĭmē, Jŏvĭs īmpĕrĭīs īmpŏstă Tȳphōēō. *V.* Hæc vĭdĕt Ĭnărĭmēn, īllī Prŏchȳta āspĕră părĕt. *St.* Ĭnărĭmēn Prŏchȳtēnquĕ lĕgĭt. *O.* (Adde *Luc.* V, 10; *Sil.* XII, 148; *Sen. H. OEt.* 1155). SYN. Ænărĭă, Pĭthēcūsă.

Ĭnāspēctŭs, etc. *Voy.* Inadspectus, etc.

Ĭnāssuētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas l'habitude.* Lūmĕn ĭnāssuētī vīx pătĭūntŭr ĕquī. *O.* Sĭnūsquĕ Cĭngĕre ĭnāssuētŭm. *Sil.* SYN. Īnsuētŭs.

Ĭnāttĕnŭātŭs, ă, ŭm. *Non diminué.* Sĕd ĭnāttĕnŭātă mănēbăt Tūm quŏquĕ dīră fămēs. *O.*

Ĭnāttēstātŭs. *Voy.* Inantestatus.

Ĭnaūdāx, ācĭs. *Lâche, timide.* Dūră pōst paūlō fŭgĭēs ĭnaūdāx Prœlĭă rāptŏr. *H. Voy.* Ignavus.

Ĭnaūdĭŏ, īs, īrĕ. *Entendre, entendre dire.* Nam ōs cŏlūmnātūm pŏētæ ĭnaūdīvi ēssĕ bārbărō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 57. Et *Ter. Ph.* V, 6, 37). Quŏd ĕgo ĭnaūdīvi, āccĭpĭtĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 442. Ubi plura).

Ĭnaūdītŭs, ă, ŭm (*de* i*n priv. et* Audio). *Qui n'a pas été entendu.* Quī stătŭĭt ălĭquĭd, pārte ĭnaūdītā āltĕrā. *Sen.* (*Med.* 199). || *Inouï, sans exemple. Voy* Insolitus.

Ĭnaūgŭrŏ, ās, ārĕ. *Consacrer, inaugurer.* Quālĭs ĕrĭt tērrĭs, quĕm Tībrĭs ĭnaūgŭrăt, ānnŭs. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 12). Īmpĕtrītum, ĭnaūgŭrātum ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 11). *Voy.* Consecro.

Ĭnaūrātŭs, ă, ŭm. *Doré.* Mōvĭt ĭnaūrātæ pōllĭcĕ fīlă lȳræ. *O.* Cūjŭs ĭnaūrātī cĕlēbrārūnt līmĭnă cūrrūs. *Pp.* (I, 16, 3. Et *Juv.* 13, 151). SYN. Aūrātŭs. || † *Qui est sans or.* Ĭnaūrātæ ātque īllaūtæ mŭlĭĕrĭs. *Titin.* (apud *Charis.* 181).

Ĭnaūrēs, ĭūm, *f. pl. Pendants d'oreilles.* Ămābŏ, mī Mĕnæchme, ĭnaūrēs dă mĭhī. *Pl.* (*Men.* III, 3, 17). SYN. Băccă, *par ext.* lăpĭs, lăpīllŭs. VERS. Ēlăpsūsquĕ căvā fīngĭtŭr aūrĕ lăpĭs. *O.* Ēt quāntōs ŏnŭs ēst aūrĕ tŭlīssĕ dŭōs (lapides). Aūrĕ lĕvēs băccæ, rĕdĭmīcŭlă pēctŏrĕ pēndēnt. Cārĭs aūrēs ŏnĕrārĕ lăpīllĭs. *Id.* Quæ rŏtūndĭōrĭbŭs ŏnūstă băccĭs āmbŭlĕt. *H.* Lūcĕt īn aūrĕ lăpĭs, Rūbrĭs ādvēctŭs āb ūndĭs. *Sil.* Băccĭs ŏnĕrăt cāndēntĭbŭs aūrēs. *Cl.* Nĭvĕŭs lăpĭs Dēdūcĭt aūrēs. *Sen.* Aūrĭbŭs aūt grăvĭdĭs vĭrĭdēs sūspēndĕrĕ băccās. *Prud.* Nēc tĭbĭ trānsfŏssĭs fīxērūnt aūrĭbŭs aūrŭm, Quæ cōmpēnsārēnt pēndēntēs vūlnĕră băccæ. *Alcim.*

Ĭnaūrŏ, ās, ārĕ. *Dorer.* PPH. Aūrō tĕgŏ, ōbdūcŏ, dĕcŏrŏ. || *Au fig.* Cōnfēstīm lĭquĭdŭs fōrtūnæ rīvŭs ĭnaūrĕt (te). *H.*

Ĭnaūspĭcātŭs, ă, ŭm. *Fait sous de mauvais auspices; malheureux, funeste.* Pĕr ĭnaūspĭcātŭm sān-

guĭnī pīgnŭs mĕī. *Sen.* (*OEd.* 1022). PPH. Nōn aŭspĭcātŭs. *H.*

Ĭnaūsŭs, ă, ŭm. *Non osé, non tenté.* Nīl līnquĕre ĭnaūsŭm Quæ pŏtŭī. *V.* SYN. Īntēntātŭs.

Ĭncædŭŭs, ă, ŭm. *Non coupé, en parl. d'un bois.* Stăt vĕtŭs ĕt mūltōs īncædŭă sīlvă pĕr ānnōs. *O.* Mūltīs īncædŭŭs ānnīs Lūcŭs ĕrăt. *Id.* Stĕrnĭtŭr ēxtēmplō vĕtĕrēs īncædŭă fĕrrō Sīlvă cŏmās. *St.* PPH. Nōn *ou* nūllā sĕcūrī vĭŏlātŭs. Īntāctŭs sĕcūrī. VERS. Lūcŭs ĕrăt lōngō nūnquăm vĭŏlātŭs ăb ævō. *L. Voy.* Intonsus.

† Ĭncălcātŭs, ă, ŭm. *Non foulé.* Mōnstrăt ĭnāccēssōs hŭmŭs īncălcātă rĕcēssŭs. *P. Nol.* (16, 120).

Īncălĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Īncălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir chaud, s'échauffer.* Mœnĭă vīcīnīs īncălŭērĕ rŏgīs. *O. Voy.* Caleo. || *Au fig.* Īncălŭĭtquĕ dĕō, quēm claūsūm pēctŏre hăbēbāt. *O.* Īncălŭēre ănĭmī. Lætōquĕ făvōrĕ Īngĕnĭūm quōdvīs īncălŭīssĕ pŏtēst. *Id.*

Īncălfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Échauffer.* Īctăquĕ cōnjēctōs īncălfăcĭt hōstĭă cūltrōs. *O. Voy.* Calfacio.

† Īncāllĭdŭs, ă, ŭm. *Simple, sincère.* Ātque ŭtĭnām fōrmæ jūdēx īncāllĭdŭs ēssēm Crēdĭtŭs. *Aul. Sab.* (3, 55).

Īncāndēscŏ, ĭs, dŭī (*de* Incandeo), dēscĕrĕ, *n. Devenir tout en feu.* Vŏlăt īllŭd, ĕt īncāndēscĭt ĕūndŏ (plumbum). *O.* Āccēnsīs īncāndŭĭt īgnĭbŭs ārā. *Id. Voy.* Ignesco. || *Au fig. Brûler.* Tēmpēstās, tōtōque aūtūmni īncāndŭĭt æstū. *V.* SYN. Fērvĕŏ, flăgrŏ.

Īncānēscŏ, ĭs, *n. Voy.* Incanui.

Īncāntāmēntŭm, ī, *n. Enchantement.* SYN. Cāntŭs, cārmĕn, īncāntātĭŏ. *Voy.* Magicus.

Īncāntātŭs, ă, ŭm. *Enchanté.* Ātque īncāntātă lăcērtīs Vīncŭlă. *H.* PPH. Cārmĭnĕ tāctŭs. *Boet. Voy.* Magicus.

Īncāntŏ, ās, ārĕ. *Soumettre à des enchantements.* Ātquĕ sĕpūlchrālēs scīte īncāntārĕ făvīllās. *Prud.* (*Sym.* I, 97). Īntērdūm pĕrĭt īncāntāns. *Alcim.* (II, 314).

Īncānŭī, *parf. de* Incaneo, *servant à* Incanesco. *Blanchir.* Tōrtăquĕ rēmĭgĭō, spūmīs īncānŭĭt ūndă. *Cat.* (64, 13). Ōrnūsque īncānŭĭt ālbō Flōrĕ pĭrī. *V.*

Īncānŭs, ă, ŭm. *Blanc.* Āgnōscō crīnēs īncānăquĕ mēntă. *V.* Lābra īncānă sĭtū. *O. Voy.* Canus.

† Īncăpāx, ācĭs. *Incapable.* Scĭo īncăpācēm tē săcrāmēnti, īmpĭĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 588). Ædēs īncăpāx sŏlvī (*Ib.* 10, 348).

Īncāssŭm *ou* Īn cāssŭm, *adv. En vain.* Īncāssŭmvĕ tŭōs vŏlŭī ēxērcērĕ lăbōrēs. *V.* Cēdĭs, ĕt īncāssūm tŭă nōmĭnă, Drūsĕ, lĕvāntŭr. (*Ad Liv.* 76.) *Voy.* Cassus, Frustra.

Īncāstīgātŭs, ă, ŭm. *Non réprimandé.* Nēc mē dīmīttēs īncāstīgātum, ŭbĭ plūră. *H.*

Īncaūtē, *adv., et* Īncaūtă, *n. pl. pris adv. Sans être sur ses gardes; à l'improviste.* Hīc te īncaūtĭŭs āssĕcūtŭs hōstĭs. *Sid.* (23, 405). Sērvūmque īncaūtă fŭrēntēm. *Juvc.* (IV, 196).

Īncaūtŭs, ă, ŭm. 1. *Qui n'est pas sur ses gardes.* Dīră pĕr īncaūtūm sērpānt cōntāgĭă vūlgŭs. *V.* Ēt fūrtīs īncaūtūm dēcĭpĭt hōstēm. *O.* SYN. Īmprōvĭdŭs, īmprūdēns, nĕc ŏpīnŭs, nĕc ŏpīnāns, īnŏpīnāns, īmpărātŭs, īncōnsūltŭs. PPH. Nīl tālĕ tĭmēns *ou qqf.* pŭtāns. Pārūm caūtŭs. || *Qui ne prévoit pas une chose.* Ātque haūd īncaūtă fŭtūrī. *H.* SYN. Īmprōvĭdŭs, nēscĭŭs, īgnārŭs, cæcŭs. || 2. *Qqf. Dont on ne se garde point, imprévu.* Rŭērētque īnŏpīnă sŭb īctū Āntĕ fĕra īncaūtō quām sībĭlă pōnĕrĕt ārcūs. *Sil.* Spōntĕ pĕr īncaūtās aūdēt tēntārĕ tĕnēbrās (fretum). *L.* Īncaūtūm scēlŭs. *Lr.* (VI, 390). *Voy.* Improvisus.

Īncēdŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. Marcher, aller.* Grēssū gaūdēns īncēdĭt Īūlī. *V.* Pŏsĭtăquĕ dĕcēns īncēdĕ lŭcērnā. *O.* Ēt mĕdĭă sŏcĭōs īncēdēns nāvĕ pĕr īpsōs. *V.* SYN. Grădĭŏr, āmbŭlŏ, ĕŏ, īngrĕdĭŏr, vādŏ. *Voy.* Eo. || *Surtout, Marcher avec dignité.* Āst ĕgŏ. quæ dīvum īncēdō rēgīnă. *V.* Rēgīna ād tēmplūm fōrmā pūlchērrĭmă Dīdō Īncēssĭt. *Id.* Mĕō nūnc Sŭpērbŭs īncēdīs mălō. *H.* || *Venir, s'avancer.* Ēstne hīc meūs sŏdālĭs, qui hūc īncēdĭt? *Pl.* (*Most.* I, 3, 152). SYN. Vĕnĭŏ, prōgrĕdĭŏr. || *S'avancer sur un navire.* Īncēssītquĕ frĕtūm răpĭdī sŭpĕr Hēllēspōntī (Xerxes). *L.* SYN. Ĕŏ, cūrrŏ. *Voy.* Navigo. || *Au fig.* Mălĭtĭă lēnōnīs cōntra īncēdăm. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 31).

Īncĕlĕbrĭs, ĕ. *Peu célèbre.* Īncĕlĕbrī mīsērūnt vāllĕ Vĕlītræ. *Sil. Voy.* Ignobilis.

Īncēndĭŭm, ĭī, *n. Incendie.* Āt nĭmĭs ēst īngēns īncēndī tūrbĭdŭs ārdŏr. *Lr.* (VI, 673). Dīspērsa īmmīttĭt sīlvīs īncēndĭă pāstŏr. *V.* Săcrĭlĕgā jăctās īncēndĭă dēxtrā. *O.* SYN. Īgnĭs, vūlcānŭs, flāmmă. EP. Vūlcānĭŭm, răpĭdŭm, sævŭm, trīstĕ, fŭrēns, văgŭm, clārŭm, cŏrŭscŭm, rŭtĭlŭm, fūmĭfĕrŭm, fūmāns, fūmōsŭm. PPH. Vūlcānĭă pēstĭs, ăcĭēs, tēmpēstās. Īgnĕă tēmpēstās. Īgnĭs *ou* flāmmārŭm tūrbĭdŭs ārdŏr. VERS. Ŭt quōndam īn stĭpŭlīs māgnŭs sĭnĕ vīrĭbŭs īgnĭs Īncāssūm fŭrĭt. *V.* Fŭrĭt īmmīssīs vūlcānŭs hăbēnīs. Ōmnĕ mĭhī vīsūm cōnsīdĕre ĭn īgnēs Īlĭŭm. Ēt mœnĭă cīngĕrĕ flāmmīs. Dĕdĭt āmplă rŭīnăm, Vūlcānō sŭpĕrāntĕ, dŏmŭs: jām prōxĭmŭs ārdĕt Ŭcălĕgōn. Ēcce aūtēm flāmmīs īntēr tăbŭlātă vŏlūtŭs Ād cœlum ūndābăt vōrtēx, tūrrīmquĕ tĕnēbăt. Flāmmæquĕ fŭrēntēs Līmĭnă pērque hŏmĭnūm vŏlvūntŭr pērquĕ dĕōrŭm. Rŭtŭlīs cōllūcēnt īgnĭbŭs ædēs. Căsūrās ĭnĭmīcīs īgnĭbŭs ārcēs. Sēd nōn īdcīrcō flāmmæ ātque īncēndĭă vīrēs Īndŏmĭtās pŏsŭērĕ. Fērt stăbŭlīs ĭnĭmīcum īgnĕm. Ōmnĭs hŭmō fūmăt Nēptūnĭă Trōjă. *Id.* Fērt ăvĭdās īn pīnĕă Tūrnŭs Tēxtă făcēs... Jāmquĕ pĭcem ĕt cērās, ălĭmēntăque cētĕră flāmmæ Mūlcĭbĕr ūrēbăt. *O.* Īncēndĭă gēntēs Īn cĭnĕrēm vērtūnt. *Id.* Hās ōmnēs īgnĭs ăvārŭs hăbĕt. *Pp.* Tūm făcĕ cōnjēctā pŏpŭlātŭr fērvĭdŭs īgnĭs Flāgrāntēm mōlēm. *Sil.* Nēc pĭgĕr īgnĭs ĕrăt. *L.* Cūnctă jăcēnt flāmmīs ĕt trīstī mērsă făvīllā. *M.* Prætĕrĕā pĕr se āccēndūnt quŏquĕ tēctă dŏmōrŭm, Ēt cĕlĕrī flāmmā dŏmĭnāntŭr īn ædĭbŭs īpsīs. *Lr.* (Cf. *Virg. G.* II, 303 sq.; *Æ.* V, 641; X, 405; *Ov. Met.* II, 210 sq.; *Sil.* XVII, 92 sq.) *Voy.* Ardeo, Ignis, Uro. || *Torche.* Īnvādĭt, sŏcĭōs īncēndĭă pōscĭt ŏvāntēs. *V.* (*Æ.* IX, 71, scil. Turnus). *Voy.* Fax. || *Chaleur de l'estomac.* Quæ stōmăchō præbēnt īncēndĭă nōstrō. *Lr.* (IV, 870). || *Au fig.* Tānti īncēndĭă bēllī. *V.* || *Passion, amour.* Īn cōrdĕ făcĭt ămŏr īncēndĭŭm. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 3). Ălĭīs Sătўrīs īncēndĭă mītĭă præbēnt. *O. Voy.* Amor. || — ānnōnæ. *Cherté des vivres.* Ēt grăvĭa ānnōnæ spĕcŭlāntem īncēndĭă. *Manil.* (IV, 168).

Īncēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Mettre le feu, embraser.* Frăgĭlēs īncēndĕ bĭtūmĭnĕ laūrōs. *V.* Quā fŭgĭt, īncēndĭt vēstītōs frūgĭbŭs āgrōs. *O.* SYN. Āccēndŏ, ūrŏ, ēxūrŏ, īnflāmmŏ, etc. *Voy.* Uro, Incendium. || *Au fig. Rendre brillant.* Măcŭlōsŭs ĕt aūrō Squāmam īncēndēbăt fūlgŏr. *V.* Vīvīs gaūdēbăt dĭgĭtōs īncēndĕrĕ gēmmīs. *St.* Gălĕāmque īncēndĭt hŏnōrĕ Sīdĕrĕ. *Id.* Dēquĕ trŏpæōrŭm quōd sōl īncēndĕrĕt aūrō. *O.* || *Enflammer d'amour.* Dōnīsquĕ fŭrēntēm Īncēndăt rēgīnăm. *V.* SYN. Īnflāmmŏ. || *Animer, exciter, irriter.* Tūm pŭdŏr īncēndĭt vīrēs *V.* Hīs ănĭmum īncēndĭt dĭctīs. Dēsĭnĕ mēquĕ tŭīs īncēndĕrĕ tēquĕ quĕrēlīs. Īllam īncēndēntēm lūctūs. *Id.* SYN. Āccēndŏ, ăcŭŏ, stĭmŭlŏ, etc. *Voy.* Accendo. || *Agiter, troubler.* Īncēndūnt clāmōrĭbŭs ūrbēm. *V.* Īncēndĭt clāmōrĕ nĕmŭs. *St.* SYN. Tūrbŏ, quătĭŏ, cĭĕŏ.

† Īncēnsŭm, ī, *n. Encens.* Īncēnsum ĕt gūttām

jŭngētĭs cūm tĕrēbīntnō. *Cypr.* (*Genes.* 1308. Cf. *Isid.* 4, 12).

Īncēnsŭs, ă, ŭm. *Allumé, incendié, brûlé.* Sūccūrrĭmŭs ūrbī īncēnsæ. *V.* Īncēnsī lȳchnī. *Id.* SYN. Ārdēns, flăgrāns, etc. *Voy.* Flammeus. || *Au fig. Enflammé, échauffé.* Īncēnsūm pēctŭs ămōrĕ. *V.* Īncēnsă pĕr ūrbĕm Băcchātŭr. *Id.* || *Irrité.* Īncēnsŭs ĕt īpsĕ Pĕrfŭrĭt. *V.* Īncēnsŭs īllĕ fālso ŭxōrĭs crīmĭnĕ. *Ph. Voy.* Iratus.

✝ Īncēntīvŭs, ă, ŭm. *Qui donne le ton, ou qui anime, en parl. des instruments à vent.* || *Au fig. Qui anime, excite.* Sī, vĭtĭīs ăgĭtātă sŭīs, mūndānă lăbōrăt Māchĭnă, sī tērrās lŭĭs īncēntīvă fătīgăt. *Prud.* (*Ham.* 249). || *n. pris subst. Stimulant, attrait* (*du vice*). Ēst īncēntīvūm pēccāmĭnĭs. *Prud.* (*Apoth.* 933. *Gloss. Isidori* : « *Incentiva*, aculei vitiorum. ») *Voy. le suiv.*

Īncēntŏr, ōrĭs, *m. Celui qui règle le chant.* Incēntōrĕ cănām Phœbō, Mūsīsquĕ măgīstrīs. *Avien.* (*D. Terr.* 895). Cārmĭnĭs īncēntōr Chrīstŭs mĭhī. *P. Nol.* (15, 32). || *Au fig. Instigateur.* Hæc pūgna, īncēntŏr, mōrs ēst tŭă. *Prosp.* (*Epig. de Augustin.* 2, 7).

Īncēpī, *parf. de* Incipio.

Īncēptĭō, ōnĭs, *f. Entreprise.* Nam īncēptĭo ēst āmēntĭum, haūd ămāntĭūm. *Ter.* (*And.* I, 3, 13). *Voy.* Inceptum.

✝ Īncēptŏ, ās, ārĕ. *Entreprendre.* Quāsque īncēpīstĭs rēs, quāsque īncēptābĭtĭs. *Pl.* (*Amph. prol.* 7. Et *Ter. Eun.* V, 7, 1).

Īncēptŏr, ōrĭs, *m. Exécuteur.* Invēntŏr, īncēptŏr, pērfēctŏr. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 5)

Īncēptŭm, ī, *n. Commencement.* Sērvētŭr ăd īmŭm Quālĭs ăb īncēptō prōcēssĕrĭt. *H. Voy.* Initium. || *Entreprise, projet.* Ōbstĭtĭt īncēptīs tŭmĭdūm jŭvĕnīlĭbŭs æquŏr. *O.* Dī nōstra īncēptă sĕcūndēnt! *V.* Mēne īncēptō dēsīstĕrĕ vīctăm? *Id.* SYN. Cœptŭm, ōrsă, ēxōrsă, aūsŭs *ou* aūsŭs

Īncēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Incipio. *Commencé.* Īncēptūs clāmŏr frūstrātŭr hĭāntēs *V* Vīdĕrăt īncēptōs dēstĭtŭīssĕ făvōs. *O.*

Īncēptŭs, ūs, *m. Entreprise, tentative.* Īncēptūs jām lănceă tēmnĭt hĕrīlēs. *V. Fl.*

Īncērnĭcŭlŭm, ī, *n. Tamis.* Crībrum, īncērnĭcŭlŭm, Lŭcērnam īn lătĕrem, īn tēlām līcĭŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 153. Sed legendum : *Cribrum in cerniculum*, ut tria sibi respondeant).

Īncērŏ, ās, ārĕ. *Enduire de cire* ; *déposer sur les genoux des dieux ses vœux écrits sur des tablettes.* Fās ēst gĕnŭa īncērārĕ dĕōrŭm. *J.* (10, 55). Īncērāt lăpĭdēs fūmōsōs īdōlŏlātrĭs Rēllĭgĭō. *Prud.* (*Ham.* 404).

Īncērtē, Īncērtō *et* Īncērtŭm, *adv D'une manière incertaine, douteuse.* Īncērte ērrăt ănĭmŭs. *Enn.* (ap. *Gell.* 19, 10). Īncērte ērrāns văgăt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 7, 2). Īd ĕgo ădmŏdum īncērtō scĭŏ. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 7. *Id. Epid.* III, 4, 68). Īncērtūm vĭgĭlāns. *O.* Īncērtŭmque ŏcŭlĭs vĭgĭlāntĭbŭs. *St.* SYN. Dŭbĭē.

✝ Īncērtŏ, ās, ārĕ. *Rendre incertain.* Lōngă dĭēs mĕum īncērtăt ănĭmŭm. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 18). Sēd me īncērtăt dīctĭō. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 423).

Īncērtŭs, ă, ŭm. *Incertain, qui est dans le doute.* Īncērtī quō fātă fĕrānt. *V.* Prōjēcĭt fēssōs īncērtī pēctŏrĭs æstŭs. *L.* Quĭd dīcam hīsce, īncērtŭ' sŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 36). SYN. Dŭbĭŭs, ancēps, dŭbĭtāns, sŭspēnsŭs. *Voy.* Dubius. || *Avec le gén.* Īncērtă sălūtĭs. *O.* Sērpĭt īncērtŭs vĭæ. *Sen.* (*OEd.* 312). || *Qui n'est pas solidement fixé.* Cōllĭgĕre īncērtōs ēt īn ōrdĭnĕ pōnĕrĕ crīnēs. *O.* Īncērtās ēxērcēt ăquās. *Id.* Cōmărŭm Ānnŭlŭs īncērtă nōn bĕnĕ fīxŭs ăcū. *M.* (II, 66). SYN. Văgŭs, ērrāns, īnstăbĭlĭs. PHR. Cȳnthĭă nōn cērtīs nīxă căpŭt mănĭbŭs. *Pp.* || *Mal assuré.* Īncērtō dīctās ōrĕ pŭēllă tŭlī (blanditias). *O* || *Léger, mobile, changeant.* Īncērtĭŏr aūrā. *O. Voy.* Levis. || *Douteux, dont on doute.* Ēt dēdĭtă săcrīs Īncērtī Jūdæă dĕī. *L.* Jūrĕ sŭb īncērtō mūndī. *Id.* SYN. Dŭbĭŭs, āmbĭgŭŭs, ancēps, dŭbĭtātŭs, etc. *Voy.* Dubius. || Īncērtŭm ēst. *Il est incertain.* Nūnc hăbĕām, nēcne, īncērtum ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 43). *Voy.* Dubius. || *Dont l'issue est douteuse, dangereux.* Īncērtă pĕrīcŭlă lūstrĕt. *V.* SYN. Dŭbĭŭs, mălĕfīdŭs, mălĕ tūtŭs. || *n. pris adv. Voy.* Incerte.

✝ Īncēssāntĕr, *adv. Incessamment.* Īncēssāntĕr ăquās līcēt ēvŏmăt īmpĕtĕ plēnō. *Dracont.* (I, 609).

Īncēssī, *parf. mixte de* Incedo *et* Incesso.

Īncēssŏ, ĭs, ī *ou* īvī, ĕrĕ, *n.* (*avec le dat.*). *Survenir à, s'emparer de.* Rēgĭbŭs īncēssĭt măgnō dīscōrdĭă mōtū. *V.* Ūsque ădēō mōrtĭs mĕtŭs hīs īncēssĕrăt ăcĕr. *Lr.* (VI, 1212). || *Avec l'acc. Attaquer.* Īncēssī mūrōs, īgnēs ăd tēctă vŏlārĕ. *V.* Īncēssĕrĕ bēllō. *St.* Pĕr pŭĕrōs jăcŭlīs īncēssĭtŭr īndēx. *O.* SYN. Lăcēssŏ, prōvŏcŏ. *Voy.* Aggredior. || *Attaquer* (*en paroles*), *accuser.* Aūsŭs ĕrăt rēgēs īncēssĕrĕ dīctīs. *O.* Īncēssĕ nūnc, ēt cūnctă flāgĭtĭa īngĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 235). Nōn ūltrā gĕmĭtŭs tăcĭtōs īncēssĕrĕ fātă Pērmīsērĕ sĭbī. *L.* SYN. Īmpĕtŏ, lăcēssŏ, īnsēctŏr. *Voy.* Convitior. || *Qqf. avec* in (*acc.*). Nŏvă nūnc rĕlĭgio īn te īsthæc īncēssĭt? cĕdŏ. *Ter.* (*And.* IV, 3, 14. *Bentl.* repudiat *in*, sed tuetur *Donat* ad *Hecyr.* III, 4, 13).

Īncēssŭs, ūs, *m. Démarche, pas, allure.* Ēt vēra īncēssū pătŭĭt dĕă. *V.* Nōn īllō jūssōs sōlērtĭŭs āltĕr Ēxprĭmĭt īncēssŭs. *O.* SYN. Grădŭs, grēssŭs, *par ext.* hăbĭtŭs.

Īncēstē, *adv. Avec souillure, avec crime.* Sēd căsta īncēstē nūbēndī tēmpŏre īn īpsō Hōstĭă cōncĭdĕrĕt. *Lr.* (I, 99).

✝ Īncēstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Incestueux.* Nĕfāndŭs, īncēstĭfĭcŭs, ēxsēcrābĭlĭs. *Sen.* (*Phœn.* 223).

Īncēstŏ, ās, ārĕ. *Souiller, rendre impur.* Tōtāmque īncēstăt fūnĕrĕ clāssĕm (de cadavere). *V.* Tūrpĭă nōn Lătĭōs īncēstānt nōmĭnă fāstōs. *Cl.* || *Déshonorer* Nĕque ĕam īncēstāvĭt ūnquăm. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 136). *Voy.* Vitio. || *En partic. Souiller par un inceste.* Thălămōs aūsum īncēstārĕ nŏvērcæ. *V.* Grĕmĭum īncēstārĕ părēntĭs. *St.*

Īncēstŭm, ī, *n.*, *et* Īncēstŭs, ūs, *m. Souillure, adultère.* Ūndĕ vĭr īncēstūm scīrĕ cŏāctŭs ĕrăt. *O.* Īncēstŭs prō lēgĕ fŭĭt. *Alcim.* (II, 333. *Gloss. Placidi* : « Si quis alieni legitimique matrimonii jura violaverit, *incestum* dicitur admisisse. ») *Voy.* Adulterium. || *En partic. Inceste.* PPH. Īncēstŭs tŏrŭs, cōncŭbĭtŭs. Īncēstī thălămī, tŏrī. Īllĭcĭtī tŏrī. Īncēstŭm nĕfās. Vĕtĭtŭs hȳmĕnæŭs. Īncōncēssī hȳmĕnæī. Nĕfāndŭs ămŏr, fŭrŏr. Ōbscēnŭs lēctŭs. VERS. Hīc thălămum īnvāsĭt nātæ vĕtĭtōsque hȳmĕnæōs. *V.* Nēvĕ părēntĭs Cōncŭbĭtū vĕtĭtō nātūræ pōllŭĕ fœdŭs *O.*

Īncēstŭs, ă, ŭm. *Souillé d'un crime, criminel.* Sæpĕ Dĭēspĭtĕr Nēglēctŭs īncēsto āddĭdĭt īntĕgrŭm. *H.* Nūm fĕrŏr īncēstūs sēdēs ădĭīssĕ dĕōrŭm? *Tib.* (I, 5, 39). Īncēstă pŭppĕ. *St.* SYN. Sōns, nŏcēns. *Voy.* Sceleratus. || *En gén. Impur.* Sŭbtēxūnt ārvă cătērvæ Īncēstārum ăvĭūm (nempe quæ cadaveribus pascuntur). *St.* || *Qui viole les lois de la chasteté, adultère.* Jŭvĕnīsquĕ căstŭs crīmĭne īncēstæ jăcĕt. *Sen.* (*Hip.* 1195). Căstŭs ĕt īncēstŭs, mĕrĕtrīx ēt nūptă. *Prud.* (*Sym.* II, 784). Īncēstōs ămōrēs Dē tĕnĕrō mĕdĭtātŭr ūnguī. *H.* Fātālĭs īncēstŭsquĕ jūdēx (Paris). *Id.* Īncēstī pœnām sōlvĭt ădūltĕrĭī. *Rutil.* (1, 306). Sīc īncēstă pĕrĭt (Vestalis). *O.* Nēc sătĭs īncēstĭs tĕmĕrārī vōcĭbŭs aūrēs. *Id.* PPH. Nōn căstŭs. *Tib.* Părŭm căstŭs. *H. Voy.* Impudicus, Adulterium

|| *Qqf. Incestueux.* Incēstīquĕ pātrŭm thălămī. *St.* (*Th.* II, 464). PPH. Ădūltĕră pātrĭs. *O. Voy.* Incestum.

† Īnchŏātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui commence, qui fait le premier.* Ŭt īllĕ mŏrtĭs īnchŏātōr rūstĭcŭs. *Prud.* (*Ham. præf.* 27, nempe Cain).

Īnchŏātŭs, ă, ŭm. *Commencé.* Cǣde īnchŏātā: pērgĕ tū mēcūm cŏmĕs. *Sen.* (*Med.* 974).

Īnchŏŏ, ās, ārĕ. *Commencer à bâtir.* Tūm Stўgĭō rēgī nŏctūrnās īnchŏăt ārās. *V.* Qui ēxǣdĭfĭcārēt sam inchŏātam īgnāvĭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 95. Plura de etymo tentant *Fest.*, *Serv.*, *Diom.*, *Scaur.*, *Verr. Flac.*; alii volunt *chaos*, alii *cohum*. Equidem verbum deducam a græco χέω, unde χοή, nempe *congerere, struere.* Cf. *Cic. Dom.* 51 : « Novum delubrum *inchoare.* » *Plin. Epist.* 10, 49 : « Quid oporteat fieri circa theatrum quod *inchoatum* apud Nicenses est. ») || *Au fig.* Vītǣ sūmmă brĕvĭs spēm nōs vĕtăt īnchŏārĕ lōngăm. *H.* (Eodem modo dicitur *moliri, struere*). || *En gén. Commencer, entreprendre.* Tē sĭnĕ nīl āltūm mēns īnchŏăt. *V.* Quī lītēs īnchŏăt ānnŭs. *J.* (16, 42). Cūr nōstrās īnchŏăt īllă dăpēs? *M.* (XIII, 14, nempe lactuca). SYN. Īncĭpĭŏ, āggrĕdĭŏr, mōlĭŏr. || *Avec l'infin.* Lōngīs Cǣsār prōdūcĕrĕ nŏctēm īnchŏăt āllŏquĭīs. *L.* || *Qqf. absolt. Commencer de parler.* Pōst lōngă sĭlēntĭă, rūrsŭs īnchŏăt Īsmēnē. *St.* Ād quēm vīrgŏ dĕhĭnc păvĭdō sĭc īnchŏăt ōrĕ. *Juvc.* (I, 91). SYN. Īncĭpĭŏ.

† Īncĭcŭr, ŏrĭs, *m. f. Non apprivoisé.* Rĕprĭme īncĭcŏrem īrăcūndĭăm. *Pacuv.* (apud *Fest.*)

1. Īncĭdŏ, ĭs, ī, ĕrĕ (*de* Cado), *n. Tomber dans ou sur.* Īncĭdĭt īn cāssēs prǣdă pĕtītă mĕōs. *O.* Quŏd prōtĭnŭs īncĭdĭt ārǣ (caput). *Id. Voy.* Cado. || *Tomber sur, s'emparer.* Bēllātŏrque ănĭmō dĕŭs īncĭdĭt. *V.* Pīĕrĭŭs mēntī călŏr īncĭdĭt. *St.* Mănĭbŭs trĕmŏr īncĭdĭt. *H.* SYN. Ŏccŭpŏ, īnvādŏ. || *Se présenter ou Arriver par hasard.* Nĭsĭ dīgnŭs vīndĭcĕ nōdŭs īncĭdĕrĭt. *H.* Dūră vălētūdo īncĭdĕrĭt. *Id.* Hūc ŭt vĕnĭmŭs, īncĭdĕrĕ nōbīs Sērmōnēs vărĭī. *Cat.* (10, 5). Ēt tēcūm, quŏtĭēs ĭta īncĭdĭstī, Gēstārī jŭvăt. *M.* (VII, 75). SYN. Ādvĕnĭŏ, sŭpērvĕnĭŏ, ōbjĭcĭŏr. || — (in aliquem). *Rencontrer qqn.* Īn tūrbam īncĭdĕrĭs. *M.* (III, 46). Dŭŏ quum īncĭdĭssēnt īn lātrōnēs mīlĭtēs. *Ph.* SYN. Īncūrrŏ, ōffēndŏ.

2. Īncīdŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Tăcĭtīque īncīdĕrĕ fūnĕm. *V. Voy.* Seco. || *Tailler.* Ātquĕ mălā vītēs īncīdĕrĕ fālcĕ nŏvēllās. *V. Voy.* Puto. || *Entailler.* Fērrōque īncīdĭt ăcūtō Pērpĕtŭōs dēntēs. *O.* || *Graver, ciseler.* Tĕnĕrīsquĕ mĕōs īncīdĕre ămōrēs Ārbŏrĭbŭs. *V.* Lēgēs īncīdĕrĕ līgnō. *H.* Cērīs īncīdĕrĕ vērbă. *O.* SYN. Cǣlŏ, scālpŏ, cǣdŏ, īmprĭmŏ. *Voy.* Cælo. || *Au fig. Retrancher.* Nōn ōmnĭă dīxĭt, Īncīdītquĕ pŭdōr quǣ prŏpĕ dīxĭt ămŏr. *Albinov.* (3, 7). || *Couper, interrompre.* Tāndem hǣc sīngūltū vērba īncīdēntĕ prŏfātŭr. *St.* Sī quĭs fōrtĕ dĕūm tāntōs īncīdĕrĭt āctūs. *Sil.* SYN. Ābrūmpŏ, īntērrūmpŏ. || — lītēs. *Couper court à (des débats).* Nĭsĭ mē quăcūmquĕ nŏvās īncīdĕrĕ lītēs. *V.* SYN. Prǣcīdŏ. || — mŏrās. *Abréger les retards, se hâter.* (*Alcim.* II, 367.)

Īncĭdŭŭs. *Voy.* Incæduus.

† Īncĭĕŏ, ēs, ērĕ. *Comme* Incio.

† Īncīlŏ, ās, ārĕ, *arch. Blâmer.* Jūre, ŭt ŏpīnŏr, ăgăt, jūre īncrĕpĕt īncīlĕtquĕ. *Lr.* (III, 977). Nūnc, Gāī, quŏnĭam īncīlāns nōs lǣdĭ' vĭcĭssĭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 430). Sī quĭs hāc me ōrātĭōne īncīlĕt, quĭd rēspōndĕăm? *Pacuv.* (ibid.)

Īncīnctŭs, ă, ŭm. *Ceint, entouré.* Pīctīs īncīnctǣ pēllĭbŭs āmbǣ. *V.* Īncīnctī phĭlўrā (capilli). *O.* Mārgĭnĕ grāmĭnĕō pătŭlōs īncīnctŭs hĭātŭs. *Id.*

Īncīngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Ceindre, entourer.* Pārs sēsē tōrtīs sērpēntĭbŭs īncīngēbānt. *Cat.* (64, 258). Īncīngĕrĕ mœ̄nĭbŭs ūrbēs. *O. Voy.* Circumdo.

Īncĭnŏ, ĭs, ŭī, cēntŭm, cĭnĕrĕ, *n. et act. Chanter.* Seū vărĭōs īncĭnĭt ōrĕ mŏdōs. *Pp.* (II, 18, 22. Et *Manil.* (IV, 434). *Voy.* Cano.

† Īncĭŏ, ĭs, īrĕ. *Agiter.* (*Lucr.* V, 960, incibat).

† Īncĭpēssŏ *ou* Īncĭpīssŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Incipio. Sēd brĕvem ōrātĭōnem īncĭpēssĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 19. *Ib.* III, 3, 17; IV, 2, 22).

Īncĭpĭēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être commencé, ou commencer.* Īn re īncĭpĭūndā. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 48) Pēr vēr īncĭpĭēndŭs ĕrăt (annus). *O.* Ā tāntīs prīncēps īncĭpĭēndŭs ĕrăt. *Id.*

Īncĭpĭēns, tĭs. *Qui commence.* Bārba ĕrăt īncĭpĭēns. *O.* Vēnto īncĭpĭēntĕ. *St.* SYN. Nāscēns, sūrgēns, ŏrĭēns, prīmŭs.

Īncĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ, *n. Commencer, être à son commencement.* Prīmă quĭēs mōrtālĭbŭs ǣgrīs Īncĭpĭt, ēt dōnō.... *V.* Vīx prīma īncēpĕrăt ǣstās. *Id.* SYN. Ŏrĭŏr, nāscŏr. PPH. Ēxōrdĭă sūmŏ, dūcŏ. *Voy.* Initium. || *Commencer à.* Ēt fŭrĕre īncĭpĭās. *J.* (6, 615). Īncĭpĭt ĕffārī. *V.* SYN. Cœ̄pī, ōrdĭŏr, āggrĕdĭŏr, mōlĭŏr, āccīngŏr. || *Commencer de parler.* Īncĭpĕ, Dāmœ̄tā; tū deĭndĕ sĕquĕrĕ, Mĕnālcā. *V.* Tўdeŭs aūdēntĭŏr āctīs Īncĭpĭt. *St.* SYN. Īnfĭt, *qqf.* īnchŏŏ. || *Faire un début, un exorde.* Nēc sīc īncĭpĭēs ūt scrīptōr cўclĭcŭs ōlĭm. *H* SYN. Ēxōrdĭŏr. || *Act. Commencer une chose.* Īncĭpĕ Mǣnălĭōs mēcūm, mĕă tībĭă, vērsūs. *V.* Īncĭpĕ mājŭs ŏpŭs. *O.* SYN. Āggrĕdĭŏr, īnchŏŏ, ōrdĭŏr, ĭnĕŏ, sūscĭpĭŏ, īnstĭtŭŏ.

Īncĭpīssŏ. *Voy.* Incipesso.

Īncīrcūmcīsŭs, ă, ŭm. *Incirconcis.* Nēc vīvĕrĕ rēgēm Īncīrcūmcīsūm pătĭtŭr. *Prud.* (*Psych.* 391).

† Īncīrcūmscrīptŭs, ă, ŭm. *Infini.* Īncīrcūmscrīptūs Dŏmĭnŭs. *Prud.* (*Apoth.* 867).

Īncīsĭŏ, ōnĭs, *f. Taille des arbres.* Aūdītă jām vōx tūrtŭrĭs tēmpŭs cănĭt Īncīsĭōnĭs ādfŏrĕ. *P. Nol.* (21 648).

Īncīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Incīdo. *Coupé, fendu.* Squāmīs īncīsŭs ădǣstŭăt āmnĭs. *St.* || *Incisé, gravé.* Īncīsǣ făgī mĕă nōmĭnă sērvānt. *O.* Nōn īncīsă nŏtīs mārmŏră pūblĭcīs. *H.*

Īncĭtă, ōrŭm, *n. pl.* (*de* in *et* cieo; *s.-ent.* loca), *et* Īncĭtǣ, ārŭm, *f.* (*s.-ent.* lineæ). *Dernier rang de l'échiquier. Arrivé à ce point, le joueur est près de perdre la partie.* (De hoc expresse *Isid. Or.* 18, 67.) Ăd īncĭtă *ou* Ăd īncĭtās. *A la dernière extrémité.* Īllŭd ăd īncĭtă quūm rĕdĭt ātque īntērnĕcĭōnĕm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 422). Cōmmăndūcătŭs cōrrŭpĭt, ăd īncĭta ădēgĭt. *Id.* (ibid.). Ŭt ăd īncĭtās rĕdāctŭs! *Pl.* (*Trin.* II, 4, 136. *Id. Pœn.* IV, 2, 85 et 86. *Gloss. Isidori* : « *Incitæ*, ultima conditio fortunarum. » *Gloss. Placidi* : « *Adincitam*, ad extremam fortunam. » Sic enim, uno verbo et in prima alphabeti littera; quod idem vult *Charis.* 73, ut sit adverbium).

Īncĭtātŏr, ōrĭs, *m. Instigateur.* Sōlūsque ŭt īncĭtātŏr ēt făx ōmnĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 67).

Īncĭtātŭs, ă, ŭm. *Poussé avec violence, et au fig.* Tūm faūce īmprŏbā Lătro īncĭtātŭs, jūrgĭī caūsam īntŭlĭt. *Ph.* SYN. Īmpŭlsŭs, āctŭs. || *Pressé.* Sĕd īncĭtātō Pўrrhŭs āccūrrĭt grădū. *Sen.* (*Troad.* 1000). SYN. Īncĭtŭs. *Voy.* Celer. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* X, 76.)

Īncĭtŏ, ās, ārĕ. *Lancer avec force.* Părĭtērquĕ lĕvēs pŭĕr īncĭtĕt hāstās. *V. Fl. Voy.* Mitto. || *Agiter.* Păvŏr īncĭtăt ārtŭs. *Lr.* (III, 744). *Voy.* Moveo. || *Au fig. Exciter.* Stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs īncĭtăt īrās. *V* Sălĭēns īncĭtăt ūndă sĭtĭm. *O.* SYN. Cōncĭtŏ, ăcŭŏ, stĭmŭlŏ, etc. *Voy.* Accendo.

Incĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Incieo. *Poussé, lancé.* Ăpĭcēm tămĕn īncĭtă sūmmŭm Hāstă tŭlĭt. *V.* || *Adj. Rapide, violent.* Hūnc pĕtām cūrsu īncĭtō. *Sen.* (*Phœn.* 28). Vălĭdī vīs īncĭtă vēntī. *Lr.* (VI, 136). *Voy.* Celer, Violentus. || 2. *Qu'on ne remue pas. Voy.* Incita.

Īnclāmĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Inclamo. Ĕtĭam īnclāmĭtōr quăsĭ sērvŭs? *Pl.* (*Epid.* V, 2, 46. *Gloss Placidi :* « *Inclamitari,* convitium pati. »)

Īnclāmŏ, ās, ārĕ. *Crier.* Vŏlŭi īnclāmārĕ : sĕd hŏstī Prōdĕrĕ mē mĕtŭī. *O. Voy.* Clamo. || *Appeler.* Īnclāmāt cŏmĭtēs, ēt lūmĭnă pōscĭt. *O. Voy.* Voco.|| *Crier après quelqu'un, adresser des reproches.* Nōnnĕ sătĭs fŭĕrāt tĭmĭdæ īnclāmāssĕ pŭēllæ? *O.* Tuōs īnclāmā : tuī dēlīnquūnt. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 4. *Id. Cist.* I, 1, 110. *Festus :* « *Inclamare,* convitiis et maledictis insectari. ») *Voy. le précédent, et* Increpo.

Īnclārĕō, ēs, ērĕ, *n. S'illustrer. Voy.* Claresco.

Īnclēmēns, tĭs. *Dur, cruel.* Īnclēmēns hīrsūtī sĭgnĭfĕr Āsclī. *Sil. Voy.* Sævus.

Īnclēmēntĕr. *Avec dureté, rigueur.* Cūr īnclēmēntĕr dīcĭs lĕpĭdīs līttĕrīs? *Pl.* (*Ps.* I, 1, 25). Tūm sī quĭs ēst quī dīctum īn se īnclēmēntĭŭs Ēxīstŭmāvĭt ēssĕ. *Ter.* (*Eun. prol.* 4). SYN. Dūrĭtĕr, ăcērbē.

Īnclēmēntĭă, æ, *f. Dureté, rigueur.* Dūræ răpĭt īnclēmēntĭă mōrtĭs. *V.* Dīvum īnclēmēntĭă, dīvūm Hās ēvērtĭt ŏpēs. *Id.* SYN. Sævĭtĭă, āspĕrĭtās, rĭgŏr. *Voy.* Sævitia.

Īnclīnāns, tĭs. *Qui penche, et au fig.* Sēquĕ grăvēm sĕnĭo īnclīnāntĕ fătērī. *Prud.* (*Sym.* II, 652). SYN. Vērgēns.

Īnclīnātĭō, ōnĭs, *f. Inclinaison.* Răpĭda īnclīnātĭō cœlī. *Avien.* (*Arat.* 30. *Ib.* 1302).

Īnclīnātŭs, ă, ŭm. *Incliné, qui penche.* Īn te ōmnĭs dŏmŭs īnclīnātă rĕcūmbĭt. *V.* Īnfĕrĭŏr paūlo ēst Ărĭēs, ēt flāmĕn ăd aūstrī Īnclīnātĭŏr. *Cic.* (*Arat.* 245). *Voy.* Devexus. || Īnclīnātă rērŭm. *La mauvaise fortune.* Rērum īnclīnātă fĕrāmŭs. *Sil.*

Īnclīnĭs, ĕ. *Comme* Inclinatus. Sŏnăt ōmnī vūlnĕrĕ cērvīx Īnclīnĭs. *V. Fl.* || ? (*De* in *et* clinatus). *Qui ne penche pas.* Hīs ĕădem ēst vĭă, quæ mūndō părĭtērquĕ rŏtāntŭr Īnclīnēs. *Manil.* (I, 596).

Īnclīnŏ, ās, ārĕ. *Incliner, faire pencher, baisser.* Gĕnŭa īnclīnārăt ărēnæ. *O.* Īnclīnāvĕrăt āstră Ōrtŭs. *St.* Āt mĭhĭ nōn ŏcŭlōs quĭsquam īnclīnāvĭt ĕūntēs. *Pp.* (IV, 7, 23). SYN. Cūrvŏ, īncūrvŏ, dēflēctŏ, flēctŏ, dēmīttŏ, prĕmŏ, pōnŏ. || *n. Pencher, baisser.* Sēd quā mūndŭs ăgĭt cūrsūs, īnclīnăt ēt ĭpsĕ. *Manil.* (IV, 861). Īnclīnārĕ mĕrīdĭēm Sēntĭs. *H.* Īnclīnānt jām fătă dŭcŭm. *L. Voy.* Vergo. || *Incliner pour.* Plūrĭbŭs hīsce (bonis) īnclīnĕt, ămārī Sī vŏlĕt. *H.*

Īnclĭtŭs. *Voy.* Inclytus.

Īnclūdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Enfermer.* Mūltĭplĭcīquĕ dŏmō cæcīsque īnclūdĕrĕ tēctĭs. *O.* Cŏrpŏră fūrtīm Īnclūdūnt cæcō lătĕrī. *V.* Sūrās īnclūsĕrăt aūrō. *Id.* SYN. Claūdŏ, cōnclūdŏ, ābdŏ, *qqf.* īnsĕrŏ, īntrūdŏ, ōbsĕrŏ (as).|| *Entourer, investir.* Dēnsā Teūcri īnclūsērĕ cŏrōnā. *V.* Ūndĭquĕ cōllēs Īnclūsērĕ căvī. *Id. Voy.* Circumdo. || *Renfermer.* Īnclūsītquĕ dŏlŏr lăcrĭmās. *St.* SYN. Præclūdŏ, prĕmŏ. || *Au fig. Clore, terminer.* Fōrsĭtăn īnclūdĕt crāstīnă fătă dĭēs. *Pp.* (II, 15, 54). Ēt laūde īnclūsĭmŭs ævŭm. *Sil. Voy.* Finio.

Īnclūsŭs, ă, ŭm. *Enfermé.* Mōrs tămĕn īnclūsūm prōtrăhĭt īndĕ căpŭt. *Pp.* (III, 18, 26). Īn æquŏrĕ pīscĭs Īnclūsŭs. *O.* SYN. Ābdĭtŭs, lătēns. || *En parl. de vers.* Vērba īnclūsă mŏdĭs. *St.* SYN. Claūsŭs. || *Au fig.* Strāngŭlăt īnclūsŭs dŏlŏr. *O.* SYN. Īntĕrĭŏr, īntĭmŭs, ābdĭtŭs, etc. *Voy.* Arcanus.

Īnclūtŭs, *arch. Comme le suiv.*

Īnclȳtŭs, ă, ŭm. *Célèbre, illustre.* Ēn hūjŭs, nāte, auspĭcĭīs īlla īnclȳtă Rōmă. *V.* Sūccēdĕ mĕīs, ăĭt, īnclȳtĕ, tēctīs. *O.* Īnclȳtă lētī (Lucretia). *Sil.* SYN. cĕlĕbĕr, nōbĭlĭs, clārŭs, mĕmŏrātŭs, īllūstrĭs, etc. *Voy.* Celeber.

Īncŏctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Incoquo. *Cuit avec, cuit.* Ēt plūma īncŏctās nōn sūffōcāntĕ vŏrārĕt. *P. Nol.* (23, 315, gallinas). Tȳrĭōs īncŏctă rŭbōrēs Vēllĕră. *V.* Hīs crŭŏr īncŏctŭs hērbīs mē fĕfēllĭt? *H.* || *Très échauffé, brûlé par le soleil.* Īncŏctī cŏrpŏră Maūrī. *Sil.* Īncŏctās ādmīssō sōlĕ mĕdūllās. *L.* SYN. Ūstŭs, ădūstŭs. || *Au fig. Imprégné.* Īncŏctūm gĕnĕrōsō pēctŭs hŏnēstō. *Pers.* (2, 74). SYN. Īmbūtŭs. || 2. *Non cuit.* Īncŏctūm nōn ēxprōmĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 53).

Īncœnātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas soupé.* Dŏmūm rĕdīmŭs clāncŭlūm, dōrmīmŭs īncœnātī. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 13. *Id. Ps.* III, 2, 57 ; *Aul.* II, 7, 6). SYN. Īmprānsŭs, jējūnŭs.

† Īncœnĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Īllæ aūtēm sĕnĕm Ēxtrūdĕrĕ cŭpĭūnt īncœnem ēx ædĭbŭs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 18. In libris : *Cupiunt extrud. incenem.* Non legendum *incœnatum* cum *Camer.*; nam *Gloss. Isidori :* « *Incœnis :* Plaut. Casin. *Incœnem ex ædibus.* » Ludit in verbis *senem incœnem.* Equidem alio ordine velim : *Extrudere incœnem cupiunt,* ut stet versus).

Īncœptŭm, etc. *Voy.* Inceptum, etc.

† Īncōgĭtābĭlĭs, ĕ. *Comme* Incogitans. Mē fuīsse ēxcōrdēm, cæcum, īncōgĭtābĭlēm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 63).

Īncōgĭtāns, tĭs. *Irréfléchi, inconsidéré.* Ădĕōn' te ēsse īncōgĭtāntēm ! *Ter.* (*Ph.* III, 2, 14). Īncōgĭtāntēs fōrs, nōn cōnsĭlĭūm rĕgĭt. *Aus.* (*Sept. Sap. Periand.* 15).

Īncōgĭtāntĭă, æ, *f. Irréflexion.* Īncōgĭtāntĭa, ēxcōrs īmmŏdēstĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 27).

Īncōgĭtātŭs, ă, ŭm. *A quoi l'on n'a pas pensé, inouï.* Quærĕ sūpplĭcĭa hōrrĭdă, Īncōgĭtāta, īnfāndă. *Sen.* (*H. OEt.* 296). || † *Comme* Incogitans. Īrācūndo ănĭmō, prŏtērvo, īncōgĭtātō. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 1).

Īncōgĭtŏ, ās, ārĕ. *Méditer.* Nēc fraūdēm sŏcĭō pŭĕrōve īncōgĭtăt ūllām. *H.*

Īncōgnĭtŭs, ă, ŭm. *Inconnu.* Rēs ănĭmōs īncōgnĭtă tūrbăt. *V.* Nōn īllă fĕrĭs īncōgnĭtă căprīs Grāmĭnă. *Id. Voy.* Ignotus. || *Inaperçu.* Cĕlĕrēs īncōgnĭtă trānsĭlĭt ūmbrās (sagitta). *V.* Pălūs ŏcŭlĭs īncōgnĭtă nōstrīs. *O.* SYN. Īnvīsŭs, īnădspēctŭs, cæcŭs, ōbscūrŭs.

Īncŏlă, æ, *m. f. Habitant, habitante.* Nāsŏ Tŏmītānæ jām nōn nŏvŭs īncŏlă tērræ. *O.* Quædām tūm stāgni īncŏlă. *Ph.* SYN. Hăbĭtātŏr, hōspĕs, cīvĭs, hăbĭtātrīx. || *Adj.* Cămērēn īncŏlă tūrbă vŏcānt. *O.*|| *Au fig.* Īncŏlīs ăquĭlōnĭbŭs. *H.*

Īncŏlŏ, ĭs, ŭī (*sans sup.*), ĕrĕ. *Habiter.* Sīc vĕtĕrĭs sēdēs īncŏlŭīstĭs ăvī. *Tib.* (I, 10, 18). Quæ jūstūm mĕmŏrānt īncŏlŭīssĕ sĕnĕm. *O. Voy.* Habito.|| † *Avec le dat.* Quī sălsīs lŏcīs īncŏlĭt pīscŭlēntĭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 2).

Īncŏlūmĭs, ĕ. *Sain et sauf.* Īncŏlūmēm Pāllāntă mĭhĭ sī fătă rĕsērvānt. *V.* Grātŭlŏr īncŏlūmī quāntūm sĭnĭs. *O.* Ōrĕ quæ nōstrō căpŭt Īncŏlūme ēxtŭlĕrĭs. *Ph.* SYN. Sālvŭs, sōspĕs, sānŭs, sērvātŭs, īntĕgĕr, īllæsŭs, *qqf.* vīvŭs, stāns. || *Au fig. Entier.* Īncŏlūmī grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvĭt. *H.* Fāmāmquĕ tŭērī Īncŏlūmēm. *Id.* SYN. Sālvŭs, īntĕgĕr, īllæsŭs.

Īncŏmĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas accompagné.* Lōngam īncŏmĭtātă vĭdētŭr Īrĕ vĭăm. *V.* Īncŏmĭtātă fūnĕră. *Lr.* (VI, 1223). SYN. Sōlŭs. PPH. Nūllō cŏmĭtāntĕ, sĕquēntĕ. PHR. Nūllō lātŭs cŏmĭtāntĕ. *Sen.* || *Au fig. Dénué.* Ēxtērnīs vīrtūs īncŏmĭtātă bŏnīs. *O.*

† Īncŏmĭtĭŏ, ās, ārĕ. *Injurier, de manière à ce qu'il soit nécessaire d'aller aux comices.* (Sic *Festus.*)

Lĭcēt īnfŏrārĕ, si īncŏmĭtĭāre haūd lĭcēt? *Pl.* (*Curc.* III, vs. 31. Vulgo, *non licet*).

Īncōmmēndātŭs, ă, ŭm. *Que rien ne recommande, non respecté.* Nīl īllīs vĕtĭtum ēst, īncōmmēndātăquĕ tēllūs (ventis). *O.*

Īncōmmŏdē, *adv. Mal à propos, à contre-temps.* Quĭă tam īncōmmŏde īllīs fōrs ōbtŭlĕrăt ădvēntūm mĕŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 10. *Ib.* V, 3, 40; *Eun.* II, 3, 37). *Voy.* Commode.

† Īncōmmŏdīstĭcŭs, ă, ŭm (*mot forgé*). *Incommode.* (*Pl. Capt.* I, 1, 19, de parasitis.)

Īncōmmŏdĭtās, ātĭs, *f. Importunité.* Īncōmmŏdĭtāte ābstĭnērĕ me ăpŭd cōnvīvās cōmmŏdē Cōmmĕmĭnī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 49. Adde *Ter. And.* III, 3, 35). || *Inconvénient.* Hæ sūnt īn măgnīs dōtĭbŭs īncōmmŏdĭtātēs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 58). *Voy.* Incommodum.

Īncōmmŏdŏ, ās, ārĕ. *Gêner.* Fāctūrūm, măgĭs ĭd ădĕō mĭhi ŭt īncōmmŏdĕt. *Ter.* (*And.* I, 1, 135. Dativum requirunt *Charis.* 259, et *Diom.* 293).

Īncōmmŏdŭm, ī, *n. Incommodité, inconvénient.* Mūltă sĕnēm cīrcūmvĕnĭūnt īncōmmŏdă. *H.* Scȳthĭcīque īncōmmŏdă cœlī. *O.* SYN. Īncōmmŏdĭtās, mălŭm, vĭtĭŭm. || *Dommage, malheur.* Quō tē cūmquĕ lăcūs mĭsĕrāntem īncōmmŏdă nōstră Fōntĕ tĕnēt. *V.* Ūt mălīs gaūdĕānt ātque ĕx īncōmmŏdīs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 3). SYN. Mălŭm, dāmnŭm.

Īncōmmŏdŭs, ă, ŭm. *A charge, importun, ennuyeux.* Mūnĕrĕ tē pārvō bĕēt, aūt īncōmmŏdŭs ăngāt. *H.* Aīn tū tĭbi hōc īncōmmŏdum ēvēnīsse ĭtĕr? *Ter.* (*Hec.* III, 4, 1). SYN. Mŏlēstŭs, grăvĭs, ŏdĭōsŭs.

Īncōmpērtŭs, ă, ŭm. *Sur quoi l'on ne sait rien, caché, ignoré, inconnu.* Īncōmpērtă vĭa ēst ŏpĕrūm; tāntum īnflŭĭt īntrā. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 140). Ādscīscēndŏ dĕōs mājōrĭbŭs īncōmpērtōs. *Prud.* (*Sym.* II, 363). *Voy.* Abditus, Ignotus.

Īncōmpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Sans ordre, sans rhythme, sans cadence.* Dēt mōtūs īncōmpŏsĭtōs, ēt cārmĭnă dīcăt. *V.* Nēmpe īncōmpŏsĭtō dīxī pĕdĕ cūrrĕrĕ vērsūs Lūcīlī. *H.* SYN. Īncōndĭtŭs. PHR. Ātque ēxtrā nŭmĕrūm prōcēdĕrĕ, mēmbră mŏvēntēs Dūrĭtĕr. *Lr.*

Īncōmprēnsĭbĭlĭs, ĕ. *Incompréhensible.* Quīque īnvīsĭbĭlem īncōmprēnsĭbĭlēmquĕ fătētŭr Ēssĕ Dĕŭm. *P. Nol.* (38, 207).

Īncōmprēnsŭs, ă, ŭm, *sync. de* Incomprehensus. *Non compris, incompréhensible.* Īncōmprēnsă mănēt vĭrtūs. *Prud.* (*Apoth.* 816).

Īncōmptē, *adv. Sans apprêt, simplement.* Īncōmptē mĭsĕrūm laūdārĕ dŏlōrĕm (juvat). *St.*

Īncōmptŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas peigné; négligé.* Īncōmptīs brĕvĭōr mēnsūră căpĭllīs. *O.* Īn tē măgĭs rĕfūlgēt īncōmptūs dĕcŏr. *Sen.* (*Hip.* 657). SYN. Nĕglēctŭs.

Īncōncēssŭs, ă, ŭm. *Défendu.* Pērgămă quūm pĕtĕrēt īncōncēssōsque hȳmĕnæ̆ōs. *V.* Plăcĕt īncōncēssă vŏlūptās. *O. Voy.* Vetitus.

† Īncōncĭlĭŏ, ās, ārĕ. *Tromper, duper, friponner.* Īncōncĭlĭāstĭn' eūm quī māndātū' st tĭbī? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 99. *Id. Pers.* V, 2, 54; *Most.* III, 1, 85. Cf *Fest.*). *Voy.* Concilio. || *Réunir.* Quōd pōssēt mălī Făcĕre, ēt īn me īncōncĭlĭārĕ cōpĭās ōmnēs mĕās. *Pl.* (*Bacch.* III, 6, 22).

Īncōncīnnŭs, ă, ŭm. *Peu orné, négligé, grossier, sans grâce.* Pērsōnāmquĕ fĕrēt nōn īncōncīnnŭs ŭtrāmquĕ. *H.* Āspĕrĭtās ăgrēstĭs, ĕt īncōncīnnă grăvīsquĕ. *Id.* SYN. Incultŭs, rŭdĭs.

Īncōncŭssŭs, ă, ŭm. *Ferme, inébranlable.* Īncōncŭssă tĕnēns dŭbĭō vēstīgĭă mūndō. *L.* Flōrēbānt hĭlărēs īncōncŭssīquĕ pĕnātēs. *St.* SYN. Fīrmŭs, īllăbĕfāctŭs, stăbĭlĭs, īmmōtŭs.

Īncōndĭtŭs, ă, ŭm. *Déréglé, mal réglé, sans ordre, mal fait.* Quæ cērtō sīdĕră cūrrānt Ōrdĭnĕ, quæve sŭō cărĕānt īncōndĭtă cūrsū. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 230). Rūpĭcūm squārrōsa, īncōndĭtă rōstră. *Lucil.* (ap. *Fest.* v. *Squarrosos*). SYN. Īncōmpŏsĭtŭs. || *Mal cadencé.* Hæc īncōndĭtă sōlŭs Mōntĭbŭs ēt sīlvīs stŭdĭō jăctābăt ĭnānī. *V.* || 2. *Qqf. Non serré; non enterré.* Dūm mīxtă jăcēnt īncōndĭtă vīvīs Cōrpŏră. *L.* (VI 101).

Īncōnfūsŭs, ă, ŭm. *Non confus.* Tēxtūs lēgĕ fŭgās, īncōnfūsōsquĕ rĕcūrsūs. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 622).

Īncōngrŭŭs, ă, ŭm. *Inconvenant.* Āptāvītquĕ sŭīs īncōngrŭă tēgmĭnă mēmbrīs. *Avian.* (*Fab.* 5, 7). SYN. Īncōnvĕnĭēns.

Īncōnsīdĕrātŭs. *Inconsidéré. Voy.* Inconsultus.

Īncōnsōlābĭlĭs, ĕ. *Inconsolable.* Jūră sŭī mœrēns, īncōnsōlābĭlĕ vūlnŭs Mēntĕ gĕrĭt. *O.* SYN. Īnsōlābĭlĭs.

Īncōnstāns, tĭs. *Inconstant, léger. Voy.* Inconstantia, Levis.

Īncōnstāntĕr. *Par intervalles, par saccades.* Tōrquētŭr, ănhēlāt Īncōnstāntĕr. *Lr.* (III, 490).

Īncōnstāntĭă, æ, *f. Nature changeante, mobilité, variation.* Pērfĭdă nūbĭfĕrī vĕtăt īncōnstāntĭă vērīs. *L.* Hībērnō pār īncōnstāntĭă vēntō. *St.* Tānta hŏmĭnēs rērum īncōnstāntĭă vērsăt. *O.* SYN. Mōbĭlĭtās, *qqf.* lēvĭtās. || *Caractère changeant, inconstance.* Nām seū dīvērsī frĕmăt īncōnstāntĭă vūlgī. *Tib.* (IV, 1, 45). SYN. Mōbĭlĭtās, lĕvĭtās. PPH. Mēntēm, cōnsĭlĭūm mūtŏ, flēctŏ, vērtŏ. VERS. Ēt mūtātŭr īn hōrās. *H.* Āmātă rĕlīnquĕrĕ pērnīx. *Id.* Nēc mĕă jām mūtātă lŏcō sēntēntĭă cēdĭt. *V.* Nēquĕ mē sēntēntĭă vērtĭt. Nōn mēns ĕādĕm pērstăt mĭhĭ. Quĭănām sēntēntĭă vōbīs Vērsă rĕtrō? *Id.* Dīssĭdĕt ēt vărĭăt sēntēntĭă. *O.*

Īncōnsuētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas l'habitude.* Stŭpĕt īncōnsuētŭs ŏpīmæ Sīdŏnĭŭs mēnsæ mīlĕs. *Sil.* (XI, 282). *Voy.* Insuetus.

Īncōnsūltŭs, ă, ŭm. *Sans avoir reçu de conseil.* Īncōnsūlti ăbĕūnt, sēdēmque ŏdērĕ Sĭbȳllæ. *V.* || *Inconsidéré.* Tūrbă pĕr ūrbēm Īncōnsūltă rŭĭt. *L.* Pătĭārquĕ vĕl īncōnsūltŭs hăbērī. *H.*

† Īncōnsūltŭs, ūs, *m. Défaut de consultation, absence de conseil.* Me ābsēnte ătque īnscĭēnte, īncōnsūltū mĕō. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 130).

Īncōnsūmptŭs, ă, ŭm. *Non consumé ou consommé.* Īnquĕ mănū tūrīs pārs īncōnsūmptă rĕpērta ēst. *O.* Īncōnsūmptă mănĕt (cœna). *St.* || *Inaltérable.* Nōmĭnă, Līber, hăbēs: tĭbi ĕnim īncōnsūmptă jŭvēntās. *O. Voy.* Perpetuus.

Īncōntĭnēns, tĭs. *Peu réservé, brutal.* Īncōntĭnēntĭs nēc Tĭtȳī jĕcŭr. *H.* Īncōntĭnēntēs īnjĭcĭăt mănūs. *Id.* (Adde *Pl. As.* V, 2, 9.) SYN. Īmpŭdīcŭs, etc.

Īncōnvĕnĭēns, tĭs. *Peu convenable, dissemblable.* Nōn īncōnvĕnĭēns cōrpŭs ēst, ēt pār cŏlŏr. *Ph.* SYN. Īncōngrŭŭs, dīssĭmĭlĭs.

Īncŏquŏ, ĭs, ōxī, ōctŭm, ŏquĕrĕ. *Faire cuire dans ou avec.* Hŭjŭs ŏdōrātō rādīcēs īncŏquĕ bācchō. *V.* Sūccōs īncŏquĭt ācrēs. *O.* Īnŭlās ĕgŏ prīmŭs ămārās Mōnstrāvi īncŏquĕrĕ. *H.* Pūtrīque īncŏxĭt ărēnæ (rores). *L. Voy.* Coquo. || *Au fig. Brûler.* Fūmāntēs īncŏquĕt īgnĕ gĕnās. (*Ibis,* 186.) *Voy.* Incoctus.

Īncōrpŏrātŭs, ă, ŭm. *Incorporel.* Dūcēm sălūtĭs cœlĭtŭs Īncōrpŏrātūm gīgnĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 12, 80.)

Īncōrpŏrĕŭs, ă, ŭm. *Incorporel.* Rēs īncōrpŏrĕās sĭmŭlātĭs fīngĕrĕ mēmbrīs. *Prud.* (*Sym.* II, 58. *Ib.* 190). Cōntra īncōrpŏrĕōs ănĭmīs dēcērnĭmŭs hōstēs *P. Nol.* (23, 110).

Īncōrrēctŭs, ă, ŭm. *Non corrigé.* Nūnc īncōrrēctūm pŏpŭlī pērvēnĭt ăd ōră (opus). *O.* PPH. Nōn *ou* haūd cōrrēctŭs *ou* ēmēndātŭs.

Īncōrrūptŭs, ă, ŭm. *Non corrompu, incorruptible,*

our. Incōrrūptă Fĭdēs, nūdăquĕ Vērĭtās. *H.* Ipse mani cūstōs īncōrrūptīssĭmŭs. *Id.* Ātque īncōrrūptī pōndĕră tēstĭs hăbĕt. *O.* SYN. Īntĕmĕrātŭs, īnvĭŏlātŭs, ntĕgĕr, pūrŭs, sānŭs.

† Īncōxŏ, ās, ārĕ (nates). *Se baisser, s'accroupir.* Pacuv. et *Pompon.* ap. *Non.* 1, 180.)

Īncrēbrēscŏ, *mieux que* Īncrēbēscŏ, ĭs, bŭī, brēscĕrĕ, *n. Croître, s'augmenter.* Lĭttŏră mīscērī, ēt nĕmŏrum īncrēbrēscĕrĕ mūrmŭr. *V.* Lātē Lătĭo īncrēbrēscĕrĕ nōmĕn. *V.* Nam ŭbĭ mōrēs dētĕrĭōrēs ncrēbrēscūnt īn dĭēs. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 9). SYN. Crēbrēscŏ, crēscŏ, aŭgĕŏr *ou* vūlgŏr.

† Īncrēbrŏ, ās, ārĕ, *n. Être assidu.* Sĭn īncrēbrăvĭt, ĭpsŭs gaŭdĕt, rēs pĕrĭt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 29).

Īncrēdĭbĭlĭs, ĕ. *Incroyable.* Hĭc īncrēdĭbĭlĭs rērūm ăma ŏccŭpăt aūrēs. *V.* Ūtrūmquĕ nōstrum īncrēdĭbĭlī mŏdō Cōnsēntĭt āstrūm. *H.* PPH. Fĭdē mājŏr, mājŭs. Fĭdēm ēxcēdēns, sŭpĕrāns. Fĭdēm nōn hăbĭtūrŭs. Crēdĭbĭlī mājŏr. Crēdĕrĕ quĭs pōssĭt? Quĭs rēdăt? PHR. Mājŏră vērĭs mōnstră vĭx căpĭūnt fĭdēm. *Sen.* Ūsque aūtēm vĭdĕās hōc prŏcŭl ā fĭdē. *T. Maur.* || Īncrēdĭbĭlĕ quāntŭm. *Incroyablement* (*m. à m. Il est incroyable comment*). Incrēdĭbĭle ēst quāntum hĕrum āntĭdĕō săpĭēntĭā. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 17). *Voy.* Inmanis. || † *Qui n'obtient pas créance.* Incrēdĭbĭlĭs... vīvŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 3).

Īncrēdŭlĭtās, ātĭs, *f. Eccl. Incrédulité.* Dūm crēdĕrĕ dīgnŭm Sē nōn vūlt, pœnās īncrēdŭlĭtātĕ mĕrēŭr. *P. Nol.* (6, 95. *Ib.* 203).

Īncrēdŭlŭs, ă, ŭm. *Qui ne croit pas.* Quōdcūmque ostēndĭs mĭhĭ sĭc, īncrēdŭlŭs ŏdī. *H.* Mĭsĕră mēns ncrēdŭla ēst. *Sen.* (*H. OEt.* 1979). PHR. Sēd nōn gŏ crēdŭlŭs īllĭs. *V.* || *Eccl. Incrédule.* Hūmānī gĕnĕrĭs quĭd mēns īncrēdŭlă vērĭs? *Alcim.* (IV, 310). ncrēdŭlŭs ātquĕ fĭdēlĭs. *Carm. Sibyl.* (apud *Aug. C. D.* 18, 23).

Īncrēmēntŭm, ī, *n. Accroissement.* Ŏcĕănŭs lūnārĭbŭs īncrēmēntĭs Jŭssŭs ădēst. *L.* SYN. Aŭgmĕn, aŭctŭs, aŭgmēntŭm. || *Semence, principe.* Vīpĕrĕōs dēntēs, pŏpŭli īncrēmēntă fŭtūrī. *O.* || *Rejeton, postérité.* Cāră dĕūm sŏbŏlēs, māgnūm Jŏvĭs īncrēmēntŭm. *V. Voy.* Proles.

† Īncrĕpātŭs, ă, ŭm, *ancien part. de* Increpo. Sēd īncrĕpātă fraŭdĕ pōst tērgūm rŭĭt. *Prud.* (*Cath.* 7, 195).

Īncrĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Increpo. *Frapper.* Īncrĕpĭtāns lānguēntĭă pēctŏră dēxtrā. *St.* (*Th.* X, 132. *Festus* : « *Increpitato*, ferito. ») || *Exhorter.* Æstātem īncrĕpĭtāns sērām zĕphўrōsquĕ mŏrāntēs. *V.* Tūm Bĭtĭæ dĕdĭt īncrĕpĭtāns (pateram). *Id.* || *Adresser des reproches.* Hōstĭs ămārĕ, quĭd īncrĕpĭtās? *V.* Āh! spĕcŭlō rūgās īncrĕpĭtāntĕ tĭbĭ. *Pp.* (III, 25, 14). || *Avec le dat.* Et tĭbĭ.... Nērēĭdēs īncrĕpĭtārēnt. *Pp.* (II, 26, 15).

Īncrĕpŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Faire du bruit.* Pōllĭcĭbŭs frăgĭlēs īncrĕpŭĕrĕ mănūs. *Pp.* (IV, 7, 12). Sānguĭnĕūs Māvōrs clўpĕo īncrĕpăt. *V.* Cōrvōrum īncrĕpŭīt dēnsĭs ēxērcĭtŭs ālĭs. *Id.* Īncrĕpŭīt thўrsō grăvĭōrĕ. *O.* SYN. Crĕpŏ, sŏnŏ, strĕpŏ, īnsŏnŏ. || *Act. Faire entendre un bruit.* Āt tŭbă tērrĭbĭlēm sŏnĭtūm prŏcŭl ærĕ cănōrō Īncrĕpŭīt. *V.* Īncrĕpŭĕrĕ sĭmūl fērālĭă clāssĭcă sīgnŭm. *Sil.* SYN. Crĕpŏ, dō, rēddŏ. || *Faire retentir.* Ārgūtæ nĕmŭs īncrĕpŭĕrĕ cĭcādæ. *Calp.* (5, 56). SYN. Pērsŏnŏ. || *Frapper, toucher avec bruit.* Tērquĕ crŭēntātās īncrĕpŭĕrĕ mănūs. *O.* Dĭgĭtĭs īncrĕpŭīssĕ lўrām. Īncrĕpŭīt quāntīs vīrĭbŭs ūndă lătŭs (carinæ). *Id.* Phœbŭs vŏlēntēm prœlĭă mē lŏquī... Īncrĕpŭīt lўrā. *H.* SYN. Fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, tāngŏ, īmpēllŏ. || *Dire souvent, répéter, chanter.* Īncrĕpĕt ābsūmptūm nēc sŭā mātĕr Ītўn. *Pp.* (III, 10, 10). Īllĕ sŭā nātā dīgnām vīxīssĕ sŏrōrem īncrĕpăt. *Id.* (IV, 11, 59). Āgĕ tu, hўmĕnæum īncrĕpā. *Turpil.* (ap. *Non.* 4, 63). SYN. Crĕpŏ, vŏcŏ, cănŏ, ĭtĕrŏ. || *Au fig. Toucher, ébranler, émouvoir.* Sēd sŏnĭtŭs aūrēs meās pĕdūm pūlsu īncrĕpăt. *Enn.* (ap. *Non.* l. cit.). Săbēllă pēctŭs īncrĕpārĕ cārmĭnă. *H.* Tĭmĭdē quum īncrĕpŭīt mĕtŭs. *Sen.* (*Troad.* 305). || *Exciter, stimuler.* Aūt stĭmŭlō tārdōs īncrĕpŭīssĕ bŏvēs. *Tib.* (I, 1, 30). Ūltro ănĭmōs tōllĭt dĭctĭs, ātque īncrĕpăt ūltrō. *V.* SYN. Īmpēllŏ, ăcŭŏ, āccēndŏ. || *Adresser des reproches, accuser.* Quĕm... Īncrĕpăt hĭs vīctŏr. *V.* Īncrĕpŏr ā fūnctĭs. *O.* Īmmēnsās īncrĕpăt ūsquĕ mŏrās. *Id.* SYN. Īncrĕpĭtŏ, ŏbjūrgŏ, cāstīgŏ, cārpŏ, ārgŭŏ. || † Īncrĕpāvī, *ancien parf.* Nŭnquĭd īncrĕpāvĭt fīlĭŭm? *Pl.* (*Most.* III, 2, 63). Sē... pērcĭtō Grēssū rĕflēctĭt; quōs ŭt īncrĕpāvĕrăt. *Prud.* (*Cath.* 7, 132). *Voy.* Increpatus.

Īncrēscŏ, ĭs, ēvī, ēscĕrĕ, *n. Croître sur.* Pāssŭs ĕrăt, mœstāmquĕ gĕnīs īncrēscĕrĕ bārbām. *L.* Dūrātæquĕ cŭtī squāmās īncrēscĕrĕ sēntĭt. *O.* SYN. Īnnāscŏr. || *Croître, grandir.* Tēlōrūm sĕgĕs, ēt jăcŭlĭs īncrēvĭt ăcūtĭs. *V. Voy.* Cresco. || *Au fig.* Īncrēvĭt dŏlŏr. *Sen.* (*Med.* 951).

Incrētŭs, a, ŭm (*de* in *priv. et* cerno). *Mélange, mêlé.* Pĭpĕr ālbūm cūm sălĕ nīgrō Īncrētūm. *H.* (*Festus* : « *Increta*, indivisa. »)

Īncrŭēntātŭs, ă, ŭm. *Non ensanglanté.* Īnquĕ crŭēntātŭs Cœneŭs Ĕlătēĭŭs īctū. *O.*

Īncrŭēntē, *adv. Sans répandre de sang.* Sī vōs sĭnātĭs, īncrŭēntē vīvĭmŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1094). PHR. Ābsquĕ crŭōrĕ Tērgă dătĭs. *L.*

Īncrŭēntŭs, ă, ŭm. *Non ensanglanté.* Tĭbĭ nūmĕn īncrŭēntă sūbmīttĭt sŭŭm. *Sen.* (*Oct.* 482). Sēcūrō rŭĭt īncrŭēntă dāmnō. *M.* (I, 83).

Īncrūstātŭs, ă, ŭm. *Enduit.* Nām vēl rĕgĭōnĭbŭs īllĭs Īncrūstātŭ' călĭx rūtā caūlĭquĕ bĭbētŭr. *Lucil.* (ap. *Acron.* et *Porph.* ad *Hor. Sat.* I, 3, 56. Pro *ruta*, *Scal.* legit *crucio*).

Īncrūstŏ, ās, ārĕ. *Mettre un enduit.* Sīncērūm cŭpĭmŭs vās īncrūstārĕ. *H.* (*Sat.* I, 3, 56. *Schol. Cruquii* : « *Incrusto*, vitioso succo illino atque inquino. »)

† Īncŭbĭtŏ, ās, ārĕ, *n.*, *fréq. de* Incubo. Dēfōssīsquĕ, sŭō părĭtēr cūm cōrdĕ, mĕtāllĭs Īncŭbĭtānt. *P. Nol.* (27, 291). || Īncŭbĭtātŭs, *part.* (*Pl. Pers.* II, 4, 13.)

Īncŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Être couché ou Se coucher sur.* Īncŭbăt Ālcўŏnē pēndēntĭbŭs æquŏrĕ nīdĭs. *O.* Si ēt strāmēntĭs īncŭbĕt. *H.* Rĕsŭpīnŭs ĭpsĕ pūrpŭra ātque aūro īncŭbăt. *Sen.* (*Thyest.* 909), Pēllĭbŭs īncŭbŭīt strātĭs. *V.* SYN. Jăcĕŏ. *Voy.* Incumbo. || *Se jeter sur.* Īncŭbăt āmīssæ. *St.* Īncŭbŭīt Māgnō. *L.* Lăquĕōnĕ vītām fīnĭam, ān fērro īncŭbēm? *Sen.* (*Hipp.* 259). || *Au fig. Couver.* Dēfōssōque īncŭbăt aūrō. *V.* Lārgīrĭs nĭhĭl, īncŭbāsquĕ găzæ. *M.* (XII, 53, 3). Jūstō mēns īncŭbăt ægră dŏlōrī. *O.* SYN. Fŏvĕŏ. || *Reposer sur, presser.* Hŭmĕrō lĕvĭs īncŭbăt hāstă. *O.* || *Se tenir prêt, faire sentinelle.* Păvĭdŭsquĕ pīnnĭs Ānxĭæ nōctĭs vĭgĭl īncŭbăbăt. *Sen.* (*Thyest.* 570). || *Être suspendu sur.* Cœlūmquĕ quŏd īncŭbăt ūrbī. *V. Fl. Voy.* Immineo. || *Peser, s'appesantir sur.* Pōntō nōx īncŭbăt ātră. *V.* Mĕtŭs īncŭbăt āmēns. *L.* Ēt nŏvă fēbrĭ īm Tērrĭs īncŭbŭīt cŏhōrs. *H.* Īncŭbăt mēntī fŭrŏr. *Sen.* (*Hipp.* 268). SYN. Īncūmbŏ, prĕmŏ, īnvādŏ.

Īncŭbŭī, *parf. mixte de* Incubo *et* Incumbo.

Īncŭlcātŭs, ă, ŭm. *Inculqué.* Sīc vōcĕ Cătōnĭs Īncŭlcātă vĭrĭs jūstī pătĭēntĭă mārtĭs. *L.*

Īncŭlcŏ, ās, ārĕ. *Introduire dans, inculquer.* Sōque ĭpsum īncŭlcăt ĕt ŏffērt. *Man.* (IV, 915, Deus). Quī mĭhĭ prætĕrĭtām clādēm vĕtĕrēsquĕ dŏlōrēs Īncŭlcānt ĭtĕrŭm. *Prud.* (*Sym.* II, 690).

† Īncūlpābĭlĭs, ĕ. *Irréprochable.* Sōlum īncūlpābĭlĕ nūmĕn. *Prud* (*Apoth.* 951). Prō mūnĕrĕ mōrŭm Īncūlpābĭlĭūm, nōmĕn dĕdĭt ōmnĭbŭs āstrīs. *Avien.* (*Arat.* 280).

Īncūlpātŭs, ă, ŭm, *adj. Irréprochable.* Sĕd vītă fĭdēsquĕ Īncūlpātă fŭĭt. *O.* Sīc jūsta īn pŏpŭlōs mōx Vīrgĭnĭs īncūlpātæ Ēxārsēre ŏdĭă. *Avien* (*Arat.* 348). *Voy.* Innocens.

Īncūltŭs, ă, ŭm. *Non cultivé, inculte.* Mīllĭăque īncūltōs sērpēntūm mūltă pĕr āgrōs. *O.* Quī tĕnĕānt, nam īncūltă vĭdēt, hŏmĭnēsnĕ fĕrænĕ. *V.* SYN. Īnărātŭs. VERS. Squālēnt ābdūctīs ārvă cŏlōnīs. *V.* Pēr lŏcă sēntă sĭtū cōgūnt. *Id.* Rāstrōque īntāctă nĕc ūllīs Saūcĭă vōmĕrĭbŭs (tellus). *O.* Cāmpī cūltōrĕ văcāntēs. Ārvăquĕ Cȳclōpūm, quĭd rāstră, quĭd ūsŭs ărātrī Nēscĭă, nĕc quĭdquăm jūnctīs dēbēntĭă būbŭs. *Id.* Lĭbȳēn quæ nūllō cōnsĭtă cūltū. *L.* Īmpătĭēnsquĕ sŏlūm cĕrĕrĭs, cūltōrĕ nĕgātō. *Id.* || *Négligé, peu soigné.* Vādĕ, sĕd īncūltŭs (liber). *O.* Nĕc vĕnĭt īncūltīs cāptārūm mōrĕ căpĭllīs. *Id.* SYN. Īncōmptŭs, īncōncĭnnŭs, īnōrnātŭs, sōrdĭdŭs, squālĭdŭs, nēglēctŭs. || *Au fig.* Īncūltī vērsŭs. *H.* Īncūltum īngĕnĭŭm. *Id.* *Voy.* Rudis. || *Non civilisé.* Īncūltōs ădĭīt Læstrȳgŏnăs Āntĭphătēnquĕ. *Tib.* (IV, 1, 59). SYN. Fĕrŭs, hŏrrĭdŭs. PHR. Gēns āspĕră cūltū. *V.*

Īncūltŭs, ūs, *m. Absence de parure, extérieur négligé, et au fig.* Nēglĭgēns ūt sēmĕt īpsă, laūdem ăb īncūltū fĕrăt. *T. Maur.* (*Syll.* 27).

Īncūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtūm, ūmbĕrĕ, *n. Se coucher sur.* Tūm lēcto īncūmbēns. *O.* Īncŭbŭītquĕ tŏrō. *V.* SYN. Īncŭbŏ, stērnŏr, mē stērnŏ. || *S'appuyer, être appuyé sur.* Īncūmbĭtĕ rēmīs. *V.* Īncūmbĕre ărātrīs. *Id.* Īncŭbŭīt băcŭlō. *O* Āt tŭă cēntēnīs īncūmbūnt tēctă cŏlūmnīs. *M.* (V, 13). SYN. Īncŭbŏ, īnnītŏr, prĕmŏ. *Au fig.* Mĭsĕrum ēst ălĭēnæ īncūmbĕrĕ fāmæ. *J.* (8, 76). || *Se pencher sur; pencher sur.* Īncŭbŭīt, vŏlŭītquĕ mănū cōnvēllĕrĕ fērrūm. *V.* Prōnă jŭgō lævum īncūmbēbăt ăd āmnĕm. Laūrŭs Īncūmbēns āræ. *Id.* Īncūmbēns cūm Pāllădĭs ārbŏrĕ pālmæ. *O.* SYN. Īmmĭnĕŏ. || *Se jeter, se précipiter sur.* Īncūmbēns sŭpĕr hūnc prēssūm grăvĭtātĕ sŏpōrĭs. *O.* Cōrpŏrĭbŭs gĕlĭdīs īncūmbĭt. *Id.* Ācrĭŭs hōc Teūcrī clāmōre īncūmbĕrĕ māgnō. *V.* SYN. Rŭŏ, īrrŭŏ, præcĭpĭtŏ, īncūrrŏ. || — īn glădĭūm, īn fērrūm. *Se jeter sur son épée.* Ēt fērro īncŭbŭīt, quēm crēdŭlĭtās strīnxĕrăt. *Ph.* Īncŭbŭīt fērrō. *O.* (*Ce parf. appartient également à* Incubo. *Voy. ce mot.*) VERS. Lētālĕ fērrō pēctŭs īmprēsso īndŭăm. *Sen.* Ān sēsē mūcrōne, ōb tāntūm dēdĕcŭs, āmēns Īndŭăt. *V.* || *Tomber violemment, tomber sur.* Ējēctōque īncūmbĭt cērnŭŭs ārmō. *V.* Īncŭbŭērĕ trăbēs. *V. Fl.* Tēmpēstās ā vērtĭcĕ sīlvīs Īncŭbŭīt. *V.* Nĕc pūppĭbŭs īgnĭs īncŭbŭīt sŏlīs. *L.* SYN. Prōcūmbŏ, rŭŏ, cădŏ, dēcĭdŏ, præcĭpĭtŏ. || *Au fig.* Lūxŭrĭa īncŭbŭīt. *J.* (6, 291). || *S'appliquer à, s'occuper de.* Īncūmbūnt gĕnĕrīs lāpsī sārcīrĕ rŭīnās. *V.* SYN. Stŭdĕŏ, īnvĭgĭlŏ, cūrŏ, īntēndŏ. || † *Act.* (*arch.*) Glădĭūm făcĭām cūlcĭtām, Eūmque īncūmbām. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 29). Sūspēndātnĕ se, ān glădĭum īncūmbăt. *Lucil.* (ap. *Non.* 9, 18). Āst Āsĭam īncūmbĭt văstō mōns āggĕrĕ Taūrŭs. *Avien.* (*D. Terr.* 839). Tūnc Pāllădĭōs nōn īnscĭŭs haūstŭs Īncŭbŭīt. *St.* (*Th.* VI, 575, scil. corpus unxit oleo).

Īncūnābŭlă, ōrŭm, *n. pl. Berceau, et au fig.* Făscĭīs ŏpŭs ēst, pūlvīnīs, cūnīs, īncūnābŭlīs. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 13). *Voy.* Cunæ. || *Au fig.* Cērte ĕgŏ nōn pătĭăr, Jŏvĭs īncūnābŭlă, Crētēn. *O.* Vēl mātūtīnō rĕdĭt īncūnābŭlă līnquēns Quūm pĕlăgō. *Avien.*(*Progn.* 35).

† Īncūnctāns, tĭs. *Qui n'hésite pas.* Īncūnctāntĕ fĭdĕ præsēntĭă mūnĕră pōscūnt. *P. Petr.* (V, 133).

† Īncŭpĭdŭs, ă, ŭm *Qui ne désire pas.* Mājōrēs vēstri īncŭpĭdĭōrēs lībĕrūm Fŭĕrĕ. *Afran.* (apud *Non.* 9, 1).

† Īncūrātŭs, ă, ŭm. *Non soigné.* Stūltōrum īncūrātă pŭdŏr mălŭs ūlcĕră cēlăt. *H.* SYN. Nēglēctŭs. || *Non guéri.* Īncūrātŭs ăbībĭt. *P. Nol.* (27, 228).

Īncūrĭă, æ, *f. Défaut de soin, négligence.* Ōffēndār măcŭlīs, quās aūt īncūrĭă fūdĭt. *H.* Dēsērtōs, ŏpĭs ēxpērtēs īncūrĭă māctāns. *Lr.* (VI, 1241).

Īncūrrŏ, ĭs, rī, rsŭm, rrĕrĕ, *n. Courir sur, se jeter sur.* Cērvă, nĕc ārmēntīs īncūrrĕrĕ fōrtĭbŭs ūrsī. *O.* SYN. Īncūrsŏ, īrrŭŏ, īrrūmpŏ, fĕrŏr, etc. *Voy.* Irruo. || *Souv. en parlant des combattants.* Pēctŏrĕ nĕc nūdō sævōs īncūrrĭs īn hōstēs. *M.* (I, 9). Nīsūque īncūrrĕrĕ mūrīs. *Sil.* Dēnsīs īncūrrĭmŭs ārmīs. *V.* || *Tomber, encourir. Voy.* Incido. || Īncūrrĭtŭr, *pass. unip. On court.* (*Juv.* 6, 331.)

† Īncūrsĭm, *arch. Promptement.* Meām rĕm... prŏpĕro īncūrsīm pĕrdĕrĕ. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 448).

Īncūrsĭŏ, ōnĭs, *f. Attaque.* Īncūrsĭo ĭta ĕrăt ācrĭs. *Att.* (ap. *Charis.* 93).

Īncūrsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Incurro, *n. Courir sur, se jeter sur.* Fōrtĭŭs īncūrsānt Tȳrĭī. *St.* Fōrtĭŭs īncūrsānt stēllīs. *O.* Rūpĭbŭs īncūrsăt. Īncūrsānt rāmīs. *Id. Voy.* Incurro.|| *Act.* Pēndēntem īncūrsābŏ pūgnīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 17). Vărĭō tēcta īncūrsārĕ tŭmūltū. *St.*

Īncūrsŭs, ūs, *m. Choc, rencontre.* Frāngĭtŭr īncūrsū nīmbōsī tūrbĭnĭs ārbŏr. *O.* Nōn mărĭs īncūrsū, nōn hōstĕ, nĕc æthĕrĕ lævō. *St.* SYN. Īmpĕtŭs, vīs. || *Attaque, incursion.* Nōctūrnūm stăbŭlīs fūrem, īncūrsūsquĕ lŭpōrŭm. *V.* Īncūrsūs ōmnī dē pārtĕ tĭmēndī. *O.*

Īncūrvātŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Sĭmŭl īncūrvātă dŏlōrĕ Mēmbră sŏlō pŏsŭĕrĕ. *O.* SYN. Dŭplĭcātŭs.

† Īncūrvēscŏ *ou* Īncūrvīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se courber.* Rāmōs băccārum ūbērtāte īncūrvēscĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 38, et ap. *Non.* 2, 412).

† Īncūrvĭcērvĭcŭs, ă, ŭm. *Qui penche la tête.* Īncūrvĭcērvĭcūm pĕcŭs. *Pacuv.* (ap. *Quint.* 1, 5, 67)

Īncūrvŏ, ās, ārĕ. *Courber.* Tūm vălĭdīs flēxōs īncūrvānt vīrĭbŭs ārcūs. *V.* Lēntōs īncūrvāns gūrgĭtĕ rēmōs. *Cat.* (64, 183). *Voy.* Curvo. || *Au fig. Fléchir.* Quī mē vŏlĕt īncūrvāssĕ quĕrēlā. *Pers.* (1, 90). *Voy.* Flecto.

Īncūrvŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Āgrĭcŏla īncūrvō tērrām mōlītŭs ărātrō. *V.* Quæ sĭmŭl īncūrvā mīssī tĕtĭgērĕ cărīnā. *O. Voy.* Curvus. || *Courbé par l'âge.* Īncūrvŭs, trĕmŭlŭs, lābĭīs dēmīssīs, gĕmēns. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 45).

Īncūs, ūdĭs, *f. Enclume.* Mārtĭŭs īncălŭīt Sĭcŭlīs īncūdĭbŭs ēnsĭs. *L.* Gĕmĭt īmpŏsĭtīs īncūdĭbŭs Ætnă. *V.* Īncūdĕ rĕlĭctā. *O.* EP. Fērrĕă, dūră, grăvĭs, sŏnāns. || *Au fig.* Ēt mălĕ tōrnātōs īncūdī rēddĕrĕ vērsūs. *H.* (Adde *Pl. Ps.* II, 2, 20).

Īncūsŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Accuser, se plaindre de.* Quēm nōn īncūsāvi āmēns hŏmĭnūmquĕ dĕūmquĕ? *V.* Māgnăque īncūsāt vōcĕ Lătīnūm. *Id.* SYN. Cūlpŏ, ārgŭŏ, dāmnŏ, ōbjūrgŏ, īncrĕpŏ, etc. *Voy.* Culpo.

† Īncūssŏr, ōrĭs, *m. Celui qui frappe.* Īncūssōr lăcĕrī quătĭēbăt cōrpŏrĭs ārtūs. *P. Petr.* (V, 286).

Īncūssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Incutio. *Frappé ou Poussé contre.* Īncūssūs dēnsī cōmpāgēm sōlvĕrĕ mūr (aries). *L.* Īncūssæ sŏnĭtūm mīrābĕrĕ māssæ. *V. Fl.* Nĕc mēmbrīs īncūssam īnsīdĕrĕ crētām Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 383).

Īncūssŭs, ūs, *m. Choc.* Īncūssū sĭlĭcĭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 7). Mēmbrōrum īncūssū trĕmŭlō. *P. Nol.* (14, 32).

Īncūstōdītŭs, ă, ŭm. *Non gardé.* Īncūstōdītūm

căptāt ŏvīlĕ lŭpŭs. *O.* Īncūstōdītīs ĕt ăpērtīs, Lēsbĭă, sēmpĕr Līmĭnĭbūs pēccās. *M.* (I, 35).

Īncūsŭs, ă, ŭm. *Travaillé au marteau, à l'enclume, travaillé.* Lăpĭdēmquĕ rĕvērtēns Īncūsum aūt ātræ māssām pĭcĭs ūrbĕ rĕpōrtăt. *V.* Īncūsăquĕ pīnguī Aūrō dōnă fĕrăm. *Pers.* (3, 52). || *Poli.* Ēt tĕrĭs incūsās pūmĭcĕ Clāzŏmĕnās. *Aus.* (*Epig.* 131, 4).

Īncŭtĭŏ, ĭs, ūssī, ūssŭm, ŭtĕrĕ. *Frapper contre, frapper.* Nōs cŏlăphum īncŭtĭmūs lāmbēntī crūstŭlă sērvō. *J.* (9, 5). Vīpĕrĕā sævæ vērbĕra īncŭtĭūnt mănūs. *Sen.* (*H. Fur.* 88). SYN. Īnflīgŏ, īmpīngŏ. *Au fig.* Crēbrĭŏr īncūssīt mēntēm păvŏr. *V. Fl.* || *Toucher de la lyre.* Īncŭtĕ dōctăm, Phœbĕ, chĕlyn. *Avien.* (*D. Terr.* 827). SYN. Pūlsŏ, īmpēllŏ. || *Au fig. Exciter, soulever, causer.* Īncŭtĕ vīm vēntīs. *V.* Nē quĭd fōrtĕ nĕgōtī Īncŭtĭăt tĭbĭ sānctārum īnscītĭă lēgŭm. *H.* Sōllĭcĭtīs īncŭtĭt ŭmbră mĕtŭm. *O.* Sē rĭgĭdās īncŭtĭēntĕ mĭnās. *Id.* Īncŭtĭūnt dēsīdĕrĭŭm. *H.* SYN. Īmmīttŏ, īnjĭcĭŏ, īnfĕrŏ, āffĕrŏ, īmpōrtŏ.

Īndāgātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui dépiste, et au fig.* Īndāgātōr cēlātī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 15).

† Īndāgēs, ĭs, *f. Recherche (d'un objet perdu).* Quæsītūră dĕūm vărĭāta īndāgĕ lătēntēm. *Prud.* (*Sym.* II, 845). Ēt cūnctīs vărĭā jam īndāgĕ rĕcūrsīs. *P. Nol.* (26, 497).

1. Īndāgŏ, ās, ārĕ. *Être à la piste, chercher avec soin.* Eō sī pāctō pōssĕt īndāgārĭĕr. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 38).

2. Īndāgŏ (*inus.*), *abl.* Īndāgĭnĕ, *f. Cordon de chasseurs (traqueurs).* Sāltūs īndāgĭnĕ cīngūnt. *V.* Lātōs īndāgĭnĕ cīnxĭmŭs āgrōs. *O.* Ēt sīlvās vāstāquĕ fĕrās īndāgĭnĕ claūdĭt. *L. Voy.* Venor.|| *Au fig. Recherche.* Sūbtīlī īndāgĭnĕ rērŭm. *Victor* (*Gen. præf.* 2).

1. Īndĕ, *adv. De là.* Ēst ălĭquĭd prætēr vīnă, quŏd īndĕ pĕtās. *O.* Dīvēllĭmŭr īndĕ Īphĭtŭs ēt Pēlĭās mēcŭm. *V.* SYN. Īllīnc, *qqf.* hīnc. || Hīnc īndĕ. *D'un côté et d'un autre. Voy.* Hinc. || Īndĕ... īndĕ. *Même sens.* Īndĕ săgīttæ, īndĕ făcēs ēt săxă vŏlānt. *L.* (*Id.* VII, 230 sq.) || *De cette chose, en.* Īnde īmplēvi hīrnĕăm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 273). || *A cause de cela.* Sīve īnde ōccūltās vīrēs ēt păbŭlă tērræ Pīnguĭă cōncĭpĭūnt. *V.* Īndĕ nĕque īmpŏsĭtīs fūmānt āltārĭă fībrīs. *Id.* Īndĕ fĭt ŭt rārō, etc. *H.* SYN. Hīnc, ĭdĕō, īdcīrcŏ. PPH. Ēx hōc. Ŏb ĭd. || *De cette personne.* Īnde ĕgo hūnc mājōrem ădōptāvī mĭhĭ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 22). || *Ensuite.* Īndĕ tŏrō pătĕr Ænēās sīc ōrsŭs ăb āltō. *V.* Īnde, ŭbĭ quārtă sĭtīm cœlī cōllēgĕrĭt hōră. *Id. Voy.* Deinde.|| † Īndĕ lŏcī, *arch. Alors, dès lors.* Īndĕ lŏcī mōrtālĭă sæclă crĕāvĭt. *Lr.* (V, 789). Īndĕ lŏcī lĭtŭūs sŏnĭtūs ēffūdĭt ăcūtōs. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Lituus*). Hūmĭdŭs īndĕ lŏcī cōllūcēt Ăquārĭŭs ōrbī. *Cic.* (*Arat.* 329). *Voy.* Tum.

2. Īndĕ, *impér. de* Indo. (*Pl. Mil.* II, 5, 1.)

Īndēbĭtŭs, ă, ŭm. *Non dû.* Præmĭă māgnă quĭdēm, sēd nōn īndēbĭtă pōscŏ. *O.* Dā, nōn īndēbĭtă pōscŏ. *V.* SYN. Īndīgnŭs, īmmĕrĭtŭs. PPH. Nōn dēbĭtŭs, nōn jūstŭs.

Īndĕcēns, tĭs, *m. Laid; messéant.* Ŏcŭlōquĕ lūdōs spēctăt īndĕcēns ūnō. *M.* (V, 14, 7).

Īndĕcēntĕr. *D'une manière difforme; peu convenable.* Quām sīt lūscă Phĭlænĭs īndĕcēntĕr. *M.* (XII, 22, 1). *Voy.* Turpiter.

Īndēclīnātŭs, ă, ŭm. *Inébranlable, constant.* Īndēclīnātæ mūnŭs ămīcĭtĭæ. *O.* Quī pērstās īndēclīnātŭs ămīcō. *Id. Voy.* Constans.

Īndĕcŏr *ou* Īndĕcŏrĭs, ĕ, *et* Īndĕcōrŭs, ă, ŭm. *Sans gloire, indigne, honteux.* Nōn ĕrĭmŭs rēgno īndĕcŏrēs. *V.* Nēc me īndĕcŏrēm, gērmānă, vĭdēbĭs. *Id.* Īndĕcŏrēs ŏbĭtŭs. *V. Fl.* Nōn īndĕcōrō pūlvĕrĕ sōrdĭdōs. *H.* SYN. Īnhŏnēstŭs, īnhŏnōrŭs, īnglōrĭŭs, tūrpĭs, dēfōrmĭs.

† Īndĕcŏrābĭlĭtĕr, *adv. Indignement.* Īndĕcŏrābĭlĭtĕr ălĭēnōs ălūnt. *Att.* (apud *Charis.* 182).

Īndĕcōrē, *adv. D'une manière messéante.* Tūm hō īndĕcōrē mi, ĭnīque, īmmŏdēstē Dătīs, dī. *Pl.* (*Rud* I, 3, 11).

Īndĕcŏrĭs. *Voy.* Indecor.

Īndĕcŏrŏ, ās, ārĕ. *Déshonorer, outrager.* Sērmōn īndĕcŏrāns, tūrpi fāmā dīffĕrĕt. *Att.* (apud *Non.* 2 430). Īndĕcŏrānt bĕnĕ nātă cūlpæ. *H.* (*Od.* IV, 4, 36 Sic multi libb. et veteres scholiastæ : quod verum judicat *Bentl.* Vulgo *dedecorant*).

Īndēfēnsŭs, ă, ŭm. *Non défendu.* Bēllūmquĕ sĭmu īndēfēnsă rĕcēpĭt. *Sil.* Īndēfēnsă Dĕō. *P. Nol.* (23, 144).

Īndēfēssŭs, ă, ŭm. *Infatigable.* Dēxtrā răpĭt īndēfēssă bĭpēnnēm. *V.* Ĕgŏ sum īndēfēssŭs ăgēndŏ. *O.* PPH. Lăbōrĕ īnvĭctŭs. || *En parl. des choses.* Æthēr Īndēfēssă răpĭt vōlvēntĭă sīdĕră mūndī. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 4).

Īndēflētŭs, ă, ŭm. *Non pleuré.* Quī lăcrĭmēnt, dēsūnt, īndēflētæquĕ văgāntŭr. *O* SYN. Īnflētŭs, īndēplōrātŭs.

Īndējēctŭs, ă, ŭm. *Non renversé.* Pŏtŭĭtquĕ rĕsīstĕrĕ tāntō Īndējēctă mălō (domus). *O.*

Īndēlāssātŭs, ă, ŭm. *Non lassé, infatigable.* Īndēlāssātō prŏpĕrāntĭă cūnctă lăbōrĕ. *Manil.* (V, 63).

Īndēlēbĭlĭs, ĕ. *Ineffaçable, impérissable.* Nōmēnque ĕrĭt īndēlēbĭlĕ nōstrŭm. *O.* Mŏnŭmēntă sērvāns laūdĭs īndēlēbĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1132).

Īndēlībātŭs, ă, ŭm. *Non entamé* Īndēlībātās cūnctă sĕquūntŭr ŏpēs. *O.* (Adde *Sil.* XV, 271). SYN. Īllībātŭs, īntāctŭs, īntĕgĕr.

† Īndēlīctŭs, ă, ŭm. *Non répréhensible.* Quī nĭsĭ prŏbrum, ōmnĭa ălĭa īndēlīcta æstŭmānt. *Att.* (apud *Fest.* in v. *Probrum*).

Īndēmnātŭs, ă, ŭm. *Non condamné par un jugement.* Ēxsŭl ĕgo, īndēmnātŭs, ĕgēns mĕă rūră rĕlīquī. *Val. Cat.* (*Dir.* 84. Adde *Pl. Curc.* V, 3, 17). || *Au fig.* Ēt, quæ pēndēnt īndēmnātæ, pērnīs aūxĭlĭum ŭt fĕrăm. *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 8).

Īndēmnĭs, ĕ. *Qui n'a pas éprouvé de dommage.* Īndēmnīs stĕt mĕă pēr tĕ Ŭtĭlĭtās. *P. Nol.* (18, 304). Īndēmnīs prŏprĭŭm sērvăt săpĭēntĭă cēnsŭm. *Prosp.* (*Epigr.* 65, 14).

Īndēplōrātŭs, ă, ŭm. *Non pleuré.* Īndēplōrātŭm bārbără tērră tĕgĭt. *O. Voy.* Inflctus.

Īndēprēnsŭs, ă, ŭm. *Qu'on n'a pu reconnaître.* Fāllĕrĕt īndēprēnsŭs ĕt īrrĕmĕābĭlĭs ērrŏr. *V.* Vēstīgĭă cūnctīs Īndēprēnsă prŏcīs. *St.*

Īndēptŭs, ă, ŭm, *part. de* Indipiscor. *Qui a atteint ou acquis.* Quēm mĕmŏrānt... Dīvĭtĭās māgnās īndēptŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 15). Cæsărĕŭm quī mōx īndēptī nōmĕn. *Aus.* (*Prof.* 17, 12). || *Pass.* Ōbtŭlĭt īndēptās vĕlŭtī vēnātĭbŭs ēscās. *Cypr* (*Gen.* 824).

Īndēscrīptŭs, ă, ŭm. *Non labouré.* Hălānt rūră rŏsīs, Īndēscrīptōsquĕ pĕr āgrōs Frāgrăt ŏdŏr. *Sid.* (2, 412).

Īndēsērtŭs, ă, ŭm. *Non abandonné.* Īndēsērtă mĕō pēctŏrĕ rēgnă gĕrĕ. *O.*

Īndēsĭnēntĕr. *Sans cesse. Voy.* Semper.

Īndēspēctŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été vu d'en haut.* Īndēspēctă tĕnēt vōbīs quī Tārtără, cūjŭs. *L.*

Īndēstrīctŭs, ă, ŭm. *Non blessé.* Tămĕn īndēstrīctŭs ăbībō. *O.*

Īndētōnsŭs, ă, ŭm. *Aux longs cheveux.* Āddĭtŭr hīs Nȳseūs, īndētōnsūsquĕ Thȳŏneūs. *O.* Quĭbŭs īndētōnsă jŭvēntŭs Īnvĭgĭlăt. *Pers.* (3, 54).

Īndēvītātŭs, ă, ŭm *Non évité, inévitable.* Īndēvītātō trājēcĭt pēctŏră tēlō. *O.*

Īndēx, ĭcĭs, *m. f. Indicateur, dénonciateur, dénonciatrice.* Ān quŏd ĭn ārmă prĭŏr nūllōquĕ sŭb īndĭcĕ vēnī? *O.* Mūsă mĕa ēst īndēx nĭmĭŭm quŏquĕ vēră mălōrŭm. *Id.* SYN. Aūctŏr. EP. Vērŭs, cērtŭs,

fallax, mendax, malefidus. || *Toute chose qui indique, indice, signe.* Auctorisque sui si non est annulus index. *O. Voy.* Indicium. || *Titre d'un livre.* Et cocco rubeat superbus index. *M.* (III, 2, 11). || *Inscription.* Nec quæris, quid quaque index sub imagine dicat. *Tib.* (IV, 1, 30). SYN. Titulus, epigramma. || *m. Index, le doigt qui vient après le pouce.* Indice monstraret digito. *H.* || *Pierre de touche.* Silicem, qui nunc quoque dicitur index. *O.*

Indi, orum, *m. pl.* (Ἰνδοί). *Indiens.* Quid, si longinquos retinerer miles ad Indos? *Pp.* (II, 9, 29). EP. Eoi, longinqui, extremi. || *Souv. Arabes, Éthiopiens, Nubiens.* Usque coloratis amnis devexus ab Indis. *V.* (*G.* IV, 293, nempe Nilus). Eo terrore Ægyptus, et Indi, Omnis Arabs, etc. *Id.* Æthiopasque suos, positosque sub ignibus Indos Sidereis. *O.* Eoa decolor Indus aqua. *Id. Voy.* Arabs, Æthiops.

India, æ, *f.* (Ἰνδία). *L'Inde, vaste contrée de l'Asie, arrosée par le Gange et l'Indus.* Decolor extremo qua cingitur India Gange. *O.* India mittit ebur. *V.* EP. Extrema, remota, ultima, dissita; dives, opulenta, aurifera, gemmifera, tosta, adusta. PPH. Inda, Indica, Gangetica, Gangetis terra, tellus, ora, plaga. Eoi tractus. Eous orbis. || *Éthiopie.* Illi sint fusci comites, quos India torret. *Tib.* (II, 3, 7).

† Indicasso, is, *arch. pour* Indicavero, etc. Nec tu me cuiquam indicassis. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 89).

Indicatio, onis, *f. Indication du prix qu'on veut vendre une chose.* Indica, fac pretium. Tua merx est, tua indicatio est. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 37).

† Indice, *ancien impér. de* Indico. (*Pl. Ps.* I, 5, 133. Postea *Indic*, ut docet *Charis.* p. 227.)

Indicens, tis (*de* in *et* dico). *Ne disant pas.* Non me indicente hæc fiunt. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 62).

Indicetes, um, *m. pl.* (*Strab.* Ἰνδικῆται). *Peuple de la Tarraconaise.* Post Indicetes asperi se proferunt. *Avien.* (*Or. mar.* 523). || *D'où*, Indiceticus, *adj.* Post quæ recumbit littus Indiceticum. *Id.* (ibid. 532).

Indicium, ii, *n. Dénonciation.* Insontem infando indicio, quia bella vetabat. *V.* Hic tamen indicio pœnam linguaque videri Commeruisse potest. *O. Voy.* Indico. || *Indice, marque.* Indicium mores nobilitatis habent. *O.* Nam mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 4). SYN. Signum, argumentum, specimen. EP. Verum, apertum, fidum, manifestum; dubium, incertum, fallax, obscurum, anceps. || *Signe.* Indiciis monstrare recentibus abdita rerum. *H.* SYN. Signum, nota. || *Vestige, trace.* Versisque viarum Indiciis raptos. *V. Voy.* Vestigium.

1. Indico, as, are. *Indiquer, montrer.* Indicet ut nomen littera facta meum. *Tib.* (III, 1, 12). Quam vobis indicet augur. *O.* SYN. Ostendo, detego, significo, aperio, patefacio. PPH. Indicium facio, do, edo. Res indicio *ou* indicium est PHR. Indicio est tractu surgens oleaster eodem. *V.* At sapor indicium faciet manifestus. Sol quoque signa dabit. *Id.* Indicium mortalibus edant. *Lr. Voy.* Detego. || *Dire le prix qu'on veut vendre une chose.* Venio ad macellum, rogito pisces: indicant. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 3. *Id. Pers.* IV, 4, 41. Cf. *Cic.* apud *Non.* 2, 454). *Voy.* Indicatio.

2. Indico, is, xi, ctum, cere. *Faire savoir, annoncer, ordonner.* Ergo iter ad regem pollutâ pace Latinum Indicit primis juvenum. *V.* Divum templis indicit honorem. Choros indixit tibia Bacchi. *Id.* Populisque suis indicere bellum. *O.* SYN. Denuntio, declaro. || *Imposer. Voy.* Impono.

Indictus, a, um, *part. p. du précéd. Annoncé.* Indictas concelebrantque dapes. *O.* SYN Dictus. || *Imposé.* Hoc esse munus credis indictum viris, Ut dura tolerent. *Sen.* (*Hipp.* 463). || 2. (*de* in *et* dico). *Qui n'a pas été dit.* Dicam insigne, recens, adhuc Indictum ore alio. *H.* Nec tu carminibus nostris indictus abibis. *V.* SYN. Immemoratus.

Indicus, a, um (Ἰνδικός). *De l'Inde.* Indica quod cuperet pompa, Lyæe, tuos. *M.* (VIII, 78). Non aurum aut ebur Indicum. *H.* Indica tellus. *Boet.* (3, 5). SYN. Indus. || — mare, etc. *Mer des Indes, golfes de Bengale et du Gange.* Aut ubi Taprobanen Indica cingit aqua. *O.* Eoum pelagus, freta dicunt Indica pandi. *Avien.* (*D. Terr.* 67). SYN. Erythræum, eoum. || — cornu. *Ivoire.* (*Mart.* I, 73. *Id.* X, 97, *Indici* dentes.)

Indidem, *adv. Du même endroit.* Non decet Tam vetus sine liberis Nomen esse, sed indidem Semper ingenerari. *Cat.* (61, 213). Salva sumes indidem. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 79. *Ib.* III, 1, 72).

Indigena, æ, *m. f. Né dans le pays, indigène.* Hoc vetus indigenas nomen mutare Latinos. *H.* Indigenæ Sidonida nomine dicunt. *O.* SYN. Incola. || *En parl. de ch.* Nunc vomit indigenas nimbos. *Cl.* Indigenæ fluvii. *Id.* Indigena pietas. *Prud.* (*Sym.* II, 341). Indigenis saxis. *Rutil.* (2, 65. Duobus proximis locis, casus rectus possit esse *Indigenus,* qua voce usus est *Apuleius*)

Indigens, tis. *Qui a besoin.* Hic duæ innocentes sunt, tui indigentes auxili. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 28. *Ib.* IV, 3, 6). *Voy.* Egens. || Indigentes, *m. pl. Eccl. Les pauvres.* Operire nudos, indigentes pascere. *Prud.* (*Cath.* 7, 212).

? Indigenus, a, um. *Voy.* Indigena.

Indigeo, es, ui, ere, *n. Avoir besoin; manquer de.* Quin tu aliquid saltem potius, quorum indiget usus (paras)? *V.* Quasi tu hujus indigeas patris. *Ter.* (*And.* V, 3, 19. Sic et *Lucil.* apud *Non.* 9, 6). SYN. Egeo, requiro, *qqf.* careo. PPH. Opus habeo. Opus est mihi.

1. Indiges, etis, *m.*; Indigetes, um, *m. pl. Héros déifiés, divinités nationales.* Indigetem Ænean scis ipse... Deberi cœlo. *V.* Di patrii indigetes! *Id.*

2. † Indiges, is, *arch. Comme* Indigens. Indigem liberum. *Pacuv.* (apud *Cic. de Or.* 2, 46).

Indigestus, a, um. *Confus, sans ordre.* Rudis indigestaque moles. *O.* Utque erat indigesta comas. *Cl.* Premit indigesta ruentes Copia. *St. Voy.* Confusus.

Indignans, tis. *Qui s'indigne.* Illum indignanti similem similemque minanti. *V.* Longam indignantia pacem (corda). *Sil. Voy.* Iratus, Impatiens.

Indignatio, onis, *f. Indignation.* Si natura negat, facit indignatio versum. *J.* (1, 79). Euntium Liberrima indignatio! *H. Voy.* Ira.

Indignatus, a, um, *part. Indigné.* Atque indignatum magnis stridoribus æquor. *V.* Pontem indignatus Araxes. *Id.* SYN. Indignans, impatiens. *Voy.* Iratus.

Indigne, *adv. Indignement.* Indigne factam injuriam. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 41). Clamant omnes indignissume Factum. *Id.* (*Ad.* I, 2, 11). Meretricem indigne deperit. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 66). SYN. Male, fœde. PPH. Indignis modis. *Pl.* || *Cruellement, péniblement.* Indigne frater ademptе mihi! *Cat.* (101, 6). Pavo ad Junonem venit, indigne ferens. *Ph.* SYN. Ægre, acerbe.

† Indigniter. *Comme le précéd.* (*Anthol.* II, p. 176.)

Indignor, aris, ari, *d. S'indigner.* Et casum insontis mecum indignabar amici. *V.* Indignor, quandoque bonus dormitat Homerus. *H.* SYN. Irascor, succenseo. PPH. Indigne, ægre *ou* graviter fero. *Voy.* Irascor.

Indignus, a, um. *Qui ne mérite pas.* Percutit indignos claro plangore lacertos. *O.* Cur eget indignus

quĭsquăm, tē dīvĭtĕ? *H.* Quī stūltŭs hŏnōrēs Sæpĕ dăt īndīgnīs. *Id.* Ēxănĭmātque īndīgnōs īnquĕ mĕrĕntēs. *Lr.* (II, 1104). SYN. Īmmĕrĭtŭs, īmmĕrēns. || *Indigne, peu digne de.* Māgnōrum haūd ūnquam īndīgnŭs ăvōrŭm. *V.* Căvĕ făxīs Tē quĭdquam īndīgnŭm. *H.* Fābŭlă nōtă quĭdēm, sēd nōn īndīgnă rĕfērrī. *O.* PPH. Nōn *ou* Haūd dīgnŭs. || *Indigne, honteux.* Īndīgnŭm făcĭnŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 118). Īndīgnōs ădĭtūrĕ lăbōrēs. *V. Fl. Voy.* Turpis. || *Indigne, cruel.* Quæ caūsa īndīgnă sĕrēnōs Tūrbāvĭt vūltūs? *V.* Mīsēnum īnvĕnĭūnt īndīgnā mōrtĕ pĕrēmptŭm. *Id.* || *A qui il ne sied pas.* Ēffūtīrĕ lĕvēs īndīgnă trăgœdĭă vērsūs. *H.*

Īndĭgŭs, ă, ŭm. *Qui a besoin, qui manque.* Vī prŏprĭā nītūntŭr, ŏpīsque haūd īndĭgă nōstræ. *V.* Īnfāns, īndĭgŭs ōmnī Vītāi aūxĭlĭō. *Lr.* (V, 224). Īndĭgă sērvĭtĭī. *L. Voy.* Egens.

† Īndĭgŭŭs, ă, ŭm, *néolog. Comme le précéd.* Nīl ŏpĭs hūmānæ īndĭgŭŭs. *P. Nol.* (16, 196).

Īndīlĭgēns, tĭs. *Paresseux, négligent.* Sēd vĕrĕŏr ne īndīlĭgēns nĭmĭūm sĭēs. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 50. Adde *Pl. Most.* I, 2, 23). *Voy.* Piger.

Īndīlĭgēntĕr. *D'une manière inactive.* Ăt hīc īndīlĭgēntĕr ĕrăm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 28).

Īndīlĭgēntĭă, æ, *f. Négligence, paresse.* (*Plaut. Pers.* IV, 4, 9.)

† Īndĭpīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme le suiv.* Ăb ĕō, quīquī ēst, īndĭpīscēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 45. *Id. Asin.* II, 2, 13).

Īndĭpīscŏr, ĕrĭs, ēptŭs sŭm, ĭpīscī, *d. Atteindre; obtenir.* Hŏmĭnēm lētī sēcūră quĭēs ēst Īndēptă. *Lr.* (III, 212). Māgna hērclĕ prædă ēst; lārgĭtĕr mērcēdĭs īndĭpīscăr. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 28). *Voy.* Assequor. || *Trouver* (*une ch. désagréable*). Mūltum īn cōgĭtāndō dŏlōrem īndĭpīscŏr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 2). SYN. Nāncīscŏr, īnvĕnĭŏ.

Īndīscīssŭs, ă, ŭm. *Non séparé, constant.* Dīssĭdĭīs īndīscīssīs īn mūtŭă sæpĕ Vūlnĕră. (*Anthol.* I, p. 100).

Īndīscrētē, *adv. Indistinctement.* Nām dum īndīscrētē pĕtĭt īnsōntēmquĕ rĕōsquĕ. *Sid.* (16, 62).

† Īndīscrētĭŏ, ōnĭs, *f. Imprudence.* Quāle īndīscrētĭō bēllŭm Mōvĭt. *Corip.* (*Johan.* II, 36).

Īndīscrētŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne peut distinguer.* Sĭmīllĭmă prōlēs, Īndīscrētă sŭĭs. *V* Ārma īndīscrētă nănīplīs. *Sil.*

Īndīspēnsātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas ménagé; excessif.* Īndīspēnsātō lāssāntēm cōrpŏră nīsū. *Sil.*

Īndīstīnctŭs, ă, ŭm. *Mêlé, sans ordre.* Hōs īndīstīnctīs plēxōs tŭlĭt īpsĕ cŏrōllīs. *Cat.* (64, 284).

Īndīstrīctŭs. *Voy.* Indestrictus

Īndĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Indo. *Enfoncé dans.* Ēt fērrum īndĭtūm Vīscĕrĭbŭs ūstīs. *Sen.* (*Troad.* 584). || *Ajouté, donné.* Huīc ūrbī nōmĕn Ĕpĭdāmno īndĭtum ēst. *Pl.* (*Men.* II, 1, 38).

Īndīvĭdŭŭs, ă, ŭm. *Non divisé, uni.* Quōque īndīvĭdŭūm măgĭs āssīgnārĕt ămōrēm. *P. Nol.* (22, 17). Mōrs īndīvĭdŭo ēst nōxĭă cōrpŏrī. *Sen.* (*Troad.* 406. Et *Anthol.* II, p. 156). || Īndīvĭdŭă prīncĭpĭă. *Les atomes.* (*Manil.* I, 127.)

† Īndīvīsē, *adv. Ensemble.* Hīnc īndīvīsē bēllānt. *Corip.* (*Johan.* II, 51).

Īndīvīsŭs, ă, ŭm. *Non partagé.* Īndīvīsŭs hŏnōs ĭtĕrūmque ēt rūrsŭs ĕīdēm. *Sil.* Īndīvīsăquĕ māgnīs Frātrĭbŭs (tellus). *St.*

Īndīvūlsŭs, ă, ŭm. *Inséparable.* Mănĕt īndīvūlsă mănēntī. *P. Petr.* (*V. S. M.* II, 222, Gratia).

Īndŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Introduire dans, insérer, enfoncer.* Dūm dĭgĭtōs āmēntīs īndĕrĕ tēntŏ. *O.* Ēt quī fŭgĭtīvīs sērvīs īndūnt cōmpĕdēs. *Pl.* (*Men.* I, 1, 4). SYN. Īnsĕrŏ, īmmīttŏ. || *Au fig.* Īndĭt ămōrēm Quō rĕdămētŭr ămāns. *Prosp.* (*Ingr.* II, 169). || *Verser dans.* Si īn ōs mĕūm vīnī gūttam īndĭdī. *Pl* (*Cas.* II, 3, 31). Nīlōquĕ sŭās Dĕŭs īndĕrĕt ūn dās. *Alcim.* (V, 134). SYN. Īnfūndŏ. || *Au fig. Ajouter donner.* Īllĭūs nōmĕn īndĭt īllī, quī dŏmi ēst. *Pl* (*Men. prol.* 42). Cūnctīs nām pŏpŭlīs seū mœn ĭbŭ īndĭtŭr, īnquĭt, Aūt fātum aūt gĕnĭŭs. *Prud.* (*Sum* I, 374). SYN. Āddŏ, īmpōnŏ.

Īndŏcĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut instruire, civiliser.* Īs gĕnŭs īndŏcĭle āc dīspērsūm mōntĭbŭs āltīs. *V.* SYN Rŭdĭs, ăgrēstĭs, fĕrŭs, āspĕr. || *Qui n'a pas appris qui ne sait.* Nōn īndŏcĭlēs lūgērĕ sŭmŭs. *Sen.* (*Troad.* 82). SYN. Īgnārŭs, rŭdĭs. || *Qui ne se plie pas à, rebelle.* Nēc cĕrĕrī tērra īndŏcĭlĭs. *Sil.* Īndŏcĭlĭs pācīsquĕ mŏdīquĕ. *Id* Īndŏcĭlĭs prīvātă lŏquī. *L.* Fĕrŭs īndŏcĭlīsquĕ tĕnērī (equus). *St.* SYN. Īgnārŭs, nēscĭŭs, īndōctŭs, īmpătĭēns. PPH. Nōn *ou* Haūd dŏcĭlĭs *ou* făcĭlĭs. || *Grossier, sans art.* Īndŏcĭlī nŭmĕrō quūm grăvĕ vērsăt ŏnŭs. *O.* Īndŏcĭlīquĕ lŏquāx gūttŭrĕ vērnăt ăvĭs. *Id.* SYN. Rŭdĭs. || *Non appris.* Ēt scĭăt īndŏcĭlēs cūrrĕrĕ lȳmphă vĭās. *Pp.* (I, 2, 12).

Īndōctē, *adv. Avec ignorance; sans adresse.* Vērbă quĭdem haūd īndōctē fēcĭt. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 14). Rūstĭcŭs īndōctē sī quĭd dīxīssĕ vĭdēbŏr. (*Anthol.* II, p. 536.)

Īndōctŭs, ă, ŭm. *Ignorant.* Nōn tu īn trĭvĭīs, īndōctĕ, sŏlēbās? *V.* Īndōctūm dōctūmquĕ fŭgāt rĕcĭtātŏr ăcērbŭs. *H.* SYN. Īmpĕrītŭs, rŭdĭs, īgnārŭs. PPH. Dōctrīnæ, Păllădĭs ēxpērs. Nūllīs ārtĭbŭs īmbūtŭs. Nūllās pĕr ārtēs ēxcūltŭs. || *Qui n'a pas appris à, qui ne sait.* Cāntăbrum īndōctūm jŭgă fērrĕ nōstră. *H.* Īndōctŭsquĕ pĭlæ, dīscīvĕ, trŏchīvĕ, quĭēscĭt. *Id.* SYN. Rŭdĭs, nēscĭŭs, īndŏcĭlĭs, etc. || *Inhabile, grossier.* Īndōctā rĕfĕrēns cārmĭnă fīstŭlā. *Sen.* (*H. OEt.* 129). Quīn ĕtĭăm cănĭt īndōctŭm. *H.* Īndōctā fālcĕ. *M.* (VI, 73). SYN. Rŭdĭs, īndŏcĭlĭs. || † *Qui est sans malice, simple.* Īs me ūsque āttŏndĭt dŏlĭs dōctĭ īndōctŭm. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 9). *Voy.* Doctus.

Īndŏlēs, ĭs, *f. Caractère, naturel, nature.* Quĭd pĭŭs Ænēās tāntă dăbĭt īndŏlĕ dīgnŭm? *V.* Sēnsērĕ quĭd mēns rītĕ, quĭd īndŏlēs Nūtrītă faūstīs sūb pĕnĕtrālĭbŭs. *H.* Vēstīgĭă māgnæ Īndŏlĭs āgnōscō. *Cl.* SYN. Īngĕnĭŭm, nātūră, mōrēs, mēns, ănĭmŭs. EP. Bŏnă, ēgrĕgĭă, gĕnĕrōsă, præstāns. *Voy.* Ingenium. || *Qqf. en parl. d'une ch. Qualité.* Quæ īndŏlēs īn suāvio ēst. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 10).

Īndŏlēscŏ, ĭs, lŭī (*de l'inus.* Indoleo), lēscĕrĕ, *n. et qqf. a. S'affliger sur, avoir de la douleur.* Īndŏlŭĭt făctō. *O.* Īd īpsŭm Īndŏlŭĭt Jūnō. Īndŏlŭĭt quŏd nōn mĕlĭōră pĕtīssĕt. *Id. Voy.* Doleo.

Īndŏmābĭlĭs, ĕ. *Indomptable.* Quăm, tēstĭs īndŏmābĭlĭs, Rĭvīs crŭōrīs lāvĕrās. *Prud.* (*Peri.* 5, 11, nempe stola. Adde *Pl. Cas.* IV, 3, 13).

Īndŏmĭtŭs, ă, ŭm. *Indompté, indomptable.* Lĕpŏrēm sēctātŭs, ĕquōvĕ Lāssŭs āb īndŏmĭtō. *H.* Īndŏmĭtāmquĕ bŏvēm. *V. Fl.* SYN. Īndŏcĭlĭs, āspĕr, īnvīctŭs, īnsŭpĕrābĭlĭs. PPH. Nōn āntĕ dŏmābĭlĭs. Nūllā dŏmābĭlĭs ārtĕ. Rēgī nēscĭŭs, īmpătĭēns, īndŏcĭlĭs. Quī pārērĕ nĕgăt. PHR. Nēc rēgī cūrăt pătĭtūrvĕ frēnōs. *Sen.* || *Au fig.* Nātĕ, quĭs īndŏmĭtās tāntŭs dŏlŏr ēxcĭtăt īrās? *V.* Nōn īncēndĭă vīrēs Īndŏmĭtā pŏsŭērĕ. *Id.* Sævā cŭpĭdō īndŏmĭtī cēnsūs. *J.* (14, 175). Ămŏr īndŏmĭtŭs. *O.* Mōrs īndŏmĭtă. *H.* SYN. Āspĕr, ēffrēnĭs, ēffūsŭs, īngēns, vĕhĕmēns. || *Qqf. avec un rég.* Īndŏmĭtās īgnī rūpēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 184). || *Adv.* Dūm tŭmĕt īndŏmĭtŭm, dūm fōrmīdābĭlĕ fērvĕt. *Prud.* (*Psych.* 296).

Īndōrmĭŏ, īs, īrĕ, *n. Dormir sur.* Cōngēstīs ūndīquĕ săccīs Īndōrmīs īnhĭāns. *H.* Īndōrmĭt ūnc ōmnĭŭm cŭbīlĭbŭs *Id. Voy.* Dormio

Ĭndōtātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a point de dot.* Ĭndōtātă mĭhī sŏrŏr ēst, paūpĕrcŭlă mātĕr. *H.* Tāntī prǣmĭă fāctī Ĭndōtātă răpĭt. *O.* Īlle īndōtātām vĭrgĭnem ātque īgnōbĭlēm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 70). PPH. Sĭnĕ dōtĕ. ‖ Dōtĕ cāssă. *Pl.* ‖ *Qui est sans ornement, sans honneur.* Aūt dāntŭr ĭn āltōs Ĭndōtātă rŏgōs (corpora). *O.*

┼ Ĭndŏtŭĕŏr, ērĭs, *d. Voy.* Endotueor.

┼ Ĭndŭ. *Voy.* Endo.

┼ Ĭndŭbĭē. *Certainement.* (*Victor, Gen.* III, 568.)

Ĭndŭbĭtātŭs, ă, ŭm. *Indubitable, sûr.* Vĕlŭt īllĕ cŭbīlĭă prǣdǣ Ĭndŭbĭtātă tĕnēns. *St.* Dăbĭtŭr vīctōrĭă vōbīs Ĭndŭbĭtātă quĭdēm. *Aus.* (*Epig.* 93, 5). *Voy.* Certus.

Ĭndŭbĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Douter de, se défier.* Vīrĭbŭs īndŭbĭtārĕ tŭīs. *V.* Tŭīsquĕ Mōrĭbŭs īndŭbĭtō. *St.*

┼ Ĭndŭbĭŭs, ă, ŭm. *Qui n'hésite pas.* Ĭn tēntōrĭă trānsĭt Ĭndŭbĭŭs. *Corip.* (*Johan.* II, 415).

Ĭndūc, *impér. de* Induco. Ăgĕ, mœ̄nĭbŭs īndūc. *Stat.* ‖ ┼ Ĭndūcĕ, *arch.* (*Pompon.* ap. *Non.* 14, 3.)

Ĭndūcĭǣ, *plutôt que* Ĭndūtĭǣ, ārŭm, *f. pl. Trêve, suspension d'armes ; en gén. Trêve.* Ĭmo īndūcĭǣ părūmpĕr fīānt, sī quĭd vīs lŏquī. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 233). Sūspīcĭōnēs, ĭnĭmīcĭtĭǣ, īndūcĭǣ. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 15. Ubi *Donat.*). Ĭndūcĭās tē mātĕr ēxĭgŭās rŏgăt. *Sen.* (*Phœn.* 485). PHR. Bīs sēnōs pĕpĭgērĕ dĭēs, ēt pācĕ sĕquēstrā, etc. *V.*

Ĭndūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire dans, introduire.* Deĭndĕ sătīs flŭvĭum īndūcĭt rīvōsquĕ sĕquēntēs. *V.* Quūm flāvīs mēssōrem īndūcĕrĕt ărvīs. *Id.* Ēxcēptōs hōspēs tēctīs īndūcĭt. *Sil.* SYN. Īntrōdūcŏ, īmmīttŏ. ‖ *Au fig. Introduire.* Nŏvōs mōrēs īndūxĭt Ĕrīnnȳs. *St.* SYN. Īnfĕrŏ, īnvĕhŏ. ‖ *Mettre devant comme un voile.* Tĕnĕbrās īndūcĕrĕ tērrīs. *O.* Nūbĭlăque īndūcō. *Id.* SYN. Ŏbdūcŏ. ‖ *Couvrir.* Vĭrĭdī fōntēs īndūcĕrĕt ŭmbrā. *V.* Sī sĭnt īndūctī pĭcĕ. *Pl.* (*Most.* III, 2, 142, nempe postes). SYN. Tĕgŏ, ŏbtĕgŏ. ‖ *Revêtir, se couvrir de.* Mănĭbūsque īndūcĕrĕ cǣstūs. *V.* Tŭnĭcāque īndūcĭtŭr ărtūs. *Id.* Ălbēntīque hŭmĕrōs īndūxĭt ămĭctū. *St.* SYN. Ĭndŭŏ. *Voy.* Vestio. ‖ *Introduire un personnage dans un ouvrage.* Fābŭlă quēm mĭsĕrūm nātō vīxīssĕ fŭgātō Ĭndūcĭt. *H.* ‖ — ănĭmŭm. *Avoir la fantaisie de, se décider à.* Ŭt nūnquam īndūcānt ănĭmūm cāntārĕ, rŏgātī. *H.* Nām quī huĭc āssēntāri ănĭmum īndūxĕrĭs. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 37. Adde *Lucil.* ap. *Non.* 4, 261). SYN. Ādjĭcĭŏ, āpplĭcŏ, āppēllŏ (is). ‖ — ĭn ănĭmŭm. (*Ter. Heaut.* V, 4, 5 ; *Hec.* IV, 2, 27.) ‖ *Amener à une chose, déterminer.* Mē Sȳrī prōmīssa hūc īndūxērūnt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 1). Vĭdĕ quō me īndūcās. *Id.* (*And.* II, 3, 25). SYN. Īmpēllŏ, āddūcŏ, pērsuādĕŏ. ‖ *Séduire, tromper.* Sēmpĕr, ŭt īndūcăr, blāndōs ōffērs mĭhĭ vūltūs. *Tib.* (I, 6, 1. Alii leg. *inducas.* Cf. *Non.* 4, 261). *Voy.* Decipio.

? Ĭndūctŏr, ōrĭs, *m. Homme chargé d'appliquer un enduit* (*au fig. d'appliquer des coups de fouet aux esclaves*). Ĭndūctōrēs ăcērrŭmōs, gnārōsquĕ nōstrī tērgī. *Pl.* (*As.* III, 2, 6).

Ĭndūctŭs, ă, ŭm. *Conduit dans ou sur.* Prēssĭt ĕt īndūctīs mēmbră pătērnă rŏtīs. (*Ibis*, 366.) ‖ *Ordint. Qui recouvre ou Recouvert.* Ēt nĭtēt īndūctō cāndĭdă bārbă gĕlū. *O.* Ēt quǣcūmquĕ fŭgānt īndūctās flāmĭnă nūbēs. Ĭndūctā cōndī prǣcŏrdĭă tērrā. Ĭndūctăquĕ cōrnĭbŭs aūrŭm Vīctĭmă. *Id.* ‖ *Au fig. Engagé, déterminé.* Ĭndūcta hīs vērbīs, ăquĭlă mŏnĭtīs părŭĭt. *Ph.* Nōn ĕquĭdēm prĕtĭo īndūctŭs. *V.* Vĕtĕrem hīstŏrĭam, īndūctūs stŭdĭō, scrībīs ăd ămōrēs tŭōs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 261).

┼ Ĭndūcŭlă, ǣ, *f. Vêtement de dessous, sorte de chemise.* (*Pl. Epid.* II, 2, 39.)

┼ Ĭndŭgrĕdĭŏr. *Voy.* Endogredior.

Ĭndūlgēns, tĭs, *adj. Qui accorde tout ; faible, indulgent.* Crēscĭt īndūlgēns sĭbĭ dīrŭs hȳdrōps *H.* Ĭndūlgēns ănĭmō, pēs mĭhĭ tārdŭs ĕrăt. *O.* SYN. Făcĭlĭs.

Ĭndūlgēntĭă, ǣ, *f. Douceur.* Ēxcĭpĕrĕt cœ̄li īndūlgēntĭă tērrās. *V.* SYN. Clēmēntĭă. ‖ *Au fig. Douceur, indulgence, faiblesse.* Dēxtĕră prǣcĭpŭē căpĭt īndūlgēntĭă mēntēs. *O.* SYN. Clēmēntĭă, lēnĭtās. *Voy* Bonitas. ‖ *Eccl. Indulgence, pardon.* Hīc ĕtĭām lĭquĭdō flūĭt īndūlgēntĭă fōntĕ. *Prud.* (*Peri.* 8, 5). Dōnăt īndūlgēntĭăm. *Eugen.* (13, 20, Christus).

Ĭndūlgĕŏ, ēs, sī, *qqf.* tŭm, gērĕ, *n. Avoir de la bonté pour, favoriser.* Tū, cūjŭs ĕt ānnīs Ēt gĕnĕrī fāta īndūlgēnt. *V.* Cāsŭs ĭn ēvēntu ēst, lĭcĕt hǣc īndūlgĕăt aūsīs. *O. Voy.* Faveo. ‖ *Avoir de la faiblesse, pardonner.* Hāctĕnŭs īndūlsīssĕ văcăt. *V. Voy.* Ignosco. ‖ — ănĭmō, ănĭmīs, gĕnĭō. *Faire ses volontés, se livrer au plaisir.* Ănĭmō părĭtĕr pătrŭīquĕ sŭōquĕ Dēlĭŭs īndūlgēns. *O.* Ĭndūlgēnt ănĭmīs, ĕt nūllă, quĭd ūtĭlĕ, cūra ēst. *Id.* Ĭndūlgĕ gĕnĭō. *Pers.* (5, 151). PPH. Mōrĕm gĕrŏ. *Voy.* Animus, Genius. ‖ *Se livrer, s'abandonner à.* Tărtăra, ĕt īnsānō jŭvăt īndūlgērĕ lăbōrī? *V.* Jŭvăt īndūlgērĕ chŏrēīs. *Id.* Ĭndūlgĕt lăcrĭmīs. *V. Fl.* Ĭndūlgērĕ thĕātrīs. *O.* SYN. Īnsērvĭŏ, īncūmbŏ. PPH. Mē dō *ou* trădŏ. ‖ *Act. Accorder.* Jŭvĕnīquĕ cŭrūlĕ Ĭndūlgēbĭt ĕbŭr. *St.* Nōn mĭhĭ sī cūnctōs Hĕlĭcōn īndūlgĕăt āmnēs. Ĭndūlgĕ thălămōs. *Id.* Mŏrās spătĭūmque īndūlgĕt ămōrī. *V. Fl.* Vēntri īndūlsĭt nōn ōmnĕ lĕgŭmĕn. *J.* (15, 174). Pārcīsquĕ frŭēndă Mōrĭbŭs īndūlsī. *Prud.* (*Sym.* II, 136). SYN. Dō, pērmīttŏ, cōncēdŏ, lārgĭŏr. ‖ *Qqf. avec l'infin.* Ĭndūlgēns tēmplă vĕtŭstīs īncŏlĕre ātque hăbĭtārĕ dĭīs. *Sil.* ‖ ┼ *arch. Avec l'acc. de la personne.* Nĭmīs me īndūlgĕŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 16. Ubi *Donat.* Iterum *Heaut.* V, 2, 35). Quī nōs tāntŏpĕre īndūlgēnt ĭn pŭĕrĭtĭā. *Afran.* (apud *Non.* 9, 19. Scribi malim *puertia*).

┼ Ĭndūltŏr, ōrĭs, *m. Celui qui obéit* (*à la loi*). Ēt tămĕn īndūltōr mānsĭt pōst fūnĕră cărnĭs. *Drac.* (II, 554).

┼ Ĭndūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Indulgeo. *Accordé, donné* Fēlīx qui īndūltīs pŏtŭĭt mĕdĭŏcrĭtĕr ūtī Mūnĕrĭbŭs! *Prud.* (*Ham.* 330). Jūpĭtĕr hās īdēm, rērūm mĕmŏr īndūltārŭm. *Avien.* (*Arat.* 110).

┼ Ĭndūltŭs, ūs, *m. Pardon, impunité.* Crīmĭnĭs īndūltū sēcūra aūdācĭă crēvĭt. (*Anthol.* I, p. 572.)

┼ Ĭndūmēntŭm, ī, *n., et ordint.* Ĭndūmēntă, ōrŭm, *pl. Vêtement.* Vīx hǣc ēdĭdĕrăt, rĕlāxăt ĭpsĕ Ĭndūmēntă pĕdŭm. *Prud.* (*Peri.* 6, 86). Hūmĭdăque īn mĕdĭīs dĕdĭt īndūmēntă cămīnīs. *P. Nol.* (23, 302). *Voy.* Vestis. ‖ *Au fig.* Cārnĭs īndūmēntă sūmūnt, ēquĕ būstīs prōdĕūnt. *Prud.* (*Cath.* 9, 99).

Ĭndŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Vêtir, mettre un vêtement, recouvrir.* Ēt vēstēs hŭmĕrīs īndŭĭt īpsă mĕīs. *O.* Hārum ūnām jŭvĕnī.... Ĭndŭĭt. *V.* SYN. Ĭndūcŏ, cīrcūmdŏ. *Voy.* Vestio. ‖ — (vestem, *ou* me veste). *Revêtir, se revêtir de.* Mĕam (vestem) īpse īndŭĭt. *Ter Eun.* IV, 4, 35). Lūgūbrĭăque īndŭĕ. *O.* SYN. Ĭndŭŏr, īndūcŏr, etc. *Voy.* Vestior. ‖ *Revêtir ou Se revêtir d'armes.* Ĭndŭĭt ārmă tĭbī gĕnĭtōr pătrĭǣquĕ tŭūsquĕ. *O.* Quĭs jūstĭŭs īndŭĭt ārmă, Scīrĕ nĕfās. *L. Voy.* Armo. ‖ *Prendre une nouvelle forme.* Ĭndŭĭt īgnōtās hŏmĭnūm cōnvērsă fĭgūrās. *O.* Nōtōs pŭĕrī pŭĕr īndŭĕ vūltūs. *V.* Quōs... Ĭndŭĕrăt Circe īn vūltūs ăc tērgă fĕrārŭm. *Id.* ‖ *Au fig.* Vūltūs īndŭĕ tū măgĭs sĕvērōs. *M.* (II, 41). Ūrbs gĕmĭt, ĕt vūltūm mĭsĕrābĭlĭs īndŭĭt ūnŭm. (*Ad Liv.* 181.) Jāmquĕ dĕǣ cūnctās sĭbĭ bēllĭgĕr īndŭĭt īrās. *Sil.* SYN. Sūmŏ, căpĭŏ. ‖ — (aliquem). *Prendre les sentiments de qqn, se comporter comme.* Ĭndŭĕ mēntĕ pătrĕm. *Cl.* (Et *Sil.* VII, 496). SYN. Gĕrŏ, ăgŏ. ‖ *Qqf. Enfoncer.* Nūnc mănūm cĕrĕbro īndŭĕ. *Sen.* (*Phœn.* 180) ‖ — mē

glădĭō. *Voy.* Incumbo. || *Au fig. Donner, envoyer, produire.* Cūnctīsquĕ păvōrĕm Gāllōrum īndŭĕrāt păvŏr. *Sil.* Nĕc tāntum īndŭĕrīnt Fātīs nŏvă sæcŭlă crīmĕn. *St.* SYN. Īnjĭcĭō, āddō, īmmīttō, īncŭtĭō.

Au pass. Īndŭŏr. *Être endossé.* Īndŭĭtūrque hŭmĕrīs cūm lātō pūrpŭră clāvō. *O.* SYN. Cīrcŭmdŏr, īnjĭcĭŏr. || *Se revêtir.* Īndŭĭtūrque ātrās vēstēs. *O. Voy.* Induo. || *S'armer.* Clȳpĕīque īnsīgnĕ dĕcōrūm Īndŭĭtŭr. *V. Voy.* Armor. || *Au fig. Être donné, ajouté.* Īndŭĭtūr fĕrrō splēndŏr. *Sil.*

† Īndŭpĕdĭō. *Voy.* Endopedio.

† Īndŭpĕrāntēs, *m. pl. Les chefs.* Nāvōrum īmpĕrĭūm sērvāre ēst īndŭpĕrāntūm. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Navus.* Sic et *Vahlen*, melius quam *insuperantum*).

† Īndŭpĕrātŏr, Īndŭpĕrŏ. *Voy.* Endoperator, etc.

Īndūrātŭs, ă, ŭm. *Durci.* Rōbŏră flāmmīs Īndūrātă dĭū. *St.* || *Au fig. Endurci, dur.* Quāndo īndūrātūm plēbēs Jūdāĭcă rēgĕm Ēffŭgĭēns. *Alcim.* (V, 371).

Īndūrēscō, ĭs, ŭī (*de l'inus.* Indureo), ēscĕrĕ, *n. Se durcir.* Tōtōs īndūrŭīt ārtŭs. *L.* SYN. Īndūrŏr, dūrēscō, rĭgēscō. || *Se geler.* Stīrĭăque īmpēxīs īndūrŭīt hōrrĭdă bārbīs. *V. Voy.* Gelor. || *Au fig. S'endurcir.* Īpsō vēxātum īndūrŭīt ūsū (corpus). *O.*

Īndūrō, ās, ārĕ. *Durcir, rendre dur; congeler.* Īndūrōquĕ nĭvēs ĕt tērrās grāndĭnĕ pūlsō. *O.* Cōngĕlăt, ĕt pătŭlōs, ŭt ĕrānt, īndūrăt hĭātūs. *Id.* SYN. Dūrō, ādstrīngō, prĕmō, gĕlō, cōngĕlō.

Īndŭs, ă, ŭm. *De l'Inde.* Īndūm sānguĭnĕō vĕlŭtī vĭŏlāvĕrĭt ōstrō Sī quĭs ĕbŭr. *V.* Mŏnĭtīs ōbtēmpĕrăt Īndă măgīstrī Bēllŭă. *O.* SYN. Īndĭcŭs, Gāngētĭcŭs. || ? *D'Arabie, d'Éthiopie.*

Īndŭs, ī, *m.* (Ἰνδός). 1. *L'Indus, grand fleuve de l'Inde, auj le Sind.* Vāstīs Īndŭs ăquīs mīxtūm nōn sēntĭt Hȳdāspēn. *L.* Hēspĕrĭōs fīnēs īmmānīs tērmĭnăt Īndŭs. *Prisc.* (*Peri.* 1039). || 2. *Indien.* Ĕrăt Īndŭs Ăthȳs, quūm flūmĭnĕ Gāngĕ. *O.* Hīc gēmmātă nĭgēr tēntōrĭă fīxĕrăt Īndŭs. *Cl. Voy.* Indi. || *Arabe, Éthiopien.* Ēt dŏmĭtās gēntēs, tūrĭfĕr Īndĕ, tŭās. *O.*

Īndūsĭārĭŭs, ĭī, *m. Ouvrier qui façonne l'espèce de vêtement nommé* Indusium. (*Pl. Aul.* III, 5, 35. *Gloss. Isidori* : « *Indusiari*, vestiarii. » Vocabulum est et apud *Capel.* I, p. 17.)

Īndūsĭātă vēstĭs, *f. Comme* Indusium. (*Pl. Epid.* II, 2, 47.)

Īndūsĭŭm, ĭī, *n. Espèce de chemise, à l'usage des femmes.* (Cf. *Varr. L. L.* 5, 131; *Non.* 14, 18. *Gloss. Philox.* « Indusium, χιτωνίσκος. »)

Īndūstrĭă, æ, *f. Activité, application, soin, travail, industrie.* Sēd nōn ūllă măgīs vīrēs īndūstrĭă fīrmăt. *V.* Ăcŭătquĕ sēsē dīlĭgēns īndūstrĭā. *Ph.* Ēdŭcāvīt māgna īndūstrĭā. (*Prol. Cas. Plaut.* 45.) Cūrās īndūstrĭă vīncĭt. *Manil.* (V, 171). Pŏētāi ăd scrībūndum aūgēăt īndūstrĭām. *Ter.* (*And. prol.* 25). Ō fēlīx, tāntīs quēm prīmum īndūstrĭă rēbūs Prōdĭdĭt aūctōrĕm! *Grat.* (*Cyn.* 95). SYN. Cūră, dīlĭgēntĭă, lăbŏr, sōlērtĭă, ārs, sēdŭlĭtās. EP. Ācrĭs, strēnŭă, vĭgĭl, sōlērs, săgāx, cāllĭdă. *Voy.* Sedulitas, Labor. || De īndūstrĭā, Ŏb īndūstrĭām. *De propos délibéré, avec calcul.* Ŭt fērt nātūră, făcĭās, ān de īndūstrĭā. *Ter.* (*And.* IV, 4, 56. Adde *Pl. Cas.* II, 3, 60). Īlla aūtēm quăsi ōb īndūstrĭām Mīsĕr ădvōrsātŭr. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 58). || † *Au plur.* Sūmmīs ŏpĭbŭs ātque īndūstrĭīs. *Pl.* (*Most.* II, 1, 1).

Īndūstrĭŭs, ă, ŭm. *Actif, vigilant.* Cūstōdēs ăquĭlās, ărmīs īndūstrĭŭs; āt tū. *J.* (8, 52). SYN. Ācĕr, strēnŭŭs, gnāvŭs, prōmptŭs, sōlērs. *Voy.* Gnavus. || † *Comp.* Īndūstrĭŏr *ou* Īndūstrĭīŏr. (*Pl. Most.* I, 2, 72. Cf. *Prisc.* 601.)

Īndūtĭæ. *Voy.* Induciæ.

Īndūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Induo. *Revêtu, couvert.* Quī rĕdĭt ēxŭvĭās īndūtŭs Ăchīllĭs. *V.* SYN. Tēctŭs, vēstītŭs, ŏpērtŭs. || *Dont on s'est revêtu* Vēstēsquĕ rĭgēscūnt Īndūtæ. *V.* SYN. Sūmptŭs.

† Īndŭvĭæ, ārŭm, *f. pl. Vêtement.* Ōmne ŏnŭs ēx hŭmĕrīs rējēcĕrăt, ōmnĭbŭs ībăt Nūdāta īndŭvĭīs. *Prud.* (*Psych.* 580. Adde *Pl. Men.* I, 3, 9. *Gloss. Isid.* « Induviæ, *indumenta.* »)

† Īndūxīs, *arch. pour* Induxeris. Nūnquăm... ănĭmum īndūxīs tŭŭm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 46).

Īndūxtī, *sync. pour* Induxisti. (*Ter. Hecyr.* IV, 4, 67.)

Ĭnēbrĭō, ās, ārĕ. *Enivrer.* Āttŏnĭtōs, sōlūm dūm cērnĭt, ĭnēbrĭăt Īndōs. *Sid.* (22, 34). PPH. Vīnō mērgō, ōbrŭō. PHR. Mūltīs ūrgērĕ cŭlūllīs. *H. Voy.* Ebrius. || *Au fig.* Ēt mĭsĕrām vīnōsŭs ĭnēbrĭēt aūrēm. *J.* (9, 113). Sī quōs hăbēndī fērvŏr ĭnēbrĭăt. (*Anthol.* I, p. 544.)

Au pass. Ĭnēbrĭŏr. *Être enivré.* Ĭnēbrĭātī nāvĭtæ pōtū sālĭs. *P. Nol.* (21, 113). PHR. Vīnō, bācchō, lȳæō īmplĕŏr, ōbrŭŏr, sōlvŏr, nătō. VERS. Mē jŭvăt ĕt mūltō mēntēm vīncīrĕ lȳæō. *Pp.* Gaūdēbĭtquĕ mĕrō, mērgētque īn pōcŭlă mēntĕm. *Manil.* Nēc pārcē vīnă rĕcēptă Haūrĭēt. *Id. Voy.* Ebrius.

Ĭnēdĭă, æ, *f. Faim, inanition.* Quĭd mūlta? Ĭnēdĭā sūnt cōnsūmptī cūm sŭīs. *Ph.* Pēdēs ĭnēdĭā tūrgĭdōs. (*Catal. Virg.* 5, 40.) Gĕnŭa ĭnēdĭā sūccĭdūnt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 30). *Voy.* Fames.

Ĭnēdĭtŭs, ă, ŭm. *Non publié, inédit.* Ēssēnt ĕt jŭvĕnēs, quōrūm quŏd ĭnēdĭtă cūra ēst. *O.*

† Ĭnēffābĭlĭs, ĕ. *Ineffable.* Āltō părēntĕ nātŭs ĕt ĭnēffābĭlī. *Prud.* (*Psych. præf.* 60).

Ĭnēffĭcācĭtĕr. *Inutilement.* Cūr ĭnēffĭcācĭtĕr Sēcrētă rērŭm... ēffŭndĕrĕm. *Avien.* (*Or. mar.* 21).

Ĭnēffĭcāx, ācĭs. *Qui est sans effet, inutile. Voy.* Inutilis.

Ĭnēlēgāns, tĭs. *Qui est sans grâce, sans élégance.* Nī sīnt īllĕpĭdæ ātque ĭnēlēgāntēs. *Cat.* (6, 2).

Ĭnēlūctābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut vaincre, insurmontable.* Vēnĭt sūmmă dĭēs ĕt ĭnēlūctābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Ĭnēlūctābĭlĕ cœnŭm. *St.* SYN. Īnsŭpĕrābĭlĭs.

Ĭnēmŏrĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Mourir dans, sur, de.* Ĭnēmŏrī spēctācŭlō. *H. Voy.* Morior.

Ĭnēmptŭs, ă, ŭm. *Non acheté.* Dăpĭbūs mēnsās ŏnĕrābăt ĭnēmptīs. *V.* Dăpēs ĭnēmptās āppărĕt. *H.* SYN. Sŭŭs, prŏprĭŭs. PPH. Nōn *ou* Haūd ēmptŭs.

Ĭnēnārrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut dire, décrire.* Vīs dărĕ mājŭs ădhūc ĕt ĭnēnārrābĭlĕ mūnŭs? *M.* (II, 10, 3). Ŏrĭgō cūjūs fōnte ĭnēnārrābĭlī. *Prud.* (*Psych. præf.* 41).

Ĭnēnōdābĭlĭs, ĕ. *Inexplicable.* Quĭd tam ōbcūrĭdĭcum ēst, tāmve ĭnēnōdābĭlĕ? *Att.* (apud *Non.* 1, 49).

Ĭnĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtūm, īrĕ. *Entrer dans.* Nōmĭnĕ dīvōrūm thălămōs ĭnĭērĕ pŭdīcōs. *O.* Taūrŭs ĭnĭt cœlŭm. *Id.* Īllum ĕgō lūcĭdās Ĭnīrĕ sēdēs (patiar). *H.* SYN. Īngrĕdĭŏr, īntrō, sŭbĕō. *Voy.* Intro. || *Se jeter sur, attaquer.* Ārgŏlĭcās ăcĭēs... Nōn īgnārŭs ĭnī (nempe inii). *St.* Nēc Tĭtȳōn vŏlŭcrēs ĭnĕūnt Ăchĕrōntĕ jăcēntēm. *Lr.* (III, 999). SYN. Īmpĕtō, īnvādō, āggrĕdĭŏr. || *Entreprendre.* Cōnsĭlĭūm mūltæ cāllĭdĭtātĭs ĭnĭt. *O.* SYN. Sūscĭpĭō, āggrĕdĭŏr, căpĭō. || *n. Commencer.* Dĕcŭs hōc ævī tē cōnsŭle ĭnībĭt. *V. Voy.* Incipio. || — vĭām, ĭtĕr. *Se mettre en route.* Mūltās quĭd sĭt ĭnīrĕ vĭās. *O.* Ōrăt ĭnīrĕ vĭās. *V. Fl.* || — bēllŭm, prœlĭă, pūgnăm, etc. *Engager le combat.* Prīmă lĕvēs ĭnĕūnt sī quāndō prœlĭă Pārthī. *V.* Prīmŭs ĭnĭt bēllŭm. *Id. Voy.* Pugno. || — grātĭăm *Bien mériter de. Voy.* Gratia. || — sōmnŭm. *S'endormir.* Ūndă lĕvī sōmnūm sŭādēbĭt ĭnīrĕ sŭsūrrō. *V. Voy.* Dormio. || — fœdŭs. *Former une alliance. Voy.* Fœdus. || — mūnŭs. *Remplir des fonctions* Prō tē tŭă mūnĕra ĭnībō. *V.* SYN. Sūscĭpĭō, prǣstō, īmplĕō. || — īmpĕrĭūm. *Obéir.* Dŏmĭnīquĕ gĕmĭt eā-

ptīvūs ĭnīrĕ Īmpĕrĭă. *St.* || *S'accoupler.* Inīt pĕcŭdēs căpĕr. *O. Voy.* Initus.

Au pass. Ātquĕ nĕmūs nūllīs īllŭd ĭnītŭr ĕquīs. *O.* Rătĭō de intĕgro ĭncūnda ēst mĭhī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 7).

Ĭnēptē, *adv. Sottement.* Quīs tām Lūcīlī faūtŏr ĭnēpte ēst. *H.* Quī nīl mōlītŭr ĭnēptē. *Id.* SYN. Stūltē, etc.

Ĭnēptĭæ, ārŭm, *f. pl. Sottises, folies.* Nī tū quĭd făcĭās ĭnēptĭārŭm. *Cat.* (6, 14). Ād paūca ūt rĕdĕam, ĕt mīttam īllĭŭs ĭnēptĭās. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 43). SYN. Stūltĭtĭă. *Voy. ce mot.* || *Bagatelles, pièces légères.* Sī quā fōrtĕ mĕārum ĭnēptĭārŭm Lēctōrēs ĕrĭtĭs. *Cat.* (14, 24). Ēt stūltūs lăbŏr ēst ĭnēptĭārŭm. *M.* (II, 86). SYN. Nūgæ. || † *Au sing.* Dēsĭnĕ, sī pŭdŏr ēst, gēntīlĭs ĭnēptĭă, tāndĕm. *Prud.* (*Sym.* II, 57. Adde *Pl. Merc. prol.* 26; *Ter. Ad.* IV, 7, 31).

† Ĭnēptĭō, īs, īrĕ, *n. Délirer.* Mĭsĕr Cătūllĕ, dēsĭnās ĭnēptīrĕ. *Cat.* (8, 1. Et *Ter. Ad.* V, 8, 11).

† Ĭnēptĭtūdō, ĭnĭs, *f. Sottise.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 455.)

Ĭnēptŭs, ă, ŭm. *Sot, déraisonnable.* Jūrāssēt cŭpĭdē quīdquĭd ĭnēptŭs ămŏr. *Tib.* (I, 4, 24). Quīdquīd chārtĭs ămĭcītŭr ĭnēptĭs. *H.* Sĭnĕ vīvāt ĭnēptŭs. *Id.* SYN. Stūltŭs, stŏlĭdŭs, īnsūlsŭs, etc. *Voy.* Stultus.

Ĭnērmĭs, ĕ, *et* Ĭnērmŭs, ă, ŭm. *Qui est sans armes.* Cædĕre ĕt ārmātā vūlgŭs ĭnērmĕ mănū. *O.* Ēt ĭnērmĭă frūstrā Brāchĭă tēndēntĕm. *Id.* Tēlō dāt pēctŭs ĭnērmŭm. *V.* SYN. Nūdŭs, *qqf.* ēxārmātŭs. PPH. Ārmĭs nūdŭs, ēxūtŭs, spŏlĭātŭs. Nūllĭs ārmĭs tēctŭs, prōtēctŭs, dēfēnsŭs. Tēlī *ou* tēlō vĭdŭŭs. Ĭnŏps tēlī. Cuī nūllă tēgmĭnă mēmbrĭs. Quī tēlō pătĕt ōmnĭs. || *Au fig. Inoffensif, faible.* Ōmnĕ fŭĭt mūsæ cārmĕn ĭnērmĕ mĕæ. (*Ibis*, 2.) Aūt tēstūdĭnĕæ cārmĕn ĭnērmĕ lÿræ. *Pp.* (IV, 6, 32). Frāngēndūs mĭsĕrō gīngīvā pānĭs ĭnērmī. *J.* (10, 200). Vīrŭs ĭnērmĕ pĭgĕr rĕvŏmĭt. *Prud.* (*Cath.* 3, 154). SYN. Īmbēllĭs.

Ĭnērrō, ās, ārĕ, *n. Errer dans ou sur.* Ŭbĭ lānguĭdŭs īgnĭs ĭnērrăt Ædĭbŭs. *St.* Sūmmō vĕl ĭnērrĕt ĭn ōrĕ. *Tib.* (IV, 1, 203). *Voy.* Erro.

Ĭnērs, tĭs. *Qui ne sait rien faire, incapable, ignorant.* Ūt pĕrhĭbētŭr ĭnērs, ārs ĭn quō nōn ĕrĭt ūllă. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IV, 158). Quāndŏquĭdēm tam ĭnērs, tām nūllī cōnsĭlī Sŭm. *Ter.* (*And.* III, 5, 2). Sīlvĭcŏlæ hŏmĭnēs, bēllīque ĭnērtēs. *Næv.* (apud *Macr. Sat.* 6, 5).|| *Ordint. Inactif, oisif, paresseux.* Lībērtās, quæ sēră, tămēn rēspēxĭt ĭnērtĕm. *V.* Gērro, ĭnērs, fraūs, hēllŭō. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 10). SYN. Dēsēs, sēgnĭs, īgnāvŭs, etc. *Voy.* Piger. || *En parlant d'une chose.* Călămōs nōn pāssŭs ĭnērtēs. *V.* Stābĭt ĕt ĭn stŏmăchō pōndŭs ĭnērtĕ dĭū. *O.* Sōmno ĕt ĭnērtĭbŭs hōrĭs. *H.* || *Immobile.* Ŏcŭlōs stŭpŏr ūrgĕt ĭnērtēs. *V.* Trūncŭs ĭnērs jăcŭī. *O.* Quī tērram ĭnērtēm, quī mărĕ tēmpĕrăt. *H. Voy.* Immobilis. || *Stagnant.* Hūmŏr ĭnērs. *V.* Stÿx nĕbŭlās ēxhālăt ĭnērs. *O. Voy.* Stagnans. || *Improductif, inutile.* Lūcŭs ĭnērs. *Sil.* Īpse ĭn mātĕrĭā dāmnōsŭs cāndŏr ĭnērtī. *Grat.* (*Cyn.* 44). SYN. Stĕrĭlĭs, ĭnūtĭlĭs. || *Fade, sans goût.* Cārnēm vītāntĭs ĭnērtēm. *H. Voy.* Insulsus. || *Lâche, faible, en parl. d'un ouvrage.* Vērsūs rĕprĕhēndĕt ĭnērtēs. *H.* || *Lâche, timide.* Īmmānēm pĕcŏra īntĕr ĭnērtĭă tĭgrĭm. *V.* Teūcrūm mīrāntŭr ĭnērtĭă cōrdă. *Id. Voy.* Ignavus. || *Qui rend inactif.* Frīgŭs ĭnērs. *O.* Ĭnērs brūmă. *H.* SYN. Īgnāvŭs.

Ĭnērtĭă, æ, *f. Inaction, paresse.* Strēnŭă nōs ēxērcēt ĭnērtĭă. *H.* Paūlūm sĕpūltæ dīstăt ĭnērtĭæ Cēlātă vĭrtūs. *Id.* Nēc fēcĭt ĭnērtĭă sērŭm. *O.* SYN. Dēsĭdĭă, sēgnĭtĭēs, etc. *Voy* Pigritia, Otium. || *En parl. d'une ch.* Nē fūscēt ĭnērtĭă dēntēs. *O.*

Ĭnēscō, ās, ārĕ *Amorcer.* Vĕgĕtāmquĕ gŭlām gănĕōnĭs ĭnēscĕnt. *Prud.* (*Ham.* 322). || *Au fig.* Nēscĭs ĭnēscāre hŏmĭnēs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 12).

Ĭnēssĕ, *infin. de* Insum.

Ĭnĕūndŭs, ă, ŭm. *Voy.* Ineo.

† Ĭnēvēctŭs, ă, ŭm. *Élevé dans, s'élevant.* Tēndĭt ĭnēvēctūs rădĭōs Hÿpĕrīŏnĭs ārdŏr. (*Culex*, 100.) Nē quĭsquăm, prōprĭīs fōrtūnæ mūnĕrĕ dīvēs, Īrĕt ĭnēvēctūs cœlūm sŭpĕr (*Id.* 460).

Ĭnēvītābĭlĭs, ĕ. *Inévitable.* Sēd rĭgĭdūm jūs ēst ĕt ĭnēvītābĭlĕ mōrtĭs. (*Ad Liv.* 443.) PPH. Nōn ēvītābĭlĭs, fŭgĭēndŭs, vītāndŭs *ou* dēclīnāndŭs. PPH. Nūllī vītābĭlĭs.

Ĭnēvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Non déplié.* Vādās, ēt rĕdĕā ĭnēvŏlūtŭs. *M.* (XI, 1).

Ĭnēxcītŭs, ă, ŭm (*de* in *et* excio). *Non soulevé* Ārdĕt ĭnēxcīta Aūsŏnĭa ātque īmmōbĭlĭs āntĕ. *V.*

Ĭnēxcōctŭs, ă, ŭm. *Non cuit, et au fig.* Prōnūărātrō Vērtĭt ĭnēxcōctām pēr pīnguĭă jūgĕră glēbām. *Sid.* (7, 381).

Ĭnēxcūsābĭlĭs, ĕ. *Inexcusable.* Āc, nē tē rĕtrăhās, ĕt ĭnēxcūsābĭlĭs ābsĭs *H.* PPH. Nōn ēxcūsābĭlĭs *ou* ēxcūsāndŭs. Vĕnĭā nōn *ou* haūd *ou* nūllā dīgnŭs. Vĕnĭā īndīgnŭs. || *Pour lequel il n'y a pas d'excuse.* Fēlīx ĕt ĭnēxcūsābĭlĕ tēmpŭs. *O.*

† Ĭnēxcūssŭs, ă, ŭm. *Non abattu.* Ācĕr, ĭnēxcūssŭs, rĕfĕrēns ā nāvĭbŭs īgnēs. (*Culex*, 301, nempe juvenis.)

Ĭnēxhaūstŭs, ă, ŭm. *Non épuisé, inépuisable.* Nūnc quŏque ĭnēxhaūstās pāx nōstră rĕlĭnquĕrĕt ūrbēs. *Sil.* Īnsŭla ĭnēxhaūstĭs chălÿbūm gĕnĕrōsă mĕtāllĭs. *V.*

Ĭnēxōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut fléchir, inexorable.* Īmpĭgĕr, īrācūndŭs, ĭnēxōrābĭlĭs, ācĕr (Achilles). *H.* Ēt ĭnēxōrābĭlĕ fātūm Sūbjēcĭt pĕdĭbŭs. *V.* Ădĕōn' ĭngĕnĭo ēssĕ tē dūro ātque ĭnēxōrābĭlī! *Ter.* (*Ph.* III, 2, 12). SYN. Dūrŭs, rĭgĭdŭs, īmmītĭs. PPH. Nōn ēxōrābĭlĭs. Nōn ēxōrātŭs. *Voy.* Durus, Sævus.

Ĭnēxpērrēctŭs, ă, ŭm. *Non éveillé.* Sōpītūs vēnĭs ĕt ĭnēxpērrēctŭs Ăphĭdās. *O. Voy.* Sopitus.

† Ĭnēxpērs, tĭs. *Qui n'a pas l'expérience, qui manque de.* Īgnōrānt flāvæ cĕrĕrĭs cōmmērcĭă, bācchī Sēmpĕr ĭnēxpērtēs, ănĭmām trāxērĕ fĕrīnām. *Avien.* (*D. Terr.* 919. *Ib.* 1391. Hanc dictionem Lexica non habent).

Ĭnēxpērtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas éprouvé.* Dūlcĭs ĭnēxpērtĭs cūltūră pŏtēntĭs ămīcī. *H.* SYN. Īnsuētŭs. || 2. *Pass. Non éprouvé, non tenté.* Nē quĭd ĭnēxpērtūm frūstrā mŏrĭtūră rĕlĭnquăt. *V.* Ĭnēxpērtōs tēntārĕ pārēntĭbŭs aūstrōs. *V. Fl.* SYN. Īntēntātŭs, īnsuētŭs, īnsŏlĭtŭs, ĭnaūsŭs.

Ĭnēxplētŭs, ă, ŭm. *Non rassasié, insatiable.* Spēctāt ĭnēxplētō mēndācēm lūmĭnĕ fōrmăm. *O.* Pēndĭt ĭnēxplētō nōn fāndă pĭācŭlă būstō. *L.* SYN. Īnsătĭātŭs, īnsătūrātŭs, ĭnēxsătūrābĭlĭs.|| *n. pris adv.* Hærĕt ĭnēxplētūm lăcrĭmāns. *V.* SYN. Īnsătĭābĭlĭtĕr.

Ĭnēxplĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Entortillé, embrouillé.* Trāctĭbŭs āngŭĭs ĭnēxplĭcĭtĭs. *Prud.* (*Cath.* 3, 153).|| *Au fig.* Sī quĭs cōncūrrĕrĕ dīctĭs Hōspēs ĭnēxplĭcĭtĭs... Aūdĕăt (de Sphynge). *St.* || *Dont le front ne se déride pas.* Dēmŏcrĭtōs, Zēnōnās ĭnēxplĭcĭtōsquĕ Plātōnás, Quīdquĭd ĕt hīrsūtĭs squālĕt ĭmāgĭnĭbŭs. *M.* (IX, 48. *Non explicare frontem*, solenne de philosophis: *Hor. Sat.* II, 2, 125, *explicuit* contractæ seria frontis. *Id. Od.* III, 29, 16. Et *Manil.* V, 105, strictos Catones).

Ĭnēxplōrātŭs, ă, ŭm. *Inexploré.* PHR. Nōn ēxplōrātūm pŏpŭlĭs Āmmōnă rĕlĭnquēns. *L.*

Ĭnēxpūgnābĭlĭs, ĕ. *Inexpugnable.* Nōn āgrēstĕ tămēn nĕc ĭnēxpūgnābĭle ămōrī Pēctŭs hăbēns. *O.* Hāc ēxtrăhe ănĭmām dūram, ĭnēxpūgnābĭlĕm. *Sen.* (*Phœn.* 165). *Voy.* Invictus.

Ĭnēxsătūrābĭlĭs, ĕ. *Qui ne peut être rassasié.*

nōnīs grăvĭs īra ĕt ĭnĕxsătŭrābĭlĕ pĕctŭs. *V.* (*Æ.* V, 781. Alii leg. *nec exsaturabile*).

Ĭnĕxspēctātŭs, ă, ŭm. *Inattendu.* Nĕque ĭnĕxspēctātŭs ĭn ărmīs Hŏstĭs ădēst. *O.* PPH. Haūd ēxspēctātŭs. *O. Voy.* Improvisus.

Ĭnĕxstīnctŭs, ă, ŭm. *Qui ne s'éteint pas.* Īgnĭs ĭnĕxstīnctŭs tĕmplō cēlātŭr ĭn īllō. *O.* SYN. Ĭrrĕstīnctŭs, āccēnsŭs.|| *Au fig.* Nōmĕn ĭnĕxstīnctŭm. *O. Voy.* Perennis.

Ĭnĕxtrīcābĭlĭs, ĕ. *Dont on ne peut se tirer.* Hīc lăbŏr īllĕ dŏmŭs ĕt ĭnĕxtrīcābĭlĭs ērrŏr. *V.* Ĭnĕxtrīcābĭlĕ līttŭs. *Sil.* SYN. Ĭrrĕmĕābĭlĭs. || *Au fig. Inexplicable.* Quĭd sĭmĭlĕ pŏsŭĭt ? quĭd tam ĭnĕxtrīcābĭlĕ ? *Sen.* (*Phœn.* 133, de Sphinge). SYN. Īmplĭcĭtŭs, īmplĕxŭs.

Īnfăbrē, *adv. Sans art, grossièrement.* Quĭd scūlptum īnfăbrē, quĭd fūsūm dūrĭŭs ēssĕt. *H.* Nŏvă fĭgūrā făctăm, cōmmīssam īnfăbrē. *Pacuv.* (ap. *Non.* 4, 46, de navi).

Īnfăbrĭcātŭs, ă, ŭm. *Non travaillé, brut.* Fĕrūnt rēmōs ēt rōbŏră sĭlvĭs Infăbrĭcātă, fŭgæ stŭdĭō. *V.*

Īnfăcētŭs. *Voy.* Inficetus.

Īnfāmātŭs, ă, ŭm. *Diffamé.* Ēt prŏcŭl īnsĭdĭās īnfāmātæquĕ rĕlīnquūnt Tēctă dĕæ. *O.* (Adde *Mart.* X, 87, 13). *Voy.* Infamis.

Īnfāmĭă, æ, *f. Mauvaise réputation, infamie.* Fālsŭs hŏnōs jŭvăt, ēt mēndāx īnfāmĭă tērrĕt. *H.* Cōntĭgĕrāt nōstrās īnfāmĭă tēmpŏrĭs aūrēs. *O.* Te īn crīmĕn pŏpŭlō pōnăt ātque īnfāmĭăm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 11. Et *Ter. And.* II, 6, 13). SYN. Dēdĕcŭs, prŏbrŭm, ŏpprŏbrĭŭm, īgnōmĭnĭă, *qqf.* lābēs, măcŭlă, nŏtă. PPH. Fāmă mălă, sĭnĭstră. Fāmæ lābēs, dāmnă, jāctūră, dīspēndĭă. Īnfāmĭs nŏtă, lābēs, măcŭlă. *Voy.* Dedecus. || *La personne qui est mal famée, qqf. signalée comme dangereuse.* Cācŭs Ăvēntīnæ tĭmŏr ātque īnfāmĭă sĭlvæ. *O.* Dī tē sūbmŏvĕānt, ō nōstri īnfāmĭă sæclī ! *Id.* || ┼ *Au plur.* Nām si ād paūpērtātem ădmīgrānt īnfāmĭæ. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 19).

Īnfāmĭs, ĕ. *Mal famé, perdu d'honneur, infâme.* Cæsō gĕnĭtōre īnfāmĭs Ăgȳrtēs. *O.* Cōcȳtŭs ērrāns, ēt Dănăī gĕnŭs īnfāmĕ. *H.* Hūnc īnfāmĭs ămŏr vērsĭs dărĕ tērgă cărīnĭs. *Pp.* (II, 16, 39). Īnfāmēs ĕxērcēt cŏrpŏrĕ lūdōs. *Id.* (III, 14, 3, de gymnade). SYN. Fāmōsŭs, tūrpĭs, ĭnhŏnēstŭs, prŏbrōsŭs. PPH. Dēdĕcŏrĕ, ŏpprŏbrĭō, īnfāmī nŏtā ădspērsŭs. Tāctŭs tūrpī măcŭlā. Pŭdēndā lābĕ nŏtātŭs. PHR. Quām fœdæ būccĭnă fāmæ. *J.* Fāmæ nōn nĭmĭŭm bŏnæ pŭēllăm. *M.* || *Signalé comme dangereux.* Īnfāmēs scŏpŭlōs Ăcrŏcĕraūnĭă. *H.* Hōrrēndĭs īnfāmĭă pābŭlă sūccĭs. *O.* Īnfāmēs Scīrōnĕ pĕtræ. *St.* Īnfāmēm nĭmĭō călōrĕ Cȳprŏn. *M.* (IX, 91, 9). || — dĭgĭtŭs. *Le doigt du milieu. Voy.* Digitus.

Īnfāmō, ās, ārĕ. *Décrier, diffamer.* Dēsĭnĕ mītem ănĭmŭm vāno īnfāmārĕ tĭmōrĕ. *O.* Ăchĕlōōn ŭtrōquĕ Dēfōrmēm cōrnū vāgŭs īnfāmābăt Ăcārnān. *St.* Pōst mōrtēm, tŭmŭlī sīc īnfāmāntŭr ămāntūm. *Pp.* (III, 16, 27). *Voy.* Dedecoro.

Īnfāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne doit pas dire ; horrible à dire.* Īnfāndūm, rēgīnă, jŭbēs rĕnŏvārĕ dŏlōrĕm. *V.* Īnfāndōs Trōjæ mĭsĕrātă lăbōrēs. *Id.* Īmmātūră dăbānt īnfāndās cōrpŏră pœnās. *M.* (IX, 9). Pāssūrās īnfāndă nŭrūs. *L.* Quærĕ sūpplĭcĭa hōrrĭdă, īncōgĭtāta, īnfāndă. *Sen.* (*H. OEt.* 296). SYN. Tăcēndŭs, hōrrēndŭs, fœdŭs, nĕfāndŭs, īndĭgnŭs, sævŭs, crūdēlĭs. PPH. Nōn dīcēndŭs. Nōn fāndŭs. PHR. Ĭnĕxplētō nōn fāndă pĭācŭlă būstō. *L.* || ┼ *Superl.* Jām fĕro īnfāndīssĭmă, Jām făcĕrĕ cōgŏr. *Varius* (ap. *Quint.* 3, 8, 45). || *n. pris adv.* Nāvĭbŭs, īnfāndum ! āmīssĭs. *V.* Īnfāndă fŭrēntēm. *Id.*

Īnfāns, tĭs, *m. f. n. Qui ne parle pas, qui ne parle pas encore.* Īnfāns nāmquĕ pŭdŏr prŏhĭbēbăt plūră prŏfārī. *H.* Rūbră Cănīcŭlă fīndĭt Īnfāntēs stătŭās *Bibac.* (apud *Hor. Sat.* II, 5, 39). Gūttŭrăque īmbūĕrānt īnfāntĭă lāctĕ cănīnō. *O.* Īnfāntī vāgĭt ŭt ōrĕ pŭĕr. *Id. Voy.* Mutus. || *Qui n'a pas le talent de la parole.* Lārgīrĕ cōmptūm cārmĕn īnfāntīssĭmō. *Prud.* (*Peri.* 10, 3. Sic apud *Cic.* passim : *Brut.* 26 fin ; *Cluent.* 18 ; *Auct. ad Her.* 2, 11). SYN. Īnfăcūndŭs. || *Subst. m. f. Enfant.* Īnfāntūmque ănĭmæ flēntēs īn līmĭnĕ prīmō. *V.* Nātĭs īnfāntĭbŭs ānnōs Āddăt. *O.* Sūb nūtrīcĕ pŭēllă vĕlŭt sī lūdĕrĕt īnfāns. *H.* SYN. Pŭĕr, pārvŭlŭs, pŭēllŭs, fīlĭŏlŭs, *ou* pārvŭlă, fīlĭŏlă. PPH. Pŭĕr īnfāns, pārvŭlŭs *ou* lāctēns. VERS. Īncĭpĕ, pārvĕ pŭĕr, rīsū cōgnōscĕrĕ mātrĕm. *V.* Sī quĭs mĭhi pārvŭlŭs aūlā Lūdĕrĕt Ænēās. *Id.* Īnquĕ sĭnū pŭĕrūm, quī nōndum īmplēvĕrăt ānnŭm, Dūlcĕ fĕrēbăt ŏnŭs, tĕpĭdīque ŏpĕ lāctĭs ălēbăt. *O.* Nām tĕnĕr, ēt lāctēns, pŭĕrīquĕ sĭmīllĭmŭs ævō. Jăcĕt sĭnĕ vīrĭbŭs īnfāns. *Id.* Hīc rēptăt flēbĭlĭs īnfāns. *St.* Stāntēs īn līmĭnĕ vītæ. *Id.* Rēptāstī pēr scūtă pŭĕr. *Cl.* Nūdŭs hŭmī jăcĕt īnfāns, īndĭgŭs ōmnī Vītāi aūxĭlĭō. *Lr.* Tōrquātŭs vŏlō pārvŏlŭs, Mātrĭs ē grĕmĭō sŭæ Pōrrĭgēns tĕnĕrās mănŭs, Dūlcĕ rīdĕăt ād pătrĕm Sēmhĭāntĕ lăbēllō. *Cat.* Pŭĕrōs īnfāntēs, mĭnūtŭlōs. *Pl.*

Īnfāntārĭă, æ, *f. Qui aime les enfants.* Ēt quŏd mīrĕrĭs măgĭs, īnfāntārĭă nōn ēst. *M.* (IV, 88).

Īnfāntĭă, æ, *f. Ignorance de la parole.* Īpsă vĭdētŭr Prōtrăhĕre ăd gēstūm pŭĕrōs īnfāntĭă līnguæ. *Lr.* (V, 1029). || *Enfance.* Cōnjūnxĭt nōstrās æquævă īnfāntĭă cūnās. *Aus.* (*Parent.* 29, 3). Pŭĕrōrum īnfāntĭă prīmō Ērrōrēm cūm lāctĕ bĭbĭt *Prud.* (*Sym.* I, 201). PPH. Ānnī prīmī, mōllēs, tĕnĕrī. *O.* Īn prīmō līmĭnĕ vītæ. *Sen. Voy.* Pueritia. || *Enfants.* Quĭd rĕcēns īnfāntĭă Dīcăt sĕquēndŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 659). || *Au fig. Enfance des vieillards.* Ēt jām lævĕ căpŭt, mădĭdīque īnfāntĭă nāsī. *J.* (10, 199).

Īnfāntŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Infans. *Enfantelet, petit enfant.* Crēscĕ pŭĕr, tū crēsce īnfāns, īnfāntŭlĕ crēscĕ. (*Anthol.* II, p. 81.)

Īnfărcĭō *ou* Īnfērcĭō, īs, rsī, rtŭm, rcīrĕ. *Mettre pour remplir, entasser, empiler.* Jŭvăt īnfērcīrĕ crūmēnĭs Tūrpĕ lŭcrŭm. *Prud.* (*Psych.* 460. *Gloss. Placidi* : « Infersisti, *replesti.* »)

┼ Īnfāstīdītŭs, ă, ŭm. *Non négligé.* Īnfāstīdītūm fĕrs īpse ăd būstă cădāvĕr. *Sid.* (16, 124).

Īnfaūstŭs, ă, ŭm. *Malheureux, sinistre.* Quōsquĕ sĕcāns īnfaūstum īntērlŭĭt Āllĭă nōmĕn. *V.* Īnfaūstō cōmmīttĭtŭr ōmĭnĕ pūgnă. *Id.* Prætŭlĭt īnfaūstās sānguĭnŏlēntă făcēs. *O.* Lūcŭm īnfaūstō tĕtĭgĕrĕ grădū. *Id.* SYN. Īnfēlīx, lævŭs, sĭnĭstĕr, mălŭs, trīstĭs, mĭsĕr, ĭnaūspĭcātŭs, *qqf.* īmpōrtūnŭs, ōbscēnŭs. PPH. Nōn dēxtĕr. Nōn mĕŭs, nōstĕr, tŭŭs *ou* sŭŭs.

Īnfēctŏr, ōrĭs, *m. Teinturier.* Īncēdūnt īnfēctōrēs crŏcŏtārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 47).

1. Īnfēctŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* facio). *Qui n'est pas fait.* Părĭtēr făcta ātque īnfēctă cănēbăt. *V.* Īnfēctūm vŏlĕt ēssĕ, dŏlŏr quŏd suāsĕrĭt. *H.* Vērūm quāndŏ jam āccūsāndŏ fĭĕri īnfēctūm nōn pŏtēst. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 45). Ēă quæ sūnt făcta, īnfēctă rĕfērt, āc clāmĭtăt. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 3). || *Non travaillé.* Sūnt aūrī pōndĕră făctī Īnfēctīquĕ mĭhī. *V. Voy.* Rudis. *Non achevé, imparfait.* Īnfēctōs līnquēns prŏfŭgŭs hȳmĕnæōs. *V.* Īnfēctō dēpōscĭt præmĭă cūrsū. *Pp.* (II, 25, 25). Īnfēctăquĕ pēnsă rĕpōnūnt. *O.* SYN. Īmpērfēctŭs.

2. Īnfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Inficio. *Teint.* Īnfēctōs dēmēns ĭmĭtārĕ Brĭtānnōs. *Pp.* (II, 18, 23). *Voy.* Tinctus. || *Hâlé.* Vĕl sōle īnfēctă Săbīnă. *St.* || *Mouillé, imprégné, et ordint. en mauv. part : Sali, souillé.* Hōc ĕrĭt īnfēctās sānguĭne hăbērĕ mănŭs. *Pp.* (II, 17, 2). Spārsōque īnfēctă cĕrĕbrō (arma). *V.* Īnfēctă māpālĭă tābō. *Cl.* Īnfēctæ spūmĭs vĭtĭāntŭr

ărēnæ. *Id.* SYN. Īmbūtŭs, mădēns, ūnctŭs, pōllūtŭs. *Voy.* Unctus. || *Absolt. Souillé.* Glădĭūsquĕ fēlīx, cūjūs īnfēctī sĕmĕl Vēcōrs lĭbīdo ēst. *Sen.* (*Troad.* 287). Ensēs īnfēctī. *Cl.* || *Gâté, corrompu.* Īnfēctō mŏrbūs crūdēscĕrĕ cœlō. *Cl.* Ăĕrăque īnfēctūm nōstrās dīmīttĭt ăd aūrās. *Manil.* (II, 357). || *Où il y a de la corruption, ou bien, qui la cause.* Īnfēctum ēlŭĭtūr scēlŭs. *V.*

Īnfēcūndŭs, ă, ŭm. *Stérile.* Īnfēcūndă quĭdēm. sēd læta ēt fōrtĭă sūrgūnt. *V.* Ōtĭă tām pūlchræ tĕrĭt īnfēcūndă jŭvēntæ. *St.* Nēc fōrtĭbŭs īllă Īnfēcūndă vĭrīs. *Id.* Fōns īnfēcūndŭs. *O. Voy.* Sterilis.

Īnfēlīcĭtās, ātĭs, *f. Malheur.* Quĭd hōc, mălum, īnfēlīcĭtātīs? nĕquĕō sāt dēcērnĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 5). *Voy.* Infortunium.

Īnfēlīcĭtĕr. *Malheureusement.* Īmo enĭmvēro īnfēlīcĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 37). *Voy.* Misere.

Īnfēlīcĭtō. *Au lieu du suiv.*

† Īnfēlīcŏ, ās, ārĕ, *arch. Rendre malheureux.* Di īllum īnfēlīcēnt ōmnēs, quī pōst hūnc dĭēm. *Pl.* (*Pœn.* II, 1, 1. *Id. Epid.* I, 1, 11; *Rud.* IV, 6, 21; *Merc.* II, 3, 99). Ūt tē di ōmnēs īnfēlīcēnt cūm mălĕ mŏnĭtă mĕmŏrĭā! *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 443. Sic, non vero *infelicitent*, quod verbum nullum est, etsi hoc legitur in corruptis *Nonii* codicibus et edd. Cf. *Gloss. Isid.* Infelico, *affligo. Gloss. Placid.* Infelicare, *infelicem facere.* Et sic vult analogia : *Radicis,* Eradico; *Cornicis,* Cornicor).

Īnfēlīx, īcĭs. *Malheureux, infortuné.* Īnfēlīx Dīdō, lōngūmquĕ bĭbēbăt ămōrēm. *V.* Cŏmĕs īnfēlīcĭs Ūlyssī. Tāntum īnfēlīcēm nĭmĭūm dīlēxĭt ămīcūm. *Id.* SYN. Mĭsĕr, ærūmnōsŭs, īnfōrtūnātŭs. PPH. Nōn fēlīx. Fātĭs ĭnīquīs, ăcērbīs, fōrtūnā ĭnīquā, ădvērsā vēxātŭs, ăgĭtātŭs, jăctātŭs, āctŭs, prēssŭs, læsŭs. Mălīs cīrcūmvēntŭs, cīrcūmdătŭs, prēssŭs, ōpprēssŭs, mērsŭs, ōbrŭtŭs. Vărĭīs cāsĭbŭs āctŭs. Dīīs *ou* Dīs īrātīs nātŭs. Īnfaūstō sīdĕrĕ nātŭs. Dīs īnvīsŭs. VERS. Quīs tē, nātĕ dĕā, pēr tāntă pĕrīcŭlă cāsŭs Īnsĕquĭtŭr? *V.* Tērræquĕ mărīsquĕ Ōmnĭbŭs ēxhaūstōs jām cāsĭbŭs, ōmnĭŭm ĕgēnōs. Fūndĭtŭs ōccĭdĭmŭs, nĕque hăbēt fōrtūnă rĕgrēssŭm. Nūllām spōndēt fōrtūnă sălūtēm. Quĭd jām mĭsĕrō mĭhĭ dēnĭquĕ rēstăt? Sī mĭsĕrūm fōrtūnă Sĭnōnēm Fīnxĭt. Heū! quĭbŭs īllĕ Jăctātŭs fātīs! Ūt ŏpēs frāctæ Teūcrum, ēt fōrtūnă rĕcēssĭt. Frāngĭmŭr heū fātīs! Nūnc ĕădēm fōrtūnă vĭrōs tōt cāsĭbŭs āctōs Īnsĕquĭtŭr. Nī mē, quæ Sălĭūm, fōrtūna ĭnĭmīcă tŭlīssēt. *Id.* Fōrtūnæ tēlīs cōnfīxŭs ĭnīquīs. *O.* Lūctū sērĭēquĕ mălōrŭm Vīctŭs. Sūnt fātī stāmĭnă nīgră mĕī. Ădvērsīs prŏbĭtās ēxērcĭtă rēbŭs. Sīc ĕgŏ cōntĭnŭō fōrtūnæ vūlnĕrŏr īctū. Nātŭs ĕs īnfēlīx, ĭtă dī vŏlŭērĕ, nĕc ūllă Cōmmŏdă nāscēntī stēllă lĕvīsvĕ fŭĭt. Sōrs ŭbĭ pēssĭmă rērum ēst. Fōrtūnă mĭsērrĭmă nostra ēst. Cīrcūmstăt dēnsōrūm tūrbă mălōrŭm. Mĭsĕrōs trīstĭs fōrtūnă tĕnācĭtĕr ūrgĕt. Nōstră pēr ădvērsās ăgĭtūr fōrtūnă prŏcēllās. Tēmpŏrĕ dūrō Cōgnĭtĕ, rēs pōstquām sūccŭbŭērĕ mĕæ. *Id.* Ădvērsīs ætātēm dūcĭmŭs āstrīs. *H.* Āspĕră mūltă Pērtŭlĭt, ădvērsīs rērum īmmērsābĭlĭs ūndīs. *Id.* Ōmnĭă pāssŭs Quæ pējōr fōrtūnă pŏtēst. *L.* Āccĭpĕ queīs mērsēr fōrtūnæ flūctĭbŭs. *Cat.* Fōrtūnā cāsūque ōpprēssŭs ăcērbō. *Id.* Sæpĕ quĭdem īnfēlīx, vărĭōque ēxērcĭtă lūdō Fātōrŭm, gēns nōstră rŭĭt. *St.* Tōt mălă pērpēssŭs. *Tib.* Ōmnĭbŭs ærūmnīs āffēctī. *Lr.* Dīs ădvērsīs fātōquĕ sĭnīstrō. *J.* Hīnc pĕtĕrĕ lāpsīs rēbŭs ĕt dŭbĭīs ŏpēm. *Sen. Voy.* Infortunium. || *Misérable, déplorable.* Vīctum īnfēlīcēm, bāccās lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmī. *V.* SYN. Mĭsĕrābĭlĭs, mĭsĕr. || *Qui rend malheureux.* Mūnc mĭsĕrō mĭhĭ dēmŭm Ēxsĭlĭum īnfēlīx. *V.* SYN. Mĭsĕr, ăcērbŭs, dūrŭs, āspĕr, ămārŭs, crūdēlĭs. || *Peu propre à.* Ēt quæ pĕrhĭbētŭr ămārā, Frūgĭbŭs īnfēlīx (tellus). *V.* PPH. Nōn āptŭs, ōppōrtūnŭs, ĭdōnĕŭs, cōmmŏdŭs. || *Stérile.* Īnfēlīx sŭpĕrāt fŏlĭīs ŏlĕāstĕr ămārīs. *V.* Īnfēlīx lŏlĭum ĕt stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr ăvēnæ. *Id. Voy.* Sterilis. || *Funeste, sinistre.* Ēt mōnstrum īnfēlīx săcrātā sīstĭmŭs ārcĕ. *V. Voy.* Infaustus.

Īnfēnsŭs, ă, ŭm. *Irrité, animé contre.* Dārdănĭdæ īnfēnsī pœnās cūm sānguĭnĕ pōscūnt. *V.* Īngrŭĕrĕ īnfēnsōs hōstēs. *Id.* SYN. Īrātŭs, īnfēstŭs. || *Ennemi, en parl. d'une ch.* Tūrbă lĕōnĕm Quūm tēlīs prĕmĭt īnfēnsīs. *V.* Prīma īnfēnsūm vī cōrrĭpĭt īgnĕm. *Id* SYN. Īnĭmīcŭs, *qqf.* hōstīlĭs, hōstĭcŭs.

† Īnfĕr, *adj. Voy.* Inferus.

Īnfĕrī, ĕrōrŭm *et* ĕrŭm, *m. pl.* (*s.-ent.* loci). *Les enfers; l'enfer.* Tū sēdēs rĕsĕrābĭs īnfĕrōrŭm. *St.* Fūgīssĕ crēdĭs? hĭc tĭbi ōstēndam īnfĕrōs. *Sen.* (*H. Fur.* 91). Heū! quĭd mĭnāntŭr īnfĕrūm mānēs mĭhĭ? *Id.* (*Oct.* 738). SYN. Īnfērnī, īnfērnă, Ōrcŭs, Ăvērnŭs, Ăvērnă, Tārtărŭs, Tārtără, chăŏs, bărăthrŭm, *par ext.* Cōcȳtŭs, Stȳx, Ĕrĕbŭs, Ăchĕrōn, Lēthē, Phlĕgĕthōn, ūmbræ, mānēs; *Eccl.* īnfērnŭs, ăbȳssŭs, gĕhēnnă. PPH. Īnfērnæ, Tārtărĕæ, Stȳgĭæ, Tænărĭæ sēdēs, dŏmŭs, ūmbræ, tĕnĕbræ, faūcēs. Īnfērnă sēdēs. Stȳgĭī, Tārtărĕī lăcŭs, sĭnŭs, rĕcēssŭs. Ăvērnī stāgnă. Tārtărĕūm bărăthrŭm, āntrŭm, spĕcŭs. Tārtărĕūs gūrgĕs, cārcĕr Ĕrĕbī āmnēs. Ōrbĭs īnfērnŭs. Īmpĭă, pāllĭdă rēgĭŏ. Dītĭs, Plūtōnĭă aūlă, ĭnămābĭlĕ rēgnŭm, pāllĭdă rēgnă. Plūtōnĭs aūlă, dŏmŭs. Plūtōnĭă rēgnă. Rēgnă īnfērnī Jŏvĭs. Tērtĭă rēgnă dĕī. Plūtōnī sūbdĭtă rēgnă. Ōrcī tĕnĕbræ, līmĭnă tētră. Īmŭm Dītĭs rēgnŭm. Trīstēs sĭnĕ lūcĕ dŏmŭs. Pāllēntēs sēdēs. Ūmbrārŭm dŏmŭs, lŏcŭs, cārcĕr. Mōrtĭs līmĭnă. Ĕrĕbī īmæ sēdēs, īmmānēs hĭātŭs, prōfūndă vŏrāgŏ, cæcă nōx. Rēgnă lūmĭnĕ vĭdŭātă, lūcĕ cărēntĭă. Ætērnæ cālīgĭnĭs ūmbræ. Lŏcă plēnă tĭmōrĭs, īnvĭă vīvĭs. Fŭrĭārŭm, Eŭmĕnĭdŭm sēdēs. Pōssēssă mānĭbŭs ārvă. VERS. Tænărĭās faūcēs, ālta ōstĭă Dītĭs, Ēt cālĭgāntēm nīgrā fōrmīdĭnĕ lūcŭm Īngrēssŭs, mānēsque ădĭīt, rēgēmquĕ trĕmēndŭm, Nēscĭăque hūmānīs prĕcĭbŭs mānsuēscĕrĕ cōrdă. *V.* Pāllēntēs ūmbrās Ĕrĕbī nōctēmquĕ prŏfūndăm. Pērquĕ dŏmōs Dītĭs văcŭās ēt ĭnānĭă rēgnă. Lŏcă nōctĕ sĭlēntĭă lātĕ. *Id.* Dūcĭt ăd īnfērnās pēr mūtă sĭlēntĭă sēdēs. *O.* Pēr chăŏs hōc īngēns văstīquĕ sĭlēntĭă mūndī. Nīgrī fĕră rēgĭă Dītĭs. Nīgrī rēgĭă cæcă dĕī. Īmī tēctă tȳrānnī. *Id.* Fūrvæ rēgnă Prōsērpĭnæ. *H.* Nōssĕ dŏmōs Stȳgĭās ārcānăquĕ Dītĭs ŏpērtī. *L.* Fōrmīdābĭlĕ rēgnŭm Mōrtĭs ĭnēxplētæ. *St.* Tænărĭæ līmēn pĕtĭt īrrĕmĕābĭlĕ pōrtæ. Īmī rēgĭă mūndī. *Id.* Nīgrāntēsquĕ dŏmōs ănĭmārum īntrāssĕ sĭlēntūm. *Pp.* Pāllĭdă lætātŭr rēgĭō, gēntēsquĕ sĕpūltæ Lūxŭrĭānt. *Cl.* Lēthē Stȳgĭūmquĕ lĭttŭs. *Sen.* Ŏpācă līnquēns Dītĭs īnfērnī lŏcă, Ādsŭm, prōfūndō Tārtărī ēmīssŭs spĕcū. *Id.* Ădĭīt sĭlēntēm nōctĕ pērpĕtŭā dŏmŭm. Nōctĭs ætērnæ chăŏs. Ăvērsă sŭpĕrīs rēgnă. Ēt quī cărēntēs lūcĕ dīspōnĭs dŏmōs. *Id.* Ēlȳsĭæ vĭdī nūbĭlă fūscă plăgæ. *M.* Tĕnĕbrās dēmērsŭs ăd īmās. *Juvc.* (Cf. *Virg. G.* IV, 466 sq.; *Æ.* VI, 236; *Ov. Met.* IV, 432; *Sil.* XIII, 581; *Claud. Rapt. Pros.* II, 326; *in Ruf.* I, 27; II, 466; *Luc.* VI, 662; *Sen. H. Fur.* 663 sq.) *Voy.* Acheron, Elysium. || *Sortir des enfers. Voy.* Revivo.

Īnfĕrĭæ, ārŭm, *f. pl. Sacrifice offert aux mânes. expiatoire.* Ābsēntī fĕrăt īnfĕrĭās, dĕcŏrētquĕ sĕpūlchrō. *V.* Īnfĕrĭās Ōrphĕī Lēthæă păpāvĕră mīttēs. *Id.* Īnfĕrĭās tăcĭtīs mānĭbŭs īllă dăbūnt. *O.* Rēttŭlĭt īnfĕrĭās Jŭgŭrthæ. *H.* PHR Īnfĕrĭās dō, mīttŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ. *Voy.* Exsequiæ.

Īnfĕrĭŏr, ŭs, *gén.* ōrĭs, *compar. de* Inferus. *Placé plus bas.* Sŭpĕrĭŏr stābăt lŭpŭs, Lōngēque īnfĕrĭŏr āgnŭs. *Ph.* Sī quĭd ēt īnfĕrĭŭs, quām Stȳgă, mūndŭs

hăbĕt. *O.* || *Au fig. Inférieur.* Quæ pœnīs cŏmpēscĕrĕt īnfĕrĭōrĕm. *H.* Nōn īnfĕrĭōră sĕcūtŭs. *V.* SYN. Mĭnŏr. || *Humble, abattu.* Īnfĕrĭŏr vūltū dĕā vīsā. *St.*

Īnfĕrĭŭs, *adv. Plus bas, au-dessous.* Īnfĕrĭūsquĕ sŭīs frātērnŏs cūrrĕrĕ Lūnă Ādmīrātŭr ĕquōs. *O.* Pērsĕquār īnfĕrĭūs. *Id.* Īnfĕrĭūs nūnquĭd pŏtŭīt dēscēndĕrĕ? *M.* (X, 75).

† Īnfērmēntātŭs, ă, ŭm. *Non fermenté, sans levain.* Īnfērmēntātīs pūlsī quĭă pānĭbŭs ōlĭm. *P. Nol.* (23, 47). *Voy.* Azymus.

† Īnfērnālĭs, ĕ. *Eccl. Infernal.* Hæ sūnt dēlĭcĭæ Jŏvĭs īnfērnālĭs; ĭn īstīs. *Prud.* (*Sym.* I, 388). Ātque īnfērnālī jāmdūdūm mōlĕ sĕpūltīs. *Alcim.* (II, 293).

? Īnfērnĕ, *adv. En bas.* Tēctă sŭpērnĕ tĭmēnt, mĕtŭūnt īnfērnĕ căvērnās Tērrāī nē dīssōlvāt nātūră rĕpēntĕ. *Lr.* (VI, 597. Sic *Lamb.* et *Lachm.*, cum parte librorum. Alii *inferna* : quod probo et hic, et duobus aliis locis, ubi eadem varietas. Quomodo enim postrema corripi possit, non explicant. Hoc sane nullus agnoscit grammaticorum, qui adverbia secundæ declinationis ultimam breviantia (*bene, male*) memorant : *Charis.* 167; *Diom.* 401; *Prisc.* 1008; *Capel.* III, p. 69). *Voy.* Superne.

Īnfērnŭs, ă, ŭm. *D'en bas.* Hūc sēse īnfērnīs dē pārtĭbŭs ērĭgĭt Hydră. *Cic.* (*Arat.* 216). Īnfērnās dēpūlsūs pŏssĭdĕt ūmbrās. (*Ib.* 363.) Īnfērnī sŭpĕrīquĕ mărĭs. *L. Voy.* Inferus. || *Des enfers, infernal.* Pōstquam ēst īnfērnā sēdĕ rĕcēptŭs. *O.* Jūnōni īnfērnæ dĭctūs săcĕr. *V.* SYN. Īnfĕrŭs, Stўgĭŭs, Tārtărĕŭs, Ăvērnālĭs, Lēthæŭs, Tænărĭŭs, Cōcўtĭŭs, Ăchĕrōntēŭs, Ăchĕrōntĭcŭs, *qqf.* prŏfūndŭs, īmŭs, āltŭs. || Īnfērnī, ōrŭm, *m. pl.*, *et* Īnfērnă, ōrŭm, *n. pl.* (*s.-ent.* loci *ou* loca). *Les enfers.* Sūnt ăpŭd īnfērnŏs tōt mīllĭă fōrmōsārŭm. *Pp.* (II, 28, 49. *Ib.* 1, 37). Īnfērnă tĕtĭgĭt, pōssĕt ūt sŭpĕra āssĕquī. *Sen.* (*H. Fur.* 423). *Voy.* Inferi. || *Eccl.* Īnfērnŭs, *m. L'enfer.* Quŏnĭām tŭā mēcŭm Dēxtră, pĕr īnfērnūm nōn ēxpērs lūmĭnĭs ībŏ. *P. Nol.* (16, 154. *Id.* 28, 488). SYN. Īnfĕrŭs. *Fort.* Bărăthrŭm. *Prud.* PPH. Īnfērnæ tĕnĕbræ. *P. Nol.*

Īnfĕrŏ, fērs, tŭlī, īllātŭm, īnfērrĕ. *Porter dans ou vers.* Īgnēm fraūdĕ mălā gēntĭbŭs īntŭlĭt. *H.* Quī te ād scŏpŭlum ē trānquīllo īnfĕrăt. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 9). SYN. Fĕrŏ, īndūcŏ, dēfĕrŏ, īnvĕhŏ, dēvĕhŏ, īmpōrtŏ, trādūcŏ. || — mē, grēssŭm, grēssūs, pĕdĕm, *et pass.* Īnfĕrŏr. *Porter ses pas, s'avancer.* Ān sēsē mĕdĭōs mŏrĭtūrŭs ĭn hōstēs Īnfĕrăt. *V.* Quā jŭvĕnĭs grēssūs īnfērrĕt. Īnfērt sē sŏcĭŭm. *Id.* Nĕque īmpŭdĭcă Cōlchĭs īntŭlĭt pĕdĕm. *H.* Ōmnĭquĕ mănū stīpātă mĕōrŭm Īnfĕrăr. *V. Voy.* Eo. || — ārmă, bēllŭm. *Attaquer.* Mēcŭm mănŭs īnfĕrăt ārmă. *V.* Quī bēllum īntŭlĕrīnt. *Id. Voy.* Aggredior. || — mănŭs, vĭm. *Porter la main sur, faire violence.* Īn quēm Īntŭlĭt ārmātās ēbrĭă tūrbă mănŭs. (*Ibis,* 613.) Vīs ēst īllātă sŏrōrī. *O.* (*A. Am.* I, 679). || *Porter vers, offrir.* Nēc mĕrĭtōs Ānchīsæ īnfērrēt hŏnōrēs. *V.* Īnfĕrĭmūs tĕpĭdō spūmāntĭă cўmbĭă lāctĕ. *Id.* SYN. Ōffĕrŏ, *qqf.* lĭbŏ. || *Porter contre, présenter.* Ādvērsīs īnfērt sŭā pēctŏră tēlīs. (*Ov. Halieut.* 53.) SYN. Ōbjĭcĭŏ, ōffĕrŏ. || *Au fig. Porter, conduire.* Mēum hĕrŭm... Īntŭlĭt īn paūpĕrĭēm. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 19). SYN. Īnjĭcĭŏ. || *Inspirer, causer.* Māgnum īllā tērrōrem īntŭlĕrāt Jŏvī. *H.* SYN. Īmpōrtŏ, āffĕrŏ, īnjĭcĭŏ, īncŭtĭŏ, īmmīttŏ.

Īnfērsī, *parf. de* Infercio. *Voy.* Infarcio.

Īnfĕrŭs, ă, ŭm. *Placé en bas, d'en bas.* Līmēn sŭpĕrum īnfĕrūmquĕ, sălvĕ. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 1). Āquām vŏmēntēs īnfĕrām mōrtālĭbŭs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 221). SYN. Īnfērnŭs, īnfĕrĭŏr, īmŭs, hŭmĭlĭs, jăcēns. *Voy.* Inferior, Infimus || *Des enfers.* Pĕr flūmĭnă fūrvŏ īnfĕră, sūb tērrās Stўgĭō lābēntĭă lūcō. *O.* Dī deæquĕ, sŭpĕrī, īnfĕrī. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 6). *Voy.* Infernus. || *Eccl.* Īnfĕrŭs, *m. L'enfer.* Īnfĕrŭs īnsătŭrābĭlĭtĕr căvă gūttŭră pāndēns. *Fort.* (III, 9, 79). *Voy.* Inferi.

Īnfērvĕŏ, ēs, bŭī, vērĕ, *n. Bouillir dans ou avec.* Hōc ŭbĭ cōnfūsūm sēctīs īnfērbŭĭt hērbīs. *H.*

Īnfērvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Produire de la chaleur sur.* Ōbtēndēnsquĕ mănūm, sōlem īnfērvēscĕrĕ frōntī Ārcēt. *Sil.*

Īnfēstĕ, *adv. En ennemi.* Heū! quā mē caūsā, Fōrtūna, īnfēstē prĕmĭs? *Poet.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 93).

Īnfēstŏ, ās, ārĕ. *Infester, rendre dangereux.* Quās Scўlla īnfēstēt, quāsvĕ Chărўbdĭs ăquās. *O.* Pĕcŭs ūtĭlĕ bēllīs Vāllem īnfēstābăt. *St. Voy.* Vexo.

Īnfēstŭs, ă, ŭm. 1. *Ennemi, menaçant.* Scōrpĭŭs īnfēstūs, præpōrtāns flēbĭle ăcūmēn. *Cic.* (*Arat.* 436). Quā prĭŭs īnfēstō Părĭs ēst ērēptŭs Ātrīdæ. *O.* SYN. Īnfēnsŭs, hōstĭs, ĭnĭmīcŭs. || *En parl. d'une chose.* Īllum ārdēns īnfēstō vūlnĕrĕ Pўrrhŭs Īnsĕquĭtŭr. *V.* Sī nĭhĭl īnfēstī dūrŭs vīdīssĕt Ŭlўssēs. *O.* Īnfēstīs dīscērpānt sīdĕră dīctīs. *Cat.* (66, 73). SYN. Īnfēnsŭs, hōstīlĭs, ĭnĭmīcŭs, ăcērbŭs, mŏlēstŭs, sævŭs. || 2. *Attaqué, infesté.* Īnfēstāquĕ tērră cŏlūbrīs. *O.* Īnfēstām fēcĕrăt ūrbĕm. (*Ciris,* 111. De quo sensu agunt *Gell.* 9, 12; *Non.* 2, 432.) || Īnfēstŭm, *n. pris adv. D'une manière ennemie.* Īnfēstūmquĕ tŏnăt Pătĕr. *St.*

Īnfĭcētĭæ, ārŭm, *f. pl. Grossièreté.* Plēnī rūrĭs ĕt īnfĭcētĭārŭm. *Cat.* (36, 19).

Īnfĭcētŭs, ă, ŭm. *Grossier, sans grâce.* Ō sæclum īnsĭpĭēns ĕt īnfĭcētŭm! *Cat.* (43, 8. *Id.* 22, 14, inficetior). Sēd quŏd nōn grăvĕ sīt, nĕc īnfĭcētŭm. *M.* (V, 79, 29). SYN. Īnsūlsŭs.

Īnfĭcĭās, Īnfĭcĭŏr, etc. *Voy.* Infitias, etc.

Īnfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Teindre.* Īnfĭcĭtŭr tĕnĕrās ōrĕ rŭbēntĕ gĕnās. *Tib.* (III, 4, 32). Īnfĭcĕre īngēntī lōngūm cūrvāmĭnĕ cœlŭm (arcus). *O.* Īnfēcīt nātūră pĕcŭs. *J.* (12, 41). Scўthăsquĕ tĕpĭdā Phœbŭs īnfĭcĭĕt rŏtā. *Sen.* (*H. OEt.* 337). *Voy.* Tingo. || *Teindre en salissant, souiller.* Īnfēcĭt æquŏr sānguĭnĕ Pūnĭcō. *H.* Sānguĭnĕ cūltrŏs Īnfĭcĭt. *O.* SYN. Tīngŏ, īmbŭŏ, vĭtĭŏ, pōllŭŏ. *Voy.* Infectus, Polluo. || *Au fig.* Nīgrīquĕ vŏlūmĭnă fūmī Īnfĕcĕrĕ dĭēm. *O.* || *Corrompre, empoisonner.* Pōcŭlă sī quāndō sævæ īnfĕcĕrĕ nŏvērcæ. *V.* Īnfēcĭt pābŭlă tābō. *Id.* SYN. Cōrrūmpŏ. || *Qqf. Mélanger.* Hōc fūsūm lābrīs splēndēntĭbŭs āmnĕm Īnfĭcĭt. *V.*

Īnfĭdēlĭs, ĕ. *Infidèle, perfide.* Nŏvīsquĕ rēbŭs īnfĭdēlĭs Āllŏbrŏx. *H.* Nōn īnfĭdēlēs ārbĭtræ. *Id.* Sē mi īnfĭdēlēm nūnquām, dūm vīvēt, fŏrĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 86). || *Eccl. Les infidèles.* Quĭbŭs īnfĭdēlēs nūnc lĭgāntŭr, ūt vŏlūnt. *P. Nol.* (21, 909).

Īnfĭdēlĭtās, ātĭs, *f. Eccl. L'impiété.* Cōmmūnĭs ōmnēs claūsĭt īnfĭdēlĭtās. *P. Nol.* (21, 467).

Īnfīdŭs, ă, ŭm. *Infidèle, perfide.* Flēxĭt, ĕt īnfīdŏs ăgĭtāns dīscōrdĭă frātrēs. *V.* Īnfīdūm rēmīs īmpēllĕrĕ mārmŏr. *Id.* Pōrtŭbŭs īnfīdīs. *O.* SYN. Pērfĭdŭs, fāllāx, dŏlōsŭs, mălĕ fīdŭs. *Voy.* Dolosus, Perfidus.

Īnfīgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher, attacher.* Cōrnŭăque ōbnīxi īnfīgūnt, ĕt sānguĭnĕ lārgō. *V.* Ādvērsāque īnfīgĭtŭr ārbŏrĕ mālī. *Id.* Īnfīgĕrĕ mōrsūs. *Nemes.* (*Cyn.* 221). SYN. Fīgŏ, dēfīgŏ, īmpīngŏ. || — ōscŭlă. *Baiser.* Nātīs īnfīgūnt ōscŭlă mātrēs. *Sil. Voy.* Osculor. || Īnfīxŭm ēst, *parf. pass. unip. On a résolu, il est arrêté.* Nēc lētī cūră dĕcŏrī, Sēd fŭgĕre īnfīxum ēst. *Sil.* (IV, 331. *Id.* X, 644). SYN. Fīxŭm *ou* Cērtŭm ēst.

† Īnfĭmās *ou* Īnfĭmātĭs, tĭs, *m. f. Qui est d'une basse condition.* Sūmmi āccūmbēnt, ĕgo īnfĭmātĭs, īnfĭmŭs. *Pl.* (*Stic.* III, 2, 36. Quod laudat *Prisc.* 762. Et *Gloss. Philox.* Infimates, οἱ ὑστερεύοντες).

Īnfĭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Infer *ou* Inferus. *Le plus bas*. Clārūm Tȳndărĭdǣ sīdŭs ăb īnfĭmīs Quāssās ērĭpĭūnt ǣquŏrĭbūs rătēs. *H.* Tăcē tū, quem ĕgo ēsse īnfra īnfĭmōs ŏmnēs pŭtŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 36. Adde *Pl. Most.* III, 2, 140). SYN. Īmŭs, ūltĭmŭs.

Īnfīndŏ, ĭs, fĭdī, fīssŭm, fīndĕrĕ. *Fendre dans, creuser*. Quæ̆ jŭbĕānt tēllūri īnfīndĕrĕ sūlcōs. *V.* Īnfīndītquĕ sălūm. *V. Fl. Voy.* Findo, Fodio.

Īnfīnītŭs, ă, ŭm. *Infini, non limité*. Ēx īnfīnītō cōntrāctūm tēmpŏrĕ bēllŭm. *Lr.* (II, 575). SYN. Īmmēnsŭs, īmmŏdĕrātŭs. PPH. Sĭnĕ fīnĕ. *V.* Fīnĕ cărĕt. *Petr. Voy.* Perennis, Æternus.

Īnfīrmĭtās, ātĭs, *f. État de maladie, faiblesse, et au fig.* Quĭd ădhūc hăbēnt īnfīrmĭtātĭs nūptĭæ̆? *Ter.* (*Hec.* I, 2, 101).

Īnfīrmŏ, ās, ārĕ. *Affaiblir, abattre*. Vīs, quæ̆ sūmmās frāngĭt īnfīrmātque ŏpēs. *Poet.* (ap. *Cic. Rabir.* 10). Nūnquam ūlla hŭmĭlĭtās īngĕnĭum īnfīrmāt bŏnŭm. *Att.* (ap. *Prisc.* 1325).

Īnfīrmŭs, ă, ŭm. *Qui manque de force, faible, débile; qqf. Malade.* Lōngĭŏr īnfīrmūm nē lāssēt ĕpīstŏlă cōrpŭs. *O.* Īnfīrmăquĕ vīncĭtŭr æ̆tās. *Id.* Aūt tōndēt īnfīrmās ŏvēs. *H.* Īnfīrmō căpĭtĭ flŭĭt āptŭs (fons). *Id.* SYN. Īnvălĭdŭs, īmbēcīllŭs, dēbĭlĭs, dēbĭlĭtātŭs, fēssŭs, dēfēssŭs, lāssŭs, frāctŭs, dēfēctŭs, ēxhaūstŭs, ēffētŭs, ēnērvĭs, īmbēllĭs, lānguēns, lānguĭdŭs, æ̆gĕr. PPH. Sĭnĕ vī, vīrĭbŭs *ou* rōbŏrĕ. Rōbŏrĭs ēxpērs. Vīrĭbŭs, rōbŏrĕ, vĭgŏrĕ dēfēctŭs. Vīrĭbŭs āmīssīs *ou* ēxhaūstīs. Lānguĭdă mēmbră trăhēns. Vīrĭbŭs īnfĕrĭŏr *ou* mĭnŏr *ou* īmpār. VERS. Īnde cădūnt vīrēs. *Lr.* Dēbĭlĕ fīt cōrpŭs. Īnfīrmō pŭĕrī tĕnĕrōquĕ văgāntŭr Cōrpŏrĕ. Hīnc nŏvă prōlēs Ārtŭbŭs īnfīrmīs lūdĭt. Ōbtūsīs cĕcĭdērūnt vīrĭbŭs ārtūs. *Id.* Frīgēnt ēffētæ̆ īn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Tōrpēnt īnfrāctæ̆ ăd prœlĭă vīrēs. *Id.* Jām vĭgŏr ēt quāssō lānguēnt īn cōrpŏrĕ vīrēs. *O.* Nēc mĭhĭ sūnt vīrēs, nēc fĕrŭs ēnsĭs ădēst. Sī prŏhĭbēnt cōnsīstĕrĕ vīrēs. Sēd rūptī vūlnĕrĕ nērvī Dēfĭcĭūnt. Vīrĭbŭs īllă cărēns, ēt jām mŏrĭbūndă. *Id.* Dēfēctīs rōbŏrĕ nērvīs. *St.* Dēfēctŭs ānnīs ēt dēsērtŭs vīrĭbŭs (leo). *Ph.* || *En parlant des choses, et au fig.* Spēctāntēs ŏcŭlōs īnfīrmō lūmĭnĕ pāssŭs (sol). *L.* Īnfīrmō quătĭēntēs cōrpŏră mōtū (Parcæ). *Cat.* SYN. Dēbĭlĭs, frăgĭlĭs, mōllĭs, tĕnĕr, ĭnērs, ĭnānĭs. VERS. Tūnc hērbă... rōbŏrĭs ēxpērs Tūrgēt ēt īnsŏlĭda ēst. *O.* Tēlūmque īmbēllĕ, sĭne īctū. *V.* Sēd vīrēs haūd pērtŭlĭt (hasta). *Id.* Tē tĕnĕām mŏrĭēns dēfĭcĭēntĕ mănū. *Tib.* Mălĕ fōrtĭă fīlă. *Prud.* || *En parl. de l'esprit.* Īnfīrmi ēst ănĭmi ēxĭgŭīquĕ vŏlŭptās Ūltĭŏ. *J.* (13, 190). Sūm paūlo īnfīrmĭŏr (scil. animo). *H.* VERS. Nām dēsūnt vīrēs ăd mē... rĕgēndŭm. *O.* Jūdĭcĭūm vīrēs dēstĭtŭūntquĕ mĕūm. Nōn mĭhĭ rēspōndēnt vĕtĕrēs īn cārmĭnă vīrēs. *Id.*

Īnfĭt, 3e *pers. de l'inus.* Infio. *Il commence.* Ĭtă fārĭĕr īnfĭt. *V.* Cōmmūtāre ănĭmūm quīcūmque ădŏrītūr ēt īnfĭt. *Lr.* (III, 514). Căpŭt ērĭgĕre īnfĭt. *Id.* (V, 1206). Īnfĭt mĭhĭ prædĭcārĕ, sēse āb sīmĭă. *Pl. Merc.* II, 1, 25. Cf. *Fest.*). SYN. Īncĭpĭt, cœ̄pĭt, īnchŏăt. || *Il commence à parler.* Ĭtă tūrbĭdŭs īnfĭt. *V.* His vōcĭbŭs īnfĭt. *Id.* (*Gloss. Placidi* : « Infit, *incipit fari.* ») SYN. Īncĭpĭt, īnchŏăt.

ci Īnfĭtĭāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit désavouer.* Vārrŏ, Sŏphŏclēō nōn īnfĭtĭāndĕ cŏthūrnō. *M.* (V, 31. *Id.* IX, 100)

Īnfĭtĭās ĕŏ, īs, īrĕ, *n. Nier.* Quī nĭhĭlī făcĭăt, quīque īnfĭtĭās nōn ĕăt. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 24). Nūnc si hōc prōfĕrĭmŭs, īlle īnfĭtĭās ībĭt, sāt scĭŏ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 41). *Voy.* Nego.

Īnfĭtĭātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui nie.* Īn jūs, ō fāllāx ātque īnfĭtĭātŏr, ĕāmŭs. *M.* (I, 104. Adde *Fort. V.* II, 175). SYN. Nĕgātŏr.

† Īnfĭtĭātrīx, īcĭs, *f. Celle qui nie.* Ēt plăcĭtæ̆ fĭdēī fraūs īnfĭtĭātrīx. *Prud.* (*Psych.* 632).

Īnfĭtĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a nié ou refusé.* Āltērnūm rēgni īnfĭtĭātŭs hŏnōrēm. *St.* Vĕtĕrēm nōn īnfĭtĭātŭ ămīcŭm. *M.* (IX, 85). SYN. Dēdīgnātŭs.

Īnfĭtĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Nier, désavouer refuser.* Prĕtĭūm rēx īnfĭtĭātŭr, ēt ăddĭt. *O.* Nēc tŭŭs ēst gĕnĭtŏr nōs īnfĭtĭātŭs ămīcōs. *Id.* Nūnc si dēpŏsĭtūm nōn īnfĭtĭētŭr ămīcŭs. *J.* (13, 60. Adde *Pl. Amph.* II, 2, 47). SYN. Nĕgŏ, ābnŭŏ, rĕcūsŏ, dēdīgnŏr. PPH. Īnfĭtĭās ĕŏ. *Voy.* Nego, Recuso.

† Īnfĭūnt, 3e *pers. plur. de l'inus.* Infio. Īnfĭūnt Ārtēs, etc. *Capel.* (II, p. 47).

Īnfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Infigo. *Fiché, enfoncé.* Īnfīxūm strīdĭt sūb pēctŏrĕ vūlnŭs. *V.* || *Au fig.* Hærēnt īnfīxī pēctŏrĕ vūltūs. *V.*

? Īnflāccēŏ, ēs, ērĕ, *n. Perdre sa force, sa valeur.* Sīn īnflāccēbūnt cōndĭtĭōnēs. *Enn.* (apud *Non.* 2, 323. Alii melius, *Sin flaccebunt*).

Īnflāmmātŭs, ă, ŭm. *Enflammé, et au fig.* Māgno īnflāmmātŭs ămōrĕ. *V.* Īnflāmmātă sĕmēl nēscīt mānsuēscĕrĕ vīrtūs. *Cl.*

Īnflāmmŏ, ās, ārĕ. *Incendier.* Pērgămă pārtū Īnflāmmāssēt ĕquūs nōctūrnō Grājŭgĕnārŭm. *Lr.* (I, 478). *Voy.* Incendium, Uro. || *Au fig. Enflammer.* Hīs dīctīs īncēnsum ănĭmum īnflāmmāvĭt ămōrĕ. *V.* Pūgnæ īnflāmmārēt ămōrēm. *Cl. Voy.* Accendo. || *Au pass. Voy.* Ardeo.

Īnflātŭs, ă, ŭm. *Rempli par le souffle.* Cĕcĭnīt jūssōs īnflātă rĕcēptŭs Būccĭnă. *O.* || *Enflé, gonflé.* Īnflātum hēstērnō vēnās, ūt sēmpĕr, Īācchō. *V. Voy.* Turgens. || *Au fig. Fier.* Quēm nōbīs fāmă sŭpērbŭm Trādĭt, ēt īnflātūm plērūmquĕ Nĕrōnĕ prŏpīnquō. *J.* (8, 72). *Voy.* Superbus. || *Enflé, en parlant du style.* Ēt nōn īnflātī sōmnĭă Cāllĭmăchī. *Pp.* (II, 34, 32). SYN. Tŭmĭdŭs.

Īnflēctŏ, ĭs, xī, xŭm, ctĕrĕ. *Courber, tourner.* Cōllă căve īnflēctās ăd sūmmum ōblīquă thĕātrŭm. *Pp.* (IV, 8, 77). SYN. Flēctŏ, cūrvŏ, īncūrvŏ. || *Au fig. Plier.* Vōcēs īnflēctĕrĕ cāntū. *Tib.* (I, 7, 37) Sōlŭs hīc īnflēxĭt sēnsūs. *V.* || *Fléchir, apaiser.* Prĕcĭbūsque īnflēctĕrĕ nōstrīs. *V.* Lăcrĭmīs īnflēctĕrĕ pătrēm. *St. Voy.* Placo.

Īnflētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été pleuré.* Nōs ănĭmæ̆ vīlēs, īnhŭmāta īnflētăquĕ tūrbă. *V.* Īnflētæ̆quĕ jăcēnt. *Aus.* (*Mos.* 4). SYN. Īndēflētŭs, īndēplōrātŭs.

Īnflēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Inflecto. *Courbé.* Īnflēxī prīmūm grăvĕ rōbŭr ărātrī. *V. Voy.* Curvus. || *Apaisé.* Īnflēxō Trītōnĭă pătrĕ Vĕnērăt. *Stat.*

Īnflēxŭs, ūs, *m. Tournant, détour.* Rhēdārūm trānsĭtŭs ārctō Vīcōrum īnflēxū. *J.* (3, 236).

Īnflīctŭs, ă, ŭm, *part. p. Frappé contre.* Jāmque īnflīctă vădīs (navis). *V.* Īnflīctăquĕ lātē Tērgă sŏnānt. *V. Fl.* Prætĕrĕa īnflīctīs spŏlĭārēnt ūndĭquĕ plāgīs. *Alcim.* (III, 423). || *Au fig.* Īnflīctōs cāsūs cōntēmnĭtĕ. *Prud.* (*Apoth.* 1088).

Īnflīctŭs, ūs, *m. Choc, collision.* Hīc īnflīctŭs ĭtēm... fūlgŭrĭs īgnēs Ēxclūdĭt. *Avien.* (*Progn.* 104).

Īnflīgŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Jeter ou frapper contre, appliquer avec violence.* Īngēntēm mănĭbŭs tōllĭt crātēră dŭābŭs, Īnflīgītquĕ vĭrō. *O.* SYN. Īmpīngŏ, īmmīttŏ, īncŭtĭŏ. *Voy.* Inflictus, a.

Īnflŏ, ās, ārĕ. *Souffler dans.* Īnflāvĭt quūm pīnguĭs ĕbūr Tȳrrhēnŭs ăd ārās. *V.* Tū călămōs īnflārĕ lĕvēs. *Id.* SYN. Īnspīrŏ. || *Enfler, gonfler.* Jūpĭtĕr āmbās Īrātŭs būccās īnflēt. *H.* Crēscēntēm tŭmĭdīs īnflā sērmōnĭbŭs ūtrēm. *Id.* SYN. Tŭmĕfăcĭŏ. PHR. Tēndītquĕ cŭtēm. *L.* || *Au fig. Enfler d'orgueil.* Ēxănĭmāt lēntŭs spēctātŏr, sēdŭlŭs īnflăt (actorem). *H.*

Au pass. Īnflŏr. *Être enflé.* Tŭmĭdōque īnflātŭr

cārbăsŭs aŭstrō. *V.* SYN. Tūrgĕō, etc. *Voy. ce mot.*

† Ĭnflōrĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Fleurir.* Prīstĭnă Rōmŭlĕīs īnflōrŭĭt ārcĭbŭs ætās. *Cl.* (*Cons.* III *Stilic.* 124).

Ĭnflŭēns, tĭs. *Qui coule dans.* || *Au fig.* Spīrĭtūm cœlo īnflŭēntēm pēr mĕdūllās haūrĭēns. *Prud.* (*Cath.* 9, 6). || *Favorable.* Quĭs īnflŭēntĭs dōnă fōrtūnæ ābnŭĭt? *Sen.* (*Thyest.* 536).

Ĭnflŭō, ĭs, ūxī, ūxūm, ŭĕrĕ, *n. Se jeter dans* (*en parl. d'un fleuve*). Īn mārĕ pūrpŭrĕūm vĭŏlēntĭŏr īnflŭĭt āmnĭs. *V.* Hūc... Hўpănĭsquĕ, Crātēsquĕ Īnflŭĭt. *O.* SYN. Ĭllābŏr, ēffūndŏr. PHR. Vēl quā Gērmānĭs sūb pōrtĭbŭs ōstĭă sōlvĭs. *Aus.* Cāspĭă prōpēllīt flūctū frĕtă. *Avien.* || *En gén. Couler dans.* Aūtūmnŭs grăvĭdĭs īnflŭăt ŭvĭs. *Boet.* (1, 2). *Voy.* Fluo. || *Au fig. S'insinuer.* Quī dŏlŏr ēt mēntī lēnissĭmŭs īnflŭĭt ægræ. (*Ad Liv.* 395.) *Voy.* Insinuo.

† Ĭnflŭŭs, ă, ŭm. *Qui s'infuse dans.* Tām lārgĭtĕr īnflŭă trāxĭt Dōnă Dĕī. *P. Nol.* (15, 107).

? Ĭnflūxŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas vain ou mensonger.* Ĕāmquĕ prīdem, īnflūxa ēst sătĭs fĭdēs, Tĕnŭĕrĕ Cēmpsī. *Avien.* (*Or. mar.* 256. Sed incertus locus).

Ĭnfŏdĭō, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Enfouir, mettre dans la terre.* Ŭnguĭbŭs īnfŏdĭūnt frūgēs. *V.* Squālēntēs īnfŏdĕ cōnchās. Cōrpŏră pārtĭm Mūltă vĭrūm tērræ īnfŏdĭūnt. *Id.* SYN. Fŏdĭō, dēfŏdĭō, ŏbrŭō, cōndō. || *En gén. Enfoncer.* Pērfrāctæ cāssĭdĭs æră Ōssĭbŭs īnfŏdĭēns. *Sil.* SYN. Ĭmpīngō.

Ĭnfœcūndŭs. *Voy.* Infecundus.

Ĭnfōrmātŭs, ă, ŭm. *Façonné, formé.* Hīs īnfōrmātūm mănĭbŭs (fulmen). *V.*

† Ĭnfōrmīdābĭlĭs, ĕ. *Qui n'est pas à craindre.* Jūdēx īnfōrmīdābĭlĭs īllī. *Corip.* (*Just.* II, 346).

Ĭnfōrmīdātŭs, ă, ŭm. *Non redouté.* Hīnc tăcĭtē nĭtēns īnfōrmīdātŭs ădīrĕ. *Sil.*

Ĭnfōrmĭs, ĕ. *Qui n'a pas de forme.* Spīrĭtŭs īnfōrmĭs, sĭnĕ cōrpŏrĕ, fōrmăve ĕt ūllă Sīt spĕcĭēs. *Prud.* (*Sym.* II, 376). || *Difforme.* Nēc sum ădĕo īnfōrmĭs: nūpĕr me īn līttŏrĕ vīdī. *V.* Nūnc sĭtŭs īnfōrmĭs prĕmĭt ēt dēsērtă vĕtūstās. *H.* Ĭnfōrmēs hĭĕmēs. *Id.* SYN. Dēfōrmĭs, tūrpĭs.

Ĭnfōrmō, ās, ārĕ. *Former, façonner.* Ĭngēntēm clўpĕum īnfōrmānt, ūnum ōmnĭă cōntrā. *V.* Ēffĭgĭem īnfōrmāt Lătĭăm. *Sil.* Ēt nūnc īnfōrmēt Mārtēm cāstāmquĕ Mĭnērvām. *Plin.* (*Epist.* 7, 9, nempe cera). SYN. Fīngō, ēffīngō, etc. *Voy.* Fingo. || *Au fig. Instruire.* *Voy.* Doceo.

1. Ĭnfŏrō, ās, ārĕ. *Percer.* *Voy.* Foro.

2. Ĭnfŏrō, ās, ārĕ (*de* forum). *Appeler ou citer en justice* (*au forum*). Nōn īnfŏrābĭs mē quĭdēm. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 32).

Ĭnfōrtūnātŭs, ă, ŭm. *Malheureux.* Ŭnde hŏmŏ mĭsĕr ātque īnfōrtūnātŭs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 20. *Ib.* 21; *Ter. Eun.* II, 3, 7). *Voy.* Infelix.

Ĭnfōrtūnĭūm, ĭī, *n. Infortune, malheur.* Si āttĭgīssēs, fērrēs īnfōrtūnĭūm. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 24). Ĭnvĕnĭēs īnfōrtūnĭūm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 130). Tūnc tŭă me īnfōrtūnĭă lædēnt. *H.* SYN. Ærūmnæ, ădvērsă (orum), mălūm, mălă, cāsŭs, cāsūs, lăbŏr, lăbōrēs, călămĭtās, mĭsĕrĭă, īnfēlīcĭtās, *qqf.* ēxĭtĭūm, prŏcēllă, tēmpēstās, clādēs. PPH. Fōrtūnă ădvērsă, ĭnĭmīcă, āspĕră, ĭnīquă, īmmītĭs, dūră, mălă, sævă, etc. Fātūm sævūm, grăvĕ, dūrŭm, ăcērbūm, īnfāndŭm, īmpōrtūnŭm. Fātă trīstĭă, āspĕră, īnvĭdă, ĭnīquă, ăcērbă, crūdēlĭă, cōntrārĭă, mĭsĕră. Rēs ădvērsæ, dūræ, āfflīctæ, ăcērbæ, ārctæ, lāpsæ, frāctæ, ĕgēnæ, fēssæ, ārdŭæ. Rēs dūră. Cāsŭs ădvērsŭs, ăcērbŭs, dūrŭs, īnfāndŭs, ĭnīquŭs. Cāsūs trīstēs, ĭnīquī, ăcērbī. Sōrs mĭsĕră, āspĕră, pēssĭmă, ĭnīquă, pēssĭmă rērūm. Tēmpŭs dūrūm, ădvērsūm. Tēmpŏră dūră, trīstĭă, nūbĭlă, nūbĭlă mălīs. Fātī īnjūrĭă, īnclēmēntĭă, īncōmmŏdă. Pārcă dūră, nūbĭlă. Pārcæ īmmītēs. Mălă vītă. Mălă tēmpŏrĭs. Dūrī tēmpŏră fātī. Sĕrĭĕ mălōrūm. Fōrtūnæ făcĭēs īnvĭdĭōsă, vūltūs ăcērbī Trīstēm fōrtūnæ vĭcēm. Īnclīnātă rērūm. *Voy.* Infelix

Ĭnfōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Infodio. *Enfoui, mis dans la terre.* Quō pōssĕt īnfōssūs pŭĕr (immori). *H.* || *Enfoncé.* Cuī nōn īnfōssă cĕrĕbrō Vūlnĕră. *St.*

Ĭnfrā, *prép. Au-dessous de.* Cōgēbānt, īnfrāquĕ sĭtūm cōncēdĕrĕ cūltĭs. *Lr.* (V, 1370). Quī tūtō pŏsĭtūs lŏcō, Īnfrā sē vĭdĕt ōmnĭă. *Sen.* (*Thyest.* 365). || *En parlant du rang.* Īnfrā Lūcīlī cēnsum īngĕnĭ ūmquĕ. *H.* Ēst tĭbĭ nōn īnfrā spĕcĭēm. *Pp.* (I, 20, 5. Adde *Ter. Eun.* III, 2, 36). || 2. *Adv. Au-dessous.* Ān mārĕ quŏd sūprā, mĕmŏrēm, quŏdque āllŭĭt īnfrā? *V.* Nēc sōl ădmīttĭtŭr īnfrā. *O.* || *Qqf. Dans les enfers.* Nōn sĕgĕs ēst īnfrā, nōn vīnĕă cūltă. *Tib.* (I, 10, 35).

Ĭnfrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Infringo. *Brisé, et au fig.* Īnfrāctā lūctātŭr ărūndĭnĕ tēlūm Ērĭpĕrĕ. *V.* Tēla īnfrāctă sŭō tīnguēntēs sānguĭnĕ sævī. *Lr.* (V, 1326). Īnfrāctăquĕ cōnstĭtĭt īră. *O.* Tūrnŭs ŭt īnfrāctōs ădvērsō mārtĕ Lătīnōs Dēfĕcīssĕ vĭdĕt. *V.* (*Æ.* XII, 1. Quod interpretatur *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 44 : « *Infractos*, valde fractos. » Itemque *Diom.* 406. Non bene *Serv.* ad h. l.). Nē nōstĕr hŏnōs īnfrāctăvĕ cēdăt Fāmă lŏcō. *Id* || — vōx. *Voix adoucie, efféminée.* Ālmæ nūtrīcĭs blānda ātque īnfrāctă lŏquēlā. *Lr.* (V, 231. Sic *Gell.* 3, 5 : « Quum vocem ejus *infractam*, etc. ») *Voy.* Fractus.

Ĭnfrăgĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut briser, et au fig.* Sī vōx īnfrăgĭlĭs, pēctŭs mĭhĭ fīrmĭŭs ærĕ. *O.* Īnfrăgĭlēmque ănĭmūm... tĕnĕ. (*Ad Liv.* 354.)

Ĭnfrĕmō, ĭs, ĕrĕ, *n. Frémir, faire du bruit.* Sūbstĭtĭt, īnfrĕmŭĭtquĕ fĕrōx (aper). *V.* Nēc bēllūm... Ācrĭŭs īnfrĕmŭĭt. *Sil.* *Voy.* Fremo.

Ĭnfrēnātŭs, ă, ŭm. *Comme* Infrenis. Īnfrēnātīquĕ mănĭplī. *Sil.*

Ĭnfrēndēns, tĭs, *part. de* Infrendeo *ou* Infrendo. *Grinçant des dents.* Dēntĭbŭs īnfrēndēns. *V.* Sæpĭŭs īnfrēndēntem ălĭīs. *St.* *Voy.* Frendens.

Ĭnfrēnĭs, ĕ, *et* Ĭnfrēnŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de frein.* Īllum īnfrēnĭs ĕquī lāpsū tēllūrĕ jăcēntēm. *V.* Ēt Nŭmĭdæ īnfrēnī cīngūnt. *Id.* VERS. Ēt gēns quæ nūdō rĕsĭdēns Māssўlĭă dōrsō, Ōră lĕvī flēctīt frēnōrūm nēscĭă vīrgā. *L.* Frēnō nōn rĕmŏrāntĕ. *O.* Mīttĕ cūrrūs Nūllō mŏrāntĕ lōrō. *Sen.* Nūllăquĕ lĕvĭs Gætūlŭs hăbēnā. *Sil.* || *Au fig. Qui ne connaît pas de frein.* *Voy.* Effrenus. || *Libre, rapide.* Īnfrēnō vŏlĭtārĕ pĕr æthĕră cūrsū Pāssŭs ĕquōs. *Col.* (X, 215). || *Que rien n'arrête.* Quōd dŏcĕt īnfrēnĭs glōrĭă, fīnĕ cărĕt. *Petr.* (*fragm.*). Īnfrēnŭs mānăt dē vūlnĕrĕ sānguĭs. *Ser. Sam.* (vs. 804).

Ĭnfrēnō, ās, ārĕ. *Mettre un frein.* Īnfrēnānt ălĭī cūrrŭs. *V.* Quōrūm tĕnācĭam haūd īnfrēnārĭs mĭnīs *Enn.* (apud *Non.* 1, 5) Īram īnfrēnēs, ōbstēs ănĭmīs. *Att.* (ibid. 4, 71). *Voy.* Freno.

Ĭnfrēnŭs. *Voy.* Infrenis.

Ĭnfrĕquēns, tĭs. *Peu assidu, peu exact.* Pārcūs dĕōrūm cūltŏr ĕt īnfrĕquēns. *H.* SYN. Rārŭs, īnsuĕtŭs. || *En partic. Absent, manquant* (*en parlant des soldats qui ne répondaient pas à l'appel*). Quīn, ŭbĭ nīl dĕt, pro īnfrĕquēnte eūm mīttās mīlĭtĭā dŏmŭm. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 19. *Gloss. Placidi* : « *Infrequens*, dictum a militibus, qui, quum vocati non adfuissent, *infrequentes* notabantur. » Præiverat *Festus* interpres. Cf. et *Gell.* 16, 4). || *Peu fréquenté, peu nombreux.*

Ĭnfrīngō, ĭs, ēgī, āctūm, īngĕrĕ. *Briser.* Līlĭăque īnfrīngāt fūlvīs hærēntĭă vīrgīs. *O.* Lūmbōs ĕt īnfrēgī lătŭs. *H.* *Voy.* Frango. || *Au fig. Affaiblir, diminuer.* Īnfrēgīssĕ sŭīs fōrtĭă făctă mŏdīs. *O.* Hērōum īn rīn-

gĕrĕ vīrēs! *Pp.* (1, 14, 17). Īnfrīngī līnguām, vōcēmque ăbōrīrī. *Lr.* (III, 156). SYN. Frāngō, mĭnŭō, īmmĭnŭō, āttĕnŭō, dēbĭlĭtō. || *Fléchir.* Hŭmĭlīquĕ dĕōs īnfrīngĕ prĕcātū. *St. Voy.* Placo. || — cŏlăphōs. *Donner des soufflets.* Hŏmĭnī mĭsĕrō plūs quīngēntōs cŏlăphōs īnfrēgĭt mĭhī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 46. Ubi *Donatus.* Eruditus *Guyet.* legebat *impegit*).

Īnfrĭō, ās, ārĕ. *Concasser.* Īnfrĭāssĕ sēnī păpāvĕrĕm. *Varr.* (apud *Non.* 3, 177, et ap. *Charis.* 64. Sed potius soluta oratione).

Īnfrōns *ou* Īnfrōndĭs, ĭs. *Sans feuillage.* Hīc āgri īnfrōndēs, hīc spīcŭlă tīnctă vĕnēnīs. *O.* (*Pont.* IV, 10, 31). PHR. Nūdŭs Ārbŏrĭs Ōthrȳs ĕrāt, nĕc hăbēbāt Pēlĭŏn ūmbrās. *O.*

? Īnfūcō, ās, ārĕ. *Frelater.* Ātque īd mĕrūm Īnfūcābăt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 19. Sed alii melius cum libris *infuscabat*).

Īnfŭī, *parf. de* Insum.

Īnfŭlă, æ, *f. Flocons de laine, noués par intervalles, qui formaient des bandelettes à l'usage des prêtres, et dont on parait les victimes.* Lānĕā dūm nĭvĕā cīrcūmdătŭr īnfŭlă vīttā (de victima). *V.* Nĕc Ăpŏllĭnĭs īnfŭlă tēxĭt (de sacerdote). *Id.* Āmbĭăt ŭt fŭlvās īnfŭlă lōngă cŏmās. *O.* || *Bandelettes dont on ornait les temples.* Īnfŭlăque īn gĕmĭnōs dīscūrrĭt cāndĭdă pōstēs. *L.*

Īnfŭlātŭs, ă, ŭm. *Coiffé d'une* Infula. Hīc săcērdōtūm dŏmŭs īnfŭlātă. *Prud.* (*Peri.* 4, 79). Īre īn Băssărĭdās, vĕl īnfŭlātōs Ārām ăd tŭrĭcrĕmām rŏtārĕ mȳstās. *Sid.* (9, 211).

Īnfūndō, ĭs, ūdī, ūsūm, ūndĕrĕ. *Verser dans ou sur.* Cērtātĭm lārgōs hŭmĕrĭs īnfūndĕrĕ rōrēs. *V.* Cōmmīxtā grāndĭnĕ nīmbūm Dēsŭpĕr īnfūndām. *Id.* Sīncērum ēst nĭsĭ vās, quōdcūmque īnfūndĭs ăcēscĭt. *H.* SYN. Fūndō, īmmĭttō, īnstīllō, īngĕrō, cīrcūmfūndō, sŭpērfūndō, īnjĭcĭō, spārgō, īnspērgō. || — (alicui). *Verser, présenter à quelqu'un.* Mājŭs īnfūndām tĭbĭ Fāstīdĭēntī pōcŭlūm. *H.* Īnfūndĕt jūmēntīs hōrrĕă lāssīs. *J.* (8, 154). *Voy.* Porrigo. || *Au fig.* Ātque ănĭmās fōrmātæ īnfūndĕrĕ tērræ. *O.* Rēbūs lūmĕn īnfūndēns sŭūm. *Sen.* (*Hip.* 154, de sole). || *Inculquer des leçons.* Hōs pŭĕrīs mŏnĭtūs pātrēs īnfūndĕrĕ līppōs Quūm vĭdĕās. *Pers.* (1, 79).

Īnfūscō, ās, ārĕ. *Noircir.* Sūmmăquĕ jējūnā sănĭe īnfūscātŭr ărēnā. *V.* Nē măcŭlīs īnfūscēt vēllĕră pūllīs. *Id.* Īrrĭgŭīs īnfūscăt cōrpŏră cāmpīs. *Manil.* (IV, 725).

† Īnfūsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui verse, qui infuse, et au fig.* Īnfūsōr fĭdĕī. *Prud.* (*Cath.* 4, 11).

Īnfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. Versé, répandu, et au fig.* Īnfūsō lȳmphārūm rōrĕ sŭpērnē. *Lr.* (1, 496). Jām sōle īnfūsō, jām rēbūs lūcĕ rĕtēctīs. *V.* Cīrcō Īnfūsūm pŏpŭlūm Mēns īnfūsă pĕr ārtūs. *Id.* Tām mīră sĕnēctæ Mājēstās īnfūsă. *V. Fl.* || — cōllō. *Qui est dans les bras de.* Cōllōque īnfūsŭs ămāntīs. *O* SYN. Cīrcūmfūsŭs, īmplĭcĭtŭs.

Īngĕmĭnātŭs, ă, ŭm. *Redoublé.* Māxĭmă nōbĭlĭtās īngĕmĭnātă dĕdĭt. *O.* Ēt vōx āssēnsū nĕmŏrum īngĕmĭnātă rĕmūgĭt. *V.*

Īngĕmĭnō, ās, ārĕ. *Redoubler, doubler.* Nūnc dēxtra īngĕmĭnāns īctūs, nūnc īllĕ sĭnīstrā. *V.* Dīdĭūs hōstīlēs īngĕmĭnāvĭt ŏpēs. *O.* SYN. Gĕmĭnō, cōngĕmĭnō, ĭtĕrō, dŭplĭcō. || *Répéter.* Crĕūsām Nēquīcquam īngĕmĭnāns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ vŏcāvī. *V.* Prēssō tēr gūttŭrĕ vōcēs Aūt quătĕr īngĕmĭnānt. *Id.* Mē mĭsĕrum! īngĕmĭnăt. *O.* SYN. Gĕmĭnō; ĭtĕrō, rĕpĕtō, īntĕgrō. || *n. Se redoubler, redoubler.* Īngĕmĭnānt aūstri, ēt dēnsīssĭmŭs īmbĕr. *V.* Īngĕmĭnānt cūræ. Īngĕmĭnānt plaūsū Tȳrĭī. *Id.*

Īngĕmīscēns, tĭs. *Gémissant.* Quēm vīdĭt nēmo ūlli īngĕmīscēntēm mălō. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8).

Īngĕmīscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme* Ingemo. Tāntum īngĕmīscĭt īgnĭs: ō dūrūm jĕcŭr! *Sen.* (*H. OEt.* 1732).

Īngĕmō, ĭs, ŭī, erĕ, *n. Gémir sur, gémir.* Īngĕmĭt, ēt dŭplĭcēs tēndēns ăd sīdĕră pālmās. *V.* Nūm flētu īngĕmŭĭt nōstrō? *Id.* Īngĕmŭĭtquĕ sŏlūm. *O.* Īngĕmēns lăbōrĭbŭs. *H.* SYN. Gĕmō, īndŏlĕō, etc. *Voy.* Gemo, Defleo. || *Avec l'acc.* Tŭūm Pœ̄nōs ĕtĭam īngĕmŭīssĕ lĕōnēs īntĕrĭtūm. *V.* Īngĕmŭērĕ jăcēntēm. *St.* Cæsōs īngĕmūnt nātī pătrēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1785). || *Avec l'infin.* Īngĕmŭĭt cĭtrō nōn sătĭs ēssĕ sŭō. *M.* (IX, 60, 10).

Īngĕnĕrō, ās, ārĕ. *Donner en naissant.* Dūræque mŏdōs vīrtūtĭs, ĕt īrās Īngĕnĕrăt (deus). *St.* SYN. Āddō, īnsĕrō, īndō. || *Créer, procréer.* Īngĕnĕrā, nūnc sūnt gĕnĭtālĭă tēmpŏră mūndī. *Col.* (X, 196). Tām vĕtŭs sĭnĕ līberīs Nōmĕn ēssĕ, sĕd īndĭdem Sēmpĕr īngĕnĕrārī. *Cat.* (61, 211).

† Īngĕnĭātŭs, ă, ŭm. *Né avec telle disposition.* Quī lĕpĭde īngĕnĭātŭs ēssĕt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 136).

Īngĕnĭcŭlŭs, ī, *m. Constellation, la même que* Engonasi. || Īngĕnĭcla (*pour* Ingenicula), *adj. f.* Īngĕnĭclā... sŭb īmāgĭnĕ cōnstăt. *Man.* (V, 646).

Īngĕnĭōsŭs, ă, ŭm. *Propre à.* Ăd sĕgĕtēs īngĕnĭōsŭs ăgĕr. *O.* Dōs tĭbĭ Lēmnŏs ĕrĭt, tērra īngĕnĭōsă cŏlēntī. *Id. Voy.* Aptus. || *Qui a du génie, du talent.* Īntēr Saūrōmătās īngĕnĭōsŭs ĕrō. *O. Voy.* Ingenium. || *Ingénieux, fin, adroit.* Fūrtum īngĕnĭōsŭs ăd ōmnĕ. *O.* Ādstrīnxĭt vērbīs īngĕnĭōsŭs Ămōr. Crēdĕ mĭhī, rēs ēst īngĕnĭōsă, dărĕ. *Id.* SYN. Sūbtīlĭs, sōlērs, săgāx, cāllĭdŭs. *Voy.* Solers.

1. Īngĕnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ingeno. *Inné.* Īngĕnĭtæ stāt nōbĭlĭtātĭs ĭn īllō Pūlchĕr hŏnōs. (*Ad Pis.* 92.) SYN. Īnnātŭs.

2. † Īngĕnĭtŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* geno). *Eccl. Increé.* Īngĕnĭtūs gĕnĭtūsquĕ, Dĕūs pătĕr ēt Pătrĕ nātŭs. *Prud.* (*Apoth.* 899). De īngĕnĭtō gĕnĭtūm. *Fort.* (II, 19, 10).

Īngĕnĭūm, ĭī, *n. Nature, qualité.* Nūnc lŏcīs ārvōrum īngĕnĭīs. *V.* Nōn sătĭs īngĕnĭō tūtă fŭīssĕ lŏcī. *O.* (Sic et *Col.* X, 51). Īngĕnĭūm vĕlōx īgnī mōtūsquĕ pĕrēnnĭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 214). Īngĕnĭō pōrtūs ūrbs īnvĭă. *Sil.* SYN. Nātūră, īndŏlēs. || *Caractère, naturel de l'homme.* Āt quĭbŭs īngĕnĭum ēst īmmānsuētūmquĕ fĕrūmquĕ. *O.* Cōntrăquĕ lūcrūm nīl vălērĕ cāndĭdūm Paūpĕrĭs īngĕnĭūm. *H.* SYN. Nātūră, ănĭmŭs, mēns, pēctŭs, cŏr. || *Habileté, adresse, sagacité.* Grāndĕ dŏlōrĭs īngĕnĭum ēst, mĭsĕrīsquĕ vĕnĭt sōlērtĭă rēbŭs. *O.* Sēd cōnvīvātōrĭs, ŭtī dŭcĭs, īngĕnĭūm rēs Ādvērsæ nūdārĕ sŏlēnt. *H.* Dīvīnĭtŭs īllĭs Īngĕnĭum, aūt rērūm fātō prūdēntĭă mājŏr *V.* SYN. Sōlērtĭă, prūdēntĭă, ăcūmĕn. EP. Sūbtīlĕ, ācrĕ, săgāx, prūdēns, sōlērs, ăcūtūm. PPH. Īngĕnĭī ăcĭēs, ăcūmĕn. Mēntĭs ăcūmĕn. || *Génie, talent de l'écrivain.* Graīīs īngĕnĭūm, Graīīs dĕdĭt ōrĕ rŏtūndō Mūsă lŏquī. *H.* Dīvĭtĭs īngĕnĭī ēst īmmānĭă Cæsărĭs āctă Scrībĕrĕ. *O.* Præmĭăque īngĕnĭīs pāgōs ēt cōmpĭtă cīrcūm Thēsīdæ pŏsŭērĕ. *V.* SYN. Mēns, ănĭmŭs, spīrĭtŭs. EP. Dīvīnūm, căpāx, dīvēs, fērāx, fēcūndūm, fērtĭlĕ, ūbĕr, ūbĕrĭŭs, præstāns, ēxĭmĭūm, fērvēns. PPH. Īngĕnĭī vīs, bŏnă, dōtēs, vĭgŏr, vēnă, flūmĕn. VERS. Īngĕnĭī cūrrānt flūmĭnă quāntă tŭī. *O.* Ēnnĭŭs īngĕnĭō māxĭmŭs, ārtĕ rŭdĭs. Quāmvīs īngĕnĭō nōn vălĕt, ārtĕ vălĕt. Cūjŭs ĭn īngĕnĭō pătrĭæ făcūndĭă līnguæ (fuit). *Id.* Laūdēs ēgrĕgĭī Cæsărĭs ēt tŭās Cūlpā dētĕrĕre īngĕnī. *H.* Īngĕnĭūm mĭsĕrā quĭă fōrtūnātĭŭs ārtĕ Crēdĭt. Īngĕnĭūm cuī sĭt, cuī mēns dīvīnĭŏr, ātque ōs Māgnă sŏnātūrūm. Cāssī răpĭdō fērvēntĭŭs āmnī Īngĕnĭūm. Āt fĭdēs, ēt īngĕnī Bĕnīgnă vēna ēst. *Id.*

† Īngĕnō, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Ancien verbe dont le parfait seul s'est conservé.* Hīs ĕtĭam īngĕnĭtūr vīsēndī nōtă

cŭpīdŏ. *Manil.* (V, 137. Pauci male, *ingenium*). Hērbāsquĕ nŏcēntēs Rūpĭbŭs īngĕnŭīt tēllūs. *L.* (VI, 438).

Īngēns, tĭs. *Grand, dans toutes les dimensions.* || *Haut, élevé.* Īngēntēm pŏpŭlātūr fārrĭs ăcērvŭm. *V.* Quā pīnŭs īngēns ālbăquĕ pōpŭlŭs. *H.* SYN. Āltŭs, cēlsŭs, prōcērŭs, etc. *Voy.* Celsus. || *De haute stature; gros.* Mōnstrum hōrrēndum, īnfōrme, īngēns. *V.* Sēptem īngēntĭă vĭctŏr Cōrpŏră fūndăt hŭmī. Īngēntī frāgmĭnĕ mōntĭs. *Id.* SYN. Māgnŭs, īmmānĭs, prōcērŭs, vāstŭs. PPH. Cōrpŏrĕ īngēns. Cōrpŏrĕ māgnō, īngēntī *ou* īmmānī. *Voy.* Procerus. || *Étendu, large.* Pēr spătĭūm Tĭtyŏn pōrrēxērăt īngēns. *O.* Crās īngēns ĭtĕrābĭmŭs æquŏr. *H.* Īngēns ēxĭtŭs Īstrī. *V. Fl.* SYN. Māgnŭs, īmmēnsŭs, vāstŭs, lātŭs, pătēns. || *Grand (en parl. du bruit).* Vōx quŏquĕ pēr lūcōs vūlgo ēxaūdītă sĭlēntēs Īngēns. *V.* Sēd ĭn ædĭbŭs Īngēns Mūrmŭr ĕrăt. *O.* SYN. Māgnŭs, hōrrēndŭs. || *Grand, considérable, important.* Bēllum īngēns gĕrĕt Ītălĭā. *V.* Īngēntēs ănĭmō... cōncĭpĭt īrās. *O.* Īngēntĭă dōnă. Heū dēdĕcŭs īngēns! *Id.* Cūrīs īngēntĭbŭs ægĕr. *V.* Mīxtōque īngēns ēxōrtă tŭmūltū Lætĭtĭă. *Id.* || *Grand de caractère, de talent.* Ō fāma īngēns, īngēntĭŏr ārmīs. *V.* Īngēntēs ănĭmōs āngŭsto īn cōrpŏrĕ vērsānt. *Id.* Tĭbi īngēns Vīrtūs ātque ănĭmŭs. *H.* Īngēns ēlŏquĭō. *St.* Tū prīmŭs ĭn īctŭs Īngēntĭs Paūlī rŭĭs. *Sil.* Īngēns fērrĕ mălă. *Id.* SYN. Māgnŭs. || *Grand par sa réputation.* Ībĭs Dārdănĭās īngēns rēgīnă pĕr ūrbēs. *O.* Nōmēnque ĕrăt aūgŭrĭs īngēns. *Id. Voy.* Celeber. || *Puissant.* Īngēntēm fāctīs fĕr ăd æthĕră Trōjăm. *V.* Jăcĕt Īlĭŏn īngēns. *O.* SYN. Āltŭs, pŏtēns. || *Qqf. Superbe, fier.* Ŭbĭ sūnt īngēntĭă māgnī Vērbă vĭrī? *O.*

Īngĕnŭē, *adv. Franchement.* Vērĭŭs ērgŏ Ēt măgĭs īngĕnŭē Pĕrĭbōmĭŭs. *J.* (2, 16).

Īngĕnŭī, *parf. de* Ingeno. *Voy. ce mot.*

Īngĕnŭĭtās, ātĭs, *f. Modestie, réserve.* Cōntra īmpŭdēntēm stūlta ēst nĭmĭa īngĕnŭĭtās. *P. Syr.*

Īngĕnŭŭs, ă, ŭm. *Naturel.* Ūndĕ mărĕ, īngĕnŭī fōntēs. *Lr.* (I, 230). Nĕc īngĕnŭūm vĭŏlārĕnt mārmŏră tōfūm. *Juv.* (3, 20). SYN. Nātīvŭs, nātūrālĭs. || *De condition libre.* Quŏd nōn īngĕnŭōs hăbĕăt clārōsquĕ părēntēs. *H.* Īngĕnŭōquĕ sēmpĕr Ămōrĕ pēccās. *Id.* Quĭd ĕān' īngĕnŭa? ān fēstūcā fācta ē sērvā lībĕra ēst? *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 15). SYN. Lībĕrālĭs, lībĕr. || *Qui a des sentiments d'homme libre, nobles.* Dūm rĕfērrĕ nĕgās quālĭs sĭt quĭsquĕ părēntĕ Nātŭs, dum īngĕnŭŭs. *H.* Dēdĕcĕt īngĕnŭōs tædĭă fērrĕ sŭī. *O.* || — ārtēs. *Arts libéraux.* Ārtĭbŭs īngĕnŭĭs quæsīta ēst glōrĭă mūltīs. *O. Voy.* Ars. || *Réservé, modeste, ingénu, chaste.* Aūt pŭdŏr īngĕnŭŭs, aūt rĕtĭcēndŭs ămŏr. *Pp.* (II, 24, 4). Īngĕnŭī vūltŭs pŭĕr īngĕnŭīquĕ pŭdŏrĭs. *J.* (11, 154). SYN. Cāndĭdŭs, vĕrēcūndŭs, mŏdēstŭs, cāstŭs, hŏnēstŭs. || *Franc.* Āstūta īngĕnŭūm vūlpēs ĭmĭtātă lĕōnēm. *H.* SYN. Sīmplēx, sīncērŭs, cāndĭdŭs.

† Īngĕr, *impér. par apocope, pour* Ingere. Īngĕr mī călĭcēs ămārĭōrēs. *Cat.* (27, 2).

Īngĕrŏ, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Mettre dans ou sur, jeter contre.* Fŭgĭēntĭbŭs īngĕrĭt hāstās Īn tērgŭs. *V.* Fūlmĭnĕūmquĕ vĭrīs prōtūrbāns īngĕrĭt ēnsēm. *V. Fl.* Īngĕrĭt ēxtă fŏcō. *O.* Nī sĕquĭtūr, pūgnōs īn vēntrem īngĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 95). SYN. Īnfĕrŏ, īnjĭcĭŏ, īnmĭttŏ, īmpōnŏ, īncŭtĭŏ. || *Offrir, présenter (avec l'idée d'abondance).* Cāstălĭūsquĕ mĭhī nŏvă pōcŭlă fōntĭs ălūmnō Īngĕrĭt. *Nemes.* (*Cyn.* 5). SYN. Ōffĕrŏ, pōrrĭgŏ. || — mē. *Se présenter.* Īn mĕdĭōs fērt ārmă glŏbōs, sēsēquĕ pĕrīclīs Īngĕrĭt. *Sil.* Quŏ te ōbvĭūm mōrti īngĕrĭs? *Sen.* (*H. Fur.* 1032). || *Au fig. Accumuler, réunir.* Dīră sūpplĭcĭă īngĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 461). Pŭĕrōnĕ pārcĭt? ān scĕlŭs scĕlĕri īngĕrĭt? *Id.* (*Thyest.* 731). SYN. Āggĕrŏ, āccūmŭlŏ. || *Dire souvent, surtout Répéter des injures.* Āve ūsque īngēssĭt. *Ph.* (*Fab. nov.* 22, 10, corvus). Īncēssĕ nūnc, ēt cūnctă flāgĭtĭa īngĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 236). Pŭĕrīs cōnvĭtĭă naūtæ Īngĕrĕrĕ. *H.* Ōmnĭă măla īngĕrēbāt, quēmquem īnspēxĕrăt. *Pl.* (*Men.* V, 1, 17). SYN. Fūndŏ, mĭttŏ, rĕpĕtŏ, ĭtĕrŏ. *Voy.* Convitium.

Īngēstŭs, ă, ŭm. *Jeté sur.* Saūcĭŭs īngēstā cōntŭmŭlāvĭt hŭmō. (*Ibis*, 464.) Cĭnĕrēmque īngēstă sĕpūlchrī (Marcia). *L.* || *Placé sur.* Sūmmīs īngēstūm mōntĭbŭs Ǣpȳ. *St.* || *Offert.* Făcĭēs īngēstă sŏpōrī. *Cl.*

Īnglŏmĕrŏ, ās, ārĕ. *Condenser.* Īnglŏmĕrāt nŏctēm. *St.*

Īnglōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui est sans gloire.* Flūmĭna ămēm sīlvāsque īnglōrĭŭs. *V.* Pārmăque īnglōrĭŭs ālbā. *Id. Voy.* Ignobilis. || *Au fig.* Pătŭĭtque īnglōrĭă cāssĭs. *St.* SYN. Īndĕcŏr, ĭnhŏnōrŭs.

Īnglŭvĭēs, ēī, *f. Estomac; avidité, voracité.* Pīscĭbŭs ātrām Īmprŏbŭs īnglŭvĭēm rānīsquĕ lŏquācĭbŭs ēxplĕt (anguis). *V.* Præclāram īngrātă strīngăt mălŭs īnglŭvĭē rēm. *H.* SYN. Vēntĕr, gŭlă. PPH. Īnglŭvĭēs gŭlæ. *P. Nol.* VERS. Īnglŭvĭem īmmēnsī vēntrĭs, grăvĭdāmquĕ vĕnēnīs Ālvūm dēprēnsī sătĭābānt fōntĕ lĕōnēs. *Sil.* || *Au fig.* Fœnŏrĭs īnglŭvĭēs, ūsūsque ēxēdĕrăt ærĭs. *Petr.* (*Sat.* 119).

Īngrātē, *adv. Sans procurer de plaisir.* Sūnt quĭbŭs īngrātē tĭmĭda īndūlgēntĭă sērvĭt. *O.*

† Īngrātĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Ingrat.* Ō īngrātĭfĭci Ārgīvī! *Att.* (ap. *Cic. Sext.* 57).

Īngrātĭīs *et* Īngrātīs, *adv. Malgré, contre le gré, à regret.* Vōbīs īnvītīs ātque āmbōrum īngrātĭīs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 7. *Id. Merc.* II, 4, 11). Prōtĕrrŭīsti hīnc, ĕă cōācta īngrātĭīs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 37. *Id. Eun.* II, 1, 14). Dīssŏlvĭtquĕ; cădānt īngrātīs īllă nĕcēsse ēst Sēmĭnă. *Lr.* (VI, 216. *Id.* III, 1082. *Gloss. Placidi*: « Ingratis, *sine voluntate.* » *Voy.* Invitus, Gratiis.

Īngrātŭs, ă, ŭm. *Désagréable.* Sēd quĭd ĕgo hæc aūtēm nēquīcquam īngrātă rĕvŏlvŏ? *V.* Īngrātō cĕlĕrēs ōbrŭĭt ōtĭō Vēntōs. *H.* SYN. Īnvīsŭs, ĭnămātŭs, ĭnămœnŭs, īllætābĭlĭs, grăvĭs, mŏlēstŭs, īnjūcūndŭs, īnsuāvĭs. PPH. Nōn *ou* haūd plăcĭtŭs. Nōn āccēptŭs. || *Ingrat.* Ēst ălĭqua īngrātō mĕrĭtum ōbjēctārĕ vŏlūptās. *O.* Tūnĕ pŏtēs dūlcēs, īngrātĕ, rĕpōnĕrĕ nūgās? *M.* (VIII, 3). Læsērăt īngrātō lĕŏ pērfĭdŭs ōrĕ măgīstrūm. *Id.* (*Spect.* 10, 1). Īngrātŭs ūnŭs ōmnĭbŭs mĭsĕrīs nŏcĕt. *P. Syr.* SYN. Īmmĕmŏr. PPH. Nōn grātŭs. Mălĕ grātŭs. Mĕrĭtī, mĕrĭtōrŭm, ōffĭcĭī īmmĕmŏr *ou* ōblītŭs. Īngrātŭs *ou* īmmĕmŏr ănĭmŭs. Īngrātă mēns. Īngrātūm pēctŭs, cŏr, căpŭt. Mūnĕrĭs āccēptī īmmĕmŏr. PHR. Tāntī mĕrĭtī nōn īmmĕmŏr ūnquăm. *V. Voy.* Gratus. || *Stérile, sans fruit.* Ī nūnc, īngrātīs ōffĕr te, īrrīsĕ, pĕrīclīs. *V.* Frūstrāquĕ lăbōrēm Īngrātūm trăhĭt. *Id.* Ēt cŏlĭt īngrātās paūpĕr ămīcĭtĭās. *M.* (V, 19). SYN. Stĕrĭlĭs, īnūtĭlĭs.

Īngrăvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir plus pesant.* SYN. Grăvēscŏ. || *Devenir enceinte.* Sūscĭpĭūnt ălĭæ pōndŭs măgĭs, īnquĕ grăvēscūnt. *Lr.* (IV, 1246).

† Īngrăvĭdŏ, ās, ārĕ. *Charger.* (*P. Nol.* 24, 253.)

Īngrăvŏ, ās, ārĕ. *Charger, surcharger.* Pūppĕmque āltērnŭs ūtrīnquĕ Īngrăvăt. *St. Voy.* Gravo. || *Au fig.* Lānguērĕ cœpĭt ānnīs īngrăvāntĭbŭs. *Ph.* Prōnă tămēn făcĭēs hĕbĕtēs vălĕt īngrăvārĕ sēnsūs. *Boet.* (5, 5). || *Aggraver, aigrir.* Īngrăvăt hæc Drāncēs. *V.* Cāsūs īngrăvăt īllă mĕōs. *O.* SYN. Ăcērbŏ.

Īngrĕdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. Marcher sur ou dans, marcher.* Īngrĕdĭtūr lātē lātō spēctābĭlĭs aūrō. *O.* Īngrĕdĭtūrquĕ sŏlo, ēt căpŭt īntēr nūbĭlă cōndĭt. *V.* Nātūmquĕ tĕnēbăt Īngrĕdĭēns. *Id.* SYN. Īncēdŏ, ĕŏ, āmbŭlŏ. *Voy.* Eo. || *Entrer.* Ārcădŏs hīnc sēdēs

ēt ĭnhōspĭtă tēctă tўrānnī Īngrĕdĭŏr. *O.* Ēt vītǣ dĭvērsum ĭtĕr īngrĕdĭētŭr. *J* (7, 172). *Voy.* Intro. || — vĭăm, cūrsŭm. *S'engager dans une route, se mettre en marche.* Īngrēssū' st vĭăm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 273). Prīmō lǣtōs sīc tēmpŏrĕ rēctŏr īngrĕdĭtŭr cūrsūs. *V. Fl.* || *Commencer, entreprendre.* Tĭbĭ rēs āntīquǣ laūdĭs ĕt ārtĭs Īngrĕdĭŏr. *V.* SYN. Īncĭpĭŏ, ĭnĕŏ, āggrĕdĭŏr, īnchŏŏ. || *Commencer de parler.* Sīc cōntra ēst īngrēssă Vĕnŭs. *V.* Lăcrĭmīs īngrēssŭs ŏbōrtīs. *Id.* SYN. Īncĭpĭŏ, īnfĭt. || † — pĕdĕm. *Marcher (sur).* Hīs pārcĕ tŭmŭlīs īngrĕdī pĕdĕm sǣpĕ. *Anthol.* (II, p. 130). || † *Avec tmèse.* Ūt vĕlĭt īrĕ, Īnquĕ grĕdī. *Lr.* (IV, 887).

Īngrēssŭs, ă, ŭm. *Qui a marché dans ou sur, qui est entré.* Ēt cālīgāntēm nīgrā fōrmīdĭnĕ lūcūm Īngrēssūs. *V.* Cūjŭs ĕgo īngrēssūs vēstīgĭă. *Lr.* (V, 56). || *Qui a commencé.* Cōnsĭlĭō vērsārĕ dŏlōs īngrēssŭs ĕt āstū. *V.*

Īngrēssŭs, ūs, *m.* *Marche, pas.* Pēr sūmmūm dĭgĭtī rĕgānt, cĭtātīs Fīrmi īngrēssĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 14). *Voy.* Gradus. || *Entrée, action d'entrer.* *Voy.* Aditus. || *Commencement.* Ūndĕ nŏva īngrēssūs hŏmĭnum ēxpĕrĭēntĭă cēpĭt. *V. Voy.* Initium. || *Qqf. Entrée, porte.* Trīnīs īngrēssĭbŭs ārăm Cōrdĭs ădĭt. *Prud.* (*Psych.* 845).

Īngrŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n.* *Être suspendu au-dessus.* Bīs vītĭbŭs īngrŭĭt ūmbră. *V. Voy.* Immineo. || *Menacer, être prêt à fondre sur.* Ārmōrūmque īngrŭĭt hŏrrŏr. *V.* Sī bēllum īngrŭĕrĕt. *Id. Voy.* Immineo. || *Fondre sur.* Īngrŭĭt Ǣnēās Ĭtălīs, ēt prœlĭă mīscēt. *V.* Āc fērrĕŭs īngrŭĭt īmbĕr. *Id.* SYN. Īrrūmpŏ, īrrŭŏ, rŭŏ, ūrgĕŏ, īnstŏ.

Īnguĕn, ĭnĭs, *n.* *Aine.* Tūm lǣvūm pērfŏrăt īnguĕn. *V.* Tŭnĭcā pătĕt īnguĕn ŭtrīnquĕ lĕvātā. *M.* (XI, 71). Cāndĭdă sūccīnctām lātrāntĭbŭs īnguĭnă mōnstrīs. *V.* Pūbĕ prĕmĭt răbĭdōs īnguĭnĭbūsquĕ cănēs. *O.* SYN. Pūbĭs.

Īngūrgĭtŏ, ās, ārĕ. *Plonger, jeter comme dans un gouffre.* Ūt īngūrgĭtăt īmpūra īn sē mĕrum ăvārĭtĕr! *Pl.* (*Curc.* I, 3, 35. Adde *Næv.* apud *Non.* 3, 102). *Voy.* Mergo.

Īngūstātŭs, ă, ŭm. *Dont on n'a pas goûté.* Īngūstātă mĭhī pōrrēxĕrĭt īlĭă rhōmbī. *H.* SYN. Īntāctŭs.

Ĭnhăbĭtŏ, ās, ārĕ. *Habiter dans.* *Voy.* Habito. || † Īnhăbĭtŏ. (*A tort dans Juvc.* I, 330, *Fort.* VIII, 6, 88.)

Ĭnhǣrēns, tĭs. *Appliqué contre, attaché à.* Āngĭt ĭnhǣrēns Ēlīsōs ŏcŭlōs. *V.*

Ĭnhǣrĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Rester fixé, attaché, collé à.* Dēxtrāmque āmplēxūs ĭnhǣsĭt. *V.* Āltĕr ĭnhǣsūrō sĭmĭlĭs. *O.* Nŏvă cōllĭbŭs ărbŏr ĭnhǣrĕt. *H. Voy.* Hæreo. || *Au fig.* Stŭdĭīs cōmmūnĭbŭs ēcquĭd ĭnhǣrēs? *O.* Vūltĭbŭs īllă tŭīs, tānquām prǣsēntĭs, ĭnhǣrĕt. *Id.*

Ĭnhĭāns, tĭs. *Qui a la bouche ou la gueule béante.* Tĕnŭĭtque ĭnhĭāns trĭă Cērbĕrŭs ōră. *V.* Cōngēstīs ūndĭquĕ sāccīs Īndōrmīs ĭnhĭāns. *H. Voy.* Hians. || *Au fig. Qui convoite.* Cōmpōnĭt ŏpēs gāzīs ĭnhĭāns. *Sen.* (*H. Fur.* 166). *Voy.* Avidus. || *Étonné.* Āttŏnĭtīs ĭnhĭāns ănĭmīs. *V.* SYN. Āttŏnĭtŭs.

Ĭnhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Arrêter, retenir.* Pārcĭtĕ jām, Rŭtŭlī; ēt vōs, tēla ĭnhĭbētĕ, Lătīnī. *V.* Cūrsūs ĭnhĭbēbăt ĕquōrŭm. *O.* Ā tūrpī mēntem ĭnhĭbērĕ prŏbrō. *Cat.* (91, 4). SYN. Cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, rēprĭmŏ, etc. *Voy.* Cohibeo, Prohibeo. || — rēmīs. *Reculer en ramant.* Pōstquam ĭnhĭbēnt rēmīs pūppēs, ēt rōstră rĕcēdūnt. *L.* (III, 658). Vĕnĭŏ : jăcĭtŭr ānchŏra, ĭnhĭbēnt lēnĭtĕr. *Afran.* (ap. *Non.* 13, 14. Videndus *Cic. Att.* 13, 21). || — īmpĕrĭŭm. *Avoir l'autorité, commander.* Hŏccĭne hīc păctō pŏtēst ĭnhĭbērĕ īmpĕrĭūm măgĭstĕr? *Pl.* (*Bac.* III, 3, 43. *Id. Stich.* V, 4, 15)

Ĭnhĭŏ, ās, ārĕ, *n. et act.* *Avoir la bouche ou la gueule béante.* Ōrăquĕ sīccă fĕrūnt răbĭdōrum ĭnhĭāssĕ lŭpōrŭm. *St.* Ădēsŭrīvĭt măgĕ, ĕt ĭnhĭāvĭt ācrĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 132). *Voy.* Hio. || *Au fig. Désirer ardemment.* Mĭsĕrǣque ĭnhĭăt jām prōxĭmă prǣdǣ. *V. Fl.* Ējūs mōrtem ĭnhĭŏ. *Cæcil.* (apud *Gell.* 2, 23). *Voy.* Cupio. || *Admirer.* Nēc vărĭōs ĭnhĭānt pūlchrā tēstūdĭnĕ pōstēs. *V. Voy.* Stupeo.

Ĭnhŏnēstē, *adv.* *D'une manière peu honnête.* Quæ sĭbi ĭnhŏnēste ŏptāvĭt părĕre hīc dīvĭtĭās. *Ter.* (*And.* IV, 5, 2). SYN. Mălĕ, tūrpĭtĕr.

? Ĭnhŏnēstŏ, ās, ārĕ. *Déshonorer.* Nē cădăt, ēt mūltās pālmās ĭnhŏnēstĕt ădēptŭs. *O.* (*Trist.* IV, 8, 19. Vulgo *adeptas*. Ceterum distichon respuit *Heins.*, nec moror).

Ĭnhŏnēstŭs, ă, ŭm. *Qui est sans honneur.* Ēxĭtŭs hīc nōbīs nōn ĭnhŏnēstŭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 26, 58). *Voy.* Inhonorus. || *Qui n'est pas noble.* Īgnōtā mātre ĭnhŏnēstŭs. *H. Voy.* Ignobilis. || *Laid, hideux.* Trūncās ĭnhŏnēstō vūlnĕrĕ nārēs. *V.* Īllūnc, ōbsĕcro, ĭnhŏnēstum hŏmĭnēm quēm mĕrcātŭs ēst hĕrĕ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 65. Ubi *Donat.*). SYN. Tūrpĭs, dēfōrmĭs. || *Honteux, déshonnête.* Ăn hŏc ĭnhŏnēstum ĕt ĭnūtĭlĕ fāctū. *H. Voy.* Turpis.

Ĭnhŏnōrātŭs, ă, ŭm. *Non honoré.* Quǣque ĭnhŏnōrātǣ, nōn ēt dīcēmŭr ĭnūltǣ. *O.*

Ĭnhŏnōrŭs, ă, ŭm. *Sans honneur, sans gloire.* Sērĭēs ĭnhŏnōră părēntūm. *St.* SYN. Īnglōrĭŭs, īgnōbĭlĭs, ĭnhŏnēstŭs, ōbscūrŭs, īndĕcŏr, hŭmĭlĭs, ābjēctŭs. PHR. Īrrīsām sĭne hŏnōrĕ rătēm. *V.* Nēc hŏc sĭnĕ nōmĭnĕ lētŭm Pēr gēntēs ĕrĭt. *Id. Voy.* Ignobilis. || *Honteux, hideux.* Crūdēlēm vĕnĭam ătque ĭnhŏnōrǣ mūnĕră lūcĭs. *St.* Heū! rēbūs făcĭēs ĭnhŏnōră sĭnīstrīs! *Sil. Voy.* Turpis.

Ĭnhōrrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Ĭnhōrrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se hérisser, être hérissé.* Spīcĕă jām cāmpīs quūm mēssĭs ĭnhōrrŭĭt. *V.* Ēt ĭnhōrrŭĭt ārmōs (aper). *Id.* SYN. Hōrrĕŏ, rĭgĕŏ, rĭgēscŏ. *Voy.* Horridus. || *Devenir sombre, horrible.* Ēt ĭnhōrrŭĭt ūndă tĕnēbrīs. *V.* Ātrā nūbe ĭnhōrrēscăt pŏlŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1136). *Voy.* Horreo, Horror. || *Retentir.* Tĕr ĭnhōrrŭĭt ǣthĕr Lūctĭfĭcūm clāngēntĕ tŭbā. *V. Fl.* Quūm sŭbĭtō pēnnīs ăgĭtātŭs ĭnhōrrŭĭt ǣthĕr, Ēt gĕmŭĭt pārvō mōtā fĕnēstră sŏnō. *O.* Quūm sǣvīs ăquĭlōnĭbŭs Strīdēns cāmpŭs ĭnhōrrŭĭt. *Boet.* (1, 6). *Voy.* Sono. || *Être saisi d'horreur.* Mēns ǣgră, tāntīs ătque ĭnhōrrēscĭt mălīs. *Sen.* (*Ag.* 418). *Voy.* Horreo.

Ĭnhōspĭtālĭs, ĕ, *et* Ĭnhōspĭtŭs, ă, ŭm. *Inhospitalier, inhabitable.* Ĭnhōspĭtālĭs prīmă quǣ Pōntī sĭnūs. *Ph.* Ĭnhōspĭtălem ēt Caūcăsŭm. *H.* Nēc ĭnhōspĭtālĭs Taūrŭs, aūt spārsŭs Scўthēs. *Sen.* (*Hip.* 168). Ēt Nŭmĭdǣ īnfrēnī cīngūnt, ēt ĭnhōspĭtă Sўrtĭs. *V.* Ĭnhōspĭtă līttŏră Pōntī. *O.* Ĭnhōspĭtă tēsquă. *H.* SYN. Īnvĭŭs, ĭnāccēssŭs, dēsērtŭs, īncūltŭs, sōlŭs. || *Subst. n. pl. Lieux déserts.* Ēt dūrīs făcĭlēm pĕr ĭnhōspĭtă dūcĕrĕ vītām. *Sil.* Tānta ĭntĕr ĭnhōspĭtă. *Id.*

Ĭnhūmānē, *adv.* *Avec dureté, cruauté.* (*Ter. Heaut.* V, 5, 2.) *Voy.* Duriter, Crudeliter.

Ĭnhūmānĭtās, ātĭs, *f.* *Inhumanité.* *Voy.* Sævitia.

Ĭnhūmānŭs, ă, ŭm. *Dur, sévère.* Sūrge, ēt ĭnhūmānǣ sĕnĭūm dēpōnĕ cămēnǣ. *H.* Lēctŏr, ĭnhūmānă lībĕr ăb īnvĭdĭā. *M.* (VII, 11. Adde *Ter. Eun.* V, 2, 41). || *Cruel, inhumain.* Īntĕr ĭnhūmānǣ nōmĭnă bārbărĭǣ. *O.* Nūtrĭt ĭnhūmānǣ dūră păpīllă lŭpǣ. *Pp.* (IV, 4, 54). *Voy.* Sævus.

Ĭnhūmātŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* humatus). *Qui reste sans sépulture.* Ōssă sŭpēr stābānt vŏlŭcrēs ĭn hūmātă mărīnǣ. *O.* Īnōps ĭnhūmātăquĕ tūrbă. *V.* SYN. Īnsĕpūltŭs, īntŭmŭlātŭs, prōjēctŭs, nūdŭs. PPH. Tŭmŭlō *ou* sĕpūlchrō cărēns. Tŭmŭlī *ou* sĕpūlchrī hŏnōrĕ cărēns. VERS. Cērnĭt ĭbĭ mœstōs ēt mōrtĭs

hŏnōrĕ cărēntēs. *V.* Nūdŭs ĭn ĭgnōtā, Pălĭnūrĕ, jăcēbĭs ărēnā. Jăcĕt ĭngēns lĭttŏrĕ trŭncŭs. *Id.* Sĭne hŏnōrĕ sĕpūlchrī. *O.* Ōssă cărēntĭă būstīs. *Petr.* Tū, cuī dānt pœnās ĭnhŭmātō fūnĕrĕ gēntēs. *L.*

† Ĭnhŭmĭgŏ, ăs, ārĕ *Mouiller, inonder.* Cōnflŭgēs ŭbĭ cōnvēntū cāmpūm tōtum ĭnhŭmĭgānt. *L. Andr.* (apud *Non.* 1, 311).

† Ĭnĭbĭ, *adv. Ici dedans, là dedans; bientôt, presque.* Mārsūpĭum hăbĕăt, ĭnĭbĭ paūlūm præsĭdī. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 45). Prŏfēcto aūt ĭnĭbi ēst, aūt jām pŏtĭūntŭr Phrўgŭm. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 427). Lībĕr ne ēs? Nōn sūm, vērum ĭnĭbi ēst. *Cœcil.* (ibid.). *Voy.* Interibi.

Ĭnĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Injicio. Fūlgēntĭă pīnguī Mūrĭcĕ sūspīrāns ĭnĭcĭt vēlāmĭnă. *Sil. Voy.* Adicio, Obicio, etc.

Ĭnĭēns (*inus.*), ĕūntĭs, *part. de* Ineo. *Qui commence.* Ēx ĭnĕūnte ævō nūllō cōntīnctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 743). SYN. Īncĭpĭēns.

Ĭnĭmīcē, *adv. D'une manière ennemie.* Īnvĭdĭă tăcĭtē, sēd ĭnĭmīce, īrāscĭtŭr. *P. Syr.*

† Ĭnĭmīcĭtĕr, *arch. Comme* Inimice. (*Att.* apud *Non.* 11, 41; *Enn.* apud *Prisc.* 1010.)

Ĭnĭmīcĭtĭæ, ārŭm, *f. pl. Inimitié.* Īră trŭcēs ĭnĭmīcĭtĭās ēt fūnĕbrĕ bēllŭm (genuit). *H.* Prōtĭnŭs īngēntēs sūnt ĭnĭmīcĭtĭæ. *M.* (V, 51. Adde *Ter. Ph.* II, 3, 23). SYN. Sĭmūltās, ŏdĭŭm, ŏdĭă, dīscōrdĭă, dīssĭdĭŭm. EP. Grăvēs, dīræ, crūdēlēs, mălæ. *Voy.* Discordia, Odium. || † *arch. Au sing.* Cūmque eō rĕvēni ēx ĭnĭmīcĭtĭa īn grātĭām. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 8. Adde *Enn.* apud *Gell.* 19, 8. Hic videndus).

Ĭnĭmīcŏ, ăs, ārĕ. *Rendre ennemi.* Hōstīlēs ĭnĭmīcēnt clāssĭcă tūrmās. *St.* Ēt mĭsĕrās ĭnĭmīcăt ūrbēs. *H.* (Adde *Aus. Epist.* 24, 63).

Ĭnĭmīcŭs, ă, ŭm. *Ennemi, opposé.* Gēns ĭnĭmīcă mĭhī Tўrrhēnūm nāvĭgăt æquŏr. *V.* Pœnās ĭnĭmīco ā sāngŭĭnĕ sūmĭt. Āccĭpĭūnt ĭnĭmīcum ĭmbrēm. *Id.* Ĭnĭmīcōs ādmŏvēt ĭgnēs. *O.* SYN. Ādvērsŭs, ŏppŏsĭtŭs, īnfēnsŭs, īnfēstŭs, cōntrārĭŭs, īnfaūstŭs. || *Subst. m. et f. Ennemi, ennemie.* Ēcce ĭnĭmīcŭs ătrōx măgnō strīdōrĕ pĕr aūrās Īnsĕquĭtŭr. *V.* Sīlvās ĭnĭmīcŭs ĭn āltās Vīscĕră (ferret). *O.* Nōn hōc ĭnĭmīcă prĕcātŭr. *Id.* || *Ecc. Le démon.* Hīc dŏlŭs ēst, ĭnĭmīcĕ, tŭŭs. *Juvc.* (II, 814). *Voy.* Dæmon.

Ĭnīquē, *adv. Inégalement.* Nūnquām vīdi ĭnīquĭŭs Cērtātĭōnēm cōmpărātăm. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 3). SYN. Īmpărĭtĕr. || *Injustement.* Stūltŭs ŭtērquĕ lŏcum īmmĕrĭtūm caūsātŭr ĭnīquē. *H.* Aūt quĭd ĕgo ūnquam ērgă Vĕnĕrem ĭnīquē fēcĕrĭm? *Pl.* (*Cas.* III, 4, 27). *Voy.* Injuste.

Ĭnīquĭtās, ātĭs, *f. Injustice.* Sēd sūstĭnēndo ĭnīquĭtātĭs vīncŭlă. *P. Nol.* (21, 748. *Id.* 28, 128, iniquitatibus). *Voy.* Injuria.

† Ĭnīquŏ, ăs, ārĕ. *Exaspérer.* Æquum ănĭmum īndĭgnānti ĭnīquăt cōntŭmēlĭă. *Laber.* (apud *Non.* 2, 444).

Ĭnīquŭs, ă, ŭm. *Inégal* (*en parlant du terrain*). Nōn pĕr jŭgă mōntĭs ĭnīquī Īrĕ cŏmēs. *O.* SYN. Īnæquālĭs. PPH. Nōn *ou* haūd æquŭs. || *Au fig.* Pūgnā cōngrēssŭs ĭnīquā. *V.* SYN. Īmpār. || *De grandeur inégale.* Hærēt Hўlās lătĕrī, pāssŭsquĕ mŏrātŭr ĭnīquōs. *V. Fl.* SYN. Īmpār. || *Qui n'a pas le poids, ou la mesure.* Frēgĕrĭt hēmīnās Ārrēti ædīlĭs ĭnīquās. *Pers.* (1, 130). Sērvōrūm vēntrēs mŏdĭō cāstīgăt ĭnīquō. *J.* (14, 126). || *En gén. Trop petit.* Spătĭōquĕ sŭbĭt Sērgēstŭs ĭnīquō. *V.* SYN. Āngŭstŭs, ārctŭs. || *Trop grand, excessif.* Ēt ĭnīquō pōndĕrĕ rāstrī. *V.* Ĭnīquī Nūbĕ mĕrī. *V. Fl.* Dūm pōcŭlă sīccăt ĭnīquă. *Ser. Sam.* (vs. 713). SYN. Īnjūstŭs, īngēns, īmmānĭs, nĭmĭŭs. || *Défavorable, désavantageux, contraire, ennemi.* Nāmque īnflīctă vădīs, dōrsō dūm pēndĕt ĭnīquō (puppis). *V.* Fātīs Jūnōnĭs ĭnīquæ. *Id.* Vēntīs āctŭs ĭnīquīs. *O.* Seū cūrsūm mūtāvĭt ĭnīquūm frūgĭbŭs āmnĭs. *H.* SYN. Īnfēstŭs, īnfaūstŭs, ādvērsŭs, ĭnĭmīcŭs, dāmnōsŭs, īrātŭs. || *Triste, malheureux.* Sōrtēm mĭsĕrāntŭr ĭnīquăm. *V.* Cāsū pērcūssŭs ĭnīquō. *Id. Voy.* Infelix. || *Qui souffre avec peine.* Dēmītto aūrĭcŭlās, ŭt ĭnīquæ mēntĭs ăsēllŭs. *H.* Nēc ĭnīquā mēntĕ fĕrēndă (paupertas). *O.* Ne īstŭc tam ĭnīquō pătĕre ănĭmō. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 6). || *Injuste, inique.* Dīffĭcĭlēm tĕnŭī sŭb ĭnīquō jūdĭcĕ caūsăm. *O.* Quăm tĕmĕre īn nōsmēt lēgēm sāncīmŭs ĭnīquăm! *H.* Nām quĭs ĭnīquæ Tām pătĭēns ūrbĭs? *J.* (1, 30). *Voy.* Injustus. || *Subst. n. L'injustice.* Nēc nātūră pŏtēst jūstō sēcērnĕre ĭnīquŭm. *H.* SYN. Īnjūstŭm. || *Subst. m. Ennemi.* Ne eūm cīrcŭmvēntum ĭnīque ĭnīqui īrrīdĕānt. *Ter.* (*Hecyr. prol.* 46). SYN. Ĭnĭmīcŭs. || *Eccl. Le diable.* (*Sedul.* II, 198.)

Ĭnĭtĭŏ, ăs, ārĕ. *Initier.* Ŭbi ĭnĭtĭāntŭr gēntēs ōrārum ūltĭmæ. *Cic.* (*Nat. D.* 1, 43. Et *Ter Phorm.* I, 1, 15. Ubi *Donat.*).

Ĭnĭtĭŭm, ĭī, *n. Commencement.* Mălūm fĭnīrī quō cōncēptum ēst ĭnĭtĭō. *Ph.* (I, 18, 7). Nārrātĭōnĭs mi īncĭpĭt ĭnĭtĭŭm. *Ter.* (*And.* IV, 2, 26). SYN. Prīncĭpĭŭm, īngrēssŭs, *qqf.* prīmōrdĭă, ŏrīgŏ. || *Au plur. Initiations; objets qui y étaient en usage.* Tўpănūm, tŭbām, Cўbēbē, tŭă, Mātĕr, ĭnĭtĭă. *Cat.* (63, 9).

† Ĭnĭtŏ, ăs, ārĕ, *fréq. de* Ineo. Lŏcą hōrrĭda ĭnĭtās. *Pacuv.* (apud *Diom.* p. 336. *Gloss. Philox.* « Inito, ἐμβατεύω. »)

Ĭnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ineo. *Commencé.* Hīnc ĕtĭām vĕtĕrēs ĭnĭtī mĕmŏrāntŭr hŏnōrēs. *O.* Bĕnĕfĭcĭūm vērbĭs ĭnĭtŭm. *Ter.* (*And.* V, 1, 5).

Ĭnĭtŭs, ūs, *m. Commencement.* Ūnde ĭnĭtūm prīmūm căpĭăt rēs quæquĕ mŏvēndī. *Lr.* (I, 384. *Id.* II, 269). *Voy.* Initium. || *Accouplement.* Pērquĕ sŭōs ĭnĭtūs cōntĭnĕt ōmnĕ gĕnŭs. *O.* (*Fast.* IV, 94, nempe Venus). *Voy.* Ineo.

Īnjēctŏ, ăs, ārĕ, *fréq. de* Injicio. Aūsŭs ĕrāt fūrtō dēxtram īnjēctārĕ Lĕōnteŭs. *St.* Dē pūppĕ cărīnæ Īnjēctārĕ mănŭm. *L.*

Īnjēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Injicio. *Jeté sur.* Jāmquĕ gĭgāntēīs īnjēctām faūcĭbŭs Ætnēn. *O.* || *Au fig.* Mēntĭŏ sī quă Īnjēctă. *H.*

Īnjēctŭs, ūs, *m. L'action de jeter sur, superposition, application.* Nŏvōquĕ Īnjēctū sŏlĭdāt grăvēs ărēnās. *St.* Tērgă, sŭpērquĕ rĭgēns īnjēctū mōlĭs ăhēnæ Vērsăt ŏnŭs. *Id.* Īn quæ cōrpŏră sī nūllŭs tĭbĭ fōrtĕ vĭdētŭr Pōsse ănĭmi īnjēctŭs fĭĕrī. *Lr.* (II, 738).

† Īnjēxĭt, *arch. pour* Injecerit. Ŭbĭ quădrŭpŭlātŏr quēmpĭam īnjēxĭt mănŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 18).

Īnjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Jeter sur ou dans.* Prōmĕ, quŏd īnjĭcĭās hŭmĕrĭs vīctōrĭbŭs, ōstrŭm *O.* Īnjĭcĕrēt spērātō brāchĭă cōllō. *Id.* Ād fāstĭgĭă tædās Īnjĭcĭūnt. *V. Fl.* SYN. Jăcĭŏ, mīttŏ, īmmīttŏ, īnfĕrŏ. || — mē. *Se jeter, se précipiter.* Ēt sēsē mĕdĭum īnjēcīt mŏrĭtūrŭs ĭn āgmĕn. *V.* Quæ sēse ĭn ĭgnem īnjĭcĕrĕ vŏlŭĭt, prŏhĭbŭī. *Ter.* (*And.* I, 1, 113). *Voy.* Irruo. || — mănŭm *ou* mănŭs. *Mettre la main sur un objet pour se l'approprier ou le revendiquer, et au fig.* Ēt dīcăm: mĕă sūnt; īnjĭcĭămquĕ mănŭs. *O.* Tāntīdem īlle īllī rūrsŭs īnjĭcĭăt mănŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 19). Īnjēcēre mănūm Pārcæ. *V.* || *Au fig. Jeter, inspirer.* Pŭēllīs Īnjĭcĭāt cūrām quærēndī sīngŭlă. *H.* Stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs īnjĭcĭt īrās. *Id.* Īnjēcta ēst īllī dīvĭtĭārūm cŭpĭdĭtās. *Ph.* Ālĭquem īn pēctŭs īnjĭcĭām mĕtŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 26). SYN. Īmmīttŏ, īnfĕrŏ, īncŭtĭŏ.

Īnjŭcūndŭs, ă, ŭm. *Peu agréable.* Haūd tămĕn īnjŭcūndă dăbūnt tĭbĭ mūnĕră prædæ. *Nemes.* (*Cyn.* 234). *Voy.* Ingratus.

Īnjŭgātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas reçu le joug.* Vīn-

xĭt ăd taūrī lătŭs īnjŭgātī. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 71). SYN. Īnjŭgēs (*plur.*), īndŏmĭtŭs, īntāctŭs. VERS. Īntāctā cērvīcĕ jŭvēncās. *V.* Nūnc grĕgĕ de īntāctō sēptēm māctārĕ jŭvēncōs Prǣstĭtĕrĭt. *V.* Dūctŭs ăb ārmēntō taūrūs dētrēctāt ărātrŭm, Sūbtrăhĭt ēt dūrō cōllă nŏvēllă jŭgō. *O.* Nēscĭă ărātrī, Nūllō cōllūm sīgnātă jŭgō. *Sen.* Cāndĭdŭm tērgō bŏvĕm, Cūrvōquĕ nūnquām cōllă dēprēssūm jŭgō. Lūcīnām nĭvĕī fēmĭnă cōrpŏrĭs Īntēntātă jŭgō plăcĕt. Nōndūm rūptă frōntĕ jŭvēncŭs. *Id.* Cōgēnt ănĭmālĭă frēnī Īgnāra īnsuētō sūbdĕrĕ cōllă jŭgō. *Prud.*

Īnjūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Joindre à, ajouter.* Cōnnūbĭīs Vĕnŭs ēt Vīrtūs īnjūnxĭt hŏnōrĕm. (*Culex*, 298.)

Īnjūrātŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas lié par un serment.* Īnjūrātō, scĭō, plūs crēdēt mĭhĭ, quām jūrātō tĭbĭ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 281). Jūrāvī līnguā, mēntem īnjūrātām gĕrŏ. *Cic.* (*Off.* 3, 29).

Īnjūrĭă, æ, *f. Injustice, chose injuste.* Hōc quŏquĕ quōd jūs ēst, sīt scrīptum īnjūrĭă nōstrŭm. *O.* Făcĭs īnjūrĭăm, Quūm fīngĭs fālsās caūsās ăd dīscōrdĭām. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 70). SYN. Īnjūstŭm, ĭnīquŭm. EP. Mălă, māgnă, grăvĭs. || *Tort, dommage.* Mē pŭĕr Āscănĭūs, căpĭtīsque īnjūrĭă cārī (movet). *V.* Lūctāndum īn tūrba, ēt făcĭēnda īnjūrĭă tārdīs. *H.* Fraūdātūs quămvīs, ēt dŏlēns īnjūrĭă. *Ph. Voy.* Damnum. || *Outrage* (*à une femme*). *Plaut.* (*Cist.* I, 3, 32). || *Rigueur, dureté.* Aūxĭlĭo īn pătērna īnjūrĭă Sōlēnt ēssĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 39, nempe matres). Quǣcūmque īnjūrĭă fātī Ābstŭlĭt hōs ărtūs. *L.* Nēmpĕ pĕr hōs ĕtĭām fōrtūnæ īnjūrĭă mōrēs Rēgnăt. (*Ad Liv.* 52.) SYN. Rĭgŏr. || *Injure, affront.* Jūdĭcĭūm Părĭdĭs, sprētǣque īnjūrĭă fōrmǣ. *V.* Āt sī nēglĭgĭmŭr, māgnīs īnjūrĭă pœnīs Sōlvĭtŭr. *O.* Pătĭŏr făcile īnjūrĭām, si ēst văcŭă ā cōntŭmēlĭā. *Pacuv.* (apud *Non.* 5, 32). *Voy.* Contumelia. || *Qqf. Douleur physique, lésion.* Quūm sǣvīt pĕnĭtĭs hǣrēns īnjūrĭă lūmbīs. *Sam.* (vs. 452). || Īnjūrĭā, *abl. pris adv. Injustement, à tort.* Nē pālmă dētūr cuīquam ărtĭfĭci īnjūrĭā. *Pl.* (*Pœn. prol.* 37). Gaūdēbām nōn īnjūrĭā. *Ter.* (*And.* I, 1, 33). *Voy.* Injuste, Immerito.

† Īnjūrĭē, *adv. Injustement.* Ĕgŏn', ăn īlle, īnjūrĭē Făcĭmŭs. *Nœv.* (apud *Non.* 2, 429).

Īnjūrĭōsŭs, ă, ŭm. *Nuisible, qui fait tort.* Injūrĭōsō nē pĕdĕ prōrŭās Stāntēm cŏlŭmnăm. *H.* Īnjūrĭōsīs ārĭdūs vēntīs fĕrăr (cinis). *Id.* SYN. Ĭnīquŭs. *Voy.* Damnosus.

Īnjūrĭŭs, ă, ŭm. *Injuste.* Mūltĭmŏdīs īnjūrĭū's, Clītĭphŏ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 79). *Voy.* Injustus. || Īnjūrĭŭm ēst. *Il est injuste.* Īnjūrĭum aūtem ēst ŭlcīsci ădvērsārĭōs? *Ter.* (*Hec.* I, 1, 15. Adde *Pl. Aul.* IV, 7, 19).

† Īnjūrŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Īmpūre, ĭnhŏnēste, īnjūre, īllēx, lābēs pŏplī. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 4. *Injurus* dictum ut *Perjurus*).

Īnjūssŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas reçu d'ordre ou d'invitation, de soi-même.* Jŭvĕnīsquĕ, sĕnēxquĕ, Īnjūssūsquĕ pŭĕr (flesset). *L.* Ūt nūnquam īndūcānt ănĭmūm cāntārĕ, rŏgātī; Īnjūssī, nūnquām dēsīstānt. *H.* Īnjūssă vĭrēscūnt Grāmĭnă. *V.* Īnjūssǣ vĕnĭūnt ăd mūlctră căpēllǣ. *H. Voy.* Sponte. || *Non ordonné.* Nōn īnjūssă cănō. *V.*

Īnjūssŭs, ūs, *m. Absence d'ordre, de commandement.* Ītăně tāndem ūxōrēm dūxĭt Āntĭpho īnjūssū mĕō? *Ter.* (*Ph.* II, 1, 1. *Id. Hec.* IV, 1, 47).

Īnjūstē, *adv. Non selon la mesure, outre mesure, trop, avec exagération.* Pōst pārtūm tŭmĭdās īnjūste āssūrgĕrĕ mămmās. *Ser. Sam.* (vs. 352). Īnjūstē tōtūm dūcīt vēndītquĕ pŏēmă. *H.* || *Injustement.* Crēdĭt, ŭt īnjūstē mīssī mĕmŏr īgnĭs ăb īllō. *O.* Bĕnĕfĭcĭūm dărĕ quī nēscĭt, īnjūstē pĕtĭt. *P. Syr.* SYN. Ĭnīquē, īnjūrĭā. PPH Jūrĕ sĭne ūllō. *L.*

Īnjūstĭtĭă, æ, *f. Injustice.* Pērfĭdĭam, īnjūstĭtĭām lēnōnum ēxprōmĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 47). SYN. Īnjūrĭă. *Voy.* Injustus. || *Rigueur excessive.* Ĕum ĕgo hīnc ējēcī mĭsĕrum īnjūstĭtĭā mĕā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 82). *Voy.* Injuria.

Īnjūstŭs, ă, ŭm. *Qui excède la mesure, excessif.* Īnjūstō sūb fāscĕ vĭām quūm cārpĭt (Romanus). *V.* Īnjūstīs cōllātūm vīrĭbŭs hōstēm. *St.* SYN. Ĭnīquŭs, īmpār, nĭmĭŭs. || *Injuste.* Hŏmĭne īmpĕrītō nūnquām quĭdquam īnjūstĭŭs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 18). Īnjūstī mīlĕs Ămūlī. *O.* Pœnĭtĕt īnjūstī tūm dēnĭquĕ Phīnĕă bēllī. *Id.* Ēst quĭdem īnjūstūs dŏlŏr Rērum ǣstĭmātŏr. *Sen.* (*Troad.* 545). SYN. Ĭnīquŭs. PPH. Nōn *ou* haūd jūstŭs *ou* ǣquŭs. *Æquī, jūrĭs, jūstĭtĭǣ ou* rēctī cōntēmptŏr. Fraūdĭs ămāns. Jūrĭs ēxpērs. VERS. Quĕrēlīs Haūd jūstīs āssūrgĭs. *V.* Quīppe ŭbĭ fās vērsum ătquĕ nĕfās. *Id.* Nōn mĕtŭūnt lēgēs, sēd cēdĭt vīrĭbŭs ǣquŭm, Vīctăque pūgnācī jūră sŭb ēnsĕ jăcēnt. *O.* Sēd pōstquām tēllūs scĕlĕre ēst īmbūtă nĕfāndō, Jūstĭtĭāmque ŏmnēs cŭpĭdā dē mēntĕ fŭgārūnt. *Catul.* Fīnēs trānscēndĕrĕ jūrĭs. *Lr.* Jūră nĕgĕt sĭbĭ nātă, nĭhĭl nōn ărrŏgĕt ārmīs. *H.* Ēt fās ătquĕ nĕfās mīxtūm, lēgēsque pĕr īpsās Sǣvĭt nēquĭtĭēs. *Manil.* Vīs cŏlĭtŭr, jūrīsquĕ lŏcūm sĭbĭ vīndĭcăt ēnsĭs. *Sil.* Fēcūndum īn fraūdēs hŏmĭnūm gĕnŭs. *Id.* Jūs ēst ĭn ārmīs, ŏpprĭmĭt lēgēs tĭmŏr. *Sen. Voy.* Sceleratus. || *n. pris subst. L'injustice.* Jūra īnvēntă mĕtu īnjūstī, fătĕārĕ nĕcēsse ēst. *H.* Sēquĕ pŭtăt sōlūm rēgnōrum īnjūstă grăvārī. *L.* SYN. Ĭnīquŭm. || *Qui est d'une sévérité excessive, méchant, ennemi.* Ēst mĭhĭ nāmquĕ dŏmĭ pătĕr, ēst īnjūstă nŏvērcă. *V.* Quǣrĭs, ĕt īnjūstīs aūrĭbŭs āptă lŏquī. *O.* SYN. Ĭnīquŭs, mălŭs, dūrŭs, īnfēstŭs, sǣvŭs. *Voy.* Iniquus, Injustitia.

Inl. *Voy.* Ill.

Īnnăbĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut traverser.* Sīc ĕrăt īnstăbĭlĭs tēllūs, īnnăbĭlĭs ūndă. *O.*

Īnnāns *et* Īnnătāns, tĭs. *Nageant ou porté sur, flottant sur.* Vēctārăt, răbĭdĭs flūctĭbŭs īnnătāns. *Prud.* (*Sym.* I, *præf.* 50). || *Baignant* (*un lieu*). Īnnāntēm Mārĭcǣ Līttŏrĭbūs tĕnŭīssĕ Līrim. *H.*

? Īnnārrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut dire.* Īnnārrābĭlĭbŭs nōctĕ dĭēquĕ sŏnīs. *Lact.* (*Phœn.* 54, ex ms. *Vossii.* Alii aliter).

Īnnāscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Naître sur ou dans.* Nēglēctīs ūrēndă fīlīx īnnāscĭtŭr ăgrīs. *H.*

Innătŏ *et* Īnnŏ, ās, ārĕ, *n. Nager sur, surnager, flotter.* Ādspĭcĭs ūt sūmmā cōrtēx lēvĭs īnnătĕt ūndā. *O.* Īnnătăt ūndă frĕtō dūlcĭs. *Id.* Pĕlăgō crēdās īnnārĕ rĕvūlsās Cўclădăs. *V.* SYN. Sŭpērnătŏ, nătŏ, flūĭtŏ, flūctŭŏ. || *Flotter* (*en parl. des cheveux*). Tĕnŭī văgŭs īnnătăt ūndā Crīnĭs. *V. Fl.* || *Act. Traverser à la nage, traverser.* Ēt flūvĭūm vīnclīs īn nārĕt Clœlĭă rūptīs. *V.* Nēc nōn ēt tōrrēntem ūndām lēvĭs īnnătăt ălnŭs. Bīs Stўgĭōs īnnārĕ lăcūs. *Id.* SYN. Trānŏ, trājĭcĭŏ. || † *Au pass.* Phăsĭăcōquĕ păvēns īnnăbĭtŭr hōspĭtĕ gūrgēs. *Merob.* (*Paneg.* 56)

Īnnātŭs, ă, ŭm, *part. de* Innascor. *Né dans ou sur.* Nē vĕlŭt īnnătī trĭvĭīs. *H.* Īnnătăquĕ rūpĭbŭs āltīs Rōbŏră. *O. Voy.* Natus. || *Inné.* Īnnātŭs ăpēs ămŏr ūrgĕt hăbēndī. *V.* Īnnătă lĭbĭdŏ. *O.* SYN. Nātīvŭs, īnsĭtŭs, īngĕnĭtŭs, īngĕnĕrātŭs, nātūrālĭs. || † (*de in priv. et* natus). *Eccl. Qui n'a pas eu de commencement.* Ūt quĭă nātūm Scīmŭs ăb īnnătō. *Prud.* (*Apoth.* 246. *Ib.* 80). *Voy.* Ingenitus.

? Īnnăvĭgŏ, ās, ārĕ, *n. Naviguer sur.* (*Avien. Or. mar.* 167. Alii divisim.)

Īnnēctŏ, ĭs, ēxŭĭ, ēxūm, ēctĕrĕ. *Lier avec, attacher à, enlacer.* Fēstăque ŏdōrātīs īnnēctūnt tēmpŏră sērtīs. *O.* Tūm lāctĕă cōllă Aūro īnnēctūntŭr. *V.* Părĭbūs pālmās āmbōrum īnnēxŭĭt ārmīs. *Id*

SYN. Nēctŏ, cōnnēctŏ, īllĭgŏ, etc. *Voy.* Vincio. || — cōllŭm *ou* faūcēs lăquĕō. *Se pendre.* Lăquĕōque īnnēctĕrĕ faūcēs. *O. Voy.* Strangulo. || *Au fig.* Caūsās īnnēctĕ mŏrāndī. *V.*

Īnnēxŭs, ă, ŭm. *Lié, attaché.* Crīnēm vīttīs īnnēxă crŭēntīs. *V.* Hērcŭlĕōque hŭmĕrōs īnnēxŭs ămīctū. *Id.* || *Au fig.* Ēt fraūs īnnēxă clĭēntī. *V.*

Īnnīsŭs. *Comme* Innixus.

† Īnnĭtēns, tĭs. *Brillant.* Cōēgĭt īnstāns īnnĭtēns crĕpūscŭlŭm. *Capel.* (II, p. 47).

Īnnītŏr, ĕrĭs, xŭs sŭm, tī, *d. S'appuyer sur.* Frāctæque īnnītĭtŭr hāstæ. *Sil.* Ūdæque īnnītŏr ărēnæ. *O.* Īnnītēns băcŭlō. *Id.* SYN. Nītŏr, īncŭmbŏ.

Īnnīxŭs, ă, ŭm, *part. Appuyé sur.* Scēptrōque īnnīxŭs ĕbūrnō. *O.* Vāstīs īnnīxă cŏlūmnīs (templa). *Id.* SYN. Īnnĭtēns, nīxŭs, īncŭmbēns, fūltŭs. || Īnnīxŭs gĕnū, Īnnīxŭm sīdŭs. *Constellation, la même que* Engonasi. (*Avien. Arat.* 205 ; *German.* 666.)

Īnnŏ, ās. *Voy.* Innato.

Īnnŏcēns, tĭs. *Qui ne fait pas de mal.* Hīc īnnŏcēntīs pōcŭlă lēsbĭī (vini). *H.* Prōptēr quēm fŭĭt īnnŏcēns rŭīnă. *M.* (I, 83). SYN. Īnnŏcŭŭs, īnnŏxĭŭs. PHR. Sĭnĕ nŏxā lūcĕ bĭbŭntŭr (aquæ). *O.* || *Innocent, non coupable; en gén. Vertueux.* Āt tū, dūm pŏtēs, īnnŏcēns rĕcēdĕ. *M.* (IV, 30). Quī fīctīs caūsīs īnnŏcēntēs ōpprĭmŭnt. *Ph.* Lēgēm nŏcēns vĕrētŭr, fōrtūnam īnnŏcēns. *P. Syr.* Prīvīgnīs mŭlĭēr tēmpĕrăt īnnŏcēns. *H.* SYN. Īnnŏcŭŭs, īnnŏxĭŭs, īnsōns, īntĕgĕr, *qqf.* prŏbŭs, sānctŭs, cāstŭs, hŏnēstŭs, pĭŭs, pūrŭs. PPH. Crīmĭnĭs, cūlpæ *ou* fraūdĭs ēxpērs, īmmūnĭs. Quī cūlpā cărĕt. Văcŭŭs nŏxā. Crīmĭnĭs īnsōns. Cuī īnsōns ănĭmŭs, īnnŏcŭī mōrēs, ănĭmŭs rēctŭs, mēns cōnscĭă rēctī. Cūlpæ īnscĭŭs. Sĭnĕ crīmĭnĕ. Nūllĭŭs nŏxæ, crīmĭnĭs rĕŭs, sĭbī cōnscĭŭs. Īgnārŭs nŏcēndī. Sĭnĕ fraūdĕ dŏlōquĕ. Ăb ōmnī lābĕ īmmūnĭs. Cuī cāstī mōrēs, cōrdă nūllī cūlpæ ōbnŏxĭă. VERS. Ā cūlpā făcĭnŭs scītĭs ăbēssĕ mĕā. *O.* Cōnscĭŭs īn cūlpā nōn scĕlŭs ēssĕ sŭā. Vītă fĭdēsquĕ Īncūlpātă fŭĭt. Sī scĕlŭs īngĕnĭō scītĭs ăbēssĕ mĕō. Pătĭŏr sĭnĕ crīmĭnĕ pœnăm. *Id.* Nīl cōnscīrĕ sĭbī, nūllā pāllēscĕrĕ cūlpā. *H.* Īntĕgĕr vītæ scĕlĕrīsquĕ pūrŭs. *Id.* Căsta īgnārăquĕ cūlpæ Mēns dŏmĭnī. *St.* Nūllī pērvĭă cūlpæ Pēctŏră. *Cl.* Sī mĕă nēc tūrpī mēns ēst ōbnŏxĭă fāctō. *Tib.* Aūrĕăque īnnŏcŭōs sērvārēnt sæcŭlă mōrēs Spōntĕ sŭā, nēc crīmĭnĭbŭs vĭă prōmptă pătērĕt. *Avien.* Rēspērsă lābĕ nūlla, ēt īntācta, īnnŏcēns. *Sen.* Ŭt īpsī crīmĭne ēt cūlpā văcēnt. Crīmĭne ēt cūlpā cărēnt. Ērrŏr ā cūlpā văcăt. *Id.* Nĕgābăt īllă se ēssĕ cūlpæ prŏxĭmăm. *Ph.* Cūlpā cărŭīsse ārbĭtrŏr. *Pl.* Cărĕŏ nŏxĭā. *Id.* || Īnnŏcēntēs, *m. pl. Eccl. Les SS. Innocents.* (*Prud. Cath.* 12, 125 sq. ; *Amœn.* vs. 113 ; *Juvc.* I, 288 sq.)

Īnnŏcēntĭă, æ, *f. Innocence, pureté.* Frōntĭs pŭdōrēm, cōrdĭs īnnŏcēntĭăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 357). Stŏlātŭs īnnŏcēntĭā. *P. Nol.* (21, 786).

Īnnŏcŭē, *adv. Innocemment, sans faire de mal.* Īnnŏcŭē vīvĭtĕ : nūmĕn ădēst. *O.*

Īnnŏcŭŭs, ă, ŭm. *Qui ne nuit pas, innocent.* Spārgĭmŭr īnnŏcŭæ sūccīs mĕlĭōrĭbŭs hērbæ. *O.* Lūdĭmŭs īnnŏcŭīs vērbīs. *M.* (VII, 11). SYN. Īnnŏcēns, īnnŏxĭŭs. || *Inoffensif, doux.* Ănĭmăl sĭnĕ fraūdĕ dŏlōquĕ, Īnnŏcŭŭm, sīmplēx. *O.* SYN. Mītĭs, mānsuētŭs. || *En gén. Vertueux.* Vīxĭmŭs īnnŏcŭæ. *O. Voy.* Innocens. || 2. *Qui n'a reçu aucun dommage.* Dōnēc rōstră tĕnēnt sīccum, ēt sēdērĕ cărīnæ Ōmnēs īnnŏcŭæ. *V.* Fīdā pēr īnnŏcŭās ērrēnt īncēndĭă tūrrēs. *Cl. Voy.* Incolumis.

? Īnnŏtātŭs, ă, ŭm. *Marqué.* Tē chrīsmăte īnnŏtātŭm. *Prud.* (*Cath.* 6, 128. Sed rectius *innovatum*).

Īnnōtēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir connu.* Fāllĭmŭr ? ān nōstrīs īnnōtŭĭt īllă lĭbēllīs? *O.* Quīcūmquĕ tūrpī fraūdĕ sēmĕl īnnōtŭĭt. *Ph.* SYN. Cĕlĕbrŏr, clārĕŏ, īnclārĕŏ.

† Īnnŏvātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui renouvelle.* Tūnc īnnŏvātŏr, qui īntŭs ēst. *P. Nol.* (21, 625).

Īnnŏvātŭs, ă, ŭm. *Renouvelé.* Dĭēs, plēnō tămĕn īnnŏvātŭs ānnō. *Prud.* (*Peri.* 12, 5. Vid. *Innotatus*).

Īnnŏvŏ, ās, ārĕ. *Renouveler.* Hăbĭtūmquĕ mēntĭs īnnŏvăt. *P. Nol.* (10, 60). Ālĕs ŭt ēxpŏsĭtōs quūm phœnīx īnnŏvăt ārtūs. *Corip.* (*Justin* I, 349). *Voy.* Novo.

Īnnŏxĭŭs, ă, ŭm. 1. *Qui ne nuit pas* Mīscŭērūnt hērbās ēt nōn īnnŏxĭă vērbă. *V.* Tāctūque īnnŏxĭă mōllī Lāmbĕrĕ flāmmă cŏmās. *Id. Voy.* Innocens. || 2. *A qui on ne nuit pas.* Ā sævō sērpēntum īnnŏxĭă mōrsū. *L. Voy.* Incolumis.

Īnnŭbă, æ, *f. Fille non mariée.* Īnnŭbă pērmănĕō; sēd jām fēlīcĭŏr ætās. *O.* Īn vūlnūs cĕcĭdērĕ grĕgēs : tūnc īnnŭbă Māntō. *St. Voy.* Innupta. || *Au fig.* Īnnŭbă laūrŭs (respectu ad Daphnen). *O.*

Īnnūbĭlŭs, ă, ŭm, *et* Īnnūbĭs, ĕ. *Sans nuage.* Sēmpērque īnnūbĭlŭs æthēr. *Lr.* (III, 21). Ēt fūlsĭt ĭŏlē quālĭs īnnūbĭs dĭēs. *Sen.* (*H. OEt.* 238). SYN. Pūrŭs, sĕrēnŭs. PPH. Sĭnĕ nūbĕ. Dīscūssīs *ou* Fŭgātīs nūbĭbŭs.

Īnnūbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ, *n. Être mariée.* Nē thălămīs Aūrām pătĭāre īnnūbĕrĕ nōstrīs. *O.* Īnnūpsīt tĕpĭdō pēllēx Cŏrnēlĭă būstō. *L. Voy.* Nubo.

Īnnŭmĕrābĭlĭs, ĕ. *Innombrable.* Īnnŭmĕrābĭlĭbŭs plāgīs vēxātă pĕr ævŭm. *Lr.* (I, 584). Īnnŭmĕrābĭlĭs Ānnōrŭm sĕrĭēs. *H. Voy.* Innumerus.

Īnnŭmĕrābĭlĭtĕr. *Un nombre infini de fois.* Īnnŭmĕrābĭlĭtēr prīvās mūtātŭr īn hōrās. *Lr.* (V, 275, nempe aer. Adde *Ov. Am.* III, 9, 27).

† Īnnŭmĕrālĭs, ĕ. *Comme* Innumerabilis. Sēd nŭmĕrō măgĭs īnnŭmĕrālī. *Lr.* (II, 1084).

† Īnnŭmĕrōsŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Jām crēscĭt ĭnĭquīs Īnnŭmĕrōsă mănŭs. *Corip.* (*Johan.* V, 662).

Īnnŭmĕrŭs, ă, ŭm. *Innombrable* Hūnc cīrcum īnnŭmĕræ gēntēs pŏpŭlīquĕ vŏlābānt. *V.* Cīnctŭs ăb īnnŭmĕrō mē tĕnĕt hōstĕ lŏcŭs. *O.* SYN. Īnnŭmĕrābĭlĭs, plūrĭmŭs, frĕquēns, mūltŭs. PPH. Nōn nŭmĕrābĭlĭs. Nŭmĕrō īnfīnītŭs. VERS. Nŭmĕrōquĕ cărēntĭs ărēnæ Mēnsōrēm. *H.* Quām mūlta īn sĭlvīs aūtūmnī frīgŏrĕ prīmō Lāpsă cădūnt fŏlĭă. *V.* Quām mūlta īn sĭlvīs ăvĭūm sē mīllĭă cōndūnt. Sēd nĕquĕ quām mūltæ spĕcĭēs, nēc nōmĭnă quæ sīnt Ēst nŭmĕrŭs ; nĕque ĕnĭm nŭmĕrō cōmprēndĕrĕ rēfērt : Quēm quī scīrĕ vĕlĭt, Lĭbycī vĕlĭt æquŏrĭs īdēm Dīscĕrĕ quām mūltæ zĕphўrō tūrbēntŭr ărēnæ; Aūt, ŭbī nāvĭgĭīs vĭŏlēntĭŏr īncĭdĭt eūrŭs, Nōssĕ quŏt Īŏnĭī vĕnĭānt ād līttŏră flūctūs. *Id.* Sæpe ĕgŏ dīgēstōs vŏlŭī nŭmĕrārĕ cŏlōrēs, Nēc pŏtŭī : nŭmĕrō cōpĭă mājŏr ĕrăt. *O.* Tŏtĭdēm quŏt mēssĭs ărīstās, Sīlvă gĕrĭt frōndēs, ējēctās līttŭs ărēnās. Tŏt mălă sŭm pāssŭs quŏt īn æthĕrĕ sīdĕră lūcēnt, Pārvăquĕ quŏt sīccŭs cōrpŏră pūlvĭs hăbĕt. Ēxcēdīt nŭmĕrŭm mĕrĭtōrŭm sūmmă tŭōrŭm. Vērĕ prĭŭs flōrēs, æstū nŭmĕrābĭs ărīstās, Pōmă pĕr aūtūmnŭm, frīgŏrĭbŭsquĕ nĭvēs. Cīnўphĭæ sĕgĕtĭs cĭtĭŭs nŭmĕrābĭs ărīstās, Āltăquĕ quām mūltīs flōrĕăt Hўblă thўmīs, Ēt quŏt ăvēs mŏtīs nītāntŭr īn āĕră pēnnīs, Quīquĕ nătēnt pīscēs æquŏrĕ, cērtŭs ĕrĭs. Quŏt frŭtĭcēs sīlvæ, quŏt flāvās Tĭbrĭs ărēnās, Mōllĭă quŏt Mārtĭs grāmĭnă Cāmpŭs hăbĕt, Tŏt mălă pērtŭlĭmŭs. *Id.* Quī nŭmĕrārĕ vĕlīt quām mūltă sŭb ărbŏrĕ nōstră Pōmă lĕgām, cĭtĭŭs tĕnŭēs nŭmĕrābĭt ărīstās. *Calp.* Ōcĕănī flūctūs mē nŭmĕrārĕ jŭbēs, Ēt mărĭs Ægæī spārsās pēr līttŏră cōnchās, Ēt quŏt Cēcrŏpĭō mōntĕ văgēntŭr ăpēs. *M.* Cōnvĕnĭūnt ănĭmæ, quāntās vĭŏlēntĭŏr aūstĕr Dēcŭtĭt ărbŏrĭbŭs frōndēs, aūt nūbĭbŭs īmbrēs Cōllĭgĭt, aūt frāngĭt

ctūs, aūt tōrquēt ărēnās. *Cl.* Pērcēnsērĕ lăbōr dēnsīs dĕcŏra āltă trŏpæīs, Ūt sī quīs stēllās pērnŭmĕrārĕ vĕlĭt. *Rutil.* (Adde *Ov. Trist.* V, 2, 25 sq.; *A. Am.* II, 517; III, 149 sq.; *Catul.* 5, 7 sq.) || † *Mal cadencé, ou De la Comédie.* Ēt nŭmĕri īnnŭmĕrī sĭmŭl ŏmnēs cōllăcrŭmārūnt. (*Plauti Epitaph.* apud *Gell.* 1, 24).

Īnnŭō, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Faire signe.* Nām mĭhĭ cōmmōtā jāmdūdūm mūlĭō vīrgā Īnnŭĭt. *J.* (3, 317). Nōn īnnŭĕrām. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 20. Et *Pl. Rud.* III, 4, 26). || *Act. Désigner. Voy.* Designo.

Īnnūptă, æ, *f.* (*de* in *nég. et* nupta). *Qui n'est pas mariée.* Pārs stŭpĕt īnnūptæ dōnum ĕxĭtĭālĕ Mĭnērvæ. *V.* Pŭĕri īnnūptæquĕ pŭēllæ. *Id.* SYN. Īnnŭbă, vīrgŏ. *Voy.* Virgo. || *Qqf. absolt.* Cērnĭtĭs, īnnūptæ, jŭvĕnēs? *Cat.* (62, 6). || Īnnūptæ nūptĭæ. *Hymen criminel, maudit.* Quā tēmpēstātĕ Părĭs Hĕlĕnam īnnūptīs jūnxīt nūptĭīs. *Poet.* (apud *Cic. de Orat.* 3, 58. Græce γάμος ἄγαμος).

Īnō, ūs, *acc.* Īnō, *f.* (Ἰνώ). *Ino, fille de Cadmus et d'Harmonie, fut mariée à Athamas, roi de Thèbes, qui l'abandonna pour Néphélé, puis revint à elle. Jalouse des deux enfants de sa rivale, Hellé et Phrixus, elle résolut leur perte; mais ceux-ci lui échappèrent, et Athamas, dans un accès de délire suscité par les dieux, lui arracha des bras son propre fils Léarque, qu'il écrasa contre un rocher. Ino se jeta dans la mer, avec son autre fils Mélicerte, et fut changée par Vénus en une divinité marine, honorée sous le nom de Leucothée ou* Matuta. Sīt Mēdēă fĕrōx īnvīctāquĕ, flēbĭlĭs Īnō. *H.* Hīc ōrbam Aūtŏnŏēn ĕt ănhēlām cērnĭmŭs Īnō. *St.* SYN. Cādmēĭs, Leūcŏthĕă, Mātūtă. PPH. Ăthămāntĭă cōnjūx Sĕmĕlēs sŏrŏr. Bācchī mātērtĕră, nūtrīx. VERS. Mărĭă vērtĭce īmmēnsō prĕmĭt Īnōă rūpēs, quā, scĕlūs fŭgĭēns sŭŭm, Nŏvūmquĕ făcĭēns, mātĕr īnsĭlŭīt frĕtō, Mērsūră nātŭm. *Sen.* (*Phœn.* 22). || † Īnō, ōnĭs, *arch.* Īnsĕrĭt Īnōnĭs vērsū pŭtŏ tālĕ dŏcĭmĕn. *T. Maur.* (*Met.* 363). *Voy.* Calypso.

Īnŏblītŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas oublié.* Sēmpĕr ĭnŏblītā rĕpĕtām tŭă mūnĕră mēntĕ. *O.*

Īnŏbrŭtŭs, ă, ŭm. *Non englouti.* Deūcălĭŏnēās ēffūgĭt ĭnŏbrŭtŭs ūndās. *O.*

Īnŏbsĕquēns, tĭs. *Indocile.* Īnŏbsĕquēntēs prōtĭnŭs fĕrī Răpŭērĕ cūrrŭm. *Sen.* (*Hip.* 1068).

Īnŏbsērvābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut remarquer.* Tēctī frūstrārētŭr ĭnŏbsērvābĭlĭs ērrŏr. *Cat.* (64, 115).

Īnŏbsērvātŭs, ă, ŭm. *Non observé.* Lībĕră cūrrēbānt ĕt ĭnŏbsērvātă pĕr ānnŭm Sīdĕră. *O.* || *Non remarqué.* Ūt pŭĕr ēt văcŭīs ĕt ĭnŏbsērvātŭs ĭn hērbīs. *O.* Lūsĕrăt hōs cāsūs, nĭsi ĭnŏbsērvātă mănērĕt. *M.* (VIII, 33, nempe columba). *Voy.* Invisus.

Īnŏccĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui ne se couche pas.* Spēctăt ĭnŏccĭdŭīs stēllātŭm vīsĭbŭs Ārgŭm. *St.* || *Surtout en parlant des astres.* Āxĭs ĭnŏccĭdŭīs, gĕmĭnā clārīssĭmŭs Ārctō. *L.* (Adde *German.* 64). PHR. Ārctōs Ōcĕănī mĕtŭēntēs æquŏrĕ tīngī. *V.*

Īnŏdōrŭs, ă, ŭm. *Inodore.* Ūrnæ Ōssa ĭnŏdōră dăbĭt, seū spīrēnt cīnnămă sūrdŭm. *Pers.* (6, 35). SYN. Īnŏlēns. PPH. Sĭne ŏdōrĕ. Ŏdōrĕ cărēns.

Īnŏffēnsŭs, ă, ŭm. *Qui ne heurte point contre un obstacle.* Mōnstrăt, ĭnŏffēnsōs dīrĭgĭt īllĕ pĕdēs. *O.* Sēd măre ĭnŏffēnsūm crēscēnti āllābĭtŭr æstū. *V.* Dētŭr ĭnŏffēnsæ mētām tĭbĭ tāngĕrĕ vītæ. *O.* (Adde *Varr.* ap. *Non.* 3, 60). SYN. Īllæsŭs.

Īnŏlēns, tĭs. *Inodore.* Pŏtĭs ēs rĕpĕrīre ĭnŏlēntĭs ŏlīvī Nātūrām, nūllām quæ mīttăt nărĭbŭs aūrām. *Lr.* (II, 849). SYN. Īnŏdōrŭs.

Īnŏlēscŏ, ĭs, lŭī, lēscĕrĕ, *n. Croître avec ou dans.* Ūdōquĕ dŏcēnt ĭnŏlēscĕrĕ lĭbrō (germen). *V.* Pēnĭtŭsquĕ nĕcēsse ēst Mūltă dĭū cōncrētă mŏdīs ĭnŏlēscĕrĕ mīrīs. *Id.* Dūrĭtĭēm lăpĭdŭm mērsīs ĭnŏlēscĕrĕ rāmīs. *Sil.* Sānxĭt ĕdācēs Pērpĕtŭīs scĕlĕrŭm pœnīs ĭnŏlēscĕrĕ vērmēs. *Prud.* (*Ham.* 828). SYN. Īncrēscŏ. || † *Act. Faire croître dans, développer.* Quæ nōstī, mĕdĭtāndŏ vĕlīs ĭnŏlēscĕrĕ mēntī. *Aus.* (*Epigr.* 141. Possis et *inolescere* hoc loco passive intelligere; sed alter sensus apud Nostrum non insolens. *Id. Gratiar. Act. ad Gratian.* 36 : « Gratiano ejusmodi semina nostri amoris *inolesti*, ut, etc. » Sic et *Gell.* 12, 5).

Īnōmĭnātŭs, ă, ŭm. *De mauvais augure, funeste.* Īnōmĭnātă pērprĭmāt cŭbīlĭă. *H.* (*Epod.* 16, 38. *Bentl.* addit *Od.* III, 14, 11, ubi alii *ominatis* vel *nominatis*).

Īnŏpērtŭs, ă, ŭm. *Découvert, nu.* Cōrpŏră mūtŭă, nōssĕ nĕfās, Pōst ĕpŭlās ĭnŏpērtă vĭdēnt. *Prud.* (*Cath.* 3, 117. Adde *Alcim.* III, 80).

Īnŏpĭă, æ, *f. Pauvreté.* Mălŭs quūm sūtŏr, ĭnŏpĭā dēpērdĭtŭs. *Ph.* Īd laūdī dūcĭs quŏd tūm fēcĭsti ĭnŏpĭā. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 25). Tūm mi hānc ĭs ēssĕ gnātām vŏlŭĭt Īnŏpĭăm. *Pl.* (*Trin. prol.* 9). *Voy.* Paupertas.

Īnŏpīnātŭs *et* Īnŏpīnŭs, ă, ŭm. *Inopiné, imprévu.* Ātque ĭnŏpīnātā dētūr cīrcūmdărĕ fraūdĕ. *Sil.* Ātque ĭnŏpīnātōs rĕfĕrūnt prŏcŭl ēdĭtă cūrsūs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 125). Cūjŭs hĕrīlĕ pĕcūs sīlvīs ĭnŏpīnŭs ăbēgĭt Īmbĕr. *St.* Vīx prīmōs ĭnŏpīnă quĭēs lāxāvĕrăt ārtūs. *V.* SYN. Īmprōvīsŭs. *Voy. ce mot.*

† Īnŏpĭōsŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Inops. Rēs.. Ēgēnās, ĭnŏpĭōsās cōnsĭlī. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 2).

Īnŏps, ŏpĭs. *Qui manque de, dépourvu.* Lūmĭnă vīdērūnt ĭnŏpēm sōmnīquĕ cĭbīquĕ. *O.* Pācĭs ĭnŏps. *Id.* Vērsūs ĭnŏpēs rērŭm. *H.* SYN. Cărēns, īndĭgŭs, ĕgēns, etc. *Voy.* Egens. || — ănĭmī, mēntĭs, rătĭōnĭs, cōnsĭlĭī. *Déraisonnable, en délire.* Sævĭt ĭnŏps ănĭmī. *V.* Mēntĭs ĭnŏps, ūt quām fŭrĭālĭs Ērĭchthō Īmpŭlĭt. *O.* Stāt rătĭōnĭs ĭnŏps. *St.* Cōnsĭlĭīque ĭnŏpēs ēt stūltōs ēxcŭtĭs īgnēs. *O. Voy.* Amens, Stultus. || *Pauvre, misérable.* Tūrpĭs ĭnŏpsquĕ sĭmŭl mĭsĕrābĭlĕ trānsĭgĭt ævŭm. *O.* Īnŏpī mĕtŭēns fōrmīcă sĕnēctæ. *V.* Tūm rēs ĭnŏpēs Ēvāndrŭs hăbēbăt. *Id. Voy.* Pauper.

Īnōpŭs, ī, *m.* (Ἰνωπός). *Rivière de Délos.* Fīdŭs, ĕt Īnōpī mātērnā grātĭŏr ūndā. *V. Fl.*

Īnōrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut fléchir.* Sēd pērvĭco Ājāx ănĭmo ātque ĭnōrābĭlī. *Att.* (ap. *Non.* 8, 28. Alii aliter. *Hermann* legit immōrabili : quod etiam metro satisfacit).

Īnōrātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été exposé ou plaidé.* Īncērtā re ātque ĭnōrātā. *Enn.* (apud *Non.* 2, 745). SYN. Īndīctŭs.

† Īnōrĭs, ĕ, *ou* Īnōrŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de bouche.* Īn āctā cŏŏpērtās ăge ĭnōrās ōstrĕās. *Turpil.* (ap. *Non.* 3, 152. Corruptum *Festi* lemma : « *Inori*, minores. » Equidem lego : « *Inori*, i. e. inores. »)

Īnōrnātŭs, ă, ŭm. *Non orné, négligé.* Jūssĭt ĭnōrnātōs hŭmĕrīs pēndērĕ căpīllōs. *O.* Quīsquĭs ĭnōrnātūmquĕ căpūt crīnēsquĕ sŏlūtōs. *Tib.* (II, 3, 27). SYN. Īncūltŭs, nēglēctŭs, hōrrĭdŭs. || *Au fig.* Nōn ĕgo ĭnōrnāta ēt dŏmĭnāntĭă nōmĭnă sōlŭm (amabo). *H.* || *Non célébré par des vers, non chanté.* Nōn ĕgŏ tē mĕīs Chārtīs ĭnōrnātŭm sĭlēbŏ. *H.* SYN. Īndīctŭs, īmmĕmŏrātŭs.

Īnōŭs, ă, ŭm (Ἰνῷος). *D'Ino.* Phrīxŏn ĕt Hēllēn Dīcĕrĭs Īnōīs ērĭpŭīssĕ dŏlīs. *O.* Ēt Īnōō Mĕlĭcērtæ. *V.* (Et *Sen. Phœn.* 23).

Inp. *Voy.* Imp.

Inprīmīs. *Voy.* Imprimis.

Īnquăm, ĭs, ĭt, *défect. Dis-je, dit-il.* Suāvĭtĕr ūt nūnc ēst, īnquam, ēt căpĭo ŏmnĭă quæ vīs. *H.* Nē făcĭam, īnquĭs, Ōmnīnō vērsūs? *Id.* Quō vīncŭlă nē-

ctītĭs? īnquĭt. *V.* Cōmmūnī sēnsū plānē cărēt, īnquĭmŭs. *H.* Nōnnĕ vĭdēs, ălĭquīs cŭbĭtō stāntēm prŏpĕ tāngēns īnquĭēt, ūt pătĭēns? *Id.* Nōn ēst hŏmŏ bēllŭs, īnquĭēs. Ēst. *Cat.* (24, 7). Quĭs īstĕ tāntŭs, īnquĭūnt, Rēgnātŏr, āstrīs īmpĕrāns? *Prud* (*Cath.* 12, 33). SYN. Āiŏ, dīcŏ. || † Īnquĕ, Īnquĭtŏ, *ancien impér.* Dăbo, īnquĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 124. Sic *Ter. Heaut.* IV, 7, 1; *Ph.* V, 7, 26). Ĭtă dī fāxīnt, īnquĭtŏ. *Id.* (*Aul.* IV, 10, 58). *Voy.* Dic.

Īnquĕ. 1. (*de* in *et* que). *Et dans.* Īnquĕ cŏrōnātīs fūlgēăt āltŭs ĕquīs. *O.* || 2. (*de* in *priv.*). *Et non.* Īnquĕ sălūtātām līnquō. *V.* || 3. *Impér. de* Inquam. *Voy. ce mot.*

Īnquĭēs, ētĭs, *m. f. Comme* Inquietus.

Īnquĭētŏ, ās, ārĕ. *Agiter, troubler.* Ēt vūlgī lĕvĭs Prŏcēllă, mēntēs īnquĭētās mōbĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 79).

Īnquĭētŭs, ă, ŭm. *Qui est toujours en mouvement, agité.* Cāmpānōs quătĭs īnquĭētŭs ārmōs. *St.* Dūx inquĭētī tūrbĭdŭs Ādrĭæ (auster). *H.* Quăm flūctū tĕnŭī, sĕd īnquĭētō. *M.* (IV, 55). SYN. Īrrĕquĭētŭs, īmplăcĭdŭs, ăgĭtātŭs, mōtŭs, tūrbātŭs. || *Au fig. Agité, inquiet.* Ēt īnquĭētās fēssŭs ēxŭĭt cūrās. *M.* (X, 30). Ăb īnquĭētō sæpĕ sĭmŭlātūr quĭēs. *Sen.* (*OEd.* 684). Ēt īnquĭētĭs āssĭdēns prăecōrdĭīs. *H. Voy.* Sollicitus.

Īnquĭlīnŭs, ă, ŭm. *Locataire.* Vīcīnūs Nŏvĭō vĕl īnquĭlīnŭs. *M.* (I, 87). || *Au fig.* Ūt Mārtēm vălĭdŭs pĕr īnquĭlīnŭm Dēfēnsēt tĕnŭēm Gărūmnă Tībrĭm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 43).

Īnquĭnātŭs, ă, ŭm. *Teint, sali.* Quōd bīs mūrĭcĕ vēllŭs īnquĭnātŭm. *M.* (IV, 4). || *Au fig. Souillé.* Nām dēxtrā pătĕr īnquĭnātĭōrĕ. *Cat.* (33, 3).

Īnquĭnŏ, ās, ārĕ. *Teindre, tacher, salir.* Sĕd īnquĭnārī nōlo īgnāvō sānguĭnĕ. *Ph.* Īnquĭnĕt ārmă sĭtŭs. *O.* Dĭgĭtum īnquĭnārĕ pōssĭs. *Cat.* (23, 23). SYN. Pōllŭŏ, măcŭlŏ, fœdŏ, īnfĭcĭŏ. || *Au fig. Souiller, corrompre.* Īnquĭnăt ēgrĕgĭōs ādjūnctă sŭpērbĭă mōrēs. *Cl.* Fēcūndă cūlpæ sæcŭlă nūptĭās Prīmum īnquĭnāvērĕ. *H.* Făcĭnŭs quōs īnquĭnăt, æquăt. *L.* SYN. Pōllŭŏ, cōrrūmpŏ, tĕmĕrŏ, etc. *Voy.* Polluo.

Īnquīrŏ, ĭs, īsīvī, sītŭm, īrĕrĕ. *Rechercher, s'enquérir de.* Ēvĕnĭt, īnquīrānt vĭtĭa ūt tŭă rūrsŭs ēt īllī. *H.* Prīmūm nam īnquīrām quĭd sĭt fŭrĕrĕ. *Id. Voy.* Quæro. || *Interroger les devins.* Īnquīrĕ īn fātă nĕfāndī Cæsărĭs. *L.* Fīlĭŭs āntĕ dĭēm pătrĭōs īnquīrĭt īn ānnōs. *O.*

Īnquīsītĭŏ, ōnĭs, *f. Recherche.* Sĕd căve īnquīsītĭōnī mĭhī sĭs. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 16).

Īnquīsītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui recherche.* Ālgæ īnquīsītōrēs ăgĕrēnt cūm rēmĭgĕ nūdō. *J.* (4, 49).

Īnquīsītŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* quæro). *Non recherché, non examiné.* Mŭlĭĕr, īstām rem īnquīsītām cērtum ēst nōn āmĭttĕrĕ. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 217. *Ib.* IV, 1, 9).

Inquit. *Voy.* Inquam.

Inr. *Voy.* Irr.

Īnsălūtātŭs, ă, ŭm. *Non salué.* Īnquĕ sălūtātām līnquō. *V.*

Īnsānābĭlĭs, ĕ. *Incurable.* Sī trĭbŭs Āntĭcȳrīs căpŭt īnsānābĭlĕ nūnquăm. *H.* Rĕmŏvētĕ lūmĕn, dīcĕt īnsānābĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 593). *Voy.* Immedicabilis.

Īnsānē, *adv., et* Īnsānŭm, *n. pris adv. Follement.* Īn sīlvām nōn līgnă fĕrās īnsānĭŭs āc sī. *H.* SYN. Stūltē, īnsĭpĭēntĕr. || *Excessivement, immodérément.* Nām bŏnum ēst paūxīllum ămāre; īnsānē, nōn bŏnum ēst. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 20). Ēsŭrĭēns īnsānē bĕnĕ. *Id* (*Mil.* I, 1, 24. Quem locum forte innuit *Varr. L. L.* 7, 86). Spīrĕt īnsānŭm nĕbŭlōsŭs aūstĕr. *Boet.* (2, 3). Īnsānum ŭtĕrquĕ dēămăt. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 450. *Id. Most.* III, 3, 5, *insanum* bonam). SYN. Vāldē, īmmŏdĭcē, vĕhĕmēntĕr, mĭsĕrē, pērdĭtē.

Īnsānĭă, æ, *f. Folie, délire.* Īmo īn cōrdĕ pŭdōr, mīxtōque īnsānĭă lūctū. *V.* Ērgo ŭbĭ prāvă Stūltĭtĭa, hīc sūmma ēst īnsānĭă. *H.* Ān mē lūdĭt ămābĭlĭs īnsānĭă? *Id.* SYN. Āmēntĭă, dēmēntĭă, fŭrŏr, dēlīrĭŭm. *Voy.* Amentia. || *Désir immodéré, passion, rage.* Fœdīque īnsānĭă lūcrī. *M.* (VIII, 48). Sævĭt ămŏr fērri, ēt scĕlĕrāta īnsānĭă bēllī. *V.* SYN. Fŭrŏr, ămŏr, răbĭēs. *Voy.* Cupido. || † *Au plur.* (*Pl. Aul.* IV, 4, 15.)

Īnsānĭēns, tĭs. *Insensé; furieux.* Īnsānĭēntĭs dūm săpĭēntĭæ Cōnsūltŭs ērrō. *H.* Īnsānĭēntēm nāvĭtă Bŏsphŏrŭm Tēntābŏ. *Id. Voy.* Insanus.

Īnsānĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *n. Être fou, en délire, furieux.* Gāllĕ, quĭd īnsānīs? īnquĭt: tŭă cūră, Lȳcōrĭs. *V.* Īnsānīrĕ lĭbēt quŏnĭām tĭbĭ. *Id.* Ān tū rĕrĭs ĕum ōccīsa īnsānīssĕ părēntĕ! *H.* Mēcūm quĭcūmquĕ părātī īnsānīrĕ mănū. *St.* Īnsānīvīsti hērclĕ *Pl.* (*Mil.* III, 1, 158). SYN. Fŭrŏ, dēsĭpĭŏ, lȳmphŏr, bācchŏr, dēlīrŏ. *Voy.* Amens. || *Au fig.* Īnsānītūrīs aūdĕăt īrĕ frĕtīs. *Rutil.* (1, 620). || *Qqf. act.* Sērōs īnsānĭt ămōrēs. *Pp.* (II, 34, 25). Huīc ĕgŏ vūlgŭs Ērrōrī sĭmĭlēm cūnctum īnsānīrĕ dŏcēbŏ. *H.*

† Īnsānĭtās, ātĭs, *f. arch. Comme* Insania. Ăpăge īn dĭērēctum ā dŏmō nōstra īstam īnsānĭtātēm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 414).

† Īnsānĭtĕr, *arch. Comme* Insane. Jŏcārī nēscĭt, lūdĭt nĭmium īnsānĭtĕr. *Pompon.* (apud *Non.* 11, 4, et ap. *Prisc.* 1010).

Īnsānŭs, ă, ŭm. *En délire, hors de soi, furieux.* Ādfŭĭt īnsānō jŭvĕnĭs Phōcæŭs Ŏrēstæ. *O.* Cōgĭs ĕt īnsānā mēntĕ nĕfāndă lŏquī. *Tib.* (II, 6, 18). SYN. Āmēns, dēmēns, fŭrēns, etc. PPH. Nōn sānŭs. Sānŭs părŭm. *Voy.* Amens. || *En parl. d'une ch.* Īnsānī fĕrĭānt sĭnĕ līttŏră flūctŭs. *V.* Āccēndāmque ănĭmōs īnsānī Mārtĭs ămōrĕ. *Id.* Īnsānĭs caūtēs ōbnōxĭă vēntīs. *Tib.* (II, 4, 9). Pōst īnsānă Căpræ sīdĕră. *H.* Īnsānī sōlētūr dāmnă Vĕsēvī. *St.* Īnsānă jūrgĭă. *O.* || *En partic. Bruyant.* Īnsānūmque fŏrum aūt pŏpŭlī tăbŭlārĭă vĭdĭt. *V.* Ēt vĕtăt īnsānō vērbă tŏnārĕ fŏrō. *Pp.* (IV, 1, 134). || *Saisi d'enthousiasme, inspiré.* Īnsānām vātem ādspĭcĭēs. *V. Voy.* Afflatus. || *Insensé, déraisonnable.* Hīs ĕgŏ cōmmīsī nōstrōs īnsānŭs ămōrēs. *O.* Ŭtĕr ēst īnsānĭŏr hōrŭm? *H.* Tūnc īnsānŭs ĕrĭs si āccēpĕrĭs? ān măgĭs ēxcŏrs? *Id. Voy.* Stultus. || *Immodéré, excessif.* Nūnc īnsānŭs ămŏr dūrĭs tē Mārtĭs īn ārmīs Dētĭnĕt. *V.* Īnsānō jŭvăt īndūlgērĕ lăbōrī. *Id.* SYN. Īmmŏdĭcŭs, īngēns. *Voy.* Insane. || *Qui rend furieux.* Āmnĭs ĭt īnsānā, nōmĭnĕ Gāllŭs, ăquā. *O.* Īnsānă fămēs. *L.* || Īnsānă (herba). *Herbe qui passait pour rendre furieux, la même que* Hyoscyamus. Ēt quæ vūlgārī sērmōne īnsānă vŏcātŭr. *Ser. Sam.* (vs. 367). || Īnsānī mōntēs. *Rochers de Sardaigne, dont il se détachait d'énormes quartiers qui roulaient dans la mer.* Īnsānōs īnfāmāt nāvĭtă mōntēs. *Cl.* (*B. G.* 513. Cf. *Liv.* 30, 39, *Flor.* 2, 6). || *n. pris adv. Voy.* Insane.

Īnsătĭābĭlĭs, ĕ, *et* Īnsătĭātŭs, ă, ŭm. *Insatiable, qui n'est pas rassasié.* Dēquĕ tŭō fĭĕt... Īnsătĭābĭlĭbŭs cōrpŏrĕ rīxă lŭpīs. (*Ibis*, 173.) Mōx ăcquīrēnd dŏcĕt īnsătĭābĭlĕ vōtŭm. *J.* (14, 125). Ētĕnim īnsătĭātŭs ĕūndī Ārdŏr. *St.* SYN. Īnēxplētŭs, īnsătŭrābĭlĭs, īnēxsătŭrābĭlĭs, ăvĭdŭs.

Īnsătĭābĭlĭtĕr. *Sans pouvoir être rassasié.* Īnsătĭābĭlĭtĕr tōti ŭt vōlvūntŭr ĭbīdĕm. *Lr.* (VI, 978, nempe sues). Īnsătĭābĭlĭtĕr dēflēbĭmŭs. *Id.* (III, 921). SYN. Īnēxplētŭm.

Īnsătĭātŭs. *Voy.* Insatiabilis.

† Īnsătĭĕtās, ātĭs, *f. Avidité insatiable* (*Pl. Aul* III, 5, 13, insatietatibus.)

Īnsătŭrābĭlĭs, ĕ. *Comme* Insatiabilis.

Īnsătŭrābĭlĭtĕr. *Comme* Insatiabiliter. Īnfĕrŭs īnsătŭrābĭlĭtĕr căvă gŭttŭră pāndēns. *Fort.* (III, 9, 79).

Īnsătŭrātŭs, ă, ŭm. *Non rassasié.* Īnsătŭrāta ŏdĭīs. *Avien.* (*Arat.* 183). *Voy.* Insatiabilis.

Īnscālpŏ. *Voy.* Insculpo.

Īnscēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ, *n. et act. Monter sur, dans.* Quădrīgās sī nūnc īnscēndās Jŏvĭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 294). Ātque īn cūrrum īnscēndĕrĕ. *Id.* (*Men.* V, 2, 110). || *Absolt.* (*s.-ent.* navem). *S'embarquer.* Īnscēndo, ŭt ĕām rēm Naūpāctum ăd hĕrŭm nūntĭĕm. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 38).

† Īnscēnsĭŏ, ōnĭs, *f. L'action de monter; de s'embarquer.* Quīdve īn nāvem īnscēnsĭŏ? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 19).

Īnscĭēns, tĭs. *Qui ne sait pas.* Sī pēccāvī, mī Chrĕmē, īnscĭēns fēcī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 19. Et *Pl. Capt. prol.* 45). *Voy.* Imprudens.

Īnscĭēntĭă, æ, *f. Ignorance.* Hūjŭs īnscĭēntĭa āc dēmēntĭa ēxtōrrēm făcĭt. *Turpil.* (ap. *Non.* 1, 48. Et *Cæcil.* ap. *Fronton. Ep.* 2, 9).

Īnscītē. *Maladroitement, mal.* Sī quĭd scīs mē fēcīsse īnscīte aūt īmprŏbē. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 58).

Īnscītĭă, æ, *f. Ignorance, sottise.* Seū călĭdŭs sānguĭs, seū rērum īnscītĭă vēxăt. *H.* Sānctārum īnscītĭă lēgŭm. *Id.* Ūt tĕnĕăt vĕtĭtōs īnscītĭă dēbĭlĭs āctŭs. *Pers.* (5, 99. *Fest.* « Inscitia, *stultitia.* ») SYN. Īgnōrāntĭă.

Īnscītŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Inscitus. Nōvī nōn īnscītŭlam āncīllŭlăm. *Afran.* (apud *Non.* 1, 41).

Īnscītŭs, ă, ŭm. *Ignorant, mal avisé, sot.* Quī deōrŭm cōnsĭlĭă cūlpĕt, stŭltŭs īnscītŭsquĕ sĭt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 141). Sēd tu īstūc quĭd cōnfūgĭsti ĭn āram īnscītīssŭmŭs? *Id.* (*Most.* V, 2, 14. Adde *Ter. Hec.* V, 1, 14; ubi *Donat.*). SYN. Rŭdĭs, stŭltŭs.

Īnscĭŭs, ă, ŭm. *Qui ne sait pas.* Īnscĭă Dīdō Īnsīdĕăt quāntŭs mĭsĕræ dĕŭs. *V.* Īnscĭŭs āctī. *O. Voy.* Ignarus. || *Qui n'a pas l'expérience de, qui ignore.* Īnscĭŭs hērbæ. *J.* (11, 66). Īnscĭă cūlpæ. *V.* Īnscĭă sōmnī Lūmĭnă. *V. Fl. Voy.* Expers.|| *Qui ne se doute pas, surpris.* Jŭgŭlōque haūd īnscĭŭs āccĭpĭt ēnsēm. *V.* Quŭm dēcĭdīssēt vŭlpēs īn fŏvĕam īnscĭă. *Ph. Voy.* Imprudens.

Īnscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire sur, inscrire, intituler.* Ūt nŏstrŭm tāntĭs īnscrībām nōmĕn ĭn āctĭs. *Tib.* Īpsĕ sŭōs gĕmĭtŭs fōlĭīs īnscrībĭt, ĕt aī aī Flōs hăbĕt. *O.* SYN. Scrībŏ, īncīdŏ, nŏtŏ. || *Mettre un écriteau à une maison, la mettre en vente.* Ædēs vēnālēs hăsce īnscrībĭt līttĕrīs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 131). Īnscrīpsi īllĭcŏ Ædēs mĕrcēdĕ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 92). *Voy.* Proscribo. || *Tracer, marquer.* Vērsā pŭlvĭs īnscrībĭtŭr hāstā. *V.* Vīx ūlla īnscrībēns tērræ vēstīgĭă cōrnū. *Sil.* Cōrpŭs vīrgīs ŭlmĕīs īnscrībām. *Pl.* (*fragm.* ap. *Serv.* ad *Æ.* I, 482). SYN. Sīgnŏ, nŏtŏ, īmprĭmŏ, ēxărŏ. || *Au fig.* Sŭă quēmquĕ dĕōrŭm īnscrībĭt făcĭēs. *O. Voy.* Ostendo.|| *Assigner, attribuer.* Īnscrīpsērĕ dĕōs scĕlĕrī. *O.* Mĕă dēxtĕră lētō Īnscrībēndă tŭo ēst. *Id.* SYN. Trĭbŭŏ, āttrĭbŭŏ.

Īnscrīptĭŏ, ōnĭs, *f. Inscription. Voy.* Epigramma. || *Dépôt d'une plainte en justice.* Quŭm spŏlĭă gĕnĕrĭs dētrāxĕrĭtĭs, Quam īnscrīptĭōnēm dăbĭtĭs? *Enn.* (ap. *Jul. Vict.* c. 6, p. 224).

Īnscrīptŭs, ă, ŭm. *Écrit sur, inscrit.* Flōrēs īnscrīptī nōmĭnă rēgŭm. *V.* Ēt aī aī Flōs hăbĕt īnscrīptŭm. *O.* || *Qui porte un écriteau.* Īnscrīptæ līmĭnă cēllæ. *M.* (XI, 45). || *Marqué* (*en parl. des esclaves*). Īnscrīpta ērgăstŭlă. *J.* (14, 24). Quāttŭŏr īnscrīptī pōrtābānt vīlĕ cădāvĕr. *M.* (VIII, 75). || 2. (*de in priv. et* scriptus). *Non écrit, non enregistré.* Qui īnscrīptum ēx pŏrtu ēxpōrtānt clāncŭlŭm. *Lucil.* (ap. *Non* 1, 169).

† Īnscrūtābĭlĭs, ĕ. *Insondable.* Cūjŭs jūdĭcĭŭm sĭc īnscrūtābĭle ĕt āltŭm. *Prosp.* (*Ingr.* III, 200).

Īnscūlpŏ, ĭs, pĕrĕ. *Entailler dans, graver en creux.* Cōrnŭăque ærātĭs mīrām rĕfĕrēntĭă fōrmām Pŏstĭbŭs īnscūlpūnt. *O.* Sūmmām pătrĭmōni īnscūlpĕrĕ săxō. *H.* Prōtĭnŭs īnscūlpūnt săcrāto īn mārmŏrĕ fōrmām. *Lact.* (*Phœn.* 153. Alii *exsculpunt, inscalpunt.* Hoc autem damnat *Diom.* 374 : « *Calco,* Inculco; *Scalpo,* Insculpo. ») *Voy.* Scalpo.

Īnsĕcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut couper.* Aūdĕt sĕcārĕ nūmĕn īnsĕcābĭlĕ. *Prud.* (*Ham. Præf.* 61)

† Īnsĕcĕ. *Voy.* Insequo.

Īnsēctă, ōrŭm, *n. pl. Insectes.* SYN. Bēstĭōlæ. PHR. Īn pārva ănĭmālĭă vērtī. *O.*

Īnsēctātĭŏ, ōnĭs, *f. Poursuite.* || *Au fig. Invectives, reproches.* Nāmquĕ prŏphētārŭm fŭĭt īnsēctātĭŏ tālĭs. *Juvc.* (I, 501. *Ib.* 496).

† Īnsēctŏ, ās, ārĕ, *arch. pour* Insector. Nĕquĕ nōs pŏpŭlŭs, prō cērrītĭs, īnsēctābĭt lăpĭdĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 25. *Id. Capt.* III, 4, 61).

Īnsēctŏr, ārĭs, ārī, *d. Poursuivre.* Nam īstĭc hāstīs īnsēctātŭs ēst dŏmī mātrem ēt pătrĕm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 17). SYN. Pērsĕquŏr. || *Au fig. Attaquer en paroles, reprocher.* Fōrtāssĭs nĕquĭŏr, ūltrō īnsēctērĕ, vĕlŭt mĕlĭŏr. *H.* Īnsēctāns dāmnum āmīssī cōrpŏrĭs. *Ph.* SYN. Ōbjūrgŏ, īncrĕpŏ. || *Travailler sans relâche à.* Quŏd nĭsi ĕt āssĭdŭīs tērram īnsēctābĕrĕ rāstrīs. *V.* (Sic *Id. G.* I, 104, jacto qui semine protinus arva *Insequitur.*)

Īnsēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Inseco. *Coupé, entaillé.* Pērcūssŏ fĕrĭūnt īnsēctī pēctĭnĕ dēntēs. *O.*

† Īnsĕcūtŏr, ōrĭs, *m. Persécuteur.* Quŏs... Chrīsti īnsĕcūtŏr sŭstŭlĭt. *Prud.* (*Cath.* 12, 127).

Īnsĕcūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Insequor. *Qui a suivi.* Ūndĕ vōcālēm tĕmĕre īnsĕcūtæ Ōrphĕă sĭlvæ. *H.* (Adde *T. Maur. Syll.* 429.)

Īnsēdābĭlĭtĕr. *Sans pouvoir être apaisé.* Īnsēdābĭlĭtĕr sĭtĭs ărĭdă cōrpŏră mērsāns. *Lr.* (VI, 1174).

Īnsēdī, *parf. mixte de* Insideo *et* Insido.

Īnsĕnĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Īnsĕnēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Vieillir de ou sur.* Crēdĭbĭle ēst nōstrīs īnsĕnŭīssĕ mălīs. *O.* Īnsĕnŭītquĕ Lĭbrīs ĕt cūrīs. *H.*

Īnsēnsĭbĭlĭs *et* Īnsēnsĭlĭs, ĕ. *Non sensible, que les sens ne peuvent saisir.* Ēst īnsēnsĭbĭlīs mōrbīs, sĕd nōxĭă fōrmă. *Ser. Sam.* (vs. 34). Ēx īnsēnsĭlĭbŭs nē crēdās sēnsĭlĕ gīgnī. *Lr.* (II, 865). PPH. Sēnsŭm fŭgĭēns, fāllēns. PPH. Tāctŭm sŭffŭgĭt. *Lr.* Quŏd tāngī nōn lĭcĕt. *Id.*

Īnsĕpūltŭs, ă, ŭm. *Non enseveli.* Pōst, īnsĕpūltă mēmbră dĭffĕrēnt lŭpī. *H.* Pătĕr īnsĕpūltōs spēctĕt. *Sen.* (*Thyest.* 753). *Voy.* Inhumatus.

† Īnsĕquŏ *ou* Īnsĕcŏ, ĭs, sēxī, sĕquĕrĕ, *arch. pour* Insequor. *En partic. Dire, raconter, chanter.* Vĭrŭm mĭhĭ, Cămēna, īnsĕquĕ vērsūtŭm. *Liv. Andr.* (apud *Gell.* 18, 9. *Festus* : « *Inseque* apud *Ennium*, dic; *insexit,* dixit. » *Gloss. Philox.* « Inseque, εἰπέ. » *Gloss. Placidi* : « *Insequis,* narras, refers, et interdum pergis. »).

Īnsĕquŏr, ĕrĭs, cūtŭs sŭm, quī, *d. Poursuivre.* Īnsĕquĭtŭr, trĕpĭdīquĕ pĕdēm pĕdĕ fērvĭdŭs ūrgĕt. *V.* Prōxĭmŭs huīc, lōngō sĕd prōxĭmŭs īntērvāllō, Īnsĕquĭtŭr Sălĭŭs. *Id.* Nĕc īnsĕquēntēm Tărdăt Schœnĭdă. *Sid.* (14, 13). SYN. Sĕquŏr, pērsĕquŏr, īnstŏ, ūrgĕŏ, ăgĭtŏ. PHR. Dēmōlĕōs cūrsū pālāntēs Trōăs ăgēbăt. *V.* || *Au fig. Poursuivre, persécuter.* Nūnc ĕădēm fōrtūnă vĭrōs tŏt căsĭbŭs āctōs Īnsĕquĭtŭr. *V.* Īnsĕquērĭs crīmĕn. *O.* Ōră prŏtērvīs īnsĕquĭtŭr mănĭbŭs. *Id.* Jāctŏ quī sēmĭnĕ prōtĭnŭs ārvă Īnsĕquĭtŭr. *V.* Sævīsquĕ fŭrēns īn jūrgĭă dīctĭs Īnsĕquĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Īnsēctŏr, pērsĕquŏr, ūrgĕŏ, lăcēssŏ, fătīgŏ, īnstŏ. || *Suivre, succéder.* Īnsĕquĭtŭr clāmōrquĕ

vīrūm strīdōrquĕ rŭdēntūm. *V.* Nōx īnsĕcūta ēst; ăbĕūnt sĕcūrī dŏmūm. *Ph.* SYN. Sĕquŏr, ēxcĭpĭŏ, sūccēdŏ. || *Continuer, persister.* Īnsĕquŏr ēt caūsās pĕnĭtūs tēntārĕ lătēntēs. *V.* Cōnvēllĕrĕ vīmĕn Īnsĕquŏr. *Id.* SYN. Pērgŏ, īnstŏ.

Īnsĕrēnŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas serein.* Nōn tāntīs Hўăs īnsĕrēnă nīmbīs. *St.*

1. Īnsĕrŏ, ĭs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrĕrĕ. *Mettre dans, insérer.* Īnsĕrĭtūr mĕdĭūm rădĭīs sūbtēmĕn ăcūtīs. *O.* Hīstŏrĭæ tūrpēs īnsĕrŭīssĕ jŏcōs. *Id.* Ēt vŏlŏ tē chārtīs īnsĕrŭīssĕ mĕīs. *M.* (IV, 31). SYN. Īnsērtŏ, īmmīttŏ, īnsĭnŭŏ, mīscĕŏ, īmmīscĕŏ, ădhĭbĕŏ. || *Mettre parmi, au nombre.* Quŏd sī mē lўrĭcīs vātĭbŭs īnsĕrĭs. *H.* Īnsĕrĭt Æăcĭdīs ălĭēnæ nōmĭnă gēntīs. *Ov.* SYN. Ānnŭmĕrŏ, āddŏ, ādscrībŏ.

2. Īnsĕrŏ, ĭs, sēvī, sĭtŭm, ĕrĕrĕ. *Enter, greffer.* Nēc mŏdŭs īnsĕrĕre ātque ŏcŭlōs īmpōnĕrĕ sīmplēx. *V.* Īnsĕrĕ, Dăphnĭ, pĭrōs. *Id.* VERS. Prūnīs lăpĭdōsă rŭbēscĕrĕ cōrnă. *V.* Mūtātāmque īnsĭtă mālă Fērrĕ pĭrūm. Ōrnūsque īncānŭĭt ālbō Flōrĕ pĭrī. Mīrātūrquĕ nŏvās frōndēs ēt nōn sŭă pōmă (arbos). *Id.* Fāc rāmūm rāmŭs ădōptēt, Stētquĕ pĕrēgrīnīs ārbŏr ŏpācă cŏmīs. *O.* Sī quĭs cōnclūdăt cōrtĭcĕ rāmōs, Crēscēndō jūngī, părĭtērque ădŏlēscĕrĕ cērnăt. Fīssăque ădōptīvās ăccĭpĭt ārbŏr ŏpēs. *Id.* Īnūtĭlēsvĕ rāmōs āmpŭtāns, Fēlīcĭōrēs īnsĕrĭt. *H.* Ălĭēnă stīrpĕ grăvātă, Mītĭs ădōptātīs cūrvātūr frūgĭbŭs ārbōs. *Col.* Nōn mĭnŭs ārtĕ mĕā mūtābĭlĭs īndŭĭt ārbōs Īgnōtās frōndēs ēt nōn gēntīlĭă pōmă : Ārs mĕă nūnc mālō pĭră tēmpĕrăt, ēt mŏdŏ cōgĭt Īnsĭtă præcŏquĭbūs sūbrēpĕrĕ pērsĭcă prūnīs. *Calp.* Quæ quĭbŭs hōspĭtĭūm præstēnt vīrgūltă, dŏcēbŏ, Quæ sĭt ădōptīvīs ārbŏr ŏnūstă cŏmīs. *Pallad.* Fœdĕrĭbūs blāndīs dūlcēs cōnfūndĕrĕ sūccōs. Cūr nōn ārbŏr ĭnōps pīnguēscăt ăb hōspĭtĕ gēmmā, Ēt dĕcŭs ēxtērnī flōrĭs ădēptă mĭcēt? Fēcūndāt stĕrĭlīs pīnguēs ŏlĕāstĕr ŏlīvās, Ēt quæ nōn nŏvĭt, mūnĕră fērrĕ dŏcēt. Nēc nōn ēt cĭtrĕī pătĭūntūr mūtŭă rāmī Pīgnŏră, quæ grăvĭdō cōrtĭcĕ mōrŭs ălĭt. *Id.* Ēccĕ tĭbī īnsērtō rĕvīrēscĭt nūnc ŏlĕāstrō Trūncŭs, ēt ēxtērnī vēstītūr cōrtĭcĕ lībrī. *Prud.* (Cf. *Virg. G.* II, 73 sq.; *Pallad. de Insit* passim.) || *Au fig.* Nūm quă tĭbī vĭtĭōrum īnsēvĕrĭt ōlīm Nātūră. *H.* Pūrgātās īnsĕrĭs aūrēs Frūgĕ Clĕānthēā. *Pers.* (5, 63). Nēc tămĕn hōs mōtūs... Īnsēvēre ănĭmō. *Prosp.* (*Ingr.* II, 153).

Īnsērpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se glisser dans ou sur.* Jām sōmnŭs ăvārīs Īnsērpĭt cūrīs. *St.* Īnsērpĕrĕ mūrmŭr ărēnīs. *Cl. Voy.* Serpo.

? Īnsērtă, æ, *f.* *Incrustation, ornement.* Frūgālĭtās īnsērta ēst rūmōrĭs bŏnī. *P. Syr.* (apud *Gell.* 17, 14, et ap. *Macr.* 2, 7. Sed vox ceterum ignota. *Bentl.* in vetustissimo ms. repperit *miseria*, quod jure defendit. Recepit *Hertz* in ed. *Gell.*).

Īnsērtātŭs, ă, ŭm. *Enfoncé.* Jāmque īnsērtātō rĕsĕrārăt vīscĕră cūltrō. *Prud.* (*Apoth.* 464).

Īnsērtĭm. *En s'insinuant au travers.* Īnsērtīm fūndūnt rădĭōs pĕr ŏpācă dŏmōrŭm. *Lr.* (II, 114).

Īnsērtŏ, ās, ārĕ, *fréquent. de* Insero 1. Clўpĕōquĕ sĭnīstrăm Īnsērtābam ăptāns. *V.* Nūbĭbŭs īnsērtāns căpŭt (arbor). *Sil.* || *Au fig.* Ēt cœlō mēntem īnsērtāssĕ vĕtāntī. *St.*

Īnsērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Insero 1. *Mis dans, inséré, introduit.* Prōfŭĭt īnsērtōs lātĭcēs īnfūndĕrĕ cōrnū. *V.* Īnsērtăquĕ pōstī (sēra). *O.*

† Īnsērvībŏ, *pour* Inserviam. (*Pl. Most.* I, 3, 59.)

† Īnsērvĭēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être exécuté par un esclave.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 105.)

Īnsērvĭŏ, īs, īrĕ, *n.* *Avoir soin, s'occuper exclusivement de.* Pērvĭgĭl īnsērvībăt ĕquō. *Sil.* Īnsērvĭt hŏnōrī. *H.* Ămīco ātque æquālī sŭō Vĭdĕo īnsērvīrĕ. *Ter* (*Heaut.* III, 1, 8) SYN. Cūrŏ, īnvĭgĭlŏ, stŭdĕŏ. || † *Act.* *Asservir, rendre esclave.* Mātrōnæ, nōn mĕrētrīcĭum ēst ūnum īnsērvīre ămāntĕm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 33. *Ib.* 59).

Īnsērvŏ, ās, ārĕ. *Garder dedans.* Ēlўsĭās dĕdĭt īnsērvārĕ vŏlūcrēs. *St.* Gĕmĭt īnsērvāntĕ nŏvērcā. *Id.*

† Īnsēssŏr, ōrĭs, *m.* *Conquérant.* Īnsēssōr Lĭbўēs. *Merob.* (*Paneg.* 24).

Īnsēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Insideo. *Qui sert de siége ou de résidence, occupé.* Hōrrēndīs īnsēssă cŭbīlĭă mōnstrīs. *St.* Īnsēssăquĕ pōndĕrĕ tāntō (humus). *Sil.*

† Īnsēxī, *parf. de* Insequo.

Īnsībĭlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Siffler dans ou sur.* Ŭbĭ trūx īnsībĭlăt eūrŭs. *O.* Dēnsīs īnsībĭlăt āēr Vērbĕrĭbŭs. *St.*

Īnsīccātŭs, ă, ŭm. *Humide.* Vūlnĕrăque īstă fĕrēns pūtri īnsīccātă crŭōrĕ. *St.*

Īnsĭcĭă *ou* Īsĭcĭă, æ, *f.*, *et* Īnsĭcĭŭm *ou* Īsĭcĭŭm, ĭī, *n.* *Animal farci.* (Cf. *Varr. L. L.* 5, 110; *Macr.* 7, 8; *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 2, 26.) || *D'où*, Īnsĭcĭātŭs, ă, ŭm. *Farci.* Trūdĭtūr ē mĕdĭīs īnsĭcĭātă nĭtēns. (*Anthol.* II, 446. Ubi *Burm.* de varia scriptura agit.)

Īnsĭdĕŏ, ēs, ēdī, ēssŭm, ĭdērĕ, *n.* *Être assis sur.* Īnscĭă Dīdō, Īnsĭdĕăt quāntŭs mĭsĕræ dĕŭs. *V.* SYN. Īnsīdŏ. *Voy.* Sedeo. || *Se poster, s'établir, se fixer.* Gēns bēllō præclāră jŭgīs īnsēdĭt Ētrūscīs. *V.* Sīlvīs īnsēdĭt ĭnīquīs. *Id.* (*Ces exemples peuvent aussi se rapporter à* Insido.) SYN. Īnsīdŏ, cōnsīdŏ, ŏccŭpŏ. || *Au fig.* Nēc tāntŭs ūnquām sīdĕrum īnsēdīt văpŏr Sĭtĭcŭlōsæ Āppūlĭæ. *H.* Tōrpŏr īnsēdīt pĕr ārtūs. *Sen.* (*Œd.* 224). || *Act.* Jām sūmmās ārcēs Trītōnĭă, rēspĭcĕ, Pāllās Īnsēdĭt. *V.* Ēt pătrĭās dăbĭt īnsēdīssĕ sĕcūrēs. *St.* Sīlvārum ānfrāctūs cæcīs īnsēdĕrăt ārmīs. *Sil.* Mĕă quŏd vātēs īnsēdĭt Ăpōllŏ Pēctŏră. *V. Fl.* Hōc sāxum īnsĭdēns. *Sen.* (*Phœn.* 122). || *Être gravé dans l'esprit. Voy.* Inhæreo.

Īnsĭdĭæ, ārŭm, *f. pl.* *Embûches.* Nūllæ hīc īnsĭdĭæ tālēs, ābsīstĕ mŏvērī. *V.* Cūnctă sĭne īnsĭdĭīs, nūllāmquĕ tĭmēntĭă fraūdĕm. *O.* SYN. Dŏlī, fraūs, fraūdēs. EP. Ōccūltæ, dŏlōsæ, fāllācēs, cæcæ, tăcĭtæ, ĭnīquæ, mălīgnæ, nĕfāndæ. *Voy.* Insidior, Dolus. || *Embuscade.* Tūrpēs, prīmōrdĭă bēllī, Īnsĭdĭās. *St.* Īnsĭdĭās ārmăquĕ tēctă părānt. *O.* SYN. Dŏlī, fūrtŭm. EP. Nōctūrnæ, hōstīlēs. VERS. Fūrtă părō bēllī cōnvēxo īn trāmĭtĕ sīlvæ. *V.* Haūd fūrtō mĕlĭōr, sēd fōrtĭbŭs ārmīs. Ēst cūrvo ānfrāctū vāllēs ăccōmmŏdă fraūdī, Ārmōrūmquĕ dŏlīs. *Id.* Īnsĭdĭās nātūrā lŏcō cæcāmquĕ lătēndī Strūxĭt ŏpĕm. *St.*

Īnsĭdĭāns, tĭs. *Qui frappe sourdement, perfide.* Cūspĭdĕ trūx Pĕrĭphās, Ītўs īnsĭdĭāntĕ săgīttā. *St.* PHR. Lōngē fāllēntĕ săgīttā. *V. Voy.* Dolosus.

Īnsĭdĭātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui tend des embûches.* Īnsĭdĭātōrēm prǣrōsō fūgĕrĭt hāmō. *H.*

Īnsĭdĭātŭs, ă, ŭm. *Qui a dressé des embûches.* Āc vĕlŭtī plēnō lŭpŭs īnsĭdĭātŭs ŏvīlī. *V.*

Īnsĭdĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d.* *Dresser des embûches.* Tūtĭŏr ēst vīrtūs : īnsĭdĭēmŭr ăprīs. *M.* (XII, 14). Hōstĭbŭs īnsĭdĭŏr, fōssās mūnīmĭnĕ cīngŏ. *O.* Hīscĭnĕ tu, ămābŏ, nōn cōntra īnsĭdĭābĕrĕ? *Ter.* (*Hec.* I, 1, 13). SYN. Ēxcĭpĭŏ. PPH. Īnsĭdĭās părŏ, strŭŏ, pōnŏ, mōlĭŏr, făcĭŏ, tēndŏ, mĕdĭtŏr, lŏcŏ, cōllŏcŏ, cōmpărŏ, īnstrŭŏ, cōmpōnŏ, āffĕrŏ. Īnsĭdĭīs āmbĭŏ, cīrcŭmdŏ, pĕtŏ, ēxcĭpĭŏ, dēcĭpĭŏ, cīrcŭmvĕnĭŏ. Dŏlōs nēctŏ, tēndŏ, mĕdĭtŏr. VERS. Nēc lŭpŭs īnsĭdĭās pĕcŏrī, nēc rētĭă cērvīs Ūllă dŏlūm mĕdĭtāntŭr. *V.* Nōn lŭpŭs īnsĭdĭās ēxplōrăt ŏvīlĭă cīrcŭm, Nēc grēgĭbŭs nōctūrnŭs ŏbāmbŭlăt. Lŏcum īnsĭdĭīs cōnspēxĭmŭs īpsī. *Id.* Nēc vōs rīvālī lăquĕōs cōmpōnĭtĕ. *O.* Cētĕră vīrgūltīs ābdĭtă tūrbă lătēt. *Id.* Sēdēt ēnsĕ rĕpōstō Ābdĭtŭs. *Sil.* Vĕlĭt īnsĭdĭīs āltās sī claūdĕrĕ vāllēs *Tib.* Nēc tămĕn īnsĭdĭās prædātŏr ŏvīlĭbŭs

ūllās Āffĕrĕt. *Calp.* Īllī dem hŏdĭe īnsĭdĭās sĕnī. *Pl. Voy.* Decipio, Dolus.

Īnsĭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Insidieux, perfide.* Hīnc fēssōs pĕnĭtūs sūbrēpsĭt ĭn ārtūs Īnsĭdĭōsă quĭēs. *St.* Nūnc quŏquĕ fōrmōsīs īnsĭdĭōsă mănĕnt (theatra). *O.* Ūt pătrīs āttēntī, lēnōnĭs ŭt īnsĭdĭōsī. *H.* PHR. Hăbēnt īnsĭdĭās hŏmĭnĭs blāndĭtĭæ mălī. *Ph. Voy.* Dolosus.

Īnsīdō, ĭs, ēdī, īdĕrĕ, *n. S'asseoir, s'arrêter sur.* Flōrĭbŭs īnsīdūnt văriĭs, ēt cāndĭdă cīrcŭm. *V.* Ēt crēdĭt tāctīs dĭgĭtōs īnsīdĕrĕ mēmbrīs. *O.* SYN. Īnsĭdĕō. *Voy. ce mot.* || *Pass. unip.* Fēssīs īnsīdĭtŭr āstrīs. *St.*

Īnsīgnĕ, ĭs, *n. Marque distinctive, insigne, ornement.* Mūtēmūs clȳpĕōs, Dănăūmque īnsīgnĭă nōbīs Āptēmŭs. *V.* Clȳpĕīque īnsīgnĕ dĕcōrŭm. Īt bēllātŏr ĕquūs, pŏsĭtīs īnsīgnĭbŭs, Æthōn. *Id.* Pōnās īnsīgnĭă mōrbī. *H.* Vīttæ tĕnŭēs, īnsīgnĕ pŭdōrĭs. *O.* SYN. Dĕcŭs, ōrnāmēntŭm, ōrnātŭs, sīgnŭm, hŏnŏr *ou* hŏnōs. *Voy.* Ornatus.

Īnsīgnĭō, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Rendre remarquable, décorer.* Clȳpĕūm sūblātīs cōrnĭbŭs Īō Aūro īnsīgnībăt. *V.* Fāstīgĭă tēmplī Cāptæ īnsīgnībānt gēntēs. *St.* SYN. Dĕcŏrŏ, ōrnŏ. *Voy.* Decoro.

Īnsīgnĭs, ĕ. *Remarquable, distingué, orné.* Īpsī pēr mĕdĭās ăcĭēs īnsīgnĭbŭs ālīs. *V.* Ōstrōque īnsīgnĭs ĕt aūrō. *Id.* Ēt māgnīs īnsīgnĭă dēntĭbŭs ōră. *O.* SYN. Cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, clārŭs, ēxĭmĭŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns, ōrnātŭs. || *Illustre, célèbre.* Mūltāque īnsīgnēm rēddĭdĭt ārtĕ. *O.* Īnsīgnĭă făctă plăcēbānt. *Id.* Tĭtŭlīs īnsīgnĭs ăvōrŭm. *L.* SYN. Cĕlĕbĕr, clārŭs, præclārŭs, īllūstrĭs, īnclȳtŭs, nōbĭlĭs. *Voy.* Celeber. || † *Laid, difforme; infâme, diffamé.* Īnsīgnīs vārīs ēst crūrĭbŭs ātquĕ pĕtīlīs. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 620). Flēbĭt, ĕt īnsīgnīs tōtā cāntābĭtŭr ūrbĕ. *H.* (*Festus*: « *Insignis* tam ad laudem quam ad vituperationem inflecti potest. ») *Voy.* Insignitus.

Īnsīgnītĕ, *adv. D'une manière remarquable (ordint. en mauv. part), inouïe.* Eām fĭĕri ăpŭd mē tam īnsīgnīte īnjūrĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 77. *Id. Cas.* V, 4, 31). Īmo hĕrcle īnsīgnīte ĭnīquĕ. *Id.* (*Rud.* IV, 4, 53. Cf. *Non.* 2, 477 : « *Insignite*, cum indicio notæ. » *Cic. Quint.* 23 : « Nec quisquam inventus est tam *insignite* improbus. »)

Īnsīgnītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Insignio. *Rendu remarquable, orné.* Hæc tū Sīdŏnĭō pŏtēs īnsīgnītŭs ămĭctū Dīcĕrĕ. *O. Voy.* Ornatus. || *En mauv. part. Laid, difforme; honteux.* Ne ūxŏr mi īnsīgnītōs pŭĕrōs părĭăt pōstĕā. *Pl.* (apud *Fest.*). SYN. Īnsīgnĭs. *Qqf. Soldats rangés sous différentes enseignes.* Īnsīgnītă fĕrē tūm mīllĭă mīlĭtŭm ōctŏ. *Enn.* (apud *Prisc.* 556).

Īnsĭlĭă, ĭŭm, *n. pl. Pédales de tisserand, ou selon d'autres, Navette.* Īnsĭlĭa, āc fūsī, rădĭī scăpīquĕ sŏnāntēs. *Lr.* (V, 1352. Alii aliter leg. et interpretantur).

Īnsĭlĭēns, tĭs. *Qui saute.* Īnsĭlĭēntĕ mărī. *Sil.*

Īnsĭlĭō, īs, sĭlŭī *et qqf.* sĭlĭī, sūltŭm, sĭlīrĕ, *n. Sauter dans ou sur.* Īnsĭlĭt hūc, mīrūmquĕ fŭĭt pŏtŭīssĕ : vŏlābăt. *O.* Pūppīquĕ rĕcūrvæ Īnsĭlĭt. *Id.* Īnsĭlŭērĕ vădīs. *St.* Tīgnūmquĕ sūprā tūrbă pĕtŭlāns īnsĭlĭt. *Ph.* SYN. Sălĭō, ēmĭcō, īrrŭō. PPH. Sāltū īngrĕdĭŏr, āscēndō, vĕnĭō. || *Act.* Ārdēntēm frīgĭdŭs Ætnăm Īnsĭlŭĭt. *H.* Āttŏnĭtā cūm vīrgĭnĕ pūppĭm Īnsĭlĭt. *V. Fl.*

† Īnsĭmŭl, *adv. Comme* Simul. Ēt gēntēs ălĭīs īnsĭmŭl tŏgātās. *St.* (*Silv.* I, 6, 36).

Īnsĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Accusé.* Mē prŏbrī Fālso īnsĭmŭlātăm. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 7).

Īnsĭmŭlō, ās, ārĕ. *Accuser.* Crīmĭnĭbūs fālsīs īnsĭmŭlāssĕ vĭrūm. *O.* Si hĕrum īnsĭmŭlābīs mălĭtĭæ, măle aūdĭēs. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 12). Vērum īnsĭmŭlārī nōlō. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 30). SYN. Ārgŭō, āccūsō, etc. *Voy.* Culpo. || † *Simuler, contrefaire.* Īnsĭmŭlāns vērūm fālsō dĭădēmătĕ rēgĕm. *P. Petr.* (III, 375).

Īnsīncērŭs, ă, ŭm. *Gâté, corrompu; au fig. Vicieux.* Īnsīncērūs ăpēs tŭlĕrĭt crŭŏr. *V.* Īnsīncēra ăcĭēs. *Prud.* (*Ham.* 4). SYN. Cōrrūptŭs, prāvŭs.

Īnsĭnŭātĭō, ōnĭs, *f. L'action de s'insinuer.* Ĕădem īnsĭnŭātĭō pōntī Eūrōpam ēt Lĭbȳām răpĭdō dīstērmĭnăt æstū. *Avien.* (*D. Terr.* 397).

Īnsĭnŭātŭs, ă, ŭm. *Insinué.* Vōx ōmnĭs ĭn aūrēs Īnsĭnŭātă. *Lr.* (IV, 525).

Īnsĭnŭō, ās, ārĕ. *Faire entrer, insinuer.* Vĭx pōssĭt pēr sēptă dŏmōrŭm Īnsĭnŭārĕ sŭūm rădĭīs ārdēntĭbŭs æstŭm. *Lr.* (VI, 859, de sole). Īnsĭnŭārĕ ră tēm tērrīs. *Avien.* (*Arat.* 312). Tēmpŏrĕ tām făcĭlēs īnsĭnŭēntŭr ŏpēs. *Pp.* (III, 9, 28). SYN. Īmmīttŏ, īnsĕrŏ, īndŏ, īnfūndŏ, īnspīrŏ. || *n. S'insinuer, pénétrer.* Tūm vērō trĕmĕfāctă nŏvŭs pēr pēctŏră cūnctīs Īnsĭnŭăt păvŏr. *V.* Mūltă pĕr īpsās Īnsĭnŭānt nārēs īnfēsta ātque ăspĕra ŏdōrĕ. *Lr.* (VI, 778). Mūltă, dŏlōrem ŏcŭlīs quæ gīgnūnt īnsĭnŭāndŏ. *Id.* (IV, 331). SYN. Īnsĭnŭŏr, pĕnĕtrŏ, sŭbĕŏ, īntrŏ, īnfūndŏr, pērmĕŏ. || *Act. Pénétrer un corps.* Ān pĕcŭdēs ălĭās dīvīnĭtŭs īnsĭnŭēt sē. *Lr.* (I, 117). Cæcāsquĕ lătĕbrās Īnsĭnŭāre ŏmnēs. *Id.* (I, 408). || † *néol. Faire connaître à qqn, apprendre.* Mītēmquĕ fŭīssĕ īnsĭnŭānt nātīs, quī mĕmĭnērĕ, sĕnēs. *Rutil.* (1, 589). || ? *Apporter des consolations à.* Ēt mĭsĕrōs pērge īnsĭnŭārĕ părēntēs. *St.* (*Silv.* II, 1, 234).

Īnsĭpĭdŭs, ă, ŭm. *Dépourvu de saveur. Voy.* Insulsus. || *Au fig. Insensé.* Ēx tūnc īnsĭpĭdō mŭlĭĕr prævēntă rĕătū. *Alcim.* (II, 397).

Īnsĭpĭēns, tĭs. *Insensé.* Ō sæclum īnsĭpĭēns ĕt īnfĭcētŭm! *Cat.* (43, 8). Quămvīs īnsĭpĭēns, pŏtĕrăt pērsēntīscĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 21). *Voy.* Stultus.

Īnsĭpĭēntĕr. *Sottement.* Nūnc dēmum ā me īnsĭpĭēntĕr făctum ēsse ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 78. *Id. Truc.* IV, 3, 53). *Voy.* Stulte.

Īnsĭpĭēntĭă, æ, *f. Sottise.* Jūsta aūtem ăb īnjūstīs pĕtĕre, īnsĭpĭēntĭa ēst. *Pl.* (*Amph. prol.* 36. *Id. Mil.* III, 3, 5). *Voy.* Stultitia.

Īnsĭpŏ, ās, ārĕ, *arch. Jeter ou Introduire dans.* Pārtem īnsĭpāvī. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 181. Vulgo *insipui*, sed metro reclamante. *Pacuv.* ibid. 10, 3. *Festus* : « *Insipare*, injicere, unde fit *Dissipo*. » Quod lemma sequitur, *Insipere*, manifesto mendum est, quum statim sequatur *Dissipare*, *Obsipare*).

? Īnsĭpŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy. le précéd.*

Īnsīstēns, tĭs. *Qui s'arrête sur.* Īnsīstēns pūrō rĕsplēndŭĭt æthĕrĕ flāmmă. *Alcim.* (V, 406).

Īnsīstō, ĭs, stĭtī, sīstĕrĕ, *n. Se tenir ferme, s'arrêter, s'appuyer.* Răpĭdīsquĕ rŏtīs īnsīstĕrĕ vĭctŏr. *V.* Tērrĭtăque īnsīstō prŏpĭōrĭs mārgĭnĕ rīpæ. *O.* Īnstĭtĕrāt dĭgĭtīs prīmōs sūspēnsŭs ĭn ārtūs. *Id.* SYN. Cōnsīstō, īnnītŏr, nītŏr. || *Poursuivre un chemin, aller.* Ūtrum hāc ăn īllāc īnstĭtĕrĭt. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 11). *Voy.* Eo. || *Au fig. S'arrêter sur une idée, s'occuper exclusivement de.* Prōfŭĭt āssĭdŭē vĭtĭīs īnsīstĕre ămīcæ. *O.* Nē sŏlĭtīs īnsīstānt pēctŏră cūrīs. *Id.* Māgnīs īnsīstĕrĕ rēbŭs. *St.* Sīc ădĕo īnsīstĭt, sēcūmque ĭtă cōrdĕ vŏlūtăt. *V.* || *Poursuivre, parler à l'instant.* Sīc īnstĭtĭt ōrĕ. *V.* || *Act. Marcher sur ou dans, fouler, aller, suivre un chemin, au fig. Poursuivre l'exécution d'une chose.* Quūm sĕmĕl īnstĭtērūnt vēstīgĭă cērtă vĭāī. *Lr.* (I, 407). Nūllī fās căstō scĕlĕrātum īnsīstĕrĕ līmĕn. *V.* Ūtquĕ pĕdūm prīmīs īnfāns vēstīgĭă plāntīs Īnstĭtĕrāt. Vĭāmque īnsīstĕ dŏmāndī. *Id.* Bārbărŭs heū! cĭnĕrēs īnsīstĕt vĭctŏr. *H.* Īră Jŏvĭs... gĕlĭdūm căpŭt īnstĭtĭt ōssæ. *St.* Īnstĭtĭt plāntăm. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 21, i. e. pedem mihi pede pressit). Īnsīste hōc nĕgōtĭŭm săpĭēntĕr. *Id.* (*Mil.* III, 3, 55) *Voy.* Calco *ou* Persequor. || *Avec l'infin*

Faire une chose sans s'arrêter, avec insistance. Īndĕ Săgīttĭpŏtēns sŭpĕrās cōnvīsĕrĕ lūcēs Īnstĭtĭt. *Cic.* (*Arat.* 465). Nē quĭd tu huĭc īnsīstās crēdĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 52). SYN. Pērgŏ.

Īnsĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Action de greffer.* Vĕnĕrĭt īnsĭtĭō, ăc rāmūm rāmŭs ădōptĕt. *O.* Āt spĕcĭmēn sătĭōnĭs ĕt īnsĭtĭōnĭs ŏrīgŏ. *Lr.* (V, 1359). *Voy.* Insero 2.

Īnsĭtīvŭs, ă, ŭm. *Enté.* Ūt gaŭdĕt īnsĭtīvă dēcērpēns pĭră! *H.* SYN. Īnsĭtŭs. || *Enfant naturel.* Ēt īnsĭtīvōs sīgnĭfĭcārī lībĕrōs. *Ph. Voy.* Nothus.

Īnsĭtŏr, ōrĭs, *m. Greffeur.* Īnsĭtŏr hĭc sōlvĭt pōmōsā vōtă cŏrōnā. *Pp.* (IV, 2, 17).

Īnsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Insero 2. *Enté.* Mūtātāmque īnsĭtă mālă Fērrĕ pĭrŭm. *V.* || *Au fig.* Quō tōt făctă vĭrum tōtĭēs cĕcĭdērĕ, nĕque ūsquăm Ætērnĭs fāmæ mŏnŭmēntĭs īnsĭtă flōrēnt? *Lr.* (V, 329). || *Souv. Donné par la nature, naturel.* Mōrtālĭbŭs īnsĭtŭs hŏrrŏr. *Lr.* (V, 1163). Nōn ēst līgnĭs tămĕn īnsĭtŭs īgnĭs. *Id.* (I, 902). Dōctrīnă sĕd vīm prōmŏvĕt īnsĭtăm. *H. Voy.* Innatus.

Īnsŏcĭābĭlĭs, ĕ. *Qui ne peut vivre en bonne intelligence.* Īnsŏcĭābĭlĭŭm dīscrētĭŏ jūstă dĕōrŭm. *Avien.* (*Arat.* 31. Et *Sen. Octav.* 541). PHR. Nūllă fĭdēs rēgnī sŏcĭĭs, ōmnīsquĕ pŏtēstās Īmpătĭēns cōnsōrtĭs ĕrĭt. *L.*

Īnsōlābĭlĭs, ĕ. *Inconsolable.* Īllĭs īntērnūs stŭpŏr, īnsōlābĭlĕ pēctŭs. *P. Nol.* (35, 387).

Īnsōlābĭlĭtĕr. *Sans pouvoir se consoler.* Rāptō dē frātrĕ dŏlēntĭs Īnsōlābĭlĭtĕr. *H.*

Īnsŏlēns, tĭs. *Non accoutumé.* Quĭd tu Āthēnās īnsŏlēns? *Ter.* (*And.* V, 4, 4). Quæ ægrĭtūdo īnsŏlēns mēntem āttēntāt tŭăm? *Pac.* (apud *Non.* 4, 234, ubi plurima sunt). Quăm dūrŭs ēt vēri īnsŏlēns. *Sen.* (*Hipp.* 135). SYN. Īnsuētŭs, īnsŏlĭtŭs. || *Fier, superbe, insolent.* Īmprĭmĕrētquĕ mūrĭs Hōstĭle ărātrum ēxērcĭtŭs īnsŏlēns. *H.* Prĭŭs īnsŏlēntĕm Mōvĭt Ăchīllĕm (serva). *Id.* Jŭbētquĕ vōcēm prĕmĕrĕ : tūnc īlle īnsŏlēns. *Ph.* (Adde *Turpil.* apud *Non.* l. cit.). *Voy.* Superbus.

Īnsŏlēntĕr. *Extraordinairement, extrêmement.* Ēt īnsŏlēntĕr æstŭēs. *Cat.* (25, 12).

Īnsŏlēntĭă, æ, *f. Défaut d'habitude.* Īnĕptŭs, quĭd mĭhĭ vĕllem, ēx īnsŏlēntĭā Nēscībām. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 234). || *Insolence, orgueil.* Mĕæquĕ tērră cēdĕt īnsŏlēntĭæ. *H.* Ā nōxĭōrŭm prĕmĭtŭr īnsŏlēntĭĭs. *Ph.* Quāprōptĕr aūfēr frīvŏlam īnsŏlēntĭām. *Id. Voy.* Superbia.

† Īnsŏlĕŏ, ēs, ērĕ, *n. arch* Comme Soleo. (*Cæcil.* apud *Gell.* 3, 16.)

Īnsŏlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir fier.* Mēns īnsŏlēscăt tūrgĭdă. *Prud.* (*Peri.* 2, 209). *Voy.* Superbio.

Īnsŏlĭdŭs, ă, ŭm. *Faible.* Tūrgĕt, ēt īnsŏlĭda ēst (herba). *O.*

† Īnsŏlĭtē. *Extraordinairement.* (*Corip. Johan.* II, 433.)

Īnsŏlĭtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas l'habitude.* Īnsŏlĭtă cēpī tēmpŏrĭs ārmă mănū. *O.* Præbēnt īnsŏlĭtās ăd jŭgă cūrvă jŭbās (leones). *Id.* SYN. Īnsuētŭs, īnsŏlēns, īnāssuētŭs. || 2. *Inaccoutumé, extraordinaire.* Īnsŏlĭtĭs trĕmŭērūnt mōtĭbŭs Ālpēs. *V.* Ēt tŭlĭt ēlŏquĭum īnsŏlĭtūm făcūndĭă præcēps. *H.* Īnsŏlĭtōs dŏcŭērĕ nīsūs. *Id.* SYN. Īnsuētŭs, īnēxpērtŭs, īntēntātŭs, nŏvŭs, īnaūdītŭs, īnūsĭtātŭs. PPH. Nōn *ou* haŭd sŏlĭtŭs. VERS. Nōn ūsĭtātă nēc tĕnŭī fĕrār Pēnnā. *H.* Nēscĭŏ quā prætēr sŏlĭtūm dūlcēdĭnĕ lætæ. *V.* Quærĕ pœnārŭm gĕnŭs Haŭd ūsĭtātŭm. *Sen.* Ēxēmplōquĕ cărēns ēt nūllī cōgnĭtŭs ævō Lūctŭs ĕrăt. *L.* Nōn ĕgŏ cōnsuētō mōrtālĭbŭs ūrŏr ămōrĕ. (*Ciris,* 259.)

† Īnsōmnĭă, æ, *f. arch. Insomnie, veille.* Pērdĭta īllŭvĭe ātque īnsōmnĭā *Pacuv.* (apud *Charis.* 78). Īnsōmnĭa, ærūmna, ērrōr, tērrŏr ēt fŭgă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 25. Et *Cæcil.* ap. *Non.* 3, 113).

Īnsōmnĭs, ĕ. *Qui ne dort pas, privé de sommeil.* Pōmăque ăb īnsōmnī mălĕ cūstōdītă drăcōnĕ. *O.* Frīgĭdās Nōctēs nōn sĭnĕ mūltīs Īnsōmnĭs lăcrĭmĭs ăgĭt. *H.* SYN. Vĭgĭlāns, vĭgĭl, pērvĭgĭl, īnsōpītŭs, ēxsōmnĭs, pērnōx. PPH. Sōmnī ĭnōps, ēxpērs, īmmĕmŏr, īgnārŭs, īnscĭŭs, nēscĭŭs. VERS. Nēc plăcĭdām mēmbrĭs dăt cūră quĭētĕm. *V.* Nĕque ūnquăm Sōlvĭtŭr īn sōmnōs. Ēt īntĕr Dūră jăcĕt pērnōx īnstrātō săxă cŭbīlī. Nēc dūlcī dēclīnăt lūmĭnă sōmnō. *Id.* Nōctēs vĭgĭlāntŭr ămāræ, Nēc tĕnĕr īn mĭsĕrō pēctŏrĕ sōmnŭs ădēst. *O.* Sēx īllām nōctēs, tōtĭdēm rĕdĕūntĭă sōlĭs Lūmĭnă vīdērūnt ĭnŏpēm sŏmnīquĕ cĭbīquĕ. *Id.* Ēxănĭmēm vĭgĭlārĕ mĕtū. *H.* Vĭgĭl īllĕ, nĕc ūllām Ād rĕquĭēm făcĭlĭs. *Sil.* Ēt vĭgĭlēs ŏbĕūnt lāngŭēntĭă lūmĭnă nōctēs. *L. Voy.* Vigilo, Dormio. || *En parl. des ch.* Īnsōmnēs ŏcŭlōs rŭbŏr ēxcĭtăt. *St.* Īnvĕnĭt īnsōmnī vōlvēntēm pūblĭcă cūrā Fātă vĭrŭm. *L.* SYN. Vĭgĭl. || (*Nuit*) *pendant laquelle on ne dort pas.* Nōctēm cūstōdĭă dūcĭt Īnsōmnēm lūdō. *V.* Ēxtrăhĭt īnsōmnēs bēllōrŭm făbŭlă nōctēs. *Cl.*

Īnsōmnĭŭm, ĭī, *n., et ordint.* Īnsōmnĭă, ōrŭm, *pl.* (ἐνύπνιον). *Vision nocturne, songe.* Sĕd fālsa ăd cœlŭm mīttūnt īnsōmnĭă Mānēs. *V.* Quæ mē sūspēnsam īnsōmnĭă tērrēnt? *Id.* Quālĭă nōn tōtās pĕrăgūnt īnsōmnĭă mēntēs. *St.* Ūt tĕtĭgī Pōntŭm, vēxānt īnsōmnĭă. *O.* (Adde *Tib.* III, 4, 1 ; *Sil.* X, 357. Cf. *Char.* 78 ; *Macr. Somn. Scip.* 1, 3). *Voy.* Somnium.

Īnsŏnŏ, ās, ŭī, ārĕ, *n. Rendre un son, faire du bruit, retentir.* Īmpŭlsū quō māxĭmŭs īnsŏnăt æthēr. *V.* Īnsŏnŭērĕ căvæ gĕmĭtūmquĕ dĕdērĕ căvērnæ. *Id.* Īnsŏnŭĭt cōntēntō nērvŭs ăb ārcū. *O.* SYN. Sŏnŏ, rĕsŏnŏ, strĕpŏ, etc. *Voy.* Sono. || *En partic. En parl. des instruments.* Călămĭs ăgrēstĭbŭs īnsŏnăt īllĕ. *O.* Īnsŏnŭērĕ tŭbæ. *L.* SYN. Sŏnŏ, cănŏ. || *Crier.* Græcūs pŭĕrōs ŭt dŏcĕt īnsŏnāns măgĭstĕr. *T. Maur.* (*Litt.* 177). || *Act. Déclamer.* Ēt tē nōbĭlĕ cārmĕn īnsŏnāntĕm. *St.*

Īnsōns, tĭs. *Innocent, non coupable ; vertueux.* Ēt cāsum īnsōntĭs mēcum īndīgnābăr ămīcī. *V.* Frātērnī sānguĭnĭs īnsōns. *O.* Quī sē dĭcāvĭt mōntĭum īnsōntēm jŭgĭs. *Sen.* (*Hip.* 487). *Voy.* Innocens. || *En parl. d'une ch.* Ēt crēmăt īnsōntēs hōstĭcă flāmmă căsās. *O.* Īnsōns ărātrŭm. *V. Fl.* SYN. Īnnŏcŭŭs, īmmĕrĭtŭs. || *Qui ne fait pas de mal.* Tē vĭdĭt īnsōns Cērbĕrŭs. *H.* || *Avec un régime.* Māgnīque ĕtĭāmnūm sānguĭnĭs īnsōns. *St.*

Īnsōpītŭs, ă, ŭm. *Qui ne dort pas.* Tērrĭgĕnāsquĕ fĕrōs īnsōpītūmquĕ drăcōnĕm. *O.* (Adde *Luc.* IX, 357). *Voy.* Insomnis. || *Au fig. Non éteint.* Īnsōpītōsquĕ mănērĕ (ignes). *Cl.*

Īnsōrdŭī, *parf. de* Insordeo, *servant à* Insordesco, *n. Devenir sale.* Quūm sŭbĭtĭs tēctŭs nīmbĭs īnsōrdŭĭt æthēr. *Rutil.* (1, 617).

Īnspēctŏ, ās, ārĕ. *Regarder.* Vĭdēn' me ūt răpĭŏr? Vĭdĕo ātque īnspēctō lŭbēns. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 31. *Id. Capt. prol.* 65). Rāră prŏfānātās īnspēctānt nūmĭnă tērrās. *St. Voy.* Inspicio.

Īnspēctŏr, ōrĭs, *m. Spectateur.* Īnspēctŏr clādĭs prŏprĭæ, gēntīquĕ sŭpērstēs. *Alcim.* (V, 715).

Īnspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Inspicio. *Examiné.* Quĭdām mē mŏdŏ, Rūfĕ, dīlĭgēntĕr Īnspēctūm, vĕlŭt ēmptŏr aūt lānīstă. *M.* (VI, 82).

Īnspēctŭs, ūs, *m. Examen ; vue attentive.* Pāscĕ tŭōs īnspēctu ŏcŭlōs, ēt sīngŭlă lūstrā. (*Vet. Epigr.* apud *Maium*, t. III, p. 359).

Īnspērāns, tĭs. *N'espérant pas.* Īnspērānti hŏc ēst grātum ănĭmō prŏprĭē. *Cat.* (107, 2. Adde *Tib.* I, 9, 43). || *Surpris* (*par un événement*). Īnspērāns cōncĭdĭt ætās. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.*, n. 4392).

Īnspērātō, *adv.* *D'une manière inattendue, inespérée.* Īnspērāto ăbĭīt, quem ūna āngīna ābstŭlĭt hōrā. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 150. Et *Argum. Pl. Aul.* 1, 14).

Īnspērātŭs, ă, ŭm. *Inattendu, inespéré.* Ērgo īnspērātā tāndēm tēllūrĕ pŏtītī. *V.* Ērgo īnspērātā dēprēnsum īn lūcĕ rĕpēntĕ. *Id.* Īnspērātă tŭæ quūm vĕnĭĕt plūmă sŭpērbĭæ. *H. Voy.* Improvisus. || Ēx īnspērātō. *Comme* Insperato. (*Pl. Stich.* II, 1, 32.)

Īnspērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre sur.* Hīnc sălĭs īnspērgit mīcās. (*Moret.* 97.) Ēgrĕgĭo īnspērsōs rĕprĕhēndās cōrpŏrĕ nævōs. *H. Voy.* Spargo.

Īnspĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Regarder, examiner.* Rēgĭbŭs hīc mōs ēst, ŭbi ĕquōs mērcāntŭr, ŏpērtōs īnspĭcĭūnt. *H.* Prōvĭdŭs ūrbēs, Ēt mōrēs hŏmĭnŭm īnspēxĭt. *Id.* Īnspēctūră dŏmōs. *V.* Īnspĭcĕ quĭd pōrtēm. *O.* SYN. Īnspēctŏ, spēctŏ, īntŭĕŏr, ōbsērvŏ, cōnsīdĕrŏ, etc. *Voy.* Specto. || *Au fig.* Tēmpŏrĕ sīc dūro ēst īnspĭcĭēndă fĭdēs. *O.* Tū tāntum īnspĭcĕ, quī nŏvŭs părātŭr. *M.* (I, 55). Īnspēxī mŭlĭĕrĭs sēntēntĭăm. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 51). SYN. Ēxāmĭnŏ, ēxplōrŏ. || *Qqf. n.* Īnspĭcĕrĕ, tānquam īn spĕcŭlum, īn vītās ŏmnĭŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 61. *Ibid.* 74).

Īnspīcŏ, ās, ārĕ. *Rendre pointu.* Fērrōquĕ făcēs īnspīcăt ăcūtō. *V.*

Īnspīrātŭs, ă, ŭm. *Dans lequel on souffle.* Ēt ăd īnspīrātă rŏtārī Būxă. *St.*

Īnspīrŏ, ās, ārĕ, *n. Souffler sur ou dans.* Nūllŭs īnspīrăt sălō Vēntŭs. *Sen.* (*Hip.* 1008). Cōnchæquĕ sŏnāntī īnspīrārĕ jŭbēt. *O. Voy.* Spiro, Inflo. || *Act. Communiquer par le souffle.* Læsæquĕ vĕnēnŭm Mōrsĭbŭs īnspīrānt. *V.* Vīpĕrĕam īnspīrāns ănĭmăm. *Id.* SYN. Āfflŏ, īmmīttŏ, īnsĭnŭŏ. || *Envoyer l'inspiration, inspirer.* Māgnăm cuī mēntem ănĭmūmquĕ Dēlĭŭs īnspīrăt vātēs. *V. Voy.* Afflo.

Īnspŏlĭātŭs, ă, ŭm. *Non dépouillé.* Cōrpŭs ĕt ārmă Īnspŏlĭātă fĕrăm tŭmŭlō. *V.*

Īnspŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Cracher sur.* Ēt, quĭbŭs ōs dīrūm nāscēntĭbŭs īnspŭĭt, hērbās Āddĭdĭt. *L.*

Īnspūtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Inspuo. *Mouiller de salive.* Ūt quī mē sĭt ŏpŭs īnspūtārĭĕr. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 22).

Īnstăbĭlĭs, ĕ. *Qui ne reste pas en place.* Ūt cȳmbæ īnstăbĭlēs flūctū jăctāntĕ săbūrrăm. *V.* Sīc ĕrăt īnstăbĭlĭs tēllūs. *O.* Īnstăbĭlēmquĕ lŏcūm Dēlōs dĕdĭt. *Id.* SYN. Mōbĭlĭs, văgŭs, ērrāns. PHR. Nōn stăbĭlĭs rŏtă. *Sen.* || *Au fig.* Īnstăbĭlĕ rēgnŭm. *Sen.* (*Thyest.* 215). SYN. Īncērtŭs. || *Mobile, léger.* Īnstăbĭlēs ănĭmōs lūdō prŏhĭbēbĭs ĭnānī. *V.* SYN. Mōbĭlĭs, lĕvĭs, mūtābĭlĭs.

Īnstāns, tĭs. *Penché sur, qui presse, poursuit, menace.* Hōrrĭbĭlī sŭpĕr ādspēctū mōrtālĭbŭs īnstāns. *Lr.* (I, 65). Īnstāns ŏpĕrī rēgnīsquĕ fŭtūrĭs. *V.* Nēc quīsquam īnstāntēs Teŭcrōs lētūmquĕ fĕrēntēs Sūstēntārĕ vălĕt. *Id.* Tūrnŭm... īnstāntĭbŭs ērĭpĕ fātĭs. *V.* Nōn vūltŭs īnstāntĭs tȳrānnī Mēntĕ quătĭt sŏlĭdā. *H. Voy.* Imminens, Minans.

Īnstāntĭŭs, ĭī, *m. Instantius Rufus, ami de Martial.* Cōmmēndārĕ mĕās, Īnstāntī Rūfĕ, cămēnās. *M.* (VII, 67).

Īnstăr, *subst. n.* (*usité seulement au nomin. et à l'acc.*). *Ressemblance.* Quāntum īnstăr īn īpso ēst ! *V.* Sēd tămĕn Ætnæī fūlmĭnĭs īnstăr hăbĕt. *O. Voy.* Species. || Ăd īnstăr, *et plus souv. adv.* Īnstăr. *A la ressemblance de, comme.* Īnstăr mōntĭs ĕquŭm. *V.* Vŏlăt ātrī tūrbĭnĭs īnstăr. *Id.* Māgnī mĭhī nūmĭnĭs īnstăr. *O.* Lūnæ crēscēntĭs ăd īnstăr. *Alcim.* (I, 119). SYN. Ūt, rītū, mŏrĕ, mŏdō. *Voy.* Tanquam.

Īnstaŭrātĭŏ, ōnĭs, *f. Rétablissement, guérison.* Nām, sī dēbĭlĭtās rĕdĭt, īnstaŭrātĭŏ nōn ēst. *Prud.* (*Apoth.* 1075).

† Īnstaŭrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui répare, réparateur.* Īnstaŭrātōrī grātĭa hăbēndă Lŭpō. (*Anthol.* I, p. 475, de fonte.) Īnstaŭrātōrēm tē dĕcĕt ēssĕ sŭŭm. *Fort.* (I, 13, 8).

Īnstaŭrātŭs, ă, ŭm. *Réparé, rétabli, renouvelé.* Sīnĭte īnstaŭrātă rĕvīsăm Prœlĭă. *V.* Īnstaŭrāti ănĭmī. *Id.*

Īnstaŭrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Recommencer. apprêter suivant l'usage ou le rit.* Īnstaŭrātquĕ dĭēm dōnĭs. *V.* Ērgo īnstaŭrāmŭs Pŏlȳdōrō fūnŭs. *V.* Īncēptōs gĕnĭtōri īnstaŭrăt hŏnōrēs. Īnstaŭrātquĕ chŏrōs. Cērtātim īnstaŭrānt ĕpŭlās. *Id.* Fōrtīque īnstaŭrăt prœlĭă lævā. *L.* Īnstaŭrānt prīmī cērtāmĭnă. *V. Fl.* SYN. Rĕnŏvŏ, rĕpĕtŏ, rĕpărŏ, *par ext.* părŏ, cĕlĕbrŏ.

Īnstērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre sur.* Pārs ārdŭă cēlsīs Īnstērnūnt tăbŭlātă fŏrīs. *V. Fl.* Pōntēs īnstrāvĕrăt āltōs. *V.* Mŏdĭcīs īnstrāvīt pūlpĭtă tīgnīs. *H.* Tērrāque īnstērnăr ăvītā. *St. Voy.* Sterno.|| *Couvrir.* Fūlvīque īnstērnŏr pēllĕ lĕōnĭs. *V. Voy.* Vestio.

Īnstīgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Exciter, animer.* Vărĭīs īnstīgăt vōcĭbŭs ālās. *V.* Cūnctīquĕ sĕquēntēm Īnstīgānt stŭdĭīs. *Id.* Sŏlĭtīs hōrtātĭbŭs āgmĕn Īgnāri īnstīgānt. *O.* SYN. Ēxcĭtŏ, hōrtŏr, ăcŭŏ, etc. *Voy.* Accendo, Hortor. || *Avec l'infin.* Ēt stĭmŭlī sūbsūnt, qui īnstīgānt lædĕre ĭd īpsŭm. *Lr.* (IV, 1078).

Īnstīllātŭs, ă, ŭm. *Versé goutte à goutte.* Vīx īnstīllātō rēstĭtŭēndă mĕrō (lingua). *O.*

Īnstīllŏ, ās, ārĕ, *act. Dégoutter sur, mouiller.* Gūttæ, quæ săxa āssĭdŭe īnstīllānt Caŭcăsī. *Cic* (*Tusc.* 2, 10). || *Verser goutte à goutte, peu à peu.* Vīnă quŏque īnstīllăt. *O.* Cōrnu īpsĕ bĭlībrī Caūlĭbŭs īnstīllăt (acetum). *H. Voy.* Infundo. || *Au fig.* Præcēpta aūrĭcŭlĭs hæc īnstīllārĕ mĕmēntŏ. *Hor.*

Īnstĭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Stimuler.* Īnstĭmŭlăt fĭctĭs īnsĭdĭōsă sŏnĭs. *O.* Īnvītăm Vĕnĕrēm Pleūrōnĭŭs Ālcmōn Īnstĭmŭlăt vērbĭs. *Id. Voy.* Stimulo, Irrito.

Īnstīnctŭs, ă, ŭm. *Excité, poussé; inspiré.* Īnstīnctăm săcrō mēntēm tēstătă fŭrōrĕ. *L.* Vōtĭs īnstīnctă pătērnĭs, Ī mĕdĭa īn frātrēs. *St. Voy.* Afflatus.

Īnstīnctŭs, ūs, *m. Inspiration.* Rēm sūmmam īnstīnctū sŭpĕrūm mĕrĭtīquĕ dŏlōrĭs. *St.* SYN. Īmpūlsŭs, cōnsĭlĭŭm, mŏnĭtŭs. *Voy.* Afflor.

Īnstĭpŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Stipuler.* Hŏdĭĕ quās ābs te ēst īnstĭpŭlātŭs Pseūdŏlŭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 7, scil. minæ. *Id. Rud.* V, 3, 25. Cf. *Prisc.* p. 794). *Voy.* Stipulor.

Īnstĭtă, æ, *f. Partie ajoutée à la robe ou stola* (*garniture, volant*). Quārūm sūbsūtā tālōs tĕgăt īnstĭtă vēstĕ. *H.* Quæquĕ tĕgīt mĕdĭōs īnstĭtă lōngă pĕdēs. *O.* SYN. Fīmbrĭă. || *Bandelette.* Cāndĭdă pāmpĭnĕō sūbnēctĭtŭr īnstĭtă pīlō. *St.* SYN. Tænĭă.

Īnstĭtī, *parf. mixte de* Insto *et* Insisto.

Īnstĭtŏr, ōrĭs, *m. Vendeur, marchand, débitant.* Mūndūs dēmīssīs īnstĭtŏr īn tŭnĭcīs. *Pp.* (IV, 2, 38). Īnstĭtŏr hībērnæ tĕgĕtĭs. *J.* (7, 221). Ābstŭlĕrăt tōtăm tĕmĕrārĭŭs īnstĭtŏr ūrbĕm. *M.* (VII, 60). Āmātă naūtĭs mūltum ĕt īnstĭtōrĭbŭs. *H. Voy.* Mercator.

Īnstĭtŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Mettre dans, fixer dans, et au fig.* Văh ! quēmquam hŏmĭnem ĭn ănĭmum īnstĭtŭĕrĕ ! *Ter.* (*Ad.* I, 1, 13. Alii leg. *animo*). Ārgūmēntă mūlta īn pēctŏre īnstĭtŭī. *Pl.* (*Most.* I, 2, 2). SYN. Stătŭŏ. || *Établir, construire, préparer.* Sŏlĭdō dē mārmŏrĕ tēmplŭm Īnstĭtŭăm. *V.* Īnstĭtŭūntquĕ dăpēs. *Id.* Stătŭŏ, pōnŏ, cōnstĭtŭŏ, strŭŏ, cōnstrŭŏ, īnstrŭŏ, părŏ. || *Faire, fabriquer.* Āmphŏră cœpīt īnstĭtŭī. *H.* SYN. Fīngŏ, fōrmŏ. || *Au fig. Établir, instituer, régler.* Īnstĭtŭĭt săcrōs cĕlĕbrī cērtāmĭnĕ lūdōs. *O.* Hāstātōs īnstĭtŭītquĕ dĕcēm. *Id.* Hōc sĭbĭ pūlchră sŭūm fērrī Prōsērpĭnă mūnŭs Īnstĭtŭĭt. *V.* Săpĭēntēr vītam īnstĭtŭĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 40). SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, ōrdĭnŏ, dēcērnŏ. ||

Commencer, entamer, entreprendre. Ūnde hŏmĭnēs prīmōs ŏpĕrūm vītǽquĕ lăbōrēs Īnstĭtŭūnt. *H.* Īd nĕgōtĭum īnstĭtūtum ēst. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 103). Nūnc ĕgo hānc āstūtĭam īnstĭtŭī. *Id.* (*Epid.* III, 2, 27). SYN. Īncĭpĭŏ, īnchŏŏ, āggrĕdĭŏr, sūscĭpĭŏ, ĭnĕŏ.|| *Façonner, instruire, enseigner.* Ĭtă sum īrrītātŭs, ănĭmum ūt nĕquĕam ăd cōgĭtāndum īnstĭtŭĕrĕ. *Ter.* (*Phor.* II, 1, 10). Prīmă Cĕrēs fērrō mōrtālēs vērtĕrĕ tērrām Īnstĭtŭĭt. *V.* Īnstĭtŭĭtquĕ rŭdēs mĕlĭōr Lōcūstă prŏpīnquōs. *J.* (1, 71). *Voy.* Doceo.

Īnstĭtūtă, ōrŭm, *n. pl. Leçons, préceptes, principes.* Mēntēmquĕ cāstīs īnstĭtūtīs ēxcŏlĭt. *P. Nol.* (7, 7).

† Īnstĭtūtĭŏ, ōnĭs, *f. Science.* Quīdquīd rhētŏrĭcæ īnstĭtūtĭōnĭs, Quīdquīd grāmmătĭcālĭs aūt pălǽstræ ēst. *Sid.* (23, 211). *Voy.* Doctrina.

Īnstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Établi, préparé, commencé.* Rūmpăt ĕt sērpēns ĭtĕr īnstĭtūtūm. *H.* Āmphŏrǽ fūmūm bĭbĕre īnstĭtūtǽ Cōnsŭlĕ Plāncō. *Id.* Jam īnstĭtūta, ōrnātă cūncta ĭn ōrdĭne ănĭmo ūt vŏlŭĕrăm. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 10). SYN. Cœ̄ptŭs, īncēptŭs, sūscēptŭs. || *Instruit.* Prōvēctŭs, āltŭs, īnstĭtūtŭs dēbĕŏ. *P. Nol.* (10, 95).

Īnstŏ, ās, ĭtī, ārĕ, *n. Se tenir au-dessus, être dessus.* Āt lŭpŭs ĕt trīstēs īnstānt mŏrĭēntĭbŭs ūrsī. *O.* Sīve īnstārĕ jŭgīs, ĕt grāndĭă vōlvĕrĕ sāxă. *V.* || *Être suspendu sur, pencher.* Īnstăt ăquæ, sāxūmque ūndīs īmmānĕ mĭnātŭr. *V.* Īnstābĭt sūmmīs mĭnŏr Ūrsă cĕrūchīs. *L.* SYN. Īnsīstŏ, īmpēndĕŏ, īmmĭnĕŏ. *Au fig. Menacer.* Cǽcōs īnstārĕ tŭmūltūs Sǽpĕ mŏnĕt. *V.* || *Être penché ou appuyé sur.* Jāmquĕ pălām prēssō măgĭs āc măgĭs īnstăt ărātrō. *Calp.* (4, 121). SYN. Īnnĭtŏr, īncūmbŏ. || *Suivre de près, poursuivre, presser.* Īnstăt vī pătrĭā Pyrrhŭs. *V.* Cūrsū cănĭs ĕt lātrātĭbŭs īnstăt. *Id.* Quŏd nĭmĭum īnstĭtĕrăt vīvēntī. *H.* SYN. Īnsīstŏ, ūrgĕŏ, prĕmŏ, pērsĕquŏr, sĕquŏr. || *Approcher.* Pārtŭs īnstābăt prŏpĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 9). Dīlātăquĕ tēmpŏră tǽdǽ Īnstĭtĕrănt. *O.* SYN. Prŏpīnquŏ. || *Être urgent.* Ĕt quŏd nūnc īnstăt, ăgāmŭs. *V.* || *S'appliquer à.* Ănĭmŭs mājōrĭbŭs īnstăt. *O.* SYN. Īnsīstŏ, văcŏ, īncūmbŏ. || *Insister, dire avec insistance.* Īnstārĕ fāctūm sĭmĭa, ātque hōc dēnĭquĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 18). Nĕgārĕ fāctum; īlle īnstăt fāctūm : dēnĭquĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 120. Ubi *Donat.*). || *Qqf. avec l'acc. Travailler sans relâche à.* Pārte ălĭā, Mārtī cūrrūmquĕ rŏtāsquĕ vŏlūcrēs Īnstābānt. *V.* Īnstăt mĕrcātūrām. *Næv.* (apud *Non.* 3, 134). Ūnum īnstăt, ūt cōnfĭcĭāntŭr nūptĭǽ. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 22). || — vĭām. *Poursuivre un chemin.* Rēctam ŭt īnstās vĭăm! *Pl.* (*As.* I, 1, 39). *Voy.* Insisto. || † *Menacer qqn.* Tāntum ĕum īnstābăt ēxĭtĭ. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 96).

Īnstrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Insterno. *Jonché, couvert.* Īnstrātōs ōstro ālĭpĕdēs pīctīsquĕ tăpētĭs. *V.* Īnstrātă cŭbīlĭă frōndĕ. *Lr.* (V, 985). SYN. Strātŭs, tēctŭs, ŏpērtŭs.

Īnstrēnŭŭs, ă, ŭm. *Inactif, lâche.* Ănĭmi ēst pŭdēntĭs sĭgnum ĕt nōn īnstrēnŭī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 68. Adde *Plaut. Most.* I, 2, 24).

Īnstrĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Instrepo. Flōrĭbŭs īnstrĕpĭtāns, pŏplĭtĕ mēllă răpĭt. *Fort.* (III, 9, 26).

Īnstrĕpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Faire du bruit.* Fāgĭnŭs āxĭs Īnstrĕpăt, ĕt jūnctōs tēmō trăhăt ǽrĕŭs ōrbēs. *V.*

Īnstrīdēns, tĭs. *Qui siffle dans.* Āmbūsto īnstrīdēns pĕlăgō (fax). *Sil.*

† Īnstrūctĭŏ, ōnĭs, *f. Instruction.* Ēx mūltīs plēna ēst īnstrūctĭō lĭbrīs. *Arat.* (1, 438).

Īnstrūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Instruo. *Rangé, disposé.* Īnstrūctōs ăcĭē dēscēndĕrĕ Teūcrōs. *V.* || *Muni, pourvu.* Haūd sēcŭs īnstrūctī fērrō. *V.* Īllĕ dŏlĭs īnstrūctŭs ĕt ārtĕ Pĕlāsgā. *Id.* Sǽpĕ dĕcēm vĭtĭīs īnstrūctĭōr ōdĭt ĕt hōrrĕt. *H.* Gĕnŭs mōrtālĕ lōngē fōrĕt īnstrūctĭŭs. *Ph.* (*Fab. nov.* 2, 2).

Īnstrūmēntŭm, ī, *n. Attirail, équipage, ameublement.* Ănĭlĭă dēmĭt Īnstrūmēntă sĭbī. *O.* Fēlīcēs ōrnēnt hǽc īnstrūmēntă lĭbēllōs. *Id.* SYN. Sŭpēllēx, ōrnātŭs. || *Instrument, outil; le matériel.* Ābjēcto īnstrūmēnto ārtĭs, claūsāquĕ tăbērnā. *H.* Bŏvēs, jūmēnta, ĕt īnstrūmēntūm rūstĭcūm. *Ph.* SYN. Ārmă. || *Au fig. Instrument, moyen.* Īnstrūmēntă nĕcĭs, fērrūmque Īgnēsquĕ părāntŭr. *O.*

Īnstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Élever sur.* Īnstrŭĭs īmpēnsā nōstrā sĕpūlchră brĕvī. *O.* Īnstrŭĭmŭs mēnsās. *V.* Īnstrūxēre ĕpŭlīs mēnsās. *O.* SYN. Strŭŏ, pōnŏ, cōllŏcŏ, stătŭŏ. || *Ranger, mettre en ordre.* Nōs nōstrās... īnstrūxĭmŭs Lĕgĭōnēs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 66). Cūrsūs īnstrūxĭt ĕquōrŭm. *V.* SYN. Ōrdĭnŏ, dīspōnŏ. || *Au fig. Préparer, disposer, méditer.* Māgnās rēs hīc ăgĭto īn mēntem īnstrŭĕrĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 31). Īnsĭdĭās mĭhi īnstrŭēntēm. *Cat.* (21, 7). SYN. Strŭŏ, īnstĭtŭŏ, părŏ, mōlĭŏr. || *Fournir de, pourvoir, orner.* Cūltĭbŭs Ālcĭdēn īnstrŭĭt īllă sŭīs. *O. Voy.* Orno. || *En partic. Armer.* Sŏcĭōs sĭmŭl īnstrŭĭt ārmīs. *V.* Īnstrūxĭtquĕ mănūm clāvā dŏmĭtrīcĕ fĕrārŭm. *O. Voy.* Armo. || *Au fig.* Sēque ārmăt ĕt īnstrŭĭt īrā. *O.* || *Instruire.* Dĕīquĕ Rĭtĭbŭs īnstrŭĭtŭr. *O.* Īnstrŭĕt ăd vĭtĭūm mōrēs. Īnstrŭĕre Ātrīdēn nūm pŏtēs ārtĕ mĕā? *Id.* SYN. Īnstĭtŭŏ, dŏcĕŏ, ērŭdĭŏ, īmbŭŏ. *Voy.* Doceo.

Īnstrūxstī, *sync. pour* Instruxisti. Jŭbĕ sĭbi aūrum ātque ōrnāmēntă, quæ īlli īnstrūxstī mŭlĭĕrī. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 34. Male vulgo *instruxisti*).

Īnsuāsŭm, ī, *n. Sorte de couleur brune.* (*Pl. Truc.* II, 2, 16. Ubi *Gruter.* De quo colore expresse *Festus.* Etiam *Gloss. Philox.* Insuasum, εἶδος δοκαρίου κεκαπνισμένου).

Īnsuāvĭs, ĕ. *Qui n'est pas doux.* || *Au fig. Dur, sévère.* Quŏd nĭsĭ cōncēdās, hăbĕāre īnsuāvĭs, ăcērbŭs. *H. Voy.* Durus.

† Īnsūbjēctŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas soumis.* Īnsūbjēctum ŏcŭlīs, tērrāmque sŭpērnătăt ōmnĕm. *Avien.* (*Progn.* 87). Īnsūbjēctĕ, pŏtēns, rērum ārbĭtĕr. *Prud.* (*Ham.* 699. Quod quidam mutare male tentant, unicum locum arbitrati).

Īnsŭbrēs, ĭŭm, *m. pl. Insubriens, peuple de la Gaule Transpadane.* Vēstĕr ĕgo, Īnsŭbrēs, jăcĕo hīc sūb mārmŏrĕ. (*Anthol.* II, p. 28.)

Īnsūdŏ, ās, ārĕ, *n. Suer sur.* Queīs mănŭs īnsūdĕt vūlgī (libellos). *H. Voy.* Sudo.

Īnsuēscŏ, ĭs, ēvī, ēscĕrĕ, *n. S'accoutumer, avoir coutume.* Qui īmpĕrāre īnsuērām, nūnc īmpĕrĭo āltĕrĭŭs ōbsĕquŏr. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 56). Ĕt quǽ rēs tāntum hōc ŏnĕrĭs prōtrūdĕrĕ nōstrī Cōrpŏrĭs īnsuērīt, dīcăm. *Lr.* (IV, 881). Īnsuēscūnt gīgnēntūm vīvĕrĕ pœ̄nīs. *Prud.* (*Ham.* 571). *Voy.* Assuesco. || *Act. Accoutumer.* Īnsuēvĭt pătĕr ŏptĭmŭs hōc mē. *H.* (*Sat.* I, 4, 105. Alii leg. *Insevit hoc mi*; sed vid. *Bentl.*, et cf. quæ notavimus in *Assuesco*). Mōrtŭōs ōlīm sĕpūltōs ūt rĕdīre īnsuēscĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 9, 95). SYN. Āssuēfăcĭŏ.

Īnsuētŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* suetus). *Qui n'a pas l'habitude de.* Ārcădās īnsuētōs ăcĭēs īnfērrĕ pĕdēstrēs. *V.* Īnsuētǽquĕ mănŭs ŏpĕrī. *Tib.* (1, 4, 48). Thălămīs īnsuētă rĕlĭctīs Ēvŏlăt. *St.* SYN. Īnsŏlēns, ĭnāssuētŭs, īncōnsuētŭs, *par ext.* ĭnēxpērtŭs, rŭdĭs, nēscĭŭs, īgnārŭs. || 2. *Inaccoutumé, nouveau.* Īnsuētūm pĕr ĭtĕr gĕlĭdās ĕnāvĭt ăd Ārctōs. *V.* Nōn īnsuētă grăvēs tēntābūnt pābŭlă fētās. *Id.* SYN. Īnsŏlĭtŭs, etc. *Voy. ce mot.* || † Īnsŭētŭs, *diérèse.* Ūt īnsŭētă vōcĕ tērrērĕt fĕrās. *Ph. Voy.* Assuetus.

Īnsūfflŏ, ās, ārĕ, *n. Souffler dessus.* Īnsūfflăt, īpsōs ceū vīdĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 921).

Insŭlă, æ, *f. Ile.* Ēst īn sēcēssū lōngō lŏcŭs : Īnsŭlă pōrtŭm Ēffĭcĭt. *V.* Īnsŭlă dīvĭdŭă quām prĕmĭt āmnĭs ăquā. *O.* EP. Cīrcūmflŭă. PPH. Tēllūs ăquīs, æquŏrĕ, pōntō, mărī cīnctă, claūsă, cīrcūmdătă, cīrcūmflŭă. VERS. Vărĭīs frĕtă cōnsĭtă tērrīs. *V.* Īnsŭlă flūctĭsŏnō cīrcūmvāllātă prŏfūndō. *Sil.* Cærŭlĕō căpŭt ēffērt īnsŭlă pōntō. *Avien.* Sārdĭnĭāmquĕ dĕhīnc mōlēs cīrcūmflŭă cīngĭt Æquŏrĭs. Cĭtĭūsquĕ călōrĕm Sēntĭt hŭmūs sūccīnctă sălō. *Id.* Ēst ĭgĭtūr pōntō tēllūs cīrcūmflŭă. *Prisc.* Cīrcūmflŭă ūrgĭtĕ. *Id.* Mărī cīrcūmdătūr īnsŭlă vāstō. *Id.* || Īnsŭlæ Dīvĭtēs *ou* Fōrtūnātæ. *Voy.* Fortunatus.

Īnsŭlārĭs, ĕ. *Insulaire.* Dūctōr fērrĕŭs īnsŭlārĭs, ēquē. (*Anthol.* II, p. 508.)

Īnsūlsē, *adv. Sans sel, sans esprit.* Quōd nōn īnsūlsē scrībĭs tētrāstĭchă quædăm. *M.* (VII, 84).

Īnsūlsŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de sel, de goût.* SYN. Fătŭŭs, īnsĭpĭdŭs, ĭnērs. PHR. Quæquĕ gūstu īgnāvă sūnt. *Aus.* || *Ordint. au fig. Sot, sans esprit, ennuyeux, fatigant.* Quī te ēx īnsūlsō sālsūm fēci ŏpĕrā mĕā. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 33). Ōllă Thyēstæ Fērvēbĭt, sæpe īnsūlsō cœnāndă Glycōnī. *Pers.* (5, 8). Sēd tu īnsūlsă măle ēt mŏlēstă vīvĭs. *Cat.* (10, 33). Īnsūlsĭssĭmŭs īmprŏbĭssĭmūsque ēst. *M.* (XII, 55). SYN. Fătŭŭs, īnsĭpĭdŭs, stūltŭs, *ou* mŏlēstŭs. *Voy.* Stultus.

Īnsūltŏ, ās, ārĕ, *n. Sauter sur.* Īnsūltārĕ sŏlo, ēt grēssūs glŏmĕrārĕ sŭpērbōs. *V.* Hœdīquĕ pĕtūlcī Flōrĭbŭs īnsūltēnt. *Id.* Părĭdīsquĕ būstō Īnsūltēt ārmēntŭm. *H.* *Voy.* Calco. || *Qqf. avec l'acc.* Næ tu īstās fāxŏ cālcĭbūs sæpe īnsūltābĭs frūstrā. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 54, nempe fores). || *Au fig.* Flūctĭbŭs īgnōtĭs īnsūltāvērĕ cărīnæ. *O.* || *Danser.* Nĕmŏra āvĭă mātrēs Īnsūltānt thĭăsĭs. *V.* Jŭvĕnŭm cœtūs Bācchĭco īnsūltāns mŏdō. *Enn.* (ap. *Charis.* 214). *Voy.* Insultans, Salto. || *Au fig. Insulter.* Sī quĭs ĕs, īnsūltēs quī cāsĭbŭs, īmprŏbĕ, nōstrĭs. *O.* Īnsūltārĕ mălĭs. *St.* Sĭnōn īncēndĭă mīscēt Īnsūltāns. *V.* SYN. Īrrīdĕŏ, īllūdŏ. || † *Avec l'acc.* Īnsūltās mĭsĕrŭm tū, tū quŏquĕ, Mūtī. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 262).

† Īnsūltūră, æ, *f. L'action de sauter sur.* (*Plaut. Mil.* III, 2, 9.)

† Īnsūltŭs, ūs, *m. Attaque; insulte.* Ōscŭla, ēt īnsūltūs, ēt sævæ jūrgĭă tūrbæ. *Lact.* (*Pass.* 30).

Īnsŭm (*inus.*), ĭnĕs, ĭnēst; ĭnĕrăm, ĭnēssĕ. *Être dans ou sur.* Mīnōtaūrŭs ĭnēst, vĕnĕrĭs mŏnŭmēntă nĕfāndæ. *V.* Prætĕrĕā vōrsāmŭr ĭbĭdem, ātque īnsŭmŭs ŭsquĕ. *Lr.* (III, 1093). Quæ prŏcŭl ēxstrūctĭs ĭnĕrānt hĕstērnă cănĭstrĭs. *H.* Āllŏquĭō prŏfŭgī crēdĭs ĭnēssĕ mĕtŭm? *O.* Aūrĕi īn mārsūpĭo īnfŭĕrūnt. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 26. *Id. Cist.* IV, 2, 67, infuerit). SYN. Ādsŭm, vērsŏr, ŏccūrrŏ.

Īnsūmŏ, ĭs, ūmpsī, ūmptŭm, ūmĕrĕ. *Prendre.* Dīgnās īnsūmĭtĕ mēntēs Cœptĭbŭs. *St.* Mĕdĭŭm căvă nūbĭlă mōntĭs Īnsūmpsērĕ lătŭs. *Id.* *Voy.* Sumo. || *Dépenser.* Mĕlĭŭs quo īnsūmĕrĕ pōssĭt. *H.* SYN. Īmpēndŏ, cōnsūmŏ, ūtŏr.

Īnsŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Coudre à ou dans.* Īnsŭĭtūr fĕmŏrī, mātērnăquĕ tēmpŏră cōmplĕt. *O.* Quāttŭŏr hæc prīmūm pīscēs nōx īnsŭĭt hāmĭs. *Sid.* (21, 1).

Īnsŭpĕr, *adv. Dessus, par-dessus.* Ēt mōntēs īnsŭpĕr āltōs Īmpŏsŭĭt. *V.* Īngēntēmque īnsŭpĕr Ætnăm Īmpŏsĭtăm. *Id.* SYN. Sŭpĕr, sŭprā. || *En outre, en sus.* Rŏsĕōque hæc īnsŭpĕr āddĭdĭt ōrĕ. *V.* Īnsŭpĕr āccēdūnt, tē nōn ădĭmēntĕ, pătērnæ (opes). *O.* SYN. Sŭpĕr, prætĕrĕā, ūltrā, ūltĕrĭŭs, ădhūc. || *Qqf. De dessus.* Sĕd ĕăm grăvĭs īnsŭpĕr īctŭs Āmpŭtăt. *L.* SYN. Dēsŭpĕr. || *Qqf. prép. Sur.* Īnsŭpĕr hīs, cāmpī quōd rēx hăbĕt īpsĕ Lătīnŭs. *V.* Īnsŭpĕr ēsse ălĭīs ălĭă. *Lr.* (VI, 191). *Voy* Super.

Īnsŭpĕrābĭlĭs, ĕ. *Insurmontable, invincible.* Gĕnŭs īnsŭpĕrābĭlĕ bēllō. *V.* Īnsŭpĕrābĭlĕ fātŭm. *O.*

† Īnsŭpĕrātŭs, ă, ŭm. *Non dompté.* Spērnēbāt cūnctās īnsŭpĕrātă mĭnās. *Maximian.* (1, 34).

Īnsūrgŏ, ĭs, rēxī, rēctŭm, rgĕrĕ, *n. Se lever sur, s'élever, et au fig.* Nūnc, nūnc īnsūrgĭtĕ rēmĭs. *V.* Ēt sībĭlăt ōrĕ Āltĭŏr īnsūrgēns. Tĕnĕbrās īnsūrgĕrĕ cāmpĭs. *Id.* Īnsūrgūnt frĕmĭtūs. *V. Fl.* *Voy.* Surgo. || *S'élever contre, attaquer.* Crēdēnsquĕ sŭĭs īnsūrgĕrĕ rēgnĭs. *O.* Paūlātim īnsūrgĕrĕ fēssō Īntĕgĕr. *V. Fl.* SYN. Cōnsūrgŏ (in, *avec l'acc.*). *Voy.* Aggredior || *Pass. unip.* Rēmĭs īnsūrgĭtŭr. *V. Fl.*

Īnsŭscēptŭs, ă, ŭm. *Non accueilli ou exaucé.* Īrātŭs vōta īnsŭscēptă rĕlīquĭt. (*Ad Liv.* 197.)

Īnsŭsūrrŏ, ās, ārĕ, *n. Parler à l'oreille.* *Voy.* Susurro.

Īnsūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Insuo. *Cousu à.* Tērgă bŏŭm plūmbo īnsūtō fērrōquĕ rĭgēbānt. *V.* Īnsūtŭm vēstĭbŭs aūrŭm. *O.*

Īntābēscŏ, ĭs, bŭī, bēscĕrĕ, *n. Se fondre.* Ŭt īntābēscĕrĕ flāvæ Īgnĕ lĕvī cēræ (solent). *O.* Mĕdĭō glăns īntābēscĕrĕ cœlō. *Id.* *Voy.* Liquesco. || *Se corrompre, pourrir.* Īntābŭīssēnt pŭpŭlæ. *H.* || *Au fig. Sécher.* Vīrtūtēm vĭdĕānt, īntābēscāntquĕ rĕlīctā. *Pers.* (3, 38). Vĭdĕt īngrātōs, īntābēscītquĕ vĭdēndŏ Sūccēssūs hŏmĭnŭm. *O.* *Voy.* Tabesco.

Īntāctĭlĭs, ĕ. *Intactile.* Sīn īntāctĭle ĕrĭt, nūllā dē pārtĕ quŏd ūllăm. *Lr.* (I, 437). SYN. Īnsēnsĭbĭlĭs.

Īntāctŭs, ă, ŭm. *A qui l'on n'a pas touché, non entamé, entier.* Rāstrōque īntāctă, nĕc ūllīs Saūcĭă vōmĕrĭbŭs (tellus). *O.* Nĕque īllĭc Aūt ăpŏthēcă prŏcĭs īntācta ēst. *H.* Īntāctĭs ŏpŭlēntĭŏr Thēsaūrĭs Ărăbŭm. *Id.* Căpŭt īntāctŭm būxō. *J* (14, 194). PPH. Nōn tāctŭs *Voy.* Integer. || *Sain et sauf; en partic. Non vaincu.* Sīn ĕt ŏpēs nōbīs, ĕt ădhūc īntāctă jŭvēntŭs. *V.* Īntāctŭm Pāllāntă rĕmīttăm. *Id.* Bēllōque īntāctă prĭōrĕ. *L.* Īntāctŭs aūt Brĭtānnŭs ŭt dēscēndĕrĕt. *H.* SYN. Īntĕgĕr, īncŏlŭmĭs, īllæsŭs, *ou* īnvīctŭs, īndŏmĭtŭs. || *Qui n'a pas porté le joug.* Īntāctă tŏtĭdēm cērvīcĕ jŭvēncās. *V.* Nūnc grĕgĕ de īntāctō sēptēm māctārĕ jŭvēncōs Præstĭtĕrĭt. *Id.* Tū mŏrārĭs aūrĕōs Cūrrūs ĕt īntāctās bŏvēs. *H.* || *f. Vierge, chaste.* Cuī pātĕr īntāctăm dĕdĕrăt. *V.* Rēddĭdĭt īntāctăm. *O.* Īntāctæ Pāllădĭs ūrbĕm. *H.* Īntāctĭŏr ŏmnī... Săbīnā. *J.* (6, 163). SYN. Īntĕgră, căstă. *Voy.* Virgo. || *Au fig. Non violé.* Īntāctă fĭdēs. *St.* SYN. Īntĕgĕr, īntĕmĕrātŭs, īnvĭŏlātŭs. || *Non abordé.* Sīlvās sāltūsquĕ sĕquāmŭr Īntāctōs. *V.* *Voy.* Inaccessus. || *Au fig. Non tenté.* Græcĭs īntāctī cārmĭnĭs aūctŏr. *H.* Quĭd īntāctŭm nĕfāstī Līquĭmŭs? *Id.* SYN. Īntēntātŭs, ĭnaūsŭs.

Īntāctŭs, ūs, *m. Intangibilité.* Tāctūs cōrpŏrĭbūs cūnctĭs, īntāctŭs ĭnānī. *Lr.* (I, 453).

Īntāmĭnātŭs, ă, ŭm. *Pur, qui est sans tache.* Īntāmĭnātĭs fūlgĕt hŏnōrĭbŭs (virtus). *H.*

Īntēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intego. *Couvert.* Īnvĕnĭūnt īntēctās frōndĕ quĭētēs. *Lr.* (I, 405). || 2. (*De* in *priv. et* tectus). *Non couvert.*

Īntĕgēllŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Integer. Quōd cāstum ēxpĕtĕrēs ĕt īntĕgēllŭm. *Cat.* (15, 4).

Īntĕgĕr, ĕgră *ou* ēgră, ĕgrŭm *ou* ēgrŭm. *Entier, dont on n'a rien ôté.* Tūnsă pĕr īntĕgrăm sŏlvūntŭr vīscĕră pēllĕm. *V.* Īntĕgrĭs ŏpĭbŭs nŏvī nōn lātĭŭs ŭsŭm. *H.* Dīcĭmŭs īntĕgrō Sīccī mānĕ dĭĕ. *Id.* SYN. Īntāctŭs, īllībātŭs, īndēlībātŭs, ĭnāttĕnŭātŭs, *qqf.* īncōnsūmptŭs, īngūstātŭs. || *Entier, tout.* Īntĕgrum ĕdāx dŏmĭnŭs cōnsūmĕrĕt. *H.* Cōrpŏrĭs īntĕgrī quī fŭĕrāt nŭmĕrŭs. *Prud.* (*Peri.* 11, 148). *Voy.* Totus. || *Qui est en bon état.* Nōn tĭbĭ sūnt īntĕgră līntĕă. *H.* Vāsĭs īntĕgrĭs vīnă rĕpēntĕ Dīffŭgĭānt. *Lr.* (VI, 230). SYN. Īllæsŭs, īncŏlŭmĭs. || *Fort, qui est dans*

sa force. Ēgrĕgĭā fōrma ātque ætāte īntĕgrā. *Ter.* (*And.* I, 1, 45). Īntĕgĕr ævī. *V.* Jām lætŭs ĕt īntĕgĕr ārtŭs. *St.* Pēctŏrĕ mātūrō fŭĕrāt pŭĕr, īntĕgĕr ævō. *Albinov.* (3, 5). SYN. Vălēns, vălĭdŭs, rōbūstŭs, fīrmŭs. || *Au fig. Sain.* Āc, prĕcŏr, īntĕgrā Cūm mēntĕ. *H.* Īntĕgĕr ēst mēntĭs? *Id. Voy.* Sanus. || *Non touché; par ext. Pur.* Jŭvăt īntĕgrōs āccēdĕrĕ fōntēs. *Lr.* (I, 926). Ō quæ fōntĭbŭs īntĕgrīs Gaūdēs. *H.* Īntĕgrūm pērdūnt vĭtĭātă cŏlōrēm. *Id. Voy.* Purus. || *Chaste.* Nōtŭs ĕt īntĕgræ Tēntātŏr Ōrīōn Dĭānæ. *H.* Vōs ĭtēm sĭmŭl īntĕgræ Vīrgĭnēs. *Cat.* (61, 36. Adde *Pl. Cas.* IV, 4, 11; *Ter. Hec.* I, 2, 70). SYN. Īntāctŭs, cāstŭs. *Voy.* Virgo. || *Juste, vertueux, intègre.* Tūtŏr bŏnŭs, ārbĭtĕr īdēm Īntĕgĕr. *J.* (8, 80). Īntĕgĕr vītæ scĕlĕrīsquĕ pūrŭs. *H.* Īncēsto āddĭdĭt īntĕgrūm. *Id.* SYN. Cāstŭs, pĭŭs, īnnŏcŭŭs. *Voy.* Innocens. || Āb īntĕgrō *et* De īntĕgrō, *locut. adverb. De nouveau.* Māgnŭs āb īntĕgrō sæclōrūm nāscĭtŭr ōrdŏ. *V.* Pōsthāc quās fācĭēt de īntĕgrō cōmœdĭās. *Ter.* (*And. prol.* 26. *Id. Heaut.* IV, 2, 7). *Voy.* Iterum.

Īntĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Quā fōrmōsă sŭō Clītūmnŭs flūmĭnă lūcō Īntĕgĭt. *Pp.* (II, 19, 25). Īntēxīt cāssĭdĕ crīnēs. *St.* Sēmpērque īnnūbĭlŭs æthēr Īntĕgĭt. *Lr.* (III, 21). *Voy.* Tego.

Īntĕgrāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se renouveler.* Vāh pĕrĭī! hōc mălum īntĕgrāscĭt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 5).

Īntĕgrātĭŏ, ōnĭs, *f. Renouvellement.* Āmāntĭum īræ ămōrĭs īntĕgrātĭŏ. *Ter.* (*And.* III, 3, 23. Sic *Bentl.* et *Ruhnken*, cum vett. libris. Alii, et *Charis.* 98, *redintegratio est*).

Īntĕgrātŭs, ă, ŭm. *Renouvelé.* Īntĕgrātōquĕ rĕsūltānt Āccēnsæ clāmōrĕ fŏrēs. *St.*

Īntĕgrĭtās, ātĭs, *f. Pureté.* SYN. Pūrĭtās. || *Chasteté.* Vĭŏlātŭr aūro īntĕgrĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2, 198). Nēc pătĭtŭr săcræ Īntĕgrĭtātĭs mūnĕră pōllŭī. *Id.* (ibid. 14, 35). *Voy.* Castitas. || *Innocence, conscience pure.* Īntĕgrĭtātĭs quī sīncēræ cōnscĭĭs. *Ph. Voy.* Innocentia.

Īntĕgrŏ *et* Īntĕgrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Renouveler, recommencer, répéter* Ōmnĭă dēbĕt ĕnīm cĭbŭs īntĕgrārĕ nŏvāndŏ. *Lr.* (II, 1045). Mīsĕrābĭlĕ cărmĕn Īntĕgrăt, ĕt mœstīs lātē lŏcă quēstĭbŭs īmplĕt. *V.* Quæ mĭnŭăt Phœbēn, quæque īntĕgrārĕ lătēntēm Caūsă quĕăt. *St.* SYN. Rĕnŏvŏ, īnstaūrŏ, rĕfĭcĭŏ, rĕpărŏ, *qqf.* ĭtĕrŏ, rĕpĕtŏ, gĕmĭnŏ.

Īntĕgŭmēntŭm, ī, *n. Ce qui recouvre.* Īllĭŭs sum īntĕgŭmēntūm cŏrpŏrĭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 18. *Ib.* 23). *Voy.* Tegmen.

Īntēllēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intelligo. *Compris, senti.* Nōn īntēllēctām vōcēm cōllaūdăt. *O.* Ōbrēpĭt nōn īntēllēctă sĕnēctŭs. *J.* (9, 129).

Īntēllēctŭs, ūs, *m. Intelligence.* Hūmānĭs quæ nōta ănĭmĭs dărĕt īntēllēctŭm. *Prud.* (*Apoth.* 868). Īlle ōbscūrātĭs dăt sēnsĭbŭs īntēllēctŭm. *Prosp.* (*Ingr.* II, 168).

Īntēllēxēs, Īntēllēxtī, *sync. pour* Intellexisses, Intellexisti. Nām ni īntēllēxēs, nūnquām, crēdo, āmīttĕrēs. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 81). Ēho ān tūte īntēllēxti hōc ādsĭmŭlāri? Īrrīdĕŏr. *Ter.* (*And.* III, 2, 20).

Īntēllĭgēntĭă, æ, *f. Intelligence, prudence.* Eām călămĭtātēm vēstra īntēllĭgēntĭă Sēdābĭt. *Ter.* (*Hecyr. prol.* 23).

Īntēllĭgŏ *ou* Īntēllĕgŏ, ĭs, lēxī, lēctŭm, lĭgĕrĕ. *Comprendre.* Sēptĭmĭŭs Claūdī nīmīrum īntēllĭgĭt ūnŭs. *H.* Bārbărŭs hīc ĕgŏ sūm, quĭă nōn īntēllĭgŏr īllĭs. *O.* Cūjŭs Īntēllēctūrĭs aūrĭbŭs ūtăr, ădēst. *Id.* SYN. Căpĭŏ, pērcĭpĭŏ, āssĕquŏr. PPH. Ănĭmō, mēntĕ pērcĭpĭŏ. || Īntēllĭgŏ, *se trouve comme réponse dans le dialogue.* Te īllum ēssĕ dīcam. Īntēllĭgŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 80 *Id. Ph.* II, 3, 93; *Pl. Epid.* II, 2, 64). || *S'apercevoir de.* Īllă quĭdēm prīmō nūllōs īntēllĭgĭt īgnēs. *O. Voy.* Animadverto. || *QQf. absolt. Être intelligent.* Făcĭūnt næ īntēllĭgēndo ūt nĭhīl īntēllĭgānt. *Ter.* (*And. prol.* 17).

Īntĕmĕrābĭlĭs, ĕ. *Inaltérable.* Āb ēxcēlsā laūs īntĕmĕrābĭlĭs ārcĕ Mōnstrăt ĭtĕr. (*Anthol.* II, p. 640.)

Īntĕmĕrāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne doit pas profaner.* Ān Mārtĭă tēmplă Īntĕmĕrāndă mĭnŭs? *V. Fl.* (V, 642). *Voy.* Sanctus.

Īntĕmĕrātŭs, ă, ŭm. *Non souillé, pur.* Ēt mūnĕră lĭbŏ Īntĕmĕrātă fŏcĭs. *V.* Vīrgĭnĭtātĭs ămōrēm Īntĕmĕrātă cŏlĭt. *Id. Voy.* Purus, Virgo.

Īntēmpĕrāns, tĭs. *Qui ne peut se retenir.* Quīsquĭs, tăcēndi īntēmpĕrāns, Sĭlēndă prūrĭt prōdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 254. *Cic. Acad.* 1, 1 : « *Intemperantis* esse arbitror, scribere quod occultari velit. »). || *Qui est sans modération, sans réserve, intempérant.* Crūdēlēm mĕdĭcum īntēmpĕrāns ægĕr făcĭt. *P. Syr.* Īntēmpĕrāntēm, nōn mŏdēstum, īnjūrĭŭm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 54). SYN. Īncōntĭnēns, īmmŏdĕrātŭs, īmmŏdēstŭs. PPH. Nōn sōbrĭŭs.

Īntēmpĕrātŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Īntēmpĕrātă quō dŏmāntŭr vīscĕră. *Prud.* (*Cath.* 7, 8).

† Īntēmpĕrĭæ, ārŭm, *f. pl. Furies qui troublent la raison, folie, délire.* Quæ īntēmpĕrĭæ tē tĕnēnt? *Pl.* (*Epid.* III, 4, 39. *Id. Aul.* I, 1, 32; *Mil.* II, 5, 24. Cf. *Non.* 8, 78, et præsertim *Capel.* II, p. 40, qui *Intemperias* jungit cum *Mania*).

† Īntēmpĕrĭēs, ēī, *f. Mauvais temps, orage; malheur.* Clādēs, călămĭtāsque, īntēmpĕrĭēs mŏdŏ nōstram ādvēnĭt dŏmŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 3).

Īntēmpēstīvē, *adv. A contre-temps.* Īntēmpēstīvē quī fŏvĕt, īllĕ nŏcĕt. *O.* Īntēmpēstīvē qui ōccŭpāto āllūsĕrĭt. *Ph.*

Īntēmpēstīvŭs, ă, ŭm. *Qui vient à contre-temps, intempestif, déplacé.* Īntēmpēstīvīs ēx īmbrĭbŭs hūmĭdă tēllūs. *Lr.* (II, 873). Īntēmpēstīvōs ĭgĭtŭr cōmpēscĕ tĭmōrēs. *O.* SYN. Præpŏstĕrŭs.

Īntēmpēstă nōx, *f. Nuit calme, le calme de la nuit.* Bēllŭm Æquīs dē mănĭbŭs nōx īntēmpēstă dīrēmĭt. *Enn.* (apud *Acron.* ad *Hor. Epist.* II, 2, 97). Nōcte īntēmpēstā nōstrām dēvēnĭt dŏmŭm. *Att.* (apud *Varr. L. L* 6, 7). Ēt lūnam īn nīmbo nōx īntēmpēstă tĕnēbăt. *V.* Aūt īntēmpēstā sĭlĕt nōx. *Id.* (Adde *Lucr.* V, 984. Cf. *Varr.* l. cit., et 7, 72; *Serv.* ad *Æ.* III, 587; *Macr.* 6, 1, et *Fest.*) || — ŭs, ă, ŭm, *qqf. Malsain.* Īntēmpēstæquĕ Grăvīscæ. *V.* (*Æ.* X, 184. Ubi *Serv.* Quod etiam exponit *Diom.* 407). || *Orageux.* Pĕr īmbrēs Fūlmĭnĭbŭs mīxtōs īntēmpēstūmquĕ Tŏnāntēm. *St.* (*Th.* II, 154). Īntēmpēstĕ nŏvēmbĕr. *Aus.* (*Eclog.* 9, 11).

Īntēmpŏrālĭs, ĕ. *Éternel.* Īntēmpŏrālĭs, āntĕ quām prīmŭs dĭēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 316).

Īntēndŏ, ĭs, dī, tŭm, dĕrĕ. *Tendre.* Āctĭŭs hæc cērnēns ārcum īntēndēbăt Ăpōllŏ. *V.* SYN. Tēndŏ *Voy. ce mot.* || *Diriger un organe, le rendre attentif.* Īntēndēnt aūrēs ād tŭă fāctă sŭās. *O.* Ācrĭŏr īnstăt Lūmĭnă dīffūndēns īntēndĕrĕ. (*Culex*, 173.) SYN. Ādvērtŏ, āpplĭcŏ, ādmŏvĕŏ, etc. || *Au fig. Diriger.* Īntēndēnda īn sĕnem ēst fāllācĭă. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 2. *Id. And.* IV, 3, 18, consilium). Ănĭmūm fātĭs īntēndĭt Ărāchnēs. *O.* Cōnāntī nōnnūnquam īntēndĕrĕ cūrās. *Id.* Īntēndēs ănĭmūm stŭdĭīs ĕt rēbŭs hŏnēstĭs. *H.* SYN. Tēndŏ, ădhĭbĕŏ, ādvērtŏ, āpplĭcŏ, ādjĭcĭŏ, ādmŏvĕŏ, dīrĭgŏ. || *Envoyer, lancer.* Cĕlĕrem īntēndīssĕ săgīttām Dīcĭtŭr. *V. Voy.* Injicio. || *Tendre, nouer.* Ēt stūppĕă vīncŭlă cōllō Īntēndūnt. *V.* Dūrōque īntēndĕrĕ brāchĭă tērgō. *Id.* SYN. Īnnēctŏ, īllĭgŏ. || *Tendre, mettre une tenture.* Īntēndĭtquĕ lŏcūm sērtĭs. *V.* (*Gloss. Placidi* : « Intendere, *coronare* vel *ligare.* ») || — ĭtĕr, *et absolt.* Ŭbĭ quæram, aūt quō nūnc prīmum īntēndăm? *Ter.* (*And.* II, 2, 6). *Voy.*

Eo. || *Donner plus d'intensité.* Cōrnūquĕ rĕcūrvō Tārtărĕam īntēndīt vōcēm. *V.* Mœstās āltīs īntēndĕrĕ vōcēs Pūppĭbŭs. *V. Fl.* SYN. Aūgĕō. || *Persister dans une assertion, soutenir, accuser.* Pērgĭn', scĕlēstĕ, īntēndĕre ātque ārgŭĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 27). Sŏrŏr, hānc se īntēndĭt ēsse, ŭt ēst aūdăcĭă! *Ter.* (*Eun.* III, 3, 19. Ubi *Donatus.* « Proprie *intendere* est crimen in adversarium jacere. » *Gloss Placidi :* « Intendit, *criminatur.* »)

? Īntēnsŭs. *Voy.* Intentus.

Īntēntātŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et de* tentatus). *Non touché.* Īntēntātă jŭgō. *Sen.* (*Med.* 62, nempe vacca). SYN. Īntāctŭs. || *Au fig. Non essayé.* Mĭsĕrī quĭbŭs Īntēntātă nĭtēs! *H.* Nīl īntēntātūm nōstrī līquērĕ pŏētæ. *Id.* Hæc īntēntātă mănēbăt Sōrs rĕrŭm. *V.* SYN. Ĭnēxpērtŭs, *qqf.* ĭnaūsŭs.

Īntēntĭō, ōnĭs, *f. Tension ; attention.* Sēd mŏrōsa īntēntĭō Tām lĕgēntĭs dēbēt ēssĕ quām fŭĭt nōbīs quŏquĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 42). || † *Intention, prétention.* Spārgĭtŭr īn bĭfĭdās mălēsāna īntēntĭō lūcēs. *Prud.* (*Ham.* 93).

Īntēntō, ās, ārĕ. *Présenter* (*qq. ch. de menaçant*). Māgnō clāmōrĕ prŏtērvās Īntēntārĕ mănūs. *O.* Tōrvōsquĕ sĭnīstrā Īntēntāns ānguēs. *V.* Præsēntēmquĕ vĭrīs īntēntānt ōmnĭă mōrtēm. *Id.* SYN. Īntēndō, īnjĭcĭō, ōbjĭcĭō, ōffĕrō, mĭnŏr. || † *Tenter de.* Īntēntāt mīttĕrĕ. *Corip.* (*Johan.* VII, 399).

Īntēntŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intendo. *Tendu.* Īntēntăquĕ brāchĭă rēmīs. *V.* Āt sĕmĕl īntēntūs nĕrvō lĕvĭs ārcŭs ĕquīnō. *O.* SYN. Tēntŭs *ou* tēnsŭs, cōntēntŭs. || *Tendu, présenté.* Stārĕ păvēntēs Vīdĕrăt īntēntā pŭĕrōs nĕcĕ. *V. Fl.* || *Au fig. Tendu.* Ēt nĭmĭs īntēntī caūsă lăbōrĭs ăbēst. *O.* Īntēntæ vīrēs. *V. Fl.* || *Attentif.* Īntēntīque ōră tĕnēbānt. *V.* Lūctĭbŭs ēst Aūrōră sŭīs īntēntă. *O.* Īntēntīsquĕ cănĭt. *V. Fl.* SYN. Āttēntŭs, ārrēctŭs, fīxŭs, dēfīxŭs

Īntĕpĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Īntĕpēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Être échauffé, s'échauffer.* Ēt lăcŭs æstīvīs ĭntĕpĕt Ūmbër ăquīs. *Pp.* (IV, 1, 124). Ēt vărĭæ rădĭīs īntĕpŭērĕ cŏmæ. *O.* Ūt sĕmĕl īntĕpŭīt mūcrō. *V. Voy.* Tepesco. || *Au fig.* Cōnjŭgĕ pēctŭs Īntĕpŭĭt. *St. Voy.* Ardesco.

Īntĕr, *prép. Entre, parmi, au milieu de.* Īntĕr ŏdōrātūm laūrī nĕmŭs. *V.* Īntĕr ĕt hōstēs. Spēmquĕ mĕtūmque īntĕr dŭbĭī. *Id.* Quōs īntĕr Aūgūstŭs rĕcūmbēns. *H.* Nēstōr cōmpōnĕrĕ lītēm Īntĕr Pēlīdēn fēstīnăt ĕt īntĕr Ătrīdēn. *Id.* SYN. Pĕr, *qqf.* īn. PPH. Īn mĕdĭō. Pēr mĕdĭōs, mĕdĭās *ou* mĕdĭă. || — sē *ou* sēsē. *A l'envi, ou, Tour à tour.* Quērcūm Ērŭĕre īntĕr sē cērtānt (venti). *V.* Īlli īntĕr sēsē māgnā vī brāchĭă tōllūnt. *Id. Voy.* Vicissim, *ou* Invicem. || *Pendant.* Crūră sŏnānt fērrō, sēd cănĭt īntĕr ŏpŭs. *Tib.* (II, 6, 26). Īntĕr ăgēndūm. *V.* SYN. Pĕr, īn. || *arch. Dans.* Īntĕr nŏvām rēm vērbum ūsūrpābō vĕtŭs. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 29). Cœpi ĕgŏmĕt mēcum īntĕr vĭās Ălĭām rem ēx ălĭā cōgĭtārĕ. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 1). || *Dans l'espace de.* Īntĕr dĕcēm Ānnōs nĕquĭsti ūnām tŏgām dētēxĕrĕ. *Titin.* (apud *Non.* 1, 3). Quŏt prāndĭa īntĕr cōntĭnŭūm pērdĭdī trĭēnnĭūm! *Pl.* (*Stich.* I, 3, 61). SYN. Īntrā. || *Qqf. Vers.* Nūnc tē mĕă dēxtĕră bēllō Dēfēnsūm dăbĭt, ēt māgna īntĕr præmĭă dūcĕt. *V.* (XII, 436. *Servius* vertit *ad*). || *Adv.* Īntĕr ĕnīm lābēntŭr ăquæ. *V.* Quĭs tĭbĭ... tŏt, Rhyndăcĕ, mōntĭbŭs īntĕr Dīvīsō? *V. Fl.* (De quo *Prisc.* 991.)

? Īntĕrāmnŭs, ă, ŭm. *Situé entre deux fleuves.* (Quæ vox legitur apud *Avien. D. Terr.* 1180, ubi Mesopotamiam innuit. Sed quum secunda producatur, non satis tuta videtur lectio.)

† Īntĕrbĭbō, ĭs, ĕrĕ. *Boire tout.* Quæ mi īntērbĭbĕrĕ sōlă, sī vīnō scătĕt, Cŏrĭnthĭēnsēm fōntēm Pīrēnēn pŏtēst. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 22. Et *Nœv.* ap. *Isid. Or*, 5, 26, mare. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* I, 1, 35).

† Īntērbītō, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Comme* Intereo. Ne īntērbītāt quæstĭō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 47).

Īntērcăpēdō, ĭnĭs, *f. Intervalle de temps, lenteur, délai.* Quia hōs dĭēs cōmplūscŭlōs Īntērcăpēdō sūmptī făcĭūndī fŭĭt. *Turpil.* (apud *Non.* 8, 12. *Id.* ib. 4, 279. Cf. *Fest.*, et *Prisc.* 623).

Īntērcēdō, ĭs, ēssī, ēssūm, ēdĕrĕ, *n. Venir entre, survenir.* Sī stătŭ' cōndĭctūs cum hōste īntērcēdīt dĭēs. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 5). Ūnde īra īntĕr ĕās īntērcēssīt, quæ tām pērmānsīt dĭū? *Ter.* (*Hec.* III, 1, 25). SYN. Īncĭdō, īntērcĭdō, īntērvĕnĭō, sŭpērvĕnĭō, ădsūm. || *Exister entre.* Tăcēbīt dum īntērcēdēt fămĭlĭārĭtās. *Ter.* (*Ph.* IV, 1, 17). SYN. Īntērsūm. || *Se jeter entre, faire obstacle.* Nām mi īmmōrtālĭtās Pārta ēst, sī nūlla ægrĭtūdo huīc gaūdĭo īntērcēssĕrĭt. *Ter.* (*And.* V, 5, 5). *Voy.* Obsto. || † *Intercéder.* Īpsæ īntērcēdūnt hērōĭdēs, ēt sŭă quæquĕ Fūnĕră crūdēlī mălūnt ădscrībĕrĕ fātō. *Aus.* (*Idyl.* 6, 95).

Īntērcēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intercipio. *Soustrait, dérobé.* Īntērcēptă dĕcēm quĕrĕrĭs sēstērtĭă fraūdĕ. *J.* (13, 71). || *Au fig.* Cæcæ mūnĕrĕ nōctĭs Īntērcēptă nĕcī. *O.* || *Détruit, supprimé.* Tērgă căpūt tāngūnt ; cōlla īntērcēptă vĭdēntŭr. *O.*

1. Īntērcĭdō, ĭs, ī, ĕrĕ (*de* Cado), *n. Tomber entre, survenir.* Quŏd si īntērcĭdĕrīt tĭbī nūnc ălĭquīd, rĕpētēs mōx. *H. Voy.* Supervenio. || *Tomber, se perdre, périr.* Nōmēn lōngīs īntērcĭdĭt ānnīs. *O.* Rēddĕ pătrī nātūm : quāmvīs īntērcĭdĭt āltĕr. *Id.* Hŏnōs īntērcĭdĕt ævō. *Sil. Voy.* Aboleo, Morior.

2. Īntērcīdō, ĭs, ĕrĕ (*de* Cædo). *Couper par le milieu. Voy.* Intercisus.

Īntērcĭnō, ĭs, ĕrĕ. *Chanter entre.* Neū quĭd mĕdĭōs īntērcĭnăt āctŭs (chorus) *H.*

Īntērcĭpĭō, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre ou Recevoir au passage une chose qui n'arrive pas à sa destination, intercepter.* Nām quŏd nōs căpĕre ŏpōrtĕt, hæc īntērcĭpĭt. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 35). Dīrēxĕrăt hāstăm, Quām mĕdĭām Rhœteūs īntērcĭpĭt. *V.* SYN. Ēxcĭpĭō. || *Surprendre, prendre par surprise.* Ūrbem īntērcēpĕrăt hōstĭs. *O.* Tū rĕdĭmēs mē, sī me hōstēs īntērcēpĕrīnt. *Pl.* (*As.* I, 1, 93). SYN. Ŏpprĭmō. || *Détruire, empêcher d'arriver à terme.* Ēxaūdī, nĕc rēs īntērcĭpĕ nōstrās. *O.* Quĭă sēmĭnă pāndō Ērŭĕrīt rōstrō, spēmque īntērcēpĕrĭt ānnī. *Id.* Quĭă dīvēs ārcă vērām laūdem īntērcĭpĭt. *Ph.* SYN. Īntērfĭcĭō, præcĭdō, ērŭō, ēvērtō, aūfĕrō.

Īntērcīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intercido. *Coupé entre.* Sēd cădĭt īn fŏvĕām præcēps, quām cāllĭdă fōrtĕ Fraūs īntērcīsō sūffōdĕrăt æquŏrĕ fūrtĭm. *Prud.* (*Psych.* 258. Cf. *Cic. Att.* 4, 15, *interciso* monte). || *Au fig. Interrompu, intercepté.* Nōn fūgĕrĕt dīrās lūx īntērcīsă Mўcēnās. *St.* Īntērcīsōquĕ tŭmūltū Cōntĭcŭīt stŭpĕfāctă dŏmŭs. *Id.* (Adde *Claud. Cons. Pr. et Olyb.* 171).

Īntērclūdō, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Fermer, boucher, empêcher.* Sæpe īllōs āspĕră pōntī Īntērclūsĭt hĭēms. *V.* Prōspēctū vīsūs īntērclūsērĕ nĕfāstō. *St.* Īntērclūdĕ cōmmĕātum ĭnĭmīcīs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 69). *Voy.* Claudo, Prohibeo. || *Couvrir.* Vēllĕt Ămāzŏnĭă lătŭs īntērclūdĕrĕ pēltā. *St. Voy.* Tego.

Īntērclūsŭs, ă, ŭm. *Fermé, bouché.* Īntērclūsa ănĭmă nĭmĭa āb dūlcēdĭne ăquāī. *Lr.* (VI, 1266). || *Enfermé.* Bēstĭŏla ŏccūltīs ălĭqua īntērclūsă căvērnīs. *P. Nol.* (28, 546).

Īntērcūrrō, ĭs, ĕrĕ, *n. Courir entre.* || *Au fig. Exister entre.* Quīn īntērcūrrăt quædām dīstāntĭă fōrmīs. *Lr.* (II, 373. *Id.* V, 1373). || *Faire obstacle.* Nīl īntērcūrrēns ŏbtūtĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 907).

Īntērcūrsō, ās, ārĕ, *n. Courir entre.* Īntĕr ĕnīm cūrsānt prīmōrdĭă prīncĭpĭōrŭm. *Lr.* (III, 263).

Intercŭs, ŭtĭs. *Qui est sous la peau.* || Ăquă intercŭs. *Hydropisie.* Num ĕŭm vĕtĕrnŭs, aŭt ăqua intercŭs tĕnĕt? *Pl.* (*Men.* V, 4, 3). || *Au fig.* Ăquăm te in ănĭmo hăbēre intercŭtĕm. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 166). || *Intérieur.* Nŭnc nŏvă mātĕrĭēs, sŏlĭdāta intercŭtĕ flātū. *Prud.* (*Apoth.* 167).

† Intĕrdătŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Interdo. || *Distribué, répandu, ou Donné par intervalles.* Prōptĕrĕā căpĭtŭr cĭbŭs, ŭt sŭffŭlcĭăt ărtŭs, Ēt rĕcrĕēt vīrēs intĕrdătŭs. *Lr.* (IV, 866).

Intĕrdīcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ, *n. Interdire.* Cuī quōndăm rēgĭă Jūnŏ Ŏrbe intĕrdīxĭt. *O.* Gāllīnă cĕcĭnĭt, intĕrdīxĭt hărĭŏlŭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 27). SYN. Prŏhĭbĕŏ, vĕtŏ, intĕrclūdŏ.

Intĕrdīctŭm, ī, *n. Sentence, jugement rendu par le préteur.* Nĕquĕŏn' ĕgŏ tēd intĕrdīctīs făcĕrĕ mānsuētĕm mĕīs? *Pl.* (*As.* III, 1, 1).

Intĕrdīctŭs, ă, ŭm, *part. p. Interdit, défendu.* Intĕrdīctă mĭhī cĕrnĭtŭr Ĭtălĭă. *O.* Cuī pŏtĭŏr pătrĭă fŭĭt intĕrdīctă vŏlŭptās. *H.* SYN. Vĕtĭtŭs, illĭcĭtŭs.

Intĕrdĭū, *et arch.* Intĕrdĭūs, *adv. Pendant le jour.* Quĭă vĭdĕŏr ăcĕr, āllĭgānt me intĕrdĭū. *Ph.* (Adde *Ter. Ad.* IV, 1, 15). Nōn cōncēdăm, nĕquĕ quĭēscam ūsquăm nŏctū, ne intĕrdĭūs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 21). Ŏcclūsă jānŭa ēst intĕrdĭūs. *Id.* (*Most.* II, 2, 14). SYN. Dĭē, lūcĕ. PPH. In lūcĕ dĭūrnā. *Lucr.*

Intĕrdīxĕm, *sync. pour* Interdixissem. Quīd, si intĕrdīxĕm, ne illūc fŭgĭtīvŭm Mĭttĕrĕt. *Q. Catul.* (apud *Gell.* 19, 9).

† Intĕrdŏ, ās (*inus.*). *Voy.* Interduim, Interdatus.

† Intĕrdŭătĭm, *adv. Voy.* Futatim.

† Intĕrdŭīm *et* Intĕrdŭŏ, īs, *subj. de l'inus.* Interdo. *Donner.* || Nĭhĭl intĕrdŭīm. *Je ne donnerais rien pour, je me soucie peu que.* Dŭm pĕrĕās, nĭhĭl intĕrdŭŏ dīcānt vīvĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 36). Cĭccŭm nōn intĕrdŭīm. *Id.* (*Rud.* II, 7, 22. *Id. Trin.* IV, 2, 152). *Voy.* Duim.

Intĕrdŭm, *adv. Quelquefois.* Aŭt jŭgă dētrēctāns, intĕrdŭmque āspĕră cōrnū. *V.* Intĕrdŭm tămĕn ēt vōcĕm cōmœdĭă tōllĭt. *H.* SYN. Nōnnūnquăm, quāndōquĕ, ălĭquāndŏ, *qqf.* ŏlĭm, quōndăm, sæpĕ.

Intĕrĕā, *adv. Pendant ce temps, cependant.* Sēd fŭgĭt intĕrĕā, fŭgĭt irrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Illĭnĕre: intĕrĕā Mæcēnās ădvĕnĭt, ătquĕ. *H.* SYN. Intĕrĭm, tŭm. PPH. Hæc intĕr. (De ultima producenda vid. in *Antea.*) || † — lŏcī, *arch. Même sens.* Ŏb ĕăm trēs nŏctēs ūtŏr: intĕrĕā lŏcī. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 11. *Id. Pseud.* I, 3, 32; *Ter. Eun.* I, 2, 46. Ubi *Donat.* Cf. *Charis.* 180). || *Quelquefois.* Intĕrĕā, crēde ēxpĕrtō, nōn fāllĭmŭr, ægrīs Nīl mŏvīssĕ sălŭs rēbŭs. *Sil. Voy.* Interdum.

Intĕrēmī, *parf. de* Interimo

Intĕrēmptŏr, ōrĭs, *m. Meurtrier.* Lŏcŭm mĭnūtīs ărtŭbŭs Vīx intĕrēmptŏr invĕnĭt. *Prud.* (*Cath.* 12, 114). *Voy.* Interfector.

Intĕrēmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Interimo. *Tué.* Nōmĭnĭs, Āsdrŭbăle intĕrēmptō. *H.* Ēt intĕrēmptŭm Lāĭum ŭlcīscī jŭbĕt. *Sen.* (*OEd.* 218).

Intĕrĕŏ, īs, ĭī, ĭtŭm, īrĕ, *n. Périr, mourir.* Intĕrĭt ēt cŭrvīs frūstră dēfēnsă lătēbrīs Vīpĕră. *V.* Intĕrĕŭnt sĕgĕtēs. *Id.* Mōrdācēs intĕrĭērĕ rŭbī. *O.* SYN. Pĕrĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Tomber, se passer.* Intĕrĭt īră mŏrā. *O.* Vērbōrŭm vĕtŭs intĕrĭt ætās. *H. Voy.* Cado. || † *Qqf. Aller dans, circuler dans.* Dīsjēctăquĕ sāxă intĕrĕŭnt vēnīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 459. *Gloss. Philox.* « Intereo, ὑπεισέρχομαι. »)

Intĕrērrŏ, ās, ārĕ, *n. et a. Errer dans ou entre.* Dūmōsă sēmpĕr intĕrērrānt cēspĭtŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 219. Sed melius divisim). Nūnc splēndŏr intĕrērrăt? *Prud.* (*Cath.* 6, 43).

Intĕrēst. *Voy.* Intersum.

Intĕrfārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Parler entre, jeter quelques paroles.* Mĕdĭō sīc intĕrfātă dŏlōre ēst. *V.* Sīc intĕrfātŭs, ēt ăltĕr Sŭbjĭcĭt. *St.* Tălĭă prīncĭpĭbŭs dīcta intĕrfāntĭbŭs illĕ Pērsĕquĭtŭr. *Prud.* (*Sym.* II, 67).

Intĕrfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Ŭbĭ tōrrŭs ēssĕt intĕrfēctŭs flāmmĕŭs. *Att.* (apud *Non.* 1, 51).

Intĕrfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Détruire.* Fēr stăbŭlīs inĭmīcum ignem, ătque intĕrfĭcĕ mēssēs. *V.* Quāre aŭt crūdēlĕm nāsōrum intĕrfĭcĕ pēstĕm. *Cat.* (69, 9). Dūrŭm, mōllĕ vŏrās; frāgmēnta intĕrfĭcĭ' pānĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 9). SYN. Pĕrĭmŏ, dīrŭŏ, ăbŏlĕŏ, ērŭŏ, ēvērtŏ. || *Tuer, faire mourir.* Sīvĕ fĕrās intĕrfĭcĕre, ēt dītēscĕrĕ prædā. *Lr.* (V, 1248). Pōstquam intĕrfēcĭt, sīc lŏcūtŭs trădĭtŭr. *Ph.* Rĕōs nĕcēsse ēst tē măgīstro intĕrfĭcī. *Prud.* (*Peri.* 10, 89). *Voy.* Occīdo.

† Intĕrfĭŏ, īs, ĭĕrī *et* īĕrī, *ancien pass. de* Interficio. Aŭt flāmmīs intĕrfīāt mălīsvĕ fĕrārŭm. *Lr.* (III, 886). Si in ŏbsĕrēndō pōssīnt intĕrfĭĕrī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 131).

Intĕrflŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Couler entre.* Nēc rĕquĭēs intĕr dătŭr ūllă flŭēndī. *Lr.* (IV, 228. Nisi jungenda *interdatur*).

Intĕrflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule entre.* Ēt Stȳx dīscrētīs intĕrflŭă Mānĭbŭs ōbstăt. *St.* Hŭmĭŭs, mĕdĭīque intĕrflŭă pōntī. *Avien.* (*D. Terr.* 404).

Intĕrfŏdĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Percer entre.* Pūpīllās intĕrfŏdĭūnt, ăcrēmquĕ dŏlōrĕm. *Lr.* (IV, 718).

Intĕrfŏr (*inus.*). *Voy.* Interfaris.

Intĕrfŭgĭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Fuir entre.* Intĕr ĕnĭm fŭgĭt, ăc pĕnētrāt pēr rāră vĭārŭm. *Lr.* (VI, 331)

Intĕrfŭī, *parf. de* Intersum.

Intĕrfūndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre sur ou entre.* Ēt tēntīs prŏcŭl intĕrfūndĭtŭr ūndīs. *Avien.* (*D. Terr.* 1110. *Ib.* 255).

Intĕrfŭrŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Exercer ses fureurs dans.* Āltĕrnŭm Māvōrs intĕrfŭrĭt ōrbĕm. *St.*

Intĕrfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Interfundo. *Répandu sur ou entre.* Măcŭlīsquĕ trĕmēntēs Intĕrfūsă gĕnās. *V.* Intĕrfūsă nĭtēntēs Vītēs æquŏră Cȳclădăs. *H.* SYN. Spārsŭs, pērfūsŭs. || *Au fig.* Hæc āltĕrnă dŭcŭm nŏx intĕrfūsă dĭrēmĭt. *St.* || *Qui coule entre.* Ēt nŏvĭēs Stȳx intĕrfūsă cŏērcĕt. *V.* SYN. Intĕrflŭŭs.

† Intĕrĭbĭ, *arch. Comme* Interim. Intĕrĭbi ĕgo ēx hāc stătŭā vērbĕrĕā vŏlŏ Ērŏgĭtārĕ. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 31. *Id. Pœn.* III, 3, 3; *Pers.* I, 3, 85).

Intĕrĭm, *adv. Pendant ce temps.* Lăbūntŭr ăltīs intĕrĭm rīpīs ăquæ. *H.* Dūmque īstă vĕnĭūnt, intĕrim hōc pœnæ lŏco ēst. *Sen.* (*Troad.* 1000). Cūrābăt ūnă fūnŭs: trīstĭs intĕrĭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 81). *Voy.* Interea.

Intĕrĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *Détruire.* Āĕrĭs intĕrĭmānt sēnsŭm, dīdūctăquĕ sŏlvānt. *Lr.* (III, 288). Nē sŭăm vītăm intĕrĭmĕrĕt. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 45). SYN. Sūpprĭmŏ, intĕrfĭcĭŏ, pērdŏ. || *Faire mourir, tuer.* Cŭm lăquĕo ŭxōrem intĕrĭmĭs, mātrēmquĕ vĕnēnō. *H.* Prīmŭs Ăbāntĕm Ŏppŏsĭtum intĕrĭmĭt. *V.* Phrȳgĭă dē gēntĕ Dŏlōnă Intĕrĭmō. *O.* Quŏd intĕrēmī, nōn quŏd ămīsī, flĕŏ. *Sen.* (*Hipp.* 1122). *Voy.* Occīdo. || *Au pass. Périr.* Ipse illĭgātŭs pēste intĕrĭmŏr tēxtĭlī. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). *Voy.* Pereo.

Intĕrĭŏr, ŭs, *gén.* ōrĭs. *Intérieur, qui est dedans.* Āt dŏmŭs intĕrĭōr rēgālī splēndĭdă lŭxū. *V.* Intĕrĭōrem ĕtĭăm pārtĕm spīrāntĭbŭs āĕr Vērbĕrăt. *Lr.* (IV, 938). SYN. Intĕrnŭs. || *Qui est au fond, retiré, reculé.* Intĕrĭōrĕ nŏtā fălērnī. *H.* Quŏd intĕrĭōrĕ cōndĭdĭt cūra āngŭlō. *Ph.* Ignēs intĕrĭōrem ĕdūnt mĕdŭllăm. *Cat.* (35, 15). SYN. Rĕmōtŭs, intĭmŭs, īmŭs. || *En parl. des courses: Qui est placé à gauche, du côté de la borne, et au fig.* Nūnc strīngăm

mētās īntĕrĭōrĕ rŏtā. *O.* Rādĭt ĭtĕr lævum īntĕrĭŏr. *V.* Sĕd lævo īntĕrĭōr strīngēbāt trāmĭtĕ mētām. *Sil.* Brumā nĭvālĕm īntĕrĭōrĕ dĭēm gȳrō trăhĭt. *H.* || *Qui a le haut du pavé.* Ībăt, ĕt īntĕrĭōr sī cŏmĕs ūnŭs ĕrăt. *O.* (Opponitur *comes exterior*). || *Plus profond, plus approfondi.* Āt queīs īntĕrĭōr cūra ĕt prūdĕntĭă cīrcī Āltĭŏr. *Sil.*

Īntĕrĭtŭs, ūs, *m. Mort, ruine.* Sĕd mŏrĕre : īntĕrĭtū gaūdĕăt īllă tŭō. *Pp.* (II, 8, 18). Nĕc rĕdĭtūm Dīŏmēdĭs ăb īntĕrĭtū Mĕlĕāgrī. *H. Voy.* Mors, Exitium.

Īntĕrĭŭs, *adv. Intérieurement, au dedans.* Sĕd mĕmŏr īntĕrĭūs nōstrī. *St.* Īntĕrĭūsquĕ rĕcōndăt. *V.* Īpsă quŏque īntĕrĭūs cūm dūrō līnguă pălātō Cōngĕlăt. *O.* SYN. Īntŭs.

Īntĕrjăcĕō, ēs, ērĕ, *n. Être situé entre.* Quĭdquĭd ĕt Āsōpōn vĕtĕrēsque īntĕrjăcĕt Ārgōs. *St.* Īntĕr ĕōs sōlĕmquĕ jăcēnt īmmānĭă pōntī Æquŏră. *Lr.* (IV, 412).

Īntĕrjēctŭs, ă, ŭm. *Jeté ou situé entre.* Tēque īntĕrjēctō mūndī pārs āltĕră sōlĕ. *Tib.* (IV, 1, 151). || *Dispersé.* Ūtque ĕrăt īntĕrjēctă cŏmās, tūrbātă căpīllōs. *Cl.*

Īntĕrjēctŭs, ūs, *m. Interposition.* Tŭgŭrī brĕvĭs īntĕrjēctū ōbscūrātă. *P. Nol.* (25, 63, janua).

Īntĕrjĭcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Jeter ou Placer entre, et au fig.* Īntĕrjēctăquĕ sūnt tērrārūm mīllĭă mūltă. *Lr.* (IV, 414). Īntĕr ĕnīm jēcta ēst vītāī paūsă. *Id.* (III, 873). SYN. Īntĕrpōnō, īntĕrsĕrō.

Īntĕrjūnctŭs, ă, ŭm. *Dételé.* Sæpĕ pĕr Īōnĭūm Lĭbȳcūmquĕ nătāntĭbŭs īrĕ Īntĕrjūnctŭs ĕquīs. *St.* (*Th.* VI, 307. Alii contra intelligunt *avec un attelage de*).

Īntĕrjūngō, ĭs, ĕrĕ. *Dételer.* Hōră lāssōs Īntĕrjūngĭt ĕquōs mĕrīdĭānă. *M.* (III, 67). Īntĕrjūngĕrĕ quærĭs ăd Bŏvīllās. *Id.* (II, 6). *Voy.* Disjungo.

Īntĕrlābēns, tĭs. *Qui coule ou passe entre.* Pārcĕ, pĕr hās stēllĭs īntĕrlābēntĭbŭs ūmbrās. *St.* || ? *Qui se dissout.* Trăhēbăt Pĕr strāgēm nērvīs īntĕrlābēntĭbŭs ārtŭs. *Sil.* (VI, 17).

Īntĕrlābŏr, ĕrĭs, ī, *d. Couler entre.* Cōrnĭgĕr Hĕspĕrĭdūm quōs īntĕrlābĭtŭr. *Prud.* (*Sym.* II, 605). Īntĕr ĕnīm lābēntŭr ăquæ. *V.* SYN. Īntĕrflŭō.

Īntĕrlĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Cueillir entre.* Cārpēndæ mănĭbŭs frōndēs, īntĕrquĕ lĕgēndæ. *V.*

? Īntĕrlīdō, ĭs, ĕrĕ. *Détendre, reposer.* Sĕd līnguā mūlcēntĕ grăvem īntĕrlīdĕrĕ mēntēm. *P. Nol.* (10, 260. Sed forte *interludere*).

Īntĕrlĭgō, ās, ārĕ. *Lier entre.* Āltĕrnō măcŭlās īntĕrlĭgăt ōstrō. *St.* || *Au fig. Faire obstacle à.* Ēt tămĕn īnsānās (alga) cēdēndo īntĕrlĭgăt ūndās. *Rutil.* (1, 539. Alii non bene *interrigat*).

Īntĕrlĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Interlino. *Parsemé, tacheté.* Chrȳsŏlĭthŭs nātīvo īntĕrlĭtŭs aūrō. *Prud.* (*Psych.* 856).

Īntĕrlŏquŏr, ĕrĭs, ī, *d. Interrompre qqn.* Sīccĭnĕ mi īntĕrlŏquĕrĕ? *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 13).

Īntĕrlūcĕō, ēs, ērĕ, *n. Luire entre.* Quā tĕnēbrīs ālbŭs cœlō cŏlŏr īntĕrlūcĕt. *P. Nol.* (18, 371). || *Au fig. Laisser des jours, des vides.* Īntĕrlūcĕtquĕ cŏrōnă Nōn tām spīssă vĭrīs. *V.*

Īntĕrlūdō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se jouer entre.* Īntĕrlūdēntēs, ēxāmĭnă lūbrĭcă, pīscēs. *Aus.* (*Mos.* 76).

Īntĕrlūnĭŭm, ĭī, *n. Temps où la lune ne paraît pas.* Thrācĭō bācchāntĕ măgĭs sŭb īntĕr-Lūnĭă vēntō. *H.*

Īntĕrlŭō, ĭs, ĕrĕ. *Couler entre, arroser.* Āngūstē īntĕrlŭĭt æstū (urbes). *V. Voy.* Alluo. || † *Absorber, avaler.* Īntĕrlŭĕrĕ mārĕ. *Pl.* (ap. *Isid.* 5, 26).

Īntĕrmănĕō, ēs, ērĕ, *n. Rester entre, dans.* Dēfēssūs Cæsăr mĕdĭīs īntĕrmănĕt āgrīs. *L.*

† Īntĕrmĕdĭŭs, ă, ŭm. *Intermédiaire.* Hīs īntĕrmĕdĭō cŏĕūntĭbŭs īnsĭtă pūnctō. *P. Nol.* (26, 638).

Īntĕrmĭcō, ās, ārĕ, *n. Briller entre.* Rŭtĭlūm squāmīs īntĕrmĭcăt aūrūm. *Cl.* Ē spĕcŭlīs mŏrĭēns īntĕrmĭcĕt īgnĭs. *St.* SYN. Īntĕrlūcĕō.

Īntĕrmĭnātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* in *priv. et* termino) *Qui est sans bornes.* Īntĕrmĭnātīs sæcŭlōrūm cūrsĭbŭs. *Jul. Valer.* (1, 34). || 2. (*De* interminor). *Défendu avec menaces.* Īntĕrmĭnātō quūm sĕmĕl fīxæ cĭbō Īntābŭīssēnt pūpŭlæ. *H.*

† Īntĕrmĭnō, ās, ārĕ, *et ordint.* Īntĕrmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Défendre avec menaces.* Quĭs hŏmo īntĕrmĭnăt? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 42). Īntĕrmĭnātŭs ēst ā mĭnĭmo ăd māxŭmŭm. *Id.* (*Ps.* III, 1, 10. Adde *Ter. And* III, 2, 16).

Īntĕrmĭnŭs, ă, ŭm. *Qui est sans bornes, sans terme.* Mūsĭs īntĕrmĭna vītă Pĕrmănĕt. *Avien.* (*D. Terr.* 258). Pĕrge, ō lĭbēlle, ĕt ūtĕrĕ Fēlīcĭtātĕ īntĕrmĭnā. *Aus.* (*Epist.* 16, 38). Īntĕrmĭnă sæclīs. *Prud.* (*Sym.* II, 106). *Voy.* Perennis.

Īntĕrmīscĕō, ēs, ērĕ. *Entremêler.* Dōrĭs ămāră sŭām nōn īntĕrmīscĕăt ūndăm. *V.* Pătrĭīs īntĕrmīscĕrĕ pĕtītă Vērbă fŏrīs. *H. Voy.* Misceo.

Īntĕrmīssŭs, ă, ŭm. *Interrompu.* Vērba īntĕrmīssă rĕtēntăt. *O.* Īntĕrmīssă bēllă. *H.*

Īntĕrmīttō, ĭs, ĕrĕ. *Interrompre, suspendre, cesser.* Īntĕrmīttūntquĕ lăbōrĕm. *O.* Hĕm nōn tāntŭlūm Ūnquam īntĕrmīttĭt tēmpŭs, quīn, etc. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 31). *Voy.* Interrumpo, Desino.

Īntĕrmīxtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intermisceo. *Mêlé à.* Vălĕăt frēnārĕ, mănĭplīs Īntĕrmīxtŭs, ĕquōs. *St.* Dūmque īntĕrmīxtī căptātŭr spīrĭtŭs ōrĭs. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 19).

Īntĕrmŏrtŭŭs, ă, ŭm, *part. de* Intermorior. *Presque mort.* Cāndŏr ĭn hŏc ævō rēs īntĕrmōrtŭă pæne. *O.* Ĭtă plērīque ōmnēs jām sūnt īntĕrmōrtŭī. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 7).

Īntĕrnătō, ās, ārĕ. *Nager ou flotter entre.* Vīs bēllŭārūm pĕlăgŭs ōmne īntĕrnătăt. *Avien.* (*Or. mar.* 410. *Ib.* 129).

? Īntĕrnĕ, *adv. Intérieurement.* Dīstīnctās īntĕrnĕ vĭās mīrērĕ. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 14. Sed locus vitiosus. Equidem lego, *in terna vias*, scil. vias in tres distinctas, quarum media vehiculis reservatur).

† Īntĕrnĕcātŭs *ou* Īntĕrnĭcātŭs, ă, ŭm, *un des part. p. de* Interneco. Ātque īntĕrnĭcātīs hōstĭbŭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 34).

Īntĕrnĕcĭō, ōnĭs, *f. Ruine, mort.* Īllŭd ăd īncĭtă quūm rĕdĭt ātque īntĕrnĕcĭōnĕm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 422. Adde *Att.* ap. *Cic. N. D.* 3, 38).

Īntĕrnĕcō, ās, ārĕ. *Faire mourir.* Nē fōrtĕ cūlmūm fībra ĭnānĭs spīcĕūm Sīmūl rĕvūlsa īntĕrnĕcĕt. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 50). Frūgēmque īntĕrnĕcăt āngēns. *Juvc.* (II, 757). *Voy.* Eneco.

Īntĕrnēctō, ĭs, ĕrĕ. *Entrelacer.* Ūt fībŭlă crīnĕm Aūro īntĕrnēctăt. *V.* Lĭcĕt īntĕrnēctĕrĕ plăgās. *St.*

Īntĕrnĭgrāns, tĭs. *Noir par intervalles.* Măcŭlīs īntĕrnīgrāntĭbŭs ālbæ. *St.*

Īntĕrnōdĭŭm, ĭī, *n. L'espace entre deux nœuds ou jointures.* Mōllĭă nērvōsŭs făcĭt īntĕrnōdĭă pōplĕs. *O.* Īntĕrnōdĭă crūrŭm. *Id.*

Īntĕrnōscō, ĭs, ĕrĕ. *Discerner.* Sī scĭĕt īntĕr-Nōscĕrĕ mēndăcĕm. *H.* Īntĕrnōscĕrĕ, vērbōrūm sēntēntĭă quæ sĭt. *Lr.* (IV, 563). Nūnc īntĕrnōsse ūt nōs pōssītīs făcĭlĭŭs. *Pl.* (*Amph. prol.* 142). SYN. Dīgnōscō, dīscērnō, dīstīnguō.

Īntĕrnūntĭŭs, ĭī, *m., et* Īntĕrnūntĭă, æ, *f. Celui ou Celle qui s'entremet dans une affaire, député, interprète.* Quum ējŭs tām nĕglĭgūntŭr īntĕrnūntĭī *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 58. Adde *Plaut. Mil.* IV, 1, 16). Sūmmī fīda īntĕrnūntĭă cœlī. *J.* (6, 545. Et *Pl. Mil.* IV, 1, 40).

Īntĕrnŭs, ă, ŭm. *Intérieur, interne.* Ōccĭdĭt īn-

tĕrnās cōnjŭx măctātŭs ăd ārās. *O.* Īntĕrnæ tābēs. *Sil. Voy.* Interior. || Īntērnŭm æquŏr, mărĕ. *La mer Méditerranée.* (*Avien. Or. mar.* 149 et 621.)

Intĕrŏ, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Broyer, mélanger en broyant; en partic. Préparer un mets.* Tūte hōc īntrīstī : tĭbi ōmne ēst ēxĕdūndŭm. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 4. De eo proverbio agit *Donat.*). Tĭbĭ quŏd īntrīsti, ēxĕdēndum ēst : sīc vĕtŭs vērbŭm jŭbĕt. *Aus.* (*Idyl.* 6 *bis*, 5). *Voy.* Intritus.

Īntĕrpēllātĭŏ, ōnĭs, *f. L'action d'interrompre.* Quĭd tĭbi īntĕrpēllātĭŏ? *Pl.* (*Trin.* III, 2, 83).

Īntērpēllātŭs, ă, ŭm. *Empêché, troublé.* Tēmpŭs īntērpēllātŭm văriātā sŏrtĕ dĭērŭm. *Manil.* (III, 555).

Īntĕrpēllŏ, ās, ārĕ. *Interrompre une personne qui parle, troubler une personne occupée* Īntĕrpēllāndī lŏcŭs hīc ĕrăt. *H.* Pēccātŭm fătĕŏr, quŭm tē tăm tēmpŏrĕ lævŏ Īntĕrpēllārĭm. *Id.* Si īntĕrpēllās, ĕgŏ tăcēbŏ. *Pl.* (*Men.* V, 9, 62). SYN. Īntĕrrŭmpŏ. || *Empêcher.* Prānsŭs nōn ăvĭdē, quāntum īntĕrpēllĕt ĭnānī Vēntrĕ dĭēm dūrārĕ. *H.* || *Répondre à.* Vērŭm tū quĭd ăgĭs? īntĕrpēllā me, ŭt scĭăm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 264).

Īntĕrplĭcŏ, ās, ārĕ. *Entrelacer.* Ālbăquĕ pūnĭcĕās īntĕrplĭcăt īnfŭlă crīstās. *St.* (*Id. Th.* II, 282).

† Īntĕrpŏlĭs, ĕ. *Qui se refait, qui se change.* Nam īstæc vĕtĕrēs, quæ se ūnguēntĭs ūnctĭtānt, īntĕrpŏlēs, Vĕtŭlæ, ēdēntŭlæ. *Pl.* (*Most.* I, 3, 117).

Īntĕrpŏlŏ, ās, ārĕ. *Refaire, changer.* Īllīc hŏmō me īntĕrpŏlābĭt, meūmque ōs fīngĕt dēnŭō. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 161. *Id. Most.* I, 3, 105). || *Échanger.* Āspĕrŭm quĭă vōx sŏnōrĕm lævĭōre īntĕrpŏlăt. *T. Maur.* (*Syll.* 607). || *Changer en mal, gâter.* Quī lætā Chrīstī cūlta īntĕrpŏlăt, Āddēns ăvēnās æmŭlās. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 45).

Īntĕrpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre entre, interposer.* Īntĕrpōnĕ tŭĭs īntĕrdŭm gaūdĭă cūrĭs. *O.* Īntĕrpōnĭs ăquăm. *M.* (I, 107). Ātque īntĕrpŏsŭīt gĕmĭnă Lēdæ sīdĕră. *Ph.* SYN. Īntĕrjĭcĭŏ, īntĕrsĕrŏ, īndūcŏ, *qqf.* mīscĕŏ, ădhĭbĕŏ, ādjĭcĭŏ.

Īntĕrpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Mis entre.* Nōn īntĕrpŏsĭtĭs ūrāntŭr cŏrpŏră flāmmĭs. *L.* Paūcĭs dĭēbŭs īntĕrpŏsĭtĭs, prōvŏlăt. *Ph.* SYN. Īntĕrjēctŭs.

Intĕrprĕs, ĕtĭs, *m. f. Interprète.* Hŏmĭnŭm dīvŭmque īntĕrprĕs Āsўlās. *V.* Ātque, ănĭmi īntĕrprĕs, mānābăt līnguă crŭŏrĕ. *Lr.* (VI, 1148). Nōn plūra īntĕrprĕtĕ vīrgā Nūntĭăt. *St.* || *Traducteur.* Nēc vērbŭm vērbō cūrābĭs rēddĕrĕ fīdŭs Īntĕrprĕs. *H.* || *Confident, confidente.* Tūque hārum īntĕrprĕs cūrārum ĕt cōnscĭă Dīdō. *V.* Quŏd tē præsēnte īstīc ĕgi ătque īntĕrprĕtĕ. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 64).

Īntĕrprĕtŏr, ārĭs, ārī, *d. Interpréter, expliquer.* Cuī pĕnĭtŭs māgnōque īntĕrprĕtŏr ōmĭnĕ quērcŭm? *St.* Īntĕrprĕtārī nōn pŏtŭīssĕnt Āttĭcī. *Ph.* Īntĕrprĕtārī ălĭŭm pŏtĕssĕ nēmĭnĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 24). SYN. Ēxplĭcŏ, ēxplānŏ, ēxpōnŏ, ēnōdŏ. || † *Avec tmèse.* Cētĕră dē gĕnĕre hōc īntĕr quæcūmquĕ prĕtāntŭr. *Lr.* (IV, 833).

† Īntĕrprĭmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Presser.* Quī săcērdōtī scĕlēstŭs faūcēs īntĕrprēssĕrĭt. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 46).

Īntĕrrāsĭlĭs, ĕ. *Rasé, raclé, poli.* Hīc scālptæ cămĕræ dĕcŭs īntĕrrāsĭlĕ pēndĕt. *Fort.* (I, 13, 15).

Īntĕrrāsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Interrado. *Raclé, écorcé.* (*P. Nol.* 24, 254, de virgis.)

Īntĕrrĕptŏ, ās, ārĕ. (*Hor. Epist.* I, 4, 4. Sed plerique divisim.)

Īntĕrrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui ne s'effraye pas, intrépide.* Brăchĭăque ād sŭpĕrās īntĕrrĭtŭs ēxtŭlĭt aūrās. *V.* Nēc ădhūc īntĕrrĭtă vūltū. *O.* SYN. Īmpĕrtĕrrĭtŭs, īmpăvĭdŭs, īntrĕpĭdŭs, aūdāx, sĕcūrŭs, plăcĭdŭs. PPH. Nōn tĕrrĭtŭs. Tĭmōrĭs, tĕrrōrĭs *ou* mĕtŭs ēxpērs, ĭgnārŭs, nēscĭŭs. Mĕtū īmmūnĭs, văcŭŭs *ou* cărēns. Fōrmīdĭnĕ nūllā. Nōn, nĭhĭl *ou* nīl mĕtŭēns. Lūmĭnĕ rēctō. VERS. Ātquĕ mĕtŭs ōmnēs... Sūbjĕcĭt pĕdĭbŭs, strĕpĭtŭmque Ăchĕrōntĭs ăvārī. *V.* Vīrtŭs nēscĭt īgnāvōs mĕtŭs. *Sen. Voy.* Fortis, Audax. || *Avec le gén.* Ēt mēns īntĕrrĭtă lētī. *O.*

† Īntĕrrīvātŭs, ă, ŭm. *Baigné à l'entour.* (*Capel.* VI, p. 191, de tellure.)

Īntĕrrŏgŏ, ās, ārĕ. *Interroger.* Bĕne hăbĕt; nīl plūs īntĕrrŏgŏ; sĕd quĭd. *J.* (10, 72). Īnsānĭs, quum īd me īntĕrrŏgās. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 121). Īntĕrrŏgāta āb ălĭā, cūr hōc dīcĕrĕt. *Ph.* SYN. Quærŏ, scīscĭtŏr, scītŏr, īnquīrŏ, pĕrcōntŏr, pōscŏ, pōstŭlŏ, rŏgŏ, rŏgĭtŏ, rĕquīrŏ. VERS. Caūsāsquĕ rĕquīrĭt Īnscĭŭs. *V.* Ārdēmŭs scīrĕ, ĕt quærĕrĕ caūsās. Vĕnĭēndī pōscĕrĕ caūsās. Mĭhĭque hæc ēdīssĕrĕ vēră rŏgāntī. *Id.* Pāndĕ rĕquīrēntī nōmĕn. *O.* || *Au fig.* Ēccĕ prŏcēllōsōs sūspēcta īntĕrrŏgŏ vēntōs. *Fort.* (VIII, 6, 241).

Īntĕrrŭmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrĕ. *Interrompre.* Sīngūltūquĕ pĭās īntĕrrŭmpēntĕ quĕrēlās. *O.* Dūm sērmōnĕm vĕrĕŏr īntĕrrŭmpĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 25). SYN. Ābrŭmpŏ, īntĕrcĭpĭŏ.

Īntĕrrŭptŭs, ă, ŭm. *Interrompu.* Pēndĕnt ŏpĕra īntĕrrŭptă, mĭnæquĕ. *V.* Īntĕrrŭptŭs ăquĭs (amnis). *L.* || † *Avec tmèse.* Nēc lŏcă lūx īntĕr quăsĭ rŭptă rĕlīnquĭt. *Lr.* (V, 300).

Īntĕrsĕcŏ, ās, ŭī, ĕctŭm, ārĕ *Couper, séparer.* Hūjŭs (Rhodani) ălvĕō Ĭbĕră tēllūs ătquĕ Lĭgўĕs āspĕrī Īntĕrsĕcāntŭr. *Avien.* (*Or. mar.* 608). Ēccĕ văpōrĭfĕrōs rīdēns īntĕrsĕcăt īgnēs. *Prud.* (*Apoth.* 134).

Īntĕrsēctŭs, ă, ŭm. *Coupé, séparé.* Nōn īntĕrsēctās cōmmēntă rĕtēxĕrĕ tēlās. *St.*

Īntĕrsēpĭŏ, ĭs, īrĕ. *Boucher, intercepter.* Īntĕr ĕnĭm sēpĭt cœtŭs nātūră vĭāsquĕ. *Lr.* (IV, 949).

Īntĕrsĕrŏ, ĭs, sēvī, sĭtŭm, sĕrĕrĕ. *Semer ou planter entre.* Ādjūngĕt călămĭs, sĕgĕtēmque īntĕrsĕrĕt ūvĭs. *Manil.* (V, 242). || *Au fig. Entremêler.* Mĕdĭĭs īntĕrsĕrĭt ōscŭlă vērbĭs. *O.* Ēt mănĭbŭs nĕcōpīnum īntĕrsĕrĭt īctŭm. *St.* (Nescio annon distinguenda sint *Intersero, serui*, et *Intersero, sevi*, ut *Inserui* et *Insevi*). || *Dire en interrompant.* Vīx... hānc pĕrĕgĕrăt Ōrātĭōnĕm, quŭm fŭrēns Īntĕrsĕrĭt Āsclēpĭădēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 547. Sic translate *Sero* de colloquentibus).

Īntĕrsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Planté entre.* Ōmnĭă, quæ pōmĭs īntĕrsĭtă dūlcĭbŭs, ōrnānt. *Lr.* (V, 1376). || *Enchâssé dans.* Īntĕrsĭtă gēmmă. *P. Nol.* (18, 178).

Īntĕrsŏnŏ, ās, ārĕ, *n. Résonner entre.* Mĕdĭĭs īntĕrsŏnăt Ōrpheūs Rēmĭgĭĭs. *St.*

Īntĕrstīnctŭs, ă, ŭm. *Comme* Distinctus. *Varié pour l'œil.* Īnnŭmĕrĭs spătĭa īntĕrstīnctă cŏlūmnĭs. *St.* (*Silv.* III, 5, 90. Sic *Plin.* 37, 54, 4 : « Candor *interstinctus* coloribus. » Et 36, 13, 2). || 2. *Comme* Exstinctus. *Éteint dans.* Nĭvālĭbŭsquĕ Īntĕrstīnctŭs ăquĭs, trĭūmphăt ārdŏr. *Capel.* (IX, p. 310).

Īntĕrstīnguŏ, ĭs, ĕrĕ. *Éteindre.* Quæ făcĭūnt īgnēs īntĕrstīngui ătque pĕrīrĕ. *Lr.* (V, 760).

Īntĕrstŏ, ās, ārĕ, *n. Être placé entre.* Īntĕrstātquĕ jŭgō mĕdĭăm. *Avien.* (*D. Terr.* 849).

Īntĕrstrĕpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Retentir au milieu.* Mĕdĭĭs Nērēŭs īntĕrstrĕpăt ūndĭs. *Cl.* Ārgūtōs īntĕr strĕpĕrĕ ānsĕr ŏlōrēs. *V.*

† Īntĕrstrīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Serrer entre.* Sŏcĭēnnō tuō jam īntĕrstrīngăm gŭlăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 32).

Īntĕrstrŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Assembler, unir.* Quā spīna īntĕrstrŭīt ārtŭs. *Sil.* (X, 150).

Intĕrsŭm, īntĕrĕs, īntĕrfŭī, īntĕrēssĕ. *Être entre, au milieu. Voy.* Interjaceo. || *Être présent, assister.* Īntĕrsīntquĕ pătrĭs lăcrĭmĭs, sōlātĭă vīctō. *V.* Lætŭs īntĕrsĭs pŏpŭlō Quĭrīnī. *H.* SYN. Ādsŭm. PPH. Sŭm præsēns. Nōn ābsŭm. || *Différer.* Īntĕrĕrĭt Sătŷrĭs

paūlūm pŭdībūndă prŏtĕrvīs. *H.* Hōc pătĕr āc dŏmĭnŭs īntĕrēst. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 51. *Id. Eun.* II, 2, 2; *Pl. Bac.* III, 3, 57). *Voy.* Differo. || Īntĕrēst, *unip. Il y a de la différence; il importe.* Īntĕrĕrīt mūltūm, Dāvūsnĕ lŏquātŭr ăn hērōs. *H.* Nīl īntĕrĕst, ān paūpĕr ĕt īnfĭmā Dē gēntĕ. *Id.* Plūrĭmum ĕnim īntĕrĕrīt quĭbŭs ārtĭbŭs ĕt quĭbŭs hūnc tū Mōrĭbŭs īnstĭtŭās. *J.* (14, 73). Īllīŭs īntĕrĕssĕ nĕ fācĭăt mŏrăm. *Ph.* SYN. Rēfērt, prōdēst.

Īntĕrtēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intertexo. *Tissé ou tressé dans.* Nēxĭlĭbŭs flōrēs hĕdĕrīs hăbĕt īntĕrtēxtōs. *O.* Līnŭs īntĕrtēxtŭs. *St. Voy.* Intextus.

† Īntĕrtrăhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Oter.* Nĭsi ĕgo īllī... ănĭmam ōmnem īntĕrtrāxĕrŏ. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 41).

Īntĕrtrīmēntŭm, ī, *n. Dommage.* Nūnc quūm sĭnĕ māgno īntĕrtrīmēntō nōn pŏtēst. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 39). *Voy.* Detrimentum.

† Īntĕrtūrbŏ, ās, ārĕ. *Troubler.* Ōmnĭă īntĕrtūrbăt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 38. Et *Pl. Bac.* IV, 4, 81).

Īntĕrvāllŭm, ī, *n. Intervalle, espace, distance.* Prōxĭmŭs huĭc, lōngō sĕd prōxĭmŭs īntĕrvāllō. *V.* Īntĕrvāllă vĭdēs hūmānē cōmmŏdă. *H.* Īntĕrvāllă vĭæ fēssīs præstārĕ vĭdētŭr. *Rutil.* (2, 7). SYN. Spătĭŭm. *Voy. ce mot.* || *Espace de temps.* Sĕd mi īntĕrvāllŭm jam hōs dĭēs mūltōs fŭĭt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 28). *Voy.* Tempus.

Īntĕrvēllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Arracher.* Quī nōn ālās īntĕrvēllī. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 170).

Īntĕrvĕnĭŏ, īs, īrĕ, *n. Survenir.* Sĕd nēmĭnēmnĕ cūrĭōsum īntĕrvĕnīrĕ nūnc mĭhĭ? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 5). Prædātŏr īntĕrvĕnīt, pārtēm pōstŭlāns. *Ph.* Sīc stĕrĭlīs tērrīs lætīs īntĕrvĕnĭt ānnŭs. *Manil.* (IV, 419). SYN. Īntĕrcēdŏ, sŭpĕrvĕnĭŏ, ădsŭm. || *Intervenir, s'opposer.* Plūră dŏlŏr prŏhĭbĕt, vērbōque īntĕrvĕnĭt ōmnī Plānctŭs. *O.* Quĭs vēstrō dĕŭs īntĕrvĕnĭt ămōrī? *Calp.* (3, 23). SYN. Ōbsīstŏ, ōbsŭm. || *Arriver, en parlant d'une chose.* Nūllă mĭhī rēs pōsthāc pŏtēst jam īntĕrvĕnīrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 1). Īræ īntĕrvĕnĭūnt. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 59). *Voy.* Advenio. || *Pass. unip.* Ŭbĭ de īmprōvīso ēst īntĕrvēntūm mŭlĭĕrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 40).

Īntĕrvēntŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Intercesseur.* Ēzĕchĭæ fŭĭt īntĕrvēntŏr Īsăĭās. *P. Nol.* (23, 196).

Īntĕrvēntŭs, ūs, *m. Arrivée soudaine.* Nōx īntĕrvēntū sŭō. *Plaut.* (*Amph.* I, 1, 99).

† Īntĕrvērtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Détourner, soustraire.* || *Dépouiller.* Nōn hērcle īstōc me īntĕrvōrtēs. *Plaut.* (*Rud.* V, 3, 44. *Id. As.* II, 1, 10).

Īntĕrvĭrĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être vert parmi.* Lætīsquĕ mĭnāx īntĕrvĭrĕt hērbīs. *St.* Sēmĭtă dīscrētīs īntĕrvĭrĕt hūmĭdă nīmbīs. *Cl.*

† Īntĕrvīsŏ, ĭs, ĕrĕ. *Visiter.* Nūnc īntĕrvīsŏ, jāmne ā pōrtu ădvĕnĕrĭt. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 3).

Īntĕrvŏlŏ, ās, ārĕ. *Voler entre.* Fūscās īntĕrvŏlăt aūrās Hāstă. *St.* Mĕdĭās īntĕrvŏlăt ūrbēs. *V. Fl.*

Īntĕrvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Vomir ou répandre parmi.* Quōd dūlcēs īntĕr sālsās īntĕrvŏmĭt ūndās. *Lr.* (VI, 894, nempe æquor).

Īntēstābĭlĭs, ĕ. *Qui ne peut servir de témoin.* Sēmpĕr cūrātŏ nē sīs īntēstābĭlĭs. *Pl.* (*Curc*, I, 1, 30). || *Exécrable, maudit.* Īs īntēstābĭlĭs ĕt săcĕr ēstŏ. *H.* Īnfāmĕ mōnstrūm, vīlĭs, īntēstābĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 77). *Voy.* Exsecrabilis.

Īntēstātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas testé.* Hīnc sŭbĭtæ mōrtēs ātque īntēstātă sĕnēctŭs. *J.* (1, 144. *Id.* 3, 274). || *Qui n'a pu produire des témoins. Voy.* Inantestatus. || *Dont on ne croit pas les paroles.* Īpsŭs cum ūnō sērvō sĕnēx īntēstātō prŏfĭcīscĭtŭr. *Pomponn.* (apud *Non.* 4, 237).

Īntēstīnă, ōrŭm, *n. pl. Intestins.* Intēstīnă cănēs, cētĕră mēmbră lŭpī. *Cat.* (108, 6, nempe vorent). Īntēstīnă pĕrūrēns. *Id* (77, 3). Jāmdūdum īntēstīnă mūrmŭrānt. *Pl.* (*Cas.* IV, 3, 6). SYN. *par ext.* Vīscĕră, vēntĕr. || *Qqf. Au sing.* Hārum īntēstīnūm quōdvīs, quāle ēssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.* (IV, 116. Habet et *Juv.* 6, 429).

Īntēstīnŭs, ă, ŭm. *Intérieur.* Sĕd nē mēns īpsă nĕcēssŭm Īntēstīnum hăbĕāt cūnctīs īn rēbŭs ăgēndīs. *Lr.* (II, 289). SYN. Īntĕrĭŏr, īntĭmŭs, īntērnŭs, *qqf.* dŏmēstĭcŭs. || *Subst. n. Voy. le précéd.*

Īntēxŏ, ĭs, ŭī, tūm, ĕrĕ. *Faire un tissu, tresser, entrelacer.* Īllă tĭbī lætīs īntēxĭt vītĭbŭs ūlmōs. *V.* Sēctāque īntēxūnt ābĭĕtĕ cōstās. *Id.* Pūrpŭrĕāsquĕ nŏtās fīlīs īntēxŭĭt ālbīs. *O.* SYN. Tēxŏ, īmplĭcŏ, īnnēctŏ, īntērsĕrŏ. || *Au fig. Faire entrer, insérer.* Chārtīs īntēxĕrĕ quīsquām Fāctă quĕăt. *Tib.* (IV, 1, 5). Nātūræ rērūm māgnīs īntēxĕrĕ chārtīs. (*Ciris*, 39.)

Īntēxtŭs, ă, ŭm. *Tissé sur, tressé.* Pūrpŭrĕa īntēxtī tōllānt aulæă Brĭtānnī. *V.* Īntēxtūm vēstĭbŭs aūrŭm. *O.* Cānnāque īntēxtă pālūstrī (domus). *L.*

† Īntĭmātĭŏ, ōnĭs, *f. Démonstration, exposition d'une science.* Ne īnflēxă tōrtōs strīngăt īntĭmātĭŏ. *Capel.* (IV, p. 134). Ŭt ăpērtă vērō tĭbĭmĕt īntĭmātĭŏ... lăbōrīs sīt mĕī. *Avien.* (*Or. mar.* 74).

† Īntĭmātŭs, ă, ŭm. *Qu'on a fait pénétrer.* || *Qui a été démontré, enseigné.* Ēt ēssĕ tē præ cētĕrīs Mĕmŏrem īntĭmātī. *Avien.* (*Or. mar.* 20).

† Īntĭmŏ, ās, ārĕ, *néol. Imprimer, enfoncer* Ātque āmplēxūs īntĭmēnt. *Apul.* (ex Menandri 'Ανεχομένῳ, v. 15, in *Anthol.* I, p. 660). || *Exposer, annoncer, dénoncer.* Gēsta īntĭmāssĕ cūnctă fērtūr prīncĭpī Præfēctŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1111).

Īntĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est dans l'endroit le plus profond, le plus retiré, intime.* Īntĭmă mōrĕ sŭō sēse īn cūnābŭlă cōndēnt. *V.* Cuī prōtĭnŭs īntĭmă frīgŭs Ōssă rĕcēpērūnt. *O.* Prōdĭtŏr īntĭmō Grātŭs pŭēllæ rīsŭs ăb āngŭlō. *H.* SYN. Īntĕrĭŏr, īmŭs. || *Intime, qui est dans l'intimité.* Ītăque īntĭmum ĭbī sē mīlĕs ăpŭd lēnăm făcĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 30). Tūtĕ scīs pōstīllā quam īntĭmŭm Hăbĕām tē. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 47. *Id. And.* III, 3, 44).

Īntīnctŭs, ă, ŭm. *Trempé dans.* Tīngĭt, ĕt īntīnctās gĕmĭnīs āccēndĭt ĭn ārīs (faces). *O.*

Īntīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tremper dans, teindre.* Lăzărŭs ūt dĭgĭtōs tŭmĭdās īntīngăt ĭn ūndās. *Alcim.* (III, 286). Crēta ōmnĕ cōrpŭs īntīnxtī tĭbĭ. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 39. Alii leg. *intinxit*). *Voy.* Tingo.

Īntŏlĕrābĭlĭs, ĕ. *Insupportable.* Īntŏlĕrābĭlĭbūsquĕ mălīs ĕrăt ānxĭŭs āngŏr. *Lr.* (VI, 1157). Īntŏlĕrābĭlĭŭs nĭhĭl ēst quām fēmĭnă dīvĕs. *J.* (6, 459). SYN Īntŏlĕrāndŭs, grăvĭs, mŏlēstŭs. || † *Qui ne souffre pas.* Dĭdĭcīssĕt fērre, ĕt nōn ēsse īntŏlĕrābĭlĭs. *Afran.* (apud *Non.* 2, 435).

Īntŏlĕrābĭlĭtĕr. *D'une manière intolérable. Voy. dans* Bombicum.

Īntŏlĕrāndŭs, ă, ŭm. *Intolérable.* Ănĭmi īntŏlĕrānda ānxĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 32).

† Īntŏlĕrāns, tĭs. *Comme le précéd.* Cūrīs īntŏlĕrāntĭbŭs. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 8).

Īntŏnāns, tĭs. *Qui tonne, et au fig. en parl. des acclamations.* Vīctŏr gēssĕrĭs īntŏnāntĕ Rōmā. *Sid.* (23, 305. *Id. Epist.* IX, 14: « Præparare aures plausibus *intonaturis.* »)

Īntŏnātŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv. Qui tonne, s'élève en tonnant.* Sī quōs ĕōīs īntŏnātă flūctĭbŭs Hĭēms ăd hōc vērtăt mărĕ. *H.*

Īntŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, *et arch.* āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Tonner, souvent au fig.* Īntŏnŭĕrĕ pŏli, ĕt crēbrīs mĭcăt īgnĭbŭs æthĕr. *V.* Ītĕrum ātque ĭtĕrŭm frăgŏr īntŏnăt īngēns. *Id.* Eūrŭs īntŏnăt Ægēō. *V. Fl. Voy.* Tono, Sono. || *En parl. de la voix.* Ātque īntŏnăt ōrĕ. *V.* Fŭrĭbūndum īntŏnăt, Sŭpĕrāssĕ nūnc sē pĕ-

lăgūs, etc. *Sen.* (*Ag.* 544). || *Act. Faire tonner, faire retentir.* Nēc nīmĭūm rĭgĭdās īntŏnŭīssĕ mĭnās. *O.* Ēncĕlădīquĕ tŭmūltūs īntŏnĕt. *Pp.* (II, 1, 39, Callimachus). Quūm prīmă sīgnūm sūscĭtāndīs mōrtŭīs Cœlō tŭba īntŏnāvĕrĭt. *P. Nol.* (21, 903).

Īntōnsŭs, ă, ŭm, *adj. Qui n'a pas été tondu.* Īntōnsāmquĕ bĭdēntēm Āttŭlĭt. *V.* || *Dont les cheveux n'ont pas été coupés.* Ūtquĕ mĕum īntōnsīs căpŭt ēst jŭ vĕnīlĕ căpīllīs. *O.* Īntōnsūm pŭĕrī dīcĭtĕ Cynthĭūm. *H.* SYN. Īndētōnsŭs. *Voy.* Capillatus. || *A qui l'on ne fait pas la barbe, sans barbe.* Ōră pŭĕr prīmā sīgnāns īntōnsă jŭvēntā. *V. Voy.* Imberbus. || *Non taillé, en parl. d'un arbre, d'un bois.* Quērcūs, īntōnsāquĕ cœlō Āttōllūnt căpĭtă. *V.* Īntōnsī mōntēs. *Id.* Ācclīnānt īntōnsă căcūmĭnă tērræ. *St.* SYN. Īntāctŭs. PPH. Fālcĕ, fērrō nōn vĭŏlātŭs. Fālcĕ īntāctŭs. Fālcĭs nēscĭŭs, īgnārŭs. VERS. Nēscĭă fālcĭs Sīlvă cŏmās tōllĭt. *St.* Ætērnum īntōnsæ frōndĭs. *Id.* Lūcŭs ĕrāt lōngō nūnquām vĭŏlātŭs ăb ævō. *L.* Pērpĕtŭōs spērārĕ lĭcēt tĭbĭ frōndĭs hŏnōrēs. *M.* Ēxpērs fālcĭs ădhūc (vitis). *Hil. Pict. Voy.* Puto.

Īntōrquĕō, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Lancer, jeter sur, contre, etc.* Dēnsă pĕr āngūstās tēla īntōrquērĕ fĕnēstrās. *V.* Tērgō scĕlĕrātam īntōrsĕrĭt hāstăm. *Id. Voy.* Jaculor.

Īntōrtŭs, ă, ŭm. *Tordu.* Āltĕr ăd īntōrtōs cŭpĭēns dărĕ brāchĭă fūnēs. *O.* SYN. Tōrtŭs. || *Qui n'est pas droit, et au fig.* Āppŏsĭta īntōrtōs ēxtēndĭt rēgŭlă mōrēs. *Pers.* (5, 38). SYN. Cūrvŭs. || Īntōrtī căpĭllī, etc. *Cheveux frisés.* Īntōrtī dēmĭttūntūr sēx cīncīnnŭlī. *Varr.* (apud *Non.* 6, 43. Adde *Mart.* VIII, 33). *Voy.* Capillus. || Īntōrtă ōrātĭō. *Discours contourné.* (*Pl. Cist.* IV, 2, 63.) || *Lancé.* Īntōrtō fīgĭt tēlō. *V.* Īntōrtō sāncīt jăcŭlō (verba). *Sil.*

Īntrā, *prép. Dans, dans l'intérieur de.* Īlĭăcōs īntrā mūrōs pēccātŭr ēt ēxtrā. *H.* Īntrā tēctă vŏcăt. *V.* SYN. Īn. || *Dans, dans la distance de.* Jāmque īntrā tēlī jāctūm prōgrēssūs ŭtērquĕ. *V.* || *Au fig.* Īntrā fōrtūnām quī cŭpĭs ēssĕ tŭām. *Pp.* (III, 9, 2). Āt prīncēps, gĕnĕrīs quāntō mājōră părāvĭt Īntrā pāstōrēm sĭbĭ nōmĭnă ! *Sil.* Tūtŭs, ēt īntrā Spēm vĕnĭæ caūtŭs. *H.* || *En parl. du temps : Pendant.* Pēr tĕnĕbrās īntrāquĕ mŏræ brĕvĕ tēmpŭs. *O.* Īntrā vīgīntī dĭēs. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 77). SYN. Pĕr, īntĕr. || *Qqf. adv.* Mārmŏrĕūm trĕmĕbūndă pĕdēm quām rēttŭlĭt īntrā. (*Ciris*, 256.)

Īntrāctābĭlĭs, ĕ. *Intraitable, indomptable, dur, sévère.* Quĭs hūjŭs ănĭmūm flēctāt īntrāctābĭlēm ? *Sen.* (*Hip.* 229). Gĕnŭs īntrāctābĭlĕ bēllō. *V.* Īntrāctābĭlĭs īră. *Grat.* (*Cyn.* 159). SYN. Īndŏmĭtŭs, āspĕr, dūrŭs, īmmītĭs, fĕrŭs. || *Dur, rigoureux.* Ēxtrēmūm brūmæ īntrāctābĭlĭs īmbrēm. *V.*

Īntrāctātŭs, ă, ŭm. *Non travaillé, au fig. Naturel.* Īllĕ sŭōs ūsūs īntrāctātūmquĕ dĕcōrēm. *Grat.* (*Cyn.* 134). || *Non essayé.* Nē quĭd īnaūsūm Aūt īntrāctātūm scĕlĕrĭsvĕ dŏlīvĕ fŭīssĕt. *V.* SYN. Īnēxpērtŭs.

Īntrārō, Īntrārĭm, *sync. pour* Intravero, etc. Sī quāndō... Tībrĭdĭs ārvă īntrārō. *V.* Sī cērtŭs īntrārĭt dŏlŏr. *H.*

† Īntrāssō, *arch. pour* Intravero. Pĕrĭīstī, sı īntrāssĭs īntrā līmĕn. *Pl.* (*Men.* II, 3, 63).

Īntrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intro. *Où l'on est entré.* Ūt sŏcĕrī dŏmŭs ēst īntrātă pĕtītī. *O.* || *Au fig.* Jām Phœbo īntrātă săcērdōs. *Sil.* Pūlvĭs ărēnæ īntrātĭs sŏlĭdātŭr ăquīs. *Sid.* (2, 59).

† Īntrĕmĕfāctŭs, ă, ŭm. *Tremblant, vibrant.* Quōdquĕ quĕāt mĭnĭmum ăd mōtum īntrĕmĕfāctă frĕquēntĕr Plēctra ădăpērtă sĕquī. *Optat.* (*Organ.* 50).

Īntrĕmīscō, ĭs, *et* Īntrĕmō, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Trembler.* Īntrĕmŭĭt mălūs, tĭmŭītque ēxtērrĭtă pēnnīs. *V.* Īntrĕmĕre ōmnēm Mūrmŭrĕ Trīnācrĭām. *Id.* Ādspĭcĭs āltērnōs īntrĕmŭīssĕ pĕdēs. *O.* Quătĭātŭr īpsa, ēt ōmnĕ sūbsĭlĭăt sŏlūm Āltē īntrĕmīscēns. *Avien.* (*Or. mar.* 169). *Voy.* Tremo. || *Qqf. act. Redouter.* Īntrĕmŭĭt rēgum ēvēntūs. *Sil.* (Etiam *Id.* XVI, 664).

† Īntrĕmŭlŭs, ă, ŭm. *Tremblant.* Īntrĕmŭlām băcŭlō nōn sŭbĕūntĕ mănŭm. *Aus.* (*Epit. Her.* 34, 4).

Īntrĕpĭdē, *adv. Intrépidement.* Īntrĕpĭdē dĕcĭmō vīctōr, pēr tēmplă văgātŭs. *Sulpit.* (*Argum. Luc.* X). Pērtŭlĭ īntrĕpĭde ōmnĭă. *Sen.* (*Herc. Fur.* 417). *Voy.* Fortiter.

Īntrĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Non effrayé, intrépide.* Pērtŭlĭt īntrĕpĭdōs ăd fātă nŏvīssĭmă vūltūs. *O.* Stĕtĭt īntrĕpĭdūs vūltū, mĕrŭītquĕ tĭmērī. *L.* Īntrĕpĭdă vērbă. *Sen.* (*Hipp.* 593). SYN. Īmpăvĭdŭs, īntērrĭtŭs, etc. *Voy.* Interritus.

Īntrīcō, ās, ārĕ. *Embarrasser, empêcher, retarder.* Īta īntrīcāvĭt hūjŭs hānc rēm tĕmĕrĭtās. *Afran* (apud *Non.* 1, 26). Nūnc ĕgŏ lēnōnem ĭta hŏdĭe īntrīcātūm dăbŏ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 9). *Voy.* Impedio. || † Īntrīcō. Mŏra īntrīcāntĕ lædĭtŭr. *Capel.* (VI, p. 227. Et VII, p. 236).

Īntrīnsĕcŭs, *adv. Intérieurement.* Sūdābānt ĕtĭām faūcēs īntrīnsĕcŭs ātræ Sānguĭnĕ. *Lr.* (VI, 1145). Hȳdrōps ăquōsūs lūcĭdō Tēndĭt vĕnēno īntrīnsĕcŭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 240). SYN. Īntŭs.

Īntrītă, æ, *f. Mortier.* || *Soupe, panade.* Lībram āiēbānt sătĭs Ēsse āmbōbūs fārrĭs ēt īntrītæ ; plūs cŏmēst Sōla ūxŏr. *Titin.* (ap. *Non.* 2, 98. Optimi codd. *intritæ.* Aliter Edd.).

Īntrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Intero. *Broyé.* Īntrītō cĭbō Plēnām lăgēnām pŏsŭĭt. *Ph.*

1. Īntrō, *adv. Dedans* (*avec mouv.*). Pērdĭdĭt me Ārīstŏphōntēs hīc, qui īntrō vēnĭt mŏdŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 12. Adde *Ter. Eun.* V, 6, 2).

2. Īntrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. et act. Entrer.* Ībĭtĭs Ītălĭām, pōrtūsque īntrārĕ lĭcēbĭt. *V.* Tōt mărĭa īntrāvī dŭcĕ tē. *Id.* Jāmquĕ, căpŭt rērūm, Rōmānam īntrāvĕrăt ūrbĕm. *O.* Cūltōs īntrāvĭt ĭn hōrtōs. *Id.* SYN. Īngrĕdĭŏr, sūccēdŏ, sŭbĕŏ, īntrŏĕŏ, īntrōgrĕdĭŏr, ĭnĕŏ, pĕnĕtrŏ, *qqf.* īntrōdūcŏr, īntrōmīttŏr, īmmīttŏr. PPH. Īntrō vĕnĭŏ. Pĕdēm īnfĕrŏ. Vēstīgĭă, grēssūs īntrā tēctă, līmĭnă fĕrŏ. Fŏrĭbŭs mē īnfĕrŏ. PHR. Īntro ăbī. *Pl.* Fūgĭam īntrō. *Id.* VERS. Quūm fātālĭs ĕquūs sāltū sŭpĕr ārdŭă vēnĭt Pērgămă. *V.* Lætă Mŏlōrchēīs pŏsŭĭt vēstīgĭă tēctīs. *Tib.* || *Avec le dat.* Sēptīs ēt tūrrĭbŭs aūrĕŭs īntrēs. *St.* Mĕdĭīs īntrārēnt mœnĭbŭs ūndæ. *V. Fl.* Dīscōrdĭă dēmēns Īntrāvĭt cœlō. *Sil.* || *Qqf. Percer.* Quēm mĕŭs īntrāvĭt splēndēntī cūspĭdĕ Dēxtēr. *M.* (VII, 27, aprum). *Voy.* Confodio. || *Percer, enfoncer* (*un bataillon*). Sæpe ĕtĭam īnjūstĭs cōllātūm vīrĭbŭs hōstēm Ūltro aūdāx ănĭmīs īntrăt. *St.* (*Th.* VI, 774). || *Au fig. Pénétrer.* Īntrāvĭt mēntēs sūspēctŭs hŏnōrūm. *O.* Ēcce īntrăt sŭbĭtŭs vātēm dĕŭs. *Sil.* SYN. Sŭbĕŏ, pĕnĕtrŏ, ōccŭpŏ.

Īntrōcūrrŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Courir dans.* Dŭbĭī făvēntēm pēr frĕtum īntrōcūrrĭmŭs. *Næv.* (apud *Non.* 3, 92)

Īntrōdūcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Introduire.* Sīc ănĭmās īntrōdūxērūnt sēnsĭbŭs aūctās. *Lr.* (III, 630). Quam īntrōdūxīstĭs, fĭdĭcĭnām. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 37). SYN. Īntrōmīttŏ, ădmīttŏ, īndūcŏ. PHR. Dūc ăgĕ, dūc ăd nōs. *V.* Ăd me īntrō dŏmum ăd ūxōrēm dūctūrūm mĕăm. *Pl.* Dūc īntrō. *Id.* || † Īntrōdūcĕ, *ancien impératif.* (*Plaut. Aul.* III, 3, 4.)

Īntrŏĕŏ, īs, īrĕ, *et arch.* Īntroēŏ *ou* Īntro ĕŏ, *n et act. Entrer.* Cūr nōn īntro ĕo īn nōstrām dŏmŭm ? *Pl.* (*Amph.* I, 1, 153). Ēxĕūntem aūt īntro ĕūntem ăd ămĭcām ? *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 36). Īntĕrĕa īntro īrĕ nĕmĭnĕm. *Id.* (*And.* II, 2, 26). Scēnām quŏd īntrŏĭbūnt tām clārī vĭrī. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 5). Lăbŏrĭōsĭs īntrŏīrĕ nīsĭbŭs. *P. Nol.* (7, 49).

Īntrōfĕrŏ *ou* Īntrō fĕrŏ, fĕrs, tŭlī, fĕrrĕ. *Porter dans.* Ĭn hāsce ædēs pĕdĕm nēmo īntrō tĕtŭlĭt. *Pl.* (*Most.* II, 2, 39). || † Īntrŏfĕrŏ. Īntrōtŭlērĕ tămĕn Grāmmătĭcæ stŭdĭŭm. *Aus.* (*Prof.* 10, 7. Iterum *Sept. Sap. Lud.* 5).

Īntrōgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Entrer.* Pōstquam īntrōgrēssi, ēt cōrām dătā cōpĭă fāndī. *V. Voy.* Intro.

Īntrŏĭtŭs, ūs, *m. Action d'entrer, entrée.* Sēnsĭbŭs, īntrŏĭtūquĕ sŭō pērrūmpĕrĕ cōrpŭs. *Lr.* (II, 407). Ēxĭtŭs īntrŏĭtūsque ĕlēmēntīs rēddĭtŭs ēxstăt. *Id.* (VI, 493). Jānĭtŏr ēgrēssūs īntrŏĭtūsquĕ vĭdĕt. *O. Voy.* Ingressus. || *Entrée, avenue.* Cūjŭs ĭn īntrŏĭtū gĕmĭnās hăbĭtāssĕ sŏrōrēs. *O.* Fīxŭs ĭn īntrŏĭtū lăpĭs ēst. *Sid.* (22, 143). SYN. Ădĭtŭs, līmĕn.

Īntrōmīttŏ, ĭs, ĕrĕ. *Introduire.* Vūlgo ād se ōmnēs īntrōmīttĭt. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 52). Īntrōmīttāmūs cōmīssātŭm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 52). *Voy.* Introduco.

Īntrōrsŭm *et* Īntrōrsŭs, *adv. En dedans, intérieurement.* Īntrōrsūm trăhĕre, ēt pārtēs cōndūcĕre ĭn ūnŭm. *Lr.* (III, 533). Īntrōrsūs tūrpēm, spĕcĭōsŭm pēllĕ dĕcōrā. *H.* (*Epist.* I, 16, 45. Alii, *introrsum*). Lăcrĭmās īntrōrsŭs ŏbōrtās Dēvŏrăt īpsĕ dŏlŏr. *O.*

Īntrōrūmpŏ *ou* Īntrō rūmpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Entrer rapidement.* Īntrōrūmpām jam hūc īn Vĕnĕrĭs fānŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 12). Cēsso hūc īntrōrūmpĕrĕ? *Ter.* (*Eun.* V, 5, 26).

Īnstrōspēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Quĭd vŏlūnt? quĭd īntrōspēctānt? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 27. Alii divisim scribunt).

Īntrōspĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Regarder dans l'intérieur.* Păvēns dĕīnde īntrōspĭcĭt. *Prud.* (*Peri.* 5, 317).

† Īntrōvērsŭs *ou* Īntrōvōrsŭs, *adv. Vers l'intérieur.* Quĭd sĭbī vūlt? quārĕ fĭt ŭt īntrōvōrsŭs ēt ād tē Spēctēnt? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 186).

Īntŭbŭs *ou* Īntўbŭs, ī, *m.*; *pl.* Īntўbī, ōrŭm, *et* Īntўbă, ōrŭm, *n. Espèce de chicorée, endive.* Īntŭbŭ' prætĕrĕā pĕdĭbūs pērsērpsĭt ĕquīnīs. *Lucil.* (apud *Charis.* p. 77). Trīstēs, ācrēs īntŭbōs. *Pompon.* (ap. *Non.* 3, 111). Quŏquĕ mŏdō pōtīs gaūdērēnt īntўbă rīvīs. *V.* Ămārīs īntўbă fībrīs. *Id.* Tōrpēntī grātā pălātō Īntўbă. *Col.* (X, 110. Quum, invitis Lexicis, nusquam occurrat *Intubum* in casu recto, audiendus *Diom.* 314, qui eodem ordine ponit *Intubus, Locus, Jocus*). SYN. Cĭchŏrēŭm.

Īntŭĕŏr, ēris, ĭtŭs sŭm, ērī, *d. Regarder, et au fig.* Quĭd, ūt nŏvērcă me īntŭērĭs, aūt ŭtī? *H.* Āc tōrvum īntŭēns. *Sen.* (*H. OEt.* 240). Tē tămĕn īntŭĕōr quō sōlō pēctŏrĕ pōssŭm. *O.* Sēd dīlĭgēntĕr īntŭēre hās næ̆nĭās. *Ph.* SYN. Īntŭŏr, spēctŏ, cērnŏ, ādspĭcĭŏ, etc. *Voy.* Specto.

† Īntŭĭtŭs, ūs, *m. Vue, regard.* Ālmŭs ăpērtō Pāndĭtŭr īntŭĭtū lĭquĭdīs ōbtūtĭbŭs āēr. *Aus.* (*Mos.* 56). Ēt quā cīrcūmtŭlĭt ācrēm Nātūræ lĕvĭs īntŭĭtŭm. *Prud.* (*Ham.* 902). Prŏpĕ Grātĭă blāndō Īntŭĭtū. *Patric.* (*Epithal. Ausp.* 15). *Voy.* Visus.

Īntŭlī, *parf. de* Infero.

Īntŭmĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Īntŭmēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enfler, se gonfler.* Nĕque īntŭmēscĭt āltă vīpĕrīs hŭmŭs. *H.* Vīdī vīrgĭnĕās īntŭmŭīssĕ gĕnās. *O. Voy.* Tumeo. || *Au fig. S'enfler d'orgueil. Voy.* Superbio. || *S'irriter.* Jūpĭtĕr īntŭmŭĭt. *O.* Īræ Īntŭmŭērĕ măgĭs. *St. Voy.* Irascor.

Īntŭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Laissé sans sépulture.* Ŏccūrrāmque ŏcŭlīs īntŭmŭlātă tŭīs. *O. Voy.* Inhumatus.

Īntŭŏr, ĕrĭs, ī, *d. arch. Comme* Intueor. Nūllam ĕquĭdem īllīc cōrnīcem īntŭŏr. *Pl.* (*Most.* III, 2, 150. Adde *Ter. Heaut.* II, 4, 23). Ārmĭgĕrōs sūmmī Jŏvĭs ēxsūltāntĕ cătērvā Īntŭŏr: Īnăchĭī sīnt, etc. *St.* (*Th.* III, 532). Quōd făcĭnŭs, heū mē! cērnŏ? quōd mōnstrum īntŭŏr? *Sen.* (*Hipp.* 898, et passim. Adde *Turpil.* apud *Non.* 7, 20, intui). *Voy.* Contuor.

Īntŭs, *adv. Dedans (sans mouv.), dans l'intérieur.* Īntŭs ăquæ dūlcēs, vīvōquĕ sĕdīlĭă sāxō. *V.* Pārs mărĭs īntŭs ĕrăt. *O.* Ēstnĕ frātĕr īntŭs? *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 30). SYN. Īntĕrĭŭs, īntrīnsĕcŭs, īntrōrsŭm *ou* īntrōrsŭs, īntrā. || *Au fig.* Ĕgŏ te īntŭs ēt īn cŭtĕ nŏvī. *Pers.* (3, 30). || † *arch. Avec mouv. Comme* Intro. Ŭbi īntŭs hānc nŏvām nūptām dēdūxĭt. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 7). || † *Prép. Dans.* Vĭdĕ sītne īstæc vōstra īntŭs dŏmŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 55). || ? *Avec l'abl.* Nām cĭbŭs ātque hūmōr mēmbrīs āssŭmĭtŭr īntŭs. *Lr.* (IV, 1087). Tālī īntŭs tēmplō dīvŭm pătrĭāquĕ Lătīnŭs Sēdĕ sĕdēns. *V.* (*Æ.* VII, 192. Quæ tamen ad solennem verbi usum revocari possunt, subaudita *in*). || † Īntŭs fŏrās. *De dedans, dehors.* Ārgēntŭm jŭbĕŏ jam īntŭs ēffērrī fŏrās. *Pl.* (*Bac.* I, 63. *Id. Most.* III, 1, 144; *Amph.* II, 2, 137. De quo *Charis.* 180).

Īntūtŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas sûr.* Ēt tērræ tūtō vĭæ, Prævērtĭt īntūtŭm mărĭs. *P. Nol.* (21, 344).

Īntўbŭs. *Voy.* Intubus.

Ĭnŭlă, æ, *f. Aunée, plante.* Ātque ăcĭdās măvūlt ĭnŭlās. *H.* Fæcŭlă jām quŏ dē gĕnĕre ēst ĭnŭlæquĕ săpōrēs. *Lr.* (II, 430. Adde *Moret.* 73).

Ĭnūltŭs, ă, ŭm. 1. *Qui n'est pas vengé.* Ōmnēs hŏdĭē mŏrĭēmŭr ĭnūltī. *V.* Ūmbrāque ērrārēt Crāssŭs ĭnūltă. *L.* PPH. Nōn ūltŭs, haŭd ūltŭs. || 2. *Impuni.* Ĭnūltŭs ūt tū rīsĕrīs Cŏtўttĭă. *H.* Ēt cătŭlōs fĕræ Cĕlēnt ĭnūltæ. *Id.* SYN. Īmpūnītŭs, *adv.* Īmpūnĕ.

Ĭnūmbrātŭs, ă, ŭm. *Caché dans l'ombre.* (*P. Nol.* 24, 279.)

Ĭnūmbrŏ, ās, ārĕ. *Donner de l'ombre, ombrager.* Ēxstrūctōsquĕ tŏrōs ōbtēntū frōndĭs ĭnūmbrānt. *V.* Tērrāque ĭnūmbrātŭr quā nīmbī cūmquĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (V, 290). *Voy.* Umbro.

Ĭnūncŏ, ās, ārĕ. *Tirer avec un croc.* Quĕm dīdūcēbăt ĭnūncāns Sūffīxō clāvŭs cĭlĭō. *P. Nol.* (20, 267, nempe oculum). || *Au fig. Pêcher (famil.).* Aūt quī nūmmōs trīstĭs ĭnūncās. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 42).

Ĭnūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Inungo. *Oint, frotté.* Ēt bĕnĕ sī cœnās, cōnchĭs ĭnūnctă tĭbi ēst. *M.* (VII, 77). Ŏcŭlīs līppŭs ĭnūnctīs. *H. Voy.* Unctus.

Ĭnūndātĭŏ, ōnĭs, *f. Inondation. Voy.* Diluvium.

Ĭnūndātŭs, ă, ŭm. *Inondé.* Īllĕ sŏpōrĕ Cōrpŭs ĭnūndātŭm trīstī prōstērnĭt ărēnā. (*Epit. Iliad.* 120.)

Ĭnūndŏ, ās, ārĕ. *Inonder.* Nōn crŭŏr lārgŭs pĭās Ĭnūndăt ārās. *Sen.* (*Hipp.* 498). *Voy.* Madefacio. *Au fig.* Fōns ā fōntĕ tŭō, Fēlīx, nōs lārgŭs ĭnūndĕt. *P. Nol.* (28, 790). || *n. Être inondé, déborder.* Āggĕrĭbŭs mūrōrum, ēt ĭnūndānt sānguĭnĕ fōssæ. *V.* Cūjŭs mĭhī sānguĭs ĭnūndĕt. *O.* SYN. Ēxūndŏ, ēffūndŏr, *qqf.* nătŏ. || *Au fig.* Hīc dēnsī rūrsŭs ĭnūndānt Trōēs. *V.*

Ĭnūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Oindre.* Nōn tămĕn īdcīrcō cōntēmnās līppŭs ĭnūngī. *H. Voy.* Ungo.

Ĭnūrbānŭs, ă, ŭm. *Incivil, grossier.* Scīmŭs ĭnūrbānŭm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dīctō. *H.* SYN. Rūstĭcŭs, īllĕpĭdŭs.

Ĭnūrgĕŏ, ēs, ērĕ. *Presser, attaquer.* Īrātŭs pĕtĭt, ātque īnfēnsŭs ĭnūrgĕt. *Lr.* (V, 1034).

Ĭnūrŏ, ĭs, ssī, stŭm, rĕrĕ. *Brûler dans l'intérieur.* Pōst zĕphўrōs, gĕlĭdī glăcĭēs ăquĭlōnĭs ĭnūrĭt. *Prud.* (*Sym.* II, 977, nempe segetem). *Voy.* Inustus, Uro. || *Marquer avec un fer rouge.* Nŏtās ēt nōmĭnă gēntĭs ĭnūrūnt. *V.* (Cf. *Gloss. Placid.* p. 473.) SYN. Īmprĭmŏ, īnscrībŏ. || *Peindre à l'encaustique.* (Cf. *Plin.* 35, 39.) PHR. Ēt pīctă cŏlōrĭbŭs ūstīs (puppis). *O. Voy.* Encaustus. || *Au fig. Imprimer.* Āt sī quĭd nōstræ tĭbĭ bīlĭs ĭnūssĕrĭt ārdŏr, Vīvĕt ēt hærēbĭt. *M.* (VI, 64). || — nŏtăm, măcŭlăm, lābĕm. *Noter d'infamie. Voy.* Dedecoro.

Ĭnūsĭtātŭs, ă, ŭm. *Inusité, extraordinaire.* Ĭnūsĭ-

tātum ēffārĕ, quōd pŏpŭli hōrrĕānt. *Sen.* (*Phœn.* 265). Prōh di īmmōrtālēs! spĕcĭem hūmānam īntŭŏr Ĭnūsĭtātam, ēgrĕgĭăm. *Att.* (ap. *Non.* 3, 231). *Voy.* Insolitus.

† Ĭnūsquĕ, *prép. Jusqu'à.* Nĕque ĕnĭm mĕŭs aūdēăt īstās Cīvĭs ĭnūsquĕ mănūs. *St.* (*Th.* I, 439). Tūm jŭgūm Cĕlĕbāndĭcūm Ĭnūsquĕ sālsām dōrsă pōrrĭgīt Thĕtīn. *Avien.* (*Or. mar.* 525). Pōtūm cĭbūmquĕ... Ĭnūsquĕ sērūm rēspŭēbāt vēspĕrūm. *Prud.* (*Cath.* 7, 68). *Voy.* Usque, Adusque.

Ĭnūstŭs, ă, ūm, *part. p. de* Inuro. *Brûlé.* Vūlnĕrĕ sāngŭĭs ĭnūstŭs Tērrĭbĭlēm strīdōrĕ sŏnūm dĕdĭt. *O.* Āxĭs ĭnūstŭs Sōlĭs ăquīs. *L. Voy.* Ustus. || *Imprimé par le feu.* Dēclārānt īctūs ĕt ĭnūstă văpōrĕ Sīgnă. *Lr.* (VI, 219). || *En gén. Gravé, tracé.* Ĭnūstă flăgēllă. *Cat.* (25, 11). || *Au fig.* Nūnc tĭbĭ cōmmēndō cōmmūnĭă pīgnŏră, nātōs, Hæc cūra ēt cĭnĕrī spīrăt ĭnūstă mĕō. *Pp.* (IV, 11, 73).

Ĭnūtĭlĭs, ĕ. *Inutile.* Cīrcūmdăt nēquīcquam hŭmĕrīs, ĕt ĭnūtĭlĕ fērrūm Cīngĭtŭr. *V.* Ūt quī sĭt ĭnūtĭlĭs ārmīs. *O.* SYN. Īrrĭtŭs, vānŭs, ĭnānĭs, cāssŭs, fūtĭlĭs. PHR. Nōn prōfēctūrŭs *ou* prōfŭtūrŭs. Ēffēctū cărēns. PHR. Quĭd tūrpĕ, quĭd ūtĭlĕ, quĭd nōn. *H.* Fŭgĕrĕs rādīcĕ vĕl hērbā Prōfĭcĭēntĕ nĭhĭl, cūrārĭĕr? *Id.* Cēdĭt ĭn vānūm lăbŏr. *Sen.* Cāntābānt sūrdō. *Pp.* Nēc tānta ĭn cāssūm vīrtŭs ĕăt. *L.* || *Stérile.* Ĭnūtĭlēsvĕ fălcĕ rāmōs āmpŭtāns. *H.* || *Funeste.* Dōnēc sōlērtĭŏr īstō, Sēd sĭbi ĭnūtĭlĭŏr. *O. Voy.* Noxius.

Ĭnūtĭlĭtās, ātĭs, *f. Inutilité.* Aūrūmquĕ jăcēbăt, Prŏptēr ĭnūtĭlĭtātēm, etc. *Lr.* (V, 1271).

Ĭnŭŭs, ī, *m. Divinité des anciens peuples d'Italie, la même que le Pan des Grecs.* (Cf. *Serv.* ad *Virg. Æ.* VI, 775; *Macr.* 1, 22; *Isid.* 8, 11, et *Liv.* 1, 5.) || Cāstrŭm Ĭnŭī. *Voy.* Castrum.

Īnvādŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Se jeter avec violence sur ou dans, attaquer, envahir.* Īnvādūnt ūrbēm sōmnō vīnōquĕ sĕpūltăm. *V.* Prīmŭs tūrmās īnvāsĭt ăgrēstēs. Hĭc thălămum īnvāsĭt nātæ. *Id.* Tū vērō nōstrōs aūdāx īnvādĕ căpīllōs. *Pp.* (III, 8, 5). SYN. Āggrĕdĭŏr, īmpĕtŏ, ōccŭpŏ, lăcēssŏ, īrrŭŏ (in), īrrūmpŏ, etc. *Voy.* Aggredior. || *Qqf. n. Même sens.* Īnvādūnt sŏcĭi, ēt nŏvă prœlĭă tēntānt. *V.* || *Saisir brusquement.* Īnvādūnt clўpĕōs. *L.* SYN. Răpĭŏ, cōrrĭpĭŏ. || *Au fig. Saisir, s'emparer de.* Ŏcŭlōs īnvādĭt ĭn īpsōs. *Lr.* (VI, 660, nempe dolor). Fŭrŏr īllĕ tŭōs īnvāsĕrăt ārtūs. (*Ciris*, 237.) Nīmīrūm grăvĭs īnvādēns ănĭmālĭă tābēs. *Alcim.* (V, 165). SYN. Cōrrĭpĭŏ. || *Commencer, entreprendre.* Ălĭquĭd jāmdūdum īnvādĕrĕ māgnūm Mēns ăgĭtăt mĭhĭ. *V.* Tūque īnvādĕ vĭăm. *Id.* SYN. Āggrĕdĭŏr, sūscĭpĭŏ, ĭnĕŏ, mōlĭŏr, tēntŏ, īngrĕdĭŏr. || — pūgnăm, prœlĭŭm, etc. *Engager le combat.* Tūtŭs ŭt īnvādăt prœlĭă, nūdŭs ĕăt. *M.* (IX, 57). Īnvādūnt mārtēm clўpĕīs ātque ærĕ sŏnōrō. *V.* SYN. Lăcēssŏ, cōmmīttŏ. || *Qqf. Tomber sur ou dans.* Ūt, prŏfŭgĭēns hōstem, ĭnĭmīci īnvādam ĭn mănūs. *Att.* (ap. *Non.* 4, 238). *Voy.* Incido. || *arch. Avec le dat. de la personne.* Ūsque ădĕō mōrtĭs mĕtŭs hĭs īnvāsĕrăt ācĕr. *Lr.* (VI, 1210). Lāssĭtūdĭne īnvāsērūnt mĭsĕro ĭn gĕnŭă flēmĭnă. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 5). || *Qqf. Dire brusquement, s'écrier.* Cōntĭnŭo īnvādĭt : Tū nūnc Cārthāgĭnĭs āltæ, etc. *V.* SYN. Ōccŭpŏ.

Īnvălĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Īnvălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se fortifier.* Ēt ĕrūnt, ēt crēscēnt, īnquĕ vălēbūnt. *Lr.* (II, 301). SYN. Cōnvălĕŏ.

Īnvălĭdŭs, ă, ūm. *Faible.* Īnvălĭdāsquĕ tĭbī tēndēns, heū! nōn tŭă, pālmās. *V.* Dētĕrĕt īnvălĭdōs ēt vĭă lōngă pĕdēs. *Tib.* (I, 9, 16). Īnvălĭdæ vīrēs. *O.* SYN. Dēbĭlĭs, īnfīrmŭs, tĕnĕr, etc. *Voy.* Infirmus. || *Malade.* Āntĕ lăbōrūm Īmpătĭēns nōbĭs īnvălĭdūmquĕ fŭĭt (corpus). *O. Voy* Ægrotus.

† Īnvāsŏr, ōrĭs, *m. Usurpateur.* Īnvāsŏr ōmnĭs pēllĭtūr. *Fort.* (I, 16, 42).

† Īnvāsŭs, ă, ūm, *part. p. de* Invado. *Occupé, envahi.* Fīcŭs, ēt īnvāsĭs dăt sŭă jūră cŏmĭs. *Pallad.* (*Insit.* 120). Īnvāsūsquĕ cĭbūs jējūnā vīxĭt ĭn ālvō. *Alcim.* (IV, 368). Cf. Evasus.

Īnvēctŭs, ă, ŭm. *Traîné, porté.* Trĭplĭci īnvēctūs Rōmānă trĭūmphō Mœnĭă. *V.* || *Au fig. Qui s'est emporté contre.* Trīstĭbŭs īnvēctūs vērbīs. *O.*

Īnvĕhŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕhĕrĕ. *Trainer, porter.* Cēntaūro īnvĕhĭtūr māgnā. *V.* Īnvĕhĭtūr cĕlĕrī bārbărŭs hōstĭs ĕquō. *O.* Līttŏri īnvēxĭt mălŭm Mājūs tĭmōrĕ. *Sen.* (*Hipp.* 1032, nempe monstrum). SYN. Vĕhŏ, fĕrŏ. *Voy. ces mots.* || *Au fig.* Vĭtĭă quæ tēcum īnvĕhĭs. *Sen.* (*OEd.* 79). SYN. Īmpōrtŏ. || *Au pass. qqf. S'emporter contre, invectiver. Voy.* Invectus.

† Īnvēndĭbĭlĭs, ĕ. *Qu'on ne peut vendre.* Īnvēndĭbĭlī mērce ŏpōrtēt ūltro ēmptōrem āddūcĕrĕ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 128).

† Īnvĕnībŏ, ĭs, *arch. pour* Inveniam. Sæpe ānquīrĭt, īnvĕnībĭt sæpĕ. *Pompon.* (ap. *Non.* 7, 96).

Īnvĕnĭŏ, īs, vēnī, vēntŭm, vĕnīrĕ. *Trouver, rencontrer.* Ēxēsa īnvĕnĭēt scābrā rūbīgĭnĕ pīlă. *V.* Īnvēnī gĕmĭnōs quī tēcūm lūdĕrĕ pōssīnt. *O.* SYN. Rĕpĕrĭŏ (*parf.* rēppĕrī), ōffēndŏ, nāncīscŏr, vĭdĕŏ, īncĭdŏ (in), ōccūrrŏ (*dat.*). *Voy.* Video. || *Au fig. Découvrir une chose cachée, surprendre.* Scīs Pāmphĭlām mĕam īnvēntām cīvem? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 6). Me ūxōrem īn cūlpa īnvēntūrum ārbĭtrŏr. *Id.* (*Hec.* III, 1, 19). SYN. Dētĕgŏ, dēprĕhēndŏ *ou* dēprēndŏ. || *Trouver, inventer, imaginer.* Īnvēnī, gērmānă, vĭăm. *V.* Nēc quĭd fŭgĭātvĕ pĕtātvĕ, Īnvēnĭt. *O.* SYN. Rĕpĕrĭŏ, ēxcōgĭtŏ, āssĕquŏr, cōmmĭnīscŏr, *par ext* scĭŏ. || *Acquérir, se procurer.* Ūt sērvēs quōd lăbōre īnvĕnĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 17. *Id. Eun.* II, 1, 4, ubi *Donat.*). Īpsĕ mănū mōrtem īnvĕnĭăm. *V.* SYN. Pārŏ, cōmpărŏ, quærŏ, etc. *Voy.* Inventus, Acquiro. || — mē. *Se retrouver, se reconnaître* Pōstquām sē dŏlŏr īnvĕnĭt. *O.*

Au pass. Īnvĕnĭŏr. *Être trouvé.* Vīx īpsīs īnvĕnĭēndă fĕrīs (spelunca). *O.* Făcĭle ēst īnvēntū. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 53). SYN. Rĕpĕrĭŏr, dētĕgŏr, ōbjĭcĭŏr, ōccūrrŏ. *Voy.* Appareo. || *Être imaginé.* Tūm lăquĕīs cāptārĕ fĕrās... Īnvēntūm. *V.*

Īnvēntŏr, ōrĭs, *m. Inventeur, auteur.* Scĕlĕrūmque īnvēntŏr Ŭlўssēs. *V.* Īnvēntŏr cūrvæ, fūrĭbŭs āptĕ, fĭdĭs. *O.* Īnvēntōrĕ mĭnŏr. *H.* SYN. Rĕpērtŏr, aūctŏr, ārtĭfēx, ŏpĭfēx.

Īnvēntrīx, īcĭs, *f. Femme qui a trouvé ou inventé.* Ōlĕæquĕ Mĭnērvă Īnvēntrīx. *V.* Grātīque īnvēntrīx flūmĭnĭs ēccĕ. *St.* Sūm tămĕn īnvēntrīx aūctōrque ĕgŏ cārmĭnĭs hūjŭs. *O.* SYN. Aūctŏr, *f.*

Īnvēntŭm, ī, *n. Invention, découverte.* Ārcădĭī mĕmŏrānda īnvēntă măgīstrī. *V.* Īnvēntūm mĕdĭcīnă mĕum ēst. *O.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 7, 7).

Īnvēntŭs, ă, ūm, *part. p. Trouvé, découvert.* Īnvēntāquĕ flūmĭnă mōnstrăt. *V.* || *Inventé.* Īnvēntās vītam ēxcŏlŭērĕ pĕr ārtēs. *V.* || *Acquis.* Pōssĭdĕt īnvēntās sānguĭnĕ mīlĕs ŏpēs. *O.* Mērcēde īnvēntās lĕgĭōnēs. *Lucil.* (apud *Schol. Cruq.* ad *Hor. Sat.* I, 3, 111). SYN. Părātŭs, pārtŭs.

Īnvĕnūstŭs, ă, ūm. *Sans grâce, laid.* Nōn sāne īllĕpĭdūm nĕc īnvĕnūstum ēst. *Catul.* (10, 4, nempe scortillum. *Id.* 12, 5). Īnsūlsæ ādmŏdum ātque īnvĕnūstæ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 36, mulieres). SYN. Īllĕpĭdŭs, tūrpĭs. || *Rebuté, malheureux.* Ădĕōn' hŏmĭnem ēsse īnvĕnūstum aūt īnfēlīcēm! *Ter* (*And.* I, 5, 10. Ubi *Donat.* Eodem sensu apud nos verba *joli, beau,* usurpantur in sermone).

Īnvĕrēcūndŭs, ă, ūm *Qui est sans retenue, sans*

pudeur. Sīmŭl călēntīs īnvĕrēcūndŭs dĕŭs (arcana promorat). *H.* Lĭbīdŏ sōrdēns, īnvĕrēcūndŭs lĕpŏs. *Prud.* (*Cath.* 7, 13). *Voy.* Impudens. || † Īnvĕrēcūndŭs. Īrrŭĭt īn mĕdĭōs clāmōrĭbŭs īnvĕrēcūndŭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 386. Sic *Maximian.* Verecundus).

Īnvērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Renverser sur, verser.* Frōntīque īnvērgīt vīnă săcērdōs. *V.* Īnvērgēns cārchēsĭă lāctīs. *O.* Tāngĕre, īnvērgĕre īn mē lĭquōrēs tŭōs. *Pl* (*Curc.* I, 2, 12). SYN. Fŭndŏ, īnfŭndŏ.

? Īnvērsŏr, ārĭs, ārī, *d. Être au milieu de, s'occuper de.* Queīs īnvērsāmŭr... rēbŭs ădēssĕ. *Lucil.* (apud *Lact.* 6, 5. Sed vulgo recte : *Queis in v.*).

Īnvērsŭs, ă, ŭm. *Retourné, renversé.* Vōmĕrem īnvērsūm bŏvēs Cōllō trăhēntēs lānguĭdō. *H.* Quī sūbmŏvēt eūrōs Pēllĭbŭs īnvērsīs. *J.* (14, 186). || *Au fig. Perverti.* Ō cūrĭa, īnvērsīquĕ mōrēs! *H.* *Voy.* Perversus. || *Dont le sens est détourné.* Īnvērsă vērbă. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 131).

Īnvērtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Renverser, retourner.* Cāmpūm frāctīs īnvērtĕrĕ glēbīs. *V.* Īnvērtūnt Āllīfānīs vīnārĭă tōtă. *H.* *Voy.* Verto. || *Au fig. Pervertir.* Āt nōs vīrtūtēs īpsās īnvērtĭmŭs. *H.* SYN. Pērvērtŏ

Īnvēstīgātŭs, ă, ŭm. *Cherché, trouvé en cherchant.* Flāgrāntĭă taūrŭs Īnvēstīgātō fōntĕ lăvācră dĕdĭt. *Rutil.* (1, 255).

Īnvēstīgŏ, ās, ārĕ. *Chercher, rechercher avec soin.* Ŭbi ŭbi ēst gēntĭŭm, Īnvēstīgābŏ; nōn ŏpĕræ pārcō mĕæ. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 2). *Voy.* Quæro. || *Trouver.* Nōn tām făcĭle ēssĕ vĭdēbĭs Īnvēstīgāre īn quā sīt rĕgĭōnĕ lŏcātŭm. *Lr.* (IV, 703). Nīl tām dīffĭcĭle ēst, quīn quærēndo īnvēstīgārī pōssĭēt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 8. Et *Pl. Merc.* IV, 5, 4). *Voy.* Invenio.

Īnvēstĭŏ, īs, īrĕ. *Vêtir, et au fig.* Quās nĕmŏrĕ nūdō prīmŭs īnvēstīt tĕpŏr. *Sen.* (*H. OEt.* 381).

Īnvēstītŭs, ă, ŭm. *Vêtu, et au fig.* Scrūpĕo īnvēstītă sāxo ātque ōstrĕīs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Scrupi*).

Īnvĕtĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'affermir avec le temps.* Ūlcŭs ĕnīm vīvēscĭt, ĕt īnvĕtĕrāscĭt ălēndŏ *Lr.* (IV, 1064). Nŏvās qui ēxāctās fēci ŭt īnvĕtĕrāscĕrēnt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 4). SYN. Īnvălĕŏ.

Īnvĕtĕrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Invetero. *Invétéré.* Īnvĕtĕrātīs Dō vĕnĭām mōrbīs, sīmŭl ēt pēccātă rĕmīttŏ. *Prud.* (*Apoth.* 968). Īnvĕtĕrātă pātrīs vūlnĕră dīlŭĕrăm. *P. Nol.* (35, 70).

Īnvĕtĭtŭs, ă, ŭm. *Non défendu ou empêché, libre.* Īnvĕtĭtūm sāltūs pĕnĕtrāt pĕcŭs. *Sil.* (II, 441).

Īnvĭcēm, *adv.* (*de* in *et* vicem). *Alternativement, mutuellement.* Nōs cāntābĭmŭs īnvĭcēm. *H.* Īnvĭcēm mœchōs ănŭs ārrŏgāntēs. *Id.* Ērgo ād pătrēm dēcūrrīt, læsūra īnvĭcēm. *Ph.* Cōllŏquĭa, īnquĕ vĭcēm mĕdĭōs nārrābĭmŭs ānnōs. *St.* Īnquĕ vĭcēs pōnīt, pōsĭtāmquĕ rĕsūscĭtāt īrăm. *O.* SYN. Vĭcīssīm, āltērnīs, mūtŭă. PPH. Īntēr sē *ou* sēsē.

Īnvīctŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été vaincu, invincible.* Dīs quānquām gĕnĭti ātque īnvīctī vīrĭbŭs ēssēnt. *V.* Īnvīctŭs Rōmānō mārtĕ Brĭtānnŭs. *Tib.* (IV, 1, 150). Vīrtūs īnvīctă. *O.* SYN. Īndŏmĭtŭs, īnsŭpĕrābĭlĭs, īnēxpūgnābĭlĭs, īnēlūctābĭlĭs. PPH. Nōn sŭpĕrābĭlĭs *ou* ēxsŭpĕrābĭlĭs. Vīncī nēscĭŭs *ou* īgnārŭs. Nōndūm dŏmĭtŭs. Nōn āntĕ dŏmābĭlĭs. Nūllā vī dŏmābĭlĭs, sŭpĕrābĭlĭs. Nūllīs sŭpĕrābĭlĭs ārmīs. PHR. Căpŭt īnsŭpĕrābĭlĕ bēllō. *V.* Īnvīctāquĕ bēllō Dēxtĕră. *Id.* || *Puissant, tout-puissant.* Ēt prŏbēt īnvīctōs sūmmă tĕnērĕ dĕōs. *O.* Ŭxōr īnvīctī Jŏvĭs ēssĕ nēscīs. *Hor.* || *Dur, solide.* Pēctŏră fērrō Ēssĕ vēl īnvīctō claūsa ădămāntĕ pŭtēm. *O.* Īnvīctum ād vūlnĕră cōrpŭs. *Id.* SYN. Fīrmŭs, dūrŭs. || *Au fig. Qui ne cède pas, ferme, inébranlable.* Sīt Mēdēă fĕrōx īnvīctāquĕ. *H* SYN Fĕrōx, sŭpērbŭs. || *Infatigable, dur.* Cūrsūque īnvīctŭs Ēchīōn. *O* Sŏlĭdīssĭmă mātĕrĭāī Cōrpŏră pērpĕtŭō vŏlĭtāre īnvīctă pēr ævūm. *Lr.* (I, 952). Dūrŭs Vīndēmĭātŏr ĕt īnvīctŭs. *H.* SYN. Īndēfēssŭs. || *Superl.* Vīrtūte, ēt fōrma, ēt făctīs īnvīctīssĭmīs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 57). Ō mīlēs īnvīctīssĭmĕ? *Prud.* (*Peri.* 5, 293).

Īnvĭdēndŭs, ă, ŭm. *Fait pour exciter l'envie* Cărēt īnvĭdēndā Sōbrĭŭs aūlā. *H.* SYN. Īnvĭdĭōsŭs.

Īnvĭdēns, tĭs. *Qui porte envie.* Īn cāstra ăbĭbīs, quō nĕc ōsŏr īnvĭdēns. *Capel.* (V, p. 187). || *Qui refuse, qui ne veut pas.* Sævīs lĭbūrnīs scīlĭcĕt īnvĭdēns Prīvātă dēdūcī, etc. *H.*

Īnvĭdĕŏ, ēs, īdī, īsŭm, ĭdērĕ, *n. Envier, porter envie.* Cōncēdīt laūdem, ēt părĭbŭs nōn īnvĭdĕt ārmīs. *V.* Nēc bŏnŭs Eūrўtĭōn prælāto īnvĭdĭt hŏnōrī. *Id.* Īnvĭdēre ălĭī, tōtōque ĕrăt āgmĭnĕ mūrmŭr. *O.* Trōāsīn īnvĭdĕō. *Id.* Ūt cœnem īnvītŏr, Sēxte, ăn ŭt īnvĭdĕām? *M.* (IV, 68. Sic *Pl. Truc.* IV, 2, 32, absolute). SYN. Æmŭlŏr, līvēscŏ, līvĕŏ. PPH. Īnvĭdĭă, līvōrĕ cōnfĭcĭŏr, vēxŏr, crŭcĭŏr, rūmpŏr, tŭmĕŏ, tābēscŏ, ăgĭtŏr, cŏquŏr, cārpŏr, lăbōrŏ. Īnvĭdĭă, līvŏr pēctŏră, præcōrdĭă hăbĕt, ōccŭpăt, cārpĭt, ēxĕdĭt, rōdĭt, dēpāscĭtŭr, vēxăt, crŭcĭăt, tōrquĕt, ābsŭmĭt. Īnvĭdĭă cōrdă tŭmēnt. Ălĭēnīs bŏnīs, (alicujus) rēbŭs lætīs īndŏlĕŏ, mœrĕŏ, ægrēscŏ, līvēscŏ, mārcēscŏ. Ōblīquīs, ægrīs ŏcŭlīs ādspĭcĭŏ, vĭdĕŏ. VERS. Quēm glōrĭă Tūrnī Ōblīqua īnvĭdĭă stĭmŭlīsque ăgĭtābăt ămārīs. *V.* Ēt, quūm vīdīstī pŭĕrō dōnātă, dŏlēbās. *Id.* Trŭcēm sēcrētă cŏquēbăt Īnvĭdĭăm. *St.* Ănĭmōs sŭbĭīt fŭrŏr, ægrāquĕ lætīs Īnvĭdĭă. *Id.* Īnvĭdĭæ stĭmŭlīs īncāndŭĭt ătrōx. *Cl.* Īnvĭdĭă vēl ămōrĕ mĭsēr tōrquēbĕrĕ. *H.* Nōs nōstrăquĕ līvĭdŭs ōdĭt. *Id.* Sūbmōtūm pătrĭă prōscīndĕrĕ, līvŏr, Dēsĭnĕ. *O.* Fēlīcīsquĕ bŏnīs nōn lēnĭŭs ūrĭtŭr. *Id.* Līvēt Chărīnŭs, rūmpĭtŭr, fŭrīt, plōrăt. *M.* *Voy.* Invidia. || *Qqf. en parl. d'une chose.* Ēt īnvĭdēbĭs ōtĭō tŭō, lēctŏr. *M* (I, 114, scil. otium legendo libro disperdere voles). || *Act. Refuser, ne pas permettre, ravir.* Lĭbēr pāmpĭnĕās īnvĭdīt cōllĭbŭs ŭvās. *V.* Āscānĭōnĕ pătēr Rōmānās īnvĭdĕt ārcēs? Īnvĭdīssĕ dĕōs (ut viderem). *Id.* Ūt fōrsĭt hŏnōrēm Jūrĕ mĭhi īnvĭdĕăt. *H.* SYN. Dēnĕgŏ, rĕcūsŏ, prŏhĭbĕŏ, vĕtŏ, nōlŏ, aūfĕrŏ. PPH. Nōn cōncēdŏ, dō, pērmīttŏ. VERS. Aūsŏnĭă Teūcrōs cōnsīstĕrĕ tērrā Īnvĭdĭa ēst? *V.* Cōnsīstĕrĕ tēctīs Quæ tāndem īnvĭdĭa ēst? *St.* Hūnc sŭpĕrēssĕ pătrī, quæ fŭĭt īnvĭdĭă? (*Catal. Virg.* 14, 8.) || *Qqf. avec l'abl. de la chose.* Īnvĭdĕt īgnĕ rŏgī mĭsĕrīs. *L.* (VII, 798. *Charis.* 266 : « *Invideo* tibi *librum* vel *libro.* ») || *Avec l'infin.* Plūrĭmă quæ īnvĭdĕānt pūre āppārērĕ tĭbī rēm. *H.* || *Qqf.* (*sens primitif*), *Regarder d'un mauvais œil, jeter un sort.* Aūt nē quīs mălŭs īnvĭdērĕ pōssĭt. *Cat.* (5, 12). Ūnde, aūt quīs mōrtālīs flōrēm lībĕrum īnvĭdīt mĕūm? *Att.* (ap. *Non.* 9, 9, et ap. *Cic. Tusc.* 3, 9. Cf. *Virg. E.* 3, 103 : Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos). *Voy.* Fascino.

Au pass. Īnvĭdĕŏr. *On me refuse.* Ĕgŏ cūr ăcquīrĕrĕ paūcă Sī pōssum, īnvĭdĕŏr? *H.* || *Être refusé.* Īnvĭdēntŭr īstă nōbīs. *Prud.* (*Peri.* 1, 74). || *Unip. On porte envie.* Īllī, quĭbŭs īnvĭdētŭr, rēs hăbēnt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 32).

Īnvĭdĭă, æ, *f. Envie, jalousie.* Sōlŭs hĭc īnvĭdĭæ fīnēs vīrtūtĕ rĕlīquĭt. *Cl.* Mūltōs præcĭpĭtăt sūbjēctă pŏtēntĭă māgnæ Īnvĭdĭæ. *J.* (10, 57). Īnvĭdĭă quōnĭăm, ceū fūlmĭnĕ, sūmmă văpōrānt. *Lr.* (V, 1129). SYN. Līvŏr. EP. Ægră, pāllĭdă, ēxsānguĭs, līvēns, ōblīquă, trīstĭs, mērdāx, ĭnīquă, tētră, fœdă, mĕtŭēndă, pērfĭdă. PPH. Īnvĭdĭæ, līvōrĭs răbĭēs, pēstĭs, tābēs, vīrŭs, vĕnēnŭm, dēns, tēlă, tābō (*abl.*). Īnvĭdă līnguă. VERS. Nūllī pārs æmŭlă dēfŭĭt ūnquăm, Quæ grăvĭs ōbstrĕpĕrēt laūdī; stĭmŭlīsquĕ

mălīgnīs Făctă sĕquēbātŭr, quāmvīs īngĕntĭă, līvŏr. *Cl.* Ō nĭhĭl ūnquăm Crēscĕrĕ, nēc māgnās pătĭēns ēxsūrgĕrĕ laŭdēs, Īnvĭdĭă! *Sil.* Nīgrōque ūndāntĭă pēctŏră fēllĕ. *Id.* Pāscĭtŭr īn vīvīs līvŏr; pōst fātă quĭēscĭt. *O.* Scrīptă plăcēnt ā mōrtĕ quĭdĕm, quĭă lædĕrĕ vīvōs Līvŏr ĕt īnvīsō cārpĕrĕ dēntĕ sŏlĕt. *Id.* (Cf. *Ovid. Met.* II, 775 sq.) || Sĭne īnvĭdĭă (ἀφθόνως). *Sans refuser, abondamment.* Quĭd, sī tōtă dărēs īllă sĭne īnvĭdĭă? *M.* (III, 65, 10). — *Sans exciter l'envie.* (*Ov. Trist.* III, 4, 46; *Ter. And.* I, 1, 39.) || *Haine qu'on inspire, l'odieux.* Īnvĭdĭăm, sī qua ēst, aūctŏr hăbērĕ pŏtēst. *O.* Īnvĭdĭă rēgnātĕ mĕā. *L.* Hī sūnt īnvĭdĭæ nīmīrūm, Rēgŭlĕ, mōrēs. *M.* (V, 10). || Invĭdĭăm făcĭō (alicui). *Rendre qqn odieux.* Īnvĭdĭām fāctūră dĕīs. *L.* Īnvĭdĭam ŭt dĕīs Lūgēndŏ făcĭās. *Sen.* (*H. OEt.* 1861. Adde *Juv.* 15, 123). SYN. Ŏdĭŭm părĭō.

Īnvĭdĭōsŭs, ă, ŭm. 1. *Envieux, jaloux.* Tēmpŭs ĕdāx rērūm, tūque, īnvĭdĭōsă vĕtŭstās, Ōmnĭă dēstrŭĭtĭs. *O.* Præ sē fōrmōsīs īnvĭdĭōsă dĕa ēst. *Pp.* (II, 28, 10). *Voy.* Invidus. || 2. *Envié.* Nēc cārīs ĕrăt īnvĭdĭōsŭs ărēnīs (Pactolus). *O.* Mĭnĭmūmquĕ tĕnēns dūx īpsĕ lĭquōrĭs, Īnvĭdĭōsŭs ĕrăt. *L.* Mæcēnās, nōstræ spēs īnvĭdĭōsă jŭvēntæ. *Pp.* (II, 1, 73. *Gell.* 9, 12: « *Invidiosus*, et qui invidet, et cui invidetur. ») || 3. *Qui rend odieux, qui excite la haine contre; odieux, révoltant.* Āntĕ Jŏvēm spārsīs stĕtĭt īnvĭdĭōsă căpīllīs (Ceres). *O.* Ānte īpsās, quō mōrs fŏrĕt īnvĭdĭōsĭŏr, ārās. *Id.* Sēd cōrpŏrĕ trūncō Īnvĭdĭōsă dăbĭt mĭnĭmūs sōlātĭă sānguĭs. *J.* (13, 178). SYN. Īndīgnŭs, fœdŭs.

Īnvĭdŭs, ī, *m. L'homme envieux.* Īnvĭdŭs āltĕrĭŭs mācrēscĭt rēbŭs ŏpīmīs. *H.* Īnvĭdĕ, quĭd lăcĕrās Nāsōnīs cārmĭnă rāptī? *O.* SYN. Īnvĭdĭōsŭs, līvĭdŭs, līvēns, æmŭlŭs, *qqf.* Zōĭlŭs. PPH. Īnvĭdĭă, līvōrĕ īnfēctŭs, stĭmŭlātŭs, crŭcĭātŭs, ægĕr. PHR. Sēd rēx Nīlĭăcī līttŏrĭs īnvĭdō Fērvēns fēllĕ. *Prud. Voy.* Invideo. || — ŭs, ă, ŭm. *Envieux.* Ēt jām dēntĕ mĭnŭs mōrdĕŏr īnvĭdō. *H.* Tām nōn īnvĭdă, tāmquĕ lībĕrālĭs. *M.* (IV, 64, nempe domus). || *Jaloux, contraire.* Nōxquĕ fŭĭt præcēps ēt cœptīs īnvĭdă nōstrīs. *O.* Īnvĭdă pūrpŭrĕōs ūrāt nē brūmă răcēmōs. *M.* (VIII, 68). Quēm nōtŭs īnvĭdō Flātū (distinet). *H.* SYN. Īnfaūstŭs, īnfēstŭs, mălīgnŭs, ādvērsŭs, sævŭs.

Īnvĭgĭlātŭs, ă, ŭm. *Fait à force de veilles.* Hæc tĭbi Ărātēīs mūltum īnvĭgĭlātă lŭcērnīs Cārmĭnă. *Helv. Cinn.* (apud *Isid.* 6, 12).

Īnvĭgĭlō, ās, ārĕ, *n. Veiller à cause de, veiller.* Nēc căpĭăt sōmnōs, īnvĭgĭlētquĕ mălīs. *O.* Īnvĭgĭlānt ănĭmō cūræ. *St. Voy.* Vigilo. || *Au fig. S'appliquer à.* Nāmque ălĭæ vīctu īnvĭgĭlānt. *V.* Vēnātu īnvĭgĭlānt pŭĕrī. *O.* Īnvĭgĭlātĕ, vĭrī; tăcĭtō nām tēmpŏră grēssū Dīffŭgĭūnt. *Col.* (X, 159). *Voy.* Incumbo.

Īnvĭŏlābĭlĭs, ĕ. *Auquel on ne peut faire de mal.* Vēlŭt īnvĭŏlābĭlĕ tēlīs Sērvābānt săcrūmquĕ căpŭt. *Sil.* || *Au fig. Inviolable.* Pācĭs sōlum īnvĭŏlābĭlĕ pīgnŭs. *V.* SYN. Săcĕr, vĕrēndŭs.

Īnvĭŏlātŭs, ă, ŭm. *Qui n'a reçu aucune atteinte, sain et sauf, et au fig.* Mēmbră tămēn Stȳgĭās tŭlĭt īnvĭŏlātă sŭb ūmbrās. *Corn. Sev.* (*Mort. Cic.* 25). Īnvĭŏlātă fĕrīs (membra). *St.* Vīsām phărĕtrātōs Gĕlōnōs, Ēt Scȳthĭcum īnvĭŏlātŭs āmnĕm. *H.* Īnvĭŏlātă nĕrō (mens). *Sil.* SYN. Īllæsŭs, īntāctŭs, īntĕgĕr.

† Īnvīscĕrō, ās, ārĕ. *Mettre dans le cœur.* Hōc cănĭbŭs blāndīs īnvīscĕrăt æstŭs. *Nem.* (*Cyn.* 215).

† Īnvīsĭbĭlĭs, ĕ. *Invisible.* Ēst īnvīsĭbĭlĭs dōnūm pătrĭs, ēdĕrĕ nātŭm. *Prud.* (*Apoth.* 123). PPH. Nōn vīsĭbĭlĭs. Vīsūm *ou* ŏcŭlōs fāllēns, fŭgĭēns. Nūllī cērnēndŭs. Făllēntĭă (tela). VERS. Nĕquĕūnt ŏcŭlīs prīmōrdĭă cērnī *Lr.* Quæ nātūră nĕgārăt Vīsĭbŭs hūmānīs. *O.* Fēssīs vīx cūlmĭnă prēndās Vīsĭbŭs. *St.* Cūjŭs ĭtēr nūllūs pŏtĭs ēst cōmprēndĕrĕ vīsŭs. *Prud.*

Īnvīsŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Aller ou venir voir, visiter.* Āc Dēlōn mātērnam īnvīsĭt Ăpōllŏ. *V.* Gĕlĭdōs īnvīsĕrĕ fīnēs. *Id.* Ād frātrēm mŏdŏ cāptīvōs ălĭōs īnvīsō mĕōs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 98). SYN. Vīsŏ, ădĕō, cōnvĕnĭō. || *Qqf. Voir.* Ŭt, sĭmŭl āc nōstrōs īnvīsēnt lūmĭnă cōllēs. *Cat.* (64, 233).

1. Īnvīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Invideo. *Odieux, désagréable, fâcheux.* Īnvīsām quærēns quāmprīmum ābrŭmpĕrĕ lūcēm. *V.* Quāndōcūmquĕ trăhūnt īnvīsă nĕgōtĭă Rōmăm. *H.* SYN. Īnvĭdĭōsŭs, ŏdĭōsŭs, ēxōsŭs, dētēstātŭs, mŏlēstŭs, grăvĭs, īmpōrtūnŭs. PHR. Nōn sŭmŭs hīc ŏdĭō. *O.* Ŏdĭīs prĕmī. *Cl.* Scĭo ăcērbă mĕōrūm Cīrcūmstāre ŏdĭă. *V.*

2. Īnvīsŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* visus). *Non vu, caché.* Ābdĭdĕrāt sēse, ātque ārīs īnvīsă sĕdēbăt. *V.* SYN. Īnādspēctŭs, ŏccūltŭs, lătēns. PPH. Nōn *ou* Nūllī vīsŭs. PHR. Nĕquĕ cērnĭtŭr ūllī. *V. Voy.* Abditus.

† Īnvītāssīs, *arch. pour* Invitaveris. Invītās, ni īstūnc īstīs īnvītāssītĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 31).

Īnvītātĭō, ōnĭs, *f. Invitation.* Quŏtĭēs dēxtræ īnvītātĭō mēnsæ Sōllĭcĭtăt lēnēm cōmī sērmōnĕ Lyæŭm. *Aus.* (*Epist.* 9, 43).

Īnvītātŏr, ōrĭs, *m. Serviteur qui fait les invitations.* Hīnc īnvītātŏr Cæsărĭs, īndĕ Jŏvĭs. *M.* (IX, 92).

Īnvītātŭs, ă, ŭm. *Invité.* || *Au fig.* Īntĕrĭŏr mĕdĭās sĭnŭs īnvītātŭs īn ædēs. *Rutil.* (1, 245. Sic *Plin. j. Epist.* 8, 17: « Anio adjacentibus villis velut *invitatus* retentusque. »).

† Īnvītĭābĭlĭs, ĕ. *Incorruptible.* Spēs īnvītĭābĭlĭs ævī. *Prud.* (*Psych.* 628).

Īnvītŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Inviter (à diner).* Īnvītās ăd ăprūm; pōnīs mĭhĭ, Gāllĭcĕ, pōrcŭm. *M.* (VIII, 22). Ŭt cœnem īnvītŏr. *Id.* (IV, 68). SYN. Vŏcŏ. || *En gén. Inviter, attirer, exciter.* Īnvītēnt crŏcĕĭs hālāntēs flōrĭbŭs hōrtī. *V.* Īnvītăt gĕnĭālĭs hĭēms. Īnvītăt prĕtĭīs ănĭmōs. *Id.* Sī nōn īnvītēnt ōmnĭă cūlpăm. *O.* Īnvītăt sōmnōs (unda). *Id.* SYN. Vŏcŏ, prōvŏcŏ, īnstīgŏ, trăhŏ, āllĭcĭŏ, īllĭcĭŏ, pēllĭcĭŏ, sōllĭcĭtŏ, hōrtŏr, suādĕŏ, īmpēllŏ. || — mē, *arch. Se gorger de mets, boire avec excès.* Mīră sūnt, nĭsi īnvītāvĭt sēse īn cœnā plūscŭlŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 126). Mōrtālĭbŭ' mōrbŭm Īn vīno ēsse, ŭbĭ qui īnvītāvĭt dāpsĭlĭūs sē. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 232. Adde *Turpil.*, *Varr.*, *Sall.* ibid.).

† Īnvītō, *adv. Malgré soi.* Nĕque ĕam īnvīto ā me ūnquam ābdūcēs. *Pl.* (*fragm.* apud *Charis.* 182. Ne ab hujus sententia discedamus, verborum ordo mihi vetare videtur).

Īnvītŭs, ă, ŭm. *Qui agit à contre-cœur, malgré soi, forcé.* Īnvītŭs, rēgīnă, tŭō dē līttŏrĕ cēssī. *V.* Īnvītāquĕ Jŏvī nēctăr Jūnōnĕ mĭnīstrăt. *O.* Tū nĭhĭl īnvītā dīcēs făcĭēsvĕ Mĭnērvā. *H.* SYN. Cōāctŭs, nōlēns, rĕpūgnāns, rĕlūctāns, ōbstāns. PPH. Nōn spōntĕ *ou* ūltrō *ou* lĭbēns. Nōn sĭnĕ vī. PHR. Nĭhĭl, hæc sī nōlĕt, ĕmētŭr. *J.* || *En parl. des ch.* Īnvītīque ŏcŭlī lăcrĭmīs mădŭērĕ cōāctīs. *O.* Īnvītōs cūrrĕrĕ cōgĕ pĕdēs. *Id.* Vērbăquĕ prōvīsām rēm nōn īnvītă sĕquēntŭr. *H.* || † *Compar. et superl.* Nām sōlă nūlla īnvītĭŏr sŏlĕt ēssĕ. *Pl.* (*fragm. Cist.* apud *Maium*). Sēd quăm... rĕtŭli īnvītīssŭmŭs. *Id.* (*Stich.* I, 3, 3).

Īnvĭŭs, ă, ŭm. *Inaccessible.* Lōngă prŏcŭl lōngīs vĭă dīvĭdĭt īnvĭă tērrīs. *V.* Pōstquam āltōs vēntum īn mōntēs ātque īnvĭă lūstră. *Id.* Rēgna īnvĭă vīvīs. *Id.* SYN. Īmpērvĭŭs, īnāccēssŭs, īmpĕnĕtrābĭlĭs, īnăpērtŭs, īnhōspĭtŭs, dīffĭcĭlĭs. PPH. Nōn pērvĭŭs, pĕnĕtrābĭlĭs, ădĕūndŭs. PHR. Ădĭtūquĕ cărēntĭă sāxă. *O.* Ŭrbs pŏsĭtū vīx ădĕūndă lŏcī. *Id.* Quā nūlla hūmānō sĭt vĭă trītă pĕdĕ. *Tib.* Īntĕmĕrātă grădū sāxă

Sil. Nĕc ūllă pătī făcĭlīs vēstīgĭă tēllūs. *Cl.* Nōn ădĭtū tēntārĕ lĭcĕt. *Id.* Āncĭpĭtī vīx ădĕūndă jŭgō. *M.* Scrūpĕă sāxă lŏcōrūm Præclūdūnt ădĭtūs. *V. Fl.* || *Impénétrable.* Īnvĭă Sārmătĭcīs dŏmĭnī lōrīcă săgīttīs. *M.* (VII, 2). SYN. Īmpērvĭŭs, īmpĕnĕtrābĭlĭs.

Īnvŏcātŭs, ă, ūm. 1 (*de in priv. et* vocatus). *Non appelé, non invité.* Quĭă īnvŏcātūs sŏlĕo ēsse īn cōnvīvĭō. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 2. Adde *Ter. Eun.* V, 8, 29. Ubi *Donat.*). || 2. *Part. p. de* Invoco. *Invoqué.* Ēt īnvŏcātă mūnŭs hōc sānxĭt Stўgĕ. *Sen.* (*Hip.* 944). || *Invité.* (*Pl. Capt.* I, 1, 6.)

Īnvŏcŏ, ās, ārĕ. *Appeler dans.* Ălĭum īnvŏcăt, cum ălĭō cāntăt. *Næv.* (apud *Isid. Or.* 1, 26). || *Invoquer, nommer dans une invocation.* Īnvŏcăt Plānēsĭūm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 77. *Id. Capt.* I, 1, 8). SYN. Vŏcŏ, āppēllŏ. || *Appeler à son secours, prier.* Quōs īgnōrăt ădhūc, īnvŏcăt īllă dĕōs. *O.* Phrўgĭāmque ēx ōrdĭnĕ mātrĕm Īnvŏcăt. *V.* Ēt fĕr aūxĭlĭūm tŭæ Nātæ īnvŏcāntī, gĕnĭtōr. *Sen.* (*Oct.* 134). SYN. Vŏcŏ, āppēllŏ (as), īmplōrŏ, pōscŏ, ēxpōscŏ, rŏgŏ, tēstŏr, ŏbtēstŏr, etc. *Voy.* Precor.

Īnvŏlĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Voltiger sur.* Sēntĭbŭs īnvŏlĭtāns Dĕŭs īgnĕŭs. *Amœn.* (vs. 29). Ēt, quæ nūnc hŭmĕrīs īnvŏlĭtānt, cŏmæ. *H. Voy.* Volito.

Īnvŏlŏ, ās, ārĕ. 1. (*de* in *et* volo), *n. Voler sur, se précipiter sur.* Ŭt ĕgo ūnguĭbūs făcĭle īlli īn ŏcŭlōs īnvŏlēm vĕnēfĭcō! *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 6. *Ib.* V, 2, 20. Ubi *Donat.*). Ēx ōre īn ŏcŭlōs tuōs nĭbĭōnēs īnvŏlānt. *Afran.* (ap. *Isid. Or.* 12, 8). Ŏcŭlīs īnvŏlēm. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 139). SYN. Īnsĭlĭŏ. || 2. (*de* vola), *act. Saisir, prendre, voler.* Quōs Cæsărĭs īnvŏlĕt ārtūs. *L.* (VI, 588). Rĕmīttĕ pāllĭūm mĭhī mĕūm, quŏd īnvŏlāstī. *Cat.* (25, 6. Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 233, et *G.* II, 88. *Gloss. Placid.* Involant, *invadunt, arripiunt*).

Īnvŏlūcrūm, ī, *n. Enveloppe, peignoir, et au fig.* Ne īd quĭdem īnvŏlūcrum īnjĭcĕrĕ vŏlŭĭt, vēstem ŭt ne īnquĭnĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 17). || ÷ Īnvŏlūcrūm. Cōrpŏrĭs īnvŏlūcrĭs tŭmŭlō frīgēntĕ rĕpōstīs. *Prud.* (*Ham.* 921. *Id. Cath.* 5, 36).

Īnvŏlŭī, *parf. par dierèse, pour* Involvi. Īnfāntēm nōdīs īnvŏlŭīssĕ mănūm. *O.*

Īnvŏlūtŭs, ă, ūm. *Enveloppé.* Ūtque īnvŏlūtōs frāngĭt Īŏnĭō sălō Ōppŏsĭtă flūctūs Leūcăs. *Sen.* (*H. OEt.* 731). Dŭplĭcī tŏga īnvŏlūtūs. *Bibac.* (apud *Charis.* 102).

Īnvŏlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtūm, ŏlvĕrĕ. *Rouler dans, envelopper.* Lūtĕă sēd nĭvĕum īnvŏlvăt mēmbrānă lĭbēllūm. *Tib.* (III, 1, 9). Īnvŏlvĭt sē fărīnā. *Ph.* Īnvŏlvēns ŭmbrā măgnā tērrāmquĕ pŏlūmquĕ. *V.* Ēt tōtum īnvŏlvūnt flāmmīs nĕmŭs. Īnvŏlvērĕ dĭēm nĭmbī. *Id.* Īnvŏlvĭtŭr ūndĭquĕ fūmō. *O.* SYN. Īmplĭcŏ, cīngŏ, cīrcūmdŏ, āmbĭŏ, ābscōndŏ, ābdŏ, tĕgŏ, cōmprēndŏ. || *Au fig.* Ēt mĕā Vīrtūtĕ me īnvŏlvō. *H.* Īnvŏlvēs bēllo Ītălĭām. *Sil.* || *Envelopper, entortiller, rendre obscur.* Ōbscūrīs vēra īnvŏlvēns. *V.* Flēxā sīc ōmĭnă Tūscŭs īnvŏlvēns (ambage). *L.* SYN. Īmplĭcŏ.

Īnvŏlvŭlŭs, ī, *m. Sorte de chenille* (*peut-être Rouleuse*). Īnvŏlvŭlūm, quæ īn pāmpĭnī fŏlĭo īntōrta īmplĭcăt sē. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 63. Vid. *Fest.*).

1. Īō (ἰώ), *interj. Cri des Bacchantes; cri de joie, ordint. d'une foule, et dans les triomphes.* Rūrsŭs ĭō măgnōs clāmăt tĭbĭ Rōmă trĭūmphōs. *M.* (VII, 5). Mīlĕs ĭō măgnā vōcĕ, Trĭūmphĕ, cănĕt. *Tib.* (II, 5, 122). Īsquĕ, dūm prōcēdĭs, ĭō, trĭūmphĕ. *H.* || *Cri de douleur.* Ūrŏr ĭō! rĕmŏvĕ, sævă pŭēllă, făcēs. *Tib.* (II, 4, 6). Ēcquĭs, ĭō sīlvæ, crūdēlĭŭs, īnquĭt, āmāvĭt? *O.* || *Cri d'admiration.* Quāntŭs ĭō Lătĭās mūndī cōnvēntŭs ăd ārās! *M.* (VIII, 4). || *Pour appeler.* Clāmăt, ĭō mātrēs aŭdīte, ŭbĭ quæquĕ, Lătīnæ. *V.*

2. Īō, ūs, *f.* (Ἰώ). *Io, fille d'Inachus, que Jupiter changea en génisse pour la soustraire à la jalousie de Junon. Longtemps persécutée par cette déesse, elle reprit enfin sa première forme, devint l'épouse d'Osiris, et fut adorée en Égypte sous le nom d'Isis.* Pērfĭdŭs Īxīōn, Īō văgă, trīstĭs Ŏrēstēs. *H.* Dūm nĭmĭūm sērvăt cūstōs Jūnōnĭŭs Īō. *O.* (*Am.* II, 2, 45). Ŭt Sĕmĕla ēst cōmbūstŭs, ŭt ēst dĕpērdĭtŭs Īō. *Pp.* (II, 30, 29). Stēllātūmque ŏcŭlīs cūstōdēm vīrgĭnĭs Īūs. *Nemes.* (*Cyn.* 31). VERS. Sīdŏnĭī blāndă jŭvēncī Pōndĕră. *St.* Quæ bōs ēx hŏmĭne ēst, ēx bŏvĕ făctă dĕă. *O.* Īō, vērsă căpŭt, prīmōs mūgīvĕrăt ānnōs. *Pp.* (Cf. *Ov. Met.* I, 588 sq.; *Her.* 14, 85; *Am.* II, 3, 21; *Virg. Æ.* VII, 789; *Prop.* III, 22, 35; *V. Fl.* IV, 351.) *Voy.* Isis, Argus. || † Īōnĭs, nī, *ancienne décl.* Quēm quōndam Īōnī Jūnō cūstōdem āddĭdĭt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 20). Cūstōdem āssĭdŭum Īōni āppŏsŭĭt vīrgĭnī. *Att.* (apud *Charis.* 47. Vid. quæ notavimus in v. *Calypso*). || † Īō. *La même.* Quæ tĭbĭ caūsă fŭgæ? quĭd, Īō, frĕtă lōngă pĕrērrās? *O.* (*Her.* 14, 103. *Ib.* 624).

Ĭōānnēs *ou* Ĭōhānnēs, Īōānnēs *ou* Jōhānnēs, *et* Īōānnēs *ou* Jŏhānnēs, ĭs, *m.* (Ἰωάννης). 1. *Saint Jean-Baptiste, fils de Zacharie et d'Élisabeth, baptisa J.-C. dans le Jourdain, prêcha dans le désert, et fut décapité par l'ordre d'Hérode, à la prière d'une courtisane.* Bāptīsta Ĭōhānnēs vŏcăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 376). Præmĭă sāltātrīx pōscīt fūnĕbrĭă vīrgō Jōhānnĭs căpŭt. *Amœn.* (vs. 134. Sic *Juvc.* I, 137, et passim). Cūjŭs īn ādvēntu ēxsĭlŭĭt dē vēntrĕ Jŏhānnēs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 53). Hūnc īdēm jŭbĕt ēssĕ Jŏhānnēm. *P. Nol.* (6, 59). SYN. Bāptīstă. PPH. Bāptīstă Jŏhānnēs. *P. Nol.* Zăchărĭæ sŏbŏlēs. *Juvc.* || *Nom d'un général dans le Bas-Empire.* Scrībĕrĕ mē lĭbŭĭt măgnūm pēr bēllă Jŏhānnēm. *Corip.* (*Johan. Præf.* 3). || † Jŏhānnēs, *ou peut-être* Jŏhānnĭs. Quām sāngŭĭnĭs Chărўbdĭm Jōhānnēs ēxsĕcrātŭr. *Prud.* (*Cath.* 6, 107). Īpsĕ Jŏhānnēs ŏbĭt. *Fort.* (IX, 2, 38).

Īōb *et* Jōb, *m. indécl.* (Ἰώϐ). *Job, juste de l'Écriture, célèbre par ses malheurs et sa résignation.* Nām prōxĭmŭs Īōb Hæsĕrăt īnvīctæ dūra īntēr bēllă măgīstræ. *Prud.* (*Psych.* 163). Jōb quŏquĕ, tūm gĕnĭtī sīc ăbĭĕrĕ sŭī. *Fort.* (IX, 2, 24). || *Qqf.* Jōbŭs, ī. Jōbūs vūlnĕrĭbūs tēntātŭs. *P. Nol.* (25, 25).

Ĭŏcāstă, æ, *f.* (Ἰοκάστη). *Jocaste, femme de Laïus, roi de Thèbes, épousa, sans le connaître, son fils OEdipe, le meurtrier de Laïus. Devenue mère d'Étéocle et de Polynice, elle se pendit quand elle eut découvert son horrible destinée.* Ŏcŭlōs sōrdēntĭbŭs ōbsĭtă cānĭs Ēxsāngŭēsque Ĭŏcāstă gĕnās. *St.* Ēt gĕnĭtrīx Ĭŏcāstă mĭhī. *Id.*

Ĭōhānnēs. *Voy.* Ioannes.

Ĭōlās *ou* Ĭōllās, æ, *m. Nom d'homme.* Mĕŭs ēst nātālĭs, Ĭōllă. *V.* Pīnguēs, Lўgdĕ, sŭēs hăbĕăt vīcīnŭs Ĭōllās. *M.* (XI, 42). || *Un guerrier troyen.* Cātīllŭs Ĭōllān (dejicit). *V.*

Ĭŏlāŭs, ī, *m.* (Ἰόλαος). *Iolaüs, fils d'Iphiclus, rajeuni par Hercule auquel il avait prêté secours dans son combat contre l'Hydre, et par la suite, conquérant d'une partie de la Sardaigne.* Ōrĕ rĕfōrmātūs prīmōs Ĭŏlāŭs īn ānnōs. *O.*

Ĭōlcĭăcŭs, ă, ūm. *D'Iolcos.* Cōlchĭs Ĭōlcĭăcīs ūrăt ăhēnă fŏcīs. *Pp.* (II, 1, 54). Vīctŏr Ĭōlcĭăcōs tĕtĭgĭt cūm cōnjŭgĕ pōrtūs. *O.*

Ĭōlcŏs, ī, *f.* (Ἰωλκός). *Iolcos, ville de Thessalie, patrie de Jason.* Thēssălŭs Æmŏnĭām vōmĕr prōscĭndĭt Ĭōlcōn. *L.* Pārvāmnĕ Ĭōlcōn, Thēssăla ān Tēmpē pĕtām? *Sen.* (*Med.* 457). Hērbāsquĕ quās Ĭōlcŏs ātque Ĭbērĭă Mīttĭt. *H.*

Ĭŏlē, ēs, *f.* (Ἰόλη). *Iole, fille d'Eurytus. Hercule l'enleva, après avoir tué son père.* Ēt fūlsĭt Ĭŏlē quālĭs īnnūbĭs dĭēs. *Sen.* (*H. OEt.* 238). Āmphĭtrўŏnĭă-

dĕn ĭŏlĕs ārdōrĕ tĕnĕrī. *O.* || *Nom de femme.* (*Prop.* IV, 5, 35.)

Ĭŏllās. *Voy.* Iolas.

1. Ĭŏn, ĭī, *n.* (ἴον). *Violette.* Hīc jăcĕt Ŏptātūs, pĭĕtātĭs nōbĭlĭs īnfāns, Cuī prĕcŏr ūt cĭnĕrēs sīnt ĭă sīntquĕ rŏsæ. *Inscr.* (apud *Fabrett.* p. 284. Cf. *Plin.* 21, 14, 1 : « Violæ... appellatæ *ia*, et ab his ianthina vestis. »)

2. Ĭŏn, ōnĭs, *m.* (Ἴων). *Ion, fils de Xuthus, chef des Hellènes qui furent reçus dans l'Attique par Érechthée, et dont les colonies se répandirent sur la côte de l'Asie Mineure.* Quēm mĕmŏr ā sācrĭs nūnc quŏquĕ pēllĭt Ĭōn. (*Ibis*, 624. Alii leg. *Io.* Cf. *Vitruv.* 4, 1.) || *Adj. Ionien. Voy.* Iones. || — pēs. *Nom d'un pied, le même que* Ionicus. Quāndŏ Vārrŏ vērsūs Hōs, ūt dīxĭmŭs, ēx Ĭōnĕ nātōs. *T. Maur.* (*Met.* 1312. *Ib.* 1308).

Ĭōnă, æ, *f. Comme* Ionia. Ēt quŏt Ĭōnă tŭlĭt, vĕtŭs ēt quŏt Ăchāĭă fōrmās. *Pp.* (II, 28, 53).

Iōnās. *Voy.* Jonas.

Ĭōnĕs, ŭm, *m. pl.* (Ἴωνες). *Ioniens.* Prōxĭmă, Bīthȳnōs; sōlēm quæ cōndĭt, Ĭōnās. *Cl.* Ēgrĕgĭæ quōndām cŏlŭērūnt gēntĭs Ĭōnūm. *Prisc.* (*Peri.* 566).

Ĭōnĭă, æ, *f.* (Ἰωνία). *L'Ionie, province maritime de l'Asie Mineure.* Nēc Lătĭūm nōrāt quām mīttĭt Ĭōnĭă dīvĕs. *O.* Āt tū, seū mōllĭs quā tēndĭt Ĭōnĭă. *Pp.* (I, 6, 31. Et *Pl. Pers.* V, 2, 45).

? Ĭōnĭăcŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Ĭōnĭăs, ădĭs, *f.* (Ἰωνιάς). *Comme* Ionis. Intĕr Ĭōnĭădās călăthūm tĕnŭīssĕ pŭēllās. *O.* (*Her.* 9, 73. Vulgo *Ioniacas.* Sed *Achais* et *Achaias*, *Pelasgis* et *Pelasgias.* Et *Ov.* in *Her.* 9, 3, *Pelasgiadas* urbes).

Ĭōnĭcŭs, ă, ŭm (Ἰωνικός). *D'Ionie.* Mōtūs dŏcērī gaŭdĕt Ĭōnĭcōs. *H.* Ĭōnĭcārūm gūstŭs āttăgēnārŭm. *M.* (XIII, 61). || — pēs, vērsŭs, mĕtrŭm. *Pied ionique, composé de deux longues et deux brèves, ou de deux brèves et deux longues; vers ionique.* 1. *Ionique majeur.* Fīēt Ĭōnĭcŏn hōc ἀπὸ μείζονος, ūt mŏdŏ cērnĕs. *T. Maur.* (*Met.* 442. Cujus versus exemplum dat *Diom.* p. 511 : Pānsa ŏptĭmĕ, dīvōs cŏlĕ, sī vīs bŏnŭs ēssĕ). || 2. *Ionique mineur.* Āt quī, brĕvĭbūs præpŏsĭtĭs, deīndĕ lōngās Āccēpĕrĭt, ἀπ' ἐλάσσονος hūnc jŭbēnt vŏcārī. *Id.* (*Ped.* 145. Idem, *Met.* 492, exemplum dat : Dĕă fēcĭt, dĕă bēllī dŏmĭnātrīx, Phrȳgĭās ŏmnēs).

Ĭōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἰωνίς). *Femme Ionienne.* Ĭōnĭdēsvĕ, vĕl Mȳcēnææ nŭrŭs. *Sen.* (*Troad.* 363). || Ĭōnĭdĕs īnsŭlæ. *Iles près de l'Ionie.* Āttōllūntŭr Ĭōnĭdĕs īnsŭlæ āb āltō. *Avien.* (*D. Terr.* 722).

Ĭōnĭŭs, *et peut-être* Ĭōnĭŭs, ă, ŭm (Ἰώνιος *et* Ἰόνιος). *D'Ionie.* Nōssĕ quŏt Ĭōnĭī vĕnĭānt ād līttŏră flūctūs. *V.* (*G.* II, 109). Ēgĕrĭt Ĭōnĭō Bōsphŏrĭōquĕ mărī. *O.* (*Trist.* II, 298. Et sic ubique : *Stat. Th.* I, 14; *Prop.* III, 21, 19; *Cl. R. Pros. præf.* 12; *Catul.* 84, 12; *Sen. Thyest.* 478). || Ĭōnĭūm, *n.* (*s.-ent.* mare). *Mer Ionienne, partie méridionale de la mer Adriatique.* Nāvĭgăt Ĭōnĭūm, Lăcĕdæmŏnĭūmquĕ Tărēntūm. *O.* Ĭōnĭūm quīcūmquĕ pĕtūnt. *V. Fl.* Īnsŭlæ Ĭōnĭo īn māgnō. *V.* (*Æ.* III, 211. Sic melius scandas cum plerisque grammaticis, quam ut vult *T. Maur. Met.* 76 : Īnsŭlæ Ĭōnĭō īn māgnō, etsi hoc nec absurdum).

Ĭōnŭs, ī, *m. Roi des temps reculés de la Grèce, qui inventa l'art de couler l'airain.* Prīmūs Thēssălĭæ rēctōr tēllūrĭs Ĭōnŭs. *L.* (VI, 402. Alii leg. *Itonus*).

Ĭōpās, æ, *m.* (Ἰώπας). *Nom d'homme.* Cĭthără crīnītŭs Ĭōpās Pērsŏnăt aūrātā. *V.*

Iōppē. *Voy.* Joppe.

Iōrdānēs. *Voy.* Jordanes.

Ĭōsēph *ou* Jōsēph, *m. indécl., et qqf.* Jōsēphŭs, ī, (Ἰωσήφ). 1. *Joseph, fils de Jacob et de Rachel, vendu par ses frères, devint ministre du roi d'Égypte.* Cārnĭs ŭt īllĕcĕbrās, vĕlŭt īnvĭŏlātŭs Ĭōsēph. *P. Nol.* (24, 626). Ūtquĕ rĕōs fūrtī Jōsēph tĕnĕt. *Amœn.* (vs. 27). Æthĕrĭās tĕnĕrūm Jōsēphūm gīgnĭt ād aūrās. *Cypr.* (*Gen.* 917. *Ibid.* 1059). || 2. *Saint Joseph, époux de la sainte Vierge.* Īpsum ĕtĭām pŭĕrūm, mŏnĭtĭs cœlēstĭbŭs āctŭs, Ægȳptūm cūm mātrĕ sĭmūl trānspōrtăt Ĭōsēph. *Juvc.* (I, 284). PPH. Mārĭæ spōnsŭs. *Id.* || 3 *Joseph d'Arimathie, qui embauma le Christ.* Hīc āb Ărīmāthĭā nōmēn gēstābāt Ĭōsēph. *Juvc.* (II, 722). || 4. *Joseph, surnommé le Juste, choisi pour disciple à la place de Judas.* Cōnstĭtŭērĕ dŭōs, Jōsēph cŏgnōmĭnĕ Jūstūm. *Arat.* (I, 104).

Ĭōtă *et* Jōtă, *n.* (ἰῶτα). *La lettre* I *dans l'alphabet des Grecs.* Ūnūm dē tĭtŭlō tōllĕre ĭōtă pŏtēs. *M.* (II, 93). Ānsĭs cīnctă dŭābŭs ĕrĭt quūm jōtă, lĕgēs Θ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 23). Jōtă tāntūm ēt Ū vĭdēmŭs sŭbdĭtās vōcālĭbŭs. *T. Maur* (*Syll.* 119). Jōtă quŏd ērĭgĭtŭr. *Orient.* (*Trin.* 76). || *Qqf. décliné.* Līttĕră sūm jōtæ sĭmĭlĭs, vōx plēnă jŭbēns Ī. *Aus.* (l. cit. 7)

Īphĭănāssă, æ, *f. Autre nom d'Iphigénie.* Īphĭănāssāī tūrpārūnt sānguĭnĕ fœdĕ Dŭctōrēs Dănăūm. *Lr.* (I, 86. Hoc ipsum, pro antiqui genitivi exemplo, laudat *Prisc.* 728).

Īphĭās, ădĭs, *f.* (Ἰφιάς). *Évadné, fille d'Iphis.* Aūsăque īn ăccēnsōs Īphĭās īrĕ rŏgōs. *O.* Īphĭās, īn mĕdĭōs dēsĭlŭītquĕ rŏgōs. *Id. Voy.* Evadne.

Īphĭclŭs, ī, *m. Fils d'Amphitryon et d'Alcmène.* Cōgnĭtŭs Īphĭclī sūbrĭpŭīssĕ bŏvēs. *Pp.* (II, 3, 52).

Īphĭgĕnīă, æ, *f.* (Ἰφιγένεια). *Iphigénie, fille d'Agamemnon et de Clytemnestre. Les Grecs, retenus à Aulis par les vents contraires, allaient la sacrifier à Diane, quand la déesse lui substitua une biche, et la transporta dans la Tauride, où elle en fit sa prêtresse.* Prō quā māctāta ēst Īphĭgĕnīă mŏrā. *Pp.* (III, 7, 24). Flēntĭbŭs āute ārām stĕtĭt Īphĭgĕnīă mĭnĭstrĭs. *O.* Nēscĭŏ quām dīcūnt Īphĭgĕnīān ĭtĕr. *Id.* SYN. Īphĭănāssă, Mȳcēnĭs. PPH. Pĕlŏpēĭă vīrgŏ. PHR. Tēctām quōndām nūbe æthĕrĭā, Quī vēxĭstĭs rāptām sævæ Vīrgĭnĭs ārĭs Īphĭgĕnīām. *Sen.* (Cf. *Ov. Met.* XII, 1 sq.; *Trist.* IV, 4, 63; *Pont.* III, 2, 45).

Īphĭnŏē, ēs, *f.* (Ἰφινόη). *Nom de femme.* Trānsĭt ăd Īphĭnŏēn. *V. Fl.*

Īphĭnŏŭs, ī, *m.* (Ἰφίνοος). *Nom d'un centaure.* Ēmĭnŭs; Īphĭnŏūm cōllātō mārtĕ Dănīnquĕ. *O.* || 2. *Guerrier au siége de Thèbes.* Cūspĭdĕ dēmīssā Chrŏmīn, Īphĭnŏūmquĕ, Săgēnquĕ. *St.*

1. Īphĭs, ĭs, *m.* (Ἶφις). *Iphis, amant dédaigné d'Anaxarète, se pendit de désespoir.* Īphĭs Ănāxărĕtēn hŭmĭlī dē stīrpĕ crĕātŭs Vīdĕrăt. *O.* || *Un des Argonautes.* (*V. Fl.* I, 441.)

2. Īphĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἶφις). *Fille de Lygdus, élevée sous des vêtements d'homme, allait être mariée à la Crétoise Ianthe. Pendant la cérémonie nuptiale, Isis changea son sexe.* Vōtă pŭĕr sōlvĭt quæ fēmĭnă vŏvĕrăt Īphĭs. *O.*

Īphĭtŭs, ī, *m.* (Ἴφιτος). *Guerrier troyen.* Dīvēllĭmŭr īndĕ Īphĭtŭs ēt Pēlĭās mēcūm. *V.* || 2. *Roi d'Élide, qui rétablit les jeux Olympiques.* (*V. Fl.* I, 363.)

Īpsĕ, ă, ŭm; *gén.* Īpsĭŭs *et* Īpsīŭs. *Lui-même, elle-même.* Īpsĕ gŭbērnāclō rēctōr sŭbĭt, īpsĕ măgīstĕr. *V.* Īpsĭŭs īn vūltū vărĭōs ērrārĕ cŏlōrēs. Nūnc ūltro ăd cĭnĕrēs īpsĭŭs ēt ōssă părēntĭs Ādsŭmŭs. Īpsī tē fōntēs, īpsa hæc ārbūstă vŏcābānt. *Id.* || *Moi-même.* Ēt īpsūm Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō pērmīsĭt ăgrēstī. *V.* PHR. Īpse ĕgŏ paūlīspĕr prō tē tŭă mūnĕra ŏbībŏ. *V.* Īpse ĕgŏmĕt prŏprĭō dē sānguĭnĕ Phrĭxī. *V. Fl.* || *Toi-même.* Nīl mĭhĭ rēscrībās ūt tămĕn: īpsĕ vĕnī *O.* PPH. Tū īpsĕ. Tūtĕmĕt. Tūte īpsĕ. || *Qui agit de soi-même.* Quĭbŭs īpsă... Fūndĭt hŭmō făcĭlēm vīctūm jūstīssĭmă tēllūs. *V.* (*Id. Ecl.* 7, 15). || † *Superl.* Īpsīssĭmŭs. *Lui-même ou moi-même en person-*

ne. (*Pl. Trin.* IV, 2, 146. Cf. *Prisc.* p. 598.) || † Īpsĕ, ĕāpsĕ, *ancienne décl. Voy.* Eapse.

† Īpsĕmĕt. *Comme le précéd.* Taū Gāllĭcūm spīnæ īpsĕmĕt mālĕ īllīsĭt. (*Catal. Virg.* 2, 4. Alii aliter.)

Īpsĭthīllă. *Voy.* Hypsithilla.

† Īpsŭs, *arch. Comme* Ipse. Ĭta ēst ădŏlēscēns īpsūs ēscæ māxŭmæ. *Pl.* (*Men.* I, 1, 24). Īmo īpsūs īllī dīxīt cōndūctam ēsse ĕām. *Id.* (*Epid.* III, 3, 36). Lăbōrem ĭnănem īpsūs căpĭt, ĕt īllī mŏlēstĭam āffĕrt. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 9). Īpsī mē vēllĕ vēstīmēntă dīcĭtŏ. *Afran.* (ap. *Prisc.* 694, pro *ipsius.* Cf. *Charis.* 132, *Diom.* 318).

Īră, æ, *f. Colère.* Īră fŭrōr brĕvĭs ēst. *H.* Sīc Hĕcŭbē pōstquām cūm lūctū mīscŭĭt īrăm. *O.* Tāntæne ănĭmīs cœlēstĭbŭs īræ ? *V.* SYN. Fŭrŏr, bīlĭs, răbĭēs, dŏlŏr, stŏmăchŭs, *qqf.* īrācūndĭă, vĭŏlēntĭă, ănĭmŭs *ou* ănĭmī. SYN. Fŭrēns, præcēps, răbĭdă, vĭŏlēntă, īndŏmĭtă, īngēns, ēffĕră, tŭmĭdă, aŭdāx, crūdēlĭs, sævă, fūlmĭnĕă, hōrrĭdă, ārdēns, fērvēns, āccēnsă, hōrrĭbĭlĭs, īmmānĭs, ācrĭs, ātrōx, īmprŏbă, īmpĭă, īmmītĭs, cæcă, grăvĭs, fĕră, fĕrōx, trūx, trīstĭs. PPH. Īræ călŏr, fāx, stĭmŭlī, vīs, impĕtŭs, ārdŏr. Īrārūm răbĭēs, æstŭs, flūctŭs, mĭnæ. Cæcŭs mēntĭs fŭrŏr. Cōmmōtī pēctŏrĭs æstŭs. Vēsānōs ănĭmī tŭmōrēs. Ănĭmŭs călēns, flāmmātŭs. (Describitur *Ira* a *Prudentio*, *Psych.* 113 sq.) || *Exciter la colère. Voy.* Irrito.|| *Calmer la colère.* PHR. Īrăm, īrās cŏhĭbĕŏ, rĕprĭmŏ, cōmprĭmŏ, frēnŏ, cōntūndŏ, cōmpēscŏ, plācŏ, ēxstīnguŏ, frāngŏ, vīncŏ, sēdŏ, lēnĭŏ, tēmpĕrŏ, mōllĭŏ. *Voy.* Placo. || *Se mettre en colère. Voy.* Irascor. || *Se calmer.* PHR. Īrăm *ou* īrās pōnŏ. dēpōnŏ, vīncŏ, cŏhĭbĕŏ, cōmpēscŏ, cŏērcĕŏ, frēnŏ, rĕprĭmŏ, sūpprĭmŏ, tēmpĕrŏ, rĕmīttŏ. Īræ mŏdĕrŏr, īmpĕrŏ. Ănĭmōs vīncŏ. Īră mītēscĭt, cădĭt, flēctĭtŭr, cōnstĭtĭt, dēflăgrăt, dēfērvēscĭt. VERS. Tŭmĭda ēx īrā tūm cōrdă rĕsīdūnt. *V.* Tŭmŏr ōmnĭs ĕt īræ Cōncēssērĕ dĕūm. *Id.* Īntĕrĭt īră mŏrā. *O.* Ērĭt læsī mōllĭŏr īră dĕī. Nūmĭnĭs ūt læsī fīăt mānsuētĭŏr īră. Cūr ĕgŏ pŏssĕ nĕgēm mĭnŭī mĭhĭ Cæsărĭs īrăm ? Ŭt īră mŏrā vīrēs ābsūmĕrĕ pōssĕt. Ūt vălĭdō mēntēm cōllēgĭt ăb æstū. Nĕque ădhūc Sthĕnĕlēĭŭs īrās Sōlvĕrăt Eūrўstheūs. *Id.* Sī lĕvăt hīc īrās, īpsō mē jūdĭcĕ dāmnŏr. *Aul. Sab.* Jām tāndēm cēssērĕ īræ. *V. Fl.* Paūlātĭm fŭgĭt īră fĕrōx. *L. Voy.* Placor. || *Ressentiment.* Sævæ mĕmŏrēm Jūnōnĭs ŏb īrăm. *V.* Ætērnūm sērvāns sūb pēctŏrĕ vūlnŭs. Nēcdum ĕtĭām caūsæ īrārūm sævīquĕ dŏlōrēs Ēxcĭdĕrānt ănĭmō. *Id.* Īrās sērvārĕ rĕpōstās. *Sil.* Ēxērcēt mĕmŏrēs plūs quām cīvīlĭtĕr īrās. *O.* Īnēxsătŭrābĭlĕ dūrŭs Ēxērcēs ŏdĭūm, nĕc ĭnīquā fīnĭs ĭn īra ēst. *Id.* SYN. Dŏlŏr. PPH. Īră mĕmŏr. || *Au fig.* Īpsum hōrrĭsŏnī quătĭt īră flăgēllī. *V. Fl.* Mōlēs quæ prīmās æquŏrĭs īrās Frāngĭt. *O.* Grāndĭnĭs īră. *Id.* Ēt dānt mūcrōnĭbŭs īrās. *Sil.* SYN. Fŭrŏr, răbĭēs, *qqf.* īmpĕtŭs, æstŭs, vīs. || *Qqf. abl. plur.* Cōrquĕ mĕūm pĕnĭtŭs tūrgēscĭt trīstĭbŭs īrīs. *Cic.* (*Tusc.* 3, 18, ex Homero. Et *Ter. Hec.* III, 5, 35).

Īrācūndē, *adv. Avec colère. Voy.* Iracunditer.

Īrācūndĭă, æ, *f. Penchant à la colère, colère.* Nōn ĕgŏ nūnc mĕdĭōcri īncēdo īrātŭs īrācūndĭā. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 1. Et *Ter. Ad.* III, 2, 12). *Voy.* Ira.

† Īrācūndĭtĕr, *arch. Avec colère.* Nē tĕmĕre hānc rem āxĭs, ne īrācūndĭtĕr. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 45. Et *Enn.* apud *Prisc.* 1010). SYN. Īrācūndē.

Īrācūndŭs, ă, ŭm. *Colère, enclin à la colère, qqf. Irrité.* Īrācūndăquĕ mēns făcĭle ēffērvēscĭt ĭn īrā. *Lr.* (III, 296). Īmpĭgĕr, īrācūndŭs, ĭnēxōrābĭlĭs, ācĕr (de Achille). *H.* Īrācūndĭŏr ēst paūlō. *Id.* Īrācūndĭquĕ lĕōnēs. *O.* SYN. Stŏmăchōsŭs, călĭdŭs. PPH. Īn īrăm *ou* īrās præcēps, prōmptŭs. Īræ īmmŏdĭcŭs. īmpătĭēns. Īrāscī prōmptŭs, cĕlĕr. VERS. Quīn prōclīvĭŭs hīc īrās dēcūrrăt ăd ācrēs. *Lr.* Īllīs īră mŏdūm sūpra ēst. *V.* Hōrrĭdŭs īrā, Quæ sŏlĭta ēst īllī. *O.* || *Au fig.* Īrācūndă dĭēm prōfĕrĕt Īlĭō (classis). *H.* Īrācūndă Jŏvēm pōnĕrĕ fūlmĭnă. Īrācūndĭŏr Ādrĭă. *Id.* Vōx īrācūndă. *O.*

Īrāscēns, tĭs. *Qui se met en colère.* Ēt nōn īrāscēns ūltrō cōnvīcĭă dīcŏ. *Sympos.* (*Ænigm.* 27).

† Īrāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Comme le suiv.* Nōlī, quæso, īrāscĕrĕ. *Pompon.* (apud *Non.* 2, 446).

Īrāscŏr, ĕrĭs, īrātŭs sŭm, īrāscī, *d. Se mettre en colère.* Nēc cuīquam īrāscī prŏpĭŭsve āccēdĕrĕ vīrtŭs. *V.* Ēt, quăsĭ læsă prĭŏr, nōnnūnquam īrāscĕrĕ læsō. *O.* Hīc sē fōrmōsŭm jăctăt; īlla īrāscĭtŭr. *Ph.* SYN. Īndīgnŏr, sūccēnsĕŏ, ēxārdĕŏ, fŭrŏ, sævĭŏ, ārdĕŏ, stŏmăchŏr, ēxcāndēscŏ. PPH. Īrā æstŭŏ, ēxæstŭŏ, flăgrŏ, ārdĕŏ, fērvĕŏ, āccēndŏr, īncēndŏr, īncāndēscŏ, ăgŏr, ăgĭtŏr, īmpēllŏr, ābrĭpĭŏr, răpĭŏr, stĭmŭlŏr, fŭrŏ, tŭmĕŏ. Īră, fŭrŏr mēntĕm, ănĭmŭm ăgĭt, præcĭpĭtăt, īnstīgăt, ūrĭt. Īrās cōncĭpĭŏ, fŏvĕŏ, sūb pēctŏrĕ vōlvŏ, vŏlūtŏ. Īrăm cōllĭgŏ. Īræ īndūlgĕŏ. Īn īrās ēxārdĕŏ, ārdēscŏ, sūrgŏ, cōnsūrgŏ, cōnvērtŏr. Īrā mēns æstŭăt, ēxæstŭăt, tŭmĕt. Răbĭē cōrdă tŭmēnt. Ănĭmīs sævĭŏ. Fŭrĭīs ăgŏr. Cæcō fŭrōrĕ īnsānĭŏ. Mēntĕ fŭrōrēs cōncĭpĭŏ. Ārdĕt fŭrōrĕ pēctŭs. Īræ ārdēnt, ēxcāndēscūnt, īgnēscūnt. Īră sævĭt *ou* călĕt. VERS. Fŭrŏr īrāquĕ mēntēm Præcĭpĭtānt. *V.* Sævæ jāmque āltĭŭs īræ Dārdănĭō sūrgūnt dūctōrī. Ēxārsēre īgnēs ănĭmō; sŭbĭt īră cădēntēm Ūlcīscī pătrĭăm. Nātĕ, quĭs īndŏmĭtās tāntŭs dŏlŏr ēxcĭtăt īrās? Ōmnēs īrarum ēffūndĭt hăbēnās. Vărĭōque īrārūm flūctŭăt æstū. Āccēnsō glīscĭt vĭŏlēntĭă Tūrnō. Ūltro īmplācābĭlĭs ārdĕt. Īncrēscūnt ănĭmīs dīscōrdĭbŭs īræ. Flūctŭăt īra īntŭs. Hīs ăgĭtŭr fŭrĭīs, tōtōque ārdēntĭs ăb ōrĕ Scīntīllæ ābsīstūnt. Āccēnsæ stĭmŭlīs mājōrĭbŭs īræ. *Id.* Prōtĭnŭs ēxārsĭt, nēc tēmpŏră dīstŭlĭt īræ. *O.* Ārdĕt, ĕt īrăm Nōn căpĭt īpsă sŭăm. Sŭbĭtām cōnvērtŏr ĭn īrăm. Īră Ēmĭcăt ēx ŏcŭlīs. Ōră tŭmēnt īrā. Stānt īn vūltĭbŭs īræ. Īrārūm cōncĭpĭt īgnēs. Īngēntēs ănĭmō, dīgnās Jŏvĕ, cōncĭpĭt īrās. *Id.* Mĕă quūm cōnfērbŭĭt īră. *H.* Nē frēna ănĭmō pērmīttĕ călēntī. Īræ īntŭmŭērĕ măgĭs. *St.* Āccēnsūm quĭs bīlĕ fĕrā fămŭlīsquĕ tŭmēntēm Lēnĭĕt ? *Id.* Scīntīllāvītquĕ crŭēntĭs Īră gĕnīs. *Sil.* Stānt īn vūltĭbŭs īræ. *Id.* Tōtām dūm cōllĭgĭt īrăm. *L.* Īmmānīque ŏcŭlōs īnfēcĕrăt īrā. *Cl.* Sī dŏlŏr ĕt bīlĭs, sī jūstă cŏēgĕrĭt īră. *M.* Sī tām prōtērvŭs īncŭbăt mēntī fŭrŏr. *Sen.* Tŭmĕt ănĭmŭs īrā, fērvĕt īmmēnsūm dŏlŏr. *Id.* Tūrgēscĭt vĭtrĕă bīlĭs. *Pers.* Quāntā sīccūm jĕcŭr ārdĕăt īrā. *J.* Ēccĕ dŭcēm plăcĭtæ fŭrĭīs crūdēscĕrĕ pūgnæ (stupet). *V. Fl. Voy.* Iratus.

Īrātē, *adv. Avec colère.* Vērum ūt ne īrātē dīmīssūm tē cēnsĕās. *Ph.*

Īrātŭs, ă, ŭm. *Irrité, en colère.* Aūt ūnde īrātŭs sīlvām dēvēxĭt ărātŏr. *V.* Īrātŭs, Grāĭīs quāntūm nŏcŭīssĕt Ăchīllēs. *H.* Quāmlĭbĕt āccūsēs, ĕt sīs īrātă lĭcēbĭt. *O.* SYN. Fŭrēns, īndīgnāns, īndīgnātŭs, āccēnsŭs, īncēnsŭs, răbĭdŭs, fŭrĭōsŭs, flāmmātŭs, īrrĭtātŭs, cōmmōtŭs, *qqf.* īrācūndŭs. PPH. Īrā pērcĭtŭs, cōncĭtŭs, tūrbĭdŭs, cōmmōtŭs, āctŭs, ārdēns, flăgrāns, fērvĭdŭs, āccēnsŭs, īncēnsŭs, fĕrōx, fŭrēns, āspĕr, hōrrĭdŭs, sævŭs, tērrĭbĭlĭs, īmpŭlsŭs. Fŭrōrĕ āccēnsŭs, āctŭs, cæcŭs, tōrvŭs. Fŭrĭīs āccēnsŭs, īncēnsŭs, ăgĭtātŭs, ēffĕrŭs, fērvēns. Fŭrēns ănĭmīs. Īræ nōn pătĭēns. Ēffūsŭs ĭn īrās. Īrārūm tūrbĭdŭs æstū. Sævā bīlĕ tŭmēns. Răbĭē stĭmŭlātŭs. Īn īrăm āccēnsŭs. Ācrī dŏlōrĕ fīxŭs, īncēnsŭs. Fēllĕ fērvēns. *Voy.* Irascor. || *En parl. d'une chose.* Hērcŭlĭs īrātā frāctă quĕrērĕ mănū. *O.* Īrātūm mărĕ. *H.* Īrātă sĭtĭs. *Pp.* || Īrātĭs dĭīs. *Voy.* Dii.

Īrĕ, Īrī, *inf. act. et pass. de* Eo.

Īrēnē, ēs, *f.* (εἰρήνη). *Irène, nom de femme.* Sērvīlĭa Īrēnē, rĕvĕrēns, etc. (*Anthol.* II, p. 115.).

Īrĭcŏlŏr, ōrĭs, *m. f. Irisé.* Īrĭcŏlŏr vărĭō pīnxĭt quās plūmā cŏlōrĕ. *Aus.* (*Epist.* 3, 15).

Īrĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *f.* (Ἶρις). *Iris, fille de Thaumas et d'Électre, et messagère de Junon.* Īrīm dē cœ̄lō mīsĭt Sātūrnĭă Jūnŏ. *V.* Īrĭ, dĕcŭs cœ̄lī. *Id.* SYN. Thaūmāntĭs, Thaūmāntĭăs. PPH. Jūnōnĭs nūntĭă. Jūnōnĭă vīrgŏ. Thaūmāntĭă prōlēs. Vīrgŏ Thaūmāntēă. || *Arc-en-ciel.* Cōncĭpĭt Īrĭs ăquās, ălĭmēntăquĕ nūbĭbŭs āffĕrt. *O.* SYN. Ārcŭs. EP. Āĕrĭă, æthĕrĭă, pīctă, cŏlōrātă, vērsĭcŏlŏr, dĕcōră; plŭvĭă, ăquōsă, ūdă, nīmbōsă, īmbrĭfĕră. PHR. Vārĭōs īndūtă cŏlōrēs. Vārĭīs dīstīnctă cŏlōrĭbŭs. Vārĭō dĕcōrātă cŏlōrĕ. Vārĭō cīrcūmdāns nūbĭlă cīnctū *ou* gȳrō. Nūbĭbŭs, nīmbīs cīnctă, sūccīnctă. VERS. Īllă vĭām cĕlĕrāns pēr mīllĕ · cŏlōrĭbŭs ārcūm. *V.* Ceū nūbĭbŭs ārcŭs Mīllĕ trăhĭt vărĭōs ādvērsō sōlĕ cŏlōrēs. Īngēntēmquĕ fŭgā sĕcŭīt sūb nūbĭbŭs ārcūm. *Id.* Īn tērrām pīctōs dēlāpsă pĕr ārcūs Īrĭs. *O.* Ēt rĕmĕāt, pēr quōs mŏdŏ vĕnĕrăt, ārcūs. Īndŭĭtūr vēlāmĭnă mīllĕ cŏlōrūm Īrĭs, ēt ārquātō cœ̄lūm cūrvāmĭnĕ sīgnāns. *Id.* Hīnc īmpērfēctō cōmplēctĭtŭr āĕră gȳrō Ārcŭs, vīx ūllā vărĭātūs lūcĕ cŏlōrēm, Ōcĕănūmquĕ bĭbĭt, rāptōsque ād nūbĭlă flūctūs Pērtŭlĭt, ēt cœ̄lō dēfūsūm rēddĭdĭt ǣquŏr. *L.* Pūrpŭrĕūs plŭvĭās cūr bĭbĭt ārcŭs ăquās. *Pp.* Quāmvīs prætēxēns nīgrā fērrūgĭnĕ cœ̄lŭm, Vēntūram ādmīttăt īmbrĭfĕr ārcŭs ăquăm. *Tib.* Quæ̆quĕ cădĭt lĭquĭdās Jūnōnĭă vīrgŏ pĕr aūrās, Ēt pīctūrātō plŭvĭūm lĭgăt āĕră gȳrō. *St.* Cāsūrās āltē sīc răpĭt Īrĭs ăquās. *M.* Ārcŭs ĕt ēnĭtŭĭt, quām nūnc Thaūmāntĭdă Grāiō, Īrīm Rōmŭlĕō vŏcĭtānt sērmōnĕ pŏētæ, Pēndŭlŭs ōblīquūm quūm sōlēm sēnsĕrĭt hūmŏr, Āncĭpĭtēs vărĭō mīttēns splēndōrĕ cŏlōrēs. *Alcim.* Sēd quālīs sōlēm mădĭdūs quūm vīdĕrĭt ārcŭs. *Id.* (Adde *Lucr.* VI, 524 sq.; *Virg. Æ.* IV, 693; *Sen. OEd.* 315; *Anthol.* II, p. 308, 309 et 310.) || *Iris, glaïeul, fleur.* Īllȳrĭcă quǣ vĕnĭt īrĭs hūmō. *O.* (Cf. *Plin.* 21, 39; *Pallad.* 1, 37).

Īrrădĭŏ, ās, ārĕ. *Frapper de ses rayons, et au fig.* Tĕrĕtēs hōc ūndĭquĕ gēmmǣ Īrrădĭānt. *St.* Grāiōrum ōbscūrās Rōmānĭs flōrĭbŭs ārtēs Īrrădĭās. *Cl. Voy.* Illumino. || *n. Rayonner.* Cœ̄pĕrăt īntĕrĕā pōst trīstĭă sābbătă fēlīx Īrrădĭārĕ dĭēs. *Sedul.* (V, 315). Frōntĕ sĕrēnŭs, ĕt īrrădĭă. *Prud.* (*Cath.* 3, 8). *Voy.* Radio.

Īrrāsŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Irrado. *Rasé.* Dī te āmēnt cum īrrāsō căpĭtĕ! *Pl.* (*Rud.* V, 2, 16). || 2. (*De* in *priv. et* rasus). *Non rasé ou raclé, brut, raboteux.* Āptābăt dēxtrĭs īrrāsǣ rōbŏră clāvǣ. *Sil.*

† Īrrĕcĭtābĭlĭtĕr. *D'une manière ineffable.* Īrrĕcĭtābĭlĭtēr mānāns dē cōrdĕ Părĕntĭs. *Fort.* (III, 9, 49).

Īrrĕdĭvīvŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne peut faire revivre.* (*Catul.* 17, 3.)

Īrrĕdūx, ŭcĭs, *m. f. Par où l'on ne peut revenir.* Īrrĕdŭcēmquĕ vĭām dēsērtō līmĭtĕ cārpĭt. *L.* (IX, 408).

Īrrĕflēxŭs, ă, ŭm. *Qui ne fléchit pas.* Ūltĭmŭs cœ̄lūm lābŏr īrrĕflēxō Sūstŭlĭt cōllō. *Boet.* (4, 7. Vox prorsus digna quæ Lexicis inseratur).

Īrrĕlĭgātŭs, ă, ŭm. *Non attaché, délié.* Nūdă pĕdēm, crŏcĕās īrrĕlĭgātă cŏmās. *O.* Īrrĕlĭgātă rătĭs. (*In Obit. Mæcen.* 5.) *Voy.* Solutus.

Īrrĕmĕābĭlĭs, ĕ. *D'où l'on ne peut revenir.* Ēvādĭtquĕ cĕlēr rīpam īrrĕmĕābĭlĭs ūndæ̆. *V.* Īrrĕmĕābĭlĭs ērrŏr. *Id.* Īrrĕmĕābĭlĕ līttŭs. *Sil.* PHR. Sēd rĕvŏcārĕ grădum... Hōc ŏpŭs, hīc lābŏr ēst. *V.*

Īrrĕmōtŭs, ă, ŭm. *Qui accompagne constamment.* Ăgĕ jām, prĕcŏr, mĕārūm Cŏmĕs īrrĕmōtă rērūm. *Prosp.* (*ad Uxor.*, init.). Ēt īrrĕmōtŭs ēxcŭbăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 408).

Īrrĕpărābĭlĭs, ĕ. *Irréparable.* Sēd fŭgĭt īntĕrĕā, fŭgĭt īrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *V.* PPH. Nōn rĕpărābĭlĭs. Nūllā rĕpărābĭlĭs ārtĕ.

Īrrĕpērtŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas été trouvé.* Aūrum īrrĕpērtum, ēt sīc mĕlĭūs sĭtūm. *H.* Hērcŭlī māgnō pŭĕr īrrĕpērtŭs. *Sen.* (*Med.* 648).

Īrrĕplētŭs, ă, ŭm. *Non rassasié.* Cōgĭmŭr vīctō, lĭcĕt īrrĕplētī, Cēdĕrĕ vōtō. *P. Nol.* (17, 60).

Īrrēpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ, *n. Se traîner vers ou sur, et au fig.* Nōndūm vălĭdæ̆ tĭbī sīgnă jŭvēntæ̆ Īrrēpsērĕ gĕnĭs. *St.* Lēntōque īrrēpūnt āgmĭnĕ pœ̄næ̆. *St.* Aūt pūlēx īrrēpēns dēntĕ lăcēssăt. *Col.* (X, 321). SYN. Īrrēptŏ, īnsērpŏ, īnsĭnŭŏ *ou* īnsĭnŭŏr. *Voy.* Repo.

Īrrĕprĕhēnsŭs, ă, ŭm. *Irréprochable.* Ēt tāndēm prŏbĭtās īrrĕprĕhēnsă fŭĭt. *O.* (*Id. Met.* III, 340.)

Īrrēptŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Irrepo. Pāmpĭnĕūmquĕ jŭbēs nĕmŭs īrrēptārĕ Lȳcūrgō. *St.* Grēxquĕ prŏtērvŭs Nūnc hŭmĕrĭs īrrēptĕt ăvī. *Id.* || *Qqf. avec l'acc.* Hōstīlēsquĕ Mȳcēnās Squālĭdŭs īrrēptĕt. *St.*

† Īrrĕquĭēs, ētĭs. *Comme le suiv.* Pālpĭtăt īrrĕquĭēs, vĕgĕtūm, tĕrēs, ācrĕ călēns cŏr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Memb.* 5). Īrrĕquĭēs, cūncta īpsĕ mŏvēns. *P. Nol.* (5, 16).

Īrrĕquĭētŭs, ă, ŭm. *Qui n'a pas de repos.* Āb ævī Sōrs mĕă prīncĭpĭīs īrrĕquĭētă fŭĭt. *O.* Īrrĕquĭētă Chārȳbdĭs. *Id.* Cuī nōn mānĕ fĕrās īrrĕquĭētŭs ăvē. *M.* (IV, 79). SYN. Īnquĭētŭs, īndēfēssŭs. || *Continuel.* Bēllăquĕ cūm mūltīs īrrĕquĭētă gĕrĭs. *O.* SYN. Cōntĭnŭŭs, āssĭdŭŭs.

Īrrĕsēctŭs, ă, ŭm. *Non coupé.* Hīc īrrĕsēctūm sæ̆vă dēntĕ līvĭdō Cānĭdĭă rōdēns pōllĭcēm. *H.*

Īrrĕsŏlūtŭs, ă, ŭm. *Non détendu, non détaché, fort.* Vīncŭlă sēmpĕr hăbēns īrrĕsŏlūtă mănĕt. *O.* Strīngātquĕ lĭgāns īrrĕsŏlūtō Sīngŭlă nēxū. *Boet.* (3, 2).

Īrrēstīnctŭs, ă, ŭm (*de* in *et* restinctus). *Non éteint.* Īrrēstīnctă fŏcīs sērvānt āltārĭă flāmmæ̆. *Sil.* SYN. Īnēxstīnctŭs.

Īrrētĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Embarrasser dans des filets.* Ārs ōllī cāptārĕ fĕrās, ănĭmālĭă brūtă Īrrētīrĕ plăgīs. *Prud.* (*Ham.* 140). SYN. Īllăquĕŏ. || *Au fig. Embarrasser, enlacer.* Hæ̆c me īrrētīvĭt vēstĕ fŭrĭāli īnscĭūm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9). Īrrētĭēntĭs sæ̆cŭlī pōmpam īllĭcēm. *P. Nol.* (21, 719). SYN. Īllăquĕŏ, īmplĭcŏ, īmpĕdĭŏ, īntrīcŏ, īnvōlvŏ.

Īrrētītŭs, ă, ŭm. *Enlacé, embarrassé, et au fig.* Tum hīnc, tum īllīnc īllĭc īrrētītōs īmpĕdĭt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 17). Nĭvĕō frōns īrrētītă căpīstrō. *Calp.* (5, 39). Sīc lăquĕīs, mănĭcīs, pĕdĭcīs mēns īrrētītă ēst. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 313).

Īrrĕtōrtŭs, ă, ŭm. *Qu'on ne détourne pas, fixe.* Quīsquĭs īngēntēs ŏcŭlo īrrĕtōrtō Spēctăt ăcērvōs. *H.* SYN. Rēctŭs, fīxŭs.

Īrrĕvŏcābĭlĭs, ĕ, *et* Īrrĕvŏcāndŭs, ă, ŭm. *Irrévocable.* Īrrĕvŏcābĭlĭs ābstŭlĕrĭt jām prætĕrĭta ætās. *Lr.* (I, 468). Ēt sĕmĕl ēmīssūm vŏlăt īrrĕvŏcābĭlĕ vērbūm. *H.* Īrrĕvŏcāndŭs ĕăt, sēctīs vītālĭbŭs, ērrŏr. *Cl.* PPH. Nōn *ou* Nūnquām rĕvŏcābĭlĭs.

Irrĕvŏcātŭs, ă, ŭm. *Non rappelé, non arrêté.* Īrrĕvŏcātŭs ăb ācrī Cæ̆dĕ lŭpŭs pērstăt. *O.* Quūm lŏcă jām rĕcĭtātă rĕvōlvĭmŭs īrrĕvŏcātī. *H.* || *Irrévocable.* Īrrĕvŏcātīs Sūpplĭcĭīs nūnc ēt sēmpēr tōrrēbĭtŭr īgnĭs. *Juvc.* (II, 637).

Īrrīdēndŭs, ă, ŭm. *Ridicule.* Tūrpĕ nĭmīs cūnctīs īrrīdēndūmquĕ vĭdērī. *Avien.* (*Fab.* 8, 7).

† Īrrīdēntĕr. *En se moquant.* Īrrīdēntĕr pĕtĭt. *Laber.* (apud *Charis.* 181).

Īrrīdĕŏ, ēs, īsī, īsŭm, īdērĕ, *n. et act. Se moquer.* Īrrīdĕt prīmō pĭă vōtă Lȳcāōn. *O.* Hīc jŭvĕnĭs vātem īrrīdēns. *V.* Quī mŏdŏ sēcūrŭs nōstra īrrīdēbās mălă. *Ph.* Tūnc īlla īrrīdēns. *Id.* SYN. Dērīdĕŏ, rīdĕŏ, īl-

lūdŏ, lūdĭfĭcŏr, jŏcŏr, īnsūltŏ, *qqf.* īncrĕpŏ, īncrĕpĭtŏ. PPH. Rīsū, căchīnnō ēxcĭpĭŏ, lăcēssŏ, ōbstrĕpŏ. Īn rīsūm vērtŏ. Sălĭbūs, jŏcīs ēxcĭpĭŏ. Prŏtērvīs vōcĭbūs īllūdŏ. Ādūncō nāsō sūspēndŏ. *Voy.* Rideo. || *Au pass. Voy.* Derideor.

† Īrrīdĭcŭlŭm, ī, *n. Objet de risée.* Nĕque āb jŭvēntūte ĭbi īrrīdĭcŭlo hăbĭtæ. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 10).

Īrrĭgātŏr, ōrĭs, *m. Qui arrose.* Hīc gūrgĕs ōrās āmbĭēns, hīc īntĭmī Sălĭs īrrĭgātŏr. *Avien.* (*Or. mar.* 392). Lāte æstŭāntĭs īrrĭgātŏr ālvī. (*Anthol.* I, p. 228.)

Īrrĭgātŭs, ă, ŭm. *Arrosé.* Ŭbi īrrĭgātūs mūltō vēnās nēctărĕ. *Ph. Voy.* Madens. || *Au fig. Qui a reçu une grêle de* (*coups*). Hŏmĭnem īrrĭgātūm plāgīs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 18).

Īrrĭgŏ, ās, ārĕ. *Arroser.* Rādīcīs fībrās lābēntĭbūs īrrĭgăt ūndīs. *O. Voy.* Rigo. || *Faire une irrigation, verser, répandre.* Ēt ămīcōs īrrĭgĕt īmbrēs. *V. Voy.* Fundo 2. || *Au fig.* Fēssōs sŏpŏr īrrĭgăt ārtūs. *V.* Pēr mēmbră quĭētēm īrrĭgăt. *Id.* Æthĕrĭūs sōl īrrĭgăt āssĭdŭē cœlūm cāndōrĕ rĕcēntī. *Lr.* (V, 282). Sī vŏlēs pĕr aūrēs pēctŭs īrrĭgārĭēr. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 5). || *Arroser, humecter.* Īrrĭgăt tērrām crŭŏr. *Sen.* (*Thyest.* 44. *Id. Phœn.* 441). *Voy.* Madefacio.

Īrrĭgŭŭs, ă, ŭm. 1. *Qui arrose.* Tūnc bĭbĭt īrrĭgŭās fērtĭlĭs hōrtŭs ăquās. *Tib.* (II, 1, 44). Īrrĭgŭūmquĕ bĭbānt vĭŏlārĭă fōntēm. *V.* SYN. Rĭgŭŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Cōnŏr ēt īrrĭgŭōs īn cārmĭnă dūcĕrĕ cāntūs. *Manil.* (III, 4. *Id.* II, 9, *latices in carmina duxit*). Īrrĭgŭō māvūlt tūrgēscĕrĕ sŏmnō. *Pers.* (5, 56). || 2. *Arrosé.* Īrrĭgŭō nĭhĭl ēst ēlūtĭŭs hōrtō. *H.* Īrrĭgŭūmquĕ mĕrō sūb nōctēm cōrpŭs hăbēntŏ. *Id.* SYN. Rĭgŭŭs, mădĭdŭs, ūdŭs. || *Au fig.* Īrrĭgŭūm cārmĕn. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 295, de organis hydraulicis).

Īrrīsŏr, ōrĭs, *m. Moqueur.* Dīcēbām tĭbĭ vēntūrōs, īrrīsŏr, ămōrēs. *Pp.* (I, 9, 1). SYN. Dērīsŏr.

Īrrīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Irrideo. *Moqué.* Rūrsūsnĕ prŏcōs īrrīsă prĭōrēs Ēxpĕrĭăr? *V.* Īrrīsām sĭne hŏnōrĕ rătēm. *Id.* SYN. Dēlūsŭs; lūdĭbrĭūm, jŏcŭs.

Īrrītābĭlĭs, ĕ. *Irritable.* Gĕnŭs īrrītābĭlĕ vātŭm. *H.* SYN. Īrācūndŭs. *Voy. ce mot.*

Īrrītāmĕn, ĭnĭs, *et* Īrrītāmēntŭm, ī, *n. Stimulant, aiguillon, attrait.* Ādjēcīssēt ŏpēs, ănĭmi īrrītāmĕn ăvārī. *O.* Quūm sŭă tērrĭbĭlī pĕtĭt īrrītāmĭnă cōrnū (taurus). Ēffŏdĭūntŭr ŏpēs, īrrītāmēntă mălōrŭm. *Id.* Īrrītāmēntūm quĭbūs āddĭtŭr æquŏrĕūm sāl. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 2). SYN. Stĭmŭlŭs, īnvītāmēntŭm, īllĕcĕbræ.

† Īrrītāssŏ, ĭs, *arch. pour* Irritavero. Prætĕrhāc sī me īrrītāssĭs. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 21).

Īrrītātŭs, ă, ŭm. *Irrité.* Tērră părēns, īra īrrītātă dĕōrŭm. *V.* Fŭrĭt īlle, īrrītātūsquĕ rĕpūlsā. *O.*

Īrrītŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Irriter, mettre en colère, provoquer.* Sī tū me īrrītāvĕrĭs. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 48). Hōstēmque īrrītăt ăd īrăm. *O.* Ēccĕ tŭās īrrītăt cāllĭdŭs īrās. *St.* Īrrītătquĕ vĭrūm tēlīs ēt vōcĕ lăcēssĭt. *V.* SYN. Prōvŏcŏ, stĭmŭlŏ, lăcēssŏ. PPH. Īrăm *ou* īrās mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ ēxcĭtŏ, cōncĭtŏ, ăcŭŏ, īncēndŏ, āccēndŏ, sūscĭtŏ, ārrĭgŏ, cōncĭŏ. Fŭrōrēm ăcŭŏ. Fŭrĭās mŏvĕŏ. Ăd īrăm ēxcĭtŏ, prŏvŏcŏ, īmpēllŏ, ēxstĭmŭlŏ. Īn īrām cōnvērtŏ. VERS. Nātĕ, quĭs īndŏmĭtās tāntūs dŏlŏr ēxcĭtăt īrās? *V.* Īncēndĭtque ănĭmōs dīctĭs, ātque āggĕrăt īrās. Stĭmŭlĭs baūd mōllĭbŭs īnjĭcĭt īrās. Stĭmŭlōsquĕ frĕmēntī Ādjĭcĭūnt. *Id.* Tăcĭtō bīlēm tĭbĭ cōntrăhĭt ūxŏr. *J.* Sī dŏlŏr, ēt bīlĭs, sī jūstă cŏēgĕrĭt īră. *M.* || *Au fig.* Quūm fĕră dīlŭvĭēs quĭētōs īrrītăt āmnēs. *H.* Sēgnĭŭs īrrītānt ănĭmōs dēmīssă pĕr aūrēm. *Id.* Vĭtĭa īrrītārĕ vĕtāndŏ. *O.* Īngĕnĭūm pŏtĭs īrrītĕt Mūsă pŏētīs. *Pp.* (IV, 6, 75). Pōcŭlăque ēōā lūxum īrrītāntĭă gēmmā. *Sil. Voy.* Accendo, Stimulo.

Īrrĭtŭs, ă, ŭm. *Vain, inutile.* Tēlă mănū mĭsĕrī jăctābānt īrrĭtă Teūcrī. *V.* Īrrĭtă dōnă. *Id.* Lōngīque pĕrīt lābŏr īrrĭtŭs ānnī. *O.* SYN. Īnānĭs, ĭnūtĭlĭs, vānŭs, cāssŭs, stērĭlĭs. || *Qui agit sans succès, qui ne réussit pas.* Ēt vărĭīs āssūltĭbŭs īrrĭtŭs ūrgĕt. *V.* Vēnĭt ēt ē tēmplīs īrrĭtă tūrbă dŏmŭm. *Tib.* (II, 3, 24).

Īrrŏgŏ, ās, ārĕ. *Imposer, infliger.* Rēgŭlă pēccātīs quæ pœnās īrrŏgăt æquās. *H.* Quī mōrtĕ cūnctōs lŭĕrĕ sūpplĭcĭūm jŭbĕt, Nēscĭt tўrānnŭs ēssĕ : dīvērsa īrrŏgā. *Sen.* (*H. Fur.* 511). SYN. Īmpōnŏ.

Īrrōrŏ, ās, ārĕ. *Couvrir de rosée, arroser.* Aūt quūm sōlĕ nŏvō tērrās īrrōrăt Ēōŭs. *V.* Sēdŭlŭs īrrōrāns ŏlĭtŏr. *Col.* (X, 147). Īrrōrāvĭt ăquīs crīnĕm. *O.* SYN. Rōrŏ, etc. *Voy.* Rigo.

Īrrŭbŭī, *parf. de* Irrubeo, *servant à* Irrubesco, *n. Rougir, devenir rouge.* Nēc sānguĭnĕ fērrŭm Īrrŭbŭĭt. *St.* Mĭhĭ vūltĭbŭs īgnĭs Īrrŭbŭĭt. *Id.* Vērnīs īrrŭbŭĭt rŏsīs. *Boet.* (2, 3). *Voy.* Rubeo.

Īrrūctŏ, ās, ārĕ, *n. Roter dans ou sur.* Ērgo ĭn ōs mi ēbrĭŭs īrrūctās? *Pl.* (*Ps.* V, 2, 7). *Voy.* Ructo.

Īrrŭēns, tĭs. *Qui se précipite.* Ībo īrrŭēntĭs grēssĭbūs ōbvĭăm. *Prud.* (*Peri.* 14, 75).

Īrrūgŏ, ās, ārĕ. *Rider, faire faire des plis.* Ūndāntēmquĕ sĭnūm nōdīs īrrūgăt Ĭbērīs. *St.*

Īrrūmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrĕ, *n. et act. Entrer violemment, faire irruption.* Quī cūrsū pōrtās prīmi īrrūpērĕ pătēntēs. *V.* Quī Rŭtŭlum īn mĕdĭō nōn āgmĭnĕ rēgĕm Vīdĕrĭt īrrūmpēntēm. *Id.* Īrrūmpĭt quō nōn sĭnĭt īrĕ săcērdōs. *O.* Īrrūpĭtquĕ dŏmōs. *V. Fl. Voy.* Irruo. || *Avec le dat.* Āttŏnĭtī, cŭī tēmplo īrrūmpĕrĕt nōstĭs. *Sil.* Īrrūpĭt trĕpĭdīs hōstĭs. *Id.* Īrrūmpūnt thălămō. *V.* || *Au fig.* Īrrūmpūnt cūræ. *O.* Īrrūpĭtque ănĭmōs pŏpŭlī (fama). *L.* Phœbĕ, vĕnī ; sæpe hānc dīgnāre īrrūmpĕrĕ mēntēm. *St.*

Īrrŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Se précipiter, fondre sur.* Īrrŭĭmūs, dēnsīs ēt cīrcūmfūndĭmŭr ārmīs. *V.* Īrrŭăt, ēt, caūsă quēm vīncĭt, vīncăt ēt ārmīs. *O.* Pēr tēlă mănūsquĕ īrrŭĕrānt. *St.* SYN. Rŭŏ, īrrūmpŏ, īncūrrŏ, īncūrsŏ, præcĭpĭtŏ, īnsĭlĭŏ, prōsĭlĭŏ, fĕrŏr, īnvādŏ, āggrĕdĭŏr, īmpĕtŏ, lăcēssŏ, ădŏrĭŏr, īngrŭŏ. PPH. Mē fĕrŏ, īnfĕrŏ, īnjĭcĭŏ, dō. *Voy.* Præcipito, Aggredior. || † — mē, *arch. Même sens.* Vĭdĕ ne īlle hūc prōrsūs se īrrŭăt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 11. Ubi *Donat.*).

Īrrūptĭŏ, ōnĭs, *f. Irruption.* Īrrūptĭōnēm făcĭtĕ ; nūnc, dum ōccāsĭo ēst. *Pl.* (*Pœn. prol.* 42).

Īrrūptŭs, ă, ŭm (*de* in *priv. et* ruptus). *Non rompu, solide.* Quōs īrrūptă tĕnēt cōpŭlă. *H.* Ōmnīs ĕnim īrrūptō stāmĭnĕ chōrdă cănēt. *P. Nol.* (28, 291).

Īrŭs, ī, *m.* (Ἶρος). *Irus, mendiant d'Ithaque, tué par Ulysse.* Lўdūs Dūlĭchĭō nōn dīstăt Crœsŭs ăb Īrō. *Pp.* (III, 5, 17). Quūm sīs tām paūpĕr quām nēc mĭsĕrābĭlĭs Īrŭs. *M.* (VI, 77). || *Au fig. Pauvre.* Īrŭs ēt ēst sŭbĭtō, quī mŏdŏ Crœsŭs ĕrăt. *O.*

Ĭs, ĕă, ĭd. *Lui, elle, celui-ci, celle-ci.* Ēt prīmum Āntĭphătēn, ĭs ĕnĭm sē prīmŭs ăgēbăt. *V.* Ĕă nēc mānsuēscĭt ărāndŏ. Ātque ĕă dīvērsā pĕnĭtūs dūm pārtĕ gĕrūntŭr. Quĭdquĭd ĭd ēst, tĭmĕō Dănăōs. *Id* Scĭlĭcĕt ūni æquūs vĭrtūti ātque ējŭs ămīcīs. *H.* Vī vĕrem ŭtī cōntēntŭs ĕō quōd mi īpsĕ părāssēm. *Id* Vīrēs ĭn ĕīs ēt jūră căpēssūnt. *Manil.* (II, 744). SYN Hīc, īstĕ, īllĕ. || *Tel.* Īn ĕūm jām rēs rĕdĭĭt lŏcŭm Ŭt, etc. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 18). Īī tĭbĭ nōs ĕrĭmŭs *Pp.* (II, 24, 51). *Voy.* Talis. || † *Divers archaïsmes Voy.* Ei, Eii, Eius, Ibus.

Īsăăc *ou* Īsăc, *m. indécl.* (Ἰσαάκ). *Isaac, patriarche, fils d'Abraham et père de Jacob.* Hōstĭă vīvă Dĕō, tānquām pŭĕr ōffĕrăr Īsăc. *P. Nol.* (24, 616). Īmpōnām nōmĕn quōd cūlpam hānc ārgŭăt, Īsăc.

Victor (*Gen.* III, 567). Īsāc fŭīssĕ pārvŭlūm pātrī ūnĭcūm. *Prud.* (*Peri.* 10, 748). || *Qqf.* Īsāc. Nām quŏd Īsāc jūssĭt cōllūm sūbmĭttĕrĕ cūltrō. *Drac.* (III, 123).

Īsăcĭdæ, ārūm *et sync.* dūm, *m. pl. néol. Descendants d'Isaac, Hébreux.*

Īsæŭs, ī, *m.* (Ἰσαῖος). *Isée, orateur grec, maître de Démosthène.* Īsæō tōrrēntĭŏr. *J.* (3, 74).

Ĭsāĭās *ou* Ēsāĭās, *et* Īsāĭās *ou* Ēsāĭās, æ, *m.* (Ἰσαΐας). *Isaïe, prophète.* Ēvŏmŭĭt spīrāntĕ Dĕō quŏd sānctūs Ĭsāĭās. *Prud.* (*Apoth.* 599). Hōc ēvāngĕlĭcō cōncōrdāns pāndĭt Ĭsāĭās. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 5). Sānctī Dĕūs ōrĕ lŏcūtūs Īsāĭæ vātĭs. *P. Nol.* (6, 310. Et sic *Juvc.* I, 342; II, 774).

Ĭsăpĭs *ou* Săpĭs, ĭs, *m. Rivière d'Italie.* Crūstŭmĭūmquĕ răpāx, ēt jūnctūs Īsăpĭs Īsaūrō. *L.* (II, 406. *Strab.* 5 : πρὸς τῷ Ἰσάπει. Qui est *Sapis* apud *Plin.* 3, 20). *Voy.* Sapis.

1. Īsără, æ, *m. L'Isère, rivière de la Gaule Viennaise.* Hī vădă līquērūnt Īsăræ. *L.* (I, 399). || 2. Īsără. *L'Oise, rivière qui se jette dans la Seine.* Īsără, Săra, Chărĕs. *Fort.* (VII, 4, 15).

1. Īsaūrī, ōrūm, *m. pl.* (Ἴσαυροι). *Habitants de l'Isaurie, partie de la Galatie, près du Taurus.* Īndŏmĭtōs cūrrū Sērvīlĭūs ēgĭt Ĭsaūrōs. *Cl.* Nūnc mŏdĕrārĭs Īsaūrōs : Hōs quŏquĕ sūb nōstrīs dŏmŭĭt Sērvīlĭūs ārmīs. *Sid.* (2, 463). || — ūs, ă, ŭm, *adj.* Āltĕr Ĭsaūrās, Aūt dŏmĭtās Crētūm tēstĭfĭcātŭr ŏpēs. *O.* (*Fast.* I, 593. Alii leg. *Isaurum*). SYN. Īsaūrĭcūs. || 2. Īsaūrūs, ī, *m. Rivière du Picénum. Voy.* Isapis.

† Īscĕ (*de* is *et* ce). *Comme* Is. Iīscĕ cōnfēctīs. *Pl.* (*Merc. prol.* 91).

Īschŏmăchē, ēs, *f.* (Ἰσχομάχη). *Ischomaque ou Hippodamie.* Quālĭs ĕt Īschŏmăchē, Lāpĭthæ gĕnŭs hērōīnæ. *Pp.* (II, 2, 9). *Voy.* Hippodamia.

Īsĭăcūs, ă, ŭm. (Ἰσιακός). *D'Isis.* Īsĭdĭs, Īsĭăcōs āntĕ sĕdērĕ fŏcōs. *O.* Ātque īpsa Īsĭăcō cērtārūnt fūlmĭnă sīstrō. *Manil.* (I, 923. Et *Juv.* 6, 488).

Īsĭs, ĭs, *et* ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *f.* (Ἶσις). *Isis. Les Égyptiens adoraient deux divinités de ce nom : l'une, appelée l'Isis supercéleste, était la déification de la lune et du principe humide et générateur ; l'autre, née de la terre et mariée à Osiris, avait apporté aux hommes les bienfaits de la civilisation. Les Grecs confondirent ces deux déesses en une seule, qu'ils prétendaient être leur Io.* Ēt mŏdŏ, quæ caūsās præbĕăt, Īsĭs ĕrĭt. *O.* Īn ædēm Īsĭdĭs, āntīquō quæ prōxĭmă sūrgĭt ŏvīlī. *J.* (6, 529). Nōs īn tĕmplă tŭām Rōmānă rĕcēpĭmŭs Īsĭn. *L.* Īsĭ, Phŏrōnēĭs quōndām stăbŭlātă sūb āntrīs. *St.* SYN. *qqf.* Īō, Īnăchĭs. EP. Nīlĭăcă, Phărĭă, Mēmphītĭs, Ægȳptĭă, līnĭgĕră. PPH. Nīlĭăcă *ou* Phărĭă jŭvēncă. *M.* Văccă Mēmphītĭs. *O.* Līnĭgĕră jŭvēncă. *Id.* VERS. Īsī, Părætŏnĭūm Mărĕōtĭcăque ārvă Phărōnquĕ Quæ cōlĭs, ēt sēptēm dīgēstum īn cōrnŭă Nīlūm. *O.* Nūnc dĕă līnĭgĕră cŏlĭtūr cĕlĕbērrĭmă tūrbā. *Id.* (Cf. *P. Nol.* 26, 111, sq.)

Īsmāēl, *indécl.*, *et* Īsmăēlŭs, ī, *m. Ismaël, fils d'Abraham et d'Agar.* Nēc tămĕn Īsmāēl, Āgār dē sēmĭnĕ nātŭs. *Victor* (*Genes.* III, 570). Īsmăēlūmquĕ nŏthŭm... gīgnĭt. *Cypr.* (*Gen.* 513).

Īsmără, ōrūm, *n. pl.*, *et* Īsmărŭs, ī, *m.* (Ἴσμαρος). *L'Ismarus, montagne de Thrace, où Orphée séjourna.* Jŭvăt Īsmără bācchō Cōnsĕrĕre, ātque ŏlĕā, etc. *V.* Nēc tāntūm Rhŏdŏpē mīrātŭr ĕt Īsmărŭs Ŏrphĕă. *Id.* Īsmărōn ērrāntēs quūm tĕnŭērĕ rătēs. *Aul. Sab.* (1, 60). || Īsmără, æ, *f. Ville près de la montagne* Quōs... pātrĭă Īsmără mīsĭt. *V.*

Īsmărĭcūs *et* Īsmărĭŭs, ă, ŭm. *De l'Ismarus, de Thrace.* Īsmărĭcīquĕ rĭgēt sēmpēr flābrīs ăquĭlōnĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 33). Īsmărĭæ cĕlĕbrānt rĕpĕtītă trĭĕnnĭă Bācchæ. *O.* Nēc nōn Īsmărĭō tū, Pŏlȳphēmĕ, mĕrō. *Pp.* (II, 33, 32).

Īsmēnē, ēs, *f.* (Ἰσμήνη). *Ismène, fille d'OEdipe et sœur d'Antigone.* Īnchŏāt Īsmēnē. *St.*

Īsmēnĭăs, ădĭs, *et* Īsmēnĭs, ĭdĭs, *f.* (Ἰσμηνιάς, Ἰσμηνίς). *Qui est de Thèbes. Thébaine.* Īsmēnĭăs hīc Thēbŏgĕnēs flŭĭt scătūrrēx. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 794). Sānctāsquĕ cŏlūnt Īsmēnĭdēs ārās. *O.* Sī prŏfŭgūs Dīrcēn Īsmēnĭdă līquĕrĭs hōspēs. *Sen.* (*OEd.* 234).

Īsmēnĭŭs, ă, ŭm. *Du fleuve Isménus, de Thèbes.* Hōspēs āb Āŏnĭīs Thērsēs Īsmēnĭŭs ōrīs. *O.* Īsmēnĭūs Hæmōn. *St.*

Īsmēnŭs *ou* Īsmēnŏs, ī, *m.* (Ἰσμηνός). *L'Isménus, fleuve de Béotie.* Hōrrŭĭt īngēntī vĕnĭēntem Īsmēnōn ăcērvō. *St.* Īnvīsītquĕ dĕhīnc Īsmēnī flūmĭnĭs ūndăm. *Avien.* (*D. Terr.* 1385).

Īsŏcrătēs, ĭs, *m.* (Ἰσοκράτης) *Isocrate, célèbre orateur Athénien.* Ēt vītam īnsīgnēm laūdāmŭs Īsŏcrătĭs ārtĕ. *Rufin.* (p. 2714).

Īsŏcrătēŭs *et* Īsŏcrătĭŭs, ă, ŭm (Ἰσοκράτιος *et* Ἰσοκράτειος). *D'Isocrate.* Sī mĭnŭ' dēlēctāt, quŏd ἄτεχνον Īsŏcrătĭum hōc ēst. *Lucil.* (apud *Gell.* 18, 8).

Īsrāēl, *indécl.*, *et* Īsrāēl, ēlĭs, *m.* (Ἰσραήλ). *Israël, nom de Jacob et de ses descendants.* Rēspēctāns vīctŏr hĭāntēm Īsrāēl răbĭēm pōntī pōst tērgă mĭnācĭs. *Prud.* (*Psych.* 653). Ābsōlvĭt Īsrāēl jŭgō. *Id.* (*Cath.* 12, 160). || † Īsrăēl. Īsrăēl āppēnsī pēr cōncăvă gūrgĭtĭs īrēt. *Sid.* (16, 8). || *Le royaume d'Israël.* Quī dŏmĭnātŭr īn Īsrāēl ēx tē. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 113).

Īsrăēlītă *ou* Īsrăēlītēs, æ, *m.*, *et à tort* Īsrăēlītæ, ārŭm, *pl. Israélites.* Īsrăēlītēs sĭnĕ fraūdĕ vērŭs. *P. Nol.* (17, 159). Īsrăēlītă pŏtēns Dāvīd rēx. *Fort.* (IX, 2, 31). Īsrăēlītārūm cŭmŭlātæ glōrĭă plēbĭs. *Juvc.* (II, 208).

Īssă, æ, *f. Nom d'une chienne.* Īssa ēst dēlĭcĭæ cătēllă Pūblī. *M.* (I, 110).

Īssē, ēs, *f. Fille de Macarée, aimée d'Apollon.* Ūt pāstōr Măcărēĭdă lūsĕrĭt Īssēn. *O.*

Īssĕ, Īssēm, *sync. pour* Ivisse, Ivissem. Stȳgĭōs sĕmĕl īssĕ pĕr āmnēs. *O.* Ō ŭtĭnam īn thălămōs īnvīsī Cæsărĭs īssēm ! *L.*

Īssĭcūs, ă, ŭm. *D'Issus, port de Cilicie.* Īssĭcūs īmmŏdĭcō dōnēc sĭnŭs ōrĕ pătēscăt. *Avien.* (*D. Terr.* 168. Et *Prisc. Peri.* 121).

Īstāc, *adv. Par ce côté.* Ăbĭ sāne īstāc. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 27). || Īstūc, īstāc. *Par ci, par là.* Nēquāquam īstūc īstāc ībĭt. (Apud *Cic. Nat. D.* 3, 26.)

† Īstāctĕnŭs, *adv. Jusqu'à ce point.* Īstāctĕnŭs tĭbĭ, Lȳdĕ, lībērtās dăta ēst. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 58).

† Īstæ, *ancien dat. f. de* Iste. Īstæ dĕdī. *Pl.* (*Truc.* IV, 3. 16).

† Īstæc, Īstānc, etc. *Voy.* Istic.

Īstĕ, ă, ŭd ; *gén.* īstĭŭs *et* īstīŭs. *Celui-ci, celle-ci ; ce, cette ; il, elle, souv. avec une idée de mépris.* Tē tŭūs īstĕ rĭgōr, pŏsĭtīquĕ sĭnĕ ārtĕ căpīllī. *O.* Tēctō prōhĭbērĕ quĭs īstĕ Ārcŭĭt ? *St.* Īstĭūs īngĕnĭūm cōrpŏrĭs ēssĕ nĕgānt. *Id.* Īstīūs pŭĕrī Brūtŭs ămātŏr ĕrăt. *M.* (XIV, 171. Et ultro legam apud *Virg. Æ.* XII, 648 : « Sancta ad vos anima, atque istius nescia culpæ. » Vulgo *inscia*, turbatissimo metro. *Nescia* habent, ut nunc video, aliquot libri editique). SYN. Īs, īllĕ, hĭc, *qqf.* tālĭs. || *En bonne part.* Ēst hĭc, ēst ănĭmŭs vītæ cōntēmptŏr, ĕt īstăm Quī vītā bĕnĕ crēdăt ĕmī, quō tēndĭs, hŏnōrēm. *V.* SYN. Īllĕ.

Īstĕr *ou* Hīstĕr, trī, *m.* (Ἴστρος). *L'Ister (le bas Danube), grand fleuve de Germanie, qui se jette dans le Pont-Euxin.* Tūrbĭdŭs ēt tōrquēns flāvēntēs Īstĕr ărēnās. *V.* Ūrbs rīpæ vīcīnă bīnōmĭnĭs Īstrī. *O.* Nīlūsque, ēt Īstĕr, tē răpĭdūs Tĭgrĭs. *H.* SYN. Dānŭbĭŭs. EP Īngēns, fĕrōx, răpĭdŭs, sēptēmgĕmĭnŭs.

PHR. Ēt Īstĕr ĭn tŏt ōră dīvīsŭs. *Sen* || 2. *Adj. Voy.* Istri.

Īsthĭc, etc. *Voy.* Istic.

Īsthmĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Ἴσθμια). *Jeux Isthmiques, en l'honneur de Neptune, qui se célébraient tous les cinq ans à Corinthe.* Īsthmĭă dēfūnctō cĕlĕbrātă Pălæmŏnĕ, nōtŭm. *Aus.* (*Eclogar.* fin.). Īsthmĭă Pōrtūnō bĭmărĭs dĭcăt āctă Cŏrĭnthī. Īsthmĭă Nēptūnō dătă sūnt. *Id.* (ibid.) PPH. Săcră Pălæmŏnĭs.

Īsthmĭăcŭs *et* Īsthmĭŭs, ă, ŭm (Ἰσθμιακός *et* Ἴσθμιος). *De l'Isthme, de Corinthe.* Tālĭs ĭn Īsthmĭăcōs prōlātŭs ăb æquŏrĕ pōrtŭs. *St.* Ærăque ăb Īsthmĭăcīs aūrō pŏtĭōră făvīllīs. *Id.* Quīsquĭs cōllĭbŭs Īsthmĭæ Dĭōnēs. Īsthmĭŭs ūmbŏ. *Id.* Īllūm nōn lăbŏr Isthmĭŭs Clārābĭt pŭgĭlĕm. *H.* SYN. Pălæmŏnĭŭs.

Īsthmŭs *ou* Īsthmŏs, ī, *m.* (ἰσθμός). *Isthme, langue de terre qui joint une presqu'île à un continent; ordint. L'isthme de Corinthe.* Quī sĕcăt, ēt gĕmĭnūm grăcĭlĭs mărĕ sēpărăt Īsthmŏs. *L.* Quæque ūrbēs ălĭæ bĭmărī claūdūntŭr ăb Īsthmō. *O.* EP. Āngūstŭs, ārctŭs, bĭmărĭs. PPH. Gĕmĭnī mărĭs faūcēs. Tērră *ou* tēllūs gĕmĭnō pōntō *ou* bīnĭs æquŏrĭbŭs cīrcūmdătă, cīnctă. VERS. Hæc spătĭō cōntrāctă brĕvī frĕtă bīnă rĕpēllĭt, Īmăquĕ pūlsātŭr tērră dŭābŭs ăquĭs. *O.* Æquŏră bīnă sŭīs ŏppūgnānt flūctĭbŭs Īsthmŏn. Quā dŭŏ pōrrēctŭs lōngē frĕtă dīstĭnĕt Īsthmŭs. *Id.* Ēt dŭŏ cōntĭnŭō cōnnēctēns æquŏră pōntō Īsthmŏs. *Cl.* Pēr gĕmĭnōs flūctūs Ĕphȳrēĭŭs Īsthmŏs Īŏnĭās bĭmărī līttŏrĕ fīndĭt ăquās. *Rutil.* Ēt bīnă fīndēns Īsthmŏs ēxīlĭs frĕtă. *Sen.* Ēt Īsthmŏn, ārctō quī rĕcūrvātŭs sŏlō, Īŏnĭă jūngī mărĭă Phrīxēĭs vĕtăt. *Id. Voy.* Corinthus. || ? *Qqf. Détroit.* Frīgĭdă tām mūltōs plăcŭĭt tĭbĭ Cȳzĭcŭs ānnōs, Tūllĕ, Prŏpōntĭăcā quā flŭĭt Īsthmŏs ăquā. *Pp.* (III, 22, 1. Alii tamen aliter exponunt).

Īstī, 1. *arch. pour* Istius. *Voy.* Istiusmodi. || 2. *Ancien adv. Comme* Istic. Īsti ĭn īstā cīstŭla īnsūnt, quæ īsti ĭnēst īn vīdŭlō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 38. Male vulgo *istic*). *Voy.* Illi. || 3. *Sync. pour* Ivisti, *de* Eo.

† Īstĭc, īstæc, īstŏc *ou* īstŭc, *arch. Comme* Iste. Nēmpe īstĭc ēst qui Ālcēsĭmārchō fīlĭām. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 55). Nōn īstæc ĕgŏ flāgĭtĭă pōssūm pērpĕtī. *Id.* (*Men.* V, 1, 19. Adde *Ter. And.* I, 1, 1). Ād lētūm dūcēns īstæc vĭŏlēntĭă mōrbī. *Juvc.* (IV, 320). Ātque īstŭc aūrūm, quŏd tĭbi ēst cōncrēdĭtŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 45). Īllĭŭs ĕgo īstānc ēssĕ mălō grātĭām. *Id.* (*Cist.* IV, 2, 100. Cf. *Prisc.* 945). || † Īstæc, *ancien f. pl., au lieu de* Istæ. Nam īstæc vĕtĕrēs, quæ se ūnguēntĭs ūnctĭtānt, īntērpŏlēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 117).

2. Īstĭc, *adv. Ici, là* (*sans mouv.*). Nōn īstīc ōblīquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă quĭsquăm. *H.* Īstĭc nūnc, mĕtŭēndĕ, jăcēs. *V.* SYN. Hīc, īllīc.

† Īstīccĕ, æccĕ, ōccĕ, *arch. Comme* Istic. Ārgēntum ĕgŏ pro īstīsce āmbābŭs, cūjæ ĕrānt, dŏmĭnō dĕdī. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 40).

† Īstīccĭnĕ, īstæccĭnĕ, īstūccĭnĕ, *arch. Est-ce celui-ci, celle-ci?* Īstăccĭnĕ caūsā tĭbi hŏdĭē nūmmūm dăbŏ? *Pl.* (*Ps.* III, 2, 58). Īstūccĭnĕ mī rēspōndēs? *Id.* (*Truc.* II, 7, 47). Īstōccĭnĕ pācto ŏpōrtĕt? *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 14).

Īstĭnc, *adv. De là.* Quī vĕnĭūnt īstĭnc, vīx vōs ĕă dīcĕrĕ crēdūnt. *O.* Jam īstĭnc ēt cōmprĭmĕ grēssŭm. *V.* SYN. Īndĕ.

Īstĭūsmŏdī. *De cette sorte.* Īstĭūsmŏdī părēntum ēst vītă vīlĭs lībĕrĭs. *Antiq. Troch.* (apud *Rivinum*). || † Īstīmŏdi, *arch.* Ēt vōs ēsse īstīmŏdi, ēt nōs nōn ēsse, haūd mīrābĭle ēst. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 7. Et *Pl. Truc.* V, vs. 38).

Īstō, *adv. Là* (*avec mouv.*). Dūm trānsfĕrŏr īstō. *O.* SYN. Īstūc, ĕō. || *Qqf. Comme* Ideo. Īstō tū paūpĕr ēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 8).

† Īstōrsŭm. *De ce côté* (*avec mouv.*). Ăbĭ sāne īstāc, īstōrsŭm, quō vīs. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 27. *Id. Ph.* V, 1, 14).

Īstrī *ou* Hīstrī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἴστροι). *Habitants de l'Istrie.* Īstrŏs, Hīspānōs, Māssĭlĭēnsēs, Īllŭrŏs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10). Dētēgĭt ōrtă dĭēs stāntēs īn rūpĭbŭs Īstrŏs. *L.* || — tĕr *ou* trŭs, ă, ŭm. *De l'Istrie.* Īstră nĕc mĭnŭs ăbsŏlūtă tēstā. *M.* (XII, 63). SYN. Īstrĭcŭs.

Īstrĭă *ou* Hīstrĭă, æ, *f.* (Ἰστρία). *Istrie, province située au fond de l'Adriatique.* Īstrĭă tēstātūr pōssēssa hōstīlĭbŭs ārmĭs. (Apud *Gruter.* II, p. 1163.)

1. Īstŭc, *n. Voy.* Istic (*adj.*).

2. Īstūc, *adv. Là* (*avec mouv.*) Cōncēdĭte īstūc. *Pl.* (*As.* III, 3, 56). Tămĕn īstūc mēns ănĭmūsquĕ (fert). *H.* SYN. Īstō.

Īstūccĭnĕ. *Voy.* Isticcine.

Ĭtă, *adv. Ainsi.* Ūt bīnæ rēgūm făcĭēs, ĭtă cōrpŏră gēntĭs. *V.* Quīppe ĭtă Nēptūnō vīsum ēst. *Id.* SYN. Sīc, tālĭtĕr. PPH. Nōn ălĭtĕr, haūd ălĭtĕr. Nōn sĕcŭs, haūd sĕcŭs. *Voy.* Sic. || *Formule de souhait ou de serment.* Ĭtă mē rĕfĕrăt tĭbĭ māgnŭs ŏvāntĕm Jūpĭtĕr. *V.* Ātque, ĭtă sīm fēlīx, prīmō cōntēndĭs Hŏmērō. *Pp.* (I, 7, 3). Ĭtă mē dī bĕne ămēnt, nōn nīl tĭmĕŏ. *Ter.* (*Eun.* IV, 1, 1. Adde *Pl. Cist.* II, 1, 36 sq.). *Voy.* Sic. || Ĭta ēst, *ou absolt.* Ĭtă. *Il en est ainsi, oui.* Ĭta ēst: vērum hōc ūnūm tămĕn cōgĭtātŏ. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 28). Num Īsmēnĭŭs ūltrō Mīlēs? ĭta ēst, vĕnĭūnt. *St.* Ĭta ēst: păcīscī mūtŭām vĕnĭām lĭcĕt. *Sen.* (*Ag.* 268). Frātērne? Ĭtă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 3). Ĕgōn' īstūc dīxi? Ĭtă. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 8). Ĭtă vērō. *Id.* (*Men.* V, 9, 38). SYN. Māxĭmē. || Ĭtă sĭt. *Qu'il en soit ainsi.* Īmo ĭtă sīt! Cĕphălŭs (ait). *O.* SYN. Fīăt. || Nōn ĭtă. *Non ainsi, autrement, non.* Nōn ĭtă mē gĕnĭtŏr.... Sūblātum ērŭdĭĭt. *V.* Nōn ĭtă; nāmque ētsī nūllūm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn, etc. *Id.* || *Beaucoup, devant un adj. ou un adv.* Quī Gĕtĭcā lōngē nōn ĭtă dīstăt hŭmō. *O.* Quæ făcĭt ēx dĭctĭs nōn ĭtă mūltă tŭĭs. *Id.* SYN. Ădĕō, mūltūm, vāldē. || *Tant, tellement.* Ĭtă tūrbĭnĕ nīgrō Fērrĕt hĭēms cūlmūmquĕ lĕvēm stĭpŭlāsquĕ vŏlāntēs. *V.* Nōn ĭtă Cārpăthĭæ vărĭānt ăquĭlōnĭbŭs ūndæ. *Pp.* (II, 5, 11). SYN. Sīc, ădĕō, tăm, tāntūm. || Ātque ĭtă. *Et ensuite.* Ātque ĭtă cōrrēptūm lăcĕrăt īnjūstă nĕcĕ. *Ph.* Ātque ĭtă sēmĭnĕcēs pārtīm fērvēntĭbŭs ārtūs Mōllĭt ăquĭs. *O* Mūgītĭbŭs īmpŭlĭt aūrās; Ātque ĭtă, rēspĭcĭēns cŏmĭtēs sŭă tērgă sĕquēntēs, Prōcŭbŭĭt. *Id.* (*Met.* III, 21. *Ib.* 118). || Ĭtănĕ *ou* Ĭtăn'? *Est-ce ainsi que?* Ĭtănĕ tām māgnīs brĕvēs Pœnās scĕlĕrĭbŭs sōlvĭs? *Sen.* (*OEd.* 936. Adde *Pl. Mil.* I, 1, 66). SYN. Sīccĭnĕ, ădĕōnĕ *ou* ădĕōn'?

Ĭtălī, *et qqf.* Ītălī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἰταλοί). *Les Italiens.* Īngrŭĭt Ænēās Ĭtălīs, ēt prœlĭă mīscĕt. *V.* Quās gēntēs Ĭtălum, aūt quās nōn ōrāvĕrĭs ūrbēs? *Id.* Jām tūm quum aūsŭs ēs ūnŭs Ĭtălōrŭm. (*Anthol.* II, p. 74.) Quēm crēdĭdĭt vĕtŭstās, Tānquam Ĭtălĭs rĕpērtŭm. *T. Maur.* (*Met.* 934). SYN. Hēspĕrĭī, Aūsŏnĭdæ, Aūsŏnĭī, Lătĭī, Lătīnī, Rōmānī, Rōmŭlĭdæ. PPH. Gēns Ĭtălă. Ĭtălī pŏpŭlī. Gĕnŭs Ĭtălŭm. Sātūrnī gēns. *Voy.* Italia, Romani.

Ĭtălĭă, *et ordint.* Ītălĭă, æ, *f. L'Italie, contrée méridionale de l'Europe.* Hŭmĭlēmquĕ vĭdēmŭs Ĭtălĭam, Ĭtălĭām prīmŭs cōnclāmăt Ăchātēs. *V.* Laūdĭbŭs Ĭtălĭæ cērtēnt. *Id.* Rārŭs ăb Ĭtălĭā tāntūm mărĕ năvĭtă trānsĭt. *O.* Dētrūsūs tōtā, vī, dējēctūsque Ĭtălĭā. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 142. Prima, quæ natura brevis, vulgo metrica necessitate producta est, testibus *Charis.* 237; *Diom.* 447. Sic *Diogenes*, *Priamides*, etc.) SYN. Hēspĕrĭă, Aūsŏnĭă, Œnōtrĭă, *qqf.* Lătĭūm, Rōmă. EP. Sŭpērbă, pŏtēns, nōbĭlĭs, bēllĭcă, Mārtĭă,

Vīctrīx, dīvĕs, ŏpŭlēntă, fĕrāx, fēcūndă. PPH. Ītălă, Sātūrnĭă, Aūsŏnĭă, Œnōtrĭă, Hēspĕrĭă, Lātĭă tēllūs, tērră. Ītălī, Lātĭī, Aūsŏnĭī fīnēs, āgrī. Ītălĭæ, Aūsŏnĭæ tēllūs. Ītălă rēgnă. Ītălă ōră, plăgă, rĕgĭŏ. Ītălĭcæ ōræ. Sātūrnĭă ārvă, rēgnă. *Voy.* Roma.

Ītălĭcŭs, ă, ŭm. *D'Italie.* Grāiă quĭs Ītălĭcīs aūctōr pŏsŭīssĕt ĭn ōrīs Mœnĭă. *O. Voy.* Italus. || *Silius Italicus, poëte latin. Voy.* Silius.

Ītălĭs, ĭdĭs, *f. Italienne.* Ītălĭdēs, quās īpsă dĕcūs sĭbĭ dīă Cămīllă Dēlēgĭt. *V.* Āt tū pūlchĕrrĭmă fōrmā Ītălĭdūm. *St.* Rōmānām crēdĕrĕ mātrēs Ītălĭdēs pŏssūnt. *M.* (XI, 54). SYN. Ītălă, Aūsŏnĭs, Lătīnă, Lătĭă, *qqf.* Rōmānă.

Ītălŭs *et* Ītălŭs, ă, ŭm. *D'Italie.* Ōblītūs fātōrum, Ītălăsnĕ căpēssĕrĕt ōrās. *V.* Pŏsĭtæque Ītălīs ĭn fīnĭbŭs ūrbĭs. *O.* Quĭbŭs Ītălă jām tŭm Flōrŭĕrĭt tērra ālmă vĭrīs. *V.* Dīrūs pĕr ūrbēs Āfĕr ŭt Ītălās. *H.* SYN. Ītălĭcŭs, Aūsŏnĭŭs, *par ext.* Lătĭŭs, Lătīnŭs, Rōmānŭs. || *Subst. m. Italien.* Mōx Ītălūs Mnēsthēus. *V. Voy.* Itali. || *Ancien chef qui donna son nom à l'Italie.* Āntīqua ēx cēdro, Ītălūsquĕ, pătērquĕ Săbīnŭs. *V.* Trōs, Ītălūs, Jānūsquĕ bĭfrōns, gĕnĭtōrquĕ Săbīnŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 233. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 2).

Ītănĕ. *Voy.* Ita.

Ĭtăquĕ, *conj. Donc, ainsi.* Nūnc ĭtăque ēt vērsūs ēt cētĕră lūdĭcră pōnŏ. *H.* SYN. Ērgō, ĭgĭtŭr, etc. *Voy.* Ergo. || *Qqf.* (*comme* ita *et* que). *Et ainsi.* Ēssĕ vĭdŭām cēnsŭī, Ĭtăque āncīllă... dīcēbāt mĭhī. *Pl.* (*Mil.* V, vs. 17. *Id. Cist.* III, 1, 37). Sī cētĕră sūnt ita ŭt vīs, ĭtăque ŭt ēsse ĕgo īllam ēxīstŭmŏ. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 28). || † *arch.* Ītăque ērgŏ. *Comme* Itaque. (*Ter. Eun.* II, 3, 24.)

? Ītārgŭs, ī, *m. Rivière de la Germanie, auj. le Weser.* Dēcŏlōr īnfēctā tēstĭs Ītārgŭs ăquā. (*Ad Liv.* 386. Alii legi volunt *Ilargus*, ut sit fluvius *Iler*.)

Ĭtĕm, *adv. De même, pareillement.* Cētĕra ĭtēm nĕquĕūnt stūltīs hærēntĭă. *H.* Īlle ŭt ĭtēm cōntrā me hăbĕăt, făcĭŏ sēdŭlō. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 25). SYN. Æquē, părĭtĕr. || *Aussi, encore, de plus, de nouveau.* Cōntēmplātŏr ĭtēm, quūm nūx sē plūrĭmă sīlvīs. *V.* SYN. Ĭtĭdĕm, īnsŭpĕr, prætĕrĕā, rūrsŭs.

Ĭtĕr, ĭtĭnĕrĭs (*de l'ancien nomin.* Itiner), *n. Chemin, voyage, trajet.* Nōs ĭtĕr īgnāvī dīvīsĭmŭs. *H.* Vīrtūs nĕgātā tēntăt ĭtēr vĭā. *Id.* Hāc ĭtĕr Ēlўsĭūm nōbīs. *V.* SYN. Vĭă, cūrsŭs. EP. Lōngŭm, brĕvĕ, cœptŭm, īncēptŭm, tūtŭm, jūcūndŭm, mŏlēstŭm. PHR. Ĭtĕr căpĭŏ, făcĭŏ, īngrĕdĭŏr, cōrrĭpĭŏ, mētĭŏr, hăbĕŏ, īnstaūrŏ, tēndŏ, tĕnĕŏ, cārpŏ, ēffĭcĭŏ, ăgŏ, īntēndŏ, pĕrăgŏ, pērgŏ. *Voy.* Eo. || — jūngŏ (cum). *Faire route avec.* Sēmĭvĭrō Cўbēlēs cūm grĕgĕ jūnxĭt ĭtĕr. *M.* (III, 91). || *Chemin, voie, et au fig.* Lābĭtŭr ōccĭdŭæ pĕr ĭtēr dēclīvĕ sĕnēctæ. *O.* Fēcĭt ĭtēr scĕlĕrī. *Id.* Vōcĭs ĭtĕr. *Id.* Āngūstūm fōrmīcă tĕrēns ĭtĕr. *V.* Rīmāta ĭtĭnĕrī trānsĭtūs. *Poet.* (ap. *Gell.* 19, 11). SYN. Vĭă, cāllĭs, trāmĕs, etc. *Voy.* Via. || — sŭprēmŭm. *La mort.* Sŭprēmŭm Cārpĕre ĭtēr părĭtēr părātī. *H.* || † Ĭtĕr, ĭtĕrĭs. *Ancienne déclin.* Mĕmēntŏ Hōc ĭtĕre ăd cĭnĕrēs cānă vĕnīrĕ mĕōs. *Pp.* (II, 13, 39. Sic melius, etsi alii aliter). Cōncūssōs ĭtĕre, ēt lăbĕfăctōs āĕrĕ mūltō. *Lr.* (V, 652). Īgnōtæ ĭtĕrĭs sŭmŭs. *Næv.* (apud *Prisc.* 695. Adde *Att.* apud *Non.* 8, 13. Cf. *Charis.* 108; *Prisc.* 646). *Voy.* Itiner.

† Ĭtĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on réitère, répété.* Dŭcĭtquĕ cănēndŏ Æthĕrĭās Sīrēn ĭtĕrābĭlĕ cārmĕn ăd aūrās. (*Anthol.* II, p. 639.)

Ĭtĕrātŭs, ă, ŭm. *Fait de nouveau, repris.* Mūrĭcĭbūs Tўrĭīs ĭtĕrātæ vēllĕră lānæ. *H.* Nūllĭs ĭtĕrātā prĭŏrŭm Jānŭă dĭffĭcĭlĭs. *O.* Ōblīquæ sīgna ĭtĕrātā nŏtæ. *Pp.*

† Ĭtĕrĕ, ĭtĕrĭs. *Voy.* Iter.

† Ĭtĕrō, *adv. Comme* Iterum. Cōnsŭlĭbūs tūnc nātŭs ĕrām, ĭtĕrōquĕ Sĕvērō, Ēt Fūlvō părĭtĕr. (*Inscr.* anno Chr. 120, apud *Fea, Fast. Cons., Tav* 10, 26).

Ĭtĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Réitérer, recommencer, reprendre.* Māne ŭbĭ bīs fŭĕrĭt, Phœbūsque ĭtĕrāvĕrĭt ōrtūs. *O.* Crās īngēns ĭtĕrābĭmŭs æquŏr *H.* Fōrtūnă trīstī clāde ĭtĕrābĭtŭr. *Id.* SYN. Gĕmĭnŏ, īngĕmĭnŏ, īntĕgrŏ, rĕpĕtŏ, *qqf.* rĕdīntĕgrŏ, dŭplĭcŏ. || *Répéter.* Hæc rĕsŏnīs ĭtĕrābāt vōcĭbŭs heŭheŭ! *O.* Sīc ĭtĕrāt vōcēs. *H.* SYN. Rĕpĕtŏ, gĕmĭnŏ, īngĕmĭnŏ.

Ĭtĕrŭm, *adv. De nouveau.* Īre ĭtĕrum īn lăcrĭmās, ĭtĕrūm tēntārĕ prĕcāndŏ. *V.* Ēn ĭtĕrūm tēstŏr. *O.* SYN. Rūrsŭs, rūrsŭm, ădhūc, dēnŭō, *qqf.* bĭs. || Ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ, *ou* Ĭtĕrum ātque ĭtĕrŭm. *Plusieurs fois.* Ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ vŏcāvī. *V.* Sŭspĭcĭūnt : ĭtĕrum ātque ĭtĕrūm frăgŏr īntŏnăt īngēns. *Id.* Nām thērmīs ĭtĕrūm cūnctīs ĭtĕrūmquĕ lăvātŭr *M.* PHR. Ēt bīs, tērquĕ quătērquĕ băsĭāvĭt. *M. Voy.* Sæpe.

Ĭthăcă, æ, *et* Ĭthăcē, ēs, *f.* (Ἰθάκη). *Ithaque, petite île de la mer Ionienne, patrie d'Ulysse.* Sūm pătrĭa ēx Ĭthăcā, cŏmĕs īnfēlīcĭs Ŭlĭxī. *V.* Nēc mĭhĭ Dūlĭchĭūm dŏmŭs ēst, Ĭthăcēvĕ, Sămēvĕ. *O.* (Sic *Tib.* IV, 1, 48). PHR. Rēgnūm fāllācĭs Ŭlўssĕī. *O.* Hānc sŭpĕr ēst tēllūs, Ĭthăcī vĕtŭs aūlă tўrānnī. *Avien.* Ēt pŭtāt mērgī sŭă pōssĕ paūpĕr Rēgnă Lāērtēs, Ĭthăcā trĕmēntĕ. *Sen.*

Ĭthăcēnsĭs, ĕ. *D'Ithaque.* Rēmĭgĭūm vĭtĭōsum Ĭthăcēnsĭs Ŭlўssĕī. *H. Voy.* Ithacus.

Ĭthăcēsĭŭs, ă, ŭm (Ἰθακήσιος). *D'Ithaque* Ĭthăcēsĭă cārbăsŭs. *St.* Ĭthăcēsĭă prīmŭm Fābŭlă. *Sid.* (15, 159). *Voy. le suiv.*

Ĭthăcŭs, ă, ŭm. *D'Ithaque, d'Ulysse.* Æŏlĭŏs Ĭthăcīs īnclūsĭmŭs ūtrĭbŭs eūrōs. *O.* Ĭthăcīs vĕrŭbūs mūgīssĕ jŭvēncōs. *Pp.* (III, 12, 29). SYN. Ĭthăcēsĭŭs, *qqf.* Ĭthăcēnsĭs. || *Subst. m. Ulysse.* Hōc Ĭthăcūs vĕlĭt, ēt māgnō mērcēntŭr Ātrīdæ. *V.* Āt nōn sīc Ĭthăcī dīgrēssū mœstă Cālўpsō. *Pp.* (I, 15, 9).

Ĭthōmē, ēs, *f.* (Ἰθώμη). *Ithôme, montagne et fort de la Messénie.* Plānăquĕ Mēssēnē, mōntānăquĕ nūtrĭt Ĭthōmē. *St.*

Ĭthōnē, Ĭthōnæŭs. *Voy.* Itonus.

Ĭthўphāllĭcŭs, ă, ŭm (ἰθυφαλλικός). *Ithyphallique, petit vers composé de trois trochées.* Quŏtĭēs ĭthўphāllĭcōn āddĭt. *T. Maur.* (*Met.* 262. *Ib.* 268. *Ib.* 270, exemplum versus est : Bācchĕ, Bācchĕ, Bācchĕ).

Ĭtĭdĕm, *adv. De même.* Ōmnĭă nōs ĭtĭdēm dēpāscĭmūr aūrĕă dīctă. *Lr.* (III, 12). Tāntŭs ĭn ădvērsās ĭtĭdem ēst quūm lābĭtŭr ūndās Sīgnĭfĕr. *Avien.* (*Phæn.* 1033). Ĭtĭdem ŏlēnt, quăsī quum ūnā mūltĕ jūră cōnfūdīt cŏcūs. *Pl.* (*Most.* I, 3. 120). SYN. Sīc, ĭtă, părĭtĕr. *Voy.* Sic.

† Ĭtĭnĕr, ĕrĭs, *n. arch. Comme* Iter. Fēcĭt ēt īgnōtīs ĭtĭnēr cōmmērcĭă tērrīs. *Man.* (I, 88) Ōbvĭă dīscŭtĭăt plāgīs, ĭtĭnērquĕ sĕquātŭr. *Lr.* (VI, 338). Chrīstŭs ăd hæc . Ĭtĭnēr mēlĭŭs cŏmĭtābĕrĕ nōstrūm *Juvc.* (II, 23. Adde *Pl. Merc.* V, 2, 72; *Att., Turpil., Pacuv., Enn.* apud *Non.* 8, 2. Cf. *Charis.* 16 et 34).

† Ĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Action d'aller, allées et venues.* Hæccĭne ĕrānt ĭtĭōnēs crēbræ. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 23).

† Ĭtŏ, ās, ārĕ, *n., fréq. de* Eo. Ād lĕgĭōnēm quum ĭtānt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 48).

Ĭtōnæŭs, ă, ŭm (Ἰτωναῖος). *D'Itone.* Dūcĭt Ĭtōnæūs ēt Ălālcŏmĕnæă Mĭnērvă Āgmĭnă. *St.*

Ĭtōnē, ēs, *f* (Ἰτώνη). *Itone, ville de Béotie. Voy.* Itonus.

Ĭtōnŭs, ī, *m.* (*Strab.* Ἴτωνος). *Mont de Béotie, sur lequel Minerve avait un temple, d'où elle était nommée* Itonia *ou* Itonis. Quōd tĭbĭ sī sānctī cōncēs-

sĕrĭt īncŏla Ītōnī. *Cat.* (64, 228). Sīve Aŏnĭō dēvērtĭs Ĭthōnō Lætā chŏrĭs. *St.* (Alii, *Aonia Itone*).

Ītŭr, ĭtum ēst, *pass. de* Eo.

Ĭtūræī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἰτουραῖοι). *Ituréens, habitants de l'Iturée, province de la Cœlé-Syrie, fameux archers.* Tūnc ĕt Ĭtūræī, Mēdīque, Ărăbēsquĕ sŏlūtī. *L.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Cōrnŭs, Ĭtūræōs tāxī cūrvāntŭr ĭn ārcūs. *V.* Ĭtūræīs cūrsūs fŭĭt īndĕ săgīttīs. *L.*

Ĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Eo. *Devant aller.* Sŭpĕrūmque ād lūmĕn ĭtūrās. *V.*

† Ĭtŭs, ūs, *m. L'action de marcher, marche.* Nĕc rĕpēntĭs ĭtūm cūjūsvīscūmque ănĭmāntĭs Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 389. Et *Titin.* ap. *Non.* 2, 419).

Ĭtȳs, ȳŏs, *m.* (Ἴτυς) *Itys, fils de Térée et de Progné, changé, après sa mort, en faisan ou en chardonneret.* (*Voy.* Tereus.) Māgnă sĕd āntīquī caūsă dŏlōrĭs, Ĭtȳs. *O.* Prōsĭlĭīt, Ĭtȳŏsquĕ căpūt Phĭlŏmēlă crŭēntŭm. *Id.* Ĭtȳn flēbĭlĭtĕr gĕmēns. *H.* Īsmărĭūm pēllēx Āttĭcă plōrăt Ĭtȳn. *M.* (X, 51). || *Nom de guerrier.* Ĭtȳs īnsĭdĭāntĕ săgīttā. *St.*

Ĭūlēŭs, ă, ŭm. *D'Iule; Romain.* Gēntĭs Ĭūlēæ nōmĭnă sānctă fĕrō. *O.* Phrȳgĭīque pĕnātēs Gēntĭs Ĭūlēæ. *L.* || *Du mois de Jules ou Juillet.* Tēmpŭs Ĭūlēīs crās ēst nātālĕ călēndīs. *O. Voy.* Julius. || *De César, d'Auguste, d'un empereur.* Cūjŭs Ĭūlēæ căpĭtī nāscāntŭr ŏlīvæ. *M.* (IX, 36, de Domitiano. *Ib.* 102). || *Qui concerne les chants Iuléens.* Quām nĕc Ĭūlēæ vōcēs, nĕc tĭbĭă pōssĭt Mūsĭca ăēdŏnĭīs āssĭmĭlārĕ mŏdīs. *Lact.* (*Phœn.* 45. De quo **Pollux** : « Ἴουλος est genus cantilenæ quæ in honorem Cereris canebatur. »)

? Ĭūlĭcŭs, ă, ŭm. *Du divin Jules (César); romain.* Āgnōscăt ūt vērūm Dĕūm Ērrāns Ĭūlĭcă cæcĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2, 455. Alii leg. *Iula, Iuli*).

Ĭūlŭs, ī, *m.* (Ἴουλος). *Iule ou Ascagne, fils d'Énée et de Créuse, duquel se prétendait issue la famille Julia.* Āt pŭĕr Āscănĭŭs, cuī nūnc cōgnōmĕn Ĭūlō Āddĭtŭr. *V. Voy.* Ascanius. || *Roi d'Albe, fils du précédent.* || *Au plur Membres de la famille Julia : César, etc.* Ĭtĕrāssĕt Tĭbrĭs Ĭūlōs. *St.* Phrȳgĭōs prĭŭs īndĭgnātŭs Ĭūlōs. *V Fl. Voy.* Julus.

Ĭūm, *n. Voy.* Ion.

Īvĕrăm, īvī, *de* Eo. Nĕquĕ sērvŭlōrūm quīsquām, qui ōbvĭam īvĕrānt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 2. Vulgo *ierant*; perperam, etsi antiquum mendum. Quomodo enim prima produci possit? Cf. *Plaut. Amph.* I, 1, 245, iveram; *Truc.* IV, 2, 45, ivit).

Īxămătæ. *Voy.* Exomatæ.

Īxīōn, ŏnĭs, *m.* (Ἰξίων). *Ixion, roi des Lapithes, admis à la table des Dieux, s'éprit de la beauté de Junon, et osa lui déclarer son amour. Jupiter lui livra un fantôme qu'il avait formé d'une nuée à l'image de son épouse, ou selon d'autres, une nymphe appelée Néphélé, et de ce commerce naquirent les Centaures. Puis, voyant que son hôte se vantait parmi les hommes d'avoir déshonoré la reine de l'Olympe, il le foudroya, et le précipita dans le Tartare. C'est là que les poëtes représentent Ixion lié avec des serpents sur une roue qui tourne sans cesse.* Vōlvĭtŭr Īxīōn, ēt sē sĕquĭtūrquĕ fŭgītquĕ. *O.* Pērfĭdŭs Īxīōn, Īō văgă, trīstĭs Ŏrēstēs. *H.* Tōrtōs Īxīŏnĭs āngŭēs. *V.* Īxīŏnă Pīrĭthŏūmquĕ. *Id.* Aūdācī Īxīŏnĕ nātī. *O.* VERS. Răpĭtŭr vŏlŭcrī tōrtŭs Īxīōn rŏtā. *Sen.* Īxīŏnīsquĕ mēmbră răpĭēntĕm rŏtăm. *Id.* Īllīc Jūnōnēm tēntāre Īxīŏnĭs aūsī Vērsāntŭr cĕlĕrī nōxĭă mēmbră rŏtā. *Tib.* Ēt cālīgāntēm lōngīs Īxīŏnă gȳrīs. *St.* Tăcĕānt Īxīŏnĭs ōrbēs. *Pp.* Īxīōn, quī vērsātŭs jāctātŭr rŏtā, etc. *Ph.* (*Fab. nov.* 6. Cf. *Virg. Æ.* VI, 601 sq.; *Ovid. Med.* IV, 460; *Tib.* I, 3, 63).

Īxīŏnĭdēs, æ, *m.* (Ἰξιονίδης). *Fils d'Ixion : Pirithoüs, les Centaures.* Hīc Īxīŏnĭdēn, īllĕ Mĕnœtĭădēn. *Pp.* (II, 1, 38). Īllīc sēmĭfĕrōs Īxīŏnĭdās cēntaūrōs. *L.*

Īxīŏnĭŭs, ă, ŭm. *D'Ixion.* Ātque Īxīŏnĭī vēntō rŏtă cōnstĭtĭt ōrbĭs. *V.* Nōn Īxīŏnĭūm căpŭt. *Boet.* (3, 12).

Īȳnx, ngĭs, *f.* (ἴυγξ). *Torcol, petit oiseau qu'on employait dans les enchantements.* Phĭltra ōmnĭă ūndĭque ērŭēnt : Trŏchĭlī, īȳngēs, tæniæ *Læv.* (apud *Apul. Apol* t. II, p. 36 Bip.).

J

J, *f n. La lettre I devenant consonne.* I cōnsŏnă fīĕt. *T. Maur.* (*Litt.* 152). Cōnsŏnāns nāmque īnvĕnītŭr quāndŏ dīcō Iūlĭŭs. *Id.* (*Syll.* 536).

Jăcēns, tĭs. *Couché, étendu.* Sīlēnūm pŭĕrī sōmnō vīdērĕ jăcēntēm. *V.* SYN. Rĕcŭbāns, strātŭs, etc. *Voy.* Recubans. || *Étendu mort.* Trēs jūxtā fămŭlōs tĕmĕre īntēr tēlā jăcēntēs. *V.* || *Malade.* Quīd mĭhĭ nūnc ănĭmī dīrā rĕgĭōnĕ jăcēntī? *O. Voy.* Æger. || *Situé.* Ātque ălĭō pătrĭām quærūnt sūb sōlĕ jăcēntēm. *V.* Gĕlĭdō sŭb Ātlāntĕ jăcēns. *O.* SYN. Sĭtŭs, pŏsĭtŭs. || *Peu élevé, bas.* Dēspēxĭt ăb æthĕrĕ tērrās... pĕnĭtūs pĕnĭtūsquĕ jăcēntēs. *O.* SYN. Hŭmĭlĭs, īmŭs, dēmīssŭs, dēprēssŭs. || *Penché.* Vūltūs āttōllĕ jăcēntēs. *O.* (Sic et *Sen. Ag.* 238.) SYN. Dēmīssŭs, dējēctŭs. || *Lâche, qui pend.* Prævērrūnt lātās vēstĕ jăcēntĕ vĭās. *O.* Lōrā jăcēntĭă. *Id.* Jăcēns cŏmă. *Sen.* (*Hip.* 804). SYN. Lāxŭs, flŭēns. || *Plan, uni.* Pōntīquĕ jăcēntĭs ŏmnĕ sŏlŭm. *V. Fl.* Stāgnă jăcēntĭă. *Sil.* SYN. Strātŭs, plānŭs. || *Au fig. Abattu; humble.* Mēntĕ jăcēns, ēt ăcērbō saūcĭŭs īctū. *O.* Nēc sōlārĕrĕ jăcēntĕm. *Id.* SYN. Āfflīctŭs.

Jăcĕō, ēs, ŭī (ĭtŭm, *inus., d'où* Jăcĭtūrŭs), ērĕ, *n. Être couché, étendu.* Mēcum, īntēr sălĭcēs, lēntā sūb vītĕ jăcērĕt. *V.* Jăcŭītquĕ pĕr āntrŭm. *Id.* Ūnā jăcūērĕ sŭb ūmbrā. *O.* Ād quārtām jăcĕō. *H.* SYN. Cŭbō, rĕcŭbō, rĕcūmbō, prōcūmbō, stērnŏr, prōstērnŏr, ēxtēndŏr, quĭēscō, rĕquĭēscō, rĕsĭdĕō, *qqf.* dīscūmbō, dēcūmbō, īncūmbō, īncŭbō. PPH. Mēmbră, cōrpŭs stērnō, pōnō, ēxtēndō, sūbmīttō. Hŭmō cōrpŭs, cōrpŏră pōnō, dēpōnō. Cōrpŭs hŭmī stērnō. Căpŭt hŭmō pōnō. Sŏlō jăcĕō. Hŭmō quĭēscō. Hŭmī rĕsĭdĕō. Lătŭs ărēnā dēpōnō. Tērrăm *ou* lēctŭm prĕmō. VERS. Īmmānĭă tērgă rĕsōlvĭt Fūsŭs hŭmī, tōtōque īngēns ēxtēndĭtŭr āntrō. *V.* Īllĕ căpŭt vĭrĭdī fēssūm sūbmīsĭt ĭn hērbā. Vīx dēfēssă sĕnēm pāssŭs cōmpōnĕrĕ mēmbră. Sōmnō vīnōquĕ pĕr hērbăm Cōrpŏră fūsă jăcēnt. Strātōquĕ sŭpēr dīscūmbĭtŭr ōstrō. Strātīsquĕ rĕlīctīs Īncŭbăt. *Id.* Prōcŭbŭīt, tĕnĕrāquĕ lătŭs sūbmīsĭt ărēnā. *O.* Mīxtāquĕ cūm fōlĭīs præbŭĭt hērbă tŏrŭm. Mōllĭbŭs aūt fōlĭīs, aūt mōllĭbŭs īncŭbăt hērbīs. *Id.* Ārtūs īmbrī vēntōquĕ rĭgēntēs Prōjĭcĭt. *St.* Grāmĭnĕōs dĕdĭt hērbă tŏrōs. *Id.* Pēr grāmĭnă fūdērăt ārtūs. *Cl.* Sŏlĭtē mēmbră lĕvārĕ tŏrō. *Tib. Voy.* Cubo, Recubans. || *Être étendu mort.* Sævŭs ŭbi Æăcĭdæ tēlō jăcĕt Hēctŏr. *V.* Cōrpŏră pēr cāmpōs fērrō quæ fūsă jăcēbānt. *Id.* SYN. Cĕcĭdī, stērnŏr. PPH. Strātŭs, fūsŭs jăcĕō. PHR. Mōrtĕ jăcēnt mĕrĭtā *V. Voy.* Pereo. || Hīc jăcĕt (*formule d'inscription tumulaire*). *Ici repose, ci-gît.* Hōc sūb mārmŏrĕ Glaūcĭās hŭmātŭs Jūnctō Flāmĭnĭæ jăcĕt

sĕpūlchrō. *M.* (VI, 28). *Voy.* Situs. || *Reposer à terre.* Sērtă prŏcŭl tāntūm căpĭtĭ dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Sūblēgīt quōdcūmquĕ jăcērēt ĭnūtĭlĕ. *H.* SYN. Cĕcĭdī, rŭī, stērnŏr. || *Être situé.* Jăcēt ēxtrā sīdĕrā tēllūs. *V.* Trīstĭŏr īstā Tērrā sŭb āmbōbūs nōn jăcēt ūllă pŏlīs. *O.* || *Être lâche, pendant.* Crīnēs pēr cōllă jăcēbānt. *O* Sēd nĭmĭūm dēmīssă jăcēnt tŭă pāllĭă tērræ. *Id.* SYN. Flŭō. || *Être bas, situé dans un lieu bas.* Quæquĕ jăcēnt vāllēs. *O.* || *Être uni.* Nūllōquĕ tŭmūltū Stāgnă mŏdēstă jăcēnt. *St.* Pācēmquĕ tĕnēntĭbŭs aūstrīs, Sērvātūm bēllō jăcŭīt mărĕ. *L.* SYN Stērnŏr. || *Au fig. Être abattu.* Āt, crēdō, mĕă nūmĭnă tāndĕm Fēssă jăcēnt. *V.* Cētĕră quā rērūm jăcēānt pērcūlsă rŭīnā. *Id.* SYN Āfflīgŏr, stērnŏr. || *Être dans une position humble.* Tūtă, nĕc īnvĭdĕō, cētĕră tūrbă jăcēt. *O.* Nōbĭlĭtās sŭb ămōrĕ jăcēt. *Id.* || *Être sans honneur, méprisé.* Sī vălēānt hŏmĭnēs, ārs tŭă, Phœbĕ, jăcēt. *O.* Paūpĕr ŭbīquĕ jăcēt. *Id.*

Jăcĭō, ĭs, jēcī, jāctūm, jăcĕrĕ. *Jeter.* Ămātŏr tālōs quūm jăcĭt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 5) Pūrpŭrĕōsquĕ jăcīt flōrēs. *V.* SYN. Mīttō, jāctō. || *Jeter, envoyer, répandre.* Nēc jăcĭūnt ūllūm prŏprĭō dē cōrpŏre ŏdōrēm. *Lr.* (II, 845). SYN. Mīttō, ēmīttō, fūndō, ēffūndō, spārgō. || *Semer.* Sēmĭnă jēcīssēt. *O.* (Et *Virg. G.* I, 104). || *Jeter sur, vers, contre; lancer.* Tēlă mănū jăcĭēns. *V.* Quūm Bălĕārĭcă tēlūm Fūndă jăcĭt. *O.* SYN. Īnjĭcĭō, īnmīttō, mīttō, etc. *Voy.* Jaculor. || *Jeter d'en haut.* Āncŏră dē prōrā jăcĭtūr, stānt līttŏrĕ pūppēs. *V.* Cōnstrūctām jăcĭūnt pōntō (pilam). *Id.* SYN. Dējĭcĭō, etc. *Voy. ce mot.* || *En partic. Jeter des fondements.* Quīs prŏhĭbēt mūrōs jăcĕre, ēt dārĕ cīvĭbŭs ūrbēm? *V.* SYN. Pōnō, lŏcō, stătŭō, etc. *Voy.* Fundo 1. || *Qqf. Jeter, rejeter.* Īllŭd ĭdem īn răpĭdūm flūmēn jăcĕrētvĕ clŏācām. *H.* Scūtă jăcĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 27). SYN. Ābjĭcĭō, prōjĭcĭō. || — mē. *Se jeter, se précipiter.* Sēsēquĕ pĕr ĭgnēm Præcĭpĭtī jēcīt sāltū *V.* Ē cūlmĭnĕ tūrrĭs Sē jăcĭt. *O.* Præcēps sē jēcĭt ĭn āgrōs (taurus). *L.* SYN. Mē mīttō, īmmīttō, dō. *Voy.* Præcipito. || *Qqf. Produire.* Jāctūrās pōmă mўrīcās. *O.* (Alii, *laturas*). || *Au fig. Mettre, placer.* Ōmnĭs ĭn hāc cērtām rĕgĭō jăcĭt ārtĕ sălūtĕm. *V.* SYN. Pōnō. || *Rendre un son, dire, proférer.* Tālĭăque īllăcrĭmāns mūtæ jăcĕ vērbă fāvīllæ. *Pp.* (II, 1, 77). Āssĭdŭās jăcĭt ōrĕ lŏquēlās. *Cic.* (*Divin.* 1, 8). Ūnām quūm jăcĕrēs. *Lr.* (IV, 580, nempe vocem). Hōc īn mē jăcĭs? *H.* SYN. Jāctō, fūndō, mīttō, ēdō.

Jăcĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Jaceo. *Qui doit être couché.* Aūt vĕtĭtō nūdūs jăcĭtūrĕ sĕpūlchrō. *St.*

Jācōb. *Voy.* Iacob.

Jāctāns, tĭs, *act. Qui agite. Voy.* Jacto. || *Adj. Vain, présomptueux.* Īnēptŭs Ēt jāctāntĭŏr hīc paūlo ēst. *H.* Jāctāntĭŏr Āncŭs. *V. Voy.* Superbus. || *Qqf. en bonne part. Fier.* Ēt sēptēmgĕmĭnō jāctāntĭŏr æthĕră pūlsēt Rōmă jŭgō. *St.*

Jāctāntĕr. *Avec jactance.* Ōstēntātquĕ sŭōs lĭcĭtō jāctāntĭŭs ĭgnēs. *Prud.* (*Ham.* 170. *Id. Psych.* 181).

Jāctāntĭă, æ, *f. Jactance.* Gēns īnsōlēntī præpŏtēns jāctāntĭā. *Prud.* (*Cath.* 7, 86). *Voy.* Superbia.

Jāctātĭō, ōnĭs, *f. Agitation; en partic. Agitation de la fièvre.* Dūm trānscūrsā sĭbī jāctātĭō vīndĭcăt ūnūm. *P. Petr.* (*V. S. M.* II, 657). || *Au fig. Jactance. Voy.* Superbia.

Jāctātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui vante, qui se vante.* Īmmŏdĭcūs prŏprĭī jāctātŏr hŏnōrĭs. *Cl.* Clĕōnææ stīrpĭs jāctātŏr Āgўllĕŭs. *St.*

Jāctātŭs ă, ŭm. *Jeté.* Ūndĭquĕ jāctātō flōrĕ tĕgēntĕ vĭās. *O.* || *Agité, ballotté, secoué.* Tērrĭs jāctātŭs ēt āltō. *V.* Pōntēsue īntēr jāctātŭs (lupus). *H.* Jāctātās fācēs *O. Voy.* Agitatus.

Jāctātŭs, ūs, *m. Mouvement, agitation.* Ēxcūssīt pēnnās, quārūm jāctātĭbŭs ōmnĭs Āfflāta ēst tēllūs. *O.* Sī tĭbĭ jāctātū pĕlăgī, etc. *L.*

Jāctĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Jacto. *Agiter.* Quæ sē dūm jāctĭtăt īntŭs. *Alcim.* (VI, 439). || *Vanter.* Cōme ōffĭcĭūm jāctĭtāns. *Ph.* (II, 5. Alii tamen aliter).

Jāctō, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *fréq. de* Jacio. *Jeter.* Deūcālĭōn văcŭūm lăpĭdēs jāctāvĭt ĭn ōrbēm. *V.* || *Envoyer.* Tēlă mănū mĭsĕrī jāctābānt īrrĭtă Teūcrī. *V.* Fūlmĭnă jāctăt. *O.* Prŏprĭō jāctāt dē cōrpŏrĕ lūcēm. *Lr.* (V, 576). Jāctāns bāsĭă. *Ph. Voy.* Jacio, Jaculor. || *Agiter, remuer, ballotter.* Neū sī tē vălĭdūs jāctāvĕrĭt aūstĕr ĭn āltō. *H.* Dīspērsī jāctāmŭr gūrgĭtĕ vāstō. *V.* Ā făcĭē jāctārĕ mănūs. *J.* (3, 106). Jāctātquĕ tīntīnnābŭlūm. *Ph.* SYN. Ăgĭtō, ăgō, mŏvĕō, īmpēllō, vōlvō. || *Au fig.* Tālēs jāctāntēm pēctŏrĕ cūrās. *V.* SYN. Vērsō, ăgĭtō. || *Qqf. Jeter, abandonner* Sī quæ īmprŏbæ sūnt mērcēs, jāctāt ōmnēs. *Pl.* (*Rud.* II, 3, 43). SYN. Jăcĭō, ābjĭcĭō, prōjĭcĭō. || *Proférer des paroles, dire.* Vōcēs ād sīdĕrā jāctānt. *V.* Tālĭă jāctāntī. *Id.* Hæc... sīlvīs stŭdĭō jāctābāt ĭnānī. *Id.* Răbĭdā jāctāt cōnvīcĭă līnguā. *Pp.* (III, 8, 11). SYN. Jăcĭō, mīttō, ēdō, fūndō. *Voy.* Dīco. || *Divulguer, citer.* Fābŭlă, nēc sēntĭs, tōtā jāctārĭs ĭn ūrbĕ. *O.* Jāctāmŭs jāmprīdem ōmnĭs tē Rōmă bĕātūm. *H.* SYN. Mĕmŏrō, rĕfĕrō, laūdō. || *Vanter.* Ĭdĕō jāctānt mīrācŭlă dĭctĭs. *Lr.* (IV, 594). Vīrtūtēm fīlĭă jāctăt. *O.* SYN. Jāctĭtō, prædĭcō, ēffĕrō, laūdō. || — mē. *Se vanter, s'enorgueillir.* Nēc... Ūllō sē tāntūm tēllūs jāctābĭt ălūmnō. *V.* Lūcūs quō sē plūs jāctĕt Ăpōllō. *Id.* SYN. Sŭpērbĭō, glōrĭŏr. *Voy.* Superbio. || *Qqf. au pass. Être agité, tourmenté.* Jāctŏr, crŭcĭŏr, ăgĭtŏr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 4). Tāntĭs ŭbĭ mōrbĭs cōrpŏre ĭn īpsō Jāctēntŭr. *Lr.* (III, 505).

Jāctūră, æ, *f. Perte d'une chose.* Hæc quŏquĕ vīrgĭnĕūm mōvĭt jāctūră dŏlōrēm. *O.* Făcĭlĭs jāctūră sĕpūlchrī. *V.* Ūnĭŭs āmīssī tĕtĭgīt jāctūră lĕōnĭs. *St. Voy.* Damnum.

Jāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Jacio. *Jeté.* Sīc īllūm vălĭdĭs jāctūm pĕr ĭnānĕ lăcērtĭs. *O.* Hīnc lăpĭdēs Pўrrhæ jāctōs. *V.* || *Au fig.* Jāctĭs sērmōnĭbŭs īræ Īntŭmŭērĕ măgĭs. *St.*

Jāctŭs, ūs, *m. L'action de jeter, jet.* Pūlvĕrĭs ēxĭgŭī jāctū cōmprēssă quĭēscēnt. *V.* Jāmque īntrā jāctūm tēlī prōgrēssūs ŭtērquĕ. *Id.* Ēt dē fēmĭnĕō rĕpărāta ēst fēmĭnă jāctū. *O.* Īpsĕ dŏcēt jāctūs. *St.* SYN. Cōnjēctŭs.

Jăcŭlābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut jeter, lancer.* Vīdērūnt ŏcŭlī tēlūm jăcŭlābĭlĕ nōstrī. *O.* Jăcŭlābĭlĕ pōndŭs. *St.* SYN. Mīssĭlĭs. || † *Lancé.* Īmpūlsūmquĕ quătīt jăcŭlābĭlĭs īnsŭlă cœlūm. *Sid.* (15, 26).

Jăcŭlātŏr, ōrĭs, *m.*; Jăcŭlātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui lance* (*des javelots*). Ēncĕlădūs jăcŭlātŏr aūdāx. *H.* Jăcŭlātŏr fūlmĭnĭs. *St.* Pāllădă nōnnĕ vĭdēs, jăcŭlātrīcēmquĕ Dīānăm? *O.* PPH. Jăcŭlō *ou* jăcŭlĭs bŏnŭs, īnsĭgnĭs. || *Dialecticien.* Fēlīx, ōrātŏr quŏquĕ māxĭmŭs ēt jăcŭlātŏr. *J.* (7, 193). || *Pêcheur à l'épervier.* (*Plaut.* apud *Isid.* 19, 5.)

Jăcŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a lancé.* Īpsă Jŏvĭs răpĭdūm jăcŭlāta ē nūbĭbŭs ĭgnēm. *V.* || *Qui a frappé.* Dēxtĕră sūmmās jăcŭlātŭs ārcēs. *H.*

Jăcŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Jeter, lancer.* Pēllĭcŭlæ, quāntās jăcŭlētŭr Mōnўchŭs ōrnōs. *J.* (1, 11). Vāstă gĭgāntēō jăcŭlāntēm sāxă lăcērtō. *O.* Jăcŭlārĕ flāmmās; lūmĕn ērēptūm pōlō Fūlmĭnĭbŭs ēxplē. *Sen.* (*Thyest.* 1086). SYN. Jăcĭō, jāctō, cōnjĭcĭō, īnjĭcĭō, mīttō, ēmīttō, īmmīttō, tōrquĕō, īntōrquĕō, cōntōrquĕō, dīrĭgō, spārgō, ēxcŭtĭō, ăgō, vĭbrō, fūndō, ēffūndō. PHR. Jăcŭlūm, tēlūm, hāstām, spīcŭlă, fērrūm mănū *ou* dēxtrā lĭbrō, vĭbrō, mīttō, tōrquĕō. VERS. Jăcŭlūm īntōrquēns ēmīttĭt ĭn aūrās. *V.* Fērrūm ălĭī tōrquēnt, ēt ŏbūmbrānt æthĕră tēlĭs Rĭgĭdă

férit ēmĭnŭs hăstā. Īntōrquēt sūmmīs ādnīxūs vīrĭbŭs hăstăm. Cōnjēctīs ēmĭnŭs hăstīs. *Id.* Aūt trĕmŭlum ēxcūssō jăcŭlūm vībrārĕ lăcērtō. *O.* Cōncŭtĭēnsquĕ sŭīs vībrāntĭă tēlă lăcērtīs. Cōntōrtăm vīrĭbŭs hăstăm, Quāntās īră dăbăt,... mīsĭt. Trĕmēntĭă fōrtī Tēlă mănū mīsĭt. *Id. Voy.* Sagitta. || — mē. *Se jeter.* Prǣcĭpĭtēmquĕ mărīs sēsē jăcŭlētŭr ĭn ūndās. *Juvc.* (III, 408). *Voy.* Præcipito. || *Au fig.* Dūm Nĕmĕēē trĕmŭlās cāmpīs jăcŭlābĭtŭr ūmbrās. *St.* || *Frapper.* Jūpĭtĕr īgnĕ sŭō lūcōs jăcŭlātŭr ĕt ārcēs. *O.* Āĕră sī mīssō văcŭūm jăcŭlābĕrĕ dīscō. Ĕgō tē fērrō jăcŭlābŏr ăcūtō. *Id.* Cērvōs jăcŭlārī. *H.* SYN. Fĕrĭō, vērbĕrō, vūlnĕrō, fīgō. || *Au fig. Vouloir atteindre (viser), se proposer (un but), projeter.* Quĭd brĕvī fōrtēs jăcŭlāmŭr ǣvō Mūltă? *H.*

Jăcŭlŭm, ī, *n. Trait, javelot.* Hōrrĭdŭs ĭn jăcŭlīs ēt pēllĕ Lĭbȳstĭdĭs ūrsǣ. *V.* Nēc tē mīssă sŭpēr jăcŭlōrūm tūrbă mŏrātŭr. *O.* SYN. Tēlŭm, spīcŭlŭm, săgīttă, mīssĭlĕ, hăstă. *Voy.* Sagitta, Jaculor. || *Épervier (sorte de filet).* Hī jăcŭlō pīscēs, īllī căpĭūntŭr ăb hāmīs. *O.* (Adde *Aus. Epist.* 4, 56; *Pl. As.* I, 1, 86). SYN. Fūndă. *Voy.* Jaculator.

Jăcŭlŭs, ī, *m. Sorte de serpent.* Ēt nātrīx vĭŏlātŏr ăquǣ, jăcŭlīquĕ vŏlŭcrēs. *L.* (IX, 720. *Ib.* 823). Vīpĕră, sēps, jăcŭlŭs. *Fort.* (VIII, 6, 194. Græce ἀκοντίας. Cf. *Plin.* 8, 35).

Jăm, *adv. Déjà.* Jām răpĭdŭs tōrrēns sĭtĭēntēs Sīrĭŭs Īndōs. *V.* Jām prŏpĕ lūx ădĕrăt. *O.* SYN. Jāmjăm, *qqf.* hīnc, jāmquĕ. PPH. Ēt jăm. Hīnc jăm. VERS. Jāmquĕ quĭēscēbānt vōcēs hŏmĭnūmquĕ cănūmquĕ. *O.* Pōstĕră jāmquĕ dĭēs prīmō sūrgēbăt Ēōō. *V.* Ēt jām Fāmă vŏlāns, tāntī prǣnūntĭă lūctūs. Āmīssōs hīnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāiōs. *Id.* || *Bientôt, à l'instant.* Cĕdo, īnquĭt, īllūm : jām cūrābŏ sēntĭăt quōs āttēntārĭt. *Ph.* Pŏl īs quĭdēm jăm hīc ădĕrĭt. *Ter.* (*Adelp.* III, 1, 6). SYN. Mōx, brĕvī. *Voy.* Brevi. || Nōn jăm. *Ne... plus.* Nōn jām mātĕr ălīt tēllūs. *V.* Īmpūne ăbīrĕ deīndĕ quĭă jām nōn pŏtēst. *Ph.* SYN. Nōn āmplĭŭs. || Jăm... jăm... *Tantôt..., tantôt.* Jām vīnō quǣrēns, jām sōmnō fāllĕrĕ cūrām. *H.* SYN. Nūnc, mŏdŏ. || Jām dĭū *ou* Jāmdĭū. *Voy.* Diu. || Jāmdūdŭm. *Voy.* Dudum. || Jam īndĕ. *Depuis (telle époque).* Ămīcŭs nōbīs jam īnde ā pŭĕrō. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 86). || Jāmjăm. *Déjà.* Jāmjām nūllă mŏra ēst : sĕquŏr. *V.* Ēt sŭă crēdēns Cōnnŭbĭa, ārdēntī jāmjām sūspīrĭă lībrăt Pēctŏrĕ. *St.* Dēsērtă pĕrērrăt Āŏnĭǣ, jāmjāmque ănĭmīs mălĕ dēbĭtă rēgnă Cōncĭpĭt. *Id.* || *Bientôt, presque.* Jāmjāmquĕ mănū tĕnĕt, ĕt prĕmĭt hăstā. *V.* Ātră sĭlēx, jāmjām lāpsūră. *Id.* Jāmjāmque ēlāpsās hīc crīne, hīc vēstĕ rĕtēntăt. *Calp.* (10, 58). SYN. Mōx, prŏpĕ, fĕrē. || Jāmjāmquĕ *ou* Jām jāmquĕ. *Même sens.* Ējūsquĕ jāmjāmque āffŏrĕ Rēgnūm trĕmēndūm pērfĭdīs. *Prud.* (*Peri.* 5, 87). || Jām nūnc. *Dès à présent.* Ēt vōtīs jām nūnc āssuēscĕ vŏcārī. *V.* SYN. Hīnc jăm. || Jam ōlīm. *Déjà depuis longtemps.* Āc jam ōlīm sērās pŏsŭīt quūm vīnĕă frōndēs. *V.* (Adde *Ter. Eun.* III, 5, 39.) *Voy.* Dudum. || Jāmprīdĕm. *Voy.* Pridem. || Jām tūm. *Déjà alors.* Jām tūm rēllĭgĭō păvĭdōs tērrēbăt ăgrēstēs. *V.* Quĭbŭs Ītălă jām tūm Flōrŭĕrĭt tērra ălmă vĭrīs. *Id.* || Jām vērō. *Formule de transition.* Jām vēro ŏmĭttĕ, etc. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 36).

Jāmdĭū. *Voy.* Diu.

Jānālĭs, ĕ. *De Janus.* Vīrgăquĕ Jānālīs dē spīnā sūmĭtŭr ālbā. *O.*

Jānĭcŭlŭm, ī, *n. Le Janicule, l'une des sept collines de Rome.* Jānĭcŭlum huīc, īllī fŭĕrāt Sātūrnĭă nōmĕn. *V.* Nūncŭpăt hǣc ǣtās, Jānĭcŭlūmquĕ vŏcăt. *O.* (Et *Mart.* IV, 64).

Jānĭgĕnă, ǣ, *m. f. Enfant de Janus.* Dūm mĭhĭ Jānĭgĕnām sērvābūnt fātă Cănēntēm. *O.*

Jānĭtŏr, ōris, *m. Portier.* Ēt sĕdĕō dūrās jānĭtŏr āntĕ fŏrēs. *O.* Heūs! ēcquĭs hīc ēst jānĭtŏr? *Pl.* (*Men.* IV, 2, 110). EP. Vĭgĭl, pērvĭgĭl, āssĭdŭūs, īnsōmnīs, fīdŭs, fĭdēlĭs. PPH Pōrtǣ cūstōs. PHR. Fīdūsque ād līmĭnă cūstōs. *V.* Făcĭēs quǣ līmĭnă sērvĕt. Cūstōdĭă quālĭs Vēstĭbŭlō sĕdĕăt. *Id.* || — Ōrcī, *et absolt. Cerbère.* Tē Stȳgĭī trĕmŭērĕ lăcūs, tē jānĭtŏr Ōrcī. *V.* Lĭcĕt īngēns jānĭtŏr āntrō Ǣtērnūm lātrāns ēxsănguēs tērrĕăt ūmbrās. *Id.* Cēssĭt īmmānĭs tĭbĭ blāndĭēntī Jānĭtŏr aūlǣ, Cērbĕrŭs. *H.* Nūllō sŏnĕt āspĕr jānĭtŏr ōrĕ. *St. Voy.* Cerberus. || — cœlī. *Janus.* (*Ov. Fast.* I, 125 et 139.)

Jānĭtrīx, īcĭs, *f. Portière.* Ănŭs hīc sŏlēt cŭbĭtārĕ cūstōs, jānĭtrīx. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 76).

Jānŭă, ǣ, *f. Porte.* Ōmnĭs hăbēt gĕmĭnās hīnc ātque hīnc jānŭă frōntēs. *O.* Jānŭă frāngātŭr, lātrēt cănĭs. *H.* SYN. Fŏrēs, līmĕn, pōstēs, vālvǣ, ōstĭŭm, *qqf.* pōrtă, ădĭtŭs, īngrēssŭs, vēstĭbŭlŭm. EP. Fērrĕă, ǣrĕă, ăhēnă, līgnĕă, ăcērnă, rōbūstă, dūră, fīrmă, vălĭdă, sūblīmĭs, sŭpērbă; pătēns, ăpērtă; claūsă, dĭffĭcĭlĭs, sūrdă, rĭgĭdă, āspĕră. PPH. Tēctī līmĕn. Līmĭnă pōrtǣ. Ǣrĕ fŏrēs claūsǣ. PHR. Fŏrĭbūs dŏmŭs āltă sŭpērbīs. *V.* Fŏrĭbūs cārdō strīdēbăt ăhēnīs. *Id.* || *Au fig. Entrée d'un pays.* Hȳrcānīs hīnc jānŭă, jānŭă Pērsīs Hīnc pătĕt. *Avien.* (*D. Terr.* 1234). *Voy.* Porta. || — lētī. *Le chemin de la mort, la mort.* Sēd nēc lētī tĭbĭ jānŭă trīstĭs. *St.* Ātque ōlīm nōn hǣc dătă jānŭă lētī. *Id.* Haūd ĭgĭtūr lētī prǣclūsa ēst jānŭă cœlō. *Lr.* (V, 375. Et *V. Fl.* IV, 231; *Prud. Psych.* 89). Pătēt īstī jānŭă lētō. *V*

Iānŭārĭŭs, ĭī, *m. Janvier. Voy. le suiv.*

Jānŭs, ī, *m. Janus, ancien roi d'Italie qui fut divinisé. On le représentait avec deux visages. Il présidait à l'année. Son temple était ouvert pendant la guerre et fermé pendant la paix.* Tūm săcĕr āncĭpĭtī mīrāndŭs ĭmāgĭnĕ Jānŭs. *O.* Jānīquĕ bĭfrōntĭs īmāgŏ. *V.* SYN. Clūsĭŭs, Pătŭlcĭŭs, Mātūtĭnŭs. EP. Bĭcēps, bĭfrōns, bĭfōrmĭs, gĕmĭnŭs, āncēps, āntīquŭs. PPH. Jānŭs pătĕr. Bĭcēps dĕŭs, nūmĕn. Cœlī jānĭtŏr. VERS. Mātūtĭnĕ pătēr, seū Jānĕ lĭbēntĭŭs aūdīs. *H.* (Cf. *Ov. Fast.* I, 92 sq.; *Mart.* X, 28.) || *Mois de Janus, janvier.* Brūmālēs (menses): Jānŭs, fēbrŭārĭŭs ātquĕ dĕcēmbĕr. *Aus.* (*Eclogar.* 8, 6). Prīmŭs Rōmānās ōrdīrĭs, Jānĕ, călēndās. (*Ibid.* 9, 1.) Pŏtĕrās nōn cēdĕrĕ Jānō. *M.* (VII, 5, ad Decembrem. *Id.* IX, 2). SYN. Jānŭārĭŭs. PPH. Jānī mēnsĭs. VERS. Quōdquĕ vĭrēt Jānī mēnsĕ, nĕc ālgĕt ŏlŭs. *M.* Prīncĭpĭūm dēs, Jānĕ, lĭcĕt vēlōcĭbŭs ānnīs. Fāstōrūm gĕnĭtŏr părēnsquĕ Jānŭs. Mēnsĕ tŭō rĕdŭcēm, Jānĕ, vĭdērĕ dĕŭm. *Id.* Jānĕ nŏvĕ, prīmō quī dās tŭă nōmĭnă mēnsī, Jānĕ bĭfrōns, spēctāns tēmpŏră bīnă sĭmŭl. *Aus.* Ĕrgo ŭbĭ, Jānĕ bĭcēps, lōngūm rĕsĕrāvĕrĭs ānnūm, Pūlsŭs ĕt ā săcrō mēnsĕ dĕcēmbĕr ĕrĭt. *O.* Jānĕ bĭfrōns, ānnī tăcĭtĕ lābēntĭs ŏrīgŏ. Ānnōrūm nĭtĭdīquĕ sătŏr pūlchērrĭmĕ cœlī. *Id.* Īnstābātquĕ dĭēs quī dăt nŏvă nōmĭnă fāstīs, Quīquĕ cŏlĭt prīmūs dūcēntēm tēmpŏră Jānŭm. *L.* Īmmēnsī rĕpărātŏr māxĭmŭs ǣvī. *St.* || *Au plur.* Tū quŏquĕ vēntūrōs pēr lōngūm cōnsĕrĕ jānōs. *Aus.* (*Epigr. de Fast.* 1, 7). || *Galeries couvertes sur le Forum, où les usuriers s'assemblaient.* Quī pŭtĕāl Jānūmquĕ tĭmēnt, cĕlĕrēsquĕ călēndās. *O.* Pōstquam ōmnĭs rēs mĕă Jānŭm Ād mĕdĭŭm frācta ēst. *H.*

Jăphĕt, *m. indécl. Japhet, fils aîné de Noé.* Sēm sĭmŭl ātquĕ Jăphēt, tālī dīgnīssĭmă pātrĕ Prŏgĕnĭēs *Victor* (*Genes.* III, 87).

Jăsōn (*inus.*). *Voy.* Iason.

Jăspĭs (*inus.*). *Voy.* Iaspis.

Jāzȳgēs. *Voy.* Iazyges.

Jĕbūsĭăcŭs, ă, ŭm. *Des Jébuséens, ancien peuple de Palestine.* Ēccĕ Jĕbūsĭăcǣ fērvēnt ăd prœlĭă tūr-

mæ. *Prud.* (*Ham.* 416. Scribitur et *Gebusiacæ*, sed illud melius. Cf. *Isid.* 9, 2).

Jĕcŭr, ŏrĭs, *n. Foie.* Ādspĭcĕ quām tŭmĕāt māgnō jĕcŭr ānsĕrĕ mājŭs. *M.* (XIII, 58). Fīcĭs pāstūm jĕcŭr ānsĕrĭs ālbī. *H.* Īmmōrtālĕ jĕcūr tōndēns. *V.* || *Pris pour le siége des passions : Ame, cœur.* Nōn āncīllă tŭūm jĕcūr ūlcĕrĕt. *H.* Nūnc pōscĭt Ĭŏlēn : sēd jĕcūr fōrs hōrrĭdūm Vīncām mĕrēndŏ. *Sen.* (*H. OEt.* 574). Ōmnĕ jĕcūr rătĭōnĕ cōērcĕāt ūnā. *Prud.* (*Sym.* II, 630, de ambitione). Sēd cuī lōngă jĕcūr nĕquĕāt sătĭārĕ cŭpīdŏ. *Avian.* (*Fab.* 22, 9). SYN. Ănĭmŭs, cŏr, pēctŭs. || *Souv. Colère.* Fērvēns dĭffĭcĭlī bīlĕ tŭmĕt jĕcŭr. *H.* Jĕcūr ūrĕrĕ bīlĭs *H.* Quāntā sīccūm jĕcūr ārdĕăt īrā. *J.* (1, 45). *Voy.* Ira. || *Qqf. Esprit, intelligence.* Ēn cōr Zēnŏdŏti, ēn jĕcūr Crătētĭs! *Bibuc.* (apud *Suet. Gram.* 11).

† Jējūnĭōsŭs, ă, ŭm. *Habitué à jeûner.* Nĕquĕ jējūnĭōsĭōrēm... Vīdī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 6).

† Jējūnĭtās, ātĭs, *f. Jeûne.* Jējūnĭtātĭs plēnĭs, ănĭmā fœtĭdā. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 13. Cf. *Non.* 4, 2).

Jējūnĭŭm, ĭī, *n. Jeûne, abstinence, qqf. diète.* Lōngă dŏmānt īllōs ĭnŏpī jējūnĭă vīctū. *O.* Īnvălĭdīquĕ pătrūm rĕfĕrānt jējūnĭă nātī. *V.* Mānĕ dĭē quō tu īndīcĭs jējūnĭă. *H.* EP. Lōngŭm, dūrŭm, mŏlēstŭm, mĭsĕrŭm, trīstĕ. || *Jeûner.* Jējūnĭă sērvŏ, cōlŏ, tĕnĕŏ. Cĭbĭs, ēscā ābstĭnĕŏ, mē fraŭdŏ, ōrā ābstĭnĕŏ. Dăpēs, cĭbūm, ēscām mĭhī nĕgŏ. Fămēm tŏlĕrŏ, fĕrŏ, pērfĕrŏ. VERS. Vīdērūnt ĭnŏpēm sōmnĭquĕ cĭbīquĕ. *O.* Rĕmŏvēt pōtūmquĕ cĭbūmquĕ. *Fort.* Jējūnĭă crēbră tĕnērēnt. *Juvc.* Tērtĭă nām tērrĭs rĕmĕānt jām lūmĭnă sōlĭs Ēx quō nūllă sĭbī sūmūnt ălĭmēntă cĭbōrŭm. *Id.* Nūllă jām cĕrĕrĭs sŭbĭt Cūră. *Sen.* Vēntrī Īndīcō bēllŭm. *H.* || *Rompre le jeûne.* Jējūnĭă sōlvŏ, plācŏ, sēdŏ, etc. *Voy.* Ēdo. || *Eccl. Jeûne.* Ēt dēvōtă pĭī cĕlĕbrānt jējūnĭă mÿstæ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 2). Cūr īpsī lēgĭs jējūnĭă crēbră tĕnērēnt? *Juvc.* (II, 366). Plăcēt frĕmēntēm pūbĭĭcĭs jējūnĭīs Plācārĕ Chrīstŭm. *Prud.* (*Cath.* 7, 146). Cūlpārūm sĕgĕs Vānēscĭt, ālmō trītă sūb jējūnĭō. (*Ib.* 7, 209.) || *Par ext. Faim.* Īn văcŭĭs āfflāt jējūnĭă vēnĭs. *O. Voy.* Fames. || Ūndæ jējūnĭă. *Soif.* (*Luc.* IV, 332.) || *Voy.* Jejunus.

Jējūnŏ, ās, ārĕ, *n. Eccl. Jeûner.* Jēsūs dĭcātō cōrdĕ jējūnāvĕrĭt. *Prud.* (*Cath.* 7, 178). Jējūnāmŭs, ăĭt : rĕcūsŏ pōtŭm. *Id.* (*Peri.* 6, 54). *Voy. le précéd.*

Jējūnŭs, ă, ŭm. *Qui est à jeun, affamé.* Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vūlgārĭă tēmnĭt. *H.* Ēt jējūnă Fămēs. *O.* SYN. Īmpāstŭs, ēsŭrĭēns, fămēlĭcŭs. PPH. Ĭnŏps cĭbī. Ēxpērs ūndæquĕ cĭbīquĕ. Văcŭŭs pōtūquĕ cĭbōquĕ. PHR. Jējūnĭs dēntĭbŭs ăcēr. *H.* Văcŭŏ gūttŭrĕ Tāntălŭs. *Sen. Voy.* Famelicus. || *Sec, peu humide.* Ēt sūccō jējūnă fĕrūntŭr. *Lr.* (II, 844, corpora). Nām jējūnă quĭdēm clīvōsī glārĕă rūrĭs. *V.* Quām jējūnă pĭūm dēsīdĕrĕt āră crŭōrēm. *Cat.* (68, 79). *Voy.* Siccus. || *Qqf. Altéré.* Vīlēm jējūnæ sæpĕ nĕgāvĭt ăquām. *Pp.* (III, 15, 18). || *Peu abondant.* Sūmmăquĕ jējūnā sănĭē īnfūscātŭr ărēnă. *V.* SYN. Tĕnŭĭs, ēxĭgŭŭs. || *Au fig. Sec, décharné. Voy.* Macer.

Jēntācŭlŭm, ī, *n. Le déjeuner.* Sūrgĭtĕ, jām vēndĭt pŭĕrĭs jēntācŭlă pīstŏr. *M.* (XIV, 223. *Id.* XIII, 31). Me īnfērrĕ Vĕnĕrī vōvī jām jēntācŭlŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 72. *Id. Truc.* II, 7, 38).

Jēntŏ, ās, ārĕ, *n. Déjeuner.* Jēntārĕ nūlla īnvītăt. *Afran.* (apud *Non.* 2, 440. *Varr.* ibid.). Ūt jēntēs, sērō, Cæcĭlĭānĕ, vĕnĭs. *M.* (VIII, 67).

Jĕrĕmĭās, Iĕrĕmĭās *ou* Hĭērĕmĭās, *et* Jērĕmĭās *ou* Hĭērĕmĭās, æ, *m. Jérémie, prophète chez les Juifs.* Jĕrĕmĭām dīxēre ălĭī, pārs ēssĕ prŏphētām. *Juvc.* (III, 269). Cārmĭnĕ lūctĭfĭcō quām dēflēns Jĕrĕmĭās. *Prud.* (*Ham.* 450. Sic et *Fort.* VIII, 6 *bis*, 15).

Jĕrĭchō *ou* Hĭĕrĭchō, *et* Jĕrĭchŭs, *acc.* ŏn, *f.* (Ἱεριχώ). *Jéricho, ancienne ville de Palestine, renversée au bruit des trompettes d'Israël.* Vīdĕrăt ēt Jĕrĭchō, prōprĭă īntēr fūnĕră. *Prud.* (*Psych.* 538). Sī dŏmĭtām Jĕrĭchōn lĭtŭĭs ātque ære cănōrō *Id.* (*Ham.* 480). Prōcŭbŭĭt Jĕrĭchō. *Amœn.* (vs. 61). PHR. Īllam ūrbēm sŏnĭtŭs sōlvĕrĕ tŭbārŭm. *P. Nol.* || *Qqfois* Jĕrĭchŭs. Quō Phărĭī rēgēs? ŭbī māgnă Jĕrĭchŭs. *P. Nol.* (16, 140).

Jĕrōnўmŭs. *Voy.* Hieronymus.

Jērŭsālēm. *Voy.* Hierusalem.

Jēssæ. *Voy.* Iessæ.

Jēsūs. *Voy.* Iesus.

Jŏānnēs. *Voy.* Ioannes.

Jōb. *Voy.* Iob.

Jŏcāns, tĭs. *Qui se joue, qui plaisante.* Quæsīvĭt quĭdnām săpĕrĕt : tūm lănĭūs jŏcāns. *Ph.* Lūdōquĕ jŏcāntī. *Lr.* (IV, 584). *Voy.* Jocosus. || *Qui n'est pas sérieux.* Pūgnāsquĕ jŏcāntēs Naūmăchĭæ. *Aus.* (*Mos.* 217).

Jŏcāstă (*inus.*). *Voy.* Iocasta.

Jŏcātŭs, ă, ŭm. *Qui a plaisanté.* Īn făcĭēm pērmūltă jŏcātŭs. *H.*

† Jŏcŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Quăsī jŏcābŏ. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 10).

Jŏcŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Se jouer.* Cārūm nēscĭō quĭd lĭbēt jŏcārī. *Cat.* (2, 6). Quŏtĭēs vŏlŭĭt fōrtūnă jŏcārī. *Juv.* (3, 40). SYN. Lūdŏ. || *Plaisanter.* Tūm sīc jŏcāta ēst tāntī mājēstās dŭcĭs. *Ph.* Tu hānc jŏcārī crēdĭs? *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 7). SYN. Rīdĕŏ, īrrīdĕŏ, dērīdĕŏ, căvīllŏr, lūdŏ, āllūdŏ, īllūdŏ. PHR. Īncŏlŭmī grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvĭt. *H.*

Jŏcōsē, *adv. En plaisantant.* Lībĕrĭŭs sī Dīxĕrŏ quĭd, sī fōrtĕ jŏcōsĭŭs. *H.*

Jŏcōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime à plaisanter, badin, enjoué.* Sī mĕă mātĕrĭæ rēspōndēt mūsă jŏcōsæ. *O.* Nōn hæc jŏcōsæ cōnvĕnĭūnt lўræ. *H.* SYN. Lĕpĭdŭs, fēstīvŭs, făcētŭs, ārgūtŭs, ūrbānŭs, jŏcāns. PHR. Cōnvīvă jŏcō mōrdēntĕ făcētŭs. *J.*

Jŏcŭlārĭs, ĕ. *Plaisant, risible.* Jŏcŭlārĕ tĭbī vĭdētŭr; ēt sānē lĕvĕ. *Ph.* Jŏcŭlārem aūdācĭăm! *Ter.* (*Ph.* I, 2, 84). Nēc sīc, ūt quī jŏcŭlārĭă, rīdēns Pērcūrrām. *H. Voy.* Jocosus.

Jŏcŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Jŏcŭlārĭum īn mălum īnscĭēns pæne īncĭdī. *Ter.* (*And.* IV, 4, 43).

† Jŏcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Jocus. Ōblēctēnt pēr jŏcŭlum ēt lūdŭm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 10). || *Souv.* Jŏcŭlō, *abl. pris adv. En plaisantant.* (*Pl. Merc.* V, 4, 33; *Stich.* I, 1, 23.)

Jŏcŭs, ī, *m.*; *pl.* Jŏcī, *m., et* Jŏcă, *n. Jeu, badinage, plaisanterie.* Īncŏlŭmī grăvĭtātĕ jŏcūm tēntāvĭt, ĕō quŏd. *H.* Īn răbĭēm vērtī cœpīt jŏcŭs. *Id.* Văcŭăque ăgĭtāssĕ rĕmīssōs Cūm Jūnōnĕ jŏcōs. *O.* Mīllĕ făcēssĕ jŏcōs. *Id.* Tūm jŏcă, tūm sērmō, etc. *Lr.* (V, 1395). Āmbō pĭī, vūltū sĭmĭlēs, jŏcă, sērĭă mīxtī. *Aus.* (*Parent.* 7, 11. De duplici pluralis forma agit *Diom.* 314). SYN. Lūdŭs, lūsŭs, rīsŭs, sălēs, lūdĭcrŭm, căvīllŭm, scōmmă. EP. Lĕpĭdŭs, fēstīvŭs, hĭlărĭs, lætŭs, rīdĭcŭlŭs, ārgūtŭs, grātŭs, sŏlūtŭs, ēffūsŭs, īnsānŭs. *Voy.* Sales. || Jŏcō, Pēr jŏcŭm. *En plaisantant.* (*Ter. Heaut.* III, 2, 30; *Pl. Pœn.* III, 1, 39.) || *Souv. au plur. Badinage érotique, poésies licencieuses.* Hīstŏrĭæ tūrpēs īnsĕrŭīssĕ jŏcōs. *O.* Tūne ēs, tūne, ăĭt, īllĕ Mārtĭālĭs, Cūjŭs nēquĭtĭās jŏcōsquĕ nōvĭt? *M.* (VI, 82. *Ibid.* 85). || *Objet de plaisanterie, risée.* Nē quĭd tū pērdās, neū sīs jŏcŭs. *H.* Īgnāvĭs ĕtĭām jŏcŭs ēst īn cāsū grăvī. *Ph.* SYN. Lūdĭbrĭŭm, dērīsŭs, *ou dat.* lūdĭbrĭō, dērīsŭī. *Voy.* Derisus. || Jŏcī, ōrŭm, *m. pl.* ***Troupe** d'enfants que les poëtes placent **dans** le cortége de Vénus.* Ērĭcўnă rīdēns, Quām Jŏcŭs cīrcūmvŏlăt ēt Cŭpīdŏ. *H.*

Jŏhānnēs, ĭs, *m. Voy.* Ioannes.

Jōnæŭs, ă, ŭm. *De Jonas.* Hīnc ēt Jōnæīs mŏnĭtīs pŏtĭōră jŭbēntŭr. *Juvc.* (II, 711).

Jōnās, æ, *m.* (Ἰωνᾶς). *Jonas, prophète. Jeté à la mer, il fut reçu par un poisson, qui le garda trois jours dans son ventre.* Jōnās ŭt ōlīm vēntrĕ nāvĭs ăbdĭtŭs. *P. Nol.* (21, 170). Jōnām prŏphētām mītĭs ūltŏr ēxcĭtăt. *Prud.* (*Cath.* 7, 101. Cf. *Alcim.* IV, 360 sq.; *Juvc.* III, 235 sq.).

Jŏnăthās, æ, *m. Jonathas, fils de Saül.* Pœnĭtŭīt Jŏnăthān jējūnĭă sōbrĭă dūlcī Cōnvĭŏlāssĕ făvō. *Prud.* (*Psych.* 398). Ūnă dĭēs Jŏnăthān lētō dĕdĭt, ūnă Săūlĕm. *Sedul.*

Jōppē, ēs, *f.* (Ἰόππη). *Joppé, port de la Judée, auj. Jaffa.* Ūrbs Jōppē, stĕrĭlīsquĕ dĕhīnc hăbĭtātŭr Ĕlāĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 1069. Et *Prisc. Peri.* 852).

Jōrdānēs *ou* Jōrdānĭs, ĭs, *m.* (Ἰορδάνης, ου). *Jourdain, fleuve de la Palestine.* Glădĭūm Jōrdānĭs ĭn ūndīs Ăblŭĭt īnfēctŭm. *Prud.* (*Psych.* 99). Jōrdānĕ tīnctōs flūmĭnĕ. *Id.* (*Cath.* 2, 64). Īllŭm Jōrdānīs trĕpĭdāns lāvĭt, tīnguēntĕ Jŏhānnĕ. *P. Nol.* (24, 77). Faūcĕ bĕātŭs Quŏd Jōrdānĭs ăgĭt. *Fort.* (X, 6, 36).

Jōsēph. *Voy.* Ioseph.

Jōsŭē, ēs, *ou* Jōsŭă, æ, *m. Josué, chef des Israélites après Moïse, les introduisit dans la terre de Chanaan. Voy.* Iesus.

Jōtă. *Voy.* Iota.

† Jŏvĭālĭs, ĕ. *De Jupiter.* Lŏcă pāssīm blătĕrāntēm Jŏvĭālĭbūs sŭbōrsīs. *Capel.* (IV, p. 135).

Jŏvīnŭs, ă, ŭm. *De Jupiter.* || *Subst. m. Jovin, nom d'homme.* Gēlīppa, Ūrsīnūsquĕ sŭŭs, prōlēsquĕ Jŏvīnī. *Aus.* (*Epist.* 4, 37). Prīsci īnsīgnĭă trānsfĕrēns Jŏvīnī. *Sid.* (23, 173).

Jŏvĭs, *ancien nominat. pour* Jupiter Mērcŭrĭŭs, Jŏvĭ', Nĕptūnŭs, Vŏlcānŭs, Ăpōllŏ. *Enn.* (apud *Apul. de Deo Socr.*, t. II, p. 225 Bip.). Nām nŏvŭ' quĭdēm dĕŭs rĕpērtŭs ēst Jŏvĭs. *Cæcil.* (ap. *Prisc.* 695. Et *Att.* ibid.). Nām prĭŏr ēst pāstŏr quām Jūpĭtĕr aūt Jŏvĭs īpsĕ. *P. Nol.* (38, 80).

Jŏvĭŭs, ă, ŭm. *De Jupiter.* || Jŏvĭă cŏhōrs. *Légion formée par Dioclétien.* Jŏvĭāmquĕ cŏhōrtēm Rēx dūcīt sŭpĕrūm. *Cl.*

1. Jŭbă, æ, *f. Crins des chevaux, crinière.* Dēnsă jŭba, ēt dēxtrō jăctātă rĕcŭmbĭt ĭn ārmō. *V.* Lūdūntquĕ jŭbæ pēr cōllă, pĕr ārmōs. *Id.* Vēntĭlăt aūră jŭbās. *Sil.* Jăctāntŭr pēr cōllă jŭbæ. *Calp.* SYN. Ĕquīnă, cŏmāns, flŭēns, ūndāns, lōngă, ēffūsă, spārsă, flāvă, rŭtĭlă, hīrsūtă, īmpēxă, mĭnāx. PPH. Jŭbæ *ou* jŭbārūm lūxŭrĭēs. Căpĭtĭs jŭbæ. Cŏmāntĭă cōllă. || *Qqf. Cheveux pendants.* Dūmquĕ dĕcēnt fūsæ lāctĕă cōllă jŭbæ. *M.* (I, 32). || *Panache de casque.* Cuī trĭplĭcī crīnītă jŭbā gălĕa āltă Chĭmærām Sūstĭnĕt. *V.* SYN. Crīstă. || *Crête des animaux.* Jŭbæquĕ Sānguĭnĕæ ēxsŭpĕrānt ūndās. *V.* (*Æ.* II, 412, de serpentibus. Et *V. Fl.* VIII, 88). SYN. Crīstă.

2. Jŭbă, æ, *m.* (Ἰόβας). *Juba, roi de Mauritanie, vaincu à Thapsus, se donna la mort.* Nēc Jŭbă Mārmărĭcās nūdūs prēssīssĕt ărēnās. *L.* Nēc Jŭbæ tēllūs gĕnĕrăt, lĕōnūm Ărĭdă nūtrīx. *H.*

Jŭbăr, ărĭs, *n. Lumière de l'étoile du matin, en gén. Jour, lumière.* Īt pōrtīs, jŭbăre ēxōrtō, dēlēctă jŭvēntūs. *V.* Pēr jŭbăr hōc, īnquĭt, rădĭīs īnsīgnĕ cŏrŭscīs. *O.* Lūcĭfĕr æquŏrĕīs nĭtĭdūm jŭbăr ēxsĕrĭt ūndīs. *Id.* SYN. Lūx, lūmĕn, dĭēs. *Voy.* Lux. || *Éclat.* Ēt trĕmŭlūm sūmmā spārgĭt ĭn ædĕ jŭbăr (aurum). *O.* Tālĕ jŭbăr pēr tēctă mĭcăt (de auro). *St.* SYN. Fūlgŏr, splēndŏr, nĭtŏr. *Voy.* Fulgor. || *En parlant du visage.* Nōn īllĕ vūltūs flāmmĕūm īntēndēns jŭbăr. *Sen.* (*Troad.* 448). Pūrpŭrĕūm fūndēns Cæsăr ăb ōrĕ jŭbăr. *M.* (VIII, 65). || † *m.* Īntĕrĕā fūgĭt ālbŭ' jŭbăr Hўpĕrīŏnĭ' cūrsŭm. *Enn.* (apud *Prisc.* 658). Sūrgăt jŭbăr aūrĕŭs ōstrō. *Corn. Serv.* (*Ætn.* 332).

Jŭbātŭs, ă, ŭm. *Qui a une crinière.* PPH. Plūrĭmŭs jŭbæ. *Sil.* || *Qui a une crête.* Dēvŏlānt āngues jŭbātī deōrsum ĭn īmplŭvĭūm dŭŏ. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 56). SYN. Crīstātŭs.

† Jŭbĕ (*ou* Jūb'), *impér. de* Jubeo. *Souv. dans les Comiques.* Jŭbĕ tē pĭārī dē mĕā pĕcūnĭā. *Pl.* (*Men.* II, 2, 17). Ātque hānc ĭn bōrtō mācĕrĭām jŭbĕ dīrŭī. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 10). || Jŭbĕdŭm, Jŭbēsīs (*de* jube, dum *et* sis). *Même sens.* Jŭbĕdūm rĕcēdĕre īstōs āmbo īllūc mŏdŏ. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 7). Nūnc īstānc.... jŭbēsīs pĕtĕrĕ. *Id.* (*Amph.* III, 3, 96).

Jŭbēns, tĭs. *Qui ordonne.* Cōmūntūr nōstræ mātrĕ jŭbēntĕ cŏmæ. *O.* Sīstră jŭbēntĭă lūctūs. *L.*

Jŭbĕŏ, ēs, jūssī, jūssŭm, jŭbērĕ. *Ordonner.* Neū Trōās fĭĕrī jŭbĕās, Teūcrōsquĕ vŏcārī. *V.* Īnfāndūm, rēgīnă, jŭbēs rĕnŏvārĕ dŏlōrĕm. *Id.* Rēscrībăt mūltă jŭbētŏ. *O.* Sīvĕ jŭbēbăt ŭt făcĕrēm quĭd. *H.* Græcŭlŭs ēsŭrĭēns īn cœlūm, jūssĕrĭs, ībĭt. *J.* (3, 78). SYN. Ēdīcŏ, īmpĕrŏ, præcĭpĭŏ, māndŏ, præscrībŏ, vŏlŏ. PPH. Dō jūssă, māndātă. || *Avec l'acc.* Quō nūnquām bēllă jŭbēntĕ Pāx fŭĭt. *L.* Sēd tū jūssīssēs Eūrўsthēă. *M.* (IX, 66). Ārmātīs jŭbĕt ēccĕ sĭlēntĭă frātĕr. *St.* Jŭbĕ fāmŭlōs. *Pl.* (*Stic.* II, 2, 71). || *Qqf. avec le dat. Commander à.* Rēgĭt Ītălĭām, Lĭbўēnquĕ cŏērcĕt, Hīspānīs Gāllīsquĕ jŭbĕt. *Cl.* || *Inviter, exhorter* (Gr. κελεύω). Ūrbĭs ămātōrēm Fūscūm sālvērĕ jŭbēmŭs. *H.* Jŭbĕŏ tē sālvērĕ vōcĕ sūmmā. *Pl.* (*As.* II, 2, 30. Et *Ter. Adelp.* III, 4, 14). || *Qqf. on s.-entend* salvere. Jŭbĕŏ Chrĕmētĕm. *Ter.* (*And.* III, 3, 1).

Au pass. Jŭbĕŏr. *Recevoir l'ordre.* Īdæīs īrĕ jŭbēbăr ăquīs. *O.* Jŭbētŭr Rūră sŭbūrbāna īndĭctīs cŏmĕs īrĕ Lătīnīs. *H.*

Jūbērnă, æ, *f. Voy.* Ierne.

Jūbĭlă, ōrŭm, *n. pl. Cris de joie.* Ēt lætūs scŏpŭlīs aūdīvĭt jūbĭlă Cўclōps. *Sil.* Ēt tŭă mœrēntēs ēxspēctānt jūbĭlă taūrī. *Calp.* (7, 3. *Id.* 1, 30).

Jūbĭlæŭs, ī, *m. Eccl. Jubilé, époque qui revenait tous les cinquante ans chez les Juifs, et à laquelle était fixé le terme des baux et des servitudes.* Quīnquāgēsĭmŭs ānnŭs Quūm jūbĭlæŭs ădēst. *Arat.* (II, 677).

Jūbĭlŏ, ās, ārĕ. *Crier, appeler.* Quĭs mē jūbĭlăt? *Att.* (apud *Varr. L. L.* 6, 68).

Jūcūndē. *Agréablement.* Nōn māgnīs ŏpĭbūs jūcūndē cōrpŏră cūrānt. *Lr.* (II, 31).

Jūcūndĭtās, ātĭs, *f. Agrément, charme.* Mūltīsquĕ mīxtă cōmmŏdīs jūcūndĭtās. *Voman.* (*Laud. Hort.* 8). Quēm tībĭārūm măcĕrăt jūcūndĭtās. *Ph.*

Jūcūndŭs, ă, ŭm. *Agréable.* Quōd tē pēr cœlī jūcūndūm lūmĕn, ēt aūrās. *V.* Dūcĕrĕ sōllĭcĭtæ jūcūnda ŏblīvĭă vītæ. *H.* Ō nĭmĭūm jūcūndă dĭēs! *V. Fl.* SYN. Grātŭs, dūlcĭs, ămœnŭs, blāndŭs, suāvĭs, lætŭs, plăcēns, *qqf.* āccēptŭs. || *Heureux.* Īn rēbŭs jūcūndīs vīvĕ bĕātŭs. *H.* SYN. Lætŭs. || *De mœurs douces, d'un commerce agréable.* Mĭnŭs hōc jūcūndŭs ămīcŭs? *H.* Dīffĭcĭlĭs, făcĭlĭs, jūcūndŭs, ăcērbŭs ēs īdēm. *M.* (XII, 47). SYN. Dūlcĭs, suāvĭs, cōmĭs, făcĭlĭs.

Jūdă, æ, *m. Juda, fils de Jacob et de Lia, chef d'une des douze tribus d'Israël.* Vōs nŏbĭlĕ Jūdæ Gērmĕn ădūsquĕ dĕī gĕnĭtrīcēm. *Prud.* (*Psych.* 384). || — trĭbŭs. *La tribu de Juda.* Dēquĕ trĭbū Jūdā quī lĕŏ fōrtĭs ĕrăt. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 156).

Jūdæă, æ, *f.* (Ἰουδαία). *La Judée ou Terre-Sainte, contrée de Syrie.* Ēt dēdĭtă sācrīs Īncērtī Jūdæă dĕī. *L.* Āgnōscăt Jūdæă lĕgēns, ēt Græcĭă nōrĭt. *Prud.* (*Apoth.* 384). PPH. Rūră Pălæstīnæ. Jūdæī trāctŭs rēgnī.

Jūdæī, ōrŭm, *m. pl.* (Ἰουδαῖοι). *Les Juifs.* Vīn' tū Cūrtīs Jūdæīs ōppēdĕrĕ? *H.* Crēdăt Jūdæŭs ăpēllă. *Id.* Cūltăquĕ Jūdæō sēptĭmă săcră vĭrō. *O.* SYN. Īsrăēlītæ, Hēbræī, *néol.* Īsăcĭdæ, Ābrămĭdæ. PPH. Gēns Hēbræōrŭm. Jūdæă, Jūdăĭcă, Hēbræă gēns, prōpāgŏ. Jūdæ gērmĕn. Gĕnŭs ōrtum ā sānguĭnĕ Jūdæ. VERS. Sōrtītī mĕtŭēntēm sābbătă pătrēm. *J.* Nāmquĕ lŏcī quĕrŭlūs cūrām Jūdæŭs ăgēbăt, Hūmānīs ănĭmāl dīssŏcĭālĕ cĭbīs. *Rutil.* Jūdæŭs lĭcĕt, ēt pōrcīnŭm nūmĕn ădōrĕt. *Petr.*

Jūdæŭs, ă, ŭm. *De Judée.* Quĭd făcĭs, ō Jūdæă cŏhōrs? *Fort.* (V, 5, 35. Adde *Mart.* VIII, 34). SYN. Jūdăĭcŭs, Hēbræŭs. || *Subst. m. Voy. le précéd.*

Jūdăĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Judæus. Jūdăĭcum ēdīscūnt, ēt sērvānt āc mĕtŭūnt jūs. *J.* (14, 101). Hæc sī Jūdăĭcōs sīc īntēllēctă rĭgāssēnt Aūdītūs. *Prud.* (*Apoth.* 321). *Voy. le précéd.*

Jūdās, æ, *m.* (Ἰούδας). *Judas, surnommé Iscariote, un des apôtres, celui qui livra J.-C.* Dehīnc Jūdās scĕlĕrī sē sūbdĭdĭt āltō. *Juvc.* (IV, 430 sq. Adde *Sedul.* V, 38). || 2. *Saint Jude, apôtre.* (*Alcim.* VI, 404.)

Jūdēx, ĭcĭs, *m. Juge.* Grāmmătĭcī cērtānt, ĕt ădhūc sūb jūdĭcĕ līs ēst. *H.* Mălĕ rēs ēxāmĭnăt ōmnīs Cōrrūptūs jūdēx. *Id.* Jūdĭcĭs ōffĭcĭum ēst, ŭt rēs, ĭtă tēmpŏră rērŭm Quærĕrĕ. *O.* SYN. Ārbĭtĕr, quæsītŏr, cōgnĭtŏr. EP. Æquŭs, jūstŭs, īntĕgĕr, īncōrrūptŭs, sānctŭs, sĕvērŭs, grăvĭs, rĭgĭdŭs, tĕtrĭcŭs, sævŭs, īmmītĭs; prūdēns, sūbtīlĭs. VERS. Nōn nōstrum īntĕr vōs tāntās cōmpōnĕrĕ lītēs. *V.* Vītās ēt crīmĭnă dīscĭt. *Id.* Jūrĭs ĕt æquārŭm cūltŏr sānctīssĭmĕ lēgŭm, Vērĭdĭcō Lătĭŭm quī rĕgĭs ōrĕ fŏrŭm. *M.* Quæsītŏr scĕlĕrŭm vĕnĭĕt, vīndēxquĕ rĕōrŭm, Quī cōmmīssă sŭīs rīmābĭtŭr ārgūmēntīs, Īn lūcēmquĕ trăhēt tăcĭtā lătĭtāntĭă fraūdĕ. *Manil.* Īntērprēs lēgŭm sānctīssĭmŭs, ōmnĭă, quānquăm Tēmpŏrĭbŭs dīrīs, trăctāndă pŭtābăt ĭnērmī Jūstĭtĭā. *J.* Dŭbĭīs quĭs lītĭbŭs āddĕrĕ fīnĕm Jūstĭŏr, ēt mērsŭm lătĕbrīs ēdūcĕrĕ vērŭm? *Cl.* Sāncta īncōrrūptā jūră rēddēbăt fĭdē. *Ph.* || *Qqf. f.* Mōrtĕ lŭām pœnās jūdĭcĕ vīctă dĕā. *O.* Tām sævā jūdĭcĕ sōntēs. *L.* || *Au fig. Qui juge, discerne.* Sēd dē pērcēptīs mēns jūdēx spōntĕ mŏvētŭr. *Prosp.* (*Ingr.* II, 155). || *Connaisseur.* Sūbtīlĭs vĕtĕrŭm jūdēx ēt cāllĭdŭs aūdīs. *H.* || *Critique, censeur.* Jūdĭcĭs ārgūtŭm quæ nōn fōrmīdăt ăcūmĕn. *H.* SYN. Cēnsŏr.

Jūdĭcātŭs, ă, ŭm. *Jugé, condamné.* Sūm jūdĭcātŭs, etc. *Pl.* (*Men.* I, 1, 21).

Jūdĭcĭālĭs, ĕ. *Judiciaire.*

Jūdĭcĭŭm, ĭī, *n. Jugement, action, procédure.* Jūdĭcĭōrum ŏpŭs īn quārtō nātūră lŏcāvĭt. *Manil.* (III, 111). || *Jugement, arrêt.* Jūdĭcĭūm Părĭdĭs, sprētæque īnjūrĭă fōrmæ. *V.* Hīc dāmnātŭs ĭnānī Jūdĭcĭō. *J.* (1, 48). Jūdĭcĭūm dōnīs sōllĭcĭtārĕ mĕŭm. *O.* SYN. Sēntēntĭă, ārbĭtrĭŭm. EP. Æquŭm, jūstŭm, grăvĕ, prūdēns, sĕvērŭm. *Voy.* Judex, Judico. || *Lieu où l'on rend la justice, tribunal.* Glădĭī quŭm, trīstĕ mĭnāntēs, Jūdĭcĭum īnsŏlĭtā trĕpĭdŭm cīnxērĕ cŏrōnā. *L.* || *Jugement, opinion, avis.* Sēmpēr jūdĭcĭīs ōssă vĕrēndă mĕīs. *O.* Ējŭs jūdĭcĭō pērmītto ōmnĭă. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 56). SYN. Sēntēntĭă, ŏpīnĭō. || *Jugement, faculté de juger, goût.* Jūdĭcĭō pōssīnt cāndĭdĭōrĕ lĕgī (carmina). *O.* Jūdĭcĭŭm sūbtīlĕ vĭdēndīs ārtĭbŭs. *H.* Sēd măgĭs ācrī Jūdĭcĭō pērpēndĕ. *Lr.* (II, 1040). SYN. Mēns, ăcūmĕn, *qqf.* cŏr. EP. Ācrĕ, ārgūtŭm, sūbtīlĕ, săgāx. PHR. Sēd tĭbĭ plūs mēntĭs, tĭbĭ cōr līmāntĕ Mĭnērvā Ācrĭŭs. *M.* Cōnsĭlĭŭm prūdēnsque ănĭmī sēntēntĭă. *O.* || *Eccl. Le jugement dernier.* Jūdĭcĭī sīgnŭm, tēllūs sūdōrĕ mădēscĕt. *Carm. Sibyl.* (ap. *Aug. C. D.* 18, 23). Īmpēndēns mĕtŭām sī cĭtō jūdĭcĭŭm. *P. Nol.* (ap. *Mai.* t. V, p. 376).

Jūdĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Juger, faire l'office de juge.* Sī jūdĭcās, cōgnōscĕ; sī rēgnās, jŭbĕ. *Sen.* (*Med.* 194). Ēt jūdĭcāntēm vīdĭmŭs Æăcŭm. *H.* PPH. Jūs ēxērcĕō, dīcō. Jūdēx sĕdĕō. Lītēs cōmpōnō, dĭrĭmō, cōncĭlĭō. Jūdĭcĭŭm stătŭō, dēcērnō. Caūsārŭm ārbĭtĕr sĕdĕō. Caūsās cōgnōscō. Jūdĭcĭō ēxpēndō. *Voy.* Judex. || *n. et act. Juger, décider, penser.* Ēt săpĭt, ēt mēcŭm făcĭt, ēt Jŏvĕ jūdĭcăt æquō. *H.* Quĭă tū, Dēmea, hæc mălĕ jūdĭcās. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 20). Fēlīx ārbĭtrĭī prīncēps, quī cōngrŭă mūndō Jūdĭcăt. *Cl.* Īrātŭs cădăt īn tērrās, ēt jūdĭcĕt īgnĭs. *J.* (13, 226, de fulmine). SYN. Dījūdĭcō, stătŭō, cēnsĕō, dēcērnō, æstĭmō, sēntĭō, ārbĭtrŏr. *Voy.* Puto. || *Juger, apprécier qqn.* Ātque ēx ălĭārum īngĕnĭīs nūnc mē jūdĭcĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 118). SYN. Æstĭmō, ēxpēndō.

Jūdīth, *f. indécl. Judith, femme de Béthulie, qui tua Holopherne.* Gēmmāntēmquĕ tŏrŭm mœchī dŭcĭs āspĕră Jūdīth Sprēvĭt. *Prud.* (*Psych.* 62 sq.). Dēcēptŭm cāllĭdă Jūdīth Rīsĭt. *P. Nol.* (23, 164). Ēt cāstæ mēndācĭă Jūdīth. *Alc.* (VI, 391). || † Jūdĭth. *La même. Voy.* Anna.

† Jŭĕrō *et* Jŭĕrĭm, *arch. pour* Juvero, *de* Juvo. Nōn, ĭtă mē dīvī, vēră gĕmūnt, jŭĕrīnt! *Cat.* (66, 18). *Voy.* Adjuero.

Jŭgālĭs, ĕ. *Qui concerne le joug.* || Jŭgālēs ĕquī, *et absolt.* Jŭgālēs. *Chevaux attelés.* Ābsēnti Ænēæ cūrrŭm gĕmĭnōsquĕ jŭgālēs. *V.* Ēmērĭtōs vērtūnt ăd pāscŭă nōtă jŭgālēs. *Cl.* SYN. Jŭgă. PPH. Jūnctī ĕquī. Jūnctōrŭm cūrrŭs ĕquōrŭm. *Voy.* Bijugus. || *De mariage.* Nē cuī mē vīnclō vēllēm sŏcĭārĕ jŭgālī. *V.* Tædās vŏlŭĭt cĕlĕbrārĕ jŭgālēs. *Cat.* (64, 303) Jŭgālĭă dōnă. *O. Voy.* Conjugialis. || † *Subst. m. Époux.* Ō vīrgō mīrāndă mĭhī, plăcĭtūră jŭgālī! *Fortun.* (VI, 2, 76).

Jŭgārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Jugalis. Jŭgārĭōrŭm mūrcĭdām vīcīnĭăm. *Capel.* (IX, p. 336).

Jŭgātŭs, ă, ŭm. *Attaché, et au fig.* Ūnă vōcālĭs jŭgātă cōnsŏnānti, aūt plūrĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 1027). || *Uni par le mariage.* Vīrgĭnēs nōndŭm thălămīs jŭgātæ. *Sen.* (*H. Fur.* 852).

Jūgĕrŭm, ī, *n., au pl.* Jūgĕră, ŭm, ĭbŭs. *Mesure de longueur, par ext. Arpent.* Ēt lăbĕfāctă mŏvēns rōbūstŭs jūgĕră fōssŏr. *V.* Dōnārĕ clĭēntēm Jūgĕrĭbŭs paūcīs. *J.* (9, 60). Pūræ rīvŭs ăquæ, sīlvăquĕ jūgĕrŭm Paūcōrŭm. *H. Voy.* Ager. (De declinatione, cf. *Charis.* p. 108; *Diom.* p. 285.) || *Qqf.* Jūgĕr, ĕrĭs. Nōn pŏtēst hæc rēs hēllĕbŏrī jūgĕre ōbtĭnērĭĕr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 15). Ŭt mūlto īnnŭmĕrām jūgĕrĕ pāscăt ŏvēm. *Tib.* (II, 3, 44).

† Jūgĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule toujours.* Jūgĭflŭŭs sēmpēr bĭbĕrĭs. *P. Nol.* (35, 437).

Jūgĭs, ĕ. *Qui coule continuellement; en gén. Qui est sans fin, perpétuel.* Hōrtŭs ŭbi, ēt tēctō vīcīnŭs jūgĭs ăquæ fōns. *H.* Īs mĭhĭ thēsaūrŭs jūgĭs īn nōstra ēst dŏmō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 82). Sūmĕrĕ nē lēctŏr jūgĕ păvērĕt ŏpŭs. *Rutil.* (2, 4). SYN. Pĕrēnnĭs, āssĭdŭŭs, pērpĕtŭŭs, cōntĭnŭŭs, etc. *Voy.* Perennis. || † Jūgĕ, *n. pris adv. Comme* Jugiter. Sēd jūgĕ dūrāns, dīspārēs cāsūs sŭbĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 472. Et *Avien. Or. mar.* 232). || † Jūgĭs. (*Sedul.* I, 18; II, 255.)

† Jūgĭtĕr, *néol. Continuellement, toujours.* Ēxūndātquĕ sŭō jūgĭtĕr ūndă Dĕō. *Prud.* (*Peri.* 8, 14, et passim). Sŏdālĭs, ēt cōnvīctŏr, hōspēs jūgĭtĕr. *Aus.* (*Prof.* 15, 14). *Voy.* Semper.

Jūglāns, āndĭs, *f. Noyer; noix.* Āntĕ cĭbōs ĭgĭtŭr jūglāndĭs fētŭs ĕdātŭr. *Sam.* (vs. 1074. *Id.* 1112).

Jŭgŏ, ās, ārĕ. *Mettre sous le joug.* PPH. Cōllă jŭgō sūbmīttō, sūbdō, sūppōnō. Sūb jŭgă cōgō, vŏcō, dūcō, mīttō. Ărātrō, plaūstrō ādjūngō. || *Au fig. Lier,*

attacher. Sōl văgŭs īgnĕās hăbēnās īmmīttīt prŏpĭūs jŭgātquĕ tĕrræ. *Vet. Poet.* (apud *Macr. Sat.* 1, 18). Cāsĭbūs cūnctīs jŭgāmūs quāndŏ vōcālēs dŭās. *T. Maur.* (*Syll.* 419). *Voy.* Jungo.|| *En partic. Marier.* Cuī pătĕr īntāctām dĕdĕrāt, prīmīsquĕ jŭgārāt Ōmnĭbŭs. *V.* Tūm Thĕtĭdī pătĕr īpsĕ jŭgāndūm Pēlĕā sēnsĭt. *Cat.* (64, 21. Adde *Sen. Troad.* 362). *Voy.* Conjugium.

Jŭgōsŭs, ă, ŭm. *Montueux.* Quīs prŏbĕt īn sīlvīs Cĕrĕrēm rēgnārĕ jŭgōsīs? *O.* (*Id. Her.* 4, 85). *Voy.* Montosus.

Jŭgŭlă, æ, *f.*, *et* Jŭgŭlæ, ārŭm, *pl. Constellation, la même qu'Orion.* Nēc Jŭgŭlæ, nĕquĕ Vēspĕrŭgŏ, nĕquĕ Vērgĭlĭæ ōccĭdūnt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 119). Cuī pārtĕ sĭnīstrā Cōnsūrgūnt Jŭgŭlæ. *Manil.* (V, 175. Cf. *Varr. L. L.* 7, 50, et *Fest.*).

Jŭgŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Égorger.* Ūt jŭgŭlēnt hŏmĭnēm, sūrgūnt dē nōctĕ lătrōnēs. *H.* Aūt īllō jŭgŭlēt, quēm nōn bĕnĕ trādĭdĭt, ēnsĕ. *O.* Tōtque ōră sĭmūl jŭgŭlātā prŏcōrŭm Rēspĭcĭēns. *V. Fl.* PPH. Ēnsĕ, glădĭō, mūcrōnĕ, fērrō jŭgŭlŏ. Jŭgŭlŭm rĕclūdŏ, ăpĕrĭŏ, fŏdĭŏ, pērfŏdĭŏ, cōnfŏdĭŏ, rĕsōlvŏ, haūrĭŏ, præcīdŏ; ēnsĕ rĕclūdŏ, pērfŏdĭŏ. Jŭgŭlō glădĭŭm, mūcrōnĕm, fērrŭm tīngŏ, ădmŏvĕŏ, cōndŏ, īnfĕrŏ, mērgŏ. Glădĭŭm īn jŭgŭlŭm dēmīttŏ. PHR. Jŭgŭlōque haūd īnscĭŭs āccĭpĭt ēnsĕm. *V.* Jŭgŭlōquĕ pătī vēl pēctŏrĕ lētŭm. *L.* Ĕgŏ pērdĭtŭs ēnsĕm Hæsūrŭm jŭgŭlō jām pŭtŏ jāmquĕ mĕō. *O. Voy.* Occīdo. || *Au fig.* Sŭō sĭbĭ glădĭō hūnc jŭgŭlŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 35, scil. dolo suo capio). Jŭgŭlārās hŏmĭnĕm. *Id.* (*Eun.* III, 1, 27, nempe conviceras). || *famil. Tuer, enterrer.* Ēt dūrūm jŭgŭlēs mĕrō pŭdōrĕm. *M.* (I, 107). Ūt jŭgŭlēm cūrās. *Id.* (VIII, 51). Scĕlŭs ēst jŭgŭlārĕ fălērnŭm. *Id.* (I, 19, scil. miscendo).

Jŭgŭlŭm, ī, *n. Comme le suiv.* (Apud poetas non video; sæpe autem apud *Cicer.*)

Jŭgŭlŭs, ī, *m. Gosier, gorge.* Hīc dăbĭt, hīc pācēm jŭgŭlūs fīnēmquĕ lăbōrŭm. *L.* (II, 317. Sic *Id.* V, 63; X, 387). Tĕnŭī jŭgŭlōs ăpĕrīrĕ sŭsūrrō. *J.* (4, 110. Adde *Luc.* VII, 184). Dā jŭgŭlūm cūltrīs, hōstĭă dīră, mĕīs. *O.* Săcrūm jŭgŭlīs dēmīttĕ crŭōrĕm. *V.* SYN. Jŭgŭlŭm, faūcēs, gūttŭr, cōllŭm. *Voy.* Jugulo.

Jŭgŭm, ī, *n. Joug.* Pōst vĕnĭt āssuētō mōllĭs ăd ărvă jŭgō. *O.* Rōbūstūs quŏquĕ jām taūrīs jŭgă sōlvĕt ărātŏr. *V.* Dūxĭt ărātūrōs sūb jŭgă cūrvă bŏvēs. *Tibul.* (I, 10, 46). EP. Rĭgĭdŭm, dūrŭm, grăvĕ, īncūrvŭm, cūrvŭm. PPH. Jŭgī ŏnŭs, pōndŭs. PHR. Jŭgŭm fĕrŏ, sŭbĕŏ, pătĭŏr. Jŭgŭm cōllō *ou* cērvīcĕ fĕrŏ, trăhŏ. Jŭgō sūbdŏ. Jŭgŭm fērrĕ cōgŏ. Sūb jŭgă ĕŏ, vĕnĭŏ. Jŭgŭm ēxcŭtĭŏ, dētrēctŏ, jāctŏ. Jŭgō cōllă ērĭpĭŏ, sūbtrăhŏ. Jŭgŭm, jŭgă sōlvŏ, dēmŏ, dētrăhŏ. || *Attelages de bœufs.* Vīx jŭgă mōvīssēnt quīnquĕ bĭs īllŭd ŏnŭs. *O.* || *Joug pour les chevaux.* Ēt frēnă jŭgō cōncōrdĭă fērrĕ. *V.* Tūm cōllă jŭgō cāndēntĭă prēssōs Ēxhōrtātŭs ĕquōs. *O.* || *Qqf.* (*au plur.*) *Chevaux attelés.* Īmmīssīs aūrīgæ ūndāntĭă lōră Cōncŭssērĕ jŭgīs. *V.* SYN. Jŭgālēs. || *Joug formé avec trois piques.* Hōstīlīs quæ fōrmă jŭgī ēst, hānc ēffĭcĭēt II. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 15. Cf. *Liv.* 3. 28). || *Fléau de balance.* Ēt jŭgă Chēlārŭm mĕdĭō vŏlĭtāntĭă cœlō. *Manil.* (I, 609). Āt tū sīstĕ jŭgŭm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 142). SYN. Scāpŭs. || *Traverse au haut du métier des tisserands.* Tēlă jŭgō vīncta ēst. *O.* || *Banc de bateau ou de navire.* Īnde ălĭās ănĭmās, quæ pēr jŭgă lōngă sĕdēbānt. *V.* (*Æ.* VI, 411. Ubi *Serv.*). || *Plus souv. au plur. Chaîne de montagnes, plateau.* Hōc sŭpĕrātĕ jŭgum, ēt făcĭlī jām trāmĭtĕ sīstăm. *V.* Dūm jŭgă mōntīs ăpĕr (amabit). *Id.* Īmmēnsīs tŭmĕt Īdă jŭgīs. *O.* Īncūrvīs claūdūnt jŭgă frōndĕă sīlvīs. *St. Voy.* Mons. (*Diom.* 315, vult eo sensu *juga* tantum usurpari; quod vocis frequentiorem usum certe indicat.) || *Au fig.* Dīffŭgĭūnt... ămīcī, Fērrĕ jŭgūm părĭtĕr dŏlōsī. *Hor.* Quī fērre īncōmmŏdă vītæ, Nēc jāctārĕ jŭgūm, vītā dĭdĭcērĕ măgīstrā. *J.* (13, 21). || *Joug, servitude.* Ērĭpĕ tūrpī Cōllă jŭgō lībĕr. *H.* Cāntăbrum īndŏctūm jŭgă fērrĕ nōstră. *Id.* Fămŭlūsquĕ jŭgō lāxātŭs hĕrīlī. *Cl.* Sūbmīttĕ căpŭt cērvīcĕ părātā Fērrĕ jŭgŭm. *J.* (6, 207). SYN. Sērvĭtĭŭm, īmpĕrĭŭm.

Jŭgūrthă, æ, *m. Jugurtha, roi de Numidie, vaincu par Marius, mené en triomphe à Rome, et tué en prison.* Trāxĭmŭs īmmānēm Mărĭī sūb vīnclă Jŭgūrthăm. *Cl.* Dūctŭs ĕrăt pēr quās āntĕ Jŭgūrthă vĭās. *Pp.* (IV, 6, 66). Rēttŭlĭt īnfĕrĭās Jŭgūrthæ. *H.*

Jŭgūrthīnŭs, ă, ŭm. *De Jugurtha.* Īllĕ Jŭgūrthīnō clārŭs Cīmbrōquĕ trĭŭmphō. *O.* (Et *Hor. Epod.* 9, 23). || *Complice de Jugurtha.* Īllĕ, Jŭgūrthīnī pătĕr hūjŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 193).

Jūlĭă, æ, *f. Nom de femme. Entre autres: Julie fille d'Auguste, exilée à cause du déréglement de ses mœurs.* Sīc Aūgūstă nŏvūm Jūlĭă nūmĕn ĕrĭt. *O.* || 2. *Sa fille, qui eut le même sort.* Jūlĭă mātrīs fātă sĕcūta ēst. *Sen.* (*Oct.* 944). || 3. *Fille de Titus, aimée de Domitien.* Quīs tē Phīdĭăcō fōrmātăm, Jūlĭă, cælō? *M.* (VI, 13).

Jūlĭānŭs, ă, ŭm. *De Jules César; d'un Jules.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Faūstīnĕ, quōd vīx Jūlĭānŭs īntrārĕt. *M.* (III, 25). || *Julien, surnommé l'Apostat, empereur romain.* Nām Mārtēm tŭlĭt īstă Jūlĭānŭm. *Sid.* (23, 16, nempe ora Sestias). || *Eccl. Saint Julien.* Bĕnīgnă Brīvās, Sānctī quæ fŏvĕt ōssă Jūlĭānī. *Sid.* (24, 16. Adde *Fort.* VIII, 6, 161, qui primam male corripit).

Jūlĭŭs, ĭī, *m. Jules, nom de famille de César.* Jūlĭŭs ā măgnō dēmīssūm nōmĕn Īūlō. *V.* Jūlĭŭs, ūt pĕrhĭbēnt, dīvŭs trĭĕtērĭdĕ rēgnăt. *Aus.* (*Temp. Imp. Cæs.* 1). *Voy.* Cæsar. || *Prénom de beaucoup de Romains.* Jūlī bĭblĭŏthēcă Mārtĭālĭs. *M.* (VII, 16).|| Fŏrūm Jūlĭī. *Fréjus, ville maritime des Gaules, dans la province romaine.* Īndĕ Fŏrō, Jūlī dē nōmĭnĕ prīncĭpĭs, ēxī. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 653).

Jūlĭŭs, ă, ŭm. *De César, de ses ancêtres ou de ses descendants.* Ūndĕ dŏmŭs Teūcrōs Jūlĭă tāngĭt ăvōs. *O.* Pătrēs īn Jūlĭă tēmplă vŏcātī. *Id.* Ūndă Jūlĭă. *V.* Sīdŭs Jūlĭŭm. *H.* SYN. Īūlēŭs, Cæsărēŭs. || Jūlĭæ lēgēs, Jūlĭă ēdĭctă. *Lois portées par César ou par Auguste.* Ēdĭctă rūmpēnt Jūlĭă. *H.* Sēd plăcĕt Ūrsĭdĭō lēx Jūlĭă. *J.* (6, 38). || Jūlĭæ Ālpēs. *Partie des Alpes Carniques.* Hīnc pĕtĕ rāpté vĭās, ŭbĭ Jūlĭă tēndĭtŭr Ālpēs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 651). || 2. Jūlĭŭs, ĭī, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Mois de juillet, appelé* Quintilis *avant César.* Tōstāmquĕ fērvēns jūlĭŭs cŏquīt mēssēm. *M.* (X, 62). Jūlĭŭs ēt sĕgĕtēs cŏquăt, ēt mărĕ tēmpĕrĕt eūrīs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 15). SYN. Quīntīlĭs. PPH. Mēnsĭs Lĕōnĭs Clĕōnæī. *M.* || — ŭs, ă, ŭm. *De juillet.* Ō jūlĭārūm dēdĕcŭs cālēndārūm! *M.* (XII, 32).

Jūlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Pīndărūm quīsquĭs stŭdĕt æmŭlārī, Jūlĕ. *H.* Jūlī jūgĕră paūcă Mārtĭālĭs. *M.* (IV, 64, 1. Idem nomen atque *Iulus*).

Jūmēntŭm, ī, *n. Bête de somme.* Ætōlīs ŏnĕrātă plāgīs jūmēntă, cănēsquĕ. *H.* Mălām rem ārcēssīt jūmēntō sŭō. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 171). Bŏvēs, jūmēnta, ēt īnstrūmēntūm rūstĭcŭm. *Ph.*

Jūncĕŭs, ă, ŭm. *De jonc.* Tēxtāquĕ, cōmpŏsĭtā jūncĕā vīnclă rŏsā. *O.* || *Au fig.* Nām mĭhĭ jam īntŭs pōtĭōnĕ jūncĕa ŏnĕrābō gŭlăm. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 56 : festive de junceo vinculo. Sic recte *Cod. Ambros.* apud *Maium*). || *Semblable à un jonc, élancé.* Tămĕn ētsī bŏnă nātūra ēst (virginum), rēddūnt cūrātūrā jūncĕās. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 24). Plānā sīc jūn-

cĕūs ālvō. *Aus.* (*Epist.* 4, 46). Jūncĕă pĕctŏră dīlăcĕrānt. *Prud.* (*Peri.* 3, 132).

Jūncōsŭs, ă, ŭm. *Qui produit du jonc.* Jūncōsăquĕ lĭttŏră Bœbēs. *O.*

Jūnctīm. *Conjointement.* Vărĭūmquĕ fĕrārŭm Cĕrtāmĕn jūnctīm Rōmă tĕnērĕt ŏvāns. (*Anth.* I, p. 371.)

Jūnctĭŏ, ōnĭs, *f. Jonction, union.* Ō ŭtĕrī thălămūs! nŏvă jūnctĭŏ fāctă sălūtĭs! *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 29).

Jūnctūră, æ, *f. Jonction, union, jointure.* Dĭgĭtōsquĕ lĭgāt jūnctūră rŭbēntēs. *O.* Quā sūmmă lăbāntēs Jūnctūrās tăbŭlātă dăbānt. *V.* Ēt lātĕrūm jūnctūrās fībŭlă mōrdĕt. *Id.* SYN. Cōmmīssūră, vīncŭlŭm *ou* vīnclŭm, nĕxŭs. || *Au fig.* Īllă cŏīt fīrmā gĕnĕrĭs jūnctūră cătēnā. *O.*

Jūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Jungo. *Joint.* Vērsĭbŭs īmpărĭtĕr jūnctīs. *H.* Jūnctæquĕ nȳmphīs Grātĭæ dĕcēntēs. *Id.* Jūnctōs āmplēxĭbŭs ēnsĕ Sēpărăt. *L.* SYN. Cōnjūnctŭs, cōnnēxŭs, sŏcĭātŭs, cōnsŏcĭātŭs, cōpŭlātŭs, āpplĭcātŭs *ou* āpplĭcĭtŭs. || *Attelé avec.* Jūnctōs Cōnscēndēbăt ĕquōs. *V.* Jūnctō cŭrrū. *Id.* SYN. Jŭgātŭs. || *Fermé.* Pārcĭŭs jūnctās quătĭūnt fĕnēstrās. *H.* SYN. Claūsŭs. || *Au fig. Uni par le sang.* Mātĕrno ā sānguĭnĕ jūnctŭs. *O.* || *Lié d'amitié.* Hæc rēs ĕt jūngĭt, jūnctōs ĕt sērvăt ămīcōs. *H.* Sēd quæ quūm tĭbĭ sĭt jūnctīssĭmă, jūnctĭŏr ēssĕ Ēxpĕtĭt. *O.* SYN. Cōnjūnctŭs, dēvīnctŭs, ămīcŭs, īntĭmŭs.

† Jūnctŭs, ūs, *m. Jonction, union* Jūnctūs cōmpĕrĕrīm prŏbārĕ rērŭm. *Capel.* (I, p. 10).

Jūncŭs, ī, *m. Jonc.* Līmōsōquĕ pălūs ōbdūcăt pāscŭă jūncō. *V.* Nēc stĕrĭlēs ūlvæ, nĕc ăcūtā cūspĭdĕ jūncī. *O.* Tūm fīscēlĭă lĕvī dētēxta ēst vīmĭnĕ jūncī. *Tib.* (II, 3, 17). EP. Pălūstĕr, flŭvĭālĭs, mōllĭs, tĕnŭĭs, grăcĭlĭs, tĕnĕr.

Jūngŏ, ĭs, jūnxī, jūnctŭm, jūngĕrĕ. *Joindre, unir.* Jūngĭmŭs hōspĭtĭō dēxtrās, ĕt tēctă sŭbīmŭs. *V.* Mōrtŭă quīn ĕtĭām jūngēbāt cōrpŏră vīvīs. *Id.* SYN. Cōnjūngŏ, cōpŭlŏ, cōmmīttŏ, nēctŏ, ānnēctŏ, cōnnēctŏ, āddŏ, ādmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, ādjĭcĭŏ, mīscĕŏ, *qqf.* āllĭgŏ, lĭgŏ. || — ōscŭlă, āmplēxūs. *O.* et *V. Fl. Voy.* Osculor. || *Atteler ensemble.* Ēt quāttŭŏr aūsŭs Jūngĕre ĕquōs. *V.* Jūngĕ părēs. *Id.* Dīsjēctōsquĕ rĕdēgĭt ĕquōs, jūnxītquĕ trĕmēntēs. *Lr.* (V, 405). SYN. Jŭgŏ. || *Fermer.* Vēlă tĕgānt rīmās, jūnge ōstĭă. *J.* (9, 105). Vūlnĕră dōctŭm Jūngĕrĕ. *St. Voy.* Claudo. || *Continuer, rendre continu.* Jūngĕ, pŭĕr, cȳăthōs. *St.* Tūnc lōngōs jūngĕrĕ fīnēs Āgrōrŭm. *L.* SYN. Cōntĭnŭŏ. || *Au fig. Unir par le mariage.* Cuī sē pūlchră vĭrō dīgnētŭr jūngĕrĕ Dīdō. *V.* Cōnnūbĭō jūngām stăbĭlī. *Id.* Jūngĕrĕ tædās. *St. Voy.* Conjugium. || *Unir par l'amitié, par une alliance, etc.* Pācem hānc ætērnō fœdĕrĕ jūngās. *V.* Ēt tē... Lătīnō Jūngēmŭs rēgī. *Id.* Ūnāquĕ nōs sĭbi ŏpĕra ămīcōs jūngĭt. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 32). Jūngāmŭs ămōrēs. *Tib.* (I, 1, 69). SYN. Cōnjūngŏ, cōmpōnŏ, *qqf.* sāncĭŏ, fĕrĭŏ. || *Ajouter des paroles.* Jūngĕt vīx trĭă vērbă pŭĕr. *M.* (VI, 54). Ūrgēbāt jūngēns cōnvīcĭă līnguæ. *Sil.* || *Qqf. n. S'unir.* Mĕdĭās īllīs ŏppōnĕrĕ tūrmās, Nē cāstrīs jūngānt, cērta ēst sēntēntĭă Tūrnō. *V.* (*Æ.* X, 240).

Au pass. Jūngŏr. *Être uni, s'unir.* Rāmōs Crēscēndō jūngī. *O.* Jūngĭtŭr hērōūs cūm brĕvĭōrĕ mŏdō. *Id.* SYN. Cōnjūngŏr, cōpŭlŏr, cōmmīttŏr, cōnnēctŏr, cŏălēscŏ, cŏĕŏ, cōnvĕnĭŏ. || *S'accoupler.* Jūngēntŭr jām grȳpēs ĕquīs. *V.* SYN. Cŏĕŏ. || *Au fig.* Ēt fœdĕră jūngī: *V.* Tĭbī jūngĕrĕr ūnī. *O.*

Jūnĭădēs, æ, *m. Fils ou descendant de Junius Brutus.* Jūnĭădæ pātri īnfĕrĭās mīsĕrĕ sĕpūlchrō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 37).

Jūnĭŏr. *Voy.* Juvenis.

Jūnĭpĕrŭs, ī, *f. Genièvre, arbuste.* Jūnĭpĕrī grăvĭs ūmbră, nŏcēnt ĕt frūgĭbŭs ūmbræ. *V.*

Jūnĭŭs, ĭī, *m. Prénom d'une famille romaine : Junius Brutus, etc.* || — (*s.-ent.* mensis). *Le mois de juin.* Jūnĭŭs ēst jŭvĕnūm, quī fŭĭt āntĕ sĕnūm. *O.* (*Fast.* VI, 88, mensis). Jūnĭŭs æquātōs cœlō vĭdĕt īrĕ Lăcōnās. *Aus.* (*Eclog.* 15, 6. Cf. *Macr.* 1, 12, et *Fest.*) || — ĭŭs, ă, ŭm. *De juin.* Jūnĭă, quīntīlēm scāndēns, trăhĭt ōrbĭtă mēnsēm. (*Anthol.* II, p. 397.)

Jūnīx, īcĭs, *f. Génisse.* Tōt tĭbĭ quum īn flāmmā jūnīcum ōmēntă lĭquēscānt. *Pers.* (2, 47). Cūm jūnīcĕ sŭēs. *P. Nol.* (27, 19). Vīdi ĕgŏ cērnŭăm Jūnīcēm grăvĭdām. *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 62. Adde *Pl. Mil.* II, 3, 33). *Voy.* Vacca.

Jūnŏ, ōnĭs, *f. Junon, fille de Saturne, sœur et femme de Jupiter, présidait à l'air, aux mariages, aux accouchements sous le nom de* Lucina, *aux richesses sous celui de* Moneta. Cōnscĭă sĭt Jūnō, săcrīs præfēctă mărītīs. *O.* Vī sŭpĕrūm, sævæ mĕmŏrēm Jūnōnĭs ŏb īrām. *V.* SYN. Sātūrnĭă, *qqf.* Lūcīnă, Mŏnētă. EP. Rēgĭă, pŏtēns, āltă, sŭpērbă, sævă, īnīquă, īmmītĭs. PPH. Sātūrnĭă Jūnŏ. Jŏvĭs cōnjūx *ou* ūxŏr. Jŏvĭs ĕt sŏrŏr ĕt cōnjūx. Gērmānă Tŏnāntĭs. Sātūrnī *ou* Sātūrnĭă prōlēs. Cōnsōrs Jŏvĭs. Cœlĭcŏlūm rēgīnă Nūptă sŏrōrquĕ Jŏvĭs. Sŭī gērmānă mărītī. Māgnī mātrōnă Tŏnāntĭs. Dĕārŭm prīncēps. || — Īnfērnă, Īnfĕră. *Proserpine.* Jūnōnī īnfērnæ dīctŭs săcĕr. *V.* (Et *Stat. Silv.* II, 1, 147). *Voy.* Proserpina. || *Qqf. au plur.* Quāmvīs Sātūrnĭs, Jūnōnĭbŭs ĕt Cȳthĕrēĭs. *Prud.* (*Apoth.* 189).

Jūnōnālĭs, ĕ. *De Junon.* Jūnōnālĕ lĕgēs tēmpŭs. *O.*

Jūnōnĭcōlă, æ, *m. f. Qui adore Junon.* Āddĕ sĕnēm Tătĭūm Jūnōnĭcŏlāsquĕ Fălīscōs. *O.*

Jūnōnĭgĕnă, æ, *m. Fils de Junon : Vulcain.* Jūnōnĭgĕnæquĕ mărītō Fūrtă tŏrī. *O.*

Jūnōnĭŭs, ă, ŭm. *De Junon.* Vĕrĕŏr quō sē Jūnōnĭă vērtānt Hōspĭtĭă. *V.* Jūnōnĭă vīrgŏ. *St.* Jūnōnĭĕ Māvōrs. *Aus.*

Jūpĭtĕr *ou* Jūppĭtĕr, Jŏvĭs, *m. Jupiter, fils de Saturne et d'Ops, souverain des hommes et des dieux, partagea l'empire avec ses deux frères, donna la mer à Neptune, les enfers à Pluton, et se réserva le ciel et la terre.* Jūpĭtĕr, hōspĭtĭbŭs nām tē dărĕ jūră lŏquūntŭr. *V.* Āb Jŏvĕ prīncĭpĭūm, Mūsæ; Jŏvĭs ōmnĭă plēnă. *Id.* SYN. Sātūrnĭŭs, Tŏnāns, Dĭēspĭtĕr, Pătĕr, Gĕnĭtŏr, Dĕŭs, Nūmĕn. EP. Sūmmŭs, māgnŭs, pŏtēns, ōmnĭpŏtēns, ŏptĭmŭs, māxĭmŭs, etc. PPH. Pătĕr ōmnĭpŏtēns. Dĕōrŭm, dĕūm, cœlĭcŏlūm, sŭpĕrūm rēx, pătĕr, sătŏr, rēctŏr, dūx. Sŭpĕrūm părēns. Rēxquĕ pătērquĕ dĕūm. Īllĕ pătĕr rēctōrquĕ dĕūm. Dīvūm pătĕr ātque hŏmĭnūm rēx. Hŏmĭnūm sătŏr ătquĕ dĕōrŭm. Æthĕrĭŭs pătĕr. Ŏlȳmpī rēctŏr, rēx, rēgnātŏr, mŏdĕrātŏr, sērvātŏr. VERS. Ō pătĕr, ō hŏmĭnūm dīvūmque ætērnă pŏtēstās. *V.* Quī rēs hŏmĭnūmquĕ dĕūmquĕ Ætērnīs rĕgĭs īmpĕrĭīs, ĕt fūlmĭnĕ tērrēs. *Id.* Ō māgnæ quī mœnĭă prōspĭcĭs ūrbĭs, Tārpēĭă dē rūpĕ tŏnāns. *L.* Rēgēs īn īpsōs īmpĕrĭum ēst Jŏvĭs Cūnctă sŭpērcĭlĭō mŏvēntĭs. *H.* Tēmpŏră rērŭm Cōnstĭtŭĭt māgnī quōndām făbrĭcātŏr ŏlȳmpī. *Manil.* Tārpēĭæ vĕnĕrāndĕ rēctŏr aūlæ. *M.* Cūr dēxtră, dīvūm rēctŏr ātque hŏmĭnūm, văcăt? *Sen.* Dŏmĭnŭs cœlī dīvūmquĕ pătĕr. *Id. Voy.* Deus. || Prōh Jūpĭtĕr, *ou* Jūpĭtĕr ! *Formule d'exclam.* Prōh Jūpĭtĕr, ībĭt! *V.* Dōctīs, Jūpĭtĕr! ĕt lăbōrĭōsīs. *Cat.* (1, 7. Adde *Pl. Merc.* V, 2, 24). || Jŏvĭs stēllă. *Constellation.* Sūb Jŏvĕ tēmpĕrĭēs, ĕt nūnquām tūrbĭdŭs āēr. *L.* (X, 207). Fēlīcēsquĕ Jŏvĭs stēllās. *Pp.* (IV, 1, 83. Cf. *Cic. N. D.* 1, 15). || *Air, état de l'atmosphère.* Mātūrīs mĕtŭēndŭs Jūpĭtĕr ūvīs. *V.* Mănĕt sŭb Jŏvĕ frīgĭdō Vēnātŏr. *H.* Frĕmĕrĕt sævă quūm grāndĭnĕ vērnŭs Jūpĭtĕr. *J.* (5, 79). Dūm pĕrăgĭt vērnūm Jŏvĭs īncōnstāntĭă tēmpŭs. *Calp.* (5, 45). PHR. Nēc fŭĕrĭt vărĭāntĕ dĕō mūtābĭlĕ cœlŭm. *Calp. Voy* Æther. || — æquŏrĕŭs. *Cl. Neptune. Voy.* Neptunus.

|| — Stўgĭŭs, Tārtărĕŭs, Ēlўsĭŭs, nĭgĕr, etc. *Pluton.* Săcră Jŏvī Stўgĭō (perficere). *V. Voy.* Pluto. || *Au pl et au fig. Les rois.* Rĕpĕnte ŭt ēmŏrĭāntŭr hūmānī Jŏvēs. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 26).

Jūppĭtĕr. *Voy. le précéd.*

† Jūrāmēntŭm, ī, *n. Comme* Jusjurandum.

† Jūrāndŭm, ī, *n. Serment.* Quĭă, sī fōrte ŏpŭ' sĭt ăd hĕrūm jūrāndūm mĭhī. *Ter.* (*And.* IV, 3, 13. *Jurandum* pro *jurando*, antique. Cf. *Donat.* Adde *Ad.* II, 1, 11, ubi pleriq. leg. *jusjurandum*).

Jūrāndŭs, ă, ŭm. *Par qui l'on doit jurer.* Jūrāndāsquĕ tŭūm pēr nōmēn pōnĭmŭs ārās. *H* Dīs jūrāndă pălūs. *O.*

† Jūrātŏr, ōrĭs, *m. Témoin ou juge assermenté, censeur.* Cēnsūs quūm sūm, jūrātōrī rēctē rătĭōnēm dĕdī. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 30. *Id. Pœn. prol.* 58).

Jūrātŭs, ă, ŭm, *part. Juré, confirmé par serment.* Hōstēs nēmpĕ mĕōs scĕlĕrī jūrātă nĕfāndō Săcrāmēntă tĕnēnt. *L.* Jūrātūmquĕ Jŏvī fœdŭs. *Sil.* || *Invoqué par serment.* Nēc tē jūrātă rĕdūcūnt Nūmĭnă. *O.* Jūrātă Sŭpĕrīs ūndă. *Sen.* (*Ag.* 755). || 2. *Act. Qui a prêté serment, engagé par serment, assermenté.* Pēr sānctūm jūrātŭs dīcăt Ŏsīrĭm. *H.* Scīs tămĕn, ūt lĭquĭdō jūrātŭs dīcĕrĕ pōssēs. *O.* Pătĭmŭr cūr sēgnĭă fātă, Īn glădĭŏs jūrātă mănūs? *L.* (Cf. *Charis.* 233. Ludit in ambiguo sensu *Turpil.* apud *Diom.* 397.) || *Conjuré.* Īlla ĕădēm nōbīs jūrātŭs ĭn ārmă. *O.* Ēxĭt ĭn ūnūm Plēbs fērrō jūrātă căpŭt. *St.* SYN. Cōnjūrātŭs.

Jūrĕ. *Voy.* Jus.

Jūrĕă, æ, *f.* (*s.-ent.* placenta). *Sorte de pâtée pour les chiens.* Quăsĭ jūrĕam ēssĕ jūs dĕcēt cōllȳrĭcŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 17).

Jūrĕcōnsūltŭs *Comme* Jurisconsultus.

Jūrgĭŭm, ĭī, *n. Débat judiciaire, chicane.* Nūllă fōrō răbĭēs, aūt strīctæ jūrgĭă lēgĭs. *St.* (*Silv.* III, 5, 87. *Ib.* IV, 4, 39). Tūrbĭdă prōlātīs tăcŭērūnt jūrgĭă rēbŭs. (*Ad Pison.* 74.) *Voy.* Lis. || *En gén. Querelle, dispute.* Jūrgĭă præcĭpŭē vīnō stĭmŭlātă căvētŏ. *O.* Ēt īrrĭtă jūrgĭă jăctās. *V.* Lātro īncĭtātŭs, jūrgĭī caūsam īntŭlĭt. *Ph.* Mīlēs tēndĕre īnde ād jūrgĭŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 1, 12). SYN. Rīxă, līs, cērtāmĕn, dīscōrdĭă. *Voy.* Rixa, Convitium.

Jūrgŏ, ās, ārĕ, *et* Jūrgŏr, ārĭs, ārī, *d. Quereller.* Cĕdŏ, quĭd jūrgābĭt tēcŭm? *Ter.* (*And.* II, 3, 15). Nē mĕă sævŭs Jūrgārēs ăd tē quŏd ĕpĭstŏlă nūllă vĕnīrĕt. *H.* Jūre, īnquĭs, Thrācĭŭs īstīs Jūrgātŭr lĭbrīs. *Id.* Mōpsō jūrgētŭr ănhēlō. *Calp.* (3, 35). SYN. Rīxŏr, āltērcŏr. lītĭgŏ, cōntēndŏ, cērtŏ. *Voy.* Rixor.

Jūrĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Juridique.* Cōte ēx jūrĭdĭcā cuī vīx rūbĭgō rĕcēssĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 31). || *Subst. m. Juge.* Flēntēs Eūrȳdĭcēn jūrĭdĭcī sĕdēnt. *Sen.* (*H. Fur.* 581). *Voy.* Judex.

Jūrĭscōnsūltŭs *ou* Jūrĕcōnsūltŭs, ī, *m. Jurisconsulte.* Jūrĭscōnsūltŭs, Pārēt, nōn pārēt, hăbēbŏ. *Petr.* (*Sat.* 137). Jūrĭscōnsūltō, cuī vīvĭt ădūltĕră cōnjūx. *Aus.* (*Epig.* 89). Cōnsūltūs jūrĭs ēt āctŏr Caūsārŭm. *H.* SYN. Jūrĭspĕrĭtŭs. PHR. Jūrĭs prūdēns, īntērprēs. Cōnsūltīssĭmŭs æquī. Jūrĕ mădēns.

† Jūrĭsōnŭs, ă, ŭm. *Qui cite souvent les lois.* Jūrĭsŏnæ fāmōsă stĭpēndĭă līnguæ. (*Anthol.* I, p. 515.)

Jūrĭspĕrĭtŭs, ī, *m. Jurisconsulte.* Jūrĭspĕrĭtōs cōnsŭlĭt : nēmo ēxpĕdĭt. *Ph.* || † Jūrĕpĕrĭtŭs, *arch.* (*Lucil.* apud *Charis.* 62.)

Jūrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. et act. Jurer, faire serment ; promettre.* Nōn ĕgŏ jūrāvī; lēgī jūrāntĭă vērbă. *O.* Jāmjām nūllă vĭrō jūrāntī fēmĭnă crēdăt. *Cat.* (64, 143). Ēt prīmō bēlla Ænĕădūm jūrābăt ăb ævō. *Sil.* SYN. Jūrāndŏ fĭdēm dō. Săcrāmēntŭm, jūsjūrāndūm dō, dīcŏ. Jūrāndŏ āffīrmŏ, dīctă cōnfīrmŏ. || *Act. Jurer par, prendre à témoin.* Dī cūjŭs jūrārĕ tĭmēnt ēt fāllĕrĕ nūmĕn. *V.* Jūrārĕt nē quōs īnscĭă līnguă dĕōs. *O.* Ēt lætæ jūrāntŭr ăvōs. *L.* (V, 395). Cāptīvīs ĕtĭām jūrābĕrĕ Thēbīs. *St.* SYN. Ādjūrŏ, tēstŏr, āttēstŏr. PPH. Pēr dĕōs, pēr nūmĭnă jūrŏ. Dĕōs tēstēs ădhĭbĕŏ. || *Formules de serment.* Tērrām, mărĕ, sīdĕră jūrŏ. *V.* Pēr sīdĕră jūrŏ. Sīdĕră tēstŏr. Cœlum hōc ēt cōnscĭă sīdĕră tēstŏr. Tēstŏr ŭtrūmquĕ căpŭt. Ēt nōn vĭŏlābĭlĕ vēstrūm Tēstŏr nūmĕn, ăĭt. Tēstŏr, cāră, dĕōs, ēt tē, gērmānă, tŭūmquĕ Dūlcĕ căpŭt. Pēr căpŭt hōc jūrō. Pēr sīdĕră tēstŏr. Pēr sŭpĕrōs ātque hōc cœlī spīrābĭlĕ lūmĕn. Ādjūrō Stўgĭī căpŭt īmplācābĭlĕ fōntĭs. *Id.* Pēr tŭă jūrārī săcră căpūtquĕ tŭūm. *M.* Nē vīvām, nĭsĭ tē, Dŏmĭtī, pērmīttŏ lĭbēntĕr. Dīspĕrĕām sī tū... Dīgnŭs ĕs. *Id. Voy.* Væ. || — Īn vērbă. *Jurer d'après une formule prescrite.* Nūllĭŭs āddīctŭs jūrāre īn vērbă măgīstrī. *H.* || *Affirmer.* Bœōtum īn crāssō jūrārēs āĕrĕ nātŭm. *H.* Ūt īllŭm Jūrāssēs fēssōs mŏdŏ dīsjūnxīssĕ jŭvēncōs. *O.* SYN. Āffīrmŏ. || *Jurer avec, conspirer.* Nōn ĕgŏ cūm Dănăīs Trōjānam ēxscīndĕrĕ gēntēm Aūlĭdĕ jūrāvī. *V.* Īn mē jūrārūnt sōmnŭs, vēntūsquĕ, fĭdēsquĕ. *O.* Cērtæ jūrānt īn vōtă sŏrōrēs. *St.* SYN. Cōnjūrŏ, cōnspīrŏ.

1. Jūs, jūrĭs, *n. Droit, justice.* Cāvĭmŭs, ēt dŏmĭnī jūs ōmnĕ rĕmīsĭmŭs ægrō. *M.* (I, 102). Nūllăquĕ cālcātī jūrĭs vēstīgĭă rēstānt. *Cl.* Meūm jūs pērsĕquăr. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 10). SYN Jūstŭm, jūstĭtĭă, æquŭm, æquĭtās. EP. Sānctŭm, săcrŭm, lēgĭtĭmŭm, īnvĭŏlātŭm, rĭgĭdŭm, vĕrēndŭm. || *Lieu où l'on rend la justice : aller ou appeler en justice.* Īn jūs, ō fāllāx ātque īnfĭtĭātŏr, ĕāmŭs. *M.* (I, 114). Īn jūs vŏcō tē. Nōn ĕŏ. *Pl.* (*As.* II, 4, 74). Īn jūs āmbŭlā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 43). Pūpīllum ăd jūră vŏcāntĕm. *J.* (15, 135). *Voy.* Forum. || *Droit écrit, lois.* Jūs āncĕps nŏvī, caūsās dēfēndĕrĕ pŏssŭm. *H.* Quī jūrĭs nōdōs ēt lēgum ænīgmătă sŏlvăt. *J.* (8, 50). Jūră dăbăt lēgēsquĕ vĭrīs. *V.* Ēt quŏd nātūră rĕmīttĭt, Īnvĭdă jūră nĕgānt. *O.* SYN. Lēx. PPH. Lēgŭm jūră. Jūrĭs lēgēs, dēcrētă. || *Autorité, pouvoir.* Sēd rĭgĭdūm jūs ēst ēt īnēvītābĭlĕ mōrtĭs. *O.* Cūrrūs rŏgăt īllĕ pătērnōs, Īnquĕ dĭem ālĭpĕdūm jūs ēt mŏdĕrāmĕn ĕquōrŭm. *Id.* SYN. Īmpĕrĭŭm, pŏtēstās, lĭcēntĭă, făcūltās, vīs. || — ēst. *Il est juste.* (*Pl. Pers.* I, 3, 26.) || — pĕtŏ *Demander une ch. juste.* (*Pl. Ps.* V, 2, 16.) || — sūmmŭm. *La justice rigoureuse, le droit strict.* (*Ter. Heaut.* IV, 5, 48.) || Jūrĕ, *abl. pris adv. Justement.* Jūrĕ dămūs pœnās. *O.* Nōnne ĭgĭtŭr jūre āc mĕrĭtō vĭtĭa ūltĭmă fīctōs Cōntēmnūnt Scaūrōs? *J.* (2, 34). *Voy.* Merito. || *Qfois. au gén. pl.* Ōmnĭūm lēgum ātquĕ jūrūm fīctŏr, cōndĭtŏr cluĕt. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 85. Sic recte *Bothe.* Etiam *Cato* ap. *Charis.* 109).

2. Jūs, jūrĭs, *n. Jus, sauce.* Sēmēsōs pīscēs tĕpĭdūmquĕ lĭgūrĭĕrĭt jūs. *H.* Quō pācto ēx jūre hēstērnō pānem ātrūm vōrēnt. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 17). Quăsĭ quum ūnā mūltă jūră cōnfūndĭt cŏcŭs. *Pl.* (*Most.* I, 2, 120). Gāllīnæ jūră vĕtūstæ. *Ser. Sam.* (vs. 847). SYN. Pīnguĕ, ūnctŭm, dūlcĕ, tĕpĭdŭm. *Voy. le suiv.*

Jūscēllŭm, *et* Jūscŭlŭm, ī, *n.*, *dimin. de* Jus 2. *Sauce.* Plūs jūscēllă cŏcī, quām mĕă jūră, vălēnt. *Fort.* (VI, 10, 18).

Jūsjūrāndŭm, jūrĭsjūrāndī, *n. Serment.* Fĭdem āllĭgāvĭt jūrĕjūrāndō sŭām. *Sen.* (*Troad.* 609). Mānĕ. ārbĭtrātū tuō jūsjūrāndūm dăbŏ. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 50). Ēt fraūdēm jūrĕ tŭērī Jūrāndō. *J.* (13, 201). Quĭd prōdēst jūrāndī fōrmŭlă jūrĭs? *O.* Jūrāndō jūrĕ mălām quærūnt rēm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 63). SYN. Săcrāmēntŭm, *qqf.* jūrāndŭm. || † *Au plur.* Jūrăjūrāndă. (*Pacuv.* apud *Fest.* in v. *Manticularum.*)

Jūssī, *parf. de* Jubeo.

† Jūssĭŏ, ōnĭs, *f. Ordre.* Sēd jūssĭōnĕ quām pō-

tēstās prōtŭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 337). Quāntum īmpĕrĭī fērt jūssĭō Chrīstī. *Sedul.* (III, 19). Sēd mājōr jūssĭō cōgĭt. *Eugen.* (*Præf. Dracont.* vs. 17).

Jūssŏ, *arch. pour* Jussero. Cētĕră, quā jūssō, mēcūm mănŭs īnfĕrăt ărmă. *V.*

Jūssŭm, ī, *n.*, *et* Jūssŭs, ūs, *m.* *Ordre, commandement.* Īmpĕrĭō lætī pārĕnt, āc jūssă făcēssūnt. *V.* Ōră dĕī jūssū nōn ūnquām crēdĭtă Teūcrīs. *Id.* Sīc vīctrīx jūssīquĕ pŏtēns. *O.* Tăcĭtās, sēd jūssū nūmĭnĭs, ūndās (nutrit). *St.* SYN. Īmpĕrĭŭm, māndātŭm, præcēptŭm.

Jūssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Jubeo. *Ordonné.* Ērrōrēm jūssæ, nōn scĕlŭs, ēssĕ fŭgæ. *O.* Jūssās pĕtĭt ōcĭŭs ōrās. *V. Fl.* Hūc tū jūssōs ādspērgĕ săpōrēs. *V.* Gūttă quŏque ēx ŏcŭlīs, nōn nĭsĭ jūssă, cădĕt. *Pp.* (IV, 1, 144). || *Qui a reçu un ordre.* Haūd sēcūs āc jūssī făcĭūnt. *V.* Ēt lāxās scīrĕt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *Id.*

Jūssŭs, ūs, *m. Voy.* Jussum.

Jūstă, ōrŭm, *n. pl. Les derniers devoirs.* Hānc, quĭă jūstă fĕrūnt, dīxērĕ fĕrālĭă lūcĕm. *O.* Jūstă pērsōlvī pătrī. *Sen.* (*OEd.* 998). SYN. Dēbĭtă. *Voy.* Exsequiæ.

Jūstē, *adv. Justement.* Ūt mĕă nēc jūstē, quōs ŏdĭt, păgĭnă lædĭt. *M.* (VII, 11. Adde *Sen. Oct.* 580). Jūstĭŭs īllĕ tĭmĕt. *O.* Rĕprĕhēndī jūstĭŭs. *H.* SYN. Jūrĕ. *Voy.* Merito.

Jūstī, *sync. pour* Jussisti. (*Ter. Eun.* V, 1, 15.)

Jūstĭfĭcō, ās, ārĕ. *Eccl. Rendre juste, effacer les péchés, justifier.* Quā fīūnt hŏmĭnēs jūstĭfĭcāntĕ bŏnī. *Prosp.* (*Epig.* 86, 8, gratia). Dāmnāntem ēlātōs, sălvāntēm jūstĭfĭcātōs. (*Ib.* 28, 7.) Bāptīsmătĕ jūstĭfĭcātŭs. *Prud.* (*Apoth.* 885).

Jūstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui agit justement.* Jūstĭfĭcām nōbīs mēntem āvērtĕrĕ dĕōrŭm. *Cat.* (64, 407).

Jūstīnă, æ, *f. Nom de femme.* Nævĭă sēx cўăthīs, sēptēm Jūstīnă bĭbātŭr. *M.* (I, 72). || *Nom d'une sainte.* Ēt Jūstīnă sĭmūl cōnsŏcĭāntĕ Thēclā. *Fort.* (VIII, 6, 34).

Jūstīnĭānŭs, *et à tort* Jūstĭnĭānŭs, ī, *m. Justinien, empereur romain.* Jūstĭnĭānĕ tŭīs, prīncēps, āssūrgĕ trĭūmphīs. *Corip.* (*Johan.* I, 15).

Jūstīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sēxcēntī cœnānt ā tē, Jūstīnĕ, vŏcātī. *M.* (XI, 66).

Jūstĭtĭă, æ, *f. Justice, équité.* Sānctŭs hăbērī Jūstĭtĭæquĕ tĕnāx făctīs dīctīsquĕ mĕrērĭs. *J.* (8, 24). Jūstĭtĭāquĕ dĕdĭt gēntēs frēnārĕ sŭpērbās *V.* Jūstĭtĭa ūtĭlĭbūs rēctūm præpōnĕrĕ suādĕt. *Cl.* SYN. Æquŭm, jūs, jūstŭm, rēctŭm, fĭdēs. EP. Æquă, pĭă, săcră, sĕvēră, rĭgĭdă, īnvĭŏlātă. PHR. Jūrĭs ămŏr, cūră. Jūstī, æquī, rēctī cūră *ou* rĕvĕrēntĭă. Ănĭmŭs æquī tĕnāx, sērvāntīssĭmŭs. || *La Justice personnifiée.* Ēxtrēmă pĕr īllōs Jūstĭtĭa, ēxcēdēns tērrīs, vēstīgĭă fēcĭt. *V.* Ēt crīnĕ sŏlūtō Jūstĭtĭă. *Petr.* (*Sat.* 124. Adde *Sen. Octav.* 398). SYN. Āstræă, Vīrgŏ, Thĕmĭs. EP. Sānctă, cāstă, prīscă, āntīquă. VERS. Jām rĕdĭt ēt Vīrgō. *V.* Quæ rēxĭt sæcŭlă prīscă Jūstĭtĭă, rūrsŭsque ĕādēm lābēntĭă fūgĭt. *Manil.* Aūrĕă pācātī rĕgĕrēs quŭm sæcŭlă mūndī, Jūstĭtĭa, īnvĭŏlātă mălīs, plăcĭdīssĭmă Vīrgŏ. *German.* || *Qqf. Douceur, bonté.* Ūt meæ stūltĭtĭæ īn jūstĭtĭă tuā sĭt ălĭquĭd præsĭdī. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 33).

Jūstĭtĭŭm, ĭī, *n. Vacances des tribunaux.* Claūsăquĕ jūstĭtĭō trīstī fŏră. *L.* Fērālĕ pĕr ūrbēm Jūstĭtĭŭm. *Id.* PHR. Sī quāndō jūdĭcĕ fēssō Tūrbĭdă prōlātīs tăcŭērūnt jūrgĭă rēbŭs. (*Ad Pison.* 74.) || *En gen. Repos, interruption.* Tēmplīquĕ frŭūntŭr Jūstĭtĭō (vates). *L.* || *Qqf. Deuil public.* Ārcīs jūstĭtĭūm trīstĕ tўrānnĭcæ. *Prud.* (*Cath.* 5, 80, nempe deletus Pharaonis exercitus).

Jūstŭm, ī, *n. Le juste, la justice.* Ūtĭlĭtās iūstī prope matér ĕt æquī. *H.* Ārmă tĕnēntī ōmnĭă dāt, quī jūstă nĕgăt. *L.* SYN. Æquŭm, jūs. || *Ce qui convient, ce qui est dans la mesure; souv. avec un compar. Qui excède la mesure, trop.* Ēt līquĭdō prætēr jūstŭm. *Lr.* (IV, 1234). Plūs jūstō vĕhĭt. *Pl.* (*Bacch.* II, 3, 115). Plūs jūstō plăcĕăt. *H.* Ūltĕrĭūs jūstō. *O.* SYN. Æquŭm, æquō.

Jūstŭs, ă, ŭm. *Juste, qui aime la justice.* Mīrāntūr jūstīquĕ sĕnēs, trĕpĭdæquĕ pŭēllæ. *O.* Quō jūstĭŏr āltĕr Nēc pĭĕtātĕ fŭĭt. *V.* Jūstīssĭmŭs ūnŭs Quī fŭĭt īn Teūcrīs. *Id.* SYN. Æquŭs, pĭŭs, sānctŭs, cāstŭs. PHR. Jūstĭtĭæ, jūstī, æquī ămāns, cūstōs, cūltŏr, tĕnāx, sērvātŏr, ōbsērvāntīssĭmŭs. Lēgūm sērvātŏr ĕt æquī. VERS. Nōn īllō mĕlĭōr quīsquām, nĕc ămāntĭŏr æquī Vīr fŭĭt. *O.* Tāntă tĭbi ēst rēctī rĕvĕrēntĭă, Cæsăr, ĕt æquī, Quāntă Nūmæ fŭĕrăt. *M.* Haūd īllō quīsquām sē jūstĭŏr ēgĭt. *Grat.* || *Équitable, fondé, légitime.* Quōs jūstŭs īn hōstēm Fērt dŏlŏr. *V.* Nām, nĭsĭ jūstă tŭa ēst, jūstă quĕrēlă mĕa ēst. *O.* SYN Æquŭs, lēgĭtĭmŭs, dīgnŭs, mĕrĭtŭs. || *Qui a la mesure requise, complet.* Sīnĕ quā vērsūs mĭhĭ nūllŭs Vērbă pŏtēst, jūstōs aūt rĕpĕrīrĕ pĕdēs. *Tib.* (II, 5, 111). Quūm jūstōs nătūră pĕrēgĕrĭt ānnōs. *O* Lābānt jūstō sĭnĕ pōndĕrĕ nāvēs. *Id.* Ādvĕnĭēt jūstūm pūgnæ, ne ārcēssĭtĕ, tēmpŭs. *V.* Īpsĕ tĭbī jūstă cœlī plūs pārtĕ rĕlīnquĭt. *Id.* SYN. Æquŭs, āptŭs, ĭdōnĕŭs, tōtŭs, īntĕgĕr. || *Qui est dans la règle, régulier.* Sēd jūstōs quālĭs īn hōstēs Rēctā frōntĕ vĕnĭt. *L.* || *Qui est selon l'usage, le rit.* Nōmĭnă cārōrŭm jām cōndĭtă fūnĕrĕ jūstō. *Aus.* (*Parent. præf.* 1). *Voy.* Justa. || *Doux, bienveillant; favorable.* Ūt sēmpĕr tĭbī Āpŭd mē jūsta ĕt clēmēns fŭĕrĭt sērvĭtŭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 9). Ādspĭcĭūnt ŏcŭlīs sŭpĕrī mōrtālĭă jūstīs. *O.* SYN. Æquŭs, etc. *Voy.* Benignus, Injustus. || Jūstī, ōrŭm. *Eccl. Les justes.* Vĭă pāndĭtŭr ārdŭă jūstīs. *Prud.* (*Cath.* 10, 91. Adde *Juvc.* III, 6; *Alcim.* III, 285). || *m. Saint Just, évêque de Lyon.* Hīc pătrĭs āntīquī cōndīgnō nōmĭnĕ Jūstī. (*Gall. christ.* t. I, p. 293. Cf. *Sid. Epist.* V, 17.)

Jūthūngī, *m. pl. Peuple germain.* Nām pōst Jūthūngōs, ēt Nōrĭcă bēllă. *Sid.* (7, 233. Cf. *Amm.* 17, 6, 1).

Jūtūrnă, æ, *f.* (Ἰουτούρνη). *Juturne, fille de Daunus et sœur de Turnus, devint une divinité des Romains.* Dīscĕ tŭūm, nē me īncūsēs, Jūtūrnă, dŏlōrēm. *V.* || Jūtūrnæ fōns. *Source à Rome, près du temple de Castor.* Quīs fōntĕ Jūtūrnæ, rĕlīctīs Ūbĕrĭbūs, nĕgĕt ēssĕ pāstŭm? *St.* (Adde *Ov. Fast.* I, 708. Cf. *Varr. L. L.* 5, 71)

Jūtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Juvo. Sālvĕ, prōgĕnĭē tērrās jūtūră sălūbrī. *Juvc.* (I, 85). Rūtāquĕ Pāllădĭæ băccæ jūtūră săpōrēm. *Col.* (X, 121).

† Jūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Juvo. Nūnc mē Pīĕrĭō făvōrĕ jūtŭm. *Ennod.* (*Carm.* I, 4, 123).

Jŭvăt, *unip. Voy.* Juvo.

Jŭvĕnālĭs, ĕ. *Voy.* Juvenilis. || *Subst. m. Juvénal, poète satirique de Rome.* Cūm Jŭvĕnālĕ mĕō quæ mē cōmmīttĕrĕ tēntās. *M.* (VII, 23). Nēc Tūrnŭs pŏtĭōr, nēc Jŭvĕnālĭs ĕrĭt. *Rutil.* (1, 604).

Jŭvĕncă, æ, *f. Génisse.* Īmmĕmŏr hērbārŭm quōs ēst mīrātă jŭvēncă. *V.* Īntāctā cērvīcĕ jŭvēncās. *Id.* Sīnĕ lābĕ jŭvēncām Māctārūnt. *O.* SYN. Jūnīx, būcŭlă, vĭtŭlă, etc. *Voy.* Vacca. || *Jeune fille.* Grāiă jŭvēncă vĕnĭt. *O.* (*Her.* 5, 117. *Gloss. Placidi* : « *Juvencam*, juvenem puellam. »)

Jŭvēncŭs, ī, *m* *Jeune taureau.* Tēmpŏrĕ dīffĭcĭlēs vĕnĭūnt ăd ărātră jŭvēncī. *O.* Māctāssēnt bĭs quīnquĕ jŭvēncōs. *Id.* Vălĭdīs tērrām prōscīndĕ jŭvēncīs. *V.* SYN. Taūrŭs, bōs. *Voy.* Bos. || *Qqf. Cuir* Nēc pŭdŏr ēmĕrĭtō clўpĕūm vēstīssĕ jŭvēncō. *St* SYN. Taūrŭs. *Voy.* Corium. || *Jeune homme.* Tē sŭīs

mātrēs mĕtŭŭnt jŭvēncīs. *H. Voy.* Juvenca. || *En gén. Jeune.* Ēquŭs flōrēnti ætātĕ jŭvēncŭs. *Lr.* (V, 1073). || *Juvencus, poëte chrétien d'Espagne.*

Jŭvĕnēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir jeune, acquérir la force de la jeunesse.* Quī lārgīs jŭvĕnēscĭt hērbīs (vitulus). *H.* SYN. Ădŏlēscŏ. || *Redevenir jeune, rajeunir.* Pўlĭŭs jŭvĕnēscĕrĕ pōssĕt. *O.* Hīs tē, Mæcēnās, jŭvĕnēscĕrĕ pōssĕ dĕcēbăt. (*In Obit. Mæcenat.* 111, succis.) || *Au fig.* Āttrītō cōgūnt jŭvĕnēscĕrĕ sāxō (gladios). *St.* Lăcĕrī cōrpŭs jŭvĕnēscĕrĕ rēgnī. *Cl.* Quō jŭvĕnēscĭt hŭmŭs, sĕnĭō fŭgĭēntĕ prŭīnæ. *Arat.* (II, 1220).

Jŭvĕnīlĭs *et* Jŭvĕnālĭs, ĕ. *De jeune homme, de la jeunesse.* Cōgnōscĭtĕ... Ēt mĭhĭ quæ fŭĕrīnt jŭvĕnāli īn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* (*Æ.* V, 475. Sic legit *Charis.* 108, et habent passim optt. libri. *Prisc.* 631 : « *Juvenalis* et *Juvenilis*, a *Juvenis* deducta. ») Sūmptīs jŭvĕnālĭbŭs ārmīs. *Id.* Īntōnsīs căpŭt ēst jŭvĕnīlĕ căpīllīs. *O.* Jŭvĕnīlĭă cārmĭnă. *Id.* (*Trist.* II, 339. Alii, *juvenalia*). Ēt sŭbĭtī præcēps jŭvĕnīlĕ pĕrīclī. *St.* || † *Compar.* Sīlēnŭsquĕ sŭīs sēmpēr jŭvĕnīlĭŏr ārmīs. *O. Voy.* Junior. || Jŭvĕnīlĕ, *n. pris adv. En jeune homme.* Ēt ădhūc jŭvĕnīlĕ văgāntēm. *St.* Āc jŭvĕnīlĕ călēns. *Id.* SYN. Jŭvĕnīlĭtĕr.

Jŭvĕnīlĭtĕr *et* Jŭvĕnālĭtĕr. *En jeune homme.* Vēnātum īn sīlvās jŭvĕnīlĭtĕr īrĕ sŏlēbăm. *O.* Īngĕnĭō nĭmĭūm jŭvĕnīlĭtĕr ūsŭs. *Id.* (Alii libb. *juvenaliter*). SYN. Jŭvĕnīlĕ.

Jŭvĕnĭs, ĭs, *m. Jeune homme.* Īmbērbŭs jŭvĕnĭs, tāndēm cūstōdĕ rĕmōtō. *H.* Quūm spēs ārrēctæ jŭvĕnŭm. *V.* Ēt vīsæ jŭvĕnī dēcrēscĕrĕ vēstēs. *O.* SYN. Ădŏlēscēns, ĕphēbŭs, pūbĕr, *qqf.* pŭĕr. EP. Ădūltŭs. aūdāx, fērvĭdŭs, fōrtĭs, ănĭmōsŭs, præcēps, ārdēns, sūblīmĭs, īndŏcĭlĭs, ălăcĕr. PPH. Jŭvēntā *ou* flōrĕ jŭvēntā fīdēns, āudāx. Ævī *ou* ætātĭs flōrĕ vĭrēns. Jŭvēntā călĭdŭs. Călĭdō sānguĭnĕ fērvēns. Ānnīs jŭvĕnĭs. VERS. Ădhūc flōrēntĕ jŭvēntā Fērvĭdŭs. *H.* Ævō flōrēntĕ pŭēllæ. *Lr.* Pŭĕrīli ævō flōrēntĕ. *Id.* Īn prīmā jŭvēntā. *Prop.* Flōrēntēs ætātĭbŭs. *V.* Prīmævō flōrĕ jŭvēntæ. Quĭbŭs īntĕgĕr ævī Sānguĭs, ăĭt, sŏlĭdæquĕ sŭō stānt rōbŏrĕ vīrēs. Dūm făcĭlēs ănĭmī jŭvĕnŭm, dūm mōbĭlĭs ætās. Sŭpĕrăt dūm læta jŭvēntās. Dūm mĕlĭŏr vīrēs sānguĭs dăbăt. *Id.* Vĭgēns prīmævō flōrĕ jŭvēntæ. *St.* Ădhūc flōrēntĕ sŭb ævō. *Id.* Prīmīs ēt pūbēscēntĭbŭs ānnīs. Flōrēntĭbŭs ānnīs. Vīx ōră nŏvā mūtāntĕ jŭvēntā. *Id.* Dūm vērnăt sānguĭs, dūm rūgīs īntĕgĕr ānnŭs. *Pp.* Vĭrĭdī spēctābĭlĭs ævō. *Sil.* Jūcūndūm quum ætās flōrĭdă vēr ăgĕrĕt. *Cat.* Pūrpŭrĕō prīmæ sīgnātŭs flōrĕ jŭvēntæ. *Cl.* Dūm prīmī flōrēt tĭbĭ tēmpŏrĭs ætās. *Tib.* Quō răpĭtĭs mĭsĕrōs prīmæ lānūgĭnĭs ānnōs? *Pp.* Ān rērūm prūdēntĭă vēlōx Āntĕ pĭlōs vēnĭt? *Pers.* Quāmvīs nūnc jŭvĕnīlĕ dĕcūs mĭhĭ pīngĕrĕ mālās Cœpĕrĭt, ēt nōndūm vīcēsĭmă vēnĕrĭt æstās. (*Ad Pis.* 248.) Ætātĭs ălĭōs fērvŏr hīc prīmæ răpĭt. *Sen. Voy.* Juventa. || Jŭvĕnēs, *pl. Les jeunes gens, la jeunesse.* Aūsŭs ĕt īpsĕ mănū jŭvĕnŭm tēntārĕ lăbōrēm. *V. Voy.* Juventus. || *f. Jeune fille.* Ănĭmōs ējūsdēm pūlchră jŭvĕnĭs cēpĕrăt. *Ph. Voy.* Puella. || *Adj. Jeune, de eune homme.* Ūt pĕtĕrēm jŭvĕnēs quŏquĕ prōtĭnŭs ānnōs. *O.* Jŭvĕnēs fācūndĭă prætĕrĭt ānnōs. *St.* Mōx ŭvĕnēs ăgĭtārĕ jŏcōs. *Pers.* (6, 5). || *Compar.* Jūnĭŏr (*sync. de* Juvenior). Quī vēl mēnsĕ brĕvī, vēl tōto ēst jūnĭŏr ānnō. *H.* (Adde *Alcim.* II, 293.)

Jŭvĕnŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire le jeune homme.* Aūt nĭmĭūm tĕnĕrīs jŭvĕnēntūr vērsĭbŭs ūnquăm. *H.* (*Gloss. Philox.* « Juvenor, νεωτερίζω. »)

Jŭvēntă, æ, *f. Jeunesse, jeune âge.* Hūnc dĕcŭs ēgrĕgĭūm fōrmæ mŏvĕt ātquĕ jŭvēntæ. *V.* Hōs tămĕn īllĕ mĭhī dăbăt ætērnāmquĕ jŭvēntăm. *O.* Mātūrŭsnĕ sĕnēx, ăn ădhūc flōrēntĕ jŭvēntā Fērvĭdŭs. *H.* Ārmōrūm dŏmĭnōs vērnāntēs flōrĕ jŭvēntæ. *Prud.* (*Sym.* I, 1). Sūbdūctūm prīmæ Pўlădēn hæc ārā jŭvēntæ Īndĭcăt. (*Anthol.* II, p. 30. Et ibid. sæpius.) SYN. Jŭvēntās. EP. Prīmă, prīmævă, tĕnĕră, mōllĭs, vērnāns, vĭrĭdĭs, flōrēns, læta, blāndă; fērvĭdă, aūdāx, gĕnĕrōsă, īmpăvĭdă; īndŏcĭlĭs, īndŏmĭtă, ēffrēnă, cæcă, præcēps, īncaūtă, mōbĭlĭs. PPH. Jŭvĕnīlĭs ætās, ārdŏr, călŏr, vĭgŏr, fērvŏr. Ānnī jŭvĕnīlēs, flōrēntēs, jŭvĕnēs. Ævī flōs, vēr. Ætātĭs brĕvĕ vēr. Ævūm vĭrĭdĕ, flōrēns. Jŭvĕnīlĕ dĕcŭs. Fōrtĭŏr, rōbūstĭŏr ætās. Mĕlĭŭs ævŭm. Jŭvēntæ tēmpŭs, tēmpŏră, spătĭūm. Flōs vĭrēntĭs ævī. Jŭvēntæ dĕcŭs, călŏr, lūmĕn, lūx. Tĕnĕræ ætātĭs hŏnōrēs. Dĕcŏr īntĕgĕr ævī. Ætās lāscīvă. *Voy.* Juvenis, Lanugo. || *Déesse de la jeunesse.* Ēpŭlāsquĕ dĕōrŭm Dēt mĭhĭ fōrmōsā gnāvă Jŭvēntă mănū. *O.* SYN. Jŭvēntās. || *Réunion de jeunes gens.* Nēc pārcĭt īmbēllĭs jŭvēntæ Pōplĭtĭbŭs. *H.* Quīntĭlĭānĕ, văgæ mŏdĕrātŏr sūmmĕ jŭvēntæ. *M.* (II, 90). *Voy.* Juventus.

Jŭvēntās, ātĭs, *f. La déesse de la jeunesse* Ēt părūm cōmĭs sĭnĕ tē Jŭvēntās. *H.* (Cf. *Cic. N. D.* 1, 40.) SYN. Jŭvēntă, Hēbē. || *Jeune âge.* Fŭgĭt rĕtrō Lævĭs jŭvēntās ēt dĕcŏr. *H.* Tūm dēmūm pŭĕrīs ævō flōrēntĕ jŭvēntās Ŏccĭpĭt. *Lr.* (V, 889). *Voy. le précéd.*

Jŭvēntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ō quī flōscŭlŭs ēs Jŭvēntĭōrŭm. *Cat.* (24, 1).

Jŭvēntūs, ūtĭs, *f. Réunion de jeunes gens, jeunesse.* Āt pătĭēns ŏpĕrūm pārvōque āssuētă jŭvēntūs. *V.* Vīsēndī stŭdĭō Trōjānă jŭvēntūs Cīrcūmfūsă rŭĭt. *Id.* Quĭd nōn ēt Sătўri ēt sāltātĭbŭs āptă jŭvēntūs Fēcĕrĕ? *O.* Quĭbŭs īndētōnsă jŭvēntūs Īnvĭgĭlăt. *Pers.* (3, 54). Jŭvēntūs nōmēn īndĭdĭt scōrtō mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 1). SYN. Jŭvĕnēs, pūbēs. PPH. Jŭvĕnūm mănŭs, āgmĕn, tūrbă, cŏhōrs, cătērvă, grēx. || † *Dès le quatrième siècle : Jeune âge.* Frōntĕ jŭvēntūtĭs tĕgĭtŭr fūcātă sĕnēctūs. *P. Nol.* (25, 212). Flōrĕ jŭvēntūtĭs, sĕnĭō fŭgĭēntĕ, cŏrūscānt. *Fort.* (I, 15, 43).

Jŭvĕrĭm. *Voy.* Juvo.

Jŭvērnă. *Voy.* Ierne.

Jŭvŏ, ās, jūvī, jūtŭm, jŭvārĕ. *Aider, secourir.* Aūxĭlĭō tūtōs dīmĭttam, ŏpĭbūsquĕ jŭvābŏ. *V.* Ēvălŭĭt, nĕque ĕūm jŭvēre īn vūlnĕră cāntŭs. Lŭānt pēccātă, nĕque īllōs Jŭvĕrĭs aūxĭlĭō. *Id.* Quă Māllĭŭs īn rē Jŭvĕrĭt, aūt quāntīs jŭvĕrĭt ōffĭcĭīs. *Cat.* (68, 41). SYN. Ădjŭvŏ, aūxĭlĭŏr, etc. *Voy.* Auxilior. || *Être utile, servir.* Quĭd lăbŏr aūt bĕnĕfāctă jŭvānt? *V.* SYN. Prōsŭm. || *Plaire, récréer.* Nōn ōmnēs ārbūstă jŭvānt. *V.* Sīc ănĭmīs nātum īnvēntūmquĕ pŏēmă jŭvāndīs. *H.* Nōn tămĕn īntērprēs tāntūmdēm jŭvĕrĭs : āddĕ. *Id.* SYN. Dēlēctŏ, ōblēctŏ, rĕcrĕŏ, plăcĕŏ, etc. *Voy.* Delecto. || Jŭvăt, *unip. Aimer à, se plaire.* Ēt jŭvăt ūndāntēm būxō spēctārĕ Cўtōrŭm. *V.* Hæc ōlĭm mĕmĭnīssĕ jŭvābĭt. *Id. Voy.* Gaudeo.

Jūxtā, *prép. Près de.* Ēt jūxtā gĕnĭtōrem ādstăt Lāvīnĭă vīrgŏ. *V.* Prōvĕhĭmūr cūrsu vīcīnă Cĕraūnĭă jūxtā. *Id.* SYN. Prŏpĕ, ăd, prōptĕr, sĕcūndŭm. || *Adv. Auprès.* Īngēns āră fŭĭt, jūxtāquĕ vĕtērrĭmă laūrŭs. *V.* Fŭrĭārūm māxĭmă jūxtā Āccŭbăt. *Id.* SYN. Prŏpĕ. PPH. Haūd *ou* nōn prŏcŭl. || *Également.* Jūxtāque eām cūrŏ cūm mĕā. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 160. *Id. Pers.* IV, 3, 75). SYN. Æquĕ, părĭtĕr.

† Jūxtĭm, *adv. Comme* Juxta. Īn sēdēs cōllŏcāt sē rēgĭās; Clўtæmnēstră jūxtĭm. *L. And.* (apud *Non.* 2, 451). Cūr eă, quæ fŭĕrīnt jūxtĭm quādrātă. *Lr.* (IV, 503).

K

K, *n. Lettre de l'alphabet grec, que les Latins conservaient devant la lettre* a : Kǣsŏ, Kălēndǣ, Kălūmnĭă, Kăpŭt, etc. Hīc trĭbŭs īn Lătĭō tāntum ăddĭtă nōmĭnĭbūs K. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 20). K, sīmĭlĭtĕr ōtĭōsă cētĕrīs sērmōnĭbŭs, Tūnc ĭn ūsu ēst quūm Kălēndās ānnŏtāmŭs, aŭt Kăpŭt. *T. Maur.* (*Syll.* 508. Cf. *Diom.* 419; *Prisc.* 560). *Voy.* Cappa.

Kălēndǣ. *Voy.* Calendæ.

Kărŏlŭs, ī, *m. Karl ou Charles, nom germanique commun à plusieurs rois.* || *Charlemagne.* Dēxtĕră sūmmă Dĕī Kărŏlūm cōnsērvĕt ŏvāntĕm. (*Carm.* ap *Maium*, V, p. 425). Rēx Kărŏlūs Chrīstī māgnō dēvōtŭs ămōrĕ. *Alcuin.* (*Carm.* 208, 1). Hădrĭānō sūmmō pāpǣ pātrĭquĕ bĕātō Rēx Kărŏlūs sălvē māndŏ vălēquĕ pătĕr. *Kar. Magn.* (in psalterio Hadriani papæ. Scriptum est *Karolus* non modo Karoli Magni tempore, sed toto medio ævo, ad sextum decimum sæculum). || Kărlŭs. *Le même, par sync.* Kārlĕ, vălētō, pŏlī rēgĕ făvēntĕ tĭbī. *Theodulph.* (III, 25, 2).

Kārthāgŏ. *Voy.* Carthago.

L

L, *f. n. Lettre de l'alphabet.* (Hanc litteram tribus versibus describit *T. Maur. Litt.* 154.)

Lābān, *m. indécl., et* Lābānŭs, ī. *Laban, père de Lia et de Rachel.* Āt pĕcŏrī Lābān nōn ēst nŏtă, sēd nŏtă vĭtǣ. *P. Nol.* (24, 256). Lābānŭsquĕ gĕnĕr. *Cypr.* (*Gen.* 850).

Lăbāns, tĭs. *Chancelant.* Quā sūmmă lăbāntēs Jūnctūrās tăbŭlātă dăbānt. *V.* SYN. Văcīllāns, nūtāns, lăbĕfāctŭs, cădūcŭs, quāssŭs, rŭīnōsŭs, rŭĭtūrŭs, prōnŭs, sŏlūtŭs. || *Au fig.* Vūlgī vărĭārĕ lăbāntĭă cōrdă. *V.* Ănĭmūmquĕ lăbāntĕm Īmpŭlĭt. *Id.*

Lăbărŭm, ī, *n.* (λάβαρον). *Labarum, étendard des empereurs romains, sur lequel Constantin plaça l'image d'une croix.* Chrīstŭs pūrpŭrĕūm gēmmāntī tēxtŭs ĭn aūrō Sīgnābăt lăbărŭm. *Prud.* (*Symm.* I, 488).

Lăbărŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IV, 230.)

Lăbāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Chanceler.* Vīncĭtŭr īn lōngō spătĭō tămĕn, ātquĕ lăbāscĭt. *Lr.* (IV, 1280). SYN. Lăbŏ, nūtŏ. || *Au fig. Se laisser ébranler.* Lăbāscĭt, vīctŭ' st ūnō vērbō quām cĭtŏ! *Ter.* (*Eun.* I, 2, 98). Sālvŭs sūm : lēnō lăbāscĭt. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 38). SYN. Vīncŏr, flēctŏr.

† Lăbāscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Comme le précéd.* Nĕquĕ cōr tām fĕrŭm Quŏd nōn lăbāscātŭr. *Att.* (ap. *Non.* 7, 41. Vox certissima, quum sit in lemmate).

Lābdăcē, ēs, *f. Nom de femme.* Nūnc mĭsēllă Lābdăcē. (*Anthol.* II, p. 554.)

Lābdăcĭdēs, ǣ, *m.* (Λαβδακίδης). *Fils ou descendant de Labdacus; les Labdacides.* Sēd nēc lōră rĕgīt, nēc vērbĕră pāllĭdŭs āddĭt Lābdăcĭdēs. *St.* Nōn hǣc Lābdăcĭdās prĕmūnt Fātă. *Sen.* (*OEd.* 710). || *Au plur. Thébains.* Sīc īllĕ trŭcēs hōrtātĭbŭs īnplĕt Lābdăcĭdās. *St.*

Lābdăcĭŭs, ă, ŭm. *De Labdacus, Labdacide.* Lābdăcĭōs vērō Pĕlŏpīsque ā stīrpĕ nĕpōtēs. *St.* Lābdăcĭūmquĕ dŭcĕm. *Id.*

Lābdăcŭs, ī, *m.* (Λάβδακος). *Labdacus, roi de Thèbes, aïeul d'OEdipe.* Lābdăcŭs hōc rēgnī fērrūm pĕnĕs īrĕ mănŭquĕ. *St.* Ūmbrǣ Crĕōntĭs, ēt pĕnātēs Lābdăcī. *Sen.* (*H. Fur.* 495).

Lăbĕǣ. *Voy.* Labiæ.

Lăbĕfăcĭŏ, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Ébranler, briser.* Idque ŭbĭ vī mūltā pārtĕm lăbĕfēcĭt ĭn ōmnĕm. *O.* Pŭdĕt nĭhĭl; ōmnēs dēntēs lăbĕfēcĭt mĭhĭ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 36). SYN. Lăbĕfāctŏ, quătĭŏ, cōncŭtĭŏ, cōnvēllŏ, quāssŏ, rūmpŏ, cōmmĭnŭŏ, dĭstŭrbŏ || *Au fig.* Ēccĕ īn sĕnēctā făcĭlĕ lăbĕfēcĭt lŏcō Vĭrī ēxcēllēntĭs blāndĭlŏquēns ōrātĭŏ. *Laber.* (apud *Macr.* 2, 7).

Lăbĕfāctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Labefacio. Nē lĕvĭtĕr crēdās lăbĕfāctāri ūndĭquĕ sēnsŭs. *Lr.* (IV, 437. *Id.* VI, 800). Ītă me ăb ĕa āstūtē vĭdĕŏ lăbĕfāctārĭĕr. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 3). Nōn īllām rārǣ lăbĕfāctēs mūnĕrĕ vēstĭs *Cat.* (69, 3).

Lăbĕfāctŭs, ă, ŭm. *Ébranlé, brisé.* Lăbĕfāctăquĕ tāndĕm Īctĭbŭs īnnŭmĕrīs (arbor). *O.* Ēt lăbĕfāctă mŏvēns rōbūstŭs jūgĕră fōssŏr. *V.* *Voy.* Labans, Ruptus. || *Au fig.* Māgnōque ănĭmūm lăbĕfāctŭs ămōrĕ. *V.* Lăbĕfāctă cădēbăt Rēllĭgĭō. *Cl.*

Lăbēllŭm, ī, *n., dimin. de* Labium. Nēc tē pœnĭtĕăt călămō trĭvīssĕ lăbēllŭm. *V.* Īllĭūs tāctă lăbēllīs Pōcŭlă. *O.* || *Terme d'affection.* Mĕŭs ŏcēllŭs, mĕŭm lăbēllŭm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 153).

Lābēns, tĭs. *Qui tombe, descend.* Fŏlĭa haŭd ūllīs lābēntĭă vēntīs. *V.* Sōmnŭs ŏcēllōs Lābēntēs prĕmĭt. *O. Voy.* Cadens. || *Qui coule.* Ōmnĭă sūb māgnā lābēntĭă flūmĭnă tērrā. *V.* SYN. Flŭēns. || *Qui opère une révolution.* Tăcĭtō lābēntĭă cœlō Sīdĕră. *V.* || *Au fig. Qui s'écoule.* Quī tĭbĭ lābēntēs āppōnīt cāndĭdŭs ānnōs. *Pers.* (2, 2). Tōt jām lābēntĭbŭs ānnīs. *V.*

Lăbĕŏ, ōnĭs, *m. Qui a de grosses lèvres.* || *Nom d'homme.* Īn crŭcĕ sūffīgăt, Lăbĕōne īnsānĭŏr īntĕr. *H.* Ātque ēstō quĭdquĭd Sērvĭŭs ēt Lăbĕŏ. *Petr.* (*Sat.* 137). || *Attius Labéon, mauvais traducteur des poëmes d'Homère.* (*Pers.* 1, 4.)

Lăbĕrĭă, ǣ, *f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 129.)

Lăbĕrĭŭs, ĭī, *m. Labérius, auteur de mimes.* Ēt Lăbĕrī mīmōs ŭt pŭlchră pŏēmătă mīrĕr. *H.* Făvēntĕ tĭbĭ mē vīctŭs ēs, Lăbĕri, ā Sȳrō. *J. Cæs.* (apud *Macr.* 2, 7). Bāssă, vātīs quǣ Lăbĕrĭī cōnjŭga, hōc āltō sĭnū. (*Anthol.* II, p. 47. *Ib.* 48.) || *Autres.* (*Mart* VI, 14.)

Lābēs, ĭs, *f. Chute, ruine.* Mœnĭă mūndī Expūgnātă dăbūnt lābĕm pūtrēsquĕ rŭīnās. *Lr.* (II, 1145). Tūnc tĭbĭ rēgnōrūm lābēs. *V. Fl.* Quāntă pĕrnīs pēstĭs vĕnĭĕt! quāntă lābēs lārĭdō! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3) SYN. Rŭīnă, ēxĭtĭŭm, pĕrnĭcĭēs. || *Maladie contagieuse, peste.* Prǣcĭpĭtēm, quǣ spēs ēst prōxĭmă, lābēm Āggrĕdĕrĕ. *Grat.* (*Cyn.* 468). Cōncĭlĭūm pŏpŭlī lābēs hōrrēndă dĭrēmĭt. *Ser. Sam.* (vs. 1018). *Voy.* Pestis. || *Personne funeste, fléau.* Īnjūre, īllēx, lābēs pŏpŭlī. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 4. *Cic. Verr.* 1, 1 : « Verres... *labes* atque pernicies Siciliæ. ») SYN. Pēstĭs. || *Tache.* Cāndŏr ăb īnsŏlĭtā lābĕ nŏtāndŭs ĕrăt. *O.*

Vĭctĭmă lābĕ cărēns. *Id.* Trāctātă nŏtām lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *H.* SYN. Măcŭlă, nŏtă, *qqf.* nævŭs. || *Au fig. Tache, souillure, déshonneur.* Pēctŭs ădūltĕrĭī lābĕ cărērĕ nĕgānt. *O.* Fāmæ nōn sĭnĕ lābĕ mĕæ. *Pp.* (IV, 8, 20). Prŏcŭl hānc ēxpēllĭtĕ lābĕm. *Sil* Jūpĭtĕr īncēstā spūrcāvĭt lābĕ Lăcænās. *Prud.* (*Sym.* I, 60). SYN. Măcŭlă, etc. *Voy.* Infamia. || ┼ Lābī, *ancien abl.* Nĕc nŏvĭtātĕ cĭbī, nĕc lābī cōrpŏrĭs ūllā. *Lr.* (V, 928).

Lăbĭă, ōrŭm, *n. pl. Lèvres.* Īntĕr sīngūltūs lăbĭīsquĕ trĕmēntĭbŭs Ānnă. *Sil.* Īncūrvūs, trĕmŭlūs, lăbĭīs dēmīssīs, gĕmēns. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 45. Nisi hoc deducendum a seq. v. *Labiæ.* Negat vero *Charis.* 79). *Voy.* Labrum. || *Qqf. au sing.* Lăbĭūmque īnsīgnĕ rĕvēllĭt. *Seren.* (apud *Non.* 3, 120). || 2. Lăbĭă, æ, *f. Voy. le suiv.*

┼ Lăbĭæ, ārŭm, *f. pl., arch. Lèvres.* Prætĕr nōs, tĭbī quūm tūndĕrēm lăbĭās lŭbēns. *Nov.* (apud *Non.* 3, 120). Rĕfĕr ād lăbĭās tĭbĭās. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 41). Ănĭmŭla ægra ĕt saūcĭă Cūcūrrĭt ăd lăbĭās mĭhī. *Poet.* (apud *Gell.* 19, 11. *Gloss. Isid.* « Labia, labrum inferius. ») || Lăbĕæ. *Le même.* (*Pompon.* apud *Non.* 6, 43. Sed vera scriptura in incerto est.)

Lăbīcānă, *mieux que* Lābīcānă, æ, *f.* (via). *Route conduisant de la porte Esquiline à Labicum.* Lābīcānă lĕvī cēspĭtĕ vēlăt hŭmŭs. *M.* (I, 89).

Lăbīcī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de Labicum.* Ēt pīctī scūtă Lăbīcī. *V.* Ātque hăbĭlēs ăd ărātră Lăbīcī. *Sil.*

Lăbīcŭm, ī, *n. Ville du Latium* Cāmpōs īngrēssŭs ĕt ārvă Lăbīcī. *Sil.*

Lăbĭēnŭs, ī, *m. Labiénus, lieutenant de César, l'abandonna pour suivre Pompée.* Fōrtĭs ĭn ārmīs Cæsărĕīs Lăbĭēnŭs ĕrăt, nūnc trānsfŭgă vīlĭs. *L.* || *Autres.* Hōc præstās, Lăbĭēnĕ, tŭæ. *M.* (II, 62).

┼ Lăbĭlĭs, ĕ. *Rapide.* Lābĭlĕm cūrrūm fŭgĭēntĭs ævī Cārmĭnĕ prōmpsī. *Eugen.* (*Opusc.* 12, fin.). || *Coulant.* Sērmŏ nōstĕr, ōffēnsā sĭnĕ, Lābĭlī vērsū mĭnīstrĕt īn rĕtūsōs ēxĭtūs. *T. Maur.* (*Syll.* 29).

Lăbīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Fēstī sūnt ōssă Lăbīllī. *Inscr.* (*Murat.* III, 1536).

Lăbĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a de grosses lèvres.* Lăbĭōsă, φίλημα. *Lr.* (IV, 1165).

┼ Lăbĭtāns, tĭs, *fréq. de* Labans. *Chancelant.* Rĕgnăquĕ quæ pārvō lābĭtāntĭă tēmpŏrĕ dāntŭr. *Mar. Vict.* (*Macchab.* 87).

Lăbĭŭm, *n. Voy.* Labia.

Lăbŏ, ās, *sans parf.*, ārĕ, *n. Chanceler, être près de tomber.* Pōstquam ēxplōrātūm sătĭs ēst lŏcă nūllă lăbārĕ. *O.* Lăbăt ărĭētĕ crēbrō Jānŭă. *V.* Gēnuă lăbānt. *Id.* SYN. Lăbāscŏ, nūtŏ, văcīllŏ, cădŏ, sŭccĭdŏ. || *Au fig. Être ébranlé, céder.* Jāmquĕ lăbānt cŭnĕī. *O.* Ægră vĭrōrŭm Cōrdă lăbānt. *V. Fl.* || *Hésiter.* Īn dŭbĭō pēctŏră nōstră lăbānt. *O.* Cūr lăbăt ēxĭgŭō spēs mĭhĭ mīxtă mĕtū ? *Id. Voy.* Dubito.

1. Lābŏr, ĕrĭs, lāpsŭs sŭm, lābī, *d. Tomber.* Præcĭpĭtēs lābī cœlō (stellas). *V.* SYN. Cădŏ, cōncĭdŏ, dēcĭdŏ, vōlvŏr, etc. *Voy.* Cado. || *Tomber mort.* Lābĭtŭr ēxsānguĭs. *V.* Fātīsquĕ răpācĭbŭs Īdmōn Lābĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Cădŏ, cōncĭdŏ. *Voy.* Morior. || *Descendre.* Lābĕrĕ, nўmphă, pŏlō. *V.* Ēt lābĕrĕ pēnnīs. *Id.* SYN. Dēlābŏr, dēfĕrŏr, dēscēndŏ. || *Couler d'en haut.* Lăcrĭmæquĕ gĕnīs lābūntŭr ŏbōrtæ. *V.* Lābĭtŭr ēx ŏcŭlīs nūnc quŏquĕ gūttă mĕīs. *O.* SYN. Cădŏ, flŭŏ. || *Couler.* Rīpā lābāntŭr ĕādĕm Frīgĭdŭs Eūrōtās, etc. *O. Voy.* Fluo. || *Aller en se glissant, en parlant d'un navire, des astres, etc.* Lābĭtŭr ūnctā vădīs ăbĭēs. *V.* Splēndĭdă sīgnă vĭdēntŭr Lābĭĕr ădvērsūm nīmbōs. *Lr.* (IV, 445). Ūt rătĕ fēlīcī pācātă pĕr æquŏră lābăr. *O.* Pīgrăquĕ lābātŭr cīrcūm dōnārĭă sērpēns. *Id.* SYN. Dēcūrrŏ, ĕŏ, fĕrŏr. || *Au fig. Tomber* Cœpĭt ĕt īn vĭtĭūm fōrtūnă lābĭēr æquā. *H.* Īn sōmnūm lābī. *O.* Īn gaūdĭă lābī. *V. Fl.* SYN. Prōlābor, dēcĭdŏ. || *Couler, s'écouler.* Tēmpŏră lābūntŭr, tăcĭtīsquĕ sĕnēscĭmŭs ānnīs. *O.* Lābĭtŭr ōccūltē, fāllĭtquĕ vŏlūbĭlĭs ætās. *O.* SYN. Ēlābŏr, flŭŏ, ăbĕŏ, prætĕrĕŏ. || *S'échapper.* Quām nōstro īllĭūs lābĕtŭr pēctŏrĕ vūltŭs. *V.* Lābēntŭr ŏpēs. *Tib* (1, 6, 53). SYN. Ēxcĭdŏ, ēfflŭŏ. || *Se glisser.* Frīgūsquĕ pĕr ūnguēs Lābĭtŭr. *O. Voy.* Insinuo. || *Se tromper.* Prāvō făvōrĕ lābī mōrtālēs sōlēnt. *Ph. Voy.* Erro.

2. Lăbŏr, ōrĭs, *m. Travail, peine, fatigue.* Rĕdĭt āgrĭcŏlīs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* Īpsĕ lăbōrĕ mănūm dūrō tĕrăt. *Id.* Sēd nŏvă pĕr dūrōs īnstrūxĭt mēmbră lăbōrēs. *Cl.* SYN. Ŏpĕră, ŏpŭs, *qqf.* sūdŏr. EP. Ācĕr, īmpĭgĕr, vĭgĭl, sēdŭlŭs, āssĭdŭŭs, sōllĭcĭtŭs, īmprŏbŭs, dūrŭs, īndēfēssŭs, īrrĕquĭētŭs, īngēns, grăvĭs, nĭmĭŭs, mŏlēstŭs, lōngŭs, ūtĭlĭs. PPH. Ŏpĕrūm lăbōrēs. Tædĭă lăbōrŭm. Lăbōrĭs ŏnŭs. *Voy.* Laboro. || *Entreprise, tentative.* Īnsānō jŭvăt īndūlgērĕ lăbōrī. *V.* Tū præsēns nōstrō sūccūrrĕ lăbōrī. *Id.* SYN. Īncēptŭm, aūsŭm, cōnātŭs, ōrsă. || *Ouvrage.* Tōllĭtĕ cūncta, īnquĭt, cœptōsque aūfērtĕ lăbōrēs. *V.* Pōcŭlăque, īnsīgnīs vĕtĕrŭm lăbŏr. *V. Fl.* SYN. Ŏpŭs, ārs. *Voy.* Opus. || *Soin.* Scīlĭcĕt īs sŭpĕrīs lăbŏr ēst ! *V.* Tŭŭs, ō rēgīnă, quĭd ōptēs Ēxplōrārĕ lăbŏr. *Id.* SYN. Cūră. || *Malheur, revers, désastre.* Ēt brĕvĭtĕr Trōjæ sūprēmum aūdīrĕ lăbōrĕm. *V.* Īlĭăcōs aūdīrĕ lăbōrēs. Quæ rĕgĭō nōstrī nōn plēnă lăbōrĭs ? *Id.* SYN. Ærūmnă, cāsŭs, īncōmmŏdă. *Voy.* Infortunium. || *Souffrance, maladie.* Vălētūdō dēcrēscĭt, āccrēscĭt lăbŏr. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 4). SYN. Dŏlŏr, mălŭm, mōrbŭs. *Voy.* Laboro. || *Détérioration.* Mōx ĕt frūmēntīs lăbŏr āddĭtŭs : ūt mălă cūlmōs Ēssĕt rūbīgō. *V.* || Lăbōrēs Lūcīnæ, ŭtĕrī, etc. *Travail de la gestation, de l'enfantement ; qqf. Enfants.* Prīmōs Lūcīnæ ēxpērtă lăbōrēs. *V.* Pĕr dĕcĕm mēnsūm grăvēs Ŭtĕrī lăbōrēs. *Sen.* (*Phœn.* 534). Ēt cārōs ŭtĕrī cōmmēndō lăbōrēs. *Cl. Voy.* Partus. || — lūnæ. *Éclipse de lune.* Dēfēctūs sōlĭs vărĭōs lūnæquĕ lăbōrēs. *V.* (Et *Ov. Met.* VII, 208) *Voy.* Laboro, Eclipsis. || — sōlĭs. *Courses du soleil.* Hīnc cănĭt ērrāntēm lūnām sōlīsquĕ lăbōrēs. *V.* || *Divinité. Voy.* Labos.

Lăbōrātŭs, ă, ŭm. *Travaillé.* Dōnă lăbōrātæ Cĕrĕrĭs. *V.* Ārtĕ lăbōrātæ vēstēs. *Id.* SYN. Fāctŭs, cōnfēctŭs. || *Soumis à des épreuves.* Grātă lăbōrātæ rĕfĕrēns ōblīvĭă vītæ. *St.* Fātă lăbōrātī Phrīxūs cōmplēvĕrăt ævī. *V. Fl.* || *Dirigé par le travail.* Cūrvă lăbōrātās āntlĭă tōllĭt ăquās. *M.* (IX, 19).

Lăbōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui supporte le travail, laborieux.* Nāmquĕ lăbōrĭfĕrī quūm jām nātālĭs ădēssĕt Hērcŭlĭs. *O.* Lăbōrĭfĕrō vīvānt quæ mārmŏră cælō Prāxĭtĕlĭs. *St.* SYN. Gnāvŭs, īmpĭgĕr.

Lăbōrĭōsē, *adv. Avec travail, peine.* Măle ēst, hērcŭlē me, ēt lăbōrĭōsē. *Cat.* (38, 2. Sic bene *Muret.* Adde *Pl. Merc.* III, 1, 9).

Lăbōrĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui supporte des travaux, des fatigues, des revers.* Lăbōrĭōsī mīlĕs Ŭlўssĕī. *H.* SYN. Gnāvŭs, īmpĭgĕr, *ou* ærūmnōsŭs. || *Qui donne des travaux.* Jūcūndōs mĭhĭ nēc lăbōrĭōsōs Sēcēssūs spătĭō părēt sălūbrī. *M.* (X, 104). Dūrūm rūs fŭgĭt ĕt lăbōrĭōsŭm. *Calvus* (ap. *Gell.* 9, 12). || *Travaillé, élaboré.* Trĭbŭs ēxplĭcārĕ chărtīs, Dōctīs, Jūpĭtĕr ! ĕt lăbōrĭōsīs. *Cat.* (1, 7). SYN. Lăbōrātŭs, ŏpĕrōsŭs. || *Difficile, pénible.* Īncēdītquĕ grădū lăbōrĭōsō *M.* (VII, 38). SYN. Ŏpĕrōsŭs, dīffĭcĭlĭs.

Lăbōrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Travailler, prendre de la peine.* Vānă lăbōrāntīs sī fāllăt vōtă cŏlōnī. *O.* Quīsquĭs ădēst ŏpĕrī, plūs quām prō pārtĕ lăbōrăt. *Id.* SYN. Ŏpĕrŏr. PPH. Lăbōrĕm ēxpĕrĭŏr, fĕrŏ, pērfĕrŏ, sŭbĕŏ, pătĭŏr, pērpĕtĭŏr, tŏlĕrŏ, pēr-

tŏlĕrŏ, ēxĕrcĕō. Lăbōrĕ dēfūngŏr, pērfūngŏr. Lăbōrī īncūmbŏ, īndūlgĕō, văcŏ, mē dō, haūd părcŏ. Mē lăbŏr ēxĕrcĕt. || *Avec l'inf. Travailler à, faire difficilement.* Brĕvĭs ēssĕ lăbōrŏ, ōbscūrŭs fīō. *H.* Ōblīquō lăbōrăt Lўmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id.* Tūnc ĕtĭām nāndō plăcŭīssĕ lăbōrŏ. *O.* SYN. Tēndŏ, cōntēndŏ, nītŏr, cōnŏr, etc. *Voy.* Conor. || *Être fatigué, succomber.* Ātlās ēn īpsĕ lăbōrăt. *O.* SYN. Dēfĭcĭō, sŭccūmbŏ. | *Être travaillé de, souffrir, être malade.* Lăbōrăt ē dŏlōrĕ. *Ter.* (*And.* I, 5, 34). Ūndă lăbōrāntēs prăcĕps rŏtăt. *V. Fl.* Cūrā mājōrĕ lăbōrŏ. *O.* Quīque ăb ăvārĭtĭā aūt mĭsĕrā āmbĭtĭōnĕ lăbōrăt. *H.* Āquĭlōnĭbŭs Quĕrcētă Gārgānī lăbōrānt. *Id.* SYN. Ægrōtŏ, dŏlĕō, āngŏr, vēxŏr, pătĭŏr. || — ŭtĕrō. *Être en travail d'enfant.* Quæ lăbōrāntēs ŭtĕrō pŭēllās Tĕr vŏcāta aūdīs. *H.* || *Être éclipsée, en parl. de la lune.* Quō lūnă lăbōrĕt Dēfĕctū. *Cl.* Ūnă lăbōrāntī pŏtĕrĭt sŭccūrrĕrĕ lūnæ. *J.* (6, 443. Adde *Prop.* II, 34, 52). *Voy.* Eclipsis. || *Être lésé.* Hŭmĭlēs lăbōrānt, ŭbĭ pŏtēntēs dīssĭdēnt. *Ph.* || *Se mettre en peine, s'inquiéter.* Āppōnĕ. Nē lăbōrā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 37). SYN. Cūrŏ, trĕpĭdŏ. || *Act. Travailler à, exécuter.* Nĭhīl lăbōrŏ. *Ph.* Quālĕ nōn pērfĕctĭŭs Mēæ lăbōrārīnt mănŭs. *H.* Sĕd mōrtālĭs hŏnōs, ăgĭlĭs quĕm dēxtrā lăbōrăt. *St.* (*Silv.* V, 1, 10). Nōctĭbŭs hībērnīs cāstrēnsĭă pēnsă lăbōrŏ. *Pp.* (IV, 3, 33). Ēt nōbīs ĕt ĕquīs lētūm cōmmūnĕ lăbōrās. *Sil.* SYN. Ăgŏ, făcĭŏ, cōnfĭcĭŏ, părŏ.

Lăbōs, ōrĭs, *arch.* Comme Labor. Tĭbī dēnĭque īstĕ părĭăt lĕtĭtĭām lăbōs. *Pl.* (*Merc. prol.* 72). Sĕd tē jām fērre Hērcŭlĭs lăbōs ēst. *Cat.* (55, 13. Et *Ter. Hec.* III, 1, 6. Cf. *Quint.* 1, 4, 13; *Non.* 8, 27; *Serv.* ad *Æ.* I, 257). || *Une des divinités infernales.* Lētūmquĕ, Lăbōsquĕ. *V.* (*Æ.* VI, 277. Alii, *Labor*).

† Lābōsŭs, ă, ŭm (*de* Lābor). *Glissant.* Prætĕrĕa ōmne ĭtĕr ēst hōc lābōsum ătquĕ lŭtōsŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 46. Vulgo corrupte).

Lăbră, *et ordint.* Lābră, ōrŭm, *n. pl. Lèvres.* Ŏcŭlī, nāsŭm, dēns, lăbră. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 288). Nēcdum īllīs lābra ādmŏvī, sēd cōndĭtă sērvŏ. *V.* Lābră mŏvĕt, mĕtŭēns aūdīrī. *H.* Pæstānīs rŭbĕānt æmŭlă lābră rŏsīs. *M.* (IV, 42). SYN. Lăbĭă (*plur.*), lăbēllă, ōs. EP. Pūrpŭrĕă, rŏsĕă, mōllĭă, tĕnĕră, blāndă. || *Qqf. Au sing.* Hēm vĭde ŭt dīscĭdĭt lăbrŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 20). || *Bord d'un vase, d'un bassin, bordure.* Mœnĭăque īn vāllī fōrmām cīrcūmdătă lābrō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 9). Ūndāsquĕ cŏrōnānt Cōmplētīs lăpĭdūm lābrīs. *Juvc.* (II, 143). SYN. Ōră. || *Bassin, cuve.* Sīcŭt ăquæ trĕmŭlūm lābrīs ŭbĭ lūmĕn ăhēnīs. *V.* Spūmăt plēnīs vīndēmĭă lābrīs. *Id.* || *Bassin (grand vase).* Hōc fūsūm lābrīs splēndēntĭbŭs āmnĕm Īnfĭcĭt. *V.* (*Æ.* XII, 417, dictamno). || Lābrŭm Vĕnĕrĭs. *Sorte de plante aquatique.* Aūt, Vĕnĕrĭs lăbrūm quæ dĭcĭtŭr, hērbă bĭbētŭr. *Ser. Sam.* (vs. 976. Cf. *Plin.* 25, 108). || Lābră lĭnĕ. *Voy.* Lino.

Lăbrāx, *m.* (λάβραξ). *Nom d'homme.* Quō, mălŭm! prŏpĕrās, Lăbrāx? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 8).

Lăbrŏs, ī, *m.* (λάβρος). *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 224.)

Lăbrŭm. *Voy.* Labra.

Lābrūscă, æ, *f. Vigne sauvage.* Sīlvēstrīs rārīs spārsīt lābrūscă răcēmīs. *V.* || Lābrūscŭm, ī, *n. Sa grappe.* Dēnsāquĕ vīrgūltīs ăvĭdē lābrūscă pĕtūntŭr. (*Culex*, 52.)

Lābsŭs. *Voy.* Lapsus.

Lăbūllă, æ, *f.*, *et* Lăbūllŭs, ī, *m. Nom de femme et d'homme.* (*Juv.* 2, 68; *Mart.* XI, 25.)

† Lābūndŭs, ă, ŭm. *Qui tombe.* Ūndă sŭb ūndīs Lābūndă sŏnĭt. *Att.* (apud *Non.* 10, 4).

? Lăbўcās, æ, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 86, 9. Alii leg. *Labyrtæ.*)

Lăbўrīnthēŭs *et* Lăbўrīnthĭcŭs, ă, ŭm (Λαβυρίνθειος *et* Λαβυρινθικός). *De labyrinthe.* Nē lăbўrīnthēīs ē flēxĭbŭs ēgrĕdĭēntēm. *Cat.* (64, 114) Vĭāsquĕ Lăbўrīnthĭcās cŭcūrrĭt. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 118).

Lăbўrīnthŭs, ī, *m.* (Λαβύρινθος). *Labyrinthe, enclos de bois et bâtiments dont on ne pouvait trouver l'issue. Les plus célèbres étaient celui d'Héliopolis en Égypte, et celui de Crète bâti par Dédale, pour y renfermer le Minotaure.* Ŭt quōndām Crētā fērtŭr Lăbўrīnthŭs ĭn āltā, etc. *V.* Aūt Dĭŏmēdēās, aūt mūgĭtūm Lăbўrīnthī. *J.* (1, 53). EP. Dædălĕŭs, āmbĭgŭŭs, dŭbĭŭs, mūltĭplēx, dīffĭcĭlĭs, cæcŭs, fāllāx, īrrĕmĕābĭlĭs, īnēxtrīcābĭlĭs. PPH. Tēctī īnōbsērvābĭlĭs ērrŏr. Fāllācēs vĭæ. Tēctī āmbāgēs. VERS. Hīc lăbŏr īllĕ dŏmūs ĕt īnēxtrīcābĭlĭs ērrŏr. *V.* Īmplĭcĭtās ērrōrĕ vĭās. *L.* Mūltĭplĭcīquĕ dŏmō cæcīsque inclūdĕrĕ tēctīs. *O.* (Cf. *Æ.* V, 588 sq.; *Ov. Met.* VIII, 159 sq.) || *Au fig.* (*Prud. Apoth.* 203.)

Lāc (*primitivt.* Lact), lāctĭs, *n. Lait.* Lāc mĭhī nōn æstātĕ nŏvūm, nōn frīgŏrĕ dēfĭt. *V.* Ēt sălĭs ōccūltūm rĕfĕrūnt īn lāctĕ săpōrĕm. *Id.* Ēt lāc, ēt vīnī pătĕrās. (*Anthol.* II, p. 52.) SYN. *qqf.* Sūccŭs. EP. Nĭvĕŭm, cāndēns, nŏvūm, spūmāns, dūlcĕ, pīnguĕ, prēssŭm. PPH. Lāctĭs *ou* lāctĕŭs hūmŏr, lĭquŏr. Lāctĭs mūnĕră, sūccŭs. Prēssī cōpĭă lāctĭs. VERS. Lāctĕă Māssăgĕtēs quī pōcŭlă sānguĭnĕ mīscĕt. *Sen.* Ēt cāndēns lāctĕŭs hūmŏr Ūbĕrĭbŭs mānāt dīstēntīs. *Lr.* Mōx lāctĭs lĭquĭdōs sēnsīm sŭpĕrāddĕ flŭōrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 227). Ūtī mēllīs lāctīsquĕ lĭquōrēs. *Id.* Sūccūm păpĭllæ părcă nūtrīx dēnĕgăt. *Prud.* Vălĭdōs ăsĭnæ pērvīncĕrĕ sūccōs. *Ser. Sam.* Ēt nĭvĕŭs prōdēst ēx ūbĕrĕ sūccŭs ăsēllæ. *Id. Voy.* Lact. || Lāctĕ dēpūlsŭs. *Sevré. Voy.* Depulsus. || *Lait ou suc de certaines plantes.* Īnnŭmĕræque hērbæ, quārŭm dē lāctĕ sŏpōrĕm Nōx lĕgĭt. *O.* (Et *Id. Nuc.* 95). Mēssĭs ădūltă prĭūsquăm Cōncēptās tĕnĕrō sŏlĭdārĕt lāctĕ mĕdūllās. *Prud.* (*Sym.* II, 960).

Lăcænă, æ, *f.* (Λάκαινα). *Lacédémonienne.* Nōn tĭbĭ Tўndărĭdĭs făcĭēs īnvīsă Lăcænæ. *V.* Mōrĕ Lăcænæ. *H.* || *Hélène.* Scĕlŭs ēxĭtĭālĕ Lăcænæ. *V.* (Et *Hor. Od.* III, 3, 25).

Lăcĕdæmōn, ŏnĭs, *f.* (Λακεδαίμων). *Lacédémone, ville célèbre du Péloponnèse.* Mē nĕquĕ tām pătĭēns Lăcĕdæmōn (percussit). *H.* Phrўgĭŭs pĕnĕtrāt Lăcĕdæmŏnă păstŏr. *V.* Quīdquīd Lăcĕdæmŏnĕ tōtā Ōstēndī dīgnŭm. *O.* SYN. Spārtă, Spārtē. PHR. Mūrīs quōd cărĕt ōppĭdŭm. *Sen.* || † Lăcĕdæmŏn. (*Prud. Sym.* II, 247; *Sid.* 5, 44.)

Lăcĕdæmŏnĭŭs, ă, ŭm (Λακεδαιμόνιος). *De Lacédémone.* Quæ Lăcĕdæmŏnĭūm bārbără nōmĕn hăbĕt. *M.* (IV, 19). Nāvĭgăt Īŏnĭūm Lăcĕdæmŏnĭūmquĕ Tărēntūm. *O.* SYN. Spārtānŭs. *Voy. ce mot.*

Lăcĕr, ĕră, ĕrŭm. *Déchiré, mis en pièces.* Quāmvīs ēst cīrcūm cæsīs lăcĕr ūndĭquĕ mēmbrīs. *Lr.* (III, 404). Mīllĕ lăcĕr spārgĕrĕ lŏcīs. *O.* Dēĭphŏbūm vīdī lăcĕrūm crūdēlĭtĕr ōră. *V.* SYN. Lăcĕrātŭs, dīlăcĕrātŭs, dīscīssŭs, scīssŭs, dīscērptŭs, lănĭātŭs, dīlănĭātŭs, mūtĭlŭs. || *Au fig.* Lăcĕrī pōst lōnga īncēndĭă fūndī. *Rutil.* (1, 29. *Ib.* 331, lacera urbs). Ēt lăcĕræ dŏmūs Cōmpōnĭt ārtūs. *Sen.* (*Thyest.* 432). || *Qqf. Qui déchire.* Īpsĕ sŭōs ārtūs lăcĕrō dīvēllĕrĕ mōrsū. *O.*

Lăcĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut déchirer.* Īnnŭmĕrīs cōrpŭs lăcĕrābĭlĕ mōrbīs. *Aus.* (*Idyl.* 15, 17).

Lăcĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Déchirement.* Nōn lăcĕrātĭŏ vūlnĭfĭcă Crātĕ tĕnŭs. *Prud.* (*Peri.* 3, 147).

Lăcĕrātŭs, ă, ŭm. *Déchiré.* Vīdī lăcĕrātūm vūlnĕrĕ Mūrrŭm. *Sil.* Crīnēs lăcĕrātā. *Id. Voy.* Lacer.

Lăcērnă, æ, *f. Lacerne, manteau ou casaque que les Romains mettaient par-dessus la toge.* Tūrpĭs, ŏdōrātūm căpŭt ōbscūrāntĕ lăcērnā. *H.* Pīnguēs ălĭ-

qŭandŏ lăcērnās, Mūnīmēntă tŏgæ. *J.* (9, 28). Quæquĕ Tўrōn tŏtĭēs ēpŏtāvērĕ lăcērnæ. *M.* (II, 29). *Voy.* Pænula.

Lăcērnātŭs, ă, ŭm. *Revêtu d'une lacerne.* Īpsĕ lăcērnātæ quūm sē jāctārēt ămīcæ. *J.* (1, 62).

Lăcĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Briser, déchirer, mettre en pièces.* Lōrīcāmquĕ mănū vălĭdā lăcĕrārĕ rēvūlsām. *V.* Pārcĕ tămēn lăcĕrārĕ gĕnās. *O.* Lăcĕrārĕ fērrō Cōrnŭă mōnstrī. *H.* Dēbŭĕrāt, sēd tūnc quūm lăcĕrāvĭt Ĭtўn. *M.* (V, 68). SYN. Dīlăcĕrŏ, frāngŏ, pērfrīngŏ, cōmmĭnŭŏ, rūmpŏ, dīscērpŏ, scīndŏ, ābscīndŏ, cōnscīndŏ, vēllŏ, dīvēllŏ, dīvĭdŏ, lănĭŏ, dīlănĭŏ, dīssĕcŏ, sĕcŏ, mŭtĭlŏ, fœdŏ. PPH. Fērrō, ūnguĭbŭs, dēntĭbŭs, dēntĕ, ōrĕ lănĭŏ, cārpŏ, dīrĭpĭŏ, etc. VERS. Dīscīssōs nūdīs lănĭābānt dēntĭbŭs ārtūs. *V.* Dīscērptūm lātē jŭvĕnēm spārsērĕ pēr āgrōs. Ātque hīc Prĭămĭdēn lănĭātūm cōrpŏrĕ tōtō Dēĭphŏbūm vīdī, lăcĕrūm crūdēlĭtĕr ōrā. *Id.* Hī vūltūs ăvĭdōs ēt ădhūc spīrāntĭă vēllūnt Lūmĭnă; trūncātōs ālĭī răpŭērĕ lăcērtōs. *Cl.* *Voy.* Piango. || *Au fig.* Tōtĭŭs mūndī lăcĕrāndās præbŭĭt ūrbēs. *L.* Lăcĕrārī vălĭdē suām rēm. *Pl.* (*Merc. prol.* 48). SYN. Dīstrăhŏ, dīssĭpŏ, ābsūmŏ, cōnsūmŏ, pērdŏ. || *Dépouiller de ses biens.* Quīn spŏlĭēs, mŭtĭlēs, lăcĕrēs, quēmquēm nāctă sīs. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 8). || *Déchirer, critiquer.* Īnvĭdĕ, quīd lăcĕrās Nāsōnĭs cārmĭnă rāptī? *O.* SYN. Cārpŏ, dētrăhŏ. || *Tourmenter.* Quīd lăcĕrās pēctŏră nōstră mŏrā? *O.* Lăcĕrārĕ fāmĕ. *Id.* SYN. Vēxŏ, āngŏ, tōrquĕŏ.

Lăcērtă, æ, *f.* *Lézard.* Pārvāquĕ mĭnōr mēnsūră lăcērta ēst. *O.* Seū vĭrĭdēs rŭbŭm Dīmōvērĕ lăcērtæ. *H.* *Voy.* Lacertus 2. || ? *Au fig.* (*Juv.* 3, 231, ubi *Ruperti* Excurs.)

Lăcērtōsŭs, ă, ŭm. *Robuste.* Dūră lăcērtōsī fŏdĭēbānt ārvă cŏlōnī. *O.* *Voy.* Robustus.

† Lăcērtŭm, ī, *n. arch.* *Comme le suiv.* Trĭbŭīt vērīs īn fŏcōs lăcērtă. *Att.* (apud *Non.* 3, 121).

1. Lăcērtŭs, ī, *m.* *La partie supérieure du bras, le bras; ordint. Bras vigoureux.* Ō pēctŏra, ō tērga, ō lăcērtōrŭm tŏrī! *Cic.* (*Tusc.* 2, 9, ex Sophocle). Sūbjēctă lăcērtīs Brāchĭă sūnt. *O.* Āddūctō cōntōrtum hāstīlĕ lăcērtō. *V.* SYN. Brāchĭŭm. EP. Vălĭdŭs, rōbūstŭs, tŏrōsŭs, fōrtĭs. || *Au fig.* Quīd prōdēst vēstrīs dīsjēctă lăcērtĭs Īlĭŏs? *O.* SYN. Dēxtră, mănŭs. || *En gen. Bras* (*même de femme*). Hūnc pŏtĕs āmplēctī fōrmōsīs, vītă, lăcērtīs? *O.* Ēt tē dūm tĕnĕrīs lĭcĕāt rĕtĭnērĕ lăcērtīs. *Tib.* (1, 2, 75. Et *Prop.* III, 13, 57).

2. Lăcērtŭs, ī, *m.* *Lézard.* Nūnc ĕtĭam ōccūltānt vĭrĭdēs spīnētă lăcērtōs. *V.* Aūt Bўzāntĭăcōs ŏlēnt lăcērtōs. *St.* SYN. Lăcērtă. EP. Vĭrĭdĭs, pīctŭs, măcŭlōsŭs, vērsĭcŏlŏr. || *Lacerte, poisson de mer.* Ēt tĕnĕrī mājŏr cōrdўlă lăcērtō. *M.* (XI, 53. Et *Juv.* 14, 131).

† Lăcēssīssĕt, *arch.* *Comme* Lacessivisset. Vĕtŭ' sī pŏētă nōn lăcēssīssēt prĭŏr. *Ter.* (*Ph. prol.* 14).

Lăcēssītŭs, ă, ŭm *Frappé; provoqué.* Sōlĕ lăcēsīta, ēt lūcēm sūb nūbĭlă jāctānt. *V.* Īndĕ lăcēssītūm rīmō mărĕ. *L.* Dŏlŭērĕ crŭēntō Dēntĕ lăcēssītī. *H.*

Lăcēssŏ, ĭs, īvī, ītŭm, ĕrĕ. *Attaquer, provoquer.* Ēffĭcĭām, pōsthāc nē quēmquām vōcĕ lăcēssās. *V.* Cōnātă lăcēssĕrĕ Teūcrōs. *Id.* SYN. Prōvŏcŏ, āggrĕdĭŏr, īmpĕtŏ, pĕtŏ, etc. *Voy.* Aggredior. || *Irriter, aigrir.* Hīs sē stĭmŭlīs dŏlŏr īpsĕ lăcēssĭt. *L.* Īrrītātquĕ vĭrūm tēlīs, ēt vōcĕ lăcēssĭt. *V.* SYN. Īrrītŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Exciter, soulever.* Īgnōtă lăcēssĕrĕ bēllă. *V.* Pūgnāmquĕ lăcēssūnt. Fērrūmquĕ lăcēssĕrĕ suāsĭt. *Id.* SYN. Mŏvĕŏ, ēxcĭtŏ, cĭĕŏ, tēntŏ, sōllĭcĭtŏ. || *Tenter.* Quīcūmquĕ Bīthўnā lăcēssĭt Cārpăthĭūm pĕlăgūs cărīnā. *H.* SYN. Tēntŏ, sōllĭcĭtŏ. || *Frapper à plusieurs reprises.* Mănĭbūsquĕ lăcēssūnt Pēctŏră plaūsā căvīs. *V.* Vēntōsquĕ lăcēssĭt Īctĭbŭs. *Id.* Nūnc īpsā frōntĕ lăcēssĭt ĕquŭs (fores). *O.* Clўpĕŭs Tītānā lăcēssĭt Lūmĭnĕ. *Cl.* Quæ fĕrĭūnt ŏcŭlōrum ăcĭēm, vīsūmquĕ lăcēssūnt. *Lr.* (IV, 693). SYN. Fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, etc. || *Au fig.* Clāmōrĕ lăcēssūnt Sīdĕră. *Sil.* || *Invoquer souvent, solliciter.* Phœbūmquĕ cĭŏ, Mūsāmquĕ lăcēssŏ. *M.* (IV, 90). Nĭhīl sŭprā Dĕōs lăcēssō. *H.* (*Gloss. Placidi* : « Lacessam, *vocabo.* ») || *Qqf. Défier* (*en bonne part*), *inviter.* Æsŏnĭdēn māgnō crātērĕ lăcēssĭt. *Val. Fl.* SYN. Prōvŏcŏ, īnvītŏ. || — īnsĭdĭīs. *Tendre des embûches.* (*Cat.* 15, 16.)

Lăchănĭŭs. *Au lieu de* Laxanius.

Lăchēs, ētĭs, *m.* *Nom d'homme.* Quī tē laūdēm, Lăchē. *Cæcil.* (ap. *Non.* 4, 144. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 59, Laches.)

Lăchĕsĭs, ĭs, *f.* (Λάχεσις). *Lachésis, l'une des trois Parques.* Ō dūrām Lăchĕsĭn, quæ tām grăvĕ sīdŭs hăbēntī. *O.* Quūm mĭhĭ sūprēmōs Lăchĕsĭs pērnēvĕrĭt ānnōs. *M.* (1, 89). *Voy.* Parcæ.

Lāchnē, ēs, *f.* (λάχνη). *Nom d'une chienne.* Hīrsūtāquĕ cōrpŏrĕ Lāchnē. *O.*

Lăcĭnĭă, æ, *f.* *Pan* (*d'un vêtement*). Lăcrĭmāntēm lăcĭnĭā tĕnēt lăcrĭmāns: quĭdnam ēssĕ dīcām? *Pl.* (*As.* III, 2, 41. Vulgo secundam male producunt).

Lăcīnĭŭs, ă, ŭm. *Du promontoire Lacinium* (Λακίνιον), *à l'entrée du golfe de Tarente, où il y avait un temple de Junon.* Prætērquĕ Lăcīnĭă tēmplō Nōbĭlĭtātă dĕæ. *O.* Lăcīnĭă līttŏră. *V.* Ēxtēndītquĕ sŭās īn tēmplă Lăcīnĭă rūpēs. *L.*

† Lăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch.* *Séduire, entraîner.* Quæ lăcĕrĕ īn fraūdēm pōssīnt. *Lr.* (IV, 1203. Perperam plerique *jacere*. Conf. *in fraudem illicere* ap. *Plaut. Mil.* V, vs. 42, et *Ter. And.* V, 4, 8. *Festus*: « *Lacit,* decipiendo inducit. »)

Lăcŏ *et* Lăcōn, ōnĭs, *m.* (Λάκων). *Lacédémonien.* Nūnc Pўlĭŭs, nūnc ōrĕ Lăcōn, hōstēsquĕ prŏpīnquōs Ādjūrāt. *St.* Nūdā dē plēbĕ Lăcōnūm. *Id.* Rēgnātă pĕtām Lăcōnī Rūră Phălāntō. *H.* SYN. Lăcĕdæmŏnĭŭs, Spārtānŭs, etc. *Voy.* Spartanus. || Lăcōnēs. *Castor et Pollux; les Gémeaux.* Quīd lŏquăr Ālcīdēn, Phœbūmquĕ, pĭōsquĕ Lăcōnās? *M.* (IX, 4. *Id.* I, 37; *Spect.* 26; *Aus. Eclogar.* 15, 6). *Voy.* Castor. || Lăcōn (*s.-ent.* canis). *Espèce de chien, qu'on tirait de Laconie.* Prævălĭdūsquĕ lăcōn, ēt cūrsū fōrtĭs Āēllō. *O.* Nām quālĭs aūt mŏlōssŭs, aūt fūlvūs lăcōn. *H.* Lātrātĭbŭs īmplēt Vēnātŏr dūmētă lăcōn. *Sil.* (Adde *Sen. Hipp.* 35).

Lăcōnĭcŭs, ă, ŭm (Λακωνικός). *De Laconie.* Nēc Lăcōnĭcās mĭhĭ Trăhūnt hŏnēstæ pūrpŭrās clĭēntæ. *H.* (Et *Pl. Most.* II, 1, 57). SYN. Spārtānŭs.

Lăcōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Λακωνίς). *De Laconie; chienne de Laconie.* Sēd mātrĕ Lăcōnĭdĕ nātī. *O.*

Lăcrĭmă, *qqf.* Lăcrĭmă, æ, *f.* *Larme.* Dēbĭtā spārgēs lăcrĭmā fāvīllām Vātĭs ămīcī. *H.* Tūră dămūs lăcrĭmāmquĕ sŭpĕr. *O.* Lĭcĕt īllī plūrĭmă mănēt Lăcrĭmă. *H.* (*Epist.* I, 17, 60. Et *Od.* IV, 1, 34). *Voy.* Lacrimæ. || *Goutte, suc.* Nārcīssī lăcrĭmam ēt lēntūm dē cōrtĭcĕ glūtēn. *V.*

Lăcrĭmābĭlĭs, ĕ. *Digne de larmes, déplorable.* Vīxquĕ tĕnēt lăcrĭmās, quĭă nīl lăcrĭmābĭle cērnĭt. *O.* Sīvĕ Gĕtīs īnfērrĕ mănū lăcrĭmābĭlĕ bēllūm. *V.* SYN. Lăcrĭmāndŭs, lăcrĭmōsŭs, flēbĭlĭs, dēflēndŭs, flēndŭs, mĭsĕrāndŭs, mĭsĕrābĭlĭs.

Lăcrĭmæ, *et rarement* Lăcrĭmæ, ārŭm, *f. pl.* *Larmes, pleurs.* Ēt lăcrĭmās cērnēns īn sīngŭlă vērbă cădēntēs. *O.* Dēsĭnĕ, Paūlĕ, mĕūm lăcrĭmīs ūrgērĕ sĕpūlchrŭm. *Pp.* (IV, 11, 1). Hīnc īllæ lăcrĭmæ! *H.* Hīs lăcrĭmīs vītām dămŭs. *V.* Lăcrĭmæ mĭcānt trĕmĕntēs. (*Pervig. Ven.* 67. Cf. Lacrima.) SYN. Flētŭs, flētūs, lăcrĭmŭlæ, gūttæ, īmbĕr, rōs, flū-

mĕn, *par ext.* lūctŭs, plōrātŭs, gĕmĭtŭs, etc. *Voy.* Lamentum. EP. Ūdæ, hūmĕntēs, flŭĕntēs, ēffūsæ, mānāntēs, cădēntēs, ŏbōrtæ, lārgæ, ūbĕrēs; tĕpĭdæ, tĕpēntēs; ăcērbæ, ămāræ, mœstæ, trīstēs; pĭæ, ĭnānēs. PPH. Lăcrĭmārŭm ĭmbĕr, rīvŭs, flŭmĕn, flūmĭnă, āmnĭs, rōs. Tĕpĭdŭs ĭmbĕr, rōs. *Voy.* Lacrimo. || *Au fig. Voy.* Lacrima. || *Faire pleurer.* Lăcrĭmās ēlĭcĭō, ēxcŭtĭō, ēxprĭmō, cĭĕō, ēxcĭō, mŏvĕō. Lăcrĭmārĕ *ou* flērĕ cōgō. Īn lăcrĭmās cōgō. VERS. Cūnctōrūm lūmĭnă sōlvĭt Īn lăcrĭmās. *L.* Ēt flētum īnvītīs dūcĕrĕ lūmĭnĭbŭs. *Pp.* Ŏcŭli ŭt ēxstīllēnt făcĭt. *Pl.* Ŭt mi ēxcĭvīstī lăcrĭmās! *Id.* || *Sécher ou tarir les larmes de qqn; retenir ses larmes.* Lăcrĭmās, flētūs sīstō, cŏhĭbĕō, ĭnhĭbĕō, prĕmō, pōnō, sūpprĭmō, cōmprĭmō, cōntĭnĕō, rĕtĭnĕō, tĕnĕō, cōmpēscō, sēdō, pēllō, sūspēndō, ābstērgĕō, tērgĕō, sīccō, cōngĕlō, tēmpĕrō. Gĕnās, ōră, ŏcŭlōs, lūmĭnă sīccō, tērgĕō. Lăcrĭmīs *ou* flĕtĭbŭs pārcō, mŏdŭm pōnō. VERS. Nōn tămĕn īllă sŭōs pŏtĕrĭt cōmpēscĕrĕ ŏcēllōs. *Pp.* Cōgăt ĕt īnvītām lăcrĭmās sīccārĕ cădēntēs. *Id.* Quĭs tālĭă fāndō Tēmpĕrĕt ā lăcrĭmīs? *V.* Tū prŏhĭbē mānārĕ gĕnās. *St.* Sūpprĭmĕ jām lăcrĭmās. *O.* Pārcĕ jām lăcrĭmīs. *Sen.* Ŏmĭttĕ flētŭs. *Id.* Flētūsquĕ lārgōs sīstĭte, ārēntēs gĕnæ. Lăcrĭmās cădēntēs rĕprĭmĕ. *Id.* Aūfĕr ăbhīnc lăcrĭmās. *Lr.* Dēsīstās lăcrĭmārĕ, pŭĕr. *Tib.* Ūdīs pārcĕ gĕnīs rĭgārĕ mārmŏr. *Sid.* Ātque ŏcŭlōs lăcrĭmārūm vēnă rĕfūgĭt. *L.* || *Suc, suintement, moiteur.* Lăcrĭmīsquĕ tĕpēntĭbŭs hūmĕt (arbor). *O.*

Lăcrĭmāndŭs, ă, ŭm. *Comme* Lacrimabilis. Nē nōn mœrēntĭbŭs Ārgŏs Ēxsĕquĭīs lăcrĭmāndŭs ĕăt. *St.*

Lăcrĭmāns, tĭs. *Pleurant, en pleurs.* Ēt cōnsānguĭnĕō lăcrĭmāns cōmmēndăt Ăcēstæ. *V.* SYN. Īllăcrĭmāns, flēns, lūgēns, dēflēns, lăcrĭmōsŭs. PPH. Cūm lăcrĭmīs, flĕtĭbŭs, flētū. Pēr *ou* Īntēr lăcrĭmās. Mūltūm *ou* mūltă lăcrĭmāns. Lăcrĭmāntĭbŭs ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs. Lăcrĭmīs, flētū mădēns, rōrāns, hūmĭdŭs, ēffūsŭs, pērfūsŭs. Lăcrĭmīs ŏbōrtīs. Flētū grăvĭs. Mădĭdīs gĕnīs. VERS. Āt sŏcĭī māgnō gĕmĭtū lăcrĭmīsquĕ Īmpŏsĭtūm scūtō (referunt). *V.* Lăcrĭmīs īngrēssŭs ŏbōrtīs. Lăcrĭmīs ŏcŭlōs sūffūsă nĭtēntēs. Hærĕt ĭnēxplētūm lăcrĭmāns. *Id.* Nōctēs nōn sĭnĕ mūltīs Īnsōmnīs lăcrĭmīs ăgĭt. *H.* Ūxōr ămāns flēntēm, flēns ācrĭŭs īpsă, tĕnēbăt, Īmbrĕ pĕr īndīgnās ūsquĕ cădēntĕ gĕnās. *O.* Āh! quŏtĭēs lăcrĭmīs vĕnĭēntĭbŭs ōră rĕflēxī! *Id.* Nēc nĭmĭūm sīccīs pērlĕgĕt īpsĕ gĕnīs. *M. Voy.* Lacrimo.

Lăcrĭmātŭs, ă, ŭm. *Versé en larmes.* Nōndūm pērtŭlĕrăt lăcrĭmātās cōrtĭcĕ mȳrrhās. *O.*

Lăcrĭmō (*et peut-être* Lācrĭmō), ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Pleurer.* Quō nōn ārs pĕnĕtrăt? dīscūnt lăcrĭmārĕ dĕcēntĕr. *O.* Quī lăcrĭmēnt, dēsūnt. *Id.* Cūr lăcrĭmăt aūtēm? *Sen.* (*Troad.* 925. Adde *Ter. Ad.* III, 3, 55; *Pl. Ps.* I, 1, 42). SYN. Īllăcrĭmō, lūgĕō, flĕō, dēflĕō, plōrō, cōmplōrō, *par ext.* gĕmō, sūspīrō, dŏlĕō, lāmēntŏr, plāngō. PPH. Lăcrĭmās, flētūs fūndō, ēffūndō, prŏfūndō, dō, dēmĭttō, ēmĭttō. Lăcrĭmīs īndūlgĕō. Lăcrĭmīs, flētū, flĕtĭbŭs īmplĕŏr, tīngŏr, ōră tīngŏr, ōră mădēnt. Lăcrĭmīs ōră, vūltūm, gĕnās īmplĕō, rĭgō, spārgō, sūffūndō, hūmēctō, tīngō. Lăcrĭmæ mānānt, flŭūnt, cădūnt, ĕūnt, vōlvūntŭr, spārgūntŭr, lābūntŭr; pĕr ōră, gĕnās, lūmĭnă cădūnt. Lăcrĭmīs, flētū lūmĭnă mānānt. Lūmĭnĭbŭs, ŏcŭlīs mānānt lăcrĭmæ, mānăt īmbĕr, gūttă flŭĭt. Gūttă gĕnās hūmēctăt, rĭgăt. Īmbĕr ōră rĭgăt. Īn lăcrĭmās ĕō. Īn flētūm, sōlvŏr, ērūmpō, lūmĭnă sōlvūntŭr *ou* sōlvō. VERS. Īt lăcrĭmāns, gūttīsque hūmēctăt grāndĭbŭs ōră. *V.* Sĭnūm lăcrĭmīs īmplēvĭt ŏbōrtīs. Lārgōque hūmēctăt flūmĭnĕ vūltūm. Nēc lăcrĭmīs cărŭērĕ gĕnæ. Ēffūsæquĕ gĕnīs lăcrĭmæ. Lăcrĭmæquĕ pĕr ōră vŏlūtæ. *Id.* Ēt lăcrĭmās sĭnĕ fīnĕ dĕdī. *O.* Lābĭtŭr ēx ŏcŭlīs nūnc quŏquĕ gūttă mĕīs. Ēt mĕă jām flētū lūmĭnă fēssă tŭmēnt. Spārgēbăt tĕpĭdō flēbĭlĭs īmbrĕ sĭnūs. Nēc grăvĭdæ lăcrĭmās cōntĭnŭērĕ gĕnæ. Ēxplētūr lăcrĭmīs ēgĕrĭtūrquĕ dŏlŏr. Gūttă pĕr āttŏnĭtās ībăt ŏbōrtă gĕnās. Tĕpĭdō sūffūndī lūmĭnă rōrĕ. Lăcrĭmæquĕ gĕnīs lābūntŭr ŏbōrtæ. Īnquĕ sĭnūm mœstæ lābĭtŭr īmbĕr ăquæ. Dēcĭdĭt īn tĕpĭdōs lūcĭdă gūttă sĭnūs. Gĕnæ mădŭērĕ sĕnīlēs. Lăcrĭmīs cōrrūmpĭs ŏcēllōs. Lăcrĭmīs mānāntĕ tŏrō. Crēdĭbĭle ēst lăcrĭmīs īmmădŭīssĕ gĕnās. *Id.* Heū! quŏtĭēs, præsāgă mălī, vĭŏlāvĭt ŏbōrtō Rōrĕ gĕnās! *Cl.* Lārgīs hūmēctānt īmbrĭbŭs ōră. *St.* Ōră nătārĕ Flētĭbŭs. Lūmĭnă tīngĕrĕ flētū Ūndĭquĕ tūrgēntēs īmpēllūnt lūmĭnă gūttæ. Nēc mŏdŭs ēst lăcrĭmīs. *Id.* Ūbĕrĭbŭs plōrăt lăcrĭmīs. *J.* Ēt lăcrĭmīs sālsīs hūmēctānt ōră gĕnāsquĕ. *Lr.* Ēt lăcrĭmīs spārgūnt rōrāntĭbŭs ōră gĕnāsquĕ. *Id.* Mœstă nĕque āssĭdŭō tābēscĕrĕ lūmĭnă flētū Cēssārēnt, trīstīque īmbrĕ mădērĕ gĕnæ. *Cat.* Nēc lăcrĭmīs ŏcŭlōs dīgna ēst fœdārĕ lŏquācēs. *Tib.* Ēt tŭă jām flētū lūmĭnă fēssă tŭmēnt. *Id.* Cōntĭnŭō jūssæ prōsĭlĭūnt lăcrĭmæ. *M.* Lăcrĭmæ cădūnt pĕr ōra, ĕt āssĭdŭō gĕnæ Rōrĕ īrrĭgāntŭr. *Sen.* Sŭbĭtŭs ān vūltūs grăvăt Prōfūsŭs īmbĕr, āc rĭgăt flētū gĕnās, Ēt flērĕ sătĭs ēst? Hāctĕnŭs fūndēnt lĕvēm Ŏcŭlī lĭquōrēm. Īrrĭgăt flētūs gĕnās, Īmbērquĕ vĭctō sŭbĭtŭs ē vūltū cădĭt. Rĭgātquĕ mœstīs lūgŭbrēm vūltūm gĕnīs. *Id.* Ūt nē rēstīnguās, lăcrĭmīs si ēxstīllāvĕrĭs. *Ter. Voy.* Lacrimæ, Lacrimans, Lamentor. || *Pleurer de joie; larmes mêlées de joie.* Heū! quālī cōnfūsŭs lūmĭnă flētū! *St.* Quāntō mānārēnt gaūdĭă flētū! *Id* Īllă tŭōs quēstŭs lăcrĭmōsōsque īmpĭă rīsŭs Aūdĭīt. Ān hăbēt lăcrĭmās Māgnă vŏlŭptās? *Sen.* Mēntīsquĕ păvĭdæ gaūdĭūm lăcrĭmās hăbēt. *Petr.* Flūxērūnt mădĭdīs gaūdĭă mœstă gĕnīs. *Rutil.* || *Au fig.* Lūmĭnă jām nōstrīs vălĕānt lăcrĭmāntĭă vērbīs. *Pp.* (III, 25, 9). || *Act.* Num īd lăcrĭmăt vīrgō? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 13). || *Suinter, dégoutter, être humide.* Caūdĭcĕ dēsēctō lăcrĭmăt sŭă gaūdĭă pālmēs. *Fort.* (III, 9, 17).

? Lăcrĭmŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme le précéd.*

Lăcrĭmōsŭs, ă, ŭm. *Qui pleure ou suinte.* Lăcrĭmōsăquĕ vīnō Lūmĭnă. *O.* Hēlĭădūm rāmōs lăcrĭmōsăquĕ gērmĭnă. *St.* Ēlēctrō lăcrĭmōsō. (*Ciris*, 434.) || *Mêlé de larmes.* Lăcrĭmōsōs īmpĭă rīsŭs Aūdĭt. *St.* || *Qui fait pleurer.* Lăcrĭmōsō nōn sĭnĕ fūmō. *H.* Lăcrĭmōsō strīdŭlă fūmō. *O.* SYN. Flēbĭlĭs. || *Qui mérite des larmes, déplorable.* Jūssă rĕcūsāntēs pĕrăgūnt lăcrĭmōsă mĭnīstrī. *O.* Hīc bēllūm lăcrĭmōsum. hīc mĭsĕrām fămĕm. *H.* SYN. Lăcrĭmābĭlĭs, flēbĭlĭs, dēflēndŭs.

Lăcrĭmŭlă, æ, *f., dimin. de* Lacrima Frūstrāntŭr fālsīs gaūdĭă lăcrĭmŭlīs. *Cat.* (66, 16). Fālsă lăcrĭmŭlă. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 22).

Lăcrŭmæ, *arch. pour* Lacrimæ.

Lăcrȳmæ, etc. *Voy.* Lacrimæ.

† Lāct, *apocope de* Lacte, *arch. Comme* Lac. Vōx sŏlĭta, ēt cūnctīs nōtīssĭmă, sī mĕmŏrēs, lāc; Cūr cōndēmnētūr, rătĭō măgĭs ūt făcĭăt lāct? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 11, 12. Cf. *Char.* 78; *Prob.* p. 1445; *Capel.* III, p. 57). Ēt sĭmŭl ērŭbŭĭt, ceū lācte ēt pūrpŭră mīxtă. *Enn.* (apud *Non.* 8, 4). Tām sĭmĭlēm quām lāctĕ lācti ēst. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 87).

Lāctāns, tĭs. 1. *Qui a du lait.* Ūbĕrăque ēbĭbērānt ăvĭdī lāctāntĭă nātī. *O.* Ūbĕră māmmārum īn sōmnīs lāctāntĭă quærĕt. *Lr.* (V, 883). Ūbĕră fēcūndō mūltūm lāctāntĭă sūccō. *Ser. Sam.* (vs. 348). SYN. Lāctĕŭs. (Confunduntur *Lactans* et *Lactens.*) || *Fait avec du lait, ou plutôt Qui rend du petit lait* Rūstĭcă lāctāntēs nēc mīsīt fīscĭnă mētās. *M.* (I, 44). || 2. *Qui trompe.* Frūstrāndō lāctāns. *Att.* (ap. *Non* 1, 54). *Voy.* Lacto 2.

† Lāctĕ. *Voy.* Lact.

Lāctēns, tĭs (*part. de* Lacteo, *Prisc.* p. 800). *Qui tette.* Āgnăquĕ tām lāctēns quām grāmĭnĕ pāstā Fălīscō. *O.* Lāctēntēs vĭtŭlī. *Id.* Sānguĭnĕ lāctēntĭs cătŭlī plācātŭr ĕt ēxtīs. *Col.* (X, 343. Male confunduntur *Lactens* et *Lactans*). SYN. Lāctĕŭs. PHR. Sīccāquĕ fētārūm lāmbēntēs ūbĕră mātrūm. *Calpurn.* Gĕmĭnīquĕ sŭb ūbĕrĕ nātī. *V.* Vīdĕrĕ sŭb ūbĕrĕ mātrĭs. *Juvc.* Ūbĕrĭbūs jūnctōs. *Alcim. Voy.* Uber. || *Au fig. D'enfant, jeune.* Cārpĕrĕ dīcūntŭr lāctēntĭă vīscĕră rōstrīs. *O.* (*Fast.* VI, 135, de strigibus). Rōmānūs ārdēns ēxpĕrīrī īnnŏxĭām Lāctēntĭs ōrĭs īndŏlēm. *Prud.* (*Peri.* 10, 667). Mūltōs lāctēntĭbūs ānnīs Īpse ălŭī. *Aus.* (*Idyl.* 4, 67). Quūm tĕnĕr ēt lāctēns (annus). *O.* Lāctēntĭă prīmūm Mēmbră dĕdīt nĭvĭbūs. *Sid.* (7, 171). SYN. Tĕnĕr. || *De lait; qui a du lait (en parl. des plantes).* Lāctēntĭă cōăgŭlā cūm mēllĕ bĭbī. *Lucil.* (ap. *Capr.* p. 2242). Frūmēnta īn vĭrĭdī stĭpŭlā lāctēntĭă tūrgēnt. *V.* Lāctēns sĕgĕs. *Fort.* (III, 9, 15). Lāctēns fīcūs. *O.* SYN. Lāctĕŭs.

Lāctĕŏlūs, ă, ūm, *dimin. de* Lacteus. *Qui ressemble à du lait; (poisson) laité.* Cārnēm lāctĕŏlī vīscĕrĭs īndĭcăt. *Aus.* (*Epist.* 7, 46). *Voy.* Lactes. || *Blanc comme du lait.* Nūm tē lāctĕŏlæ pŭēllæ? *Cat.* (55, 17. Alii leg. *papillæ*). Lāctĕŏlām mēntītūs ŏvēm sŭb vēllĕrĕ mōllī. *Prud.* (*Psych.* 794. Alii intelligunt *lactantem*). || *Au fig. Pur.* Lāctĕŏlās ănĭmās lāctĕŭs hūmŏr ălĭt. (*Anthol.* II, p. 307.) Spīrĭtŭs hīc ĕrăt Eūlălĭæ, Lāctĕŏlūs, cĕlĕr, īnnŏcŭūs. *Prud.* (*Peri.* 3, 165). SYN. Cāndĭdŭs.

Lāctēs, ĭbŭs, *f. pl. Intestins; laite de poisson.* Ĭtă cĭbī văcīvĭtātĕ vĕnĭō lāxīs lāctĭbŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 40. *Id. Ps.* I, 3, 85). Pūlmōne ēt lāctĭbūs ūnctīs. *Pers.* (2, 31). Cĕrĕbēllūm, lāctēs āgnīnās. *Titin.* (apud *Non.* 4, 270. Cf. *Prisc.* 686; *Diom.* 315).

Lāctĕŭs, ă, ŭm. *De lait.* Lāctĕă Māssăgĕtēs quī pōcŭlă sānguĭnĕ mīscĕt. *Sen.* (*OEd.* 470). Nēc vōbīs lāctĕŭs hūmŏr Ērĭpĭtŭr. *O.* || *Qui tette, jeune.* Nōndūmquĕ vīctā lāctĕūm făbā pōrcūm. *M.* (III, 47. *Ib.* 59). SYN. Lāctēns. || *Gonflé de lait.* Ūbĕră văccæ Lāctĕă dēmīttūnt. *V.* Cuī lāctĕām păpīllām Gaūdēns dĕdīt nŏvĕrcă. *Capel.* (II, p. 33). SYN. Lāctāns. || — viă. *Voie lactée.* Ēst vĭă sūblīmĭs, cœ̄lō mănĭfēstă sĕrēnō, Lāctĕă nōmĕn hăbĕt. *O.* Fōrtĕ sĕrēnātī quō stăt plăgă lāctĕă cœ̄lī. *St.* Lāctĕă cœ̄lī Sēmĭtă. *P. Nol.* (5, 38). Tāntūs quāntūs ĕrĭt cōllūcēns lāctĕŭs ōrbĭs. *Cic.* (Et *Id.* Lacteus circus). Ē nĭvĕō lāctĭs flūxīssĕ lĭquōrēm Pēctŏrĕ rēgīnæ dīvūm, cœ̄lūmquĕ cŏlōrĕ Īnfēcīssĕ sŭō : quāprŏptēr lāctĕŭs ōrbĭs Dīcĭtŭr, ēt nōmĕn caūsā dēscēndĭt ăb īpsā. *Manil.* (I, 754). || *Qui ressemble à du lait.* Spārgīt cĕrĕbrūm lāctĕūm. *Prud.* (*Cath.* 12, 119). *Voy.* Lacteolus, Lactes. || *Au fig. Blanc comme du lait.* Tūm lāctĕă cōllă Aūro īnnēctūntŭr. *V.* Hānc lūcēm lāctĕă gēmmă nŏtĕt. *M.* (VIII, 45). Lāctĕă cānĭtĭēs. *Fort.* (V, 5, 37). SYN. Lāctĕŏlūs, etc. *Voy.* Candidus.

Lāctĭcŏlŏr, ōrĭs, *m. f. Qui est couleur de lait.* Vērsĭbŭs ŏblīnăt Fūlvām lāctĭcŏlōr spōngĭă sēpĭām. *Aus.* (*Epist.* 7, 54).

† Lāctĭnĕŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Rēgĭă lāctĭnĕō cōmmūtāns pāllĭă cūltū. *Fort.* (VIII, 1, 27).

Lāctĭtō, ās, ārĕ. *Allaiter.* Cūr sĭt ăgēr stĕrĭlĭs, cūr ūxŏr lāctĭtĕt, ēdăm. *M.* (VII, 102).

1. Lāctō, ās, ārĕ, *n.* (*de* lac). *Teter.* Īnfāns lāctāvĭt; pūbēs ēt vīrgo ădŏlēvĭt. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 3). PPII. Ūbĕră dūcō, sūgō, lāmbō, trăhō, haūrĭō. || *Allaiter.* SYN. Lāctĭtō. *Voy.* Uber.

2. Lāctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Lacio. *Bercer d'un vain espoir, séduire.* Nĭsĭ mē lāctāssēs ămāntem, ēt fālsā spē prōdūcĕrēs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 23). Răptăt, rĕtĭnĕt, lāctăt, lārgītŭr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 9. Adde *Att.* apud *Non.* 1, 54). SYN. Dēcĭpĭō, dēlūdō, dūcō

Lāctūcă, æ, *f. Laitue, légume.* Claūdĕrĕ quæ cœ̄nās lāctūcă sŏlēbăt ăvōrūm. *M.* (XIII, 14). Nām lāctūca īnnātăt ăcrī Pōst vīnūm stŏmăchō *H.* SYN. Lāctūcŭlă.

Lāctūcŭlă, æ, *f., dimin. de* Lactuca. Jām tĕnĕrīs frōndēns lāctūcŭlă fībrīs. *Col.* (X, 111).

Lăcūnă, æ, *f. Ornière, mare.* Ūndĕ căvæ tĕpĭdō sūdānt hūmōrĕ lăcūnæ. *V.* Ēt tōtæ sŏlĭdam īn glăcĭēm vērtērĕ lăcūnæ. *Id.* SYN. Căvă, ūdă, plēnă, līmōsă, īnūndāns, fœ̄dă. || *Trou, fossette.* Sīnt mŏdĭcī rīctūs, sīnt pārvæ ŭtrīnquĕ lăcūnæ. *O.*

Lăcūnăr, ārĭs, *n. Lambris, plafond.* Mēā rĕnīdĕt īn dŏmō lăcūnăr. *H.* Dŏctūs spēctārĕ lăcūnăr. *J.* (1, 56). *Voy.* Laquear.

Lăcūnō, ās, ārĕ. *Faire un plafond.* Sūmmă lăcūnābānt āltērnō mūrĭcĕ cōnchæ. *O.*

Lăcŭs, ūs, *m. Lac, marais.* Ēst lăcŭs āclīvĭs, dēvēxō mārgĭnĕ fōrmăm, etc. *O.* Līmōsōquĕ lăcū pēr nōctem ōbscūrŭs ĭn ŭlvā. *V.* SYN. Stāgnūm, pălūs. *Voy. ces mots.* || *Bassin naturel, source.* Spēlūncæ vīvīquĕ lăcūs. *V.* Pīĕrĭōsquĕ lăcūs. *Tib.* (III, 1, 16) *Voy.* Fons. || *Bassin de pierre, réservoir public.* Ōmnēs Gēstĭĕt ā fūrnō rĕdĕūntēs scīrĕ lăcūquĕ. *H.* (Adde *Pl. Curc.* IV, 1, 16.) || *Bassin pour recevoir le vin sortant de la cuve.* Īnquĕ căvōs ĭĕrānt tērtĭā mūstă lăcūs. *O.* Dē lăcŭbūs prōxĭmă mūstă tŭīs. *Id.* Ēt plēnō pīnguĭă mūstă lăcū. *Tib.* (I, 1, 10). || *Baquet ou bassin à l'usage des forgerons.* Ălĭī strīdēntĭă tīngūnt Ǣră lăcū. *V.* Gĕlĭdō ceū quōndām lāmĭnă cāndēns Tīnctă lăcū. *O.* || *Fosse où sont renfermés les animaux.* Sēnsīm lābĭtŭr īn lăcūm lĕōnŭm. *Prud.* (*Cath.* 4, 65). || † *arch.* (*d'où* Lacunar). *Lambris.* Rēsūltānt ædēsquĕ lăcūsquĕ. *Lucil.* (apud *Serv.* ad *Æ.* I, 730. *Isid. Or.* 19, 12 : « Quæ et *lacunaria* dicuntur, quod *lacus* quosdam quadratos vel rotundos ligno, vel gypso, vel coloribus habeat pictos, etc. »)

Lădănūm, ī, *n.* (λάδανον). *Gomme odorante.* Hīc lădănī vīm Vēllĕră dēsūdānt. *Avien.* (*D. Terr.* 1114).

Lādās, æ, *m.* (Λάδας). *Célèbre coureur d'Alexandre.* Hăbĕās lĭcēbĭt āltĕrūm pĕdēm Lādæ. *M.* (X, 100). Nōn Lādās si ĕgŏ, pēnnĭpēsvĕ Pērseŭs. *Cat.* (55, 25). Paūpĕr lŏcūplētem ŏptārĕ pŏdāgrăm Nōn dŭbĭtĕt Lādās. *J.* (13, 97. De quo *Solinus* : « Primam palmam velocitatis *Ladas* quidam adeptus est, qui ita supra cavum pulverem cursitavit, ut arenis pendentibus nulla indicia relinqueret vestigiorum. »)

Lādōn, ōnĭs, *m.* (Λάδων). *Ladon, rivière d'Arcadie.* Dōnĕc ărēnōsī plăcĭdūm Lādōnĭs ăd āmnĕm. *O.* Pȳthĭŭs Lādōn. *St.* || *Nom d'homme.* Jām sĕnĭŏr Lādōn. *M.* (X, 85). || *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 216.)

Læcānĭă, æ, *f. Nom de femme.* Thāĭs hăbĕt nīgrōs, nĭvĕōs Læcānĭă dēntēs. *M.* (V, 44).

Læcānĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Fāmām Læcānī vĕnĕrātŭr nūmĭnĭs īnstăr. *Rutil.* (1, 595).

Lædō, ĭs, læsī, læsūm, lædĕrĕ. *Blesser, faire du mal.* Ēt lædūnt nūdōs prātă nŏvēllă pĕdēs. *O.* Tĕnĕrōs lædūnt jŭgă prīmă jŭvēncōs. *Id.* SYN. Vūlnĕrō, vĭŏlō, saūcĭō, ōffēndō, *qqf.* sĕcō *ou* ūrō. || *Au fig.* Lædēntĭă pēctŭs Vīncŭlă quī rūpĭt. *O.* || *Nuire.* Ērgo ăd pătrēm cŭcūrrīt, læsūra īnvĭcēm. *Ph.* SYN. Nŏcĕō. *Voy. ce mot.* || *Gâter.* Hērbās mōrsū læsērĕ jŭvēncæ. *O.* Lædĭt rūbīgĭnĕ fērrūm. *V.* Nēc tĕnĕrās cūrsū læsīssĕt ărĭstās. *Id.* SYN. Vĭŏlō, pōllŭō. || *Gêner, être incommode, déplaire.* Sī tē pūlvĭs, strĕpĭtūsquĕ rŏtārūm, Sī lædĕt caūpōnă. *H.* Mĭnūs vĭă lædĕt. *V.* Nōn lăbŏr hīc lædĭt. *Tib.* (I, 2, 33). SYN. Grăvō. PPII. Sūm grăvĭs, īncōmmŏdŭs, mŏlēstŭs. *Voy.* Displiceo. || *Violer, trahir.* Quī læsĭt ămōrēs *O.* Sī fŭĕrās tĕnĕrōs læsūrŭs ămōrēs. *Tib.* (I, 9, 1) SYN. Vĭŏlō, prōdō, pōllŭō. || *Blesser, offenser.* Quām

trīsti lǣdĕrĕ vērsū. *H.* Crīmĭnĕ lǣsīstī sŭpĕrōs. *L.* Nēc lǣsīt māgnōs īmpĭă līnguă dĕōs. *Tib.* (III, 4, 16). SYN. Ōffēndŏ, īmpĕtŏ, lăcēssŏ, cārpŏ. || *Qqf. Comme* Allido. Tūrbĭdă pōntī Æquŏră lǣdēbānt nāvēs ăd sāxă vĭrōsquĕ. *Lr.* (V, 999).

Lǣlăps, ăpĭs, *m.* (λαῖλαψ). *Le chien chargé de garder Europe. Minos le donna à Procris, et celle-ci à Céphale.* (*Ov. Met.* VII, 771; *Mart.* XI, 70, 5.) || *En gén. Nom de chien.* Ēt trūx cūm Lǣlăpĕ Thērōn. *O.* (*Met.* III, 211).

Lǣlĭă, æ, *f. Nom de femme.* Sēd dŏmŭs īn vīcō, Lǣlĭă, pātrĭcĭō. *M.* (X, 68. *Id.* V, 75).

Lǣlĭŭs, ĭī, *m.* (Λαίλιος) *Lélius, surnommé le Sage, ami de Scipion, le second Africain.* Īn quō Lǣlĭŭ' clāmōrēs Sŏphŏs īllĕ sŏlēbăt Ēdĕrĕ. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8). Ēt mītĭs săpĭēntĭă Lǣlī. *H.* || *Lélius Decimus, poète.* (*Lucil.* ap. *Cic. de Orat.* 2, 6.) || *Autres.* Ēt grāndēs m[...]ctūr Lǣlĭŭs ālās. *J.* (14, 195. Adde *Luc.* I, 357; *Mart.* I, 92).

Lǣnă, æ, *f.* (χλαῖνα). *Manteau.* Tȳrĭōque ārdēbāt mūrĭcĕ lǣnă. *V.* Brĕvĭbŭs cōnstrīngĕrĕ lǣnīs Pēctŏră. *St.* Cuī cīrcum hŭmĕrōs hȳăcīnthĭnă lǣna ēst. *Pers.* (1, 32). *Voy.* Pænula.

Lǣnās, ātĭs, *m. Nom d'un consul de la famille Popilia.* Pōstŭmĭō Lǣnās pērsŏlŭērĕ mĭhī. *O.* Quōd cāptātŏr ĕmāt Lǣnās. *J.* (5, 98. Cf. *Prisc.* 649).

Lāērtēs, *et* Lāērtă, æ, *m.* (Λαέρτης). *Laërte, père d'Ulysse.* Lāērtēsquĕ sĕnēx, Tēlĕmăchūsquĕ pŭĕr. *O.* Lāērtēs ăvĭām sĕnēx vŏcāvĭt. *M.* (X, 67). Ānnōsquĕ, dūm tē rĕcĭpĭt, ēxtēndăt sŭōs Lāērtă; sīc tē, etc. *Sen.* (*Troad.* 698).

Lāērtĭădēs, æ, *m.* (Λαερτιάδης). *Fils de Laërte, Ulysse.* Vīm Lāērtĭădǣ, brĕvĭtātēm vīncĭs Ătrīdǣ *O.* Ō Lāērtĭădĕ, quīdquĭd, etc. *H.*

Lāērtĭŭs, ă, ŭm. *De Laërte.* Scŏpŭlōs Īthăcǣ, Lāērtĭă rēgnă. *V.* Dōnēc Lāērtĭŭs hērōs. *O.*

Lǣsī, *parf. de* Lædo.

† Lǣsĭŏ, ōnĭs, *f. Désastre.* Sīc nōstrām lǣsĭō gēntēm Cōntĭgĭt. *Corip.* (*Johan.* V, 124).

Lǣstrȳgŏnĕs, ŭm, *m. pl.* (Λαιστρυγόνες). *Lestrygons, ancien peuple anthropophage, qui habitait près de l'Etna.* Tērtĭŭs ē nōbīs Lǣstrȳgŏnĭs īmpĭă tīnxĭt. *O.* Īncŭltōs ădĭīt Lǣstrȳgŏnăs Āntĭphătēnquĕ. *Tib.* (IV, 1, 59). Fīngēntem īmmānēs Lǣstrȳgŏnăs ātquĕ Cȳclōpăs. *J.* (15, 18). EP. Īmmānēs, crŭēntī.

Lǣstrȳgŏnĭŭs, ă, ŭm. *Des Lestrygons.* Ūt Lǣstrȳgŏnĭās quī sŭbĭērĕ dŏmŭs. (*Ibis*, 390.) || *De Formies, colonie des Lestrygons.* Nēc Lǣstrȳgŏnĭā bācchŭs īn āmphŏrā. *H.*

Lǣsŭs, ă, ŭm, *part p. de* Lædo. *Blessé.* Quī sĕmĕl ēst pīscĭs făllācī lǣsŭs ăb hāmō. *O.* Pārvō cōr vūlnĕrĕ lǣsŭm. *Id.* SYN. Saūcĭŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Īngĕnĭŭm lōngā rūbīgĭnĕ lǣsŭm. *O.* Lǣsī fœdĕrĭs ārās. *V.* Lǣsīs dīffīdĕrĕ rēbŭs. *Sil.*

Lǣtābĭlĭs, ĕ. *Dont on peut ou doit se réjouir.* Āccĭpĭām, cūnctīsquĕ mĕŭm lǣtābĭlĕ fāctŭm. *O.* Lǣtābĭlĕ sīdŭs. *V. Fl. Voy.* Gratus.

Lǣtāns, tĭs. *Qui se réjouit.* Eōs nūnc lǣtāntēs ādvēntū făcĭām mĕō. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 6). Lǣtāntēs āgmĭnĕ cȳcnōs. *V. Voy.* Lætus. || *Qui réjouit.* Vŏlŭcrēs, lǣtāntĭă quǣ lŏca ăquārŭm Cōncĕlĕbrānt. *Lr.* (II, 344).

† Lǣtāntĕr. *Joyeusement.* Rēgĭă lǣtāntĕr vōtă dĭcārĕ lĭbĕt. *Inscr.* (ap. *Grut.* II, 1173).

† Lǣtāstĕr, trī, *m. Un peu joyeux.* (*Titin.* apud *Fest.* in v. *Obstrudant.*)

Lǣtātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est réjoui.* Fūrtō lǣtātŭs ĭnānī. *V.* SYN. Gāvīsŭs. *Voy.* Lætus.

† Lǣtĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Réjoui; fécondé.* Lǣtĭfĭcātă sĕgĕs spīnīs mūndātŭr ădēmptīs. *Sedul.* (I, 41).

† Lǣtĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Réjouir.* Nōn īllūm glōrĭă pūlsī Lǣtĭfĭcāt Māgnī. *L.* (III, 49). Ōmnēs hĭlărōs, lŭbēntēs, lǣtĭfĭcāntēs făcĭām. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 8). Mœrēntēs ănĭmōs lǣtĭfĭcātĕ fĭdē. *P. Nol.* (35, 380). SYN. Hĭlărŏ, ēxhĭlărŏ. *Voy.* Delecto.

Lǣtĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend joyeux.* Lǣtĭfĭcōs nĕquĕăt fētūs sūbmīttĕrĕ tēllūs. *Lr.* (1, 194). Tūquĕ lǣtĭfĭca, ūt sōlēs, Rĕfĕr Pĕlāsgīs. *Sen.* (*Troad.* 599). Vītēs lǣtĭfĭcǣ pāmpĭnīs pūbēscĕrĕ. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 28). || *Qui dénote la joie.* Lǣtĭfĭcī plaūsūs. *St. Voy.* Lætus.

Lǣtĭtĭă, æ, *f. Joie.* Ādsīt lǣtĭtĭǣ Bācchūs dătŏr, ēt bŏnă Jūnŏ. *V.* Īnfēlīx nōn tōtō pēctŏrĕ sēnsĭt Lǣtĭtĭām vīrgō. *O.* SYN. Gaūdĭŭm, gaūdĭă. *Voy.* Gaudium. || † *Au plur., arch.* Hǣc lŏcă cīrcŭm Lǣtĭtĭǣ mūlcēnt. *Lr.* (III, 143). Ēxpūlĭt ēx ōmnī pēctŏrĕ lǣtĭtĭās. *Cat.* (76, 22. Adde *Pl. Ps.* II, 4, 14; *Cæcil.* apud *Cic. Fin.* 2, 4).

† Lǣtĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Joie.* Quānta īn vēnāndo āffēctū' st lǣtĭtūdĭnĕ! *Att.* (apud *Non.* 2, 487. *Id.* ib.).

† Lǣtŏ, ās, ārĕ. *Réjouir.* Jāmne ŏcŭlōs spĕcĭĕ lǣtāvīsti ŏptābĭlī? *L. Andr.* (apud *Non.* 2, 494. Adde *Att.* ibid., et cf. *Prisc.* 797).

Lǣtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Se réjouir.* Ādspĭcĕ vēntūrō lǣtāntŭr ŭt ōmnĭă sǣclō. *V.* Ītălĭā lǣtĕrĕ rĕpērtā. Nēc vēro Ālcīdēn mē sūm lǣtātŭs ĕūntēm Āccēpīssĕ lăcū. *Id.* SYN. Gaūdĕŏ, ēxsūltŏ. *Voy.* Gaudeo. || † *Avec le gén.* Nēc vĕtĕrŭm mĕmĭnī lǣtŏrvĕ mălōrŭm. *V.*

Lǣtōrĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* VI, 45 Alii leg. *Lectoria.* Sed vid. v. seq.)

Lǣtōrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ēt, rŏgăt ŭt cœnēs sēcūm Lǣtōrĭŭs, īnquĭt. *M.* (XII, 26).

Lǣtŭs, ă, ŭm. *Gai, joyeux.* Lǣtŭs ăbīt, gaūdētquĕ mălō Bĕrĕcȳntĭŭs hērōs. *O.* Īllă sŭī sŭccēssū lǣtĭŏr īctūs. Lǣtīssĭmŭs hōspĭtĕ tāntō. *Id.* SYN. Gaūdēns, hĭlărĭs, ălăcĕr, ŏvāns, ēxsūltāns, lǣtātŭs, cōntēntŭs, rĕnīdēns, gāvīsŭs. PPH. Ănĭmīs ēxsūltāns. Lǣtĭtĭǣ plēnŭs. Ănĭmō gaūdēntĕ. PHR. Nēscĭŏ quā prǣtĕr sŏlĭtūm dūlcēdĭnĕ lǣtǣ. *V. Voy.* Gaudeo. || *Qui se réjouit de, qui aime.* Ēt lǣtum ĕquīnō sānguĭnĕ Cōncănŭm. *H.* Sǣvīs gēns lǣtă. *Sil.* || *Qui fait volontiers.* Hās ĕgŏ Dārdănĭō jŭvĕnī... Lǣtă dĕdī. *V.* Pōssūm dōnātă rĕpōnĕrĕ lǣtŭs? *H.* SYN. Lĭbēns, *adv.* spōntĕ. || *Agréable.* Lǣtōs ŏcŭlīs āfflārăt hŏnōrēs. *V.* Dēvĕnērĕ lŏcōs lǣtōs ēt ămœnă vĭrētă. *Id.* Vīrtūs haūd lǣtă tȳrānnō. *V. Fl.* SYN. Jūcūndŭs, grātŭs, ămœnŭs, plăcĭtŭs. || *Heureux, prospère.* Sălvē, lǣtă dĭēs. *O.* Lǣtă, *n. pl. Prospérité* Mīscēntŭr trīstĭă lǣtīs. *O.* Nōn mē lǣtōrŭm cŏmĭtēm... Āccĭpĭs. *L.* SYN. Faūstŭs, fēlīx, sĕcūndŭs. || *Fertile.* Quĭd făcĭăt lǣtās sĕgĕtēs. *V.* Hībērnō lǣtīssĭmă pūlvĕrĕ fārră. *Id. Voy.* Fertilis. || *Abondant.* Lǣtă măgĭs prēssīs mānābūnt flūmĭnă māmmīs. *V.* Lǣtīssĭmŭs ūmbrǣ (lucus). *Id. Voy.* Abundans. || *Bien nourri, bien portant.* Lǣtă bŏūm pāssīm cāmpīs ārmēntă vĭdēmŭs. *V.* Ēt lǣtǣ rĕdĕūnt īn fōrtĭă pēctŏră vīrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 286). SYN. Nĭtĭdŭs. || Lǣtŭm, *n. pris adverb. Joyeusement.* Lǣtūm frĕmĭt, āssēnsūquĕ fŭrēntēm Īmplĕt Ăchǣă mănŭs. *St.*

Lǣvă, æ, *f.* (*s.-ent.* manus). *Main gauche.* Īlĭŏnĕă pĕtĭt dēxtrā, lǣvāquĕ Sĕrēstŭm *V.* Mŏdŏ lǣvā Prīscŭs ĭnānī. *H.* SYN. Sĭnīstră. PPH. Lǣvă mănŭs. *Pl.* || *Le côté gauche.* Lǣ[v]ām pĕtĕ. *O.* || Ā lǣvā, *ou* Lǣvā. *A gauche.* Jām Sămŏs ā lǣvā fŭĕrānt Nāxōsquĕ rĕlīctǣ. *O.* || Dēxtrā lǣvāquĕ. *Voy.* Dextra.

1. Lǣvĕ, *adv. Gauchement, mal.* Pŭĕr hīc nōn lǣvĕ jūssā Phĭlĭppī Āccĭpĭēbăt. *H.* || 2. Lǣvĕ, *subst. n. Voy.* Lævis.

Lǣvĭgŏ, ās, ārĕ. *Polir. Voy.* Lævo || *Faire disparaître par la greffe les épines d'un arbre.* Spīnĭfĕrās prūnōs ārmātăquĕ rōbŏră sēntĕs Lǣvĭgăt *Pallad.*

(*Insit.* 81, mālus). || *Au fig. Adoucir une syllabe.* (*T. Maur. Syll* 168.)

Lævīnă, æ, *f.*, *et* Lævīnŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* I, 63; *Hor. Sat.* I, 6, 12.)

Lævĭs *ou* Lēvĭs, ĕ (λεῖος). *Lisse, uni, poli.* Tāndĕm īntēr pătĕrās ĕt lævĭă pōcŭlă sērpēns. *V.* Ĕt mŏdŏ lævĕ mănū jăcŭlūm, mŏdŏ sūmpsĕrăt ārcŭm. *O.* Lævĭă pērsŏnŭērĕ săxă. *H.* SYN. Plānŭs, lævātŭs, pŏlītŭs, *par ext.* nĭtĭdŭs. *Voy.* Politus. (Scripturam *Lævis* non nisi distinguendi causa admitto.) || *Au fig.* Sĕctāntēm lævĭă nērvī Dēfĭcĭūnt. *H.* || *Glissant.* Lævī... sānguĭnĕ Nīsŭs Lābĭtŭr. *V.* SYN. Lūbrĭcŭs. || *Qui n'a pas de cheveux ou de poil.* Ŭt Sătўrī lævīsquĕ sĕnēx tĕtĭgērĕ săpōrĕm. *O.* Ĕt grāndēm pŭĕrūm dĭūquĕ lævēm. *M.* (II, 48). Lævĭs Ăgyīeū. *H.* *Voy.* Calvus *ou* Glaber. || *Brillant, beau.* Lævīquĕ pătēns īn pĕctŏrĕ vūlnŭs. *V* Lævĭă cōllă. *O.* SYN. Nĭtĭdŭs, *par ext.* cāndĭdŭs, fōrmōsŭs, dĕcōrŭs. || *Épilé.* Trōssŭlŭs ēxsūltăt tĭbĭ pēr sūbsēllĭă lævĭs. *Pers.* (1, 82). Fēmĭnă quĭd făcĭăt, quūm vĭr sĭt lævĭŏr ipsā? *O.* || *Doux à l'oreille, à prononcer, coulant* (*opposé à* Asper). Cōnsŏnām nōn X jŭgābĭt, quĭă sŏnō lævī stŭdēt. *T. Maur.* (*Syll.* 671. *Ib.* 607). *Voy.* Lævitas. || Lævĕ, *n. pris subst. Le poli.* Ŭt pēr lævĕ sĕvērŏs Ēffūndăt jūnctūra ŭnguēs. *Pers.* (1, 64. Et *Hor. Sat.* II, 7, 87).

Lævĭtās, ātĭs, *f. Le poli.* SYN. Lævŏr. || *Au fig. Douceur de prononciation.* Vērsĭbŭs, sānē mŏdōrūm quæ sŏnōră lævĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 3).

Lævĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un poëte latin.*

Lævŏ, ās, ārĕ. *Unir, polir.* Pārs tĕrētēs lævārĕ mănū āc dīspōnĕrĕ mēnsās. *St.* Ĕt lævārĕ trăbēs. *Id.* Lævārĕ, dĕlārĕ āc rādĕrĕ tīgnă. *Lr.* (V, 1266). Lævātō lūcĭdă fērrō Spīcŭlă. *V.* SYN. Pŏlĭŏ. *Voy. ce mot.* || *Épiler.* Psīlōthrō făcĭēm lævās. *M.* (III, 74). *Voy.* Glaber. || *Au fig. Polir.* Nĭmĭs āspĕră sānō Lævābĭt cūltū. *H.*

Lævŏr, ōrĭs, *m. Le poli.* Prīncĭpĭōrum, ĕt ĭtĕm lævōr lævōrĕ crĕātŭr. *Lr.* (IV, 554. *Ib.* 154; II, 423). SYN. Lævĕ, lævĭtās.

Lævŭs, ă, ŭm. *Gauche.* Rādĭt ĭtēr lævum īntĕrĭŏr. *V.* Lævōs ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbēs. *Id.* SYN. Sĭnĭstĕr. *Voy.* Læva. || *Au fig. Gauche, maladroit, sot.* Ō ĕgŏ lævŭs! *H.* Sī mēns nōn lævă fŭīssĕt. *V.* *Voy.* Stolidus. || *Favorable.* Sī quĕm Nūmĭnă lævă sĭnūnt, aūdītquĕ vŏcātŭs Ăpōllŏ. *V.* Sŭbĭtōquĕ frăgōrĕ Īntŏnŭīt lævūm. *Id.* (*Æ.* II, 692. Cf. *Serv.* ad h. l., et *Fest.* in v. *Sinistræ*). *Voy.* Faustus. || *Sinistre.* Lævō cōntrīstăt lūmĭnĕ cœlūm. *V.* Lævă... fātă dĕūm. *Id.* Tēquĕ nēc lævŭs vĕtĕt īrĕ pīcŭs. *H.* *Voy.* Infaustus. || *Inopportun.* Quūm tē sīc tēmpŏrĕ lævō Īntērpēllārĭm. *H.*

Lăgănŭm, ī, *n.* (λάγανον). *Sorte de pâtisserie.* Ăd pōrri ĕt cĭcĕrĭs rĕfĕrō, lăgănīquĕ cătīnūm. *H.* (*Sat.* I, 6, 115. Ubi *Acro.* Cf. *Cels.* 8, 7. Diserte *Isid. Or.* 20, 2 : « *Laganum* est latus et tenuis panis, qui primum in aqua, postea in oleo frigitur. »)

Lăgēnă, æ, *f. Bouteille, flacon.* Ĕt sīgnō læsō nōn īnsānīrĕ lăgēnæ. *H.* Quæ quūm lăgēnæ frūstrā cōllūm lāmbĕrĕt. *Ph.* Nūllă cătēnātīs pīla ēst sūccīnctă lăgēnīs. *M.* (VII, 60).

Lăgēŏs, *f.* (λάγειος). *Espèce de raisin.* Tĕnŭīsquĕ lăgēŏs *V.* (Et *Septim.* ap. *Mar. Victorin.* p. 2523).

Lăgēŭs, ă, ŭm. *De Ptolémée-Lagus, des Lagides, d'Égypte.* Hŏspĭtă Lăgēī lĭttŏrĭs ūmbră jăcēs. *M.* (X, 26) Quā mărĕ Lăgēī mūtātŭr gŭrgĭtĕ Nīlī. *L.*

Lăgōĭs, ĭdĭs, *f.* (λαγωΐς). *Sorte de poisson de mer.* Aūt pŏtĕrīt pĕrĕgrīnă jŭvārĕ lăgōĭs. *H.*

Lăgōn, ŏnĭs, *m. Nom d'enfant.* (*Mart.* IX, 51.)

? Lăgōpūs, ŏdĭs, *f.* (λαγώπους). *Sorte d'oiseau des Alpes.* Sī mĕŭs aūrītă gaūdĕt lăgōpŏdĕ Flāccŭs. *M.* (VII, 87. Sed versus vitiosus. *Scal.* legit *glaucopide*, scil. bubone).

Lāgŭs, ī, *m. Lagus, Macédonien obscur, père adoptif de Ptolémée.* Īcărĭī prōlēs clārīssĭmă Lāgī. *L.* Flūmĭnă Lāgī. *Sil.*

Lāĭădēs, æ, *m. Fils de Laïus, OEdipe.* Cārmĭnă Lāĭădēs nōn īntēllēctă prĭōrūm Sōlvĕrăt īngĕnĭīs. *O.* *Voy.* Œdipus.

Lāĭs, ĭdĭs, *f.* (Λαΐς). *Laïs, célèbre courtisane de Corinthe.* Nōn ĭtă cōmplēbānt Ĕphўrææ Lāĭdŏs ædēs. *Pp.* (II, 6, 1). Dīcĭtŭr ĕt mūltīs Lāĭs ămātă vĭrīs. *O* || *En gén. Nom de courtisane.* Sĕd sĭmĭlĕ ēst ălĭquĭd; prō Lāĭdĕ Thāĭdă dīxī. *M.* (III, 11).

Lāĭŭs, ĭī, *m.* (Λάϊος). *Laïus, roi de Thèbes, fils de Labdacus, père d'OEdipe.* Lāĭŭs, ēxstīnctūm nātī quĕm vōlvĕrĕ nōndŭm. *St.* Tŭŭs, ō mĭtīssĭmĕ Lāī, Hŏspēs. *Id.* Quæ spătĭă mŏrĭēns Lāĭŭs vītæ tŭlĭt. *Sen.* (*OEd.* 774. Sic *ibid.* 218).

Lălăgē, ēs, *f.* (λαλαγή). *Nom de femme.* Dūlcĕ rīdēntēm Lălăgēn ămābŏ. *H.* (Et *Mart.* II, 66.)

Lălētānĭă, æ, *f. Canton de la Tarraconaise.* Ăprīcă rĕpĕtēs Tārrăcōnĭs lĭttŏră, Tŭāmquĕ Lălētānĭām. *M.* (I, 50). || *D'où* Lălētānŭs, ă, ŭm. Ā caūpōnĕ tĭbī fæx Lălētānă pĕtātŭr. *M.* (I, 27).

Lălīsĭŏ, ōnĭs, *m. Ane sauvage.* Quūm tĕnĕr ēst ŏnăgĕr, tĕnĕrāquĕ lălīsĭŏ mātrĕ. *M.* (XIII, 97).

Lāllŏ, ās, ārĕ, *n. Chanter comme font les nourrices pour endormir les enfants.* Īrātŭs māmmæ lāllārĕ rĕcūsās. *Pers.* (3, 17. Ubi *Schol.* Hoc imitatur *Hieron. Epist.* 14, 3 : « Mater, antiquum referens mammæ lallare, congeminet. » *Gloss. Philox.* « Lallare, βαβάζειν. ») *Voy. le suiv.*

Lāllūm *ou* Lāllŭs, ī, *n. m. Chant des nourrices.* Nūtrīcĭs īntēr lēmmătă, Lāllīquĕ sōmnĭfĕrōs mŏdōs. *Aus.* (*Epist.* 16, 90). *Voy. le précéd.*

Lāmă, æ, *f. Fondrière, bourbier.* Vīrĭbŭs ūtĕrĭs pēr clīvōs, flūmĭnă, lāmās. *H.* (*Epist.* I, 13, 10. Ubi *Porphyr.*). Sīlvārūm săltŭs, lătĕbrās, lāmāsquĕ lŭtōsās. *Enn.* (apud *Porphyr.* l. cit. Vid. et *Fest.*).

Lāmbdă, *n. indécl. Lettre de l'alphabet grec.* Cŭi īpsĕ līnguām quūm dĕdĭt sŭām, lāmbda ēst. *Aus.* (*Epig.* 128, 8. Et *T. Maur. Syll.* 59).

† Lāmbĕrŏ, ās, ārĕ. *Déchirer.* Lĕpĭdĕ, Chărīnĕ, mē meō lūdō lāmbĕrās. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 53. *Festus* : « *Lamberat*, scindit ac lacerat. »)

Lāmbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Lécher.* Sībĭlă lāmbēbānt līnguīs vĭbrāntĭbŭs ōră. *V.* Lāmbēntī crūstŭlă sērvō. *J.* (9, 5). Quæ quūm lăgēnæ frūstrā cōllūm lāmbĕrĕt. *Ph.* SYN. Āllāmbŏ, līngŏ. || *Au fig. En parl. de la flamme, de l'eau.* Tāctūque īnnŏxĭă mōllī Lāmbĕrĕ flāmmă cŏmās. *V.* Sūmmūm prŏpĕrābăt lāmbĕrĕ tēctūm (flamma). *H.* Vĕl quæ lŏcă făbŭlōsŭs Lāmbĭt Hўdăspēs. *Id.* Rōscĭdă mōbĭlĭbŭs lāmbēbānt grāmĭnă rīvĭs. *Cl.* SYN. Āllāmbŏ, āttīngŏ, tāngŏ, dēlībŏ, dēgūstŏ, āllŭŏ. || *En gén. Effleurer.* Quōrum ĭmāgĭnēs lāmbūnt Hĕdĕræ sĕquācēs. *Pers.* (*Prol.* 5). || † Lāmbī *et* Lāmbŭī, *parf.* Jūcūndāsquĕ pŭĕr quī lāmbĕrăt ōrĕ plăcēntās. *Lucil.* (apud *Prisc.* 884, quod deducit a v. *Lambo*). Pēr mēnsās lāmbŭĭt ēscăm. *Ennod* (*Carm.* I, 5, 38).

† Lāmēntă, æ, *f. Comme* Lamentum. Lāmēntās, flētŭs făcĕrĕ cōmpēndī lĭcĕt. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 493).

Lāmēntābĭlĭs, ĕ. *Plaintif.* Lāmēntābĭlĕ cārmĕn. *St* || *Déplorable.* Trōjānās ŭt ŏpēs ĕt lāmēntābĭlĕ rēgnūm Ērŭĕrīnt Dănăī. *V.* SYN. Flēbĭlĭs.

† Lāmēntārĭŭs, ă, ŭm. *Qui excite des lamentations.* (*Pl. Capt.* I, 1, 28.)

Lāmēntātĭŏ, ōnĭs, *f. Lamentation.* In līmĭne īpsō mœstă lāmēntātĭŏ. *Sen.* (*Hipp.* 852) Lăcrŭmæ, lāmēntātĭŏ. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 29). *Voy.* Lamentum.

Lāmēntātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est lamenté.* || *Pass. Qui*

retentit de lamentations; qu'on déplore. Quūm lāmēntātā rĕsūltānt Dīndȳmă. *St.* Fātă pĕr ūrbĕm Lāmēntātă dĭū. *Sil.*

Lāmēntŏr, āris, ārī, *d. Se lamenter.* Quūm lāmēntāmūr nōn āppārērĕ lăbōrēs. *H.* Nē lāmēntētūr, nēve ănĭmūm dēspōndĕāt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 6). Cōnquĕrī fōrtūnam ādvērsām, nōn lāmēntārī dĕcĕt. *Pacuv.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 21). Mātrĕm lāmēntārī mōrtŭām. *Ter.* (*Ph.* 1, 2, 46). SYN. Dēlāmēntŏr, quĕrŏr, cōnquĕrŏr, dŏlĕō, īndŏlĕō, gĕmō, īngĕmō, cōngĕmō, flĕō, dēflĕō, lūgĕō, plōrō, cōmplōrō, dēplōrō, lăcrĭmō, sūspīrō, ējŭlō, plāngō, dēplāngō. PPH. Mūltă quĕrŏr, gĕmō. Ăcērbă gĕmō. Lāmēntă, quĕrēlās, quēstūs fūndō, ēffūndō, prōfūndō, ēdō, prōmō, ēxprōmō, prōfĕrō, jăctō, mīttō, tōllō, ēxērcĕō; ē *ou* dē pēctŏrĕ dūcō, trăhō, fūndō; ōrĕ, vōcĕ dō, tōllō. Lāmēntīs, quĕrēlīs, quēstĭbŭs, gĕmĭtū, flētū lŏcă, aūrās, āĕră, cœlūm īmplĕō, rĕplĕō, cōmplĕō, cĭĕō, pūlsō, pērsŏnō, tūrbō; tēctă, aūræ rĕsŏnānt, sŏnānt, ŭlŭlānt, frĕmūnt. Lāmēntă, quēstūs ĭn āĕră, ĭn aūrās ēffūndō. Quēstū pēctŏră *ou* Pēctŏrĕ quēstūs rūmpō. Quēstūs ăd āstră, ăd sīdĕră tōllō. Mœstās vōcēs pēctŏrĕ fūndō. Īn flētūm *ou* lāmēntă ērūmpō. Lāmēntīs īndūlgĕō, mē dēdō. VERS. Mœstūsquĕ pĕr ōmnēs Īt gĕmĭtūs. *V.* Lōngōsquĕ cĭĕbăt Īncāssūm flētūs. Lōngās īn flētūm dūcĕrĕ vōcēs. Quāntōs īllĕ vĭrūm... Cāmpūs ăgēt gĕmĭtūs! Plāngōrĭbūs ædēs Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt. *Id.* Tūrbĭdă săcrīs Ōbstrĕpĭtānt lāmēntă chŏrīs. *Cl.* Lūctūs īn tūrpēs ĕāt. *Sen.* Quæ lāmēntă dĕdīssēs Mātērnīs, Ētrūscĕ, rŏgis! *St.* Tōtūs cōnjūrăt ĭn ōmnĕ Lāmēntūm pŏpŭlūs. *Alcim. Voy.* Gemo, Lacrimo, Plango, Queror.

Lāmēntūm, ī, *n., et ordint.* Lāmēntă, ōrūm, *pl. Lamentations, gémissements.* Lāmēntīs, gĕmĭtūque, ēt fēmĭnĕō ŭlŭlātū Tēctă sŏnānt. *V.* Nīl naūtĭcă prōsūnt Tūrbātæ lāmēntă rătī. *Cl* Nōndūm ōrsīs mŏdŭs, ēt lāmēntă rĕdībānt. *St.* SYN. Gĕmĭtūs, plānctūs, plāngŏr, flētūs, quēstūs, quĕrēlă, lūctūs, plōrātūs, sūspīrĭă, ŭlŭlātūs, clāmŏr, quĕrĭmōnĭă, lăcrĭmæ, ējŭlātūs. EP. Fēmĭnĕă, quĕrŭlă, crēbră, lōngă, āssĭdŭă, grāndĭă, mœstă, ægră, ăcērbă, āmāră mĭsĕrāndă, flēbĭlĭă, trīstĭă, lūgūbrĭă, mĭsĕră. PPH. Quĕrŭlī *ou* flēbĭlēs sŏnī. Quĕrŭlæ *ou* mœstæ vōcēs. Quĕrŭlūs dŏlŏr. *Voy. le précéd.*

Lămĭă, æ, *f.* (λαμία). *Lamie, monstre fabuleux, sorte de vampire dont on menaçait les enfants, et qui passait pour les dévorer.* Neū prānsæ Lămĭæ vīvūm pŭĕrum ēxtrăhăt ālvō. *H.* Tērrĭcŏlās Lămĭās, Faūnī quās Pōmpĭlĭīquĕ Īnstĭtŭērĕ Nŭmæ. *Lucil.* (apud *Lact.* 1, 22). || *m. Noble famille de Rome.* Nēctĕ mĕō Lămĭæ cŏrōnăm. *H.* (Adde *Juv.* 4, 151.)

Lāmĭnă, *et sync.* Lāmnă, æ, *f. Lame de fer, d'airain.* Tūm fērrī rĭgŏr, ātque ărgūtæ lāmĭnă sērræ. *V.* Ēxtrēmā pērcūssæ pārtĕ cŏlūmnæ, Lāmĭnă dīssĭlŭīt. *O.* SYN. Lāmēllă. EP. Fērrĕă, ærĕă, pārvă, tĕnŭīs, flĕxĭlīs. || *Qqf. absolt. Scie.* Pīnūs grăcĭlī dīssōlvĕrĕ lāmnā. *V. Fl. Voy.* Serra. || *Lame de fer qu'on faisait rougir, instrument de supplice.* Ādvōrsūm stĭmŭlōs, lāmĭnās, crŭcēsquĕ cōmpĕdēsquĕ. *Pl.* (*As.* III, 2, 4). Vēntrēs lāmnā cāndēntĕ nĕpōtūm Dīcĕrĕt ūrēndōs. *H.* Dīra aūt crĕpāssēt lāmĭnārum īmprēssĭō. *Prud.* (*Peri.* 10, 760). PHR. Quŏtĭēs tōrtōrĕ vŏcātō Ūrĭtūr ārdēntī dŭō prōptēr līntĕă fērrō. *J.* || *Feuille d'or ou d'argent.* Ābdĭtæ tērrīs ĭnĭmīcĕ lāmnæ. *H.* Aūdīvīt sŏnĭtūm crĕpĭtāntĕ lāmnā. *Sen.* (*Ag.* 855). Ēt lĕvĭs ărgēntī lāmĭnă crīmĕn ĕrăt. *O.* SYN. Brāctĕă. || *Écale de la noix lorsqu'elle est encore tendre.* Lāmĭnă mōllĭs ădhūc tĕnĕro ēst īn lāctĕ. (*Ov. Nuc.* 95.)

† Lāmpădă, æ, *f. Comme* Lampas. Tĕne hānc lāmpădăm. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 16. Cf. *Prisc.* 758).

Lāmpădĭō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Quĭd trīstĭōrēm vĭdĕō te ēssĕ quam āntĭdhāc, Lāmpădĭō? *Varr.* (ap. *Non.* 2, 906. Et *Pl. Cist.* V, vs. 2).

Lāmpădĭōn, ĭī, *n.* (λαμπάδιον). *Nom de femme* (*Lucr.* IV, 1157.)

Lāmpădīscŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Cist.* II, 3, 2.)

Lāmpăs, ădĭs, *f. Torche, flambeau.* Ārdēntēm cōnjēcīt lāmpădă Tūrnūs. *V.* Lāmpădĭbūs dēnsūm răpŭīt fūnālĕ cŏrūscīs. *O.* Lāmpădăs īgnĭfĕrās mănĭbūs rĕtĭnēntĭă dēxtrīs. *Lr.* (II, 25). Eūmĕnĭdēs, vēstrīs quătĕrēnt quæ lāmpădăs ārmīs. *L.* SYN. Fāx, tædă, īgnĭs, etc. *Voy.* Fax. || *Qqf. Lampe.* Ūndĭquĕ cōllūcēnt præcīnctæ lāmpădĕs aūrō. *O.* Ærĕă lāmpăs. *J.* (3, 285). *Voy.* Lucerna. || *Au fig. Lumière des astres.* Nūnc jăcŭlūm lōngō, nūnc spārsō lūmĭnĕ lāmpăs Ēmĭcŭīt cœlō. *L.* || *En partic. Lumière du soleil, soleil.* Pōstĕră quūm prīmā lūstrābăt lāmpădĕ tērrās Ōrtă dĭēs. *V.* Phœbēæ lāmpădĭs īnstăr. *Id.* Nōnā rĕddēbānt lāmpădĕ vītăm. *Lr.* (VI, 1196). || *Éclat.* Nēc lāmpădĕ clārā, Nēc sŏnĭtū, nēc vōcĕ dĕæ pērcūlsūs. *St. Voy.* Fulgor. || † *Foyer de chaleur.* Tōrrēbăt lāmpădĭs æstū Fēbrĭs. *Sedul.* (III, 33).

Lāmpĕtĭē, ēs, *f.* (Λαμπετίη). *Nymphe, fille du Soleil.* Pāvērăt hōs Phœbō fīlĭă Lāmpĕtĭē. *Pp.* (III, 12, 29. Et *Ov. Met.* II, 349).

Lāmpĭă *ou* Lāmpēă, æ, *f.* (Λάμπεια). *Montagne d'Arcadie.* Jŭgīs Lāmpĭă nĭvōsīs. *Stat.*

Lāmpōn, ōnĭs. *m.* (λάμπων). *Nom d'un cheval.* Cāllāīcūs Lāmpōn fŭgĭt. *Sil.*

Lāmprĭdĭūs, ĭī, *m. Lampride, nom d'homme.* Nōstræ, ō Lāmprĭdĭūs, dĕcŭs Thălĭæ. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 5).

Lāmpsăcĭūs, ă, ūm (Λαμψάκιος). *De Lampsaque; de Priape.* Quāntām Lāmpsăcĭæ cŏlūnt pŭēllæ. *M.* (IX, 52). Nōn mĕă Lāmpsăcĭō lāscīvĭt pāgĭnă vērsū. (*Ib.* 17.)

Lāmpsăcŭs, ī, *f.* (Λάμψακος). *Lampsaque, port de l'Asie Mineure, où Priape était honoré.* Ēt tē rūrĭcŏlā, Lāmpsăcĕ, tūtă dĕō. *O.*

Lāmpŭs, *m. Nom de guerrier* (*St. Th.* II, 623.)

Lămŭs, ī, *m.* 1. *Fils d'Hercule et d'Omphale.* Ūndĕ ĕgŏ sūm Lȳdō fāctă nŏvērcă Lămō. *O.* || 2. *Roi des Lestrygons, fondateur de Formies.* Īndĕ Lămī vĕtĕrēm Læstrȳgŏnĭs, īnquĭt, ĭn ūrbĕm Vēnĭmŭs. *O.* Ælī, vĕtūstō nōbĭlĭs āb Lămō. *H.*

Lămȳrŭs, ī, *m.* (λάμυρος). *Sorte de poisson de mer.* (*Ov. Hal.* 120.)

Lānă, æ, *f. Laine.* Āntĕ pĕdēs călăthī lānăquĕ mōllĭs ĕrānt. *O.* Ālbă nĕque Āssȳrĭō fūcātūr lānă vĕnēnō. *V.* Tŭmĕăt tĭbĭ cūlcĭtă lānīs. *M.* (XI, 57). SYN. Vēllŭs. EP. Mōllĭs, tĕnŭĭs; ālbă, cāndĭdă; nĭvĕă; tīnctă, fūcātă, mĕdĭcātă. PPH. Lānæ vēllĕră, stāmĭnă. Nĭvĕūm lānæ mūnŭs. *Voy.* Lanificium. || *Duvet produit par certains arbres, coton.* Nĕmŏra Æthĭŏpūm mōllī cānēntĭă lānā. *V.* || *Duvet des oiseaux.* Īntĕrĭŏr cȳcnī quăm tĭbĭ lānă dĕdĭt. *M.* (XIV, 161). || *Duvet qui recouvre les coings.* Cēlēntūr tĕnŭī vēntūră cȳdōnĭă lānā. *M.* (X, 42). Cērĕă sūb tĕnŭī lūcĕrĕ cȳdōnĭă lānā. *Calp.* (2, 91). *Voy.* Lanugo. || *Fils attachés à certaines plantes.* Nīlĭăcūm rīdēbĭs ŏlūs, lānāsquĕ sĕquācēs. *M.* (XIII, 57). || *Petits nuages ressemblant à des flocons de laine; famil. Moutons.* Tĕnuĭă nĕc lānæ pĕr cœlūm vēllĕră fērrī. *V.* (Cf. *Plin.* 18, 82 : « Si nubes, ut *vellera lanæ*, spargentur multæ ab Oriente. »)

Lānārĭūs, ĭī, *m. Ouvrier en laine.* (*Pl. Aul.* III, 5, 34. Alii leg. *linarii.*)

Lānātŭs, ă, ūm. *Recouvert de laine.* Sūbtĕr ĭn āstrō Lānātī mārcēnt pĕcŏrĭs. *Avien.* (*Arat.* 534. *Id. D. Terr.* 1184). || *Subst. f. Brebis.* Dūm lānātās tōrvūmquĕ jŭvēncūm Mōrĕ Nŭmæ cædĭt. *J.* (8, 155).

Lāncĕă, æ, *f. Lance.* Lāncĕă cōnsĕquĭtŭr, rūmpĭtque īnfīxă bĭlīcēm Lōrīcăm. *V.* Tōrtă lĕvĭs sī lāncĕă Maūrī Hærĕăt. *L.* SYN. Hāstă. *Voy. ce mot.*

Lāncĭnātŏr, ōrĭs, *m. Écorcheur.* Lāncĭnātōrēs grĕgŭm. *Prud.* (10, 1057).

Lāncĭnŏ, ās, ārĕ. *Déchirer, mettre en pièces.* Hīnc ōmnĕ, quīdquīd lāncĭnāmūr, nōn dŏlĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 460). Lāncĭnāt nātōs pātĕr. *Sen.* (*Thyest.* 778. *Gloss. Placidi* : « *Lancino* est lanio frequenter, per lances divido. »). || *Au fig. Dissiper sa fortune.* Pătērnă prīmūm lāncĭnātă sūnt bŏnă. *Cat.* (29, 18). SYN. Dīstrăhŏ, lăcĕrŏ.

Lānĕŭs, ă, ŭm. *De laine.* Lānĕă dūm nĭvĕā cīrcūmdătŭr īnfŭlă vīttā. *V.* Tērquĕ fŏcūm cīrcā lānĕŭs ōrbĭs ĕăt. *Pp.* (IV, 6, 6). SYN. Lānātŭs. || *Mou comme la laine, tendre.* Nĕ lānĕūm lătūscŭlūm, etc. *Cat.* (25, 10). Lānĕŭs Eŭgănĕī lŭpŭs ēxcĭpĭt ōră Tīmāvī. *M.* (XIII, 89. De quo genere expresse *Plin.* 9, 28).

Lāngĭă, æ, *f.* (Λάγγεια). *Rivière d'Arcadie.* Quōs pīgrā vădō Lāngĭă tăcēntī Lāmbĭt. *St.* (De quantitate agit *Prisc.* 588.)

Lāngōbārdī *ou* Lōngōbārdī, *m. pl. Peuple germain établi au delà des Alpes* (*les Lombards*). Lāngōbārdōrūm pŏpŭlōs Gĕpĭdūmquĕ fĕrōcēs. *Coriv.* (*Justin. præf.* 12).

Lānguēns, tĭs. *Comme* Languidus. Sēd lāxōs rĕfĕrūnt hŭmĕrīs lānguēntĭbŭs ārcūs. *V.* Lānguēntĭs ævī dūm sūnt ălĭquæ rĕlĭquĭæ. *Ph.* Lānguēns īctŭs. *L.*

Lānguĕŏ, ēs, gŭī, guērĕ, *n. Languir, être languissant, faible, et au fig.* Ēt quāssō lānguēnt īn cōrpŏrĕ vīrēs. *O.* Nīmbōsūm lānguĕt jŭbăr. *St.* Lānguĕt ămŏr. *O.* Nēc lānguĕt æquŏr. *M.* (X, 30). Lānguēnt ōffĭcĭă, ātque ægrōtāt fāmă văcīllāns. *Lr.* (IV, 1120). Răbĭēs prōmptīssĭmă paūlūm Lāngŭĭt, ēt cāsūs, etc. *L.* SYN. Ēlānguĕŏ, lānguēscŏ, dēfĭcĭŏ, tōrpĕŏ, mārcĕŏ, rĕlānguĕŏ, frāngŏr, ēxhaūrĭŏr, dēbĭlĭtŏr, lāssŏr, sūccĭdŏ, *qqf.* rĕlēntēscŏ. PPH. Lānguŏr cōrpŭs, mēmbră, ārtūs prĕmĭt, hăbĕt, ŏccŭpăt, dēbĭlĭtăt, tĕnĕt, īnvāsĭt. Cōrpŭs lānguōrĕ jăcĕt. Vīrēs āmĭttŏ, pĕrdŏ. PHR. Pērdĭdĭt vīrēs ămŏr. *Sen.* || *Être malade.* Trīstī lānguēbūnt cōrpŏră mōrbō. *V.* Lānguēbām : sēd tū cŏmĭtātŭs prōtĭnŭs ăd mē Vĕnīstī. *M.* (V, 9. Et *Tib.* III, 5, 28). *Voy.* Ægroto. || *Au pass. unip.* Tām blānde ōbrēpūnt, ŭt quō lānguētŭr ămētŭr. *Prosp.* (*Ingr.* III, 114).

Lānguēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir languissant, malade, et au fig.* Quūm flōs sūccīsŭs ărātrō Lānguēscīt mŏrĭēns. *V.* Nēc mĕă cōnsuētō lānguēscēnt cōrpŏră lēctō. *O.* Bācchŭs īn āmphŏrā Lānguēscĭt. *H.*

Lānguĭdē, *adv. Languissamment.* Nāvĭgĭă lēnta ēt lānguĭdē rĕpēntĭă. *Avien.* (*Or. mar.* 128).

Lānguĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Languidus. Lānguĭdŭlōsquĕ părēt tēcūm cōnjūngĕrĕ sōmnōs. *Cat.* (64, 321. Et *Prud. Cath.* 5, 143).

Lānguĭdŭs, ă, ŭm. *Languissant, fatigué.* Lānguĭdŭs īn cŭbĭtūm sēsē cōnvīvă rĕpōnĕt. *H.* Vōmĕrēm īnvērsūm bŏvēs Cōllō trăhēntēs lānguĭdō. *Id.* Ā sōmnō lānguĭdă. *O.* SYN. Lānguēns, īnvălĭdŭs, dēbĭlĭs, frāctŭs, etc. *Voy.* Fessus, Infirmus. || *Malade.* Sĕquĭtūrquĕ mărītūm Lānguĭdă, vēl prægnāns. *J.* (1, 121). Lānguĭdĭŏr nōstēr sī quāndō ēst Paūlŭs. *M.* (IX, 86). *Voy.* Æger. || *Au fig. Affaibli, faible.* Sēmĭnă lætĭtĭæ lānguĭdĭōră făcĭt. *O.* Lānguĭdă sēgnī Cērnīt cūnctă mĕtū. *L.* Prōmĕrĕ lānguĭdĭōră vīnă. *H.* || *Qui rend languissant.* Ŏcŭlōs ŭbĭ lānguĭdă prēssĭt Nōctĕ quĭēs. *V.* Ōtĭă lānguĭdă. *Tib.*

† Lānguĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend languissant.* Lānguĭfĭcōsquĕ Lĕō prōflāt fĕrŭs ōrĕ călōrēs. *Q. Cic.* (ap. *Aus. Eclogar.* 16, 6).

Lānguŏr, ōrĭs, *m. Fatigue, abattement, langueur.* Ēt rūrsūs mōllī lānguōrĕ sŏlūtŭs (Somnus). *O.* Īn lāssō cōrpŏrĕ lānguŏr ĕrăt. *Id.* SYN. Dēbĭlĭtās, tōrpŏr, etc. EP. Sēgnĭs, īnērs, grăvĭs. || *Maladie.* Nūnc fīctō lānguōrĕ mŏrām trăhĭt. *O.* Sēd īllūm Lānguōrēm pĕpĕrĭt cĭbŭs īmpērfēctŭs. *J.* (3, 232). Ăquōsŭs ālbō Cōrpŏrĕ lānguŏr. *H.* Ēt mūltĭs lānguōrĭbŭs pĕrēsŭs. *Cat.* (55, 31). Pōstquĕ tōt ērēctōs pūlsĭs lānguōrĭbŭs ægrōs. *Arat.* (I, 170). *Voy.* Morbus. || *Au fig. Calme de la mer.* Ēt mărĭă pīgrō fīxă lānguōre īmpŭlĭt. *Sen.* (*Ag.* 160). *Voy.* Quies. || *Lâcheté, paresse.* SYN. Tōrpŏr, vĕtērnŭs, sēgnĭtĭēs.

Lănĭātŭs, ă, ŭm. *Déchiré.* Lănĭātūm mērsĭt ăhēnĭs *O.* Ālbēntēs lănĭātă cŏmās. *Id. Voy.* Lacer. || *Au fig.* Lănĭātăquĕ clāssĭs. *O.*

Lănĭātŭs, ūs, *m. Action de déchirer.* Dīspērsă fœdē mēmbră lănĭātu ēffĕrō. *Sen.* (*Hipp.* 1246).

Lānĭcĭă, Lānĭcĭŭm *Voy* Lanitia, etc.

† Lānĭcŭs, ŭtĭs, *m f. Qui a une toison.* (*Laber.* apud *Tert. Pall.* 1, med.)

Lănĭēnă, æ, *f. Boucherie.* Pēr mÿrŏpōlĭa ēt lănĭēnās. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 15. *Gloss. Placidi* : « *Laniena*, locus ubi animalia mactantur. ») || *Action de déchirer des chairs.* Lănĭēnā quāndō sævĭt Hīppŏcrătĭcă. *Prud.* (*Peri.* 10, 498. Velis, Hippocratica).

Lānĭfĕr *Voy.* Laniger.

Lānĭfĭcă. *Voy.* Lanificus.

Lānĭfĭcĭŭm, ĭī, *n. Travail de la laine.* Lānĭfĭcī præclārā fĭdē, pĭĕtātĭs ălŭmnă. (*Anthol.* II, p. 215. Sed *Schrader.* conjicit *Lanifica*, *præclara fide* ; quod verisimile, et a plerisque probatur.) PPH. Ārs lānĭfĭcă. Ārtēs lānĭfĭcæ. Lānĭtĭī cūră. Pāllădĭs *ou* Mĭnērvæ ārs, stŭdĭŭm. PHR. Lānăm făcĭŏ, dūcŏ, ēxcōlŏ, trāctŏ, mōllĭŏ, glŏmĕrŏ. VERS. Nōn ĕrăt hūjŭs ŏpŭs lānām mōllīrĕ trăhēndŏ. *O.* Ēst mĭhĭ, quæ lānās mōllĭăt, āptă mănŭs. Ēt sĭbĭ lānĭfĭcæ nōn cēdĕrĕ laūdĭbŭs ārtĭs. Tĭbĭ fāmă pĕtātŭr Īntĕr mōrtālēs făcĭēndæ māxĭmă lānæ. Aūt dūcūnt lānās, aūt stāmĭnă pōllĭcĕ vērsānt. Lānām mōllīrĕ pŭēllæ Dīscānt, ēt plēnās ēxŏnĕrārĕ cŏlōs. Sīvĕ rŭdēm prīmōs lānām glŏmĕrābăt īn ōrbēs, Seū dĭgĭtīs sŭbĭgēbăt ŏpŭs, rĕpĕtītăquĕ lōngō Vēllĕră mōllībăt nĕbŭlās æquāntĭă trāctū. *Id.* Vōs lānām trăhĭtĭs, călăthīsquĕ pĕrāctă rĕfērtĭs Vēllĕră ; vōs tĕnŭī prægnāntēm stāmĭnĕ fūsūm Pēnĕlŏpē mĕlĭŭs, mĕlĭŭs tōrquētĭs Ărăchnē. *J.* Nūnc glŏmĕrārĕ rŭdēs, nūnc rūrsŭs sōlvĕrĕ lānās, Nūnc tĕnŭārĕ lĕvī fīlō, nūnc dūcĕrĕ tēlās. *Manil.* Lāna ăc tēlā vīctūm quærĭtāns. *Ter. Voy.* Neo.

Lānĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui travaille la laine.* Lānĭfĭcăm pēnsīs īmpŏsŭīssĕ mănŭm. *Tib.* (II, 1, 10). Dōctīssĭmŭs ārtĭs Lānĭfĭcæ. *Cl.* || *Subst. f. Ouvrière en laine, fileuse.* Ăt āltĕrām lānĭfĭcām, frūgi ēt rūstĭcăm. *Ph.* PPH. Lānæ dēdĭtă. *Ph. Voy.* Lanificium. || Lānĭfĭcæ pŭēllæ *ou* sŏrōrēs. *Les Parques.* Lānĭfĭcās nūllī trēs ēxōrārĕ pŭēllās Cōntĭgĭt. *M.* (IV, 54). Sī mĭhĭ lānĭfĭcæ dūcūnt nōn pūllă sŏrōrēs Stāmĭnă. *Id.* (VI, 58. Sic egregius noster audaculusque fabularum scriptor, lib. XII, 5 : « *Meurs, et va-t'en de ce pas Haranguer les sœurs filandières.* » Adde *Juv.* 12, 66, Parcæ lanificæ). *Voy.* Parcæ.

Lānĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte de la laine, du coton, de la soie, etc.* Quæ mōllī tōndēnt dē stīpĭtĕ Sērēs, Frōndĕă lānĭgĕræ cārpēntēs vēllĕră sīlvæ. *Cl.* (*Cons. Prob. et Ol.* 179. Hic malim *laniferæ*, ut *Plin.* 13, 28, *laniferas* Æthiopiæ arbores memorat) || *Qui a une toison.* Lānĭgĕrōs ăgĭtārĕ grĕgēs. *V.* SYN. Lānātŭs. PPH. Lānā, vēllĕrĕ tēctŭs, ŏpērtŭs, vēstītŭs. || *Subst. m. Mouton, agneau.* Lānĭgĕr cōntrā tĭmēns. *Ph.* || *Constellation, la même que* Aries. (*Manil.* II, 34 ; *German.* 239.)

Lănĭŏ, ās, ārĕ. *Déchirer, mettre en pièces.* Dīscīssōs nūdĭs lănĭābānt dēntĭbŭs ārtūs. *V.* Hāmātĭsq

vĭrī lănĭāvĕrăt ūnguĭbŭs ōrā. *O. Voy.* Lacero. || *Au fig.* Ĕt tŭā săcrĭlĕgæ lănĭārūnt cārmĭnā līnguæ. *O.*

Lănĭō, ōnĭs, *m. Comme* Lanius. || *Au fig. Bourreau.* Quĭs tĭbĭ tūnc, lănĭō, cērnēntī tālĭā sēnsŭs? *Sedul.* (II, 122).

Lănīstă, æ, *m Maître des gladiateurs.* Pīnnĭrăpī cūltōs jŭvĕnēs, jŭvĕnēsquĕ lănīstæ. *J.* (3, 158. *Id.* 6, 215; 11, 8).

† Lānĭtĭă, æ, *f. Laine, toison.* Nīl rĕfērt, mōllem lānĭtĭa Āttĭcā, Ān ēx hīrcīnō pĕcŏrĕ vēstītūm gĕăs. *Laber.* (apud *Non.* 3, 133).

Lānĭtĭūm, ĭī, *n. Lainage, produit de la tonte.* Sī tĭbĭ lānĭtĭūm cūræ. *V.*

Lănĭŭs, ĭī, *m. Boucher.* Ōmnĭă crūdēlīs lănĭŭs pēr cōmpĭtă pōrtăt. *M.* (VI, 63). Pēndēre ād lănĭūm quīdām vīdīt sīmĭŭs. *Ph.* Pīscātōr, pīstōr ăbstŭlĭt, lănĭī, cŏcī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 6). || *Bourreau.* (*Pl. Ps.* I, 3, 98.)

Lānūgō, ĭnĭs, *f. Poil follet, duvet.* Tū quŏquĕ, flāvēntēm prīmā lānūgĭnĕ mālās Dūm sĕquĕrĭs Clўtĭūm. *V.* Jām mĭhĭ prīmā lătēt lōngīs lānūgō căpīllīs. *M.* (IX, 37). EP. Prīmă, nŏvă, nāscēns, tĕnĕră, mōllĭs, dŭbĭă, flāvă. PPH. Prīmă *ou* nŏvă bārbă. Prīmæ lānūgĭnĭs ætās. Lānūgĭnĭs ūmbră. Spārsæ lānūgĭnĕ mālæ. VERS. Fūscāntĕ tămĕn lānūgĭnĕ mālās. *Lr.* Mōllī vēstīt lānūgĭnĕ mālās. *Id.* Tūm mĭhĭ prīmă gĕnās vēstībăt flōrĕ jŭvēntă. *V.* Vălĭdæ nōndum ārgūmēntă jŭvēntæ Īrrēpsērĕ gĕnīs. *O.* Sīgnārăt tĕnĕrās dŭbĭă lānūgĭnĕ mālās. Pænĕ pŭĕr, dŭbĭāquĕ tĕgēns lānūgĭnĕ mālās. *Id* Īllă gĕnæ flōrēm prīmævō cōrpŏrĕ vūlsĭt. *L.* Vīx ūllā fūscāntĕ tămĕn lānūgĭnĕ mālās. *Id.* Spārsūs lānūgĭnĕ prīmā. *Sil.* Quūm tĭbĭ vērnārēnt dŭbĭā lānūgĭnĕ mālæ. *M.* Ōrāquĕ rīdēntī lānūgĭnĕ vēstĭăt ætās. *Cl.* Pēr tŭā lānūgō quūm sērpĕrĕ cœpĕrĭt ōrā. Āntĕ gĕnās dūlcēs quām flōs jŭvĕnīlĭs ĭnūmbrĕt. *Id.* Cāndĭdă quōd nūllā lānūgĭnĕ vēstĭăt ōrā. *Gall.* (*Eleg. fragm.*, 13). *Voy.* Juvenis. || *Duvet des fruits.* Cānă lĕgām tĕnĕrā lānūgĭnĕ mālă. *V.* SYN. Lānă. PHR. Vēllĕrĭbūs hīrsūtă cўdōnĭă cānīs. (*Anthol.* 1, p. 645.) || *Duvet des tiges.* Hērbă cŭbīlĕ Præbēbăt, mūlta ēt mōllī lānūgĭne ăbūndāns. *Lr.* (V, 814).

Lānŭvīnŭs, ă, ŭm. *De Lanuvium.* Āb āgrō Rāvă dēcūrrēns lŭpă Lānŭvīnō. *H.* || *Subst. m. Habitant de Lanuvium.* Aūt Lānŭvīnŭs ātĕr ātquĕ dēntātŭs. *Cat.* (39, 12).

Lānŭvĭūm, ĭī, *n. Lanuvium, ville du Latium.* Ēt pŏpŭlūs Laūrēns, Lānŭvĭūmquĕ mĕūm. *O.* Lānŭvĭī ād pōrtās, heī mĭhĭ! sōlŭs ĕrām. *Pp.* (IV, 8, 48).

Lānx, cĭs, *f. Plat, plateau, bassin, ordint. en métal.* Rŏtūndās Cūrvăt ăpĕr lāncēs. *H.* Quām dē cælātā sūmĕrĕ lāncĕ jŭvăt (pomum). *O.* Ādspĭcĕ quām lōngō dīstēndăt pēctŏrĕ lāncēm. *J.* (5, 80). Ātque āltĭlĭūm lānx. *Lucil.* (apud *Macr.* 2, 12). SYN. Pătĭnă, cătīnŭs, părŏpsĭs, scŭtŭlă. EP. Căvă, grāndĭs, căpāx, ærĕă, aūrĕă, cælātă. || *Souv. Disque servant aux sacrifices.* Tūrĭbŭla ēt pătĕræ; quæ tērtĭă vāsă dĕūm? Lānx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per interr.* 5). Lāncĭbŭs ēt pāndīs fūmāntĭă rēddĭmŭs ēxtă. *V.* Tūră mĭnūs, grāndī quām dătă lāncĕ, vălēnt. *O.* || *Plateau de balance.* Jūpĭtĕr īpsĕ dŭās æquāto ēxāmĭnĕ lāncēs Sūstĭnĕt. *V.* Gĕmĭnā jūstūm sūspēndĕrĕ lāncĕ Āncĭpĭtĭs lībræ. *Pers.* (4, 10). SYN. Lībră, trŭtĭnă, bĭlānx. *Voy.* Trutina.

Lāŏcŏōn, ŏntĭs, *m.* (Λαοκόων). *Laocoon, Troyen prêtre d'Apollon.* Lāŏcŏōn ārdēns sūmmā dēcūrrĭt āb ārcĕ. *V.* Lāŏcŏōntă pĕtūnt. *Id.*

Lāŏdămīă, æ, *f.* (Λαοδάμεια). *Laodamie, fille d'Acaste, femme de Protésilas, ne put survivre à son époux.* Īndŭĕ rēgālēs, Lāŏdămīă, sĭnūs. *O.* Prōtĕsīlāēām Lāŏdămīă dŏmūm *Cat.* (68, 74).

Lāŏdĭcē, ēs, *f.* (Λαοδίκη). *Fille de Priam, épouse d'Hélicaon, fils d'Anténor.* Flāvăquĕ Lāŏdĭcē, cœlōquĕ rĕcēptă Cēlænō. *O.*|| — *et* Lāŏdĭcēă, æ, *f.* (Λαοδίκεια). *Laodicée, ville maritime de Syrie, capitale de cette contrée.* Lāŏdĭcēn părĭtēr, pŏsĭtām prŏpĕ līttŭs ămœnŭm. *Prisc.* (*Peri.* 857. Et *Avien. D. Terr.* 1077).

Lāŏmĕdōn, ōntĭs, *m.* (Λαομέδων). *Laomédon, fils d'Ilus et père de Priam, refusa de payer la somme promise à Neptune et à Apollon pour avoir relevé les murs de Troie. Ces dieux se vengèrent en lui envoyant une inondation et la peste. Hésione, sa fille, exposée à un monstre marin pour détourner ces fléaux, fut délivrée par Hercule. Le héros, trompé à son tour, saccagea Troie, tua Laomédon et enleva Hésione.* Quūm cădĕrēnt măgnī Lāŏmĕdōntĭs ŏpēs. *Pp.* (II, 13, 2). Mōlīrī mœnĭă Trōjæ Lāŏmĕdōntă vĭdēt. *O.* EP. Pērjūrŭs, īnfīdŭs.

Lāŏmĕdōntēŭs *et* Lāŏmĕdōntĭŭs, ă, ŭm (Λαομεδόντειος *et* Λαομεδόντιος). *De Laomédon; Troyen.* Lāŏmĕdōntēæ lŭĭmŭs pērjūrĭă Trōjæ. *V.* Lāŏmĕdōntĭŭs hērōs. Lāŏmĕdōntĭă pūbēs. *Id.*

Lāŏmĕdōntĭădēs, æ, *m. Fils ou descendant de Laomédon.* Lāŏmĕdōntĭădēn Prĭămūm. *V.* || *Au plur. Troyens.* Lāŏmĕdōntĭădæ, bēllūmne īnfērrĕ părātĭs? *V.*

† Lăpăthĭūm, *n. Comme* Lapathum. Lăpăthĭūm nūllum ūtēbātŭr. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 34).

Lăpăthūm, ī, *n.*, *et* Lăpăthŭs *ou* Lăpăthŏs, *f.* (λάπαθον). *Patience, sorte d'oseille.* Ēt lăpăthī grăvĭs hērbă, sēd ālbō nōn sĭnĕ Cōō. *H.* Lūbrĭcă jām lăpăthōs, jām rhāmnī spōntĕ vĭrēscūnt. *Col.* (X, 373). Călămī rādīx, lăpăthīquĕ lĕgūmĕn. *Sam.* (vs. 369). || † *m.* Ō lăpăthe, ūt jāctērĕ nĕcēsse ēst, cōgnĭtŭ' cuī sīs! *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 2, 8).

† Lăpī, *ancien abl.*, *pour* Lapide. Ōccūmbūnt mūltī lētō fērrōquĕ lăpīquĕ. *Enn.* (apud *Prisc.* 708).

Lăpĭcīdīnæ, ārŭm, *f. pl. Carrières à pierre.* Īn lăpĭcīdīnās făcĭlĕ dēdūctūs sĭēt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 78. *Ib.* V, 1, 24). *Voy.* Latomiæ.

† Lăpĭdārĭŭs, ă, ŭm. *De pierre.* Īnde ībĭs pōrro īn lătōmĭās lăpĭdārĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 65).

Lăpĭdātĭō, ōnĭs, *f. Lapidation.* Īntēr sāxă rŏgāt nē sĭt lăpĭdātĭō fraūdī Hōstĭbŭs. *Amœn.* (vs. 179, de Stephano).

Lăpĭdĕŭs, ă, ŭm. *De pierre, fait de pierres.* SYN. Sāxĕŭs. || *De pierreries.* Quŏ Cārchēdŏnĭōs ŏptās īgnēs lăpĭdĕōs? *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55). || *Au fig. Immobile comme une pierre.* Lăpĭdĕūs sŭm. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 44). || *Dur, insensible.* Lăpĭdĕō sūnt cōrdĕ mūltī. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Neminis*).

Lăpĭdō, ās, ārĕ. *Lapider, qqf. ensevelir sous des pierres.* Tīmōn Pāllădĭīs ōlīm făpĭdātŭs Āthēnīs. *Aus.* (*Idyl.* 15, 34). PPH. Lăpĭdĭbŭs, lăpĭdĕ, sāxīs pĕtŏ, āppĕtŏ, lăcēssŏ, prōsĕquŏr, īnsēctŏr, pērcŭtĭŏ, ōbrŭŏ, ōpprĭmŏ. Lăpĭdēs īmpīngŏ, mīttŏ, jāctŏ. Lăpĭdūm mōlĕ ōbrŭŏ. VERS. Pŏpŭlūm sī cædĕrĕ sāxīs Īncĭpĭās, *H.* Lăpĭdūmque īncēssĕrĕ jāctū. *O.* Cōngĕrĭtĕ, cīvēs, sāxa īn īnfāndūm căpŭt. *Sen.* Hīc Hĕcŭba īnjēctīs pĕrĭī sŭpĕrōbrŭtă sāxīs. *Aus.* Nĕquĕ nōs pŏpŭlŭs, prō cērrĭtīs, īnsēctābīt lăpĭdĭbŭs. *Pl.* || *Au fig. Grêler.* Āc lăpĭdātā cĭbūm pŏpŭlīs sĕgĕs ægră nĕgārĕt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 180). *Voy. le suiv.*.

Lăpĭdōsŭs, ă, ŭm. *Pierreux.* Frōndĕ tĕgī sīlvās, lăpĭdōsōs sūrgĕrĕ mōntēs. *O.* Lăpĭdōsūs mūrmŭrĕ rīvŭs. *Id.* || *Au fig.* Prūnīs lăpĭdōsă rŭbēscĕrĕ cōrnă. *V.* Prūnī lăpĭdōsĭs ōbrŭtă pōmĭs Tērră. *Col.* (X, 15). || *Dur.* Nām Cănŭsī lăpĭdōsŭs (panis). *H.* || *En parl. des grêlons.* Lăpĭdōsōs grāndĭnĭs īctŭs. *Cl. Voy.* Lapido. || *Qui durcit.* Lăpĭdōsă pŏdăgră. *Pers.* (5,58).

Lăpīllŭs, ī, *m. Petite pierre, caillou.* Ēxcūrsūsquĕ

brĕvēs tĕntānt, ēt sæpĕ lăpīllōs Tōllūnt. *V.* Īnvītāt sōmnōs crĕpĭtāntĭbŭs ūndă lăpīllīs. *O.* SYN. Călcŭlŭs. || Lăpīllō dīēm sīgnŏ, etc. *Voy.* Calculus. || *Pierre précieuse.* Īntēr vĭrĭdēs nĭvĕōsquĕ lăpīllōs Sīt lĭcĕt. *H.* Splēndĕt Ĕrȳthræīs pēllūcĭdă mœchă lăpīllīs. *M.* (IX, 3. *Id.* I, 110). SYN. Lăpĭs, gēmmă, etc. *Voy.* Gemma, Unio. || *Jeton de vote.* Ēffūdĭt nŭmĕrāndōs vērsă lăpīllōs (urna). *O.* || *Qqf. Marbre.* Dētĕrĭŭs Lĭbȳcīs ŏlĕt aūt nĭtĕt hērbă lăpīllīs? *H.* || *Pierre tumulaire.* (*Anthol.* II, p. 269.)

† Lăpĭŏ, īs, īrĕ. *Pétrifier, rendre insensible.* Lăpĭt cōr cūră. *Pacuv.* (apud *Non.* 1, 87. Cf. *Fest.*)

Lăpĭs, ĭdĭs, *m.* (λᾶας). *Pierre.* Deūcălĭōn văcŭūm lăpĭdēs jăctāvĭt ĭn ōrbēm. *V.* Ūndĕ mĭhī lăpĭdēm? Quōrsum ēst ŏpŭs? *H.* Fīt lăpĭs, ēt sērvăt, etc. *O.* SYN. Sāxŭm, sĭlēx, *qqf.* mŏlārĭs. EP. Āspĕr, scăbĕr, ădēsŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs, grăvĭs, rŭdĭs; tĕrēs, lævĭs. || *Borne pour séparer les champs.* Quī rĕgĕrĕt cērtīs fīnĭbŭs ārvă, lăpĭs. *Tib.* (I, 3, 44). Dīvīsĭt āgrōs, ărbĭtĕr pŏpŭlīs, lăpĭs. *Sen.* (*Hip.* 529). SYN. Tērmĭnŭs, līmĕs. || *Pierre milliaire.* Săcră vĭdĕt fĭĕrī sēxtŭs ăb ūrbĕ lăpĭs. *O.* Ād lăpĭdēm Tōrquātŭs hăbĕt prætōrĭă quārtŭm. *M.* (X, 79). PHR. Aūt rūs mārmŏrĕ tērtĭō nŏtātŭm. *M.* || *Pierre tumulaire.* Făc lăpĭs hīs scrīptūs stĕt sŭpĕr ōssă nŏtīs. *Tib.* (I, 3, 54). Īnfēlīx ūrgĕăt ōssă lăpĭs. (*Ib.* 4, 60.) *Voy.* Sepulchrum. || *Qqf. Marbre.* Pārĭŭsvĕ lăpĭs. *V. Voy.* Marmor. || *Pierre précieuse.* Gēmmă vĕl ā dĭgĭtō, vĕl cădĭt aūrĕ lăpĭs. *M.* (XI, 50). Ēlăpsūsquĕ căvā fīngĭtŭr aūrĕ lăpĭs. *O.* Sīc ădămās, pūnctŭm lăpĭdĭs, prĕtĭōsĭŏr aūrō ēst. *Manil.* (IV, 924). SYN. Lăpīllŭs. *Voy.* Gemma, Unio. || *Petites pierres blanches et noires, avec lesquelles on marquait les jours heureux ou malheureux.* Quōd lăpĭde īllā dĭēs cāndĭdĭōrĕ nŏtăt. *Cat.* (68, 148). SYN. Lăpīllŭs. *Voy.* Calculus. || *Calcul dans la vessie.* Quī lăpĭdēs rēnūm trītŭs pŏtŭsquĕ rĕsōlvĭt. *Prisc.* (*Peri.* 983). || *Au fig. Homme stupide, statue.* Heī, quĭd stās, lăpĭs? *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 3). *Voy.* Statua. || † *arch. f.* Sūblātæ sūnt āgmĭnĕ tāntō Tūnc lăpĭdēs. *Enn.* (apud *Non.* 3, 123).

Lăpĭthæ, ārŭm, *m. pl.* (Λαπίθαι). *Les Lapithes, peuple de Thessalie, combattirent avec les Centaures aux noces de Pirithoüs.* Lūxŭrĭānt Lăpĭthārum ĕpŭlæ. *St.* Mārs pērdĕrĕ gēntēm Īmmānēm Lăpĭthūm vălŭĭt. *V.* EP. Fĕrī, trŭcēs. || *Au sing.* Īllīsĭt frōntī Lăpĭthæ Cĕlădōntĭs, ĕt ōssă. *O.* Hīs Lăpĭthēs āssuĕrăt ĕquīs. *V. Fl.* || *Qqf. f.* Lăpĭthæ gĕnŭs hērōīnæ. *Pp.* (II, 2, 9).

Lăpĭthæŭs *et* Lăpĭthēĭŭs, ă, ŭm (Λαπίθαιος *et* Λαπιθήϊος). *Des Lapithes.* Lăpĭthææ glōrĭă gēntĭs. *O.* Nēc quæ Lăpĭthēĭă mōvĭt Prœlĭă. *Id.*

Lāppă, æ, *f. Bardane, plante.* Mīxtă tĕnāx sĕgĕtī crēscĕrĕ lāppă sŏlĕt. *O.* Lāppæquĕ trĭbŭlīque ābsīnt. *V.* || *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 7, 72.)

Lāpsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Lābor. *Chanceler, tomber.* Vīdī lāpsārĕ crŭēntæ Vūlnĕrĕ Mȳrmĭdŏnīs. *St.* Īn mūltō lāpsāntēm sānguĭnĕ nātī. *V. Voy.* Labo.

Lāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Lābor. *Tombé.* Sī pătĭnām, pĕdĕ lāpsŭs, frāngăt ăgāsŏ. *H.* Dē cœlō lāpsă pĕr ūmbrās Stēllă. *V.* SYN. Cădēns, dēlāpsŭs, dĕcĭdŭŭs, cădūcŭs. || *Qui va ou descend en se glissant, qui s'insinue.* Lāpsæ pĕr Tĭbĕrīm vŏlānt cărīnæ. *M.* (IV, 64). Dēmīssūm lāpsī pĕr fūnēm. *V.* Īmă dŏlōr bălāntūm lāpsŭs ăd ōssă. *Id.* Tăcĭtō pĕdĕ lāpsă vĕtūstās. *O.* SYN. Dēlāpsŭs, dēscēndēns, sērpēns, īrrēpēns, īnsĭnŭātŭs. || *Au fig. Abattu.* Rēgĭă, crēdĕ mĭhī, rēs ēst sūccūrrĕrĕ lāpsīs. *O.* Lāpsīs quæsītum ōrācŭlă rēbŭs. *V.* SYN. Jăcēns, prōstrātŭs, āfflīctŭs. || *Qui a failli.* Nūm vērbō lāpsŭs ĭn ūnō? *O.* || *Eccl. Renégat, hérétique.* Nēc stāndī vīrēs lĭcŭīssĕt sūmĕrĕ lāpsīs. (*Prov. Div.* 780.)

Lāpsŭs, ūs, *m. Chute.* Nĭmĭōquĕ grăvēs sŭb pōndĕrĕ lāpsūs. *L.* Īnfrēnīs ĕquī lāpsū tēllūrĕ jăcēntem. *V.* SYN. Cāsŭs, *qqf.* rŭīnă. || *Vol d'un oiseau qui s'abat.* Hōrrĭfĭcō lāpsū dē mōntĭbŭs ādsūnt (Harpyiæ). *V.* Aūt ăvĭūm lāpsŭs. *St. Voy.* Volatus. || *Action de se glisser.* Āt gĕmĭnī lāpsū dēlūbra ăd sūmmă drăcōnēs Ēffŭgĭūnt. *V.* SYN. Āllāpsŭs. || *Cours.* Quūm mĕdĭō vōlvūntŭr sīdĕră lāpsū. *V.* Cĕlĕrī pērgūnt ŭbĭ flūmĭnă lāpsū. *L.* Āncĭpĭtēs rērūm lāpsŭs. *Cl.* Ēt cĕlĕrī lāpsū gaŭdĭă fālsă flŭūnt. *Prosp.* (*Epigr.* 93). *Voy.* Cursus. || *Ce qui fait rouler.* Lāpsūsquĕ rŏtārŭm Sŭbjĭcĭūnt pĕdĭbŭs. *V.* || *Au fig. Erreur, faute. Eccl. Péché.* Ān sēptēm lāpsŭs hŏmĭnī īndūlgērĕ lĭcĕrĕt. *Juvc.* (III, 436) Lāpsĭbŭs īndūlgēns vĕnĭă. *Rustic. Helpid.* (*Benef. Christ.* vs. 33). *Voy.* Culpa, Peccatum.

Lăquĕārĭă, ĭŭm, *n. pl. Lambris, plafond.* Ērĭgĭtŭr, sūmmīquĕ fĕrĭt lăquĕārĭă tēctī. *V.* Dēpēndēnt lȳchnī lăquĕārĭbŭs aūrĕīs. *Id.* Nĭtĕt cēlsīs lăquĕārĭbŭs aūrŭm. *St.* SYN. Lăcūnăr. EP. Āltă, cēlsă, căvă; cælātă, aūrĕă, fūlgēntĭă, nĭtēntĭă, nĭtĭdă, splēndĭdă. PPH. Lăquĕātă tēctă. Trăbēs aūrō nĭtĭdæ. VERS. Nōn fūlgĕt āltīs splēndĭdūm tēctīs ĕbŭr. *H.* Crāssō lăquĕārĭă fūlvă mĕtāllō. *St.* || † *Au sing.* Lăquĕăr, Lăquĕārĕ, ĭs, *et* Lăquĕārĭŭm, ĭī, *n.* Sī nĭtŏr aūrī Sūb lăquĕārĕ dŏmŭs ănĭmūm nōn tāngĭt ăvārŭm. (*Cutex,* 62. *Prisc.* 691, agnoscit *Laquear*; *Isid.* autem 19, 12, et *Serv.* ad *Æ.* I, 733, volunt *Laquearium.*)

Lăquĕātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* Laquear). *Lambrissé.* Ēt cūrās lăquĕātă cīrcŭm Tēctă vŏlāntēs. *H.* Lăquĕātă aūrātăquĕ tēmplă. *Lr.* (II, 28). || 2. (*De* Laqueus). *Pris au filet, enlacé, et au fig.* Fīt lăquĕŭs lăquĕātŭs hŏmō. *P. Nol.* (20, 74). Sīc vĭdŭæ gĕnĭtō lăquĕātō, deīndĕ rĕdūctō. *Fort.* (X, 6, 41).

Lăquĕŏ, ās, ārĕ. 1. (*de* Laqueus). *Entourer d'un filet, tendre un filet, prendre au filet.* Ēxtēntīs lăquĕārĕ prŏfūndŭm Rētĭbŭs. *Man.* (V, 659). Pēr sēnōs cīrcum ūsquĕ sĭnūs lăquĕābĭs, ŭt ōmnēm. *Grat.* (*Cyn.* 29). || *Au fig.* Sī tē fōrtĕ ŏcŭlī dēxtrī lăquĕāvĕrĭt ērrŏr. *Juvc.* (I, 553). *Voy.* Illaqueo. || 2. (*De* Laquear). *Lambrisser.* Īgnĭbŭs īn vărĭās cœlūm lăquĕāntĭă fōrmās. *Man.* (I, 532, sidera).

Lăquĕŭs, ī, *m. Lacet, filet, piége.* Tūm lăquĕīs căptārĕ fĕrās, ēt fāllĕrĕ vīscō. *V.* Lăquĕī quōs cāllĭdŭs ābdĭdĭt aūcĕps. *O.* SYN. Vīncŭlŭm, rētĕ. || *Nœud coulant pour se pendre.* Īndĭcĭūm lăquĕī cœptæquĕ mĭnātŭr Mōrtĭs. *O. Voy.* Strangulo. || *Au fig. Piége, ruse.* Nēc vōs rĭvālī lăquĕōs dīspōnĭtĕ. *O.* Nōn pŏtĕrăm ăd lăquĕōs caūtĭŏr ēssĕ tŭōs. *Tib.* (I, 9, 46). Cōllĭgĕre ērrōrīs lăquĕōs lābēmquĕ jŭbēbĭt. *Juvc.* (III, 12). *Voy.* Insidiæ, Dolus.

1. Lār, Lărĭs, *m.*; Lărēs, ĭŭm *ou* ŭm, *pl. Deux fils de la nymphe Lara ou Larunda et de Mercure, devinrent des dieux protecteurs de Rome.* Fītquĕ grăvīs, gĕmĭnōsquĕ părĭt, quī cōmpĭtă sērvānt, Ēt vĭgĭlānt nōstrā sēmpĕr ĭn ūrbĕ Lărēs. *O.* (*Fast.* II, 616). *Voy.* Larunda. || *En gén. Génie protecteur d'une ville.* Pērgămĕūmquĕ Lărēm. *V.* Sēd pătrĭī sērvātĕ Lărēs: ālŭīstĭs ēt īdēm. *Tib.* (I, 10, 15). || *Leurs statues étaient dans les carrefours.* Cōmpĭtă grātă dĕō, cōmpĭtă grātă cănī: Ēxăgĭtānt ēt Lăr ēt tūrbă Dĭānĭă fūrēs. *O.* (Cf. *Fast.* l. cit.) || *Dieux domestiques.* Rēddĕrēque āntīquō mēnstrŭă tūră Lărī. *Tib.* (I, 3, 34). Lărēm cŏrōnă nōstrūm dĕcŏrārī vŏlŏ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 1). Vĭgĭlānt nōstră sēmpĕr ĭn ædĕ Lărēs. *O.* Sī tūrĕ plācārīs, ēt hōrnā Frūgĕ Lărēs. *H.* SYN. Pĕnātēs. || *Au fig. Foyers.* Pōsĭtōsquĕ vērnās.. Cīrcūm rĕnĭdēntēs lărēs. *H.* Ēt lārgă fēstōs lūcĕt ăd lărēs sĭlvă. *M.* (III, 58). SYN. Fŏcŭs || *Au sing. Habitation, maison, séjour, retraite.* Sūb tērrīs fŏdĕrĕ lărēm. *V.* Ēt ăvĭtŭs āptō Cūm lărĕ fūndŭs. *H.*

Hērēdēm dŏmĭnūmquĕ sŭī tŭmŭlīvĕ lărīsvĕ. *M.* (XI, 49). Căpĭtōlĭă cērnēns, Quæ nōstrō frūstrā jūnctă fŭĕrĕ lărī. *O.* Īnvīsŭs, īncērtī lărĭs. *Sen.* (*Med.* 21). SYN. Pĕnātēs, dŏmŭs. || *Qqf. Nid.* Quūm răpĭt ālcyŏnēs mĭsĕræ fētūmquĕ lărēmquĕ. *V. Fl.*

2. Lār, *m. Comme* Lars.

Lără. *Voy.* Larunda.

Lārdūm, *et primitivt.* Lārĭdūm, ī, *n. Lard.* Ēt nātālĭtĭūm cōgnātīs pōnĕrĕ lārdūm. *J.* (11, 84). Sēmēsăquĕ lārdī Frūstă dĕdĭt. *II.* Pīnguĭă cūr īllīs gūstēntūr lārdă călēndīs. *O.* Quāntă pērnīs lābēs vĕnĭēt! quāntă pēstīs lārĭdō! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3. Sic et *Men.* I, 3, 27).

Lārēntĭă. *Voy.* Laurentia.

Lărēs, *pl. Voy.* Lar 1.

Lārgē *et* Lārgĭtĕr, *adv. Largement, abondamment, beaucoup.* Æthēr Īntĕgĭt, ēt lārgē dīffūsō lūmĭnĕ rīdēt. *Lr.* (III, 22). Līgnă sŭpēr fŏcō Lārgē rĕpōnēns. *II.* Lārgĭtĕr īn tāntō spătĭō tămĕn aūfĕrĕt ūndīs. *Lr.* (VI, 622). Fōrtāssīs ēt īstīnc Lārgĭtĕr ābstŭlĕrīt lōnga ætās. *II.* Nē pōtūm lārgĭŭs æquō Rīdĕăt. *Id.* Dōctī lārgĭŭs ēvăgēntŭr āmnēs. *St.* (De his adverbiis cf. *Charis.* p. 164). SYN. Ăbūndē, etc. *Voy.* Multum. || † *Avec un génit. Beaucoup de.* Īllīc īnēsse aūri ātque ārgēntī lārgĭtĕr. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 144. *Ib.* V, 2, 28).

† Lārgībŏr, *arch. pour* Largiar. Tūm lībērtātēm Chrȳsălō lārgībĕrĕ. *Plaut.* (*Bacch.* IV, 7, 30). Nāmque hŭmĭlī dūlcēm lārgībōr cōrdĕ sălūtēm. *Juvc.* (II, 569).

† Lārgĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Abondant.* Lārgĭfĭcā stīpĕ dītāntēs. *Lr.* (II, 627).

† Lārgĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule abondamment.* Lārgĭflŭūm fōntēm scătĕre, ātque ērūmpĕrĕ lūmĕn. *Lr.* (V, 597. Et *Pacuv.* apud *Cic. de Or.* 3, 39, largifluo imbre). Cūr mānānt lăcrĭmīs lārgĭflŭīs gĕnæ? *Sev. Sanct.* (*Carm. Buc.* 3).

† Lārgĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Bavard.* Īstănc prætrūncārī līnguām lārgĭlŏquām. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 47).

† Lārgĭŏ, īs, īrĕ, *arch. Comme le suiv.* Quōd vīscŭs dĕdĕrăt, tŭ quĭdem hōc īn vīscĕră lārgī. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 19. *Att.* ibid.).

Lārgĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Donner libéralement.* Præsēntī tĭbĭ mātūrōs lārgīmŭr hŏnōrēs. *II.* Quĭd sĭt lārgīrī, quĭd sĭt dōnārĕ, dŏcēbŏ. *M.* (IV, 56). Quīsquĭs hŏnōs tŭmŭlī, quĭdquĭd sōlāmĕn hŭmāndi ēst, Lārgĭŏr. *V.* Lārgībăr mūnĕră sōmnō. *Pp.* (I, 3, 25). SYN. Dō, trĭbŭŏ, dōnŏ, īmpērtĭŏr, præbĕŏ. *Voy.* Dono. || † *Pass. Voy.* Largitus.

Lārgĭtās, ātĭs, *f. Libéralité.* Aūt lārgĭtātĕ nĭmĭa, aūt pārsĭmōnĭā. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 32). Sī blāndă sēmpēr mīscĕātŭr lārgĭtās. *Prud.* (*Cath.* 7, 210).

Lārgĭtĕr. *Voy.* Large.

Lārgītĭŏ, ōnĭs, *f. Libéralités, largesses.* Quēm nūlla āmbĭtĭŏ, nūlla ūnquām lārgītĭŏ... Mŏvērĕ pŏtŭīt dē stātū. *Laber.* (apud *Macr. Sat.* 2, 7). Cūjŭs ăpŭd fămŭlōs jām tūm lārgītĭŏ pūră. *Victor* (*Gen.* I, 300). *Voy.* Donum.

† Lārgītŏr, ārĭs, ārī, *d. fréq. de* Largior. Ēx eā lārgītāri īllī. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 14).

Lārgītŏr, ōrĭs, *m. Qui donne largement, libéral.* Tūnc, īnquĭt, lārgītŏr ŏpūm, quī mēntĕ prŏfūsā. *St.* (*Silv.* III, 1, 90). Mĕmŏrābĕrĕ săcrī Lārgītōr lătĭcĭs. *Sil.* Măgīstĕr ārtĭs, īngĕnīquĕ lārgītŏr Vēntĕr. *Pers.* (*Prol.* 10). SYN. Dătŏr.

Lārgītŭs, ă, ŭm, *part. de* Largior. *Qui a donné.* Tōtās lārgītŭs hăbēnās Līvĭŭs ācĕr ĕquō. *Sil.* || *Pass. Donné.* Quūm lārgītă tŭĭs sīnt mūtă sĭlēntĭă vōtīs. *Tib.* (IV, 1, 130). Sērvāns lārgītă, crĕānsquĕ Dē mĕrĭtīs mĕrĭtă. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 185). SYN. Dătŭs, trĭbūtus.

† Lārgĭtŭs, *adv. Comme* Large. Quĭd lăcrĭmās lārgĭtŭs? Prōlŏquĕrĕ. *Afran.* (apud *Non.* 11, 44).

Lārgĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Lăcĕrāt lăcērtūm Lārgī mōrdāx Mēmmĭŭs. *Inscr.* (ap. *Cic. de Orat.* 2, 59. Senarium hactenus non viderunt).

Lārgŭs, ă, ŭm. *Abondant.* Sānguĭnĕ lārgō Cōlla ārmōsquĕ lăvānt. *V.* Lārgō flētū sĭmŭl ōră rĭgābăt. Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthēr (vestit). *Id.* Lārgĭŏr īgnĭs. *II.* Fōns lārgŭs ăquæ. *L.* Lārgīssĭmă cūnctă Māgnĭfĭcāsque dăpēs. *Juvc.* (III, 743). SYN. Ăbūndāns, mūltŭs, plūrĭmŭs, bĕnīgnŭs. || *Fertile.* Lārgăquĕ prōvēnīt cēssātīs mēssĭs īn ārvīs. *O. Voy.* Fertilis. || *Qui possède en abondance, riche.* Lārgŭs ŏpum, ēt līnguā mĕlĭŏr. *V.* (*Æ.* XI, 339. Ubi *Serv.*). Ēt lārgæ sæpĕ dăpāntŭr ŏpēs. *O. Voy.* Dives. || *Ample, honorable.* Tām lārgŭs hŏnōs. *V. Fl.* SYN. Āmplŭs. || *Qui donne largement, libéral, prodigue.* Ēffūsā lārgŭs hăbēnā. *Sil.* Lārgūsquĕ răpīnæ. *Id.* Lārgūsque ănĭmæ. *St.* Spēs dōnārĕ nŏvās lārgŭs. *II.* SYN. Lībĕrālĭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Īngĕnĭīquĕ sŭī dīctŭs cōgnōmĭnĕ Lārgŭs. *O.*

Lārĭdēs, æ, *m. Nom de guerrier.* (*Virg.* X, 394.)

Lārĭdūm. *Voy.* Lardum.

Lārīnās, ātĭs, *m. f. n., et* Lārīnŭs, ă, ŭm. *De Larinum, ville sur les confins de l'Apulie.* Lārīnātĭă sīgnă. *Sil.* Lēctæ cŏmĭtēs, Lārīnăquĕ vīrgŏ. *V.* || Lārīnātēs, *pl. Habitants de Larinum.* Quăquĕ jăcēt sŭpĕrī Lārīnās āccŏlă pōntī. *Sil.* Āc Lārīnātūm dēxtrīs, etc. *Id.* (Alii leg. *Lirinatum*).

Lārīssă, æ, *f.* (Λάρισσα). *Larisse, ville de Thessalie, patrie d'Achille.* Ātque ōlīm Lārīssă pŏtēns, vēl nōbĭlĕ quōndăm. *L.* Nēc tām Lārīssæ pērcūssīt cāmpŭs ŏpīmæ. *II.* || 2. *Voy. le suiv.*

Lārīssæŭs, ă, ŭm (Λαρισσαῖος). *De Larisse.* Quōs nĕquĕ Tȳdīdēs, nēc Lārīssæŭs Ăchīllēs. *V.* Lārīssæă Cŏrōnĭs. *O.* || 2. *De la citadelle d'Argos, nommée Larissa.* Dē vērtĭcĕ Lārīssæō Ōstēndīt Bēllōnă făcēm. *St.* (*Th.* IV, 5. Cf. *Liv.* 32, 25; *Serv.* ad *Æ.* I, 628).

Lārĭŭs, ĭī, *m. Lac Larius, auj. lac de Côme, dans l'Italie supérieure.* Ānnĕ lăcūs tāntōs? tē, Lārī māxĭmĕ, tēquĕ. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *De ce lac.* Cōmī mœnĭă Lārĭūmquĕ līttŭs. *Cat.* (35, 4).

Lārĭx, ĭcĭs, *f.* (λάριξ). *Mélèze, arbre résineux.* Ēt lārĭcēs, fūmōquĕ grăvēm sērpēntĭbŭs ūrūnt. *L.*

Lārōnĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 23, 36; *Mart.* II, 32.)

Lārōnĭŭs, ĭī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* XIV, 534.)

Lārs *ou* Lār, Lārtĭs, *m. Dignité militaire chez les Étrusques; par ext. Chef (barbare).* Tērtĭa ŏpīmă dĕdīt spŏlĭātŭs Ārĕmŏrĭcŭs Lārs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Histor.* 15. *Prisc.* 645, et *Charis.* 110, volunt *Lar* in casu recto).

Lārtĭădēs, æ, *m. Comme* Laertiades. Căptūs pēllācĭs Lārtĭădæ īnsĭdĭīs. *Aus.* (*Epit. Her.* 12, 4. Item Λαρτίου ap. *Soph. Aj.* 1).

† Lārŭă, æ, *f. diérèse pour* Larva. Jām dēlīrāmēntă lŏquĭtŭr; lārŭæ stĭmŭlānt vĭrūm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 66. *Id. Aul.* IV, 4, 15; *Merc.* V, 4, 20). *Voy.* Larvatus.

† Lārŭātŭs. *Voy.* Larvatus.

Lărūndă *et* Lără, æ, *f. Nymphe du Tibre, mère des Lares.* Nēc Gĕnĭūs dŏmŭūm, Lărūndā prōgĕnĭtŭs Lār. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Diis*, 9). Fōrtĕ fŭīt Nāīs Lără nōmĭnĕ: prīmă sĕd īllī. *O.* (*Fast.* II, 585. Cf. *Varr. L. L.* 5, 74).

Lărŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* XVI, 47.)

Lārvă, æ, *f. Masque.* Nīl īllī lārva aūt trăgĭcīs ŏpŭs ēssĕ cŏthūrnīs. *II.* SYN. Pērsōnă. *Voy. ce mot.* || *Ordint. au plur. Larves, spectres, fantômes; Eccl. Démons.* Quī nōmĕn īn ūrnīs Quærūnt āc tŭmŭlīs

ăc lārvās sānguĭnĕ plăcānt. *Prud.* (*Sym.* II, 839). Impŏsĭtā ērgō mănū pŭĕrō fĕră lārvă rĕcēdĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 442). *Voy.* Larua, Lemures. || Lārvārŭm plēnŭs. *Furieux, en délire.* (*Pl. Amph.* II, 2, 145.) *Voy.* Larvatus.

Lārvālĭs, *arch.* Lārŭālĭs, ĕ. *De spectre; de la mort.* Prōjĭcĭt, ăc nĕbŭlīs lārvālĭbŭs ēxŭĭt ārtūs. *Arat.* (I, 479). Pāllōrēm măcĭēmquĕ lārŭālēm. (*Anthol.* II, p. 507. Sic edd. vett. et *Aldus*. Alii male, *larvialem*. Quidam legunt *larvularum*.)

Lārvātŭs, *arch.* Lārŭātŭs, ă, ŭm. *Furieux, en délire.* Nūm lārŭātŭs aūt cērrītŭs? fāc scĭăm. *Pl.* (*Men.* V, 4, 2. *Id. fragm.* apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 229. Cf. *Non.* 1, 213, et *Fest.*)

† Lārvĕŭs, ă, ŭm. *Du démon.* Lārvĕŭs hōstĭs. *Fort.* (V, 6, 12).

Lārvĭālĭs. *Au lieu de* Larvalis.

? Lārvŭlă, æ, *f. dimin. de* Larva. *Voy.* Larvalis.

Lăsănŭm, ī, *n.* (λάσανον). *Pot de nuit.* Pŭĕrī lăsănūm pōrtāntēs œnŏphŏrūmquĕ. *H.* SYN. Mătēllă.

† Lāscīvāns, tĭs. *Comme* Lasciviens. Cēdăt Cēcrŏpiī lāscīvāns būcŭlă fābrī. (*Anthol.* II, p. 446.)

Lāscīvē *et* Lāscīvĭtĕr, *adv.* *En folâtrant.* Ēt, sī pērsūltāns ărĭēs lāscīvĭŭs hērbās Āppĕtĭt. *Avien.* (*Arat.* 514). Lāscīvĭtĕrquĕ lūdūnt. *Læv.* (apud *Charis.* 183).

Lāscīvĭă, æ, *f.* *Esprit folâtre, gaieté.* Căpŭt rēdĭmīrĕ cŏrōnīs, Flōrĭbŭs ēt fŏlĭīs, lāscīvĭă lætă mŏnēbăt. *Lr.* (V, 1399). Ŭt prŏvēctĭōnĕ lætī pīscĭūm lāscīvĭām īntŭāntŭr. *Cic.* (*Div.* 1, 14). SYN. *qqf.* Lūsŭs, lūdŭs. EP. Lætă, hĭlărĭs, ēffūsă, sŏlūtă. || *Qqf. Lascivité.* Lāscīvĭă nōstră jŭvābăt. *O.* (*Her.* 15, 47). SYN. Nēquĭtĭă. *Voy.* Libido.

† Lāscīvĭbūndŭs, ă, ŭm. *Folâtre.* Lāscīvĭbūndūm tām lŭbēntĕr cūrrĕrĕ. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 16).

Lāscīvĭēns, tĭs. *Comme* Lascivus.

Lāscīvĭō, īs, īrĕ, *n.* *Bondir, folâtrer, se jouer.* Lāscīvĭtquĕ fŭgā, lāctāntĭăque ūbĕră quærĭt (agnus). *O.* Nūnc prīmă tāngēns rōstră lāscīvĭt chŏrŭs. *Sen.* (*Ag.* 454). SYN. Ēxsūltō, lūdŏ. || *Au fig.* Īnsŏlĭtīsquĕ dŏcēt gălĕām mītēscĕrĕ sērtīs : Fērrātŭs lāscīvĭt ăpēx. *Cl.* || *Être transporté* (*bondir*) *de joie.* Sŭccēssū dūm vīctŏr ŏvāns lāscīvĭt. *Prud.* (*Sym.* I, 123). SYN. Ēxsūltō, etc. *Voy.* Gaudeo.

Lāscīvĭtĕr. *Voy.* Lascive.

Lāscīvŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Lascivus. (*Læv.* apud *Prisc.* 903.)

Lāscīvŭs, ă, ŭm. *Qui saute, bondit, se joue.* Flōrēntēm cy̆tĭsūm sĕquĭtūr lāscīvă căpēllă. *V.* Tĕnĕrō lāscīvĭŏr hœdō. *O.* Quēm dīgrēssă rĕlĭquī Lāscīvum, ĕt prōnō vĕxāntēm grāmĭnă cūrsū. *St.* SYN. Ēxsūltāns, ērrāns, văgŭs, lūdēns, lūdĭbūndŭs, pĕtŭlāns, prŏcāx, prŏtērvŭs. || *Folâtre, badin.* Mālō mē Gălătēă pĕtĭt, lāscīvă pŭēllă. *V.* Lūdēntēm lāscīvă, sĕvērūm sērĭă dīctū (decent). *H.* || *Au fig.* Lāscīvīs hĕdĕrīs āmbĭtĭōsĭŏr. *H.* Lāscīvī cōnflīgūnt æquŏrĕ lēmbī. *Cl.* || *Lascif, érotique.* Lāscīva ēst nōbīs păgĭnă, vītă prŏba ēst. *M.* (I, 5. *Id.* V, 2, lascivi libelli). Pēllēntĕ lāscīvōs ămōrēs Cānĭtĭē. *H.* SYN. Īmpūrŭs, ōbscēnŭs, īmprŏbŭs, etc. *Voy.* Impudicus.

Lāsĕr, ĕrĭs, *n.* *Laser, gomme extraite du* laserpitium (*qu'on croit être l'*assa fœtida). Nēctărĕūm vītĭēnt nūnc lāsĕră tētră rŏsātŭm. *Eucheria* (vs. 23. Cf. *Isid. Or.* 17, 9).

Lāsērpīcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit le* laserpitium. Lāsērpīcĭfĕrīs jăcēt Cy̆rēnīs. *Cat.* (7, 4).

Lāsērpītĭŭm, ĭī, *n.* *Plante dont on extrait le* laser. Hōc ānnō mūltūm fŭtūrūm sīrpe ēt lāsērpītĭŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 16. *Id. Ps.* III, 2, 27).

Lāssātŭs, ă, ŭm. *Fatigué.* Īn mărĕ lāssātīs vŏlŭcrīs văgă dēcĭdĭt ālīs. *O* *Voy.* Lassus.

† Lāssēscō, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se lasser.* Vīctō lāssēscĕrĕ vīsū. *Prud.* (*Sym.* II, 101).

Lāssĭtūdō, ĭnĭs, *f.* *Lassitude, fatigue.* Ŭbĭ lăbōrĕ lāssĭtūdo ēst ēxĭgūnda ēx cōrpŏrĕ. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 4. *Id. Bac.* I, 1, 75). Lāssĭtūdĭnēmquĕ nĭmĭām mănŭūm mōllĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (ap. *Gell.* 2, 26, abluam).

Lāssŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Lasser, fatiguer.* Jām sătĭs īnvălĭdōs călămō lāssāvĭmŭs ārtūs. *O.* Nōstrīs lāssāvīt brăchĭă plāgīs. *Pp.* (IV, 8, 67). SYN. Dēlāssŏ, fătīgŏ, frāngŏ, cōnfĭcĭŏ. || *Au fig.* Dōnĕc lāssāvĭt ĕūntēs Lūx ŏcŭlōs. *St.* Sūpplĭcĭbūs dŏmĭnūm lāssārĕ lĭbēllīs. *M.* (VIII, 31).

Au pass. Īn mōllī nēquīcquām lāssŏr ărēnā. *O.* Ānnōsăquĕ rōbŏră tōrquēns Lāssātŭr (ventus). *L.* SYN. Fătīgŏr, dēfĭcĭŏ, fătīscŏ, cădŏ.

Lāssŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Lassus. (*Catul.* 63, 35.)

Lāssŭs, ă, ŭm. *Las, fatigué.* Hīc pŭĕr ēt stŭdĭō vēnāndī lāssŭs ēt æstū. *O.* Ēquŏvĕ Lāssŭs ăb īndŏmĭtō. *H.* SYN. Lāssātŭs, fēssŭs, dēfēssŭs, fătīgātŭs, frāctŭs, etc. *Voy.* Fessus. || *Au fig.* Vērbīs lāssās ŏnĕrāntĭbŭs aūrēs. *H.* Lāssăsquĕ rĕfūndĕrĕt ūndās. *L.* Frūctĭbŭs āssĭdŭīs lāssă sĕnēscĭt hŭmŭs. *O.* || *Incliné.* Lāssōvĕ păpāvĕră cōllō. *V.* Cĭthærōn Pōrrĭgĭtŭr, lāssūmque īnclīnăt ăd æquŏră mōntēm. *St.* SYN. Īnclīnātŭs, dēclīvĭs. || *Languissant, malade.* Sæpĕ tŭlĭt lāssīs sūccŭs ămārŭs ŏpēm. *O.* *Voy.* Languidus, Æger. || Lāssæ rēs. *L'adversité.* Lāssīsquĕ pĕtīt sōlātĭă rēbŭs. *O.* (Adde *Pl. Stich.* IV, 1, 17).

Lātē, *adv.* *Au loin.* Ēxĭt, ēt ōbdŭctō lātē tĕnĕt ōmnĭă līmō. *V.* Pūrpŭrĕŭs, lātē quī splēndĕăt (pannus). *H.* Dīvĕs ăgrī Dŏry̆lās, quō nōn pōssēdĕrăt ăltĕr Lātĭŭs. *O.* SYN. Prŏcŭl. || *Au fig.* *Largement, longuement.* Ī nūnc, ēt Phry̆gĭæ lātē prīmōrdĭă gēntĭs (refer). *O.* Īntĕgrīs ŏpĭbūs nŏvī nōn lātĭŭs ūsŭm. *H.* Īndūlgēnt sĭbĭ lātĭŭs īpsī. *J.* (14, 234).

Lătĕbră *ou* Lătēbră, æ, *f.*, *et ordint.* Lătĕbræ, ārŭm, *pl.* *Cachette, retraite.* Tūm, lătĕbrās ănĭmæ, pēctŭs mūcrōnĕ rĕsōlvĭt. *V.* Dūlcēm fērrĕ cĭbum, ēt cūrvās præbērĕ lătĕbrās. *Id.* Nōn sătĭs ēst mūrīs lătĕbrās quæsīssĕ păvōrī. *L.* Tĭbĭ tūtă lătĕbră Lēsbŏs ĕrĭt. *Id.* Fŭgĭt ănūm, lătĕbrāmquĕ pĕtĭt. *O.* SYN. Rĕcēssŭs, căvērnă, spĕcŭs, *qqf.* sĭnŭs, ūmbră. *Voy.* Antrum. || *Éclipse.* Dēfēctŭs sōlīs lūnæquĕ lătĕbrās. *Lr.* (V, 750). || *Au fig.* *Voile, mystère.* Pĕrĭĕrĕ lătĕbræ Tōt scĕlĕrŭm. *L.* Ēt lătĕbrās vĭtĭīs nōx dăbĭt īpsă tŭīs. *O.* SYN. Tĕnĕbræ, rĕcēssŭs, ārcānŭm.

† Lătĕbrĭcŏlă, æ, *m. f.* *Qui fréquente les mauvais lieux.* (*Pl. Trin.* II, 1, 14).

Lătĕbrōsē, *adv.* *Dans un lieu caché.* (*Pl. Trin.* II, 2, 2).

Lătĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Propre à servir de cachette.* Cuī dŏmŭs ēt dūlcēs lătĕbrōso īn pūmĭcĕ nīdī. *V.* Lătĕbrōsīs cōllĭbŭs Āstŭr. *Sil.* Mērsă lătĕbrōsīs cry̆ptă pătēt fŏvĕīs. *Prud.* (*Peri.* 11, 154). SYN. Ōbscūrŭs, ābdĭtŭs, rĕdŭctŭs. *Voy.* Arcanus. || — lŏcŭs. *Lieu de débauche.* (*Pl. Cist.* I, 1, 22; *Bac.* III, 3, 26.) || *Qui se cache, caché.* Pērdĭdĭt pēstēm lătĕbrōsă sērpēns. *Sen.* (*OEd.* 152). *Voy.* Abditus.

Lătēns, tĭs. *Caché.* Trēs nŏtŭs ābrēptās īn săxă lătēntĭă tōrquĕt. *V.* Caūsās pĕnĭtŭs tēntārĕ lătēntēs *Id.* *Voy.* Abditus, Arcanus.

Lătēntĕr. *D'une manière cachée.* Sī rēs ēst ăncēps īstă, lătēntĕr ămā. *O.* Tēctām lătēntĕr vērtĭt īn Tārsōs fŭgăm. *Prud.* (*Cath.* 7, 105). *Voy.* Furtim.

Lătĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n.* *Être caché, se cacher.* Frīgĭdŭs, ō pŭĕrī, fŭgĭte hīnc, lătĕt ānguĭs īn hērbā. *V.* Tū pōst cārēctă lătēbās. Aūt ălĭquīs lătĕt ērrŏr. *Id.* Āt nōstrūm tĕnĕbrīs ŭtĭnām lătŭīssĕt īn īmīs Īngĕnĭŭm! *O.* SYN. Lătēscŏ, lătĭtŏ, dēlĭtēscŏ, ābdŏr, ābscōndŏr, cōndŏr, ŏccūltŏr, tĕgŏr, cēlŏr. PPH. Mē ābdŏ, cōndŏ, ŏccūltŏ, ābscōndŏ, etc. Clām, ŏccūltē

lătĕō. Sŭm ŏccūltŭs, īnvīsŭs, ĭnādspēctŭs. Tĕnĕbrās, lātĕbrās quærŏ. Lātĕbrīs, tĕnĕbrīs, ūmbrīs mē ābdŏ, cōndŏ, ŏccūltŏ, dō, cōmmĭttŏ. Īn lātĕbrīs ăgŏ. Ŏcŭlōs fŭgĭŏ. Lātĕbrīs dēfēndŏr. Lūcĕm fŭgĭŏ, vītŏ. VERS. Aūt hōc īnclūsī ligno ŏccūltāntŭr Ăchīvī. V. Ābdĭdĕrāt sēse, ātque ārīs īnvīsă sĕdēbăt. Nĕquĕ cērnĭtŭr ūllī. Līmōsōquĕ lăcū pēr nōctem ōbscūrŭs ĭn ūlvā Dēlĭtŭī. Nōn æquō dărĕ sē cāmpō, sēd tūtă fŏvērĕ Căstră. Id. Cōnspēctŭm lūcēmquĕ fŭgĭt, tĕnĕbrīsquĕ pŭdōrēm Ābdĭt. O. Ēst dĕŭs, ŏccūltōs quī vĕtăt ēssĕ dŏlōs. Tib. Ābdĭtŭs īntĕrĕā lătĕt ēt sēcrētŭs ădūltĕr. J. || Vivre dans l'obscurité. Crēdĕ mĭhī, bĕnĕ quī lătŭĭt, bĕnĕ vīxĭt. O. Mĭnūtă plēbēs făcĭlī præsĭdĭō lătĕt. Ph. || Échapper à, être ignoré de. Nōn lătŭērĕ dŏlī frātrēm Jūnōnĭs ĕt īræ. V. Nīl īllūm, tōtō quŏd fĭt ĭn ōrbĕ, lătĕt. O. SYN. Fŭgĭŏ, fāllŏ, prætĕrĕŏ. || † Qqf. Avec le dat de la personne. Āt mĭhĭ sēmpĕr... Ŭt sŭpĕrī vŏlŭērĕ, lătē. L. (I, 418). Hōstīquĕ prŏpīnquō Rōmă lătĕt. Sil. (XII, 614).

Lătĕr, ĕrĭs, m. Brique. Nōn mīrōr, vĕtŭs ēst mācĕrĭă, lătĕrēs sī vĕtĕrēs rŭūnt. Pl. (Truc. II, 2, 50 Ib. 49, latere). Nēc lătĕrĕ cōctō, quō Sēmīrămĭs lōngăm Băbȳlōnă cīnxĭt. M. (IX, 76). Quī cōctōs lătĕrēs, lēntōquĕ bĭtūmĭnĕ jūnctōs. Alcim. (IV, 118. Casum rectum abjudicat Diom. 316. Charis. 109, hæret inter Lateris et Later). SYN. Lătērcŭlŭs, qqf. tēgŭlă. || Lătĕrēm lăvŏ, prov. Perdre sa peine. Pūrgēm mē? lătĕrēm lăvēm. Ter. (Ph. I, 4, 9). || n. arch. (Varr. apud Non. 2, 481, et 12, 9.)

Lătĕrālĭs, ĕ. Qui tient au côté. Tūm lătĕrālĭ' dŏlŏr, cērtīssĭmŭ' nūntĭŭ' mōrtĭs. Lucil. (apud Mar. Victorin. p. 2963). Āltērnāt vĭtrēās lătĕrālĭs cīngŭlă būllās. Calp. (6, 41).

† Lătĕrāmĕn, ĭnĭs, n. Paroi. Cōllāxāt, rārēquĕ făcĭt lătĕrāmĭnă vāsī. Lr. (VI, 232).

Lătĕrānī, ōrŭm, m. pl. Noble famille de Rome, dont un membre, Plautius Lateranus, fut tué par l'ordre de Néron. Ābrēptŭs pūlchrō cædūm Lătĕrānŭs ămōrĕ. Sil. Ēgrĕgĭās Lătĕrānōrum ōbsĭdĕt ædēs Tōtă cŏhōrs. J. (10, 17). || — ŭs, ă, ŭm, adj. Lătĕrānās cūrrĭt ăd ædēs. Prud. (Sym. I, 586).

Lătērcŭlŭs, ī, m., dimin. de Later. Même sens. || Sorte de pâtisserie. Nīl, nĭsĭ lătērcŭlōs. Pl. (Pœn. I, 2, 112. Cf. Apul. Met. 10).

Lātērnă, æ, f. Lanterne. Dūx lātērnă vĭæ, claūsīs fĕrŏr aūrĕă flāmmīs. M. (XIV, 61). Caūlĭs ŏlēbĭt Lātērnăm. J. (5, 87. Et Pl. Amph. prol. 149).

1. Lătēscŏ, ĭs, ĕrĕ, n. Se cacher. Hīc ĕquŭs ā căpĭte ēt lōngā cērvīcĕ lătēscĭt. Cic. (Arat. 385).

2. Lātēscŏ, ĭs, ĕrĕ, n. S'élargir, s'étendre. Bīs sēx lātēscĭt Fāscĭă pārtēs. Man. (I, 680).

Lătēx, ĭcĭs, m. Eau de source; toute espèce de liquide. Sēcūrōs lătĭcēs ēt lōnga ŏblīvĭă pōtānt. V. Rēgālēs īntēr mēnsās lătĭcēmquĕ Lyæūm. Id. Nēc tĭbĭ sūnt fōntēs, lătĭcīs nĭsĭ pæně mărīnī. O. Pāllădĭī lătĭcēs (scil. oleum). Id. Ēxplētūr lătĭcūm frūgūmquĕ cŭpīdŏ. Lr. (IV, 1089). Ābsīnthī lătĭcēm. (Ib. 16.) SYN. Lĭquŏr, hūmŏr. Voy. Aqua, Fons, Vinum, etc. || † f. Nōn călĭdā lătĭcĕ laūtŭs. Att. (ap. Prisc. 658)

Lăthȳr, ȳrĭs, f. (λαθυρίς). Tithymale, herbe. Aūt hērbæ sūccūs quæ fērtūr nōmĭnĕ lăthȳr. Ser. Sam. (vs. 1105).

Lătĭālĭs, ĕ. Du Latium. Āccēpīssĕ Nŭmām pŏpŭlī Lătĭālĭs hăbēnās. O. Voy. Latius. || Surnom de Jupiter (qui avait un temple sur le mont Albain). Ēt rĕsĭdēns cēlsā Lătĭālĭs Jūpĭtĕr Ālbā. L.

Lătĭālĭtĕr. En latin. Īnspīrāns Græcās nōbīs lătĭālĭtĕr ārtēs. Capel. (VI, p. 189). Ēt tē seū lătĭālĭtĕr sŏnāntĕm. Sid. (23, 237. Sirm. habet latiariter).

Lătĭārĭs, ĕ. Comme Latialis. Quæ tămĕn aūgūstā Lătĭārĭs ĭn ūrbĕ Quĭrīnī (fulget). P. Nol. (10, 252).

Lătĭārĭtĕr. Voy. Latialiter.

† Lătĭbŭlŏ et Lătĭbŭlŏr, ārĭs, ārī, d. Se cacher. Prægrĕdĕre, ēt nē quĭs lătĭbŭlētŭr, pērspĭcĕ. Poet. (ap. Non. 2, 496. Et Læv. ibid. latibulet).

Lătĭbŭlŭm, ī, n. Cachette. Cērvŭs nĕmŏrōsīs ēxcĭtātŭs lătĭbŭlīs. Ph. Ēt ōmnĭa hārum ădĭrēm fŭrĭbūndă lătĭbŭlă. Cat. (63, 54). Voy. Latebra.

Lătīnă, f. Voy. Latini.

Lătīnē, adv. En latin. Sī quă vĭdēbūntŭr căsū nōn dīctă lătīnē. O. Quūm pōscēs, pōscĕ lătīnē. J. (11, 148). SYN. Lătĭālĭtĕr. PPH. Rōmānā vōcĕ. Lătīnā līnguā. Lătīnē sērmōnĕ.

Lătīnī, ōrŭm, m. pl. (Λατῖνοι). Les Latins, habitants du Latium. Īngēntēm clȳpĕum īnfōrmānt. ūnum ōmnĭă cōntrā Tēlă Lătīnōrŭm. V. SYN. Aūsŏnĭī, Aūsŏnĭdæ, Œnōtrī. PPH. Lătīnă gēns. || Romains. Voy. Romani. || Lătīnă, æ, f. Femme du Latium. Mātrēs, aūdīte, ŭbĭ quæquĕ, Lătīnæ. V. SYN. Lătĭă, Aūsŏnĭă, Aūsŏnĭs. || — ŭs, ă, ŭm, adj. Īnfērrētquĕ dĕōs Lătĭō, gĕnŭs ūndĕ Lătīnūm. V. Ārvīsquĕ Lătīnĭs. Id. Voy. Latius. || Lătīnă vĭă, et absolt. La voie Latine (de Rome à Casilinum). Quōrūm Flāmĭnĭă tĕgĭtŭr cĭnĭs ātquĕ Lătīnā. J. (1, 171. Adde P. Nol. 14, 72).

Lătīnĭtās, ātĭs, f. Latinité. Quīnquĕ cōntēnta ēst fĭgūrīs Rōmŭlī lătīnĭtās. T. Maur. (Syll. 1016). PPH. Ītălŭs sērmŏ. St.

Lătīnŭs, ī, m. Latinus, roi du Latium, dont Énée épousa la fille Lavinie. Stŭpĕt īpsĕ Lătīnŭs. V. PPH. Faūnī fīlĭŭs, gĕnŭs. Faūnō gĕnĭtŭs. || Un pantomime sous Domitien. Dūlcĕ dĕcŭs scēnæ, lūdōrūm fāmă, Lătīnŭs. M. (IX, 29. Id. I, 5). || Latin. Voy. Latini.

Lātĭpēs, ĕdĭs, m. f. Qui a les pieds larges. Lātĭpĕdēmque ănātēm cērnēs ēxcēdĕrĕ pōntō. Avien. (Progn. 358).

Lătĭtāns, tĭs. Caché. Lūnă, tĕgūnt nīgræ lătĭtāntĭă sīdĕră nūbēs. O. (Adde Luc. VI, 712.)

Lătĭtŏ, ās, ārĕ, n. Être caché. Fūmĭdă jāmdūdūm lătĭtānt pēr tēctă sŏrōrēs. O. Ātque īn tērrīs lătĭtārĕ mĭnūtĕ. Lr. (I, 889). Voy. Lateo.

Lătĭūm, ĭī, n. Le Latium, contrée de l'Italie entre l'Étrurie et la Campanie; par ext. l'Italie. Dīctă quŏque ēst Lătĭūm tērră, lătēntĕ dĕō. O. (Fast. I, 238. Sic Virg. Æ. VIII, 322). Quōd flōrēt Lătĭūm, Lătĭō quōd rēddĭtă sērvĭt Āfrĭcă. Cl. Lătĭūmquĕ bĕābĭt dīvĭtĕ līnguā. H. SYN. Lătĭī ou Lătīnī ăgrī, fīnēs. Lătĭă ou Lătīnă ārvă. Voy. Italia.

Lătĭŭs, ă, ŭm. Du Latium, latin. Ēxsŭl ăb Ārcădĭīs, Lătĭōs Ēvāndĕr ĭn āgrōs Vēnĕrāt. O. Tū dŭcĭbŭs Lătĭīs ădĕrĭs. Lătĭæ făcūndĭă līnguæ. Id. SYN. Lătīnŭs, Aūsŏnĭŭs, qqf. Laūrēns, Laūrēntīnŭs, Laūrēntĭŭs, Œnōtrĭŭs, par ext. Ītălŭs, Rōmānŭs.

Lātmĭătēŭs, ă, ŭm. Comme le suiv. Cārmēn Lātmĭătēŭm Lūcĭs dīvă sĕcūndæ Săcrīs prætŭlĭt āstrīs. Capel. (VII, p. 311).

Lātmĭŭs, ă, ŭm (Λάτμιος). Du mont Latmus, en Carie, sur lequel Diane endormit Endymion. Cēdāt tĭbĭ Lātmĭŭs ūltrō Săngărĭŭsquĕ pŭĕr. St. Īn Vĕnĕrem Ānchīsēs, īn Lūnām Lātmĭŭs hērōs. O. Sūb Lātmĭă săxă rĕlēgāns. Cat. (66, 5).

Lātō, ūs, f. (Λητώ). Latone. Tēd, Ānnă Pĕrānnă, Pāndă, tē Lātō, Pălēs. Varr. (ap. Gell. 13, 22).

Lātōĭdēs, æ, m. (Λητοΐδης). Fils de Latone. Lātōĭdēn vōtīs ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ cănāmŭs. St. Voy Apollo. || Au plur. Apollon et Diane. Quæ mŏdŏ sūnt: læsī nūmĭnă Lātōĭdūm. Aus. (Epit. Her. 27, 2).

Lātōĭs, ĭdĭs, f. (Λητωΐς). Fille de Latone, Diane. Cōnfĭtĕŏr, tĭmĕō sævæ Lātōĭdŏs īrăm. O.

Lātōĭŭs, ă, ŭm (Λητώϊος). De Latone; d'Apollon. Nēc vōs, Pĭĕrĭdēs, nēc stīrps Lātōĭă vēstrō. O. Ēt chĕlȳs Lātōĭă. Capel. (II, p. 47). SYN. Lātōŭs.

Lātŏmĭæ *et* Laŭtŭmĭæ, ārŭm, *f. pl.* (λατόμιαι). *Carrières, prison.* Īnde ībīs pōrro īn lātŏmĭās lăpĭdārĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 65). Vĕl īn lātŏmĭīs, vĕl pīstrīnō mā vēlīm. *Id.* (*Pœn.* IV, 2, 5. Alii scrib. *lautumiis*).

Lātōnă, æ, *f.* (Λητώ *et* Λατώ). *Latone, fille du Titan Cœus, aimée de Jupiter, mère d'Apollon et de Diane.* Lātōnæ tăcĭtūm pērtēntānt gaŭdĭă pēctŭs. *V.* Ēdĭdĭt īnvītā gĕmĭnōs Lātōnă nŏvērcā. *O.* SYN. Tītānĭs, Tītānĭă. PPH. Fīlĭă Cœī. Cœō gĕnĭtă. Ăpōllĭnĭs *ou* Dĭānæ mātĕr, gĕnĭtrīx.

Lātōnĭă, æ, *f. Fille de Latone, Diane.* Āstrōrūm dĕcŭs, ēt nĕmŏrūm, Lātōnĭă, cūstōs. *V.* SYN. Lātōĭs.

Lātōnĭgĕnă, æ, *m. f. Enfant de Latone : Apollon et Diane.* Ēt dătĕ Lātōnæ Lātōnĭgĕnīsquĕ dŭōbŭs. *O.* (Et *Sen. Ag.* 320).

Lātōnĭŭs, ă, ŭm. *De Latone.* Lātōnĭă Dēlŏs. *V.* Ægæūm fĕrĭēns Lātōnĭŭs ūmbrā Cȳnthŭs. *St.* SYN. Lātōĭŭs, Lātōŭs.

Lātŏr, ōrĭs, *m. Porteur* (*d'une lettre*). Lātōrīsquĕ tŭī sōlērs pātrōnŭs ădēstŏ. *Eugen.* (*Præf. Drac.* 9). || *Au fig. Auteur* (*d'une loi*), *législateur.* Nām quĭă lātōrēm dŭŏ Tēstāmēntă pĕr ūnŭm. *P. Nol.* (37, 39).

Lātōŭs, ă, ŭm (Λητῷος). *Comme* Latoius. || *Subst. m. Apollon.* Lātōŭs ărūndĭnĕ vīctūm Āffēcĭt pœnā. *O.* Vălĭdō mĭhi, Lātōĕ, dōnēs. *H.*

Lătrāns, tĭs. *Aboyant.* Sūccīnctām lātrāntĭbŭs īnguĭnă mōnstrīs. *V.* Ēt cūră lātrāntĭs Ănūbĭs. *Avien.* (*Arat.* 283). || *Au fig. Retentissant.* Lātrāntĭbŭs īngĕrĭt ūndīs. *Sil.* || *Qui demande à grands cris.* Lātrāntēm stŏmăchūm. *H. Voy.* Latro 1. || *Subst. m. Chien.* Ōblīquō lātrāntēs dīssĭpăt īctū. *O.* (*Id. Met.* VIII, 412). Cuī sĕnēx cōntrā lătrāns. *Ph.*

Lātrātŏr, ōrĭs, *m. Qui aboie.* Ōmnĭgĕnūmquĕ dĕūm mōnstra, ēt lātrātŏr Ănūbĭs. *V.* Rētĭă dūm cēssānt lātrātōrēsquĕ mŏlōssī. *M.* (XII, 1).

Lătrātŭs, ă, ŭm. *Demandé à grands cris.* Cuī dăt lātrātōs ōbvĭă tūrbă cĭbōs. *M.* (IV, 53).

Lātrātŭs, *et qqf.* Lătrātŭs, ūs, *m. Aboiement.* Vēnātŏr cūrsū cănĭs ēt lātrātĭbŭs īnstăt. *V.* Sævĭtquĕ cănūm lātrātŭs īn aūrās. *Id.* Lātrātū sīgnă dĕdērūnt. *O.* Sēd claūsām văcŭō pūlsānt īmpūnĕ lătrātū. *Alcim.* (IV, 500). SYN. *Par ext.* Clāmŏr, ŭlŭlātŭs. || *Au fig. Bruit des flots.* Lātrātu ūndă sŭb ūndīs Lābūndă sŏnĭt. *Att.* (ap. *Non.* 10, 4).

Lătreŭs, ĕī *ou* eī, *m.* (Λατρεύς). *Nom d'un centaure.* Mēmbrīs ēt cōrpŏrĕ Lătreŭs Māxĭmŭs. *O.*

Lātrīnă, æ, *f. Baignoire.* (*Lucil.* apud *Non.* 3, 131.) || *Ordint. Latrines.* Īmmūndīs quæcūmquĕ vŏmĭt lātrīnă clŏācīs. *Col.* (X, 85). Āncĭllām mēām quæ lātrīnām lăvăt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 24). PHR. Ēt tētră fŏrāmĭnă claūsī Stērcŏrĭs. *Prud. Voy.* Cloaca.

† Lātrīnŭm, ī, *n. arch. Bain.* Crēdīs quēmquām lātrīnă pĕtīssĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 131. *Laber.* ibid.).

1. Lătrĭs, ĭs, *f.* (λάτρις). *Nom de femme.* Dēlĭcĭæquĕ mēæ Lătrīs, cuī nōmĕn ăb ūsu ēst. *Pp.* (IV, 7, 75). || 2. *m. Nom d'un chef Ibérien.* (*V. Fl.* VI, 121.)

1. Lātrŏ, *et qqf.* Lătrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. et act. Aboyer, aboyer après.* Nēscĭŏ quĭd cērte ēst : ēt Hȳlăx īn līmĭnĕ lātrăt. *V.* Jānŭă frāngātŭr, lātrĕt cănĭs. *H.* Cērvīnām pēllēm lātrāvĭt īn aūlā. *Id.* Īllūm nēc tērnō lătrābĭt Cērbĕrŭs ōrĕ. *St.* Ēt cănĭs īn sōmnīs lĕpŏrĭs vēstīgĭă lătrăt. *Petr.* (*Sat.* 104). Scĭt cuī lātrētŭr. *O.* SYN. Āllātrŏ (*dat.*). *Voy.* Latrans. PPH. Lātrātūm *ou* lātrātūs ēdŏ, mīttŏ, tōllŏ. Lătrātū, lātrātĭbŭs īnstŏ, ăgŏ, tērrĕŏ, tūrbŏ. Aūrās, æthĕră, cāmpōs lātrātĭbŭs īmplĕŏ, cĭĕŏ, tērrĕŏ, pērsŏnŏ. Lātrātūs īn aūrās tōllŏ. Æthēr lătrātĭbŭs rĕsŏnăt, īnsŏnăt. Lătrātŭs īn aūrās sævĭt. VERS. Nōctūrnōs ŭlŭlāssĕ cănēs. *V.* Sīmŭl dŏmŭs āltă mŏlōssīs Pērsŏnŭĭt cănĭbŭs. *H.* || *Au fig. Crier.* Rūmpĕrĭs ēt lātrās, māgnōrūm māxĭmĕ rēgŭm. *H.* Lātrăt ĕt īn tōtō vērbă cănīnă fŏrō. (*Ibis*, 14.) *Voy.* Clamo. || *Invectiver.* Ētĭām mē mēæ lātrānt cănēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 64). *Voy.* Convitior. || *Faire du bruit, retentir, souv. en parl. des flots.* Hīnc lātrăt Gætūlă Thĕtĭs. *Cl.* Fērtŭr lātrāntĭbŭs ūndīs (amnis). *Sil.* || *En parl. des soucis.* Lābēs, tăcĭtīs cōncēptă mĕdūllīs, Īntrā mēmbră fŭrēns cūrīs lātrāntĭbŭs ērrăt. *Petr.* (*Sat.* 119). Ēt māgnās lātrāntĭă pēctŏră cūrās. *St.* || *Demander à grands cris.* Nīl ălĭŭd sĭbĭ nātūrām lātrārĕ, etc. *Lr.* (II, 17). *Voy.* Latrans.

2. Lătrŏ *et* Lātrŏ, ōnĭs, *m. Voleur, brigand.* Ūt jŭgŭlēnt hŏmĭnēs, sūrgūnt dē nōctĕ lātrōnēs. *H.* Tūtŭs ăb īnfēstīs lātrōnĭbŭs. *Id.* Cāntābĭt văcŭūs cōrām lātrōnĕ vĭātŏr. *J.* (10, 22). SYN. Fūr, grāssātŏr, prædŏ. *Voy.* Fur. || *arch. Soldat mercenaire.* Hæc ēffātŭs, ĭbīquĕ lătrōnēs dīctă făcēssūnt. *Enn.* (ap. *Non.* 4, 196). Ūt lătrōnēs, quōs cōndūxi, hīnc ăd Sĕleūcūm dūcērēm. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 2. *Ib.* I, 1, 74. Cf. *Varr. L. L.* 7, 52; *Serv.* ad *Æ.* XII, 7, et *Fest.* Etiam *Gloss. Placid.* Latro, *satelles*). *Voy. les suiv.* || *Qqf. Chasseur.* Fīxūmquĕ lătrōnĭs Īmpăvĭdūs frāngīt tēlūm. *V.* || *Ravisseur* (*un loup*). Tūm faūce īmprŏbā Lătro īncĭtātŭs. *Ph.* SYN. Prædŏ. || *Pions du jeu d'échecs. Voy.* Latrunculus.

Lătrōcĭnĭŭm, ĭī, *n. Service militaire, guerre.* Sīvĕ, lătrōcĭnĭī sŭb ĭmāgĭnĕ, cālcŭlŭs ībĭt. *O.* (Adde *Pl.* apud *Non.* 2, 508). || *Vol, brigandage.* Quūm dīcās ēssĕ pārēs rēs Fūrtă lătrōcĭnĭīs. *H.* SYN. Răpīnă.

Lătrōcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire le service militaire, servir.* Quī rēgī lătrōcĭnātŭs dĕcĕm ānnōs Dēmētrĭō. *Pl.* (*frag.* ap. *Varr. L. L.* 7, 52. *Id. Mil.* II, 6, 19; *Pœn.* III, 3, 91). *Voy.* Latro, onis. || *Exercer des brigandages, voler. Voy.* Prædor.

Lătrūncŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Latro. Fūr ātquĕ lătrūncŭlŭs īmplĕt. (*Anthol.* II, 608.) || *Pion du jeu d'échecs.* (Cf. *Sen. Epist.* 106 fin.) SYN. Lătrŏ, bēllātŏr, cālcŭlŭs, gēmmă, *par ext.* ăbăcŭs, ălvĕŏlŭs. PPH. Mīlēs gēmmĕŭs, bĭcŏlŏr, dīscŏlŏr, vĭtrĕŭs. Vĭtrĕŭs lătrŏ. VERS. Sīvĕ, lătrōcĭnĭī sŭb ĭmāgĭnĕ, cālcŭlŭs ībĭt, Fāc pĕrĕāt vĭtrĕō mīlĕs ăb hōstĕ tŭŭs. *O.* Caūtăquĕ nōn stūltē lătrōnūm prœlĭă lūdăt : Ūnŭs cūm gĕmĭnō cālcŭlŭs hōstĕ pĕrĭt ; Bēllātōrquĕ sŭā prēnsūs sĭnĕ cōmpărĕ bēllăt, Æmŭlŭs ēt cœptūm sæpĕ rĕcūrrĭt ĭtĕr. *Id.* Hīc mĭhĭ bīssēnō nŭmĕrātŭr tēssĕră pūnctō ; Cālcŭlŭs hīc gĕmĭnō dīscŏlŏr hōstĕ pĕrĭt. *M.* Īnsĭdĭōsōrūm sī lūdīs bēllă lătrōnūm, Gēmmĕŭs īstĕ tĭbĭ mīlĕs ăb hōstĕ pĕrĭt. Gēmĭnā vīs lūdĕrĕ ? vīncŏr. *Id.* Cāllĭdĭōrĕ mŏdō tăbŭlā văriātŭr ăpērtā Cālcŭlŭs, ēt vĭtrĕō pĕrăgūntŭr mīlĭtĕ bēllă, etc. (*Ad Pis.* 181 sq., ubi ludus fusius describitur.) Cālcŭlŭs īn tăbŭlā mōbĭlĕ dūcĕt ŏpŭs. *Petr.* Vĭtrĕă quī prīmŭs pīlā Lūsī dĕcēntĕr cūm mĕīs lūsōrĭbŭs. (*Anthol.* I, p. 478.) Dīscŏlŏr āncĭpĭtī sŭb jāctū cālcŭlŭs ădstăt, Dēcērtāntquĕ sĭmŭl cāndĭdŭs ātquĕ rŭbēns. (*Ib.* p. 519.) Sŭb quārūm jāctū dīscōrdāns cālcŭlŭs ēxĭt... Nāmque ăcĭe æquālī cōncūrrĭt rūssĕŭs ālbō. (*Ib.* p. 520 et 521.)

1. Lătŭs, ĕrĭs, *n. Flanc, côté.* Īn lătŭs īnquĕ fĕrī cūrvām cōmpāgĭbŭs ālvūm. *V.* Lătĕrīquĕ...āccōmmŏdăt ēnsēm. *Id.* SYN. Cōstæ. EP. Mōllĕ, tĕnĕrūm ; fōrtĕ, vălĭdūm ; īnvălĭdūm, fēssūm, ănhēlūm. || *En parlant de choses.* Ēxēsī lătĕre īn mōntĭs. *V.* Tūm prōra ăvērtĭt, ēt ūndīs Dăt lătŭs. *Id.* Nūdūm rēmĭgĭō lătŭs. *H.* || Lătŭs tĕgŏ, claūdŏ, tŭĕŏr, etc. *Accompagner, escorter.* Ūtnĕ tĕgām spūrcō Dāmæ lătŭs ? *H.* Dīvĭtĭs hīc sērvī claūdĭt lătŭs. *J.* (3, 131). Deīnde hærērĕ tŭō lătĕrī. *M.* (IX, 102). Īllĕ săcrī lătĕrĭs cūstōs. *Id.* (VI, 76). Āccēdūnt dŭŏ quī lătŭs tŭēntŭr. (*Anthol.* II, p. 525.) || — dŏ, præbĕŏ. *Prêter le flanc.* Sæpĕ dăbīs nūdūm, vīncāt ŭt īllĕ, lătŭs. *Tib* (I, 4, 52). || — tĕgŏ, etc. *Se couvrir, se pro-*

téger. Ter. Trĭūmphŏ, sī lĭcĕt mē lătĕrĕ tēcto ābscēdĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 5). Nūllīquĕ mălō lătŭs ōbdĭt ăpĕrtūm. *H.* || Artĭfĭcēs lătĕrĭs. *Maîtres de danse.* (*Ov. A. Am.* III, 351.) || *Côté, région.* Bŏrĕæ fīnĭtĭmūm lătŭs. *H.* Quōd lătŭs mūndī nĕbŭlæ, mălūsquĕ Jūpĭtĕr ūrgĕt. *Id. Voy.* Regio. || *Qqf. Compagnie, compagnon.* Eūtychŭs īllĕ, tŭūm, Cāstrĭcĕ, dūlcĕ lătŭs. *M.* (VI, 68).

2. Lātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Fero. *Porté.* Sīc lāta ēst sĕntĕntĭă trīstĭs. *O.* Pœnāquĕ lātă. *H.*

3. Lātŭs, ă, ŭm. *Large, vaste.* Ēt lātōs vāstānt cūltōrĭbŭs āgrōs. *V.* Lātō vēnābŭlă fērrō. Īngĕntēm lātō dĕdĭt ōrĕ fĕnēstrām. *Id.* SYN. Āmplŭs, pătŭlŭs, pătēns, spătĭōsŭs, īngēns, māgnŭs, vāstŭs, dīffūsŭs, ēffūsŭs, īmmānĭs. || Lātŭs clāvŭs. *Voy.* Clavus.|| *Au fig. Qui est au large en marchant, fier.* Lātŭs ŭt īn cīrcō spătĭērĭs. *H.* (*Sat.* II, 3, 83. Vid. ad h. l. *Bentl.*, qui comparat *sublimis*).

Lătūscŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Latus. Nē lānĕūm lătūscŭlŭm, etc. *Cat.* (25, 10). Quæcūmquĕ lătūscŭlă sūnt spĕcŭlōrŭm. *Lr.* (IV, 312).

† Laŭcōn, ōntĭs, *m. pour* Laocoon. Laŭcōntēm gĕmĭnĭs dīstēndūnt nĕxĭbŭs āngues. (*Anthol.* I, p. 90. *Ib.* 378.)

Laūdābĭlĭs, ĕ. *Louable.* Nātūrā fĭĕrĕt laūdābĭlĕ cārmĕn ăn ārtĕ. *H.* Lōngō laūdābĭlĭs ævō Pēnĕlŏpēă fĭdēs. *O.* Ēxĕmplum ēgrĕgĭūm prōrsŭs ĕt laūdābĭlĕ. *Ph.* SYN. Laūdāndŭs, mĕmŏrābĭlĭs, ēgrĕgĭŭs. PPH. Laūdĕ fĕrēndŭs, cănēndŭs, dīgnŭs. Laūdĭs plēnŭs. Laūdārī dīgnŭs. Cuī dēbĭtă laūs, *ou* laūs ēst. PHR. Nūnquām sĭnĕ laūdĕ lŏquēndŭs. *Sid.*

Laūdāndŭs, ă, ŭm. *Qu'il faut louer.* Ēst laūdāndă vŏlūntās. *O.* Laūdāndăquĕ vēllĕ Sīt sătĭs. *L. Voy. le précéd.*

Laūdātĭŏ, ōnĭs, *f. Louange, éloge, panégyrique.* Vīvēntum īllĕcĕbra ēst laūdātĭŏ. *Aus.* (*Prof.* 25, 5). Hūjŭs ăd Ĭtălĭæ tēndĭt laūdātĭŏ fīnēs. *Arator* (*ad Parthen.* 95). *Voy.* Laus.

Laūdātŏr, ōrĭs, *m. Louangeur, apologiste.* Dērīsŏr vērō plūs laūdātōrĕ mŏvētŭr. *H.* Laūdātŏr tēmpŏrĭs āctī Sē pŭĕrō. *Id.* SYN. Laūdāns. PPH. Mūnĭfĭcŭs laūdĭs. *Cl.*

Laūdātrīx, īcĭs, *f. Celle qui loue.* Laūdātrīx Vĕnŭs ēst īnsĭdĭōsă mĭhĭ. *O.*

Laūdātŭs, ă, ŭm. *Loué, vanté.* Laūdātăquĕ vīrtŭs Crēscĭt. *O.* Fōrmæ quæ laūdātīssĭmă dōtĕ. *Id.* SYN. Ēgrĕgĭŭs, nōbĭlĭs, cĕlĕbĕr, etc.

Laūdŏ, ās, āvī, ātŭm. ārĕ. *Louer, donner des éloges.* Laūdābūnt ălĭī clārām Rhŏdŏn aūt Mĭtўlēnēn. *H.* Nĭhĭl ēst quŏd pōcŭlă laūdĕs. *V.* Laūdāmŭs măgnās hāc quŏquĕ pārtĕ dĕās. *O.* SYN. Cĕlĕbrŏ, prædĭcŏ, ēffĕrŏ, ēxtōllŏ, jāctŏ, *qqf.* cănŏ, dīcŏ, mĕmŏrŏ. PPH. Laūdĕ, laūdĭbŭs ēffĕrŏ, cŭmŭlŏ, tōllŏ, ēxtōllŏ, ōrnŏ, dĕcŏrŏ, āffĭcĭŏ, ŏnĕrŏ, īmplĕŏ, prōsĕquŏr, cōmmĕndŏ, cĕlĕbrŏ. Laūdēs dō, āddŏ, trĭbŭŏ. Īn, ăd *ou* sŭb āstră fĕrŏ, tōllŏ. Ād sīdĕră, īn cœlŭm tōllŏ. Laūdĭbŭs ăd cœlŭm ēffĕrŏ. Laūdēs (alicujus) dīcŏ, cōmpōnŏ. Dō mūnĕră laūdŭm. Laūdĕ cĕlĕbrŏ. Cĕlĕbrŏ prǣcōnĭă laūdŭm. VERS. Teūcrōs īnsīgnī laūdĕ fĕrēbăt. *V.* Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cȳcnī (nomen). Quĭbŭs cœlō tē laūdĭbŭs æquēm? *Id.* Cœlōque ĕă făctă fĕrēbăt. *Sil.* Nūmĕrōsă laūdĕ sĕnātŭs Ēxcĭpĭt. *L.* Vōs quŏquĕ, quī fōrtēs ănĭmās bēllōquĕ pĕrēmptās Laūdĭbŭs īn lōngūm, vātēs, dēmĭttĭtĭs ævūm. *Id.* Mūltĭs ŏnĕrānt laūdĭbŭs. *Ph.* Māgnāquĕ rătēm... Laūdĕ cănūnt. *V. Fl.* Ūrbēm Tōllĭs ăd āstra lĕvĭs. *H. Voy.* Carmen. || *Approuver.* Cōgĭtĕ cōncĭlĭūm, ēt pācēm laūdātĕ sĕdēntēs. *V.* Laūdātŭr ăb hīs, cŭlpātŭr ăb īllīs. *H.* Quōd răpŭĭt, laūdŏ. *O.* SYN. Prŏbŏ. || *Citer.* Jŏvēm sŭprēmūm tēstēm laūdŏ. *Pl. Capt.* II, 3, 66). SYN. Āppēllŏ (as), cĭtŏ.

Au pass. Aūt spŏlĭīs ĕgŏ jām răptīs laūdābŏr ŏpīmĭs. *V.* Laūdārī sŏlĭta ēst Hēctŏrĭs ōrĕ fĭdēs. *O.* PPH. Laūdēs, laūdēm ōbtĭnĕŏ, fĕrŏ, cōnsĕquŏr, cōmpărŏ, hăbĕŏ. Īn laūdĕ sūm. Rēs mĭhĭ laūdī ēst, laūdī dătŭr, laūdēm āffērt *ou* părĭt.

Laūfēiă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* III, 72.)

Laūgŏnă, æ, *m. Rivière de Germanie, qui se jette dans le Rhin.* Laūgŏnă dūm vĭtrĕīs tērmĭnŭs ēssĕt ăquīs. *Fort.* (VII, 7, 58. Alii scrib. *Logana*).

Laūrĕă, æ, *f. Couronne de laurier.* Cēdĭt ăb Īlĭăcīs laūrĕă cānă fŏcīs. *O.* Laūrĕā dōnāndŭs Ăpōllĭnārī. *H.* Cēdānt ārmă tŏgæ, cōncēdāt laūrĕă līnguæ *Cic.* (*Off.* 1, 22). || *Laurier.* Tūm spīssă rāmīs laūrĕă fērvĭdōs Ēxclūdĕt īctŭs. *H.* Ūt sūccēnsă săcrīs crĕpĭtĕt bĕnĕ laūrĕă flāmmīs. *Tib.* (II, 5, 81). Plăcŭĭt Phœbō laūrĕă. *Ph. Voy.* Laurus.

Laūrĕātŭs, ă, ŭm. *Couronné de laurier; au fig. Triomphant.* Vīdĭt sŭpērbā mōrtĕ laūrĕātŭm. *Prud.* (*Peri.* 12, 6).

Laūrēns, tĭs, *m. f. n. De Lorente.* Lĭcĕāt Laūrēntem āttīngĕrĕ Tībrĭm. *V.* Laūrēntĭă... āttĭgĭt ārvă. *Id.* SYN. Laūrēntīnŭs, Laūrēntĭŭs. || Laūrēntēs, ŭm, *m. pl. Habitants de cette ville.* Heū! quāntæ mĭsĕrīs cædēs Laūrēntĭbŭs īnstānt! *V.* || *Par ext. Romain, Romains.* Ēt cĭnĕrī jūrĕt pătrĭō Laūrēntĭă bēllă. *Sil.*

Laūrēntālĭă, ĭūm, *n. pl. Fêtes de Laurentia.* Vēstĕr hŏnōs vĕnĭĕt quūm Laūrēntālĭă dīcām. *O.*

Laūrēntĭă *ou* Lārēntĭă, æ, *f. Femme de Faustule, nourrice de Romulus et de Rémus.* Tē, tāntæ nūtrīx Laūrēntĭă gēntĭs. *O.* Īnfāntēm gĕlĭdī prōjēctum ăd Tībrĭdĭs ūndām Ūbĕrĭbŭs fēcūndă pĭīs Laūrēntĭă pāvĭt. *Vet. Epigr.* (apud *Maium*, III, p. 359).

Laūrēntīnŭs *et* Laūrēntĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Laurens. Ālbānōsquĕ Lărēs Laūrēntīnōsquĕ Pĕnātēs. *L.* (Adde *Mart.* X, 37). Dēfēndĭt, mūltōsquĕ pălūs Laūrēntĭă, etc. *V.*

† Laūrēntĭs, *m. f. arch. pour* Laurens. (*Enn* apud *Prisc.* 762.)

Laūrēntĭŭs. *Voy.* Laurentinus. || *Subst. m. Nom d'homme.* Dānt tĭbĭ, Laūrēntī, Laūrēntēs nōmĭnă nȳmphæ. (*Epithal. Laur. et Mar.* 20.) || *Eccl. Saint Laurent, martyr.* Laūrēntĭō vĭctrīx dŭcĕ. *Prud.* (*Perist.* 2, 3).

Laūrēntŭm, ī, *n. Laurentum ou Lorente, ville des Latins. Voy.* Laurens.

Laūrĕŏlă, æ, *f. dimin. de* Laurea

Laūrĕŏlŭs, ī, *m. Nom d'un voleur.* (*Mart. Spect.* 7; *Juv.* 8, 186.)

Laūrētŭm, ī, *n. Lieu planté de lauriers.* Nām laūrētă Nŭmæ fōntēsque hăbĭtāmŭs ĕōsdĕm. *Sulpitia* (vs. 67). SYN. Dăphnōn. *Voy. le suiv.*

Laūrĕŭs, ă, ŭm. *De laurier.* Pōnĭt ĕt īn nĭtĭdā laūrĕā sērtă cŏmā. *O.* Ēt dēlĭcātæ laūrĕūm nĕmŭs Flōræ. *M.* (X, 92).

Laūrĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couvert de lauriers.* Laūrĭcŏmōs ŭt sī pĕr mōntēs flāmmă văgētŭr. *Lr.* (VI, 151).

Laūrĭfĕr *et* Laūrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du laurier, orné de laurier.* Laūrĭfĕrōs nūllō cŏmĭtētŭr vūlnĕrĕ cūrrūs. *L.* Vīsĭtĕ laūrĭgĕrō săcrātă pălātĭă Phœbō. *O.* Laūrĭgĕrīs ānnūm quī fāscĭbŭs īntrās. *M.* (X, 10).

Laūrĭpŏtēns, tĭs. *A qui le laurier est consacré, Apollon.* Cērtum ēst, laūrĭpŏtēns dĕūsquĕ dīvūm. *Capel.* (I, p. 10).

Laūrŭs, ī *ou* ūs, *f. Laurier, arbre dédié à Apollon. On faisait de ses rameaux des couronnes, prix des vainqueurs soit à la guerre, soit dans les jeux publics.* Ītĕ trĭūmphālēs cīrcūm mĕă tēmpŏră laūrī. *O.* Ēt laūrī bāccās, ŏlĕāsquĕ, crŭēntăquĕ mȳrtă. *V.* Fēssūm mīlĭtĭā lătŭs Dēpōnĕ sŭb laūrū mĕā. *H.* SYN. Laūrĕă. EP. Āŏnĭă, Ăpōllĭnĕă, Phœbēă Dēlĭăcă

Pārnāssĭă, săcră, fātĭdĭcă, cŏmāns, frōndēns, vīrēns, vĭrĭdĭs, victrix, trĭūmphālĭs. PPH. Laūrī frōndēs. Ărbŏr Phœbī, Phœbēă, Pārnāssĭă, Pārnāssĭs. Phœbī frōns, frōndēs. Laūrī pērpĕtŭūm dĕcŭs, pērpĕtŭī hŏnōrēs. || *Au fig.* Sārmătĭcæ laūrūs nūntĭūs ĭpsĕ vĕnī. *M.* (VII, 5. Et *Stat. Silv.* IV, 1, 41). || *m. Nom d'homme.* (*Sil.* IV, 175.)

Laūs, laūdĭs, *f. Louange, éloge.* Vīncĕt ămōr pătrĭæ, laūdūmque īmmēnsă cŭpīdŏ. *V.* Quĭbūs cœlō tē laūdĭbŭs æquĕm? *Id.* Laūdēs dē Cæsărĕ dīxī. *O.* SYN. Præcōnĭūm *ou* præcōnĭă, laūdātĭŏ. EP. Ēgrĕgĭă, īnsīgnĭs, pŭlchră, dĕcōră. || *Gloire.* Mănūs jŭvĕnūm cōĭērĕ cŭpīdĭnĕ laūdĭs. *O.* Vītāmquĕ vŏlūnt prō laūdĕ păcīscī. *V.* Prīncĭpĭbūs plăcŭīssĕ vĭrīs, nōn ūltĭmă laūs ēst. *H.* SYN. Glōrĭă, dĕcŭs, fāmă, etc. *Voy.* Gloria. || *Actions d'éclat.* Sūnt hīc ĕtĭām sŭă præmĭă laūdī. *V.* Prīmām mĕrŭī quī laūdĕ cŏrōnām. Quæ dīgnă, vĭrī, prō laūdĭbŭs īstīs Præmĭă pōssĕ rĕār sōlvī? *Id.* (Sic Græce κλέος). PPH. Ēgrĕgĭē *ou* præclārē gēstă, fāctă. || † *Gén. pl.* Laūdĭūm, *au lieu de* Laūdūm. *Voy. à* Centesimus.

Laūsŭs, ī, *m. Fils de Numitor.* (*Ov. Fast.* IV, 55.) || *Fils de Mézence, tué par Énée.* Laūsŭs ĕquūm dŏmĭtŏr. *V.* || *Autre.* (*Mart.* VII, 80.)

Laūtē, *adv. D'une manière splendide, élégante.* Āccĭpĭăt laūtē. *H.* Cāndĭdē Vēstītūs, laūtē ēxōrnātūsque āmbŭlăt. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 10). SYN. Māgnĭfĭcē. || † *Bien, parfaitement.* Mīlĭtēm lĕpĭdē, ēt făcētē, ēt laūtē lūdĭfĭcārĭēr. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 25. Adde *Ter. Eun.* III, 1, 37).

Laūtĭtĭă, æ, *f. Magnificence, somptuosité.* SYN. Cūltŭs, părātŭs, lūxŭs.

Laūtŭmĭæ. *Voy.* Latomiæ.

Laūtŭs *ou* Lōtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Lavo, is *Lavé.* Proīn tū lăvārĕ prŏpĕrā. Laūtŭs sum ŏptŭmē. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 19). Lōtīs mānĕ sĕnēx mănĭbūs cūrrēbăt *H.* Nērōnēă nēc quī mŏdŏ lōtŭs ĭn ūndā. *St.* SYN. Pērlōtŭs, ăblūtŭs, ēlūtŭs, tērsŭs, pūrgātŭs, mūndŭs. || *Baigné, arrosé.* Vūlnĕrĕ tētrō dēfōrmātŭm, Suō sĭbī laūtūm sānguĭnĕ. *Att.* (apud *Non.* 4, 280). *Voy.* Madens. || *Ordint.* Laūtŭs. *Élégant, somptueux, riche, magnifique.* Īdēm bĕātās laūtŭs ēxstrūīt thērmās. *M.* (IX, 76). Rōmānōquĕ fŏro, ēt laūtīs mūgīrĕ Cărīnīs. *V.* Quī sē laūtum ātquĕ bĕātŭm Fēcĕrăt. *J.* (1, 67). Laūtōrūm pŭĕrōs. *Id.* (7, 177). Ēpŭlæ laūtĭōrēs. *St.* SYN. Cūltŭs, ēxcūltŭs, ōrnātŭs, splēndĭdŭs, māgnĭfĭcŭs, dīvĕs, ŏpŭlēntŭs, ŏpīmŭs, *qqf.* ūnctŭs.

Lăvăcrūm, ī, *n. Bain.* Ăvĭdūs splēndērĕ lăvācrīs. *Cl.* Ātque hīnc īn călĭdō pērcūrrēs mēmbră lăvācrō. *Ser. Sam.* (vs. 86). *Voy.* Balneum. || *Au fig. Eccl. Baptême.* Hōc ēx lăvācrō lābĕ dēmptā crīmĭnūm. *Prud.* (*Cath.* 7, 76). Jāmjām vēntūrī făcĭēs mōnstrātă lăvācrī. *Hil. Pict.* (*Gen.* 189). *Voy.* Baptisma. || † Lăvăcrūm. Īn quō pēr lăvăcrūm fĭdĕī vīrtūtĕ rĕnātā. *Prosp.* (*Epig.* 60, 11. Et *Alcim.* V, 712).

? Lăvāndrĭă, *n. pl. Linge à laver.* (*Laber.* ap. *Gell.* 16, 7.)

Lăvātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de se baigner, bain.* Quĭd ĕă mēssĭs āttĭnĕt ād mĕām lăvātĭōnĕm? *Pl.* (*Most.* I, 3, 4. *Ib.* 5). || *Tout l'attirail de bains.* Lăvātĭōnem ārgēntĕām, eūnūchōs glăbrōs. *Ph.*

† Lăvātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Lavo, as. *Lavé.* Fōntĕ lăvātæ Ād vītām grădĭūntŭr ŏvēs. *Arator* (II, 774. Adde *Pl. Pœn.* I, 2, 22, *lavatæ*; quanquam alii aliter).

Lăvērnă, æ, *f. Déesse des voleurs.* Pūlchră Lăvērnă, Dă mĭhī fāllĕrĕ, dā sānctūm jūstūmquĕ vĭdērī. *H.* Ēt crŏcŏdīlŭs ĭdēm quŏd Jūnŏ, Lăvērnă, Prīāpŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 869). Mĭhī Lăvērna īn fūrtīs cēlĕbrāssīt mănūs. *Pl.* (ap. *Non.* 2, 509. Et *Pl. Aul* III, 2. 31. Adde *Lucil.* ap. *Non.* 2, 509, et *Nov.* ap *Non.* 8, 6).

Lāvī, *parf. de* Lavo. is.

Lăvīnĭă *et* Lāvīnĭă, æ, *f. Lavinie, fille de Latinus et d'Amate, promise à Turnus, et donnée pour épouse à Énée, d'après l'ordre des dieux.* Ēxsŭlĭbūsnĕ dătūr dūcēndă Lăvīnĭă Teūcrīs? *V.* Quēm tĭbī lōngævō sērūm Lāvīnĭă cōnjūx. *Id.*

Lăvīnĭūm, Lāvīnĭūm, Lāvīnĭūm *et* Lăvīnūm, ī, *n. Lavinium, ville fondée par Énée dans le Latium.* Cērnēs ūrbem ēt prōmīssă Lăvīnī Mœnĭă. *V.* Ēt pŏpŭlūs Laūrēns Lāvīnĭūmquĕ mĕūm. *O.* Lāvīnī Tĭbērīnăque ăd ōstĭă vēnĭt. Dōnēc Cāstrūm săcrăsquĕ Lāvīnī Sēdēs. *Id.* Ātquĕ nŏvērcālī sēdēs prælātă Lăvīnō. *J.* (12, 71). PPH. Lāvīnĭă sēdēs. *L.*

Lăvīnĭŭs *ou* Lāvīnĭŭs, *et* Lāvīnŭs, ă, ŭm, *De Lavinium.* Nēc prōlem Aūsŏnĭam, ēt Lāvīnĭă rēspĭcĭt ārvă. *V.* Ītălĭām fātō prŏfŭgūs Lāvīnăquĕ vēnĭt Līttŏră. *Id.* (*Æ.* I, 2. Sic vere, cum *Diom.* 439, non *Lavinia*). Jāctăquĕ Lāvīnīs mœnĭă līttŏrĭbūs. *Pp.* (II, 34, 64. Quod sine synizesi).

Lăvŏ, ās († vāvī), ātŭm, ārĕ, *et* Lăvŏ, ĭs, lāvī, laūtŭm *ou* lōtŭm, lăvĕrĕ. *Laver, tremper.* Ōrăquĕ sūscēptā mānĕ lăvēntūr ăquā. *O.* Săcră lăvātūrās mānĕ pĕtēbăt ăquās. *Id.* Cōrpūsquĕ lăvānt frīgēntĭs ēt ūngūnt. *V.* Hīs lăvĕ præsĭdĭīs, āffēctăquĕ cōrpŏră mūlcē. *Grat.* (*Cyn.* 462). Jāmprīdēm lātrīnām vŏlō lăvī. *Pompon.* (apud *Non.* 10, 2). SYN. Āblŭŏ, ēlŭŏ, cōllŭŏ, ābstērgĕŏ, tērgĕŏ, mūndŏ, pūrgŏ. PPH Ăquā, ăquīs lăvŏ, ēlŭŏ, prōlŭŏ, pūrgŏ, mūndŏ, tīngŏ, etc. Ādspērgĭnĕ lăvŏ. || Lăvŏ, *n.*, *et* Lăvŏr. *Se baigner.* Jāmprīdem ēcāstŏr frīgĭdā nōn lăvī măgĕ lŭbēntĕr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 1. Adde *Ter. Eun.* III, 5, 34). Pōtō, cēnō, lūdō, lăvŏ, cœnŏ, quĭēscŏ. *M.* (IV, 89). Lăvĭtūr pătrĭōs ŭbĭ vīctŏr ăd āmnēs. *V. Fl.* Nām thērmīs ĭtĕrūm cūnctīs ĭtĕrūmquĕ lăvātŭr. *M.* (II, 14). Nīsī quī nōndum ærĕ lăvāntŭr. *J.* (2, 152). Sōl ăcrĭōr īrĕ lăvātūm Ādmŏnŭĭt. *H. Voy.* Balneum. || *Arroser, mouiller.* Præcĭpĭtem Ōcĕănī rūbrō lăvĭt æquŏrĕ cūrrūm. *V.* Lăvĭt īmprŏbă tētĕr Ōră crŭŏr Vīnō bĭbŭlām lăvĕrĕ făvīllām. *Id.* Ūt mĭsĕrō lăvĕt ārmă cĕrĕbrō. *V. Fl.* SYN. Āblŭŏ, tīngŏ, ādspērgŏ, mērgŏ, pērfūndŏ, rĭgŏ, spārgŏ, etc. *Voy.* Madefacio, Mergo. || *Baigner, couler près.* Ēt quŏd vĭrēntī fōntĕ lăvĭt Eūrōtās. *M.* (IX, 76). SYN. Āllŭŏ, rĭgŏ, prætērflŭŏ. || *Au fig. Dissoudre, noyer.* Mălă vīnō lăvĕrĕ aūt ēxănĭmārī. *H.* SYN. Ēlŭŏ, dīlŭŏ, mērgŏ.

Lāxātŭs, ă, ŭm. *Ouvert, entr'ouvert.* Sŭbĭtō dēhīscĭt tērra, ēt īmmēnsō sĭnū Lāxātă pătŭĭt. *Sen.* (*OEd* 582).

Lāxē, *adv. D'une manière lâche, sans être serré.* Hūīc dĕcēt īnflātōs lāxē jăcŭīssĕ căpīllōs. *O.* Ēt lāxē flūĭtārĕ sĭnĭt (vincula). *L.* || *Sur une grande étendue.* Lāxē jăcēntēs ēt mĕtāllō dīvĭtēs. *Avien.* (*Or. mar.* 97).

Lāxŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Élargir, ouvrir.* Lāxānt ārvă sĭnūs. *V.* Ēt vĭă vīx tāndēm vōcī lāxātă dŏlōre ēst. *Id.* Jām nūnc grānārĭă lāxēs. *Pers.* (5, 110). SYN. Sōlvŏ, rĕlāxŏ, ăpĕrĭŏ, pāndŏ, dīdūcŏ, rĕsĕrŏ. || *Lâcher, relâcher, détendre.* Ēxcūssōsquĕ jŭbēt lāxārĕ rŭdēntēs. *V.* Ēxēmptō sēd lāxăt cōrnŭă nērvō. (*Ad Pison.* 131.) SYN. Rĕlāxŏ, rĕtēndŏ, rĕmīttŏ. *Au fig.* Ănĭmālĭă sōmnō Lāxābānt cūrās. *V.* Lāxāvĭt sōlĕ prŭīnās *St.* Ātquĕ vĕrēcūndā lāxāmūs sērĭă mēnsā. *Pers.* (5, 44). || *Reposer, récréer.* Quĭēs lāxāvĕrăt ārtūs. *V.* Ēt bŏnŭs æthĕrĭō lāxātūs nēctărĕ Cæsăr. *M.* (IV, 8). SYN. Rĕlāxŏ, rĕcrĕŏ. || *Dévoiler.* Ēt fātă lătēntĭă lāxā. *St.* SYN. Ăpĕrĭŏ. *Voy.* Detego. || *Qqf. Allonger, et au fig.* Fērrūm lāxātŭr ăd ūsūs Innŭmĕrōs. *St.* Lāxārĕ cērtē tēmpŭs īmmītĭs fŭgæ. *Sen.* (*Med.* 420). SYN. Ēxtēndŏ, etc. || *Décharger.* Ēt phă-

rĕtră grăvēs Lāxāvĭt hŭmĕrōs. *Sen.* (*H. OEt.* 785). SYN. Lĕvŏ. || — īrām. *S'apaiser.* Lāxāre āssuēvĕrăt īrās. *St.* SYN. Rĕmĭttŏ, sēdŏ. || *Eecl. Remettre* (*une dette*). Mālă dēbĭtă lāxăt Crēdĭtŏr. *Arat.* (II, 680). SYN. Sōlvŏ, rĕmĭttŏ.

Lāxŭs, ă, ŭm. *Lâche, desserré, détendu.* Ēt lāxās scīrĕt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *V.* Lāxōs tĕnŭī dē vīmĭnĕ cīrclōs. *Id.* Lāxō fĕrrĕ sĭnū. *H.* Jām lāxō fūnĕ lăbōrăt. *Id.* SYN. Lāxātŭs, rĕmĭssŭs, sŏlūtŭs, rĕlāxātŭs, flŭēns. || *Ouvert, fendu.* Jānŭă lāxă fĕrēntī. *O.* Lāxæ cōmpāgēs. *V. Voy.* Apertus. || *Large, étendu, ample.* Ēt cūjūs lāxās ărcă flăgēllăt ŏpēs. *M.* (II, 30).

Lāzărŭs, ī, *m. Lazare, frère de Marie, ressuscité par J.-C.* Tūnc ăd dīscĭpŭlōs : Dōrmīt jām Lāzărŭs, īnquĭt. *Juve.* (IV, 323). Vīdĭt ăb īnfērnā tē, Lāzărĕ, sēdĕ rĕvērsŭm. *Amœn.* (vs. 149).

Lĕă *et* Lĕænă, æ, *f.* (λέαινα). *Lionne.* Īrrītātă lĕæ jăcĭēbānt cōrpŏră sāltū. *Lr.* (V. 1317). Ūt lĕă quām sævō fētām prēssērĕ cŭbīlī. *St.* Īpsĕ fŭīt Lĭbȳcæ prædă crŭēntă lĕæ. *O.* Squāmōsūsquĕ drăco ēt fūlvā cērvīcĕ lĕænă. *V.* Ūtquĕ fŭrīt cătŭlō lāctēnte ōrbātă lĕænă. *O.* (Adde *Catul.* 64, 154). *Voy.* Leo.

? Lĕænŭs, ă, ŭm (λεαίνω). *Poli; épilé,* (*Gell.* 16, 7 : « *Laberius...* appelat hominem *leænum*, pro *lævi.* » Vulgo Edd. *levennam* e conj. *Carrionis.* Codices habent *leueunam, leennam,* Porro Lĕvennam esset pro Lĕvi).

Lēăndĕr *ou* Lēāndrŭs, ī, *m.* (Λείανδρος) *Léandre, amant d'Hero.* (*Voy.* Hero). Quūm pĕtĕrĕt dūlcēs aūdāx Lēāndrŭs ămōrēs. *M.* (*Spect.* 25. *Id.* XIV, 181, Leander). Sī tĭbĭ tālĕ frĕtūm quōndām, Lēāndrĕ, fŭīssĕt. *O.* PPH. Ăbȳdēnŭs jŭvĕnĭs. PHR. Phrīxei nătăt hīc cōntēmptŏr ĕphēbŭs Æquŏrĭs. *St.* (Cf *Virg. G.* III, 258 sq.)

Lēāndrĭŭs, ă, ŭm. *De Léandre.* Mīllĕ rătēs vīdīt Lēāndrĭŭs Hēllēspōntŭs. *Sil.*

Lĕārchēŭs, ă, ŭm (Λεάρχειος). *De Léarque.* Mœstă Lĕārchēās mātēr tŭmŭlāvĕrăt ūmbrās. *O.*

Lĕārchŭs, ī, *m.* (Λέαρχος). *Léarque, fils d'Athamas et d'Ino, tué par son père, qui, dans son délire, le prit pour un lionceau.* Tūquĕ cădīs pătrĭā, pārvĕ Lĕārchĕ, mănū. *O.* Sēmănĭmem heū! lētō rĕfĕrēns clāmōrĕ Lĕārchŭm. *St.* (Cf. *Ovid. Met.* IV, 516 sq.; *Fast.* VI, 479; *St. Th.* III, 185 sq.)

Lĕbădēă *ou* Lĕbădīă, æ, *f.* (Λεβάδεια). *Ville de Béotie.* Ēt vāllēs, Lĕbădēă, tŭās. *St.*

Lĕbĕdōntĭă cīvĭtās, *f. Ancienne ville de Lusitanie.* Ādstābăt īstīnc cīvĭtās Lĕbĕdōntĭă. *Avien.* (*Or. mar.* 509).

Lĕbĕdŭs, ī, *f.* (Λέβεδος). *Ville d'Ionie.* Ān Lĕbĕdūm laūdās ŏdĭō măris ātquĕ vĭārŭm? *H.*

Lĕbēs, ētĭs, *m.* (λέβης). *Chaudron, chaudière.* Tērtĭă dōnă făcīt gĕmĭnōs ēx ærĕ lĕbētās. *V.* Vīgīnti măgnōs ŏpĕrōso ēx ærĕ lĕbētās. *O. Voy.* Olla.

Lĕbīnthŏs *ou* Lĕbȳnthŏs, ī, *f.* (*Strab.* Λέβινθος) *Ile, une des Sporades.* Dēxtră Lĕbīnthŏs ĕrăt. *O.*

Lĕcānĭă. *Voy.* Læcania.

Lĕchæŭm, ī, *n.* (Λέχαιον). *Le Léchée, port de Corinthe.* Cūrvā Pălæmŏnĭō sēclūdĭtŭr ūndā Lĕchæō. *St.* Quūm fēssā Lĕchæō Sēdārīt plăcĭdā vēlā phăsēlŭs ăquā. *Pp.* (III, 21, 19). || — ŭs, ă, ŭm, *adj* Spătĭīs pērmīssā Lĕchæĭs. *Grat.* (*Cyn.* 227).

Lēctīcă, æ, *f. Litière, chaise.* Nāmquĕ făcīt sōmnūm claūsā lēctīcă fĕnēstrā. *J.* (3, 243). Sī quīs lēctīca nĭtĭdām gēstāre ămĕt āgnām. *H.* SYN. Lēctīcŭlă, sēllă, hĕxăphŏrūm.

Lēctīcārĭŏlă, æ, *f. Qui aime les porteurs de litières.* (*Mart.* XII, 58.)

Lēctīcārĭŭs, ĭī, *m. Porteur de litière.* Fēlēs hăbĕbĭt gāllūs lēctīcārĭōs. *Ph* (*Fab. nov.* 17, 1).

Lēctīcŭlă, æ, *f., dimin. de* Lectica. Dāt tĭbĭ sēcūrōs vīlīs lēctīcŭlă sōmnōs. *M.* (IX, 94).

Lēctĭŏ, ōnĭs, *f. Action de lire, lecture.* Fōrs īstōs ĕtĭām tĭbĭ lēctĭŏ lōngă dĕdīssĕt. *Aus.* (*Prof.* 22, 15. Et *Avien. Or. mar.* 11). || *Ce qui est écrit l'Écriture sainte.* Hūnc ĕtĕnīm mĕmŏrăt vĕnĕrāndæ lēctĭŏ vōcĭs. *Juve.* (II, 541). Clāmăt nām Lēctĭŏ. *Sedul.* (I, 127).

† Lēctīstērnĭātŏr, ōrĭs, *m. Qui dispose les lits devant la table.* (*Pl. Ps.* I, 2, 29.)

Lēctĭtŏ *et* Lēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Lego. *Lire souvent.* Tū cūr pĭāclūm tām lĭbēntēr lēctĭtās? *Prud.* (*Peri*, 10, 219. Et *Capel.* IX, p. 336, lectitans). Aūt ĕgŏ lēctŏ, Aūt scrīptō, quōd mē tăcĭtūm jŭvĕt. *H.* (*Sat.* I, 6, 122. In hoc erravit V. Cl. *Bentl.*, qui verba *Leeto, Scripto*, in ultimam barbariem releganda dixit, et pro participiis habet. *Charis.* p. 142 : « Quædam verba quid semel factum significant, ut *Lego*; quædam sæpe, ut *Leeto*; quædam sæpius, ut *Lectito.* » Item *Mar. Viet.* p. 2472. Plerique tamen etiamnum cum *Bentleio* sentiunt. Verbum, a *Forcellino* datum, omnino delevit *Freund.* Pervulgatum errorem fusius in libro meo, *Addenda Lexicis Latinis*, demonstravi).

Lēctĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* V, 36,)

Lēctŏ, ās. *Voy.* Lectito.

Lēctŏr, ōrĭs, *m. Lecteur.* Lēctōrēm dēlēctāndō părĭtērquĕ mŏnēndŏ. *H.* Jūrĕ tĭbī grātēs, cāndĭdĕ lēctŏr, ăgŏ. *O.* Lēctōrēs tĕtrĭcī. *M.* (XI, 3). SYN. Lĕgēns. || *Lecteur, professeur de littérature.* Grāmmătĭcŭs lēctōrquĕ fŭī. *Inscr.* (*Anthol.* II, p. 257.) || *Lecteur, un des quatre ordres mineurs dans l'Église Romaine.* Prīmĭs lēctōr sērvīvĭt īn ānnĭs. *P. No* (15, 108). Lēctōr, lēvītă, săcērdōs. *Damas.* (apud *Gruter.* II, p. 1164).

Lēctōrĭă. *Au lieu de* Lætoria.

Lēctrīx, īcĭs, *f. Lectrice.* Ēt lēctōr lēctrīxquĕ vŏlūmĭnă săcră rĕsōlvăt. *Aldhelm.* (apud *Mai.* t. V, p. 389).

Lēctŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Lectus. *Lit.* Sēmĭmŏrtŭă lēctŭlō jăcēbānt. *Cat.* (50, 15). Nēc cōnsuētĕ mĕūm lēctŭlĕ cōrpŭs hăbēs. *O.* || *Lit de table.* (*Pl. Pers.* V, 1, 6.)

1. Lēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Lĕgo. *Recueilli, ramassé.* Quūm pătŭlīt lēctō stāmĭnĕ tōrtă vĭă. *Pp.* (IV, 4, 42). || *Choisi, trié.* Tōtō lēctōs ēx āgmĭnĕ mīttĭt. *V.* Bīs sēx lēctīssĭmă mātrŭm Cōrpŏră. *V.* SYN. Ēlēctŭs, dēlēctŭs, ēgrĕgĭŭs. || *Lu.* Pērlĕgĕ quōdcūmquĕ ēst : quĭd ĕpīstŏlă lēctă nŏcēbĭt? *O.*

2. Lēctŭs, ī, *m. Lit.* Ūmbră crŭēntă Rĕmī vīsa ēst ādsīstĕrĕ lēctō. *O.* Ēt, sī quĭs cāsūs lēctō tē āffīxĭt. *H.* Dēscēndĕrĕ lēctō. *Tib.* (I, 2, 19). SYN. Lēctŭlŭs, tŏrŭs, cŭbīlĕ, strātŭm, fūlcrŭm, spōndă, *qqf.* grăbātŭs. EP. Ēbūrnĕŭs, ĕbūrnŭs, jūcūndŭs, mōllĭs, plăcĭdŭs, quĭētŭs, īgnāvŭs, ĭnērs. PPH. Mōllĭă lēctī strātă. *Lr.* Strātīquĕ cŭbīlĭă lēctī. *O.* Rēgĭī thălămī tŏrōs. *Sen.* Strāmĭnă tŏrī. *Maximian.* || Lēctŭm pĕtĕ. *Aller se coucher. Voy.* Cubo, Jaceo. || Lēctō sūrgŏ. *Se lever. Voy.* Surgo. || *Lit nuptial, et au fig.* Lēctūmquĕ jŭgālĕm. *V.* Tĕmĕrātī fœdĕră lēctī. *O.* SYN. Thălămŭs. *Voy.* Conjugium. || *Lit de table.* Sī pŏtĕs Ārchĭăcīs cōnvīvă rĕcŭmbĕrĕ lēctīs. *H.* Sæpĕ trĭbŭs lēctīs vĭdĕās cœnārĕ quătērnōs. *Id.* SYN. Lēctŭlŭs, tŏrŭs. || *Lit pour exposer les morts.* Flēbĭs ĕt ārsūrō pŏsĭtūm mē, Dēlĭă, lēctō. *Tib.* (I, 1, 61) Tāndēmquĕ bĕātŭlŭs āltō Cōmpŏsĭtŭs lēctō. *Pers.* (3, 103). || † Lēctŭs, ūs, *arch.* (*Pl. Amph.* I, 3, 15 Cf. *Prisc.* 711.)

Lēdă, æ, *et* Lēdē, ēs, *f.* (Λήδη). *Léda, femme de Tyndare, roi de Lacédémone, aimée de Jupiter changé en cygne, enfanta deux œufs, dont l'un con-*

tenait Pollux et Hélène, l'autre Castor et Clytemnestre. Dăt tĭbĭ Lēdă Jŏvĕm cycnō dēcēptă pārēntĕm. *O.* Quālĭs ĕrăt Lēdē, quām plūmĭs ābdĭtŭs ālbĭs. *Id.* Dīcam ĕt Ālcīdēn pŭĕrōsquĕ Lēdæ. *H.* EP. Fōrmōsă, pŭlchrā, crēdŭlă, dēcēptă. (Cf. *Manil.* I, 344 sq.; *Sen. Oct.* 762 sq.; *Capel.* IX, p. 311.)

Lēdæŭs *et* Lēdēĭŭs, ă, ŭm (Ληδαῖος *et* Ληδήϊος). *De Léda.* Lēdæāmque Hĕlĕnām Trōjānās vēxĭt ăd ūrbēs. *V.* Hāc cŭtĕ Lēdæō vēstītūr pūllŭs ĭn ōvō. *M.* (VIII, 33). Cōrrūptă dē mātrĕ nŏthī, Lēdēĭă prōlēs. *Prud.* (*Sym.* I, 228). || *De Castor et Pollux.* Nām sōl Lēdæă tĕnēbăt Sīdĕră. *L.* Lēdæŭs Cȳllărŭs. *Stat.* || *De Sparte.* Lēdæŭs gūrgĕs. *St.* Lēdæŭs Xānthīppŭs. *Sil.*

Lēdās, æ, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 6, 63.)

Lēdŭs, ī, *m. Rivière de la Narbonaise, auj. le Lez.* Mātrŏnă, Sēquănă, Lēdŭs. *Sid.* (5, 208).

Lēgālĭs, ĕ. *De la loi, qui concerne la loi.* Lēgālĕ dāmnūm dēpŭtēmūs prœmĭīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 530). Quæ dŏcŭīt tăbŭlīs lēgālĭbŭs īndĭtă Mōsēs. *P. Nol.* (19, 153).

Lēgātĭŏ, ōnĭs, *f. Mission, ambassade.* Ēt vēstrī rēgĭs quæ sĭt lēgātĭŏ, fērtĕ. *Corip.* (*Just.* III, 268. Adde *Drac.* III, 408; *Anthol.* II, p. 319).

Lēgātŭm, ī, *n. Legs.* Lēgātum ōmnĕ căpĭt. *J.* (9, 88). *Voy.* Hereditas.

Lēgātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Lēgo. *Envoyé en députation.* Dŏmĭnūm lēgātă (Briseis) rŏgābŏ. *O.*

Lēgātŭs, ī, *m. Député.* Hīnc ŭbĭ lēgātī rĕdĭērĕ, nĕgātă fĕrēntēs. *O.* Lēgātī rēspōnsă fĕrūnt. *V.* SYN. Ōrātŏr. PHR. Tōtō lēctōs ēx āgmĭnĕ mĭttĭt. *V.* Ōrātŏr rēgĭs, pācīsquĕ sĕquēstĕr. *L.*

Lĕgēns, tĭs. *Qui lit, lecteur.* Ēt nōn īgnāvă lĕgēntūm Ōtĭă dēlēctēnt. *O.* SYN. Lēctŏr.

Lēgī, *parf. de* Lĕgo.

† Lēgĭcrĕpŭs, ă, ŭm, *ou* Lēgĭcrĕpă, æ, *m. Orateur qui cite souvent les lois.* (*Anthol.* II, p. 326.)

Lēgĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Législateur.* Ōptāvĭt Mīnōs sĭmĭlēs sĭbĭ lēgĭfĕr ānnōs. *O.* Lēgĭfĕræ Cĕrĕrī. *V.* Chīōn lēgĭfĕrō prĭŏr Lȳcūrgō. *Sid.* (23, 110). SYN. Lēgīslātŏr, lēgūmlātŏr. PHR. Lēgēs fĕrŏ, dō, īndīcŏ, dīcŏ, stătŭŏ, pōnŏ, īmpōnŏ, cōnstĭtŭŏ, sāncĭŏ, fīgŏ, cōndŏ, scīscŏ. Lēgĭbŭs frēnŏ, cōmpēscŏ, mŏdĕrŏr, cŏhĭbĕŏ, tēmpĕrŏ. Lēgĕ cŏērcĕŏ. VERS. Jūră dăbāt lēgēsquĕ vĭrīs. *V.* Mōrēsquĕ vĭrīs ĕt mœnĭă pōnĕt. Quī prīmūs lēgĭbŭs ūrbĕm Fūndābĭt. *Id.* Lēgēs īncīdĕrĕ līgnō. *H.* Jūrăquĕ cōnstĭtŭĕrĕ, ŭt vēllēnt lēgĭbŭs ūtī. *Id.* Ănĭmum ăd cīvīlĭă vērtĕt Jūră sŭūm, lēgēsquĕ fĕrĕt jūstīssĭmŭs aūctŏr. *O.*

Lĕgĭŏ, ōnĭs, *f. Légion romaine.* Quŏd mĭhĭ pārērĕt lĕgĭō Rōmānă trĭbūnō. *H.* Ēt māgnĭs lĕgĭōnĭbŭs īmpĕrĭtārĕnt. *Id.* Ēt quārtā lĕgĭōnĕ dătŭr. *L.* || *En gén. Bataillon, troupe.* Hūnc lĕgĭō lātĕ cŏmĭtātŭr āgrēstĭs. *V.* Īn quōrūm sūlcīs lĕgĭōnēs dēntĭbŭs āngŭīs Cūm clȳpĕīs nāscūntŭr. *J.* (14, 241). SYN. Cătērvă, cŏhōrs, ăcĭēs, mănĭplŭs, etc. *Voy.* Exercitus.

† Lēgĭrŭpă, æ, *m.*, *et* Lēgĭrŭpŭs, ă, ŭm. *Qui viole les lois.* Lēgĭrŭpă. Vălĭdē. Pērnĭcĭēs ădŏlēscēntŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 130. *Ib.* IV, 2, 19). Ōmnĭă lēgĭrŭpīs quāssāntĭă vīrĭbŭs ōrbēm. *Prud.* (*Ham.* 238).

Lēgĭrŭpĭŏ, ōnĭs, *m. Comme le précéd.* (*Pl. Rud.* III, 4, 4.)

Lēgīslātŏr *ou* Lēgūmlātŏr, ōrĭs, *m. Législateur.* Lēgīslātōrēs stătŭīt Dĕŭs īpsĕ pĕr ōrbēm. *Corip.* (*Just.* IV, 363). *Voy.* Legifer.

Lēgĭtĭmē, *adv. Légitimement.* Nōn, nĭsĭ lēgĭtĭmē, vŭlt nūbĕrĕ. *J.* (10, 338). Lēgĭtĭmē cēssĭt cuī frāctă pŏtēntĭă rēgĭs. (*Culex*, 365.)

Lēgĭtĭmŭs, ă, ŭm. *Réglé par les lois, conforme aux lois.* Lēgĭtĭmō cērnēs cœlī lūstrāntĭă cūrsū. *Cic.* (*Arat.* 277, signa). Lēgĭtĭmūmquĕ sŏnūm dĭgĭtīs căllēmŭs ĕt aūrĕ. *H.* Cūrĭō lēgĭtĭmīs nūnc Fōrnācālĭă vērbīs Māxĭmŭs īndīcĭt. *O.* SYN. Jūstŭs, rătŭs, fīxŭs, cērtŭs, sōlēnnĭs, jūstŭs, īngĕnŭŭs. || *Légitime.* Lēgĭtĭmō fœdĕrĕ jūnctŭs ămŏr. *O.* Lēgĭtĭmā văcŭŭs dūm cōnjŭgĕ lēctŭs. *Id.* SYN. Jūstŭs. PHR. Ēt, prĕtĭūm stŭprī, Jūstæ mărĭtūm cōnjŭgĭs căptăt căpŭt. *Sen.* || *Permis.* Nīl nĭsĭ lēgĭtĭmūm cōncēssăquĕ fūrtă cănēmŭs. *O.* SYN. Lĭcĭtŭs, cōncēssŭs.

1. Lēgŏ, ās, ārĕ. *Députer, envoyer.* Īpsă sŭūm Zĕphȳrĭtĭs ĕō fămŭlūm lēgārăt. *Cat.* (66, 57). SYN. Mīttŏ. || *Confier une affaire.* Quīn pŏtĭŭs, quŏd lēgātum ēst tĭbĭ nĕgōtĭŭm. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 12). SYN. Cōmmīttŏ, māndŏ. || *Léguer.* Nīl sĭbĭ lēgātūm, prætĕr plōrārĕ, sŭīsquĕ. *H.* Ānnŭă lēgāvĭt mīllĭă sēnă tĭbĭ. *M.* (IX, 10. Adde *Pers.* 6, 66). *Voy.* Heres.

2. Lĕgŏ, ĭs, lēgī, lēctŭm, lĕgĕrĕ. *Cueillir, recueillir, ramasser.* Pābŭlă pārvă lĕgēns nīdīsquĕ lŏquācĭbŭs ēscās. *V.* Sī quĭs sŭpĕr hālĭtŭs ērrăt, Ōrĕ lĕgăm. *Id.* Fīcŭs ĕrăt nōn āptă lĕgī. *O.* Frāctōsquĕ lĕgūnt īn gūrgĭtĕ rēmōs. *V.* SYN. Cōllĭgŏ, cārpŏ, *qqf.* dēcērpŏ. *Voy.* Carpo. || *Choisir.* Cōrpŏră præcĭpŭē mātrūm lĕgăt. *V.* Præstāntēs vīrtūtĕ lĕgĭt. *Id.* Īllă lĕgāt tēmpŭs. *O. Voy.* Eligo. || *Lire.* Scrībĕrĕt hīc dŏmĭnæ vērbă lĕgēndă sŭæ. *O.* Īllā frōntĕ, prĕcŏr, cārmĭnă nōstră lĕgās. *M.* (I, 5). Ītĕrūm quæ dīgnă lĕgī sīnt. *H.* SYN. Pērlĕgŏ, vōlvŏ, ēvōlvŏ. PPH. Ŏcŭlīs lūstrŏ, pērlūstrŏ. VERS. Sīc tămĕn ŭt lĭmĭs răpĭās, quĭd prīmă sĕcūndō Cēră vĕlĭt vērsū : sōlūs mūltīsnĕ cŏhērēs, Vēlōcī pērcūrre ŏcŭlō. *H.* Dētĭnŭēre ŏcŭlōs cārmĭnă nōstră tŭōs. *M.* || *Voir, reconnaître, observer.* Ādvērsō lĕgĕre, ēt vĕnĭēntūm dīscērĕ vūltŭs. *V.* Haūd mĭnŭs Ænēās tōrtōs lĕgĭt ōbvĭŭs ōrbēs, Vēstīgātquĕ vĭrūm Vēstīgĭă rētrō Ōbsērvātă lĕgĭt. *Id.* SYN. Ōbsērvŏ. || *Plier, replier.* Nāvĭtă pōntō Hūmĭdă vēlă lĕgĭt. *V.* (*Sic Ov. Her.* 15, 216; *V. Fl.* II, 13.) SYN. Cōntrăhŏ, cōllĭgŏ. || *Dévider, et au fig.* Quæ dăbĭt īgnārō fīlă lĕgēndă vĭrō. *O.* (Et *Prop.* IV, 4, 42.) Ēxtrēmăquĕ Laūsō Pārcæ fīlă lĕgūnt. *V.* || — ōrăm, lĭttŭs, etc. *Côtoyer, suivre, parcourir.* Crēbrīs lĕgĭmūs frētă cōnsĭtă tērrīs. *V.* Ēt vădă dūră lĕgō săxīs Lĭlȳbēĭă cæcīs. *Id.* Sīve ōram Īllȳrĭcī lĕgĭs æquŏrĭs. *H.* Īndĕ lĕgĭt Căprĕās. *O.* SYN. Rādŏ, prætērvĕhŏr, prælābŏr. *Voy.* Navigo. || *Prendre par surprise, dérober; et au fig. Épier.* Ōmnĭă vīscātīs mănĭbŭs lĕgĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 271). Quĭd sŏcĕrōs lĕgĕre, ēt grĕmĭīs ābdūcĕrĕ pāctās? *V.* Ēt quī nōctūrnŭs săcră dīvūm lēgĕrĭt. *H.* Nūnc hūc cōncēdam, ŭt hōrūm sērmōnēm lĕgăm. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 21). SYN. Fūrŏr, sūblĕgŏ.

Lĕgŭlŭs, ī, *m. Qui cueille les olives; vendangeur.* Ēxtrēmās lĕgŭlūs quūm sūstŭlĭt ūvās. *Calp.* (3, 49). || *En gén. Celui qui recueille, qui cherche.* Cāllĭdōs aūrī lĕgŭlōs ĭn aūrūm Vērtĭs. *P. Nol.* (17, 262). Pūrpŭræ lĕgŭlī sĕnēs. *Septim.* (apud *T. Maur. Met* 1068).

Lĕgūmĕn, ĭnĭs, *n. Légume enfermé dans des gousses ou des cosses, graines; en partic. Fève.* Lætūm sĭlĭquā quāssāntĕ lĕgūmĕn, Aūt tĕnŭēs vĭcĭæ fētūs, trīstīsquĕ lŭpīnī. *V.* Vēntri īndūlsĭt nōn ōmnĕ lĕgūmĕn. *J.* (15, 174).

Lĕlĕgēĭs, ĭdĭs, *f.*; Lĕlĕgēĭŭs *et* Lĕlĕgēŭs, ă, ŭm (Λελεγηΐς, Λελεγήϊος *et* Λελεγεῖος). *Des Lélèges, de Carie.* Sæpe ĕtĭām Nȳmphæ tĕnĕrīs Lĕlĕgēĭdĕs ŭlnīs. *O.* Īntĕrĕā Mīnōs Lĕlĕgēĭă līttŏră vāstăt. *Id.* Ēt quĭdquĭd cōnfērt mēdĭcīs Lĕlĕgēă cătāplŭs. *Marcel.* (*Medic.* vs. 67).

Lĕlĕgĕs, ŭm, *m. pl.* (Λέλεγες). *Lélèges, peuple nomade, qui s'était surtout établi près de la Carie.* Mōx Lĕlĕgūm dēxtrā prēssūm dēscēndĭt ărātrūm. *L.* Hīc Lĕlĕgās, Cārāsquĕ, săgīttĭfĕrōsquĕ Gĕlōnōs. *V.* Cārăs, ēt ārmĭfĕrōs Lĕlĕgās Lȳcĭāmquĕ pĕrērrăt. *O.*

Lĕlĕx, ĕgĭs, *m. Sing. du précéd.* || *Nom d'homme.* Illā Trœzēnĭŭs hērōs Pārtĕ Lĕlĕx. *O.*

Lĕmānnŭs, ī, *m. Lac Léman, auj. de Genève.* Dēsĕrŭērĕ căvō tēntōrĭă fīxă Lĕmānnō. *L.* (I, 396). Quā răpĭtūr prǣcēps Rhŏdănŭs gĕnĭtōrĕ Lĕmānnō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13,7).

Lĕmbŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Lembus. Lĕvīquĕ vēctūm lēmbŭlō. *Prud.* (*Peri.* 5, 455).

Lēmbŭs, ī, *m.* (λέμβος). *Chaloupe, esquif.* Ādvērsō vīx flūmĭnĕ lēmbŭm Rēmĭgĭīs sŭbĭgĭt. *V.* Lēmbō sūm prōgrēssūs lōngĭŭs. *Att.* (apud *Non.* 13, 5). *Voy.* Cymba.

Lēmmă, ătĭs, *n.* (λῆμμα). *Titre, sujet (d'un article, d'une pièce).* Lēmmătă sī quǣrĭs cūr sīnt ădscrīptă, dŏcēbō: Ūt, sī mălŭĕrĭs, lēmmătă sōlă lĕgās. *M.* (XIV, 2). || *Par ext. L'épigramme même.* Cōnsūmpta ēst ūnō sī lēmmătĕ pāgĭnă, trānsīs. *M.* (X, 59). || Lēmmătă nūtrīcĭs. *Contes de nourrice.* (*Aus. Epist.* 16, 90.)

Lēmnĭăcŭs, ă, ŭm (Ληµνιακός). *Comme* Lemnius. Pārcĕ pătēr: sīc Lēmnĭăcĭs lāscīvă cătēnĭs. *M* (V, 7, 7) Nēc mājŏr ăb āntrīs Lēmnĭăcĭs frăgŏr ēst. *St.*

Lēmnĭăs, ădĭs, *f.* (Ληµνιάς). *Femme de Lemnos; en partic. Hypsipyle.* Lēmnĭăsīn glădĭōs īn mĕă fātă dăbŏ. *O.* Ēt paŭlūm flētū cūnctātă mŏdēstō Lēmnĭăs ōrsă rĕfērt. *St.* Rēm sūmmăm... Lēmnĭădēs, sāncīrĕ părō. *Id.* (De Lemniadum fabula conf. *Stat. Th.* V, 29 sq.; *Ov Her.* 6, 52; *A. Am.* III, 672.)

Lēmnĭcŏlă, æ, *m. f. Habitant de Lemnos; Vulcain.* Lēmnĭcŏlǣ stīrpēm. *Ov.* (*Met.* II, 757).

Lēmnĭēnsĭs, ĕ. *De Lemnos.* (*Pl. Cist.* I, 1, 102.)

Lēmnīscŭs, ī, *m.* (ληµνίσκος). *Ruban de pourpre attaché aux couronnes; aux palmes des vainqueurs, etc.* Ūnguēnta, ātque ŏdōrēs, lēmnīscōs, cŏrōllās dărī dāpsĭlēs. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 21). Lēmnīsco ōrnāta ēst, quō mĕă pālmă cărĕt. *Aus.* (*Epist.* 20, 6. Cf. *Serv.* ad *Æ.* V, 269, et *Fest.*).

Lēmnĭsĕlēnē, ēs, *f. Nom de femme.* (*Pl. Pers.* II, 2, 14.)

Lēmnĭŭs, ă, ŭm (Λήµνιος). *De Lemnos.* Vōcĕ fătīgārēt Lēmnĭă sāxă sŭā. *O.* Lēmnĭă clāssĭs. *St.* SYN. Lēmnĭăcŭs. || *Subst. m. et f. Homme et femme de Lemnos.* Mērcātōr vēnĭt hūc ăd lūdōs Lēmnĭŭs. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 9). Jāmquĕ pĕrērrātĭs īnfēlīx Lēmnĭă cāmpĭs. *St.* SYN. Lēmnĭēnsĭs, Lēmnĭăs. || *m. Vulcain.* Lēmnĭŭs ēxtēmplō vālvās pătĕfēcĭt ĕbūrnās. *O.* Lēmnĭŭs pătĕr. *V.*

Lēmnŏs *ou* Lēmnŭs, ī, *f.* (Λῆµνος). *Lemnos, île de la mer Égée, où Vulcain fut élevé.* Ēxpŏsĭtūm Lēmnōs nōstrō cūm crīmĭne hăbērĕt. *O.* Fīngĭt ĭtēr Lēmnŏn. *Id.* Ĭtēr īllī īn Lēmnum ŭt ēssĕt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 16). PPH. Hȳpsĭpȳlēĭă tēllūs. *O.* Lēmnĭă tēllūs, tērră.

Lĕmŏvīcēs, ŭm, *m. pl. Peuple Aquitain (de Limoges).* Ūrbs tē sīc rĕtĭnēt Lĕmŏvīcūm cōrpŏrĕ sānctō. *Fort.* (II, 21, 15. Vulgo *Lemovica*)

Lĕmŏvīcŭs, ă, ŭm. *Voy. le précéd.*

Lĕmŭrēs, ŭm, *m. pl. Ames, esprits, fantômes.* Tūnc nĭgrī Lĕmŭrēs, ŏvōquĕ pĕrīcŭlă rūptō. *Pers.* (5, 185). Mōx ĕtĭām Lĕmŭrēs ănĭmās dīxīssĕ sĭlēntūm. *O.* SYN. Lārvǣ, ŭmbrǣ, sĭmŭlācră, mānēs. *Voy.* Spectrum. || *Eccl. Démons.* Lĕmŭrūm sē clāmāt cēdĕrĕ tūrbă. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 11).

Lĕmŭrĭă, ĭōrŭm *et* ĭŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur des Mânes. On les appelait aussi* Remuria, *parce qu'elles avaient été fondées par Rémus.* Rītūs ĕrĭt vĕtĕrĭs nōctūrnă Lĕmŭrĭă săcrī. *O.* (*Fast.* V, 421).

Lēnă, æ, *f. Entremetteuse.* Quǣ scĭĕt hōs īllōs vēndĕrĕ lēnă tŏrōs. *M.* (IX, 30). Vēnĭt īn ēxĭtĭūm cāllĭdă lēnă mĕŭm. *Tib.* (I, 5, 48). Dūm fāllāx sērvūs, dūrūs pătēr, īmprŏbă lēnă Vīvēnt. *O.* *Voy.* Leno. || *Au fig. Séductrice.* Prō făcĭĕ, mūltīs vōx sŭă lēnă fŭĭt. *O.* Lēnă pĕr īnnŭmĕrōs īrĕt pīctūră pĕnātēs. *Cl.* || 2. Lēnă. *Au lieu de* Læna.

Lēnǣŭs, ī, *m.* (Ληναῖος). *Un des noms de Bacchus.* Hūc, pătĕr ō Lēnǣĕ, vĕnī. *V.* Tē lībāns. Lēnǣĕ, vŏcăt. *Id.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Lēnǣūm lībăt hŏnōrēm. *V.* Lēnǣī lătīcēs. *Id.*

Lēnātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Leno. Lēnātīs mĕlĭŭs tĭbī pŭēllīs. (*Anthol.* II, p. 587.)

Lēnĕ. *Voy.* Leniter.

┼ Lēnībŏ, *arch. pour* Leniam. Lēnībūnt (intervalla) tăcĭtō vūlnĕră nōstră sĭnū. *Pp.* (III, 21, 32).

Lēnīmĕn, ĭnĭs, *n. Adoucissement.* Ēt mĭhī sōllĭcĭtǣ lēnīmēn dūlcĕ sĕnēctǣ. *O.* Hōc quŏquĕ lēnīmēn, quō sōlō flēxĭt ămāntēm. *Id.* Ō lăbōrūm Dūlcĕ lēnīmĕn (testudo). *H.* SYN. Lēnīmēntŭm, lĕvāmĕn, fōmēntŭm, sōlātĭŭm.

Lēnĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Adoucir, calmer.* Tēntārētquĕ fĕrōs rĕquĭē lēnīrĕ dŏlōrēs. *O.* Sōmnō Lēnībānt cūrās ēt cōrda ōblītă lăbōrŭm. *V.* Nŏvă rēs ōblātă tĭmōrēm Lēnĭīt. *Id.* Lēnĭt ālbēscēns ănĭmōs căpīllŭs. *H.* SYN. Mūlcĕŏ, mītĭgŏ, fŏvĕŏ, *qqf.* mĭnŭŏ. || *Apaiser, fléchir.* Nūmĭnă lēnīrī pōssūnt. *O.* Sŭpĕrōs lēnīrĕ rŏgāndŏ. *Id.* *Voy.* Placo. || *Qqf. Apaiser la faim.* Lātrāntēm stŏmăchūm bĕnĕ lēnĭĕt. *H.* *Voy.* Satio. || ┼ *Qqf. n. Être apaisé.* Ātque īrǣ lēnĭūnt. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 100).

1. Lēnĭs, ĕ. *Doux (pour les sens), calme, paisible.* Cāmpīquĕ nătāntēs Lēnĭbŭs hōrrēscūnt flābrĭs. *V.* Lēnĭŏr aūră. *O.* Lēnī flŭĭt āgmĭnĕ Tībrĭs. *V.* Lēnĭsque Āmphrȳsŭs. *O.* Lūstrāntēm lēnī sŭă cāstră vŏlātū. Lēnīquĕ tĕpōrĕ crĕmāntŭr. Lēnĭs ădhŭc sōmnŭs. Āspĕră mūtāta ēst īn lēnēm tēmpŏrĕ lōngō Līttĕră. *Id.* Lēnĕ mĕrŭm. *H.* Tū lēnĕ tŏrmēntŭm.... ădmŏvēs. *Id.* SYN. Mītĭs, clēmēns, mōllĭs, plăcĭdŭs, quĭētŭs, blāndŭs. || *Doux de caractère, bon, clément.* Lēnĭŏr ēt mĕlĭŏr fīs āccēdēntĕ sĕnēctā. *H.* Nōn lēnĭs prĕcĭbūs fātă rĕclūdĕrĕ. *Id.* Sǣpĕ sŭō vīctŏr lēnĭs īn hōstĕ fŭĭt. *O.* SYN. Bŏnŭs, mītĭs, făcĭlĭs, clēmēns, plăcĭdŭs, hūmānŭs.

2. Lēnĭs, ĭs, *m.* (ληνός). *Sorte de vase.* (*Afran.* et *Laber.* apud *Non.* 15, 13.)

Lēnĭtās, ātĭs, *f. Douceur.* Īnēptă lēnĭtās Pătrĭs ēt făcĭlĭtās prāvă. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 37. *Id. And.* I, 2, 4).

Lēnĭtĕr, *et* Lēnĕ, *n. pris adv. Doucement.* Īllĕ pĕr ēxcŭbĭās cūstōdūm lēnĭtĕr īrĕ. *O.* Lēnĭŭs ēt mŏdĭcō strĕpĭtū dēcūrrĕrĕ vĭdī (torrentem). *Id.* Pūrĭs lēnĭtĕr ādmŏvēntŭr āstrĭs. *M.* (IV, 64). Tām lēnĕ flŭēntēm (Nilum). *L.* Rīpās lēnĕ sŏnāntĭs ăquǣ. *O.* Nēc lēnĭŭs āltĕră vīrgŏ Ǣstŭăt. *Id.* Lēnĕ vĭrēns āmnĭs. *St.* SYN. Mōllĭtĕr, clēmēntĕr, plăcĭdē. || *En parlant du caractère: Avec douceur.* Ān pŏtĭŭs tēntēm lēnĭtĕr, ān mĭnācĭtĕr? *Pl.* (*Stich.* I, 2, 20). Pĕtĕrĕ quīppĭām lēnĭtĕr. *Id.* (*Amph. prol.* 25). SYN. Plăcĭdē, bĕnīgnē. || *Avec résignation, volontiers.* Lēnĭtĕr, ēx mĕrĭtō quĭdquĭd pătĭērĕ, fĕrēndum ēst. *O.* SYN. Plăcĭdē. PPH. Ǣquō ănĭmō.

Lēnĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Lenitas. (*Turpil.* apud *Non.* 2, 486.)

Lēnītŭs, ă, ŭm. *Adouci, apaisé.* Prĕcĭbūs lēnītō Cǣsărĕ vēstrĭs. *O.*

┼ Lēnŏ, ās, ārĕ, *n. Faire le trafic des femmes esclaves.* Græcŭlĕ, cōnsuētā lēnāndī cāllĭdŭs ārtĕ. (*Anthol.* I, p. 611.) || *Act.* *Voy.* Lenatus.

Lēnŏ, ōnĭs, *m. Marchand de femmes esclaves.* Dēvŏvĕt īmpĕrĭūm tămĕn hǣc lēnōnĭs ăvārī. *O.* Vērbă făcĭt lēnŏ. *H.* (Adde *Ter. Ad.* II, 1, 34; *Pl. Pers.* IV, 6, 4). SYN. Lēnūllŭs, lēnūncŭlŭs. EP. Pērfĭdŭs, cāllĭdŭs, tūrpĭs, īmprŏbŭs || ┼ *Au fig., adj. m. f.* Sē Nārcīssŭs ămăt, cāptŭs lēnōnĭbŭs ūndĭs. *Pentad.* (in *Anthol.* I, p. 102).

Lēnōcĭnĭūm, ĭī, *n* *Trafic des femmes esclaves.*

Sĭn lēnōcĭnĭŭm fōrtĕ cōllŭbĭtum ēst tĭbĭ. *Pl.* (*fragm. Bacch.*). || *Au fig. Attrait, séduction.* Hĭnc lēnōcĭnĭŭm fōrmæ cūltūsquĕ rĕpērtŭs Cōrpŏrĭs. *Manil.* (V, 516. *Ib.* 568).

Lēnōcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Leno, as. || *Au fig. Chercher à séduire.*

Lēnōnĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les marchands de femmes esclaves.* Cuī sērvĭtūtēm dī dănūnt lēnōnĭăm. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 1. *Ib.* I, 3, 101).

1. Lēns, dĭs, *m. Lente, œuf de pou.* Ūndă mărĭs lēndēs căpĭtī dēdūcĭt ĭnīquōs. *Ser. Sam.* (vs. 72. Vulgo *iniquas* Sed expresse *Diom.* 314, nos docet quod sit vocabuli genus).

2. Lēns, tĭs, *f. Lentille.* Nēc Pēlūsĭăcæ cūram ăspērnābĕrĕ lēntĭs. *V.* Ēt Pēlūsĭăcō dē sēmĭnĕ, plānă, tĕrēs lēns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 9). Ēt lēntēm pŏsĭtām făbāmquĕ crēdās. *M.* (XI, 32). SYN. Lēntĭcŭlă. || † *m. arch.* Lēntī cālĭdō. *Titin.* (apud *Non.* 3, 117).

Lēntātŭs, ă, ŭm. *Qui fait une longue traînée.* Spārgĭt lēntātūm pēr cūlmĭnă tōtă văpōrēm. *Sid.* (22, 191).

Lēntē, *adv. Lentement.* Īndŭĭtūrque aūrēs lēntē grădĭēntĭs ăsēllī. *O.* Pōmpēĭūm vīncĕrĕ lēntē Īndīgnum ēst. *L.* Lēntĭŭs lūctūs lăcrĭmæquĕ mōrdēnt. *Sen.* (*Troad.* 1014). SYN. Tārdē, sēgnĭtĕr, rĕmīssē, īgnāvē. PPH. Nōn cĕlĕrī pĕdĕ. *Ph.* Dēsĭdĕ pāssū. *St.* Lēntō *ou* tārdō grădū, grēssū, pāssū.

† Lēntĕō, ēs, ērĕ, *n. Se relâcher.* Lēntĕt ŏpŭs. *Lucil.* (apud *Prisc.* 800).

Lēntēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'amollir, s'adoucir.* Sēd pĭcĭs īn mōrem ād dĭgĭtōs lēntēscĭt hăbēndō. *V.* || *Au fig.* Lēntēscūnt tēmpŏrĕ cūræ. *O.* SYN. Lēnĭŏr, mōllĭŏr, mītĭgŏr.

Lēntīgō, ĭnĭs, *f. Taches de rousseur.* Īnvĭdă sī măcŭlēt făcĭēm lēntīgō dĕcōrăm. *Sam.* (vs. 147).

Lēntĭgrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche lentement.* Sēd quĭă lēntĭgrădō sērpēbānt āgmĭnĕ fētæ. *Cypr.* (*Genes.* 1008). *Voy.* Tardigradus.

Lēntīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mēntīrĭs jŭvĕnēm tīnctĭs, Lēntīnĕ, căpīllĭs. *M.* (III, 43).

Lēntĭpēs, ĕdĭs. *Qui marche lentement.* Spōndēŭs īllĕ lēntĭpēs ībāt cŏmēs. *Aus.* (*Epist.* 21, 40).

Lēntīscĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Plante de lentisques.* Hĭnc cālĭdī fōntēs lēntīscĭfĕrūmquĕ tĕnēntŭr Līternŭm. *O.*

Lēntīscŭm, ī, *n.*; Lēntīscŭs, ī, *f. Bois de lentisque; lentisque, arbre vivace. Les Romains faisaient des cure-dents avec le jeune bois.* Lēntīscŭm mĕlĭŭs; sēd sī tĭbĭ frōndĕă cūspĭs. *M.* (XIV, 22). Fōdĭtquĕ tōnsĭs ōră lāxă lēntīscĭs. *Id.* (VI, 74). Quīn ĕt lēntīscŭs ămāră Īndĭcĭum ēst plŭvĭīs. *Avien.* (*Progn.* 458). Jām vērō sēmpēr vĭrĭdĭs, sēmpērquĕ grăvātă, Lēntīscŭs trĭplĭcī sōlĭtă grāndēscĕrĕ fētū, Tēr frūgēs fūndēns, trĭă tēmpŏră mōnstrăt ărāndī. *Cic.* (*Progn.* in *Div.* 1, 9).

Lēntĭtĭă, æ, *et* Lēntĭtĭēs, ēī, *f. Ductilité.* Lēntĭtĭām plūmbūm nōn ēxŭĭt. *C. Sev.* (*Ætn.* 540).

Lēntĭtūdō, ĭnĭs, *f. Mollesse, lenteur.* (*Tibul. Priap.* vs. 38.)

Lēntō, ās, ārĕ. *Courber.* Lōngēquĕ fĕrōs lēntāndŭs ĭn hōstēs Ārcŭs. *St.* Ălĭī Gōrtȳnĭă lēntānt Cōrnŭă. *Id.* Trīnăcrĭă lēntāndūs rēmŭs ĭn ūndā. *V. Voy.* Flecto. || *Au fig. Traîner en longueur.* Lēntāndō fērvĭdă bēllă. *Sil.* SYN. Trăhō, dūcō.

Lēntŭlŭs, ī, *m. Nom d'une noble famille de Rome. Entre autres, P. Corn. Lentulus Sura, complice de Catilina.* Lēntŭlŭs hāc pœnā cărŭĭt. *J.* (10, 287). Sŏcĭūsquĕ fŭrōrĭs Lēntŭlŭs, ēxsērtīquĕ mănūs vēsānă Cĕthēgī. *L.*

Lēntŭs, ă, ŭm. *Flexible, pliant, ductile.* Seū lēntō fŭĕrīnt ālveărĭă vīmĭnĕ tēxtă. *V.* Lēntĭs fūlmĭnă māssīs Quūm prŏpĕrānt. *Id.* Jŭgūm flăgēllō tēmpĕrāt lēntō mĕūm. *Ph.* Vērbĕră lēntă pătī. *V.* Lēntĭssĭmă brăchĭă. *H* Lēntĭŏr ēt sălĭcĭs vīrgīs. *O.* SYN. Flēxĭlĭs, flēxĭbĭlĭs. || *Visqueux, gluant.* Lēntūm dē cōrtĭcĕ glūtĕn. *V.* Phrȳgĭæ pĭcĕ lēntĭŭs Īdæ. *Id.* SYN. Spīssŭs, vīscōsŭs. || *Calme, dormante* (*en parl. de l'eau*), *inactif.* Īn lēntō lūctāntŭr mārmŏrĕ tōnsæ. *V.* Lēntă pălūdōsæ prōscīndūnt stāgnă Răvēnnæ. *Sil.* Ēt vōs, vădă lēntă, pălūdēs. *Pp.* (IV, 11, 15). Quæ tēllūs sĭt lēntă gĕlū. *Id.* (IV, 3, 39). Cārbōnĭbŭs ūrĕrĕ lēntĭs. *O.* SYN. Quĭētŭs, ĭnērs. || *Qui agit lentement, lent.* Ēt tămĕn īn nōstrō lēntă tĭmōrĕ vĕnĭs. *Pp.* (I, 15, 4). Ŭbĭ lēntŭs ăbēs? *O.* Sōlvĕrĕ nūllī Lēntŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 183, scil. lentus ita ut nulli solveret). Quī nūnc lēntī cōnsēdĭmŭs ārmĭs. *V.* SYN. Tārdŭs, pĭgĕr, ĭnērs, sēgnĭs, īgnāvŭs. *Voy.* Piger. || *Tranquille.* Tū, Tĭtȳrĕ, lēntŭs ĭn ūmbrā. *V.* SYN. Sēcūrŭs, plăcĭdŭs, trānquīllŭs, etc. || *Qui ne s'émeut pas, impassible.* Ăt īllĕ lēntŭs: quæsō, nūm bīnās mĭhĭ, etc. *Ph.* Mĭnāsquĕ tŭmĭdī lēntŭs Æăcĭdæ tŭlĭ *Sen.* (*Troad.* 251). SYN. Quĭētŭs, plăcĭdŭs, īmmōtŭs, æquŭs, fōrtĭs. || *Indifférent, insensible.* Tū spēctās hĭĕmēm sūccīnctī lēntŭs ămīcī. *M.* (II, 46). Hæc ēst prō mĭsĕrī lēntă sălūtĕ vĭrī. *O.* Nōstră pŏtēs lēntō pēctŏrĕ fērrĕ mălă? *Tib.* (IV, 11, 6). SYN. Īmmōtŭs, frīgĭdŭs, dūrŭs. || *Long, de longue durée.* Ēt pătĭtūr lēntās ōbsĭdĭōnĕ mŏrās. *O.* Ōptāvĭt lēntās ēt mĭhĭ mīlĭtĭās. *Tib.* (I, 3, 82). *Voy.* Longus.

Lēnūllŭs *et* Lēnūncŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Leno. Lēnūllĕ, de īllāc pūgnā, etc. *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 25). Sī dĕdĕro, ærĕ mīlĭtārī tĕtĭgĕrō lēnūncŭlūm. (*Ibid.* V, 5, 7. Cf. *Prisc.* 614, et *Gloss. Isid.*)

Lĕō, ōnĭs, *m.* (λέων). *Lion.* Ŭt lĕō, quī cāmpĭs lōngē cūstōdĕ fŭgātō. *St.* Tūm dēmūm mŏvĕt ārmă lĕō, gaūdētquĕ cŏmāntēs. *V.* Īmpĕtŭs ēst fūlvĭs ēt vāstă lĕōnĭbŭs īră. *O.* EP. Ăfĕr, Gætūlŭs, Lĭbȳcŭs, hīrsūtŭs, jŭbātŭs, trūx, tōrvŭs, vĭŏlēntŭs, răbĭdŭs, mĭnāx, fĕrŭs, īmmānĭs, ăspĕr, hōrrĭdŭs, fĕrōx, aūdāx, fōrtĭs, ănĭmōsŭs, gĕnĕrōsŭs. PHR. Quūm sē sīlvārūm rēgēm fēcīssĕt lĕō. *Ph.* Quĭd frūstrā nĕmŏrūm dŏmĭnūm rēgēmquĕ fătīgās? *M.* || *Le Lion, signe du zodiaque, dans lequel entre le soleil au mois de juillet. C'est, suivant les poëtes, le lion de Némée.* Quūm sōl Hērcŭlĕī tērgă Lĕōnĭs ădĭt. *O.* Vēsānī stēllă Lĕōnĭs. *H.* Ēt fūlvī jŭbă sævĭĕt Lĕōnĭs. *M.* (IX, 90). Ălbæ Lĕōnĕ flāmmĕō călēnt lūcēs. *Id.* (X, 62). PPH. Clĕōnæūm sīdŭs. *Voy.* Canicula. || *Qqf. Peau de lion.* Āptāns hŭmĕrĭs căpĭtīquĕ lĕōnēm. *V. Fl.* || *Pied de lion ou Gueule de loup, fleur.* Nārcīssīquĕ cŏmās, ēt hĭāntĭs sævă lĕōnĭs Ōră fĕrī. *Col.* (X, 98. *Ib.* 260). || *Nom de plusieurs empereurs, de plusieurs papes, etc.* Prōvĭdă pāstōrĭs pēr tōtūm cūră Lĕōnĭs Hæc ŏvĭbŭs Chrīstī lārgă flŭēntă dĕdĭt. *Inscr.* (ap. *Murat.* p. 1969). Făctă prĭōrūm Ēxsŭpĕrās, Aūgŭstĕ Lĕō. *Sid.* (2, 26. Adde *Anthol.* II, p. 50, ubi est *Leon*).

Lĕōdŏcŭs, ī, *m.* (Λεώδοκος). *Nom de guerrier.* Frātrīsquĕ Lĕōdŏcŭs ūrgĕt (terga). *V. Fl.*

Lĕōn. *Voy.* Leo.

Lĕōnĭdās, æ, *m.* (Λεωνίδας). *Léonidas, célèbre général Lacédémonien, qui périt aux Thermopyles.* || Lĕōnĭdēs, *et arch.* Lĕōnĭdă, æ, *m.* (Λεωνίδης). *Nom d'homme.* Sūm vēro, ĕt āltĕr nōstĕr ēst Lĕōnĭdă. *Pl.* (*As.* I, 1, 43. Nomen *Leonides* est apud *Diom.* 477).

Lĕōnīnŭs, ă, ŭm. *De lion.* Ĕtĭām nūnc cōncēdĕ aūdāctĕr āb lĕōnīnō căvō. *Pl.* (*Men.* I, 2, 49).

Lĕōnteŭs, ĕī, *m. Un guerrier.* (*St. Th.* IX, 133.)

Lĕōntīnī, ōrŭm, *m. pl.* (Λεοντῖνοι). *Habitants de Léontium, ville de Sicile.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Prīmă Lĕōntīnōs vāstārūnt prœlĭă cāmpōs. *Sil.* Quāntă Lĕōntīnō tūrgēscĭt mēssĭs ăcērvō. *Sid.* (22, 173).

Lĕōntĭŭm, ĭī, *n.* (Λεόντιον). *Courtisane d'Athènes*,

en gén. Nom de courtisane. Hæc Lĕōntĭŭm. Cœcil. (ap. Charis. 80). || 2. Voy. le précéd.

Lĕōntĭŭs, ĭī, m. Nom d'homme. Entre autres, un grammairien ; Léonce, évêque d'Arles. Nūnc quŏque īn nōstrīs rĕcălēs mĕdūllīs, Blāndĕ Lĕōntī. Aus. (Prof. 7, 15. Et Sidon. Epist. VIII, 11, 33).

Lĕōntŏdămē, ēs, f. Nymphe. Flāvă Lĕōntŏdămē. Cl.

Lĕpăs, ădĭs, f. (λεπάς). Patelle ou lépas, sorte de coquillage. Ēmĭtŏ sēpĭŏlās, lĕpădās, lōlĭgūncŭlās. Pl. (Cas. II, 8, 57. Id. Rud. II, 1, 8).

Lĕpăstă. Voy. Lepista.

Lĕpĭdă, æ, f. Nom de femme. (Anth. II, p. 239.)

Lĕpĭdē, adv. Agréablement, bien, parfaitement, finement. Jŏcōsē ĕt lĕpĭdē vŏvērĕ dīvīs. Cat. (36, 10). Cœnārĕ lĕpĭdē nĭtĭdēquĕ vŏlŏ. Pl. (Cas. III, 6, 19). Lĕpĭdē făcĭs. Id. (Curc. V, 2, 75). SYN. Rēctē, pŭlchrē, bĕnĕ.

Lĕpĭdŭs, ă, ŭm. Agréable, charmant. Quōrum ēst lĕpĭdīssĭmă cōnjūx Āltĕrĭūs, lĕpĭdūs fīlĭŭs ăltĕrĭŭs. Cat. (78, 1). Pătēr lĕpĭdīssŭme. Eūgĕ, jām lĕpĭdūs vŏcŏr. Ter. (Ad. V, 7, 13). Ō lĕpĭdūm dĭēm! Pl. (Aul. IV, 8, 4). SYN. Fēstīvŭs, vĕnūstŭs, jūcūndŭs. || Aimable, enjoué, fin. Scĭmŭs ĭnūrbānūm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dĭctō. H. SYN. Făcētŭs, ūrbānŭs, ărgūtŭs.

Lĕpĭdŭs, ī, m. Lépide, nom d'une noble famille de Rome. Āddĕ trŭcēs Lĕpĭdī mōtūs Ālpīnăquĕ bēllă. L. Cædūnt Lĕpĭdōs, cædūntquĕ Mĕtēllōs. Id.

Lĕpīnŭs, ī, m. Montagne du Latium. Quæ Sīgnĭă mōntĕ Lĕpīnō. Col. (X, 131).

Lĕpīstă ou Lĕpăstă, æ, f. (λεπαστή). Sorte de vase (en forme de coquille). Fĕrūnt pūlchrās crētĕrrās, aūrĕās lĕpīstās. Poet. (Nævius, credo, ap. Mar. Vict. p. 2587. Cf. Non. 15, 35, et Fest.).

Lĕpōntĭcŭs, ă, ŭm. D'un peuple des Alpes (Ληπόντιοι). || Subst. m. Nom d'homme. Ōccĭdĭs ĕt trīstī, pūgnāx Lĕpōntĭcĕ, fātō. Sil. (IV, 235).

Lĕpŏr ou Lĕpōs, ōrĭs, m. Agrément, charme, grâce, surtout élégance de langage. Mūsæō cōntīnguēns cūnctă lĕpōrĕ. Lr. (I, 933). Mĕdĭō dē fōntĕ lĕpōrĭūm Sūrgĭt ămāri ălĭquĭd. Id. (IV, 1129). Aūrĕă pāvōnūm rīdēnti īmbūtă lĕpōrĕ Sæclă. Id. (II, 501). Ātque īllīnc ăbĭī, tŭō lĕpōrĕ Īncēnsūs, Lĕpĭdī, făcētĭīsquĕ. Cat. (50, 7). SYN. Grātĭă, vĕnūstās, dĕcŏr, dĕcŭs, vŏlŭptās, dūlcēdŏ, ou ūrbānĭtās. Voy. Decor. || Lĕpōs. Nom d'homme. Nēc mălĕ nēcnĕ Lĕpōs sāltĕt. H.

Lĕpră ou Lĕpră, æ, f., et Lĕpræ, ārŭm, pl. Lèpre, maladie de la peau. Lūrĭdă dīscŭtĭtūr squāmōsō cōrpŏrĕ lĕpră. Juvc. (II, 525). Dēpēllĭtĕ lĕprăm. Sedul. (III, 163). || Au fig. Vēstrōs, vălēntēs cōrpŏrĕ, Īntērnă cōrrŭmpīt lĕpră. Prud. (Peri. 2, 230).

Lĕprōsŭs, ă, ŭm. Lépreux. Dĕcēm măcŭlōsă gĕrēntēs Lĕprōsī pŏrtēntă vĭrī. Sedul. (IV, 191). || Au fig. Pĕccāntĕ nīl ēst tētrĭŭs, Nīl tām lĕprōsum aūt pūtrĭdūm. Prud. (Peri. 2, 286).

Lĕptĭs, ĭs, f. (Λέπτις). Nom de deux villes maritimes d'Afrique, près des Syrtes. Tēne īn rĕmōtīs Sўrtĭbŭs āvĭă Lēptīs crēăvĭt? St. Sēpărăt ārdēntēm tĕpĭdă Bĕrĕnīcĭdă Lĕptī. L. (Adde Manil. IV, 796, Leptim).

Lĕpŭs, ŏrĭs, m. Lièvre. Fēcūndī lĕpŏrĭs săpĭēns sēctābĭtŭr ărmōs. H. Nūnc lĕpŏrēm prōnūm cătŭlō sēctārĕ săgācī. O. Aūrītōsquĕ sĕquī lĕpŏrēs. V. SYN. Lĕpūscŭlŭs. EP. Tĭmĭdŭs, păvĭdŭs, fŭgāx, răpĭdŭs, cĕlĕr, aūrītŭs. Voy. Venor. || Les anciens pensaient qu'on trouvait la beauté en mangeant du lièvre pendant sept jours. Ēdīstī nūnquām, Gēllĭă, tū lĕpŏrēm. M. (V, 30. Cf. Plin. 28, 77, et inf. in Lepusculus). || Constellation placée près d'Orion. Jām lātĕt hībērnō cōndĭtŭs īmbrĕ Lĕpŭs. Rutil. (1, 634) Sēptĭmă pārs Lĕpŏrēm tōllĭt. Manil. (V, 159).

Lĕpūscŭlŭs, ī, m. dimin. de Lepus. Levraut. Nōn ĕrăt īntĕrĕă quō călle lĕpūscŭlŭs īrĕt. Fort. (Vit. S. Mart. III, 342). || † Sync. Lĕpūsclŭs. Tāntūm tū cōmĕdās vĕlīm lĕpūsclōs. Vet. Epigr. (apud Lamprid. Alex. Sev. 38).

Lērīnă, æ, f. Voy. Lirinus.

Lērnă, æ, et Lērnē, ēs, f. (Λέρνη). Lerne, marais de l'Achaïe, où Hercule tua l'Hydre. Nē fŭgĕ mē, fŭgĭēbāt ĕnīm : jām pāscŭă Lērnæ. O. Jām Lērnă rĕtrō cēssĭt. Sen. (Thyest. 115). Ēt Lērnām trĕmĕfēcĕrĭt ārcŭ. V. PPH. Lērnæă pălūs.

Lērnæŭs, ă, ŭm (Λερναῖος). De Lerne. Dēnĭquĕ quĭd Crētæ taūrūs, Lērnæăquĕ pēstĭs. Lr. (V, 26). Mīxtūs Lērnæī tābĕ vĕnēnī. O.

Lēsbĭă, æ, f. Nom de femme. || Lesbie aimée de Catulle. Fēmĭnă cuī fālsūm Lēsbĭă nōmĕn ĕrăt. O. Quālēm dīlēctă Cătūllō Lēsbĭă plōrābăt. M. (XIV, 77).

Lēsbĭăcŭs, ă, ŭm (Λεσβιακός). De Lesbos. Lēsbĭăcīs Sāpphō pĕrĭtūră săgīttīs. Aus. (Idyl. 6, 25). || De Sapho, vers saphique. Jūnctō Lēsbĭăcō, sīve ănăpæstĭcō. Sid. (Epist. IX, 13, 11).

Lēsbĭăs, ădŏs, et Lēsbĭs, ĭdŏs, f. (Λεσβιάς et Λεσβίς). Femme de Lesbos. Nēc mē Lēsbĭădūm cētĕră tūrbă jŭvăt. O. Lēsbĭdēs æquŏrĕæ, nūptūræ, nūptăquĕ prōlēs. Id. SYN. Lēsbĭă. || En partic. Sapho. Dēt vōtām Phœbō Lēsbĭs ămātă lўrăm. O. || Adj. Lēsbĭdă cūm dŏmĭnō seū tŭlĭt īllĕ lўrăm. O.

Lēsbĭŭs et Lēsbōŭs, ă, ŭm (Λέσβιος et Λεσβῷος). De Lesbos ; de Sapho ou d'Alcée. Lēsbĭă vīnă. H. Lēsbĭă vātēs. O. Lēsbōūm rĕfŭgīt tĕndĕrĕ bārbĭtŏn. H. || Lēsbĭŭm, n. (s.-ent. vinum). Vin de Lesbos. Hīc īnnŏcēntīs pōcŭlă lēsbĭī. H.

Lēsbŏnīcŭs, ī, m. Nom d'homme. Īpse ēxīt Lēsbŏnīcūs cūm sērvō fŏrās. Pl. (Trin. II, 3, 10).

Lēsbŏs, ī, f. (Λέσβος). Lesbos, île de la mer Égée. Quām Mēthўmnæō cārpīt dē pălmĭtĕ Lēsbŏs. V. Quōrūm mĭhĭ tūtă lătēbră Lēsbŏs ĕrĭt. L. (Et Sen. Troad. 229).

Lēsbōŭs. Voy. Lesbius.

Lēsŏră, æ, f. La Lozère, montagne dans les Cévennes. Hīnc tē Lēsŏră, Caūcăsōn Scўthārŭm Vīncēns, ādspĭcĭēt. Sid. (24, 44).

† Lēssŭs, ī ou ūs, m. arch. Lamentation. Thētĭ' quŏque ĕtĭām lāmēntāndŏ lēssūm fēcĭt fīlĭō. Pl. (Truc. IV, 2, 18. Cf. Cic. Leg. 2, 23).

Lēsŭră, æ, m. Le Léser, rivière de Belgique. Prætĕrĕo ēxīlēm Lēsŭrām, tĕnŭēmquĕ Drăhōnŭm. Aus. (Mos. 365).

Lētālĭs, ĕ. Mortel. Hærēt lătĕrī lētālĭs ărūndŏ. V. Spīrāmēnta ănĭmæ lētālī vūlnĕrĕ rūpĭt. O. SYN. Lētĭfĕr, fātĭfĕr, mōrtĭfĕr, ēxĭtĭālĭs. PHR. Nōn tămĕn ăd lētūm caūsās sătĭs īllă vălēntēs Plāgă dĕdĭt. O. Quā fātă cĕlērrĭmă, crūdūm Trānsădĭgīt cōstās (ensem). V. || n. Pris adv. Mortellement. Heū! mĭsĕrĭs lētālĕ fŭrēns. St.

Lētālĭtĕr, adv. Mortellement. Nēc cōntenta īctōs lētālĭtĕr īrĕ pĕr ārtūs. Aus. (Epigr. 2, 7). SYN. Lētālĕ.

Lēthæŭs, ă, ŭm (Ληθαῖος). Du Léthé. Cōrpŏră dēbēntūr ; Lēthæī ăd flūmĭnĭs ūndām. V. Lēthææ ōblīvĭă rīpæ. L. || Au fig. Qui cause l'oubli, qui endort. Ūrūnt Lēthæō pērfūsă păpāvĕră sōmnō. V. Lēthææ păpāvĕră cārpēs. Id. Lēthæŭs ămŏr. O. SYN. Ōblīvĭōsŭs, īmmĕmŏr.

Lēthālĭs. Voy. Letalis.

Lēthārgĭcŭs, ă, ŭm (ληθαργικός). Léthargique, sujet à la léthargie. Ūt lēthārgĭcŭs hīc quūm fīt pŭgĭl, ēt mĕdĭcum ūrgĕt. H.

Lēthārgŭs, ī, m. (λήθαργος). Léthargie. Āddĕ quŏd īn nĭgrās lēthārgī mērgĭtŭr ūmbrās. Lr. (III, 841). Quōndām lēthārgō grăndi ēst ōpprēssŭs. H.

Lēthē, ēs, f. (Λήθη). Le Léthé, fleuve des enfers,

dont les eaux avaient la vertu de faire oublier le passé. Stābo āntĕ rīpās, īmmĕmŏr Lēthē, tŭās. *Sen.* (*H. OEt.* 936). Dā mĭhĭ, sī quĭd ĕa ēst, hēbĕtāntēm pēctŏră Lēthēn. *O.* EP. Stўgĭă, Tārtărĕă, sŏpōrĭfĕră, īmmĕmŏr, sēcūră. PPH. Lēthæŭs āmnĭs, gŭrgĕs, lăcŭs. Lēthæă ăquă, ŭndă. Lēthæŭm flūmĕn, stāgnŭm. Lēthæă stāgnă. Āmnĭs īmmĕmŏr. VERS. Lēthæi ăd flūmĭnĭs ūndăm Sēcūrōs lătĭcēs ĕt lōnga ōblīvĭă pōtānt. *V.* Ŭtquĕ sŏpōrĭfĕræ bĭbĕrēm sī pōcŭlă Lēthēs. *O.* Fŭgĭēs īngrātæ flūmĭnă Lēthēs. *M.* Lēthææ ōblīvĭă rīpæ. *L.* Quām jŭxtă Lēthēs tăcĭtŭs prælābĭtŭr āmnĭs, Īnfērnĭs, ŭt fāmă, trăhēns ōblīvĭă vēnĭs. *Id. Voy.* Inferi.

Lēthŭm. *Voy.* Letum.

Lētĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Mortel.* Ārbŏrĭbŭsquĕ sătĭsquĕ lŭēs, ĕt lētĭfĕr ānnŭs. *V.* Lētĭfĕrīs călĭdī spīrārŭnt flātĭbŭs aūstrī. *O. Voy.* Letalis. || *De la mort.* Lētĭfĕrāsquĕ dŏmōs, ōrbīsque ārcānă sĕpūltī Rūpĭt. *St.*

Lētĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Mortel.* Lētĭfĭcā dŭbĭōs ēxplōrānt āspĭdĕ pārtŭs. *L.* (IX, 901). *Voy.* Mortalis.

† Lētō, ās, ārĕ. *Tuer.* Quĭquĕ Lўcūrgĭdēn lētāvĭt ĕt ārbŏrĕ nātŭm. (*Ibis*, 505.) Părĭs hūnc quōd lētăt. (*Culex*, 324.) Lētātăque cŏrpŏră vīdĭt. *O. Voy.* Occido.

Lētōĭs, Lētōĭŭs, etc. *Voy.* Latois, etc.

Lētŭm, ī, *n. Mort violente.* Quī nātī cōrām mē cērnĕrĕ lētŭm Fēcīstī. *V.* Plēĭăs ēnīxa ēst, lētōquĕ dĕt īmpĕrăt Ārgŭm. *O.* Māllĕ mŏdīs lētī. *St. Voy.* Nex. || *La Mort personnifiée.* Ēt cōnsānguĭnĕŭs Lētī Sŏpŏr. *V. Voy.* Mors. || *Qqf. Ruine.* Ēt tĕnŭēs Teŭcrūm rēs ērĭpĕ lētō. *V. Voy.* Exitium.

Leŭcă, æ, *f. Lieue, mesure itinéraire des Gaulois.* || *Ville de Calabre.* Sēcrētăquĕ līttŏră Leŭcæ. *L.*

Leŭcădĭă, æ, *f. Femme aimée de Varron* Atacinus. Vārrō Leŭcădĭæ māxĭmă flāmmă sŭæ. *Pp.* (II, 34, 86). || 2. *Voy.* Leucas.

Leŭcădĭŭs, ă, ŭm (Λευκάδιος). *De Leucade.* Neū sīm Leŭcădĭæ mōrtŭă crīmĕn ăquæ. *O.* Quāntūm Leŭcădĭō plăcĭdŭs dē vērtĭcĕ pōntŭs. *L.* || *Surnom d'Apollon, qui avait un temple à Leucate.* Āctæūm pŏpŭlī Leŭcădĭūmquĕ vŏcānt. *O.*

Leŭcăs, ădĭs, *f.* (Λευκάς). *Ville d'Acarnanie, sur le promontoire de Leucate.* Leŭcădă cōntĭnŭām vĕtĕrēs hăbŭērĕ cŏlōnī. *O.* Pĕtĕ prōtĭnŭs āltăm Leŭcădă, nēc săxō prōsĭlŭīssĕ tĭmē. *Id.* Ēt quās prĕmĭt āspĕră clāssēs Leŭcās. *L.* SYN. Leŭcădĭă, Leŭcātēs.

Leŭcāspĭs, ĭdĭs, *m.* (λευκασπίς). *L'un des compagnons d'Énée.* (*Virg. Æ.* VI, 334.)

Leŭcātēs, æ, *m.* (Λευκάτης). *Leucate, promontoire de l'Acarnanie.* Mōx ĕt Leŭcātæ nīmbōsă căcūmĭnă mōntĭs. *V.* Tōtŭmque īnstrūctō mārtĕ vĭdērĕs Fērvĕrĕ Leŭcātēn. *Id.* Nēc nūbĭfĕr Āctĭă tēxĭt Līttŏră Leŭcātēs. *Cl.*

Leŭcē, ēs, *f.* (Λεύκη). *Ile à l'embouchure du Borysthène, autrement nommée* Achillea. Ēst ĕtĭām lævīs Eŭxīnī pārtĭbŭs ūnă, Quām Leŭcēn pĕrhĭbēnt, ădvērsă Bŏrўsthĕnĭs āmnī. *Prisc.* (*Peri.* 558). *Voy.* Achilleus. || Leŭcē Pĕtră. *Promontoire de Rhégium.* Ăd Leŭcēn Pĕtrām lōngīssĭmă rūră tĕnēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 357). Ăd Pĕtrām Leŭcēn. *Id.* (ibid. 82. *Leucopetra* est ap. *Cic. Att.* 16, 7). || *Nom de bergère.* (*Calp.* 1, 14.)

Leŭcī, ōrŭm, *m. pl.* (Λεῦκοι). *Leuques, peuple belge des Vosges.* Ōptĭmŭs ēxcŭssō Leŭcŭs Rhēmŭsquĕ lăcĕrtō. *L.* || *Autres. Voy. le suiv.*

Leŭcĭă, æ, *f. Pays des Leuques.* Ībĭmŭs ĕt Leŭcōs, quā Leŭcĭă sōlĭs ĭn ōrtŭs Tēndĭtŭr. *Licent.* (*ad August.* 64. Alii de Indica quadam *Leuce* cogitant; quod aptius videtur).

Leŭcīppĭs, ĭdĭs, *f. Fille de Leucippe. Deux filles de Leucippe* 1, *mariées à Idas et à Lyncée.* Tē [illegible] Thēseŭs, gĕmĭnās Leŭcīppĭdās īllī. *O* (Adde *Prop.* I, 2, 15).

Leŭcīppŭs, ī, *m.* (Λεύκιππος). 1. *Leucippe, fils d'OEnomaüs, amant de Daphné.* Rĕpĕtūntquĕ sŭās ĕt frātĕr ĕt Īdās, Leŭcīppō fĭĕrī pāctŭs ŭtĕrquĕ gĕnĕr. *O.* || 2. *Un des chasseurs du sanglier de Calydon.* (*Ov. Met.* VIII, 306.)

Leŭcŏĭŏn, ĭī, *n* (λευκόϊον). *Violette blanche.* Cāndĭdă leŭcŏĭa, ĕt flāvēntĭă lūmĭnă cālthæ. *Col.* (X, 97).

Leŭcōn, ōnĭs, *m.* (λευκών). *Nom d'un roi de Pont, tué par son frère.* Quā cĕcĭdĭt Leŭcōn vīndĭcĕ, dĭctă pĭa ēst. *O.* || *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 218.)

? Leŭcŏnĭcŭs, ă, ŭm. *D'un peuple de la Gaule, qu'on croit être le même que les* Leuci : *ils fabriquaient une espèce de feutre.* Leŭcŏnĭcīs, ăgĕdūm, tŭmĕāt tĭbĭ cŭlcĭtă lānīs. *M.* (XI, 57. *Id.* XIV, 159 Alii leg. *Lingonicis*). Leŭcŏnĭcō părĭtĕr claūdātŭr ĭn ærĕ smărăgdŭs. *Eucheria* (vs. 9. Alii ad quemdam populum Pannoniæ referunt).

Leŭcŏnŏē, ēs, *f.* (Λευκονόη). *Leuconoé, une des filles de Minée.* Dīcĕrĕ Leŭcŏnŏē. *O.*

Leŭcŏnŏtŭs, ī, *m.* (λευκόνοτος). *Vent du sud, qui amène le beau temps.* Vēlĭvŏlĭquĕ mărĭs cōnstrātŏr leŭcŏnŏtōs lĭbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 12. Quem *Hor. Od.* I, 7, 15, vocat *albus notus*).

Leŭcŏphæātŭs, ă, ŭm (λευκόφαιος). *Qui a un vêtement gris cendré.* Ēt bætĭcātŭs, ātquĕ leŭcŏphæātŭs. *M.* (I, 97).

Leŭcŏsĭă, æ, *f.* (Λευκοσία). *Ile de la mer Tyrrhénienne.* Leŭcŏsĭāmquĕ pĕtĭt. *O.* Leŭcŏsĭæ ē scŏpŭlīs. *Sil.*

Leŭcŏthĕă, æ, *et* Leŭcŏthĕē, ēs, *f.* (Λευκοθέη). *Leucothée, nom d'Ino changée en divinité de la mer, la même que* Matuta. Leŭcŏthĕē Grāĭīs, Mātūtă vŏcābĕrĕ nŏstrīs. *O.* Leŭcŏthĕān plānxīssĕ fĕrūnt. *St.*

Leŭcŏthŏē, ēs, *f.* (Λευκοθόη). *Leucothoé, fille d'Orchame, aimée d'Apollon, fut enterrée vive par ordre de son père, mais changée par le dieu en l'arbre qui porte l'encens.* Īntĕr Bĭs sēx Leŭcŏthŏēn fămŭlās ăd lūmĭnă cērnĭt. *O.* (Cf. *Met.* IV, 207 sq.)

Leŭcŭs. *Voy.* Leuci.

Leūdŭs, ī, *m.* (*Tudesq.* Lied, Laut). *Chant germain.* Nōs tĭbĭ vērsĭcŭlōs, dēnt bārbără cārmĭnă leūdōs. *Fort.* (VII, 8, 69).

Lĕvāmĕn, ĭnĭs, *n. Soulagement.* Quĭs mĭhĭ dēsērtæ mītĕ lĕvāmĕn ĕrĭt? *O.* Ōmnĭs cūræ cāsūsquĕ lĕvāmĕn. *V.* SYN. Lĕvāmēntŭm, etc. *Voy.* Lenimen.

† Lĕvāssō, ĭs, *pour* Levavero. Ō Tĭtĕ, sī quĭd ĕgo ādjŭĕrō, cūrāmvĕ lĕvāssō. *Enn.* (ap. *Cic. Sen.* 1).

† Lĕvātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui soulage.* Ăd quēm sīc lŏquĭtŭr cūrārŭm ŏpĕrŭmquĕ lĕvātŏr. (*Epit. Iliad* 122. Quam vocem Lexica ignorant.)

Lĕvātŭs, ă, ŭm. *Soulevé.* Pēnnīsquĕ lĕvātī Prætĕrĕūnt eūrōs. *O.* Săxă rĕnārīnt Vădīs lĕvātă. *H.* SYN. Sūblātŭs, sūrgēns. || *Soulagé.* Pārs ĕrĭt ē pœnā māgnă lĕvātă mĕā. *O.* Aūxĭlĭō jŭvăt āntĕ lĕvātōs. *V.*

? Lĕvēnnă *ou* Lēvēnnă, æ, *m. Comme* Lĕvis *ou* Lævis. (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.) *Voy.* Leænus.

1. Lēvī, *parf. de* Lino.

2. Lēvī, *m. Lévi, troisième fils de Jacob.* Āĕrĭōs prōcĕrēs, Lēvī, Jūdām, Sĭmĕōnĕm. *Prud.* (*Apoth.* 1016).

Lĕvĭcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Levis. Lĕvĭcŭlă, frăgĭlĭă bŏnă. *Aug.* (*Music.* (IV, 4).

† Lĕvĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Perfide, trompeur.* Ōmnēs sūnt lēnæ lĕvĭfĭdæ. *Pl.* (*Pers* II, 2, 61).

Lēvĭgō. *Voy.* Lævigo.

Lĕvĭpēs, ĕdĭs. *Aux pieds legers.* Sūbtērquĕ pĕdēs... Ōrīōnĭ' jăcĕt lĕvĭpēs Lĕpŭs. *Cic.* (*Arat.* 120).

Lēvĭr, ĭrī, *m. Beau-frère.*

¦ Lĕvĭs, ĕ. *Léger, peu pesant.* Quæquĕ lĕvĭ

(tellus) : prōmptum ēst ŏcŭlīs prædīscĕrĕ nīgrăm. *V.* Fērrĕt hĭēms cūlmūmquĕ lĕvĕm, stĭpŭlāmquĕ vŏlāntĕm. *Id.* PPH. Nūllō pōndĕrĕ. Sĭnĕ pōndĕrĕ. Grăvĭtātĕ cărēns. Ēxpĕrs grăvĭtātĭs. Nīl grăvĭtātĭs *ou* pōndĕrĭs hăbēns. || *Léger à la course, rapide.* Āntĕ lĕvēs ērgō pāscēntŭr ĭn æthĕrĕ cērvī. *V.* Ātquĕ rŏtīs sūmmās lĕvĭbŭs pērlābĭtŭr ūndās. *Id.* Dŏmō lĕvĭs ēxsĭlĭt. *H. Voy.* Celer. || *Au fig. Léger, inconstant.* Bācchĕ lĕvĭs, lĕvĭōrquĕ tŭīs quæ tēmpŏră cīngūnt Frōndĭbŭs. *O.* Tū lĕvĭŏr cōrtĭcĕ. *H.* SYN. Īncōnstāns, mōbĭlĭs, mūtābĭlĭs, īnstābĭlĭs. PPH. Ănĭmō lĕvī, īncērtō, īnstābĭlī. Cuī mēns mūtābĭlĭs, mōbĭlĕ pēctŭs. Sĭbĭ nōn cōnstāns. VERS. Tū lĕvĭŏr fŏlĭīs. *O.* Mōbĭlĭs Æsŏnĭdē, vērnāque īncērtĭŏr aūrā. Fŏlĭīs lĕvĭōră cădūcīs (verba). *Id* Quām cĭtŏ fēmĭnĕā nōn cōnstāt fœdŭs ĭn īrā! *Pp.* Quŏd pĕtĭĭt, spērnĭt, rĕpĕtĭt quŏd nūpĕr ŏmīsĭt. *H.* Mūtātŭr ĭn hōrās. Āmātā rĕlīnquĕrĕ pērnīx. *Id. Voy.* Inconstantia. || *Léger, futile.* Pārvă lĕvēs căpĭūnt ănĭmōs. *O.* SYN. Fūtĭlĭs. || *Léger, petit, peu important, peu considérable.* Sæpĕ lĕvī sōmnūm suādēbĭt ĭnīrĕ sŭsūrrō (sepes). *V.* Nĕque ĕnĭm lĕvĕ nōmĕn Ămātæ. *Id.* Nūmĭnă jām fācĭō nōn lĕvĭōră dĕō. *O.* Quærĕ mŏdōs lĕvĭōrĕ plēctrō. *H.* Ōlīm quĭdēm tē caūsæ īmpēllēbānt lĕvēs. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 12). Sīve ĕă caūsă grăvĭs, sīve ĕă caūsă lĕvĭs. *Pp.* (II, 9, 36). Lĕvĕ lūmĕn. *V. Fl.* SYN. Pārvŭs, ēxĭgŭŭs, tĕnŭĭs. || *Vain, trompeur.* Sī tămĕn ādmīttās, sīt prĕcŏr īllă lĕvĭs. *Tib.* (I, 6, 56). *Voy.* Fallax. || Sīt tĭbĭ tērră lĕvĭs. *Formule d'inscription tumulaire.* Prō mĕrĭtīs, Pўlădēs, sīt tĭbĭ tērră lĕvĭs! (*Anthol.* II, p. 30.) Tērrăquĕ sēcūræ sīt sŭpĕr ōssă lĕvĭs! *Tib.* (II, 4, 50).

2. Lēvĭs, ĕ. *Uni. Voy.* Lævis.

Lĕvĭsōmnŭs, ă, ŭm. *Qui a le sommeil léger.* Āt lĕvĭsōmnă cănūm fīdō cūm pēctŏrĕ tērgă. *Lr.* (V, 862. Adde *Anthol.* I, p. 463).

Lēvītă *et* Lēvītēs, æ, *m. Israélite de la tribu de Lévi, destiné au service du temple, lévite.* || *Diacre (dans l'Église primitive).* Lēvītă dē trĭbū săcră. *Prud.* (*Peri.* 5, 30). Lēvītās vŏcĭtārĕ plăcēt. *Arat.* (I, 554). Lēvītæ cōnjūx Pētrōnĭă. (*Anthol.* II, p. 52.)

Lĕvĭtās, ātĭs, *f. Légèreté, poids léger.* Prōxĭmŭs ēst āēr īllī lĕvĭtātĕ lŏcōquĕ. *O.* || *Rapidité, agilité.* Vŏlŭcrī lĕvĭtātĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (IV, 204). *Voy.* Celeritas. || *Mobilité.* Tērmĭnĕ, pōst īllŭd lĕvĭtās tĭbĭ lībĕră nōn ēst. *O.* SYN. Mōbĭlĭtās. || *Au fig. Légèreté, inconstance.* Ēt tāntūm cōnstāns ĭn lĕvĭtātĕ sŭă ēst. *O.* Īncērtæ mēntĭs lĕvĭtās, ēt mōbĭlĕ pēctŭs. *Sil.* SYN. Mōbĭlĭtās, īncōnstāntĭă. *Voy.* Inconstantia.

Lĕvĭtĕr, *adv. Légèrement, sans pesanteur.* Tē lăpĭs, ōbtēstŏr, lĕvĭtĕr sŭpĕr ōssă quĭēscās. (*Anth.* II, p. 128.) Ŏvăquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă făvīllā. *O.* SYN. Mōllĭtĕr. || *Légèrement, peu.* Ŭt lĕvĭtĕr prō mātĕrĭāquĕ dŏlērĕt. *O.* Lĕvĭtĕr cūrārĕ vĭdētŭr. *H.* Tāntō lĕvĭŭs mĭsĕr āc prĭŏr īllĕ. *Id.* SYN. Pārŭm, paūlŭm. || *A la légère.* Nē lĕvĭtĕr crēdās lābĕfāctāri ūndĭquĕ sēnsŭs. *Lr.* (IV, 436). *Voy.* Temere.

Lēvītēs. *Voy.* Levita.

Lēvītĭcŭs, ă, ŭm. *Des lévites.* Īndĕ săcērdōtēs, lēvītĭcŭs hīnc mĭcăt ōrdŏ. *Fort.* (II, 13, 21).

Lēvītĭs, ĭdĭs, *f. Des lévites.* Gēntĭs lēvītĭdĭs ūnā Sēmpĕr fīdă cŏmĕs. *Prud.* (*Psych.* 503).

Lĕvŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Lever, soulever.* Tēr sēse āttōllēns cŭbĭtōque īnnīxă lĕvāvĭt. *V.* Dētrūdūnt nāvēs scŏpŭlō ; lĕvăt īpsĕ trĭdēntī. *Id.* Nēc Cæsăr cōllĕ mĭnōrĕ Cāstră lĕvăt. *L.* Mūltă Dīrcæūm lĕvăt aūră cȳcnŭm. *H.* SYN. Tōllŏ, āttōllŏ, sūblĕvŏ, ērĭgŏ. *Voy.* Erigo. || *Faire lever, voir lever (le soleil).* Prīmō lĕvăt æquŏrĕ sōlĕm Īndĭă. *Cl.* Sōlĕm Quæ (pars Phrygiæ) lĕvăt, āttīngĭt Gălătās. *Id.* || *Au fig.* Nūnquāmquĕ lĕvāntĭbŭs āltē Īntŭmŭīt rēbŭs. *Cl.* Ād Chrīstūm lĕvăt āmnĭcūm cĕleūmă. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 27). || *Décharger, débarrasser.* Mănĭcīs ātquē ārctā lĕvārī Vīnclā jŭbēt Prĭāmŭs. *V.* Ĕgo hōc tē fāscĕ lĕvābŏ. Ōbsĭdĭōnĕ lĕvārī. *Id.* SYN. Ēxŏnĕrŏ, rĕlĕvŏ; dētrăhŏ, ădĭmŏ. || *Soulager, charmer.* Vārĭōquĕ vĭām sērmōnĕ lĕvābānt. *V.* Rīpāque æstŭs vĭrĭdāntĕ lĕvārĕt. *Id.* Lūctŭquĕ lĕvābĕrĕ nōstrō. *O.* Ēt trīstēs ănĭmī lĕvārĕ cūrās. *Cat.* (2, 10). SYN. Rĕlĕvŏ, lēnĭŏ, mūlcĕŏ, jŭvŏ, sōlŏr, rĕcrĕŏ. || *Reposer.* Ēx sŏlĭtō mēmbră lĕvārĕ tŏrō. *Tib.* (I, 1, 44). SYN. Rĕlĕvŏ, dĕpōnŏ. || *Apaiser.* Sĭtīm dē fōntĕ lĕvābăt. *O.* Frōndĕ lĕvās cēspĭtĭbūsquĕ fămĕm. *Id.* SYN. Sēdŏ, plācŏ. || *Diminuer, affaiblir.* Mūltă lĕvānt prōmīssă fĭdĕm. *H.* Tū laūdēs īllōrūm lĕvās. *Att.* (apud *Non.* 4, 279). SYN. Ēlĕvŏ, mĭnŭŏ, dētrăhŏ. || *Retarder.* Căvĕ, lāssĭtūdŏ pōplĭtūm cūrsūm lĕvĕt. *Att.* (apud *Non.* l. cit.). *Voy.* Tardo.

Lēx, lēgĭs, *f. Loi, droit écrit.* Jūstŭs ŭtērquĕ fŭĭt, nĕque ĕnĭm lēx æquĭŏr ūllā. *O.* Fīxĭt lēgēs prĕtĭo ātquĕ rĕfīxĭt. *V.* Lēgēs īncīdĕrĕ lĭgnō. *H.* SYN. Jūs, jūră, *qqf.* ēdīctŭm, dēcrētŭm, plăcĭtŭm, scītŭm, mōs. EP. Sānctă, vĕrēndă, vĕnĕrāndă, æquă, jūstă, sĕvēră, rĭgĭdă. PPH. Lēgŭm jūră, jūssă, dēcrētă, præscrīptă. Jūrĭs dēcrētă. Lēgŭm mŏdĕrāmĕn, hăbēnæ. || *Porter des lois. Voy.* Legifer. || Lēgŭm pĕrītŭs. *Jurisconsulte.* Jūrĭs lēgūmquĕ pĕrītŭs. *H. Voy.* Jurisconsultus. || *Lois, empire, puissance.* Ōmnĭă sūb lēgēs Mōrs vŏcăt ātră sŭās. (*Ad Liv.* 360.) SYN. Jūs, īmpĕrĭŭm. || *Loi, règle.* Nĭmĭs ācĕr, ĕt ūltrā Lēgĕm tēndĕre ŏpŭs. *H.* Ūndĕ pĕdĕm prōfērrĕ pŭdōr vĕtĕt aūt ŏpĕrĭs lēx. *Id.* SYN. Rēgŭlă, nōrmă, præcēptŭm. || *Loi, ordre établi.* Quā sīdĕră lēgĕ mĕārēnt. *O.* SYN. Ōrdŏ. || *Condition.* Quŭm sē sūb lēgēs pācĭs ĭnīquæ Trādĭdĕrĭt. *V.* Pācĭs dīcĕrĕ lēgēs. *Id.* Lēgēm dŭābŭs hānc prōpŏsŭīt pārtĭbŭs. *Ph.* Eā lēge ātque ōmĭne ŭt, etc. *Ter.* (*And.* I, 2, 28). SYN. Cōndĭtĭŏ. || *Condition, nature.* Hæc ēx lēgĕ lŏcī cōmmŏdă cīrcŭs hăbĕt. *O.* (*Id. Halieut.* 32.) SYN. Cōndĭtĭŏ, nātūră, īndŏlēs. || Lēgĕ ăgŏ. *Poursuivre une affaire en justice.* Fāstŭs ĕrĭt, pēr quēm lēgĕ lĭcēbĭt ăgī. *O.* (Adde *Ter. Ph.* V, 7, 91.) || Lēgĕ. *Par la loi.* Ād mē lēgĕ rĕdĭērūnt bŏnă. *Ter.* (*And.* IV, 5, 4). || Sĭnĕ lēgĕ. *Sans loi, sans ordre, sans frein.* Cōllō spārsī sĭnĕ lēgĕ căpīllī. *O.* Hāc sĭnĕ lēgĕ rŭūnt (equi). *Id.*

Lēxānŏr, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 686.)

† Lēxĭs, ĭs, *f.* (λέξις). *Mot.* Quām lĕpĭdē lēxeīs cōmpōstæ! *Lucil.* (ap. *Cic. Orat.* 44).

Līă, æ, *f. Sœur de Rachel.* Mēntītō dōnātŭr mūnĕrĕ Līă. *Cypr.* (*Gen.* 898).

Lībāmĕn, ĭnĭs, *et* Lībāmēntŭm, ī, *n. Libation.* Nōmĭne āb aūctōrĭs dūcūnt lībāmĭnă nōmĕn. *O.* Pīnguī cŭmŭlāt lībāmĭnĕ flāmmām. *V. Fl.* Īgnĭbŭs īmpōnĭt săcrĭs, lībāmĭnă prīmă. *V.* Bācchātŭs ăd ārās Lībāmēntă tŭlĭt. *St. Voy.* Libo. || *Eccl.* Pārtēm lībāmĭnĭs īmām. *Fort.* (*V. S. M.* II, 104). || *Offrande (déposée sur un tombeau).* Rāptūmquĕ sŭīs lībāmĕn āb ārmīs Quĭsquĕ jăcĭt. *St.* || *Entrée (en t. de cuisine).* Lībāmēntă lĕgens cădūcă vīctūs. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 79).

Lĭbănŭs, ī, *m.* (Λίβανος). *Le Liban, montagne de Syrie, couverte de cèdres.* Flōrūm spīrăt ŏdōr, Lĭbănī ceū mōntĭs hŏnōr tūs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Vere*, 5). Ātque hŭmĭlēm Lĭbănūs claūdĭt prōtēntŭs ĭn ōrtŭm. *Prisc.* (*Peri.* 839). || — ŭs, ă, ŭm. *Du Liban.* (*Sedul.* IV, 55.) || *Nom d'esclave.* (*Pl. Asin.* I, 1, 49.)

Lĭbās, ădĭs, *f.* (λιβάς). *Nom de femme.* Tēr Lĭbăs ōffĭcĭō cōntĭnŭātă mĕō. *O.*

Lībātŭs, ă, ŭm. *Offert aux dieux.* Lībātum āgrĭcŏlæ pōnĭtŭr āntĕ dĕō. *Tib.* (I, 1, 14, pomum). Fālcĭfĕrō lībātă sĕnī dŭō cōrpŏră. *O.* || *Goûté.* Rējĭcĕ lībātōs īllĭŭs ōrĕ cĭbōs. *O.* || *Au fig. Diminué, ôté (par ext. Perdu).* Vīrgĭnĭtās ăvĭbŭs lībātă sĭnīstrīs. *O.*

Lībellă, æ, *f.*, *dimin. de* Libra. *Petite pièce d'argent valant la dixième partie du denier.* Ūnā lībellā līber pōssūm fĭĕrī. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 8). || *Niveau.* Ēt lībella, ălĭquā si ēx pārtī claūdĭcăt hīlūm. *Lr.* (IV, 516).

Lĭbellĭō, ōnĭs, *m. Notaire.* || *Bouquiniste.* Dē căpsā mĭsĕrī lĭbellĭōnĭs. *St.*

Lĭbellŭlŭs, ī, *m.*, *dimin. de* Libellus. Quāntūmquē sōlō cōndĭtūm lĭbellŭlō. *Capel.* (III, p. 71. Vulgo *inditum*).

Lĭbellŭs, ī, *m. Pellicule entre le bois et l'écorce.* Lævĭs ĭn ārĭdŭlō mālvæ dēscrīptă lĭbellō. *Helv. Cin.* (apud *Isid.* 6, 12, carmina). SYN. Lĭbĕr. || *Petit livre, écrit, ouvrage.* Ī pŭĕr, ātquĕ mĕō cĭtŭs hæc sūbscrībĕ lĭbellō. *H.* Pārvŭs, sēd cūrā grāndĕ, lĭbellŭs, ŏpŭs. *O.* Fēstīnātă prĭōr dĕcĭmī mĭhĭ cūrā lĭbellī. *M.* (X, 2). *Voy.* Liber. || *Liste de délations.* Cōmpōnūnt ipsæ pēr sē fōrmāntquĕ lĭbellōs. *J.* (6, 243). || *Programme* (*de spectacle*). Pōscĭtquĕ lĭbellūm. *O.* || *Mémoire, pétition.* Sēd jām sūpplĭcĭbūs dŏmĭnūm lāssārĕ lĭbellĭs. *M.* (VIII, 31). || *Citation judiciaire.* Ŭbĭ tu ēs, quī mē lĭbellō Vĕnĕrĭō cĭtāstī? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 6). || *Au plur. Boutique de libraire.* Sēd gēstātĭō, fābŭlæ, lĭbellī. *M.* (V, 20).

Lĭbēns, *arch.* Lŭbēns, tĭs. *Qui fait de bon gré, volontiers.* Quām scĭt ŭtērquĕ, lĭbēns cēnsēbo ēxērcĕăt ārtĕm. *H.* Jūnōnī cănĕ vōtă lĭbēns. *V.* Căpe ātquĕ sērvā : mē lŭbēntĕ fēcĕrĭs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 47). Lŭbēntĭssĭmō cōrdĕ. *Id.* (*Pseud.* V, 2, 22). SYN. Vŏlēns, *adv.* lĭbēntĕr, spōntĕ, ūltrō. PPH. Nōn *ou* haūd ĭnvĭtŭs. Lĭbēntī ănĭmō. || *Joyeux.* Hĭlărum āc lŭbēntēm făc tē gnāti ĭn nūptĭĭs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 37). Ōmnēs hĭlărōs, lŭbēntēs, lætĭfĭcāntēs făcĭăm. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 9). *Voy.* Lætus.

Lĭbēntĕr, *arch.* Lŭbēntĕr, *adv. Volontiers, de bon cœur.* Īnquĕ vĭcem īllōrūm pătĭār dēlĭctă lĭbēntĕr. *H.* Tālĭquĕ lĭbēntĕr Ēxĭgŭās cārpō mūnĕrĕ paūpĕr ŏpēs. *O.* Mĕmĭnītquĕ lĭbēntĭŭs īllŭd. *H.* SYN. Spōntĕ, ūltrō.

† Lĭbēntĭă *ou* Lŭbēntĭă, æ, *f. Déesse du plaisir.* Lŭbēntĭōrēs făcĭām quām Lŭbēntĭa ēst. *Pl.* (*As.* II, 2, 2). || *Joie, plaisir.* (*Pl. Stich.* II, 1, 3.)

1. Lĭbĕr, lĭbrī (*et qqf.* lĭbri), *m. Pellicule entre le bois et l'écorce.* Quūm mŏrĭēns āltā lĭbĕr ārēt ĭn ūlmō. *V.* Mōllĭă cĭngūntūr tĕnŭī præcōrdĭă lĭbrō. *O.* SYN. Lĭbellŭs, cōrtēx. || *Livre, écrit, ouvrage.* Pārvĕ, nĕc ĭnvĭdĕō, sĭnĕ mē, lĭbĕr, ĭbĭs ĭn ūrbēm. *O.* Sī nūllā lĭbrī pārtĕ lēgārĕ mĕī. *Id.* Pōscēs āntĕ dĭēm lĭbrūm cūm lūmĭnĕ. *H.* Īllā părĭt : lĭbrĭs ēst dătă pālmă mĕĭs. *Pp.* (IV, 1, 102). Rĕlātă ; chārtæ rēgĭæ, nŏvī lĭbrī. *Cat.* (22, 6). Sēd, ō Pĕtrūllĕ, nē mĕūm tāxĭs lĭbrŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 856). Sī mūnŭs Ăpōllĭnĕ dīgnūm Vĭs cōmplērĕ lĭbrĭs. *H.* (Et *Id. Epist.* II, 1, 117.) SYN. Lĭbellŭs, chārtă *ou* chārtæ, cōdēx, vŏlūmĕn, ŏpŭs, scrīptūm. PPH. Păgĭnă lĭbrī. *M.* VERS. Nōn mĕā Lāmpsăcĭō lāscīvĭt păgĭnă vērsū. *M.*

2. Lĭbĕr, ĕră, ĕrŭm. *Libre.* Ān quĭsquam ēst ălĭŭs lĭbĕr, nĭsĭ dūcĕrĕ vītăm Cui lĭcĕt? *Pers.* (5, 83). Tāndēm lĭbĕr ĕquŭs. *V.* PPH. Sŭī jūrĭs. Lĭbērtātĕ fruēns, gaūdēns, Sērvĭtĭō lĭbĕr. Vĭnclĭs sŏlūtŭs, ēxūtŭs. PHR. Ēt jām Cōrnēlĭă nōn ēst Jūrĭs, Māgnĕ, sŭī. *L.* || *De condition libre.* Lĭbĕr ĕt ĭngĕnŭŭs. *H.* SYN. Īngĕnŭŭs. || *Delivré de.* Cūrārūm lĭbĕr ĭn ūrbēs Spārgĭtŭr. *L.* Lĭbĕr nūbĭbŭs æthĕr. *Id.* Lĭbērquĕ lăbōrŭm. *H.* SYN. Sŏlūtŭs, īmmūnĭs, lĭbĕrātŭs. || *Libre, en parl. des ch.* Lĭbĕră pēr văcŭūm pŏsŭī vēstīgĭă ṗrīncēps. *H.* Lĭbĕrrĭma īndĭgnātĭō. *Id.* Cœlō lĭbĕrĭōrĕ trŭī. *O.* || *D'homme libre.* Rĕtōrtă tērgō brāchĭă lĭbĕrō. *H.* Dēvōtă mōrtī pēctŏră lĭbĕræ. *Id.* || *Qui agit sans retenue, où règne la licence.* Ēt jŭvĕnūm cūrās, ĕt lĭbĕră vīnă rĕfērrĕ *H* Lĭbĕra ūtī lĭnguā cōllŭbĭtum ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 9). Ēt lĭbĕrĭs lūstrĭs stŭdĕt. *Id.* (*Asin.* V, 2, 17). SYN. Prŏcāx, pĕtŭlāns, lĭcēns, ēffrēnĭs. || *Nom d'homme.* (*Mart.* VIII, 78.)

3. Lībĕr, ĕrī, *m.* (*inus. au sing.*). *Fils. Voy.* Liberi.

4. Lībĕr, ĕrī, *m. Un des noms de Bacchus.* Lībĕr ăgēns cēlsō Nȳsæ dē vērtĭcĕ tĭgrēs. *V.* Fēr, bŏnĕ Lībĕr, ŏpĕm. *O. Voy.* Bacchus. || *Vin.* Sēd prēssūm Călĭbūs dūcĕrĕ Lībĕrŭm. *H. Voy.* Vinum.

Lībĕră, æ, *f. Autre nom d'Ariane.* Nām tĭbĭ mūtātæ Lībĕră nōmĕn ĕrĭt. *O.*

Lībĕrālĭă, ĭūm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur de Bacchus.* Lĭbĕrā lĭnguā lŏquēmŭr lūdĭs Lībĕrālĭbŭs. *Næv.* (apud *Fest.*).

Lībĕrālĭs, ĕ. *De condition libre, digne d'un homme libre.* Crēdo hērclĕ, nam īngĕnĭūm nŏvī tŭūm Lībĕrālĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 49). Fōrma ēxpĕtūndă, lībĕrālēm mŭlĭĕrēm. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 52). SYN. Īngĕnŭŭs, lĭbĕr. || *Libéral, généreux.* Ō Quīntĭānĕ, lībĕrālĭs ēst paūpĕr. *M.* (V, 18). Rĕpēntĕ lībĕrālĭs, stūltĭs grātŭs ēst. *Ph.* SYN. Mūnĭfĭcŭs, lārgŭs, prŏfūsŭs, bĕnīgnŭs, *qqf.* prōlĭxŭs. PPH. Nōn *ou* haūd ăvārŭs *ou* pārcŭs. PHR. Vēlōx ād mūnĕră prīncēps. *O. Voy.* Liberalitas. || *Beau, noble.* Quām lībĕrālī făcĭē! *Ter.* (*Eun.* III, 2, 20. Vid. *Fest.*). || *Généreux* (*en parl. du vin*). Quærĭs quām vĕtŭs ātquĕ lībĕrālĕ. *M.* (VII, 78). *Voy.* Generosus.

Lībĕrālĭtās, ātĭs, *f. Caractère d'homme libre.* Pŭdōre ĕt lībĕrālĭtātĕ lībĕrōs Rĕtĭnērĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 32). || *Ordint. Libéralité.* Quĭd ēst? ăn hæc sĭnĭstră lībĕrālĭtās? *Cat.* (29, 16). Sēnsūrō bŏnă lībĕrālĭtātĭs. *M.* (VIII, 38). SYN. Mūnĭfĭcēntĭă, bĕnīgnĭtās, *qqf.* īndūlgēntĭă. PPH. Mūnĭfĭcă nătūră. Mūnĭfĭcī mōrēs. Prōdĭgă cūnctĭs dēxtĕră *ou* dēxtră. VERS. Nūnquām pĭgră fŭĭt nōstrĭs tŭă grātĭă rēbŭs, Nēc mĭhĭ mūnĭfĭcās ārcă nĕgāvĭt ŏpēs. *O.* Lārgĭŏr ĭmbrĕ, Suēvērăt īnnŭmĕrās hŏmĭnūm dĭtārĕ cătērvās. *Cl.* Quēm nōn ănĭmōsă bĕātŭm Ēxcĭpĭt, ĕt sŭbĭtō jŭvăt īndūlgēntĭă cēnsū? (*Ad Pis.* 98.) Ō făcĭlēs dărĕ sūmmă dĕōs! *L.*

Lībĕrālĭtĕr. *En homme libre, noblement ; bien.* Prōptĕrĕā quōd sērvĭbās lībĕrālĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 11. Cf. *Donat.*, qui vertit *bene*). Ūt lĕpĭde, ūt lībĕrālĭtĕr, ŭt hŏnēste ātque haūd grăvātĕ Āccēpĭt ād sēsē! *Pl.* (*Rud.* II, 3, 77). SYN. Īngĕnŭē.

† Lībĕrāssō, ĭs, *arch. pour* Liberavero. Tē lībĕrāssō dēnŭō. *Pl.* (*Most.* I, 3, 66).

Lībĕrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui délivre, libérateur.* (*Pl. Pers.* III, 3, 14.)

Lībĕrātŭs, ă, ūm. *Délivré.* Jām pædăgōgō lībĕrātŭs, ĕt cūjŭs. *M.* (IX, 28). *Voy.* Liber 2.

Lībĕrē, *adv. Librement.* Nōlo īrāscārĭs, lībĕrē sī dīxĕrō. *Ph.* Ōmnĭă lībĕrĭŭs nūllō pōscēntĕ fĕrēbăt (tellus). *V.* Vēl quōd mălĕdĭcūnt lībĕrĭŭs. *H.* SYN. *qqf.* Īngĕnŭē. PHR. Māgnā cūm lībērtātĕ nŏtābānt. *H.*

Lībĕrī, rōrŭm *et* rūm, *m. pl. Les enfants* (*de qqn*). Pēr lībĕrōs tē, sī vŏcātă pārtŭbŭs Lūcīnă vērĭs ādfŭĭt. *H.* Præfērrĕ pătrĭām lībĕrĭs rēgēm dĕcĕt. *Sen.* (*Troad.* 330). Ūt tĭbĭ Tītānĭs Trĭvĭă dĕdĕrĭt stīrpēm lībĕrūm. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 16). *Voy.* Proles.

Lībĕrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 35.)

Lībĕrō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Délivrer, rendre libre* Nĕque ĕnĭm tĕnĕbrĭs Dĭānă pŭdĭcūm Lībĕrăt Hĭppŏlўtūm. *H.* Nōx claūsās lībĕrăt ūmbrās. *Pp.* (IV, 7, 89). SYN. Ēxĭmō, sōlvō, vīndĭcō. PPH. Vĭnclĭs ēxĭmō, ērĭpĭō, ēxŭō. Vĭncŭlă sōlvō, rūmpō, ēxŭō, dētrăhō, lĕvō, ēxcŭtĭō. Sērvĭtĭō rĕdĭmō. Sērvĭtĭī jŭgūm aūfĕrō, dētrăhō. || *Affranchir.* Ămīcās ēmĭtĕ, lībĕrātĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 22). *Voy.* Manumitto. || *En gén. Dégager, délivrer.* Văgīnā lībĕrăt ēnsēm. *O.* Hōc mē lībĕrā mĭsĕrūm mĕtū. *Ter.* (*And.* II, 2, 14). SYN. Ēxĭmō, vīndĭcō, ēxpĕdĭō, ēxsōlvō ; ădĭmō (aliquid) dētrăhō, dēmō, aūfĕrō, āmŏvĕō.

Au pass. Lībĕrŏr. *Être mis en liberté, délivré.* SYN. Sōlvŏr. PPH. Lībĕr fīō, ēvādō. Sērvĭtĭō līběrŏr, ēxĭmŏr. Vĭncŭlă rūmpō. Vĭnclīs sōlvŏr. PHR. Nĕquĕ sērvĭtĭō me ēxīrĕ lĭcēbăt. *V.*

Lībērtă, æ, *f. Affranchie.* Ăt hūnc lībērtă sĕcūrī Dīvīsĭt mĕdĭŭm. *H.*

Lībērtās, ātĭs, *f. Liberté.* Lībērtās, quæ sērā, tămēn rēspēxĭt ĭnērtēm. *V.* Ænēădæ īn fērrūm prō lībērtātĕ rŭēbānt. *Id.* Prō lēgĭbŭs ărmă Fērrĕ jŭbēt pătrĭīs, lībērtātēmquĕ tŭērī. *L.* EP. Dūlcĭs, grātă, cārā, fēlīx, ŏptātă. PPH. Lībĕră cōndĭtĭō, vītă. || *Liberté de langage.* Măgnā cūm lībērtātĕ nŏtābānt. *H.* Hŏc mĭhĭ lībērtās, hōc pĭă līnguă dĕdĭt. *O.* Dēt lībērtātēm fāndī. *V.* || *En gén. Permission de faire, liberté, libre carrière.* Nēc mĭhĭ lībērtās īnīīs frētă tōllĕre ărēnīs. *V. Fl.* Tūnc dătă lībērtās ŏdĭīs. *L.* SYN. Lĭcēntĭă, vĕnĭă, făcūltās, *qqf.* cāmpŭs. || *La déesse Liberté.* Ĕdĕpōl, Lībērtās, lĕpĭda ĕs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 5). || † *Au plur.* Trĭbū' nōn cōndūcī pōssīm lībērtātĭbŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 70).

Lībērtīnă, æ, *f. Fille d'affranchi.* Lībērtīnārūm dīcō : Sāllūstĭŭs īn quā. *H.*

Lībērtīnŭs, ī, *m. Fils d'affranchi.* Nūnc ăd mē rĕdĕō, lībērtīnō pătrĕ nātŭm. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *D'affranchi.* Ēt lībērtīnās ărcă flăgēllăt ŏpēs. *M.* (V, 13, 6).

Lībērtŭs, ī, *m. Affranchi.* Fīlĭŭs, aūt ĕtĭam hæc lībērtŭs ŭt ēbĭbăt hērēs. *H.* Scīs : fēci, ē sērvo ŭt ēssēs lībērtŭs mĭhĭ. *Ter.* (*And.* I, 1, 10).

Lĭbēt, *arch.* Lŭbēt, lĭbŭĭt *ou* lĭbĭtŭm ēst, lĭbērĕ, *unip Il plaît de.* Ūndĕ lĭbēt, vĕnĭăt; quōquĕ lĭbēbĭt, ĕăt. *O.* Hīc gaūdērĕ lĭbēt quōd nōn vĭŏlāvĕrĭt ĭgnēm. *J.* (15, 84). Neū tĭbĭ lŭbēăt fŏrās ăbīrĕ. *Cat.* (32, 6). Sī lĭbĭtūm tĭbi ĕrĭt, Lērnæās pūgnēt ăd Hŷdrās. *Pp.* (II, 24, 25. Adde *Pl. Ps.* I, 3, 114, libuit). SYN. Jŭvăt, plăcēt. *Voy.* Volo 2.

Lībēthră, æ, *f.* (τὰ Λειβήθρα). *Fontaine de Thessalie, ou plutôt de Thrace, consacrée aux Muses.* Ēt dēvōtă vĭrūm tĕgĕrēt Lībēthră pĕrēmptūm. *Avien.* (*Arat.* 628, de Orpheo. Forte *tegerent*).

Lībēthrĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Λειβηθρίδες). *Nom des Muses.* Nŷmphæ, nōstĕr ămŏr, Lībēthrĭdēs, aūt mĭhĭ cārmĕn. *V. Voy. le précéd.*

† Lĭbīdĭnĭtās *ou* Lŭbīdĭnĭtās, ātĭs, *f. Comme* Libido. (*Laber.* apud *Non.* 8, 61.)

Lĭbīdĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Se livrer à la débauche.* Pōst hæc ōmnĭă, quūm lĭbīdĭnātŭr. *M.* (VII, 66). Mōrēs īllĭcĭtē lĭbīdĭnāntēs. (*Anthol.* I, p. 628.)

Lĭbīdĭnōsŭs, ă, ŭm. *Lascif, débauché.* Lĭbīdĭnōsŭs īmmŏlābĭtŭr căpĕr. *H.* Făcŭndōs mĭhĭ dē lĭbīdĭnōsīs Lēgīstī nĭmĭūm, Săbēllĕ, vērsŭs. *M.* (XII, 43). SYN. Lāscīvŭs, sălāx, īmpūrŭs. *Voy.* Impudicus.

Lĭbīdŏ *ou* Lŭbīdŏ, ĭnĭs, *f. Volonté, désir, caprice.* Quăcūmquĕ lĭbīdo ēst, Īncēdō sōlŭs. *H.* Ūt cuīquĕ lĭbīdo ēst. *Id.* SYN. Ărbĭtrĭŭm, vŏlūntās, cŭpīdŏ. || Lĭbīdŏ ēst, *avec l'infin. Comme* Libet. (*Pl. Pers.* V, 2, 26.) || *Désir violent, désordonné.* Pūgnāndī prāvă lĭbīdŏ Crēscēbăt. *O.* SYN. Cŭpīdŏ, īmpētŭs, răbĭēs, fŭrŏr. *Voy.* Cupido. || *Dérèglement de mœurs, débauche, passions.* Ărdēt, ĕt ēbrĭētās gĕmĭnātă lĭbīdĭnĕ rēgnăt. *O.* Āltērcāntĕ lĭbīdĭnĭbŭs trĕmĭs ōssă păvōrĕ. *H.* SYN. Lūxŭrĭēs, lūxŭrĭă, lāscīvĭă. EP. Lāscīvă, īmpūră, īmprŏbă, pĕtŭlāns, prŏcāx, fœdă, tūrpĭs, blāndă, īnsānă, fŭrēns. PPH. Lĭbīdĭnĭs æstŭs, ārdŏr, stĭmŭlī *ou* ĭgnēs. Ŏbscēnŭs *ou* lāscīvŭs ārdŏr. Lāscīvă lĭcēntĭă. *Voy.* Amor, Voluptas.

Lĭbĭtīnă, æ, *f. Libitine, déesse des Romains, dont le temple renfermait les objets relatifs aux pompes funèbres ; par ext. Mort.* Aūtūmnūsquĕ grăvĭs, Lĭbĭtīnæ quæstŭs ăcērbæ. *H.* Mūltăquĕ pārs mĕī Vītābĭt Lĭbĭtīnăm. *Id.* Lĭbĭtīnă nē quĭd dē tŭō făcĭăt lŭcrī. *Ph.* || *Lit où l'on exposait les morts.* Dūm lĕvĭs ārsūră strŭĭtŭr lĭbĭtīnă păpўrō. *M.* (X, 97 *Gloss. Placidi* : « Et *libitina* dicitur lectus mortuorum. » *Gloss. Isidori* : « *Libitina*, unde mortui tolluntur. »)

Lĭbĭtŭm ēst. *Un des parf. de* Libet.

† Lĭbĭtŭs *ou* Lŭbĭtŭs, ūs, *m. Fantaisie, caprice, volonté.* Lĭbĭtūs āssuēscĕ vĭrīlēs. *Alcim.* (III, 142 Hoc Lexicis inserendum). SYN. Lĭbĭtă (*n. pl.*).

1. Lībŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (λείβω). *Verser en l'honneur des dieux, faire des libations.* Hōc pătĕr Ānchīsēs aūrō lībābăt ăd ārās. *V.* Lēnæūm lībăt hŏnōrēm. *Id.* Ēt pĕtĕre ē vīvīs lībāndās fōntĭbŭs ūndās. *O.* || *En gén. Offrir en sacrifice.* Prīmĭtĭās frūgūm Cĕrĕrī, sŭă vīnă Lўæō, Pāllădĭōs flāvæ lātĭcēs lībāssĕ Mĭnērvæ. *O.* Dē pārvā dīs paūpĕr lĭbēt ăcērrā Tūră. *Id.* SYN. Ōffĕrŏ. *Voy.* Sacrifico. || *Au fig. Offrir.* Jūre ĭgĭtŭr Cēlsō lăcrĭmās lībāmŭs ădēmptō. *O.* Cārmĭnēnquĕ rĕcēntĭbŭs ārĭs Tĭbĭă... lĭbēt. *Pp.* (IV, 6, 7). || *Verser.* Rōrēm Dētŭlĭt, īnquĕ văgī lībāvĭt tēmpŏră nātī. *V. Fl. Voy.* Fundo 2. || *Goûter, boire.* Nūllă nĕque āmnēm Lībāvīt quădrŭpēs. *V.* Ēt flūmĭnă lībānt Sūmmă lĕvēs. *Id.* || *Effleurer.* Ōscŭlă lībāvĭt nātæ. *V.* Sūmmām cĕlĕrī pĕdĕ lībăt ărēnām. *O.* || *Diminuer, enlever, ôter.* Ērgō tērră tĭbĭ lībātŭr, ĕt aūctă rĕcrēscĭt. *Lr.* (V, 261). Nē quĭd crās lĭbēt ăb ōrĕ dĭēs. *Pp.* (IV, 5, 58). SYN Ădĭmŏ, dētrăhŏ.

Lĭbŏ, ōnĭs, *m. Nom d'une noble famille de Rome.* Fŏrūm pŭtēālquĕ Lĭbōnĭs Māndābō sīccĭs. *H.* Āltĕră mātērnōs ēxæquăt tūrbă Lĭbōnēs. *Pp.* (IV, 11, 31).

Lĭbŏnŏtŭs, ī, *m. Vent, l'une des subdivisions du midi.* Lĭbŏnŏtūs lævām călĭdīs āttāmĭnăt aūrīs. (*Anthol.* II, p. 389.)

Lībră (*et non* Lĭbră), æ, *f. Balance.* Jūstă părī prĕmĭtŭr vĕlŭtī quūm pōndĕrĕ lībră. *Tib.* (IV, 1, 40). SYN. Lānx, trŭtĭnă. || *La Balance, signe du zodiaque, où a lieu l'équinoxe d'automne.* Lībră dĭē nōctīsquĕ părēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōrās. *V. Voy.* Æquinoctium. || *La livre romaine, de douze onces.* Quūm sătĭs ūnă Fārrĭs lībră fŏrēt. *H.* Mūllŭs tĭbĭ quāttŭŏr ēmptŭs Lībrārŭm. *M.* (X, 31).

Lībrārĭă, æ (*de* libra), *f. Servante qui donnait la tâche aux autres.* (*Juv.* 6, 476. Ubi *Schol.*)

Lĭbrārĭŭs, ĭī, *m.* 1. (*de* Lĭber). *Copiste.* Ūt scrīptŏr sī pĕccăt ĭdēm lĭbrārĭŭs ūsquĕ. *H.* Deīndĕ, quŏd hæc ūnā pĕrăgĭt lĭbrārĭŭs hōrā. *M.* (II, 1). Nām sī lūxĕrĭt, ăd lĭbrārĭōrŭm. *Cat.* (14, 47). SYN. Scrībă. || 2. Lībrārĭŭs (*de* Libra). *Dispensateur des tâches.* Ēt quæ Fīnxērūnt părĭtēr lībrārĭŭs, ārchĭmăgīrī. *J.* (9, 109). *Voy. le précéd.*

Lībrātŭs, ă, ŭm. *Pesé également, égalisé, qui est en équilibre.* Lībrātī pōndĕră cœlī Ōrbĕ tĕnēt mĕdĭō. *L.* Quūm cārdĭnĕ cœlī Stāt lībrātă dĭēs. Ăĕrĕ lībrātūm văcŭō quæ sūstĭnĕt ōrbēm. *Id.* || *Agité, balancé.* Ēt dēxtrā lībrātūm fūlmĕn ăb aūrĕ Mīsĭt. *O.* Tōrtĭlĭbŭs lībrātă fălārĭcă nērvīs. *L.*

Lībrŏ, ās, ārĕ. *Soutenir, tenir en équilibre, et au fig.* Cōrpŭs gĕmĭnās lībrāvĭt ĭn ālās. *O.* Ēt flūctŭs sūprā, vēntō lībrāntĕ, pĕpēndĭt. *Sil.* Ēt părĭbŭs Tītān ōrbēm lībrāvĕrĭt hōrīs. *Col.* (X, 42). SYN. Sūstĭnĕō, sūspēndŏ *ou* æquŏ. || *Au fig. Peser, balancer.* Paūlūm stĕtĭt ānxĭŭs hērōs, Lībrāvĭtquĕ mĕtūs. *St.* SYN. Pōndĕrŏ, ēxpēndŏ, ēxămĭnŏ. || *Agiter, balancer; par ext. Lancer.* Lībrāvĭt dēxtră mĕdĭă īntēr cōrnŭă cæstŭs. *V.* Sūmmā tēlūm lībrābăt ăb aūrĕ. *Id.* Răptām lībrārĕ bĭpēnnĕm Aūsŭs. *L.* Sīc hŭc ĕt īllŭc īmpĭăm lībrăt mănŭm. *Sen.* (*Ag.* 900). SYN Mŏvĕŏ, ăgĭtŏ, vĭbrŏ, tōrquĕŏ, īntōrquĕŏ. *Voy.* Jaculor.

Lībs, ĭbĭs, *m.* (Λίψ). *De Libye, libyen.* Nēssūs, Lībs, jŭgă, pōmă, vīrgŏ, sērpēns. *Sid.* (9, 94, de Hercule). || *Vent d'Afrique, du sud-ouest.* Vĕlĭvŏlĭquĕ

mărīs cōnstrātōr leūcōnŏtōs lībs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 12). Quōd bŏrĕās, ăquĭlō, lībs, cīrcĭŭs, aūstĕr ĕt eūrŭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 76).

Lībŭm, ī, *n. Sorte de gâteau.* Īnstĭtŭūntquĕ dăpēs, ĕt ădōrĕă lībă pĕr hĕrbăm Sŭbjĭcĭūnt ĕpŭlīs. *V.* Ātquĕ sătūr lībō sĭt, mădĕătquĕ mĕrō. *Tib.* (II, 2, 8). Fīngēbăt trĕmŭlă rūstĭcă lībă mănū. *O.* || *On en offrait dans les sacrifices.* Lībă dĕō fīūnt. *O.*

Lĭbūrnă *et* Lĭbūrnĭcă, æ, *f.* (*s.-ent.* navis). *Navire léger dont les Liburnes firent les premiers usage.* Ībĭs lĭbūrnīs īntĕr āltă nāvĭŭm (propugnacula). *H.* Ōrdĭnĕ cōntēntæ gĕmĭnō crēvīssĕ lĭbūrnæ. *L.* Īntĕr tūrrītās Mēmphĭtĭcă rōstră lĭbūrnās. *Prud.* (*Sym.* II, 530). Cōntīs rōstră lĭbūrnă sĕquī. *Pp.* (III, 11, 44).

Lĭbūrnī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de la Liburnie, province située entre l'Istrie et la Dalmatie, Liburnes.* Rēgnă Lĭbūrnōrum, ĕt fōntĕm sŭpĕrārĕ Tĭmāvī. *V.* || *En partic. Homme de peine, porteur de litières.* Tārdĕ vĕnīssĕ Lĭbūrnŭs Dīcĭtŭr. *J.* (6, 477. *Id.* 4, 75). || — ŭs, ă, ŭm. *Voy.* Liburna.

Lĭbūrnĭdĕs, ŭm, *f. pl. Iles près de la Liburnie.* Nēc prŏcŭl Īōnĭī pĕr tĕrgă Lĭbūrnĭdĕs ădsūnt. *Avien.* (*D. Terr.* 658. Et *Prisc. Peri.* 518).

Lĭbўă, æ, *et* Lĭbўē, ēs, *f.* (Λιβύη). *Libye, partie septentrionale de l'Afrique.* Nēc Lĭbўē mīttĭt, nēc tĭbĭ Phāsĭs ăvēs. *M.* (III, 77). Ūndĕ Eūrōpă fŭgīt Lĭbўēn, ĕt līttŏră flēxū. *L.* Lĭbўæ dēsērtă pĕrāgrō. *V.*

Lĭbўcŭs, ă, ŭm (Λιβυκός). *De Libye.* Tē prōptĕr Lĭbўcæ gēntēs, Nŏmădŭmquĕ tўrānnī. *V.* Quūmquĕ sŭpĕr Lĭbўcās vīctōr pēndērĕt ărēnās. *O.* SYN. Lĭbўs, *qqf.* Nŭmĭdă, Nŭmĭdĭcŭs, Cīnўphĭŭs, Māssўlŭs, Āfrĭcŭs, Āfĕr. || Lĭbўcæ vŏlŭcrēs. *Poule de Numidie, pintade.* (*Mart.* XIII, 45.) *Voy.* Numidicus. || Lĭbўcŭm, *n.* (*s.-ent.* mare). *La mer d'Afrique.* Cārpăthĭŭm Lĭbўcŭmquĕ sĕcānt. *V.*

Lĭbўē, *f. Voy.* Libya.

Lĭbўphœnīcēs, ŭm, *m. pl.* (Λιβυφοίνικες). *Peuple d'Afrique, formé d'un mélange de Libyens et de Phéniciens, auj. Tunisiens.* Nām sūnt fĕrōcēs hōc Lĭbўphœnīcēs lŏcō. *Avien.* (*Or. mar.* 421. Cf. *Liv.* 21, 22 ; *Plin.* 5, 5, 2).

Lĭbўs, ўŏs, *m.* (Λίβυς). *De Libye, africain.* Hīnc Lĭbўs, hīnc Mĕrŏē, sīccăquĕ tĕrră sŭbēst. *O.* Mōns Lĭbўs Īlĭăcūsquĕ nĭtēnt. *St.* Ĕt Lĭbўs īn lōngō pūlvĕrĕ sŭdĕt ĕquŭs. *M.* (X, 13). SYN. Lĭbўcŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Antée.* Dīscĕ: Lĭbўn dŏmŭīt. *M.* (IX, 103). || *Annibal.* (*Prud. Sym.* II, 685.)

Lĭbўssă, æ, *et* Lĭbўstĭs, ĭdĭs, *f.* (Λίβυσσα *et* Λιβυστίς). *De Libye, africaine.* Lĭbўssă cĭtrūs fāscĭīs cīngĭt fŏrēs. *Varr.* (apud *Non.* 2, 132). Quām māgnæ nŭmĕrŭs Lĭbўssæ ărēnæ. *Cat.* (7, 3). Tērræque īn fīnĕ Lĭbўssæ. *L.* Hōrrĭdŭs īn jăcŭlīs ĕt pēllĕ Lĭbўstĭdĭs ūrsæ. *V.* SYN. Lĭbўcă.

Lĭbўstīnŭs, ă, ŭm. *De Libye.* Nūm tē lĕænă mōntĭbŭs Lĭbўstīnīs? *Cat.* (60, 1).

Lĭbўstĭs. *Voy.* Libyssa.

Lĭcēns, tĭs. *Qui prend de la licence, hardi.* Grēssū tĭmĕt īrĕ lĭcēntī. *M.* (IV, 8). Tūrbă lĭcēntĭŏr Ēxsūltĕt tĕtrĭcīs lībĕră lēgĭbŭs. *Cl* SYN. Līber, ēffūsŭs, aūdāx, ēffrēnĭs. || *Licencieux.* Nōctūrnăquĕ fūrtă lĭcēntŭm Cōrnĭpĕdŭm. *St.* Lūdōquĕ lĭcēntī Fīt mŏdŭs. *Id.* SYN. Prŏtērvŭs, pĕtŭlāns.

Lĭcēntĕr, *adv. Avec licence, sans règle.* Īdcīrcōnĕ văgĕr, scrībāmquĕ lĭcēntĕr? *H.* Nām sī lĭcēntĕr dīffluēns pōtu ĕt cĭbō. *Prud.* (*Cat.* 7, 16). Tē sŭpĕr æthĕrĭās ērrārĕ lĭcēntĭŭs aūrās. *V.* SYN. Īmmŏdĭcē, sŏlūtē, aūdāctĕr. PPH. Sĭnĕ lēgĕ *ou* mōrĕ.

Lĭcēntĭă, æ, *f. Permission, faculté.* Ăgĕ, sī quo ăbīre ēst ănĭmŭs, ēst lĭcēntĭă? *Ph.* (Adde *Pl. Rud.* IV, 6, 21). SYN. Lībērtās, vĕnĭă, făcūltās. || *Licence, liberté excessive* Frēnūmquĕ sŏlvīt prīstĭnŭm lĭcēntĭă. *Ph.* Ēvāgāntī frēnă lĭcēntĭæ Īnjēcĭt. *H.* Suādētquĕ lĭcēntĭă lūxŭm. *Cl.* EP. Sŏlūtă, ēffrēnă, ēffūsă, vēsānă. || *Au fig.* Ōbrŭĕrăt tŭmŭlōs īmmēnsă lĭcēntĭă pōntī. *O.* Quæ tāntă lĭcēntĭă fērrī? *L.* || *Licence, mœurs ou paroles licencieuses.* Fēscēnnīnă pĕr hūnc īnvēntă lĭcēntĭă mōrĕm. *H.*

† Lĭcēntĭātŭs, ūs, *m. Permission.* Meō lĭcēntĭātū. *Laber.* (apud *Non.* 3, 130).

Lĭcēntĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui se permet tout, gâté.* Rīvālīs dŏmĭnæ lĭcēntĭōsă. *Inscr.* (reperta ap. Auscos ann. 1865. Agitur de catella).

Lĭcēntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un poëte chrétien.* Tāntō frātrĕ vălēs ĕt præcēptōrĕ, Lĭcēntī. *P. Nol* (*Epist.* 46, 51).

Lĭcĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ, *n. Être mis à prix.* Pārvō quūm prĕtĭō dĭū lĭcērĕt. *M.* (VI, 66, de puella). Ūnĭŭs āssĭs, Nōn ūnquām prĕtĭō plūrĭs lĭcŭīssĕ. *H.* (Adde *Pl. Men.* V, 9, 97). SYN. Cōnstō, æstĭmŏr, vēndŏr.

Lĭcĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Mettre à prix.* Ĕt cēntūm Græcōs cūrtō cēntūssĕ lĭcētŭr. *Pers.* (5, 191). Lŏgōs rīdĭcŭlōs vēndo : ăgĭtĕ, lĭcēmĭnī. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 68). SYN. Æstĭmŏ, lĭcĭtŏr.

† Lĭcēssĭt, *arch. pour* Licuerit. (*Pl. As.* III, 3, 13.)

Lĭcĕt, ŭĭt *ou* ĭtŭm ēst, ērĕ, *n. Il est permis.* Quōd lĭcĕt, īngrātum ēst ; quōd nōn lĭcĕt, ācrĭŭs ūrĭt. *O.* Nĕquĕ sērvĭtĭō me ĕxīrĕ lĭcēbăt. *V.* Quāssātām vēntīs lĭcĕăt sŭbdūcĕrĕ clāssĕm. *Id.* Īntroīre īn ædēs nūnquām lĭcĭtum ēst. *Pl.* (*Amph.* II, 1, 70. De duplici perfecto cf. *Charis.* 139 ; *Diŏm.* 392). SYN. Dătŭr, pērmīttĭtŭr, cōncēdĭtŭr. PPH. Fās ēst. Ēst lĭcēntĭă, făcūltās. Dătŭr făcūltās, vĕnĭă, pŏtēstās. Nĭhĭl *ou* nīl vĕtăt, prŏhĭbĕt. Quĭs *ou* Quĭd vĕtăt, prŏhĭbĕt? || — (de aliquo, in aliquem). *Avoir du pouvoir sur, oser sur ou contre.* Cuī tāntūm dē tē lĭcŭĭt? *V* Cuī tāntūm fātă lĭcērĕ Īn gĕnĕrūm vŏlŭĕrĕ tŭūm? *L.* || *Qqf. Il faut.* Nūnc lĭcĕt īn trĭvĭīs sīccă rĕquīrĕrĕ lūnă. *Pp.* (II, 17, 15. *Ib* 9, 51). || 2. Lĭcĕt, *et qqf.* Lĭcēbĭt, *employés comme conj. Quoique.* Cāstă lĭcĕt pătrŭī sērvĕt Prōsērpĭnă līmĕn. *V.* Lĭcĕt īngēns jānĭtŏr āntrō... tērrĕăt ŭmbrās. *Id.* Dētrăhăt aūctōrī mūltūm fōrtūnă lĭcēbĭt. *O.* Sīs pĕcōre ĕt mūltă dīvēs tēllūrĕ lĭcēbĭt. *H.* Hăbĕās lĭcēbĭt āltĕrūm pĕdĕm Lādæ. *M.* (X, 100). SYN. Quămvīs. *Voy. ce mot.*

Lĭchās, æ, *m.* (Λίχας). *Lichas, esclave de Déjanire, qui porta à Hercule la robe teinte du sang de Nessus. Hercule, devenu furieux, le précipita dans la mer, où il fut changé en rocher.* Ēccĕ Lĭchān trĕpĭdum ĕt lătĭtāntĕm rūpĕ căvātă. *O.* Pōrtāssĕt Nēssī pērfĭdă dōnă Lĭchās. *M.* (IX, 68. Cf. *Ov. Met.* IX, 211 sq. ; *Sen. H. OEt.* 809 sq.)

Lĭchēn, ēnĭs, *m.* (λειχήν). *Sorte de dartre.* Nēc trīstĕ mĕntūm, sōrdĭdīvĕ lĭchēnēs. *M.* (XI, 99).

Lĭchŭs, ī, *m. Rivière de Germanie* (*Bavière*), *auj. Le Lech.* Pērgĭs ăd Aūgūstăm, quām Vīndŏ Lĭchūsquĕ flŭēntānt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 642. In quo Augusta, *Ausbourg*, Vindo, *le Wertach*).

Lĭcĭă, ōrŭm, *n. pl. Trame de tisserand.* Ūt mōs ēst Phărĭīs mīscēndī lĭcĭă tēlīs. *L.* Ĕt lĭcĭă tēlæ Āddĕrĕ. *V.* Lĭcĭă quī tĕxūnt. *Aus.* (*Epigr.* 38). || *En gén. Fil.* Lĭcĭă dēpēndēnt lōngās vēlāntĭă sēpēs. *O.* Lĭcĭă fērt glŏmĕrātă mănū dēsērta Ărĭādnē. *Aus.* (*Idyl.* 6, 31). SYN. Fīlŭm, stāmĕn. || *Au fig.* Tĕnŭāntŭr dūră sŏrōrŭm Lĭcĭă. *St.* || *On s'en servait dans les enchantements.* Tērnă tĭbī hæc prīmŭm, trĭplĭcī dīvērsă cŏlōrĕ, Lĭcĭă cīrcŭmdō. *V.* Tūm cāntātă lĭgāt cūm fūscō lĭcĭă rhōmbō. *O.* || *Rubans pour lier les cheveux.* Ĕt lĭcĭă crīnĭbŭs āddūnt. *Prud.* (*Sym.* II, 1105). || *Qqf.* Lĭcĭŭm, *sing* Īn tēlām lĭcĭŭm *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 153).

Lĭcĭnĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Vĭdēbĭs āltām, Lĭcĭnĭānĕ, Bīlbĭlĭm. *M.* (I, 50. *Ib.* 62).

Lĭcĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un Comique latin.* Si ĕrĭt quŏd quārtō dētūr, dăbĭtūr Lĭcĭnĭō. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24). || *L. Licinius Varro Muréna.* Rēctĭūs vīvēs, Lĭcĭnī, nĕque āltŭm. *H.* || *Adj. f. La loi Licinia.* Lēx Lĭcĭnĭa īntrŏdūcĭtŭr. *Lœv.* (ap. *Gell.* 2, 24).

Lĭcĭnŭs, ī, *m. Nom d'homme ; entre autres, un barbier et affranchi d'Auguste, célèbre par ses richesses.* Căpŭt īnsānābĭlĕ nūnquăm Tōnsōrī Lĭcĭnō cōmmīsĕrĭt. *H.* Mārmŏrĕō tŭmŭlō Lĭcĭnŭs jăcĕt, āt Cătō nūllō. *Varr. Atac.* (in *Anth.* I, p. 205. Adde *Mart.* VIII, 3, 6). || *Autres.* (*Juv.* 14, 306.)

† Lĭcĭtē *et* Lĭcĭtō, *adv. Avec permission.* Ōmnĭbŭs hīs lĭcĭtō gĕnĭtŏr prōmptīssĭmŭs ūtī Præstĭtĭt. *Alcim.* (II, 174).

Lĭcĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Mettre aux enchères.* Pŏtĭn' ŭt nē lĭcĭtēre ādvōrsŭm mĕī ănĭmī sēntēntĭām ? *Pl.* (*Merc.* II, 3, 104). Lĭcĭtātăquĕ fārră. *Cypr.* (*Gen.* 1270). *Voy.* Liceor. || *Combattre.* Lūdĭcrē săxă jăctānt, īntēr sē lĭcĭtāntŭr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 505. *Cæcil.* ibid. Cf. *Fest.*).

Lĭcĭtŭs, ă, ŭm, *part. de* Licet. *Permis.* Ædĭbŭs, ĕt lĭcĭtō tāndēm sērmōnĕ frŭūntŭr. *V.* Lĭcĭtās ăcĭēs... Vūlgŭs ĭnĭt. *St.* SYN. Cōncēssŭs, pērmīssŭs, dătŭs, lēgĭtĭmŭs.

Lĭcĭŭm. *Voy.* Licia.

Lĭctŏr, ōrĭs, *m. Licteur, officier public qui portait les faisceaux et la hache, et accompagnait les magistrats chargés de la puissance exécutive.* Quæquĕ căpĭt lĭctŏr dŏmĭbŭs pūrgāmĭna ăcērnĭs. *O.* Sīc ĭgĭtŭr mūltō lĭctōre īnvēctŭs ĭn ūrbĕm. *Sil.* PHR. Bīssēnōs hæc prīmă dĕdĭt præcēdĕrĕ fāscēs, Ēt jūnxĭt tŏtĭdēm tăcĭtō tērrōrĕ sĕcūrēs. *Sil.*

Lĭcŭs, ī, *m. Voy.* Lichus.

Lĭcymnĭă, æ, *f. Nom de la femme de Mécène.* Mē dūlcēs dŏmĭnæ mūsă Lĭcȳmnĭæ Cāntūs (voluit dicere). *H. Voy. le suiv.* || *Nom d'une esclave.* (*Virg.* Æ. IX, 546.)

Lĭcȳmnĭŭs, ă, ŭm. *De Licymne* (Λικύμνα), *ville d'Argolide.* Sī stāgnă Lĭcȳmnĭă rēstānt. *St.*

Lĭēn, ēnĭs; *m. Rate.* Quāndŏ lĭēn tŭmĭdō cīrcūmlĭgăt īlĭă vīnclō. *Sam.* (vs. 406). Mĕmŏrānt cōnsūmī pōssĕ lĭēnĕm. *Id.* (vs. 417). || † Lĭēn, *synér.* Pĕrĭī : sēdĭtĭōnēm făcĭt lĭēn ; ŏccŭpăt præcōrdĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 14. Et *Curc.* II, 1, 5). *Voy. le suiv.*

Lĭēnōsŭs, ă, ŭm. *De rate ; qui ressemble à la rate.* Pĕrĭī : cŏr lĭēnōsum, ŏpīnor, hăbĕō ; jāmdūdŭm sălĭt. *Pl.* (*Casin.* II, 6, 63. Hic Lĭēnōsŭs, ut sup. Lĭēn).

Lĭgāmĕn, ĭnĭs, *n. Lien, cordon.* Quæ quŭm Sīdōnĭæ nŏctūrnă lĭgāmĭnă mĭtræ Sōlvĕrĭt. *Pp.* (II, 29, 15). Dēmpsīssĕ lĭgāmĭnă vēntĭs. *O.*

Lĭgātŭs, ă, ŭm. *Lié.* Trādūnt mănĭbŭs pōst tērgă lĭgātĭs. *O.* Vīttă lĭgātōs Īmpĕdĭăt crīnēs. *Tib.* (I, 6, 67). *Voy.* Vinctus. || *Au fig.* Cūrsū lĭgātō. *Sid.* (2, 73, de flumine gelato).

Lĭgaūnī, ōrŭm, *m. Peuple de la Narbonaise.* (*Sil.* IV, 206.)

Lĭgdŭs, ī, *m. Voy.* Lygdus.

Lĭgēă *ou* Lĭgīă, æ, *f.* (λιγύς, εῖα). *Nom d'une nymphe.* Xānthŏquĕ, Lĭgēăquĕ. *V.* || *Nom de femme.* (*Mart.* XII, 7. Vulgo *Ligeia*).

Lĭgēllă, æ, *f. Nom de femme.* Īstŭd, crēdĕ mĭhī, Lĭgēllă, bēllē. *M.* (X, 90).

? Lĭgēllŭm, ī, *n. Maisonnette.* Dē suō lĭgēllō fūmŭs sī qua ĕxĭt fŏrās. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 22, auctore *Non.* 2, 504. Sed *Plauti* Edd. *tigello* vel *tigillo*).

Lĭgĕr, ĕrĭs, *m. La Loire, fleuve de Gaule.* Cārnūtī ĕt flāvī cærŭlă lȳmphă Lĭgĕr. *Tib.* (I, 7, 12). Nōn tĭbĭ sē Lĭgĕr āntĕfĕrēt, nōn Āxŏnă præcēps. *Aus.* (*Mos.* 461). Āndūs jām plăcĭdā Lĭgĕrĭs rĕcrĕātŭr ăb ūndā. *L.* || *Nom de guerrier.* (*Virg.* Æ. IX, 571.)

† Līgnĕŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Ligneus. Scūtām līgnĕŏlām cĕrĕbro īnfīxĭt. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 618).

Līgnĕŭs, ă, ŭm. *De bois.* Līgnĕă cōntŭlĕrāt vĕtĕrūm sĭmŭlācră dĕōrŭm. *O.* Nēmpe ĕquō līgnĕō pēr vĭās cærŭlās. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 11. Adde *Tib.* I, 11, 20). SYN. Ārbŏrĕŭs, rōbŏrĕŭs. || *Au fig. Maigre, décharné.* Nērvōsa ĕt līgnĕă, dŏrcăs. *Lr.* (IV, 1157). Ēt cūm cōnjŭgĕ līgnĕā părēntĭs. *Cat.* (23, 6).

Līgnŏr, ārĭs, ārī *d. Aller couper du bois.* Nūm līgnātūm mĭttĭmŭr ? *Pl.* (*Capt.* III, 4, 125).

Līgnōsŭs, ă, ŭm. *Dur comme du bois.* Nē fŏrtĕ cĭtātō Ālārŭm strĕpĭtū līgnōsās frāngăt hăbēnās. *Sid.* (22, 70).

Līgnŭm, ī, *n. Du bois.* Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fīssĭlĕ līgnŭm. *V.* Pōrtăt ĕt ārsūrīs ārĭdă līgnă fŏcĭs. *O.* Săcrŭm vĕtŭstīs ēxstrŭăt līgnīs fŏcŭm. *H.* SYN. Mătĕrĭă *ou* mătĕrĭēs, stīpēs, rōbŭr, ărbŏr, *qqf.* sīlvă, sŭdēs, trūncŭs, trăbs. EP. Dūrŭm, sēctĭlĕ, rōbŏrĕŭm. PPH. Līgnĕă mătĕrĭēs. *Lr.*

1. Lĭgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Lier, attacher.* Cōrrĭpĭūnt, spīrīsquĕ lĭgānt īngēntĭbŭs ; ĕt jăm. *V.* Lăquĕōque ănĭmōsă lĭgāvĭt Gūttŭră. *O.* Dūm mūlă lĭgātŭr. *H.* SYN. Āllĭgŏ, rĕlĭgŏ, vīncĭŏ, etc. *Voy.* Vincio. || *S'accrocher.* Hĕdĕræquĕ lĭgāntēs. (*Culex*, 139.) || *Au fig.* Dīssŏcĭātă lŏcīs cōncŏrdī pācĕ lĭgāvĭt. *O.* Cōnjŭgĭă nūptæ prĕcĭbŭs ădmīxtĭs lĭgānt. *Sen.* (*H. OEt.* 453). *Voy.* Jungo.

2. Lĭgŏ, ōnĭs, *m. Hoyau.* Nēc Tūscā lĭgŏ vīnĕā pŏlĭtŭs. *M.* (IX, 58). Nēc dŭbĭtēm lōngīs pūrgārĕ lĭgōnĭbŭs ārvă. *O.* EP. Īncūrvŭs, ădūncŭs, dūrŭs, grăvĭs, fĕrrĕŭs, nĭtēns.

Lĭgŭlă, *et qqf.* Līngŭlă, æ, *f. Courroie, cordon.* Dēbĕăt ĕt lĭgŭlās dēmĭttĕrĕ. *J.* (5, 20). Quāmvis mē lĭgŭlām dīcānt ĕquĭtēsquĕ pătrēsquĕ, Dīcŏr ăb īndŏctīs līngŭlă grāmmătĭcīs. *M.* (XIV, 120. Ipse tamen dixit *Lingula*, in II, 29. Stant pro *Ligula* et *Char.* 80 ; *Prisc.* 617). || *Cuiller.* Quĭd tĭbĭ cūm phĭălā, lĭgŭlām quūm mĭttĕrĕ pōssēs ? *M.* (VIII, 33. *Ib.* 71). || *Sorte de poignard.* Gĕrĕrĕ mōrēm vĭdĕār līnguā, vērūm līngŭlā. *Næv.* (apud *Gell.* 10, 25).

Lĭgŭr *et* Lĭgŭs, ŭrĭs, *m.* ; Lĭgŭrēs, ŭm, *plur.* (Λίγυς). *Liguriens, habitant l'Italie septentrionale* (*le Piémont*). Ēt nūnc, tōnsĕ Lĭgŭr. *L.* Vānĕ Lĭgŭs, frūstrăque ănĭmīs ēlātĕ sŭpērbīs. *V.* Tē, Lĭgŭrūm dūctŏr fŏrtīssĭmĕ. *Id.* || *Adj. m. f. De Ligurie.* Mĭhī nūnc Lĭgŭs ōră Īntēpĕt. *Pers.* (6, 6). Īn fŏssā Lĭgŭrī jăcēt sūppērnātă sĕcūrī. *Cat.* (17, 19).

Lĭgŭrīnŭs, ă, ŭm. *Comme* Ligusticus. Gārgānŭmquĕ trŭcem aūt Lĭgŭrīnās dēsŭpĕr Ālpēs. *Grat.* (*Cyn.* 510). || *Nom d'homme.* (*Hor. Od.* IV, 1, 33 ; *Mart.* III, 50.)

Lĭgŭrĭŏ *ou* Lĭgūrrĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ. *Manger avidement, et au fig.* Sēmēsōs pīscēs tĕpĭdūmquĕ lĭgŭrĭĕrĭt jūs. *H.* Dūm fūrtă lĭgŭrĭt. *Id.* Dūm rūrī rūrānt hŏmĭnēs, quōs lĭgŭrĭānt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 16. Et *Ter. Eun.* V, 4, 14). SYN. Āblĭgŭrĭŏ, hēllŭŏr, ābsōrbĕō, etc.

Lĭgŭrră, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* XII, 62.)

Lĭgŭstĭcŭs, ă, ŭm. *De Ligurie.* Nām sī prōcŭbŭĭt, quī săxă Lĭgŭstĭcă pōrtăt, Āxĭs. *J.* (3, 257). Pădŭs, ătquĕ cīvĭtātŭm Dăt ămōr Lĭgŭstĭcārŭm. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 139). SYN. Lĭgŭrīnŭs.

Lĭgŭstĭs, ĭdĭs, *f. Ligurienne.* Hūmo ătquĕ gēntĕ crētŭs īn Lĭgŭstĭdĕ. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 44).

Lĭgūstrŭm, ī, *n. Troëne, arbrisseau ; fleur de troëne.* Ālbă lĭgūstră cădūnt, vāccĭnĭă nīgră lĕgūntŭr. *V.* Līlĭă tū vīncĭs nĕc ădhūc dēlāpsă lĭgūstră. *M.* (VIII, 28). Ēt nīgrō pērmīxtă lĭgūstrō Bālsămi *Col.* (X, 300)

Lĭgyĕs, ŭm (Λίγυες), *pl. de* Ligys. *Comme* Ligures. *Voy.* Interseco.

Lĭlæă, æ, *f.* (Λίλαια). *Ville de Phocide.* Cōrўcĭūmquĕ nĕmŭs prōpĕllĕntĕmquĕ Lĭlæām. *St.*

Lĭlĭŭm, ĭī, *n.* (λείριον). *Lis, fleur.* Flōrĕntēs fĕrŭlās ĕt grāndĭă lĭlĭă quāssāns. *V.* Ālbăquĕ dē vĭrĭdī rīsĕrūnt lĭlĭă prātō. *Petr.* (*Sat.* 127). Neū vīvāx ăpĭŭm, neū brĕvĕ lĭlĭŭm. *H.* EP. Ālbŭm, cāndēns, ārgĕntĕŭm, flōrēns; frāgrāns, ŏdōrŭm, rĕdŏlēns.

Lĭlўbæŭm, ī, *n.* (Λιλύβαιον). *Lilybée, promontoire de Sicile.* Mōllĭbŭs ēxpŏsĭtūm zĕphўrīs Lĭlўbæŏn, ăt Ārctŏn. *O.* (Adde *Sil.* XIV, 75).

Lĭlўbæŭs *et* Lĭlўbēĭŭs, ă, ŭm (Λιλύβαιος *et* Λιλυβήϊος). *De Lilybée.* Nāmquĕ rătēs Lĭlўbæō lĭttŏrĕ sōlvĭt. *L.* Ēt vădă dūră lĕgō sāxīs Lĭlўbēĭă cæcīs. *V.*

Lĭlўbē, ēs, *f.* (Λιλύβη). *Comme* Libybæum. Ēmĭnĕt ād zĕphўrŭm Lĭlўbē. *Prisc.* (*Peri.* 482).

Līmă, æ, *f. Lime.* Īn ŏffĭcīnām fābrī vēnĭt vīpĕră: Līmām mŏmōrdĭt. *Ph.* (Adde *Pl. Men.* I, 1, 9). EP. Āspĕră, ĕdāx, dēntātă, mōrdāx. || *Au fig. Action de corriger.* Dēfŭĭt ēt scrīptīs ūltĭmă līmă mĕīs. *O.* Sī nōn ŏffĕndĕrĕt ūnŭm Quēmquĕ pŏētārūm līmæ lăbŏr. *H.* Rēstĭtŭĭt vĕtĕrēm cēnsōrĭă līmă pŭdōrēm. *Rutil.* (1, 605). *Voy.* Limo.

Līmātŭs, ă, ŭm. *Poli; au fig. Exercé, instruit.* Fŭĕrĭt līmātĭŏr īdēm Quām rŭdĭs. *H.* Văriōquĕ tŏgæ līmātŭs ĭn ūsū. *M.* (VII, 50). SYN. Pŏlītŭs.

Līmāx, ācĭs, *m.* (λείμαξ). *Escargot, limaçon.* Implĭcĭtūs cōnchæ līmāx, hīrsūtăquĕ cāmpē. *Col.* (X, 324). Līmācēm părĭtĕr nūnc sĭbī trūctă pĕtăt. *Eucheria* (vs. 18). SYN. Rēpēns, tārdŭs. || *Au fig.* Līmācēs vĭrī. *Pl.* (apud *Non.* 4, 274).

Līmbŏlārĭŭs, ĭī, *m. Frangier, passementier.* Tēxtōrēs, līmbŏlārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 45).

Līmbŭs, ī, *m. Bord, frange.* Sīdŏnĭām pīctō chlămўdēm cīrcūmdătă līmbō. *V.* Ūltĭmă pārs tēlæ tĕnŭī cīrcūmdătă līmbō. *O.* Mæŏnĭō fērtūr cīrcūmflŭă līmbō (chlamys). *St.* SYN. Fīmbrĭă, *qqf.* Īnstĭtă. EP. Aūrĕŭs, pīctŭs, īmŭs, ēxtrēmŭs. VERS. Ēt cīrcūmtēxtūm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.* Quām plūrĭmă cīrcŭm Pūrpŭră Mæāndrō dŭplĭcī Mĕlĭbœă cŭcūrrĭt. *Id.* || *Bandeau, bandelette.* Frōntēm līmbō vēlātă pŭdīcām. *Cl.* SYN. Vīttă. || *Lacet pour la chasse.* Prīmă jŭbēnt tĕnŭī nāscēntēm jūngĕrĕ fīlō Līmbŭm. *Grat.* (*Cyn.* 25).

Līmĕn, ĭnĭs, *n. Seuil d'une porte; —* sŭpĕrŭm. *Le linteau de dessus; —* īnfĕrŭm. *Le linteau du bas.* Vōs quŏquĕ, crūdēlēs rĭgĭdō cūm līmĭnĕ pōstēs. *O.* Āmātquĕ Jānŭă līmĕn. *H.* Līmĕn sŭpĕrum īnfĕrŭmquĕ, sālvĕ. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 1). Pōrtæ Scææ līmĕn sŭpĕrŭm. *Id.* (*Bacch.* IV, 9, 31). || *En gén. Porte, entrée.* Ārmātōsquĕ vĭdēnt stāntēs īn līmĭnĕ prīmō. *V.* Cōrrēptā dūră bĭpēnnī Līmĭnă pērrūmpĭt. *Id.* SYN. Jānŭă, fŏrēs, pōstēs, etc. *Voy.* Janua. || *Maison.* Pĕnĕtrānt aūlās ēt līmĭnă rēgŭm. *V.* Ēxsĭlĭōquĕ dŏmōs ēt dūlcĭă līmĭnă mūtānt. Sē līmĭnĕ pēllī. *Id.* Tēctum ălĭŭd, tūtōs vĭcīnō līmĭnĕ sōmnōs Ūt cōllātă dărĕt fĭdūcĭă. *J.* (15, 154). SYN. Dŏmŭs, ædēs. || *Barrières (du cirque).* Cōrrĭpĭūnt spătĭă aūdītō, līmĕnquĕ rĕlīnquūnt. *V.* SYN. Cārcĕrēs. || *Au fig. Seuil, commencement.* Quās īn prīmō Līmĭnĕ vītæ scĕlŭs ōpprēssĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 1132). Lētī līmĭne ăb īpsō. *Lr.* (II, 258).

Līmēs, ĭtĭs, *m. Chemin.* Sēctŭs ĭn ōblīquūm līmĕs. *O.* Lātō tē līmĭtĕ dūcām. *V.* Fāllācī cēlăt līmĭtĕ sēmpĕr ăquās. *Pp.* (IV, 4, 51). SYN. Ĭtĕr, vĭă, etc. || *Au fig.* Sī mălĕdīcētĭs, vōstrō grădĭăr līmĭtĕ. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 19). || *Ligne, sillon.* Jām pătĕt āttrītūs sōlĭtārūm līmĕs ăquārŭm. *O.* Flāmmĭfĕrūmquĕ trăhēns spătĭōsō līmĭtĕ crīnĕm. *Id.* Ātrūm cūcūrrĭt līmĭtĕm sīdŭs trăhēns. *Sen.* (*Thyest.* 699). SYN. Trāctŭs, sūlcŭs. || *Borne, limite.* Līmĕs ăgrō pŏsĭtŭs, lītem ūt dīscērnĕrĕt ārvīs. *V.* Pārtīrī līmĭtĕ cāmpŭm. *Id.* SYN. Tērmĭnŭs. *Voy.* Termino. || *Au fig. Terme, but.* Līmēs mĭhī cārmĭnĭs ēstō Œdĭpŏdæ cōnfūsă dŏmŭs. *St.* *Voy.* Finis.

Līmĭcŏlă, æ, *m. f.*, *et* Līmĭgĕnă, æ, *ou* Līmĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Qui se tient ou Né dans la vase.* Jūnctūs līmĭcŏlīs mūscŭlŭs ōstrĕīs. *Aus.* (*Epist.* 7, 36). Tū nĕquĕ līmĭgĕnīs rīpām prætēxĕrĭs ūlvīs. *Id.* (*Mos.* 45).

Līmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ (*de* Lima). *Frotter, limer, polir.* SYN. Tĕrŏ, āttĕrŏ, cōntĕrŏ, pŏlĭŏ, ēxpŏlĭŏ, pērpŏlĭŏ. PPH. Līmā ūtŏr, tĕrŏ, etc. || *En gén. Polir, orner.* Dūm, dēflŭēntēm lēnĭtēr flēctēns cŏmām, Līmāt căpīllōs. *Prud.* (*Peri.* 10, 274). SYN. Cŏlŏ, ēxcŏlŏ. || *Façonner dans la perfection.* Līmāvĭt (Deus) pēr mēmbră vĭrūm dē pūlvĕrĕ fāctŭm. *Drac.* (I, 219). || *Au fig. Polir un ouvrage, corriger un écrit.* Quæ tĭbī tām tĕnŭī cūrā līmāntŭr, ŭt ōmnēs. *O.* SYN. Pŏlĭŏ, pērpŏlĭŏ, cōrrĭgŏ, ēmēndŏ. VERS. Ūtquĕ mĕŭs līmā rāsŭs lĭbĕr ēssĕt ămīcī. *O.* Quēm cēnsōrĭă cūm mĕō Sĕvērō Dōctī līmă mŏmōrdĕrĭt Sĕcūndī. *M.* Nōtă lĕgēs quædām, sēd līmā rāsă rĕcēntī. *Id.* Thēbāīs mūltā crŭcĭātă līmā. *St.* *Voy.* Emendo. || *Corriger les mœurs.* Ād mōrēs hŏmĭnūm līmāndōs trānstŭlĭt ūsŭm. *Sid.* (15, 98). *Voy.* Lima. || *Enlever, ôter; porter préjudice.* Quōd līmăt ægrām pēctōrūm rūbīgĭnēm. *Prud.* (*Cath.* 7, 205). Nōn īstīc ōblīquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă quīsquām Līmăt. *H.* (Hoc nonnulli de *limis* oculis intelligunt). SYN. Dētrăhŏ, dētĕrŏ. || *Approfondir (éplucher).* Sī mēndācĭūm Sūbtīlĭtēr līmāssĕt. *Ph.*

Līmōn, ōnĭs, *m.* (λειμών). *Port de la Campanie.* (*St. Silv.* II, 2, 82.)

Līmōnē, ēs, *f.* (Λειμώνη). *Fille d'Hippomène, fut dévorée par des chevaux.* Sōlăquĕ Līmōnē pœnām nē sēnsĕrĭt īllām. (*Ibis*, 461.)

Līmōsŭs, ă, ŭm. *Bourbeux.* Līmōsōquĕ lăcū pēr nōctem ōbscūrŭs ĭn ūlvā. *V.* Līmōsăquĕ flūmĭnă pōtăt. *O.* SYN. Cœnōsŭs, lĭtōsŭs, lŭtŭlēntŭs. PPH. Līmō sōrdĭdŭs *ou* ōblĭtŭs. PHR. Īs nĕquĕ līmō Tūrbătam haūrĭt ăquām. *H.*

Līmpĭdŭs, ă, ŭm. *Limpide, clair.* Ērūmpĭt pēr ăgrōs vāstīs fōns līmpĭdŭs āntrīs. *O.* Gaūdētĕ, vōsquĕ līmpĭdī lăcūs ūndæ. *Cat.* (29, 13). SYN. Pūrŭs, nĭtĭdŭs, clārŭs, īllīmĭs, lūcĭdŭs, pēllūcĭdŭs, vĭtrĕŭs, crīstāllĭnŭs, ārgēntĕŭs, lĭquĭdŭs. VERS. Fōns ĕrăt īllīmĭs, nĭtĭdīs ārgēntĕŭs ūndīs. *O.* Gūrgĭtĕ pūrō Pērspĭcŭŭs. *St.*

Līmŭlă, æ, *f. dimin. de* Lima. Pērpŏlītĕ, quām pŏtēstĭs, crēbrĭōrĕ līmŭlā. *T. Maur.* (*Syll.* 6).

Līmŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Limus 1. (*Pl. Bac.* V, 2, 12.)

1. Līmŭs, ă, ŭm. *Oblique, de côté, de travers; au fig. Envieux, qui convoite.* Āltĕră, nām mĕmĭnī, līmīs sūbrīsĭt ŏcēllīs. *O.* Ēgŏ līmīs spēctŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 53. *Oculis* sæpe subauditur, ut notat *Donat.* ad h. l.). SYN. Trānsvērsŭs.

2. Līmŭs, ī, *m. Terre molle, boue.* Āmnĭs ăbūndāns Ēxĭt, ēt ōbdūctō lātē tĕnĕt ōmnĭă līmō. *V.* Tū tămĕn ē lævī rīmōsă cŭbīlĭă līmō Ūngĕ. *Id.* Æthĕrĭōquĕ rĕcēns ēxārsĭt sīdĕrĕ līmŭs. *O.* SYN. Cœnŭm, lŭtŭm. || *Toute espèce de limon, de dépôt.* Sīvĕ grăvĭs vĕtĕrī crātēræ līmŭs ădhæsĭt. *H.* SYN. Fæx. || *Au fig.* Pēctŏră sīc mĕă sūnt līmō vĭtĭātă mălōrŭm. *O.*

3. Līmŭs, ī, *m. Espèce de cotte ou de jupon (de victimaires, des esclaves publics).* Vēlātī līmo, ēt vērbēnă tēmpŏră vīnctī. *V.* (*Æ.* XII, 120. Ubi *Serv.* Cf. *Isid.* 15, 14).

Līmўră, æ, *et* Līmўrē, ēs, *f.* (Λίμυρα). *Ville de Lycie.* Ēt Līmўrēn Xānthīquĕ rĕlīquĕrăt ūndās. *O.*

Līnārĭŭs, ĭī, *m. Ouvrier en lin. Voy.* Lanarius.

Līndĭŭs, ă, ŭm (Λίνδιος). *De Linde.* Līndĭē tū Clĕŏbūlē jŭbēs, Mŏdŭs ŏptĭmŭs ŭt sĭt. *Sid.* (15, 46). Ἄριστον μέτρον ēssĕ dīxĭt Līndĭŭs Clĕŏbūlŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 16).

Līndŭs, ī, *f.* (Λίνδος). *Ville de Rhodes.* Ōptĭmŭs ēst, Clĕŏbūlŭs ăĭt, mŏdŭs, īncŏlă Līndī. (*Anthol.* I, p. 571.)

Līnĕă, æ, *f. Corde, cordon.* Lāxĭŏr hīnc hŭmĭlī flŭĭtābăt līnĕā trāctū. *P. Nol.* (20, 149, de lucerna. Cf. *Varr. R. R.* 1, 23 : « Nectere *lineas*, restes, funes. ») Ōmnĭs hăbēt sŭă dōnă dĭēs, nēc līnĕă dīvĕs Cēssăt. *M.* (VIII, 78, nempe *lineæ* margaritarum, ut est sæpe apud JCtos. Cf. *Suet. Ner.* 11). SYN. Fūnĭs, fūnĭcŭlŭs. || *Corde garnie de plumes, pour la chasse.* Pīctā rŭbēntī līnĕā pēnnā Vānō clūdăt tērrŏrĕ fĕrās. *Sen.* (*Hip.* 46). *Voy.* Formido || *Ligne à pêcher.* Trĕmŭlāquĕ cāptūm līnĕā trăbĭt pīscēm. *M.* (III, 58). Mīttām līnĕām. *Pl.* (*Most.* V, 1, 22). SYN. Līnŭm, ărūndŏ. *Voy.* Piscor. || *Suite d'ancêtres, arbre généalogique, lignée.* Nōn tĭbĭ clāră quĭdēm... gēntĭs Līnĕă. *Stat. Voy.* Stemma. || *Ligne tracée, trait.* Līnĕă quæ vĕtĕrēm lōngē fătĕātŭr Ăpēllēm. *St.* Tē lūcĭdā sāxă, Tē sĭmĭlēm dōctæ rĕfĕrĕt mĭhĭ līnĕă cēræ. *Id.* || *Divisions marquées sur le cadran solaire.* Quīntā dūm līnĕā tāngĭtŭr ŭmbrā. *Pers.* (3, 4). || — rēctă. *Ligne droite.* Dĕdĭt sĕquēndām cāllĕ rēctō līnĕām. *Prud.* (*Cath.* 7, 50). Līnĕă tām rēctūm mūndī fĕrĭt īllă Lĕōnēm. *L.* || *Lignes fictives suivies par les astres.* Scāndĭt grădātĭm dēnŭō Jŭbār prĭōrēs līnĕās. *Prud.* (*Cath.* 11, 12. Nisi de solario intelligendum). || *Lignes qui marquaient les places au théâtre ou au cirque.* Quĭd frūstrā rĕfŭgĭs? cōgĭt nōs līnĕă jūngī : Hæc īn lēgĕ lŏcī cōmmŏdă cīrcŭs hăbĕt. *O.* (*Am.* III, 2, 19. *Id. A. Am.* I, 141). || — ēxtrēmă, sŭprēmă. *Extrémité, borne, limite, et au fig.* Mōrs ūltĭmă līnĕă rērum ēst. *H.* Cērte ēxtrēmā līnĕā Ămāre haūd nĭhĭl ēst. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 12).

Līnĕāmēntă, ōrŭm, *n. pl. Traits, en partic. du visage. Voy.* Vultus.

Līnĕātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Lineo. *Bien dessiné, bien tracé.* Bĕnĕ līnĕātām sī sēmĕl cārĭnām cōllŏcāvĭt. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 42).

Līnĕŭs, ă, ŭm. *De lin.* Nōn vălŭĭt, nōdōs ēt vīncŭlă līnĕă rūpĭt. *V.* Līnĕă tērgă (de scuto). *Id.*

Līngŏ, ĭs, xī, gĕrĕ. *Lécher.* Crĕpĭdās līngĕrĕ cārbătĭnās. *Cat.* (98, 4). Mēl mī vĭdĕŏr līngĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 21). SYN. Lāmbŏ.

Līngŏnĕs, ŭm, *m. pl. Lingons, peuple des Gaules (du pays de Langres).* Pūgnācēs pīctĭs cŏhĭbēbānt Līngŏnās ārmĭs. *L.*

Līngŏnĭcŭs *et* Līngŏnŭs, ă, ŭm. *Des Lingons.* Ūrbĭcă Līngŏnĭcŭs Tÿrĭānthĭnă bārdŏcŭcūllŭs. *M.* (I, 54. Vid. sup. in *Leuconicus*). Līngŏnŭs ā Tēctā Flāmĭnĭāquĕ rĕcēns. *Id.* (VIII, 75).

Līnguă, æ, *f. Langue.* Ōrăquĕ prōjēctā squālēnt ărēntĭă līnguā. *L.* Sībĭlă lāmbēbānt līnguīs vībrāntĭbŭs ōră. *V.* Fērvĕt līnguă mĕrō. *O.* || *Parole, voix.* Līnguăquĕ vīx tālēs īctō dĕdĭt āĕrĕ vōcēs. *O.* Cœlī cuī sīdĕră pārēnt, Ēt līnguæ vŏlŭcrūm. *V.* Pōst ēffĕrt ănĭmī mōtŭs īntērprĕtĕ līnguā. *H.* SYN. Vōx, ōs, vōcēs, vērbă, dĭctă, sŏnŭs. || *Langage, idiome.* Quām vărĭæ līnguīs, hăbĭtū tām vēstĭs ēt ārmĭs (gentes). *V.* Ēdĭscĕrĕ līnguās. *O.* Dōctē sērmōnēs ŭtrĭūsquĕ līnguæ. *H.* SYN. Sērmŏ. PHR. Āddĕ sŏnōs tŏtĭdēm vōcūm, tŏtĭdēm īnsĕrĕ līnguās. *Manil.* || *Conversation.* Nūllă mĭhī cūm gēntĕ fĕrā cōmmērcĭă līnguæ. *Ov.* SYN. Sērmŏ, cōllŏquĭŭm. || *Éloquence.* Aŭdāx vēnālī cōmĭtātŭr Cūrĭŏ līnguā. *L.* Cēdānt ārmă tŏgæ, cōncēdāt laūrĕă līnguæ. *Cic.* (*Off.* 1, 22). Lārgŭs ŏpūm, līnguā mĕlĭŏr. *V. Voy.* Facundia. || *Langue (en mauv. part), médisance, injures.* Nē vātī nŏcĕāt mălă līnguă fŭtūrō. *V.* Lītēs ēt ămāræ prœlĭă līnguæ. *O.* Līnguæ tēlă sŭbīrĕ tŭæ. *Id.* SYN. Īmprŏbă, mōrdāx, mălă, pĕtŭlāns. || *Qqf. Caractères ayant une signification.* Scūlptāquĕ sērvābānt măgĭcās ănĭmālĭă līnguās. *L.* || *Langue de terre, promontoire.* Tĕnŭēm prōdūcĭt īn æquŏră līnguām. *L.* Trĭbŭs hæc ēxcūrrĭt īn æquŏră līnguīs. *O.*

† Līnguātŭs, ă, ŭm. *Qui a une langue, au fig. Parlant.* Quām mōx līnguātō pērcūrrēns pōllĭcĕ cōgĭt. (*Anthol.* I, p. 625, nempe chelyn.)

Līngŭlă. *Voy.* Ligula.

Līngŭlăcă, æ, *m. f. Personne bavarde.* (*Pl. Cas.* II, 8, 61 sq. Cf *Varr.* apud *Non.* 1, 105; *Gell.* 1, 15, et *Fest.*)

† Līngŭlŭs, ī, *m. Bavard, querelleur ou arrogant.* Āgnīnām Pĕlĭās, taūrīnām līngŭlŭs Ăjāx. *Vesp.* (*Jud. Coc. et Pist.* 85).

Līnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Vêtu de lin : se dit surtout d'Isis et de ses prêtres.* Nūnc dĕă līnĭgĕrā cŏlĭtŭr cĕlĕbērrĭmă tūrbā. *O.* Līnĭgĕrī fŭgĭūnt cālvī, sīstrātăquĕ tūrbă. *M.* (XII, 29). Grĕgĕ līnĭgĕrō cīrcūmdătŭs. *J.* (6, 532).

Līnĭŏ, īs, īrĕ. *Comme le suiv.* Līnīrĕ mĕmēntŏ Jūnctūrās lătĕrūm, pīgrūmque īnfūndĕ bĭtūmĕn. *Alcim.* (IV, 248).

Līnŏ, ĭs, lēvī (*de l'inus.* Leo), lĭtūm, līnĕrĕ. *Enduire d'une substance molle, oindre, mouiller.* Spērāmŭs cārmĭnă fīngī Pōssĕ līnēndă cĕdrō. *H.* Ōmnĭă vīpĕrĕō spīcŭlă fēllĕ lĭnūnt. *O.* SYN. Līnĭŏ, ōblīnŏ, īllīnŏ, ūngŏ, tīngŏ. *Voy.* Ungo. || *En partic. Salir.* Ūt lŭtŭlēntă līnāt Tÿrĭās mĭhĭ mūlă lăcērnās. *M.* (IX, 23). Līnĭt ōră lŭtō. *O.* SYN. Īnfĭcĭŏ, cōllĭnŏ, fœdŏ. || *Mettre un enduit, un cachet, boucher.* Cērtātīm tĕnŭĭă cērā Spīrāmēntă lĭnūnt. *V.* Græcā quŏd īpsĕ tēstā Cōndĭtūm lēvī (vinum). *H.* SYN. Ōbdūcŏ, *qqf.* ōbsīgnŏ. || *Étendre un enduit.* Āptēquĕ līnī pēr cōrpŏră pōssīnt. *O.* SYN. Ōbdūcŏ, pērdūcŏ. || *En gén. Recouvrir.* Aūrō sūblīmĭă tēctă lĭnūntŭr. *O.* Ēt līnĭt Hēspĕrĭūm brāctĕā vīvă pĕcŭs. *M.* (IX, 62). SYN. Ōbdūcŏ, tĕgŏ. || *Effacer.* Quūm rĕlĕgō, scrīpsīssĕ pŭdēt, quĭ plūrĭmă cērnŏ, Mē quŏquĕ quī scrīpsī jūdĭcĕ, dīgnă lĭnī. *O.* SYN. Dēlĕŏ. || — lābră. *Comme* Os sublino. *Duper.* (*Mart.* III, 42, 2.) || † Līvī *et* Līnī, *anciens parf.* Nām quĭs plūră līvĭt vīctūrō dōlĭă mūstō? *J.* (9, 58. Sic legit *Prisc.* 898; sed vulgo rectius *linit.* Qui tamen videndus eo loco, et 665).

Līnquŏ, ĭs, līquī, līnquĕrĕ. *Quitter, abandonner, laisser.* Līnquĕrĕ pōllūtum hōspĭtĭum, ēt dărĕ clāssĭbŭs aūstrōs. *V.* Ēt dūlcĭă līnquĭmŭs ārvă. Ŭbĭ fēssum ætātĕ părēntēm Līquĕrĭs Ānchīsēn. *Id.* SYN. Rĕlīnquŏ, dēsĕrŏ, etc. *Voy.* Relinquo. || *Au fig.* Līnquĕ sĕvēră. *H.* Sūccīsō līquērūnt pōplĭtĕ nērvī. *O.* || — vītām, etc. *Mourir.* Līnquēntēs vītām. *Sil.* Līnquēbānt dūlcēs ănĭmās. *V. Voy.* Morior. || *Laisser, remettre.* Līquĭt īndōctō rĕgĭmēn măgĭstrō. *Sen.* (*Med.* 618). SYN. Pērmīttŏ, trādŏ. || *Laisser, omettre.* Nīl īntēntātūm nōstrī līquērĕ pŏētæ. *H.* Quĭd īntāctūm nĕfāstī Līquĭmŭs? *Id.* SYN. Ŏmīttŏ, prætērmīttŏ.

Au pass. Līnquŏr. *Être abandonné.* Prĕcĭbŭs nōn līnquăr ĭnūltĭs. *O.* || *Être laissé.* Līnquĭtŭr... lătĭtāndī cōpĭă. *Lr.* (I, 874). || *Unip. Il est permis, il reste.* Ēt vīx cērnĕrĕ līnquĭtŭr ūndās. *Sil.* Līnquĭtŭr ŭt tōtĭs ănĭmālĭbŭs āssĭmĭlēntŭr. *Lr.* (II, 914. *Id.* V, 793). || Līnquŏr ănĭmō, *et absolt.* Līnquŏr. *Tomber en défaillance.* Līnquŏr, ēt āncīllĭs ēxcĭpĭēndă cādŏ. *O.* PPH. Ănĭmŭs mē līnquĭt *ou* līquĭt, rĕlīnquĭt. Ănĭmō dēfĭcĭŏ. Ănĭmō mălĕ ēst. Ănĭmŭs dēfĭt. Sĭnĕ sēnsū. VERS. Mē līquĭt ănĭmŭs : mēmbră quătĭūntŭr,

lābănt. *Sen.* Ēsse ănĭmō mălĕfăctūm quŭm pĕrhĭbētŭr. *Lr.* Nūptūræ̆ tŏtĭēs lānguĭdă mĕmbră cădūnt. *O.*

Līntĕō, ōnĭs, *m. Tisserand* Prŏpōlæ̆, līntĕōnēs, călcĕŏlārĭī *Pl.* (*Aul.* III, 5, 38)

Līntĕŏlŭm, ī, *n., dimin. de* Lınteum. Tŭnĭcām spīssām, līntĕŏlūm cæsīcĭūm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 46). Līntĕŏlo ăccīnctŭs tāntum īnclīnāvĭt hŏnōrĕm. *Sedul.* (V, 24). || *Mèche de lampe.* Seū căvă tēstŭlă Sūccūm līntĕŏlō sūggĕrĭt ēbrĭō. *Prud.* (*Cath.* 5, 18). || † Līntĕŏlŭs, ă, ŭm, *adj. En toile de lin.* Mĕmbră tĕgīt sĭmŭl Eūlălĭæ Pāllĭŏlī vĭcĕ līntĕŏlī. *Prud.* (*Peri.* 3, 180, de nive).

Līntĕr, trĭs, *m., et ordint.* Līntrĭs, ĭs, *f. Barque, nacelle.* Ēxĭgŭŭs pūlsā pĕr vădă līntĕr ăquā. *Tib.* (II, 5, 34). Fĕrtĕ cŏrōnātæ jŭvĕnūm cōnvīvĭă līntrēs. *O.* Quēm sĕmĕl ūmbrĭfĕrā nāvĭtā līntrĕ tŭlĭt. (*Ad Liv.* 428. Et *Sid.* 5, 283. Femininum tantum agnoscit *Prisc.* 647.) SYN. Cȳmbă, etc. *Voy. ce mot.* || *De grands vaisseaux de bois, baquets.* Aūt mĭhĭ sērvābĭt plēnīs īn līntrĭbŭs ūvās. *Tib.* (I, 5, 23). Dūrūm prōcūdĭt ărātŏr Vōmĕrĭs ōbtūsī dēntēm, căvăt ārbŏrĕ līntrēs. *V.* (Etiam *Cato. R. R.* 11, 5 : « Alveos, palas ligneas, *lintres.* »)

Līntĕrnŭm. *Voy.* Liternum.

Līntĕŭm, ī, *n. Toile de lin.* Cuī tŭnĭca ăb hŭmĕrĭs līntĕō Pēlūsĭō Ērāt dēstrĭctă. *Ph.* Nōn tām sæpĕ tĕrēt līntĕă fūllŏ tĭbĭ. *M.* (XIV, 51). || *Nappe, serviette.* Vīllōsă tĕgānt tĭbĭ līntĕă cĭtrūm. *M.* (XIV, 138). Līntĕūm căpe, ātque ēxtērgē tĭbĭ mănūs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 110). *Voy.* Mantele. || *Voile de navire.* Ŏrbă sŭīs ēssēnt ĕtĭām nūnc līntĕă vēntīs. *O.* Cērtum ēst dărĕ līntĕă rētrō. *V.* SYN. Cărbăsă, vēlă. *Voy.* Velum.

Līntĕŭs, ă, ŭm. *De toile de lin.*

Līnŭm, ī, *n. Lin, plante.* Ūrĭt ĕnīm līnī cāmpūm sĕgĕs, ūrĭt ăvēnæ. *V.* || *Toile de lin.* Āntĕ săcrās līnō tēctă fŏrēs sĕdĕăt. *Tib.* (I, 3, 30). Flūmĭnĕām līnō cēlāntĭbŭs ūlvām Īncŭbŭērĕ tŏrĭs. *O.* EP. Nīlĭăcŭm, ālbŭm, cāndēns, mŏllĕ, tĕnŭĕ, tēxtĭlĕ. || *Fil de lin, cordon, corde, cordage.* Cĕdŏ tū cēram āc līnum āctūtum : ăge ōblĭga, ōbsīgnā cĭtō. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 96. *Ib.* 64). Dūmquĕ părānt tōrtō sūbdūcĕrĕ cārbăsă līnō. *O.* *Voy.* Funis. || *Ligne à pêcher, ou filet.* Nūnc, īn mōlĕ sĕdēns, mŏdĕrābăr ărūndĭnĕ līnŭm. *O.* Nōdōsăquĕ tōllĭtĕ līnă. *Id.* Pĕlăgōque ălĭūs trăhĭt hūmĭdă līnă. *V.* SYN. Līnĕă *ou* rētĕ

Līnŭs, ī, *m.* (Λίνος). 1. *Linus, fils d'Apollon et de Terpsichore, ou de Mercure et d'Uranie, habile joueur de lyre, eut pour élèves Orphée, Hercule et Thamyris.* Ŏrphēī Cāllĭŏpēă, Līnō fōrmōsŭs Ăpōllŏ. *V.* Līnōque Ăpōllŏ sīt părēns, Mūsa Ŏrphĕō. *Ph.* || 2. *Fils de Crotope, roi d'Argos, fut tué par sa mère et dévoré par ses chiens.* Quīquĕ Crŏtōpĭădēn dīrĭpŭērĕ Līnōn. (*Ibis,* 482.) || *Autres.* (*Mart.* XII, 49.)

Lĭpără, æ, *et* Lĭpărē, ēs, *f.* (Λιπάρη). *Une des îles Éoliennes, auj. Lipari.* Īnsŭlă Sīcănĭūm jūxtā lătŭs Æŏlĭāmquĕ Ērĭgĭtūr Lĭpărēn. *V.* Īgnĭflŭīsquĕ gĕmĭt Lĭpărē fūmōsă căvērnīs. *Cl.* Vūlcānūm Lĭpăræ, Păphō Dĭōnēn. *Sid.* (9, 170). *Voy.* Æolia.

Lĭpăræŭs, ă, ŭm (Λιπαραῖος). *De Lipara.* Brāchĭă Vūlcānŭs Lĭpăræā nīgră tăbērnā. *J.* (13, 45. Adde *Hor. Od.* III, 12, 5).

Lĭpărēnsĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Strāvĭt sūb Lĭpărēnsĭbŭs cămīnīs. *Sid.* (23, 202).

Lĭpărŏ, ōnĭs, *m. Roi de Syracuse, prédécesseur d'Hiéron.* (*Pl. Men.* II, 3, 59.)

Lĭpĭŏ, īs, īrĕ, *n. Crier comme le milan.* (*Auct. Phil.* 24.)

Lĭppĭŏ, īs, īrĕ, *n. Être chassieux.* || *Au fig. Avoir la bouche pâteuse.* Lĭppĭūnt faūcēs fămĕ. *Pl.* (*Curt.* II, 3, 39).

Lĭppĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Chassie, yeux chassieux.* Ātque āb lĭppĭtūdĭne ūsquĕ sĭccĭtās ŭt sĭt tĭbĭ. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 18. *Id. Pœn.* I, 2, 182).

Lĭppŭs, ă, ŭm. *Chassieux, et subst. Homme chassieux.* Lĭppi īllĭc ŏcŭlī sērvŭs ēst sĭmīllŭmŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 72). Quūm tŭă pērvĭdĕās ŏcŭlīs mălă lĭppŭs ĭnūnctīs. *H.* Lĭppă sŭb āttrītā frōntĕ lăcūnă pătĕt. *M.* (VIII, 59). || *Au fig. Qui suinte.* Ēt lĭppă fīcŭs, dēbĭlīsquĕ bōlētŭs. *M.* (VII, 19). || *Au moral. Qui voit mal.* Hīc Dāma ēst, nōn trēssĭs ăgāsŏ, Vāppa ēt lĭppŭs. *Pers.* (5, 76).

Lĭquābĭlĭs, ĕ. *Qui peut se fondre.* Dērĭgŭĭt, săxūmquĕ lĭquābĭlĕ făctă. *Prud.* (*Ham.* 743). SYN. Fūsĭlĭs.

Lĭquātŭs, ă, ŭm. *Devenu liquide* Gūttæ lĭquātæ sōlĭs ārdōre ēxcĭdūnt. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10, ex Æschylo). Ēxprēssīs mēllă lĭquātă făvīs. *O.* || *Au fig. Clair.* Nōn sī mĭhĭ līnguæ Cēntum, ātque ōră sĭēnt tŏtĭdēm, vōcēsquĕ lĭquātæ. *Hostius* (apud *Macr.* 6, 3).

Lĭquĕfăcĭŏ, *et qqf.* Lĭquēfăcĭŏ, ĭs, fēcī, făctŭm, făcĕrĕ. *Rendre liquide, faire fondre.* (Vid. Liquefactus, Liquefio.) Ōmēntum īn flāmmā pīnguĕ lĭquĕfăcĭēns. *Cat.* (90, 6). SYN. Lĭquŏ, sōlvŏ, rĕsōlvŏ, dīssōlvŏ, mōllĭŏ, lāxŏ, rĕlāxŏ. PHR. Īgnĭs ĭtēm lĭquĭdūm făcĭt æs, aūrūmquĕ rĕsōlvĭt. *Lr.* Glăcĭēm rădĭīs tābēscĕrĕ cōgĭt. *Id.* Lāxāvĭt sōlĕ prŭīnās. *St.* Ēxsōlvĭt glăcĭēm nōdōsquĕ rĕlāxăt. *Lr. Voy.* Liquesco.

Lĭquĕfăctŭs, *et qqf.* Lĭquēfăctŭs, ă, ŭm. *Fondu, liquéfié.* Cōgĭt hĭēms, ĕădēmquĕ călŏr lĭquĕfăctă rĕmīttĭt. *V.* Lĭquĕfăctăquĕ săxă sŭb aūrās Ērĭgĭt. *Id.* Pārtēm lĭquĕfăctă cŏāgŭlă dūrānt. *O.* Ŏssă lĭquĕfăctīs fūmārūnt fērvĭdă mēmbrīs. *Sil.* (I, 178). SYN. Lĭquātŭs, lĭquēns, lĭquĭdŭs, sŏlūtŭs, rĕsŏlūtŭs, mōllītŭs, tābēscēns. *Voy.* Liquesco. || *Qui tombe en consomption.* Lĭquĕfăctă bŏūm pĕr vīscĕră. *V.* Cæcă lĭquĕfăctæ tābĕ mĕdūllæ. *O.* Lĭquĕfăctă mēmbră. *Juvc.* (IV, 382). SYN. Tābēscēns, pŭtrĭs, cōrrūptŭs. || *Au fig. Qui coule doucement.* Ēt cārmĭnă rūrsŭs Pĭĕrĭă lĭquĕfăctă lȳră. *Sil.*

Lĭquĕfīŏ, īs, ĭĕrī, *pass. Se fondre, et au fig.* Cōngēstăquĕ flāmmā Tūră lĭquĕfīūnt. *O.* Sīc mĕă pērpĕtŭīs lĭquĕfīūnt pēctŏră cūrīs. *Id.* (*Pont.* I, 2, 57. Male quidam, *liquescunt*). *Voy.* Liquesco

Lĭquēns, *et plus souv.* Lĭquēns. *Liquide.* Pōrrĭcĭam īn flūctūs, ēt vīnă lĭquēntĭă fūndām. *V.* Spārsītquĕ lĭquēntĭbŭs ūndīs. *O.* Aūt quūm lĭquēntĭă mēllă Stīpānt. *V.* Nēc spĕcĭēm mūtārĕ sŭām lĭquēntĭă cēssānt. *Lr.* (IV, 135). Īnfūsām tērgō glăcĭem, ēt lĭquēntĭă nīmbīs Ōră. *St.* (Sic et *Calp.* 2, 66.) *Voy.* Liquidus.

† Lĭquĕō, ēs, ērĕ, *n. arch. Devenir clair.* Prŏfēcto ŭt lĭquĕānt ōmnĭa, ēt trānquīllă sīnt. *Pl.* (*Most.* II, 1, 70). *Voy.* Liquet.

Lĭquēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se fondre, se liquéfier.* Vūlnĭfĭcūsquĕ chălȳbs vāstā fōrnācĕ lĭquēscĭt. *V.* Hæc ŭt cēră lĭquēscĭt. *Id.* Lĭquēscĕrĕ tūră. *H.* Tu ŭt lĭquēscās, īpse āctūtūm vĭrgīs călĕfăctābĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 48. Verbum aliunde perfectum, quo caret, mutuatur. *Diom.* 334 : Liquesco, *liquefactus sum*). SYN. Lĭquŏr (eris), lĭquŏr (aris), lĭquĕfīŏ, sōlvŏr, dīssōlvŏr, rĕsōlvŏr, lāxŏr, rĕlāxŏr, mōllĭŏr, rĕmōllĭŏr, rĕmōllēscŏ. PPH. Mē sōlvŏ, rĕsōlvŏ. Īn ăquās sōlvŏr, ăbĕŏ. VERS. Īpsăquĕ fērrī Mātĕrĭēs prædūră, tămĕn sūbvērtĭtŭr īgnĕ; Spīssăquĕ sūspēnsīs fōrnācĭbŭs aūrĕă săxă Ēxsūdānt prĕtĭŭm. *C. Sev.* (*Ætn.* 538). Gĕlĭdŭs cānĭs quŭm mōntĭbŭs hūmŏr Lĭquĭtŭr. *V.* Lĭquĭtŭr ŭt glăcĭēs īncērtō saūcĭă sōlĕ. *O.* Vīctæ sōlĕ tĕpēntĕ nĭvēs. *Id. Voy.* Liquefacio. || *Tomber en consomption.* Dīlāpsă lĭquēscūnt (cadavera). *O.* SYN. Tābēscŏ, cōrrūmpŏr, pŭtrēscŏ. || *Au fig.* Sī mēns mĕă

tābĭdā factā Dē nĭvĕ mānāntĭs mōrĕ lĭquēscĭt ăquæ. *O.* Sīc tŭă nēscĭŏ quō sēmpēr fōrtūnă lĭquēscăt. (*Ibis*, 423.) Hīc Chrīstŭs ēst: lĭquēscĕ. *Prud.* (*Cath.* 6, 146, ad Diabolum). SYN. Tābēscŏ. || *Devenir clair, pur.* Jām sōlĭs æstū cāndōr quūm lĭquēscĕrĕt. *Næv.* (ap. *Non.* 4, 275).

Lĭquĕt, *unip. Il est clair, manifeste.* Īllūm lĭquēt mĭhĭ dējĕrārĕ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 39). Quōd măgĭs ūt lĭquĕăt, nēve hōc tĭbĭ fīngĕrĕ crēdăr. *O.* Mĭsĕrōquĕ lĭquēbăt Scīrĕ părūm sŭpĕrōs. *L.* SYN. Pătēt, ăppārĕt, pārĕt, cōnstăt. PPH. Cōmpērtŭm, clārŭm, mănĭfēstŭm ēst. Pălăm ēst. VERS. Nēc caūsă dīræ clādĭs īn mĕdĭō pătĕt. *Sen.*

Līquī, *parf. de* Linquo.

Lĭquĭdē, *adv. Comme* Liquido.

Lĭquĭdĭūscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus clair, plus pur.* (*Pl. Mil.* III, 1, 71.)

Lĭquĭdō, *adv. Clairement.* Scīs tămĕn, ēt lĭquĭdō jūrātŭs dīcĕrĕ pōssĭs. *O.* (Adde *Ter. And.* IV, 3, 14.) SYN. Clārē, ăpērtē, mănĭfēstō.

Lĭquĭdŭs, ă, ŭm. *Liquide, fluide.* Cūmquĕ gŭbērnāclō lĭquĭdās prōjēcĭt ĭn ūndās. *V.* Rūpĭt, ēt īn lĭquĭdō sēdērūnt ōssă cĕrēbrō. *O.* Hīc săxō, lĭquĭdĭs īllĕ cŏlōrĭbŭs. *H.* SYN. Flŭĭdŭs, lĭquēns, *qqf.* lĭquātŭs, lĭquĕfāctŭs, sŏlūtŭs, rĕsŏlūtŭs, hūmĭdŭs. || *Qqf.* Līquĭdŭs, *arch.* Crāssăquĕ cōnvĕnĭānt līquĭdĭs, ēt līquĭdă crāssĭs. *Lr.* (IV, 1255. *Id.* I, 350; II, 452). Lūx līquĭda hœdō rēddĭtŭr. *Læv.* (ap. *Gell.* 2, 24). || *Au fig.* Lĭquĭdĭquĕ pŏtēntĭă sŏmnī. *V. Fl.* || *Clair, pur.* Ēt lĭquĭdĭs īmmĭsī fōntĭbŭs āprōs. *V.* Phrȳgĭæ lĭquĭdĭssĭmŭs āmnĭs. *O. Voy.* Limpidus. || *Serein.* Nārĕ pĕr æstātēm lĭquĭdăm. *V.* Lĭquĭdă sī quāndō nōctĕ cŏmētæ. *Id.* Mŏdŏ quūm fŭĕrĭt lĭquĭdĭssĭmă cœlī Tēmpēstās. *Lr.* (IV, 168). *Voy.* Serenus. || *Voix claire, coulante, facile.* Cuī līquĭdām pătĕr Vōcēm cūm cĭthără dĕdĭt. *H.* Tūm lĭquĭdās cōrvī prēssō tēr gŭttŭrĕ vōcēs Aūt quătĕr īngĕmĭnānt. *V.* Lĭquĭdōquĕ flŭēntĭă cūrsū Vērbă. (*Ad Pis.* 62.) SYN. Pūrŭs, clārŭs; mōllĭs, flŭēns, făcĭlĭs. || *Au fig. Pur.* Nĕque ūllăm Ēssĕ vŏlūptātēm lĭquĭdām pūrāmquĕ rĕlīnquĭt. *Lr.* (III, 40). *Voy.* Purus. || *Sincère.* Sērĭă cūm lĭquĭdā sæpĕ pĕrāctă fĭdē. *O.* || — mēns. *Esprit qui voit clairement.* Lĭquĭdāquĕ mēntĕ vĭdīt sĭnĕ queīs ŭbĭquĕ fŏrĕt. *Cat.* (63, 46). || *Tranquille.* Ănĭmō lĭquĭdo ēt trānquĭllo ēs: tăcē. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 36. *Id. Most.* III, 2, 65). *Voy.* Tranquillus. || — līttĕră. *Une liquide. Voy.* Udus. || Lĭquĭdŭm, ī, *n pris subst. Liquide, eau.* Sī sĭt ŏpŭs lĭquĭdī nōn āmplĭŭs ūrnă. *H.* Cūm lĭquĭdō mīxtā pērfūdĭt dīvă pŏlēntā. *O. Voy.* Aqua. || *n. pris adv. D'une manière liquide ou claire.* Ēt lĭquĭdŭm tĕnŭī gŭttŭrĕ căntăt ăvĭs. *O.* Tām lĭquĭdŭm, tām dūlcĕ cănūnt. *Calp.* (4, 150).

Lĭquŏ, ās, ārĕ. *Rendre liquide, fondre.* Ērēptāquĕ tēlă lĭquāvĭt (fulmen). *L. Voy.* Liquefacio. || *Faire macérer.* Ēt sĭlĭcēm rīvō sălĭēntĕ lĭquābĭt. *Manil.* (V, 534). SYN. Sŏlvŏ, dīssŏlvŏ, mācĕrŏ, dīlŭŏ. || *Passer un liquide.* Vīnă lĭquēs. *H.* SYN. Cōlŏ, pērcōlŏ.

1. Lĭquŏr, ārĭs, ārī, *pass. Être fondu. Voy.* Liquatus, Liquesco. || *Être passé au tamis, etc.* Sūbsīdĭt sīncēră, fŏrāmĭnĭbŭsquĕ lĭquātŭr Ēmūndātă cĕrēs. (*Moret.* 42.)

2. Līquŏr, ĕrĭs, ī, *d. Devenir liquide, se fondre, couler, dégoutter.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānĭs quūm mōntĭbŭs hūmŏr Līquĭtŭr. *V.* Huīc ātrō līquūntŭr sānguĭnĕ gŭttæ. *Id.* Līquūntŭr vūlnĕrĕ mālæ. *V. Fl. Voy.* Liquesco, Fluo. || *Au fig. Se dissoudre.* Īn pārtēm pējōrēm līquĭtŭr ætās. *Lr.* (II, 1132). Īllĭcŏ rēs fŏrās līquĭtŭr, lābĭtŭr. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 17). SYN. Tābēscŏ, ābsūmŏr.

3. Lĭquŏr, ōrĭs, *m. Toute espèce de liquide.* || *Eau.* Prēssĭt, ŭt haūrīrēt gĕlĭdōs pōtūră lĭquōrēs. *O.* Ā tē dēcūrrĭt ād mĕōs haūstŭs lĭquŏr. *Ph.* SYN. Hūmŏr, lătēx, ăquă. *Voy.* Aqua. || *Larmes.* Hāctĕnŭs fūndēnt lĕvēm Ŏcŭlī lĭquōrēm? *Sen.* (*OEdip.* 955). || *Mer.* Quā mĕdĭŭs lĭquŏr Sēcērnĭt Eūrōpēn āb Āfrō. *H.* || *Humeur, pus.* Rūrsŭs ăbūndābăt flŭĭdŭs lĭquŏr. *V. Voy.* Sanies. || *Petit lait, lait.* Lāc sŏlĕt, ŭtvĕ lĭquōr rārī sūb pōndĕrĕ crībrī. *O.* Lāctĭsquĕ lĭquōrēs. *Lr. Voy.* Serum, Lac. || *Jus du raisin, vin.* Aūrĕā tūnc prēssōs pĕdĭbŭs dĕdĭt ūvă lĭquōrēs. *Tib.* (II, 1, 45). Bācchī lĭquŏr. *Sil.* Dē pătĕrā nŏvŭm Fūndēns lĭquōrēm. *H. Voy.* Uva, Vinum. || — mēllĭs, ămārăcĭnī. *Lucr. Voy.* Mel, etc. || — Āssȳrĭŭs. *St. Voy.* Amomum. || † Līquŏr, *arch.* Pōndŭs ŭtī săxi ēst, călŏr īgnĭs, līquŏr ăquāī. *Lr.* (I, 454, i. e. natura liquida).

Līră, æ, *f.* (λειρός). *Sillon.*

? Līrīnātēs, ŭm, *m. pl. Habitants des bords du Liris.* Ā Līrīnātūm dēxtrĭs. *Sil.* (VIII, 402. Alii leg. *Larinatum*).

Līrīnŭs, ī, *f.* (Ληρίνη). *Saint-Honorat, l'une des îles Lérins, près d'Antibes.* Seū tē Līrīnūs prīscūm cōmplēxă părēntem ēst. *Sid.* (16, 104). SYN. Lērīnă.

Līrĭŏpē, ēs, *f.* (Λειριόπη). *Nymphe, mère de Narcisse.* Cærŭlă Līrĭŏpē. *O.*

Līrĭs, ĭs, *m.* (Λεῖρις). *Le Liris, rivière de Campanie.* Cærŭlĕŭs nōs Līrĭs ămăt, quēm sīlvă Mărīcæ. *M.* (XIII, 83. Et *Hor. Od.* III, 17, 7). Pūrō gūrgĭtĕ prōvŏcārĕ Līrĭm. *St.*

† Līrŏ, ās, ārĕ. *Sillonner.* || *Au fig.* Quī nōndūm lăbĭās līrārĭt mĭhĭ. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 61). || *n. Comme* Deliro. *Délirer.* Ēt sī Pīĕrĭās pătĭtŭr līrārĕ sŏrōrēs. *Aus.* (*Epist.* 10, 8).

† Līrœ (λῆροι). *Niaiseries, bagatelles.* (*Pl. Pœn.* I, 1, 9. Alii aliter; nam versus claudicat.)

Līs, lītĭs, *f. Contestation, différend, discussion, en partic. Procès.* Grāmmătĭcī cērtānt, ēt ădhūc sūb jūdĭcĕ līs ēst. *H.* Īnsĕquĕrĭs tămĕn hūnc, ēt lītĕ mŏrārĭs ĭnīquā. *Id.* Nōn sum ĕgŏ caūsĭdĭcŭs, nĕc ămārĭs lītĭbŭs āptŭs. *Mart.* (XII, 68). SYN. Dīssĭdĭŭm, cērtāmĕn, jūrgĭŭm *ou plur.* jūrgĭă; dīscōrdĭă, rīxă. EP. Āmbĭgŭă, ānceps, dŭbĭă, dīffĭcĭlĭs, sōllĭcĭtă, īnsānă, lōngă. || *Terminer une querelle, juger un procès.* Lītēm, lītēs cōmpōnŏ, dīscērnŏ, dĭrĭmŏ, sĕcŏ, rĕsōlvŏ, dījūdĭcŏ. || *Rixe, dispute.* Lītĭum ēt rīxæ cŭpĭdōs prŏtērvæ. *H. Voy.* Rixa. || *Lutte.* Mōrsŭs cīrcā tŭā cōllă rĕcēntēs, Lītĭbŭs āltērnĭs quæ pŭtĕt ēssĕ dătōs. *Pp.* (IV, 5, 39). SYN. Cērtāmĕn, prœlĭă.

Līssŭm, ī, *n. Port de l'Adriatique, près de Dyrrachium.* Prætĕrĕūnt frūstrā tēntātī līttŏră Līssī. *L.*

† Lĭtāmĕn, ĭnĭs, *n., et* Lĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. arch. Sacrifice, offrande agréable aux dieux.* Aūdīte, ō sōntēs, ēxtrēmă lĭtāmĭnă dīvūm. *St.* Cūjŭs lĭtāmĕn sōrdĕt, ēt tērrām săpĭt. *Prud.* (*Ham. præf.* 50). Ūt hŏdĭe ād lĭtātĭōnem hŭīc sŭppĕtăt sătĭās Jŏvĭ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 100).

Lĭtānĭă, æ, *f.* (λιτάνεια). *Eccl. Prière.* Lĭtānĭă fŭīt prāndĭă vēstră măgĭs. *Fort.* (VII, 15, 6. Debeat esse Lĭtănĭă).

Lĭtātĭŏ. *Voy.* Litamen.

Lĭtātŭs, ă, ŭm. *Agréé des dieux.* Săcrīsquĕ lĭtātĭs. *V.* Săcrĭs ēx mōrĕ lĭtātĭs. *O.*

Lĭtĕră, Lĭtŭs. *Voy.* Littera, etc.

Līternŭm, ī, *n.* (Λείτερνον). *Literne, port de Campanie.* Hīnc călĭdī fōntēs, lēntīscĭfĕrūmquĕ tĕnētŭr Līternŭm. *O.* Hīc dūm stāgnōsī spēctăt tēmplūmquĕ dŏmōsquĕ Līternī. *Sil.* || — ŭs, ă, ŭm. *De Literne* Ēt Līternă pălūs, pĭgērquĕ Săvŏ. *St.* Līternŭs ăgĕr. *Sil.*

Lĭtīcĕn, ĭnĭs, *m. Clairon (celui qui sonne du clairon).* Dēsĭdēs Baīæ, lĭtĭcēnvĕ nōtŭs Hēctŏrĭs ārmĭs. *St.*

† Lītĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui concerne les procès, les tribunaux.* Nōn ĕgŏ lītĭgĕrōs cŭpĭō cōgnōscĕrĕ făscēs. (*Anthol.* II, p. 632.)

Lītĭgĭōsŭs, ă, ŭm. *Processif, chicaneur*. Aūrĭbŭs āt quē ŏcŭlīs mēntēm, nĭsĭ lītĭgĭōsŭs. *H.* || *Où ont lieu des procès*. Fŏrā lītĭgĭōsā. *O.* || *Sujet à contestation, litigieux*. Ōmnĭs ĕrĭt sĭnĕ tē lītĭgĭōsŭs ăgĕr. *O.*

† Lītĭgĭŭm, ĭī, *n. Querelle*. Lītĭgĭum ēst tĭbĭ cum ŭxōrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 42. *Id. Cas.* III, 2, 31).

Lītĭgŏ, ās, ārĕ, *n. Être en contestation, en procès, plaider*. Quĭd ? quā dē rē lītĭgātĭs nūnc īntĕr vōs ? Ēlŏquăr. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 16). Ĕtĭām mēcūm lītĭgās ? *Ter.* (*Hec.* III, 5, 57). Āh ! mĭsĕr ēt dēmēns ! vīgīntī lītĭgăt ānnĭs. *M.* (VII, 64). SYN. Cōntēndŏ, cērtŏ, dīscēptŏ, rīxŏr, jūrgŏ *ou* jūrgŏr, āltērcŏr. PPH. Lītēs ĕxērcĕŏ, sĕquŏr. Līte cōntēndŏ. Lītĭbŭs īmplĭcŏr. Bēllō *ou* mārtĕ fŏrēnsī cōntēndŏ. PHR. Māgnā mĭnōrvĕ fŏrō sī rēs cērtābĭtŭr ōlīm. *H.* Āspĕrā sīvĕ fŏrō pēr lītēm jūrgĭā tēntĕt. *Manil. Voy.* Rixa.

Lītŏ, ās, ārĕ, *n. Faire un sacrifice agréable aux dieux*. Sānguĭnĕ quærēndī rĕdĭtūs, ănĭmāquĕ lĭtāndūm Ārgŏlĭcā. *V.* Ōmnĭs ēt ād rĕdŭcēm dūm lītăt ārā Jŏvēm. *M.* (VIII, 15). Quŏnĭām lītārĕ nĕquĕo, ăbĭī īllīnc īllĭcō. *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 7). || *Act. Offrir en sacrifice*. Pāstŏr ĕt ād călămōs ēxtā lītābăt ŏvĭs. *Pp.* (IV, 1, 24). Pōntĭfĭcēs, fōrdā săcră lītātĕ bŏvĕ. *O.* SYN. Săcrĭfĭcŏ, māctŏ, ōffĕrŏ. *Voy.* Sacrifico. || *Au fig.* Pōstquām lītātum ēst Īlĭō. *Sen.* (*Ag.* 577). Plūră nōn hăbŭī, dŏlŏr, Quæ tĭbĭ lītārēm. *Id.* (*Med.* 1019).

Lītŏrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un chef barbare*. Lītŏrĭūs Scўthĭcōs ĕquĭtēs tūm fōrtĕ. *Sid.* (7, 246, rapiebat).

Līttĕră *ou* Lītĕră, æ, *f. Lettre, caractère, écriture*. Līttĕrĭs aūtēm lătīnīs græcā quĭbŭs ēst fōrmŭlă. *T. Maur.* (*Syll.* 50). Quōd dēdŭctā mĕrō līttĕrā fēcĭt, ămŏ. *O.* Dēt nŭmĕrūm cўăthĭs Īnstāntī līttĕrā Rūfī. *M.* (VIII, 51). SYN. Līttĕrŭlă, nŏtæ. PHR. Pīngēns ārĭdŭlæ sūbdĭtā pāgĭnæ Cādmī fīlĭŏlīs ātrĭcŏlōrĭbŭs. *Aus.* || Līttĕră, *et* Līttĕræ, ārŭm, *pl. Lettre, épître*. Ēssĕ sălūtātūm tē vūlt mĕā līttĕră prīmŭm. *O.* Līttĕră cēlātōs ārcānā fătēbĭtŭr īgnēs. *Id.* Fāc pĕrīclum īn līttĕrĭs. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 23). SYN. Ĕpīstŏlă, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Līttĕræ, ārūm. *Belles-lettres, littérature*. Lătīnĭs dūm mănēbĭt prĕtĭūm līttĕrĭs. *Ph.* Hīc līttĕrārūm quĭdām stŭdĭō dēdĭtŭs. *Id.* Ēt grĕgĕ mūltō Sēptŭs măgĭstĕr līttĕrārūm sēdĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 9, 22). SYN. Līttĕrŭlæ, stŭdĭă, dŏctrīnă, Mĭnērvă, dīscĭplīnæ. PPH. Ārtēs hŏnēstæ, bŏnæ, īngĕnŭæ. Pĭĕrĭdūm stŭdĭūm. Dŏctrīnæ stŭdĭă. Mūsārūm ŏpŭs. *Voy.* Studium.

Līttĕrārĭŭs, ă, ŭm. *Littéraire*. Hŏdĭe īre īn lūdum ŏccēpī līttĕrārĭŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 32).

Līttĕrātŏr, ōrĭs, *m. Lettré ; maître de belles lettres*. Mūnŭs dăt tĭbĭ Sūllă līttĕrātŏr. *Cat.* (14, 9. De quo *Capel.* III, p. 51 : « Nunc *litteratus* dicitur, *litterator* antea vocabatur. Hoc etiam Catullus quidem, non insuavis poeta, commemorat, dicens : *Munus dat tibi Sulla litterator.* ») Tūm līttĕrātŏr crēdĭtŭs. *Alph. Avit.* (ap. *Prisc.* 823).

Līttĕrātŭs, ă, ŭm. *Marqué de lettres, de caractères*. Ēnsĭcŭlŭ' st aūrĕŏlŭs prīmūm līttĕrātŭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 112. *Ib.* V, 2, 21, urna litterata). || *Esclave marqué au front*. Si hīc līttĕrātŭs mē sĭnăt. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 49). SYN. Īnscrīptŭs. *Voy ce mot.* || *Lettré*. Ĕgŏ līttĕrātæ quī sūm prŏpĭŏr Græcĭæ. *Ph. Voy.* Doctus.

Līttĕrŭlæ, ārŭm, *f. pl. dimin. de* Litteræ. *Lettres, caractères*. Quĭă nōn ădĭcĭt līttĕrŭlĭs nŏvūm sŏnōrēm. *T. Maur.* (*Litt.* 139). || *Inscription*. Plūrĭmā līttĕrŭlĭs sīgnātā sĕpūlcrā lŏquŭntŭr. *Prud.* (*Peri.* 11, 7). *Voy.* Epigramma. || *Au fig. Légère teinture des belles-lettres, instruction peu développée*. Līttĕrŭlĭs Græcĭs īmbŭtŭs. *H.* Āt mē līttĕrŭlās stūltī dŏcŭērĕ părēntēs. *M.* (IX, 74, 7).

Līttŏrālĭs, ĕ. *De rivage*. Nĕque ūllā vōtā līttŏrālĭbŭs dĭīs Sĭbi ēssĕ fāctā. *Cat.* (4, 22).

Līttŏrĕŭs, ă, ŭm. *De rivage* Līttŏrĕām trāctū squāmæ crĕpĭtāntĭs ărēnām Sūlcăt. *O.* Līttŏrĕās ăgĭtābăt ăvēs. *V.* || *Situé sur le rivage*. Līttŏrĕæ fūmānt āltārĭă Cūpræ. *Sil.*

Līttŭs *ou* Lītŭs, ŏrĭs, *n. Rivage de la mer, côte* Līttŏră līttŏrĭbŭs cōntrārĭă, flūctĭbŭs ūndās. *V.* Līttŭs ămā. *Id.* Līttŏrĭs īncūrvī bĭbŭlām lăvĭt æquŏr ărēnām. *Lr.* (II, 376). SYN. Ōră, ăctă (æ), *par ext.* ărēnă. EP. Æquŏrĕūm, cūrvūm, sĭnŭōsūm, ărēnōsūm, hūmĭdūm, spūmāns, spūmōsūm, sŏnāns, ămīcūm, fīdūm, tūtūm. PPH. Līttŏrĭs ōræ. Līttŏrĕā ărēnă. || *Par ext. Rive de fleuve, etc.* Vĭrĭdīque īn līttŏrĕ cōnspĭcĭtūr sūs. *V.* (*Æ.* VIII, 83. Cf. *Serv.* ad III, 389). Ēt Trĕbĭam, ēt Trăsĭmēnī līttŏră tēcūm. *Sil.* Sēd rēx Nīlĭăcī līttŏrĭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 45). SYN. Rīpă. *Voy. ce mot.*

Lĭtūră, æ, *f. Tache*. Quūm cōrpūs nūllā lĭtūră nŏtĕt. *M.* (VII, 17). Hæc ĕrĭt ē lăcrĭmĭs fāctā lĭtūră mĕĭs. *Pp.* (IV, 3, 4). SYN. Măcŭlă, lābēs. || *Rature*. Nōn pōssūnt nōstrōs mūltæ, Faūstīnĕ, lĭtūræ Ēmēndārĕ jŏcōs ; ūnā lĭtūră pŏtēst. *M.* (IV, 10). Ēt vīx īnvīta ēst fāctā lĭtūră mănū. *O.*

1. Lĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Lino. *Teint, enduit, taché, tacheté*. Părĭbŭs lĭtā cōrpŏră gūttĭs. *V.* Lĭtæ sērpēntĭs fēllĕ săgĭttæ *O.* (Adde *Mart.* X, 68). SYN. Īllĭtŭs, ŏblĭtŭs, tīnctŭs, *qqf.* măcŭlōsŭs.

2. Lītŭs, ŏrĭs, *n. Voy.* Littus.

Lĭtŭŭs, ī, *m. Bâton recourbé des augures*. Īpsĕ Quĭrīnālī lĭtŭō pārvāquĕ sĕdēbăt Sūccīnctŭs trăbĕā. *V.* || *Trompette recourbée*. Ēt lĭtŭō pūgnās īnsīgnĭs ŏbībăt ĕt hāstā. *V.* Tūm strīdŭlŭs æthĕr Ēlĭsŭs lĭtŭĭs. *L. Voy.* Tuba.

Līvēns, tĭs, *et* Līvĭdŭs, ă, ŭm. *Noirâtre, plombé, jaunâtre*. Pārs māxĭmă glāndēs Līvēntĭs plūmbī spārgĭt. *V.* Ōstrĕā Bāĭānĭs quām nōn līvēntĭă tēstĭs. *M.* (X, 37). Līvēntĭbŭs ūvă răcēmĭs. *Pp.* (IV, 2, 13). Līvēntĭă mēllă. *V. Fl.* Rēmĭs vădā līvĭdā vērrūnt. *V.* Jām tĭbĭ līvĭdōs Dīstīnguĕt aūtūmnŭs răcēmōs. *H.* SYN. Līvĭdŭlŭs, nĭgrāns, nĭgrēscēns, nĭgĕr, ātĕr, *ou* flāvŭs, flāvēns. || *En partic. Noir de contusions, meurtri, livide*. Plānctū līvēntēs ātrā lăcērtōs. *L.* Cōmpĕdĭbŭs līvēntĭă crūră. *O.* Ōrāquĕ sūnt dĭgĭtĭs līvĭdā fāctā mĕĭs. *Id.* Līvĭdā gēstăt ărmĭs Brāchĭă. *H.* || *Au fig. Envieux*. Quĭd īmprĕcābŏr, ō Sĕvērĕ, līvēntī ? *M.* (VIII, 61). Ōmnĭbŭs īnvĭdĕās, līvĭdĕ ; nēmŏ tĭbĭ. *Id.* (I, 41. *Id.* XI, 21). Tōtvĕ tŭōs pătĭăr lăbōrēs... cārpĕrĕ līvĭdās Ōblīvĭōnēs. *H.* SYN. Īnvĭdŭs. *Voy. ce mot.*

Līvĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Līvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être ou devenir noir, livide*. Nūsquām rēcta ăcĭēs ; līvēnt rūbīgĭnĕ dēntēs. *O.* Hæc sŭā mātĕrnĭs quĕrĭtūr līvērĕ cătēnĭs Brāchĭă. *Pp.* (IV, 7, 65). Īn pĕdĭbŭs prīmūm dĭgĭtōs līvēscĕre ĕt ūnguēs. *Lr.* (III, 527). Līvēscĭt nūllā cālīgĭnĕ fūscā. *M.* (VIII, 51). SYN. Nĭgrēscŏ. PPH. Līvĭdŭs sūm, fīŏ. || *Au fig. Être envieux*. Quŏd nĭmĭūm līvēs, nōstrĭs ēt ŭbīquĕ lĭbēllĭs Dētrāhĭs. *M* (XI, 95. *Id.* IX, 24). Nĕc ĕnīm līvēscĕrĕ fās ēst, Vēl nŏcŭīssĕ dĕōs. *Cl.* SYN. Īnvĭdĕŏ. *Voy ce mot.*

Līvĭă, æ, *f. Livie, nom de femme. Livia Drusilla, épouse d'Auguste*. Līvĭă rēstĭtŭĭt, nē nōn īmĭtātā mărĭtūm Ēssĕt. *O.* Fēlīx thălămĭs Līvĭă Drūsī. *Sen.* (*Oct.* 941). || *Autres*. Prīscō Līvĭă quēm dăt ē sĕnătū. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 34).

† Līvĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre livide*. Pāllōrĕ vūltūm līvĭdĕt. *P. Nol.* (21, 620).

Līvĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Lividus. Ālbēnt līvĭdŭlĭs lūmĭnă nūbĭbŭs. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 91). || *Envieux*. Ōmnĭă tūnc, quĭbŭs īnvĭdĕās, sī līvĭdŭlŭs sĭs. *J.* (11, 110).

Līvĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Livens.

Līvĭŭs, ĭī, *m. Nom romain.* || 1. *Livius Andronicus, premier poëte dramatique de Rome.* Ād nōstrūm tēmpŭs Līvī scrīptōrĭs ăb ævō. *H.* || 2. *Livius Claudius Salinator, collègue de Cl. Néron, et vainqueur d'Asdrubal.* Īnfrāctō Līvĭŭs ævō. *Sil.* (XV, 648). Vīctōrquĕ nĕcātī Līvĭŭs Āsdrŭbălĭs. *Manil.* (I, 795). Scīpĭădūmque ĕtĭām tūrgēntēm fūnĕrĕ Pœnūm Līvĭŭs ēlēctŭs frēgĭt. *Sid.* (7, 555). || 3. *M. Livius Drusus, tribun, successeur des Gracques, et assassiné comme eux.* Tē quŏquĕ, Līvī, sĭmĭlī lētō Fōrtūnă dĕdĭt. *Sen.* (*Oct.* 887). || 4. *Tite-Live, historien célèbre.* Pēllĭbŭs ēxĭgŭīs ārctātūr Līvĭŭs īngēns. *M.* (XIV, 190. *Id.* I, 62). Tērtĭă nāmquĕ Tĭtī sĭmŭl ēt cēntēsĭmă Līvī Chārtă dŏcĕt. *Sam.* (vs. 728). PHR. Quīdquĭd ĭn ævŭm Mīttūnt Eūgănĕīs Pătăvīnă vŏlūmĭnă chārtīs. *Sid.*

Līvŏr, ōrĭs, *m. Couleur plombée, jaunâtre, livide; meurtrissure.* Ūvāquĕ cōmpāctā līvōrēm dūcĭt ăb ūvā. *J.* (2, 81). Ēt quĭbŭs ē sūccīs ăbĕāt dē cōrpŏrĕ līvŏr. *O.* Hērbāsquĕ dĕdī queīs līvŏr ăbīrĕt. *Tib.* (I, 6, 13, scil. dentis notæ). Plūrĭmŭs īnfēctō vărĭābăt sānguĭnĕ līvŏr (viscera). *L.* SYN. *qqf.* Lābēs, măcŭlæ, nŏtă. PPH. Līvĭdŭs cŏlŏr. Līvĭdă nŏtă. || *Au fig. Envie.* Īmpătĭēnsquĕ sŭī mōrbŭs, Līvōrquĕ sĕcūndīs Ānxĭŭs. *Cl.* Ērgō sūbmōtūm pătrĭā prōscīndĕrĕ, līvŏr, Dēsĭnĕ. *O.* SYN. Īnvĭdĭă. *Voy. ce mot.*

Līxă, æ, *m. Cantinier.* Ēt ĭnūtĭlĕ mārtī Līxārūm vūlgŭs. *Sil.* Stāt, dūm līxă bĭbăt. *L.* Līxă dŏmĭnāntēm sĕquăr? *Sen.* (*Phœn.* 597).

Līxīvĭă, æ, *f. Cendre macérée dans l'eau.* || Līxīvĭŭs *et* Līxīvŭs, *ou* Līxīvĭă, Līxīvă cĭnĭs. *Même sens.* Tūm līxīvă cĭnĭs cērās dīssōlvĭt ĕt ōvă. *Ser. Sam.* (vs. 802).

Līxŭs, ī, *m.* (Λίξος). *Rivière de Mauritanie.* Ēt Tīngīn răpĭdō mīttēbăt ăb æquŏrĕ Līxŭs. *Sil.*

Lŏcārĭŭs, ĭī, *m. Loueur de places au spectacle.* Hērmēs, dīvĭtĭæ lŏcārĭōrūm. *M.* (V, 25).

┼ Lŏcāssīm, īs, *arch. pour* Locaverim. (*Pl. Aul.* II, 2, 51.)

Lŏcātŏr, ōrĭs, *m. Qui afferme, entrepreneur. Voy.* Redemptor. || ┼ *néol. Le grand ordonnateur (des choses).* Gāvīsūrŭs ŏb hōc, cœlī flŭĭs ārcĕ lŏcātŏr. *Fort.* (II, 4, 13).

Lŏcātŭs, ă, ŭm. *Placé.* Stĕrĭlīquĕ lŏcātās Cōllĕ Pīthēcūsās. *O.* SYN. Pŏsĭtŭs, sĭtŭs. || *Au fig.* Bĕnĕfāctă mălĕ lŏcātă mălĕfācta ārbĭtrŏr. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 2, 18). || *Loué.* Cērvīcĕ lŏcātā. *J.* (9, 144). SYN. Cōndūctŭs.

Lŏcēllŭs, ī, *m. Comme* Loculus. *Boîte à papiers; bourse.* Ōmnēs pērsĕquĕrĭs prætōrūm, Cōttă, lŏcēllōs. *M.* (X, 88). Sī quĭd ădhūc sŭpĕrēst īn nōstrī fæcĕ lŏcēllī. *Id.* (XIV, 13).

┼ Lŏcĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Loco. *Louer.* Ăgēllī ēst ... paūlūm, quōd lŏcĭtās fŏrās. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 26).

Lŏcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Placer, mettre.* Cōnsērvūs vīlī pōrtāndă lŏcābăt ĭn ārcā. *H.* Grāmĭnĕōquĕ vĭrōs lŏcăt īpsĕ sĕdīlī. *V.* Săcrā lōngævum īn sēdĕ lŏcāvĭt. *Id.* SYN. Cōllŏcŏ, pōnŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. || *Jeter des fondements, fonder.* Ūrbēm Pătăvī sēdēsquĕ lŏcāvĭt Teūcrōrūm. *V.* Āltă thĕātrīs Fūndāmēntă lŏcānt. *Id. Voy.* Fundo 1. || *Au fig.* Rēgnī dēmēns īn pārtĕ lŏcāvī. *V.* Mălĕ ŏpĕrām lŏcās. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 46). Īn tām trānquīllō ēt tām clārā lūcĕ lŏcāvĭt. *Lr.* (V, 12). || *Placer une fille, la marier.* Ŭbĭ ĕrĭt lŏcātă vīrgo īn mātrĭmōnĭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 52. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 41). SYN. Cōllŏcŏ. *Voy.* Conjugium. || *Faire prix pour un ouvrage, employer moyennant salaire, louer, affermer.* Īngēntēsquĕ lŏcăt Cæsōnĭă Rhēnŏs. *Pers.* (6, 47). Tū sĕcāndă mārmŏră Lŏcās sŭb īpsŭm fūnŭs. *H.* Cūltōrēsquĕ dĕdīt, frūctūsquĕ lŏcāvĭt hăbēndōs. *Juvc.* (III, 715). SYN. Cōndūcŏ. || — mē, ŏpĕrăm, etc. *Travailler moyennant salaire.* Cōnsūmptīs ŏpĭbūs, vōcēm, Dāmăsīppĕ, lŏcāstī. *J.* (8, 185). Fōrī Jūrgĭă vēndēns, Īmprŏbŭs īrās Ēt vērbă lŏcăt. *Sen.* (*H. Fur.* 174). SYN. Cōndūcŏ, vēndŏ. || *Qqf. Prêter de l'argent.* Lŏcāre ārgēntī nēmĭnī nūmmūm quĕŏ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 4).

Lŏcrī, ōrŭm, *m. pl.* (Λοκροί). 1. *Locriens, surnommés* Epicnemidii, *peuple de Phocide.* || 2. *Locriens Ozoles* (Ozolæ), *en Étolie.* || 3. *Locriens Épizéphyriens* (Epizephyrii), *en Italie, à l'extrémité du Bruttium.* Hīc ēt Nārўcĭī pŏsŭērūnt mœnĭă Lŏcrī. *V.* Rūctāssēnt dītēs Vēsvīna īncēndĭă Lŏcrōs. *St.* Ēt Lŏcrīs dĕdĕrĭt quæ jūră Zăleūcŭs. *Aus.* (*Prof.* 22, 11).

Lŏcrĭs, ĭdĭs, *f.* (Λοκρίς). *La Locride, en Phocide.* Ēt Lŏcrĭs, ēt pătŭlī sūlcātŏr Thēssălŭs āgrī. *Avien.* (*D. Terr.* 587).

Lŏcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Locus. ┼ *Petit endroit.* Īn cēllā paūlum ēst lŏcŭlī lūbrĭcī. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 38). || *Ordint. au plur. Boîte pour mettre l'argent, les bijoux, écrin, par ext. Bourse.* Gēstĭt ĕnĭm nūmmum īn lŏcŭlōs dēmīttĕrĕ. *H.* Nĕque ĕnĭm lŏcŭlīs cŏmĭtāntĭbŭs ītŭr Ād cāsūm tăbŭlæ; plēnā sēd lūdĭtŭr ārcā. *J.* (1, 89). Gēmmăquĕ... lŏcŭlīs quæ cūstōdĭtŭr ĕbūrnīs. *Id.* (13, 138). Grāmĭnă cōntĭnŭō lŏcŭlīs dēprōmĭt ĕbūrnīs. *O.* Hōs nĭsĭ dē flāvā lŏcŭlōs īmplērĕ mŏnētā Nōn dĕcĕt. *M.* (XIV, 12). *Voy.* Scrinium, Crumena. || *Petite cassette, boîte, coffret à serrer des livres ou des papiers.* Lævō sūspēnsī lŏcŭlōs tăbŭlāmquĕ lăcērtō. *H.* || *Boîte de pêcheur.* Quūm sĭt tĭbĭ gōbĭŏ tāntŭm Īn lŏcŭlīs. *J.* (11, 17).

Lŏcŭplēs, *et qqf.* Lŏcūplēs, ētĭs, *adj. Riche; subst. m. Homme riche.* Ōrbŭs ĕs, ēt lŏcŭplēs, ēt Brūtō cōnsŭlĕ nātŭs. *M.* (XI, 45). Æquē paūpĕrĭbūs prōdēst, lŏcŭplētĭbŭs æquē. *H.* Ēt fēstīnāntī sēmpĕr lŏcŭplētĭŏr īnstăt. *Id.* Pārūm lŏcŭplēs cōntĭnēntĕ rīpā. *H.* (*Od.* II, 18, 22. Adde *Mart.* V, 35, 6). *Voy.* Dives. || *Abondant.* Īmpĕtrăt ēt pācem, ēt lŏcŭplētēm frūgĭbŭs ānnŭm. *H.* Mūltă fĭdēlĭă pūtĕt Īn lŏcŭplētĕ pĕnū. *Pers.* (3, 73). SYN. Dīvĕs, ăbūndāns, cōpĭōsŭs.

Lŏcŭplētŏ, ās, ārĕ. *Enrichir.* Ălĭēnās, suās ŭt aūrĕ lŏcŭplētēnt dŏmōs. *Att.* (apud *Gell.* 14, 1). Quēm lŏcŭplētāvĭt cōnjūx Hīspānă lătēntēm. *Aus.* (*Prof.* 23, 5). SYN. Dītŏ.

Lŏcŭs, ī, *m.; plur.* Lŏcī, *m., et* Lŏcă, ōrŭm, *n. Lieu, place, emplacement.* Hīc lŏcŭs ūrbĭs ĕrĭt. *V.* Dēsērtōsquĕ vĭdērĕ lŏcōs, līttūsquĕ rĕlīctŭm. *Id.* Jām lŏcă vūlnĕrĭbŭs dēsūnt. *O.* SYN. *qqf.* Spătĭŭm, īntērvāllŭm, sēdēs. || Lŏcō stō; mŏvĕŏr, cēdŏ. *Rester en place; changer de place.* Stārĕ lŏcō nēscĭt. *V.* Nēc mĕă jām mūtātā lŏcō sēntēntĭă cēdĭt. *Id.* Ābjĕcĭt clўpĕūm, lŏcōquĕ mōtŭs. *Boet.* (1, 2). Vērbă mŏvērĕ lŏcō. *H.* || *Place, position.* Cōntēmpsĭt īllă, tūtă quĭppe īpsō lŏcō. *Ph.* Sērvātōquĕ lŏcō rērūm. *L.* SYN. Sĭtŭs. || *Région, pays.* Dēvēnērĕ lŏcōs lætōs ēt āmœnă vĭrētă. *V.* Pēr lŏcă sēntă sĭtū. *Id.* Sīvĕ lŏcūm spēctō, lŏcŭs ēst ĭnămābĭlĭs. *O.* SYN. Rĕgĭŏ, tērră, ōræ. PPH. Rĕgĭŏ lŏcī. *Lr.* Rĕgĭŏ lŏcōrŭm. *V.* || *Au fig. État, situation.* Quō rēs sūmmă lŏcō, Pānthū? *V.* Et quō sĭt fōrtūnă lŏcō. *Id.* Quām frăgĭlī lŏcō Stārēnt sŭpērbī. *Sen.* (*Troad.* 4). SYN. Stătŭs. || *Rang, condition.* Sūmmŭs nēmpĕ lŏcŭs, nūllā nōn ārtĕ pĕtītŭs. *J.* (10, 110). Ātque, ŭt vĭdēs, nōn tĕnŭī dē lŏcō. *Att.* (apud *Non.* 4, 282). SYN. Grădŭs, cōndĭtĭŏ, fōrtūnă. || *Place, lieu, moyen.* Ēt īstām Ōrō, sī quĭs ădhūc prĕcĭbŭs lŏcŭs, ĕxŭĕ mēntēm. *V.* Fāllĕrĕ quās nūnquām mĭsĕrō lŏcŭs. *V. Fl.* Nĭhĭl ēst prĕcī lŏcī rĕlĭctŭm. *Ter.* (*And.* III, 4, 22). SYN. Ādĭtŭs, făcŭltās. || *Occasion, temps.* Cōnsĭlĭŭm rēsquĕ lŏcŭsquĕ dăbūnt. *O.* SYN. Tēmpŭs, ŏccāsĭŏ. || In lŏcō. *A propos.* Dūlce ēst dēsĭpĕre īn lŏcō. *H.* In

lŏcō Ĕgŏ vērō laūdŏ. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 26). *Voy.* Opportune. || Lŏcō (*avec le gén.*). *A la place de, pour.* Vātī dĕdīssĕ vītām, mĕrcēdĭs lŏcō. *Ph.* Quī præcĕptōrĕm sānctī vŏlŭĕrĕ părēntĭs Ēssĕ lŏcō. *J.* (7, 209). SYN. Vĭcĕ, prō. || Lŏcă, *qqf. Places au spectacle.* Paūlo āntĕ văcŭă, tūrbām dēfĭcĭūnt lŏcă. *Ph.* || *Passage d'un ouvrage.* Vērbum, ĕnthȳmēmă lŏcūmquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 25). Quūm lŏcă jām rĕcĭtātă rĕvŏlvĭmŭs īrrĕvŏcātī. *H.* || Lŏcī. *Lieux communs.* Prīncĭpĭum ătquĕ lŏcōs Cĕlsō dīctārĕ părātæ. *J.* (6, 245). || Ŭbĭ lŏcōrŭm? etc. *famil. Comme* Ubi. Ŭbĭcūmquĕ lŏcōrŭm. *H.* SYN. Gēntĭŭm. *Voy.* Gens. || † Īndĕ lŏcī, īntĕrĕā lŏcī; Ădhūc lŏcōrŭm, etc. *Arch. Comme* Inde, Interea, etc. Pōstĭdĕā lŏcī Si hōc ēdūxĕrĭs. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 17). Ŭt ădhūc lŏcōrŭm fēcī, făcĭām sēdŭlō. *Id.* (*Capt.* II, 3, 25). *Voy.* Inde, Interea.

1. Lŏcūstă, æ, *f. Sauterelle.* Brūchŭs, ĕt ēxcūssō cōnfīdēns crūrĕ lŏcūstă. *Alcim.* (V, 194). Ārvīs quī sŏlĭtŭs rūrālĭbŭs ēssĕ lŏcūstās. *Juvc.* (I, 325). Pāstŭs Bāptīstă lŏcūstīs. *Amœn.* (vs. 117). Pārvūm lŏcūstīs ĕt fāvōrum āgrēstĭŭm Lĭquōrĕ pāstŭm. *Prud.* (*Cath.* 7, 69. Et *Pl. Men.* V, 5, 25).|| *Langouste.* (*Pas d'exemple.*) || † Lōcūstă. Vēl sī lōcūstă sŭb āstrīs. *Corip.* (*Johan.* II, 196, cadit).

2. Lŏcūstă (*plutôt que* Lōcusta), *f. Locuste, fameuse empoisonneuse aux gages de Néron.* Ēx quō Cæsărēās sŏbŏlēs hōrrēndă Lŏcūstă Ōccīdĭt. *Turnus* (ap. *Schol.* ad *Juv.* 1, 74). Īnstĭtŭītquĕ rŭdēs mĕlĭōr Lōcūstă prŏpīnquās. *J.* (1, 74. Sed nullum nomen proprium nominis communis quantitatem mutat).

Lŏcūtĭŏ, ōnĭs, *f. Langage, discours.* Fēscēnnīnă lŏcūtĭŏ. *Cat.* (61, 127).

† Lŏcūtŭlēĭŭs, *et à tort* Lŏcūtŭlĕŭs, ă, ŭm. *Bavard, babillard.* Suētă, lŏcūtŭlēīs frēndĕt sūccūmbĕrĕ rānīs. *Alcim.* (V, 149. Sed alii aliter. Vocem *Locutuleius* agnoscit *Gell.* 1, 15).

Lŏcūtŭs *ou* Lŏquūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Loquor. *Qui a parlé.* Sēnsĭt ĕnĭm sĭmŭlātā mēntĕ lŏcūtăm. *V.*

Lōdīx, īcĭs, *f. Couverture de lit.* Lōdīcēs mīttĕt dōctī tĭbĭ tērră Cătūllī. *M.* (XIV, 152. Et *Juv.* 6, 194). || † *m.* (*Pollio*, teste *Quintil.* 1, 6, 42.)

Lōgănă. *Voy.* Laugona.

Lŏgĭcŭs, ă, ŭm (λογικός). *Logique, de logique.* Phȳsĭcă vēl lŏgĭcō, lŏgĭcūm vēl jūngĭt ăd ēthŏs. *Sid.* (15, 101). Dē fāctīs lŏgĭcæ părārĕ sēctæ. (*Anthol.* II, p. 587.)

Lŏgŏdædălĭă, æ, *f.* (λογοδαιδαλία). *Recherche du beau langage.* Ēt lŏgŏdædălĭā strīdēs mŏdŏ quī nĭmĭūm trūx. *Aus.* (*Idyll.* 12, *Grammat.* 1. *Id. Epist.* 14, 26, ubi græcis litteris, λογοδαιδαλίην).

† Lŏgŏs *et* Lŏgŭs, ī, *m.* (λόγος), *arch. Discours, ordint. en mauv. part.* Lŏquĕre ŭtĕr mĕrŭīstĭs cūlpām : paūcĭs; nōn lōngōs lŏgōs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 29. *Id. Pers.* III, 1, 66; *Stich.* I, 3, 68). Fœnĕrātum īstūc bĕnĕfĭcĭūm tĭbĭ pūlchrē dīcēs. Lŏgī. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 8). || *Raisonnement.* Cuī lŏgŏs, aūt mĕthŏdŏs, ŭbique ēxpĕrĭēntĭă nōmĕn. *Auson.* (*Idyll.* 11, 68).

Lōlīgŏ *ou* Lōllīgŏ, ĭnĭs, *f. Calmar. genre de mollusque.* Ēt nīgrūm nĭvĕō pōrtāns īn cŏrpŏrĕ vīrŭs Lōlīgō, dūrīquĕ sŭēs. (*Ov. Halieut.* 130. Cf. *Plin.* 9, 44.) *Voy.* Sepia. || *Au fig. Fiel de la médisance.* Hīc nīgræ sūccūs lōlīgĭnĭs, hæc ēst Ǽrūgō. *H.*

Lōlīgūncŭlă, æ, *f. dimin. de* Loligo. Ēmĭtŏ sēpĭŏlās, lĕpădās, lōlīgūncŭlās. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 57).

Lōlĭŭm, ĭī, *n. Ivraie.* Īnfēlīx lōlĭum ĕt stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr ăvēnæ. *V.* Ēt cărĕānt lōlĭīs ŏcŭlōs vĭtĭāntĭbŭs āgrī. *O.* EP. Stĕrĭlĕ, ĭnūtĭlĕ, īngrātŭm.

Lōllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Cŏllēgām Lĕpĭdūm quō dūxīt Lōllĭŭs ānnō. *H.*

Lōmēntŭm, ī, *n. Farine de fèves* (*servant à effacer les rides*). Lōmēntō rūgās quōd cōndĕrĕ tēntās *M.* (III, 42).

Lōndīnŭm, ī, *n. Londres, capitale de la Grande Bretagne.*

Lōngævŭs, ă, ŭm. *Vieux, vieille, ancien.* Sīgnăquĕ fērrĕ jŭbēnt, rĕtĭnēt lōngævŭs hărūspēx. *V.* Cōnjūx lōngævă Dŏrȳclī. *Id.* Āmnĭs ŭt īncūmbēns lōngævī rōbŏră pōntĭs. *St.* Lōngævă vĕtūstās. *M.* (*Spect.* 5). SYN. Ānnōsŭs, vĕtŭs, āntīquŭs, etc. *Voy.* Vetus. || *Subst. m. f. Vieillard, vieille.* Cūnctāntēm lōngævă mănū dēdūcĭt. *O. Voy.* Senex, Ănus.

Lōngārēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ēxclūsūs fŏrĕ, quūm Lōngārēnūs fŏrĕt īntŭs. *H.*

Lōngē, *adv. Loin, au loin.* Jūlĭă quā pōntō lōngē sŏnăt ūndă rĕfūsō. *V.* Ārcēbāt lōngē Lătĭō. *Id.* Prōxĭmūm quōd sĭt bŏnō, quōdque ā mălō lōngīssŭmē. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 21). SYN. *qqf.* Prŏcŭl. || Lōngē sŭm. *Être loin, ne pouvoir secourir.* Lōnge īllī dĕă mātĕr ĕrĭt. *V.* Quām tĭbĭ nūnc lōngē rēgnūm dōtālĕ Crĕūsæ! *O.* (Adde *Sil.* XVII, 80.) || *Au fig.* Quĭd lōngīssŭmē mĕmĭnīstĭ? *Pl.* (*Men.* V, 9, 52). || *De loin.* Lōngĭŭs, ēx āltōquĕ sĭnūm trăhĭt. *V.* SYN. Prŏcŭl, ēmĭnŭs. || *Longtemps.* Sī lōngĭŭs ābsĭs. *H.* Lōngĭŭs ānnōsō vīvĕrĕ dīgnŭs ăvō. (*In Obit. Mæcen.* 4.) *Voy.* Diu. || *Beaucoup, fort.* Ērrāt lōngē. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 40). SYN. Vāldē, mūltŭm. || *Souv. avec un compar. et superl.* Lōngēquĕ bĕātĭŏr īllo ēst. *O.* Lōngē mĕlĭŏr. *V.* Lōngē pūlchērrĭmŭs. *H.* SYN. Mūltō.

† Lōngĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule ou s'étend longuement.* Āc nē lōngĭflŭō grāndēscăt ĕpīstŏlă trāctū. *Eugen.* (25, 3).

† Lōngīnquē, *adv. Comme* Longe. Lōngīnque ā dŏmō Bēllūm gĕrēntēs. *Enn.* (apud *Non.* 11, 49). Quāntō quĭs grădĭtŭr, tāntō lōngīnquĭŭs ērrăt. *Prosp.* (*Ingr.* II, 228).

Lōngīnquĭtās, ātĭs, *f. Longue durée.* Lōngīnquĭtās ætātĭs ŏbstĕt. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 20).

Lōngīnquŭs, ă, ŭm. *Lointain, éloigné.* Lōngīnquō rĕfĕrām lāpsŭs ăb ōrbĕ pĕdĕm. *O.* Quĭd, sī lōngīnquōs rĕtĭnērĕr mīlēs ăd Īndōs? *Pp.* (II, 9, 29). SYN. Rĕmōtŭs, dīssĭtŭs, rĕpōstŭs, etc. *Voy.* Dissitus. || *Qui vient de loin.* Lōngīnqua ăd tēlă părātī Tōrmēntī mūtārĕ mŏdŭm. *L.* || *Étranger.* Nōstrăquĕ lōngīnquūs vīscĕră pīscĭs ĕdĕt. (*Ibis,* 150.) SYN. Pĕrĕgrīnŭs. || *De longue durée.* Nōn ævī lōngīnquă pŏtēst ăbŏlērĕ vĕtūstās. *V.* Lōngīnquō pĕrĭēre īn ămōrĕ lĭbēntĕr. *Prop.* (I, 6, 27). Vītām lōngīnquām dărēnt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 136). SYN. Lōngŭs, dĭŭtūrnŭs. || *Long, lent.* Făcĭām. Lōngīnquum īstūc ămānti ēst. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 55). SYN. Lōngŭs, tārdŭs. || *n. pris adv.* Ŏdĭōsa ēst ōrātĭŏ... Lōngīnquūm lŏquī. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 23). *Voy.* Diu.

Lōngīnŭs, ī, *m. Longin, nom d'homme.* (*Juv.* 10, 16.)

† Lōngīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître en longueur.* Nĕquĕ cōrpŏră fīrmă Lōngīscūnt quĭdquăm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 506. *Id.* ibid.).

Lōngĭtĕr, *adv. Loin.* Nōn, ŭt ŏpīnŏr, ĕa āb lētō jām lōngĭtĕr ērrăt. *Lr.* (III, 678. *Id.* V, 134).

Lōngĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Longueur en étendue.* Gŭlæquĕ crēdēns cōllī lōngĭtūdĭnĕm. *Ph.* Nōn plūs hăbērĕ lōngĭtūdĭnĭs mŏdō, Quām pōrrĭgūntŭr cēntum ĕt ŏctō mīllĭă. *Avien.* (*Or. mar.* 338). SYN. Spătĭŭm. || *Longueur en durée.* Nĕquĕ cōnsŭlĕre īn lōngĭtūdĭnĕm. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 10. Et *Pl. Amph.* I, 1, 125).

Lōngōbārdī. *Voy.* Langobardi.

† Lōngŭlĕ, *adv. dimin. de* Longe. *Un peu loin.* Īngrēssŭs flŭvĭŭm răpĭdum ăb ūrbe haūd lōngŭlĕ. *Pl.* (*Men. prol.* 64). Nōn cōgĭtās, hīnc lōngŭle ăbēssĕ? *Ter.* (*Heaut.* II, 2, 10).

Lŏngŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Longus. Quæ... crĕābūnt lŏngŭlăm. *T. Maur.* (*Syll.* 1043).

Lōngŭs, ă, ŭm. *Long, en étendue.* Flāmmārŭm lōngōs ā tĕrgo ālbēscĕrĕ trāctūs. *V.* Lōngŭs ĭn ōccāsŭm (ager). *Id.* SYN. Ōblōngŭs, prōdūctŭs, prōlīxŭs, ēxcūrrēns, pătēns, *par ext.* īmmēnsŭs. || Lōngŭs hŏmŏ. *Grand imbécile.* Lōngŭs hŏmo ēst. *Cat.* (67, 47). || *Long, en durée.* Sī mĭhĭ nōn hæc lūx tōtō jām lōngĭŏr ānno ēst. *V.* Lōngō pōst tĕmpŏrĕ vēnĭt. *Id.* SYN. Lōngīnquŭs, dĭūtūrnŭs. *Voy.* Diuturnus. || Lōngă dĭēs. *Le temps, la vétusté. Voy.* Dies. || Lōngă (syllaba). *Syllabe longue.* Sȳllăbă lōngă, brĕvī sūbjēctă, vŏcātŭr īāmbŭs. *H.* Tĕrtĭă sīc lōnga ēffĭcĭtŭr, pēs crētĭcŭs ēxĭt. *T. Maur.* (*Metr.* 836). SYN. Prōdūctă. || Lōngŭm ēst. *C'est ou Ce serait une chose longue.* Lōngum ēst sī tĭbĭ nārrĕm, etc. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 94. *Id. And.* V, 6, 13). || Nē lōngŭm sĭt *ou* făcĭăm. *Pour abréger.* Nē lōngŭm făcĭăm. *H.* || Īn lōngŭm. *En longueur.* Nōstrōs īn lōngŭm dūcĭs ămōrēs. *V.* || Ēx lōngō. *Depuis longtemps.* Cōllēctă fătīgăt ĕdēndī Ēx lōngō răbĭēs. *V.* SYN. Jāmdĭū, jāmdūdŭm, jāmprīdĕm. || Pēr lōngŭm. *Pendant longtemps.* Pēr lōngŭm cēlātă fămēs. *Sil.* SYN. Dĭū. || Nĭhĭl (mihi) lōngĭŭs ēst quăm. *Il me tarde de, ou que.* Nēc lōngĭŭ' quĭdquăm Nōbīs, quăm dēxtræ glădĭŭm dum ăccōmmŏdēt āltĕr. *Lucil.* (ap. *Cic. Tusc.* 4, 21). || Lōngŭm, *et qqf.* Lōngă, *n. pris adv. Longtemps.* Ūtquĕ tŭīs lōngŭm dŏmĭnŭsquĕ pŭĕrquĕ frŭāntŭr Mūnĕrĭbŭs. *M.* (I, 32). Nēc lōngŭm lætābĕrĕ. *V.* Nōn ūnquăm lōngă tŭēndŏ Ēxpĕdĭăs. *St. Voy.* Diu.

Lŏquācĭtās, ātĭs, *f. Babil.* Sēd jăm tē vĕnĭăm lŏquācĭtātī Quīngēnti hēndĕcăsȳllăbī prĕcāntŭr. *Sid.* (23, 507). SYN. Gārrŭlĭtās. *Voy. ce mot.* || *Qqf. en bonne part, Abondance de langage.* Căllĭŏpē... Dā săcrī lătĭcĭs lŏquācĭtātĕm. *Sid.* (14, 7).

Lŏquācĭtĕr. *En beaucoup de paroles.* Scrībētŭr tĭbĭ fōrmă lŏquācĭtĕr, ēt sĭtŭs āgrī. *H.* SYN. Vērbōsē, fūsĭŭs.

Lŏquācŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu bavard.* Ŏdĭōsă, lŏquācŭlă, Lāmpădĭŭm fĭt. *Lr.* (IV, 1163).

Lŏquāx, ācĭs. *Bavard.* Ēt dē mē pŏtĕrăt quĭlĭbĕt ēssĕ lŏquāx. *Pp.* (III, 25, 2). Aūrĕm sūbstrīngĕ lŏquācī. *H.* SYN. Gārrŭlŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Īnglŭvĭĕm rānīsquĕ lŏquācĭbŭs ēxplĕt. *V.* Lȳmphæ lŏquācēs. *H.* SYN. Gārrŭlŭs. || *Qqf. en bonne part.* Nēc lŏquāx ōlīm nĕquĕ grātă (testudo). *H.* SYN. Făcūndŭs, fēcūndŭs. || *Expressif, significatif.* Mē spēctă, nūtūsquĕ mĕōs vūltūmquĕ lŏquācĕm. *O* (Et *Tib.* I, 2, 21). SYN. Lŏquēns, ārgūtŭs.

Lŏquēlă, æ, *f. Langage, parole, discours.* Græcăquĕ quōd Gĕtĭcō mīxtă lŏquēlă sŏnō. *O.* Suāvēs ēx ōrĕ lŏquēlās Fūndĕ. *Lr.* (I, 40). Vērbōsă gaūdĕt Vĕnŭs lŏquēlă. *Cat.* (55, 20). SYN. Sērmŏ, vōx, sŏnŭs.

Lŏquēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit parler.* Fāmæquĕ dămŭs pŏpŭlīsquĕ lŏquēndŭm. *M.* (V, 26).

Lŏquēns, tĭs. *Qui parle.* Ōmnĭă māgnă lŏquēns. *H.* Dūlcĕ lŏquēntĕm. *Id.* || *Expressif.* Vērbă sŭpērvăcŭīs sĭnĕ vōcĕ lŏquēntĭă dīcăm. *O. Voy.* Loquax.

† Lŏquēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Parler.* Tūm līnguă lŏquēscĭt Dīssŏnă pēr gēntēs. (*Machab.* vs. 306.)

† Lŏquĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. fréq. de* Loquor. Lŏquĭtātŭsne ēs gnātō mĕō mālĕ? *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 5).

Lŏquŏr, ĕrĭs, lŏcūtŭs *ou* lŏquūtŭs sŭm, lŏquī, *d. Parler.* Dūm lŏquŏr, Hēspĕrĭō pŏsĭtās īn līttŏrĕ mētās (tetigit). *Ov.* Dēmīssā vōcĕ lŏcūta ēst. *V.* Nēc quārtă lŏquī pērsōnă lăbōrĕt. *H.* SYN. Ēlŏquŏr, dīcŏ; ăĭt, ēffātŭr, prŏfātŭr, *qqf.* īnfĭt, īncĭpĭt, ōrsŭs ēst, īnchŏăt, cœpĭt. PPH. Vērbă mīttŏ, făcĭŏ, dīcŏ, fūndŏ, ēffūndŏ, ēdŏ, prōmŏ, prōfĕrŏ, dēprōmŏ, ēxprōmŏ. Vōcĕm, vōcēs, dīctă, lŏquēlās ēdŏ, dŏ, mīttŏ, cĭĕŏ, fūndŏ, ēffūndŏ. Pēctŏrĕ *ou* ōrĕ dīctă, vōcēs, sŏnōs ēdŏ, rēddŏ, trăhŏ, rĕfĕrŏ. Ōră vōcĭbŭs *ou* īn vērbă rĕsōlvŏ, sōlvŏ. Vērbă, sērmōnĕm sĕrŏ. Vērbŭm făcĭŏ. Sērmōnĕm ēxērcĕŏ. PHR. Ĕă vērbă lŏcūtŭs. *V.* Sīc ōrĕ lŏcūta ēst. Vōx ēxcĭdĭt ōrĕ. Rūpĭtque hānc pēctŏrĕ vōcĕm. Rēx prĭŏr hæc. Sīc mĕmŏrăt. Sīc ōre ēffātă. Dīctīs ĭtă fātŭr ămīcīs. Tālēs rĕfĕrēbāt pēctŏrĕ vōcēs. Quĭd me āltă sĭlēntĭă cōgĭs Rūmpĕre, ēt ōbdūctŭm vērbīs vūlgārĕ dŏlōrĕm? Tālĭă jāctābăm mĕmŏrāns. *Id.* Rūpĭtquĕ sĭlēntĭă vōcĕ Pȳrrhă prĭŏr. *O.* Tālĭbŭs īndĕ mŏdīs vērba īndīgnāntĭă sōlvĭt. Jūpĭtĕr hōc ĭtĕrūm sērmōnĕ sĭlēntĭă rūpĭt. Ēxspēctātŏquĕ rĕsōlvĭt Ōră sŏnō. *Id.* Quĭd hăbĕăt sērmōnĭs, aūscūltābŏ. *Pl.* || *Parler à, s'adresser à qqn.* Ăd quĕm sīc rŏsĕō Thaūmāntĭăs ōrĕ lŏcūta ēst. *V.* Ăd quĕm tŭm Jūnō sūpplēx hīs vōcĭbŭs ūsa ēst. *Id.* SYN. Āllŏquŏr, cōmpēllŏ, āffārī. || *Parler avec, s'entretenir.* Ūt lŏquĕrēr tēcŭm, vēnī. *O. Voy.* Colloquor. || *Avec un rég. direct. Dire, exposer, raconter.* Haūd īgnōtă lŏquŏr. *V.* Sĭt mĭhĭ fās aūdītă lŏquī. *Id.* Nōn ēst quŏd mūltă lŏquāmŭr. *H.* Ūt vēră lŏquāmŭr. *O.* SYN. Dīcŏ, ăĭt, mĕmŏrŏ, rĕfĕrŏ, fūndŏ, ēxprōmŏ, nārrŏ. *Voy.* Narro. || *Parler de, désigner.* Quās mŭlĭĕrēs, Quōs tū părăsītōs lŏquĕrĕ? *Pl.* (*Men.* II, 2, 47). SYN. Dīcŏ, nārrŏ, īnnŭŏ. || — mālĕ. *Parler mal de, médire ou calomnier.* Dē mē tūtō mālĕ sæpĕ lŏquūntŭr. *O.* Ūt quæstŭi hăbĕānt mālĕ lŏquī mĕlĭōrĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 13). *Voy.* Maledico. || *Qqf. Prédire.* Vŏlŭcrēs mĕă fātă lŏquēntŭr. *St.* Sī nōstră vŏlātū Fātă lŏquūntŭr ăvēs. *Sid.* (5, 262). *Voy.* Prædico.

† Lōrātŭs, ă, ŭm. *Lié avec des courroies.* Tēctūsquĕ gălērō, Sūb jŭgă părēntēs cōgĭt lōrātă jŭvēncōs. (*Moret.* 122.)

Lōrĕŭs, ă, ŭm. *De cuir.* Īndĕ cătēnārŭm trāctūs, hīnc lōrĕă flāgră Strīdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 11, 55). || *Semblable à du cuir.* Ĕgŏ vōstră făcĭăm lătĕră lōrĕă. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 2).

Lōrīcă, æ, *f. Cotte de maille; par ext. Cuirasse.* Lōrīcæquĕ mŏrās ēt pēctŭs pērfŏrăt īngēns. *V.* Tōrtă grăvēs lōrīcă cătēnās Ŏppōnĭt. *L.* SYN. Thōrāx. EP. Grăvĭs, ærātă, ærĕă, ăhēnă, dūră, rĭgĭdă, īmpērvĭă, fĭdēlĭs; fūlgĭdă, fūlgēns, splēndēns, rŭtĭlāns. VERS. Lōrīcăm cōnsērtam hāmīs aūrōquĕ trĭlīcĕm. *V.* Aūrō squālēntem ālbōque ŏrĭchālcō Cīrcūmdăt lōrīcam hŭmĕrīs. *Id.* Lōrīcæquĕ mŏdō squāmīs dēfēnsŭs. *O.* Lōrīcam īndŭĭtŭr : tōrtōs huīc tēxtĭlĭs hāmōs Fērrō squāmă rŭdī pērmīxtōque āspĕrăt aūrō. *Sil.* Rĭgĕt hīs mōllī lōrīcă cătēnā. *V. Fl. Voy.* Thorax.

Lōrīcātŭs, ă, ŭm. *Cuirassé.* PPH. Lōrīcā īndūtŭs, tēctŭs, prōtēctŭs, mūnītŭs. || *Au fig.* Tū lōrīcātō squāmōsŭs pēctŏrĕ. *Aus.* (*Mos.* 101, salmo).

Lōrĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui a les pieds tortus.* Lōrĭpĕdĕm rēctŭs dērīdĕăt, Æthĭŏpem ālbŭs. *J.* (2, 23). Nēquīcquam hōs prŏcŏs mi ēlēgī lōrĭpĕdēs, tārdīssŭmōs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 7).

Lōrŭm, ī, *n. Courroie.* Būllă sŭpēr frōntēm părvīs ārgēntĕă lōrīs Vīnctă (de cervo). *O.* Nūnc lĭgăt ăd cæstŭm gaūdēntĭă brāchĭă lōrīs. *Pp.* (III, 14, 9). SYN. Vīncŭlŭm, vīnclŭm, etc. *Voy.* Vinculum. || *Laisse.* Lōngō săgāx Lōrō tĕnētŭr Ūmbĕr. *Sen.* (*Thyest.* 497). Cōntēntŭs trĕmŭlō mōnstrāssĕ cŭbīlĭă lōrō. *L.* SYN. Hăbēnă. || *Fouet, martinet, étrivières, férule.* Hăbēs prĕtĭŭm : lōrīs nōn ūrĕrĭs, āĭŏ. *H.* Ūsque ăd nĕcem ŏpĕrĭĕrĕ lōrīs. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 28). Cīrrātă lōrīs hōrrĭdīs Scȳthæ pēllĭs. *M.* (X, 62). SYN. Hăbēnă, flăgēllŭm, flāgrŭm, scŭtĭcă, fĕrŭlă. *Voy.* Flagellum. || *Rênes.* Cūrrūquĕ vŏlāns dăt lōră sĕcūndō. *V.* Rōscĭdă pūrpŭrĕā sūpprĭmĕ lōră mănū. *O. Voy.* Habena. || *Ceinture de Vénus.* Dīxĭt, ēt ārcānō pērcūssĭt pēctŏră

ōrō. *M.* (VI, 21). *Voy.* Cestus 1. || *Cordon pour suspendre les bulles des enfants pauvres.* Vĕl nōdūs tāntum, ĕt sīgnūm dē paūpĕrĕ lōrō. *J.* (5, 165).

Lōt, *m. indécl.* (Λώτ). *Lot, fils d'Haran, et neveu d'Abraham, sauvé par Dieu de la ruine de Sodome et de Gomorrhe.* Lōt īpsĕ rūptīs ēxpĕdītūs nēxĭbŭs. *Prud.* (*Psych. præf.* 32). Lōt fŭgĭēns, etc. *P. Nol.* (23, 224. Quidam scribunt *Loth*, perperam, ut docet etiam *Prisc.* 644).

? Lōtāstĕr, trī, *m. Lotos sauvage.* (Sic aliquis conjecit apud *Grat. Cyn.* 131, pro *Lutoser.* Sed utraque vox ignota).

† Lōtĭŏlēntē, *adv. Salement.* (*Titinius* apud *Non.* 2, 485.) *Voy.* Lotium.

Lōtĭs, ĭdĭs, *f.* (Λῶτις). *Nymphe aimée de Priape, qui fut changée en lotos.* Lōtĭs ĭn hērbōsā, sŭb ăcērnīs ūltĭmă rāmīs. *O.*

Lōtĭūm, ĭī, *n. Urine.* Hōc te āmplĭūs bĭbīssĕ prædĭcēt lōtī. *Cat.* (39, 21). SYN. Ūrīnă.

Lōtŏphăgī, ōrūm, *m. pl.* (λωτοφάγοι). *Lotophages, habitants de petites îles sur la côte d'Afrique.* Īllō Lōtŏphăgōs, īllō Sīrēnās ĭn āntrō. *O.* Hōspĭtĭīs gaūdēns gēns dēgĕrĕ Lōtŏphăgōrūm. *Prisc.* (*Peri.* 192). PHR. Spēctātī bēllīs, quōs sūccō nōbĭlĭs ārbŏr, Ēt dūlcī pāscīt lōtōs nĭmĭs hōspĭtă bāccā. *Sil.* Īmpĭă, quæ sŏcĭōs Ĭthăcī mœrēntĭs ăbēgĭt, Hōspĭtă dūm tĕnŭīt nĭmĭā dūlcēdĭnĕ căptōs. (*Culex*, 125.)

Lōtŏs, ī, *f.* (λωτός). *Lotos, arbre fruitier de la Cyrénaïque. La Fable lui attribuait la propriété de faire oublier leur patrie à ceux qui mangeaient de ses fruits. Les compagnons d'Ulysse en avaient accepté des habitants.* Īn spēm băccārūm crēscēbăt ăquātĭcă lōtŏs. *O* Ēt Cīrcæ fraūdēs, lōtōsque hērbæquĕ tĕnācēs. *Pp.* (III, 12, 27). Nēc plūs lōtŏs ăquās, līttŏră mȳrtūs ămăt. *M.* (IV, 13). *Voy. le précéd.* || *Flûte de lotos.* Ēt strĕpĭt āssĭdŭē ăd Phrȳgĭām Nīlōtĭcă lōtŏn Mēmphĭs. *Sil.* Hōrrēndō lōtŏs ădūncă sŏnō. *O.* Ēnērvānt ănĭmōs cĭthăræ, lōtīquĕ, lȳræquĕ. *Id.* || † *m.* Tērgă prĕmĭt pĕcŏrĭs gĕmĭnĭs Ămŏr aūrĕŭs ālīs; Pāllădĭūs tĕnĕrō lōtŏs ăb ōrĕ sŏnăt. *M.* (VIII, 51. Græce, ὁ λωτός).

Lōtŭs, ă, ūm. *Baigné, lavé.* Lōtūs nōbīscum ēst, hĭlărĭs cœnāvĭt. *M.* (VI, 53). *Voy.* Lautus. || *Au fig. Lavé, purifié.* Ātrĭă nūnc lōtæ cēlsă pĕtūnt ănĭmæ. *Prud.* (*Peri.* 8, 10).

† Lŭālĭs, ĕ. *Sujet à la peste.* Trāctūs lŭālēs, ātquĕ bēllă pērcĭtă. *Jul. Valer.* (1, 34, de Alexandria).

Lŭbēns, Lŭbēntĕr, Lŭbĕt, Lŭbīdŏ. *Voy.* Libens, Libenter, etc.

Lūbrĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre glissant.* Quī Lăcĕdæmŏnĭūm pȳtīsmătĕ lūbrĭcăt ōrbēm. *J.* (11, 173). Nūnc prĕtĭōsă rŭīt pēr mărmŏră, lūbrĭcātquĕ clīvūm. *Prud.* (*Peri.* 12, 35). || *Au fig. Rendre difficile, douteux.* Lētūm... Lūbrĭcăt īncērtōs dŭbĭā sŭb ĭmāgĭnĕ vīsūs. *Prud.* (*Psych.* 574).

Lūbrĭcŭs, ă, ūm. *Glissant, poli.* Ădȳtīs quūm lūbrĭcŭs ānguĭs ăb īmīs. *V.* Nēc pērdĭt ŏlĕūm lūbrĭcūs pălæstrītă. *M.* (III, 58, 25). Cănēntī lūbrĭcă clīvō Sēmĭtă. *Sil.* SYN. Lævĭs. || *Au fig. Qui échappe.* Pătrĭās tēntāstī lūbrĭcŭs ārtēs. *V* Lūbrĭcă prēnsāntēs ēffŭgĭt ūmbră mănūs. *O.* Quōt mēnsēs lūbrĭcŭs ānnūs hăbĕt. *Id.* Lūbrĭcŭs āstū. *V. Fl.* Quī dēfraūdātī lūbrĭcĭs mūndī bŏnīs. *P. Nol.* (21, 489). SYN. Fŭgāx, fāllāx. || *Qui coule; par ext. Qui relâche.* Sōrbūmvĕ vēntrēs lūbrĭcōs mŏrātūrūm. (*Anthol.* II, p. 522.) Lūbrĭcă jām lăpăthōs. *Col.* (X, 373). Lūbrĭcă cōnchȳlĭă. *H.* Lūbrĭcă Cōă. *Pers.* (5, 135). || *Dangereux.* Ūt vūltūs nĭmĭūm lūbrĭcŭs ādspĭcī. *H.* SYN. Ānceps, dŭbĭŭs. *Voy.* Periculosus. || *Qqf. Lascif, lubrique.* Ŏcŭlīnĕ pĕccēnt lūbrĭcī. *Prud.* (*Cath.* 2, 103). *Voy.* Impudicus. || *Pris subst. Endroit ou Terrain glissant.* Nām sēse ōppŏsŭīt Sălĭō pēr lūbrĭcă sūrgēns. *V.* Nēc dēfĕrāmŭr lūbrĭcō lātæ vĭæ. *P. Nol.* (7, 47).

Lūcă ou Lūcās bōs, lūcæ bŏvĭs, *m. f. Éléphant.* Ūt nūnc sæpĕ bŏvēs lūcæ, fērrō mălĕ mactæ. *Lr.* (V, 1337. *Ib.* 1300, boves lucas tetros). Cūr mē prŏpīnquūm Săntŏnōrūm mœnĭbŭs Dēclīnās, ūt lūcās bŏvēs? *Aus.* (*Epist.* 15, 12. Et *Sen. Hip.* 352; *Næv.* ap. *Varr. L. L.* 7, 39. Cf. *Plin.* 8, 6, 1).

Lūcăgŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Bĭjŭgĭs īnfērt sē Lūcăgŭs ālbīs. *V.*

Lūcānĭă, æ, *f.* (Λουκανία). *Lucanie, province méridionale de l'Italie.* Seū quŏd Lūcānĭă bēllūm Īncŭtĕrēt vĭŏlēntă. *H.*

Lūcānĭăcŭs, ī, *m. Propriété d'Ausone dans le Bordelais.* Lūcānĭăcūm lībĕrĕt. *Aus.* (*Epist.* 22, 43. *Ib.* 5, 36).

Lūcānĭcă, æ, *f.* (*s.-ent.* hira *ou* hilla). *Saucisson (qu'on faisait primitivt. en Lucanie).* Fīlĭă Pīcēnæ vĕnĭō lūcānĭcă pōrcæ. *M.* (XIII, 35. *Id.* IV, 46). Nōn lūcānĭcă, nōn grăvēs fălīscī. *St.*

Lūcānŭs, ă, ūm. *De Lucanie.* Ōmnĭă Lūcānæ dōnēt pĕcŭārĭă sīlvæ. *Calp.* (7, 17). Lūcānŭs ān Āppŭlŭs, ānceps. *H.* || — taūrŭs, bōs. *Nom que l'on croit désigner l'éléphant.* Quēm nĕquĕ Lūcānīs ŏrĭūndī mōntĭbŭ' taūrī Dūcĕrĕ prōtēlō vălĭdīs cērvīcĭbŭ' pōssēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 349). *Voy.* Luca. || *Subst. m. Lucain, poëte latin.* Hæc mĕrŭīt, quūm tē tērrīs, Lūcānĕ, dĕdīssĕt. *M.* (VIII, 21. *Id.* I, 62; VII, 20). PHR. Nēc quī, cōnsĭmĭlī dĕīndĕ cāsū (nempe ut Ovidius), Ād vūlgī tĕnŭēm strĕpēntĭs aūrām Īrātī fŭīt hīstrĭōnĭs ēxsŭl. *Sid.*

Lūcās, æ, *m.* (Λουκᾶς). *Saint Luc, évangéliste.* Sānctūs nāmquĕ rĕfērt dē quōdām dīvĭtĕ Lūcās. *Alcim.* (IV, 220). Quīd quūm sānctĭlŏquūs rĕvŏlūtō gērmĭnĕ Lūcās. *Prud.* (*Apoth.* 1006). || Lūcās bōs. *Voy.* Luca.

Lŭcēllūm, ī, *n., dimin. de* Lucrum. *Petit gain.* Quōd pūrē trānquīllĕt, hŏnōs ān dūlcĕ lŭcēllūm. *H.* Prætōrēm, rĕfĕrō dătūm lŭcēllō. *Cat.* (28, 8). Āt nōs, lŭcēlli āc fœnŏrĭs Făndīquĕ prōrsūs nēscĭī. *Prud.* (*Cath.* 2, 45).

Lūcēns, tĭs. *Qui luit.* Lūcēntēmquĕ glŏbūm lūnæ, Tītānĭăque āstră. *V.* Lūcēntēs aūrō tŭnĭcæ. *St.*

Lūcĕŏ, ēs, lūxī, lūcērĕ, *n. Luire, répandre de la lumière; briller, être brillant.* Dūm mĕŭs ēxĭgŭō lūcĕăt īgnĕ fŏcŭs. *Tib.* (I, 1, 6). Lūcēnt gĕnĭālĭbŭs āltīs Aūrĕă fūlcră tŏrĭs. *V.* Ōrĭcĭă tĕrĕbīnthō, Lūcĕt ĕbūr. *Id.* Lūxĕrĭt ĕt tōtā flāmmă sĕcūndă dŏmō. *Pp.* (III, 10, 20). Grāmĭnĕī lūxērĕ fŏcī. *L.* SYN. Cōllūcĕŏ, īllūcĕŏ, lūcēscŏ, īllūcēscŏ, fūlgĕŏ, splēndĕŏ, etc. PPH. Lūcēm, lūmĕn, lūmĭnă dō, rēddŏ, spārgŏ, dīspērgŏ, fūndŏ, ēffūndŏ, mīttŏ, ēmīttŏ, jăcĭŏ, jăctŏ. Lūcĕ cŏrūscŏ. Rădĭōs spārgŏ. Rădĭīs cŏrūscŏ, ārdĕŏ. *Voy.* Fulgeo, Lumen. || Lūcĕt, *unip. Il fait jour.* Prĭūsquām lūcĕt, ādsūnt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 115). Nām sī lūxĕrĭt, ād lĭbrārĭōrūm, etc. *Cat.* (14, 17). SYN. Lūcēscĭt. PHR. Dĭēs ēst. *Voy.* Mane. || *Au fig. Briller.* Pāllās, ĕt Ēlȳsĭī lūcēbāt spōnsă tȳrānnī. *St.* || *Briller à travers.* Fēmĭnĕūm lūcēt sīc pēr bōmbȳcĭnă cōrpŭs. *M.* (VIII, 68. Et *St. Th.* VIII, 526). SYN. Trānslūcĕŏ. || † *Act.* Lūcĕŏ făcēm, etc. *Éclairer avec une torche.* Prōdīnūnt fămŭlī, tūm cāndĭdă lūmĭnă lūcēnt. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Prodinunt*). Prīmum ōmnĭum, huīc lūcēbĭs noūæ nūptæ făcēm. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 30. *Novæ* est monosyllabon. *Id. Curc.* I, 1, 9, luces cereum). *Voy.* Alluceo.

Lŭcĕrēs, ūm, *m. pl. Troisième centurie des chevaliers institués par Romulus et Tatius.* Hīnc Tĭtĭēs Rhāmnēsquĕ vĭrī, Lŭcĕrēsquĕ cŏlōnī. *Pp.* (IV, 1, 31). Quōsquĕ vŏcānt Rhāmnēs, Lŭcĕrĭbŭsquĕ dĕdĭt. *O.*

Lūcĕrĭă, æ, *f.* (Λουκερία). *Lucérie, ville d'Apulie, renommée pour ses laines.* Tē lānæ prŏpĕ nōbĭlĕm Tōnsæ Lūcĕrĭăm, nōn cĭthăræ dĕcēnt. *H.* Cōmmīssæ dēsĕrĭs ārcĕm, Scīpĭŏ, Lūcĕrĭæ. *L.*

Lūcĕrnă, æ, *f. Lampe.* Bīnă lūcĕrnārūm flōrēntĭă lūmĭnă flāmmīs. *Lr.* (IV, 452). Āccēssĭt fĕrvŏr căpĭtī nŭmĕrŭsquĕ lŭcērnīs. *H.* Īllūstrēm quūm tōtă mĕīs cōnvīvĭă flāmmīs, Tōtquĕ gĕrām mȳxōs, ūnă lŭcērnă vŏcŏr. *M.* (XIV, 41). SYN. Tēstă, lȳchnŭs, *qqf.* lāmpās, *par ext.* fūnālĕ, lūmĕn, flāmmă. PPH. Flāmmă vĭgĭl. Īgnēs nōctūrnī. *Voy.* Lampas, Fax. || *Au fig.* Hæc ĕgŏ nōn crēdām Vĕnŭsīnā dīgnă lŭcērnā? *J.* (1, 51, scil. lucubrationibus).

Lūcēscŏ, *et qqf.* Lūcīscŏ, īs, ĕrĕ, *n. Luire.* Jāmquĕ nŏvūm tērræ stŭpĕānt lūcēscĕrĕ sōlĕm. *V.* Quūm crās lūcēscĕrĕ nōnās Dīcĭmŭs. *O. Voy.* Luceo. || Lūcēscĭt, *unip. Il fait jour.* (*Pl. Amph.* I, 3, 45; *Ter. Heaut.* III, 1, 1.)

Lūcĕtĭŭs, ĭī, *m. Surnom de Jupiter chez les Osques.* || *Nom d'homme.* Lūcĕtĭūm pōrtæ sŭbĕūntĕm. *V.*

† Lūcī, *ancien abl. de* Lux. Īn lūcī quæ pŏtĕrĭt rēs Āccĭdĕre ād spĕcĭēm. *Lr.* (IV, 236). || *Pris adv. Pendant le jour.* Tāndem ūt vĕnĭāmūs lūcī. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 7. Et *Enn.* apud *Prisc.* 724).

Lūcĭdē, *adv. Clairement.* Nē părūm vēl dīlĭgēntĕr lūcĭdēve ēxprēssĕrĭm. *T. Maur.* (*Syll.* 15). SYN. Clārē.

Lūcĭdŭs, ă, ŭm. *Clair, brillant.* Nām nĕque ĕrānt āstrōrum īgnēs, nēc lūcĭdŭs æthrā Sīdĕrĕā pŏlŭs. *V.* Ēt spīcŭlă lūcĭdă tērgēnt. *Id.* Lūcĭdĭŏr glăcĭē. *O.* SYN. Lūcēns, clārŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, etc. *Voy.* Fulgidus. || *Au fig. Clair.* Nēc fācūndĭă dēsĕrĕt hūnc, nēc lūcĭdŭs ōrdŏ. *H.* SYN. Clārŭs. || *n. pris adv. Avec éclat.* Lūcĭdŭm Fūlgēntēs ŏcŭlōs. *H.*

Lūcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une lumière.* Quārē tŏgă lībĕră dētŭr Lūcĭfĕrīs pŭĕrīs, cāndĭdĕ Bācchĕ, tŭīs. *O.* || *Qui produit le jour, lumineux.* Dēnăquĕ lūcĭfĕrōs lūnă mŏvēbăt ĕquōs. *O.* (Adde *Lucr.* V, 725). Lūcĭfĕrās āffĕrăt īllă mănūs. *Id. Voy.* Lucidus. || *Au fig. Eccl. Qui produit la lumière ou la vérité.* Quærĭtĕ lūcĭfĕrūm cœlēstī dōgmătĕ pāstŭm. *Prud.* (*Psych.* 627).

Lūcĭfĕr, ĕrī, *m. Fils de Jupiter et de l'Aurore, chargé d'atteler le char du Soleil.* || *Par ext. L'étoile du matin ou de Vénus ; le point du jour.* Jāmquĕ jŭgīs sūmmæ sūrgēbāt Lūcĭfĕr Īdæ. *V.* Ēt vĭgĭl Ēōīs Lūcĭfĕr ēxĭt ăquīs. *O.* Dūm rŏtă Lūcĭfĕrī prōvŏcĕt ōrtă dĭēm. *Tib.* (I, 9, 62). SYN. Phōsphŏrŭs, Ēōŭs, *par ext.* aūrōră, dĭēs, lūx. PPH. Lūcĭfĕrī stēllă, sīdŭs, āstrŭm. *Voy.* Mane. || *Au fig. Jour, journée.* Vēntūrūm paūcīs mē tĭbĭ lūcĭfĕrīs. *Pp.* (II, 19, 28). || *Eccl. Lucifer, le chef des démons.* Nām quum īlle ēxcēlsō dējēctŭs Lūcĭfĕr āxĕ. *Prosp.* (*Provid. Dei,* 523).

† Lūcĭflŭŭs, ă, ŭm. *D'où découle la lumière, et au fig.* Āst ŭbĭ lūcĭflŭūm rĕddĕt sōl tērtĭŭs ōrtŭm. *Juvc.* (III, 294). Lūcĭflŭō sānctæ sērmōnĕ sălūtĭs. *Id.* (IV, 121).

† Lūcĭfŭgāx, ācĭs. *Comme le suiv.* Nŏctŭă lūcĭfŭgāx cūcŭbăt īn tĕnĕbrīs. (*Auct. Phil.* 40. Sic melius, ut conj. *Wernsd.*, qui tamen retinet vulgatam *lucifuga.*)

Lūcĭfŭgŭs, ă, ŭm. *Qui fuit le jour.* Lūcĭfŭgīs cōngēstă cŭbĭlĭă blāttīs. *V.* Squālēt lūcĭfŭgīs īnsŭlă plēnă vĭrīs. *Rutil.* (1, 440. Et *Lucil.* ap. *Non.* 1, 67).

Lūcīlĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 237, sed non legitima quantitate Lūcīlĭānŭs.)

Lūcīlĭŭs, ĭī, *m.* (Λουκίλλιος). *Lucilius, poëte satirique de Rome.* Hīnc ōmnīs pēndĕt Lūcīlĭŭs, hōscĕ sĕcūtŭs. *H.* Aūdĕmŭs sătĭrās, Lūcīlĭŭs ēssĕ lăbōrās. *M.* (XII, 96). Ēnsĕ vĕlŭt strīctō quŏtĭēs Lūcīlĭŭs ārdēns Īnfrĕmŭĭt, rŭbĕt aūdĭtŏr, etc. *J.* (1, 165. Adde *Pers.* 1, 114; *Hor.* passim). PPH. Aūrūncæ ălūmnŭs. *J.*

Lūcīllă, æ, *f.*, *et* Lūcīllŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* (*Anthol.* II, p. 51; *Rutil.* 1, 599.)

Lūcīnă, æ, *f. Nom de la Lune ou de Diane.* Tū nōbīs lūcĕm, Lūcīnă, dĕdĭstī. *O. Voy.* Diana. || *Lucine, Junon ou Diane, présidant aux accouchements.* Pārcĕ, prĕcŏr, grăvĭdīs, făcĭlīs Lūcīnă, pŭēllīs. *O.* Sīvĕ tū Lūcīnă prŏbās vŏcārī (de Diana). *H.* Jūnō Lūcīnă, fĕr ŏpĕm. *Ter.* (*And.* III, 1, 15. Ubi *Donat.* Cf. *Macr.* 7, 16; *Cic. N. D.* 2, 27. Et *Gloss. Placidi*: « *Lucinam* alii Junonem, alii Dianam dicunt, quæ parientibus præest. ») SYN. Īlīthyīă. PPH. Dīvă pŏtēns ŭtĕrī. *O.* Tū Lūcīnă dŏlēntĭbŭs Jūnō dīctă pŭērpĕrīs. *Cat.* (34, 13). Rītĕ mātūrōs ăpĕrīrĕ pārtūs Lēnĭs Īlīthyīă. *H.* Dī cōnjŭgālēs, tūquĕ gĕnĭālīs tŏrī, Lūcīnă, cūstōs. *Sen.* || *Au fig. Enfantement.* Prīmōs Lūcīnæ ēxpērtă lăbōrēs. *V.* Ætās Lūcīnăm (pati). *Id.*

† Lūcīnŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la naissance.* Ēt quī Lūcīnās trĭbŭō nāscēntĭbŭs hōrās. *Prud.* (*Sym.* II, 222).

Lūcĭŏlă, æ, *f.*, *et* Lūcĭŏlŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* (*Anthol.* II, p. 59; *Auson. Prof.* 3, 1.)

† Lūcĭpărēns, tĭs, *m. f. Qui engendre le jour.* Lūcĭpărēns nōx. *Avien.* (*Arat.* 853).

† Lūcĭsătŏr, ōrĭs, *m. Père de la lumière.* Ō crŭcĭfĕr, bŏnĕ lūcĭsătŏr. *Prud.* (*Cath.* 3, 1).

Lūcīscŏ. *Voy.* Lucesco.

Lūcĭŭs, ĭī, *m. Brochet.* Lūcĭŭs ōbscūrās ŭlvā cœnōquĕ lăcūnās Ōbsĭdĕt. *Aus.* (*Mos.* 122). || *Lucius, prénom romain.* Lūcī, glōrĭă tēmpŏrūm tŭōrŭm. *M.* (IV, 55. Et *Catal. Virg.* 5, 35).

Lūcmŏ. *Voy.* Lucumo.

Lŭcrātŭs, ă, ŭm. *Qui a gagné.* Pȳthĭās ēmūnctō lūcrātă Sĭmōnĕ tălēntŭm. *H.*

Lŭcrētĭă, æ, *f.* (Λουκρητία). *Lucrèce, épouse de Tarquin Collatin. Ayant subi les violences du fils de Tarquin le Superbe, elle ne voulut pas survivre à son déshonneur.* Ēt grăvĭs īncūmbēns cāstō Lŭcrētĭă fērrō. *Cl.* (*L. Seren.* 153). Īndĕ cĭtō pāssū pĕtĭtŭr Lŭcrētĭă, cūjŭs. *O.* (Cf. *Fast.* II, 741 sq.). EP. Cāstă, pŭdīcă, ănĭmōsă, fōrtĭs, gĕnĕrōsă. || *Au fig.* Ērŭbŭĭt, pŏsŭĭtquĕ mĕūm Lŭcrētĭă lībrŭm. *M.* (XI, 17).

Lŭcrētĭlĭs, ĭs, *m. Lucrétile, montagne du pays des Sabins.* Vēlōx āmœnūm sæpĕ Lŭcrētĭlĕm Mūtăt Lȳcæō Faūnŭs. *H.*

Lŭcrētĭŭs, ĭī, *m.* 1. *Romain, père de Lucrèce* (Lucretia). Māctātă tŭā mĭsĕrāndă mănū Nātă Lŭcrētī. *Sen.* (*Oct.* 301). || *Ordint. Lucrèce, célèbre poëte latin.* Cārmĭnă sūblīmīs tūnc sūnt pĕrĭtūră Lŭcrētī. *O.* Ēt dōctī fŭrŏr ārdŭŭs Lŭcrētī. *St.* Nōn Lūcīlĭŭs hīc, Lŭcrētĭŭsque ēst. *Sid.* (9, 266. Primam produci nusquam video).

Lŭcrĭfăcĭŏ. *Voy.* Lucrum.

† Lŭcrĭfĭcābĭlĭs, ĕ, *et* Lŭcrĭfĭcŭs, ă, ŭm, *arch. Avantageux.* Næ hīc tĭbĭ dĭēs īllūxĭt lŭcrĭfĭcābĭlĭs. *Pl.* (*Pers.* IV, 7, 2. *Ib.* 3, 47, lucrifica).

Lŭcrĭfŭgă, æ, *m. f. Qui fuit le gain.* Quum hōs hūc ădĭgĭt lŭcrĭfŭgās. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 33).

Lŭcrīnŭs *et* Lūcrīnŭs, ī, *m.* (*s.-ent.* lacus). *Le lac Lucrin, entre Pouzzoles et Baia.* Quĭd mĕmŏrĕm pōrtūs, Lūcrīnōque āddĭtă claūstră? *V.* Dūm nōs blāndă tĕnēnt lāscīvī stāgnă Lŭcrīnī. *M.* (IV, 57. Qui ubique primam corripit). || — ŭs, ă, ŭm. *Du Lucrin.* Ōstrĕă tū sūmīs stāgnō sătŭrātă Lŭcrīnŏ. *M.* (III, 60). Pārvŭlă Lūcrīnā cȳmbă mŏrētŭr ăquā. *Pp.* (I, 11, 10). Ēt Lūcrīnă Vĕnŭs. *St.* || *Subst. n.* (*s.-ent.* ostreum). *Huîtres du lac Lucrin.* Ēt hērēs Vīs scrībī prōptēr quīnquĕ lŭcrīnă: vălĕ. *M.* (XII, 48. *Id.* VI, 11). Vīxī lūcrīnīs, pōtāvī sæpĕ fălērnŭm. *Inscr.* (apud *Momms.*, *I. N.* p. 164)

† Lŭcrĭpĕtă, æ, *m. f. Avide de gain.* Lŭcrĭpĕtă fœnŭs fœnĕrātŏr pŏstŭlăt. (*Argum. Pl. Most.* 6.)

Lŭcrŏr *et* Lūcrŏr, ārĭs, ārī, *d. Gagner, faire du profit.* Lūxŭrĭæquĕ părĕnt cædĕm, mŏrtēsquĕ lŭcrēntŭr. *Manil.* (IV, 186). Hīs nōs lŭcrāmŭr quæstĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 2, 53). Īllĕ dărĕt, quōnam ūsquĕ mŏrām lūcrābĕrĕ fātī? *St.* Lābēntĭs mēntēm frātĕr lūcrābĕrĕ frātrĭs. *Juvc.* (III, 424). PPH. Lŭcrī făcĭŏ. Lŭcrŭm, quæstŭm făcĭŏ. Lŭcrō āppōnŏ. PHR. Īn lŭcrō, quæ dătŭr, hōră mĭhi ēst. *O.* Ēt făcĭĕt lūcrūm bĭblĭŏpōlă Trȳphōn. *M.*

Lŭcrōsŭs, ă, ŭm. *Lucratif, avantageux.* Cūr mĭhĭ sīt dāmnō, tĭbĭ sīt lūcrōsă vŏlūptās? *O.* Quæ vōbīs lūcrōsă lĭbīdŏ vĭdētŭr. *Aus.* (*Epigr.* 90, 5).

Lŭcrŭm *ou* Lūcrŭm, ī, *n.*, *et* Lŭcră, ōrŭm, *pl. Gain.* Quæ pĭĕtās! quām vīlĕ lŭcrŭm! quæ cūră pŭdōrĭs? *St.* Āttrĭbŭĭt văriōs quæstŭs, ārtēmquĕ lŭcrōrŭm. *Manil.* (IV, 166). Īră sŭbĭt, dēfōrmĕ mălŭm, lūcrīquĕ cŭpīdŏ. *O.* Lūcră pĕtēns, hăbĭlī taūrōs ādjūngĭt ărātrō. *Tib.* (I, 9, 7). SYN. Quæstŭs. EP Īngēns, māgnŭm, dūlcĕ, ŏptātŭm; fœdŭm, tūrpĕ, pŭdēndŭm. || *Au fig. Profit, avantage.* Dīscĭdĭŭm nōn ēst hōc, Prŏcŭlēiă, lŭcrum ēst. *M.* (X, 41). Lūcră mŏræ. *St.* SYN. Cōmmŏdŭm, ēmŏlŭmēntŭm, quæstŭs. || Lŭcrī făcĭŏ, *ou* fīŏ. *Mettre ou Être mis à profit.* Tȳrĭās cŏlŏrĭs ŏptĭmī; lŭcrī fēcĭt. *M.* (VIII, 10). Lĭbĭtīnă nē quid dē tŭō făcĭăt lŭcrī. *Ph.* Quīn tu ārrhăbōnēm dīcĭs? ān făcĭŏ lŭcrī? *Pl.* (*Truc.* III, 2, 22). Nūnc fūrtīvă lŭcrī fĭĕrī bōmbȳcĭnă pōssūnt. *M.* (XI, 51). || Lŭcrō sŭm. *Être un gain.* Īn lŭcrō, quæ dătŭr, hōră mĭhi ēst. *O.* (Et *Pl. Merc.* III, 2, 9). *Voy.* Prosum. || Lŭcrō āppōnŏ, Īn lŭcrō dēpŭtŏ. *Mettre à profit, regarder comme un profit.* Quēm fōrs dĭērŭm cūmquĕ dăbĭt, lŭcrō Āppōnĕ. *H.* Ōmne īd dēpŭtābo ēsse īn lŭcrō. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 21). *Voy.* Lucror, Utor. || *Amour du gain, avarice.* Prōh lūcrī pāllĭdă tābēs! *L.* Īmpĭūs lūcrī fŭrŏr. *Sen.* (*Hip.* 540). Cōntāgĭă lūcrī. *H.* Ōb lŭcrŭm Dēmērsa ēxĭtĭō (domus). *Id. Voy.* Avaritia. || *Or, richesses* Ōmnĕ lŭcrŭm tĕnĕbrīs āltă prĕmēbăt hŭmŭs. *O.* || † *arch. m.* Ūndĕ tū pĕrgrāndĕm lūcrŭm făcĭās. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 23. Sic diserte *Non.* 3, 119. Vulgo tamen *pergrande* apud *Plaut.*).

Lūctă, æ, *f. Lutte, exercice de la lutte.* Nē quĭs cĕrtāmĭnĕ lūctæ Phēgēă, nēc cūrsū tē, Lȳcĕ, prætĕrĕăt. *Aus.* (*Epig.* 93). Ūnctās Tȳndărĭdĭs dĭcāssĕ lūctās. *Sid.* (9, 184). SYN. Pălæstră, gȳmnăs, cĕrtāmĕn, pūgnă. *Voy.* Palæstra.

Lūctāmĕn, ĭnĭs, *n. Action de lutter.* Prīmŭs fūlmĭnĕŭm lēntō lūctāmĭnĕ Pœnŭm Cōmprēssĭt Făbĭŭs. *Cl.* Hŏstēs Dīffĭcĭlī vīncēs lūctāmĭnĕ. *P. Nol.* (9, 60). *Voy.* Certamen. || *Effort.* Sēquĕ tŏrĭs mĭsĕrō lūctāmĭnĕ trūncī Dēvŏlvūnt. *V. Fl.* Stĕrnĕrĕt æquŏr ăquĭs, rēmo ŭt lūctāmĕn ăbēssĕt. *V. Voy.* Nisus.

Lūctāns, tĭs. *Qui lutte.* Lūctāntēs vēntōs tēmpēstātēsquĕ sŏnōrās. *V.* SYN. Cĕrtāns, pūgnāns, dīscŏrs, īnfēnsŭs, ŏppŏsĭtŭs. || *Qui fait effort pour résister.* Lūctāntĭă lūmĭnă sōmnŭs Cōmpŏsŭĭt. *Sil.* Ōscŭlă lūctāntĭă. *O.* SYN. Rĕlūctāns, ŏblūctāns.

Lūctātŏr, ōrĭs, *m. Lutteur.* Ŭt jăcĕt Āŏnĭō lūctātŏr ăb hŏspĭtĕ fūsŭs. (*Ibis*, 393.) Pĕdĕs cāptāt prīmŭm; lūctātŏr dŏlōsŭs. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 6). Lūctātŏr aūdāx āngĕlī. *Prud.* (*Cath.* 2, 74). Taūrŭs, cĕrvă, gĭgās, hŏspēs, lūctātŏr, Ămāzōn. *Sid.* (13, 11). SYN. Āthlētă, pălæstrītă.

Lūctātŭs, ă, ŭm. *Qui a lutté ou fait un effort.* Lūctātæquĕ dĭū tĕnĕbrīs. *St.*

† Lūctī, *ancien gén. de* Luctus. Lūctī pœnĭtĕt. *Att.* (apud *Non.* 8, 17. *Id.* ibid.)

Lūctĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Triste, funeste.* Hīc vūltŭr, īllĭc lūctĭfĕr būbō gĕmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 687). Lūctĭfĕr ānnŭs. *V. Fl. Voy.* Infaustus, Funestus.

† Lūctĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Accablé de douleur.* Āntĭŏpa ærūmnīs cōr lūctĭfĭcābĭlĕ fūltă. *Pacuv.* (citante *Pers* 1, 78).

Lūctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui cause le deuil, funeste.* Lūctĭfĭcam Āllēctō dīrārum ăb sēdĕ sŏrōrŭm. *V.* Lūctĭfĭcŭs Tītān. *L.* Lūctĭfĭcŭs aūstĕr. *Sen.* Lūctĭfĭcŭs clāngŏr. *St. Voy.* Funestus. || *n. pris adv.* Lūctĭfĭcŭm clāngēntĕ tŭbā. *V. Fl.*

Lūctĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son triste.* Ēt gĕmĭtu, ēt lăcrĭmīs, ēt lūctĭsŏnō mūgītū. *O.*

† Lūctŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Dīcītquĕ sēse īlli ānnŭlŭm, dūm lūctāt, dētrāxīssĕ. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 31. Adde *Enn.* et *Pl.* ap. *Non.* 7, 6 et 31).

Lūctŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Lutter, s'exercer à la lutte.* Cōntēndūnt lūdo, ēt fūlvā lūctāntŭr ărēnā. *V.* Ĭbī cūrsū, lūctāndŏ, hāstā, dīscō, pŭgĭlātū, pīlā, Sălĭēndō sēse ēxĕrcēbānt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 24). *Voy.* Palæstra. || *Combattre.* Īntĕr se ādvērsīs lūctāntŭr cōrnĭbŭs hœdī. *V.* SYN. Cĕrtŏ, dĕcĕrtŏ, cōntēndŏ, cōllūctŏr. || *Au fig.* Pĕr ārtēm Crūdō lūctārī pĕlăgō. *Sil.* Quāmvīs vĭrĭdī lūctētŭr rōbŏrĕ (ignis). *L.* Lūctāndum īn tūrbā. *H.* Rēmīs ăd ŏpēm lūctārĕ fĕrēndăm. *O.* || *S'efforcer de.* Lūctāntŭr frūstrā răbĭdī mūgīrĕ jŭvēncī. *Sil.* Īnfrāctā lūctātŭr ărūndĭnĕ tēlŭm Ērĭpĕrĕ. *V. Voy.* Conor.

Lūctŭōsŭs, ă, ŭm. *Qui cause du deuil, funeste.* Mēdŭs īnfēstĭs sĭbĭ lūctŭōsŭs Dīssĭdĕt ārmīs. *H. Voy.* Funestus. || *Déplorable.* Hēspĕrĭæ mălă lūctŭōsæ. *H.* Dē lūctŭōsā mōrtĕ Nātālĭs mĕī. *P. Nol.* (28, 137).

Lūctŭs, ūs, *m. Douleur, chagrin.* Ănĭmōsă phălānx, āccēnsāquĕ lūctū. *V.* Īllām īncēndēntēm lūctūs. *Id.* Quæ sōlă lĕvābās Mātērnōs lūctūs. *O.* Dātque ănĭmum īn lūctūs, ēt lūctĭbŭs ādjĭcĭt īrām. *Id.* SYN. Dŏlŏr, mœrŏr, dēsīdĕrĭŭm, cūră, āngŏr, ægrĭtūdŏ. EP. Ægĕr, ăcērbŭs, ămārŭs, trīstĭs, mœstŭs, flēbĭlĭs, mĭsĕr, lōngŭs; ĭnērs, īgnāvŭs, mŭlĭēbrĭs. *Voy.* Dolor, Cura. || *Expression de douleur, lamentation.* Dīvērso īntĕrĕā mīscēntŭr mœnĭă lūctū. *V.* Ĭtĕrūm mātērnās īmpŭlĭt aūrēs Lūctŭs Ărīstæī. *Id.* Ēt nūllī cōgnĭtŭs ævō Lūctŭs ĕrăt. *L.* SYN. Flētŭs, gĕmĭtŭs, quēstŭs, lāmēntă, etc. *Voy.* Lamentum, Lacrimo. || *Deuil, vêtement de deuil, funérailles.* Lūctŭs ŭt īn Drūsō pūblĭcŭs īllĕ fŭĭt. (*Ad Liv.* 68.) Nōn ēst cōnvĕnĭēns lūctĭbŭs īllĕ cŏlŏr (purpura). *O.* Pĕr cŏăcērvātōs pĕrĕăt dŏmŭs īmpĭă lūctūs. *Id. Voy.* Funus. || *Objet de douleur.* Tū nōn īnvēntă rĕpērtă Lūctŭs ĕrās lĕvĭŏr. *O.* || *Sujet de douleur, chose triste.* Nūntĭă nām lūctūs mĭhĭ nūpĕr ĕpīstŏlă vēnĭt. *O.* || *Divinité infernale.* Lūctŭs ĕt ūltrīcēs pŏsŭĕrĕ cŭbīlĭă Cūræ. *V.* (Et *Ov. Met.* IV, 483; *Stat. Th.* III, 126).

† Lūcū, *arch. pour* Luce. Cūm prīmō lūcu ībo hīnc. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 55. Ubi *Donat.*).

Lūcŭbrāns, tĭs. *Veillant.* SYN. Vĭgĭlāns. || † Lūcŭbrāns. Caūsĭdĭcŭs paūpĕr mĕdĭā sŭb nōctĕ lūcūbrāns. (*Anthol.* I, p. 627.)

Lūcŭbrātŭs, ă, ŭm. *Passé en veillant, fait en veillant.* Hæc dăt nōctūrnīs nōx lūcūbrātă cămēnīs. *M.* (IV, 90. Alii *Avieno* tribuunt, et quidem rectius : cf. *Anthol.* I, p. 497).

Lūcŭbrŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Travailler ou fair[e] à la lumière, veiller.* Nāmquĕ lūcūbrāvĕrăt, Ēt ūs[-]que īn sērŭm vĭgĭlĭās pērdūxĕrăt. *Ph.* (*Fab. no[v].* 14, 14). SYN. Ēlūcŭbrŏ, vĭgĭlŏ.

Lūcŭlēntē, *adv. D'une manière claire, brillante, magnifique.* Ŭt hūnc dĭēm Lūcŭlēnte hăbĕāmŭs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 54. *Id. Merc.* II, 3, 88). Mĕă līnguă Chrīstŭm lūcŭlēntĕ dīssĕrĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 22). SYN. Clārĕ, māgnĭfĭcĕ

† Lūcŭlentĭtās, ātĭs, *f.* *Éclat, magnificence.* (*Laber.* et *Cæcil.* apud *Non.* 2, 510.)

Lūcŭlentŭs, ă, ŭm. *Clair, net, brillant, beau.* Nēc dīctāt mĭhĭ lūcŭlentŭs Āttўs. *M.* (II, 86). Ēt quĭdem hērclĕ fōrmā lūcŭlentā. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 12). Vīn' tū făcĭnŭs lūcŭlentum īnspĭcĕrĕ? *Pl.* (*Men.* I, 2, 32). Ŏpēs cădūcæ, lūcŭlentă prædĭă. *Eugen.* (ed. *Sirm.* p. 10). SYN. Clārŭs, splēndĭdŭs, pūlchĕr, dĕcōrŭs. || *Heureux.* Mi hūnc dĭēm dĕdīstĭs lūcŭlentŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 5). SYN. Pūlchĕr.

Lūcūllānŭs, ă, ŭm. *De Lucullus.* Nēc Lūcūllānīs sīc hæc frĕtă cīnctă cărīnīs. *Sid.* (2, 511).

Lūcūllŭs, ī, *m.* *Lucullus, romain célèbre par ses victoires sur Mithridate et par ses richesses.* Chlămўdēs Lūcūllŭs, ŭt āiūnt, Sī pōssĕt cēntūm scēnæ præbērĕ rŏgātŭs. *H.* Lūcūllī mīlĕs. *Id.* Cōnsŭlĕ Lūcūllūm; tăcĕō jām Cўclădăs ōmnēs. *Sid.* (2, 460).

Lŭcŭmō, *et sync.* Lūcmō, ōnĭs, *m.* *Lucumon, chef suprême de chacune des douze peuplades Étrusques.* Prīmă gălērītŭs pŏsŭīt prætōrĭă Lūcmō. *Pp.* (IV, 1, 29). Āntĭcĭpēsquĕ tŭō Sāmĭī Lŭcŭmōnĭs ăcūmĕn. *Aus.* (*Epist.* 4, 70).

? Lŭcŭmōnĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'un chef Étrusque qui secourut Romulus contre les Sabins.* Tēmpŏrĕ quō sŏcĭīs vēnĭt Lŭcŭmōnĭŭs ārmīs. *Pp.* (IV, 2, 51. Alii aliter).

Lŭcūncŭlŭs, ī, *m.*, *et* Lŭcūns, tĭs, *f.* *Sorte de pâtisserie.* Mōllēs cāsĕŏlī, lŭcūncŭlīquĕ. *St.* (*Silv.* I, 6, 17. Alii non bene, *lagunculi*). Pānĭs, pēmmă, lŭcūns, cĭbŭ' quī pūrīssĭmŭ' mūlto ēst. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 483. Et ibid. *Afran.* Cf. *Fest.* Etiam *Gloss. Philox.* Lucunculus, τηγανίτης).

Lūcŭs, ī, *m.* *Bosquet sacré qui entourait les temples.* Lūcŭs ĭn ūrbĕ fŭĭt mĕdĭā. *V.* Ēt nĕmŏra īn dŏmĭbŭs săcrōs ĭmĭtāntĭă lūcōs. *Tib.* (III, 3, 15). Vīrtūtēm vērbă pŭtēs, ŭt Lūcūm līgnă. *H.* EP. Săcĕr, sānctŭs, vĕrēndŭs. PPH. Săcrūm *ou* sānctūm nĕmŭs. Lūcī mājēstās, rĕlĭgĭō, hōrrŏr || *En gén.* *Bois, forêt.* Aūt quōs ōcĕănō prŏpĭŏr gĕrĭt Īndĭă lūcōs. *V.* Lūcīs hăbĭtāmŭs ŏpācīs. Ālto īn lūcō quūm fōrtĕ cătērvæ Cōnsēdēre ăvĭūm. *Id.* *Voy.* Silva. || † *Bois travaillé.* (*Pl.* ap. *Charis.* 179.)

Lūdĭă, æ, *f.* *Danseuse.* Hērmēs, cūră lăbōrquĕ lūdĭārūm. *M.* (V, 24). Quæ lūdĭă sūmpsĕrĭt ūnquăm Hōs hăbĭtŭs? *J.* (6, 265). Hōc plaūdūnt grĕgĕ lūdĭæ tŭmēntēs. *St.* (*Silv.* I, 6, 70).

Lūdĭbrĭŭm *et* Lūdībrĭŭm, ĭī, *n.* *Jouet.* Prōcŭlcāre, āc lūdĭbrĭō sĭbi hăbērĕ vĭdētŭr. *Lr.* (V, 1234). Lūdībrĭūm pĕlăgī vēntō jāctātŭr ĕt ūndā. *Cl.* Nē tŭrbātă vŏlēnt răpĭdīs lūdĭbrĭă vēntīs. *V.* Quĭd tē vānă jŭvānt mĭsĕræ lūdībrĭă chārtæ? *M.* (X, 4). SYN. Lūdŭs, jŏcŭs.

Lūdĭbūndŭs, ă, ŭm. *Qui se joue, qui plaisante.* Si hāc īncēssī lūdĭbūndŭs, plaūdūnt pārtĭm. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 30). Hæc lūdĭbūndŭs dīxĕrāt. *Prud.* (*Peri.* 2, 408. Et *Poet.* ap. *Cic. de Orat.* 3, 38). SYN. Lūdēns, jŏcāns.

Lūdĭcĕr *ou* Lūdĭcrŭs, ă, ŭm. *De jeu, de divertissement.* Vălĕāt rēs lūdĭcră. *H.* SYN. Jŏcōsŭs, fēstīvŭs, jŏcŭlārĭs, lūsōrĭŭs. || *En partic.* *De spectacles ou jeux publics.* Nĕquĕ ĕnĭm lĕvĭa aūt lūdĭcră pĕtūntŭr Præmĭă. *V.* Căpe hōc dĕcōrūm lūdĭcrī cērtāmĭnĭs. *Sen.* (*Ag.* 935). || *Qqf.* *De comédien, d'histrion.* Cōntĭnŭō mĕūm cōr cœpĭt ārtēm făcĕrĕ lūdĭcrăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 3, 3).|| Lūdĭcrŭm, ī, *n.* *Spectacles, jeux publics.* Lūdĭcră quĭd, plaūsŭs, ĕt ămīcī dōnă Quĭrītĭs? *H.* (*Gloss. Placid.* Ludicrum, *spectaculum, ludibrium*). || *Plaisir, jeu, amusement.* Quōs Hămādrўădēs dĕæ Lūdĭcrūm sĭbĭ rōscĭdō Nūtrĭūnt hūmōrĕ. *Cat.* (6, 21). Nūnc ĭtăque ĕt vērsūs ĕt cētĕră lūdĭcră pōnō *H.* Nūnc nēmō tēntăt lūdĭcrŭm. *Prud.* (*Cath.* 2, 34). SYN. Gaūdĭŭm, vŏlŭptās, lūdŭs, ōblēctāmĕn.

Lūdĭcrē, *adv.* *En jouant.* Pārs lūdĭcrē jāctānt sāx īntēr sē lĭcĭtāntŭr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 505. Plerique leg. *ludicra.* Sed res in incerto est).

† Lūdĭfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Ludifico. (*Pl. Epid.* V, 2, 41.)

† Lūdĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Divertissant, amusant.* Fīūnt lūdī lūdĭfĭcābĭlēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 3).

Lūdĭfĭcātŏr, ōrĭs, *m.* *Trompeur.* Ĕgo īllum ānte ædēs præstōlābŏr lūdĭfĭcātōrēm mĕūm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 18).

Lūdĭfĭcātŭs, ă, ŭm. 1. (*de* Ludifico). *Joué, trompé.* Hĕrŭm... lūsī lĕpĭde! ŭt lūdĭfĭcātŭs ēst! *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 3). Cōmmēntīsquĕ sŭīs lūdĭfĭcātă rŭĭt. *Prosp.* (*Epig.* 65, 14). || 2. (*De* Ludificor). *Qui a trompé.* Hīc ăvĭdūm pūgnæ... lĕvĭbŭs flēxō pēr dēvĭă gўrīs Lūdĭfĭcātŭs ĕquō. *Sil.* (VII, 643).

Lūdĭfĭcō, ās, ārĕ. *Jouer qqn, tromper.* Quō pāctō tuūs tē sērvŭs lūdĭfĭcāvĕrĭt. *Pl.* (*Most.* V, 2, 29). Quem ōmnēs... lūdĭfĭcānt, ŭt lŭbĕt. *Id.* (*Amph.* IV, 3, 13). Pērjūrūm Lăpĭthām Jūnōnĭă lūdĭfĭcāt nūbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 4). *Voy.* Decipio.

Lūdĭfĭcŏr, ārĭs, ārī, *pass.* *Être trompé.* Ŭt pŭĕrōrum ætās īmprōvĭdā lūdĭfĭcētŭr. *Lr.* (I, 938). Quŏt ămāns ēxēmplīs lūdĭfĭcētŭr. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 5). || 2. *Dép.* *Tromper.* De hōc lēnōnĕ, quī me ămāntēm lūdĭfĭcātūr tāmdĭū. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 45. *Id. Most.* V, 2, 26; *Ter. Eun.* IV, 3, 3).

Lūdīmăgīstĕr. *Voy.* Ludus.

Lūdĭō, ōnĭs, *m.* *Comme le suiv*

Lūdĭŭs, ĭī, *m.* *Danseur, histrion.* Lūdĭŭs æquātām tēr pĕdĕ pūlsāt hŭmŭm. *O.* Fītĕ caūsā mĕā lūdĭī bārbărī. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 63). SYN. Lūdĭō, sāltātŏr. || *Nom d'un peintre.* (Apud *Plin.* 35, 37.)

Lūdō, ĭs, lūsī, lūsūm, lūdĕrĕ, *n.* *Jouer.* Lūdĕrĕ quī nēscĭt, cāmpēstrĭbŭs ăbstĭnĕt ārmīs. *H.* Lūsum ĭt Mæcēnās. *Id.* SYN. Cōllūdō. PPH. Lūdō văcō, īndūlgĕō; tēmpŭs trăhō, dūcō, īnsūmō, trānsĭgō, fāllō. Lūdō tēmpŭs dō. Lūdō dĭēm *ou* nōctēm dūcō. Nōctī lūdūm æquō. Īn lūcēm lūdūm prōdūcō, prōtrăhō, fĕrō. PHR. Ōtĭă pēr vărĭōs ēxērcēnt dūlcĭă lūsūs. *Manil.* || *Folâtrer, se jouer, bondir.* Ūbĕră cīrcūm Lūdĕrĕ pēndēntēs pŭĕrōs. *V.* Lūdūntquĕ pēr ūndās (delphines). *Id.* Lūdĭt hērbōsō pĕcŭs ōmnĕ cāmpō. *H.* SYN. Ēxsūltō, lāscīvĭō. || *n. et act.* *Jouer à un jeu; se livrer au délassement de la musique, de la poésie, etc.* Lūdĕrĕ pār īmpār. *H.* Sī lūdĭtŭr ālĕā pērnōx. *J.* (8, 10). Lūdum īnsōlēntēm lūdĕrĕ pērtĭnāx. *H.* Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō pērmīsĭt ăgrēstī. *V.* Cārmĭnă quī lūsī pāstōrūm. Vērsĭbŭs īncōmptīs lūdūnt. *Id.* Fēstă cŏrōnātŭs lūdēt cōnvīvĭă mīlĕs. *M.* (VII, 8). Scrībēns vērsĭcŭlōs ŭtērquĕ nōstrūm Lūdēbāt nŭmĕrō mŏdo hōc, mŏdo īllō. *Cat.* (50, 4). || *Se moquer de, abuser.* Vānā spē lūsĭt ămāntēm. *V.* Nātūm tū quŏquĕ fālsīs Lūdĭs ĭmāgĭnĭbŭs? *Id.* Lūdam hŏmĭnēm prŏbē. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 51). SYN. Dēlūdō, fāllō, etc. *Voy.* Decipio. || — ŏpĕrăm. *Perdre son temps, sa peine.* (*Pl. Capt.* II, 2, 94.) || *Imiter par le dessin.* Dōctă mănŭs... Lūsĕrăt ē mĭnĭō rūssĕōlām sănĭēm. *Prud.* (*Peri.* 11, 130).

Lŭdŏvīcŭs *ou* Lŏdŏīcŭs, ī, *et* Lŭdŏīx *ou* Lŏdŏīx, īcĭs, *m.* (*formes adoucies des primitifs* Chlodovechus, Hludowicus *et* Hludoich). *Clovis ou Louis, nom germanique, devenu commun en Europe.* Hīc cŭbăt ætērnī Lŭdŏvīcŭs cæsăr hŏnōrĭs. (*Anthol.* I, p. 331.) Stēnt Kărŏlŭs Lŭdŏīxquĕ sĭmŭl, quōrum ūnŭs ĕphēbŭs. *Theodulph.* (III, 1. In his barbaram scripturam lævigavi).

Lūdŭs, ī, *m.* *Jeu; en partic.* *Jeu de hasard.* Lūdŭs ĕnīm gĕnŭĭt trĕpĭdūm cērtāmĕn ĕt īrās. *H*

Æquāssĕt nōctī lūdum, īn lūcēmquĕ tŭlīssĕt. *V.* SYN. Lūsŭs, *qqf.* ālĕă. EP. Fēstīvŭs, fēstŭs, grātŭs, jūcūndŭs, jŏcōsŭs, lætŭs, hĭlărĭs, blāndŭs; āncĕps, dŭbĭŭs, fāllāx, vĕtĭtŭs. || *Au plur. Jeux, divertissements publics.* Īnstĭtŭīt săcrōs cĕlĕbrī cērtāmĭnĕ lūdōs. *O.* Ēt tŭbă cōmmīssōs mĕdĭō cănĭt āggĕrĕ lūdōs. *V.* Quīdām făctūrūs dīvĕs lūdōs nōbĭlēs. *Ph.* Mōrtālēs mūlti ŭt ăd lūdōs cōnvēnĕrānt. *Pl.* (*Men. prolog.* 30). SYN. Spēctācŭlă, lūdĭcrŭm. EP. Sōlēnnēs, fēstī, săcrī. PHR. Lūdīs dĭēm cĕlĕbrŏ. Sōlēnnĭă lūdīs ēxsĕquŏr. || *Jeu, récréation, divertissement.* Quĭs ēst nām lūdŭs ĭn ūndīs? *V.* Tēxūntquĕ fŭgās ēt prœlĭă lūdō. Lūdō bēllī sĭmŭlācră cĭēbăt. *Id.* SYN. Lūsŭs. || *Plaisanteries, bagatelles.* Pōsthăbŭī tămĕn īllōrūm mĕă sērĭă lūdō. *V.* Āmōtō quærāmŭs sērĭă lūdō. *H.* SYN. Jŏcŭs, nūgæ. || *Salle d'escrime.* Dōnātūm jām rŭdĕ quærĭs, Mæcēnās, ĭtĕrum āntīquō me īnclūdĕrĕ lūdō. *H.* Hērmēs, tūrbă sŭī trĕmōrquĕ lūdī. *M.* (V, 24, 4). || *École.* Hŏdĭe īre ōccēpi īn lūdūm līttĕrārĭūm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 32). *Voy.* Schola. || Lūdī măgīstĕr *ou* Lūdīmăgīstĕr. *Maître d'école.* Quĭd tĭbĭ nōbīscum ēst, lūdī scĕlĕrātĕ măgīstĕr? *M.* (IX, 69). *Voy.* Magister.|| *Jouet, objet de risée.* Lūdūm jŏcūmquĕ dīcēs fuīsse īllum āltĕrūm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 8). SYN. Jŏcŭs, lūdĭbrĭŭm. || † Lūdōs făcĭŏ (aliquem), *arch. Jouer qqn, rendre ridicule.* Lūdōs mē făcĭtĭs, īntēllĭgŏ. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 23. *Id. Rud.* II, 5, 17). Quōs mē lūdōs rēddĕrĕt! *Ter.* (*And.* III, 1, 21). *Voy.* Ludifico. || Lūdōs fĭĕrī *ou* prævērĕ. *Devenir un objet de risée.* Dōnĭcum īpsūs sēsē lūdōs fĭĕrī sēnsĕrĭt. *Pl.* (*Pseud.* IV, 7, 72). Quōs lūdōs præbŭĕrĭs īntŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 6, 9).

Lŭēlă, æ, *f. Châtiment.* Ēst īnsīgnĭbŭs īnsīgnĭs, scĕlĕrīsquĕ lŭēlă Cārcĕr. *Lr.* (III, 1028).

Lŭēs, ĭs, *f. Maladie contagieuse, contagion.* Ārbŏrĭbŭsquĕ sătīsquĕ lŭēs, ēt lētĭfĕr ānnŭs. *V.* Āc, dūm prīmă lŭēs ūdō sūblāpsă vĕnēnō. *Id.* Dīră lŭēs quōndām Lătĭās vĭtĭāvĕrăt aūrās. *O.* SYN. Pēstĭs, cōntāgēs, cōntāgĭă. *Voy. ces mots.*|| *En gén. Fléau, ruine.* Īt tōtīs īnĭmīcă lŭēs cūm tūrbĭnĕ cāstrīs (de incendio). *Sil.* Pēllĕrĕ sævām Quōndām fātă lŭēm dĕdĕrūnt Āquĭlōnĕ crĕātīs (scil. Harpyas). *V. Fl.* Ăbŏlērĕ prŏpĕrĕ pēssĭmām fērrō lŭēm. *Sen.* (*Med.* 183). SYN. Pēstĭs, ēxĭtĭŭm.

Lūgdūnēnsĭs, ĕ. *De Lyon.* Aūt Lūgdūnēnsēm rhētōr dīctūrŭs ăd ārām. *J.* (1, 44). || — Gāllĭă, prōvīncĭă. *La Lyonnaise.* Quā Lūgdūnēnsĭs prōvīncĭă. *Aus.* (*Parent.* 4, 5).

Lūgdūnŭm, ī, *n. Lyon, ville de la Gaule Celtique, au confluent du Rhône et de la Saône.* Lūgdūnūmquĕ tŭūm, dūm prætĕrĭs, ādspĭcĕ vīctōr. *Sid.* (5, 576. *Sirm.* dat *tuam.* Poeta peccavit in v. prætĕrĭs).

Lūgēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être pleuré.* Ātque ŭtĭnām lūgēndă tĭbĭ nōn vītă, sĕd ēssĕt. *O. Voy.* Flebilis.

Lūgēns, tĭs. *Qui pleure. Voy.* Lacrimans.|| *Qui est en deuil.* Ādspĭcĕ dēmīssōs, lūgēntĭs mōrĕ, căpīllōs. *O.* || *De deuil.* Pūllō lūgēntēs vēllĕrĕ lānæ. *M.* (XIV, 157). || Lūgēntēs cāmpī, *pl. Le Champ des larmes, partie des enfers.* (*Virg. Æ.* VI, 441.)

Lūgĕō, ēs, lūxī (lūctŭm, *inus.*), lūgērĕ, *n. et act. Pleurer.* Dārdănŭs, ēt vērsīs lūgērēt Græcĭă fātīs. *V.* Frātrēm lūgēbăt ădēmptŭm. *O.* Lūgēbĕrĕ nōbīs, Lūgēbīsque ălĭōs. *Id.* Tē, jŭvĕnĭs, prīmīs lūxī dēcēptŭs ĭn ānnīs. *Aus.* (*Parent.* 9, 7). SYN. Flĕō, lăcrĭmŏ, dēflĕō, plōrŏ, etc. *Voy.* Lacrimo, Lamentor, Defleo. PHR. Lūctĭbŭs īndūlgĕō. Lūctū squālĕō, tābēscŏ. Īn lūctūm sōlvŏr *ou* mē sōlvŏ. || *Au fig.* Pŏsĭtīs tē frōndĭbŭs ārbŏr Tōnsă căpŭt lūxĭt. *O.* || *Pass. unip.* Lūgētŭr. *On pleure.* (*Cat.* 39, 5.)

Lūgŭbrĭs *et* Lūgūbrĭs, ĕ, *Lugubre, triste, déplorable.* Trōjæ rĕnāscēns ălĭtĕ lūgūbrī Fōrtūnă. *H.* Lūgūbrĕ bēllŭm. *Id.* Quūm lĭquĭdām tōllūnt lūgūbrī vōcĕ quĕrēlām. *Lr.* (IV, 547, de cycnis). SYN. Flēbĭlĭs, trīstĭs, mœstŭs, fūnĕbrĭs, lūctĭfĭcŭs, īnfaūstŭs. || *De deuil.* Mĕdĭŏcrĭtĕr vēstītām vēstĕ lūgūbrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 45). Pāllă lūgŭbrĭs. *Sen.* (*OEd.* 553). SYN. Ātĕr, pūllŭs. || Lūgŭbrĭă, ĭŭm, *n. pl. Habits de deuil.* Dā lăcrĭmās, lūgūbrĭăque īndŭĕ. *O.* Nūnquām māter lūgūbrĭă sūmpsī. *Pp.* (IV, 11, 97). *Voy.* Atratus. || *Accablé de douleur.* Lūgūbrĭs ēt āmēns (Clymene). *O.* Lūgūbrĭă pēctŏră. *Id.* Lūgŭbrēs vūltŭs. *Sen.* (*Hip.* 990). SYN. Trīstĭs, mœstŭs. || *n. pris adv.* Cŏmētæ Sānguĭnĕī lūgūbrĕ rŭbēnt. *V.* Sŏnĭtū lūgūbrĕ mĭnācī Mūlcĭbĕr īmmūgĭt. *Sil.*

† Lŭĭs, ĭs, *f. Comme* Lues. Māchĭnă, sī tērrās lŭĭs īncēntīvă fătīgăt. *Prud.* (*Ham.* 249. Adde *P. Petr. V. S. M.* I, 239).

Lŭĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. Devant expier.* Vāstātō tāndēm pœnās lŭĭtūră prŏfūndō. *Cl.* (Et *Prud. Psych.* 537).

† Lūmbĭfrāgĭŭm, ĭī, *n. L'action de casser les reins.* (*Pl. Amph.* I, 1, 298.)

Lūmbrīcŭs, ī, *m. Ver de terre.* Lūmbrīcī quŏquĕ tērrēstrēs mīscēntŭr ŏlīvō. *Ser. Sam.* (vs. 51). Pūlvīs lūmbrīcī cŏrpŏrĕ tōstō. *Id.* (vs. 247. Et *Pl. Aul.* IV, 4, 1). SYN. Vērmĭs.

Lūmbŭs, ī, *m., et ordint.* Lūmbī, ōrŭm, *pl. Reins.* Cērĕă quæ pătŭlō lūcēt fīcēdŭlă lūmbō. *M.* (XIII, 5. Sic et *Juv.* 8, 16). Māntĭcă cuī lūmbōs ŏnĕre ūlcērĕt ātque ĕquĕs ārmōs. *H.* Ōssă sŭb īncūrvīs ēxstābānt ārĭdă lūmbīs. *O.* SYN. Rēnēs, dōrsŭm.

Lūmĕn, ĭnĭs, *n. Lumière, clarté, jour.* Ēt jām prīmă nŏvō spārgēbăt lūmĭnĕ tērrās. *V.* Lūmĭnĕ cœlēstī sōlēm fūlsīssĕ sĕrēnŭm. *O.* SYN. Lūx, dĭēs, etc. *Voy* Lux. || Lūmĭnă nōctĭs *ou* nōctūrnă. *Astres.* Văgă lūmĭnă nōctĭs. *St. Voy.* Astrum. || *Lumière (artificielle).* Pĭcĕām fērt fūmĭdă lūmĕn Tædă. *V.* Pāscūntūrque īgnēs nōctūrni, ēt lūmĭnă fūndūnt. *Id.* || *Lampe, flambeau, etc.* Lūmĕn ăd ēxĭgŭūm fămŭlæ dătă pēnsă trăhēbānt. *O.* Dūm quærūnt lūmĕn, dūm cōncūrsăt fămĭlĭă. *Ph.* Ēt Trĭvĭæ lūmĭnă fērrĕ dĕæ. *Pp.* (II, 32, 10). *Voy.* Lucerna, Fax. || *Éclat.* Īllă jăcēns ăd vērba ŏcŭlōs sĭnĕ lūmĭnĕ mōvĭt. *O.* Ēt fōrmīdātō clўpĕūs Tītānă lăcēssĭt Lūmĭnĕ. *Cl.* Flāvēntĭă lūmĭnă cālthæ. *Col.* (X, 97). Lūmēnque jŭvēntæ Pūrpŭrĕūm. *V.* SYN. Fūlgŏr, nĭtŏr, etc. *Voy.* Fulgor. || *Jour, journée.* Vīx lūmĭnĕ quārtō Prōspēxi Ītălĭām. *V.* Sī tē sĕcūndō lūmĭne hīc ŏffēndĕrŏ. *Enn.* (apud *Cic. Rabir. Post.* 11). *Voy.* Dies. || *OEil (surtout au plur.).* Tālĭă dīcēntēm jāmdūdūm lūmĭnĕ tōrvō Spēctăt. *O.* Ārsērĕ cŏrūscæ Lūmĭnĭbūs flāmmæ. *V.* Cōmpōnĕrĕ lūmĭnă dēxtrā. *V. Fl. Voy.* Oculus. || *Qqf Jours, fentes.* Tĕnŭēs sŭbĭērĕ lătēntĭă cēræ Lūmĭnă. *V. Fl.* SYN. Rīmă. || *Vie.* Lūmĭne ădēmpto ănĭmām mŏrĭbūndō cōrpŏrĕ fūdĭt. *Lr.* (III, 1047). Nēc lūmĕn ădēmptūm. *O.* (*Trist.* IV, 4, 45). *Voy.* Vita. || *Lumière intellectuelle.* Clāră tŭæ pōssīm præpāndĕrĕ lūmĭnă mēntī. *Lr.* (I, 145). || *Eccl. Lumière divine.* Lūx īpsĕ vērā, vēri ēt aūctōr lūmĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 318). Ădēstŏ, lūmĕn lūmĭnĭs. *Victorin.* (*de Homous.* 2). || *Qqf. Terme d'affection.* Nām quūm mē vītām, quūm mē tŭă lūmĭnă dīcĭs. *M.* (XI, 30). *Voy.* Lux.

† Lūmĭnŏ, ās, ārĕ. *Eclairer.* Āĕrĭōs quārtā făcĕ lūmĭnăt aūrās. *Avien.* (*Progn.* 127). Ōmnī văcāntēm nūbĭlō Frōntēm sĕrēnām lūmĭnăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 127).

1. Lūnă, æ, *f. Lune, Diane ou Phébé.* Nōx ĕrăt, ēt cœlō fūlgēbăt lūnă sĕrēnō. *H.* Lūnăquĕ nōctūrnōs āltă rĕgēbăt ĕquōs. *O.* Lūcēntēmquĕ glŏbūm lūnæ, Tītānĭăque āstră. *V.* SYN. Phœbē, Cўnthĭă, Dīānă, Dēlĭă. EP. Nōctūrnă, nōctĭvăgă, sĭlēns, tăcĭtă, clāră,

lūcĭdă, pāllĭdă, ārgēntĕă, văgă. PPH. Lūnæ glŏbŭs, ŏrbĭs, cōrnŭă, lūmĕn, lūmĭnă, rădĭī, cūrrŭs, bĭgæ. Nŏctĭs *ou* lūnārĕ sīdŭs, jŭbăr. Sōlĭs *ou* Phœbī sŏrŏr. Nŏctĭs dĕă. Dĕă nōctĭvăgă. Āstrōrūm rēgīnă. Nŏctĭŭm sīdŭs, dĕă. VERS. Āstrōrūm dĕcŭs, ēt nĕmŏrūm Lătōnĭă cūstōs. *V.* Nēc frātrĭs rădĭīs ŏbnŏxĭă sūrgĕrĕ lūnă. *Id.* Cōnsŭlĕ tūnc Phœbēn ĭmĭtāntēm lūmĭnă frātrĭs Sēmpĕr, ĕt īn prŏprĭō rēgnāntēm tēmpŏrĕ nōctĭs. *Manil.* Tăcĭtæ mŏdĕrātrīx Cȳnthĭă nōctĭs. *St.* Lūcĭfĕræ părĭtēr vēnĭt ăd āstră dĕæ. *M.* Tū cūrsū dĕă mēnstrŭō, Mētĭēns ĭtĕr ānnŭūm. *Cat.* Lūcĭdūm cœlī dĕcŭs. *H.* Clārūmquĕ cœlī sīdŭs, ēt nōctĭs dĕcŭs, Cūjūs rĕlūcēt mūndŭs āltērnā făcĕ. *Sen.* Lūnārĭs grātĭă lūcĭs. *Juvc.* || *Phases de la lune.* Dāmnă tămēn cĕlĕrēs rĕpărānt cœlēstĭă lūnæ. *H.* Mēnstrŭă tēr dĕcĭēs rĕdĕūnt dūm cōrnŭă lūnæ. *Aus.* Lūnæquĕ sĕnēctūs, Ēt rĕpărātŭs hŏnŏs. *Petr.* Quĭd mēnstrŭă lūnæ Incrēmēntă părēnt, tŏtĭdēm cūr dāmnă sĕquāntŭr. *Sid.* || *Nouvelle lune.* PHR. Lūnă cōrnŭă rĕpărăt, rĕsūmĭt, rĕnŏvăt; īn nŏvă cōrnŭă crēscĭt, sē cūrvăt; ŏrbĕm rĕpărăt, rĕnŏvăt. VERS. Lūnă rĕvērtēntēs quūm prīmūm cōllĭgĭt īgnēs. *V.* Cȳnthĭă quō prīmūm cōrnū dŭbĭtāndă rĕfūlsĭt. *L.* Trēs ăbĕrānt nōctēs ūt cōrnŭă tōtă cŏīrēnt. *O.* Nēc nŏvă crēscēndō rĕpărābăt cōrnŭă Phœbē. *Id.* Frōntĕ cūrvātōs ĭmĭtātŭs īgnēs Tērtĭūm lūnæ rĕfĕrēntĭs ŏrtūm. *H.* || *Pleine lune.* PHR. Lūnă ŏrbĕm *ou* cōrnŭă cōmplĕt, īmplĕt; ŏrbĕm iūnctĭs cōrnĭbŭs īmplĕt. VERS. Plēnă pĕr īnsērtās fūndēbăt lūnă fĕnēstrās (se). *V.* Jām lūnæ sē cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *Id.* Cōrnŭă quūm lūnæ plēnō sĭmŭl ŏrbĕ cŏīssēnt. *O.* Lūnă quătĕr jūnctĭs īmplēbăt cōrnĭbŭs ŏrbĕm. Plēnīssĭmă fūlsĭt, Ēt sŏlĭdā tērrās spēctāvĭt ĭmāgĭnĕ lūnă. Plēnō quătĕr ŏrbĕ rĕcrēvĭt. Mēnsĕ fĕrĕ mĕdĭō quāntă nĭtērĕ sŏlĕt. Plēnūm tĕnŭātă rĕtēxŭĭt ŏrbĕm. *Id.* Lūnæquĕ rŏtūndŭm Ādspĭcĭmŭs lūmĕn. *Man.* Cōrnūquĕ cŏāctō Jām Phœbē tōtūm frātrĕm quūm rēddĕrĕt ŏrbī. *L.* Ūndĕ cŏāctīs Cōrnĭbŭs īn plēnūm mēnstrŭă lūnă rĕdĭt. *Pp.* Clārĭŏr quāntō mĭcăt ŏrbĕ plēnō, Quūm sŭōs īgnēs cŏĕūntĕ cōrnū Jūnxĭt (Phœbe). *Sen.* Nēc plēnō stēllās sŭpĕrāvĭt lūmĭnĕ lūnă. *Cic.* Jām plēnă Phœbē cāndĭdum ĕxtŭlĕrāt jŭbăr. *Petr.* || *Lune décroissante.* PHR. Lūnă dĕcrēscĭt, sĕnēscĭt; ŏrbĕm cōntrăhĭt, cōgĭt. VERS. Ŭbĭ ŏrbĕm Cōmplēvĭt, vērsīs lūnă rĕcūrrĭt ĕquīs. *Tib.* Cōrnŭăque ĕxtrēmæ vĕlŭt ĕvānēscĕrĕ lūnæ. *O.* Quālĭă dīmĭdĭæ sĭnŭāntŭr cōrnŭă lūnæ. *Id.* Nŏvæquĕ pĕrgūnt īntĕrīrĕ lūnæ. *H.* || Lūnæ dēfēctŭs, etc. *Éclipse de lune.* Dēfēctūs sōlĭs văriōs, lūnæquĕ lăbōrēs. *V. Voy.* Eclipsis. || *Faire descendre la lune par des enchantements.* Cārmĭnă vēl cœlō pōssūnt dēdūcĕrĕ lūnăm. *V.* Ēt jām lūnă nĕgăt tŏtĭēs dēscēndĕrĕ cœlō. *Pp.* (II, 28, 37. Et *Tib.* I, 8, 21; *Sen. Hip.* 421). || *Mois.* Sēptĭmă jām plēnæ dēdūcĭtŭr ŏrbĭtă lūnæ. *Pp.* (II, 20, 21). Lūnă quătēr bīnōs nōn tōtă pĕrēgĕrăt ŏrbēs. *M.* (IX, 32). *Voy.* Mensis. || Lūnæ dĭēs, *ou* Lūnă. *Lundi.* Prōxĭmă frātērnæ sūccēdĭt lūnă cŏrōnæ. *Aus.* (*Eclog. de Nom. Dier.* 6). || *Ornement en forme de croissant, que les patriciens portaient à la chaussure.* Prīmăquĕ pātrĭcĭā claūsĭt vēstīgĭă lūnā. *St.* Āppŏsĭtām nīgræ lūnām sūbtēxĭt ălūtæ. *J.* (7, 192). SYN. Lūnŭlă. *Voy.* Lunatus. || *Au pl. Défenses* (*de sanglier*). Jām sī fōrtĕ sŭēm lātrātĭbŭs īmprŏbŭs Ūmbĕr Tērrŭĭt, ālbēntēs nīgrō sūb gūttŭrĕ lūnās Frāngĕrĕ lūdŭs ĕrăt. *Sid.* (7, 191).

2. Lūnă, æ, *f. Ville et port d'Étrurie.* Lūnāī pōrtum, ēst ŏpĕræ, cōgnōscĭtĕ, cīvēs. *Pers.* (6, 9, fere ex *Ennio*). Ārūns īncŏlŭĭt dēsērtæ mœnĭă Lūnæ. *L.* (Et *Sil.* VIII, 482.)

Lūnārĭs, ĕ. *De la lune, lunaire.* Spārsī lūnārēs sānguĭnĕ cūrrūs. *O.* Lūnārī sūbjēctă glŏbō. *Cl.* Ēxĭt ŭt ŏcĕănŭs lūnārĭbŭs īncrēmēntīs. *L.*

┼ Lūnātĭcŭs, ă, ŭm. *Lunatique.* PHR. Ēt lūnæ cūrsūm cŏmĭtāta īnsānĭă mēntĭs. *Juvc.* (I, 476).

Lūnātŭs, ă, ŭm. *Courbé en forme de croissant; recourbé.* Fēmĭnĕa ēxsūltānt lūnātĭs āgmĭnă pēltīs. *V.* Nōndūm lūnātĭs frōntĕ jŭvēncīs. *St.* Lūnātă scīndĭt caūdā mărĕ. *Sen.* (*OEd.* 465). Spūmăt ăpĕr, mōrtēs lūnātō dēntĕ mĭnātŭr. *Drac.* (I, 280). SYN. Ŭncŭs, cūrvŭs. || *Des Amazones* (*qui avaient un bouclier échancré*). Lūnātŭm āgmĕn. *St.* || *Orné d'un petit croissant.* Lūnātă nūsquām pēllĭs ēt nūsquām tŏgă. *M.* (I, 50. *Id.* II, 29). *Voy.* Luna.

Lūnŏ, ās, ārĕ. *Courber en forme de croissant.* Lūnāvītquĕ gĕnū sĭnŭōsūm fōrtĭtĕr ārcūm. *O.* Tāndem ăcĭēs gĕmĭnōs Nĕrēŭs lūnārăt ĭn ărcŭs. *Pp.* (IV, 6, 25). *Voy.* Curvo.

Lūnŭlă, æ, *f. Boucle de soulier en forme de croissant.* Aūrĕam ăd te āffērrĕ nātālī dĭē Lūnŭlăm? *Pl.* (*Epid.* V, 1, 34). *Voy.* Luna.

Lŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Laver.* Quā Græcĭă... Īŏnĭō lŭĭtŭr cūrvātă prŏfūndō. *Sil.* Prætĕrĭt, ēt vĭrĭdāntĕ răpāx Gūrgĭtĕ mœnĭă pūlchră lŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 3, 190. Alii legunt *lavit*). *Voy* Alluo. || *Au fig. Laver, purger, effacer.* Īnsōntēs ērrōrĕ lŭĭt, cūlpāmquĕ rĕmīttēns. *V. Fl.* SYN. Ēlŭŏ. || *Ordint. Payer, expier.* Pōst mĭhī nōn sĭmĭlī pœnā cōmmīssă lŭētĭs. *V.* Lŭĭmŭs pērjūrĭă Trōjæ. *Id.* Īn sŭpĕrīs ĕtĭām fōrtūnă lŭēnda ēst. *O.* SYN. Sōlvŏ, pērsōlvŏ, pēndŏ.

Lŭpă, æ, *f. Louve.* Prōcŭbŭīssĕ lŭpām : gĕmĭnōs huīc ūbĕră cīrcūm. *V.* Ēt răbĭdæ trădĭs ŏvīlĕ lŭpæ. *O. Voy.* Lupus. || *Courtisane.* Ītĕ, quĭbŭs grāta ēst pīctā lŭpā bārbără mītrā. *J.* (3, 66). Ābscōndūnt spūrcās hæc mŏnŭmēntă lŭpās. *M.* (I, 35. Et *Pl. Epid.* III, 3, 22). *Voy.* Meretrix.

Lŭpānăr, ārĭs, *n. Lieu de prostitution.* Īntrāvĭt călĭdūm vĕtĕrī cēntōnĕ lŭpānăr. *J.* (6, 121). Pŭdŏr ēssĕ pēr tē cœpĭt ēt lŭpānārī. *M.* (IX, 7). SYN. Fōrnīx, lūstră, prōstĭbŭlŭm, cēllæ, cēllă, cēllŭlă, *qqf.* lătĕbræ, clŏācă. EP. Fœdŭm, īmmūndŭm, ŏbscēnŭm, tūrpĕ, spūrcŭm. || *Terme injurieux.* (*Catul.* 42, 13.)

Lŭpātă, ōrŭm, *n. pl. Sorte de mors* (*très-rude*). Sīccăquĕ sānguĭnĕīs dūrēscĭt spūmă lŭpātīs. *L.* Dūrīs părērĕ lŭpātīs. *V.* Āspĕr ĕquūs dūrīs cōntūndĭtŭr ōră lŭpātīs. *O.* Mōrdēnt aūrĕă quōd lŭpātă cērvī. *M.* (I, 105). SYN Lŭpī. *Voy.* Frenum. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Gāllĭcă nēc lŭpātīs Tēmpĕrăt ōră frēnīs. *H.*

Lŭpērcăl, ālĭs, *n. Grotte sous le mont Palatin, dédiée au dieu Pan.* Ēt gĕlĭdā mōnstrăt sūb rūpĕ Lŭpērcăl. *V.* Lŏcŭs īllĕ Lŭpērcăl. *O.*

Lŭpērcālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Lupercales, fêtes à Rome, pendant lesquelles les Luperques parcouraient les rues presque nus, et frappaient les femmes avec des lanières de peau de chèvre.* (Cf. *Ovid. Fast.* II, 385.)

Lŭpērcālĭs, ĕ. *Des Luperques.* Jāmquĕ Lŭpērcālēs fĕrŭlæ, nūdĭquĕ pĕtūntŭr Dīscūrsūs jŭvĕnūm. *Prud.* (*Sym.* II, 861.)

Lŭpērcŭs, ī, *m.*, *et ordint.* Lŭpērcī, ōrŭm, *pl. Luperques, prêtres de Pan, ainsi nommés de* Lupercus, *un des noms du dieu.* Hīc ēxsūltāntēs Sălĭōs, nūdōsquĕ Lŭpērcōs... Ēxtŭdĕrăt. *V.* Ārcădĭō dĭctōs ā mōntĕ Lŭpērcōs. *O.* Ēt tŭā mūltŭm vērbĕră sūccīnctī fōrmīdāvērĕ Lŭpērcī. *St.* Ūndĕ lĭcēns Făbĭŭs săcră Lŭpērcŭs hăbĕt. *Pp.* (IV, 1, 26). Āgĭlī pālmās præbērĕ Lŭpērcō. *J.* (2, 142. Adde *Prud. Peri.* 10, 162 sq.). *Voy.* Lupercalia. || *Nom d'homme.* Fōrmōsām Glȳcĕrēn āmăt Lŭpērcŭs. *M.* (XI, 41).

Lŭpī, ōrŭm, *m. pl. Frein.* Ēt plăcĭdō tūtōs āccĭpĭt ōrĕ lŭpōs. *O.* (Et *Stat. Ach.* I, 281.) *Voy.* Lupata.

Lŭpĭæ, ārŭm, *f. pl. Ville d'Apulie. Voy.* Hydrus 2.

Lŭpĭcīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cōntĭgŭūm Lŭpĭcīnī prætĕrĭt āgrŭm. *P. Petr* (*V. S. M.* I, 369)

Lŭpillŭs, ī, *m.* (*ou* Lŭpillŭm, *n.*) *Gâteau de lupin.* Lŭpillī cōmmĭnūtō crūstŭlō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9).

1. Lŭpīnŭs, ă, ŭm. *De loup.* Lŭpīno ēxspēctāns īmpĕtū. *Enn.* (apud *Don.* ad *Phorm.* II, 2, 25). Ēt gălēa hīrsūtā cōmptā lŭpīnā jŭbā. *Pp.* (IV, 10, 20). Nēc nōn ēt jĕcŏrĭs quærētūr fībrā lŭpīnī. *Ser. Sam.* (vs. 399).

2. Lŭpīnŭs, ī, *m. Lupin, légume.* Aūt tĕnŭēs fētūs vĭcĭæ, trīstīsquĕ lŭpīnī. *V.* Nēc tū pāllēntēs dŭbĭtā nūdārĕ lŭpīnōs. *O.* || *Dans les comédies on s'en servait en guise d'argent.* Nēc tămĕn īgnōrāt quĭd dīstēnt æră lŭpīnīs. *H.* (Adde *Pl. Pœn.* III, 2, 20.)

Lŭpŏdūnŭm, ī, *n. Ville aux sources du Danube.* Nīcrūm sŭpĕr ēt Lŭpŏdūnŭm. *Aus.* (*Mos.* 423).

Lŭpŏr, ārĭs, ārī, *d. Fréquenter les courtisanes.* Cūm mĕrĕtrīcĕ... pēr vĭās Lŭpāntŭr. *Turpil.* (ap. *Non.* 2, 497. *Lucil.* ibid.). SYN. Scōrtŏr.

Lŭpŭs, ī, *m. Loup.* Tōrvă lĕænă lŭpūm sĕquĭtŭr, lŭpŭs īpsĕ căpēllām. *V.* Sī quă lŭpōs aūdīt cīrcūm stăbŭla āltă frĕmēntēs. *O.* EP. Nōctūrnŭs, īnsĭdĭātŏr, rāptŏr, prædātŏr, răpāx, īmprŏbŭs, sævŭs, fĕrŭs, răbĭdŭs, trūx, crŭēntŭs, jējūnŭs, īmpāstŭs, aŭdāx. PHR. Pĕcŏrūm *ou* ŏvĭŭm hōstĭs, pēstĭs, clādēs. Ŏvĭŭm prædŏ. Stăbŭlīs pĕcŏrīquĕ lŭēs. Pĕcŏrĭs ēxpūgnātŏr. Gĕnŭs ēxĭtĭālĕ lŭpōrŭm. || Tĕnērĕ lŭpŭm aūrĭbŭs, *prov. Être dans l'embarras.* Īmo, īd quŏd āiūnt, aūrĭbūs tĕnĕō lŭpŭm. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 21. *Donatus* : « Græcum proverbium : τῶν ὠτῶν ἔχω τὸν λύκον. ») || *Les anciens croyaient qu'on perdait momentanément la parole quand on avait été vu par un loup : d'où le prov.* Lupus in fabula. Vōx quŏquĕ Mœrĭn Jām fŭgĭt īpsă : lŭpī Mœrĭn vīdērĕ prĭōrēs. *V.* (*E.* 9, 53. Ubi *Serv.*). Lŭpŭs īn fābŭlā *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 21. Ubi *Donat.*, qui in fine : « Sic *Theocritus* : οὐ φθέγξῃ, λύκον εἶδες. » Cf. *Pl. Stich.* IV, 1, 71 ; *Cic. Att.* 13, 33 ; *Plin.* 8, 34). || *Hommes changés momentanément en loups, lycanthropes, loups-garous.* Sæpĕ lŭpūm fĭĕri, ēt sē cōndĕrĕ sīlvīs. *V.* Ēt sŭā nōctūrnō fāllĕrĕ tērgă lŭpō. *Pp.* (IV, 5, 14). || *Poisson de mer qui remontait dans les fleuves.* Lānĕŭs Eūgănĕī lŭpŭs ēxcĭpĭt ōră Tĭmāvī. *M.* (XIII, 89. Adde *Hor. Sat.* II, 2, 32). || *Au fig. Débauché.* Quum ād lŭpām nōstrām tām mūltī crēbrō cōmmētānt lŭpī. *Nœv.* (ap. *Non.* 2, 163). *Voy.* Lupa. || *Sorte de mors. Voy.* Lupi. || *Nom d'homme.* Fāmōsīsquĕ Lŭpō cŏŏpērtō vērsĭbŭs. *H.* (Et *Mart.* XI, 19).

† Lūră, æ, *f. Outre, au fig. Ventre.* Quām glădĭūm īn stŏmăchō, lūra āc pūlmōnĭbŭ' sīstŏ. *Lucil.* (apud *Cic. Tusc.* 4, 21. Cf. *Fest.*)

† Lūrcŏ, ās, ārĕ, *et* Lūrcŏr, ārĭs, ārī, *d. Manger avidement.* Lārdūm lūrcābāt lŭbēns. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 34). Ūt lūrcārētūr lārdum ēt cārnārĭă fūrtīm cōnfĭcĕrēt. *Lucil.* (ibid. Cf. *Fest.*)

Lūrcŏ, ōnĭs, *m. Gourmand.* Vīvĭtĕ lūrcōnēs, cŏmĕdōnēs, vīvĭtĕ vēntrēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34). Pĕrēnnĭsērvĕ, lūrco, ĕdāx, fūrāx, fŭgāx. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 16). SYN. Gŭlōsŭs, hēllŭŏ.

Lūrĭdŭs, ă, ŭm. *Livide, jaunâtre.* Lūrĭdă prætĕrĕā fīūnt quæcūmquĕ tŭēntŭr. *Lr.* (IV, 333). Lūrĭdă tērrĭbĭlēs mīscēnt ăcōnītă nŏvērcæ. *O.* Măcŭlīs lūrĭdīs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 63).

Lūrŏr, ōrĭs, *m. Pâleur livide.* Quĭă lūrōrĭs dē cōrpŏrĕ ĕōrŭm Sēmĭnă mūltă flŭūnt. *Lr.* (IV, 334). Lūrōr pērmānāt īn hērbās. *Cl. Voy.* Pallor.

Lūscĭnĭă, æ, *f.*, *et qqf.* Lūscĭnĭŭs, ĭī, *m. Rossignol.* Lūscĭnĭæ tŭmŭlūm sī Thēlĕsīnă dĕdĭt. *M.* (VII, 86). Lūscĭnĭās sŏlĭti īmpēnsō prāndērĕ cŏēmptās. *H.* Cāntŭs lūscĭnĭī quŏd sĭbī nōn trĭbŭĕrĭt. *Ph.* (Etiam *Lexic.* apud *Vulcan.* p. 257 : *Luscinius*, ἀηδών). SYN. Phĭlŏmēlă. *Voy. ce mot.*

Lūscĭnĭŏlă, æ, *f. Rossignol.* (*Pl. Bac.* I, 1, 4.)

Lūscĭōsŭs. *Au lieu du suiv.*

Lūscĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a la vue faible.* Cæcŭs, nōn lūscĭtĭōsŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 52. Ibid. 51. Cf. *Gell.* 4, 2 ; *Non.* 2, 512. *Lusciosus* autem vox nihili est).

Lūscĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un Comique latin.* Nōnō lŏco ēssĕ făcĭlĕ făcĭō Lūscĭŭm. *Volc. Sedig.* (apud *Gell.* 15, 24. Sic optt. edd. Alii, *Lucium*).

Lūscŭs, ă, ŭm. *Borgne.* Tūnc fŭrĭt, ātque ŏcŭlō lūscŭs ŭtrōquĕ vĭdēt. *M.* (VIII, 59, 4). Quūm Gætūlā dŭcēm pōrtārēt bēllŭă lūscŭm. *J.* (10, 158). SYN. Cŏclēs. || *Qui n'a pas de prunelles.* Ēt stătŭă mĕdĭtātŭr prœlĭă lūscă. *J.* (7, 125). || ? *Nom d'homme.* Fūndōs Aūfĭdĭō Lūscō prætōrĕ lĭbēntĕr Līnquĭmŭs. *H.* (*Sat.* I, 5, 34. In quo tamen hærere possis).

Lūsī, *parf. de* Ludo.

Lūsītānī, ōrŭm, *m. pl. Lusitaniens, habitants de la Lusitanie, auj. le Portugal.* Hōs Vĭrĭāthŭs ăgĭt, Lūsītānūmquĕ rĕmōtĭs. *Sil.* Nōn Lūsītānŭs quătĕrēt quūm mœnĭă lātrŏ. *Sen.* (*Epigr. ad Cordub.* 11). || — ŭs, ă, ŭm. *De Lusitanie.* † Lūsītānŭs. Lūsītānōrūm căpŭt ōppĭdōrŭm. *Prud.* (*Peri.* 4, 37. Nempe est sapphicus).

Lūsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Ludo. Aūt cōtūrnīcēs dāntŭr, quĭcūm lūsĭtēnt. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 6).

Lūsŏr, ōrĭs, *m. Joueur.* Sīc, nē pērdĭdĕrīt, nōn cēssāt pērdĕrĕ lūsŏr. *O.* Sīc, quī prīmŭs ĕrāt lūsŏr, dūm flōrŭĭt ætās. *M.* (X, 86). EP. Cŭpĭdŭs, ăvārŭs, ăvĭdŭs, hĭāns, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs. || *Poëte dans un genre léger.* Quī fŭĕrām tĕnĕrōrūm lūsŏr ămōrŭm. *O.* || *Qqf. Celui qui se joue de qqn, trompeur.* Ūt dēlŭdām cōntrā lūsōrēm mĕŭm. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 62).

Lūsōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui sert au jeu, divertissant. Voy.* Ludicer.

Lūstrālĭs, ĕ. *Qui sert à purifier, expiatoire.* Spārsĭt ăquā cāstōs lūstrālī Grāiă săcērdōs. *O.* Lūstrālĕ clāssī Dōrĭcæ pĕpĕrī căpŭt. *Sen.* (*Ag.* 163). Vēscĭtŭr... tērgō bŏvĭs ēt lūstrālĭbŭs ēxtĭs. *V.* (*Æ.* VIII, 158. Is sensus potior, quanquam etiam alios proponit *Serv.*). Lūstrālēs bēllĭs ănĭmās. *L.* SYN. Lūstrĭfĭcŭs, pūrgāns. || *De lustre.* (Cf. *Serv.* l. cit.)

Lūstrāmĕn, ĭnĭs, *n. Objet expiatoire.* Ārmă sĭmŭl vēstēsquĕ vĭrūm, lūstrāmĭnă pōntō Pōnĕ jăcĭt. *V. Fl.* (III, 442. *Ib.* 409). SYN. Pĭācŭlŭm, pĭāmĕn.

Lūstrātŭs, ă, ŭm. *Arrosé pour purifier, purifié.* Ōmnĭs ēt hūmānīs lūstrātă crŭōrĭbŭs ārbŏs. *L.* Dĭvīnō lūstrātūm cōrpŭs ŏdōrĕ. *O.* || *Parcouru.* Pēdĕ bārbărō Lūstrātă (Rhodope). *H.* || *Et voy. à* Lustror.

Lūstrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Expiatoire.* Ātque ĭtă lūstrĭfĭcō cāntū vŏcēt. *V. Fl.* SYN. Lūstrālĭs.

1. Lūstrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire le tour, en partic. pour purifier un lieu.* Quūm sōlēnnĭă vōtă Rēddēmŭs nȳmphīs, ēt quūm lūstrābĭmŭs āgrōs. *V.* (*E.* 5, 75. « Ubi, ait *Macr. Sat.* 5, 3, *lustrare* significat *circumire.* ») Frūgēs lūstrāmŭs ēt āgrōs. *Tib.* (II, 1, 1). *Voy.* Ambarvalia. || *En gén. Faire des expiations, purifier, arroser pour purifier.* Tēr sŏcĭōs pūrā cīrcūmtŭlĭt ūndā... Lūstrāvĭtquĕ vĭrōs. *V.* Tērquĕ sĕnēm flāmmā, tēr ăquā, tēr sūlfŭrĕ lūstrăt. *O.* Lūstrāmūrquĕ Jŏvī. *V.* Măgĭcō lūstrābĕrĕ rītū. *O.* Ēt mē lūstrāvĭt tædĭs. *Tib.* (I, 2, 63). SYN. Pĭŏ, ēxpĭŏ, pūrgŏ. || *Parcourir, faire le tour de.* Lūstrāndūm nāvĭbŭs æquŏr. *V.* Sævŭs ănhēlāntī mœnĭă lūstrăt ĕquō. *O.* SYN. Pērlūstrŏ, pērcūrrŏ, ŏbĕŏ, pērăgrŏ, pĕrērrŏ. || *Passer en revue, examiner, visiter.* Lūstrāt dūm sīngŭlă tēmplō. *V.* Tōtūm lūstrābāt lūmĭnĕ cōrpŭs. Rēspĭcĭo, ēt quæ sīt mē cīrcūm cōpĭă, lūstrŏ. *Id.* Īgnem ērgŏ quærēns, ălĭquŏt lūstrāvĭt dŏmōs. *Ph.* SYN. Pērlūstrŏ, ădĕŏ, īnvīsŏ, cīrcūmspĭcĭŏ, spēctŏ, ēxāmĭnŏ.

2. Lūstrŏ, ōnĭs, *m. Celui qui fréquente les mau-*

vais lieux. Gānĕō, lūstro, ālĕō. Næv. (apud Fest. in v. Aleo. Alii leg. lurco, sed alterum probo).

† Lūstrŏr, ārĭs, ārī, d. Fréquenter les mauvais lieux. Ŭbĭ fuĭsti? ŭbĭ lūstrātŭs? Pl. (Cas. II, 3, 29. Id. Ps. IV, 7, 6, lustrantur. Et Lucil. apud Non. 4, 277).

Lūstrŭm, ī, n. Sacrifice expiatoire après la revue d'une armée, le dénombrement du peuple, etc. Ămbīri, ĕt fēstō pūrgāntēs mœnĭă lūstrō. L. (I, 594). Nēc stătō lūstrī dĭē Sōlēnnĕ rĕfĕrēns Trōĭcī lūsūs săcrŭm. Sen. (Troad. 781). || Par ext. Lustre, espace de cinq ans (époque à laquelle avaient lieu les dénombrements). Lūstrĭs jām bĭs mĭhĭ quīnquĕ pĕrāctĭs. O. Vĕnĭĕt lūstrĭs lābēntĭbŭs ætās. V. Vīxīstī trĭbŭs, ō Călēnĕ, lūstrĭs. M. (X, 38). SYN. Quīnquēnnĭŭm. VERS. Quīnquĕ pĕr aūtŭmnōs rĕpĕtītĭs dūxĕrăt ānnĭs Sīgnă dĕŭs. O. Voy. Annus. || Jeux célébrés sous Domitien. Sæpĕ cŏrōnātĭs ĭtĕrēs quīnquēnnĭă lūstrĭs. St. || Īngēns lūstrŭm. Jeux séculaires célébrés sous Domitien. Hīc cŏlăt īngēntī rĕdĕūntĭă sæcŭlă lūstrō. M. (IV, 1. Cf. Suet. Dom. 14). || Qqf. Course, révolution. Pōst dĕcĭmă Phœbī lūstră, dēvīcto Īlĭō, Ădēst. Sen. (Agam. 41). SYN. Ŏrbĭs, cūrsŭs. || Au plur. Retraite des bêtes fauves, lieu fourré, en gén. Forêts. Īllīc sāltūs āc lūstră fĕrārŭm. V. Hōrrĭdă mōnstrĭs Lūstră. V. Fl. Hōs (Hirpinos) vēnātŭs ălīt; lūstra īncŏlŭērĕ. Sil. Voy. Spelæum, Silva. || Mauvais lieux. Dēsĭdĭōse ăgĕre ætātēm, lūstrīsquĕ pĕrīrĕ. Lr. (IV, 1132). Sōrdēs aūt mălă lūstră ŏbjĭcĭĕt. H. Lūstrĭs lăcĕrānt hŏmĭnēs. Pl. (Curc. IV, 2, 22). SYN. Lŭpānăr.

Lūsŭs, ă, ŭm, part. p. de Ludo. Joué, trompé. Mātĕr fālsā sŭb ĭmāgĭnĕ lūsă. O. Vēstĕ dĕŭs lūsŭs. Id. || Composé, en parl. d'une poésie légère. Nīlĭăcĭs cārmĭnă lūsă mŏdĭs. O. Lūsūm mĭhī cārmĕn. Id. || Qqf. Comme Illusus. Brodé. Sīt chlămўs aūrātō mūltŭm sūbtēmĭnĕ lūsă. Nemes. (Cyn. 91).

Lūsŭs, ūs, m. Jeu, badinage. Ēst īn tē făcĭēs, sūnt āptī lūsĭbŭs ānnī. O. Sōlēnnĕ rĕfĕrēns Trōĭcī lūsūs săcrŭm. Sen. (Troad. 781). Lūsŭs ĕrāt săcræ cōnnūbĭă fāllĕrĕ tædæ. M. (VI, 2). Voy. Ludus. || Badinage poétique, ordint. Poésie libre. Nēquĭtĭās nōstrī lūsūsquĕ lĭbēllī Ūdă pŭēllă lĕgēs. M. (XI, 17. Id. VI, 85).

Lŭtātĭŭs, ĭī, m. Nom d'un consul Romain qui vainquit les Carthaginois. Pōssēssŏr pĕlăgī, prōnāquĕ Lŭtātĭŭs aūrā. Sil. (VI, 687. Sic bene; nempe iterum in XIII, 630). Pœnō prǣclārĕ Lŭtātī. Cl.

Lūtĕŏlŭs, ă, ŭm, dimin. de Lūteus. Jaune-orange. Mōllĭă lūtĕŏlā pīngīt vāccīnĭă cālthā. V.

† Lŭtēscŏ, ĭs, ĕrĕ, n. Devenir de la boue. Sānguĭnĕ dīlŭĭtūr tēllūs; căvă tērră lŭtēscĭt. Fur. Antias (apud Gell. 18, 11, et ap. Non. 2, 498).

Lūtĕtĭă ou Lūtĕtĭă, æ, f. (Julian. Λευκοτεκία, Strab. Λουκοτοκία). Lutèce, capitale des Parisiens, dans une île de la Seine. Dēnĭquĕ Lūtĕtĭæ rĕvŏlānt ăd mœnĭă tūtæ. Abbo (II, 467). PPH. Ŭrbs Părīsĭăcă. Ārcēs Părīsĭăcæ. Voy. Parisii. || Chez les modernes: Lŭtĕtĭă.

1. Lŭtĕŭs, ă, ŭm (de Lŭtum). De boue, boueux. Ēt lŭtĕūm cēlsā sūb trăbĕ fīngĭt ŏpŭs. O. Dēfīngīt Rhēnī lŭtĕūm căpŭt. H. Voy. Lutulentus. || D'argile. Hīspānæ lŭtĕūm rŏtæ tŏreūmă. M. (IV, 46). || Enduit d'une matière ressemblant à la boue. Lŭtĕūm cērōmătĕ cōrpŭs. M. (XI, 48. Et Juv. 10, 132). SYN. Īllĭtŭs, lŭtātŭs. || Au fig. Méprisable. Blĭtĕa ĕt lŭtĕa ēst mĕrĕtrīx. Pl. (Truc. IV, 4, 1).

2. Lūtĕŭs, ă, ŭm (de Lūtum). Jaune-orange. Aūrōra īn rŏsĕĭs fūlgēbāt lūtĕă bīgĭs. V. Nēc vūlgō făcĭūnt īd lūtĕă rūssăquĕ vēlă. Lr. (IV, 73). Lūtĕă sūlfŭră. O. SYN. Lūtĕŏlŭs, crŏcĕŭs

Lŭtŏ, ās, ārĕ. Enduire de terre; en gén. Enduire, oindre. Nīdōsquĕ rĕvērsā lŭtābĭt hĭrūndŏ. Calp. (5, 17). Nē lŭtĕt īmmūndūm nĭtĭdōs cērōmă căpīllōs. M. (XIV, 50). Crāssīsquĕ lŭtātŭs ămōmīs. Pers. (3, 104).

Lŭtōsŭs, ă, ŭm. Boueux. Prætĕrĕa ōmne ĭtĕr ēst hōc lābōsum ātquĕ lŭtōsŭm. Lucil. (ap. Non. 8, 46).

Lŭtŭlēntŭs, ă, ŭm. Couvert de boue, boueux. Aūt lŭtŭlēntŭs ăgĭs brūmālī tēmpŏrĕ cūrsūs. O. Tūm lăpĭdēs vărĭōs lŭtŭlēntā rādĕrĕ pālmā. H. Ēt pūtrī lŭtŭlēntā dē pălæstrā. M. (VII, 66). SYN. Lŭtōsŭs, lŭtĕŭs, cœnōsŭs, līmōsŭs, par ext. īmmūndŭs, sōrdĭdŭs, spūrcŭs. PPH. Lŭtō ou cœnō ādspērsŭs, fœdŭs, fœdātŭs, tūrpĭs, sōrdĭdŭs, mădēns, grăvĭs. PHR. Ūdō Tūrpĭă mēmbră fĭmō. V. Īmbrĕ lŭtōquĕ Ādspērsŭs. H. Īs nĕquĕ līmō Tūrbātam haūrĭt ăquăm. Id. Crāssīs cœnōque ēt pūlvĕrĕ tōrrēns. St. Nē pērfūsă lŭtō sīt pōrtĭcŭs. J. Pīnguĭă crūră lŭtō. Id. || Au fig. Quūm flŭĕrēt lŭtŭlēntŭs (Lucilius). H. Īllĭūs dŏmĭnō nōn lŭtum ēst lŭtŭlēntĭŭs. Pl. (Pœn. I, 1, 30).

† Lŭtŭlŏ, ās, ārĕ. Couvrir de boue. || Au fig. Salir, souiller. Hī mōrēs mājōrūm laūdānt, Eōsdēm lŭtŭlānt. Pl. (Trin. II, 2, 15). SYN. Cōllŭtŭlŏ.

1. Lŭtŭm, ī, n. Boue, bourbe. Vīxīssĕt cănĭs īmmūndūs, vĕl ămīcă lŭtō sūs. H. Nē pērfūsă lŭtō sīt pōrtĭcŭs. J. (14, 66). Tēque ĭbĭdēm pērvōlvam īn lŭtō. Ter. (And. IV, 4, 38). SYN. Cœnŭm, līmŭs, qqf. ēlŭvĭēs, sōrdēs. EP. Ūdŭm, crāssŭm, pīnguĕ, tĕnāx, tūrpĕ, ōbscēnŭm. || Īn lŭtō sŭm, hærĕŏ, prov. Se trouver embarrassé, famil. Être embourbé. Nūnc hŏmo īn mĕdĭō lŭto ēst: Nōmēn nēscĭt. Pl. (Ps. IV, 2, 27). Tālī ŭt īn lŭto hærĕăm. Id. (Pers. IV, 3, 66). Īn ĕōdēm lŭto hæsĭtās. Ter. (Ph. V, 2, 15). || Terre de potier, argile. Pōcŭlă, dē făcĭlī cōmpŏsŭītquĕ lŭtō. Tib (I, 1, 40). Fīctă Săgūntīnō cўmbĭă mālŏ lŭtō. M. (VIII, 6). Voy. Fictile, Samius. || Au fig. Ēt mĕlĭōră lŭtō fīnxĭt prǣcōrdĭă Tītān. J. (14, 34). Ūdum ĕt mōllĕ lŭtum ĕs. Pers. (3, 23). || Objet sale. Īstūm lĭbīdŏ fœtĭdă Lŭto ĕt clŏācĭs īnquĭnăt. Prud. (Peri. 2, 247). || Terme injurieux. Pōssūnt tē făcĕre ŭt ārgēntum āccĭpĭās, lŭtŭm? Pl. (Pers. III, 3, 10. Et Catul. 42, 13).

2. Lūtŭm, ī, n. Gaude, plante qui fournit une teinture jaune. Jām crŏcĕō mūtābĭt vēllĕră lūtō. V. Ūt tĭbĭ Cōrўcĭō glŏmĕrārēm flāmmĕă lūtō. (Ciris, 316. Cf. Plin. 33, 26, 2; Gell. 2, 27.)

† Lŭtŭs, ī, m. arch. Comme Lŭtum. Sī lŭtŭs aūt pūlvĭs tārdāt tē fōrtĕ, vĭātŏr. Vet. Inscr. (apud Maff., Veron. Illust. I, 359. Cf. Claud. Quadrigar. ap. Non. 3, 132).

? Lūvī, arch. pour Lui. Voy. Nefans.

Lūx, lūcĭs, f. Lumière, clarté, jour. Rēstĭtĭt Ænēās, clārāque īn lūcĕ rĕfūlsĭt. V. Hīc prīmūm nŏvă lūx ŏcŭlīs ōffūlsĭt. Id. SYN. Lūmĕn, dĭēs, jŭbăr, qqf. fāx, lāmpăs. EP. Phœbēă, cœlēstĭs, æthĕrĭă, ālmă, nĭtĭdă, pūră, sĕrēnă, clāră, fūlgēns, īgnĕă, flāmmĕă, rădĭāns, rŭtĭlāns, splēndĭdă. PPH. Lūcĭs, lūmĭnĭs nĭtŏr, jŭbăr, rădĭī, splēndŏr, dĕcŏr. Lūmĭnĭs īgnēs. Dĭūrnī īgnēs. PHR. Lūcĭdă tēlă dĭēī. Lr. Cŏrūscūm lūcĭs æthĕrĭæ jŭbăr. Sen. Voy. Sol. || Qqf Astres, étoiles. Īllæ quæ fūlgēnt lūcēs ĕx ōrĕ sĕrēnō Cic. (Arat. 96). || Éclat. Grāndēs vĭrĭdī cūm lūcĕ smărăgdī. Lr. (IV, 1122). Lūcĕ cŏrūscŭs ăhēnā. V. Lūx fērrī. St. Tўrĭās ĭmĭtātă păpāvĕră lūcēs. Man. (V, 258). SYN. Lūmĕn, nĭtŏr, fūlgŏr, etc. Voy. Fulgor. || Un jour, une journée. Tērtĭă pōst Īdūs lūx ēst cĕlĕbērrĭmă Bācchō. O. Lūx crāstĭnă. V. Quŏt lūcēs hăbĕt ānnŭs ābsŏlūtŭs. Varr. (apud Non. 12, 39). Voy. Dies. || — ūltĭmă, sŭprēmă, ēxtrēmă. Le dernier jour. Vŏcăt lūx ūltĭmă vĭctōs. V. Hānc mĭhĭ sŭprēmām lūcĕm, etc. Att. (ap. Non. 3, 232). Voy. Dies.

|| *Vie*. Ēt cōrpŏră lūcĕ cărēntūm. *V*. Rēgĭă quūm lūcēm pŏsŭĕrūnt mēmbră. *Sil*. *Voy*. Vita. || *Saison*. Lūx æstīvă. *V*. Lūx hĭēmālĭs. *O*. || *Qqf*. *OEil*, *vue*. Ēffōssæ squālēnt vēstīgĭă lūcĭs. *St*. Dāmnūm lūcĭs ădēmptæ. *O*. *Voy*. Oculus. || *Au fig*. *Gloire*, *honneur*. Ō lūx Dārdănĭæ (Hector)! *V*. Ēt prīscæ lūcĭs ĕgēntēm Plēbēĭā dē stīrpĕ tŭlĭt. *St*. SYN. Lūmĕn, splēndŏr, dĕcŭs. || *Personne chérie*, *amie*. Lūx mĕă nōn căpĭtūr nūgīs nĕque ămōrĭbŭs īstīs. *M*. (VII, 13). Nūnc ăd tē, mĕă lūx, vĕnĭăt mĕă līttŏrĕ nāvĭs. *Pp*. (II, 14, 29). || † *m*. *arch*. Lūcī clārō. *Pl*. (*Aul*. IV, 10, 18. Et *Ter*. *Ad*. V, 3, 55 : ubi *Donat*.)

Lūxī, *parf*. *mixte de* Luceo *et* Lugeo.

Lūxŏ, ās, ārĕ. *Luxer* (*un membre*). Nām claūdūs, sūrgĕrĕ jūssūs Ōrĕ Pĕtrī, stŭpŭīt lūxātōs cūrrĕrĕ grĕssūs. *Amœn*. (vs. 179).

† Lūxŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Comme* Luxurior. Lūxāntūr, lūstrāntŭr. *Pl*. (*Ps*. IV, 7, 6. Alii leg. *luxuriantur*; sed vid. *Fest*.)

Lūxōrĭŭs, ĭī, *m*. *Un poëte latin*. Prīscōs, Lūxōrī, cērtum ēst tē vīncĕrĕ vātēs. (*Anthol*. II, p. 579.)

Lūxtī, *sync*. *pour* Luxisti, *de* Lugeo. Āt tū nōn ōrbūm lūxtī dēsērtă cŭbīlĕ. *Cat*. (66, 21).

Lūxŭrĭă, æ, *et* Lūxŭrĭēs, ēī, *f*. *Abondance* (*souv*. *excessive*), *exubérance*. Āt sī lūxŭrĭā fŏlĭōrum ēxŭbĕrăt ūmbră. *V*. Lūxŭrĭēm sĕgĕtūm tĕnĕrā dēpāscĭt ĭn hērbā. *Id*. SYN. Cōpĭă. || *État brillant*, *santé*, *embonpoint*. Ēt gaūdēt fāmā lūxŭrĭāquĕ grĕgĭs. *M*. (XI, 42. Et *V*. *Fl*. VII, 65). || *Luxe*. Lūxŭrĭa īncŭbŭīt, vīctūmque ūlcīscĭtŭr ōrbēm. *J*. (6, 293). Lūxŭrĭēs pārvō nūnquām cōntēntă părātū. *L*. Lūxŭrĭāmquĕ lŭcrīs ēmĭmŭs, lūxūquĕ răpīnās. *Man*. (IV, 10). *Voy*. Luxus. || *Indécence*. Āt mĕă lūxŭrĭā pāgĭnă nūllă văcăt. *M*. (III, 69).

Lūxŭrĭāns, tĭs. *Abondant*; *trop abondant*, *exubérant*; *enivré*, *fier*. Lūxŭrĭāntĭă cōmpēscēt. *H*. Stăbŭlīs lĕō sævĭt ŏpīmīs Lūxŭrĭāns. *V*. *Fl*. Ārrēctīsquĕ frĕmĭt cērvīcĭbŭs āltē Lūxŭrĭāns (equus). *V*.

Lūxŭrĭātŭs, ă, ŭm. *Voy*. Luxurior.

Lūxŭrĭēs. *Voy*. Luxuria.

Lūxŭrĭŏ, ās, ārĕ, *n*. *Être abondant*. Lūxŭrĭătquĕ tŏrīs ănĭmōsūm pēctŭs. *V*. Lūxŭrĭăt Phrўgĭō sānguĭnĕ pīnguĭs hŭmŭs. *O*. Ūt sĕgĕs īn pīnguī lūxŭrĭābĭt hŭmō. *Id*. SYN. Ăbūndŏ. *Voy*. *ce mot*. || *Nager dans l'abondance*. Dēlĭcĭīsquĕ dĕcēt lūxŭrĭārĕ nŏvīs. *O*. Āssĭdŭā lūxŭrĭābăt ăquā (ager). *O*. SYN. Lūxŭrĭŏr, dīflŭō, ēxŭbĕrŏ, lāscīvĭŏ, ăbūndŏ. || *Être dans un état florissant*. Mēmbrăquĕ lūxŭrĭānt (de Æsone). *O*. Lūdĭt ĕt īn prātīs lūxŭrĭătquĕ pĕcŭs. *Id*. || *Être enflé* (*dans la prospérité*), *être enivré*. Lūxŭrĭānt ănĭmī rēbūs plērūmquĕ sĕcūndīs. *O*. || *Ne plus connaître de frein*. Quūm jŭvĕnīlĭbŭs ānnīs Lūxŭrĭānt ănĭmī. *O*.

Lūxŭrĭŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Comme* Luxurio. *Avoir ou Produire en abondance*. Sīt sĕmĕl īllă mĕō lūxŭrĭātă mălō (littera) *O*. Ūt sĕgĕs īn pīnguī lūxŭrĭātŭr ăgrō. *Id*. Ŭbĭ sānguĭnĕ mūltō Lūxŭrĭātă fămēs. *St*. Ēt frōntīs gĕmĭnō dĕcēns hŏnŏrĕ (liber), Pīctīs lūxŭrĭērĭs ūmbĭlīcīs. *M*. (III, 2). Mūltōquĕ Mĕgæră Lūxŭrĭātă mălō. *Cl*. || *Qqf*. *Vivre dans la dissolution*. Āst īlle īnfēlīx, qui ōbscēnē lūxŭrĭātūs. *Juvc*. (IV, 192). || *Qqf*. *avec rég*. *Dépenser dans le luxe*. Lūxŭrĭāntŭr ŏpēs, ātque ōtĭă lōngă grăvāntŭr. *Corn*. *Sev*. (apud *Diom*. 373). Īn tēstā mērsās lūxŭrĭāntŭr ŏpēs. *Petr*. (*fragm*.)

Lūxŭrĭōsŭs, ă, ŭm. *Abondant*, *trop abondant*. Dīvĭtĭīs pĕrĕăt lūxŭrĭōsă sŭīs (seges). *O*. SYN. Lūxŭrĭāns. || *Qui aime la profusion*. Haūsīstī pătrĭās lūxŭrĭōsŭs ŏpēs. *M*. (IX, 84). Dīvĭtĭīs ălĭtŭr lūxŭrĭōsŭs ămŏr. *O*. Lūxŭrĭōsōrūm cōnvīvĭă cōncĕlĕbrābăt. *Juvc*. (IV, 195). SYN. Prōdĭgŭs, ēffūsŭs. || *Dissolu*. Pōllĭcĭta ēst nūllā lūxŭrĭōsă mŏră. *M*. (IX, 68.) *Voy*. Impudicus.

Lūxŭs, ūs, *m*. *Abondance excessive*. *Voy*. Luxuria. || *En partic*. *Embonpoint*. (*Virg*. *G*. III, 135.) || *Inaction*, *paresse*, *engourdissement*, *torpeur*. Nūnc hĭĕmem īntēr sē lūxū, quām lōngă, fŏvērĕ. *V*. Cæsărēūmquĕ lărēm lūxū tōrpērĕ pĕrēnnī. *Sid*. (5, 536 Eo sensu sæpe *Sallust*. et *Tacit*.). SYN. Īgnāvĭă, sēgnĭtĭēs, mōllĭtĭēs || *Luxe*, *faste*. Āt dŏmŭs īntĕrĭōr rēgālī splēndĭdă lūxū Īnstrŭĭtŭr. *V*. Flōrēntēs quōndām lūxūs quōt vērtĕrĭt ūrbēs. *Sil*. SYN. Lūxŭrĭă, lūxŭrĭēs, fāstŭs, ŏpŭlēntĭă, părātŭs, *qqf*. dēlĭcĭæ, vŏlŭptās. EP. Īnsānŭs, ēffūsŭs, mūltŭs, cæcŭs, rēgĭfĭcŭs, prōdĭgŭs; mōllĭs, sēgnĭs, ĭnērs, īgnāvŭs; mălŭs, tūrpĭs, fœdŭs. PPH. Lārgī părātŭs. *O*. PHR Dīssuāsŏr hŏnēstī Lūxŭs. *Cl*. Pŏpŭlātŏr ŏpūm. *Id*. VERS. Ēpŭlæque āntĕ ōră părātæ Rēgĭfĭcō lūxū. *V*. Nūnquām pārvō cōntēntă părātū Lūxŭrĭă. *L*. Ēxplĭcŭĭtquĕ sŭōs māgnō Clēŏpātră tŭmūltū, Nōndūm trānslātōs Rōmāna īn sæcŭlă, lūxūs. *Id*. Nēc lūxūs ălĭōs ăvĭdæque īmpēndĭă vītæ Nōscānt. *Grat*.

Lўæŭs, ī, *m*. (Λυαῖος). *Nom de Bacchus*. Cōrnĭgĕr īncrĕpŭīt thўrsō grăvĭōrĕ Lўæŭs. *O*. Lēgĭfĕræ Cĕrĕrī, Phœbōquĕ pătrīquĕ Lўæō. *V*. *Voy*. Bacchus. || *Vin*. Nōn hæc īmmŏdĭcō cōntrāxī dāmnă lўæō. *O*. *Voy*. Vinum. || — ŭs, ă, ŭm, *adj*. Lătĭcēmquĕ Lўæŭm. *V*.

Lўcăbās, æ, *m*. *Nom d'un Étrusque changé en dauphin*. (*Ov*. *Met*. III, 624.) || 2. *Nom d'un centaure*. (*Ov*. *Met*. XII, 302.)

Lўcæŭs, ī, *m*. (τὸ Λύκαιον). *Lycée*, *montagne d'Arcadie*, *consacrée à Pan*. Mænălŭs ēt gĕlĭdī flēvērūnt săxă Lўcæī. *V*. Dī quŏquĕ cūltōrēs īn ĭdēm vĕnĕrĕ Lўcæī. *O*. || — ŭs, ă, ŭm (Λυκαῖος). *Du Lycée*. Faūnŭs īn Ārcădĭā tēmplă Lўcæŭs hăbĕt. *O*. Pānŏs dē mōrĕ Lўcæī. *V*. Dēī tērrōrĕ Lўcæī. *V*. *Fl*.

Lўcāmbæŭs *ou* Lўcāmbēŭs, ă, ŭm. *De Lycambe*. Tīnctă Lўcāmbæō sānguĭnĕ tēlă dăbĭt. (*Ibis*, 54.) Sī quă Lўcāmbæō sānguĭnĕ tēlă mădēnt. *M*. (VII, 12).

Lўcāmbēs *et* Lўcāmbă, æ, *m*. (Λυκάμβης, ου). *Lycambe*, *Thébain contre lequel Archiloque fit des vers si mordants*, *qu'il le réduisit à se pendre*. Quālīs Lўcāmbæ sprētŭs īnfīdō gĕnĕr. *H*. (Cf. *Epist*. I, 19, 30). Ārchĭlŏchŭs īstō sævĭt īrātŭs mĕtrō Cōntrā Lўcāmbam ēt fīlĭās. *T*. *Maur*. (*Met*. 889. Sic *Santen*. Alii minus bene, *Lycambem*).

Lўcāōn, ŏnĭs, *m*. (Λυκάων). 1. *Lycaon*, *roi d'Arcadie*, *donnait la mort à ses hôtes*. *Jupiter*, *menacé du même sort*, *consuma son palais*, *et le changea en loup*. Īrrīdēt prīmō pĭă vōtă Lўcāōn. *O*. Sŏcĕrūmquĕ Lўcāŏnă sūmĭt. *Id*. (Cf. *Met*. I, 234 sq.) || 2. *Petit-fils du précédent*, *père de Callisto*, *autrement nommé Arcas*. (*Ov*. *Fast*. VI, 235.) || *Autres*. (*Anthol*. II, p. 596.)

Lўcāŏnēs, ŭm, *m*. *pl*. *Habitants de la Lycaonie*. Gēns dūră Lўcāŏnēs ārmīs. *Prisc*. (*Peri*. 807).

Lўcāŏnĭă, æ, *f*. *Lycaonie*, *contrée de l'Asie Mineure*. Īndĕ Lўcāŏnĭæ trāctŭs jăcēt. *Avien*. (*D*. *Terr*. 1020).

Lўcāŏnĭs, ĭdĭs, *f*. (Λυκαονίς). *Fille de Lycaon* 2, *Callisto*. Cuī dĕă : Vīrgĭnĕōs, pērjūră Lўcāŏnī, cœtūs Dēsĕrĕ. *O*. (Et *Catul*. 66, 66).

Lўcāŏnĭŭs, ă, ŭm (Λυκαόνιος). 1. *De Lycaon*. Fœdă Lўcāŏnĭæ rĕfĕrēns cōnvīvĭă mēnsæ. *O*. || 2. *De la Lycaonie*. Lўcāŏnĭūmque Ĕrĭcētēn. *V*. Jāmquĕ Lўcāŏnĭōs īncēdēns pāssĭbŭs ăgrōs. *Arator* (II, 157).

Lўcāstē, ēs, *f*. *Nom de femme*; *entre autres*, *Une des filles de Priam*, *épouse de Polydamas*. Ălŭītquĕ rŏgātă Lўcāstē. *St*. || *Ville de Crète*. Dīctæă Lўcāstē. *Cl*. (Dicebatur et *Lycastus*, Λύκαστος.)

Lўcāstŭs, ī, *f*. *Voy*. *le précéd*.

Lўcaūnŭs, ī, *m*. *Un guerrier*. (*Sil*. IV, 203.)

Lўcē, ēs, *f.* (Λύκη). *Nom de femme.* Aūdīvērĕ, Lўcē, dī mĕā vōtă. *H.*

Lўcēs, æ, *m. Rivière du Pont.* Quās Tănāïs flāvūsquĕ Lўcēs, etc. *V. Fl.* || *Nom de guerrier.* Īndĕ Lўcēn fĕrĭt. *V. Fl.*

Lўcētūs, ī, *m. Un guerrier.* (*Stat. Th.* IX, 291.)

Lўcēūm, ī, *n.* (Λύκειον). *Lycée, place publique et gymnase à Athènes; école d'Aristote.* Īnque Ăcădēmīā ūmbrĭfĕrā nĭtĭdōquĕ Lўcēō Fūdērūnt clārās fācūndī pēctŏrĭs ārtēs. *Cic.* (*de suo Consulat.*, in *Divin.* 1, 13).

Lўcēūs. *Voy.* Lycīus.

Lўchnĭs, ĭdĭs, *f.*, *et* Lўchnītēs, æ, *m.* (λυχνίς *et* λυχνίτης). *Sorte d'escarboucle.* Ēt flāmmæ sĭmĭlīs splēndēntī lūmĭnĕ lўchnĭs. *Prisc.* (*Peri.* 326. *Ib.* 1071). Lўchnītēs hĕbĕs ēst; cēdĭt tĭbĭ Lūcĭfĕr ārdēns. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 239. Cf. *Plin.* 36, 4, 4; 37, 29; *Solin.* 65). SYN. Cārbūncŭlūs.

Lўchnūs, ī, *m.* (λύχνος). *Lustre, lampadaire.* Dēpēndēnt lўchnī lăquĕārĭbūs aūreīs. *V.* Lūmĭnă, pēndēntēs lўchnī. *Lr.* (V, 296). Tēndūnt aūrātīs vīncŭlă lўchnīs. *St.* SYN. Lūcērnă, lāmpās, lūmĕn. VERS. Pēndēnt mōbĭlĭbūs lūmĭnă fūnĭbūs, Quæ sūffīxă mĭcānt pēr lăquĕārĭă. *Prud.*

Lўchūs. *Voy.* Lichus.

Lўcĭă, æ, *f.* (Λυκία). *Lycie, province de l'Asie Mineure.* Ārmĭfĕrōs Lĕlĕgās Lўcĭāmquĕ pĕrērrăt. *O.* Hībērnām Lўcĭām Xānthīquĕ flŭēntă. *V.*

Lўcĭdās, æ, *m.* (Λυκίδας). *Nom d'un centaure.* Eūrўnŏmōs, Lўcĭdās, ĕt Ărēūs, ĕt Īmbreūs. *O.* || *Nom de berger.* Ō Lўcĭdā, vīvī pērvēnĭmŭs. *V.* || *Nom d'un jeune homme.* (*Hor. Od.* I, 4, 19.) || *Nom de guerrier.* (*Luc.* III, 636.)

Lўcīmnĭă, *f. Voy.* Licymnia.

Lўcīmnĭūs, ă, ŭm. *Voy.* Licymnius.

Lўcīnnă, æ, *f. Nom de femme.* Heū! nūllīs cāptă Lўcīnnă dătīs. *Pp.* (III, 15, 6).

Lўcīscă, æ, *f. Lice* (*née d'une chienne et d'un loup*). Ēt Thŏūs, ĕt Cўprĭō vēlōx cūm frātrĕ lўcīscă. *O.* Mūltūm lātrāntĕ lўcīscā. *V.* Tōrpēscūnt hăbĭlēs, vērbō fīgēntĕ, lўcīscæ. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 357. Adde *Anthol.* II, p. 454, ubi plura. Cf. *Isid.* 12, 2). || *Nom de femme.* Făcĕre īn Lўcīscām, Paūlĕ, mē jŭbēs vērsūs. *M.* (IV, 17. Et *Juv.* 6, 123).

Lўcīscūs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Hor. Epod.* 11, 37.)

Lўcĭūs, ă, ŭm (Λύκιος). *De Lycie, Lycien.* Quĭd Lўcĭī rĕfĕrām Sārpēdŏnĭs āgmĭnă fērrō..? *O.* Lўcĭō vōtă prŏbāntĕ dĕō. *Pp.* (III, 1, 38). Spīcŭlă tōrquēbāt Lўcĭō Gōrtўnĭă cōrnū. *V.* || Lўcĭūs *ou* Lўcēūs (Λύκειος). *Le même.* Ōptātāquĕ Pæān Tēmplă Lўcĭē dăbĭs. *St.* (*Th* X, 343. Quod laudat *Prisc.* 564 et 587).

Lўcŏmēdēs, ĭs, *m.* (Λυκομήδης). *Lycomède, roi de Scyros, chez lequel Achille fut caché.* Īmbēllī nūpēr Lўcŏmēdĭs ĭn aūlā. *St.*

Lўcŏmēdēūs, ă, ŭm (Λυκομήδειος). *De Lycomède.* Ād Lўcŏmēdēōs fēcĭt trānsīrĕ pĕnātēs. (*Verb. Achil. in Parth.* 46, in *Poet. Min.* III, p. 347.)

Lўcŏnĭdēs, æ, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Aul.* IV, 10, 49.)

Lўcōntĭūs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Grātĭfĭco āssīgnāns hæc dōnă Lўcōntĭūs ōrĕ. *P. Petr.* (V, 799).

Lўcŏphōn ōntĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Stat. Th.* II, 610.)

Lўcŏphrōn, ŏnĭs, *m.* (Λυκόφρων). *Lycophron, poëte et grammairien de Chalcis, cité pour son obscurité.* Cārmĭnă Bāttĭădæ lătĕbrāsquĕ Lўcŏphrōnĭs ātrī. *St.* Ūtquĕ cŏthūrnātūm pĕrĭīssĕ Lўcŏphrōnă nārrānt. (*Ibis*, 531.)

Lўcŏreūs, ĕī *ou* ĕōs, *m.* (Λυκωρεύς). *Un des fils d'Apollon* Săcrūmquĕ Lўcŏrēă Phœbō. *St.*

Lўcōrĭās, ădĭs, *f.* (Λυκωριάς). *Nom d'une Naïade.* Ēt flāvă Lўcōrĭās, āltĕră vīrgŏ. *V.*

Lўcōrĭs, ĭdĭs, *f.* (Λυκωρίς). *Affranchie devenue célèbre par l'amour du poëte Gallus.* Paūcă mĕō Gāllō, sēd quæ lĕgăt īpsă Lўcōrĭs. *V.* Nēc fŭĭt ōpprŏbrĭō cĕlĕbrāssĕ Lўcōrĭdă Gāllō. *O.* (Et *Prop.* II, 34, 91).

Lўcōrmās, æ, *m.* (Λυκόρμας). *Rivière d'Étolie.* Flāvūsquĕ Lўcōrmās. *O.* (Et *Stat. Th.* IV, 838).

Lўcōtās, æ, *m.* (Λυκώτας). *Nom d'un centaure.* Jăcŭlātōrēmquĕ Lўcōtān. *O.* || *Nom de berger.* (*Calpurn* 6, 26.) || *Nom d'homme.* (*Prop.* IV, 3, 1.)

Lўctĭūs, ă, ŭm (Λύκτιος). *De Lyctus, ville de Crète.* Lўctĭūs Īdŏmĕneūs. *V.* Lўctĭă clāssĭs. *O.*

Lўcūrgīdēs, æ, *m. Fils de Lycurgue.* Quīquĕ Lўcūrgīdēn lētāvĭt, ĕt ārbŏrĕ nātūm. (*Ibis*, 505.)

Lўcūrgūs, ī, *m.* (Λυκοῦργος). 1. *Lycurgue, roi de Thrace, que Bacchus rendit furieux pour avoir arraché les vignes.* Ăcrī quōndām rēgnātă Lўcūrgō (terra). *V.* Aūt sævī cōntōrsīt tēlă Lўcūrgī. *L.* (I, 575). Ōssă bĭpēnnĭfĕrī sic sīnt mălĕ tēctă Lўcūrgī. *O.* || 2. *Roi de Némée, père d'Archémore.* (*Stat. Theb.* V, 702.) || 3. *Législateur de Sparte.* Cēnsūs ĕrāt, jūstūsquĕ Sŏlōn, fōrtīsquĕ Lўcūrgūs. *Manil.* (I, 778). Quīdquīd lēgĭfĕrō prōfēcīt Spārtă Lўcūrgō. *Sid.* (2, 166).

Lўcūs, ī, *m.* (Λύκος). 1. *Roi de Béotie, époux d'Antiope.* || 2. *Thébain qui fut tué par Hercule pour avoir voulu ravir Mégare.* Flātquĕ sūmmūs hōstĭs Ālcīdæ Lўcūs. *Sen.* (*H. Fur.* 635). || 3. *Centaure.* Pīrĭthŏī cĕcĭdīssĕ Lўcūm vīrtūtĕ fĕrēbāt. *O.* || 4. *Guerrier troyen.* Fātă Lўcī, fōrtēmquĕ Gўān. *V.* || 5. *Nom d'enfant.* (*Hor. Od.* III, 19, 24.) || 6. *Personnage comique* (*Pl. Pœn.* I, 1, 72.) || 7. *Rivière de la Grande Phrygie.* (*Ov. Met.* XV, 273.) || 8. *Rivière de Bithynie.* (*Ov. Pont.* IV, 10, 47.)

Lўddă, æ, *f. Ville de Palestine.* Pēr Lўddæ tŭlĭt ārvă grădūm. *Arat.* (I, 757).

Lўdē, ēs, *f.* (Λύδη). *Lydé, femme du poëte Antimaque.* Nēc tāntūm Clărĭō Lўdē dīlēctă pŏētæ. *O.* || *Autres.* Dīc mŏdōs, Lўdē quĭbūs ōbstĭnātās Āpplĭcĕt aūrēs. *H.*

Lўdĭă, æ, *f.* (Λυδία). *Lydie, province de l'Asie Mineure.* Īn tē pāmpĭnĕōs prōfērrēt Lўdĭă thўrsōs. *Cl.* Rēx ān tўrānnūs Lўdĭæ Crœsūs fŭĭt. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 19). SYN. Mæŏnĭă. || *L'Étrurie.* Īntēr Tўrrhīgĕnās Lўdĭă tōtă sŭōs. *Rutil.* (1, 596). || *Nom de femme.* Lўdĭă, dīc, pĕr ōmnēs, etc. *H.*

Lўdĭūs, ă, ŭm (Λύδιος). *De Lydie.* Cīngēt Bāssărĭcās Lўdĭă mītră cŏmās. *Pp.* (III, 17, 30). Nōn mĭhĭ rēgnă Lўdĭă, nōn māgnī pŏtĭōr sīt fāmă Gўlīppī. *Tib.* (IV, 1, 199). SYN. Lўdūs, Mæŏnĭūs. || — mŏdūs. *Mode lydien. Voy.* Lydus. || Lўdĭī, *m. pl. Lydiens.* Mĕlĭōre ŭt ūtī rēgĕ pōssīnt Lўdĭī. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 23). || *Étrusque* (*à cause de la colonie lydienne qui vint s'établir en Étrurie*). Ŭbĭ Lўdĭūs ārvă Īntēr ŏpīmă vĭrūm lēnī flŭĭt āgmĭnĕ Tībrĭs. *V.* Lўdĭă rīpă. *St.* Stāgnă Lўdĭă (scil. Trasimenus). *Sil.* SYN. Ētrūscūs, Tūscūs.

Lўdūs, ă, *m. f.* (Λυδός). *Lydien, Lydienne.* Vīsĕre, ŭtī quōndām Lўdūs, dūm Smўrnă pĕrībāt. *Sulpitia* (vs. 60). Lўdă pŭēllă. *O.* Lўdă nŭrŭs. *V. Fl.* SYN. Lўdĭūs. || *Étrusque.* Lўdōrūmquĕ mănūs, cōllēctōs ārmāt ăgrēstēs. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *De Lydie.* Lўdōs quūm lætūs ĭn āgrōs Rēx vēnĭt. *O.* Lўdæ pōndĕră gāzæ. *St. Voy.* Lydius. || *Du mode lydien* (*d'un caractère triste.* Lўdīs rĕmīxtō cārmĭnĕ tībĭīs. *H*

Lўgdămūs, ī, *m. Nom d'homme.* Lўgdămūs ēxcūssā.... Glāndĕ pĕtēns. *L.* (Et *Prop.* IV, 7, 35).

1. Lўgdūs *ou* Lўgdŏs, ī, *f.* (λύγδος). *Marbre blanc.*

Cāndĭdă nōn tăcĭtā rēspōndēt ĭmāgĭnĕ lўgdŏs. *M.* (VI, 13. *Ib.* 42. *Lygdinus lapis* est apud *Plin.* 36, 13).

2. Lўgdŭs, ī, *m.* (Λύγδος). *Lygdus, crétois, père d'Iphis.* Prōgĕnŭīt tēlĭūs īgnōtō nōmĭnĕ Lўgdŭm. *O.* || *Autres.* Pīnguēs, Lўgdĕ, sŭēs hăbēāt vīcīnŭs Īōllās. *M.* (XI, 42).

Lўgŏs *ou* Lўgŭs, ī, *f.* *Ancien nom de Byzance.* Bўzāntīnă Lўgŏs, tū Pūnĭcă Bўrsă fŭīstī. *Aus* (*Cl. Urb.* 2, 13).

Lўmĭră *et* Lўmĭrē, *f.* *Au lieu de* Limyra, etc.

Lўmphă, æ, *f.* *Eau.* Prōcēssīt, sūmmōque haūsīt dē gŭrgĭtĕ lўmphās. *V.* Nōn ĕt lўmphă fĭgūrās Dātquĕ căpĭtquĕ nŏvās ? *O.* Lўmphārum īn spĕcŭlō vīdīt sĭmŭlācrūm sŭūm. *Ph.* Nīgră quŏd īnfūsā vānēscāt sēpĭă lўmphā. *Pers.* (3, 13). *Voy.* Aqua. || — Īntērcŭs. *Hydropisie.* (*Sam.* vs. 501.) *Voy.* Hydrops. || † Lўmphōn, *gén. pl.* *A la manière grecque.* (*Varr.* ap. *Non.* 2, 857. Libri omnes *lymfon.*)

Lўmphātĭcŭs, ă, ŭm. *Qui trouble l'esprit.* Hēllĕbŏrō quŏquĕ pūrgātūr lўmphātĭcŭs ērrŏr. *Ser. Sam.* (vs. 507). Mādēns vĕnēnō cŏrpŏrĭs lўmphātĭcō. *Prud.* (*Ham. præf.* 59, nempe mens). || Lўmphātĭcŭm, ī, *n.* *Délire, panique.* Dēfērto ăd mē, făxo āctūtūm cōnstĭtĕrīt lўmphātĭcŭm. *Pl.* (*Pœnul.* I, 2, 133). || *Adj.* *Atteint de délire.* Sēquĕ nīgrīs mērgĭt ŭndīs, Ŭt pĕcŭs lўmphātĭcŭm. *Prud.* (*Cath.* 9, 57). *Voy.* Lymphatus. || *Au fig.* Nūmmi aūrĕī lўmphātĭcī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 132, scil. subsilientes).

Lўmphātŭs, ă, ŭm. *Troublé, en délire.* Īmmēnsām sĭnĕ mōrĕ fŭrīt lўmphātă pĕr ŭrbēm. *V.* Lўmphātam īncērtīs hŏrrōrĭbŭs ŭrbĕm. *St.* Lўmphātō trĕpĭdārĕ mĕtū. *L.* *Voy.* Amens.

† Lўmphĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des eaux.* Lўmphĭgĕr ānnĭs. *Corip.* (*Joh.* VII, 246. Et ibid. III, 145, *lymphigeros* tractus).

Lўmphŏ, ās, ārĕ. *Troubler l'esprit.* Hŏrrĭfĭcīs lўmphāre īncŭrsĭbŭs ŭrbēs. *St.* Sŭpĕrīs ănĭmūm lўmphāntĭbŭs. *Id.* Dĕŭs āncĭpĭtēm lўmphāvĕrāt ŭrbĕm. *V. Fl.* SYN. Tŭrbŏ, ēxtērnŏ. PPH. Īn fŭrĭās, Īn fŭrōrĕm ăgŏ, īmpēllŏ, cōncĭtŏ, cōmpēllŏ, răpĭŏ. Fŭrōrĕ cōncĭtŏ, āccēndŏ. Fŭrōrĕm īnjĭcĭŏ, īmmĭttŏ. PHR. Sānōs āvērtērĕ sēnsūs. *V.* Ābstŭlĭt mĕntēm fŭrŏr. *Sen.* *Voy.* Amens.

† Lўmphŏr, ōrĭs, *m. arch.* *Comme* Lympha. (*Lucil.* apud *Non.* 3, 129.)

Lўncēstĭŭs, ă, ŭm. *D'un canton de Macédoine.* Hīnc flŭĭt ēffēctū dīspār Lўncēstĭŭs āmnĭs. *O.* (Cujus incolæ *Lyncestæ* sunt apud *Plin.* 4, 17, 2.)

Lўnceŭs, ĕī, eī *ou* ĕŏs, *m.* (Λυγκεύς). *Lyncée, un des Argonautes, doué d'une vue perçante.* Ēt dŭŏ Thēstĭădæ, prōlēsque Ăphārēĭă Lўnceŭs. *O.* Nōn pŏssīs ŏcŭlīs quāntūm cōntēndĕrĕ Lўnceŭs. *H.* Quæ lūscūm făcĭūnt Ārgūm, quæ Lўncĕă cæcŭm. *Rutil.* (1, 611).

Lўncēŭs, ă, ŭm (Λύγκειος). *De Lyncée.* Pēctŏră trājēctŭs Lўncēō Cāstŏr ăb ēnsĕ. *O.*

Lўncīdēs, æ, *m.* *Fils de Lyncée ou de Lyncus.* Nārrāt Lўncīdēs mōrēsque hăbĭtūsquĕ vĭrōrŭm. *O.*

Lўncŭs, ī, *m.* (Λύγκος). *Roi de Scythie, jaloux de Triptolème, voulut lui donner la mort, et fut changé en lynx par Cérès.* Scўthĭcās ādvērtĭtŭr ōrās, Rēx ŭbĭ Lўncŭs ĕrāt. *O.*

Lўnx, cĭs, *f.* (λύγξ). *Lynx, espèce de panthère, dont la vue est perçante. Il était consacré à Bacchus.* Vēlātūm gĕmĭnæ dējēctū lўncĭs, ĕt ārmă. *St.* Lўncēs, ĕt ŭdă mĕrō lāmbūnt rētĭnācŭlă tĭgrēs. *Id.* Cōllă prĕmĭs lўncūm, Bācchæ Sătўrīquĕ sĕquūntŭr. *O.* EP. Măcŭlōsă, vărĭă, tĭmĭdă, fŭgāx, lĕvĭs, cĭtă. || *Qqf. m.* Tĭmĭdōs lўncās. *H.* (*Od.* II, 13, 40).

Lўră, æ, *f.* (λύρα). *Lyre.* Ēt mŏvēt aūrātæ pōllĭcĕ fīlă lўræ. *O.* Mīxtōquĕ sŏnāntēm Pērcŭtĭt ōrĕ lўrăm. *V. Fl.* Pēndēbāt læva gārrŭlă pārtĕ lўră. *Tib.* (III 4, 38. Quæ vox apud Virgilium non occurrit). SYN. Cĭthără, tēstūdŏ, etc. *Voy.* Cithara. || *Genre lyrique.* Vērbă lўræ mōtūră sŏnūm cōnnēctĕrĕ dīgnĕr. *H.* Nōn hæc jŏcōsæ cōnvĕnĭūnt lўræ. *Id.* Pīndărĭcæ fĭdĭcĕn tū quŏquĕ, Rŭfĕ, lўræ. *O.* *Voy.* Lyricus. || *En gén.* *Genre de poésie.* Quā cĕlĕbrēm mĕă vōtă lўrā ? *St.* Quāmvīs mĕă cārmĭnă sūrgānt Īnfĕrĭōrĕ lўrā. *Id.* SYN. Cārmĕn. || *La Lyre, constellation.* Dīcēt, ŭbi ēst hŏdĭĕ, quæ Lўră fŭlsĭt hĕrī. *O.* Quā sē Lўră vērsăt. *German.* (*Arat.* 599). SYN. Fĭdĭs, Chĕlўs.

Lўrbē, ēs, *f.* *Ville de la Pisidie.* (*Avien.* *D. Terr.* 1025, et *Prisc.* *Peri.* 809.)

Lўrcēŭs *ou* Lўrcīŭs, *et* Lўrcēĭŭs, ă, ŭm (Λύρκειος *et* Λυρκήϊος). *Du Lyrcius, mont de l'Argolide, d'où sort l'Inachus.* Lўrcēă rĕlīquĕrāt ārvă. *O.* Lўrcēĭă tēllūs. *V. Fl.* || *Subst. m.* (τὸ Λύρκειον). *Le mont Lyrcius.* Ārēt Lўrcīŭs ĕt īngēns Īnăchŭs. *St.* (*Th.* IV, 711. Idem, ib. 117, ait, *Lyrcie...* Inache. Non igitur duo sunt fluvii. *Lyrcium* montem, non vero fluvium, agnoscit *Strab.* 8, 6).

Lўrĭcĕn, ĭnĭs, *m.* *Joueur de lyre.* *Voy.* Lyristes.

Lўrĭcŭs, ă, ŭm (λυρικός). *De lyre, lyrique.* || *Genre lyrique.* Lўră. Cĭthără. Lўrĭcŭm cārmĕn. Lўrĭcī mŏdī, sŏnī, vērsŭs. Lўrĭcă mūsă. VERS. Crēdĭtŭr īn lўrĭcīs dētĭnŭīssĕ mŏdīs. *O.* Mūsă lўræ pŏtēns. *H.* Mūsă dĕdīt fĭdĭbŭs dīvōs pŭĕrōsquĕ dĕōrŭm, Ēt pŭgĭlēm vīctōrem, ĕt ĕquūm cērtāmĭnĕ prīmŭm, Ēt jŭvĕnūm cūrās, ĕt lībĕră vīnă rĕfērrĕ. Sīc ĕtĭām fĭdĭbŭs vōcēs crēvērĕ sĕvērīs. Rōmānæ fĭdĭcĕn lўræ. Æŏlĭīs fĭdĭbŭs quĕrēntēm Sāpphō, etc. *Id.* Fīlă lўræ mŏvī dŏctīs ēxcūltă Cămēnīs, Plēctră răpīs nŏbīs āmbĭtĭōnĕ nŏvā. *M.* Quī Flāccŭs lўrĭcōs Pīndărĭcum ăd mĕlŏs Frēnīs flēxĭt ĕquōs plēctrĭpŏtēntĭbŭs, Dūm mētrō quătĭtŭr chōrdă glўcōnĭō, etc. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 7). *Voy.* Lyra. || Lўrĭcŭs vātēs, pŏētă, *et absolt.* *Poëte lyrique.* Quŏd sī mē lўrĭcīs vātĭbŭs īnsĕrĭs. *H.* Præcēpĭt lўrĭcī Tēĭă mūsă sĕnĭs. *O.* Nām lўrĭcī quŏtĭēs sŭă vŏlŭnt Cārmĭnă pēr vărĭōs dărĕ mŏdōs. *T. Maur* (*Met.* 423). Rēgnātōr lўrĭcæ cŏhōrtĭs (Pindarus). *St.* || Lўrĭcă pŭēllă. *Sapho.* (*Prud.* *Ham.* 316.)

Lўrīstēs, *et à tort* Lўrīstēs, æ, *m.* (λυριστής). *Joueur de lyre ; poëte lyrique.* Ālcæō pŏtĭŏr lўrīstēs īpsō. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 25). SYN. Lўrĭcĕn, fĭdĭcĕn. *Voy.* Citharœdus.

Lўrnēssĭs, ĭdĭs, *f.* (Λυρνησσίς). *De Lyrnesse, Briséis.* Fērtŭr ĕt ābdūctā Lўrnēssĭdĕ trīstĭs Ăchīllēs. *O* (Et *Sen.* *Ag.* 186).

Lўrnēssĭŭs, ă, ŭm (Λυρνήσσιος). *De Lyrnesse.* Dīrŭtă mārtĕ tŭō Lўrnēssĭă mœnĭă vīdī. *O.*

Lўrnēssŏs *ou* Lўrnēssŭs, ī, *f.* (Λυρνησσός). *Lyrnesse, ville de la Troade.* Īmpŏsĭtă cēlsō pārvă Lўrnēssŏs jŭgō. *Sen.* (*Troad.* 224. Et *Prisc.* *Peri.* 818).

Lўsĭās, æ, *m.* *Nom d'homme.* || † Lўsĭās. Cōmpĕrīt hæc Lўsĭās. *Arator* (II, 1026).

Lўsĭmăchŭs, ī, *m.* (Λυσίμαχος). *Lysimaque, nom d'homme.* Lўsĭmăche, aūctŏr sum ŭtī me ămāndo hīc ēnĭcēs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 41).

Lўsīppŭs, ī, *m.* (Λύσιππος). *Lysippe, célèbre sculpteur, contemporain d'Alexandre le Grand.* Glōrĭă Lўsīppo ēst ănĭmōsa ēffīngĕrĕ săxă. *Pp.* (III, 9, 9). Pīngĕrĕt, aūt ălĭŭs Lўsīppō dūcĕrĕt æră. *H.* Nōbĭlĕ Lўsīppī mūnŭs ŏpŭsquĕ vĭdēs. *M.* (IX, 44).

? Lўsĭs, ĭs, *m.* (Λύσις). *Philosophe et poëte grec.* Quīdvĕ pŏētă pŏtēst Mārŏ, Lўsī', Mĕnāndĕr, Hŏmērŭs. *Fort.* (VII, 12, 27. *Lysa* exhibet ed. Rom., sed *Lysis* conj. editor).

Lўsĭtĕlēs, ĭs, *m.* (λυσιτελής). *Nom d'homme.* Lўsĭtĕlēs sălūtăt. Dī dēnt tĭbĭ, Lўsĭtĕlēs, quæ vĕlīs. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 28).

Lўstră, æ, *f.* *Ville de Lycaonie.* Lўstrām Paūlŭs ădĭt *Arat.* (II, 157).

M

M, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Vōcĭbŭs ĭn Grāiīs nūnquam ūltĭmă cōnspĭcĭōr M. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 10. Adde *T. Maur. Litt.* 159).

Măcæ, ārŭm, *m. pl.* (*Strab.* Μάκαι). *Peuple de l'Arabie-Heureuse.* Vīcīnīs rāptāndă Măcæ fūdērĕ vŏlŭcrēm. *Sil.* (IX, 11. Et sic *Prisc. Peri.* 887). || † Măcæ. (*Avien. D. Terr.* 1135.)

Măcărēĭs, ĭdĭs, *f.* (Μακαρηΐς). *Fille de Macarée.* Īt pāstōr Măcărēĭdă lūsĕrĭt Īssēn. *O.*

Măcăreūs, ĕī *ou* eī, *m.* (Μακαρεύς). *Macarée, fils d'Éole, frère de Canacé.* Ō ŭtĭnām, Măcăreū, quæ nōs cōmmīsĭt ĭn ūnŭm. *O.* || *Nom d'un Lapithe.* (*Ov. Met.* XII, 542.)

Măcărĭŭs, ĭī, *m. Macaire, nom d'homme.* Nūnc dŭŏ Măcărĭī. *Sid.* (16, 100. Prima corripi debuit).

Măcchăbæī. *Voy.* Machabæi.

Măcĕdŏ *ou* Măcĕdōn, ŏnĭs, *m.* (Μακεδών, όνος). *Macédonien.* Trīgīntā Sārdī, sēxāgīntā Măcĕdŏnēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 44). SYN. Pēllæŭs. *Voy.* Macedonicus. || *Philippe ou Alexandre.* Dīffīdĭt ūrbĭŭm Pōrtās vĭr Măcĕdŏ. *H.* Quŭm tĭbĭ săcrātō Măcĕdōn sērvētŭr ĭn āntrō. *L.* || Măcĕtŭm (*et non* Macedum). *Voy.* Macetæ. || *Qqf.* Măcĕdŏ. Vĭr quĭppĕ Măcĕdŏ Īn sōmnīs hæc vīsŭs ăĭt. *Arat.* (II, 213. Sic Græce Μακηδών, Μακηδονία. Hoc legitur apud *Callimach.* et *Dionys. Perieget.*). *Voy.* Macedonicus.

Măcĕdŏnĭă, æ, *f.* (Μακεδονία). *Macédoine, province septentrionale de la Grèce, célèbre par ses rois Philippe et Alexandre.* Ādvĕnĭo ēx Sĕleŭcĭā, Măcĕdŏnĭa, Āsĭa ātque Ărābĭā. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 3). SYN. Ēmăthĭă, Æmŏnĭă. PPH. Rēgnātăquĕ tērrā Phĭlīppō. *O.* || † Măcĕdŏnĭă. *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 593.)

Măcĕdŏnĭcŭs *ou* Măcĕdŏnĭŭs, ă, ŭm, *et* Măcĕdŏnĭēnsĭs, ĕ (Μακεδονικός *et* Μακεδόνιος). *Macédonien.* Lēnō mē pĕrĕgrē mīlĭtī Măcĕdŏnĭcō Mĭnīs vīgīntī vēndĭdĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 49). Mīlĭtī Măcĕdŏnĭō. (*Ib.* 3, 112.) Măcĕdŏnĭēnsēm, quī tē nūnc flēntēm făcĭt. (*Ib.* IV, 4, 4.) SYN. Măcĕdŏ, Ēmăthĭŭs, Æmŏnĭŭs, Pēllæŭs. || *Qqf.* Măcĕdŏnĭŭs (Μακηδόνιος). Quī clўpĕō, glădĭōquĕ, Măcĕdŏnĭăquĕ sărīssā. *O.* (*Met.* XII, 466).

Măcēllŭm, ī, *n. Marché.* Īmmāne ēst vĭtĭŭm dărĕ mīllĭă tērnă măcēllō. *H.* Ārcēssĭtŭr īndĕ măcēllŭm. *Manil.* (V, 370). Sēd quĭd măcēllŭm pīnguĕ pūlvīnărĭŭm? *Prud.* (*Peri.* 10, 1056, criminor). || *Qqf. Au plur.* (*Enn.* apud *Capr. Orthog.* p. 2244.)

† Măcēllŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Macer. *Un peu maigre.* Hŏmo ēst nāsūtŭ', măcēllŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 524).

Măcēllŭs, ī, *m. Comme* Macellum. Hīc prĕtĭōsă fămēs, cōntūrbātōrquĕ măcēllŭs. *M.* (X, 96). Bālnĕæ, fŏrŭs, măcēllŭs. *Pompon.* (ap. *Non.* 3, 96).

† Măcĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être maigre.* Qui ōssa ātquĕ pēllīs tōtŭ' st : ĭtă cūră măcĕt. *Pl.* (*Aul.* III 6, 28). *Voy.* Macesco.

Măcĕr, măcră, măcrŭm. *Maigre.* Heŭheū! quām pīnguī măcĕr ēst mĭhĭ taŭrŭs ĭn ārvō! *V.* Pālmă nĕgātă măcrŭm, dōnātă rĕdūcĭt ŏpīmŭm. *H.* Măcră căvŭm rĕpĕtēs ārctŭm, quēm măcră sŭbīstī. *Id.* SYN. Măcĭlēntŭs, ārĭdŭs, grăcĭlĭs, *qqf.* līgnĕŭs. PPH. Măcĭē cōnfēctŭs, tĕnŭĭs, tĕnŭātŭs, ēxēsŭs, lānguĭdŭs, dēfōrmĭs, tūrpĭs. VERS. Hōrrĭdă vūltŭm Dēfōrmăt măcĭēs. *V.* Īpsa aūtēm măcĭē tĕnŭānt ārmēntă vŏlēntēs. Vīx ōssĭbŭs hærēnt (agni). *Id.* Tūrpĭs măcĭēs dĕcēntēs Dēfōrmāt mălās. *H.* Vīx hăbĕō, tĕnŭēm quæ tĕgăt ōssă, cŭtēm. *O.* Măcĭēs āddūxĕrăt ārtūs. Cōncīdĭmŭs măcĭē. Āddūcĭtquĕ cŭtēm măcĭēs, ĕt ĭn āĕră sūccŭs Cōrpŏrĭs ŏmnĭs ăbĭt; vōx tāntum ātque ōssă sŭpērsūnt. *Id.* Jām lūrĭdă sōlā Tēctă cŭte, ĕt vēnīs mălĕ jūnctă trĕmēntĭbŭs ōssă. *Sil.* Fūgērĕ gĕnæ; jējūnă lăcērtōs Ēxēdīt măcĭēs. *Cl.* Sēd tĭbĭ sī ēxīlēs vĭdĕōr tĕnŭātŭs ĭn ārtūs. *Pp.* Dīcĕrĭs ĕt măcĭē vūltŭm tĕnŭāssĕ. *Id.* Măcĭēs tābēntēs ōccŭpăt ārtūs. *Tib.* Tĕnĕt ōră prŏfānæ Fœdă sĭtū măcĭēs. *L.* Măcĭēs nĕquĕ sīccă lăcērtōs Sūccō tĕnŭābĭt ădēsō. *Prud.* Jām măcĭē tĕnŭēs sūccīquĕ vĭdēbĭs ĭnānēs. *Calp.* Cōrpŭs măcĭe ēxtābŭĭt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 12). Ōssa ātquĕ pēllīs sūm mĭsĕrā măcrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 32). || *Subst. m. Nom d'homme.* Cāstră Măcēr sĕquĭtŭr. *Tib.* (II, 6, 1). Nōn īgnōrăt ŏnŭs quōd sĭt sūccēdĕrĕ Măcrō. *M.* (XII, 100).

Măcĕrātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Macero.

Măcĕrĭă, æ, *et* Măcĕrĭēs, ēī, *f. Muraille de pierre sans ciment.* Nōn mīrŭm, vĕtŭs ēst măcĕrĭă, lătĕrēs sī vĕtĕrēs rŭūnt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 50). Ātque hānc ĭn hōrtō măcĕrĭăm jŭbĕ dīrŭī. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 10). Quāmvīs măcĕrĭēs flōrēntēs āmbĭăt hōrtōs. *Prud.* (*Ham.* 226). SYN. Mūrŭs.

† Măcĕrĭēs, ēī, *f. Grande affliction.* Quānta īllĭūs mōrs sĭt măcĕrĭēs tĭbĭ. *Afran.* (apud *Non.* 2, 536).

Măcĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire macérer, rendre souple.* Măcĕrāto hōc pīnguēs fīūnt aūro īn bārbărĭā bŏvēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 21). || *Au fig. Consumer, miner, affliger.* Măcĕrăt īnvĭdĭa, ānte ŏcŭlōs īllum ēssĕ pŏtēntēm. *Lr.* (III, 75). Īllōrŭm me āltēr crŭcĭăt, āltēr măcĕrăt. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 9). *Voy.* Exedo || *Au pass. Se miner, se consumer, être triste.* Măcĕrŏr īntērdūm quōd sīm tĭbĭ caūsă dŏlōrĭs. *O.* Măcĕrŏr hōc ūnum, ĕt dŏlĕō, tĭbĭ deēssĕ, Tĕrēntī. *Jul. Cæs.* (apud *Suet. Vit. Ter.*). Quōd lēntīs pĕnĭtŭs măcĕrĕr īgnĭbŭs. *H.* SYN. Ēxĕdŏr, tābēscŏ, etc. PHR. Quĭd me ēxcrŭcĭŏ? quĭd mē măcĕrŏ? *Ter. Voy.* Tabeo. || † Măcĕrŏ. *Dans les poëtes de la décadence.* Frāngĭtŭr hīrcīnō măcĕrātŭs sānguĭnĕ tāntŭm. *Prisc.* (*Peri.* 1066, adamas). Cārpēbāt flūxŭs, măcĕrāns sĭnĕ fīnĕ, crŭōrĭs. *Juvc.* (II, 388).

Măcēs, ĕtĭs, *m.* ; Măcĕtēs, ŭm, *pl. Peuple d'Afrique voisin des Syrtes.* Tūm Maūrŭs ătrōx, Gărămāsquĕ, Măcēsquĕ. *Sil.* Ēt Măcĕtŭm prīmī. *Id.*

Măcēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Maigrir.* Măcēscŏ, cōnsĕnēsco ēt tābēscō mĭsĕr. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 31). *Voy.* Macresco.

Măcĕtæ, tārŭm, *et sync.* tŭm, *m. pl.* (Μακέται). *Macédoniens.* Grāiōrŭm Măcĕtŭmquĕ nŏvās ācquīrĭtĕ vīrēs. *L.* (II, 647. *Id.* V, 2 ; X, 269). Rēgnātōr Măcĕtŭm. *St.* (*Silv.* IV, 6, 106. Sic et *Sil.* XIV, 5 ; *V. Fl.* I, 96. Quibus locis male quidam dant *Macedum*). *Voy.* Macedo.

Măchăbæă, æ, *f. La mère des Machabées.* Măchăbæă pŏtēns, ēt prōlīs fūnĕrĕ fēlīx. *Alcim.* (VI, 105). Fēlīx bīs mĕrĭtīs sĭbĭ Măchăbæă vĕl ōrbī. *Fort.* (X, 19, 1). *Voy. le suiv.*

Măchăbæī *ou* Măcchăbæī, ōrŭm, *m. pl. Les sept frères Machabées, Juifs d'une illustre famille, qui souffrirent le martyre avec leur mère sous Antiochus Épiphane.* Hīs Măchăbæōs īncĭtāns stĭmŭlīs părēns. *Prud.* (*Peri.* 10, 776). Cūm Măchăbæīs frātrĭbŭs. (*Ibid.* 2, 523. Cf. *Mar. Victor. Carm. de Fratribus Machabæis.*)

Măchæră, æ, *f.* (μάχαιρα). *Petite épée, poignard,*

couteau. Tūnc ĕ dīscĭpŭlīs ūnūs fūlgēntĕ măchærā. *Juvc.* (IV, 525). Eĭă măchærās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 38). Ni hĕbēs măchærā fŏrĕt, ūno īctu ōccīdĕrēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 53). Quīn măchærā lĭcĭtārī, etc. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 505. Vocem ut obsoletam notat *Macr.* 6, 4). *Voy.* Pugio.|| ? *m. Nom d'un gladiateur.* (*Juv.* 3, 8.)

Măchærĭŭm, ĭī, *n. Petit poignard.* Chlămȳdātōs cūm măchærĭīs. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 9. *Id. Aul.* II, 9, 1).

Măchāōn, ŏnĭs, *m.* (Μαχάων). *Machaon, fils d'Esculape, médecin des Grecs au siége de Troie.* Pēlīdēsquĕ Nĕŏptŏlĕmūs, prīmūsquĕ Măchāōn. *V.* (Et *Prop.* II, 1, 59). || *Par anton. Médecin.* Nūllūmquĕ Măchāŏnă quærūnt. *O.* Dīmīttĕ Măchāŏnās ōmnēs. *M.* (II, 16).

Măchāŏnĭŭs, ă, ŭm (Μαχαόνιος). *De Machaon ; de médecin.* Sævă Măchāŏnĭō cŏĭērūnt vūlnĕră sūccō. *St.* Īllĕ Măchāŏnĭā vīx ŏpĕ sānŭs ĕrĭt. *O.*

Māchĭnă, æ, *f.* (μηχανή). *Ouvrage, construction.* Sūstēntātă rŭēt mōlēs ēt māchĭnă mūndī. *Lr.* (V, 97). Māchĭnă mūrī. *V. Fl.* SYN. Ŏpŭs. || *Machine, instrument pour mouvoir les fardeaux.* Tōrquēt nūnc lăpĭdēs, nūnc īngēns māchĭnă tīgnūm. *H.* Trăhūntquĕ sīccās māchĭnæ cărīnās. *Id.* Mūltăquĕ pēr trŏchlĕās... Cōmmŏvĕt, ātquĕ lĕvī sūstōllĭt māchĭnă nīsū. *Lr.* (IV, 906). EP. Nŏvă, sōlērs, īngĕnĭōsă, dŏctă, ūtĭlĭs. || *Machine de guerre.* Aūt hæc īn nōstrōs făbrĭcāta ēst māchĭnă mūrōs. *V.* Māchĭnă bēllī. *Id.* SYN. Bāllīstă, ărĭēs, tōrmēntŭm. || *arch. Expédient. moyen ; stratagème, ruse.* Nēc rĕpĕrīrĕ, mălum īd pōssūnt quæ māchĭnă vīncăt. *Lr.* (IV, 1115). Ĭtăque ĕgŏ părāvi hīc īntūs māgnās māchĭnās. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 60. *Id. Ps.* I, 5, 137 ; *Att.* apud *Cic. N. D.* 3, 29). SYN. Ārs, dŏlŭs, tēchnæ. *Voy.* Ars, Dolus.

Māchĭnālĭs, ĕ. *De machines.* Quī māchĭnālī sāxă vōlvūnt pōndĕrĕ. *Aus.* (*Epist.* 21, 34).

Māchĭnātŏr, ōrĭs, *m. Inventeur de machines ; au fig. Auteur.* Ō māchĭnātōr fraūdĭs, ō scĕlĕrum ărtĭfēx ! *Sen.* (*Troad.* 753). SYN. Făbrĭcātŏr.

Māchĭnātrīx, īcĭs, *f. Celle qui machine.* Tū, tū mălōrūm māchĭnātrīx făcĭnŏrŭm. *Sen.* (*Med.* 266).

Māchĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a machiné.* Ēxĭtĭă māchĭnātŭs īnsōlĭta, ĕffĕră. *Sen.* (*Hip.* 1221).

Māchĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Trouver, inventer, machiner.* Nām tĭbĭ prætĕrĕā quōd māchĭnĕr īnvĕnĭāmquĕ. *Lr.* (III, 957). Mĭhi īllă nūbēt ; māchĭnārĕ quōd lŭbēt. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 22. *Id. Capt.* III, 3, 15). SYN. Īnvĕnĭŏ, cōmmĭnīscŏr, mōlĭŏr, strŭŏ.

† Māchĭnŭlă, æ, *f. dimin. de* Machina. Māchĭnŭlām grădĭbūs scālās præbērĕ părātām. *P. Nol.* (26, 458. Cf. *Fest.* in v. *Mustricola*).

Măcĭēs, ēī, *f. Maigreur.* Āddūcītquĕ cŭtēm măcĭēs, ĕt īn āĕră sūccŭs. *O.* Măcĭē cōnfēctă sŭprēmă, Īgnōtī nŏvă fōrmă vĭrī. *V.* SYN. Tābēs. EP. Īnfēlīx, mĭsĕră, jĕjūnă, ărĭdă, pāllĭdă, pāllēns, trīstĭs, fœdă, dēfōrmĭs, hōrrĭdă, tūrpĭs, līvĭdă. PPH. Ārtūs ēxīlēs, grăcĭlēs, măcĭē āddūctī. Nūdă ōssă. Ōssă sōlā cŭtĕ tēctă. *Voy.* Macer. || *Au fig.* Ēt nĕquĕ dēfĭcĭăt măcĭē (seges). *O.*

Măcĭlēntŭs, ă, ŭm. *Maigre.* Măcĭlēnto ōrĕ, nāso ăcūtō. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 114. *Id. As.* II, 3, 20). *Voy.* Macer.

Mācĭs, ĭdĭs, *f. Macis., écorce aromatique.* Aūt sīpōlīndrum aūt mācĭdēm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 43).

Măcŏr, ōrĭs, *m. Maigreur ; au fig. Langueur, dépérissement.* Cōrpūsquĕ mĕūm tālī Mœrōre, ērrōrĕ, măcōrĕ sĕnĕt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 525).

Măcră, æ, *m. La Macra, rivière de la Ligurie.* Nūllāsquĕ vădō quī Măcră mŏrātŭs Ālnōs. *L.*

Măcrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Maigrir, devenir maigre, et au fig.* Īnvĭdŭs āltĕrĭūs măcrēscĭt rēbūs ŏpīmĭs. *H.* Nōn sīc dēstrīctā măcrēscĭt tūrdŭs ŏlīvā. *Calp.* (3, 48. Et *Mart.* XIII, 63, macresceret). SYN. Mācērŏr, tābēscŏ, sĕnēscŏ, ēxĕdŏr, cōnsūmŏr. PPH. Măcĭēs ărtūs *ou* mĕmbră ōccŭpăt, cōrpŭs tĕnŭăt, ōră tĕnēt, mālās ōccŭpăt, cŭtēm āddūcĭt, vūltŭm dēfōrmăt, mĕmbră pĕrĕdĭt, cōnsūmĭt, ēxtĕnŭăt. *Voy.* Macer.

Măcrīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Hūnc, Măcrīnĕ, dĭēm nŭmĕrā mĕlĭōrĕ lăpīllō. *Pers.* (2, 1). || *En partic. Un professeur de Bordeaux.* Sīt Măcrīnŭs īn hīs. *Aus.* (*Prof.* 10, 12). || *Macrin, empereur romain.* Sūmptūm prō Cæsărĕ, fērrūm Vērtĭt īn aūctōrēm cædĕ Măcrīnŭs īnērs. *Aus.* (*Cæs.* 23).

Măcrĭs, ĭdĭs, *f.* (Μακρίς). *Ancien nom de l'Eubée.* Eūrōpēs Măcrīs cōntīngĭt Ābāntĭās ōrăm. *Prisc.* (*Peri.* 543. Cf. *Plin.* 4, 21, 3).

† Măcrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Maigreur.* Ōssa ātquĕ pēllĭs sūm mĭsĕră măcrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 32. Alii *miser a.* Deest *a* apud *Non.* 2, 517).

Măcrōnēs, ŭm, *m. pl. Peuple du Pont.* Măcrōnēs pōst hōs părĭtēr Phĭlȳrēsquĕ sĕquūntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 740. Et *Avien. D. Terr.* 946 ; *V. Fl.* V, 152).

Măcrŏr, ōrĭs, *m.* (*Plin.*) *Comme* Macor.

† Māctābĭlĭs, ĕ. *Mortel.* Tūm fĭt ŏdōr vĭrī plāgæ māctābĭlĭs īnstăr. *Lr.* (VI, 807).

Māctātŏr, ōrĭs, *m. Meurtrier.* Pērgĕ, māctātŏr sĕnŭm. *Sen.* (*Troad.* 1002).

Māctātŭs, ă, ŭm. *Égorgé.* Āltĕrum īn āltĕrĭūs māctātōs sānguĭnĕ cērnăm. *V. Voy.* Occisus. || *Immolé.* Plăcēt Ăchīllēōs māctātă Pŏlȳxĕnă mānēs. *O.* || † *arch. Pourvu de, orné, qui a.* Līvĭūs īndĕ rĕdīt māgnō māctātŭ' trĭūmphō. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* IX, 641). Māctātŭs īnfōrtūnĭō. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 39).

† Māctātŭs, ūs, *m. L'action d'immoler.* Hōstĭă cōncĭdĕrēt māctātū mœstă părēntĭs. *Lr.* (I, 100).

Māctĕ, *vocat. m. de* Mactus, *pris adv.* ; Māctī, *pl. Allons, courage.* Māctе, īnquām, vīrtūtĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 291). Māctĕ nŏvā vīrtūtĕ pŭĕr : sīc ītŭr ăd āstră. *V.* Mācte ēstō tædĭs, ō hȳmĕnææ, tŭīs. *M.* (IV, 13). Māctĕ pĭō gĕmĭtū. *St.* (*Qqf. avec le génit.* Mācte ănĭmī, quēm rārŭs hăbēs. *M.* XII, 6, 7.) SYN. Eūgĕ, ăgĕ *ou* ăgĭtĕ. PPH. Mācte ănĭmīs. Mācte ēstŏ

Māctĕă, *n. pl. Voy.* Mattea.

Māctŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Offrir* (*des vœux, un sacrifice*). Mĕrĭtōs ārīs māctāvĭt hŏnōrēs. *V.* (Et sic *Prud. Hamart.* 100). Māctārĕ dūm sē vōtă cēnsēt rēctĭūs. *Prud.* (*Ham. præf.* 39). || *Immoler, sacrifier.* Aūt, sī quām māctāvĕrăt āntĕ săcērdŏs. *V.* Māctāssēnt bīs quīnquĕ jŭvēncōs. *O.* SYN. Īmmŏlŏ, săcrĭfĭcŏ, cædŏ, etc. *Voy.* Sacrifico. || *Égorger, tuer.* Hīc māctăt Lādōnă, Phĕrētăquĕ, Dēmŏdŏcūmquĕ. *V.* Crūdēlēmquĕ tŏrīs dŏmĭnām māctēmŭs īn īpsīs. *L. Voy.* Occido. || *Perdre, détruire.* Aūt nāvēs ūram, aūt cāstră māctābo īn mărĕ. *Att.* (apud *Non.* 4, 291). Māctāntŭr cōmĭnŭs ūnō Ēxĭtĭō. *Sil. Voy.* Perdo. || † *Au fig. Fatiguer, tourmenter.* Sī săpĭam, hōc, quōd mē māctăt, cōncīnnēm lŭtūm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 8). || † *Primitivt. Pourvoir qqn d'une ch. bonne, et plus souv. mauvaise, donner.* (*Macto,* magis *ou* mage aucto.) Dīvĭtem aūdāctēr sŏlēmŭs māctāre īnfōrtūnĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 14). Dōtātæ māctānt ēt mălo ēt dāmnō vĭrōs. *Id.* (*Aul.* III, 5, 62. Sic *Enn.* ap *Non.* 4, 291). SYN. Āffĭcĭŏ.

† Māctŭs, ă, ŭm (*sync. de* mage auctus). *Pourvu de, qui a.* (Cf. *Fest.*) *Voy.* Macte. || Mălĕ māctŭs. *Maltraité, blessé.* Ūt nūnc sæpĕ bŏvēs lūcæ fērrō mălĕ māctæ Dīffŭgĭūnt. *Lr.* (V, 1338).

Māctyă, *n. pl. Voy.* Mattea.

Măcŭlă, æ, *f. Tache.* Rējĭcĕ, nē măcŭlīs īnfūscēt vēllĕră pūllĭs. *V.* Ādvērsō măcŭlæ sūb pēctŏrĕ nīgræ. *O.* Quī măcŭlās læsĭs dē vēstĭbŭs aūfērs. *Id.* SYN. Nŏtă, lābēs, *qqf.* gūttă, nævŭs. EP. Sōrdĭdă, fœdă

ātrā, tūrpĭs. || *Au fig. Tache, flétrissure.* Quēm scīs scīrĕ tuās ōmnēs măcŭlāsquĕ nŏtāsquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 311). Laūdĭbūs măcŭlam īmprĭmăm. *Sen.* (*H. OEt.* 1454). SYN. Lābēs. *Voy.* Dedecus. || *Faute, incorrection.* Nōn ĕgŏ paūcīs ŏffēndăr măcŭlīs. *H.* SYN. Mēndūm. || *Maille de filet.* Rētĭă sæpĕ cŏmēs măcŭlīs dīstīnctă tĕtēndī. *O.*

Măcŭlātŭs, ă, ŭm. *Taché.* Măcŭlātă crŭōrĕ Dēxtrā. (*Ov. Nuc.* 157.)|| *Tacheté, bariolé.* Mūltō măcŭlātām mūrĭcĕ tīgrĭm. *V. Fl. Voy.* Maculosus. || *Au fig. Souillé.* Măcŭlātæ crīmĭnĕ mēntēs. *Sil.*

Măcŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Mal assortir des couleurs (d'étoffes), barioler.* Quām sī Lȳdă nŭrūs tēlās măcŭlāvĕrĭt ōstrō. *V. Fl.* || *Ordint. Tacher, salir.* Līquūntŭr sānguĭnĕ gūttæ, Ēt tērrām tābō măcŭlānt. *V.* Fōdĭt, ĕt ĕxĭgŭō măcŭlāvĭt sānguĭnĕ fērrŭm. *O.* SYN. Īnfĭcĭŏ, tīngŏ, ādspērgŏ, īllĭnŏ, pōllŭŏ, etc. *Voy.* Polluo. PPH. Măcŭlīs ādspērgŏ, īnspērgŏ, īnfĭcĭŏ. Lābĕm *ou* măcŭlās īnjĭcĭŏ, īnspērgŏ. || *Au fig. Souiller, déshonorer.* Īdem ĕgŏ, nātĕ, tŭūm măcŭlāvī crīmĭnĕ nōmĕn. *V.* Haūd tē, fāmă, măcŭlārī sĭnām. *Sen.* (*Hip.* 252). SYN. Pōllŭŏ, īnquĭnŏ, cōntāmĭnŏ, fœdŏ, dēdĕcŏrŏ, etc. PHR. Ēt nĭtĭdīs măcŭlam hæsūrām fīgēntĭă rēbŭs. *J. Voy.* Dedecoro. || *Corrompre, gâter.* Ūndĕ mĕtūs măcŭlāt pœnārūm prœmĭă vītæ. *Lr.* (V, 1149). SYN. Vĭtĭŏ, cōrrūmpŏ.

Măcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Tacheté.* Ātquĕ nŏtīs lōngām măcŭlōsūs grāndĭbŭs ālvŭm. *V.* Măcŭlōsæ tĕgmĭnĕ lȳncīs. *Id.* SYN. Măcŭlātŭs, vărĭŭs, vărĭātŭs, gūttātŭs. PPH. Măcŭlīs ādspērsŭs, īllĭtŭs, lĭtŭs, pīctŭs, vărĭātŭs, vărĭŭs, īntērfūsŭs, īnsīgnĭs, sōrdĭdŭs, plēnŭs. Gūttīs lĭtŭs. VERS. Plūrĭbŭs īllĕ nŏtīs vărĭātām pīngĭtŭr ālvŭm, Quām pārvīs tīnctūs măcŭlīs Thēbānŭs ŏphītēs. *L.*|| *Taché.* Spēctēntŭr tĕpĭdō măcŭlōsæ sānguĭne ărēnæ. *O.* SYN. Īnfēctŭs, īmbūtŭs, īnspērsŭs, tīnctŭs, pōllūtŭs. || *Au fig. Souillé.* Mōs ēt lēx măcŭlōsum ēdŏmŭĭt nĕfās. *H.* Āt cōntra īllĕcĕbrīs măcŭlōsām dūcĕrĕ vītām. *Aus.* (*Idyl.* 15, 26). Mē măcŭlōsum ādspērgĭnĕ mōrŭm. *Prud.* (*Ham.* 1020). SYN. Pōllūtŭs, sōrdĭdŭs, tūrpĭs, īnfāmĭs.

Mădĕfăcĭŏ, ĭs, fēcī, fāctŭm, făcĕrĕ. *Mouiller, arroser.* Fūsŭs hŭmūm, vĭrĭdēsquĕ sŭpēr mădĕfēcĕrăt hērbās (sanguis). *V.* Tērrāmquĕ sŭō mădĕfēcĭt ŏdōrĕ. *O.* SYN. Hūmēctŏ, īrrĭgŏ, rĭgŏ, pērfūndŏ, īrrōrŏ, tīngŏ, āblŭŏ, īmbŭŏ, īnfĭcĭŏ, ūngŏ, pērfūndŏ, lĭnŏ, īllĭnŏ, dīlŭŏ, īnūndŏ, *qqf.* măcŭlŏ, pōllŭŏ. PPH. Āquā spārgŏ, tīngŏ, rĭgŏ, etc.

Au pass. Mădĕfīŏ, īs, āctŭs sŭm, fĭĕrī. *Être mouillé; être macéré.* Āltă Pŏlȳxĕnĭă mădĕfīēnt cædĕ sĕpūlchră. *Cat.* (64, 369). Pār ērvī mēnsūrā dĕcēm mădĕfīăt ăb ōvīs. *O.* Lāna ŏlĕō mădĕfīt, sēd nōndūm lōtă, rŏsātō. *Ser. Sam.* (vs. 637). SYN. Mădēscŏ, *ou* Măcĕrŏr.

Mădĕfāctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Madefacio. Sī tămĕn est flŭvĭŭs quī mădĕfāctăt hŭmŭm. *Fort.* (I, 21, 26).

Mădĕfāctŭs, ă, ŭm, *part. pass. Mouillé.* Sȳrĭō mădĕfāctūs tēmpŏră nārdō. *Tib.* (III, 7, 31). Mădĕfāctæ sānguĭnĕ plūmæ. *O. Voy.* Madidus. || *Au fig.* Mōllī lŭxū mădĕfāctă mĕrōquĕ. *Sil.*

Mădēns, tĭs. *Humecté.* Rāmūm Lēthæō rōrĕ mădēntĕm. *V.* Dūm līnā mădēntĭă sīccŏ. *O. Voy.* Madidus.|| *Parfumé.* Mæŏnĭā mēntūm mītrā crīnēmquĕ mădēntĕm Sūbnīxŭs. *V. Voy.* Unctus. || *Ivre.* Deīndĕ mădēntī Pōst ĕpŭlās sīt grātă chĕlȳs. *Sil.* || *Au fig. Imbu, pénétré de, saturé, rempli.* Jūrĕ mădēns. *M.* (VII, 51). Cuī fēllĕ nūllō, mēllĕ mūltō mēns mădēns. *Aus.* (*Prof.* 15, 2).

Mădĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être mouillé, humide.* Sānguĭnĕ tērră mădēt, strīdēntque hāstīlĭbŭs aūræ. *V.* Sæpĕ Phrȳgūm mădŭĭt, dŏmĭnī nūnc cædĕ mădēbĭt (ensis). *O.* Nātī mădŭērĕ pătērnō Sānguĭnĕ. *L.* SYN. Īmmădĕŏ, mădēscŏ, mădĕfīŏ, hūmēctŏr, hūmĕŏ, ūvēscŏ, īrrĭgŏr, rĭgŏr, pērfūndŏr, īmbŭŏr, tīngŏr, spārgŏr, ādspērgŏr, ūngŏr, lĭnŏr, īllĭnŏr, īnfĭcĭŏr, *qqf.* sūdŏ, mānŏ, flŭŏ, īnūndŏ, nătŏ, *ou* măcŭlŏr pōllŭŏr. PPH. Sūm mădĭdŭs, hūmĭdŭs, ūvĭdŭs, etc. Āquā, ādspērgĭnĕ mădĕŏ, spārgŏr, ādspērgŏr, pērfūndŏr, etc. || — vīnō, *et absolt. Avoir bu, être ivre.* Ātquĕ sătūr lĭbō sīt, mădĕātquĕ mĕrō. *Tib.* (II, 2, 8). Nōn fēstā lūcĕ mădērĕ Ēst rŭbŏr (*Ibid.* 1, 29). Ēcquĭd tĭbĭ vĭdĕŏr mădērĕ? *Pl.* (*Most.* I, 4, 7). Tārdēscĭt līnguă, mădēt mēns. *Lr.* (III, 478). *Voy.* Ebrius. || *S'amollir par la cuisson, être cuit.* Ēt, quāmvīs īgni ĕxĭgŭō prŏpĕrātă, mădērēnt. *V.* (*G.* I, 196, semina. Ibi *Serv.*). Jam ērgo hæc mădēbūnt, fāxō, nīl mŏrābĭtŭr. *Pl.* (*Men.* II, 2, 51. *Id. Pers.* I, 3, 12). Ān vĕgĕtō mădĕānt cōndīta ōbsōnĭă gūstū. *Aus.* (*Ephem.* 6, 3). SYN. Cŏquŏr. *Voy.* Madidus. || *Être rempli, saturé, et au fig.* Mădĕānt gĕnĕrōsō pōcŭlă bācchō. *Tib.* (III, 6, 5). Quūm pāgānă mădēnt fērcŭlă dēlĭcĭīs. *Pp.* (IV, 4, 76). || *Être imbu.* Quānquām Sōcrătĭcīs mădĕt Sērmōnĭbŭs. *H.* Cūjŭs Cēcrŏpĭă pēctŏră vōcĕ mădēnt. *M.* (VII, 69). PPH. Īmbūtŭs sŭm. || *Suer.* Mădĕō mĕtū. *Pl.* (*Most.* II, 1, 48. Comparari potest *Juv.* 1, 167 : *sudant præcordia culpa*).

Mădēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'humecter, s'imbiber.* Nūbĭbŭs āssĭdŭīs plŭvĭōquĕ mădēscĭt ăb aūstrō. *O.* Lārgīs tūnc īmbrĭbŭs ōră mădēscūnt. *Cl.*

Mădĭdē, *adv. De manière à être trempé.* || *Dans l'ivresse.* (*Pl. Ps.* V, 2, 7.)

† Mădĭdŏ, ās, ārĕ. *Mouiller.* Īllĕ nŏvō mădĭdātās nēctărĕ pēnnās Cōncŭtĭt. *Cl.* (*R. Pros.* 88. Alii leg. *madidantes*).

Mădĭdŭs, ă, ŭm. *Mouillé, humide.* Jām sĕnĭŏr, mădĭdāquĕ flŭēns īn vēstĕ Mĕnœtēs. *V.* Mădĭdīs nŏtŭs ēvŏlăt ālīs. *O.* Dūm sĕdĕt, ēt sīccăt mădĭdās īn cārcĕrĕ pēnnās. *J.* (5, 101). SYN. Mădēns, mădĕfāctŭs, hūmēns, hūmĭdŭs, ūdŭs, ūvĭdŭs, tīnctŭs, pērfūsŭs, īmbūtŭs, īrrĭgŭŭs, rĭgātŭs, rōrāns, spārsŭs, ādspērsŭs, rēspērsŭs, ūnctŭs, lĭtŭs, īllĭtŭs, ōblĭtŭs, flŭēns, flŭĭdŭs, īnsīccātŭs, dīlūtŭs, *qqf.* īnfēctŭs, pōllūtŭs, fœdātŭs. *Voy.* Madeo. || *En partic. Teint.* Nōn nĭsĭ vēl cōccō mădĭdā vēl mūrĭcĕ tīnctā Vēstĕ nĭtēs. *M.* (V, 24). *Voy.* Tinctus. || *Qui a bu, ivre.* Rūmpĭs ĕt ārdēntī mădĭdūs crȳstāllă fălērnō. *M.* (IX, 74. *Ib.* 62, 11; *Juv.* 15, 47). Făcĭam ūt mădĭdŭs sīt sōbrĭŭs. *Pl.* (*Amph.* III, 4, 18). *Voy.* Madeo, Ebrius. || *Cuit.* Ēt mădĭdūm thȳnnī dē sălĕ sūmĕn ĕrĭt. *M.* (X, 48. *Id.* I, 4, 2, madidum cicer). Mădĭdă quæ mi āppŏsĭta īn mēnsām. *Pl.* (*Men.* I, 3, 29). SYN. Cōctŭs. || *Rempli, saturé.* Prēssĕrăt hīc mădĭdōs nōbĭlĭs ūvă lăcūs. *M.* (IV, 44). SYN. Mădēns, plēnŭs, *qqf.* ēbrĭŭs. || *Au fig. Imbu, nourri.* Sī quĭs Cēcrŏpĭæ mădĭdūs Lătĭæquĕ Mĭnērvæ Ārtĭbŭs. *M.* (I, 40). Lāscīvīs mădĭdōs jŏcīs lĭbēllōs. *Id.* (IV, 14). SYN. Mădēns, īmbūtŭs. || *Peu solide, fugitif.* Ītăne ēst mădĭdā mĕmŏrĭă? *Cæcil.* (ap. *Prisc.* 699). SYN. Flūxŭs.

Mădŏr, ōrĭs, *m. Moiteur, humidité.*

Mădŭī, *parf. de* Madeo.

Mădūlsă, æ, *m. Ivre.* Nūnc prŏbe ăbĕō mădūlsă. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 7. Vid. *Fest.*).

Mæāndĕr, Mæāndrŭs *ou* Mæāndrŏs, ī, *m.* (Μαίανδρος). *Méandre, fleuve de Phrygie.* Nōn sĕcŭs āc lĭquĭdūs Phrȳgĭīs Mæāndrŏs īn ārvīs. *O.* Quīquĕ rĕcūr vātīs lūdĭt Mæāndĕr īn ūndīs. *Id.* (Sic *Sen. H. Fur.* 683). Errāntēm Mæāndrŏn ădĭt. *L.* EP. Sĭnŭōsŭs, āmbĭgŭŭs, īncērtŭs, īnflēxŭs, văgŭs. || *Au fig. Enlacement de broderie; tours, détours.* Pūrpŭră mæāndrō dŭplĭcī Mĕlĭbœă cŭcūrrĭt. *V.* SYN. Sĭnŭs, gȳrŭs, flēxŭs. || † Mæāndĕr *ou* Mĕāndĕr. Quī mīllĕ pēr

mæāndrōs, Fraūdēsquĕ tōrtŭōsās Ăgĭtās quĭētă cōrdă. *Prud.* (*Cath.* 6, 142).

Mæāndrĭŭs, ă, ŭm (Μαιάνδριος). *Du Méandre.* Āttŏnĭtŭs sŭbĭtā jŭvĕnīs Mæāndrĭŭs īrā. *O.* Phrȳgĭō fāllāx Mæāndrĭă cāmpō Ērrăt. *Pp.* (II, 34, 35, unda).

Mæcēnās, ātĭs, *m.* (Μαικήνας). *Mécène, ministre d'Auguste, ami de Virgile et d'Horace, et protecteur des hommes de lettres.* Mæcēnās ĕquĕs, Ētrūscō dē sānguĭnĕ nātŭs. *Pp.* (III, 9, 1). Ād Mæcēnātem mĕmŏrī sī mēntĕ rĕcūrrās. *H.* Sīnt Mæcēnātēs, nōn deērūnt, Flāccĕ, Mārōnēs. *M.* (VIII, 56).

Mæcĭŭs, ĭī, *m.* *Mécius Tarpa, critique sous Auguste.* Īn Mæcī dēscēndāt jūdĭcĭs aūrēs. *H.* (*A. P.* 387. Sic recte *Bentl.* Cf. *Cic. Fam.* 7, 1). || *Mécius Céler, sous Domitien.* Jŭvĕnīs dŭbĭæ cōmmīttĭtŭr ālnō Mæcĭŭs, ātque ănĭmæ pārtēm, etc. *St.* (*Silv.* III, 2, 6. Male vulgo *Metius*, in quo prima corriperetur).

Mænă, æ, *f.* (μαινίς). *Mène ou Anchois, poisson.* Mænăquĕ quōd prīmā nōndūm dēfēcĕrĭt ōrcā. *Pers.* (3, 76). Fēcūndūmquĕ gĕnŭs, mænæ. (*Ovid. Halieut.* 120. Adde *Pl. Pœn.* V, 5, 32.)

Mænădĕs, ŭm, *f. pl. Voy.* Mænas.

Mænălă, ōrŭm, *n. pl.*, *et* Mænălŭs *ou* Mænălŏs, ī, *m.* (Μαίναλος). *Le Ménale, mont d'Arcadie consacré à Pan.* Īntĕrĕā mīxtīs lūstrābō Mænălă nȳmphīs. *V.* Mænălŭs, ārgūtūmquĕ nĕmūs, pīnōsquĕ lŏquēntēs. *Id.* Mīlĕs ĕrāt Phœbēs, nēc Mænălŏn āttĭgĭt ūllă. *O.*

Mænălĭdēs, æ, *m.* *Du Ménale.* Nēc cūltōr nĕmŏrūm rĕtĭcēbĕrĕ, Mænălĭdē Pān. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Diis*, 8).

Mænălĭs, ĭdĭs, *f.* (Μαιναλίς). *Du Ménale.* Cūmquĕ sŭō Bŏrĕā Mænălĭs Ūrsă vĭdĕt. *O.* Mænălĭs ōră. *Id.* SYN. Mænălĭă.

Mænălĭŭs, ă, ŭm, (Μαινάλιος). *Du Ménale.* Īncĭpĕ Mænălĭōs mēcūm, mĕă tībĭă, vērsūs. *V.* Stābăt, Mænălĭō săcrā rĕlīctă dĕō. *O.*

Mænălŭs. *Voy.* Mænala.

Mænās, ădĭs, *f.*, *et ordint.* Mænădĕs, ŭm, *pl.* (Μαινάς). *Les Ménades ou Bacchantes.* Hōc nătăt īn lābrīs, ĕt īn ūdo ēst Mænās ĕt Āttȳs. *Pers.* (1, 105. Et *Sen. Phœn.* 365). Mænădĭs ēffūsīs ōbstŭpŭīssĕ cŏmīs. *O.* Thrēĭcĭās pāssīs Mænădăs īrĕ cŏmīs. *O.* Ād mātrēm fŭgĭēt Pēnthĕŭs, ăd Mænădăs Ōrphĕŭs. *M.* (XI, 85). *Voy.* Bacchæ.

Mænĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Mænĭŭs ābsēntēm Nŏvĭūm quūm cārpĕrĕt. *H.*

Mæōn, ŏnĭs, *m.* (Μαιών). *Nom d'un roi qui donna son nom à la Méonie; Méonien.* Dīctī pōst Mæŏnă rēgēm Mæŏnēs. *Cl.* || *Nom d'un Thébain, prêtre d'Apollon.* Nōstrā præsīgnēm Mæŏnă laūrō. *St.* || † Mæōn. (*St. Silv.* V, 3, 129.)

Mæŏnĭă, æ, *f.* (Μαιονία). *Méonie ou Lydie.* Pātrĭă Mæŏnĭa ēst, hŭmĭlī dē plēbĕ părēntēs. *O. Voy.* Lydia. || *Étrurie.* Ō Mæŏnĭæ dēlēctă jŭvēntŭs. *Virg.*

Mæŏnĭdæ, dārŭm *et sync.* dūm, *m. pl.* *Lydiens; par ext. Étrusques.* Ēvēntūmquĕ sĕcūtī Mæŏnĭdæ īncūrrūnt. *V.* Tōtă rĕlūxĭt Mæŏnĭdūm tēllūs. *Sil.*

Mæŏnĭdēs, æ, *m.* (Μαιονίδης). *De Méonie.* Mæŏnĭdēn, ălĭæque ălĭīs nātālĭbŭs ūrbēs. *St.* SYN. Mæōn, Mæŏnĭŭs, Lȳdŭs. || *Ordint. Le poète de Méonie, Homère.* Ādjĭcĕ Mæŏnĭdēn, ā quō, ceū fōntĕ pĕrēnnī, Vātūm Pīĕrĭīs ōră rĭgāntŭr ăquīs. *O.* Pōstquām dēstērtŭīt ēssĕ Mæŏnĭdēs. *Pers.* (6, 10, de Ennio. Adde *Mart.* V, 10, 8). *Voy.* Homerus. || *Au plur. Voy. le précéd.*

Mæŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Μαιονίς). *Femme de Méonie.* Mæŏnĭs Āssȳrĭūm fēmĭnă tīnxĭt ĕbūr. *O.* || *Arachné, Omphale, etc.* (*Ov. Met.* VI, 103; *Fast.* II, 310.) || ? *Au plur. Muses.* (*Ov. Met.* V, 268 et 280. Alii leg. *Mnemonidas.*) *Voy. le suiv.*

Mæŏnĭŭs, ă, ŭm (Μαιόνιος). *De Méonie.* Mæŏnĭæque ănĭmūm fātīs īntēndĭt Ărāchnēs. *O.* Căpĕ Mæŏnĭī cārchēsĭă bācchī. *V.* SYN. Lȳdŭs, Lȳdĭŭs. || *D'Homère; épique.* Pērlĕgĕ Mæŏnĭō cāntātās cārmĭnĕ rānās. *M.* (XIV, 183). Fōrtĭă Mæŏnĭō gaūdēnt pĕdĕ bēllă rĕfērrī. *O.* Mæŏnĭī cārmĭnĭs ālĭtī. *H. Voy.* Herous. || *Des Muses.* Mæŏnĭūmquĕ bĭbēt fēlīcī pēctŏrĕ fōntēm. *Petr.* (*Sat.* 23). || *Étrusque.* Mæŏnĭōs Ītălō scĕlĕrāvĭt sānguĭnĕ flūctūs. *Sil.*

Mæōtæ, ārŭm, *m. pl.* (Μαιῶται). *Peuple du Palus-Méotide.* Mæōtæ prīmī tāngūnt Mæōtĭdĭs ūndās. *Prisc.* (*Peri.* 644).

Mæōtĭcŭs *et* Mæōtĭŭs, ă, ŭm (Μαιωτικός *et* Μαιώτιος). *Du Palus-Méotide.* Ūt Mæōtĭcă nīx mĭnĭō sī cērĕt Ībērō. *Pp.* (II, 3, 11. Et *Juv.* 4, 42). Scȳthĭcæ gēntēs Mæōtĭăque ūndă. *V.* || Mæōtĭcă (*s.-ent.* palus). Gĕlĭdō sī quēm Mæōtĭcă pāscĭt Sūb Jŏvĕ. *Cl.* (*Prob. et Olyb.* 35).

Mæōtĭs, ĭdĭs, *f.* (Μαιῶτις). *Du Palus-Méotide, scythique.* Tālĕ quĭd ēxcūsăt, Mæōtĭdĕ sævĭŏr ārā. *J.* (15, 114). Rēgnă Thŏās hăbŭīt Mæōtĭdĕ clārŭs ĭn ōrā. *O.* SYN. Mæōtĭă. || Mæōtĭs Pălūs, ūndă, etc., *et absolt. Le Palus-Méotide, marais de Scythie, que le Bosphore Cimmérien joint au Pont-Euxin.* Ōrĕ sĭnūs pătŭlō Mæōtĭdĭs āltă pă ūdĭs Æquŏră prōrūmpūnt. *Avien.* (*D. Terr.* 243. *Ib.* 31, Mæotida Tethyn). Quăquĕ frĕtūm tōrrēns Mæōtĭdŏs ēgĕrĭt ūndās. *L.* SYN. Mæōtĭă ūndă, æquŏră. || *Amazone.* Quī mŏdŏ pēltĭfĕrās fūdĭt Mæōtĭdăs ārmīs. *Aul. Sab.* (2, 9. Et *Prop.* III, 11, 14, Mæotis Penthesilea). || *Qqf.* Mæōtĭs, ĭs. Ā sōle ēxŏrĭēntĕ sŭprā Mæōtĭ' păl̄ūdēs. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 5, 17. Adde *Manil.* IV, 615). || *Qqf.* Mæōtĭs. Lōngĭŏr āntīquīs vīsă Mæōtĭs hĭēms. *O.* (*Trist.* III, 12, 2).

Mæōtĭŭs. *Voy.* Mæoticus.

Mæră, æ, *f.* (μαῖρα). *Nom d'une femme changée en chienne.* Ēt quōs Mæră nŏvō lātrātū tērrŭĭt āgrōs. *O.*

Mærĕō, Mærŏr, Mæstŭs. *Voy.* Mœreo, etc.

Mævĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* (*Juv.* 1, 22.)

Mævĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'un mauvais poète, détracteur de Virgile.* Quī Băvĭūm nōn ōdĭt, ămēt tŭă cārmĭnă, Mævī. *V.* (Et *Hor. Epod.* 10, 2). || *Autres.* (*Mart.* XI, 48; *Anthol.* I, p. 315.)

Măgă, æ, *f.* *Magicienne.* Ādjūtrīxquĕ vĕnīs, cāntūsque ārtēsquĕ măgārŭm. *O.* Hōc, īnquĭt, măgæ Dīxēre ămōrēm pōssĕ dēfīgī mŏdō. *Sen.* (*H. OEt.* 523). SYN. Săgă, vĕnēfĭcă, īncāntātrīx, ănŭs, *qqf.* Thēssălă, Thēssălĭs. EP. Thēssălă, dīră, mĭnāx, vānă, mēndāx. PPH. Thēssălă ănŭs. Thēssălĭcīs ārmātă vĕnēnīs. Măgĭcā ārtĕ, măgĭcīs ārtĭbŭs, măgĭcō mĭnĭstĕrĭō, Ææō cāntū pŏtēns. Cīrcææ ārtĭs pĕrītă. VERS. Īllă măgās ārtēs Æææque cārmĭnă nōvĭt. *O.*

Măgālĭă, ĭŭm, *n. pl.* *Huttes des peuples nomades d'Afrique.* Mīrātŭr mōlem Ænēās, măgālĭă quōndăm *V.* (*Æ.* I, 425. Ubi *Serv.* Iterum *Id.* in IV, 259 *Diom.* 315 : « *Magalia*, casæ Afrorum. ») *Voy.* Mapalia. || *Quartier de Carthage.* (*Pl. Pœn. prol.* 86.)

Măgārsŭs *ou* Mĕgārsŭs, ī, *m.* *Rivière de l'Inde.* (*Prisc. Peri.* 1051.)

Măgdōlŭs, ī, *f.* (*Hérodt.* Μάγδολος). *Ville d'Égypte, sur la mer Rouge.* Jūnxērăt īntĕrĕā, pōntō quā Măgdōlŭs īnstăt. *Alcim.* (V, 524).

† Măgĕ, *arch.* *Comme* Magis. Nōn ēx jūrĕ mānūm cōnsērtām, sēd măgĕ fērrō Rēm rĕpĕtūnt. *Enn.* (ap. *Gell.* 20, 10). Ēt quāntō cīrcūm măgĕ sūnt īnclūsă thĕātrī Mœnĭă. *Lr.* (IV, 79. *Ib.* 344). Ādspĭcĕ nūm măgĕ sīt nōstrūm pĕnĕtrābĭlĕ tēlūm. *V.* (*Æ.* X, 481 Quod semel apud Nostrum, nusquam apud *Horat.* et *Ovid.*). Nōn ămŏ, jām dīcēs : hōc măgĕ lūxŭrĭa ēst. *M.* (II, 63). || *Fréquent dans les Comiques, ce mot reparaît dans les poëtes de la décadence.* Sēd măgĕ

perpĕtŭō Būrgūs plăcĭtūrā pĕtātŭr. *Sid.* (22, 235. Etiam *Capel.* I, p. 23).

Măgĕddæ, ārŭm, *m. pl.* *Habitants de Mageddo, ville de Palestine.* Īndĕ Măgēddārŭm nāvī trānscŭrrĭt ĭn ōrās. *Juvc.* (III, 220).

┼ Măgīă, æ, *f.* (μαγεία). *Magie.* Nēc nōn Thēssălĭcæ dōctīssĭmŭs īllĕ măgīæ. *Prud.* (*Sym.* I, 89).

Măgĭcŭs, ă, ŭm (μαγικός). *Magique, qui tient à la magie.* Sōmnĭă, tērrōrēs măgĭcōs, mīrācŭlă, sāgās. *H.* Hīc măgĭcōs āffērt cāntūs, hīc Thēssălă vēndĭt. *J.* (6, 610). SYN. Măgŭs, Cīrcæŭs, Mēdēŭs, Thēssălŭs, Thēssălĭcŭs; Mārsŭs. || *Cérémonies magiques, magie.* Măgĭcās īnvītam āccīngĭĕr ārtēs. *V.* Cōnjŭgĭs ŭt măgĭcīs sānōs āvērtĕrĕ sācrīs Ēxpĕrĭār sēnsūs. *Id.* SYN. Cāntŭs, cārmĕn, cārmĭnă, īncāntāmĕntŭm, vĕnēfĭcĭŭm, *qqf.* hērbæ. PPH. Ārs măgĭcă. Măgĭcŭm cārmĕn. Măgĭcæ ārtēs, vīrēs, fraūdēs. Măgĭcī cāntūs. Măgĭcŭs *ou* vĕnēfĭcŭs cāntŭs. Măgĭcă līnguă. Măgĭcī sŏnī, sŭsūrrī. Măgĭcŭs strīdŏr. Măgĭcă aŭxĭlĭă, mĕdĭcāmĭnă, vĕnēnă, pōcŭlă. Ārs Cōlchĭcă, Mēdēă, Ææă, Cīrcæă, Thēssălĭcă. Ārtēs Mēdēæ, Cīrcææ, etc. Măgĭcūs rītŭs. Măgæ ārtēs. Ārs vĕnēfĭcĭī. Cāntūs hērbæquĕ pŏtēntēs. Cāntūs ārtēsquĕ măgārŭm. Ārs Stўgĭă. Nŏxĭă, vĕnēfĭcă, nōn īnnŏxĭă vērbă. Hērbārŭm vīrtūs, vīrēs, pŏtēstās. Pōntō lēctă vĕnēnă. Hērbæ Cīrcææ, Hĕcătēĭdēs, Mēdēĭdēs, măgĭcæ, cāntātæ, īncāntātæ, fūnēstæ, mălæ. Hōrrēndīs pābŭlă sūccīs. Pōcŭlă īncāntātă, trīstī grāmĭnĕ tīnctă. VERS. Mīscŭērūntque hērbās ēt nōn īnnŏxĭă vērbă. *V.* Īllă măgās ārtēs Ææăque cārmĭnă nōvĭt. *O.* Mīxtæquĕ cūm măgĭcīs Mārsă vĕnēnă sŏnīs. Dēmĕ vĕnēfĭcĭīs cārmĭnĭbūsquĕ fĭdēm. Tūm nŏvĭēs cārmēn măgĭcō dēmūrmŭrăt ōrĕ. Dīrăquĕ cāntātă pābŭlă vōcĕ mĕtĭt. Măgĭcæque pŏtēntĭă līnguæ. *Id.* Nōn mē mōrĭbŭs īllă, sēd hērbīs īmprŏbă vīcĭt; Stāmĭnĕā rhōmbī dūcĭtŭr īllĕ rŏtā. *Pp.* Mūrmŭrĕ nām măgĭcō tĕnŭēs ēxcīrĕ fĭgūrās, Ātquĕ sĕpūlchrālēs scīte īncāntārĕ făvīllās, Vīta ĭtĭdēm spŏlĭāre ălĭōs ārs nŏxĭă nōvĭt. *Prud.* (Cf. *Virg. E.* 8; *Æ.* IV, 487 sq.; *Hor. Epod.* 5; *Ovid. Met.* VII, 137; XIV, 43; *Tib.* I, 2, 44; *Luc.* VI, 430; *Sen. Med* 740; *Claud. in Ruf.* 145; *Petr. Sat.* 134.) || Măgĭcī dĭī. *Dieux qu'on invoquait dans les cérémonies magiques.* (*Tib.* 1, 2, 64: *Luc.* VI, 577; *Ov. Met.* VII, 192.) || Măgĭcæ līnguæ. *Hiéroglyphes.* Scūlptăquĕ sērvābānt măgĭcās ănĭmālĭă līnguās. *L.*

Măgĭs, *adv. Plus, davantage.* Nēc măgĭs īncēptō vūltūm sērmōnĕ mŏvētŭr. *V.* Sīvĕ fălērnŭm Tē măgĭs āppŏsĭtīs dēlēctăt. *H.* Quō măgĭs ādmīrŏr. *O.* SYN. Plūs, āmplĭŭs, *qqf.* ācrĭŭs, vĕhĕmēntĭŭs, vĭŏlēntĭŭs. || *Avec un adj., au lieu du comparatif.* Ō lūcĕ măgĭs dīlēctă sŏrōrī. *V.* Măgĭs āptă tĭbī tŭă dōnă rĕlīnquăm. *H.* Ēt Mārtĭs Gĕtĭcō tērgŏrĕ fīdă măgĭs. *M.* (VII, 1). || Măgĭs ātquĕ măgĭs, Măgĭs măgĭs *ou* măgĭsquĕ. *De plus en plus.* Tūm măgĭs ātquĕ măgĭs blāndīs gaŭdērĕ măgīstrī Laūdĭbŭs. *V.* Mīscēntŭr, tĕnŭēmquĕ măgĭs măgĭs āĕră cārpūnt. *Id.* Pōst, vēntō crēscēntĕ, măgĭs măgĭs īncrēbrēscūnt. *Cat.* (64, 275). Măgĭs măgĭsquĕ fērtŭr īn vēsānĭăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 1003). || Tāntō măgĭs. *D'autant plus.* Tāntō măgĭs īllĕ fătīgăt Ōs răbĭdŭm. *V.* Tāntō, nātĕ, măgĭs cōntēndĕ tĕnācĭă vīnclă. Hōc măgĭs īncēptōs gĕnĭtōri īnstaūrăt hŏnōrēs. *Id.* || Tām măgĭs... quām măgĭs, *arch. pour* Tanto *et* quanto magis. Tām măgĭs īllă frĕmēns, ēt trīstĭbŭs ēffĕră flāmmīs, Quām măgĭs ēffūsō crūdēscūnt sānguĭnĕ pūgnæ. *V.* Quām măgĭs ēxhaūstō spūmāvĕrĭt ūbĕrĕ mūlctră. *Id.* Tām măgĭs hīnc măgnō... fĭt mūrmŭrĕ. *Lr.* (VI, 101. Et sæpe apud Comicos). || *Plutôt.* Nōn ĕquĭdem īnvĭdĕō, mīrŏr măgĭs. *V.* Nōn ŭt Pĭĕrĭæ... Sēd măgĭs ŭt nōstrō tūpĕfīăt Cўnthĭă vērsū. *Pp.* (II, 13, 5). Sēd lōngūm ūncta ēnŭmĕrārĕ, vĕtŏrquĕ; Trādĕ măgĭs. *St.* SYN. Pŏtĭŭs. || ┼ *Qqf. Une plus grande quantité.* Sēd măgĭs ōrĭs ĭnēst. *O.* (*Her.* 17, 102). *Voy.* Plus. || ┼ *Avec un compar.* Īnvĕnĭēs măgĭs hōc cērtō cērtĭŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 112). Quī dĕdĕrĭt, măgĕ mājōrēs nūgās ēgĕrĭt. *Id.* (*Men. prol.* 55). || *Ce mot est qqf. s.-entendu.* Tăcĭtă bŏna ēst mŭlĭĕr sēmpĕr, quām lŏquēns. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 70. *Id. Men.* V, 1, 26).

Măgīstĕr, trī, *m. Maître, celui qui instruit.* Sæpĕ tŭī jūdēx, sæpĕ măgīstĕr ĕrăm. *O.* Ūt pŭĕrŭm sævō crēdās dīctātă măgīstrō Rēddĕrĕ. *H.* SYN. Dōctŏr, præcēptŏr. EP. Dōctŭs, pĕrĭtŭs; ămīcŭs, bĕnīgnŭs, blāndŭs, mītĭs, bŏnŭs; dūrŭs, tĕtrĭcŭs, rĭgĭdŭs, sĕvērŭs, āspĕr, ăcērbŭs; clāmōsŭs, īmpĭgĕr, sēdŭlŭs. || — lūdī. *Maître d'école. Voy.* Ludus. || — ĕquĭtŭm. *Commandant de la cavalerie, lieutenant du dictateur.* Fūmōsōs ĕquĭtūm cūm dīctātōrĕ măgīstrōs. *J.* (8, 8). Vēl tū dīctātŏr, vēl ĕquōrum ĕquĭtŭmvĕ măgīstĕr. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Vel*). || *Pilote* (*propremt. Timonier en chef*). Īpsĕ gŭbērnāclō rēctŏr sŭbĭt, īpsĕ măgīstĕr. *V.* Cўmbæ līnīquĕ măgīstĕr. *J.* (4, 45). *Voy.* Gubernator. || *Écuyer.* Fīngĭt ĕquŭm tĕnĕrā dŏcĭlĭs cērvīcĕ măgīstĕr. *H.* Sīc ācĕr ĕquō tūrbātă pĕtīvĭt Cāstră, nĕque ēxănĭmēs pŏssūnt rĕtĭnērĕ măgīstrī. *V.* *Voy.* Auriga, Agaso. || *Berger.* Īdem ămŏr ēxĭtĭum ēst pĕcŏrī pĕcŏrĭsquĕ măgīstrō. *V.* Taūrī Frōntĭbŭs īncūrrūnt: păvĭdī cēssērĕ măgīstrī. *Id. Voy.* Pastor. || *Conducteur ou gardien d'animaux, cornac.* Lāpsō dăt tērgă măgīstrō (elephantus). *Sil.* Lĕōnēs Cūm dūctōrĭbŭs ārmātīs sævīsquĕ măgīstrīs. *Lr.* (V, 1309. Et *Juv.* 14, 246). || — cœnārŭm. *Roi du festin.* Cōnvīvās ălĭōs cœnārŭm quærĕ măgīstĕr. *M.* (XII, 48). SYN. Cœnæ pătĕr. Mēnsæ rēx. || *Au fig.* Sæpe īn măgīstrŭm scĕlĕră rĕdĭērŭnt sŭă. *Sen.* (*Thyest.* 311). Măgīstĕr ārtĭs īngĕnīquĕ lārgītŏr Vēntĕr. *Pers.* (*Prol.* 10). Sī quĭs măgīstrŭm cēpĭt ăd ĕām rem īmprŏbŭm. *Ter.* (*And.* I, 2, 21). Sūnt, sēd măgīstrī crīmĭnŭm. *Prud.* (*Peri.* 5, 78). SYN. Aūctŏr, hŏrtātŏr, īmpūlsŏr. || — tĕr, tră, *adj.* Rītūquĕ măgīstrō Plūrĭmă Nīlĭăcīs trădānt mēndācĭă bĭblīs. *Sedul.* (1, 20). Ōmnī nūnc ārtĕ măgīstrā. *V.* Ārtēsquĕ măgīstræ. *O.* Ēt lūcĕ măgīstrā Nātōrŭm vīrēs īngĕnĭŭmquĕ prŏbăt. *Cl.*

Măgīstĕrĭŭm, ĭī, *n. Action d'enseigner, leçons.* Quŭm mĕă rīdēbūnt vānă măgīstĕrĭă. *Tib.* (I, 4, 84). Ōră măgīstĕrĭō, nūdōsquĕ cŏērcĭtă Vīrgŏ Ād stŭdĭŭm dūcēt mōrēs. *Manil.* (IV, 190). SYN. Mŏdĕrāmĕn, præcēptŭm, dūctŭs.

Măgīstră, æ, *f. Maîtresse, qui instruit.* Dīscĭpŭlŭs vĕnĭo ăd măgīstrās. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 48). Cōnsŭlĕ, queīs ætās lōngă măgīstră fŭĭt. *O.* *Voy.* Magister, tra. || ┼ *Souveraine.* Rērum hūmānārŭm dīvīnārŭmquĕ măgīstră. (*Inscr.* ap. *Don.* p. 33, nempe Venus). SYN. Dŏmĭnă.

Măgīstrātŭs, ūs, *m. Magistrat.* Jūră măgīstrātŭsquĕ lĕgūnt, sānctūmquĕ sĕnātŭm. *V.* SYN. Præsĕs, prīncĕps, rēctŏr, jūdēx. EP. Grăvĭs, sĕvērŭs, rĭgĭdŭs, æquŭs, jūstŭs, prūdēns, săpĭēns, vĭgĭl, sēdŭlŭs, pŏtēns. || *Magistrature.* Pērquĕ măgīstrātŭs ēt pūblĭcă jūră fĕrūntŭr. *Manil.* (V, 312). Quăsĭ măgīstrātŭm... ămbīvĕrĭt. *Pl.* (*Amph. prol.* 74). SYN. Mūnŭs.

Măgnănĭmŭs, ă, ŭm. *Magnanime.* Măgnănĭmum Ænēān, nĕquĕ mē sēntēntĭă vērtĭt. *V.* Dēfūnctăquĕ cōrpŏră vītā Măgnănĭmum hērōŭm. *Id.* SYN. Ănĭmōsŭs, fōrtĭs, gĕnĕrōsŭs. *Voy.* Fortis.

Măgnēs, ētĭs, *m.* (Μάγνης). *Qui est de Magnésie.* Āttōllĭt tŏndēntēs grāmĭnă Măgnēs Cāmpŭs ĕquōs. *V. Fl. Voy.* Magnetes. || *Aimant.* Lăpĭs ēst pătrĭō cōgnōmĭnĕ măgnēs. *Cl.* Quēm măgnētă vŏcānt pătrĭō dē nōmĭnĕ Grāiī. *Lr.* (VI, 908). Īllă vĕlĭt, pŏtĕrĭt măgnēs nōn dūcĕrĕ fērrŭm. *Pp.* (IV, 5, 9). PPH. Măgnētĭcŭs lăpĭs. Măgnēsĭă caūtēs. Nīgrī mīrācŭlă sāxī (Cf. *Claud. Idyl. de Magnete.*)

? Māgnēsis. *Voy.* Magnetis.

Māgnēsiŭs, ă, ŭm (Μαγνήσιος). *Qui est de Magnésie.* Īmpellāt ŭt ĕām Māgnēsī flūmĭnă sāxī. *Lr.* (VI, 1063). Cuī Māgnēsiă pōcŭlūm flŭēntă, Ēt fōns Gōrgŏnĕī tŭlīt cābāllī. *Capel.* (II, p. 29).

Māgnēssă, æ, *f. Femme de Magnésie.* Māgnēssam Hippŏlȳtēn dūm fūgĭt ābstĭnĕns. *H.*

Māgnētēs, ŭm, *m. pl. Peuple de la Magnésie, province de Thessalie; ou de Magnésie, ville de Lydie, où se trouvait l'aimant.* Ēt Māgnētēs ĕquīs, Mĭnȳæ gēns cōgnĭtă rēmīs. *L.* Māgnētăs ădīt vāgŭs ēxsŭl, ēt īllĭc. *O.* Māgnētūm quiă sīt pātrĭīs ĭn fīnĭbŭs ōrtŭs. *Lr.* (VI, 909).

Māgnētĭcŭs, ă, ŭm (Μαγνητικός). *De Magnésie: d'aimant, aimanté.* Vĕnĕrēm māgnētĭcă gēmmă fĭgūrăt. *Cl.* (de Magn. 26).

Māgnētis, ĭdis, *f. De Magnésie.* Cūr ūnquām Cōlchĭ Māgnētĭdă vĭdĭmŭs Ārgō? *O.* (*Her.* 12, 9. Alii leg. *Magnesida*).

Māgnī (*s.-ent.* pretii). *Beaucoup, cher.* Quām sānē māgnī rĕfĕrăt, mĭhĭ clam ēst. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 9). || Māgnī făcĭō, pēndō, etc., *ou* Māgnĭfăcĭō, etc. *Faire grand cas.* Rēs pĕrĭndĕ sūnt... ŭt ĕās māgnī făcĭās. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 4). Hŏmĭnĭs quēm tū vĭdīssĕ bĕātŭs Nōn māgnī pēndĭs. *H.* Mēndīcōs hŏmĭnēs māgnī pēndĭtĭs. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 78).

÷ Māgnĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a des paroles pompeuses.* Dūm tuīs aūscūltō māgnĭdĭcīs mēndācĭīs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 31. *Id. Mil.* III, 3, 49).

Māgnĭfăcĭō. *Voy.* Magni.

Māgnĭfĭcē, *adv. Magnifiquement.* Ĕgŏ tē... māgnĭfĭcē, Chrĕmē, Trāctārĕ pōssim. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 45. Et *Pl. Cas.* III, 6, 4). SYN. Splēndĭdē, laūtē, ēgrĕgiē. || *Avec fierté.* Ūt māgnĭfĭcē īnfērt sēsē! *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 7). SYN. Sŭpērbē. || *Avec jactance.* Māgnă lŏquŏr: sēd māgnĭfĭcē mĭhĭ māgnă lŏcūtō. *Tib.* (II, 6, 11). Nūnquam ĭtă māgnĭfĭcē quĭdquām dīcām. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 4). || ÷ Māgnĭfĭcīssĭmē, *superl.* (*Att.* apud *Prisc.* 603.)

Māgnĭfĭcēntĭă, æ, *f. Magnificence.* Cum īstāc māgnĭfĭcēntĭā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 37). Cūjūs trānscēndĭt săcrā māgnĭfĭcēntĭă cælŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 173).

÷ Māgnĭfĭcō, ās, ārē. *Faire cas, par ext. Louer.* Eōs māgnĭfĭcārĕ quī nōs sŏcĭās sūmpsērūnt sĭbĭ. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 44). Māgnĭfĭcātĕ Dĕūm. *P. Nol.* (28, 220). Māgnĭfĭcāre hōs, hĭs bĕnĕ vēllĕ. *Lucil.* (ap. *Lact.* 6, 5).

Māgnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Magnifique, splendide.* Ī nūnc, māgnĭfĭcōs victōr mōlīrĕ trĭūmphōs. *O.* Tē quŏquĕ māgnĭfĭcă Cōncōrdĭă dēdĭcăt ædē. *Id.* SYN. Splēndĭdŭs, sŭpērbŭs, laūtŭs. || *Glorieux, honorable.* Nēc tĭbĭ māgnĭfĭcūm fēmĭnă jūssă mŏrī. *O.* SYN. Pūlchĕr, dĕcōrŭs, laūdāndŭs. *Voy.* Gloriosus. || *Fier, plein de jactance, emphatique.* Māgnĭfĭcă vērbă mōrs prŏpe ādmōtă ēxcŭtĭt. *Sen.* (*Troad.* 573. Adde *Pl. Curc.* IV, 4, 23; *Ter. Eun.* IV, 6, 3). *Voy.* Superbus.

Māgnīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 78.)

Māgnĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Sublime, au style élevé.* Fōrs et māgnĭlŏquō nōn pōsthăbŭīssĕt Hŏmērō. *St.* SYN. Sūblīmis, grāndĭlŏquŭs, grāndis. PHR. Māgnĭquĕ Rāmrĭūs ōrĭs. *O.* || *Ordint. Emphatique, plein de jactance.* Quæ tū māgnĭlŏquŭs nŏctē dĭēquĕ sŏnās. *M.* (II, 43). Māgnĭlŏquōs lŭĭt īmpĭă flātŭs Tāntălĭs. *St.* Tālĭă māgnĭlŏ-quō tŭmĭdŭs mĕmŏrāvĕrăt ōrĕ. *O.*

Māgnĭpēndō. *Voy.* Magni.

÷ Māgnĭtās, ātĭs, *f. Comme* Magnitudo. Nām nĕquĕ sāt fīngī nĕquĕ dīcī pŏtēst prō māgnĭtātĕ. *Att.* (ap. *Non.* 2, 523).

Māgnĭtūdō, ĭnĭs, *f. Grandeur.* Sēd vīncĭs fōrmā, vīncĭs māgnĭtūdĭnĕ. *Ph.* SYN. Mōlēs, cōrpŭs. || *Au fig.* Pĕrīclĭtātŭr māgnĭtūdō prīncĭpŭm. *Ph.* || *Quantité d'une syllabe longue.* Quiă sŏlĭdă fīndī māgnĭtūdō nōn vĕtăt. *T. Maur.* (*Litt.* 130).

Māgnō (*s.-ent.* pretio). *Beaucoup, chèrement.* Hōc Īthăcŭs vĕlĭt, ēt māgnō mērcēntŭr Ātrīdæ. *V.* Ātquĕ ĕmītŭr māgnō nĭl, nĭsĭ pōssĕ lŏquī. *O.* Māgnō cōnstĭtĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 462). SYN. Cārē.

Māgnŏpĕrē, *adv.* (*de* magno *et* opere). *Beaucoup.* Māgnŏpĕre ā vērā lāpsī rătĭōnĕ vĭdēntŭr. *Lr.* (I, 638). Ēdictam ēst māgnŏpĕrĕ mĭhĭ, nē cuiquam hŏmĭnī crēdĕrĕm. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 59). SYN. Mūltŭm, vāldē. || *Avec tmèse.* Vōs, ītĕ āctūtum, ātque ŏpĕrĕ māgnō ĕdīcĭtĕ, etc. *Att.* (ap. *Non.* 4, 330). Id ēxpĕtīvisse ŏpĕrĕ tām māgnō sĕnēm. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 7). || *Superl.* Mĕmĭnīstĭn' mĭhĭ tē māxŭmŏpĕrĕ dīcĕrĕ? *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 13). Thāïs māxŭmō Te ōrābăt ŏpĕrĕ, etc. *Id.* (*Eun.* III, 3, 26).

Māgnŭs, ă, ŭm. *Grand, dans toutes les dimensions.* || *Haut.* Ōppĭdăque ēt māgnōs dēvōlvĕrĕ cōrpŏrĕ mōntēs. *O.* Ēt māgnĭs sūbjēctām mōlĭbŭs ūrgēs. *Id. Voy.* Celsus. || *Gros.* Tūm dēmūm crāssā māgnūm fārrāgĭnĕ cōrpŭs. *V.* Ēt māgnūm māgnō cōnāmĭnĕ mīsĭt (molarem). *O.* SYN. Vāstŭs, īngēns, īmmānĭs, grāndĭs, āmplŭs, etc. *Voy.* Procerus. || *Long, large, vaste.* Prēnsā mānū māgnā. *V.* Māgnō jūncta ēst cĕlĕbērrĭmă cīrcō Āreă. *O.* Quōs īntĕr māxĭmŭs ōmnēs Dānŭbĭŭs. *Id.* SYN. Vāstŭs, īngēns, lātŭs, īmmēnsŭs, pătēns, āmplŭs. || *Au fig. Grand, puissant.* Nūmĭnă māgnă lŏcī. *V.* Māgnōrūm māxĭmĕ rēgūm. *H.* Māgnōs vīsūrŭs ămīcōs. *J.* (6, 312). SYN. Īngēns, pŏtēns, āmplŭs, sūmmŭs, ēgrĕgiŭs, præstāns, nōbĭlĭs. || *Grand, noble, illustre.* Īllĕ tĭbī māgnō sĭt mājŏr Hŏmērō. *O.* Māgnī Dĭŏmēdĭs ād ūrbēm. *V.* Crētă dĕdĭt māgnūm, mājŭs dĕdĭt Āfrĭcă nōmĕn. *M.* (II, 2). SYN. Īngēns, īnsīgnĭs, nōbĭlĭs, īnclȳtŭs, etc. *Voy.* Celeber. || *Grand, considérable, important.* Māgnōque īrārūm flūctŭăt æstū. *V.* Ŏbstŭpŭīt māgnō laūdūm pērcūlsŭs ămōrĕ. Pērtæsūm māgnī īncēptī. *Id.* Mīssī māgnĭs dē rēbŭs ŭtērquĕ Lēgātī. *H.* Ēt māgnō pālmă făvōrĕ dătŭr. *O.* Trīstĭă cūm māgnō dāmnă pŭdōrĕ tŭlī. *Id.* SYN. Māxĭmŭs, īngēns, grăvĭs. PPH. Nōn *ou* haūd pārvŭs, lĕvĭs, mĕdĭŏcrĭs, tĕnŭĭs. PHR. Nēc pārvă sĕquētŭr Glōrĭă. *V.* Nōn pārvās ănĭmō dāt glōrĭă vīrēs. *O.* Āt tĕnŭĭs nōn glōrĭă. *V.* || *Élevé.* Āggrĕdĕre ō māgnōs, ădĕrĭt jām tēmpŭs, hŏnōrēs. *V.* SYN. Sūmmŭs, āmplŭs. || *Solennel.* Māgnĭs cīrcēnsĭbŭs āctĭs. *V. Voy.* Solennis. || *Fier.* Dīxĕrăt īlle ălĭquĭd māgnūm. *V.* Māgnă sŭpērbō Dīctă vŏlānt. *V. Fl. Voy.* Superbus. || Māgnŭs ănĭmŭs. *Nobles sentiments; courage.* Hōc ănĭmō māgnō crēdĭs tē, Quīntĕ, părārĕ. *M.* (III, 62. *Id.* I, 40, magnæ mentis). SYN. Āltŭs, sūblīmis, īngēns. || Māgnā vōcĕ. *A haute voix.* Ēt māgnā prōclāmăt vōcĕ Dĭōrēs. *V.* Māgnā vōcĕ sŏnās. *M.* (VI, 19). SYN. Āltā, īngēntī, sūmmā. || Māgnŭs hŏmō. *Qqf. Grand imbécile.* Quī scrībĭs Prĭămī prœlĭă, māgnŭs hŏmo ēs. *M.* (IX, 51. Adde *Lucil.* apud *Varr. L. L.* 7, 32). *Voy.* Longus. || Māgnă pārs. *Une grande partie.* Tū quŏquĕ māgnam Pārtem ŏpĕrĕ īn tāntō (haberes). *V.* Māxĭmă pārs hŏmĭnūm. *H.* || Māgnūm, *n. pris adv. Avec grandeur, hauteur, force.* Māgnūm clāmăt. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 10). Māgnūm spīrāmŭs ămāntēs. *Pp.* (II, 15, 53). *Et au plur.* Māgnă sŏnāntĭbŭs Ēxcĭtă sāxĭs. *Att.* (ap. *Non.* 6, 86. Quidam frustra mutarunt in *magnisonantibus*).

Māgnŭs, ī, *m. Surnom de Pompée.* Quĭd fŭĕrāt Māgnō mājŭs? *O.* Ēt tē prīvātō cūm Cæsărĕ Māgnŭs ămābĭt. *M.* (XI, 6). Pĕlăgŭs jām, Māgnĕ, tĕnēbās. *L.*

Māgō, ōnĭs, *m. Magon, général carthaginois, frère d'Annibal.* Māgō quătĭt cūrrŭs. *Sil.*

Māgūdărĭs, ĭs, *f.* (μαγύδαρις). *Semence du benjoin.* Seū tĭbĭ cōnfīdĭs fōrĕ mūltām māgūdărim. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 19).

Măgŭilă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* XII, 93.)

Māgūntĭă, æ, *f.*, *et* Māgūntĭăcŭm, ī, *n. Mayence, ville sur le Rhin.* Rēddĭtă nē dŏlēās, fēlīx Māgūntĭă, cāsūs. *Fort.* (IX, 9, 1. Apud *Eutr.* Moguntiacum).

Măgŭs, ă, ŭm. *Magique.* Īllĕ măgās ārtēs Æææquĕ cărmĭnă nōvĭt. *O.* Quæ măgă tērrĭbĭlī sūbsĕcăt ārtĕ mănŭs. *Id.* Cārmĭnĕ īn tērrās măgō Dēscēndăt. *Sen.* (*H. OEt.* 467). *Voy.* Magicus.

Măgŭs, ī, *m.* (μάγος). *Magicien, enchanteur.* Quīquĕ măgōs, tēllūs, pōllēntĭbŭs īnstrŭĭs hērbīs. *O.* Dētēstāndă dĭīs sævōrum ārcānă măgōrŭm Mōvĕrăt. *L.* Aūgŭr, schœnŏbătēs, mĕdĭcŭs, măgŭs, ōmnĭă nōvĭt. *J.* (3, 77). SYN. Vĕnēfĭcŭs, īncāntătŏr. PPH. Măgĭcæ ārtĭs pĕrītŭs. Măgĭcā ārtĕ pŏtēns. *Voy.* Magicus. || *Eccl. Mages, prêtres des Perses qui vinrent honorer le berceau de J.-C.* Cērnūnt pĕrĭti īntērprĕtēs Rēgālĕ vēxīllūm măgī. *Prud.* (*Cath.* 12, 28. *Ib.* 182; *Amœn.* vs. 105). Hūjūs prīmōrēs nōmĕn tĕnŭērĕ măgōrŭm. *Juvc.* (I, 255 sq.) || *Nom d'homme.* Īndĕ Măgō prŏcŭl īnfēnsăm quūm tēndĕrĕt hāstăm. *V.*

Măhărbăl, ălĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IV, 562.)

Māiă *ou* Mājă, æ, *f.* (Μαῖα). 1. *Maïa, fille d'Atlas et de Pléione, mère de Mercure.* Hæc ăit, ēt Māiā gĕnĭtŭm dēmīttĭt ăb āltō. *V.* SYN. Ătlāntĭs, Ătlāntĭăs. || 2. *Une des Pléiades.* Mūlti ānte ŏccāsūm Māiæ cœpērĕ. *V.* Māiān ēt Ēlēctrān. *O.*

Māiālĭs, *adj. m. Coupé, en parlant d'un animal.* (*Titin.* ap. *Non.* 2, 330.)

Māiŭgĕnă *ou* Mājŭgĕnă, æ, *m. Fils de Maïa, Mercure.* Nōstrī Māiŭgĕnām pēctŏrĭs īnclȳtī. *Capel.* (I, p. 22).

Māiŭs *ou* Mājŭs, ī, *m.* (mensis, *exprimé ou s.-ent.*). *Mois de mai.* Hīnc sŭă mājōrēs trĭbŭērĕ vŏcābŭlă māiō. *O.* Māiŭs Ăgēnŏrĕī mīrātŭr cōrnŭă Taūrī. *Aus.* (*Eclogar.* 15, 5). *Voy.* Ver. || — ŭs, ă, ŭm. *De mai.* Præstĭtĭbūs māiæ Lărĭbŭs vĭdērĕ călēndæ. *O.* Sēxtīlēs Hĕcătē Lātōnĭă vīndĭcăt īdūs, Mērcŭrĭŭs māiās. *Aus.* (*Idyll.* 5, 23).

Mājēstās, ātĭs, *f. Majesté, dignité.* Mājēstās ĕt ămōr: scēptrī grăvĭtātĕ rĕlīctă. *O.* Mājēstās: ĕtsī fūnēstă pĕcūnĭă tēmplō. *J.* (1, 113). Sālvāquĕ vĕrēndŭs Mājēstātĕ dŏlŏr. *L.* SYN Grăvĭtās, dĕcŏr, dĕcŭs, dīgnĭtās. EP. Rēgĭă, aūgūstă, vĕrēndă, vĕnĕrāndă, grăvĭs.|| *La Majesté, divinité.* (*Ovid. Fast.* V, 25 sq.)

Mājŏr, ŭs; *gén.* ōrĭs, *compar. de* Magnus. *Plus grand.* Mājŭs ădōrtă nĕfās, mājōrēmque ōrsă fŭrōrĕm. *V. Voy.* Magnus. || *Aîné.* Tū mājŏr; tĭbĭ me ēst æquūm pārērĕ, Mĕnālcă. *V.* Quōd prĕmăt Ātrīdēs crīmĭnĕ mājŏr, hăbĕt. *O.* || Mājōrĭs (*s.-ent.* pretii). *Plus cher.* Mūltō mājōrĭs ălāpæ mēcūm vēnēūnt. *Ph.* (Cf. *Ter. Heaut.* I, 1, 12, pretii majoris). SYN. Cārĭŭs. || Īn mājŭs. *De manière à rendre plus grand, en augmentant.* Vīm tēmpĕrātăm dī quŏquĕ prōvĕhūnt īn mājŭs. *H.* Lĭcĕt ōmnĭă vātēs Īn mājŭs cēlĕbrātă fĕrānt. *Cl.* || Mājōrēs, ŭm, *m. pl. Les ancêtres.* Hīnc sŭă mājōrēs trĭbŭērĕ vŏcābŭlă māiō. *O.* Mūltōs sæpĕ vĭrōs nūllīs mājōrĭbŭs ōrtōs. *H.* SYN. Pătrēs, ăvī, ătăvī.

Mājōriānŭs (*plutot que* Mājŏrĭānŭs), ī, *m. Majorien, empereur d'Occident.* Dēbēnt hōc fātă lăbōrī, Mājōriānĕ, tŭō. *Sid.* (5, 103. *Ib.* 112).

Mājūscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus grand.* Nōn mājŏr: Thāĭs, quăm ĕgŏ sūm, mājūscŭla ēst. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 21. Cf. *Prisc.* 611). Mĕrētrīcēm mājūscŭlăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 27).

Mālă, æ, *f. Voy.* Malæ.

Mālăbăthrŭm *Voy.* Malobathrum.

Mălăcă *ou* Mălăchă, æ *f. Rivière et ville de Bétique, auj. Malaga.* Mălăcæquĕ flūmĕn, ūrbĕ cūm cōgnōmĭnĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 426. *Ib.* 181).

Mălăchē, ēs, *f.* (μαλάχη). *Sorte de mauve.* Ēt mălăchē prōnō sĕquĭtūr quæ vērtĭcĕ sōlĕm. *Col.* (X, 247. Cf. *Plin.* 20, 84).

† Mălăcĭă, æ, *f.* (μαλακία). *Calme de la mer.* Cærŭlă nōn ălĭtĕr sŭpĕrāns lĭquĭdă mălăcĭæ. *Rufin.* (p. 2711).

† Mălăcīssŏ, ās, ārĕ (μαλακίζω). *Adoucir; apprivoiser.* Āh nĭmĭūm fĕrŭs ēs. Mĭhĭ sūm. Mălăcīssāndŭs ēs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 31).

† Mălăcŭs, ă, ŭm (μαλακός). *Doux, tendre, mollet.* Pro hāstā tălūs; prō lōrīcā mălăcūm căpĭăm pāllĭŭm. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 37). || *Souple.* Ād sāltāndūm cĭnædŭs mălăcŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 74). || *Au fig Délicat.* Hīc nōstra ætās aūgētŭr īn mălăcūm mŏdŭm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 121).

Mālæ, ārŭm, *f. pl. Mâchoires, joues.* Āmbēsās sŭbĭgăt mālīs ābsūmĕrĕ mēnsās. *V.* Crĕpĭtānt dūrō sūb vūlnĕrĕ mālæ. *Id.* Sīgnārăt dŭbĭă tĕnĕrās lānūgĭnĕ mālās. *O.* SYN. Gĕnæ, māxīllæ, *par ext.* dēns, ōs. || *Qqf. sing.* Lĕōnĭs Ūnguĭbŭs, hōrrĭbĭlīquĕ mālā. *H.* Pūbēscēntĕ căpŭt mālā (succiderat). *Sil.*

Mălāgmă, ătĭs, *n.* (μάλαγμα). *Cataplasme émollient.* Sĭti ēt fămē, călōre ēt ālgū mōrtŭīs Mălāgmă præbētŭr pŏtēns. *P. Nol.* (36, 15).

† Mălāxŏ, ās, ārĕ (μαλάσσω). *Amollir.* Mālās mălāxāvī. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 7).

Mālchīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* I, 2, 25.)

Mālchĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Hōs Mālchĭōnĭs pătĭmŭr īmprŏbī fāstūs. *M.* (III, 82, 32. Et *Anthol.* II, p. 119).

Mălĕ, *adv. Mal, imparfaitement, de travers.* Ēt mălĕ tōrnātōs īncūdī rēddĕrĕ vērsūs. *H* Vălĭdūs mălĕ fīlĭŭs. *Id.* Pōmăque ăb īnsōmnī mălĕ cūstōdĭtă drăcōnĕ. *O.* Jām sĭbĭ tūm cūrvīs mălĕ tēmpĕrăt ūnda cărīnīs. *V.* Ēst rŭbŏr, ērrāntēs ēt mălĕ fērrĕ pĕdēs. *Tib.* (II, 1, 30). SYN. Prāvē, vĭtĭōsē, pērvērsē, īmprŏbē, pērpĕrăm, mēndōsē, *qqf.* nōn. PPH. Haūd *ou* Nōn bĕnĕ. Haūd prŏbē. || *A contre-temps.* Heū! mălĕ tūm Lĭbȳæ sōlīs ērrātŭr īn āgrīs! *V.* Mălĕ sālsŭs Rīdēns dīssĭmŭlārĕ. *H.* SYN. Īntēmpēstīvē. || *D'une manière fâcheuse ou triste.* Sī quĭs Fōrtĕ cŏhĕrēdūm sĕnĭŏr mălĕ tūssĭĕt. *H.* Nē mălĕ dīspărī Īncōntĭnēntēs īnjĭcĭăt mănūs. *Id.* Īllōs quī mălĕ cōr mĕūm pĕrūrūnt. *M.* (XII, 49). Ēt blāndō mălĕ prōdĭtŭs frĭtīllō. *Id.* (V, 85). Sīc mălĕ rĕlīctŭs īgnĕ dē māgnō cĭnĭs. *Sen.* (*Troad.* 547). Quām tĭmŭī mălĕ Nē nūnc ănĭmo ĭta ēssēs dūrō! *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 51. Et *Pl. Cist.* IV, 2, 4, male formido). Nēquĭtĕr fĕrīrĕ mālām mălĕ dīscĭt mănŭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 159). || *Malheureusement, misérablement.* Ālbi ūt mălĕ vīvăt fīlĭŭs, ūtquĕ Bārrŭs ĭnōps. *H.* Quæ rēs tĭbĭ vērtăt mălĕ! *Ter.* (*Ad.* II, 1, 37). Mălĕ cēssĕrăt īllī. *O.* SYN. Mĭsĕrē. || *Méchamment, d'une manière hostile.* Nōn tămĕn Ænēān, quămvīs mălĕ cōgĭtăt, ōdĭt. *O.* || *Criminellement.* Tām mălĕ quæsītās pūlvĕrĕ mūtĕt ŏpēs. *O.* Nēc mălĕ pārtă dĭū tĕnĕăt. *Id.* SYN. Scĕlĕrātē. || — ēst (*avec le dat.*). *Mal arrive à.* Āt vōbĭs mălĕ sīt mălæ tĕnĕbræ Ōrcī. *Cat.* (3, 13). Măle ēst, Cōrnĭfĭcī tŭō Cătŭllō. *Id.* (39, 1). || — ēst ănĭmō. *Se trouver mal.* Ănĭmō măle ēst. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 21. Et *Ter And.* IV, 5, 21). *Voy.* Malefacio. || — hăbĕŏ. *Mal traiter, affliger, tourmenter.* Hōc măle hăbet vĭrŭm. *Ter.* (*And.* II, 6, 5). Quōs măle hăbēt mūltă cāllĭdŭs ārtĕ pŭĕr. *Tib.* (I, 4, 76). SYN. Crŭcĭŏ, vēxŏ. || — ăgŏ. *Agir mal ou imprudemment.* Mălĕ sēcum ēgĭt æger, mĕdĭcūm qui hērēdēm făcĭt. *P. Syr.* || — făcĭŏ. *Voy.* Malefacio. || — gĕrŏ rēm. *Mal conduire ses affaires, ne pas réussir.* Rē mălĕ gēstā. *H.* || — aŭdĭŏ. *Voy.* Audio. || — dīcŏ. *Voy.* Maledico. || — fĕrŏ. *Supporter avec peine.* Fērt mălĕ cōgnātæ jăctūrăm mōrtĭs ĭn ūnō. *O.* (*Id. A. Am.* II, 647; *Met.* VIII, 729). SYN. Ægrē, grăvĭtĕr, īndīgnē.

Mălēă et Mălĕă, æ, f. (Μάλεια et Μαλέα). *Promontoire de Laconie.* Dēstĭnăt, ĕt raūcæ cīrcūmsŏnăt ūndă Mălēæ. *St.* Quōs Pўlŏs ĕt dŭbĭīs Mălēă vītātă cărīnīs. *Id.* (*Th.* IV, 214, more Græcorum. Sic non semel Noster in talibus). Nēc tĭmĕām vēstrōs, cūrvă Mălēă, sĭnūs. *O.* Īŏnĭōquĕ mărī Mălĕæquĕ sĕquācĭbŭs ūndīs. *V.*

Mălĕcāstŭs ou Mălĕ cāstŭs, ă, ŭm. *Peu chaste.* Mălĕcāstūm căvē. *Augustin.* (*de Music.* 4, 12).

† Mălĕdĭcāx, ācĭs. *Comme le suiv.* (*Pl. Curc.* IV, 2, 26.)

Mălĕdīcēns, tĭs. *Qui dit du mal ou injurie.* Ātque, ūt nūnc sūnt mălĕdīcēntēs hŏmĭnēs. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 75. *Ib.* I, 2, 31, maledicentiorem). SYN. Mălĕdĭcŭs, ōbtrēctātŏr. PPH. Līnguā prŏcāx, pĕtŭlāns. PHR. Ācĕr ĭn ābsēntēs līnguæ jăctātŏr. *Cl.* Vīpĕrĕūmquĕ vŏmănt nōstrō sŭb nōmĭnĕ vīrŭs. *M.* Quĭd nōn aŭdēbĭs, pērfĭdă līnguă, lŏquī? *Id.* Dēquĕ tŭīs mānānt ātră vĕnēnă jŏcīs. (*Anthol.* I, p. 602). Fāmām tēntāstī nōstrām sērmōnĕ mălīgnō Læ̆dĕrĕ fēllītĭs, īnvĭdĭōsĕ, jŏcīs (*Ibid.* 606). *Voy.* Invidus, Satira.

Mălĕdīcŏ ou Mălĕ dīcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Dire du mal de.* Nēc sē māgnănĭmō sēntīt mălĕdīcĕre Ăchīllī. *O.* Pătĕr, hĕrcŭlĕ, tŭŭs, īnquĭt, mălĕdīxĭt mĭhī. *Ph.* Nĭsĭ tūtĕ mĭhĭ mē cēnsēs dīctūrūm mălĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 34). SYN. Ōbjūrgŏ, cārpŏ, īncrĕpŏ, læ̆dŏ, lăcĕrŏ, īncrĕpĭtŏ. PPH. Mălĕ lŏquŏr. Līnguæ mălæ sŭm. Līnguā ou vērsū læ̆dŏ. *Voy.* Maledicens. || *Injurier, outrager* (*en paroles*): Pōtōrēs vēl quōd mălĕdīcūnt līberĭŭs. *H.* Ĕt sŭb ăquā mălĕdīcĕrĕ tēntānt (ranæ). *O.* Lēsbĭă mī dīcĭt sēmpĕr mălĕ, nēc tăcĕt ūnquăm. *Cat.* (92, 1). SYN. Cōnvīcĭŏr. PPH. Mălĕdīctă, ōpprŏbrĭă fūndŏ, dīcŏ. Mălĕdīctīs ŏnĕrŏ, īncēssŏ, prōscīndŏ. Mălă īngĕrŏ. *Voy.* Convitior. || *Eccl. Maudire. Voy.* Maledictus.

Mălĕdīctĭtŏ ou Mălĕ dīctĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du précéd.* Mălĕ dīctĭtātŭr tĭbĭ vūlgo īn sērmōnĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 62).

Mălĕdīctŭm, ī, n. *Paroles outrageantes, injures, attaques.* Vōcĭs ĕt īnsānæ tōt mălĕdīctă tŭæ. *Pp.* (III, 8, 2). Mălĕdīctăquĕ cūlpæ Āddĭtĭs. *O.* Mălĕdīctum īntērprĕtāndō făcĭās ācrĭŭs. *P. Syr.* Vĕtĕrĭs pŏētæ mălĕdīctīs rēspōndĕāt. *Ter.* (*And. prol.* 7). SYN. Prōbrŭm, ōpprŏbrĭŭm, cōnvīcĭă, mălă. PPH. Mălă dīctă. *Pl.* Līnguă mălă ou ămāră. *O.* PHR. Līnguæ tēlă sŭbīrĕ tŭæ. *O. Voy.* Convitium.

Mălĕdīctŭs, ă, ŭm. *Dit outrageusement.* Quī nōbīs, mātĕr, mălĕdīctūm vĕlīt. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 14). || ? *Eccl. Maudit.* Fīcūlnĕă... Ā Chrīstō mălĕdīctă. *Alcim.* (*ad Sor.* 477. Sed hoc deest in bonis edd.).

Mălĕdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Maledicens.

Mălĕfăbĕr ou Mălĕ făbĕr, ābră, ābrŭm. *Fabriqué pour nuire, perfide.* Suādēlĭs sē mălĕfăbrīs Īllēctām suāsīssĕ vĭrō. *Prud.* (*Ham.* 714).

Mălĕfăcĭŏ ou Mălĕ făcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire du mal ou mal.* Mălĕfăcĕrĕ quī vūlt, nūnquām nōn caūsam īnvĕnĭt. *P. Syr.* Nĕquĕ tū vērbīs sōlvēs ūnquām, quōd mĭhī rē mălĕfēcĕrĭs. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 10). Sī quĭd făcĭūndum ēst mŭlĭĕrī mălĕ ātquĕ mălĭtĭōsĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 14). || Ănĭmō mălĕfĭt. *Se trouver mal.* Quōd gĕnŭs ēst, ănĭmō mălĕfāctūm quūm pĕrhĭbĕtŭr. *Lr.* (III, 596. Et *Pl. Rud.* II, 6, 26).

† Mălĕfāctŏr, ōrĭs, m. *Malfaiteur.* Mălĕfāctōrem āmīttī sătĭŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 11).

Mălĕfāctŭm, ī, n. *Mauvaise action.* Sēd mĕtŭs īn vītā pœ̄nārūm prō mălĕfāctīs. *Lr.* (III, 1027). Bĕnĕfāctă mălĕ lŏcātă mălĕfācta ārbĭtrŏr. *Enn.* (ap. *Cic. Off.* 2, 18). Mălĕfāctă nē nōscānt sŭă. *Ter.* (*Andr. prol.* 23).

Mălĕfāctŭs, ă, ŭm, *part p de* Malefacio. Nēscĭŏ quĭd mălĕfāctum ā nōstra huīc fāmĭlĭă ēst. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 11). Ō fāctūm mălĕ! *Cat.* (3, 16).

† Mălĕfāxĭt, *arch. pour* Malefecerit. Mĕtŭo... nē quĭd mălĕfāxĭt mĭhĭ. *Pl.* (*Men.* V, 2, 109).

Mălĕfēcūndŭs ou Mălĕ fēcūndŭs, ă, ŭm. *Peu abondant.* Nē mălĕfēcūndæ vēnă pĕrīrĕt ăquæ. *O.*

Mălĕfĭcē, *adv. Pour faire du mal.* Ĕgŏ nēc sўcŏphāntĭōsē quĭdquam ăgō nēc mălĕfĭcē. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 113).

Mălĕfĭcĭŭm, ĭī, n. *Action faite pour nuire.* Prō mălĕfĭcĭō sī bĕnĕfĭcĭūm sūmmūm nōlūnt rēddĕrĕ *Ter.* (*Phor.* II, 2, 22). Sŏlēnt mēndācēs lŭĕrĕ pœ̄nās mălĕfĭcī. *Ph.* SYN. Īmprŏbĭtās, mălŭm, nōxă.

Mălĕfĭcŭs, ă, ŭm. *Malfaisant, méchant.* Dŏlīs ĕt āstū mălĕfĭcæ mēntĭs jăcēnt. *Sen.* (*Troad.* 750). Tīnctūm crŭōrĕ pānĕm mīsĭt mălĕfĭcō. *Ph.* (Et *Pl. Trin* II, 4, 150). SYN. Mălŭs, īmprŏbŭs, nōxĭŭs.

Mălĕfīdŭs, ă, ŭm. *Peu sûr.* Nūnc tāntūm sĭnŭs, ĕt stătĭō mălĕfīdă cărīnīs. *V.* Tūm vērō mălĕfīdă prĭŭs vēstīgĭă lūsĭt. *Petr.* (*Sat.* 123). SYN. Īnfīdŭs, sūspēctŭs, dŭbĭŭs. PPH. Nōn fīdŭs. Părūm (ou nōn sătĭs) fīdŭs ou tūtŭs. PHR. Nĕque ĕnĭm rēspōnsă dăbāntŭr Fīdă sătĭs. *V.*

Mălĕfīrmŭs ou Mălĕ fīrmŭs, ă, ŭm. *Peu solide.* Vūlnŭs ĭn āntīquūm rĕdĭīt mălĕfīrmă cĭcātrīx. *O.*

Mălĕfōrtĭs ou Mălĕ fōrtĭs, ĕ. *Lâche; faible.* Făcūndŭm, sēd mălĕ fōrtĕ gĕnŭs. *O.* Lăchĕsĭs mălĕfōrtĭă fīlă. *Prud.* (*Sym.* II, 453).

Mălĕgrātŭs ou Mălĕ grātŭs, ă, ŭm. *Désagréable; ingrat.* Īllĕ quĭdēm mălĕgrātŭs, ĕt ād mĕă mūnĕră sūrdŭs. *O.*

Mălĕjūnctŭs ou Mălĕ jūnctŭs, ă, ŭm. *Mal joint.* Nūnc mălĕ rēs jūnctæ, etc. *O.* PHR. Nōn bĕnĕ jūnctārūm dīscōrdĭă sēmĭnă rērŭm. *O.*

Mălĕlŏquŏr ou Mălĕ lŏquŏr, ĕrĭs, ī, d. *Dire du mal ou des injures.* Quī tĭbĭ lŭbĕt mī mălĕ lŏquī? *Pl.* (*Epid.* III, 2, 12. Adde *Ter. Ph.* II, 3, 25). *Voy.* Maledico, Loquor.

Mălĕnōtŭs ou Mălĕ nōtŭs, ă, ŭm. *Peu connu, obscur.* Sēd nōn ōbscūrūs nēc mălĕnōtŭs ĕquĕs. *M.* (V, 13). *Voy.* Ignotus.

Mălĕŏdōrātŭs ou Mălĕ ŏdōrātŭs, ă, ŭm. *Qui sent mauvais.* Nēc mălĕŏdōrātī sĭt trīstĭs ănhēlĭtŭs ōrĭs. *O.*

Mălĕŏlĕŏ ou Mălĕ ŏlĕŏ, ēs, ērĕ, n. *Sentir mauvais.* Ōs mălĕ caūsĭdĭcīs ĕt dīcĭs ŏlērĕ pŏētīs. *M.* (XI, 31). Pējŭs ŏlĕt. *Id.* PPH. Nōn bĕnĕ ŏlĕŏ. *Voy.* Odor.

Mălĕsānŭs, *plutôt que* Mălĕ sānŭs, ă, ŭm. *Mal sain, insensé.* Ūt mălĕsānōs, Ādscrīpsĭt Līber Sătўrīs Faūnīsquĕ pŏētās. *H.* Spārsīsquĕ fūgĭt mălĕsānă căpīllīs. *O.* Āmēntĭs pŏpŭlī mălĕsānă tŭmūltū. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 5. Duo vocabula in unum coalescere doce *Diom.* p. 428, ubi accentum mutari notat). *Voy* Amens.

Mălĕsōbrĭŭs ou Mălĕ sōbrĭŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Ēccĕ sŭbūrbānā rĕdĭēns mălĕsōbrĭŭs æ̆dĕ. *O*.

Mălĕsuādŭs, ă, ŭm. *Qui conseille le mal, mauvais conseiller.* Ĕt Mĕtŭs, ĕt mălĕsuādă Fămēs, āc tūrpĭs Ĕgēstās. *V.* Ēvītāns mălĕsuādī pōcŭlă sūccī. *P. Nol* (6, 70; de vino. Et *Pl. Most.* I, 3, 56).

Mălĕsūtŭs ou Mălĕ sūtŭs, ă, ŭm. *Mal joint, mal cousu.* Răpĭdūm mălĕsūtă pĕr æ̆quŏr Vēxĕrĭt. *Prud* (*Peri.* 11, 71, cymba).

Mălĕtūtŭs ou Mălĕ tūtŭs, ă, ŭm. *Peu en sûreté.* Īpsĕ pătĕr, Cĕbrēn nātæ mălĕtūtŭs āb ōrĕ. *Aul. Sat.* (3, 89).

Mălēŭs ou Mălĕŭs, et Mălĭŭs, ă, ŭm (Μάλειος). *Du promontoire Maléa.* Lўmphăque īn Œtæ̆īs Mălĭă Thērmŏpўlīs. *Cat.* (68, 54). *Voy.* Maliacus.

Mălĕvŏlēns, *arch.* Mălĭvŏlēns, tĭs, et Mălĕvŏlŭs ou Mălĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Mal intentionné, malveillant.* Ēst mĭsĕrōrum, ūt mălĕvŏlēntēs sīnt ātque īnvĭdĕānt bŏ-

nis. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 51). Nām quōd rūmōrēs dīstŭlērūnt mălĕvŏlī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 16). Mălĕvŏlūs sēmpēr suā nātūrā vēscĭtŭr. *P. Syr.*

Mălĕvŏlēntĭă *ou* Mălĭvŏlēntĭă, æ, *f. Malveillance.* Pĕtŭlāntĭă, cŭpĭdĭtās, ēt mălĕvŏlēntĭă. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 28).

Mălĕvŏlŭs. *Voy.* Malevolens.

Mālĭăcŭs sĭnŭs, ūs, *m.* (Μαλιακός, *Sophocl.* Μηλίς). *Golfe entre la Thessalie et la Béotie.* || — ŭs, ă, ŭm. Fĕrĭt āmnĕ cĭtātō Mālĭăcās Spērchīōs ăquās. *L.*

Mālĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des pommes.* Ēt quōs mālĭfĕræ dēspēctānt mœnĭă Ăbēllæ. *V.*

Mălīgnē, *adv. Mal, peu, chichement.* Sŏnāt vĭtĭūm pērcūssă, mălīgnē Rēspōndēt vĭrĭdī nōn cōctă fĭdēlĭă līmō. *Pers.* (3, 21). Nōn, īnquām, mĭhĭ tām fŭĭt mălīgnē. *Cat.* (10, 18). Āc nē fōrtĕ pŭtēs mē, quæ făcĕrĕ īpsē rĕcūsēm... laŭdārĕ mălīgnē. *H.* SYN. Pārūm, mălĕ, ăvārē. || *Malignement.* Nĕque ĕnīm bĕnĕfāctă mălīgnē Dētrēctārĕ mĕum ēst. *O.* SYN. Ōblīquē.

Mălīgnĭtās, ātĭs, *f. Avarice, mesquinerie.* Ĭtă mălīgnĭtāte ŏnĕrāvĭt ōmnēs mōrtālēs mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 5). || *Malignité.* Hūnc ōbtrēctārĕ sī vŏlēt mălīgnĭtās. *Ph. Voy.* Improbitas, Invidia. || † *Au plur.* Quĭd pūrŭlēnta ēt līvĭdă Mălīgnĭtātūm vūlnĕră? *Prud.* (*Peri.* 2, 259).

Mălīgnŭs, ă, ŭm. *Peu abondant, petit, faible* Quālĕ pĕr īncērtām lūnām sŭb lūcĕ mălīgnā. *V.* Tĕpēt īgnĕ mălīgnō Hīc fŏcŭs. *M.* (X, 96). Vīctū mălīgnō. *Sil.* SYN. Tĕnŭĭs, dēbĭlĭs, pārvŭs. || *Étroit.* Āngūstæquĕ fĕrūnt faūcēs ădĭtūsquĕ mălīgnī. *V.* Gĕmĭnī prŏcŭl ūrbĕ mălīgnīs Faūcĭbūs ūrgēntūr cōllēs. *St. Voy.* Angustus. || *Avare, chiche.* Jūstŭs, īnjūstŭs? mălīgnŭs, lārgŭs? cōmmŏdŭs, Īncōmmŏdŭs? *Pl.* (*Bac.* III, 2, 17). SYN. Pārcŭs, tĕnāx, ăvārŭs. || *Qui refuse, jaloux.* Nōn fŭĭt īngĕnĭō fāmă mălīgnă mĕō. *O.* SYN. Īnvĭdŭs. || *Méchant, malin, envieux.* Mălīgnă măgĭs ēt măgĭ' prŏcāx făcta īllĭco ēst. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 84). Ŏcŭlīsquĕ mălīgnīs Āmbĭgŭæ spēctārĕ rătēs. *V.* Nēc rhōnchōs mĕtŭēs mălīgnĭōrūm. *M.* (IV, 87). Mălīgnŭm Spērnĕrĕ vūlgŭs. *H. Voy.* Improbus, Invidus, Satira. || *Contraire.* Vōtīsquĕ mălīgnŭm Ōppōnĭt nōstrīs īnsĭdĭōsă pĕdĕm (Fortuna). *O.* Līttūsquĕ mălīgnŭm Īncūsăt. *L.* SYN. Mălŭs, īnfēstŭs, nŏxĭŭs, etc. || *Subst. m. Le diable.* Chrīstŭs ăĭt tāndēm: Pōst mē dīscēdĕ, Mălīgnĕ. *Victor* (*de Christo*, ap. *Mai.* t. V, p. 384). || *n. pris adv. Avec malignité* Ībāt mălīgnŭm mūrmŭrāns. *Prud.* (*Peri.* 5, 417).

Mălĭsĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cūr sīs īmprŏbĭŏr, Mălĭsĭānĕ. *M.* (IV, 6).

Mălĭtĭă, æ, *f. Injustice, méchanceté, malice.* Dīcūnt: Jūs sūmmŭm sæpĕ sūmmă mălĭtĭa ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 48). Fraŭde ēt scĕlēstā sīc ēvērtĭt mălĭtĭă. *Ph.* Cōllātĭō nōstrārŭm mălĭtĭārŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 67). SYN. Īnjūrĭă, īmprŏbĭtās, nēquĭtĭă.

Mălĭtĭōsē, *adv. Méchamment.* Sī quĭd făcĭūndum ēst mŭlĭĕrī măle ătquĕ mălĭtĭōsē. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 14. *Ib.* II, 6, 86).

Mălĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Méchant.* Īllĭ pércēpsēt mălĭtĭōsam aūdācĭām. *Poet.* (apud *Cic. Off.* 3, 26. *Illi* pro *illius*). Quānquam īsthæc mălĭtĭōsă. *Afran.* (ap. *Non.* 7, 113). *Voy.* Malus.

Mālĭŭs. *Voy.* Maleus.

Māllĕātŏr, ōrĭs, *m. Ouvrier qui travaille les métaux.* Īllīnc bălūcĭs māllĕātŏr Hīspānæ Trītūm nĭtēntī fūstĕ vērbĕrāt săxŭm. *M.* (XII, 57).

Māllĕŏlŭs, ī, *m. Petit marteau.* Māllĕŏlīs, fāmŭlōs quōs făbĕr ūstŭs hăbĕt. *Fort.* (VII, 14, 34).

Māllĕŭs, ī, *m. Marteau, maillet.* Tēmpŏră dīscūssĭt clārō căvă māllĕŭs īctū. *O.* Ūllă, rĕsūltāntī nōn cōmĕt māllĕŭs īctū Săxă. *Sid.* (22, 225. Et *Pl. Pœn.* II, 2, 32). SYN. Māllĕŏlŭs. EP. Grăvĭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs, fērrĕŭs.

Māllĭă, æ, *f. Nom de femme* (?). Sēxquĕ Jĕōs vĭdĭt Māllĭă, sēxquĕ dĕās. (Apud *Suet. Aug.* 70. De domo *Mallia* intelligit editor *Hase.*)

Māllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quā Māllĭŭs īn rē Jŭvĕrĭt. *Cat.* (68, 42). *Voy.* Manlius. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Māllĭă prōlēs. *Cl. Voy. le précéd.*

Māllōs *ou* Māllŭs, ī, *f.* (*Strab.* Μαλλός). *Ville de Cilicie.* Lȳrnēssūsquĕ dĕhīnc, hīc Māllōs ēt Ānchĭălēă. *Avien.* (*D. Terr.* 1040). Māllŏs, ēt ēxtērnæ rĕsŏnānt nāvālĭbŭs Ægæ. *L.* (III, 227).

Mālŏ, māvīs, mālŭī, māllĕ. *Aimer mieux, préférer.* Dīcĭs: ŭtrūm māvīs, ēlĭgĕ; mālŏ tŭūm. *M.* (II, 21). Dūm vītām Phărĭō māvūlt dēbērĕ clĭēntī. *L.* Mālŭĭt, ēt mūtās ăgĭtārĕ īnglōrĭŭs ārtēs. *V.* Aūt tēcūm mālīt cōntēndĕrĕ bēllō. *Id.* Sī tĭbĭ dēfōrmīs, quōd māllēm, vīsă fŭīssēm. *O.* Nīsī māvūltĭs fōr's (*monos.*) ēt pōstēs cōmmĭnŭī sĕcūrĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 31). SYN. Āntĕfĕrŏ, āntĕpōnŏ. PPH. Sătĭŭs hăbĕŏ, dūcŏ. Mĭhĭ sătĭŭs ēst *ou* vĭdētŭr. Mĭhĭ măgĭ plăcēt. Ōptŏ pŏtĭŭs. || † *arch.* Māvŏlŏ. *Voy. ce mot.*

Mălŏbăthrŭm, ī, *n.* (μαλόβαθρον). *Arbre de Syrie dont les feuilles fournissaient une essence odorante.* Cōrōnātŭs nĭtēntēs Mălŏbăthrō Sȳrĭō căpīllōs. *H.* Cōstŭm, mălŏbăthrŭm, mȳrrhās, ŏpŏbălsămă, tūră. *Sid.* (2, 415. Cf. *Plin.* 12, 59).

Mālthă, æ, *f.* (μάλθα). *Sorte de terre molle.* || † *Au fig. Personne efféminée.* Īnsānŭm vŏcānt, quēm māltham āc fēmĭnām dīcī vĭdēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 167).

? Mālthĭnŭs. *Voy.* Malchinus.

Mālŭīstī, *ancienne synérèse.* Mālŭīstī dīcī. Græce ērgō prætŏr Āthĕnīs. *Lucil.* (ap. *Cic. Fin.* 1, 3. Iterum in seq. versu).

1. Mălŭm, ī, *n. Mal, peine, malheur.* Aūt dĕŭs īllĕ mălīs hŏmĭnūm mānsuēscĕrĕ dīscăt. *V.* Āssuētūmquĕ mălō Lĭgŭrĕm. Nōn īgnāră mălī, mĭsĕrīs sūccūrrĕrĕ dīscŏ. *Id.* Ēxtĕnŭā fōrtī mălă cōrdĕ fĕrēndŏ. *O.* SYN. Dŏlŏr, lăbŏr, ærūmnă, īncōmmŏdŭm, etc. *Voy.* Infortunium. PPH. Mălōrŭm sĕrĭēs, tūrbă, āgmĕn, cŭmŭlŭs, mōlēs. Mălī vīs, lābēs. Gĕnŭs ōmnĕ mălī. || *Dommage, préjudice.* Mălo hērclĕ sŭō măgnō cōnvīvāt sĭnĕ mŏdō. *Enn.* (apud *Non.* 7, 55). Mălĕ mĕrēntī bŏna ĕs, āt cūm mălō tŭō. *Pl.* (*As.* I, 2, 3). *Voy.* Damnum. || *Souv. dans les Comiques: Coups, correction, châtiment des esclaves.* Nōn ĕgŏ tē cōmprĭmĕrĕ pŏssūm sĭnĕ mălō. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 81). Nōn pŏtēst sĭnĕ mălō fătērī. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 46). || *Fléau.* Fāmă, mălŭm quō nōn ălĭŭd vēlōcĭŭs ūllŭm. *V.* SYN. Pērnĭcĭēs, pēstĭs, ēxĭtĭŭm. || *Maladie.* Īntērdūm dōctā plūs vălĕt ārtĕ mălŭm. *O.* || *Défaut, vice.* Hāc rē vĭdĕrĕ nōstră mălă nōn pŏssŭmŭs. *Ph.* Quūm tŭă pērvĭdĕās ŏcŭlīs mălă līppŭs ĭnūnctīs. *H. Voy.* Vitium. || *Action coupable, crime.* Vĕtĕrūmquĕ mălōrŭm Sūpplĭcĭa ēxpēndūnt. *V.* Aūdī mălŭm pēssŭmŭm. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 22). *Voy.* Scelus. || *Au plur. Paroles injurieuses, insultes.* Ōmnĭă măla īngĕrēbăt, quēmquem ădspēxĕrăt. *Pl.* (*Men.* V, 1, 17). Plūra ēx me aūdĭēt mălă. *Id.* (*Bac.* IV, 8, 70). *Voy.* Convitium. || Mălŭm! *Terme injurieux. Coquin! Maraud!* Quō, mălŭm, prŏpĕrās, Lābrāx? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 8. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 5: ubi *Donat.* Et conf. *Diom.* p. 413).

2. Mālŭm, ī, *n.* (μῆλον, *Dor.* μᾶλον). *Pomme.* Mālă mē Gălătēă pĕtĭt, lāscīvă pŭēllă. *V.* Īn pătŭlīs rĕdŏlēntĭă mālă cănīstrīs. *O.* Āb ōvō Ūsque ăd mālă cĭtārĕt. *H. Voy.* Pomum. || — Cȳdōnĭŭm, Pūnĭcŭm, etc. *Voy. ces mots.*

1. Mălŭs, ă, ŭm. *Mauvais, de mauvaise qualité.* Ēt mălă rādīcēs āltĭŭs ārbŏr ăgĭt. *O.* Hūc ăgĕr īllĕ

mălŭs, dūlcēsque ā fōntĭbŭs ŭndæ. *V* Quām mălŭs ūndĭquĕ mēmbrĭs Crēscĭt ŏdŏr. *H.* SYN. Prāvŭs, vĭtĭōsŭs. PPH. Nōn bŏnŭs. || *Mauvais, inhabile.* Mīlĭtĭæ quānquām pĭgĕr āc mălŭs, ūtĭlĭs ūrbī. *H.* Nīl sēcūrĭŭs ēst mălō pŏētā. *M.* (XII, 64). SYN. Rŭdĭs, īgnārŭs, īmpĕrītŭs.|| *Mauvais, méchant, coupable; subst. m. Homme méchant, les méchants.* Nēmŏ mălŭs fēlīx. *J.* (4, 8). Āt lævā mălōrŭm Ēxērcēt pœnās. *V.* Mūltā mălŭs sĭmŭlāns vānā spē lūsĭt ămāntēm. Mălā gaūdĭā mēntĭs. *Id.* Ŭt nōlīm sērvīrĕ mălīs. *L.* SYN. Īmprŏbŭs, prāvŭs, pērvērsŭs, nēquăm, nŏcēns, scĕlĕrātŭs, etc. *Voy.* Sceleratus. || *Dangereux, nuisible, funeste.* Ēt mălă tāctū Vīpĕră. *V.* Ŭt mē mălŭs ābstŭlĭt ērrŏr! Mălă grāmĭnă pāstŭs. *Id.* Ēt mŏdŏ nātă mălā vēllĕrĕ pōmă mănū. *Tib.* (III, 5, 20). SYN. Nŏxĭŭs, fūnēstŭs, dāmnōsŭs, ēxĭtĭālĭs, etc. *Voy.* Funestus. || *Sinistre.* Mălā dūcĭs ăvī dŏmŭm. *H.* Pārthĕ, mălūm jām nūnc Mārs tŭŭs ōmĕn hăbĕt. *O. Voy.* Īnfaustus. || *Malheureux.* Mălam ætātem ēxĭgās. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 4). Hæc mĭhĭ vērbă mălæ mĭnŭērŭnt tædĭă vītæ. *O. Voy.* Miser. || Ī *ou* Ăbi īn mălām rĕm. *Formule d'imprécation.* Ăbi īn mălām rĕm. *Ter.* (*And.* II, 1, 17. Et *Pl. Pœn.* IV, 2, 51). *Voy.* Crux. || Mălă vērbă. *Médisances, injures ou reproches.* Fōrsĭtăn ēt dē mē vērbă fŭĕrĕ mălă. *Pp.* (II, 9, 22). Dīxĕrăt īnvītō quæ mălă vērbă dĕō. (*Ibis*, 502.) Mălīs te ūt vērbīs mūltīs mūltum ōbjūrgĭtēm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 30). *Voy.* Convitior, Objurgo. || *Laid.* Āncīllām vĭrāgĭnem ălĭquām nōn mălām, fōrmā mălā. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 79). Haūd măla ēst mŭlĭĕr. *Id.* (*Bac.* V, 2, 42). Pēs mălŭs īn nĭvĕā sēmpēr cēlētŭr ălūtā. *O.* Tām mălă Thērsītēn prŏhĭbēbăt fōrmă lătĕrĕ. *Id.* SYN. Dēfōrmĭs, tūrpĭs. || Mălă fāmă. *Mauvaise réputation, infamie.* Āttŭlĕrăt cūlpæ quēm mălă fāmă mĕæ. *O. Voy.* Infamia. || Mălă ætās. *La vieillesse.* Măla ætās nūllă dēlēnīmēnta īnvēnĭt. *Afran.* (ap. *Non.* 1, 1. Et *Turpil.*, *Pacuv.* ibid. Adde *Pl. Men.* V, 2, 6). || *Subst. m. Le démon* (*le malin*, ὁ πονηρός). Tēntātĭōnĭbŭs Mălī. *P. Nol.* (36, 14. *Id.* 16, 52). *Au pl.* Ădjūrārĕ Mălōs. *Id.* (15, 110). || *n. pris adv.* Nē gāllīnă mălŭm rēspōnsēt dūră pălātō. *H.*

2. Mālŭs, ī, *f. Pommier.* Ēt stĕrĭlēs plătănī mālōs gēssērĕ vălēntēs. *V.* Nūnc tĕrētēm pīnguī prōdūcĭt ăcūmĭnĕ mālŭm. *Pallad.* (*Insit.* 59).

3. Mālŭs, ī, *m. Mât de navire.* Quō tēndānt fērrūm, mālō sūspēndĭt āb āltō. *V.* Trāctāquĕ vēlĭfĕrī sŏnŭērŭnt pōndĕră mālī. *L.* Ēt mālŭs cĕlĕrī saūcĭŭs Āfrĭcō. *H.* SYN. Ārbŏr, pīnŭs. EP. Āltŭs, sūblīmĭs, prōcērŭs, cēlsŭs, īngēns, vēlĭfĕr. PPH. Mālī ārbŏr *ou* rōbŏră. || *En gén. Mât.* (*Lucr.* VI, 108, de theatris.)

Mālvă, æ, *f. Mauve, plante.* Ūtĕrĕ lāctūcĭs, ēt mōllĭbŭs ūtĕrĕ mālvīs. *M.* (III, 89, 2). Ēt grăvī Mālvæ sălūbrēs cōrpŏrī. *H.*

Māmbrē, *f. indécl., et peut-être* Māmbră, æ. *Mambré, vallée dans la tribu de Juda.* Ād Māmbrē quērcētă pătēr tēntōrĭă fīgĭt. *Victor* (*Gen.* III, 371). Īlēx ŭbĭ frōndĕă Māmbrē. *Amœn.* (vs. 13. Alii *Mambræ*).

Māmērcŭs, ī, *m. Nom d'une noble famille de Rome.* Rīdērĕ pŏtēst quī Māmērcōrum ălăpās. *J.* (8, 191). Nīl rĕcĭtās, ēt vīs, Māmērcĕ, pŏētă vĭdērī. *M.* II, 88).

? Māmērs, tĭs. *Voy.* Mimnermus.

Māmērtīnŭs, ă, ŭm. *De Messine; subst. m. pl. Mamertins.* Āmphŏră Nēstŏrĕā tĭbĭ Māmērtīnă sĕnēctā. *M.* (XIII, 117).

Māmērtŭs, ī, *m. Saint Mamert, évêque de Vienne; Claudien Mamert, son frère, prêtre et poëte.* Gērmānī dĕcŭs ēt dŏlŏr Māmērtī. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 1). Mōntĕ sūb hōc lăpĭdūm sānctīssĭmă mēmbră tĕgūntūr Hūjŭs pōntĭfĭcīs ūrbīs, sācrīquĕ Māmērtī. (*Vet. Epitaph.* in *Hist. Littér.* II, p. 483) *Voy.* Claudianus 2.

? Māmīlĭă. *Voy.* Manilia.

Mămīllă, æ, *f. dimin. de* Mamma. Ēt nūnquām vīsīs trĭgīntā clāră mămīllīs. *J.* (12, 74, scrofa. *Id.* 6, 491; 7, 159). || *Terme d'affection.* (*Pl. Ps.* 1, 2, 28.)

Māmmă, æ, *f. Mamelle.* Lætă măgīs prēssīs mānābūnt flūmĭnă māmmīs. *V.* Aūrĕă sūbnēctēns ēxsērtæ cīngŭlă māmmæ. *V.* Nōn īntērnōssĕ pōssēt quæ māmmām dăbăt. *Pl.* (*Men. prol.* 20). SYN. Ūbĕr, etc. *Voy. ce mot.* || *Celle qui allaite, maman, nourrice.* Māmmās ātquĕ tătās hăbĕt Āfră. *M.* (I, 101). Īrātŭs māmmæ lāllārĕ rĕcūsăt. *Pers.* (3, 17).

Māmmĕātă, æ, *f. Comme* Mammosa. Hūjŭs ămīcă māmmĕātă. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 180).

Māmmēnsĭs, ĕ. *De Mamma, en Byzacène.* Cāmpīs Māmmēnsĭbŭs Aūstŭr. *Corip.* (*Johan.* VI, 283).

Māmmŏnă *ou* Māmmŏnās, æ, *m.* (*Matth.* Μαμμωνᾶς). *Eccl. Richesses, gain, argent.* (Mammoun, *dieu des richesses chez les Syriens.*) Nōsnĕ, Chrīstō prōcrĕātī, Māmmŏnæ dĭcābĭmŭr? *Prud.* (*Peri.* 1, 58).

Māmmŏnĕŭs, ă, ŭm. *De Mammon.* Māmmŏnĕāmquĕ fĭdēm pācīs sūb ămōrĕ sĕquūntŭr. *Prud.* (*Ham.* 428).

Māmmōsă, æ, *adj. f. Qui a de grosses mamelles.* Nōn ānnōsă, nōn māmmōsă, nōn bĭbōsă, nōn prŏcāx. *Laber.* (apud *Gell.* 3, 12. Adde *Lucr.* IV, 1164; *Mart.* II, 52).

Māmphūlă, æ, *f. Sorte de gâteau* (*oriental*) *cuit sous la cendre.* Āddās eūpleūrōn, māmphūlās quæ scĭăt ōmnēs. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Māmŭrĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sī deēst nīl ălĭŭd, Māmŭrĭānĕ, tĭbĭ. *M.* (I, 93).

Māmŭrĭŭs *et* Māmūrĭŭs, ĭī, *m.* (Μαμούριος). *Nom d'un forgeron renommé chez les Osques du temps de Numa.* Māmŭrĭŭs mōrŭm fābræve ēxāctĭŏr ārtĭs *O.* Hīc tĭbĭ, Māmūrī, fōrmæ cælātŏr ăhēnæ. *Pp.* (IV, 2, 61. Vid. *Fest.*).

Mămūrră, æ, *m. Romain opulent, conducteur des ouvriers* (*militaires*) *sous César.* (*Cat.* 57, 2, prima producta; sed eamdem corripit, 29, 3. *Mamurram* meminit *Cic. Att.* 7, 7.) Īn Māmūrrārŭm lāssī deīndĕ ūrbĕ mănēmŭs. *H.* || *Autres.* Sēd nōn vīs, Māmūrră, tŭōs cōgnōscĕrĕ mōrēs. *M.* (X, 4).

† Mānābĭlĭs, ĕ. *Qui se répand, qui circule.* Nēc căpĕre hūmōrēm, nĕc ītem mānābĭlĕ frīgŭs. *Lr* (I, 535).

† Mānāmĕn, ĭnĭs, *n. Écoulement, courant.* Bĭvĭō rĕflŭŭs mānāmĭnĕ pōntŭs. *Aus.* (*Mos.* 32).

Mānāns, tĭs. *Qui coule.* Dē nĭvĕ mānāntīs mōrĕ līquēscĭt ăquæ. *O.*

Mānāssē *ou* Mānāssă, æ, *m. Manassé, fils aîné de Joseph, chef de la tribu Manassé.* Hūnc sānctă Mānāssæ dŏmŭs. *Prud.* (*Cath.* 12, 190).

Māncēps, ĭpĭs, *m. f. Adjudicataire.* Ĕgŏ māncĭpēm tē nīl mŏrŏr, nēc lēnōnem ălĭŭm quēmquăm. *Pl* (*Curc.* IV, 2, 29).

Māncīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Bīs tĭbĭ trĭcēnī fŭĭmŭs, Māncīnĕ, vŏcātī. *M.* (I, 44).

† Māncĭŏlă, æ, *f.*, *dimin. de* Manus. Māncĭŏlīs tĕnĕllīs. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Māncĭpātŭs, ă, ŭm. *Devenu l'esclave de.* Ēt māncĭpātām fūmĭdō Vītām bărāthro īmmērsĕrānt. *Prud* (*Cath.* 11, 39).

Māncĭpĭŭm *ou* Māncŭpĭŭm, ĭī, *n. Droit de propriété.* Vītăquĕ māncŭpĭō nūllī dătŭr, ōmnĭbŭs ūsū *Lr.* (III, 984). Ēt īlle ædēs ābs te āccēpĭt māncŭpĭō. Ādmŏdŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 19). PHR. Māncĭpĭō āccĭpĭŏ, dō, pōscŏ. || *Esclave.* Māncĭpĭīs lŏcŭplēs ēgĕt ærĭs. *H.* Bŏnĕ vīr, lĕpĭdŭm māncŭpĭŭm mĕŭm. *pl*

(*Capt.* V, 2, 1). *Voy.* Servus. || *Au fig. Esclave, serviteur.* Ĕt rēddŏr vĭtrēī māncĭpĭūm pĕlăgī. *Ennod.* (*Epigr.* 66, 2). Sē fŏrĕ māncĭpĭūm tēmpŭs ĭn ŏmnĕ tŭūm. *O.* Cŭī mē Māncĭpĭūm prīmīs dōnāvīt Chrīstŭs ăb ānnīs. *P. Nol.* (28, 298). Quīn īmŏ gĕhēnnæ Māncĭpĭūm. *Prud.* (*Ham.* 128).

Māncĭpŏ *ou* Māncŭpŏ, ās, ārĕ. *Donner la propriété de.* Quædām, sī crēdĭs cōnsūltīs, māncĭpăt ūsŭs. *H.* Qui ābjūrānt sī quĭd crēdĭtum ēst: ălĭēnōs māncŭpātīs. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 10). || *Au pass. Devenir l'esclave, et au fig.* Dĭsjūnctă Chrīstō, māncĭpātūr Tārtărō. *Prud.* (*Peri.* 10, 475). SYN. Sērvĭŏ.

Māncŭs, ă, ŭm. *Manchot.* Īrātā Pāllădĕ māncŭs ĕrĭt. *O.* Māncŭs, ĕt ēxstīnctæ cōrpŭs nōn ūtĭlĕ dēxtræ. *J.* (3, 49). || *Au fig. Imparfait, incomplet.* Īn quēm māncă rŭĭt sēmpĕr fōrtūnă. *H.* Ōffĭcĭīs māncŭs. *Id.* SYN. Cūrtŭs, dēfĭcĭēns.

Māndātrīx, īcĭs, *f. Celle qui commande qq. chose.* Māndātrīcem ŏpĕrŭm (mentem). *Cl.*

Māndātŭm, ī, *n. Commandement, commission, ordre.* Ād frātrēm māndātă dăbāt, cuīque īllă dăbāntŭr. *O.* Īpse hæc fērrĕ jŭbēt cĕlĕrēs māndātă pĕr aūrās. *V.* SYN. Præcēptŭm, jūssŭm, jūssŭs, īmpĕrĭŭm, etc. *Voy.* Jussum.

Māndēlă, æ, *f. Bourg des Sabins.* Quēm Māndēlă bĭbĭt, rūgōsŭs frīgŏrĕ pāgŭs. *H.*

1. Māndŏ, ās, ārĕ. *Confier, remettre, livrer.* Īnfēlīx Prĭāmŭs fūrtīm māndārăt ălēndŭm. *V.* Fŏlĭīs nē cārmĭnă māndă. Māndāvĭmŭs hōrdĕă sūlcīs. *Id.* Nē Sātūrnŭs ĕūm mālīs māndārĕt ădēptŭs. *Lr.* (II, 638). Huīc māndēs, sī quĭd rēctē cūrātŭm vĕlīs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 18). Māndātām jŭvĭt fācūndĭă caūsăm. *O.* SYN. Cōmmīttŏ, trādŏ, crēdŏ, īmpōnŏ *ou* dēpōnŏ. *Voy.* Committo. || *Assigner.* Fŏrŭm pŭtĕālquĕ Lĭbōnĭs Māndābō sīccīs. *H.* Nē fōrtĕ sĕnīlēs Māndēntŭr jŭvĕnī pārtēs. *Id.* SYN. Āssīgnŏ, dēstĭnŏ. || *Recommander, donner une commission, ordonner.* Ēt māndārĕ sŭīs ălĭqua, ĕt spērārĕ sĕpūlchrŭm. *O.* Māndāvī, dīcēs ōlīm, nēc tālĭă suāsī. *J.* (14, 225). Nēc mĕdĕārĕ mĭhī, sānēsque hæc vūlnĕră māndŏ. *O.* SYN. Jŭbĕŏ, īmpĕrŏ, præscrībŏ, etc. *Voy.* Jubeo.

2. Māndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Mâcher, mordre, manger.* Stăt sŏnĭpēs, āc frēnă fĕrōx spūmāntĭă māndĭt. *V.* Mēmbră flŭēntĭă tābō Māndĕrĕt. *Id.* Trīstĭă māndĕrĕ sævō Vūlnĕră dēntĕ jŭvăt. *O.* SYN. Māndūcŏ, *par ext.* ĕdŏ. PPH. Dēntĭbŭs *ou* dēntĕ cōnfĭcĭŏ. Mōrsū frāngŏ. Dēntĭbŭs māndŏ (as). Mālīs ābsūmŏ. *Voy.* Ĕdo. || — hŭmŭm. *Mordre la poussière.* Ātquĕ crŭēntăm Māndĭt hŭmŭm. *V.* Cōmprēssăquĕ māndēns Æquŏră. *V. Fl. Voy.* Mordeo. || *Au fig.* Cōrpŏră Grāiōrŭm mœrēbāt māndĭĕr īgnī. *Cn. Matt.* (apud *Varr. L. L.* 7, 95).

3. ┼ Māndŏ, ōnĭs, *m. Grand mangeur.* Ātque ōmnēs māndōnŭm gŭlæ. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 58).

Māndōnĭŭs, ĭī, *m. Chef espagnol dans la seconde guerre Punique.* (*Sil.* III, 376.)

Māndră, æ, *f.* (μάνδρα). *Étable, écurie.* Vīxquĕ dătūr lōngās mūlōrŭm rūmpĕrĕ māndrās. *M.* (V, 23). Stāntĭs cōnvīvĭă māndræ Ērĭpĭēnt sōmnŭm Drūsō. *J.* (3, 237). || *Cases d'un échiquier.* Māndrīs ēt vĭtrĕō lătrōnĕ claūsōs. *M.* (VII, 71, 8).

Māndrăgŏrās, æ, *m.* (μανδραγόρας). *Mandragore, plante médicinale.* Māndrăgŏræ părĭăt flōrēs, mœstāmquĕ cĭcūtăm. *Col.* (X, 20). Nēc nōn māndrăgŏræ gūstū sŏpŏr āddĭtŭr āltŭs. *Sam.* (vs. 966).

Māndūcŏ, ās, ārĕ. *Mâcher, manger* (*un aliment qui résiste*). Ōccīsām sæpĕ săpĕrĕ plūs mūltō sŭēm Quūm māndūcātŭr. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 105). Crūdŭm māndūcēs Prĭāmŭm Prĭămīquĕ pīsīnnōs. *Labeo* (apud *Schol. Pers.* ad *Sat.* 1, 4). Māctă ēt māndūcă, dūm præcĭpĭt. *Arat.* (1, 913). SYN. Māndŏ. || ┼ Māndūcŏr, ārĭs, ārī, *d. arch. Même sens.* (*Pompon.*, *Lucil.* et *Afran.* apud *Non.* 7, 79. Cf. *Prisc.* 799.)

┼ Māndūcŭs, ī, *m. Grand mangeur.* Māgnŭs māndūcŭs, cāsmīllŭs, cānthērĭŭs. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 58). SYN. Māndŏ. || *Sorte de masque armé de mâchoires effrayantes, qu'on promenait dans certains jeux publics.* Quĭd, sī ălĭquo ăd lūdōs mē prō māndūcō lŏcĕm? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 51. Cf. *Fest.*, et *Juv.* 3, 175. Etiam *Gloss. Placidi* : « *Manducum*, laneam hominis figuram ingentem, quæ solet circensibus malas movere, quasi ad manducandum. »)

1. Mānē, *impér. de* Maneo. *Attends.* Quĭd prŏpĕrās, Aūrōră? mānē : sīc Mēmnŏnĭs ūmbrīs. *O.* SYN Mānĕās. || ┼ Mānĕ (*ou* Mān'), *souv. dans les Comiques.* Mānĕ mŏdo : ĕtĭām pērcōntābŏr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 23. *Id. Mil.* V, vs. 12, et passim).

2. Mānĕ, *n. indécl. Le matin, la matinée, qqf. Le jour.* Cārpāmŭs, dūm mānĕ nŏvŭm, dūm grāmĭnă cānēnt. *V.* Nōctēs vĭgĭlābăt ăd īpsŭm Mānĕ. *H.* Jām clārŭm mānĕ fĕnēstrās Īntrăt. *Pers.* (3, 1). Sēd mānĕ tōtŭm dōrmĭēs. *M.* (I, 50). Māne ĕrăt. *O.* SYN. Aūrōră, lūx, sōl, dĭēs, lūmĕn, jŭbăr, Lūcĭfĕr. PPH. Mātūtīnŭm tēmpŭs. Mātūtīnæ hōræ. Sōl ŏrĭēns. Ŏrĭēntĭă lūmĭnă sōlĭs. Sōlĭs *ou* Lūcĭfĕrī jŭbăr. Aūrōræ ōrtŭs. || Mānĕ, *pris adverb. Au matin, le matin, dès le matin.* Sæpe ĕtĭām nōndūm dīgēstīs mānĕ căpīllīs. *O.* Ēt quæ mānĕ rĕfērt, ēt quæ sūrgēntĭbŭs āstrīs. *V.* PPH. Mānĕ nŏvō, prīmō. Lūcĕ nŏvā, prīmā. Lūmĭnĕ prīmō. Sōlĕ nŏvō *ou* rĕcēns ōrtō. Rĕdĕūntĕ dĭē. Vĕnĭēntĕ *ou* ŏrĭēntĕ sōlĕ. Mātūtīnō tēmpŏrĕ. Nōctĕ cōnsūmptā, fŭgĭēntĕ. Clārō jām mānĕ. Jŭbărĕ ēxōrtō. Aūrōrā sūrgēntĕ, rĕdĕūntĕ, rŭbēntĕ, rĕfĕrēntĕ dĭēm. Sōlĭs ăd ōrtŭs. Prīmī sūb lūmĭnă sōlĭs. Prīmō cūm lūmĭnĕ sōlĭs. Phœbō pēllēntĕ tĕnĕbrās, ūmbrās, nōctēm. Cădēntĭbŭs āstrīs. Sīdĕrĭbŭs dūbĭīs. Pūlsīs mānĕ tĕnĕbrīs. Tĕnĕbrīs rĕmōtīs. Cūm dĭē *ou* lūcĕ. VERS. Ūt prīmŭm lūx ālmă dăta ēst. *V.* Vīx sūmmōs spārgēbāt lūmĭnĕ mōntēs Ōrtă dĭēs, quūm prīmum āltō sē gūrgĭtĕ tōllūnt Sōlĭs ĕquī, lūcēmque ēlātīs nārĭbŭs ēfflānt. Ēt jām prīmă nŏvō spārgēbāt lūmĭnĕ tērrās Tīthōnī crŏcĕūm līnquēns Aūrōră cŭbīlĕ. Jāmquĕ rŭbēscēbāt stēllīs aūrōră fŭgātīs. Rŏsĕīs Aūrōră quădrīgīs Jām mĕdĭum æthĕrĭō cūrsū trăjēcĕrăt āxĕm. Aūrōra īntĕrĕā mĭsĕrīs mōrtālĭbŭs ālmām Ēxtŭlĕrāt lūcēm, rĕfĕrēns ŏpĕra ātquĕ lăbōrēs. Jāmquĕ rŭbēscēbāt rădĭīs măre, ĕt æthĕre ăb āltō Aūrōra īn rŏsĕīs sūrgēbāt lūtĕă bīgīs. Pōstĕră jāmquĕ dĭēs prīmō sūrgēbāt Ĕōō, Hūmēntēmque Aūrōră pŏlō dīmŏvĕrăt ūmbrăm. Nāscĕrĕ, præquĕ dĭēm vĕnĭēns ăgĕ, Lūcĭfĕr, ālmŭm. Jāmquĕ jŭgīs sūmmæ sūrgēbāt Lūcĭfĕr Īdæ, Dūcēbātquĕ dĭēm. Ŭbi Ōcĕānī pērfūsŭs Lūcĭfĕr ūndā Ēxtŭlĭt ōs săcrŭm cœlō, tĕnĕbrāsquĕ rĕsōlvĭt. Ŭbī prīmōs crāstīnŭs ōrtŭs Ēxtŭlĕrĭt Tītān, rădĭīsquĕ rĕtēxĕrĭt ōrbĕm. *Id.* Ēffūlgēt tĕnĕbrīs aūrōră fŭgātīs. *O.* Āb æquŏrĕīs nĭtĭdŭm jŭbăr ēxtŭlĭt ūndīs Lūcĭfĕr. Ēt vĭgĭl Ĕōīs Lūcĭfĕr ēxĭt ăquīs. Phœbŭs ăb æquŏrĕīs pūrĭŏr ēxĭt ăquīs. Nōx ŭbĭ cōnsūmpta ēst, aūrōră rŭbēscĕrĕ prīmō Cœpĕrăt. Quūm crŏcĕīs rōrārĕ gĕnīs Tīthōnĭă cōnjūx Cœpĕrăt. Crŏcĕō vēlātŭr ămĭctū, Rōscĭdă lūcĭfĕrōs quūm dĕă jūngĭt ĕquŏs. Rōscĭdă pūnĭcĕō Pāllāntĭās ēxĭt ămĭctū. Ēccĕ vĭgĭl nĭtĭdō pătĕfēcĕrăt ōrtū Pūrpŭrĕās Aūrōră fŏrēs ēt plēnă rŏsārŭm Ātrĭă. Ādmŏnĭtōrque ŏpĕrŭm cœlō nĭtĭdīssĭmŭs āltō Lūcĭfĕr ōrtŭs ĕrăt. Prævĭŭs Aūrōræ Lūcĭfĕr ōrtŭs ĕrăt. *Id.* Pēllēbāt sōmnōs Tīthōnī rōscĭdă cōnjūx, Āc rŭtĭlūs prīmīs sŏnĭpēs hīnnītĭbŭs āltōs Āfflārăt mōntēs, rŏsĕăsquĕ mŏvēbăt hăbēnās. *Sil.* Ōcĕănī rĕnŏvātŭs Lūcĭfĕr ūndā. *Id.* Aūrōra īngrĕdĭēns tērrīs ēxēgĕrăt ūmbrās. Jāmquĕ nŏvŭm tērrīs părĭēbāt lūmĭnĕ prīmō Ēgrĕdĭēns Aūrōră dĭēm. *Id.* Clārā lăbōrĭfĕrōs cœlō Tīthōnĭă cūrrŭs Ēxtŭlĕrăt. *St.* Trĕpĭ-

dās ŭbī jām Tīthōnĭă nūbēs Dīscŭtĭt, āc rĕdūcī măgnŭm părăt ǣthĕră Phœbō. Ēt mātūtīnīs sūrgit quūm rōscĭdŭs hōrīs Lūcĭfĕr. *St.* Sōl īnfĕrt lūmĭnă cœlō. *Lr.* Tēmpŏre ĭtēm cērtō rŏsĕăm Mātūtă pĕr aūrās Æthĕrĭs Aūrōrăm dēfērt, ēt lūmĭnă pāndĭt. *Id.* Aūrōră nĭtēntēm Lūcĭfĕrūm rŏsĕīs rōscĭdă pōrtăt ĕquīs. *Tib.* Dūm rŏtă Lūcĭfĕrī prōvŏcăt ōrtă dĭēm. *Id.* Jām gĕlĭdās Tīthōnĭă sōlvĕrăt ūmbrās, Ēxŭĕrātquĕ pŏlūm. *V. Fl.* Cœlō lūcīs dūcēntĕ cŏlōrĕm. *L.* Quūm gĕlĭdōs prīmūm rōrēs aūrōră rĕmīttĭt. *Cic.* Ōrĕ cŏrūscō Hēspĕrŭs Ēōō rĕmĕăt quūm Lūcĭfĕr ōrtū. *Col.* Rōscĭdă pūrpŭrĕūm spārgēns aūrōră rŭbōrĕm. *Dracont.* Rōscĭdă pūrpŭrĕōs Aūrōra ōstēndĕrăt ōrtūs. *Corip.* Jām văgă cœlō sīdĕră fūlgēns Aūrōră fŭgăt. *Sen. Voy.* Aurora, Sol. || *Matin et soir.* Tē, vĕnĭēntĕ dĭē, tē, dēcēdēntĕ, cănēbăt. *V.* Ēt quǣ mānĕ rĕfērt, ēt quǣ sūrgēntĭbŭs āstrīs. Nēc quum īnvēctŭs ĕquīs (sol) āltūm pĕtĭt ǣthĕră, nēc quūm Prǣcĭpĭtēm ōcĕănī rūbrō lāvĭt ǣquŏrĕ cūrrūm. Sōlĕ rĕcēns ōrto, aūt nōctēm dūcēntĭbŭs āstrīs. *Id.* Ūsque ā Lūcĭfĕrō dōnĕc lúx ōccĭdăt. *J.* Nēc tĭbĭ Vēspĕrō Sūrgēntĕ dēcēdūnt ămōrēs, Nēc răpĭdūm fŭgĭēntĕ sōlĕm. *H.* Sīvĕ dĭēm dūcĭt Sōl, seū văgă Cȳnthĭă nōctĕm. *L.* Īllūm nōn ūdīs vĕnĭēns Aūrōră căpīllīs Cēssāntĕm vīdĭt, nōn Hēspĕrŭs. *V. Fl.* || † Mānī, *ancien abl. Voy. ce mot.*

Mānĕdūm, *arch.* (*de* mane *et* dum). *Attends un peu.* Sēd mānĕdūm; num īstă... ēst tŭă? *Pl.* (*Cas.* II, 6, 32. Et *Ter. Hec.* V, 4, 4).

† Mănēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être attendu.* Ǣtās pōst mōrtĕm quǣ rēstăt cūmquĕ mănēndă. *Lr.* (III, 1088).

Mănēns, tĭs. *Qui reste, qui dure.* Pērquĕ mănēntĕm Nūnc quŏquĕ, quūm pĕrĕō... ămōrĕm. *O.*

Mănĕō, ēs, mānsī, mānsūm, mănērĕ, *n. Demeurer, séjourner, rester.* Īn quā nēc Bŏrĕās īpsĕ mănērĕ vĕlĭt. *M.* (VIII, 14). Nātĕ, pĕr ūmbrās, Ād quās sēmpĕr mānsūrŭs ĕrĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1938). Mānsūm tămĕn ŏpōrtŭĭt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 26). SYN. Vērsŏr, mŏrŏr, cōmmŏrŏr, hăbĭtō, īncŏlō. || *Rester, subsister, durer; persister, persévérer.* Prĭămīque ārx āltă mănērēs. *V.* Nōn cōmptǣ mānsērĕ cŏmǣ. Tū mŏdŏ prōmīssīs mănĕās. *Id.* Tē sĭbĭ cūm paūcīs mĕmĭnīt mānsīssĕ fĭdēlĕm. *O.* Lūctūs sēmpĕr mŏnŭmēntă mănēbūnt. Nūllī sŭă fōrmă mănēbăt. *Id.* SYN. Pērmănĕō, rĕmănĕō, pērstō, pērsīstō, dūrō, stō, rĕsīstō, rēstō, hǣrĕō, pērsĕvērō. || *Attendre.* Sǣpĕ, Mānĕ, dīxīt, quūm jām prŏpĕrārĕt Ăchīllēs. *O.* SYN. Ēxspēctō. *Voy.* Mane 1. || *Act. Attendre, être réservé à.* Mănĕăt nōstrōs ĕă cūră nĕpōtēs. *V.* Ōmnēs ūnă mănēt nōx. *H.* Quī sī mănēt ēxĭtŭs ūrbĕm. *O.* Lōngĭŭs aūt prŏpĭŭs mōrs sŭă quēmquĕ mănĕt. *Pp.* (II, 28, 58). SYN. Sērvŏr, rĕsērvŏr, āddīcŏr, dēvŏvĕŏr. || *Qqf. avec le dat.* Hǣc ĕādĕm mātrīquĕ tŭǣ gĕnĕrīquĕ mănēbūnt. *V.* (*Æ.* IX, 302. De quo *Diomed.* p. 296). Mūnĕră vōbīs Cērtă mănēnt, pŭĕrī. *Id.* (V, 348). || † *arch. Attendre qqn ou qq. ch.* Ētĭām părăsītūm mănēs! *Pl.* (*Men.* II, 3, 68). Hīc mē mānĕ (*Ibid.* V, 7. 49). Mānsūrūsquĕ pătrŭūm pătĕr ēst. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 16). Sī plaūsōrĭs ĕgēs aūlǣă mănēntĭs. *H. Voy.* Exspecto.

Mānēs, ĭŭm, *m. pl. Mânes, âmes des morts.* Sī pŏtŭĭt mānēs ārcēssĕrĕ cōnjŭgĭs Ōrpheūs. *V.* SYN. Ūmbrǣ, ănĭmǣ, *qqf.* gĕnĭī, lārvǣ, spēctră, lĕmŭrēs. EP. Lēthǣī, Stȳgĭī, sĭlēntēs, īnfĕrnī, pāllēntēs, etc. *Voy.* Umbræ. || Dĭī Mānēs, *ou absolt.* Mānēs. *Dieux Mânes, divinités infernales.* Īnvēnĭt, ēt vĭŏlārăt quĭă Mānēs dĕōs. *Ph.* Quǣ vīs dĕōrum ēst Mānĭūm. *H.* Scīrēnt si īgnōscĕrĕ Mānēs. *V.* || *Les enfers.* Sūbdūcta ād Mānēs īmōs dēsīdĭmŭs ūndā. *V.* Prŏpĭōrăquĕ mānĭbŭs āntră. *O. Voy.* Inferi. || *Qqf. Peine, châtiment.* Quīsquĕ sŭōs pătĭmūr mānēs. *V.* (*Æn* VI, 743. Ubi *Serv.* Adde *Stat. Th.* VIII, 84). || *Qqf. Corps, cendres.* Āccĭpĭăt mānēs pārvŭlă tēstă mĕōs. *Pp.* (II, 13, 32). Nēc pătrĭs Ānchīsǣ cĭnĕrĕm mānēsvĕ rĕvēllī. *V.* SYN. Cĭnĭs.

† Mănĕsīs *ou* Mānĕ sīs (*pour* si vis), *arch. Attends, je te prie.* Quūm vĕnĭăt. Mănĕsīs, dum huīc cōnjĭcĭō sōmnĭūm. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 3).

Mănĕthō, ōnĭs, *m.* (Μανέθων). *Manéthon, prêtre d'Héliopolis en Égypte, astronome et historien célèbre.* Aūt Ărātī nŭmĕrōs, aūt pīctă Mănēthōnĭs āstră. *P. Nol.* (19, 124, metro peccante).

Māngō, ōnĭs, *m. Marchand d'esclaves.* Mīllĭă prō pŭĕrō cēntūm mē māngō pŏpōscĭt. *M.* (I, 59). Sēd Mītȳlēnǣī rŏsĕūs māngōnĭs ĕphēbŭs. *Id.* (VII, 79).

† Mānī, *ancien abl. de* Mane. *Le matin.* Sōl sēmpĕr hīc ēst ūsque ā māni ād vēspĕrūm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 80. Cf. *Donat.* ad *Ter. Phorm.* I, 1, 2). Ēt gĕlĭdō vĕnĭēns mānī quătĭēbăt ăb Œtā. (*Ciris*, 350.)

Mānĭă, ǣ, *f.* (*de* mānus). *Figurine en pâte de farine pour effrayer les enfants.* Sūspēndĭt lărĭbūs mānĭās, mōllēs pĭlās. *Varr.* (apud *Non.* 14, 8. Vid. *Fest.* Etiam *Gloss. Placidi* : « Maniæ, formidinum imagines. »)

Mănĭbĭǣ. *Voy.* Manubiæ.

Mănĭcă, ǣ, *f. Une manche.* Ēt tŭnĭcǣ mănĭcās ĕt hăbēnt rĕdĭmīcŭlă mītrǣ. *V.* || *Cuirasse de bras, sorte de gantelet.* Bāltĕŭs ēt mănĭcǣ. *J.* (6, 255). || *Menottes, fers.* Mănĭcās ātque ārctă lĕvārī Vīnclă jŭbĕt. *V.* Mănĭcīsquĕ jăcēntēm Ōccŭpăt. *Id.* Īn mănĭcīs ēt cōmpĕdĭbŭs tē (tenebo). *H. Voy.* Vinculum. || *Qqf. Main de fer, harpon.* Āst ălĭās mănĭcǣquĕ lĭgānt tĕrētēsquĕ cătēnǣ (de navibus). *L. Voy.* Manus. || *Au fig.* Sīc lăquĕīs, mănĭcīs, pĕdĭcīs mēns īrrĕtīta ēst. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 313).

Mănĭchǣī, ōrūm, *m. pl.* (Μανιχαῖοι). *Manichéens, hérétiques qui croyaient à l'existence de deux principes, celui du bien et celui du mal.* Āĕrĭūm Mănĭchǣŭs ăĭt, sĭnĕ cōrpŏrĕ vērō. *Prud.* (*Apoth.* 961. *Ib.* 979).

Mănĭcŭlă, ǣ, *f., dimin. de* Manica. Ēt duǣ cōnnēxǣ mănĭcŭlǣ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 125).

† Mănĭfēstārĭŭs, ă, ŭm. *Manifeste.* Ātque ōbtrūncārĕt mœchūm mănĭfēstārĭūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 77).

Mănĭfēstō, *adv. Manifestement, évidemment.* Mănĭfēstō fūr ĕs. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 40. *Id. Cas.* II, 3, 19). Mănĭfēsto ūt crēdĕrĕ pōssīs. *C. Sev.* (*Ætn.* 449). Mănĭfēstĭŭs īpsī, Quām Tūrnō rēgi aūt rēgi āppārērĕ Lătīnō. *V.* SYN. Ăpērtē, clārē. PPH. Haūd dŭbĭē.

Mănĭfēstō, ās, ārĕ. *Manifester, découvrir.* Īnsĭdĭās prōdēt, mănĭfēstābītquĕ lătēntēm. *O.* Rāmūs mănĭfēstăt ŏlīvǣ Lēgātūm. *St.* SYN. Ăpĕrĭō, dētĕgō, dēclārō, etc. *Voy.* Detego. || *Eccl. Révéler.* Tūnc mănĭfēstātūr, Bēthlĕēm quōd mœnĭbŭs īllūm Prōgīgnī mănĕăt. *Juvc.* (I, 267).

Mănĭfēstŭs, ă, ŭm. *Manifeste, clair, évident.* Īpsĕ dĕūm mănĭfēsto īn lūmĭnĕ vīdī. *V.* Mūltō mănĭfēstī lūmĭnĕ. *Id.* Ūt mĭhĭ dī făvĕānt, quĭbŭs ēst mănĭfēstĭŏr īpsĕ. *O.* SYN. Ăpērtŭs, clārŭs, pērspĭcŭŭs, nōtŭs, cērtŭs, cōgnĭtŭs. PPH. Nōn dŭbĭŭs. Nōn dŭbĭtāndŭs. || Mănĭfēstă fĭdēs. *Certitude, évidence; en s ent.* est : *Il est manifeste.* Tūm vērō mănĭfēstă fĭdēs, Dānăūmquĕ pătēscūnt Īnsĭdĭǣ. *V.* (Adde *Corn. Sev Ætn.* 175.) *Voy.* Fides. || *Convaincu.* Nēc măgĭs Mănĭfēstum ĕgo hŏmĭnem ūnquam ūllūm tĕnĕrī vīdī. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 29). Ōbrŭĕre īstă sŏlĕt mănĭfēstōs pœnă nŏcēntēs. (*Ov. Nuc.* 3.)

Mānīlĭă, ǣ, *f. Nom d'une courtisane.* Āccūsăt Mānīlĭă, sī rĕă nōn ēst. *J.* (6, 243. De qua *Gell.* 4, 14, ubi et legitur *Mamilia*).

Mānīlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme; entre autres, Un poëte du siècle d'Auguste.*

Mănĭpŭlārĭs, *et sync.* Mănĭplārĭs, ĕ. *De la même troupe ou compagnie.* Nōn plăcĕt, quēm scūrræ laūdānt, mănĭpŭlārēs mūssĭtānt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 10). Pōstquam ēx ōbsĭdĭōne īn tūtum ēdūxī mănĭplārēs mĕōs. *Id.* (*Most.* V, 1, 7). Īndĕ mănĭplārĭs nōmĭnă mīlĕs hăbĕt. *O.*

Mănĭpŭlātĭm. *En troupe.* (*Pl. Pseud.* I, 2, 48.)

Mănĭpŭlŭs, *et sync.* Mănĭplŭs, ī, *m. Gerbe, botte.* Pērtĭcă sūspēnsōs pōrtābăt lōngă mănĭplōs. *O.* Mūltă stĭpŭlă fĭlĭcŭmquĕ mănĭplīs. *V.* Prūnās mănĭplīs cōnfŏvērĕ stūppĕīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 864). SYN. Fāscĭcŭlŭs, mērgĕs. || *Troupe, bataillon.* Dīsjēctīquĕ dŭcēs, dēsōlātīquĕ mănĭplī. *V.* Tōtă cŏhōrs tămĕn ēst ĭnĭmīca, ōmnēsquĕ mănĭplī. *J.* (16, 20). Mīlēs pūlchrē cēntŭrĭātŭs ēst ēxpūncto īn mănĭpŭlō. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 29. Adde *Ter. Eun.* IV, 7, 8). SYN. Cŏhōrs, cătērvă.

Mānĭŭs, ĭī, *m. Prénom romain.* Tū mĭhĭ sīmplĭcĭbūs, Mānī, dīlēctŭs ăb ānnīs. *M.* (X, 20, 3). Præsto ēst mĭhĭ Mānĭŭs hērēs. *Pers.* (6, 56).

Mānlĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anth.* I, p. 224.)

Mānlĭŭs, ĭī, *m. Manlius, nom de plusieurs illustres Romains.* 1. *M. Manlius Capitolinus, qui défendit le Capitole contre les Gaulois.* Īn sūmmō cūstōs Tārpēīæ Mānlĭŭs ārcĭs. *V.* || 2. *Manlius Torquatus. Voy.* Torquatus. || 3. *Consul sous lequel naquit Horace.* Ō nātă mēcūm cōnsŭlĕ Mānlĭō. *H.*

Mānnă, *n. sing. et pl.*, *et* Mānnă, æ, *f. Eccl. La manne qui nourrit les Israélites dans le désert.* Dūm săcrūm pŏpŭlō vīctūm cāndēntĭă mānnă Fērrēnt. *Alcim.* (V, 454). Tĕnĕt ūrcĕŭs aūrĕŭs ēxīn Sērvātūm mānnă. *Amœn.* (vs. 42). Īllĕ dătōr mānnæ. *P. Nol.* (23, 239).

Mānnēĭă *ou* Mānnējă, æ, *f.*, *et* Mānnēĭŭs, ēĭī, *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* I, 84, et XI, 62.)

Mānnŭlŭs, ī, *m.*, *dimin. du suiv.* Nūsquam ēst mūlĭō : mānnŭlī tăcēbūnt. *M.* (XII, 24).

Mānnŭs, ī, *m. Bidet, cheval.* Cūrrĭt ăgēns mānnōs ād vīllām præcĭpĭtāntĕr. *Lr.* (III, 1076). Īmpŏsĭtŭs mānnīs. *H.* Răpĭēntĭbŭs ēssĕdă mānnīs. *O.* SYN. Mānnŭlŭs, ĕquŭs, căbāllŭs. *Voy.* Equus.

Mānō, ās, āvī, ārĕ, *n. Couler.* Aūt pŭtĕīs mānārĕ crŭōr cēssāvĭt, ĕt āltē. *V.* Sānguĭnĕæ mānānt dē vūlnĕrĕ gūttæ. *O.* Tālōs sūdōr mānābăt ăd īmōs. *H.* SYN. Flŭō, dēflŭō. *Voy.* Fluo. || *Avec l'abl. ou l'acc. Dégoutter, distiller.* Lăcrĭmīsquĕ tŏrō mānāntĕ prŏfūsīs. *O.* Fīdĭs ĕnīm mānārĕ pŏētĭcă mēllă Tē sōlŭm. *H.* || *Au fig.* Nēc vărĭī cēssānt sŏnĭtūs mānārĕ pĕr aūrās. *Lr.* (VI, 927). Huĭc mānăt trīstī cōnscĭŭs ōrĕ rŭbŏr. *Cat.* (65, 24). || *Descendre, être issu de.* Nēc quōrŭm prōlēs dē sānguĭnĕ mānăt Ĭbērō. *Nemes.* (vs. 127).

Mānsī, *parf. de* Maneo.

Mānsĭō, ōnĭs, *f. L'action de s'arrêter, halte, pause.* Hæccĭne ĕrānt ĭtĭōnēs crēbræ ĕt mānsĭōnēs dĭūtĭnæ. *Ter.* (*Ph* V, 8, 23. Adde *Turpil.* apud *Non.* 2, 488). || *Lieu d'arrêt, station.* Mānsĭō fōrtĕ fŭĭt Mārtīnō prætĕrĕūntī. *Fort.* (*V. S. M.* III, 271). Ōmnĭbŭs īn spătĭīs, quācŭmque aūt mānsĭō sānctīs Cōrpŏrĭbŭs. *P. Nol.* (26, 347).

† Mānsŏr, ōrĭs, *m. Hôte.* Ēxtēmplō quĭsquĭs sŭccēssĭt mānsŏr ĕt hērēs. *Ennod.* (*Epigr.* 14, 8). Ēt făcĭăt tĕnŭēs tāntō mānsōrĕ căpācēs. *Sedul.* (IV, 294).

† Mānstī, *sync. pour* Mansisti. (*Lucil.* apud *Gell.* 8, 8.)

Mānsuēfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Apprivoiser.* SYN. Dŏmō, dŏmĭtō, mōllĭō. PPH. Mānsuētūm rēddō, ēffĭcĭō. Sērvīrĕ *ou* pārērĕ cōgō. Sūb jŭgă mĭttō. Frēnŭm īnjĭcĭō. VERS. Ūt quĭ mĕtŭēndă fĕrārŭm Cōrdă dŏmānt. *St.* Dŏcŭĭt pārērĕ lĕōnēs. *Tib.* Quādrŭpĕdŭm gĕnŭs īmpŏsĭtīs dŏmĭtārĕ măgīstrīs, Ēxōrārĕ tĭgrēs, răbĭēmque aūfērrĕ lĕōnī. *Man.* (IV, 235).

Mānsuēfāctŭs, *et qqf.* Mānsŭēfāctŭs, ă, ŭm. *Apprivoisé, adouci.* Fūlmēn bĕnīgnī mānsŭēfāctūm pătrĭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 84).

† Mānsuēs, ētĭs, *m. f. Comme* Mansuetus. Nūnc sī mē mātrēm mānsuēs mĭsĕrĭcōrdĭă Căpsĭt. *Att.* (ap. *Non.* 8, 5). Rēddam ĕgŏ te, ēx fĕrā, fămē mānsuētēm. *Pl.* (*Asin.* I, 2, 19. Sic etiam legit *Non.* l. cit.).

Mānsuēscŏ, ĭs, ēvī, ēscĕrĕ, *n. Cesser d'être sauvage, s'adoucir.* Frūctūsquĕ fĕrōs mānsuēscĕrĕ tērrā Cērnēbānt. *Lr.* (V, 1366). Tēllūs mānsuēscĭt ărāndŏ. *V.* SYN. Mītēscŏ. || *S'apprivoiser, en parl. des animaux.* Sīc ŭbĭ dēsuētæ sīlvīs īn cārcĕrĕ claūsō Mānsuēvērĕ fĕræ, ĕt vūltūs pŏsŭērĕ mĭnācēs. *L.* SYN. Mītēscŏ, dŏmŏr, mōllĭŏr, mītĭgŏr, flĕctŏr, *par ext.* sērvĭŏ, pārĕŏ. PPH. Fĕrĭtātēm, sævĭtĭām, răbĭēm ēxŭŏ, dēpōnŏ, pōnŏ. Fĕrĭtās mānsuēscĭt, ēxŭĭtŭr, dēpŏsĭtă *ou* mōllĭtă ēst, nōn mănĕt. Răbĭēs *ou* īră flĕctĭtŭr, mītēscĭt. Īræ flĕctūntŭr. VERS. Plăcĭdō răbĭēm dēsuētă măgīstrō (fera). *St.* Nūtrĭĕrăt, sēnsūsque hŏmĭnĭs dōnārăt ălēndŏ. *Id.* Īsquĕ (cervus), mĕtū văcŭŭs, nātūrālīquĕ păvōrĕ Dēpŏsĭtō, cĕlĕbrārĕ dŏmōs, mūlcēndăquĕ cōllă Quămlĭbĕt īgnōtīs mănĭbŭs præbērĕ sŏlēbăt. *O.* Āssuētum īmpĕrĭīs (cervum). *V.* Lōngă dĭēs hŏmĭnī dŏcŭĭt pārērĕ lĕōnēs. *Tib.* Cuī bēstĭă frēndēns Sērvĭăt, ĕt pŏsĭtō dīscānt mānsuētă fŭrōrĕ Īmpĕrĭūm jūmēntă pătī. *Alcim.* Sævĭtĭăquĕ fĕrās pŏsĭtā mānsuēscĕrĕ vīdĭt. *Id.* Frāctă dĭū răbĭdī cōmpēscĭtŭr īră lĕōnĭs. *Maximian.* Tū cōgĭs răbĭdās āffēctūs dīscĕrĕ tĭgrēs, Pēr tē blāndŭs ămans rēddĭtŭr īpsĕ lĕŏ. *Id. Voy.* Jugum, Frenum. || *S'adoucir; en parl. des hommes, Se civiliser.* Nēscĭăque hūmānīs prĕcĭbūs mānsuēscĕrĕ cōrdă. *V.* Mānsuēvērĕ Gĕtæ. *Prud.* (*Apoth.* 430). VERS. Pōnūntquĕ fĕrōcĭă Pœnī Cōrdă, vŏlēntĕ dĕō. *V.* Hūmānās ănĭmō dēdīscĕrĕ cædēs. *St.* Quāmvīs ēffĕră prōlēs, Ōffĭcĭīs dēbĕt mōllīrī vīctă părēntūm. *Lr.* || † *Act. Apprivoiser.* Hīc pŏtĕrăt răbĭdās vērbīs mānsuēscĕrĕ tĭgrēs. *Corip.* (*Johan.* VI, 253. *Ibid.* 484).

Mānsuētūdŏ, ĭnĭs, *f. Douceur d'un animal apprivoisé.* Ætās cōnsĭmĭlĭs, sētăquĕ cōncŏlŏr, Mānsuētūdo ĕādēm, rōbŭr ĭdēm fŭĭt. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 37). Mītēs, quōs mānsuētūdŏ cŏrōnăt. *Juvc.* (I, 459).

Mānsuētŭs, ă, ŭm. *Apprivoisé.* Tūnc ĕt mānsuētīs tūtō fĕrŭs ērrăt ădūltĕr Īn stăbŭlīs. *Grat.* (*Cyn.* 164). SYN. Mītĭs. || *D'homme civilisé.* Prīma ēx īmmānī vīctum ăd mānsuētum āpplĭcāns. *Att.* (ap. *Non.* 4, 236). || *En gén. Doux, bon, apaisé, favorable.* Cārmĭnă mānsuētŭs lēnĭă quærĭt Ămŏr. *Prop.* (I, 9, 12). Īn mē mānsuētās nōn hăbĕt īllă mănūs. *Id.* (III, 16, 10). Nūmĭnĭs ŭt læsī fīăt mānsuētĭŏr īră. *O.* SYN. Mītĭs, lēnĭs, plăcĭdŭs, clēmēns, īndūlgēns, bŏnŭs, bĕnīgnŭs, hūmānŭs, etc. *Voy.* Benignus.

Mānsūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit rester ou durer, durable.* Mānsūrūm pōst mĕă fātă dĕcŭs. *O.* Mānsūrām rŭdĭbūs vōcēm sīgnārĕ fĭgūrīs. *L. Voy.* Perennis.

Mānsŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Mando, is. *Mâché.* Pūrgātŭr cĕrĕbrūm mānsā rădīcĕ pȳrĕthrī *Ser. Sam* (vs. 101. *Ib.* 696). || 2. Mānsŭm, *sup. de* Maneo. *Voy.* Maneo.

Māntēlĕ *ou* Māntīlĕ, ĭs, *n. Essuie-mains, qqf. nappe.* Māntēle ē mēnsā sūrpŭĭt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Tōnsīsquĕ fĕrūnt māntēlĭă vīllīs. *V.* Ā dēxtrā vīllīs māntēlĕ sŏlūtīs. *O.* SYN. Māppă.

† Māntēlŭm *ou* Māntēllŭm, ī, *n. Comme le précéd.* Māppās, māntēlă mĕrūmquĕ. *Lucil.* (apud *Serv* ad *G.* IV, 377). || *Au fig. Voile.* (*Pl. Capt.* III, 3, 5.)

Māntĭcă, æ, *f. Sac, besace.* Sēd præcēdēntī spēctātŭr māntĭcă tērgō. *Pers.* (4, 24). Sēd nōn vĭdēmŭs māntĭcæ quŏd īn tērgo ēst. *Cat.* (22, 21).

Māntĭchŏră, æ, *f. Mantichore, animal de l'Inde, qu'on croit être fabuleux.* Māntĭchŏrām, sĭlvīs ĕtĭām, quĭbŭs ēdĭtŭr, ălĕŭn Vīdĭmŭs. *Calp.* (7, 59).

† Māntĭcŭlŏ, ās, ārĕ, *et* Māntĭcŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Fouiller dans les bourses, voler ; au fig. Attaquer par ruse.* Āggrĕdĭtŭr āstū rēgĕm : māntĭcŭlāndŭ' st hīc mĭhĭ. *Pacuv.* (apud *Fest.*, ubi plura. *Gloss. Isidori* : « *Manticulare*, fallere vel decipere. » *Gloss. Placidi* : « *Manticulatio*, fallacia. » Quod nomen Lexica desiderant).

Māntīlĕ. *Voy.* Mantele.

† Māntīsă *ou* Māntīssă, æ, *f. Ce qu'on donne par-dessus le marché, réjouissance* Māntīsa ōbsōnĭă vīncĭt. *Lucil.* (apud *Fest.*).

? Māntīscĭnŏr, ārĭs, *d.* (μάντις). *Être devin, deviner juste.* Nam hērclĕ, nĭsī māntīscĭnātŭs prŏbe ĕrŏ, fūstĭ pĕctĭtŏ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 116. Alii leg. *manticulatus*, sed claudicante versu).

1. † Māntŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Maneo. *Demeurer ; attendre.* Quĭa hĕrŭs nōs ăpŭd ædĕm Vĕnĕrĭs māntăt. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 52. *Id. Ps.* 1, 3, 22). Īn vūltu ĕōdem, ĭn ĕādĕm māntăt mălĭtĭă. *Cæcil.* (ap. *Non.* 10, 9).

2. Māntō, ūs, *f.* (Μαντώ). *Manto, fille du devin Tirésias, prêtresse d'Apollon à Claros.* Nām sătă Tīrĕsĭā, vĕntūrī præscĭă Māntō. *O.* Fātĭdĭcæ Māntūs ĕt Tūscī fīlĭŭs āmnĭs. *V.* Cōnātūsquĕ tŏrīs vĭttātam āttĭngĕrĕ Māntō. *St.*

Māntŭă, æ, *f. Mantoue, ville de l'Italie supérieure, patrie de Virgile.* Māntŭă væ ! mĭsĕræ nĭmĭŭm vīcīnă Crĕmōnæ. *V.* Māntŭă Vīrgĭlĭō gaŭdĕt, Vĕrōnă Cătŭllō. *O.* Mărōnĕ fēlīx Māntŭa ĕst. *M.* (I, 62).

Māntŭānŭs, ă, ŭm. *De Mantoue ; de Virgile.* Tēntăt aŭdācī fĭdĕ Māntŭānæ Gaŭdĭă fāmæ. *St.* || *Subst. m. Virgile.* Ārpīnās, Pătăvīnĕ, Māntŭānĕ. *Sid.* (23, 146).

Mănŭālĭs, ĕ. *Qu'on fait agir avec la main.* Vĭlĭă quūm sŭbĭgīt mănŭālĭbŭs hōrdĕă săxīs. *Calp.* (3, 85).

† Mănŭārĭŭs, ĭī, *m. Voleur.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.) *Voy.* Manuor.

Mănŭbĭæ *ou* Mănĭbĭæ, ārŭm, *f. pl. Dépouilles.* Mănŭbĭās sūppĕtăt prō mē. *Næv.* (apud *Non.* 2, 537. De scriptura cf. *Charis.* 75). *Voy.* Spolium.

† Mănŭbĭārĭŭs, ă, ŭm. *Qui rapporte du butin, du profit.* Sāltem ămīcŭs mi ēstŏ mănŭbĭārĭŭs. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 27).

Mănūbrĭŭm *et qqf.* Mănŭbrĭŭm, ĭī, *n. Un manche.* Mātĕrĭă : quīn īpsă mănūbrĭă cūltĕllōrŭm. *J.* (11, 133). Māllĕŭm Săpĭēntĭōrĕm vīdi ēxcūssō mănūbrĭō. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 88, ut exhibet *Maius* ex palimps.). || *Au fig.* Ēxĕmi ĕx mănū mănūbrĭŭm. *Pl.* (*Aul.* III, 4, 12).

? Mănŭlĕă, æ, *f. Une manche.* Quīd tu ămīcām tĭmēs, nē tē mănŭlĕā căjĕt ? *Pl.* (*fragm. Clitellar.* apud *Fulg. de Virg. Contin.* p. 163 ed. *Munck*).

Mănŭlĕārĭŭs, ĭī, *m. Qui fait des robes à manches.* (*Pl. Aul.* III, 5, 37.)

Mănŭlĕātŭs, ă, ŭm. *Qui a des manches.* Mănŭlĕātām tŭnĭcam hăbēre hŏmĭnĕm dĕcĕt. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 48. Quod laudat *Prisc.* 637).

Mănŭmīttŏ *ou* Mănū mīttŏ, *et* Mănū ēmīttŏ, ĭs, ĕrĕ. *Affranchir un esclave.* Ălĭēnōs māncŭpātĭs, Ălĭēnōs mīttĭtĭs mănū. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 10). Īgĭtŭr ōrābo ŭt mănū mē mīttăt. *Id.* (*Aul.* V, vs. 9). Nam ēmīssa ēst mănū. *Ter.* (*Ph.* V, 5, 2). SYN. Lībĕrŏ, vīndĭcŏ. PPH. Īn lībĕrtātĕm vīndĭcŏ. Līberŭm (aliquem) ēssĕ jŭbĕŏ.

† Mănŭŏr, ārĭs, ārī, *d. Voler, dérober.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7, et ap. *Non.* 2, 535.)

Mănŭprĕtĭŭm, ĭī, *n. Prix d'une chose.* Fīāt : cĕdo aŭrum, ĕgŏ mănŭprĕtĭŭm dăbŏ. *Pl.* (*Men.* III, 3, 20. Cf. *Varr. L. L.* 5, 178 ; *Isid.* 11, 1).

Mănŭs, ūs, *f. Main.* Quīd tĭbĭ cūm călăthīs? clўpĕō mănŭs āptă fĕrēndo ĕst. *O.* Dūm mĕdĭcās ădhĭbĕrĕ mănūs ăd vūlnĕră pāstŏr Ābnĕgăt. *V.* Māxĭmă quæquĕ mănū lĕgĕrĕt Mănĭbūs dătĕ lĭlĭă plēnīs. Ăccĭpe ĕt hæc, mănŭŭm tĭbĭ quæ mŏnĭmēntă mĕārŭm. *Id.* SYN. Dēxtră, dēxtĕră, pālmă, *qqf.* lævă, sĭnīstră, pūgnŭs, *par ext.* dĭgĭtī, ūnguēs, pōllēx. EP. Mōllĭs, tĕnĕră, cāndĭdă, nĭvĕă, rŏsĕă, fōrmōsă, pūlchră, dĕcōră ; vălĭdă, fōrtĭs, pŏtēns ; dēbĭlĭs, ĭnĕrmĭs, īnvălĭdă ; sōlĕrs, dōctă, ārtĭfēx.|| Mănūs dĕdŏ, dō. *S'avouer vaincu, céder.* Ēt, sī tĭbĭ vēră vĭdētŭr, Dĕdĕ mănūs. *Lr.* (II, 1043). Ēvīctās prĕcĭbūs vīx dĕdĭt īllă mănūs. *O. Voy.* Cedo. || Mănŭm ūltĭmăm *ou* ēxtrēmăm īmpōnŏ. *Mettre la dernière main, terminer.* Mănŭs ūltĭmă cœptō Īmpŏsĭta ēst. *O.* Ēxtrēmām Sātūrnĭă bēllō Īmpōnīt rēgīnă mănŭm. *V. Voy.* Finio. || Mănŭm ābstĭnĕŏ, īnfĕrŏ, īnjĭcĭŏ ; Mănūs cōnsĕrŏ. *Voy.* Abstineo, etc.|| Mănū. *Par les armes, par l'épée.* Ĕgŏ fœdĕră fāxŏ Fīrmă mănū. *V.* Ĕrўmănа mănū (stermit). Quī sĭbĭ lētŭm Īnsōntēs pĕpĕrērĕ mănū. *Id. Voy.* Arma, Ensis. || *Exploits, courage.* Sī fātă fŭīssēnt Ūt căděrĕm, mĕrŭīssĕ mănū. *V.* SYN. Dēxtră *ou* Dēxtĕră. *Voy.* Fortitudo. || Mănĭbŭs pĕdĭbūsquĕ, *prov. Faire tous ses efforts.* Quem ĕgŏ crēdŏ mănĭbŭs pĕdĭbŭsque ōbnīxe ōmnĭă Fāctūrŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 134). || Īn mănū ēst. *Il est en la puissance, il dépend de.* Ēst ātquĕ nōn ēst īn mănū, Mĕgărōnĭdēs. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 67). Ūxōr quīd făcĭăt, īn mănū nōn ēst mĕă. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 44). || *Qqf. Sous la main.* Īn mănĭbŭs tērræ. *V.* SYN. Īn prōmptū *ou* Īn mē ēst. Ā mē pēndĕt. || Sūb mănūs sūccēdĕrĕ. *Réussir.* Sŏlĕt īllă rēctē sūb mănūs sūccēdĕrĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 2. *Id. Mil.* III, 2, 59). || *Main, talent de l'artiste.* Āptĭŭs ā sūmmā cōnspĭcĭārĕ mănū. *O.* Ārtĭfĭcūmquĕ mănūs mīrātŭr. *V.* Vīdi ārtēs vĕtĕrŭmquĕ mănŭs. *St.* SYN. Ārs. || *Côté* (*gauche, droit*). Ēst ăd hānc mănŭm săcĕllŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 37). || *Main de fer pour accrocher les vaisseaux, harpon.* Fērrĕă dūm pūppī răpĭdōs mănŭs īnsĕrĭt ūncōs. *L.* SYN. Cŏrvŭs, mănĭcă. || *Qqf. Trompe d'éléphant.* Mōnstrī mănŭs ābstŭlĭt ăcrī Īmplĭcĭtŭm nēxū. *Sil. Voy.* Proboscis. || *Branche.* Īnnŭmĕræquĕ mănūs, ĕt ĭtŭrŭs ĭn æthĕră vērtĕx (de platano). *St. Voy.* Brachium, Ramus. || *Troupe, bande.* Jŭvĕnūm mănŭs ēmĭcăt ārdēns Līttŭs ĭn Hēspĕrĭŭm. *V.* Īllă mănŭs quōndăm stŭdĭōrŭm fīdă mĕōrŭm. *M.* (I, 102). SYN. Cătērvă, tūrbă, etc.

† Mānzĕr, ĕrĭs, *m. f. n. (mot hébreu). Enfant de courtisane.* Mānzĕrĭbŭs pŏpŭlīs īn dētĕrĭōră vŏlūtĭs. *Sedul.* (V, 256). Chrīstĭcŏlæ ŭt cērnūnt tūnc āgmĭnă mānzĕră jūngī. *Fort.* (V, 5, 75).

Māpālĭă, ŭm, *n. pl. Huttes des peuples d'Afrique.* Prōsĕquăr, ĕt rārīs hăbĭtātă māpālĭă tēctīs. *V.* Ēt sŏlĭtās văcŭīs ērrārĕ māpālĭbŭs Āfĕr. *L.* Tēcum ĕgŏ vēl sīccī Gætūlă māpālĭă Pœnī. *M.* (X, 20). SYN. Māgālĭă. || *Qqf. en gén. Cabane.* Sōrdĭdă tēctă, căsās, ĕt sōlă māpālĭă nōstī ? *Calp.* (7, 42). *Voy.* Casa. || † *Au sing.* Rŭĭt ē spārsō cōncĭtă māpālī Āgrēstūm mănŭs. *V. Fl.* (II, 460).

Māppă, æ, *f. Serviette.* Īnvītŭs, nē tūrpĕ tŏrāl, nē sōrdĭdă māppă. *H.* Āttŭlĕrāt māppām nēmŏ, dūm fūrtă tĭmēntŭr. *M.* (XII, 29. Et *Juv.* 11, 191). SYN. Māntēlĕ, gaŭsăpĕ. EP. Ālbă, cāndēns, crētātă.

Mărăthōn, ōnĭs, *f.* (Μαραθών). *Marathon, plaine de l'Attique, célèbre par la victoire de Miltiade sur les Perses.* Mīrāta ēst Mărăthōn Crētæī sānguĭnĕ taŭrī. *O.* Āssērtă nūpēr Mărăthōnĕ sŭpērbŭm Thēsĕă. *St.* Vōs quā Mărăthōn trāmĭtĕ lævō Sāltūs ăpĕrĭt. *Sen.* (*Hip.* 17).

Mărăthōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Μαραθωνίς). *De Marathon.* Quālĭs Mărăthōnĭdĕ sĭlvă. *St.* Mărăthōnĭdĕ quērcū. *Sid.* (5, 193).

Mărăthōnĭŭs, ă, ŭm (Μαραθώνιος). *De Marathon; par ext. D'Athènes.* Ārmăquĕ... quæ Mărăthōnĭŭs hōstīs Pērdĭdĭt. *Sil.* Mărăthōnĭă vīrgŏ. *St.* Mărăthōnĭă bāccă. *Sid.* (15, 36).

Mărăthrŭm, ī, *n.* (μάραθρον). *Fenouil, plante.* Prōfŭĭt ēt mărăthrūm bĕnĕōlēntĭbŭs āddĕrĕ mўrrhīs. *O.* (Et *Ser. Sam.* vs. 316). SYN. Fœnĭcŭlŭm.

Mărăthŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Tibul.* I, 8, 49.)

? Mārcĕlĭānŭs *ou* Mārcēllānŭs, ă, ŭm. *De Marcelius ou Marcellus.* Cūjŭs ŏlēt tōtō pīnguīs cŏmă Mārcĕlĭānō. *M.* (II, 29, 5).

Mārcēllă, æ, *f. Nom de femme.* Hās Mārcēllă dŏmōs pārvăquĕ rēgnă dĕdĭt. *M.* (XII, 31).

Mārcēllīnă, æ, *f.*, *et* Mārcēllīnŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* Mārcēllīnă, tŭōs quūm vītă rĕsōlvĕrĕt ārtūs. (*Inscr.* apud *Grut.* II, p. 1055.) Mīlĕs hўpērbŏrĕōs mŏdŏ, Mārcēllīnĕ, Trĭōnēs. *M.* (IX, 46).

Mārcēllŭs, ī, *m. M. Claudius Marcellus, qui vainquit Annibal et prit Syracuse.* Ādspĭce ŭt īnsīgnīs spŏlĭīs Mārcēllŭs ŏpīmīs. *V.* Prīmŭs fūlmĭnĕūm lēntō lūctāmĭnĕ Pœnūm Cōmprēssīt Făbĭŭs; cāmpō pōst aūsŭs ăpērtō, Mārcēllŭs vīncī dŏcŭĭt. *Cl.* Nōn Sĭcŭlīs īllūstrĭŏr ārvīs Tū, Mārcēllĕ, rĕdīs, pēr quēm tēllūrĕ mărīquĕ Nōstră Sўrăcŏsĭōs prēssērūnt ārmă pĕnātēs. *Sid.* (2, 370). || *Autres.* Mārcēllūsquĕ lŏquāx, ēt, nōmĭnă vānă, Cătōnēs. *L.* || *Le jeune Marcellus, fils d'Octavie.* Crēscĭt ŏccūltō vĕlŭt ārbŏr ævō Fāmă Mārcēllī. *H.* (Adde *Virg. Æ.* VI, 884.)

Mārcēns, tĭs, *et* Mārcĭdŭs, ă, ŭm. *Fané, flétri, qui se gâte.* Mārcēntēs tĭbĭ pōrrĭgēntŭr ūvæ. *M.* (V, 79). Mārcēntēs cŭpĭō quāssārĕ cŏrōnās. *Cl.* Mārcĭdă dēmīttānt sŭbĭtō căpŭt īllă grăvātŭm (lilia). *O.* SYN. Flāccĭdŭs, vĭētŭs, pūtrēscēns, pŭtrĭdŭs, pŭtrĭs. || *Noir, sale.* Mārcēntēs īntŭs tĕnĕbræ. *L.* Stāgnăquĕ trānquīllæ pŏtāntēs mārcĭdă Lēthēs. *Cl.* SYN. Nĭgĕr, squālĭdŭs, squālēns. || *Au fig. Fatigué, languissant.* Cūjŭs ĕt Æmŏnĭō mārcēntĭă gūttŭră cūltrō Fōdĭt. *O.* Lævā mārcēntĭă cōllă Sūstēntāns. *St.* Jām rĕcĭpīt dĭēm Mārcēntĕ vīsū. *Sen.* (*Ag.* 788). Nōn tĭbĭ dēsĭdĭæ mōllēs ēt mārcĭdă lūxū Ōtĭă. *Cl.* SYN. Lānguĭdŭs, fēssŭs, frāctŭs, dēbĭlĭs, sēgnĭs. || *Ivre.* Tōstīs mārcēntēm squīllīs rĕcrĕābĭs ĕt Āfrā Pōtōrēm cŏchlĕā. *H.* Brāchĭă jāctāntēs vĕtŭlō mārcēntĭă vīnō. *Col.* (X, 429). Mārcĭdŭs īpsĕ sĕdēt cūrrū; mădĕt ārdŭă cērvīx. *Sid.* (22, 25, de Baccho). Hūc īncēdĕ grădū mārcĭdŭs ēbrĭō. *Sen.* (*Med.* 69). *Voy.* Ebrius. || *Vieux, en parlant du vin.* Īllī mārcĭdă vīnă pōrrĭgēntŭr. *St.* Mārcēntĭă pōcŭlă. *Id.* (Alii intelligunt *ebriosa*, sed illud potius. Sic *languida* vina dicuntur).

Mārcĕō, ēs, ērĕ, *et* Mārcēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être fané, se flétrir.* Ēt cālīgāntēs mārcēbānt frōntĕ cŏrōnæ. *Cl.* Ēn tāxĕă mārcēt Sīlvă cŏmīs. *St.* SYN. Flāccēscŏ, pŭtrēscŏ. || *Au fig. Être languissant.* Sī tĭbĭ nōn ānnīs cōrpŭs jām mārcēt ĕt ārtūs. *Lr.* (III, 959). Ōrĕ ēt pēctŏrĕ mārcēt. *St.* Nēc sēgnēm pāssūs nōbīs mārcērĕ jŭvēntām. *Nemes.* (1, 60). Sĭnĕ hōstĕ vĭctūs mārcēt. *Sen.* (*Ag.* 183). Nē tŭā mārcēscānt pēr ĭnērtēs ōtĭă sōmnōs. *O.* SYN. Lānguĕō, frāngŏr, etc. *Voy.* Langueo. || *Être ivre, s'enivrer.* Mē jŭvăt īn lūcēm nĭmĭō mārcēscĕrĕ vīnō. *O. Voy.* Marcens.

Mārcĭă, æ, *f. Marcia, femme de Régulus.* Ēccĕ trăhēns gĕmĭnūm nātōrūm Mārcĭă pīgnŭs. *Sil.* || *Femme de Caton, ensuite d'Hortensius.* Lĭcĕāt tŭmŭlō scrīpsīssĕ: Cătōnĭs Mārcĭă. *L.* || *Autres.* Ūndĕ trăhīt Mārcĭă cāstă gĕnŭs. *O.* (Adde *Anthol.* I, p. 644.) || *Adj. L'eau Marcia. Voy.* Marcius.

Mārcĭānŭs. *Voy.* Martianus.

Mārcĭdŭs. *Voy.* Marcens.

Mārcĭōn, ōnĭs, *m. Marcion, hérésiarque de Sinope.* || † Mārcĭōn. Īpsĕ Chărōn mūndī nūmēn: Mārcĭōnĭs īpsĕ. *Prud* (*Ham.* 502). Mārcĭōn, ārvī fōrmă cōrrūptīssĭmī. *Id.* (ib. *præf.* 36). || Mārcĭōnītēs *ou* Mārcĭōnītă, æ, *m. De Marcion.* Mārcĭōnītă Dĕŭs. *Prud.* (*Ham.* 129).

Mārcĭŭs, ĭī, *m.* (Μάρκιος). *Q. Marcius, préteur, fit conduire à Rome une eau très-saine, qui fut nommée Marcia.* Tēmpĕrĕt ānnōsūm Mārcĭă lўmphă mĕrūm. *Tib.* (III, 7, 26). Crūdā Vīrgĭnĕ Mārcĭāvĕ mērgī. *M.* (VI, 42, 18). Mārsāsquĕ nĭvēs ēt frīgŏră dūcēns Mārcĭă. *St.* (Cf. *Prop.* III, 2, 12, Marcius liquor. Et apud *Strab.* 5, Μάρκιον ὕδωρ). || *L. Marcius, qui vainquit les Carthaginois en Espagne.* Ēxcēpīt fēssōs ēt nōtīs Mārcĭŭs ārmīs Sūccēssīt bēllō. *Sil.* (Cf. *Liv.* 25, 37.)

Mārcŏmānī, ōrŭm, *m. pl. Marcomans, peuple germain.* Quī mŏdŏ Mārcŏmānōs pōst hōrrĭdă bēllă, văgōsquĕ Saūrŏmătās. *St.*

Mārcŏmērēs, æ, *ou* Mārcŏmīrŭs, ī, *m. Marcomir, chef franc, que l'on donne pour père à Pharamond.* Mārcomērēs Sōnnōquĕ dŏcēnt. *Cl.*

Mārcŏr, ōrĭs, *m. État d'une chose fanée, flétrissure, au fig. Langueur.* Cērnĭtĭs ēxpŏsĭtās tūrpī mārcōrĕ cŏhōrtēs. *St. Voy.* Languor.

Mārcŭlŭs, ī, *m. Marteau.* Ærārĭōrūm mārcŭlī dĭē tōtō. *M.* (XII, 57). Ēt vĕlŭt īn fābrĭcā fērvēns quūm mārcŭlŭ' fērrŭm. *Lucil.* (apud *Isid.* 19, 17).

Mārcŭs, ī, *m. Prénom romain.* Mārcŭs ămāt nōstrās Āntōnĭŭs, Āttĭcĕ, mūsās. *M.* (IX, 101. Adde *Aus. Epig.* 70). || *Prénom de Martial.* (*Mart.* I, 56.) || *Eccl. Saint Marc, Évangéliste.* Mārcŭs ŭt āltă frĕmīt vōx pēr dēsērtă lĕōnŭm. *Sedul.* (1, 340).

Mārdī, ōrŭm, *m. pl. Peuple Asiatique, près de l'Hyrcanie.* Dūră tĕnēt, Mārdī cĕlĕrēs, Hўrcāni Ăpўrīquĕ. *Avien.* (*D. Terr.* 908. Et *Prisc. Peri.* 711). || Mārdŭs, ī, *m. Fleuve qui leur donnait son nom.* Cēspĭtĕ vĭcīnō Mārdūs flŭĭt. *Avien.* (vs. 909. Et *Prisc Peri.* 712).

Mărĕ, ĭs, *n. Mer.* Ōmnĭă vēl mĕdĭūm fīānt mărĕ; vīvĭtĕ sīlvæ. *V.* Săcră mărī cŏlĭtŭr mĕdĭō. Ūndĕ trĕmŏr tērrīs, quā vī mărĭa āltă tŭmēscānt. *Id.* SYN. Æquŏr, æquŏră, frĕtŭm, frĕtă, pĕlăgŭs, pōntŭs, cærŭlă, prŏfūndŭm, āltŭm, sălŭm, mārmŏr, mārmŏră, vădă, ōcĕănŭs, Nēptūnŭs, Āmphĭtrītē, Nērēūs, Tēthўs, Thĕtĭs, flūctūs, ūndæ, ăquæ, gūrgēs, bărăthrŭm. EP. Māgnŭm, vāstŭm, īmmēnsŭm, īngēns, pătēns, āltŭm, prŏfūndŭm; lĭquĭdŭm, glaūcŭm, cærŭlēŭm; īncērtŭm, dŭbĭŭm, īnfīdŭm, ĭnīquŭm, vēlĭvŏlŭm. PPH. Mărĭs æquŏr. Pōntī frĕtă, æquŏră. Pōntī, mărĭs, æquŏrĭs *ou* pĕlăgī ūndă, flūctūs, ūndæ, ăquæ. Æquŏrĕæ ăquæ *ou* ūndæ. Cāmpī æquŏrĭs, lĭquēntēs *ou* nătāntēs. Sālsī flūctūs. Sălĭs æquŏr. Æquŏrĕī sălĭs ūndă. Stāgnă prŏfūndī. Ārvă Nēptūnĭă. Māxĭmă Nērĕī stāgnă. Nēptūnī, Nērĕī, Ōcĕănī gūrgēs, rēgnŭm, rēgnă. Mărĭs trāctūs. Mārmŏră pōntī. Thētўŏs ūndæ. Lĭquĭdæ Nēptūnī ūndæ. Æquŏrĕūs trāctūs. Vădă pĕlăgī *ou* sālsă *ou* cærŭlă. Pōntī plăgă cærŭlă. Āltă pĕlăgī. Mărīnă ūndă. Mărīnæ ăquæ. Cīrcūmflŭŭs hūmŏr. VERS. Vāstŭm mărĭs æquŏr ărāndŭm. *V.* Nēc brāchĭă lōngō Mārgĭnĕ tērrārūm pōrrēxĕrăt Āmphĭtrītē. *O.* Ōcĕănūmquĕ mărī tōtūm qui āmplēctĭtŭr ŏrbēm. *Cat.* Sēd fŭrĭt vīncī dŏmĭnŭs prŏfūndī Rēgnă sĕcūndă. *Sen.* || *Mer calme.* SYN. Mārmŏr. EP. Plăcĭdŭm, pācātŭm, quĭētŭm, trānquīllŭm, cōmpŏsĭtŭm, sērēnŭm, tūtŭm, lānguēns, ĭnērs. PPH. Pāx mărĭs. Pōntī *ou* mărĭs trānquīllă *ou* plăcĭdă făcĭēs. Flūctūs quĭētī. Pĕlăgī *ou* Pōntī quĭēs. Pĕlăgī ārĕă. Strātūm æquŏr. Strātæ lēnĭtēr ūndæ. Sălĭs plăcĭdī vūltūs. Īmmōtĭs mărĕ flūctĭbŭs. Vĭă tūtă mărĭs. VERS. Quūm plăcĭdūm vēntīs stārēt mărĕ. *V.* Æquŏră tūtă sĭlēnt. Sævă quĭērūnt Æquŏră. Pĕlăgī cĕcĭdīt frăgŏr. Stērnĭtŭr æquŏr ăquīs. Sūbsīdūnt ūndæ. Mărĭs īră rĕsēdĭt. Pĕlăgī cĕcĭdīt frăgŏr. Tūm zĕphўrī pŏsŭērĕ, prĕ-

mĭt plăcĭda æquŏră pōntŭs. Ēt nūnc ōmnĕ tĭbī strātūm sĭlĕt æquŏr, ĕt ōmnēs, Ādspĭcĕ, vēntōsī cĕcĭdērūnt mūrmŭrĭs aūræ. Quūm vēntī pŏsŭēre, ōmnīsquĕ rĕpēntĕ rĕsēdĭt Flātŭs, ĕt īn lēntō lūctāntūr mārmŏrĕ tōnsæ. Mītĭs ŭt īn mŏrēm stāgnī plăcĭdæquĕ pălūdĭs Stērnĕrĕt æquŏr ăquīs (Tibris). *Id.* Jām vēntī pōnēnt, strātăque æquālĭtĕr ūndā. *O.* Ūt mărĕ cōnsīdăt, vēntīsquĕ fĕrēntĭbŭs ūtăr. *Id.* Quō sīt tĭbĭ mōllĭŭs æquŏr. *L.* Nūbĭlă nūsquăm Ūndārūmquĕ mĭnæ. Ēt pŏsĭtō bŏrĕā pācēmquĕ tĕnēntĭbŭs aūstrĭs, Sērvātūm bēllō jăcŭĭt mărĕ. Mĕdĭŭsquĕ jăcēt sĭnĕ mūrmŭrĕ pōntŭs, Tāntă quĭēs. Ēt ĭnērtĭă tōnsīs Æquŏră mōtūræ; grăvĭs hīnc lānguŏrĕ prŏfūndī Ōbsēssĭs vēntūră fămēs. *Id.* Dētūmŭēre ănĭmī mărĭs, ēt clēmēntĭŏr aūstĕr Vēlă vŏcăt. *St.* Pīgrō tōrpēbānt æquŏră sōmnō. *Id.* Sēd pōstquăm jăcŭĭt plānūm mărĕ. *J.* Lĭquĭdī stĕtĭt ārĕă cāmpī. *Fort.* Īntĕrquĕ săxa īmmōbĭlĭs gūrgēs lătĕt, Quĭēscĭt æquŏr, pĕlăgŭs īnclūsūm stŭpĕt. *Avien.* Dā Nērĕā mōllī Pācātūm gaūdērĕ frĕtō. (*Anthol.* II, p. 386. Cf. *Virg. Æ.* I, 142 sq.; *Luc.* V, 432 sq.). || *Mer agitée. Voy.* Procella. || Mărĕ Căspĭūm, Rŭbrūm, etc. *Voy. ces mots.* || — rĕcĭprŏcūm. *Flux et reflux. Voy.* Reciprocus. || Mărĕ cœlō mīscĕŏ. *Confondre les éléments; au fig.* (*prov.*): *Mettre tout sens dessus dessous, troubler tout, brouiller tout.* Mărĭa ōmnĭă cœlō Mīscŭĭt. *V.* Clāmēs lĭcĕt, ēt mărĕ cœlō Cōnfūndās. *J.* (6, 282). Quĭs cœlūm tērrīs nōn mīscĕăt, ēt mărĕ cœlō? *Id.* (2, 25). || — āĕrĭs. *L'air.* Quōdcūmquĕ flŭĭt dē rēbŭs, ĭd ōmnĕ Āĕrĭs īn māgnūm fērtūr mărĕ. *Lr.* (V, 276). || *Qqf.* Mărĕ, *abl. pour* Mari. Ēxĭgŭūm plēnō dē mărĕ dēmăt ăquæ. *O.* (*Trist.* V, 2, 20). Ē mărĕ prīmum hŏmĭnēs, ē tērrā pōssēt ŏrīrī. *Lr.* (I, 161). Cīngĭtŭr Ōcĕănō, Lĭbȳcō mărĕ, flūmĭnĕ Nīlō. *Varr. Atac.* (apud *Charis.* 44).

Mărĕōtĭcŭs, ă, ŭm (Μαρεωτικός). *Du lac Maréotis; par ext. D'Égypte.* Spārsĭt Tȳrrhēnæ Mărĕōtĭcă vīnă Mĭnērvæ. *St.* Lævĭs ăb æquŏrĕā cōrtĕx Mărĕōtĭcă cōnchā. *M.* (XIV, 209). || Mărĕōtĭcūm, *n.* (*s.-ent.* vinum). Mēntēmquĕ lȳmphātām mărĕōtĭcō. *H.*

Mărĕōtĭs pălūs, *ou absolt., gén.* ĭdĭs, *f.* (Μαρεῶτις). *Lac Maréotis, en Égypte, près d'Alexandrie.* Cōrpŭs Ălĕxāndrī pīgrā Mărĕōtĭdĕ mērgăm. *L.* Nāmque īn Mărĕōtĭdĕ fūscā. *M.* (IV, 42). SYN. Pēlūsĭăcă pălūs. || *Qui est de ce lac, ou des environs.* Ēxcĭpĕ mūltĭsŏnō pūppēm Mărĕōtĭdă sīstrō. *St.* Sūnt Thăsĭæ vītēs, sūnt ēt Mărĕōtĭdēs ālbæ. *V.*

Mārgărītă, æ, *f., et arch.* Mārgărītūm, ī, *n.* (μαργαρίτης). *Perle.* Dūm quærĭt ēscăm, mārgărītăm rēppĕrĭt. *Ph.* Quō mārgărītă cāră tĭbī, băcca Īndĭcă? *Petr.* (*Sat.* 55. Alii leg. *tribacca*). Jāmjām sĭlēbŏ: mārgărītă spārgĕrĕ Chrīstī vĕtāmŭr īntĕr īmmūndōs sŭēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 648. Alii leg. *margaritas*). Sĭtū rūgōsă, rŏtūndă mārgărītă. *Valg.* (apud *Char.* 84, qui neutraliter dictum monet improbatque. Utrumque tamen genus ipse agnoverat sup. 42. Femininum requirit *Prisc.* 641). *Voy.* Unio. || † Mārgărītă *et* Mārgărītūm. Mārgărītum īngēns, ŏpĭbūsque ēt cēnsĭbŭs hāstæ, etc. *Prud.* (*Psych.* 875). Sīc căptīvă sŭī nūnc mārgărītă nĭtōrĭs. (*Anthol.* II, p. 408.) *Voy. le suiv.*

† Mārgărītātŭs, ă, ŭm. *Orné de perles.* Mārgărītātō flēxĭlĭs ārtĕ sĭnū. *Fort.* (VIII, 6, 266).

Mārgŏ, ĭnĭs, *m. et f. Toute espèce de bord.* Ēt āltĭōrĕ claūdĕrētūr mārgĭnĕ (putei). *Ph.* Īmŭs ĭn ēxtrēmō mārgĭnĕ fūndŭs hăbēt. *O.* Hærēt ĭn īmpĕrĭī mārgĭnĕ tērră sŭī. *Id.* Claūdĕrĕ sūspēnsōs ŏcŭlōrūm mārgĭnĕ flētūs. *St.* Mōllīsquĕ dĕcōræ Mārgŏ cŏmæ. *Id.* Nĕmŏrūm frōndōsō mārgĭnĕ. *Cl.* SYN. Ōră, crĕpīdŏ. || *En partic. Bord de rivière, rive.* Sōlvĕrăt Hēspĕrĭī dēvēxō mārgĭnĕ pōntī. *St.* (*Th.* III, 407. Sic etiam legit *Prisc.* 643). Nēc brāchĭă lōngō Mārgĭnĕ tērrārūm pōrrēxĕrăt Āmphĭtrītē. *O.* Flūvĭōrūm mārgĭnĕ sūmmā. *Macer* (ap. *Charis.* 49). SYN. Ōră, rīpă, lītŭs. || *Marge de livre.* Sūmmī plēnā jām mārgĭnĕ lĭbrī. *J.* (1, 7). Sūmmūsque īn mārgĭnĕ vērsŭs ădhæsĭt. *O.* || *Qqf. Vestibule, entrée.* Mărōnēīquĕ sĕdēns īn mārgĭnĕ tēmplī. *St. Voy.* Limen.

Mărĭă *et* Mărĭă, æ, *f. Marie, la sainte Vierge, mère de N. S. J.-C.* Nēc mĕă pōst Mărĭām pŏtĭs ēst pērfrīngĕrĕ jūră. *Prud.* (*Psychom.* 88). Dētŭlĭt ād Mărĭæ dēmīssŭs Vīrgĭnĭs aūrēs. *Juvc.* (I, 80. *Id.* IV, 361; *Prud. Apoth.* 647). Quēm Vērbo īnclūsūm Mărĭæ mōx nūmĭnĕ vīsō. *Cl.* (*Epig.* 95, 7). Āngĕlŭs īntāctæ cĕcĭnīt prŏpĕrātă Mărĭæ. *Sedul.* (II, 49). Pōrtă Mărĭă Dĕī. *Arat.* (I, 157. Sic et *Fort.* VIII, 6 *bis*, 126. Sed multo sæpius secunda corripitur). SYN. Vīrgŏ. EP. Căstă, pūră, īntēmĕrātă, īmmăcŭlātă, īntāctă, sānctă, aŭgūstă, vĕnĕrāndă. PPH. Dĕī, Chrīstī mātĕr, gĕnĭtrīx, părēns. Căstă pŭērpĕră. Īntāctă vīrgĭnĭtātĕ părēns. (Cf. *Prud. Apot.* 570 sq.) || 2. *Épouse d'Honorius.* Ādstĭtĭt, ēt blāndē Mărĭām Cȳthĕrēă sălūtăt. *Cl.* (*Nupt. Hon. et Mar.* 251).

Mărĭāndȳnī, ōrŭm, *m. pl.* (Μαριανδυνοί). *Peuple de Bithynie.* Ēt Mărĭāndȳnūm pătrĭās pĕnĕtrāvĭt ăd ūrbēs. *V. Fl.* Pāphlăgŏnēs pōst hōs Mărĭāndȳnīquĕ sĕquūntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 760). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Jām Mărĭāndȳnīs ādvērtĭt pūppĭs ărēnīs. *V. Fl.*

Mărĭānŭs, ă, ŭm. *De Marius.* Aūt quĭbŭs īn cāmpīs Mărĭānō prœlĭă sīgnō Stēnt. *Pp.* (III, 3, 43). || *Subst. m. Nom d'homme.* Sūprā quōd fĭĕrī nīl, Mărĭānĕ, pŏtēst. *M.* (II, 31).

Mărīcă, æ, *f. Nymphe du Latium, femme de Faunus, avait un bois sacré sur les bords du Liris.* Hūnc Faūno ēt nȳmphā gĕnĭtūm Laūrēntĕ Mărīcā. *V.* Ūmbrōsæ Līrĭs pēr rēgnă Mărīcæ. *L.* (Et *Mart.* X, 30, 9).

Mărīnŭs, ă, ŭm. *Marin, de mer.* Ēt frĕmĭtu āssūrgēns, Bĕnācĕ, mărīnō. *V.* Căsūs ăbĭēs vīsūră mărīnōs. *Id.* SYN. Mărĭtĭmŭs, æquŏrĕŭs, Nērēĭŭs, Nēptūnĭŭs. || — ăquă, etc. *Eau de mer.* Nōn tĭbĭ sūnt fōntēs, lătĭcĭs nĭsĭ pænĕ mărīnī. *O.* SYN. Pĕlăgī lătĭcēs. *Ser. Sam.* Ăquă Nērēĭă. *Id.* Sălsī flūctūs. *V.* || — rōs. *Voy.* Ros. || *Subst. f. et m. Noms de femme et d'homme.* Ēt lātūm nĭtĭdæ, Mărīnĕ, călvæ Cāmpūm. *M.* (II, 33. In *Anth.* II, p. 619, est nomen *Marina*).

Mărīscă, æ, *f. Nom d'une espèce de figue sans saveur.* Īnfāntī mĕlĭmēlă dătō fătŭāsquĕ mărīscās. *M.* (VI, 24. *Id.* XI, 19; XII, 98). Pīnguēsquĕ mărīscæ. *Col.* (X, 415). || *Fistule, hémorroïdes.* (*Juv.* 2, 13.)

Mărītă, æ, *f. Femme mariée, épouse.* Nēc sīt mărītă quæ rŏtūndĭōrĭbŭs ŏnūstă băccĭs āmbŭlĕt. *H.* Hīnc căstās dŭcĕ sē jŭbĕt ēssĕ mărītās. *O.* SYN. Nūptă, ūxŏr, cōnjūx. *Voy.* Uxor.

Mărītālĭs, ĕ. *Conjugal.* Lūsă mărītālī Gāllĭcă vēstĕ mănŭs. *O.* Stūltă mărītālī jām pōrrĭgĭt ōră căpīstrō. *J.* (6, 43). *Voy.* Maritus, a.

Mărītātŭs, ă, ŭm. *Marié, donné en mariage.* (*Pl. Epid.* II, 1, 11.) || *Au fig. Entrelacé.* Nūdă mărītātĭs dōs nĭtĕt ărbŏrĭbŭs. *Ennod.* (*Epigr.* 111, 12).

Mărĭtĭmŭs, *arch.* Mărĭtŭmŭs, ă, ŭm. *De mer, marin.* Īncrĕpŭī hĭbērnum, ēt flūctūs mōvī mărĭtŭmōs. *Pl.* (*Rud. prol.* 69. *Id. Cist.* II, 1, 11).

Mărītŏ, ās, ārĕ. *Qqf. Marier, au propre.* Jūstă mărītāndī cōndēmnēt vīncŭlă sēxŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 1068). *Voy.* Conjugium. || *Au fig. Marier des arbres, greffer ou entrelacer.* Ātlās mărītăt pōpŭlōs. *H.* Dēmēssūm fālcĕ mărītăt Vīrgūltūm. *Ennod.* (*Carm.* 9, 140). SYN. Jūngŏ, cōnjūngŏ, āpplĭcŏ. PHR. Ūlmīs ādjūngĕrĕ vītēs. *V.* Ūmbram hōspĭtālēm cōnsŏcĭāre ămænt. *H.* || *En gén. Unir.* Nāmque ĕlĕmēntă lĭgās vĭcĭbŭs, mūndūmquĕ mărītās. *Capel.* (I, p. 1). *Voy.*

Jungo. || *Féconder.* Zĕphy̆rūs glēbās fēcūndō rōrĕ mărītăt. *Cl.* Mōx sŭbĭgūnt rāstrīs, ēt sēmĭnĕ rūră mărītānt. *Victor* (*Gen.* III, 66). Īntāctānı thălămī vīrtūs dīvīnă pŭēllăm Sīncēro āfflātū pēr vīscĕră cāstă mărītăt. *Prud.* (*Apoth.* 568). SYN. Fēcūndŏ.

Mărītŭs, ă, ŭm. *De mariage, conjugal.* Ēxĭgĭt hōc sŏcĭālĭs ămōr fœdūsque mărītŭm. *O.* Tŏrī mărītī. *Id.* Hæcnĕ mărītă fĭdēs? *Pp.* (IV, 3, 11). Ēxpērtēm thălămī crūdūmquĕ mărītīs īgnĭbŭs. *St.* SYN. Mărītālĭs, cōnjŭgĭālĭs, jŭgālĭs, etc. *Voy.* Conjugialis. || *Qui féconde.* Fūsūs flūctū prĕmĭt ārvă mărītō. *Avien.* (*D. Terr.* 339, de Nilo. Adde *Pervig. Ven.* 4 et 61).

Mărītŭs, ī, *m. Mari, époux.* Spēctānt sŭbĕūntēm fātă mărītī Ālcēstĭn. *J.* (6, 652). Tūrpĭs mărītŭs vīxĭt. *H.* SYN. Cōnjūx, vĭr. *Voy.* Conjux. || *Jeune marié.* Ūt jŭvĕnī prīmūm vīrgō dēdūctă mărītō. *Tib.* (III, 4, 31). SYN. Spōnsŭs. || *Prétendant.* Ēsto : ægrām nūllī quōndām flēxērĕ mărītī. *V.* SYN. Prŏcŭs. || *En parl. des animaux.* Ēt pĕcŏrī dīxērĕ mărītŭm. *V.* Ŏlēns mărītŭs. *H.* SYN. Vĭr.

Mărĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Marius, consul romain, vainqueur des Cimbres, rival de Sylla.* Ēxsūl līmōsă Mărĭŭs căpŭt ābdĭdĭt ūlvā. *L.* Īn cœnō Mărĭŭs jăcŭĭt cānnāquĕ pălūstrī. *O.* Cīmbrōrūmquĕ mĭnās, ēt bĕnĕfāctă Mărī. *Pp.* (II, 1, 24). SYN. Ārpīnās. VERS. Laŭrĕă vīctōrĭs Mărĭī mĭnŭs ūtĭlĭs ūrbī, Quūm trăhĕrēt Nŭmĭdām pŏpŭlō plaŭdēntĕ Jŭgūrthăm. *Prud.* Ēt Cīmbrum īn Mărĭō, Mărĭūmque īn cārcĕrĕ vīctūm, Quōd cōnsŭl tŏtĭēs ēxsŭlque, ēx ēxsŭlĕ cōnsŭl, Ēt jăcŭĭt Lĭby̆cīs cōmpār jăctūră rŭīnīs. *Manil.* Rūstĭcŭs Ārpīnās, bēllōrūm māxĭmŭs aŭctŏr. *Vet. Epigr.* (apud *Maium,* t. III, p. 361).

Mārmărĭcŭs, ă, ŭm (Μαρμαρικός). *De la Marmarique, contrée au nord de la Libye.* Mārmărĭcīs ălēs pŏpŭlīs rēspōnsă fĕrēbăt. *Sil.* Mīttĕrĕ Mārmărĭcās cēssāvĭt ĭn ārmă cŏhōrtēs. *L.*

Mārmărĭdæ, ārŭm, *m. pl.* (Μαρμαρίδαι). *Habitants de la Marmarique.* Mīxtī Gărămāntĕ pĕrūstō Mārmărĭdæ. *L.* Mārmărĭdūm mĕdĭām pĕnĕtrārĕ phălāngĕm. *Sil.* || *Au sing.* Cūspĭdĕ Mārmărĭdæ Cŏry̆thī lĭgnōquĕ cŏhæsĭt. *O.*

Mārmŏr, ŏrĭs, *n.* (μάρμαρος). *Marbre.* Prætĕrĕā fŭĭt īn tēctīs dē mārmŏrĕ tēmplŭm. *V.* Quōd tāctīs īndūcĭt mārmŏră rēbŭs (flumen). *O.* EP. Părĭŭm, Phry̆gĭŭm, Lĭby̆cŭm, nĭtĭdŭm, nĭtēns, lævĕ, cāndēns, ālbŭm, prĕtĭōsŭm, dūrŭm, rĭgĭdŭm, gĕlĭdŭm, pīctŭm, măcŭlātŭm. PPH. Părĭŭs lăpĭs. Phry̆gĭŭm săxŭm. Lĭby̆cŭs sĭlēx. || *Borne milliaire.* Ōctāvūm dŏmĭnā mārmŏr ăb ūrbĕ lĕgĭt. *M.* (IX, 65). Mārmŏr ăd ēxtrēmæ nūpĕr hŭmātă vĭæ. *Pp.* (IV, 7, 4). SYN. Lăpĭs. || *Tombeau.* Nōlī nōbĭlĕ prætĕrīrĕ mārmŏr. *M.* (XI, 14). Ūdīs pārcĕ gĕnīs rĭgārĕ mārmŏr. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 24). *Voy.* Sepulchrum. || *Statue.* Sī mārmŏrī ādscrīpsērūnt Prāxĭtĕlēm sŭō. *Ph. Voy.* Statua. || *Table de marbre.* Nōn īncīsă nŏtīs mārmŏră pūblĭcīs. *H. Voy.* Tabula. || *Mer calme.* Īnfĭdūm rēmīs īmpēllĕrĕ mārmŏr. *V.* Īn lēntō lūctāntūr mārmŏrĕ tōnsæ. *Id. Voy.* Mare.

Mārmŏrātŭs, ă, ŭm. *Couvert de marbre.* Īngēntī plāgă mārmŏrātă dōrsō. *St.*

Mārmŏrĕŭs, ă, ŭm. *De marbre.* Nūnc tē mārmŏrĕŭm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Vīnāquĕ mārmŏrĕās pătĕrā fūndēbăt ĭn ārās. *O.* || *Au fig. Semblable à du marbre* (*blanc ou poli*). Mārmŏrĕā căpŭt ā cērvīcĕ rĕvūlsŭm. *V.* Līttŏră mārmŏrĕīs pĕdĭbŭs sīgnāndă. *O.* Ēt quæ mārmŏrĕō fērt mōnstră sŭb æquŏrĕ pōntŭs. *V. Voy.* Candidus, Lævis. || *Blanc et dur.* Tērrāquĕ mārmŏrĕō cāndĭdă fāctă gĕlū. *O.* || *Au fig. Dur, insensible.* Mārmŏrĕūs pērfūdĭt vīscĕră tōrpŏr. *Alcim.* (II, 391).

Mārŏ, ōnĭs, *m Surnom de Virgile.* Grāndĕ cŏthūrnātī pōnĕ Mărōnĭs ŏpŭs. *M.* (V, 5. *Id.* VII, 28). Ātquĕ Mărōnĭs Āltĭsŏnī dŭbĭām făcĭēntĭă cārmĭnă pālmăm. *J.* (11, 178). *Voy.* Virgilius.

? Mārŏhī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de l'Inde.* Mārŏhŭs ēxtrēmæ pŏtātŏr Tīgrĭdĭs ūndæ. *Ennod.* (*Epigr.* 80, 1. Qui dicuntur *Marohæ* a *Plin.* 6, 23, 4).

Mārŏjălĭcŭs, ă, ŭm. *D'une ville de l'Aquitaine.* Quūmquĕ Mārŏjălĭcīs tŭă prōdĭgĭs ōtĭă thērmīs. *P. Nol.* (10, 242).

Mărōnēŭs, ă, ŭm (Μαρώνειος). 1. *De Maronée* (Μαρώνεια), *ville de Thrace, renommée pour ses vins.* Vīctă Mărōnēō fœdātŭs lūmĭnă bācchō. *Tib.* (IV, 1, 57. Cf. *Plin.* 14, 6). || 2. *De Virgile.* Pūlsŏ, Mărōnēīquĕ sĕdēns īn mārgĭnĕ tēmplī. *St. Voy. le suiv.*

Mărōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Virgile.* Ānte ānnōs Cŭlĭcīs Mărōnĭānī. *St.* Ārpīnās mŏdŏ quēm tŏnāntĕ līnguā Dītāt nūnc stĭlŭs, aūt Mărōnĭānŭs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 22). SYN. Mărōnēŭs, Vīrgĭlĭānŭs.

Mărōnīllă, æ, *f., et* Mărōnīllŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* I, 11; IV, 70.)

Mārpēsĭŭs *ou* Mārpēssĭŭs, ă, ŭm (Μαρπήσσιος). *Du mont Marpesse* (Μάρπησσος), *dans l'île de Paros.* Quām sī dūră sĭlēx aūt stēt Mārpēsĭă caūtēs. *V.* Quĭdquĭd Ămālthēē, quĭdquĭd Mārpēssĭă dīxĭt Hērŏphĭlē. *Tib.* (II, 5, 67. Hoc verum credo, quod libri dant. Alii leg. *Mermessia*).

Mārră, æ, *f.* (μάρρον). *Sorte de bêche ou de hoyau.* Vōmĕr dēfĭcĭăt, nē mārræ ēt sārcŭlă dēsĭnt. *J.* (3, 311). Tū pĕnĭtŭs lātīs ērādĕrĕ vīscĕră mārrīs Nē dŭbĭtā. *Col.* (X, 72). *Voy.* Ligo 2.

Mārrŭbĭŭm, ĭī, *n.* 1. *Marrube, plante nommée aussi Ballotte.* Prōfŭĭt ēt plāntīs lātĭcēs īnfūndĕre ămārōs Mārrŭbĭī. *Col.* (X, 365). Mārrŭbĭūmvĕ pārī cōnfūsūm pōndĕrĕ mēllĭs. *Ser. Sam.* (vs. 1025. *Id.* 422). || 2. *Ville des Marses, près le lac Fucin.* Mārrŭbĭūm vĕtĕrīs cēlĕbrātūm nōmĭnĕ Mārrī. *Sil.*

Mārrŭbĭŭs, ă, ŭm. *De Marrubium.* Quīn ēt Mārrŭbĭă vēnĭt dē gēntĕ săcērdōs. *V.*

Mārrŭcīnī. *Voy.* Marucini.

Mārrŭs, ī, *m. Fondateur de Marrubium. Voy.* Marrubium 2.

Mārs, Mārtĭs, *m. Mars, fils de Junon, frère de Bellone, né dans la Thrace, dieu de la guerre.* Hīc Mārs ōmnĭpŏtēns ănĭmūm vīrēsquĕ Lătīnīs Āddĭdĭt. *V.* Mārtĕ grăvīs, gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlēm. *Id.* Īssĕ săcrōs Mārtī sūb jŭgă pāndă bŏvēs. *O.* SYN. Māvōrs, Grădīvŭs, *par ext.* Bēllōnă. EP. Ārmĭgĕr, bēllĭpŏtēns, īnvīctŭs, īndŏmĭtŭs; dūrŭs, āspĕr, fĕrōx, fĕrŭs, īmprŏbŭs, dīrŭs, īmmītĭs, tōrvŭs, trūx, trŭcŭlēntŭs, īmpĭŭs, sævŭs, ātrōx, crŭēntŭs, sānguĭnĕŭs; īnsānŭs, præcēps, fŭrēns; fūnēstŭs, trīstĭs, īnfaūstŭs. PPH. Dēŭs bēllĭpŏtēns, bēllātŏr. Bēllōrŭm ārbĭtĕr. Grădīvŭs rēx, pătĕr. Thrēĭcĭŭs dūx, dĕŭs. Gĕtĭcīs quī præsĭdĕt ārvīs. PHR. Ārbĭtĕr ārmōrŭm. *O.* Pācĭs ĕt ārmōrŭm... Ārbĭtĕr. *Id.* Quīquĕ trŭcēs bēllī mōtŭs cĭēt ārmĭpŏtēns Mārs. *Aus.* || *Guerre, combat.* Sīc mārtem īndŏmĭtŭm Dănăōsque ād tēctă rŭēntēs Cērnĭmŭs. *V.* Ǣrĕ cĭērĕ vĭrōs, mārtēmque āccēndĕrĕ cāntū. *Id.* Nūnc sĭnĭtĭs sĭnĕ mārtĕ căpī. *O. Voy.* Bellum, Pugna. || Mārtĕ sŭō. *Par ses armes; et au fig. Par ses propres forces.* Ūndĕ sŭō pārtŭs mārtĕ trĭūmphŭs ĕăt. *O.* Mārtĕ sŭō căptām Brīsēĭdă vīctŏr ămābăt. *Id.* || — fŏrēnsĭs. *Les luttes du barreau.* Ūt quī, quĭd vălĕās, īgnōrēt, mārtĕ fŏrēnsī. *O.* Ēt fŏră mārtĕ sŭō lītĭgĭōsă văcēnt. *Id.* || Mārtĭs Cāmpŭs. *Champ de Mars.* Mōllĭă quōt Mārtĭs grāmĭnă Cāmpŭs hăbĕt. *O. Voy.* Campus. || Mārtĭs stēllă. *Planète, dont l'influence passait pour funeste.* Fēlīcēsquĕ Jŏvĭs stēllās, Mārtīsquĕ răpācĭs. *Pp.* (IV, 1, 83). Ēt cœlūm Mārs sōlŭs hăbĕt. *L.* (I, 663). || Mārtĭs dĭēs. *Mardi. Voy*

Mavors. || *Qqf. au pl.* Mārtēs ārmīs dŭōs cōngrēssōs crēdĕrēs. *Att.* (apud *Charis.* 101).

Mārsæŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Horat. Sat.* I, 2, 55.)

Mārsī, ōrŭm, *m. pl. Les Marses, peuple du Latium, voisin des Samnites.* Hæc gĕnŭs ācrĕ vĭrūm, Mārsōs pūbēmquĕ Săbēllăm. *V.* Sūb rēgĕ Mēdō Mārsūs ĕt Āppŭlŭs. *H.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ēt cădūm Mārsī mĕmŏrēm dŭēllī. *H.* Mārsāsquĕ nĭvēs ĕt frīgŏră dūcēns Mārcĭă. *St.* SYN. Mārsĭcŭs. || *Les Marses étaient enchanteurs et devins.* Ūt Mārsū' cŏlūbrās Dīsrūmpĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 69). Ēt mĕdĭæ Mārsīs fīndāntūr cāntĭbŭs ānguēs. *O.* Cāntŭs Sōmnĭfĕri, ĕt Mārsīs quæsītæ mōntĭbŭs hērbæ. *V.* Căpūtquĕ Mārsā dīssĭlīrĕ nænĭā. *H.* Hīnc ēst laŭdātō quōd pōssūnt cārmĭnĕ Mārsī. *Alcim.* (II, 305 sq. Cf. *Sil.* VIII, 497 sq.) Mārsum aūgŭrĕm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58).

Mārsĭcŭlŭs. *Au lieu de* Momar Siculus. *Voy.* Momar.

Mārsĭcŭs, ă, ŭm. *Des Marses.* Mārsĭcă pūbēs. *Sil.* Mārsĭcă Pēlīgnī mīttūnt. *M.* (XIII, 121).

Mārsĭdĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 232.)

Mārsūpĭŭm, ĭī, *n. Bourse.* Ĕădem īllă, crēdŏ, quæ mĕūm mārsūpĭŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 63). Mārsūpĭum hăbĕăt, ĭnĭbĭ paūlūm præsĭdī. *Id.* (*Pers.* I, 3, 45). Tĭnĕīs ĕtĭām mārsūpĭă crēbrīs Ēxēsă. *Prud.* (*Psych.* 602). Dēfōssīs scrŏbĭbŭs mārsūpĭă mērsă lŏcāvĭt. *Alcim.* (VI, 310). Nōn, lūcrī cŭpĭdŭs, nūmmīs mārsūpĭă rēplēt. *Columban.* (vs. 45). *Voy.* Crumena.

Mārsŭs, ī, *m. Marse. Voy.* Marsi. || *Domitius Marsus, poëte latin.* Prōtĭnŭs aūt Mārsī rĕcĭtās aūt scrīptā Cătūllī. *M.* (II, 71. *Id.* V, 5). Nōn Mārsŭs, Pēdŏ, Sīlĭŭs, Tĭbūllŭs. *Sid.* (9, 261).

Mārsȳās *et* Mārsȳă, æ, *m.* (Μαρσύας). 1. *Marsyas, satyre phrygien, célèbre joueur de flûte, osa défier Apollon, fut vaincu et écorché vif.* Ŏccūrrāt frōnte ōbdūctā, ceū Mārsȳă vīctŭs. *J.* (9, 2). Quā văpŭlāvīt Mārsȳās Cĕlænæŭs. *M.* (X, 62. Cf. *Ov. Met.* VI, 385). || *Statue de Marsyas placée à Rome dans le Forum.* Sūrgēndūm sĭt māne, ŏbĕūndŭs Mārsȳă. *H.* Īpsĕ pŏtēst fĭĕrī Mārsȳă caūsĭdĭcŭs. *M.* (II, 64). || 2. *Fleuve de Phrygie, formé, suivant la Fable, des pleurs des Satyres et des Nymphes à la mort de Marsyas.* Mārsȳă nōmĕn hăbēt, Phrȳgĭæ lĭquĭdīssĭmŭs āmnĭs. *O.* Quā cĕlĕr ĕt rēctīs dēscēndēns Mārsȳă rīpīs. *L.*

? Mārtēs, ĭs, *f. Voy.* Meles.

Mārthă, æ, *f.* (Μάρθα). *Marthe, sœur de Lazare et de Marie, recevait ordinairement J.-C. à Béthanie.* Sēd Mārtha, aūdītō Chrīstūm vēnīssĕ, cŭcūrrĭt. *Juvc.* (IV, 341).

Mārtĭālĭs, ĕ. *De Mars.* Nēc Mārtĭālēs hœ̄dŭlĕæ lŭpōs (metuunt). *H.* SYN. Mārtĭŭs. || *Subst. m. Martial* (M. Valerius), *poëte latin.* Tōtō nōtŭs ĭn ōrbĕ Mārtĭālĭs. *M.* (I, 2. *Id.* VI, 82). Aūt mōrdāx sĭnĕ fīnĕ Mārtĭālĭs. *Sid.* (9, 269). || *Jules Martial, probablement parent du poëte.* Jūlī jūgĕră paūcă Mārtĭālĭs. *M.* (IV, 64)

Mārtĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sēxāgēsĭmă, Mārtĭānĕ, mēssĭs. *M.* (VI, 70). || *Un des noms du poëte Capella.* Tāndēm sĕnīlēm, Mārtĭānĕ, fābŭlăm. *Capel.* (IX, p. 336).

Mārtĭcŏlă, æ, *m. f. Qui adore Mars.* Strȳmŏnă vēnīstī Mārtĭcŏlămquĕ Gĕtēn. *O.*

Mārtĭgĕnă, æ, *m. f. Enfant ou Descendant de Mars.* Īn quā Mārtĭgĕnæ nōn sūnt sĭnĕ crīmĭnĕ nātī. *O.* (Adde *Sil.* XII, 582.) || *Qqf. n.* Spēctācŭlă dīgnă Mārtĭgĕnā vūlgō. *Sil.* (XVI, 532).

Mārtīnĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mārtīnĭānūm spīrĭtū frātrēm mĭhī. *P. Nol.* (21, 1).

Mārtīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Pōndĕrĕ vēl făctō mĭsĕrās, Mārtīnĕ, fătīgās. (*Anthol.* II, p. 586.) || *Eccl. Saint Martin, apôtre des Gaules.* Dūm chlămȳdĕm Mārtīnŭs ĭnōps dīvīsĭt ĕgēnō. *Fort.* (X, 6, 103). Mārtīnī cōrpŭs tōtīs vĕnĕrābĭlĕ tērrīs. *Sid.* (*Epist.* IV, 18, 1. Cf. *Vit. S. Mart.*, auctoribus *Paul. Petroc.* et *Fortun.*).

Mārtĭŭs, ă, ŭm. *De Mars.* Mārtĭă prōlēs. *O.* Mārtĭă Rōmă. *Id.* SYN. Mārtĭālĭs. || *Consacré à Mars.* Mārtĭŭs ā stăbŭlīs răpŭīt lŭpŭs. *V.* || Cāmpŭs Mārtĭŭs. *Champ de Mars.* Tē pĕr grāmĭnă Mārtĭī Cāmpī. *H. Voy.* Campus. || *Ordint. De guerre, guerrier, belliqueux.* Mārtĭŭs īlle æris raūcī cănŏr. *V.* Mārtĭă tēlă. *Id.* Quēm cēpīt Mārtĭă Thēbē. *O.* Mārtĭă bēllă. *Id.* SYN. Bēllĭcŭs, bēllāx, bēllĭcōsŭs. || Mārtĭŭs mēnsĭs, *ou absolt.* Mārtĭŭs. *Mois de mars, le premier de l'année chez les Romains.* Mārtĭŭs, īnquĭt, ăgīt tālī mĕā nōmĭnĕ fēstă. *O.* Mārtĭŭs āntīquī prīmōrdĭă prōtŭlĭt ānnī. *Aus.* (*Eclogar.* 9, 3). PHR. Mārtīs dē nōmĭnĕ dīctŭs. *O.* || — ŭs, ă, ŭm. *Du mois de mars.* Mārtĭīs cælēbs quĭd ăgām călēndīs? *H.* Sātūrnālĭă, Mārtĭās cālēndās. *M.* (V, 85). || Mārtĭă ăquă. *Au lieu de* Marcia. *Voy.* Marcius.

Mārtȳr, ȳrĭs, *m.* (μάρτυρ). *Eccl. Martyr.* Tūm mārtȳr : āssīstās vĕlīm. *Prud.* (*Peri.* 2, 169). Quām, mīllĕ cŏāctăm Mārtȳrĭbŭs, rēgīnă Fĭdēs ănĭmārăt ĭn hōstēm. *Id.* (*Psych.* 37). Mārtȳrēs, īn quĭbŭs ēst īnsīgnī rōbŏrĕ Fēlīx. *P. Nol.* (23, 206). VERS. Prōquĕ fĭdē Dŏmĭnī mēmbră dĕdērĕ nĕcī. *Eugen.* || *f.* Cīngīt cŏrōnīs īntĕrĕā Dĕŭs Frōntēm dŭābŭs mārtȳrĭs īnnūbæ. *Prud.* (*Peri.* 14, 120). Chālcĭdĭcīs Eūphēmĭă mārtȳr ĭn ōrīs. *P. Nol.* (24, 430).

Mārtȳrĭŭm, ĭī, *n.* (μαρτύριον). *Martyre.* Mārtȳrĭūm pūlchrā mōrtĕ tŭlērĕ vĭrī. *Prud.* (*Peri.* 8, 4 *Ibid.* 3, 9). Mārtȳrĭūm dē mōrtĕ răpĭt. *Alcim.* (III, 416). SYN. Pāssĭŏ, ăgōn.

Mārūcīnī, ōrŭm, *m. pl.* (Μαρουχῖνοι), *Peuple d'Italie, sur les bords de l'Adriatique.* Quæ Mārūcīnī, quæ Sīgnĭă mōntĕ Lĕpīnō. *Col.* (X, 131). || — ŭs, ă, ŭm. Mārūcīnă sĭmūl Frēntānīs æmŭlă pūbēs. *Sil.* Nē Mārūcīnōs ăgăt hæc īnsānĭă mōntēs. *St.* || *Par anton. Lourd, stupide.* Mārūcīne Ăsĭnī, mănū sĭnīstrā. *Cat.* (12, 1. Ubi *Scalig.*).

Mărūllă, æ, *f., et* Mărūllŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* (*Mart.* VI, 39; V, 78.)

† Mărŭm, *gén. pl. de* Mare, *au lieu de* Marium. Nēptūnūm, rēgnātōrēm mărŭm. *Næv.* (ap. *Prisc.* 770).

Mărȳāndīnī. *Au lieu de* Mariandyni.

Mās, mărĭs, *m. Mâle.* Jūpĭtēr ĕt mās ēst, ēstque īdēm nȳmphă pĕrēnnĭs. *Apul.* (*de Mundo*, fin.). Cūm mărĕ trūx ărĭēs dēcērtăt. *O.* || Mărēs, *pl. Les hommes.* Săcră Bŏnæ, mărĭbŭs nōn ădĕūndă, dĕæ. *Tib* (1, 6, 22). Pērmīxtæ mărĭbŭs nŭrŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 878). SYN. Vĭrī. || *Adj.* Nāmquĕ mărēm cŏhĭbēnt cāllōsă vĭtēllŭm (ova). *H.* Ūrĕ mărēs ŏlĕās. *O.* SYN. Māscŭlŭs. || *Au fig.* Tȳrtæūsquĕ mărēs ănĭmōs... Vērsĭbŭs ēxăcŭīt. *H.* SYN. Māscŭlŭs.

Măsæsȳlī. *Au lieu de* Massæsyli.

† Māscŭlĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Masculus. Ēt ōmnēm Māscŭlĕī sēxŭs... Prōgĕnĭēm. *Victor* (*Gen.* III, 545).

Māscŭlīnŭs, ă, ŭm. *De mâle.* Ēt māscŭlīnă mēmbra āpplĭcŭīt. *Ph.* (IV, 14, 15).

Māscŭlŭs, ă, ŭm. *Mâle.* Māscŭlŭs, ĕt tōtūm fēmĭnă cōnjŭgĭŭm. *Pp.* (II, 15, 28). Māscŭlūm gĕnŭs. *Ph.* (IV, 14, 14). Māscŭlă tūră. *V.* SYN. Mās, māscŭlīnŭs. || *Au fig.* Sēd rūstĭcōrūm māscŭlă mīlĭtŭm Prōlēs. *H.* Călĭdō sūb pēctŏrĕ māscŭlă bīlĭs Intŭmŭīt. *Pers.* (5, 44). SYN. Mās, vălĭdŭs, fōrtĭs.

Măsĭnīssă, æ, *m.* (Μασανάσσης). *Masinissa, roi des Numides.* Pōstĕră lūx mĕlĭŏr : sŭpĕrăt Măsĭnīssă Sȳphācēm. *O.* (Et *Sil.* XVI, 117.)

Māssă, æ, *f.* (μάζα) *Masse, bloc.* Aūt ātræ mās-

sām pĭcĭs ūrbĕ rĕpōrtăt. *V.* Pōndŭs ĭnĕrs quōndām dūrăquĕ māssă fŭĭt. *O.* SYN. Mōlēs, pōndŭs. EP. Grăvĭs, vălĭdă, dūră. || *En parlant des métaux bruts.* Lēntīs Cȳclōpēs fūlmĭnă māssīs Dūm prŏpĕrānt. *V.* Æs ĕrāt ĭn prĕtĭō; chălȳbēĭs māssă lătēbăt. *O.* Cōntāctū glēbă pŏtēntī Māssă fĭt (nempe in aurum mutata). *Id.* Ārdēntĭs māssæ fūlīgĭnĕ līppŭs. *J.* (10, 130). || — lāctĭs cŏāctī, etc. *Fromage.* Ēt rādīx, ēt lāctĭs māssă cŏāctī. *O.* Aūt māssām mŏdŏ lāctĭs āllĭgātī. *M.* (VIII, 64). *Voy.* Caseus. || *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 1, 35.)

Māssæsȳlī, ōrŭm, *m. pl.* (*Strab.* Μασσαίσυλοι). *Ancien peuple de Mauritanie.* Ēt Māssæsȳlī, nēc nōn Māssȳlĭă prōlēs. *Prisc.* (*Peri.* 177. Alii non bene, *Atque Masæsyli.* Cf. et *Plin.* 5, 1, 17).

Māssăgĕtă *et* Māssăgĕtēs, æ, *m.*; Māssăgĕtæ, ārŭm, *pl.* (Μασσαγέται). ***Massagètes, nation scythique.*** Māssăgĕtēs quō fūgĭt ĕquō, vŏlŭcrēsquĕ Gĕlōnī. *L.* Māssăgĕtās Scȳthĭcūs nōn āllĭgăt Īstĕr. *Id.* Lāctĕă Māssăgĕtēs quī pōcŭlă sānguĭnĕ mīscĕt. *Sen.* (*OEd.* 470).

Māssĭcŭs, ī, *m.* (mons), *et* Māssĭcă, ōrŭm, *n. pl.* (Μασσικός). ***Montagne de Campanie, renommée pour ses vins.*** Māssĭcŭs ūvĭfĕrīs āddēbāt nōmĭnă glēbīs. *Sil.* Māssĭcī mōntĭs ūbērrŭmōs quāttŭŏr Frūctūs ēbĭbĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 10). Vērtūnt fēlīcĭă bācchō Māssĭcă quī rāstrīs. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *Du Massique.* Ātquī nōn Māssĭcă bācchī Mūnĕră. *V.* Bācchī Māssĭcŭs hūmŏr. *Id.* Māssĭcă vīnă. *H.* *Voy.* Falernus. || *Subst. n.* (*s.-ent.* vinum). *Vin de Massique.* Ēst quī nēc vĕtĕrīs pōcŭlă māssĭcī (spernit). *H.* || *Subst. m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 166.)

Māssĭĕnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple près de Gadès.* (*Avien. Or. mar.* 422 et 450.)

Māssĭlĭă, æ, *f.* (Μασσαλία). ***Massalie ou Marseille, ville de la Narbonaise, fondée par les Phocéens.*** Māssĭlĭām bēllīs tēstātūr fātă tŭlīssĕ. *L.* Fūmĕă Māssĭlĭæ pōnĕrĕ vīnă pŏtēs. *M.* (XIII, 123). Ŏccūrrūnt cōndĭtă Grāīīs Mœnĭă Māssĭlĭæ. *Sil.* EP. Āntīquă, Grāiă, Phōcæă; dŏctă, clāră, nōbĭlĭs.

Māssĭlĭēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Marseillais.* Īstrōs, Hīspānōs, Māssĭlĭēnsēs, Īllŭrōs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 10) Ēt tē Māssĭlĭēnsĭūm pĕr hōrtōs. *Sid.* (23, 155). || — ĭs, ĕ, *adj.* Ŭbĭ tūte ĕs, quī cŏlĕrĕ mōrēs Māssĭlĭēnsēs pōstŭlās? *Pl.* (*Cas.* V, 4, 1). Sēd lōngē prōxĭmă mūltō Ēx īntērvāllō quæ Māssĭlĭēnsĭă. *Aus.* (*Epist.* 9, 26).

Māssĭlĭtānŭs, ă, ŭm. *De Marseille.* Vēl cōctă fūmīs mūstă Māssĭlĭtānīs. *M.* (III, 82).

Māssŭrĭŭs. *Voy.* Masurius.

Māssȳlæŭs *ou* Māssȳlēŭs. *Comme* Massylus. Ēt Māssȳlēūm vīrgă gŭbērnĕt ĕquŭm. *M.* (IX, 23).

Māssȳlī *et* Māssȳlĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Μασσύλιοι *et* Μασσυλοί, *Dionys.* Μασσυλῆες). ***Massyles, peuple africain, voisin de la Numidie.*** Māssȳlīquĕ rŭūnt ĕquĭtēs. *V.* Pēnĭtŭsquĕ rĕpōstās Māssȳlūm gēntēs. *Id.* Sĭmŭl ēt Māssȳlŭs, ĕt ūnā Lȳctĭŭs. *V. Fl.* || — ĭŭs *et* ŭs, ă, ŭm. Ēt gēns quæ nūdō rĕsĭdēns Māssȳlĭă dōrsō. *L.* Māssȳlĭă sīgnă. *Sil.* Māssȳlī lĕō fāmă jŭgī. *M.* (X, 94). Māssȳlă rōbŏră. *St.*

Māsthlȳōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Gēstāt pōndĕră Māsthlȳōn sŭpērbŭs. *M.* (V, 12).

Māstĭchē, ēs, *f. Comme* Mastix.

† Māstīgĭă, æ, *m.* (μαστιγίας). *Souvent fouetté, ou Qui mérite le fouet.* Ēxi ē cŭlīnā, sīs, fŏrās, māstīgĭă. *Pl.* (*Most.* I, 1, 1. *Id. Capt.* III, 4, 68). Nōn mănum ābstĭnēs, māstīgĭă? *Ter.* (*Ad.* V, 2, 6).

Māstīgŏphŏrŭs, ī, *m.* (μαστιγοφόρος). ***Mastigophore, inspecteur de police, armé d'un fouet, pour écarter la foule dans les jeux.*** Nūnc māstīgŏphŏrīs, ŏlĕōque ēt gȳmnădĭs ārtĕ. *Prud.* (*Sym.* (II, 516).

Māstīx, ĭchĭs, *f.* (μαστίχη). *Mastic, gomme bonne à mâcher, qu'on tire de l'arbrisseau nommé lentisque.* Rūgārūm sūlcōs lēntīscī māstĭchĕ tēndēns. *Ser. Sam.* (vs. 159). Ābrŏtŏnūm nĭtĭdā cūm māstĭchĕ cōctūm. (*Id.* 426. Cf. *Isid.* 17, 8.)

Māstrāmēlă, æ, *f.* (*Steph.* Μαστραμέλλη). *Marais et ville de la Narbonaise.* Sălȳēs ātrōcēs, ōppĭdūm Māstrāmēlæ Prīscūm pălūdĭs. *Avien.* (*Or. mar.* 691).

Māstrūcă *et* Māstrūgă, æ, *f. Sorte de gilet en peau à l'usage des barbares.* Tēcta aūrĕă flāmmĭs Sōlvĕrĕ māstrūcīs prōcĕrēs vēstīrĕ tŏgātōs. *Prud.* (*Sym.* II 698. Et *Pl. Pœn.* V, 5, 34. Cf. *Isid.* 19, 23 : « Sardis *manstrugæ.* » Ita enim scriptum).

Māsŭrĭŭs, ĭī, *m. Masurius Sabinus, célèbre jurisconsulte romain.* Ēxcēptō sī quĭd Māsŭrī rūbrīcă nŏtāvĭt. *Pers.* (5, 90).

Mătēllă, æ, *f. Pot de nuit.* Quūm pĕtĕrēt sērām mĕdĭā jām nŏctĕ mătēllām. *M.* (VI, 89). Nē tū pōstŭlēs mătēllam ūnām tĭbi ăquæ īnfūndi īn căpŭt. *Pl.* (ap. *Non.* 15, 2). SYN. Mătŭlă, lăsānŭm.

Mātĕr, mātrĭs, *f. Mère.* Īnque ŏcŭlīs făcĭnūs bārbără mātĕr hăbĕt. *O.* Īncĭpĕ, pārvĕ pŭĕr, rīsū cōgnōscĕrĕ mātrĕm. *V.* SYN. Părēns, gĕnĭtrīx, crĕātrīx. EP. Ālmă, bĕnīgnă, blāndă, pĭă, tĕnĕră, dīlēctă, ămātă, cāră; ānxĭă, sōllĭcĭtă, vĭgĭl, sēdŭlă, stŭdĭōsă. PHR. Lūcīnæ ēxpērtă lăbōrēs. *V.* Prōlem ēnīxă gĕmēllām. *O.* Fētĭbŭs aūctă dŭōbŭs. *Id.* Mātērnūm nōmĕn ădēptă. *Lr.* || *Au plur. Femmes, dames.* Pīlēntĭs mātrēs īn mōllĭbŭs. *V.* Nōn prĭŭs Aūsŏnĭās mātrēs cārpēntă vĕhēbānt. *O.* Mātrēs Ōgȳgĭæ. *St.* SYN. Mātrōnă. || — fămĭlĭās. *Voy.* Materfamilias. || *En parl. des animaux.* Cūm mātrĭbŭs āgnōs. *V.* Părĭtērquĕ căpūt cūm mātrĕ fĕrēntĕm (juvencum). *Id.* || *Tige mère, tige principale.* Hīc plāntās tĕnĕro ābscīndēns dē cōrpŏrĕ mātrŭm. *V.* Nōn jām mātĕr ălĭt tēllūs. *Id.* || *La terre à l'égard des hommes, qqf. Patrie.* Īllĕ jăcēns prōnūs mātrī dĕdĭt ōscŭlă tērræ (Brutus). *O.* Quī pĕtĕre āntīquām mātrēm cōgnātăque jūssĭt Līttŏră. *Id.* || *Qqf. Nourrice.* Ŭt mātĕr sŭă Nōn īntērnōssĕ pōssēt quæ mămmām dăbăt, Nĕque ădĕō mātĕr īpsă quæ īllōs pĕpĕrĕrăt. *Pl.* (*Men. prol.* 19). Prōcŭbŭīssĕ lŭpām : gĕmĭnōs huīc ūbĕră cīrcŭm Lūdĕrĕ pēndēntēs pŭĕrōs, ēt lāmbĕrĕ mātrĕm. *V.* (Cf. *Non.* 5, 9). || — dĕūm, dīvūm, Māgnă, Phrȳgĭă, Bĕrĕcȳntĭă, Īdæă, Cȳbĕlēĭă, etc., *ou absolt.* Mātĕr. *Cybèle.* Āntĕ dĕūm Mātrēm cōrnū tībĭcĕn ădūncō Quūm cănĭt. *O.* Phrȳgĭæ cōntērmĭnă Mātrī. *Id.* Īdææ tȳmpănă Mātrĭs. *V.* Quĭs pătĭātŭr ĕnīm Mātrēm tē crēdĕrĕ Māgnām Pōssĕ dĕām dīcī? (*Ad Senator. apost.* 6.) Æră Cĕlænæōs lūgēntĭă Mātrĭs ămōrēs. *M.* (XIV, 204). SYN. Gĕnĭtrīx. *Voy.* Cybele. || — Flōrŭm, Ămōrŭm. *Flore, Vénus.* || *Appellation respectueuse* (*comme* Pater). Jŭbēmŭs tē sălvĕrĕ, mātĕr. *Pl.* (*Rud.* I, 5, 5). Vēstăquĕ mātĕr, ădēs. *O.* Mātūtă părēns. *O.* || *Au fig. Mère.* Mātrēm rĕgūmquĕ dŭcūmquĕ (Romam). *Cl.* Ūtĭlĭtās jūstī prŏpĕ mātĕr ĕt æquī. *H.* || *Qqf. Enfantement.* Mūltūmquĕ mātĕr răpŭĭt ĕx īllō mĭhĭ. *Sen.* (*H. OEt.* 389, scil. ex pulchritudine). *Voy.* Partus 2. || *Sentiments maternels.* Mātĕrquĕ, tōtă cōnjŭgĕ ēxpūlsā, rĕdĭt. *Sen.* (*Med.* 928).

Mātĕrcŭlă, æ, *f. dimin. de* Mater. Dūm pŭĕrīs ōmnīs pătĕr ēt mātĕrcŭlă pāllĕt. *H.* (Adde *Plaut.* ap. *Prisc.* 611).

Mātĕrfămĭlĭās *ou* Mātĕr fămĭlĭās, mātrīs fămĭlĭās, f. ***Mère de famille.*** Mĕrĕtrīx ēt mātĕrfămĭlĭās ūna īn dŏmō! *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 29. Adde *Pl. Amph.* II, 2, 201). Ŭt mātrem āddĕcēt fămĭlĭās. *Pl.* (*Merc.* II, 3,80).

Mātĕrĭă, æ, *et* Mātĕrĭēs, ēī, *f. Matière.* Quīppe ŭbĭ mātĕrĭēs ōmnĭs cŭmŭlātă jăcērĕt. *Lr.* (I, 989). Mātĕrĭāmquĕ rŭdēm flāmmă cēdēntĕ rĕcēpit. *L.* Mātĕrĭām sŭpĕrābăt ŏpŭs. *O.* EP. Grăvĭs, rŭdĭs, ĭnĕrs. || *En partic. Bois de construction.* Jăcēt ōmnĭs ăd ūn-

dăm Mātĕrĭēs : īpsī nŭmĕrŭmquĕ mŏdŭmquĕ cărĭnīs Præcĭpĭănt. *V.* || *Au fig. Matière, sujet.* Sūmĭtĕ mātĕrĭăm vēstrīs, quī scrībĭtĭs, æquăm Vīrĭbŭs. *H.* Sī mĕă mātĕrĭæ rēspōndĕt Mūsă jŏcōsæ. *O.* SYN. Ārgūmēntŭm, *qqf.* ŏpŭs. || *Occasion.* Mātĕrĭăm dāmnō præbŭĭt īllĕ sŭō. *O.* SYN. Ānsă, ōccāsĭŏ, lŏcŭs.

Mātĕrĭārĭŭs, ĭī, *m. Bûcheron; charpentier.* Sī nōn nōs mātĕrĭārĭūs rĕmŏrātŭr. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 46).

Mātērnŭs, ă, ŭm. *De mère, maternel.* Dēvōlvūnt, ĭtĕrŭm mātērnās īmpŭlĭt aūrēs. *V.* Sūmmĕ dĕūm rēctŏr, mātērnăquĕ vūlnĕră lēnī. *O.* Rēbŭs mātērnīs ātquĕ pătērnīs Fōrtĭtĕr ăbsūmptīs. *H.* SYN. Mātrĭs. || *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, Curiatius Maternus, ami de Martial.* Nōstrō, rŏgāmŭs, paūcă vērbă Mātērnō. *M.* (I, 97).

Mātērtĕră, æ, *f. Tante, sœur de la mère.* Ēssĕ vĕlīs, prōlĭsquĕ mĕæ mātērtĕră dīcī. *O.* Ātque ōmnīs părĭtĕr mātērtĕră vātĕm (tegeret). *St.* Stĕrĭlīs mātērtĕră vīxĭt. *Pers.* (6, 54).

Măthēmătĭcŭs, ī, *m.* (μαθηματικός). *Mathématicien; devin, astrologue.* Nēmŏ măthēmătĭcŭs gĕnĭum īndēmnātŭs hăbēbĭt. *J.* (6, 652. *Id.* 14, 248. *Gell.* 1, 9 : « Vulgus, quos gentilitio vocabulo *Chaldæos* dicere oportet, *mathematicos* dicit. »)

Măthēsĭs, *et à tort* Măthēsĭs, ĭs, *f.* (μάθησις). *Science, en partic. Astrologie.* Pērcūrrĭt măthēsĭn nŭmĕrĭs, īntērrŏgăt ŭmbrās. *Sid.* (5, 130). Īnvŏlvĭt măthēsī, măgĭcās īmpēllĭt ĭn ārtēs. *Prud.* (*Sym.* II, 893. Alii diverso ordine : *In magicas artes trahit, involvitque* măthēsī; sed illud habent optt. edd. Similis varietas est *ibid.* 478).

Măthŏ, ōnĭs, *m.* (Μάθων). *Nom d'homme.* Vĕnĭăt lēctīcā Măthōnĭs. *J.* (1, 32. Et *Mart.* XI, 69).

Mătĭānī, ōrŭm, *m. pl.* (Ματιανοί). *Nation voisine de l'Hyrcanie.* Ārmĕnĭī, ēt vītā dūrī sūlcānt Mătĭānī. *Avien.* (*D. Terr.* 1196. Cf. *Plin.* 6, 18, 3).

Mătīnŭs, ī, *m. Montagne de la Calabre.* Vūltŭrĭs ēt călĭdī lūcēnt būxētă Mătīnī. *L.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ēgo ăpĭs Mătīnæ Mōrĕ mŏdŏquĕ. *H.* Mătīnă căcūmĭnă. *Id.*

Mātĭŭs, ĭī. *Voy.* Mattius.

Mātrālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fête des dames romaines.* Ītĕ, bŏnæ mātrēs, vēstrŭm Mātrālĭă fēstŭm. *O.* (Vid. *Fest.*)

† Mātrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir semblable à sa mère.* Ŭtĭnăm nūnc mātrēscam īngĕnĭō! *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 526).

Mātrĭcīdă, *et par licence* Mātrĭcīdă, æ, *m. f. Meurtrier de sa mère.* Mātrĭcīdă Nĕrō prŏprĭī vīm pērtŭlĭt ēnsĭs. *Aus.* (*de Mort. Cæs.* 6). Răpĕrĕt quŭm Taūrĭcă săcră Mātrĭcīdă pĭŭs. *Sid.* (5, 289).

Mātrĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Mariage.* Ŭt ĕăm pērpĕtĭăr īre īn mātrĭmōnĭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 4. Adde *Ter. Hec.* IV, 1, 33). *Voy.* Conjugium.

Mātrīnĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* III, 32.)

† Mātrīx, īcĭs, *f. Mère, en parl. des animaux; en gén. mère, au fig. Source.* Vĭtĭum ōmnĕ pĕrĭbĭt, Mātrīcīsquĕ sŭæ cāsūm mălă cūnctă sĕquēntŭr. *P. Nol.* (25, 299). Mātrīx, sērvātrīx, ĕt ămātrīx, săcrĭfĭcātrīx. *Inscr.* (apud *Donat.* p. 33).

1. Mātrōnă, æ, *f. Femme mariée, dame.* Sī tŏrŭs prĕtĭo ēst, dīcŏr mātrōnă Tŏnāntĭs. *O.* Ŭt fēstīs mātrōnă mŏvērī jūssă dĭēbŭs. *H.* Ēt mātrōnārŭm căstă dēlĭbo ōscŭlă. *Ph.* SYN. Mātĕr.

2. Mātrŏnă, æ, *f. Marne, rivière de Gaule, qui se jette dans la Seine.* Mātrŏnă nōn, Gāllōs Bēlgăsque īntērsĭtă fīnēs. *Aus.* (*Mos.* 462. Adde *Sid.* 5, 208).

Mātrōnālĭs, ĕ. *De dame.* Ēt mātrōnālēs ērŭbŭērĕ gĕnæ. *O.* Mātrōnālĕ dĕcŭs pōssēdĭt fīlĭă. *Aus.* (*Idyl.* 2, 47) Mātrōnālī pŭdōrĕ. *Laber.* (ap. *Non.* 1 324).

Māttă, æ, *f. Natte.* Sūstŭlĭt : īn plaūstrō scīrpĕă māttă fŭĭt. *O.* SYN. Tĕgĕs.

Māttĕă *et* Māttyă, æ, *f.* (ματτύη). *Mets délicat, viande recherchée, bons morceaux.* Cœnă tĭbī, sēd tē māttyă sōlă jŭvăt. *M.* (X, 59. Alii leg. *mattya*, n. plur., *juvant*). Īntēr quădrŭpĕdēs māttyă prīmă lĕpŭs. *Id.* (XIII, 92. Alii male, *gloria*).

Māttlıæŭs, ī, *m.* (Ματθαῖος). *Saint Matthieu, apôtre.* Pārthĭă Māttlıæŭm cōmplēctĭtŭr. *Paul. Nol.* (26, 81). Vīdĭt Cōnsēssu īn mĕdĭō Māttlıæŭm : prōtĭnŭs ĕrgŏ. *Juvc.* (II, 96). || † Mātthĕŭs *et* Māttheūs. Mātthĕŭs Æthĭŏpēs, Ĕphĕsīnōs vālvă Jŏānnĭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 295). Lātrānti ōbsīstĭt Māttheūs, răbĭēmquĕ rĕfēllĭt. *Prud.* (*Apoth.* 986).

Mātthīās, æ, *m. Mathias, apôtre élu à la place de Judas.* Mātthīāmquĕ, dĕī pārvŭm quŏd nōmĕn, ŭt aīūnt, Hēbræō sērmōnĕ sŏnăt. *Arat.* (1, 106).

Māttĭăcŭs, ă, ŭm. *De Mattium, ville des Cattes.* Āccĭpĕ Māttĭăcās, quō tĭbī cālvă? pĭlās. *M.* (XIV, 27. Easdem dicit *Teutonicas*, ibid. 26).

Māttĭŭs, ĭī, *m. Cn. Mattius, poëte, auteur de mimes.* Hōc mīmĭāmbōs Māttĭŭs dĕdĭt mētrō. *T. Maur.* (*Met.* 848).

Māttŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 102.)

Māttyă. *Voy.* Mattea.

Mătŭlă, æ, *f. Comme* Matella. Jam hĕrcle ĕgŏ vōs prō mătŭla hăbēbŏ, nĭsĭ mĭhĭ mătŭlām dātĭs. *Pl.* (*Most.* II, 1, 39). || *Au fig. Sot, imbécile.* Nūnquam ĕgŏ tē tam ēssĕ mătŭlăm crēdĭdī. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 64. Dicimus nos, *une cruche*).

Mātūrātē, *adv. Promptement.* Jŭbĕ mātūrāte īllam ēxīre hūc. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 101).

Mātūrātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Ēt mātūrātō præcīdĭt vēspĕrĕ lūcĕm. *L.*

Mātūrē, *adv. De bonne heure, bientôt, avant le temps.* Præstēnt, mātūrĕ rĕdĕăt, rĕpĕtātquĕ rĕlīctă. *H.* Fĭĕt. Āt mātūrē. Fĭĕt. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 2. *Ib.* V, 4, 11; ubi *Donatus* : « *Mature,* cito et ante tempus. ») Jūssā mātūrĭŭs hōrā. *O.* Părārĕ cœnăm jūssŭs ēst mātūrĭŭs. *Ph.* || † *arch. Lentement.* (*Pl. Curc.* III, vs. 10. De eo sensu agunt *Charis.* 183, et *Gell.* 10, 11).

Mātūrēscŏ, ĭs, rŭī, rēscĕrĕ, *n. Mûrir, devenir mûr.* Ŭt prīmŭm plēnō mātūrŭĭt ānnō (lucus). *O.* Pōmă quŏd hībērnā mātūrēscēntĭă căpsā. *M.* (XI, 9). SYN. Mītēscŏ, cŏquŏr. || *Au fig. Devenir grand, nubile.* Hæc ŭbĭ nūbĭlĭbŭs prīmŭm mātūrŭĭt ānnīs. *O. Voy.* Adolesco.

Mātūrĭtās, ātĭs, *f. Maturité.* Ēxspēctăt ērgŏ dūm dŏlōsă fārrĕă Fērvēns cŏquăt mātūrĭtās. *Prud.* (*Apotheos.*, 2 *præf.* 52).

Mātūrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Īncŏlĭt hæc părĭtēr Mātūrĭŭs ātquĕ Sĭsēnnŭs. *Fort.* (I, 2, 21).

Mātūrŏ, ās, ārĕ. *Mûrir, faire mûrir.* Ānnŭs ĭn āprīcīs mātūrăt cōllĭbŭs ŭvās. *Tib.* (I, 4, 19). SYN. Cŏquŏ, cōncŏquŏ. || *Faire à loisir, avec soin, mettre le temps à une chose.* Mūltă, fŏrēnt quæ mōx cœlō prŏpĕrāndă sĕrēnō, Mātūrārĕ dătŭr. *V.* (Cf. *Gell.* 10, 12; *Macr.* 6, 8). || *Hâter.* Mātūrātĕ fŭgăm, rēgīque hæc dīcĭtĕ vēstrō. *V.* Bēllĕrŏphōntī Mātūrārĕ nĕcēm. *H.* SYN. Prŏpĕrŏ, fēstīnŏ, ŭrgĕŏ. || *n. Se hâter* Ēbŭrnă, dīc ăgĕ, cūm lŷră Mātūrĕt. *H.* Id ŭt mātūrēnt făcĕrĕ; cŭpĭo īllī dărĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 87). *Voy.* Festino.

Mātūrŭs, ă, ŭm. *Mûr.* Aūt cūstōs grĕgĭs, aūt mātūræ vīnĭtŏr ŭvæ. *V.* Tŏtĭdem aūtŭmnō mātūră tĕnēbăt (poma). *Id.* Mātūrīs ālbēscĭt mēssĭs ărĭstĭs. *O.* SYN. Cŏctŭs, cōncŏctŭs, *qqf.* tōstŭs. PHR. Ēt mĕdĭō tōstās æstŭ tĕrĭt ārĕă frūgēs. *V.* || *Qqf. Qui fait mûrir.* Glēbăsquĕ jăcēntēs Pŭlvĕrŭlēntă cŏquăt mātūrīs sōlĭbŭs æstās. *V.* || *Qui a l'âge.* Jām mātūră vĭrō (fi-

lia). *V.* Vĭrgĭnĭtās mātūră tŏrīs. *St.* Mōtūs dŏcērī gaŭdĕt Īŏnĭcōs Mātūră vĭrgŏ. *H.* Quŭm mātūra ădŏlēvĕrĭt ætās. *V.* Mātūrŭs ăd ārmă. *Sil.* SYN. Tĕmpēstīvŭs, āptŭs. || *Qui se fait en son temps.* Īpsĕ sĕrām tĕnĕrās mātūrō tĕmpŏrĕ vītēs. *Tib.* (I, 1, 7). SYN. Āptŭs. || *Qui est arrivé à son terme, qui a atteint son développement.* Mātūrī pīgnŏră vēntrĭs. *M.* (*Spect.* 14, 1). Rĕvŏlūtă rŭēbăt Mātūră jām lūcĕ dĭēs. *V.* Flāvăquĕ mātūrō tŭmŭērūnt tĕmpŏră cŏrnū. *Nemes.* (*E.* 3, 37). SYN. Tĕmpēstīvŭs, *qqf.* plēnŭs, pĕrfĕctŭs. || *D'un âge avancé.* Ævī mātūrŭs Ăcēstēs. *V.* Rĕmŭlŭs mātūrĭŏr ānnīs. *O.* Mātūrī pātrēs. *H. Voy.* Senex. || *Dont l'esprit a de la maturité, sage.* Ănĭmī mātūrŭs Ălĕthēs. *V.* Ănĭmō mātūrŭs ĕt ævō. *O.* SYN. Prūdēns. || *Qui vient avant le temps, hâté.* Seū mātūră dĭēs fātō prŏpĕrāt mĭhĭ mōrtĕm. *Tib.* (IV, 1, 206). Mātūra īn fātă rŭēntēs. *L.* Āffūsūs ārīs, sūpplĭcēs tĕndō mănūs, Mātūră pōscēns fātă. *Sen.* (*OEd.* 71). Ō tē mĕæ sī pārtem ănĭmæ răpĭt Mātūrĭŏr vīs! *H.* SYN. Prŏpĕrātŭs, fēstīnātŭs, cĭtŭs. || *Au superl.* Mātūrīssĭmŭs *ou* Mātūrrĭmŭs. (Cf. *Charis.* 184; *Prisc.* 606; *Gloss. Placid.* p. 482.)

Mātūtă, æ, *f. Nom de l'Aurore.* Leūcŏthĕē Grāiīs, Mātūtă vŏcābĕrĕ nōstrīs. *O.* Rŏsĕām Mātūtă pĕr ōrās Æthĕrĭs aūrōrām dēfĕrt, ĕt lūmĭnă pāndĭt. *Lr.* (V, 656). *Voy.* Aurora. || ┼ Mātūtă. *La même.* Fl ră, Mātūtă, Cĕrēs. *Prud.* (*Sym.* II, 562).

Mātūtīnālĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Mātūtīnālī tĕmpŏrĕ tūnc mĭtĭlāns. (*Auct. Phil.* 16.)

Mātūtīnŭs, ă, ŭm. *Du matin.* Īn mātūtīnīs lāmpădă tōllĭt ĕquīs. *O.* Mātūtīnă pārŭm caūtōs jām frīgŏră mōrdĕnt. *H. Voy.* Māne. || *Du Levant.* Pērsĭdăque, ĕt rădĭīs jŭgă sūbdĭtă mātūtīnīs. *O. Voy.* Oriens. || *Matinal.* Nēc mĭnŭs Ænēās sē mātūtīnŭs ăgēbăt. *V.* Mātūtīnĕ clĭēns. *M.* (XII, 69). SYN. Vĭgĭl. || Mātūtīnŭs pătĕr. *H. Nom de Janus.*

Maūrētānĭă, *f. Voy.* Mauritania.

Maūrī, ōrŭm, *m. pl.* (Μαῦροι). *Maures, peuple de l'Afrique Occidentale.* Ēt Maūrī cĕlĕrēs, ĕt Maūro ōbscūrĭŏr Īndŭs. *J.* (11, 125). Pīctī tŭnĭcā Nīlōtĭdĕ Maūrī. *M.* (X, 6). Maūrŭs Īarbās. *O.* PPH. Gēns Maūră *ou* Maūrūsĭă.

┼ Maūrĭcātĭm, *adv. A la manière des Maures, dans leur langue.* Nōn īntēllēxī tē maūrĭcātĭm scīrĕ. *Laber.* (apud *Charis.* 184).

Maūrĭcĭŭs, ĭī, *m. Saint Maurice.* Quō, pĭĕ Maūrĭcī, dūctōr lĕgĭōnĭs ŏpīmæ. *Fort.* (II, 18, 5).

Maūrĭcŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Prŏbĭtātĕ Mārcōs, æquĭtātĕ Maūrĭcōs. *M.* (V, 28, 5).

Maūrītānĭă *ou* Maūrētānĭă, æ, *f. Mauritanie, pays des Maures.* Ēt Maūrītānĭă nōmĕn Ōrĭs hăbĕt. *Manil.* (IV, 727).

Maūrŭs, ă, ŭm. *De Mauritanie, des Maures.* Āttŏnĭtī Maūrās pērtĭmŭērĕ mănūs. *O.* Ŭbĭ Maūră sēmpĕr Æstŭăt ūndă. *H.* Nēc sīlvæ fīlĭă Maūræ. *M.* (XIV, 90). *Voy. le suiv.* || *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, S. Maur.* Mārtȳrĭs hīc Maūrī tŭmŭlŭs pĭă mēmbră rĕtēntăt. *Damas.* (apud *Gruter.* II, p. 1171).

Maūrūsĭăcŭs *et* Maūrūsĭŭs, ă, ŭm (Μαυρουσιακός *et* Μαυρούσιος). *De Mauritanie, des Maures.* Ēt Maūrūsĭăcī pōndĕră rāră cĭtrī. *M.* (XII, 66). Cuī nūnc Maūrūsĭă pīctīs Gēns ĕpŭlātă tŏrīs. *V.* Tāntūm Maūrūsĭă gēntī Rōbŏră. *L.* (Et *Nemes.* 259). SYN. Maūrŭs. || Maūrūsĭī, *m. pl. Maures.* Cālpe ĭn Hīspānō sōlō, Maūrūsĭōrum ēst Ăbȳlă *Avien.* (*Or. mar.* 344).

Maūsōlēŭm, ī, *n.* (μαυσώλειον). *Tombeau de Mausole. Voy.* Mausolus. || *Mausolée, riche sépulture.* Jām vīcīnă jŭbēnt nōs vīvĕrĕ maūsōlēă. *M.* (V, 65). Pȳrămĭdēs claūdānt īndīgnăquĕ maūsōlēă. *L.* Īn maūsōlēūm, mĭsĕræ sōlātĭă mōrtĭs Īntŭlĭt ēxtērnūm quō Clĕŏpātră vĭrŭm. (*Anth.* I, p. 448.) *Voy.* Sepulchrum. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Nēc Maūsōlēī dīvēs fōrtūnă sĕpūlchrī. *Pp.* (III, 2, 19).

Maūsōlŭs, ī, *m.* (Μαύσωλος). *Mausole, roi de Carie, à qui sa femme Artémise fit élever un tombeau cité parmi les sept merveilles du monde.* Maūsōlī săxīs pȳrămĭdūmquĕ lĕgīs. *M.* (X, 63, 2, marmora).

┼ Māvŏlō, Māvĕlĭm, Māvēllĕm, etc., *arch pour* Malo, Malim, etc. Quāmvīs caūsam hūnc sūspĭcārī, quam īpsām vērām, măvŏlŏ. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 25). Ēmōrtŭum ĕgŏ mē māvĕlīm lētō mălō. *Pl.* (*Aul.* IV, 5, 1. *Id. Amph.* I, 3, 14, mavellem).

Māvōrs, tĭs, *m. Mars.* Cōnvĕnĭūnt pŏpŭlī sācrūm Māvōrtĭs ĭn ārvŭm. *O.* Sānguĭnĕūs Māvōrs clȳpĕo īncrĕpăt. *V. Voy.* Mars. || *Mois de Mars.* Tērquĭnīs ūnŏquĕ dĭē, Jūnōnĭē Māvōrs. *Aus.* (*Eclogar.* 14, 14). || *Mardi.* Tērtĭŭs āssĕquĭtūr Tītānĭă lūmĭnă Māvōrs. *Aus.* (*Eclog.* 5, 7). || *Guerre.* Jām lĕgŏ cīvīlī mīxtūm māvōrtĕ dŭēllŭm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 64).

Māvōrtĭŭs, ă, ŭm. *De Mars.* Rōmŭlŭs ēxcĭpĭēt gēntem, ĕt Māvōrtĭă cōndĕt Mœnĭă. *V.* Māvōrtĭă cōnjŭx. *Val. Fl. Voy.* Martius. || *De guerre, ou belliqueux.* Jŭvĕnūm făcta ăd māvōrtĭă flāmmăt. *Sil.* Māvōrtĭă vūlnĕră. *Grat.* (*Cyn.* 344). Māvōrtĭă prōlēs (de Thebanis). *O.* Māvōrtia Ămāzōn. *V. Fl.* SYN. Mārtĭŭs, bēllĭcŭs, bēllāx.

Māxēntĭŭs, ĭī, *m. Maxence, compétiteur de Constantin.* Quūm tē pēstĭfĕrā prĕmĕrēt Māxēntĭŭs aūlā. *Prud.* (*Sym.* I, 469).

Māxīllæ, ārŭm, *f. pl. Mâchoires.* Tū quūm māxīllīs bălănātūm gaūsăpĕ pēctās. *Pers.* (4, 37). Pārs māxīllārūm tōnsa ēst tĭbĭ, pārs tĭbĭ rāsă. *M.* (VII, 47). *Voy.* Malæ. || *Qqf. au sing. Eccl.* Mēllă flŭūnt; māxīlla ăsĭnæ fōntēm vŏmĭt ūltrō. *Amœn.* (vs. 67). Tūnc mīlle ā lătĕrĕ, dēna ā dēxtrīs mīllĭă Ārēntĕ māxīllā cădēnt. *P. Nol.* (21, 627).

Māxĭmē, *arch.* Māxŭmē, *adv. Très grandement, très, beaucoup.* Ādjēcĭt, īd quōd sēntĭēbăt māxĭmē Dŏlītūrum ămāntī. *Ph.* Tĭbi īnvĕnīrī māxĭmē cōntrārĭōs. *Id.* Rēgī tŭēnda ēst māxĭmē rēgūm sălūs. *Sen.* (*OEd.* 242). SYN. Mūltŭm, vāldē, præsērtĭm, īmprīmīs. || *Dans les Comiques : Oui, précisément, parfaitement, très-bien.* Pŭĕrūm, Phīdīppĕ, mĭhĭ cĕdo, ĕgo ălām. Māxŭmē. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 86). Ērgō mōx aūfĕrtō tēcŭm, quāndo ăbībīs. Māxŭmē. *Pl.* (*Men.* II, 3, 76). SYN. Ĭtă.

Māxĭmī, *n.* (*s.-ent.* pretii). *Très-cher, beaucoup.* Tē sōlūm sēmpĕr fēcĭt māxŭmī. *Ter.* (*And.* I, 5, 58).

Māxĭmĭānŭs, ī, *m. Maximien, lieutenant de Dioclétien et gendre de Constantin.* Māxĭmĭānŭs ŏpūm dŏmĭnŭs. *Prud.* (*Peri.* 3, 81).

Māxĭmīnă, æ, *f. Nom de femme.* Ēt .rēs sūnt tĭbĭ, Māxĭmīnă, dēntēs. *M.* (II, 41).

┼ Māxĭmĭtās, ātĭs, *f. Grandeur.* Nē quædām cōgīs īmmānī māxĭmĭtātĕ. *Lr.* (II, 497).

Māxĭmŏpĕrĕ. *Voy.* Magnopere.

Māxĭmŭs, *arch.* Māxŭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Magnus. *Très-grand.* Mēmbrīs ĕt cōrpŏrĕ Lātreūs Māxĭmŭs. *O.* Māxĭmŭs īlle ārmīs, māxĭmŭs īllĕ tŏgā. *Id.* Māxĭmă dēbētūr pŭĕrō rĕvĕrēntĭă. *J.* (14, 47). *Voy.* Magnus. || *n. pris adv.* Ātque īlle ēxclāmăt dērĕpēntĕ māxŭmūm. *Pl.* (*Most.* II, 2, 57).

Māxĭmŭs, ī, *m. Nom d'homme.* || *Entre autres : Fabius Maximus, qui arrêta les succès d'Annibal.* Tū Māxĭmŭs īlle ĕs, Ūnŭs quī nōbīs cūnctāndō rēstĭtŭīs rēm. *V. Voy.* Fabius. || *Ses descendants.* Cērtŭs ĕrās prō mē, Făbĭæ laūs, Māxĭmĕ, gēntĭs. *O.* || *Maxime, tyran des Gaules, qui affecta l'empire.* Hīnc quŏquĕ Rōmŭlĕām rĕgĕrēt quūm Māxĭmŭs ārcēm. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 247. *Ibid.* passim).

Măză, æ, *f.* (μάζα). *Pain ou farine mêlé avec du lait.* Lāctĕ nŏvām pūbēm făcĭlīquĕ tŭēbĕrĕ māzā.

Grat. (*Cyn.* 307). PHR. Intērdūmquĕ cĭbō cĕrĕrēm cūm lāctĕ mĭnĭstră. *Nemes.*

Măzæŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* IV, 627.)

Māzāx, ăcĭs, *m. Peuple numide.* Trĕmŭlūm quūm tōrsīt mīssĭlĕ Māzāx. *L.* Quēmquĕ cŏlōrātūs Māzāx dēsērtă pĕr ārvă Pāvĭt. *Nemes.* (*Cyn.* 261).

Māzŏnŏmŭs, ī, *m.* (μαζονόμος). *Grand plat.* Māzŏnŏmō pŭĕrī māgnō dīscērptă fĕrēntēs Mēmbră grŭĭs. *H.* Sæpe ĕgŏ nūtāntēm sŭb ĭnīquō pōndĕrĕ vīdī Māzŏnŏmī pŭĕrūm. *Nemes.* (*fragm de Aucup.* 16).

Mē, *acc. et abl. de* Ego.

† Mĕāndĕr. *Voy.* Mæander.

† Mĕāptĕ, *ancien abl. f. Comme* Mea ipsius. Nōn tām mĕāptĕ caūsā Lætŏr. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 8. Et *Pl. Truc.* II, 5, 18. Cf. *Diom.* 321).

† Mĕātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui parcourt ; passant.* Īntērprēs dīvūm, cœlī tērræquĕ mĕātŏr. *Inscr.* (ap. *Orel.* n. 1417, de Mercurio). Dŏlĕ, mĕātŏr, quīsquĭs hōc lĕgĭs cārmĕn. *Inscr.* (apud *Momms. I. N.* p. 103).

Mĕātŭs, ūs, *m. Passage d'un lieu dans un autre, marche, cours.* Īn quāscūmquĕ dĕdīt pārtēs nātūră mĕātūm. *Lr.* (II, 209). Sōlĭs lūnæquĕ mĕātūs. *Id.* (I, 128. Et V, 772). Cœlīquĕ mĕātūs Dēscrībēnt rădĭō. *V.* Præscrīptōsquĕ mărī fīnēs, ānnīsquĕ mĕātūs. *Cl.* SYN. Lāpsŭs, cūrsŭs, ĭtĕr. || — lĭquĭdŭs. *Vol.* Ālēs ăgăt, lĭquĭdōquĕ pŏlūm cōmplēxă mĕātū Pēndĕăt. *St. Voy.* Volatus. || *Lieu qui sert de passage, ouverture, trou.* Bĭfĭdōquĕ mĕātū Dīvīsŭs (Rhenus). *Cl.* Āĕrĭs āltērnōs āngūstăt pŭlmŏ mĕātūs. *L.* Cūr sīgnă mĕātūs Dēsĕrŭērĕ sŭōs. *Id.* Cūrrēns Æŏlĭō mŏdŭlābĭlĭs aūră mĕātū. *P. Nol.* (24, 79). SYN. Trānsĭtŭs, ĭtĕr, vĭă. || *Au fig.* Īnquĕ sŭōs quīdquīd rūrsūs rĕvŏcārĕ mĕātūs. *Lr.* (II, 957).

Mĕcāstŏr. *Voy.* Ecastor.

† Mēchănĭcŭs, ă, ŭm (μηχανικός). *Mécanique, qui concerne les arts mécaniques.* Quŏd tĭbī mēchănĭcā prōmptum ēst dēprōmĕrĕ mūsā. *Rhem. Fann.* (*Pond.* 102). || *Subst. m. Toute espèce d'artisans, d'artistes.* Sīcūt mēchănĭcī quum ālto ēxsĭlŭērĕ pĕtaūrō. *Lucil.* (ap. *Fest.* in v. *Petauristas*).

Mēcūm. *Avec moi.* Hīc tămĕn hānc mēcūm pŏtĕrās rĕquĭēscĕrĕ nōctēm. *V.* || † *arch.* Si īs mēcum ōrārĕt. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 16, pro *me.* Sic *Id. Asin.* III, 3, 72 et 96).

† Mēd, *arch. pour* Mē, *devant une voyelle.* Sī quīd mēd ērgā tu hŏdĭē fālsūm dīxĕrĭs. *Pl.* (*Asin.* I, 1, 5. *Id. Amph.* II, 2, 31 ; *Men.* V, 1, 20, et passim).

Mĕdāmnă, æ, *ou* Mĕdāmnē, ēs, *f. La Mésopotamie.* Īndĭgĕnæ pŏpŭlī prō rē dīxērĕ Mĕdāmnēn. *Prisc.* (*Peri.* 909).

Mĕdārdŭs, ī, *m. Saint Médard.* Pārs tĭbĭ prō mĕrĭtīs māgnă, Mĕdārdĕ, pătĕt. *Fort.* (II, 20, 2).

† Mĕddĭx, ĭcĭs, *m. Nom d'une magistrature chez les Campaniens, juge.* Sūmmŭs ĭbī căpĭtūr mĕddĭx, ōccīdĭtŭr ălter. *Enn.* (apud *Fest.*).

Mēdēă, æ, *f.* (Μήδεια). *Médée, fille d'Éétès, roi de Colchos, fameuse magicienne, facilita à Jason la conquête de la Toison d'or, s'enfuit avec lui, tua son frère Absyrte, et en sema les membres sur la route pour retarder la poursuite de son père. Répudiée par son époux, elle égorgea les enfants qu'elle avait de lui, réduisit en cendres le palais de Créon, père de sa rivale, et, montée sur un char attelé de dragons, se dirigea vers Athènes, où elle épousa le roi Égée.* Nē pŭĕrōs cōrām pŏpŭlō Mēdēă trŭcīdĕt. *H.* Īmpĭă dēsērtūm fŭgĭēns Mēdēă părēntĕm. *O.* Ēt rēgnā Pĕlĭæ scĕlĕrĕ Mēdēæ jăcēnt. *Ph.* SYN. Ææĕtĭs, Ææĕtĭăs, Ææĕtīnē, Cōlchĭs, Phāsĭăs. EP. Īmpĭă, sævă, īnvĭctă, fĕră, dīră, fŭrēns, īmprŏbă, măgă, vĕnēfĭcă. PPH. Phāsĭăs *ou* Phāsĭăcă cōnjūx. (Cf. *Ovid. Met.* VII, 9 sq. ; *Sen. Med.* ; *V. Fl.* VI.)

Mēdēĭs, ĭdĭs, *f.* (Μηδηΐς). *De Médée.* Nōn făcĭēnt, ūt vīncăt ămōr, Mēdēĭdĕs hērbæ. *O.*

Mĕdēlă, æ, *f. Remède.* Aūt ægrōs vărĭās pĕtĕre ātque āmbīrĕ mĕdēlās. *P. Nol.* (23, 386). SYN. Mĕdĭcīnă, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Nōstrī mĕdēlă, Nĕpōtĭānĕ, pēctŏrĭs. *Aus.* (*Prof.* 15, 4), Quō pāscēntĕ, fŭīt fīdă mĕdēlă grĕgī. *Fort.* (IV, 7, 18).

Mĕdēlĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui apporte la guérison.* Quāntă mĕdēlĭfĕrō mānāvīt grātĭă tāctū. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 364).

† Mĕdēndŭs, *part. f. pass. Voy.* Medeor.

Mĕdēns, tĭs, *m. Médecin.* Ādjŭvŏr ēt nūllā fēssă mĕdēntĭs ŏpĕ. *O.* Cōmmūnĕ mĕdēntūm Aūxĭlĭūm. *Cl.* Nām vĕlŭtī pŭĕrīs ābsīnthĭă tētră mĕdēntēs Quūm dărĕ cōnāntŭr. *Lr.* (IV, 11). *Voy.* Medicus.

Mĕdĕōn, ōnĭs, *m.* (Μεδεών). *Ville de Béotie.* Ocălĕæ, Mĕdĕōnque, ēt cōnfērtīssĭmă lūcĭs Nȳsă. *St.*

Mĕdĕŏr, ērĭs, ērī, *d.* (μέδομαι). *Remédier, guérir.* Scīrĕ pŏtēstātēs hērbārum ūsūmquĕ mĕdēndī. *V.* Nēc mĕdĕārĕ mĭhī sānēsque hæc vūlnĕră māndŏ. *O.* Sīstĭtĕ vōs lăcrĭmās : īpsă mĕdēbŏr, ăĭt. *Id.* SYN. Mĕdĭcŏr, mĕdĭcŏ, cūrŏ, sānŏ. PPH. Mĕdĭcīnām, mĕdĭcāmĕn, mĕdĭcās mănūs āffĕrŏ, ădhĭbĕŏ, ādmŏvĕŏ, āpplĭcŏ. Mĕdĭcām ŏpēm fĕrŏ, ādmŏvĕŏ. Mĕdĭcāmĭnă, hērbās, Pæōnĭās hērbās āffĕrŏ. Mōrbŭm, mōrbōs pēllŏ, dēpēllŏ, ēxpēllŏ, lĕvŏ, lēnĭŏ, sŭpĕrŏ. Mōrbūm cūrŏ, ārtĕ lĕvŏ. Mĕdĭcās ārtēs ēxērcĕŏ. Mōrbūm, dŏlōrēm, mălūm mĕdĭcāndŏ, mĕdēndŏ, mĕdĭcāmĭnĕ, mĕdĭcātĭbŭs, mĕdĭcīnā aūfĕrŏ, sānŏ, pēllŏ, mūlcĕŏ, lĕvŏ. Mĕdĭcīnām părŏ, strŭŏ. Mōrbō *ou* mălō ōccūrrŏ. Cōrpŭs *ou* cōrpŏră mōrbīs lĕvŏ, rĕlĕvŏ, ēxĭmŏ. Ārtĕ Phœbēā, Ăpōllĭnĕā ūtŏr, mălūm lĕvŏ, mōrbūm pēllŏ, etc. VERS. Mūltă mănū mĕdĭcă Phœbīquĕ pŏtēntĭbŭs hērbīs Nēquīcquām trĕpĭdăt. *V.* Nōn ærĭs ăcērvŭs ĕt aūrī Ægrōtō dŏmĭnī dēdūxīt cōrpŏrĕ fĕbrēs. *H. Voy.* Medicus. (Verbum perfecto carere testatur *Diom.* p. 294. *Id.* p. 376, dat *medicatus sum.*) || *Au fig.* Fĕr, prĕcŏr, īnquĭt, ŏpēm, nōstrōquĕ mĕdērĕ lăbōrī. *O.* Ægrēscītquĕ mĕdēndŏ (violentia). *V.* Nēmŏ pōllūtō quĕăt Ănĭmō mĕdērī. *Sen.* (*H. Fur.* 1261). Quās, quūm rēs ādvērsæ sĭēnt, paūlō mĕdērī pōssĭs. *Ter.* (*Ph.* V, 4, 3. Alii leg. *quibus*, sed illud habet *Prisc.* 795. Ceterum *Charis.* 263, et *Diom.* 304, docent verbum cum dativo et accusativo juxta jungi). Hōc ægrĭtūdĭnem ād mĕdēndam īnvĕnērūnt. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 115). SYN. Sānŏ, āvērtŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, ōccūrrŏ.

Mēdī, ōrūm, *m. pl.* (Μῆδοι). *Mèdes, Perses ; par ext. Parthes.* Sēd nĕquĕ Mēdōrūm sīlvæ, dītīssĭmă rēgnă. *V.* Neū sĭnās Mēdōs ĕquĭtārĕ ĭnūltōs. *H.* Mēdŭs īnfēstīs sĭbĭ lūctŭōsŭs Dīssĭdēt ārmīs. *Id.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Nēvĕ tŭā Mēdæ lætēntūr cædĕ săgīttæ. *Pp.* (III, 12, 11). Mēdŭs ăcīnăcēs. *H.* SYN. Mēdĭcŭs.

Mēdĭă, æ, *f.* (Μηδία). *Médie, Perse, contrée de l'Asie.* Mēdĭă fērt trīstēs sūccōs. *V.*

Mĕdĭāstīnŭs, ī, *m. Esclave de la dernière condition.* Tū mĕdĭāstīnūs tăcĭtā prĕcĕ rūră pĕtēbās. *H.* Vīllĭcum Ărīstŏcrătēm, mĕdĭāstīnum ātquĕ bŭbūlcūm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 573).

Mĕdĭātŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Le Médiateur entre Dieu et les hommes, en parl. de Jésus-Christ.* Īntĕr ĕt īpsĕ Dĕum ātquĕ rĕūm Mĕdĭātŏr, ădēstŏ. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 604). Ēt nōstrī Mĕdĭātŏr ĕt Ōmnĭpŏtēntĭs. *Prud.* (*Apoth.* 174).

Mĕdĭātrīx, īcĭs, *f. Eccl. Médiatrice.* Nēmpĕ vĭdētĭs Ūt mĕdĭātrīcĭs cūrĕt tūtēlă cŏlūmnæ. *Alcim.* (V, 564).

1. Mĕdĭcă, æ, *f. Donneuse de recettes ; sage-femme.* Prōtĭnŭs āccēdūnt mĕdĭcī, mĕdĭcæquĕ rĕcēdūnt. *M.* (XI, 72).

2. Mēdĭcă, æ, *f.* (*s.-ent.* herba : *Gr.* μηδική). *Luzerne, herbe apportée en Grèce de la Perse.* Vērĕ fă

bīs sătĭō ; tūm tē quŏquĕ, mēdĭcă, pūtrēs Āccĭpĭēnt sūlcī. *V.* Īgnĭpŏtēns ŏlĕō cōmmīxtō gīgnĭtŭr hērbă, Mēdĭcă cuī nōmĕn. *Prisc.* (*Peri.* 317).

Mĕdĭcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut guérir.* Heī mĭhī, quōd nūllīs ămŏr ēst mĕdĭcābĭlĭs hērbīs! *O.* Ēt nōn mĕdĭcābĭlĕ vūlnŭs. *Sil.* SYN. Sānābĭlĭs. || *Qqf. Qui guérit.* Mĕdĭcābĭlĕ cārmĕn. *V. Fl.* (IV, 87).

Mĕdĭcāmĕn, ĭnĭs, *n. Potion, médicament, médecine, remède.* Īllă Măchāŏnĭōs sŭpĕrānt mĕdĭcāmĭnă sūccōs. *O.* Vălĭdō mĕdĭcāmĭnĕ rēddĭtă vītă. *Id.* SYN. Mĕdĭcāmēntŭm, mĕdĭcīnă, mĕdĭcātŭs, rĕmēdĭŭm, sūccŭs, pōcŭlŭm, phārmăcŭm. EP. Ūtĭlĕ, sălūbrĕ, sălūtārĕ, sălūtĭfĕrŭm, pŏtēns, præsēns, vălĭdŭm, prōmptŭm, ŏptātŭm, dūlcĕ; ăcērbŭm, ămārŭm. PPH. Mĕdĭcæ hērbæ. Hērbārŭm sūccŭs, vīs, pŏtēntĭă, pŏtēstās, vīrēs. Hērbă pŏtēns ăd ŏpĕm. Rādīx mĕdēntī ūtĭlĭs. Pæōnĭī pōcŭlă sūccī. Vīs mĕdĭcæ ŏpĭs. Aūxĭlĭāntĭă mōrbīs grāmĭnă. Sūccī sălūbrēs.|| *Potion pour les enchantements.* Cōndĭtă lētĭfĕrīs prōdīt mĕdĭcāmĭnă cīstīs (Medea). *V. Fl.* Dūx grĕgĭs īntĕr ŏvēs āgnŭs mĕdĭcāmĭnĕ fīēt. *O.* SYN. Vĕnēnŭm. || *Poison.* Quās mĭhĭ nōn hērbās, quæ nōn mĕdĭcāmĭnă nūtrīx Āttŭlĭt ! *O.* (*Her.* 11, 39, abortus causa. Adde *Juv.* 5, 594). *Voy.* Venenum.|| *Teinture pour les cheveux.* Tīngēntēs crŏcĕō mĕdĭcāmĭnĕ crīnēm. *L.* Frōntēm mĕdĭcāmĭnĕ tīnxīt. *O.* || *Fard.* Quō dīxī vēstræ mĕdĭcāmĭnă fōrmæ. *O.* (Et *Juv.* 6, 471). *Voy.* Fucus. ||*Au fig. Remède.* Ōmnĭă tēntābō lātīs mĕdĭcāmĭnă tērrīs. *O.* Īrātæ mĕdĭcāmĭnă fōrtĭă præbē. *Id.* Quāssō mĕdĭcāmĭnă mœstī Īmpĕrĭō cīrcūmspēctānt. *Sil.* SYN. Mĕdĭcīnă, aūxĭlĭŭm, præsĭdĭŭm, lēnīmĕn, fōmēntŭm, ŏps (*inus. au nomin.*).

Mĕdĭcāmēntŭm, ī, *n. Comme le précéd.* Quēm mĕdĭcāmēnto ēt suīs vĕnēnīs dīcĭtŭr. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 81).

† Mĕdĭcātŏr, ōrĭs, *m. Médecin.* Vīscĕră mūndānōs rĕvŏcāt mĕdĭcātŏr ĭn ōrās. *Avien.* (*Arat.* 215).

Mĕdĭcātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Medico. *Préparé, mélangé.* Īpsæ cōnsīdēnt mĕdĭcātīs frūgĭbŭs. *V.* Sūmĕ Cŷthērĭăcō mĕdĭcātŭm nēctărĕ cēstōn. *M.* (XIV, 207). SYN. Lĭtŭs, īllĭtŭs, pērlĭtŭs, ūnctŭs, etc. *Voy.* Unctus. || *Teint.* Nĕquĕ āmīssōs cŏlōrēs Lānă rĕfērt mĕdĭcātă fūcō. *H.* Āmȳclæīs mĕdĭcātŭm vēllŭs ăhēnīs. *O. Voy.* Tinctus. || *Empoisonné.* Tēlă dĕdī mĕdĭcātă vĕnēnō. *Sil.* Mĕdĭcātæ cūspĭdĭs ĭctŭs. *Id.* Pĕnĕtrāns mĕdĭcātō vūlnĕrĕ vītăm. *Prud.* (*Ham.* 538).

Mĕdĭcātŭs, ūs, *m. Comme* Medicamen. *Substance préparée, préparation, drogue.* Quæquĕ fĕrōs pŏpŭlī dōctīs mĕdĭcātĭbŭs īgnēs (effugit). *O.*

Mĕdĭcīnă, æ, *f. L'art de la médecine.* Īnvēntŭm mĕdĭcīnă mĕum ēst, ŏpĭfērquĕ pēr ōrbēm Dīcŏr. *O.* Mĕdĭcīnæ fūngăr ŭt ōmnī Mūnĕrĕ. *Id.* PPH. Ārs mĕdĭcă, mĕdēndī, mĕdēntŭm, Phœbēă, Ăpōllĭnĕă, Pæōnĭă, Măchāŏnĭă. Ārtēs mĕdĭcæ, Ăpōllĭnĕæ, Ăpōllĭnĭs. Ūsŭs mĕdēndī. Mĕdĭcă ŏps (*inus. au nom.*). Pæōnĭă cūră. Pæōnĭæ sōlērtĭă cūræ. Mĕdēntŭm aūxĭlĭŭm. VERS. Tēmpŭsvĕ gĕnŭsvĕ mĕdēndī Quæ sĭbĭ dēpōscāt, vēl cūjŭs tēmpŏrĕ præstēt Aūxĭlĭum, ēt vītæ sūccōs mīscērĕ sălūbrēs. *Manil.* || *Traitement, remède.* Tānquam hæc sīt nōstrī mĕdĭcīnă fŭrōrĭs. *V.* Sī mĕdĭcŭs vĕnĭāt, qui huīc mōrbō făcĕrĕ mĕdĭcīnăm pŏtēst. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 76). *Voy.* Medicamen. || *Au fig.* Tōt mălă pērtŭlĭmŭs, quōrŭm mĕdĭcīnă quĭēsquĕ Nūllă. *O.* Cūræ mĕdĭcīnă. *Id.* || *Qqf. Poison.* Sē vĕnĕrīs stĕrĭlem ēsse īllĭūs ŏpĕra ēt mĕdĭcīna aūtŭmāns. *Att.* (ap. *Non.* 1, 75,). *Voy.* Medicamen. || *Au plur. Pharmacies.* Pēr mĕdĭcīnās, pēr tōnstrīnās, etc. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 14).

Mĕdĭcīnālĭs, ĕ. *Médicinal, médical.* Pāllădĭs īnvēntŭm mĕdĭcīnālēmquĕ lăbōrēm. (*Anthol.* II, p. 160.)

Mĕdĭcō, ās, ārĕ *Préparer (un mélange), mélanger, sophistiquer; frotter de, enduire.* Sēmĭnă vīdi ĕquĭdēm mūltōs mĕdĭcārĕ sĕrēntēs. *V.* SYN. Lĭnō, īllĭnō, ōblĭnō, ūngō. || *Teindre.* Dīcēbām : mĕdĭcārĕ tŭōs dēsīstĕ căpīllōs. *O.* Vēllĕră sæpe ĕădem Tȳrĭō mĕdĭcāntŭr ăhēnō. *Id.* *Voy.* Tingo. || *Empoisonner.* *Voy.* Medicatus. || *Remédier, guérir.* Aūt pōssēt răbĭdōs mĕdĭcārĕ fŭrōrēs. *Calp.* (9, 28). Īnstāt vūlnĕrĭs æstūs Expērtīs mĕdĭcārĕ mŏdīs. *Sil. Voy. le suiv.*

Mĕdĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Appliquer un remède, remédier.* Sēd nōn Dārdănĭæ mĕdĭcārī cūspĭdĭs ĭctŭm Ēvălŭĭt. *V.* Ēt sĕnĭbŭs mĕdĭcāntŭr ănhēlīs. *Id.* SYN. Mĕdĕŏr. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ĕgo īstŭm lĕpĭdē mĕdĭcābŏr mĕtŭm. *Pl.* (*Most.* II, 1, 40). Pōssim ĭn hāc rē mĕdĭcārī mĭhĭ. *Ter.* (*And.* V, 4, 41).

1. Mĕdĭcŭs, ī, *m. Médecin.* Nōn ēst īn mĕdĭcō sēmpĕr, rĕlĕvētŭr ŭt ægĕr. *O.* Sæpe ălĭquēm sōlērs mĕdĭcōrŭm cūră rĕlīquĭt. *Id.* Hūnc mĕdĭcŭs mūltŭm cĕlĕr ătquĕ fĭdēlĭs Ēxcĭtăt hōc pāctō. *H.* SYN. Mĕdēns, *qqf.* chīrūrgŭs, *par anton.* Măchāōn, Pæōn, Chīrōn, Mĕlāmpŭs, Hīppŏcrătēs. EP. Dōctŭs, pĕrītŭs, sōlērs, prūdēns, sēdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs, nōbĭlĭs. PPH. Mĕdĭcīnæ *ou* ārtĭs mĕdĭcæ pĕrītŭs. Ārtēm Pæōnĭām, Ăpōllĭnĕām, Phœbēām dōctŭs. Mĕdĭcă, Ăpōllĭnĕă ārtĕ pŏtēns. Măchāŏnĭă clārŭs ĭn ārtĕ. Pĕrītŭs īn ārtĕ mĕdēndī. Ārtĭs Ăpōllĭnĕæ gnārŭs. VERS. Ūsūmquĕ mĕdēndī Mālŭĭt ēt mūtās ăgĭtāre īnglōrĭŭs ārtēs. *V.* Ŏpĭfērquĕ pēr ōrbēm Dīcŏr, ēt hērbārŭm sūbjēctă pŏtēntĭă nōbīs. *O.* Vōs quŏquĕ, Phœbēă fĕbrēs quī pēllĭtĭs ārtĕ. Nūllŭs, Ăpōllĭnĕā quī lĕvĕt ārtĕ mălŭm. Īlle ĕgŏ, quī tŏtĭēs blāndŭs mātrūmquĕ pătrūmquĕ Vūlnĕră, quī vīvōs pŏtŭī mūlcērĕ dŏlōrēs. *Id.* Prædĭtŭs ēt vītās hŏmĭnŭm rătĭōnĕ mĕdēndī Pōrrĭgĕre, ēt fātīs āmplĭfĭcārĕ mŏrās. *Aus.* Nōn ūltĭmŭs ārtĕ mĕdēndī. *Id.* Quĭd tĭbĭ cūm mĕdĭcīs? dīmīttĕ Măchāŏnăs ōmnēs. *M.* || — ŭs, ă, ŭm. *De médecin, médicinal.* Dūm mĕdĭcās ădhĭbērĕ mănūs ăd vūlnĕră pāstŏr Ābnĕgăt. *V.* Prōmīssām mĕdĭcæ nōn tŭlĭt ārtĭs ŏpĕm. *O.* Nūnc mĕdĭcā pănăcēm lăcrĭmā (spargite). *Col.* (X, 103). SYN. Ăpōllĭnĕŭs, Phœbēŭs, Pæōnĭŭs, Măchāŏnĭŭs, mĕdĭcīnālĭs, ŏpĭfĕr, sălūtĭfĕr.

2. Mēdĭcŭs, ă, ŭm (Μηδικός). *De Médie, de Perse* Mūndŭs, Ăchæmĕnĭīs dēcūrrānt Mēdĭcă Sūsīs Āgmĭnă. *L.* Mēdĭcă rūră. *Id.* SYN. Mēdŭs. || Mēdĭcă dĕă. *Statue de Némésis, à Rhamnuse, près d'Athènes.* Grāndĭă vērbă prĕmēns ūltrīx dĕă Mēdĭcă bēllī. *Aus.* (*Epist.* 24, 54). SYN. Rhāmnūsĭă. || — tēmpē *Eccl. Le Paradis terrestre.* Dōnĕc ĭn Ārmĕnĭæ sāltūs ăc Mēdĭcă tēmpē. *Victor* (*Gen.* I, 277).

Mĕdīmnŭs, ī, *m., et* Mĕdīmnŭm, ī, *n.* (μέδιμνος). *Mesure de capacité, contenant trois boisseaux* (modios). Hūjūs dīmĭdĭūm fērt ūrna, ŭt ēt īpsă mĕdīmnī Āmphŏră, tērquĕ căpīt mŏdĭŭm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 64). Hīnc brŏmĭī quădrāntăl, ēt hīnc Sĭcănă mĕdīmnă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 46). Tērtĭŭ' jām plūrĭs quām tōtŭ' mĕdīmnŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 137).

Mĕdĭŏcrĭs (*et peut-être* Mĕdĭŏcrĭs), ĕ. *Médiocre.* Āctŏr Caūsārŭm mĕdĭŏcrĭs ăbēst vīrtūtĕ dīsērtī. *H.* Āt mĭhĭ cūră Nōn mĕdĭŏcrĭs īnēst. *Id.* Sēd nĕquĕ pērvĕnĭō scrīptīs mĕdĭŏcrĭbŭs īstūc. *O.* Sī mĕdĭŏcrĭs ĕrĭt, spătĭŭm lūstrābĭt ŭtrīnquĕ. *J.* (6, 582). Sūnt bŏnă, sūnt quædām mĕdĭŏcrĭă, sūnt mălă plūră. *M* (1, 17).

Mĕdĭŏcrĭtās, ātĭs, *f. Médiocrité, mesure.* Aūrĕām quĭsquĭs mĕdĭŏcrĭtātēm Dīlĭgĭt. *H.* Dīvēs, sī mĕdĭŏcrĭtātĕ scīssēt Ūtī. (*Anthol.* II, p 34.)

Mĕdĭŏcrĭtĕr. *Avec modération, mesure, médiocrement.* Nē păvŏr ēt rērūm mĕdĭŏcrĭtĕr ūtĭlĭŭm spēs. *H.* Mĕdĭŏcrĭtĕr vēstītăm vēstĕ lūgŭbrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 45). Flāgĭtĭum ēt dāmnūm fēcīsse haūd mĕdĭŏcrĭtĕr. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 13). Mĕdĭŏcrĭtĕr ūtī. *Prud.* (*Ham.* 330). SYN. Mŏdĭcē, *qqf.* părŭm.

Mĕdĭŏlānŭm, ī, *n.* (*Strab.* et *Ptolem.* Μεδιολάνιον).

Milan, ancienne capitale de la Gaule cisalpine. || ✝ Mĕdĭōlānĭum *ou synér.* Mēdĭōlānŭm. Ēt Mēdĭōlānī mīra ōmnĭă, cōpĭă rērŭm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 1). || ✝ Mēdĭōlānŭs, ī, *f.* Gērvăsĭum, Āmbrŏsĭūm, Mēdĭŏlānĕ, mĕŭm. *Fort.* (VIII, 6, 168). Ītălĭām pīngīt pŭlchērrĭmă Mēdĭŏlānŭs. *P. Petr.* (I, 257). || *Ville près de Trèves.* Hæc (flumina) tĭbĭ pārtŭrĭūnt, Mēdĭŏlānĕ, dăpēs. *Fort.* (III, 12, 10).

✝ Mĕdĭōxĭmŭs *ou* Mĕdĭōxŭmŭs, ă, ŭm. *Intermédiaire.* Dī sŭpĕri, ātque īnfĕri, ēt mĕdĭŏxŭmī. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 36. *Ib.* 3, 67. Illud laudat *Prisc.* p. 581. Vid. et *Fest.*).

Mĕdĭtāmĕn, ĭnĭs, *n. Projet.* Lēntī mĕdĭtāmĭnă bēllī. *Sil.* Dēsĭdĭām pīgrō rērŭm mĕdĭtāmĭnĕ pālpēnt. *Prud.* (*Psych.* 235). *Voy.* Consilium.

Mĕdĭtātē, *adv. Avec réflexion.* Nŏvīssē mōrēs mē tuōs mĕdĭtātē dĕcĕt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 40. *Id. Bacch.* III, 6, 16, quod citat *Charis.* 184).

Mĕdĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Méditation, réflexion.* Mĕdĭtātĭōnem ĭd ēssĕ tōtūm quōd gĕrās. *Aus.* (*Sept. Sap. Periand.* 3). Sīc tĭbĭ sīnt Mūsæ făcĭlēs, mĕdĭtātĭŏ prōmptă. *Id.* (*Epist.* 14, 17. Adde *Prud. Hamart.* 91).

Mĕdĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a médité.* Īnăchĭæ Jūnō pēstēm mĕdĭtātă jŭvēncæ. *V.* SYN. Mĕdĭtāns, vŏlvēns, vērsāns, ăgĭtāns. || *Pensif, réfléchi, posé.* Vĕnĭt mĕdĭtātŭs ălĭcŭnde ēx sōlō lŏcō. *Ter.* (*And.* II, 4, 3). Eūmque hūc ăd ădŏlēscēntēm mĕdĭtātūm prŏbē Mĭttām. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 88). || *Pass. Médité.* Ēt mĕdĭtātă mănū cōmpōnĭt vērbă trĕmēntī. *O.* Mĕdĭtātăquĕ pænĕ rĕlīquī Tēntāmēntă fĭdē. *Id.* Ēt mĕdĭtātă dĭū cădăt āltē sūmptă quĕrēlă. *Lr.* (IV, 1178). Mĕdĭtātă mĭhĭ sūnt ōmnĭă mĕa īncōmmŏdă. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 18. Quod laudat *Prisc.* p. 793).

Mĕdĭtērrānĕŭm (mare), *n. Mer Méditerranée.* SYN. Īntērnŭm mărĕ, æquŏr. *Avien.* Gūrgēs Hēspĕrĭŭs. *Id.*

Mĕdĭtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm. ārī, *d. Méditer, rouler dans son esprit, préparer.* Nēc jām fūrtīvŭm Dīdō mĕdĭtātŭr ămōrēm. *V.* Ūt vărĭās ūsūs mĕdĭtāndo ēxtūndĕrēt ārtēs. *Id.* Hæc ĕgŏ dūm stūltē mĕdĭtŏr. *O.* Nēscĭō quĭd mĕdĭtāns nūgārŭm. *H.* Nōn ĕgŏ tē mĕīs Īmmūnēm mĕdĭtŏr tīngĕrĕ pōcŭlīs. *Id.* SYN. Cŏgĭtŏ, vērsŏ, vŏlvŏ, ăgĭtŏ, mōlĭŏr, rĕpŭtŏ, părŏ. || *Composer (des vers); exécuter (des chants); jouer d'un instrument.* Vērsūs tēcŭm mĕdĭtārĕ cănōrōs. *H.* Sīlvēstrēm tĕnŭī mūsām mĕdĭtārĭs ăvēnā. *V.* Ōmnĭă quæ, Phœbō quōndām mĕdĭtāntĕ, bĕātŭs Audĭĭt Eūrōtās. *Id.* Ūt sŏcĭŭs cārō părĭtēr mĕdĭtētŭr Ăchīllī Fīlă lȳræ. *V. Fl. Voy.* Cano, Carmen.

Mĕdĭŭm, ĭī, *n. Milieu, centre.* Jām mĕdĭŭm tĕnŭērĕ rătēs. *V.* Mĕdĭō tūtīssĭmŭs ībĭs. *O.* Prīmō nē mĕdĭŭm, mĕdĭō nē dīscrĕpĕt īmŭm. *H.* PHR. Īntēr ŭtrūmquĕ tĕnĕ. *O.* || Īn mĕdĭō. *En public, ouvertement, ou A la portée de tous.* Nēc caūsă dīræ clādĭs īn mĕdĭō pătĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 832). Īn mĕdĭo ēst scĕlŭs Pŏsĭtum ŏccŭpāntī. *Id.* (*Thyest.* 203). Īn mĕdĭo ōmnĭbŭs Pālmă pŏsĭtă. *Ter.* (*Phorm. prol.* 16). ||*Qqf. Sur la terre.* Mātēr vīrgĭnĭs īn mĕdĭo ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 32). || Īn mĕdĭŭm. *En commun, pour tous.* Cōnsŭlĭte īn mĕdĭŭm. *V.* Īn mĕdĭŭm quærēbānt. *Id.* Cōnsŭlĭte īn mĕdĭŭm, pătrēs. *L.* SYN. Īn cōmmūnĕ. || *ou, En public, au public.* Ēt, cēlātă dĭū, īn mĕdĭŭm pēccātă dĕdīssĕ. *Lr.* (V, 1159). SYN. Īn lūcĕm. *Voy.* Palam. || Ē mĕdĭō. *De la foule, du commun, de l'usage.* Mūndă, sēd ē mĕdĭō, cōnsuētăquĕ vērbă pŭēllæ. *O.* || *ou, Loin des regards, de dessus la terre.* Ē mĕdĭo ēxcēssĭt. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 74. *Ib.* 8, 30). Pēllĭtŭr ē mĕdĭō săpĭēntĭă, vī gĕrĭtŭr rēs. *Enn.* (ap. *Cic. Mur.* 14).

Mĕdĭŭs, ă, ŭm. *Qui est placé au milieu.* Cōnsīdĭt scŏpŭlō mĕdĭŭs, nŭmĕrŭmquĕ rĕcēnsĕt. *V.* Tālēm sē lætă fĕrēbăt Pēr mĕdĭōs. Mĕdĭa īntēr mīllĭă *Id.* Īn sŏlĭō mĕdĭŭs cōnsēdĭt ăcērnō. *O.* SYN. Pēr, īntēr, īn. PPH. Īn mĕdĭō, PHR. Pēr mĕdĭās răpĭt īră cædēs. *H.* || *Par le milieu du corps.* Bīs mĕdĭum āmplēxī. *V.* Exĭgĭt ēnsēm Pēr mĕdĭum Æneās jŭvĕnĕm. *Id.* Ālcĭdēs mĕdĭŭm tĕnŭĭt. *L.* || *En parlant du temps.* Frīgŏrĭbŭs mĕdĭīs. *V.* Ēt mĕdĭīs prŏpĕrās ăquĭlōnĭbŭs īrĕ pēr āltŭm. Mĕdĭa īntēr tălĭă. *Id.* || Mĕdĭŭs dĭēs. *Midi, le midi.* Īn mĕdĭōs dōrmīrĕ dĭēs. *H.* Ād mĕdĭŭm cōnvērsă dĭēm (stabula). *V. Voy.* Meridies.|| *Intermédiaire.* Ādspĭcĭt īnstāntēs, mĕdĭīs sēx lūcĭbŭs, īdŭs Īllă dĭēs. *O.* SYN. Īntērpŏsĭtŭs. || *Moyen.* Ætătĭs mĕdĭæ (vir). *Ph.* || *Qui participe à deux choses.* Sēd īdĕm Pācĭs ĕrās mĕdĭŭsquĕ bēllī. *H.* || *Médiateur.* Dūm pācī mĕdĭūm se ōffērt. *V.* Pācātŏr mĕdĭŭsquĕ Sȳphāx. *Sil.* Cōncĭlĭāns hŏmĭnēm mĕdĭī pēr fœdĕră Chrīstī. *P. Nol.* (30, 110). || *Qui intervient, qui s'oppose.* Nē quā scīrĕ dŏlōs mĕdĭŭsve ŏccūrrĕrĕ pōssĭt. *V.*

Mēdĭŭs *ou* Mē dĭŭs Fīdĭŭs (*s.-ent.* juvet). *Par ma foi.* Quid ēst tĭbi īstă mŭlĭĕr? Ūxŏr. Sĭmĭlĭs mēdĭŭ' fīdĭŭs! *Poet.* (apud *Cic. de Orat.* 2, 67. Vid. *Diom.* p. 399, et *Fest.* v. *Medius.* Alii uno verbo scribunt *mediusfidius*).

Mēdīx. *Voy.* Meddix

Mĕdōn, ōntĭs, *m.* (Μέδων). 1. *Un des centaures.* (*Ov. Met.* XII, 303.) || 2. *Un des prétendants de Pénélope.* Āntĭnŏūm, Pŏlȳbūmquĕ Mĕdōntăquĕ lēgī. *Aul. Sab.* (1, 47). || 3. *Nom de guerrier.* Glaūcŭmquĕ, Mĕdōntăquĕ, Thērsĭlŏchŭmquĕ. *V.*

Mĕdōrēs, ĭs, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 211.)

Mĕdŭānă, æ, *m. ou f.* (?) *La Mayenne, rivière de Gaule.* Īn rīpīs, Mĕdŭānă, tŭīs mārcērĕ pĕrōsŭs. *L.*

Mĕdŭlī, ōrŭm, *m. pl. Peuplade d'Aquitaine, auj. le Médoc.* Quām tămĕn ēxērcēs Mĕdŭlōrum īn līttŏrĕ vītăm? *Aus.* (*Epist.* 4, 16. *Ib.* 2).

Mĕdūllæ, ārŭm, *f. pl. Moelle.* Ōssă vĭdēs rēgūm văcŭīs ēxsūctă mĕdūllīs. *J.* (7, 90). Cūmque ālbīs ōssă mĕdūllīs. *O.* || *Le fond d'une ch.* Ūstīsquĕ dĭū călĕfāctă mĕdūllīs Æstŭăt (tellus). *Sil.* || *Au fig. Le fond du cœur.* Ēst mōllīs flāmmă mĕdūllās. *V.* Cērtĭŭs āccĭpĭēt dāmnūm prŏpĭŭsquĕ mĕdūllīs. *H.* Hæc mĭhĭ sēmpĕr ĕrūnt īmīs īnfīxă mĕdūllīs. *O.* SYN. Præcōrdĭă, cŏr, pēctŭs. || ✝ *Au sing.* Cuī mĭsĕrō mĕdūllăm vēntrīs pērcēpĭt fămēs. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 17).

✝ Mĕdūllātŭs, ă, ŭm. *Rempli de moelle, de graisse.* Ātquĕ mĕdūllātīs pĕnĕtrālĭbŭs ēdĕrĕ nērvōs. *P. Nol.* (35, 317). Āddĕ mĕdūllăta īn tēmplīs hŏlŏcaūstă, săcērdōs. *Fort.* (III, 6, 53).

Mĕdūllīnă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 6, 322.)

Mĕdūllīnŭs, ă, ŭm. *Du pays des Médulles* (Medulli), *auj. Savoyards.* Pāndĕ : Mĕdūllīnī tē fĕrĕt aūră nŏtī. *Aus.* (*Epist.* 5, 28).

Mĕdūllĭtŭs, *adv. Jusqu'à la moelle; jusqu'au fond du cœur.* Ōstēndīt sēsē jām mĭhī mĕdūllĭtŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 85. *Id. Most.* I, 3, 86). Cōrdă bĭbūnt hŏmĭnūm, sērĭt īllĕ mĕdūllĭtŭs ōmnēs Nēquĭtĭās. *Prud.* (*Ham.* 391. Adde *Enn.* apud *Non.* 1, 140).

Mĕdūllŭlă, æ, *f., dimin. de* Medulla. *Foie.* Vēl ānsĕrīs mĕdūllŭlă. *Cat.* (25, 2).

Mĕdŭlŭs, ī. *Voy.* Meduli.

Mēdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Medi.

Mĕdūsă, æ, *f.* (Μέδουσα). *Méduse, fille de Phorcus. l'une des Gorgones. Minerve changea ses cheveux en serpents, et lui donna le pouvoir de métamorphoser en pierre ceux qui la regarderaient. Persée lui coupa la tête, et la donna à Pallas, qui la plaça sur son égide. De son sang naquit le cheval Pégase.* Squālēbānt lātē Phōrcȳnĭdŏs ārvă Mĕdūsæ. *L.* Īn sĭlĭcem ēx īpsīs vīsā cōnvērsă Mĕdūsā. *O.* SYN. Phōrcȳs, Phōrcȳnĭs, Gōrgōn *ou* Gōrgŏ. EP. Āngŭĭcŏmă, săxĭfĭcă, sævă, hōrrēndă, hōrrĭbĭlĭs. PHR. Phōrcī nātă. Mĕdū-

sævum monstrum. (Cf. *Ov. Met.* IV, 770 sq.; *Luc.* IX, 624 sq.) || *Tête de Méduse sur l'égide de Pallas.* PPH. Săxĭfĭcæ ōră Mĕdūsæ. Săxĭfĭcī Mĕdūsæ vūltūs. Gŏrgŏnĕūm căpŭt. VERS. Ānguĭcŏmām mōnstri ēffĭgĭēm, sævīssĭmă vīsū Ōră, mŏvĕt. *St.* Ægĭdă tūm prīmūm vīrgō spīrāmquĕ Mĕdūsæ Tĕrcēntūm sævīs squālēntēm sūstŭlĭt hȳdrīs. *V. Fl.* Pĕctŏrĕ săxĭfĭcām dīcūnt hōrrērĕ Mĕdūsăm. *Capel.* *Voy.* Gorgones.

Mĕdūsæŭs, ă, ŭm (Μεδουσαῖος). *De Méduse.* Tērnă Mĕdūsæī vīncīrēm gūttŭră mōnstrī. *O.* Īpsă Mĕdūsææ quēm tĭmĕt īră dĕæ. *M.* (VII, 1). SYN. Gŏrgŏnĕŭs.

Mĕgădōrŭs, ī, *m.* (*de* μέγας *et* δῶρον). *Nom d'homme.* (*Plaut. Aul.* II, 6, 4.)

Mĕgæră, æ, *f.* (Μέγαιρα). *Mégère, une des Furies.* Quās ēt Tārtărĕām nōx īntēmpēstă Mĕgærām. *V.* Īmprŏbă mōx sūrgĭt trīstī dē sēdĕ Mĕgæră. *Cl.*

Mĕgălēnsĭs, ĕ. *Qui concerne les fêtes dites* Megalesia. Cōnstātūră fŭĭt Mĕgălēnsĭs pūrpŭră cēntūm Mīllĭbŭs. *M.* (X, 41). || Mĕgălēnsēs lūdī, *ou absolt. Comme le suiv.* Cūrrūm Quēm trăhĕrēt cōndūctă mănūs Mĕgălēnsĭbŭs āctīs. (*Anthol.* I, p. 33.)

Mĕgălēsĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Μεγαλήσια). *Fêtes en l'honneur de Cybèle, instituées par Junius Brutus.* Ātque ā plēbēĭīs lōngē Mĕgălēsĭă, trīstēs. *J.* (6, 69). Īnstĭtĕrām quārē prīmī Mĕgălēsĭă lūdī. *O.* (*Fast.* IV, 357 sq.). Īlĭăcæ mātrīs Mĕgălēsĭă. *Prud.* (*Sym.* I, 629. PPH. Mĕgălēnsēs lūdī.

Mĕgălēsĭăcŭs, ă, ŭm. *Des fêtes dites* Megalesia. Īntĕrĕā Mĕgălēsĭăcæ spēctăcŭlă māppæ. *J.* (11, 191). SYN. Mĕgălēnsĭs. || — Mātĕr. *Cybèle.* Ēt Mĕgălēsĭăcæ Mātrĭs ŏpērtă lŏquăr. *Aus.* (*Eclog. de Fer. Rom.* 2).

Mĕgălēsĭŭs, ă, ŭm. *Des fêtes* Megalesia; *de Cybèle.* Dīscūrsūs jŭvĕnūm, Mĕgălēsĭŭs hīnc spădŏ dīrīs Īncēnsūs fŭrĭīs. *Prud.* (*Sym.* II, 862).

Mĕgălĭă *ou* Mĕgărĭă, æ, *f. Ile près de Naples.* Quæquĕ fĕrĭt cūrvōs ēxsērtă Mĕgălĭă flūctūs. *St.*

Mĕgălŏbūlŭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Bac.* II, 3, 74.)

1\. Mĕgără *ou* Mĕgără, æ, *et* Mĕgărē, ēs, *f.* (Μεγάρα). *Femme d'Hercule.* Mĕgără pārvūm cŏmĭtātă grĕgĕm. *Sen.* (*H. F.* 203. Et *Mart.* X, 46, 6, Megaram). Hīc īpsĕ Mĕgărēn nēmpĕ cōnfīxām sŭīs Strāvĭt săgĭttīs. *Id.* (*H. OEt.* 903). || *Mégare, ville de Sicile.* Cŏssȳrăquĕ pārvă, Nēc mājŏr Mĕgără. *Sil.* (XIV, 273). *Voy. le suiv.*

2\. Mĕgără, ōrŭm, *n. pl.* (τὰ Μέγαρα). *Mégare, ville près de l'Isthme de Corinthe.* Ān vĕnĭāt Mĕgărīs, nŏxĭŭs ōmnĭs ĕrĭt. *O.* Jām Mĕgărīs vĕnĭānt gĕnĭtālĭă sēmĭnă būlbī. *Col.* (X, 106). || † Mĕgărĭbŭs, *dat. pl.* Sĭquĭdem hīc lēnō nōndūm sēx mēnsēs Mĕgărĭbŭs Hūc ēst quūm cōmmĭgrāvĭt. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 57).|| *Ville de Sicile. Voy.* Megara (*f.*), Megareus, Megarus.|| *Bourg près de Carthage.* (*Pl. Pœn. prol.* 86.)

Mĕgăreŭs, ĕī *ou* ĕŏs, *m.* (Μεγαρεύς). *Mégarée, petit fils de Neptune.* Nāmquĕ mĭhī gĕnĭtŏr Mĕgăreūs Ōnchēstĭŭs. *O.*

Mĕgărēŭs *et* Mĕgărēĭŭs, ă, ŭm (Μεγαρεῖος *et* Μεγαρήϊος). 1. *Fils de Megarée* (*Hippomène*). Mĕgărēĭŭs hērōs. *O. Voy. le précéd.* || 2. *De Mégare, dans l'Attique.* Māgnō Mĕgărēĭă præcēps Ārvă răpĭt pāssū. *St.* SYN. Mĕgărēnsĭs. || 3. *De Mégare, en Sicile.* Līquĕrăt Ōrtȳgĭēn, Mĕgărēăquĕ, Pāntăgĭēnquĕ. *O.* (*Fast.* IV, 471. *Megarea*, accus. pl. n.). *Voy.* Megarus.

Mĕgărōnĭdēs, æ, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Trin.* I, 2, 147.)

Mĕgărsŭs. *Voy.* Magarsus.

Mĕgărŭs, ă, ŭm. *De Mégare* (*en Sicile*). Mĕgărōsquĕ sĭnūs, Thăpsūmquĕ jăcēntĕm. *V.*

Mĕgēllă *ou* Mĕgīllă, æ, *f. Nom de femme.* Dīcăt Ŏpūntĭæ Frātĕr Mĕgīllæ. *H.*

Mehĕrcŭlĕ *ou* Me hĕrcŭlĕ, *et* Mehĕrcŭlēs. *Par Hercule.* Sīc prŏsĕcūtŭs : plūs nōn hăbĕō, mehĕrcŭlĕ. *Ph.* Āt, mehĕrcŭlēs, nārrābĭt quŏd quĭs vŏlŭĕrĭt *Id.* (Adde *Ter. Eun.* III, 1, 26). *Voy.* Hercle.

Mĕī, *gén. de* Ego, *et différents cas de* Meus.

Mēĭă, æ, *f. Nom de femme.* Mēĭă fŭĭt fēlīx, sēptēm cīrcūmdătă nātīs. (*Anthol.* II, p. 231.)

Mēĭō *ou* Mējō, ĭs, mīnxī (*de l'ancien v.* Mingo), mīnctŭm *ou* mīctŭm, mēĭĕrĕ, *n. Uriner.* Dītĭŏr, aūt fōrmæ mĕlĭōrĭs mēĭăt ĕōdĕm. *H.* Mīnxĕrĭt īn pătrĭōs cĭnĕrēs. *Id.* (Et *Sat.* I, 8, 38, mictum). Cūjŭs ăd ēffĭgĭēm nōn tāntūm mēĭĕrĕ fās ēst. *J.* (1, 131). Pŭĕrī, săcĕr ēst lŏcŭs, ēxtrā Mēĭĭtĕ. *Pers.* (1, 113). Mīnxīstī cūrrēntĕ sēmĕl, Paūlīnĕ, cărīnā : Mēĭĕrĕ vīs ĭtĕrūm? *M.* (III, 78. Quod usum verbi satis ostendit *Charis* 218 et 233 : « *Meio, minxi.* » Obsoletum *Mingo* ex nullo bono auctore afferunt. *Prisc.* 875 : « Sed *Mingo* quoque dicitur, ex quo præteritum in usu, *minxi.* ») SYN. Cōmmēĭō. PPH. Vēsīcām ēxŏnĕrō. || *Au fig. Fuir* (*en parl. d'un vase*) Mătēllă cūrtō rūptă lătĕrĕ mēĭēbăt. *M.* (XII, 32). SYN. Ēffluō.

Mĕl, mĕllĭs, *n.* (μέλι). *Miel.* Quĭs mĕl Ărīstæō, quĭs Băcchō vīnă Fălērnă ? *O.* Dūlcĭŏr īllō Mĕllĕ quŏd īn cērīs Āttĭcă pōnĭt ăpĭs. *Id.* Ēt mĕllă tĕnācĭă fīngūnt. *V.* SYN. Făvŭs, *par ext.* ālveārĭă. EP. Hȳblæūm, Sĭcŭlūm, Hȳmēttĭūm, Cēcrŏpĭūm, Āttĭcūm ; flāvŭm, flāvēns, aūrĕūm ; ŏdōrātūm, frāgrāns, rĕdŏlēns, nēctărĕūm, dūlcĕ, suāvĕ, grātūm, pūrūm, lĭquēns, lĭquĭdūm, tĕnāx, pīnguĕ. PPH. Mĕllĭs dōnă, præmĭă, mūnĕră, mūnŭs, ŏpŭs, lĭquŏr, săpŏr, săpōrēs. Nēctăr ăpūm. Nēctăr Hȳblæūm. Dūlcĭs ăpūm lăbŏr. PHR. Mĕl *ou* mĕllă cōnfĭcĭō, fīngō, pōnō, fĕrō, stīpō, cōgō. VERS. Ālĭæ pūrīssĭmă mĕllă Stīpānt, ēt dūlcī dīstēndūnt nēctărĕ cēllās. *V.* Cōntīnguūnt mĕllĭs dūlcī flāvōquĕ lĭquōrĕ. *Lr.* Hȳblæūm rĕfŭgĭt sătŭr lĭquōrĕm. *Petr.* Mĕllă rĕcēns mĭhĭ Cēcrŏpĭă Nēctărĕ sūdăt ŏlēntĕ făvŭs. *Prud.* Quŏdquĕ cĭbō ēt pōtū plăcĭtūm, lăbŏr ăcĕr ăpūm, mĕl. *Aus.* || *Au fig. Chose douce, en particul. Paroles, langage, style.* Īnclȳtă Nēstŏrĕī cēdĭt tĭbĭ grātĭă mĕllĭs. (*Ad Pis.* 64.) Mānārĕ pŏētĭcă mĕllă. *H.* Cōncēptum īn lūcēm vŏmŭīstī nēctărĕūm mĕl. *Licent.* (*ad Augustin.* 148). || *Terme affectueux.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 151.)

Mĕlă, *m. Voy.* Mella.

Mĕlænæ, ārŭm, *f.* (μέλαιναι). *Autre nom de l'île de Corcyre.* Vĭrĭdēsquĕ Mĕlænæ. *St.*

Mĕlænĭs, ĭdĭs, *f.* (μελαινίς). *Nom de femme.* Dăt ĕām pŭēllām mĕrĕtrĭcī Mĕlænĭdī. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 23). Mārsī fūscă Mĕlænĭs ĕrăt. *M.* (VII, 28).

Mĕlāmpūs, ŏdĭs ; *voc.* ū, *m.* (Μελάμπους) *Mélampe, célèbre médecin, fils d'Amythaon.* Phīllȳrĭdēs Chīrōn, Ămȳthāŏnĭŭsquĕ Mĕlāmpūs. *V.* Tē pŭdŏr ēt cūræ rĕtĭnēnt pĕr rūră, Mĕlāmpū. *St.* Īnsīgnēm fāmā dŏctōquĕ Mĕlāmpŏdĕ crētūm. *Id.*|| *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 206.)

Mĕlānă *ou* Mĕlānĭă, æ, *f. Sainte Mélanie.* Hōc Mĕlānæ sānctæ dēlātūm mūnĕrĕ Nōlăm. *P Nol.* (37, 136).

Mĕlānchætēs, æ, *m.* (μελαγχαι...). *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 232.)

Mĕlānchlænī, ōrŭm, *m. pl. Peuple sauvage de Scythie.* Dīră Mĕlānchlænī gēns cīrcūmfūsă văgātŭr. *Avien.* (*D. Terr.* 445. Et *Prisc. Peri.* 300).

Mĕlāndrȳŭm, ĭī, *n.* (μελάνδρυον) *Morceau de thon mariné.* Tēquĕ jŭvānt gērrēs, ēt pēllĕ mĕlāndrȳă cānā. *M.* (III, 77).

Mĕlāneŭs, ĕī *ou* ĕŏs, *m.* (Μελανεύς). *Nom d'un centaure.* (*Ov. Met.* XII, 306.) || *Nom de chien.* (*Ov Met.* III, 223.)

Mĕlānĭă. *Voy.* Melana.

Mĕlānĭōn. *Au lieu de* Milanion.

Mĕlānīppă, æ, *et* Mĕlānīppē, ēs, *f.* (Μελανίππη). *Fille d'Éole, aimée de Neptune* Āntĭgŏnæ, seū pēr-

sŏnām Mĕlănīppēs. *J.* (8, 229. Alii leg. *Menalippes.* De *Melanippa* seu *Menalippa* cf. *Cic. Off.* 1, 30).

Mĕlănīppŭs, ī, *m.* (Μελάνιππος). *Guerrier tué par Tydée dans une chasse.* Nōn pŏtĕst hīc, Mĕlănīppĕ, sĭnĕ tŭā ŏpĕrā ēxānclārī lăbŏs. *Pacuv.* (ap. *Non.* 4, 255. Alii, *Menalippe*). *Voy.* Menalippus.

Mĕlănīrā, æ, *f.* (Μελάνειρα). *Nom de femme.* Mātĕr Mĕlănīrā vŏcātŭr. *O.*

Mĕlănĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Flōs gĕmĭnūs, Mĕlănī gĕrmĕn, ĕt Eūnŏmĭă. *P. Nol.* (28, 233. Genit. pro *Melanii*).

Mĕlānthēŭs, ă, ŭm. *De Mélanthe.* Ūtquĕ Mĕlānthēā tĕnĕbrīs ā cædĕ lătēntēm. (*Ibis*, 625.)

Mĕlānthĭōn, ōnĭs, *m.* *Nom d'homme.* Călvō Plōtĭă cūm Mĕlānthĭōnĕ. *M.* (X, 67).

Mĕlānthĭŭm *et* Mĕlānthĭŭm, ī, *n.* (μελάνθιον). *Nielle, herbe.* Grăcĭlīquĕ mĕlānthĭă grātă cŭmīnō. *Col.* (X, 245). Sūmĭtŭr ābrŏtŏnūm, nēc nōn ĕt vīlĕ mĕlānthĭŭm. *Ser. Sam.* (vs. 574).

Mĕlānthĭŭs, ĭī, *m.* (Μελάνθιος). *Gardien des troupeaux d'Ulysse.* Īrŭs ĕgēns, pĕcŏrīsquĕ Mĕlānthĭŭs āctŏr ĕdēndī. *O.*

Mĕlānthō, ūs, *f.* (Μελανθώ). *Une fille de Protée.* Sēnsĭt dēlphīnă Mĕlānthō. *O.*

Mĕlānthŭs, ī, *m.* (Μέλανθος). *Rivière de Sarmatie.* Ēt tăcĭtē pĕrăgēns lēnĕ Mĕlānthŭs ĭtĕr. *O.* (*Pont.* IV, 10, 54). || 2. *Matelot changé en dauphin par Bacchus.* (*Ov. Met.* III, 617.) || 3. *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 203.)

Mĕlănūrŭs, ī, *m.* (μελάνουρος). *Sorte de poisson.* Quīn laūde īnsīgnīs caūdæ mĕlănūrŭs, ĕt ārdēns (*Ov. Hal.* 113. Et *Enn.* apud *Apul. Apol.* t. II, p. 44 Bip.)

? Mĕlănŭs. *Voy.* Melanius.

Mĕlās, æ *et* ănĭs, *m.* (Μέλας). *Mélas, rivière de Sicile.* Săcrōrūmquĕ Mĕlān pāscŭă lætă bŏūm. *O.* || *Autre de Béotie.* Pāllădĭūsquĕ Mĕlās, Hĕcătæăquĕ gūrgĭtĕ nūtrĭt. *St.* || *Autre de Thessalie ou de Thrace.* Ēxcĭpĭt Āsōpōs cūrsūs, Phœnīxquĕ, Mĕlāsquĕ. *L.* (VI, 374). *D'où*, Mĕlās sĭnŭs. *Golfe de Thrace.* Ēt sĭnŭs īndĕ Mĕlās Hēllēs prōrūmpĭt ĭn æquŏr. *Prisc.* (*Peri.* 554. || 2. *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* V, 462.)

Mēlchĭsĕdĕch, *m. indécl. Melchisédech, roi de Salem, vint à la rencontre d'Abraham.* Mēlchĭsĕdĕch quā stĭrpĕ, queīs mājŏrĭbŭs. *Prud.* (*Psych. præf.* 43). Ōrdĭnĕ Mēlchĭsĕdĕch, cuī dāntŭr mūnĕră sēmpĕr. *Sedul.* (IV, 207).

† Mĕlcŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Mel. *Terme affectueux.* (*Pl. Cas.* IV, 4, 14 Cf. *Prisc.* p. 610.)

Mēlē, *n. pl. Voy.* Melos.

Mĕlĕăgĕr, *et* Mĕlĕāgrŭs *ou* Mĕlĕăgrŏs, ī, *m.* (Μελέαγρος). *Méléagre, fils d'OEnée, roi d'Étolie, et d'Althée. Les Parques avaient attaché sa vie à un tison que sa mère reçut d'elles le jour de sa naissance. Sa victoire sur le sanglier de Calydon, et l'amour d'Atalante, lui ayant attiré la haine de ses deux oncles maternels, Plexippe et Toxis, il se vengea en les tuant l'un et l'autre. Althée, furieuse, jeta au feu le tison fatal, et causa la mort de son fils.* Īnscĭŭs ātque ābsēns flāmmā Mĕlĕāgrŭs āb īllā. *O.* Tūm strātum Īxīŏnă līnquēns, Tē Mĕlĕāgrĕ, sŭbĭt. *St.* SYN. Œnīdēs, Thēstĭădēs. VERS. Frātrēs, Mĕlĕāgrĕ, mātrĭs, Īmpĭŭs māctās; mŏrĕrīsquĕ dēxtrā Mātrĭs īrātæ. *Sen.* (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 270 sq.)

Mĕlĕāgrēŭs, *et* Mĕlĕāgrĭŭs, ă, ŭm (Μελεάγρειος *et* Μελεάγριος). *De Méléagre.* Ēt Mĕlĕāgrēām măcŭlātūs sānguĭnĕ Nēssī (Calydona). *L.* Quēm Mĕlĕāgrēī vĕrĕāntŭr ădīrĕ lăcērtī. *Rutil.* (1, 626). Flētăquĕ cŏgnātīs ăvĭbūs Mĕlĕāgrĭă Pleūrōn. *St.*

Mĕlĕāgrĭdēs, ŭm, *f. pl* (Μελεαγρίδες). *Les sœurs de Méléagre, changées en pintades après la mort de leur frère.* (Cf. *Ovid. Metam.* VIII, 532 sq.; *St. Th.* IV, 103.)

Mĕlĕāgrĭŭs. *Voy.* Meleagreus.

1. Mĕlēs, ētĭs, *m.* (Μέλης). *Rivière d'Ionie, qui se jette dans le golfe de Smyrne.* Smȳrnă tĭbī gēntīlĕ sŏlūm, pōtūsquĕ vĕrēndō Fōntĕ Mĕlēs, Hērmīquĕ vădūm. *St* Grāiō nōbĭlĭŏr Mĕlētĕ Bætĭs. *Id.*

2. Mĕlēs, ĭs, *f.* *Martre ou Blaireau, quadrupède.* Vēnātōr căptā mēlĕ sŭpērbŭs ădēst. *M.* (X, 37. Aliter minus bene, *marte*). Nēc spērnēndŭs ădēps, dĕdĕrĭt quēm bēstĭă mēlēs. *Ser. Sam.* (vs. 896. Alii leg. *melis*). Ōvōrūm cĭnĭs, aūt cŏchlĕārum, aūt dēnĭquĕ mēlĭs. *Id.* (vs. 380). Sūnt quī lūcĭfŭgæ crīstās īndūcĕrĕ mēlĭs Jūssērĕ. *Grat.* (*Cyn.* 402. *Ib.* 340).

Mĕlētēŭs, ă, ŭm. *Du fleuve Mélès; d'Homère.* Pōssĕ Mĕlētēās nēc māllem ēmīttĕrĕ chārtās. *Tib.* (IV, 1, 201. *Heyn.* dat *Melesigenas*).

Mĕlĭă. *Voy.* Melie.

Mĕlĭbœă, æ, *f.* (Μελίβοια). *Mélibée, ville de Thessalie, patrie de Philoctète, célèbre par ses teintures en pourpre.* Hērcŭlēīs fōrtīs Mĕlĭbœă săgīttīs. *L.* Quēsta ēst Ægĭălē, quēsta ēst Mĕlĭbœă rĕlīnquī. *St.*

Mĕlĭbœŭs, ă, ŭm. *De Mélibée.* Pūrpŭră mæāndrō dŭplĭcī Mĕlĭbœă cŭcūrrĭt. *V.* Mĕlĭbœăquĕ fūlgēns Pūrpŭră. *Lr.* (II, 499). Quās (blattas) ăhēnō Mĕlĭbœă fūcăt ūndă. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 44).|| *Subst. m. Nom de berger.* Ō Mĕlĭbœĕ, dēŭs nōbīs hæc ōtĭă fēcĭt. *V*

Mĕlĭcērtă, æ, *m.* (Μελικέρτης). *Mélicerte, dieu marin, le même que Palémon.* Tēquĕ fĕrēns pārvūm nūdīs, Mĕlĭcērtă, lăcērtīs. *O.* Ēt Īnōō Mĕlĭcērtæ. *V.* (Adde *Pers.* 5, 103). SYN. Pălæmōn.

† Mĕlĭchrūs, *m. f.* (μελίχρους). *Qui est couleur de miel.* (*Lucr.* IV, 1156. Seu græce scribendum).

† Mĕlĭcŭs, ă, ŭm (μελικός). *De chant.* Ōrgănĭcī mĕlĭcōs pĕpĕrērĕ sŏnōrēs. *Lr.* (V, 336). Ēt mĕlĭcōs lȳrĭcōsquĕ mŏdōs præfāndō nŏvābĭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 54).

Mĕlĭē, ēs, *f.* (Μελία). *Fille de l'Océan, aimée du fleuve Inachus.* Īnăchŭs īn Mĕlĭē Bīthȳnĭdĕ pāllĭdŭs īssĕ Dīcĭtŭr. *O.* (Adde *V. Fl.* IV, 119).

Mĕlĭlōtŏs, ī, *f.* (μελίλωτος). *Mélilot, plante.* Pārs thȳmă, pārs căsĭām, pārs mĕlĭlōtōn ămānt. *O.*

Mĕlĭmēlă, ōrŭm, *n. pl.* (μελίμηλον). *Pomme douce.* Pōst hōc mē dŏcŭīt mĕlĭmēlă rŭbērĕ. *H.* Īnfāntī mĕlĭmēlă dătō. *M.* (VII, 25).

† Mēlīnă, æ, *f.* (μῆλον). *Valise de cuir.* Nĭsĭ si īn vīdŭlō, Aūt īn mēlīna āttŭlīstī. *Pl.* (*Ep.* I, 1, 20). || ? Mĕlīnă. *Voy.* Mellina.

Mēlīnūm, ī, *n.* *Sorte de blanc pour se farder, ainsi nommé de l'île Mélo* (Μῆλος), *une des Sporades, d'où on le tirait.* Nĕquĕ cērūssām, nĕquĕ mēlīnŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 107. De quo diserte *Isid.* 19, 17).

? Mēlīnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Mellinus.

Mĕlĭŏr, ŭs; *gén.* ōrĭs, *compar. de* Bonus. *Meilleur.* Ōblītōs fāmæ mĕlĭōrĭs ămāntēs. *V.* Mĕlĭōrĭbŭs ūtĕrĕ fātīs. Quī jăcŭlo īncēdīt mĕlĭŏr. Jām mĕlĭŏr (Juno). *Id.* SYN. Præstāntĭŏr, pŏtĭŏr; clĕmēntĭŏr, mītĭŏr. *Voy.* Bonus. || *Plus brave.* Mĕlĭōrĭbŭs, Ārdĕă, rēstās. *O.* || *m. Nom d'homme.* Ēn rŏgăt ād cœnām Mĕlĭŏr tē, Clāssĭcĕ. *M.* (II, 69).

Mēlĭs, ĭs, *f.* *Voy.* Meles 2.

Mĕlīsphȳllŭm, ī, *n.* (μελίφυλλον *et* μελισσόφυλλον). *Mélisse, herbe.* Trītă mĕlīsphȳlla, ĕt cērīnthæ īgnōbĭlĕ grāmĕn. *V.* (Cf. *Plin.* 20, 45).

Mĕlīssă, æ, *f.* (Μέλισσα). *Nom de femme.* Ēt nōmēn dūlce ēst, dē făctīs dīctă Mĕlīssă. *Ennod.* (*Epigr.* 117, 11. Male vulgo, *Melissa dicor*).

Mĕlīssŭs, ī, *m.* (Μέλισσος). *Mélissus, poëte comique de Rome.* Ēt tŭă cūm sŏccō mūsă, Mĕlīssĕ, lĕvīs. *O.*

1. Mĕlĭtă, æ, *et* Mĕlĭtē, ēs, *f.* (Μελίτη). *Nom d'une Néréide.* Lævă tĕnēnt Thĕtĭs ĕt Mĕlĭtē, Pănŏpēăquĕ vīrgŏ. *V.* || 2. *Malte, île au sud de la Sicile.* Fērtĭlĭs

ēst Mĕlĭtē stĕrĭlī vīcīnă Cōsȳræ. *O.* Tēlāquĕ sŭpērbă Lānĭgĕră Mĕlĭtē. *Sil.* || ┼ Mĕlĭtē. *La même.* Sīcānĭō lătĕrī rēmīs vīcīnă Mĕlĭtē. *Arat.* (II, 1136).

Mĕlĭtēnsĭs, ē, *et* Mĕlĭtēsĭŭs, ă, ŭm. *De Malte.* Ēt vīvŭm lăpĭdem, ēt cīrcā Mĕlĭtēnsĭă nēctŭnt Cūrālĭă. *Grat.* (*Cyn.* 404. Alii leg. *Melitesia*). || *n. pl. Étoffe de Malte.* Īntērdum īn pāllam āc Mĕlĭtēnsĭă Cēāquĕ vērtŭnt. *Lr.* (IV, 1128. Alii leg. aliter).

Mĕlĭŭs, *n. de* Melior. || *n. pris adv. Mieux.* Ōrābūnt caūsās mĕlĭŭs. *V.* Cœpīstī mĕlĭŭs quām dēsĭnĭs. *O.* Plānĭŭs āc mĕlĭŭs Chrȳsĭppo ēt Crāntŏrĕ dīcĭt. *H.* SYN. Āptĭŭs, rēctĭŭs, dōctĭŭs, etc. *Voy.* Bene. || *Plus heureusement.* Ōmnēs sĭbĭ māllĕ mĕlĭŭs ēssĕ, quam āltĕrī. *Ter.* (*And.* II, 5, 16). Dī mĕlĭŭs! *O.* || *Plus.* Ēt sōlēs mĕlĭŭs nĭtēnt. *H.* Nōn mĕlĭŭs vălĕō. *O.* SYN. Māgĭs. || *Plutôt.* Pērdĕrĕ quōd mĕlĭŭs pōssĭs. *O.* SYN. Pŏtĭŭs.

┼ Mĕlĭūscŭlē, *adv. Un peu mieux ou plus.* Ātque ĭbī mĕlĭūscŭlē, quām sāt fŭĕrĭt, bĭbĕrĭs Quĭd ēst? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 51).

Mĕlĭūscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu meilleur.* Āttămēn mĕlĭūscŭlum ēst mŏnērĕ. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 3. Adde *Ter. Hec.* III, 2, 19).

Mēllă *ou* Mēlă, æ, *m. Rivière de la Gaule Cisalpine.* Flāvūs quām mōllī pērcūrrĭt flūmĭnĕ Mēllă. *Cat.* (67, 33). Cūrvă lĕgūnt prŏpĕ flūmĭnă Mēllæ. *V.*

Mēllĕŭs, ă, ŭm. *De miel.* Nēc lībă crūstī mēllĕī. *Aus.* (*Ephem. Parecb.* 12). || *Au fig. Doux.* Mēllĕă tūnc rŏsĕīs hærēscānt bāsĭă lābrīs. (*Anthol.* II, p. 636.) Līnguăquĕ dīvērsūm fūndēbāt mēllĕă mūrmŭr. (*Ib.* 610.) SYN. Mēllītŭs, dŭlcĭs.

┼ Mēllī, *ancien abl. de* Mel. (*Pl. Truc.* II, 4, 20.)

Mēllĭcŭlŭm, *n. Au lieu de* Melculum.

Mēllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit le miel.* Mēllĭfĕrārum ăpĭūm sĭnĕ mēmbrīs cōrpŏră nāscī. *O.* Mēllĭfĕr ēlēctīs ēxērcĭtŭs ōbstrēpĭt hērbīs. *Cl.*

┼ Mēllĭfĭcō, ās, ārĕ, *n. Faire du miel.* Sīc vōs nōn vōbīs mēllĭfĭcātĭs, ăpēs. (*Virgilio* attributum a *Donat. Vit. Virg.*)

Mēllĭflŭēns, tĭs, *et* Mēllĭflŭŭs, ă, ŭm. *D'où découle du miel, et au fig.* Mēllĭflŭēntēm Nēstŏră. *Aus.* (*Epist.* 16, 14). Hīc mēllĭflŭīs Pāllēnă sŭb āntrīs. *Avien.* (*D. Terr.* 468). Mēllĭflŭī cănĭt ōrĭs Hŏmērŭs. *Boet.* (5, 2).

Mēllīllă, æ, *f. dimin. du suivant.* Mĕă vītă, mĕă mēllīllă, mĕă fēstīvĭtās. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 47).

? Mēllīnă *ou* Mēllĭnĭă, æ, *f. Breuvage où il entre du miel, et au fig.* Quum īstūc jām vŏlŭpe ēst, tum hōc nĭmĭō māgnæ mēllĭnĭæ mĭhĭ. *Pl.* (*Truc.* IV, 1, 6). Mūrrhĭnām, pāssūm, dēfrŭtūm, mēllīnām, mēl cuiusmŏdī. *Id.* (*Ps.* II, 4, 51. Alii leg. *melinam.* Bothe scripsit *melliniam*, ut est in versu præced.).

? Mēllīnŭs, ă, ŭm. *De couleur de miel.* Cērīnum aūt mēllīnŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 49. Alii, *melinum*).

Mēllītŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Mellitus. || *Au fig. Délicieux, charmant.* Cōrpŭscŭlūm mēllītŭlŭm? *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 19).

Mēllītŭs, ă, ŭm. *Mélangé de miel.* Pāne ĕgĕō jām mēllītīs pŏtĭōrĕ plăcēntīs. *H.* SYN. Mēllĕŭs. || *Au fig. Doux comme le miel.* Nām mēllītŭs ĕrāt, sŭāmquĕ nŏrăt. *Cat.* (3, 5, de passere). Dūm lūdīs, mēllītĕ Jŭvēntī. *Id.* (97, 1). Ōtĭă sūnt, mēllītĕ nĕpōs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 2). SYN. Dŭlcĭs, suāvĭs. || *Emmiellé.* Tūm săpŏr īllĕcĕbrām mēllītīs faūcĭbŭs īndēns. *Cypr.* (*Gen.* 85).

Mĕlō, ōnĭs, *m. Nom latin du Nil.* Mĕlōnĭs ālbām fīlĭăm. *Aus.* (*Epist.* 4, 75. Vid. *Serv.* ad *G.* IV, 291, et *Fest.*)

┼ Mĕlōdŭs, ă, ŭm (μελῳδός). *Qui chante mélodieusement, mélodieux; poëte lyrique.* Līquĭt cănēntēs quī mĕlōdās vīrgĭnēs. *Aus.* (*Prof.* 15, 8). Prŏcŭlŭs, mĕlōdīs īnsŏnārĕ pūlsĭbŭs. *Sid* (*Epist.* IX, 15, 43). Dūlcĕ cārmĕn ēt mĕlōdŭm. *Prud.* (*Cath.* 9, 2). Ōptĭmŭs pēs ēt mĕlōdīs, ēt pĕdēstrī glōrĭæ. *T. Maur.* (*Ped.* 81).

Mĕlŏs, *acc.* ŏs, *n.* (μέλος). *Chant; poésie lyrique.* Rēgīnă lōngūm, Cāllĭŏpē, mĕlŏs. *H.* Sĭmōnĭdēs, quī scrīpsĭt ēgrĕgĭūm mĕlŏs. *Ph. Voy.* Cantus. || ┼ *Au plur.* Mĕlĕă, *et ordint. contract.* Mĕlē. Cŭī brĕvĭă mĕlĕă mŏdĭfĭcă rĕcĭnō. *Aus.* (*Parent.* 27, 2. Male vulgo *mela*, versu claudicante). Ēt cȳcnēă mĕlē, Phœbēăquĕ dædălă chōrdīs. *Lr.* (II, 504. *Ib.* 412). Dōctă sŏnārĕ mĕlē. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 46).

Mēlpŏmĕnē, ēs, *f.* (Μελπομένη). *Melpomène, Muse de la Tragédie.* Cāntūs, Mēlpŏmĕnē, cuī lĭquĭdām pătĕr (vocem dedit). *H.* Mēlpŏmĕnē trăgĭcō prōclāmăt mœstă bŏātū. *Aus.* (*Idyl.* 20, 2).

┼ Mĕlŭm, ī, *n.*, *et* Mĕlŭs, ī, *m. Comme* Melos. Sīlvānī mĕlō Cōnsĭmĭlem ăd aūrēs cāntum ĕt aūdītūm rĕfērt. *Att.* (ap. *Cic. N. D.* 2, 35). Jūcūndum īnaūdīvī mĕlŭm. *Nov.* (ap. *Non.* 2, 442). Ācrĭcrĕpāntēs mĕlŏs. *Att.* (apud *eumd.* 3, 136. *Pacuv.* ibid.). Hōc nūnc pērmūlsĭt īnsŏnŭĭtquĕ mĕlō. *Capel.* (IX, p. 307). Aūctŏr ēt dūctŏr mĕlōrŭm. *T. Maur.* (*Ped.* 2).

Mēmbră, ōrŭm, *n. pl. Membres.* Mēllĭfĕrārum ăpĭūm sĭnĕ mēmbrīs cōrpŏră nāscī. *O.* Ēt crīnēs flāvōs, ēt mēmbră dĕcōră jŭvēntæ. *V.* Dīscērptă fĕrēntēs Mēmbră grŭīs. *H.* SYN. Ārtŭs. EP. Dĕcōră, cāndĭdă, nĭvĕă, tĕnĕră, mōllĭă; vĕgĕtă, rōbūstă, vălĭdă, tŏrōsă. PPH. Mēmbrōrŭm ārtŭs. || *Au fig.* Pārcĭtĕ quāssātæ sōlvĕrĕ mēmbră rătĭs. *O.* Dūlcĭă cōnvīctŭs mēmbră fŭĕrĕ mĕī (de amicis). *Id.*

Mēmbrānă, æ, *f. Membrane, pellicule.* Dūmquĕ pĕtūnt tĕnĕbrās, pārvōs mēmbrānă pĕr ārtūs Pōrrĭgĭtŭr. *O.* Dīssĭlŭĭt strīngēns ŭtĕrūm mēmbrānă, flŭūntquĕ Vīscĕră. *L.* SYN. Pēllĭcŭlă, pēllĭs, *qqf.* cŭtĭs || *Peau de serpent.* Squāmĕă Cīnȳphĭī tĕnŭĭs mēmbrānă chĕlȳdrī. *O.* Lĭbȳcī mēmbrānă cĕrāstæ. *L.* SYN. Ēxŭvĭæ. || *Parchemin.* Mēmbrānīs īntŭs pŏsĭtīs dēlērĕ lĭcēbĭt. *H.* Ēssĕ pŭtā cērās, lĭcĕt hæc mēmbrānă vŏcētŭr. *M.* (XIV, 16). Lūtĕă sēd nĭvĕum īnvŏlvăt mēmbrānă lĭbēllūm. *Tib.* (III, 1, 9). *Voy.* Charta. || *Toute enveloppe, et au fig.* Quæ, quāsī mēmbrānæ sūmmō dē cōrpŏrĕ rērŭm Dērēptæ. *Lr.* (IV, 36). Tĕnŭĭs sūmmī mēmbrānă cŏlōrĭs. (*Ib.* 93.) SYN. Sŭpērfĭcĭēs, *qqf.* cŭtĭs.

Mēmbrānŭlă, æ, *f. dimin. de* Membrana. *Tablettes, agenda.* Ŭt īmplĭcātām sārcĭnĭs mēmbrānŭlām Mĕmĭnīssĕt īllīnc tōllĕrĕ. *P. Nol.* (21, 281).

Mēmbrātĭm. *Par membres.* Ēt mēmbrātĭm vītālēm dēpērdĕrĕ sēnsŭm. *Lr.* (III, 526). Mēmbrātĭm tĭbĭ Vŏlŭī pĕrīrĕ. *Sen.* (*Phœn.* 170). Mēmbrātĭm pĕrĕăt. (*Machab.* 46.)

┼ Mēmbrŏr, ārĭs, ārī, *pass. Se former en membres.* Quī nāscī dīgnātŭs hŏmō, mēmbrātŭr ĭn ārtūs. *Dracont.* (II, 78. *Id.* I, 337).

Mēmbrŭm, ī, *n. Voy.* Membra.

Mēmē *ou* Mē, mē. *Voy.* Ego.

Mēmĕt. *Voy.* Egomet.

┼ Mĕmĭnēns, tĭs, *ancien part. de* Memini. Vīvĭs ădhūc ævī, quōd pĕrĭĭt, mĕmĭnēns. *Aus.* (*Prof.* 2, 4. Adde *Læv.* apud *Prisc.* 922).

Mĕmĭnī, īssĕ, v. *défect. Se souvenir.* Cāntāndō pŭĕrūm mĕmĭnī mē cōndĕrĕ sōlēs. *V.* Fōrsān ĕt hæc ōlīm mĕmĭnīssĕ jŭvābĭt. Tū rĕgĕre īmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntō. Nŭmĕrōs mĕmĭnī, sī vērbă tĕnērĕm. Nēc vĕtĕrūm mĕmĭnī lætōrvĕ mălōrŭm. *Id.* Lētī mĕmĭnīssĕ pătērnī. *V. Fl.* SYN. Rĕcōrdŏr, rĕmĭnīscŏr. PPH. Sŭm mĕmŏr, nōn *ou* haūd īmmĕmŏr. Mĕmŏr vīvō, mănĕō. Ănĭmō, pēctŏrĕ, mēntĕ hăbĕō, tĕnĕō, sērvō. Mĕmŏrī pēctŏrĕ tĕnĕō *ou* sŭb pēctŏrĕ sērvō. Fīxŭm ănĭmō sērvō. Mĕmŏrī ănĭmō dō, māndō. Mēntĕ rĕpōnō. Sŭb cōrdĕ rĕpōnō, rĕcōndō. Rēs ănĭmō hæ-

rĕt, ĭnhærĕt, ădest, sĕdĕt, īnfīxă mănĕt; īmīs ĕst īnfīxă mĕdūllīs. Rēs nōn ănĭmō ēxcĭdĭt, nōn mē fūgĭt. Nōn ōblīvĭă ănĭmō *ou* ănĭmŭm sŭbĭĕrŭnt *ou* sŭbĭērĕ. Ănĭmō rĕmĭnīscŏr. VERS. Sīgnă tĭbī dīcām; tū cōndĭtă mēntĕ tĕnētō. *V.* Mănĕt āltā mēntĕ rĕpōstŭm Jūdĭcĭūm Părĭdĭs. Sŭbĭĭt dēsērtă Crĕūsă. Mūltă vĭrī vīrtūs ănĭmō, mūltūsquĕ rĕcūrsăt Gēntĭs hŏnōs; hærĕnt īnfīxī pēctŏrĕ vūltūs. Nēc vĕnĭt īn mĕntĕm quōrŭm cōnsēdĕrĭs ārvĭs? *Id.* Mēntĕ mĕmŏr tōtā, quæ dāmŭs, ārmă tĕnĕ. *O.* Hæc mĭhĭ sēmpĕr ĕrūnt īmīs īnfīxă mĕdūllīs. *Id.* Tūm tĭbĭ sī quă mĕī vĕnĭĕt nōn īmmĕmŏr hōră. *Pp.* Tū vērō făcĭto ŭt, mĕmŏrī tĭbĭ cōndĭtă mēntĕ, Hæc vĭgĕānt māndātă, nĕque ūlla ōblītĕrĕt ætās. *Cat.* Hōc tĭbĭ dīctūm Tōllĕ mĕmŏr. *H.* Rĕvōlvĭt ănĭmūs thălămōs. *Sen. Voy.* Memor. || *En parl. de choses.* Ŭt Sălămīnĭăcūm mĕmĭnĭt mărĕ. *L.* Nĕque āntĕ Scīndī, quām mĕmĭnĭt lævŏr præstārĕ sălūtĕm. *Lr.* (IV, 152).

Mĕmmĭădēs, æ, *m. De la famille Memmia.* || *Memmius.* Quōs ĕgŏ dē rērūm nātūrā pāngĕrĕ cōnŏr Mĕmmĭădæ nōstrō. *Lr.* (I, 27).

Mĕmmĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une famille romaine.* Mŏx Ītălūs Mnēstheūs, gĕnŭs ā quō sānguĭnĕ Mĕmmī. *V.* Pīsōnēs, Sĕnĕcāsquĕ, Mĕmmĭōsquĕ. *M.* (XII, 36. Et *Anthol.* II, p. 595, Memmiorum).

Mĕmnōn, ŏnĭs, *m.* (Μέμνων). *Memnon, fils de Tithon et de l'Aurore, vint au secours de Troie, et fut tué par Achille.* Ēōās ăcĭēs, ēt nīgrī Mĕmnŏnĭs ārmă. *V.* Mĕmnŏnĭs ōrbă mĕī vĕnĭō. *O.* Quām grăvĭs āmīssō Mĕmnŏnĕ lūctŭs ĕrăt. *Pp.* (II, 18, 16). || *Statue de Memnon, à Thèbes, en Égypte, qui, au lever du soleil, rendait des sons articulés.* Dīmĭdĭō măgĭcæ rĕsŏnānt ŭbĭ Mĕmnŏnĕ chōrdæ. *J.* (15, 5).

Mĕmnŏnĭdēs, ŭm, *f. pl. Oiseaux qui sortirent du bûcher de Memnon.* Nōmĕn făcĭt aūctŏr, ăb īllō Mĕmnŏnĭdēs dīctæ. *O.* (*Met.* XIII, 617. Cf. *Plin.* 10, 37; *Isid.* 12, 7).

Mĕmnŏnĭŭs, ă, ŭm (Μεμνόνιος). *De Memnon; oriental ou nègre.* Nōn quŭm, Mĕmnŏnĭīs dēdūcēns āgmĭnă Sūsīs, Cȳrŭs. *L.* Ūltĕrĭūsquĕ dŏmōs vādĕrĕ Mĕmnŏnĭās. *Pp.* (I, 6, 4). Mĕmnŏnĭō cȳcnōs ēssĕ cŏlōrĕ pŭtĕm. *O.* Mĕmnŏnĭōs cănĕmūs Īndōs. *Sid.* (9, 17).

Mĕmŏr, ŏrĭs, *m. f. n. Qui se souvient.* Quīquĕ sŭī mĕmŏrēs ălĭōs fēcērĕ mĕrēndŏ. *V.* Dūm mĕmŏr īpsĕ mĕī. *Id.* Ēstĕ mĕī mĕmŏrēs. *O.* Nēc dŏmĭnī mĕmŏrŭm prōcūlcăt ĕquōrŭm. *V.* SYN. Īnōblītŭs. PPH. Nōn *ou* haūd īmmĕmŏr. Nōn ōblītŭs. Haūd īmmĕmŏr ūnquăm. || *En parlant de choses.* Sīt mŏdŏ... dīcĕrĕ līnguă mĕmŏr. *O.* Ēt nōstrī mĕmŏrēs lăcrĭmæ fūndāntŭr ĕōdĕm. *Tib.* (III, 2, 25). Ēt cădūm Mārsī mĕmŏrĕm dŭēllī. *H.* || *Reconnaissant.* Tē sōlŭm mĕrĭtī cănĕrĕm mĕmŏr. *O. Voy.* Gratus. || *Qui a du ressentiment; vindicatif.* Āntīquō mĕmŏrēs dē pēctŏrĕ pœnās Ēxĭgĭt ālmă Vĕnŭs. *O.* Sævæ mĕmŏrĕm Jūnōnĭs ŏb īrăm. *V. Voy.* Ira. || *Qui garde ou rappelle le souvenir.* Ēt nōstrī mĕmŏrĕm sĕpūlchrō Scālpĕ quĕrēlăm. *H.* Mĕmŏrēs fāstōs. Īmprēssīt mĕmŏrĕm dēntĕ lăbrīs nŏtăm. *Id.* Vīttæ mĕdĭăm mĕmŏrēsquĕ tăbēllæ (quercum cingebant). *O.* Mĕmŏrī vērsū. *Id.* || *Subst. m. Scœva Mémor, poëte latin.* Cūr nōn ăd Mĕmŏrĭs cārmĭnă? frātĕr ĕrăt. *M.* (XI, 11. *Ib.* 10, 2). Nōn Tūrnūs, Mĕmŏr, Ēnnĭūs, Cătūllŭs. *Sid.* (9, 267). || *Autres.* Ōctāvī Mĕmŏrĭs cōnjūx quæ vēră fŭīstī. (*Anthol.* II, p. 1, 28.)

Mĕmŏrābĭlĭs, ĕ. *Mémorable.* Nōn ĭtă; nāmque ĕtsī nūllūm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn. *V.* Vīpĕrĕī rĕfĕrēns spŏlĭūm mĕmŏrābĭlĕ mōnstrī. *O.* SYN. Mĕmŏrāndŭs. || *Digne d'être dit, raconté.* (*Pl. Curc.* I, 1, 8; *Ter. And.* IV, 1, 1.)

† Mĕmŏrādūm, *arch.* (*de* memora *et* dum). *Raconte.* Mĕmŏrādūm mĭhĭ. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 103).

Mĕmŏrāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit dire.* Nēc mĕmŏrāndă tămĕn vōbīs mĕă făctă, Pĕlāsgī, Ēssĕ rĕŏr, vīdīstĭs ĕnĭm. *O.* || *Mémorable.* Ēt tē, mĕmŏrāndĕ cănēmŭs Pāstŏr ăb Āmphrȳsō. *V.* Ārcădĭī mĕmŏrānda īnvēntă măgīstrī. *Id.* SYN. Mĕmŏrābĭlĭs.

† Mĕmŏrātĭō, ōnĭs, *f. L'action de rappeler, de raconter.* Dūră sătīs mĭsĕrīs mĕmŏrātĭŏ prīscă mălōrŭm. *Maximian.* (1, 291).

Mĕmŏrātŏr, ōrĭs, *m., et* Mĕmŏrātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui fait mention, qui raconte.* Nēc nōn īllĕ tŭī cāsūs mĕmŏrātŏr Hŏmērŭs. *Pp.* (III, 1, 33). Ēōæ mĕmŏrātrīx tībĭă pūgnæ. *V. Fl.*

Mĕmŏrātŭs, ă, ŭm. *Dont on fait mention, célébré célèbre.* Īndĭcăt, ēt nōndūm mĕmŏrātīs ōmnĭbŭs. *O.* Nōbĭlĭs (locus) ēt fāmā mūltīs mĕmŏrātŭs ĭn ōrīs. *V* SYN. Cĕlĕbrātŭs, laūdātŭs, cĕlĕbĕr, nōbĭlĭs.

† Mĕmŏrātŭs, ūs, *m. L'action de raconter.* Quĭa īstæc lĕpĭdă sūnt mĕmŏrātŭī. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 28).

† Mĕmŏrdī, *ancien parf. de* Mordeo. Sī mē cānēs mĕmŏrdĕrĭt. *Enn.* (apud *Gell.* 7, 9. *Laber.* ibid.).

† Mĕmŏrĕ, *adv. Comme* Memoriter. (*Pompon.* apud *Non.* 11, 42, et *Prisc.* p. 1014.)

Mĕmŏrĭă, æ, *f. Mémoire, souvenir.* Tămēn cōntēmptŭs ābs te, hæc hăbŭī īn mĕmŏrĭā. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 90). Mĭsĕra ēst vŏlūptās, ŭbĭ pĕrīclī ēst mĕmŏrĭă. *P. Syr.* Rĕdīt mĕmŏrĭă tĕnŭĕ pēr vēstīgĭūm. *Sen.* (*OEd.* 768). PPH. Mĕmŏr mēns, ănĭmŭs, pēctŭs, cŏr. *Voy.* Memini. || *Souvenir de l'histoire, relation.* Quĭdquĭd pŭtābĭt ēssĕ dīgnūm mĕmŏrĭæ. *Ph.* Trādām mĕmŏrĭæ. *Id. Voy.* Posteritas. || *La Mémoire ou Mnémosyne, déesse.* Ūsūs mē gĕnŭĭt, mātĕr pĕpĕrĭt Mĕmŏrĭă. *Afran.* (ap. *Gell.* 13, 8).

Mĕmŏrĭtĕr, *arch. Avec une mémoire fidèle, de manière à ne pas oublier.* Īstūc sī pŏtēs Mĕmŏrĭtĕr mĕmĭnīssĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 52. *Id. Pœn.* III, 1, 59. Adde *Ter. Eun.* V, 3, 6). Mĕmĭnī mĕmŏrĭtĕr. *Afran.* (apud *Charis.* 89). || *De mémoire, par cœur.* Ŭt mĕmŏrĭtĕr mē Saūrĕām vŏcābăt ātrĭēnsĕm. *Pl.* (*As.* III, 2, 38). Mĕmŏrăt mĕmŏrĭtĕr. *Id.* (*Amph.* I, 1, 261).

Mĕmŏrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire mention, raconter.* Ēt mĕmĭnīstĭs ĕnĭm, dīvæ, ēt mĕmŏrārĕ pŏtēstĭs. *V.* Mūsă, mĭhī caūsās mĕmŏrā. *Id.* Lōngō mĕmŏrēmŭr ĭn ævō. *O.* SYN. Cōmmĕmŏrŏ, nārrŏ, rĕfĕrŏ, cĕlĕbrŏ, laūdŏ. *Voy.* Narro, Cano. || *Parler, dire.* Sīc mĕmŏrāns, lārgō flētū sĭmŭl ōră rĭgābăt. *V.* Mīră mĕmŏrās. *Pl.* (*Men.* V, 9, 45). *Voy.* Dico.

Mĕmphĭs, ĭs, *f.* (Μέμφις) *Memphis, capitale de l'Égypte moyenne, célèbre par ses pyramides.* Nēc tē Rōmă mĭnūs quām tŭă Mēmphĭs ămēt. *M.* (VII, 98). Ēt tŏtĭēs nōstrō, Mēmphĭ, crŭēntă mălō. *Pp.* (III, 11, 34). Quæ cŏlĭs ēt Mēmphīn, pālmĭfĕrāmquĕ Phărŏn. *O.* PPH. Mēmphītĭs ūrbs, ōră, tēllūs, tērră. Mēmphītĭcă tērră *ou* tēllūs.

Mĕmphītēs, æ, *adj. m. De Memphis.* Bārbără Mēmphītēn plāngĕrĕ dōctă bŏvĕm. *Tib.* (I, 7, 28).

Mĕmphītĭcŭs, ă, ŭm. (Μεμφιτικός). *De Memphis.* Nē fŭgĕ Nīlĭgĕnæ Mēmphītĭcă sācră jŭvēncæ. *O* Mēmphītĭcŭs ēnsĭs. *L.* Mēmphītĭcă tēllūs. *M.*

Mĕmphītĭs, ĭdĭs, *f.* (Μεμφῖτις). *De Memphis.* Cōnsērĭtŭr bĭbŭlā Mēmphītĭs cȳmbă păpȳrō. *L.* Tūrĭcrĕmās văccæ Mēmphītĭdŏs ārās. *O.* Tērră Mēmphītĭdĕ sīccā. *J.* (15, 122).

Mĕn', *apocope pour* Mene. Mēn' mūttīrĕ nĕfās? *Pers.* (1, 119. Adde *Pl. Trin.* I, 2, 31).

Mĕnă, æ, *m. Voy.* Menas.

Mĕnăcē, ēs, *f.* (*Strab.* Μαινάκη). *Ancien nom de Malaga.* Tūtūsquĕ pōrtŭs, ōppĭdūm Mĕnăcĕ sŭpĕr. *Avien.* (*Or. mar.* 431. *Ib.* 427. Poeta primam producere debuit). *Voy.* Malaca.

Mĕnæchmŭs, ī, *m.* (Μέναιχμος). *Nom d'homme.* || *Les Ménechmes, comédie de Plaute.* Nōn ĕgŏ tē nōvī

Mĕnæchmūm Mŏschō prōgnātūm pătrĕ? *Pl.* (*Men.* II, 1, 56).

Mĕnæī, ōrūm, *m. pl. Habitants de Ménées* (Μεναί), *ville près de Syracuse.* Cŏmĭtātă Mĕnæīs. *Sil.* (XIV, 266. Alii aliter).

Mĕnălās, æ, *m. Nom de guerrier.* Stĕrnūntūr tĕrræ Mĕnălās pĕdĕs, etc. *St.*

Mĕnālcās, æ, *m. Ménalque, nom de berger.* Nĕc vīvĕrĕt īpsĕ Mĕnālcās. *V.*

Mĕnălīppē, ēs, *f. Voy.* Melanippe.

Mĕnălīppŭs, ī, *m.* (Μενάλιππος). *Fils d'Astacus.* Āstăcĭdēs Mĕnălīppŭs ĕrăt. *St.* || ? *Autre. Voy.* Melanippus.

Mĕnāndĕr, Mĕnāndrŭs *ou* Mĕnāndrŏs, ī, *m.* (Μένανδρος). *Ménandre, célèbre poëte comique d'Athènes.* Vīvēnt, dūm mĕrĕtrīx blāndă, Mĕnāndrŏs ĕrĭt. *O.* Mĕnāndēr fēcĭt Āndrĭăm ēt Pĕrĭnthĭăm. *Ter.* (*And. prol.* 9). Dīcĭtŭr Āfrānī tŏgă cōnvēnīssĕ Mĕnāndrō. *H.* Lĭbrōrūmquĕ tŭōs, dōctĕ Mĕnāndrĕ, sălēs. *Pp* (III, 21, 28). Īn quīs Mĕnāndēr, nōbĭlīs cōmœdĭīs. *Ph.*

Mĕnāndrēŭs, ă, ŭm (Μενάνδρειος). *De Ménandre.* Tūrbă Mĕnāndrēæ fŭĕrāt nēc Thāĭdŏs ōlĭm Tāntă. *Pp.* (II, 6, 3).

Mĕnăpĭī, ōrŭm, *m. pl. Ménapiens, peuple sur la Meuse.* Cærĕtānă mĭhī fīēt vēl māssă lĭcēbĭt Dē Mĕnăpīs. *M.* (XIV, 54, pro *Menapiis*).

Mĕnārchŭs, ī, *m.* (Μέναρχος). *Nom d'homme.* Prīvātūm mĕdĭcī Mĕnārchī. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 85).

Mēnās *et* Mēnŏ, æ, *m. Nom d'homme.* Nōn jām crēdĕrĕ Mēnă. *H.* Vūltĕiūm nōmĭnĕ Mēnăm. *Id.*

Mēndă, æ, *f. Défaut du corps.* Īn tōtō nūsquām cōrpŏrĕ mēndă fŭĭt. *O.* Nōctĕ lătēnt mēndæ. Ōccŭlĕ mēndās. *Id.* SYN. Nævŭs, vĭtĭūm, *qqf.* mălŭm.

† Mēndācĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Menteur.* (*Pl. Trin.* I, 2, 163.)

Mēndācĭŭm, ĭī, *n. Mensonge.* Īmpērcēptă pĭă mēndācĭă fraūdĕ lătēbānt. *O.* Āddĭs, ăĭt, cūlpæ mēndācĭă. *Id.* Scĭo ĕgŏ mūltōs mĕmŏrāvīssĕ mīlĭtēs mēndācĭŭm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 3). SYN. Cōmmēntūm, *qqf.* pērfĭdĭă, pērjūrĭă. EP. Vānŭm, ĭnānĕ, dŏlōsŭm, fāllāx, cāllĭdŭm; tūrpĕ, pŭdēndŭm. PPH. Fīctŭs *ou* sĭmŭlātŭs sērmŏ. Vērbă fīctă, fālsă, fāllācĭă, sŭbdŏlă, vānă. Vānæ, fīctæ vōcēs. Vānă līnguă. PHR. Nē vōs dēcĭpĭānt vānæ mēndācĭă līnguæ. *O.* Cōnfīctă dŏlō mēndācĭă tūrpī. (*Ciris.*) Cūjŭs fāllācĭă vērbă Nōn aūdītūrī dīrĭpŭērĕ nŏtī. *Pp. Voy.* Mendax, Mentior. || *Fiction, fable.* Prōdĭgĭōsă sĕquōr vĕtĕrŭm mēndācĭă vātŭm. *O.*

Mēndāx, ācĭs. *Menteur, imposteur.* Fīnxĭt, vānum ĕtĭăm mēndācēmque īmprŏbă fīngĕt. *V.* Ēxspēctātă tĭbī nōn mīttăm cārmĭnă mēndāx. *H.* Īnvĕnĭŏr Pārthīs mēndācĭŏr. *Id.* Tum ĕgo ĕrŏ mēndācīssŭmŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 49). SYN. Fāllāx, vānŭs, fālsŭs, pērfĭdŭs, sĭmŭlātŭs, dŭplēx, bĭlīnguĭs, *qqf.* fālsĭlŏquŭs, fālsĭdĭcŭs, sĭmŭlātŏr, pērjūrŭs. PPH. Nōn vērŭs *ou* vērāx. Fāndī fīctŏr. Mēntīrī, fāllĕrĕ dōctŭs. Haūd sīncērŭs. Ōs, līnguă mēndāx, fāllāx. Ōs īnfīdŭm. Vĭr fīctō pēctŏrĕ, mēndācī ŏrĕ. Sĭmŭlātŭm cŏr, pēctŭs. Sĭmŭlātō pēctŏrĕ fāllāx. *Voy.* Mentior, Perfidus. || *En parl. d'une ch.* Sūnt quī mēndācī spĕcĭē grāssāntŭr ămōrĭs. *O.* Ēt spēcŭlŭm mēndāx ēssĕ quĕrērĕ tŭŭm. *Id.* Fūndīsvĕ mēndāx. *H.* Nēc bĕnĕ mēndācī rīsŭs cōmpōnĭtŭr ōrĕ. *Tib.* (III, 7, 3). *Voy.* Dolosus.

Mēndēsĭŭs, ă, ŭm (Μενδήσιος). *De Mendès, ville et port d'Égypte.* Ōccĭdĭt ēt Cēlădōn Mēndēsĭŭs. *O.*

† Mēndīcābŭlŭm, ī, *n. Mendiant.* Mĕmŏrārĕ nōlŏ, hŏmĭnŭm mēndīcābŭlă. *Pl.* (*Aul.* IV, 8, 3). Quālĭă văgārī pēr mărĕ ēt tērrās sŏlēnt Ăvāră mēndīcābŭlă. *P Nol.* (21, 330). *Voy.* Mendicus.

Mēndīcātŭs, ă, ŭm. *Mendié.* Ēt mēndīcātŭs vīctă Cārthāgĭnĕ pānĭs. *J.* (10, 277). Nunc mēndīcātō pāscĭtŭr īllĕ cĭbō. *O.*

† Mēndīcĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Comme le suivant.* (*Laber.* apud *Non.* 2, 555, et *Gell.* 16, 7.)

Mēndīcĭtās, ātĭs, *f. Mendicité.* Mēndīcĭtātēm cuī ŏbtŭlīstī ŏpĕrā tŭā. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 30).

Mēndīcŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Mendier.* Ārcānăm Jūdæă trĕmēns mēndīcăt īn aūrĕm. *J.* (6, 543. *Id.* 4, 117). Ārĭdă sīc flāmmīs mēndīcānt gūttŭră gūttās. *Alcim.* (III, 270). Mĭnĭme bŏnēstum ēst, mēndīcāntēm vīvĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 73). PPH. Stĭpĕm, ærā, pārvæ stĭpĭs ærā rŏgŏ. Cĭbŭm, vīctŭm, ălĭmēntă rŏgŏ, pĕtŏ. VERS. Ēxĭgŭūmquĕ rŏgēs ōrĕ trĕmēntĕ cĭbŭm. *O.* Dēxtĕrā quīn ĕtĭăm, lūdō cōncēssă, văgātŭr Ærā rŏgāns. *Cl.* || *Au fig.* Ā mē mēndīcās mălŭm. *Pl.* (*Amph.* IV, 2, 13).

† Mēndīcŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Mendico. Quāndo hīstrĭōnēm cōgĭs mēndīcārĭĕr. *Pl.* (*Capt. prol.* 13). Mālīm mŏrīrī meōs, quām mēndīcārĭĕr. *Id.* (*fragm. Vidul.* apud *Non.* 2, 541).

† Mēndīcŭlă, æ, *f.* (*s.-ent.* vestis). *Sorte de blouse de mendiant.* Quĭd ĕrăt īndūta? ān rēgīllam īndūcŭlam, ān mēndīcŭlăm? *Pl.* (*Epid.* II, 2, 39).

Mēndīcŭs, ī, *m. Mendiant.* Mēndīcŭm mălīm mēndīcāndŏ vīncĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 16). Rēgnūm rĕlīquī, sēptŭs mēndīcī stŏlā. *Enn.* (apud *Non.* 14, 6) SYN. Mēndīcāns, ĭnŏps, ĕgēnŭs, etc. *Voy.* Mendico, Pauper. || *Au fig.* Mē sȳcŏphāntam, hērēdĭtātēs pērsĕquī Mēndīcŭm. *Ter.* (*And.* IV, 5, 19). || *Au pl. Les prêtres de Cybèle, qui vivaient d'aumônes.* Phārmăcŏpōlæ, Mēndīcī, mīmæ. *H.* (De his *Phæd.* IV, 1 : « Galli Cybebes circum in quæstus ducere Asinum solebant, bajulantem sarcinas. ») || — ŭs, ă, ŭm. *De mendiant.* Nē mēndīcă fĕrāt bārbātī prāndĭă nūdī. *M.* (XIV, 81).

Mēndōsē, *adv. Vicieusement, mal.* Mēndōsē cōllĭgĭs, īnquĭt. *Pers.* (5, 85). Rēddĕrĕ mēndōsē caūsās ŭtrĭūsquĕ fĭgūræ. *Lr.* (IV, 505).

Mēndōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des défauts.* Nōn ĕgŏ mēndōsōs aūsīm dēfēndĕrĕ mōrēs. *O.* Făcĭēs mēndōsă. *Id.* Sī vĭtĭīs mĕdĭŏcrĭbŭs āc mĕă paūcīs Mēndōsa ēst nātūră. *H.* SYN. Vĭtĭōsŭs. || *n. pris adv. D'une manière défectueuse.* (*Pers.* 5, 106.)

Mēndŭm, ī, *n. Faute d'écriture.* Īpsĕ mĭhī plăcŭĭt mēndīs īn tălĭbŭs ērrŏr, Ēt vīx īnvītā făctă lĭtūră mănu ēst. *O.* (*Pont.* IV, 1, 13). SYN. Ērrŏr, ērrātŭm. || ? *Défaut physique.* Rāră tămēn mēndō făcĭēs cărĕt : ōccŭlĕ mēndās *O.* (*A. Am.* III, 261 Sed alii rectius, *menda caret*).

Mĕnĕcrătēs, ĭs, *m.* (Μενεκράτης). *Ménécrate, médecin grec, etc.* Clārī gĕnŭs ēccĕ Mĕnĕcrătĭs aūgĕt. *St.* Hīc clārī vĭgŭērĕ Mĕnĕcrătĭs ārtēs. *Aus.* (*Mos.* 507).

Mĕnĕdēmŭs, ī, *m.* (Μενέδημος). *Nom d'homme.* (*Ter. Heaut.* I, 1, 107.)

Mĕnĕlāēŭs, ă, ŭm. *De Ménélas.* Quūm Mĕnĕlāeo sūrgĕrĕt ē thălămō. *Pp.* (II, 15, 14).

Mĕnĕlāŭs *ou* Mĕnĕlāŏs, ī, *m.* (Μενέλαος). *Ménélas, fils d'Atrée, frère d'Agamemnon et mari d'Hélène.* Ātrīdēs Prōteī Mĕnĕlāŭs ădūsquĕ cŏlūmnās. *V.* Nūnc, Părī, tū săpĭēns, ēt tū, Mĕnĕlāĕ, fŭīstī. *Pp.* (II, 3, 37. Adde *Poet.* ap. *Sen. Epist.* 80, 8, Menelae) Tū fŏrĕ tām lēntŭm crēdĭs Mĕnĕlāŏn īn īrā? *O.* SYN. Ātrīdēs Tāntălĭdēs. PPH. Ātrīdēs mĭnŏr. Frātĕr mājŏrĭ Ātrīdæ. Hĕlĕnæ mărītŭs *ou* cōnjŭx.

Mĕnēnĭŭs, ĭī, *m. Ménénius Agrippa, célèbre romain des premiers temps de la République.* || *Ses descendants.* Chrȳsīppus pōnīt fēcūnda īn gēntĕ Mĕnēnī. *H.*

Mĕnĕphrōn, ŏnĭs, *m.* (Μενέφρων). *Homme qui fut changé en bête féroce.* (*Ov. Met.* VII, 386.)

Mĕnĕsthēŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Μενεσθεύς). *Ménesthée ou Mnesthée, écuyer de Diomède* Nēc Clȳtĭō

gĕnĭtōrĕ mĭnŏr, nĕc frātrĕ Mĕnēstheō. *V.* || *Autre du même nom.* Tĭmĭdā sŭbĭt ārtĕ Mĕnēstheŭs. *St.* Jūnctāvĕ Mĕnēsthĕā vīctŭm (meta). *Id.*

Mēnīnx, gĭs, *f.* (Μῆνιγξ). *Ile près de l'Afrique.* Jūxtā quām Mēnīnx īnsŭlă fŭlgĕt. *Prisc.* (*Peri.* 508. Et *Sil.* III, 318).

Mĕnīppŭs, ī, *m.* (Μένιππος). *Ménippe, philosophe cynique.* Mĕnīppŭs īllĕ, nōbĭlĭs quōndām cănĭs. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 273. Vocem *Menippus* optime addidit *Scal.*, præcedente *tafe Menippu*).

Mēnĭs, ĭdĭs, *f.* (μηνίς). *Ornement qu'on plaçait au frontispice des livres, et qui avait la forme d'un croissant.* Quōs lĕgĭs ā prīmā dēdūctōs mēnĭdĕ lĭbrī. *Aus.* (*Prof.* 25, 1). SYN. Lūnŭlă.

Mēnĭŭs, ĭī, *m.* (Μήνιος). *Fils de Lycaon* 1. (*Ibis*, 472.)

Mĕnœ̆cēŭs, ă, ŭm (Μενοίκειος). *De Ménécée.* Īrĕ Mĕnœ̆cēō quā lūbrĭcă sānguĭnĕ tūrrĭs. *St.*

Mĕnœ̆ceūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Μενοικεύς). *Ménécée, fils de Créon, se dévoua pour sauver sa patrie.* Vĭdĕō quæ nōstĕr sīgnă Mĕnœ̆ceūs (gerat). *St.* Tū, sævĕ Mĕnœ̆ceū. *Id.* (Et *Juv.* 14, 240).

Mĕnœ̆tēs, æ, *m.* (Μενοίτης). *Nom d'homme.* Rēctōrĕm nāvĭs cōmpēllāt vōcĕ Mĕnœ̆tēn. *V.*

Mĕnœ̆tĭădēs, æ, *m.* (Μενοιτιάδης). *Fils de Ménétius, Patrocle.* Īpsĕ Mĕnœ̆tĭădēs, tūnc, quūm trādēbăr, ĭn aūrēm. *O.* Hīc Īxīŏnĭdēn, īllĕ Mĕnœ̆tĭădēn. *Pp.* (II, 1, 38). *Voy.* Patrocles.

Mĕnœ̆tĭŭs, ĭī, *m.* (Μενοίτιος). *Ménétius, père de Patrocle.* Părĭtĕrquĕ Mĕnœ̆tĭŭs, ēt quī. *V. Fl.*

Mēnŏgĕnēs, ĭs, *m.* (Μενογένης). *Nom d'homme.* Mēnŏgĕnēn, ōmnī tū lĭcĕt ārtĕ vĕlĭs. *M.* (XII, 83, 2. *Menogenen* ut græce Σωκράτην).

Mēnŏphĭlŭs, ī, *m.* (Μηνόφιλος). *Nom d'homme.* (*Mart.* VII, 81.)

Mēns, tĭs, *f. Ame, esprit.* Ēsse ăpĭbŭs pārtĕm dĭvīnæ mēntĭs, ēt haūstūs Æthĕrĭōs. *V.* Tōtōs īnfūsă pĕr ārtūs Mēns ăgĭtāt mōlĕm. *Id.* SYN. Ănĭmŭs. || *Intelligence, raison.* Quōrūm mĕlĭōr sēntēntĭă mēntī. *V.* Sī mēns nōn læ̆vă fŭĭssĕt. *Id.* Mēns tămĕn ūt rĕdĭĭt. *O.* SYN. Ănĭmŭs, rătĭō; jūdĭcĭūm. || *Cœur, esprit.* Dī-ne hūnc ārdōrēm mēntĭbŭs āddūnt? *V.* Aūdīte ō mēntĭbŭs æquīs. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, pĕctŭs, cŏr. || *Sentiments, caractère, cœur.* Aūrĕă mēns, vōx suādă tĭbī. *Aus.* (*Profes.* 20, 11). Mălă mēns. *Ter.* (*And.* I, 1, 137). SYN. Ănĭmŭs, īndŏlēs, īngĕnĭūm, sēnsŭs. || *Génie.* Tē sĭnĕ nīl māgnūm mēns īnchŏāt. *V.* Īngĕnĭūm cuī sīt, cuī mēns dīvīnĭōr. *H.* SYN. Īngĕnĭūm. || *Mémoire.* Nĕc vĕnĭt īn mēntēm quōrūm cōnsēdĕrĭs ārvīs? *V. Voy.* Memoria. || *Courage.* Dēmīttūnt mēntēs. *V.* SYN. Ănĭmŭs. || *Pensée, intention, dessein.* Mēns īmmōtă mănĕt. *V.* Nōstrām nūnc āccĭpĕ mēntēm. Mēns ōmnĭbŭs ūnă. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, sēntēntĭă, vŏlūntās, prōpŏsĭtūm, cōnsĭlĭūm. || *Sens, signification.* Dăt ĭnānĭă vērbă, Dăt sĭnĕ mēntĕ sŏnūm. *V.* SYN. Sēnsŭs. || — ănĭmī, *arch. Intelligence.* Lōngēquĕ rĕmōtă Sēnsĭbŭs ā nōstrĭs, ănĭmī vīx mēntĕ vĭdēntŭr. *Lr.* (V, 150). Nōn pŏtĭs ēst dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētūs Mēns ănĭmī. *Cat.* (63, 3. Adde *Pl. Cist.* II, 1, 5). || Mēns ănĭmūsquĕ. *L'âme avec toutes ses facultés.* Māgnām cuī mēntem ănĭmūmquĕ Dēlĭŭs īnspīrāt vātēs. *V.* Tāmĕn īstūc mēns ănĭmūsquĕ Fērt. *H.* Ēt jām tē fēcĕrăt īllī Mēns ănĭmūsquĕ pătrēm. *St.* Īn gĕnĭtōrĕ sŭō mēnte ănĭmōquĕ pătĕr. *Aus.* (*Idyl.* 2, 44). || *Divinité qui avait un temple à Rome.* Mēns quŏquĕ nūmĕn hăbĕt. *O.* (*Fast.* VI, 241 sq. Cf. *Liv.* 22, 10). || ✝ Mēntĭs, *ancien nomin.* Tērră cōrpŭs ēst, āt mēntĭs īgnĭs ēst. *Enn.* (ap. *Prisc.* 764. *Id.* ap. *Varr. L. L.* 5, 59).

Mēnsă, æ, *f. Table.* Hūnc pĕdĕ cōnvūlsō mēnsæ Pēllæ̆ŭs ăcērnæ. *O.* Gaūsăpĕ pūrpŭrĕō mēnsām pērtērsĭt. *H.* EP. Ăcērnă, făgĭnă, făgĭnĕă, cĭtrĕă, pĭctă, nĭtĭdă. || *Au fig. Table, repas.* Nĕc dĕŭs hūnc mēnsā, dĕă nĕc dīgnātă cŭbīli ēst. *V.* Īllĕ dăpēs laūdĕt mēnsæ brĕvĭs. *H.* Ūt grātās īntĕr mēnsās sȳmphōnĭă dīscōrs. *Id.* Ūnā cŏmĕdūnt pătrĭmōnĭă mēnsā. *J.* (1, 138). SYN. Cœ̄nă, ĕpŭlæ, prāndĭă, cōnvīvĭă. EP. Laūtă, ŏpīmă, pīnguĭs, ūnctă, ŏnĕrātă, ŏnūstă, splēndĭdă; sīmplēx, brĕvĭs, frūgī; hĭlārĭs, lætă, fēstīvă. *Voy.* Convivor, *ou* Frugalitas. || — sĕcūndă, *ou* Mēnsæ sĕcūndæ. *Dessert.* Ēt mēnsæ grātă sĕcūndæ Dōnă fĕrūnt. *V.* Mēnsīs nōn īntērdīctă sĕcūndīs Dōnă fĕrūnt. *O.* Mēnsæ mūnĕră sī vŏlēs sĕcūndæ. *M.* (V, 79. *Id.* III, 50). Ăltĕrĭs Tē mēnsīs ădhĭbĕt dĕūm. *H.* || *Autel, ou plutôt Table pour déposer les objets sacrés.* Ēxtāquĕ fūnĕrĕæ pōscūnt trĕpĭdāntĭă mēnsæ. *L.* Mēnsæquĕ dĕōrūm. *V.* || *Comptoir de banquier.* Mēnsām pōnī jŭbĕt, ātquĕ Ēffūndī săccōs nūmmōrūm. *H. Voy.* Trapezita.

✝ Mēnsātĭm, *adv. Par tables.* Ēt cūnctæ cūrāt mēnsātīm trādĕrĕ plēbī. *Juvc.* (III, 214).

Mēnsĭs, ĭs, *m. Mois.* Ā dēxtrā læ̆vāquĕ dĭēs, ēt mēnsĭs ēt ānnŭs. *O.* Trīgīntā māgnōs vōlvēndīs mēnsĭbŭs ōrbēs. *V.* SYN. *Qqf.* Călēndæ. PPH. Mēnstrŭŭs cūrsŭs *ou* ōrbĭs. Mēnstrŭă tēmpŏră. Mŏră mēnstrŭă. Lūnæ cūrsŭs *ou* cūrrĭcŭlūm. || *Différents nombres de mois.* 1. Cōrnŭă quūm lūnæ plēnō sĕmĕl ōrbĕ cŏīssēnt. *O.* Tēr dēnā lūcĕ pĕrāctā. *St.* || 2. Ăltĕr ăgēbātŭr pōst săcră jŭgālĭă mēnsĭs. *O.* Āntĕ bĭs ēxāctūm quām Cȳnthĭă cōndĕrĕt ōrbēm. *L.* Mōx quūm sē bīnā fōrmārīt lāmpădĕ Phœbē. *Nemes.* Nōs īstīc pŏsĭtōs... Bīs jām mēnstrŭă lūnă cōnspĭcātŭr. *Sid.* Lūnăquĕ bīs plēnōs āddēbāt mēnstrŭă cūrsūs. *Alcim.* || 3. Tērtĭă jām lūnæ sē cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Tērtĭă jām grăvĭdō plŭvĭālĭs Cȳnthĭă cōrnū. *L.* || 4. Lūnă quātĕr lătŭĭt, tōtō quātĕr ōrbĕ rĕcrēvĭt. *O.* Lūnă quātĕr jūnctīs īmplērāt cōrnĭbŭs ōrbēm. *Id.* || 5. Lūnă rĕsūmēbāt quīntō sŭă cōrnŭă mōtū. *O.* Dōnĕc quīnquĕ căvām cōmplērēnt lūmĭnă lūnām. *Juvenc.* || 6. Sēxtă rĕsūrgēbānt ŏrĭēntĭs cōrnŭă Phœbēs. *O.* || 7. Sēptĭmă jām rĕdĭēns Phœbē mĭhĭ rēspĭcĭt ægrās Stārĕ gĕnās. *St.* Sēptĭmă jām plēnæ dēdūcĭtŭr ōrbĭtă lūnæ. *Pp.* || 9. Ōrbĕ rĕsūrgēbānt lūnārĭă cōrnŭă nŏnō. *O.* Jām nŏvĭēs ĕrăt ōrtă sŏrŏr pūlchērrĭmă Phœbī. Pērquĕ nŏvem ērrāvĭt rĕdĕūntĭs cōrnŭă lūnæ. *Id.* || 10. Dĕcĭmūm quūm lūnă rĕplēvĕrăt ōrbēm. *O.* Lūnă nŏvūm dĕcĭēs īmplērāt cōrnĭbŭs ōrbēm, Dēnăquĕ lūcĭfĕrōs lūnă mŏvēbāt ĕquōs. *Id.* Bīs quīnōs plēnā quūm frōntĕ rĕsūmĕrĕt ōrbēs Cȳnthĭă. *St.* || 12. Ānnŭă bīs sēnīs rĕvŏcābĭt mēnsĭbŭs āstră. *L. Voy.* Annus. || 20. Jām quūm bīs dēnōs Phœbē rĕpārāvĕrăt ōrtūs. *Nemes.* || Mēnsūm, *gén. pl.*, *synér. de* Mensium. Ēt quōs sūstĭnŭī bīs mēnsūm quīnquĕ lăbōrēs. *O.* (*Met.* VIII, 500. *Id. Fast.* V, 187 et 422). Cētĕră pārs mēnsūm quārtīs ūt prædĭtă nōnīs. *Aus.* (*Eclogar.* 13, 4. Adde *Sen. Phœn.* 535; *Pl. Most.* I, 1, 78; *Fort.* III, 9, 41. Cf. *Prisc.* p. 771).

Mēnsŏr, ōrĭs, *m. Qui mesure, arpenteur.* Caūtŭs hŭmūm lōngō sīgnāvĭt līmĭtĕ mēnsŏr. *O.* Nŭmĕrōquĕ cărēntĭs ărēnæ Mēnsōrĕm. *H.* (Adde *Mart.* X, 17.)

Mēnstrŭālĭs, ĕ. *Du mois ou Des mois.* Sphærām rŭīnā mēnstrŭālēm dēstrŭĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 538). || *D'un mois, mensuel.* Mēnstrŭālēs ĕpŭlās ānte ăpĭscĕr. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 23). *Voy. le suiv.*

Mēnstrŭŭs, ă, ŭm. *Mensuel, qui revient tous les mois.* Rĕddĕrĕque āntīquō mēnstrŭă tūră Lărī. *Tib.* (1, 3, 34). Tĭbĭ mīllĭă bīnă Mēnstrŭă. *M.* (III, 10). Tū cūrsū, dĕă, mēnstrŭō Mētĭēns ĭtĕr ānnŭūm. *Cat.* (35, 17). Sĕcūtă lūnām mēnstrŭām. *Prud.* (*Cath.* 12, 10). SYN. Mēnstrŭālĭs. || *Qui dure un mois.* Mēnstrŭŭs īn făstōs dīstīnguĭt sæcŭlă cōnsŭl. *L.*

Mēnsŭlă, æ, *f. Petite table.* Pŭĕr, āppōne hīc mēnsŭlăm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 150).

Mēnsūră, æ, *f. Tout instrument pour mesurer.* Ēt dē mēnsūrā jūs dīcĕrĕ, vāsă mĭnōră Frāngĕrĕ. *J.* (10, 101). || *Mesure, dimension.* Mēnsūrāquĕ rōbŏrĭs ŭlnās Tēr quătĕr īmplēbăt. *O.* Brĕvĭŏr mēnsūrā căpīllīs. *Id.* Sēd deĕrāt pīscī pătĭnæ mēnsūră. *J.* (4, 74). SYN. Mŏdŭs. || *Au fig.* Ūt rēbŭs lætīs pār sīt mēnsūră mălōrŭm. *J.* (10, 98). Nōscēnda ēst mēnsūră sŭī. *Id.* (11, 35). Quōd nūllă fŭrēntĭs Īnvĭdĭæ mēnsūră căpĭt. *Cl.* Mēnsūrăquĕ jūrĭs Vīs ĕrăt. *L.* || *La mesure, la modération.* Mēnsūram ōptĭmum ăĭt Clĕŏbūlŭs Līndĭŭs īn rē. *Aus.* (*Sept. Sap.*, sub fin.).

† Mēnsūrābĭlĭs, ĕ. *Mesurable.* Spătĭūm nōn mēnsūrābĭlĕ. *Prud.* (*Apoth.* 817).

† Mēnsūrŏ, ās, ārĕ. *Mesurer.* Tēmpŏră quādrĭfĭdī mēnsūrāns quāttŭŏr ānnī. *Victor* (*Gen.* I, 104).

Mēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* Metior. *Qui a mesuré.* Māgnō tēllūrēm pōndĕrĕ mēnsŭs. *St.* || *Qui a parcouru.* Jāmquĕ dŭās lūcĭs pārtēs Hўpĕrīŏnĕ mēnsō. *O.* Hōrrēndă tŏt ăvĭă mēnsī. *V. Fl.* || *Au fig. Qui a mesuré, évalué.* Sē sĭmŭl ēt Rōmām Pōmpēiō sūpplĭcĕ mēnsŭs. *L.* Mēnsōque, hŏmĭnī quĭd fātă părārēnt. *Id.*

Mēntă *ou* Mēnthă, æ, *f.* (μίνθη). *Menthe, herbe odoriférante.* Fēmĭnĕōs ārtūs īn ŏlēntēs vērtĕrĕ mēnthās. *O.* Nēc deēst rūctātrīx mēnthă, nĕc hērbă sălāx. *M.* (X, 48, 10. Et *Colum.* X, 119).

Mēntāstrŭm *ou* Mēnthāstrŭm, ī, *n. Menthe sauvage.* Mēnthāstrī fŏlĭūm pōtu āppŏsĭtūquĕ sălūbre ēst. *Ser. Sam.* (vs. 139. *Id.* 172).

† Mēntībŏr, *ancien fut. de* Mentior. Ēt āssēntāndūm, quĭdquĭd hīc mēntībĭtŭr. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 35. *Ib.* II, 2, 99).

Mēntĭŏ, ōnĭs, *f. Mention.* Mēntĭŏ sī quă Dē Căpĭtōlīnī fūrtĭs īnjēctă Pĕtīllī. *H.* Nēc mēntĭŏ fīĕt Dāmnōrŭm. *J.* (6, 508). Quōd sæpĕ mēcŭm mēntĭōnēm fēcĕrĭt. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 15). SYN. Sērmŏ.

Mēntĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Mentir; dire faussement.* Īllĕ fĭdēm jūssĭs dĕdĭt, ēt : Sī mēntĭăr, īnquĭt *O.* Āt nōn īllĕ, sătūm quō tē mēntīrĭs, Ăchīllēs. *V.* Mēntīmŭr rēgnārĕ Jŏvĕm. *L.* SYN. Cōmmĭnīscŏr, fīngŏ. PPH. Mēndācĭă jāctŏ, fūndŏ, prōfĕrŏ, dīcŏ, lŏquŏr, fīngŏ. Fālsă dīcŏ, lŏquŏr, mĕmŏrŏ, nārrŏ. Nōn vēră lŏquŏr. Fīctă vērbă lŏquŏr. Ōrĕ fālsō, sĭmŭlātō lŏquŏr. Vărĭīs vērbīs dēcĭpĭŏ, fāllŏ, lūdŏ. Vānă lŏquŏr. VERS. Prōsĕquĭtŭr păvĭtāns, ēt fīctō pĕctŏrĕ fātŭr. *V.* Mūltă mălŭs sĭmŭlāns, vānā spē lūsĭt ămāntēm. Sēnsĭt ĕnĭm sĭmŭlātā mēntĕ lŏcūtăm. *Id.* Fātĭdĭcūm vērbĭs fāllĕrĕ vēllĕ dĕŭm. *O.* Quĭdquĭd Græcĭă mēndāx Aūdĕt ĭn hĭstŏrĭā. *J.* Nōn bŏnă, dē nōbĭs crīmĭnă fīctă jăcĭt. *Pp.* *Voy.* Mendax, Decipio. || *Contrefaire, imiter.* Nēc vărĭōs dīscēt mēntīrī lānă cŏlōrēs. *V.* Mēntītŭr sŭpĕrōs præpĕs. *Sil.* Mēntīrĭs jŭvĕnēm tīnctīs, Lēntīnĕ, căpīllīs. *M.* (III, 43). SYN. Īmĭtŏr, sĭmŭlŏ, fīngŏ. || *Qqf. Tromper, manquer.* Cērtīquĕ pĕtītŏr Vūlnĕrĭs, ēt jūssūm mēntīrī nēscĭŭs īctŭm. *Cl.* SYN. Fāllŏ.

Mēntītŭs, ă, ŭm. *Qui a imité ou simulé.* Āh! quŏtĭēs sānī căpĭtĭs mēntītă dŏlōrēs. *O.* Pŏpŭlūm Phŏlŏē mēntītă bĭfōrmĕm. *L.* Frātrēm mēntītĕ, Lўcōrmă. *Sil.* || *Pass. Déguisé, imité, faux.* Prīmī clўpĕōs mēntītăquĕ tēlă Āgnōscūnt. *V.* Ēt sē mēntītīs sŭpĕrōs cēlāssĕ fĭgūrīs. *O.* *Voy.* Falsus.

Mēntŏr, ŏrĭs, *m.* (Μέντωρ). *Mentor, célèbre ciseleur de la Grèce.* Mēntŏrĭs hæc mănŭs ēst, ān, Pŏlyclētĕ, tŭă? *M.* (VIII, 51). Mīrŏr quŏd īpsūm nōn sācrāstĭs Mēntŏrēm, Nēc tēmplum ĕt ārās īpsĕ Phīdĭās hăbĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 291). Scўphŭs Cælō dŏlītŭs, ārtem ōstēntăt Mēntŏrĭs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 235). || *Ouvrage de Mentor.* Rāræ sĭnĕ Mēntŏrĕ mēnsæ. *J.* (8, 104). Quī Mēntŏră frāngĭs. *M.* (XI, 11).

Mēntŏrĕŭs, ă, ŭm. *De Mentor.* Lēsbĭă Mēntŏrĕō vīnă bĭbās ŏpĕrĕ. *Pp.* (I, 14, 2). Pōcŭlă Mēntŏrĕā nōbĭlĭtātă mănū. *M.* (IX, 60).

Mēntŭm, ī, *n. Menton.* Strāvĭt hŭmī Pēlātēs dīsjēcto īn pĕctŏră mēntō. *O.* Mæŏnĭā mēntūm mītrā (subnixus). *V.* *Voy.* Genæ, Os. || *Qqf. en parl. de animaux.* Ēt crūrūm tĕnŭs ā mēntō pălĕārĭă pēndēnt. *V.* || *Barbe.* Nōscō crīnēs īncānăquĕ mēntă. *V.* Īncānăquĕ mēntă Cīnўphĭī tōndēnt hīrcī. *Id.*

Mĕŏ, ās, ārĕ, *n. Aller, passer, marcher, décrire une révolution.* Mōbĭlĭtās māgnūm pĕr īnānĕ mĕāndī. *Lr.* (II, 64). Dūră mĕānt cĕlĕrī tērgă pĕr āmnĭs ĕquō. *O.* Quā sīdĕră lēgĕ mĕārēnt. *Id.* Mĕēt īn pēctŭs vēnāsquĕ călŏr. *Sen.* (*Med.* 836). SYN. Ĕŏ, cūrrŏ, lābŏr, pĕnĕtrŏ, vĕnĭŏ. || *Au fig.* Ōrdĭnĕ vōtă mĕānt. *Cl.* SYN. Ĕŏ, sūccēdŏ.

† Mĕōptĕ *ou* Meōptĕ, *arch. Comme* Meo ipsius. Nōn meōpte īngĕnĭō. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 14).

† Mĕōtĭs. *Voy.* Mæotis.

Mĕphītĭs, ĭs, *f. Exhalaison infecte.* Sævāmque ēxhālăt ŏpācă mĕphītĭm. *V.* Gūttŭrĕ sūlfŭrĕās lēnte ēxhālāntĕ mĕphītēs. *Pers.* (3, 99). SYN. Fœtŏr, pūtŏr. *Voy.* Odor.

† Mēptĕ, *arch. Moi-même.* Mēptĕ pŏtĭŭs fĭĕrī sērvŭm. *Pl.* (*Men.* V, 8, 10).

Mēră. *Au lieu de* Mæra.

Mĕrācŭlŭs, *et sync.* Mĕrāclŭs, ă, ŭm. *Presque pur.* Nĭsi hæc mĕrāclō Se ūspĭām pērcūssĭt flōrĕ Lĭbўcō. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 15).

Mĕrācŭs, ă, ŭm. *Pur, non mélangé.* Āh pĕrĕāt quīcūmquĕ mĕrācās rēppĕrĭt ūvās! *Pp.* (II, 33, 27). Ēxpŭlĭt hēllĕbŏrō bīlēm mōrbūmquĕ mĕrācō. *H.* Āntĭcўrās mĕlĭŏr sōrbērĕ mĕrācās. *Pers.* (4, 16). *Voy.* Merus.

Mērcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut acheter.* Cērtō cuīvĭs mērcābĭlĭs ærĕ. *O.* *Voy.* Venalis.

Mērcātŏr, ōrĭs, *m. Marchand.* Īmpĭgĕr ēxtrēmōs cūrrĭt mērcātŏr ăd Īndōs. *H.* Hūc vĕnĭt īncīnctŭs tŭnĭcā mērcātŏr, ĕt ūrnā. *O.* SYN. Mērcāns, vēndĭtŏr, īnstĭtŏr, ēmptŏr, nĕgōtĭātŏr. EP. Sōllĭcĭtŭs, caūtŭs, prōvĭdŭs, īmpĭgĕr, vĭgĭl, văgŭs; dīvĕs, ăvārŭs, căllĭdŭs, dŏlōsŭs. VERS. Vēctūrām lōngīnquā pĕr æquŏră mērcēs, Mōlĭtŭr tēllūrĕ rătēm. *Cl.* Laūdăt vēnālēs, quī vūlt ēxtrūdĕrĕ, mērcēs. *H.* Nōn ĕgŏ, dīvĭtĭās ăvĭdŭs, sĭnĕ fīnĕ părāndī, Lātūm mūtāndīs mērcĭbŭs æquŏr ărŏ. *O.* Nēc naūtĭcă pīnŭs Mūtābĭt mērcēs. *V.* Nōn văgŭs īgnōtīs rĕpĕtēns cōmpēndĭă tērrīs, Prēssĕrăt ēxtērnā nāvĭtă mērcĕ rătēm. *Tib.* Mērcĭs mūtātŏr ĕōæ. *L.* Mērcāntēm sī nŏvă sēmpĕr Dāmnă mănēnt. *Aus.*

Mērcātōrĭă nāvĭs, *f. Navire marchand.* Īn pōrtum ēx Ĕphĕsō nāvĭs mērcātōrĭă. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 2).

Mērcātūră, æ, *f. Commerce, négoce.* Ăvērsŭs mērcātūrĭs, dēlīrŭs ĕt āmēns. *H.* SYN. Mērcātŭs, cōmmērcĭŭm. || *Marchandises.* Mērcātūrāmne, ān vēnālēs hăbŭĭt, ŭbĭ rēm pērdĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 51).

Mērcātŭs, ă, ŭm. *Qui a acheté.* Paūlātĭm mērcātŭs āgrŭm. *H.* Mērcātīquĕ sŏlŭm. *V.* || *Pass. Acheté.* Nātūræquĕ dĕcūs mērcātō pērdĕrĕ cūltū. *Pp.* (I, 2, 5). Pōstmŏdŏ mērcātā pācĕ prĕmēndŭs ĕrĭt. *Id.* (IV 5, 32). SYN. Ēmptŭs, cŏēmptŭs.

Mērcātŭs, ūs, *m. Négoce, trafic.* Ăsĭnōs vēndĭdī Pēllæō mērcātōrī Mērcātū. *Pl.* (*As.* II, 3, 17). *Voy.* Mercatura. || *Marché.* Nĭsi ĕo ăd mērcātūm vĕnĭŏ, dāmnum ēst māxŭmŭm. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 23). Ŏppĭdă, mērcātŭs, ēt cōncĭlĭābŭla, ĕt ūrbēs. *Prud* (*Apoth.* 714). SYN. Nūndĭnæ, ēmpŏrĭŭm.

Mērcēnārĭŭs, ĭī, *m. Mercenaire* Thēsaūro īnvēntō, quī mērcēnārĭŭs āgrŭm. *H* īn hūnc dĭēm jām tuū

sum mercenarius. *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 55. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 2). PPH. Mercede *ou* pretio conductus. || — us, a, um. *De mercenaire.* Excusare laborem et mercenaria vincla. *H.*

1. Merces, edis, *f. Prix d'un travail, salaire.* Aut olitoris aget mercede caballum. *H.* Mercede diurna Conductum pavit. *Id.* Dulcis erat mercede labor. *O.* SYN. Pretium. || *En gén. Récompense, prix.* Perdita Roma ipsa sui merces erat, et sine vindice præda. *Petr.* (*Sat.* 119). Hac gener atque socer coeant mercede suorum. *V.* Ipsa quidem virtus sibimet pulcherrima merces. *Sil.* (XIII, 663). SYN. Pretium, præmium, *qqf.* munus. *Voy.* Præmium. || *Punition.* Cujus sceleris sit maxima merces. *L.* Magna mercede piabunt Erroris rabiem. *Sil. Voy.* Pœna. || *Intérêt de l'argent.* Quinas hic capiti mercedes exsecat. *H. Voy.* Usura. || *Gain.* O quanta est merces, et quanta impendia supra! *Grat.* (*Cyn.* 176). SYN. Fructus, lucrum. || Pro qua mercede. *En récompense de ce que, parce que.* Naturas apibus, quas Jupiter ipse Addidit, expediam, pro qua mercede... Dictæo cœli regem pavere sub antro. *V.* (*G.* IV, 149. Græce, οὗ χάριν, ἀνθ' οὗ).

2. Merces, ium. *Voy.* Merx.

Mercimonium, ii, *n. Marché, trafic.* Ut vos in vostris voltis mercimoniis. *Pl.* (*Amph. prol.* 1. *Id. Most.* III, 3, 12; *Pers.* IV, 3, 63).

Mercor, aris, atus sum, ari, *d. Faire le commerce.* Dico esse iturum me mercatum, si velit. *Pl.* (*Merc. prol.* 82). PPH. Merces muto. Mercaturam exerceo. || *Ordint. Acheter.* Egregiasque domos mercarier unus. *H.* Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridæ. *V.* Ergo muneribus quivis mercatur amorem! *Pp.* (II, 16, 15). SYN. Emo, redimo. *Voy.* Mercatus, a.

Mercurialis, e. *De Mercure.* Mercurialis habet sedem Lyra. *German.* (*Arat.* 277). || *De Mercure, considéré comme le dieu du gain.* Nec gluto sorbere salivam Mercurialem. *Pers.* (5, 112). Unde frequentia Mercuriali impossuere mihi cognomen compita. *H.* || *Consacré à Mercure.* Mercurialium Custos virorum (Faunus). *H.* Mercurialis herba, *f. Mercuriale, plante.* Mercurialis item capitur communiter herba. *Ser. Sam.* (vs. 620). Vincetur talis mora gramine Mercuriali. *Id.* (vs. 520).

Mercurius, ii, *m. Mercure, fils de Jupiter et de Maïa, messager de Jupiter, dieu de l'éloquence, des voyageurs, des marchands et des voleurs; conduisait aux enfers les âmes des morts et les en faisait sortir. On le représente avec un bonnet ailé, des ailes aux épaules et aux pieds, portant une bourse et un caducée.* Vobis Mercurius pater est, quem candida Maia. *V.* Carpebant socias Mercuriusque vias. *O.* Mercuri, facunde nepos Atlantis. *H.* SYN. Majugena, Cyllenius, Atlantiades, caducifer. EP. Cyllenius, aliger, alipes, volucer, præpes; doctus, facundus; solers, astutus, callidus. PPH. Maia genitus, satus, natus. Maia satus aliger. Maiæ filius. Cyllenia proles. Cyllenius ales. Deus caducifer. PHR. Interpres divum. Citharæ inventor, repertor. Lyræ parens. Fraudis furumque magister. Furibus amicus, favens. VERS. Quem candida Maia Cyllenes gelido conceptum vertice fudit. *V.* Quem lucida partu Pleias enixa est. *O.* Clare nepos Atlantis, ades: quem montibus olim Edidit Arcadiis Pleias una Jovi; Pacis et armorum superis imisque deorum Arbiter, alato qui pede carpis iter, etc. *Id.* (*Fast.* V, 663 sq.). Cyllenes cœlique decus, facunde minister, Aurea cui torto virga dracone viret. *M.* Callidum, quidquid placuit, jocoso Condere furto. *H.* || *Nom d'une planète.* Luna et Mercurius, Venus ac Sol, Mars quoque fulgens. *Aus.* (*Eclog.* 3, 14). PPH Mercurii stella. Cyllenius ignis. || Mercurii dies, *ou* Mercurius. *Mercredi.* Mercurius quanti sibi vindicat astra diei. *Aus.* (*Eclog.* 5, 8). || — aqua. *Fontaine sur la voie Appienne, près de la porte Capène.* (*Ov. Fast.* IV, 673.)

Merda, æ, *f. Excrément.* Merdis caput inquiner albis Corvorum. *H.* Repente odorem mixtis cum merdis cacant. *Ph. Voy.* Stercus.

† Mere, *adv. Sans mélange.* Si semel amoris poculum accepit mere. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 22).

Merenda, æ, *f. Goûter, collation.* Seræque videbitur hora merendæ. *Calp.* (5, 60). Videsis ne for' ad merendam quopiam devorteris. *Pl.* (*Most.* IV, 2 50. Vid. *Fest.*).

Merens, tis. *Qui mérite.* Scelus expendisse merentem Laocoonta ferunt. *V.* Cives odere merentem. *O* Decreta merenti Laurea. *Id. Voy.* Meritus. || — bene *Qui a rendu service.* Bene merenti gratiam referre. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 36). || *Qui fait le service militaire Voy. le suiv.*

Mereo, es, ui, itum, ere, *n. et a. Rapporter un bénéfice, mériter.* Hic meret æra liber Sosiis. *H.* Quem mea carminibus meruisset fistula caprum. *V.* Vitavi denique culpam, Non laudem merui. *H.* Quæ merui vitio perdere cuncta meo. *O.* SYN. Mereor, commereo, emereo, promereor, lucror, refero, paro, comparo. PPH. Sum dignus, non *ou* haud indignus. || — bene, *et absolt. Rendre service, obliger.* Si bene quid de te merui. *V.* Quique sui memores alios fecere merendo. *Id* Non bene de nobis quæ meruere deæ. *O.* || — male. *Désobliger, nuire. Voy.* Mereor. || — æra, *et absolt. Faire le service militaire, servir.* Jussit et in castris æra merere suis. *O.* Legitimo quisque merebat equo. *Id.* Castrorum in plebe merebat. *L.* Ære merent parvo. *Id. Voy.* Milito. || — culpam, crimen, etc. *Commettre une faute, être coupable.* Munditiæ crimina nulla merent. *O.* Quod scelus aut Lapithis tantum aut Calydone merente? *V.* Loquere, uter meruistis culpam. *Pl.* (*Men.* V, 2, 29. *Id. Merc.* IV, 6, 12, commerent).

Mereor, eris, itus sum, eri, *d. Mériter.* Et, si pietate meremur. *V.* Odium, mihi crede, mereri Desine. *O.* Nardo vina merebere. *H. Voy. le précéd.* || — bene, male. *Obliger ou Désobliger.* Si bene de vobis civilia bella merentur. *L.* De quo male tunc fortuna meretur. *Id.*

† Meretricie, *adv. A la manière des courtisanes* (*Pl. Mil.* III, 2, 58.)

Meretricius, a, um. *De courtisane.* Turba quidem cur hos celebret meretricia ludos. *O.* Habet bene ac pudice eductam, ignaram artis meretriciæ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 14. Et *Pl. Cist.* I, 1, 43).

Meretricula, æ, *f.*, *dimin. de* Meretrix. Capit meretricula Davum. *H.* Navem conscendit, avehit meretriculas. *Pl.* (*Rud. prol.* 63).

Meretrix, *et qqf.* Meretrix, icis, *f. Courtisane.* Arsit inops frater, victus meretricis amore. *O.* Sævit quod meretrice nepos insanus amica. *H.* Sacrilegas meretricum ut prosequar artes. *O.* Ut matrona meretrici dispar erit, atque. *H.* SYN. Meretricula, scortum, scortillum, lupa, prostibulum. EP. Infamis, famosa, turpis, impura, petulans; blanda, perfida, fallax, infida, astuta; avara.

Merga, æ, *f. Fourche pour enlever les gerbes.* Et mergas datas. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 58. Cf. *Fest.*).

Merges, itis, *m. Poignée d'épis de blé.* Aut cerealis mergite culmi. *V. Voy.* Manipulus.

Mergo, gis, si, sum, gere. *Plonger, enfoncer dans l'eau.* Fertque rates pronas, medioque sub æquore mergit. *O.* Nec me deus æquore mersit. *V.* In medias... Brachia mersit aquas. *O.* SYN. Immergo, merso, submergo, demergo, obruo. PPH. Mergo aqua

ou ăquīs, ĭn ăquăm, ūndā *ou* ĭn ūndā, flūmĭnĕ, ĭn flŭvĭūm; æquŏrĕ, sūb æquŏrĕ *ou* æquŏrĭbŭs, sūb æquŏră, ĭn mărī, gūrgĭtĕ, ĭn ĭmā. Pĕlăgō *ou* ĭn æquŏr præcĭpĭtō. Ĭn ăquās *ou* ūndās mīttō, ĭmmīttō, prōjĭcĭō, dō præcĭpĭtĕm. Ĭn mărĕ dētūrbō. Ăquīs ōbrŭō. VERS. Tȳrrhēnōquĕ bŏvēs ĭn flūmĭnĕ lăvĭt Ĭbērās. *V.* Bālāntūmquĕ grĕgēm flŭvĭō mērsārĕ sălūbrī. *Id.* Mānĕ lăvātūrās mēmbră pĕtēbăt ăquās. *O.* || — mē. *Voy.* Mergor. || *En gén. Plonger, enfoncer.* Nōn ăd īnfērnām Stȳgă Tē nōsquĕ mērgĭs? *Sen.* (*Thyest.* 1007). Vīscĕrĭbūs cāstūm Lūcrētĭă fērrūm Mērsĭt. *Cl.* Tĕnĕrām mērsĭt ĭn ōră mănūm. *M.* (III, 19, scil. ursæ). Căpācĭs ālvī mērsĭt Tārtărĕō spĕcū. *Ph.* Hīc tĭbĭ quī rōstrō crēscēntĭă līlĭă mērsĭt. *Priap.* (65, 1, scil. porcus devoravit). SYN. Ĭmmērgō, ĭmmīttō, īnfŏdĭō, īngĕrō. || *Plonger (le soleil couchant, les astres).* Lūcēm mērgĕ. *Sen.* (*Hip.* 679). Mērgăt dĭēm. *Id.* (*Med.* 877). Prŏpĭŏr (tellus) mērgēntī sīdĕră cœlō. *L.* PHR. Ārctōs Ōcĕănī mĕtŭēntēs æquŏrĕ tīngī. *V.* || *Couvrir, cacher.* Hōc sōlūm, flūctū tērrās mērgēntĕ, căcūmĕn Ēmĭnŭĭt. *O.* Mērsītquĕ sŭōs īn cōrtĭcĕ vūltūs. *Id.* Ōră quĭd flēctĭs rĕtrō, Vūltūmquĕ mērgĭs? *Sen.* (*H. OEt.* 1348). SYN. Ōbrŭō, cōndō, etc. *Voy.* Abdo. || *Qqf. Perdre de vue.* Tēmplăquĕ Tīsææ mērgūnt ōblīquă Dĭānæ. *Val. Fl. Voy.* Abscondo. || *Au fig. Plonger.* Sēd mē fātă mĕa ēt scĕlŭs ēxĭtĭālĕ Lăcænæ Hīs mērsērĕ mălīs. *V.* Ēt fūnĕrĕ mērsĭt ăcērbō. *Id.* Bēllī Sēmĭnă, quæ pŏpŭlōs sēmpēr mērsērĕ pŏtēntēs. *L.* Ān lūmĭnă sōmnō Mērgĭmŭs? *V. Fl.* Ūt mēdĭŏcrĭs Jăctūræ tē mērgăt ŏnŭs. *J.* (13, 8). SYN. Ōbrŭō, ōpprĭmō, pēssŭmdō, pērdō, etc.

Au pass. Mērgŏr, *ou* Mērgō mē. *Se plonger dans l'eau, se baigner ou se noyer.* Mērsĕrăt īn nĭtĭdōs sē Clĕŏpātră lăcūs. *M.* (III, 22). Nūdăquĕ mērgŏr ăquīs. *O.* Mārcĭāvĕ mērgī. *M.* (VI, 42, 18). Quī vīx sēro āltō mērgĭtŭr ōcĕănō. *Cat.* (66, 69, de Boote). Mērgī Plaūstră pŭtās. *L.* SYN. Ĭmmērgŏr, lăvŏr, lăvō. PPH. Mē ĭmmērgō, ăblŭō, lăvō. Cōrpŭs *ou* cōrpŏră ăquā, ūndīs, āmnĕ, flŭvĭō, flūmĭnĕ, æquŏrĕ, pĕlăgō mērgō, ĭmmērgō; ĭn æquŏr, ūndās, īn flūctūs mīttō, ĭmmīttō. Mē præcĭpĭtĕm *ou* præcēps mērgō. Mē ĭn ūndās prōjĭcĭō, mīttō, tōtō cōrpŏrĕ mīttō. Cōrpŭs sūb æquŏrĕ *ou* sūb æquŏră mērgō. Mē dō flŭvĭō. Ĭn āmnēm dēscēndō. Ĭn ūndās dēsĭlĭō, cōrpŏrĕ dēsĭlĭō. Cōrpŏră vōrtĭcĕ mērgō. Ārtūs, mēmbră ăblŭō. VERS. Aūt āssuētŭs ăquæ pērfūndī flūmĭnĕ nōtō. *V.* Præcĭpĭtem ōcĕănī rūbrō lăvĭt æquŏrĕ cūrrūm (sol). Præcēps āĕrĭī spĕcŭlā dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. Ēt sē jăctū dĕdĭt æquŏr ĭn āltūm. *Id.* Vīrgĭnĕōs ārtūs lĭquĭdō pērfūndĕrĕ rōrĕ. *O.* Sēdūctōs nāctă rĕcēssūs Gūrgĭtĭs, īnclūsā sŭă mēmbră rĕfrīgĕrăt ūndā. Dūmque ĭbĭ pērlŭĭtŭr sŏlĭtā Trītōnĭă lȳmphā. Nūdă sŭpērfūsīs tīngāmŭs cōrpŏră lȳmphīs. Ăblŭĕre hīc ārtūs lāssātăquĕ mēmbră părābăm. *Id.* Sĭmŭl ūnctōs Tĭbĕrīnĭs hŭmĕrōs lăvĭt ĭn ūndīs. *H.* Tēr mātūtīnō Tĭbĕrī mērgētŭr, ĕt īpsīs Vōrtĭcĭbūs căpŭt ăblŭĕt. *J. Voy.* Balneum, Nato. || *Être plongé, submergé, noyé.* Mĭtĭŭs īllĕ pĕrĭt, sŭbĭtā quī mērgĭtŭr ūndā. *O.* SYN. Ĭmmērgŏr, ōbrŭŏr, haūrĭŏr. PPH. Mērsŭs sūb æquŏrĕ lătĕō. Pōntō ĭmmērgŏr. Ăquīs prĕmŏr, ōpprĭmŏr, ōbrŭŏr, ēxstīnguŏr. VERS. Quĭs tē, Pălĭnūrĕ, dĕōrūm Ērĭpŭĭt nōbīs, mĕdĭōquĕ sūb æquŏrĕ mērsĭt? *V.* Ēxcĭdĕrăt pūppī, mĕdĭīs ēffūsŭs ĭn ūndīs. Quōs sĭmŭl ā Trōjā vēntōsā pĕr æquŏră vēctōs Ōbrŭĭt aūstĕr, ăqua īnvōlvēns nāvēmquĕ vĭrōsquĕ. Spārgĭtĕ me ĭn flūctūs, tōtōque ĭmmērgĭtĕ pōntō. Trītōn ĭntēr săxă vĭrūm spūmōsa ĭmmērsĕrăt ūndā. *Id.* Ŏpprĭmĕt hānc ănĭmām flūctŭs. *O.* Vūltūs ōbrŭĭt ūndă mĕōs. Ēt mē quŏquĕ pōntŭs hăbērĕt. Mērsĭt ĕt ādvērsīs ōră nătāntĭs ăquīs. *Id.* Tāndēmquĕ sūb æquŏrĕ mērsĭt. *L. Voy.* Naufragus. || *Être plongé dans la teinture.* Ēt Cōsmī tōtō mērgātŭr ăhēnō. *J.* (8, 86). Pūrpŭrĕūsquĕ cŏlōr cōnchȳlī mērgĭtŭr ūnā Cōrpŏrĕ cūm lānæ. *Lr.* (VI, 1072). *Voy.* Tingo.

Mērgŭs, ī, *m. Plongeon, oiseau de mer.* Quūm mĕdĭō cĕlĕrēs rĕvŏlānt ēx æquŏrĕ mērgī. *V.* Āntră fĕræ, pĕcŭdēs grāmĭnă, mērgŭs ăquās. *O.* Pōrrēctā (præda) mērgōs jŭvĕrĭs. *H.* || *Au fig.* Ăgrārĭŭ' mērgŭs. *Lucil.* (apud *Capitol. Pertin.* 9, de homine agros continuante).

Mĕrīdĭānŭs, ă, ūm. *De midi.* Hōră lāssōs Īntērjūngĭt ĕquōs mĕrīdĭānă. *M.* (III, 67). Mĕrīdĭānūs sōl ŭt ōppŏsĭtū jŭgī. *Avien.* (*Or. mar.* 641). || † Mĕrīdĭānŭs. Ā mĕrīdĭāno īncēndĭō mūndī rĕpēns. *P. Nol.* (21, 917).

Mĕrīdĭēs, ēī, *m. Midi, le milieu du jour.* Īntēr tĕpēntēs pōst mĕrīdĭēm būxōs. *M.* (III, 20). Īnclīnārĕ mĕrīdĭēm Sēntīs. *H.* Quĭd, si hīc mănēbō pŏtĭŭs ăd mĕrīdĭēm? *Pl.* (*Most.* III, 1, 55. Et *Ter. Ad.* V, 3, 62). PPH. Mĕdĭŭs dĭēs, sōl. Mĕdĭŭs sōlĭs cūrsŭs. Sōl āltĭssĭmŭs. Sōl mĕdĭō ōrbĕ *ou* ĭn āxĕ. VERS. Mĕdĭōs quūm sōl āccēndĕrĭt æstūs. *V.* Mĕdĭūm sōl īgnĕŭs ōrbēm Haūsĕrăt. Sōl mĕdĭūm cœlī cōnscēndĕrăt īgnĕŭs ōrbēm. Jām mĕdĭum æthĕrĭō cūrsū trājēcĕrăt ōrbēm. *Id.* Mĕdĭās sōlĕ tĕnēntĕ vĭās. *O.* Mĕdĭūm sōlĕ tĕnēntĕ dĭēm. Nūnc Phœbūs ŭtrāquĕ Dīstăt ĭdēm tērrā. Jāmquĕ dĭēs mĕdĭūs tĕnŭēs cōntrāxĕrăt ūmbrās, Īnquĕ pārī spătĭō vēspĕr ĕt ōrtŭs ĕrānt. *Id.* Quūm sōlem ăd cūlmĭnă mūndī Tōllĭt ănhēlă dĭēs. *St.* Sōl, ŏpĕrūm mĕdĭūs, sūmmō lībrābăt ŏlȳmpō Lūcēntēs, ceū stārĕt, ĕquōs. *Id.* Tītān mĕdĭō quūm fērvĕt Ŏlȳmpō. *L.* Dōnēc dēcrēscĕrĕt ūmbră, Īn mĕdĭūm sūrgēnté dĭē. Jām brĕvĭs īn mĕdĭūm rădĭīs cōmpēllĭtŭr ūmbră. *Id.* Quūm Tītān mĕdĭūm cōnstĭtŭĭt dĭēm. *Sen.* Sōlĭs ĕt ōrbĭtă quūm mĕdĭa ēst. *Prud.* || *Côté du midi, partie méridionale.* PPH. Plāgă aūstrālĭs, tōrrĭdă. Sōlĭs æstīvī plāgă. PHR. Ād mĕdĭūm cōnvērsă dĭēm (stabula). *V. Voy.* Zona. || *Par ext. Le milieu (de la nuit, etc.).* Rĕpēntĕ nōctĭs cīrcĭtēr mĕrīdĭēm. *Varr.* (apud *Non.* 6, 16). || † Mĕrīdĭēs. Lūnă nĕc īn nōctēm, sōl nĕque mĕrīdĭē. *Fort.* (II, 1, 14. Nec semel).

Mĕrīdĭō, ās, ārĕ, *et* Mĕrīdĭŏr, ārī, *d. Faire la méridienne, la sieste.* Jŭbe ăd tē vĕnĭām mĕrīdĭātūm. *Cat.* (33, 3).

† Mĕrīdĭōnārĭŭs, ă, ūm. *Comme* Meridianus. (*Titin.* apud *Apul. de Orthog.*, ed. *Maio*, p. 130.)

Mĕrĭŏnēs, æ, *m.* (Μηριόνης). *Mérion, écuyer d'Idoménée.* Nīgrūm Mērĭŏnem, aūt ŏpĕ Pāllădĭs. *H.* Pătrĭăquĕ crĕātŭs ĕādēm Mĕrĭŏnēs. *O.*

1. Mĕrĭtō, *adv. Avec raison, à bon droit, justement.* Sēd fŭgĕrēm mĕrĭtō naūfrăgŭs ōmnĕ frĕtūm. *O.* Ō fāmæ mĕrĭtō pārs māxĭmă nōstræ. *V.* Mĕrĭtō quĭn īllīs Jūpĭtĕr āmbās Īrātŭs būccās īnflĕt. *H.* SYN. Jūrĕ, dīgnē, jūstē, *qqf.* bĕnĕ, āptē, dĕcēntĕr, cōnvĕnĭēntĕr. PPH. Ēx mĕrĭtō. Ōb mĕrĭtūm. Haūd *ou* nōn ĭmmĕrĭtō. Nōn *ou* haūd mălĕ. Haūd īnjūrĭā. PHR. Mōrtĕ lŭēt mĕrĭtā. *V.* Sēd nōn ĭmmĕrĭtō vēlāvĭt ărānĕă fānūm. *Pp.* Haūd ĕquĭdem ĭmmĕrĭtō Cūmānæ cārmĭnĕ vātĭs Caūtūm. *L.* Nōnne ĭgĭtūr jūre ăc mĕrĭtō vĭtĭa ūltĭmă fīctōs Cōntēmnūnt Scaūrōs? *J.* || Mĕrĭtīssĭmō, *superl.* Mĕrĭtīssŭmo hīc me ējēcĭt ēx hāc dĕcŭrĭā. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 545). Meŭs dērīdērĕt fīlĭŭs mĕrĭtīssŭmō. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 49). || † Mĕrĭtō. Ēt mĕrĭtō sānctīs īstĕ nātālīs dĭēs. *P. Nol.* (28, 116).

2. Mĕrĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Mereo. *Servir (à la guerre).* Sĭcŭlās lōngē mĕrĭtārĕ pĕr ōrās Impŏsĭtūm. *Sil.* (X, 657. Et *Cato* ap. *Fest.*). *Voy.* Mereo.

Mĕrĭtōrĭŭs, ă, ūm. *Qui rapporte un bénéfice.* || Mĕrĭtōrĭă, ōrūm, *n. pl. Chambres louées.* Nām quæ mĕrĭtōrĭă sōmnūm Ādmīttūnt? *J.* (3, 234). || *En particul. Mauvais lieux.* Bălnĕă, prŏpōlās, mĕrĭtōrĭă, tēmplă, thĕātră. *Prud.* (*Ham.* 761). SYN. Cēllæ.

Mĕrĭtŭm, ī, *n. Chose méritée, justice.* Tĭbi hās mĭsĕrābĭlīs Ōrpheūs Haūdquāquam ōb mĕrĭtūm pœnās (suscitat). *V.* Quæcūmque ēx mĕrĭtō spēs vĕnĭt, æquă vĕnĭt. *O.* SYN. Jūs. || *Récompense, prix.* Nīl suāvĕ mĕrĭtum ēst. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 75. Ubi *Donatus*: « Nihil mihi mercedis suave est. ») *Voy.* Merces. || *Qualité, avantage, valeur, mérite.* Quōd frātrēs Tĕlămōn Pēleūsquĕ fŭērūnt. Ājācīs mĕrĭtūm nōn sĭt. *O.* Nēc vīrĭbŭs ūllīs, Aūt mĕrĭtō vĕnĭa ēst. *Grat.* (*Cyn.* 371). Nēc hăbēt dīscērnĕrĕ dīspăr Vīvēntūm mĕrĭtūm. *Prud.* (*Sym.* II, 795). SYN. Dōs, vīs, vīrtūs, laūs. || *Service rendu, titre à la reconnaissance, bienfait.* Excēssītquĕ fĭdēm mĕrĭtōrūm sūmmă tŭōrūm. *O.* Hānc īmplē mĕrĭtīs. *Id.* Mĕrĭtī tāntī nōn īmmĕmŏr ūnquām. *V.* Grāndĭă lātūrūs mĕrĭtōrūm præmĭă. *H.* SYN. Bĕnĕfăctūm, bĕnĕfĭcĭum.

Mĕrĭtŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Mereo. *Mérité, dû.* Sīc fātūs, mĕrĭtōs ārīs māctāvĭt hŏnōrēs. *V.* Quī mĕrĭtām nōbīs mĭnŭăt, nōn fīnĭăt īrām. *O.* SYN. Prōmĕrĭtŭs, dīgnŭs, dēbĭtŭs, jūstŭs. PPH. Nōn *ou* haūd īmmĕrĭtŭs. Nōn īndīgnŭs. || 2. *De* Mereor, *d. Qui a mérité.* Īnvīsō mĕrĭtūs tōrquētŭr ăb aūrō. *O.* Cārmĭnĭbūs mĕrĭtās cēlĕbrārĕ pŭēllās. *Id.* Rĕcēptō Sūpplĭcĕ, sīc mĕrĭtō. *V.* SYN. Mĕrēns. || — bĕnĕ. *Qui a rendu service.* Hōc sōlūm crīmĕn mĕrĭtæ bĕnĕ dētrăhĕ tērræ. *L.*

Mērmĕrŭs, ī, *m.* (μέρμερος). *Nom d'un centaure.* (*Ovid. Met.* XII, 305.)

† Mĕrŏbĭbŭs, ă, ŭm. *Qui boit du vin pur.* Nōmĕn ĕi ēst lēnæ mūltĭbĭba ātquĕ mĕrŏbĭbă. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 77).

Mĕrŏē, ēs, *f.* (Μερόη). *Méroé, île du Nil, en Éthiopie.* Āmbĭtŭr nĭgrīs Mĕrŏē fēcūndă cŏlōnīs. *L.* Ā Mĕrŏē pōrtābĭt ăquās ūt spārgăt ĭn ædēm. *J.* (6, 527). Cēphēam hīc Mĕrŏēn rēgnāquĕ fūscă cănăt. *Pp.* (IV, 6, 78). || *Nom de femme.* (*Sil.* II, 104.)

Mĕrŏĭtĭcŭs, ă, ŭm (Μεροϊτικός). *De Meroé.* Ēbĕnūs Mĕrŏĭtĭcă vāstōs Nōn ŏpĕrīt pōstēs. *L.* (X, 117. Sic recte *Salmas.* et alii, pro vulgata *Mareotica*).

Mĕrŏpē, ēs, *f.* (Μερόπη). *Une des Pléiades.* Sēptĭmă mōrtālī Mĕrŏpē tĭbĭ, Sīsўphĕ, nūpsĭt. *O.* Ālcўŏnē, Mĕrŏpēquĕ, Cĕlænō, Tāўgĕtēquĕ. *Cic.* (*Arat.* 135). || *Femme du Polybe, qui éleva OEdipe.* Sōlāsquĕ Mĕrŏpē nŏvĕrīt Pŏlўbī făcēs. *Sen.* (*OEd.* 272).

Mĕrŏps, ŏpĭs, *m.* (μέροψ). *Mésange, oiseau.* Pīnguĭbūs ā stăbŭlīs, mĕrŏpēsque ălĭæquĕ vŏlŭcrēs. *V.* Rēgŭlŭs ātquĕ mĕrŏps. (*Auct. Phil.* 43.) || *Mérops, époux de Clymène, qui fut mère de Phaéthon.* Cēpīssēt gĕnĭtōr sī Phăĕthōntă Mĕrŏps. *O.*

† Mērră, æ, *f. Eau amère, saumâtre.* Īpsūm, quăsĭ trīstĭă mērræ Pōcla, hŏmĭnēm mūtăt. *P. Nol.* (23, 347. *Id.* 17, 24).

Mērsī, *parf. de* Mergo.

Mērsŏ, ās, ārĕ. *Plonger.* Bālāntūmquĕ grĕgēm flŭvĭō mērsārĕ sălūbrī. *V.* Gāllīnām mūstō mērsārĕ Fălērnō. *H. Voy.* Mergo. || *Au fig.* Mērsōr cīvīlĭbŭs ūndīs. *H.* Queīs mērsēr fōrtūnæ flūctĭbūs. *Cat.* (68, 13). Cōntrā nūnc rērūm cōpĭă mērsăt. *Lr.* (V, 1009).

Mērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Mergo. *Plongé.* Dīcĭtŭr īn Tūscæ gūrgĭtĕ mērsŭs ăquæ. *O.* SYN. Īmmērsŭs, dēmērsŭs, ŏbrūtŭs. || *Enfoncé.* Mērsīs īn cōrpŏră rōstrīs. *O.* Ērrōrēsquĕ fĕræ sōlērs pēr dēvĭă mērsā Nārĕ lĕgĭt (canis). *Sil.* || *Au fig. Caché.* Pāndĕrĕ rēs āltā tērra ēt călīgĭnĕ mērsās. *V.* Mērsūm lātēbrīs ēdūcĕrĕ vērŭm. *Cl.* Mērsūmque īn cōrdĕ dŏlōrĕm. *St.* || *Englouti.* Ærĕ pătērnō Āc rēbūs mērsīs īn vēntrĕm. *J.* (11, 39).

† Mērtŏ, ās, ārĕ. *Comme* Merso. Præsēntēm prǣsēns dīctīs mērtāre īnstĭtĭt. *Att.* (apud *Non.* 2, 542. Cf. *Quintil.* 1, 4, 14, et *Fest.*).

Mĕrŭlă, æ, *f. Merle, oiseau.* Sī vĕlūtī mĕrŭlīs īntēntūs dēcĭdĭt aūcēps. *H.* Hīc mĕrŭlās pērhĭbēnt ālbās, mīrābĭlĕ dīctū. *Prisc.* (*Peri.* 415). || *Sorte de poisson.* Aūrātīs mūrænă nŏtīs, mĕrŭlæquĕ vĭrēntēs. (*Ov. Hal.* 114. Cf. *Plin.* 32, 53, 6.)

† Mĕrŭlātŏr, ōrĭs, *m. Grand buveur.* Hīc sĭtŭs īllĕ ĕgŏ sūm mĕrŭlātōr Pūblĭŭs. *Inscr.* (ap. *Murat.* 1442).

Mĕrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Hōc cīrcūm sāltāntĕ chŏrō, mĕrŭlēntŭs ădūltĕr. *Prud.* (*Sym.* 1, 135. Vulgo non bene, *temulentus*). Ābstēmī mĕrŭlēntă fŭgīt Mēthēnĭă nōmĕn. *Rabir.* (ap. *Fulg.* p. 568, ed. Merc. Male vulgo *abstemium*, reclamante metro. Sensus est : Ebriosa nomen viri abstemii aversatur).

† Mĕrŭlŭs, ī, *m. Comme* Merula. Ēt mĕrŭlūs mŏdŭlāns sāt pūlchrīs tīnnĭtăt ōdīs. (*Auct. Phil.* 13. Vocem damnant *Varr. L. L.* 9, 55 ; *Char.* 42. Sed *Merulus* legitur in vetusto *Gloss.* ap. *Vulcan.* p. 257).

Mĕrŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* vinum). *Vin pur.* Nōctūrnō cērtārĕ mĕrō, pūtērĕ dĭūrnō. *H.* Īmplēvĭtquĕ mĕrō pătĕrăm. *V. Voy.* Vinum. || *Qqf. au pl.* Flōs, ŏdŏr, ēscă, săpŏr, mĕră, cīnnămă, bālsămă, tūră. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 574).

Mĕrŭs, ă, ŭm. *Seul, unique.* Nōn mūltum hăbēt Quōd dĕt... Īmŏ nīl, nĭsĭ spēm mĕrăm. *Ter.* (*Ph.* 1, 2, 96). Mĕră mēndācĭă fūndīs. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 33). Gaūdētquĕ mĕrīs ābstēmĭŭs ūndīs. *O.* Vīnctă crĕpăt mĕră. *H.* Sērmō mĕrŭs. *Id.* (*Festus* : « *Merum* antiqui dicebant *solum*. ») *Voy.* Solus. || *Sans mélange, pur.* Aūrum ātque ārgēntūm mĕrŭm. *Pl.* (*As.* I, 3, 3). Ēmĭt ædēs spĕcŭlō clārās, clārōrēm mĕrŭm. *Id.* (*Most.* III, 1, 111). Mĕră lībērtās. *H.* SYN. Pūrŭs, sīncērŭs. || *Ordint. En parl. du vin.* Nōn ălĭtēr tĭtŭbăt quām sī mĕră vīnă bĭbīssĕt. *O.* (Adde *Pl. Amph.* I, 1, 76). Pōtāre īmmīxtūm suētă mĕrūmquĕ mĕrŭm. *Aus.* (*Epigr.* 20, 12). *Voy.* Merum. || *Qqf. Nu.* Ōbsērvānt ŭbĭ fēstă mĕrō pĕdĕ sābbătă rēgēs. *J.* (6, 158). Stābăt cālcĕ mĕrā. *Prud.* (*Peri.* 6, 91). *Voy.* Nudus.

Mērx, cĭs, *f.* ; Mērcēs, ĭŭm, *pl. Marchandises.* Īt dīcēs : ēmptă nūnc ĕgŏ mērcĕ prŏbŏr. *O.* Ādde hūc quōd mērcēm sĭnĕ fūcīs gēstăt. *H.* Ūt præco ăd mērcēs tūrbām quī cōgĭt ĕmēndās. *Id.* Nēc naūtĭcă pīnŭs Mūtābĭt mērcēs. *V.* Mērcĭbŭs hīc Ītălīs mūtăt... Rūgōsūm pĭpĕr. *Pers.* (5, 54). EP. Ēxtērnæ, pĕrĕgrīnæ, ādvēctæ, ēōæ ; ŏpŭlēntæ, cāræ, prĕtĭōsæ, dīvĭtēs. || *Au fig.* Mērx tū măla ĕs. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 56).

Mĕsēmbrĭăcŭs, ă, ŭm. *De Mesembria, ville de Thrace, sur le Pont-Euxin.* Īndĕ Mĕsēmbrĭăcōs pōrtūs, ēt Ŏdēssŏn, ĕt ārcēs. *O.*

Mēspĭlŭm, ī, *n.*, *et* Mēspĭlŭs, ī, *f.* (μέσπιλον, μεσπίλη). *Nèfle, néflier.* Mēspĭlăque ēxārmāt pūgnācĭbŭs hōrrĭdă mēmbrīs. *Pallad.* (*Insit.* 69). Mēspĭlŭs ădmīssō gērmĭnă tūtă sŭbĭt. (*Ibid.* 106.)

Mēssăbătæ, ārŭm, *m. pl.* (Μεσσαβάται). *Peuple de la Babylonie.* Cīssĭ, Mēssăbătæque ēt Chălōnītă văgāntŭr. *Avien.* (*D. Terr.* 1209). *Voy.* Chalonitæ.

Mēssălă *ou* Mēssāllă, æ, *m.* (Μεσσάλας). *Surnom dans la famille Valéria.* || 1. *Valérius Corvinus Messala, orateur célèbre.* Āctŏr Caūsārūm mĕdĭŏcrĭs ăbēst vīrtūtĕ dĭsērtī Mēssālæ. *H.* || 2. *Général sous Auguste.* Tē bēllārĕ dĕcēt tērrā, Mēssālă, mărīquĕ. *Tib.* (I, 1, 53). || *En gén. Membres de cette famille.* Mātērnōs Cōttās cuī Mēssālāsquĕ pătērnōs. *O.* Nōn pōssīt māgnī Mēssālæ līppă prŏpāgŏ. *Pers.* (2, 72. Etiam *Ennod. Epigr.* 145, 1).

Mēssālīnă, æ, *f. Messaline, femme de l'empereur Claude, fameuse par le déréglement de ses mœurs.* Răpĭtŭr mĭsĕr ēxstīnguēndŭs Mēssālīnæ ŏcŭlīs. *J.* (10, 332).

Mēssālīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Ov. Pont.* I, 7, 67 ; *Tib.* II, 5, 17.)

Mēssānă, æ, *f.* (Μεσσήνη). *Messine, ville de Sicile, sur le détroit de ce nom.* Īncūmbēns Mēssānă frĕtō

mĭnĭmūmquĕ rĕvūlsă. *Sil.* Hūnc Nŭmĭdæ făcĭūnt, īllūm Mēssānă sŭpērbŭm. *O.* SYN. Zānclē. PPH. Zānclææ ōræ. Mēssānĭă līttŏră; ārvă, mœnĭă. || 2. *Qqf. Messène.* Mūrōrūm tōrmēntă Pȳlōs Mēssānăquĕ tēndūnt. *St.*

Mēssānĭŭs, ă, ŭm. *De Messine.* Līttŏre ĭn Ītălĭcō, Mēssānĭă līttŏră cōntrā. *O.*

Mēssāpĭŭs, ă, ŭm. *De la Messapie, contrée de l'Italie Méridionale.* Mēssāpĭăque ārvă rĕlīnquĭt. *O.*

Mēssāpŭs, ī, *m. Guerrier, fils de Neptune.* Āt Mēssāpŭs, ĕquūm dŏmĭtŏr. *V.*

Mēssē, ēs, *f. Petite ville de Cythère.* Vŏlŭcrūmquĕ părēns Cȳthĕrēĭă Mēssē. *St.*

Mēssēĭs, ĭdĭs, *f.* (Μεσσηΐς). *D'une source en Thessalie.* Flērūnt Mēssēĭdēs ūndæ. *V. Fl.*

Mēssēnē, ēs, *f.* (Μεσσήνη). *Messène, ville du Péloponnèse.* Mēssēnēquĕ fĕrōx, Pătræque, hŭmĭlēsquĕ Clĕōnæ. *O.* Plānăquĕ Mēssēnē. *St.*

Mēssēnĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Men.* II, 1, 43.)

Mēssēnĭŭs, ă, ŭm (Μεσσήνιος). *De Messène ou De Messénie.* Īllĕ tŭŭs gĕnĭtōr Mēssēnĭă mœnĭă quōndām Strāvĭt. *O.*

Mēssīānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Īnsŭpĕr ēt Gĕtĭcās præmīssūs cōntĭnĕt īrās Mēssīānŭs ; ădhūc māndāstĭ, ēt pōnĭmŭs ārmă. *Sid.* (7, 426).

Mēssīās, æ, *m. Eccl. Le Messie ou le Christ.* Præcēptă Mēssīām dĕdīsse ăpōstŏlīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 17).

Mēssĭs, ĭs, *f. Moisson, récolte ; blé sur pied.* Lārgăquĕ prōvēnĭt cēssātīs mēssĭs ĭn ārvīs. *O.* Grăvĭdīs ŏnĕrātōs mēssĭbŭs āgrōs. *Id.* Ātquĕ sătās ălĭō vĭdī trādūcĕrĕ mēssēs. *V.* SYN. Sĕgĕs, cĕrēs, frūgēs, ărīstæ, spīcæ, sătă, frūmēntŭm. EP. Cĕrĕālĭs, spīcĕă, trītĭcĕă ; āmplă, dīvĕs, fēcūndă, fērtĭlĭs, fĕrāx, lārgă, lætă, plēnă, grăvĭdă ; mātūră, cānă, aūrĕă, flāvă, flāvēscēns, ēxspēctātă, ŏpīmă. PPH. Cĕrĕālĭă dōnă, mūnĕră. Cĕrĕrĭs mūnĕră, mūnŭs, frūgēs. Trītĭcĕī fētūs. Tērræ *ou* tēllūrĭs ŏpēs, fētūs, mūnĕră. Sĕgĕtĭs cūlmī. Sĕgĕtūm mūnŭs, prōvēntŭs, ăcērvī, cōpĭă. Āgrī mēssĭbŭs ŏnĕrātī, flāvēntēs. Ārvă mēssĭbŭs, frūmēntĭs ŏnĕrātă, etc. VERS. Spīcĕă jām cāmpīs quūm mēssĭs ĭnhōrrŭĭt. *V.* Nē grăvĭdīs prōcūmbăt cūlmŭs ărīstīs. Mōllī paūlātĭm flāvēscĕt cāmpŭs ărīstā. Īllă sĕgĕs dēmūm vōtīs rēspōndĕt ăvārī Āgrĭcŏlæ. Hūmēctāt flāvēntĭă cūltă Gălæsŭs. *Id.* Mātūrĭs āllbēscĭt cāmpŭs ărīstīs. *O.* Nōndūm sūrgēntĭbŭs āltām Īn sĕgĕtēm cūlmīs. Nēc rĕnŏvātŭs ăgĕr grăvĭdīs cānēbăt ărīstīs. *Id.* || *Grain recueilli.* Īllĭŭs īmmēnsæ rūpērūnt hōrrĕă mēssēs. *V.* Plēnæ pĕrĕgrīnă mēssĕ cărīnæ. *L.* SYN. Frūmēntŭm, frūgēs, grānă. || *Temps de la moisson, été.* Āntĕ fŏcūm, sī frīgŭs ĕrĭt ; sī mēssĭs, ĭn ūmbrā. *V. Voy.* Æstas. || *Par ext. Récolte du miel.* Bīs grăvĭdōs cōgūnt fētūs, dŭŏ tēmpŏră mēssĭs. *V.* || — Cĭlĭcūm. *Safran.* (*Stat. Silv.* III, 3, 34.) *Voy.* Crocus. || *Guerriers nés des dents du serpent de Cadmus.* Mēssĭs, quūm prŏprĭō mōx bēllātūră cŏlōnō. *Cl. Voy.* Seges. || *Au fig.* Prō bĕnĕfāctīs quūm mălī mēssēm mĕtās. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 53). || *Année.* Trīgīntă mĭhī quāttŭōrquĕ mēssēs. *M.* (XII, 34. *Id.* IV, 79). || † *m. arch.* Māgnūm mēssēm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 139).

Mēssĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Rīdēmŭs, ĕt īpsĕ Mēssĭŭs : āccĭpĭō. *H.*

Mēssŏr, ōrĭs, *m. Moissonneur.* Sæpe ĕgŏ, quūm flāvīs mēssōrem īndūcĕrĕt ārvīs. *V.* Răpĭdō fēssīs mēssōrĭbŭs æstū. *Id.* Ō dūră mēssōrum īlĭă! *H.* EP. Dūrŭs, sūdāns; mātūtīnŭs, īmpĭgĕr. *Voy.* Meto. || *Au fig.* Sătōr scĕlĕrum ēt mēssōr māxŭmĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 3).

Mēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Meto. *Moissonné, coupé.* Fălcĭbŭs ēt mēssæ ād lūnām (herbæ). *V.*

Mĕt. *Particule inséparable qui se place à la fin des pronoms* : Egomet, Tutemet, Nosmet, etc. *Voy.* ces mots. || † Ĕădēmmĕt. (*Enn.* ap. *Cic. Acad.* 4, 27.

Mētă, æ, *f. Pyramide, cône.* Ādfŭĭt huĭc tūrbæ mētās īmĭtātă cŭprēssŭs. *O.* (Cf. *Virg. Æ.* III, 680, coniferæ cyparissi.) Rūstĭcă lāctāntēs nēc mīsĭt fīscĭnă mētās. *M.* (I, 44, de caseo in conum fastigiato). Mētāmquĕ lāctīs. *Id.* (III, 58). || *Ordint. Borne, dans la carrière.* Quī stŭdĕt ōptātām cūrsū cōntīngĕrĕ mētām. *H.* Jāmquĕ prŏpīnquābānt scŏpŭlō, mētāmquĕ tĕnēbānt. *V.* Ādmīssā mētă tĕrēndă rŏtā. *O.* Sēptĭmă quām mētām trīvĕrĭt āntĕ rŏtă. *Pp.* (II, 25, 26). SYN. Līmĕs, fīnĭs, tērmĭnŭs. || *Au fig. Borne, terme, fin.* Quæ prōxĭmă mētă vĭārūm. *V.* Hīs ĕgŏ nēc mētās rērūm nēc tēmpŏră pōnŏ. *Id.* Pȳlĭās ævī trānscēndĕrĕ mētās. *St.* Mētāmquĕ lăbōrĭbŭs ōrăt. *Sil. Voy.* Finis.

Mĕtăbŭs, ī, *m. Chef des Volsques, père de Camille* (Camilla). Āntīquā Mĕtăbūs quum ēxcēdĕrĕt ūrbĕ. *V.* Sēgnĭŭs īnsērtæ trĕpĭdāns prō fāscĕ Cămīllæ, Ēxcūssĭt tēlūm Mĕtăbŭs. *Sid.* (5, 189). || *Autre guerrier.* (*Sil.* IV, 337.)

Mĕtăgōn, ōntĭs, *m. Sorte de chien courant.* Quōd nūnc mĕtăgōntēs hăbētĭs. *Grat.* (*Cyn.* 209).

Mĕtāllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des mines.* Ānnĕ mĕtāllĭfĕræ rĕpĕtīs jām mœnĭă Lūnæ? *St.* Pārtă mĕtāllĭfĕrīs lōngō dīscrīmĭnĕ tērrīs. *Sil.* PPH. Mĕtāllī fĕrāx, dīvĕs, fēcūndŭs. Mĕtāllīs gĕnĕrōsŭs, grăvĭdŭs.

Mĕtāllŭm, ī, *n.* (μέταλλον). *Métal.* Hæc ĕădem ārgēntī rīvōs ærīsquĕ mĕtāllă. *V.* Sĭmĭlī frōndēscĭt vīrgă mĕtāllō. *Id.* Grăvĭdāmque Ămăthūntă mĕtāllī. *O.* EP. Grăvĕ, sŏlĭdŭm, dūrŭm, rĭgĭdŭm, īnĕxhaūstŭm : cōndĭtŭm, ābdĭtŭm ; ērŭtŭm ; prĕtĭōsŭm. PPH. Mĕtāllī māssă, pōndŭs, pōndĕră, vīs, cōngĕrĭēs. || *Qqf. Marbre.* Ārcŭs bēllĭgĕrī dŭcĭs trŏpæīs Ēt tōtīs Lĭgŭrūm nĭtēns mĕtāllīs. *St.* (*Silv.* IV, 3, 98. *Ib.* I, 5, 36. Adde *Sil.* VIII, 482). || — frăgĭlĕ. *Statue de sel.* (*Prud. Ham.* 742.) || *Au fig.* Mĕlĭōrĕ mĕtāllō Sæcŭlă. *Cl.* || *Qqf. Mine.* Pāssăque āb aūrĭfĕrīs tēllūs ēxīrĕ mĕtāllīs Pāctōlōn. *L.* Dūrīs sĭlĭcūm lāssātă mĕtāllīs (juventus). *Id. Voy.* Fodina.

Mĕtănīră, æ, *f.* (Μετάνειρα). *Métanire, femme de Célée, mère de Triptolème.* Mātrĕ sălūtātā, mātĕr Mĕtănīră vŏcātŭr. *O.*

† Mĕtănœă, æ, *f.* (μετάνοια). *Repentir.* Nēmpe ūt pœnĭtĕāt : sīc Mĕtănœă vŏcŏr. *Aus.* (*Epig.* 12, 12).

Mĕtăpōntŭm, ī, *n.* (Μεταπόντιον). *Métaponte, ville d'Italie, dans le golfe de Tarente.* Mœnĭă cērnūntūr Mĕtăpōntī deīndĕ, Crŏtōnquĕ. *Prisc.* (*Peri.* 362). || Mĕtăpōntīnī, *m. pl. Habitants de Métaponte.* Hīnc Mĕtăpōntīnī dīscūrrūnt lātĭŭs ārvō. *Avien.* (*D. Terr.* 516).

Mētātŏr, ōrĭs, *m. Arpenteur.* Aūdāx Hēspĕrĭōs vĕnĭām mētātŏr ĭn āgrōs. *L.*

Mētātŭs, ă, ŭm. *Mesuré.* Vĭdĕās mētāto ĭn ăgēllō. *H.* Nūllă dĕcēmpĕdīs Mētātă (porticus). *Id.* || *Au fig.* Mētātī tērmĭnŭs ævī. *Cypr.* (*Gen.* 490).

Mĕtaūrŭs, ī, *m.* (Μέταυρος). *Le Métaure, rivière d'Ombrie, près de laquelle le consul Cl. Néron défit Asdrubal.* Dēspĭcĭtūrquĕ văgūs prærūptā vāllĕ Mĕtaūrŭs. *Cl.* Ūt rŭbĕāt Bārcīnā clādĕ Mĕtaūrŭs. *Sid.* (2, 532. Adde *Sil.* VIII, 486). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Tēstĭs Mĕtaūrūm flūmĕn. *H.*

† Mĕtăxă, æ, *f. Fil tors.* Plūmbī paūxīllūm, rōdŭs, līnīquĕ mĕtăxăm. *Lucil.* (apud *Isid.* 19, 4, et *Fest.* in v. *Rodus*).

Mĕtēllă, æ, *f. Nom de femme.* Nōmĭnĕ nūnc lĕgĭtūr dīctă Mĕtēllă sŭō. *O.* Fīlĭŭs Æsōpī dētrāctam ēx aūrĕ Mĕtēllæ... Dīlŭĭt īnsīgnēm bāccăm. *H.*

Mĕtēllŭs, ī, *m.* † *arch. Mercenaire.* Cālōnēs, fămŭlīquĕ, mĕtēllīquĕ. *Att* (apud *Fest.*). || *Métellus,*

nom d'une illustre famille de Rome. 1. *Plusieurs généraux pendant la seconde guerre punique. L'un remporta une grande victoire en Sicile.* Cuī cūrrūm Cŭrĭī sŭpĕrārĕ, Mĕtēllĕ, Cōntĭgĭt ōstēntāns nōbīs ĕlĕphāntă frĕquēntĕm. *Sid.* (2, 373). Dăbūnt mălūm Mĕtēllī Nævĭō pŏētæ. *Metell.* (apud *T. Maur. Met.* 938. Adde *Sil.* X, 415 sq.). || 2. (L. Cæc. Macedonicus), *qui battit le faux Philippe.* || 3. (L. Cæc. Numidicus), *qui vainquit Jugurtha.* || 4. (Q. Cæc. Creticus), *qui soumit la Crète.* Crētă dĕdĭt nōmĕn, mājŭs dĕdĭt Āfrĭcă nōmĕn, Scīpĭŏ quōd vīctŏr, quōdquĕ Mĕtēllŭs hăbĕt. *M.* (II, 2). Ācquīsītă mĕō sērvīt tĭbĭ Crētă Mĕtēllō. *Sid.* (2, 461). || 5. (Q. Cæc. Pius Scipio), *consul avec Pompée, fut vaincu par César à Thapsus.* Īnfēlīx Māgnī cōnjūx, prōlēsquĕ Mĕtēllī. *L.* Pĭĕtātĕ Mĕtēllŭs. *Sid.* (5, 556). || *Divers.* Aūt læsō dŏlŭērĕ Mĕtēllō? *H.* Tē, Cæsăr, māgnīsquĕ vĕlīnt mīscērĕ Mĕtēllīs. *L.* Aūgŭstŭs nūnc ēst, āntĕ Mĕtēllŭs ĕrăt. *O.* Īrātī călĭcēm mĭhī Mĕtēllī. *M.* (IV, 43).

† Mĕtēmpsȳchōsĭs, ĭs *ou* ĕōs, *f.* (μετεμψύχωσις). *Métempsychose, passage des âmes dans d'autres corps.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 724 sq.; *Ovid. Met.* XV, 152; *Claud. in Ruf.* II, 475; *R. Pros.* I, 57 sq.)

Mĕtĕrĕă tūrbă, *f. Peuplade scythe, des bords du Danube.* Jāzȳgĕs, ēt Cōlchī, Mĕtĕrĕāquĕ tūrbă. *O.*

? Mĕthĕnĭă, *f. Nom de femme. Voy.* Merulentus.

Mĕthīōn, ŏnĭs, *m. Nom d'homme.* Gĕnĭtŭs Mĕthīŏnĕ Phōrbās. *O.*

† Mĕthŏdĭcŭs, ă, ŭm (μεθοδικός). *Méthodique.* (In *Anthol.* II, p. 587, legitur Mĕthŏdĭcīs.)

† Mĕthŏdŭs *ou* Mĕthŏdŏs, ī, *f.* (μέθοδος). *Méthode. Voy.* Empirica.

Mĕthōnē, ēs, *f.* (Μεθώνη). *Ville de Messénie.* Quēm pārvă Mĕthōnē (vidit). *V. Fl.*

Mēthȳmnă, æ, *f.* (Μήθυμνα). *Méthymne, ville de Lesbos, renommée pour ses vins.* Gārgără quōt sĕgĕtēs, quŏt hăbēt Mēthȳmnă răcēmōs. *O.* Tmōlŭs... Āc Mēthȳmnă fĕrōx lăcŭbūs cēssērĕ Fălērnīs. *Sil.*

Mēthȳmnæŭs, ă, ŭm (Μηθυμναῖος). *De Méthymne.* Ēt Mēthȳmnæī pŏtĭūntūr līttŏrĕ Lēsbī. *O.* Quām Mēthȳmnæō cārpīt dē pālmĭtĕ Lēsbŏs. *V.* Sīc Mēthȳmnæō gāvīsŭs Ărīŏnĕ Dēlphīn. *M.* (VIII, 51).

Mēthȳmnĭăs, ădĭs, *f.* (Μηθυμνιάς). *De Méthymne.* Nēc mē Pȳrrhĭădēs Mēthȳmnĭădēsvĕ pŭēllæ. *O.*

Mĕtĭă, æ, *f. Une des portes de Rome.* Ēxtrā pōrtām Mĕtĭām cūrrēndum ēst prĭŭs *Pl.* (*Ps.* I, 3, 97).

† Mĕtĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Craintif, timide.* Nūllŭs ēst hōc mĕtĭcŭlōsŭs æquē. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 137). *Voy.* Timidus. || *Redoutable.* Nēscīs tū quām mĕtĭcŭlōsă ēs sīt īre ād jūdĭcēm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 52. Quod laudat *Prisc.* p. 637. *Gloss. Placidi* : « Meticulosus, *metuendus.* »)

Mĕtĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* IV, 43.)

Mētĭŏr, īrĭs, mēnsŭs sŭm, mētīrī, *d. Mesurer.* Quī tām, nōn lōnga ēst fābŭlă, dīvĕs Ŭt mētīrētŭr nūmmōs. *H.* SYN. Dēmētĭŏr, mētŏr. || *Distribuer par mesures.* Mētīrĕ nōbīs cæcŭbūm. *H. Voy.* Distribuo. || *Au fig. Mesurer de l'œil.* Æquŏră prōspēctū mētĭŏr āltă mĕō. *O.* Mētīrī pōssīs ŏcŭlō lătŭs. *H.* (Et *Sen. Troad.* 22). SYN. Pērcūrrŏ, lūstrŏ. || *Mesurer de son corps, en parl. d'un guerrier terrassé.* Hēspĕrĭām mētīrĕ jăcēns. *V.* || *Parcourir, traverser, visiter.* Ēt jūnctō bĭpĕdūm cūrrū mētītŭr ĕquōrŭm (æquor). *V.* Cĕlĕrīquĕ cărīnā Ægæās mētīrĭs ăquās. *O.* Stĕrĭlēsquĕ dĭū mētīrĭs ărēnās. *L.* Vĭdēsnĕ Săcrām mētĭēntĕ tē vĭām? *H.* Īlle ĕgŏ sūm, dīxīt, lōngūm quī mētĭŏ. ānnŭm. *O.* SYN. Mētŏr, pērcūrrŏ, lūstrŏ, etc. *Voy.* Percurro. || *Mesurer, apprécier.* Quī sŭă mētītŭr pōndĕră, fērrĕ pŏtēst. *M.* (XII, 99). Mētīrī sŭă rēgnă lĭcēt, vīrēsquĕ fătērī. *L.* Mētīrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlō. *H.* Tāntōs mētīrĭs hŏnōrēs. *St.* SYN. Pōndĕrŏ, ēxpēndŏ, æstĭmŏ. || — mē. *S'essayer.* Pătrĭā jām sē mētītŭr ĭn hāstā. *St. Voy.* Experior. || *Méditer.* Răptūs mētītŭr cōrdĕ fŭtūrōs. *Cl.* SYN. Mĕdĭtŏr, vōlvŏ, etc.

Mĕtīscŭs, ī, *m. Cocher de Turnus.* Cōrpŭs ēt ārmă Mĕtīscī. *V.* || *Par anton. Cocher.* Nēc cĕlĕrēs mūlās īpsĕ Mĕtīscŭs ăgās. *Aus.* (*Epist.* 14, 16).

Mĕtĭŭs, ĭī, *m. Voy.* Mettus.

1. Mētŏ, ās, ārĕ. *Comme* Metor. Mētābăt sēsē cīrcŭm lŏcă. (*Culex,* 172, de angue.) || *Pass. Voy.* Metor.

2. Mĕtŏ, ĭs, (*rare,* mēssŭī,) mēssŭm, mĕtĕrĕ. *Moissonner, faire la moisson.* Fārră tămēn vĕtĕrēs jăcĭēbānt, fārră mĕtēbānt. *O.* Pōstrēmŭs mĕtĭtō; bīs vĭtĭbŭs īngrŭĭt ŭmbră. *V.* SYN. Dēmĕtŏ. PPH. Mēssēm, ărīstās, frūgēs, fārră, frūmēntă dēmĕtŏ, rĕsĕcŏ, sŭccīdŏ, tōndĕō, dēcērpŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ, prōstērnŏ. Fālcĕ mĕtŏ. Ārvă mĕtŏ. Tērrām, ārvă frūgĭbŭs, ărīstīs stērnŏ. Ārvīs mēssēm ābdūcŏ. VERS. Āt rŭbĭcūndă cĕrēs mĕdĭō sŭccīdĭtŭr æstū. *V.* Fālcēm mātūrīs quīsquām sūppōnăt ărīstīs. Nēc rĕquĭēs, quīn aūt pōmīs ēxŭbĕrēt ānnŭs... aūt Cĕrĕālīs mērgĭtĕ cūlmī. *Id.* Hăbĭtū dūrī mēssōrĭs ărīstās Cōrbĕ tŭlĭt. *O.* Rūră fĕrūnt mēssēs, călĭdī quūm sīdĕrĭs æstū Dēpōnīt flāvās ānnŭă tērră cŏmās. *Tib.* Ŭsūrāmquĕ sĕquī mājōrēm sōrtĕ, rĕcēptīs Frūgĭbŭs īnnŭmĕrīs, ātque hōrrĕă quæ rĕrĕ mēssī. *Manil.* Jām fālcĕ dĕcŭbŭīt cĕrēs. *Sen.* Mēssīs pēr cūltă grăvātă Prætĕrĭt, ēt pŏpŭlŭs sēctāntūm dīscĭpŭlōrūm Spīcārūm grăvĭdām cārpēbăt ĭn ōrdĭnĕ frūgēm. *Juvc.* || *En gén. Culliver.* Quī Bătŭlūm Nūcrāsquĕ mĕtūnt. *Sil. Voy.* Colo. || *Couper.* Pūrpŭrĕōsquĕ mĕtūnt flōrēs. *V.* Vīrgā līlĭă sūmmă mĕtĭt. *O.* Īllĕ mĕtit bārbām. *J.* (1, 186. Et *Mart.* X, 83, capillos). *Voy.* Seco. || *Cueillir, recueillir.* Sēmpĕr ŏlŭs mĕtĭmŭs. *Calp.* (2, 74). Pōssīdĕātquĕ, mĕtīt quīdquīd bĕnĕōlēntĭbŭs ārvīs... Ărābs. *Tib.* (IV, 2, 17). SYN. Lĕgŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ. || *Moissonner, abattre, détruire, tuer.* Prōxĭmă quæquĕ mĕtīt glădĭō. *V.* Phœnīssă mĕtāntŭr Āgmĭnă. *Sil.* Sī mĕtĭt Ōrcŭs Grāndĭă cūm pārvīs. *H.* Ēt fĕrŭs īn sīlvā fārră mĕtēbăt ăpēr. *O.* SYN. Dēmĕtŏ, stērnŏ, pŏpŭlŏr.

† Mĕtŏchē, ēs, *f.* (μετοχή). *Participation, part.* || *Participe.* Mĕtŏchē sēd īstă sæpĕ cūrrēntem īndĭcăt. *Aus.* (*Epist.* 6, 7).

Mĕtōn, ŏnĭs, *m.* (Μέτων). *Méton, célèbre astronome d'Athènes, inventeur du cycle appelé Nombre d'or.* Sēd prīmævă Mĕtōn ēxōrdĭă sūmpsĭt ăb ānnō. *Avien.* (*Progn.* 48). Āttĭcă quēm dŏctī cōllēgĭt cūră Mĕtōnĭs. *Aus.* (*Mos.* 12).

Mĕtōpōn. *Voy.* Criumetopon.

Mētŏr, ārĭs, ātŭs sūm, ārī, *d. Fixer des limites, tracer.* Sī pīnguĭs ăgrōs mētābĕrĕ cāmpī. *V.* Mētāndo ēlĭgĭtŭr tŭmŭlō lŏcŭs. *Prud.* (*Peri.* 11, 151). SYN. Tērmĭnŏ, dēfīnĭŏ. || Cāstră mētŏr. *Tracer l'enceinte d'un camp. Voy.* Castra. || *Au fig. Fixer la place.* Lĭttŏrĕā nōctīs rĕquĭēm mētāmŭr ărēnā. *Rutil.* (1, 345). SYN. Cīrcūmspĭcĭŏ. || *Mesurer.* Nōs quŏquĕ sŭb dŭcĭbŭs cœlūm mētābĭmŭr īllīs. *O.* SYN. Mētĭŏr. *Voy. ce mot.* || *Parcourir.* Āblātī fūrtĭm... sōlōs Pēr nōctēm mētāntŭr ăgrōs. *Sil.* Nūnc nĕmŏrīs āltī dēnsă mētāntŭr lŏcă. *Sen.* (*Hip.* 506). *Voy.* Metior. || *Qqf. pass. Être tracé, mesuré.* Nūllŭs mĭhī Ūltră Gĕtās mētātŭr ēt Pārthŏs ăgĕr. *Sen.* (*Thyest.* 462).

Mĕtrētă, æ, *f.* (μετρητής). *Métrète, vase pour mettre de l'huile, du vin; par ext. Tonneau.* Plūrĭmŭs Hīspānās mīttēt tĭbĭ naūtă mĕtrētās. *M.* (V, 16). Hīc tīgnūm căpĭtī īncŭtĭt, īllĕ mĕtrētām. *J.* (6, 246). Sīc ĕtĕnīm tērnās căpĭūnt sēx vāsă mĕtrētās. *Arat.* (II, 900). Nāvīm, mĕtrētās quæ trĕcēntās tōllĕrēt. *Pl.* (*Merc. prol.* 76. Cf. *Isid. Or.* 14, 25).

Mĕtrĭcŭs, ă, ŭm (μετρικός). *Qui concerne la me-*

sure, les mètres; métrique (*où il y a de la quantité, opposé à* rhythmique). Mēns hŭmĭlĭs vĕtăt, ēt rēs mētrĭcā fōrtĭūs ārcĕt. *Val. Prob.* (*Inst. Gram. præf.* 9). Ĕpŏs lĭgāstī mĕtrĭcŭm. *Aus.* (*Prof.* 5, 10). Mētrĭcā ārōnēs nūnc prōmānt cārmĭnā cāstōs. *Fort.* (VIII, 3, 1).

Mĕtrŏphănēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* Hēic sĭtŭ' Mētrŏphănēs. *M.* (XI, 90, 4. Et *Anthol.* II, p. 244).

Mētrŏpŏlĭs, ĭs, *f.* (μητρόπολις). *Métropole.* || Mētrŏpŏlītēs *ou* Mētrŏpŏlītă, æ, *m.* (μητροπολίτης). *Eccl. Évêque métropolitain.* Eūphrŏnĭūs fūlgēt mētrŏpŏlītă săcĕr. *Fort.* (III, 6, 20).

Mĕtrŭm *ou* Mētrŭm, *et* Mĕtrŏn, ī, *n.* (μέτρον). *Mesure, dans tous les sens.* || *Mesure de capacité.* Văscŭlă quæ tērnīs ăpĕrīrēnt īlĭă mētrīs. *Juvc.* (II, 141). SYN. Mēnsūră. || *Ordint. Mesure de vers, mètre.* Chōrdā, vōcĕ, mĕtrō stŭpēndĕ psāltēs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 16). Quām quī cōmpŏsĭtōs mĕtrō Tĭbūllī. *M.* (IV, 6). Paūlīno Āūsŏnĭūs : mētrūm sīc suāsĭt, ŭt ēssēs. *Aus.* (*Epist.* 20, 1). Hæc sĭbĭ quæquĕ prĭūs dīstĭnguĕrĕ mētră părāmŭs. *T. Maur.* (*Met.* 17). Hāc ĕnĭm tŏmē prŏbātūr mētrŏn hōc trŏchāĭcŭm. *Id.* (*Syll.* 33).

Mēttĭcŭs, ă, ŭm. *De Metz.* Ŭbĭ Mēttĭcă mœnĭă pōllēnt. *Fort.* (X, 10, 1).

Mēttĭs, ĭs, *f. Capitale des Médiomatrices, dans la Gaule Belgique, auj. Metz.* Hōc Mēttĭs fūndātă lŏcō, spĕcĭōsă, cŏrūscāns. *Fort.* (III, 14, 9). Vēnĭmŭs ūt Mēttĭn. *Id.* (VI, 10, 7).

Mēttĭūs. *Voy. le suiv.* || Mētius Tarpa, *et autres. Voy.* Mæcius.

Mēttŭs, ī, *m.* (*mieux que* Metius). *Nom romain.* || *Mettus Suffétius, général des Albains, traître qui fut écartelé par l'ordre de Tullus Hostilius.* Cĭtæ Mēttŭm īn dīvērsă quādrīgæ Dīstŭlērānt. *V.* (*Æ.* VIII, 642). Pērfĭdĭām dāmnās, Mēttī sătĭābĕrĕ pœnīs. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 402). Ŏccŭlŭīt rĕfŭgī nūtāntĭă fœdĕră Mēttī. *Sid.* (2, 290). || Mēttūs Sūffĕtĭūs Cŏrēlĭānŭs. *Anthol.* (II, p. 34. Et ibi datur *Metius*, contra metrum).

Mĕtŭēndŭs, ă, ŭm. *Redoutable.* Ēt jām mātūrīs mĕtŭēndŭs Jūpĭtĕr ŭvīs. *V.* Mūlta āc mĕtŭēndă mĭnātŭr. *O.* SYN. Hōrrēndŭs, fōrmīdāndŭs, etc. *Voy.* Terribilis.

Mĕtŭēns, tĭs. *Qui craint.* Lābră mŏvēt mĕtŭēns aūdīrī. *H.* || *Avec le gén.* Mĕtŭēnsquĕ fŭtūrī. *H.* Quō nōn mĕtŭēntĭūs ūllūm Nūmĭnĭs īngĕnĭūm. *O.*

Mĕtŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Craindre.* Aūt, sī quĭd mĕtŭām, mĕtŭām dē cōnjŭgĕ sōlō. *O.* Tūm dĕcŭīt mĕtŭīssĕ tŭīs. *V.* Mĕtŭī cŭpĭūnt, mĕtŭīquĕ tĭmēnt. *Sen.* (*Ag.* 73). Nīl mĕtŭūnt jūrārĕ. *Cat.* (64, 146). SYN. Tĭmĕō, vĕrĕŏr, etc. *Voy.* Timeo. || *Faire difficulté de.* Prō quā nōn mĕtŭām mŏrī. *H.* SYN. Dŭbĭtō, rĕfŭgĭō. || *Qqf. Hésiter.* Mĕtŭō quĭd ăgăm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 42).

Mĕtŭs, ūs, *m. Crainte.* Præcĭpĭtēs mĕtŭs ācĕr ăgĭt, quōcūmquĕ rŭdēntēs. *V.* Ātquĕ mĕtūs ōmnēs, ēt ĭnēxōrābĭlĕ fātŭm. *Id.* SYN. Tĭmŏr, etc. *Voy. ce mot.* || *Crainte religieuse.* Laūrŭs ĕrăt... mūltōsquĕ mĕtū sērvātă pĕr ānnōs. *V.* SYN. Fōrmīdō. || *Qqf. Fureur poétique, délire.* Ēvœ! rĕcēntī mēns trĕpĭdāt mĕtū. *H.* (Sic dicitur *Attonitus*.) || † *f. arch.* Nī mĕtŭs ūllă tĕnēt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 141. *Id.* ap. *Fest.* Vid. etiam *Fest.* v. *Masculino* et v. *Recto*).

† Mĕtūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Metuo. Nĭmĭs āntĕ mĕtūtŭm. *Lr.* (IV, 1138).

Mĕŭs, ă, ŭm. *Mon, ma.* Īllĕ mĕās ērrārĕ bŏvēs, ŭt cērnĭs, ēt īpsŭm. *V.* Sī quĭd mĕā cārmĭnă pōssūnt. *Id.* SYN. *Qqf.* Nōstĕr. || *Qui devient ma propriété, soumis, vaincu.* Vīcĭmŭs ēn, mĕŭs ēst, ēxclāmāt Nāīs. *O.* Mĕŭs hīc ēst : hāmūm vŏrāt. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 61). SYN. Căptŭs. || Mĕŭs sūm. *Je m'appartiens, je suis libre.* Vīndĭctā pōstquām mĕŭs ā prætōrĕ rĕcēssī. *Pers.* (5, 88). || Mĕī, ōrŭm, *m. pl. Mes parents, amis, concitoyens.* Īlĭăcī cĭnĕrēs ēt flāmma ēxtrēmă mĕōrŭm! *V.* || Mĕŭm, ī, *n. Ma propriété, mon bien.* Ŏlĕt ūnguēntă dē mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 37). || *Qui est dans mes habitudes, dans mon caractère.* Nōn ēst mēntīrī mĕŭm. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 38). Nōn mĕă ēst sĭmŭlātĭō (*Ib.* IV, 5, 34). || Mĕŭs hŏmŏ, etc. *Mon homme, celui dont on parle.* Hŏmŏ mĕŭs se īn pŭlpĭtō Tōtŭm prōstērnĭt. *Ph.* Tālĭs īstĕ mĕŭs stŭpōr nīl vĭdĕt. *Cat.* (17, 21). || *Favorable, propice.* Aūdĭăt āvērsā nōn mĕŭs aūrĕ dĕŭs. *Tib.* (III, 3, 28). SYN. Făvēns, etc. *Voy.* Suus, Tuus. || *Vocat. m.* Mī *ou* Mĕŭs. *Mon, et souv. Mon cher.* Hēm pătĕr mī, tu hīc ĕrās? *Ter.* (*Ad.* V, 7, 3). Ō mi Æschĭnĕ. (*Ib.* II, 4, 4). Bĕnĕ văle, ŏcŭlĕ mī. *Pl.* (*Curc* I, 3, 47). Prōjĭcĕ tēlă mănū, sānguĭs mĕŭs. *V.* Vōs, ō sŭpĕrī, mĕŭs ōrdĭnĕ sānguĭs. *St.* (*Th.* III, 329). Mārcēllīnĕ mĕŭs, pĕrītĕ lēgŭm. *Sid.* (23, 465. Utrumque agnoscit *Charis.* 110. Proprie, *Meus* est a *Meus*, ut *Deus*; *Mi* ab antiquo *Mius* : quod et testatur *Diom.* 319). || Mĕă, *voc. Ma chère.* Ō mĕă, lēntōs Pōnĕ, prĕcŏr, fāstūs. *O.* Ō Bācchĭs! ō mĕă Bācchĭs! *Ter.* (*Hec.* V, 4, 16. *Id. Ad.* III, 1, 2). || † Meūs, meā, meūm, *souv. monos. dans les Comiques.* Bŏnīs tuīs rēbūs meās rēs īrrīdēs mălās. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 45). Ēt ērrāt lōngē, meā quĭdēm sēntēntĭā. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 40). *Voy.* Suus, Tuus. || † Mĕāptĕ. *Voy. ce mot.*

Mēvānās, ātis, *adj. De Mévanie.* (*Sil.* IV, 546.)

Mēvānĭă, æ, *f. Ville d'Ombrie.* Taūrĭfĕrīs ŭbĭ sē Mēvānĭă cāmpīs Ēxplĭcăt. *L.* Nēc sī văcŭēt Mēvānĭă cōllēs. *St.* (*Et voy. dans* Arna.)

Mēvĭŭs. *Au lieu de* Mævius.

Mĕzēntĭŭs, ĭī, *m. Mézence, ancien roi d'Étrurie.* Cōntēmptōr dīvūm Mēzēntĭŭs, āgmĭnăque ārmăt. *V.* Sūmptīsquĕ fĕrōx Mēzēntĭūs ārmīs. *Id.* Mēzēnti īntĕrĭtūs cănĭtŭr. (*Anthol.* I, p. 374.)

Mī. 1. *vocat. de* Meus. *Voy. ce mot.* || 2. *dat. pour* Mihi. Ō vīrgō, nŏvă mī făcĭēs ĭnŏpīnăvĕ sūrgĭt. *V.* Quĭd mi ĭgĭtŭr suādēs? *H.* Pōcŭlă mī dĭgĭtōs īntĕr cĕcĭdērĕ rĕmīssōs. *Pp.* (IV, 8, 53). *Voy.* Ego.

Mīcă, æ, *f. Miette, grain.* Nūllăquĕ mīcă sălĭs nĕc ămārī fēllĭs ĭn īllīs. *M.* (VII, 24). Mīcăquĕ sŏlĕnnī tūrĭs ĭn īgnĕ sŏnĕt. *O.* Ēx aūrīquĕ pŭtăt mīcīs cōnsīstĕrĕ pōssĕ. *Lr.* (I, 840). Bīssēnōs mīcārŭm mŏlĭbŭs īmplēnt Pōst cœnām cŏphĭnōs. *Prud.* (*Apoth.* 722). || *Nom d'une auberge sur le mont Cœlius.* (*Mart.* II, 59.)

Mĭcāns, tĭs. *Qui saute, bondit; qu'on agite.* Ēt fērt sūspēnsōs cōrdĕ mĭcāntĕ pĕdēs. *O.* Mŏdŏ crūră mĭcāntĭă căptăt. *Id.* Nēc aūdīssēm cōrdĕ mĭcāntĕ tŭbām. *Tib.* (I, 10, 12). Tēr quīsquĕ mănūs jăctātĕ mĭcāntēs. *Calp.* (2, 26). SYN. Sălĭēns, ēxsūltāns. *Brillant.* Ārdēntēs clўpĕōs ātque æră mĭcāntĭă cērnŏ *V.* Ŏcŭlōs cīrcūmtŭlĭt īgnĕ mĭcāntēs. *O.*

? Mīccĭō, ĭs, īrĕ, *n. Crier comme le bouc.* (*Auct. Phil.* 58. Alii, *mutire.*)

? Mīcēlæ, ārŭm, *m. pl. Peuple Sarmate.* (*Val. Flac.* VI, 129.)

Mīchæās, æ, *m. Michée, nom de deux prophètes.* Ūnde ēt Mīchæās, ēt tu, īnquĭt, etc. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 111).

Mīchāēl, ēlĭs, *m.* (Μιχαήλ) *L'archange saint Michel.* Quĭd Mīchāēl făcĕrēt dŭctōr sūb prīncĭpĕ cēlsō. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 185. Ultimam produci testatur et *Prisc.* 644).

Mīcĭō, *m. Nom d'homme.* (*Ter. Ad.* IV, 3, 7.)

Mīcīpsă, æ, *m. Micipsa, fils de Masinissa, roi de Numidie.* || *Un de ses descendants.* Thāpsūmquĕ pătrēm, clārūmquĕ Mīcīpsām Nōmĭne ăvī. *Sil.* || *Par*

anton *Numides*. Cānnă Mĭcĭpsārūm prōrā sūbvēxĭt ăcūtā. *J.* (5, 89).

Mĭcŏ, ās, ŭī, ārĕ, *n. Être agité, remuer, bondir, battre.* Mĭcăt aūrĭbūs, ēt trĕmĭt ārtūs. *V.* Līnguīs mĭcăt ōrĕ trĭsūlcīs. Sēmănĭmēsquĕ mĭcānt dĭgĭtī. *Id.* Trĕmŭlō rĭgōrĕ dēbĭlēs ārtūs mĭcānt. *Sen.* (*OEd.* 376). SYN. Cŏrūscŏ, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, pālpĭtŏ, *qqf.* sūbsĭlĭŏ, sūbsūltŏ. || *Lever les doigts pour donner son suffrage ou dans une adjudication.* Tēr quīsquĕ mănūs jăctātĕ mĭcāntēs. *Calp.* (2, 25). || *Briller, reluire.* Īntŏnŭĕrĕ pŏlī, ēt crēbrīs mĭcăt īgnĭbūs ǣthĕr. *V.* Īgnĕ mĭcānt ŏcŭlī. *O.* Cĕlĕrī mĭcŭĕrūnt nūbĭlă flāmmā. *Id.* SYN. Cŏrūscŏ, fūlgĕŏ, etc. *Voy.* Fulgeo.

Mīctĭlĭs, ĕ (*de* mingo, mictum). *Méprisable, misérable.* Ēt jūs mǣnārūm bĕnĕ hăbĕt; sēd mīctĭlĭs hǣc mĕrx. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 532. Male Codd. et Edd. *myctiris*, *mictyris*. Dicitur et *Commictilis*).

Mīctŭrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Avoir envie d'uriner.* Hīc pōnūnt lēctīcās, mīctŭrĭūnt hīc. *J.* (6, 309).

Mīctўrĭs. *Au lieu de* Mictilis.

Mĭdās *ou* Mĭdă, ǣ, *m.* (Μίδας). *Midas, roi de Phrygie, renommé par ses richesses immenses. Suivant la Fable, il avait reçu de Bacchus le pouvoir de convertir en or tout ce qu'il toucherait; mais bientôt, las de cette triste faveur, il obtint de s'en débarrasser en plongeant ses mains dans le Pactole, qui depuis roula des sables d'or. Apollon, qu'il jugea inférieur à Pan dans un combat sur la flûte, lui donna des oreilles d'âne.* Dītābăt rŭtĭlō quĭdquĭd Mĭdă tāngĕrĕt aūrō. *Cl.* Bārbărĭcōquĕ Mĭdān, ădĕrăt nām fōrtĕ cănēntī. *O.* Quī māvūlt hērēs dīvĭtĭs ēssĕ Mĭdǣ. *M.* (VI, 86). Aūrĭcŭlās ăsĭnī Mĭdă rēx hăbĕt. *Pers.* (1, 121). PPH. Rēx Mǣŏnĭūs, Mўgdŏnĭūs. Bĕrĕcўntĭūs hērōs. VERS. Āttŏnĭtūs nŏvĭtātĕ mălī, dīvēsquĕ mĭsērquĕ, Ēffŭgĕre ōptăt ŏpēs, ēt quǣ mŏdŏ vōvĕrăt, ōdĭt: Cōpĭă nūllă fămĕm rĕlĕvăt; sĭtĭs ārĭdă gūttŭr Ūrĭt, ĕt īnvīsō mĕrĭtūs tōrquētŭr ăb aūrō. *O.* Sīc cōmmīssă vĕrēns ăvĭdūs rĕsĕrārĕ mĭnīstĕr Fōdĭt hŭmūm, rēgīsquĕ lătēntēs prōdĭdĭt aūrēs: Cōncēpĭt nām tērră sŏnōs, călămīquĕ lŏquēntēs Īnvēnērĕ Mĭdān quālēm nārrāvĕrăt īndĕx. *Petr.* (*fragm.* Cf. *Ovid. Met.* XI, 85; *Claud. in Ruf.* I, 165).

Mĭdĕă, ǣ, *et* Mĭdĕē, ēs, *f.* (Μίδεια). *Ville de Béotie.* Āgmĭnă, quōs Mĭdĕă, quōs hūmĭdă sūggĕrĭt Ārnē. *St.* (*Th.* VII, 331. Alii leg. *Midee*). || *Autre, de Lycie.* Āptĭŏr ārmēntīs Mĭdĕă, pĕcŏrōsăquĕ Phўllŏs. *St.* (*Th.* IV, 45).

Mĭgdĭlĭbs, ĭbĭs, *m.* (μιγδήν *et* Λίβυς). *Libyens mélangés à d'autres peuples, en partic. aux Tyriens.* Hūc ădvĕnīstī nōs căptătūm, Mĭgdĭlĭbs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 73).

† Mīgrātĭŏ, ōnĭs, *f. Passage d'un lieu dans un autre, migration.* Quās nŏvă dīscrētās făcĕrĕt mīgrātĭŏ gēntēs. *Cypr.* (*Gen.* 339).

Mĭgrŏ *et* Mīgrŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Aller ailleurs, changer de séjour.* Āccĭpĕrēnt prŏprĭās, sīgnīsquĕ mĭgrārēnt. *Manil.* (III, 79). Ēx ūrbĕ tū rūs hăbĭtātūm mĭgrēs. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 13). Vĕtĕrēs mĭgrātĕ cŏlōnī. *V.* Mīgrĕt īn ōbscūrās hŭmĭlī sērmōnĕ tăbērnās. *H.* Īn vărĭās dŏcĕō mĭgrārĕ fĭgūrās. *O.* SYN. Ēmĭgrŏ, cōmmĭgrŏ, dīscēdŏ, ābscēdŏ, ăbĕŏ, ēxcēdŏ, ēxĕŏ. *Voy.* Abeo. || *Au fig.* Mīgrāvĭt ăb aūrĕ vŏlūptās Ōmnĭs ăd īncērtōs ŏcŭlōs. *H.* Nūnquam īn mārmŏrĕūm pōssūnt mĭgrārĕ cŏlōrĕm. *Lr.* (II, 775) || † *Pass. Être transporté.* Nūm mĭgrāntūr Rhœtēĭă rēgnă Īn Lĭbўām Sŭpĕrīs? *Sil.* (VII, 431).

Mĭhī *ou* Mĭhĭ, *dat. de* Ego.

Mĭhĭmĕt, *dat. de* Egomet. Rēstĭtŭēndūs ĕrăt mĭhĭmĕt, sūbmīssūs īn īllūm. *Prud.* (*Sym.* II, 265). Pāvūm īpsĕ fīdēns mĭhĭmĕt īn tūtō. *Sen.* (*OEd.* 24).

Mīlănĭōn, ōnĭs, *m.* (Μειλανίων). *Milanion mari d'Atalante, fut dévoré par un lion.* Flēssĕ sŭb ārbŏrĭbūs Mīlănĭōnă fĕrūnt. *O.* (Et *Prop.* I, 1, 9).

Mīlĕs, ĭtĭs, *m. Soldat.* Mўrmĭdŏnūm Dŏlŏpūmvĕ, aūt dūrī mīlĕs Ŭlўssĕī. *V.* Ŭtĕrūmquĕ ārmātō mīlĭtĕ cōmplĕnt. *Id.* Nōn ĕgŏ mīlĭtĭbūs vĕnĭō cŏmĭtātŭs ĕt ārmīs. *O.* SYN. Bēllātŏr, *au plur.* ārmātī, ārmĭgĕrī, bēllĭgĕrī, pūgnāntēs; *qqf.* āgmĕn, cŏhōrs, *ou* sătēllēs. EP. Bēllĭgĕr, dūrŭs, rōbūstūs, vălĭdūs, ācĕr, strēnŭūs, fōrtĭs, aūdāx, īntrĕpĭdūs; fĕrōx, fĕrūs, crūdēlĭs, īmmītĭs, trūx, crŭēntūs, bārbărūs. PPH. Mārtĭs mīlĕs. Mārtĭă *ou* bēllĭcă tūrbă. Lēctǣ rōbŏră pūbĭs. Bēllō lēctă jŭvēntūs. Māvōrtĭă pūbēs. Bēllātōrŭm *ou* pūgnāntūm ăcĭēs. Mārtĭs căstră *ou* sīgnă sĕquēns. *Voy.* Bellator, Pugnax, Exercitus. || *Qqf. f.* Ēt nŏvă mīlĕs ĕrăt. *O.* Mīlĕs ĕrăt Phœbēs (nympha). *Id.*

Mīlēsĭŭs, ă, ŭm (Μιλήσιος). *De Milet.* Quāmvīs Mīlēsĭă māgnō Vēllĕră mūtēntŭr. *V.* Jūnxĭt Ărīstīdēs Mīlēsĭă crīmĭnă sēcūm. *O.* Īlle ŭbi ēst Mīlēsĭŭs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 68).

Mīlētĭs, ĭdĭs, *f.* (Μιλητίς). 1. *Fille de Milétus, Byblis.* Tūm vērō mœstām tōtā Mīlētĭdă mēntĕ. *O.* (*Met.* IX, 634). || 2. *De Milet.* Ā quĭbūs ădvĕnĭāt Mīlētĭdă sōspēs ăd ūrbĕm. *O.* || ? Mīlētĭdă, ǣ, *f. arch.* Hăbēs Mīlētĭdăm. *Cæcil.* (ap. *Diom.* 378, si vera est lectio. Sic certe apud veteres *Hebdomadam*, *Lampadam*).

1. Mīlētūs, ī, *m.* (Μίλητος). 1. *Milétus, fils d'Apollon et de Déioné, fonda Milet.* Spōntĕ fūgīs, Mīlētĕ, tŭā, cĕlĕrīquĕ cărīnā. *O.* || 2. *f. Milet, ville d'Ionie, renommée par ses laines.* Nēc Mīlētūs ĕrăt vēllĕrĕ dīgnă tŭō. *M.* (VIII, 28). Mīlētō mīssī vĕnērĕ cŏlōnī. *O.* (Et *Prisc. Peri.* 788)

Mīlĭchūs, ī, *m.* (μειλίχος). *Ancien roi d'Espagne.* (*Sil.* III, 104.) || *Nom d'homme.* Sōlă tĭbī fŭĕrānt sēstērtĭă, Mīlĭchĕ, cēntūm. *M.* (II, 63).

Mīlĭtārĭs, ĕ. *Militaire, de la guerre.* Īntērquĕ sīgnă tūrpĕ mīlĭtārĭă. *H.* Ān vĭrōs tēllūs dărĕ mīlĭtārēs Āptĭŏr Phthĭē? *Sen.* (*Troad.* 814). Ǣrĕ mīlĭtārī tĕtĭgērō lēnūncŭlūm. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 7). SYN. Bēllĭcūs, mārtĭūs, cāstrēnsĭs. || *Belliqueux.* Quālĕ pōrtēntūm nĕquĕ mīlĭtārĭs Daūnĭă, etc. *H.* Cūr nĕquĕ mīlĭtārĭs Īntĕr ǣquālēs ĕquĭtăt? *Id. Voy.* Pugnax.

Mīlĭtĭă, ǣ, *f. Métier de la guerre.* Mīlĭtĭǣ quāmquām pĭgĕr ēt mălūs, ūtĭlĭs ūrbī. *H.* Sūb tē tŏlĕrārĕ măgīstrō Mīlĭtĭām. *V.* SYN. Bēllūm, ārmă, cāstră. PPH. Mīlĭtĭǣ prǣmĭă, mūnĕră, ōffĭcĭūm, ŏpūs, lăbŏr, tēmpŏră. Bēllī *ou* Mārtĭs ŏpūs, lăbŏr. Ārs bēllĭcă. || *Guerre, expédition.* Vēllēm haūd cōrrēptă fŭīssĕt Mīlĭtĭă tālī. *V.* Ōptāvĭt lēntās ēt mĭhĭ mīlĭtĭās. *Tib.* (I, 3, 82). *Voy.* Bellum. || *Au fig.* Nōn ĕgŏ sūm laūdī, nōn nātūs ĭdōnĕūs ārmīs: Hānc mē mīlĭtĭām fātă sŭbīrĕ vŏlūnt. *Pp.* (I, 6, 30. Adde *Ov. Fast.* II, 9). || *néol. Fonctions dans le palais des empereurs.* Tāndēm mīlĭtĭǣ grădū Ēvēctūm pĭĕtās prīncĭpĭs ēxtŭlĭt. *Prud.* (*Cath. præf.* 19). || *Eccl. Milice céleste.* Vĕnĕrātăquĕ cœlī Mīlĭtĭă. (*De Provid.* 674.)

Mīlĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Suivre la carrière des armes, être soldat.* Prŏfŭgĭēt ălĭquō mīlĭtātum. Ō Dēmĕă. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 31). Quīn īpsĕ frātĕr, ārmă cŏmĭtātūs tŭă, Tĭbĭ mīlĭtābĭt. *Sen.* (*Phœn.* 621). Cāstrīs mīlĭtĕt īllĕ tŭīs. *O.* SYN. Bēllŏ, mĕrĕŏ. PPH. Ārmă, bēllă, cāstră sĕquŏr. Ārmă fĕrŏ. Mārtĭs ŏpūs gĕrŏ. Stīpēndĭă *ou* ǣră mĕrĕŏ. Īn bēllō, īn cāstrīs mĕrĕŏ. Mīlĭtĭǣ lăbōrĕm fĕrŏ, sŭbĕŏ, tŏlĕrŏ. Mīlĭtĭǣ ŏpŭs trāctŏ. Īn *ou* sūb ārmīs sūdŏ. Ăcĭēs ēt fĕră bēllă sĕquŏr. || *Au fig.* Mīlĭtăt īn sīlvīs cătŭlūs. *H.* Tĭbĭ mīlĭtăt ǣthĕr. *Cl.* || *Au pass.* Lĭbēntĕr hōc ēt ōmnĕ mīlĭtābĭtŭr Bēllūm. *H.*

Mĭlĭūm, ĭī, *n. Millet, graine.* Āccĭpĭūnt sūlcī, ēt mĭlĭō vĕnĭt ānnŭă cūră. *V.* Lībăquĕ dē mĭlĭō, mĭlĭī fīscēllă sĕquātŭr. *O.*

Mīllĕ, *sing. n. indécl. Mille.* Mīllĕ mĕǣ Sĭcŭlīs ĕr-

rānt īn mōntĭbŭs āgnæ. V. Mīllĕ rătēs. J. (12, 122). Frĕmēntēs vērtērūnt bīs mīlle ĕquōs. H. PPH. Bīs quīngēntī, æ, ă. PHR. Cēntēnīs dĕcĭēs vērsĭbŭs ēxcōlŭī. *Prosp.* (*Ingr.* 1, 4). || *Mille (pour, un grand nombre)*. Tēntāt mīllĕ văfēr mŏdīs. H. Sī tē vīdīssēm, prīmŭs dē mīllĕ fŭīssēs. O. Mīllĕ pĕrīcŭlă sævæ Ūrbīs. J. (3, 8). SYN. Sēxcēntī, æ, ă. || † Mīllĕ, *arch. avec le gén.* Quīn mīlle ānnōrūm pērpĕtŭō vīvūnt. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 85. *Id. Men.* I, 2, 64, mille *passuum*). Cuī sæpe īmpŏsŭī mīllĕ plāgārum īn dĭēm. *Lucil.* (ap. *Non.* 9, 3. Cf. *Gell.* 1, 16; *Macr.* 1, 5). | † *Avec le verbe au sing. Un millier.* Mīlle ēst. *Lucil.* (apud *Gell.* l. cit.). || † Mīllī, *ancien abl.* Hūnc mīllī pāssūm quī vīcērīt ātque dŭōbŭs. *Lucil.* (apud *Gell.* et *Macr.* l. cit.).

Au plur. Mīllĭă, ŭm, *n. Milliers.* Mīllĭă quōt māgnīs ūnquām vēnērĕ Mўcēnīs. V. Mūltīs cūm mīllĭbŭs ībăt. *Id.* || *Souv. en parl. de sommes (s.-ent. sestertiorum).* Mūllūm sēx mīllĭbŭs ēmĭt. J. (4, 15). Mīllĭă prō pŭĕrō cēntūm mē māngŏ pŏpōscĭt. M. (I, 59). || *Milles, mesure de distance (s.-ent.* passuum*).* Mīllĭă quī nŏvĭēs dīstăt ăb Ūrbĕ dĕcēm. O. Īllă grădū cĭtă pērvīgĭlī Mīllĭă mūltă prĭŭs pĕrăgĭt. *Prud.* (*Peri.* 3, 62).

Mīllĕfŏlĭŭm, ĭī, *n. Millefeuilles, plante.* PHR. Hērbāquĕ quæ fŏlĭīs nōmēn dē mīllĕ rĕcēpĭt. *Ser. Sam.* vs. 819).

† Mīllĕfōrmĭs *ou* Mīllĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a mille formes.* Pūlsă pēstĭs lūbrĭcōrūm mīllĕfōrmĭs dæmŏnūm. *Prud.* (*Cath.* 9, 55).

† Mīllĕmŏdŭs, ă, ŭm. *Comme* Multimodus. Hīc ŭbĭ mīllĕmŏdās ănĭmālĭs ădēgērăt īrās. *Fort.* (*Vit. S. Mart.* III, 303).

Mīllēnŭs, ă, ŭm; *pl.* Mīllēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de mille.* Mīllēnūm nŭmĕrō nāvĭŭm. *Pl.* (*Bac.* V, 9, 4). Fērrātæquĕ prĕmūnt mīllēnō mīlĭtĕ cūræ. *Anthol.* II, p. 325.) Mīllēnă tălēntă Dīmīttēns. *Sedul.* (II, 273).

Mīllēsĭmŭs, ă, ŭm. *Millième.* Stăbīt bārbărĭcō cōnjūx mīllēsĭmă lēctō. L. Īntēr mīllĕ rătēs tŭă sīt mīllēsĭmă pūppĭs. O. (Et *Sen. Ag.* 455).

Mīllĭă, ŭm. *Voy.* Mille.

Mīllĭēs, *adv. Mille fois.* Hăbēt Āfrĭcānŭs mīllĭēs, tămēn căptăt. M. (XII, 10). Quāmvīs cāndĭdă mīllĭēs pŭēllă Ēūntēm rĕvŏcēt. *Cat.* (35, 8). Plūs mīllĭēs audīvī. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 32. Et *Pl. Ps.* IV, 5, 6).

Mīlŏ, ōnĭs, *m.* (Μίλων). *Milon, célèbre athlète de Crotone, qui, ayant essayé de fendre un chêne avec ses mains, y resta pris, et fut dévoré par les loups.* Rōbŏră, flētquĕ Mīlō sĕnĭōr quūm spēctāt ĭnānēs. O. | *T. Annius Milon, meurtrier de Clodius, défendu sans succès par Cicéron, et exilé à Marseille.* Pōmpēiānă rĕūm clausērūnt sīgnă Mīlōnĕm. L. (Adde *Juv.* 2, 26). || 2. Mīlŏ, *m. Nom d'homme.* Mīlŏ dŏmī nōn ēst, pĕrēgrē Mīlōnĕ prŏfēctō. M. (VII, 101. Non peccavit Noster, qui Græcos secutus est. Sic *Theocr.* 8, 51).

Mīlōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quīd făcĭām ? sāltāt Mīlōnĭŭs. H.

Mīlphĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Sæpe ĕgŏ rēs mūltās tĭbī māndāvī, Mīlphĭŏ. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 1). || Mīlphĭdīscŭs, ī, *m. dimin.* (*Pl.*, ib. 3, 12).

Mīltĭădēs, ĭs, *m.* (Μιλτιάδης). *Miltiade, général Athénien, célèbre par la victoire de Marathon.*

Mīltŭs, ī, *f.* (μίλτος). *Minium, couleur.* (Cf. *Vitr* 9, 3.) *Voy. dans* Fulgidulus.

Mīlvīnŭs, *arch.* Mīlŭīnŭs, ă, ŭm. *De milan.* Nīsĭ mīlŭīnīs aūt ăquĭlīnīs ūngŭlīs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 63. *Id. Men.* I, 3, 29). || *Au fig.* Mīlvīnă fămēs. *Pl.* (*Men.* 1, 3, 30).

Mīlvĭŭs *ou* Mīlŭŭs, *et* Mīlvŭs, ī, *m. Milan, oiseau de proie.* Ūt vŏlŭcrīs vīsīs răpĭdīssĭmă mīlvĭŭs ēxtīs. O. (Hic et in sequentibus alii leg. *Miluus*. Non tamen vocem *Milvius* respuam ; siquidem dictum est *Vultur* et *Vulturius*). Cŏlŭmbæ sæpĕ quūm fūgīssēnt mīlvĭŭm. *Ph.* Quĭă nōn rēte ăccĭpĭtrī tēndĭtŭr, nĕquĕ mīlŭō. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 16). Ădūltĕrētŭr ēt cŏlūmbă mīlvĭō. H. Hīnc prŏpĕ sūmmă răpāx mīlvŭs īn āstră vŏlăt. M. (IX, 55). Tōt mīlvōs īntrā tŭă pāscŭă lāssōs. J. (9, 56). || *Au fig. Ravisseur.* (*Plaut. Pœn.* V, 5. 13.) || *Sorte de poisson.* Hīppūrī cĕlĕrēs, ēt nīgrō tērgŏrĕ mīlvī. *Ov.* (*Hal.* 95). Sūspēctōs lăquĕōs ēt ŏpērtūm mīlvĭŭs hāmūm. H. || *Nom d'homme. Au lieu de* Mulvius.

Mīmă, æ, *f. Actrice, danseuse.* Quī pătrĭūm mīmæ dōnāt fūndūmquĕ lărēmquĕ. H.

Mīmălĭōn. *Au lieu de* Milanion.

Mĭmāllŏnēs *et* Mĭmāllŏnĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Μιμάλλονες *et* Μιμαλλονίδες). *Les bacchantes.* Sēmĭnĕcēsquĕ lŭpōs scīssōsquĕ Mĭmāllŏnĕs ūrsōs. *St.* Sătўrīsquĕ Mĭmāllŏnĕs āptæ. *Sid.* (1, 13). Ēccĕ Mĭmāllŏnĭdēs spārsīs īn tērgă căpīllīs. O. *Voy.* Bacchæ.

Mĭmāllŏnĕŭs, ă, ŭm. *Des bacchantes.* Tōrvă Mĭmāllŏnĕīs īmplērūnt cōrnŭă bōmbīs. *Pers.* (1, 99).

Mĭmās, āntĭs, *m.* (Μίμας). 1. *Montagne d'Ionie.* Ēt tāndēm nĭvĭbŭs Rhŏdŏpē cărĭtūră Mĭmāsquĕ. O. || 2. *Géant foudroyé par Jupiter.* Sēd quĭd Tўphōeŭs, ēt vălĭdŭs Mĭmās ? H. Sævĭt hōrrēndūm Mĭmās. *Sen.* (*H. Fur.* 981. Et *Sid.* 6, 25). || 3. *Un des compagnons d'Énée.* Părĭdīsquĕ Mĭmāntă Æquālēm. V.

Mīmĭāmbī, ōrŭm, *m. pl. Mimes, écrits en iambes scazons.* Hōc mīmĭāmbōs Māttĭŭs dĕdĭt mētrō. *T. Maur.* (*Met.* 848).

Mīmĭcē, *adv.* (μιμικῶς). *En histrion.* Tūrpe īncēdĕrĕ mīmĭce āc mŏlēstē. *Cat.* (42, 8).

Mīmĭcŭs, ă, ŭm (μιμικός). *De mimes.* Strŏphās căvīllō mīmĭcō Tū nēxŭīsse ēxīstĭmās. *Prud.* (*Peri.* 2, 317. *Id. Sym.* I, 631).

Mīmnērmŭs, ī, *m.* (Μίμνερμος). *Mimnerme, poëte élégiaque, contemporain de Solon.* Plūs īn ămōrĕ vălēt Mīmnērmī vērsŭs Hŏmērō. *Pp.* (I, 9, 11). Fīt Mīmnērmŭs, ēt ŏptīvō cŏgnōmĭnĕ crēscĭt. H. || ? *Corinthien qui fit tuer ses neveux, et fut mis en pièces par son frère.* (*Ibis*, 550. Alii leg. *Mamertis*, sed prima male producta.)

Mīmŭs, ī, *m.* (μῖμος). *Mime, danseur.* Ēt plaūdās, ălĭquām mīmō sāltāntĕ pŭēllām. O. SYN. Gēstĭcŭlātŏr, hīstrĭŏ, plānĭpēs. *Voy.* Histrio. || *Mimes, sorte de pièces comiques.* Quīd, sī scrīpsīssēm mīmōs ōbscēnă jŏcāntēs ? O. Īmĭtāntēs tūrpĭă mīmōs. *Id.*

1. Mīn', *pour* Mine *ou* Mihine. Mīn' tu īstŭd āĭs ? *Pers.* (1, 2).

2. † Mīn. *Par apocope, pour* Minium. Ēt quōd gērmānō mīxtūm mălĕ lētĭfĕrūm mīn. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 9).

Mīnă, æ, *f.* (μνᾶ). *Mine, poids chez les Grecs, qui équivalait à cent drachmes ; monnaie qui valait près de 96 francs.* Ăccĭpĕ prætĕrĕā, pārvō quām nōmĭnĕ Grāiī Mnām vŏcĭtānt, nōstrīquĕ mĭnām dīxērĕ prĭōrēs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 32). Hĕrī mĭnās pro āmbōbŭs vīgīntī dĕdī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 89. Et *Pl. Truc.* II, 7, 26). SYN. *qqf.* Mnā. || † Mĭnă ŏvĭs. *Voy.* Minus (a, um).

† Mĭnācĭæ, ārŭm, *f. pl. Menaces.* Mĕlĭŭs tē mĭnīs cērtārĕ mēcūm, quām mĭnācĭīs. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 56. *Id. Mil.* II, 4, 21). *Voy.* Minæ.

Mĭnācĭtēr *et* Mĭnāntēr, *adv. D'une manière menaçante, avec menaces.* Ān pŏtĭŭs tēntēm lēnĭtēr, ān mĭnācĭtēr ? *Pl.* (*Stich.* I, 2, 21). Mūltă mĭnāntēr ăgūnt. O.

Mĭnæ, ārŭm, *f. pl. Menaces.* Quās gĕrĭt ōrĕ mĭnās ! quāntō prĕmĭt ōmnĭă fāstū ! *St.* Dī, prŏhĭbē

mĭnās! *V.* Vūltūm vĕrbă dĕcēnt, īrātūm plēnă mĭnārŭm. *H.* EP. Grăvēs, trīstēs, ăcērbæ, ătrōcēs, dīræ, crūdēlēs, hōrrĕndæ, īnsānæ, tĕrrĭbĭlēs. PPH. Vērbă, dīctă mĭnāntĭă, mĭnācĭă, mĭnĭtāntĭă, āspĕră, plēnă mĭnārūm. Vōx mĭnāns *ou* mĭnāx. Vērbōrūm fūlmĭnă. Mĭnācēs ănĭmī. Mĭnāx spīrĭtūs. PHR. Mĭnīs hōrrēbānt vērbă. *O.* Trĕmŭīt sūb vōcĕ mĭnāntĭs Vūlgūs ĭnērs. *L.* || *Au fig.* Ādvērsūmquĕ mĭnās frīgŏrĭs ārmă părăt. *O.* Pĕlăgīquĕ mĭnās cœlīquĕ fĕrēbăt. *V.* Mĭnæquĕ Mūrōrum īngēntēs. *Id.* Lĕvĭtērquĕ mĭnās nōnēbăt ĭnānēs. *Lr.* (V, 1001, de mari). *Voy.* Ira.

Mĭnæī. *Voy.* Minnæi.

Mĭnălĭōn. *Voy.* Milanion.

Mĭnāns, tĭs. *Qui menace.* Trĕmŭīt sūb vōcĕ mĭnāntĭs Vūlgūs ĭnērs. *L.* Īllum īndīgnāntī sĭmĭlēm sĭmĭlēmquĕ mĭnāntī. *V. Voy.* Minax. || *Qui promet.* Ātquī vūltūs ĕrāt mūlta ēt præclāră mĭnāntĭs. *H.*

Mĭnāntĕr. *Voy.* Minaciter.

Mĭnātŭs, ă, ŭm, *part. Qui a menacé.* Mĭnātūs ūrbī vīnclă, quæ dētrāxĕrăt. *H.* Tŏtĭēsquĕ mĭnātă, Ōbrŭĭt īnfēlīx nūllă prŏcēllă căpŭt. *O.*

Mĭnāx, ācĭs. *Menaçant.* Trānsĭīt ēt pārmām mūcrō, lĕvĭa ārmă mĭnācĭs. *V.* Mĭnācĭs aūt Ētrūscă Pōrsĕnæ mănŭs. *H.* SYN. Mĭnāns, mĭnĭtāns, mĭnātŭs, tōrvŭs, āspĕr, hōrrĕndŭs. || *Menaçant, effrayant, terrible.* Flŭvĭōs tēntārĕ mĭnācēs. *V.* Mĭnācī Pēndēntēm scŏpŭlō. *Id.* Tē sævūm vĕnĭēntĕ mĭnāxquĕ Æquŏr ĕrăt. *O.* Mĭnācī mūrmŭrĕ cōrnŭūm. *H.* SYN. Trūx, hōrrĕndŭs, tĕrrĭbĭlĭs, ātrōx. PPH. Vūltū mĭnācī tōrvŭs. Mĭnās vūltū *ou* ōrĕ gĕrēns.

Mīncĭădēs, æ, *m. Du Mincio.* Īllōs Mīncĭădæ cĕlĕbrāt dūlcēdŏ Mărōnĭs. *Juvc.* (I, 10).

Mīncĭŭs, ĭī, *m. Le Mincio, rivière de la Gaule Cisalpine, qui se jette dans le Pô.* Mīncĭŭs, ēquĕ săcrā rĕsōnānt ēxāmĭnă quērcū. *V.* Tārdūsquĕ mĕātū Mīncĭŭs. *Cl.*

Mĭnēĭās, etc. *Au lieu de* Mĭnўeias.

? Mĭnĕŏ, ēs, ērĕ, *n. primitif de* Immineo Īnclīnātă mĭnēnt ĭn ĕāmdēm prōdĭtă pārtĕm. *Lr.* (VI, 562. *Ibid.* 1195, *minebat:* ubi *Lamb.* Sed alii aliter).

Mĭnērvă, æ, *f. Minerve ou Pallas, déesse des sciences et de la guerre, naquit tout armée du cerveau de Jupiter.* Pārs stŭpĕt īnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnērvæ. *V.* Hōc sōlām nē sē pōssĕ Mĭnērvă pŭtĕt. *O.* Āddĭt ĕt Hērcŭlĕōs ārcūs hāstāmquĕ Mĭnērvæ. *J.* (13, 82). SYN. Pāllās, Trītōnĭă, Trītōnĭs. EP. Cĕcrōpĭă, vīrgŏ, īnnūptă, īnnūbă, cāstă, pŭdīcă, īntāctă; dōctă, făcūndă; bēllĭcă, bēllātrīx, ārmĭpŏtēns, bēllĭpŏtēns, pūgnāx, ārmĭsŏnă, ănĭmōsă, fĕrōx, gĕnĕrōsă, tĕrrĭbĭlĭs. PPH. Trītōnĭă vīrgŏ. Trītōnĭă Pāllăs. Jŏvĭs sŏbŏlēs, prōlēs. Nātă Tŏnāntĭs. Dĕă, vīrgŏ bēllĭcă. Dĕă ārmĭgĕră, ārmĭsŏnă. Bēllōrŭm dĕă. Bēllōrŭm rēgīnă vĭrāgŏ. Dīvă bēllātrīx. Dĕă bēllī præsēs, pŏtēns. Bēllō mĕtŭēndă vĭrāgŏ. Dĕă dōctă. Dĕă cārmĭnĭs, ŏlīvæ *ou* ŏlēæ īnvēntrīx. PHR. Prōlēm sĭnĕ mātrĕ crĕātām. *O.* Ēt sŏrŏr ēt sūmmī fīlĭă tōtă pătrĭs. *M.* || *Divinité qui inspire le poëte.* Tū nĭhĭl īnvītā făcĭēs dīcēsvĕ Mĭnērvā. *H.* SYN. *Par ext.* Nūmĕn, Ăpōllŏ, dĕŭs. PHR. Scrībĭt ĭn āvērsā Pīcēns ĕpīgrāmmătă chārtā, Ēt dŏlĕt āvērsō quōd făcĭt īllă dĕō. *M.* || *Instruction, science.* Quīsquĭs ădhūc ūnō pārtām cŏlĭt āssĕ Mĭnērvăm. *J.* (10, 116). Tĭbĭ cōr līmāntĕ Mĭnērvā Ācrĭŭs. *M.* (VI, 64). || Pīnguī *ou* Crāssā mĭnērvā (homo). *Homme ignorant, grossier.* Rūstĭcŭs, ābnōrmĭs săpĭēns crāssāquĕ mĭnērvā. *H.* || *Tapisserie, broderie, et autres ouvrages de femme.* Ŏpĕrum haūd īgnāră Mĭnērvæ. *V.* Tĕnŭī vītām tŏlĕrārĕ mĭnērvā. *Id.* Īntĕmpēstīvă tūrbāntēs fēstă mĭnērvă. *O.* Cōæ tēxtūră mĭnērvæ. *Pp.* || Mĭnērvæ prōmōntōrĭūm. *Le promontoire de Minerve, en Campanie.* Īndĕ lĕgĭt Căprĕās prōmōntōrĭūmquĕ Mĭnērvæ. *O.*

Mĭnērvĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Prīmūs Būrdĭgălæ cŏlŭmēn dīcērĕ, Mĭnērvī. *Aus.* (*Prof.* 1, 1).

† Mīngŏ, ĭs. *Voy.* Meio.

Mĭnĭmē, *adv. Pas du tout, nullement.* Quōd mĭnĭmē rērĭs, Grāiā pāndētŭr ăb ūrbĕ. *V.* Mīttĭtĕ, quām mĭnĭmē trādĕrĕ vūltĭs, ŏpĕm. *O.* SYN. Nēquāquām, nōn, nĭhĭl *ou* nīl. PPH. Nūllō mŏdō. || *Dans les réponses.* Ĕhŏ, nūm quīdnam āccūsāt vĭrūm? Mĭnŭmē. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 25). || — gēntĭŭm. *Même sens.* Mĕrĭto hōc meō vĭdētŭr făctūm? Mĭnĭmē gēntĭŭm. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 44). *Voy.* Gens.

Mĭnĭmī, *gén. n.* (*s.-ent.* pretii). *De très peu de valeur.* Deōs mĭnĭmī făcĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 35).

Mĭnĭmŭs, *arch.* Mĭnŭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Parvus. *Très-petit, le moindre.* Sīve ŏpŭs ēst vēlĭs, mĭnĭmām bĕnĕ cūrrĭt ăd aūrăm. *O.* Nām vĭtĭīs nēmō sĭnĕ nāscĭtŭr, ŏptĭmŭs īlle ēst Quī mĭnĭmīs ūrgētŭr. *H.* || *Le plus jeune.* Nūnc sōlŭs, quōndām mĭnĭmŭs dē stīrpĕ vĭrīlī. *O.* || *Le plus humble.* Mĭnĭmūm dē plēbĕ Quĭrītēm. *O.* SYN. Hŭmĭllĭmŭs. || Mĭnĭmŭm, ī, *n. pris subst. État humble, faible partie, très-peu de.* Ē mĭnĭmō sŭă pēr mēndācĭă crēscĭt. *O.* Ēt mĕă nōn mĭnĭmūm cūlpă fŭrōrĭs hăbĕt. *Id.* Mĭnĭmūmquĕ tĕnēns dūx īpsĕ lĭquōrĭs. *L.* || *Pris adv. Très-peu.* Quām mĭnĭmūm crēdŭlă pōstĕrō (diei). *H.* Mĭnĭmūm dōrmĭtŭr ĭn īllō. *J.* (6, 269).

Mĭnĭŏ, ōnĭs, *m. Rivière d'Étrurie.* Quī sūnt Mĭnĭōnĭs ĭn ārvĭs. *V.* (Adde *Rutil.* 1, 279).

Mĭnīstĕr, trī, *m. Serviteur.* Cēntum ălĭæ, tŏtĭdēmquĕ părēs ætātĕ mĭnīstrī, Quī dăpĭbŭs mēnsās ŏnĕrēnt. *V.* Āptă mĭnīstĕr Tēmpŏră nāctŭs, ădĭt. *O.* SYN Fămŭlŭs, sērvŭs. *Voy.* Famulus. || *Ministre d'un dieu, prêtre.* Īntĕr cūnctāntēs cĕcĭdīt mŏrĭbūndă mĭnīstrōs. *V.* Flēntĭbŭs ānte ārām stĕtĭt Īphĭgĕnĭă mĭnīstrĭs. *O. Voy.* Sacerdos. || *Au fig. Ministre, qui sert, exécute, instrument de.* Jānĕ, făce ætērnōs pācēm pācīsquĕ mĭnīstrōs. *O.* Quō flāmmă mĭnīstro ēst Sūbdĭtă. *Id.* Quālēm mĭnīstrūm fūlmĭnĭs ālĭtēm. *H.* Sŏcĭōs scĕlĕrum ātquĕ mĭnīstrōs. *Lr.* (III, 61). || — tĕr, tră, trūm, *adj.* Trĕpĭdūsquĕ mĭnīstrō Prætēntēs băcŭlō, lūmĭnĭs ōrbŭs, ĭtĕr. (*Ibis*, 261.) Ārdōrĕ mĭnīstrō. *Lr.* (V, 298). Scĕlĕrūm cædīsquĕ mĭnīstræ (manus). *O.* Lūmĭnă prōpŏsĭtī făctă mĭnīstră mĕī. *Id.* SYN. Fămŭlŭs, fămŭlāns.

Mĭnīstĕrĭŭm, ĭī, *n. Ministère, office.* Mēquĕ mĭnīstĕrĭō scĕlĕrīsque ārtīsquĕ rĕmōvĭt. *O.* Pārs īngēntī sŭbĭērĕ fĕrĕtrō, Trīstĕ mĭnīstĕrĭŭm. *V.* SYN. Ōffĭcĭŭm, mūnŭs, mūnĭă, *qqf.* ŏpĕră (*f.*), pārtēs.

Mĭnīstră, æ, *f. Servante, qui sert, exécute.* Ūnă mĭnīstrārūm sŏlĭta ēst, Cādmēī, tŭārūm. *O.* Dēlēgĭt, pācīsquĕ bŏnās bēllīquĕ mĭnīstrās. *V.* SYN. Fămŭlă, sērvă. || *Adj. Voy.* Minister.

Mĭnīstrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Faire un service, servir.* Præcīnctī rēctē pŭĕrī cōmptīquĕ mĭnīstrānt. *H.* Nēc nĭmĭūm vōbīs fōrmōsa āncīllă mĭnīstrĕt. *O.* Ādspĭce ŭtī cœlō mŏdŏ sōl, mŏdŏ lūnă mĭnīstrĕt. *Pp* (II, 22, 35). SYN. Fămŭlŏr. || *En partic. Conduire un navire, etc.* Īpsĕ rătēm cōntō sŭbĭgīt, vēlīsquĕ mĭnīstrăt. *V.* Īpsĕ sĕdēns tēlĭs părĭtērquĕ mĭnīstrăt hăbēnĭs Dēlĭŭs. *St.* || *Act. Fournir, procurer, donner.* Jūnō vīrēs ănĭmūmquĕ mĭnīstrăt. *V.* Fŭrŏr ārmă mĭnīstrăt. *Id.* Hās fōrtūnă tĭbĭ nōstră mĭnīstrăt ŏpēs. *O.* Quōd vērbă mĭnīstrĕt (vinum). *H.* SYN. Præbĕŏ, sūffĭcĭŏ, sūppĕdĭtŏ, dō, sūggĕrŏ. || *Exécuter.* Mē mĭsĕrūm, quōd nōn mĕdĭcōrūm jūssă mĭnīstrŏ! *O.* Rēs ōmnēs gĕlĭdē tĭmĭdēquĕ mĭnīstrăt. *H.* SYN. Ēxsĕquŏr, făcēssŏ, gĕrŏ.

† Mĭnĭtābĭlĭtĕr. *Comme* Minaciter. (*Pacuv.* et *Att.* apud *Non.* 2, 546.)

† Mĭnĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Menace.* Hīc cōncēssa ĕtĕnĭm

cūrvīs mĭnĭtātĭō Chēlīs. *Avien.* (*Arat.* 250 Quæ dictio Lexicis inserenda).

† Mĭnĭtō, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Brĕvĕ spătĭum ēst pērfĕrūndī quæ mĭnĭtās mĭhī. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 85). Ĕtĭām mĭnĭtās? *Næv.* (apud *Non.* 7, 51).

Mĭnĭtŏr, ārĭs, *d. fréq. de* Minor. *Menacer.* Sæpĭŭs hānc ōb rēm mĭnĭtātŭr tērră rŭīnās. *Lr.* (VI, 571). Făcito īstŭc quōd mĭnĭtārĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 13). Quĭd făcĕrēs, quŭm Sīc mŭtĭlūs mĭnĭtĕrĭs? *H.* Ēxcīsūrum ūrbēm mĭnĭtāns. *V.* Vūlnĕră cūrvātā mĭnĭtāntēm cūspĭdĕ vīdit. *O. Voy.* Minor 1.

Mĭnĭŭm, ĭī, *n. Vermillon.* Sānguĭnĕīs ĕbŭlī bāccīs mĭnĭōquĕ rŭbēntēm. *V.* Nēc tĭtŭlūs mĭnĭō, nēc cēdrō chārtă nŏtētŭr. *O.* EP. Rŭbēns, rŭtĭlŭm.

Mīnnæī, ōrŭm, *m. pl. Tribu arabe sur la côte de la mer Rouge.* Mīnnæīquè mărīs Rūbrī prŏpĕ līttŏră vīvūnt. *Prisc.* (*Peri.* 888. Et *Avien.* 1136).

† Mĭnŏ, ās, ārĕ, *arch. Menacer.* (Cf. *Prisc.* p. 799.) || *néol. Mener.* Ăgĕrēt jŭvĕncās quŭm dŏmūm pāstŏr sŭās, Sŭām rĕlīnquēns, mē mĭnābăt ŭt sŭām *Aus.* (*Epig.* 67. Cf. *Fest.* in v. *Agasones*).

Mīnōĭs, ĭdĭs, *f.* (Μινωΐς). *Fille de Minos.* Nūllă Mīnōĭs lĕvī Dēfūncta ămōre ēst. *Sen.* (*Hipp.* 127). || *Ordint. Ariane.* Quēm prŏcŭl ēx ālgā mœstīs Mīnōĭs ŏcēllīs Prōspĭcĭt. *Cat.* (64, 60). Mīnōĭdă Thēseūs Ābstŭlĭt. *O.* Sīc cĕcĭnīt prō tē dŏctūs, Mīnōĭ, Cătŭllūs. *Tib.* (III, 7, 9). *Voy.* Ariadna. || *Pasiphaé.* Grēx măgĭs ān rēgnūm Mīnōĭdă sōllĭcĭtăt? *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 7).

Mīnōĭūs *et* Mīnōŭs, ă, ŭm (Μινώϊος *et* Μινῷος). *De Minos, de Crète; qqf. Enfant de Minos.* Dædălūs, ŭt făma ēst, fŭgĭēns Mīnōĭă rēgnā. *V.* Ēn ĕgŏ Mīnōō nātă Thŏāntĕ fĕrŏr. *O.* Mīnōĭă vīrgŏ. *Id.*

1. Mĭnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Menacer.* Scōrpĭŭs ēxībĭt, caūdāquĕ mĭnābĭtŭr ūncā. *O.* Laūsum īncrĕpĭtāt Laūsōquĕ mĭnātŭr. *V.* SYN. Mĭnĭtŏr, *qqf.* cōmmĭnŏr. PPH. Mĭnās īntēntŏ, jāctŏ, īncŭtĭŏ, āddŏ, ādjĭcĭŏ, ēxērcĕŏ, tōllŏ. Mĭnīs īnstŏ, īncrĕpŏ, ūrgĕŏ, tērrĕŏ, tērrĭtŏ. Mūltă mĭnŏr. Mĕtŭēndă, grăvĭă mĭnŏr. Mĭnās ōrĕ, vūltū gĕrŏ. Mĭnīs vērbă hōrrēnt. Mĭnācī vōcĕ, trŭcĭbŭs vērbīs, ōrĕ mĭnācī tērrĕŏ. Āb ōrĕ mĭnās spārgŏ, spīrŏ. Ōrĕ mĭnās īntŏnŏ. Ōră mĭnīs āspĕrŏ. PHR. Ēdĭdĭt hōrrēndōs ōrĕ mĭnāntĕ sŏnōs. *O.* || *Au fig.* Gĕmĭnīquĕ mĭnāntŭr Īn cœlūm scŏpŭlī. *V.* Illa (ornus) ūsquĕ mĭnātŭr. *Id.* || *Annoncer une chose menaçante, terrible.* Bēllum hæc ārmēntă mĭnāntŭr. *V.* Sīn ălĭquem īnfāndūm cāsūm, Fōrtūnă, mĭnārĭs. *Id.* Mūltă mĭhī tērræ, mūltă mĭnāntŭr ăquæ. *O.* SYN. Pōrtēndŏ, ōmĭnŏr, dēnūntĭŏ, nūntĭŏ, etc. *Voy.* Prædīco. || *Promettre.* Nēc sēmpēr fĕrĭēt quŏdcūmquĕ mĭnābĭtŭr ārcŭs. *H.* Mūlta ēt præclāră mĭnāntĭs. *Id.* Quĭ, māgnă quŭm mĭnārĭs, ēxtrīcās nĭhĭl. *Ph.* SYN. Prōmĭttŏ, nūntĭŏ.

2. Mĭnŏr, ŭs; *gen.* ōrĭs, *compar. de* Parvus. *Moindre, plus petit.* Nēc mĭnŏr ēst vĭrtūs, quām quærĕrĕ, pārtă tŭērī. *O.* Īntēr mĭnōră sīdĕră. *H.* SYN. *Qqf.* Lĕvĭŏr. PHR. Lūctŭs ĕrās lĕvĭŏr. *O.* || *Inférieur, qui est au-dessous.* Vērsūs Ēnnī grăvĭtātĕ mĭnōrēs. *H.* Mĭnŏr īn cērtāmĭnĕ. *Id.* SYN. Īnfĕrĭŏr. || *Indigne de.* Ēt jăcĭt āntĕ fŏrēs vērbă mĭnōră dĕō. *Pp.* (IV, 10, 32). || — nātū, *ou absolt. Plus jeune.* Mĭnŏr īstĕ nātū mē, sĕd īngĕnĭō prĭŏr. *Aus.* (*Parent.* 13, 3). Nēc mĭnŏr Ātrīdēs. *O.* Tūrnīquĕ mĭnōrēm Gērmānām. *V.* Cēnsōr cāstīgātōrquĕ mĭnōrŭm. *H.* SYN. Jūnĭŏr. Ætātĕ mĭnŏr. *Voy.* Major. || Căpĭtĭs mĭnŏr. *Déchu de ses droits de citoyen.* Ŭt căpĭtĭs mĭnŏr. *H.* PPH. Căpĭtĕ dēmĭnūtŭs. || Mĭnōrĭs, *génit. neut.* (*s.-ent.* pretii). *Moins cher, moins.* Pōstrēmō mĭnōrĭs pēndŏ tērgum īllōrŭm quām mĕŭm. *Pl.* (*Most.* IV, 1, 27). Rēs nūllă mĭnōrĭs Cōnstābĭt. *J.* (7, 187). || *Subst. m. pl. Les descendants.* Nūnc fāmă mĭnōrēs Ītălĭām dīxīssĕ.

V. SYN. Nĕpōtēs. *Voy.* Posteri. || *Petits (d'animaux).* Īllă pĕrīndĕ sŭōs, ŭt ĕrīt dēlēctă, mĭnōrēs. *Grat.* (*Cyn.* 303, scil. curabit. Et *Nemes.* 135).

Mīnōs, ōĭs, *m.* (Μίνως, ώος). *Minos, fils de Jupiter et d'Europe, roi de Crète, vainquit les Athéniens, et leur imposa un tribut annuel de sept jeunes garçons et sept jeunes filles, qui étaient dévorés par le Minotaure. Sa justice lui mérita l'honneur de devenir, après sa mort, l'un des juges des enfers.* Quæsītŏr Mīnōs ūrnām mŏvĕt. *V.* Māgnănĭmum ād Mīnōă vĕnīt sēdēsquĕ sŭpērbās. *Cat.* (64, 85). Cūm Mīnōĕ mĕō. *O.* EP. Lēgĭfĕr, æquŭs, jūstŭs, rĭgĭdŭs, sĕvērŭs, tĕtrĭcŭs. PPH. Gōrtȳnĭŭs, Āgēnŏrĕŭs, Dīctæŭs, Gnōssĭŭs, Gnōssĭăcŭs hērōs, dŭx, rēx, ārbĭtēr, jūdēx. Crētēnsĭs rēx. Ūmbrārŭm jūdēx. Ārbĭtēr Ōrcī. || *Minos, Rhadamante, Éaque, juges des enfers.* Īllĕ (Minos) sĭlēntūm Cōncĭlĭūmquĕ vŏcăt, vītāsque ēt crīmĭnă dīscĭt. *V.* Ārbĭtēr hōs dūrā vērsăt Gōrtȳnĭŭs ūrnā. *St.* Quæsītŏr īn āltō Cōnspĭcŭŭs sŏlĭō prætēntăt crīmĭnă Mīnōs, Ēt jūstīs dĭrĭmĭt sōntēs : quōs nōllĕ fătērī Vīdĕrĭt, ād rĭgĭdī trānsmĭttĭt vērbĕră frātrĭs; Nām jūxtā Rhădămānthŭs ăgĭt, etc. *Cl.* (*in Ruf.* II, 477 sq.). Gnōssĭŭs hæc Rhădămānthŭs hăbēt dūrīssĭmă rēgnă, Cāstīgătque aūdītquĕ dŏlōs, cōgītquĕ fătērī Quæ quĭs ăpŭd sŭpĕrōs, fūrtō lætātŭs ĭnānī, Dīstŭlĭt īn sērām cōmmīssă pĭācŭlă mōrtēm. *V.* Æăcŭs huīc pătĕr ēst, quī jūră sĭlēntĭbŭs ūmbrĭs Rēddĭt. *O.* Aūt, sī quĭs pŏsĭtā jūdēx sēdēt Æăcŭs ūrnā, Īn mĕă sōrtītā jūdĭcĕt ōssă pĭlā; Āssĭdĕānt frātrēs : jūxtā Mīnōĭă sēlla, ēt Eūmĕnĭdum īntēntō tūrbă sĕvēră fŏrō. *Pp.* Jūxtā Mīnōs cūm frātrĕ vĕrēndō Jūră bŏnŭs mĕlĭōră mŏnēt, rēgēmquĕ crŭēntŭm Tēmpĕrăt. *St.* Ārbĭtēr hōs dūrā vērsăt Gōrtȳnĭŭs ūrnā. *Id.* Ēt jūdĭcāntēm vīdĭmŭs Æăcŭm. *H.* Nōn ūnŭs āltă sēdĕ quæsītŏr sĕdēns, Jūdĭcĭă trĕpĭdīs sēră sōrtītŭr rĕīs : Aūdītŭr īllō Gnōssĭŭs Mīnōs fŏrō, Rhădămānthŭs īllō, etc. *Sen.* (*H. Fur.* 731 sq.). Quæsītŏr ūrnā Gnōssĭŭs vērsăt rĕōs. *Id.* Quī (Minos) dăt pŏpŭlō jūră sĭlēntī, Crētæă tĕnēns ōppĭdă cēntŭm. *Sen. phil.* (*Apocol.* 12).

Mīnōtaūrŭs, ī, *m.* (Μινώταυρος). *Minotaure, monstre moitié homme et moitié taureau, né de Pasiphaé, femme de Minos. Il était enfermé dans le labyrinthe, et nourri de chair humaine. Thésée le combattit et le tua.* Mīnōtaūrŭs ĭnēst, vĕnĕrĭs mŏnŭmēntă nĕfāndæ. *V.* Cēcrŏpĭām sŏlĭtam ēssĕ dăpēm dărĕ Mīnōtaūrō. *Cat.* (64, 79). EP. Crēssĭŭs, Crētēnsĭs, Dīctæŭs, Gōrtȳnĭŭs; īnfōrmĭs, tūrpĭs, hōrrēndŭs; sævŭs, dīrŭs, īmmĭtĭs. PPH. Crētæ taūrŭs. Mīnōŭs, Mīnōĭŭs taūrŭs. Mīnōŭm mōnstrŭm. Taūrŭs bĭfōrmĭs. Sēmĭfĕrŭm mōnstrŭm. Bōs sēmĭvĭr. PHR. Gĕmĭnă taūrī jŭvĕnīsquĕ fĭgūrā. *O.* Mīxtūmquĕ gĕnŭs, prōlēsquĕ bĭfōrmĭs. *V.*

Mīnōŭs, ă, ŭm. *Voy.* Minoius.

Mīntrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Crier comme les rats.* Mūs ăvĭdŭs mīntrĭt. (*Auct. Phil.* 61.)

Mīntūrnæ, ārŭm, *f. pl. Minturnes, ville de Campanie, à l'embouchure du Liris. Ses marais servirent de retraite à Marius fugitif.* Īntēr Mīntūrnās Sĭnŭēssānūmquĕ Pĕtrīnŭm. *H.* Mīntūrnæquĕ grăvēs. *O.* PHR. Ēxsŭl līmōsā Mărĭūs căpŭt ābdĭdĭt ŭlvā. *L.* Ēxsĭlĭum, ēt cārcēr, Mīntūrnārŭmquĕ pălūdēs. *J.*

Mīntūrnēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Habitants de Minturnes.* Īntrŏdūcūntŭr lēgātī Mīntūrnēnsēs. *Poet.* (*Ennium* credunt, ap. *Mar. Vict.* 1959. Perperam *ligati* exhibent codices et *Putsch*; sed recte nunc legunt *legati*, quod ipse conjeceram. Sic edidit *Keil.* Prævivit autem *Santenius* ad *Ter. Maur.*, qui in egregia nota, p. 146, incorruptam lectionem refert ex *Bernensi* codice : *Collat. de Generib. metr.*).

Mĭnŭcĭŭs *ou* Mĭnŭtĭŭs, ĭī, *m. Minucius, nom d'une noble famille de Rome; surtout M. Minucius Rufus,*

lieutenant du dictateur Fabius Maximus. Sī fāctīs nōndūm, Mĭnŭcī, tē cāūtă prŏbārĕ Ērŭdīīt Fōrtūnă mĕīs. *Sil.* || Mĭnŭcĭī vĭă. *Une des voies de Rome.* Brūndĭsĭūm Mĭnŭcī mĕlĭūs vĭă dūcăt, ăn Āppī. *H.* || — cāstēllūm. *Forteresse près de Dyrrachium.* Quăm Mĭnŭcī cāstēllă vŏcānt. *L.* (VI, 126).

† Mĭnŭīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être diminué.* Prŏfŭgī mĭnŭīscūnt mūnĕră sōmnī. *Aus.* (*Ephem.* ult., 17).

Mĭnŭŏ, ĭs, ī, ūtūm, ŭĕrĕ. *Réduire en morceaux, casser, briser.* Līgnă sĕnēx mĭnŭīt, cōncīsăquĕ cōnstrŭĭt āltō. *O.* Rāmālĭăque ārĭdă tēctō Dētŭlĭt, ēt mĭnŭĭt. *Id.* Pōrtārum ōbjēctūs mĭnŭūnt. *St.* Mūllum, īn sīngŭlă quēm mĭnŭās pūlmēntă nĕcēsse ēst. *H.* Aūt, ŭt Ănāxārchūs, pīlā mĭnŭārĭs ĭn āltā. (*Ibis*, 571.) SYN Cōmmĭnŭŏ, frāngŏ, etc. *Voy.* Frango. || *Diminuer, rendre moindre.* Hæc mĭhī vērbă mālæ mĭnŭĕrūnt tædĭă vītæ. *O.* Stŭdĭō mĭnŭēntĕ lăbōrēm. *Id.* Quĭd mĭnŭāt cūrās. *H.* SYN. Dēmĭnŭŏ, īmmĭnŭŏ, āttĕnŭŏ, dētrăhŏ, ădĭmŏ, dēmŏ, tōllŏ, pēllŏ, ăbĭgŏ, rēscīndŏ, dēcērpŏ, aūfĕrŏ. || *Affaiblir.* Lōngā Tīthōnūm mĭnŭīt sĕnēctūs. *H.* Īngĕnĭūm lōngī mĭnŭĕrĕ lăbōrēs. *O.* SYN. Frāngŏ, dēbĭlĭtŏ, ēxhaūrĭŏ, cārpŏ. || *Apaiser.* Mĭnŭĕ vēro īrām. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 88). SYN. Flēctŏ, plācŏ, mītĭgŏ. || *Enfreindre.* Mātrĭs īmpĕrĭūm mĭnŭĕrĕ. *Pl.* (*As.* III, 1, 6). *Voy.* Violo. || *Qqf. Changer ou abandonner.* Nōn mĭnŭām meūm cōnsĭlĭūm. *Ter.* (*Hec.* IV, 3, 10. *Id. And.* II, 3, 19).

Au pass. Mĭnŭŏr. *Être diminué, affaibli; décroître.* Mĭnŭūntūr cōrpŏrĭs ārtūs. *O.* Mĭnŭēntūr ātræ Cārmĭnĕ cūræ. *H.* SYN. Dēcrēscŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Mĭnŭs, *adv. Moins.* Quī nōn ēst hŏdĭē, crās mĭnŭs āptŭs ĕrĭt. *O.* Plūs dăpĭs, ēt rīxæ mūltō mĭnŭs. *H.* Mĭnŭs vĭă lædĕt ĕūntēs. *V.* PPH. Nōn tăm. Nōn *ou* haūd tāntŭm. PHR. Nōn tām præcĭpĭtēs. *V.* Tāntō lĕvĭūs mĭsĕr. *H.* Sī plăcĕānt spē Dētĕrĭūs nōstrā. *Id.* || Nōn *ou* haūd mĭnŭs. *Non moins.* Nēc mĭnŭs Ænēās sē mātūtīnŭs ăgēbăt. *V.* Haūd mĭnŭs āc jūssī făcĭūnt. *Id.* SYN. Nōn *ou* haūd sēcĭŭs. || *Peu, pas.* Mĭnŭs aūdĭēntēm Cārmĭnă Vēstām. *H.* Quŏd īntēllēxī mĭnŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 5, 11). SYN. Părūm, mălĕ, nōn, mĭnĭmē. || Mĭnŭs āc mĭnŭs, Mĭnŭs mĭnŭsquĕ, etc. *De moins en moins.* Jām mĭnŭs ātquĕ mĭnŭs sŭccēssū lætŭs. *V.* Mĭnŭs ēt mĭnŭs ūtĭlĭs ādstŏ. *O.* Nām mī jām mĭnŭs mĭnŭsque ōbtēmpĕrāt. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 33). || *Qqf. avec l'abl. Moins une chose, excepté.* Bĭs sēx Hērcŭlĕĭs cĕcĭdērūnt, mē mĭnŭs ūnō, Vīrĭbŭs. *O.* Ōră Dĭānæ Æquă fĕrūnt, tērrōrĕ mĭnŭs. *St.* SYN. Ēxcēptō, ēxcēptā, etc. || Sī *ou* sīn mĭnŭs. *Sinon, autrement.* Sīn mĭnŭs, īmpĕrĭūm sēntĭēt īllĕ mĕūm. *O.* SYN. Ălĭtĕr. || Quō mĭnŭs. *Voy.* Quominus.

Mĭnŭs, ă, ŭm, *adj.* Mĭnă ŏvĭs. *Brebis qui n'a pas de laine sous le ventre.* Mĭnās Ŏvēs īn crŭmēna hāc ĭn ūrbēm dētŭlī. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 9. Cf. *Varr. R. R.* 2, 2).

Mĭnūscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu plus petit.* Ēst mĭnūscŭlum āltĕrūm quăsĭ vāscŭlūm vīnārĭūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 46. *Id. Pœn.* II, vs. 50). Ōstĭūm mĭnūscŭlūm. *Enn.* (apud *Macr.* 3, 12. Cf. *Prisc.* 609).

Mĭnūtāl, ālĭs, *n. Légumes hachés, sorte de julienne.* Hēstērnūm sŏlĭtūs mĕdĭō sērvārĕ mĭnūtāl Sēptēmbrī. *J.* (14, 129). Hīnc ēxĭt vărĭūm cŏquō mĭnūtāl. *M.* (XI, 32).

Mĭnūtātĭm, *adv. Par petits fragments.* Ōssă mĭnūtātĭm mōrbō cōllāpsă trăhēbăt. *V.* SYN. Pārtĭcŭlātĭm, cārptĭm. || *Au fig. Peu à peu.* Īndĕ mĭnūtātĭm dūlcēs dĭdĭcērĕ quĕrēlās. *Lr.* (V, 1382). *Voy.* Paulatim.

Mĭnūtē *et* Mĭnūtĭm, *adv. En petits fragments.* Frōndēsquĕ vĭdērī Dīspērtīto, ātque īn tērrĭs lătĭtārĕ mĭnūtē. *Lr.* (I, 891. *Id.* VI, 352). || *Par petite quantité.* Dīc quăm cōgăt vĭs īrĕ mĭnūtĭm Pēr cōmmīssūrās rīmārŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 11, 46. Alii *visire, tussire*).

Mĭnūtĭŏ, ōnĭs, *f. Diminution.* || *Au fig.* Trĭplēx lībērtās, căpĭtīsquĕ mĭnūtĭŏ trĭplēx. *Aus.* (*Idyl.* 11, 65). *Voy.* Minor (oris).

Mĭnūtĭŭs. *Voy.* Minucius.

Mĭnūtŭlŭs, ă, ŭm. *Tout petit.* Nūtrīcēs pŭĕrōs īnfāntēs mĭnūtŭlōs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 28).

Mĭnūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Minuo. *Diminué.* SYN. Mĭnŏr. || *Ordint. adj. Petit, menu.* Ŏbvĭă, nēscĭō quŏt pŭĕrī, mĭhī tūrbă mĭnūtă Vĕnĕrăt. *Pp.* (II, 29, 3). Ēt dīspērgĭtūr ād pārtēs ĭtă quāsquĕ mĭnūtās Cōrpŏrĭs. *Lr.* (IV, 896). Mūltĭsquĕ mĭnūtĭŏr ēt măgĕ pōllēns. *Id.* (IV, 344, de aere). Pāppārĕ mĭnūtūm Pōscĭs. *Pers* (3, 17). SYN. Ēxĭgŭŭs, pārvŭs, tĕnŭĭs, ēxīlĭs, sūbtīlĭs, mĭnĭmŭs. || *Court.* Cāntō cārmĭnă vērsĭbūs mĭnūtĭs. *Poet.* (ap. *Plin. Epist.* 4, 27). SYN. Brĕvĭs. || *Humble, bas.* Mĭnūtă plēbēs făcĭlī præsĭdĭō lătĕt. *Ph.* SYN. Hŭmĭlĭs, īnfĭmŭs.

Mīnxī, *parf. servant à* Meio.

Mĭnyæ, ārŭm, *m. pl.* (Μινύαι). *Argonautes, qui accompagnèrent Jason en Colchide, ainsi nommés du roi Minyas, ou plutôt d'Orchomène, appelée primitivement Minyée* (*Thucyd.* 4, 76 : Ἐς Ὀρχομενὸν, τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον). Jāmquĕ frĕtūm Mĭnyæ Păgăsæā pūppĕ sĕcābānt. *O.* Mĭnyæ, gēns cōgnĭtă rēmĭs. *L.* Crūdēlĭs Mĭnyĭs dīxĕrĭt Āscănĭŭs. *Pp.* (I, 20, 4. Adde *V. Fl.* passim). *Voy.* Argonautæ.

Mĭnyās, æ, *m. Voy. le précéd.*

Mĭnyēĭās, ădĭs, *et* Mĭnyēĭs, ĭdĭs, *f.* (Μινυηΐάς *et* Μινυηΐς). *Fille de Minyas, roi d'Orchomène, en Thessalie ou en Béotie. Elles étaient trois sœurs, Leuconoé, Leucippe et Alcithoé, qui furent changées en chauves-souris pour avoir travaillé pendant les fêtes de Bacchus.* Āt nōn Ālcĭthŏē Mĭnyēĭās ōrgĭă cēnsĕt. *O.* Ēt trĭplĭcēs ŏpĕrīrĕ nŏvīs Mĭnyēĭdās ālĭs. *Id.*

Mĭnyēĭŭs, ă, ŭm (Μινυήϊος). *De Minyas.* Fīnĭs ĕrăt dĭctĭs : ēt ădhūc Mĭnyēĭă prōlēs. *O.*

Mīrābĭlĭs, ĕ. *Admirable.* Cūnctăquĕ mīrātūr quĭbŭs ēst mīrābĭlĭs īpsĕ. *O.* SYN. Mīrāndŭs. || *Étonnant, surprenant.* Quīn ēt caūdĭcĭbūs sēctĭs, mīrābĭlĕ dĭctū. *V.* Hāc ĕgŏ cōmpŭlsŭs, nōn ēst mīrābĭlĕ, fōrmā. *O. Voy.* Mirus. || Mīrābĭlĕ quāntŭm. *D'une manière étonnante.* Făbĭŭs mīrābĭlĕ quāntŭm Gaūdēbăt *Sil. Voy.* Immanis.

† Mīrāclŭm, *n. Voy.* Miraculum.

† Mīrācŭlæ, ārŭm, *f. pl. Femmes laides, monstres* (*Pl. fragm.* apud *Varr. L. L.* 7, 64.)

Mīrācŭlŭm, ī, *n. Chose étonnante, miracle, merveille.* Nŏvŏquĕ tūrbăt bēstĭās mīrācŭlō. *Ph.* Ōmnĭă trānsfōrmāt sēse īn mīrācŭlă rērŭm. *V.* Spārsă quŏque īn vărĭō pāssĭm mīrācŭlă cœlō. *O.* SYN. Pōrtēntŭm, prōdĭgĭŭm, sīgnŭm, mōnstrŭm. EP. Nŏvŭm, sŭbĭtŭm, īnsuētŭm, īnsŏlĭtŭm, īnaūdĭtŭm. PPH. Mīrācŭlă rērŭm. Mīrābĭlĕ vīsū *ou* dĭctū. Mīrābĭlĕ mōnstrŭm. Mīrācŭlă mōnstrī. Rēs nŏvă, mīrāndă, mīră rĕlātū. || † Mīrāclŭm, *sync.* (*Lucil.* apud *Non.* 12, 15.)

Mīrāndŭs, ă, ŭm. *Admirable, étonnant.* Hæc dūm Dārdănĭō Ænēæ mīrāndă vĭdēntŭr. *V.* Āncĭpĭtī mīrāndŭs īmăgĭnĕ Jānŭs. *O. Voy.* Mirus.

Mīrāns, tĭs. *Qui admire.* Jāmquĕ dŏmūm mīrāns gĕnĭtrīcĭs. *V.* SYN. Mīrātŏr. || *Étonné.* Ātque hæc mīrāntĭbŭs āddĭt. *V.* SYN. Stŭpĕfāctŭs.

Mīrātŏr, ōrĭs, *m.*; Mīrātrīx, īcĭs, *f. Admirateur, admiratrice.* Sīve ēs mīrātŏr rērŭm, mīrābĕrĕ nŏstrās. *O.* Nōn ĕgŏ sŭm fōrmæ tāntŭm mīrātŏr hŏnēstæ. *Pp.* (II, 13, 9). Māgnănĭmō jŭvĕnī mīrātōrīquĕ Cătōnĭs. *L.* Ŏbstĭtĭt īntrāntī mīrātrīx tūrbă părūmpĕr. *J.* (4, 62). Fāmōsă vĕtūstās, Mīrātrīxquĕ sŭī. *L.* (Et *Sen. Hip.* 742). SYN. Ādmīrātŏr, mīrāns.

Mīrātŭs, ă, ŭm. *Qui a admiré; étonné.* Trīnăcrĭæ mīrātă frĕmĭt Trōjæquĕ jŭvēntūs. *V.* Mīrātŭs mŭnĕră pālmæ. *Id.* SYN. Mīrāns, āttŏnĭtŭs, stŭpĕfāctŭs.

|| † *Pass. Admiré.* Ipsĕ sĕd īnprīmīs, mīrātā vīrgĭnĭs ārtĕ. *Juv.* (III, 58).

Mīrē *et* Mīrĭfĭcē, *adv. D'une manière étonnante, merveilleuse.* Tĕnuĭs ĕnĭm mēns ēst ēt mīrē mōbĭlĭs īpsă. *Lr.* (IV, 750). Mīrē săgācēs fāllĕrĕt hōspĭtēs. *H.* Quēm mīre āffĭcĭūnt īnscrīpta ērgāstŭlă. *J.* (14, 24). Mīrĭfĭce ēst ā tē nāctŭs ŭtrūmquĕ mălŭm. *Cat.* (71, 4. *Id.* 84, 3). SYN. Mīrābĭlĭtĕr. PHR. Sĭmŭlācră mŏdīs pāllĕntĭă mīrīs. *V.* Mŏdīs mīrĭfĭcīs. *Aus.*

† Mīrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Exalter.* Gēstĭt ĕt āthlētām mīrĭfĭcārĕ sŭūm. *Eugen.* (ed. *Sirm.* p. 8).

Mīrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Merveilleux, étonnant.* Nōn quĭă mīrĭfĭca ēst, sēd quōd nōn pūblĭcă cērtē (structura carminis). *O.* Āssĭmĭlātā mŏdīs pūlchrāquĕ mīrĭfĭcīs. *Aus.* (*Epigr.* 118, 2). Ātquī mīrĭfĭcīssŭmŭm. *Ter. Ph.* V, 6, 31). *Voy.* Mirus.

† Mīrĭmŏdīs, *ancien adv. pour* Miris modis. *Étonnamment.* Quōs lŏcōs ădīstī? Nĭmĭūm mīrĭmŏdīs mīrābĭlēs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 86).

† Mīrĭŏ, ōnĭs, *m. Personne très-laide, un monstre.* (*Att.* apud *Varr. L. L.* 7, 64.)

Mīrmīllŏ, ōnĭs, *m. Gladiateur armé à la gauloise, c.-à.-d. revêtu d'une tunique d'écailles de fer et d'un casque fermé par un masque.* Dĕdĕcŭs ūrbĭs hăbēs; nēc mīrmīllōnĭs ĭn ārmīs. *J.* (8, 200. *Id.* 6, 81). Quĭs mīrmīllōnī cōntēndĭtŭr? Æquĭmănūs Thrāx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 3).

† Mīrŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Miror. Hŏspēs, quĭd mīrās ănĭmō cūrārĕ Sĕrāpĭm? *Varr.* (apud *Non.* 7, 105). Aūt āmbōs mīrā. (*Id.* ibid.)

Mīrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Être étonné, s'étonner de, admirer.* Mīrātŭr, făcĭlēsque ŏcŭlōs fērt ōmnĭă cīrcŭm. *V.* Ōbscūrāmquĕ trăhī vēntō mīrābĕrĕ nūbēm. *Id.* Quōquĕ mĭnŭs sprētæ fāctūm mīrērĕ Dĭānæ. *O.* Vīs ănĭmŭm mīrĕr sūspĭcĭāmquĕ tŭŭm? *M.* (XI, 57). SYN. Stŭpĕŏ, ōbstŭpĕŏ, ādmīrŏr, dēmīrŏr, sūspĭcĭŏ, hĭŏ, ĭnhĭŏ. PPH. Āttŏnĭtŭs stŭpĕŏ. Vīsū ōbstŭpĕŏ. PHR. Ārrēctæ mēntēs stŭpĕfāctăquĕ cōrdă. *V.* Nĕquĕūnt ēxplērī cōrdă tŭēndŏ. *Id.* || *Au fig.* Mīrātūrquĕ nŏvās frōndēs (arbor). *V.*

Mīrŭs, ă, ŭm. *Étonnant, surprenant.* Ōbstŭpŭī, mīrōque īncēnsūm pēctŭs ămōrĕ. *V.* Quī sē crēdēbāt mīrōs aūdīrĕ trăgœdōs. *H.* Nĭvĕūm mīrā fēlīcĭtĕr ārtĕ Scālpsĭt ĕbŭr. *O.* SYN. Mīrāndŭs, mīrābĭlĭs, ădmīrāndŭs, ădmīrābĭlĭs, mīrĭfĭcŭs, rārŭs, nŏvŭs, īnsŏlĭtŭs, ĭnaūdĭtŭs, stŭpēndŭs, *qqf.* māgnŭs, īmmānĭs, īngēns. PPH. Nōn vūlgārĭs. || Mīrūm ēst, *ou absolt.* Mīrŭm. *Il est étonnant que.* Mīrum ēst, lŏlĭō vīctĭtārĕ tē. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 50). Nōn mīrūm, pŏpŭlō sī făvĕt īllă tŭō. *O.* Mīrūm nī dŏmī ēst. *Ter.* (*And.* III, 4, 19). Mīrūm nī cāntĕm! *Nov.* (ap. *Cic. de Or.* 2, 69). Mīrum, hōc quī pŏtŭīt fĭĕrī. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 33). Mīrūm quīn te ādvōrsūs dīcāt. *Id.* (*Amph.* II, 2, 118). Mīră sūnt nī Pīstŏclērŭs... cōntŭdĭt. *Id.* (*Bac.* III, 3, 46). || Quĭd mīrŭm? *Qu'y a-t-il d'étonnant?* Quĭd mīrūm? dūrī mīlĭtĭs ūxōr ĕrăt. *O.* (Et *Hor. Od.* II, 13, 33). || Mīrŭm, *pris adv. O surprise!* Mĕdĭō, mīrūm, dŭŏ mārmŏră cāmpō Ādspĭcĭō. *O.* Rŭĭtūrāquĕ sēmpĕr Stāt, mīrūm, mōlēs. *L.* (IV, 455). || Mīrīs mŏdīs. *Étonnamment.* Sĭmŭlācră mŏdīs pāllĕntĭă mīrīs. *V.* Mīrīs mŏdīs ōdīssĕ cœpĭt Sōstrātăm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 104). || † Mīrĭŏr, *ancien compar.* (*Titin.* apud *Fest.*)

† Mĭs, *ancien gén. de* Ego, *pour* Mei. (*Enn.* apud *Prisc.* 955. Cf. *Quintil.* 8, 3, 25.)

Mīscēllānĕă, ōrŭm, *n. pl. Mélange; en partic. Représentation où il y a beaucoup de jeux; mets variés.* Cōndīrĕ gŭlōsŭm Fīctĭlĕ; sīc vĕnĭūnt ād mīscēllānĕă lūdī. *J.* (11, 20. Quos ludos *Suet. Calig.* 20, vocat *miscellos*).

Mīscēllŭs, ă, ŭm. *Mélangé.* Mīscēllā săcræ dēfĕrūntŭr cūrĭæ. *Capel.* (IX, p. 309. *Ib.* 336. Legitur quoque *miscilla*, et sic *Grot.*). *Voy. le précéd.*

Mīscĕŏ, ēs, scŭī, stŭm *ou* xtŭm, scērĕ. *Mêler, mélanger.* Aūfĭdĭūs fōrtī mīscēbāt mēllă fălērnō. *H.* Mīscŭērūntque hērbās ēt nōn īnnōxĭă vērbă. *V.* Cūmquĕ mĕīs lăcrĭmīs mīscŭĭt ūsquĕ sŭās. *O.* SYN. Ād mīscĕŏ, īmmīscĕŏ, cōmmīscĕŏ, tēmpĕrŏ, sŏcĭŏ, cōnsŏcĭŏ, jūngŏ, cōnjūngŏ, cōpŭlŏ, ādjūngŏ, īnsĕrŏ āddŏ, ādjĭcĭŏ, īnfūndŏ. || *Par ext. Verser du vin (même sans eau).* Dūlcĭă Dārdănĭō nōndūm mīscēntĭ mĭnīstrō Pōcŭlă. *M.* (XI, 195). Quĭs mĭhĭ, quī nēctăr mīscĕăt, āltĕr ĕrĭt? *Id.* (IX, 37). Nēscĭt, tōt mīllĭbŭs ēmptŭs, Paūpĕrĭbūs mīscērĕ pŭĕr. *J.* (5, 60). SYN. Fūndŏ, ĭs. || *Au fig.* Ēt tŭă cūm dūrīs vēnātĭbŭs ōtĭă mīscē. *O.* Mīscŭĭt hæc lăcrĭmīs trīstĭă vērbă sŭīs. *Id.* || — mănūs, prœlĭă, *etc. Combattre ou Faire combattre.* Nēcdum hōrrĭdă mīscēnt Prœlĭă. *V.* Quūm Māvōrs dŭbĭās mīscēt ŭtrīnquĕ mănūs. *Pp.* (II, 27, 8). || *Troubler.* Dīvērso īntĕrĕā mīscēntŭr mœnĭă lūctū. *V.* SYN. Pērmīscĕŏ, tūrbŏ, cōnfūndŏ. *Voy.* Turbo. || — mārĕ cœlō. (*Prov.*) Quĭs cœlūm tērrīs nōn mīscĕăt ēt mărĕ cœlō? *J.* (2, 25). *Voy.* Mare.

Au pass. Mīscĕŏr. *Être mélangé, se confondre.* Fōrs ēt vīrtūs mīscēntŭr ĭn ūnŭm. *V.* Mīscērīquĕ prŏbēt pŏpŭlōs. *Id.* SYN. Ādmīscĕŏr, jūngŏr, cōnsŏcĭŏr, cōpŭlŏr; cŏălēscŏ, cŏĕŏ, cōnvĕnĭŏ. || *Qqf. S'assembler.* Ēt cīrcā rēgem ātque īpsa ād prætōrĭă dēnsæ Mīscēntŭr. *V.* SYN. Cōngrĕgŏr, cōnvĕnĭŏ.

Mīscīllŭs. *Voy.* Miscellus.

Mĭsēllŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Miser. *Pauvret, pauvre.* Sīc cērtē clāmānt Vīctōrĭs rūptă mĭsēllī Īlĭă. *Cat.* (80, 7). Sēd vīnă mĭsēllŭs Ēxspŭĭt. *J.* (13, 213). Cēntūm mĭsēllī jām vălētĕ quādrāntēs. *M.* (III, 7).

Mīsēnēnsĭs, ĕ. *Du cap Misène.* Īn Mīsēnēnsēm vīllām vĕnīssĕt sŭăm. *Ph.*

Mīsēnŭs, ī, *m.* (Μισηνός). *Misène, trompette de la suite d'Énée.* Mīsēnum Æŏlĭdēn, quō nōn præstāntĭŏr āltĕr. *V.* Quā jăcĕt ēt Trōjæ tŭbĭcēn Mīsēnŭs ărēnā. *Pp.* (III, 18, 3. Et *Sil.* XII, 155). || *Cap Misène, près de Naples, où était le tombeau de Misène.* Mōntĕ sŭb āĕrĭō, quī nūnc Mīsēnŭs ăb īllō Dīcĭtŭr. *V.* Ōstrĕă Cīrcæīs, Mīsēno ŏrĭūntŭr ĕchīnī. *H.* PHR. Lĭtŭō rēmōquĕ nŏtātŭs Cōllĭs. *St.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 232).|| *Qqf. au plur., parce que ce cap avait plusieurs pointes.* Prōxĭmă Mīsēnīs æquŏră nōbĭlĭbŭs. *Pp.* (I, 11, 4).

Mĭsĕr, ĕră, ĕrŭm. *Malheureux, misérable.* Sūm mĭsĕr: hæc brĕvĭs ēst nōstrōrūm sūmmă mălōrŭm. *O.* Sī mĭsĕrūm fōrtūnă Sĭnōnĕm Fīnxĭt. *V.* Gĕnĭtōrquĕ mĭsērrĭmŭs ādsūnt. *O.* Nĭhĭl ēst mĭsĕrĭŭs nēc gŭlōsĭŭs Sānctrā. *M.* (VII, 19). Nēmo ēst mĭsĕrĭŏr mē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 22). SYN. Īnfēlīx, ærūmnōsŭs, etc. *Voy.* Infelix. || *Malheureux, déplorable.* Quæque īpsĕ mĭsērrĭmă vīdī. *V.* Ŏrĭtūrquĕ mĭsērrĭmă cædēs. *Id. Voy.* Miserabilis. || *Qui rend malheureux.* Ēt mĭsĕrās jūssō cōrpŏrĕ quærĭt ŏpēs. *O.* Mĭsĕra āmbĭtĭōnĕ lăbōrāt. *H.* || *Misérable, pitoyable.* Mĭsĕrūm stĭpŭlā dīspērdĕrĕ cārmĕn. *V.* SYN. Mălŭs. || *Ardent, vif.* Spēctārĕ rătēs, mĭsĕrum īntĕr ămōrĕm Præsēntĭs tērræ. *V.* SYN. Nĭmĭŭs, īngēns. *Voy.* Misere.|| *Qqf. Languissant, malade.* Mĭsĕram ēssĕ prædĭcăt būccām sĭbĭ. *Pl.* (*Pœn.* V, 2. 43). Ōssa ātquĕ pēllĭs sūm mĭsĕrā măcrĭtūdĭnĕ. *Id.* (*Capt.* I, 2, 32. Alii *miser a*). Mĭsĕrrŭmŭs Fŭī fŭgĭtāndŏ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 7. Ubi *Donat.*). *Voy.* Æger. || *Misérable, coupable.* Hŏmĭnēm mĭsĕrŭm pērdĭtŭmquĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 28. *Ib.* V, 5, 11).

Mĭsĕrābĭlĭs, ĕ. *Digne de pitié, déplorable.* Sīsquĕ mĭhī sēmpĕr, nēc sīs mĭsĕrābĭlĭs ūllī. *O.* Mĭsĕrābĭlĕ vūlgŭs. *V.* Mĭsĕrābĭlĕ cārmĕn Īntĕgrăt (Philomela). *Id.* Gĕnŭs mĭsĕrābĭlĕ lētī. *O.* SYN. Mĭsĕrāndŭs, dō-

flēndŭs, flēbĭlĭs, mœstŭs, trīstĭs, īnfēlīx. || n. *pris adv. Tristement.* Mĭsĕrābĭlĕ cæsīs llŏstĭbŭs īnsūltāns. *V.* SYN. Flēbĭlĭtĕr, flēbĭlĕ, mĭsĕrābĭlĭtĕr, mĭsĕrē.

Mĭsĕrāndŭs, ă, ŭm. *Digne de pitié, pitoyable.* Vēl Prĭāmō mĭsĕrāndă mănŭs! *V.* Mĭsĕrāndăquĕ vēnĭt Ărbŏrĭbŭsquĕ sătĭsquĕ lŭēs. *Id.* Ārmă dŭcūm dĭrĭmēns mĭsĕrāndō fūnĕrĕ Crāssŭs. *L. Voy. le précéd.*

Mĭsĕrāns, tĭs. *Ayant pitié.* Aūt dŏlŭĭt mĭsĕrāns ĭnŏpem, aūt īnvĭdĭt hăbēntī. *V.* Sŭpĕrīs mĭsĕrāntĭbŭs, āmbŏ Ălĭtĕ mūtāntŭr. *O.*

Mĭsĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Compassion, pitié.* Cōmmōvĭt dŏmĭnūm sērvī mĭsĕrātĭŏ flēntĭs. *Juvc.* (III, 447). Vīx, sī sēră Jŏvēm sŭbĕăt mĭsĕrātĭŏ rērŭm. *Avien.* (*Arat.* 868). SYN. Mĭsĕrĭcōrdĭă. || *Eccl. Miséricorde.* Ĭllūm nām dŏmĭnī mĭsĕrātĭŏ lārgă mănēbĭt. *Juvc.* (I, 492). || *Charité.* Præcēdāt mīssām Mĭsĕrātĭŏ. *Paul. Petr.* (IV, 69).

Mĭsĕrātŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Celui qui a pitié.* Pēccāntūm lārgŭs mĭsĕrātŏr Ĭēsŭs. *Juvc.* (II, 295). || *Charitable.* Vērĭdĭcŭs, pătĭēns, jūstŭs, mĭsĕrātŏr ĕt æquŭs. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1173).

Mĭsĕrātrīx, īcĭs, *f. Eccl. Charitable.* Ēt tămĕn ēx īstĭs mĭsĕrātrīx grātĭă quōsdăm Ēlĭgĭt. *Prosp.* (*Ingr.* III, 62).

Mĭsĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui a eu pitié.* Phœbĕ, grăvēs Trōjæ sēmpĕr mĭsĕrātĕ lăbōrēs. *V.* Sōrtēmque ănĭmō mĭsĕrātŭs ĭnīquăm. *Id.* SYN. Mĭsĕrtŭs.

1. Mĭsĕrē, *adv. Misérablement.* Pārs cădĭt hāmātīs mĭsĕrē cōnfīxă săgīttīs. *O.* Ēst mĭsĕrē scrīptūm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 72). SYN. Mĭsĕrābĭlĕ. PPH. Mĭsĕrĭs mŏdĭs. *Pl.* || *Ardemment, violemment.* Mĭsĕrē cŭpĭs, īnquĭt, ăbīrĕ. *H.* (Sic et *Ter. Ad.* IV, 5, 64). Mĭsĕrē dīscēdĕrĕ quærēns. *Id.* Īs ămōrĕ mĭsĕrē hānc dēpĕrĭt mŭlĭĕrcŭlăm. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 11. *Ter. Ad.* IV, 5, 33, misere amat. Cf. *Charis.* 184 : « *Misere*, valde. ») SYN. Vĕhĕmēntĕr, ārdēntĕr, vāldē, cŭpĭdē.

2. Mĭsērĕ, 3° *pers. pl. parf. de* Mitto. Ĕpŭlāsquĕ fŏcī mĭsērĕ călēntēs. *O.*

† Mĭsĕrĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *arch. Avoir pitié.* Cōgēbānt hŏstēs lăcrŭmāntēs ūt mĭsĕrērēnt. *Enn.* (apud *Prisc.* 824. *Id.* apud *Non.* 7, 58). Īpsĕ sŭī mĭsĕrēt. *Lr.* (III, 895). *Voy.* Miseret.

Mĭsĕrĕŏr, ērĭs, ĕrĭtŭs *ou* ērtŭs sŭm, ĕrērī, *d. Avoir pitié.* Īpsĕ mănū mōrtem īnvĕnĭăm; mĭsĕrēbĭtŭr hŏstĭs. *V.* Mĭsĕrēre ănĭmī nōn dīgnă fĕrēntĭs. *Id.* Nēscĭŏ quī nōstrūm mĭsĕrĭtŭs tāndēm dĕŭs. *Afran.* (apud *Gell.* 20, 6). Ălĭī ŏnĕrānt săxĭs ; quĭdām cōntrā mĭsĕrĭtī. *Ph. Voy.* Miseror. || † *arch.* Mē mĭsĕrētŭr, *unip. Même sens.* Sīc mē dī ămābūnt ŭt mē tuārūm mĭsĕrĭtum ēst. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 54. *Id. Hec.* III, 3, 19 ; *Pl. Trin.* II, 4, 29). Tūnc pătrĭs mē mĭsĕrētŭr măgĭs. *Turpil.* (apud *Non.* 7, 80. *Pacuv.* ibid. Cf. *Prisc.* p. 824 ; *Gell.* 6, 20 ; *Macr.* 2, 10). *Voy.* Miseret.

Mĭsĕrēscŏ, ĭs, ēscĕrĕ, *n. Avoir pitié.* Hīs lăcrĭmīs vītām dămŭs, ēt mĭsĕrēscĭmŭs ūltrō. *V.* Ărcădĭī, quæsō, mĭsĕrēscĭtĕ rēgĭs. *Id.* Ēt gĕnĕrĭs mĭsĕrēscĕ tŭī. *St. Voy.* Miseror. || † *arch.* Mē mĭsĕrēscĭt, *unip. Même sens.* Ĭnŏpĭs nūnc tē mĭsĕrēscāt mĕī. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 3. Et *Pl. Epid.* IV, 1, 1).

Mĭsĕrĕt (me), ĕrŭĭt *et* ĕrĭtŭm *ou* ērtŭm ēst, ērĕ, *n. unip. Avoir pitié.* Nēc tē mĭsĕrēt nātæquĕ tŭīquĕ. *V.* Sī tē lāpsōrūm mĭsĕrēt. *Id.* Nĕquĕ tē meī tērgī mĭsĕrērĕt. *Pl.* (*Pseud.* V, 2, 25. *Charis.* 224, et *Diom.* 392, huic verbo dant perfectum *Miseritum* vel *Misertum est*, quod proprie pertinet ad *Misereor.* Sic *Licet*, licitum est, *Pudet*, puditum est). *Voy.* Miseror.

Mĭsĕrĭă, æ, *f. Misère, malheur.* Ăvārŭs īpsĕ mĭsĕrĭæ caūsa ēst sŭæ. *P. Syr.* Pērsĕquĭtŭr īllūm dūrī fātī mĭsĕrĭă. *Ph.* Ĭnĭmīcō nōstrō mĭsĕrĭam hānc ădjūngĕrēm. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 6). Tērra hāc mĭsĕrĭīs āngŭlum ēt sēdēm rŏgŏ. *Sen.* (*Med.* 249). *Voy.* Infortunium.

Mĭsĕrĭcōrdĭă, æ, *f. Pitié, compassion.* Prōclīvĭs ūltrō quūm sīt mĭsĕrĭcōrdĭă. *Ph.* Hīnc īllæ lăcrŭmæ, hæc īlla ēst mĭsĕrĭcōrdĭă. *Ter.* (*And.* I, 1, 99). Sæpĕ, quī mĭsĕrērī pŏtŭīt, mĭsĕrĭcōrdĭăm rŏgăt. *Poet.* (ap. *Sen. Controv.* 9, 4). SYN. Mĭsĕrātĭŏ, pĭĕtās, clēmēntĭă. *Voy.* Clementia. || † *Au plur.* (*Pl. Most.* II, 2, 115.)

Mĭsĕrĭcōrs, ōrdĭs, *m. f. n. Compatissant, charitable.* Sĭnŭquĕ fōvĭt, cōntrā se īpsĕ mĭsĕrĭcōrs. *Ph.* Mōrtēm mĭsĕrĭcōrs sæpĕ prō vītā dăbĭt. *Sen.* (*Troad.* 332). Pŏtēns mĭsĕrĭcōrs pūblĭca ēst fēlīcĭtās. *P. Syr* SYN. Clēmēns, pĭŭs, mītĭs. *Voy.* Clemens. || † Mĭsĕrĭcōrdĭŏr. (*Pl. Rud.* I, 5, 23.)

† Mĭsĕrĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Comme* Miseria (*Laber.* apud *Non.* 3, 144.)

† Mĭsĕrĭtĕr. *Comme* Misere. Pătrĭam āllŏcūtă vōce ēst ĭtă mœstā mĭsĕrĭtĕr. *Cat.* (63, 49). Ănĭmŭlă mĭsĕrŭlă mĭsĕrĭtĕr ăbĭĭt. *Seren.* (apud *Diom.* 513. Et *Enn.* apud *Prisc.* 1010 ; *Laber.* ap. *Non.* 11, 62).

† Mĭsĕrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Misericordia. Nām mĭhī mĭsĕrĭtūdĭnĕ Cōmmōvĭt ănĭmum ēxcēlsa ādspēctī dīgnĭtās. *Att.* (ap. *Non.* 8, 15. *Id.* ib. 2, 521).

Mĭsĕrĭtŭs, etc. *Voy.* Misereor.

† Mĭsĕrŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Hæc nūnquām mĭsĕrārĕnt mălă. *Att.* (ap. *Non.* 7, 18).

Mĭsĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Avoir pitié.* Cōntūsōs ănĭmōs ēt rēs mĭsĕrābĕrĕ frāctās. *V.* Mē lĭcĕăt cāsūm mĭsĕrāri īnsōntĭs ămīcī. Mĭsĕrātŭr ĕūntēm. *Id.* SYN. Mĭsĕrĕŏr, mĭsĕrēscŏ, mĭsĕrĕt (me), dŏlĕŏ, īndŏlĕŏ, mŏvĕŏr, tāngŏr, rēspĭcĭŏ. PPH. Mē æquŭm, făcĭlēm, clēmēntēm, pĭŭm, bĕnīgnŭm præbĕŏ, ōstēndŏ. PHR. Sūnt lăcrĭmæ rērum, ēt mēntēm mōrtālĭă tāngūnt. *V.* Aūt dŏlŭĭt mĭsĕrāns ĭnŏpēm. Fīgĭtĕ mē, sī qua ēst pĭĕtās. Sēd nūllĭs īllĕ mŏvētŭr Flētĭbŭs. *Id.* || † *Qqf. avec le gén.* Mĭsĕrāndo ĭnŏpūm, quōs, etc *Prud.* (*Psych.* 582. Adde *Att.* apud *Non.* 5, 96).

† Mĭsērtŏr, ōrĭs, *m. Comme* Miserator. Fēr pĭĕtātĭs ŏpēm mĭsĕrō mĭsĕrāndŏ mĭsērtŏr. *Fort.* (*Vit. S Mart.* II, 478).

Mĭsērtŭs. *Voy.* Misereor.

† Mĭsĕrŭlŭs, ă, ŭm. *Pauvret. Voy.* Miseriter.

Mīsī, *parf. de* Mitto.

Mīssă, æ, *f. Eccl. La Messe, sacrifice des Chrétiens.* Præcēdāt mīssām mĭsĕrātĭŏ : grātĭŏr hæc ēst. *P. Petr.* (IV, 69). Quāndŏ săcērdōtēs mīssās ŏffērrĕ jŭbēntŭr. *Aldhelm.* (ap. *Mai.* t. V, p. 390).

Mīssĭcĭŭs *ou* Mīssĭtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* III, 91, 1.)

† Mīssĭcŭlŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Mitto. Quŏd tūte ād mē līttĕrās Mīssĭcŭlābās. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 29).

Mīssĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut lancer, qu'on lance.* Sēd tămĕn īn dēxtrā mīssĭlĭs hāstă fŭĭt. *O.* Mīssĭlĭbŭs tēlĭs ēmĭnŭs īctŭs, ămŏ. *Id.* Mīssĭlĕ nūnc dīscī pōndŭs ĭn ŏrbĕ rŏtăt. *Pp.* (III, 14, 10). SYN. Jăcŭlābĭlĭs. || *Subst. n.* (*s.-ent.* telum). *Trait.* Mīssĭlĭbŭs lōnge ēt vāstō clāmōrĕ lăcēssūnt. *V.* Ēt mūltā crīnītūm mīssĭlĕ flāmmā. *St. Voy.* Telum.

Mīssĭŏ, ōnĭs, *f. Renvoi, congé; grâce pour un vaincu.* Nūpēr quūm Mўrĭnō pĕtĕrētŭr mīssĭŏ læsō. *M.* (XII, 29. *Id. Spect.* 29).

Mīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Mitto. *Envoyé.* Pătrĭīs ād Trōjām mīssŭs ĭn ārmĭs. *V.* || *Envoyé, jeté.* Tōrrēntem ūndām lĕvĭs īnnătăt ālnŭs Mīssă Pădō. *V.* || *Envoyé, lâché.* Ĕquī dē cārcĕrĕ mīssī. *O.* || *Jeté, lancé.* Hūnc ŭbĭ cōntĭgŭūm mīssæ fŏrĕ crēdĭdĭt hāstæ. *V.* || *Renvoyé, congédié.* Nōs mīssōs făcĕ. *Ter. And.* (V, 1, 14). || *Au fig.* Mīssam īrām făcĭĕt. *Ter.* (*Hecyr.* V, 2, 14). Hōc mīssūm făcĭēs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 304). || — mănū. *Affranchi.* Dīcās ēssĕ mĕō,

mănūquĕ mīssōs. *M.* (I, 53). Căptă mănū, sēd mīssă mănū. *Aus.* (*Idyl.* 7, 3). SYN. Lībērtŭs, lībērtă.

Mīssŭs, ūs, *m. Action d'envoyer.* Mārrŭbĭă vēnĭt dē gēntĕ săcērdōs, Ārchĭppī rēgĭs mīssū. *V.* || *Action de jeter, jet.* Vīx ābsūnt nōbīs mīssūs bĭs mīllĕ săgīttæ. *Lr.* (IV, 410).

† Mīstī, *sync. pour* Misisti. Quōd tū cōntĭnŭo ād tŭūm Cătūllūm Mīstī. *Cat.* (14, 14).

Mīstĭm, Mīstŭs, etc. *Voy.* Mixtim, Mixtus, etc.

Mīstȳllŭs, ī, *m.* (μιστύλλω). *Nom de cuisinier.* (*Mart.* I, 51.)

Mītĕ, *adv. Voy.* Mitius.

Mītēllă, æ, *f. dimin. de* Mitra. Cōpă Sȳrīscă, căpŭt Grāiā rĕdĭmītă mītēllā. (*Copa*, 1.) Spădŏ rēgĭūs mītēllăm. *Luxor.* (in *Anth.* II, p. 585, capit).

Mītēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Mûrir.* Nēc grāndīrī frūgūm fētūm pōssĕ, nēc mītēscĕrĕ. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 358). SYN. Mātūrēscŏ. || *S'amollir.* Sūnt quæ (herbæ) mītēscĕrĕ flāmmā Mōllīrīquĕ quĕānt. *O.* || *S'adoucir, s'apaiser.* Frīgŏră mītēscūnt zĕphȳrīs. *H.* Dūm frētă mītēscūnt. *O.* || *Au moral : S'adoucir, s'apaiser, se civiliser.* Fāctă quĭbūs flēctī făcĭle ēt mītēscĕrĕ pōssīs. *O.* Nēmo ădĕō fĕrŭs ēst ūt nōn mītēscĕrĕ pōssĭt. *H. Voy.* Mansuesco, Placor.

† Mĭthrădātēs. *Comme* Mithridates. Hæc ēst ēffĭgĭēs rēgĭs māgnī Mĭthrădātĭs. *Inscr.* (apud *Don.* p. 153. Quod sæpe in numis, ut notat *Lambin.* ad *Nepot.* in *Datame*).

Mīthrās *et* Mĭthrās, æ, *m.* (Μίθρας *et* Μίθρης). *Mithras, nom du soleil adoré chez les Perses. Les Romains, ayant reçu de l'Orient ce symbole défiguré par une foule de superstitions, représentaient Mithra sous la forme d'un jeune homme, vêtu du costume persique, et immolant un taureau dans un antre ; ils pratiquaient dans des cryptes son culte, qui consistait en orgies et en initiations, comme celui de la grande Déesse.* Seū Pērsēī sūb rūpĭbūs āntrī Īndīgnātă sĕquī tōrquēntēm cōrnŭă Mīthrăm. *St.* Ēt văgă vōlvēntēm tēstātūr sīdĕră Mīthrăm. *Cl.* Tē Sĕrăpĭm Nīlūs, Mēmphīs vĕnĕrātūr Ŏsīrĭm, Dīssŏnă săcră Mīthrăm. *Capel.* (II, p. 43). Pērsĭdĭcīquĕ Mĭthræ āntīstēs Băbȳlōnĭĕ tēmplī. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 387. Alia ap. *Fabret.* p. 698). EP. Pērsĭcŭs, Mēdĭcŭs, Mēdŭs, ĕōŭs, Mēmphītĭcŭs; nĭtĭdŭs, jŭvĕnĭs; ārcānŭs, sēcrētŭs. PPH. Sōl Īnvīctŭs. Spēlæī dĕŭs īncŏlă. PHR. Hīc pătĕr Īnvīctī mȳstĭcă vīctŏr hăbĕt. *Inscr.* (*Mur.* l. cit.). Rēspĭce ăd īllūstrēm, lūx ēst ŭbĭ pūblĭcă, cēllăm, etc. *Prud.* (*Sym.* 574 sq.).

Mĭthrĭdātēs, ĭs, *m.* (Μιθριδάτης). *Mithridate, roi de Pont, résista longtemps aux Romains, et fut vaincu par Pompée.* Prōfēcĭt pōtō Mĭthrĭdātēs sæpĕ vĕnēnō, Tōxĭcă nē pōssēnt sævă nŏcērĕ sĭbī. *M.* (V, 77). Pōst vīctās Mĭthrĭdātĭs ŏpēs. *Manil.* (IV, 51. Et *Juv.* 14, 252).

Mĭthrĭdātēŭs *et* Mĭthrĭdātĭcŭs, ă, ŭm. *De Mithridate.* Cīnȳphĭūmquĕ Jŭbăm, Mĭthrĭdātēīsquĕ tŭmēntēm Nōmĭnĭbūs Pōntūm. *O.* (Adde *Manil.* V, 510). Tū Cānnās Mĭthrĭdātĭcūmquĕ bēllŭm. *M.* (VI, 19). Āntĭdŏtūs vērō mūltīs Mĭthrĭdātĭcă fērtŭr. *Ser. Sam.* vs. 1069).

† Mītĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Mitis. Sāltēm mītĭfĭcōs īncēndĭă lēntă văpōrēs Ēxhālēnt. *Prud.* (*Ham.* 963). || *Qui adoucit, qui modère; doux.* Mītĭfĭcŭs mūlcēt cōncōrdīs pīgnŏră vātīs. *Cypr.* (*Gen.* 1005).

Mītĭgŏ, ās, ārĕ. *Amollir, rendre tendre ; en partic. Mûrir.* Mītĭgĕt aūtūmnūs quōd mātūrāvĕrĭt æstās. *Aus.* (*Idyl.* 8, 17). Mĭsĕrō mĭhĭ mītĭgābăt săndălĭō căpŭt. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 293). Hīc quī dūră sĕdēns pōrrēctō sāxă lĕōnĕ Mītĭgăt. *M.* (IX, 44). SYN. Mōllĭŏ, *qqf.* mātūrŏ. || *Corriger le caractère sauvage.* Sīlvēstrēm flāmmīs ēt fērrō mītĭgăt āgrŭm. *H.* SYN. Dŏmŏ. || *Calmer la souffrance.* Tōrpēntēs mītĭgă ārtūs. *Sil.* SYN. Fŏvĕŏ, rĕcrĕŏ. || *Ordint. Adoucir, apaiser.* Quām nēc lōngă dĭēs, pĭĕtās nēc mītĭgăt ūllă. *V.* Hōc ĕtĭām sævās paūlātĭm mītĭgăt īrās. *O.* SYN. Mōllĭŏ, lēnĭŏ, flēctŏ, plăcŏ, etc. *Voy.* Mansuefacio, Placo. || *Au pass.* Mītĭgŏr. *Voy.* Mansuesco, Placor.

? Mĭtĭlŏ, ās, ārĕ, *n. Chanter comme l'alouette.* (*Auct. Phil.* 16. Alii aliter.)

Mītĭs, ĕ. *Doux au goût, en partic. Mûr.* Cuī tū lāctĕ făvōs ēt mītī dīlŭĕ bācchō. *V.* Mītĭs ĭn āprīcīs cŏquĭtūr vīndēmĭă sāxīs. Sūnt nōbīs mītĭă pōmă. *Id.* Vēl quūm dĕcōrūm mītĭbūs pōmīs căpŭt. *H.* SYN. Dūlcĭs, suāvĭs, lēnĭs, mātūrŭs. || *Calme, tranquille.* Mītĭs ŭt īn mōrēm stāgnī plăcĭdæquĕ pălūdĭs. *V.* Mītĭs Ătāx Lătĭās gaūdēt nōn fērrĕ cărīnās. *L.* Mītĭūs stāgnō pĕlăgūs rĕcūmbĕt. *Sen.* (*Thyest.* 589). *Voy.* Tranquillus. || *Qui touche doucement, qui effleure.* Īnvōlvĕrĕ vīsa ēst Mītĭs flāmmă cŏmās. *Sil.* SYN. Mōllĭs, lēnĭs. || *Au fig. Doux, bon.* Ātque ĭtă dī mītēs mĭnŭānt mĭhĭ Cæsărĭs īrās. *O.* Sātūrnĭă mītĭŏr ēssēs. Quām (sedem) tū mītīssĭmă sērvā. *Id.* Mītĭs săpĭēntĭă Lælī. *H.* Cūltū mītĭă cōrdă. *V. Fl.* SYN. Făcĭlĭs, lēnĭs, mānsuētŭs, plăcĭdŭs, bŏnŭs, etc. PHR. Cuī fēllĕ nūllō, mēllĕ mūltō mēns mădēns. *Aus.* Tū mītĭs ĕt ācrī Āspĕrĭtātĕ cărēns. (*Ad Pison.* 117.) *Voy.* Benignus. || *Doux, léger, en parl. d'une ch.* Mītĕ mălūm, blāndum ātquĕ dŏlōsūm. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 293). Mītĭŭs ēxsĭlĭŭm. *O.* Sērvĭtĭūm mītĕ tĕnĕrĕ tŭūm. *Pp.* (II, 20, 20). SYN. Lēnĭs, lēvĭs.

Mītĭŭs, *adv.* (*sans positif*). *Avec plus de douceur.* Mītĭŭs īllĕ pĕrĭt, sŭbĭtā quī mērgĭtŭr ūndā. *O.* Nōn mītĭŭs hālăt Aūră crŏcī. *St.*

Mĭtră, *et ordint.* Mītră, æ, *f.* (μίτρα). *Coiffure des Orientaux, bonnet phrygien avec des barbes couvrant les joues, mitre. A Rome, c'était la coiffure des femmes étrangères et des hommes efféminés.* Mæŏnĭă mēntūm mītră crīnēmquĕ mădēntēm Sūbnīxŭs. *V.* Ēt tŭnĭcæ mănĭcās ĕt hăbēnt rĕdĭmīcŭlă mītræ. *Id.* Īnque ōrbēm tĕrĕtī mītrā rĕdĭmēntĕ căpīllūm Strūxĕrăt. *Cl.* Īlle ĕtĭăm pīctā rĕdĭmītūs tēmpŏră mītrā. *O.* Ūt mītră cæsărĭēm cŏhĭbēns aūrātă vĭrīlēm. *Prud.* (*Psych.* 359). SYN. Mītēllă. EP. Mæŏnĭă, Lȳdĭă, Lȳdă, Phrȳgĭă, bārbără; dĕcōră, pīctă. || *C'était la coiffure de Bacchus.* Cīngĕ căpŭt mītrā : spĕcĭēm fŭrābŏr Ĭăcchī. *Pp.* (IV, 2, 31. Adde *V. Fl.* II, 271; *Stat. Ach.* I, 617; *Sen. Hip.* 756). || *Qqf. Câble de navire.* Ōblăquĕārĕ mĭtrām, clāvōrūm strīngĕrĕ nīsūs. (*Carm. de Jon. et Nin.* 42. Cf. *Isid.* 19, 4.)

Mĭtrātŭs, ă, ŭm. *Coiffé d'une mitre.* Mītrātīsquĕ sŏnānt Lȳdĭă plēctră chŏrīs. *Pp.* (IV, 7, 62).

Mīttŏ, ĭs, mīsī, mīssŭm, mīttĕrĕ. *Envoyer, députer vers quelqu'un.* Sūspēnsi Eūrȳpȳlūm scĭtātum ōrācŭlă Phœbī Mīttĭmŭs. *V.* Dēūm gĕnĭtōr tĭbĭ mē, mĭsĕrātŭs, ăb āltō Mīsĭt. *St.* Vēl mē vīsēndæ mīttĕ sŏrōrī. *O.* SYN. Āllēgŏ, lēgŏ, *qqf.* præmīttŏ. PPH. Īrĕ jŭbĕŏ. || *Envoyer dans un lieu.* Paūpĕr ĭn ārmă pătēr prīmīs hūc mīsĭt ăb ānnīs. *V.* Ēxīndĕ pēr āmplŭm Mīttĭmŭr Ēlȳsĭŭm. Ălĭās sūb Tārtără mīttĭt. *Id.* || — Ōrcō, lētō, ūmbrīs, etc. *Tuer. Voy.* Occido. || *Envoyer, faire un envoi.* Aūrĕă mālă dĕcēm mīsī, crās āltĕră mīttām. *V.* Hōc ēst quōd Gĕtĭcīs pōssūm tĭbĭ mīttĕre ăb ōrīs. *O. Voy* Dono. || — sălūtēm. *Voy.* Salus. || *En parl. des exportations d'un pays.* Īndĭă mīttĭt ĕbūr. *V.* Hōrdĕă quæ Lĭbȳcī rătĭbūs mīsērĕ cŏlōnī. *O.* SYN. Dēvĕhŏ, dēfĕrŏ. || *Au fig. Envoyer.* Hīc mentem Ænēæ gĕnĭtrīx pūlchērrĭmă mīsĭt. *V.* Ēxĭtĭūm mīsēre ăpĭbŭs. *Id.* Tōt cōmĭtēs mīssūră rŭīnæ. *L.* || *Lâcher, abandonner, renvoyer.* Nōn mīssūră cŭtēm, nīsĭ plēnă crŭōrĭs, hĭrūdŏ. *H.* Mīttĕ mē. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 5). SYN. Dīmīttŏ. || — mănū *Voy.* Ma-

nummitto. || *Faire aller, engager, pousser.* Quādrĭjŭgēs æquō cārcĕrĕ mīsĭt ĕquōs. *O.* Mīttĕre ĕquūm mĕdĭōs pĕr īgnēs. *H.* Quīd mē scrībĕndī tām vāstūm mīttĭs ĭn æquŏr? *Pp.* (III, 9, 3). Ănĭmās ĭn ăpērtă pĕrīcŭlă mīttūnt. *V.* SYN. Īmmīttŏ, ăgŏ, īmpēllŏ. || *Précipiter.* Mīttĕrĕ rōbŏrĕō scīrpĕă pōntĕ sŏlēnt (simulacra). *O.* Mīttĭt ĭn Eūbŏĭcās tōrmēntō fōrtĭŭs ūndās. *Id.* Cōrpŏră sāltū ăd tērrām mīsĕrĕ. *V.* SYN. Dējĭcĭŏ, præcĭpĭtŏ, dētūrbŏ, etc. *Voy.* Dejicio. || *Jeter.* Mīttĕrĕt īn plūmūm. *H.* Mīsĭt ĭn īgnōtām quī rūdĕ sēmĕn hŭmūm. *O.* Mūnĕră quæ nōstrō mīsīssĕt Cȳzĭcŭs īgnī. *V. Fl.* SYN. Jăcĭŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Lancer des traits, etc.* Hāstām Vātĭs Ăpōllĭnĕī vōcālĭă mīsĭt ĭn ōră. *O.* Īnĭmīcă mīttēs Fūlmĭnă tērrīs. *H.* Clȳpĕōquĕ mĭcāntĭă fūlgŭră mīttĭt. *V.* SYN. Jăcŭlŏr, etc. *Voy. ce mot.* || *Jeter qq. ch. à qqn.* Nōctūrnūs quūm fūr pānēm mīsīssēt cănī. *Ph.* Āt nōs Scȳllă răpāx cănĭbūs mīsīssĕt ĕdēndōs. *O.* SYN. Prōjĭcĭŏ, ŏbjĭcĭŏ. || — mē. *Se précipiter (de ou vers).* Quūm sē Dædălĭōn sāxō mīsīssĕt ăb āltō. *O.* Ăb āltō Æthĕrĕ sē mīttĭt. *V.* Cōrpŭs ĭn ăccēnsōs mīttĕrĕ fōrtĕ rŏgōs. *O. Voy.* Præcipito. || *Au fig. Chasser, éloigner.* Mœstĭtĭāmquĕ tĭmōrēm Mīttĭtĕ. *V.* Mīttĕ lĕvēs spēs ĕt cērtāmĭnă dīvĭtĭārūm. *H.* Mīttĕ cīvīlēs sŭpĕr ūrbĕ cūrās. *Id.* SYN. Ŏmīttŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, ăbjĭcĭŏ, pōnŏ, dēpōnŏ. || Mīttĕ, *avec l'infin. Cesse de.* Prō nōbīs mīttĕ prĕcārī. *O.* Cētĕră mīttĕ lŏquī. *H.* SYN. Ŏmīttĕ, părcĕ, fŭgĕ. *Voy.* Desino. || *Passer sous silence.* Mītto ĕă quæ mūrīs bēllāndo ēxhaūstă sŭb āltīs. *V.* SYN. Ŏmīttŏ, prætērmīttŏ, prætĕrĕŏ. || *Rendre, émettre.* Sī vōcēm rērūm nātūră rĕpēntĕ Mīttăt. *Lr.* (III, 944). Sībĭlă mīsĭt (serpens). *O.* Prūdēns ănĭmām dē cōrpŏrĕ mīttŏ. *Enn.* (apud *Non.* 2, 625). SYN. Ēmīttŏ, rēddŏ, fūndŏ, ēdŏ. || — sīgnŭm. *Donner un signe, le signal.* Haūd ōbscūră cădēns mīttĕt tĭbĭ sīgnă Bŏōtēs. *V.* Mīttĕrĕ sīgnŭm Sānguĭnĭs. *Lr.* (I, 881. Et *Prop.* III, 10, 3). SYN. Dō, ēdŏ. || *Offrir dans un sacrifice.* Īnfĕrĭās Ŏrphēī Lēthæă păpāvĕră mīttēs. *V.* Tŭmŭlō sōlēnnĭă mīttēnt. Cĭnĕrīque hæc mīttĭtĕ nōstrō Mūnĕră. *Id.* SYN. Fĕrŏ, rēddŏ. || — sŭb jŭgă, etc. *Soumettre.* Hēspĕrĭām pĕnĭtūs sŭă sŭb jŭgă mīttānt. *V.* Tōtūm sŭb lēgēs mīttĕrĕt ōrbēm. *Id. Voy.* Vinco, Impero. || — mē sŭb fœdĕră. *Faire alliance.* Sē gēntēs ætērna ĭn fœdĕră mīttānt. *V. Voy.* Fœdus.

Mĭtŭlŭs, Mĭtȳlŭs, Mȳtŭlŭs *ou* Mȳtĭlŭs, ī, *m.* (μίτυλος). *Moule, coquillage.* Mītŭlŭs ĕt vīlēs pēllēnt ōbstāntĭă cōnchæ. *H.* Sŭgĭtŭr īncīsō mītŭlŭs ōrĕ mĭhī. *M.* (III, 60). Ēcce ĭntĕr vĭrĭdēs jăctātŭr mītŭlŭs ālgās. (*Anthol.* I, p. 506.)

Mĭtȳlēnæŭs, ă, ŭm (Μιτυληναῖος). *De Mitylène.* Sēd Mĭtȳlēnæī rŏsĕŭs māngōnĭs ĕphēbŭs. *M.* (VII, 79). Quĭs Mĭtȳlēnæās pōtĕrĭt nēscīrĕ lătēbrās? *L.*

Mĭtȳlēnē, ēs, *et* Mĭtȳlēnă, æ, *f.* (Μιτυλήνη). *Mitylène, capitale de Lesbos.* Laūdābūnt ălĭī clārām Rhŏdŏn aūt Mĭtȳlēnēn. *H.* Nēc sĭt Rhŏdŏs aūt Mĭtȳlēnē. *M.* (X, 68). Mĭtȳlēna ŏrĭūndŭs Pĭttăcŭs sŭm, Lēsbĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 1).

Mĭtȳlŭs. *Voy.* Mitulus.

Mīūrŭs *ou* Mīūrŭs, ī, *m.* (μείουρος et μίουρος). *Vers hexamètre terminé par un iambe.* Quēm mīūrōn Ăchāĭcă gēns vŏcĭtārĕ sŏlĭta ēst. *T. Maur.* (*Mel.* 360). Præmīsso hērōō sŭbjūngĭt nāmquĕ mīūrōn. (*Ib* 364. Alii græce scribunt. Exemplum dat *Diom.* 516: « Per varios semper currunt mea carmina mŏdōs. ») SYN. Ēcaūdĭs.

† Mĭŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Meus. Vīrtūtēs gĕnĕrĭs mĭeīs mōrĭbūs ăccŭmŭlāvī. (*Monum. Scip.* apud *Viscont.* I, 5. De quo possessivo cf. *Diom.* 319; *Charis.* 133; *Vel. Long.* 2236.)

Mīxtārĭŭs ĭī *m* *Vase dans lequel on mettait l'eau rougie.* Ūrcĕŭs, aūt lōngō gĕmĭnūs mīxtārĭŭ' pālō. *Lucil.* (apud *Non.* 15, 30).

Mīxtīm, *adv. En opérant l'union, ensemble, à la fois.* Pēr vēnās ĕt vīscĕră mīxtīm. *Lr.* (III, 565, tenentur). Īndĕ părēns dĕĭtās rĕcĭpĭt sŭă nōstrăquĕ mīxtīm. *Prud.* (*Apoth.* 1013).

Mīxtūră, æ, *f. Mélange, fusion.* Mūltăquĕ dē rērūm mīxtūrā dīcĕrĕ căllēnt. *Lr.* (II, 978). || *Accouplement.* (*Luc.* IX, 900.)

Mīxtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Misceo. *Mêlé, mélangé.* Sāxă vĭdēs, mīxtōque ūndāntēm pūlvĕrĕ fūmŭm. *V.* Mīxtūmquĕ gĕnūs prōlēsquĕ bĭfōrmĭs. *Id.* Mīxtă sĕnum ăc jŭvĕnūm dēnsēntŭr fūnĕră. *H.* || *Versé.* Quā săpĭēnt mĕlĭūs mīxtă fălērnă mănū. *M.* (X, 66).

Mīxtŭs, ūs, *m. Mélange.* Ătque ārtūs mīxtū gĕmĭnō sūbstāntĭă fīrmĕt. *Cypr.* (*Gen.* 36).

Mnā, æ, *f. Comme* Mina. *Voy. ce mot.*

Mnāsȳlŭs, ī, *m. Nom de berger.* Chrōmĭs ĕt Mnāsȳlŭs ĭn āntrō. *V.* Tērrērī, Mnāsȳlĕ, sŭō mē mūnĕrĕ crēdĭt. *Calp.* (6, 48).

? Mnēmŏnĭdēs, ŭm, *f. pl. Voy.* Mæonides.

Mnēmŏsȳnē, ēs, *et* Mnēmŏsȳnă, æ, *f.* (Μνημοσύνη). *Mnémosyne, déesse de la mémoire, et mère des Muses.* Īn quō tŏnāntī sānctă Mnēmŏsȳnē Jŏvī. *Ph.* Mnēmŏsȳnēs nātās, aūt trēs aūt ōctō sŏrōrēs. *Aus.* (*Epist.* 4, 64). Mnēmŏsȳnam, Eūrōpām, Sĕmĕlēn. *Sid.* (15, 175). || *Au plur. Les Muses.* Ēt lȳrĭcī vātēs nŭmĕrō sūnt Mnēmŏsȳnārūm. *Aus.* (*Idyl.* 11, 30).

Mnēmŏsȳnŏn *ou* Mnēmŏsȳnŭm, ī, *n.* (μνημόσυνον). *Gage de souvenir, souvenir.* Vērūm ēst mnēmŏsȳnŏn mĕī sŏdālĭs. *Cat.* (12, 13. Græce scribi malim).

Mnēsĭlŏchŭs, ī, *m.* (Μνησίλοχος). *Nom d'homme* (*Pl. Bac.* IV, 6, 12.)

Mnēstheūs, ĕī *ou* eī, *m.* (Μνησθεύς). *Mnesthée, un des compagnons d'Énée.* Nēc jām prīmă pĕtō Mnēstheūs. *V.* Mnēsthĕā Sērgēstūmquĕ vŏcăt. *Id.*

Mŏābītēs, ŭm, *m. pl. Moabites, peuple de Palestine, descendants de Moab.* Gĕnĭtŏr Mŏābītĭbūs īlle ēst. *Cypr.* (*Gen.* 624).

Mŏābītĭs, ĭdĭs, *f. Petite contrée orientale de la Palestine.* Quēm dŏmĭnātōrēm tērræ mīsĭt Mŏābītĭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 105). || *Qui est de cette contrée.* Ădspĭcĕ Rūth gēntĭs Mŏābītĭdĭs. *Prud.* (*Ham* 778).

Mōbĭlĭs, ĕ. *Mobile.* Dūcĕrĭs ūt nērvīs ălĭēnĭs mōbĭlĕ līgnŭm. *H.* Rōscĭdă mōbĭlĭbūs lāmbēbānt grāmĭnă rīvīs. *Cl* Mōbĭlĭs... pēnnă mădēscĕt. *O.* SYN. Lĕvĭs. || *Précipité, rapide.* Mōbĭlĭs īllĕ Dĕvŏlăt īn tērrām lĭquĭdī cŏlŏr aūrĕŭs īgnĭs. *Lr.* (VI, 204). Pērnīx sūm mănĭbūs, pĕdĭbūs mōbĭlĭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 36). Ætātĕ frŭĕrĕ: mōbĭlī cūrsū fŭgĭt. *Sen.* (*Hip.* 446). Mōbĭlĭbūs vēntīs. *O.* SYN. Cĕlĕr, răpĭdŭs, vŏlūbĭlĭs, etc. *Voy.* Celer. || *Variable.* Vērum ŭbĭ tēmpēstās ĕt cœlī mōbĭlĭs hūmŏr. *V.* Īt cuīquĕ rătūs, prĕcĕ nōn ūllā Mōbĭlĭs, ōrdŏ. *Sen.* (*OEd.* 992). || *Changeant, inconstant, léger.* Mōbĭlĭs Æsŏnĭdæ vērnāque īncērtĭŏr aūră. *O.* Dūm mōbĭlĭs ætās. *V.* Hūnc sī mōbĭlĭūm tūrbă Quĭrītĭūm. *H.* SYN Lĕvĭs, īncōnstāns, vărĭŭs, etc. *Voy.* Levis.

Mōbĭlĭtās, ātĭs, *f. Mobilité, légèreté.* Mōbĭlĭtātĕ vĭgēt, vīrēsque ăcquīrĭt ĕūndŏ. *V.* Mōbĭlĭtās aūtēm sĭt fūlmĭnĭs. *Lr.* (VI, 323). Ĭtă mōbĭlĭtātĕ frŭūntŭr. *Id.* (III, 201, corpora). SYN. Lĕvĭtās, mōtŭs, īmpĕtŭs. || *En parl. de la danse.* Tāntūm mōbĭlĭtās īllă dĕcōrĭs hăbĕt. *O.* || *Au fig. Voy.* Inconstantia.

Mōbĭlĭtĕr. *Avec mobilité, légèreté.* Quæ quūm mōbĭlĭtĕr sūmmā lĕvĭtātĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (IV, 747. *Id.* V, 635, mobilius). SYN. Lĕvĭtĕr.

† Mōbĭlĭtŏ, ās, ārĕ. *Mettre en mouvement.* Īnde āĕr, īnde ōmnĭă mōbĭlĭtāntŭr. *Lr.* (III, 249). Lætĭtĭă mē mōbĭlĭtăt. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 300).

Mŏdĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut maîtriser.* Nŏx, et ămōr, vīnūmquĕ nĭhĭl mŏdĕrābĭlĕ suādēnt. *O.*

Mŏdĕrāmĕn, ĭnĭs, *n. Action de gouverner, conduite.* Īnquĕ dĭem ălĭpĕdūm jūs ēt mŏdĕrāmĕn ĕquōrūm. *O.* Căpĭătque ălĭquĭs mŏdĕrāmĭnă, dīxĭ. *Id.* SYN. Rĕgĭmĕn, dūctŭs. || *Au fig.* Rĕrūmquĕ căpĭt mŏdĕrāmĕn Ĕrĕchtheŭs. *O.* SYN. Rĕgĭmĕn, clāvŭs, hăbēnæ. *Voy.* Imperium.

✝ Mŏdĕrāntĕr. *Comme le suiv.* Ēndŏ mănū vălĭdās pŏtĭs ēst mŏdĕrāntĕr hăbēnās. *Lr.* (II, 1096).

Mŏdĕrātē, *qqf.* Mŏdĕrātĭm, *adv. Avec modération, mesure.* Sēd tē, quæcūmque ēst, mŏdĕrāte ĭnjūrĭă tūrbĕt. *O.* Mŏdĕrātĭŭs ŏptā. Mŏdĕrātĭŭs ūtĕrĕ dōnō. *Id.* Paūlātĭm trĭbŭĭt, mŏdĕrātĭm crēscĕrĕ cōgēns. *Lr.* (I, 324). SYN. Mŏdĭcē, mŏdēstē.

Mŏdĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Modération, retenue; vœux modestes.* Æquŏră vītæ Cōncŏrdī stērnīt mĭtĭs mŏdĕrātĭŏ pācĕ. *Juvc.* (III, 607). Quĭs fŭĭt ĭlle ănĭmŭs, vĕl quæ mŏdĕrātĭŏ sēnsŭs? *Fort.* (VII, 16, 5).

Mŏdĕrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui conduit, gouverneur, guide; en partic. Pilote, cocher.* Vīncĭtŭr ārs vēntō, nēc jăm mŏdĕrātŏr hăbēnĭs Ūtĭtŭr. *O.* Vŏlŭcrūm mŏdĕrātŏr ĕquōrŭm. *Id.* Nēc rŏbūstŭs ĕrāt cūrvī mŏdĕrātŏr ărātrī. *Lr.* (V, 931). Quīntĭlĭānĕ, văgæ mŏdĕrātŏr sūmmĕ jŭvēntæ. *M.* (II, 90). Mŏdĕrātŏr pēctĭnĭs ūncī. *Cl.* SYN. Rēctŏr, gŭbērnātŏr, dūx, præsēs, *qqf.* măgĭstĕr, aūrīgă.

Mŏdĕrātrīx, īcĭs, *f. Celle qui conduit.* Cēntēnī mŏdĕrātrīx jūdĭcĭs hăstă. *St.* Ārcānæ mŏdĕrātrīx Cȳnthĭă nōctĭs. *Id.* Sĭbĭ mŏdĕrātrīx fŭĭt ătque ĭmmĕmŏrābĭlĭs. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 3). Quæ cōncrĕpārĕ līnguă mŏdĕrātrīx făcĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 978). SYN. Dūx, gŭbērnātrīx, præsēs.

Mŏdĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui sait se modérer, modéré.* Nĕque ĕnĭm mŏdĕrātĭŏr āltĕr. *O.* SYN. Mŏdēstŭs, mŏdĭcŭs. || *Modéré, non excessif.* Jăctāntŭr mŏdĕrātĭs æquŏră vēntĭs. *O.* Sēd jăm mŏdĕrātĭŏr eūrŭs. *L.* SYN. Mŏdēstŭs, mŏdĭcŭs, plăcĭdŭs, lēnĭs.

✝ Mŏdērnŭs, ă, ŭm, *néol. Moderne.* Āntīquī vūltūs lūcēm stŭpŭĕrĕ mŏdērnăm. *Fort.* (II, 20, 75).

✝ Mŏdĕrŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Vĭdĕn' ŭt te ĭmpĭĕtās stĭmŭlăt, nēc mŏdĕrăt mĕtŭs? *Att.* (apud *Non.* 7, 36. *Pacuv.* ibid.). Ĕgŏ vōcī mŏdĕrābō mĕæ. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 115).

Mŏdĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Modérer, mettre un frein.* Mājŭs tōrmēntŭm : quī nōn mŏdĕrābĭtŭr īræ. *H.* Sæpe ŭt mŏdĕrētŭr ămōrī Præcĭpĭūnt. *O.* SYN. Frēnŏ, cōmpēscŏ, cōntĭnĕŏ, cōmprĭmŏ, cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, tēmpĕrŏ, ĭmpĕrŏ. PHR. Pōne īræ frēnă mŏdūmquĕ. *J. Voy.* Cohibeo. || *Gouverner, conduire.* Fīnxĭt ĭn ēffĭgĭēm mŏdĕrāntŭm cūnctă dĕōrŭm. *O.* Frēnĭs mŏdĕrĕrĕ drăcōnēs. *Id.* SYN. Rĕgŏ, gŭbērnŏ. || *Jouer d'un instrument.* Quōd sī... Aūdītăm mŏdĕrĕre ărbŏrĭbŭs fĭdĕm. *H.* SYN. Tēmpĕrŏ, ĭmpēllŏ.

Mŏdēstē, *adv. Avec modération.* Quăquĕ mŏdēstē Mūnĭfĭco ēssĕ lĭcĕt. *H.* Ănĭmŭs quī mŏdēste īstæc fĕăt. *Ter.* (*Phor.* I, 3, 19). SYN. Mŏdĕrātē, mŏdĭcē, ărcē. || *Avec modestie, réserve.* Aūt ēssēs fōrmōsă mĭnŭs : pĕtĕrĕrĕ mŏdēstē. *O.* Sūbmīttēntēmquĕ mŏdēstē Fōrtūnæ vēxīllă tŭæ. *St.* Tērram īntŭēns mŏdēstē. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 32). Mŏdēstĭŭs īssēs. *O.* Mŏdēstĭŭs cūm mātrĕ. *Sen.* (*Ag.* 957, *s.-ent.* loquere). SYN. Vĕrēcūndē, pŭdīcē, pŭdēntĕr.

Mŏdēstĭă, æ, *f. Modération, retenue.* Rĕddĭdĭt īnjăctăm, mĭnŭĭtquĕ mŏdēstĭă crīmĕn. *O.* Ēt quæ dēbētŭr pārs tŭæ mŏdēstĭæ. *Ph.* Meă pērtĭnācĭa ēssē lĭcĕăt fāctum, haŭd tuă mŏdēstĭă. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 15). SYN. Mŏdĕrātĭŏ, mŏdŭs, tēmpĕrāntĭă, ābstĭnēntĭă. || *Modestie, air modeste, pudeur.* Ēt căstīgātæ cōllēctă mŏdēstĭă frōntĭs. *Stat.* Vĭrgĭnālĭ' mŏdēstĭă. *Pacuv.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). EP. Blāndă, dĕcōră, præcĭpŭă, hŏnēstă, īngĕnŭă. PPH. Vūltŭs mŏdēstŭs, vĕrēcūndŭs. Mŏdēstŭm ōs. Mŏdēstĭă vūltŭs. Vĕrēcūndă făcĭēs. Cāstī vūltŭs. Tĕnĕră frōns. *Voy. le suiv.*

Mŏdēstŭs, ă, ŭm. *Modéré, retenu, modeste.* Nēc pŭdĕăt cōrăm vērbă mŏdēstă lŏquī. *O.* Ŏcŭlōs īn sē dējēctă mŏdēstōs. *Id.* Mŏdēstĭs ĕtĭam ōffērrĕ quōd nōn pĕtĭĕrīnt. *Ph.* Plērăque mŏdēstŭs Ŏccŭpăt ōbscūr spĕcĭēm. *H.* Ădĕō mŏdēsto, ădĕō vĕnūsto, ŭt nĭl sŭprā. *Ter.* (*And.* I, 1, 93). Ēxspēctă vōtĭs mājōră mŏdēstĭs. *L.* SYN. Mŏdĭcŭs, mŏdĕrātŭs, vĕrēcūndŭs, pŭdēns, pŭdĭbūndŭs, pŭdīcŭs. PPH. Plēnŭs pŭdōrĭs. PHR. Ŏcŭlōs dējēctă dĕcōrōs. *V.* Crēdī vĭrgĭnĕ cāstĭŏr pŭdīcā, Ēt frōntĭs tĕnĕræ cŭpĭs vĭdērī. *M.* Jăm nūn īn bălnĕă sālvă Frōntĕ lĭcĕt vādās. *J.* || *Modéré, non excessif.* Nūmmĭs quōs hīc quīncūncĕ mŏdēstō Nūtrĭĕrās. *Pers.* (5, 149). SYN. Mŏdĭcŭs. || *Calme.* Nūllōquĕ tŭmūltū Stāgnă mŏdēstă jăcēnt. *St.* SYN. Plăcĭdŭs, trānquīllŭs. || *Doux, bienveillant.* Hōs dīs dīgnum ēst, ŭt sēmpēr mēndīcĭs mŏdēstī sīnt. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 12). Cūm jūdĭcĕ mīssă mŏdēstō. *Cypr.* (*Gen.* II, 405, sententia). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, æquŭs, etc. || *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, J. Modestus, grammairien.* Scrībĕrĕ tē quæ vīx īntēllĭgăt īpsĕ Mŏdēstŭs. *M.* (X, 21. Cf. *Macr.* 1, 4).

Mŏdĭă, æ, *f. Nom de femme.* Aūt Mŏdĭăm cōllēgă sălūtĕt. *J.* (3, 130).

Mŏdĭālĭs, ĕ. *Qui contient la mesure appelée* modius. Aūlās călĭcēsque ōmnēs cōnfrēgĭt, nĭsĭ quæ mŏdĭālēs ĕrānt. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 8).

Mŏdĭcē, *adv. Avec modération.* Mŏdĭce ēt mŏdēstē mĕlĭū' st vĭtăm vīvĕrĕ. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 18). Mŏdĭce ātquĕ părcē. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 292). Nām mŏdĭcē flŭĕre, ātque ūnō pōsse æthĕră nīsū. *Lr.* (V, 508). SYN. Mŏdĕrātē. || *Avec retenue, modestie.* Vĕrēcūnde ēt mŏdĭcē. *Enn.* (apud *Non.* l. cit.). SYN. Mŏdēstē. || *Médiocrement, peu.* Cōnsŭlŭī, nĕque ĕnĭm mŏdĭcē tērrēbăr. *O.* Sūbrīsī mŏdĭcē, lĕvīquĕ nūtū. *M.* (VI, 82). SYN. Mŏdĭcŭm, mŏdēstē, părcē, paūlŭm, mĕdĭōcrĭtĕr, lĕvĭtĕr, părŭm. *Voy.* Parum.

Mŏdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui est dans la mesure, proportionné, modéré.* Ūnŭs, quī mŏdĭcăm dīcĕrĕt, Hēctŏr ĕrăt (de Andromachæ statura). *O.* Mŏdĭcō măgĕ păr ēst grădū īrĕ. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 19). Plēbēĭāquĕ tŏgā mŏdĭcūm cōmpōnĕrĕ cīvēm. *L.* SYN. Mŏdēstŭs, mŏdĕrātŭs, *qqf* jūstŭs. || *Modéré dans ses désirs.* Vōtī mŏdĭcŭs. *Sil.* SYN. Mŏdēstŭs. || *Modique, petit.* Ūtăr, ēt ēx mŏdĭcō, quāntŭm rēs pōscĕt, ăcērvō. *H.* Mŏdĭcā cœnārĕ pătēllā. *Id.* Sēd quōd nōn mŏdĭcō frīgŏrĕ læsĭt hĭēms. *O.* SYN. Mĕdĭōcrĭs, pārvŭs, ēxĭgŭŭs, tĕnŭĭs, cūrtŭs. PHR. Mŏdŭs ăgrī nōn ĭtă măgnŭs. *H.* || *Subst. n. Une petite quantité, peu.* Dūm pārvŭs lȳchnŭs mŏdĭcŭm cōnsūmăt ŏlīvī. *M.* (IV, 90). Mŏdĭcō cōntēntŭs, ăgēbăt. *J.* (9, 9) Mŏdĭcūm sălĭs. *Prud.* (*Peri.* 3, 122). SYN. Părŭm, paūlŭm. || *n. pris adv. Peu.* Mŏdĭcūmquĕ tŭmēntĭă lābră. *Maximian.* (1, 97).

✝ Mŏdĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Mesuré, cadencé.* Cŭĭ brĕvĭă mĕlĕă mŏdĭfĭcă rĕcĭnŏ. *Aus.* (*Parent.* 27).

Mŏdĭŭs, ĭī, *m. La plus grande mesure sèche des Romains, contenant seize* sextarii, *environ neuf litres; par ext Boisseau.* Nām dē mīllĕ făbæ mŏdĭīs quūm sūbrĭpĭs ūnŭm. *H.* Ŏvēm rŏgābăt cērvŭs mŏdĭŭm trītĭcī. *Ph.* Plūs mi aūrī mīlle ēst mŏdĭōrŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 72). || *Coiffure (en forme de boisseau) qu'on plaçait sur le haut de la tête du dieu Sérapis.* Quă mŏdĭŭs căpĭtī sŭpĕrēst. *P. Nol.* (26, 103).

Mŏdŏ, *adv. Il n'y a qu'un instant, récemment* Hīc īntĕr dēnsās cŏrȳlōs mŏdŏ nāmquĕ gĕmēllōs, Spēm grĕgĭs, āh! sĭlĭce īn nūdā cōnnīxă rĕlīquĭt. *V.* Sēd tămĕn ēxpĕrĭăr · mŏdŏ făctă crĕpūscŭlă tērrĭs. *O.* SYN. Nūpĕr, rĕcēns, jăm. || *Qqf. Maintenant.* Mŏdŏ

dŏlōrēs ōccĭpĭūnt prīmŭlūm. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 2. Ubi *Donat.*). SYN. Jām. *Voy.* Nunc. || *Tout à l'heure, tout de suite.* Dŏmūm mŏdo ībŏ. *Ter.* (*And.* III, 4, 15). Ī mŏdo, ī mŏdo, ī mŏdŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 189). SYN. Jăm, brĕvī, etc. *Voy.* Brevi. || Mŏdŏ... mŏdŏ. *Tantôt... tantôt.* Mŏdo ăīt, mŏdŏ nĕgăt. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 46). Nām mŏdŏ dūcēbām dūcēntĭă rētĭă pīscēs, Nūnc īn mōlĕ sĕdēns, etc. *O.* Sæpĕ nŏtātŭs Cūm trĭbŭs ānnēllīs, mŏdŏ lævā nūdŭs ĭnānī. *H.* SYN. Nūnc... nūnc. || *Seulement.* Căpĭēs : tū mŏdŏ tēndĕ plāgās. *O.* Vōs mŏdo, īnquĭt, părcĭtĕ. *Ph.* SYN. Tāntŭm, tāntūmmŏdŏ. || — nōn. *Presque.* Mŏdŏ nōn gĕnŭs ōmnĕ pĕrōsōs Fēmĭnĕūm. *V.* Pēllēxĭt, mŏdŏ nōn mōntēs aūrī pōllĭcēns. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 18). SYN. Tāntūm nōn. *Voy.* Pæne. || *Comme* Dummodo. *Pourvu que.* Mŏdŏ vītă sŭpērsĭt. *V.* Fōrtūnātă dŏmūs, mŏdŏ sĭt tĭbĭ fīdŭs ămīcŭs. *Pp.* *Voy.* Dummodo. || Sī mŏdŏ. *Si toutefois.* Sī mŏdŏ, quī pĕrĭīt, īllĕ pĕrīrĕ pŏtēst. *O.* || † Mŏdŏ, *arch.* Dūm mŏdŏ mōrātă rēctē vĕnĭăt, dŏtāta ēst sătĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 62). Quŏd sī, jam ădmīssūm, vĕnĭēntem ōffēndĕrĭt aūră Ūnă mŏdŏ, caūsās ăbēūndī quærăt hŏnēstās. *Lr.* (IV, 1177). Huīc nōn ūnă mŏdŏ căpŭt ōrnāns stēllă rĕlūcĕt. *Cic.* (*Arat.* in *N. D.* 2, 42).

† Mŏdŭlābĭlĭs, ĕ. *Qui peut rendre ou rend des sons cadencés, mélodieux.* Hȳblæă mŏdŭlābĭlĕ cārmĕn ăvēnā. *Calp.* (4, 63). Cūrrēns Æŏlĭō mŏdŭlābĭlĭs aūră mĕātū. *P. Nol.* (24, 80).

† Mŏdŭlāmĕn, ĭnĭs, *n. néol. Sons cadencés et mélodieux, chant.* Mŏdŭlāmĭnĕ nænĭă trīstī Tăcĭtūm sĭne hŏnōrĕ rĕlīnquăt. *Aus.* (*Parent.* 17, 2). Ēt nŭmĕrūs cēlsī mŏdŭlāmĭnĭs. *Avien.* (*Arat.* 9). Căstălĭdūmquĕ chŏrūs vărĭō mŏdŭlāmĭnĕ plaūsĭt. *Sid.* (1, 9). Cōnsŏnă cœlēstī pāngēns mŏdŭlāmĭnă plēctrō. *P. Nol.* (6, 24. Plurima mihi exempla ad manum sunt, sed nullum ad auream argenteamve ætatem pertinet).

† Mŏdŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Comme le précéd.* Ēst ĕt ărūndĭnĕīs mŏdŭlātĭŏ mūsĭcă rīpīs. *Aus.* (*Epist.* 25, 13). Quās ōrĭs sŏnĭtūs, vēl quās mŏdŭlātĭŏ līnguæ Gīgnānt. *Capel.* (III, p. 59).

Mŏdŭlātŏr, ōrĭs, *m. Musicien, chanteur.* Cāntŏr tămĕn ătquĕ Ōptĭmŭs ēst mŏdŭlātŏr, ŭt Ālfēnūs văfĕr. *H.* (Adde *P. Nol.* 24, 81.)

Mŏdŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a chanté; qui a résonné mélodieusement.* Ĭtȳn īn vărĭōs mŏdŭlātă sŏnōs. *Sen.* (*Ag.* 671). Bārbĭtĕ, Lēsbĭō prīmūm mŏdŭlātĕ cīvī. *Hor.* SYN. Mŏdŭlāns, cănēns; pūlsātŭs *ou* pūlsŭs. || *Pass. Exécuté en mesure, joué, chanté.* Īllīc cūm lăcrĭmīs, īpsŏ mŏdŭlātă dŏlōrĕ Vērbă. *O.* Pīĕrĭdūm nŭmĕrĭs ĕtĭām mŏdŭlātă cănēntī. *Man.* (II, 767, scil. fata). SYN. Cāntātŭs, dīctŭs.

Mŏdŭlātŭs, ūs, *m. Comme* Modulamen. Cănōrō săxă mŏdŭlātū trăhēns. *Sen.* (*H. Fur.* 263). Pān călămīs, fĭdĭbūsquĕ Līnūs, mŏdŭlātĭbūs Ōrpheūs. *Calp.* 8, 25).

Mŏdŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Exécuter en mesure, chanter, jouer d'un instrument.* Quæ dūm fēmĭnĕā mŏdŭlātūr cārmĭnă vōcĕ. *O.* Cārmĭnă dēscrīpsi, ĕt mŏdŭlāns ăltērnă nŏtāvī. *V.* Cārmĭnă pāstōrĭs Sĭcŭlī mŏdŭlābŏr ăvēnā. *Id.* SYN. Cănŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Rendre des sons mesurés.* Cōmpŏsĭtās cĭthără jūngĭt mŏdŭlāntĕ chŏrēās. *Juvc.* (III, 57).

Mŏdŭlŭs, ī, *m. Instrument pour mesurer, mesure, dimension; au fig. Mesure.* Āb īmō Ād sūmmūm... mŏdŭlī bĭpĕdālĭs. *H.* Pōndĕrĭbūs mŏdŭlīsquĕ sŭīs rătĭo ŭtĭtūr. Mētīrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlo ăc pĕdĕ vērum ēst. *Id.* SYN. Mēnsūră. || *Cadence.* Nōn quæ pēnnārūm mŏdŭlĭs prŏpĕ nūbĭlă pēndēnt. *Cypr.* (*Sodom.* 57, de avibus). || † Mŏdŭlī, ōrŭm, *m. pl. Comme* Modi. Hȳmnōrūm mŏdŭlĭs dūlcĕ cănūnt mĕlŏs. *Prud.* (*Cath.* 5, 123). Flēbĭlĭbūs mŏdŭlĭs ōrĕ pĭō vĕnĕrŏr. *Aus.* (*Parent.* 25, 2). Quās cāntu ăc mŏdŭlīs lūxŭrĭāntĭbūs Lāscīvīrĕ vĕtăt māscŭlă dīctĭō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 18).

Mŏdŭs, ī, *m. Manière, façon, mode.* Nēc mŏdŭs īnsĕrĕre ātque ŏcŭlōs īmpōnĕrĕ sīmplēx. *V.* Sĭmŭlācră mŏdīs pāllēntĭă mīrīs. Ēt quō quēmquĕ mŏdō fŭgĭāsquĕ fĕrāsquĕ lăbōrēm. *Id.* Tēntăt mīllĕ văfēr mŏdīs, etc. *H.* SYN. Rătĭŏ, vĭă. || Mŏdō, Īn mŏdŭm (*avec le gén.*). *A la manière de, comme.* Fūlmĭnĭs āctă mŏdō. *V.* Ēgo ăpĭs Mătīnæ Mōrĕ mŏdōquĕ. *H.* Īnquĕ mŏdūm tŭmŭlī cōncăvă sūrgĭt ăquă. *O.* *Voy.* Tanquam. || *Mesure, dimension.* Mŏdŭs āgrī nōn ĭtă māgnŭs. *H.* SYN. Mēnsūră, mŏdŭlŭs. || *Au fig. Mesure, borne, limite, modération, état modeste.* Ēst mŏdŭs īn rēbŭs, sūnt cērtī dēnĭquĕ fīnēs, Quōs ūltrā cĭtrāquĕ nĕquĭt cōnsīstĕrĕ rēctūm. *H.* Ēt sērvārĕ mŏdūm, rēbūs sūblātă sĕcūndĭs. *V.* Īllĭs īră mŏdūm sūpra ēst. Quĭs ĕnĭm mŏdŭs ādsĭt ămōrī? *Id.* Prīvātī fŭgīssĕ mŏdūm. *Cl.* SYN. Līmĕs, tērmĭnŭs, mŏdŭlŭs, mŏdēstĭă. || *L'ordre (dans le gouvernement).* Quī pŏpŭlōs ūrbēsquĕ mŏdo ĕt rătĭōnĕ rĕgēbānt. *Cic.* (*Div.* 1, 13). || *Terme, fin.* Jāmquĕ mĕrō lūdōquĕ mŏdŭs. *V. Fl.* Ēxĭtĭīs pŏsĭtūră mŏdūm. *V.* *Voy.* Finis. || — Dōrĭŭs, Lȳdŭs, Phrȳgĭŭs. *Modes Dorien, Lydien, Phrygien, gammes ayant chacune un caractère différent.* *Voy.* Dorius, etc. || Mŏdī, ōrūm, *m. pl. Toute espèce sons mesurés, musique, son des instruments, chant, vers.* Lōngă cănōrōs Dānt pēr cōllă mŏdōs (cycni). *V.* Nīlĭăcīs cārmĭnă lūsă mŏdīs. *O* Ēt sēnsĭt vărĭōs, quāmvīs dīvērsă sŏnārēnt, Cōncōrdārĕ mŏdōs. *Id.* Grātĭă rēgūm Pīĕrĭīs tēntātă mŏdīs. *H.* Mŏdī dīscōrdēs. *St.* SYN. Nŭmĕrī, cāntŭs, cārmĕn, etc. *Voy.* Cantus.

Mœchă, æ, *f.* (μοιχή). *Femme adultère.* Ād nōctūrnă jăcēs fāstōsæ līmĭnă mœchæ. *M.* (X, 13, 7). Nē sĕquĕrēr mœchās. *H.* Sēpōnĭt mœchæ vēstēm, mūndūm mŭlĭĕbrēm. *Ph.* SYN. Ădūltĕră.

† Mœchĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Crime d'adultère.* (*Laber.* apud *Gell.* 16, 7.)

† Mœchīssŏ, ās, ārĕ, *n. Comme* Mœchor. (*Pl. Casin.* V, 4, 7.)

† Mœchŏcĭnædŭs, ī, *m. Comme* Cinædus. (*Lucil.* ap. *Non.* 8, 84.)

Mœchŏr, ārĭs, ārī, *d. Commettre un adultère.* Nōn mĭnŭs īnsānĭt quām quī mœchātūr. *H.* Prōhĭbēt cēnsūră vĕtātquĕ Mœchārī. *M.* (VI, 91. Et *Catul.* 91, 1) *Voy.* Adulterium.

Mœchŭs, ī, *m.* (μοιχός). *Homme adultère.* Clōdĭŭs ăccūsĕt mœchōs, Cătĭlīnă Cĕthēgōs. *J.* (11, 27). Quŏd mœchŭs fŏrĕt, aūt sĭcārĭŭs. *H.* SYN. Ădūltĕr.

† Mœnĕ, ĭs, *n., ancien sing. de* Mœnia. *Mur.* Īn cāmpo hōstĭūm pēr mœnĕ. *Enn.* (apud *Fest.*).

† Mœnĕră, ūm, *n. pl. arch. pour* Munera. Fĕră mœnĕră mīlĭtĭāī. *Lr.* (I, 30).

1. Mœnĭă, ĭŭm, *n. pl. Murailles de villes.* Ō fōrtūnātī quōrūm jām mœnĭă sūrgūnt! *V.* Sēd cīrcūm tūtæ sūb mœnĭbŭs ūrbĭs ăquāntŭr. *Id.* Nōstræ sūb mœnĭbŭs ūrbĭs Prōcŭbŭērĕ mănū. *O.* Quī cōndĭdīssĕt pārtēs prīvās mœnĭūm. *Aus.* (*Sept. Sap. præf.* 26). SYN. Mūrī, *qqf.* āggĕr, mūnīmēntă, mūnĭmĭnă, prōpūgnăcŭlă. EP. Āltă, ēdĭtă, ārdŭă, cēlsă, sūblīmĭă, māgnă, īngēntĭă, sŭpērbă, pīnnātă, ĭnăccēssă, tūtă, fīdă. PPH. Mūrōrūm āggĕr, mōlēs, mūnīmĕn, mĭnæ, fāstīgĭă. Ūrbĭs mœnĭă. PHR. Mœnĭă *ou* mūrūm dūcŏ, ēdūcŏ, āttōllŏ, cōndŏ, lŏcŏ, pōnŏ, strŭŏ, cōnstĭtŭŏ, mōlĭŏr. Ōppĭdă mœnĭbŭs *ou* mūrĭs cīngŏ, cīrcŭmdŏ, vāllŏ, mūnĭŏ. VERS. Mœnĭă lātă vĭdēt trĭplĭcī cīrcūmdătă mūrō. *V.* Īpsīs prœlĭă mīscēnt Āggĕrĭbŭs mūrōrūm. Tūtōs sērvārēnt āggĕrĕ mūrōs. *Id.* Ūrbēm Lătĭŏr āmplēctī mūrŭs. *H.* Gaūdēnt sūblīmĭbŭs ōppĭdă mūrĭs. *Cl.* || *Par ext. Ville.* Dă prōprĭăm,

Thȳmbrææ, dŏmūm, dā mœnĭă fēssīs. *V.* Vērĭtām tē mœnĭă nōstră (de Carthagine). *Id. Voy.* Urbs. || *Au fig.* Mœnĭă cœlī. *O.* Mœnĭă mūndī. *Lr.* (I, 73). Pōst hæc mœnĭă frātrī Vīctă mĕō (de Alpibus). *Sil.*

2. † Mœnĭă, ĭūm, *n. pl. arch. pour* Munia. (*Pl. Stich.* V, 4, 13.)

† Mœnĭŏ, īs, īrĕ, *arch. pour* Munio. Pērgămūm dīvīnā mœnītūm mănū. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 2. Adde *Enn.* apud *Fest.* in v. *Quæso*).

† Mœră, æ, *f.* (μοῖρα). *La destinée.* Tērdēnās trŏpĭcō prŏpĕ cūrrĕrĕ clīmătĕ mœrās. *Sid.* (15, 66). || *Nom de femme.* Mœră săcērdōs. *St.*

Mœrēns, tĭs. *Triste, affligé.* Cĕrĕrēm cūm vēstĭbŭs ātrīs Mœrēntēs ădĕūnt. *O.* Quālīs pōpŭlĕā mœrēns phĭlŏmēlā sŭb ūmbrā. *V.* Dīctīs mœrēntĭă pēctŏră mūlcēt. *Id. Voy.* Mœstus.

Mœrĕŏ, ēs (*sans parfait : voy. Prisc.* p. 817), ērĕ, *n. Être triste, s'affliger.* Sōlă dŏmō mœrēt văcŭā. *V.* Mœrĕāt hæc gĕnĕrō, mœrĕāt īllă vĭrō. *Tib.* (III, 2, 14). Fēmĭnă vīrquĕ mĕō, pŭĕrī quŏquĕ fūnĕrĕ mœrēnt. *O.* SYN. Dŏlĕō, īndŏlĕō, etc. PPH. Mœstŭs, trīstĭs *ou* āfflīctŭs sŭm. *Voy.* Doleo. || *Act. S'affliger sur qqn ou de qq. ch., déplorer, regretter.* Heŭheū! trānslātōs ălĭō mœrēbĭs ămōrēs! *H.* Nūllŭs nōn mœrēt ĕūntēm. *V. Fl.* (Plerique, Inscriptiones et Codices secuti, scribunt *maereo*, *maeror*. Cui scriptioni auctoritatem fecisse *Varro* videtur antiquitus, qui *maerere* a verbo *marcere* deducit; sed improbat *Vossius.* Multo verisimilius, me judice, *Scaligeri*, pater et filius, græcum μοῖρα huc arcessunt.)

Mœrĭs, ĭdĭs, *m.* (Μοῖρις). *Mœris, roi d'Égypte, qui fit creuser près de Memphis le lac qui porte son nom.* || *Nom de berger.* Quō tē, Mœrī, pĕdēs? *V.*

? Mœrŏ, ās, ārĕ. *Voy.* Mœsto.

Mœrŏr, ōrĭs, *m. Douleur, chagrin.* Aūt ăd hŭmūm mœrōrĕ grăvī dēdūcĭt ĕt āngĭt. *H.* Gaūdĕt, ĕt ē nōstrō crēscĭt mœrōrĕ Chărāxŭs. *O.* Sŭbĭtām pūlchro īn mœrōrĕ tŭēntŭr Hȳpsĭpȳlēn. *St.* SYN. Mœstĭtĭă, dŏlŏr, āngŏr, lūctŭs, trīstĭtĭă, etc. *Voy.* Dolor. || *Qqf. au plur.* Sēd tămĕn īn tāntīs mœrōrĭbŭs, Hōrtălĕ, mīttŏ. *Cat.* (65, 15). Mĭhī mœrōrēs, īllī lūctūm. *Poet.* (apud *Cic. N. D.* 3, 26. Et *Pl. Capt.* IV, 2, 60).

† Mœrŭs, ī, *m. arch. pour* Murus. Dē mœrīs rēm gĕrĭt Ōscŭs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Oscus.* Et *Id.* ap. *Gell.* 16, 10. Sic et legit *Serv.* ad *Virg. Æ.* X, 24).

Mœsī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de la Mœsie.* Ēt dŭō fōrtēs Dē grĕgĕ Mœsōrŭm. *J.* (9, 142). Cŏmĭtūmquĕ cĕlēr mūtātŏr ĕquōrūm Mœsŭs. *V. Fl.*

Mœsĭă, æ, *f. Mœsie, contrée sur le Danube, auj. la Bulgarie et la Servie.*

† Mœstĭfĭcātŭs, ă, ŭm. *Affligé.* Īnsuētīs lædŏr mœstĭfĭcātă mŏdīs. *Capel.* (IX, p. 301).

† Mœstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Triste.* Quīsquīs mœstĭfĭcūm tŭmŭlī dūm cērnĭs hŏnōrēm. (*Epitaph. Aviti*, in *Hist. Littér.* t. III, p. 120.)

† Mœstĭtĕr. *Tristement.* Ūndĕ vōs... Vēstĕ dīcam, ōbsēcrō, mœstĭtĕr vēstītās? *Pl.* (*Rud.* I, 5, 7).

Mœstĭtĭă, æ, *f. Tristesse.* Ād mœstĭtĭām mūtam īnfāntĭūm. *Att.* (ap. *Non.* 1, 29). *Voy.* Mœror.

† Mœstĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Mœstitia. Cuī tāntă mălă mœstĭtūdōque ōbtĭgĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 2. Et *Att.* apud *Non.* 2, 522).

† Mœstŏ, ās, ārĕ. *Attrister.* Cōncĭtātām mōbĭlĭtātă mĕntĕ mœstās. *Laber.* (ap. *Non.* 2, 531). Quōd si, ut dĕcŭĭt, stārēs mēcum, aūt meūs tē mœstārēt dŏlŏr. *Att.* (ap. *Non.* 2, 533. Male aliter).

Mœstŭs, ă, ŭm. *Triste, affligé.* Āltĕr ăb āltĕrĭūs mŭnĕrĕ mœstŭs ĕrăt. *O.* Īn sŏmnīs ĕccĕ āntĕ ŏcŭlōs mœstīssĭmŭs Hēctŏr. *V.* Īnsīgnĕ mœstīs præsĭdĭūm rĕīs. *H.* SYN. Mœrēns, āfflīctŭs, dŏlēns, trīstĭs, *qqf.* ægĕr. PPH. Dŏlōrĕ *ou* mœrōrĕ ōpprēssŭs, cōnfēctŭs, ægĕr, ēxērcĭtŭs. Ādstrīctă dŏlōrĕ pēctŏră. VERS. Stĕtĭt ācrī fīxă dŏlōrĕ. *V.* Sŭbĭtō mēntēm tūrbātă dŏlōrĕ. Ācrīque āccēnsă dŏlōrĕ. Cūrīs īngĕntĭbŭs ægĕr. *Id.* Fŭrĭīs ăgĭtātă dŏlōrĭs. *O. Voy.* Doleo. || *Triste, qui indique la tristesse.* Ēt mœstīs lātē lŏcă quēstĭbŭs īmplēt. *V.* Mœstās ēxprōmĕrĕ vōcēs. *Id.* Lūmĭnă mœstĭs Stānt īmmōtă gĕnīs. *O.* SYN. Trīstĭs, flēbĭlĭs, fūnĕbrĭs. || *Funèbre.* Āt mœstām tĕnĕrīs vēstēm pēndērĕ lăcērtīs. *Pp.* (III, 6, 13). Mœstāsquĕ săcrăvĭmŭs ārās. *V.* SYN. Fūnĕbrĭs, fūnĕrĕŭs, ātĕr. || *n. pris adv. Tristement.* Tēr vāllēs căvæ Sŏnŭērĕ mœstūm. *Sen.* (*Œd.* 569).

Mœsŭs. *Voy.* Mœsi.

Mōgūntĭă, Mōgūntĭăcūm. *Voy.* Maguntia.

Mŏlă, æ, *f. Meule de moulin.* Ēt quæ pūmĭcĕās vērsăt ăsēllă mŏlās. *O.* Ūtrăquĕ dā nĭgrīs cōmmĭnŭēndă mŏlīs. *Id.* Dīgnīquĕ mŏlām vērsārĕ Nĕpōtĭs. *J.* (8, 67). Sūspēnsūm lăquĕō gĕrēns Īngēntĭs lăpĭdēm mŏlæ. *Prud.* (*Peri.* 7, 25). || *Pâte de farine salée dont on frottait le front des victimes.* Cœpĕrăt, ōblīquōquĕ mŏlās īndūcĕrĕ cūltrō. *L.* Spārgīsquĕ mŏlā căpŭt, īmprŏbĕ, sālsā. *H.* Spārgĕ mŏlām. *V.* PPH. Sālsæ frūgēs. Sālsă fārră. PHR. Jāmquĕ... mĭhī săcră părārī, Ēt sālsæ frūgēs. *V.* Fārrĕ pĭō ĕt sălĭēntĕ mīcā. *H.* Cēspĕs ĕt ēxĭgŭō plăcŭērūnt fārră sălīnō. *St.* Cōnsūmpsī sālsāsquĕ mŏlās ĕt tūrĭs ăcērvōs. *M.* Ēt spārgĕ sālsā cōllă taūrōrūm mŏlā. *Sen.*

Mŏlārĭs, ĭs, *m.* (*s.-ent.* lapis). *Pierre dont on faisait les meules; en gén. Grosse pierre.* Dēxtrāquĕ mŏlārēm Sūstŭlĭt, ĕt māgnūm māgnō cōnāmĭnĕ mīsĭt. *O.* Rāmīs vāstīsquĕ mŏlārĭbŭs īnstăt. *V.* Phōcăīs ēffūndīt vāstōs bāllīstă mŏlārēs. *Sil.* SYN. Lăpĭs, săxŭm. || — (*s.-ent.* dens). *Dent mâchelière.* Īntērquĕ mŏlārēs Dīffĭcĭlī crēscēntĕ cĭbō. *J.* (13, 212). Prēssōquĕ dĭū strīdērĕ mŏlārī. *Id.* (5, 60).

Mōlēs, ĭs, *f. Masse, masse de matière, haute construction.* Ārdĕăt, ĕt mūndī mōlēs ŏpĕrōsă lăbōrĕt. *O.* Mōlēmque ĕt mōntēs īnsŭpĕr āltōs Īmpŏsŭĭt. *V.* Mūrōrum āttōllĕrĕ mōlēs. Quō mōlem hānc īmmānĭs ĕquī? *Id.* Sūrgēntīs mōlĕ prŏfūndī. *Sil.* Mōlēm prŏpīnquām nūbĭbŭs ārdŭīs. *H.* SYN. Māssă, pōndŭs, *qqf.* māchĭnă, ăcērvŭs, cŭmŭlŭs. EP. Grăvĭs, māgnă, vāstă, īngēns, īmmānĭs, āltă. PPH. Mōlĭs ŏnŭs. Māssæ pōndŭs. || *La matière.* Quēm dīxērĕ chăŏs: rŭdĭs īndīgēstăquĕ mōlēs. *O.* Mēns ăgĭtăt mōlēm. *V. Voy.* Materia. || *Môle, digue, jetée.* Săxĕă pīlă cădīt, māgnīs quām mōlĭbŭs āntĕ Cōnstrūctām pōntō jăcĭūnt. *V.* Făctă mănū mōlēs. *O.* Claūdĭt ĕt īndŏmĭtūm mōlēs mărĕ. *Tib.* Mūltā mōlĕ dŏcēndŭs āprīcō pārcĕrĕ prātō (rivus). *H.* SYN. Āggĕr. PHR. Sēd mōlĭbŭs ūndās Ōbstrūĭt, ĕt lātūm dējēctīs rūpĭbŭs æquŏr. *L.* Cæmēntă dēmīttĭt rĕdēmptŏr. *H.* || *Haute stature, masse.* Vāstā sē mōlĕ mŏvēntēm. *V.* SYN. Pōndŭs, cōrpŭs. *Voy.* Magnitudo. || *Grand nombre, troupe serrée.* Dēnsāque ăd mūrōs mōlĕ fĕrūntŭr. *V.* Cūnctātŭs īn ārctā Mōlĕ vĭrūm. *V. Fl.* SYN. Tūrbă, āgmĕn, nŭmĕrŭs. || *Au fig. Masse, poids.* Vīs cōnsĭlī ēxpērs mōlĕ rŭĭt sŭā. *H.* || *Difficulté, peine.* Tāntæ mōlĭs ĕrăt Rōmānām cōndĕrĕ gēntēm! *V.* SYN. Lăbŏr, ŏpŭs, pōndŭs || *Qqf. Importance, dignité.* Sēd făcĭbŭs, sēd mōlĕ dĕī (turbata). *V. Fl.*

Mŏlēstē, *adv. D'une manière désagréable, déplaisante, ou affectée.* Tūrpe īncēdĕrĕ, mīmĭce āc mŏlēstē. *Cat.* (42, 8). || — fĕrō, etc. *Supporter avec peine.* Dīctūm mŏlēstē Crœsŭs āccēpĭt. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 33). SYN. Ægrē, grăvĭtĕr.

Mŏlēstĭă, æ, *f. Embarras, souci, chagrin.* Nĕquĕ prætērquām quās īpse ămŏr mŏlēstĭās. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 32). Āmŏvī ā fŏrĭbŭs māxŭmām mŏlēstĭām. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 2). SYN. Cūră, sōllĭcĭtūdŏ, nĕgōtĭum,

ĭncōmmŏdŭm. || — ēxhĭbĕō, āffĕrō, etc. *Causer du souci, de l'embarras.* (*Phæd.* IV, 6: *Ter. Hec.* III, 2, 9.) *Voy.* Exhibeo.

Mŏlēstŭs, ă, ŭm. *Incommode, importun, désagréable, fâcheux.* Clāzŏmĕnīs, ĕtĭām lītēs cūm rēgĕ mŏlēstās. *H.* Sērmōnĕ mŏlēstŭs. *Id.* Quāmvīs hăbĕārĕ mŏlēstŭs. *O.* Quōd nĭmĭŭm dŏmĭnæ cūră mŏlēstă tŭa ēst. *Id.* Aūscūltā paūcīs, nĭsĭ mŏlēstum ēst, Dēmĕă. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 20). SYN. Grăvĭs, ĭmpōrtūnŭs, ŏdĭōsŭs, ĭncōmmŏdŭs, ĭnvīsŭs, ĭngrātŭs, ĭnjūcūndŭs. || Mŏlēstă tŭnĭcă. *Tunique enduite de poix, de cire et de résine, dont on revêtait les criminels condamnés au feu.* Aūsī quōd lĭcĕāt tŭnĭcā pūnīrĕ mŏlēstā. *J.* (8, 235). Nām quūm dīcātūr tŭnĭcā præsēntĕ mŏlēstā. *M.* (X, 25). || *Qqf. Trop recherché, affecté.* Ēffŭgĭānt cēræ vērbă mŏlēstă tŭæ. *O.*

Mōlīmĕn, ĭnĭs, *n. Construction, structure.* Bĕnĕ sūrgēt ĭn āltŭm Fābrĭcă dīvīnī mōlīmĭnĭs. *P. Nol.* (23, 302). Hōc tēmplūm Būggē pūlchrō mōlīmĭnĕ strūctŭm. *Aldhelm.* (ap. *Mai*, t. V, p. 387). SYN. Strūctūră. || *Effort.* Trūdĭt ăgēns māgnām māgnō mōlīmĭnĕ nāvĭm. *Lr.* (IV, 903). Tāntō mōlīmĭnĕ lūctŏr. *O. Voy.* Conatus. || *Au fig. Apprêts considérables, préparation, travaux.* Māgnā quĭdēm rērūm mōlīmĭnă vīdĭt ĭn īllīs. *O.* Īpsō scĕlĕrĭs mōlīmĭnĕ. *Id.* Quāntō Scȳthĭām mōlīmĭnĕ Pērseūs Cōncĭĕrĭt. *V. Fl.* SYN. Mōlēs, părātŭs.

Mōlĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Superposer, entasser, élever, construire.* Ūnde hōrrĭfĕr Ăquĭlōnĭs strīdōr gĕlĭdās mōlītŭr nĭvēs. *Att.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 28). Ērgo ăvĭdŭs mūrōs ōptātæ mōlĭŏr ūrbĭs. *V.* Mōlīrĭve ārcĕm. Quĭn ĕtĭam hībērnō mōlīrĭs sīdĕrĕ clāssĕm. *Id.* SYN. Āggĕrō (as *ou* is), ăcērvō, strŭō, ēxstrŭō, etc. *Voy.* Aggero, Fundo, as. || *Remuer ou Soulever difficilement.* Āgrĭcŏla ĭncūrvō tērrām mōlītŭs ărātrō. *V.* Fērrō mōlīrĭēr ārvă. *Lr.* (V, 932). Sī quĭs Ătlāntĭăcī mōlītūr pōndŭs ŏlȳmpī. *Calp.* (4, 83). Sāxūmquĕ prĕhēnsŭm Cōncūssā mōlītŭr hŭmō. *V. Fl.* Vălĭdam ĭn vītēs mōlīrĕ bĭpēnnĕm. *V.* || *Par ext. Lancer.* Fūlmĭnă mōlītŭr dēxtrā. *V.* Mōlīrīque ĭgnēm, nērvōque āptārĕ săgĭttās. *Id. Voy.* Jaculor. || *Au fig. Préparer* (*une ch. difficile*), *entreprendre, méditer, machiner, tramer.* Nēc sŭpēr īpsĕ tŭā mōlīrĭs laūdĕ lăbōrĕm. *V.* Lætōs mōlīrĕ trĭūmphōs. *O.* Dŏlōs mōlītŭr ŏpērtōs. *V. Fl.* Sī dūræ nātūm sūbdūcĕrĕ mōrtī Mōlĭăr. *Id.* Quāntō rēctĭŭs hĭc, quī nīl mōlītŭr ĭnēptĕ! *H.* SYN. Părō, vōlvō, ăgĭtō, vērsō, āggrĕdĭŏr, tēntō, sūscĭpĭō, mĕdĭtŏr, strŭō, cōgĭtō. || — ītĕr, vĭām, grēssŭm, fŭgām, etc. *Porter ses pas, marcher, aller.* Īndĕ dătūm mōlītŭr ĭtĕr. *V.* Vĭām clȳpĕī mōlītă pĕr ōrās. *Id.* Quĭd hūc sĕnīlēs fēssă mōlīrĭs grădūs? *Sen.* (*Hip.* 431). Grēssūs mōlītŭr ăb Ætnā. *Cl.*

Mōlītĭō, ōnĭs, *f. Bâtisse, construction.* Vērūm, quūm pūlchrās mōlītĭō tāntă cŏlūmnās Tēntārēt sānctī trānsfērre ād līmĭnă tēmplī. *P. Petr.* (IV, 70). || *Au fig. Préparation d'un ouvrage.* Quāprōptēr rērūm mōlītĭō pērspĭcĭātŭr. *Juvc.* (II, 717).

Mōlītŏr, ōrĭs, *m. Constructeur.* Prīmæquĕ rătĭs mōlītŏr Ĭāsōn. *O.* SYN. Făbrĭcātŏr, aūctŏr.

1. Mŏlĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Molo. *Moulu.* Nĭmĭōque ĕdō lŭbēntĭŭs mŏlĭtŭm, quām mŏlĭtŭm prŏhĭbĕō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 15).

2. Mōlītŭs, ă, ŭm, *part. de* Molior. *Qui a construit; qui a préparé.* Tēr mōlītă fŭgăm. *O.* Hōc mōlītă nĕfās. *St. Voy.* Molior.

Mōllēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'amollir, devenir mou.* Tēntātūm mōllēscĭt ĕbūr, pōsĭtōquĕ rĭgōrĕ. *O.* SYN. Mōllĭŏr, rĕmōllēscō, *qqf.* lĭquēscō, lĭquĕfĭō, tābēscō, sōlvŏr. PPH. Mōllĭs *ou* tĕnĕr fīō. Mōllĭtĭem dūcō, trăhō. Rĭgōrĕm *ou* dūrĭtĭem pōnō, dēpōnō, ēxŭō. || *Au fig. Devenir efféminé, s'énerver.* Ēxcĭăt īndĕ Sēmĭvĭr ēt tāctĭs sŭbĭtō mōllēscăt ĭn ūndīs. *O.* Fērrĕă lāscīvĭs mōllēscānt cōrdă săgĭttīs. *Cl.* Sōlvĭtŭr ĭn lŭxŭm; cērnās mōllēscĕrĕ cūltū. *Prud.* (*Ham.* 282). SYN. Ēnērvŏr, frāngŏr, sōlvŏr. PPH. Mōllĭs *ou* tĕnĕr fīō. || *S'adoucir, s'apaiser, se civiliser.* Tūm gĕnŭs hūmānūm prīmūm mōllēscĕrĕ cœpĭt. *Lr.* (V, 1013). Pēctŏră mōllēscūnt, āspĕrĭtāsquĕ fŭgĭt. *O.* SYN. Mītēscō, mānsuēscō, etc. *Voy.* Mansuesco.

Mōllĭcēllŭs, ă, ŭm. *Comme* Molliculus. Nătēsquĕ mōllĭcēllās. *Cat.* (25, 10).

† Mōllĭcīnă, æ, *f.* (*s.-ent.* vestis, tunica). *Vêtement d'une étoffe douce.* (*Nov.* apud *Non.* 14, 23. *Gloss. Philox.* « Mollicina, μαλακὸν ἱμάτιον. »)

† Mōllĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a une chevelure molle, feuillé.* Mōllĭcŏmĭs tēllūs īnstērnĭtŭr hērbīs. *Avien.* (*D. Terr.* 1082).

Mōllĭcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Mollis. Mōllĭcŭlās ēscās. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 56). Mōllĭcŭlum ădōlēscēntŭlum, ēffēmĭnātē lŏquēntēm. *Titin.* (apud *Charis.* 183). Adde *Catul.* 16, 5).

† Mōllĭfĭcō, ās, ārĕ. *Amollir.* Ēscĭs īllĭūs quĭă vēntēr mōllĭfĭcātŭr. *Macer* (*de Herb.* 4, 14).

Mōllĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Amollir, rendre mou, tendre.* Ūsquĕ lăbōrāntēs dūm fērrūm mōllĭăt ĭgnĭs. *H.* Sēmĭnă mōllĭt hŭmŭs. *O.* Mōllĭt hŭmūm fŏlĭīs. Lānām mōllīrĕ trăhēndō. Flāvām mŏdŏ pōllĭcĕ cērăm Mōllĭbăt. *Id.* SYN. Ēmōllĭō, *qqf.* sōlvō. PPH. Mōllĕm, tĕnĕrūm făcĭō, ēffĭcĭō, rĕddō. Rĭgōrĕm, dūrĭtĭēm ădĭmō, dēmō, tōllō. || *Au fig. Corriger le caractère sauvage, adoucir, apaiser.* Frūctūsquĕ fĕrōs mōllītĕ cŏlēndō. *V.* Mōllītque ănĭmōs ēt tēmpĕrăt īrās. *Id.* Mōrbĭs īrāquĕ fŭrēntēm Mōllĭĕt. *O.* Quālĕ pōssĕt ĭmpĭă Mōllīrĕ Thrācūm pēctŏră. *H.* Dŏctă vĕ Hīppŏlȳtūm Vĕnĕrī mōllīrĕ nĕgāntēm. *Pp.* (IV, 5, 5). SYN. Lēnĭō, mītĭgō, etc. *Voy.* Mansuefacio, Placo. || *Adoucir, alléger.* Īndŏcĭlī nŭmĕrō quūm grăvĕ mōllĭt ŏpŭs. *O.* Ūt mōllĭăt īpsĕ Mūtātī pœnăm. *Id.* SYN. Lĕvō, lēnĭō, mĭnŭō. || *Rendre efféminé.* Cōllă nēc ōrnātū pătĭtŭr mōllīrĕ rĕtōrtō. *Cl.*

Au pass. Mōllĭŏr. *Être amolli, et au fig. adouci.* Mōllīrīquĕ mŏrā, mōllītăquĕ dūcĕrĕ fōrmăm. *O.* Īngĕnĭūm plăcĭdā mōllītŭr ăb ārtĕ. *Id.* SYN. Mōllēscō, mītēscō, mānsuēscō, etc. *Voy. ces mots.*

Mōllĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui a le pied tendre.* Mōllĭpĕdēsquĕ bŏvēs spēctāntēs lūmĭnă cœlī. *Cic.* (*Progn.* in *Div.* 1, 9).

Mōllĭs, ĕ. *Mou, tendre.* Quĭd nĕmŏra Æthĭŏpūm mōllī cănēntĭă lānā *V.* Fūsĭs dūm mōllĭă pēnsă Dēvōlvūnt. *Id.* Tŏrŭs ēst dē mōllĭbŭs ūlvīs. *O.* Cĕrĕbrūm Mōllĕ flŭĭt. Quĭd măgĭs ēst sāxō dūrūm, quĭd mōllĭŭs ūndā? *Id.* SYN. Tĕnĕr, *qqf.* mōllĭcŭlŭs. || *Flexible, souple.* Sī vōx ēst, cāntă; sī mōllĭă brāchĭă, sāltā. *O.* Ēt mōllĭă crūră rĕpōnĭt (equus). *V.* Ēt mōllĭă cōllă rĕflēctūnt. *Id.* SYN. Flēxĭlĭs, flēxĭbĭlĭs, făcĭlĭs, lēntŭs. || *Doucement suspendu, où l'on est mollement.* Pīlēntĭs mātrēs ĭn mōllĭbŭs. *V.* Mōllĕ fĕrĕtrŭm. *Id.* || *Délicat.* Pŏsŭĭtque ĭn līttŏrĕ dūrō Mōllĕ lătŭs. *O.* SYN. Tĕnĕr. || *Qui est en pente douce.* Mōllīquĕ jŭgūm dēmīttĕrĕ clīvō. *V.* Vēntum ĕrăt ăd mōllī dēclīvĕm trāmĭtĕ rīpăm. *O.* || *Léger, doux, en parl. du toucher.* Mēmbră rĕfōrmīdānt mōllĕm quŏquĕ saūcĭă tāctŭm. *O.* Tāctūque īnnŏxĭă mōllī (flamma). *V.* SYN. Lĕvĭs. || *Doux au goût.* Mōllīssĭmă vīnă. *V.* Fīnīrĕ lăbōrēs Mōllī, Plāncĕ, mĕrō. *H.* SYN. Mītĭs. || *Doux, calme, serein.* Eūphrātēs ībăt jăm mōllĭŏr ūndīs. *V.* Quō sĭt tĭbī mōllĭŭs æquŏr. *L.* Mōllĕ frĕtūm cĕlĕbrānt. *O.* Jăm mōllĭŏr æstās. *V.* Mōllēs zĕphȳrī. *O.* SYN. Lēnĭs, mītĭs, plăcĭdŭs, etc. *Voy.* Tranquillus. || *Au fig. Faible, mou, efféminé, énervé.* Nōn făcĭūnt mōllēs ăd fĕră bēllă mănūs. *O.* Māndĭtquĕ trăbĭtquĕ Mōllēcŭs. *V.* Mōllēs sŭă tūră Săbæī (mittunt). *Id.* Ēt rĕ-

lūsĭăcī tām mōllĭs tūrbă Cănōpī. *L.* Jāctāt sē mōllĕ Tărēntūm. *H.* Mōllĭs ĭnērtĭă. Mōllēs cŏlūmbās. *Id.* SYN. Tĕnĕr, īmbēllĭs, īnfīrmŭs, ĭnērs, frāctŭs. || *En partic. Eunuque.* Quĭd ĕnīm sērvūm mōllēmquĕ pŭdēbĭt? *Cl.* (*Eutr.* I, 252). Nōn sī mōllēs ĭmĭtātă vĭrōs. *Sen.* (*Ag.* 686, de Gallis). || *Débauché, impudique, obscène.* Mōllĭs Dīndўmŭs ēst, sĕd ēssĕ nōn vŭlt. *M.* (XII, 76). Nēc mōllēs Ēlĕphāntĭdŏs lĭbēllī. (*Ibid.* 43.) Nōn tămĕn ēst făcĭnŭs mōllēs ēvōlvĕrĕ vērsūs. *O. Voy.* Impudicus. || *Flexible, maniable.* Mōllĭs ĭn ōbsĕquĭūm. *O.* Ēt lăcrĭmīs Āmphīŏnă mōllĕm. Ād nōstrās cŏr mōllĕ prĕcēs. *Id.* SYN. Făcĭlĭs, trāctābĭlĭs. || *Sensible, délicat.* Gaūdēnt prænōmĭnĕ mōllēs Aūrĭcŭlæ. *H.* SYN. Tĕnĕr. || *Doux, tendre, facile, bon.* Haūd mōllĭă jūssă fĕrēntĕm. *V.* Mōllĭŏr īră. *O.* Ĕgo, īllīs Mōllĭŏr, nēc tē fĕrĭăm. *H.* SYN. Mītĭs, lēnĭs, clēmēns, mānsuētŭs, făcĭlĭs, etc. *Voy.* Benignus. || *Doux, en parl. du style.* Mōlle ātquĕ făcētūm Vīrgĭlĭo ānnŭĕrūnt gaūdēntēs rūrĕ Cămēnæ. *H.* || *Heureux.* Ō mōllēs tĭbĭ quīndĕcīm, Călēnĕ, Īndŭlsīt dĕūs ēt pĕrēgĭt ānnōs. *M.* (X, 38). Quōd sŭpĕrēst ævī, mōllĕ sĭt ōmnĕ, tŭī. *O. Voy.* Felix. || *Agréable.* Mōllī sūccēdĕrĕ sæpĭŭs ūmbræ. *V.* Mōllēsquĕ sŭb ărbŏrĕ sōmnī. *Id. Voy.* Jucundus. || Mōllĭs ætās, Mōllēs ānnī. *Age tendre, enfance.* Sītquĕ prĕcŏr nātŭs, quī mōllĭbŭs ānnīs, etc. *O.* Sĕd pŭĕr ēst, ætās mōllĭs ĕt āptă rĕgī. *Id. Voy.* Pueritia. || Mōllĭă tēmpŏră, etc. *Temps propice.* Ēt quæ mōllīssĭmă fāndī Tēmpŏră. *V.* Ēt vĕnĭēt vōtīs mōllĭŏr hōră tŭīs. *O.* Sōlă vĭrī mōllēs ădĭtūs ĕt tēmpŏră nōrās. *V.* || Mōllĭs vūltŭs, etc. *Visage qui rougit facilement.* Pūrpŭrĕŭs mōllī fĭăt ĭn ōrĕ pŭdŏr. *O.* (Sic dicitur *tenera frons*; opponitur *os durum*).|| *Qqf. Qui relâche, ou Relâché.* Ŭtĕrĕ lāctūcīs ĕt mōllĭbŭs ūtĕrĕ mālvīs. *M.* (III, 89). Sōrbă sūmŭs, mōllēs nĭmĭūm dūrāntĭă vēntrēs. *Id.* (XIII, 26). || *n. pris adv. Mollement.* Quā mōllĕ sĕdēns īn plānă Cĭthærōn Pōrrĭgĭtŭr. *St.* Quō mōllĕ quĭēscās. Mōllĕ tŭēnŭ. *Id.* Dĭānām mōllĕ sūccīnctām vĭdēnt. *Prud.* (*Peri.* 10, 281). *Voy. le suiv.*

Mōllĭtĕr. *Mollement, doucement, avec mollesse.* Quām mōllĭtĕr ōssă quĭēscānt! *V.* Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs æră. *Id.* Tēthўs, mĭsĕrātă cădēntĕm, Mōllĭtĕr ēxcēpĭt. *O.* Mōllĭtĕr īncēdĭt. *Id.* SYN. Mōllĕ, plăcĭdĕ. || *Au fig. Avec douceur.* Mōllĭŭs ĕt sŏlĭtō mātrūm dē mōrĕ lŏcūta ēst. *V.* Mōllĭtĕr ā vōbīs mĕă sōrs ēxcēptă, Tŏmītæ. *O.* SYN. Lēnĭtĕr, clēmēntĕr, bĕnīgnĕ. || *Agréablement.* Mōllĭtĕr aūstērūm stŭdĭō fāllēntĕ lăbōrĕm. *H.* Ēdĕpōl, Sўrīscĕ, tē cūrāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1). SYN. Jūcūndĕ, bĕnĕ.

Mōllĭtĭă, æ, *et* Mōllĭtĭēs, ēī, *f. Mollesse; douceur; nature efféminée, délices.* Heū! ŭbĭ mōllĭtĭēs pēctŏrĭs īllă tĭbĭ? *O.* Quām pŭĕr, ĕt vălĭdŭs præsūmĭs mōllĭtĭēm, seū. *H.* Ējĭcĭūnda hĕrcle ēst hæc mōllĭtĭēs ănĭmī. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 16). Mōllĭtĭēs vōcĭs. *Cl.* Vōs quæ īn mūndĭtĭīs, mōllĭtĭīs, dēlĭcĭīsque ætātŭlam ăgĭtĭs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 40). SYN. Lēnĭtās; lūxŭs, lūxŭrĭă, lūxŭrĭēs, dēlĭcĭæ.

Mōllĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Mollesse.* Mănŭūm mōllĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (apud *Gell.* 2, 26). || *Débauche.* Vēstīgĭō dēmōnstrānt mōllĭtūdĭnĕm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 514).

Mōllītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Mollio. *Amolli; adouci.* Mōllītăquĕ dūcĕrĕ fōrmăm (saxa). *O.* Fĕrĭtās mōllītă pĕr īllăm. *Id.*

Mōllūscă, æ, *f.* (nux). *Une certaine espèce de noix.* Mōllūsca hæc nūx ēst, nē quĭs fōrte īnscĭŭs ērrēt. *Suevius* (apud *Macr.* 2, 14. *Plaut.* ibid., molluscam nucem)

Mŏlŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Moudre.* Sī te īnde ēxēmĕrĭm, ĕgŏ prō tē mŏlăm. *Ter.* (*And.* I, 2, 29. *Id. Eun.* V, 3, 61; *Ph.* II, 1, 19). Īntĕrĭm Nēquĕ mŏlĭs mŏlŭī. *Pompon.* (apud *Diom.* 370). SYN. Ēmŏlŏ, pērmŏlŏ, frāngŏ, tĕrŏ, cōntĕrŏ, āttĕrŏ. PPH. Mŏlā ou sāxō frāngŏ, tĕrŏ, cōntĕrŏ, cōntūndŏ, sŭbĭgŏ, dŏmŏ, pērdŏmŏ, cōmmĭnŭŏ. VERS. Nūnc tŏrrēte īgnī frūgēs, nūnc frāngĭtĕ sāxō. *V.* Sūbdĕrĕ frāctūrō sĭlĭcī frūmēntă. *Manil.* Quōdcūmque ēst cĕrĕrĭs sŏlĭdæ, cāvă māchĭnă frāngăt. *O.* Hæc (dextra) rŏtăt āssĭdŭīs gўrīs ĕt cōncĭtăt ŏrbĕm: Trītă cĕrēs sĭlĭcūm răpĭdō dēcūrrĭt ăb īctū. (*Moret.* 26.) Cōpĭă fārrĭs ŭtī frēndēntĭbŭs ēdĭtă sāxīs. *Ser. Sam.*

Mŏlŏchĭnŭs, ă, ŭm. *Vert, de couleur de mauve* (μολόχη). Cārbăsĭnă, mŏlŏchĭnă. *Cæcil.* (apud *Non.* 16, 2). || Mŏlŏchĭnārĭŭs, ĭī, *m. Qui teint en cette couleur.* (*Pl. Aul.* III, 5, 40.)

Mŏlŏchītēs, æ, *m.* (μολοχίτης). *Pierre précieuse de couleur verte, dont on faisait des amulettes.* Hīs, pŭĕrōs sērvāns, mŏlŏchītēs splēndēt ărēnīs. *Prisc.* (*Peri.* 882. Cf. *Plin.* 37, 36; *Solin.* 33 et 35).

Mŏlōrchēŭs, ă, ŭm. *De Molorque.* Lætă Mŏlōrchēīs pŏsŭīt vēstīgĭă tēctīs. *Tib.* (IV, 1, 13).

Mŏlōrchŭs, ī, *m.* (Μόλορχος). *Molorque, berger de Cléones, reçut Hercule, qui, à sa prière, tua le lion de Némée.* Ālphēūm līnquēns lūcōsquĕ Mŏlōrchī. *V.* Nēc paūpĕrĭs ārvă Mŏlōrchī. *St.* Aūt fāctī mŏdŏ dīvĭtĭs Mŏlōrchī. *M.* (IV, 64).

† Mŏlōssĭcŭs, ă, ŭm (*de* molossus). *Gros comme un dogue.* (*Pl. Capt.* I, 1, 18.)

Mŏlōssŭs, ī, *m.* (Μολοσσός). *Molosse, fils de Pyrrhus, donna son nom à une partie de l'Épire, la Chaonie.* Chāŏnĭōsquĕ sĭnūs, ŭbĭ nātī rēgĕ Mŏlōssō. *O.* || *Habitants de la Molossie.* Fīdōsquĕ cănēs flēvērĕ Mŏlōssī. *St.* SYN. Chāŏnēs. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Mīssī dē gēntĕ Mŏlōssā. *O.* || — cănĭs, *ou absolt. Chien molosse, dogue.* Dŏmŭs āltă mŏlōssīs Pērsŏnŭīt cănĭbŭs. *H.* Vēlōcēs Spārtæ cătŭlōs ācrēmquĕ mŏlōssūm. *V.* Rētĭă dūm cēssānt lātrātōrēsquĕ mŏlōssī. *M.* (XII, 1). Tĕnĕt ōră lĕvĭs clāmōsă mŏlōssī. *L.* || *Adj. De chien molosse.* Ātque ārmīllātōs cōllă mŏlōssă cănēs. *Pp.* (IV, 8, 24). || — pēs. *Pied molosse* (*de trois longues*). Hūnc mŏlōssōn nōmĭnānt. *T. Maur.* (*Ped.* 39).

Mōlpeūs, ĕī *ou* eī, *m.* (Μολπεύς). *Nom de guerrier.* Mōlpĕă trājēctī, etc. *O.*

† Mŏlŭcrūm, ī, *n. Enflure du ventre.* Mŏlŭcrūm vŏcātŭr; trānsīt sĭnĕ dŏlōrĭbŭs. *Afran.* (apud *Fest.*)

Mōlȳ, *n. indécl.* (μῶλυ). *Sorte d'ail, efficace contre le poison.* Mōlȳ vŏcānt sŭpĕrī, nīgrā rādīcĕ tĕnētŭr. *O.* (Adde *Anthol.* II, p. 539).

Mŏlȳbdĭs, ĭdĭs, *f.*, *et* Mŏlȳbdŭs, ī, *m.* (μολυβδίς *et* μόλυβδος). *Plomb, sonde.* Sīnt quĭbŭs ēxplōrĕt rūpēs grāvĭs āntĕ mŏlȳbdŭs. *St.* (*Silv* III, 2, 30. Quidam leg. *molorchus*).

† Mŏmăr, *m.* (*mot sicilien*). *Imbécile.* Quĭd tu, ō mŏmăr Sĭcŭle hŏmŏ, præsūmĭs? *Pl.* (in *Gloss. Isid.* Vid. *Fest.*)

† Mōmĕn, ĭnĭs, *n. arch. Impulsion.* Pārĕt, ĕt ād nūmĕn mēntĭs mōmēnquĕ mŏvētŭr. *Lr.* (III, 145). Nāmquĕ mŏvētŭr ăqua, ĕt tāntīllō mōmĭnĕ flūtăt. (*Ib.* 190.) Mōmĭna īn ādvērsūm flēctăt, rūrsūmquĕ rĕsōlvăt. *Manil.* (III, 675). *Voy. le suiv.*

Mōmēntŭm, ī, *n. Mouvement, impulsion.* Sī sĭnĕ mōmēntō rērūm pārtīsquĕ rŭīnā Cāsūrum ēst căpŭt hōc. *L.* || *Poids, charge.* Mōmēntūm pōndĕrĭs æquī. (*De Provid.* 601.) || *Au fig. Poids, influence.* Sīc ănĭmŭs... nŭtăt Hūc lĕvĭs ātque īllūc, mōmēntăquĕ sūmĭt ŭtrōquĕ. *O.* Dum īn dŭbĭō ēst ănĭmŭs, paūlō mōmēnto hūc vĕl īllūc īmpēllĭtŭr. *Ter.* (*And.* I, 5, 31). Ādjĭcĭs huīc ănĭmō mōmēntă pŏtēntĭă, clārŭm Nōmĕn. *O.* Sūmmă făvōrĭs Ānnōnā mōmēntă trăhī. *L.* Mōmēntūmquĕ fŭĭt mūtātŭs Cūrĭŏ rērŭm. *Id.* Mōmēntum ŭt rērum ĕt fātī fŏrĕt ārbĭtĕr ūnŭs. *Sil.* SYN. Pōndŭs, vīs. || *Secours, aide.* Ān vōs mōmēntă pŭ-

tātīs Ūllă dĕdīssĕ mĭhī? *L.* Māxĭmă sēd fātī dŭcĭbūs mōmēntă dătūrūm. Nōn pōndĕră rērūm Ēt mōmēntă sŭmŭs. *Id.* Præbēt mōmēntă sălūtī. *O.* SYN. Ādjūmēntŭm, aūxĭlĭūm. || *Court espace de temps, moment, instant.* Tē nĭsī mōmēntīs vĭdĕō pǣne ōmnĭbŭs ābsēns. *O.* Mōmēntum īntĕrĕrăt, quō sē nāscēntĭă flōrŭm Gērmĭnă, etc. *Aus.* (*Idyl.* 14, 23). PPH. Tēmpŏrĭs mōmēntŭm, pūnctŭm. Tēmpŭs brĕvĕ, ēxĭgŭŭm, āngūstŭm. Brĕvĕ spătĭŭm. Pārvă mŏră. PHR. Dăbĭtŭr mŏră pārvŭlă. *J.* Părūmnĕ mĭsĕræ tēmpŏrĭs lăcrĭmīs nĕgās? *Sen.* Tēmpŭs haūd lōngūm pĕtŏ. *Id.* ||Mōmēntō. *En un instant.* Ŭt fŭlgŏr, tĕnĕrĭs quī rădĭăt gĕnīs, Mōmēntō răpĭtŭr. *Sen.* (*Hip.* 770). Māgnă mōmēnto ŏbrŭī. *Id.* (*Troad.* 266). Hōræ Mōmēntō cĭtă mōrs vĕnĭt, aūt vīctōrĭă lætă. *H. Voy.* Cito. || Mōmēntă tēmpŏrūm. *Les temps de la mesure (pour la musique et la poésie).* Tēmpŏrūm mōmēntă sānē ēgĕ cērtă dīvĭdūnt. *T. Maur.* (*Syll.* 1062).

Mŏmōrdī, *parf. de* Mordeo.

Mŏnăchŭs, ī, *m.* (μοναχός). *Eccl. néol. Solitaire, anachorète, moine.* Īpsī sē mŏnăchōs Grāiō cōgnōmĭnĕ dīcūnt. *Rutil.* (1, 444). Īnvĭī mōntēs... Nūnc tĕgūnt vērsōs mŏnăchīs lătrōnēs. *P. Nol.* (17, 211). Quām tōtām mŏnăchūs vīrēnte ĭn ævō Sēcrētā bĭbĭt īnstĭtūtĭōnĕ. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 6. *Id. Carm.* 16, 114).

Mŏnæsēs *ou* Mŏnēsēs, ĭs, *m. Roi des Parthes.* Jām bĭs Mŏnæsēs ēt Păcŏrī mănŭs. *H.* || *Nom d'un guerrier de Colchos.* Cōrrēptō crīnĕ Mŏnēsēn Ābstŭlĭt. *V. Fl.* (VI, 189).

Mŏnæsŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* VII, 604.)

† Mŏnārchă, æ, *m.* (μονάρχης). *Roi, monarque.* Cærŭlī mŏnārchă pōntī. *Poet.* (ap. *Mar. Vict.* p. 2551).

Mŏnāstērĭŭm, ĭī, *n.* (μοναστήριον). *Eccl. Monastère.* || † Mŏnāstērĭŭm. *Le même.* Fītquĕ mŏnāstērĭūm Pīctāvă cōmĭnŭs ūrbĕ. *Fort.* (*V. S. M.* I, 158).

Mŏnāstĭcŭs, *et à tort* Mōnāstĭcŭs, ă, ŭm. *Monastique.* Quā nūnc chrīstĭcŏlæ sērvānt mŏnāstĭcă jūră. *Aldhelm.* (ap. *Mai.* t. V, p. 387).

Mŏnaūlŏs *ou* Mŏnaūlŭs, ī, *m.* (μόναυλος). *Flûte à un seul tuyau.* Sæpĕ dŭās părĭtĕr, sæpĕ mŏnaūlŏn hăbĕt. *M.* (XIV, 64).

Mŏnēdŭlă, æ, *f. Choucas, oiseau de la famille des geais.* Nīgră pĕdēs, nīgrīs vēlātă mŏnēdŭlă pēnnīs. *O.* Pŭĕrīs aūt mŏnēdŭlæ... Aūt cōtŭrnīcēs dāntŭr, quīcūm lūsĭtēnt. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 5).

Mŏnēns, tĭs. *Qui avertit.* Ŏdĭō vērbă mŏnēntĭs hăbĕt. *O. Voy.* Monitor.

Mŏnĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Avertir, informer, prévenir, instruire.* Hæc sūnt quæ nōstrā lĭcĕāt tē vōcĕ mŏnērī. *V.* Tū vātēm, tū, dīvă, mŏnĕ. *Id.* Īmmōrtălĭă nē spērēs, mŏnĕt ānnŭs. *H.* Ēt quōd prūdēntī vītām cōnsĭlĭō mŏnĕt. *Ph.* Īncĭpĭām... aūdāces īpsĕ mŏnērĕ cănēs. *Pp.* (II, 19, 20). SYN. Ādmŏnĕō, cōmmŏnĕō, mōnstrō, īndĭcō, dŏcĕō, præcĭpĭō, hōrtŏr, suādĕō, nūntĭō. || *Faire des remontrances.* Mŏnĭtŭs, mūltūmquĕ mŏnēndŭs. *H.* SYN. Rĕprĕhēndō, cāstĭgō, īncrĕpō. || *Prédire.* Quūm mūlta hōrrēndă mŏnērĕt (Helenus). *V.* Ēt vēră mŏnēntĭbŭs ārīs. *St. Voy.* Prædico.

† Mŏnĕrĭm, *arch. pour* Monuerim. Dī mŏnĕrīnt mĕlĭōră! *Pacuv.* (apud *Non.* 10, 22).

Mŏnēsēs. *Voy.* Monæses.

1. Mŏnētă, æ, *f. Monnaie.* Vīctăquĕ cōncēdīt prīscă mŏnētă nŏvæ. *O.* Nīgræ sōrdĭbŭs ēxplĭcēs mŏnētæ. *M.* (I, 100). Aūrūmquĕ mŏnētă Frēgĭt. *L.* SYN. Nūmmŭs, nŏmĭsmă. *Voy.* Pecunia. || — flāvă. *Or.* Hōs nĭsī dē flāvā lŏcŭlōs īmplērĕ mŏnētā. *M.* (XIV, 12). || *Au fig.* Cōmmūnī fĕrĭāt cārmĕn trĭvĭālĕ mŏnētā. *J.* (7, 55). || *Qqf. Lieu où l'on bat monnaie.* Dēlūbrīs, căpĭtōlĭīs, mŏnētīs. *Sid.* (23, 41).

2. Mŏnētă, æ, *f.* (*Suid.* Μονῆτα). *Surnom de Junon, qu'elle reçut pour avoir averti les Romains d'un tremblement de terre.* Quā fērt sūblīmēs āltă Mŏnētæ grădūs. *O.* Nūmĭnă mīscēbīt cāstrēnsīs flāmmă Mŏnētæ. *L.* Tēctă, Pălātīnæque ārcēs, ŏpŭlēnsquĕ Mŏnētă. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 6). || *Nom de Mnémosyne.* Nām dīvă Mŏnētās fīlĭām dŏcŭĭt. *L. Andr.* (ap. *Prisc* 679. Cf. *Hygin. præf.* Et *Gloss. Philox.* « Μνημοσύνη, Moneta. »)

Mŏnīlĕ, ĭs, *n. Collier, ornement de cou.* Fīlĭŭs, ēt pœnæ caūsă mŏnīlĕ fŭĭt. *O.* Dēmīssăque ĭn ārmōs, Pēndēbānt tĕrĕtī gēmmātă mŏnīlĭă cōllō (de cervo). *Id.* SYN. Tōrquēs, tōrquĭs, cīrcŭlŭs. EP. Aūrātŭm, aūrĕŭm, bāccātŭm, gēmmĕŭm, dĕcōrŭm, prĕtĭōsŭm, mĭcāns, nĭtēns, nōbĭlĕ, sūspēnsŭm. PPH. Bāccātŭs, gēmmātŭs, aūrĕŭs *ou* aūrī cīrcŭlŭs. VERS. Aūrĕă pēctŏrĭbŭs dēmīssă mŏnīlĭă pēndēnt. *V.* Īt pēctŏrĕ sūmmō Flēxĭlĭs ōbtōrtī pēr cōllŭm cīrcŭlŭs aūrī. Fīt tōrtĭlĕ cōllō Aūrum īngēns cŏlŭbĕr. *Id.* Ōrnābānt dēmīssă mŏnīlĭă cōllŭm. *O.* Dāt lōngă mŏnīlĭă cōllō. Vīdĭt ĭn Hērcŭlĕō sūspēnsă mŏnīlĭă cōllō. *Id.* Fŭlvō mĭcăt īgnĕă gēmmă mŏnīlī. *Sil.* Cāndĭdă vīrgĭnĭs ōrnăt Cōllă lăpĭs. *Cl.* Bāltĕŭs haūd flŭxōs gēmmīs ādstrīnxĭt ămĭctŭs, Cōllă mŏnīlĕ dĕcēns. *L.* Ēōīs pēctŭs vărĭārĕ lăpīllīs. *Pp.* Gūttŭră nūnc ălĭæ māgnīsvĕ mŏnīlĭbŭs ōrnēnt, Aūt gēmmās āptēnt căpĭtī. *Petr.* (*fragm.*) Īncēndūnt nĭvĕūm lūnātă mŏnīlĭă cōllŭm. *Æmil. Arbor.*

Mŏnĭmēntŭm. *Voy.* Monumentum.

† Mŏnĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Moneo. Mārtīnŭs mŏnĭtăt cūnctīs tālem ēssĕ sĕquēndŭm. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 388).

Mŏnĭtŏr, ōrĭs, *m. Conseiller.* Ādjūtŏr mĕŭs ēt mŏnĭtŏr. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 2). Hæc ĕgŏ sī, mŏnĭtŏr, mŏnĭtŭs prĭŭs īpsĕ fŭīssēm. *O.* SYN. Mŏnēns, ādmŏnĭtŏr, suāsŏr, aūctŏr, etc. *Voy.* Impulsor. || *Censeur* Mŏnĭtōrĭbŭs āspĕr. *H.* SYN. Cēnsŏr, cāstīgātŏr.

Mŏnĭtŭm, ī, *n., et* Mŏnĭtŭs, ūs, *m. Avertissement, avis.* Dīxĕrăt: īllĕ Jŏvĭs mŏnĭtīs īmmōtă tĕnēbăt Lūmĭnă. *V.* Cœlēstĭbŭs āmbō Dīffīdūnt mŏnĭtīs. *O.* Nāmque ĕgŏ dīvīnō mŏnĭtū, nē nēscĭă pēccēs. *Id.* Tŭă jūssă vĕrēndă tŭōsquĕ Dīlēxī mŏnĭtūs. *St.* SYN. Hōrtātŭs, hōrtāmĕn, māndātŭm, īnstīnctŭs, īmpūlsŭs, cōnsĭlĭŭm, præcēptŭm, *qqf.* vŏlūntās, nūmĕn. || *Prédiction.* Mātrīsque ēgērĕ trĕmēndă... mŏnĭtă. *V.* Sēd nōn fātōrūm mŏnĭtūs, etc. *St. Voy.* Oraculum.

Mŏnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Moneo. *Averti.* Tālĭbŭs ēxēmplīs mŏnĭtæ. *O.* Cēdāmŭs Phœbo, ēt mŏnĭtī mĕlĭōră sĕquāmŭr. *V.*

Mŏnĭtŭs, ūs, *m. Voy.* Monitum.

Mŏnœcŭs, ī, *m.* (Μόνοικος). *Ville et port de la Ligurie, auj. Monaco.* Āggĕrĭbŭs sŏcĕr Ālpīnīs ātque ārcĕ Mŏnœcī. *V.* Ēt tūtā prŏhĭbēt stătĭōnĕ Mŏnœcī. *L.* PPH. Hērcŭlĭs cōllĭs, pōrtŭs.

Mŏnŏgrāmmă, ătĭs, *n.* (μονόγραμμα). *Combinaison de plusieurs lettres en une seule; Eccl. Le nom du Christ* (Χριστός) *figuré en abrégé dans une croix.* Nūnc ĕădēm crūx dīssĭmĭlī cōmpāctă părātū Ēlŏquĭtŭr Dŏmĭnūm, tānquām mŏnŏgrāmmătĕ, Chrīstŭm. *P. Nol.* (26, 619).

Mŏnŏgrāmmŭs, ă, ŭm (μονόγραμμος). *Qui n'est composé que de lignes, dessin tracé; maigre.* Vīx vīvo hŏmĭnī āc mŏnŏgrāmmō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 168. *Id.* ibid.)

Mŏnŏlĭthŭs, ă, ŭm (μονόλιθος). *Qui est d'une seule pierre.* Cŏlūmnās mŏnŏlĭthās. *Laber.* (ap. *Non.* 15, 13).

Mŏnŏstĭchĭŭm, ĭī, *Comme le suiv.* Nōn plăcĭtūm dīvīs tōllĕ mŏnŏstĭchĭŭm. *Aus.* (*Eclogar.* 7, 8).

Mŏnŏstĭchŏn *ou* Mŏnŏstĭchŭm, ī, *n.* (μονόστιχος). *Qui n'a qu'un vers.* Sŭă quēmquĕ mŏnŏstĭchă sīgnānt. *Aus.* (*Cæs.* init., vs. 3). Quāttŭŏr īstă ŭbī sŭbjēctă mŏnŏstĭchă dīcēnt. *Id.* (*Eclog.* 8, 2).

Mŏnŏsyllăbŏn *ou* Mŏnŏsyllăbŭm, ī, *n.* (μονοσύλλα-

ĕος). *Monosyllabe, mot d'une syllabe.* Sūnt ēt cœ̄līcōlūm mŏnŏsȳllăbă. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis,* 1). Dīmĭdĭūm bētæ mŏnŏsȳllăbŏn Ĭtălĭcūm B. *Id.* (ib. *de Litt.* 13).

† Mŏnŏtrŏphŏs, ī, *adj.* (μονότροφος). *Qui vit à part.* Nōsmĕt īntĕr nōs mĭnīstrēmŭs mŏnŏtrŏphī. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 7. Alii leg. *monotrophœ, monotrophe, monotropi,* μονότροποι).

Mōns, tĭs, *m. Mont, montagne.* Mōns ĭbĭ vērtĭcĭbŭs pĕtĭt ārdŭŭs āstră dŭŏbŭs. *O.* Mīllĕ mĕæ Sĭcŭlīs ērrānt īn mōntĭbŭs āgnæ. *V.* Mōntĕ sŭb āĕrĭō. *Id.* Hōstēm, nĕc āltīs mōntĭūm strūctæ jŭgīs Ārcēs. *Sen.* (*Thyest.* 186). SYN. Mōlēs, ārx, ārcēs, cūlmĕn, vērtēx, căcūmĕn, fāstīgĭă, rūpēs, sāxŭm, scŏpŭlŭs, jŭgŭm, jŭgă, cōllĭs, tŭmŭlŭs, ārdŭă (*n. pl.*). EP. Ārdŭŭs, ēxcēlsŭs, āĕrĭŭs, āltŭs, ēdĭtŭs; prærūptŭs, āvĭŭs, ĭnāccēssŭs, āspĕr, sāxōsŭs, scŏpŭlōsŭs; nĕmŏrōsŭs, frōndēns, frōndōsŭs, vĭrĭdĭs, ŏpācŭs, ūmbrĭfĕr, nīmbōsŭs. PPH. Mōntĭs vērtēx, cūlmĕn, cūlmĭnă, căpŭt, ăpēx, căcūmĕn, fāstīgĭă, sŭpērcĭlĭŭm, dōrsŭm, lătŭs. Mōntĭs ārdŭă. Ārdŭă tērrārŭm. Mōntānă căcūmĭnă. Mōntĭs cūlmĭnă. Frōndōsō vērtĭcĕ mōntēs. Sāxă mĭnāntĭă cœ̄lō. Mōntĭs sūblīmĕ căcūmĕn. PHR. Īn āstră sūrgĭt. Sŭpĕrās sē tōllĭt ĭn aūrās. Sīdĕră *ou* āstră vērtĭcĕ tāngĭt, pūlsăt, pĕtĭt. Tōllĭt ăd āstră căpŭt. Cōntērmĭnŭs āstrīs. Nūbĭbŭs īnsērtăt căpŭt. Căpŭt īntēr nūbĭlă cōndĭt. Quī sūrgĭt ĭn āĕră, vērtĭcĕ fērtŭr ăd āstră, īn nūbēs ăbĭt. VERS. Præcēps āĕrĭī spĕcŭlā dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V.* Prærūptī nĕmŏrĭs pătĭēntēm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* Āttōllūnt cāmpō gĕmĭnæ jŭgă sāxĕă rūpēs, Vāllĕ căvā mĕdĭæ: tēllūs hīnc ārdŭă cēlsōs Cōntĭnŭāt cōllēs. *L.* Mōntĭs vĭcīnă căcūmĭnă cœ̄lō. *Lr.* Hīc āltă rūpēs ārdŭō sūrgĭt jŭgō. *Sen.* Ŭbĭ cōrnĭgĕr Lȳæŭs Ŏpĕrĭt sŭpērnă vītĕ. *Symmach.* (*Epist.* 1, 8). || *Au fig.* Īnsĕquĭtŭr cŭmŭlō prærūptŭs ăquæ mōns. *V.* Pēllēxĭt, mŏdŏ nōn mōntēs aūrī pōllĭcēns. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 18). Ēt quĭd ŏpŭs Crātĕrō māgnōs prōmīttĕrĕ mōntēs? *Pers.* (3, 65). Cōnstrūctŭs ăcērvō Īngēntī mōns ārmŏrŭm sūrgēbăt ăd āstră. *Sil.* Mōntēs măli īn me ārdēntēs jāmdūdŭm jăcĭs. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 32). SYN. Mōlēs, cŭmŭlŭs, ăcērvŭs. || *Quartier de roche.* Fērtŭr ĭn ăbrūptŭm māgnō mōns īmprŏbŭs āctū. *V.* Mōntĭbŭs aūt āltē Grāīīs ēffūltă nĭtēbānt Ātrĭă. *St.* (Adde *Juv.* 3, 258). *Voy.* Saxum.

Mōnstrātĭō, ōnĭs, *f. Indication.* Tē cūm tŭā Mōnstrātĭōnĕ māgnŭs pĕrdăt Jūpĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 2).

Mōnstrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui montre, indique, enseigne.* Ūncĭquĕ pŭĕr mōnstrātŏr ărātrī. *V.* Săcrī mōnstrātŏr ĭnīquī. (*Ibis,* 399.) Hērcĕās, mōnstrātŏr ăĭt, nōn rēspĭcĭs ārās? *L.*

Mōnstrātŭs, ă, ŭm. *Montré.* Quōd nĭsĭ mōnstrātŭm Rōmānīs trānsēăt hōspĕs (sepulchrum). *L.* || *Enseigné.* Mōnstrātīs crūdēlĭtĕr īgnĭbŭs ūsŭs. *O.* || *Recommandé.* Mōnstrātās ēxcĭtăt ārās. *V.*

Mōnstrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui présente ou opère des prodiges; qui porte des monstres.* Īmpĭă mōnstrĭfĕrīs sūrgūnt jām prœ̄lĭă cāmpīs. *V. Fl.* Fœ̄dĕră rērŭm Præscĭă mōnstrĭfĕrō vērtĭt nātūră tŭmūltū. *L.* Mōnstrĭfĕrīs quæ Tārtărŭs ēdĭdĭt āntrīs. *Cl.*

† Mōnstrĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Monstrueux.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 540.)

Mōnstrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Merveilleux.* Ōmnĭbŭs ārtēs Mōnstrĭfĭcæ. *V. Fl.*

† Mōnstrĭgĕnŭs, ă, ŭm, *ou* Mōnstrĭgĕnă, æ, *m. f. Né d'un monstre.* Āh! nē mōnstrĭgĕnīs, hōstēm lĭcĕt, īnfĕrăt æstŭs Flūctĭbŭs. *Avien.* (*D. Terr.* 789).

Mōnstrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Montrer.* Tēctă, răpĭt sīlvās, īnvēntāquĕ flūmĭnă mōnstrăt. *V.* Cæcŭs ĭtĕr mōnstrārĕ vĕlĭt. *H.* Īndĭcĕ mōnstrārēt dĭgĭtō. *Id.* SYN. Ōstēndŏ, īndĭcŏ, cōmmōnstrŏ, etc. *Voy.* Ostendo. || *Mettre à découvert.* Tārtărĕūmquĕ chăōs mōnstrābĭt tērră dĕhīscēns. *Carm. Sibyl.* (apud *August. Civ. D.* 18, 23). *Voy.* Detego. || *Enseigner.* Īnŭlās ĕgŏ prīmŭs ămārās Mōnstrāvī īncŏquĕrĕ. *H.* Īllĕ pĕr ēxcŭbĭās cūstōdŭm lēnĭtĕr īrĕ Mōnstrăt. *O.* SYN. Dŏcĕŏ. || *Recommander, ordonner.* Ăbŏlērĕ nĕfāndī Cūnctă vĭrī mŏnŭmēntă jŭbĕt mōnstrātquĕ săcērdōs. *V.* SYN. Præcĭpĭŏ, mŏnĕŏ, jŭbĕŏ. || *Qqf. Exciter.* Cōnfērrĕ mănūm pŭdŏr, īrăquĕ mōnstrăt. *V. Voy.* Stimulo.

Mōnstrōsŭs *et* Mōnstrŭōsŭs, ă, ŭm. *Prodigieux monstrueux.* Mōnstrōsīque hŏmĭnūm pārtŭs nŭmĕrōquĕ mŏdōquĕ. *L.* Nūnc mōnstrŭōsīs īdōlīs īmpōnī īmpĕrĭī jŭgŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 7). SYN. Pōrtēntōsŭs prōdĭgĭōsŭs, *qqf.* dīssŏrs *ou* dīscōrs.

Mōnstrŭm, ī, *n. Chose prodigieuse, prodige.* Dīct vĭdĕō mīrābĭlĕ mōnstrŭm. *V.* Mōnstră dĕŭm rĕfĕrō. *Id.* Quĭdquĭd, ăĭt, Sŭpĕrī, mōnstrō pōrtēndĭtŭr īstō. *O.* SYN. Prōdĭgĭŭm, ōstēntŭm, etc. *Voy.* Prodigium. || *Animal monstrueux, monstre.* Mūltăquĕ prætĕrĕă vărĭārŭm mōnstră fĕrārŭm. *V.* Quæ plūrĭmă tērræ Mōnstră fĕrūnt. *Id.* Mōnstrī nŏvĭtātĕ bĭfōrmĭs. *O.* SYN. Pōrtēntŭm, *qqf.* bēllŭă. EP. Īmmānĕ, īngēns, dīrŭm, fātālĕ, trīstĕ, ēxĭtĭālĕ, hōrrēndŭm, tūrpĕ, īnfōrmĕ. || *En parl. de qqn.* Nēscĭŭs heū! quāntī *Aus.* lāmŏs āscēndĕrĕ mōnstrī Ārsĕrĭt (scil. Medeæ). *V. Fl.* Dărēt ūt cătēnīs Fātālĕ mōnstrŭm (scil. Cleopatram). *H.* Ēxtērnāquĕ mōnstră Pēllĭtĕ. *L.* (VIII, 548). || *En parl. d'une personne laide.* Ēn mōnstrŭm mŭlĭĕrĭs! *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 61). || Mōnstră dīcŏ, etc. *Dire des choses incroyables.* Cētĕră dē gĕnĕrĕ hōc mōnstra āc pōrtēntă lŏquūntŭr. *Lr.* (IV, 592).

Mōnstrŭōsŭs. *Voy.* Monstrosus.

Mōntānŭs, ă, ŭm. *De montagne.* Īncĭdĭt, aūt răpĭdŭs mōntānō flūmĭnĕ tōrrēns. *V.* Mōntānă căcūmĭnă. *O.* || *Qui habite les montagnes.* Plēnŭm mōntānō crēdĭs ŏvīlĕ lŭpō? *O.* Mōntānăquĕ nūmĭnă Pānēs. *Id.* Ūxŏr mōntānă. *J.* (6, 5). SYN. Mōntĭcŏlă. || *Montagneux.* Sūbdĭtă mōntānæ brāchĭă Dālmătĭæ. *O.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Quīquĕ vĕl īmpărĭbŭs nŭmĕrīs, Mōntānĕ, vĕl æquīs Suffĭcĭs. *O.* (Et *Juv.* 4, 107).

Mōntĭcŏlă, æ, *m. f. Qui habite les montagnes.* Faūnīquĕ, Sătȳrīque ēt mōntĭcŏlæ Sīlvānī. *O.* SYN. Mōntānŭs, mōntĭvăgŭs.

Mōntĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une montagne.* Văstā prēssŭs mōlĕ gĭgāntŭm, Ēt mōntĭfĕrŭm Tītānă pătī. *Sen.* (*H. OEt.* 1211).

Mōntĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur les montagnes.* Mōntĭvăgō gĕnĕrī pōssīt præbērĕ fĕrārŭm. *Lr.* (II, 598. *Ib.* 1081). Mōntĭvăgīquĕ Pānēs. *Sen.* (*Hip.* 784). SYN. Mōntānŭs, mōntĭcŏlă.

Mōntōsŭs, ă, ŭm. *Montagneux.* Ēt tē mōntōsæ mĭsĕre īn prœ̄lĭă Nūrsæ. *V.* SYN. Mōntānŭs, scŏpŭlōsŭs, sāxōsŭs, clīvōsŭs, *qqf.* prærūptŭs, ăbrūptŭs. PPH. Mōntĭbŭs, scŏpŭlīs crēbĕr, frĕquēns. Ārdŭă sāxīs rĕgĭŏ. Scābră sāxīs lŏcă. || *Qui va en montant.* Āspĕră mōntōsæ cārpūntŭr strātă Lătīnæ. *P. Nol.* (18, 70).

Mŏnŭmēntŭm *ou* Mŏnĭmēntŭm, ī, *n. Monument, signe, marque, gage.* Fērrĕ sŭī dĕdĕrāt mŏnŭmēntum ēt pīgnŭs ămōrĭs. *V.* Āccĭpe ēt hæc, mānŭŭm tĭbĭ quæ mŏnŭmēntă mĕārŭm. *Id.* Făcĭām vōs īpsās māxĭmă, dīxĭt, Sævĭtĭæ mŏnŭmēntă mĕæ. *O.* Cīstēllām, Pȳthĭās, dŏmo ēffĕr cūm mŏnŭmēntīs. *Ter.* (*Eun.* IV 6, 15, scil. indiciis). SYN. Pīgnŭs, īndĭcĭŭm, sīgnŭm, nŏtă, *qqf.* ēxēmplŭm, rēllĭquĭæ, mnēmŏsȳnŏn. || *Monument, construction monumentale, et au fig.* Ēxēgī mŏnŭmēntum ærĕ pĕrēnnĭŭs. *H.* || *Tombeau.* Cōndētūrquĕ tŭŭm mŏnŭmēntīs cōrpŭs ăvītīs. *O.* Mīrēmŭr pĕrĭīsse hŏmĭnēs? mŏnŭmēntă fătīscūnt. *Aus.* (*Epigr.* 35, 9). *Voy.* Sepulchrum. || *Au plur. Annales, histoire.* Pūblĭcă nōn aūdēnt īntĕr mŏnŭmēntă vĕnī-

rĕ. *O.* Vĕtĕrŭm vōlvēns mŏnŭmēntă vĭrōrŭm. *V.* SYN. Ānnālēs, fāstī. *Voy.* Historia.

Mŏnȳchŭs, ī, *m.* (Μώνυχος). *Nom d'un centaure.* Quāntās jăcŭlētŭr Mŏnȳchŭs ōrnōs. *J.* (1, 11). Tē... frāngēntēm, Mŏnȳchĕ, sāxă. *L.* (Et *V. Fi.* I, 146).

Mŏpsŏpĭă, æ, *f.* (Μοψοπία). *L'Attique.* Mŏpsŏpĭă clārīs tōtă lāmēntīs sŏnĕt. *Sen.* (*Hip.* 1276).

Mŏpsŏpĭŭs, ă, ŭm (Μοψόπιος). *De l'Attique.* Rēddĭtă Mŏpsŏpĭā Tǣnărĭs ūrbĕ sŏrŏr. *O.* Mŏpsŏpĭŭs jŭvĕnĭs (Triptolemus). *Id.* Lībāquĕ Mŏpsŏpĭō dūlcĭă mēllĕ fĕrām. *Tib.* (I, 7, 54).

Mŏpsŭs, ī, *m.* (Μόψος). 1. *Mopsus, un des Argonautes.* Āmpȳcĭdēn Mŏpsŭm : Mŏpsō jăcŭlāntĕ bĭfōrmĭs Ōccŭbŭĭt. *O.* || 2. *Fils de Manto, devin au siége de Troie.* Lĭbȳcīs ărēnīs, Ōmnĭbŭs vērāx, sĭbĭ fālsŭs ūnī, Cōncĭdĭt Mŏpsŭs, cărŭĭtquĕ Thēbīs. *Sen.* (*Med.* 654. Adde *V. Fl.* I, 207). || *Nom de berger.* Īncĭpĕ, Mŏpsĕ, prĭŏr. *V.* || *Nom de guerrier.* (*Sil.* II, 89.)

Mŏră, æ, *f. Retard, délai.* Trōjă cădēt, sĕd ĕrĭt nōstrī mŏră lōngă lăbōrĭs. *O.* Quæ tārdīs mŏră nōctĭbŭs ōbstĕt. *V.* Quæ tāntæ tĕnŭērĕ mŏræ? *Id.* Īncūsāt spēs ǣgră mŏrās. *Cl.* SYN. Cūnctātĭŏ, sēgnĭtĭēs. EP. Tārdă, lēntă, sēgnĭs, lōngă, ĭnērs, īgnāvă. PPH. Mŏræ spătĭŭm, tēmpŭs, dīspēndĭă. || Mŏrās sĕrŏ, īntĕrpōnŏ, etc. *Voy.* Moror. || Sŭm mŏræ, īn mŏrā. *Retarder.* Sĕquĕrĕ me īntrō, ne īn mŏra īllī sīs. *Ter.* (*And.* III, 1, 9). Fāxo, haūd quĭdquām sĭt mŏræ. *Pl.* (*Amph.* III, 3, 17). || Pĕr mē *ou* īn mē nūllă mŏră ēst. *Ne pas retarder.* Īn mē mŏră nōn ĕrĭt ūllă. *V.* (Et *Sen. Thyest.* 1122, per me.) || Haūd mŏră, Nēc mŏră, Nūllă mŏra ēst, Sĭnĕ mŏrā, Nūllā mŏrā. *Aussitôt.* *Voy.* Brevi. || Mŏrās pēllĕ, rūmpĕ, tōllĕ, etc. *Hâtetoi.* *Voy.* Festino. || *Temps, durée, prolongation.* Nām mŏră dăt vīrēs, tĕnĕrās mŏră cōncŏquĭt ūvās. *O.* Fōrmæ nōn ūllām fātă dĕdērĕ mŏrām. *Tib.* (I, 4, 36). Sī fātă dĕdīssēnt Mājōrēs īn lūcĕ mŏrās. *L.* SYN. Tēmpŭs. *Voy. ce mot.* || *L'objet qui retarde ou arrête.* Lōrīcǣquĕ mŏrās. *V.* Quōs crūdī mŏră cōrtĭcĭs ārmăt. *Sil.* Pōrtārŭmquĕ mŏrās. *St. Voy.* Obex. || *La personne qui arrête.* Pūgnæ nōdŭmquĕ mŏrāmquĕ (Abantem). *V.* Bēllī mŏră, cōncĭdĭt Hēctŏr. *Abronus Silo* (apud *Sen. Suasor.* 2).

† Mŏrăcĭæ nŭcēs, *f. pl. Sorte de noix très-dures.* (*Titin.* apud *Fest.*)

Mōrālĭs, ĕ. *Moral, qui concerne les mœurs.* || Mōrālĭs, ĭs, *f.* (*s.-ent.* pars). *La morale, partie de la philosophie.* Mōrālĭs strīctīs, nārrētŭr phȳsĭcă cērtīs. *Ennod.* (*Epigr.* 3, 15).

Mŏrāns, tĭs. *Qui tarde.* Sī te hīs āttĭgĕrĭt tērrīs aūrōră mŏrāntēm. *V.* SYN. Cūnctāns, tārdŭs, sēgnĭs, lēntŭs, pĭgĕr. || *Qui arrête.* Pōtābĭs lĭquĭdŭm Sīgnīnă mŏrāntĭă vēntrēm. *M.* (XIII, 116).

1. Mŏrātŭs, ă, ŭm, *part. de* Moror. *Qui s'est arrêté.* Ānchīsēs haūd mūltă mŏrātŭs. *V.* Ŏcŭlōs paūlŭm tēllūrĕ mŏrātōs. *O.* SYN. Cūnctātŭs.

2. Mōrātŭs, ă, ŭm (*de* mōres). *Qui a telles ou telles mœurs.* Queīs mōrātă mōrĭbŭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 22). Părĭtĕr mōrātum ŭt pătĕr ăvŭsque hūjŭs fŭĭt. *Pl.* (*Aul. prol.* 22). || *Ordint.* Bĕnĕ *ou* Mălĕ mōrātŭs. *Qui a de bonnes ou de mauvaises mœurs, bien réglé ou déréglé.* Nēquīcquam ēxōrnāta ēst (mulier) bĕnĕ, sī mōrāta ēst mălĕ. *Pl.* (*Most.* I, 3, 132). Sī īncŏlæ bĕnĕ sūnt mōrātī. *Id.* (*Pers.* IV, 4, 6). Cōndīgne ēst pătĕr ējŭs mōrātŭs mōrĭbŭs. *Id.* (*Capt.* I, 2, 22). || Bĕnĕ mōrātă ōrātĭŏ, etc. *Ouvrage où les caractères sont bien tracés.* Mōrātăquĕ rēctē Fābŭlă. *H.* || *Au fig.* Plācārĕ vŏrācĭs, Ēt mălĕ mōrātī pŏtĕrĭs jējūnĭă vēntrĭs. *O.* Ita hæc mōrāta ēst jānŭă: *Pl.* (*Asin.* II, 3, 10).

Mōrbĭdŭs, ă, ŭm. *Malsain, morbide.* Mōrbĭdă vīs hŏmĭnŭm gĕnĕrī pĕcŭdŭmquĕ cătērvīs. *Lucr.* (VI 1091). Fĭt mōrbĭdŭs āēr. (*Ib.* 1095.)

† Mōrbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui engendre la maladie.* Sīcŭt mōrbĭfĕrām dē lābĕ cădāvĕrĭs aūrām. *P. Nol* (25, 238).

Mōrbōsŭs, ă, ŭm. *Maladif.* Ūlcĕră mōrbōsī cūrān sīc faūcĕ bĕātŭs. *Fort.* (X, 6, 35. Et *Catul.* 57, 6)

Mōrbŭs, ī, *m. Maladie.* Mōrbōrŭm quŏquĕ tē caūsās ēt sīgnă dŏcēbŏ. *V.* Vōs quŏquĕ, Phœbēā mōrbōs quī pēllĭtĭs ārtĕ. *O.* Pōnās īnsīgnĭă mōrbī. *H.* SYN. Lānguŏr, *qqf.* mălŭm, dŏlŏr, fēbrĭs. EP. Ăcĕr ăcērbŭs, vĭŏlēntŭs, lōngŭs, lānguĭdŭs, īnsŏmnĭs, mŏlēstŭs, grăvĭs, pāllĭdŭs, ēxsānguĭs, dīrŭs, crūdēlĭs, īnsānābĭlĭs, īmmĕdĭcābĭlĭs, lētĭfĕr. PPH. Mōrbī vīs, dŏlŏr, crŭcĭātŭs, sævĭtĭă, *qqf.* lŭēs, cōntāgĭă. PHR. Mōrbŭs cōrpŭs *ou* cōrpŏră dēbĭlĭtăt, ēxtĕnŭăt, tōrquĕt, crŭcĭăt, dīscrŭcĭăt; măcĭē cōrpŭs ĕxēdĭt; vīrēs dēbĭlĭtăt, dēcērpĭt, frāngĭt. VERS. Cīrcŭmsĭlĭt āgmĭnĕ fāctō Mōrbōrum ōmnĕ gĕnŭs. *J.* Nōn ǣrĭs ăcērvŭs ĕt aūrī Ǣgrōtō dŏmĭnī dēdŭxĭt cōrpŏrĕ fēbrēs. *H.* Ēt nŏvă fēbrĭŭm Tērrīs īncŭbŭĭt cŏhōrs. *Id.* Nōnne ălĭōs quōndām trŭcĭbŭs sērvārĕ sŏlēbăt Mōrbōrŭm vīnclīs? *Juvc.* Sīgnŭm... Quō vīs mōrbĭdă vīncĭtŭr. *Sever. Sanct.* (*C. Buc.* 132). *Voy.* Ægroto, Febris, Pestis. || *Maladie morale.* Aūt ălĭō mēntĭs mōrbō călĕt. *H.* Ipsĕ vălēre ōpto, ēt tētrum hūnc dēpōnĕrĕ mōrbŭm. *Cat.* (76, 25, scil. amorem). || Īd mĭhĭ mōrbō ēst. *Cela me rend malade, au fig.* (*Pl. Truc.* II, 5, 13.)

Mōrdācĭtĕr. *D'une manière mordante.* Līmā mōrdācĭŭs ūtī *O.*

Mōrdāx, ācĭs, *et* Mōrdēns, tĭs. *Qui mord.* Mōrdāx cănĭs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 27). || *Au fig.* Tēxtŭs, quēm fībŭlă tōrtō Mōrdāx dēntĕ vŏrăt. *Sid.* (5, 18). || *Qui pique, coupe, râpe, etc.* Aūt pĭpĕr ūrtīcæ mōrdācĭs sēmĭnĕ mīscēnt. *O.* Mōrdācī cădĭt īctă fērrō (pinus). *H.* Nēc tŭă mōrdācī pūmĭcĕ crūră tĕrās. *O. Voy.* Acutus. || *Au fig.* Vēr ĕrăt, ēt blāndō mōrdēntĭă frīgŏră sēnsū. *Aus.* (*Idyl.* 14, 1). || *Piquant au goût.* Mōrdācī lōtŭs ăcētō. *Pers.* (5, 86). Mōrdāx fĕl. *O.* SYN. Āspĕr, ācĕr. || *Au fig. Mordant, caustique.* Līvĭdŭs ēt mōrdāx vĭdĕŏr tĭbĭ. *H.* Nōn ĕgŏ mōrdācī dēstrīnxī cārmĭnĕ quēmquăm. *O.* Īnvĭdĭă mōrdāx. *Ph.* Cōnvīvă jŏcō mōrdēntĕ făcētŭs. *J.* (9, 10). SYN. Ămārŭs, ăcērbŭs, ācĕr, āspĕr. PHR. Ēt tīnctās sălĕ prūrĭēntĕ chārtās. *M. Voy.* Satira. || *Qui ronge.* Mōrdācēs ălĭtĕr dīffŭgĭŭnt sōllĭcĭtūdĭnēs. *H.* SYN. Ĕdāx.

Mōrdĕŏ, ēs, mŏmōrdī, mōrsŭm, mōrdērĕ. *Mordre.* Mōrdēbītquĕ tŭōs sōrdĭdă prǣdă cănēs. *M.* (X, 37, 14). Tōrtă căpŭt rĕtrō dīpsās cālcātă mŏmōrdĭt. *L.* SYN. *Qqf.* Ādmōrdĕŏ. PPH. Mōrsŭs īnfĕrŏ, ēxērcĕŏ. Dēntēs fīgŏ, īnfīgŏ, prĕmŏ īn. Mōrsū, dēntĕ, dēntĭbŭs ōccŭpŏ, ārrĭpĭŏ, pĕtŏ, āppĕtŏ, prēnsŏ, lăcēssŏ, lǣdŏ, dēpāscŏr, lănĭŏ, lăcĕrŏ, dīlăcĕrŏ, dīscērpŏ, vēllŏ, dīvēllŏ, dīscīndŏ. Mōrsūs vērtŏ īn. || — frēnŭm. *Ronger le frein.* Mōrdēnt aūrĕă quŏd lŭpātă cērvī. *M.* (I, 105). SYN. Māndŏ. || — tērrăm. *Mordre la poussière.* Prōcŭbŭĭt mŏrĭēns, ēt hŭmŭm sēmĕl ōrĕ mŏmōrdĭt. *V.* (Adde *Ov. Met.* IX, 61.) PHR. Ātquĕ crŭēntăm Māndĭt hŭmŭm. *V.* Ātque ārva hōstīlĭă mōrsū Āppĕtĭt. *Sil.* *En parl. des ch. Adhérer à la terre.* Ărēntēm mōrdēbăt hŭmŭm (fraxinus). *St.* Āncōră prōscīssŭm mōrdĕăt ūncă sōlŭm. *Ennod.* (*Carm.* 1, 8). PHR. Tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābăt nāvēs. *V.* || *Attacher.* Lătĕrŭm jūnctūrās fībŭlă mōrdĕt. *V.* Răsĭlĭs huīc sūmmăm mōrdēbăt fībŭlă vēstēm. *O.* Lāxŭmquĕ cŏērcēns Mōrdĕt gēmmă sĭnŭm. *Cl.* SYN. Rĕtĭnĕŏ, ādstrīngŏ, cōnstrīngŏ, lĭgŏ, nēctŏ. || *Manger.* Ēt sōrdēs fārrĭs mōrdērĕ cănīnī. *J.* (5, 11). Tŭnĭcātŭm cūm sălĕ mōrdēns Cæpĕ. *Pers.* (4, 30). *Voy.* Ĕdo. || *Au fig. Dépenser.* Cēntŭm mīllĭă nūmmŭm mĕmōrdī. *Laber.* (apud *Gell.* 7, 9, pro *mo-*

mordĭt). || *Racler, râper, entamer.* **Nōn** rūrā, quæ Līrīs quĭētā Mōrdĕt ăquā. *H.* Dōctī līmā mŏmōrdĕrĭt Sēcūndī. *M.* (V, 81, librum). SYN. Ābrādō, strĭngō. || *Blesser, nuire.* Mātūtīnă părūm caūtōs jām frīgŏră mōrdĕnt. *H.* Ŏlĕāmquĕ mŏmōrdĕrĭt æstŭs. *Id.* SYN. Lædō, ūrō, nŏcĕō. || *Au fig. Blesser, offenser, attaquer.* Ĕt jām dēntĕ mĭnūs mōrdĕŏr īnvĭdō. *H.* Mōrdĕār ōpprŏbrĭīs fālsīs. *Id.* Nōn mōrdēndă mĭhī tūrbă fĭdēlĭs ĕrăt. *O.* SYN. Lædō, cārpō. || *Chagriner, être désagréable; famil. Il en cuit à qqn.* Pār pārī rĕfĕrtō, quŏd ĕām mōrdĕăt. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 55). Mōrdĕt cūră mĕdūllās. *O.* Lēntĭŭs lūctŭs lăcrĭmæquĕ mōrdĕnt. *Sen.* (*Troad.* 1011). SYN. Cārpō, ăngō, āfflīgō, crŭcĭō, dŏlĕt (aliquid alicui).

? Mōrdĭcĭbŭs, *adv.* (Vulgo apud *Non.* 2, 549. Sed vox barbara videtur.) *Voy. le suiv.*

† Mōrdĭcĭtŭs, *adv.* *Comme* Mordicus. Ăsĭnī mē mōrdĭcĭtū' scĭndānt. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 57. Alii aliter. Vulgo *mordicibus*, ut est apud *Non.* 2, 549).

Mōrdĭcŭs, *adv.* *En mordant (avec les dents); sans lâcher prise.* Ūnguĭbŭs ĕt pūllām dīvĕllĕrĕ mōrdĭcŭs āgnām. *H.* Mănum ārrĭpŭĭt mōrdĭcŭs. *Pl.* (*Curc.* V, 1, 7). Ŭtĭnām nāsum ābstŭlĭssĕt mōrdĭcŭs! *Næv.* (apud *Char.* 184). PPH. Tĕnācī mōrsū *ou* dēntĕ.

† Mōrē, *adv.* (μωρῶς). *Sottement.* Mōre hōc fĭt ātquĕ stūltē, meā sĕntĕntĭā. *Pl.* (*Stich.* V, 1, 1).

Mŏrētŭm, ī, *n.* *Ragoût composé d'herbes, de fromage et de vin.* Nōn pŭdĕt hērbōsŭm, dīxī, pŏsŭīssĕ mōrētŭm. *O.* Cōnstĕt ŭt ēffĕctī spĕcĭēs nōmĕnquĕ mŏrētī. (*Moret.* 117. Totum poemation vide. Cf. *Suev.* apud *Macr.* 2, 14.)

Mōrgēntĭă *ou* Mūrgēntĭă, æ, *f.* *Ville de Sicile.* (*Sil.* XIV, 265.)

Mŏrĭbūndŭs, ă, ŭm. *Moribond, mourant.* Ēxcŭssŭs cŭrrū, mŏrĭbūndŭs vōlvĭtŭr ārvīs. *V.* Ĕt rĕsŭpīnŭs hŭmūm mŏrĭbūndō vērtĭcĕ pūlsăt. *O.* SYN. Sēmănĭmĭs *ou* Sēmănĭmŭs, mŏrĭēns, ēxspīrāns, sēmĭmōrtŭŭs, *qqf.* lānguēns. PPH. Mōrtī, lētō, fātō prŏpīnquŭs, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs, vīcīnŭs. Jām mōrtĕ sŭb īpsā. Ēxtrēmā jam īn mōrtĕ. Mōrtĕ sŭb ægrā. Mōrtĕ fŭtūrā pāllēns, lānguĭdŭs. Ănĭmām vīcīnā sŭb mōrtĕ trăhēns. Līnquēns vītăm. VERS. Eūrydĭcēn ănĭmā fŭgĭēntĕ vŏcābăt. *V.* Ēxtrēmŭs quūm vīx sŭpĕr hālĭtŭs ērrăt. Ēxtrēmā jām mōrtĕ tĕnētŭr. Ēxtrēmăquĕ Laūsō Pārcæ fīlă lĕgūnt. *Id.* Jām mŏrĭēns, ŏcŭlīs sŭb mōrtĕ nătāntĭbŭs ātrā, Cīrcūmspēxĭt Ătȳn. *O.* Ŏcŭlōs jām mōrtĕ grăvātōs Pȳrămŭs ĕrēxĭt: nĭhĭl ēst ĭn ĭmāgĭnĕ vīvī. *Id.* Īmplōrāssĕ tămēn jām mōrtĕ sŭprēmā Laūd frūstrā fŭĭt. *Sil.* Lūctātŭr mōrtī (tigris). *Id.* Sēd quūm mēmbră prĕmĭt fŭgĭēntĕ rĭgēntĭă vītā, Vūltūsquĕ ēxănĭmōs, ŏcŭlōsque ĭn mōrtĕ jăcēntēs. *L.* Quūm grăvĭs ēxtrēmās Vēstīnŭs dūcĕrĕt hōrās. *M.* Ād Phlĕgĕthōntēās sēsĕ jām præpărăt ūndās. *Aus.* Ēt lēti ēt vītæ cōnfĭnĭă sūmmă tĕnērĕ. *Juvenc.* Nēc vīvŭs, nēc mōrtŭŭs. *Plaut.*

Mŏrĭēns, tĭs, *part.* *Mourant.* Ĕt dūlcēs mŏrĭēns rĕmĭnīscĭtŭr Ārgōs. *V.* Mŏrĭēntēs ēxcĭpĭt ārtŭs. *O.* *Voy.* Moribundus. || *Au fig.* Mŏrĭēntĭbŭs hērbīs. *V.*

Mōrĭgĕr. *Voy.* Morigerus.

Mōrĭgĕrātĭō, ōnĭs, *f.* *Complaisances pour qqn.* (*Afran.* apud *Non.* 1, 1.)

† Mōrĭgĕrō, ās, ārĕ, *n.* *Comme le suiv.* (*Pl. Amph.* III, 3, 27.)

Mōrĭgĕrŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Être complaisant pour.* Nūnc sērvĭtūs si ēvĕnĭt, ēt vōs mōrĭgĕrārī mōs bŏnū' st. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 4). Ădŏlēscēnti ēssēs mōrĭgĕrātŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 10). SYN. Īndūlgĕō. PPH. Mōrĕm gĕrō.

Mōrĭgĕrŭs, ă, ŭm. *Complaisant, soumis.* Mōrĭgĕra id frūgēs aūgēndās ātque ănĭmāntēs. *Lr.* (V, 81, de una). Mōrĭgĕræ ŭxōrĭs vīrtŭs cuī cōntĭgĭt ōmnĭs. *Aus.* (*Parent.* 11, 3). Seū tĭbĭ mōrĭgĕră fŭĭt īn rēbŭs ōmnĭbŭs. *Ter.* (*And.* I, 5, 59. Adde *Pl. Cas.* II, 8, 29, morigerus). SYN. Īndūlgēns, ōbsĕquĭōsŭs.

Mŏrĭnī, ōrŭm, *m. pl.* (Μορινοί). *Morins, peuple de la Gaule Belgique (dans l'Artois).* Ēxtrēmīque hŏmĭnūm Mŏrĭnī, Rhēnūsquĕ bĭcōrnĭs. *V.* Quĭd, frētă sī Mŏrĭnūm dŭbĭō rĕflŭēntĭă pōntō Vĕnĕrĭs? *Grat* (*Cyn.* 174).

Mōrĭō, ōnĭs, *m.* (μωρός). *Fou, bouffon.* Mōrĭō dĭctŭs ĕrāt; vīgĭntī mīllĭbŭs ēmī. *M.* (VIII, 13. *Id.* VI 39; XII, 94).

Mŏrĭŏr, mŏrĕrĭs, mōrtŭŭs sŭm, mŏrī *et arch.* mŏrīrī, *d.* *Mourir.* || *Mourir de mort naturelle.* Nīl nōstrī mĭsĕrērĕ, mŏrī mē dēnĭquĕ cōgĭs. *V.* Prōtĭnŭs ŭt mŏrĭār, nōn ĕrō, tērră, tŭŭs. *O.* Nāscēntēs mŏrĭmŭr, fīnīsque ăb ŏrīgĭnĕ pēndĕt. *Manil.* SYN. Ēmŏrĭŏr, ŏbĕō, īntĕrĕō, ōccĭdō, cădō, ēxspīrō. PPH. Mōrtĕm ŏbĕō, sŭbĕō, ēxsĕquŏr. Mōrtī ōccūmbō, sŭccūmbō. Ănĭmām rēddō, ēxhālō, ēfflō, ēxspīrō, līnquō, rĕlīnquō, pōnō, dēpōnō, ēmīttō, āmīttō, dō, ēdō, ăgō. Vītā ēxĕō, dēcēdō, mĭgrō. Vītām pōnō, ĭn aūrās ēxhālō. Vītām, ævī spătĭŭm fīnĭō. Lūmĕn vītālĕ dēsĕrō. Lūmĭnă vītæ, lūcĕm līnquō, rĕlīnquō. Vītālēs aūrās līnquō. Mōrtĕ ŏcŭlōs *ou* lūmĭnă claūdō. Ād mānēs ĕō, dēscēndō, cōncēdō. Vītă fŭgĭt *ou* fūgĭt. Ănĭmă ĭn vēntōs rĕcēssĭt. Ănĭmă (aliquem) rĕlīquĭt, dēfēcĭt. Īn aūrās spīrĭtŭs ăbĭt. Spīrĭtŭs ārtŭs dēsĕrĭt. Dēcēdūnt cōrpŏrĕ sēnsŭs. Vītă cōrpŭs rĕlīquĭt. Sŭpĕrīs ăb ōrīs cōncēdō. Fātīs cōncēdō. Īnfērnās dŏmōs, Stȳgĭās ūndās, mānēs ădĕō. Ād Stȳgĭās ūndās ĕō, fĕrŏr, dēmīttŏr, dēscēndō. Sŭprēmŭm ĭtĕr cārpō. Sŭb ūmbrās ĕō. Sŭb ūmbrās vītă fŭgĭt. Dĭēm, fātă sŭprēmă ŏbĕō. VERS. Āst īllī sōlvūntŭr frīgŏrĕ mēmbră. *V.* (*Æn.* XII, 951). Ĕt, quūm frīgĭdă mōrs ănĭmā sēdūxĕrĭt ārtŭs. Īn ætērnām claūdūntŭr lūmĭnă nōctĕm. *Id.* Cōrpŭs ĭnāne ănĭmæ frīgŭs lētālĕ sĕcūtum ēst. *O.* Ĕt vŏlŭīssĕ mŏri, ēt mŏrĭēndō pōnĕrĕ sēnsŭs. *Id.* Ōssā dĕdĭt tērræ. *Lr.* Mōrtĭs ădīmŭs ĭtĕr. *Pp.* Vītă fŭgĭt, dēnsæque ŏcŭlōs prēssērĕ tĕnēbræ. *L.* Quām pænĕ fūrvæ rēgnă Prŏsērpĭnæ, Ĕt jūdĭcāntēm vīdĭmŭs Æăcŭm! *H.* Stāmĭnă jām rūpĭt Lăchĕsĭs. *Cl.* Sī Stȳgĭās ægĕr nōn īssĕt mĭssŭs ăd ūndās. *M.* Quī nōndŭm Stȳgĭās dēscēndĕrĕ quærĭt ăd ūndās. *Id.* Pōstquăm nōs aūfĕrĕt Ōrcŭs. *Petr.* Sŭprēmă mĭhī quūm vēnĕrĭt hōră. *Aus.* Trānquīllăquĕ vītæ Tēmpŏră fīnīstī. *Id.* *Voy.* Mors, Mortuus. || *Mourir de mort violente.* Ceū cētĕră nūsquăm Bēllă fŏrēnt, nūllī tōtā mŏrĕrēntŭr ĭn ūrbĕ. *V.* Quĭs nōllĕt ăb īstō Ēnsĕ mŏrī? *L.* Tūne Ămȳcī mŏrĭērĕ mănū? *V.* *Fl.* SYN. Pĕrĕō, etc. *Voy. ce mot.* || *Mourir de sa propre main. Voy.* Mors. || *En parl. des ch. Mourir, périr, finir, s'éteindre.* Æstīvō cāndŏrĕ mŏrī (de arundine). *Cl.* Tūnc ĭgĭtŭr mĕrĭtī mŏrĭētŭr glōrĭă vēstrī. *O.* SYN. Pĕrĕō, cădō, ēxstĭnguŏr, etc. *Voy.* Pereo. || *Au fig.* Ĕt, sī nōn ălĭquā nŏcŭīssēs, mōrtŭŭs ēssēs. *V.* SYN. Rūmpŏr.

Mŏrīrī, *arch. pour* Mori. Mōrtēmquĕ tĭmēns, cŭpĭdūsquĕ mŏrīrī. *O.* (*Metam.* XIV, 215). Mālō mŏrīr meōs quăm mēndīcārĭĕr. *Pl.* (ap. *Non.* 2, 541. *Id* *Rud.* III, 3, 22; *As.* I, 1, 108, et passim). || † Mŏrīmŭr, *pour* Morimur. Ōstēndāt nōbīs, sī vīvĭmŭ', sīv mŏrīmŭr. *Enn.* (ap. *Prisc.* 830).

Mŏrĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Morior. *Qui va ou doit mourir.* Dēnsōs fērtŭr mŏrĭtūrŭs ĭn hōstēs. *V* PPH. Mōrtī dēvōtŭs.

Mōrmȳr, ȳrĭs, *f.* (μόρμυρος). *Sorte de poisson de mer.* Ēt rārŭs făbĕr, ēt pīctæ mōrmȳrēs, ēt aūrī. (*Ov. Hal.* 110. Cf. *Plin.* 32, 11).

† Mŏrō, ās, ārĕ, *arch.* *Comme* Moror. Paūcīs ăbsōlvīt, nē mŏrārĕt diūtĭŭs. *Pacuv.* (apud *Diom.* 395 Adde *Næv.* et *Enn.* ibid.).

† Mōrŏlŏgŭs, ī, *m.* (μωρολόγος). *Qui dit des extra-*

vagances. Nēc sērmōnĭbūs mōrŏlŏgīs ūtī. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 20. *Id. Pers.* I, 1, 50).

Mŏrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. S'arrêter, rester, tarder.* Aŭlĭdĕ tē fāma ēst vēntō rĕtĭnēntĕ mŏrārī. *O.* Caūsās īnnēctĕ mŏrāndī. *V.* Īnĭmīca īn gēntĕ mŏrātŭr. *Id.* SYN. Dēmŏrŏr, īmmŏrŏr, cūnctŏr, cēssŏ, hærĕŏ, mănĕŏ, sūbsīstŏ, cōnsīstŏ, pērmănĕŏ. PPH. Mŏrās nēctŏ, īnnēctŏ, mōlĭŏr, sĕrŏ, īnsĕrŏ, īntērpōnŏ. VERS. Quæ vōs tām sērā mŏrātŭr Sēgnĭtĭēs? *V.* Quæ tāntæ tĕnŭērĕ mŏræ? Nēc Tūrnūm sēgnīs rĕtĭnēt mŏră. *Id.* || *Tarder de.* Nēc mŏrŏr āntĕ pĕdēs prōcŭbŭīssĕ tŭōs. *O.* SYN. Tārdŏ, dŭbĭtŏ, rĕfŭgĭŏ. || *Se tenir, résider.* Mīttĕ sēctārī, rŏsă quō lŏcōrūm Sēră mŏrētŭr. *H.* Īnvītūs cērtē nūnc mŏrŏr ūrbĕ mĕā. *O.* Nēc īn ūnā sēdĕ mŏrāntŭr Mājēstās ēt ămŏr. *Id.* SYN. Vērsŏr, mănĕŏ, etc. *Voy.* Habito. || *Au fig. Insister, s'arrêter sur une idée.* Quāntum īn cōnnūbĭō nātæ thălămōquĕ mŏrātŭr. *V.* Quĭd mŏrŏr ēxēmplīs, quōrūm mē tūrbă fătīgăt? *O.* SYN. Īmmŏrŏr, hærĕŏ, īnhærĕŏ, īnsīstŏ, pērstŏ. || *Avec l'acc. Retarder, arrêter, différer.* Nēc săcră mŏrāntŭr Jūssă vĭrī. *V.* Sōlūs mĕă vōtă mŏrātŭr. *O.* Mŏrārī Hēctŏrĭs ārmă mĕīs (poteram). *Id.* Haŭd īpsă mŏrābŏr Quæ pĕtĭtĭs. *V. Fl.* SYN. Dēmŏrŏr, rĕmŏrŏr, tārdŏ, rĕtārdŏ, īmpĕdĭŏ, tĕnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, sīstŏ, īnhĭbĕŏ, cŏhĭbĕŏ, dīffĕrŏ, rĕmīttŏ. PPH. Mŏrăm, mŏrās āddŏ, āffĕrŏ, īnfĕrŏ. PHR. Nūllă pēr frātrem ēst mŏră. *Sen. Voy.* Cohibeo, Tardo. || *Retenir, prolonger.* Quā tĭbĭ lūcēm Ārtĕ mŏrĕr? *V.* SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ. || *Retenir, charmer.* Nūnc Phœnīssă tĕnēt Dīdō, blāndīsquĕ mŏrātŭr Vōcĭbūs. *V.* Īllĕcĕbrīs ĕrăt ēt grātā nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. *H.* SYN. Dētĭnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, vīncĭŏ. PPH. Lōngā mŏrā dētĭnĕŏ. || Nĭhĭl *ou* Nīl mŏrŏr. *Ne pas se soucier de.* Nām vīnă nĭhĭl mŏrŏr īllĭūs ōræ. *H.* Nīl mŏrŏr ōffĭcĭūm quōd mē grăvăt. *Id.* Īnvīsūm quēm tū tĭbĭ fīngĭs, ēt ēssĕ Nīl mŏrŏr. *V.* SYN. Nīl cūrŏ. Pārūm *ou* mĭnĭmūm cūrŏ. Pārvī făcĭŏ, pēndŏ. || † *arch. Ne pas vouloir.* Nām pērvĭcācēm dīcī me ēsse, ēt vīncĕrĕ, Pērfăcĭlĕ pătĭŏr; pērtĭnācēm, nīl mŏrŏr. *Att.* (apud *Non.* 5, 40). || Nē mūltīs (verbis) mŏrĕr; *et* Quĭd mūltīs mŏrĕr? *Pour abréger, bref, en un mot.* (*Ter. And.* I, 1, 87.)

1. Mōrōsŭs, ă, ŭm. *De mauvaise humeur, difficile.* Dīffĭcĭlem ēt mōrōsum ōstēndēt gārrŭlŭs. *H.* Dōnēc vĭrēntī cānĭtĭēs ăbēst Mōrōsă. *Id.* Ātque īs mōrēs hŏmĭnūm mōrōs ēt mōrōsōs ēffĭcĭt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 43). SYN. Dīffĭcĭlĭs, tĕtrĭcŭs. || *Incommode.* Sī tĭbĭ mōrōsā prūrīgĭnĕ vērmĭnăt aūrĭs. *M.* (XIV, 23). SYN. Mŏlēstŭs, grăvĭs, īncōmmŏdŭs.

2. † Mŏrōsŭs, ă, ŭm. *Lent.* Quæ tām mŏrōsīs īmplĭcātă dūctĭbūs. *Capel.* (II, p. 47). || *Attentif, vétilleux.* Sēd mŏrōsa īntēntĭŏ Tām lĕgēntĭs dēbĕt ēssĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 42).

Mōrpheūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Μορφεύς). *Morphée, fils du Sommeil et de la Nuit; par ext. Le dieu du sommeil.* Ādjĭcĭt hīs vōcēm Mōrpheūs. *O.* Sĭmŭlātōrēmquĕ fĭgūræ Mōrphĕă. *Id.* (Cf. *Met.* XI, 592 sq.)

Mōrs, tĭs, *f. La Mort, déesse, fille de l'Érèbe et de la Nuit.* Mōrs grădĭtŭr vāstō pāndēns căvă gūttŭră rĭctū. *Sil.* Ōmnĭă sūb lĕgēs Mōrs vŏcăt ātră sŭās. (*Ad Liv.* 360). Pāllĭdă Mōrs æquō pūlsăt pĕdĕ paūpĕrūm tăbērnās, Rēgūmquĕ tūrrēs. *H.* EP. Nĭgră, ātră, pāllĭdă; sævă, crūdēlĭs, īmmītĭs, ĭnēxōrābĭlĭs, dūră, īnvĭdă, tērrĭbĭlĭs, hōrrēndă. PHR. Flēctī, mŏvērī īndŏcĭlĭs, nēscĭă. Mĭsĕrērī, mānsuēscĕrĕ nēscĭă. || *Mort, fin de la vie.* Fēlīx mōrtĕ tŭā, nĕque īn hūnc sērvātă dŏlōrēm! *V.* Dēbēmūr mōrtī nōs nōstrăquĕ. *H.* Nēc mĭhĭ mōrs grăvĭs ēst, pŏsĭtūrō mōrtĕ dŏlōrēs. *O.* SYN. Ŏbĭtŭs, lētūm, fūnŭs, fātūm, īntĕrĭtŭs, ēxĭtŭs, *qqf.* mānēs, cĭnĭs, sĕpūlchrūm. EP. Ātră, nĭgră, frīgĭdă, gĕlĭdă, grăvĭs, īmpōrtūnă, sævă, dūră, cĕlĕrĭs; lēntă, tārdă, sēră; plăcĭdă; lūgēndă, flēbĭlĭs, ămāră, trīstĭs, ægră; ūltĭmă, sŭprēmă; jūstă, mĕrĭtă, īnjūstă, īnĭquă. PPH. Mōrtĭs tēmpŭs, lēx, īnclēmēntĭă, jūs. Lētī vĭă, jānŭă, vīs, frīgŭs. Fātă nŏvīssĭmă. Lēx ūltĭmă. Dĭēs fātālĭs, fūnēstă, ātră, sŭprēmă, sūmmă. Ēxtrēmŭs, sŭprēmŭs dĭēs. Sŭprēmă fūnĕră. Fūnĕrĭs hōră. Vītæ, ævī fīnĭs, tērmĭnŭs. Hōră sŭprēmă, ūltĭmă, nŏvīssĭmă, nĭgră. Nōx ætērnă, pĕrēnnĭs, lōngă, Stўgĭă. Dūră quĭēs. Vītæ mētă nŏvīssĭmă. Sōmnŭs fērrĕŭs, ætērnŭs, Lēthæŭs. Pērpĕtŭŭs sŏpŏr. Fātī sōrs āspĕră. Fātālĭs Pārcārŭm lēx. Ēxtrēmūm vītæ spătĭŭm. Mōrtĭs, ævī mētæ. Mōrtĭs ēxtrēmă cōndĭtĭŏ. Pĕrĕūndī tērmĭnŭs. Ēxtrēmūm ĭtĕr. Sōrs ūltĭmă. || *Mort violente.* Præsēntēmquĕ vĭrīs īntēntānt ōmnĭă mōrtēm. *V.* Vĭdēnt īndīgnā mōrtĕ pĕrēmptūm. Īnfēstō fūlmĭnĕ mōrtī, Sī mĕrĕŏr, dēmīttĕ. *Id. Voy.* Nex, Cædes. || *Mort prématurée.* Quōd si īmmātūră mănēbăt Mōrs nātŭm. *V.* EP. Īmmātūră, ăcērbă, prŏpĕrātă, fēstīnātă, cĕlĕrĭs, cĭtă, ĭnŏpīnă. VERS. Quōs... āb ūbĕrĕ rāptōs Ābstŭlĭt ātră dĭēs, ēt fūnĕrĕ mērsĭt ăcērbō. *V.* Sēd cădăt āntĕ dĭēm. *Id.* Præmŏrĭăr, prīmōque ēxstīnguăr ĭn ævō. *O.* Āntĕ dĭēm mŏrĭŏr. *Id.* Āh! tē mĕæ sī pārtem ănĭmæ răpĭt Mātūrĭŏr vīs. *H.* Răpta ēs ăd īnfērnās tām cĭtŏ Dītĭs ăquās. *M.* Pārcārūm Jūlĭă sævă Īntērcēptă mănū. *L.* Mĕdĭōs hērbīs ābrūmpĭmŭs ānnōs. *Id.* Flōrēntēsquĕ mănū scĭdĭt Ātrŏpŏs ānnōs. *St.* Ērĭpŭīt pātrī Lăchĕsĭs quēm fūnĕre ăcērbō. *Aus.* Ērĭpĕrĭs lætĭs ēt pūbēscēntĭbŭs ānnīs. Ērĭpĕrĭs prīmīs ævī flōrēntĭs ĭn ānnīs. Fūnĕre ăcērbŭs ŏbīs. Ŏccĭdĭs īn prīmæ răptŭs mĭhĭ flōrĕ jŭvēntæ. Heū! nōn mātūrō fūnĕrĕ Drўădĭăm (raptam)! Īnvĭdă sēd nĭmĭūm Lăchĕsĭs prŏpĕrātă pĕrēgĭt Tēmpŏra, ēt ād mānēs fūnĕra ăcērbă dĕdĭt. *Id.* Quēm mōrs tām sævă mănērēt, Ēt dŏmĭnī glădĭīs tām fēstīnātă. *J.* Nēc præmātūrī cĭnĕrēs nēc fūnŭs ăcērbūm Lūxŭrĭæ. *Id.* Tænărĭās crūdō fūnĕrĕ vīdĭt ăquās. (*Anthol.* II, p. 79.) || *Braver la mort, y courir.* Mōrtēm, fūnŭs, fātūm, fātă ădĕŏ. Īn fātă rŭŏ, prŏpĕrŏ. Mōrtī mē ōffĕrŏ, ōbjĭcĭŏ, căpŭt ōbjĭcĭŏ. Căpŭt pĕrīclīs ōbjĭcĭŏ, ōbjēctŏ. PHR. Pūlchrūmquĕ mŏrī sūccūrrĭt ĭn ārmīs. *V.* Pūlchrāmquĕ pĕtūnt pēr vūlnĕră mōrtēm. Sēsē mĕdĭōs mŏrĭtūrŭs ĭn hōstēs Īnfĕrăt, ēt pūlchrām prŏpĕrēt pēr vūlnĕră mōrtēm. Īn fērrūm prō lībērtātĕ rŭēbānt. *Id.* || *Mort volontaire, suicide.* Mĭhĭ mōrtēm, lētūm cōnscīscŏ. Vītăm, lūcēm ābrūmpŏ. Vītăm, ănĭmăm, dĭēm prōjĭcĭŏ. Lūcēm fŭgĭŏ. Mōrtēm, fātūm, fātă ārcēssŏ; mănū, fērrō, ēnsĕ ārcēssŏ. Fātă, fātă mĕă ābrūmpŏ, præcĭpĭtŏ. VERS. Dēxtră Ŏccĭdĭt īpsă sŭā, lūcēmque ēxtērrĭtă fūgĭt. *V.* Īpsĕ mănū mōrtem īnvĕnĭăm. Fērrōque ēxtrēmă sĕcūtăm. Quī sĭbĭ lētūm Īnsōntēs pĕpĕrērĕ mănū, lūcēmquĕ pĕrōsī Prōjēcēre ănĭmās. *Id.* Īpsă sŭā Dīdō cōncĭdĭt ūsă mănū. *O.* Ūltrōquĕ pĕtūnt vĕnĭēntĭă fātă. *Id.* Īnjēcīssĕ mănūm fātīs, vītāquĕ rĕplētōs, Quōd sŭpĕrēst, dōnāssĕ dĕīs. *L.* Nām mē sēcūră mănēbĭt Sōrs quæsītă mănū; fŏdĭēntēm vīscĕră cērnēt Mē mĕă Ēxtrēmæ mōmēntum ābrūmpĕrĕ lūcĭs. Prōjēcī vītăm, cŏmĭtēs, tōtūsquĕ fŭtūræ Mōrtĭs ăgŏr stĭmŭlīs. Prōmīssō sĭbĭ fīnĕ mănū. Mōrtĭs vīcīnæ prŏpĕrāntēs ādmŏvĕt hōrās. *Id.* Sē Fānnĭŭs īpsĕ pĕrēmĭt. *M.* Dēlībĕrātā mōrtĕ fĕrōcĭŏr. *H.* Mōrtĭs īnvĕnĭăm vĭăm. *Sen.* Īnvĕnĭăm vĭăm, Quām quærŏ sōlŭs, quæ me āb hāc vīta ēxtrăhăt. Ābrūmpĕre ēnsĕ lūcĭs īnvīsæ mŏrās. *Id.* Ēt prŏprĭă fātūm sōllĭcĭtārĕ mănū. *Boet.* Īpsă sĭbĭ ăvĭs mōrtēm crĕăt. *Pl.* (*fragm.*). Fērrūm quō me ănĭmā prīvēm. *Enn.* (ap. *Non.* 17, 58). || *Être à l'article de la mort. Voy.* Moribundus. || *Après la mort. Voy.* Mortuus. || *Fin, ruine, destruction.* Mōrs ĕtĭăm sāxĭs nōmĭnĭbūsquĕ vĕnĭt. *Aus.* (*Epigr.* 35, 10). Mōrs nāvĭs ēt pāx æquŏrĭs. *P. Nol.* (21, 99). *Voy.* Exitium. || *Au plur* Ōmnēs pēr mōrtēs ănĭmām sōntem

Ipsĕ dĕdissĕm. *V.* Tŏtĭdĕmquĕ vĭdēntŭr... rŭĕre ātque īrrūmpĕrĕ mŏrtēs. *O.* Sĕd īgnōtīs pĕrĭērūnt mŏrtĭbŭs. *H.* Mŏrtēs hōc tĭbĭ quāttŭŏr dĕdērūnt. *M.* (I, 100. Et *Aus. Epigr.* 2, 3). || *Objets qui donnent la mort, traits.* Mīllĕ căvēt lāpsās cīrcūm căvă tēmpŏră mŏrtēs. *St.* Pēr pēctŏră sævās Ēxcēptāt mŏrtēs. *Sil.* || *Qqf. Sang.* Ēnsĕm Cōndĭdĭt āssūrgēnti, ēt mūltā mŏrtĕ rĕcēpĭt. *V.* Tābĭdŭlāmquĕ vĭdēt lābī pēr vīscĕră mŏrtĕm. (*Ciris,* 182.) || *Cadavre.* Nēc sĭt ĭn Āttălĭcō mŏrs mĕă nīxă tŏrō. *Pp.* (II, 13, 22). Mŏrtĕ cāmpōs cōntĕgī. *Att.* (ap. *Non.* 2, 328). *Voy.* Funus.

Mōrsĭcātĭm, *adv. En mordant.* Lābēllīs mōrsĭcātīm lūsĭtānt. *Varr.* (apud *Non.* 2, 547).

Mōrsĭūncŭlă, æ, *f. Petite morsure.* Tĕnĕrīs lābēllīs mōllēs mōrsĭūncŭlæ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 65).

Mōrsŭm, ī, *n. Morceau enlevé en mordant.* Lānĕāque ārĭdŭlīs hærēbānt mōrsă lābēllīs. *Cat.* (64, 316).

Mōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Mordeo. *Mordu.* Ūnguĕ mĕām mōrsō sæpĕ quĕrērĕ fĭdĕm. *Pp.* (III, 25, 4).

Mōrsŭs, ūs, *m. Morsure.* Ā pĕcŏrīs mōrsū frūgēs dēfēndĭtĕ nōstrās. *O.* Mōrsĭbŭs āffīxæ vālĭdīs ātque ūnguĭbŭs ūncīs. *Lr.* (V, 1321). Īncrĕpŭīt mālīs, mōrsūque ēlūsŭs ĭnāni ēst. *V.* SYN. Dēns, dēntēs. EP. Ăvĭdŭs, īmmānĭs, dīrŭs, crŭēntŭs, fĕrŭs, tĕnāx, ĭtĕrātŭs, rĕpĕtītŭs. || *Action de manger.* Nēc tū mēnsārūm mōrsūs hōrrēscĕ fŭtūrōs. *V.* Ūt vērtĕrĕ mōrsūs Ēxĭgŭām īn cĕrĕrēm pēnūrĭa ădēgĭt ĕdēndī. *Id.* Āttrītæ crēvērūnt mōrsĭbŭs ēscæ. *Sedul.* (III, 269). || *Au fig. Tout ce qui retient, attache.* Ūncō nōn āllĭgăt āncŏră mōrsū. *V.* Vīrĭbŭs haūd ūllīs vălŭīt dīsclūdĕrĕ mōrsūs Rōbŏrĭs. *Id.* Quā fībŭlă mōrsūs Lōrīcæ (resolverat). *Sil.* || *Goût piquant.* Nēc cĭbŭs īpsĕ jŭvāt mōrsū fraūdātŭs ăcētī. *M.* (VII, 24). Quæquĕ trăhūnt ăcrī vūltūs nāstūrtĭă mōrsū. (*Moret.* 84.) || *Nature corrosive.* Ēt scābrōs nīgræ mōrsū rūbīgĭnĭs ēnsēs. *L.* || *Dent de l'envie.* Nōn mĕă cārmĭnă quīsquăm... mōrsūquĕ vĕnēnāt. *H.* || *Douleur, peine.* Sīc mĕă pērpĕtŭōs cūrārūm pēctŏră mōrsūs (habent). *O.* Ēxsĭlĭī mōrsūs. *Id. Voy.* Dolor. || *Remords.* Ēt trīstēs ănĭmī căvērĕ mōrsūs. *M.* (XII, 34). *Voy* Conscientia.

† Mōrtă, æ, *f. La Parque, le Destin.* (*L. Andr.* apud *Gell.* 3, 16.)

Mōrtālĭs, ĕ. *Mortel, sujet à la mort.* Tērrēstrĭă quāndŏ Mōrtālēs ănĭmās vīvūnt sōrtītă. *H.* Hūnc īpsūm vītæ mōrtālĭs hŏnōrĕm. *V.* SYN. Pĕrĭtūrŭs, cădūcŭs. PPH. Mōrtī ōbnōxĭŭs. || *Humain, qui appartient aux hommes.* Mōrtālīn' dĕcŭīt vĭŏlārī vūlnĕrĕ dīvūm? *V.* Āctă dĕōs nūnquām mōrtālĭă fāllūnt. *O.* Nīl mōrtālĕ lŏquār. *H.* SYN. Hūmānŭs, hŏmĭnŭm. || Mōrtālēs, ĭŭm, *m. pl. Les hommes.* Tēmpŭs ĕrāt quō prīmă quĭēs mōrtālĭbŭs ægrīs Īncĭpĭt. *V.* Ūt prīscă gēns mōrtālĭŭm. *H. Voy.* Homo. || Mōrtālĭă, ĭŭm, *n. pl. Les choses humaines.* Sūnt lăcrĭmæ rērum, ēt mēntēm mōrtālĭă tāngūnt. *V* SYN. Hūmānă.

Mōrtālĭtās, ātĭs, *f. La nature humaine.* Mōrtālĭtātĭs ēxŭūntŭr vīncŭlīs. *P. Nol.* (28, 119). Mōrtālĭtātĭs īmmĕmŏr cūcūrrĕrāt. (*Bapt. Bæb.* vs. 12.) PPH. Hūmānă, mōrtālĭs nātūră, cōndĭtĭō.

Mōrtārĭŭm, ĭī, *n. Mortier à piler.* Ēt quæ jām vĕtĕrēs sānānt mōrtārĭă cæcōs. *J.* (7, 170). Ēt clārā fāmŭlām pōscīt mōrtārĭă vōcĕ. (*Moret.* 92.) SYN. Pīlă.

Mōrtĭcīnŭs, ă, ŭm. *Mort. Voy.* Mortuus. || *Au fig. Qui ressemble à un mort.* Mĕtŭām, mōrtĭcīnĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 10). || ? *De mort.* Ūrnās rĕōrūm mōrtĭcīnās lāmbĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 385).

Mōrtĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Mortel, qui donne la mort.* Gaūdĭă, mōrtĭfĕrūmque ādvērso īn līmĭnĕ Bēllŭm. *V.* Tīnctăquĕ mōrtĭfĕrā tābĕ săgīttă mădēt. *O.* Nām rēs mōrtĭfĕra ēst, etc. *J.* (9, 95). *Voy.* Letalis.

† Mōrtĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Livrer à la mort, au fig. Mortifier.* Sīc cōrpŏră mōrtĭfĭcātă Rĕdĕūnt mĕlĭōrĭbŭs ānnīs. *Prud.* (*Cath.* 10, 93). Vīs ēst cōrpŏrĕī mōrtĭfĭcānda hŏmĭnĭs. *Prosp.* (*Epig.* 89, 24. Add. *P. Nol.* 21, 617).

† Mōrtĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Mortifer. Ēt nūnc mōrtĭfĭcīs ēlūtă sōrdĭbŭs. (*Bapt. Bæb.* vs. 46.)

† Mōrtĭgĕnă, æ, *m. f. Né de la mort.* Nām sūt mōrtĭgĕnæ quīdām lātŭĕrĕ gĕhēnnæ Vērbĕrĕ. (*Carm.* apud *Gruter.* II, p. 1163.)

Mōrtŭālĭs, ĕ. *Mortuaire.* || Mōrtŭālĭă, *n. pl. Habits de deuil.* Pāllīs, pătăgĭīs, crŏcōtīs, mălăcīs mōrtŭālĭbŭs. *Næv.* (apud *Non.* 16, 4). || *Chants funèbres.* (*Pl. As.* IV, 1, 63.)

Mōrtŭŭs, ă, ŭm, *part. de* Morior. *Mort.* Mōrtŭă cōmpōnār, pŏsĭtæquĕ dĕt ōscŭlă frātĕr. *O.* Mōrtŭă quīn ĕtĭām jūngēbāt cōrpŏră vīvīs. *V.* SYN. Dēfūnctŭs, fūnctŭs, ēxănĭmĭs, ēxănĭmātŭs, ēxstīnctŭs, jăcēns, frīgēns, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, *qqf.* rāptŭs, ērēptŭs, prærēptŭs, cĭnĭs. PPH. Vītā fūnctŭs, dēfūnctŭs, prīvātŭs. Mōrtĕ fūnctŭs. Lūmĭnĕ cāssŭs. Mōrtī dēdĭtŭs. Mōrtĕ cōnsūmptŭs, sōlūtŭs, prōstrātŭs. Mōrtĕ, lētō sōpītŭs. Mōrtĕ ŏbĭtā. Pōst mōrtĕm. Īn īpsā mōrtĕ. Sūb nōctĕ rĕpōstŭs. Fūnĕrĕ cōndĭtŭs. Stўgĭās ăd ūndās, ăd īnfĕrnās ăquās mīssŭs, rāptŭs. VERS. Vīvīsne? aūt, sī lūx ālmă rĕcēssĭt. *V.* Ērgō Quīntĭlĭūm pērpĕtŭūs sōpŏr Ūrgĕt! *H.* Ērgo ĕgŏ quūm tĕnŭēm fŭĕrō mūtātŭs īn ūmbrām. *Tib.* Tūnc quūm, pērmēnsō dēfūnctŭs lūmĭnĕ lūcĭs, Nūdŭs Lēthæā cōgĕrĕr īrĕ rătĕ. *Id.* Sēd, lūcĕ rĕmōtā, Sī nūlla ēst vĕnĭă. *Sil.* Deīnde ŭbĭ sūppŏsĭtūs cĭnĕrēm mē fēcĕrĭt ārdŏr. *Pp.* Sēd pōstquām cōndĭdĭt ūrnă Sūprēmōs cĭnĕrēs. *L.* Frīgĭdă quēm sĕmĕl ēst vītāī paūsă sĕcūtă. *Lr.* Frātrī lūmĕn ădēmptŭm. *Cat.* Jām fātă nŏvīssĭmă fūnctŭs. *Aus.* Fūnctŭs mūnĕrĕ lūcĭs. *Prud.* Fūnctūm dĕīndĕ quūm rĕlīnquĭt spīrĭtŭs. *Id.* Ēxstīnctī quūm jām cœlēstī lūcĕ cārērēnt. *Ov.* (*fr. Halieut.* vs. 32, edit. *Columna*). *Voy.* Morior. || Mōrtŭī, ōrŭm, *m. pl. Les morts.* Pōssūm crĕmātōs ēxcĭtārĕ mōrtŭōs. *H. Voy.* Umbræ. || *Mort violemment.* SYN. Ōccīsŭs, pĕrēmptŭs, īntērfēctŭs, cæsŭs, strātŭs, prōstrātŭs, etc. || *Au fig.* Vīvĭdā quūm pōscās ĕpīgrāmmătă, mōrtŭă pōnĭs Lēmmătă. *M.* (XI, 42). Mōrtŭă rē vērbă nūnc făcĭs. *Pl.* (*Ps.* 1, 3, 27). || Mōrtŭŭm mărĕ, etc. *Mer glaciale; ou Lac Asphaltite, en Judée.* Mōrtŭŭs hīnc Grāiō pērhĭbētŭr gūrgĕs ĭn ūsū. *Avien.* (*D. Terr.* 59). PHR. Nēc mărĕ vīvĭt ĭbī, mōrs ēst mărĭs īllă quĭētī. *Cypr.* (*Sodom.* 139).

Mōrŭlŭs, ă, ŭm. *De couleur de mûre, noir.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 10.)

Mōrŭm, ī, *n.* (*μόρον et μῶρον*). *Mûre, fruit du mûrier.* Sānguĭnĕīs frōntēm mōrīs ēt tēmpŏră pīngĭt. *V.* Pūnĭcĕō tīngīt pēndēntĭă mōră crŭōrĕ. *O.* Quī nīgrīs prāndĭă mōrīs Fĭnĭĕt. *H.* Sīc quī nīgrĭŏr ēst cădēntĕ mōrō. *M.* (I, 73). EP. Nīgrŭm, rŭbēns.

1. † Mōrŭs, ă, ŭm (*μωρός*). *Fou, extravagant.* Āt tĭbī tāntō sūmptŭī ēssĕ mī mŏlēstum ēst. Mōrŭs ēs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 78. *Id. Men.* IV, 2, 1).

2. Mōrŭs, ūs, *f. Mûrier.* Ārdŭă mōrŭs ĕrāt, gĕlĭdō cōntērmĭnă fōntī. *O.* Pīgnŏră quæ grāvĭdō cōrtĭcĕ mōrŭs ălĭt. *Pallad.* (*Insit.* 110).

Mōs, mōrĭs, *m. Coutume, habitude.* Vīrgĭnĭbŭs Tўrĭīs mōs ēst gēstārĕ phărētrām. *V.* Jām dŏlŏr īn mōrēm vĕnĭt mĕŭs. *O.* Mōs ĕrāt āntīquīs. *Id.* EP. Ūsŭs, āssŭētūdō, cōnsŭētūdō. EP. Prīscŭs, vĕtŭs, vĕtūstŭs, āntīquŭs, sōlēnnĭs, pătrĭŭs. || *Loi.* Queīs nĕquĕ mōs nĕquĕ cūltŭs ĕrāt. *V.* Pācīsque īmpōnĕrĕ mōrĕm. *Id.* SYN. Lēx. || *État, caractère.* Vărĭŭm cœlī prædīscĕrĕ mōrĕm. *V.* SYN. Nātūră, īngĕnĭŭm, īn-

dŏlīs. || Ĕx *ou* Dē mōrĕ, *et absolt.* Mōrĕ; Īn mōrĕm. *Suivant l'usage.* Quūm jūră vŏcātīs Mōrĕ dărĕt pŏpŭlīs. *V.* Īllā fōrtĕ dĭē căstæ dē mōrĕ pŭēllæ. *O.* Săcrīs ĕx mōrĕ lĭtātīs. *V.* Ōmnĭbŭs īn mōrĕm tōnsā cŏmā prēssā cŏrōnā. *Id.* SYN. Sŏlĭtō. PPH. Mōrĕ sŭō. Sŏlĭtō dē mōrĕ. Quō mōrĕ sŏlĕt. || Mōrĕ. *A la manière de, comme.* Mōrĕ lŭpī claŭsās cīrcŭmĕūntĭs ŏvēs. *O.* Tōrrĕntĭs ăquæ vēl tūrbĭnĭs ātrī Mōrĕ fŭrēns. *V. Voy.* Tanquam. || Sĭnĕ mōrĕ. *D'une manière inouïe, sans exemple; sans loi, sans frein.* Tēmpēstās sĭnĕ mōrĕ fŭrĭt. *V.* Īgnōtāquĕ nūllō Mōrĕ răpĭt. *St.* Ēt pŏpŭlūs sĭnĕ mōrĕ fĕrōx. *Alcim.* (V, 468). || Sŭprā mōrĕm. *Extraordinairement.* Rāră sĭt, ān sūprā mōrĕm sī dēnsă rĕquīrēs. *V.* || Mōrĕm gĕrŏ. *Être complaisant pour, accorder une demande, obéir.* Sēd gĕrăt īllĕ sŭō mōrĕm fŭrĭōsŭs ămōrī. *O.* Fīăt, gĕrātŭr mōs tĭbĭ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 146). Ănĭmō mōrĕm gēssĕrŏ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 17). SYN. Mōrĭgĕrŏr, ōbsĕquŏr.

Au plur. Mōrēs, mōrŭm. *Usages, coutumes.* Mōrēs rĭtūsquĕ săcrōrŭm Ādjĭcĭăm. *V.* SYN. Rĭtūs. || *Lois.* Mōrēsquĕ vĭrīs ēt mœnĭă pōnĕt. *V.* Ūt lĕŏ, mātērnō quūm răptŭs ăb ūbĕrĕ, mōrēs Ăccĕpĭt. *St.* SYN. Lēgēs, jūră. || *Souv. Mœurs.* Prīmă pĕrĕgrīnōs ōbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Īntŭlĭt. *J.* (6, 299). Ēxsŭpĕrās mōrūm nōbĭlĭtātĕ gĕnŭs. *O.* Mōrĭbŭs āgnōscăt quīlĭbĕt ēssĕ tŭūm. *Id.* SYN. Vītă. EP. Tĕnĕrī, īngĕnŭī, hŏnēstī, prŏbī, rēctī, æquī, pūrī, pŭdīcī, āntīquī, rĭgĭdī, tĕtrĭcī, sĕvērī, mītēs, plăcĭdī; prāvī, cōrrūptī, sĭnīstrī, īnvērsī, pĕrvērsī, mălī. PPH. Vītæ rătĭŏ. || *Absolt. Bonnes mœurs, vertu.* Ārtēsquĕ dătæ, mōrēsquĕ crĕātī, Ēt vĭtĭă. *Manil.* (IV, 18). Mōrĭbŭs ēt cœlūm pătŭīt. *Pp.* (IV, 11, 101). Pĕrĭērĕ mōrēs, jūs, dĕcŭs, pĭĕtās, fĭdēs. *Sen.* (*Ag.* 112). Rēddĭdĭt ērgō mĕtū, nōn mōrĭbŭs. *J.* (13, 204). *Voy.* Probitas, Virtus.

Mŏsă, æ, *f. La Meuse, rivière de la Belgique.* Rhŏdănūs, Mŏsă, Mātrŏnă. *Sid.* (5, 208).

Mŏschī, *pl. Voy.* Moschus.

Mōschĭs, *f. Nom de femme.* Ŭbĭ, dīc, Mōschĭs, quæso, hăbĕt? *Afran.* (ap. *Non.* 4, 226).

Mōschŭs, ī, *m.* (Μόσχος). *Peuple d'Asie, voisin du Phase.* Sævīs āffīnīs Sārmătă Mōschīs. *L. Voy.* Bisalta. || *Moschus, poëte bucolique grec.* || *Rhéteur de Pergame.* (*Hor. Epist.* I, 5, 9.) || *Nom d'homme* (*Pl. Men.* II, 3, 56.)

Mōsēĭŭs, Mōsēŭs *et* Mōsĭtĭcŭs, ă, ŭm. *De Moïse.* Dēvŏrăt ūt măgĭcōs Mōsēĭă vīrgă drăcōnēs. *Paul. Nol.* (23, 356). Mōsēĭs mănĭbŭs sūmmō sūblātŭs hŏnōrĕ. *Juvc.* (II, 219). Īsrāēlītārūm vĕlŭtī Mōsĭtĭcŭs āltĕr. *Fort.* (*V. S. M.* II, 28. Vulgo *Moysiticus*, insolita quantitate). || ┼ Mōsēŭs, ī. *Moïse.* Mōsēō prīncĭpĕ gēntĭs. *Drac.* (II, 162).

Mŏsēllă, æ, *m. f. La Moselle, rivière de Belgique.* Lārgŭs trānquīllō prœlābĭtŭr āmnĕ Mŏsēllă. *Aus.* (*Cl. Urb.* 4, 6). Quōd sī tĭbĭ, dīă Mŏsēllă. *Id.* (*Mos.* 374). || ┼ Mŏsēllă *ou* Mŭsēllă. Quēm Mūsēllă tŭmēns, Rhŏdănūs quŏquĕ pārvŭlŭs āmbĭt. *Fort.* (III, 12, 7. *Id.* ibid., et passim).

Mōsēs, ĭs *ou* ĕōs, *m.* (Μωσῆς, Μωϋσῆς *et* Μωσεύς). *Moïse, fils d'Amram et frère d'Aaron, naquit durant la captivité d'Égypte. Exposé sur le Nil, il fut recueilli et élevé par la fille de Pharaon, entraîna les Israélites hors de l'Égypte, et leur donna les Tables de la loi.* Trādĭdĭt ārcānō quōdcūmquĕ vŏlūmĭnĕ Mōsēs. *J.* (14, 102). Chrīstī fĭgūrām præfĕrēns Mōsēs, rĕcēptōr cīvĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 12, 144). Scrīptă dĕcĕm vērbīs săxōrūm păgĭnă Mōsī Trādĭtŭr. *Amœn.* (vs. 38). Mōsēă, quī lēgūm pŏtŭīt præcēptă jŭbērĕ. *Juvc.* (IV, 16). Vērbī... Īntērprēs, sānctūm cōmpēllăt nōmĭnĕ Mōsēm. *Alcim.* (V, 650). EP. Săcĕr, pŏtēns. PPH. Hēbræōrŭm, gēntĭs Hēbrææ *ou* Jūdææ dŭx, lēgĭfĕr, rĕcēptŏr. VERS. Mōsēs nēmpĕ Dĕūm spīnĭfĕro īn rŭbō Vīdĭt, cōnspĭcŭō lūmĭnĕ flāmmĕūm. *Prud.* Lēgĭfĕr āntīquō vĕnĕrāndūs nōmĭnĕ, Mōsēs Cōmpŏsĭtūm prīmā rĕfĕrēns ăb ŏrīgĭnĕ mūndŭm, Īnstĭtŭēntĕ Dĕō. *Cl. Mamert.* || ┼ Mōysēs. Vīdĭt ĕnīm Dĕūs ēssĕ bŏnūm, vĕlŭt īpsĕ Mōysēs. *Prud.* (*Ham.* 339. Sic *Apoth.* 51). Quĭd, quŏd ēt Hēlīam, ēt clārūm vīrtūtĕ Mōysēn? *Sedul.* (III, 285. Potuit esse Mōysēs vel Mōyses; sed Mŏyses, quod supra in quibusdam edd. legitur, vanum est).

Mōsēŭs *et* Mōsĭtĭcŭs. *Voy.* Moseius.

Mōssўnī *et* Mōssўnœcī, ōrūm, *m. pl.* (Μοσσύνοικοι). *Peuple Scythe.* Mōssўnī, vōs ēt stăbŭlīs Mācrōnēs ăb āltīs. *V. Fl.* Mōssўnīquĕ, dŏmōs præbēnt queīs līgnĕă tēctă. *Prisc.* (*Peri.* 741). *Voy.* Durateus.

Mŏtăcīllă, æ, *f. Hoche-queue, petit oiseau.* Jām mŏtăcīllă cănĭt, jām gārrŭlă lūcĕ chĕlīdōn. *Pentad.* (in *Anthol.* II, p. 354. Cf. *Varr. L. L.* 5, 76; *Plin.* 37, 56, 4).

┼ Mōtāmĕn, ĭnĭs, *n. Comme* Motus. Āpplaūdēns sīgnīs mōtāmĭnĕ caūdæ. *P. Petr.* (V, 682).

Mŏthōnē, ēs, *f. Ville de Crète.* Ān frĕquēns rūscīs lĕvĭbŭs Mŏthōnē? *Sen.* (*Troad.* 825).

Mōtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Moveo. Tūm rĭgĭdās mōtārĕ căcūmĭnă quērcūs. *V.* Mōtātquĕ lăcērtōs. *O.* Ēt cĕlĕrī prŏpĕrē mōtātă rŏtātū. *P. Petr.* (II, 512).

Mōtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui agite.* Cūnārūm fŭĕrās mōtōr, Chărĭdēmĕ, mĕārūm. *M.* (XI, 40).

Mōtŭs, ă, ŭm, *part. Mû, agité.* Sēd mōtōs præstāt cōmpōnĕrĕ flūctūs. *V.* Mōtōrūm vēntīs nĕmŏrūm. *L.* || *Ému, touché.* Dīctīs mōtŭs ĕrăm. *O.* Īthăcī dīgrēssū mōtā Călўpsō. *Pp.* (I, 15, 9).

Mōtŭs, ūs, *m. Mouvement, agitation.* Sæpĕ pĕr āssĭdŭōs lānguēnt mĕă brāchĭă mōtūs. *O.* Īngēntī mōtū stŭpĕfāctŭs ăquārūm. *V.* SYN. Pūlsŭs, īmpūlsŭs, īmpĕtŭs, jāctātŭs, āctŭs. EP. Cĭtŭs, cōncĭtŭs, răpĭdŭs, præcēps, crēbĕr, grăvĭs, āssĭdŭŭs; māgnŭs, īngēns, vĭŏlēntŭs, trĕmŭlŭs; lēntŭs, tārdŭs, sēgnĭs, făcĭlĭs. || *Ébranlement, tremblement de terre.* Quō māxĭmă mōtū Tērră trĕmĭt. *V.* Īnsŏlĭtīs trĕmŭērūnt mōtĭbŭs Ālpēs. *Id. Voy.* Tremor. || *Gestes, danse.* Dēt mōtūs īncōmpŏsĭtōs, ēt cārmĭnă dīcăt. *V.* Mōtūs dŏcērī gaŭdĕt Īōnĭcōs. *H. Voy.* Salto. || *Mouvement, agitation d'une foule.* Mōtūs ēxcēpĭt prīmă fŭtūrōs. *V.* SYN. Tŭmūltŭs, tūrbæ. || *Au fig. Soulèvement, sédition, émeute.* Dīscōrdēsquĕ sĕrīt mōtūs. *St.* Āddĕ trŭcēs mōtūs. *L.* Rēgĭbŭs īncēssĭt māgnō dīscōrdĭă mōtū. *V.* Mōtum ēx Mĕtēllō cōnsŭlĕ cīvĭcŭm. *H.* SYN. Tŭmūltŭs, sēdĭtĭŏ. *Voy.* Seditio. || *Mouvements de l'âme, sentiments.* Pōst ēffērt ănĭmī mōtūs īntērprĕtĕ līnguā. *H.* SYN. Sēnsūs, āffēctūs. || *Trouble, agitation.* Dīvīnō cōncĭtă mōtū (Manto). *O.* Vărĭō mīscērī pēctŏră mōtū. *V.* Mōtūs īrārŭm. *L.* SYN. Īmpĕtŭs, īnstīnctŭs.

Mŏvĕŏ, ēs, mōvī, mōtŭm, mŏvērĕ. *Mouvoir, remuer.* Hæc ĕgŏ : mōvĭt Ămōr gēmmātās aūrĕŭs ālās. *O.* Lābră mŏvĕt, mĕtŭēns aūdīrī. *H.* SYN. Cōmmŏvĕŏ, ăgĭtŏ, ăgŏ, īmpēllŏ, mōtŏ, quătĭŏ, quāssŏ, cōncŭtĭŏ, cĭĕŏ. || — tērrăm, tēllūrĕm. *Remuer la terre, labourer.* Nēc tērrām quīsquām mŏvīssĕt ărātŏr. *L.* Tēllūrĕm bŏrĕā spīrāntĕ mŏvērĕ. *V.* SYN. Vērsŏ, etc. *Voy.* Aro. || — lŏcō, ōrdĭnĕ. *Changer quelque chose de place.* Vērbă mŏvērĕ lŏcō. *H.* Mōtă lŏcō cūr sīm. *O.* Pālmām mŏvĕt ōrdĭnĕ nēmŏ. *V.* SYN. Lŏcō mūtŏ, vērtŏ. || — mē, pĕdĕm, etc. *Aller, marcher.* Tālī rēmĭgĭō năvĭs sē tārdă mŏvēbăt. *V.* Nēc sēsē grĕmĭo īllĭŭs mŏvēbăt. *Cat.* (3, 8). Mŏvĕ ōcĭŭs tē. *Ter.* (*And.* IV, 3, 16). Quāquĕ pĕdēm mōvī. *O.* (Et *Sen. Thyest.* 420, movere gradum). *Voy.* Eo. || — mēmbră. *Danser.* Mōvĭt ēt ăd cērtōs nēscĭă mēmbră mŏdōs. *Tib* (I, 7, 38). *Voy.* Moveor. || — lўrăm, etc. *Jouer de la lyre.* Vērbă lўræ mōtūră sŏnūm. *H.* Ēt fīlă sŏ-

nāntĭă mōvĭt. *O. Voy.* Cithara. || *Au fig. Exciter, soulever.* Vērbīs ŏdĭa āspĕră mōvī. *V.* Ăchĕrōntă mŏvēbō. Tūm dēmūm mŏvĕt ārmă lĕō. *Id.* Māgnă mŏvĕt stŏmăchō fāstīdĭă. *H.* SYN. Ēxcĭtō, sūscĭtō, prōvŏcō, īmpēllō, cĭĕō, lăcēssō. || — cāntūs, cārmĭnă. *Chanter.* Pāndĭtĕ nūnc Hĕlĭcōnă, dĕæ, cāntūsquĕ mŏvētĕ. *V.* Cārmĕn Ōrĕ mŏvē săcrō. *O. Voy.* Cano. || — săcră. *Faire un sacrifice.* Săcrăquĕ tērrĭfĭcæ sūpplĕx mŏvĕt īrrĭtă Nōctī. *V. Fl. Voy.* Sacrifico. || *Entreprendre.* Mājŭs ŏpūs mŏvĕō. *V.* SYN. Sūscĭpĭō, āggrĕdĭŏr. || *Méditer.* Mūltă mŏvēns ănĭmō. *V.* Ōmnĕ nĕfās ănĭmō mŏvēntēs. *H.* SYN. Vōlvō, vērsō, ăgĭtō, mōlĭŏr. || *Toucher, émouvoir.* Sēd nūllīs īllĕ mŏvētūr Flētĭbŭs. *V.* Nōn mōllĭă pŏssūnt Prātă mŏvērĕ ănĭmŭm. *Id.* Lăcrĭmīs ădămāntă mŏvērēs. *O.* Mŏvērĭt ē vōtīs pārs quŏtăcūmquĕ dĕōs. *Tib.* (II, 6, 54). SYN. Pērmŏvĕō, tāngō, flēctō, īmpēllō, pērcēllō, pērtēntō, dŏmō, sŭbĭgō, vīncō, *qqf.* āllĭcĭō. PHR. Dūrī flēctūntŭr pēctŏră Māgnī. *Luc. Voy.* Placo. || *Émouvoir, irriter.* Mēn' mŏvĕăt cīmēx Pāntĭlĭŭs? *H.* Nōs tām vānă mŏvĕt quām fācta īnjūrĭă. *O. Voy.* Irrito. || *Qqf. Éloigner.* Mŏvĕ ābs tē mŏrăm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 10). *Voy.* Removeo. || *Qqf. n. Se mouvoir, changer de place.* Jām vēlă pūppīs lāxăt, ēt clāssīs mŏvĕt. *Sen.* (*Troad.* 1182).

Au pass. Être remué; être ému. || *Qqf. Se mouvoir en mesure, danser.* Ūt fēstīs mātrōnă mŏvērī jūssă dĭēbŭs. *H.* Nūnc āgrēstēm Cȳclōpă mŏvētŭr. *Id.* Trēs tāntum ād nŭmĕrōs Sătȳrī mŏvĕārĕ Băthȳllī. *Pers.* (5, 123). *Voy.* Salto.

Mōx, *adv. Bientôt.* Mōx, ŭbĭ fīnĭs ădēst, pătrĭăm fŭgĭt īllĕ nĕfāsquĕ. *O.* Mōx ēt frūmēntīs lăbŏr āddĭtŭs. *V.* SYN. Brĕvī, cĭtō, mŏdŏ, etc. PPH. Paūlō pōst. Haūd mūltō pōst. *Voy.* Brevi. || Quām mōx? *D'ici à combien? Sera-ce bientôt?* Quām mōx īrrŭĭmŭs? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 18). Quām mōx cōctum ēst prāndĭŭm? *Pl.* (*Rud.* II, 3, 12. Adde *Enn.* apud *Cic. Div.* 1, 48. Cf. *Fest.*).

Mŏȳsĭtĭcŭs. *Au lieu de* Mositicus.

† Mū, *arch.* (μῦ). *Syllabe imitant le grognement du chien.* || Mu făcĭō. *Comme* Mutio. Quŏd mĭnĭmum ēst, nĕque, ŭt āiūnt, mū făcĕre aūdēnt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 101. Adde *Lucil.* apud *Charis.* 213). || *Exclamation de douleur.* Mū, pĕrĭī hērclĕ. *Pl.* (*fragm.* apud *Char.* p. 213. Cf. et *Stich.* I, 3, 102; *Trin.* IV, 2, 11).

Mūccĭdŭs *ou* Mūcĭdŭs, *et* Mūccŭlēntŭs, ă, ŭm. *Morveux.* Hŏmo ĕs, Quī me ēmūnxīstī mūccĭdŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 58. *Id. Mil.* III, 1, 52). Ēt mūccŭlēntīs nārĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 281). Dēntēs rĕtūndīs, mūccŭlēntōs ēffīcīs. *Eugen.* (12, 19).

Mūccŭs *ou* Mūcŭs, ī, *m. Morve.* Mūccūsque ēt mălă pītŭītă nāsī. *Cat.* (23, 17). Nūm mūccī flŭūnt? *Pl.* (*Most.* V, 1, 60).

Mūcĭdŭs, ă, ŭm. 1. *Moisi.* Mūcĭdă cærŭlĕī pānīs cōnsūmĕrĕ frūstă. *J.* (5, 68. *Id.* 14, 68). Mūcĭdă vīnă. *M.* (VIII, 6). SYN. Pūtrĭs, vĭtĭātŭs, cōrrūptŭs. || 2. *Voy.* Muccidus.

Mūcĭŭs *ou* Mūtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une famille romaine. Mucius Scævola. Voy.* Scævola. || *Autres du même nom.* Quĭd rĕfērt, dīctīs īgnōscăt Mūcĭŭs, ānnōn? *J.* (1, 154). Sĕcŭĭt Lūcīlĭŭs ūrbĕm, Tē, Lŭpĕ, tē, Mūtī. *Pers.* (1, 114. Adde *Lucil.* apud *Non.* 4, 125).

Mūcrō, ōnĭs, *m. Pointe.* Ceū līttĕră prōxĭmă prīmæ Pāndĭtŭr īn cērā dōctī mūcrōnĕ măgīstrī. *Col.* X, 252, scil. graphio). Tābŭĭt īn călĭdō vūlnĕrĕ mūcrō tĕnĕr. *M.* (IV, 18, de stillicidio). Mūcrō rōstrī. *Nemes.* (*fragm. Aucup.*). SYN. Ăcūmĕn. || *Ordint. Pointe d'une épée.* Stăt fērri ăcĭēs mūcrōnĕ cŏrūscō Strīctă, părātă nĕcī. *V.* Brĕvĭbūsque hăbĭlēs mūcrōnĭbŭs ēnsēs. *Sil.* Nĭsĭ cōtĭbŭs āspĕr Ēxārsīt mūcrō. *L.* SYN. Ăcĭēs. || *Épée.* Strīctīsquĕ sĕgĕs mūcrōnĭbŭs hōrrĕt. *V.* Jŭgŭlŭm mūcrōnĕ rĕsōlvĭt. *O. Voy.* Ensis. || *Qqf. Tranchant.* Quūm pēctĕrĕ bārbăm Cœpĕrĭt, ēt lōngī mūcrōnem ādmīttĕrĕ cūltrī. *J.* (14, 216). SYN. Ăcĭēs. || *Au fig. Extrémité, fin.* Āncĭpĭtī quŏnĭăm mūcrōne ŭtrīnquĕ nŏtāntŭr. *Lr.* (II, 519).

Mūcŭlēntŭs, Mūcŭs. *Voy.* Mucculentus, etc.

Mūgĭēns, tĭs. *Qui mugit.* Tēnērquĕ mātrĕ mūgĭēn tē văccŭlă. (*Anthol.* II, p. 569.) || *Subst. m. Bœuf* Aūt īn rĕdūctā vāllĕ mūgĭēntĭŭm Prōspēctăt ērrāntēs grĕgēs. *H.* || *Au fig.* Mūgĭēntī frĕmĭtū lŏcă cūnctă rĕsŏnānt. *Cat.*

Mūgĭl *et* Mūgĭlĭs, ĭs, *m. Mulet (poisson).* Āt mūgĭl caūdā pēndēntēm vērbĕrăt hāmŭm. (*Fragm. Hal.* 67, ed. *Columna.*) Nōmēnclātŏr mūgĭlēm cĭtăt nōtŭm. *M.* (X, 30, 23. Et *Juv.* 10, 317). SYN. Mūllŭs.

† Mūgĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Temporiser, lanterner.* (*Atta* et *Lucil.* apud *Non.* 2, 543, qui vertit *murmurare.* Ex *Festo* Muginari est *nugari.* Et *Gloss. Isid.* « Muginatur, *causatur.* » Cf. *Cic. Att.* 16, 12.)

Mūgĭō, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Mugir.* Īō, vērsā căpŭt, prīmōs mūgīvĕrăt ānnōs. *Pp.* (II, 28, 17). Mūgĭĭt, ēt Cācī spēm cūstōdĭtă fĕfēllĭt. *V.* Nē mŏrĕ jŭvēncæ Mūgĭăt. *O.* SYN. Īmmūgĭō. PPH. Mūgītŭm *ou* mūgītŭs, bŏātŭs ēdō, mīttō, ēmīttō, dō, cĭĕō. Mūgītū, mūgītĭbŭs ăgrōs, aūrās, æthĕră īmplĕō, cōmplĕō, īmpēllō, pērsŏnō. Sīlvæ, nĕmŏră *ou* lŏcă mūgītū, mūgītĭbŭs sŏnānt, rĕsŏnānt. || *Au fig. Mugir, retentir.* Sūb pĕdĭbŭs mūgīrĕ sŏlŭm. *V.* Tŭbæ mūgīrĕ pĕr æthĕră clāngŏr. *Id.* Sæpĕ căvās mōtū tērræ mūgīrĕ căvērnās. *L.* Mūgĭt ŏlȳmpŭs. *Sil.* SYN. Īmmūgĭō, bŏō, rĕbŏō, sŏnō, etc. *Voy.* Sono. || *Act. Crier.* Āt tĭbĭ tērgĕmĭnŭm mūgĭĕt īllĕ sŏphōs. *M* (III, 46). || Līttĕră mūgĭēns. *La lettre* M. Quĭă sĕcūndă mūgĭt īntŭs ābdĭtum ēt cæcūm sŏnŭm *T. Maur.* (*Syll.* 552. Cf. *Quintil.* 12, 10, 31 : « Pleraque nos illa quasi mugiente littera cludimus *M*, etc. »)

† Mūgītŏr, ōrĭs, *m. Mugissant.* Măgĭs ŭt mūgītŏr ănhēlăt Vĕsvĭŭs. *V. Fl.*

Mūgītŭs, ūs, *m. Mugissement, beuglement.* Mūgītūsquĕ bŏŭm, mōllēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī. *V.* Sŏnānt sīlvæ mūgītĭbŭs āltæ. *O.* SYN. Bŏātŭs, *par ext.* clāmŏr, vōx, sŏnŭs. EP. Īngēns, crēbĕr, māgnŭs, raūcŭs, hōrrēndŭs, tērrĭbĭlĭs. || *Au fig.* Nē grăvĭs ēxclāmĕt pōrtæ mūgītŭs ăhēnæ. *St.*

Mūlă, æ, *f. Mule.* Jām sătĭs ēst : dum æs ēxĭgĭtŭr, dūm mūlă lĭgātŭr. *H.* Hīc pŏtĭŭs; nāmque hīc mūndæ nĭtĕt ūngŭlă mūlæ. *J.* (7, 181). Quŏd plūrĭs mūla ēst, quām dŏmŭs, ēmptă tĭbĭ. *M.* (III, 62, 6).

† Mūlcāssīm, *pour* Mulcaverim. (*Pl. Mil.* II, 2, 8.)

Mūlcātŭs, ă, ŭm. *Frappé.* Ōllī pūrpŭrĕŭm mūlcātō cōrpŏrĕ rōrĕm Sūtĭlĭs ēxprēssĭt rŏsă. *Aus.* (*Idyl.* 6, 90). Sīc mūlcātăm mălĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 3).

Mūlcĕō, cēs, sī, sŭm, cērĕ. *Caresser.* Mūlcēre āltērnōs, ēt cōrpŏră fīngĕrĕ līnguā. *V.* Mūlcēndăquĕ cōllă Quāmlĭbĕt īgnōtīs mănĭbŭs præbērĕ sŏlēbăt. *O.* Quēm mūlcēnt aūræ. *Cat.* (62, 41, flos). SYN. Pērmūlcĕō, ădūlŏr, blāndĭŏr. || *Au fig. Adoucir, apaiser, calmer, charmer.* Mūlcēbātque īrās, ēt mōrsūs ārtĕ lĕvābăt. *V.* Ēt mūlcērĕ dĕdĭt flūctŭs. Ēt dīctīs mœrēntĭă pēctŏră mūlcĕt. *Id.* Īrrītăt, mūlcĕt. *H.* Mūlcēbūnt cārmĭnă mēntēs. *O.* Cūnctīs spēs pēctŏră mūlcĕt. *Sil.* Plēctrō mūlcērĕ lăbōrēs. *Id.* SYN. Pērmūlcĕō, dēmūlcĕō, rĕmūlcĕō, lēnĭō, dēlēnĭō, mītĭgō, mōllĭō, flēctō, rĕcrĕō, ōblēctō, dēlēctō, āllĭcĭō, căpĭō. *Voy.* Placo, Oblecto. || *Appliquer un calmant.* Ēt văriă vūlnĕră mūlcĕt ŏpĕ. *O.* SYN. Fŏvĕō.

Mūlcĭbĕr, ĭbĕrī (*ou* ĕrĭs), *et sync.* ĭbrī, *m. Nom de Vulcain.* Mūlcĭbĕr īn Trōjām, prō Trōjā stābăt Ăpōllō. *O.* (Adde *Virg. Æ.* VIII, 724; *Luc.* I, 545.) Mūl-

cĭbĕrĭs căptī Mārsquĕ Vĕnŭsquĕ dŏlīs. *Id.* (*A. Am.* II, 562. Alii leg. *Mulciberi.* De genitivo disputat *Prisc.* 696). Jŏvīsquĕ nūmĕn Mūlcĭbri ădscīvĭt mănū. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). *Voy.* Vulcanus. || *Feu.* Quīdquĭd ĕrăt pŏpŭlābĭlĕ flămmā, Mūlcĭbĕr ăbstŭlĕrăt. *O. Voy.* Ignis.

Mūlcŏ, ās, ārĕ. *Frapper, maltraiter.* Dŏmĭnum ătque ŏmnĕm fămĭlĭăm Mūlcāvĭt ŭsque ăd mŏrtĕm. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 10. Et *Pl. Most.* IV, 2, 23. *Gloss. Isid.* « Mulcat, percutit. ») *Voy.* Verbero. || — mălĕ. *Maltraiter, et au fig.* Mălĕ mūlcātŭs grācŭlŭs. *Ph.* (Alii scrib. *multatus.*) SYN. Mălĕ hăbĕŏ *ou* trāctŏ.

Mūlctă *ou* Mūltă, æ, *f. Amende, en gén. Punition.* Quăm jūstam ā dīvīs ĕxpŏscām prōdĭtă mūlctăm? *Cat.* (64, 190). Rĕm pŏpŭlŭs rĕcĭpĭt; mūlctām sŭbĭĕrĕ nŏcĕntēs. *O. Voy.* Pœna.

Mūlctātŭs *ou* Mūltātŭs, ă, ŭm. *Condamné.* Prōspĕxĭt trīstī mūltātăm mŏrtĕ Cămīllăm. *V.* (*Æ.* XI, 839. Sic melius quam *mulcatam*).

Mūlctŏ *ou* Mūltŏ, ās, ārĕ. *Condamner à une amende; punir.* Mājŏrĕ mūlctă mūlctăt, quăm lītem aūfĕrūnt. *Pl.* (*Rud. prol.* 20). Făctă vĭrūm mūlctāntēs vīndĭcĕ pœnā. *Cat.* (64, 192). Nūnquĭd caūsăm dīcĭs, quīn te hŏc mūlctĕm mātrĭmōnĭō? *Pl.* (*Amph.* II, 2, 222). SYN. Dāmnŏ, pūnĭŏ, plēctŏ. || † *arch.* Mūlctārĕ vōtīs. *Comme* Damnare votis. (*Næv.* apud *Non.* 6, 83.)

Mūlctră, æ, *f. Vase à traire; par ext. Action de traire.* Quăm măgĭs ĕxhaūstō spūmāvĕrĭt ūbĕrĕ mūlctră. *V.* Bīs vĕnĭt ăd mūlctrăm. *Id.* Āddĕ dăpēs mūlctrāmquĕ sŭăs. *O.* SYN. Mūlctrŭm, mūlctrālĕ *ou* mūlgārĕ, sīnŭs.

Mūlctrālĕ *et* Mūlgārĕ, ĭs, *n. Comme le précéd.* Mōrĕ pătrūm, nĭvĕă īmplēbūnt mūlctrālĭă văccæ. *V.* (*G.* III, 177. Alii leg. *mulctraria, mulgaria*). Sĕd nōs āntĕ căsām tĕpĭdī mūlgārĭă lāctĭs. *Valgius* (ap. *Serv.* ad *Virg.* l. cit.).

Mūlctrŭm, ī, *n. Comme* Mulctra. Īllīc īnjūssæ vĕnĭūnt ăd mūlctră căpēllæ. *H.* Nūnquăm mĕă mūlctră văcārĕ. *Nemes.* (*E.* 2, 36. Et *Calp.* 4, 25).

Mūlgĕŏ, ēs, lxī *ou* lsī, lctŭm *ou* lsŭm, lgērĕ. *Traire.* Hīc ălĭēnŭs ŏvēs cūstōs bīs mūlgĕt ĭn hōrā. *V.* Quŏd sūrgēntĕ dĭē mūlsērĕ hōrīsquĕ dĭūrnīs. *Id.* PPH. Ūbĕră prĕmŏ, prēssŏ, ĕxhaūrĭŏ, sīccŏ, pălmīs prĕmŏ, etc. Lāc prēssīs māmmīs ēlĭcĭŏ, ĕxprĭmŏ. VERS. Lætă măgĭs prēssīs mānābūnt flūmĭnă māmmīs. *V.* Tŭmĭdīs spūmēnt tĭbĭ mūlctră păpīllīs. *Calp.* Nŏx jŭbĕt, ūbĕrĭbŭs suādēns sīccārĕ flŭōrĕm Lāctĭs. *Id.* (De declinatione cf. *Charis.* 217, *Diom.* 363, *Prisc.* 870.) || Hīrcōs mūlgērĕ, *prov. Faire une ch. absurde et inutile.* Ātque ĭdĕm jūngăt vūlpēs, ĕt mūlgĕăt hīrcōs. *V.* || † *Au fig. Tirer, attirer.* Mūlsĕrăt hūc nāvĕm cŏmpūlsām flūctĭbŭ' pōntŭs. *Enn.* (apud *Prisc.* l. cit. Quod si qui a *Mulceo* deducunt, non legisse locum videntur).

Mŭlĭēbrĭs *et* Mŭlĭēbrĭs, ĕ. *De femme, féminin; au fig. Efféminé, faible.* Ādvĕnīt quī vēstră, dĭēs, mŭlĭēbrĭbŭs ārmīs. *V.* Nūllă mălă re īntĕrpŏlātăm mŭlĭēbrī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 48). Sēpōnĭt mœchæ vēstĕm, mūndūm mŭlĭēbrĕm. *Ph.* Vĭdēsīs făcĭnŭs mŭlĭēbrĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 35). Sīvĕ pĭŭm vīs hŏc, sīve hŏc mŭlĭēbrĕ vŏcāri. *O.* SYN. Fēmĭnĕŭs; īmbēllĭs.

Mŭlĭēbrĭtĕr. *En femme.* Nēc mŭlĭēbrĭtĕr Ēxpāvĭt ēnsĕm. *H.* Ēt sīc īndūtŭs mŭlĭēbrĭtĕr, īntrăt ăd īllăm. (*Anthol.* I, p. 689.) PPH. Fēmĭnĕŏ *ou* mŭlĭēbrī mōrĕ, rĭtū.

Mŭlĭēbrōsŭs. *Voy.* Mulierosus.

Mŭlĭĕr, ĕrĭs, *f. Femme.* Dēsĭnăt īn pīscēm mŭlĭĕr fōrmōsă sŭpērnē. *H.* Āccūsātōrēs pōstŭlārūnt mŭlĭĕrĕm. *Ph.* Ămĕthȳstĭnāsquĕ mŭlĭĕrŭm vŏcăt vēstēs. *M.* (I, 97, 7) SYN. Fēmĭnă. *Voy. ce mot.* || *Épouse.* Scīlĭcĕt Ājācī mŭlĭĕr mœstīssĭmă dīxĭt. *O.* Quŏd sī pŭdīcă mŭlĭĕr īn pārtĕm jŭvĕt Dŏmum ātquĕ dūlcēs lībĕrōs. *H. Voy.* Uxor. || *En parl. d'un homme lâche.* Nōn me ārbĭtrātŭr mīlĭtĕm, sĕd mŭlĭĕrĕm. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 4). || † Mŭlĭĕrĭs. Ō bĕnĕdīcta īntĕr mŭlĭĕrēs, ūndĕ mĭhi hŏc, mē. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 65). Īnsŭpĕr ĕt Sălŏmōn, eādĕm mŭlĭĕrĕ crĕātŭs. *Drac.* (*Satisf.* 161).

Mŭlĭĕrcŭlă, æ, *f., dimin. de* Mulier. *Femmelette, femme.* Dētĕrĭōrĕ fĭt ŭt fōrmā mŭlĭĕrcŭla ămētŭr. *Lr.* (IV, 1274). Nūnc glōrĭāntīs quāmlĭbĕt mŭlĭĕrcŭlăm. *H.* Īs ămōrĕ mĭsĕrē hānc dēpĕrĭt mŭlĭĕrcŭlăm. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 12).

Mŭlĭĕrōsŭs, ă, ŭm. *Débauché.* (*Afran.* apud *Non* 1, 116. Adde *Pl. Pœn.* V, 5, 25, ubi alii leg. *muliebrosum.*)

Mūlīnŭs, ă, ŭm. *De mulet; au fig. Stupide* Dēclāmātōrĭs mūlīnō cōrdĕ Văgēllī. *J.* (16, 23).

Mūlĭŏ, ōnĭs, *m. Muletier.* Nām mĭhĭ cōmmōtā jāmdūdūm mūlĭŏ vīrgā Īnnŭĭt. *J.* (3, 317). Mūlĭŏ, quŏd nōn dēs tăcĭtūrĭs, ăccĭpĕ, mūlīs. *M.* (XIII, 11). Āncīllās, mūlōs, mūlĭōnēs, pĕdĭsĕquōs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 27).

Mūllĕŭs, ī, *m. Bottines rouges portées par les patriciens qui avaient exercé une magistrature curule.* Jām cūm mūllĕīs Te ōstēndīstī, quōs tĭbĭātīm cālcĕās. *Titin.* (apud *Fest.* Cf. *Isid. Or.* 19, 34 : « *Mullei* similes sunt cothurnorum, solo alto... Dicti autem sunt a colore rubro, quasi *mulli* piscis. » Et cf. *Gloss. Placid.*). *Voy. le suiv.*

Mūllŭs, ī, *m. Mulet, poisson de rivière fort recherché.* Nōlŏ mĭhī pōnās rhŏmbūm mūllūmvĕ bĭlībrĕm. *M.* (III, 45). Laūdās, īnsānĕ, bĭlībrĕm Mūllŭm. *H.* || *Il a une espèce de barbe de couleur rouge.* Ēt tĕnŭī sŭffūsŭm sānguĭnĕ mūllŭm. *Ov.* (*Hal.* 124). Sōlŭs pūnĭcĕīs făcĭlĭs cōntēndĕrĕ mūllīs. *Aus.* (*Mos.* 117).

Mūlsī, *parf. mixte de* Mulceo *et* Mulgeo.

Mūlsŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* vinum). *Vin mêlé avec du miel.* Lēnī præcōrdĭă mūlsō Prōlŭĕrĭs mĕlĭŭs. *H.* Nōs ălĭcām, mūlsŭm pŏtĕrĭt tĭbĭ mīttĕrĕ dīvĕs. *M.* (XIII, 6. Adde *Pl. As.* V, 2, 57). EP. Lēnĕ, mītĕ, dūlcĕ. || — ăcētī. *Vinaigre miellé, sirop de vinaigre.* Mūlsŭm nēc dēsĭt ăcētī. *Ser. Samm.* (vs. 914).

Mūlsūră, æ, *f. Action de traire.* Mānĕ, quŏd ŏccĭdŭæ mūlsūră rĕdēgĕrĭt hōræ. *Calp.* (5, 35).

Mūlsŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Mulceo. *Adouci par un mélange de miel. Voy.* Mulsum. || *Au fig. Doux; cher.* Mĕa Āmpĕlīsca, ŭt dūlcĭs ĕs! ŭt mūlsă dīctă dīcĭs! *Pl.* (*Rud.* II, 3, 34). Ăgĕ, mūlsă mĕă. (*Id. Stich.* V, 6, 14). || 2. *De* Mulgeo. (*Diom.* 363.) *Voy.* Emulsus.

1. Mūltă, *n. pl. pris adv. Beaucoup.* Mūltāquĕ se īncūsăt. *V.* (XI, 471. *Servius* : « Multa pro *multum.* ») Mūltă gĕmēns īgnōmĭnĭăm. Mūltă rĕlūctāntĕm. Haūd mūltă mōrātŭs. *Id. Voy.* Multum.

2. Mūltă, æ, *f. Voy.* Mulcta.

Mūltāngŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup d'angles.* Mūltă rŏtūndă, mŏdīs mūltīs mūltāngŭlă quædăm. *Lr.* (IV, 655).

Mūltēsĭmŭs, ă, ŭm. *Un d'entre plusieurs.* Quăm sĭt pārvŏlă pārs, ĕt quăm mūltēsĭmă cōnstĕt *Lr* (VI, 652. Cf. *Non.* 2, 520).

Mūltī. *Voy.* Multus.

† Mūltĭbĭbŭs, ă, ŭm. *Grand buveur.* (*Pl. Curc* I, 1, 77; *Cist.* I, 3, 1.) *Voy.* Merobibus.

Mūltĭcăvŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de cavités d'ouvertures.* Pūmĭcĕ mūltĭcăvō nēc lævĭbŭs ātrĭă tōfīs Strūctă sŭbĭt. *O.* Ūmbrăt mūltĭcăvūs spătĭōsō cīrcĭtĕ fōrnĭx. *Sid.* (22, 222).

Mūltĭcĭŭs, ă, ŭm. *Tissu de fils de différentes cou-*

leurs. || Mūltĭcĭă, ōrŭm, *n. pl. Étoffes rayées ou brochées : elles étaient fines et précieuses*. Sĕd quĭd Nōn făcĭēnt ălĭī, quūm tū mūltĭcĭă sūmās? *J.* (2, 66. *Ib.* 76; 11, 186. *Gloss. Philox.* « Multicia, πολύμιτα. ») Tēnuĭă lōrīcæ cēdānt mūltĭcĭă fōrtī. (*Anthol.* I, p. 71.)

Mūltĭcŏlŏr, ōrĭs, *et* Mūltĭcŏlōrŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de couleurs*. Mūltĭcŏlōr fūcŭs dīgĕrĭt ōmnĕ nĕfās. *Prud.* (*Peri.* 11, 124). Prātăquĕ mūltĭcŏlōră lătĕx Quādrĭflŭō cĕlĕr āmnĕ rĭgăt. *Prud.* (*Cath.* 3, 104). || *Au fig.* Vērbōrūm vĭŏlīs mūltĭcŏlōrĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 13).

† Mūltĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de cheveux; de rayons*. Dēnsăquĕ mūltĭcŏmīs ĭmĭtāntŭr sīdĕră flāmmīs. *P. Nol.* (26, 418).

Mūltĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en plusieurs parties*. Mūltĭfĭdāsquĕ făcēs īn fōssā sānguĭnĭs ātrā Tīngĭt. *O.* Mūltĭfĭdās jăcŭlātă făcēs. *L.* Ān tŭă mūltĭfĭdūm nŭmĕrāvĭt lānă Tĭmāvūm? *M.* (VIII, 28, 7).

† Mūltĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule en abondance, et au fig.* Cūnctōsquĕ rĭgārī Mūltĭflŭō sērmōnĕ jŭbĕt. *Arat.* (II, 1065. Et *Juvc.* I, 585).

Mūltĭfŏrĭs, ĕ, *et* Mūltĭfŏrŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de trous*. Mūltĭfŏrēsquĕ căvīs lÿchnōs lăquĕārĭbŭs āptēnt. *P. Nol.* (18, 36). Lōngăquĕ mūltĭfŏrī dēlēctāt tĭbĭă būxī. *O.* Tĭbĭ mūltĭfŏră tĭbĭă būxō Sōlēnnĕ cănĭt. *Sen.* (*Ag.* 348).

Mūltĭfōrmĭs, ĕ. *De différentes formes, divers*. Ĭmĭtātă mūltĭfōrmēs Făcĭēs sĭbi īpsă fīngĭt. *Prud.* (*Cath.* 6, 37). Quī sæpĕ mētrīs mūltĭfōrmĭbūs, nŏvīs. *T. Maur.* (*Met.* 677). Trĭbŭĭt cŏlēntī mūltĭfōrmĕ gaŭdĭŭm. *Voman.* (*L. Hort.* 25). PHR. Ān cōmprĕcārī mīllĕ fōrmārūm dĕōs? *Prud.*

Mūltĭgĕnĕr, ĕrĭs, *et* Mūltĭgĕnŭs, ă, ŭm. *De plusieurs sortes*. Mūltīs ēt mūltĭgĕnĕrĭbŭs ŏpŭs ēst tĭbĭ Mīlĭtĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 56. *Id. Stich.* II, 2, 59). Pērcĭpĕ, mūltĭgĕnīs quām sīnt văriātă fĭgūrīs. *Lr.* (II, 335). *Voy.* Varius.

† Mūltĭgrūmŭs, ă, ŭm. *Qui présente beaucoup d'aspérités*. (*Læv.* apud *Gell.* 19, 7.)

Mūltĭjŭgŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup d'attaches*. Ēt sī mūltĭjŭgæ prĕmĕrēnt mĕă cōllă cătēnæ. *P. Nol.* (23, 24).

† Mūltĭlŏquĭŭm, ĭī, *n* *Bavardage*. (*Pl. Merc.* I, 1, 31.) *Voy.* Garrulitas.

Mūltĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Grand parleur, bavard*. Mūltĭlŏquūm, glōrĭōsum, īnsūlsum, ĭnūtĭlĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 5). Mūltĭlŏquūmquĕ vŏrāx sōrbŭĭt ōrĕ căpŭt. (*Anthol.* II, p. 452.) *Voy.* Garrulus.

† Mūltĭ' mŏdīs *ou* Mūltĭmŏdīs, *ancien adv.* (*pour* Multis modis). *De beaucoup de manières, diversement*. Mūltĭmŏdīs ĭgĭtŭr prāvās tūrpēsquĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (IV, 1151). Ēt quæ mūltĭmŏdīs, vărĭă tēllūre ăgĭtāntēs, Ārvă dŏmānt. *Avien.* (*D Terr.* 391). Nĭsĭ pŏl fīlĭūm mūltĭmŏdīs ēxspēcto, ŭt rĕdĕāt dŏmūm. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 6. Adde *Pl. Bac.* III, 2, 1; *Enn.* apud *Cic. de Or.* 3, 58). PHR. Quæ mūltīs fōrmātă mŏdīs sūblīmĕ fĕrūntŭr. *Lr.*

Mūltĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Qui est varié, divers*. Tūm mōtūs mātĕrĭāī Mūltĭmŏdī quām sīnt. *Lr.* (III, 868). Dūlcĭă mūltĭmŏdīs quædām sŭbāmāră quĕrēlīs. *P. Nol.* (10, 9). Fētă lĕgūmĭnĕ mūltĭmŏdō. *Prud.* (*Cath.* 3, 64). SYN. Mūltŭs, vărĭŭs.

Mūltĭnōdĭs, ĕ, *et* Mūltĭnōdŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de nœuds, noueux*. Tēctŭs flăgēllīs mūltĭnōdī gērmĭnĭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 139). *Voy.* Nodosus. || *Au fig. Entortillé, embrouillé*. Ēt mūltĭnōdōs pērpĕtŭī ānfrāctŭs dĭū Hÿmēn rĕcūsĕt. *Capel.* (IV, p. 134).

Mūltĭnūmmŭs, ă, ŭm. *Coûteux, cher*. Nĕc mūltĭnūmmŭs pīscĭs, ēx sălō căptŭs. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 152).

Mūltĭplēx *et qqf.* Mūltĭplēx, ĭcĭs. *De plusieurs sortes ou manières, multiplié, divers; au fig. Entortillé, embrouillé*. Hæc tūm mūltĭplĭcī pŏpŭlōs sērmōnĕ rĕplēbāt. *V.* Mūltĭplĭcīquĕ dŏmō, cæcīsque īnclūdĕrĕ tēctīs. *O.* Mūltĭplēxquĕ lŏcī spătĭūm trānscūrrĕre ĕōdĕm Tēmpŏrĕ. *Lr.* (II, 162. Sic *Id.* IV, 208). SYN. Vărĭŭs, dīvērsŭs, mūltŭs.

Mūltĭplĭcābĭlĭs, ĕ. *Qui peut se multiplier*. Hæc (dextra) īntĕrēmĭt tōrtū mūltĭplĭcābĭlī Drăcōnĕm. *Cic* (*Tusc.* 2, 9).

Mūltĭplĭcŏ, ās, ārĕ. *Multiplier*. Flūmĭnă cōllēctīs mūltĭplĭcāntŭr ăquīs. *O.* Ēt mălă sūnt lōngā mūltĭplĭcātă dĭē. *Id.* Mūltĭplĭcāntquĕ sŏnōs (nemora). *St.* Dēnsāsquĕ mĕmēntŏ Mūltĭplĭcāre ăcĭēs. *Id.* Ātque ĕădĕm frūctū mūltĭplĭcātă lĕgĭs. *Paul. Nol.* (35, 248). *Voy.* Augeo.

† Mūltĭpŏtēns, tĭs. *Très-puissant*. Sālsĭpŏtēnti ēt mūltĭpŏtēntī Jŏvĭs frātrī. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 1). Vĕnŭs mūltĭpŏtēns. *Id.* (*Cas.* IV, 4, 17). || ? *Au fig. Fécond en expédients*. Nĭsĭ hăbĕt Mūltĭpŏtēns pēctŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 9).

Mūltĭsŏnōrŭs, *et* Mūltĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend beaucoup de son, bruyant*. Ēssĕdă cōncōrdēs mūltĭsŏnōră trăhūnt. *Cl.* (*Epig.* 1, 18). Sīc, ŭbĭ mūltĭsŏnā fērvēt săcĕr ātthĭdĕ lūcŭs. *M.* (I, 54, 9). Ēxcĭpĕ mūltĭsŏnō pūppēm Mărĕōtĭdă sīstrō. *St.*

Mūltĭtĭă. *Voy.* Multicius.

Mūltĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Multitude*. Nōn tē mūltĭtūdĭnĕm Tŭōrūm, etc. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 93). *Voy.* Copia *ou* Turba.

Mūltĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre beaucoup*. Īgnĕă mūltĭvăgō trānsmĭttĭs sīdĕră lāpsū. *St.* Mūltĭvăgō Dănăās pērlābĭtŭr ūrbēs Fāmă grădū. *Id.* Īntrāvĭt Scÿthĭæ mūltĭvăgās dŏmōs. *Sen.* (*H. Fur.* 533. Et *Capel.* VIII, p. 272).

† Mūltĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Capricieux*. Quānquām præcĭpŭē mūltĭvŏla ēst mŭlĭĕr. *Cat.* (68, 128).

Mūltŏ, ās. *Voy.* Mulcto.

Mūltō, *adv. Beaucoup, bien*. Ēt lĕpŏrum āvūlsōs, ŭt mūltō suāvĭŭs, ārmōs. *H.* Mūltō grăvĭōră tŭlīstī. *O.* Pōstĕră lūx ŏrĭtūr mūltō grātīssĭmă. *H.* Vērum ălĭtĕr ēvĕnīrĕ mūlto īntēllĭgĭt. *Ter.* (*And. prol.* 4). SYN. Lōngē. || *En parlant du temps*. Ōmnĭă quæ mūlto āntĕ mĕmōr prōvīsă rĕpōnēs. *V.* Călĭdōrum haūd mūltō pōst fāxo āmplēxābĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 6). SYN. Dĭū.

Mūltŭm, *n. pris subst. Une grande quantité de*. Mūltūmquĕ crŭōrĭs Īnfūdĕrĕ mărī. *L.* || *Pris adv. Beaucoup, très*. Mūltūm lūsĭmŭs īn mĕīs tăbēllīs. *Cat.* (50, 2). Ō mūltūm mĭsĕrī mĕŭs īllĭūsquĕ părēntēs! *O.* Mūltūm lātrāntĕ lÿcīscā. *V.* Mūltūm sĭmĭlĭs mĕtŭēntī. *H.* Īntĕrĕrĭt mūltūm, Dāvūsnĕ lŏquātŭr. *Id.* Sālvĕ mūltūm, gnātĕ mī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 7). SYN. Mūltă, vāldē, lārgē, lārgĭtĕr, ăbūndē, plūrĭmūm, *qqf.* crēbrō. PPH. Haūd mĕdĭŏcrĭtĕr. Haūd pārcē. Nōn lĕvĭtĕr. Nōn părūm. Lārgā mănū.

Mūltŭs, ă, ŭm. *Nombreux, abondant, considérable, fort*. Quāmvīs mūltă mĕīs ēxīrēt vīctĭmă sēptīs *V.* Mūltă vĭrō vīrtūs ănĭmō mūltūsquĕ rĕcūrsāt Gēntĭs hŏnōs. *Id.* Mūltā mērcēdĕ. Vīmquĕ frĕtūm mūltō pērdĭt ăb āmnĕ sŭām. *O.* Mūltŭs sūdŏr. *Id.* Mūltŭs frăgŏr. *Lr.* Mūltă hērbă. *H.* Mūltō ūsū. *Cat.* SYN Ăbūndāns, plūrĭmŭs, frĕquēns, īngēns, nŭmĕrōsŭs, īnnūmĕrŭs, mūltĭplēx, crēbĕr, āmplŭs, māgnŭs, dēnsŭs. || *Au plur.* Mūltī, æ, ă. *Nombreux, beaucoup de; m. absolt. Beaucoup d'hommes*. Mūltă quŏque ēt bēllō pāssŭs, dūm cōndĕrĕt ūrbĕm. *V.* Mūlti īllūm pŭĕrī, mūltæ ōptāvērĕ pŭēllæ. *Cat.* (62, 42). Mūltīs cūm mīllĭbŭs ībăt. *V.* Mūltōrūmque ōssĭbŭs ălbōs. *Id.* Dīcĕrĕ vīx pŏssīs quām mūltī tālĭă plōrēnt. *J.* (14, 150). SYN. Plūrēs, plūrĭmī, īnnūmĕrī, frĕ-

quēntēs; tūrbă, cătērvă, āgmĕn, mănŭs. PPH. Nōn ou haūd paūcī. Nōn ūnŭs. Nŭmĕrōsă mănŭs. PHR. Īngēntēm cŏmĭtum āfflūxīssĕ nŏvōrŭm Īnvĕnĭo ādmīrāns nŭmĕrŭm. *V. Voy.* Turba. || *Qqf. La foule, le vulgaire* (οἱ πολλοί). Prŏbīs prŏbātŭs pŏtĭŭs quām mūltīs fŏrĕm. *Att.* (apud *Non.* 12, 4). Vĭdĕo ĕgŏ tē, mŭlĭĕr, mōrĕ mūltārum ūtĭĕr. (*Id.* ibid.) SYN. Ălĭī, tūrbă, vūlgŭs. || Mūltī făcĭō (*s.-ent* pretii). *Faire beaucoup de cas.* Ūt mūltī fēcĭt, *etc. Pl.* (*Rud.* II, 3, 50). *Voy.* Magni. || *Qui se multiplie, en parl. de qqn.* (*Pl. Men.* II, 2, 41; *Catul.* 112, 2.) || Mūltā nōctĕ. *A une heure avancée de la nuit.* Vīnōlēntŭs, mūltā nōcte, īn vĭā. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 11). || *L'adjectif employé dans le sens de l'adverbe.* Īmmĭnĕt Hēspĕrĭæ, mūltūsque īn pēctŏrĕ vāno ēst Ānnĭbăl. *L.* (VIII, 285). || Quĭd mūltă? Nē mūltă; Nē mūltīs (*s.-ent.* verba, *ou* verbis dicam). *Formules pour abréger le discours : Bref.* Quĭd mūlta? ĭnĕdĭă sūnt cōnsūmptī cūm sŭīs *Ph.* Quĭd mūltīs mŏrŏr? *Ter.* (*And.* I, 1, 87). || *Plur. n. pris adv. Voy.* Multa 1.

Mūlŭs, ī, *m. Mulet* (*né d'un âne et d'une jument*). Fēstīnāt călĭdŭs mūlīs gĕrŭlīsquĕ rĕdēmptŏr. *H.* Nūnc mĭhĭ cūrtō īrĕ lĭcĕt mūlō. *Id.* Mūlĭō, quōd nōn dēs tăcĭtūrīs, āccĭpĕ, mūlīs. *M.* (XIII, 11). EP. Cĕlĕr, cĭtŭs, īndŏcĭlĭs, stĕrnāx. || *Au fig. Homme stupide* (*âne*). Mūlĕ, nĭhĭl sēntīs. *Cat.* (83, 3).

Mūlvĭŭs pōns, *m. Pont de Rome.* Quūm sĭt tām prŏpĕ Mūlvĭŭs, săcrūmquĕ Lāpsæ pĕr Tĭbĕrĭm vŏlēnt cărīnæ. *M.* (IV, 64). Āgmĭnă, Flāmĭnĭō quæ līmĭtĕ Mūlvĭŭs āggĕr Trānsvĕhĭt. *St.* (*Silv.* I, 2, 176). || *Nom d'homme.* Mūlvĭŭs, ĕt scūrræ. *H.* (*Sat.* II, 7, 36). Tēstīs chrīstĭcŏlæ dŭcĭs ādvēntāntĭs ăd ūrbēm Mūlvĭŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 482. Ita melius in his quam *Milvius*).

Mūmmĭŭs, ĭī, *m. Mummius, général romain, destructeur de Corinthe.* Dōrĭcă tē tēllūs ĕt Ăchāĭcă jūră trĕmīscūnt, Tēndĭs ĕt īn bĭmărēm fēlīcĭă rēgnă Cŏrīnthŏn; Dīc Bȳzāntĭnūs quĭs rēm tĭbĭ Mūmmĭŭs ēgĭt. *Sid.* (2, 475).

Mūnātĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme* Sī tĭbĭ cūræ ēst, Quāntæ cōnvĕnĭāt, Mūnātĭŭs. *H.* (Adde *Pompon.* ap. *Char.* 37; *Mart.* X, 33).

Mūndă, æ, *f. Monda, ville d'Espagne, où les fils de Pompée furent vaincus par César.* Ūltĭmă fūnēstā cōncūrrānt prœlĭă Mūndā. *L.* (*Id.* VI, 306 Et *Sil.* III, 408).

Mūndānŭs, ă, ŭm. *De l'univers; qqf. Du ciel.* Mūndānūsque ŏcŭlŭs, fūlgōr splēndēntĭs ŏlȳmpī. *Capel.* (II, p. 43). Vīscĕră mūndānās rĕvŏcāt mēdĭcātŏr ĭn ōrās. *Avien.* (*Arat.* 215). Quālĕ pĕr æthĕrĭōs mūndānī vērtĭcĭs āxēs. *Rutil.* (1, 17). || *Eccl. Du monde, mondain.* Cālcātrīx mūndī, mūndānīs vīctă fătīscăt. *Prud.* (*Psych.* 589). Mūndānās ŏdīssĕ vĭās. *Alcim.* (VI, 157. Et *Fort.* VIII, 6, 399, mundanus gurges).

† Mūndē *et* Mūndĭtĕr, *adv. Avec propreté.* Īn suō quæquĕ lŏcō sĭtă mūndē. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 5). Nām quūm sēdŭlō mūndĭtĕr nōs hăbēmŭs. (*Ib.* I, 2, 26.) Spārgĭte ædēs, vērrĭtĕ mūndē. *Titin.* (apud *Char.* 183). || *Au fig. D'une manière soignée.* Heūs, āptātĕ, pŭĕrī, mūnde ātque āmplĭtĕr cōnvīvĭŭm. *Pompon.* (apud *Non.* 4, 3). SYN. Laūtē, nĭtĭdē.

† Mūndĭālĭs, ĕ. *Mondain.* Quæ mūndĭālī glōrĭă Ceū dōrmĭēntēs ēgĭmŭs. *Prud.* (*Cath.* 1, 90).

† Mūndĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte le monde.* Vŏlĭtābŏ pĕr āxĕm Mūndĭgĕrŭm. (*Anth.* I, p. 16.)

† Mūndĭtĕr. *Voy.* Munde.

Mūndĭtĭă, æ, *et* Mūndĭtĭēs, ēī, *f.*; *ordint.* Mūndĭtĭæ, ārŭm, *pl. Propreté.* Cuī flāvām rĕlĭgās cŏmăm, Sĭmplēx mūndĭtĭīs? *H.* Tālēs mūndĭtĭæ dĕcēnt pŭēllās. *M.* (X, 90). Mūndĭtĭīs căpĭmŭr. *O.* Mūndĭtĭīs Mūndĭtĭam āntĭdĕō. *Pl* (*Cas.* II, 3, 9) SYN. Cūltŭs, nĭtŏr. || *Au fig. Politesse, élégance.* Ēt grăvĕ vīrŭs Mūndĭtĭæ pĕpŭlērĕ. *H.* SYN. Cūltŭs.

† Mūndĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans le monde.* Mūndĭvăgūs pĕnĭtŭs nūllīs īllēctŭs hăbēnīs. (Apud *Gruter.* II, p. 1173.)

Mūndō, ās, ārĕ. *Nettoyer, rendre propre.* Scȳbălĕ māndāvĕrăt āptŭm Āntĕ lŏcŭm. (*Moret.* 50.) *Voy.* Purgo. || *Au fig. Purifier. Voy.* Purgo, Purifico.

Mūndŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Mundus. *Propret, élégant.* Mūndŭlōs ămāsĭōs. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 13).

† Mūndŭm, ī, *n. arch. pour* Mundus. *Objets de toilette.* Lēgāvĭt quĭdam ūxōrī mūndum ōmnĕ pĕnūmquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 143, et *Gell.* 4, 1).

1. Mūndŭs, ă, ŭm. *Net, propre; au fig. Élégant.* Jāmdūdūm splēndēt fŏcŭs, ēt tĭbĭ mūndă sŭpēllēx. *H.* Mūndĭŏr ēxīrēt vix lībērtīnŭs hŏnēstē. *Id.* Quæ dūm fŏrīs sūnt, nīl vĭdētŭr mūndĭŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 12). SYN. Tērsŭs, nĭtĭdŭs, cūltŭs, laūtŭs, pūrŭs. PPH. Nōn sōrdĭdŭs. Sĭnĕ lābĕ. Lābĕ, sōrdĭbŭs cărēns. Nūllīs sōrdĭbŭs hōrrēns, squālēns. *Voy.* Lautus.

2. Mūndŭs, ī, *m. Monde, univers, la création.* Nām quūm dīspŏsĭtī quæsīssēm fœdĕră mūndī. *Cl.* Quāttŭŏr æternūs gĕnĭtālĭă cōrpŏră mūndŭs Cōntĭnĕt. *O.* Īn phȳsĭcīs trĭă prīmă, dĕŭs, mūndŭs, dătă fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 48. Adde *Luc.* II, 1). SYN. Ōrbĭs, rēs. EP. Cōnvēxŭs, Īmmēnsŭs, Īnfīnītŭs, vāstŭs, Īngēns, māxĭmŭs, æternŭs. PPH. Mūndī ōrbĭs, glŏbŭs, mōlēs, māchĭnă, ŏpŭs. VERS. Quæ mărĕ, quæ tērrās, quæ tōtūm pōssĭdĕt ōrbĕm. *L.* Tērrāsquĕ trāctūsquĕ mărĭs, cœlūmquĕ prŏfūndŭm. *V.* Āntĕ măre, ēt tērrās, ēt, quōd tĕgĭt ōmnĭă, cœlŭm. *O.* || *Création du monde.* Sȳrtēs, vēl prīmām mūndō Nātūră fĭgūrām Quūm dărĕt, īn dŭbĭō pĕlăgī tērræquĕ rĕlīquĭt. *L.* (IV, 302. Cf. *Ov. Metam.* init.; *Sil.* XI, 453 sqq.; Christianorum poemata de *Genesi*). || *Fin du monde. Voy.* Chaos. || *Qqf. au plur* Pārtŭrĭt īnnŭmĕrōs āngūstō pēctŏrĕ mūndōs. *Cl.* || *Le ciel.* Ādspĭcĕ cōnvēxō nūtāntēm pōndĕrĕ mūndŭm *V.* Mūndŭs ŭt ād Scȳthĭām Rīphæāsque ārdŭŭs ārcēs. *Id.* Mūndī māgnum ĕt vērsātĭlĕ tēmplŭm. *Lr.* (V, 1435). Jām nōx æthĕrĭŭm nĭgrīs ēmēnsă quădrīgīs Mūndŭm. *Tib.* (III, 4, 17). *Voy.* Cœlum. || *Le monde, les nations.* Ūt ŏpēs nĭmĭās mūndō fōrtūnă sŭbāctō Īntŭlĭt. *L.* Mĭsĕrīquĕ fŭĭt spēs īrrĭtă mūndī. *Id.* Māgnīque īmpēndĭă mūndī. *St.* SYN. Ōrbĭs, gēntēs, pŏpŭlī. || *Eccl. Le monde.* Quōrum ănĭmās mūndŭs nōn tĕnĕt ŏccĭdŭŭs. *Prosp.* (*Epig.* 15, 2). *Voy.* Mundanus. || † Īn mūndō, *arch. Sur la terre, en public, ouvertement, sous la main.* Īn eūm dĭēm quī, quŏd ămĕt, īn mūndō sĭēt. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 3). Pīstrīnum īn mūndō scībām, si īd făxēm, mĭhĭ. *Id.* (*Ps.* I, 5, 84). Seū tĭbĭ vītă, seū mōrs īn mūndo ēst. *Enn.* (apud *Charis.* 181. Vid. et *Fest.* et *Gloss. Placid.*).

3. Mūndŭs mŭlĭēbrĭs, *m. Objets de toilette.* Sēpōnĭt mœchæ vēstēm, mūndūm mŭlĭēbrĕm. *Ph.* Pŭēllām Ōrnātām mūndō fūnĕrĕī thălămī. *Apul.* (*Metam.* 4, p. 93 Bip.). *Voy.* Supellex.

† Mūnĕrālĭs, ĕ. *Qui concerne les présents; loi Cincia.* (*Pl. fragm.* apud *Fest.*)

Mūnĕrārĭŭs, ĭī, *m. Celui qui donne un combat de gladiateurs.* Ēt ĭtă grātum ēdāt mūnūs mūnĕrārĭŭs. *Inscr.* (ap. *Orel.-Henzen*, n. 6976).

† Mūnĕrĭgĕrŭlŭs, ă, ŭm. *Qui apporte des présents.* (*Pl Ps.* I, 2, 48.)

† Mūnĕrō, ās, ārĕ, *arch. Donner en présent.* Cuĭus ēxŭvĭās ēt cŏrōnam huīc mūnĕrāvĭt vīrgĭnī. *Att.* (apud *Non.* 9, 7). || *Gratifier.* Tūm pĭătrīcēm clēmēntĕr nōn pōssūm quīn mūnĕrēm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 101. *Id. Capt.* V, 1, 15). Cōncĭnĭs, ĕt mŏdŏ tē Bācchēīs Mūsă cŏrȳmbīs Mūnĕrăt. *Calp.* (4, 17 *Diom.*

p. 377, et *Gell.* 18, 12, agnoscunt *Munero* et *Muneror*). *Voy. le suiv.*

Mūnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Gratifier.* Quā mūnĕrētūr tē, Prĭāpe, ēt tē, pātĕr. *H.* Nām dīscĭplīna ēst īsdēm mūnĕrārĭĕr. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 59). *Voy.* Dono.

Mūnĭă, ōrŭm, *n. pl. Charge, fonctions, devoir.* Cētĕrā quī vītæ sērvārēt mūnĭă rēctē. *H.* Aūsōnĭī cōnmīttīt (tibi) mūnĭă fērrī. *St.* SYN. Mūnŭs, ōffĭcĭŭm, pārtēs. *Voy.* Officium.

Mūnĭcēps, ĭpĭs, *m. Citoyen libre d'une ville municipale; habitant, compatriote.* Mūnĭcĭpī... tŭō vētĕrīquĕ sŏdālī. *M.* (X, 37). Mūnĭcĭpēm pātrĭæ caūsĭdĭcūmquĕ mĕæ. *Aus.* (*Profes.* 23, 2). Āllēctŭs ūrbī mūnĭcēps. *Prud.* (*Peri.* 2, 553). SYN. Cīvĭs. || *Adj. m. f. En parl. de choses.* Mūnĭcĭpēm mīsīt cāstă Sĭbȳllă sŭām. *M.* (XIV, 114, scil. testam Cumanam). Mūnĭcĭpēs Jŏvĭs ādvēxīssĕ lăgēnās. *J.* (14, 271). Vēndĕrĕ mūnĭcĭpēs Phărĭă dē mērcĕ sĭlūrōs. *Id.* (4, 33).

Mūnĭchĭŭs. *Au lieu de* Munychius.

Mūnĭcĭpālĭs, ĕ. *Municipal, de municipe ou ville municipale.* Cōssĭō Vāsātūm, mūnĭcĭpālĕ gĕnŭs. *Aus.* (*Parent.* 24, 8). Mūnĭcĭpālĭs ĕquĕs. *J.* (8, 238). Mūnĭcĭpālĭs ărēnæ. *Id.* (3, 34).

Mūnĭfĭcē, *adv. Avec munificence.* Mūnĭfĭcē quōs sānctŭs ălĭt. *Paul. Petr.* (VI, 188).

Mūnĭfĭcēntĭă, æ, *f. Munificence.* Ērgō quōs īllī mĕă mūnĭfĭcēntĭă nūmmōs Trādĭdĭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 375. Sed vs. deest in bonis edd.). *Voy.* Liberalitas.

† Mūnĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Gratifier.* Mūnĭfĭcāt tăcĭtā mōrtālēs mūtă sălūtĕ. *Lr.* (II, 625. *Gloss. Placidi* : « Munificare, *muneribus ornare.* »)

Mūnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Libéral, généreux.* Tē, dĕă, mūnĭfĭcām gēntēs ŭbĭcūmquĕ lŏquūntŭr. *O.* Quāquĕ mŏdēstē Mūnĭfĭco ēssĕ lĭcēt. *H.* Mūnĭfĭcūs laūdĭs. *Cl.* *Voy.* Liberalis.

Mūnīmĕn, ĭnĭs, *et* Mūnīmēntŭm, ī, *n. Tout ce qui garantit, défense; fortification.* Hōc ēffūsōs mūnīmĕn ăd īmbrēs. *V.* Pīnguēs ălĭquāndŏ lăcērnās, Mūnīmēntă tŏgæ. *J.* (9, 28). Sēd mūnīmĕn hăbēt nūllō quāssābĭlĕ fērrō. *L.* Mūnīmĭnĕ cīngĕrĕ fōssās. *O.* SYN. Præsĭdĭŭm, tūtēlă, mūnīmēntŭm, etc. *Voy.* Propugnaculum.

Mūnĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Mettre en sûreté, garantir, protéger, munir, fortifier.* Ēt Lōngām mūltā vī mūnĭēt Ālbăm. *V.* Ēt mūnīrĕ făvōs ēt dædălă fīngĕrĕ tēctă. *Id.* Ălĭī sūbdūcĕrĕ rēmōs, Pārs mūnīrĕ lătŭs. *O.* Quēm vīmĭnă paūcă, Ēt cālămō rĕdĭvīvă lĕvī mūnībăt ărūndŏ. (*Moret.* 61.) SYN. Dēfēndŏ, prōtēgŏ, tĕgŏ, sæpĭŏ, vāllŏ, fīrmŏ. PPH. Mūnīmĭnĕ īnstrŭŏ, dēfēndŏ, fīrmŏ. Mūnīmĭnĕ, vāllō, mūrĭs, mœnĭbŭs, āggĕrĕ, āggĕrĭbŭs cīngŏ, claūdŏ, cīrcūmdŏ, āmbĭŏ. *Voy.* Propugnaculum. || — vĭăm. *Paver une route, et au fig.* Tĭbī mœnī vĭăm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 68). Lībĕrūm mūnīvĭt ĭtĕr, dătūrŭs. *H.* *Voy.* Munitor. || *Au fig.* Ūt pōssīnt nātĭs mūnīrĕ sĕnēctăm. *Lr.* (IV, 1252).

† Mūnĭs, ĕ. *Empressé à obliger.* Dīcō prō mĕrĭtĭs grātŭm me ēt mūnēm fŏrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 104. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Mūnītĭŏ, ōnĭs, *f. Fortification.* Ēst hērmă pōrrō cēspĭtūm mūnītĭŏ. *Avien.* (*Or. mar.* 324).

Mūnītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui fortifie une ville.* Mē, fĭdĕ cōnspĭcŭŭs, Trōjæ mūnītŏr ămāvĭt. *O.* || *Celui qui pave une route.* Mūnītŏr Āppĭŭs nōmĕn dĕdĭt. *P. Nol.* (21, 395).

Mūnītŭs, ă, ŭm. *Fortifié, muni; pavé.* Stāt Mĕgăra, Āctæī quōndām mūnītă lăbōrĕ Ālcăthŏī. (*Ciris*, 105.) Tēndĭt ăd īncūrvō mūnītōs āggĕrĕ pōrtŭs. *O.* Quā mūnītūm dēclīvĭs āb āltō Āggĕr mōnstrăt ĭtĕr. *Sil.* Ēstŏ, prĕcŏr, nōbīs tū mūnītīssĭmă tūrrĭs. *P. Nol.* (23, 235). || *Au fig.* Cōntrā pŏtēntēs nēmo ēst mūnītŭs sătĭs. *Ph.* Quĭd făcĭēt nūllō mūnītă pŭēllă tĭmōrĕ? *Pp.* (III, 12, 17). Mūnītŭs ămīcĭs. *O.*

Mūnnă, æ, *m. Nom d'homme.* Āssuētŭs sēmpĕr Mūnnă dŏcērĕ dŭŏs. *M.* (X, 60. *Ib.* 36, 3).

Mūnŭs, ĕrĭs, *n. Présent, don.* Ēxtrēmum hōc mīsĕræ dēt mūnŭs ămāntī. *V.* Quŏnĭăm sōrdēnt tĭbĭ mūnĕră nōstră. Mūnĕrĭbŭs cŭmŭlăt māgnĭs. *Id.* SYN. Dōnŭm, mūnūscŭlŭm. *Voy.* Donum. PHR. Nūllĭs căptă Lȳcīnnă dătĭs. *Pp.* || Mūnŭs tŭŭm *ou* Mūnĕrĭs tŭī ēst. *Être redevable.* Sī quĭd ădhūc ĕgŏ sūm, mūnĕrĭs ōmnĕ tŭi ēst. *O.* Tōtum hōc mūnĕrĭs ēst tŭī Quŏd mōnstrŏr dĭgĭtō prætĕrĕūntĭŭm. *H.* SYN. Tĭbī dēbĕŏ. || *Offrande aux dieux.* Quūm mūnĕrĕ fūnctŭs ăd ārās Cōnstĭtĭt. *O.* Nōs mūnĕră tēmplĭs Quīppĕ tŭĭs fĕrĭmŭs. *V.* Sūscēptūm pērfĭcĕ mūnŭs. *Id.* || Mūnĕră sŭprēmă, ēxtrēmă, etc. *Les derniers devoirs.* Ēgrĕgĭās ănĭmās dĕcŏrātĕ sŭprēmĭs Mūnĕrĭbŭs. *V.* Tē pōstrēmō dōnārēm mūnĕrĕ mōrtĭs. *Cat.* (101, 3). Īntēr lăcrĭmās īntērque ēxtrēmă vĭrōrŭm Mūnĕră. *V. Fl. Voy.* Exsequiæ. || *Fonctions, charge, devoir.* Īpse ĕgŏ paūlīspēr prō tē tŭă mūnĕra īnĭbŏ. *V.* Nē tū sānguĭnĕī jŭvĕnīlĭă mūnĕră Mārtĭs Sūscĭpĕ. *O.* Grāndĕ mūnŭs Cēcrŏpĭō rĕpĕtēs cŏthūrnō. *H.* SYN. Ōffĭcĭŭm, mūnĭă, pārtēs. *Voy.* Officium. || *Spectacles donnés au peuple par un magistrat.* Ēt pārs spēctātī mūnĕrĭs īpsĕ fŭĭt. *O.* Mīrācŭla ărēnæ, Quæ vīncīt vĕtĕrūm mūnĕră clāră dŭcŭm. *M.* (IX, 84. *Id.* IV, 2, 2). || *Qqf. Édifices donnés au peuple.* Aūt ŭbĭ mūnĕrĭbŭs nātī sŭă mūnĕră mātĕr Āddĭdĭt, ēxtērnō mārmŏrĕ dīvĕs ŏpŭs. *O.* (*A. Am.* I, 69, scil. theatro Marcelli porticum Octaviani). Nēc sŭă cōnspĭcĭēt, mĭsĕrūm mē! mūnĕră Drūsŭs. (*Ad Liv.* 287, scil. ædem Concordiæ. Cf. *Vel. Paterc.* 2, 130 : « Pompeii *munera* absumpta igni. »)

Mūnūscŭlŭm, ī, *n. Petit présent.* Āt tĭbĭ prīmă, pŭĕr, nūllō mūnūscŭlă cūltū. *V.* Nōn īnvīsă fĕrēs pŭĕrĭs mūnūscŭlă pārvīs. *H.* Ălĭquĭd rĕpōrtāns īntĕrĭm mūnūscŭlī. *Aus.* (*Epist.* 21, 45).

Mūnȳchĭă, æ, *f.* (Μουνυχία). *Munychie, port d'Athènes, entre le Sunium et le Pirée.* || Mūnȳchĭŭs, ă, ŭm. *De Munychie; Athénien.* Mūnȳchĭōsquĕ vŏlāns āgrōs grātămquĕ Mĭnērvæ. *O.* Quō nōn Mūnȳchĭæ quĭdquăm præstāntĭŭs ārcēs. *St.*

Mūrænă, æ, *f.* (μύραινα). *Murène, poisson.* Āffērtūr squīllās īntēr mūrænă nătāntēs. *H.* Ēt mūrænă fĕrōx, tĕrētĭs sĭbĭ cōnscĭă tērgī. *Ov.* (*Hal.* 26.) Quæ nătăt īn Sĭcŭlō grāndĭs mūrænă prŏfūndō. *M.* (XIII, 80. Et *Pl. Aul.* II, 9, 2).

Mūrālĭs, ĕ. *De muraille.* Mūrālī cōncĭtă nūnquăm Tōrmēntō sīc sāxă frĕmūnt. *V.* Aūt vāstī mūrālĭă pōndĕră sāxī. *L.* || — cŏrōnă. *Voy.* Corona.

Mūrātŭs, ă, ŭm. *Protégé par un mur.* Vāllĭbŭs ēt scīssīs mūrātŭs cīngĭtŭr hōstĭs. *Corip.* (*Joh.* III, 210).

† Mūrcĭdŭs, ă, ŭm, *arch. Paresseux.* Jŭgārĭōrŭm mūrcĭdām vīcīnĭăm. *Capel.* (IX, p. 336). Væ tĭbĭ, mūrcĭde hŏmō. *Pl.* (*Epid.* III, 1, 11. Male vulgo *muricida*, et ap. *Fest.* murricidium. Adde, *hominem murcidum*, ex *Pompon.* ap. *Aug. C. D.* 4, 16).

Mūrcĭŭs, ă, ŭm. *De Vénus Murcia, qui avait un temple à Rome.* Ād cœlŭm quŏtĭēs vāllĭs tĭbĭ Mūrcĭă dūcēt Nōmĕn, Ăvēntīnō Pāllāntēōquĕ rĕcēssū. *Cl.* (Vid. *Fest.* et *Liv.* 1, 33).

Mūrēnă, æ, *m.* (Μουρήνας). *Muréna, nom d'homme.* Mūrēnā præbēntĕ dŏmŭm. *H.*

Mūrĕx, ĭcĭs, *m. Murex, poisson à coquille, bon à manger, et dont on tirait une couleur pourpre.* Mūrĭcĕ Baīānō mĕlĭŏr Lūcrīnă pĕlōrĭs. *H.* Mūrēxquĕ mărīnŭs. *Lucil.* (ap. *Acr.* ad *Hor. S.* II, 4, 32). SYN. Cōnchȳlĭŭm. || *Par ext. Pourpre.* Vōbĭs pīctă crŏco ēt fūlgēntī mūrĭcĕ vēstĭs. *V.* Mūrĭcĭbŭs Tȳrĭĭs ĭtĕrātæ vēllĕră lānæ. *H.* SYN. Pūrpŭră, ōstrŭm, etc. *Voy.* Purpura. || *En gén. Coquille.* Sūmmă lăcūnābānt āl-

tĕrnō mūrĭcĕ cōnchæ. *O.* Hŭmĕrōs īnnātō mūrĭcĕ tēctŭm, Cærŭlĕūm Trĭtōnă vŏcāt. *Id.* Vīvō squālēntĭă mūrĭcĕ tĕrgă Pūrpŭrĕīs mōllītă rŏsīs (de Tritone). *Cl.* SYN. Tēstă. || *Qqf. Conque.* Īmmānēs īntōrtō mūrĭcĕ phōcās Cōntrăhĭt. *V. Fl.* SYN. Cōnchă. || *Pointe de rocher, récif.* Ēt ăcūto īn mūrĭcĕ rēmī Ŏbnīxī crĕpŭĕrĕ. *V.* Tūm mūrĭce ăcūtō Dīssĭlĭēns sŏnŭīt. *Sil.* (Cf. *Gloss. Placidi* : « Dicuntur et *murices* petræ in littore acutissimæ et navibus perniciosæ. »)

Mūrgēntĭă. *Voy.* Morgentia.

Mŭrĭă, æ, *f. Saumure.* Quōd pīnguī mīscērĕ mĕrō mŭrĭāquĕ dĕcēbĭt. *H.* Mŭrĭă quām tēstă mărīnă rĕmīttĭt. *Id.* PPH. Lĭquŏr Sŏcĭōrŭm. *Voy.* Garum.

Mŭrĭātĭcŭs, ă, ŭm. *Conservé dans la saumure.* Scīt mŭrĭātĭca ūt mācĕrĕt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 38). Mŭrĭātĭcam aūtēm vĭdĕo īn vāsīs stānnĕīs. *Id.* (ap. *Fest.*).

Mūrĭcĕŭs, ă, ŭm. *De récif.* Āntra, ēt mūrĭcĕīs scŏpŭlōrūm mērsă lăcūnīs. *Aus.* (*Epist.* 9, 4).

Mŭrĭcĭdŭs. *Au lieu de* Murcidus.

Mūrĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Murex. Pūrpŭră, mūrĭcŭlī, mūrēx, dūlcēs quŏque ĕchīnī. *Enn.* (apud *Apul. Apol.* t. II, p. 44 Bip.).

Mūrīnŭs, ă, ŭm. *De rat.* Aūt făcĭlēm jĕcŏrīs mūrīnī dūcĕrĕ fībrām. *Ser. Sam.* (vs. 910. *Id.* 354). || Mūrīnŭs cŏlŏr. *Couleur grise* (*de cheval*). Hīc bădĭŭs, īstĕ gīlvŭs, īllĕ mūrīnŭs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 87).

Mūrmŭr, ŭrĭs, *n. Murmure, bruit, son.* Ādspĭcĕ, vēntōsī cĕcĭdĕrūnt mūrmŭrĭs aūræ. *V.* Māgnō mīscērī mūrmŭrĕ cœlŭm. *Id.* Quūm făcĕrēm vērsūs īntĕr fĕră mūrmŭră pōntī. *O.* Mūrmŭrĕ būxī. *Id.* Ūndāmque ōccūltīs mĕdĭtāntēm mūrmŭr īn āntrīs. *Manil.* (II, 54). SYN. Sŏnŭs, sŏnĭtŭs, frăgŏr, etc. *Voy.* Sonitus. || *Mots inarticulés, voix confuses, murmure.* Vōcĕ mănūquĕ Mūrmŭră cōmprēssĭt. *O.* Quāmvīs cōntēmnās mūrmŭră fāmæ. *Pp.* (II, 5, 29). Gĕlĭdīs īnfūdĭt mūrmŭră lābrīs (de moriente). *L.* Sērpītquĕ pĕr āgmĭnă mūrmŭr. *V.* SYN. Sŭsūrrŭs. *Voy.* Murmuro. || *Prières récitées tout bas.* Haūd cuīvīs prōmptum ēst mūrmŭrquĕ lĕvēsquĕ sŭsūrrōs Tōllĕrĕ dē tēmplīs. *Pers.* (2, 6). Ēt prĕcĭbūs plācārĕ dĕōs ēt mūrmŭrĕ lōngō. *O.* (Adde *Juv.* 10, 290; *Sid.* 2, 87).

† Mūrmŭrīllŏ, ās, ārĕ, *dimin. de* Murmuro. Quĭd mūrmŭrīllās tēcum, ēt tē dīscrŭcĭās? *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 2, 572).

† Mūrmŭrīllŭm, ī, *n. dimin. de* Murmur. Nōlo ĕgŏ mūrmŭrīllūm nĕquĕ sŭsūrrūm fĭĕrī. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 48. Sic legit *Non.* 2, 572, melius quam ut vulgo, *murmur ullum*).

Mūrmŭrŏ, ās, ārĕ, *n. Murmurer, faire du bruit.* Spūmĕă sēmĭfĕrō sūb pēctŏrĕ mūrmŭrăt ūndă. *V.* Hīc tĭbĭ lēnĕ flŭēns fōns mūrmŭrăt. *Nemes.* (*Ecl.* 4, 47). Fŭgĭēntĕ dūlcīs mūrmŭrāt rīvō sŏnŭs. *Sen.* (*Hip.* 514). Sīc rīpīs ĕgŏ mūrmŭrāntĭs Hēbrī. *H.* SYN. Īmmūrmŭrŏ, sŏnŏ, sŭsūrrŏ, frĕmŏ, etc. *Voy.* Sono. || *Parler entre ses dents, marmotter, murmurer.* Flēbĭlĕ līnguă Mūrmŭrăt ēxănĭmĭs. *O.* Āt ŭt scĕlēstă sōlă sēcūm mūrmŭrăt! *Pl.* (*Aul.* I, 1, 13). Sērvī mūrmŭrānt. *Id.* (*Mil.* III, 1, 149). SYN. Sŭsūrrŏ, īmmūrmŭrŏ, cōmmūrmŭrŏ, dēmūrmŭrŏ, mūssŏ, mūssĭtŏ, mūttĭŏ. VERS. Mūrmŭră quūm sēcum ēt răbĭōsă sĭlēntĭă rōdūnt. *Pers.* Mūrmŭrĕ cōnclūsō răbĭōsă sĭlēntĭă rōdūnt. *Aus.* Claūsō cōmmūrmŭrăt ōrĕ. *Sil.* Măgĭcō cārmēn dēmūrmŭrăt ōrĕ. *O.* Īntēllēctă mĭhī mūrmŭră claūsă dĕdĭt. *Fort.*

? Mūrŏbăthrārĭŭs *ou* Mūrrŏbăthārĭŭs, ĭī, *m. Celui qui parfume des souliers de femmes. Voy. le suiv.*

? Mūrŏbrĕchārĭŭs, ĭī, *m.* (*de* μύρον *et* βρέχω). *Parfumeur.* (*Pl. Aul.* III, 5, 37.) *Voy. le précéd.*

Mūrră, æ, *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p 175.)

Mūrrānŭs, ī, *m. Chef de la dynastie des rois Latins.* (*Virg. Æn.* XII, 529; *Sil.* IV, 529.)

Mūrrhă, æ, *f. Murrhe, terre fine dont on faisait des coupes précieuses; vases murrhins.* Nōn aūrō mūrrhāquĕ bĭbūnt. *L.* Sī călĭdūm pōtās, ārdēntī mūrrhă fălērnō Cōnvĕnĭt. *M.* (XIV, 113). Măcŭlōsæ pōcŭlă mūrrhæ. *Id.* (X, 80. *Les vases murrhins venaient d'Orient. On croit qu'ils étaient en cette poterie fine qu'on nomme porcelaine; suivant d'autres, c'était un produit naturel, tel que le jade. L'épithète* maculosæ *semble indiquer une agate.*) || 2. *Myrrhe. Voy.* Myrrha.

Mūrrhĕŭs, ă, ŭm. *Murrhin.* Mūrrhĕāquĕ īn Pārthīs pōcŭlă cōctă fŏcīs. *Pp.* (IV, 5, 26). Ēt crŏcĭnō nārēs mūrrhĕŭs ūngăt ŏnyx. *Id.* (III, 10, 22). SYN. Mūrrhĭnŭs. || 2. *Voy.* Myrrheus.

Mūrrhĭnă, æ, *f. Nom de femme.* Quō pācto ĭd cēlēm, quōd me ōrāvĭt Mūrrhĭnă. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 31).

Mūrrhĭnŭs, ă, ŭm. *Comme* Murrheus. || Mūrrhĭnă, ōrŭm, *n. pl. Vases murrhins.* Sūrrēntīnă bĭbīs? nēc mūrrhĭnă pīctă, nēc aūrŭm Sūmĕ. *M.* (XIII, 110). Mūrrhĭnă sīgnāvĭt sēpŏsŭītquĕ sĭbī. *Id.* (IX, 60). Grāndĭă tōllūntūr crȳstāllĭnă, māxĭmă rūrsŭs Mūrrhĭnă. *J.* (6, 155). *Voy.* Murrha. || 2. *Voy.* Myrrhinus.

Mūrrŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mĭsĕrī băsĭlīscŭs cūspĭdĕ Mūrrī Trānsāctŭs. *L.* (Et *Sil.* I, 377).

Mūrtētŭm. *Voy.* Myrtetum.

Mūrŭs, ī, *m. Mur de ville, muraille.* Dīvĭdĭmūs mūrōs, ēt mœnĭă pāndĭmŭs ūrbĭs. *V.* Vīxquĕ brĕvīs tūtūm mūrŭs āb hōstĕ făcĭt. *O.* Īlĭăcōs īntrā mūrōs pēccātŭr ēt ēxtrā. *H.* SYN. Mœnĭă, etc. *Voy. ce mot.* || *En gén. Mur, enceinte.* Tēsta āltă părētŭr, Quæ tĕnŭī mūrō spătĭōsŭm cōllĭgăt ōrbĕm. *J.* (4, 132). SYN. Părĭēs. || *Tour portée par un éléphant.* (*Sil.* IX, 601.) || *Au fig. Défense, rempart.* Grāiūm mūrŭs Ăchīllēs. *O.* Mūrŭs ăhēnĕŭs ēstŏ, Nīl cōnscīrĕ sĭbī. *H* Tū præsĭdĭūm Phrȳgĭbūs fēssīs, Tū mūrŭs ĕrās. *Sen.* (*Troad.* 125). Nōn dăbĭtīs mūrūm scĕlĕrī. *Cl.* SYN. Præsĭdĭŭm, mūnīmĕn.

Mūs, mūrĭs, *m.* (μῦς). *Rat; mulot.* Quā brĕvĭs ōccūltūm mūs sĭbĭ fēcĭt ĭtĕr. *O.* Rūstĭcŭs ūrbānūm mūrēm mūs paūpĕrĕ fērtŭr. *H.* Ēt dīvīna ŏpĭcī rōdēbānt cārmĭnă mūrēs. *J.* (3, 207). SYN. *Par ext.* Sōrēx. EP. Ēxĭgŭŭs, pārvŭs, pārvŭlŭs, tĕnŭĭs, brĕvĭs; fŭgāx, tĭmĭdŭs, ĕdāx. || *Sorte de poisson.* Lūna ălĭt ōstrĕa, ēt īmplĕt ĕchīnōs, mūrĭbŭ' fībrās. *Lucil.* (ap. *Gell.* 20, 8). Mūrēs sūnt Ǣnī. *Enn.* (ap. *Apul. Apolog.* t. II, p. 43 Bip.). || *Surnom Romain : P. Décius Mus.* PHR. Quōd mĭhĭ nōmĕn ĭnēst, Rōmæ quŏquĕ cōnsŭl hăbērĕt. *Sympos.* (*Ænigm.* 25).

Mūsæ, ārŭm, *f. pl.* (Μοῦσαι). *Les Muses, déesses des Sciences et des Arts, filles de Jupiter et de Mnémosyne. Elles sont neuf sœurs : Apollon les préside, jouant de la lyre et couronné de lauriers. Le Parnasse, l'Hélicon, le Pinde, sont leurs demeures ordinaires.* Āb Jŏvĕ prīncĭpĭūm, Mūsæ; Jŏvĭs ōmnĭă plēnă. *V.* Săcrāquĕ Mūsārūm mĕrĭtō cōlĕ. *O.* Mūsīs ămīcŭs. *H.* SYN. Cămēnæ, Pĭĕrĭdēs, Āŏnĭdēs, Cāstălĭdēs, Hĕlĭcōnĭădēs, Pārnāssĭdēs, Ăgănīppĭdēs, Pēgăsĭdēs, Thēspĭădēs, Pīmplēĭdēs, Lībēthrĭdēs, Mæŏnĭdēs. EP. Āŏnĭæ, Cāstălĭæ, Hĕlĭcōnĭădēs, Pĭĕrĭæ, săcræ, cāstæ, pŭdīcæ; blāndæ, făcūndæ, dĭsērtæ, dōctæ, ārgūtæ, dūlcēs. PPH. Cāstălĭæ sŏrŏrēs, ălūmnæ, pŭēllæ, dĕæ, dīvæ, nȳmphæ. Pĭĕrĭdēs pŭēllæ. Nŏvēm sŏrŏrēs, pŭēllæ. Phœbī cŏmĭtēs. Dōctæ sŏrŏrēs. Phœbī cŏhōrs. Mūsārŭm, Cămēnārŭm, Cāstălĭdŭm tūrbă, chŏrŭs, cătērvă, grēx. Hĕlĭcōnĭs, Pīndī, Pĭĕrĭī mōntĭs ălūmnæ, dŏmĭnæ, rēgīnæ, nūmĭnă. Pĭĕrĭŭs, *ou* Phœbī, Ăpōllĭnĭs chŏrŭs. Bœōtĭă nūmĭnă, Mūsæ. Dōctæ vīrgĭnēs. Nŏvēm sŏrōrŭm grēx. Hĕlĭcōnĭă tūrbă. Dĕæ Pārnāssī jŭgă *ou* Hĕlĭcōnă cŏlēntēs. Āŏnĭī tūrbă nŏvēnă jŭgī Præsēntĭă nūmĭnă vātŭm. PHR. Sīvĕ Cămēnārŭm dē grĕgĕ nōnă vĕnīs. *M.* Dīvērsæquĕ nŏvēm sōrtītæ jūra

pŭēllæ. *Pp*. *Voy*. Parnassus. || *Au sing*. Mūsă, mĭhī caūsās mĕmŏră. *V*. Dīgnūm laūdĕ vĭrūm Mūsă vĕtăt mŏrī. *H*. SYN. Cămēnă. || *Divers genres de poésie*. Mūsă lўræ sōlērs. *H*. Sĕvēræ Mūsă trăgœdĭæ. Tēmpĕrăt Ārchĭlŏchī mūsām pĕdĕ māscŭlă Sāpphō. *Id*. Tēĭă mūsă sĕnĭs. *O*. Sīcĕlĭdēs Mūsæ, paūlō mājōră cănāmŭs. *V*. || *Vers, chanson*. Āgrēstēm tĕnŭī mĕdĭtābŏr ărūndĭnĕ mūsām. *V*. Dāmōnĭs mūsām dīcēmŭs ĕt Ālphĕsĭbœī. *Id*. Quōrūm cēnsūră mūsă prŏtērvă mĕă ēst. *O*. Dīs pĭĕtās mĕă, Ēt mūsă cōrdi ēst. *H*. *Voy*. Carmen. || — pĕdēstrĭs. *Vers qui se rapprochent de la prose*. Quēm prĭŭs īllūstrēm sătĭrīs mūsāquĕ pĕdēstrī? *H*. || Mūsīs āvērsīs, Mūsā nūllā. *Sans inspiration, sans génie*. Āvērsīs ŭtĭnām tĕtĭgīssēm cārmĭnă Mūsīs! *O*. Mūsīs ĕt Ăpōllĭnĕ nūllō. *M*. (II, 89). || *Instruction, études*. Nēc mūsæ dēdĭtŭs ūllī. *H*. || *m*. *Antonius Musa, affranchi et médecin d'Auguste*. Nām mĭhĭ Bāiās Mūsă sŭpērvăcŭās Āntōnĭŭs. *H*. (Adde *Catal. Virg*. 13, 6).

Mūsæŭs, ī, *m*. *Musée, poëte grec, contemporain d'Orphée*. Mūsæum ānte ōmnēs. *V*. || *Nom d'homme*. (*Mart*. XII, 97.) || *Adj*. *Voy*. Museus.

Mŭscă, æ, *f*. *Mouche*. Lāmbĕrĕ quæ tūrpēs prŏhĭbēt tĭbĭ prāndĭă mūscās. *M*. (XIV, 67). Quūm pārvæ dēfīgūnt spīcŭlă mūscæ. *Avien*. (*Progn*. 391). Cālvī mŏmōrdĭt mūscă nūdātūm căpŭt. *Ph*. EP. Lĕvĭs, ēxĭlĭs, grăcĭlĭs, pārvă, ēxĭgŭă, tĕnŭĭs; īmprŏbă, mŏlēstă; tūrpĭs, fœdă; strīdŭlă, strīdēns. || *Au fig*. *Homme curieux; parasite*. (*Pl*. *Merc*. II, 3, 26; *Pœn*. III, 3, 76.)

Mūscĭpŭlă, æ, *f*., *et* Mūscĭpŭlūm, ī, *n*. *Ratière, souricière*. Quī sæpĕ lăquēōs ēt mūscĭpŭla ēffūgĕrăt. *Ph*. Hīc, ŭt mūscĭpŭlæ tēntæ, ātque ŭt scōrpĭŭ' caūdā Sūblātā. *Lucil*. (ap. *Non*. 2, 868).

Mūscōsŭs, ă, ūm. *Couvert de mousse*. Mūscōsī fōntēs, ēt sōmnō mōllĭŏr hērbă. *V*. Rīvūs mūscōsō prōsĭlĭt ē lăpĭdĕ. *Cat*. (68, 57). PPH. Mūscō tēctŭs, vĭrēns.

Mūscŭlŭs, ī, *m*. *dimin. de* Mus. || *Moule, poisson*. Mărīnam ūrtīcām, mūscŭlōs. *Pl*. (*Rud*. II, 1, 9. Alii legunt *mitulos*). Jūnctŭs līmĭcōlĭs mūscŭlŭs ōstrēĭs. *Auson*. (*Epist*. 7, 36). *Voy*. Mus, Mitulus. || *Muscle*. Sĭne ūllō Tēgmĭnĕ pōplĕs ĕrăt, fĕmŏrūm quŏquĕ mūscŭlŭs ōmnĭs Līquĭtŭr. *L*.

Mūscŭs, ī, *m*. *Mousse*. Flūmĭnă, mūscŭs ŭbi ēt vĭrĭdīssĭmă grāmĭnĕ rīpă. *V*. Ēt stāgnă vĭrēntĭă mūscō. *Id*. Mōllī tēllūs ĕrăt hūmĭdă mūscō. *O*. Mūscō cīrcūmlĭtă sāxă. *H*. SYN. Mōllĭs; hūmĭdŭs, ūdŭs.

Mūsēllă. *Voy*. Mosella.

Mūsēūm, ī, *n*. (μουσεῖον). *Lieu consacré aux Muses (musée)*. || *Grotte artificielle*. Dūm vărĭās cŭpĭt... mūsēō fīgĕre ĭn āltō, Dēcĭdĭt. *Inscr*. (apud *Murat*. II, p. 1172).

Mūsēŭs, ă, ūm (Μουσεῖος). *Des Muses*. Ēt quăsī Mūsēō dūlcī cōntĭngĕrĕ mēllĕ. *Lr*. (I, 948). Āt Mūsēă mĕlĕ. *Id*. (II, 412). Mūsēōs fōntēs dēxtrī pĕdĭs īctĭbŭs haūsĭt. *German*. (*Arat*. 219).

Mūsĭcă, æ, *et* Mūsĭcē, ēs, *f*. (μουσική). *Poésie*. Sōcci ēt cōthūrnī mūsĭcām. *Aus*. (*Epist*. 10, 38). || *Mesure, rhythme*. Ēxĭgūnt īdcīrcō tālēm quī sĕquūntŭr mūsĭcām. *T*. *Maur*. (*Ped*. 69). || *Musique*. Ēt mŏdŭs, ēt gĕnĭtrīx mŏdŭlōrūm mūsĭcă trīplēx. *Aus*. (*Idyl*. 11, 76). Dāt tĭbĭ gērmānūm, sēd vērāx mūsĭcă plēctrūm. *Alcim*. (VI, 17). PPH. Ārs mūsĭcă *ou* cănēndī. *Voy*. Cantus. || *Harmonie des corps célestes*. Pўthăgŏrās, sŏlĭdūm prīncēps quōd mūsĭcă mūndūm Tēmpĕrĕt. *Sid*. (15, 52).

† Mūsĭcē, *adv*. (μουσικῶς). *En musicien; en faisant bonne chère*. Mūsĭce hērcle ăgĭtĭs ætātem, ĭta ūt vōs dĕcĕt. *Pl*. (*Most*. III, 2, 40).

Mūsĭcŭs, ă, ūm (μουσικός). *De muse, poétique*. Rĕpēn e ād stŭdĭum hūnc se āpplĭcāssĕ mūsĭcūm. *Ter*. (*Heaut. prol*. 23. Sic etiam *Hec. prol*. 15; *Ph. prol*. 18). || Mūsĭcă ārs. *Poésie, rhythme poétique*. Făbrē pŏlītă vātĭs ārtĕ mūsĭcā. *Publil*. (*Ara*, 2). Ārchĭlŏchōn ārte ēst æmŭlātŭs mūsĭcā. *T*. *Maur*. (*Met*. 678). || *De musique, musical, mélodieux*. Ēst ĕt ărūndĭnĕĭs mŏdŭlātĭŏ mūsĭcă rīpīs. *Aus*. (*Epist*. 25, 13). Ōrāndŏ paūca ēt mūsĭcă (*Ib*. 26, 12). Nēc tĭbĭă pōssĭt Mūsĭcă Cīrrhæĭs āssĭmĭlārĕ mŏdīs. *Lact*. (*Phœn*. 47). Ēt sŭpĕrāt mīrīs mūsĭcă flābră mŏdīs. (*Anthol*. II, p. 443.) SYN. Cănōrŭs. || *Subst*. *m*. *f*. *Poëte, musicien, musicienne*. Īthўphāllĭcă pōrrō dĭcārūnt mūsĭci pŏētæ. *T*. *Maur*. (*Met*. 277). Ōrātŏr, dĭălēctĭcŭs, pŏētă, Trāctātŏr, gĕōmētră, mūsĭcŭsquĕ. *Sid*. (*Epist*. IV, 11, 9). Mūsās nōn ĭtă mūsĭcās pŭtārēs. *Id*. (23, 124). *Voy*. Cantor, Citharœdus, Tibicen, etc.

Mūsĭgĕnă, æ, *m*. *f*. *Enfant des Muses*. Mūsĭgĕnæ nŭmĕrōs vātēs ēt mĕtră sĕquūntŭr. *Rufin*. (*Metr*. p. 2713).

Mŭsĭmŏ, *et ordint*. Mūsmŏ, ōnĭs, *m*. (μούσμων) *Mulet produit par un bouc et une chevrette*. Prædĭum ēmĭt quī vēndĭt ĕquūm, mŭsĭmōnēm. *Lucil* (ap. *Non*. 2, 530). Mūsmōnēm căpra ēx vērvēgnō sēmĭnĕ gīgnĭt. *Eugen*. (22, 5. Est *musmonum* genus ap. *Plin*. 8, 75. Inde in dubium venit vox *musimo*, quia etiam *Aldhelm*. ap. *Mai*. V, p. 749, mūsmōnēs molossum pedem esse ait).

Mūsōnĭŭs, ĭī, *m*. (Μουσώνιος). *Nom d'homme*. Fēstūs, Mūsōnī sŏbŏlēs. *Avien*. (in *Anth*. I, p. 57).

Mūssĭtŏ, ās, ārĕ, *n*. *fréq*. *de* Musso. Sūb lēctīs Lătēntēs mĕtū mūssĭtānt. *Pl*. (*Cas*. III, 5, 35). Mūssĭtāns quānquām chŏrŭs īnvĭdēntūm. *Sid*. (*Epist*. IX, 16, 9). || *Act*. *Taire, cacher*. Āccĭpĭūnda ēt mūssĭtānda īnjūrĭa ădŏlēscēntĭūm. *Ter*. (*Ad*. II, 1, 53 Male vulgo *adolescentum*). Hæc ĕgŏ mēcūm mūssĭtŏ. *Pl*. (*Mil*. III, 1, 120).

Mūssŏ, ās, ārĕ, *n*. *Parler entre ses dents, murmurer*. Flēnt mœstī mūssāntquĕ pătrēs. *V*. Tūrbātăquĕ mūssānt Cōncĭlĭă. *St*. Īntērdūm mūssāns. *Pl* (*Merc*. *prol*. 49). SYN. Mūssĭtŏ, mūttĭŏ, mūrmŭrŏ. *Voy*. Murmuro. || *Qqf*. *Bourdonner*. Mūssānt ōrās ēt līmĭnă cīrcūm (apes). *V*. SYN. Sūsūrrŏ. || *Par ext*. *Hésiter, se taire*. Mūssāt rēx īpsĕ Lătīnŭs. *V*. Sēd dīcĕrĕ mūssānt. Mūssāntquĕ jŭvēncæ Quĭs pĕcŏri īmpĕrĭtēt. *Id*. SYN. Hærĕŏ, dŭbĭtŏ, sĭlĕŏ, tăcĕŏ. || *Act*. *Taire, cacher*. Nĕque ōccūltum ĭd hăbērī, nĕquĕ pēr mĕtūm mūssārī. *Pl*. (*Aul*. II, 1, 12).

Mūstăcēŭm, ī, *n*., *et* Mūstăcēŭs, ī, *m*. *Sorte de gâteau dans lequel il entrait du vin doux, et qu'on donnait aux convives à leur départ*. Ēt mūstācēŭs, ēt lătēntĕ pālmā Prægnāntēs cărўōtĭdēs cădēbānt. *St*. (*Silv*. I, 6, 19). Caūsā nĕc ēst quārē cœnam ēt mūstăcēă pērdās. *J*. (6, 202). Spōnsæ mūstăcēă mīttŏ. *Vesp*. (*Jud. Pist. et Coc*. 48).

Mūstēlă, æ, *f*. *Belette, fouine*. Cuī mūstēlă prŏcŭl: Sī vīs, ăĭt, ēffūgĕre īstīnc. *H*. Mūstēlă quum ānnīs ēt sĕnēctā dēbĭlĭs. *Ph*. || *Lamproie, poisson*. Spūmārum īndĭcĭĭs căpĕrĭs, mūstēlă, nătāntūm. *Aus*. (*Mos*. 107 Adde *Enn*. apud *Apul*. *Apol*. t. II, p. 43 Bip.).

Mūstēlīnŭs, ă, ūm. *De belette; de sa couleur, basané*. Cŏlōrĕ mūstēlīnō. *Ter*. (*Eun*. IV, 4, 22, d sene. Cf. *Donat*.).

? Mūstēlŭlă, æ, *f*. *dimin*. *de* Mustela. Vēlōx mūstēlŭlă drīndĭt. (*Auct*. *Philom*. 61. Vulgo *mustecula*, grammatica reclamante.)

Mūstēŭs, ă, ūm. *Qui a du jus; au fig*. *Nouveau*. Mūstēŭs ēst: prŏpĕrā, cārōs nēc dīffĕr ămīcōs. *M*. (XIII, 55, de petasone. Et *Næv*. ap. *Non*. 2, 518).

Mūstrĭcŭlă, æ, *f*. *Appareil pour maintenir le soulier que l'on coud*. Mūstrĭcŭlam īn dēntēs īmpīngām tĭbĭ. *Afran*. (apud *Fest*.)

Mūstŭlēntŭs, ă, ŭm. *Abondant en vin doux.* (*Pl. fr.* apud *Non.* 1, 322, et 4, 476.)

Mūstŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* vinum). *Moût, vin doux.* Hūc, pătĕr ō Lēnææ, vĕnī, nūdātăquĕ mūstō Tīngĕ nŏvō (crura). *V.* Īnquĕ căvōs ĭĕrānt tĕrtĭă mūstă lăcūs. *O.* Quīquĕ nŏvŭm mūstūm bĭbĭt. *J.* (10, 250). || *Au fig. Vendange, automne.* Tĕrcēntūm mēssēs, tĕrcēntūm mūstă vĭdērĕ. *O.*

Mūstŭs, ă, ŭm. *Doux, nouveau.* Mălŭĕrĭs, quām sī mūstă Fălērnă bĭbās. *M.* (XIII, 120. Et *Prud. Sym.* I, 127).

Mūtābĭlĭs, ĕ. *Changeant, variable, inconstant.* Mūltă dĭēs, vărĭūsquĕ lăbōr mūtābĭlĭs ævī. *V.* Vărĭum ēt mūtābĭlĕ sēmpĕr Fēmĭnă. *Id.* Quĭd plăcĕt, aūt ŏdĭo ēst, quŏd nōn mūtābĭlĕ crēdās? *H.* SYN. Mōbĭlĭs, vărĭŭs, lĕvĭs, etc. *Voy.* Levis. || *Qu'on peut changer.* Mūtābĭlĕ pĕctŭs Cōnsĭlĭīs. *O.*

† Mūtābĭlĭtās, tĭs, *f. Nature changeante.* Pōsse ēx nōn sēnsū sēnsūs, mūtābĭlĭtātĕ. *Lr.* (II, 932).

Mūtātĭŏ, ōnĭs, *f. Changement.* Ēt quătĕr ā tērnīs prŏpĕrēt mūtātĭŏ sīgnīs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 48). Tām mīră fŏrēt mūtātĭŏ rērūm. *P. Nol.* (27, 117). Tālĭs mūtātĭŏ sēnsūs Grātă mĭhi ēst. *P. Petr.* (IV, 252). SYN. Cōmmūtātĭŏ, cōmmūtātŭs. || *Échange.* Mūtātĭŏ Īntĕr me ātque īllum ūt nōstrīs fĭăt fīlĭīs. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 6).

Mūtātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui change.* Cŏmĭtūmquĕ cĕlĕr mūtātŏr ĕquōrūm Mœsŭs. *V. Fl.* Mūtātōrēsquĕ dŏmōrūm Saūrŏmătās. *St.* Mūtātŏr cīrcŭlŭs ānnī. *L.* || *Qui échange, marchand.* Mērcĭs mūtātŏr ĕōæ. *L.*

Mūtātŭs, ă, ŭm. *Changé.* Pēssĭmă mūtātī cœpĭt ămōrĭs hĭēms. *O.* Āc, nĭsĭ mūtātūm, părcĭt dēfūndĕrĕ vīnūm. *H.* SYN. Vērsŭs, cōnvērsŭs, dīssĭmĭlĭs, ălĭŭs, āltĕr, *qqf.* dēgĕnĕr. PPH. Nōn īdēm. || *Métamorphosé.* Īn nŏvă fērt ănĭmūs mūtātās dīcĕrĕ fōrmās Cōrpŏră. *O. Voy.* Mutor.

† Mūtēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir muet, se taire.* Vānĭlŏquās dŏcŭīt mūtēscĕrĕ līnguās. *Paul. Nol.* (24, 408). Īnsānōs vĭdĕō sŭbĭtō mūtēscĕrĕ vēntōs. *Prud.* (*Apoth.* 654). SYN. Ōbmūtēscŏ, sĭlĕŏ.

Mŭtĭlātŭs *et* Mŭtĭlŭs, ă, ŭm. *Mutilé; en partic. Qui n'a plus de cornes.* Ūtquĕ sălīrĕ sŏlēt mŭtĭlātæ caūdă cŏlŭbræ. *O.* Mŭtĭlātīs vūlnĕră rāmīs (*Id. Nuc.* 37). Ūt mŭtĭlātă sŏnōs līnguă lĭgātă dărēt. *Drac.* (*Satisf.* 44). Tūrpĕ pĕcūs mŭtĭlūm. *O.* Sīc mŭtĭlŭs mĭnĭtĕrĭs? *H.* SYN. Trūncātŭs, trūncŭs. || *Qqf. Chauve.* Sīlēnī mŭtĭlūm căpŭt. *Nemes.* (*E.* 3, 33).

Mŭtĭlŏ, ās, ārĕ. *Couper, mutiler, et au fig.* Quīn spŏlĭēs, mŭtĭlēs, lăcĕrēs, quēmquēm nāctă sīs. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 8). *Voy.* Lacero.

Mŭtĭlŭs. *Voy.* Mutilatus.

Mŭtĭnă, æ, *f. Modène, ville d'Italie.* Hīs, Cæsăr, Pĕrŭsīnă fămēs Mŭtĭnæquĕ lăbōrēs. *L.* Ōbsēssæ mœnĭă pācēm Vīctă pĕtēnt Mŭtĭnæ. *O.* (Et *Prop.* II, 1, 27).

Mŭtĭnēnsĭs, ĕ. *De Modène.* Tămĕn hāc Mŭtĭnēnsĭă Cæsăr Grāndĭnĕ mīlĭtĭă cōntŭdĭt ārmă sŭă. *O.*

Mūtĭŏ *ou* Mūttĭŏ, īs, īrĕ, *n. Produire des sons inarticulés, vagir.* Āt mūttīrĕ căprīs, hīrcĕ pĕtŭlcĕ, sŏlēs. (*Auct. Phil.* 58. Alii, *miccire.*) || *Ordint. Parler entre ses dents, murmurer; act. Dire quelque chose tout bas.* Īmpīngĕ pūgnūm, sī mūttīvĕrĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 2). Mēn' mūttīrĕ nĕfās? *Pers.* (1, 119). Pălām mūttīrĕ, plēbēiō pĭācŭlum ēst. *Enn.* (ap. *Fest.* et *Phæd.* IV fin.). Ītăque hērclĕ nīl jăm mūttīre aŭdĕŏ. *Ter.* (*And.* III, 2, 25. Sic *Pl. Men.* V, 1, 11). SYN. Mūssŏ, mūrmŭrŏ, etc. *Voy.* Murmuro.

Mūtĭtĭŏ *ou* Mūttĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Action de murmurer.* (*Pl. Amph.* I, 3, 21.)

Mūtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Tē, Lŭpĕ, tē, Mūti, ēt gĕnŭīnūm frēgĭt ĭn īllīs. *Pers.* (1, 113). Χαῖρε, hīnc hōstĭs Mūti Ālbūtĭŭs, hīnc ĭnĭmīcŭs. *Lucil.* (apud *Cic. Fin.* 1, 9). || Mūtĭŭs, *ou plutôt* Mūcĭŭs Scævŏlă. *Voy.* Scævola.

Mūtŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Déplacer.* Ēt quŏtĭēs fēssūm mūtāt lătŭs. *V.* Īllă tămĕn sē Nōn hăbĭtū mūtātvĕ lŏcō. *H.* Nĕquĕ sē lūnă quŏquām mūtāt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 118. Et *Lucil.* apud *Non.* 4, 315, qui exponit *transfero*). SYN. Mŏvĕŏ, ăgŏ, trānsfĕrŏ, fĕrŏ. || *Faire le commerce.* Nēc naūtĭcă pīnŭs Mūtābĭt mērcēs. *V.* Hīc mūtāt mērcēs sūrgēnte ā sōlĕ. *H.* *Voy.* Mercor. || *Changer, modifier.* Mūtāt tērră vĭcēs. *H.* Aūt vōcēm mūtārĕ vĭrōs, aūt vērtĕrĕ vēstēm *V.* SYN. Īmmūtŏ, cōmmūtŏ, vērtŏ, cōnvērtŏ, nŏvŏ, rĕnŏvŏ, vărĭŏ. || *Métamorphoser.* Cārmĭnĭbūs Cīrcē sŏcĭōs mūtāvĭt Ŭlŷssēī. *V.* Īn dēfōrmĕ vĭrōs ănĭmāl mūtāvĭt. *O.* Nūllā tămĕn ālĭtĕ vērtī Dīgnātŭr. *Id.* SYN. Vērtŏ, cōnvērtŏ, trānsfōrmŏ, nŏvŏ. PPH. Fĭgūrām, spĕcĭēm, fōrmām, cōrpŭs, ōs, ārtūs mūtŏ, vērtŏ. VERS. Quōs, hŏmĭnum ēx făcĭē, dĕă sævă pŏtēntĭbŭs hērbīs, Īndŭĕrāt Cīrce ĭn vūltūs āc tērgă fĕrārŭm. *V.* Vērsūmquĕ vĕnēnīs Fēcĭt ăvĕm. *Id.* Ēt quī cōrpŏră prīmă trānsfĭgūrāt. *St.* *Voy.* Mutor. || *Au fig. Changer.* Nōn īllūm nōstrī pōssūnt mūtārĕ lăbōrēs. *V.* Quæ mēntem īnsānĭă mūtāt? *Id.* Prīscūm părĭtĕr cūm cōrpŏrĕ nōmĕn Mūtāt. *O.* Cœlūm, nōn ănĭmūm mūtānt. *H.* SYN. Vērtŏ, cōnvērtŏ, *qqf.* flēctŏ, īnflēctŏ. || *Échanger, laisser pour.* Chāŏnĭām pīnguī glāndĕm mūtāvĭt ărīstā. *V.* Mūtēmūs clŷpĕōs. *Id.* Vēlōx ămœnūm sæpĕ Lŭcrĕtĭlĕm Mūtāt Lŷcæō Faūnŭs. *H.* Quī pŭĕr ūvām Fūrtīvā mūtāt strĭgĭlī. *Id.* Ēxsĭlĭō mūtānt ūrbēm. *O.* SYN. Cōmmūtŏ. || *Qqf. n. Être changé.* Nēc cēssānt hæc īntĕr sē mūtārĕ, mĕārĕ Dē Cœlō. *Lr.* (I, 786).

Au pass. Mūtŏr. *Être déplacé, se déplacer.* Īnquĕ lŏcūm Scŷthĭcō văcŭūm mūtābŏr ăb ārcū. *O.* Hīnc ĕgŏ dūm mūtĕr. *Id. Voy.* Discedo. || *Être changé.* Ē nĭgrō cŏlŏr ēst mūtātŭs ĭn ālbŭm. *O.* Făcĭem ăd sĕrēnām sŭbĭtō mūtātŭr dĭēs. *Ph.* SYN. Vērtŏr, cōnvērtŏr, ăbĕŏ. PPH. Dīssĭmĭlĭs, ălĭŭs *ou* āltĕr fīŏ. Nōn īdĕm mănĕŏ. PHR. Īn cōmmūtātūm vĕnĭūnt. *Lr.* Nōn cŏlŏr ūnŭs, Nōn cōmptæ mānsērĕ cōmæ. *V.* Nōn hăbĭtūs, nōn īpsĕ cŏlŏr, nōn grēssŭs ĕūntĭs, Nōn spĕcĭēs ĕădēm, quæ fŭĭt āntĕ, mănĕt. *Maximian.* || *Être métamorphosé.* Āt crŭŏr īn flōrēm mūtābĭtŭr. *O.* Ālĭtĕ mūtāntŭr. *Id.* Ālbūm mūtŏr ĭn ālĭtĕm. *H.* SYN. Vērtŏr, cōnvērtŏr, trānsfōrmŏr, trānsfĕrŏr, ăbĕŏ, trānsĕŏ, fīŏ. PPH. Nŏvām fōrmām, spĕcĭēm, fĭgūrām īndŭŏ, sūmŏ, sŭbĕŏ, căpĭŏ, mēmbrīs īndūcŏ. Īn nŏvām spĕcĭēm, nŏvūm vūltūm mūtŏr, vērtŏr, trānsfĕrŏr, trānsfōrmŏr, trānsĕŏ, ăbĕŏ. Fĭgūrām vărĭŏ, mūtŏ, nŏvŏ, ēxŭŏ, pērdŏ. Ōră, fĭgūrām, vūltūm mūtŏ cūm (*ou l'abl. sans prép.*). Cōrpŭs mūtŏr. VERS. Făcĭēm mūtātŭs ēt ōră. *V.* Fōrmă tūm vērtĭtŭr ōrĭs Āntĭquum īn Būtēn. Fōrmās sē vērtēt ĭn ōmnēs. Tōt sēsē vērtĭt ĭn ōră. Īn făcĭēm cōnvērsă Mētīscī. Fōrmam āssĭmĭlātă Cămērtī. Ālĭtĭs īn pārvæ sŭbĭtām cōllēctă fĭgūrām. Ōmnĭă trānsfōrmāt sēse īn mīrācŭlă rērūm. Aūt ūt mūtātōs Tērēī nārrāvĕrĭt ārtūs. Vērte ōmnēs tēte īn făcĭēs. Fīēt ĕnīm sŭbĭtō sūs hōrrĭdŭs, ātrăquĕ tīgrĭs. *Id.* Fōrmās vărĭātŭs ĭn ōmnēs. *O.* Īn vīllōs ăbĕūnt vēstēs, īn crūră lăcērtī, Fīt lŭpŭs. Fērālī mūtānt cūm pāpĭlĭōnĕ fĭgūrām (tineæ). Īn nŏvă fērt ănĭmŭs mūtātās dīcĕrĕ fōrmās Cōrpŏră. Īstām mūtāndō pērdĕ fĭgūrām. Īn spĕcĭēs trānslātă nŏvās. Īn quæ mīrācŭlă, dīxĭt, Vērtĕrĭs? Cuī pōssĕ fĭgūrās Sūmĕrĕ quās vēllēt, rūrsūsquĕ rĕpōnĕrĕ sūmptās. Ălĭūm mē cōrpŏrĕ tōtō, Āc fŭĕrām nūpĕr, nĕc ĕūmdēm mēntĕ rĕcēpī. *Id.* Aūt ĭn ăvēm Prŏcnē vērtātŭr, Cādmŭs ĭn ānguēm. *H.* || *Au fig.* Mūtātŭr ĭn hōrās. *H.* Mūtātŭr cūm prīncĭpĕ vūlgŭs. *Cl.* PHR. Flēxīssĕ vĭdērĭs Prōpŏsĭtum, ēt vītæ cōntrārĭŭs īrĕ prĭōrī *J. Voy.* Inconstantia.

Mūtĭō. *Voy.* Mutio.

† Mūtŭĭtō, ās, ārĕ, *ou* Mūtŭĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Vouloir emprunter.* Ōmnēs tĕnērēnt mūtŭĭtāntī crēdĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 52. Forte *timerent*).

Mūtŭō, *adv. Mutuellement. Voy.* Mutuus.

† Mūtŭŏ, ās, ārĕ. *Comme* Mutuor. Mūtŭēt caūsā mĕā. *Cæcil.* (apud *Non.* 7, 48).

Mūtŭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Emprunter* Sēd cōnsūmĭs ĕt ūsquĕ mūtŭārĭs. *M.* (VIII, 16). PPH. Mū tŭūm āccĭpĭŏ, sūmŏ, căpĭŏ, ĕxōrŏ.

Mūtŭs, ă, ŭm. *Muet par nature.* Īpse ăgĕr, ipsi āmnēs ĕt mūta ărmēntă quĕrūntŭr. *St.* Ō mūtĭs quŏquĕ pĭscĭbŭs, etc. *H.* Sēpărăt hōc nōs Ā grĕgĕ mūtōrŭm. *J.* (15, 142, absolute, scil. brutorum). SYN. Ēlinguĭs, īnfāns. PPH. Lŏquī nēscĭŭs. Vōcĕ cărēns. Ēxpērs lŏquēlæ. Cuī ōs mūtŭm, nūllă vōx. || *Au fig. Muet, qui se tait.* Plēctră dŏlōrĕ tăcēnt, mūtă dŏlōrĕ lўra ēst. *O.* Ōmnĭs prō nōbīs grātĭă mūtă fŭĭt. *Id.* Māndītquĕ trăhītquĕ Mōllĕ pĕcūs mūtūmquĕ mĕtū. *V.* SYN. Sĭlēns, etc. *Voy. ce mot.* || *Qui ne rend pas de son, silencieux, calme.* Mūtŭm tīntīnnābŭlŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 163). Mĕdĭæ pēr mūtă sĭlēntĭă nōctĭs. *O.* Spēlūncăquĕ dōctī Mūtă sĕnĭs. *St.* Ēt mūtĭs tăcĭtūm līttŏrĭbūs mărĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 536). SYN. Sĭlēns, plăcĭdŭs, trānquīllŭs. || *Qui se fait dans le silence, obscur.* Mūtūm vōlvēns īnglōrĭŭs ævŭm. *Sil.* Mūtās ăgĭtāre īnglōrĭŭs ărtēs. *V.* SYN. Ōbscūrŭs, lătēns. || Mūtă (syllaba). *f. Syllabe muette.* Ēt prŏbānt mūtĭs ĕāmdēm pænĕ cūnctĭs præfĭcī. *T. Maur.* (*Syll.* 624). || *n. pris adv.* Rĕsŏnāndŏ mūtūm, flēbĭlēs vōcēs rĕfērs. *Att.* (ap. *Cic. Fin.* 2, 29).

Mūtūscă, æ, *f. Ville des Sabins.* Ērētī mănŭs ōmnĭs ŏlīvĭfĕræquĕ Mūtūscæ. *V.*

Mūtŭŭs, ă, ŭm. *Mutuel, réciproque.* Mūtŭăque īntēr sē lætī cōnvīvĭă cūrānt. *V.* Jām grăvĭs æquābăt lūctūs ĕt mūtŭă Māvŏrs Fūnĕră. *Id.* Nēc mūtŭă nōstrĭs Dīctă rĕfērs. *O.* Mūtŭă fātă. *L.* (IV, 556). Păcīscī mūtŭām vĕnĭām lĭcēt. *Sen.* (*Ag.* 268). SYN. Āltērnŭs, *qqf.* pār, rĕcĭprŏcŭs. || Mūtŭŭs ămŏr. *Voy.* Amor. || *Subst. n. Retour, réciprocité.* Mūtŭŭm făcĕrĕ. *Rendre la pareille, payer de retour.* Ĕgo aūtēm cum īllā făcĕrĕ nōlŏ mūtŭŭm. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 47 *Id. Trin.* II, 4, 37). Ēt sī māxŭmē, quŏd spērŏ, mūtŭum hōc mēcūm făcĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 538.) Sālvērĕ jūssūm, mōx rĕpōscĕ mūtŭŭm. *Aus.* (*Epist.* 21, 18). || Mūtŭă, *n. pl. pris adv. Mutuellement, réciproquement.* Mūtŭă dum īntēr sē rāmī stīrpēsquĕ tĕrūntŭr. *Lr.* (V, 1099). Āltĕr ĭn āltĕrĭūs mūtŭă flērĕ sĭnū. *Pp.* (I, 5, 30). Rēddēns mūtŭă pēr jŏcum ātquĕ vīnŭm. *Cat.* (50, 6). SYN. Mūtŭō, āltērnŭm, āltērnĭs, īnvĭcēm, *adj.* mūtŭŭs, āltērnāns, āltērnŭs. PHR. Pĕdĭbūs pēr mūtŭă nēxĭs. *V.* || *Emprunté.* Dūm sēptēm dōnăt sēstērtĭă, mūtŭă sēptēm Prōmīttĭt. *H.* Mūtŭă quūm pĕtĕrēm sēstērtĭă quīnquĕ, nĕgāstī. *M.* (X, 14). Ūt nūmmōs sēxcēntōs mĭhĭ Dărēs ūtēndōs mūtŭōs. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 37). || Mūtŭŭm ārgēntŭm, *ou absolt. Argent emprunté, emprunt.* Mĭsēr sum, ārgēntŭm nūsquam īnvĕnĭŏ mūtŭŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 78. Et *Næv.* apud *Gell.* 2, 19). Ălĭcūnde ĕxōrĕ mūtŭŭm. *Id.* (*Pers.* I, 1, 44. *Id. Trin.* III, 3, 32). Hīc sūmpsīstī mūtŭŭm. *Epigr.* (apud *Suet. Cæs.* 80).

Mўcălæŭs, ă, ŭm. *De Mycale.* Īcărĭūm pĕlăgūs Mўcălæăquĕ līttŏră. *Cl.*

Mўcălĕ, ēs, *f.* (Μυκάλη). *Mycale, promontoire d'Ionie.* Dīndўmăque, ĕt Mўcălē, nātūsque ăd săcră Cĭthærōn. *O.* || *Nom de femme.* Mātĕr ĕrăt Mўcălē. *O.* (Et *Juv.* 5, 141.)

Mўcălēssĭŭs *ou* Mўcălēsĭŭs, ă, ŭm. *De Mycalesse.* Indŭĭt ā tērgō Mўcălēssĭă cūspĭs Ăgўrtēn. *St.*

Mўcălēssŭs *ou* Mўcălēsŭs, ī, *f.* (Μυκαλησσός). *Mycalesse, ville de Béotie.* Quōs pīnĭgĕrĭs Mўcălēssŏs ĭn āgrĭs Nūtrĭt. *St.*

Mўcēnæ, ārŭm, *f. pl.; qqf.* Mўcēnĕ, ēs, *et* Mўcēnă, æ, *f.* (Μυκῆναι). *Mycènes, ville d'Argolide, au nord d'Argos, fondée par Persée.* Āptūm dīcĭt ĕquĭs Ărgōs dītēsquĕ Mўcēnās. *H.* Mīllĭă quōt māgnĭs ūnquām vĕnērĕ Mўcēnĭs. *V.* Māgnæ vĭgŭērĕ Mўcēnæ. *O.* Ărgŏlĭcōvĕ mărī dēprēnsŭs ĕt ūrbĕ Mўcēnæ. *V.* (*Æ.* V, 52. *Mycena* legit *Prisc.* p. 663). Jūnōnī Sămŏs, ĕt Mўcēnă Dĭtī. (*Anthol.* II, p. 547.) Ānte Ăgămēmnŏnĭām dītīssĭmă tēctă Mўcēnēn. *Sil.*

Mўcēnæŭs, ă, ŭm, *et* Mўcēnēnsĭs, ĕ (Μυκηναῖος). *De Mycènes.* Īpsĕ Mўcēnæūs māgnōrŭm dūctŏr Ăchīvŭm. *V.* Tēquĕ Mўcēnæō, Phœbās, ămātă dŭcī. *O.* Aūt Mўcēnēnsēs, Āttĭcă pūbēs. *Poet.* (apud *Cic. Fin.* 2, 6: vitiose, quum anapæstus sit, teste Tullio).

Mўcēnĭs, ĭdĭs, *f.* (Μυκηνίς). *De Mycènes; Iphigénie.* Sūppŏsĭtă fĕrtūr mūtāssĕ Mўcēnĭdă cērvă. *O.*

Mўcōn, ōnĭs, *m. Nom de berger.* Fōrtĕ Mўcōn sĕnĭŏr, Cānthūsquĕ Mўcōnĭs ălūmnŭs. *Calp.* (5, 1).

Mўcŏnŭs, ī, *f.* (Μύκονος). *Ile des Cyclades.* Ērrāntēm Mўcŏnō cēlsā Gўărōquĕ rĕvīnxĭt. *V.* (*Æ.* III, 76. Errant qui scribunt *Gyara, æ*). Īpsĕ tŭā Mўcŏnŏ Gўărōquĕ rĕvēllī, Dēlĕ, tĭmēs. *St.* Hīnc hŭmĭlēm Mўcŏnōn crētōsăquĕ rūră Cĭmōlī. *O.* || *D'où,* Mўcŏnĭŭs, ă, ŭm (Μυκόνιος *et* Μυκώνιος). Mўcŏnĭūm, quī mēcum ūna ădvēctū' st, cōnvĕnī. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 19. Secunda producitur, *Ibid.* V, 3, 5).

Mўctĭrĭs. *Au lieu de* Mictilis.

Mўgdŏnĭdēs, æ, *m. Fils de Mygdon.* Jŭvĕnīsquĕ Cŏrœbŭs Mўgdŏnĭdes. *V.*

Mўgdŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Μυγδονίς). *De Mygdonie.* Mўgdŏnĭdēsquĕ nŭrūs. *O.* (Et *V. Fl.* III, 320.)

Mўgdŏnĭŭs, ă, ŭm (Μυγδόνιος). *De Mygdonie, partie de la Phrygie.* Tībĭă Mўgdŏnĭīs lībēt ēbūrnă Cădīs. *Pp.* (IV, 6, 8). Nūnc quŏquĕ Mўgdŏnĭă flēbĭlĭs ēxstăt hŭmō (de Niobe). *O.*

Myĭă, æ, *f.* (μυῖα). *Nom d'une petite chienne.* Ō fāctūm mălĕ, Myĭă, quŏd pĕrĭstī. *Inscr.* (apud Auscios reperta, quæ edita a professore *Barry* anno 1863)

Mўlæ, ārŭm, *f. pl., ou* Mўlē, ēs, *f.* (Μυλαί). *Myles, ville de Sicile.* Sūbsĭdĭum īnfīdūm fŭgĭēntĭbūs æquŏră, Mўlæ. *Sil.* (XIV, 202).

Mўlæŭs, ă, ŭm (Μυλαῖος). *De Myles.* Aūt Pōmpēĭānī Mўlæă pĕrīcŭlă bēllī. *Aus.* (*Mos.* 215. Alii leg. *Mylasena*).

Mўlăsēnŭs. *Voy. le précéd.*

? Mўlēŭs, ă, ŭm. Făbrĭcāvĕrăt Ălcōn Mўlēŭs, ĕt lōngō, etc. *O.* (*S'agit-il de la patrie ou du père d'Alcon? De plus, d'autres mss. donnent* Nileus.)

Mўnthēs, æ, *m. Un astronome.* (*Avien. Arat.* 382.)

Mўrīcă, æ, *f.* (μυρίκη). *Tamarix, arbrisseau.* Nōn ōmnēs ārbūstă jŭvānt hŭmĭlēsquĕ mўrīcæ. *V.* Nēc dēnsæ fŏlĭīs būxī, frăgĭlēsquĕ mўrīcæ. *O.* || Mўrīcĕ, ēs, *f. Nom d'une nymphe.* (*Sil.* III, 103.)

Mўrīnnă, æ, *f.* (Μυρίννα). *Nom d'une Amazone.* Quī mē nēscīrĕ Mўrīnnăm. (*Anthol.* I, p. 189.)

Mўrīnŭs, ī, *m.* (μύρινος). *Nom d'un gladiateur* Dūm pĕtĕrēt pārs hæc Mўrīnŭm. *M.* (*Spect.* 20).

Mўrmĭdŏnēs, ŭm, *m. pl.* (Μυρμιδόνες). *Myrmidons, peuple du midi de la Thessalie. Ils furent changés de fourmis en hommes, à la prière d'Éaque, dont la peste avait dépeuplé les États. Ils suivirent Achille au siège de Troie.* Mўrmĭdŏnāsquĕ vŏcăt, nĕc ŏrīgĭnĕ nōmĭnă fraūdăt. *O.* (Cf. *Met.* VII, 655 sq.) Mўrmĭdŏnūm Dŏlŏpūmvĕ, aūt dūrī mīlĕs Ŭlўssēī. *V.* || *Qqf. f.* Vīdī lāpsārĕ crŭēntæ Vūlnĕrĕ Mўrmĭdŏnĭs. *St.* (*Th.* V, 223).

1. Mўrŏn, ī, *n.* (μύρον). *Parfum. Voy.* Xeromyrrha.

2. Mўrōn, ōnĭs, *m.* (Μύρων). *Myron, célèbre sta-*

tuaire. Ūt sĭmĭlĭs vērǣ văccă, Mȳrōnĭs ŏpŭs. *O.* Dōctō mūltūm vĭgĭlātă Mȳrōnī Ǣrā. *St.* Ātque ārām cīrcūm stĕtĕrānt ārmēntă Mȳrōnĭs. *Pp.* (II, 31, 7). Sērpēns īn pătĕrā, Mȳrōnĭs ārtĕ. *M.* (VI, 92. Adde *Juv.* 8, 102; *Aus. Epig.* 58 sq.).

† Mȳrŏpōlă, æ, *m.* (μυροπώλης). *Parfumeur.* Ŏlĭtōrēs, mȳrŏpōlæ, aūcŭpēs : cōnfĭt cĭtŏ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 7. *Id. Cas.* II, 3, 10).

† Mȳrŏpōlĭūm, ĭī, *n.* (μυροπώλιον) *Boutique de parfumeur.* Ōmnēs plătĕās pērrēptāvī, gȳmnăsĭa ĕt mȳrŏpōlĭă. *Pl.* (*Amph.* IV, 1, 3).

Mȳrrhă, æ, *f.* ***Myrrha**, fille de Cinyras et mère d'Adonis, fut changée en myrrhe.* Mȳrrhă fŭgīt, tĕnĕbrīsque ĕt cæcǣ mūnĕrĕ nōctĭs. *O.* Rēscīndĭt ădūltūm Mȳrrha ŭtĕrūm lăcrĭmīs lūgēntĭbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 73). Ārbŏrĭs īn frōndēs cōndĭtă Mȳrrhă nŏvǣ. *Pp.* (III, 19, 16). Īmpĭă Mȳrrhǣ Cōnnūbĭă. *Nemes.* (*Cyn.* 26. Cf. *Ov. Met.* X, 298 sq; *Sen. H. OEt.* 195). || Mȳrrhă, *arch.* Mūrrhă, æ, *f.* (μύῤῥα). ***Myrrhe**, arbuste d'Arabie, d'où découle une gomme odoriférante; parfum de myrrhe.* Nōndūm pērtŭlĕrāt lăcrĭmātās cōrtĭcĕ mȳrrhās. *O.* Crīnēs Vĭbrātōs călĭdō fērrō mȳrrhāquĕ mădēntēs. *V.* Aūt quĭd Ŏrōntēā crīnēs pērfūndĕrĕ mȳrrhā? *Pp.* (I, 2, 3). Mūrrham ŏlĕt. *Pl.* (*As.* V, 2, 79). EP. Āssȳrĭă, Ēōă, Săbǣă; ŏdōră, ŏdōrātă, frāgrāns; stīllāns, pīnguĭs, flāvă. PPH. Mȳrrhǣ lăcrĭmǣ *ou* gūttǣ. Mȳrrhĕă gūttă. PHR. Cōrȳcĭǣquĕ cŏmǣ, Cĭnȳrǣăquĕ gērmĭnă. *St.* Ēt lăcrĭmās īmĭtātă tŭās, Cĭnȳrēĭă vīrgŏ, Sēd mĕlĭŏr stāctīs pōnātŭr Ăchāĭcă mȳrrhă. *Col.* || *Eccl. Myrrhe offerte par les mages à J.-C. naissant.* Strātīquĕ vōtĭs ŏffĕrūnt Tūs, mȳrrham ĕt aūrūm rēgĭūm. *Prud.* (*Cath.* 12, 64). Sēd jām tōllĕ Măgōs, tūs, aūrūm, mȳrrhĕă dōnă, Quǣ vērūm dŏcŭērĕ Dĕūm. *Id.* (*Apoth.* 650). Sūbmīssīquĕ sĭmūl mōx mȳstĭcă mūnĕră prōmūnt : Aūrūm, tūs, mȳrrhām, rēgīque hŏmĭnīquĕ Dĕōquĕ Dōnă fĕrūnt. *Juvc.* (I, 278). || 2. *Murrhe. Voy.* Murrha.

? Mȳrrhātŭs, ă, ūm. *Enduit de myrrhe.* Văcŭārĕ cĕrĕbrō Ōră vĭrum, ĕt lōngūm mȳrrhātă rĕpōnĭt ĭn ǣvūm. *Sil.* (XIII, 477. Sed alii melius *medicata*).

Mȳrrhĕŭs, ă, ūm. *De myrrhe.* Tūrĭs Săbǣi, āc mȳrrhĕŭs Pūlvĭs sĕpūlchrūm prǣdŏcĕt. *Prud.* (*Cath.* 12, 71). || *Parfumé de myrrhe.* Mȳrrhĕūm nōdō cŏhĭbērĕ crīnĕm. *H.* (Alii scrib. *murrheum.*) SYN. Mūrrhātŭs. PPH. Mȳrrhā mădēns, īmbūtŭs, pērlĭtŭs. || 2. *Murrhin. Voy.* Murrheus.

Mȳrrhĭnŭs, ă, ūm (μύῤῥινος). *De myrrhe.* Ărābĭūs mūrrhĭnūsque ōmnēs ŏdŏr cōmplēbăt. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 6). || Mȳrrhĭnă, æ, *f.* (*s.-ent.* potio). *Vin parfumé de myrrhe.* Mūrrhĭnām, pāssūm, dēfrūtūm. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 51). Pānem, ĕt pŏlēntām, vīnūm, mūrrhĭnām. *Dossen.* (apud *Plin.* 14, 15. Cf. *Gloss. Placidi* : « *Murrinam*, vinum murra conditum. » Et *Gell.* 10, 23; *Fest.*). || *Nom de femme.* (*Pl. Cas.* V, 4, 21, et passim.) || 2. Mȳrrhĭnă, ōrūm, *n. pl. Vases murrhins. Voy.* Murrhina.

Mȳrrhītēs, æ, *m.* (μυῤῥίτης). *Pierre précieuse qui a l'odeur de la myrrhe.* Mȳrrhītēsquĕ, bŏnūm nārdī quūm rēddĭt ŏdōrĕm. *Prisc.* (*Peri.* 984).

Mȳrrhŏ *ou* Mȳrrŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 601.)

Mȳrtălē, ēs, *f. Nom de femme.* Grātā dētĭnŭĭt cōmpĕdĕ Mȳrtălē. *H.* (Et *Mart.* V, 4.)

? Mȳrtĕŏlŭs, ă, ūm, *dimin. de* Myrteus. Mȳrtĕŏlō mŏdŏ crīnĕ vĭrĕt. *Col.* (X, 238. Alii aliter).

† Mȳrtētă, æ, *f. arch. Comme le suiv.* Nēscĭŏ quī sērvŭs ē mȳrtētā prōsĭlŭĭt. *Pl.* (*fr.* ap. *Prisc.* 625).

Mȳrtētŭm, ī, *n. Lieu planté de myrtes.* Līttŏră mȳrtētīs lǣtīssĭmă. *V.* Mȳrtētă cŏrōnānt Sūmmă lăcūm. *O.* (Adde *Mart.* III, 58.) || *Lieu planté de myrtes, à Baïa, où l'on prenait des bains d'eaux minérales.* Sānē mȳrtētă rĕlīnquī, Sūlfŭră cōntēmnī, vīcūs gĕmĭt. *H.* (*Epist.* I, 15, 5. Ubi *Bentl.* Cf. *Cels.* 2, 17; 3, 21).

Mȳrtĕŭs, ă, ūm. *De myrte.* Mȳrtĕă sīlvă sŭbēst, bĭcŏlōrĭbŭs ōbsĭtă bāccīs. *O.* Ēt gĕrĭt īnsīgnī mȳrtĕă sērtă cŏmā. *Tib.* (I, 3, 66). Mȳrtĕŭs āmēntēs ŭbĭ lūcŭs ŏpācăt ămāntēs. *Aus.* (*Idyl.* 6, 2). || *Qqf. Couronné de myrte.* Stīllābăt Sȳrĭō mȳrtĕă rōrĕ cŏmă. *Tib.* (III, 4, 28).

Mȳrtĭlŭs, ī, *m.* (Μυρτίλος). ***Myrtile**, fils de Mercure et de Myrto, conducteur du char d'OEnomaüs, fut gagné par Pélops, et fit verser le char de son maître. Comme il demandait sa récompense, Pélops le fit précipiter dans la mer.* Vēndĭdĭt Œnŏmăī dēcēptūs Mȳrtĭlŭs āxĕm. *Cl.* Mȳrtĭlŭs, ĕt vŏlŭcrī jām jāmquĕ rĕlīnquĭtŭr āxĕ. *St.* (Adde *Sen. Thyest.* 140; *German. Arat.* 158.)

Mȳrtō, ūs, *f.* (Μυρτώ). ***Myrto**, fille de Ménétius, mariée à Hercule. Voy. le suiv.*

Mȳrtōŭs, ă, ūm (Μυρτῷος). *De Myrto.* || Mȳrtōūm mărĕ, *n.* (*Plin.* 4, 9, 3). *Mer entre la Crète et l'Attique.* Quī nŏvă Mȳrtōǣ nōmĭnă fēcĭt ăquǣ. *O.* Mȳrtōūm păvĭdŭs naūtă sĕcĕt mărĕ. *H.*

Mȳrtŭm, ī, *n.* (μύρτον). *Baie du myrte.* Ēt laūrī bāccās, ŏlĕāmquĕ, crŭēntāquĕ mȳrtă. *V.*

Mȳrtŭs, ī *et* ūs, *arch.* Mūrtŭs, *f.* (μύρτος). ***Myrte**, arbrisseau consacré à Vénus.* Fōrmōsǣ mȳrtūs Vĕnĕrī, sŭă laūrĕă Phœbō. *V.* Hīc Păphĭās mȳrtōs, hīc pūrpŭrĕās ămĕthȳstōs. *O.* Sīmplĭcī mȳrtō nĭhĭl āllăbōrēs. *H.* Quālēs Eūrōtǣ prōgīgnūnt flūmĭnă mȳrtūs. *Cat.* (64, 89). EP. Cȳprĭă, Cȳthĕrēĭă, Cȳthĕrēĭs, Īdălĭă, Păphĭă; ŏdōră, frāgrāns, vĭrĭdĭs, pāllĭdă, pūllă, nĭgră, bĭcŏlŏr, tĕnĕră. PPH. Cȳprĭă *ou* Cȳprĭdĭs ārbŏr. Vĕnĕrī *ou* Dĭōnǣǣ mātrī săcră, grātă. || *Lance, houlette (en bois de myrte).* Ēt pāstōrālēm prǣfīxā cūspĭdĕ mȳrtŭm. *V.*

Mȳs, ȳŏs, *m.* (Μῦς). ***Mys**, graveur célèbre.* Glōrĭŏr ārtĕ măgĭs, nām Mȳŏs īstĕ lăbŏr. *M.* (XIV, 95. *Id.* VIII, 51; *Prop.* III, 9, 14).

Mȳscĕlŭs, ī, *m. Fils d'Alémon, fondateur de Crotone.* Mȳscĕlŭs īllĭūs dīs āccēptīssĭmŭs ǣvī. *O.*

Mȳsī, ōrūm, *m. pl.* (Μῦσοι). ***Mysiens**, peuple de Mysie.* Īn quēm sŭpērbŭs ōrdĭnārăt āgmĭnă Mȳsōrūm. *H.* Mȳsī Phānăcēm nōmĭnānt. *Aus.* (*Epig.* 30, 3). Mȳsŭs, ĕt Ǣmŏnĭă jŭvĕnĭs quā cūspĭdĕ vūlnŭs Sēnsĕrăt. *Pp.* (II, 1, 63). || — ŭs, ă, ūm. *De Mysie.* Hīc tĕnŭīt Mȳsās gēntēs īn pācĕ fĭdēlī. *O.* Mȳsūsquĕ Căȳcŭs. *V.* SYN. Mȳsĭŭs.

Mȳsĭă, æ, *f.* (Μυσία). ***Mysie**, province de l'Asie Mineure, près de la Propontide.* Nūllō tāntūm sē Mȳsĭă cūltū Jāctăt. *V.* Mȳsĭăque, ĕt gĕlĭdō tēllūs pērfūsă Căīcō. *L.* Queīs Mȳsĭă rēgnūm. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 1).

Mȳstă *et* Mȳstēs, æ, *m.* (μύστης). *Initié aux mystères.* Tēmpŭs hăbēnt mȳstǣ sīdĕră vīsă cĭbī. *O.* Tăcĭtī quāssāmŭs lāmpădă mȳstǣ. *St.* Cōndĭtă lāscīvī dēdūcūnt ōrgĭă mȳstǣ. *Sen.* (*OEd.* 431). Āram ād tŭrĭcrĕmām rŏtārĕ mȳstās. *Sid.* (9, 212). || *Eccl. Initié, prêtre.* Ēt dēvōtă pĭī cĕlĕbrānt jējūnĭă mȳstǣ. *Aus.* (*Idyl.* 1, 2). *Voy.* Sacerdos.

Mȳstērĭārchēs, æ, *m.* (μυστηριάρχης). *Qui préside aux mystères.* Mȳstērĭārchēs īncĭdĭt. *Prud.* (*Peri.* 2, 349).

Mȳstērĭūm, ĭī, *n.*, *et ordint.* Mȳstērĭă, ōrūm, *pl.* (μυστήριον). ***Mystères**, pratiques secrètes des anciennes religions.* Cōndĭtă sī nōn sīnt Vĕnĕrĭs mȳstērĭă cīstīs. *O.* Cēlsă Căbīrūm Dēlūbră tĕnēs mȳstērĭăquĕ. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 7, 11). Quīquĕ măgōs dŏcŭīt mȳstērĭă vānă Nĕcēpsŭs. *P. Nol.* (3, 8). PPH. Săcră mȳstĭcă *ou* ārcānă. || *Eccl. Mystères, dogmes*

cérémonies. Nīl hōc prŏfēctō pūrĭūs mȳstērĭō. *Prud.* (*Cath.* 7, 6). Ōblēctānt ădŏpērta ĕtĭām mȳstērĭă mēntĕm. *Prosp.* (*Epig.* 66, 7). Vēxīllă rēgĭs prŏdĕūnt, Fūlgēt crŭcĭs mȳstērĭūm. *Fort.* (II, 7, 1). || *Au fig. Mystère, énigme.* Āccĭpĕ cōngēstās, mȳstērĭă frīvŏlă, nūgās. *Aus.* (*Epist.* 4, 67).

Mȳstēs, æ, *m. Voy.* Mysta. || *Nom d'homme.* Tū sēmpĕr ūrgēs flēbĭlĭbŭs mŏdĭs Mȳstēn ădēmptŭm. *H.*

Mȳstĭcŭs, ă, ŭm (μυστικός). *Mystique, relatif aux mystères.* Ārbŭtĕæ crātēs ēt mȳstĭcă vānnŭs Ĭăcchī. *V.* Ēt pēr tædĭfēræ mȳstĭcă sācră dĕæ. *O.* Tēr bĭbĕ, vēl tŏtĭēs tērnōs : sīc mȳstĭcă lēx ēst. *Aus.* (*Idyl.* 11, 1). Cāndĭdĕ Lībĕr, ădēs : sīc sīt tĭbĭ mȳstĭcă vītĭs Sēmpĕr. *Tib.* (III, 6, 1). || *Mystérieux.* Tēctāquĕ sūnt sŏlĭdā mȳstĭcă fūrtă fĭdē. *O. Voy* Arcanus. || *n. pl.* (*s.-ent.* sacra). *Mystères.* Hīc pătĕr Īnvīctī mȳstĭcă vīctŏr hăbĕt. *Inscr.* (apud *Murat.* II, p. 1172).

Mȳstrŭm, ī, *n.* (μύστρον). *Mesure de liquides.* Āt mȳstrūm cȳăthī quānta ēst. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 77).

Mȳsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Mysi.

† Mȳthŏs *ou* Mȳthŭs, ī, *m.* (μῦθος). *Mythe, fable.* Cāllēntēs mȳthōn, plāsmăta ēt hīstŏrĭām. *Aus.* (*Prof* 21, 26). Nūnc ērgŏ mȳthŭs tērmĭnātŭr ; īnfĭūnt. *Capel.* (II, p. 47. *Id.* III, 48).

Mȳtĭlŭs *ou* Mȳtŭlŭs. *Voy.* Mitulus.

Mȳxŭs, ī, *m.* (μύξος). *Lumignon, mèche ou bec de lampe.* Tōtquĕ gĕrām mȳxōs, ūnă lŭcērnă vŏcŏr. *M.* (XIV, 41).

N

N, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Zētă jăcēns sī sūrgăt, ĕrĭt nŏtă quæ lĕgĭtŭr N. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 11). N ĕt Ē vērsūs prĭōrĭs ōbtĭnēbūnt ēxtĭmŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 638).

Năbăthæ, ārŭm, *m. pl.* (Ναβάθαι *et* Ναβάται). *Nabathéens, peuple de l'Arabie Pétrée.* Vīcīnō Năbăthæ vŭlnĕră dīrĭgĭt Pārthŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 160).

Năbăthæŭs, ă, ŭm (Ναβαθαῖος). *Des Nabathéens, d'Arabie, oriental.* Ēt quōs dēpŏsŭĭt Năbăthæō bēllŭă sāltū. *J.* (11, 125). Eūrŭs ăd aūrōrām Năbăthæăquĕ rēgnă rĕcēssĭt. *O.* Ōccĭdŭūm Năbăthæī flātĭbŭs ōrbĕm. *L.* (Scribitur et *Nabatæus*, Ναβαταῖος.) || † Năbăthæŭs. Tēxtă Năbăthæūm prō Rhēnō sūlcăt Hȳdāspĕm. *Sid.* (5, 284).

1. Nābĭs, ĭs, *m. Un prêtre de Jupiter Ammon.* (*Sil.* XV, 672.)

2. Nābĭs, ĭs, *m. Rivière qui se jette dans le Mein.* Quām Nābĭs ēccĕ prŏbāt, Thōrīngĭă vīctă fătētŭr. *Fort.* (VI, 2, 51).

? Nāblĭă, ōrŭm, *n. pl.* (*Hebr.* Nebal). *Sorte d'instrument de musique.* Dīscē ĕtĭām dŭplĭcī gĕnĭālĭă nāblĭă pālmā Vērrĕrĕ. *O.* (*A. Am.* 327. Alii leg. *naulia vertere*).

Nāccă *ou* Nāctă, æ, *m. Voy.* Natta.

Nāccăræ, ārŭm, *m. pl. Nom d'un peuple inconnu.* Pālŭs pēr īllă Nāccărārum ēxtēndĭtŭr. *Avien.* (*Or. mar.* 491).

Nāctŭs, ă, ŭm, *part. de* Nanciscor. *Qui a trouvé.* Pērtĭmŭī, fătĕŏr, nāctūsque hōc līttŭs, ădhæsī. *O.* Aūrĭgāmquĕ sŭb īpsīs Nāctŭs ĕquīs. *V.* || *Qui a obtenu ou reçu.* Mūltāquĕ prætĕrĕā tēmpŏră nāctă fĭdĕm. *O. Voy.* Nanctus.

? Nāddăvĕr, *f. Ville de Palestine.* (*Fort.* VIII, 6, 148.)

Næ, *adv.* (ναί). *Oui, certes.* Ĕgŏnĕ? Tū næ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 8. *Ib.* I, 1, 1). Næ īllĕ făcĭlī me ūtētŭr pătrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 5. Scribitur et *ne*, auctoribus *Donat.* ad *Ter. And. prol.* 17 ; *Charis.* 202 ; *Diom.* 388. Et græce νή). SYN. Sānĕ, cērtē, prŏfēctō.

Nænĭă, æ, *f. Chant funèbre, vers en l'honneur d'un mort.* Nænĭă fūnĕrĕīs sătĭs ōffĭcĭōsă quĕrēlīs. *Aus.* (*Par. præf.* 5). Cēæ rĕtrāctēs mūnĕră næniæ. *H.* Ābsīnt īnānī fūnĕrĕ næniæ. *Id.* SYN. Quĕrēlă. EP. Mœstă, trīstĭs, fērālĭs, fūnĕbrĭs, lūgŭbrĭs. PPH. Fūnĕrĕŭm, fērālĕ cārmĕn. Lūgŭbrēs, fūnĕbrēs cāntūs, quēstūs. (De *nænia* diserte agit *Diom.* 482 : ubi vertit θρῆνος.) || *Dicton populaire.* Nænĭă quæ rēgnūm tārdē vĕnĭēntĭbŭs ōffērt. *H.* || *Formules magiques.* Mīxtāquĕ cūm măgĭcīs nænĭă Mārsă sŏnīs. *O.* Căpŭtquĕ Mārsā dīssĭlīrĕ næniā. *H.* || *Contes, riens, bagatelles.* Lĕgēsnĕ, quæsŏ, pŏtĭūs vīlēs nænĭās? *Ph.* Vĕnĕrāns īnānēs nænĭās. *Prud.* (*Cath.* 11, 34. Ad hunc sensum respicit *Diom.* 315, quum nomen iis annumerat quæ singulari carent). *Voy.* Nugæ.

Nævĭă, æ, *f. Nom de femme.* Nævĭă sēx cȳăthīs, sēptēm Jūstīnă bĭbātŭr. *M.* (I, 72).

Nævĭŭs, ĭī, *m. Névius, poète épique et dramatique latin.* Nævĭŭs īn mănĭbŭs nōn ēst, ēt mēntĭbŭs hærĕt. *H.* Quī quum hūnc āccūsānt, Nævĭūm, Plaūtum, Ēnnĭūm. *Ter.* (*And. prol.* 18. Adde *Volc. Sedig.* ap. *Gell.* 15, 24 ; *T. Maur. Met.* 938).

Nævŏlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 9, 1 ; *Mart.* I, 98).

Nævŭs, ī, *m. Tache sur le corps, signe, défaut.* Nūllŭs īn ēgrĕgĭō cōrpŏrĕ nævŭs ĕrĭt *O.* Ēgrĕgĭo īnspērsōs rĕprĕhēndās cōrpŏrĕ nævōs. *H.* SYN. Măcŭlă, mēndă. || *Au fig. Tache.* Nōn ūnquām tĕnŭī sāltēm tŭā grātĭă nævō Cōmmăcŭlātă mĭhi ēst. *P. Nol.* (11, 10.)

Nāĭădēs *et* Nāĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Ναϊάδες *et* Ναΐδες). *Naïades, nymphes des fontaines et des fleuves.* Æglē, Nāĭădūm pūlchērrĭmă : jāmquĕ vĭdēntī. *V.* Nāĭdēs, īndīgnō quūm Gāllŭs ămōrĕ pĕrīrĕt. *Id.* Īllūm fōntānă pĕtēbānt Nūmĭnă, Nāĭădēs. *O.* Nāĭdēs æquŏrĕæ, dūrīsque īn mōntĭbŭs ōrtæ. *Id.* EP. Ūdæ, æquŏrĕæ, glaūcæ, dĕcōræ, fōrmōsæ, sŏrōrēs. PPH. Nāĭădūm chŏrŭs, tūrbă, cŏhōrs. Flŭvĭōrŭm dĕæ, nȳmphæ. Hūmēntēs, cærŭlĕæ nȳmphæ. Flŭvĭālĭă, fōntānă nūmĭnă. Vĭtrĕæ sŏrōrēs. Nȳmphīs cŏlēntĭbŭs ūndās. PHR Āgrēstēs, flŭvĭōrūm nūmĭnă, nȳmphæ. *St.* || *Au sing* Nāĭās *et* Nāĭs, *f. Une naïade.* Nāĭās ūnă fŭĭt : nȳmphæ Sȳrīngă vŏcābānt. *O.* Ēccĕ fĕrūnt nȳmphæ călăthīs : tĭbĭ cāndĭdă Nāĭs. *V.* Quō vērtĭcĕ Nāĭs Lūsĕrĭt Œnōnē. *L.*

Nāĭm, *f. indécl. Ville de Palestine.* Ībăt īn ūrbĕm Quæ sīt dīctă Nāĭm. *Sedul.* (III, 466).

Nāĭs. *Voy.* Naiades.

Năm, *conj. Car.* Phȳllĭda ămo ānte ălĭās : nām mē dīscēdĕrĕ flēvĭt. *V.* Frūstrā : nām scŏpŭlīs sūrdĭŏr Īcărī. *H.* SYN. Nāmquĕ, ĕnĭm, ĕtĕnĭm, quĭppĕ, nēmpĕ, sĭquĭdĕm, nīmīrŭm. PPH. Quĭppe ĕtĕnĭm. *Lr.* || *Simple explétif, avec une interrogation.* Nām quĭs tē, jŭvĕnūm cōnfīdēntīssĭmĕ... Jūssĭt? *V.* Nām quĭd ăgō? *Id.* Nām quem ĕgo ādspĭcĭŏ? *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 3). Nām quæ hæc ănŭs ēst ēxănĭmātă? *Ter.* (*Ph.* V, 1, 5. Sic apud *Gr.* τίς γάρ ; πῶς γάρ ;) *Voy.* Quisnam.

Nāmquĕ, *conj. Car.* Nāmquĕ cănēbăt ŭtī māgnūm pēr īnānĕ cŏāctă. *V.* Ēst mĭhĭ nāmquĕ dŏmī pătĕr. *Id. Voy.* Nam.

Nāncīscŏr, ĕrĭs, nāctŭs sŭm, nāncīscī, *d. Trouver,*

découvrir. Īdem ĕgŏ quūm frātrēs cœlō sūm nāctūs ăpērtō. *O*. Ūnde ānnŭlum īstūm nāctŭs? *Ter*. (*Hec*. V, 3, 27). SYN. Īnvĕnĭō, rĕpĕrĭō. || *Obtenir, recevoir*. Nāncīscētŭr ĕnĭm prĕtĭūm nōmēnquĕ pŏētæ. *H*. Dē vīrgĭnĕ nōmĭnā mērsā, Quæ tĕnĕt, ēst nāctŭs. *O*. Ēx nūptĭīs tŭīs nīl nāncīscŏr mălī. *Ter*. (*Ph*. III, 3, 10). SYN. Ōbtĭnĕō, ăcquīrō, cōmpărō, cōnsĕquŏr.

† Nānctŭs, ă, ūm, *ancien part. de* Nanciscor. Vīrtūtĭs ăpĭcēm quī sŭprēmūm nānctŭs es. *Inscr*. (*Anth*. II, p. 149. Sic legitur in ms. palimps. *Cic. Rep*. 1. 10, et alibi. Sed *nactus* requiritur a *Capro*, p. 2241).

Nānnētēs, ŭm, *m. pl. Les Nannètes, peuple de la Loire Inférieure* (*auj. Nantais*). Īn quĭbŭs ūxōrēs Nānnētūm băcchĭcā săcră Cōncĕlĕbrānt. *Prisc*. (*Peri*. 586. Cf. *Plin*. 4, 32).

Nāns, tĭs. *Comme* Natans. Āppārēnt rārī nāntēs īn gūrgĭtĕ vāstō. *V*.

Nāntĭăcūm *ou* Nāncĭăcūm, ī, *n. Ville de la Belgique, auj. Nancy*. Nāntĭăcūm vĕnĭēns, rĕfĕrō mĕă trīstĭă rēgī. *Fort*. (VI, 10, 33).

Nānŭs, ī, *m*. (νάνος). *Nain*. Īnsīgnīs nānūm cūjūsdam Ātlāntă vŏcāmŭs. *J*. (8, 32). Nānŭs ĕt īpsĕ sŭōs brĕvĭtēr cōntrāctŭs īn ārtūs. *Pp*. (IV, 8, 41). SYN. Pūmĭlĭō. || — ŭs, ă, ŭm. Bīgīs rhēdă răpīt cĭtātā nānīs. *Helv. Cinn*. (apud *Gell*. 19, 13).

Năpææ, ārūm, *f. pl*. (Ναπαῖαι). *Napées, nymphes des bois et des vallées*. Tēndĕ, pĕtēns pācem, ēt făcĭlēs vĕnĕrārĕ Năpæās *V*. Quæ cŏlĭtĭs sīlvās, Dryădēs, quæque āntră, Năpææ. *Nemes*. (*E*. 2, 20).

Năpē, ēs, *f*. (νάπη). *Nom de femme*. Ād līmēn dĭgĭtōs rēstĭtĭt īctă Năpē. *O*. || *Nom de chienne*. Dēquĕ lŭpō cōncēptă Năpē. *O*.

Nār, ārĭs, *m*. (Νάρ). *Le Nar, rivière des Sabins, qui se jette dans le Tibre*. Sūlfŭrĕā Nār ălbŭs ăquā, fōntēsquĕ Vĕlīnī. *V*. Quā Nār Tībĕrīno īllābĭtŭr āmnī. *L*. Sūlfŭrĕās pŏsŭīt spīrāmĭnă Nārĭs ăd ūndās. *Enn*. (ap. *Prisc*. 692).

Nārbŏ, ōnĭs, *m. f*. (Ναρβών), *Narbonne, ville de la Province Romaine*. Nēc tū, Mārtĭĕ Nārbŏ, sĭlēbĕrĕ, nōmĭnĕ cūjŭs. *Aus*. (*Cl. Urb*. 13, 1). Quēm pūlchērrĭmă jām rĕdīrĕ Nārbŏ Dōctī Nārbŏ Pătērnă Vōtĭēnī. *M*. (VIII, 72. Et *Prud. Peri*. 4. 34. Cf. *Sid. Carm*. 23).

Nārbōnēnsĭs Gāllĭă, *f. Gaule Narbonaise*. Tē Nārbōnēnsĭs Gāllĭă præpŏsŭĭt. *Aus*. (*Parent*. 3, 12.)

Nārcīssītēs, æ, *m*. (ναρκισσίτης). *Sorte de pierre précieuse*. Săxa hăbĭtāt, săxīs ēxcūdĭt nārcīssītēs. *Avien*. (*D. Terr*. 1226. Cf. *Plin*. 37, 73).

Nārcīssŭs, ī, *m*. (Νάρκισσος). *Narcisse, fils de Céphise, dédaigna la nymphe Écho, devint épris de sa propre image, mourut en la contemplant, et fut changé en une fleur qui porte son nom*. Ērgo, ŭbĭ Nārcīssūm pēr dēvĭă lūstră văgāntēm. *O*. SYN. Cēphīsĭŭs. PHR. Quēmque īrrĭtă fōntĭs ĭmāgŏ Ēt stĕrĭlĭs cōnsūmpsĭt ămŏr. *St*. (Cf. *Ovid. Met*. III, 407 sq.; *Fast*. V, 225.) || *La fleur*. Prō mōllī vĭŏlā, prō pūrpŭrĕō nārcīssō. *V*. Ādjĭcĕ nārcīssī bīs sēx sĭnĕ cōrtĭcĕ būlbōs. *O*. EP. Aūrĕŭs, crŏcĕŭs, flāvŭs. || 2. *Favori de Néron*. Nēc dīvĭtĭæ Nārcīssī. *J*. (14, 329).

Nārdĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui produit le nard*. Nārdĭfĕrūmquĕ mĕtūnt Gāngēn. *Grat*. (*Cyn*. 314).

Nārdĭnŭs, ă, ŭm (νάρδινος). *De nard*. || *n*. (*s.-ent*. vinum). *Vin parfumé de nard*. Dēmīsĭt nārdĭni āmphŏrām cēllārĭŭs. *Pl*. (*Mil*. III, 2, 11).

Nārdŭs, ī, *f*., *et qqf*. Nārdŭm, ī, *n*. (νάρδος). *Nard, arbrisseau, et parfum qu'on en extrait*. Nēc cōmă vōs făllēt līquĭdā nĭtĭdīssĭmă nārdō. *O*. Āssȳrĭăquĕ nārdō Pōtāmŭs ūnctī. *H*. Īllĭŭs pūră dēstīllēnt tēmpŏră nārdō. *Tib*. (II, 2, 7). EP. Āchæmĕnĭă, Āssȳrĭă.

Nārĭs, ĭs, *f*.; *ordint*. Nārēs, ĭŭm, *pl. Narines, nez; odorat*. Īnquĕ căvā nūllŭs stĕt tĭbĭ nārĕ pĭlŭs. *O*. Nēc fīrmō jŭvĕnī, nēc nārĭs ŏbēsæ. *H*. Pătŭlīs căptāvĭt nārĭbŭs aūrās. *V*. Nē sōrdĭdă māppă Cōrrūgēt nārēs. *H*. Ōmnĭs cōpĭă nārĭŭm. *Id*. SYN. Nāsŭs. EP. Pătŭlă, ăpērtă, căvă; ūncă, ădūncă. PPH. Spīrāmĭnă nārĭs ădūncæ. *L*. || *Nez, odorat des chiens*. Nārĭbŭs ācrĭs Īrĕ cănēs. *O*. Quāntă fĭdēs... ēt sōlērtĭă nārĭs. *Grat*. (*Cyn*. 172). Dēsĕrŭērĕ cănēs, ēt quĭdquĭd nārĕ săgācī Āĕră nōn sānūm mōtūmquĕ cădāvĕrĕ sēntĭt. *L*. VERS. Ātque ŏlĭdūm dōctās nōssĕ cŭbīlĕ cănēs. *Rutil*. (1, 624). || *Au fig*. Nārĭs ēmūnctæ. *Qui a le goût fin*. Ēmūnctæ nārĭs, dūrŭs cōmpōnĕrĕ vērsŭs. *H*. Nārĭs ēmūnctæ sĕnēx. *Ph*. || Nārēs ăcūtæ, ūncæ. *Moquerie*. Mĭnŭs āptŭs ăcūtīs Nārĭbŭs hōrum hŏmĭnŭm. *H*. Rīdēs, ēt nĭmĭs ūncīs Nārĭbŭs īndūlgēs. *Pers*. (1, 41. Cf. *Auson. Idyl*. 11 : « Neque me fallit fore aliquem qui hunc jocum nostrum *acutis naribus* et caperata fronte condemnet. ») *Voy*. Nasus.

Nārĭtă, æ, *f*. (νηρίτης). *Sorte de coquillage*. (*Pl. fragm*. apud *Fest*.)

Nārnĭă, æ, *f. Ville d'Ombrie, arrosée par le Nar*. Pēr săxă rĕcūmbēns Nārnĭă. *Sil*. (Adde *Mart*. VII, 92)

Nārrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut raconter*. Līnguă sĭlē: nōn ēst ūltrā nārrābĭlĕ quĭdquām. *O*.

Nārrātĭō, ōnĭs, *f*., *et* Nārrātŭs, ūs, *m. Narration, récit*. Nārrātĭōnĭs īncĭpĭt mi ĭnĭtĭŭm. *Ter*. (*And*. IV, 2, 26). Sæpe īnvĕnīri, hæc ēxsĕrĭt nārrātĭō. *Ph*. Vĕnĭēt nārrātĭbŭs hōră Tēmpēstīvă mĕīs. *O*. || † *Conversation, langage*. Cōnsŏnă dīvērsās fūndĭt nārrātĭō līnguās. *Rust. Help*. (*Hist*. 21).

Nārrātŭs, ă, ŭm. *Raconté*. Hōc quŏquĕ, Tīrēsĭă, prætēr nārrātă, pĕtēntī Rēspōndĕ. *H*.

Nārrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Raconter, conter*. Hīc ĕtĭam īnvēntūm Prĭămō nārrābĭs Ăchīllēm. *V*. Hæc mĭhĭ nārrāstī. *O*. Tū mĭhĭ nārrārās. *Id*. Vērbăquĕ dīlēctæ fērt nārrātūrŭs Ētrūscæ. *St*. SYN. Ēnārrō, rĕnārrō, mĕmŏrō, cōmmĕmŏrō, rĕfĕrō, ēxpōnō, dīcō, pāndō, ăpĕrĭō, ēvōlvō, ēxplĭcō, ēdīssĕrō, ēlŏquŏr, rĕcēnsĕō, ēxpĕdĭō, rĕtēxō, *qqf*. ēxsĕquŏr, sĕquŏr. PPH. Dīcēndō, vērbīs, dīctīs pāndō, ēxpĕdĭō, pērsĕquŏr, ēxpōnō, ēvōlvō. Ōrdĭnĕ pāndō. || *Parler*. Nāvĭtă dē vēntīs, dē taūrīs nārrăt ărātŏr. *Pp*. (II, 1, 43). *Voy*. Loquor.

Nārsēs, ĭs, *m. Narsès, général de Justinien*. Ēmĭnēt ēxcēlsŭs sŭpēr ōmnĭă vērtĭcĕ Nārsēs Āgmĭnă. *Corip*. (*Just*. III, 221).

Nārthēcĭŭm, ĭī, *n*. (ναρθήκιον). *Boîte à parfum*. Ārtĭs ēbūr mĕdĭcæ nārthēcĭă cērnĭs hăbērĕ. *M*. (XIV, 78).

Nārȳcĭă, æ, *f*. (Ναρύκιον). *Narycie ou Naryx, petite ville de Béotie, chez les Locriens Épicnémidiens, patrie d'Ajax*. Rōmĕchĭūmquĕ lĕgĭt, Caūlōnăquĕ, Nārȳcĭămquĕ. *O*. (Alii, *Narycium*). || — ŭs, ă, ŭm, *adj*. Hīc ēt Nārȳcĭī pŏsŭērūnt mœnĭă Lŏcrī. *V*. Nārȳcĭūsque hērōs. *O*. Nārȳcĭæquĕ pĭcĭs lūcōs. *V*. (Quam *picem* etiam memorant *Col*. X, 386; *Aus. Epist*. 4, 20).

Năsămōn, ōnĭs, *m*.; Năsămōnĕs, ŭm, *pl*. (Νασαμῶνες). *Peuple sauvage sur le littoral de l'Afrique, près de la Cyrénaïque*. Quās Năsămōn, gēns dūră, lĕgĭt. *L*. Sīc cūm tōtō cōmmērcĭă mūndō Naūfrăgĭīs Năsămōnēs hăbēnt. *Id*. Ēxstīnctīs pŏpŭlīs Năsămōnūm mārtĕ Lătīnō. *Prisc*. (*Peri*. 194).

Năsămōnĭăcŭs *et* Năsămōnĭŭs, ă, ŭm. *Des Nasamons; Numide*. Mōx Năsămōnĭăcō dĕcŭs ădmīrābĭlĕ rēgī. *St*. Īn Gărămāntăs ĭtēr Năsămōnĭăcōsquĕ trĭūmphōs. *Sil*. Āt īlle, ŭt īngēns nĕmŏrĕ sūb Năsămōnĭō. *Sen*. (*H. OEt*. 1642). Sīc nātūm Năsămōnĭī Tŏnāntĭs. *St*.

? Năsămōnĭăs, ădĭs, *f. Des Nasamoniens*. Năsămōnĭās Hārpē. *Sil*. (II, 117. Alii aliter).

Năsămōnĭŭs. *Voy*. Nasamoniacus.

Nāscēns, tĭs. *Naissant*. Quēmquĕ sĭbĭ tĕnŭēs nāscēntem ārcēssĕrĕ vītās. *V*. Nāscēntī dīxērĕ sŏrōrēs.

O. SYN. Ŏrĭēns, ōrtŭs, crĕātŭs, gĕnĭtŭs, īncĭpĭēns, qqf. prīmŭs. || Au fig. Nāscēntĕ lūnā. H.

Nāscŏr, ĕrĭs, nātŭs sŭm, nāscī, d. Naître, venir au monde. Nāscētŭr pŭlchrā Trōjānŭs ŏrīgĭnĕ Cæsăr. V. Ālĭpĕdĭs dē stīrpĕ dĕī vērsūtă prŏpāgŏ Nāscĭtŭr, Aūtŏlўcŭs. O. SYN. Ŏrĭŏr, gīgnŏr, crĕŏr, gĕnĕrŏr, qqf. ēnāscŏr. PPH. Vītăm āccĭpĭŏ, īngrĕdĭŏr. Ād lūmĭnă vītæ sūrgŏ. Ād lūmĭnĭs aūrās, Cœlī sŭb aūrās ēmīttŏr, ēdūcŏr. Īn lūmĭnĭs aūrās ĕxŏrĭŏr. Ēdŏr īn lūcēm. Lūcĕm, vītālēs aūrās haūrĭŏ, cārpŏ. Vītālĕ lūmĕn ādspĭcĭŏ. Lūmĭnă sōlĭs vīsŏ. Vītæ līmĕn ĭnĕŏ. Īn ĕĕrĭs aūrās prŏfĕrŏr. Ē mātērnā ālvō prōdĕŏ, ēxĕŏ. Gĕnĭtrīcĭs ālvŭm rĕlīnquŏ. VERS. Sī quĭs ĕrĭt quī ūm mātērna ēxcēssĕrĭt ālvō. Manil. Vīdĕrām nōndŭm dĭĕm, Ŭtĕrīquĕ nōndŭm sōlvĕrām clūsī mŏrās. Sen. Mātūrā pŭĕr ēdĭtŭs ālvō. Paul. Nol. Quŭm prīmŭm Lūcīnă dărēt lūcēmque ănĭmāmquĕ. Inscr. Anth. II, p. 173.) || En parl. des animaux. Āgnăquĕ nāscēndō sæpĕ nĕcābăt ŏvĕm. O. Nāscētŭr rīdĭcŭlŭs mūs. H. || Des végétaux. Ēt dūræ cŏrўlī nāscūntŭr ĕt īngēns Frāxĭnŭs. V. Nēc pīnguēs ŭnquām īn făcĭēm nāscūntŭr ŏlīvæ. Id. SYN. Vĕnĭŏ, sūrgŏ, crēscŏ, prōvĕnĭŏ. PHR. Sēmĭnĭbŭs jāctĭs sē sūstŭlĭt ārbŏs. V. || Des phénomènes naturels et des événements humains. Nāscĕrĕ, prævquĕ dĭēm vĕnĭēns ăgĕ, Lūcĭfĕr, ālmŭm. V. Ŭndĕ nĭgērrĭmŭs aūstĕr Nāscĭtŭr. Mājŏr rērŭm mĭhĭ nāscĭtŭr ōrdŏ. Id. SYN. Sūrgŏ, āppārĕŏ, ēxsĭstŏ, vĕnĭŏ, ādsŭm.

Nāsīcă, æ, m. Surnom d'un Scipion. Nāsīca ăccēpĭt; tēmplī nōn præstĭtĭt aūctŏr. O. (Cf. Sil. XVII, 10 sq.). || Autres du même nom. Cāptātōrquĕ dăbĭt rīsŭs Nāsīcă Cŏrānō. H.

Nāsĭdĭēnŭs, ī, m. Nom d'homme. Nāsĭdĭēnŭs ăd hæc: Tĭbĭ dī, quæcūmquĕ prĕcĕrĭs. H. (Sat. II, 8, 75. Ib. 84). Aūt vĭgĭla aūt dŏrmī, Nāsĭdĭēnĕ, tĭbĭ. M. VII, 53). || Avec synér. Ŭt Nāsĭdĭēnī jŭvĭt tē cœnă bĕātī! H. (loc. cit. 1. Ne de nomine dubitemus, hunc ipsum versum refert Prisc. 1055).

Nāsĭdĭŭs, ĭī, m. Nom d'homme. Nāsĭdĭŭm Mārsī cūltōrĕm tōrrĭdŭs āgrī Pērcūssĭt. L. (IX, 790).

Nāsĭtērnă, æ, f. Sorte de vase à anse, ressemblant à nos cruches. Ēcqui hānc ēffērt nāsĭtērnām cŭm ăquā? Pl. (Stich. II, 2, 28. Id. fragm. Bacch. apud Fest. Cf. Gloss. Placid. « Nasiterna, vas aquarium. »).

Nāsō, et qqf. Nāsŏ, ōnĭs, m. Surnom Romain. || Ovide (P. Ovidius Naso). Īngĕnĭō pĕrĭī Nāsŏ pŏētă mĕō. O. (Trist. III, 3, 74. Sic Am. II, 1, 2; A. Am. I, 744). Nāsŏ Tŏmĭs, dīvēsquĕ fŏcō lūcēntĕ Tĭbūllŭs. St. (Silv. I, 2, 255). Cārmĭnă Nāsōnĭs quīnquĕ dĕcēmquĕ gĕrĭt. M. (XIV, 192, 2). Voy. Ovidius. || Autres. Mūltŭs hŏmo ĕs, Nāsō; nām tēcŭm mūltŭs hŏmo ēst quī. Cat. (112, 1).

Nāssă, æ, f. Nasse, panier d'osier servant à la pêche. Ōrĕ lĕvēm pătŭlō tēxēns dē vīmĭnĕ nāssăm. Sil. (V, 48). Nūnquam hērcle ēx īstā nāssa ĕgo hŏdĭe ēscām pĕtām. Pl. (Mil. II, 6, 98).

Nāstēs, ĭs, m. (Νάστης). Nastès, chef des Cariens au siége de Troie. Nāstēs, Āmphĭmăchŭsquĕ Aus. Epit. Her. 17).

Nāstūrtĭŭm, ĭī, m. Cresson, herbe. Quæquĕ trăhūnt ăcrī vūltŭs nāstūrtĭă mōrsū. (Moret. 84.) Cæcĭs nāstūrtĭă dīrā cŏlŭbrĭs. Col. (X, 230).

┼ Nāsŭm, ī, n. arch. pour Nasus. Săgāx Nāsum hăbĕt. Pl. (Curc. I, 2, 18). Nāsŭm rēctĭŭ' nŭnc hŏmĭni ēst. Lucil. (apud Non. 3, 146).

Nāsŭs, ī, m. Nez. Nōn măgĭs ēssĕ vĕlĭm, quăm prāvō vīvĕrĕ nāsō. H. Mădĭdīque īnfāntĭă nāsī. J. 10, 199). SYN. Nārĭs, nārēs. PPH. Nāsī lătĕbræ. Ser. Sam. Voy. Naris. || Odorat. Rāncĭdum āprŭm vĕtĕrēs laūdābānt: nōn quĭă nāsŭs īllĭs nūllŭs ĕrăt. H. Nāsōrŭm pēstĭs. Cat. (69, 9) || Narines ouvertes dans la colère. Dīscĕ, sĕd īrā cădăt nāsō, rūgōsăquĕ sānnă. Pers. (5, 91). Răbĭdō nēc pērdĭtŭs ōrĕ Fūmāntēm nāsŭm vīvī tēntāvĕrĭs ūrsī. M. (VI, 64. Cf. Theocr. Idyl. 1, 18: Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται). || Nez ridé ou plissé par le rire. Īngĕmĭnăt trĕmŭlōs nāsō crīspāntĕ căchīnnōs. Pers. (3, 87). || Finesse, goût, jugement, esprit moqueur, moquerie. Nōn cuīcūmquĕ dătum ēst hăbĕrĕ nāsŭm. M. (I, 42). Ēt pŭĕrī nāsŭm rhīnŏcĕrōtĭs hăbēnt. (Ib. 4). Nāsūtŭs sīs ūsquĕ lĭcĕt, sīs dēnĭquĕ nāsŭs. Id. (XIII, 2). Căllĭdŭs ēxcūssō pŏpŭlŭm sūspēndĕrĕ nāsō. Pers. (1, 118). Nāsō sūspēndĭs ădūncō Īgnōtōs. H. SYN. Nārēs, ăcūmĕn, sānnă. Voy. Naris. || Goulot. Sīccābĭs călĭcēm nāsōrŭm quāttŭŏr. J. (5, 47).

Nāsūtē, adv. Avec finesse, avec moquerie. Tū quī nāsūtē scrīptă dēstrīngĭs mĕă. Ph. (IV, 6).

Nāsūtŭs, ă, ŭm. Qui a un grand nez. Dēpўgĭs, nāsūtă, brĕvī lătĕre āc pĕdĕ lōngo ēst. H. (Adde Lucil. apud Non. 2, 524). || Malin, moqueur. Nīl nāsūtĭŭs hāc mălīgnĭŭsque ēst. M. (II, 54). Nāsūtās fīngĕrĕ sānnās. Eugen. (Præf. 5). Voy. Nasus, Derisor.

Nātă, æ, f. Fille. Ēst mĭhĭ nātă, vĭrō gēntĭs quăm jūngĕrĕ nōstræ. V. Hūc nātās ădjĭcĕ sēptĕm. O. Voy. Filia.

┼ Nătābĭlĭs, ĕ. Qui surnage. Cēdrŭs ŏlēns, sŏlĭdŭm nūnquāmquĕ nătābĭlĕ rōbŭr. Corip. (Just IV, 43).

Nātālĭcĭŭs. Voy. Natalitius.

Nātālĭs, ĕ. Natal, où l'on est né. Nēscĭŏ quā nātālĕ sŏlŭm dūlcēdĭnĕ cāptōs Dūcĭt. O. Ēt nātālĕ vădum, ēt vĭrĭdēs cūnābŭlă rīpās. Stat. SYN. Pătrĭŭs. PHR. Nāscī mĭhĭ cōntĭgĭt īllĭc. O. Īn quā tū nāta ĕs, tērrā bĕātā mĭhi ēst. Id. || De la naissance, qui y préside. Scĭt Gĕnĭŭs, nātālĕ cŏmēs quī tēmpĕrăt āstrŭm. H. || Nātālĭs dĭēs, et absolt. Jour de naissance; au plur. Anniversaire de la naissance. Pōrro ălĭo aūtem ŭbi ĕrĭt pŭĕrō nātālĭs dĭēs. Ter. (Phor. I, 1, 14). Nūnc huĭc lēnōni ēst hŏdĭē nātālĭs dĭēs. Pl. (Ps. III, 1, 9). Mĕŭs ēst nātālĭs, Iōllā. V. Nāmquĕ lăbōrĭfĕrī quŭm jām nātālĭs ădēssĕt Hērcŭlĭs. O. Bĕnĕfĭcĭŭm māgnŭm sānĕ nātālī dĕdĭt. Ph. Quŏt hăbĕrĕt cōrpŏră pŭlvĭs, Tŏt mĭhĭ nātālēs cōntĭngĕrĕ vānă rŏgāvī. O. Nātālēs, Ŏvĭdī, tŭŏs āprīlēs. M. (IX, 53). PPH. Lūx nātālĭs, gĕnĭtālĭs. Nātālĭtĭŭs dĭēs. Gĕnĭtālĕ tēmpŭs. PHR. Ēx hāc Lūcĕ Mæcēnās mĕŭs āfflŭēntēs Ōrdĭnăt ānnōs. H. Fēlīx īllă dĭēs, tōtūmquĕ cănēndă pĕr ōrbĕm, Quæ tĭbĭ vītālēs quŭm prīmŭm trādĕrĕt aūrās, etc. L. Hæc ēst īllă dĭēs, quæ, māgnī cōnscĭă pārtŭs, Lūcānŭm pŏpŭlĭs ēt tĭbĭ, Pōllă, dĕdĭt. M. || Qqf. au plur. Extraction. Pālmam īntēr dŏmĭnās vīrtŭs nātālĭbŭs æquăt. J. (6, 323). Tāntĭs ănĭmŭm nātālĭbŭs æquās. L. Voy. Genus. || Subst. m. s. Nom d'homme. Mārmŏrĕ Nātālĭs tĕgĭtŭr. Inscr. (apud Donat. p. 618).

Nātālĭtĭŭs ou Nātālĭcĭŭs, ă, ŭm. Qui concerne la naissance, le jour de naissance. Ēt nātālĭtĭŭm cŏgnātĭs pōnĕrĕ lārdŭm. J. (11, 84). Ēt nātālĭtĭă tāndĕm cŭm sārdŏnўche ălbŭs. Pers. (1, 16). Ād nātālĭtĭŭm dĭēm cŏlēndŭm. M. (VIII, 58). Ād nātālĭtĭās dăpēs vŏcābăr. Id. (VII, 85). Voy. le précéd.

Nătāns, tĭs. Nageant. Lăbēntēm Teūcri, ēt rīsērĕ nătāntēm. V. SYN. Nāns. || Flottant. Mālōs tōnsāsquĕ nătāntēs. Lr. (II, 555). || Ŏcŭlī nătāntēs. Yeux qui luttent contre le sommeil ou la mort. Cōndĭtquĕ nătāntĭă lūmĭnă sōmnŭs. V. Ŏcŭlōs īn mŏrtĕ nătāntēs. L. Ŏcŭlĭs sŭb nōctĕ nătāntĭbŭs ātrā. O. || — cāmpi, flūctŭs. La mer. Flūctūsquĕ nătāntēs. Enn. (apud Serv. ad Æ. VI, 705). Cāmpōsquĕ nătāntēs. Lr. (V, 489. Hoc idem dixit Virg. G. III, 198, de arvis messe fluctuantibus). || Subst. m. pl. Les poissons. Gĕnŭs ōmnĕ nătāntŭm. V.

┼ Nătātĭlĭs, ĕ. Fait pour nager, qui nage. Fĕrās,

vŏlŭcrēs, rēptĭlēs, nătātĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 332). Sē prædā nătātĭlĭs ōffĕrt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 303).

Nătātŏr, ōrĭs, *m. Nageur.* Pūgnăt ĭn ādvērsās īrĕ nătātŏr ăquās. *O.* (*Id. Her.* 19, 70).

Nătātŭs, ă, ŭm, *part. p. Traversé à la nage.* Ātque āmnēs quærūnt ārmēntă nătātōs. *St.*

Nătātŭs, ūs, *m. Action de nager.* Sæpĕ mărī, pūlchrōquĕ sĕcăt Gălătēă nătātū Flūmĕn. *Cl.* Ātque ēxcēptūră nătātūs. *St.* PHR. Āptă nătāndŏ Crūră. *O.* Fīĕt mŏdŏ cōpĭă nāndī. *Id.* || *Au fig. Vacillation* (*de la lumière*). Ēt dē lānguĭdŭlĭs fōtā nătātĭbŭs Lūcĕm pērspĭcŭō flāmmă jăcĭt vĭtrō. *Prud.* (*Cath.* 5, 143).

Nătēs, ĭŭm, *f. pl. Fesses.* Nūdāsquĕ nătēs āc tērgă rĕlīquĭt. *Cl.* Ēt māmmĭs nătĭbūsquĕ clūnĭbūsquĕ. *M.* (III, 53. *Id.* XIV, 18). SYN. Clūnēs. || *Qqf. Au sing.* Pĕpēdī Dīffīssā nătĕ fīcŭs. *H.*

Năthănăēl, ēlĭs, *m. Nathanaël, un des disciples de J.-C.* Tūm dēmūm jūstō cōncūrrīt Năthănăēlī. *Juvc.* (II, 102).

Nătĭŏ, ōnĭs, *f. Espèce; nation.* Ēst ārdĕlĭōnūm quædām Rōmæ nătĭŏ. *Ph.* Nārrāntēm lŏcă, fāctă, nătĭōnēs. *Cat.* (9, 7). Fămēlĭca hŏmĭnūm nătĭŏ. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 6). SYN. Gēns, gĕnŭs, pŏpŭlŭs.|| *Souv. en mauv. part, Société, coterie.* Nătĭŏ cōmœda ēst. *J.* (3, 100). Schŏlāstĭcōrūm nătĭŏ mădēns pīnguī. (*Catal. Virg.* 7.) || *Qqf. Race.* Nătĭŏ vīpĕrĕă. *Drac.* (I, 521, scil. mortales). SYN. Gĕnŭs. || *Eccl. Au plur. Les Gentils.* Ō cārnŭlēntă nătĭōnūm pēctŏră! *Prud.*(*Peri.* 10, 372). *Voy.* Gentes.

† Nătīvĭtās, ātĭs, *f. Naissance.* Ēt rĭgŏr lēntēscăt īllĕ quēm dĕdīt nătīvĭtās. *Fort.* (II, 2, 26). || *Nature, qualité naturelle.* Tēmpŏrūm mōmēntă dīstānt, nōn sŏnī nătīvĭtās. *T. Maur.* (*Syll.* 164. *Ib.* 10).

Nătīvŭs, ă, ŭm. *Naturel, qui existe naturellement.* Ēt lĕvĭbūs tōfĭs nătīvūm dūxĕrăt ārcŭm. *O.* Līttŏră nătīvōs pēr sē dēnt pīctă lăpĭllōs. *Pp.* (I, 2, 13). *Voy.* Naturalis.

Nătŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. et qqf. act. Nager.* Quōtquĕ nătēnt pīscēs æquŏrĕ, cērtŭs ĕrĭs. *O.* Trīstĕ nătātūrō nēc quĕrăr ēssĕ frĕtūm. *Id.* SYN. Nŏ, *qqf.* īnnŏ, īnnătŏ. PPH. Ăquās, ūndās, flūmĕn, flŭvĭōs, flūctūs, æquŏr, æquŏră nătŏ, īnnŏ, īnnătŏ, trānŏ, trājĭcĭŏ, sĕcŏ, trānsmīttŏ. Ăquās, flūctūs mănĭbŭs, lăcērtĭs pēctŏrĕ pūlsŏ, sūlcŏ, fīndŏ, pērcŭtĭŏ, vērbĕrŏ, fĕrĭŏ, frāngŏ. Ăquās nătātū plaūdŏ, sŭpĕrŏ. Flŭvĭūm nāndŏ, nătātū trānsmīttŏ, sĕcŏ, scīndŏ. Īn ūndĭs, pĕr ūndās fĕrŏr, lābŏr, lūdŏ. Sĕcūndō flūmĭnĕ fĕrŏr, lābŏr. Sŭb ūndĭs rēmĭgŏ. Æquŏrĕūm ĭtĕr nāndŏ cārpŏ. Brāchĭă jāctŏ, dīmōtĭs ăquĭs jāctŏ. Sūmmō gūrgĭtĕ nŏ, nătŏ, cōrpŭs *ou* cōrpŏră jāctŏ. VERS. Pēr māxĭmă Nērēī Stāgnă vĭām scīndēns, hŭmĕrō sŭpĕrēmĭnĕt ūndās. *V.* Jāctābām lĭquĭdō brāchĭă lēntă mărī. *O.* Īōnĭō lāssās dūcĕrĕ rōrĕ mănŭs. Sæpĕ pĕr āssĭdŭōs lānguēnt mĕă brāchĭă mōtŭs, Vīxquĕ pĕr īmmēnsās fēssă trăhūntŭr ăquās. *Id.* Cōrpŭs dŭbĭă sæpĕ pĕpēndĭt ăquā. Jāmquĕ fătīgātĭs hŭmĕrō sŭb ŭtrōquĕ lăcērtĭs, Fōrtĭtĕr īn sūmmās ērĭgŏr āltŭs ăquās. *Id.* Suētō cērtāmĭnĕ nāndī, Cāndĭdă pērspĭcŭō cōnvērtūnt brāchĭă pōntō. *Sil.* Mānĕ tĕr ūnctī Trānsnāntō Tĭbĕrĭm. *H.* Cūr tĭmĕt flāvūm Tĭbĕrĭm tāngĕrĕ? *Id.* Nēc frāngĕt nāndō vĭŏlēntī vōrtĭcĭs āmnĕm. *L.* Āst ălĭī lōngō jāctāntēs mēmbră nătātū. *Alcim.* Ātque ălĭī lāssātă dĭū dūm brāchĭă jāctānt. *Id.* || *Naviguer, être ballotté par les flots.* Tōtque hĭĕmĭs nōctēs tōtquĕ nătāssĕ dĭēs. *Pp.* (III, 12, 32). SYN. Jāctŏr, flūctŭŏ. || *Surnager.* Quūm sæpe īn pōrtū frāctā cărīnā nătĕt. *Pp.* (II, 25, 24). || *Se répandre.* Ēt cāmpō lībĕrĭōrĕ nătăt (Tiberinus). *O.* Īngēns mĕdĭō nătăt ūmbră prŏfūndō. *St.* || *Être inondé, plongé, noyé.* Sănĭēque ēxspērsă nătārēnt Līmĭnă. *V.* Ōmnĭă plēnĭs Rūră nătānt fōssĭs. *Id.* Ārvă nătārĕ Sānguĭnĕ. *L.* Plānă nătānt. *Sil.* SYN. Mānŏ, flŭŏ, īnŭndŏ, mădĕŏ, stāgnŏ, etc. || *Au fig.* Nĭvĕō nătăt īgnĭs ĭn ōr... *St.* Lychnŭs ădēst, cūjŭs vĭtrĕā nătăt īgnĭs ĭn ūrn... *Fort.* Ānte ŏcŭlōsque nătānt tĕnĕbræ. *O.* || *Être lâche, peu serré.* Nēc văgŭs īn lāxā pēs tĭbĭ pēllĕ nătĕt. *O.* Rŭtĭlōquĕ mōnīlĭă cōllō Ēxtrēmā cērvīcĕ nătānt. *Calp.* (6, 43). Lāxō pēs nătăt āltŭs īn cŏthūrn... *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 8). || *En parl. des yeux de gens ivres ou endormis, etc.* Ēt vīnĭs ŏcŭlīque ănĭm...quĕ nătābānt. *O.* Dūlcĕ nătānt ŏcŭlī. *Sid.* (22, 33...). *Voy.* Natans. || *Osciller.* Īnstābĭlĭs nătăt āltērnō d...prēssĭŏr ōrbĕ. *Tib.* (IV, 1, 43). || *Au fig. Flotter, être ballotté, irrésolu.* Pārs hŏmĭnūm vĭtĭĭs gaūdēt cōn...stāntĕr, ēt ūrgēt Prōpŏsĭtūm; pārs mūltă nătăt, et... *H.* Mūtātăquĕ sæpĕ Mēns nătăt. *Manil.* (IV, 256). Sŭbĭtĭsquĕ bŏnĭs mēns ægră nătābăt. *Sil. Voy.* Flu...ctuo. || *Qqf. act. Traverser à la nage; naviguer sur.* Quæ... Tĭbĕrīnūm vĭrgŏ nătāvĭt. *J.* (8, 265). Tūrbātă prŏcēllĭs Nōctĕ nătăt cæcā sērūs frĕtă. ... *Voy.* Natatus (*part.*).

Au pass. Nătŏr. *Être habité* (*parcouru*) *par des poissons.* Sīlvă fĕrās quŏt ălĭt, quŏt pīscĭbŭs ūn... nătātŭr. *O* Săcrĭs pīscĭbŭs hæ nătāntŭr ūndæ. *M.* (IV, 30, 3).

Nātrīx, īcĭs, *m. f. Sorte de serpent d'eau.* Ēt nā...trīx vĭŏlātŏr ăquæ. *L.* (IX, 720. Adde *Lucil.* ap... *Non.* 1, 334).

Nāttă, æ, *m. Nom d'homme.* Nōn quō fraūdāt... īmmūndŭs Nāttă lŭcērnĭs. *H.* Nōn pŭdĕt ăd mōrĕ... dīscīnctī vīvĕrĕ Nāttæ? *Pers.* (3, 31. Et *Juv.* 8, 95).

Nătū, *abl. de l'inus.* Natus, us. *Par la naissance; en âge.* Hīc ūna ē mūltĭs, quæ māxĭmă nătū. *V.* Qu... nătū māxĭmă vĭrgŏ. *O.* (Et *Pl. Aul.* II, 1, 37; *Te... Heaut.* IV, 1, 32).

Nātūră, æ, *f. La nature.* Ēx ălĭĭs ălĭās rĕpărāt n...tūră fĭgūrās. *O.* Cōntĭnŭō hās lēgēs ætērnăque fœdĕ... cērtĭs Īmpŏsŭīt nātūră lŏcĭs. *V.* Ŏppŏsŭīt nātūra Ā...pēmque nĭvēmquĕ. *J.* (10, 151). SYN. Dĕŭs. E... Ōmnĭpărēns, pŏtēns, fĕrāx, dīvĕs, fēcūndă, lārgă, b...nīgnă, prōvĭdă. PPH. Rērūm nātūră. Rērūm părēn... Rērūm nātūră crĕātrīx. Ōmnĭpărēns gĕnĭtrīx. Nātūr... fœdŭs, fœdĕră. || *Nature humaine.* Nūnquam ălĭŭ... nātūra, ălĭūd săpĭēntĭă dīcĭt. *J.* (14, 321). Nīl ălĭŭ... sĭbĭ nātūrām lātrārĕ. *Lr.* (II, 17). Ēx ănĭmo ōmnĭ... Ŭt fērt nātūră, făcĭās. *Ter.* (*And.* IV, 4, 55). PP... Nātūræ vīs, jūs, jūră, lēx, lēgēs. || *Nature, naturel, caractère.* Pōssum ĕgŏ nātūræ nōn mĕmĭnīssĕ tŭæ... *Pp.* (II, 20, 28). Nātūram ēxpēllās fūrcā, tămĕn ūs...quĕ rĕcūrrĕt. *H.* Nātūrās ăpĭbŭs quās Jūpĭtĕr īp... Āddĭdĭt. *V.* SYN. Īngĕnĭŭm, īndŏlēs, mōrēs, ănĭmŭ... *Voy.* Indoles. || *Qualités, propriétés.* Quīppĕ sōlō nā...tūră sŭbēst. *V.* SYN. Īngĕnĭŭm, vīs, vīrtūs. || *Espèce...* Vārĭa ēst fērmē nātūră mălōrūm. *J.* (13, 236). Spī...rĭtŭs īllĕ Dĕī pĕnĕtrātŏr ŭbīquĕ pĕr ōmnēs Nātūr... rērūm. *P. Nol.* (20, 286). SYN. Spĕcĭēs, gĕnŭs.

Nātūrālĭs, ĕ. *Naturel, de la nature.* Ōmnĭă qu... nātūrālī rătĭōnĕ gĕrūntŭr. *Lr.* (VI, 761).|| *Fait par la nature.* Hīnc nātūrālĭs præcīsī mārgĭnĕ săxī (rupes) *P. Petr.* (II, 93). SYN. Nātīvŭs.|| *Donné par la nature, naturel.* Āddĕ quŏd ēst jŭvĕnĭs, quŏd nātūrālĕ d... cōrĭs Mūnŭs hăbĕt. *O.* Nātūrālĭque păvōrĕ Dēpŏsĭt... *Id.* Nātūrālĕ dĕcŭs fīctæ nōn cōmmŏdăt ārtī. *Aus...* (*Idyl.* 7, 16). Dīvīnī bŏnă nātūrālĭă dōnī. *Id.* (*Pro...* 1, 21). SYN. Nātīvŭs, īnnātŭs, īnsĭtŭs, īngĕnĭtŭs, īngĕnĕrātŭs, īndĭtŭs. PPH. Nōn fīctŭs, nōn fūcātŭs, nōn sīmŭlātŭs. PHR. Nātūræquĕ dĕcŭs mĕrcātō pēr...dĕrĕ cūltū. *Pp.*

Nātūrālĭtĕr. *Naturellement.* Quī cōrpŭs īstŭd mōll... nātūrālĭtĕr. *Prud.* (*Cath.* 7, 181). SYN. Nātūră. PP... Ŭt fērt nātūră. *Ter.* Ēt vŏlŭcrēs nūllā dūlcĭŭs ārt... cănūnt. *Pp.* (I, 2, 14).

Nātŭs, ă, ŭm, *part. de* Nascor. *Né.* Māgnănĭmī hērōēs, nātī mĕlĭōrĭbŭs ānnīs. *V.* Nātŭs ēs ē scŏpŭlīs. *O.* SYN. Ōrtŭs, sătŭs, gĕnĭtŭs, gĕnĕrātŭs, crētŭs, ēdĭtŭs, prōgnātŭs, prōgĕnĭtŭs, ēdūctŭs. || *Au fig. Né pour, destiné à.* Nōs nŭmĕrūs sŭmŭs, ēt frūgēs cōnsūmĕrĕ nātī. *H.* Nātūm rēbŭs ăgēndīs. *Id.* Nātŭs ăd ārmă. *O.* Nātūm tŏlĕrārĕ lăbōrēs. *Id.* SYN. Āddīctŭs, dēvōtŭs, āptŭs. || Mălĕ nātŭs. *Mauvais, défectueux, vicieux.* Īncūltīs ēt mălĕ nātīs Vērsĭbŭs. *H.* || Rēs nātă. *Chose arrivée indépendamment de la volonté.* Fīăt ŭt rēm nātām vĭdĕo; hōc ăccĭpĭūndum ēst ŭt dătŭr. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 70. *Id. Cas.* II, 5, 35). || Ē rē nātā. *Par le hasard.* Ē rē nātā mĕlĭŭs fĭĕri haūd pŏtŭĭt, quăm făctum ēst, hĕră. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 8. Ubi *Donat.*).

Nātŭs, ī, *m. Fils.* Nātĕ, mĕæ vīrēs. *V.* Dĕdĭt ōscŭlă nātō. *O. Voy.* Filius, Proles. || *Descendants.* Ēt nātī nātōrum, ēt quī nāscēntŭr ăb īllīs. *V. Voy.* Posteri. || *Petits des animaux.* Sēd tōta īn dūlcēs cōnsūmēnt ūbĕră nātōs (vaccæ). *V.* Īncŏlŭmēs nātōs sŭpplēx vŭlpī trādĭdĭt (aquila). *Ph.* SYN. Cătŭlī *ou* pŭllī.

Nātŭs, ūs, *m. Voy.* Natu.

Naūbŏlĭdēs, æ, *m. Fils de Naubole.* (*V. Flac.* I, 362.)

Naūbŏlŭs, ī, *m.* (Ναύβολος). *Roi de Phocide.* Naūbŏlŭs Hīppăsĭdēs. *St.*

Naūcī. *Voy.* Naucum.

Naūcĭăcŭm. *Voy.* Nantiacum.

† Naūclērĭcŭs, ă, ŭm (ναυκληρικός). *De patron de navire.* Făcĭto ŭt vĕnĭās hūc ōrnātŭs ōrnātū naūclērĭcō. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 41). || ? Naūclērĭŭs, ă, ŭm. *Même sens.* (*Pl. As.* I, 1, 54. Hoc autem a Græca lingua non sufficitur.)

† Naūclērŭs, ī, *m.* (ναύκληρος). *Patron de navire, pilote.* Naūclērŭs dīxĭt, qui īllās ādvēxĭt, mĭhĭ. *Pl.* (*Mil.* IV, 3, 16). *Voy.* Gubernator.

Naūcrătēs, ĭs, *m.* (Ναυκράτης). *Nom d'homme.* Mēcum āddūcām Naūcrătēm. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 224).

† Naūcŭlă, æ, *f. sync. de* Navicula. Sălĭēns ĭn īllām dēcĭdīssēt naūcŭlām. *P. Nol.* (21, 247).

† Naūcŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Aller en barque.* Pĭgēr Lŭcrīnō naūcŭlātŭr īn stāgnō. *M.* (III, 20).

Naūcŭm, *n., ou* Naūcŭs, ī, *m. Zeste de noix; chose de peu de valeur.* Ămās hŏmĭnēm nōn naūcī. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 51). || Naūcī hăbĕō, făcĭō, etc. *Ne faire aucun cas.* Nōn naūcī făcĭō Mārsum aūgŭrēm. *Enn.* (ap. *Cic. Div.* 1, 58). Hōc sērvūm meūm nōn naūcī făcĕre ēsse aūsŭm! *Pl.* (*Bac.* V, 1, 16). Ējŭs nōctēm nōn naūcō dūcĕrĕ. *Næv.* (apud *Fest.* Rectius *Bothe* legere videtur *hauci*. Quam vocem *Charis.* 185; *Diom.* 286; *Prisc.* 682, inter aptota recensent. Cf. *Aus. præf. Idyl.* 13 : « Pro quo, si per sigillaria in auctione veniret, neque Afranius *nauci* daret, neque ciccum suum Plautus offerret. ») || Naūcī sŭm. *Être méprisé.* Īllĕ nūgātŏr ēst nĭhĭlī, nōn naūci hŏmō. *Enn.* (apud *Fest.* Adde *Pl. Most.* V, 1, 1).

Naūfrăgĭŭm, ĭī, *n. Naufrage.* Sēd quăsī naūfrăgĭīs māgnīs mūltīsquĕ cŏōrtīs. *Lr.* (II, 553). Naūfrăgĭūm sĭbĭ quīsquĕ făcĭt. *L.* SYN. Trīstĕ, ăcĕrbŭm, fūnēstŭm, flēbĭlĕ, īnfēlīx, īnfaūstŭm, mĭsĕrābĭlĕ, mĭsĕrāndŭm. || *Faire naufrage.* Naūfrăgĭūm pătĭŏr. Flūctĭbŭs, ūndīs, æquŏrĕ, gūrgĭtĕ jāctŏr, ōbrŭŏr, mērgŏr, sūbmērgŏr, nătŏ. Nāvĭs frāctă, sŏlūtă, lăcĕrātă, lăcĕră, cōnvŭlsă, quāssātă, īllīsă, ēvērsă, mērsă, naūfrăgă ēst. Nāvĭs frāngĭtŭr, dĕhīscĭt, sōlvĭtŭr, ōbrŭĭtŭr, dēsīdĭt, dēfĭcĭt. Rătĭs, pŭppĭs īnflīctă vădīs, īllīsă scŏpŭlīs. VERS. Sīvĕ pĕr īmmēnsās jāctābŏr naūfrăgŭs ūndās. *O.* Mērsă fŏrĕt cēnā naūfrăgă pŭppĭs ăquā. *Id.* Ūndă cădĭt, părĭtērque ēt pōndĕre ēt īctū Mērgĭt ĭn īmă rătēm, cūm quā pārs māgnă vĭrōrŭm Gūrgĭtĕ prēssă grăvī. *Id.* Lūdĭbrĭūm pĕlăgī vēntō jāctāntŭr ĕt ūndā, Sēmănĭmēs ălĭī vāstŭm sŭbĭērĕ prŏfūndŭm. *L.* Hūc frāctās ăquĭlōnĕ rătēs, sūbmērsăquĕ pōntō Cōrpŏră. *Id.* Jāmquĕ pĕr ūndās Ēt trānstra, ĕt mālī, lăcĕrōque āplūstrĭă vēlō, Āc mĭsĕrī flŭĭtānt rĕvŏmēntēs æquŏră naūtæ. *Sil.* Frāctīs ēnătăt ēxspēs Nāvĭbŭs. *H.* Cāsūs quĭs haūsīt mĕōs? *Sen.* Īllūm, si mĕdĭō dēcĭpĭăt rătĭs Pōntō, quūm bŏrĕān ēxpŭlĭt āfrĭcŭs, Aūt eūrūs zĕphȳrūm, quūm mărĕ dīvĭdūnt, Nōn pŭppĭs lăcĕræ frāgmĭnă cōllĭgĭt, Ŭt līttŭs mĕdĭō spērĕt ĭn æquŏrĕ... Sōlŭs naūfrăgĭūm nōn pŏtĕrĭt pătī. *Id.* Mērsā rătĕ naūfrăgŭs āssēm Dūm rŏgăt. *J.* Īnfēlīx hāc fōrsĭtăn īpsā Nōctĕ cădĕt frāctīs trăbĭbŭs, flūctūquĕ prĕmētŭr Ōbrŭtŭs, ēt zōnām lævā mōrsūquĕ tĕnēbĭt. *Id.* Dīspērsā rătĕ trīstĭbŭs prŏcēllīs, Mērsūs flūctĭbŭs ōbrŭtūsquĕ pōntō, Ād vōtūm Dĭŏdōrŭs ēnătāvĭt. *M.* Āscēndĭt nāvēm, quām tēmpēstās hōrrĭdă, Sĭmŭl ēt vĕtūstās mĕdĭō dīssōlvĭt mărī. *Ph.* (Cf. *Luc.* I, 498 sq.; IX, 330 sq.) *Voy.* Mergor, Procella. || *Au fig.* Naūfrăgĭī tăbŭlās quī pĕtĭērĕ mĕī. *O.* Naūfrăgĭūm făctūră rĕīs. *Arat.* (II, 50). || *Naufragé, objets naufragés.* Mōllĭă naūfrăgĭīs līttŏră pōssĕ dărī. *O.* Naūfrăgĭūm spārgēns ŏpĕrīt frĕtă. *Sil.* Nāsămōn īnvădĕrĕ flūctū Aūdāx naūfrăgĭă. *Id.*

† Naūfrăgŏ, ās, ārĕ, *n. Faire naufrage.* Ūltĭmŭs īngrēssīs pĕr cūrrūm naūfrăgăt ūndīs. *Alcim* (V, 695). || *Au fig.* Jām mēntĕ naūfrăgāvĕrăt. *P. Nol.* (21, 155).

Naūfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les vaisseaux, qui fait faire naufrage.* Quās nĕquĕ Nōrĭcŭs Dētērrĕt ēnsĭs, nēc mărĕ naūfrăgŭm. *H.* Ēt vōs Nīsæī, naūfrăgă mōnstră, cănēs. *O.* Naūfrăgă tēmpēstās. *V. Fl. Voy.* Navifragus. || *Qui a fait naufrage, naufragé.* Naūfrăgŭs īn Gĕtĭcī līttŏrĭs āctŭs ăquīs. *O.* Līttŏre ĭn ēxtrēmō, ceū naūfrăgă cōrpŏră, flūctŭs Prōlŭĭt. *V.* SYN. Nătāns. PPH. Naūfrăgĭūm pāssŭs. Pōntō, flūctĭbŭs, gūrgĭtĕ jāctātŭs, āctŭs, mērsŭs, ōbrŭtŭs. *Voy.* Naufragium. || *Au fig.* Dīscīssām fĭdēm Īn cōrdĕ pōrtāns naūfrăgō. *P. Nol.* (21, 81).

? Naūlĭă. *Voy.* Nablia.

Naūlŏchă, æ, *f. Ville de Sicile.* (*Sil.* XIV, 265.)

Naūlŭm, ī, *n., et* Naūlŭs, *m.* (ναῦλον *et* ναῦλος). *Fret, nolage, frais de passage ou de transport sur mer.* Fŭrŏr ēst pōst ōmnĭă pērdĕrĕ naūlŭm. *J.* (8, 97).

Naūmăchĭă, æ, *f* (ναυμαχία). *Représentation d'un combat sur mer.* Hānc nōrīnt ūnām sæcŭlă naūmăchĭām. *M.* (*Spect.* 28, 12). Īnnŏcŭōs rătĭūm pūlsūs, pūgnāsquĕ jŏcāntēs Naūmăchĭæ. *Aus.* (*Mos.* 217). Naūmăchĭām lĭcĕt hæc, īnquam, ălvĕŏlūmquĕ pŭtārĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* p. 687). PHR. Fēsta hæc nāvĭgĭīs aūt quæ cĕlĕbrātă quădrīgīs. *Aus.*

Naūpāctōŭs, ă, ŭm. *De Naupacte.* Āmphĭărāīdēs Naūpāctōō Ăchĕlōō. *O.* (*Fast.* II, 43. Alii leg. *Naupacteo*).

Naūpāctŭs, ī, *f.* (Ναύπακτος). *Naupacte, ville d'Étolie, sur le golfe de Corinthe, auj. Lépante.* Naūpāctum īs dŏmō Lēgātŭs ăbĭīt. *Pl.* (*Arg.* 2, *Mil.* 2).

Naūplĭădēs, æ, *m.* (Ναυπλιάδης). *Fils de Nauplius, Palamède.* Tĭmĭdī cōmmēntă rĕtēxĭt Naūplĭădēs ănĭmī. *O.* Tānquām Naūplĭădēs, rĕpērtŏr ārtĭs *Sid.* (23, 493).

Naūplĭŭs, ĭī, *m.* (Ναύπλιος). *Nauplius, fils de Neptune, roi de l'Eubée, père de Palamède. Pour venger la mort de son fils, il travailla pendant le siége de Troie à jeter le trouble dans la Grèce, détruisit la flotte des princes en l'attirant sur des récifs par un signal trompeur, et se noya de désespoir en apprenant qu'Ulysse lui avait échappé.* Naūplĭūs ūltōrēs sūb nōctēm pōrrĭgĭt īgnēs. *Pp.* (IV, 1, 115). Īllĕ fŭrēntēm Naūplĭōn, Eūbŏĭcōs trānsfĕrātquĕ sĭnūs. *Aul. Sabin.* (1, 76) Īgnĕ făllācī nŏcĭtūrŭs Ār-

gĭs, Naŭplĭūs præcēps cădĕt ĭn prŏfŭndŭm. *Sen.* (*Med.* 658).

† Naūs, *f.* (ναῦς). *Comme* Navis. Nūnc ĭn ĭstōc pŏrtū stăt naūs prædātōrĭă. *Pl.* (*Men.* II, 2, 69).

Naūsĕă, æ, *f.* (ναυτία *et* ναυσία). *Mal de mer.* Ĕt ōtĭōsăm flūctŭāndī naūsĕăm. *Paul. Nol.* (21, 25). || *Nausée, envie de vomir; vomissement.* Nĕc sĕmĕl ēst stŏmăchō naūsĕă făctă mĕō. *O.* Vĕl quŏd flūĕntēm naūsĕām cŏērcĕăt. *H.* (Adde *Pl. Merc.* II, 3, 55). || *Au fig.* Quŏtīdĭānăm rĕfĭcĕ naūsĕăm nūmmīs. *M.* (IV, 37). *Voy.* Fastidium.

Naūsĕŏ, ās, ārĕ, *n. Avoir des nausées, envie de vomir.* Cōndŭctō nāvĭgĭo æquē Naūsĕăt āc lŏcŭplēs. *H.* Ĕrgŏ mărītŭs Naūsĕăt. *J.* (6, 432). || *Vomir.* Ĕtĭăm nūnc naūsĕŏ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 174). Naūsĕăt, ĕt prīscŭm vŏmĭtū ceū fūndĭt ămōrĕm. *Maximian.* (2, 15). *Voy.* Vomo. || *Au fig. Être dégoûté.* Hōc ĭllīs dĭctum ēst quī stūltĭtĭā naūsĕānt. *Ph.*

Naūsĭcăă, æ, *et* Naūsĭcăē, ēs, *f.* (Ναυσικάη). *Nausicaa, fille d'Alcinoüs, roi des Phéaciens.* Sī mĭhĭ Naūsĭcăē pătrĭōs cōncēdĕrĕt hŏrtōs. *M.* (XII, 31). Naūsĭcăām plēnō sæpĕ tŭlīssĕ sĭnū. (*Anthol.* II, p. 494.)

Naūsīstrătă, æ, *f. Nom de femme.* (*Ter. Ph.* V, 7, 94, et passim.)

Naūstălŏ, *m. Ville de Provence, qu'on pense être Fréjus.* Ŏppĭdŭmquĕ Naūstălŏ. *Avien.* (*Or. mar.* 612. Bene conjiciunt *Naustolo*, *Naustolos* vel *Naustolon*, quum ea urbs *Classica* dicatur a *Plin.* 3, 5, 5).

Naūsŭs, ī, *m. Bateau gaulois.* Ŭt ĭndĕ naūsō dēvĕhăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 37).

Naūtă, æ, *m.* (ναύτης). *Matelot, nautonier.* Pūppĭbŭs ĕt lætī naūtæ ĭmpŏsŭērĕ cŏrōnās. *V.* Ĕt tū, naūtă, văgæ nē părcĕ mălīgnŭs ărēnæ. *H.* Dīffĕrtŭm naūtīs, caūpōnĭbŭs ātquĕ mălīgnīs. *Id.* SYN. Rēmēx, nāvĭtă. EP. Flūctĭvăgŭs, văgŭs, aūdāx, ĭmpăvĭdŭs; pĕrĭtŭs, prōvĭdŭs, vĭgĭl; ăvārŭs. PPH. Naūtĭcă pūbēs. Nāvĭtă sūlcātŏr pōntī. PHR. Naūtæquĕ, pĕr ōmnĕ Aūdācēs mărĕ quī cūrrūnt. *H. Voy.* Navigo.

† Naūtălĭs, ĕ. *De matelot.* Rēddĭt naūtălēs vĭtrēō sūb gūrgĭtĕ fōrmās. *Aus.* (*Mos.* 223).

Naūtĕă, æ, *f. Eau de tan, de sentine.* Ōmnĭum ūnguēntum ŏdŏs præ tŭō naūtĕa ēst. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 5. *Id. As.* V, 2, 44. Cf. *Non.* 1, 25; *Gloss. Placidi*).

Naūtēs, æ, *m. Prêtre troyen.* Tūm sĕnĭŏr Naūtēs, ūnŭm, etc. *V.*

Naūtĭcŭs, ă, ŭm (ναυτικός). *De matelot.* Naūtĭcŭs ēxŏrĭtŭr vărĭō cērtāmĭnĕ clāmŏr. *V.* Naūtĭcă pīnŭs. *Id.* Naūtĭcă pūbēs. *Aus.* (*Mos.* 228).

Nāvă, æ, *f. Rivière qui se jette dans le Rhin, auj. la Nahe.* Trānsĭĕrām cĕlĕrēm nĕbŭlōsō lūmĭnĕ Nāvăm. *Aus.* (*Mos.* 1).

Nāvālĕ, ĭs, *n.*; Nāvālĭă, ĭŭm, *pl. Havre, port, chantier de navires.* Haūd ălĭtĕr quăm sī sĭccŭm nāvālĕ tĕnērĕt. *O.* Dīrĭpĭēntquĕ rătēs ălĭī nāvālĭbŭs? ĭtĕ. *V.* (Et *Sen. Troad.* 328.)

Nāvālĭs, ĕ. *De vaisseau, naval.* Nīlum, āc nāvālī sūrgēntēs ærĕ cŏlūmnās. *V.* Nāvālī plūrĭmă bēllō Ēnsĭs ăgĭt. *L.* Ĕt frĕtă nāvālī sōllĭcĭtārĕ tŭbā. *M.* (*Spect.* 28, 2). || — cŏrōnă. *Voy.* Corona. || *De navigation.* Ōtĭă vīcīnīs tĕrĭmŭs nāvālĭă sĭlvīs. *Rutil.* (1, 621).

† Nāvārchŭs, ī, *m.* (ναύαρχος). *Patron de navire.* Nāvārchŭs ĭpsĕ pĕrdĭtæ prīncĕps rătĭs. *P. Nol.* (21, 152).

† Nāvē *ou* Gnāvē, *adv. Avec activité.* Nāve ŏpōrtĕt ăgĕrĕ quŏd ăgās. *Pl.* (*fragm.* apud *Fest.* Cf. *Diom.* 402).

† Nāvĭă, æ, *f. Bateau creusé dans un tronc.* (Vid. *Fest.*) || *Proue de navire figurée sur les monnaies romaines.* Cūjŭs nūnc mĕmŏrēs, quæcūmquĕ nŏmīsmătă sīgnānt, Ēx vĕtĕrī făctō, căpĭta hæc ĕt nāvĭă dīcūnt. *P. Nol.* (38, 76. Ludus fuit in quo *capita aut navia* perinde valebant atque nostrum *pile ou face.* Cf. *A. Vict. Or. gent. Rom.* 3)

Nāvĭcŭlă, æ, *f., dimin. de* Navis. *Petit navire.* Prūsĭăcā vēxī mūnĕră nāvĭcŭlā. *Helv. Cinn.* (apud *Isid.* 6, 12). Āppēllānt hūc ād mōlēm nōstrām nāvĭcŭlăm. *Afran.* (ap. *Non.* 4, 12).

Nāvĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les vaisseaux.* Nāvĭfrăgŭmquĕ frĕtŭm. *O.* Nāvĭfrăgŭm Scȳlăcēŭm. *V.*

Nāvĭgābĭlĭs, ĕ. *Navigable.* Nōn tōtŭs ūnō făcĭlĕ nāvĭgābĭlĭs Vēntō rĕcēdĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 175).

Nāvĭgāns, tĭs. *Qui navigue; subst. m. Navigateur.* Sīrēnās, hĭlărēm nāvĭgāntĭūm pœnăm. *M.* (III, 64). Ŭt quōs ăb ĭllā plēbĕ nāvĭgāntĭŭm. *P. Nol.* (21, 76) *Voy.* Nauta.

Nāvĭgātĭŏ, ōnĭs, *f. Navigation.* Hōrrēbăt mălă nāvĭgātĭōnĭs. *St.* (*Silv.* IV, 3, 31). SYN. *Qqf.* Nāvĭgĭŭm, nāvĭs, *par ext.* ĭtĕr, vĭă, cūrsŭs, lāpsŭs. PPH. Ĭtĕr lĭquĭdŭm. Æquŏrĕă vĭă. PHR. Dūră nāvĭs, Dūră fŭgæ mălă, dūră bēllī. *H.*

Nāvĭgātŏr, ōrĭs, *m. Marin, navigateur.* Quī vēstĕ trĭtā nāvĭgātŏr vĕnĕrăt. *P. Nol.* (21, 397).

Nāvĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des navires.* Ăquārum ĭn ŏrtu ĕt prīmō fōntĕ nāvĭgĕr. *Avien.* (*Or. mar.* 636). Quæ mărĕ nāvĭgĕrŭm, quæ tērrās frūgĭfĕrēntēs. *Lr.* (I, 3. Et *Mart.* XII, 99).

Nāvĭgĭŭm, ĭī, *n. Navire, vaisseau.* Aūt ŭbĭ nāvĭgĭīs vĭŏlēntĭŏr ĭncĭdĭt eūrŭs. *V.* Mĕdĭīsquĕ cărīnă Sūbdĭtă nāvĭgĭīs. *O. Voy.* Navis. || *Qqf. Navigation.* Ĭmprŏbă nāvĭgĭī rătĭō tūm cæcă jăcēbăt. *Lr.* (V, 1004). Tēmpŏră nāvĭgĭī clārŭs rĕpărāvĕrăt eūrŭs. *Rutil.* (1, 541).

Nāvĭgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Naviguer.* Nāvĭgĕt, āc mĕdĭīs hĭēmĕt mērcātŏr ĭn ŭndīs. *H.* Nāvĭgĕt Āntĭcȳrăm. *Id.* Fūsōquĕ Brĭtănnŭs Nāvĭgăt ōcĕănō. *L.* Mĕdĭīs tŭă pīnŭs ĭn ŭndīs Nāvĭgăt. *O.* PPH. Nāvĭgŏ æquŏr. Ĭn ŭndīs nāvĭgŏ. Vēntō nāvĭgŏ. Vēlă făcĭŏ. Æquŏrĕ cūrrŏ. Æquŏr ărŏ, trānŏ. Æquŏr nāvĭbŭs, rătĭbŭs ărŏ, trānŏ, sūlcŏ, trājĭcĭŏ, sĕcŏ, scĭndŏ, prōscĭndŏ, dēcūrrŏ, mētĭŏr, pērmētĭŏr, cōnscēndŏ, cūrrŏ, fĕrĭŏ, pĕnētrŏ, pērvăgŏr, lūstrŏ. Pōntŭm scĭndŏ. Pĕr cærŭlă, æquŏră, mărĕ, ŭndās fĕrŏr, vĕhŏr, ĕŏ, vŏlŏ, cūrrŏ, lābŏr. Pĕr āltŭm ĕŏ, vĭăm tēndŏ. Mărī, pĕlăgō mē crēdŏ, ănĭmăm cōmmīttŏ. Mărĕ cărīnā fīndŏ, rōstrīs ĭmpēllŏ. Vĭās mărĭs tēntŏ. Pūppĕ vĭăm *ou* ĭtĕr făcĭŏ, tēntŏ. Flūctŭs sūlcŏ, ăquĭlōnĕ sĕcŏ. Rătēm vădĭs, flātĭbŭs, eūrĭs crēdŏ, cōmmīttŏ, dō. Tērrās rĕpōstās, pĕrĕgrīnās ōrās pĕlăgō tēntŏ, quærŏ, pĕtŏ. Nēptūnĭă ărvă, cāmpōs sălĭs fīndŏ, ærĕ rŭŏ *ou* sĕcŏ. Vēntīs, aūrīs ĕŏ, fĕrŏr, vĕnĭŏ, āccēdŏ, ăgŏr, cūrsŭm tĕnĕŏ. Vēlă sălō dūcŏ. Æquŏrĕōs cūrsūs tēndŏ, tēntŏ. Æquŏră cūrsū trānsvĕhŏr. Āltă tĕnĕŏ. Vēlă, cărbăsă, lĭntĕă tēndŏ ăd. PHR. Ī nūnc, ĕt vēntīs ănĭmăm cōmmīttĕ, dŏlātō Cōnfīsŭs līgnō. *J. Voy.* Remigo, Vela do. || *Act. Naviguer sur.* Gēns ĭnĭmīcă mĭhī Tȳrrhēnŭm nāvĭgăt æquŏr. *V.* Vēntīsquĕ făvēntĭbŭs æquŏr Nāvĭgăt Ĭŏnĭŭm. *O.* SYN. Sūlcŏ, ărŏ, trānŏ, trājĭcĭŏ, ĭmpēllŏ, pērcūrrŏ, mētĭŏr, lūstrŏ, sĕcŏ, scĭndŏ, tĕnĕŏ. || *Premier essai de navigation.* Tūnc ālnōs prīmŭm flŭvĭī sēnsērĕ căvātās. *V.* Tērră părŭm fŭĕrăt: tērrīs ādjēcĭmŭs ŭndās. *O.* Nōndŭm cæsă sŭīs, pĕrĕgrīnum ŭt vīsĕrĕt ōrbĕm, Mōntĭbŭs ĭn lĭquĭdās pīnŭs dēscēndĕrăt ŭndās. *Id.* Ĭnvītā sĕcŭīt prīmŭs quī nāvĕ prŏfŭndŭm, etc. *Cl.* Āh! pĕrĕăt quīcūmquĕ rătēs ĕt vēlă părāvĭt Prīmŭs, ĕt ĭnvītō gūrgĭtĕ fēcĭt ĭtĕr. *Pp.* (Cf. *Ov. Met.* I, 94 sq.; *Hor. Od.* I, 3, 9; *Sen. Med.* 301; *Cl. R. Pros. præf.* 1 sq.) || *Qqf. Nager.* Jăm cērtē nāvĭgăt, ĭnquăm (de Leandro). *O. Voy.* Nato. || *En parl. des flots.* Ĭnque ĭpsō răpĭdŭm mărĕ nāvĭgăt ōre. *Manil.* (V, 584).

Nāvĭs, ĭs, *f.* (ναῦς). *Navire, vaisseau.* Āctă pĕr æquŏrĕās hōspĭtă nāvĭs ăquās. *O.* Bīs dēnīs Phrȳ-

gĭūm cōnscēndī nāvĭbŭs æquŏr. *V.* Ībĭs lĭbūrnĭs īntĕr āltă nāvĭūm, Ămīcĕ, prōpūgnācŭlă. *H.* SYN. Rătĭs, pūppĭs, cărīnă, nāvĭgĭūm, ālnŭs, pīnŭs, ăbĭēs. *qqf.* bĭrēmĭs, trĭrēmĭs, clāssĭs, cȳmbă, lēmbŭs, lĭbūrnă, ărbŏr *ou* ārbōs, cūrrŭs. EP. Pōntĭvăgă, flūctĭvăgă, æquŏrĕă, vēlĭvŏlă, ærātă, căvă, cūrvă, pīctă; văgă, cĕlĕrĭs, cĭtă, lĕvĭs, vŏlŭcrĭs, răpĭdă. PPH. Vŏlĭtāns cūrrŭs. Lĭgnĕă mœnĭă. Naūtĭcă pīnŭs. Trăbs căvă. Ālnŭs căvātă. Pīnĕă tēctă, dŏmŭs *ou* mōlēs. Nāvĭs frăgĭlĕ lĭgnŭm. Īngēntī mōlĕ pūppĭs. *Voy.* Navigo. || Nāvĕm sōlvŏ, āppēllŏ. *Mettre à la voile, aborder. Voy.* Vela do, Appello, is. || *Signe céleste.* Īnsĕquĭtŭr lābēns pēr cœlī lūmĭnă Nāvĭs. *Cic.* (*Arat.* 391). SYN. Pūppĭs, Ārgō.

Nāvĭtă, æ, *m. Navigateur, nautonier.* Nāvĭtă tūm stēllĭs nŭmĕrōs ēt nōmĭnă fēcĭt. *V.* Ōmnĭs ĭn Īŏnĭōs spēctābāt nāvĭtă pōrtŭs. *L.* Dŭbĭām rēgĕ, nāvĭtă, pīnūm. *O.* Cērnūnt stŭpēntēs nāvĭtæ. *Prud.* (*Peri.* 5, 493). *Voy.* Nauta.

Nāvĭtĕr. *Voy.* Gnaviter.

Nāvŏ, ās, ārĕ. *Faire avec soin, procurer.* Pŏtĭŭs mĭhī dēxtĕră fērrō Nāvĕt ŏpŭs. *V. Fl.* (III, 145. Et *Vict. Genes.* II, 153, operam).

Nāvŭs, ă, ŭm. *Comme* Gnavus. Nāvōrum īmpĕrĭūm sērvāre ēst ĕndŏpĕrāntŭm. *Enn.* (apud *Fest.* v. *Navus*).

Nāxĭŭs, ă, ŭm (Νάξιος). *De Naxos.* Ūndĕ tŭūm pōrtānt Nāxĭă tūrbă mĕrŭm. *Pp.* (III, 17, 28).

Nāxŏs *ou* Nāxŭs, ī, *f.* (Νάξος). *Naxos, île de la mer Égée, la plus grande des Cyclades, dans laquelle Thésée abandonna Ariane.* Bācchātāmquĕ jŭgĭs Nāxŏn. *V.* Jām Sămŏs ā lævā fŭĕrānt Nāxōsquĕ rĕlīctæ. *O.* (Adde *Sen. OEd.* 488.)

Nāzānzŭs, *et à tort* Năzānzŭs, ī, *f. Nazianze, petite ville de Cappadoce.* Quūm cŭpĭām tālĕm quālĭs fŭĭt īllĕ Nāzānzō Grēgŏrĭūm. *Fort.* (IX, 6, 5).

Nāzără, æ, *f. Nazareth, village de Judée, où fut élevé J.-C.* Ŭbĭ Nāzără fēlīx Ōlīm prædīctūm pŭĕrō dĕdĭt āddĕrĕ nōmĕn. *Juvc.* (I, 302. *Id.* II, 107).

Nāzărēnŭs, ă, ŭm (Ναζαρηνός). *Nazaréen; par ext. Chrétien.* Ō Nāzărēnĕ, lūx Bĕthlēm, vērbūm pătrĭs! *Prud.* (*Cath.* 7, 1). Nī dīscĭplīnām Nāzărēnām rēspŭăt. *Id.* (*Peri.* 10, 45).

† Nāzărēŭs. *Au lieu de* Nazaræus. Ād sīncēră vĭrūm pĕnētrālĭă Nāzărēōrŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 550).

Nāzărĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nāzărĭo ēt clārō quōndām dēlātă Pătĕræ. *Aus.* (*Prof.* 14, 9). || *Saint Nazaire.* Hīc ēt Nāzărĭŭs mārtŷr. *P. Nol.* (24, 436).

Nāzărŭs, ă, ŭm. *Comme* Nazareus. Nāzără sīc plēbēs. *Juvc.* (III, 29).

1. Nĕ, *partic. interr. Est-ce que?* Tāntānĕ vōs gĕnĕrĭs tĕnŭīt fīdūcĭă vēstrī? *V.* Ūsque ădĕōnĕ mŏrī mĭsĕrum ēst? *Id.* Tāntæne ănĭmĭs cœlēstĭbŭs īræ? *Id.* SYN. Ăn, ănnĕ, nŭm. PHR. Crēdĭtĭs āvēctōs hōstēs? *V.* || Ūtrŭm *ou* nĕ, *au premier membre*; ăn *ou* nĕ, *au second; ou* Nĕ *seulement au second. Ou, ou; soit, soit.* Īntĕrĕrīt mūltŭm, Dāvūsnĕ lŏquātŭr, ăn hērōs. *H.* Jūstĭtĭænĕ prĭŭs mīrēr, bēllīnĕ lăbōrŭm? *V.* Mōnstrŭmnĕ dĕŭsnĕ īllĕ sĭt, īgnōrāns. *O.* Quĭd rēfērt, clāmnĕ pălāmnĕ rŏgĕt? *Tib* (IV, 5, 20). Quūm făbĕr, īncērtŭs scāmnūm făcĕrētnĕ Prĭāpŭm. *H.* Mājōră, mĭnōrănĕ fāmă? *Id. Voy.* An. || *Qqf. Avec un adj. ou adv. interrog.* Ŭtērnĕ Ād cāsŭs dŭbĭōs fīdēt sĭbĭ cērtĭŭs? *H.* Quōnĕ mălō mēntēm cōncŭssă? *Id.* Īllă rŏgārĕ? Quāntānĕ? *Id.* Quămne Ārchĭdēmĭdēm? *Pl.* (*Bac.* II, 3, 22). || *Qqf. comme* Nonne. Ēssĕtne ăpŭd te ĭs sērvŭs ăccēptīssŭmŭs? *Pl.* (*Capt.* III, 5, 56).

2. Nĕ, *adv. Ne pas (pour défendre).* Nĕ fŭgĭte hōspĭtĭūm, nĕve īgnōrātĕ Lătīnōs. *V.* Nĭmĭŭm nē crēdĕ cŏlōrī. Nĕ, pŭĕrī, nĕ tānta ănĭmĭs āssuēscĭtĕ bēllă *Id.* SYN. Nōlī, căvĕ, pārcĕ, pārcās, ŏmīttĕ, rĕmīttĕ *qqf.* dēsĭnĕ (*avec l'infin.*). PHR. Pārcĭte, ŏvēs, nĭmĭūm prōcēdĕrĕ. *V.* || † *arch. Comme* Non. Ūtĭnām ne ĭn nĕmŏrĕ Pēlĭō sĕcūrĭbŭs Cæsa ăccĭdīssĕt ăbĭēgna ăd tērrām trăbēs! *Enn.* (ap. *Auct. ad Her.* 2, 22. *Utinam ne* etiam ap. *Cat.* 64, 171). Eō nē mūltă, quæ nĕvōlt, ēvĕnĭūnt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 83). Sĭbĭque aūt mātĕrĭæ nē pārcūnt. *Id.* (*Most.* I, 2, 43). *Voy.* Nequicquam, Nēdum. || Nē... quĭdēm. *Voy.* Quidem. || *Conj. De peur que, pour que ne... pas.* Aūt sī, nōx plŭvĭām nē cōllĭgăt āntĕ, vĕrēmŭr. *V.* Nē lōngūm făcĭām. *H.* Āh nĭmĭūm sīmplēx Hĕlĕnē, nē, rūstĭcă, dīcăm! *O.* PPH. Ūt nōn, ūt nē. || *Comme* Nedum. (*Pl Amph.* I, 1, 174.)

3. Nē. *Comme* Næ. *Voy. ce mot.*

Nĕæră, æ, *f.* (Νέαιρα). *Nom de plusieurs nymphes.* Fūsōs rŏtāntēm cērnĭmŭs Tȳrīnthĭūm: Cūr, sī Nĕæræ nōn fŭĭt lūdĭbrĭō? *Prud.* (*Peri.* 10, 239. Adde *V. Fl.* II, 142). || *Femmes à Rome.* Īpsĕ Nĕærām Dūm fŏvĕt. *V.* (Et *Hor. Od.* III, 14, 21; *Tib.* III, 1, 6).

Nĕæthŭs, ī, *m.* (Νέαιθος). *Rivière de Calabre.* Prætĕrĭt ēt Sȳbărīm Sālēntīnūmquĕ Nĕæthŭm. *O.*

Nĕālcē, ēs, *f. Nom de femme.* (*Anth.* I, p. 639.)

Nĕālcēs, ĭs, *m.* (Νεάλκης). *Nom d'homme.* Sălĭūmquĕ Nĕālcēs. *V.* (Et *V. Fl.* III, 191).

Nĕāpŏlĭs, ĭs, *f.* (Νεάπολις). *Naples ou Parthénope, ville célèbre de Campanie.* Eūbŏĭcām rĕfĕrēns fēcūndă Nĕāpŏlĭs ārcēm. *O.* Ēt ōtĭōsă crēdĭdīt Nĕāpŏlĭs. *H.* Cæsăr Tĭbĕrĭŭs quūm pĕtēns Nĕāpŏlĭn. *Ph.* SYN. Pārthĕnŏpē. || 2. *Ville d'Afrique.* Āst īntēr Sȳrtēs ūrbs ēst, quām nōmĭnĕ dīcūnt Ēssĕ Nĕānpŏlĭn. *Prisc.* (*Peri.* 190. Alii libb. *Neapolin.* De hac urbe cf. *Plin.* 5, 3, 2; *Mel.* 1, 7).

Nĕāpŏlĭtĭs, ĭdĭs, *f. Napolitaine.* (*Afran.* apud *Non.* 4, 226.)

Nĕārchŭs, ī, *m.* (Νέαρχος). *Néarque, nom d'homme.* Ībĭt īnsīgnēm rĕpĕtēns Nĕārchŭm. *H.*

Nĕbrĭs, ĭdĭs, *f.* (νεβρίς). *Peau de chevreuil dont on se couvrait dans les Orgies.* Nĕbrĭdăs ēt frăgĭlēs thȳrsōs pōrtārĕ pŭtāstĭs. *St.* Hīnc stătŭām mācŭlōsō nĕbrĭdă tērgō. *Id.* (Et *Sen. OEd.* 438, nebride). Tālĭs Ērȳthræĭs īntēxtŭs nĕbrĭdă gēmmĭs Lībĕr ăgĭt cūrrŭs. *Cl.* SYN. *qqf.* Pēllĭs.

Nĕbrīssă, æ, *f.* (Νέβρισσα). *Ville de la Bétique.* (*Sil.* III, 393.)

Nĕbrōdēs, æ, *m. Montagne de Sicile.* Nĕbrōdĕn lĭquērĕ fĕræ. *Grat.* (*Cyn.* 527. Et *Sil.* XIV, 237).

Nĕbrŏphŏnē, ēs, *f.* (νεβροφόνος). *Nom d'une nymphe.* Sĕquĭtŭr nūtrītă Lȳcæō Nĕbrŏphŏnē *Cl.* || — nŭs, *m. Nom de chien.* Nĕbrŏphŏnūsquĕ vălēns. *O.*

Nĕbŭlă, æ, *f. Brouillard, vapeur; nuage.* Ēt mūltō nĕbŭlæ cīrcūm dĕă fūdĭt ămīctū. *V.* Pāssăque ĕrāt nĕbŭlās vēntĭs ăc sōlĕ rĕsōlvī. *O.* Vĕlŭtī quūm flūmĭnă nātās Ēxhālānt nĕbŭlās. *Id.* SYN. Văpŏr, nūbēs, etc. *Voy.* Nubes. || *Nuage de poussière, de fumée, émanation.* Tērră... Pūlvĕrĭs ēxhălăt nĕbŭlăm. *Lr.* (V, 253). Sēnsŭs ĭnēst ĭgĭtŭr nĕbŭlĭs quās ēxĭgĭt īgnĭs. *O.* Pīnguēm nĕbŭlām vŏmŭērĕ lŭcērnæ. *Pers.* (5, 181). Līvēntēm nĕbŭlām fŭgĭēntĭs ăb ōrĕ vĕnēnī. *Sil.* || *Au fig. Matière légère, étoffe fine.* Pălām prōstārĕ nūdam ĭn nĕbŭlā līnĕā. *Laber.* (apud *Petr. Sat.* 55. Sic *Ov. Met.* VI, 21: « Vellera mollibat *nebulas* æquantia tractu. ») Vīnă... Flōrēnt, ēt nĕbŭlæ dō ĭă sūmmă tĕgūnt. *O.* Hāc fŭĕrāt nūpĕr nĕbŭlā tĭbĭ pĕgĭnă pĕrūnctŭm. *M.* (VIII, 33, scil. bractea). || *Voile, obscurité.* Rĕmōtă Ērrōrĭs nĕbŭlā. *J.* (10, 2). Quæ quăsĭ pēr nĕbŭlām nōsmĕt scĭmŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 48). || Nĕbŭlās lĕgō. *Se perdre dans les nues.* Grāndĕ lŏcūtūrī nĕbŭlās Hĕlĭcōnĕ lĕgūntŏ. *Pers.* (5, 7).

Nĕbŭlŏ, ōnĭs, *m. Vaurien, mauvais sujet.* Spōnsī Pēnĕlŏpæ, nĕbŭlōnēs. *H* Quālēm Pēnĕlŏpæ nĕbŭlō-

nūm mēnsă prŏcōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 9, 14). Mērgĕrĕ fīcēdŭlās dīdĭcĭt, nĕbŭlōnĕ pārēntĕ. *J.* (14, 9).

Nĕbŭlōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de brouillard, nébuleux.* Stāt sŭpĕr ŏccĭdŭæ nĕbŭlōsă cŭbīlĭă nŏctĭs. *St.* Quā nĕbŭlōsă cāvō rōrāt Mēvānĭă cāmpō. *Pp.* (IV, 1, 123). Nĕbŭlōsō lūmĭnĕ mārcēnt. *Aus.* (*Idyl.* 6, 8). SYN. Nūbĭlŭs, etc. *Voy.* Obscurus. || *Au fig.* Nŏvīmŭs āncĭpĭtēs nĕbŭlōso īn pēctŏrĕ sēnsūs. *Prud.* (*Psych.* 895). Nĕbŭlōsa īn fraūdĕ. *Alcim.* (V, 471).

Nĕc, *conj. Ni, et ne pas.* Pārvĕ, nĕc īnvĭdĕō, sĭnĕ mē, lĭbĕr, ībĭs ĭn ūrbĕm. *O.* Nĕc spēs lībērtātĭs ĕrāt, nĕc cūră pĕcūlī. *V.* SYN. Nĕquĕ, *qqf.* nōn, aūt, ĕt, quĕ, ātquĕ. PPH. Ēt nōn. VERS. Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmŭs, nōn vīnĕă fālcĕm. *V.* Nĕc ūllă rĕquiēs, tēmpŭs aūt ūllūm dătŭr. *Sen.* Nĕc sōlōs tāngĭt Ātrīdās Īstĕ dŏlōr, sōlīsquĕ lĭcēt căpĕre ārmă Mўcēnīs. *V.* Nĕc pūlchĕr Gāngēs ātque aūrō tūrbĭdŭs Hērmŭs. *Id.* || Nĕc *et* Nĕquĕ, *employés simultanément.* Quīd făcĕrēm? nĕquĕ sērvĭtĭō me ēxīrĕ lĭcēbāt, Nĕc spēs lībērtātĭs ĕrāt. *V.* Sī nĕquĕ tībĭās Eūtērpē cŏhĭbēt, nĕc Pŏlўhўmnĭă. *H.* Āc nĕquĕ jām stăbŭlīs gaūdēt pĕcŭs, aūt ărātŏr īgnī, Nĕc prātă cānīs ālbĭcānt prŭīnīs Mē nĕquĕ tām pătĭēns Lăcĕdæmŏn, Nĕc tām Lārīssæ pērcūssĭt, etc. *Id.* || Nĕc nōn. *Voy.* Non. || *Pas même.* Frūgĭbŭs īnfēlīx: ĕā nĕc mānsuēscĭt ărāndŏ. *V.* Hōc ādmīsīssĕt nĕc Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (V, 70. *Id.* VI, 77). Ŭbĭ nūnc nĕmŏră ārdŭă cērnĭs, Hīc nĕc tērră fŭĭt. *St.* (*Silv.* II, 1, 55). PPH. Nōn īpsĕ, nĕc īpsĕ, nōn ĕtĭām, nĕ... quĭdĕm. || Nĕc dŭm. *Voy.* Necdum.

Nĕcātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Neco. *Tué.* Sŏcĕrō căpĕ rēgnă nĕcātō. *O.* (*Id. Fast.* I, 39 et 363). SYN. Ēnēctŭs. *Voy.* Occisus.

Nĕcāvī, *un des parf. de* Neco.

Nĕcdŭm, *conj. Et pas encore.* Nĕcdum ĕtĭām caūsæ īrārŭm sævīquĕ dŏlōrēs Ēxcĭdĕrānt ănĭmō. *V.* Quæ Vărĭō, nĕcdūm pērfēctă, cănēbăt. *Id.* PPH. Ēt nōndŭm. Nōn ădhŭc, nĕquĕ ădhŭc.

Nĕcĕpsŭs *ou* Nĕchĕpsŭs, ī, *m. Nechepso, prêtre égyptien, qui écrivit sur l'astrologie.* Quīquĕ măgōs dŏcŭīt mўstērĭă vānă Nĕcĕpsŭs. *P. Nol.* (3, 8).

Nĕcĕssārĭō, *adv. Nécessairement* Tūm cŏāctī nĕcĕssārĭō se ăpĕrĭūnt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 8).

Nĕcĕssārĭŭs, ă, ŭm. *Nécessaire.* Hōc quŏd ēst, īd nĕcĕssārĭum ēst pērpĕtī. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 32).

Nĕcēssĕ, *n. de l'ancien adj.* Necessis. *Nécessaire.* || Nĕcēssĕ ēst. *Il est nécessaire.* Sēd nē sīt mĭsĕrō scīrĕ nĕcēssĕ mĭhī. *O.* Ēt tămĕn hānc pĕlăgō prætērlăbārĕ nĕcēsse ēst. *V.* Sī fōrtĕ nĕcēsse ēst (monstrare). *H. Voy.* Oportet.

Nĕcēssĭtās, ātĭs, *f. La Nécessité personnifiée, la Fatalité.* Tē sēmpĕr āntĕĭt sævă Nĕcēssĭtās. *H.* (*Id. Od.* III, 1, 14). *Voy.* Fatum. || *Nécessité, obligation.* Quāndŏquĭdem īllam ā mē dīstrăhīt nĕcēssĭtās. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 42. Adde *Pl. Pers.* III, 1, 54). Īnvītŭs ōlīm dēvŏrāvi ābsēntĭæ Nĕcēssĭtātĕm prīstĭnæ. *Aus.* (*Epist.* 15, 19). || *Parenté.* Făcĭt părēntēs bŏnĭtās, nōn nĕcēssĭtās. *Ph. Voy.* Consanguinitas. || *Besoin, indigence. Voy.* Egestas.

Nĕcēssĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme le précédent.*

† Nĕcēssŏ, ās, ārĕ, *néol. Nécessiter.* Nām cĭbŭs ēt sōmnŭs, nĭsĭ quŏd nātūră nĕcēssăt. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 412).

† Nĕcēssŭm, *n. de l'ancien adj.* Necessus. *Comme* Necesse. Ūnde ănĭma ātque ănĭmī cōnstēt nātūră nĕcēssum ēst. *Lr.* (IV, 120). Quōd sīt nĕcēssūm scīrĕ. *Afran.* (apud *Charis.* 186. Et *Pl. Stich.* I, 3, 66). Tōnsōrēm căpĭtī nōn ēst ădhĭbērĕ nĕcēssŭm. *M.* (VI, 57).

Nĕcnĕ. *Ou non.* Nūnc hăbĕām nēcne, īncērtum ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 43). Rēctē, nĕcnĕ crŏcūm flōrēsquĕ pĕrāmbŭlĕt Āttæ Făbŭlă *H*

Nĕcnōn. *Voy.* Non.

Nĕcŏ, ās, nĕcāvī *ou* nĕcŭī, nĕcātŭm *et rarement* nēctŭm, nĕcārĕ. *Tuer.* Cōmplēxu īn mĭsĕrō lōngā sīc mōrtĕ nĕcābăt. *V.* Hōspēs nĕcāvĭt hōspĭtēm cāptūm mănū. *Pl.* (*Most.* II, 2, 48. Sic *Sen. Med.* 635. *Enn.* apud *Non.* 2, 654, necasset). Ōrĕ nĕcātūrās āccĭpĭēmŭs ăquās. *O.* Hōs pēstĭs nĕcŭĭt, pārs ŏccĭdĭt īllă dŭēllĭs. *Enn.* (apud *Prisc.* 861). Nāmque ūt rĕfēcta ēst, nĕcŭĭt hŏmĭnĕm prōtĭnŭs. *Ph.* SYN. Ēnĕcŏ, ŏccīdŏ, etc. *Voy.* Occīdo, Necatus. || *Au fig.* Ūt hĕdĕră sērpēns vīrēs ārbŏrĕās nĕcăt. *Laber.* (apud *Macr.* 2, 7). Quīd tē cŏērcēs, ēt nĕcās rēctam īndŏlĕm? *Sen.* (*Hip.* 454). *Voy.* Perimo. || *En partic. Noyer* (*d'où le mot français*). Īnēbrĭātī nāvĭtæ pōtū sălĭs, Trīstī nĕcāntŭr crāpŭlā. *P. Nol.* (21, 113).

Nĕcŏpīnāns, tĭs, *et* Nĕcŏpīnŭs, ă, ŭm, *ou* Nec opinans, Nec opinus. *Qui ne s'attend pas à qq. ch., surpris.* Ēt nĕcŏpīnāntī mōrs ād căpŭt ōbstĭtĭt āntĕ. *Lr.* (III, 972). Ūnde ĕxōrdĭăr nārrārĕ quæ nĕcŏpīnānti āccĭdūnt? *Ter.* (*Hec.* III, 3, 2). Ŏccūltā nĕcŏpīnūm pērdĕ săgīttā. *O.* Cālcābām nĕcŏpīnŭs ŏpēs. *St.* SYN. Īmprūdēns, īncaūtŭs. || 2. Nĕcŏpīnŭs. *Imprévu.* Nŏctĕ grăvēm sōmnō nĕcŏpīnā pērdĕrĕ mōrtĕ Mē părăt. *O.* Crūră brĕvēmquĕ fŭgām nĕcŏpīnō fīnĕ rĕpōnūnt. *St. Voy.* Improvisus.

Nēctăr, ărĭs, *n.* (νέκταρ). *Nectar, boisson des dieux.* Nēctăr ădhūc tōrvā lætūs Jūnōnĕ bĭbēbăt. *St.* Nēctăre ŏdōrātō spārsīt cōrpūsquĕ lŏcūmquĕ. *O.* EP. Cœlēstĕ, dīvīnŭm, īmmōrtālĕ, dūlcĕ, suāvĕ, săcrŭm PPH. Īmmōrtālĕ mĕrŭm. Nēctărĭs, nēctărĕă, cœlēstĭă pōcŭlă. Nēctărĕŭs lĭquŏr. Nēctărĭs *ou* nēctărĕī haūstŭs. || *Par ext. Vin.* Vīnă nŏvūm fūndām călăthīs Ărĭūsĭă nēctăr. *V.* Mădĭdās Bācchēō nēctărĕ cēllās. *St. Voy.* Vinum. || *Miel.* Lĭquĭdō dīstēndūnt nēctărĕ cēllās. *V.* Mīsĭt... Pāllădŏs ā sīlvīs nōbĭlĕ nēctăr ăpĭs. *M.* (XIII, 104). *Voy.* Mel. || *Douce odeur.* Ēt nārdī flōrēm, nēctăr quī nārĭbŭs hālānt. *Lr.* (II, 847). Hīs nīdŏr, īllīs nēctăr ēst. *Prud.* (*Peri.* 2, 388). || *Au fig. Chose douce, douceur.* Ēt mēllītæ nēctărĕ vōcĭs. *Aus.* (*Prof.* 21, 22). Cāntārĕ crēdās Pēgăsēĭūm nēctăr. *Pers.* (*Prol.* 14. Nunc demum exsulat putida lectio *melos*). Mĭsĕrĭs pēccātī nēctărĕ cāptĭs. *Prud.* (*Ham.* 153).

Nēctărĕŭs, ă, ŭm (νεκτάρεος). *De nectar.* Nēctărĕīs quŏd ălātŭr ăquĭs. *O.* || *Au fig. Doux, délicieux.* Āttĭcă nēctărĕūm tūrbātĭs mēllă fălērnŭm. *M.* (XIII, 108). Nēctărĕūsquĕ săpŏr. *Victor* (*Gen.* II, 25).

Nēctŏ, ĭs, ēxŭī, ēxŭm, ēctĕrĕ. *Nouer; entrelacer.* Ēt nōdum īnfōrmēm lētī trăbĕ nēctĭt ăb āltā. *O.* Quō vīncŭlă nēctĭtĭs, īnquĭt? *V.* Ēt quārĕ sĭbĭ nēctăt ŭtērquĕ cŏrōnăm. *H.* Ōrăquĕ dīscōrdī fœdĕrĕ nēxŭĕrānt. *Prud.* (*Peri.* 11, 96). SYN. Īnnēctŏ, vīncĭŏ, lĭgŏ, etc. *Voy.* Vincio. || *Au fig.* Caūsās nēquīcquām nēctĭs ĭnānēs. *V.* Nĕc nŭmĕrĭs nēctĕrĕ vērbă jŭvăt. *O.* Tēcūm quŏquĕ jūrgĭă nēctăt. *Id.* Āt fraūdēm nēctēns. *Sil.* Nĕfās ēt fœdĕră nēctĕ. *V. Fl.* Quīd tămēn nēctĭs mŏrās? *Sen.* (*H. OEt.* 10). Ātque ārmĭs nēctĭmŭs ārmă nŏvă. *Pp.* (III, 3, 34). SYN. Īnnēctŏ, jūngŏ, strĭnŏ. || — sērmōnēm. *Converser.* Tālĭă nēctēbānt. *St.* || *Qqf. au parf.* Nēxī. Āt tĭbĭ, quī nōstrō nēxīsti rētĭă lēctō. *Pp.* (III, 8, 37. Sic etiam leg. *Diom.* 366, et *Prisc.* 903). Tūm rētĭă nēxĭt. *Lucil.* (apud *Prisc.* l. cit.).

Nēctŭs, ă, ŭm, *un des part. p. de* Neco. (Cf. *Diom.* 362; *Prisc.* 861.) Pūlēgĭo ādmīxtō vēnĭt ēmbrўŏ nēctŭs ăcētō. *Sam.* (vs. 627).

Nĕcŭbĭ, *pour* Ne alicubi. *De peur que quelque part.* Nĕcŭbĭ sūpprēssŭs pĕrĕăt gĕnĕr. *L.*

Nĕcŭī, *un des parf. de* Neco.

Nĕdŭm, *conj. Bien loin que.* Mōrtālĭă făctă pĕrībūnt, Nĕdūm sērmōnūm stĕt hŏnōs. *H.* Vīx sæcŭlă

lōngă dĕcōrŭm Sīc mĕrŭīssĕ vĭrīs, nēdūm brĕvĕ dēdĕcŭs ævī. *L.* (Et *Prop.* I, 9, 32).

Nĕfāndŭs, ă, ŭm. *Abominable, horrible, criminel.* Vōs, āræ ēnsēsquĕ nĕfāndī. *V.* Cōgnātās cædĕ nĕfāndā Ēxtūrbāre ănĭmās. *O.* SYN. Īnfāndŭs, nĕfārĭŭs, īmpĭŭs, scĕlĕrātŭs, hōrrēndŭs. *Voy.* Sceleratus. || *Subst. n.* Āt spērātĕ dĕōs mĕmŏrēs fāndi ātquĕ nĕfāndī. *V.*

† Nĕfāns, tĭs. *Comme le précéd.* Tāntălŭ' quī pœnās ōb fāctă nĕfāntĭă pēndĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 8, 47. Alii ex uno libro *luvit*).

Nĕfārĭŭs, ă, ŭm. *Criminel, horrible.* Aūt hūmānă pălām cŏquăt ēxtă nĕfārĭŭs Ātreŭs. *H.* Nēc dēprĕcōr jām, sī nĕfārĭă scrīptă Sēxtī rĕcēpsŏ. *Cat.* (44, 18). *Voy.* Nefandus.

Nĕfās, *n. indécl. Chose illicite, crime.* Aūsi ōmnēs īmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pŏtītī. *V.* Tāntūmquĕ nĕfās pătrĭo ēxcĭdĭt ōrĕ. *Id.* Īn ōmnĕ nĕfās ĕgŏ mē, gērmānă, părāvī. *O.* SYN. Scĕlŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Employé comme exclamation.* Sĕquĭtūrquĕ, nĕfās, Ægȳptĭă cōnjŭx. *V* (*Id. Æ.* X, 673; *Hor. Od.* III, 24, 30). || *Personne criminelle.* Ēxstīnxīssĕ nĕfās tămĕn, ēt sūmpsīssĕ mĕrēntēs Laūdābŏr pœnās. *V. Voy.* Scelus. || *Chose étrange, prodige.* Vīsă, nĕfās, lōngīs cōmprĕndĕrĕ crīnĭbŭs īgnĕm. *V.* Quŏdquĕ nĕfās nūllīs īmpūne āppārŭĭt ēxtīs. *L.* SYN. Mōnstrŭm. || — ēst, *ou absolt. Il n'est pas permis, il est impossible.* Dūrŭm; sĕd lĕvĭŭs fĭt pătĭēntĭă Quĭdquĭd cōrrĭgĕre ēst nĕfās. *H.* Cōrpŏră vīvă nĕfās Stȳgĭā vĕctārĕ cărīnā. *V.* PPH. Nōn fās. Nōn *ou* haūd lĭcĕt, dătŭr, cōncēdĭtŭr.

Nĕfāstŭs, ă, ŭm. *De vacances.* Īllĕ (dies) nĕfāstŭs ĕrĭt pĕr quĕm trĭă vērbă sĭlēntŭr, Fāstŭs ĕrĭt pĕr quĕm lēgĕ lĭcēbĭt ăgī. *O.* || *Néfaste (jour), malheureux.* Īlle ēt nĕfāstō tĕ pŏsŭĭt dĭē. *H.* PHR. Dĭēs prōxĭmŭs ātĕr ĕrĭt. *O.* || *Illicite, criminel.* Quĭd īntāctūm nĕfāstī Līquĭmŭs? *H.* Mŏrĕre, ēt nĕfāstūm spīrĭtŭm fērro ēxĭgĕ. *Sen.* (*Œd.* 1027). || *Sinistre, funeste.* Dēlūbră nĕfāstīs Īmpŏsŭĕrĕ lŏcīs. *St.* Ăchĕrōn nĕfāstŭs. *Id.*

† Nĕfrēndĭs, ĕ. *Qui n'a pas encore de dents.* Quem ĕgŏ nĕfrēndem ălŭī, lāctĕam īmmūlgēns ŏpĕm. *L. And.* (ap. *Fest.*).

? Nĕfūnĕră, ŭm, *n. pl. Vivants (opposé à* funera). Ŏptāvīt pŏtĭŭs, quām tālĭă Crētăm Fūnĕră Cēcrŏpĭæ nĕfūnĕră pōrtārēntŭr. *Cat.* (64, 82. Hoc cj. *Scal.*, quem plures sequuntur. Alii *ne funera*, *nec funera*, Vox enim ceterum ignota).

† Nĕgāssīm, *pour* Negaverim. (*Pl. As.* II, 4, 96.)

Nĕgātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Nĕgātrīx, ĭcĭs, *f. Celui ou Celle qui nie.* Flēvĭt nĕgātŏr dēnĭquĕ Ēx ōrĕ prōlāpsūm nĕfās. *Prud.* (*Cathem.* 1, 57. *Id. Apoth.* 577). Quĕm nĕgātōrĕm Jŏvĭs āc Mĭnērvæ. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 69). Gēns īnfīdă prĭŭs, Chrīstī sĕd vīctă nĕgātrīx Sūbdĭtŭr īmpĕrĭō. *Prud.* (*Apoth* 549). SYN. Īnfĭtĭātŏr.

Nĕgātŭs, ă, ŭm. *Refusé, non permis.* Vīrtūs nĕgātā tēntăt ĭtĕr vĭā. *H.* Nītĭmŭr īn vĕtĭtūm sēmpĕr, cŭpĭmūsquĕ nĕgātă. *O.* Vēntĕr, nĕgātās ārtĭfēx sĕquī vōcēs. *Pers.* (*Prol.* 11). *Voy.* Vetitus.

† Nĕgĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Nego. Nĕ fĭĕrī nĕgĭtēs quæ dīcām pŏssĕ, rĕtrŏquĕ. *Lr.* (IV, 914). Ăbnŭĕrĕ, nĕgĭtāre ădĕō mē gnātūm sŭŭm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 50. *Id. Bac.* V, 2, 76).

† Nĕglēctĭm, *adv. Négligemment.* Nĕglēctīm mĭhi quæ sē cōmĭt ămīcă. (*Anthol.* I, p. 637.)

Nĕglēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Negligo. *Négligé.* Nĕglēctīs ūrēndă fĭlīx īnnāscĭtŭr āgrīs. *H.* Ēt nĕglēctă dĕcĕt mūltās cŏmă. *O.* SYN. Īncūltŭs, īnōrnātŭs, īncōmptŭs. || *Négligé, repoussé, méprisé.* Nōn nĕglēctĕ dĕīs. *L.* Scīlĭcĕt ĕ cūnctīs ĕgŏ nĕglēctīssĭmă nātīs Prōgĕnĭēs. *St.* SYN. Dēspēctŭs, cōntēmptŭs, dēsērtŭs.

† Nĕglēctŭs, ūs, *m. Négligence.* Quăpr ōptĕr hæc rēs nūllīquăm nĕglēctu ēst mĭhī. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 116). *Voy.* Contemptus.

Nĕglĕgŏ. *Voy.* Negligo.

Nĕglēxī, *parf. de* Negligo.

Nĕglĭgēns, tĭs. *Négligent.* Pĕr quăm nōn lĭcĕt ēssĕ nĕglĭgēntĕm. *Cat.* (10, 34). Tōllīs līntĕă nĕglĭgēntĭōrŭm. *Id.* (12, 3). Nĕglĭgēntĕm fēcĕrĭs. *Ter.* (*And.* II, 3, 23). SYN. Pĭgĕr, īgnāvŭs.

Nĕglĭgēntĕr. *Négligemment.* Jāmdūdūm quăsĭ nĕglĭgēntĕr aūdīs. *M.* (VI, 42). Īnvōlvīt sē fărīna, ĕt ōbscūrō lŏcō Ăbjēcīt nĕglĭgēntĕr. *Ph.* SYN. Tĕmĕrĕ.

Nĕglĭgēntĭă, æ, *f. Négligence.* Quōrum æmŭlāri ēxōptāt nĕglĭgēntĭăm. *Ter.* (*And. prol.* 20). Īnŏpĭa ēt cōgnātōrŭm nĕglĭgēntĭă. (*Ibid.* I, 1, 44.) SYN. Īncūrĭă, īgnāvĭă.

Nĕglĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Se soucier peu de, ne pas faire de cas, mépriser.* Nĕglĭgĭs ābsēntīs, tēstŏr, māndātă mărĭtī. *O.* Nĕgăt īmprŏbŭs, ēt tĕ Nĕglĭgĭt aūt hōrrĕt. *H.* Jūpĭtĕr ēt sūrdā nĕglĭgĭt aūrĕ prĕcēs. *Pp.* (II, 16, 48). Āt sī nĕglĭgĭmŭr, māgnīs īnjūrĭă pœnīs Sōlvĭtŭr. *O. Voy.* Contemno. || *Négliger de.* Quī quŏnĭam, hĕrŭ' quŏd īmpĕrāvĭt, nĕglēxīstī pĕrsĕquī. *Pl.* (*Amph.* II, 1, 35). || *Ne pas faire attention à, regarder comme sans conséquence.* Nĕglĭgăt hībērnās Pīscĭs ădēssĕ mĭnās. *Tib.* (II, 3, 48). Nĕglĭgĭs īmmĕrĭtīs nŏcĭtūrăm Pōstmŏdŏ tē nātīs fraūdĕm cōmmĭttĕrĕ? *H.* Nĕglĭgēns, nēquă pŏpŭlŭs lăbōrĕt. *Id.* PPH. Nōn *ou* pārūm cūrŏ.

Nĕgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Nier, dire que non.* Īpsĕ fătēbātŭr, sĕd rĕddĕrĕ pōssĕ nĕgābăt. *V.* Ĕgŏ tē... nūnquām, rēgīnă, nĕgābŏ Prōmĕrĭtăm. *Id.* Pĕrquĕ dĕōs ōmnēs sē mĕmĭnīssĕ nĕgĕt. *Tib.* (I, 2, 40). SYN. Ăbnĕgŏ, dēnĕgŏ, pērnĕgŏ, īnfĭtĭŏr, ābnŭŏ, rĕnŭŏ. PPH. Āĭŏ nōn. || *Refuser.* Ărēbānt hērbæ, ēt vīctūm sĕgĕs ægră nĕgābăt. *V.* Ōffĭcĭūm nĕgăt ægră mănŭs. *O.* Ēt mērsă nĕgārēnt Ārvă cŏlī. *Cl. Voy.* Recuso.

Nĕgōtĭātŏr, ōrĭs, *m. Homme d'affaires.* Āgrīppæ tŭmĭdŭs nĕgōtĭātŏr. *M.* (X, 87. *Id.* XI, 67).

Nĕgōtĭŏlŭm, ī, *n. Petite affaire.* Dătōrēs bēllīssŭmī nĕgōtĭŏlī. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 616).

Nĕgōtĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Commercer.* Nōn ēst spōrtŭlă quæ nĕgōtĭātŭr. *M.* (VII, 85). Nĕgōtĭārī mālŭĭt. *Aus.* (*Epist.* 22, 22). *Voy.* Mercor.

Nĕgōtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup d'affaires, affairé.* Quĭă nĕgōtĭōsi ĕrāmŭs nōs nōstrīs nĕgōtĭīs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 79. *Id. Pseud.* II, 2, 50). *Voy.* Occupatus. || *Embarrassant, difficile.* Ēdĕpōl rēm nĕgōtĭōsăm! *Pl.* (*Stich.* II, 2, 32). Nĕgōtĭōsīs rēbŭs ūrbĭs hærēntī. *M.* (X, 30). SYN. Ŏpĕrōsŭs, dīffĭcĭlĭs. || *Qui a beaucoup à souffrir.* Nĕgōtĭōsŭm mi ēssĕ tērgŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 37).

Nĕgōtĭŭm, ĭī, *n. Affaire, occupation.* Quūm tōt sūstĭnĕās ēt tāntă nĕgōtĭă sōlŭs. *H.* Bĕātŭs īllĕ quī prŏcūl nĕgōtĭīs. *Id.* SYN. Rēs, cūră, lăbŏr, ŏpĕră, ŏpŭs, mūnŭs, prōvĭncĭă. EP. Sōllĭcĭtŭm, ānxĭŭm, ŏpĕrōsŭm, grăvĕ, mŏlēstŭm. || *Marchandise.* Nĕ Cĭbȳrātĭcă, nĕ Bīthȳnă nĕgōtĭă pērdās. *H. Voy.* Merx. || — dō, ēxhĭbĕŏ, īncŭtĭŏ, etc. *Donner de l'embarras, causer de l'ennui.* Vĭdĕn', ĕgēstās quĭd nĕgōtī dăt hŏmĭnī mĭsĕrō mălī? *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 5). Ĭta ēt hīnc ēt īllinc mi ēxhĭbēnt nĕgōtĭŭm. *Id.* (*Most.* III, 1, 38) Nĕ fōrtĕ nĕgōtī Īncŭtĭăt tĭbĭ quĭd sānctārum īnscītĭă lēgŭm. *H.* Nēc sĭbĭ părĭt nĕgōtĭŭm, nĕc āltĕrī. *Aus.* (*Epigr.* 116, 2). SYN. Mŏlēstĭăm ēxhĭbĕŏ. Cūrăm āffĕrŏ. *Voy.* Exhibeo. || *Qqf. Chose.* Quĭd ēst nĕgōtī? *Pl.* (*Most.* III, 2, 53). SYN. Rēs. || *Cause.* Quĭd nĕgōti ēst, quamŏbrēm sūccēnsēs mĭhĭ? *Pl.* (*Capt.* III, 5, 11). SYN. Caūsa.

Nēlēĭŭs *et* Nēlēŭs, ă, ŭm (Νηλειος *et* Νηλήϊος). *De Nélée.* Āntīquī Nēlēĭă Nēstŏrĭs ārvă. *O.* Æquābăt Pȳ-

liæ Nēlēiă mēllă sĕnēctæ. *Sil.* Nēptūnūs ăcdĕrăt, Nēlēī sānguĭnĭs aūctŏr. *O.* Ēt Nēlēā Pўlōs. *Id.*

Nēleūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Νηλεύς). *Nélée, roi de Pylos, père de Nestor.* Hērbōsăquĕ pāscŭă Nēleī. *O.*

Nēlīdēs, æ, *m.* (Νηλείδης). *Fils de Nélée.* Bīs sēx Nēlīdæ fŭĕrānt, cōnspēctă jŭvēntūs. *O.* Nēlīdēsquĕ Pĕrīclўmĕnŭs. *V. Fl.*

Nĕmaūsĭăcŭs, ă, ūm. *De Némause.* Īndĕ Nĕmaūsĭăcās sēnsīm prŏpĕrēmŭs ăd ārcēs. *Theodulph.* (1, 131).

Nĕmaūsŭm, *n., et* Nĕmaūsŭs, ī, *m. Némause (Nîmes), ville de la Narbonaise.* || *m. Le Gard, rivière qui coule auprès.* Nōn Ăpŏnūs pōtū, vĭtrĕā nōn lūcĕ Nĕmaūsŭs Pūrĭŏr. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 33).

Nēmbrŏd. *Voy.* Nemrod.

Nĕmĕā, æ, *et* Nĕmĕē, ēs, *f.* (Νεμέα, Νεμέη). *Némée, forêt de l'Achaïe, où l'on célébrait des jeux en l'honneur d'Hercule, vainqueur du lion de Némée, ou, selon d'autres, en l'honneur d'Archémore.* Jām Nĕmĕā, jām Tænărĭīs cōntērmĭnă lūcīs. *St.* (*Th.* I, 355). Prōdĭgĭa, ēt vāstūm Nĕmĕæ sūb rūpĕ lĕōnēm. *V.* Īntĕrĕā gĕlĭdām Nĕmĕēn, ēt cōnscĭă laūdĭs Hērcŭlĕæ dūmētă. *St.*

Nĕmĕæŭs, ă, ŭm (Νεμεαῖος). *De Némée; du lion de Némée.* Hōrrĭdă sēd fērvēnt Nĕmĕæī pēctŏră mōnstrī. *M.* (IV, 57). Quĭd Nĕmĕæŭs ĕnīm māgnŭs nūnc ōrĭs hĭātŭs? *Lr.* (V, 24). Nĕmĕæă pēstĭs, *et* mōlēs. *O.* Nĕmĕæŭm vēllŭs. *Id.* Nĕmĕæŭm tēgmĕn. *St.* PHR. Nĕmĕēs frōndēntĭs ălūmnŭs. *St.* || *Jeux Néméens.* Prōxĭmŭs Ālcīdēs Nĕmĕæ sācrāvĭt hŏnōrēm. *Aus.* Ārchĕmŏrī Nĕmĕæă cŏlūnt fūnēbrĭă Thēbæ. *Id.*

Nĕmĕēĭŭs, ă, ŭm (Νεμεήϊος). *Comme le précéd.* Ăccĭpĭēt Nĕmĕēĭŭs hērōs. *Manil.* (III, 431).

† Nēmĕn, ĭnĭs, *n.* (νῆμα). *Fil, trame.* Nōbīs pōrro ălĭa ēst trīnō dē nēmĭnĕ fātī Dīctă dĭēs lētī. *Inscr.* (ap. *Gruter.* p. 690, 5).

Nĕmĕsă, æ, *f. Rivière de Belgique.* Nāmque ēt Prōnæā Nĕmĕsăque ādjūtă mĕātū. *Aus.* (*Mos.* 354).

Nĕmĕsĭs, ĭs, *f.* (Νέμεσις). *Némésis, fille de Jupiter et de la Nécessité, vengeresse des crimes.* Nē pœnās Nĕmĕsĭs rĕpōscăt ā tē. *Cat.* (51, 20). Ēst dĕă quām Nĕmĕsīn dīcūnt, dĕă māgnă pŏtēnsquĕ. *St.* SYN. Pœnă. || *Nom de femme.* Sī mŏdŏ mē plăcĭdō vĭdĕăt Nĕmĕsĭs mĕă vūltū. *Tib.* (II, 4, 59). Sīc Nĕmĕsĭs lōngūm, sīc Dēlĭă nōmĕn hăbēbūnt. *O.* Fāma ēst ārgūtī Nĕmĕsĭs fōrmōsă Tĭbūllī. *M.* (VIII, 72).

Nĕmĕsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un martyr.* Mārtўrĭs hæc Nĕmĕsī sēdēs. *Inscr.* (ap. *Gruter.* II, p. 1171).

Nēmŏ, *et plus souv.* Nēmō, *gén. rare* Nēmĭnĭs, *m. Personne.* Dīlĭgĭtūr nēmō, nĭsĭ cuī fōrtūnă sĕcūnda ēst. *O.* Quī fĭt, Mæcēnās, ūt nēmō, quām sĭbĭ sōrtēm? *H.* (Et sic *Prop.* II, 19, 32). Nēmŏ quătēr mīssōs cūrrĕrĕ sēnsĭt ĕquōs. *M.* (VIII, 11. Sic et *Sen. H. Fur.* 326). Nēmĭnĭs īngĕnĭūm tāntūm cōnfīdere ŏpōrtēt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 575. Adde *Pl. Capt.* III, 5, 106, et vid. *Fest.*). Hūc ălĭquĭs! Nēmōn'? Tūrgēscĭt vĭtrĕă bīlĭs. *Pers.* (3, 8). SYN. Nūllŭs. PPH. Nōn ūllŭs. Nōn quĭsquăm. Nōn ălĭŭs. PHR. Nēc quēmquām fŭgĭō. *V.* Cērnĕrĕ nē quĭs ĕōs, neū quĭs cōntīngĕrĕ pōssĕt. Nōn īllā quĭsquām mē nōctĕ pĕr ālŭm īrĕ (moneat). *Id.* || — nōn. *Tout le monde.* Hāc rătĭōnĕ pŏtēst nēmō nōn ēssĕ dĭsērtŭs. *M.* (1, 98). *Voy.* Omnes. || *Comme* Nullus. *Aucun de.* Tūrnĕ, quŏd ŏptāntī dīvūm prōmīttĕrĕ nēmŏ Aūdērĕt. *V.* Nēmo ēst ălĭcārĭŭ' pōstērĭōr tē. *Lucil.* (ap. *Charis.* 75). Nēmo hērclĕ quĭsquăm. *Ter.* (*Eun* V, 8, 2). || † Nēmŏ hŏmŏ, *arch.* Quĭs tu hŏmo ēs? Nēmō sum hŏmŏ. *Lucil.* (apud *Char.* 75. Adde *Ter. Ad.* II, 3, 6; *Pl. Pers.* II, 2, 29). || † *En parl. de choses.* Māndāvĭt ānnōs, nēmĭnem ēxcēpĭt dĭēm *Prud.* (*Peri.* 10, 744).

Nĕmŏrālĭs, ĕ. *De bois, de forêt.* Hīc ĕgŏ dūm spătĭōr, tēctŭs nĕmŏrālĭbŭs ūmbrīs. *O.* Nōn quæ pāstōrūm nĕmŏrālĭbŭs ābdĭtă lūcīs. *Aus.* (*Epist.* 25, 67). SYN. Sīlvēstrĭs.

Nĕmŏrēnsĭs, ĕ. *De bois. Voy. le précéd.* || *D'un bois de Diane près d'Aricie.* Ālbānŭs lăcŭs ēt sŏcĭă Nĕmŏrēnsĭs ăb ūndā. *Pp.* (III, 22, 25. Cf. *Ov. Fast.* III, 261).

Nĕmŏrĭcūltrīx, īcĭs, *f. Qui habite les bois.* Sūs nĕmŏrĭcūltrīx fētum ăd īmām pŏsŭĕrăt. *Ph.*

• Nĕmŏrĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les bois.* Ŭbĭ ăpĕr nĕmŏrĭvăgŭs. *Cat.* (63, 72).

Nĕmŏrōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de forêts, boisé.* Ēst lŏcŭs īn mĕdĭæ nĕmŏrōsīs vāllĭbŭs Īdæ. *O.* Jām mĕdĭo āppārēt flūctū nĕmŏrōsă Zăcўnthŏs. *V.* SYN. Sīlvōsŭs, ūmbrōsŭs, ŏpācŭs. PPH Sīlvĭs plēnŭs, rĕfērtŭs, frĕquēns, rĕdĭmītŭs, cīnctŭs. Crēbrīs cōnsĭtŭs ārbŏrĭbŭs. PHR. Nōn nĕmŏrūm prōtēctă cŏmā (arva). *L.* || *Qqf. Touffu.* Nĕmŏrōsăquĕ brāchĭă fūndĭt Tāxŭs. *Sil.* SYN. Ŏpācŭs, ūmbrōsŭs.

Nĕmōssŭs, ī, *f. Capitale des Arvernes.* Tūnc rūră Nĕmōssī Quī tĕnĕt. *L.*

Nēmpĕ, *adv. A savoir, c'est-à-dire, assurément; interr. Donc? ainsi?* Nēmpĕ dăt, ēt quōdcūmquĕ lĭbēt, fōrtūnă, răpītquĕ. *O.* Nēmpĕ tŭō, fŭrĭōsĕ (sanguine). Mĕō, sēd nōn fŭrĭōsŭs. *H.* Nēmpe īncōmpŏsĭtō dīxī pĕdĕ cūrrĕrĕ vērsūs Lūcīlī. *Id.* Nēmpe ērgo ăpērtē vīs, quæ rēstānt, mē lŏquī? *Ter.* (*And.* I, 2, 24). Nēmpe hæc āssĭdŭē? *Pers.* (3, 1). SYN. Scīlĭcēt, nīmīrūm, vĭdēlĭcēt, quĭppĕ, ĕnĭm, sānē, ērgŏ. || *Mais.* Fēcĭmŭs ēt nōs Hæc jŭvĕnēs. Ēstō: dēsīstī nēmpĕ, nĕc ūltrā Fōvīsti ērrōrēm. *J.* (8, 163).

Nēmrŏd, Nēmbrŏd *ou* Nīmrŏth, *m. indécl. Nemrod, premier conquérant, fondateur de l'empire Babylonien.* Hīc īlle ēst vēnātŏr ătrōx, quī cædĕ frĕquēntī Īncaūtās ănĭmās nōn cēssăt plēctĕrĕ Nēmrŏd. *Prud.* (*Ham.* 143). Īnquĕ nĕfāndă prĭŏr dēscēndĭt crīmĭnă Nēmrŏd. *Victor* (*Gen.* III, 123).

Nĕmŭs, ŏrĭs, *n.* (νέμος). *Bois, forêt.* Dēsŭpĕr, hōrrēntīque ātrūm nĕmŭs īmmĭnĕt ūmbrā. *V.* Prærūptī nĕmŏrĭs pătĭēntēm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* Præsĭdĕ tūtă dĕō nĕmŏrūm sēcrētă sŭbībĭs. *O* SYN. Sīlvă, sāltŭs, lūcŭs. *Voy.* Silva.

Nēnĭă. *Voy.* Nænia.

† Nēnŭ, *arch. Comme* Non. Sēd tămĕn hōc dīcās quĭd sīt, sī nēnŭ mŏlēstum ēst. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 580). Āt cōntrā lăpĭdūm cōnjēctūm spīclōrūmquĕ Nēnŭ pŏtēst. *Lr.* (III, 199. *Id.* IV, 714. Corrupta *Nonii* codicum scriptio *nœnum*, quam ibi citatus *Lucilii* versus non admittit).

Nĕŏ, ēs, nēvī, nētŭm, nērĕ (νέω). *Filer.* Ēt tūnĭcām, mōllī mātēr quām nēvĕrăt aūrō. *V.* Āssĭdŭō dūrūm pōllĭcĕ nēbăt ŏpŭs. *O.* Ēt tōtām Phrīxī Jūlĭă nēbĭt ŏvēm. *M.* (VI, 3). PPH. Fūsūm vērsŏ. Lānām, fīlă, stāmĭnă, vēllĕră nĕŏ, trăhŏ, dūcŏ, dēdūcŏ. Pēnsă trăhŏ, cārpŏ, dūcŏ, dēvōlvŏ. Stāmĭnă, fūsūm pōllĭcĕ, mōtĭs dĭgĭtĭs tōrquĕŏ, vērsŏ, etc. Lānās pōllĭcĕ tĕnŭŏ. Cōlōs mĭnŭŏ. VERS. Tŏlērārĕ cōlō vītām tĕnŭīquĕ mĭnērvā. *V.* Sīvĕ lĕvī tĕrĕtēm vērsābăt pōllĭcĕ fūsūm. *O.* Lānĭfĭcām pēnsīs īmpŏsŭīssĕ mănūm. *Tib.* Dēdūcăt plēnā stāmĭnă lōngă cŏlū. Dūcĭt ĭnŏps trĕmŭlā stāmĭnă tōrtă mănū, Fīrmăquĕ cōndūctīs ānnēctīt līcĭă tēlīs, Trāctăquĕ dē nĭvĕō vēllĕrĕ dūctă pŭtăt. *Id.* Nōn călăthīs mōllītă mănŭs, ŏpĕrātăvĕ fūsō. *Sil.* Īpsă tĭbī nĭvĕō trăhĕt aūrĕă pōllĭcĕ fīlă. *M.* Dĭgĭtīsquĕ tĕnēllīs Sērĭcă fīlă trăhēns prĕtĭōsō stāmĭnĕ lūdĭs. *Petr.* Tūm prōno īn pōllĭcĕ tōrquēns, Lībrātūm tĕrĕtī vērsābăt tūrbĭnĕ fūsūm. *Cl. Voy.* Lanificium. || *En parl. des Parques.* Hānc lūcēm cĕlĕrī tūrbĭnĕ Pārcă nĕăt. *O.* Nērūnt fātālēs fōrtĭă fīlă dĕæ. *Id.* Hōs fērrĕā nēvĕrăt ānnōs Ātrŏpŏs. *St. Voy.* Parcæ.

Nĕŏbūlē, ēs, *f.* (Νεοβούλη). *Néobule, fille de Lycambe.* || *Autres.* Ŏpĕrōsæquĕ Mĭnērvæ stŭdĭum aūfērt Nĕŏbūlē. *H.* (Adde *T. Maur. Met.* 500).

Nĕŏclīdēs, æ, *m.* (Νεοκλείδης). *Fils de Néoclès, Thémistocle.* Ārmă Nĕŏclīdēs quī Pērsĭcă cōntŭdĭt ārmīs. *O.*

Nĕŏptŏlĕmŭs, ī, *m.* (Νεοπτόλεμος). *Néoptolème ou Pyrrhus, fils d'Achille.* Dēgĕnĕrēmquĕ Nĕŏptŏlĕmūm nārrārĕ mĕmēntŏ. *V. Voy.* Pyrrhus.

Nĕpă *ou* Nĕpās, æ, *m. Cancre ou scorpion.* Rĕcēssīm cēdam ād părĭētem, ĭmĭtābōr nĕpăm. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 7). Vīvēntīsquĕ nĕpæ lūmēn gēstātūr ămīcŭm. *Sam.* (vs. 199. Cf. *Fest.*). *Voy.* Cancer, Scorpius. || *Signe céleste.* Ērĭgŏnēn īctūquĕ Nĕpām, spŏlĭōquĕ Lĕōnēm. *Manil.* (II, 32). Ŏcŭlōs tōrquēns ād tērgă Nĕpāī. *Cic.* (*Arat.* 218). *Voy.* Scorpius.

Nĕpĕtă, æ, *f. Pouliot, plante aromatique.* Prætĕrĕā pipĕr, ēt nĕpĕtæ cūm flōre, ēt ănēthŭm. *Ser. Sam.* (vs. 423. *Id.* 582). *Voy.* Puleium.

Nĕphĕlæŭs, ă, ŭm. *De Néphélé.* Ēt pĕcŏrīs Nĕphĕlæī vēllĕrā Grāiō Rēddĕ thŏlō. *V. Fl.*

Nĕphĕlē, ēs, *f.* (Νεφέλη). 1. *Femme d'Ixion, mère des centaures.* Quēm grăvĭdā Nĕphĕlē Thēssălō gĕnŭīt dŭcī. *Sen.* (*H. OEt.* 491). || 2. *Femme d'Athamas, mère de Phrixus. Voy. le suiv.*

Nĕphĕlēĭās, ădĭs, *et* Nĕphĕlēĭs, ĭdĭs, *f.* (Νεφεληϊάς *et* Νεφεληΐς). *Fille de Néphélé.* Quā pĕlăgō nōmēn Nĕphĕlēĭās ābstŭlĭt Hēllē. *L.* Āngūstūm cītrā pōntūm Nĕphĕlēĭdŏs Hēllēs. *O.*

Nĕphrītĭcŭs, ă, ŭm (νεφριτικός, *de* νεφρῖτις). *Sujet aux attaques de néphrétique ou de gravelle.* Īnvāsĭt mĕdĭcūm sīcā nĕphrītĭcŭs, Aūctĕ. *M.* (XI, 28).

Nĕphthălă, æ, *f. La tribu de Nephthali, sur le Jourdain.* Ēt rĕgĭō cuī Nĕphthălă nōmĕn. *Juvc.* (I, 443).

Nĕpōs, ōtĭs, *m. Petit-fils.* Dāt pĭă tūră nĕpōs, ēt vōs īn sēdĕ prĭōrī. *L.* Săcră mānū, vīctōsquĕ dĕōs, pārvūmquĕ nĕpōtĕm. *V.* Lætă dĕūm pārtū, cēntūm cōmplēxă nĕpōtēs. *Id.* || *Qqf. Neveu.* Nōn cĕcĭdĭt pătrŭūs, dūm stăt ĭn ūrbĕ nĕpōs. *Fort.* (VI, 4, 16). PPH. Sŏrōrĭs *ou* frātrĭs fīlĭŭs. || *Au pl. Descendants, neveux.* Ēt nōstrōs ĕă fātă mănērĕ nĕpōtēs. *V.* Māgnā dē stīrpĕ nĕpōtŭm. *Id.* Māgnănĭmōs Rĕmī nĕpōtēs. *Cat.* (58, 5). *Voy.* Posteri. || *Dissipateur.* Vīncĭt ĕnīm stūltōs rătĭo īnsānīrĕ nĕpōtēs. *H.* Dīscīnctŭs aūt pērdām nĕpōs. *Id.* (Cf. *Charis.* 129 : « *Nepos*, rei avitæ consumptor. » *Gloss. Placid.* Nepos, *luxuriosus*). SYN. Dēcŏctŏr, lūxŭrĭōsŭs, dīssŏlūtŭs. || † *arch. f. Comme* Neptis. Īlĭă, dīă nĕpōs, quās ærūmnās tĕtŭlīstī? *Enn.* (apud *Non.* 3, 147, et *Char* 70). || *Nom d'homme. Cornélius Népos, historien latin, et autres.* Īnvēntōquĕ dĕdīt stătīm Nĕpōtī. *Aus.* (*Præfatiunc.*, ult.). Cærĕtānă Nĕpōs pōnăt, Sētīnă pŭtābĭs. *M.* (XIII, 124).

Nĕpōtĭānŭs, ī, *m. Népotien, grammairien et rhéteur.* (*Aus. Prof.* 15, 4.)

† Nĕpōtŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Nepos. Sī tē sălvum hīnc ămĭttēmŭs Vĕnĕrĭŭm nĕpōtŭlŭm. *Pl.* (*Mil.* V, vs. 20. Quod laudatur a *Prisc.* 610).

Nĕptĭs, ĭs, *f. Petite-fille.* Trādĭdĭt : ărbĭtrĭŭm nĕptĭs hăbēbăt ăvŭs. *O.* Tēthyŏs hās nĕptēs. *Id.* Āccĭpĕ fūnĕrĕās, nĕptĭs dēlēctă, quĕrēlās. *Aus.* (*Parent.* 16, 9).

Nĕptūnālĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Neptunales, fêtes de Neptune.* Aūt dŭplĭcēm cūltūm, quēm Nēptūnālĭă dīcūnt. *Aus.* (*Fer. Rom.* 19).

Nĕptūnĭcŏlă, æ, *m. Qui vit sur mer, un marin.* Ēt Nēptūnĭcŏlæ trānsvērbĕrăt ōră Tĕlōnĭs. *Sil.*

Nĕptūnīnē, ēs, *f. Fille de Neptune.* Tēnĕ Thĕtĭs tĕnŭīt, pūlchērrĭmă Nĕptūnīnē? *Cat.* (64, 28. Cf. *Prisc.* 585).

Nĕptūnĭŭs, ă, ŭm. *De Neptune.* Āt Mēssāpŭs, ĕquūm dŏmĭtŏr, Nĕptūnĭă prōlēs. *V.* Ūrĭtĕ vīctrīcēs Nēptūnĭă Pērgămă flāmmæ. *O.* || *De mer.* Nēptūnĭă prātă sĕcāntēs. *Cic.* (*Arat.* 131). Nēptūnĭă lŏcă. *Pl.* (*Mil* II, 5, 3). *Voy.* Marinus.

Nĕptūnŭ' pătĕr, *ou plutôt* Nĕptūnŭpătĕr. *Comme le suiv.* Ūt Nĕptūnŭpătēr, Lībēr, Sātūrnŭpătēr, Mārs. *Lucil.* (apud *Lact.* 4, 3. Quod conjuncte scriptum testatur *Gell.* 5, 12).

Nĕptūnŭs, ī, *m. Neptune, fils de Saturne et d'Ops soustrait par celle-ci, de même que Jupiter et Pluton, à la voracité de leur père. On l'invoquait comm le dieu des mers, de tous les fleuves et des lacs. Tantôt il tient sa cour au milieu des Tritons et des Néréides, assis à côté de sa femme Amphitrite ; tantôt il parcourt son empire, armé du trident, et porté sur un grand coquillage que traînent deux ou quatre chevaux marins.* Prōxĭmă cuī cœlō cēssĭt, Nĕptūnĕ, pŏtēstās. *O.* Ēmīssāmque hĭĕmēm sēnsĭt Nĕptūnŭs, ēt īmīs. *V.* EP. Pŏtēns, trĭdēntĭfĕr, glaūcŭs, cærŭlĕŭs, *qqf.* sālsĭpŏtēns. PPH. Mărĭs, æquŏrĭs, frētī, pĕlăgī dĕŭs, rēx, rēctŏr, rēgnātŏr, dŏmĭnātŏr, dŏmĭtŏr, ărbĭtĕr. Æquŏrĕŭs Jūpĭtĕr, rēx, gĕnĭtŏr. Dĕŭs cærŭlĕŭs, trĭdēntĭfĕr, trĭdēntĭpŏtēns, mărĭs pŏtēns. Frĕtī dŏmĭtŏr. Ăquārŭm rēx, nūmĕn. Rēgnātŏr frĕtī. Cærŭlĕŭs Jŏvĭs frātĕr. Nūmĕn ăquārŭm. Cuī pārēnt æquŏră pōntī. Quī tēmpĕrăt æquŏr. Quī rēgnăt ĭn ūndīs. Quī rēgĭt frĕtŭm. VERS. Tūque, ō cuī prīmă frĕmēntēm Fūdĭt ĕquūm māgnō tēllūs pērcŭssă trĭdēntī. *V.* Trĭcūspĭdĕ tēlō Mūlcēt ăquās rēctŏr pĕlăgī. *O.* Rēgnă văgæ, dīxī, sōrtītĕ trĭdēntĭfĕr ūndæ. Āt pătĕr æquŏrĕās quī cūspĭdĕ tēmpĕrăt ūndās. *Id.* Nōndum ălĭquĭs sōrtītŭs trīstĕ prŏfūndī Īmpĕrĭŭm. *J.* Sīc sōrtĕ sĕcūndā Æquŏrĕī rēctōr făcĭās, Nĕptūnĕ, trĭdēntĭs. *L.* Cuī cūră sĕcūndæ Sōrtĭs, ēt æquŏrĕī cēssīt tūtēlă trĭdēntĭs. *Aus.* Prŏfūndī dŏmĭnātŏr frĕtī. *Sen.* || *Mer.* Ūnde ēst nĕptūnī cōrpŭs ăcērbŭm. *Lr.* (II, 471). Nĕptūnŭm prŏcŭl ē tērrā spēctārĕ fŭrēntĕm. *H.* Aūt præcēps nĕptūno īmmĭsĕrĭt eūrŭs. *V. Voy.* Mare.

Nēquă *ou* Nē quă, *f. de* Nequis. || Nēquā *ou* Nē quā, *adv. De peur que de quelque côté.* Nē quā scīrĕ dŏlōs, mĕdĭĭsve ŏccūrrĕrĕ pŏssĭt. *V.*

Nēquăm, *m. f. n. indécl. Mauvais, méchant; mauvais sujet, dépravé.* Ārmă vĭrī ; nēquam ēt cēssātŏr Dāvŭs ; ăt īpsĕ. *H.* Īmĭtātŭr nēquām bēstĭăm. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 62). Vōs nēquam ēt glōrĭōsæ. *Id.* (*Truc.* I, 2, 54). Hŏmĭnĭs nēquam ătque īmprŏbī. *Id.* (*Bac.* IV, 1, 1). Nēquam aūrum ēst, aūrēs quŏd vī vĕhĕmēntĭŭs āmbĭt. *Lucil.* (apud *Fest.* Item *Pl. Trin.* II, 4, 38, nequam verbum). SYN. Mălŭs, īmprŏbŭs, etc. *Voy.* Malus. || *Compar. et sup.* Īpsĕ vĭdērētūr sĭbĭ nēquĭŏr. *H.* Hæc cōrām dŏmĭnā ; sēd nēquĭŭs īllŭd ĭn aūrēm. *M.* (VI, 21). Hŏmĭnem īnsēctārēr lăpĭdĭbūs nēquīssĭmŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 5. *Ibid.* 1, 18).

Nēquāndŏ, *ou* Nē quāndŏ.

Nēquāquăm, *adv. Nullement.* Nēquāquām sătĭs ūna īn rē cōnsūmĕrĕ pōssīs. *H.* Cētĕră nēquāquām sīmĭlī rătĭōnĕ mŏdōquĕ Æstĭmăt. *Id.* SYN. Haūdquāquăm, mĭnĭmē. PPH. Nūllō mŏdō.

Nĕquĕ, *conj. Comme* Nec. Nēc răpĭt īmmēnsōs ōrbēs pēr hŭmūm, nĕquĕ tāntō. *V.* Spērnĕ pŭēr, nĕquĕ tū chŏrĕās. *H. Voy.* Nec.

† Nĕquĕdŭm. *Comme* Necdum. (*Pl. Curc.* I, 1, 57.)

Nĕquĕō, īs, īvī *ou* ĭī *et synér.* ī, ĭtŭm, īrĕ. *Ne pas pouvoir.* Flēctĕrĕ sī nĕquĕō sŭpĕrōs, Ăchĕrōntă mŏvēbŏ. *V.* Tē, ămīcĕ, nĕquīvī Cōnspĭcĕrĕ. *Id.* Quām nĕquīrĕ prŏcī rēctō dĕpēllĕrĕ cūrsū. *H.* Nĕquīssĕ prætĕrīrĕ, sīvĕ pālmŭlīs. *Cat.* (4, 4). Ăctam ætātēm mĕmĭnīssĕ nĕquīmŭs. *Lr.* (III, 673. *Id.* IV, 1250, nequissent). SYN. Vĕtŏr, īmpĕdĭŏr, prŏhĭbĕŏr. PPH.

Nōn quĕō, pŏssŭm, vălĕō, ēvălĕō. Nōn *ou* haūd pŏtĭs sŭm. Mĭhī nōn fās *ou* nĕfās ēst, nōn dătŭr, nōn lĭcĕt. Mĭhī nĕfās. Sŭm īmpār. Nōn ŏpĭs ēst nōstræ. Mĭhī nūllă pŏtēstās, nōn dătŭr făcūltās. Haūd mĭhī sūffĭcĭūnt vīrēs. PHR. Stērnīquĕ vĕtābĕrĕ tērrā. *L.* Nēmpĕ căpī Trōjām prŏhĭbēbānt fātă sĭne īllīs. *O.* Quīppĕ vĕtōr fātīs. *V.* Fāta ōbstānt. *Id.*

† *Au pass. avec un infin. pass. Comme* Nequeo. Ūt nĕquītŭr cōmprĭmī! *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 20). Rĕtrāhī nĕquītŭr. *Id.* (*fragm.* ap. *Fest.*). Sēd quūm cōntēndī nĕquĭtūm vī. *Pacuv.* (ibid.)

Nēquīcquām *ou* Nēquīdquām, *adv. En vain.* Nēquīcquām sērōs ēxērcēt nōctŭă cāntūs. *V.* Tālĭă nēquīcquām tōtō Vĕnŭs ānxĭă cœlō Vērbă jăcĭt. *O.* SYN. Frūstrā, etc. *Voy. ce mot.* || ? *Comme* Non. Ēt sūmmō clȳpĕī nēquīcquam ūmbōnĕ pĕpēndĭt. *V.* (*Æ.* II, 545. *Serv.* exponit *non*, et citat *Pers.* 2, 51; sed in his solennem sensum vox retinet).

† Nĕquĭēns, ĕūntĭs, *part. de* Nequeo. Quōd, dīgnă nĕquĭēns prōmĕre, ōffĭcĭūm cōlō. *Aus.* (*Prof.* 2, 29).

† Nĕquīnūnt, *arch. pour* Nequeunt. Pārtim ērrānt, nĕquīnūnt Græcĭām rĕdīrĕ. *Liv. And.* (apud *Fest.*).

Nēquĭŏr, Nēquīssĭmŭs. *Voy.* Nequam.

? Nēquīquăm, *adv. Comme* Nequicquam.

Nēquĭs, nēquă, nēquŏd *et* nēquĭd, *ou* Nē quĭs, etc. Cērnĕrĕ nē quĭs ĕōs, neū quĭs cōntīngĕrĕ pŏssĭt. *V.* Nē quĭd fōrtĕ pĕtām, tĭmĕt căvĕtquĕ. *M.* (II, 44).

Nēquīssĕ, Nēquīssĕm, *de* Nequeo.

Nēquĭtĕr. *Méchamment, mal.* Mājōr lĭbīdo ēst fŭgĕre ēt făcĕrĕ nēquĭtĕr. *Pl.* (*Men.* I, 1, 7). Nēquĭŭs ā Cārō nĭhĭl ūnquām, Māxĭmĕ, fāctum ēst, Quām quōd fēbrĕ pĕrĭt. *M.* (X, 77). SYN. Mălĕ, prāvē, etc. *Voy.* Male. || *D'une manière déréglée.* Quĭs mānĕ sūmptĭs nēquĭtĕr Nōn ērŭbēscĭt pōcŭlīs? *Prud.* (*Cath.* 2, 29)

Nēquĭtĭă, æ, *et* Nēquĭtĭēs, ēī, *f. Méchanceté, injustice.* Vīs ēt nēquĭtĭă quīdquĭd ŏppūgnānt, rŭĭt. *Ph.* Nēc trĕmĭs ādmīssæ cōnscĭă nēquĭtĭæ! *Pp.* (I, 15, 38). Ēt fās ātquĕ nĕfās mīxtūm, lēgēsquĕ pĕr īpsās Sævĭt nēquĭtĭēs. *Manil.* (II, 594). || *Gentillesses, espiègleries.* Lēsbĭă nēquĭtĭīs pāssĕrĭs ōrbă sŭī. *M.* (VII, 13). Ēt dūlcēs fīngĕrĕ nēquĭtĭās. *Epitaph.* (apud *Gruter.* I, 554, de pueliula). || *Déréglement, débauche; obscénité.* Īllum aūt nēquĭtĭēs, aūt vāfri īnscītĭă jūrĭs Ēxpēllĕt. *H.* Nēc Tĭtȳī jĕcŭr Rĕlīnquĭt ālēs, nēquĭtĭæ āddĭtŭs Cūstōs. *Id.* Īlle ĕgō nēquĭtĭæ Nāsō pŏētă mĕæ. *O.* Tū quēm nēquĭtĭæ prōcācĭōrēs Dēlēctānt nĭmĭūm sălēsquĕ nūdī. *M.* (V, 2). Ēt cōnvīvālĕ călēntĭs Cārmĕn nēquĭtĭæ. *Prud.* (*Ham.* 318).

† Nēquītŭr. *Voy.* Nequeo (*au pass.*).

Nērĕĭs *ou* Nērēĭs, ĭdĭs, *f.*; Nērēĭdēs *ou* Nērēĭdĕs, ŭm, *pl.* (Νηρεΐς *et* Νηρηΐς). *Néréides, filles de Nérée et de Doris, nymphes de la mer.* Nērēĭs īngrēdĭtūr cōnsuētă cŭbīlĭă pōntō. *O.* Ēst ălĭquĭd nōn ēssĕ sătūm Nērēĭdĕ. Nērēĭdēs, sīlvāsquĕ tĕnēnt dēlphīnēs. *Id.* Æquŏrĕæ mōnstrūm Nērēĭdēs ādmīrāntēs. *Cat.* (64, 15). Vīrgō prĕmīt, quāntūmque ĕgŏmĕt Nērēĭdās ēxstō. *St.* EP. Æquŏrĕæ, mărīnæ, ūndĭvăgæ, glaūcæ, cærŭlĕæ, vĭtrĕæ. SYN. Nērēĭă, Nērīnē. PPH. Nērēī *ou* Dōrĭdĭs nātæ. Ōcĕănī, Tēthȳŏs pŭēllæ, nȳmphæ. Nērēĭă tūrbă, prōlēs. Nērēĭdūm chŏrŭs. Ūndārūm *ou* æquŏrĭs dĕæ. Æquŏrĕæ sŏrōrēs. Phōrcī chŏrŭs. PHR. Āt vōs æquŏrĕæ fōrmōsā Dōrĭdĕ nātæ. *Pp.*

Nērēĭŭs, ă, ŭm (Νηρήϊος). *De Nérée.* Æquŏrĭs essĕ dĕās: quālĭs Nērēĭă Dōtō. *V.* Præscĭă vēntūrī gĕnĭtrīx Nērēĭă lētī. *O. Voy.* Nereis.

Nērĕūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Νηρεύς). *Nérée, dieu de la mer, fils de l'Océan et de Téthys, époux de Doris.* Āltērnās vĭŏlīs Nērĕūs īntērsērĭt ālgās. *Cl.* Ārmă rŏgō gĕnĭtrīx nātō: tē fīlĭă Nērēī. *V.* Ō cēntum æquŏrĕæ Nērēō gĕnĭtōrĕ pŭēllæ. *Pp.* (III, 7, 67). Pēr cānī Nērĕŏs æquŏr. *Petron.* (*Sat.* 139). EP. Lōngævŭs, glaūcŭs, cærŭlĕŭs. PPH. Nērēĭdūm pătĕr, părēns, gĕnĭtōr. Tēthȳŏs, Ōcĕănī prōlēs. *Voy.* Neptunus. || *La mer.* Quā lātām Nērĕūs cærŭlŭs āmbĭt hŭmūm. *O* Ægæō prĕmĭtūr cīrcūmflŭā Nērĕō Lēmnŏs. *St.*

Nĕrĭēnē *et* Nĕrĭĕnē, ēs, *f. Femme de Mars, déesse des Sabins.* Mārs pĕrĕgre ādvĕnĭēns sălūtāt Nĕrĭĕnem ūxōrēm sŭām. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 34). Nōlo ĕgŏ Nĕrĭĕrām tē vŏcēnt, sēd Nĕrĭĕnēm, Quūm quĭdĕ' Māvōrtĭs ēs īn cōnnūbĭūm dătă. *Licin. Imbr.* (apud. *Gell.* 13, 22). Nĕrĭēnēm Māvōrtĭs ĕt Hērclēm. *Enn.* (ibid.).

Nērīnē, ēs, *f.* (Νηρίνη). *Néréide.* Nērīnē Gălătēă, thȳmō mĭhĭ dūlcĭōr Hȳblæ. *V.*

Nērīnŭs, ă, ŭm. *De Nérée, des Néréides, de mer.* Nōdōsās vēstēs ănĭmāntūm Nērīnōrŭm. *Aus.* (*Epist.* 4, 55). Nērīnās pōtābĭs ăquās. *Nemes.* (*E.* 4, 52). Nērīnāquĕ chĕlȳ mŏvĕt cămēnām. *Capel.* (IX, p. 310).

Nērĭs, ĭdĭs, *f.* (Νηρίς). *Montagne d'Argolide.* Nērĭs, ĕt īngēntī tūrrītæ mōlĕ Clĕōnæ. *St.*

Nērĭtĭŭs, ă, ŭm (Νηρίτιος). *De Nérite.* Prō dŭcĕ Nērĭtĭō dōctī mălă nōstră pŏētæ Scrībĭtĕ. *O.* Nērĭtĭāsquĕ dŏmōs. *Id.* || *De Sagonte.* (*Sil.* II, 317.)

Nērĭtŏs *et* Nērĭtŭs, ī, *f.* (Νήριτος). *Nérite, petite île voisine d'Ithaque.* Dūlĭchĭūmquĕ, Sāmĕque, ēt Nērĭtŏs ārdŭă sāxīs. *V.* Nērĭtŏs pārvă brĕvĭōr Zăcȳnthō. *Sen.* (*Troad.* 856).

Nērĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Scrībĕ dĕcēm Nērĭō. *H.* (Adde *Pers.* 2, 14.)

Nĕrŏ, ōnĭs, *m.* (Νέρων). *Néron, surnom de la famille Claudia.* || *Caïus Claudius Néron, vainqueur d'Asdrubal.* Quĭd dēbĕās, ō Rōmă, Nĕrōnĭbŭs, Tēstĭs Mĕtaūrūm flūmĕn. *H.* || *L'empereur Claude.* Ēt tēr sēptēnĭs gĕmĭnōs Nĕrŏ Claūdĭŭs āddĭt. *Aus.* (*Cæs.* 3, 3). Fūcĭnŭs ēt pīgrī tăcĕāntŭr stāgnă Nĕrōnĭs. *M* (*Spect.* 28). *Voy.* Claudius. || *L'empereur Néron, fils d'Agrippine.* Claūdĭŭs hīnc pŏtĭtŭr rēgnō: pōst quēm Nĕrŏ sævŭs. *Aus.* (*Cæs.* 2, 5). Dīcām, sēd cĭtŏ: quĭd Nĕrōnĕ pējŭs? *M.* (VII, 33. Adde *Luc.* I, 33; *Sen. Oct.* 435). PHR. Frātrĕ quĭ quōndām fĕrŭs īntĕrēmptō, Mātrĭs ēffūsō mădŭĭt crŭōrĕ, etc. *Boet.* (2, 6). || — cālvŭs. *Domitien.* Ēt cālvō sērvīrĕt Rōmă Nĕrōnī. *Juv.* (4, 38). Frātĕr, quēm cālvūm dīxĭt sŭă Rōmă Nĕrōnĕm. *Aus.* (*Cæs.* 2, 12).

Nĕrōnēŭs *et* Nĕrōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Néron.* Pārvă, Nĕrōnēā nēc quī mŏdŏ lōtŭs īn ūndā. *St.* (*Silv.* I, 5, 62). Quĭd thērmĭs mĕlĭŭs Nĕrōnĭānīs? *M.* (VII, 33. *Id.* XII, 84; *Sid.* 23, 495).

Nērsæ. *Au lieu de* Nursæ.

Nērvă, æ, *m. Nom d'une noble famille de Rome. L'empereur Nerva.* Nērvă sĕnēx, prīncēps nōmĭnĕ, mārtĕ părēns. *Aus.* (*Cæs.* 13). Quĭētĕ Nērvās, cōmĭtātĕ Rūsōnēs. *M.* (V, 29. *Id.* IX, 27).

Nērvĭī, ōrŭm, *m. pl. Nerviens, peuple de la Belgique.* Nĭmĭūmquĕ rĕbēllĭs Nērvĭŭs. *L.*

Nērvĭŭs, ă, ŭm. *D'une légion romaine instituée par Nerva.* Nērvĭŭs īnsĕquĭtŭr (miles). *Cl.* || 2. *Voy. le précéd.*

Nērvōsŭs, ă, ŭm *Nerveux.* Mōllĭă nērvōsŭs făcĭt īntērnōdĭă pōplĕs. *O.* Nērvōsa ēt līgnĕă, dōrcăs. *Lr.* (IV, 1157). Sānguĭnĕ præcălĭdō fērvēt nērvōsă jŭvēntă. *Prud.* (*Sym.* II, 320).

Nērvŭs, ī, *m. Nerf, muscle.* Ēt dēcēdĕt ŏdōr nērvĭs īnĭmīcŭs, ăt īllă. *H.* Rūptī vūlnĕrĕ nērvī Dēfĭcĭūnt, mōtūmquĕ nĕgānt. *O.* Ēt cīrcūmvīnctī nērvīs ēxstāntĭbŭs ārtŭs. *Avien.* (*D. Terr.* 331). EP. Vălĭdŭs, fīrmŭs, fōrtĭs, rōbūstŭs. PPH. Nērvōrŭm vīs, rōbŭr, nēxŭs, cōmpāgēs. || *Au fig. Effort.* Dīgnă rēs ēst ŭbĭ tū nērvōs īntēndās tŭōs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 20). || *Force.* Sĭnĕ nērvīs āltĕră, quīdquĭd Cōmpŏsŭī, pārs ēssĕ pŭtāt. *H.* SYN. Vīs. || *Corde de la lyre.* Ātque hæc pērcūssĭs sūbjūngīt cārmĭnă nērvīs. *O* Sŏcĭāu-

tĕm cārmĭnă nērvīs. *H. Voy.* Chorda. || *Corde d'un arc.* Īntēntūs nērvō lĕvĭs ārcŭs ĕquīnō. *O.* Nērvōque āptārĕ săgīttās. *V. Voy.* Arcus. || *Nerf de bœuf, courroie.* Ātque ĭtă tē nērvō tōrquēbo ĭtĭdem ŭtī cătāpūltæ sŏlēnt. *Pl.* (*Curcul.* V, 3, 12). || *Qqf. Cuir.* Sūbtēxtăquĕ tēgmĭnă nērvīs. *Sil. Voy.* Corium. || *Fers mis aux pieds des esclaves.* Nērvōs, cătēnās, cārcĕrēs. *Pl.* (*As.* III, 2, 5. *Id. Capt.* III, 5, 71). Īn nērvūm pŏtĭūs ībĭt. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 15. Hunc *nervum* ferreum fuisse testantur *Isid.* 5, 27, et *Fest.*).

Nēsǣē, ēs, *f.* (Νησαίη). *Nom d'une nymphe.* Nēsǣē, Spīōquĕ, Thălīăquĕ. *V.* (Et *Prop.* II, 26, 16).

Nēscĭēns, tĭs. *Qui ne sait.* Ēt rīpās hăbĭtārĕ nēscĭēntēm. *St.* Scĭdĭt ōrĕ nātōs īmpĭō, sēd nēscĭēns. *Sen.* (*Thyest.* 1067). *Voy.* Nescius.

Nēscĭō, īs, īvī *et* ĭī, ītūm, īrĕ. *Ne pas savoir, ignorer.* Nēscĭō quīs tĕnĕrōs ŏcŭlūs mĭhī fāscĭnăt āgnōs. *V.* Nēscīvēre hĭĕmĕm. *Id.* Quæ sūnt, sī nēscĭs, īnvĭdĭōsă tĭbĭ. *O.* Māllēm nēscīssĕ fŭtūră. Sēd quæ nēscĭĕrām. *Id.* SYN. Īgnōrŏ. PPH. Sŭm nēscĭŭs, īnscĭŭs, īgnārŭs, rŭdĭs. Mē fŭgĭt, fāllĭt, lătĕt, prætĕrĭt. Mĭhĭ ōbscūrūm ēst. Nōn mĭhĭ cōmpērtūm ēst. Īgnōtūm *ou* īgnōrātūm hăbĕŏ. Nōn cāllĕŏ, tĕnĕŏ. PPH. Aūt īgnōrātæ prĕmĭt ārtĭs crīmĭnĕ tūrpī. *H.* Mōrs tāntūm vēllēm mātrēm mĕă fāllĕrĕ pōssĕt. *O.* || *Méconnaître.* Sŭă quīsquĕ pĕrīcŭlă nēscĭt. *O.* PPH. Nōn āgnōscŏ *ou* sēntĭŏ. || *Ne pas pouvoir, ne pas vouloir.* Nēscīt vōx mīssă rĕvērtī. *H.* Stārĕ lŏcō nēscĭt. *V.* Līběr āmăt cāmpōs, ĕt nēscĭt ĭn āntră rĕvērtī. *St.* SYN. Nĕquĕŏ *ou* Nōlŏ. || *S'abstenir.* Ēt prædă nēscĭt lātrārĕ rĕpērtā (canis). *L.* || *Qqf. Au pass. Être ignoré.* Nēc tē nēscīrī pătĭtūr mĕă pāgĭnă. *O.* SYN. Īgnōrŏr, lătĕŏ.

† Nēscītŭs, ă, ŭm. *Ignoré.* Mūlta ĕtĕnĭm bĕnĕ tēctă lătēnt, nēscītăquĕ prōsūnt. *Prosp.* (*Ingr.* III, 146). Lōngō nōbīs nēscītŭs ĭn ævo ēst. *Ennod.* (*Carm.* I, 4, 92).

Nēscĭŭs, ă, ŭm. *Qui ne sait pas.* Nēscĭă mēns hŏmĭnūm fātī sōrtĭsquĕ fŭtūræ! *V.* Nēscĭă grātētūr cōnsōlētūrnĕ părēntēm. *O.* Mōvĭt ĕt ād cērtōs nēscĭă mēmbră mŏdōs. *Tib.* (I, 7, 38). SYN. Īgnārŭs, nēscĭēns, rŭdĭs, īgnōrāns, *qqf.* dŭbĭŭs, āmbĭgŭŭs, āncēps. || *Non habitué.* Nēscĭăque hūmānīs prĕcĭbūs mānsuēscĕrĕ cōrdă. *V.* Lūmĭnă cūstōdĭs sūccūmbĕrĕ nēscĭă sōmnō. *O.* SYN. Īgnārŭs, īndŏcĭlĭs, rŭdĭs. || † 2. *Ignoré.* Īn lŏcīs nēscĭīs nēscĭă spē sŭmŭs. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 17. De quo *Gell.* 9, 12). Sī quĭd nēscĭvi, ĭd nēscĭūm trādām tĭbĭ. *Id.* (*Capt.* II, 2, 15). *Voy.* Ignarus.

Nēsĭs, ĭdĭs, *f.* (Νησίς). *Petite île près de Pouzzoles.* Sīlvăquĕ quæ fīxām pĕlăgō Nēsīdă cŏrōnăt. *St.* Tālī spīrāmĭnĕ Nēsĭs, etc. *L.*

Nēssēŭs, ă, ŭm (Νεσσεῖος). *De Nessus.* Īllĭtă Nēssēō mīsī tĭbĭ tēxtă vĕnēnō. *O.* Ūt mīssă pālla ēst, tābĕ Nēssēa īllĭtă. *Sen.* (*H. OEt.* 716).

Nēssŭs, ī, *m.* (Νέσσος). *Nessus, centaure, fils d'Ixion, percé d'une flèche par Hercule.* (*Voy.* Deianira.) Āt tē, Nēssĕ fĕrōx, ējŭsdēm vīrgĭnĭs ārdŏr Pērdĭdĕrăt. *O.* Pōrtāssĕt Nēssī pērfĭdă dōnă Lĭchās. *M.* (IX, 66). Flāmmīsquĕ Nēssūs sānguĭnem ōstēndi ārsĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 720. Cf. *Ov. Met.* IX, 100 sq.; *Sen. H. OEt.* 491 sq., et *Med.* 639).

Nēstŏr, ŏrĭs, *m* (Νέστωρ). *Nestor, fils de Nélée et roi de Pylos, vint au siége de Troie dans un âge très-avancé. Il était réputé pour sa sagesse et son éloquence.* Quūm sīc Nēstŏr ăĭt : Vēstrō fŭĭt ūnĭcŭs ævō. *O.* Quī lĭcĕt ēlŏquĭō fīdūm quŏquĕ Nēstŏră vīncăt. *Id.* EP. Grāndævŭs, lōngævŭs; făcūndŭs, dĭsērtŭs, prūdēns. PPH. Nēlēĭă prōlēs. Nēlēĭŭs, Pўlĭŭs rēx, dūx, rēctŏr, hērōs, sĕnēx. VERS. Rēx Pўlĭŭs, māgnō sī quĭdquām crēdĭs Hŏmērō, Ēxēmplūm vītæ fŭĭt ā cōrnīcĕ sĕcūndæ : Fēlīx nīmīrūm, quī pēr tōt sæcŭlă mōrtēm Dīstŭlĭt. *J.* Āt nōn, tēr ævō fūnctŭs, āmābĭlēm Plōrāvĭt ōmnēs Āntĭlŏchūm sĕnēx Ānnōs. *H.* Ēt mēllītæ nēctărĕ vōcĭs Dūlcĭă fātū vērbă cănēntēm Nēstŏră rēgēm. *Aus.* Nēstŏr, cōnsĭlĭō clārŭs ĕt ēlŏquĭō. *Id.* Vīxĕrĭt īllĕ sĕnēx quāmvīs, dūm tērnă pĕr ōrbēm Sæcŭlă fērtĭlĭbūs Tītān dēcūrrĕrĭt hōrīs. *Tib.* Pўlĭūmquĕ sĕnēctā Īnsīgnēm trĭplĭcī. *Manil.* || *Qqf. Au pl.* Nē rĕtēxām Nēstŏrās. *Prud.* (*Peri.* 10, 408). || *Autres.* Nōn ēst paūpērtās, Nēstŏr, hăbērĕ nĭhĭl. *M.* (XI, 33).

Nēstŏrĕŭs, ă, ŭm. *De Nestor.* Īnclўtă Nēstŏrĕī cēdĭt tĭbĭ grātĭă mēllĭs. *Cl.* Fīnēm Nēstŏrĕæ, prĕcŏr, ēgrĕdĭārĕ sĕnēctæ. *St.* Tēr nŏvă Nēstŏrĕōs īmplēvĭt pūrpŭră fūsōs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 11). || ? Nēstŏrĭŭs. *Même sens.* Bēllō quūm pĕtĕrēs Nēstŏrĭām Pўlōn. *Sen.* (*H. Fur.* 561. Alii, *Nestoream*).

Nēstŏrĭānŭs, ă, ŭm. *Eccl. De Nestorius, fameux hérésiarque du quatrième siècle.* Nēstŏrĭānă lŭēs sūccēssĭt Pēlăgĭānæ. *Prosp.* (*Epitaph. Hæres. Nestor.* vs. 1).

Nēstŏrĭdēs, æ, *m.* (Νεστορίδης). *Fils de Nestor, Antiloque.* Nēstŏrĭdēs īn cāstră rĕfērt mĭsĕrābĭlĕ cōrpŭs. (*Epitom. Iliad.* 844.)

? Nēstŏrĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Nestoreus. || 2. *Subst. m. Voy.* Nestorianus.

Nētūm, ī, *n.* (Νέητον). *Ville de Sicile.* Ēt Nētum, ĕt Mŭtўcē. *Sil.*

† Nētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Neo. *Filé.* Nūnc ŭtī nētō vēllĕrĕ tēxtă pŭdĕt. *P. Nol.* (22, 106) Vēstīs nētō quæ fūlgŭrăt aūrō. *Alcim.* (VI, 36).

Neū. *Voy.* Neve.

† Nĕūnt, *pour* Nent. Quæquĕ fŭtūră nĕūnt. *Tib.* (III, 3, 36. Sic libri omnes, uno excepto, qui habet *canunt*, probante *Heins.* Sed illud defendit *Scal.*, qui comparat *abnueo* pro *abnuo.* Etiam in pervetusto Glossar. *Vatic.* ap. *Mai.* t. V, p. 570 : « *Neunt*, filant. » Quod et ipse vidi in Glossario quodam *Parisino*).

Neūrī, ōrūm, *m. pl. Peuple de la Scythie Européenne.* Prōxĭmă Neūrōrūm rĕgĭo ēst, cĕlĕrēsquĕ Gĕlōnī. *Avien.* (*D. Terr.* 446). Ēt rāptŏr ăgrōrūm Neūrŭs. *V. Fl.* (Sic et *Sid.* 5, 475).

Nĕūtĕr, tră, trūm; *gén.* trĭŭs; *dat* trī. *Ni l'un ni l'autre.* Ēxpērtēm frūstrā bēlli ĕt nĕūtra ārmă sĕcūtūm. *O.* Nōn aūdērĕ jŭbēt : nĕūtri ēst fīdūcĭă cœptō. *St.* Īn nĕūtrām pārtēm cūltūs mĭsĕr. *H.* || † *Qqf. avec le verbe au plur.* Nĕūtĕr ād me īrētĭs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 35).

Ne ŭtĭquām (*et non pas* Neūtĭquăm, *comme si la conj.* Neū *figurait dans ce mot*), *adv. Nullement. Voy.* Nutiquam.

† Neūtrī, *ancien gén. pour* Neutrius. Gĕnĕrīsquĕ neūtrī fĭlĭōs. *Aus.* (*Epig.* 50, 6).

Neūtrŭbī, *adv. Nulle part.* Neūtrŭbi hăbĕām stăbĭlĕ stăbŭlūm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 56).

Nēvĕ, *et par apocope* Neū, *conj Et ne pas, et de peur que ne.* Neū prŏpĭūs tēctīs tāxūm sĭnĕ, nēvĕ rŭbēntēs Ūrĕ fŏcō cāncrōs. *V.* Nēvĕ mĭnŏr, neū sĭt quīntō prōdūctĭŏr āctū Fābŭlă. *H.* Neū sĭbĭ, nēvĕ mĭhĭ quæ nŏcĭtūră fŏrēnt. *Pp.* (II, 29, 28).

Nēvī, *parf. de* Neo.

† Nĕvīs, Nĕvūlt *ou* Nĕvōlt, *arch. pour* Non vis Non vult, *de l'inus.* Nevolo. Vērum īnsĭmŭlārī nōlo. Āt nēquīcquām nĕvīs. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 30). Eīne hīc cūm vīnō sīnūs fērtūr? Nĭsī nĕvīs. *Id.* (*Curc.* I, 1, 82). Mūlta hŏmĭni ēvĕnĭūnt quæ vōlt, quæ nĕvōlt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 80. Et *Id. Epid.* IV, 2, 16. Etiam *Titin.* ap. *Non.* 2, 581, nĕvult. Hæc inter multa elegi, ne prior longa credatur, suadentibus Lexicis, etiam Lexico *Forcel.* a Germanis edito Sic Nĕfas, Nĕfandus, Nĕqueo, etc.)

Nĕvĭŭs. *Voy.* Nævius.

Nĕx, nĕcĭs, *f.* (νέκυς). *Mort violente.* Dēmīsērĕ nĕcī, nūnc cāssūm lūmĭnĕ lūgēnt. *V.* Nĕcĕ cōgnĭtŭs Hēctŏr. *O.* SYN. Mōrs, lētŭm, fūnŭs. EP. Crūdēlĭs, sævă, īndīgnă, trīstĭs, mĭsĕrāndă. *Voy.* Pereo.

Nĕxī, *un des parf. de* Necto.

Nĕxĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut nouer, noué.* Nĕxĭlĭs āntĕ fŭīt vēstīs quām tēxtĭlĕ tēgmĕn. *Lr.* (V, 1349). Nĕxĭlĭbūsquĕ plăgīs sīlvās Ĕrўmānthĭdŏs āmbĭt. *O.* Dĕdĭt Dĭānă, rētĕ nĕxĭlĕ, ārcўās. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 113). || *Au fig.* Ēdăt ŭt dīphthōngŏn ūllī nĕxĭlĭs vōcālĭŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 227).

† Nĕxĭŏ, ōnĭs, *f. Connexion.* Quǣque ĕlĕmēntă lĭgăt dīssŏnă nĕxĭŏ. *Capel.* (I, p. 23. *Id.* II, p. 29).

1. Nĕxŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Necto. Nĕxābānt mūltă flĕxū nōdōrūm dŭbĭō. *L. Andr.* (apud *Diom.* 366, et *Prisc.* 904). *Voy.* Nixo.

2. † Nĕxŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Necto. Ōmnĭbŭs mănĭcās nĕxĭmŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 904).

Nĕxŭī, *parf. de* Necto.

Nĕxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Necto. *Attaché.* Pĕdĭbūs pēr mūtŭă nĕxīs. *V.* Mănĭbūs nĕxīs ēx ōrdĭnĕ. *O.* Nĕxæ cŏrōnæ. *H.* SYN. Nĕxĭlĭs, vīnctŭs, lĭgātŭs, jūnctŭs. || *Au fig.* Crīmĭnĕ nĕxī. *Sid.* (16, 63). || *Subst. m. pl. Débiteurs.* PPH. Ǣrĕ vīnctī. *P. Nol.*

Nĕxŭs, ūs, *m. Nœud, lien.* Īllĕ vŏlūbĭlĭbūs squāmōsōs nĕxĭbŭs ōrbēs Tŏrquĕt. *O.* Aŭdĭĭt ēt dūrōs lāxāntem Ǣgæōnă nĕxūs. *St.* SYN. Nōdŭs, vīncŭlŭm. || *Au fig.* Nĕxū sŏrōrĭs, fīlĭæ mŏdēstĭă. *Inscr.* (ap. *Don.* p. 57).

Nī. *Comme* Nisi, *par contract. ou apocope.* Pōssūm mūltă tĭbī vētĕrūm præcēptă rĕfērrĕ, Nī rĕfŭgĭs. *V.* Ōtĭŭm Nōn dŭlcĕ, nī tēcūm sĭmŭl. *H.* || † *arch. pour* Nē. Īntĕr ŭtrāmquĕ vĭām... Nī tĕnĕānt cūrsŭs. *V.* (*Æ.* III, 685. De quo *Serv.*, qui etiam *Plautum* citat).

Nīcæă, æ, *f.* (Νίκαια). *Nicée, ville de Bithynie.* Nīcæǣque āgĕr ūbĕr æstŭōsæ. *Cat.* (46, 5).

Nīcānŏr, ŏrĭs, *m. Nom d'un grammairien.* Sævĭŭ' Nīcānŏr, Mārcī lībērtŭ', nĕgābĭt. *Suet.* (*Gramm.* 5).

Nīcăsĭă, æ, *f. Nom de femme.* Cōnjŭgĕ Nīcăsĭā quā tŭmŭlāntĕ, cŭbăt. *Fort.* (IV, 24, 12).

Nīcăsĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Sērvŭ' st mĭhī Nīcăsĭŏ. *Afran.* (ap. *Non.* 4, 89).

Nīcē, ēs, *f.* (νίκη). *Nom de femme.* Cōndĭtă sūm Nīcē, quæ jăm, etc. (*Anth.* II, p. 223. *Ib.* 113.)

Nīcĕr *ou* Nīcrŭs, ī, *m. Rivière de Germanie, auj. le Necker.* Hōstĭbŭs ēxāctīs Nīcrūm sŭpĕr ēt Lŭpŏdūnŭm. *Aus.* (*Mos.* 423). Quēm vĕl Nīcĕr āllŭĭt ŭndā. *Sid.* (7, 324).

Nīcĕrōs, ōtĭs, *m.* (Νικέρως). *Nom d'homme; entre autres, un parfumeur de Rome.* Ŭtrŭmnĕ Cōsmī, Nīcĕrōtĭs ān lībrăm? *M.* (XII, 66). || *D'où*, Nīcĕrōtĭānŭs, ă, ŭm. Ēt lŭcērnă vĭdĭt Nīmbĭs ēbrĭă Nīcĕrōtĭānīs. *M.* (X, 38). Nārdum āc pīnguĭă Nīcĕrōtĭānīs Quæ frāgrānt ălăbāstră tīnctă sūccīs. *Sid.* (9, 324).

Nīcētās, æ, *m.* (νικητής). *Nom d'homme.* Tūquĕ, Nīcētā, bĕnĕ nōmĭnātŭs. *P. Nol.* (17, 154).

Nīcētērĭŭm, ĭī, *n.* (νικητήριον). *Insignes de la victoire.* Ēt cērōmătĭcō fērt Nīcētērĭă cōllō. *J.* (3, 68).

Nīcĕtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Hæc vĭr ăpŏstŏlĭcŭs Nīcĕtĭŭs ārvă pĕrāgrāns. *Fort.* (III, 12, 9).

Nīcŏbŭlŭs, ī, *m.* (Νικόβουλος). *Nom d'homme.* (*Pl. Bac.* II, 1, 5.)

Nīcŏmēdēs, ĭs, *m.* (Νικομήδης). *Nicomède, nom de plusieurs rois de Bithynie.* Gāllĭās Cæsăr sŭbēgĭt, Nīcŏmēdēs Cæsărēm. (Apud *Suet. Cæs.* 80.)

Nīcŏpŏlĭs, ĭs, *f.* (Νικόπολις). *Nom de villes.* || *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 135.)

Nīcŏstrătă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anthol.* I, p. 450.)

Nīcrŭs. *Voy.* Nicer.

1. Nīctŏ, ās, ārĕ, *n.* ***Cligner, clignoter.*** Nīctāntēs ŏcŭlōs rĕprĭmĭt stŭpĕfāctă văpōrĕ. *Capel.* (IX, p. 301). || *Faire signe des yeux.* Nĕque īlla ūllī hŏmĭnī nŭtēt, nīctĕt, ānnŭăt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 39. *Id. Merc.* II, 3, 72. Cf. *Non.* 5, 71). SYN. Īnnŭŏ. || *Au fig. Scintiller.* Sēmĭnă quæ făcĭūnt nīctāntĭă fūlgŭră flāmmæ. *Lr.* (VI, 181).

2. † Nīctŏ, ĭs, ĕrĕ (*ou peut-être* Nīctĭŏ, īs, īrĕ). *n. Glapir.* Sī fōrte ēx nārĕ săgācī Sēnsĭt, vōcĕ sŭā nīctĭt ŭlŭlātque ĭbi ăcūtē. *Enn.* (apud *Fest.*, qui sic exponit : « *Nictit* canis in odorandis ferarum vestigiis leviter ganniens. » *Gloss. Isidori* : « *Nictit* canis quum acute gannit. »).

Nīctŭs, ūs, *m. Signe fait avec les yeux.* Hŭnc tĭmĭdūm trĕmŭlīs pālpĕbrīs Pērcŭtĕrĕ nīctū. *Cæcil.* (ap. *Fest.*). Mē lăcrĭmāntĕ, tŭās; nīctū quŏquĕ sīgnă rĕmīttĭs. *O.* (*Met.* III, 461. Alii leg. *nutu.* Eadem varietas apud *Cl. Cons. Mal. et Th.* 312).

† Nīdāmēntă, ōrŭm, *n. pl. Menus objets pour faire un nid.* Īn nērvum īlle hŏdĭē nīdāmēntă cōngĕrĕt. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 51).

† Nīdĭcŭs, ă, ŭm. *De nid.* Ād quōs quŭm vŏlŭcrēs vĕnĭt pŭsīllōs Ūsque ād līmĭnă nīdĭcă ēscă vīlĭs. *Varr.* (apud *Non.* 4, 278).

Nīdĭfĭcŏ, ās, ārĕ, *n. Faire son nid.* Sīc vōs nōn vōbīs nīdĭfĭcātĭs, ăvēs. (*Pseudo-Virg.* ap. *Donat. Vit. Virg.*) Hīc.... rādīcĭbŭs Āpēnnīnī Nīdĭfĭcăt. *Nemes.* (*fragm. Aucup.* 10). PPH. Nīdŭm *ou* nīdōs ædĭfĭcŏ, pōnŏ, lŏcŏ, strŭŏ, cōnstrŭŏ, fīngŏ, făcĭŏ, sūspēndŏ. Īn rāmō, ārbŏrĕ dŏmŭm, lărĕm, cŭbīlĭă, cūnās pōnŏ, părŏ. Nīdŭm tīgnīs sūspēndŏ. VERS. Nūnc ăvĭs īn rāmō tēctă lărēmquĕ părăt. *O.* Ēt lŭtĕŭm cēlsā sŭb trăbĕ fīngĭt ŏpŭs. Sŭb trăbĭbŭs cūnās pārvăquĕ tēctă făcĭt. Nēc făcĭt īn rāmīs āltōquĕ căcŭmĭnĕ nīdōs; Prōptĕr hŭmŭm vŏlĭtăt, pōnĭtque īn sēpĭbŭs ŏvă. *Id.* Nŏtāvī Īpsĕ lŏcum, āĕrĭæ quō cōngēssērĕ pălūmbēs. *V.* Jāmquĕ tĭmēns quā frōndĕ dŏmŭm sūspēndăt ĭnānĕm. *Stat.*

Nīdĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait faire les nids.* Quŏdcŭmquĕ tēllūs vērĕ nīdĭfĭcō crĕăt. *Sen.* (*Med.* 714).

Nīdŏr, ōrĭs, *m. Odeur d'une chose rôtie ou brûlée.* Pāscĕrĭs ēt nīgræ sōlō nīdōrĕ cŭlīnæ. *M.* (I, 93). Nīdōrēmque āmbūstă dĕdĭt (barba). *V.* Gālbănĕōque ăgĭtārĕ grăvēs nīdōrĕ chĕlўdrōs. *Id.* Nāsŭm nīdōrĕ sŭpīnŏr. *H.* || *Qqf. Odeur, en gén.* Sīc ălĭīs ălĭŭs nīdŏr dătŭs ād sŭă quēmquĕ Pābŭlă dūcĭt. *Lr.* (IV, 686. *Id.* VI, 987). *Voy.* Odor. || † *Au plur.* Īnfēctāsquĕ trăhēns dīrīs nīdōrĭbŭs aūrās. *P. Nol.* (25, 99).

Nīdŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Nidus.

Nīdŭs, ī, *m. Nid.* Cuī dŏmŭs ēt dūlcēs lătĕbrōsō īn pŭmĭcĕ nīdī. *V.* Nē grăcĭlēm vēntūs dēcŭssĕrĭt ārbŏrĕ nīdŭm. *Cl.* Īncŭbăt ālcўŏnĕ pēndēntĭbŭs æquŏrĕ nīdīs. *O.* SYN. Nīdŭlŭs, dŏmŭs, tēctă, cŭbīlĭă, cūnæ, pĕnātēs, lăr, lărēs. EP. Lŭtĕŭs, pēndēns, pēndŭlŭs; cēlsŭs, āltŭs; căvŭs; tĕpĭdŭs. PPH. Rāmōsă hōspĭtĭă. Lŭtĕŭm ŏpŭs. Frōndōsī lărēs. Sūspēnsă cŭbīlĭă rāmīs. *Voy.* Nidifico. || *Nichée, petits.* Ōrĕ fĕrēns dūlcēm nīdīs īmmītĭbŭs ēscăm. *V.* Nīdī quĕrŭlī. *Sen.* (*H. Fur.* 148). SYN. Pūllī. || *Logement, logis.* Tū nīdūm sērvās; ĕgŏ laūdŏ rūrĭs ămœnī Rīvōs. *H.* *Voy.* Domus. || *Habitation élevée.* Cēlsæ nīdum Ăchĕrōntĭæ. *H.* || *Rayon, case, tablette.* Dē prīmō dăbĭ āltĕrŏvĕ nīdō Rāsŭm pŭmĭcĕ pūrpŭrāquĕ cūltŭm. *M.* (I, 118, 15. *Id.* VII, 16). || † *Coupe.* Quām lўmphām mĕlĭŭs, ē lăcūnā fōntĭŭm Āllātām, nīdō pōtīlī pērmīscĕăt! *Varr.* (ap. *Non.* 2, 588).

Nĭgēllŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Niger. Cădmī nĭgēllās fīlĭās. *Aus.* (*Epist.* 4, 74, de litteris). Ēt căvĕīs frūgēs tŭrbă nĭgēllă lŏcăt. (*Anth.* II, p. 455, formicæ.) Nĭgēllī pūpŭlī. *Varr.* (ap. *Non.* 6, 43).

Nĭgĕr, nĭgră, nĭgrŭm, *et ordint.* nīgră, nīgrŭm. *Noir.* Sī nĭgĕr, aūt īngĕns, aūt nōn ĕrĭt ōrdĭnĕ nātŭs Dēns tĭbĭ. *O.* Ēt Lȳcūm nīgrīs ŏcŭlīs nĭgrōquĕ crīnĕ dĕcōrūm. *H.* Ēt nīgrām măctābĭs ŏvēm, lūcūmquĕ rĕvīsĕs. *V.* (*G.* IV, 546. Sic *Ib.* I, 194; IV, 291; *E.* 2, 18; 10, 39, et passim). Ōmnĭbŭs ē nīgrō cŏlŏr ēst mūtātŭs ĭn ālbŭm. *O.* Pĭcĕ nīgrĭŏr ātrā. *Id.* SYN. Ātĕr, nĭgrāns, pūllŭs, fūrvŭs, tĕtĕr, fŭscŭs, nōctĭcŏlŏr. PPH. Nĭgrō, ātrō cŏlōrĕ tīnctŭs, īmbūtŭs, īllĭtŭs, ōblĭtŭs, īnfēctŭs. Fērrūgĭnĕ, fūlīgĭnĕ tīnctŭs *ou* nĭgĕr. VERS. Sēd quāmdām vŏlō nōctĕ nīgrĭōrĕm, Fōrmīcā, pĭcĕ, grācŭlō, cĭcādā. *M.* Sīc quī nigrĭŏr ēst cădēntĕ mōrō. *Id.* || *Noir de peau, nègre.* Quāmvīs īllĕ nĭgĕr, quāmvīs tū cāndĭdŭs ēssēs. *V.* Ēt nīgrī Mēmnŏnĭs ārmă. *Id.* Nīgrīs ăb Īndīs. *O.* Brāchĭă Māssȳlūs jăctārēt nīgrā nătātŏr. *Sid.* (5, 346). SYN. Fūscŭs, ātĕr, cŏlōrātŭs, dēcŏlŏr, ūstŭs, ădūstŭs, pĕrūstŭs, ēxūstŭs, pĭcĕŭs, īncŏctŭs, Æthĭŏps. PPH. Sōlĕ ūstŭs, ădūstŭs, pĕrūstŭs. Ădūstō, īncŏctō cōrpŏrĕ. Īndō *ou* Æthĭŏpī cōncŏlŏr. Tīnctŭs cŏlōrĕ nōctĭs. VERS. Īntĕr nīgră vĭrūm pērcŏctăquĕ sæclă călōrĕ. *Lr.* Nīlĭăcō rĕdĕās tū lĭcĕt ōrĕ nĭgĕr. *M.* Ēt Maūro ōbscūrĭŏr Īndŭs. *J.* Pārs sānguĭnĭs ūstī. *L.* Īncŏctī cōrpŏră Maūrī. *Sil.* Phœbŭs ēt flāmmā prŏpĭōrĕ nūdōs Īnfĭcĭt Īndōs. *Sen.* Ūndĕ cŏlōr pŏpŭlīs nĭgĕr ēst flāgrāntĭbŭs ōrtū. *Prisc.* Quī sōlĭs rădĭīs nīgrēscūnt cōrpŭs ădūstī. *Id.* Cōrpŏră prōcērī, nīgrī cŭtĕ. *Avien.* Nīgrāntĭă cōrpŏră. *Alcim.* || *Obscur, nébuleux.* Tūrbĭdŭs īmbĕr ăquā dēnsīsquĕ nĭgērrĭmŭs aūstrīs. *V.* Ēt jŭbăr hōc nĭtĭdūm nīgræ sūccēdĕrĕ nōctī. *O.* SYN. Ōbscūrŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Noir, triste, horrible.* Nīgrī fĕră rēgĭă Dītĭs. *O. Voy.* Horrendus. || *En partic. De la mort.* Āt mĭhĭ Pērsĕphŏnē nīgrām dēnūntĭăt hōrăm. *Tib.* (III, 5, 5). Nōn lăbŏr Ālcīdæ, nōn nĭgĕr īllĕ dĭēs. *Pp.* (II, 24, 34). Nīgrōrūmquĕ mĕmŏr, dūm lĭcĕt, īgnĭŭm. *H.* SYN. Ātĕr. || Ālbŭs ān nĭgĕr. *Voy.* Albus. || *Méchant.* Cōmmīssă tăcērĕ Quī nĕquĭt, hīc nĭgĕr ēst. *H.* Nĭgĕr Ĕdāxquĕ līvŏr. *Sen.* (*Hip.* 492). Ēt sūnt cārmĭnĭbūs pēctŏră nīgră măgīs. (*Anth.* I, p. 600.) SYN. Ātĕr, tĕtĕr, līvĭdŭs, mălŭs, etc. *Voy.* Improbus. || *Malheureux, sinistre.* Hūnccĭnĕ sōlēm Tām nīgrūm sūrrēxĕ mĭhī! *H.* Nīgrăquĕ fūnēstūm cōncĭnĭt ōmĕn ăvĭs. *Pp.* (II, 28, 38). *Voy.* Infaustus. || *Triste, en deuil.* Ădhūc īn vūlnĕrĕ prīmō Nīgră dŏmūs quēstū *St.* Ārvăquĕ nīgrō Vāstă mĕtū. *V. Fl. Voy.* Mœstus. || Nīgră īn cāndĭdă vērtō, *prov.* Mănĕānt quī nīgrum in cāndĭdă vērtūnt. *J.* (3, 30). Quī făcĕre āssuērăt.... Cāndĭdă dē nīgrīs, ēt dē cāndēntĭbŭs ātră. *O.* || *Subst. n. Couleur noire.* Sīgnātūs tĕnŭī mĕdĭa īntēr cōrnŭă nīgrō. *O.* || *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, Pescennius Niger, empereur romain.* (*Anthol.* II, p. 242.)

Nīgrāns, tĭs. *Noir.* Nīgrāntī pĭcĕā trăbĭbūsque ōbscūrŭs ăcērnīs. *V.* Quūm sæpĕ nĭgrāntĕm Ægĭdă cōncŭtĕrēt dēxtrā. *Id.* Cōrvūs nīgrāntēs vērsŭs ĭn ālās. *O. Voy.* Niger, Obscurus.

† Nīgrēdŏ, ĭnĭs, *f. Couleur noire.* Sīc tūrĭs pĭpĕrĭsque Īndī nīgrēdŏ plăcēscĭt. (*Anth.* II, p. 613.)

† Nīgrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être ou devenir noir.* Sōlĭsque ēxŏrtū căpēssĭt cāndōrem, ōccāsū nĭgrĕt. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 582). Nīmbīs īntērdūm nĭgrĕt. *Att.* (ibid.).

Nīgrēscŏ, *et ordint.* Nīgrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir noir, noircir.* Hōrrēndūm dĭctū, lătĭcēs nīgrēscĕrĕ săcrōs. *V.* Brăchĭă cœpērūnt lēvĭbūs nīgrēscĕrĕ pēnnīs. *O.* (Sic et *Cl. R. Pros.* III, 72; *Mart.* VIII, 77, 5.) PPH. Nīgrō *ou* ātrō cŏlōrĕ tīngŏr, īnfĭcĭŏr. Nīgrūm cŏlōrēm dūcŏ, trăhŏ, cōllĭgŏ (īs), cōncĭpĭŏ, căpēssŏ. || *Devenir ténébreux.* Cœlūm nīgrēscĭt ăb aūstrīs, *O.* SYN. Īnhōrrēscŏ, ōbscūrŏr. || † *Au fig.* Lūcĕ rĕlĭctā, Cōnsĭlĭō lēgĭt tērræ nīgrēscĕrĕ nōctĕ. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 57, de animo).

Nīgrētæ, ārŭm, *et* Nīgrētēs, ŭm, *m. pl.* (Νίγρητες). *Habitants des bords du Niger, fleuve de l'intérieur de l'Afrique.* Pōrrĭgĭt, ēt pătŭlīs Nīgrētæ fīnĭbŭs ērrānt. *Avien.* (*D. Terr.* 323. Alii leg. *Nigretes*). Vīcīnīquĕ Nīgrētēs. *Prisc.* (*Peri.* 200).

Nīgrīnă, æ, *f. Nom de femme.* Ō fēlīx ănĭmō, fēlīx Nīgrīnă mărītō! *M.* (IV, 75).

Nīgrŏ, ās, ārĕ. *Rendre noir.* Nīgrāssēt plānctū gĕnĭtrīx tĭbĭ sævă lăcērtōs. *St.* (*Silv.* II, 6, 83). || *n. Être noir.* Aūt ĕă quæ nīgrānt, nīgrō dē sēmĭnĕ nātă. *Lr.* (II, 733). *Voy.* Nigrans, Nigresco.

Nīgrŏr, ōrĭs, *m. Couleur noire.* SYN. Nīgrēdŏ, nĭgrūm. PPH. Nĭgĕr, ātĕr, pūllŭs *ou* fūscŭs cŏlŏr. Cŏlŏr cōntrārĭŭs ālbō. || *Obscurité.* Pēr cōmmīssūrās rīmārūm, nōctĭ' nīgrōrĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 11, 46). Nōctĭsque ēt nīmbūm ōccæcāt nīgrŏr. *Pacuv.* (ap. *Cic. Div.* 1, 14). *Voy.* Tenebræ. || *Au fig.* Ōmnĭă sūffūndēns mōrtĭs nīgrōrĕ. *Lr.* (III, 39).

Nĭhĭl, *et sync.* Nīl, *n. indécl. Rien.* Īllĕ nĭhĭl : nēc mē quærēntēm vānă mŏrātŭr. *V.* Tū nĭhĭl īnvītā dīcēs făcĭēsvĕ Mĭnērvā. *H.* Sīmplĭcī mȳrtō nĭhĭl āllăbōrēs. *Id.* Tē sĭnĕ, nīl āltūm mēns īnchŏăt. *V.* Nīl ăgĭs : ēīă, etc. *O.* Nīl īntra ēst ŏlĕām, nīl ēxtra ēst īn nŭcĕ dūrī. *H.* Nĭhĭl ēst prĕcī lŏcī rĕlĭctūm. *Ter.* (*And.* III, 4, 22). SYN. Nĭhĭlūm, *qqf.* nūllūm. PPH. Nōn quĭdquăm. Nūllă rēs. PHR. Nōn ĕdĕpōl dēlĭquī quĭdquăm. *Pl.* Făxo, haūd quĭdquām sĭt mŏræ. *Id.* || — ēst quŏd *ou* cūr. *Il n'y a pas de raison pour que.* Nĭhĭl ēst quōd dīctă rĕtrāctēnt. *V.* || — nōn. *Tout.* Jūră nĕgēt sĭbĭ nātă, nĭhīl nōn ārrŏgēt ārmīs. *H.* SYN. Ōmnĭă. || — nĭsĭ. *Rien que, seulement.* Tū, quāntūs quāntūs, nīl nĭsĭ săpĭēntĭa ēs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 40). SYN. Tāntūm. *Voy. ce mot.* || *Pris adv. En rien, nullement.* Ĕgŏ māncĭpēm tē nil mŏrŏr. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 29). Nīl tămĕn ēmīssī prŏfēcĭt ăcūmĭnĕ fērrī. *O.* Nīl rădĭcĭs ĕgēnt ălĭæ. *V.* Nīl nōstrī mĭsĕrērĕ. *Id.* Nīl ŏpŭs ēst tē Cīrcŭmăgī. *H.* Nīl frāngĭtŭr hērōs. *St.* Nīl flēctĕrĭs īstīs. *Id.* SYN. Mĭnĭmē, nēquāquăm.

Nĭhĭlī, *gén. de* Nihilum. || — făcĭŏ, pēndŏ, etc. *Ne faire aucun cas.* Ūt quī mē nĭhĭlī făcĭăt, nēc sălvūm vĕlĭt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 3). Nōs tē nĭhĭlī pēndĭmŭs. *Id.* (*Pœn.* III, 1, 17). Ēmŏrī nōlō : sēd me ēssĕ mōrtŭūm nĭhĭli æstĭmō. *Cic.* (*Tusc.* 1, 8. Male vulgo *nihil*). || — hŏmŏ. *Homme méprisable.* Heū ! ĕdĕpōl hŏmĭnēm nĭhĭlī ! *Pl.* (*Truc.* II, 2, 27). Ēst nūgātŏr nĭhĭlī. *Enn.* (ap. *Fest* in v. *Naucum*).

Nĭhĭlōmĭnŭs *ou* Nĭhĭlō mĭnŭs, *adv. Non moins, néanmoins.* Ēsse hŏmĭnĭs pārtēm nĭhĭlō mĭnŭs āc mănŭs ēt pēs. *Lr.* (III, 96). Āt, mărĭte, ĭtă mē jŭvēnt Cœlĭtēs, nĭhĭlō mĭnŭs Pūlchĕr ēs. *Cat.* (61, 196). Huīc ēxcūsātūm mē vĕlīm nĭhĭlōmĭnŭs. *Ph.* SYN. Nĭhĭlō sēcĭŭs. Nōn sēcĭŭs. Nōn mĭnŭs.

Nĭhĭlō sēcĭŭs. *Comme le précéd.* Hæc nĭhĭlō mĭhi ēssĕ vĭdēntūr sēcĭūs quām sōmnĭă. *Pl.* (*Men.* V, 7, 57).

Nĭhĭlūm, ī, *n. Rien; en rien.* Cūnctă cŭpīt Crœsūs, Dĭōgĕnēs nĭhĭlūm. *Aus.* (*Idyl.* 3, 12). Stūltĭtĭāne ērrĕt, nĭhĭlūm dīstābĭt, ăn īrā. *H. Voy.* Nihil. || *Le néant.* Dēbĕăt ăd nĭhĭlūm jām rērūm sūmmă rĕvōrtī, Dē nĭhĭlōquĕ rĕnātă vĭgēscĕrĕ cōpĭă rērūm. *Lr.* (I, 757). Gĕnĭtūs tămĕn ē nĭhĭlō sūm. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 38, 3).

Nīl. *Voy.* Nihil.

Nīleūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Νειλεύς). *Nilée, fils du Nil.* Āt Nīleūs, quī sē gĕnĭtūm sēptēmplĭcĕ Nīlō. *O.*

Nīlĭăcŭs, *et* Nīlōtĭcŭs, ă, ŭm (Νειλιακός, Νειλωτικός). *Du Nil; Égyptien.* Spēs sĭt mĭhĭ cērtă vĭdēndī Nīlĭăcōs fōntēs. *L.* Ēt mŏdŏ Nīlĭăcīs cārmĭnă lūsă mŏdīs. *O* Dōnă tĭbī, Cæsăr, Nīlōtĭcă tēllūs Mīsĕrăt. *M.*

(VI, 80). Rēgĕ sŭb īmpūrō Nīlōtĭcă rēgnă tĕnēntĕ. *L.* SYN. Phărĭŭs, Mēmphītĭcŭs, Ægȳptĭŭs.

Nīlĭcŏlă, æ, *m. f. Habitant des bords du Nil.* Īsīs Nīlĭcŏlās, Rhŏdĭōs Cȳthĕrēā rĕlīquĭt. *Prud.* (*Sym.* II, 493).

? Nīlĭgĕnă, æ, *m. f. Né sur les bords du Nil.* Nēc fūgĕ Nīlĭgĕnæ Mēmphītĭcă tēmplă jŭvēncæ. *O.* (*A. Am.* I, 77. Alii leg. *linigeræ.* Hoc etiam exhibet *Mythogr.* a *Maio* editus, t. III. p. 375).

Nīlōtēs, æ, *m.* (Νειλώτης). *Du Nil, Égyptien.* Nīlōtēs tībīcĕn ĕrăt. *Pp.* (IV, 8, 39).

Nīlōtĭcŭs. *Voy.* Niliacus.

Nīlōtĭs, ĭdĭs, *f.* (Νειλωτίς). *Du Nil.* Quāndo ĕquĕs, ēt pictī tūnĭcā Nīlōtĭdĕ Maūrī. *M.* (X, 6, 9). Quōd Nīlōtĭs ăcūs cōmprēssūm pēctĭnĕ Sērūm. *L.*

† Nīlŭm, ī, *n. contr. de* Nihilum. Nē tĭbĭ rēs rĕdĕānt ăd nīlūm fūndĭtŭs ōmnēs. *Lr.* (II, 864). Nīl ĭgĭtŭr fĭĕrī dē nīlō pōssĕ fătēndum ēst. *Id.* (I, 206). Ŭt prō nīlo hăbŭĕrĭt. *Cæcil.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 103).

Nīlŭs, ī, *m.* (Νεῖλος). *Le Nil, fleuve de l'Égypte, qu'il fertilise de ses inondations, se jette dans la Méditerranée par sept embouchures. Les Égyptiens le vénéraient comme un dieu.* Ăccŏlĭt ēffūsō stāgnāntēm flūmĭnĕ Nīlūm. *V.* Nīlŭs, ĕt āntīquō sŭă flūmĭnă rēddĭdĭt ălveō. *O.* Ēt gēns sī quă jăcĕt nāscēntī cōnscĭă Nīlō. *L.* EP. Sēptēmplēx, sēptēmgĕmĭnŭs, sēptēmflŭŭs, Mēmphītĭcŭs, Phărĭŭs; ēffūsŭs, ēxūndāns, ūndāns; pīnguĭs, ūtĭlĭs, fēcūndŭs, fērtĭlĭs, fĕrāx. PPH. Phărĭŭs flŭvĭŭs. Phărĭūm flūmĕn. Sēptēnō gūrgĭtĕ Nīlŭs. Sēptēm *ou* sēptēnă ōstĭă Nīlī. Flūmĭnă Lāgī. VERS. Ēt vĭrĭdem Ægȳptūm nīgrā fēcūndăt ărēnā, Ēt dīvērsă rŭēns sēptēm dīscūrrĭt ĭn ōră Ūsquĕ cŏlōrātīs āmnīs dēvēxŭs ăb Īndīs. *V.* Aūt sēptēmgĕmĭnī căpŭt haūd pĕnĕtrābĭlĕ Nīlī. *St.* Nīlŭs ĭn ēxtrēmūm fūgĭt pērtērrĭtŭs ōrbĕm, Ōccŭlŭĭtquĕ căpŭt, quŏd ădhūc lătĕt. *O.* Pēr sēptēm Nīlŭs pōrtŭs ēmīssŭs ĭn æquŏr. Sēptēm dīgēstum īn cōrnŭă Nīlūm. *Id.* Gūrgĭtĕ sēptēnō răpĭdūm mărĕ sūbmŏvĕt āmnĭs: Tērră sŭīs cōntēntă bŏnīs, nōn īndĭgă mērcĭs Aūt Jŏvĭs: īn sōlō tānta ēst fīdūcĭă Nīlō! *L.* Sīvĕ quā sēptēmgĕmĭnŭs cŏlōrăt Æquŏră Nīlŭs. *Cat.* (Cf. *Lucret.* VI, 713 sq.; *Hor. Od.* IV, 14, 45; *Ov. Am.* III, 6, 39; *Tib.* I, 7, 22; *Manil.* III, 271; *Claud. Cons. Mal. Th.* 232 sqq.; *Prud. Sym.* II, 920 sqq.)

† Nīmbātŭs, ă, ŭm. *Qui ressemble à un nuage; au fig. Creux, sans valeur.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 135.)

Nīmbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Orageux.* Īntēr nīmbĭfĕrās nūbēs spēctābĭlĭs ēxstĕt. *Avien.* (*Arat.* 858). Ăd Stȳgă nīmbĭfĕrō vīndĭcĭs īgnĕ dătōs. *O.* (*Pont.* IV, 8, 60. Alii leg. *nubifero*).

Nīmbōsŭs, ă, ŭm. *Pluvieux, orageux.* Quūm sŭbĭto āssūrgēns flūctū nīmbōsŭs Ŏrīōn. *V.* Nīmbōsō trĕmŭĕrūnt æquŏră vēntō. *O. Voy.* Pluvius, Procella.

Nīmbŭs, ī, *m. Nuage épais.* Īpsĕ Pătēr mĕdĭā nīmbōrum īn nōctĕ, cŏrūscā, etc. *V.* Īnvŏlvērĕ dĭēm nīmbī. Cīnxērūnt æthĕră nīmbī. *Id. Voy.* Nubes. || *Pluie, orage.* Ūbĕrĭŏr sŏlĭtō, nīmbīs hĭĕmālĭbŭs aūctŭs. *O.* Dēnsī fūndūntŭr ăb æthĕrĕ nīmbī. *Id.* Quām mūltā grāndĭnĕ nīmbī Cūlmĭnĭbŭs crĕpĭtānt. *V.* Nīmbōrum īn pătrĭām. *Id. Voy.* Pluvia, Procella. || *Nuage lumineux qui entourait les dieux; auréole.* Păllăs Īnsēdĭt nīmbo ēffūlgēns. *V.* Nīmbō sūccīnctă pĕr aūrās. *Id.* || *Nuage de poussière, de fumée.* Rēspĭcĭūnt ātram īn nīmbō vŏlĭtārĕ făvīllām. *V.* Fūlvæ nīmbŭs ărēnæ Tōllĭtŭr. *Id.* SYN. Nūbēs, glŏbŭs. || *Grêle de traits.* Tēlōrūm nīmbō pĕrĭtūrā. *L.* Ēxūndānt sævō fāstīgĭă nīmbo (missilium). *St.* || *Troupe.* Īnsĕquĭtūr nīmbūs pĕdĭtūm. *V.* Nīmbōs ĕquĭtūm. *Cl.* || *Tout ce qui tombe en pluie ou imite la pluie.* Ēt Cĭlĭcēs nīmbīs hīc mădŭĕrĕ sŭīs. *M.* (*Spect.* 3, de sparsione croci). Nīmbīs ēbrĭă Nīcĕrōtĭānīs. *Id.* (X, 38, lucerna). Dēcūssā plŭĭt ārbŏrĕ nīmbŭs Vēl tĕrĕtīs mălī, etc. *Cl.* Pūrpŭrĕōquĕ dŭcēm pērfūndĕrĕ nīmbō (scil. floribus). *Id.* SYN. Īmbĕr, rōs. || *Sorte de carafe.* Fūndĕt nīmbŭs ăquās: hīc tĭbĭ vīnă dăbĭt. *M.* (XIV, 112. Est in lemmate: *Nimbus vitreus*).

Nĭmĭō, *adv. Avec un compar. Trop.* Ālbī, nē dŏlĕās plūs nĭmĭō. *H.* Quēm nĭmĭō plūs ēst īndŏlŭīssĕ sĕmĕl. *O.* || *arch. Comme* Nimis. *Beaucoup.* Nēc nĭmĭō tūm plūs, quām nūnc, mōrtālĭă sæclă. *Lr.* (V, 986). Nĭmĭō sătĭŭs ēst, etc. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 30). Nĭmĭo ārctē cōllĭgŏr. *Næv.* (apud *Charis.* 186). SYN. Mūltō, lōngē *ou* mūltūm.

† Nĭmĭŏpĕrĕ *ou* Nĭmĭō ŏpĕrĕ. *Trop.* Nē nĭmĭo ŏpĕrĕ sūmăt ŏpĕrām. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 7).

Nīmīrūm, *adv. A savoir, certainement, sans doute.* Cuī plăcĕt ăltĕrĭŭs, sŭă nīmīrum ēst ŏdĭō sōrs. *H.* Ēt pătĕr Ānchīsēs: Nīmīrum hæc īllă Chărȳbdĭs. *V.* SYN. Scīlĭcĕt, nēmpĕ, quīppĕ, sānĕ. || *Sans doute* (*ironiq.*). Ūnī nīmīrūm tĭbĭ rēctē sēmpĕr ĕrūnt rēs. *H.* SYN. Scīlĭcĕt, vĭdēlĭcĕt.

Nĭmĭs *et* Nĭmĭŭm, *adv. Trop.* Sūnt quĭbŭs īn sătĭrā vĭdĕŏr nĭmĭs ācĕr, ĕt ūltrā. *H.* Sē nĭmĭs ūlcīscēns, ēxstĭtĭt īndĕ nŏcēns. *O.* Hæc lŏcă lūcĭs hăbēnt nĭmĭs. *Id.* Tāntum īnfēlīcēm nĭmĭūm dīlēxĭt ămīcūm. *V.* Nĭmĭūm pătĭēntĕr ŭtrūmquĕ. *H.* Ō nĭmĭūm nĭmĭūmque ōblītĕ tŭōrūm! *O.* SYN. Īmmŏdĭcē, īmmŏdĕrātē. PPH. Ēxtrā *ou* sŭprā mŏdūm. Plūs æquō, jūstō. Āmplĭŭs æquō. VERS. Īn cŭtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntŭs. *H.* Pœnās dĕdĭt ūsquĕ sŭpērquĕ Quām sătĭs ēst. Nē vīcīnŭs Ĕnīpeŭs Plūs jūstō plăcĕăt, căvĕ. Quēm rēs plūs nĭmĭō dēlēctāvērĕ sĕcūndæ. Ăcrĭŏr ēst, īnquĭt. *Id.* || *arch. Beaucoup, très.* Rēs ēst rīdĭcŭla ēt nĭmĭs jŏcōsă. *Cat.* (56, 4. Sic nos in sermone: *Cela est trop plaisant*). Nām sī pŭlchra ēst, nĭmĭs ōrnāta ēst. *Pl.* (*Most.* I, 3, 134). Hūnc hŏmĭnēm nĭmĭūm lĕpĭdūm. *Id.* (*Mil.* IV, 2, 8. *Id. Aul.* III, 6, 1, nimium lubenter). Vĭdērĕ nĭmĭūm vēllĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 50. Cf. *Char.* 186). Nĭmĭūm bŏni ēst, cuī nĭhĭl ēst mălī. *Enn.* (apud *Cic. Fin.* 2, 13). || Nĭmĭs *ou* Nĭmĭūm quăm *ou* quāntūm. *Extrêmement.* Nĭmĭ' quăm fōrmīdŏ, nē mănĭfēsto hīc me ōpprĭmăt. *Pl.* (*Most.* II, 2, 79. *Id. Bac.* I, 2, 13; *Ter. Ph.* apud *Char.* 185). Tūnc, prĕcŏr, nōstrī nĭmĭūm mĕmēntŏ. *P. Nol.* (17, 305).

Nĭmĭŭs, ă, ŭm. *Trop grand, excessif.* Sēnsĭt ēnīm nĭmĭā cæde ātquĕ cŭpīdĭnĕ fērrī. *V.* Ēt mŏdŏ sōl nĭmĭŭs, nĭmĭūs mŏdŏ cōrrĭpĭt īmbĕr. *O.* SYN. Īmmŏdĭcŭs, īmmŏdĕrātŭs, mājŏr. PPH. Æquō *ou* jūstō mājŏr. Mŏdūm ēxcēdēns. Nĭmĭs măgnŭs. VERS. Īllĭs īră mŏdūm sūpra ēst. *V.* Plēnĭŏr ŭt sī quōs dēlēctĕt cōpĭă jūstō. *H.* Quāmvīs nōn mŏdĭcō călĕānt spēctācŭlă sōlĕ. *M.* || *Qui fait excès d'une ch.* Ēt nĭmĭūm mĕrō Hȳlæūm. *H.* || *Avec le gén.* Īmpĕrĭī nĭmĭŭs. *Sil.* || *Très-grand, très-abondant, considérable.* Pīnguēscăt nĭmĭō crīnĭs mĭhĭ pīnguĭs ămōmō. *M.* (V, 64). Hŏmĭnēm nĭmĭā pŭlchrĭtŭdĭnĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 8). Hūnc cōnjŭx tālēm nĭmĭō dīlēxĭt ămōrĕ. (*Anth.* II, p. 158.) *Voy.* Nimis. || † Nĭmĭă mīră, *n. pl. Choses très-étonnantes.* (*Pl. Amph.* II, 1, 69, et V, 1, 52).

Nīmrŏd *ou* Nīmrōth. *Voy.* Nemrod.

Nīngĭt. *Voy.* Ninguit.

Nīnguĭdŭs *ou* Nīngĭdŭs, ă, ŭm. *Neigeux, couvert de neige.* Jām nīnguĭdă līnquĭt Ōppĭda Ībērōrūm. *Aus.* (*Epist.* 24, 124). Trāns ēt Pȳrēnās nīnguĭdōs. *Prud.* (*Peri.* 2, 539). *Voy.* Nivalis. || *Au fig.* Īmplēt cāstră cĭbŭs tūnc quŏquĕ nīnguĭdŭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 97, de manna). Ēt tōrrēntĭs ceū Dūlĭchĭī Nīnguĭdă dĭctă. *Aus.* (*Prof.* 21, 21).

† Nīnguĭs, ĭs, *f. arch. Neige.* Ēxstrūctās nīnguēs rădĭīs tābēscĕrĕ cōgĭt. *Lr.* (VI, 966. *Ib.* 736. Adde *Lucil.* apud *Char.* 71). *Voy.* Nix.

Nīnguĭt *ou* Nīngĭt, *n. unip.*, *et arch.* Nīngŏ, ĭs. *Il eige.* Ĭntĕrĕā tōtō nōn sēcĭŭs āĕrĕ nīnguĭt. *V.* (*G.* I, 367. Sic libb. vetustiores, teste *Pierio*. Alii, *nin-it*). Quūm nīnxĕrīnt cœlēstĭūm mōlēm mĭhī. *Att.* apud *Prisc.* 882). || *Au fig.* Nīnguūntquĕ rŏsārŭm lōrĭbŭs. *Lr.* (II, 627). Quūm căpŭt īmmēnsā pē-ūm pōrrĭgĭnĕ nīnguĭt. *Sam.* (vs. 35).

? Nīngŭlŭs, ă, ŭm, *arch.* *Comme* Nullus. (*Enn.* pud *Festum*, loco corrupto. Forte *Necullus*.)

Nīnĭvă, Nīnīvă *ou* Nīnĭvă, æ, *et* Nīnĭvē, ēs, *f.* *Ni-ive, ancienne ville d'Assyrie.* Āt cōntrā Nīnĭvæ pŏ-ŭlīs tĕrrōrĕ sălūbrī. *Alc.* (IV, 355. Alii legunt : Nī-ĭvæ contra, etc.). Cūjūs Băbȳlōn ĕt ŏpīmă Nīnĭvē ĕgnum ĕrăt. *P. Nol.* (23, 169). SYN. Nīnŏs.

Nīnĭvītæ, ārŭm, *m. pl.* *Habitants de Ninive.* Īn īnĭvītās sē cŏāctūs pĕrcĭtō Grĕssū rĕflēctĭt. *Prud. Cath.* 7, 131). Nāmquĕ Nīnīvītūm mĕrĭtīs māndā-ăt Ĭōnān. (*De Jon. et Niniv.* 14.)

Nīnnĭŭs, ĭī, *m.* *Poulain.* (*Scalig.* leg. *Ninnio vi-eas*, in *Mæcenatis* versu qui supra in v. *Hinnus.*) *Voy.* Hinnus. || *Nom d'homme.* (*Inscr.* apud *Murat.* p. 540.)

Nīnŭs *ou* Nīnŏs, *et* Nīnŭs, ī, *m.* (Νῖνος). *Ninus, ls de Bélus, premier roi des Assyriens.* Cōnvĕnĭānt d būstă Nīnī, lătĕāntquĕ sŭb ūmbrā. *O.* Nōn hīc Ās-ȳrĭīs Nīnūm prĭōrēm. *Sid.* (9, 23). Dēlĭcĭās Nīnī vōs ĕdōlētĕ, nŭrūs. *M.* (XIV, 59). Nīnŭs ăb Āssȳrĭīs sūm rīmūs rēgĭbŭs aūsŭs. (*Anthol.* I, p. 188). || *f.* *Ni-ive.* Ēt fēlīx, sīc fāmă Nīnŏs, vēntōsă Dămāscŭs. .. *Voy.* Niniva.

Nĭŏbă, æ, *et ordint.* Nĭŏbē, ēs, *f.* (Νιόβη). *Niobé, lle de Tantale et femme d'Amphion. Mère de sept arçons et de sept filles, elle osa se préférer à Latone, t en fut punie par Apollon et Diane, qui percèrent es quatorze enfants de flèches invisibles. Accablée e douleur, elle fut changée en rocher.* Dē Nĭŏbē sĭ-cēm, dē vīrgĭnĕ fēcĭmŭs ūrsăm. *O.* Nām quĭs nōn ĭŏbēn nŭmĕrōsō fūnĕrĕ mœstăm Jām cĕcĭnĭt? *Ne-es.* (*Cyn.* 15). Ēt Nĭŏbæ lăcrĭmās sūpprĭmăt īpsĕ ĭpĭs. *Pp.* (III, 10, 8). SYN. Tāntălĭs. EP. Fēcūndă, ŭpērbă, aūdāx, tŭmēns, āmēns; mĭsĕră, īnfēlīx. PH. Pĕlŏpĭs sŏrŏr. Āmphīōnĭs ūxŏr, cōnjūx. Părēns, ĕnĭtrīx Sĭpȳlēĭă. Æmŭlă Lātōnæ. Sĭpȳlēĭă rūpēs, aūtēs. Sĭlēx Sĭpȳlēĭŭs. VERS. Fēlīcēm Nĭŏbēn, quām-ĭs tŏt fūnĕră vīdĭt, Quæ pŏsŭĭt sēnsūm, săxĕă făctă, ăli! *O.* Quā (die) māgnĭlŏquōs lŭĭt īmpĭă flātūs āntălĭs, īnnŭmĕrīs quūm cīrcūmfūsă rŭīnīs, Cōr-ŏră tōt răpĕrēt tērrā, tōt quærĕrēt īgnēs. *St.* Rĭgĕt ŭpērbă Tāntălĭs lūctū părĕns, Mœstūsquĕ Phrȳgĭō ānăt īn Sĭpȳlō lăpĭs. *Sen.* (Cf. *Ovid. Met.* VI, 146 q.; *Stat. Th.* III, 193; IV, 575; *Prop.* II, 20, 7; *en. Ag.* 374; *H. OEt.* 1848; *Sid.* 22, 90 sq.).

Nĭŏbæŭs, ă, ŭm (Νιοβαῖος). *De Niobé.* Dīvĕ, quēm rōlēs Nĭŏbæā māgnæ. *H.*

Nīphæŭs, ī, *m.* *Nom de guerrier.* Quīn ēccĕ Nī-hæī Quădrĭjŭgēs īn ĕquōs. *V.*

Nīphātēs, æ, *m.* (Νιφάτης). *Niphate, fleuve de la rande Arménie.* Āddam ūrbēs Āsĭæ dŏmĭtās, pūl-ūmquĕ Nīphātēn. *V.* Cæsărĭs, ēt rĭgĭdūm Nīphātēn. *I.* || Nīphātĭs, *ancien gén.* Ctēsĭphōntĭs āc Nīphātĭs. *id.* (*Epist.* IX, 13, 22). *Voy.* Euphrates.

Nīphē, ēs, *f.* *Une nymphe de Diane.* Ēxcĭpĭūnt lă-ĭcēm Nīphēque Hȳălēquĕ. *O.*

Nīreūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Νιρεύς). *Nirée, roi de amos, cité pour sa beauté.* Sīs lĭcĕt āntīquō Nīreūs dămătŭs Hŏmērō. *O.* Nīrĕă nōn făcĭēs, nōn vīs ēxē-ĭt Ăchīllēm. *Pp.* (III, 18, 27). Fōrmāquĕ vīncās Nī-ĕă. *H.*

Nīsă, æ, *f.* *Nom de femme.* Mōpsō Nīsă dătŭr. *V.* 2. *Au lieu de* Nysa.

Nīsēĭs, ĭdĭs, *f.* (Νισηΐς). *Fille de Nisus, Scylla.* Prætĕrĭtā caūtūs Nīsēĭdĕ nāvĭtă gaūdĕt. *O.*

Nīsēĭŭs *et* Nīsēŭs, ă, ŭm (Νισεῖος *et* Νισήϊος). *De Nisus; de Scylla.* Īllūm nōn ăvĭdīs cănĭbūs Nīsēĭă vīrgŏ Frēgĭt. *Aul. Sab.* (1, 33). Ēt vōs, Nīsēī, naū-frăgă mōnstră, cănēs. *O.* (Vulgo scrib. *Nisæus*; sed aliud est Νισαῖος. Cf. *Strab.*)

Nĭsĭ, *conj.* *Sinon, à moins que.* Quŏd nĭsĭ ĕt āssĭ-dŭīs tērram īnsēctābĕrĕ rāstrīs. *V.* Tē, bŏvēs ōlīm nĭsī rēddĭdīssēs. *H.* Crīspĕ Săllūstī, nĭsĭ tēmpĕrātō Splēndĕăt ūsū. *Id.* SYN. Nī. PPH. Sī nōn. || Nĭsĭ sī. *Même sens.* Nĭsĭ sī mănĭfēstă nĕgēmŭs. *O.* Nĭsĭ sī quĭd īn īllō Pēctŏrĕ plūs ăgĭtăt. *J.* (6, 250). || Nĭsĭ vērō *ou* fōrtĕ. *Formule d'objection.* Nĭsĭ fōrtĕ făllŏr. *Sen.* (*Ag.* 960). || *Sinon, si ce n'est, seulement.* Nĭ-hĭl hīc nĭsĭ cārmĭnă dēsūnt. *V.* Āntĕ, nĭsi īn dāmīs căprĕīsquĕ fŭgācĭbŭs ūsŭs. *O.* SYN. Prætĕr, prætēr-quăm. || ✝ *Qqf.* Nĭsī. Nĭsī mūlta ăqua ūsque ēt dĭū măcĕrāntŭr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 34). Nām, nĭsī vōcālĭs ădsĭt, vērtĭt hānc īn sīmplĭcēm. *T. Maur.* (*Syll.* 672).

Nīsĭădēs, ŭm, *f. pl.* *Femmes de Mégare, ville où régna Nisus.* Nīsĭădēs mātrēs. *O.*

1. Nīsŭs, ă, ŭm, *part. de* Nitor. *Qui a fait effort.* SYN. Ēnīsŭs, ānnīsŭs, cōnnīsŭs. || *Qui s'est appuyé.* *Voy.* Nixus.

2. Nīsŭs, ī, *m.* (Νῖσος). *Nisus, roi de Mégare, avait un cheveu de pourpre, auquel était attachée la conservation de son royaume. Scylla, sa fille, éprise de Minos, alors en guerre avec les Mégariens, coupa le cheveu fatal, et livra ainsi son père et sa patrie. Nisus fut changé en épervier, et, sous cette forme, ne cesse de poursuivre sa fille, changée en alouette.* Īnsĕquĭtŭr Nīsŭs : quā sē fērt Nīsŭs ăd aūrās. *V.* Huīc ēt pūrpŭrĕī cēdăt cŏmă saūcĭă Nīsī. *St.* Cārmĭ-nĕ pūrpŭrĕa ēst Nīsī cŏmă. *Tib.* (1, 4, 63. Cf. *Ov. Met.* VIII, 6 sq.; *Prop.* III, 19, 21 sq., et poemation cui nomen *Ciris*). || *Troyen ami d'Euryale.* Nī-sŭs ĕrăt pōrtæ cūstōs. *V.*

3. Nīsŭs, *arch.* Nīxŭs, ūs, *m.* *Effort.* Tērtĭă sēd pōstquām mājōre hāstīlĭă nīsū Āggrĕdĭŏr. *V.* Stăt grăvĭs Ēntēllŭs, nīsūque īmmōtŭs ĕōdĕm. *Id.* Īllă tă-mēn nīsū, quō prēndĕrăt, hæsĭt. *L.* Īnsŏlĭtōs dŏcŭē-rĕ nīsŭs. *H.* SYN. Cōnāmēn, cōnātŭs, lūctāmēn, vīs. *Voy.* Conatus. || Nīxŭs. *Enfantement.* Aūt fētūs nīxĭ-bŭs ēdūnt. *V.* Īn mĕdĭō nīxū vīscĕră rūptă fŏrēnt. *O.* *Voy.* Partus.

? Nītēdŭlă, æ, *f.* *Mulot.* (Hoc *Bentl.* legi vult apud *Hor. Epist.* I, 7, 29, ubi vulgo *vulpecula*. Vulgatam retinet *Orel.*)

✝ Nĭtĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Rendre brillant.* Tū vēro ēt grătō crīnēm nĭtĕfăctŭs ŏlīvō. *Juvc.* (I, 607. Verbo utitur *Gell.* 18, 11).

1. ✝ Nĭtēlă, æ, *f.* *Brillant, éclat, et au fig.* Sēd Græcŭlă quædām schŏlĭcæ nĭtēlă vōcĭs. *T. Maur.* (*Litt.* 140). || *Poudre à polir.* Nĭtēlās ōrĭs ēx Ărăbĭ-cīs frūgĭbŭs. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 9 Bip.).

2. Nĭtēlă *ou* Nĭtēllă, æ, *f.* *Écureuil.* Rhēnīquĕ nō-dōs, aūrĕāmquĕ nĭtēllăm. *M.* (V, 37). SYN. Scĭūrŭs.

1. Nĭtēns, tĭs, *part. de* Niteo. *Brillant.* Trīstĭŏr, ēt lăcrĭmīs ŏcŭlōs sūffūsă nĭtēntēs. *V.* Tȳrĭōquĕ nĭtēn-tĭŏr ōstrō Flōs ŏrĭtŭr. *O.* *Voy.* Nitidus. || *Au fig.* Măcte, ōrŏ, nĭtēntī Īngĕnĭō cūrāquĕ pŭĕr. *St.*

2. Nītēns, tĭs, *part. de* Nitor. *Faisant effort, o s'appuyant.* Prēssĭt hŭmī nītēns. *V.* Nītēns sūb pōn-dĕrĕ făgĭnŭs ăxĭs. *Id.*

Nĭtĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n.* *Briller, reluire.* Ēt nĭtĕt īn-dūctō cāndĭdă bārbă gĕlū. *O.* Dīvērsī nĭtĕānt quūm mīllĕ cŏlōrēs. *Æră* nĭtēnt ūsū. *Id.* SYN. Splēndĕŏ, fūlgĕŏ, etc. *Voy.* Fulgeo. || *Luire.* Ēt sōlēs mĕlĭūs nĭtēnt. *H.* Plācātūmquĕ nĭtēt dīffūsō lūmĭnĕ cœlūm. *Lr.* (I, 9). *Voy.* Luceo. || *En parl. de la beauté.* Mī-

sĕrī, quĭbŭs īntēntātă nĭtēs! *H.* Nĭtĕt āntĕ ălĭās rēgīnă. *St.* || ***En parl. de la santé, de l'embonpoint.*** Undĕ sīc, quæsō, nĭtēs, Aūt quō cĭbō fēcīstī tāntūm cōrpŏrĭs? *Ph.* Ō pŭĕrī, nĭtŭīstĭs. *H.* || *De l'opulence.* Quūm māgnīs ŏpĭbūs dŏmŭs āltă nĭtērĕt. *Tib.* (IV, 1, 184). Rēs ŭbĭ māgnă nĭtēt dŏmĭnō sĕnĕ. *H.* || ***Briller*** *(en parl. des ouvrages de l'esprit).* Vērum ŭbi plūră nĭtēnt īn cārmĭnĕ. *H.*

Nĭtēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Commencer à briller.* Nūdātōsque hŭmĕrōs ŏlĕō pērfūsă nĭtēscĭt. *V.* || *Au fig.* Ēt, quæ dēspērāt trāctātă nĭtēscĕrĕ pōssĕ, rĕlīnquĭt. *H.*

Nĭtĭdē, *adv.* *Avec éclat.* Ūt tōtă flōrĕt! ŭt ŏlĕt! ūt nĭtĭdē nĭtĕt! *Pl.* (*Truc.* II, 4, 3). || *Avec magnificence.* Quōd sūmĭs pūrōs haūstŭs, nĭtĭdēquĕ lăvārĭs. (*Anthol.* I, p. 475.) Cœnārĕ lĕpĭdē nĭtĭdēquĕ vŏlŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 6, 19). SYN. Laūtē.

† Nĭtĭdĭtās, ātĭs, *f.* *Éclat.* Fōrmæ, fĭgūræ nĭtĭdĭtātem, hōspēs, gĕrĭs. *Att.* (apud *Non.* 2, 578).

† Nĭtĭdĭūscŭlē, *adv.* *Avec un peu plus d'éclat.* Ūt cūrēr nĭtĭdĭūscŭlē. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 8).

† Nĭtĭdĭūscŭlŭs, ă, ŭm. *Assez luisant.* Nĭtĭdĭūscŭlūm căpŭt. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 84).

† Nĭtĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre propre, nettoyer, laver.* Ēūnt ād fōntēm, nĭtĭdānt cōrpŏră. *Enn.* (apud *Non.* 2, 583. *Att.* ibid.).

Nĭtĭdŭs, ă, ŭm. *Brillant.* Īntĕgĕr ēst nĭtĭdīs mĕlĭūs glădĭātŏr ĭn ārmīs. *O.* Ărĭēs nĭtĭdīssĭmŭs aūrō Trādĭtŭr. *Id.* SYN. Nĭtēns, fūlgēns, splēndēns, etc. *Voy.* Fulgidus. || ***Lumineux.*** Quūm căpŭt ōbscūrā nĭtĭdūm fērrūgĭnĕ tēxĭt. *V.* Æthēr nĭtĭdŭs. *V. Fl. Voy.* Lucidus. || ***Poli.*** Cūjŭs ĕbūr nĭtĭdūm fāstīgĭă sūmmă tĕgēbāt. *O.* SYN. Lævĭs, pŏlītŭs. || ***Luisant.*** Nēc cŏmă vōs fāllāt lĭquĭdā nĭtĭdīssĭmă nārdō. *O.* Nĭtĭdæ pălæstræ. *M.* (IV, 8). SYN. Lævĭs, ūnctŭs. || *Pur, et au fig.* Fōns ĕrăt īllĭmĭs, nĭtĭdīs ārgēntĕŭs ūndīs. *O.* Nĭtĭdīs quīsquĭs tē sēnsĭbŭs haūrĭt. *Cl.* SYN. Līmpĭdŭs, pūrŭs, etc. *Voy.* Limpidus. || ***Propre.*** Făcĭtĕ, sūltĭs, nĭtĭdæ ŭt ædēs sīnt. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 8). SYN. Mūndŭs, laūtŭs. || ***Brillant de beauté, de jeunesse.*** Nĭmĭūm lĕpĭdă nĭmīsquĕ nĭtĭdă. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 12). Nĭtĭdūsquĕ jŭvēntā. *V.* Nĭtĭdīs vīrgĭnĭbŭs. *H.* *Voy.* Pulcher. || ***Brillant de santé, gras.*** Mē pīnguem ĕt nĭtĭdūm bĕnĕ cūrātā cŭtĕ vīsēs. *H.* Stăbānt tērcēntūm nĭtĭdi īn præsēpĭbŭs āltīs (equi). *O.* Nĭtĭdām căpĕ præmĭă văccām. *O. Voy.* Pinguis. || ***Orné, riche, opulent, somptueux.*** Sī nĭtĭdĭŏr sīs fīlĭāī nūptĭīs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 4). Nĭtĭdīs fūndātă pĕcūnĭă vīllīs. *H.* Ēx nĭtĭdō fīt rūstĭcŭs. *Id.* Laūtĭŏr ĕt nĭtĭdō sīs Mĕlĭōrĕ lĭcĕt. *M.* (IV, 54. Et *Juv.* 11, 176). SYN. Laūtŭs, splēndĭdŭs, dīvĕs. || *Abondant.* Nĭtĭdæ frūgēs. *Lr.* (II, 594). SYN. Ŏpīmŭs, etc. *Voy.* Fertilis.

1. Nītŏr, ĕrĭs, sŭs *et* xŭs sŭm, tī, *d.* *Faire des efforts, s'efforcer, tendre vers.* Prō sē quīsquĕ vĭrī sūmmā nītūntŭr ŏpūm vī. *V.* Nītĭmŭr īn vĕtĭtūm sēmpĕr, cŭpĭmūsquĕ nĕgātă. *O.* Mōtīs nītūntŭr ĭn āĕră pēnnīs. Īngĕnĭō nītŏr nōn pĕrĭīssĕ mĕō. *Id.* SYN. Ānnītŏr, cōnnītŏr, ēnītŏr, cōnŏr, cōntēndŏ, lăbōrŏ, mŏlĭŏr. *Voy.* Conor. (De perfecto cf. *Charis.* 220; *Diom.* 371, et quæ notavimus in vv. *Annisus, Connisus, Enisus.*) || *S'appuyer sur.* Pūră jŭvĕnīs quī nītĭtŭr hāstā. *V.* Ārbŏrĕ nīxŭs ĕrām. *O.* Māgnūmquĕ lŏquī, nītīquĕ cŏthūrnō. *H.* SYN. Īnnītŏr, īncūmbŏ, fūlcĭŏr, sūstĭnĕŏr; prĕmŏ. || *Au fig.* Vīrtūtĕ dĕcĕt, nōn sānguĭnĕ nītī. *Cl.* || ? *Qqf. Appuyer.* Āltērnōs lōngā nītēntēm cūspĭdĕ grēssūs. *V.* (*Æ.* XII, 386. Sed præstat solennem verbi sensum retinere, et per hellenismum interpretari).

2. Nĭtŏr, ōrĭs, *m.* *Éclat.* Ēt nĭtŏr īn tăcĭtā lūcĕ dĭūrnŭs ĕrăt. *O.* Ēt vĭrĭdēm fērrī nĭtŏr īmpĕdĭt ūmbrām. *St.* SYN. Fūlgŏr, splēndŏr, etc. *Voy.* Fulgor. || *Lumen.* || *Éclat de la beauté.* Ūrĭt mē Glȳcĕræ nĭtŏr, Splēndēntĭs Părĭō mārmŏrĕ pūlchrĭŭs. *H.* || *Couleur.* Ōmnĭă prīncĭpĭōrūm Fōrmāmēntă quĕūnt īn quōvīs ēssĕ nĭtōrĕ. *Lr.* (II, 817. *Id.* V, 781; *Prop.* II, 18, 24). || *Au fig. Éclat, ornement; opulence.* Ōbrŭĭt aūdēntēm rērūm grăvĭtāsquĕ nĭtōrquĕ. *O.* Gĕnĕrĭs nĭtŏr. Nūnc tĭbi ēt ēlŏquĭī nĭtŏr īllĕ dŏmēstĭcŭs. *Id.* Tēstĭs ădhūc lārgī nĭtŏr īnde āssuētŭs Ētrūscī. *St.*

Nĭtrātŭs, ă, ŭm. *Où l'on a mis du nitre.* Nĭtrātă vĭrĭdīs brāssĭcă fīăt ăquā. *M.* (XIII, 17).

Nĭtrūm, *et plus souv.* Nĭtrŭm, ī, *n.* (νίτρον). *Nitre* Nēc cērūssă tĭbī, nēc nĭtrī spūmă rŭbēntĭs Dēsĭt. *O.* Ēt nĭtrō prĭŭs ēt nīgrā pērfūndĕre ămūrcā. *V.* Ādjūnctōquĕ nĭtrō prōcēdĭt cūră sălūbrĭs. *Ser. Sam.* (vs. 171).

Nĭvālĭs, ĕ. *De neige, neigeux, glacé.* Ērgo ōmnī stŭdĭō glăcĭēm vēntōsquĕ nĭvālēs Āvērtēs. *V.* Cārĕ, nĭvālī Sēxtă rĕlēgātūm brūmā sŭb āxĕ vĭdēt. *O.* Māssĭlĭæ fūmōs mīscērĕ nĭvālĭbŭs ūndīs. *M.* (XIV, 118). Hēbrūsquĕ nĭvālī cōmpĕdĕ vīnctŭs. *H.* SYN. Nĭvōsŭs, glăcĭālĭs, nīnguĭdŭs, gĕlātŭs, etc. *Voy.* Arctous, Gelatus. || *Froid.* Aūdēs tū tămĕn ōscŭlō nĭvālī. *M.* (VII, 94). || *Blanc comme la neige, et au fig.* Tōndēntēs cāmpūm lātē, cāndōrĕ nĭvālī. *V.* Strūctūră nĭvālī Cōnsūrgīt Pĭĕtātĕ nĭtēns. *Prud.* (*Sym.* II, 250).

† Nĭvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se glacer.* Ūt mērsa īndĭgĕnīs ūndă nĭvēscăt ăquīs. (*Anth.* II, p. 406.)

Nĭvĕŭs, ă, ŭm. *De neige, couvert de neige.* Sēd jăcĕt āggĕrĭbŭs nĭvĕīs īnfōrmĭs, ĕt āltō Tērră gĕlū. *V.* Āĕrĭūm nĭvĕī mōntĭs lĭquĕrĕ căcūmĕn. *Cat.* (64, 241). *Voy.* Nivosus. || *Blanc comme la neige.* Quām dīvĕs pĕcŏrĭs, nĭvĕī quām lāctĭs ăbūndāns. *V.* Rūmpĕrĕ dūm nĭvĕō vīncŭlă dēntĕ vŏlĕt. *O. Voy.* Candidus. || *Au fig. Heureux.* Ō nĭvĕām, quæ tē pŏtĕrĭt mĭhĭ rēddĕrĕ, lūcĕm! *Tib.* (III, 3, 25). Ō nĭvĕās lūcēs! *Maximian.* (1, 75).

† Nĭvĭt, *n. unip.* Comme Ninguit. || *Au fig.* Nĭvĭt săgĭttĭs, plūmbo ēt săxĭs grāndĭnăt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 10, 23).

Nĭvŏmăgūm. *Voy.* Novomagum.

Nĭvōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de neige.* Hīc Ēphȳrēn bĭmărēm, Scȳthĭă tĕnŭs īllĕ nĭvōsă Ōmnĕ tĕnĕt. *O.* Ēmăthĭīs ād Pæōnăs ūsquĕ nĭvōsōs Cēdĕmŭs cāmpīs. *Id.* Vĭdĕō Pāngæă nĭvōsīs Cānă jŭgīs. *L.* SYN. Nĭvālĭs, nĭvĕŭs, glăcĭālĭs, gĕlātŭs, gĕlĭdŭs. PPH. Nĭvĕ tēctŭs, ŏpērtŭs, cāndēns, cāndĭdŭs. *Voy.* Gelatus.

Nĭx, nĭvĭs, *f.* *Neige.* Quūm nĭx āltă jăcĕt, glăcĭēm quūm flūmĭnă trūdūnt. *V.* Pērquĕ nĭvēs ălĭūm, pērque hōrrĭdă cāstră sĕcūta ēst. *Id.* Nūnc rŭĭs ōppōsĭtō nĭvĭbŭs dē mōntĕ sŏlūtīs. *O.* SYN. Prŭīnă, *arch.* nīnguĭs. EP. Bīstŏnĭă, hȳpērbŏrĕă, Rīphæă, Sīthŏnĭă, Scȳthĭcă, Thrēĭcĭă; ālbă, cānă, cāndēns, cāndĭdă; brūmālĭs, glăcĭālĭs, hĭēmālĭs, frīgĭdă, gĕlĭdă; cădūcă; āspĕră, rĭgĭdă; sŏlūtă, rĕsŏlūtă, lĭquēscēns, mōllĭtă. PPH. Nĭvĭs *ou* nĭvĕŭs hūmŏr. Gĕlĭdŭs hūmŏr. Nĭvĕă vēllĕră. Cōncrētŭs īmbĕr. Nīx ācrī cōncrētă prŭīnā. VERS. Sēd jăcĕt āggĕrĭbŭs nĭvĕīs īnfōrmĭs, ĕt āltō Tērră gĕlū. *V.* Ārvăquĕ Rīphæīs nūnquām vĭdŭātă prŭīnīs. *Id.* Tōtō nīx cĕcĭdīt rĕpēntĕ cœlō. *M.* Vĭdēs ŭt āltā stĕt nĭvĕ cāndĭdūm Sōrāctĕ, nēc jām sūstĭnĕānt ŏnŭs Sīlvæ lăbōrāntēs. *H.* Īndŭrāt bŏrĕās, pērpĕtŭāmquĕ făcĭt. *O.* Jām spārsĕrăt Hæmō Brūmă nĭvēs. *L.* Līttŏră dēcūssă stērnī nĭvĕ. *V. Fl.* Hōrrĭfĕrāmvĕ nĭvēm, cānĭs ŭbĭ tōllĭtŭr ōmnĭs Cāmpŭs ăgrīs. Gĕlū māgnōque īncānŭĭt īmbrĕ Caŭcăsŭs. *Id.* Vērum ŭbĭ cāndēntēs sūscēpĭt tērră prŭīnās, Ārvăquĕ sŭb gĕlĭdō dēlĭtŭērĕ gĕlū. *Avian.* Nēc gĕlĭdō tērrām rōrĕ prŭīnă tĕgĭt. *Lact.* (*Phœn.* 22). Lāctĕă quæ tăcĭtō lābūntŭr vēllĕră cœlō. *P. Nol. Voy.* Gelu, Gelatus. || *Au fig.* Ēt căpĭtĭs nĭvēs. *H.* Nĭx căpĭtĭs. *Prud.* (*Cath. præf.* 27). *Voy.* Canities.

† Nīxŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire effort; s'appuyer, et* ı *fig.* Nīxāntēm nōdīs (serpentem) sēque īn sŭā ēmbră plĭcāntēm. *V.* (*Æ.* V, 279. Sic optimi Codd., elius quam *nexantem*). Ādvērsō nīxāntēm trūdĕrĕ ōntĕ Sāxŭm. *Lr.* (III, 1013). Hīc ŭbĭ nīxārī nĕ-ıĕūnt īnsīstĕrēque ālīs. *Id.* (VI, 836. Male aliter *ctari*). Sĭnĕ nīxēntūr pērtĭcīs. *Cæcil.* (apud *Fest Nictare*, sed hoc corruptum). Fūndāmēntă, quĭ-ıs nīxātūr vītă sălūsquĕ. *Lr.* (IV, 507). *Voy.* Nitor.
Nīxŭs, ă, ŭm, *part. de* Nitor. *Qui a fait effort.* || *ıi s'est appuyé, appuyé.* Tērră pĭlæ sĭmĭlĭs, nūllō lcīmĭnĕ nīxă. *O.* Ēt pĕrăgīt tālēs ārbŏrĕ nīxă sŏ-s. *Id.* Quēm gĕnū nīxæ trĕmŭērĕ gĕntēs. *Sen. hyest.* 600). Tūnc sŭpĕr ābjēctūm pŏsĭtō pĕdĕ nīxŭs. SYN. Īnnīxŭs, īncŭmbēns; prĕmēns. || Nīxŭs gĕ-, gĕnĭbŭs, *ou absolt. Nom d'une constellation.* Sēd xŭs gĕnĭbŭs, etc. *Avien.* (*Arat.* 1007). Pōst tēr-m Nīxī pārs vŏlvĭtŭr. (*Ibid.* 202). *Voy.* Engonasi. *Au fig.* Nīxŭs ĭn hōc ūnō nŏvĭtātĭs nōmĭne ĭnānī. . (V, 907). Cūnctăquĕ quŭm mĕă sīnt prōpēnsō xă făvōrĕ. *O.* Īllĕ dĕūs, bĕnĕ quō Rōmānă pŏtēntĭă xa ēst. *Id.* SYN. Īnnīxŭs, fūltŭs.
Nīxŭs, ūs, *m. Enfantement. Voy.* Nisus 3.
Nō, nās, nāvī, nārĕ, *n. Comme* Nato. *Nager, etc.* t lŭpŭs īntĕr ŏvēs. *O.* Tū vīrĭbŭs ūtĕrĕ nāndō. *Id.* lĭquĭdā nāt tĭbĭ līntĕr ăquā. *Tib.* (I, 5, 76). Pīnūs cūntūr lĭquĭdās Nēptūnī nāssĕ pĕr ūndās. *Cat.* (64, . Nārĕ pĕr æstātēm lĭquĭdām (apes). *V.* Jŭvēntūs r mĕdĭūm clāssī bārbără nāvĭt Āthōn. *Cat.* (66, , scil. navigavit). Ēt pĕlăgō rĕpĕtūntūr nāntĭă tēlă. *l.* Nānt ŏcŭlī. *Lr.* (III, 479).
Nōbĭlĭs, ĕ. *Connu.* Nĕque hīs ūnquām nōbĭlĭs fŭī. . (*Ps.* IV, 7, 10). Me Ārgŏs rĕfĕrām; nam hīc sūm bĭlĭs. *Att.* (apud *Non.* 4, 318). SYN. Nōtŭs. || *Il-stre, célèbre, renommé.* Ōrchŏmĕnūsquĕ fĕrāx, ēt bĭlĭs ærĕ Cŏrīnthŭs. *O.* Nōbĭlĭs, ēt fāmā mūl- mĕmŏrātŭs ĭn ōrīs (locus). *V.* Īn ōmnĕ vīrgŏ bĭlĭs ævūm. *H.* *Voy.* Celeber. || *De noble ex-ıction, noble.* Nōbĭlĭs īllĕ quĭdem ēst ēt clārŭs ŏrī-ıĕ, sēd nōn. *O.* Nōbĭlĭŏr clāræ sānguĭnĕ mātrĭs ĕrāt. . Tū nōbĭlĭūm māgna ātrĭă cūrās. *J.* (7, 91). SYN. ĕnĕrōsŭs. PPH. Haūd īgnōbĭlĭs. Nōbĭlĭtātĕ pŏtēns, ārŭs. Ōrtū gĕnĕrōsŭs, nōbĭlĭs. Gĕnĕrōsī sānguĭnĭs. ūstrī, clārō gĕnĕrĕ, sānguĭnĕ. Gĕnĕrĕ *ou* gĕnŭs, ĭrpĕ clārŭs. Bŏnō gĕnĕrĕ. Sūmmō, bŏnō gĕnĕrĕ prō-ātŭs. Dē sūmmō lŏcō. Sūb nōmĭnĕ māgnō. Īllū-ĭ, gĕnĕrōsō sānguĭnĕ, clārīs părēntĭbŭs ŏrtŭs, gĕ-tŭs, nātŭs, crētŭs, sătŭs. Præclārā stīrpĕ crĕātŭs. æclārō nōmĭnĕ īnsīgnĭs. Āntīquā dūcēns āb ŏrīgĭnĕ ımĕn *ou* gĕnŭs. VERS. Dē sūmmō lŏcō, Sūmmōquĕ nĕrĕ. *Pl.* Gĕnŭs huīc mātērnă sŭpērbūm Nōbĭlĭtās bāt. *V.* Cuī gĕnŭs ā prŏăvīs īngēns. Tūrnŭs ăvīs ăvīsquĕ pŏtēns. *Id.* Ō quī, nōmĭnĭbŭs quūm sīs gĕnĕ-sŭs ăvītīs. *O.* Nōbĭlĭtās gĕnĕrōsăquĕ nōmĭnă. *Id.* tŭlīs gĕnĕrōsŭs ăvītīs. *St.* Nēc stīrpĭs ĕgēnŭs. Nōn tē rĭēs īnhŏnōră părēntūm, Ōbscūrūm prŏăvīs ēt prī-ĕ lūcĭs ĕgēntēm, Plēbēiă dē gēntĕ tŭlĭt. Nōn sān-ıĭnĕ crētŭs Tūrmālī. Huīc āmplă quĭdēm dē sān-ıĭnĕ prīscō Nōbĭlĭtās. Sĕrĭē gĕnĕrĭs dēmīssă prŏpāgŏ. ātērnō stēmmătĕ fēlīx. *Id.* Clără gĕnŭs, clārūmquĕ ăhēns ā sānguĭnĕ nōmĕn. *Sil.* Stēmmătă quĭd fă-ūnt? quĭd prōdēst, Pōntĭcĕ, lōngō Sānguĭnĕ cēnsē-? *J.* Quĭd, Cătĭlīnă, tŭīs nātālĭbŭs ātquĕ Cĕthēgī vĕnĭēt quĭsquām sūblīmĭŭs? *Id.* || *De bonne race,* parl *d'un animal.* Nōbĭlĭūmquĕ grĕgēs cūstōs sēr-ıbāt ĕquārūm. *O.* Nōbĭlĭs hīc, quŏcūmquĕ vĕnīt dē āmĭnĕ. *J.* (8, 60, equus). SYN. Gĕnĕrōsŭs.
Nōbĭlĭtās, ātĭs, *f. Célébrité.* Ēlŏquĭō tāntūm nōbĭ-ātĭs īnēst. *O.* *Voy.* Fama. || *Noblesse, noble extra-ion.* Sī tē nōbĭlĭtās gĕnĕrōsăquĕ nōmĭnă tāngūnt. . Nēc sĭnĭs īngĕnĭūm nōbĭlĭtātĕ prĕmī. *Id.* SYN. Stēmmătă, gĕnŭs, prŏăvī, tĭtŭlī, nōmĕn. EP. Āntī-quă, vĕtŭs, prīscă, ăvītă; clāră, īllūstrĭs, īnsīgnĭs, āmplă. PPH. Clārī nātālēs. Gĕnĕrōsūm nōmĕn. Gĕnĕ-rōsă nōmĭnă. Gĕnĕrĭs, nōmĭnĭs fāmă, glōrĭă, splēn-dŏr, dĕcŭs, nĭtŏr. Īllūstrĭs, clāră ŏrīgŏ. Nōbĭlĕ stēmmă. Nōbĭlĭtātĭs hŏnōs. Gĕnĕrĭs, stīrpĭs prīscī hŏnōrēs. Ăvī-tī sānguĭnĭs nōbĭlĭtās. Ē sānguĭnĕ prīscō āmplă nōbĭ-lĭtās. Rēgĭă nōmĭnă. || *La noblesse, les nobles.* Nōbĭ-lĭtās cūm plēbĕ pĕrīt. *L.* Sīmplēx nōbĭlĭtās, pērfĭdă tēlă căvē. *O.* || *Au fig. Noblesse de caractère.* Nōn ĕă nōbĭlĭtās ănĭmo ēst, ĕă grātĭă fōrmæ. *O.* Ēxsŭpĕ-rās mōrūm nōbĭlĭtātĕ gĕnŭs. *Id.* PPH. Gĕnĕrōsŭs ănĭ-mŭs. Sēnsŭs gĕnĕrōsī, āltī, grāndēs. Mēns sūblīmĭs. *Voy.* Generosus.
Nōbĭlĭtātŭs, ă, ŭm. *Rendu célèbre, ennobli.* Lăcī-nĭă tēmplō Nōbĭlĭtātă dĕæ. *O.* Pōcŭlă Mēntŏrĕā nōbĭ-lĭtātă mănū. *M.* (IX, 60). SYN. Nōbĭlĭs.
Nōbĭlĭtō, ās, ārĕ. *Faire connaître (en bien ou en mal).* Stūltum ădŏlēscēntŭlūm Nōbĭlĭtās flāgĭtĭīs. *Ter.* (*Eun.* V, 6, 20). Ne ĕām Mălĕfāctīs nōbĭlĭtārēnt. *Titin.* (apud *Non.* 4, 318). *Voy.* Insignio.
Nōbīs, *dat. et abl. de* Nos.
Nōbīscūm. *Avec nous.* Nōbīscum, ēt jām nūnc sŏ-cĭōrum āssuēscĭtĕ mēnsīs. *V.* Nōbīscūm vīvĭt; mūl-tūm dēmīssŭs hŏmo īllĕ. *H.*
Nŏcēns, tĭs. *Nuisible.* Dīffĭcĭlĕ ēst; pĭcĕæ tāntūm tāxīquĕ nŏcēntēs. *V.* Glădĭōs ēt tēlă nŏcēntĭă cārpēs. *O.* Fērrōquĕ nŏcēntĭŭs aūrūm. *Id.* SYN. Nŏxĭŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Coupable.* Quĭd rĕfĕrām cŏmĭtūmquĕ nĕfās sērvōsquĕ nŏcēntēs? *O.* Mĕrĭtā quām cædĕ nŏ-cēntūm Sē nĭmĭs ūlcīscēns. *Id.* Rējēcĭt āltō dōnă nŏ-cēntĭūm Vūltū. *H.* Pārtăquĕ pēr glădĭōs tēlă nŏcēntĕ mănū. *O.* SYN. Nŏxĭŭs, sōns, īmpĭŭs, mălŭs, *qqf.* rĕŭs. PPH. Ōccūltī fāctī cōnscĭŭs. Cūlpæ prōxĭmŭs. Crīmĭnĕ nēxŭs. Ănĭmŭs cūlpā plēnŭs. Īn cūlpā īn-vĕnĭŏr. *Voy.* Sceleratus. || *Avec l'abl.* Rēgĭs cædĕ nŏ-cēns. *Sen.* (*OEd.* 235. *Id. Phœn.* 538).
Nŏcĕō, ēs, cŭī, cĭtŭm, cērĕ, *n. Nuire.* Nōctĕ nŏcēnt pōtæ, sĭnĕ nōxā lūcĕ bĭbūntŭr. *O.* Nŏcŭĭt tĕmĕrārĭă vīrtūs. *Id.* Tēmpūs dĕă nāctă nŏcēndī. *V.* Nē quĭd Lĭbȳæ tĭbĭ rēgnă nŏcērēnt. *Id.* SYN. Ōffĭcĭō, ōbsūm; lædŏ. PPH. Sūm dāmnō. Sūm nŏxĭŭs, īnfēstŭs, grā-vĭs. Dāmnūm, jāctūrām āffĕrō, īmpōrtō. Fraūdī sūm. || *Au pass. unip.* (*Pl. Curc.* II, 3, 73.)
Nŏcĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. Qui doit nuire.* Ān-nŭĭt ōptātīs, nŏcĭtūrăquĕ mūnĕră sōlvĭt. *O.* Fraūs nŏcĭtūră. *H.* *Voy.* Noxius.
Nŏcīvŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Ēt sĭbĭ nŏcīvūm cōncĭ-tānt pĕrīcŭlūm. *Ph.* *Voy.* Noxius.
Nōctĕ *et* Nōctū, *abl. pris adverb. De nuit.* Nōctĕ nŏcēnt pōtæ, sĭnĕ nōxā lūcĕ bĭbūntŭr. *O.* Ǣrūmnīs lāssūs dūm nōctū stērtĭt, ăd āssēm. *H.* PPH. Pēr nō-ctēm. Nōctĕ sērā, mĕdĭā. Nōctūrnō tēmpŏrĕ. Pĕr ūmbrās. Nōctĭs pĕr ūmbrās, tĕnēbrās, sĭlēntĭă. Cæcā cālīgĭnĕ nōctĭs. Nōx ĕrăt. Lūcēntĭbŭs āstrīs. Sūbdū-ctā lūcĕ. Nōctĕ sĭlēntĕ. Quūm nōx tērrās tĕnĕt, ŏpĕ-rĭt, cōndĭt, tĕgĭt; tĕnĕbrīs, ūmbrīs, cālīgĭnĕ īnvōlvĭt, ōbrŭĭt. Quūm nōx cœlūm *ou* pŏlūm tĕnĕt. Nōx tērrīs ūmbrām īnfūdĕrăt, īndūxĕrăt. VERS. Nōx ŭbĭ tērrĭ-bĭlī tērrās cālīgĭnĕ tēxĭt. *Lr.* Quŏtĭēs hūmēntĭbŭs ūm-brīs Nōx ŏpĕrīt tērrās. *V.* Ōbscūrā nōctĕ pĕr ūmbrām. Ŭbĭ cœlūm cōndĭdĭt ūmbrā Jūpĭtĕr, ēt rēbūs nōx ābstŭlĭt ātră cŏlōrēm. *Id.* Nōx cœlūm spārsĕrăt ās-trīs. *O.* Quūm sōl tēllūrĕ sūb ālta ēst. Tēmpŭs ĕrāt quō cūnctă sĭlēnt. Nōx ēmērsă sŭōs ŭbĭ mōvĕrĭt īgnēs. Nōx ōbscūrūm quūm fēcĕrĭt ōrbēm. Jām cŏlŏr ūnŭs īnēst rēbūs, tĕnēbrīsquĕ tĕgūntŭr Ōmnĭă, jām vĭgĭlēs cōntĭcŭērĕ cănēs. *Id.* Tērrās cæcō nōx cōn-dĭt ămĭctū. *Sil.* Ēt nī cæcă sĭnū tērrās nōx cōn-dĕrĕt ātrō. *Id.* Jām nōx, æthĕrĭūm nīgrīs ēmēnsă quădrīgīs Mūndūm, cærŭlĕō lăvĕrăt āmnĕ rŏtās.

Tib. Quūm sōl ōcĕănō sŭbēst. *H.* (Cf. *Virg. Æ.* IV, 522 sq.; VIII, 26). || *Jour et nuit.* Nōctĕ dĭēquĕ. Nōctēmquĕ dĭēmquĕ. Nōctēs ātquĕ dĭēs. VERS. Nōctĕ dĭēquĕ vŏcānt, ădstērnūntūrquĕ sĕpŭlchrō. *O.* Nōctū dĭūquĕ quǣ gĕrās, quǣ gēssĕrĭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 2, 12. Sic *Titin.* et *Næv.* apud *Charis.* 185). Vēstĭbŭlum īnsōmnĭs sērvāt nōctēsquĕ dĭēsquĕ. *V.* Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. Tĭbĭ quām fēstīnā dĭēsquĕ Ūrgēbăm. *Id.* Ēt nōcte ūtĭtŭr ēt dĭē Phĭlæ̆nĭs. *M.* Quōs ēt nōctĭbŭs ēt dĭēbŭs ōptŏ. *Id.* Sīvĕ lătĕt Phœ̄bŭs, seū tērrīs āltĭŏr ēxstăt. *Lr.* Nōctūrnā vērsātĕ mănū, vērsātĕ dĭūrnā. *H.* Nūllă vĕnĭt sĭnĕ tē nōx mĭhĭ, nūllă dĭēs. *O.* Seū lūx, sīve ātræ̆ tēmpŏră nōctĭs ĕrūnt. *Aus.* Quēm nōcte ēt lūcĕ jăcēntēm, etc. *J.* || † Nōctĕ. *Avec dissimulation.* Nēc nōctĕ pătēr plōrābĭt. *Pers.* (in *Gloss. Isid.*, quæ vertunt, *nec simulate.* Legendum autem, *Nec nocte paratum Plorabit*, ut *Pers.* 1, 90).

† Nōctēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Devenir sombre.* Ōmnĭă nōctēscūnt tĕnēbrīs cālīgĭnĭs ātræ̆. *Furius* (apud *Non.* 2, 591, et *Gell.* 18, 11).

Nōctĭcŏlă, æ, *m. f.* *Qui demeure dans les ténèbres.* Vēndāt nōctĭcŏlæ spūrcīs cōmplēxĭbŭs Īndī. *Prud.* (*Ham.* 634).

Nōctĭcŏlŏr, ōrĭs, *m. f. n.* *Qui est de la couleur de la nuit.* Quǣquĕ pĭāt dīvūm pērjūrĭă, nōctĭcŏlōr Styx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 11). Mēmnŏnēm nōctĭcŏlōrēm. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7). || † *Au fig.* Sēd vĭtĭīs nīgrōs, ēt crīmĭnĕ nōctĭcŏlōrēs. *P. Nol.* (25. 246).

Nōctĭfĕr, ĕrĭ, *m.* *L'étoile du soir* (*qui amène la nuit*). Frīgĭdŭs æ̆stīvās īmpēllĭt Nōctĭfĕr hōrās. *Calp.* (5, 121). Ōstēndĭt Nōctĭfĕr īgnēs. *Cat.* (63, 7). *Voy.* Vesper.

Nōctĭlūcă, æ, *f.* *La lune* (*le flambeau de la nuit*). Rĭtĕ crēscēntēm făcĕ nōctĭlūcăm. *H.* || *Nom d'une île près de Tartesse.* (*Avien. Or. mar.* 429.)

† Nōctĭlūcŭs, ă, ŭm. *Qui luit pendant la nuit.* Nōctĭlūcūm lūmēn pāscĭt sătă sīdĕră lūcĕ. *Hilar.* (*Gen.* 84. Sed debuit esse noctilūcum. Similis error in v. Plaustrilūcus).

Nōctĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre pendant la nuit.* Nōctĭvăgæ̆quĕ făcēs cœ̄lī, flāmmæ̆quĕ vŏlāntēs. *Lr.* (V, 1190). Ēt jām nōctĭvăgās īntēr dĕŭs ārmĭgĕr ūmbrās. *St.* Ālmăquĕ cūrrū Nōctĭvăgō Phœ̄bē. *V.*

† Nōctĭvĭdŭs, ă, ŭm. *Qui voit pendant la nuit.* Ān măgĕ nōctĭvĭdæ tĭbĭ trādĭtŭr ālĭtĭs ūsŭs. *Capel.* (VI, p. 188).

† Nōctĭvĭgĭlŭs. *Voy.* Noctuvigilus.

Nōctū, *ancien abl. de* Nox. Quā Gāllī fūrtīm nōctū sūmma ārcĭs ădōrtī. *Enn.* (ap. *Macr.* 1, 4. Adde *Pl. Amph.* I, 1, 16). *Voy.* Nox. || † *Pris adv. Voy.* Nocte.

Nōctŭă, æ, *f.* *Chouette, hibou.* Nēquīcquām sērōs ēxērcēt nōctŭă cāntūs. *V.* Vīn' āffērrī nōctŭăm? *Pl.* (*Men.* IV, 2, 90). *Voy.* Bubo.

Nōctŭīnŭs, ă, ŭm. *De chouette.* Tūn' ĕtĭām, cūm nōctŭīnīs ŏcŭlīs, ōdĭūm mē vŏcās? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 35). || *m.* *Nom d'homme.* Sŭpērbē Nōctŭīnĕ, pūtĭdūm căpŭt. (*Catal. Virg.* 4, 1.)

Nōctūrnŭs, ă, ŭm. *De nuit, nocturne.* Tū me īntēr strĕpĭtūs nōctūrnōs ātquĕ dĭūrnōs. *H.* Pāscūntūrque īgnēs nōctūrni, ēt lūmĭnă fūndūnt. *V.* || *Qui agit pendant la nuit.* Nēc grĕgĭbūs nōctūrnŭs ŏbāmbŭlăt (lupus). *V.* Nōctūrnūsquĕ vŏcāt clāmōrĕ Cĭthærōn. *Id.* Ēt quī nōctūrnūs săcră dīvūm lĕgērit. *H.* Ūrbĭs ăvēntēs Mœ̄nĭă nōctūrnī sūbrēpĕrĕ. *Id.* || *Subst. m.* *L'étoile du soir.* (*Pl. Amph.* I, 1, 116.)

† Nōctŭvĭgĭlŭs, ă, ŭm. *Qui veille pendant la nuit.* Quām fĭdēm, Vĕnŭ' nōctŭvĭgĭlă! *Pl.* (*Curc.* I, 3, 40).

Nŏcŭŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Lūbrĭcŭs, ēt spīnā nŏcŭŭs nōn gōbĭŭs ūllā. *Ov.* (*Hal.* 128). *Voy.* Noxius.

† Nōdāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Nœud.* Prŏprĭī căptūs nōdāmĭnĕ lōrī. *P. Nol.* (26, 593).

Nōdātŭs, ă, ŭm. *Noué.* Cōllūm lăquĕō nōdātŭs ... ārctō. *O.* || *Au fig.* Dūm nātæ āmplēxū gĕnĭtrīx n... dātā tĕnētūr. *Fort.* (VI, 7, 45). Tērrīsquĕ tŭō qu... nexă rĕlīnquēs Ārbĭtrĭō, cœ̄lō părĭtēr nōdātă măn... būnt. *Juvc.* (III, 285). || *Roulé.* Sōrbēbāt răpĭdŭs n... dātō gūrgĭtĕ vōrtēx. *St.*

Nōdŏ, ās, ārĕ. *Nouer.* Cuī phărĕtră ēx aūrō, crīn... nōdāntŭr īn aūrūm. *V.* Nōdāvītque ădāmāntĕ cōmā... *Cl. Voy.* Vincio. || *Au fig.* *Entrelacer.* Nōdēmūs s... cĭās īn vīncŭlă mūtŭă pālmās. *P. Nol.* (24, 346).

Nōdōsŭs, ă, ŭm. *Noueux, plein de nœuds.* Sīstĭ... ŏpŭs præ̆sēns, nōdōsăquĕ tōllĭtĕ līnă. *O.* Nōdōsō st... pĭtĕ. *Id.* Nōdōsăquĕ vĕnĭt ărūndŏ. *Pers.* (3, 11). PP... Nōdĭs īmplēxŭs, āspĕr. || *Qui forme des nœuds da... les articulations, goutteux.* Nōdōsā cōrpŭs nōlīs pr... hĭbērĕ chĕrāgrā. *H.* Tōllĕrĕ nōdōsām nēscĭt mĕdĭcī... pŏdāgrăm. *O.* Āddĕ Cĭcūtæ Nōdōsī tăbŭlās. *H.* || ... *fig.* *Entortillé, embrouillé.* Nōdōsă sōrtĭs vērba ēt ī... plēxōs dŏlōs. *Sen.* (*OEd.* 101). Nōdōsæ lĭtĭs sōlvĕ... fīlă pŏtēs. *Fort.* (VI, 4, 88).

Nōdŭs, ī, *m.* *Nœud.* Nēctĕ trĭbūs nōdīs tērnō... Āmăryllĭ, cŏlōrēs. *V.* Cōrrĭpĭt īn nōdūm. *Id.* SY... Nēxŭs, vīncŭlūm, vīnclūm. *Voy.* Vinculum. || — āh... nŭs. *Chaîne.* Ēt cēntūm vīnctŭs ăhēnĭs Pōst tērgū... nōdīs. *V.* SYN. Cătēnă, vīnclūm. || *Nœud de cheveu...* Ēt rŭtĭlūm sŭb vērtĭcĕ nōdūm. *Sil. Voy.* Capillus. ... *Lacet.* Ēt nōdum īnfōrmĭs lētī trăbĕ nēctĭt ăb ālt... *O.* SYN. Lăquĕŭs, vīncŭlūm, etc. *Voy.* Strangulo. ... *Nœuds de serpent.* Ēxplĭcăt ēt nōdōs sĭnŭātăquĕ tēr... pēr ōrbēm. *Man.* (I, 334). Tūmĭdūmquĕ nōdīs cō... pŭs āggēstīs plĭcăt. *Sen.* (*Med.* 688). SYN. Spīră, ō... bĭs, vŏlūmĕn. || *Ceinture.* Nōdōquĕ sĭnŭs cōllēc... flŭēntēs. *V.* Sēgnēsquĕ nōdūm sōlvĕrĕ Grātĭæ. *H.* SY... Zōnă, etc. || *Courroie.* Huīc īmpūlsă lĕvī tōrquēt... lāncĕă nōdō. *Sil.* SYN. Hăbēnă. || *Qqf.* *Filet.* Lūctā... tūr cōrpŏră nōdīs. *Man.* (V, 664). || *Au fig.* *Éto... entre les Poissons.* Quām vĕtĕrēs sōlĭtī cœ̄lēstēm d... cĕrĕ Nōdūm. *Cic.* (*Arat.* 14. Et *German.* 244). || ... *plur.* *Les quatre parties du ciel où commence ch... que saison.* Quæ trŏpĭca āppēllānt, quŏd īn īll... quāttŭŏr ānnī Tēmpŏră vērtūntūr sīgnīs, nōdōsq... rĕsōlvūnt. *Man.* (III, 617). SYN. Ārtĭcŭlī. || *L'équ... noxe.* Ŭbi ānnī Nōdŭs nōctūrnās ēxæquăt lūcĭbŭs h... rās. *Lr.* (V, 687). || *Vertèbres.* Nōn dīræ nōdŭs hўæn... Dēfŭĭt. *L.* SYN. Spīnă. || *Nœuds des arbres.* Stīpĭt... hĭc grăvĭdī nōdīs. *V.* Fōrmōsūm părĭbŭs nōdīs (p... dum). *Id.* || *Par ext.* *Massue.* Hīc nōdŭs, īnqu... nūllă quēm căpĭēt mănŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1661). || ... *fig.* *Lien.* Rēllĭgĭōnum ănĭmōs nōdīs ēxsōlvĕrĕ. *L...* (IV, 7). Dī făcĭānt, pōssīm plūrēs īmpōnĕrĕ nōdō... Ūt tŭă sĭt nūllā lĭbĕră pārtĕ fĭdēs. *O.* Sī prŏpĕrē... sōntēs pēccāti ābrūmpĕrĕ nōdōs. *Prosp.* (*Epigr.* 6... 7). || *Nœud d'une pièce.* Nĭsĭ dīgnŭs vīndĭcĕ nōdŭ... Īncĭdĕrĭt. *H.* || *Chose embrouillée, captieuse.* Quī jū... rĭs nōdōs ēt lēgum ænīgmătă sōlvăt. *J.* (8, 50). ... *Piége.* Nōdōs fraūs ăbdĭtă nēctĭt. *Prud.* (*Ham.* 400... || *Ce qui retient, ce qui empêche de terminer un... chose.* Prīmŭs Ăbāntēm Ŏppŏsĭtum īntĕrĭmĭt, pūgna... nōdūmquĕ mŏrāmquĕ. *V.* (Quod sibi assumit *Pru... Ham.* 210).

Nŏĕ, *et ordint.* Nōē, *qqf.* Nŏē, *m. indécl.* (Nŏē ... *Noé, patriarche, fut conservé dans l'arche penda... le déluge, et repeupla le monde.* Sānctī quŏd tēm... pŏrĕ Nōē. *Alcim.* (IV, 187. *Id.* passim). Ūnŭs ē... Nōē jūstŭs. *Victor* (II, 286). Sōlă Nōē sērvātă dŏmŭs ... *Prosp.* (*Prov. D.* 241). *Voy.* Diluvium.

† Nōĕgēŭm, ī, *n.* *Morceau d'étoffe de pourpre...* (*Liv. Andr.* apud *Fest.* De hoc, credo, agitur ...

Gloss. Placid., ed. Mai., p. 486 : « *Nageum*, nigrum pallium tenue. »)

Nŏēmĭs *ou* Nŏēmĭs, ĭs, *et* Nŏēmī, *f. Femme de la tribu de Benjamin, belle-mère de Ruth.* Illă sŏcrūm Nŏēmīn fīdō cŏmĭtātŭr ămōrĕ. *Prud.* (*Ham.* 779). *Voy.* Anna.

Nŏēmōn, ŏnĭs, *m.* (Νοήμων). *Nom de guerrier.* Hălĭūmquĕ, Nŏēmŏnăquĕ, Prȳtănĭnquĕ. *V.*

Nœnūm, *adv. Au lieu de* Nenu.

Nōlă, æ, *f.* (Νῶλα). *Nole, ancienne ville de Campanie.* Illīc Pārthĕnŏpe āc Pœnō nōn pĕrvĭă Nōlă. *Sil.* Ēt vīcīnă Vĕsĕvō Nōlă jŭgō. *V.* (*G.* II, 225. Quod poeta mutavit in *Ora jugo*, ut docet *Gell.* 7, 20). Flōrŭĭt Ĭtălĭæ quō pōst āntīstĭtĕ Nōlă. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 378). || ? Nōlă, *et à tort* Nōlă. *Clochette, sonnette.* Hūnc dŏmĭnŭs, nē quēm prŏbĭtās sĭmŭlātă lăcĕrĕt, Jūssĕrăt īn răbĭdō gŭttŭrĕ fērrĕ nōlăm. *Avian. Fab.* 7, 7. Alii leg. *notam.* Ne tamen alterum ideo respuas quod prior correpta sit. Vid. *Nolanus*).

Nōlānŭs, ă, ŭm. *De Nole.* Ēt Lătĭæ sēsē Nōlāna ād mœnĭă tūrmæ. *Sil.* Tūnc sĕnĭŏr sānctīs Nōlānām lēgĭbŭs ūrbēm (formabat). *P. Nol.* (15, 120. Et *Aus. Epig.* 71, 5). || Nōlānī, *pl. Habitants de Nole.* (*P. Nol.* 26, 197.) || † Nōlānŭs. Cāmpānŭs Căpŭæ, jāmquĕ Nōlānŭs ădēst. *Prud.* (*Peri.* 11, 208).

Nōlēns, tĭs. *Qui ne veut pas.* Nōlēntēm sĕquĭtūr, tĕnŭēsquĕ rĕvērsă pĕr aūrās. *M.* (IX, 39). Nōlēntĕ sĕnātū. *L.* Mŏvĕō nōlēntēm grădŭm. *Sen.* (*Thyest.* 420). SYN. Īnvītŭs.

Nōlŏ, nōn vīs, nōlŭī, nōllĕ. *Ne pas vouloir.* Nōlŭmŭs āssĭdŭīs ănĭmūm tābēscĕrĕ cūrīs. *O.* Quūm sŭă, quōd nōlīm, nūmĭnă læsă vĭdĕt. *Id.* Nōlŭĭt īn Flāvī lūdūm mē mīttĕrĕ. *H.* Vērsĭbŭs ēxpōnī trăgĭcīs rēs cōmĭcă nōn vūlt. *Id.* SYN. Rĕcūsŏ, dētrēctŏ, nĕgŏ, ăbnĕgŏ, ōbstŏ, ăbnŭŏ, āvērsŏr, rĕfŭgĭŏ. PPH. Nōn plăcĕt. || Nōlī, nōlītŏ. *Formule de défense.* Vēndĕrĕ quūm pōssīs căptīvum, ōccīdĕrĕ nōlī. *H.* Nōlīto ād vērsūs tĭbī fāctōs dūcĕrĕ plēnūm. *Id.* Hērēdēs, nōlītĕ brĕvēm sĕpĕlīrĕ cōlōnūm. *M.* (XI, 15). SYN. Nē. || Vĕlīs nōlīs. *Voy.* Volo 1.

† Nōltĭs, *arch. pour* Non vultis. Vūltĭs, empta ēst; nōltĭs, nōn ēmpta ēst. *Lucil.* (ap. *Diom.* 381).

Nŏmădĕs, ŭm, *m. pl.* (Νομάδες). *Nomades, peuplades errantes de Numidie.* Tē prōptēr Lĭbȳcæ gēntēs Nŏmădŭmquĕ tȳrānnī. *V.* (Adde *Sil.* 1, 215). || *Au sing.* Gărāmāsquĕ, Nŏmāsquĕ. *Sil.*

Nŏmās, ădĭs, *f.* (Νομάς). *Femme Numide.* Āt Nŏmās ārcānās tōllāt vērsūtă sălīvās. *Pp.* (IV, 7, 37). || — (*s.-ent.* terra, regio). *La Numidie.* Cuī dĭădēmă dărēt mārmŏrĕ pīctă Nŏmās. *M.* (VIII, 55. *Id.* IX, 76). || *m. Voy.* Nomades.

Nōmĕn, ĭnĭs, *n. Nom.* Nōn mĭhĭ jūs cīvīs, nēc mĭhĭ nōmĕn ăbēst. *O.* Īnscrīptī nōmĭnă rēgŭm (flores). *V.* Ēt tē crūdēlēm nōmĭnĕ dīcĭt. *Id. Pluriel poétique au lieu du sing.* Vītrĕō dătūrŭs (Icarus) Nōmĭnă pōntō. *H.* Tŭă sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dūcĕt (Europa). *Id.* Mātērnăquĕ nōmĭnă nōrīs. *O.* || — dō, prŏfĭtĕŏr, etc. *Se faire inscrire, s'enrôler, et au fig.* Īn hīs pŏētă nōmĕn prŏfĭtētūr sŭūm. *Ter.* (*Eun. prol.* 3). || *Titre d'une dette.* Caūtŭs nōmĭnĭbŭs cērtīs ēxpēndĕrĕ nūmmōs. *H.* Rĕprōmīttam īstōc nōmĭnĕ sŏlūtām rēm fŭtūrăm. *Pl.* (*As.* II, 4, 48). Vŏlō pērsŏlvĕrĕ, Ūt ēxpūngātūr nōmĕn, nē quĭd dēbĕăm. *Id.* (*Cist.* 1, 3, 40. Adde *Phæd.* 1, 16). || *Homme ou Chose portant un certain nom.* Laĭdās ēt Glȳcĕrās, lāscīvæ nōmĭnă fāmæ. *Aus.* (*Epig.* 17, 1). Ēt nōmĭnă vānă Cătōnĭs. *L.* Pŏpŭlārĭă nōmĭnă Drūsōs. *Id.* Quōsquĕ sĕcāns īnfaūstum īntērlŭĭt Āllĭă nōmĕn. *V.* || *Personne, individu.* Nŏvă dūx āccēdĕrĕ gaūdĕt Nōmĭnă. *V. Fl.* Fōrtīssĭmă quæquĕ Nōmĭna ŏbīt fērrō. *Sil.* Quĭs dŭbĭtĕt nōmĭnă tāntă sĕquī? *O.* || *Famille, race* Īllūstrēs ănĭmās nōstrūmque īn nōmĕn ĭtūrās. *V.* Cōrvīnōsquĕ sĭmŭl Tōrquātăquĕ nōmĭnă. *L.* SYN. Gĕnŭs, gēns, stīrps. || *Réputation, renom, gloire.* Ēt nōs ălĭquōd nōmēnquĕ dĕcūsquĕ Gēssĭmŭs. *V.* Nūllūm mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn Fēmĭnĕā īn pœnā ēst. *Id.* Nōmēnque ĕrat aūgŭrĭs īngēns. *O.* SYN. Fāmă, dĕcŭs, glōrĭă, laūs. *Voy.* Fama, Celeber, Immortalis. *En parl. de ch.* Nēc bācchō gĕnŭs aūt pōmīs sŭă nōmĭnă sērvăt. *V.* || *Titre d'un livre.* Lēgĕrăt hūjŭs Ămōr tĭtŭlūm nōmēnquĕ lĭbēllī. *O.* || *Nom des objets, mot.* Sīgnātūm præsēntĕ nŏtā prōcūdĕrĕ nōmĕn. *H.* Ēt nŏvă rērŭm Nōmĭnă Prōtŭlĕrĭt. Dŏmĭnāntĭă nōmĭnă. *Id.* SYN. Vērbŭm, vŏcăbŭlŭm, vōx. || *Chose vaine, vain mot.* Nōmĕn ămīcĭtĭa ēst, nōmĕn ĭnānĕ fĭdēs. *O.* || *Motif, titre, raison.* Īn dīvērsă trăhūnt ūnūm dŭŏ nōmĭnă pēctŭs. *O.* Īnstānt ōffĭcĭō nōmĭnă bīnă tŭō. *Id.* SYN. Caūsă. || *Le nom, en t. de gramm.* Quūm græcum īncĭdĕrīt nōmĕn, quō pōssŭmŭs ūtī. *T. Maur.* (*Syll.* 870).

Nōmēncŭlātŏr, *et sync.* Nōmēnclātŏr, ōrĭs, *m. Esclave chargé de nommer à son maître les personnes.* Nōmēncŭlātōr mūgĭlēm cĭtāt nōtŭm. *M.* (X, 30).

Nōmēntānŭs, ă, ŭm (Νωμεντῖνος). *De Nomentum.* Īn Nōmēntānīs, Ŏvĭdī, quōd nāscĭtŭr āgrīs. *M.* (I, 106). || *Subst. m. Nom d'homme.* Pāntŏlăbō scūrræ Nōmēntānōquĕ nĕpōtī. *H.*

Nōmēntŭm, ī, *n.*, *et* Nōmēntŭs, ī, *m.* (*Dionys.* et *Steph.* Νωμεντός). *Ville des Latins.* Hī tĭbĭ Nōmēntum ēt Găbĭōs, ūrbēmquĕ Fĭdēnām. *V.* Ūltĭmă prædă Nōmēntum, ēt căptæ jūgĕră paūcă Cŏræ. *Pp.* (IV, 10, 25). Hāc mĭhĭ Nōmēntō Rōmām quūm lūcĕ rĕdīrĕm. *O.*

Nōmĭnātĭm. *En appelant par le nom.* Ĭbi ĕgŏ dīcām quĭdquĭd ĭnĕrīt nōmĭnātīm, tū mĭhĭ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 90). Sēd nōlŏ quēmquām nōmĭnātīm dīcĕrĕ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 22). PHR. Nōmĭnĕ quēmquĕ vŏcāns. *V.*

Nōmĭnātīvŭs, ī, *m.* (casus). *Le nominatif.* Lēctŏr ēt nōn sīngŭlārēm nōmĭnātīvūm scĭĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 177). SYN. Cāsŭs rēctŭs.

Nōmĭnātŭs, ă, ŭm. *Nommé.* Tūquĕ, Nīcētă, bĕnĕ nōmĭnātŭs, Cōrpŏrīs vīctŏr. *P. Nol.* (17, 154).

† Nōmĭnĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Nomino. Sūscĭpĕre hūnc mōtūm, quēm sēnsūm nōmĭnĭtāmŭs. *Lr.* (III, 353. *Id.* IV, 48). Vīvă Phĭlēmătĭūm sum Aūrēlĭă nōmĭnĭtātă. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1046).

Nōmĭnŏ, ās, ārĕ. *Nommer, donner un nom.* Nēc ēxsŭl Ēdīctī vērbīs nōmĭnŏr īpsĕ tŭī. *O.* SYN. Dīcŏ, vŏcŏ, āppēllŏ, nūncŭpŏ. PPH. Nōmĕn dō, āddŏ, īmpōnŏ, pōnŏ, trĭbŭŏ, făcĭŏ. Nōmĭnĕ dīcŏ, vŏcŏ, nūncŭpŏ, sīgnŏ. PHR. Īstī Ērrōrī nōmĕn vīrtūs pŏsŭīssĕt hōnēstŭm. *H.* || *Prononcer le nom, appeler.* Tē lŏquŏr ābsēntēm, tē vōx mĕă nōmĭnăt ūnŭm. *O.* Quīs nōmĭnăt mē? *Pl.* (*Most.* III, 2, 97). SYN. Vŏcŏ, dīcŏ, āppēllŏ, cĭĕŏ. PPH. Nōmĭnĕ dīcŏ, vŏcŏ, āppēllŏ, clāmŏ. Nōmĕn clāmŏ, vŏcŏ. PHR. Nīl, nĭsĭ Lēāndrī nōmĕn, ĭn ōrĕ mĕo ēst. *O.*

Au pass. Nōmĭnŏr. *Être appelé.* Quĭă nōmĭnĕr Hērcŭlĭs ūxŏr. *O.* Ĕgŏ prīmām tōllŏ, nōmĭnŏr quŏnĭām lĕŏ. *Ph.* SYN. Vŏcŏr, dīcŏr, nūncŭpŏr. PPH. Nōmĕn hăbĕŏ, tĕnĕŏ, fĕrŏ, dūcŏ, āccĭpĭŏ, sūmŏ, căpĭŏ, trăhŏ, nāncīscŏr, pērcĭpĭŏ. Nōmĕn mĭhĭ ēst. Nōmĕn mĭhĭ dătŭr, āddĭtŭr. Nōmĕn mănĕt. Nōmĭnĕ dīcŏr.

Nŏmĭōn, ŏnĭs, *m.* (Νομίων). *Nomion, père de Nastès.* Nāstēs, Āmphĭmăchūsquĕ, Nŏmĭŏnĭs īnclȳtă prŏlēs. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 17, 1).

Nŏmĭsmă, *mieux que* Nūmĭsmă, ătĭs, *n.* (νόμισμα) *Pièce de monnaie.* Rēttŭlĭt āccēptōs, rēgālĕ nŏmĭsmă, Phĭlĭppōs. *H.* Ērgo īntērcēptōs, rēgālĕ nŏmĭsmă, Phĭlĭppōs Āccĭpĕ. *Aus.* (*Epist.* 18, 5). Quām nōn părcă mănŭs, lārgæquĕ nŏmīsmătă mēnsæ. *M.* (XII, 63 *Id.* I, 27). SYN. Mŏnētă, nūmmŭs, etc. *Voy.* Pecunia

|| *Effigie d'une monnaie.* Ēt Cæsăr ăgnōscĭt sŭum Nŏmĭsmă nūmmīs īndĭtŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 96).

† Nōmŭs, *sync. pour* Novimus. Nōmŭs āmbo Ŭlȳssēm. *Enn.* (apud *Diom.* 382).

Nōn, *adv. Non, ne pas.* Dē grĕgĕ nōn aūsīm quīdquām dēpōnĕrĕ tēcŭm. *V.* Nōn ĕă vīs ănĭmō. *Id.* Vīm prŏcŭl hīnc rĕmŏvē ; nōn ēst quī dēbĕăt ūrī. *O.* SYN. Haūd, haūdquāquăm, nēquāquăm, mĭnĭmē, nĭhĭl, nīl, mălē, părŭm, *qqf.* nūnquăm, nūsquăm. || *Devant un adj.* Mĭsĕrēre ănĭmī nōn dīgnă fĕrēntĭs. *V.* Nōn lōnga ēst făbŭlă. *H.* Vērbăquĕ prōvīsām rēm nōn īnvītă sĕquēntŭr. *Id.* Pēndĭt ĭnēxplētō nōn fāndă pĭācŭlă būstō. *L.* || Nēc nōn *ou* Nēcnōn. *Et aussi.* Nēc nōn gālbănĕōs suādēbo īncēndĕre ŏdōrēs. *V.* Nēc nōn ēt tōrrēntem ūndām lĕvĭs īnnătăt ālnŭs. *Id. Voy.* Etiam. || Nōnnūllŭs. *Voy. ce mot.* Nĭhĭl nōn, Nōn nĭhĭl. *Voy.* Nihil, Nonnihil. || *Avec une interrog.* Nōn ārma ēxpĕdĭēnt ? *V.* Nōn tu īn trĭvĭīs, īndŏctē, sŏlēbās... dīspērdĕrĕ cārmĕn ? *Id.* Nōn hŏmĭnŭm pīnguēs cædĕ tăcēntŭr ĕquæ ? *O.* SYN. Nōnnĕ, ānnōn. || *Qqf. Pour défendre, comme* Ne. Nōn ĕtĭăm sĭlĕās. *H.* Nōn sīnt sĭnĕ lēgĕ căpīllī. *O.*

Nōnăcrīnŭs, ă, ŭm. *De la montagne Nonacris* (Νώνακρις), *en Arcadie, Arcadien.* Dūm rĕdĭt ītquĕ frĕquēns, īn vīrgĭnĕ Nōnăcrīnā Hæsĭt. *O.*

Nōnăcrĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Grātă phărētrātō Nōnăcrĭă rūră Tŏnāntī. *St.* Nōnăcrĭŭs hērōs. *O.* Ōbstŭpŭīt vīsū Nōnăcrĭă prōlēs. *V. Fl.* || *f. absolt. Atalante.* (*Ov. Met.* VIII, 436.)

Nōnæ, ārŭm, *f. pl. Nones, le cinquième ou le septième jour du mois romain.* Scōrpĭŭs īn cœlō, quūm crās lūcēscĕrĕ nōnās Dīcĭmŭs. *O.* Quūm tĭbĭ nōnæ rĕdĕūnt dĕcēmbrēs. *H.*

Nōnāgēsĭmŭs, ă, ŭm *Quatre-vingt-dixième.*

Nōnāgīntă, *et postérieurement* Nōnāgīntā, *indécl. Quatre-vingt-dix.* Nōnāgīntă dĭēs sĭnĕ tē, cārĭssĭmĕ, trāxī. *Aus.* (*Epist.* 5, 5. *Id. Eclogar.* 5, 5). Bīs nōnāgīntă pĕr ānnōs. *Cypr.* (*Gen.* 1046). Nōnāgīntă tĭmē lăbāntĕ sēnsū. (*Anth.* I, p. 550.) SYN. Nōngīntă. PPH. Nŏvĭēs dēnī. *Aus.* Dĕcĭēs nŏvēnī. *Id.*

Nōnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui sort vers la neuvième heure.* (*Pers.* 1, 133.)

Nōndŭm, *adv. Pas encore.* Nōndum īllī flāvŭm Prōsērpĭnă vērtĭcĕ crīnĕm Ābstŭlĕrăt. *V.* Sēd nōndŭm mănĭfēstă fĭdēs. *O.* PPH. Nōndum ĕtĭăm. Nōn ădhŭc. Nōn hāctĕnŭs. PHR. Nĕque ădhŭc crūdēlĭbŭs ōccŭbăt ŭmbrīs. *V.* Nēc ădhŭc dēlāpsă lĭgūstră. *M.*

Nōngēntī, æ, ă, *pl. Neuf cents.* Cērnĕrĕ nōngēntōs ūltrā fēlīcĭtĕr ānnōs. *Sedul.* (II, 12).

† Nōngīntă, *sync. pour* Nonaginta. Mīllĭă bīs nōngīntă jŭbēt dēmēnsĭō lēgŭm. *Aus.* (*Epist.* 5, 11).

Nōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēlla īn cŭrūlī Strūmă Nōnĭŭs sĕdĕt. *Cat.* (52, 2).

Nōnnĕ. *Est-ce que... ne pas?* Nōnnĕ vĭdēs, quūm præcĭpĭtī cērtāmĭnĕ cāmpŭm ? *V.* Nōnnĕ fŭīt sătĭŭs? *Id.* Pērfĭdĕ, nōnnĕ tŭæ tūnc cĕcĭdērĕ mănūs ? *Pp.* (II, 34, 10). SYN. Ānnōn, nōn.

Nōnnĭhĭl, *n. Quelque chose.* Hōc quŏquĕ nōnnĭhĭl ēst quōd prōpīnābĭs ĭn īstīs. *M.* (XII, 74, 9). SYN. Ălĭquĭd.

Nōnnūllŭs, ă, ŭm. *Quelque.* Prīncĭpĭō, pārs tērrāī nōnnūllă. *Lr.* (V, 252). Ēt nōnnūllŭs hŏnōs crēdĭtŭr īstĕ tĭbĭ. *M.* (IV, 31). Nōnnūllam ĭn hāc rē nōbīs făcĭt īnjūrĭăm. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 68). Nōn tē nūllĭŭs ēxērcēnt nūmĭnĭs īræ. *V.* Nēc nūlla īntĕrĕa ēst ĭnărātæ grātĭă tērræ. *Id.* SYN. Ălĭquĭs; nōnnĭhĭl *ou* ălĭquĭd (*avec le gén.*).

Nōnnūnquăm, *adv. Quelquefois* Ēt, quăsĭ læsă prĭōr, nōnnūnquam īrāscĕrĕ læsō. *O.* Nōnnūnquam hōspĭtĭbŭs făcĭlīs Cȳllēnĭŭs ădsĭt. *Aus.* (*Idyl.* 8, 27). SYN Īntērdŭm, ălĭquāndŏ.

Nōn-sēnsŭs, ūs, *m. Privation des sens.* Scīrĕ lĭcĕt gīgnī pŏsse ēx nōn-sēnsĭbŭ' sēnsūs. *Lr.* (II, 932).

Nōn ūllŭs, ă, ŭm. *Aucun.* Sēd nōn ūllă măgīs vīrēs īndūstrĭă fīrmăt. *V.* Crēdĕ mĭhī, nōn ūllă tŭæ mĕdĭcīnă fĭgūræ ēst. *Pp.* (I, 2, 7). *Voy.* Nullus.

Nōn ūnquăm. *Jamais.* Nōn ūnquām grăvĭs ære dŏmŭm mĭhĭ dēxtră rĕdībăt. *V.* Nōn ūnquām prĕtĭō plūrĭs lĭcŭīssĕ. *H. Voy.* Nunquam.

Nōnŭs, ă, ŭm. *Neuvième.* Pōst, ŭbĭ nōnă sŭōs aūrōra ōstēndĕrĭt ōrtūs. *V.* Nōnă dĭēs ădĕrăt *O.* Nōnūmquĕ prĕmătŭr ĭn ānnŭm. *H.* PPH. Tēr trīnŭs. || *f.* (*s.-ent.* hora). *La neuvième heure.* Pōst nōnām vĕnĭēs. *H.* Īmpĕrăt ēxstrūctōs frāngĕrĕ nōnă tŏrōs. *M.* (IV, 8).

Nōrăm, *sync. pour* Noveram, *de* Nosco.

Nōrbānă, æ, *f.*, *et* Nōrbānŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* Hānc sēmpēr Nōrbānă dĭēm cūm cōnjŭgĕ cārō. *M.* (VII, 73. *Id.* IX, 86, Norbanus).

Nōrĭcī, ōrŭm, *m. pl.* (Νωρικός). *Habitants de la Norique, province au N. de l'Illyrie.* Quæ vīncĭt Chălȳbāsquĕ Nōrĭcōsquĕ. *M.* (IV, 55, 12). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Āĕrĭās Ālpēs ēt Nōrĭcă sī quĭs Cāstēlla īn tŭmŭlīs. *V.* Fērrō quōd Nōrĭcŭs ēxcŏquĭt īgnĭs. *O* Quās nĕquĕ Nōrĭcŭs Dētērrĕt ēnsĭs. *H.* || Nōrĭcĭī, ōrŭm. *Les mêmes.* (*Prisc. Peri.* 314.)

Nōrĭm, *sync. pour* Noverim, *de* Nosco.

Nōrmă, æ, *f. Règle.* Ārgūtām mŭtĭlēt pēr dīssŏnă sȳmmĕtră nōrmăm. *Prud.* (*Psych.* 831). SYN. Rēgŭlă. || *Au fig.* Quēm pĕnĕs ārbĭtrĭum ēst, ēt jūs, ēt nōrmă lŏquēndī. *H.* SYN. Rēgŭlă, lēx.

Nōrmālĭs, ĕ. *Fait à la règle, droit.* Quōrūm dēsīgnăt nōrmālĭs vīrgŭlă sēdēs. *Manil.* (II, 289). || *Régulier.* Nīl nōrmālĕ pŭtāns, nī fŭăt āssŏcĭŭm *Capel.* (IV, p. 94).

Nōrmātŭs, ă, ŭm. *Réglé.* Nōrmāta ŭbīquĕ sīc dĕīndĕ rēgŭlă. *Publil. Opt.* (*Ara*, 15).

Nōrtĭă, æ, *f. Déesse des Étrusques, la Fortune* Īdēm pŏpŭlŭs, sī Nōrtĭă Tūscō Făvīssĕt. *J.* (10, 75. Aliter *Norcia*, *Nursia*, Schol. *Nyrsia*). Nōrtĭă, tē vĕnĕrōr, lărĕ crētŭs Vūlsĭnĭēnsī. *Inscr.* (apud *Fabrett.* p. 697. Cf. *Capel* I, p. 21).

Nōs, *gén.* nōstrī *et* nōstrŭm, *dat. et abl.* nōbīs. *Nous.* Nōs, ănĭmæ vīlēs, ĭnhŭmāta īnflētăquĕ tūrbă. *V.* Nōn ĕrĭt aūxĭlĭō nōbīs Ætōlŭs, ēt Ārpī. *Id.* Nēscĭō quī nōstrī mĭsĕrĭtŭs tāndēm dĕŭs. *Afran.* (apud *Gell.* 20, 5). Hæc īllă crūx ēst ōmnĭŭm nōstrŭm sălūs. *Prud.* (*Peri.* 10, 586). || *Moi.* Pōstquām nōs Ămăryllĭs hăbĕt. *V.* Nīl nōstrī mĭsĕrērĕ ; mŏrī mē dēnĭquĕ cōgēs. *Id. Voy.* Ego.

Nōscĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Nosco. *Reconnaître.* Nūnc vēstīgĭa hīc sī quă sūnt, nōscĭtābŏ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 14). Mānlĭo, ēt făcĭle īnscĭīs Nōscĭtētŭr ăb ōmnĭbŭs. *Cat.* (62, 221). SYN. Āgnōscŏ.

Nōscŏ, ĭs, nōvī, nōtŭm, nōscĕrĕ. *Connaître, savoir.* Nūllăquĕ mōrtālēs, prætēr sŭă, līttŏră nōrānt. *O.* Rōmānām nŏvĕrăt ārtĕm. *Id.* Nōssĕ quŏt Īōnĭī vĕnĭānt ād līttŏră flūctūs. *V.* Sŭă sī bŏnă nōrīnt. *Id* Nōn nōstī quĭd pătĕr, īnquĭt. *H.* SYN. Cōgnōscŏ, scĭŏ, *qqf.* căllĕŏ. *Voy.* Scio. || *Reconnaître.* Nōscō crīnēs īncānăquĕ mēntă Rēgĭs Rōmānī. *V.* Sīgnă dĕūm nōscō pēr sŭă: Phœbŭs ădēst. *O.* SYN. Āgnōscŏ. || *Apprendre.* Jām nōscēs, vēntōsă fĕrăt cuī glōrĭă fraūdĕm. *V.* || *Qqf. Percevoir, entendre.* Ūltĭmă vōx dūrās hæc tūnc pĕnĕtrāvĭt ăd aūrēs : Cētĕră pērcūssī vĕtŭĕrūnt nōscĕrĕ rĕmī. *Sil.* (Adde *Ter. And.* II, 6, 9).

Au pass. Nōscŏr. *Être connu, reconnu.* Nēc nōscĭtŭr ūllī. *O.* Vōcĕ tămēn nōscăr. *Id.* Mĭsĕrō nĭmĭŭm nōscēndă părēntī. *St.* SYN. Āgnōscŏr *ou* Īnnōtēscŏ.

Nōsmĕt, *pl. Nous-mêmes.* Quām tĕmĕrē īn nōsmĕt lēgēm sāncīmŭs ĭnīquăm ! *H.* Ēt nōsmĕt Lūcīlī scrīptă lĕgēntēs. *Id.* (Adde *Prud. Ham.* 326.)

Nōssĕ, Nōssĕm, Nōstī, etc., *sync. pour* Novisse, etc., *de* Nosco.

Nōstĕr, tră, trŭm. *Notre, nôtre.* Vēntūram, ĕt nōstrōs ĕā fātă mănērĕ nĕpōtēs. *V.* Gĕnŭs ā quō prīncĭpĕ nōstrŭm. *Id.* || *Mon, ma.* Nĕc tē nōstĕr ămōr, nĕc tē dātă dēxtĕră quōndăm (tenet). *V.* Cōnsĕquŏr ĕx īllīs cāsūs ŏblīvĭă nōstrī. *O.* Ēt mŏdŏ sōlvēbām nōstrā dē frōntĕ cŏrōllās. *Pp.* (I, 3, 21). *Voy.* Meus. || *Qui nous appartient en propre.* Pērscrūtāri hīc vŏlŏ, Scĕlĕdrĕ, nōs nōstri, ăn ălĭēnī sīmŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 20). Cērte ĕdĕpōl tū me ălĭēnābīs nūnquăm, quīn nōstĕr sĭĕm. *Id.* (*Amph.* I, 1, 243). || *De notre famille, de notre pays, nôtre.* Nōstĕr ĕrĭs. *V.* Nōstĕr ădēs, jūnctūsquĕ vĕnī. *V. Fl.* Fēstīno ăd nōstrōs, ĕt rēgēs trānsĕō Pōntī. *J.* (10, 273). SYN. Nōstrās. || *Favorable.* Vādĭmŭs īmmīxtī Dānăīs, haūd nūmĭnĕ nōstrō. *V.* Dēxtĕr dĕŭs, hōrăquĕ nōstra ĕst. *Sil. Voy.* Favens. || *Notre cher, mon cher.* Sўrĕ nōstĕr, sălvē. *Ter.* (*Ad.* V, 5, 2).

Nōstĭn', *pour* Nostine, Novistine? *Connais-tu ?* Nōstĭn' hānc quăm frātĕr ămăt? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 15).

† Nōstrāptĕ, *abl. f.* *Comme* Nostra ipsorum. Nōstrāptĕ cūlpā făcĭmŭs. *Ter.* (*Phor.* V, 2, 1. Cf. *Diom.* 321).

† Nōstrārŭm, *arch. pour* Nostrūm, *pronom pl. f.* Hūnc.... Nōstrārŭm nūnquăm quīsquăm vīdĭt, Phædrĭă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 10).

Nōstrās, ātĭs, *m. f. n.* *De notre pays.* Sēd quō nōstrātēs, Ăquĭtānĭcă nōmĭnă, mūltōs. *Aus.* (*Syagr. Præfatiunc.* 21). Græcă quŭm dŭplēx dŭābŭs sōlvĭtŭr nōstrātĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 698).

† Nōstrōrŭm, *ancien gén. pl. m. de* Nos. Quī nĕquĕās, nōstrōrum ŭtĕr sĭt Āmphĭtrŭō, dēcērnĕrĕ. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 4, 133).

Nŏtă, æ, *f.* *Tout ce qui peut faire reconnaître, marque, signe, traits.* Nōndŭm dē pēctŏrĕ cædĭs Ēxcēssērĕ nŏtæ. *O.* Quŭm jăm tābĕ flŭūnt, cōnfūsăquĕ tēmpŏrĕ mūltō Āmīsērĕ nŏtās. *L.* SYN. Sīgnŭm, īndĭcĭŭm, vēstīgĭŭm, īnsīgnĕ. || *Tache.* Trāctātă nŏtām lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *H.* Īmprēssīt mĕmŏrēm dēntĕ lăbrīs nŏtăm. Quā nŏtām dūxīt, nĭvĕŭs vĭdērī. *Id.* SYN. Lābēs, măcŭlă. || *Caractère, lettre.* Ăd frātrēm scrīptās ēxărăt īllĕ nŏtās. *O.* Fŏlĭīsquĕ nŏtās ĕt nōmĭnă māndăt. *V.* Nōn īncīsă nŏtīs mărmŏră pūblĭcīs. *H.* Ātquĕ nŏtīs lĕvĭbūs pĕndēntĭă vērbă. *Manil.* (IV, 210). SYN. Līttĕră. || *Signes tachygraphiques.* Vērbă nŏtīs brĕvĭbūs cōmprēndĕrĕ cūnctă pĕrītŭs. *Prud.* (*Peri.* 9, 23). Pŭĕr, nŏtārŭm præpĕtŭm Sōlērs mĭnīstĕr, ădvŏlā. *Aus.* (*Epig.* 146, 1). || *Étiquette.* Chīō nŏtă sī cōmmīxtă fălērni ēst. *H.* Īntĕrĭōrĕ nŏtā fălērnī. *Id.* || *Épitaphe.* Būsta heŭheū! trīstēsquĕ nŏtās dămŭs. (*Anth.* II, p. 214.) || *Marque pour les jours heureux ou malheureux.* Ō lūcēm cāndĭdĭōrĕ nŏtă! *Catul.* (107, 6). *Voy.* Calculus. || *Effigie d'une monnaie.* Sīgnātŭm præsēntĕ nŏtā prōcūdĕrĕ nōmĕn. *H.* || *Marque faite avec un fer chaud.* Cōntĭnŭōquĕ nŏtās ĕt nōmĭnă gēntĭs ĭnūrūnt. *V.* Quămcŭmquĕ pārtēm cōrpŏrĭs fērvēns nŏtă Stīgmārĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1079). *Voy.* Stigma. || *Au fig. Signe de tête, etc.* Nĕc tĭbĭ pēr nūtūs ăccĭpĭēndă nŏta ēst. *O.* Dāntēm sĭbī sīgnă mărītŭm Prīmă vĭdēt, rēddītquĕ nŏtās. *Id.* SYN. Sīgnŭm, nūtŭs. || *Marque distinctive.* Īllĕ Nŭmāntīnā trāxĭt ăb ūrbĕ nŏtăm. *O.* SYN. Īnsīgnĕ. || *Caractère.* Tăbēllă tālĭs hŏmĭnŭm dīscērnīt nŏtās. *Ph.* || *Plus souv. Tache, flétrissure, déshonneur.* Quēm scīs scīrĕ tŭās ŏmnēs măcŭlāsquĕ nŏtāsquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 325). Ĕgŏ bīs trīcēnīs ānnīs āctīs sĭnĕ nŏtā. *Laber.* (ap. *Macr.* 2, 7). Trīstēm sūstĭnŭīt nŏtām *Ph.* Hānc fĕrăt vīrtŭs nŏtăm? *Sen.* (*H. Fur.* 634). SYN. Măcŭlă. *Voy.* Dedecus.

Nŏtābĭlĭs, ĕ. *Reconnaissable.* Cāndŏrĕ nŏtābĭlĭs īpsō. *O.* SYN. Īnsīgnĭs.

Nŏtārĭŭs, ĭī, *m.* *Sténographe.* Nĕc cālcŭlātŏr, nĕc nŏtārĭŭs vēlōx. *M.* (X, 62, 4). Nŏtārĭōrŭm quēm prĕmīt chŏrŭs lĕvĭs. *Id.* (V, 51, 2). VERS. Hīc ĕt scrīptŏr ĕrīt vēlōx, cuī līttĕră vērbum ēst, Quīquĕ nŏtīs līnguām sŭpĕrēt, cūrsīmquĕ lŏquēntĭs Ēxcĭpĭăt lōngās nŏvă pēr cōmpēndĭă vōcēs. *Man.* (IV, 197. Adde *Aus. Epigr.* 146, 1 sq.).

Nŏtātŭs, ă, ŭm. *Marqué, noté; remarqué.* Vērbă nŏtātă mĕrō. *O.* Cāndŏrĕ nŏtātō Tўndărĭdēn īncēndĭt ămŏr. *V. Fl.* Săepĕ nŏtātŭs Cūm trĭbŭs ānnēllīs. *H.*

Nŏtēscŏ, ĭs, nŏtŭī, nŏtēscĕrĕ, *n.* *Être découvert, se divulguer.* Nŏtēscĕt quæ nūnc prīmŭm fābēllā mĕā (causa). *Ph.* Ŭt vērō cŭnĕīs nŏtŭīt rēs ōmnĭbŭs. *Id.* SYN. Īnnŏtēscŏ, nōscŏr, vūlgŏr, ăpĕrĭŏr. PPH. Nōtŭm *ou* pălăm fīt. Īn nŏtĭtĭăm vĕnīt. || *Devenir connu, célèbre.* Nĕc mĭnŭs hæc nōstrī nŏtēscĕt fāmă sĕpūlchrī. *Pp.* (II, 13, 37). Nŏtēscātquĕ măgīs mōrtŭŭs ātquĕ măgīs. *Cat.* (68, 48). SYN. Clārēscŏ, īnclārēscŏ.

Nŏthŭs, ī, *m.* (νόθος). *Enfant illégitime.* Thēbānā dē mātrĕ nŏthŭm Sārpēdŏnĭs āltī. *V.* Cūr, nĭsĭ nē căpĕrēs rēgnă pătērnă nŏthŭs? *O.* SYN. Īnsĭtīvŭs, *par ext.* spŭrĭŭs. PHR. Cōrrūptā dē mātrĕ nŏthī. *Prud.* Pŭĕr fūrtō cōncēptŭs. *O.* Sūppŏsĭtă dē mātrĕ nŏthōs fūrātă crĕāvīt. *V.* || *Adj. et au fig.* Nŏthŭs, ă, ŭm. *Emprunté, étranger.* Lūnăquĕ sīvĕ nŏthō fērtŭr lŏcă lūmĭnĕ lūstrāns. *Lr.* (V, 575). Tū pŏtēns Trĭvĭa, ĕt nŏtho ĕs Dīctă lūmĭnĕ lūnă. *Cat.* (34, 15).

Nŏtĭālĭs, ĕ. *Comme* Notius. *Du midi.* Jăcĕt īn nŏtĭālĭă nūbĭlă prōnŭs. *Avien.* (*Arat.* 551).

† Nŏtĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Faire savoir, révéler.* Nūnc te ōbsĕcro ŭt stīrpem ēvŏlvās meōrum ātquĕ nŏtĭfĭcēs mĭhī. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 585). Rēs ēst nŏtĭfĭcātă sătĭs. (*Eleg. de Pulice,* in *Poet. Min.* VII, p. 276, ed. Lemaire).

Nŏtĭŏ, ōnĭs, *f.* *Connaissance; idée.* Cērnēns ōmnĭă nŏtĭŏ. *Boet.* (5, 4).

Nŏtĭtĭă, æ, *et arch.* Nŏtĭtĭēs, ēī, *f.* *Connaissance (entre individus).* Nŏtĭtĭām prīmōsquĕ grădūs vīcīnĭă fēcĭt. *O.* Quānquam hæc īntĕr nōs nūpĕr nŏtĭtĭa ădmŏdum ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 1). || *Connaissance (des ch.), notion, idée.* Āt tĭbĭ nŏtĭtĭām mŏră tēmpŏrĭs ērĭpĭt hōrŭm. *O.* Nūllăquĕ nōn ætās vŏlŭīt cōnfērrĕ fŭtūrĭs Nŏtĭtĭăm. *L.* Scīrĕ lĭcēt, nōstræ quŏquĕ mēntī cōrpŏră pōssĕ Vērti īn nŏtĭtĭăm. *Lr.* (II, 745). Nŏtĭtĭēs hŏmĭnŭm dīvīs ŭnde īnsĭtă prīmŭm. *Id.* (V, 183). SYN. Cōgnĭtĭŏ.

Nŏtĭŭs, ă, ŭm. *Du Notus, du midi.* Tūm nŏtĭŭs Pīscīs, vēntī dē nōmĭnĕ dīctŭs, Ēxsūrgīt dē pārtĕ nŏtī. *Man.* (I, 427. *Id.* 436). Nŏtĭām pārs vērgĭt īn ōrăm. *Avien.* (*D. Terr.* 371. Et *Prisc. Peri.* 134). SYN. Nŏtĭālĭs.

Nŏtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Marquer, faire une marque, un signe, une tache.* Ēt rĭgĭdō tĕnĕrās ŭnguĕ nŏtātĕ gĕnās. *O.* Ārbūtĕā līmĭnă frōndĕ nŏtăt. *Id.* Cōrpŭs nūllă lĭtūră nŏtăt. *M.* (VII, 18, 2). SYN. Sīgnŏ, īnsīgnĭŏ, dīstīnguŏ, *qqf.* dēsīgnŏ *ou* măcŭlŏ. || *Tracer des caractères, écrire.* Scrībĭt, dāmnātquĕ tăbēllās; Ēt nŏtăt, ĕt dēlĕt. *O.* Cērā nŏtātă mănū. *Id.* *Voy.* Scribo. || *Au fig. Noter, observer, remarquer.* Sīdĕră cūnctă nŏtăt tăcĭtō lābēntĭă cœlō. *V.* Ætātĭs cūjūsquĕ nŏtāndī sūnt tĭbĭ mōrēs. *H.* Hĕlĭcēn Grāiă cărīnă nŏtăt. *O.* SYN. Ōbsērvŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Graver dans sa mémoire.* Ēt mĕmŏrī pēctŏrĕ dīctă nŏtā. *O.* Aūdītăquĕ mēntĕ nŏtāvī. *Id.* Cārmĭnă dēscrīpsi, ĕt mŏdŭlāns āltērnă nŏtāvī. *V. Voy.* Memini. || *Noter d'infamie; condamner.* Sī quĭs ĕrăt dīgnŭs dēscrībī... mūltā cūm lībērtātĕ nŏtābānt. *H.* Vĭtĭōrŭm ... uĕ nŏtāndŏ. Stūltŭs ĕt īmprŏbŭs hīc ămŏr ēst,

dīgnūsquĕ nŏtārī. *Id.* Hæc nŏtăt īnjūstōs, sūpplĭcĭbŭsquĕ făvĕt. *Tib.* (IV, 13, 24). Nē lēx Jūlĭă tē nŏtārĕ pŏssĭt. *M.* (VI, 22).

1. Nōtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Nosco. *Connu.* Ēt tāndēm læti nŏtæ ădvĕrtūntŭr ărēnæ. *V.* Nōtĭŏr ūt jām sīt cănĭbūs nōn Dēlĭă nŏstrīs. *Id.* SYN. Cōgnĭtŭs. PPH. Nōn, haūd īgnōtŭs *ou* īgnōrātŭs. || *Connu, que tout le monde sait.* Ēx nōtō fīctūm cārmĕn sĕquăr. *H.* Fābŭlă nōtă quĭdēm, sēd nōn īndīgnă rĕfērrī. *O.* SYN. Cōgnĭtŭs, vūlgātŭs. || *Dévoilé.* Vītă tămĕn tĭbĭ nōtă mĕă ēst. *O.* SYN. Cōgnĭtŭs, pătēns, pătĕfāctŭs, ăpērtŭs. || *Connu, accoutumé.* Ēccĕ fŭgīt nōtūmquĕ tŏrūm sŏcĭōsquĕ pĕnātēs. *O.* Nōtāsquĕ pălūdēs Dēsĕrĭt (ardea). *V.* SYN. Suētŭs, sŏlĭtŭs. || *Connu, célèbre.* Sābbătă, nēc dāmnīs Ālĭĭă nōtă sŭīs. *O.* Nōtīssĭmă fāmā Īnsŭlă. *V.* Nōtŭs īn frātrēs ănĭmī pătērnī. *H.* SYN. Clārŭs, īnsīgnĭs, etc. PHR. Fāmā sŭpĕr æthĕră nōtŭs. *V.* Quō nēmo ēst tōtō nōtĭŏr ōrbĕ pŭĕr. *M. Voy.* Celeber. || *Qqf. Une connaissance.* Ōmnēs nōtī me ātque ămīcī dēsĕrūnt. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 7).

2. Nŏtŭs *et* Nŏtŏs, ī, *m.* (Νότος). *Le Notus, vent du midi.* Trēs nŏtŭs ābrĕptās īn sāxă lătēntĭă tōrquĕt. *V.* Ēt jŭbĕt Æŏlĭŏs īrrĭtă fērrĕ nŏtŏs. *O.* Īllўrĭcīs nŏtŭs ōbrŭĭt ūndīs. *H.* Quīdquĭd... Sūb nŏtŏn ēt bŏrĕān hŏmĭnūm sŭmŭs. *L. Voy.* Auster.

Nŏvācŭlă, æ, *f. Rasoir.* Quĭd sī mē tōnsŏr, quūm strīctā nŏvācŭlā sūpra ēst? *M.* (XI, 58). Cūrsū vŏlūcrī, pēndēns īn nŏvācŭlā (Occasio). *Ph.* Nēc hūjŭs ūnquām dēsĕcāns nŏvācŭlă. *P. Nol.* (21, 539, nempe comas). || *Couteau.* Strīngĭtŭr īn dēnsā nēc cæcā nŏvācŭlă tūrbā. *M.* (VII, 60).

Nŏvālĕ, ĭs, *n., et* Nŏvālĭs, ĭs, *f.* (*s.-ent.* arvum *ou* terra). *Terre qu'on laisse reposer un an.* Īmpĭŭs hæc tām cūltă nŏvālĭă mīlĕs hăbēbĭt! *V.* Āltērnīs īdēm tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. *Id.* Quæ nūnquām văcŭō sŏlĭta ēst cēssārĕ nŏvālī. *O.* Dūrās sūlcīs mōllīrĕ nŏvālēs. *Cl.* Tēmpĕrāt aūt plŭvĭŭs quī cūltă nŏvālĭă vēntŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 1013). *Voy.* Ager.

Nŏvātĕmŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Hæc prĭŭs, Bāssīnĕ fīli, ēt tū, gĕnĕr Nŏvātĕmĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 5).

Nŏvātĭānŭs, ī, *m. Novatien, nom d'un schismatique.* Nŏvātĭānŭs īllĕ dīscīssām fĭdēm Īn cōrdĕ pōrtāns naūfrăgō. *Paul. Nol.* (21, 81).

† Nŏvātĭŏ, ōnĭs, *f. L'action de remettre à neuf, réparation.* Nāmque hŏdĭē bĭs ĕām (cellam) gĕmĭnātă nŏvātĭŏ cōmĭt. *P. Nol.* (25, 181).

Nŏvātĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un hérésiarque.* Īnvĕnĭo Hīppŏlўtūm, quī quōndām schīsmă Nŏvātī Prēsbўtĕr āttĭgĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 11, 19).

Nŏvātŏr, ōrĭs, *m., et* Nŏvātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui renouvelle.* Stīrpīs nŏvātŏr Ānnĭæ. *Aus.* (*Epist.* 16, 32). Rērūmquĕ nŏvātrix (natura). *O.*

Nŏvātŭs, ă, ŭm. *Renouvelé.* Ādmŏnĭtū rĕcrĕātŭs ămŏr, vūlnŭsquĕ nŏvātŭm Scīndĭtŭr. *O*

Nŏvātŭs, ūs, *m. Renouvellement, changement.* Tŏt spĕcĭēs, tāntōsque ōrtūs, vărĭōsquĕ nŏvātūs Ūnă dĭēs ăpĕrĭt. *Aus.* (*Idyl.* 14, 39).

Nŏvē, *adv. D'une manière nouvelle.* Ōrnāta ūt lĕpĭdē! ūt cōncīnnē! ūt nŏvē. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 38). || *Voy.* Novissime.

† Nŏvēllŏ, ās, ārĕ. *Renouveler.* Vītām nŏvēllāntēs Dēō. *P. Nol.* (21, 696).

Nŏvēllŭs, ă, ŭm. *Nouveau, jeune.* Ātquĕ mălā vītēs īncīdĕrĕ fālcĕ nŏvēllās. *V.* Ūtquĕ fŭgīt vīsōs āgnă nŏvēllă lŭpōs. *O.* Prædă nŏvēllă. *Id.* Lūdăt ĕt āntĕ tŭōs tūrbă nŏvēllă pĕdēs. *Tib.* (II, 2, 22). SYN. Nŏvŭs, rĕcēns, tĕnĕr, *qqf.* jŭvĕnĭs.

Nŏvĕm, *indécl. Neuf.* Jāmquĕ dĭēs ĕpŭlātă nŏvēm gēns ōmnĭs, ĕt ārĭs. *V.* Āt Phœbūs, cŏmĭtēsquĕ nŏvēm, vītīsquĕ rĕpērtŏr. *O.* SYN. Nŏvēnī, æ, ă. PPH. Tēr tērnī. PHR. Tēr bĭbĕ, vēl tŏtĭēs tērnōs. *Aus.* Vēl tēr trĭă mūltĭplĭcāntī. Jūrĭs ĭdēm trĭbŭs ēst quŏd tēr trĭbŭs. *Id.* Tēr tērnās Mūsās. *Sid.*

Nŏvēmbĕr, brĭs, *abl.* brī, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Novembre, mois qui était le neuvième de l'année romaine.* Sīdĕră præcĭpĭtās pĕlăgo, īntēmpēstĕ nŏvēmbĕr. *Aus.* (*Eclog. de Mensib.* 11). Hīc pōst nŏvēmbrēs, īmmĭnēntĕ jām brūmā. *M.* (III, 58). || *Adj. De novembre.* Quūm sōlĕ nŏvēmbrī. *Calp.* (2, 82). Nōnās īnstārĕ nŏvēmbrēs Ādmŏnĕt. *Sid.* (20, 1).

Nŏvēmdĭālĭs *ou* Nŏvēndĭālĭs, ĕ. *Qui se fait le neuvième jour; qui concerne les funérailles.* Nŏvēndĭālēs dīssĭpārĕ pūlvĕrēs. *H.*

Nŏvēmpŏpŭlānŭs, ă, ŭm. *De Novempopulanie.* Gāllĭă quēm gĕnŭīt dē gēntĕ Nŏvēmpŏpŭlānā. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 667, 10).

Nŏvēmpŏpŭlī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de la Novempopulanie, partie de l'Aquitaine.* Ēt fŏra Ībērōrūm, quæquĕ Nŏvēmpŏpŭlīs. *Aus.* (*Parent.* 3, 14).

Nŏvēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de neuf.* Tērtĭă fōrs ānnīs dŏmŭĭt rĕpĕtītă nŏvēnīs. *O.* Sēmĭdĭēmquĕ, dŭōsquĕ dĭēs, dĕcĭēsquĕ nŏvēnōs. *Aus.* (*Eclog. de Dieb.* 5). *Voy.* Novem. || *Au sing.* Quătĭūntquĕ nŏvēnā Lāmpădĕ, etc. *St.*

Nŏvēnnĭs, *et à tort* Nōvēnnĭs, ĕ. *Qui a neuf ans.* Nŏvēnnēm pŭĕrum ērĭpŭĭt tūnc mēnsĭbŭs ōctō. *Inscr.* (quam Romæ vidit *B. Borghesius*, quæque pertinet ad ann. Chr. 345).

Nŏvērcă, æ, *f. Belle-mère, marâtre.* Ēst mĭhĭ nāmquĕ dŏmī pătĕr, ēst īnjūstă nŏvērcă. *V.* Lūrĭdă tērrĭbĭlēs mīscēnt ăcŏnītă nŏvērcæ. *O.* Īnsĭdĭās āstūsquĕ nŏvērcæ. *V. Fl.* EP. Īnīquă, mălă, īmmītĭs.

Nŏvērcālĭs, ĕ. *De belle-mère.* Tēlă, nŏvērcālēs ībāt vēnātŏr īn āgrōs. *St.* Ātquĕ nŏvērcālī sēdēs prælātă Lăvīnō. *J.* (12, 71).

Nŏvĕrŭm, ī, *n., ou* Nŏvĕrŭs, ī, *m. ou f. Bourg près de Bordeaux.* Tōtquĕ mĕa īn Nŏvĕrō sĭbĭ prōxīmă prædĭă păgō. *Aus.* (*Epist.* 24, 95).

Nōvī, nōvīstī *ou* nōstī, *parf. de* Nosco. *Je connais, je sais.* Grāndævŭs Nērĕūs : nōvīt nāmque ōmnĭă vātēs. *V.* || *Qqf. J'ai coutume, j'ai pour système.* Vīvĭtŭr hōc pāctō : sīc nōvĭmŭs. *Pers.* (4, 43).

Nŏvĭcĭŭs. *Voy.* Novitius.

Nŏvĭēs, *adv. Neuf fois.* Ēt nŏvĭēs Stўx īntērfūsă cŏērcĕt. *V.* Quūm Trītōnĭăcām nŏvĭēs sŭbĭērĕ pălūdēm. *O.*

Nŏvīssĭmē, *adv. Enfin, en dernier lieu.* Nŏvīssĭmē prōlāpsam ēffūndīt sārcĭnām. *Ph.* Nŏvīssĭmē sŭccūmbīt : tūm vīctŏr sŏphŭs. *Id.* Quūm nŏvīssĭmē mūltī-rēt quāntūm sūmptī fēcĕrĭt. *Varr.* (ap. *Non.* 8, 12). *Voy.* Tandem.

Nŏvīssĭmŭs, ă, ŭm. *Dernier.* Lūcĭfĕr, ēt cœlī stătĭōnĕ nŏvīssĭmŭs ēxĭt. *O.* Īncŭbŭītquĕ tŏrō, dīxītquĕ nŏvīssĭmă vērbă. *V.* SYN. Ūltĭmŭs, etc. *Voy. ce mot.* || — hōră. *La dernière heure. Voy.* Mors.

Nŏvĭtās, tĭs, *f. Nouveauté.* Rēs dūra ēt rēgnī nŏvĭtās mē tālĭă cōgūnt. *V.* Quŏd sī tām Graīĭs nŏvĭtās īnvīsă fŭīssĕt. *H.* Grātă nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. *Id.* || *Défaut d'illustration.* Dūcĕt ē gĕnĕre īnclўtō Nŏvĭtās cŏlōrēm nōstră. *Sen.* (*H. Fur.* 347). || *Inexpérience.* Ādjūta ēst nŏvĭtās nūmĭnĕ nōstră dĕī. *O.*

† Nŏvĭtĕr. *Nouvellement.* Nēc mŏdŏ tēntātūr nŏvĭtĕr : *Drac.* (II, 296).

Nŏvītĭŭs *ou* Nŏvīcĭŭs, ă, ŭm. *Nouveau.* Nŏvītĭūm mĭhĭ quæstum īnstĭtŭī nōn mălŭm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 92). || *Novice, peu accoutumé.* Jām sĕdĕt īn rīpā, tĕtrūmquĕ nŏvītĭŭs hōrrĕt Pōrthmĕă. *J.* (3, 265). Rĕcēns cāptum hŏmĭnēm, nūpĕrum ēt nŏvītĭūm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 61. Et *Ter. Eun.* III, 5, 34). *Voy.* Rudis.

Nŏvĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme*; *entre autres, un*

mimographe latin. Vūltūm fērrĕ nĕgāt Nŏvĭōrūm pōssĕ mĭnōrĭs. *H.* Sīc vīncās Nŏvĭūmquĕ Pūblĭūmquĕ. *M.* (VII, 72, 7. Et *Juv.* 12, 111).

Nŏvō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Renouveler, rendre neuf, réparer.* Īpsī trānstrā nŏvānt, flāmmīsque āmbēsā rĕpōnūnt. *V.* Mĕrĭtōsquĕ nŏvāmūs hŏnōrēs. *Id.* Cuī fētūrā grĕgēm pĕcŏrōsō vērĕ nŏvāvĭt. *St.* Īntēmpēstīvĕ quī fŏvĕt, īllā nŏvăt (vulnera). *O.* Hæc rĕpărāt vīrēs, fēssāquĕ mēmbră nŏvăt. *O.* SYN. Rĕnŏvō, īnstaūrō, rĕfĭcĭō, rĕpărō, *qqf.* sūpplĕō. || *Changer.* Nōmēnquĕ sĭmŭl făcĭēmquĕ nŏvāvĭt. *O.* Scīlĭcĕt īn pīscēm sēsē Cўthĕrēă nŏvāvĭt. *Man.* (IV, 577). Fōrtūnă fĭdēm mūtātā nŏvāvĭt. *V.* SYN. Mūtō, etc.

Nŏvŏmăgŭm, ī, *n. Ville des Trévères.* Nŏvŏmăgūm, dīvī cāstra īnclўtă Cōnstāntīnī. *Aus.* (*Mos.* 11. Quæ soluta oratione dicitur *Noviomagum*).

Nŏvŭs ă, ŭm. *Nouveau, récent.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdūs cānīs quūm mōntĭbŭs hūmŏr Līquĭtūr. *V.* Dūm mānĕ nŏvūm. *Id.* Rēs mĕmŏrāndă nŏvīs ānnālĭbūs ātquĕ rĕcēntī Hīstŏrĭā. *J.* (2, 102). SYN. Rĕcēns. PHR. Sōlĕ rĕcēns ōrtō. *V.* || *Nouveau, ajouté en sus.* Āt Cўthĕrēă nŏvās ārtēs, nŏvă pēctŏrĕ vērsăt Cōnsĭlĭă. *V.* Tūm nŏvŭs īmplēvĭt vūltūs hŏnŏr. *V. Fl.* SYN. Ălĭŭs, ălĭĕr. || *Qui se renouvelle, qui renaît.* Dīc ăgĕ, frīgŏrĭbūs quārĕ nŏvŭs īncĭpĭt ānnŭs. *O.* Quūm pŏsĭtīs nŏvŭs ēxŭvĭīs (anguis). *V.* SYN. Nŏvātŭs, rĕnāscēns. || *Nouveau, insolite.* Īgnōtī nŏvă fōrmă vĭrī. *V.* Nŏvāquĕ mōnstrā jūnxērĭt lĭbīdĭnĕ. *H.* SYN. Īnsŏlĭtŭs, īnsuētŭs, ĭnaūdītŭs. || *Extraordinaire, admirable.* Pōllĭo ĕt īpsĕ făcĭt nŏvă cārmĭnă. *V.* || *Inconnu.* Īstīc Pseūdŏlŭs Nŏvūs mĭhi ēst. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 9). SYN. Īgnōtŭs. || *Qui n'a pas l'expérience, novice.* Ēt nŏvă mīlĕs ĕrām. *O.* Nŏvūsquĕ dŏlōrī. *Sil.* SYN. Nŏvīlĭŭs. || *Superl. Voy.* Novissimus. || † *Ce mot est qqf. monosyllabe dans les Comiques.* Prīmum ōmnĭum, huīc lūcēbīs noūæ nūptæ făcēm. *Pl.* (*Cas.* I, 1, 30).

Nōx, nōctĭs, *f. La Nuit, déesse que les poëtes représentent montée sur un char traîné par des chevaux noirs.* Ēt Nōx ātră pŏlūm bīgīs sūbvēctă tĕnēbāt. *V.* Dā prŏprĭūm, vīrgō sătă Nōctĕ, lăbōrĕm. *Id.* || *Nuit, temps de la nuit, ténèbres.* Nōx ĕrăt, ēt tērrīs ănĭmālĭă sōmnŭs hăbēbăt. *V.* Ēt nōctēm flāmmīs fūnālĭă vīncūnt. Vēl quæ tārdīs mŏră nōctĭbŭs ōbstĕt. *Id.* Glŏbōs dĭērūm nōctĭūmquĕ præsĭdēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 327). SYN. Tĕnĕbræ, cālīgŏ, ūmbră *ou* ūmbræ. EP. Ātră, nīgră, nīgrāns, cālīgāns, pĭcĕă, dēnsă, prŏfūndă, cæcă, ōbscūră, tĕnĕbrōsă, ūmbrōsă; ārcānă, sēcrētă, sĭlēns, tăcĭtă, mūtă, plăcĭdă, trānquīllă, īntēmpēstă, mūltă; sĕrēnă, pūră; lānguĭdă, īgnāvă, sēgnĭs, sŏpōră; hūmēns, hūmĭdă, ūdă; rōscĭdă, frīgĭdă, gĕlĭdă; hōrrĭdă, tērrĭfĭcă; lōngă. PPH. Nōctĭs *ou* nōctūrnŭm tēmpŭs. Nōctĭs, nōctūrnă tēmpŏră. Nōctĭs spătĭūm, vĭcēs, ūmbræ, tĕnĕbræ, cālīgŏ, sĭlēntĭă, hōræ. Sōmnī tēmpŭs, tēmpŏră. Īnfūsæ sūbdūctō sōlĕ tĕnēbræ. *Voy.* Nocte. || *Commencement de la nuit.* Nōx ĕrăt īncĭpĭēns. *O. Voy.* Vespere. || *Milieu de la nuit.* Nōx ŭbĭ jām mĕdĭa ēst, sōmnōquĕ sĭlēntĭă præbēt. *O.* PPH. Mĕdĭūm nōctĭs ĕrăt. Āltă nōctĕ pŏlī. Mĕdĭæ nōctĭs tēmpŭs *ou* tēmpŏră. Nōctĕ sŭpēr mĕdĭā. VERS. Tōrquĕt mĕdĭōs nōx hūmĭdă cūrsŭs. *V.* Mĕdĭō jām nōctĭs ăbāctæ Cūrrĭcŭlō. Nēcdum ōrbēm mĕdĭūm Nōx Hōrĭs āctă sŭbībăt. Jām mĕdĭām nīgră cārpēbăt nōctĕ quĭētēm. Jāmquĕ fĕrē mĕdĭām cœlī nōx hūmĭdă mētăm Cōntĭgĕrăt. *Id.* Ēt mĕdĭæ tēmpŏră nōctĭs ĕrānt. *O.* Pērvĭgĭl īn mĕdĭæ sīdĕră nōctĭs ĕrās. *Id.* Āltă Nōctĕ pŏlī, Tītān mĕdĭūm quō tēmpŏrĕ dūcĭt Sūb nōstrā tēllūrĕ dĭēm. *L.* || *Passer la nuit.* Nōctēm vărĭō sērmōnĕ trăhēbăt. *V.* Hīc nōctēm lūdō dūcūnt. Nōctēm cūstōdĭă dūcĭt Īnsōmnēm lūdō. Nōctem āddēns ŏpĕrī *Id.* Ēt văcŭām sōmnō nōctēm, quām lōngă, pĕrēgī. *O.* Quærēntī spătĭōsām fāllĕrĕ nōctēm. *Id.* Nōctēm prōdūcĕrĕ vīnō. *M.* || *Jour et nuit. Voy.* Nocte. || *Nuit prise pour l'espace de vingt-quatre heures.* Sēptĭmă nōx ăgĭtŭr. spătĭūm mĭhĭ lōngĭŭs ānnō. *O. Voy.* Dies. || *En gén. Ténèbres, obscurité.* Nēc Phœbūm sūrgĕrĕ sēntĭt Nōx sūbtēxtă pŏlō. *L.* Nōxquĕ sŭpēr cāmpōs tēlīs cōnsērtă pĕpēndĭt. *Id.* Cæcă nīmbōrum īn nōctĕ. *V.* Vĕtĕrīs sūb nōctĕ cŭprēssŭs. *V. Fl.* SYN. Cālīgŏ, tĕnĕbræ, etc. *Voy.* Tenebræ. || *Obscurité de la tempête.* Sūprā căpŭt ādstĭtĭt īmbĕr, Nōctem hĭĕmēmquĕ fĕrēns. *V.* Vēntūrām mĕlĭŭs præsāgĭt nāvĭtă nōctēm. *Pp.* (III, 11, 5). Nōctēm păvēntēs, tĭmĭdi ānnēctūnt nāvĭtæ. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10). *Voy.* Procella. || *Ténèbres des enfers.* Ō māxĭmĕ nōctĭs Ārbĭtĕr. *Cl.* Dēscēndĕrĕ nōctī. *Sil.* (XIII, 708). Nōctĭs ætērnæ chăŏs. *Sen.* (*H. Fur.* 610). *Voy.* Inferi. || *Sommeil.* Ŏcŭlīsve aūt pēctŏrĕ nōctēm Āccĭpĭt. *V.* Ābrūpēre ŏcŭlī nōctēm. *St.* || *Cécité.* Pērpĕtŭāquĕ trăhēns ĭnŏpēm sūb nōctĕ sĕnēctām. *O.* Nām scĕlĕri hæc mĕō Părum āltă nōx ēst. *Sen.* (*Phœn.* 144). || — ætērnă, *ou absolt. Mort.* Īn ætērnām claūdūntŭr lūmĭnă nōctēm. *V.* Āt sĕmĕl ætērnā nōctĕ prĕmēndă fŭī. *O.* Ōmnēs ūnă mănĕt nōx. *H. Voy.* Mors. || *Au fig. Ténèbres, obscurité, aveuglement.* Nōx īngēns scĕlĕrŭm. *L.* Quāntūm mōrtālĭă pēctŏră cæcæ Nōctĭs hăbēnt! *O.* Tāntăquĕ nōx ănĭmi ēst. Vērsŭs ălĭquāntūm nōctĭs hăbēbūnt. *Id.* SYN. Cālīgŏ, tĕnĕbræ. || † Nōx, *pris adv. De nuit.* Nōx, sī vŏlēs, mănēbŏ. *Pl.* (*As.* III, 3, 7. *Id. Rud.* II, 2, 4. Et *Enn.* apud *Prisc.* 724; *Lucil.* ap. *Serv.* ad *Æ.* X, 245. Cf. *Gell.* 8, 1; *Macr* 1, 4).

Nōxă, æ, *f. Dommage, préjudice.* Nōctĕ nŏcēnt pōtæ, sĭnĕ nōxā lūcĕ bĭbūntŭr. *O.* Ēffŭgĭēt stăbŭlīs nōxă rĕpūlsă mĕīs. *Id.* Nōxās bēllūmquĕ mŏvĕrĕ. *Man.* (II, 480). SYN. Mălūm, dāmnūm. || *Faute.* Ūnĭŭs ōb nōxam ēt fŭrĭās Ājācĭs Ŏīleī *V.* Invĭdĭām nōxæ dētrăhĭt īllĕ mĕæ. *O.* SYN. Cūlpă, dēlĭctūm.

† Nōxālĭs, *et* Nōxĭālĭs, ĕ. *Préjudiciable.* Sōllĭcĭtī nē fōrtĕ mălūm nōxālĕ lĕgātĭs. *Cypr.* (*Gen.* 68). Quĭs pōmă dĕdĭt nōxālĭă vōbīs? *Id.* (*ib.* 98). Jŭbĕt āmōvērī nōxĭālēm stīpĭtēm. *Prud.* (*Peri.* 10, 114). Quāndŏ pōmī nōxĭālĭs mōrsu īn mōrtēm cōrrŭĭt. *Fort.* (II, 2, 5). *Voy.* Noxius. || *Qui concerne les châtiments, pénal.* Mērsĕrăt quām lēx prŏfūndō nōxĭālĭs Tārtărō. *Prud.* (*Cath.* 9, 18. *Id. Peri.* 10, 1107).

Nōxĭă, æ, *f. arch. Comme* Noxa. *Faute.* Sævĭt nēquĭtĭēs; pœnās jām nōxĭă vīncĭt. *Man.* (II, 594) Trānĭōnī rĕmīttĕ, quæso, hānc nōxĭām caūsā mĕā. *Pl.* (*Most.* V, 2, 47). Dŏmĭnam ēsse ēxtrā nōxĭăm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 57).

† Nōxĭālĭs. *Voy.* Noxalis.

† Nōxĭm *ou* Nōcsĭm, *arch. pour* Nocuerim *ou* Noceam. Nē bŏā nōxĭt. *Lucil.* (ap. *Fest.* in v. *Tama.* Cf. *Gloss. Placid.* p. 486, ed. *Mai*).

† Nōxĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Faute, crime.* (*Att.* apud *Non.* 2, 576.)

Nōxĭŭs, ă, ŭm. *Nuisible.* Ān vĕnĭĕt Mĕgărĭs, nōxĭŭs ōmnĭs ĕrĭt (bulbus). *O.* Nōxĭă tēlă. *Id.* Tām nōxĭă līnguă *M.* (II, 61). SYN. Nŏcēns, nŏcŭŭs, nŏcīvŭs, nŏcĭtūrŭs, dāmnōsŭs, pērnĭcĭōsŭs, īncōmmŏdŭs, grăvĭs, īnfēstŭs, ĭnĭmīcŭs, ēxĭtĭōsŭs, ēxĭtĭālĭs, ēxĭtĭābĭlĭs, fūnēstŭs, īmpōrtūnŭs, fātālĭs, sĭnīstĕr, mĕtŭĕndŭs, trīstĭs. PPH. Nōn īnnŏxĭŭs. || *Coupable.* Nōxĭă cōrdă vĭdēnt (furias). *O.* Quāntūm nōn nōxĭă cōrpŏră tārdānt. *V. Voy.* Nocens.

Nū, *n. ind.* (νῦ). *Lettre de l'alphabet grec. Voy.* N.

Nūbæ, ārŭm, *m. pl.* (Νοῦϐαι). *Nubiens, peuple d'Éthiopie.* Ēxŭstī vĕnĕrĕ Nūbæ. *Sil.* || *Au sing* (*Claud. Laud. Stil.* I, 254, Nuba.)

Nūbēcŭlă, æ, *f. dimin. de* Nubes

Nūbens, tĭs. *Qui se marie, ordint. en parl. d'une femme.* Prĕtĭōsā pēr quōs dōnā nūbēntī fērās. *Sen.* (*Med.* 844). || *Au fig.* Ēt tē, Băcchē, tŭās, nūbēntēm jūngĕt ăd ūlmōs. *Man.* (V, 238).

Nūbēs, ĭs, *f. Nuage.* Scĭndĭt sē nūbēs, ĕt ĭn āĕră pūrgăt ăpērtŭm. *V.* Īngĕmĭnānt ābrūptĭs nūbĭbŭs īgnēs. *Id.* Ēt lātĕt ōbscūrā cōndĭtă nūbĕ dĭēs. *O.* SYN. Nĕbŭlă, nīmbŭs, nūbēcŭlă, nūbĭlă (*n. pl.*), *qqf.* āĕr, cālīgŏ, tĕnĕbræ, nŏx, tūrbŏ. EP. Āĕrĭă, āltă, ărdŭă; lĕvĭs, vŏlāns, vŏlŭcrĭs, văgă, pēndēns, pēndŭlă, cærŭlă, squālĭdă; ātră, nĭgră, nĭgrāns, pĭcĕă, dēnsă, ōbscūră, cæcă, ŏpācă, ūmbrōsă, tĕnĕbrōsă; hūmĭdă, ūdă, nīmbōsă, ĭmbrĭfĕră, plŭvĭă, grăvĭs, grăvĭdă, hībērnă. PPH. Nūbĭs cālīgŏ, tĕnĕbræ. Cōncrētŭs ĭn āĕrĕ văpŏr. Cærŭlĕŭs hūmŏr, ĭmbĕr. VERS. Ērĭpĭūnt nūbēs cœlūmquĕ dĭēmquĕ Ēx ŏcŭlĭs. *V.* Ēt fœdăm glŏmĕrānt tēmpēstātem ĭmbrĭbŭs ātrĭs Cōllēctæ ēx āltō nūbēs. Heū! quĭānăm tāntī cīnxērūnt æthĕră nīmbī? Īnvōlvērĕ dĭēm nīmbī. Īn nūbēm cōgĭtŭr āĕr. *Id.* Tōtō glŏmĕrāntŭr nūbĭlă cœlō. *O.* Dēnsīsquĕ tēgĭt sŭā nūbĭbŭs ōră Lūcĭfĕr. *Id.* Læsūm nūbĕ dĭēm. *L. Voy.* Tenebræ, Pluvia, Procella. || *Les airs, le ciel.* Plaūdēntēm nīgrā fīgĭt sūb nūbĕ cŏlūmbăm. *V.* Ēt sŏlĭtum īn nūbēs tōllī. *Sil.* Mōlēm prŏpīnquăm nūbĭbŭs ārdŭĭs. *H. Voy.* Aer. || *Nuage de poussière, de fumée, etc.* Hīc sŭbĭtām nīgrō glŏmĕrārī pūlvĕrĕ nūbĕm. *V.* Cōntōrtō pūlvĕrĕ nūbĕm. *L.* Ēt nūbĕ dēnsā sōrdĭdām lūcem ăbdĭdĭt. *Sen.* (*OEd.* 327, fumus). Săbææ nūbēs (ex ture). *St.* SYN. Glŏbŭs, tūrbŏ. || *Nuée de traits.* Ātrā tēlōrum īn nūbĕ. *L.* Tōtāquĕ phărētræ Nūbĕ prĕmĭt. *V. Fl.* SYN. Īmbĕr, grāndŏ. || *Troupe.* Vŏlŭcrŭm raūcārum ăd lĭttŏră nūbĕm. *V.* Nūbēs dēnsă Lăcōnŭm. *Sil.* SYN. Cătērvă, tūrbă, etc. || *Ombre.* Nēc sē lānūgŏ fătētŭr Īntōnsæ sūb nūbĕ cŏmæ. *St. Voy.* Umbra. || *Au fig. Nuage de la mort, de tristesse.* Jām mōrtĭs ŏpācā Nūbĕ grăvĭs. *St.* Ōmnī dētērsūs pēctŏră nūbĕ. *Id.* Sūblīmĕ căpūt mœstĭssĭmă nūbēs Āspĕrăt. *Cl.* SYN. Nĕbŭlă. *Voy.* Cura, Mœror. || *Nuage du sommeil.* Băcchī cŏmĭtēs, dīscūssā nūbĕ sŏpōrĭs. *St.* Pēllĕ sŏpōrĭfĕrī sĕnĭūm nūbēmquĕ vĕtērnī. *Aus.* (*Epist.* 14, 11). || *Nuage de l'ivresse, fumées du vin.* Rhœtŭs ĭnīquī Nūbĕ mĕrī. *V. Fl.* || *Front sévère.* Dēmĕ sŭpērcĭlĭō nūbĕm. *H.* Nēc nūbēm frōntĭs ămābăt. *Sil. Voy* Supercilium. || *Malheur.* Ātque ævī sĭnĕ nūbĕ tĕnŏr. *St.* Pārs vītæ trīstī cētĕră nūbĕ văcĕt. *O.* Nūbĕ mălī pērcūssŭs. *V. Fl.* || *Cécité.* Nūbēmque hānc frōntĭs ŏpācæ Spērnĭtĕ. *St.* || — bēllī. *Orage de la guerre.* Nūbēm bēllī, dūm dētŏnĕt, ōmnĕm Sūstĭnĕt. *V.* Ātque ātrām bēllī cāstrĭs sē cōndĕrĕ nūbĕm. *Sil.* (V, 379. Sic *Pind. Nem.* 10, 16, πολέμοιο νέφος). || *Obscurité, silence, secret.* Nōctēm pēccātĭs ēt fraūdĭbŭs ōbjĭcĕ nūbĕm. *H* SYN. Ūmbră, nŏx, lātĕbræ.

Nūbĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui amène des nuages.* Ēt dărĕ nūbĭfĕrĭs līnĕă vēlă nŏtĭs. *O.* Quālĭtĕr hīnc gĕlĭdŭs bŏrĕās, hīnc nūbĭfĕr eūrŭs. *St.* SYN. Nīmbōsŭs, nĕbŭlōsŭs, etc. *Voy.* Pluvius. || *Qqf. Qui supporte des nuages.* Āc, dūm nūbĭfĕrās prŏpĕrĕ trānscēndĕrĕt Ālpēs. *P. Petr.* (I, 201).

† Nūbĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Nébuleux.* Æthĕră nūbĭfĭcūm cōmplēctĭtŭr ōrbĕ dĕcōrō. (*Anth.* II, p. 311.)

† Nūbĭfŭgŭs, ă, ŭm. *Qui chasse les nuages.* Nūbĭfŭgō bŏrĕā Lātōnĭă Phœbĕ. *Col.* (X, 288).

Nūbĭgĕnă, æ, *m. f. Engendré par les nuages ou la nymphe Néphélé; au plur. les Centaures.* Ceū dŭŏ nūbĭgĕnæ quūm vērtĭcĕ mōntĭs ăb āltō Dēscēndūnt. *V.* Nūbĭgĕnās dŏmĭtōs ā sē. *O.*

Nūbĭlă, ōrŭm, *n. pl. Nuées.* Dūm sīccā tēllūrĕ lĭcēt, dūm nūbĭlă pēndēnt. *V.* Nūbĭlă dĭsjĕcĭt, nīmbīsque ăquĭlōnĕ rĕmōtĭs. *O.* Ōbscūrō dētērgĕt nūbĭlă cœlō Sæpĕ nŏtŭs. *H. Voy.* Nubes. || *Au fig.* Frīgĭdă dāmnātæ prŏdūxĭt nūbĭlă mēntī. *St.* || *Qqf. au sing.* Trīstī sĭlēntēm nūbĭlō līquĭt dŏmŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 620).

Nūbĭlĭs, *f. Nubile, en âge d'être mariée.* Jām mātūră vĭrō, jām plēnĭs nūbĭlĭs ānnĭs. *V.* Hæc ŭbĭ nūbĭlĭbŭs prīmūm mātūrŭĭt ānnĭs. *O.* PPH. Cōnjŭgĭō, thălămō, thălămĭs āptă, ĭdōnĕă, mātūră, tēmpēstīvă, hăbĭlĭs. Āptă vĭrō. PHR. Vīrgĭnĭtās mātūră tŏrĭs. *St.* Jām, vīcīnă tŏrō, plēnĭs ădŏlēvĕrăt ānnĭs Vīrgĭnĭtās. *Cl.* Cōnnūbĭūm mātūrō tēmpŏre ădēptă *Cat.* Āiūnt jŭgālī vīx hăbĭlēm tŏrō Prīmĭs ĭn ānnĭs fōrtĕ pŭēllŭlăm. *Prud.*

† Nūbĭlō, ās, ārĕ. *Rendre obscur, et au fig.* Quām (lucem) vīs sŏphōrūm cāllĭda, ārsquĕ rhētŏrum, ĕt Fīgmēntă vātūm nūbĭlānt. *P. Nol.* (10, 37).

Nūbĭlŭs, ă, ŭm. *Couvert de nuages, nébuleux.* Jūngĕrĕ pāllēntēs nūbĭlŭs ānnŭs ĕquōs. *Tib.* (II, 5, 76). SYN. Nĕbŭlōsŭs, nīmbōsŭs. PPH. Nūbĭbŭs, nĕbŭlĭs, nīmbĭs dēnsŭs, grăvĭs, cōndĭtŭs, ōbdūctŭs, ŏpērtŭs, ōbscūrŭs, spīssŭs. PHR. Læsūm nūbĕ dĭēm. *L.* || *Qui amène des nuages, orageux.* Nūbĭlŭs Ægæō dēprēndĭt ĭn æquŏrĕ nāvēm Aūstĕr. *O.* Nūbĭlŭs Ōrīōn. *Cl.* SYN. Nūbĭfĕr. || *Sombre, obscur.* Īn quĭbŭs āntră vĭdĕt, quæ mūltă nūbĭlă sīlvă. *O.* Ēst vĭă dēclīvĭs, fūnēstā nūbĭlă tāxō. *Id.* SYN. Ōbscūrŭs, tĕnĕbrōsŭs, etc. *Voy.* Obscurus. || *Noir.* Nēc ōdĭt Ēxplōrātōrēs nūbĭlă māssă fŏcōs. *M.* (VIII, 51). || *Au fig. Qui n'est pas serein, malheureux.* Tēmpŏră sī fŭĕrĭnt nūbĭlă, sōlŭs ĕrĭs. *O.* (*Id. Trist.* I, 1, 40). || *Troublé.* Mārs nūbĭlŭs īrā. *St.* Ĭtă nūbĭlām mēntēm Ănĭmi hăbĕō. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 5). || *Triste.* Tōtō nūbĭlă vūltū. *O.* || *Contraire, ennemi.* Nūbĭlă nāscēntī seū mĭhi Pārcă fŭĭt. *O.*

† Nūbĭs, *arch. pour* Nubes. (*Pl. Merc.* V, 2, 38.)

Nūbĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les nuages.* Hīc prō nūbĭvăgō grātūs pĭă tēmplă mĕātū. *Sil.*

Nūbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ, *n. Se marier (en parl d'une femme).* Sī quă vŏlēs āptē nūbĕrĕ, nūbĕ părī. *O.* Ēst ălĭquĭd, nūpsīssĕ Jŏvī. *Id.* Fōrtī nūbĕt prōcĕrā Cŏrānō Fīlĭă Nāsīcæ. *H.* Nūbēndī caūsās. (*Ciris*, 354.) Nām quō dĕdĭstī nūptŭm. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 85. Sic *Ter. Ph.* V, 1, 25). Cūjūsmŏdi heīc cūm fāmā făcĭlĕ nūbĭtŭr. *Id.* (*Pers.* III, 1, 58). PPH. Vĭrō *ou* Cūm vĭrō jūngŏr. Vĭrō, mărītō trādŏr, cōnjūngŏr. Vĭrŭm, mărītŭm īn tŏrī fœdŭs āccĭpĭŏ. Cōnnūbĭō jūngŏr. Jŭgālēs tædās, jŭgālĭă vīncŭlă *ou* vīnclă ĭnĕŏ, sŭbĕŏ. Tædās āttīngŏ. Lēctī fœdĕră sŏcĭŏ. VERS. Nē cuī mē vīnclō vēllēm sŏcĭārĕ jŭgālī. *V.* Nūnquămnĕ vĭrīlī Sūbmīttĕrĕ jŭgō? *St. Voy.* Conjugium. || *En parl. d'un homme : Se marier de manière à ce que la femme soit la maîtresse.* Ūxōrēm quārĕ lŏcŭplētēm dūcĕrĕ nōlīm, Quærĭtĭs : ūxōrī nūbĕrĕ nōlŏ mĕæ. *M.* (VIII, 12). Frātĕr mājŏr... Nūpsĭt pōstĕrĭūs dōtātæ vĕtŭlæ. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 577). || *Au fig. Voy.* Nubens. || † *Act. Couvrir, voiler.* Māne ŭt ūdæ vīrgĭnēs nūbānt rŏsæ. (*Pervig. Ven.* 22. Cf. *Prisc.* 789.)

† Nūbs, *ancien nomin. pour* Nubes. Pērjūrūm Lăpĭthăm Jūnōnĭă lūdĭfĭcāt nūbs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Histor.* 2. Et *Liv. And.* ap. *Serv.* ad *Æ.* X, 636).

Nūcĕrĭă, æ, *f.* (Νουκερία). *Nucérie, ville de Campanie.* Īllīc Nūcĕrĭa ēt Gaūrŭs. *Sil.* (Item XII, 424).

Nūcĕrīnŭs, *et à tort* Nŭcĕrīnŭs, ă, ŭm. *De Nucérie.* Quāmvīs īlle ălĭā Nŭcĕrīnŭs ĕpīscŏpŭs ūrbĕ. *P. Nol.* (26, 517).

Nŭcētŭm, ī, *n. Lieu planté de noyers.* Quĭdquĭd nōbĭlĕ Pōntĭcĭs nŭcētĭs. *St.* (*Silv.* I, 6, 10).

Nŭcĭfrāngĭbŭlŭm, ī, *n. Casse-noix.* (*Pl. Bacch.* IV, 2, 15.)

Nŭclĕŭs *et* Nūclĕŭs, *arch.* Nŭcŭlĕŭs, ī, *m. Cerneau, amande.* Mēllă dărī nūclĕōsquĕ jŭbēt, dūlcēsquĕ plăcēntās *M.* (XI, 87). Nŭcŭlĕum āmīsī; rĕlī-

quīt pīgnĕrī pŭtāmĭnă. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 122). Qui ē nŭcĕ nŭcŭlĕōs ēssĕ vūlt, frāngīt nŭcĕm. *Id.* (*Curc.* I, 1, 55. Recte *Macrob.* 2, 14, *nuculeos* ; vulgo *nucleum* ap. *Plaut.*).

Nūcræ, ārŭm, *f. pl. Ville du Samnium.* Quī Bătŭlŭm Nūcrāsquĕ mĕtūnt. *Sil.*

Nŭcŭlă, æ, *f. Petite noix.* || *m. Nom d'homme.* (*Lucil.* apud *Cic. de Or.* 2, 62.)

Nūdātŭs, ă, ŭm. *Dépouillé, nu.* Nūdātōsque hŭmĕrōs ŏlĕō pērfūsă nĭtēscĭt. *V.* Nūdātă căcūmĭnă sīlvæ. *O.* Nūdatăquĕ fœdā Tērgă fŭgā. *L.*

Nūdĭtās, ātĭs, *f. État de nudité.* Dē nūdĭtātĭs naūtĭcæ cōnsōrtĭō. *P. Nol.* (21, 347).

Nūdĭūs tērtĭūs *ou* Nūdiūstērtĭūs, *indécl. Le troisième jour.* Quā fĭdūcĭa aūsūs prīmūm, quæ ēmpta ēst nūdĭū' tērtĭūs. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 32. *Id. Curc.* I, 1, 17 ; *Cœcil.* apud *Char.* 185). *Voy.* Dies. || Nūdĭūs quārtŭs, quīntŭs, sēxtŭs. (*Pl. Curc.* I, 3, 50 ; *Truc.* II, 6, 28 ; *Trin.* III, 2, 101.)

Nūdŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Oter les vêtements.* Cōrpŏrăque āgrēstī nūdāt prædūră pălæstrā. *V.* Mōx ĕtĭam āgrēstēs Sătўrōs nūdāvĭt. *H.* SYN. Ēxŭŏ, dēnūdŏ. PPH. Vēstēs, vēstĕm, ămĭctŭm, vēlāmĕn ēxŭŏ, dēpōnŏ, pōnŏ, rējĭcĭŏ, dērĭpĭŏ, tōllŏ, ēxcŭtĭŏ, dētrăhŏ. || *En gén. Découvrir, mettre à nu.* Nūdārānt glădĭōs. *O.* Vēl si īntērrūptō nūdārēt gūrgĭtĕ pōntŭm. *Tib.* (IV, 1, 75). Ēt nūnc tērgă fŭgā nūdānt. *V.* Ēt vīscĕră nūdānt. *Id.* Frīgŏră brūmæ Nūdānt sīlvās. *Sen.* (*Hip.* 966). || *Dépouiller, dérober.* Ārmīs nūdārĕ jăcēntĕm. *O. Voy.* Spolio. || *Au fig. Dévoiler, découvrir.* Nōn mĭhĭ dēcēptæ nūdānt tŭă făctă tăbēllæ. *O.* Īngĕnĭūm rēs Ādvērsæ nūdārĕ sŏlēnt. *H.* Tāndēm vēnĭt ămōr, quālĕm... Quām nūdāsse ălĭcuī, etc. *Tib.* (IV, 7, 1). SYN. Ăpĕrĭŏ, dētĕgŏ.

Nūdŭlŭs, ă, ŭm. *Tout nu.* Pāllĭdŭlă, rĭgĭdă, nūdŭlă. *Adrian.* (ap. *Spart. Adr.* 25, anima).

Nūdŭs, ă, ŭm. *Nu, sans vêtement.* Nūdŭs īn īgnōtā, Pălĭnūrĕ, jăcēbĭs ărēnā. *V.* Pĕdĭbūs nūdīs pāssōquĕ căpīllō. *H.* Nūdă pĕdĕm. *O.* SYN. Nūdātŭs, ēxūtŭs, spŏlĭātŭs. PPH. Vēstĭs, tēgmĭnĭs ēxpērs. Vēstĕ cărēns, nūdātŭs, spŏlĭātŭs. Nūdŭs mēmbră. Pŏsĭtō vēlāmĭnĕ nūdŭs. Pŏsĭtă vēstĕ. Ēxūtŭs ămĭctu. Vēstĕ nĭhĭl tēctŭs. PHR. Ūnum ēxūtă pĕdēm vīnclīs. *V.* Căpŭt dētēctŭs hŏnēstŭm. *Id.* Lībĕr ămīctū. *V. Fl.* || *Qqf. Sans toge, qui n'a que la tunique.* Nūdŭs ără, sērĕ nūdŭs. *V.* (*G.* I, 299. Hoc *Hesiod. E.* 391, dixerat γυμνόν. Cf. *Tacit. Germ.* 6). || *Sans armes.* Tūtŭs ŭt īnvādāt prœlĭă, nūdŭs ĕāt. *M.* (IX, 57). *Voy.* Inermis. || *En gén. Nu, dépouillé, découvert.* Ūt vĭdŭa īn nūdō vītĭs quæ nāscĭtŭr ārvō. *Cat.* (62, 49). Sēdĭt hŭmō nūdā. *O.* Ēt frĕtă dēstĭtŭēnt nūdōs īn lĭttŏrĕ pīscēs. *V.* Sĭlĭce īn nūdā. Nūdōquĕ sŭb æthĕrĭs āxĕ. *Id.* SYN. Nūdātŭs, īnŏpērtŭs, dētēctŭs, ăpērtŭs. || *Degainé.* Nūdō cōncūrrĕrĕ fērrō. *O.* SYN. Nūdātŭs, strīctŭs, etc. *Voy.* Vagina. || *Dépouillé de, privé de.* Nūdŭs ăgrīs, nūdŭs nūmmīs, īnsānĕ, pătērnīs. *H.* Nūdūm rēmĭgĭō lātŭs. *Id.* Nūdŭs Ārbŏrĭs Ōthrўs ĕrăt. *O.* Ŭbĭ rēs pērdĭdĕre, ăbīre hīnc nūdīs lĭcĕt. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 46). SYN. Nūdātŭs, spŏlĭātŭs, cărēns, etc. *Voy.* Carens. || *Pauvre.* Nūdŭs īnōpsquĕ. *H.* Œnĕă dēsērtŭm nūdă sĕnēctă prĕmĭt. *O Voy.* Pauper. || *Seul.* Ūt mălă nūlĭă fĕrām, nĭsĭ nūdām Cæsărĭs īrām. *O.* Nūdŭs ăpĕr, sēd ĕt hīc mĭnĭmŭs. *M.* (I, 44). || *Sans ornement.* Nūdīs mĭhĭ rēbūs ăgēndum ēst. *O.* || *Sans déguisement.* Īncōrrūptă fĭdēs, nūdăquĕ vērĭtās. *H.* SYN. Sīmplēx.

Nūgæ, ārŭm, *f. pl. Bagatelles, riens.* Nēscĭō quĭd mĕdĭtāns nūgārŭm, tōtŭs īn īllīs. *H.* Hæ nūgæ sērĭă dūcēnt Īn mălă. *Id.* EP. Lĕvēs, īnānēs, vānæ, jŏcōsæ, hĭlărēs. || Nūgās ăgŏ, lŏquŏr, gārrĭŏ, etc. *Dire des choses sans valeur, plaisanter, badiner.* Nūgās ăgīs. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 58). Lŏquĕrīs nūnc nūgās scĭēns. *Id.* (*Bac.* III, 6, 40). Nūgās gārrīs. *Id* (*Curc.* V, 2, 6). || *Vers frivoles, légers ; libres.* Mērcārī nōstrās sī tē pĭgĕt, Ūrbĭcĕ, nūgās, Ēt lāscīvă tămēn cārmĭnă nōssĕ lĭbĕt. *M.* (VII, 50, 1. *Id.* II, 1 ; VI, 64). SYN Jŏcī, lūsūs, nēquĭtĭă. || *Débauche.* Nōn căpĭt hās nūgās hŭmĭlīs dŏmŭs. *J.* (11, 169). Nēquĭtĭa ēt nūgīs, prāvōrum ĕt ămōrĕ gĕmēllŭm (par). *H.* SYN. Nēquĭtĭă, īmprŏbĭtās. *Voy.* Libido. || *Qqf. Chant funèbre.* Hæc sūnt nōn nūgæ, nōn enīm mōrtŭālĭă. *Pl.* (*As.* IV, 1, 63).

† Nūgās, *indécl. Hâbleur.* Āctŭm rēddām, nūgās sŭm, nĭsĭ, etc. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 90. Alii minus bene *nugax.* Cf. *Char.* 15, aliosque grammaticos).

Nūgātŏr, ōrĭs, *m. Qui s'amuse à des bagatelles, paresseux ; hâbleur.* Si īncrĕpŭīt, cēssās nūgātŏr. *Pers.* (5, 127). Væ tĭbĭ, nūgātŏr. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 86. *Id. Capt.* II, 2, 25). SYN. Nūgāx, cēssātŏr, *ou* mēndāx, vānĭlŏquŭs. || *Qqf. Débauché.* Cāstūmquĕ nūgātōr săpĭt. *Prud.* (*Cath.* 2, 32).

Nūgātōrĭŭs, ă, ŭm. *Vain, frivole ; mensonger.* Lŏcāvi ăd ārtēs nūgātōrĭās. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 2).

Nūgātrīx, īcĭs, *f. Débauchée.* Nūgātrīx ăcĭēs, Jŏcŭs ēt Pĕtŭlāntĭă prīmī. *Prud.* (*Psych.* 434).

Nūgāx, ācĭs. *Comme* Nugator. *Voy.* Nugas.

† Nūgĭgĕrŭlŭs, ī, *m. Qui colporte des sornettes.* Ŭbĭ nūgĭgĕrŭlīs rēs sŏlūta ēst ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 51. Ubi *Non.* 2, 587, legit *nugivendis.* In *Gloss. Isid.* « Nugigerulus, *turpis nuntius.* »)

† Nūgĭpŏlўlŏquĭdēs, æ, *m.* (*mot hybride, composé de* Nugæ, πολύς *et* loquor). *Conteur de sornettes, hâbleur.* (*Pl. Pers.* IV, 6, 21.)

? Nūgĭvēndŭs. *Voy.* Nugigerulus.

Nūgŏr, ārĭs, ārī, *d. Folâtrer, s'amuser.* Ūt prīmūm pŏsĭtīs nūgārī Græcĭă bēllīs Cœpĭt. *H.* Īntērdūm nūgārīs rūrĕ pătērnō. *Id.* SYN. Ōtĭŏr, lāscīvĭŏ. || *Mentir.* Nōn mĭhĭ nūgārī pŏtēs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 42).

† Nūllæ, *ancien gén. f. de* Nullus. Quī, nĭsĭ ădūltĕrĭō, stŭdĭōsūs rē nūllæ ălĭæ ēst, īmprŏbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 207). Nūllæ sĭbĭ tūrpīs cōnscĭū' rĕiī. *Lr.* (VI, 392. Cf. *Charis.* 133).

† Nūllī, *ancien gén. m. de* Nullus. Quem ĕgo hŏmĭnēm nūllī cŏlōrĭs nōvī. Nōn tu īstīnc ăbīs? *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 99. Et *Ter. And.* III, 5, 2. Cf. *Prisc.* 694).

† Nūllĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Annihiler.* Dēlĭcĭās māgnī nūllĭfĭcārĕ frĕtī. (*Anth.* II, p. 409.)

Nūllŭs, ă, ŭm ; *gén.* nūllĭŭs, *dat.* nūllī. *Nul, aucun, aucune.* Nūllŭs ămōr pŏpŭlīs nēc fœdĕră sūntŏ. *V.* Nūllă fĭdēs rēgnī sŏcĭīs. *L.* Nūllĭūs āddĭctŭs jūrāre īn vērbă măgīstrī. *H.* PPH. Nōn ūllŭs. Nōn quĭsquăm *ou* ălĭquĭs. PHR. Nōn ūllī pērvĭă vēntō (domus). *O.* Cērnĕrĕ nē quĭs ĕōs (possit). *V.* || *m. Aucun homme, personne.* Quī scīrĕ pŏssŭm ? Nūllūs plūs. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 13). Nūllŭs ĕrăt. *O.* Nūllō cŏgēntĕ. *Id.* Hōc vīsūm nūllī, nōn īpsi ēffātă sŏrōrī. *V.* Pērpĕtŭūs nūllī dătŭr ūsŭs. *H.* SYN. Nēmŏ. *Voy. ce mot.* || *Perdu, mort, anéanti.* Nūlla ēst Ālcўŏnē, nūlla ēst, ăĭt. *O.* Cœlēstĭs īră quōs prĕmĭt, mĭsĕrōs făcĭt ; Hūmānă nūllōs. *Sen.* (*H. OEt.* 441). Aūt cūr sīm tōtō cōrpŏrĕ nūllŭs ĕgŏ. *Pp.* (I, 5, 22). Nūllă sŭm. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 6. Et *Pl. Merc.* I, 2, 51). Ēccĕ mē nūllŭm sĕnēm! *Pl.* (*Cas.* II, 4, 26). || † *arch. Comme* Non. *Pas, pas du tout.* Tūm dīcās ; sī nōn quærēt, nūllŭs dīxĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 4). Nūllŭs crēdŭās. *Pl.* (*Trin.* III, 1, 5). Nūllŭs vēnĭt. *Id.* (*Rud.* I, 2, 55. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 1, 10 ; *Charis.* 185). || *Subst. n. Comme* Nihil. Qui ămăt, tămēn hērclĕ si ēsŭrĭt, nūllum ēsŭrĭt. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 16). Prætēr laūdēm, nūllĭŭs ăvārīs. *H.* Nūllĭūs ĕgēntĕm. *Id.*

Nŭm, *adv. interrog. Est-ce que ?* Nŭm fŭrĭs ? ān

prūdēns lūdīs me, ōbscūrā cănēndō ? *H.* Nūm lăcrĭmās vīctūs dĕdĭt ? *V.* SYN. Ăn. *Voy. ce mot.*

Nŭmă, æ, *m. Numa Pompilius, second roi de Rome, originaire de Cures, ville des Sabins. Il institua les cérémonies religieuses, et fit une nouvelle division de l'année.* Tūnc ĕrăt īntōnsī rēgĭă măgnă Nŭmæ. *O.* Īrĕ tămĕn rēstăt, Nŭmă quō dēvēnĭt ĕt Āncŭs. *H.* SYN. Pōmpĭlĭŭs. EP. Æquŭs, pĭŭs, lēgĭfĕr, plăcĭdŭs. (Cf. *Ovid. Met.* XV, 480 sq.; *Virg. Æ.* VI, 807 sq.) || Nŭmæ mēnsĭs. *Mois de février.* Mēnsĕ Nŭmæ ēxtrēmō, nōmēn căpĭt ēmbŏlĭmæī. *Aus.* (*Eclog. de Dieb.* 13. *Ib. de Mensib.* 2). || *Nom de guerrier.* Fōrtēmquĕ Nŭmăm. *V.* || *Nom d'homme.* Hērēdēm scrīpsĭt mē Nŭmă : cōnvălŭĭt. *M.* (X, 97).

Nŭmānă, æ, *f. Ville du Picénum.* Scŏpŭlōsă rūră Nŭmānæ. *Sil.*

Nŭmāntĭă, æ, *f.* (Νομαντία). *Numance, ville d'Espagne dans la Tarraconaise, détruite par l'un des Scipions.* Nōlīs lōngă fĕræ bēllă Nŭmāntĭæ. *H.* PPH. Ūrbs Nŭmāntīnă.

Nŭmāntīnŭs, ă, ŭm (Νομαντῖνος). *De Numance.* Īllĕ Nŭmāntīnā trāxĭt ăb ūrbĕ nŏtăm. *O.* || *Scipion Emilien, surnommé le Numantin; qqn de sa famille.* Āfră Nŭmāntīnōs rēgnă lŏquūntŭr ăvōs. *Pp.* (IV, 11, 30). Lūdĭtŭr ālĕā pērnōx Āntĕ Nŭmāntīnōs. *J.* (8, 10).

Nŭmānŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Fōrtēmquĕ mănū fūdīssĕ Nŭmānŭm. *V.*

Nŭmātĭŭs. *Au lieu de* Munatius.

† Nūmcŭbĭ (*ou* Nūncŭbĭ?), *pour* Num alicubi, *adv. Est-ce que jamais (en qq. lieu)?* Nūmcŭbĭ mĕām Bĕnĭgnĭtātēm sēnsīsti īn tē claūdĭĕr? *Ter.* (*Eun.* I, 2, 83. Hic *Donatus* legisse videtur *claudere*, i. e. claudicare).

Nŭmēllă, æ, *f. Sorte de carcan en bois.* Nērvōs, cătēnās, cārcĕrēs, nŭmēllās, pĕdĭcās, bōiās. *Pl.* (*As.* III, 2, 5. Cf. *Non.* 2, 586, et *Fest.* Etiam *Gloss. Placidi* : « *Numellatus*, numella ligatus, i. e. vinculo quo quadrupedes alligantur. »)

Nūmĕn, ĭnĭs, *n. Volonté ou puissance divine.* Quĭd vĕtăt īrātō nūmĕn ădēssĕ dĕō ? *O.* Nōn hæc sĭnĕ nūmĭnĕ dīvūm Ēvĕnĭūnt. *V.* Quæ sīnt ĕă nūmĭnă dīvūm, Flāgĭtăt. Ēt pŏtĭŭs dī nūmĭnĕ fīrmēnt. Mĕō sĭnĕ nūmĭnĕ. *Id.* (Hoc *Prisc.* p. 627, exponit, *sine meo nutu*). SYN. Vŏlūntās, nūtŭs ; pŏtēstās, vīs. PPH. Dīvīnă vŏlūntās, vīs. || *Divinité, dieu.* Ēt vōs, ăgrēstūm præsēntĭă nūmĭnă, Faūnī. *V.* Sī quĭd pĭă nūmĭnă pōssūnt. *Id. Voy.* Deus. || † *arch. Mouvement de tête.* Tērrĭfĭcās căpĭtūm quătĭēntēs nūmĭnĕ crīstās. *Lr.* (II, 632. Cf. *Prisc.* 627).

Nŭmĕrābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut compter.* Quō sānĕ pŏpŭlūs nŭmĕrābĭlĭs, ūtpŏtĕ pārvŭs *H.* Nŭmĕrābĭlĭs āltē Călcŭlŭs. *O.*

† Nŭmĕrārĭă, æ, *f. L'arithmétique.* Sīc vĕtŭs āstrĭgĕrō pēllăt Nŭmĕrārĭă cœlō. *Capel.* (VII, p. 269. *Numerarius* magis est in usu. *Gloss. Isid.* « Arithmeticus, *numerarius*. » Et *Isid. Orig.* 9, 4).

Nŭmĕrātŭs, ă, ŭm. *Compté.* Fīlăquĕ sēctīvī nŭmĕrāta īnclūdĕrĕ pōrrī. *J.* (14, 133). || *En partic. Recensé.* Ēffūsīs nŭmĕrātō mīlĭtĕ tēlīs. *L.* || Nŭmĕrātŭm ārgēntŭm, *et absolt. Argent compté ou comptant.* Sī mĭhĭ dāntŭr dŭŏ tălēnta ārgēntī nŭmĕrāta īn mănŭm. *Pl.* (*As.* I, 3, 41). Quĭd rēfērt, vīvās nŭmĕrātō ? *H.*

Nŭmĕrĭŭs, ĭī, *m. Prénom Romain.* Nōs Cælī, Nŭmĕrī, nŭmĕrŭm sērvēmŭ' mŏdŭmquĕ. *Lucil.* (apud *Char.* 60. Et *Afran.* ap. *Non.* 4, 429).

1. † Nŭmĕrō (*et* Nŭmĕrē?), *adv. Vite, trop vite.* Nŭmĕro hōc dīcĭs. *Pl.* (*Mil.* V, vs. 7. *Id. Cas.* III, 5, 21 ; *Pœn.* V, 4, 102). Nūnquăm mĭhĭ' nŭmĕrō quēmquām vīdī făcĕrĕ quām fācto ēst ŏpŭs. *Turpil.* (ap *Non* 4, 319 *Att.* et *Afran.* ibid. Cf. *Fest.*).

2. Nŭmĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Compter, supputer.* Stāt fōrtūnă dŏmūs, ĕt ăvī nŭmĕrāntŭr ăvōrŭm. *V.* Bīsquĕ dĭē nŭmĕrānt ămbō pĕcŭs. *Id.* Vōtăquĕ prō dŏmĭnā vīx nŭmĕrāndă făcĭt. *Tib.* (IV, 4, 12). SYN. Dīnŭmĕrō, cōmpŭtō, sūppŭtō, cēnsĕō, pērcēnsĕō, rĕcēnsĕō, ēnŭmĕrō. PPH. Nŭmĕrŭm făcĭō, rĕfĕrō. Nŭmĕrō cōmprēndō, nŏtō. || *Compter ou donner de l'argent.* Dōs ŭbĭ sīt, quærīs : cāmpō nŭmĕrāvĭmŭs īllō. *O.* Ūt nŭmĕrābātŭr fōrte ārgēntum, īntērvĕnĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 52). SYN. Dō. || *Compter, avoir.* Dōnĕc ĕrīs fēlīx, mūltōs nŭmĕrābĭs ămīcōs. *O.* Hăbĕt hōs nŭmĕrātquĕ pŏētās. *H.* SYN. Pōssĭdĕō, hăbĕō. || *Mettre au nombre, compter parmi.* Ācrēs īntēr nŭmĕrētŭr. *H.* Āntĕ ōmnēs bēllō nŭmĕrāndŭs Ămīlcăr. *Sil.* SYN. Cēnsĕō, ānnŭmĕrō, æstĭmō. || *Parcourir en cadence.* Crīspō nŭmĕrāntŭr pēctĭnĕ chōrdæ. *J.* (6, 382).

† Nŭmĕrōsĭtās, ātĭs, *f. Grand nombre.* Īnflātŭm nŭmĕrōsĭtātĕ Xērxēm. *Sid.* (9, 38. *Id.* 23, 150).

Nŭmĕrōsŭs, ă, ŭm. *Nombreux.* Māgnă ădĕō cōmĭtŭm nŭmĕrōsăquĕ pūbēs. *V. Fl.* Nŭmĕrōsă părābăt Ēxcēlsæ tūrrīs tăbŭlātă. *J.* (10, 105). SYN. Mūltŭs. || *Nombreux, harmonieux, cadencé.* Ēt tĕnŭĭt nōstrās nŭmĕrōsŭs Hŏrātĭŭs aūrēs. *O.* Īn tĕnĕbrīs nŭmĕrōsōs pōnĕrĕ grēssūs. Īllă plăcĕt gēstū, nŭmĕrōsăquĕ brāchĭă dūcĭt. *Id.*

Nŭmĕrŭs, ī, *m. Nombre.* Tē mărĭs, ĕt tērræ, nŭmĕrōquĕ cărēntĭs ărēnæ Mēnsōrēm. *H.* Nŭmĕrō dĕŭs īmpārĕ gaūdĕt. *V.* Nĕque ĕnĭm nŭmĕrō cōmprēndĕrĕ rēfērt. *Id.* || *Troupe, réunion, foule.* Nōs nŭmĕrŭs sŭmŭs, ĕt frūgēs cōnsŭmĕrĕ nātī. *H.* Dŭŏ dē nŭmĕrō quūm cōrpŏră nōstrō. *V.* Quædăm dē nŭmĕrō Lămĭārŭm. *J.* (6, 385). SYN. Tūrbă, vīs, āgmĕn. || *Rang.* Īllŭm nŭmĕrō bĕātōrum ēxĭmĭt vīrtūs. *H.* SYN. Ōrdŏ. || Īn nŭmĕrō sŭm. *Être au nombre de.* Ēsse ĭn ămīcōrŭm nŭmĕrō. *H.* (Adde *Lucr.* V, 180). SYN. Ānnŭmĕrŏr, cēnsĕŏr. || *Calculs, surtout astronomiques.* Nēc Băbȳlōnĭōs Tēntārīs nŭmĕrōs. *H.* Nŭmĕrīsquĕ sĕquēntĭbŭs āstră. *St.* Quīs tĕnĕbrās sōlī caūsīsquĕ mĕāntēm Dēfēctum īndĭcăt nŭmĕrŭs. *Cl.* Īnvĕnĭūnt ĕt ĭn āstră vĭās, nŭmĕrīsquĕ mŏdīsquĕ Cōnsŭmmānt ōrbēm. *Manil.* (IV, 158). || *Dés.* Seū lūdĕt, nŭmĕrōsquĕ mănū jăctābĭt ĕbūrnōs. *O.* Ēt mŏdŏ trēs jāctĕt nŭmĕrōs. *Id. Voy.* Talus. || *Les parties constitutives d'un tout.* Īmpērfēctă sŭīsquĕ Trūncă vĭdēnt nŭmĕrīs (animalia). *O.* Quūm dēsĭt nŭmĕrīs īpsă jŭvēntă sŭīs. *Id.* || *Arrangement.* Quæcūmque īn fŏlĭīs dēscrīpsĭt cārmĭnă vīrgŏ, Dīgĕrĭt īn nŭmĕrŭm. *V.* || *Mesure, cadence.* Īn nŭmĕrŭm Faūnōsquĕ fĕrāsquĕ vĭdērēs Lūdĕrĕ. *V.* Īllī īntēr sēsē măgnā vī brāchĭă tōllūnt Īn nŭmĕrŭm. *Id.* || *Rhythme, mètre, vers.* Nēc nŭmĕrīs nēctĕrĕ vērbă jŭvăt. *O.* Nŭmĕrōs ănĭmōsquĕ sĕcūtŭs Ārchĭlŏchī. *H.* SYN. Mētrŭm, cārmĕn. || *Chant, air.* Nŭmĕrōs mĕmĭnī, sī vērbă tĕnērĕm. *V.* Flēbĭlĭbŭs vĕlŭtī nŭmĕrīs, cănēntĭă dūrā Trājēctŭs pēnnā tēmpŏră, cāntăt ŏlŏr. *O.* SYN. Mŏdī. *Voy.* Cantus. || *Au fig. Mesure, régularité.* Nīl ēxtrā nŭmĕrŭm fēcīssĕ mŏdŭmquĕ. *H.*

Nŭmīcī (via). *Au lieu de* Minuci.

Nŭmīcĭŭs, *et qqf.* Nŭmīcŭs, ī, *m.* (Νομίκιος). *Petite rivière du Latium.* Cōrnĭgĕr hānc cŭpĭdīs răpŭīssĕ Nŭmīcĭŭs ūndīs. *O.* (*Fast.* III, 647. Sic et *Met.* XIV, 599). Dīvērsi ēxplōrānt : hæc fōntĭs stāgnă Nŭmīcī. *V.* (*Æ.* VII, 150). Haūd prŏcŭl hīnc pārvō dēscēndĭt fōntĕ Nŭmīcŭs. *Sil.* (VIII, 179. Sed *Plin.* 3, 9, 4, habet *Numicius*). || *Nom d'homme.* Nīl ădmīrārī prŏpĕ rēs ēst ūnă, Nŭmīcī. *H.*

Nŭmĭdæ, dārŭm *et sync.* dŭm, *m. pl.* (Νομάδες). *Numides, peuple d'Afrique.* Hīnc pāssim ēxsūltānt Nŭmĭdæ, gēns nēscĭă frēnī. *Sil.* Mē vēl ēxtērnōs Nŭmĭdārum īn āgrōs. *H.* Aūt Nŭmĭdŭm gēntēs. *M.*

(XII, 26, 6). SYN. Nŏmădēs. || *Adj.* Nŭmĭdæ scŭlptĭlĕ dēntĭs ŏpŭs. *O.* Nŭmĭdāsquĕ lĕōnēs. *Id.* || *Subst. m. Plotius Numida, un des officiers d'Auguste.* Cūstōdēs Nŭmĭdæ dĕōs. *H.*

Nŭmĭdĭcŭs, ă, ŭm (Νομαδικός). *De Numidie.* || Nŭmĭdĭcă ăvĭs, vŏlŭcrĭs, gāllīnă, *ou absolt. Poule de Numidie ou Pintade, mets recherché des Romains.* Ēt pīctă pĕrdīx, Nŭmĭdĭcæquĕ gŭttātæ. *M.* (III, 58). Gāllīnă tĭbī Nŭmĭdĭcă, tĭbī gāllŭs spădŏ. *Petr.* (*Sat.* 55). VERS. Nōn Āfra ăvĭs dēscēndăt īn vēntrēm tŭŭm. *H.* Nōn lătŭs Āfræ Nōvĭt ăvĭs. *J.* Ātque Āfræ vŏlŭcrēs plăcēnt pălātō. *Petr.* Sī Lĭbyçæ nōbīs vŏlŭcrēs ēt Phāsĭdĕs ēssēnt. *M.* Nēc Lĭbyē mīttĭt, nēc tĭbī Phāsĭs ăvēs. *Id.* Jām vēntrī lōngĭŭs ītŭr Quām mŏdŏ mīlĭtĭæ : Nŭmĭdārŭm pāscĭmŭr ōrīs, Phāsĭdŏs ēt dāmnīs. *Manil.* (Adde *Mart.* XIII, 73, ubi lemna est *Numidicæ.*)

Nŭmĭsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Afran.* apud *Charis.* 186.)

Nŭmīsmă. *Voy.* Nomisma.

Nŭmĭtŏr, ōrĭs, *m. Numitor, fils de Procas, roi d'Albe, et frère d'Amulius, qui le détrôna.* Īlĭă cūm Laūsō dē Nŭmĭtōrĕ sătī. *O.* Prōxĭmŭs īllĕ, Prŏcās, Trōjānæ glōrĭă gēntĭs, Ēt Căpys, ēt Nŭmĭtŏr. *V.* (Adde *Prud. Sym.* I, 193.) || *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* X, 342; *Sil.* XIII, 194.)

Nūmmārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne l'argent.* Mīllĭă sēx nūmmum ĭn ārcām dēmīsī nūmmārĭăm. *Nov.* (apud *Non.* 9, 1). Quĭd? sī līs fŭĕrĭt nūmmārĭă. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per Interrog.* 2). || ? *Adj. m. Vénal, ou subst. Changeur.* Māgnū' fŭĭt trīcō nūmmārĭŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 85). *Voy.* Nummularius.

Nūmmātŭs, ă, ŭm. *Riche en argent.* Āt bĕnĕ nūmmātŭm dĕcŏrāt Suādēlă Vĕnūsquĕ. *H.*

† Nūmmōrumēxpālpōnĭdēs, æ, *m. Mot forgé par Plaute* (*Pers.* IV, 6, 22). *Qui soutire de l'argent.*

Nūmmŭlārĭŭs, ĭī, *m. Changeur.* Nĕrōnĭānā nūmmŭlārĭŭs māssā. *M.* (XII, 57). SYN. Ārgēntārĭŭs.

Nūmmŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Nummus.

Nūmmŭs *ou* Nūmŭs, ī; *génit. pl.* Nūmmōrŭm *et plus souv.* Nūmmŭm, *m. Pièce de monnaie (d'or ou d'argent), plus ordinairement, Argent monnayé, argent.* Gēstĭt ĕnīm nūmmum īn lŏcŭlōs dēmīttĕrĕ; pōst hōc. *H.* Fīĕt ĕrĭtquĕ tŭŭs nūmmōrŭm mīllĭbŭs ōctŏ. Āccĭpĭt ēt bĭs dēnă sŭpēr sēstērtĭă nūmmŭm. *Id.* Dătūrām mīllĕ nūmmŭm pōscĭt. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 45. Et *Næv.* ap. *Cic. Or.* 2, 63). SYN. Nŏmīsmă, mŏnētă; sēstērtĭŭs, dēnārĭŭs; aūrĕŭs, aūrĕŏlŭs. || Nūmmō, *abl. Pour une faible somme (une misère).* Sīvĕ dŏmŭs sĭt Ēmptŏr, gaūdēntēm nūmmō te āddīcĕrĕ. *H.* (Et *Pl. Most.* I, 2, 34.) || *En gén. Argent, richesses.* Crēscĭt ămōr nūmmī quāntum īpsă pĕcūnĭă crēvĭt. *O.* Vīrtūs pōst nūmmōs. *H.* *Voy.* Pecunia, Divitiæ.

† Nūmnăm *et* Nūmnĕ, *arch. Comme* Num. Nūmnam īn mănū dēxtrā scyphŭs..? *Varr.* (ap. *Non.* 2, 235). Nūmnăm tē pēllēx stĭmŭlăt? nūmne ăltēr Īāsŏn? *Aus.* (*Epig.* 130, 5). Nūmnăm vōx sănguĭnĭs ējŭs Ād mē mīssă sŏnăt? *Cypr.* (*Gen.* 159. Adde *Pl. Cist.* IV, 2, 6; *Ter. Heaut.* III, 2, 6). Nūmne ănĭmārum ŏcŭlīs dēnsō vĕgĕtāmĭnĕ gŭttæ Vŏlvūntŭr? *Prud.* (*Ham.* 871).

Nūmquăm. *Voy.* Nunquam.

Nūmquĭd, Nūmquĭs. *Voy.* Nunquid, etc.

Nūnc, *adv. Maintenant.* Nūnc ăgĕ, nātūrās ăpĭbŭs quās Jūpĭtĕr īpsĕ, etc. *V.* Nūnc, nūnc īnsūrgĭtĕ rēmīs. *Id.* SYN. Jām, *qqf.* hīnc. PPH. Jām nūnc. Jām jăm. Hōc *ou* præsēntī tēmpŏrĕ. Īn præsēns. || Nūnc ĕtĭăm *ou* Ĕtĭām nūnc. *Voy.* Etiamnum. || *Tantôt.... tantôt.* Ēt nūnc ād fōntēs, nūnc ād mărĕ vērsŭs ăpērtŭm. *O.* Nūnc hōs, nūnc īllōs ădĭtŭs. *V.* SYN. Mŏdŏ, jăm. || *Avec un temps passé.* Īd ădĕō nōs nūnc fāctum īnvēnĭmŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 46). Ītēm Mĕnāndrī Phāsmă nūnc nūpēr dĕdĭt. *Ter.* (*Eun. prol.* 9). Nūnc Sălĭārĭbŭs Ōrnārĕ pūlvīnār dĕōrŭm Tēmpŭs ĕrăt. *H.* SYN. Tūnc. || *Avec le futur.* Quĭs nūnc te ădībĭt? *Cat.* (8, 16). || *Mais.* Nūnc, quŏnĭām mănĭbŭs pūrgātŭm sānxĕrăt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 9, 73. *Id.* II, 9, 37).

† Nūncĕ, *adv. Comme* Nunc. *Voy.* Orobis.

† Nūncĭnĕ *ou* Nūmcĭnĕ (*de* num *et* cine), *adv. Est-ce maintenant?* Hēm, nūncĭnĕ dēmŭm? *Ter.* (*And.* IV, 1, 59).

Nūncĭŏ, etc. *Voy.* Nuntio, etc.

† Nūncŭbĭ. *Voy.* Numcubi.

† Nūncŭpātĭm, *adv. Nommément.* Sīngŭlŏs, quōs nūnc pĭă nūncŭpātĭm Nōn vălēnt vērsū cŏhĭbērĕ vērbă. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 81).

Nūncŭpŏ, ās, ārĕ. *Nommer.* Quæ me īnsuētō nūncŭpāstī nōmĭnĕ. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 6, 60). Quēm tūrbă Quĭrīnī Nūncŭpăt īndĭgĕtēm, tēmplōque ārīsquĕ rĕcēpĭt. *O.* Nōmĕn.... Quō pārs ōptĭmă nūncŭpātŭr ānnī. *M.* (IX, 12). Clāmōrĕ māgnō tēr Sŏlōnēm nūncŭpăt. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 41). Bĕnĕ nūncŭpātŭs quōndam ăb ārtĕ pyrrhĭcā. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 8). *Voy.* Voco.

Nūndĭnă, æ, *f., et ordint.* Nūndĭnæ, ārŭm, *pl. Marché, jour de marché.* Ātque ōbscēnī nūndĭnă mūndī. *Alcim.* (IV, 30). SYN. Fŏrŭm, măcēllŭm.

Nūndĭnālĭs, ĕ. *De marché; de neuvaine funèbre* (*jeu de mots*). Cŏcŭs īllĕ nūndĭnālĭ' st : īn nōnūm dĭēm Sŏlēt īrĕ cōctŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 45).

Nūndĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Aller au marché, vendre ou acheter.* || *Au fig.* Rĕŭm cĭtārī nūndĭnātum hūnc ārgŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 969, scil. emptum).

† Nūndĭnŭs, ī, *m. Comme* Nundina. Sī nīl gŭstāt īntēr nūndĭnŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 145. Lexica dant *Nundinum*, n. Sed in re incerta, cum *Nonio* stare tutum est).

Nūnquăm *ou* Nūmquăm, *adv. Jamais.* Jūdĭcĕ tē, mĕtŭăm, sī nūnquām fāllĭt ĭmāgŏ. *V.* Ūt nūnquam īndūcānt ănĭmŭm cāntārĕ rŏgātī. *H.* Sēmpĕr ĕgo aūdītŏr tāntŭm? nūnquāmnĕ rĕpōnăm? *Juv.* (1, 1). SYN. Nōn. PPH. Nōn *ou* haūd ūnquăm. Nūllō *ou* nōn ūllō tēmpŏrĕ. Nūllō ævŏ, īn ævō. PHR. Nūllīquĕ lĭbēntĭŭs ūnquăm Rēspōnsūră sŏnō. *O.* Ō nĭhĭl ūnquăm Crēscĕrĕ (patiens Invidia)! *Sil.* VERS. Nūllă dĭēs pācem hānc Ītălīs nēc fœdĕră rūmpĕt. *V.* Mē nūllă dĭēs tām fōrtĭbŭs aūsīs Dīssĭmĭlem ărgŭĕrĭt. Āntĕ lĕvēs ērgō pāscēntŭr ĭn æthĕrĕ cērvī, Ēt frĕtă dēstĭtŭēnt nūdōs īn lĭttŏrĕ pīscēs; Āntĕ, pĕrērrātīs āmbōrŭm fīnĭbŭs, ēxsŭl, Aŭt Ărărĭm Pārthŭs bĭbĕt aūt Gērmānĭă Tīgrĭm, Quām nōstro īllĭŭs lābātŭr pēctŏrĕ vūltŭs. *Id.* Vērĕ prĭŭs vŏlŭcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcādæ. *O.* Cĭtĭŏr brūmālī tēmpŏrĕ, nōxquĕ Tārdĭŏr hībērnā sōlstĭtĭālĭs ĕrĭt, Quām tĭbĭ nōstrārŭm vĕnĭānt ōblīvĭă rērŭm. *Id.* Mūltă prĭŭs vāstō lābēntŭr flūmĭnă pōntō, Ānnŭs ēt īnvērsās dūxĕrĭt āntĕ vĭcēs, Quām tŭă sūb nōstrō mūtētŭr pēctŏrĕ cūră. *Pp.* Tērră prĭŭs fālsō pārtū dēlūdĕt ărāntēs, Ēt cĭtĭŭs nĭgrōs sōl ăgĭtābĭt ĕquōs, Flūmĭnăque ăd căpŭt īncĭpĭēnt rĕvŏcārĕ lĭquōrēs, Ārĭdŭs ēt sīccō gūrgĭtĕ pīscĭs ĕrĭt, Quām pōssĭm, etc. Tū prĭŭs ēt flūctŭs pŏtĕrĭs sīccārĕ mărīnŏs, Āltăquĕ mōrtālī dēlĭgĕre āstră mănū. *Id.* Āntĕ ăb ŏccāsū dĭēs Nāscētŭr; Īndōs āntĕ glăcĭālĭs pŏlŭs, Scythăsvĕ tĕpĭdă Phœbŭs īnfĭcĭĕt rŏtă, Quām mē rĕlīctām Thēssălæ ădspĭcĭānt nŭrūs. *Sen.* Jūngēntŭr āntĕ sævă sīdĕrĭbŭs frĕtă, Ēt īgnĭs ūndæ, Tārtărō trīstī pŏlŭs, Lūx ālmă tĕnĕbrīs, rōscĭdæ nōctī dĭēs, Quām, etc. *Id.* Hānc, cūjŭs hērēs nūnquam ĕrĭt pōst hūnc dĭēm. *Pl.* (Adde *Ov. Met.* XIII, 324 sq.; *Trist.* I, 7, 1; *Ibide,* 31; *Prop.* III, 19, 5; *Sen. H. Fur.* 373;

H. OEt. 1582; *Calpurn.* 8, 75; *Rutil.* 1, 53.) *Voy.* Semper. || *Comme* Non. Nūnquăm ŏmnēs hŏdĭē mŏrĭēmŭr ĭnūltī. *V.* Nūnquam hŏdĭe ēffŭgĭēs. *Id.* (Quod sæpius apud Comicos. Cf. *Pl. Amph.* I, 1, 270; *Epid.* V, 2, 63; *Mil.* IV, 4, 56. Et *Ter. Heaut.* III, 1, 44.)

Nūnquĭd *ou* Nūmquĭd, *n. pris adv. Est-ce que?* Nūnquĭd Pōmpōnĭŭs īstīs Aūdīrēt grăvĭōră? *H.* Nūnquĭd ĕt hōc, fāllāx Nīlĕ, nĕgārĕ pŏtēs? *M.* (X, 26). Nūnquĭd mĕmĭnīstī? *Ter.* (*And.* V, 4, 40). *Voy.* An.

Nūnquĭs, Nūmquĭs *ou* Nūm quĭs, quă, quŏd *et* quĭd. *Est-ce que quelqu'un ou quelque chose? qui? que? quoi?* Nūnquĭs ĕnĭm nōstrūm mīrātŭr, sī quĭs ĭn ārtūs? *Lr.* (VI, 655). Mēn'? Nūnquĭs ēst hīc ălĭŭs prætĕr me ātquĕ tē? *Pl.* (*Trin.* I, 2, 31). Nūnquī nūmmi ēxcĭdērūnt? *Id.* (*Bac.* IV, 4, 17). Cōncŭtĕ, nūmquă tĭbī vĭtĭōrum īnsēvĕrĭt ōlĭm Nātūră. *H.* Utraque scriptura auctoritate nititur. *Plinius* tamen apud *Prisc.* 555, magis probat *Nunquis.* Item *Capel.* III, p. 55: « *M* mutatur in *N* nonnunquam, ut quum dicimus *Nunquis.* ») || Nūnquĭd vīs? *Formule pour prendre congé de qqn : As-tu encore qq. ch. à me dire?* (*Pl. Amph.* I, 3, 44 et passim; *Ter. Eun.* II, 3, 49 : ubi *Donat.* Adde *Hor. Sat.* I, 9, 6).

Nūnquō *ou* Nūmquō, *adv. Est-ce que dans quelque lieu?* Nūnquō fŏrās vŏcātŭs ād cœnăm? *Pl.* (*Capt.* I, 2, 69).

Nūntĭă *ou* Nūncĭă, æ, *f. Messagère.* Īrĭ, meæ fĭdīssĭmă nūntĭă vōcĭs. *O.* Tām fīctī prāvīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Frātrĕ rĕvērsūrō nūntĭă vēnĭt ăvĭs. *M.* (VIII, 32).

Nūntĭŏ *ou* Nūncĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Annoncer.* Nāmquĕ tĭbī rĕdūcēs sŏcĭōs clāssēmquĕ rĕlātăm Nūntĭō. *V.* Nōn hæc tĭbĭ nūntĭăt aūctŏr Āmbĭgŭŭs. *O.* Quæ nūnc, sī mĭhī vēră nūntĭāntŭr. *Cat.* (35, 11). SYN. Dēnūntĭŏ, rĕnūntĭŏ, rĕfĕrŏ, rĕpōrtŏ, fĕrŏ, mŏnĕŏ, sīgnĭfĭcŏ, īndĭcŏ, nārrŏ, dēfĕrŏ. Nūntĭŭs ădsŭm, vĕnĭŏ. VERS: Mūltă pătrī pōrtāndă dăbāt māndātă. *V.* Nūntĭă Fāmă rĕfĕrt. *Id.* Māgnæ tĭbī nūntĭŭs ădsŭm Clādĭs. *O.* Nūntĭŭs āctă fĕrām trīstīssĭmă. *Sil.* *Voy.* Nuntius. || — hōrās. *Dire l'heure.* Hōrās quīnquĕ pŭĕr nōndŭm tĭbī nūntĭăt. *M.* (VIII, 67. *Id.* X, 48). || — sălūtĕm. *Saluer de la part de qqn.* (*Plaut. Curc.* IV, 2, 38.)

† Nūntĭŭm, ĭī, *n. Nouvelle.* Gĕmĭnās dĕōrum ăd aūrēs nŏvă nūntĭă rĕfĕrēns. *Cat.* (63, 75, si modo poemation Catullianum est. Vocem tamen latinam esse docet *Serv.* ad *Æ.* XI, 896). Sævūmquĕ tўrānnŭm Grāndĭă sōllĭcĭtīs pērtūrbānt nūntĭă dĭctīs. *Sedul.* (II, 474). Sī nūntĭă vēră văgārēnt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 476).

Nūntĭŭs *ou* Nūncĭŭs, ĭī, *m.* 1. *Messager.* Cuī Pўrrhŭs : Rĕfĕrēs ērgo hæc, ĕt nūntĭŭs ĭbĭs. *V.* Vērānĕ tē făcĭēs, vērŭs mĭhī nūntĭŭs āffērs? *Id.* EP. Cĕlĕr, cĭtŭs; cērtŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs; īnfīdŭs, mēndāx; fēlīx, lætŭs; īnfēlīx, trīstĭs. PPH. Sērmōnŭm mĭnīstĕr. Quī dĭctă, māndātă fērt, dēfērt, rĕfērt, pōrtăt, rĕpōrtăt. || *Qqf. f. pour* Nuntia. Īctă gĕnās : Ūtĭnām nōn hīc tĭbī nūntĭŭs ēssēm (dea)! *V. Fl.* || 2. *Nouvelle.* Nūntĭŭs ārmōrūm trīstĭs rūmōrquĕ sĭnīstĕr. *L.* SYN. Rūmŏr, fāmă. EP. Lætŭs, faūstŭs, fēlīx, ōptātŭs, īnfaūstŭs, trīstĭs, īnfēlīx, fūnēstŭs; īncērtŭs, īnfīdŭs. || *Recevoir une nouvelle.* Sēd cērtĭŏr aūctŏr Ādvŏlăt Ænēæ, tĕnŭī dīscrīmĭnĕ lētī Ēssĕ sŭōs. *V.* Nūntĭŭs īngēntī pēr rēgĭă tēctă tŭmūltū Ēccĕ rŭĭt. Grāvĭŏr nē nūntĭŭs aūrēs Vūlnĕrēt. Tūrnō pērfērtŭr nūntĭŭs, hŏstĕm Fērvĕrĕ cædĕ nŏvā. Vērŭs mĭhī nūntĭŭs ērgŏ Vēnĕrăt, ēxstīnctăm. Īntĕrĕā Tūrnum īn sīlvīs sævīssĭmŭs īmplĕt Nūntĭŭs. *Id.* Jāmque Ātlāntēās īmplērăt nūntĭŭs aūrēs. *Sil.* Pōstquam ā trĕpĭdīs āllātŭm, fērvĕrĕ pārtĕm Dīvērsām mārte īnfaūstō. *Id.* || *Porter un nouvelle. Voy.* Nuntio. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Vēntūræ nūntĭă sōrtĭs, Vēră mŏnēnt Tūscĭs ēxtă prŏbātă vĭrĭs. *Tib.* (III, 4, 5). Hăbēs ănĭmī nūntĭă vērbă mĕī. *O.* Cēră tŭæ prīmūm nūntĭă mēntĭs ĕăt. *Id.*

Nūpĕr, *adv. Dernièrement récemment.* Ēt dūcĭt rēmōs īllīc ŭbĭ nūpĕr ărārăt. *O.* Ūt nūpēr, frūstrā prēssābĭmŭs ūbĕră pālmĭs. *V.* Rēgālī cōnspēctŭs ĭn aūrō nūpĕr ĕt ōstrō. *H.* SYN. Mŏdŏ, rĕcēns. PPH. Haūd *ou* nōn prīdĕm. Nōn ĭtă prīdĕm. Nēc dūdŭm. || *En parl. d'un temps assez éloigné.* (*Hor. Od.* III, 26, 1.)

† Nūpĕrus, ă, ŭm; *superl.* Nūpērrĭmŭs. *Récent.* Rĕcēns cāptum hŏmĭnĕm nūpĕrŭm, nŏvĭtĭŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 60. Hoc laudant *Prisc.* 606, et *Non.* 2, 574).

Nūpsī, *parf. de* Nubo.

Nūptă, æ, *f. Mariée, épouse.* Sēd pōstquām Cōlchĭs ārsĭt nŏvă nūptă vĕnēnĭs. *O.* Cōnvĕnĭūnt nūptæ dĭctām Jūnōnĭs ĭn ædĕm. *Id.* Nūptă jām dĭcēs. *H.* PPH. Cōnjŭgĭō rĕvīnctă. *Juvc.* *Voy.* Uxor.

Nūptĭæ, ārŭm, *f. pl. Noces, mariage, hymen.* Cōnjūrātă tŭās rūmpĕrĕ nūptĭās. *H.* Ēffŭgĭĕt ēx ūrbe, ŭbĭ ĕrūnt făctæ nūptĭæ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 196). Nōn sūnt vēræ nūptĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 20). SYN. Hўmĕnæŭs, cōnjŭgĭŭm, etc. PHR. Quŏtĭēs sŏcĭālĭă săcră părāntŭr. *O.* *Voy.* Conjugium || *Accouplement.* Blāndĭtă, quām sūnt nūptĭæ cŏlūmbārŭm. *M.* (XII, 66).

Nūptĭālĭs, ĕ. *Nuptial.* Ūnă dē mūltĭs, făcĕ nūptĭālī Dīgnă. *H.* Ēt nūptĭālēs īmpĭī Œdĭpŏdæ făcēs. *Sen.* (*H. Fur.* 496). Ēt nūptĭālĕ băsĭŭm rĕsērvāntĕm. *M.* (XI, 98). *Voy.* Conjugialis.

† Nūptŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Nubo. Quō nūllæ nūptānt ănĭmæ. *Cypr.* (*Sodom.* 45. Cf. *Gloss. Isid.* « Nuptant, *nubunt.* »)

Nūptŭm, *sup. de* Nubo.

Nūptūră, æ, *part. fut. f. Qui doit se marier.* Nūptūræ tŏtĭēs lānguĭdă mēmbră cădūnt. *O.*

Nūptŭrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Vouloir se marier.* Gaūdēs dŭcēntās nūptŭrīrĕ pōst mōrtēs. *M.* (III, 93, 18).

Nūptŭs, ă, ŭm. *Marié, ordint. au fém. en parl. d'une femme.* Nūptūrăquĕ nūptăquĕ prōlēs. *O.* *Voy.* Nupta. || Nŏvŭs nūptŭs. *Jeune marié, en parl. d'un homme déguisé en femme.* (*Pl. Cas.* V, 1, 6. Quod refert *Prisc.* 789.) || Nūptă vērbă. *Paroles permises à une femme mariée.* Vīrgō sŭm : nōndŭm dĭdĭcī nūptă vērbă dīcĕrĕ. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.*). || *Eccl. Aspirant à la prêtrise.* Īmbŭĕ, Chrīstĕ, nŏvōs dē sāncto āntīstĭtĕ nūptōs. *P. Nol.* (22, 231).

Nūptŭs, ūs, *m. Mariage.* Īllă quĭdĕm nūptūquĕ prĭŏr, tædāsquĕ mārĭtō Pāssa ălĭō. *St.* (*Silv.* V, 1, 45). Quæ nūptū dīspărĕ cōnstānt. *Eugen.* (22, 1).

Nūrsæ, ārŭm, *f. pl. Ville des Èques.* Ēt tē mōntōsæ mīsēre īn prœlĭă Nūrsæ. *V.*

Nūrsĭă, æ, *f. Nursie, ville des Sabins.* Quōs frīgĭdă mīsĭt Nūrsĭă. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 417; *Col.* X, 421). || 2. *Une déesse. Voy.* Nortia.

Nūrsīnŭs, ă, ŭm. *De Nursie.* Nūrsīnās pŏtĕrĭs pārcĭŭs ēssĕ pĭlās. *M.* (XIII, 20).

Nŭrŭs, ūs, *f. Bru, belle-fille.* Vīdī Hĕcŭbām, cēntŭmquĕ nŭrūs, Prĭămūmquĕ pĕr ārās. *V.* Quās īntĕr mĕă sīc ēst nŭrŭs ōrsă lŏquī. *O.* Cīnctăque ădēst vīrgō mātrŭm nŭrŭŭmquĕ cătērvā. *Id.* || *Par ext. Jeune femme.* Ēccĕ nŭrūs Cĭcŏnŭm. *O.* Cūltŭs gēstārĕ dĕcōrōs Vīx nŭrĭbŭs : răpŭērĕ mărēs. *L.* Lūcēbĭt Lātĭă cūltă fĕnēstră nŭrū. *M.* (X, 6). Pērmīxtæ mărĭbŭs nŭrūs. *Sen.* (*H. F.* 878). || † Nŭrŭĭs, *ancien gén.* Tū quŏquĕ, vēl nŭrŭĭs mĭhī nōmĭnĕ, vēl vĭcĕ nātæ. *Aus.* (*Par.* 26, 1).

† Nūs, *m.* (νοῦς). *Intelligence.* Pēr vōs vĭgĭl dĕcēnsquĕ Nūs mēntĭs īmă cōmplĕt. *Capel.* (II, p. 33)

Nūsquăm, *adv. Nulle part.* Nūsquām tūtă fĭdēs. *V.* Ceū cētĕră nūsquăm Bēllă fŏrēnt. *Id.* PPH. Nūllŏ

lŏcō. PHR. Sēd quām nōn īnvĕnīt ūsquăm. *O.* Nūllā quum īn pārtĕ sīēt mēns. *Lr.* || Nūsquăm gēntĭŭm. *Même sens. Voy.* Gens. || — sŭm. *Être mort.* Ērgō nūnc Dāmă sŏdālĭs Nūsquam ēst ! *H.* Jām nūsquām pătĕr ēst, Gāllĕ ; nŏvĕrcă dŏmī ēst. *M.* (IV, 16).

Nūtāmĕn, ĭnĭs, *n. Balancement.* Ālbēntēs nĭvĕæ trĕmŭlō nūtāmĭnĕ pēnnæ. *Sil.* (II, 399).

Nūtāns, tĭs. *Qui se balance, qui fléchit.* Sūmmăquĕ pērcŭtĭēns nūtāntī pēctŏră mēntō. *O.* Īmpēllēns nūtāntĭbŭs āĕră pēnnīs. *Cat.* (66, 53). Ādspĭcĕ cōnvēxō nūtāntēm pōndĕrĕ mūndŭm. *V.* || *Au fig. Accablé.* Nūtāntēm Cōlchĭdă cūrīs. *V. Fl.* SYN. Ōpprēssŭs.

Nŭtĭquăm (*ou* Ne ŭtĭquăm), *adv. Nullement.* Ūsque īllŭd vīsum ēst Pāmphĭlō nŭtĭquām grăvĕ. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 50. *Id. Heaut.* II, 2, 116). Ĕgŏ, Chărīnĕ, nŭtĭquam ōffĭcĭŭm lībĕri ēsse hŏmĭnĭs pŭtō. *Id.* (*And.* II, 1, 30). Fīlĭŭm tuŭm quŏd rĕdĭmĕrĕ se ăĭt, ĭd nŭtĭquām mī plăcĕt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 54. Adde *Enn.* ap. *Cic. Acad.* 2, 17. *Bentl.* jure contendit primam syllabam semper corripi, et scribit *ne utiquam*, quem nonnulli sequuntur. Sed littera *e* in talibus deleri solet, utputa *nusquam*, *nunquam*).

Nūtŏ, ās, ārĕ, *n. Faire un signe de tête.* Ēccĕre aūtēm căpĭtĕ nūtăt ! *Pl.* (*Mil.* II, 2, 53. *Id. Men.* IV, 2, 48 ; *Enn.* apud *Isid.* 1, 25). SYN. Nīctŏ, Īnnŭŏ. || *Ordint. Se balancer, remuer, fléchir sous le poids, être chancelant.* Ēt trĕmĕfāctā cŏmām cōncŭssō vērtĭcĕ nūtăt (ornus). *V.* Dūm rāmī pōndĕrĕ nūtānt. *O.* Āgmĭnă sūprā Nūtātūrŭs ăpĕx. *Sil.* Cāsūrām fātīs sēnsīt nūtārĕ rŭīnăm. *L.* SYN. Mŏvĕŏr, ăgĭtŏr, īnclīnŏr, lābŏ, lăbāscŏ, tĭtŭbŏ, văcīllŏ, pēndĕŏ. || *Au fig. Pencher, incliner.* Nām rēgum ănĭmōs ēt pōndĕră bēllī Hāc nūtārĕ vĭdēt. *St.* Nūtăt ŭtrōquĕ tĭmŏr. *Id.* Sīc ănĭmūs vărĭō lābĕfāctŭs vūlnĕrĕ nūtăt Hūc lĕvĭs ātque īllūc. *O.* SYN. Flūctŭŏ, văcīllŏ, tĭtŭbŏ.

† Nūtrīcātŭs, ūs, *Action de nourrir, éducation.* (*Plaut. Mil.* III, 1, 55, in nutricatu.)

Nūtrīcĭă *ou* Nūtrītĭă, ōrŭm, *n. pl. Action de nourrir.* Ōmnĭăque īnfāntūm mīxtā nūtrīcĭă tūrbā. *Manil.* (III, 133).

Nūtrīcŏ, ās, ārĕ, *et ordint.* Nūtrīcŏr, ārĭs, ārī, *d. Nourrir.* Nēc pĕcŭă rūrī pāscĕrĕ, nēc pŭĕrōs nūtrīcārĕ. *Pl.* (*Merc.* III, 1, 11. Cf. *Non.* 7, 87).

Nūtrīcŭlă, æ, *f. dimin. de* Nutrix. Quĭd vŏvĕăt dūlcī nūtrīcŭlă mājŭs ălūmnō ? *H.* || *En parl. d'une contrée.* Ēpīrōtă tĕnēllōrūm nūtrīcŭlă vātŭm. *Domit. Mars.* (ap. *Suet. Gram.* 16). Nūtrīcŭlă caūsĭdĭcōrŭm Āfrĭcă. *J.* (7, 148).

Nūtrīmĕn, ĭnĭs, *et* Nūtrīmēntŭm, ī, *n. Nourriture.* Nātūræque sŭūm nūtrīmĕn dĕĕrĭt ĕdācī. *O.* Nē dēsĭnt āræ nūtrīmĭnă pīnguĭă flāmmæ. *Juvc.* (IV, 219). Ātque ārĭdă cīrcŭm Nūtrīmēntă dĕdĭt. *V. Voy.* Alimentum.

Nūtrĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Nourrir.* Nūtrĭĕrāt Lycĭă, părĭbŭsque ōrnāvĕrăt ārmīs. *V.* Nūtrībāt, tĕnĕrīs īmmūlgēns ūbĕră lābrīs. *Id.* SYN. Ălŏ, pāscŏ, etc. *Voy.* Alo. || *Nourrir le feu.* Īgnēs Sūscĭtăt hĕstērnōs, fŏlĭīsque ēt cōrtĭcĕ sīccō Nūtrĭt. *O.* || *Nourrir les végétaux.* Tērră sălūtārēs hērbās, ĕădēmquĕ nŏcēntēs Nūtrĭt. *O.* (Et *Catul.* 61, 25). Hūmōrĕ rīpæ nūtrĭēntĕ pāscĭtŭr. *P. Nol.* (7, 9). || *Au fig.* Pāx Cĕrĕrēm nūtrĭt. *O.* Lōngūm mălĕ nūtrĭt ămōrēm. *Id.* Nūtrīrĕ fŭrōrēm. *Sil.* Quī blāndĭēndō dūlcĕ nūtrīvĭt mălūm. *Sen.* (*Hip.* 134). Sēd lŏcă... Nūtrīssēnt cārmĕn. *O.* Nūmmī, quōs hīc quīncūncĕ mŏdēstō Nūtrĭĕrās. *Pers.* (5, 149). SYN. Ălŏ, fŏvĕŏ.

Nūtrĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Comme* Nutrio. Ēt plăcĭtām Pācī nūtrītŏr ŏlīvăm. *V.* (*G.* II, 425. Cf. *Prisc.* 798 ; *Diom.* 450 ; *Non.* 7, 87, qui locum Virgilii laudant. || *Pass. Être nourri.* Nūtrīrī Rōmæ. *H.*

Nūtrītĭă. *Voy.* Nutricia.

Nūtrītŏr, ōrĭs, *m. Nourricier.* Ān Tārtēssĭăcŭs stăbŭlī nūtrītŏr Ībērī. *M.* (VIII, 28). Vŏlŭcrūm nūtrītŏr ĕquōrŭm. *St.* Tūtōrēmque ălĭī nūtrītōrēmquĕ fătēntŭr. *Fort.* (IX, 16, 9). SYN. Āltŏr.

Nūtrītŭs, ă, ŭm. *Nourri, et au fig.* Nūtrītūs lāctĕ fĕrīnō. *O.* Ēxtŭlĭt īn lūcēm nūtrītās sāngŭĭnĕ frūgēs. *Petr.* (*Sat.* 120). Hībērnā nĭvĕ Nūtrītŭs āmnĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 933). Nūtrītūm mīssĭlĕ vēntīs. *V. Fl.*

Nūtrīx, īcĭs, *f. Nourrice.* Īndĕ lŭpæ fŭlvō nūtrīcĭs tēgmĭnĕ lætŭs. *V.* Sūb nūtrīcĕ pŭēllă vĕlūt sī lūdĕrĕt īnfāns. *H.* Ŏptĭmă nūtrīcūm nōstrīs lŭpă Mārtĭă rēbŭs. *Pp.* (IV, 1, 55). SYN. Āltrīx, nūtrīcŭlă, *qqf.* māmmă. EP. Blāndă, dūlcĭs, vĭgĭl, sōllĭcĭtă, ānxĭă, īnsōmnĭs, cāră, fīdă. *Voy.* Uber. || *En parl. d'une contrée.* Nēc Jŭbæ tēllūs gĕnĕrăt, lĕōnŭm Ārĭdă nūtrīx. *H.* || *Au fig.* Nūtrīx Dīscōrdĭă bēllī. *Cl.* Cūrārūm māxĭmă nūtrīx, Nōx īntērvēnĭt. *O.* || *Sein.* Nūtrīcūm tĕnŭs ēxstāntēs ē gūrgĭtĕ cānō. *Cat.* (64, 18). *Voy.* Mamma.

Nūtŭs, ūs, *m. Signe de tête ; signe approbatif.* Mē spēctă, nūtūsquĕ mĕōs vūltūmquĕ lŏquācēm. *O.* Ād nūtūs āptŭs hĕrīlēs. *H.* Ānnŭĭt, ēt tōtūm nūtū trĕmĕfēcĭt ŏlympŭm. *V.* Tāntūm nūtū mōtōquĕ sălūtānt Ēnsĕ sŭōs. *L.* SYN. Sīgnă, nŏtæ. PPH. Căpĭtĭs mōtŭs. Mōtūm căpŭt. Sīgnŭm vūltūs. || *Parler par signes.* Nūtū sīgnīsquĕ lŏquŏr. Gēstū *ou* Pēr gēstūm sīgnĭfĭcŏ. Nūtū, ŏcŭlīs, sŭpērcĭlĭō sīgnă dŏ, mīttŏ. VERS. Ēxērcēnt nūtūs cōmmērcĭă līnguæ. *O.* Nōn ŏcŭlī tăcŭērĕ tŭī. Nīl ŏpŭs ēst dĭgĭtīs pēr quōs ărcānă lŏquārĭs, Nēc tĭbĭ pēr nūtūs āccĭpĭēndă nŏtă ēst. Mūltă sŭpērcĭlĭō vīdī vībrāntĕ lŏquēntēs : Nūtĭbŭs īn vēstrīs pārs bŏnă vōcĭs ĕrăt. Dĭgĭtīs sæpe ēst nūtūquĕ lŏcūtŭs. *Id.* Īllă vīrō cōrām nūtūs cōnfērrĕ lŏquācēs. *Tib.* Nūtū mănĭbūsquĕ lŏquāx. *Cl.* || *Volonté, arbitre.* Āltĕrĭūs sūb nūtū dēgĭtŭr ætās. *Lr.* (IV, 1118). Sævæ nūtū Jūnōnĭs ĕūnt rēs. *V.* Sūb nūtū cāstră fŭērĕ. *Sil.* SYN. Vŏlūntās, ārbĭtrĭŭm, *qqf.* nūmĕn. || *Qqf. Inclinaison.* Nūtūquĕ cădēns ēxtērrŭĭt Īdām. *V. Fl.* SYN. Nūtāmĕn.

Nūx, nŭcĭs, *f. Noyer, arbre.* Nūx ĕgŏ jūnctă vĭæ, quūm sīm sĭnĕ crīmĭnĕ vītæ. (*Ov. Nuc.* 1.) Īnsĕrĭtŭr vēro ēx fētū nŭcĭs ārbūtŭs. *V.* Sī fōrtĕ nŭcēm dējēcĕrăt eūrŭs. *J.* (11, 119). || *Noix, fruit.* Nūx ĕrăt ēscă tĭbī, caūsæquĕ păpāvĕră sōmnī. *O.* Cōntēmptūm cāssā nŭcĕ paūpĕrĕt. *H.* Ānnōs Dīssĭmŭlēt vĭrĭdī cōrtĭcĕ tīnctă nŭcĭs. *Tib.* (I, 8, 43). SYN. Nŭcŭlă, jūglāns. EP. Mātūră, sīccă, ārĭdă, dūlcĭs ; cāssă, īnānĭs, vĭtĭōsă. || *Jouer aux noix, comme font les enfants.* Pŭĕrōrum īn tūrbā quīdām lūdēntem Āttĭcūs Æsōpūm nŭcĭbūs quūm vīdīssĕt, rēstĭtĭt. *Ph.* Lūde, ĭnquĭs, nŭcĭbūs : pērdĕrĕ nōlō nŭcēs. *M.* (XIV, 1). Sătĭs dĭū Lūsīstī nŭcĭbŭs. *Cat.* (62, 130). Nŭcĭbūs făcĭmūs quæcūmquĕ rĕlĭctīs. *Pers.* (1, 10). Jām trīstĭs nŭcĭbūs pŭĕr rĕlĭctīs Clāmōsō rĕvŏcātŭr ā măgīstrō. *M.* (V, 85. Ludus describitur ab *Ovid. Nuc.* 80 sq.). || Nŭcēs spārgŏ. *C'était à Rome une des cérémonies du mariage : l'époux jetait des noix aux enfants, signifiant par là qu'il renonçait aux jeux du jeune âge.* Spārgĕ, mărītĕ, nŭcēs. *V.* Dā nŭcēs pŭĕrīs. *Cat.* (62, 131. Cf. *Serv.* ad *Virg. E.* 8, 30). || *En gen. Amande.* Nūx cāstănĕă *ou* Pōntĭcă. *Châtaigne.* Cāstănĕæsquĕ nŭcēs, mĕă quās Āmăryllĭs ămābăt. *V.* Quīdquīd nōbĭlĕ Pōntĭcīs nŭcētīs. *St.* (Cf. *Macr. Sat.* 2, 14). *Voy.* Castanea. || Nūx ăvēllānă. *Aveline.* Nŭcēmvĕ lōngām, quām vŏcānt ăvēllānām. (*Anth.* II, p. 522.)

Nyctēĭs, ĭdĭs, *f.* (Νυκτηΐς). *Fille de Nyctée, Antiope.* Plăcĭdūsquĕ văgæ Nyctēĭdŏs ārdŏr. *St.* Tū lī-

cĕt Āntĭŏpæ fōrmām Nўctēĭdŏs, ēt tū. *Pp.* (I, 4, 5. Et *Ov. Met.* VI, 111).

Nўctĕlĭŭs, ĭī, *m.* (Νυκτέλιος). *Un des noms de Bacchus, dont les fêtes se célébraient la nuit.* Nўctĕlĭūmquĕ pătrĕm. *O.* Ŭt fĕră Nўctĕlĭī paūlūm pēr săcră rĕsīstūnt. *V. Fl.* (Et *Culex*, 110.) || — lātēx. *Vin.* (*Sen. OEd.* 492.)

Nўcteūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Νυκτεύς). *Nyctée, fils de Neptune et père d'Antiope.* Nўctĕŏs Āntĭŏpēn, etc. *Pv.* (III, 15, 12).

Nўctĭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Calp.* 6, 1.)

Nўctĭmĕnē, ēs, *f.* (Νυκτιμένη). *Fille d'Épope, changée en chouette.* Nўctўmĕnē nōstrō sūccēssĭt hŏnōrī. *O.* (*Met.* II, 590 sq.).

Nўmphă, æ, *et* Nўmphē, ēs, *f.* ; Nўmphæ, ārŭm, *pl.* (Νύμφη). *Nymphes, divinités des eaux, des bois, des montagnes, etc.* Nўmphă, Nŭmæ cōnjŭx, ăd tŭă făctă vĕnī. *O.* Ŏffĭcĭōquĕ pĕdūm nўmphē cōntēntă dŭōrŭm. *Id.* Ēt quō, sēd făcĭlēs nўmphæ rīsērĕ, săcēllō. *V.* Quō pōstquām sŭbĭĭt, nўmphārūm trădĭdĭt ūnī. *O.* EP. Fōrmōsæ, dĕcōræ, vĕnūstæ, īntāctæ, cāstæ, sŏrōrēs. PPH. Nўmphārūm chŏrŭs, āgmĕn, grēx. *Voy.* Dryas 1, Nereides, Oreades.|| *Qqf. en parl. des Muses.* Nўmphæ, nōstĕr ămōr, Lībēthrĭdĕs. *V.*

Nўmphēŭm, ī, *n.* (νυμφεῖον). *Promontoire et port de Liburnie.* Nўmphēūmquĕ tĕnĕt. *L.*

Nўmphĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nўmphĭdiūs quæ cērnăt ăvŭs. *Sid.* (15, 200).

Nўmphĭgĕnă, æ, *m. f. Enfant d'une nymphe.* Sōrs nŏvă nўmphĭgĕnæ vōtūm pōst fātă mĕrētŭr. (*Anth* I, p. 84, scil. Achillis.)

Nўmphĭŭs, ĭī, *m.* (νύμφιος). *Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 155.)

Nўsă, æ, *f.* (Νῦσα). *Nysa, montagne et ville de l'Inde, consacrée à Bacchus.* Lībĕr, ăgēns cēlsō Nўsæ dē vērtĭcĕ tĭgrēs. *V.* Nўsă, Dĭōnæīsque ăvĭbūs cīrcūmsŏnă Thīsbē. *St.* Băcchūmque ăvērtērĕ Nўsæ. *L.* || 2. *Un des sommets du Parnasse.* Ēt dŏmĭnīs Cīrrhæ Nўsæquĕ fĕrūntŭr. *J.* (7, 64).

Nўsæŭs, *et* Nўsēĭŭs, ă, ŭm (Νυσαῖος *et* Νυσήϊος). *De Nysa, de Bacchus.* Īndĭcă Nўsæīs ārmă fŭgātă chŏrīs. *Pp.* (III, 17, 22). Fēstās Nўsæō rĕdĭmīvĭt pălmĭtĕ mēnsās. *Sil.* Ēt jŭgă tōtă văcānt Brŏmĭō Nўsēĭă, quārē. *L.*

Nўsēĭs, ĭdĭs, *f.* (Νυσηΐς). *De Nysa.* Īndĕ dătūm nўmphæ Nўsēĭdĕs āntrīs Ŏccŭlŭērĕ sŭīs. *O.*

Nўsēĭŭs. *Voy.* Nysæus.

Nўseūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Νυσεύς). *Un des noms de Bacchus.* Āddĭtŭr hīs Nўseūs. *O.*

Nўsĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme* Nysæus. Nўsĭăcīs quŏd spārsūm flōrĭbŭs ārdĕt. *Capel.* (II, p. 24).

Nўsĭās, ădĭs, *f. Comme* Nyseis. Nўsĭădēs nўmphæ pŭĕrūm quærēntĕ nŏvērcā. *O.*

Nўsĭgĕnă, æ, *m. f. Né à Nysa.* Cūm thĭăsō Sătўrōrum ēt Nўsĭgĕnīs Sīlēnīs. *Cat.* (64, 253).

Nўsĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Nysæus. || *Subst. m. Bacchus.* Quīquĕ tŭās aūdāx ĭmĭtātŭr, Nўsĭĕ, vītēs. *Col.* (X, 248). Trĭētērĭcĕ, Nўsĭĕ, Lībĕr. (*Anth.* I, p. 11). Ilĭăcæ Mātrīs Mĕgălēsĭă, Băcchĭcă Nўsī. *Prud.* (*Sym.* I, 629).

O

1. Ō, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Ω quŏd ēt Ō græcūm cōmpēnsāt Rōmŭlă vōx Ō. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 6. Adde *T. Maur. Litt.* 37). || *Eccl. Oméga, opposé à Alpha, c.-à-d. le commencement et la fin.* Ālpha ēt Ō cōgnōmĭnātŭs. *Prud.* (*Cath.* 9, 11). Prīncĭpĭum āc fīnēm sĭmŭl hūnc Ă vĭdērĭĕr, hūnc Ō. *Sedul.* (III, 288).

2. Ō, *interj. Servant à appeler, à invoquer; exprimant l'indignation, la joie, etc.* Ō lūx Dārdănĭæ, spēs ō fīdīssĭmă Teūcrūm ! *V.* Ō pătĕr, ō hŏmĭnūm dīvūmque ætērnă pŏtēstās ! *Id.* Ō ŭtĭnām, tūnc quūm Lăcĕdæmŏnă clāssĕ pĕtēbăt. *O.* Ō ĕgŏ, quūm dŏmĭnam ădspĭcĕrēm, quām fōrtĭtĕr īllĕ. *Tib.* (II, 3, 5). Ō ĕgŏ lævŭs, Quī pūrgōr bīlĕm, etc. *H.* Dēgĕnĕr ō pŏpŭlŭs ! *L.* Ō făcĭēm pūlchrăm ! *Ter.* (*Eun.* II, 3, 5). || *Qqf.* Ŏ, *devant une voyelle brève.* Tē Cŏrўdŏn, ŏ Ălĕxĭ : trăhĭt sŭă quēmquĕ vŏlŭptās. *V.* (*E.* 2, 65, more Græcorum).

Ŏărīŏn, ŏnĭs, *m.* (Ὠαρίων). *Comme* Orion. Prŏxĭmŭs Hўdrŏchŏī fŭlgērĕt Ŏărīŏn. *Cat.* (66, 94). Nāmquĕ prŏcēllŏsō sŭbjūngĭtŭr Ŏărīŏnī. *Rutil.* (1, 637).

Ŏāxēs *ou* Ŏāxĭs, ĭs, *m. Rivière de Crète.* Ēt răpĭdūm Crētæ vĕnĭēmŭs Ŏāxēm. *V.* (*E.* 1, 66. Ubi *Serv.*, qui flumen Mesopotamiæ esse vult. Sed vid. inf. *OEaxis*. Apud *Steph.* urbs Cretæ est Ὄαξος).

Ŏb, *prép. Devant.* Nūnc... ēxpĕrĭŏr mi ŏb ŏcŭlŏs călīgĭnem ŏbstĭtīssĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 51). Lānam ŏb ŏcŭlum hăbēbăt. (*Ib.* V, vs. 37.) Fōllem ŏbstrīngĭt ŏb gŭlăm. *Id.* (*Aul.* II, 4, 23). SYN. Āntĕ. || *A cause de.* Dīctŭs ŏb hōc lēnīrĕ tĭgrēs răbĭdōsquĕ lĕōnēs. *H.* Ūnĭŭs ŏb nŏxam ēt fŭrĭās Ājăcĭs Ŏīlĕī. *V.* SYN. Prŏptĕr, caūsā, ērgŏ, grātĭā. PPH. Īllĭŭs ērgŏ Vĕnĭmŭs. *V.* Pārvæ cōnsuētūdĭnĭs Caūsā *Ter.* || *Qqf. Vers.* Quem ădspēctābānt, cūjŭs ŏb ŏs Grāii ōra ŏbvērtēbānt sŭă. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 18). Ŏb Rōmām nŏctū lĕgĭōnēs dūcĕrĕ cœpĭt. *Enn.* (apud *Fest.*). *Voy.* Ad. || — rēm. *Utilement.* (*Ter. Ph.* III, 2, 41.) || *Pour.* Ăgĕr ŏppŏsĭtŭ' st pĭgnĕrī Ŏb dĕcēm mĭnās. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 56). Ārrhăbōnem ā me ăccēpīsti ŏb mŭlĭĕrēm. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 23). SYN. Prō. || — īndūstrĭām. *Exprès. Voy.* Industria.

† Ŏbăgĭtŏ *ou* Ŏbĭgĭtŏ, ās, ārĕ. *Pousser devant soi.* (*Enn.* ap. *Non.* 2, 605. Vid. *Fest.*)

Ŏbāmbŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Aller autour.* Mūgĭt, ēt īn tĕnĕrīs fōrmōsŭs ŏbāmbŭlăt hērbīs. *O.* Nēc grĕgĭbŭs nōctūrnŭs ŏbāmbŭlăt (lupus). *V.* || *Act.* Īllĕ quĭdēm tōtām gĕmĕbūndŭs ŏbāmbŭlăt Ætnām. *O.* SYN. Ŏbĕŏ, cīrcŭmĕŏ. || *arch. Aller devant.* Neū dēsīgnātōr prætēr ōs ŏbāmbŭlēt. *Pl.* (*Pœnul. prol.* 19. *Festus* : « *Obambulare*, adversum alios ambulare, etc. »).

Ŏbārdĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Briller devant.* Clўpĕī mĕtŭēndŭs ŏbārsĭt Lūcĕ Drўās. *St.*

Ŏbārmŏ, ās, ārĕ. *Armer.* Ămāzŏnĭă sĕcūrī Dēxtrās ŏbārmĕt. *H.* Mātĕr Lăcænă, clўpĕo ŏbārmāns fīlĭŭm. *Aus.* (*Epig.* 25, 1). *Voy.* Armo.

Ŏbbă, æ, *f. Vase à mettre du vin.* Rŭbēllŭm Ēxhālĕt văpĭdā læsūm pĭcĕ sēssĭlĭs ŏbbă. *Pers.* (5, 147. Et *Laber.* apud *Gell.* 16, 7).

† Ŏbblāctĕrŏ *ou* Ŏbblātĕrŏ, ās, ārĕ. *Outrager, blasphémer.* Nīl īn dĕōrum ŏbblāctĕrārĕt dēdĕcŭs *Prud.* (*Peri.* 10, 113. Etiam inveniuntur *Blactero* et *Blatero*).

Ŏbbrūtēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Perdre le sentiment.* Ăn, cōntrāctă sŭīs ē pārtĭbŭs, ŏbbrūtēscăt. *Lr.* (III, 544). Nōn pōssūm vērbūm făcĕre : ŏbbrūtŭī. *Afran.* (apud

Fest.). Ĕt claūdĕ mĕātūs Ōbbrūtēscēntĭs căpĭtĭs. *Prud.* (*Ham.* 651).

Obe. *Voy.* Occ.

Ōbdŏ, ĭs, ĭdĭ, ĭtŭm, ĕrĕ. *Fermer, et au fig.* Pācĕ fŏrēs ōbdō, nē quā dĭscēdĕrĕ pōssĭt. *O.* Pēssŭlum ōstĭo ōbdŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 55). Nūllĭquĕ mălō lătŭs ōbdĭt ăpērtŭm. *H. Voy.* Claudo.

Ōbdōrmĭŏ, ĭs, īrĕ, *n. Dormir profondément.* Crēdo ĕgo hāc nōctū Nōctūrnŭm ōbdōrmīvīsse ēbrĭŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 116. *Id. Rud.* II, 7, 33). || *Act. Cuver son vin.* Ātque ōbdōrmīvī crāpŭlăm. *Pl.* (*Most.* V, 2, 1).

Ōbdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire devant, autour ou contre.* Hĕctŏr, qui haūd cēssăt ōbsĭdĭōnem ōbdūcĕrĕ. *Enn.* (apud *Fest.*). Pōst ăd ōppĭdum hōc vĕtŭs cōntĭnŭō mēcum ēxērcĭtŭm Prōtĭnŭs ōbdūcăm. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 13). Ōbdūc cōntra ĭn ăcĭe ēxērcĭtŭm. *Att.* (apud *Non.* 3, 203). || *Ordint. Mettre devant, couvrir.* Līmōsōquĕ pălūs ōbdūcăt pāscŭă jūncō. *V.* Bĭs sĕgĕtēm dēnsĭs ōbdūcūnt sēntĭbŭs hērbæ. *Id.* Clўpēĭs ōbdūcūnt pēctŏră frāctĭs. *St.* SYN. Tēgŏ, ōbtĕgŏ, etc. *Voy.* Tego. || *Fermer. Voy.* Obductus, Claudo. || *Obscurcir.* Ōbdūcăm tĕnĕbrĭs lūcĕm. *V. Fl.* Ātque ŏcŭlōs vāstæ ōbdūxĕrĕ tĕnĕbræ. *L. Voy.* Obscuro. || — vūltŭm, frōntĕm. *Voy.* Obductus. || *Qqf. Boire, épuiser.* Ōbdūxĭt stătĭm, Sævūsquĕ tōtŭm sānguĭnĕm tŭmŭlŭs bĭbĭt. *Sen.* (*Troad.* 1163. Cf. *Sen. Prov.* 3 : « Socrates illam potionem publice mixtam non aliter quam medicamentum immortalitatis *obduxit.* ») || ? *Ouvrir.* Vōs ĭntĕrĕā lūmĕn aūfĕrte, ātque aūlæa ōbdūcĭtĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 340. Sed corrupti Codices, qui exhibent *aperire*, quum legendum sit *operire*, solemni sensu).

┼ Ōbdūctŏ, ās, ārĕ, *fréq. du précédent.* (*Pl. Merc.* IV, 4, 46.)

Ōbdūctŭs, ă, ŭm. *Mis devant, qui couvre.* Quæ nūnc ōbdūctă tŭēntĭ Mōrtālēs hĕbĕtăt vīsūs (nubem). *V.* Ĕt nūnc ōbdūctō cōrtĭcĕ prēssă lătĕt. *O.* SYN. Ōbjēctŭs, ōppŏsĭtŭs, ōbdĭtŭs. || *Au fig.* Ōbdūctĭs cōmmīttăm mĕnĕ tĕnĕbrĭs? *Pp.* (III, 16, 5). || *Approché.* Vēl sūmmā pēllĭs ignĭs ōbdūctŭs cŏquĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 488). SYN. Āppŏsĭtŭs, ādmōtŭs. || *Fermé.* Sūrdŭs ĭn ōbdūctăm sōmnĭĕt ūsquĕ sĕrăm. *Pp.* (IV, 5, 48. *Sen. H. OEt.* 1548, obductæ fores). Mūltōsque ōbdūctă pĕr ānnōs... rĕsĕrāt pĕnĕtrālĭă Phœbī. *L.* SYN. Claūsŭs, ōcclūsŭs, ōbdĭtŭs. || *Caché, voilé.* Āt pătĕr ōbdūctōs... Cōndĭdĕrăt vūltŭs. *O.* SYN. Tēctŭs, ōbdĭtŭs, lătēns, etc. || — frōns, etc. *Front sévère.* Ōbdūctā sōlvātŭr frōntĕ sĕnēctŭs. *H.* (Et *Juv.* 9, 2). SYN. Cōntrāctă, āddūctă. || *Au fig. Caché.* Ōbdūctŭm vērbĭs vūlgārĕ dŏlōrĕm. *V.* Ōbdūctōs ānnĭs rĕscĭndĕrĕ lūctŭs. *O.* (Et *Sen. OEd.* 851).

┼ Ōbdūlcō, ās, ārĕ. *Rendre doux.* Cŭ tŭŭs ōbdūlcĕt pēctŏră nōstră săpŏr. *Fort.* (VII, 5, 12).

Ōbdūrēscŏ, ĭs, rŭī, rēscĕrĕ, *n. Se durcir, devenir dur.* Gŏrgŏnĭs ăt sătĭŭs fŭĭt ōbdūrēscĕrĕ vūltū. *Pp.* (II, 25, 13). Ĭtă mĭsĕr căbāndo ĭn lēcto hīc ēxspĕctāndo ōbdūrŭī. *Pl.* (*Trucul.* V, vs. 24). SYN. Dūrēscŏ, rĭgēscŏ, ĭndūrŏr.

Ōbdūrŏ, ās, ārĕ, *n. Ne pas se rebuter.* Sĕd ōbstĭnātā mēntĕ pērfĕr, ōbdūră. *Cat.* (8, 11). Pērfĕr, ĕt ōbdūrā : mūltō grāvĭōră tŭlĭstĭ. *O.* Pērsta ātque ōbdūrā. *H.* SYN. Dūrŏ, ĭndūrēscĕ.

┼ Ōbdūxĕ, *sync. pour* Obduxisse. (*Pl. Argum. Merc.* 1, 6.)

┼ Ōbēdĭbŏ, *arch. pour* Obediam. (*Afran.* ap. *Non.* 10, 24.)

Ōbēdĭēns, tĭs. *Obéissant, soumis.* Fŭtūra ēs dĭcto ōbēdĭēns, ānnōn, pătrĭ? *Pl.* (*Pers.* III, 1, 50). Ĭs mē vŏcāvĭt : vĕnĭŏ dĭcto ōbēdĭēns. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 22). SYN. Pārēns, ōbsĕquēns.

Ōbēdĭŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *n. Obéir.* Ēmĕre ŏpōrtēt, quēm tĭbi ōbēdīrĕ vĕlĭs. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 2). *Voy.* Pareo.

Ŏbĕlīscŭs, ī, *m.* (ὀβελίσκος). *Obélisque, pyramide allongée.* Nōn sīc Rōmŭlĕās ēxīrĕ cŏlōssŭs ĭn ārcēs Dīcĭtŭr, āŭt cīrcī mĕdĭās ŏbĕlīscŭs ĭn aūrās. *Inscr.* (apud Tunicenses reperta, quæ legitur in *Journal des Savants*, a. 1863, p 562). Hæc ŏpĕrĭt prīmī fāstīgĭă cēlsa ŏbĕlīscī. *Aus.* (*Idyl.* 14, 27).

Ŏbĕlŭs, ī, *m.* (ὀβελός). *Signe critique* (*une raie horizontale surmontée d'un point*), *pour indiquer les fautes dans un ouvrage.* Pōne ŏbĕlōs ĭgĭtŭr, spŭrĭōrŭm stīgmătă vātŭm. *Aus.* (*Sept. Sap. præf.* 13. Hunc describit *Isid.* 1, 20).

Ŏbĕŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Aller se mettre devant, faire obstacle.* Dōnēc vīs ŏbĭīt, quæ rēs dīvērbĕrĕt ĭctū. *Lr.* (I, 222). Incŏlŭmī rĕmănēnt rēs cōrpŏrĕ, dūm sătĭs ācrĭs Vīs ŏbĕăt, etc. (*Ib.* 246.) Ŭfēntēm cōllāpsūm pōplĭtĕ cæsō Ēnsĭs ŏbĭt. *Sil.* SYN. Incŭrrŏ, ōccŭrrŏ, ĭntērvĕnĭŏ, ōbjĭcĭŏr. || *Aller autour, parcourir.* Nēc vēro Ālcīdēs tāntŭm tēllūrĭs ŏbīvĭt. *V.* Ōră, Fīnĭbŭs ĭmmēnsĭs vīx ŏbĕūndă, tĕnĕt. *O.* SYN. Cīrcŭmĕŏ, lūstrŏ, pērlūstrŏ, pĕrcŭrrŏ, pĕrērrŏ, mētĭŏr, ēmētĭŏr, ŏbāmbŭlŏ, ŏbērrŏ, pērvăgŏr. || — ŏcŭlĭs. *Parcourir des yeux.* Ŏbĭtquĕ trăcī prŏcŭl ōmnĭă vīsū. *V.* SYN. Lūstrŏ, pērlūstrŏ, pĕrcŭrrŏ, mētĭŏr. || *Entourer.* Quŭm pēllĭs tŏtĭēs ŏbĕăt cīrcŭmdătă taūrī. *V.* Māgnās ŏbĕūntĭă tērrās Tŏt mărĭă ĭntrāvī. *Id.* Līmbŭs ŏbībăt Aūrĕŭs (chlamydem). *O. Voy.* Circumdo. || *Couvrir.* Ōră Pāllŏr ŏbĭt. *O.* Ēn frīgĭdŭs ōrbēs Pūrpŭrĕōs jām sōmnŭs ŏbĭt. *V. Fl.* SYN. Tĕgŏ. || *Aller au devant, braver.* Ĕt lĭtŭō pūgnās ĭnsīgnĭs ŏbībăt ĕt hāstā. *V.* Tōt vūlnĕră bēllī Sōlŭs ŏbĭs. *L.* SYN. Ădĕŏ, sūbĕŏ. || *Aller trouver, visiter.* Ăchĕrōntem ŏbĭbŏ. *Enn.* (apud *Fest.* in *Ob*). Ŏbĕūndŭs Mārsўă. *H.* SYN. Ădĕŏ, vīsŏ. || — mōrtĕm, *et absolt. Mourir.* Ĭs ŏbĭīt mōrtĕm. *Ter.* (*And.* I, 3, 18). Mălō crŭcĭātu ŭt pĕrĕās, ātque ŏbĕās cĭtŏ. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 76). Cīvĭs ŏbĭt, ĭnquĭt, nūllĭs mājōrĭbŭs ĭmpār (pro *obiit*). *L.* Jām mātĕr ŏbīvĭt. *Aus.* (*Epit. Her.* 32, 4). *Voy.* Morior. || *Exécuter.* Fīdă mĭnĭstĕrĭă, ĕt fīdās ŏbĭt hōrrĭdă pūgnās. *V. Fl.* Ĕt ŏbīre aūdītă sŏlēbăt Ĭmpĕrĭă. *St.* SYN. Ēxsĕquŏr, pērăgŏ, pērfĭcĭŏ. || *n. Se coucher, en parl. des astres.* Ŏbĕūnt nōctēsquĕ dĭēsquĕ, Āstrăquĕ. *St.* Ābdĭtŭr Ōrīōn, ŏbĭt ĕt Lĕpŭs ābdĭtŭs ŭmbră. *Cic.* (*Arat.* 467).

Au pass. unip. Ŏbītŭr. Hīc ŭbĭ vīrgĭnĕă cāmpŭs ŏbītŭr ăquā. *O.*

Ŏbērrŏ, ās, ārĕ. *Errer devant.* Nūnc æquă cārpēns spătĭă, nūnc cōntra ōbvĭŭs Ŏbērrăt. *Sen.* (*Hip.* 1078. *Id. H. Fur.* 1281). SYN. Ŏbāmbŭlŏ, ōbvērsŏr. || *Errer autour.* Dīvĕs ărāt Cŭrĭbŭs, quāntŭm nōn mīlvŭs ŏbērrĕt. *Pers.* (4, 26). Sēd mājŏr ŏbērrăt ĭntrā tēctă tĭmŏr. *Cl. Voy.* Obec. || *Se tromper.* Rīdētŭr, chōrdā quī sēmpĕr ŏbērrăt ĕādĕm. *H.*

Ŏbēsŭs, ă, ŭm (*de* ob *et* ĕdo), *part. p. et adj.* ┼ *Rongé.* Nēc ŏbēsă căvāmĭnĕ tērra ēst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 432). || ┼ *Maigre.* Cōrpŏrĕ pēctŏrĕque ŭndĭque ŏbēsō. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7, qui dictum ait pro *exili* et *gracilento.* Eadem docet *Non.* 4, 345). || *Ordint. Gras, replet.* Hīc scărŭs, æquŏrĕĭs quī vēnĭt ŏbēsŭs ăb ŭndĭs. *M.* (XIII, 84). Brĕvĭs ālvŭs, ŏbēsăquĕ tērgă. *V.* Quŭm sĭt ŏbēsō Nīl mĕlĭŭs tūrdō. *H.* SYN. Pīnguĭs, crāssŭs. *Voy.* Pinguis. || *Bouché, et au fig.* Ĕt faūcĭbŭs āngĭt ŏbēsĭs. *V.* Nĕquĕ nārĭs ŏbēsæ. *H.* Ĕt ŏbēsĭs aūrĭbŭs āptă. *Calp.* (4, 148). Ĭgnōrăt āltō mēns ŏbēsă vīscĕrĕ. *Aus.* (*Epig.* 7, 21). SYN. Pīnguĭs.

Ŏbēx, ĭcĭs, *et ordint.* ōbjĭcĭs (*de l'ancien nomin.* Objex), *m. et qqf. f. Obstacle, en partic. Ce qui sert à clore.* Rōbŏră pōrtĭs, Ĕt fīdōs cērtănt ŏbĭcēs ăr-

cēssērĕ sīlvā. *Sil.* (IV, 24). Ărĭētăt īn pōrtās ēt dūrōs ōbjĭcĕ pōstēs. *V.* Ēccĕ mărīs māgnā claūdīt nōs ōbjĭcĕ pōntŭs. *Id.* (*Æ.* X, 377. Ubi *Serv.* notat alios legere *magno*; quod, eodem auctore, magis in usu). Quās ōbjĭcĕ fīrmā Claūsĕrăt. *O.* (*Met.* XIV, 780. Et vid. *Objex*). SYN. Rĕpāgŭlă, claūstră. EP. Fīrmŭs, vălĭdŭs, fŏrtĭs, fīdŭs, tūtŭs. PHR. Claūsæ mūnīmĭnă pōrtæ. *O.* (*Festus* : « *Obices*, pessuli, seræ. ») || *Môle, digue.* Spūmĕŭs, ēt fērvēns, ĕt ăb ōbjĭcĕ sævĭŏr ībăt. *O.* Quā vī mărĭa āltā tŭmēscānt Ōbjĭcĭbŭs rūptīs. *V.* Ŭtrīnquĕ mōntēs sōlvĭt ăbrūpto ōbjĭcĕ, Ēt jăm rŭēntī fēcĭt Ōcĕănō vĭăm. *Sen.* (*H. Fur.* 237). SYN. Mōlēs.

Ŏbfīrmō. *Voy.* Offirmo.

Ŏbfŭī, *parf. de* Obsum.

Ŏbfūscō. *Voy.* Offusco.

Ŏbgānnĭō. *Voy.* Oggannio.

Ŏbhærĕō, ēs, ērĕ, *n. Rester en place.* Dēnĭque, ŭbi īn mĕdĭō nōbīs ĕquŭs ăcĕr ŏbhæsīt Flūmĭnĕ. *Lr.* (IV, 421). Ŏbhærēns cūstōs hōs vīdīt dē tēgŭlīs (*Argum. Pl. Mil.* 8.) *Voy.* Hæreo.

Ŏbĭcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Objicio. Jŭbē... Ŏbĭci ārgēntum huĭc ŏb ōs īmpūræ bēllŭæ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 91). Cūr ŏbĭcĭs Māgnō tŭmŭlūm? *L.* Pōmpēiūmquĕ dĭīs ŏbĭcĭt. *Id.* Cūr ānnōs ŏbĭcĭs? *Cl.* Fătēbŏr: ŏbĭcī crīmĕn hōc sōlūm pŏtēst. *Sen.* (*Med.* 237. Cf. *Abicio, Adicio*, etc.).

Ŏbĭēns, ĕūntĭs, *part. de* Obeo.

Ŏbĭtĕr, *adv. En chemin.* Ātque ŏbĭtĕr lēgĕt, aūt scrībēt, vēl dōrmĭĕt īntŭs. *J.* (3, 241). || *Au fig. En passant; sans insister.* Vērbĕrăt, ātque ŏbĭtĕr făcĭēm līnĭt. *J.* (6, 481). SYN. Cūrsĭm.

Ŏbĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obeo. *Parcouru, visité; exécuté.* Mōrtĕ ŏbĭtā. *Après la mort.* Mōrte ŏbĭtā quālēs fāma ēst vŏlĭtārĕ fĭgūrās. *V.* (Præiverat *Lucr.* IV, 736). || † *Qqf. Mort.* Cŭpĭdĭūs mĭsĕrŭlo ŏbĭtō. *Liv. Andr.* (apud *Prisc.* 869). Ērgŏ prŏbānt ŏbĭtī, quŏd dāmnāvĕrĕ măgīstrī. *P. Nol.* (24, 568).

Ŏbĭtŭs, ūs, *m.* † *arch. Action de se mettre devant, rencontre.* Sērmōnem īntērrūmpīt mĕum ŏbĭtū sŭō. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 331). Ŭt vŏlŭptāti ŏbĭtūs, sērmo, āffātŭs, etc. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 19. Ubi *Donatus*. Et *Paul.* ex *Festo*: « *Obitu* dicebant pro *aditu*. »). SYN. Ŏccūrsŭs, ādvēntŭs. || *Coucher des astres.* Nēc frūstrā sīgnōrum ŏbĭtūs spēcŭlāmŭr ĕt ōrtūs. *V.* Ŭndă dĭē gĕlĭda ēst, ōrtūque ŏbĭtūquĕ călēscĭt. *O. Voy.* Occasus. || *Mort.* Ānte ŏbĭtūm nēmō sūprēmăquĕ fūnĕră dēbĕt. *O.* Cædēs Dīvērsās ŏbĭtūmquĕ dŭcūm. *V. Voy.* Mors.

Ŏbjăcĕō, ēs, ērĕ, *n. Être devant; être couché auprès.* Quāque ōbjăcĕt āltō Īsthmŏs. *St.* Ōbjăcĕt īntērĕā tēllūs, nēc vīsĭbŭs ōbstăt. *Prud.* (*Ham.* 905). Ăchĕrōntem ŏbĭbo, ŭbĭ mōrtĭs thēsaūri ōbjăcēnt. *Enn.* (ap. *Fest.*). || *Au fig. Être exposé.* Īmpĕrĭă sīc ēxcēlsă fōrtūnæ ōbjăcēnt. *Sen.* (*OEd.* 11).

Ōbjēctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Objicio. *Mêmes sens.* Ēt rūrsūs căpŭt ōbjēctārĕ pĕrīclīs. *V.* Huĭc clўpĕum ōbjēctāns. *St.* Nātūmque ōbjēctăt ĕt īmpŭtăt īllīs. *O.* Mĭhĭque ōbjēctent lēnōcĭnĭūm făcĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 76). Ōbjēctārĕ mŏrās. (*Ov. Hal.* 91.) Ōbjēctāns cædēm dŏmĭnōrūm. *P. Petr.* (III, 48, scil. causatus).

Ōbjēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Objicio. *Mis devant, opposé.* Īllĕ tămēn clўpĕo ōbjēctō cōnvērsŭs īn hōstēm. *V.* Ōbjēctōs căvĕæ vălŭīt sī frāngĕrĕ clāthrōs. *H.* SYN. Ŏppŏsĭtŭs, ōbtēntŭs, ōbstāns. || *Présenté.* Ōbjēctō tēntāns ān cĭbō pŏssēt căpī. *Ph.* Cōrrĭpĭt ōbjēctăm (offam). *V.* SYN. Ōblātŭs. || *Reproché.* Nōn sŭŭs Āndrŏmĕdæ cŏlŏr ēst ōbjēctŭs ăb īllō. *O.*

Ōbjēctŭs, ūs, *m. Interposition.* Īnsŭlă pōrtūm Ēffĭcĭt ōbjēctū lătĕrūm. *V.* Quām dărĕt ōbjēctūm pārmāī lævă pĕr ārtĕm. *Lr.* (IV, 848).

† Ōbjēx, ĭcĭs, *ancien nomin. régulier du génitif* Objicis. Cĕrĕă dēstĭtŭīt rĕsŏlūtĭs āxĭbŭs ōbjēx. *Sid.* (2, 492). *Voy.* Obex.

† Ōbjēxīm, ĭs, *arch. pour* Objecerim, is. (*Plaut. Pœn.* I, 3, 37; *Cas.* II, 6, 53.)

Ōbjĭcĭō, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Mettre devant, opposer.* Ōbjĭcĭūnt ĕquĭtēs sēse ād dēvōrtĭă nōtă. *V.* Clўpĕōs ād tēlă sĭnīstrīs Ōbjĭcĭūnt. *Id.* Ōbjĭcĭēns cæcūm rădĭīs ārdēntĭbŭs ōrbēm. *Lr.* (V, 754). SYN. Ōbjēctō, ŏppōnō, īntērpōnō. || *Au fig.* Nōctēm pēccātīs, āc fraūdĭbŭs ōbjĭcĕ nūbēm. *H.* || *Offrir, présenter, envoyer, et au fig.* Mēllĕ săpōrātam ēt mĕdĭcātīs frūgĭbŭs ōffăm Ōbjĭcĭt. *V.* Hĭc ŏcŭlīs sŭbĭtum ōbjĭcĭtŭr (monstrum). Cănĭbŭs răbĭēm Cōcўtĭă vīrgō Ōbjĭcĭt. *Id.* Tĭbĭ me īn sĕnēcta ōbjĭcĕrĕ sōllĭcĭtūdĭnēm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 29). Ŭt hānc lætĭtĭăm... ōbjĭcĕrēm. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 12). Quī mūltă Thēbānō pŏpŭlo ăcērba ōbjēcīt fūnĕră. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 35). SYN. Ŏffĕrō, āffĕrō, īnjĭcĭō, īmmĭttō, īmpōrtō, īnfĕrō. || *Exposer.* Mē, gērmānă, mălīs ŏnĕrās, ātque ōbjĭcĭs hōstī. *V.* Mē... mĕūmquĕ Ōbjēcī căpŭt. *Id.* Ōbjēcī tēlō căpŭt. *Sil.* SYN. Ōbjēctō, ēxpōnō, prōjĭcĭō, dō, trādō. || *Reprocher, accuser.* Fōrsĭtăn ōbjĭcĭūnt ēxsĭlĭūmquĕ mĭhī. *O.* Mĭhī dīgnă pŭdōrĕ Ōbjĭcĭt. *Id.* Pārcĭŭs īstă vĭrīs tămĕn ōbjĭcĭēndă mĕmēntō. *V.* Ōbjĭcĭtŭr dŏmĭnæ cōntĕmĕrāssĕ tŏrŭm. *O.* SYN. Ōbjēctō, ēxprŏbrō, cūlpō, etc. *Voy.* Culpo.

Ōbjūrgātĭō, ōnĭs, *f. Réprimande.* Crūdēlĭs ēst īn re ādvērsa ōbjūrgātĭō. *P. Syr.* Ēlĭcĕrētquĕ tŭām blānda ōbjūrgātĭō vōcēm. *Aus.* (*Epist.* 23, 3). SYN. Cāstīgātĭō. PPH. Dīctă *ou* vērbă sĕvēră, ămāră, āspĕră, dūră, grăvĭă, mŏlēstă. Vōcēs sĕvēræ, etc.

Ōbjūrgātŏr, ōrĭs, *m. Censeur. Voy.* Censor.

† Ōbjūrgĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Objurgo. Mălīs te ŭt vērbīs mūltīs mūltum ōbjūrgĭtēm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 30).

Ōbjūrgō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Réprimander, reprendre, gourmander.* Gēllĭŭs aūdĭĕrāt pătrŭūm ōbjūrgārĕ sŏlērĕ. *Cat.* (74, 1). Nēc sătĭs ăd ōbjūrgāndūm caūsæ : dīcĕrēt. *Ter.* (*And.* I, 1, 111). Hĭc tūm vēnātŏr dŏlēns Cănem ōbjūrgābăt. *Ph.* SYN. Īncrĕpō, īncrĕpĭtō, rĕprĕhēndō, căstīgō, ărgŭō, īncūsō. PPH. Vērbīs *ou* vōcĭbŭs sĕvērīs, ămārīs căstīgō, īnsēctŏr, ūrgĕō, rĕprĕhēndō, cōrrĭpĭō. *Voy.* Culpo. || *Châtier.* Sŏlĕā pŭĕr ōbjūrgābĕrĕ rūbrā. *Pers.* (5, 169. Sic *Sen. Ira*, 3, 12; *Suet. Calig.* 20). *Voy.* Punio.

† Ōbjūrō, ās, ārĕ, *n. Jurer publiquement.* Fōrmīdābānt ōbjūrārĕ. *Vet. Poet.* (apud *Fest.*).

† Ōblāctĕrō. *Voy.* Obblactero.

† Ōblăquĕō, ās, ārĕ (*de* laqueus). *Entourer de cordons. Voy. dans* Mitra.

Ōblātrātrīx, īcĭs, *f. Celle qui aboie contre.* Sēd nōlō mi ōblātrātrīcem īn ædēs īntrōmīttĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 87).

Ōblātrō, ās, ārĕ, *n. et a. Aboyer contre, et au fig.* Īnfĭmă dūm vūlgī fŏvĕt, ōblātrātquĕ sĕnātūm. *Sil.*

Ōblātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Offero. *Offert.* Ōblātō gaūdēns cōmpōnī fœdĕrĕ bēllūm. *V.* SYN. Ōbjēctŭs, dēlātŭs, dătŭs, præsēns. || *Qui se présente.* Nēmĭni ĕgō plūra ăcērbă crēdo ēsse ēx ămōrĕ... ōblātă. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 1). SYN. Ēxhĭbĭtŭs, ōbvĭŭs.

Ōblēctāmĕn, ĭnĭs, *n. Divertissement, plaisir.* Nēc dēsūnt vărĭæ cīrcum ōblēctāmĭnă vītæ. *St.* Quōs ōblēctāmĭnă nātō Pōrrĭgĕrĕt, flōrēs. *O.* Sĕquĭtŭr frĕquēntī mārcĭda ōblēctāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 7, 18). SYN. Ōblēctāmēntūm, ōblēctātĭō, lūdŭs, vŏlŭptās, gaūdĭūm. *Voy.* Voluptas.

Ōblēctātĭō, ōnĭs, *f. Action de se divertir.* Ēt nūllūm părĭt ōblēctātĭō lūxūm. *Aus.* (*Mos.* 348. Adde *Prud. Ham.* 623). *Voy. le précéd.*

Ōblēctō, ās, ārĕ. *Réjouir, divertir, amuser.* Vălĭĭ ōblēctăt pŏpŭlūm mĕlĭūsquĕ mŏrātŭr (fabula).

H. Ōblēctānt dūlcī mē cārmĭnĕ Mūsæ. *Cat.* (68, 8). Rūră quŏque ōblēctānt ănĭmŭm. *O.* Ān măgĭs ōblēctānt ănĭmūm jăctātă pĕtaūrō Cōrpŏră? *J.* (14, 265). SYN. Dēlēctŏ, rĕcrĕŏ, etc. *Voy.* Delecto.

Ōblēvī, *parf. de* Oblino.

Ōblīdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Serrer, écraser, étouffer. Voy.* Oblisus.

Ōblĭgātŭs, ă, ŭm. *Lié.* Ōptāt Prŏmētheŭs ōblĭgātŭs ālĭtī. *H. Voy.* Vinctus. || *Voué, promis.* Ĕrgo ōblĭgātām rēddĕ Jŏvī dăpĕm. *H.* SYN. Vōtŭs.

Ōblĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier.* Ēt sānās lĭnĭt ōblĭgātquĕ plāntās. *M.* (VII, 38). *Voy.* Vincio. || *Au fig. Lier, engager.* Ōblĭgăt hĭstŏrĭcā nēc sŭă vērbă fĭdē. *O.* Nām quānquam īpsīūs dătĭs hōc īmmānĭbŭs āctīs, Ōblĭgŏr īpsĕ tămĕn. *Id.* Sēd tū sĭmŭl ōblĭgāstī Pērfĭdūm vōtĭs căpŭt. *H.* Ēt ædēs ōblĭgātæ sūnt. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 4). SYN. Dēvīncĭŏ, ōbstrīngŏ, cōnstrīngŏ. || *Obliger, forcer.* Ōblĭgŏr ŭt tāngām lævī fĕră lĭttŏră Pōntī. *O. Voy.* Cogo.

? Ōblĭgūrĭŏ, īs, īrĕ. *Comme* Ligurio. Mōx dum āltĕrĭŭs ōblĭgūrĭās bŏnă. *Enn.* (apud *Don.* ad *Ter Ph.* II, 2, 25. Alii leg. *abligurias*).

1. Ōblīmŏ, ās, ārĕ (*de* lima). *Racler, frotter; au fig. Dissiper.* Rēm pătrĭs ōblīmārĕ, mălum ēst ŭbĭcūmquĕ. *H.* (*Sat.* I, 2, 62. Quod etymon, a *Schol.* datum, frustra respuere mihi videntur recentiores critici. Sic *Conterere bona*).

2. Ōblīmŏ, ās, ārĕ (*de* limus). *Couvrir de limon, boucher avec du limon.* Ēt tŭŭs, Œneū, Pænĕ gĕnĕr crāssĭs ōblīmăt Ĕchīnădăs ūndīs. *L.* Ēt quās ōblīmăt rīvĭs Ăchĕlōĭŭs āmnĭs. *Prisc.* (*Peri.* 522). Sūlcōs ōblīmĕt ĭnērtēs. *V.* || *Au fig. Énerver, affaiblir.* Lūxŭs, ĕt hūmānās ōblīmăt cōpĭă mēntēs. *Cl.* (*R. Pros.* III, 29). Vōcēsque ōblīmăt ădhærēns. *T. Maur.* (*Met.* 84, de *M* littera).

Ōblĭnĭŏ, īs, īvī, īrĕ. *Comme le suiv.*

Ōblĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Enduire, couvrir, salir.* Cĕdŏ cērūssăm.... Quī mălās ōblĭnām. *Pl.* (*Most.* I, 3, 102). Quĭd tu īstūc cūrās, ŭbi ĕgo ōblĭnār ātquĕ vŏlūtĕr? *Lucil.* (apud *Non.* 4, 494). Aūt cūnctīs părĭtĕr vērsĭbŭs ōblĭnăt Fūlvām lāctĭcŏlŏr spōngĭă sēpĭām. *Aus.* (*Epist.* 7, 53). *Voy.* Lino. || *Boucher.* Ōblĭnĭtūr, mĭnĭmæ sī qua ēst sūspīcĭŏ rīmæ. *M.* (XI, 45). SYN. Ōbtūrŏ. || *Au fig. Salir, noircir.* Nēc sŏcĕrūm quærĭt, quēm vērsĭbŭs ōblĭnăt ātrīs. *H.*

Ōblĭquātŭs, ă, ŭm. *Qui va en obliquant.* Tōt spĕcĭēs ōblīquātōsquĕ nătātŭs. *Aus.* (*Mos.* 77).

Ōblīquē, *adv. Obliquement.* Ōblīque īnflēxūs trĭbŭs ōrbĭbŭs ūnŭs. *Cic.* (*Arat.* 312). PPH. Īn ōblīquŭm. || *Au fig.* Cūr tămĕn ōblīquē nōmĕn prō tēmpŏrĕ fīngūnt? *P. Nol.* (38, 102).

Ōblīquŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Placer de biais, faire aller obliquement.* Ōblīquātquĕ sĭnūs īn vēntum, āc tālĭă fātŭr. *V.* Ōblīquāntem ŏcŭlōs cōntrā rădĭōsquĕ dĭēmquĕ. *O.* Ōblīquāvĭt ĕquōs. *St.* SYN. Flēctŏ, īnflēctŏ, tōrquĕŏ. PPH. Īn ōblīquŭm dūcŏ, ăgŏ, flēctŏ, īncūrvŏ *ou* sĭnŭŏ.

Ōblīquŭs, ă, ŭm. *En gén. Qui n'est pas droit.* || *Tortu, courbé, sinueux.* Quāmvīs Tūrpĭtĕr ōblīquō claūdĭcĕt īllĕ pĕdĕ. *O.* Cūrsĭbŭs ōblīquīs īntrā tŭă rēgnă flŭēntēm. *Id.* Ōblīquō lăbōrăt Lȳmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *H.* SYN. Sĭnŭōsŭs, flēxŭs, cūrvātŭs, tōrtŭs, etc. *Voy.* Curvus. || *Penché.* Jām lēvĭs ōblīquā sŭbsīdĭt Ăquārĭŭs ūrnā. *O.* SYN. Īnvērsŭs. || *Oblique, de côté, de biais, qui vient de côté.* Quāttŭŏr ā vēntīs ōblīquā lūcĕ fĕnēstrās. *V.* Ōblīquō dēntĕ tĭmēndŭs ăpĕr. *O.* Ōblīquŭm mĕdĭtātŭs īctŭm. *H.* Tēmplăquĕ Tīsææ mērgūnt ōblīquă Mĭnērvæ. *V. Fl.* || *En partic. Qui regarde de côté, de travers; au fig. Jaloux.* Īllĕ dĕam ōblīquō fŭgĭēntēm lūmĭnĕ cērnēns. *O.* Rēspēctēntquĕ trŭcēs ōblīquō lūmĭnĕ mātrēs. *St.* Ōblīquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă cērnĭt. *H.* SYN. Trānsvērsŭs, līmŭs. PHR. Trānsvērsă tŭēntĭbŭs hīrcīs. *V.* || Īn ōblīquŭm, Pĕr ōblīquŭm, Ăb ōblīquō. *Obliquement.* Pēctŭs ĭn ōblīquum ēst. *O.* Seū pĕr ōblīquŭm.... Tērrŭĭt mānnōs. *H.* Stūltŭs, ăb ōblīquō quī quūm dēscēndĕrĕ pōssĭt. *O.* SYN. Ōblīquē. || *Au fig. Oblique, dissimulé, indirect.* Cēssēnt mēndācēs ōblīquī cārmĭnĭs āstūs. *St.* Ēt nŏtĕt ōblīquā gārrŭlĭtātĕ clĭēns. *M.* (VII, 62). || Ōblīquŭm gĕnŭs. *Descendance par les femmes.* Ōblīquūmque ā pātrĕ gĕnŭs. *St.* (Et *Luc.* VIII, 286.) || *n. pris adv. De travers.* Tōrvum ĕt ōblīquum īntŭēns. *Sen.* (*Thyest.* 706).

Ōblīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Oblido. *Froissé, écrasé, étranglé.* Nūmĭnĭs, ōblīsō lŭĭtūrŭs jūgĕră cōllō. *Prud.* (*Psych.* 535). Ōblīso ēt gūttŭrĕ frāngĭt Ēxsānguēm sīccāmquĕ gŭlăm. *Id.* (ibid. 592).

Ōblīttĕrŏ *ou* Ōblītĕrŏ, ās, ārĕ *Effacer, abolir, détruire.* Hæc vĭgĕānt māndātă, nĕc ūlla ōblīttĕrĕt ætās. *Cat.* (62, 232). Rēgnātās (gentes) mūltīs, quōs fāma ōblīttĕrăt, ēt quōs. *P. Nol.* (3, 4). Quōd rĕnŏvĕt vītăm, vĕtĕrēsque ōblīttĕrĕt āctŭs. *P. Nol.* (6, 287). Īnĭmīcĭtĭās... ōblīttĕrātās mĕmŏrĭā Rĕnŏvārĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 601). SYN Ăbŏlĕŏ, dēlĕŏ.

† Ōblīttĕrŭs, ă, ŭm. *Comme* Oblitteratus. (*Næv.* apud *Gell.* 19, 7.)

1. Ōblĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Oblino *Enduit* Cædĕ lĕænă bŏŭm spūmāntēs ōblĭtă rīctŭs. *O.* Dīvĭtĭæquĕ pĕrĕgrīnæ, quĭbŭs ōblĭtŭs āctŏr. *H.* SYN. Ūnctŭs, ĭnūnctŭs, īnfēctŭs, etc. *Voy.* Unctus. || *Effacé.* Ōblĭtŭs ā dŏmĭnæ cædĕ lĭbēllŭs ĕrĭt. *O.* Sī quă tămēn tĭbĭ lēctūrō pārs ōblĭtă deērĭt. *Pp.* (IV, 3, 3). SYN. Dēlētŭs.

2 Ōblītŭs, ă, ŭm, *part. de* Obliviscor. *Qui a oublié.* Lēnībānt cūrās ēt cōrda ōblītă lăbōrŭm. *V.* Rērūmque ōblītĕ tŭārŭm. Sūccōs ōblītă prĭōrēs (poma). *Id.* SYN. Īmmĕmŏr. PPH. Haūd *ou* nōn mĕmŏr. Nōn jām mĕmŏr. || *Qqf. Oublié.* Nūnc ōblītă mĭhī tōt cārmĭnă. *V.* Ōblītī rūrsūs frăgŏr īntŏnăt ærĭs. *V. Fl.*

Ōblīvĭă, ōrŭm, *n. pl. Oubli.* Sēcūrōs lătĭcēs ēt lōnga ōblīvĭă pōtānt. *V.* Dūcĕrĕ sōllĭcĭtæ jūcūnda ōblīvĭă vītæ. *H.* Cōnsĕquŏr ēx īllīs cāsūs ōblīvĭă nōstrī. *O.* SYN. Ōblīvĭŏ. EP. Lōngă, īngrātă. PPH. Ōblīvĭă mēntĭs. Mēns *ou* ănĭmŭs īmmĕmŏr. *Voy.* Obliviscor.

† Ōblīvĭālĭs, ĕ. *Qui produit l'oubli.* Tōtĭs bĭbĭt mĕdūllĭs Ōblīvĭālĕ pōclŭm. *Prud.* (*Cath.* 6, 16).

Ōblīvĭŏ, ōnĭs, *f. Oubli.* Īnde ănĭmī cālīgo, ēt māgna ōblīvĭŏ rērŭm. *J.* (6, 613). Sēd tānta ōblīvĭŏ mēntēs Cēpĭt. *L.* Mōllĭs ĭnērtĭă cūr tāntām dīffūdĕrĭt īmīs Ōblīvĭōnēm sēnsĭbŭs? *H.* SYN Ōblīvĭă. || *Qqf. Au plur.* (*Hor. Od.* IV, 9, 34.)

Ōblīvĭōsŭs, ă, ŭm. *Oublieux.* Ōblīvĭōsæ ēxtēmplo ŭtī fīānt, mĕmĭnīssĕ nĕquĕūnt. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 17). Ōblīvĭōsām cōrpŭs īnvĕhēns mōlĕm. *Boet.* (3, 11). *Voy.* Immemor. || *Qui fait oublier* Ōblīvĭōsō lævĭă māssĭcō Cĭbōrĭa ēxplē. *H.*

Ōblīvīscēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être oublié.* Ōblītŭsquĕ mĕōrum, ōblīvīscēndŭs ĕt īllīs. *H.* Mōrēs... ōblīvīscēndī strătĭōtĭcī. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 49).

Ōblīvīscŏr, ĕrĭs, blītŭs sŭm, blīvīscī, *d. Oublier.* Quĭsquĭs ēs, āmīssōs hīnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāiōs. *V.* Quĭs nōn mălōrum, hæc īntĕr, ōblīvīscĭtŭr? *H.* Ōblītŭs pŏtĕrō nōn tămĕn ēssĕ tŭī. *O.* Nē fŭgĭēns sæclīs ōblīvīscēntĭbŭs ætās. *Cat.* (68, 43). SYN. Dēdīscŏ. PPH. Nōn mĕmĭnī. Nōn rĕcōrdŏr. Mē fŭgĭt. Sŭm īmmĕmŏr. Nōn jăm sŭm mĕmŏr. Ănĭmō, pēctŏrĕ, mēntĕ ēxcĭdĭt, dēcĭdĭt, ēllŭĭt. Ēx ănĭmō ēlāpsŭm ēst. Ănĭmō pēllŏ. Prŏcŭl ăb ănĭmō fŭgŏ. Ēx ănĭmō dēlĕŏ, sĭnŏ ēxcēdĕrĕ, ēffluĕrĕ, ēxīrĕ. Ōblītŏ pēctŏrĕ dēpōnŏ, dēmīttŏ. Ōblīvĭă vĕnĭūnt, sŭbĕūnt, ănĭmō sŭbĕūnt, mē căpĭūnt, cēpĕrĕ, tĕnēnt. VERS. Quām nōstro īllīŭs lābātŭr pēctŏrĕ vūltŭs. *V* Nēc vĕtĕrŭm mĕmĭnī

lætōrvĕ mălōrŭm. Quōnăm nōstrī tĭbĭ cūră rĕcēssĭt? *Id.* Cūnctānĕ Lēthæīs mērsă fĕrēntŭr ăquīs? *O.* Nōmĭnĭs āntĕ mĕī vĕnĭēnt ōblīvĭă nōbīs, Pēctŏrĕ quām pĭĕtās sĭt tŭă pūlsă mĕō. Ūtquĕ sŏpōrĭfĕræ bĭbĕrēm sī pōcŭlă Lēthēs, Tēmpŏrĭs ādvērsī sīc mĭhĭ sēnsŭs ăbēst. *Id.* Īd tĭbĭ nē văcŭō dēflŭăt ēx ănĭmō. *Pp.* Sēd tānta ōblīvĭō mēntēs Cēpĭt. *L.* Nōn mē Lēthææ, cōnjūx, ōblīvĭă rīpæ Īmmĕmŏrēm fēcērĕ tŭī. *Id.* Ēxcīdĭmŭsquĕ tĭbī? *Cl.* Ōmnĭăque īngrātæ pĕrĭērūnt crēdĭtă mēntī. *Cat.* Sēnsūm prŏfūnda ōblīvĭō Prēssĭt. *Prud.* Ōmnĭă ēx ănĭmo ēxpūlī. *Sen.* Ēt Lēthæă mĕăm sŭbĕūnt ōblīvĭă mēntĕm. *Maximian.* Ŭbĭ mē fŭgĭēt mĕmŏrĭă. *Pl.*

Ōblīvĭŭm, *n.* *Voy.* Oblivia.

Ōblŏcūtŏr, ōrĭs, *m.* *Interrupteur.* Nĕque ĕgo ūnquam ōblŏcūtŏr sum ăltĕri īn cōnvīvĭō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 48).

Ōblōngŭs, ă, ŭm. *Allongé, oblong.* Sūbnĭgrĭs ŏcŭlĭs, ōblōngĭs mălīs. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 55. *Ib.* 58).

Ōblŏquŏr, ĕrĭs, cūtŭs *ou* quūtŭs sŭm, quī, *d.* *Interrompre.* Tū mŏrārĕ, mĭhĭ quum ōblŏquĕrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 2, 46). SYN. Ōbstrĕpō, īntērpēllō. || *Parler.* Nēmpe ōblŏquī mē jūssĕrās. Āt nūnc vĕtō. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 42). *Voy.* Loquor. || *Chanter.* Ōblŏquĭtūr nŭmĕrīs sēptēm dīscrīmĭnă vōcŭm. *V.* Nōn ăvĭs ōblŏquĭtŭr. *O.* *Voy.* Cano. || *Étourdir.* Quæ nūnc gānnĭt ĕt ōblŏquĭtŭr. *Cat.* (83, 4). SYN. Ōbstrĕpō, ōbtūndō.

Ōblūctŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Lutter contre.* Āggrĕdĭŏr, gĕnĭbūsque ādvērsæ ōblūctŏr ărēnæ. *V.* Sōli ōblūctāndūm Fābĭō. *Sil.* Ōblūctātă pŏlō (sidera). *Cl.* SYN. Lūctŏr, pūgnō. || *Résister.* Ātque ōblūctāntĭă săxă Sūbmōvĭt nītēns. *St.* *Voy.* Resisto.

Ōblūdō, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Jouer devant.* Sīn vĭdĕānt quēmpĭām se āssērvāre, ōblūdūnt. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 10). *Voy.* Ludo. || *Au fig.* Tērrārūm tĭbĭ fōrmă dŭplēx ōblūdĭt, ŭt ēxcōrs. *Prud.* (*Ham.* 6).

† Ōbmēntō *ou* Ōmmēntō, ās, ārĕ (*de* ob, manto). *Attendre.* Īn Pўlum ādvĕnĭēns, aŭt ĭbi ōbmēntāns. *L. Andr.* (ap. *Fest.* Cf. *Gloss. Placidi* : « *Omentat,* exspectat, dictum a *mantando*, i. e. diu manendo. »).

Ōbmūrmŭrō, ās, ārĕ, *n.* *Murmurer contre.* Mўstĭcă quā rūpēs dŏctīs ōbmūrmŭrăt āntrīs. *Avien.* (*Arat.* 491). Prĕcĭbūsquĕ mĕīs ōbmūrmŭrăt īpsĕ Pōntŭs. *O.* *Voy.* Obstrepo.

Ōbmūtēscō, ĭs, tŭī, tēscĕrĕ, *n.* *Rester muet, se taire.* Trōădĕs ēxclāmānt : ōbmūtŭĭt īllă dŏlōrĕ. *O.* Ǣnēās ādspēctu ōbmūtŭĭt āmēns. *V.* Hæc ăĭt, ĕt vărĭōs jŭbĕt ōbmūtēscĕrĕ cāntŭs. *Prud.* (*Apoth.* 147). SYN. Sĭlĕō, etc. *Voy. ce mot.*

Ōbnītŏr, ĕrĭs, nīxŭs *ou* nīsŭs sŭm, nītī, *d.* *Résister, lutter contre.* Nēc nōs ōbnītī cōntrā, nēc tēndĕrĕ tāntŭm. *V.* Nāvĭgĭa, āplūstrīs frāctīs, ōbnītĭĕr ūndæ. *Lr.* (IV, 438). Pĕlăgī cœlīque ōbnītĭtŭr īræ. *Cl.* SYN. Lūctŏr, ōblūctŏr, rĕsīstō, etc. *Voy.* Resisto. (De perfecto cf. *Obnixus, Annitor, Connitor,* etc.)

Ōbnīxē, *adv.* *Avec effort.* Mănĭbūs, pĕdĭbŭs ōbnīxe ōmnĭă Fāctūrŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 134). Ōbnīxē fŭgĭēns. (*Ciris,* 301.) *Voy.* Enixe.

Ōbnīxŭs *ou* Ōbnīsŭs, ă, ŭm. *Qui a fait effort.* Ūsque ădĕo ōbnīxī nōn cēdĕrĕ. *V.* Ōbnīxūs lătīs hŭmĕrīs. *Id.* (*Æ.* IX, 725. Quod refert *Diom.* 371, veterem scripturam notans). Ōbnīsī lăcĕrānt căvă nūbĭlă vēntī. *St.* Rōmānīs ōbnīxă glŏbīs. *Prud.* (*Sym.* II, 507). SYN. Ōblūctātŭs, lūctātŭs, rĕsīstēns. || *n. pris adv.* *Avec effort.* Ōbnīxūm, Paūlīnĕ, tăcēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 28).

Ōbnōxĭē, *et* Ōbnōxĭōsē, *adv.* *Avec retenue, ménagement.* (*Pl. Stich.* III, 2, 41 ; *Epid.* V, 2, 30.)

† Ōbnōxĭōsŭs, ă, ŭm. *Soumis, sujet.* Măgĕ quĕīs sūnt ōbnōxĭōsī quām părēntēs līberīs. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 31, de legibus. Adde *Enn.* apud *Gell.* 7, 17).

Ōbnōxĭŭs, ă, ŭm. *Coupable.* Cōmmūni ōbnōxĭă cūlpæ. *O.* Tūrpī mēns ēst ōbnōxĭă făctō. *Tib.* (III, 4, 15. Sic *Pl. Stich.* I, 1, 44, et sæpe apud JCtos). *Voy.* Nocens. || *Soumis, sujet, dépendant.* Nēc frātrĭs rădĭīs ōbnōxĭă sūrgĕrĕ lūnă. *V.* Nōn rāstrīs hŏmĭnūm, nōn ūlli ōbnōxĭă cūræ. *Id.* Nūmĭnă quūm vĭdĕās dūrīs ōbnōxĭă fătīs. *M.* (IX, 88). Nūllīs ōbnōxĭă jūssīs. *O.* Făcĭēsque ōbnōxĭă mānsĭt. *Id.* Sērvĭtūs ōbnōxĭă. *Ph.* SYN. Sūbmīssŭs, sūbjēctŭs, ōbsĕquēns. (Cf. *Gell.* 7, 17.) || *Au fig.* Făcĭēs nūllīs ōbnōxĭă gēmmīs. *Pp.* (I, 2, 21). || *Exposé à.* Stārĕ vĕl īnsānīs caūtēs ōbnōxĭă vēntīs. *Tib.* (II, 4, 9). Nūllīque ōbnōxĭă bēllō (terra). *O.* Māgnæ pĕrīclō sūnt ŏpēs ōbnōxĭæ. *Ph.* SYN. Ēxpŏsĭtŭs, ōbjēctŭs.

Ōbnūbĭlō, ās, ārĕ. *Couvrir de nuages, et au fig.* Săcră Ōbnūbĭlāns mўstērĭă. *P. Nol.* (21, 663).

† Ōbnūbĭlŭs, ă, ŭm. *Ténébreux.* Ōbnūbĭla, ōbsĭtă tĕnĕbrīs lŏcă. *Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 21).

Ōbnūbŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Voiler.* Ārsūrāsquĕ cŏmās ōbnūbĭt ămĭctū. *V.* Ōbnūbĭt tĕnŭia ōră cŏmīs. *St.* Ēxērcĭtŭs īngēns Ōbnūbĭt vărĭō lātē cōnvēxă mĕātū (de avibus). *Cl.* *Voy.* Velo.

Ōbnūntĭō, ās, ārĕ. *Annoncer une mauvaise nouvelle.* Prīmŭs rēscīsco ōmnĭă, Prīmūs pŏrro ōbnūntĭō. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 8. Ubi *Donat.*). Ōccīdīsti ! ŭt mūltă paūcīs vērba ūnōsc ōbnūntĭēm. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 881).

Ŏbœdĭō, īs. *Voy.* Obedio.

Ŏbŏlĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. et a.* *Exhaler une odeur.* Ŏbŏlŭīsti āllĭŭm. *Pl.* (*Most.* I, 1, 38). *Voy.* Oleo. || *Au fig.* *Être deviné* (famil. *flairé*). Ŏbŏlŭĭt mārsūpĭŭm Huīc, īstūc quŏd hăbēs. *Pl.* (*Men.* II, 3, 33. *Id. Cas.* IV, 3, 16).

Ŏbŏlŭs, ī, *m.* (ὀβολός). *Obole, monnaie grecque, valant 16 centimes de notre monnaie.* Ōlĕra ĕt piscĭcŭlōs mĭnūtōs fērre īn cœnam ŏbŏlō sĕnī. *Ter.* (*And.* II, 2, 32). Ēmātŭr Sēx ŏbŏlīs ānsĕr. (*Anthol.* II, p. 402.)

Ŏbŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d.* *S'élever, naître, commencer.* Dŏlōrēs ŏbŏrĭūntŭr mĭhĭ quŏtīdĭē. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 11. *Id. Curc.* II, 3, 30, tenebræ). Tāntūm gaūdĭum ŏbŏrīri ēx tŭmūltū māxŭmō. *Poet.* (apud *Fest.*). *Voy.* Orior.

Ŏbōrtŭs, ă, ŭm, *part. de* Oborior. *Né, qui commence ou s'élève tout à coup.* Sūntque ŏcŭlīs tĕnĕbræ pēr tāntūm lūmĕn ŏbōrtæ. *O.* Săxō cōncrēvĭt ŏbōrtō. *Id.* Sōl rădĭīs tērrām dīmōvĭt ŏbōrtīs. *Lr.* (VI, 869). Ēxpăvĭt ŏbōrtă Sīdĕră. *St.* Ŏbōrtă spēs. *Prud.* SYN. Ōrtŭs, nātŭs. || *Qui commence à couler.* Hōs ĕgō dīgrĕdĭēns lăcrĭmīs āffābăr ŏbōrtīs. *V.* Gūttă pēr āttŏnĭtās ībăt ŏbōrtă gĕnās. *O.* *Voy.* Fluens.

Obp. *Voy.* Opp.

Ōbrēpō, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se glisser furtivement.* Ēt pōssīm mĕdĭă quāmvīs ōbrēpĕrĕ nŏctĕ. *Tib.* (I, 8, 59) Ēt mŏvĕt ōbrēpēns Sōmnŭs ănīlĕ căpŭt. *O.* SYN. Ōbrēptō. PPH. Tăcĭtē, sēnsĭm ādrēpō, īrrēpō. || *Au fig.* Ōbrēpĭt nōn īntēllēctă sĕnēctūs. *J.* (9, 129). Vērum ŏpĕre īn lōngō făs ēst ōbrēpĕrĕ sōmnŭm. *H.* Lānguŏrque ōbrēpsĭt. *Lucil.* (apud. *Non.* 3, 169). || *Se glisser pour tromper.* Tū, crēdō, mi īmprūdēnti ōbrēpsērĭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 23. *Ib.* IV, 2, 132). Quūm pŏtŭī tămĕn, ōbrēpēns īncēptă pĕrēgī. *Ter. Maur.* (*Syllab.* 1011, scil. morte decepta). || † *Avec l'acc.* Nām, nĭsĭ clāmābīs, tăcĭtūm te ōbrēpēt fămēs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 14).

Ōbrēptō, ās, ārĕ, *fréq. de* Obrepo. Ŏpērtæn' fŭĕrīnt, nē quĭs ōbrēptāvĕrĭt. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 27). Sūggĕrĭt ōbrēptāns ănĭmō vīs ātră vĕnēnī. *Juvc.* (I, 577).

† Obrēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obripio. *Enlevé,*

pris. Sōlĭbŭs ōbrēptōs, hĭēmī fōrmīcă lăbōrēs Dīstŭlĭt. *Avian.* (*Fab.* 34, 5).

Ōbrētĭŏ, īs, īrĕ. *Enlacer dans des filets.* Quāndo ōbrētīmŭr ĕūntēs. *Lr.* (III, 385). *Voy.* Irretio.

Ōbrĭgĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Ōbrĭgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se durcir, devenir raide.* Pārs aūtem ōbrĭgēscīt frīgŏrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 219).

† Ōbrĭpĭŏ, ĭs, ēptŭm (*de* ob *et* rapio). *Saisir.* Ōbrĭpĭt īndĕ sŏpōr; fēssūs quŏquĕ cōllă rĕclīnŏ. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 5).

Ōbrōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger autour.* Ŭt, quŏd ōbrōdăt, sĭt. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 92).

Ōbrŭŏ, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Recouvrir, cacher.* || *Recouvrir de terre, enfouir.* Ōbrŭĕ vērsātă Cĕrĕālĭă sēmĭnă tērrā. *O.* Ōbrŭĕ māctātī cōrpŭs tēllūrĕ jŭvēncī. *Id.* SYN. Dēfŏdĭŏ, īnfŏdĭŏ, fŏdĭŏ, rĕcōndŏ, cōndŏ, dēpōnŏ, tĕgŏ, cōntĕgŏ, prĕmŏ, etc. *Voy.* Abdo, Tego, Sepelio. || *Engloutir.* Sūbmērsāsque ōbrŭĕ pŭppēs. *V.* Vūltŭs ōbrŭĭt ŭndă mĕōs. *O.* SYN. Tĕgŏ, ŏpĕrĭŏ, mērgŏ, sūbmērgŏ. *Voy.* Mergo, Naufragium. || *En gén. Couvrir, presser, accabler.* Ōbrŭĕrĕnt Rŭtŭlī tēlīs. *V.* Rēctīs ēmĭnŭs hāstīs Ōbrŭĭtŭr. *L.* Ēt tōtīs frātrēm grăvĭs ōbrŭĭt ārmīs. *St.* SYN. Prĕmŏ, ōpprĭmŏ. || *Écraser.* Sāxōquĕ prĭōr sūrgēntĭă cōllă Ōbrŭĭt. *V. Fl.* Cǣstū... ōbrŭĭt ōrā. *St.* Hūnc aūt tōrtĭlĭbŭs vībrātă fălārĭcă nērvīs Ōbrŭăt. *L.* SYN. Ēlīdŏ. || *Au fig. Couvrir.* Rōrĭfĕrīs tērrām nōx ōbrŭĭt ŭmbrīs. *Lr.* (VI, 864). Quām sŏpŏr... Ōbrŭĭt haūd tōtām. *L.* Tĕnĕbrīsquĕ făcīnŭs ōbrŭăt tĕtrūm nŏvīs. *Sen.* (*Thyest.* 786). SYN. Cōndŏ, tĕgŏ, etc. || *Accabler.* Ĭlĭcĕt ōbrŭĭmŭr nŭmĕrō. *V.* Ōbrŭĭt aūdēntēm rērŭm grăvĭtāsquĕ nĭtōrquĕ. *O.* SYN. Prĕmŏ, cōnfĭcĭŏ. || *Effacer, surpasser.* Quāntŭm vĭrĭdēs pĕlăgī Vĕnŭs āddĭtă nŷmphās Ōbrŭĭt. *St.* Ōbrŭĭt Īdǣām quāntŭm tŭbă Mārtĭă būxŭm. *V. Fl.* || † *n. Comme* Ruo. *Tomber.* Ēt dŏmŭs ǣtātīs spătĭō nē fēssă vĕtŭstō Ōbrŭăt. *Lr.* (III, 775).

Ōbrŭtŭs, ă, ŭm. *Recouvert, enfoui, enseveli.* Hērbăquĕ, quǣ lătŭĭt Cĕrĕālĭbŭs ōbrŭtă sūlcīs. *O.* Ōbrŭtŭs īnsānīs ēssēt ădūltĕr ăquīs. *Id.* Ōbrŭtŭs ŭndĭquĕ tēlīs. *V.* SYN. Ŏpērtŭs, cōndĭtŭs, prēssŭs, ōpprēssŭs, mērsŭs, sĕpūltŭs, etc. || *Au fig.* Ōbrŭtă vīrtūs Paūpērtātĕ lătĕt. *Cl.*

Ōbrŷzŭm *et* Ōbrŷzŭm, ī, *n.* (ὄβρυζον). *Or affiné.* Ōmnēs ōbrŷzo ōrnātī sŭpĕr āstră cŏrŭscānt. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 273. Sic *Fabric.* Male aliter *ore suo*). Ārgēnto ōbrŷzŭm plūs vĕlŭt ōrĕ nĭtĕt. *Hibernic.* (*ad Karolum*, ap. *Mai.*, t. V, p. 411).

† Ōbsătŭrŏ, ās, ārĕ. *Comme* Saturo. (*Ter. Heaut.* IV, 8, 29.)

† Ōbscǣvŏ, ās, ārĕ. *Donner un mauvais présage.* Quūm strēna ōbscǣvāvĭt. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 8. *Id. As* II, 1, 18, et apud *Non.* 2, 595).

Ōbscēnĕ, *adv. D'une manière obscène.* Ōbscēnē lŭxŭrĭātŭs. *Juvc.* (IV, 192).

Ōbscēnĭtās, ātĭs, *f. Obscénité.* (*Phæd.* IV, 14.)

Ōbscēnŭs, ă, ŭm. *De mauvais augure, funeste.* Ōbscēni īntērprēs fūnēstīque ōmĭnĭs aūctŏr. *Cn. Matt.* (apud *Varr. L. L.* 7, 96. Cf. *Gell.* 13, 14; *Fest.* in v. *Aliensis*). Sīvĕ dĕǣ, seū sīnt dīrǣ ōbscēnǣquĕ vŏlŭcrēs. *V.* Ōbscēnǣquĕ cănēs īmpōrtūnǣquĕ vŏlŭcrēs. *Id.* Ore ōbscēnă dīctă sĕgrĕgēnt. *Att.* (apud *Non.* 4, 330). Prīmă pĕrĕgrīnōs ōbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Īntŭlĭt. *J.* (6, 298). SYN. Īnfaūstŭs, sĭnīstĕr, etc. *Voy.* Infaustus. || *Impur, obscène.* Ărgŭŏr ōbscēnī dŏctŏr ădūltĕrĭī. *O.* Tōrquĕt ăb ōbscēnīs jām nūnc sērmōnĭbŭs aūrēs. *H.* Haūsĕrĭt ōbscēnŭm tĭtŭlō prĕtĭātĭs ămōrĕm. *L.* SYN. Īncēstŭs, īmpūrŭs, etc. *Voy.* Impudicus. || *Sale.* Cădĭt ōmnĭs ĭn haūstŭs Cērtātĭm ōbscēnōs mīlĕs. *L.* Ōbscēnă cōndīdĭt ālvō. *Sil.* SYN. Īmmūndŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Hideux.* Ēt frōntem ōbscēnām rūgīs ărăt. *V.*

Ōbscūrātŭs, ă, ŭm. *Obscurci, caché.* Cēdūnt ōbscūrātă, sĭmūl vīs mājŏr Ăquārī. *Cic.* (*Arat.* 374). Ōbscūrātă dĭū pŏpŭlō bŏnŭs ērŭĕt (vocabula). *H.*

Ōbscūrē, *adv. Obscurément.* Quŏd cŭtĭs ōbscūrē păllĕt ĭn īnvĭdĭăm. *Luperc.* (*de Cupid.* 42). PPH. Sĭnĕ lūcĕ. Lūcĕ rĕmōtā. *Voy.* Clam.

† Ōbscūrĭdĭcŭs, ă, ŭm. (*Paroles*) *obscures. Voy dans* Inenodabilis.

Ōbscūrĭtās, ātĭs, *f. Obscurité. Voy.* Tenebræ. || *Eccl. Ténèbres de l'erreur.* Sīc nōstră mōx ōbscūrĭtās Rēgnāntĕ păllēscĕt Dĕō. *Prud.* (*Cath.* 2, 9).

Ōbscūrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Obscurcir.* Ǣthĕrăque ōbscūrānt pēnnīs, hōstēmquĕ pĕr aūrās. *V.* Flāmmĕŭs ŭt răpĭdī sōlĭs nĭtŏr ōbscūrētŭr. *Cat.* (66, 3). SYN. Īnūmbrŏ, ŏbūmbrŏ, ŭmbrŏ, ōbnūbĭlŏ, ŏpācŏ, sūbtēxŏ, cōndŏ, tĕgŏ, cōntĕgŏ, vēlŏ, *qqf.* ōccǣcŏ. PPH. Tĕnĕbrīs cōndŏ, tĕgŏ, ōccūltŏ, ōbdūcŏ, prĕmŏ. Lūcĕm, sōlĕm sūbmŏvĕŏ, sūbdūcŏ. Dĭēm sūbtēxŏ. Cœlō, ŏlŷmpō dĭēm sūbtēxŏ. Ēx ŏcŭlīs dĭēm ērĭpĭŏ. Nōctĕ, tĕnĕbrīs, cālīgĭnĕ, ŭmbrā tĕgŏ, cōndŏ, īnvōlvŏ, ābscōndŏ. Nōctĕ cœlŭm, pŏlŭm sūbtēxŏ. Tĕnĕbrās īngĕmĭnŏ. Nūbĕ dĭēm īnfĭcĭŏ. Lūmĕn prĕmŏ. Fērrūgĭnĕ tĕgŏ. || *Voiler, cacher.* Căpŭt ōbscūrāntĕ lăcērnā. *H.* SYN. Cōntĕgŏ, ōbvōlvŏ, etc. *Voy.* Velo. || *Au fig. Obscurcir.* Sĕd ămōrēm tĭbĭ Pēctŭs ōbscūrāssĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 40). SYN. Ōccǣcŏ. || *Rendre obscur ou ignoré, cacher.* Paūpērtās, quōrum ōbscūrăt nōmĭnă. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 1). Ōbscūrātque sŭām pĕr jūssă sĭlēntĭă fāmām. *L.* SYN. Cōndŏ, cēlŏ, prĕmŏ. || *Éclipser.* Tū, nŏvă nē vĕtĕrēs ōbscūrēnt făctă trĭŭmphōs, Māgnĕ, tĭmēs. *L.* SYN. Ōbrŭŏ, prĕmŏ.

Ōbscūrŭs, ă, ŭm. *Obscur, ténébreux.* Quūm căpŭt ōbscūrā nĭtĭdŭm fērrūgĭnĕ tēxĭt (sol). *V.* Ōbscūrā nōctĕ pĕr ŭmbrām. *Id.* Mĭgrĕt ĭn ōbscūrās hŭmĭlī sērmōnĕ tăbērnās. *H.* SYN. Tĕnĕbrōsŭs, ŏpācŭs, ōbscūrātŭs, pĭcĕŭs, nĭgĕr, nigrāns, ātĕr, nūbĭlŭs, nĕbŭlōsŭs, ŭmbrōsŭs, spīssŭs, dēnsŭs, hōrrēns, nīmbōsŭs. PPH. Tĕnĕbrīs *ou* Cālīgĭnĕ ōbscūrŭs, spīssŭs, dēnsŭs, ōbdūctŭs, tēctŭs, ŏpērtŭs. Nōctĕ, cālīgĭnĕ mērsŭs. Nĕbŭlīs ōbscūrŭs. Nūbĭbŭs dēnsŭs, cōndĭtŭs, grăvĭs. Lūmĭnĕ, lūcĕ, sōlĕ cărēns, vĭdŭātŭs. Nōx sĭnĕ sīdĕrĕ *ou* nūllī pērvĭă flāmmǣ. PHR. Lūcīs ĕt Phœbi īnscĭŭs. *Sen.* Ǣdēs ĕmĭt Ăpĕr, sēd quās nĕc nōctŭă vēllĕt Ēssĕ sŭās, ădĕō nigră vĕtūsque căsa ēst. *M. Voy.* Tenebræ. || *Caché; invisible.* Līmōsōquĕ lăcū pĕr nōctem ōbscūrŭs ĭn ŭlvā. *V.* Lūcōque ōbscūrŭs ŏpācō (Sminthеus). *O.* Ōbscūrŭs ŭmbrīs ărbŏrŭm. *M.* (1, 50, 16). Ōbscūră spārgēntēm vūlnĕră fŭndā. *V. Fl.* Nōn ŏdĭo ōbscūrō mōrsŭque vĕnēnăt. *H.* SYN. Ābdĭtŭs, tēctŭs, lătēns, etc. *Voy.* Latens. || *Noir.* Ēt Maūro ōbscūrĭŏr Īndŭs. *J.* (11, 125). Ōbscūrī dēntēs. *Id.* (6, 145). *Voy.* Niger. || *Au fig. Obscur, inconnu.* Fāma ēst ōbscūrĭŏr ānnīs. *V.* Sī fāmǣ ōbscūră jăcērēs. *St.* SYN. Īgnōtŭs, īgnōrātŭs. *Voy.* Ignobilis. || *Obscur, difficile à comprendre.* Ōbscūrīs vēra īnvōlvēns. *V.* Ōbscūrǣ sōrtīs pātrēs āmbāgĭbŭs hǣrēnt. *O.* Brĕvĭs ēssĕ lăbōrō, Ōbscūrŭs fīō. *H.* Haūd ōbscūră cădēns mīttĕt tĭbĭ sīgnă Bŏōtēs. *V.* SYN. Cǣcŭs, pērplēxŭs, īmplēxŭs, āmbĭgŭŭs, ābstrūsŭs. PHR. Āmbĭgŭă vōcĕ vērbă pērplēxă jăcĭs. *Sen.* || *Dissimulé.* Plērūmquĕ mŏdēstŭs Ōccŭpăt ōbscūrī spĕcĭĕm. *H.* SYN. Sĭmŭlātŭs, dīssĭmŭlātŏr. || *n. pris subst. Obscurité.* Vīsă sŭb ōbscūrŭm nōctĭs. *V.* || *n. pris adv.* Ōbscūrŭm nīmbōsŭs dīssĭlĭt āĕr. *L.*

Ōbscŭs. *Voy.* Oscus.

Ōbsĕcrāns, tĭs. *Qui supplie.* Ănŭs ĕi āmplēxa ēst gĕnŭă plōrāns, ōbsĕcrāns. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 35. Sic *Ter. Ad.* III, 4, 26).

Ōbsĕcrŏ (*et peut-être* Ōbsēcrŏ), ās, ārĕ. *Supplier.*

Ōbsĕcro ĕt ōbtēstŏr, vītæ mē rēddĕ priōrī. *H.* (Sic *Id. Sat.* II, 3, 264). Stўgĭāsquĕ sŭprēmō Ōbsĕcrāt īgnĕ dŏmōs. *V. Fl.* (Ita etiam *Pl. Bac.* I, 2, 35; *Ter. Heaut.* V, 5, 4, et semper, ut credo, Comici. Vid. *Obsecrans*). SYN. Ōbtēstŏr, etc. *Voy.* Precor.

Ōbsĕcūndŏ, ās, ārĕ. *Obéir, faire les volontés de.* Quā caūsā īd fīāt, ōbsĕcūndāto īn lŏcō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 22. *Donatus*: « Obtempera et obsequere. » Adde *Ad.* V, 9, 37). Īllĕ jūssīs ōbsĕcūndăt. *Prud.* (*Cath.* 9, 39).

Ōbsĕcūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Obsequor.

Ōbsēdī, *parf. de* Obsideo *et* Obsido.

Ōbsēpĭŏ *ou* Ōbsæpĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ēptŭm, ēpīrĕ, *et arch.* Ōbsīpĭŏ. *Clore d'une haie, fermer, intercepter, et au fig.* Ēt nātō sāltum ōbsīpĭām. *Cœcil.* (apud *Dion.* 378). Ŭbi īllūm sāltūm vĭdĕo ōbsēptŭm. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 35). Ōbsēptā vĭārŭm. *Sil.*

† Ōbsĕquēlă, æ, *f. néol. Soumission, obéissance.* Nē nōstrām grăvĕt ōbsĕquēlă mōrtĕm. *Prud.* (*Peri.* 6, 78). Hānc ōbsĕquēlām præpărābăt nūntĭŭs. *Id.* (*Cath.* 7, 51). Dĕo ōbsĕquēlām præstĭtīssĕ prōdĕst. *Id.* (*Peri. præf.* 31. Cf. *Paul.* ex *Fest.* Putidum senescentis linguæ vocabulum tribuitur *Plauto, Turpilio, Afranio.* Sed vid. *Obsequentia*).

Ōbsĕquēns, tĭs. *Obéissant, soumis, complaisant, qui favorise.* Sĕquĕre hāc, Pălīnūrĕ, me ăd fŏrēs; fī mi ōbsĕquēns. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 87). Răptīm dēsĭlĭt ōbsĕquēntĕ mūndō. *Prud.* (*Cath.* 4, 57). Nēvĕ tē dīræ spĕī Præbe ōbsĕquēntĕm. *Sen.* (*Hip.* 131). Crēde ōbsĕquēntī pārcĭŭs: lĕvĭs ēst dĕā. *Id.* (*Oct.* 452. Sic *Pl. As.* III, 3, 126). SYN. Ōbnōxĭŭs, pārēns, sŭbjēctŭs, sūbmīssŭs, ōffĭcĭōsŭs, mōrĭgĕrŭs, īndūlgēns, fămŭlāns, fāvēns. || — ănĭmō. *Voy.* Obsequor.

Ōbsĕquēntĭă, æ, *f. Soumission, obéissance, déférence.* Quī mi aūscūltābūnt, făcĭēnt ōbsĕquēntĭām. *Plaut.* (*Asin.* I, 1, 50. Vulgo *obsequelam*, ut citat *Non.* 3, 151, depravatissimo versu. Emendant *Scal. Grut. Barth. Bothe*). Ērrāre ēt cōnquĕrī, nĕc ēssĕ sŭæ părum ōbsĕquēntĭæ. *Turpil.* (apud *Non.* l. cit. *Idem* poeta iterum ibid. Vox vere latina, qua utitur *Cæs. B. G.* 7, 29).

† Ōbsĕquĭæ, ārŭm, *f. pl. Obsèques.* Tēquĕ mĭhī tālēs, nātă, dăre ōbsĕquĭās. *Inscr.* (apud *Fabrett.* p. 702). *Voy.* Exsequiæ.

† Ōbsĕquĭālĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Sōlvĭt ĕt ēxsĕquĭās ōbsĕquĭālĭs ămŏr. *Fort.* (VI, 7, 274).

† Ōbsĕquĭōsŭs, ă, ŭm. *Obéissant, obséquieux.* Ōbsĕquĭōsŭs mĭhī fŭīstī sēmpĕr. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 58). *Voy.* Obsequens.

Ōbsĕquĭŭm, ĭī, *n. Obéissance, déférence, approbation, complaisance.* Ōbsĕquĭō vīncās āptĭŭs īllă tŭō. *O.* Ōbsĕquĭūm tĭgrēsquĕ dŏmāt răbĭdōsquĕ lĕōnēs. *Id.* Ōbsĕquĭum ămīcōs, vērĭtās ŏdĭūm părĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 41). Prōnŭs īn ōbsĕquĭūm plūs æquō. *H.* SYN. Făcĭlĭtās, īndūlgēntĭă, cōmĭtās. EP. Blāndŭm, mītĕ, ūrbānŭm, cōmĕ, ōffĭcĭōsŭm. PPH. Prōnă mēns *ou* vŏlūntās. || *Satisfaction donnée à la sensualité.* Ŭt ănĭmo ōbsĕquĭūm Sūmĕrĕ pōssĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 10, 7). Ōbsĕquĭūm vēntrĭs. *H.* || *En parl. de ch. Soumission, docilité.* Flēctĭtŭr ōbsĕquĭō cūrvātŭs ăb ărbŏrĕ rāmŭs. *O.* Ōbsĕquĭō trānāntŭr ăquæ. Ōbsĕquĭō dēfērrī spērnĭt ăquārŭm (amnis). *Id.*

Ōbsĕquŏr, ĕrĭs, ĕcūtŭs sŭm, ĕquī, *d. Obéir, déférer aux volontés, céder.* Ōbsĕquĕre īmpĕrĭō; sīt tāntī vītā dĭērŭm. *J.* (10, 343). Īllĕ quĭdem ōbsĕquĭtŭr. *Ov.* (*Met.* I, 488). Vīnce ōbsĕquēndō pŏtĭŭs īmmītēm vĭrŭm. *Sen.* (*Oct.* 177. Et *Plaut. Cist.* I, 1, 86). SYN. Pārĕō, ōbtēmpĕrŏ, cēdŏ, ŏbēdĭŏ, īndūlgĕŏ, fămŭlŏr, īnsērvĭŏ, fŏvĕŏ. PPH. Mōrĕm gĕrŏ. *Voy.* Pareo. || — ănĭmō. *S'abandonner à la sensualité.* Ēs, bĭbe, ănĭmo ōbsĕquĕrĕ mēcŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 83). Ămāns ănĭmo ōbsĕquēns. *Id.* (*Amp.* I, 1, 134. Et *Ter. Ad.* I, 1, 8). || *Flatter, être agréable à.* Sēd quum ădhūc nāso ŏdōs ōbsĕcūtū' st mĕō. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 9). SYN. Jŭvŏ.

Ōbsĕrātŭs, ă, ŭm. *Fermé.* Sēque ōbsĕrātā claūsĭt ānxĭūs cēllā. *M.* (VII, 19). Dīvĭdĕ jānŭās Cœli ōbsĕrātās tērrĭgĕnīs priŭs. *Prud.* (*Peri.* 14, 82). SYN. Claūsŭs. || *Au fig.* Quĭd ōbsĕrātīs aūrĭbŭs fūndīs prĕcēs? *H.*

1. Ōbsĕrŏ, ās, ārĕ. *Fermer.* Ōbsĕrăt hērbōsōs lūrĭdā pōrtă rŏgōs. *Pp.* (IV, 11, 8). Ăbĭ tu, ătque ōbsĕra ōstĭum īntŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 25). SYN. Claūdŏ, ōcclūdŏ, præclūdŏ, mūnĭŏ, ōbstrŭŏ. PPH. Sĕrā ōbjĭcĕ claūdŏ. Pōstī, pōstĭbŭs, fŏrĭbŭs sĕrām ōbdŏ, āppōnŏ, īnsĕrŏ. Āppŏsĭtā, ōbjēctā, īnsērtā sĕrā claūdŏ. Claūstrīs cŏhĭbĕŏ. Rĕpāgŭlă ăddŏ, ădmŏvĕŏ. VERS. Dīræ fērro ēt cōmpāgĭbŭs ārctīs Claūdēntŭr Bēllī pōrtæ. *V.* Cēntum ærēī claūdūnt vēctēs ætērnăque fērrī Rōbŏră. Fūltōs ēmūnĭīt ōbjĭcĕ pōstēs. *Id.* Claūsĭt ēt ætērnā cīvĭcă bēllă sĕrā. *O.* Ēt cēntūm dūrīs pōstĭbŭs ōbdĕ sĕrās. Ōbjĭcĕ fīrmō Claūdūntŭr pōrtæ. *Id.* Fērrĕā pērpĕtŭā claūstrā tŭĕrĕ sĕrā. *M.* Claūdĭtŭr ēt dūrā jānŭā fīrmā sĕrā. *Tib.* || *Au fig.* Vēl, sī vīs, lĭcēt ōbsĕrēs pălātŭm. *Cat.* (55, 21).

2. Ōbsĕrŏ, ĭs, sēvī, sĭtŭm, sĕrĕrĕ. *Ensemencer, planter, et au fig.* Īstĭc ŏpōrtēt ōbsĕrī mōrēs mălōs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 130). Īn me ærūmnam ōbsēvīstī grăvĕm. *Id.* (*Epid.* IV, 1, 30. *Id. Men.* V, 7, 23).

Ōbsērvāns, tĭs, *part. Qui observe.* Quōs dūrĭs ărātŏr Ōbsērvāns, etc. *V.* || *Adj. Qui respecte, observateur de.* Haūd fŭĭt īn tērrīs dīvum ōbsērvāntĭŏr āltĕr. *Grat.* (*Cyn.* 104). Ōbsērvāntĭŏr æquī Fīt pŏpŭlŭs. *Cl.* SYN. Sērvāns, tĕnāx.

Ōbsērvāntĭă, æ, *f. Égard, considération.* SYN. Rēspēctŭs. || *Coutume.* Ūt dīscrĕpāntūm gēntĭūm Mōrēs ēt ōbsērvāntĭām. *Prud.* (*Peri.* 2, 421). *Voy.* Mos. || *Eccl. Piété.* Ēlĭā tālī crēvĭt ōbsērvāntĭā. *Prud.* (*Cath.* 7, 26. Male vulgo *Elias*).

Ōbsērvātĭŏ, ōnĭs, *f. Action d'observer.* Cērtum ēst nūnc ōbsērvātĭōni ŏpĕrām dărĕ. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 5). || *Coutume.* Ēt gaūdĭă dūcūnt Fēstā călēndārŭm: sīc ōbsērvātĭŏ crēvĭt. *Prud.* (*Sym.* I, 240).

Ōbsērvātŭs, ă, ŭm. *Observé.* Vēstĭgĭă rĕtrō Ōbsērvātā lĕgĭt. *V.* Rēs ōbsērvātā cŏlōnīs. *O.*

Ōbsērvŏ, ās, ārĕ. *Observer.* Tēmpŭs ŭt ōbsērvēm, māndā mĭhĭ: cērtĭŏr ībĭs. *O.* Ōbsērvāns quæ sīgnă fĕrānt. *V.* Nē me ōbsērvārĕ pōssĭs, quĭd rērŭm gĕrām. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 14). SYN. Sērvŏ, ēxplōrŏ, spĕcŭlŏr, nŏtŏ, ădvērtŏ, cōntēmplŏr, tŭĕŏr, cīrcūmspĭcĭŏ. PPH. Ŏcŭlīs lūstrŏ, pērlūstrŏ. || *Au fig. Avoir l'œil ouvert sur.* Pōstquām pŏētă sēnsĭt scrīptūrām sŭām Ăb īnĭquīs ōbsērvārī. *Ter.* (*Ad. prol.* 1). SYN. Ănĭmădvērtŏ. || *Garder.* Nōn hīc ărmēntă grĕgēsquĕ Hōrrĭdŭs ōbsērvŏ. *O.* Cănīsquĕ dīrās Stўgĭŭs ōbsērvĕt fŏrēs. *Sen.* (*Hip.* 223. Sic et *Pl. As.* II, 2, 8). SYN. Cūstōdĭŏ. || *Respecter, considérer.* Rēgēm nōn sīc Ægўptŭs ēt īngēns Lўdĭă.... ōbsērvānt. *V.* Săcrīs ōbsērvāndīsquĕ dĭēbŭs. *J.* (6, 536). SYN. Cŏlŏ, vĕnĕrŏr, rēspĭcĭŏ.

Ōbsēs, ĭdĭs, *m. f. Otage de guerre; en gén. Répondant, gage.* Mē tămĕn āccēptā pŏtĕrăt dēpōnĕrĕ bēllŭm Ōbsĭdĕ. *O.* Quī mĭhī cōnjŭgĭī spōnsŏr ēt ōbsēs ĕrăt. *Id.* Ōbsĭdĭs ūnĭŭs jŭgŭlŭm mūcrōnĕ rēsōlvĭt. *Id.* Tāntōquĕ sŭī stĕtĭt ōbsĭdĕ fātī. *Cl.* Ōbsĭdĕ vīsū. *Prud.* (*Apoth.* 167). Ēt vōcĕ fīdēlī Ōbsēs sērmŏ tŭŭs. *Dracont.* (I, 752). SYN. Præs, văs, spōnsŏr, pīgnŭs. || *Qqf. n.* Ōbsĭdĕ Vērbō. *P. Nol.* (19, 53).

† Ōbsēssĕ, *sync. pour* Obsevisse. (*Att.* apud *Non.* 4, 427.)

Ōbsēssŏr, ōrĭs, *m. Assiégeant, et au fig.* Hīc mĭhī caūsā mŏræ vīvārum ōbsēssŏr ăquārŭm. *O.* Hōc ĕgŏ fŭi hŏdĭē sōlŭs ōbsēssōr fŏrī. *Pl.* (*Ps* III, 2, 18).

Ōbsēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obsideo. *Occupé, ssiégé, et au fig.* Dānăīque ōbsēssă tĕnēbānt Līmĭnă ōrtārŭm. *V.* Ōbsēssās faŭcēs prĕmĭt āspĕră lĭnguă. *Id.* Ōbsēssūm glăcĭālī frīgŏrĕ pēctŭs. *O.*

Ōbsēvī, *parf. de* Obsero, is.

Ōbsĭdĕō, ēs, ēdī, ēssŭm, ĭdērĕ, *n. Se tenir devant, aire obstacle.* Nūnc vērō dŏmī Cērtum ōbsĭdēre ēst isquĕ dōnēc rĕdĭĕrĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 6). Sēd dīra n līmĭnĕ cōnjūx Ōbsĭdĕt. *V. Fl.* Sērvī ne ōbsĭdĕānt, ībĕrīs ūt sĭt lŏcŭs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 23). *Voy.* Sedeo, Obsto. || *Ordint. act. Occuper, tenir.* Ūt hānc āram ōbsĭdērĕ pătĭārĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 36). Lævum īmplācātă Chărȳbdĭs Ōbsĭdĕt (latus). *V.* Ōbsēdĭt līmĭnă pūbĕ. *Sil.* Ādĭtūmque ōbsēdĭt Ĕrīnnȳs. *O.* SYN. Ŏccŭpō, tĕnĕō, ōbtĭnĕō. || *En partic. Occuper une position militaire.* Ēt Sāllēntīnōs ōbsēdĭt mīlĭtĕ cāmpōs. *V.* Ōbsēdēre ălĭī tēlīs āngūstă vĭārŭm. *Id.* || *Assiéger une ville.* Cōgĕrĕ cōncĭlĭŭm, quŭm mūrōs ōbsĭdĕt hōstĭs. *V.* Ūrbĭbŭs ōbsēssīs claūsæ mūnĭmĭnă pōrtæ Prōsĭlĭt. *O.* SYN. Ōbsĭdō, ōppūgnō, *qqf.* prĕmō. PPH. Ōbsĭdĭōnĕ, ōbsĭdĭō prĕmō, cīngō, cīrcūmdō, tĕnĕō, īnclūdō. Ōbsēssām ūrbĕm tĕnĕō. Mūrōs, mœnĭă ōbsĭdĭōnĕ claūdō, īnclūdō, ārmīs cīrcūmsŏnō, sīgnīs cīngō, cŏrōnā īnclūdō. Ūrbĕm vāllō, āggĕrĕ, fōssīs, cāstrīs, mīlĭtĕ cīngō. Mūrīs āgmĭnă ādmŏvĕō. Cīrcūm āggrĕdĭŏr. Pōrtīs īnstō. Ēxpūgnārĕ cērtō, nītŏr. VERS. Nōn pŭdĕt ōbsĭdĭōne ĭtĕrūm vāllōquĕ tĕnērī, Bīs căptī Phrȳgĕs, ēt mōrtī prætēndĕrĕ mūrōs? *V.* Cīngĭtŭr īntĕrĕā Rōmānīs Ārdĕă sīgnīs, Ēt pătĭtūr lēntās ōbsĭdĭōnĕ mŏrās. *O.* Ōbsēssă Pălātĭă vāllō Pœnōrum, āc mūrīs dēfēndĭt Rōmă sălūtĕm. *Sil.* Mūrīs claūsă jŭvēntūs. *L.* Sī claūdĕrĕ mūrōs Ōbsĭdĭōnĕ părās, ēt vī pērfrīngĕrĕ pōrtās. *Id.* Vīdĕt ālto ēx æthĕrĕ claūsă Mœnĭa, ēt īnsōmnī vāllūm stătĭōnĕ tĕnērī. *St.* || *Au fig. Occuper.* Hæc scĕlĕrum ārtĭfēx Ōbsēdĭt ănĭmōs. *Sen.* (*Hip.* 559). SYN. Īnvādō, ŏccŭpō.

Ōbsĭdĭō, ōnĭs, *f. Action d'assiéger, siége.* Dārdănĭæ, cīngīque ūrbem ōbsĭdĭōnĕ vĭdērĕt. *V.* Fēcĕrāt ōbsĭdĭō jām dĭūtūrnă fămĕm. *O.* Lōngæ ōbsĭdĭōnĭs ēgēstās. *J.* (15, 96). SYN. Ōbsĭdĭŭm, *qqf.* cŏrōnă. EP. Hōstīlĭs, dūră, mŏlēstă, ăcērbă, lōngă. *Voy.* Obsideo.

Ōbsĭdĭūm, ĭī, *n. Comme le précéd.* Quūm sævo ōbsĭdĭō māgnūs Tītānŭ' prĕmēbāt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 154). Nūnc făcĭo ōbsĭdĭum Īlĭō. *Pl.* (*Bacch.* IV, 9, 24).

Ōbsīdō, ĭs, sēdī, sĭdĕrĕ. *Occuper, envahir, prendre position, mettre le siége.* Ōbsīdĭtquĕ vĭās ŏcŭlōrŭm. *Lr.* (IV, 352, aer). Ne aūrĭcŭlam ōbsīdāt căriēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 79). Prædātŏr cŭpĭt īmmēnsōs ōbsĭdĕrĕ cāmpōs. *Tib.* (II, 3, 43). Ūt bĭvĭās ārmāto ōbsīdām mīlĭtĕ faūcēs. *V.* Vĭgĭlūm ēxcŭbĭīs ōbsĭdĕrĕ pōrtās. *Id.* *Voy.* Obsideo.

Ōbsīgnō, ās, ārĕ. *Fermer d'un sceau, sceller, cacheter.* Ăge, ōblĭga, ōbsīgnā cĭtō. *Pl* (*Bac.* IV, 4, 96). Īn lĭbēllo hōc ōbsīgnātō. *Id.* (*Ps.* II, 4, 16). SYN. Sīgnō, cōnsīgnō, īmprĭmō. PPH. Sīgīllūm āppōnō, īmprĭmō. VERS. Nŏvīs sīgnātŭr cērā fĭgūrīs. *O.* Prōtĭnŭs īmprēssā sīgnāt sŭā crīmĭnă gēmmā. Ēcquĭd ăb īmprēssæ cōgnōscīs īmāgĭnĕ cēræ? Aūctōrīsquĕ sŭī sī nōn ēst ānnŭlŭs īndēx. Ūt ārcānās pōssīm sīgnārĕ tăbēllās, Nēvĕ tĕnāx cērām sīccāvĕ gēmmă trăhāt. *Id.* Nūnc sīgnāt mĕŭs ānnŭlŭs lăgēnām. *M.* Nūnc ād lūcĭfĕrām sīgnāt mĕā gēmmă Dĭānām. *Id.* || *Fermer, enfermer.* Quī sălīnŭm sērvo ōbsīgnānt cūm sălĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 15. *Id. Epid* II, 3, 3). SYN. Claūdō, īnclūdō. || *Au fig. Graver dans son esprit.* Ōbsīgnāns fōrmām vērbīs clārūmquĕ sŏnōrĕm. *Lr.* (IV, 569. *Id.* II, 581).

† Ōbsĭpō, ās, ārĕ. *Jeter devant.* Ōbsĭpāt Ăquŭlām. *Pl.* (*Cist.* II, 3. 37). *Voy.* Insipo.

Ōbsīstō, ĭs, stĭtī, sīstĕrĕ, *n. Se mettre ou s'arrêter devant.* Hīc ōbsīstām. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 62). Īnque ădĭtu ōbsīstō. *O.* SYN. Cōnsīstō. || *Barrer le chemin, s'opposer.* Tūm frĕtă dēbŭĕrānt vălĭdīs ōbsīstĕrĕ rēmīs. *O.* Nēc plătănūs, nĭsī sērā, pŏtēst ōbsīstĕrĕ Phœbō. *Id.* Ātque ōbsīstēntūm līvēntĭă cōrdă rĕprēssĭt. *P. Petr.* (II, 80). *Voy.* Obsto.

Ōbsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obsero 2. *Planté de.* Āmnĭs ărūndĭnĭbūs līmōsās ōbsĭtĕ rīpās. *O.* Ārbūstīsquĕ tĕnēnt fēlīcĭbŭs ōbsĭtă cīrcŭm. *Lr.* (V, 1376). SYN. Sătŭs. || *Couvert.* Jām sētīs ōbsĭtă, jām bōs. *V.* Nēc vărĭīs ōbsĭtă frōndĭbŭs. *H.* Tērgă căvīs sŭpĕr ōbsĭtă cōnchīs. *O.* Ōbsĭtă fūnĕrĕā cēlātūr pūrpŭră lānā. *L.* SYN. Tēctŭs, etc. || *Au fig. Couvert, chargé, noir, sale, horrible.* Lătĕt ōbsĭtŭs āēr Īnfērnæ pāllōrĕ dŏmūs. *L.* Ōbsĭtă tĕnĕbrīs lŏcă. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 21). Nūbĕ ceū dēnsa ōbsĭtŭs. *Sen.* (*Troad.* 20). Ūndĕ tām fœdo ōbsĭtī Pædōrĕ nātī? *Id.* (*H. Fur.* 627). Ĭta ēt flētu ēt tĕnĕbrīs ōbsĭtī. *Att.* (ap. *Non.* 4, 234). Ōbsĭtŭs ævō. *V.* SYN. Squālĭdŭs. *Voy. ce mot.*

Ōbsŏlēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Vieillir, tomber en désuétude, perdre son éclat.* Nēc ōbsŏlēscĭt ūllŭs īn cœlīs ăpēx. *Prud.* (*Peri.* 10, 1120).

Ōbsŏlētŭs, ă, ŭm. *Vieux, tombé en désuétude, qui a perdu son éclat; sale.* Ō vētūstātĭs sĭlēntĭs ōbsŏlēta ōblĭvĭō! *Prud.* (*Peri.* 1, 73). Ātque ōbsŏlētām sānguĭne hānc dēxtram āblŭĕ. *Sen.* (*Ag.* 977). Ō nēc pătērnīs ōbsŏlētă sōrdĭbŭs. *H.* Cărĕt ōbsŏlētī Sōrdĭbŭs tēctī. *Id.* *Voy.* Vetus, Squalidus.

Ōbsōnātŏr, ōrĭs, *m. Convive, parasite.* Vēl prīmārĭūm părăsītum, ātque ōbsōnātōrem ōptŭmŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 73).

† Ōbsōnātŭs, ūs, *m. Repas.* Nūnc ōbsōnātū rĕdĕō. *Pl.* (*Men.* II, 2, 14. *Ib.* 5).

Ōbsōnĭūm *ou* Ōpsōnĭŭm, ĭī, *n.* (ὀψώνιον). *Provision de bouche.* Ōmnĭă cōndūctīs cŏĕmēns ōbsōnĭă nūmmīs. *H.* Ēxclūsī spēctānt ādmīssa ōbsōnĭă pătrēs. *J.* (4, 64). Vīno, ōrnāmēntīs, ōpĭpărīsque ōbsōnĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 29). SYN. Fērcŭlŭm, dăpēs, cĭbī, vīctŭs, etc. *Voy.* Cœna.

1. † Ōbsŏnō, ās, ārĕ (*de* ob *et* sonare), *n. Faire un bruit importun.* Mălĕ făcīs mĭhĭ, quūm sērmōne huīc ōbsŏnās. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 74).

2. Ōbsōnō, ās, ārĕ, *et* Ōbsōnŏr, ārĭs, ārī, *d. Aller à la provision, préparer le repas.* Pāscĭtĕ Părăsītōs, ōbsōnātĕ pōllūcĭbĭlĭtĕr. *Pl.* (*Most.* I, 1, 23. *Id. Aul.* II, 4, 1). Vīx drāchmīs ēst ōbsōnātŭs dĕcĕm. *Ter* (*And.* II, 6, 20. Sic *Pl. Aul.* II, 4, 15). || *Qqf. Diner, manger.* Ōbsōnāt, pōtāt, ŏlĕt ūnguēntă : dē mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 37. *Ib.* V, 9, 7). *Voy.* Convivium.

Ōbsōrbĕō, ēs, ŭī, ērĕ. *Avaler avidement.* Sī frūstŭlēnta ēst, da, ōbsĕcro, hērcle ōbsōrbĕām. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 34. *Id. Mil.* III, 2, 21). Rīdĭcŭlŭs tōtās sĭmŭl ōbsōrbērĕ plăcēntās. *H.* (*Sat.* II, 8, 24. Sic *Orel.* cum parte librorum. Alii, *absorbere, exsorbere*).

Ōbsōrdēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se salir.* Nē cōmă fūsa hŭmĕrīs fūmo ōbsōrdēscāt ămārō. *Prud.* (*Apoth.* 146). *Voy.* Squalesco. || *Au fig. Vieillir.* Ōbsōrdŭĭt jam hæc īn me ærūmnă mĭsĕrĭă. *Cœcil.* (apud *Non.* 2, 604, qui vertit *obsolescere*).

† Ōbstăcŭlŭm, ī, *n. Obstacle.* Prōstērnūnt sēpēs, ēt cūncta ōbstăcŭlă rūmpūnt. *Prud.* (*Peri.* 11, 117. *Id. Cath.* 9, 65). Crīspābānt vĭtrĕās pēr blānda ōbstăcŭlă lȳmphās. *Paul. Petr.* (IV, 557. Adde *P. Nol.* 26, 536). *Voy.* Obex.

Ōbstāns, tĭs. *Qui se met devant, qui s'oppose* Ōbstāntĭă rūmpĕrĕ claūstră. *H.* Ōbstāntēs scīndūnt nĕbŭlās. *O.* SYN. Ōbjēctŭs, ōppŏsĭtŭs.

Ōbstātūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Obsto. Ōbstātūră Pĕlāsgīs Hæc vēxīllă, pătĕr. *St.* (*Th.* VII, 246. *Ib.* III, 629).

† Ōbstĕrnŏ, ĭs, strāvī, stĕrnĕrĕ. *Renverser devant. Voy.* Nobilis (*à la fin*).

Ōbstĕtrīx, *et rarement* Ōbstĭtrīx, īcĭs, *f. Sage-femme.* Crŭōrĕ rūbrōs ōbstĕtrīx pānnōs lăvĭt. *H.* Ān tū fŏrtāssĕ fŭīstī meæ mătri ōbstĕtrīx? *Pl.* (*Capt.* III, 4, 96). Hūnc quĕm lătĕbra ĕt ōbstĕtrix. *Prud.* (*Cath.* 11, 97). Cūnctīs Ægўpti ōbstĕtrīcĭbŭs īmpĕrăt īllĕ. *Alcim.* (V, 13).

Ōbstĭnātē, *adv. Avec constance, persévérance.* Ĭtăne ōbstĭnāte ŏpĕrăm dăt, etc. *Ter.* (*And.* I, 5, 8. Et *Pl. As.* 1, 1, 10). Jŭgŭlōs rĕtĕctōs ōbstĭnāte ōppōnĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 64). SYN. Fōrtĭtĕr, cōnstāntĕr.

Ōbstĭnātĭŏ, ōnĭs, *f. Persévérance; obstination.* Sī tāntă cāllūm pĕctŏrĭs Prædūrăt ōbstĭnātĭŏ. *Prud.* (*Peri.* 5, 178). Fĭdĕm sĭnĭstră quāssăt ōbstĭnātĭŏ. *P. Nol.* (36, 31).

Ōbstĭnātŭs, ă, ŭm. *Persévérant; obstiné, inflexible.* Sĕd ōbstĭnātā mĕntĕ pĕrfĕr, ōbdūră. *Cat.* (8, 11). Sæpe ōbstĭnātĭs īndŭĭt frēnōs ămŏr. *Sen.* (*Hip.* 574). Mŏdōs... quĭbŭs ōbstĭnātās Āpplĭcĕt aūrēs. *H.* SYN. Cōnstāns, fīrmŭs, dūrātŭs; pĕrtĭnāx, īndŏcĭlĭs.

† Ōbstĭnĕŏ, ēs, ērĕ. *Montrer.* Sĕd jām dē cœlō cēdēns aūrōra ōbstĭnĕt sŭūm pătrĕm. *Poet.* (ap. *Fest.*).

† Ōbstĭnŏ, ās, ārĕ. *Vouloir fortement.* Ĕa āffīnĭtātem hānc ōbstĭnāvĭt grātĭā. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 89. Vid. *Fest.*).

† Ōbstĭpĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Comme* Obstupeo. Ādstāns ōbstĭpŭīstī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 49). Ănĭmŭs tĭmōre ōbstĭpŭĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 3).

† Ōbstīpŏ, ās, ārĕ. *Pencher.* Ōbstīpāt vĕrtĭcĕm. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 16).

Ōbstīpŭs, ă, ŭm. *Penché.* Ōmnĭă mēndōsē fĭĕri ātque ōbstīpă nĕcĕssum ēst. *Lr.* (IV, 517. *Fest.* corrupte *obstita*). Mōntĭbŭs ōbstīpĭs ōbstāntĭbŭs, ūnde ŏrĭtūr nŏx. *Enn.* (apud *Fest.*, qui iterum exhibet *obstitis*). SYN. Īnclīnātŭs, ōblīquŭs. || *Ordint. Qui a la tête penchée.* Stēs căpĭte ōbstīpō, mūltūm sĭmĭlĭs mĕtŭĕntī. *H.* Ōbstīpūm căpŭt, ĕt tĕrĕtī cērvīcĕ rĕflĕxŭm. *Cic.* (*N. Deor.* 2, 42. Et *Pers.* 3, 80).

Ōbstĭtī, *parf. mixte de* Obsisto *et* Obsto.

† Ōbstĭtŭs, ă, ŭm. *Frappé de la foudre, souillé.* (Vid. *Fest.*) || ? *Comme* Obstipus.

Ōbstŏ, ās, stĭtī, stārĕ, *n. Être devant, en face, sur le passage; barrer le chemin.* Fūndūntūr mīxtī, sūmmīsque ā pōstĭbŭs ōbstānt. *St.* Sī rēx ōbstābĭt ōbvĭām. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 14). Ōbstĭtĭt īn mĕdĭā cāndĭdă tūrbă vĭā. *O.* Ōbstĭtĭt īntrāntī mīrātrīx tūrbă pārŭmpĕr. *J.* (4, 62). SYN. Ōbsīstŏ. PPH. Stō, cōnsīstŏ āntĕ *ou* cōrăm. || *Au fig. S'opposer, empêcher.* Tāntūmquĕ bŏnĭs cōmmūnĭbŭs ōbstŏ. *V.* Quæ tārdĭs mŏră nŏctĭbŭs ōbstĕt. *Id.* Pĭĕtās crūdēlĭbŭs ōbstĭtĭt aūsĭs. *O.* SYN. Ōbsīstŏ, ōbsŭm; īmpĕdĭŏ, vĕtŏ, mŏrŏr. || *Résister.* Ăvērsĭs prŏlēs mĕă gēntĭbŭs ōbstăt. *V. Fl. Voy.* Resisto. || *Être opposé, dissemblable.* Aūt ălĭō quŏvĭs, quī cōntrā pūgnĕt ĕt ōbstĕt. *Lr.* (II, 795, de colore). || *Pass. unip.* Ōbstārīque ănĭmæ mĭsĕrā dē sēdĕ vŏlēntī Ēxīrĕ. *O.*

Ōbstrāngŭlŏ, ās, ārĕ. *Étouffer, et au fig.* Ōbstrāngŭlātæ mĕntĭs īngĕnĭūm prĕmăt. *Prud.* (*Cath.* 7, 10).

Ōbstrĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. du suiv.* Ōbstrĕpĭtānt lāmĕntă chŏrĭs. *Cl.*

Ōbstrĕpŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ, *n. Faire du bruit devant, auprès.* Mūltăquĕ nātīvĭs ōbstrĕpĭt ārbŏr ăquĭs. *Pp.* (IV, 4, 4). Fōntēsquĕ lўmphĭs ōbstrĕpūnt mānāntĭbŭs. *H.* Pūlsĭs ĕxĕrcĭtŭs ōbstrĕpĭt ārmĭs. *St.* Mărĭsquĕ Bāiīs ōbstrĕpēntĭs ūrgēs. *H. Voy.* Sono. || *Ordint. Faire un bruit importun, étourdir.* Tўmpănă quŭm sŭbĭtō... raŭcĭs Ōbstrĕpŭĕrĕ sŏnĭs. *O. Au pass.* Sĕcūrŭs āb ōmnī Vōcĕ lŏcŭs, sī nōn ōbstrĕpĕrĕtŭr ăquĭs. *Id.* || *Au fig. Murmurer contre, combattre, s'opposer.* Rĕmŏvĕ părĕntĕm, nē tŭæ laūdi ōbstrĕpăt. *Sen.* (*H. Fur.* 1031).

Ōbstrīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obstringo. *Enchaîné, lié.* Ōbstrīctĭs ălĭīs, prætĕr Ĭăpўgă. *H.* Ōbstrīctō cōllō. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 72). *Voy.* Vinctus. || *Au fig.* Nĕc cœpĭt ănĭmŭm cōnjŭgi ōbstrīctŭm sŭæ. *Sen.* (*Ag.* 276). Nēmo ōbstrīctĭŏr ēst mē Dēbĭtŏr huic. *P. Nol.* (24, 145). SYN. Ōblĭgātŭs, dēvīnctŭs.

† Ōbstrīngīllŏ, ās, ārĕ. *Faire obstacle.* Ŏccūrrūnt, ōbstānt, ōbstrīngīllānt, ŏbăgĭtānt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 605.)

Ōbstrīngŏ, ĭs, nxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Attacher.* Cōllum ōbstrīngĕ. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 15). Ŭtquĕ dĕdĭt vīnclĭs, vălĭdōque ōbstrīnxĭt ărātrō. *V. Fl. Voy.* Vincio. || *Au fig. Lier, engager.* Jūrĕ Jūrāndo ōbstrīngam āmbŏ. *H.* SYN. Ōblĭgŏ, dēvīncĭŏ.

Ōbstrūctŭs, ă, ŭm. *Élevé devant, qui obstrue.* Quăcūmquĕ trăbēs ōbstrūctăquĕ sāxă tĕnĕbānt. *O.* || *Obstrué.* Ōbstrūctās rĕplĕtĕ cădāvĕrĕ pōrtās. *Sil.* Ōbstrūctī strāgĭbŭs āmnĕs. *Id.* Nārĭbŭs ōbstrūctĭs. *P. Nol.* (25, 239). || *Au fig.* Ōbstrūctām vānĭs ŏccĭdŭīsquĕ grăvĕm. *Prosp.* (*Epig.* 79, 10, de mente).

? Ōbstrūdŏ (*suivant* Festus). *Voy.* Obtrudo.

? Ōbstrūdŭlĕntŭs, ă, ŭm. (Cf. *Fest.*, ubi corruptus *Tilinii* locus. *Gloss. Placidi* : « Obstrulenta, *appetenda.* » Lemma corrupte scriptum).

Ōbstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Boucher, fermer.* Ēt spīrĭtŭs ōrĭs Mūltā rĕlūctāntī ōbstrŭĭtŭr. *V.* (*G.* IV, 301. Alii minus bene *obsuitur*). Ōbstrŭĕrĕt sūmmām sī quĭs tĭbĭ, Mūlcĭbĕr, Ætnăm. *L.* Mōlĭbŭs ūndās Ōbstrŭĭt. *Id.* SYN. Claŭdŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Plăcĭdāsquĕ vĭrī dĕŭs ōbstrŭĭt aūrēs. *V.* Nām sūrdās cōnjūx ōbstrūxĕrăt aūrēs. *Sil.* || *Avec l'acc. et le dat. Intercepter.* Ā tĕrrĭs āltūm căpŭt ōbstrŭĕre ĕīī. *Lr.* (V, 755, de solis defectu). Sīn aūtem ōffĭcĭēns sīgnĭs mōns ōbstrŭĕt āltŭs. *Cic.* (*Arat.* 346. *Id. Pro Dom.* 44 : « Se luminibus ejus obstructurum esse. »)

Ōbstŭpĕfăcĭŏ, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Rendre immobile, au fig. stupéfait.* Frīgĭdŭs ūt bŏrĕās ōbstŭpĕfēcĭt ăquās. (*Anthol.* II, p. 379.) Heū dēxtrĭs lānguēntĭbŭs ōbstŭpĕfāctī! *Prud.* (*Psych.* 334). Ēt cūltū tĭmĭdās ōbstŭpĕfēcĭt ănŭs. *O. Voy.* Stupefacio. || *Qqf.* Ōbstŭpĕfăcĭŏ. Ĭta ĕūm tūm tĭmĭdum ĭbi ōbstŭpĕfēcĭt pŭdŏr. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 54. Cf. Liquefacio).

Ōbstŭpĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ (*ordint. au parf.*), *et* Ōbstŭpēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Demeurer immobile, stupéfait.* Ōbstŭpŭĭt prīmo ādspēctū Sīdōnĭă Dīdō. *V.* Ōbstŭpŭĕrĕ dĭū. *O.* Īpsĕ rēx săpōrĕ tīnctĭs ōbstŭpēscĭt pōcŭlĭs. *Prud.* (*Cath.* 9, 30). *Voy.* Obstipeo, Stupeo.

† Ōbstŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Stupéfait.* Ōbstŭpĭdă sūspēnso ănĭmō cīvĭtās. *Pacuv.* (ap. *Non.* 5, 27. Adde *Pl. Mil.* IV, 6, 39).

Ōbsŭm, ŏbĕs, ōbfŭī *ou* ōffŭī, ŏbĕssĕ. *Faire obstacle, empêcher, nuire.* Ān ŏbēst quŏquĕ glōrĭă mūltĭs? *O.* Ōbsūnt aūctōrĭbŭs ārtēs. *Id.* Prĭŭs ōbfŭĭt ērrŏr. *Id.* Ĕūm, nĕ prōdĭgŭs ōbsĭt, Dēdĕ nĕcī. *V.* Prōmĭttō tĭbĭ Nōn ōffŭtūrŭm. *Pl.* (*As.* I, 1, 84). SYN. Ōbstŏ.

Ōbsŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Coudre autour.* Ōbsūtūm mănæ tŏrrĕt īn īgnĕ căpŭt. *O. Voy.* Obstruo.

Ōbtēctŭs, ă, ŭm. *Couvert.* Ānchīsæ dŏmŭs, ārbŏrĭbūsque ōbtēctă rĕcĕssĭt. *V.* || *Caché.* Prŏfŭge, ĕt ōbtēctŭs lătē. *Sen.* (*H. Fur.* 1033).

Ōbtĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir devant ou autour, recouvrir, cacher.* Māndātūm făcĭēns, prĭŭs ōbtĕgĕ nūdŭm. *P. Petroc.* (IV, 70). Tūnc sĭmŭlāns sēsē vēstīmēntĭs rūstĭcĭs Pōrcēllum ōbtĕgĕrĕ. *Ph. Voy.* Tego. || *Au fig.* Ōbtĕgĕre ērrātă. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 23). *Voy* Celo

Obtēmpĕrāntĕr. *Avec obéissance.* Ōbtēmpĕrāntĕr [...]nŭīt. *Prud.* (*Peri.* 2, 112).

Ōbtēmpĕrō, ās, ārĕ, *n. Obéir.* Quǣquĕ sŭī mŏnĭtĭs [o]btēmpĕrăt īndă măgīstrī Bēllŭă. *O.* Hīc mūndūs, [d]ŏmĭnō sēd cœlum ōbtēmpĕrăt ūnī. *Prud.* (*Ham.* [...]. Et *Pl. Amph.* I, 1, 293). SYN. Ōbsĕquŏr, pā-[r]ĕō, etc. *Voy.* Pareo.

Ōbtēndō, ĭs, dī, tŭm *ou* sŭm, dĕrĕ. *Tendre, pré-[s]enter devant.* Prōquĕ vĭrō nĕbŭlam ĕt vēntōs ōbtēn-[d]ĕre īnānēs. *V.* Īnfēstōquĕ vŏlāns ōbtēndĭtŭr Īdǣ. [S]t. SYN. Ōbjĭcĭō, ōppōnō, prǣtēndō. || *Par hypallag.* [C]ouvrir, voiler. Ōbtēndĭt pŭlvĕrĕ lūcĕm. *Sil.* Ōb-[t]ēndūnt līmĭnă sĭlvīs. *St. Voy.* Tego. || *Au fig. Pré-[t]exter.* Quĭd caūsa ōbtēndĭtŭr ārmīs Lībērtātĭs ămŏr? [...]. *Voy.* Prætendo.

Ōbtēntŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Obtendo. *Tendu [d]evant.* Ōbtēntā dēnsāntŭr nŏctĕ tĕnēbrǣ. *V.* Ōbtēntĭs [...]mĭnŭs ārmīs. *St. Au fig.* Pǣdōrĕ fœdō squālĭdam [o]btēntŭs cŏmăm. *Sen.* (*OEd.* 625). || 2. *De* Obtineo. [S]YN. Īmpĕtrātŭs.

Ōbtēntŭs, ūs, *m. Action de mettre devant, par [e]xt. Rempart.* Ēxstrūctōsquĕ tŏrōs ōbtēntū frōndĭs [i]nūmbrānt. *V.* Cōllă Gōrgŏnŏs ōbtēntū pāllǣ fūlgēntĭs [i]nūmbrăt. *Cl.* SYN. Tĕgĭmĕn.

Ōbtĕrō, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Fouler, écraser..* [C]ăpŭt ōbtĕrĭt ōssăquĕ săxō. *L.* Pābŭlă tĕrrǣ Quǣ [c]ūrrēns ōbtrīvĭt ĕquēs. *Id.* Ēt prōcŭlcātās ōbtĕrĕt [d]ūrō pĕdĕ. *Ph.* SYN. Prōtĕrō, tĕrō, cōncŭlcō, ēlīdō. [||] *Au fig. Fouler aux pieds.* Ūsque ădĕō rēs hūmā-[n]ās vīs ābdĭtă quǣdăm Ōbtĕrĭt, ĕt pūlchrōs fāscēs [s]ǣvāsquĕ sĕcūrēs Prōcŭlcārĕ, etc. *Lr.* (V, 1232). [R]ēllĭgĭō pĕdĭbūs sūbjēctă vĭcīssĭm Ōbtĕrĭtŭr. *Id.* (I, [7]9). Ăpērtēque ārtem ōbtĕrĕre ēxtīspĭcŭm. *Vet. Poet.* [a]pud *Cic. Div.* 1, 16). *Voy.* Calco || *Écraser, vain-[c]re.* Rōmānūmque ōbtĕrĕt hōstēm *L.* SYN. Āttĕrō, [f]rāngō, etc. *Voy.* Sterno. || *Renverser.* Pĕnātēs īmpĭō [M]ārte ōbtĕrām. *Sen.* (*OEd.* 646). || *Presser.* Tēllūs [E]rūptūm nōstrīs ōbtĕrĭt ēx ŏcŭlīs. *Cat.* (65, 9). *Voy.* [O]btritus.

Ōbtēstŏr, ārĭs, ārī, *d. Prier instamment.* Īpsum [o]btēstēmŭr, vĕnĭāmque ōrēmŭs ăb Īpsō. *V.* Ōbsĕcro [e]t ōbtēstŏr, vĭtǣ mē rĕddĕ prĭōrī. *H.* Īllŭd tē... Prō [L]ātĭo ōbtēstŏr. *V.* SYN. Ōrŏ, ōbsĕcrŏ, rŏgŏ, quǣsŏ, [e]tc. *Voy.* Precor. || *Prendre à témoin. Voy.* Testor.

Ōbtēxō, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Ōmnĕ frĕtūm lōngā vē-[l]ōrum ōbtēxĭtŭr ūmbrā. *St.* Cœlūmque ōbtēxĭtŭr [u]mbrā. *V. Voy.* Tego.

Ōbtĭcĕō, ēs, ŭī, ērĕ (*ordint. au parf.*), *n. Se taire.* [V]irgō cōnscīssā vēstĕ lăcrŭmāns ōbtĭcĕt. *Ter.* (*Eun.* [V], 1, 4. Ubi *Donat.*). Tūrpĭtĕr ōbtĭcŭĭt, sūblātō jūrĕ [n]ŏcēndī. *H.* Nēc prĭŭs ōbtĭcŭĭt quăm, etc. *O.* (Adde [M]art. X, 17). *Voy.* Sileo.

Ōbtĭnĕō, ēs, ŭī, ēntŭm, ĭnĕrĕ. *Tenir.* Ōbtĭne aūrēs, [P]l. (*Cas.* III, 5, 16). *Voy.* Teneo. || *Ordint. Tenir, [o]ccuper, posséder, avoir.* Quī nōn sōlă nŏvēm dīs-[p]ēnsĭs jūgĕră mēmbrĭs Ōbtĭnĕăt. *Lr.* (III, 1003). Sǣ-[p]e ērrŏr īngēns scĕlĕrĭs ōbtĭnŭĭt lŏcūm. *Sen.* (*H. F*ur. 1238). SYN. Tĕnĕō, hăbĕō, pōssĭdĕō, ŏccŭpō. || — ĭtĕr. *Marcher, se diriger.* Jāmque ĭtĕr ăd mū-[r]ōs... Ōbtĭnĕt. *St.* || *Conserver.* Āntīquum ōbtĭnēs. *Ter.* (*And.* IV, 5, 22, scil. antiquis moribus uteris. [I]d. *Hec.* V, 4, 18; *Pl. Mil.* II, 2, 32). Răptă sēd [t]rĕpĭdā mănū Scēptra ōbtĭnēntŭr. *Sen.* (*H. Fur.* [3]42). SYN. Sērvō, rĕtĭnĕō. || *Obtenir. Voy.* Consequor, Impetro. || *Acquérir, acheter.* Nōn pŏtēst hǣc [r]ēs hēllĕbŏrī jūgĕre ōbtĭnērĭēr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 15).

Ōbtĭngĭt, *parf.* Ōbtĭgĭt, *n. unip. Il arrive, il échoit.* [L]ūpĭs ĕt āgnĭs quāntă sōrtīto ōbtĭgĭt (discordia). *H.* [P]rǣtĕr spem ātque īncrēdĭbĭle hōc mi ōbtĭgĭt. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 9). Ēdĕpōl nǣ hīc dĭēs pērvōrsŭs ātque [a]dvōrsŭs mi ōbtĭgĭt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 1). || *Qqf. au pl.* Ēxōptāta ōbtĭngēnt. *Pl.* (*Asin.* III, 3, 136). SYN. Ēvĕnĭt, ādvĕnĭt, ōbvĕnĭt; cōntĭngĭt *ou* āccĭdĭt.

Ōbtōrpēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme* Torpeo. Sēd jām sŭbāctūs mĭsĕrĭīs ōbtōrpŭī. *Cic.* (*Tusc.* 3, 28).

Ōbtōrquĕō, ēs, ērĕ. *Tourner devant.* Dēxtrāsque ōbtōrquĕt īn ūndās Prōrăm. *St.* Ōbtōrquĕ prōrăm. *Att.* (ap. *Non.* 3, 66). *Voy. le suiv.*

Ōbtōrtŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Tourné ou Tordu autour.* Flēxĭlĭs ōbtōrtī pēr cōllŭm cīrcŭlŭs aūrī. *V.* || Ōbtōrtō cōllō. *Dont le cou est serré avec la toge.* Răpĭŏr ōbtōrtō cōllō. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 30. *Id. Pœn.* III, 5, 45).

Ōbtrēctātĭō, ōnĭs, *f. Médisance; blâme, envie.* Lī-vŏr, ădūltĕrĭŭm, dŏlŭs, ōbtrēctātĭō, fūrtŭm. *Prud.* (*Ham.* 397. Adde *Pl. Pers.* IV, 4, 8). SYN. Călūmnĭă. *Voy.* Invidia.

Ōbtrēctātŏr, ōrĭs, *m. Voy.* Maledicens.

Ōbtrēctō, ās, ārĕ. *Dire du mal par envie.* Hūnc ōbtrēctārĕ sī vŏlĕt mălīgnĭtās. *Ph.* Sī līvŏr ōbtrēctārĕ cūrām vŏlŭĕrĭt. *Id.* Prāva ōbtrēctāntĕ sŭōrŭm Īnvĭdĭā. *Sil.* SYN. Cārpō, dētrăhō, mălĕdīcō, rĕprĕhēndō, călūmnĭŏr, īnsēctŏr. PHR. Quī sē mīrāntŭr, īn īllōs Vīrŭs hăbē. *Mart.* (XIII, 2, 7).

Ōbtrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obtero. *Foulé, écrasé.* Ūrgērīquĕ sŭpērne, ōbtrītŭm pōndĕrĕ tĕrrǣ. *Lr.* (III, 908). Ōbtrītĭs ōssĭbŭs. *L.* || *Au fig.* Meǣ pūgnǣ... plūrĭmǣ ōbtrītǣ jăcēnt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 17).

Ōbtrūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Mettre devant avec violence, pousser violemment, faire prendre de force, fourrer, imposer.* Ĕă quŏnĭăm nēmĭni ōbtrūdī pŏtēst, Ītŭr ăd mē. *Ter.* (*And.* I, 5, 15. *Id. Hec.* III, 1, 16. Ubi *Donat.*). Mi ōbtrūdĕrĕ nōn pŏtēs pālpŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 35). || *Fourrer dans sa bouche, manger gloutonnement.* Stāns ōbtrūsĕro ălĭquĭd strēnŭē. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 13. *Id. Curc.* II, 3, 87. Vid. *Fest.*). || *Fermer.* Cōnclāmăt : ōs ōbtrūdĭtĕ, Nē plūră jāctĕt īmprŏbŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 95). Ăbīvĭt, ōbtrūsĭt fŏrēs. *Pl.* (*Men.* III, 3, 26).

Ōbtrūncō, ās, ārĕ. *Couper la tête, tuer.* Ēxcĭpĭt īncaūtŭm, pătrĭāsque ōbtrūncăt ăd ārās. *V.* Cōmĭnŭs ōbtrūncānt (cervos) fērrō. *Id.* (Adde *Plaut. Cist.* I, 1, 48, obtruncavero). *Voy.* Decollo, Occido.

Ōbtŭĕŏr, ērĭs, ērī, *d. Regarder en face.* Dūm te ōbtŭĕtŭr, īntĕrĭm lingŭam ŏcŭlī prǣcīdĕrūnt. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 56. *Id. Most.* I, 2, 66).

Ōbtŭlī, *parf. de* Offero.

Ōbtūndō, ĭs, ŭdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Émousser.* Ūt nōstră sŏrŏr Clēmēntĭă trīstēs Ōbtūndăt glădĭōs. *Cl.* SYN. Hĕbĕtō. || *Éblouir.* Ăcĭēs stŭpĕt īgnĕ mētāllī, Ēt cīrcūmfūsō trĕpĭdāns ōbtūndĭtŭr aūrō. *Cl.* In *Gloss. Isid.* « Obtundit, *obcæcat.* ») || *Rendre sourd, amortir.* Vōcĭs īnaūdītōs sŏnĭtūs ōbtūndĕrĕ frūstrā. *Lr.* (V, 1054). || *Au fig. Émousser.* Ōbtūndūnt cūrārūm pōndĕră sēnsūs. *Maximian.* (5, 69). || *Ressasser une chose, étourdir qqn.* Aūscūltā, nĕ me ōbtūndās de hāc rē sǣpĭŭs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 33. *Id. Eun.* III, 5, 6).

Ōbtūnsŭs, ă, ŭm. *Comme* Obtusus. Ōbtūnso ōrĕ. *Pl.* (*Cas.* V, 1, 8. Sic pars librorum apud *Virg. G.* I, 262. *Gloss. Isid.* « Obtunsus, *obcæcatus.* » Sed *Gloss. Placidi* : « *Obtusus...* participium sine *n.* »)

Ōbtŭŏr, ĕrĭs, ī, *d. arch. Comme* Obtueor. (*Att.* ap. *Non.* 2, 696.) *Voy.* Contuor, Intuor, Tuor.

Ōbtūrbō, ās, ārĕ. *Troubler; interrompre.* Ĭtă vēro ōbtūrbăt? *Ter.* (*And.* V, 4, 23. Et *Pl. Pœn.* I, 2, 49).

Ōbtūrgēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enfler.* Ōbtūrgēscĭt ĕnim sŭbĭtō pēs. *Lr.* (VI, 658. Alii leg. *obbrutescit*). Ōbtūrsi ēbrĭŭs. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 870). *Voy.* Turgeo.

Ōbtūrō, ās, ārĕ. *Boucher, fermer.* Ōbtūrēm pătŭlās īmpūnĕ lĕgēntĭbŭs aūrēs. *H.* Ōmnĭbŭs ōs ōbtūrēnt. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 57) Ōbtūrātĭs vālvīs. *Alcim.*

(III, 310). SYN. Ōbstrŭō, prǣclūdō, claūdō. || *Au fig.* *Empêcher.* Ŭt ămōrem ōbtūrĕt ĕdēndī. *Lr.* (IV, 870).

Ōbtūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Obtundo. *Frappé partout.* Sum ōbtūsūs pūgnīs pĕssŭmē. *Pl.* (*Amph.* II, 1, 59). || *Émoussé.* Dūrūm prōcūdĭt ărātŏr Vōmĕrĭs ōbtūsī dēntĕm. *V.* Stēllĭs ăcĭēs ōbtūsă vĭdētŭr. *Id.* Ōbtūsǣque aūrēs. *St.* SYN. Hĕbĕtātŭs, hĕbēs. *Voy.* Obtunsus. || *Au fig.* Ōbtūsīs cĕcĭdērūnt vīrĭbŭs ărtŭs. *Lr.* (III, 453). || *Grossier.* Nōn ōbtūsa ădĕō gēstāmŭs pĕctŏră Pœnī. *V.* (*Gloss. Isid.* « *Obtusa*, stulta vel stolida. »). *Voy.* Stolidus.

Ōbtūtŭs, ūs, *m. Regard fixe, contemplation.* Dūm stŭpĕt, ōbtūtūque hǣrĕt dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Dēfīxă Lătīnŭs Ōbtūtū tĕnĕt ōră. *Id.* SYN. Vīsŭs, ădspēctŭs. *Voy.* Contemplatus (a), Specto. || *Au fig.* Sēmpĕr ĭn ōbtūtū mēntēm vĕtăt ēssĕ mălōrūm. *O.* || *Qqf. au plur.* Nīl ĭntērcūrrēns ōbtūtĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 907).

Ŏbūmbrŏ, ās, ārĕ. *Obscurcir, ombrager.* Pālmăquĕ vēstĭbŭlum aūt īngēns ŏlĕāstĕr ŏbūmbrĕt. *V.* Ĕt ŏbūmbrānt ǣthĕră tēlĭs. *Id.* Nōctĭs ŏbūmbrātǣ cālīgĭnĕ tūrbĭdŭs āēr. *Prud.* (*Sym.* I, 413). SYN Ĭnūmbrŏ, ūmbrŏ, ōbscūrŏ, etc. *Voy.* Obscuro. || *Au fig.* *Défendre, protéger.* Tūrnūm rēgīnǣ nōmĕn ŏbūmbrăt. *V.* *Voy.* Protego. || *Cacher.* Tū lĭcĕt ērrōrĭs sŭb ĭmāgĭnĕ crīmĕn ŏbūmbrēs. *O.* SYN. Tĕgŏ, cēlŏ, dīssĭmŭlŏ.

† Ŏbūncŏ, ās, ārĕ. *Courber.* Nōn mē paūpĕrĭēs crŭcĭĕt, aūt lānguŏr ŏbūncĕt. *Eugen.* (1, 9).

† Ŏbūncŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* *Un peu recourbé ou retroussé.* (*Titin.* apud *Non.* 14, 1.)

Ŏbūncŭs, ă, ŭm. *Crochu, recourbé.* Rōstrōque īmmānĭs vūltŭr ŏbūncō. *V.* Pĕdĭbŭs prǣdātŏr ŏbūncĭs (ales). *O.* *Voy.* Uncus.

Ŏbūstŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Oburo. *Brûlé par le bout.* Hīc tŏrre ărmātŭs ŏbūstō. *V.* Sŭdĕ fīgĭs ŏbūstā. *O.* Glēbăquĕ cănēntī sēmpĕr ŏbūstă gĕlū. *Id.* SYN. Prǣūstŭs.

Ōbvāgĭŏ, īs, īrĕ, *n.* *Vagir.* Nēve ēsŭrĭēntēs hĭc, quăsi hœdi, ōbvāgĭānt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 3).

Ōbvāllŏ, ās, ārĕ. *Élever un mur.* Hăbĕt tēmplum ōbvāllātum ŏssĭbŭs. *Att.* (ap. *Non.* 4, 236. Vid. *Fest.* in v. *Ob*).

† Ōbvārŏ, ās, ārĕ. *Faire obstacle.* Nām cōnsĭlĭīs ōbvārānt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 606).

Ōbvērsŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Se presenter devant.* Ĕt nōmēn dūlce ōbvērsātŭr ăd aūrēs. *Lr.* (IV, 1058). Āntĕ ŏcŭlōs ātque ōră fŭtūrō Ōbvērsāntĕ mălō. *Sil.* (IX, 40). SYN. Sŭccūrrŏ, sŭbĕŏ, ŏccūrrŏ.

Ōbvērsŭs, ă, ŭm. *Tourné vers.* Pēlĭŏn Ǣmŏnĭǣ mōns ēst, ōbvērsŭs ĭn aūstrōs. *O.* (Et *Sil.* X, 410.)

Ōbvērtŏ, ĭs, tī, sŭm, tĕrĕ. *Tourner vers ou contre.* Ōbvērtūnt pĕlăgō prōrās; tūm dēntĕ tĕnācī. *V.* Ād quăm sē trĕpĭdō Phīneŭs ōbvērtĕrăt ōrĕ. *O* Ne ĭn rē sĕcŭndā nūnc mi ōbvōrtăt cōrnŭă. *Pl.* (*Ps* IV, 3, 5). SYN. Ōppōnŏ, ōbjĭcĭŏ.

Ōbvĭăm (*de* ob *et* viam), *pris adv.* *Au-devant, à la rencontre, sur le passage.* Ībo huīc ōbvĭăm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 9. *Id.* *Pœn.* V, 3, 43). Ōppōrtūne hĭc fĭt mi ōbvĭăm. *Ter.* (*And.* III, 4, 11). Ībo īrrŭēntĭs grēssĭbŭs ōbvĭăm. *Prud.* (*Peri.* 14, 75). SYN. Cōntrā, ădvērsŭm, ădvērsŭs. *Voy.* Obvius. || *Au fig.* (*Pl. Capt.* III, 3, 6; *Stich.* IV, 1, 19.)

† Ōbvĭŏ, ās, ārĕ, *n.* *Barrer le passage, s'opposer.* Nōn ōbvĭăt ūllŭs, Mē cŏmĭtāntĕ, tĭbĭ. *Arat.* (II, 521). Ōbvĭĕt ĕt quānquām tōtĭs Ăcădēmĭă sēctĭs. *Sid.* (15, 120).

Ōbvĭŭs ă, ŭm *Qui se trouve sur le passage, qui va au-devant.* Cuī mātēr mĕdĭā sēsē tŭlĭt ōbvĭă sĭlvā. *V.* Ōbvĭă, nēscĭŏ quōt pŭĕrī, mĭhĭ tūrbă mĭnūtă Vĕnĕrăt. *Pp.* (II, 29, 3). Tūrbă sălūtātĭs ēffūndĭtŭr ōbvĭă sīgnĭs. *Cl.* SYN. Ōccūrrēns. PHR. Ōbvĭŭs *ou* ōbvĭăm ĕŏ, prōcēdŏ, ăccēdŏ, prōdĕŏ, vĕnĭŏ, ōccūrrŏ, sŭm, fīŏ, ōbsīstŏ. Ōbvĭŭs mē fĕrŏ, ōffĕrŏ. Vĕnĭēntī, rĕdŭcī ōccūrrŏ. VERS. Ōbvĭōs īllī tŭlĭt Grēssŭs. *Sen.* || *Opposé.* Īnfēstĭs ōbvĭă sīgnĭs Sīgnă. *L.* Ōbvĭŭs ărmātō. *V.* SYN. Ōppŏsĭtŭs, ădvērsŭs. || *Exposé.* Ōbvĭă vēntōrūm fŭrĭīs (rupes). *V.* Āt gēnŭs hŏmĭnŭm fērtūr răpĭdĭs Ōbvĭă fātĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 183). SYN. Ōbnōxĭŭs, ēxpŏsĭtŭs, sŭbjēctŭs. || *Qui se présente de soi-même; au fig. Facile.* Ūltrōquĕ fĕrēbānt Ōbvĭă sēcūrĭs ŭbĕră lāctĭs ŏvēs. *Tib.* (I, 3, 45). Quīdquīd vĕnĕrĭt ōbvĭūm, lŏquāmŭr. *M.* (XI, 6).

Ōbvŏlūtŭs, ă, ŭm. *Enveloppé.* Căpĭte ōbvŏlūtō. *Pl.* (*Most.* II, 1, 77. Et *Pacuv.* ap. *Cic.* *Div.* 1, 31).

Ōbvōlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Envelopper, voiler, et au fig.* Vērbīsquĕ dĕcōrĭs Ōbvōlvās vĭtĭūm. *H.* *Voy.* Tego.

Ŏcălĕă, ǣ, *et* Ŏcălĕē, ēs, *f.* (Ὠκαλέη). *Ville de Béotie.* Ŏcălĕē, Mĕdĕōnquĕ, etc. *St.* (*Th.* VII, 260).

Ŏccă, ǣ, *f.* *Herse.*

Ŏccǣcātĭŏ, ōnĭs, *f.* *L'action de rendre aveugle; de cacher, d'enfouir.* Ŏccātĭo ŏccǣcātĭo ēst. *Seren.* (ap. *Non.* 1, 306).

Ŏccǣcŏ *ou* Ŏbcǣcŏ, ās, ārĕ. *Rendre obscur ou aveugle.* Nōctīsque ĕt nĭmbuin ŏccǣcăt nĭgrŏr. *Pac.* (ap *Cic. de Or.* 3, 39). Aūrĕă tĕrrĭfĭcĭs ŏccǣcăt sīdĕră nĭmbĭs. (*Ad Pis.* 136.) Tĭmŏr ŏccǣcāvĕrăt ărtŭs. (*Culex*, 198.) Sătĭn' ŭt ŏccǣcātū' st? *Pl.* (*Men.* I, 2, 67). *Voy.* Cæco.

? Ŏccǣdēs, ĭs, *f.* *Mort d'homme, sang versé.* *Voy. le suiv.*

? Ŏccǣdŏ *ou* Ŏbcǣdŏ, ĭs, *arch. pour* Occīdo. Ŏhĕ, jām sătĭs : nōlo ŏccǣdās. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 52. Alii leg. *obcædes* vel *occædes*; alii *obscæves*. Lectio perincerta).

† Ŏccāllĕŏ *ou* Ŏbcāllĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Ŏccāllēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Devenir dur.* Ŏsquĕ mĕūm sēnsī pāndo ŏccāllēscĕrĕ rōstrō. *O.* Mēns ōbstĭnāta ēst, cōrpŭs ōmne ŏccāllŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 582). Ŏccāllŭĕrĕ plāgĭs. *Pl.* (*As.* II, 4, 13, latera). *Voy* Induresco.

Ŏccāsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Moment favorable, occasion.* Ăccĭpĕ quāmprīmūm : brĕvĭs ēst ŏccāsĭŏ lūcrī. *M.* (VIII, 9). Quāntŭlăcūmque ădĕo ēst ŏccāsĭŏ, sŭffĭcĭt īrǣ. *J.* (13, 183). Ŏccāsĭōnĕ rūrsŭs ērūmpām dătā. *Ph.* Răpĭāmŭs, ămīcī, Ŏccāsĭōnem dē dĭē. *H.* SYN. Ānsă. EP. Ōptātă, cōmmŏdă, ĭdōnĕă, ōppōrtūnă, āptă; cĭtă, răpĭdă, fŭgāx, brĕvĭs. PPH. Dēxtrūm, ōppōrtūnūm tĕmpŭs. Tēmpŏră āptă, ĭdōnĕă, cōmmŏdă. || *L'Occasion personnifiée.* Sūm dĕă quǣ rāra, ĕt paūcĭs Ŏccāsĭŏ nōtă. *Aus.* (*Epig.* 12, 3. Et *Phæd.* V, 8).

† Ŏccāsĭūncŭlă, ǣ, *f.*, *dimin. de* Occasio. (*Plaut. Trin.* IV, 2, 132.)

† Ŏccāsŭs, ă, ŭm, *part. p.* *Tombé, couché.* Ŏccāsō sōlĕ. *Lucil.* (apud *Prisc.* 869). Ād sŏlem ŏccāsūm vīvĕrĕm. *Pl.* (*Men.* V, 7, 32).

Ŏccāsŭs, ūs, *m.* *Chute, ruine.* Hōc ĕquĭdem ŏccāsūm Trōjǣ trīstēsquĕ rŭīnās Sōlābăr. *V.* (*Id. Æ.* II, 432). *Voy.* Ruina. || *Chute du jour, coucher du soleil.* Ĕt pāscĕrĕ rūrsŭs Sōlĭs ăd ŏccāsūm. *V.* Quīquĕ bĭbĭt Gāngēn, aūt nīgrum ŏccāsĭbŭs īntrāt Ōcĕănūm. *St.* *Voy.* Vespere. || *Disparition* (*d'un astre*), *coucher.* Mūlti ānte ŏccāsūm Māĭǣ cœpĕrĕ. *V.* Nām mĭtĭs ĭn āltō Jūpĭtĕr ŏccāsū prĕmĭtŭr. *L.* Tūm mātūtīnĭs Hўădēs ŏccāsĭbŭs ūdǣ. *Rutil.* (1, 633). || *Le couchant, l'occident.* Ībĭt ăd ŏccāsūm, quīdquīd dīcēmŭs, ăb ōrtū. *O.* Quāntŭs ăb ŏccāsū vĕnĭēns (imber). *V.* *Voy.* Occidens. || † *arch.* *Comme* Occasio. Āst ŏccāsŭs ŭbī tēmpŭsve aūdērĕ rĕprēssĭt. *Enn.* (ap. *Fest.* Et *Id.* ibid.).

Ŏccātĭŏ, ōnĭs, *f.* *Action de herser.* *Voy.* Occæcatio.

Ŏccātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui herse.* Nōn ŏccātōrem dīcĕre aūdēbās prĭŭs? *Pl.* (*Capt* III, 5, 4).

† Ŏccēdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Aller à la rencontre.* Ŏbvĭam ccēssĭt mĭhī. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 24. *Id. As.* II, 3, 24; *Iost.* V, 2, 4. *Gloss. Placidi* : « *Occedere,* occurrere, el obviam cedere. »).

† Ŏccēnsŭs, ă, ŭm. *Brûlé.* Ŏmnēs ŏccĭsi ŏccēnsīue ĭn nŏctĕ sĕrēnā. *Enn.* (apud *Fest.*).

† Ŏccēntŏ, ās, ārĕ. *Crier, faire du tapage.* Ăt nim īllī nŏctu ŏccēntābūnt ŏstĭum, ēxūrēnt fŏrēs. *l.* (*Pers.* IV, 4, 20. *Id. Curc.* I, 2, 57. *Cf. Fest.*).

† Ŏccēpsŏ, *arch. pour* Occepero. (*Pl. Amph.* II, , 41.)

† Ŏccēptŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Occipio. *Commencer.* lūnc hŏmo īnsānīre ŏccēptăt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 32).

† Ŏccēptŭs. *Voy.* Occipio.

Ŏccĭdēns, tĭs, *part. de* Occĭdo. *Qui tombe, meurt.* .ĭttŏre ēxtērnō prŏcŭl ā pătērnīs Ŏccĭdēns ōrīs. *Sen.* *Med.* 619). *Voy.* Moriens. || — (sol). *Le soleil couchant.* Sŭspēctă vărĭŭs ŏccĭdēns fēcĭt frĕtă. *Sen.* (*Ag.* 64, nempe Phœbus). SYN. Cădēns, ŏccĭdŭŭs. || — .-ent. sol). *L'occident, le couchant.* Fŭisti ĭn ūltĭa ŏccĭdēntĭs īnsŭlā. *Cat.* (29, 13). Vĕl ŏccĭdēntĭs sque ăd ūltĭmūm sĭnŭm. *H.* PPH. Ŏccĭdŭæ, Hēspĕĭæ ŏræ, plăgæ, pārtēs, ūndæ. Hēspĕrĭŭs, ŏccĭdŭŭs rbĭs, ăxĭs, sĭnŭs, līmĕs, cārdŏ. Hēspĕrĭă, ŏccĭdŭă rĕĭŏ, tērră, tēllūs, plăgă. Hēspĕrĭŭm lĭttŭs. Tārtēssĭă ĭttŏră. Sōlĭs cŭbīlĕ. Ēxtrēmī, ŏccĭdŭī ŏrbĭs sĭnŭs. ĕgĭŏ, ōră, lĭttŏră ĕōīs rēgnīs ādvērsă, ŏppŏsĭtă, cōnrărĭă. VERS. Nēvĕ tĭbi ăd sōlēm vērgānt vīnētă cădēntēm. *V.* Ŏcĕānī fīnēm jūxtā sōlēmquĕ cădēntēm. . Ŏccĭdŭō quæ lĭttŏră sōlĕ tĕpēscūnt. *Id.* Ūnīŭs fĭt ūră vĭrī quŏdcūmquĕ rŭbēscĭt Ŏccāsū. *Cl.* Ăd ŏccāūs jăcĕt ōră sērōs. *Sen.* Ŏccĭdŭī rŭbŭĕrĕ cŭbīlĭă sōs. *St.* Fīnĭbŭs ēxtrēmīs Lĭbўēs, ŭbĭ fērvĭdă tēllūs ccĭpĭt Ŏcĕănūm dēmīssō sōlĕ lătēntēm. *L.* Īssēt ĭn ccāsūs mūndī dēvēxă sĕcūtŭs. *Id.* || *Du levant au ouchant.* Ā vēspĕrĕ sōlĭs ăd ŏrtŭs. *O.* Tērrārūm uăscūmquĕ vĭdēnt ŏccāsŭs ĕt ŏrtŭs. Sōlĭs ăd ŏccāsūs ōlĭs quærēbăt ăb ŏrtū. Quēm sōlĭs ăb ŏrtū, Sōlĭs d ŏccāsūs, ŭtrăquĕ tērră trĕmĭt. Sītquĕ sŭb hāc rĭēns ŏccĭdŭūsquĕ dĭēs. *Id.* Ăd ŏrtūm sōlĭs, ăb Hēpĕrĭō cŭbīlī. *H.* Quăquĕ pătēnt ŏrtūs, ĕt quā flŭĭtānĭbŭs ūndĭs Sōlĭs ănhēlāntēs ăblŭĭt āmnĭs ĕquōs. *Tib.* uĭdquĭd ăb ŏccĭdŭīs Lĭbўĕ pătēt ārĭdă Maūrīs, Ūsquĕ ărætŏnĭās ĕōa ăd lĭttŏră Sўrtēs. *L.* Cuī mūndŭs ăb ūrō Ăd zĕphўrūm tūnc scēptră dăbăt. *Sid.* Ĭn ŏrtūm ōlĭs ădūsque ŏbĭtūm. *Prud.* Ŏmnĭbŭs ĭn tērrīs quās ōntĭnĕt ŏccĭdŭālĭs Ŏcĕănŭs, rŏsĕōque Aūrōra īllūmĭăt ōrĕ. *Id.* Quĭdquĭd sōl ŏrĭēns, quĭdquĭd ĕt ŏccĭlēns Nŏvĭt : cærŭlĕīs ŏcĕănŭs frĕtĭs Quĭdquĭd vĕl vĕĭēns vĕl fŭgĭēns lăvăt. *Sen.* Dīc sŭb aūrōrā pŏsĭtĭs ābæĭs, Dīc sŭb ŏccāsū pŏsĭtĭs Ĭbērĭs. *Id.*

1. Ŏccĭdŏ, ĭs, ĭdī, āsūm, ĭdĕrĕ (*de* Cado), *n. Tomer.* Ĕt ălĭă sīgnă dē cœlo ăd tērram ŏccĭdūnt. *Pl.* *Rud. prol.* 8). *Voy.* Cado. || *Au fig.* Ŏccĭdĭt ūnă dŏnŭs. *O.* || *Se coucher, en parl. des astres.* Ādvērsō Cănĭs ŏccĭdĭt āstrō. *V.* Sōlēs ŏccĭdĕre ĕt rĕdīrĕ pōsūnt. *Cat.* (5, 4). SYN. Cădŏ. || *Mourir, périr.* Rēgīnă, tŭī fīdīssĭmă, dēxtrā Ŏccĭdĭt īpsă sŭā. *V.* Ănōs ŏccĭdĭt āntĕ sŭōs. *O. Voy.* Morior, Pereo. || *Au ig.* Ŏccĭdī *ou* Ŏccĭdĭmŭs. *Je suis mort, je suis perdu.* Mĕn' quærĭt? nūm quĭdnam ēffērt? ŏccĭdī! *Ter.* (*Ad.* I, 4, 1. *Id. And.* III, 4, 26; *Pl. Cas.* III, 5, 1). Scīĭcĕt ŏccĭdĭmūs, nĕc spēs ēst ūllă sălūtĭs. *O.* SYN. Pĕrĭī, dīspĕrĭī. PPH. Āctum ēst. Nūllŭs *ou* Nūllă sŭm. Ābsūmptŭs sŭm. *Voy.* Actum est. || *En parl. de ch.* Ĕt fāllāx hērbă vĕnēnī Ŏccĭdĕt. *V.* Ŏccĭdăt ætērnā.... mŏrtĕ Jām sĕgĕs. *V. Fl.* Ŏccĭdĭt Spēs ŏmnĭs. *H.* SYN. Pĕrĕŏ, īntĕrĕŏ, etc.

2. Ŏccīdŏ, ĭs, cīdī, cīsŭm, cīdĕrĕ (*de* Cædo). † *Frapper fortement, assommer.* Mē pūgnīs.... Ūsque ŏccīdĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 19). *Voy.* Percutio. || *Ordint. Tuer.* Vēndĕrĕ quŭm pŏssīs cāptīvum, ŏccīdĕrĕ nōlī. *H.* Nīmīrūm sūmmī dŭcĭs ēst ŏccīdĕrĕ Gālbăm. *J.* (2, 104). SYN. Nĕcŏ, ēnĕcŏ, īntērfĭcĭŏ, pĕrĭmŏ, īntĕrĭmŏ, cædŏ, trŭcīdŏ, jŭgŭlŏ, ŏbtrūncŏ, māctŏ, ēxstīnguŏ, pērdŏ, fĕrĭŏ, cōnfŏdĭŏ, stērnŏ, dējĭcĭŏ, ŏpprĭmŏ. PPH. Vītăm tōllŏ, aūfĕrŏ, ērĭpĭŏ, ădĭmŏ, ābrūmpŏ. Nĕcī, mōrtī dō, trādŏ, dēmīttŏ, mīttŏ, dēdŏ. Lētō, Ŏrcō, ūmbrīs mīttŏ, dēmīttŏ. Vītā, lūmĭnĕ prīvŏ, spŏlĭŏ, ēxŭŏ. Lētūm īnfĕrŏ. Lētō tōllŏ, ābsūmŏ, ēxstīnguŏ, stērnŏ. Mōrtĕ pērdŏ, pĕrĭmŏ, nĕcŏ. Nĕcēm părŏ. Ănĭmăm ădĭmŏ, ēxpēllŏ, ēxtūrbŏ, aūfĕrŏ, răpĭŏ, ēxscīndŏ, ēxstīnguŏ. Ănĭmăm fērrō ēxĭgŏ. Dĭēm ădĭmŏ. Ănĭmā prīvŏ. Vītăm īntĕrĭmŏ, ĭn aūrās dīspērgŏ. Lētūm pĕrăgŏ. Sŭb Ŏrcūm, sŭb Tārtără, ăd ūmbrās, ăd mānēs mīttŏ, dēmīttŏ, ădĭgŏ, dētrūdŏ. Īctū ŏccŭpŏ, stērnŏ, dējĭcĭŏ. Ēnsĕ, fērrō cōnfŏdĭŏ, trānsvērbĕrŏ, mĕtŏ, stērnŏ, ābsūmŏ, sŭpĕrŏ, ābrūmpŏ, hŭmī fūndŏ, ănĭmăm ābrūmpŏ. Cædĕ mănūm tīngŏ, cōmmăcŭlŏ, īmbŭŏ. Sānguĭnĕ mănūs pērfūndŏ. VERS. Ūndāntīque ănĭmăm dīffūndĭt ĭn ārmă crŭōrĕ. *V.* Lūctāntēmquĕ vădō pērmīxtā mōrtĕ cŏērcĕt. *Sil.* Nĕcŏpīnā pērdĕrĕ mōrtĕ Mē părăt. *O.* Quūmquĕ pĕrēgīssēt pŭĕrī crūdēlĭă fātă (mucro). *M.* Spīrĭtūm frātri ābstŭlĭt. *Sen. Voy.* Cædes, Ensis, Jugulo, Strangulo, Vulnero. || *Être tué. Voy.* Pereo. || *Se tuer. Voy.* Mors. || *Au fig.* Tĕnēt ŏccīdĭtquĕ lĕgēndŏ. *H.* Ŏccīdĭs sæpĕ rŏgāndŏ. Pōl, me ŏccīdīstĭs, ămīcī. *Id.* Ŏccīdīstī mē tŭīs fāllācĭīs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 67). SYN. Ēnĕcŏ.

† Ŏccĭdŭālĭs, ĕ. *Occidental.* Ŏmnĭbŭs ĭn tērrīs quās cōntĭnĕt ŏccĭdŭālĭs Ŏcĕănŭs. *Prud.* (*Sym* II, 597. *Id. Psych.* 832). *Voy. le suiv.*

Ŏccĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui se couche, du couchant, occidental.* Vēspĕr, ĕt ŏccĭdŭō quæ lĭttŏră sōlĕ tĕpēscūnt. *O.* Ŏccĭdŭō dūcĭs ăb ŏrbĕ grĕgēs. *Cl. Voy.* Occidens *ou* Vesper. || *Au fig. Qui est à son déclin.* Ŏccĭdŭæ pĕr ĭtĕr dēclīvĕ sĕnēctæ. *O.* || † *Périssable.* Fāctum ēst ætērnūm quŏd fŭĭt ŏccĭdŭŭm. *Prosp.* (*Epig.* 63, 14). Tēmpŏrĕ ĭn ŏccĭdŭō nōn lōngĭŏr ūsŭs hŏnōrĭs. (*Ib.* 93, 17.) Ēxsōrtēs ănĭmæ cārnĭs ăb ŏccĭdŭō. *P. Nol.* (35, 306). *Voy.* Caducus.

† Ŏccīllŏ, ās, ārĕ, *dimin. de* Occo. *Herser; au fig. Briser.* Quī mi ădvĕnĭēnti ōs ŏccīllēt prŏbē. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 28. *Gloss. Philox.* « Occillare, συγκόπτειν. »).

† Ŏccĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Commencer.* Tūm dēmūm pŭĕrīs ævō flōrēntĕ jŭvēntās Ŏccĭpĭt. *Lr.* (V, 889). Ŏccēpĭt ējŭs mātrī sŭppālpārĭĕr. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 28). Quūm pătĕr, ŭxōrem ŭt dūcăt, ŏrāre ŏccĭpĭt. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 41). *Voy.* Incipio. || *Au pass. avec un inf. pass.* Fābŭlă... ŏccēpta ēst ăgī. *Ter.* (*Eun. prol.* 22). *Voy.* Cœptus.

Ŏccĭpĭtĭŭm, ĭī, *n. Comme le suiv.* Ĭn ŏccĭpĭtĭō quŏque hăbĕt ŏcŭlōs, pēssŭmă. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 25).

Ŏccĭpŭt, ĭtĭs, *n. Le derrière de la tête.* Ŏccĭpĭtī călvo ĕs. *Aus.* (*Epig.* 12, 8). Quōs vīvĕrĕ fās ēst Ŏccĭpĭtī cæcō. *Pers.* (1, 61).

Ŏccīsĭŏ, ōnĭs, *f. Meurtre, massacre. Voy.* Cædes.

Ŏccīsŏr, ōrĭs, *m. Meurtrier.* Ūrbĭcăpe, ŏccīsŏr rēgŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 64) Ŏccīsŏr mōrtĭs, dūx vītæ, plāntă sălūtĭs. *Ennod.* (*Epig.* 7, 1).

Ŏccīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Occīdo. † *Coupé.* Nōn făcĭēt vīvŭm rādīx ŏccīsă căcūmĕn. *Alcim.* (II, 106). || *Tué.* Hīnc ălĭī spŏlĭa ŏccīsīs dīrēptă Lătīnīs. *V.* Ān tū rērĭs ĕum ŏccīsa īnsānīssĕ părēntĕ? *H.* SYN. Cæsŭs, pĕrēmptŭs, nĕcātŭs, īntērfēctŭs, māctātŭs, trŭcīdātŭs, lētātŭs, cōnfŏssŭs, ŏbtrūncātŭs, ēxănĭmĭs, jăcēns. PPH. Lētō, mōrtī, nĕcī dătŭs. Crūdēlī fūnĕrĕ *ou* mōrtĕ pĕrēmptŭs, ērēptŭs. || *Au fig. Perdu, ruiné, désespéré.* Ŏccīsa ēst hæc rēs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 6).

† Ŏcclāmĭtŏ, ās, āré, *et* Ŏcclāmŏ, ās, ārĕ, *n. Criailler.* Dŏrmĭō, ne ŏcclāmĭtēs. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 27).

Ŏcclūdŏ, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ. *Fermer, et au fig.* Cōnsĭlĭum īllūd rēctum ēst de ŏcclūdūndīs ǣdĭbŭs. *Ter* (*Eun.* IV, 7, 14). Ŏcclūdūnt lĭnguam, ēt cōnstrīngūnt mănūs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 11). *Voy.* Claudo.

† Ŏcclūstī, *sync. pour* Occlusisti. Ŏcclūstī lĭnguăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 150).

Ŏcclūsŭs, ă, ŭm. *Fermé.* Ŏmnĭbŭs ŏcclūsīs īntŭs ădūltĕr ĕrăt. *O.* Quĭn ĕx ŏcclūso ātque ŏbsīgnāto ărmărĭō. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 3). || † *Comp. et superl.* Ŏcclūsĭōrēmque hăbĕānt stūltĭlŏquēntĭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 185). Huīc prōxĭmum īllūd ōstĭum ŏcclūsīssĭmŭm. *Id.* (*Curc.* I, 1, 15).

Ŏccŏ, ās, ārĕ. *Herser.* Quŭm sĕgĕtēs ŏccāt, tĭbĭ mōx frūmēntă dătūrās. *H.* Tĭbi ărās, tĭbi ŏccās. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 71). Ŏcca : ēn sĕgĕs āltĕra ĭn hĕrba ēst. *Pers.* (6, 26). PPH. Glēbās frăngŏ, cōmmĭnŭŏ, rāstrīs frăngŏ. || *Primitivt. Briser.* Lăchĕsĭs trăhĭt, Ătrŏpŏs ŏccăt. *Vet. Poet.* (apud *Mythogr.* ed. *Maio,* III, p. 87. *Occare* ab *Occædo* : quod etymon dant *Varr. R. R.* 1, 32 ; *Verrius* apud *Fest.* Alii aliud volunt. Vid. *Occæcatio*).

Ŏccœ̆pī. *Voy.* Occipio.

Ŏccŭbŏ, ās, ŭī, ārĕ, *n. Être couché contre.* Nūnc prǣsēpĭbŭs ŏccŭbāns ămātīs. *Sid.* (9, 135). || *Ordint. Tomber ; mourir.* Ǣthĕrĭă, nĕque ădhūc crūdēlĭbŭs ŏccŭbăt ūmbrīs. *V.* Sēd tūm pĕdĕs ŏccŭbăt ărvīs. *St.* SYN. Ŏccūmbŏ, cădŏ. *Voy.* Cado, Pereo.

Ŏccŭbŭī, *parf. mixte de* Occubo *et* Occumbo.

† Ŏccŭcūrrī, *ancien parf. de* Occurro. (*Pl Merc.* I, 2, 88. Cf. *Gell.* 7, 9.)

Ŏccŭlŏ, ĭs, ŭlŭī, ūltŭm, ŭlĕrĕ. *Cacher.* Spārgĕ fĭmō pĭngui, ēt mūltā mĕmŏr ŏccŭlĕ tĕrrā. *V.* Nȳmphǣ Nȳsēĭdĕs āntrīs Ŏccŭlŭĕrĕ sŭīs. *O.* Cūlpāmquĕ părēntūm Ŏccŭlŭĭt. *St. Voy.* Occulto.

† Ŏccūltāssĭs, *arch. pour* Occultaveris. (*Pl. Trin.* III, 2, 1.)

Ŏccūltātŭs, ă, ŭm. *Caché.* Ŏccūltātă jŭgō prǣtēntāquĕ rŭpĕ lătēbūnt. *Avien.* (*Arat.* 1068). || *Au fig.* Nōn ŏccūltātō nōmĭnĕ, mīssă dŏcĕt. *O.*

Ŏccūltē, *adv. Secrètement.* Nēc pŭdĕt ŏccūltē nūdās spēctārĕ pălǣstrās. *St.* Lūdĕ, sĕd ŏccūltē. *O.* Īnfĭcĭt, ŏccūltē mĕdĭcāns. *V.* Fērrĕŭs ŏccūltē dēcrēscĭt vōmĕr ĭn ărvīs. *Lr.* (I, 315). SYN. Fūrtĭm, clăm, lătēntĕr.

† Ŏccūltō, *adv. Comme le précéd.* Cūrrĕ cūrsim ăd Nŭmĭsĭum ŏccūltō. *Afran.* (apud *Char.* 186).

Ŏccūltŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Cacher.* Nūnc vĭrĭdēs ĕtĭam ŏccūltānt spīnētă lăcērtōs. *V.* Răptōs sāxo ŏccūltābăt ŏpācō. *Id.* SYN. Ŏccŭlŏ, ābdŏ, ābscōndŏ, etc. *Voy.* Abdo. || *Au fig.* Nēc mĭhĭ sēcrētīs cūlpam ŏccūltārĕ sŭb āntrīs Cūră. *St.* SYN. Cēlŏ, dīssĭmŭlŏ, etc.

Ŏccūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Occulo, *pris comme adj. Caché.* Ŏccūltŭm vīsŭs dēcūrrĕrĕ pīscĭs ăd hāmŭm. *O.* Ŏccūltās ēgīssĕ vĭās sŭbtĕr mărĕ. *V. Voy.* Abditus, Latens. || *Au fig. Secret.* Dŏlōrĕ Cēcrŏpĭs ŏccūltō mōrdētŭr. *O.* Crēscĭt ŏccūltō vĕlŭt ărbŏr ǣvō Fāmă Mārcēllī. *H. Voy.* Arcanus. || Īn ŏccūltō. *Dans l'obscurité, dans l'ombre.* Ŭt sǣpĕ sūmma īngĕnĭa ĭn ŏccūltō lătēnt ! *Pl.* (*Capt.* I, 2, 62). Nōn ĭn ŏccūltō tĭbi ēst Pĕrdēndă vīrtūs. *Sen.* (*Med.* 976). SYN. Ŏccūltē. || Ēx ŏccūltō, *pris adv.* Ŭt īllōs prŏcŭl hīnc ēx ŏccūltō cǣdĕrēs. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 17).|| Ŏccūltă, *n. pl. Secrets.* (*Juv.* 3, 50.) || † *Compar. et sup.* Sǣvĭŏr ēt tāntō, quānto ēst ŏccūltĭŏr hōstĭs. *Victor* (*ad Salm.* 17). Vīrtūs vīvă Pătrīs mūndi ŏccūltīssĭmă prǣsēns Īmplĕt. *Victor* (*Gen.* 1, 433).

Ŏccūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ūmbĕrĕ, *n. Tomber, périr.* Tȳdīdē, mēne Īlĭăcīs ŏccūmbĕrĕ cāmpīs ? *V.* Ŏccūmbēs părĭtĕr. *Id. O.* SYN. Ŏccŭbŏ, cădŏ, stĕrnŏr, etc. *Voy.* Pereo. || — mŏrtī, nĕcī, *et qqf.* mŏrtĕm, etc. *Périr.* Seū cērtǣ ŏccūmbĕrĕ mŏrtī. *Virg.* (*Æ.* II, 62. Et *Enn.* ap. *Serv.* ad h. l.). Ŏccŭbŭīssĕ nĕcī mīrābĕrĕ. *O.* Lĭcŭĭt pūgnānti ŏccūmbĕrĕ lētŏ. *Sil.* (XII, 380).

† Ŏccŭpāssĭs, ĭt, *arch. pour* Occupaveris, etc. (*Pl. As.* IV, 2, 9 ; *Most.* V, 1, 48.)

Ŏccŭpātĭŏ, ōnĭs, *f. Occupation.* Laūdāndām rĕŏr ŏccŭpātĭōnĕm. *Sid.* (23, 484). SYN. Nĕgōtĭŭm, cūră, lăbŏr, mūnŭs, ŏpĕră (*f.*), ŏpŭs.

Ŏccŭpātŭs, ă, ŭm. *Occupé, pris.* Jăcĕt ŏccŭpātō gălbĭnātŭs ĭn lĕctō. *M.* (III, 82). Pǣne ŏccŭpātăm sēdĭtĭōnĭbŭs (urbem). *H.* Tāndem, ŏccŭpātā rŭpĕ, etc. *Sen.* (*Ag.* 544). || *Occupé* (*d'un travail*). Trĕpĭdē cōncūrsāns, ŏccŭpāta ĭn ōtĭō. *Ph.* Hōc tāntŭm lĕgĕ, nāmque ĕt ŏccŭpātŭs. *M.* (XI, 107). PHR. Tōtŭs ĭn īllīs (nugis). *H. Voy.* Attentus, Intentus, Vaco.

Ŏccŭpŏ, ās, ārĕ. *S'emparer de, saisir, prendre, se rendre maître de ; occuper, tenir.* Ŏccŭpăt Ǣnēās ădĭtŭm, cūstōdĕ sĕpūltō. *V.* Tōtŭm quī vīrĭbŭs ŏccŭpĕt ōrbĕm. Fēssōs sŏpŏr ŏccŭpăt ărtŭs. *Id.* Ŏccŭpăt hānc fērrō rūstĭcŭs, ātquĕ sĕcăt. *M.* (III, 24). Ēt mălă dēsērtōs ŏccŭpăt hērbă dĕōs. *Pp.* (II, 6, 36). Ŏccŭpăt āmplēxū. *O.* Cǣmēntīs lĭcĕt ŏccŭpēs Tȳrrhēnum ōmnĕ tŭīs. *H.* Fōrtĭtĕr ŏccŭpă Pōrtŭm. *Id.* Mōrs cōntĭnŭo īpsam ŏccŭpăt. *Ter.* (*And.* I, 5, 62). Mŏdŏ nē cōmmūnĭă sōlŭs Ŏccŭpĕt. *O.* Hīc īncrēdĭbĭlĭs rērūm fāma ŏccŭpăt aūrēs. *V.* SYN. Īnvādŏ, cōrrĭpĭŏ, āggrĕdĭŏr, căpĭŏ, ūsūrpŏ, tĕnĕŏ, prĕhēndŏ, *qqf.* īmplĕŏ, fĕrĭŏ.|| *Au fig. Occuper, tenir occupé.* Pŏpŭlŭs... ĭn fūnāmbŭlo ănĭmum ŏccŭpārăt. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 4). Nē quŏd te ăd ălĭŭd ŏccŭpēs nĕgōtĭŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 135). SYN. Dīstĭnĕŏ. *Voy.* Occupatus. || *Faire le premier, prévenir, prendre les devants, qqf. avec l'inf.* Ŏccŭpă, mātĕr, prĕcēs. *Sen.* (*Phœn.* 416). Scĕlŭs ŏccŭpāndum ēst. *Id.* (*Ag.* 193). Vūltĕĭūm mānĕ Phĭlīppŭs Ŏccŭpăt. *H.* (Adde *St. Th.* VII, 538). Sĕd ŏccŭpābo ădīrĕ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 39. *Id. Stich.* I, 2, 32. Græce est φθάνειν. Cf. *Non.* 4, 328). SYN. Prǣvērtŏ, prǣsūmŏ, āntĕcăpĭŏ. || *Prendre le premier la parole.* Nūnquĭd vīs ? ŏccŭpŏ. *H.*

Ŏccūrrŏ, ĭs, ī, sŭm, rĕrĕ, *n. Se trouver sur le chemin de qqn, s'offrir à qqn, se présenter devant, être rencontré.* Ŏbvĭam ōrnātǣ ŏccūrrēbānt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 30). Sī cūrtātŭs ĭnǣquālī tōnsōrĕ căpīllōs Ŏccūrrī, rīdēs. *H.* SYN. Ŏbvērsŏr, īncĭdŏ (in). *Voy.* Obvius. || *Courir au devant, s'exposer.* Ŏccūrrĕrĕ tēlīs. *O.* PPH. Mē ŏppōnŏ, ŏbjĭcĭŏ, ŏffĕrŏ. || *Être situé en face.* Quā plūrĭmŭs ārcĕ Cĭthǣrōn Ŏccūrrĭt cœ̄lō. *St.* SYN. Ŏbjăcĕŏ. || *Accourir à temps.* Ūltro ŏccūrrāmŭs ăd ūndăm. *V.* Nūnc, dūm scrībĭlĭtǣ ǣstŭānt, ŏccūrrĭtĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 43. Adde *Lucr.* III, 909). *Voy.* Accurro. || *Résister. Voy.* Resisto. || *Interrompre.* Tūm cētĕră rūmpĭt, Ŏccūrrĭtquĕ Vĕnūs : Tū nūnc mĭhĭ caūsă vĭārūm. *V. Fl.* || *Au fig. S'opposer.* Nē quā scīrĕ dŏlōs, mĕdĭūsve ŏccūrrĕrĕ pōssĭt. *V.* || *Prévenir.* Vĕnĭēnti ŏccūrrĭtĕ mōrbō. *Pers.* (3, 64. *Id.* 1, 62). SYN. Prǣvērtŏ. || *Se présenter à l'esprit.* Tŭă trīstĭs ĭmāgŏ Sǣpĭŭs ŏccūrrēns. *V.* Ŏccūrrūnt ănĭmō pĕrĕūndī mīllĕ fĭgūrǣ. *O.* SYN. Ŏbvērsŏr, ŏbjĭcĭŏr, sŭccūrrŏ, sŭbĕŏ, ădsŭm.

Ŏccūrsātŏr, ōrĭs, *m. Importun, fâcheux.* Nōn ŏccūrsātŏr, nōn gārrŭlŭs. *Aus.* (*Idyl.* 2, 25).

Ŏccūrsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Occurro. *Même sens* Ŏccūrsārĕ căprō, cōrnū fĕrĭt īllĕ, căvētŏ. *V.* Tōtum ŏccūrsāntĭs pŏpŭlī prǣvērtĭtŭr āgmĕn. *Aus.* (*Epist.* 24, 130). Quĭd tu hūc ŏccūrsās ? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 27). || † *Act.* Ĭtă me ŏccūrsānt mūltǣ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 56).

Ŏccūrsŭs, ūs, *m. Rencontre.* Stĭpĭtĭs ŏccūrsū frā-

…cta ăc dĭsjĕctă fŭĭssĕt (rota). *O.* Ūrsīquĕ lĕæquĕ Ŏccūrsū fēcĕrĕ mĕtūm. *Id.* Ŏccūrsūs dŏmĭnæ pāvĕt. *St.*

Ŏcĕănŭs, ī, *m.* (Ὠκεανός). *L'Océan, époux de Téthys, fils de Cœlus et de Vesta, dieu de la mer.* Ŏcĕănūmquĕ pătrĕm rĕrŭm. *V.* Nōn gĕnĭtōr nymphārum ăblŭĭt Ŏcĕănūs. *Cat.* (88, 6). Queīs pătĕr Ălcĭnūs Ŏcĕănūsque ătăvūs. *Aus.* (*Epit. Her.* 22, 2). SYN. Tēthyŏs cōnjūx, mărītūs. || *L'Océan Atlantique.* Præcĭpĭtem Ŏcĕănī rūbrō lăvĭt æquŏrĕ cūrrŭm (sol). *V.* Ŏbstrĕpĭt Ŏcĕănūs Brĭtānnīs. *H.* Cĭngĭtŭr (Africa) Ŏcĕănō, Lĭbycō mărĕ, flŭmĭnĕ Nīlō. *Varr. Atac.* (ap. *Charis.* 111). || *En gén. La mer.* Ŏcĕănum īntĕrĕā sūrgēns Aūrōră rĕlīquĭt. *V.* Quā sōl ūtrūmquĕ rĕcūrrēns Ădspĭcĭt ŏcĕănūm. *Id. Voy.* Mare.

Ŏcĕănītĭs, ĭdĭs, *f.* (Ὠκεανῖτις). *Fille de l'Océan.* Ŏcĕănītĭdēs ămbæ. *V. Voy.* Nereides.

Ŏcēllŭs, ī, *m. diminut. de* Oculus. *OEil (ordint. avec éloge).* Mĕæ pŭēllæ Flēndō tūrgĭdŭlī rŭbēnt ŏcēllī. *Cat.* (3, 17). Pērquĕ sŭōs aūdāx jūrābĭt ŏcēllōs. *Tib.* (III, 7, 15). Cynthĭă prīmă sŭīs mĭsĕrūm mē cēpĭt ŏcēllīs. *Pp.* (I, 1, 1). *Voy.* Oculus. || *Qqf. en gén. OEil.* Quāndŏcŭmque ĭgĭtūr nōstrōs nōx claūdĕt ŏcēllōs. *Pp.* (II, 13, 17). Tū quŏquĕ, quæ nōstrōs răpŭīstī nūpĕr ŏcēllōs. *O.* || *Yeux dans le plumage des oiseaux.* Ālbēntēs ălĭīs pēnnæ sŏlĭdāntŭr ŏcēllīs. *Dracont.* (I, 247). || *Chose charmante, la plus belle partie.* Pænīnsŭlārūm, Sīrmĭo, īnsŭlārūmquĕ Ŏcēllĕ. *Cat.* (31, 1). || *Terme de tendresse.* Mĕŭs ŏcēllūs, etc. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 153).

Ŏchūs, ī, *m.* (Ὦχος). *Fleuve de la Bactriane.* || *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 148.)

Ŏcĭmūm, ī, *n.* (ὤκιμον). *Basilic, herbe odoriférante.* Ēt mē rĕcūrāvī ŏcĭmōque ĕt ūrtīcā. *Cat.* (44, 15). Ŏcĭmă cōmprĭmĭte, ēt grăvĭbūs dēnsātĕ cylīndrīs. *Col.* (X, 320). Ŏcĭmă prætĕrĕā būlbīvĕ līnūntūr ămārī. *Ser. Sam.* (vs. 441). || ┼ Ŏcĭmūs, *f. arch.* Īntĕr prætĕrĭtās nŭmĕrābĭtŭr ŏcĭmūs hĕrbās. *Domit. Mars.* (apud *Charis.* 55).

Ŏcĭŏr, ŭs, *gén.* ōrĭs ; Ŏcīssĭmŭs, ă, ŭm (ὠκίων, ὤκιστος, *de* ὠκύς), *compar. et superl. sans positif. Plus rapide, très-rapide.* Ēmĭcăt ēt vēntīs ēt fūlmĭnĭs ŏcĭŏr ālīs. *V.* Fūgĭt ŏcĭŏr aūrā. *O.* Ŏcĭŏr eūrō. *H.* Ŏcīssŭmūs sum ōmnĭūm quī vīvūnt. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 52). *Voy.* Celer

Ŏcĭŭs, *n. pris adv. Plus rapidement, plus vite.* Ŏcĭŭs ādvērtūnt prōrās. *V.* Ŏcĭŭs ōmnēs Sūrgĭmŭs. *O.* SYN. Cĭtĭŭs, lĕvĭŭs, vēlōcĭŭs. || Sērĭŭs ŏcĭŭs. *Tôt ou tard.* Vērsātŭr ūrnā sērĭŭs ŏcĭŭs Sōrs ēxĭtūră. *H.* || Ŏcīssĭmē, *superl. Très vite.* Ēt tu īd, quŏd cŭpĭs, Quam ŏcīssŭme ūt dēs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 28. Et *Pl. fragm.* apud *Fest.*).

Ŏcnūs, ī, *m.* (Ὄκνος). *Ocnus, fils du Tibre et de Manto, fondateur de Mantoue.* Īlle ĕtĭām pătrĭīs āgmĕn cĭĕt. Ŏcnūs ăb ōrīs. *V.* (Adde *Sil.* VIII, 599). || 2. *Personnage allégorique, pris pour type de la paresse, que les Comiques grecs représentent comme condamné dans les enfers à tordre sans cesse une corde qu'un âne ronge à mesure qu'il la fait.* Dīgnĭŏr ōblīquō fūnĕm quī tŏrquĕăt Ŏcnō. *Pp.* (IV, 3, 21. Cf. *Plin.* 35, 40, 12 ; *Pausan.* 10, 29).

Ŏcrĕă (*et peut-être* Ŏcrēă), æ, *f. Jambières, pièce d'armure, qui protégeait les jambes jusqu'aux genoux.* Tūm lævēs ŏcrĕās ēlēctro aūrōquĕ rĕcŏctō. *V.* Aūt lævēs ŏcrĕās lēntō dūcūnt ārgēntō. *Id.* (Sic et *Juv.* 6, 258). EP. Fūlgēns, lævĭs, fūlgĭdă, hăbĭlĭs. PHR. Crūrĭsquĕ sĭnĭstrī Dīmĭdĭūm tĕgmĕn. *J.* Āc lævō tĕgmĭnă crūrĕ. *Sil.* || *Guêtres de chasseurs.* Āmbĭt crūra ŏcrĕīs părĭbūs. (*Moret.* 121.) *Voy. le suiv.*

Ŏcrĕātŭs, ă, ŭm. *Qui porte des guêtres.* Īn nĭvĕ Lūcānā dŏrmīs ŏcrĕātŭs. *H.*

┼ Ŏcrĭs, *m.* (ὄκρις) *Rocher raboteux.* Sēd quī sūnt quī āscēndūnt āltum ŏcrĭm? *Liv. And.* (apud *Fest.* Et *Id.* ibid.). || *Nom d'un guerrier.* (*Sil.* X, 32.)

Ŏcrīsĭă, æ, *f. Une esclave, mère de Servius Tullius.* Pătĕr Tūllī Vūlcānŭs, Ŏcrīsĭă mātĕr. *O.*

Ŏctāchŏrŭs, ă, ŭm. *Qui a huit chœurs ou huit nefs.* Ŏctāchŏrūm sānctōs tēmplūm sūrrēxĭt ĭn ūsūs. *Ambros.* (apud *Grut.* II, p. 1166).

Ŏctāgōnŭs, *et à tort* Ŏctăgŏnŭs, ă, ŭm. (*Ruisseau*) *qui a huit bras.* Ŏctāgŏnūs fōns ēst mūnĕrĕ dīgnŭs ĕō. *Ambros.* (ap. *Grut.* II, p. 1166).

Ŏctāphŏrŏn. *Voy.* Octophoron.

Ŏctāvĭă, æ, *f. Octavie, sœur d'Auguste, épouse de Cl. Marcellus, puis de Pompée et d'Antoine.* Mārcēllum Ŏctāvĭă flēvĭt. (*Ad Liv.* 441.) || 2. *Fille de Claude, femme de Néron, qui la fit mourir pour épouser Poppée.* Ŏctāvĭæ fŭrōrĕ pērcūlsa āgmĭnă. *Sen.* (*Oct.* 786. *Ib.* 746).

Ŏctāvĭānŭs, ī, *m. Nom que prit Octave lorsqu'il eut été adopté par J. César.* Ēt Cæsăr dĕdĭt Ŏctāvĭānūs, cōncērtāntēs sūmptĭbŭs. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 22). Ŏctāvĭānō prīncĭpi ăccēptīssĭmŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 279). *Voy.* Augustus.

Ŏctāvĭŭs, ĭī, *m. Octave, nom d'une famille Romaine.* || *Un lieutenant de Pompée.* Īllyrĭcæ cūstōs Ŏctāvĭŭs ūndæ. *L.* || *Octave, postérieurement nommé Auguste.* Ūltōr sŭccēssōrquĕ dĕhīnc Ŏctāvĭŭs, īdēm Cæsăr, ĕt Aūgūstī nōmĭnĕ nōbĭlĭŏr. *Aus.* (*Cæs.* 2, 1). Lūsĭmŭs, Ŏctāvī, grăcĭlī mŏdŭlāntĕ cămēnā. (*Culex*, 1. Et *Juv.* 8, 242.) *Voy.* Augustus. || *Nom d'un poète.* Vālgĭŭs, ēt prŏbĕt hæc Ŏctāvĭŭs. *H.*

Ŏctāvŭs, ă, ŭm. *Huitième.* Sēptĭmŭs ŏctāvō prŏpĭŏr jām fūgĕrĭt ānnŭs. *H.* Ŏctāvām cīrcĭtĕr hōrām Dūm rĕdĭt. *Id.* Ŏctāvŭm mārmŏr ăb ūrbĕ. *M.* (IX, 65). || Ŏctāvă, æ, *f.* (*s.-ent.* hora). *La huitième heure.* Ēxsūl ăb ŏctāvā Mărĭūs bĭbĭt. *J.* (1, 49). Sūffĭcĭt īn nōnām nĭtĭdīs ŏctāvă pălæstrīs. *M.* (IV, 8).

Ŏctĭēs, *adv. Huit fois.* Ūnō nāscĕrĭs ŏctĭēs ĭn ānnō. *M.* (VIII, 64). Quīnīs dĭēbŭs ŏctĭēs lābēntĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 187). PPH. Bīs quătĕr.

┼ Ŏctĕmbĕr. *Comme* October. (*Anthol.* II, p. 350.)

Ŏctĭngēntī, æ, ă. *Huit cents.* Ēt pŭĕri ānnōs ŏctĭngēntōs vīvūnt. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 86).

Ŏctĭpēs, ĕdĭs, *m. f. n. Qui a huit pieds.* Ŏctĭpĕdīs frūstrā quærūntŭr brāchĭă Cāncrī. *O.* Ŏctĭpĕdem īn Cāncrūm Phrīxĕĭo ăb Ărĭĕtĕ pērgēns. *Aus.* (*Eclog. de Dieb.* 3).

Ŏctō, *et postérieurement* Ŏctŏ, *indécl.* (ὀκτώ). Fīĕt ĕrĭtquĕ tŭūs nūmmōrūm mīllĭbŭs ŏctō. *H.* Pĕdēs tēmō prōtēntŭs ĭn ŏctō. *V.* Mūnĕră quæ grāndēs ŏctŏ tŭlērĕ Syrī. *M.* (VI, 52. Sic *Juv.* 7, 142 ; *Manil.* IV, 483). SYN. Ŏctōnī, æ, ă. PPH. Bīs quāttŭŏr.

Ŏctōbĕr, brĭs, *abl.* brī, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Octobre, huitième mois de l'année romaine.* Trĭtĭcĕō ŏctōbĕr fœnŏrĕ dĭtăt ăgrōs. *Aus.* (*Eclog. de Mensib.* 10. Sic et *Anthol.* II, p. 359). || — ĭs, ĕ, *adj. D'octobre.* Ēt īdĭs dōrmĭānt ĭn ŏctōbrēs. *M.* (X, 62. *Ib.* 87).

Ŏctōgēnī, æ, ă. *Quatre-vingts.* Ŏctōgēnă vĭdēbĭs Cōmmŏdă. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 85).

Ŏctōgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Quatre-vingtième.* Ātque ŏctōgēsĭmă vĭdĭt Sōlstĭtĭă. *J.* (4, 92).

Ŏctōgĭntā, *et postérieurt.* Ŏctōgĭntă, *indécl. Quatre-vingts.* Quĭd ŏnĕrĭs? Ānnōs ŏctōgĭnta ēt quāttŭŏr? *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 17. *Id. Pers.* II, 4, 49). Cēntum ŏctōgĭntā dĕdĭt ūnī mīllĭă lētō. *P. Nol.* (23, 190). Ŏctōgĭntă sĕnēx, căvētō mōrbōs. *Lindin.* (*de Ætat.* 10). PPH. Dĕcĭēs ŏctōnī. *Aus.* PHR. Ŏctēnōs dĕcĭēs dūcētŭr ĭn ānnōs. *Manil.*

Ŏctōgŏnŭs. *Voy.* Octagonus.

Ŏctōnārĭŭs, ĭī, *m.* (*s.-ent.* versus). *Vers iambique ou trochaïque de huit pieds.* Īdēmquĕ dĭctŭs ēst ĕt

ōctōnārĭŭs. *T. Maur.* (*Met.* 708. Cf. *Diom.* 514). SYN Quădrātŭs.

Ōctōnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de huit.* Ībānt ōctōnīs rĕfĕrēntēs īdĭbŭs æră. *H.* Ōctōnīs īntĕgĕr ānnīs. *O. Voy.* Octo.

Ōctŏphŏrōn ou Ōctăphŏrŏn, ī, *n.* (ὀκτώφορον et ὀκτάφορον). *Litière portée par huit hommes.* Ōctŏphŏrō sānŭs pōrtātŭr, Ăvītĕ, Phĭlīppŭs. *M.* (VI, 84. Adde *Anthol.* II, p. 464).

Ōctŏtŏpī, ōrŭm, *m. pl.* (ὀκτὼ τόποι). *Huit places différentes occupées par certaines étoiles.* Cuī pārtī nōmēn pŏsŭĭt.... Ōctŏtŏpōs. *Man.* (II, 968).

Ōctŭssĭs (*gén. sans nomin.*), ĕ, *m.* *Somme de huit as.* Quānti ēmptæ? Pārvĕ. Quānti ĕrgo? Ōctŭssĭbŭs. Heūheū! *H.* (*Sat.* II, 3, 156. Ubi *Bentl.* Cf. *Fest.* in v. *Peculatus.* De declinatione vid. *Char.* 58).

Ŏcŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des yeux, ordint. de bons yeux.* Plūrĭs ēst ŏcŭlātŭs tēstĭs ūnŭs quam aūrītī dĕcēm. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 8. *Id. As.* I, 3, 50). || *Au fig. Clair ; éclairé.* Īd vēndĭto ŏcŭlātā dĭē. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 67. Vid. *Fest.*). Nūnc plăcēt aūlă dĕcēns, pătŭlīs ŏcŭlātā fĕnēstrīs. *Fort.* (X, 6, 89).

† Ŏcŭlĕŭs, ă, ŭm. *Qui a des yeux.* Quōs si Ārgŭs sērvēt, qui ŏcŭlĕŭs tōtŭs fŭĭt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 19).

† Ŏcŭlĭcrĕpĭdă, æ, *m.* *Mot forgé par Plaute.* (*Trin.* IV, 3, 14.) *Dont les yeux sont frappés avec bruit.*

† Ŏcŭlīssĭmē, *adv. Voy. le suiv.*

† Ŏcŭlīssĭmŭs, ă, ŭm. *Aussi cher que les yeux.* Sālve, ŏcŭlīssŭme hŏmŏ. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 28. Hoc nonnullos pro adverbio habuisse videmus apud *Char.* 170). Ŏcŭlīssŭmum ōstĭum ămīcæ. *Id.* (ap. *Fest.*).

† Ŏcŭlĭtŭs, *adv. Aussi tendrement que les yeux.* Qui ămānt āncīllăm.... ŏcŭlĭtŭs. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 2, 608).

† Ŏcŭlŏr, ārĭs, *pass. Recevoir la vue.* Vūltūsquĕ sĕpūltī Nōctūrnōs pērpēssă dĭēs ŏcŭlātŭr ĭmāgŏ. *Drac.* (I, 645).

Ŏcŭlŭs, ī, *m.*, *et ordint.* Ŏcŭlī, ōrŭm, *pl.* *OEil, yeux, vue.* Quōsquĕ lĕgāt vērsŭs ŏcŭlō prŏpĕrāntĕ viātŏr. *O.* Ārdēntēs ŏcŭlōs īntōrsĭt lūmĭnĕ glaūcō. *V.* Quūm spēctānt ŏcŭlī læsōs, lædūntŭr ĕt īpsī. *O.* Quām quæ sūnt ŏcŭlīs sŭbjēctă fĭdēlĭbŭs. *H.* SYN. Lūmĭnă, vīsŭs, ăcĭēs, *qqf.* ŏcēllī, ōrbēs, ādspēctŭs, ōbtūtŭs. EP. Blāndī, mītēs, plăcĭdī; ăcūtī, ārgūtī, sŭbtīlēs; cærŭlĕī, nĭgrī; clārī, mĭcāntēs, rădĭāntēs, ārdēntēs, ĭgnītī; cāstī, pŭdīcī, vĕrēcūndī, mŏdēstī; trŭcēs, mĭnācēs, tōrvī, fĕrī, ătrōcēs, tērrĭbĭlēs; văgāntēs, văgī, ērrāntēs; vĭgĭlēs, īnsōmnēs; ărrēctī, īntēntī, fīxī, dēfīxī. PPH. Ŏcŭlōrŭm ōrbēs, ăcĭēs, lūx, jŭbăr. Lūmĭnĭs ōrbēs. Gĕmĭnūm frōntĭs sīdŭs. *Voy.* Adspicio, Specto. || Īn *ou* sŭb ŏcŭlīs, Āntĕ ŏcŭlōs. *Devant les yeux.* Īnquĕ mĕīs ŏcŭlīs cāndĭdă Dēlŏs ĕrăt. *O.* Vīsă mĭhi āntĕ ŏcŭlōs. *V. Voy.* Coram. || Ŏcŭlōs ērŭŏ, ēffŏdĭŏ, etc. *Crever les yeux. Voy.* Cæco. || Ŏcŭlīs cārĭŏr, Īn ŏcŭlīs gēstŏ, etc. *Se dit en parl. de qqn ou de qq. ch. très-chers.* Aūt ălĭŭd sī quĭd cārĭŭs ēst ŏcŭlīs. *Cat.* (82, 2. Adde *Ter. Ad.* IV, 5, 67). Rēx ērgō te ĭn ŏcŭlīs gēstārĕ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 11). || *Regard qui envoie un maléfice.* Nēscĭŏ quĭs tĕnĕrōs ŏcŭlŭs mĭhĭ fāscĭnăt āgnōs. *V.* Ŏcŭlīquĕ vĕnēnă mălīgnī. *Grat.* (*Cyn.* 406). || — mūndī. *L'œil du monde, le soleil.* (*Ov. Met.* IV, 228.) || *Terme de tendresse.* Bĕnĕ văle, ŏcŭlĕ mī. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 47). Jām mē tŭum ŏcŭlŭm nōn vŏcās. *Id.* (*Truc.* IV, 4, 28). *Voy.* Ocellus. || *Bourgeon, œil.* Nēc mŏdŭs īnsĕrĕre ătque ŏcŭlōs īmpōnĕrĕ sīmplēx. *V.* Aūt vĭrĭdēs ŏcŭlōs ēxtērnī gēmmă tŭmōrĭs. *Pallad.* (*Insit.* 43). SYN. Gēmmă, gērmĕn.

Ŏcȳmŭm. *Voy.* Ocimum.

Ocȳŏr, Ŏcȳŭs. *Voy.* Ocior. etc.

Ŏcȳrhŏē, ēs, *f.* (Ὠκυρόη). *Nymphe, fille de Chiron et de Chariclo.* (*Ov. Met.* II, 638.)

† Ōdă, æ, *et* Ōdē, ēs, *f.* (ᾠδή), *néol. Chant.* Ēt mĕrŭlūs mŏdŭlāns sāt pūlchrīs tīnnĭtăt ōdīs. (*Auct. Phil.* 13.) Dūlcī mŏdŭlāmĭnĭs ōdā. (*Anthol.* II, p. 402.) Pōrrĭgĕ dūlcĭsŏnās āttēntīs aūrĭbŭs ōdās. (*Laud. Phil.* 25, in *Poet. Min.* t. VII, p. 292 Lemaire.) Dāvīdĭcīs āssuētŭs cāntĭbŭs ōdās Chōrdārŭm rĕsŏnārĕ dĕcēm *Sedul.* (I, 7).

Ŏdēssŏs *ou* Ŏdēssŭs, ī, *f.* (Ὀδησσός). *Odessa, ville de Mœsie, sur le Pont-Euxin.* Īndĕ Mēsēmbrĭăcōs pōrtŭs, ēt Ŏdēssŏn, ĕt ārcēs. *O.*

Ōdī, īstī, īssĕ, *parf. employé pour le prés. inus. Haïr.* Ōdī, nēc pōssŭm cŭpĭēns nōn ēssĕ quŏd ōdī. *O.* Ōdĕrăt Æнēān prŏpĭŏr Sātŭrnĭă Tūrnō. *Id.* Fās ōdīssĕ vĭrōs. *V.* Vīrtūtem īncŏlŭmem ōdĭmŭs. *H.* Pērsĭcōs ōdī, pŭĕr, āppărātŭs. *Id.* SYN. Dētēstŏr, āvērsŏr, ăbhōrrĕŏ, *qqf.* fāstīdĭŏ, rēspŭŏ, āspērnŏr, spērnŏ, dēspĭcĭŏ, fŭgĭŏ, rĕfŭgĭŏ, ăbōmĭnŏr, ēxsĕcrŏr, hōrrĕŏ, hōrrēscŏ, pērhōrrēscŏ. PPH. Ŏdĭō īnsĕquŏr, prōsĕquŏr, pērsĕquŏr, ūrgĕŏ. Ŏdĭō hăbĕŏ, mĭhĭ ēst. Ēxērcērĕ ŏdĭă. Ēxērcērĕ ŏdĭīs (aliquem). Mĭhĭ nōn plăcĕt, sōrdĕt, ēst īngrātŭm, īnvīsŭm, ŏdĭōsŭm, īnvīdĭōsŭm, grăvĕ. PHR. Rēspŭĭt ătque ŏdĭō vērbă mŏnēntĭs hăbĕt. *O. Voy.* Osus. || *Avec l'infin. Craindre de.* Ōdērūnt pēccārĕ bŏnī vīrtūtĭs ămōrĕ. *H.* Ōdĕrĭs cūrārĕ. *Id.* SYN. Fŭgĭŏ, căvĕŏ.

† Ŏdĭbĭlĭs, ĕ. *Haïssable.* (*Att.* ap. *Prisc.* 709.)

Ŏdĭōsē, *adv. D'une manière désagréable.* Æschĭnŭs ŏdĭōsē cēssăt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 49. Et *Pl. Bac.* IV, 9, 139).

† Ŏdĭōsĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Odiosus. Ŏdĭōsĭcīque ēt mūltum īncōmmŏdēstĭcī. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 19).

Ŏdĭōsŭs, ă, ŭm. *Importun, incommode, désagréable, ennuyeux.* Nēve ălĭquīs vērbīs ŏdĭōsās āffĕrăt aūrēs. *O.* Ārchĕtȳpīs vĕtŭlī nĭhĭl ēst ŏdĭōsĭŭs Eūctī. *M.* (VIII, 6). Sīs lĭcĕt ūsquĕ mălŭs, nōn ŏdĭōsŭs ĕrĭs. *Id.* (II, 1). Sĭbī mŏlēsta, ēt ălĭīs ŏdĭōsīssĭmă. *Ph.* SYN. Mŏlēstŭs, īmpōrtūnŭs, īncōmmŏdŭs, grăvĭs. || *Odieux.* Nōn mē Trōjă tĕnĕt, Grāīīs ŏdĭōsă pŭēllīs. *Aul. Sab.* (1, 13). Ŏdĭōsō cōncĭtă vēntō Æquŏră. *O.* SYN. Īnvīsŭs, ēxōsŭs, dētēstāndŭs, dētēstātŭs. *Voy.* Invisus.

Ŏdītēs, æ, *m.* *Nom d'un centaure.* Frūstrāquĕ lŏquī tēntāvĭt Ŏdītēs. *O.* || *Autre.* (*Ov. Met.* V, 97.)

Ŏdĭŭm, ĭī, *n.* *Haine.* Cōnvĕnĭūnt quĭbŭs aūt ŏdĭūm crūdēlĕ tȳrānnī. *V.* Ātque ŏdĭīs vērsārĕ dŏmōs. *Id.* Sæpĕ tăcēns ŏdĭī sēmĭnă vūltŭs hăbĕt. *O.* SYN. Sĭmūltās, īnvĭdĭă, *qqf.* īră, fŭrŏr, răbĭēs. EP. Āspĕrŭm, ăcērbŭm, īmmītĕ, ĭnīquŭm, dūrŭm, ătrōx, īmplācābĭlĕ, īnēxpĭābĭlĕ, īnēxōrābĭlĕ, căpĭtālĕ, ætērnŭm, cæcŭm, lătēns, ŏccūltŭm ; trīstĕ, fūnēstŭm. PPH. Īnĭmīcŭs, īnfēnsŭs ănĭmŭs. Īnĭmīcă mēns. Āvērsă vŏlūntās. Īnĭmīcŭm pēctŭs. || *Importunité.* Āssĭdŭæ mūltīs ŏdĭūm pĕpĕrērĕ quĕrēlæ. *Pp.* (II, 14, 1). Tūndēndo ătque ŏdĭō dēnĭque ēffēcĭt sĕnēx. *Ter.* (*Hec.* 1, 2, 48). Ēnĭcās jām me ŏdĭō. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 7). SYN. Mŏlēstĭă.

Ōdŏnēs, ŭm, *m. pl.* (Ὤδονες). *Peuple de Thrace. D'où,* Ōdŏnĭs, ĭdĭs, *f. Femme de Thrace.* Ōdŏnĭs ŭt Pāngæă sŭpĕr. *Sil.* (IV, 776. Adde *Luc.* I, 675. Alii perperam *Edonis.* Cf. *Bentl.* ad *Hor. Od.* III, 25, 9).

Ŏdŏr, ōrĭs, *m. Odeur, en gén.* Cōrpŏră, sī tāntŭm nŏtās ŏdŏr āttŭlĭt aūrās. *V.* Nōtō nārēs cōntīngĭt ŏdōrĕ. *Id.* Sērvābĭt ŏdōrēm Tēstă dĭū. *H.* SYN. Hālĭtŭs, aūră, spīrāmĕn, *qqf.* nīdŏr, ănĭmă. || *Odeur agréable.* Quŏnĭām suāvēs mĭscētĭs ŏdōrēs. *V.* SYN. Nēctăr. EP. Suāvĭs, dūlcĭs, jūcūndŭs, āmbrŏsĭŭs, frāgrāns. *Voy.* Oleo. || *Odeur désagréable.* Vĭtĭāntŭr ŏdōrĭbŭs aūræ. *O.* SYN. Mĕphĭtĭs, fœtŏr, pūtrŏr EP. Īngrātŭs, īnjūcūndŭs, grăvĭs, tĕtĕr, fœtĭdŭs. PHR. Nīdōre ōffēndĭt nārēs. *Lr. Voy.* Fœtor. || *Parfums*

Pērfūsūs lĭquĭdīs ūrgēt ŏdōrĭbūs. *H.* Vēndēntēm tūs ēt ŏdōrēs. *Id.* Ŏdōrĕ crīnīs spārsūs Āssȳrĭō văcĕt. *Sen.* (*Hip.* 393). *Voy.* Unguentum. || ┼ *Odorat.* Aūdītūs, vīsūs, cōntāctūs, gūstūs ŏdōrquĕ. *Prosp.* (*Epigr.* 93, 33).

Ŏdōrātūs, ă, ŭm. *Odorant.* Nēctăre ŏdōrātō spārgĭt. *O.* Sūrgĭt ŏdōrātīs sūblīmīs fūmūs ăb ārīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 353). Quīdquĭd ŏdōrātūm pūlchrūmque āllābĭtŭr, īnde ēst. *Alcim.* (I, 207). *Voy.* Odorus. || *En partic. Parfumé.* Spārsum ŏdōrātīs hŭmĕrūm căpīllīs. *H.* SYN. Ūnctŭs. || *En mauv. part.* Ūrĭt ŏdōrātām nōctūrna īn lūmĭnă cēdrūm. *V.* Ŏdōrātī lĕōnēs. *L. Voy.* Olidus.

Ŏdōrātūs, ūs, *m. Odorat.* SYN. Ōlfāctŭs, nārēs.

Ŏdōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Odoriférant.* Āmbrŏsĭæ sūcōs ēt ŏdōrĭfĕrām pănăcēām. *V.* || *Qui produit des parfums.* Gēntĭs ŏdōrĭfĕræ. *O.*

Ŏdōrĭsĕquŭs, ă, ŭm. *Qui suit l'odeur.* Dīrĭge ŏdōrĭsĕquōs ăd nōtă cŭbīlĭă cănēs. *Poet.* (apud *T. Maur. Met.* 369. Vocem agnoscit *Serv.* ad *Æ.* IV, 132).

Ŏdōrŏ, ās, ārĕ. *Remplir d'odeur.* Pārte ăb ŭtrāquĕ sŏnānt, ēt ŏdōrānt āĕră fūmīs (tura). *O.* Ēt cœlūm sūlfŭre ŏdōrăt. *Avien.* (*Progn.* 107). PPH. Ŏdōrēm spārgŏ, fūndŏ, mīttŏ. Ŏdōrĕ pērfūndŏ, īmplĕŏ.

Ŏdōrŏr, ārīs, ārī, *d. Flairer, sentir.* Āgĕdum, ŏdōrāre hānc pāllăm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 55). Prōjēctum ŏdōrārīs cĭbūm. *H.* (Adde *Lucr.* VI, 798.) SYN. Ōlfăcĭŏ, ōlfāctŏ, *qqf.* trăhŏ, dūcŏ. PPH. Ŏdōrĕm haūrĭŏ, dūcŏ, trăhŏ, pērcĭpĭŏ; nārĕ *ou* nārĭbūs haūrĭŏ, etc. Ŏdŏr ăd nārēs vĕnĭt, fērtŭr. Ŏdŏr nārēs cōntīngĭt. || *Au fig.* SYN. Sŭbŏdōrŏr, ōlfăcĭŏ, pērsēntīscŏ

Ŏdōrŭs, ă, ŭm. *Odorant, qui a de l'odeur.* Nāīdēs hōc pōmīs ēt ŏdōrō flōrĕ rĕplētūm Săcrārūnt. *O.* Ēt ŏdōræ grātĭă Flōræ. *M.* (VI, 80). Ēt Nār vĭŏlātūs ŏdōrō Sūlfŭrĕ. *Cl.* Ēt ŏdōrō vūlnĕrĕ pīnūs Scīndĭtŭr. *St.* SYN. Ŏdōrātŭs, ŏdōrĭfĕr, frāgrāns, rĕdŏlēns, ŏlēns. PPH. Bĕne ŏlēns, suāve ŏlēns, suāvĭtĕr hālāns; *ou* Măle ŏlēns, grăve ŏlēns, grăvĭtĕr ŏlēns. || *Qui a l'odorat fin.* Ēt ŏdōră cănūm vīs. *V* PPH. Nārĕ *ou* nārĭbūs săgāx.

┼ Ŏdōs, ōrĭs, *m. arch. Comme* Odor. Sēd quum ădhūc năso ŏdōs ōbsĕcūtū' st mĕō. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 9. *Id. Capt.* IV, 2, 35. Quod citat *Prisc.* 557).

Ōdrȳsæ, ārūm, *et* Ōdrȳsĭī, ōrūm, *m. pl.* (Ὀδρύσαι, Ὀδρύσιοι). *Peuple de Thrace; par ext. Thraces.* Dă căpŭt Ōdrȳsĭīs : trūncūm mĕrĕāntŭr Āchīvī. *V. Fl.* Āt rēx Ōdrȳsĭūs. *O.* Ōdrȳsĭūs vātēs. *St. Voy.* Thraces. || — ŭs, ă, ŭm. Vīdĭt īnfāndās dŏmūs Ōdrȳsĭă mēnsās. *Sen.* (*Thyest.* 272). Chĕlȳs Ōdrȳsĭă. *St.*

Ŏdȳssēă, æ, *f.* (Ὀδύσσεια). *L'Odyssée, poëme d'Homère.* Aūt quĭd Ŏdȳssēă ēst, nĭsĭ fēmĭnă prōptĕr ămōrēm. *O.* Pērlĕge Ŏdȳssēān, ōmnĭă nōssĕ vŏlēns. *Aus.* (*Epit. Her.* 5, 2). PHR. Īlĭăs ēt Prĭāmī rēgnīs ĭnĭmīcūs Ŭlȳssēs Mūltĭplĭcī pārĭtĕr cōndĭtă pēllĕ lătēnt. *M.*

Œă, æ, *f. Ville des Syrtes d'Afrique.* Œāquĕ Trīnăcrĭōs Āfrīs pērmīxtă cŏlōnōs. *Sil.*

Œāgrĭūs, ă, ŭm (Οἰάγριος). *D'OEagre, d'Orphée, de Thrace.* Gŭrgĭtĕ quūm mĕdĭō pōrtāns Œāgrĭŭs Hēbrūs. *V.* (Et *Ov. Met.* II, 219.) Dūlcĭūs Œāgrĭōs pūlsābăt pēctĭnĕ nērvōs. *Sil.*

Œāgrūs, grī, *m.* (Οἴαγρος). *OEagre, roi de Thrace, père d'Orphée.* Tūm pĭūs Œāgrī clārō dē sānguĭnĕ vātēs. *V. Fl.* (IV, 348). Quām sēnĭs Œāgrī Cāllĭŏpēsquĕ nŭrŭs. (*Ibis,* 484.)

Œāx, ăcĭs, *m* (Οἴαξ). *Fils de Nauplius et frère de Palamède.* Hŏc ēst īllŭd qŭŏd fŏrĕ Ŏccŭlte Œāx prædīxĭt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 1, 20).

Œāxĭs, ĭdĭs, *f. Apoll.* (*Rhod.* Οἰαξίς). *De Crète.* Ēt gĕmĭnīs căpĭēns tēllūrem Œāxĭdă pălmĭs. *Varr. Atac.* (ap. *Serv.* ad *E.* 1, 66).

Œbălĭă, æ, f. (Οἰβαλία). *OEbalie ou Laconie.* || *Tarente, colonie de Lacédémone.* Nāmquĕ sūb Œbălĭæ mĕmĭnī mē tūrrĭbūs āltīs. *V.* Œbălĭæ quī sēpārăt ārvă Gălæsŭs. *Cl. Voy.* Tarentum.

Œbălĭdēs, æ, *f.* (Οἰβαλίδης). *Né en OEbalie, Hyacinthe.* Lăbĕrĭs, Œbălĭdē, prīmā fraūdātĕ jŭvēntā. *O.* Œbălĭdēn īllō præcēps mūtārĕt Ăpōllŏ. *St. Voy.* Hyacinthus. || *Au plur. Castor et Pollux.* Ēffŭgĕre Œbălĭdæ cūrsū pŏtŭērĕ sĕquēntēs. *O.* (Adde *Stat. Th.* V, 438).

Œbălĭs, ĭdĭs, *f.* (Οἰβαλίς). *De Lacédémone.* Āpplĭcŏr īn tērrās, Œbălĭ nȳmphă, tŭās. *O.* Queīs pūrpŭră sæpĕ Œbălĭs. *St.* || *Sabine (d'une colonie de Lacédémone).* Œbălĭdēs mātrēs nōn lĕvĕ mūnŭs hăbēnt. *O.* (*Fast.* III, 230). *Voy.* Œbalus 2.

Œbălĭŭs, ă, ŭm (Οἰβάλιος). *D'OEbalie, de Laconie.* Sōlvĕrĕt Œbălĭō clāssēm dē līttŏrĕ pāstŏr. *St.* Sī nōn Œbălĭă pēllĭcĕ læsă fŏrĕt. *O. Voy.* Spartanus. || *D'Hyacinthe.* Quī prĭūs Œbălĭō fŭĕrăt dē sānguĭnĕ nātūs. *O.* Œbălĭūs flōs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Histor.* 1). || *De Tarente.* Œbălĭōs ămĕt ēxpūgnārĕ nĕpōtēs. *Sil.*

Œbălūs *ou* Œbălŏs, ī, *m.* (Οἴβαλος). 1. *OEbalus, un des premiers rois de Laconie; d'où* Œbalia. || 2. *Roi des Téléboens, allié de Turnus.* Œbălĕ, quēm gĕnĕrāssĕ Tĕlōn Sēbēthĭdĕ nȳmphă Fērtŭr. *V.* || *Autres.* Lȳcē Clŏnŏn, Œbălŏn Ălcē. (*Anth.* I, p. 445.)

Œbăsŭs, ī, *m. Chef des troupes de Colchide.* (*V. Fl.* VI, 245.)

Œbreūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* IV, 200.)

Œchălĭă, æ, *f.* (Οἰχαλία). 1. *OEchalie, ville d'Eubée, que l'on croit être la même que Chalcis. Elle fut détruite par Hercule, parce qu'Eurytus, malgré sa promesse, refusa de lui donner sa fille.* Ūt bēllo ēgrēgĭās īdēm dīsjēcĕrĭt ūrbēs, Trōjāmque Œchălĭămquĕ. *V.* Vīctŏr ăb Œchălĭā. *O.* (Et *Sen. H. OEt.* 162).

Œchălĭs, ĭdĭs, *f.* (Οἰχαλίς). *D'OEchalie.* Nōtīssĭmă fāmā Œchălĭdūm Drȳŏpē. *O.*

Œclīdēs, æ, *m. Fils d'OEclée* (Οἰκλεύς). *Amphiaraüs.* Sī scĕlĕre Œclīdēs Tălăĭŏnĭæ Ērĭphȳlēs. *O.* Tūnc pĭūs Œclīdēs, ŭt prīmă, etc. *St.*

Œclūs, ī, *m. Voy.* Oiclus.

Œdĭpŏdēs, æ, *m.* (Οἰδιπόδης). *OEdipe.* Œdĭpŏdēs mātrēm, nātām dūxīssĕ Thȳēstēs Cāntāntŭr. *Cl.* (*Eutr.* I, 289). Īllă quæ lēgēs rătās Nātūra ĭn ūnŏ vērtĭt Œdĭpŏdă, nŏvŏs. *Sen.* (*OEd.* 942. *Id. H. Fur.* 496). Mērsĕrăt ætērnă dămnātūm nōctĕ pŭdōrēm Œdĭpŏdēs. *St.* (*Th.* I, 47). *Voy.* Œdipus.

Œdĭpŏdĭŏnĭdēs, æ, *m. Fils d'OEdipe.* Œdĭpŏdĭŏnĭdēn, vātīsque hōrrēndă cănēntĭs. *St.* Frātrēs Œdĭpŏdĭŏnĭdæ. *Aus.* (*Epig.* 139).

Œdĭpŏdĭŏnĭūs, ă, ŭm (Οἰδιποδιόνιος). *D'OEdipe.* Œdĭpŏdĭŏnĭæ quĭd sūnt, nĭsĭ nōmĭnă, Thēbæ? *O* Œdĭpŏdĭŏnĭæ dŏmŭs ālĭtĭs. *St.* Œdĭpŏdĭŏnĭās īnfēlīx fābŭlă Thēbās. *L.*

Œdĭpūs, ŏdĭs, *et* Œdĭpŭs, ī, *m.* (Οἰδίπους, οδος). *OEdipe, fils de Laïus et de Jocaste, condamné à périr en naissant, parce qu'un oracle avait prédit qu'il serait le meurtrier de son père. Sauvé par la pitié d'un esclave, qui l'exposa sur le mont Cithéron, il fut recueilli et élevé par Polybe, roi de Corinthe. Devenu grand, il tua son père sans le connaître, expliqua l'énigme du Sphinx, obtint le trône de Thèbes, et épousa Jocaste, dont il eut deux fils, Étéocle et Polynice, et deux filles, Antigone et Ismène. Lorsqu'il connut le secret de ses malheurs, il se creva les yeux, et s'exila dans l'Attique, où Thésée le recueillit.* Dēprēndĭt, āc sē scĕlĕrĕ cōnvīctum Œdĭpūs. *Sen.* (*OEd.* 916). Dāvūs sūm, nōn Œdĭpŭs. *Ter.* (*And.* I, 2, 23). Lūx tē rĕfŭgĭt : vūltŭs Œdĭpŏdem hīc dĕcĕt. *Sen.* (*OEd.* 1003). Phīnĕās īnvītēs,

Ăfĕr, ĕt Œdĭpŏdās. *M.* (IX, 26). Īsti ōrātĭōni ēst Œdĭpō Ŏpŭ' cōnjĕctōrĕ, quī Sphīngi īntĕrprēs fŭĭt. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 34). Prēssĕrĕ vūltūs : aŭdĭēs vĕrum, Œdĭpĕ. *Sen.* (*Phœn.* 178. De gemina declinatione cf. *Prisc.* 720). SYN. Œdĭpŏdēs, Lāĭădēs. EP. Īmpĭŭs, īncēstŭs, mĭsĕr, īnfēlīx, cæ̆cŭs, ēxsŭl.

? Œlĭdēs. *Voy.* Oilides.

Œnēĭs, ĭdĭs, *f.* (Οἰνηΐς). *Fille d'OEnée.* Flēmūs cāsūs, Œnēĭ, tŭōs. *Sen.* (*H. OEt.* 583).

Œnēĭŭs *et* Œnēŭs, ă, ŭm (Οἰνεῖος *et* Οἰνήϊος). *D'OEnée; de Calydon.* Vĕnĭēnti Œnēĭŭs hērōs Īmpĭgĕr, etc. *St.* Œnēōs ūltōrēm sprētā pĕr āgrōs Mīsĭt ăprūm. *O.* Sēmĭna ăb Œnēā dūctōrĭs stīrpĕ trăhēbăt Ætōlī. *Sil.*

Œneūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Οἰνεύς). *OEnée, roi de Calydon, père de Méléagre et de Tydée. Ayant refusé des offrandes à Diane, la déesse irritée fit ravager ses états par un énorme sanglier, qui fut tué par Méléagre.* Ān fēlīx Œneūs nātō vīctōrĕ frŭētŭr? *O.* Œnēă nāmquĕ fĕrūnt. *Id.* Māvōrtĭă mūnĕră māgnī Œnĕōs. *St.* Quāntum ūnă vĕcōrs Œnĕī pārtu ĕdĭtă. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8, ex *Æschylo*). ‖ † Œnĕŭm, *acc.* Œnĕum ălĭquĭs cĕtte īn cōnspēctŭm. *Att.* (apud *Non.* 2, 122).

Œnēŭs, ă, ŭm. *Voy.* Œneius.

Œnīdēs, æ̆, *m.* (Οἰνεΐδης). *Fils d'OEnée, Méléagre.* Āt mănŭs Œnīdæ vărĭăt. *O.* Tālĭbŭs Œnīdēs ūrgĕt. *V. Fl.* (III, 690). *Voy.* Meleager. ‖ *Tydée.* Īmpūlsă pĕr āgmĭnă præ̆cĕps Ēvŏlăt Œnīdēs. *St. Voy.* Tydeus. ‖ *Petit-fils d'OEnée, Diomède.* Œnīdĕu sŭbĭtæ cōncĭnŭīstĭs ăvēs. (*Ad Liv.* 110.)

Œnŏmăŭs, ī, *m.* (Οἰνόμαος). *OEnomaüs, fils de Mars et roi d'Élide, craignant d'être tué par son gendre, suivant la prédiction de l'oracle, ne donna pas d'époux à sa fille Hippodamie. Il obligeait les prétendants à lui disputer le prix de la course en char, et faisait périr les vaincus. Pélops gagna Myrtile, cocher du roi, qui fit verser le char, et causa la mort de son maître. Pélops épousa Hippodamie.* Prōdĭdĭt Œnŏmăī dēcēptūs Mӯrtĭlŭs āxĕm. *Cl.* Īllĭc Māvōrtĭŭs āxĭs Œnŏmăī. *St.* PHR. Nēc Græ̆cĭă mœ̄rēns Tōt lăcĕrōs ārtūs Pīsæā flēvĭt ĭn aūlā. *L. Voy.* Myrtilus, Hippodamia.

Œnōnē, ēs, *f.* (Οἰνώνη). *OEnone, nymphe de Phrygie, aimée de Pâris.* Pēgăsĭs Œnōnē, Phrӯgĭīs cēlĕbērrĭmă sīlvĭs. *O.* Quō vērtĭcĕ Nāĭs Lūsĕrĭt Œnōnē. *L.*

Œnŏphŏrŭm, ī, *n.* (οἰνοφόρον). *Vase pour conserver ou transporter du vin.* Œnŏphŏrŭm sĭtĭēns, plēnā quōd tēndĭtŭr ūrnā. *J.* (6, 426). Rēddĭdĭt œ̄nŏphŏrī pōndĕră plēnă sŭī. *M.* (VI, 89). Lăsānūm pōrtāntēs œ̄nŏphŏrūmquĕ. *H.*

Œnŏpĭă, æ̆, *f.* (Οἰνοπία). *Ancien nom de l'île d'Égine.* Œnŏpĭăm vĕtĕrēs āppēllāvērĕ. *O. Voy.* Ægina.

Œnŏpĭōn, ōnĭs, *m.* *Roi de Chio, père de Mérope.* Aūdāx ŭt făcĭnūs dōnūm fōrĕt Œnŏpĭōnī. *Avien.* (*Arat.* 1183. Et *German.* 641).

Œnŏpĭŭs, ă, ŭm (Οἰνόπιος). *D'Égine.* Clāssĭs ăb Œnŏpĭīs ĕtĭāmnūnc Lӯctĭă mūrĭs. *O.*

† Œnŏpōlĭŭm, ĭī, *n.* (οἰνοπώλιον). *Cabaret.* Vīnum ēx œ̄nŏpōlĭō. *Pl.* (*As.* I, 3, 48).

Œnōtrĭă, æ̆, *f.* (Οἰνωτρία). *OEnotrie, ancien nom de l'Italie.* Pōst hās Œnōtrĭă lēntĭs Vītĭbŭs īntōrquēns hĕdĕrīs. *Cl.* Œnōtrĭă pāllēns. *Sid.* (5, 434).

Œnōtrĭŭs *et* Œnōtrŭs, ă, ŭm (Οἰνωτρός). *D'OEnotrie.* Hīnc Ĭtălæ̆ gēntēs ōmnĭsque Œnōtrĭă tēllūs. *V.* Pătĭtūrquĕ fĕrōx Œnōtrĭă jūră Cārthāgō. *Sil.* Œnōtrī cŏlŭērĕ vĭrī. *V.* (*Æ.* I, 532). Œnōtrĭs ætērnūm nūmĕn ĭn ōrĭs Cōncĕlĕbrŏr. *Sil.*

Œnŭs, ī, *m.* *Rivière de Rhétie, auj. l'Inn.* Īngrĕdĭēns, răpĭdō quā gŭrgĭtĕ vōlvĭtŭr Œnŭs. *Fort.* (*V. S. Mart.* IV, 646. Alii scrib. *Ænus*).

? Œstrŭm, ī, *n.* (Cf. *Fest.*) *Comme le suiv.*

Œstrŭs, ī, *m.* (οἶστρος). *Taon, espèce de mouch[e] dont la piqûre rend les bestiaux furieux. Voy.* Asi[-]lus. ‖ *Au fig. Délire, fureur poétique, enthousiasme.* Ŭt fănătĭcŭs œ̄strō Pērcūssūs, Bēllōnă, tŭō. *J.* (4, 123). Tēmpŭs ĕrĭt quūm Pĭĕrĭō tŭā fōrtĭŏr œ̄strō Fā[-]ctă cănăm. *St.* Dōctō pēctŏră cōncĭtātŭs œ̄strō. *Id.* Āŏnĭō jām nūnc mĭhĭ pēctŭs ăb œ̄strō Æstŭăt. *Nem.* (*Cyn.* 3). SYN. Fŭrŏr, dēlīrĭă (*pl.*). EP. Āŏnĭŭs, Phœ̄bēŭs, Ăpōllĭnĕŭs, dīvīnŭs, săcĕr. PPH. Pĭĕrĭŭs călŏr, fŭrŏr. PHR. Ān sŭpĕrō mē mīssŭs Ăpōllĭnĕ cōmplĕ[-] Spīrĭtŭs? *St. Voy.* Afflor.

Œstrӯmnĭdēs, ŭm, *f. pl. Ile près de la côte de[s] Celtibériens, autrement nommées* Cassiterides; Œstrӯ[-]mnĭs, ĭs, *f. Promontoire voisin de ces îles;* Œstrӯ[-]mnĭcŭs (sinus). *Golfe dans lequel elles se trouvent* (*Avien. Or. Mar.* 90 sq.)

Œsӯpŭm, ī, *n.* (οἴσυπος). *Suint ou graisse de l[a] laine; laine grasse.* Ēt flŭĕrĕ īn tĕpĭdōs œ̄sӯpă lāps[-]sĭnūs. *O.* Œsӯpă quĭd rĕdŏlēnt? *Id.*

Œtă, æ̆, *et* Œtē, ēs, *f. et qqf. m.* (Οἴτη *et* Οἴτης). *OEta, montagne entre la Thessalie et la Macédoine, sur laquelle Hercule se brûla.* Ān tŭŭs īn mĕdĭā cōn[-]jūx lăcĕrābĭtŭr Œtā? *O.* Ārbŏrĭbūs cæsĭs, quās ārdū[-] gēssĕrăt Œtē. *Id.* Tĭbĭ dēsĕrĭt Hēspĕrŭs Œtăm. *V.* Ŭt prēssĭt Œtēn, āc sŭīs ŏcŭlĭs rŏgūm Lūstrāvĭ[t] ōmnĕm. *Sen.* (*H. OEt.* 1646). Ēt pĭgĕr aūrātō dē[-]scēndĭt Vēspĕr ăb Œtā. (*Culex,* 202. De genere du[-]bitatur apud *Ov. Met.* IX, 165, et 204; *Sen. H[.] Fur.* 133.)

Œtæŭs, ă, ŭm (Οἰταῖος). *De l'OEta.* Sēnsĭt ă[b] Œtæīs gaūdĭă prīmă jŭgīs. *Pp.* (I, 13, 24). Lӯmphă[-]que īn Œtæīs Mălĭă Thērmŏpӯlīs. *Cat.* (68, 54). Sēn[-]sĭt, ĕt Œtæās mēmbrĭs āccēdĕrĕ vēstēs. *St.*

Ŏfēllă, æ̆, *f. dimin. de* Offa. *Petite tranche d[e] viande.* Pārvă tĭbī cūrvā crātīcŭlă sūdĕt ŏfēllă. *M.* (XIV, 221). Ēxĭgŭæ frūstĭs īmbūtūs ŏfēllæ. *J.* (11, 144). Ārās ŏfēllīs ōbsĕcrātĕ būbŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 383). ‖ *Au fig. Toute espèce d'agglomération.* Mānābĭt lāctēns căprīfĭcī sūccŭs ŏfēllăm. *Ser. Sam.* (vs. 840, scil. lac siccatum).

Ŏfēllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Pŭĕr hūnc ĕgŏ pār[-]vŭs Ŏfēllŭm. *H.*

Ōffă, æ̆, *f. Masse de choses pétries, boucon pou[r] les animaux, ordint. Fragments de viande.* Mēll[e] săpōrātam ĕt mĕdĭcātīs frūgĭbŭs ōffăm Ōbjĭcĭt. *V.* Ād dēvŏrāndās cārnĭs ōffās mōrtŭæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 808. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 165). Pātrēs ērĭpĭūnt nātīs plōrāntĭbŭs ōffăm. *Enn.* (apud *Plin.* 18, 19, 2. Qui verba *Ennii* refert, sed versu soluto). SYN. Ŏfēllă, ōffŭlă, frūstŭm. ‖ *Au fig. Tumeur.* Ēt nĭgram īn făcĭē tŭmĭdĭs līvōrĭbŭs ōffăm. *J.* (16, 11). ‖ *Lambeau, morceau.* Quāntās rōbūstī cārmĭnĭ[s] ōffās Īngĕrĭs? *Pers.* (5, 5).

Ōffātĭm, *adv. Par morceaux.* Jam hĕrcle ĕgo hī[-] ōffātīm tē cōnfĭcĭăm. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 52. *Ib.* 65).

† Ōffēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Officio. *Empêché.* Quōvĕ mŏdō sŏlĕānt ōffēctō lūmĭne ŏbīrĕ. *Lr.* (V, 774. *Id.* IV, 765).

† Ōffēctŭs, ūs, *m. Chose nuisible; maléfice.* Āc sī[c] ōffēctūs, ŏcŭlīquĕ vĕnēnă mālīgnī. *Grat.* (*Cyn.* 406).

† Ōffēndĭcŭlŭm, ī, *n. Comme* Offensaculum. Tānquam ōffēndĭcŭlī caūsăm cōgnōscĕrĕt ūltrō. *P. Nol.* (27, 96).

† Ōffēndŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Offensio. Quōquĕ nūnc ōffēndŏ sæ̆pĕ nōstrā sĭt mălă prŏcŭl. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 602).

Ōffēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ, *n. Heurter contre, frapper.* Căpŭt ŭt ōffēndi ăd līmĕn! *Turpil.* (apud *Non.* 4, 335). Frăgĭlī quærēns īllīdĕrĕ dēntĕm, Ōffēndē[t] sŏlĭdō. *H.* Īn quĭbŭs ōffēndĭt naūfrăgă nāvĭs, ăquās. *O.* Quī sĭmŭl ōffēndĭt ăd fōrtūnăm, frāngĭtŭr. *Ph[.]*

IV, 14) SYN Ŏffēnsŏ, īmpīngŏ, īmpīngŏr, īllīdŏ, pĕrcŭtĭŏ || *Act. Même sens.* Crūs lăpĭdĕ, nĭhĭl ēst, crēdām sī te ŏffĕndĕrĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 335). || *Trouver, rencontrer.* Sī te īn plătĕā ŏffĕndĕro hāc pōst ūnquăm. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 34. *Ib.* IV, 4, 6). Hæc... făcĭle ŭt ŏffĕndām părātă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 30). Quōs ĕgo, ĭta ŭt vŏlŭi, ŏffĕndi īncŏlŭmēs. *Pacuv.* ap. *Non.* l. cit.). SYN. Īnvĕnĭŏ, rĕpĕrĭŏ; īncĭdŏ *ou* īncūrrŏ (in). || *Toucher, atteindre.* Quēmquēm vīsco ŏffĕndĕrānt. *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 37). *Voy.* Attingo. || *Offenser, choquer.* Māxĭmă pœnă mĭhi ēst īpsum ŏffĕndīssĕ, prĭŭsquĕ. *O.* Nōn ĕgŏ paūcīs Ŏffĕndār mă-cŭlīs. *H.* Cūr ĕgo ămīcūm Ŏffĕndam īn nūgīs? *Id.* Ŭt nōn ŏffĕndār sŭbrĭpī (munera). *Ph.* SYN. Lædŏ.

Ŏffēnsă, æ, *f. Mal (reçu), préjudice, tort; offense, injure, faute.* Īnquĕ tŭūm gĕnĭtōrem ŏdĭum ŏffēnsāsquĕ fătērī. *O.* Quōd nōn ŏffēnsās vīndĭcĕt ēnsĕ sŭās. *Id.* SYN. Ŏffēnsĭŏ, īnjūrĭă.

† Ŏffēnsăcŭlŭm, ī, *n. Pierre d'achoppement, écueil.* Lăpĭs ĕccĕ nŏstrō fīxŭs ŏffēnsăcŭlo ēst. *Prud.* (*Apoth.* *præf.* 33). Cæcum ērrārĕ sĭnĭt, pērque ŏffēnsăcŭlă mūltă Īrĕ. *Id.* (*Psych.* 484).

Ŏffēnsĭŏ, ōnĭs, *f. L'action de heurter; mal, préjudice; inimitié.* Nē lăpĭdīs lædăt sūmmās ŏffēnsĭŏ plāntās. *Juvc.* (I, 423). SYN. Ŏffēnsă.

Ŏffēnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Offendo. *Heurter.* Cōgĭtūr ŏffēnsāre ĭgĭtūr, pūlsārĕquĕ flūctū. *Lr.* (VI, 1053. *Id.* II, 1059).

Ŏffēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Offendo. *Heurté, frappé.* Pēs tŭūs ŏffēnsūs līmĭnĕ sīgnă dĕdĭt. *O.* Vōcĭsque ŏffēnsă rĕsūltăt ĭmāgŏ. *V.* || *Au fig. Troublé.* Ēt quĭēs nūllĭs Ŏffēnsă līnguīs. *M.* (XII, 57). || *Offensé, choqué.* Cæsărĭs ŏffēnsŏ nūmĭnĕ, dīgnŭs ĕrăm. *O.* SYN. Læsŭs.

Ŏffēnsŭs, ūs, *m. Rencontre, choc.* Nēc fŏrĕt ŏffēnsūs nātūs, nēc plāgă crĕātă. *Lr.* (II, 222). Mūltīs ŏffēnsĭbŭs īn rĕmŏrāndŏ. *Id.* (VI, 333). Sōlā pĕr ŏffēnsūs rāmŏrŭm. *St.* SYN. Ŏccūrsŭs, īllīsŭs.

Ŏffĕrŏ, fērs, ŏbtŭlī, ŏblātŭm, ŏffērrĕ. *Mettre devant, présenter, offrir.* Ŏppōrtūnĕ te ŏbtŭlīstī mi ŏbvĭăm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 24). Mŏdēstĭs ĕtĭam ŏffērrĕ quŏd nōn pĕtĭĕrĭnt *Ph.* Cūjŭs ŭt ŏblāta ēst præsēntĭă. *O.* Rēgnūm rēctē făcĭēntĭbŭs ŏffērt. *H.* SYN. Dō, præbĕŏ, *qqf.* pōrrĭgŏ, dĕfĕrŏ, trādŏ, ēxhĭbĕŏ, prōpōnŏ, prōmīttŏ. || *Comme* Affero. Mĭhi ŏpem ātque aūxĭlĭum ŏffĕrās. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 339). Sĭbĭ mŏlēstĭam ūltro ātque ærūmnam ŏffĕrūnt. (*Id.* ibid.) Quāntam ŏbtŭli ădvēntū mĕŏ lætĭtĭām Pāmphĭlŏ! *Ter.* (*Hec.* V, 3, 18). Thēseūs quālēm Mīnōĭdĭ lūctŭm Ŏbtŭlĕrăt. *Cat.* (64, 248). || *Comme* Infero. Ŏffērre īnjūrĭam īmmĕrēntī. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 13. *Ib.* II, 3, 23). || *Exposer.* Ī nūnc, īngrātīs ŏffēr te, īrrīsĕ, pĕrīclīs. *V.* || *Opposer.* Strīctāmque ăcĭēm vĕnĭēntĭbŭs ŏffērt. *V.* (Et *Pl. Pœn.* IV, 2, 30, offeras moram.) || *Eccl. Faire une offrande pieuse.* (*Prud. Cath.* 5, 150. *Id. Peri.* 2, 75.)

† Ŏffĕrūmēntă, æ, *f., et* Ŏffĕrūmēntŭm, ī, *n. Offrande, présent.* Ni ŏffĕrūmēntās hăbēbĭs plūrēs īn ĕrgō tŭō. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 48: Cf. *Fest.*).

Ŏffĭcīnă, æ, *f. Atelier, laboratoire.* Vūlcānŭs ārdēns ūrĭt ŏffĭcīnās. *H.* Īn ŏffĭcīnām fābrī vĕnĭt vīpĕră. *Ph.* Călĕt vĕnēnīs ŏffĭcīnă Cŏlchĭcīs. *H.*

Ŏffĭcĭŏ, ĭs, fēcī, fēctŭm, fĭcĕrĕ, *n. S'opposer, nuire.* Īllīc, ŏffĭcĭānt lætīs nē frūgĭbŭs hērbæ. *V.* Prætĕrĕā nĭhĭl ŏffĭcĭūnt ŏbstāntquĕ fĭgūræ. *Lr.* (II, 784). SYN. Ŏbsŭm, īmpĕdĭŏ, nŏcĕŏ, etc. *Voy.* Impedio, Noceo. † *Act.* Quăprōptĕr sĭmŭl īntĕr sē rĕtrăhūntŭr, ĕt ēxtrā Ŏffĭcĭūntŭr. *Lr.* (II, 154).

Ŏffĭcĭōsē, *adv. Pour obliger.* Te īstūc făcĕre ŏffĭcĭōsĕ, scĭŏ. *Afran.* (ap. *Charis.* 187).

† Ŏffĭcĭōsĭtās, ātĭs, *f. Obligeance, bon accueil.* Nōs... tĕnēbăt Nēctēns ŏffĭcĭōsĭtās Mărīnī. *Sid.* (23, 479).

Ŏffĭcĭōsŭs, ă, ŭm. *Plein de déférence, obséquieux, poli.* Prō mē, lĭbĕr, īrĕ jŭbērīs Ād Prŏcŭlī nĭtĭdōs, ŏffĭcĭōsĕ, lărēs. *M.* (I, 71. Eo sensu *Cic. Pis.* 23: « *Officiosissima* natio candidatorum. ») Īrĕ pĕr āltērnās ŏffĭcĭōsă vĭcēs (epistola). *O.* SYN. Cōmĭs, ūrbānŭs, ŏbsĕquĭōsŭs. || *Empressé à obliger, officieux.* Ŏffĭcĭōsăquĕ sēdŭlĭtās ĕt ŏpēllă fŏrēnsĭs. *H.* Lūmĭnăque īn lăcrĭmās ŏffĭcĭōsă mĕās. *O.* SYN. Sēdŭlŭs, bĕnīgnŭs. PPH. Īn ŏffĭcĭūm prōnŭs, prōpēnsŭs, prōmptŭs, părātŭs. Ŏffĭcĭī stŭdĭōsŭs.

† Ŏffĭcĭpērdŭs, ī, *m. Qui place mal ses bienfaits.* Nē nōmēn sŭbĕās quŏd dīcĭtŭr ŏffĭcĭpērdī. *Dionys. Cato* (*Distich.* IV, 43. Huc sane respiciunt *Glossæ Isidori*: « *Officiperdi*, qui sui laboris non habeat remunerationem. Catoni quoque dicuntur *Officiperdi.* »)

Ŏffĭcĭŭm, ĭī, *n. Devoir, emploi.* Dĕfŭĭt ŏffĭcĭō Părĭdĭs præsēntĭă trīstī. *O.* Nēc nōn vērnālĭtĕr īpsīs Fūngĭtŭr ŏffĭcĭīs. *H.* Lānguēnt ŏffĭcĭa, ātque ægrōtăt fāmă văcīllāns. *Lr.* (IV, 1120). SYN. Mūnŭs, mĭnīstĕrĭŭm, mūnĭă, pārtēs, vĭcēs. EP. Pĭŭm, grātŭm, dūlcĕ, jŭcūndŭm; dūrŭm, mŏlēstŭm, grăvĕ. || — sŭprēmŭm. *Derniers devoirs.* Ŏffĭcĭūm pārēns Nātō sŭprēmŭm rēddŏ. *Sen.* (*Troad.* 763). *Voy.* Exsequiæ. || *Bon office, service.* Prō quĭbŭs ŏffĭcĭīs prĕtĭŭm mĭhĭ dūlcĕ rĕpēndĕ. *O.* Ŏffĭcĭī caūsā plūrĭbŭs ēssĕ dătī. *O. Voy.* Beneficium. || *Devoirs rendus, hommages.* Ŏffĭcĭŭm pŏpŭlī vīx căpĭēntĕ dŏmō. *O.* Sālve, īnquĭt, frātĕr: ĭlle īndīgnāns rĕpŭdĭăt Ŏffĭcĭŭm. *Ph.* Quæ caūsa ŏffĭcĭī? *J.* (2, 134). || *Au pl. Magistrats, officiers publics; appariteurs.* Præēsse ŏffĭcĭīs tŭīs sŏlēbăt. *Sid.* (23, 217). Īntĕr cārnĭfĭcēs ĕt cōnstīpātă sĕdēbăt Ŏffĭcĭă. *Prud.* (*Peri.* 11, 49).

Ŏffīgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ficher, attacher à.* Sēd ĕā lēge ŭt ŏffīgāntŭr bīs pĕdēs, bīs brāchĭă. *Pl.* (*Most.* II, 1, 13). Lūnăquĕ cōncŏrs Hærĕăt ŏffīxō sŭspēndēns sīdĕră cūrsū. *P. Nol.* (23, 251).

Ŏffīrmŏ *ou* Ŏbfīrmŏ, ās, ārĕ. *Affermir, fortifier.* Āmēns āmānsque ŭtŭt ănĭmum ŏffīrmō mĕŭm. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 81. Et *Ter. Hec.* III, 5, 5). Sătĭn' ŏffīrmātŭm Quōd mi ĕrăt, īd me ēxōrăt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 82).

† Ŏfflēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tourner, détourner.* Ăt ĕgo hūnc ŏfflēctām năvĕm. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 74).

† Ŏffrēnŏ, ās, ārĕ. *Mettre un frein.* Ūsque ŏffrēnātŭm suīs mē dūctārēnt dŏlīs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 97).

† Ŏffūcĭă, æ, *f. Fard.* Nĕquĕ cērūssām, nĕquĕ mēlīnŭm, nĕque ălĭam ūllam ŏffūcĭăm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 107). || *Au fig. Tromperie.* Ōs sŭblĕvēre ŏffūcĭīs. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 123). Spērnĕ mōrēs trānsmărīnōs: mīlle hăbēnt ŏffūcĭās. (*Anth.* I, p. 573. *Fest.* « Offucias, *fallacias.* » Et *Gell.* 14, 1).

Ŏffŭlă, æ, *f. dimin. de* Offa.

Ŏffūlgĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Briller devant.* Quūm sŭbĭtō dēxtrum ŏffūlsĭt cōnātĭbŭs ōmĕn. *Sil.* Ŏffūlsĭt clārē vĕnĕrābĭlĭs ōrĕ săcērdōs. *P. Petr.* (V, 360).

Ŏffūndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre devant ou autour.* Aūcēps, quāndŏ cōncīnnāvĭt ārĕam, ŏffūndĭt cĭbŭm. *Pl.* (*As.* I, 3, 64). *Voy.* Offusus.

† Ŏffūscŏ, ās, ārĕ. *Obscurcir.* Quām făcĭle ŏffūscānt jūcūndŭm trīstĭă lūmĕn! (*Anthol.* II, p. 610.) Ēt prŏprĭō nōn ŏffūscātă sĕrēnō. *Sedul.* (II, 153).

Ŏffūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Offundo. Ēsse ŏffūsam ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 85, aquam). Ŏffūsæ mĕdĭa īntĕr dīctă tĕnēbræ. *V. Fl.* Ŏffūsă lūx. *Id.* || *Au fig.* Tērrōre ŏffūsō, pērtūrbātīs sēnsĭbŭs. *Ph.*

Ŏggānnĭŏ *ou* Ŏbgānnĭŏ, īs, īrĕ, *n. et a. Crier ou dire d'une manière importune, répéter.* Ūsque ăd aūrem ŏggānnĭăt. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 41). Quīn cēntĭēs ĕădem īmpĕrem ātque ŏggānnĭăm. *Pl.* (*As.* II, 4, 14).

Īn nōn sĕquācēm quīs sĕcūnda ōggānnĭăt? *Avien.* (*Or. mar.* 23. Scripturam *Oggannio* probat *Prisc.* 569).

† Ōggĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jeter devant ou en abondance.* Bŏvēs cōnvīvās făcĭūnt, hērbāsque ōggĕrūnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 23. *Id. Cist.* I, 1, 72).

Ŏgūlnĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 6, 352.)

Ōgўgēs, ĭs, *m.* (Ὠγύγης). *Ogygès, fondateur de Thèbes, en Béotie.*

Ōgўgĭdēs, æ, *m.* (Ὠγυγίδης). *Fils ou descendant d'Ogygès, Thébain.* Īnde ĭtĕrūm dēnsī glŏmĕrāntūr ĭn ūnūm Ōgўgĭdæ. *St.*

Ōgўgĭŭs, ă, ŭm (Ὠγύγιος). *D'Ogygès, de Thèbes.* Quālĭs ăb Ōgўgĭō cōncĭtă Băcchă dĕō. *O.* Nēc mĭnŭs Ōgўgĭās ĕădēm dĕă tūrbĭdă Thēbās Īnsĭlĭt. *St.* Ōdŏnĭs Ōgўgĭō dēscēndĭt plēnă Lўæō. *L.*

Ōgўrĭs, ĭs, *f.* (Ὤγυρις). *Ile de la mer des Indes.* Ōgўrĭs īndĕ sălō prōmĭt căpŭt. *Avien.* (*D. T.* 794. Et *Prisc. Peri.* 605).

Ōh, *et* Ŏhē *ou* Ōhē. *Oh! holà! oh!* Ōh! heī! sūm sătĭ' vērbĕrātŭs, ōbsĕcrŏ. *Pl.* (*Mil.* V, vs. 13. Nisi scribendum *oi*). Ōh prŏbŭs hŏmō sŭm. *Id.* (*Most.* I, 3, 86. Et *Ter. Eun.* I, 2, 49). Hūc āppĕllĕ: trĕcēntōs īnsĕrĭs, ōhē! *H.* Ōhē jām sătĭs ēst, ōhē lĭbēllĕ! *M.* (IV, 91). Quĭbŭs ēt dīcās cŭtĕ pērdĭtŭs, ōhē! *Pers.* (1, 23).

Ŏhŏhŏ, *interj. Comme le précédent.* (*Pl. Capt.* II, 1, 6. Alii scribunt divisim.)

Oī (οἴ). *Exclamation de douleur.* (*Ter. Eun.* IV, 4, 48; *Phorm.* IV, 3, 58.)

Ŏīclŭs, ī, *m.* (Οἴκλος). *Nom d'un centaure.* Āmpўcă quĭd rĕfĕrām, quī quādrŭpĕdāntĭs Ŏīclī. *O.*

Ŏīleŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Ὀϊλεύς). *Oïlée, roi des Locriens, père d'Ajax.* Ūnĭŭs ōb nŏxam ēt fŭrĭās Ājācĭs Ŏīleī. *V.* Nōn ĕă Tўdīdēs, nōn aūdĭt Ŏīlĕŏs Ājāx. *O.* (Adde *V. Fl.* I, 372). || *Qqf. Ajax.* Fūlmĭne ēt pōntō mŏrĭēns Ŏīleūs. *Sen.* (*Med.* 661).

? Ŏīlĭădēs. *Voy. le suiv.*

Ŏīlĭdēs, æ, *m.* (Ὀϊλείδης). *Fils d'Oïlée, Ajax.* Vīctŏr Ŏīlĭdē, răpĕ nūnc ēt dīlĭgĕ vātēm. *Pp.* (IV, 1, 117). Quĭdquĭd Ŏīlĭdēs cōmmĭsĕrăt ōmnĭbŭs ūnŭs. *Aul. Sab.* (1, 101. Quidam male: *Quidquid et OElides*). Quālĭs Ŏīlĭdēs, fūlmĕn jăcŭlāntĕ Mĭnērvā. *Sil.* (XIV, 479. Alii leg. *Oiliades*).

Ŏlbŭs, ī, *m* (ὄλβος). *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 638.)

Ŏlcĕ, ēs, *f. Voy.* Holce.

Ŏlĕă, æ, *f. Olivier, arbre. Il était le symbole de la paix; on faisait des couronnes avec ses branches.* Sēd trūncĭs ŏlĕæ mĕlĭŭs prōpāgĭnĕ vītēs Rēspōndēnt. *V.* Prōdĕrĕ cūm băccĭs fētūm cănēntĭs ŏlīvæ. *O.* Ŏlĕāmquĕ mŏmōrdĕrĭt æstŭs. *H.* SYN. Ŏlīvă. EP. Āttĭcă, Cĕcrŏpĭă, Pāllădĭă, vĭrēns, vĭrĭdĭs, cănēns, pāllēns, pāllĭdă, frōndēns, vīvāx; pācĭfĕră, pācālĭs, fēlīx. PPH. Pāllădĭs ărbŏr, rāmī. Ărbŏr Pāllădĭă. Ŏlĕæ, ŏlīvæ rāmī, frōndēs. Mĭnērvæ frōns. Rādīx ŏlĕāgĭnă. Pācĭs ărbŏr. VERS. Āmbōrūm tūm dīvă cŏmās vĭrĭdāntĭs ŏlīvæ Pācĕ lĭgăt. *Sid.* Heū! frōndōsă prĭŭs rāmīs fēlīcĭbŭs ărbŏr, Pīnguĭbŭs heū quōndām rādīx ŏlĕāgĭnă băccĭs! *Prud.* Pāllădĭūmquĕ nĕmŭs făcĭlī sē vērtĭcĕ frāngĭt. *Avien.* (in *Anth.* I, p. 499). || *Rameau d'olivier que portaient les députés et les suppliants.* Pācĭfĕrǣquĕ mănū rāmūm prætēndĭt ŏlīvæ. *V.* Ēt vīttā cōmptōs vŏlŭĭt prætēndĕrĕ rāmōs. *Id.* Rāmūmque ŏlĕæ cūm vēllĕrĭs ātrī Nēxĭbŭs (ferens). *St.* Vīttātæ laūrūs ēt sūpplĭcĭs ărbŏr ŏlīvæ. Pāllădĭōs ŏlĕæ, Mōpsī gēstāmĭnă, rāmōs Ēxtŭlĭt. *Id.* Hōstēmquĕ prŏpīnquūm Ōrānt, pācĭfĭcæ prælātā frōndĕ Mĭnērvæ. *L.* || *Olive.* Nīl īntrā ēst ŏlĕām, nīl ēxtrā ēst īn nŭcĕ dūrī. *H.* Ēt laūrī băccās, ŏlĕāmquĕ, crŭēntāquĕ mўrtă. *V.* Ŏlĕās dēstrīngĭtĕ. (*Ov. Nuc* 135) *Voy.* Oliva.

Ŏlĕāgĭnŭs, ă, ŭm. *D'olivier.* Trūdĭtŭr ē sĭccō r[ā]dīx ŏlĕāgĭnă trūncō. *V.* Pīnguĭbŭs heū! quōndām r[ā]dīx ŏlĕāgĭnă băccĭs. *Prud.* (*Apoth.* 339). SYN. Ŏlĕ[ā]gĭnĕŭs. || *Subst. f. Olivier.* Plūsquĕ lĭquōrĕ plăc[ĕt] quām fērt ŏlĕāgĭnă sūccō. *Fort.* (VII, 12, 119. S[c.] *ficulnea*, absolute).

Ŏlĕārĭŭs, ĭī, *m. Fabricant ou marchand d'huil[e].* Quăsi īn Vēlābro ŏlĕārĭī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 29).

Ŏlĕărŏs. *Voy.* Oliaros.

Ŏlĕāstĕr, trī, *m. Olivier sauvage.* Īndĭcĭo ēst trāc[tŭs] sūrgēns ŏlĕāstĕr ĕōdēm. *V.* Băccĭs ŏlĕāstĕr ămārī[s]. *O.* Ēccĕ tĭbi īnsērtō rĕvīrēscĭt nūnc ŏlĕāstrō Trūn[]cŭs. *Prud.* (*Apoth.* 340). PPH. Sīlvēstrĭs ŏlīvī Sū[r]cŭlŭs. *Prud.*

† Ŏlĕāstrūm, ī, *n. Comme le précéd.* Mē tĕnĕr[æ] sălĭcēs jŭvăt aūt ŏlĕāstră pŭtārĕ. *Calp.* (2, 44. Quo[d] Lexicis addendum).

Ŏlĕnĭdēs, æ, *m. Fils d'Olénus.* (*V. Fl.* III, 204.)

Ŏlĕnĭē, ēs, *f. La chèvre Amalthée.* Ŏlĕnĭē sērvā[ns] prægrēssōs tōllĭtŭr Hœdōs. *Man.* (V, 130).

Ŏlĕnĭŭs, ă, ŭm (Ὠλένιος). *D'Olène, d'Achaïe* Quā[]lĭs ĭn Ŏlĕnĭō vīctōr Călўdōnĭŭs āprō. *Aus.* (*Epist.* 4, 39). || Ŏlĕnĭă Căpēllă. *La chèvre Amalthée change[e] en constellation, le Capricorne.* Ŏlĕnĭæ sīgnūm plŭ[]vĭālĕ Căpēllæ. *O.* Nĕc Ŏlĕnĭīs mănānt tōt cōrnĭb[ŭs] īmbrēs. *St. Voy.* Amalthea.

Ŏlĕnŏs *ou* Ŏlĕnŭs, ī, *f.* (Ὤλενος). *Olène, ville d'A[]chaïe, où Jupiter fut nourri du lait de la chèvr[e] Amalthée.* Ēt præcēps Călўdōn, ēt quæ Jŏvĕ prŏvŏ[]căt Īdām, Ŏlĕnŏs. *St.* (Et *Sen. Troad.* 829). || *m[.] Fils de Jupiter qui fut changé en rocher* Vŏlŭĭtqu[e] vĭdērī Ŏlĕnŭs ēssĕ nŏcēns. *O.*

Ŏlēns, tĭs. *Odorant.* Fēmĭnĕōs ārtŭs ĭn ŏlēnt[ēs] vērtĕrĕ mēnthās. *O.* Āllĭă sērpўllūmque hērbās cōn[]tūndĭt ŏlēntēs. *V. Voy.* Odorus. || *Qui sent mauvais[,] infect.* Ŏlēntĭs ūxōrēs mărĭtī. *H.* Ănĭmās ĕt ŏlēnti[a] Mēdī Ōrā fŏvēnt īllō. *V. Voy.* Olidus.

Ŏlĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Répandre une odeur, ordin[airement] une bonne odeur.* Ăgĕdum, ŏdōrāre hānc... pāllăm quĭd ŏlĕt? *Pl.* (*Men.* I, 2, 55). Nĕc mălĕ ŏlērĕ mĭhi nĕc bĕnĕ ŏlērĕ plăcĕt. *Aus.* (*Epig.* 125). Tīngĕ căpū[t] nārdī fŏlĭō, cērvīcăl ŏlēbĭt. *M.* (XIV, 146). Cūr nārd[o] flāmmæ nōn ŏlŭērĕ mĕæ? *Pp.* (IV, 7, 32). SYN. Hā[]lŏ, spīrŏ, rĕdŏlĕŏ, frāgrŏ. PPH. Ŏdōrēm mīttŏ, ēmīt[]tŏ, fūndŏ, ēffūndŏ, dīffūndŏ, spīrŏ, ēxspīrŏ, ēxhālŏ[,] jăctŏ, spārgŏ. Ŏdōrĕ *ou* ŏdōrĭbŭs pērfūndŏ, īmplĕŏ[,] rĕplĕŏ, spārgŏ. Suāvĕ, suāvĭtĕr ŏlĕŏ, rĕdŏlĕŏ. Grā[]tūm, suāvēm ŏdōrēm mīttŏ. Grātō, dūlcī ŏdōrĕ frā[]grŏ, hālŏ, spīrŏ. Dūlcēm aūrām mīttŏ. VERS. Qu[o] sĕmĕl ēst īmbūtă rĕcēns, sērvābĭt ŏdōrēm Tēstă dĭū. *H.* Īnvītēnt crŏcĕīs hālāntēs flōrĭbŭs hōrtī. *V.* Dūlcĭ[s] cōmpŏsĭtīs spīrāvĭt crīnĭbŭs aūră. Suāvēs mīscētĭ[s] ŏdōrēs. Sērtīsquĕ rĕcēntĭbŭs hālānt. Āmbrŏsĭæ dīffūndĭt ŏdōrēm. *Id.* Nōn Ărăbō nōstēr rōrĕ căpīllŭs ŏlĕt. *O. Voy.* Flos, Tus, Unguentum, etc. || *Senti[r] mauvais.* Pāstīllōs Rūfīllŭs ŏlĕt, Gārgōnĭŭs hīrcūm. *H.* Ātque ŏlŭērĕ lārēs cōmīssātōrĕ Lўæō. *M.* (IX, 62). SYN. Fœtĕŏ, pūtĕŏ. PPH. Mălĕ, grāvĕ, grāvĭtĕr ŏlĕŏ. Mălō, grāvī ŏdōrĕ spīrŏ, hālŏ, ăĕră īnfĭcĭŏ *ou* vĭ[]tĭŏ. Grāvēm, tētrūm, dīrūm ŏdōrēm mīttŏ, spārgŏ[,] etc. VERS. Tālĭs sēse hālĭtŭs ātrīs Faūcĭbŭs ēffūndēns. *V.* Sævāmque ēxhālăt ŏpācă mĕphītīm. Aūt ŭbi ŏdŏr cœnī grāvĭs. Vōlvĭtŭr ātĕr ŏdŏr tēctĭs. *Id.* || *Qqf. Act.* Quŏd ŏlēnt tŭă bāsĭă mўrrhām. *M.* (II, 12, 1). Hīrcum ēt ălūmĕn ŏlēns. *Dom. Mars.* (apud *Diom.* 304. Quod et agnoscit *Char.* 266). || *Au fig.* Aūrum huĭc ŏlĕt. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 39).

† Ŏlĕrŏ, ās, ārĕ. *Semer des légumes.* (*Cn. Matt[ius]* apud *Prisc.* 722. Sic exponunt *Gloss. Isid.*)

┬ Ŏlĕrōrŭm, *arch. pour* Olerum, *de* Olus. (*Lucil.* apud *Non.* 8, 57.)

? Ŏlēscŏ. *Voy.* Alesco.

Ŏlētŭm, ī, *n. Excrément.* Hīc, īnquĭs, vĕtŏ quĭsquām fāxĭt ŏlētŭm. *Pers.* (1, 112. Vid. *Fest.*).

Ŏlĕŭm, ī, *n. Huile.* Scīntīllāre ŏlĕum, ēt pūtrēs cōncrēscĕrĕ fūngōs. *V.* Hŭmĕrōs ŏlĕō pērfūsă nĭtēscĭt *Id.* Nūnc, ŭbĭ pērfūsa ēst ŏlĕō lābēntĕ jŭvēntūs. *O.* SYN. Ŏlīvŭm, pāllăs. EP. Pāllădĭŭm, lĭquĭdŭm, lēntŭm, pīnguĕ. PPH. Ŏlĕī *ou* ŏlīvī hūmŏr, lĭquŏr. Pāllădĭŭs lĭquŏr. Pāllădĭī sūccī. Pāllădĭs, ŏlīvæ sūccŭs, dōnŭm, mūnŭs. PHR. Lāmpădăs āccĭpĭūnt, ŏlĕūm quĭbŭs āddĕrĕ sūmptīs Sōllĭcĭtūdŏ fŭĭt vāsīs, pīnguīquĕ lĭquōrĕ Īgnĭbŭs ārmātīs squālēntēm rūmpĕrĕ nōctĕm. *Alcim.* || *Au fig. Peine, travail.* Pĕtĭt hīc plūs tēmpŏrĭs ātque ŏlĕī plūs. *J.* (7, 99). Ēt ŏlĕum ĕt ŏpĕrām pērdĭdī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 119). || — vīvŭm. *Lave.* Vūlcānō cōndĭctă dŏmŭs, quām sŭbtĕr ĕūntī Stāgnă sĕdēnt, vēnīs ŏlĕōquĕ mădēntĭă vīvō. *Grat.* (*Cyn.* 434).

Ŏlfăcĭŏ, ĭs, fēcī, fāctŭm, ăcĕrĕ. *Flairer, sentir.* Ŏlfăcĕre hæc mālō pōcŭlă quām bĭbĕrĕ. *M.* (III, 49). Ŏlfēcĭt pōstquām Pāpĭlŭs, ēccĕ gărum ēst. *Id.* (VII, 93). Quŏd tū quum ŏlfăcĭēs, dĕōs rŏgābĭs. *Cat.* (13, 13). SYN. Ŏdōrŏr. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Se douter de, pressentir* (famil. *flairer*). Prĭŭs ōlfēcīssēm quam īllĕ quĭdquām cœpĕrĕt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 43). SYN. Ŏdōrŏr, sŭbŏdōrŏr. *Voy.* Suspicor.

┼ Ŏlfāctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Olfacio. Sūmmum ŏpōrtĕt ōlfāctārĕ vēstīmēntūm mŭlĭēbrĕ. *Pl.* (*Men.* I, 3, 56. *Ib.* 58).

Ŏlfāctŭs, ūs, *m. Odorat.* Dīssĭmĭlem ōlfāctūm nārīs ĕt ōrĭs hăbĕt. *Aus.* (*Epig.* 124). Ŏlfāctu, aūdītū, vīsū gūstūquĕ pŏtēntēm. *Alcim.* (I, 84). SYN. Ŏdōrātŭs, nārēs.

Ŏlfĭcŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ālphĭcŭs āntĕ fŭĭt, cœpīt nūnc Ŏlfĭcŭs ēssĕ. *M.* (IX, 96, 1).

Ŏlĭărŏs *ou* Ŏlĭărŭs, *et* Ŏlĕărŏs, ī, *f.* ('Ωλίαρος *et* 'Ωλέαρος). *Une des Cyclades.* Ŏlĭărōn nĭvĕāmquĕ Părŏn. *V.* Āt nōn Ŏlĭărōs Dĭdўmēquĕ. *O.*

Ŏlĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a une odeur forte, désagréable.* Sēd nĭmĭs ārctă prĕmūnt ŏlĭdæ cōnvīvĭă căpræ. *H.* Hīc ŏlĭdām clāmōsŭs ăgēs īn rētĭă vūlpēm. *M.* (X, 37). Ātque ŏlĭdūm dōctās nōssĕ cŭbīlĕ cănēs. *Rutil.* (1, 624. Et *Juv.* 11, 170). SYN. Ŏlēns, mălĕŏlēns, grăvĕŏlēns, fœtēns, fœtĭdŭs, grăvĭs, pūtĭdŭs, tētĕr, pēstĭfĕr. *Voy.* Oleo. || *n. pris adv.* Fūmāntēs ŏlĭdŭm... tædās. *Aus.* (*Epist.* 4, 21).

Ŏlīm, *adv. Autrefois.* Hās ōlim ēxŭvĭās mĭhĭ pērfĭdŭs īllĕ rĕlīquĭt. *V.* Ŏlīm trūncŭs ĕrām fīcūlnŭs. *H.* Ēt sōrdēt quĭdquĭd spēctāvĭmŭs ōlīm. *Calp.* (7, 46). SYN. Quōndăm. *Voy. ce mot.* || *Depuis longtemps.* Nōnne ōlīm căsū pēndēmŭs ăb ūnō? *L.* Aūdĭŏ quĭd vĕtĕrēs ōlīm mōnĕātĭs ămīcī. *J.* (6, 346). Pătĭŏr hōc ōlīm jŭgŭm, Ānnĭs dĕcēm căptīvă. *Sen.* (*Troad.* 913). SYN. Dūdŭm etc. *Voy. ce mot.* || *Un jour à venir.* Fōrsān ĕt hæc ōlīm mĕmĭnīssĕ jŭvābĭt. *V.* Pērfĕr ĕt ōbdūrā : dŏlŏr hīc tĭbĭ prōdĕrĭt ōlīm. *O.* SYN. Quōndăm. PPH. Fŭtūrō tēmpŏrĕ *ou* ævō. *Voy.* Futurum. || *Quelquefois, parfois.* Ŭt pŭĕrīs ōlīm dānt crūstŭlă blāndī Dōctōrēs. *H.* Tŭmĭdīs sŭbmērsūm tūndĭtŭr ōlīm Flūctĭbŭs. *V.* SYN. Īntērdŭm, etc. *Voy. ce mot.*

Ŏlĭtŏr, ōrĭs, *m. Jardinier, marchand de légumes.* Thrāx ĕrĭt, aŭt ŏlĭtōrĭs ăgĕt mērcēdĕ căbāllŭm. *H.* Pŭtātŏr Pēndŭlŭs ārbūstīs, ŏlĭtŏr vĭrĭdāntĭbŭs hōrtīs. *Col.* (X, 229). SYN. Hōrtŭlānŭs. EP. Rūstĭcŭs, vĭgĭl, impĭgĕr, sēdŭlŭs, mātūtīnŭs.

Ŏlīvă, æ, *f. Olivier.* Băccāquĕ cūm rāmīs sēmpĕr frōndēntĭs ŏlīvæ. *V.* Păcĭfĕræquĕ mănū rāmūm prætēndĭt ŏlīvæ. *Id. Voy.* Olea || *Olive.* Nēc pīnguēs ūnam īn făcĭēm nāscūntŭr ŏlīvæ. *V.* Ēt sŭbĭtō grăvĭdīs ŏnĕrātŭr ŏlīvīs. *O.* SYN. Ŏlĕă, băccă. EP. Pīnguĭs, mītĭs, dūlcĭs, Sĭcўōnĭă, Pāllădĭă. PPH. Băccă Mĭnērvæ. Sĭcўōnĭă băccă.

Ŏlīvētŭm, ī, *n. Lieu planté d'oliviers.* Spārgēnt ŏlīvētīs ŏdōrēm. *H.* PHR. Ēt dēnsā mōntēm quī cănēt ŏlīvā. *J.* || *Eccl. Le Mont des Oliviers.* Hæc ăd Ŏlīvētī dīcēns pērvēnĕrăt ārcēm. *Juvc.* (IV, 94)

Ŏlīvĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des olives.* Ērētī mănŭs ōmnĭs, ŏlīvĭfĕræquĕ Mŭtūscæ. *V.* Prīmŭs ŏlīvĭfĕrīs Rōmām dēdūctŭs ăb ārvīs. *O.* Ēt ŏlīvĭfĕræ Sĭcўōnĭs Cūltă sĕrūnt. *St.*

Ŏlīvŭm, ī, *n. Huile d'olive.* Nēc căsĭă lĭquĭdī cōrrūmpĭtŭr ūsŭs ŏlīvī. *V.* Ēt sūccō pīnguĭs ŏlīvī Splēndēscūnt. *O.* Ūngŏr ŏlīvō. *H. Voy.* Oleum.

Ŏllă, æ, *f. Pot de terre ou de fonte, marmite.* Fārrātām pŭĕrīs plaūdēntĭbŭs ōllăm. *Pers.* (4, 31). Nēc plēnă tūrpī mātrĭs ōllă rēsīnā. *M.* (XII, 32). Ērĭpĭēns gĕmĭnās rīpīs cēdēntĭbŭs ōllās : Ærĕ prĭŏr fūsa ēst, āltĕră fīctă lŭtō. *Avian.* (11, 1. Antiqui scribebant *Aula.* Hoc vide). SYN. Ăhēnŭm. EP. Ærĕă, ăhēnă, ăhēnĕă; fīctĭlĭs, frăgĭlĭs. || *Urne funéraire.* Mēă sūnt hīc ōssŭa ĭn ōllā. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 799).

Ŏllārĭs, ĕ. *Que l'on conserve dans des marmites.* Īllĭc ĕt ūvæ cōllŏcāntŭr ōllārēs. *M.* (VII, 19). Ŏllārēs, rŏgŏ, nōn lĭcēbĭt ūvās. *St.* (Cf. *Plin.* 14, 4).

Ŏllī, *ancien dat. sing. et nom. plur. de* Ollic *ou* Ollus, *le même que* Ille ; Ŏllīs *pour* Illis. Ŏllī rēspōndĭt suāvĭs sŏnŭs Ēgĕrĭāī. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 42). Flāmmĕŭs ēst plērūmquĕ cŏlōs ēt splēndĭdŭs ōllīs. *Lr.* (VI, 208). Ŏllī sŭbrīdēns hŏmĭnūm sătŏr ātquĕ dĕōrŭm. *V.* Ŏllī cērtāmĭnĕ sūmmō Prōcūmbūnt. *Id.* (Cf. *Quintil.* 8, 3, 25).

Ŏlmīŭs, ī, *m. Rivière de Béotie, qui se jette dans le Permesse.* Ēt fēlīx Ŏlmīē vădīs. *St.*

┼ Ŏlŏ, *arch. Comme* Oleo. Quæ tĭbi ŏlānt stăbŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 56). Nōn ōmnēs pōssūnt ŏlĕre ūnguēnta ēxōtĭcă. *Id.* (*Most.* I, 1, 41. Adde *Afran.* et *Pompon.* ap. *Non.* 2, 603, et cf. *Diom.* 378 ; *Prisc.* 838).

Ŏlŏfērnēs. *Voy.* Holofernes.

Ŏlŏr, ōrĭs, *m. Cygne.* Dīgnă, sēd ārgūtōs īntēr strĕpĕre ānsĕr ŏlōrēs. *V.* Ād vădă Mæāndrī cōncĭnĭt ālbŭs ŏlŏr. *O. Voy.* Cycnus. || *Constellation.* Īndĕ pĕr oblīquūm dēscēndēns, tāngĭt Ŏlōrēm. *Man.* (I, 692).

Ŏlōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Où il y a des cygnes.* Cўcnŭs ŏlōrĭfĕrī vēnĭt ăb āmnĕ Pădī. *Cl.*

Ŏlōrīnŭs, ă, ŭm. *De cygne.* Cūjŭs ŏlōrīnæ sūrgūnt dē vērtĭcĕ pēnnæ. *V.* Tōllĭt, ŏlōrīnāquĕ jŭbĕt cōnsīdĕrĕ bīgā. *St.* SYN. Cўcnēŭs.

Ŏlōstræ, ārŭm, *m. pl. Peuple de l'Inde.* Tūm fŭrŏr ēxtrēmōs mōvĭt Rōmānŭs Ŏlōstrās. *L.*

1. Ŏlŭs *ou* Hŏlŭs, ĕrĭs, *n. Légume.* Nēc mŏdĭcā cœnārĕ tĭmēs ŏlŭs ōmnĕ pătēllā. *H.* Ēmptūm cœnăt ŏlŭs. *Id.* Trūncăt ŏlŭs fŏlĭīs. *O.* Mūltīs ŏlĕrĭbŭs eūrāto ægrōtōs dŏmī. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 87). SYN. Ŏlūscŭlŭm. EP. Vĭrĭdĕ, vĭrēns, vĭrĭdāns ; vīlĕ, părābĭlĕ ; sălūbrĕ. || Ŏlŭs ātrŭm *ou* Ŏlŭsātrŭm, *et* Ātrum ŏlŭs. *Maceron ou Smyrnium, plante.* Āllĭum, ātrum ŏlŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 25. De quo *Plin.* 12, 34, 1).

2. Ŏlŭs, ī, *m. Nom d'homme, le même que* Aulus. Paūpĕrĭs ēxstrūxĭt cēllām, sēd vēndĭdĭt Ŏlŭs Prædĭă. *M.* (III, 48. Et *Inscr.* apud *Maff. Mus. Veron.* 239, 1).

Ŏlūscŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Olus. Tīnctă sătĭs pīnguī pōnēntŭr ŏlūscŭlă lārdō. *H.* Īpsĕ fŏcīs brĕvĭbŭs pōnēbăt ŏlūscŭlă. *J.* (11, 79). Ēt rēspŭūntŭr cōnsĕcrāta ŏlūscŭlă. *Prud.* (*Peri.* 10, 262).

Ŏlўbrĭăcŭs, ă, ŭm. *D'Olybrius.* Quīn ĕt Ŏlўbrĭăcī gĕnĕrīsque ēt nōmĭnĭs hērēs. *Prud.* (*Sym.* I, 555).

Ŏlўbrĭŭs, ĭī, *m. Olybrius, un des derniers empe-*

reurs d'Occident. Jăm pĕr nōctĭvăgōs dŏmĭnētŭr Ŏlȳbrĭŭs āxēs. *Cl.* || † Ŏlȳbrĭŭs. Văsĕ sŭb hōc mŏdĭcō māxĭmŭs Ŏlȳbrĭŭs. (*Anth.* II, p. 287.)

1. Ŏlȳmpĭă, æ, *f.* (Ὀλυμπία). *Olympie, lieu dans l'Élide où l'on célébrait les jeux Olympiques.* Sĭmŭl ăd cūrsūrām mĕdĭtābōr me ăd lūdōs Ŏlȳmpĭæ. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 34. Cf. *Charis.* 76).

2. Ŏlȳmpĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Ὀλύμπια). *Jeux Olympiques, qui se célébraient tous les quatre ans en l'honneur de Jupiter.* Prīmă Jŏvī māgnō cĕlĕbrāntŭr Ŏlȳmpĭă Pīsæ. *Aus.* (*Eclogar.* 20, 1). Vīcĭt Ŏlȳmpĭă, nūnc sĕnĭō cōnfĕctŭ' quĭēscĭt. *Enn.* (apud *Cic. Sen.* 5). Cīrcŭm cōmpĭtă pūgnāx Māgnă cŏrōnārī cōntēmnăt Ŏlȳmpĭă. *H.* PPH. Ālphēī cērtāmĭnă *ou* prǣmĭă. Ŏlȳmpĭăcă *ou* Ŏlȳmpĭă pālmă. PHR. Quāntŭs Ēlēŭm rŭĭt ăd Tŏnāntēm (populus), Quīntă quŭm săcrŭm rĕvŏcāvĭt æstās. *Sen.*

Ŏlȳmpĭăcŭs, Ŏlȳmpĭcŭs, *et* Ŏlȳmpĭŭs, ă, ŭm (Ὀλυμπιακός, Ὀλυμπικός *et* Ὀλύμπιος). *D'Olympie, Olympique.* Seū quĭs Ŏlȳmpĭăcæ mīrātŭs prǣmĭă pālmæ. *V.* Hŏspĕs, Ŏlȳmpĭăcæ sērvātō mōrĕ pălæstræ. *L.* Sūnt quōs cūrrĭcŭlō pūlvĕrem Ŏlȳmpĭcŭm Cōllēgīssĕ jŭvăt. *H.* Ālphēŭs stădĭō nōtŭs Ŏlȳmpĭcō. *Sen.* (*Thyest.* 131). Sērtŭm cŏrōnæ prǣfĕrēns Ŏlȳmpĭæ. *Aus.* (*Prof.* 5, 7). SYN. Ēlēŭs, Pīsæŭs, Ālphēŭs. *Voy. le précéd.*

Ŏlȳmpĭās, ădĭs, *f.* (Ὀλυμπιάς). *Olympiade, espace de quatre ans.* Īn Scȳthĭā nōbīs quīnquēnnĭs ŏlȳmpĭās ācta ēst. *O.* Hīc prŏpĕ tēr sēnās vīdĭt ŏlȳmpĭădās. *M.* (VII, 39). Nŭmĕrō nĭsĭ deēssĕt ŏlȳmpĭās ūnă. *Man.* (III, 592). || *Qqf. au pl. Les Muses.* Cārmĕn suāvĕ dĕdīstĭs Ŏlȳmpĭădēs mĭhī Mūsæ. *T. Maur.* (*Met.* 1261. Cf. *Varr. L. L.* 7, 20, ubi *Ennius* : « Musæ, quæ magnum pedibus pulsatis olympum. » Etiam *Hom. Il.* II, 491, Ὀλυμπιάδες). || *Nom de femme.* Ēxstrūxĭt Ŏlȳmpĭās āmēns. *Inscr.* (ap. *Momms. I. Nap.*, n. 4892).

Ŏlȳmpĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Ēt nōstro Ŏlȳmpĭōnī vīllĭcō. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 4). || Ŏlȳmpĭscŭs, *m. diminutif forgé de* Olympio. (*Pl. Cas.* III, 6, 14.)

Ŏlȳmpĭŭs. *Voy.* Olympia, Olympiacus.

Ŏlȳmpŭs, ī, *m.* (Ὄλυμπος). *Olympe, montagne entre la Thessalie et la Macédoine.* Ōssăquĕ cŭm Pīndō, mājōrque āmbōbŭs Ŏlȳmpŭs. *O.* Ātque Ōssæ frōndōsum īnvōlvĕre Ŏlȳmpŭm. *V.* || *Poét. Le ciel.* Pāndĭtŭr īntĕrĕā dŏmŭs ōmnĭpŏtēntĭs ŏlȳmpī. *V* Ănĭmōs æquābĭt ŏlȳmpō. *Id.* Stēllĭgĕr ŏlȳmpŭs. *Sen.* (*Herc. OEt.* 1907). *Voy.* Cœlum. || *Le ciel, chez les poëtes chrétiens.* Hōstīli ōccūrrēns glădĭō, sē mīsĭt ŏlȳmpō. *Fort.* (I, 11, 19). || *Célèbre joueur de flûte, élève de Marsyas.* Ēt tūnc quŏquĕ clārŭs Ŏlȳmpŭs. *O.* (*Met.* VI, 393. *Id. Pont.* III, 3, 42).

Ŏlȳnthŭs, ī, *f.* (Ὄλυνθος). *Olynthe, ville de Thrace, que les Athéniens détruisirent, pour s'être soumise à Philippe.* Cælātī, bĭbĕrăt quō cāllĭdŭs ēmptŏr Ŏlȳnthī. *J.* (12, 47).

Ŏmāsŭm, ī, *n. Intestins, panse.* Pătĭnās cœnābăt ŏmāsī. *H.* SYN. Īntēstīnă. || *Ventre, embonpoint.* Seū pīnguī tēntŭs ŏmāsō. *H. Voy.* Ābdomen.

Ōmbĕr, Ōmbrĭŭs. *Voy.* Umber, etc.

Ōmbŏs, ī, *f.* (Ὄμβοι). *Ville de la Thébaïde, sur le Nil.* Ārdĕt ădhūc Ōmbŏs. *J.* (15, 15).

Ōmĕn, ĭnĭs, *n. Présage, augure.* Sĕrăquĕ tērrĭfĭcī cĕcĭnērūnt ōmĭnă vātēs. *V.* Quŏd dī prĭŭs ōmĕn ĭn īpsŭm Cōnvērtānt! *Id.* Scīlĭcĕt īntērĭtŭs ōffēndĕrĭs ōmĭnĕ nōstrī. *O.* SYN. Aūgŭrĭŭm, aūspĭcĭŭm, prǣsāgĭă, mōnstrŭm, pōrtēntŭm, *qqf.* ăvĭs, ālĕs, ōrācŭlă. EP. Bŏnŭm, lætŭm, faūstŭm, sĕcūndŭm; īnfaūstŭm, īnfēlīx, dīrŭm, tērrĭfĭcŭm, hōrrĭfĭcŭm; vĕnĕrāndŭm, vĕrēndŭm. PPH. Dīvōrŭm, dīvŭm, sŭpĕrŭm, dīvīnī mŏnĭtŭs. Dīvŭm, dīvīnă mŏnĭtă. Vātŭm prǣsāgĭă, prǣdīctă *Voy.* Augurium. || *Qqf. Engagement pris devant les dieux.* Eā lēge ātque ōmĭne, ŭt... prō tē mŏlām. *Ter.* (*And.* I, 2, 29. Ubi *Donat.*).

Ōmēntŭm, ī, *n. Membrane qui enveloppe les intestins (epiploon) ; par ext. Intestins.* Ōmēntum īn flāmmā pīnguĕ lĭquēfăcĭēns. *Cat.* (90, 6). Īn flāmmīs jūnīcum ōmēntă lĭquēscānt. *Pers.* (2, 47). Ōmēntă pīnguēs vīscĕrum ōbtēndūnt sĭnūs. *Sen.* (*OEt.* 370).

† Ōmĭnātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui présage, un augure.* (*Pl. Amph.* II, 2, 90.)

Ōmĭnātŭs, ă, ŭm. *Qui a présagé; qui a fourni un présage.* Mălĕ ōmĭnātĭs Pārcĭtĕ vērbīs. *H.* (*Od.* III, 14, 11. Alii libb. *nominatis*; *Bentl.* conj. *inominatis*, quod nunc potius duco quam *nominatis*).

† Ōmĭnŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Tĭbĭ... quī rēcte ōmĭnās! *Pompon.* (apud *Non.* 7, 53).

Ōmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Présager.* Fāx īllă clārŭm nōmĕn īnvĭdĭā tĭbī Pārtum ōmĭnātŭr. *Sen.* (*Octav.* 748). SYN. Pōrtēndŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Ŏmīsī, *parf. de* Omitto.

Ŏmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. Laissé, quitté.* Fōrtĭs ŏmīssĭs Hōc ăgĕ dēlĭcĭīs. *H.* || *Adj. Peu soigneux, négligent.* Ŭbĭ tē vīdi ănĭmo ēsse ŏmīssō. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 9). Āb rē... Ŏmīssĭōrēs paūlō. *Id.* (*Ad.* V, 3, 45). SYN. Nēglĭgēns.

Ŏmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Laisser, mettre de côté, abandonner.* Plērăquĕ dīffĕrăt, ēt prǣsēns īn tēmpŭs ŏmīttăt. *H.* Hōc prīmŭm rĕpĕtās ŏpŭs, hōc pōstrēmŭs ŏmīttās. Rĕpĕtīt quŏd nūpĕr ŏmīsĭt. *Id.* Ŏmīttĕ vērō trīstĭtĭēm tŭām. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 3). SYN. Mīttŏ, prǣtērmīttŏ, dīmīttŏ, prǣtĕrĕŏ, ăbjĭcĭŏ, dēpōnŏ, rĕlīnquŏ, līnquŏ, spērnŏ, nēglĭgŏ, pēllŏ, sŭpērsĕdĕŏ. || *Qqf. Lâcher, mettre en liberté.* Jŭbĕ me ŏmīttĕre ĭgĭtŭr hōs quī rĕtĭnēnt. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 11. *Id. Mil.* IV, 3, 2; *Ter. Ad.* II, 1, 18). *Voy.* Dimitto. || — ănĭmăm. *Sacrifier sa vie.* (*Pl. Amph.* I, 1, 85. Quidam minus bene, *amittunt.* Vid. *Taubm.*) || *Cesser de.* Ŏmīttĕ mīrārī, etc. *H.* Jăm de īstōc rŏgāre ŏmīttĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 90). *Voy.* Desino.

Ŏmmătĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quæ sŏcĕr Ŏmmătĭŭs, etc. *Sid.* (11, 52).

† Ōmmēntŏ. *Voy.* Obmento.

† Ōmnĭcŏlŏr, ōrĭs, *m. f. n. Qui est de toutes couleurs.* Ōmnĭcŏlŏr vĭtrĕās pīctūră sŭpērnĕ tīngĭt ūndās. *Prud.* (*Peri.* 12, 39. Et *Lucil.* ap. *Non.* 2, 117).

† Ōmnĭcrĕātŏr, ōrĭs, *m. Créateur de toutes choses.* Ætērnŭs vēre ēst sōlŭs Dĕŭs ōmnĭcrĕātŏr. *Prosp.* (*Epig.* 3, 1). Quī Pătrĭs īn Dĕĭtātĕ mănēns Dĕŭs ōmnĭcrĕātŏr. (*Ib.* 60, 7. Quod in Lexicis non reperio.)

Ōmnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit tout.* Sūstŭlĭt ōmnĭfĕrōs cōllō tĕnŭs ārĭdă vūltŭs Tērră. *O.* SYN. Ōmnĭpărēns.

† Ōmnĭfōrmĭs, ĕ. *De toute forme ou espèce, multiforme.* Vērbō crĕāvĭt ōmnĭfōrmĕm māchĭnăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 339). Ōmnĭfōrmĕ cāntĭcŭm. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 24).

Ōmnĭgĕnă, æ, *m. f., et* Ōmnĭgĕnŭs, ă, ŭm. *De toute espèce, de toute façon.* Ē quĭbŭs ōmnĭgĕnōs gīgnūnt vărĭāntquĕ cŏlōrēs. *Lr.* (II, 759). Ōmnĭgĕnŭmquĕ dĕŭm mōnstră. *V.* Quō lūx ōmnĭgĕnās fūndĭtŭr īn pŏpŭlōs. *P. Nol.* (35, 428). Ōmnĭgĕnăm prōlēm cŭm pœna ēt crīmĭnĕ nāscī. *Prosp.* (*Ingr.* III, 91).

Ōmnĭmĕdēns, tĭs. *Qui guérit de tous les maux.* Ōmnĭmĕdēns Dŏmĭnŭs. *P. Nol.* (30, 18).

† Ōmnĭmŏdĭs, *adv. De toute manière.* Nōn tămĕn ōmnĭmŏdĭs cōnnēctī pōssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.* (II, 700. *Id.* III, 407; V, 426). *Voy.* Multimodis.

† Ōmnĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Qui est de toute espèce, de toute manière.* Vānă cŭpīt, vānĭs tŭmĕt ăc tĭmĕt, ōmnĭmŏdăquĕ Mōbĭlĭtātĕ rŭēns. *Prosp.* (*Ingr* III, 28 Quidam legunt et apud *Lucr.* I, 683).

Ōmnīnō, *adv. Entièrement, tout à fait.* Nōn ĕquĭ-
em ōmnīnō căpta ăc dēsērtă vĭdērēr. *V.* Ūt nĭhĭl
mnīnō gūstārēmŭs. *H.* Sī nōs ōmnīnō vīs pērdĕrĕ.
at. (98, 5. Et *Mart.* X, 68, 12). SYN. Prōrsŭs, pĕ-
tŭs, plānē, fūndĭtŭs, ŭtīquĕ. PPH. Ex tōtō. PHR.
x tōtō nūllă rĕlīctă mĕæ (spes menti). *O.* || † Ōmnī-
. Dans les poëtes de la décadence. Sī jăcĭīt nūtāns,
tālem ōmnīnō rŭīnām. *Licent.* (*ad Augustin.* 45).
ıllŭmque ōmnīnō rĕlīctŭm. *Prosp.* (*Ingr.* I, 93).

Ōmnĭpărēns, tĭs. *Qui produit tout.* Pāscĕrĕ nātū-
m pēr tērrās ōmnĭpărēntēs. *Lr.* (II, 706). Tĭtўōn,
ērræ ōmnĭpărēntĭs ălūmnŭm. *V.* Ōmnĭpărēns rērŭm
ns. *P. Nol.* (20, 293).

† Ōmnĭpătĕr, pătrĭs, *m. Père de tout.* Ōmnĭpă-
ēmquĕ nĕgārĕ Dĕŭm. *Prud.* (*Peri.* 3, 70).

? Ōmnĭpĕrĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a l'omniscience.* Æētĭs
ccĭs ōmnĭpĕrītă sŭīs. (*Ad Liv.* 110. Alii leg. *omne
rita.*)

† Ōmnĭpŏllēns, tĭs. *Tout-puissant.* Stătŭm lăcēs-
nt ōmnĭpŏllēntĭs Dĕī. *Prud.* (*Apoth.*, *præf.* 2, 19).

Ōmnĭpŏtēns, tĭs. *Tout-puissant.* Fōrtūna ōmnĭpŏ-
ns ĕt ĭnēlūctābĭlĕ fātŭm. *V.* Dŏmŭs ōmnĭpŏtēntĭs
ўmpī. *Id.* Ōmnĭpŏtēns rēgīnă (de Junone). *V. Fl.*
Subst. m. Jupiter. Aŭdĭīt Ōmnĭpŏtēns, ŏcŭlōsque
l mœnĭă tōrsĭt. *V.* || *Eccl. Le Tout-puissant, Dieu.*
ıīdquĭd hăbēndŭm Ōmnĭpŏtēns dĕdĕrăt. *Prud.*
Ham. 307). Sătĭs ēst ŏpĕra Ōmnĭpŏtēntĭs Cērnĕrĕ.
rosp. (*Ingrat.* III, 192). *Voy.* Deus.

† Ōmnĭpŏtēntĭă, æ, *f. La toute-puissance.* Cūjŭs
mnĭpŏtēntiæ ēst Plāntĭs æquŏră sūbdĕrĕ. *Prud.*
Sym. II, *præf.* 26). Sīc ōmnĭpŏtēntĭă sūmmī Jūdĭ-
s. *Victor* (*Gen.* III, 731).

Ōmnĭs, ĕ. *Tout.* Ĕt nūnc ōmnĭs ăgēr, nūnc ōmnĭs
ērtŭrĭt ărbŏs. *V.* Mărĭa ōmnĭă cīrcŭm. *Id.* Ōmnĭbŭs
tērrĭs quæ sūnt ā Gādĭbŭs ŭsquĕ. *J.* (10, 1). SYN.
ıncŭs, quīsquĕ. PPH. Nūllŭs nōn. || Ōmnēs, *m.*
. Tous, tous les hommes, tout le monde. Sēdĭbŭs
mnēs, Haŭd mŏră, prōsĭlŭērĕ sŭīs. *V.* Mēns ōmnĭbŭs
nă. *Id.* SYN. Quīsquĕ, ūnūsquīsquĕ, cūnctī, ūnĭ-
ērsī. PPH. Nūllŭs *ou* nēmŏ nōn. VERS. Ōmnĭs ĭn
nĭōs spēctābăt nāvĭtă flūctūs. *L.* Ēt vīsū lāssātŭs
ānī Ōmnĭs ĕquĕs. *V. Fl.* Prōtĕăque ătque ōmnēm
ērcīdă quærĕrĕ jūssī. *St.* || Ōmnĭă, *n. pl. Toutes
hoses, tout.* Ōmnĭă māgnă lŏquēns. *H.* Nōn ōmnĭă
ōssŭmŭs ōmnēs. *V.* Ōmnĭă quūm fēcĭt. *M.* (VI, 93).
ōnjŭgĕ, quī nōbĭs ōmnĭă sōlŭs ĕrăt. *O.* SYN. Cūn-
ă, ōmnĕ, *qqf.* quīdvīs, quīdlĭbĕt, sīngŭlă. PPH.
ĭhĭl *ou* nīl nōn. || Ōmnĕ, *n. Même sens, qqf. L'uni-
ers.* Tū pūlsēs ōmnĕ quŏd ōbstăt. *H.* Tūm pōrrō,
nīl ēssĕt quŏd ĭnānĕ văcārĕt, Ōmnĕ fŏrĕt sŏlĭdŭm.
r. (I, 520). Pērvĭdĕāmŭs ŭtrŭm fīnītŭm fūndĭtŭs
mnĕ Cōnstĕt. (*Ib.* 957.) || *Comme* Quilibet. Nĕc mŏ-
ĭcă cœnārĕ tĭmēs ŏlŭs ōmnĕ pătēllā. *H.* Quūm bĭ-
ĭt, ōmnĕ dĕcĕt. *Pp.* (IV, 8, 30). || *Comme* Singuli.
mnĕ tĭbī bēllŭm gēntēs dĕdĭt ōmnĭbŭs ānnĭs. *L.* ||
omme Totus. Quīd vērum ătquĕ dĕcēns, cūro ĕt
ŏgo, ĕt ōmnĭs ĭn hōc sŭm. *H.* Ōmnĭs ĭn Āscănĭō
ărī stăt cūră părēntĭs. *V.* Ōmnĕ mĭhī vīsūm cōnsī-
ĕre ĭn ĭgnēs Īlĭŭm. *Id.* Āt ŭt ōmnĕ rēddăt. *Ter.*
Ad. II, 4, 16). || *En parl. du temps.* Ēstĕ sălūtātī
ēmpŭs ĭn ōmnĕ mĭhī. *O.* Ōmne ævŭm fērrō tĕrĭtŭr.
|| *Qqf. Comme* Ullus. Sĭne ōmnī pĕrīclō. *Ter.*
And. II, 3, 17).

† Ōmnĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui rend tous les sons.* Sī
ĕŭs ōmnĭsŏnæ mŏdŭlātŏr ĕt ărbĭtĕr ūnŭs Hărmŏ-
ĭæ. *P. Nol.* (24, 81). Bĭs plēnum ōmnĭsŏnă cuī rĕ-
ĭnūnt mĕlĕ. *Capel.* (IX, p. 309, ultima male pro-
ucta in *omnisona*).

† Ōmnĭtĕnēns, tĭs. *Qui embrasse tout.* Ōmnĭpŏtēns
nĭhĭl ōmnĭtĕnēnsquĕ pŏtēstās. *Prosp.* (*Epig.* 39, 5).

Ōmnĭtŭēns, tĭs. *Qui voit tout.* Cōntŭlĭt ĭntēr sē
mōtŭs, quĭbŭs ōmnĭtŭēntēs Āccēnsī sēnsūs *Lr.* (II,
940). Fātōrŭm gĕnĭtŏr tūtēlă mĕōrŭm, Ōmnĭtŭēns.
V. Fl. (V, 247, de sole. Sic sæpe Græci, παντόπτης).

Ōmnĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Qui convoite tout.* Nōscēns
ōmnĭvŏlī plūrĭmă fūrtă Jŏvĭs. *Cat.* (68, 140).

† Ōmnĭvŏmŭs, ă, ŭm. *Qui rejette tout.* Ōmnĭvŏmo
ōcĕănō. *Varr. Atac.* (ap. *Scal. Catalect.* p. 247, et in
Anth. II, p. 337).

† Ōmnĭvŏrāx, ācĭs. *Qui dévore tout.* Ō mōrs ōmnĭ-
vŏrāx, ād tē nūnc vērtŏ quĕrēlām. *Eugen.* (12, 37).

Ōmphălē, ēs, *et arch.* Ōmphălă, æ, *f.* (Ὀμφάλη).
*Omphale, reine de Lydie. Hercule en fut épris, et
filait pour lui plaire.* Ōmphălē ĕt ĭn tāntūm fōrmæ
prōcēssĭt hŏnōrēm. *Pp.* (III, 11, 17). Hērcŭlēs sērvīvĭt
Ōmphălæ. *Ter.* (*Eun.* V, 7, 3). VERS. Crāssăquĕ rō-
būstō dēdūcĭt pōllĭcĕ fīlă (Hercules), Æquăquĕ fōr-
mōsæ pēnsă rĕpēndĭt hĕræ. *O.* Rīdĕt ămātōrēm Lўdă
pŭēllă sŭŭm. *Id.* Īdem ĕgŏ Sīdŏnĭă fēcī sērvīlĭă pāllă
Ōffĭcĭa, ĕt Lўdā pēnsă dĭūrnă cŏlū. *Pp.* Ēt quī pā-
cātō stătŭīssĕt ĭn ōrbĕ Cŏlūmnās, Tām dūrā trăhĕrĕt
mōllĭă pēnsă mănū. *Id.* Fūsŏs rŏtāntēm vĭdĭmŭs Tī-
rўnthĭŭm. *Prud.* (Cf. *Ov. Fast.* II, 305 sq.; *Sen.
H. Fur.* 465; *Hip.* 319; *H. OEt.* 371 sq.)

† Ōmphălŏs *ou* Ōmphălŭs, ī, *m.* (ὀμφαλός). *Nom-
bril, au fig. Milieu.* Bĭsquĕ quătērnōrŭm sēcērnĭtŭr
ōmphălŏs īdēm. *Aus.* (*Idyl.* 11, 60).

Ŏnăgĕr, Ŏnăgrŭs *ou* Ŏnăgrŏs, ăgrī, *m.* (ὄναγρος).
Ane sauvage, onagre Pūlchĕr ădēst ŏnăgĕr: mīttī
vēnātĭŏ dēbĕt. *M.* (XIII, 101). Sæpe ĕtĭām cūrsū tĭ-
mĭdŏs ăgĭtābĭs ŏnăgrŏs. *V.* Sī vĭtŭlūm taūrō, vĕl
ĕquūm cōmmīttĭs ŏnăgrō. *P. Nol.* (11, 35).

† Ŏnāgŏs, ī, *m.* (ὀνηγός). *Anier.* (*Pl. As. prol.* 10.)

Ōnchēstĭŭs, ă, ŭm (Ὀγχήστιος). *D'Oncheste, ville;
d'Oncheste, fondateur de cette ville.* Gĕnĭtŏr Mĕgă-
reūs Ōnchēstĭŭs. *O.* Ōnchēstĭŭs Īdās. *St.*

Ōnchēstŭs, ī, *f.* (Ὀγχηστός). *Ville de Béotie.* || *m.
Nom d'homme.* Ōnchēstī Nēptūnĭă prōlēs. *St.*

Ōncheŭs, ĕŏs *ou* ĕī, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.*
VI, 256.)

† Ōncŏ, ās, ārĕ, *n. Braire.* Ōncăt ăsēllŭs. (*Auct.
Phil.* 55.) *Voy.* Rudo.

Ŏnĕrārĭŭs, ă, ŭm. *De transport.* Īstūnc ē nāvi
ĕxĕūntem ŏnĕrārĭā. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 38). Æstīvŏs
pĕnĕtrēnt ŏnĕrārĭă cărbăsă flūctūs. *Rutil.* (1, 221).

Ŏnĕrātŭs, ă, ŭm. *Chargé.* Nōndūm stăbăt Ātlās hŭ-
mĕrōs ŏnĕrātŭs Ŏlўmpō. *O.* Ŏnĕrātăquĕ vĭtĭbŭs ūlmŭs.
Id. Voy. Onustus.

Ŏnĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Charger.* Vīlĭbŭs aūt
ŏnĕrăt pōmĭs, lăpĭdēmquĕ rĕvērtēns. *V.* Dăpĭbŭs mēn-
sās ŏnĕrābăt ĭnēmptĭs. *Id.* Mē pătēr sævĭs ŏnĕrĕt că-
tēnĭs. *H.* Cērvīx ŏnĕrātŭr ărātrō. *O* Nōn ĕpŭlĭs ŏnĕ-
rŏr. *Id.* SYN. Grăvŏ, prægrăvŏ, dēgrăvŏ, prĕmŏ,
ōpprĭmŏ, dēprĭmŏ, *qqf.* ūrgĕŏ, fătīgŏ, īncūrvŏ. PPH.
Ŏnŭs, pōndŭs īmpōnŏ, īnjĭcĭŏ. Ŏnĕrĕ, pōndĕrĕ, mōlĕ
prĕmŏ, grăvŏ, etc. PHR. Nĕc căpŭt ēst ŏnĕrī cōllō.
Lr. || *Couvrir.* Cōndĕt hŭmī, pătrĭōve ŏnĕrābĭt mēm-
bră sĕpūlchrō. *V.* Tĕpĭdōque ŏnĕrābānt ăggĕrĕ tērræ
(ossa). *Id.* Quī nōn hŭmĕrum hūnc ŏnĕrŏ pāllĭō. *Ter.*
(*Ph.* V, 6, 4). Ālĭī ŏnĕrānt săxĭs. *Ph.* SYN. Tēgŏ,
ōbtēgŏ, cōndŏ, ōbrŭŏ, etc. || *Au fig. Combler, rem-
plir.* Ŏnĕrārĕ lætĭtĭā sĕnēm. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 47).
Quāntĭs cōmmŏdĭtātĭbŭs... Hūnc ŏnĕrāstĭs dĭēm!
Ter. (*Ph.* V, 6, 2). Pēctŏră lărgĭs Prōmīssĭs ŏnĕrĕt.
Sil. Ŏnĕrāvĭtque æthĕră vōtĭs. *V.* SYN. Cŭmŭlŏ, Īm-
plĕŏ, etc.|| *Surcharger, accabler.* Hīs, gērmānă, mă-
lĭs ŏnĕrās. *V.* Fămŭlām pēnsĭs ŏnĕrāvĭt ĭnīquĭs. *Pp.*
(III, 15, 15). SYN. Prĕmŏ, āffĭcĭŏ, cōnfĭcĭŏ. || *Im-
portuner, ennuyer.* Vērbĭs lāssās ŏnĕrāntĭbŭs aūrēs.
H Ējŭs aūrēs, quæ māndātă sūnt, ŏnĕrābŏ. *Pl.*
(*Pers* II, 1, 13). SYN Grăvŏ. || *Accabler* (*d'injures*).
Ătque ŏnĕra hūnc mălĕdĭctĭs. *Pl.* (*Ps* I, 3, 122)

Rĕmīttās jām me ŏnĕrāre īnjūrĭīs. *Ter.* (*And.* V, 1, 8). Prōbrīs ōmnĕ Phœbēūm gĕnŭs Ŏnĕrāt nĕfāndīs. *Sen.* (*Hip.* 126). *Voy.* Convitior. || *Charger, accuser.* Sūrgĭt, ĕt hīs ŏnĕrāt dīctīs. *V.* || *Qqf. Être un engagement onéreux.* Ŏnĕrāt cĕlĕbērrĭmā nātūm Mātĕr. *St.* (*Th.* VI, 565). SYN. Īncŭmbo. || *Par hypall. Mettre une chose comme charge.* Vīnā, bŏnūs quæ deīndĕ cădīs ŏnĕrārăt Ăcēstēs, etc. *V.* (*Æ.* I, 195. Sic apud nos, *Charger du vin*). Ŏnĕrāntquĕ cănīstrīs Dōnă lăbōrātæ cĕrĕrīs. *Id.*

Ŏnĕrōsŭs, ă, ŭm. *Pesant, lourd.* Eūrўălūm tĕnĕbræ rāmōrum, ŏnĕrōsăquĕ prædă Īmpĕdĭūnt. *V.* Dāt Sălĭō vīllīs ŏnĕrōsūm (tergum). *Id.* Tānto ēst ŏnĕrōsĭŏr īgnĕ (aer). *O.* SYN. Grăvĭs, prægrăvĭs, ŏnĕrāns, pōndĕrōsŭs. PPH. Māgnī pōndĕrĭs. Māgnō *ou* īngēntī pōndĕrĕ. || *Au fig.* Ŏnĕrōsĭŏr āltĕră sōrs ēst. *O.*

Ŏnŏcrŏtălŭs, ī, *m.* (ὀνοκρόταλος). *Onocrotale ou pélican, oiseau.* Tūrpĕ Răvēnnātīs gŭttŭr ŏnŏcrŏtălī. *M.* (XI, 22).

Ŏnŭs, ĕrĭs, *n. Poids, charge, fardeau.* Lōrīcām clўpĕīque īngēns ŏnŭs īmpĕdĭt hāstă. *V.* Aŭt ŏnĕra āccĭpĭūnt vĕnĭēntum, aūt āgmĭnĕ fāctō. *Id.* Haūd pătĭēns ŏnĕrĭs cōllŭm. *O.* SYN. Pōndŭs, *qqf.* mōlēs, sārcĭnă. EP. Īngēns, grăvĕ, prægrăvĕ, grăvĭŭs, grāndĕ, mŏlēstŭm, ĭnĭquŭm, īnsuētŭm. PPH. Mōlēs ŏnĕrōsă. || *Grossesse.* Ægrăquĕ fūrtīvūm mēmbrā grăvābăt ŏnŭs. *O.* Sīc hŏc tĭbĭ sīdĕrĕ dēxtrō Crēscăt ŏnŭs. *St.* SYN. Pōndŭs, vēntĕr, sārcĭnă. PPH. Vēntrĭs ŏnŭs *ou* pōndŭs. || *Au fig. Fardeau, chose difficile ou désagréable.* Nōn hŏnŏr ēst, sĕd ŏnŭs. *O.* Ēt ŏnŭs sūscēpĕrăt ūrbĭs. Vīx mēns trīstĭtĭæ mœstă tŭlīssĕt ŏnŭs. *Id.* Cōnjŭgĭī sēpōnĭt ŏnŭs. *L.* Paūpērtās mĭhi ŏnŭs vīsum ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 45). Quūm mēns ŏnŭs rĕpōnĭt. *Cat.* (31, 8). SYN. Pōndŭs.

Ŏnūstŭs, ă, ŭm. *Chargé.* Hūnc tu ōlīm cœlō, spŏlĭīs ŏrĭēntĭs ŏnūstum, Āccĭpĭēs. *V.* Tām tĕnĕŏr dōnō quām sī dīmīttăr ŏnūstŭs. *H.* Ŏnūstă bāccĭs āmbŭlĕt. *Id.* SYN. Ŏnĕrātŭs, grăvātŭs, grăvĭs, prēssŭs, *qqf.* cūrvātŭs, dēprēssŭs, fătīscēns. PPH. Pōndĕrĕ prēssŭs, ōpprēssŭs, cūrvātŭs, vīctŭs. Sūb pōndĕrĕ lăbāns, tĭtŭbāns, fătīscēns, dēfĭcĭēns. || *Chargé de vin.* Quīn ĕgō nūnc quĭă sum ŏnūsta ēx meā sēntēntĭā. *Pl* (*Cist.* I, 2, 7). SYN. Grăvĭs. *Voy.* Ebrius. || *Au fig.* Ĭtăque ŏnūstūm pēctŭs pōrtŏ lætĭtĭā. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 3. *Id. Epid.* III, 2, 39; *Afran.* apud *Prisc.* 879).

Ŏnўchĭnŭs, ă, ŭm (ὀνύχινος). *D'onyx, et au fig.* Tēgmĭne ŏnўchĭnō flūmĭnă. *Næv.* (ap. *Gell.* 19, 7).

Ŏnўtēs, ĭs, *m. Un guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 514.)

Ŏnўx, *rarement* ўchĭs, *m.* (ὄνυξ). *Onyx ou albâtre.* Hīc flēxŭs ŏnўx, ēt cōncŏlŏr āltō Vēnă mārī. *St.* Cālcābātŭr ŏnўx. *L.* Cālcātŭsquĕ tŭō sūb pĕdĕ lūcĕt ŏnўx. *M.* (XII, 50). SYN. Ălăbāstrūm. EP. Ālbēns, cāndĭdŭs, cāndēns, lūbrĭcŭs, nĭtĭdŭs. || *Vase d'albâtre.* Nārdī pārvŭs ŏnўx ēlĭcĭēt cădŭm. *H.* Ēt crŏcĭnō nārēs mūrrhĕŭs ūngăt ŏnўx. *Pp.* (III, 10, 22. Adde *Mart.* XI, 50).

Ŏpācŏ, ās, ārĕ. *Ombrager.* Nūnc āltæ frōndēs ēt rāmī mātrĭs ŏpācānt. *V.* Lūcŭs ŏpācăt hŭmŭm. *St.* Nūnc prīmum ŏpācăt flōrĕ lānūgō gĕnās. *Pacuv.* (ap. *Fest.* in v. *Genas*). SYN. Ŏbūmbrŏ, cōntĕgŏ, ōbscūrŏ.

Ŏpācŭs, ă, ŭm. *Épais, touffu, noir.* Dēfēnsī tĕnĕbrīs ēt dōnō nŏctĭs ŏpācæ. *V.* Rūrĭs ŏpācī Fālcĕ prĕmēs ūmbrās. *Id.* Ūt ŏpācă vĭdērēm Tārtără. *O.* Sōlĭs ŏpācă sŏrŏr. *St.* SYN. Ūmbrōsŭs, ōbscūrŭs, dēnsŭs, spīssŭs, nĭgĕr, etc. *Voy.* Obscurus, Umbrosus, Abditus. || *Qqf. Aveugle.* Lōngævī vātĭs ŏpācōs Tīrēsĭæ vūltūs. *St.* || *Au fig. De l'ombrage, de la nuit.* Frīgŭs cāptābĭs ŏpācūm. *V.* Ŏpācă quĭēs. *St.* || *Obscur, caché.* Nĕmŏrum ēt vītæ laūdāndŭs ŏpācæ. *Sil.*

Ŏpālĭs, ĕ. *D'Ops.* Vīs ĕt Ŏpālĕ săcrūm, vēl Sātūrnālĭă dīcām? *Aus.* (*de Fer. Roman.* 15. Cf. *Macr* 1, 10).

Ŏpĕ, Ŏpĕm, etc. *Voy.* Ops.

Ŏpēllă, æ, *f., dimin. de* Opera. *Soin ou travail peu important.* Hæc sī pērnōscēs, pārvā pērfūnctŭs ŏpēllā. *Lr.* (I, 1107). Ēt ŏpēllă fŏrēnsĭs. *H.*

Ŏpĕră, æ, *f. Travail, peine, soin.* Ŏdĭūmquĕ lĭbēllīs Sēdŭlŭs īmpōrtēs ŏpĕrā vĕhĕmēntĕ mĭnīstĕr. *H.* Īnfēlīx ŏpĕrām pērdās. *Id.* Quŏd.... ŏpĕræ cōnsūmĭs tŭæ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 21). SYN. Lăbŏr, ŏpŭs, cūră, stŭdĭūm, *qqf.* ŏlĕūm. *Voy.* Labor. || Ŏpĕrām *ou* ŏpĕrās dō, āffĕrŏ, præbĕŏ, cōmmŏdŏ, etc. *Aider, assister.* Nōn sum ōccŭpātŭs ūnquam ămīco ŏpĕrām dărĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 17). Cūr tu ŏpĕrām grăvārĕ, mĭhĭ quām cīvĭs cīvī cōmmŏdăt. *Id.* (*Rud.* II, 4, 22). *Voy.* Auxilior. || Ŏpĕrām dō. *S'occuper de, faire en sorte; souv. dans les Comiques. Prêter son attention.* Lūdīs Āssĭdŭās dĕdĕrīnt ŏpĕrās. *Lr.* (IV, 974). Nōn ămōri ŏpĕrām dăbām. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 58). Ēt nūnc ĭd ŏpĕrām do, ŭt, etc. *Id.* (*And.* I, 1, 130). Ĭd ĕgo hīc ăpŭd vōs prōlŏquār, si ŏpĕrām dătĭs. *Pl.* (*Capt. prol.* 6). Dăte ŏpĕram, ădēste æquo ănĭmō pēr sĭlēntĭūm. *Ter.* (*Ph. prol.* 31). *Voy.* Curo, Attendo. || Mĕā ŏpĕrā. *Par mes soins, grâce à moi.* Dēcēptă ēst ŏpĕrā nūllā pŭēllă mĕā. *O.* (Adde *Ter. Hec.* I, 1, 31; *Pl. Capt.* III, 5, 22): Tŭā nūnc ŏpĕrā, mĕæ pŭēllæ, etc. *Cat.* (3, 16). || Dēdĭtā ŏpĕrā. *Avec intention, exprès.* Ĕgŏ dēdĭta ŏpĕra hūc ăd te ădvĕnĭŏ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 29). || Ēst ŏpĕræ prĕtĭūm. *Il vaut la peine, il est à propos.* Ēst ŏpĕræ prĕtĭūm dūplĭcĭs pērnōscĕrĕ jūrĭs. *H.* Ēst ŏpĕræ prĕtĭūm nĕbŭlōsī dŏgmătĭs ūmbrām Prōdĕrĕ. *Prud.* (*Apoth.* 957). Grānde ŏpĕræ prĕtĭum ēst, ŭt, etc. *J.* (14, 281). *Voy.* Oportet. || Ēst ŏpĕræ, *qqf.* ŏpĕră. *Même sens.* Ŏpĕræ ŭbĭ mĭhi ĕrĭt, ăd tē vĕnĕrŏ. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 30). Nūllă mŏra ēst ŏpĕræ. *O.* || Ūnā *ou* Eādem ŏpĕrā. *En même temps, par la même occasion.* Ĕādem ŏpĕra ā prætōrĕ sūmām sўngrăphūm. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 90. *Ib.* III, 4, 32). || *Service militaire.* Mīlĭtĭa ēst ŏpĕrĭs āltĕrā dīgnā tŭĭs. *O.* Sīve ŏpĕrām bēllīs vēllēt dărĕ. *Id.* || *Fonctions, rôle, rang.* Ātque ŏpĕræ mīlēs Rōmānĕ sĕcūndæ. *L.* SYN. Mūnŭs, pārtēs. || *Effet, réalité.* Vēsānūm cōntra ŏpĕra ēxpērtŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 7). Īstæc dĭctă te ēxpĕrīri ēt ŏpĕrĭs ēt fāctīs vŏlŏ. *Id.* (*Capt.* II, 3, 69). SYN. Rēs, fāctūm, ūsŭs. || *Homme de journée, journalier.* Āccēdēs ŏpĕra āgrō nōnă Săbīnō. *H.* SYN. Ŏpĕrārĭŭs. || *Qqf. Sacrifice.* Sōlvo ŏpĕrām Dĭānæ. *Afran.* (apud *Non.* 12, 21). *Voy.* Operor.

Ŏpĕrārĭă, æ, *f. Ouvrière* (*Pl. Bac.* I, 1, 41.)

Ŏpĕrārĭŭs, ĭī, *m. Ouvrier à la journée.* Lānĭfĭcæ āgēllōs, pĕcŏrā, vīllam, ŏpĕrārĭōs. *Ph.* Hīc prīmæ cōgēntĕ gĕmēns ŏpĕrārĭŭs hōræ. *Orientius* (*Adm.* 239). SYN. Ŏpĕră. || *Eccl. Qui accomplit de bonnes œuvres.* Vōcem ēvāngĕlĭcam ēxspēctāns ŏpĕrārĭŭs ālmŭs. *Fort.* (V, 2, 53).

† Ŏpĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Pratique.* Sēd quĭă nōn ōmnēs vīrtūtum ŏpĕrātĭŏ gēntēs Mōvĕrăt. *P. Petr.* (I, 3). || *Eccl. L'œuvre de charité, la Charité.* Quūm sŭbĭto īn mĕdĭūm frēndēns Ŏpĕrātĭŏ cāmpūm Prōsĭlĭt aūxĭlĭō sŏcĭīs. *Prud.* (*Psych.* 575). Ārctūm cōmpēnsăt nōn ārcta ŏpĕrātĭŏ tēmpŭs. *P. Petr.* (IV, 127).

Ŏpĕrātŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Celui qui accomplit l'œuvre de charité.* Trādĭtŭs ērgŏ vĭrĭs ŏpĕrātŏr sānctŭs ĭnīquīs. *Sedul.* (IV, 69. Adde *P. Nol.* 27, 305).

Ŏpĕrātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Operor. || *Passivt.* Ōmnĭă sīnt ŏpĕrātă dĕō. *Tib.* (II, 1, 9). Quēm.... rēddānt ŏpĕrātă nĕgōtĭă frūctūm. *Alcim.* (VI, 317).

Ŏpērcŭlūm, ī, *n. Couvercle.* || *Couverture, toiture.* Hăbĭtābăt īn tŭgŭrĭō sĭne ŏpērcŭlō. *Cæcil.* (ap. *Fest.* v. *Tuguria*).

Ŏpĕrĕ māgnō. *Voy.* Magnopere.

† Ŏpĕrībŏ, *arch. pour* Operiam. Ĕgo ŏpĕrībō căpŭt. *Pompon.* (ap. *Non.* 10, 25).

Ŏpĕrīmēntŭm. *Voy.* Oprimentum.

Ŏpĕrĭŏ, īs, ĕrŭī, ērtŭm, ĕrīrĕ. *Fermer.* Tāntum ŏpĕrīrĕ sŏlēs, aūt ăpĕrīrĕ dŏmŭm. *Cat.* (67, 39, de janua). Ŏpĕrŭēre ōstĭŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 33). *Voy.* Claudo. || *Ordint. Couvrir.* Quŏtĭēs hūmēntĭbŭs ūmbrīs Nōx ŏpĕrīt tērrās. *V.* Stāntĭbŭs ēxstăt ăquīs, ŏpĕrītŭr ăb æquŏrĕ mōtō. *O.* Cōllūmque ŏpĕrīrĕ părābăt. *Id.* Hīnnŭlĕī pēllīs tōtōs ŏpĕrībăt ămāntēs. *Pp.* (III, 13, 35). SYN. Tĕgŏ, cōntĕgŏ, īnvōlvŏ, vēlŏ, etc. *Voy.* Tego. || *Au fig.* Ūsque ād nĕcem ŏpĕrĭĕrĕ lōrīs. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 28).

Ŏpĕrŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Travailler, s'occuper à, faire.* Cōnnūbĭīs ārvīsquĕ nŏvīs ŏpĕrātă jŭvēntūs. *V.* Īn cŭtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntūs. *H.* Āddĕ quŏd ōrnāndīs īlla ēst ŏpĕrātă căpīllīs. *O.* Stŭdĭīs ŏpĕrātă Mĭnērvæ. *Id.* Bēllă bīs quīnīs ŏpĕrātŭs ānnīs Ūltŏr Ātrīdēs. *Boet.* (4, 7). Dīvīni aūxĭlĭī mănŭs hōc ŏpĕrātŭr ĭn īllīs. *Prosp.* (*Ing.* IV, 43). SYN. Lăbōrŏ, īncūmbŏ, făcĭŏ, ēffĭcĭŏ, etc. || *Célébrer, faire un sacrifice* (Gr. ῥέζειν, ἔρδειν). Ēt mātūtīnīs ŏpĕrāntŭr fēstă lŭcērnīs. *J.* (12, 92). Săcră rĕfēr Cĕrĕrī, lætīs ŏpĕrātŭs ĭn hērbīs. *V.* Tūnc ŏpĕrātă dĕō pūbēs dīscūmbĕt ĭn hērbīs. *Tib.* (II, 5, 95. Adde *Prop.* II, 33, 2; *Sil.* II, 674). SYN. Făcĭŏ. *Voy.* Sacrifico. || *Faire l'œuvre de charité.* Ūt sāncta ŏpĕrātīs īn fīnēm vītæ fĭĕrēt dē mūnĕrĕ mērcēs. *Prosp.* (*Ingr.* III, 83).

Ŏpĕrōsē, *adv. Avec peine, difficilement.* Vīnă quŏque īn māgnīs ŏpĕrōsē cōndĭtă cēllīs. *O.*

Ŏpĕrōsŭs, ă, ŭm. *Pénible, qui coûte du travail.* Ārdĕăt, ēt mūndī mōlēs ŏpĕrōsă lăbōrĕt. *O.* Fāllĕrĕ crēdēntēm nōn ēst ŏpĕrōsă pŭēllăm Glōrĭă. *Id.* Ŏpĕrōsă pārvŭs Cārmĭnă fīngŏ. *H.* Cūr vāllĕ pērmūtēm Săbīnā Dīvĭtĭās ŏpĕrōsĭōrēs? *Id.* SYN. Dīffĭcĭlĭs, lăbōrātŭs, lăbōrĭōsŭs, ārdŭŭs, *qqf.* sōllĭcĭtŭs. || *Laborieux.* Dīscĕ mĕtū pŏsĭtō, vātēs ŏpĕrōsĕ dĭērŭm. *O.* Ŏpĕrōsō cūrā cŏlōnō. *Id.* SYN. Lăbōrĭōsŭs, stŭdĭōsŭs, gnāvŭs. || *Efficace.* Ūtĕrĕ tēntātīs ŏpĕrōsæ vīrĭbŭs hērbæ. *O.* SYN. Ēffĭcāx, præsēns.

† Ŏpērtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Operio. Tērgum ĭgĭtūr săgŭ' pīnguĭs ŏpērtăt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 201).

Ŏpērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Operio. *Fermé.* Dī quŏquĕ tēmplōrŭm fŏrĭbŭs cēlēntŭr ŏpērtīs. *O.* SYN. Claūsŭs. || *Ordint. Couvert.* Pēr tămĕn ēt cāmpōs, pēr ŏpērtōs ārbŏrĕ mōntēs. *O.* Quūm vēllēm mīttĕre ŏpērtō Mē căpĭte īn flūmĕn. *H.* Sēd nōn āntĕ dătūr tēllūrĭs ŏpērtă sŭbīrĕ. *V.* SYN. Tēctŭs, cōntēctŭs, vēstītŭs, etc. || *Au fig. Caché.* Fraūdēs ēt ŏpērtă tŭmēscĕrĕ bēllă. *V.* Quĭd nōn ēbrĭĕtās dēsīgnăt? ŏpērtă rĕclūdĭt. *H. Voy.* Arcanus.

† Ŏpērtŭs, ūs, *m. Voile, et au fig.* Quōd sŏlĭdī tōtūm crāssō cōmplēbăt ŏpērtū Ōrbem ŏcŭlī. *P. Nol.* (20, 283).

Ŏpēs, ŭm, *f. pl. Ressources, moyens.* Nōn hæc hūmānīs ŏpĭbūs, nōn ārtĕ măgīstrā Prōvĕnĭūnt. *V.* SYN. Ōps (*inus. au nomin.*), vīs. || *Forces, troupes.* Bārbărĭcās jām mōvĭt ŏpēs Hyrcānăquĕ sīgnă. *V. Fl.* Ŏpĭbūsquĕ jŭvābŏ. *V.* (*Æ.* VIII, 171. Ubi *Servius*). *Voy.* Copiæ. || *Forces physiques.* Sūmmā nītūntŭr ŏpūm vī. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 1). *Voy.* Vis. || *Puissance.* Īlle, ŭt ŏpēs frāctæ Teūcrum, ēt fōrtūnă rĕcēssit. *V. Voy.* Potentia. || *Secours.* Fēssōs ŏpĭbŭs sōlātŭr ămīcīs. *V.* Īmplōrāvĭt ŏpēs hŏmĭnĭs (cervus). *H.* SYN. Aūxĭlĭŭm, sŭbsĭdĭŭm. || *Richesses.* Cōndĭt ŏpēs ălĭŭs, dēfōssōque īncŭbăt aūrō. *V.* Hŏspĕs, ŏpūm dīvēs, rēx tĭbĭ Bāttŭs ĕrăt. *O.* Īntĕr ŏpēs ĭnŏps. *H. Voy.* Divitiæ. || *Au fig. Force; affluents* (*d'un cours d'eau*). Sēd ŏpēs ācquīrĭt ĕūndŏ (amnis). *O.* Ŏpēs ăquæ. *C. Sev.* (*Ætn.* 293)

Ŏpĭcĭŭm. *Voy.* Officium.

Ŏphēltēs, æ, *m.* (Ὀφέλτης). *Fils de Lycurgue, roi de Thrace, le même qu'Archémore.* Ātră săcrūm rĕcŏlīt trĭĕtērĭs Ŏphēltēn. *St.* (*Id. Silv.* II, 1, 182). || *Autres.* (*Virg. Æ.* IX, 200; *Ov. Met.* III, 605; *V. Fl.* III, 198.)

Ŏphĭăs, ădĭs, *f.* (Ὀφιάς). *Fille d'Ophius, Combé.* Ŏphĭăs ēffūgĭt nātōrūm vūlnĕră Cōmbē. *O.*

Ŏphĭētĭs, ĭdĭs, *f.* (*Dionys.* Ὀφιῆτις πέτρη). *Montagne de la Babylonie.* Hīc tămĕn īntērnīs Ŏphĭētĭdĭs ārcĭs ĭn ārvīs. *Avien.* (*D. Terr.* 1206).

Ŏphīōn, ŏnĭs, *m.* (Ὀφίων). 1. *Géant détrôné par Saturne.* Hōs ŏnĕrāt rāmōs ēxūtŭs Ŏphīōn. *Cl.* (*R. Pros.* III, 348). || 2. *Un des compagnons de Cadmus. Voy.* Ophionius. || 3. *Un des centaures. Voy. le suiv.*

Ŏphīŏnĭdēs, æ, *m.* (Ὀφιονίδης). *Fils d'Ophion 3, Amycus.* (*Ov. Met.* XII, 245.)

Ŏphīŏnĭŭs, ă, ŭm (Ὀφιόνιος). *D'Ophion.* Sāngŭĭne īnūndāvĭt, Ŏphīŏnĭăquĕ cædĕ. *Sen.* (*OEd.* 484).

Ŏphītēs, æ, *m.* (ὀφίτης λίθος). *Serpentine, pierre verte dont on faisait des marmites.* Ēt flāmmā tĕnŭī călēnt ŏphītæ. *M.* (VI, 42). Quām pārvīs tīnctūs mācŭlīs Thēbānŭs ŏphītēs. *L.* (IX, 714. Et *St. Silv.* I, 5, 35).

Ŏphĭūchŭs, ī, *m.* (Ὀφιοῦχος). *Le Serpentaire, constellation.* Quēm clārō pērhĭbēnt Ŏphĭūchūm nōmĭnĕ Grāiī. *Cic.* (*Nat. Deor.* 2, 42). Sērpēntēm Grāiīs Ŏphĭūchŭs nōmĭnĕ dĭctŭs Dīvĭdĭt. *Man.* (I, 331. Et *Germ.* 74; *Sen. Med.* 698). *Voy.* Anguitenens.

Ŏphĭūsă, æ, *f.* (Ὀφιοῦσα). 1. *Ancien nom de Rhodes et de Chypre.* || 2. *Petite île près de la Sarmatie.* Ēt gĕlĭdīs pōllēns Ŏphĭūsă vĕnēnīs. *V. Fl.* || 3. *Ile près des Baléares.* (*Avien. Or. mar.* 148.)

Ŏphĭūsĭŭs, ă, ŭm. *D'Ophiuse.* Īpsă sŭās ūrbēs Ŏphĭūsĭăque ārvă părābăt Dēsĕrĕrĕ. *O.*

Ŏphthālmĭās, æ, *m.* (ὀφθαλμίας). *Sorte de poisson.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 70. Qui latine *oculata* vocatur a *Plin.* 32, 53, 6).

Ŏphthālmĭcŭs, ī, *m.* (ὀφθαλμικός). *Oculiste.* Fŭĕrās ŏphthālmĭcŭs āntĕ. *M.* (VIII, 74).

Ŏpĭcŭs, ă, ŭm (Ὀπικός). *Des Opiques, peuple de l'Italie, voisin des Volsques; au fig. Vieux, ignorant.* Ēt dīvīna ŏpĭcī rōdēbānt cārmĭnă mūrēs. *J.* (3, 207). Ēxēsās tĭnĕīs ŏpĭcāsque ēvōlvĕrĕ chārtās. *Aus.* (*Profes.* 22, 3). Ēt quōd nōn ŏpĭcæ tēgūnt păpўrī. *Id.* (*Epist.* 4, 99). || *Obscène, sale.* Ŏpĭcæ căstīgăt ămīcæ Vērbă. *J.* (6, 454. Alii aliter exponunt. Sed vid. *Fest.* in v. *Oscum*). Ŏpĭcŭs măgīstēr. *Aus* (*Epig.* 128, 2)

Ŏpĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Secourable.* Quūm dĕŭs īn sōmnīs ŏpĭfēr cōnsīstĕrĕ vīsŭs. *O.* SYN. Aūxĭlĭātŏr.

Ŏpĭfēx, ĭcĭs, *m. Ouvrier, artisan.* Gĕmĭnās ŏpĭfēx lībrāvĭt ĭn ālās Īpsĕ sŭūm cōrpŭs. *O.* Ēst ŏpĭfēx sōlŭs. *H. Voy.* Artifex. || *Qqf. f.* Vērbōrūm mōrūmque ŏpĭfēx. *Prud.* (*Apoth.* 809, de anima). || *En parl. de Dieu.* Tām sōlērs ŏpĭfēx. *Prud.* (*Sym.* II, 202).

† Ŏpĭfĭcīnă, æ, *f. arch. Comme* Officina. *Atelier.* (*Pl. Mil.* III, 3, 7.)

Ŏpĭlĭŏ *ou* Ŭpĭlĭŏ, ōnĭs, *m. Berger.* Vēnĭt ēt ŏpĭlĭŏ, tārdī vēnērĕ bŭbūlcī. *V.* (Et *Pl. As.* III, 1, 36).

Ŏpīmē, *adv. Grassement, avec abondance.* Īnstrūctă dŏmŭs ŏpīme ātque ŏpĭpărē. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 6). *Voy.* Laute.

Ŏpīmĭānŭs, ă, ŭm. *D'Opimius* (*récolté sous son consulat*). Ŏpīmĭānūm mōrĭōnĭbŭs nēctăr. *M.* (III, 82. *Id.* X, 49).

† Ŏpīmĭtās, ātĭs, *f. Abondance, magnificence, délices.* Māxŭmās ŏpīmĭtātēs ŏpĭpărāsque ōffĕrs mĭhĭ. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 2. *Id. As.* II, 2, 16. Quæ laudat *Non.* 2, 596).

Ŏpīmĭŭs, ĭī, *m. L. Opimius Népos, consul l'an*

de Rome 633, *année célèbre par une récolte de vins excellents, que l'on conservait encore plus d'un siècle après.* Cæcŭbă săccēntŭr, quæque ānnŭs cōxĭt Ŏpīmī. *M.* (II, 40. *Id.* I, 27, 7. De quo meminit *Sall. Jug.* 16). || *Le père de celui-là.* Quīntŭs Ŏpīmĭŭs īllĕ, Jŭgŭrthīnī pătĕr hŭjŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 193). || *Autres.* Paŭpĕr Ŏpīmĭŭs ărgēntī pŏsĭtī īntŭs ĕt aūrī. *H.*

Ŏpīmō, ās, ārĕ. *Engraisser.* Ŏstrĕă... Dūlcĭbŭs īn stāgnīs rĕflŭī măris æstŭs ŏpīmăt. *Aus.* (*Epist.* 7, 2). Ālvŭs, ŏpīmātōquĕ flŭēns ābdōmĭnĕ vēntĕr. *Id.* (*Mosell.* 105). Rītŭs frĕquēntēnt, ātque ŏpīmēnt vīctĭmīs. *Capel.* (IX, p. 309). || *Au fig.* Ō quī vēnŭstōs ūbĕrī făcūndĭă Sălēs ŏpīmās! *Aus.* (*Epist.* 15, 1).

Ŏpīmŭs, ă, ŭm. *Copieux, abondant, fertile, riche, magnifique.* Ēxstrŭĭmŭsquĕ tŏrōs, dăpĭbŭsque ĕpŭlāmŭr ŏpīmīs. *O.* Ārvă īntĕr ŏpīmă vĭrŭm. *Id.* Āltĕrĭŭs rēbŭs măcrēscĭt ŏpīmīs. *H.* Dōte āltĭlī ātque ŏpīmā. *Pl.* (ap. *Non.* 2, 30). Ĕt ŏpīmā pācĕ quĭētā Stāt tēllŭs. *Sil.* SYN. Ăbūndāns, fērtĭlĭs, dīvĕs, laūtŭs, ŏpŭlēntŭs, lārgŭs, *qqf.* mūltŭs. || *Gras.* Ālbāve ŏpīmōrŭm cōllă fĕrīrĕ bŏŭm. *O.* Pālmă nĕgātă măcrŭm, dōnātă rĕdūcĭt ŏpīmŭm. *H.* SYN. Pīnguis, etc. *Voy. ce mot.* || Ŏpīmă spŏlĭă, *et qqf. absolt. Dépouilles opimes, qu'un chef d'armée remportait après avoir tué le chef ennemi.* Aŭt spŏlĭīs ĕgŏ jām rāptīs laūdābŏr ŏpīmīs. *V.* Īnsīgnīs spŏlĭīs Mārcēllŭs ŏpīmīs. *Id.* Ĕt ŏpīmă vīctī rēgĭs ād sŭpĕrōs rĕfērt *Sen.* (*H. Fur.* 47. Ita et *Sil.* XII, 280). || Ŏpīmŭs trĭŭmphŭs. *H. Triomphe accordé à celui qui remportait des dépouilles opimes.*

? Ŏpīnāns, tĭs. *Voy.* Necopinans.

† Ŏpīnātŭs, ūs, *m. Opinion, soupçon.* Prōptĕr ŏpīnātūs ănĭmī. *Lr.* (IV, 465).

Ŏpīnĭō, ōnĭs, *f. Opinion, jugement, idée, soupçon.* Quĭd prŏcĕrēs, vānĭquĕ fĕrāt quĭd ŏpīnĭō vūlgī. *Aus.* (*Idyl.* 16, 4). Īllĭŭs ŏcŭli, ātque aūrēs, ātque ŏpīnĭō. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 106. Et *Ter. Heaut.* II, 2, 3). Ŏpīnĭōne āltĕrĭŭs nē quĭd pōndĕrēnt. *Ph.* SYN. Jūdĭcĭŭm, sēntēntĭă, mēns, ănĭmŭs, cōnsĭlĭŭm, sŭspīcĭō.

† Ŏpīnō, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Tăcēre ŏpīno ēsse ŏptŭmŭm. *Enn.* (apud *Non.* 7, 59. Adde *Pl.*, *Pacuv.*, *Cæcil.* ibid. Cf. *Prisc.* 796 et 800).

Ŏpīnŏr, ārĭs, ārī, *d. Penser, croire.* Hy̆brĭdă quō pāctō sĭt Pērsĭŭs ūltŭs, ŏpīnŏr. *H.* Hōc sīc ēsse ŏpīnŏr. *Ter.* (*And.* II, 3, 13). *Voy.* Puto

? Ŏpīnŭs. *Voy.* Nec opinus.

† Ŏpĭpărē, *adv. Somptueusement. Voy.* Opime.

† Ŏpĭpărŭs, ă, ŭm. *Magnifique, somptueux.* Vīno, ōrnāmēntīs ŏpĭpărīsque ōbsōnĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 29. *Id. Capt.* IV, 1, 2). *Voy.* Lautus.

1. Ŏpĭs, *gén. de l'inus.* Ops.

2. Ōpĭs, ĭs, *f.* (Ὦπις). *Nymphe, compagne de Diane.* Ōpĭs ăd æthĕrĭŭm pēnnīs aūfērtŭr ŏlȳmpŭm. *V.* Sŭpĕrīs īn sēdĭbŭs Ōpĭm. *Id.* (Et *Cl. Cons.* II, *Stil.* 254). || *Une naïade.* (*Virg. G.* IV, 343.)

Ŏpĭtĕr, ĭtĕrĭs *ou* ĭtrĭs, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* X, 33.)

Ŏpĭtērgīnŭs, ă, ŭm. *D'Opitergium, ville de Vénétie.* Hīc Ŏpĭtērgīnīs mōlēs ŏnĕrātă cŏlōnīs Cōnstĭtĭt. *L.* (Cf. *Plin.* 3, 22.)

† Ŏpĭtŭlō, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* (*Liv. Andr.* apud *Non.* 7, 61.)

Ŏpĭtŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Secourir.* Ūt dĕcēt vēlle hŏmĭnem ămīcum ămīco, ātque ŏpĭtŭlārĭēr. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 53. *Id. Mil.* III, 1, 27; *Ter. And.* I, 3, 5). *Voy.* Auxilior.

Ŏpŏbālsămŭm, ī, *n.* (ὀποβάλσαμον). *Suc du baumier, baume le plus pur.* Cāndĭdă fēlīcēs spīrēnt ŏpŏbālsămă vīrgæ. *St.* Hīrsūtō spīrānt ŏpŏbālsămă cōllō. *J.* (2, 41. Et *Mart.* XI, 1). Fūndānt ŏpŏbālsămŭm lŭcērnæ. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 81).

Ŏpōpeūs, ĕī, *m.* (Ὀπωπεύς). *Nom d'un enfant.* (*Stat. Th.* V, 225.)

Ŏpōrīnŭs, ă, ŭm (ὀπωρινός). *D'automne.* Sī dărĕt aūtŭmnŭs mĭhĭ nōmĕn, Ŏpōrīnŭs ēssĕm. *M.* (IX, 13. Etiam græce scribitur).

† Ŏpōrtēbānt, Ŏpōrtēnt, *arch.* Hæc făcta ăb īllo ŏpōrtēbānt, Sy̆rĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 25). Ădhūc, Ārchy̆līs, quæ ădsŏlēnt, quæque ŏpōrtēnt. *Id.* (*And.* III, 2, 1. Et *Cæcil.* apud *Prisc.* 827, oportuerint).

Ŏpōrtĕt, ŭĭt, ērĕ, *n. unip. Il faut.* Pāscĕre ŏpōrtĕt ŏvēs, dēdŭctŭm dīcĕrĕ cārmĕn. *V.* Dīc ăgĕ, sī vēntīs, ŭt ŏpōrtŭĭt, ăctŭs ĭnīquīs. *O.* Vălēăt pŏssēssŏr ŏpōrtĕt. *H.* SYN. Cōnvĕnĭt, dĕcĕt, *qqf.* dēbĕō. PPH. Ŏpŭs ēst, nĕcēssĕ ēst, păr *ou* æquŭm ēst.

† Ŏppāllēō, ēs, ērĕ, *n. Pâlir.* Āc stŭpōre ŏppāllŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 1, 92). *Voy.* Palleo.

† Ŏppāndō, ĭs, ĕrĕ. *Étendre.* Īllă vĕl ăd flātŭs Hĕlĭcēs ŏppāndĕ sĕrēnæ. *Grat.* (*Cyn.* 55).

† Ŏppāngō, ĭs, ĕrĕ. *Ficher contre, appliquer.* Ŭbi suāvĭum ŏppēgĭt, fūgĭt. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 60).

† Ŏppānsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Oppando. Cōrnĭbŭs ŏppānsīs. *Prud.* (*Psych.* 410, de cruce).

† Ŏppēctō, ĭs, ĕrĕ. *Peigner.* || *Au fig. Oter la chair d'après l'arête.* Nām nĭmĭō mĕlĭŭs ŏppēctūntŭr frīgĭdă. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 31).

Ŏppēdō, ĭs, ĕrĕ, *n. Insulter à.* Vīn' tū Cūrtīs Jūdæīs ŏppēdĕrĕ? *H.*

† Ŏppĕrībŏr, *arch. pour* Opperiar. Hīc nōs dum ēxīmŭs, īntĕrĕa ŏppĕrībĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 5. Et *Pl. Ps.* I, 2, 89).

Ŏppĕrĭŏr, īrĭs, ērtŭs sŭm, ĕrīrī, *d. Attendre.* Nĕc tārdum ŏppĕrĭŏr, nĕc præcēdēntĭbŭs īnstō. *H.* Hōstēm māgnănĭmum ŏppĕrĭēns. *V.* Ŭt ŏppĕrĭāre hōs sēx dĭēs sāltĕm mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 87. Perfectum non agnoscit *Charis.* 222). *Voy.* Exspecto.

Ŏppērtŭs, ă, ŭm, *part. de* Opperior Ūnām prætĕrĕa hōrām ne ŏppērtŭs sĭēs. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 29). || † *arch.* Ŏppĕrītŭs. Sĕnī nōn ōtĭum ĕrăt, īd sum ŏppĕrītŭs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 101).

Ŏppĕtō, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, ĕrĕ, *act. Aller vers, encourir, souffrir, subir.* Pĕtō, priūsquam ŏppĕtām mălām pēstēm, dătam hōstīlī mănū. *Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 16). Ātque, īllā vīvā, vīvŭs ŭt pēstem ŏppĕtās. *Pl.* (*As.* I, 1, 7). Plērūmquĕ pœnās ŏppĕtĭt sŭpērbĭæ. *Ph.* SYN. Ŏbĕō, sŭbĕō, īncūrrō, pătĭŏr, fĕrō || — mōrtĕm, lētŭm, *et absolt. Mourir.* Aŭt mōrtem ŏppĕtĕrĕt Thēseūs. *Cat.* (64, 102). Ĕt lētum ŏppĕtăt. *Sen.* (*Troad.* 369). Tēlīs īmpūnĕ Nŭmānŭm Ŏppĕtĭīssĕ tŭīs. *V.* Cōntĭgĭt ŏppĕtĕrĕ. *Id. Voy.* Morior, Pereo.

Ŏppĭă, æ, *f. Nom de femme.* Sīve hæc ēst Ŏppĭă, sīvĕ Cătŭllă. *J.* (10, 322. Et *Anth.* II, p. 39).

Ŏppĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Īllōtŭs mŏrĭĕrĭs, Ŏppĭānĕ. *M.* (VI, 42, 24. *Id.* VII, 3).

Ŏppĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sērvĭŭs Ŏppĭdĭŭs Cănŭsī dŭō prædĭă, dīvĕs. *H.*

Ŏppĭdō, *ancien adv. Beaucoup, tout à fait.* Ĕgŏ quĭdem hērcle ŏppĭdō pĕrĭī mĭsĕr! *Pl.* (*Merc.* IV, 3, 10. *Id. Amph.* I, 1, 144). Ŏppĭdo ŏppōrtūnē te ŏbtŭlīstī mi ŏbvĭăm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 24). Ŏthōnīs căpŭt ŏppĭdō pŭsīllŭm. *Cat.* (54, 1. Cf. *Charis.* 187; *Non.* 4, 343; *Quintil.* 8, 3, 25, et *Fest.* Etiam *Gloss. Placidi*: « Oppido, *valde.* »)

Ŏppĭdŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Oppidum. Mānsūri ŏppĭdŭlō, quŏd vērsŭ dīcĕrĕ nōn ēst. *H.* Părvĭquĕ dĕdĭt dŏmĭnum ŏppĭdŭlī Lōth. *Prosp.* (*Prov.* 259).

Ŏppĭdŭm, ī, *n. Ville forte, ville, bourg.* Ŏppĭdă cœpērŭnt mūnīre, ĕt pōnĕrĕ lēgēs. *H.* Tŏt cōngēstă mănŭ præruptīs ŏppĭdă săxīs. *V.* Ŏppĭdŭm quŏdvīs vĭdētŭr pŏsse ēxpūgnārī dŏlīs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 21).

PHR. Quin ĕtĭām strūctīs ēxsūrgūnt ōppĭdă mūrīs. *Tib. Voy.* Urbs, Castellum.

Ōppīgnĕrŏ, ās, ārĕ. *Engager, donner un gage.* Ōppīgnĕrāvīt Claūdĭī mŏdo ād mēnsăm. *M.* (II, 57). Num īlla ōppīgnĕrārĕ fīlĭām Mēām me īnvītō pŏtŭĭt? *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 46). *Voy.* Pignero.

Ōppīlŏ, ās, ārĕ. *Boucher.* Flūctĭbŭs ādvērsīs ōppīlāre ōstĭă cōntrā. *Lr.* (VI, 725). *Voy.* Obstruo.

Ōppĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ōppĭŭs ādvēnĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 959).

Ōpplĕŏ, ēs, ērĕ. *Remplir.* Cūnctă cŏlōrĭbŭs ēgrĕgĭīs ĕt ŏdōrĭbŭs ōpplĕt. *Lr.* (V, 739. *Id.* II, 145). Jām meās ōpplēbĭt aūrēs suā lŏquēntĭā. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 14). Sĭlvānī lūcŭs... Crēbrō sălĭcto ōpplētŭs. *Id.* (*Aul.* IV, 7, 8). Vās ŏlĕo ōpplētŭm. *Paul. Petr.* (V, 105).

Ōppōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Placer devant, offrir.* Lĭcēt āntēstāri? Ĕgŏ vērō Ōppōno aūrĭcŭlăm. *H.* SYN. Ōffĕrŏ, prǣbĕŏ. || — pīgnŏrī *ou* pīgnĕrī, *et absolt. Déposer un gage.* Vīx hĕrcle, ŏpīnŏr, sī me ōppōnăm pīgnĕrī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 85. *Id. Curc.* II, 3, 77, absolute; *Ter. Phor.* IV, 3, 56). SYN. Dēpōnŏ. || *Ordint. Placer contre, en face.* Ānte ŏcŭlōs ōppŏsŭĭtquĕ mănŭs. *O.* Ōppŏsŭĭtquĕ mănŭm frōntī. *Id.* SYN. Ōbjĭcĭŏ, ōbjēctŏ, *qqf.* ōbtĕgŏ. || *Opposer.* Fōrtĭăque ādvērsīs ōppōnĭtĕ pēctŏră rēbŭs. *H.* Ōppŏsŭĕre ăcĭēm. *V.* || *Opposer* (*dans une comparaison*). Plūrēs hăbēbĭt quōs ōppōnăt Grǣcĭǣ. *Ph.* || *Exposer.* Ĕt stăbŭla ā vēntīs hībĕrno ōppōnĕrĕ sōlī. *V.* SYN. Ēxpōnŏ, ōbvērtŏ.

Ōppōrtūnē, *adv. A propos.* Ōppōrtūnē tē mĭhī, Phĭdĭppe, ĭn īpsō tēmpŏre ōstēndĭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 4. Et *Pl. Pseud.* II, 3, 3, opportunius). SYN. Cōmmŏdē *ou* cōmmŏdŭm, tēmpēstīvē, tēmpŏrĕ. PPH. Īn tēmpŏrĕ. Īn īpsō tēmpŏrĕ. Pēr tēmpŭs. PHR. Īn tēmpŏre īpsō gnāvŭs ōccŭrrĭt Lĭchās. *Sen.* Ūt tēmpŏre ōppōrtūnēque āttŭlĭstĭs (argentum) ! *Pl.*

Ōppōrtūnĭtās, ātĭs, *f. Occasion favorable, temps propice.* Ōptŭma ōppōrtūnĭtāte āmbo ādvēnīstĭs. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 3). Spēctātā cuī nōn fŭĕrĭt ōppōrtūnĭtās. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 11). SYN. Cōmmŏdĭtās, ŏccāsĭŏ, tēmpŭs. *Voy.* Occasio.

Ōppōrtūnŭs, ă, ŭm. *Commode, favorable, en parl. d'un lieu, logeable ; en gén. Propre à, utile, avantageux.* Dīrārŭm nīdīs dŏmŭs ōppōrtūnă vŏlŭcrŭm. *V.* Ōppōrtūnă sŭā blāndītŭr pŏpŭlŭs ŭmbrā. *O.* Nēc pĕcŏri ōppōrtūnă sĕgēs, nēc cōmmŏdă băcchō. *V.* Ōppōrtūnă fŭĭt sī fōrte ĕt ĭdōnĕă flāmmĭs. *Lr.* (VI, 317). Ād ŏmnĭa hǣc măgĭs ōppōrtūnŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 47). SYN. Cōmmŏdŭs, āccōmmŏdŭs, āptŭs, ĭdōnĕŭs, ūtĭlĭs.

Ōppŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Oppono. *Placé devant, opposé.* Ōppŏsĭtāmquĕ pĕtēns cōntrā Zānclēĭă săxă Rhēgĭŏn. *O.* Ōppŏsĭtās ēvīcĭt gūrgĭtĕ mōlēs. *V.* Crīnĭgĕrōs bēllīs ārcērĕ Căўcōs Ōppŏsĭtī. *L.* SYN. Ōbjēctŭs, ōbstāns, ādvērsŭs, ōbvĭŭs, cōntrārĭŭs. || *Déposé en gage.* Lāncĭbŭs ōppŏsĭtīs. *J.* (11, 18).

Ōppŏsĭtŭs, ūs, *m. L'action de mettre devant.* Āgmĭna ĕt ōppŏsĭtū mēmbrōrŭm sīstĕrĕ cērtăt. *Sil.* Mĕrīdĭānŭs sōl ŭt ōppŏsĭtū jūgī Cōnspĭcŭŭs haūd sĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 641). SYN. Ōbjēctŭs.

† Ōppŏstŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Oppositus. Āt quūm, splēndĭdă quǣ cōnstānt, ōppŏstă fŭērŭnt. *Lr.* (IV, 151).

Ōppŏsŭī, *parf. de* Oppono.

Ōpprēssī, *parf. de* Opprimo.

Ōpprēssĭŏ, ōnĭs, *f. Violence.* Pēr ōpprēssĭōnem ŭt hānc mi ērĭpĕrĕ pōstŭlēt. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 30).

† Ōpprēssĭūncŭlă, ǣ, *f. dimin. de* Oppressio. *Pression légère* (*Pl. Ps.* I, 1, 66.)

† Ōpprēssŏr, ōrĭs, *m. Oppresseur.* Ātque ōpprēssōrēs Dĕŭs ōpprĭmĭt ĕt pĭŭs ūltŏr. *Drac.* (I, 740).

Ōpprēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Opprimo. *Pressé, accablé sous le poids, foulé ou enseveli.* Vīdĭt ŭt ōpprēssăm, vēstīgĭă cōrpŏrĭs, hērbăm. *O.* Flūctĭbŭs ōpprēssōs Trōās cœlīquĕ rŭīnā. *V.* Vīctum ĕt ōpprēssŭm trăhĭt Īpsŭm cătēnĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 52). Ōpprēssǣ nĭmĭŭm vīcīna ēst fāscĭă plūmǣ. *M.* (XIV, 159). SYN. Prēssŭs, ōbrŭtŭs. || *Au fig. Abattu, vaincu.* Dūxĭt ăb ōpprēssā mĕrĭtŭm Cārthāgĭnĕ nōmĕn. *H.* || *Surpris. Voy.* Opprimo.

† Ōpprēssŭs, ūs, *m. Pression.* Nām quĭd ĭn ōpprēssū vălĭdō dūrābĭt ĕōrŭm? *Lr.* (I, 850).

Ōpprĭmŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĭmĕrĕ. *Presser, étouffer.* Ōpprĭmĕ, dūm nŏvă sūnt, sŭbĭtī mălă sēmĭnă mōrbī. *O.* Flūctŭs Ōpprĭmĕt hānc ănĭmăm. *Id.* Ĕt vīscĕră lǣvā Ōpprēssērĕ mănū. *L.* SYN. Prĕmŏ, cōmprĭmŏ, ōbrŭŏ, sŭffōcŏ, etc. *Voy.* Premo, Strangulo. || — ōs. *Faire taire, ou Se taire.* Vŏlŭĭt dĕŭs ōră lŏquēntĭs Ōpprĭmĕrĕ. *O.* Ōs ōpprĭmĕ. *Pl.* (*As.* III, 2, 40. Et *Ter. Ph.* V, 7, 93). Cŏhĭbē părūmpĕr ōră, quēstŭsque ōpprĭmĕ. *Sen.* (*Troad.* 520). SYN. Prĕmŏ, cōmprĭmŏ, sūpprĭmŏ. *Voy.* Sileo. || *Au fig. Surprendre, prendre au dépourvu.* Sī vēspērtīnŭs sŭbĭtō te ōpprēssĕrĭt hōspēs. *H.* Nē te ōpprĭmĕrĕt īmprūdēntĕm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 111). Nōx ōpprēssīssĕt. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 9). SYN. Ŏccŭpŏ, prǣvērtŏ. || *Attaquer à l'improviste. Voy.* Invado. || *Accabler, presser.* Nē sē pēnūrĭă vīctŭs Ōpprĭmĕrĕt. *H.* SYN. Cōnfĭcĭŏ, ōbrŭŏ. || *Tuer.* Ōmnĭbŭs ūnŭm Ōpprĭmĕre ēst ănĭmŭs. *O.* Ōpprēssĭt jăcŭlō rĕdĕūntem ād frēnă lĕōnĕm. *V. Fl.* Ōpprĭmĕrĕ cāptāns (muscam). *Ph.* SYN. Ŏccīdŏ, etc.

† Ōpprŏbrāmēntŭm, ī, *n. Infamie.* (*Pl. Merc.* II, 3, 87.)

Ōpprŏbrĭŭm *et* Ōpprōbrĭŭm, ĭī, *n. Reproches.* Mŏrdĕăr ōpprŏbrĭīs fālsīs. *H.* Sīc ĕgŏ mājōrĭs fŭgĭēns ōpprōbrĭă cūlpǣ. *Id.* SYN. Ēxprŏbrātĭŏ, crīmĕn. || *Injures.* Vērsĭbŭs āltĕrnīs ōpprōbrĭă rūstĭcă fūdĭt. *H.* Pŭdĕt hǣc ōpprōbrĭă nōbīs Ĕt dīcī pŏtŭīssĕ. *O. Voy.* Convitium. || *Honte, opprobre, infamie.* Nēc fŭĭt ōpprŏbrĭō, cĕlĕbrāssĕ Lўcōrĭdă Gāllō. *O.* SYN. Dēdĕcŭs, prŏbrŭm, lābēs, īnfāmĭă. *Voy.* Dedecus. || *Personne déshonorée ou qui déshonore.* Crēvĕrăt ōpprŏbrĭŭm gĕnĕrĭs. *O.* Dēnt, ōpprōbrĭă Rōmŭlī Rĕmīquĕ. *Cat.* (28, 14). SYN. Dĕdĕcŭs.

† Ōpprŏbrŏ, ās, ārĕ. *Reprocher.* Rūs tū mi ōpprŏbrās. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 25. *Id. Most.* I, 3, 143).

Ōppūgnātĭŏ, ōnĭs, *f. Attaque, siège.* Tū pūlsātă plăcēs, fĭdēmquĕ fōrtĕm Ōppūgnātĭŏ pāssă pūblĭcāvĭt. *Sid.* (23, 68).

Ōppūgnŏ, ās, ārĕ. *Attaquer, assiéger.* Cēlsīs ōppūgnăt mōlĭbŭs ūrbĕm. *V.* Fēssam ōppūgnārĕ cărīnăm. *O.* Aūsă fĕrōx ăb ĕquō cōntra ōppūgnārĕ săgĭttīs. *Pp.* (III, 11, 13, rates). SYN. Īnvādŏ, āggrĕdĭŏr, īmpĕtŏ, lăcēssŏ, etc. *Voy.* Aggredior, Obsideo. || *Au fig.* Prŏprĭīs cīrcum ōppūgnātă trĭūmphĭs. *Pp.* (II, 13, 45, de Roma). Ārtĭbŭs īnnŭmĕrīs mēns ōppūgnātŭr ămāntŭm. *O.* Ĭtă mĕă cōnsĭlĭa ūndĭque ōppūgnās mălĕ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 154). || † (*De* Pugnus). *Frapper avec le poing.* (*Pl. Cas.* II, 6, 60.)

† Ōppŭvĭŭm *ou* Ōbpŭvĭŭm, ĭī, *n. Coup.* Ōppŭvĭīs pŭĕrī cŏērcēntŭr. *Afran.* (ap. *Fest.*, qui exponit : « *Oppuviat*, al. *Oppuvit*, verberat. »).

† Ōprā, ǣ, *f. sync. pour* Opera. Quĭbĭt prō făctīs rĕddĕre ōprǣ prĕtĭŭm. *Enn.* (ap. *Sen. Ep.* 108).

† Ōprĭmēntŭm, ī, *n. sync. de* Operimentum. *Couverture, vêtement.* Lătĕrīsquĕ sĭnīstrī Vēlăt ōprĭmēntō. *Prud.* (*Psych.* 461).

1. Ōps, Ōpĭs, *f. Ops ou Rhée, la même que Cybèle chez les Latins.* Quǣ Thĕmĭs ēst Grāĭīs ; pōst hānc Rhĕă, quǣ Lătĭīs Ōps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 2).

Mĭnērvă, Lātōnē, Spēs, Ōps, Vīrtūs, Vĕnŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 52). Ēx Ŏpĕ Jūnōnēm mĕmŏrānt Cĕrĕrēmquĕ crĕātās. *O.* Īdææ cūrrūs īllĕ sĕquātŭr Ŏpĭs. *Tib.* (I, 4, 68). *Voy.* Cybele.

2. Ōps (*inus. au nomin.*), Ŏpĭs, ŏpĕm, ŏpĕ, *f.* *Puissance moyens, ressources.* Grātēs pērsōlvĕrĕ dīgnās Nōn ŏpĭs ēst nōstræ. *V.* SYN. Vīs, făcūltās. || *Qqf. Puissance, empire.* Ādstānte ŏpĕ bărbărĭcā. *Vet. Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 3, 19). SYN. Rēs, īmpĕrĭūm. || *Forces.* Hīnc ŏpĕ bărbărĭcā vărĭīsque Āntōnĭūs ārmīs. *V.* SYN. Ŏpēs, vīrēs. || *Secours, assistance.* Dīxĭt, ŏpēmquĕ dĕī nōn cāssa īn vōtă vŏcāvĭt. *V.* Nēc spēs ŏpĭs ūllă dăbātŭr. Vī prŏprĭā nītūntŭr, ŏpīsque haūd īndĭgă nōstræ. *Id.* SYN. Aūxĭlĭūm, etc. *Voy. ce mot.* || *Au plur. Voy.* Opes. || † *Qqf. Comme* Opes. *Richesses.* Vōs quī pŏtēstĭs ŏpĕ vōstrā cēnsērĭēr. *Pl.* (*Capt. prol.* 15). || † Ōps, *ancien nomin.* Quōrūm gĕnĭtōr fērtŭr ēsse ōps gēntĭbŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 733. Et cf. *Char.* 27).

Ōpsōnĭŭm. *Voy.* Obsonium.

Ōptābĭlĭs, ĕ, *et* Ōptāndŭs, ă, ŭm. *Désirable.* Scīpĭŏ sōlāmĕn prŏpĕrāns ōptābĭle īn ārmīs. *Sil.* Ōptābĭlĕ tēmpŭs. *O.* Ōptāndă mōrs ēst. *Sen.* (*Troad.* 872). SYN. Ēxōptābĭlĭs, cŭpĭēndŭs.

† Ōptāssīs, *arch. pour* Optaveris. (*Pl. Mil.* III, 1, 75.)

Ōptātō, *adv. Selon le désir de qqn.* Ōptāto ādvĕnīs. *Ter.* (*And.* III, 3, 1). Āc vĕlŭt ōptātō vēntīs æstātĕ cŏōrtīs. *V.*

Ōptātŭs, ă, ŭm. *Désiré.* Ōptātā pŏtĭūntŭr Trōēs ărēnā. *V.* Ōptātæ nōn ēst dătă cōpĭă mōrtĭs. *O.* SYN. Grātŭs, jūcūndŭs, dūlcĭs, ēxspēctātŭs, *qqf.* cŭpītŭs. || *Subst. n. Souhait.* Dī tĭbĭ... ōmnĭa ōptāta ōffĕrānt! *Ter.* (*Ad.* V, 9, 21. Et *Pl. Capt.* II, 2, 105; *Sen. Hip.* 1120). Ānnŭĭt ōptātīs. *O. Voy.* Votum. || *Subst. m. Nom d'homme.* Hīc jăcĕt Ōptātŭs. (*Anthol.* II, p. 185. Et *Prud. Peri.* 4, 146.)

Ōptĭmātēs, ŭm *et* ĭŭm, *m. pl. Les premiers citoyens. Voy.* Proceres. || *Qqf. f.* Mātrōnæ ŏpŭlēntæ ōptĭmātēs. *Enn.* (apud *Cic. Fam.* 7, 6).

Ōptĭmē, *arch.* Ōptŭmē, *adv. Très-bien* Ōptŭme īnquăm făctŭm. *Ter.* (*And.* III, 4, 14). Ōptĭmē rēgnī mĕī Fātum īpsĕ nŏvī. *Sen.* (*Phœn.* 276). SYN. Pērbĕnĕ, plānē, prōrsŭs, ōmnīnō. || Ōptĭmē ēst. *C'est très-bien.* Īllum ēxōptāvĭt pŏtĭŭs? hăbĕăt : ōptŭme ēst. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 3). *Voy.* Bene. || *Parfaitement, oui, dans les réponses.* Pŏtĭn' ēst hīc tăcēre? Ĕgŏn'? ōptŭmē. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 21). || *A propos.* Ōptŭmē mĭhĭ te ōffērs. *Ter.* (*And.* IV, 2, 3. *Id. Eun.* V, 2, 66). *Voy.* Opportune.

Ōptĭmŭs, *arch.* Ōptŭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Bonus. *Très-bon, excellent.* Ōptĭmă prīmă fĕrē mănĭbŭs răpĭūntŭr ăvārīs. *O.* Ōptĭmă bēllō (legio). *L.* Rīsīt pătĕr ōptĭmŭs īllī. *V.* Ō fūrum ōptĭmĕ bălnĕārĭōrŭm! *Cat.* (33, 1). Hōc tĕnētĭs? ōptŭmum ēst. *Pl.* (*Capt. prol.* 10).

1. Ōptĭŏ, ōnĭs, *f. Choix.* Quĭd, sī dē dŭbĭīs cōncēdĭtŭr ōptĭŏ nōbĭs? *Aus.* (*Ephem.* 7, 27). Ōptĭo hæc tŭă ēst. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 13. *Id. Trin.* IV, 3, 46). Fīīt ōptĭŏ līnquī Quēm vēllēs. *Arat.* (II, 968). SYN. Dēlēctŭs, ēlēctĭŏ.

2. Ōptĭŏ, ōnĭs, *m. Option, aide ou servant du centurion.* (Vid. *Fest.* et *Paul.*) || *Au fig. Aide.* Tĭbĭ ōptĭōnēm sūmĭtō Lĕōnĭdăm. *Pl.* (*As.* I, 1, 88. Quod laudat *Fest.*).

Ōptīvŭs, ă, ŭm *Qu'on a choisi.* Ōptīvō cōgnōmĭnĕ crēscĭt. *H.*

Ōptŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Choisir.* Ōptāvītquĕ lŏcūm rēgnō. *V.* Pārs ōptārĕ lŏcūm tēctō. Ēxtērnōs ōptātĕ dŭcēs. *Id.* Quæ sēse ĭnhŏnēste ōptāvĭt părĕre hīc dĭtĭās *Ter.* (*And.* IV, 5, 2). Ōpta ŏcĭŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 6, 14. Adde *Sil.* XIII, 689) SYN. Ēlĭgŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Souhaiter, désirer.* Tŭŭs, ō rēgīnă, quĭd ōptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *V.* Cuī sătĭs ēst quŏd cōntĭngĭt, nĭhĭl āmplĭŭs ōptĕt. *H.* Ōptāvī, pĕtĕrēs cœlēstĭă sīdĕră tārdē. *O.* SYN. Ēxōptŏ, cŭpĭŏ, etc. *Voy.* Cupio.

Ŏpŭlēns, tĭs, *arch. Comme* Opulentus. Īllīc cōnjŭgĭūm, nātīque, ŏpŭlēnsquĕ sĕnēctūs. *Aus.* (*Prof.* 19, 5. *Id. Idyl.* 2, 7). Mājēstātĕ pŏtēns mūnĕrĭbūsque ŏpŭlēns. *Prud.* (*Peri.* 11, 218).

Ŏpŭlēntĕr. *Opulemment.* Spēctāvī lūdōs māgnĭfĭce ātque ŏpŭlēntĕr. *Pl.* (*fragm.* ap. *Charis.* 187).

Ŏpŭlēntĭă, æ, *f. Opulence.* Dīvĭtĭs ūbĕr ăgrī, Trōjæve ŏpŭlēntĭă deĕrĭt. *V.* Dīvĭtĭs aūdīta ēst cuī nōn ŏpŭlēntĭă Crœsī? *O. Voy.* Divitiæ. || *Au fig.* Mōx nūdārĕ fŏrō vĭctrīx ŏpŭlēntĭă līnguæ. *Cl.* || † *Au plur* (*Pl. Bac.* III, 4, 22, opulentiis.)

† Ŏpŭlēntĭtās, ātĭs, *f. arch. Comme le précéd.* (*Pl. Mil.* IV, 4, 35; *Cæcil.* apud *Non.* 2, 598.)

Ŏpŭlēntŏ, ās, ārĕ. *Enrichir, et au fig.* Ārvō păscăt hĕrum, ān băccīs ŏpŭlēntĕt ŏlīvæ. *H.* Ŏpŭlēntĕt ŭt mĕrācō Bĭbŭlūm cŏlōrĕ vēllŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 46). *Voy.* Dito.

Ŏpŭlēntŭs, ă, ŭm. *Opulent.* Cōndēbăt, dōnīs ŏpŭlēntum ēt nūmĭnĕ dīvæ (templum). *V.* Ŏpŭlēntăquĕ rēgnīs Jūngĕrĕ cāstră părō. *Id.* Īntāctīs ŏpŭlēntĭŏr Thēsaūrīs Ărăbūm. *H.* SYN. Ŏpŭlēns, dīvĕs, etc. *Voy.* Dives. || *Puissant, noble, grave, considéré, important.* Nām quum ŏpŭlēntī lŏquūntŭr părĭtĕr ātque īgnōbĭlēs. *Enn.* (ap. *Gell.* 11, 4). Deĕrăt ăpŏstŏlĭcīs scrīptīs ŏpŭlēntŭs ēxsĕcūtŏr. *Prud.* (*Peri.* 13, 16. Eodem sensu *Locuples*). || *Somptueux, magnifique.* Sīt nōbīs ŏpŭlēntum ōbsōnĭūm. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 64). *Voy.* Lautus.

† Ŏpŭlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'enrichir.* Quō măgĭs īn cōmptīs pŏssīnt ŏpŭlēscĕrĕ cāmpīs. *Furius* (apud *Non.* 2, 615, et *Gell.* 18, 11).

Ŏpūntĭŭs, ă, ŭm. *D'Oponte.* Dīcăt Ŏpūntĭæ Frātēr Mĕgīllæ. *H. Voy.* Opus 2.

1. Ŏpŭs, ĕrĭs, *n. Ouvrage, travail* Hōc prīmŭs rĕpĕtās ŏpŭs, ēt pōstrēmŭs ŏmīttās. *H* Īnstāns ŏpĕrī rēgnīsquĕ fŭtūrīs. *V.* Pēndēnt ŏpĕra īntērrūptă mĭnæquĕ Mūrōrum īngēntēs. Sēd rĕvŏcārĕ grădŭm... Hōc ŏpŭs, hīc lăbŏr ēst. Grăvĕ Mārtĭs ŏpŭs. *Id.* Ŏpĕrīsquĕ rĕlīnquūnt Ārmă (scil. rustica). *O.* Ŏpŭsquĕ mĕæ sēnsīt bīs Tēlĕphŭs hāstæ. *Id.* Ālvĕōs āccĭpĭte, ēt cērīs ŏpŭs īnfūndĭtĕ. *Ph.* SYN. Lăbŏr, ŏpĕră, *qqf.* cūră, stŭdĭūm. EP. Īngēns, māgnŭm, dĭffĭcĭlĕ, ārdŭŭm, dūrŭm, grăvĕ, mŏlēstŭm; īnsīgnĕ, mĕmŏrābĭlĕ, nōbĭlĕ, clārŭm. PPH. Ŏpĕrŭm lăbōrĕm. *V.* || *Ouvrage d'art.* Cælātūm dīvīni ŏpŭs Ălcĭmĕdōntĭs. *V.* SYN. Lăbŏr, ārs, *qqf.* mănŭs. PHR. Clўpĕūm, Dĭdўmāōnĭs ārtēs. *V.* || *Ouvrage d'esprit.* Jāmque ŏpŭs ēxēgī, quŏd nēc Jŏvĭs īră, nĕc īgnēs, etc. *O.* Vērum ŏpĕre īn lōngō fās ēst ōbrēpĕrĕ sōmnŭm. *H. Voy.* Liber. || † Ŏpĕrĕ māgnō, tāntō. *Voy.* Magnopere, Tantopere.

Ŏpŭs ēst, *unip. Il est besoin de.* Nōn mīllĕ cărīnīs Ēst ŏpŭs īn Teūcrōs. *V.* Nūnc ănĭmīs ŏpŭs, Ænēā, nūnc pēctŏrĕ fīrmō. *Id.* Quĭd dĭgĭtōs ŏpŭs ēst grăphĭō lāssārĕ tĕnēndŏ? *O.* SYN. Ĕgĕŏ, īndĭgĕŏ, nĕcēssĕ ēst. || *Avec le nomin. de la chose.* Ērgŏ cōrpŏrĕam ăd nātūrām paūcă vĭdēmŭs Ēsse ŏpŭs ōmnīnō. *Lr.* (II, 20). Mātĕrĭēs ŏpŭs ēst. *Id.* (III, 980). Hēllĕbŏrum hīsce hŏmĭnĭbŭs ēst ŏpŭs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 89. *Id. Capt.* I, 2, 61; *Ter. Heaut.* V, 1, 20). || † *Avec l'acc.* Pŭĕro ŏpŭs ēst cĭbŭm. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 10. *Ib.* I, 1, 71).

2. Ŏpūs, ūntĭs, *f.* (Ὀποῦς). *Oponte, principale ville des Locriens Épicnémidiens.* Cædĕ pŭĕr făctā Pātrŏclŭs Ŏpūntă rĕlīquĭt. *O.*

Ŏpūscŭlŭm, ī, *n. dimin de* Opus. *Petit ouvrage.*

opuscule. Scīrĕ vĕlīs, mĕă cūr īngrātŭs ŏpūscŭlă lēctŏr Laūdĕt. *H*. Quŏd Căssī Pārmēnsĭs ŏpūscŭlă vīncăt. *Id*. Nārrātĭōnem ŏpūscŭlī paulo āltĭŭs. *Avien*. (*Or. mar*. 76).

Ŏr, *m*. *Or ou Horus, fils d'Osiris. Nom emprunté par un anachorète chrétien*. Nūnc Ōr, nūnc Āmmōn, nūnc Sārmătă, nūnc Hĭlărĭōn. *Sid*. (16, 101).

1. Ōră, æ, *f*. *Bord, extrémité*. Prĭŭs ōrās, pōcŭlă cīrcŭm, Cōntīngŭnt mēllĭs dūlcī flāvōquĕ lĭquōrĕ. *Lr*. (IV, 13). Fūcōque ēt flōrĭbŭs ōrās Ēxplēnt (apes). *V*. Ātquĕ vĭām clўpĕī mōlītă pĕr ōrās. Ōrāsquĕ rĕclūdĭt Lōrīcæ. *Id*. SYN. *Qqf*. Mārgŏ. || *Bord d'un vêtement*. *Voy*. Limbus. || *Rivage, côte*. Sīve ōram Īllўrĭcī lēgĭs æquŏrĭs. *V*. Prīmī lēgĕ lĭttŏrĭs ōrăm. *Id*. *Voy*. Littus. || *Frontières, pays; séjour*. Sēd mē māgnă dĕūm gĕnĭtrīx hīs dētĭnĕt ōrĭs. *V*. Rēx gĕlĭdæ mĕtŭātŭr ōræ. *H*. Dēfūnctŭm tērrā cœlēstĭbŭs ōrĭs Āccĭpĭăm. *O*. SYN. Lĭttŭs, tērră, tēllūs, fīnēs, plāgă, rĕgĭō, lŏcŭs, sēdēs. || Lūmĭnĭs ōræ. *Voy*. Aura. || *Au fig*. *Extrémité* (*commencement et fin*). Ēt mēcum īngēntēs ōrās ēvŏlvĭtĕ bēllī. *V*. (*Æ*. IX, 528. Præiverat *Ennius*, quem laudat *Serv*. ad h. l.). || *Commencement*. Ōrăm rĕpĕrīrĕ nūllăm, quam ēxpĕdĭăm, quĕō. *Cæcil*. (ap. *Fest*.). || *Hersilie*. *Voy*. Hora 2.

2. Ōră *ou* Hōră, æ, *f*. *Nymphe de Scythie, moitié femme et moitié serpent*. Mātrĭs Ŏræ spĕcĭēm. *V. Fl*. (VI, 58). || *Hersilie*. *Voy*. Hora 2.

Ōrāclŭm, ī, *n*. *sync. pour* Oraculum. Rūrsŭs ăd ōrāclum Ōrtўgĭæ Phœbūmquĕ, rĕmēnsō. *V*. Ībi ēx ōrāclō vōcĕ dīvīnă ēdĭdĭt. *Poet*. (ap. *Cic*. *Div*. 1, 21. Adde *Cat*. 7, 5; *Ov*. *Met*. I, 321).

Ōrācŭlŭm, ī, *n*. *Oracle* (*siége d'une divinité qui prédit l'avenir, et réponses de cette divinité*). Sūspēnsi Eūrўpўlŭm scĭtātum ōrācŭlă Phœbī Mīttĭmŭs. *V*. Săcrās rēddūnt ōrācŭlă sōrtēs. *O*. SYN. Ōrāclŭm, sōrtēs, rēspōnsă, dīctă, cārmĕn, cārmĭnă. EP. Dīvīnŭm, cœlēstĕ, sānctŭm, săcrŭm, vĕrēndŭm, præsāgŭm, fātĭdĭcŭm; vērŭm, cērtŭm; ōbscūrŭm, āmbĭgŭŭm, īncērtŭm, fāllāx, vānŭm; fēlīx, faūstŭm, lætŭm; trīstĕ, īnfēlīx, īnfaūstŭm. PPH. Dĕōrŭm tēmplă, āntră, ădўtă. Dĕōrŭm, dĕūm, dīvōrŭm rēspōnsă, jūssă, mŏnĭtă, mŏnĭtŭs, ēffātă, dīctă, sōrtēs. Cœlēstēs mŏnĭtŭs. Fātōrŭm ārcānă. Ōrācŭlă vātŭm. Ēx ădўtō sōrtēs. *Voy*. Augurium, Vaticinor. || *Consulter les oracles*. Ōrācŭlă scītŏr, pōscŏ, ădĕō, pĕtō, quærŏ, cōnsŭlŏ. VERS. Ōrācŭlă Faūnī Fātĭdĭcī gĕnĭtōrĭs ădĭt, lūcōsquĕ sŭb āltā Cōnsŭlĭt Ālbūnĕā. *V*. Vĕnĭmŭs hūc lāpsĭs quæsītum ōrācŭlă rēbŭs. *Id*. Phœbīque ōrācŭlă sūpplēx Cōnsŭlĭt. *O*. Cōnsŭlăt ūt săcrās, hŏmĭnŭm ōblēctāmĭnă, mēntēs, Ād Clărĭŭm părăt īrĕ dĕŭm. Aūxĭlĭŭm pĕr săcrās quærĕrĕ sōrtēs. *Id*.

Ōrāns, tĭs. *Qui parle, orateur*. Plūrĭmum ōrāntēs dĕcēbĭt. *T. Maur*. (*Ped*. 82, de quodam pede). || *Qui prie, suppliant*. Ād vātēm vātēs ōrāntĭă brāchĭă tēndĭt. *O*. *Voy*. Supplex.

Ōrārĭŭm, ĭī, *n*. *Espèce de mouchoir pour s'essuyer le visage*. Hīc sŭī dāt pīgnŭs ōrĭs, ūt fĕrūnt, ōrārĭŭm. *Prud*. (*Peri*. 1, 86).

† Ōrāssĭs, *arch. pour* Oraveris. (*Plaut*. *Epid*. V, 2, 63.)

Ōrātĭŏ, ōnĭs, *f*. *Langage, discours*. Nām mĭhĭ, quālĕ īngĕnĭum hăbērĕs, fŭĭt īndĭcĭo ōrātĭŏ. *Ter*. (*Heaut*. II, 4, 4). Ōrātĭōnēm cōmprĭmăm. *Pl*. (*Amph*. I, 2, 24). SYN. Sērmŏ, vērbă, dīctă. || *Style*. Dīssĭmĭlī ōrātĭōnĕ sūnt fāctæ āc stĭlō. *Ter*. (*And*. *prol*. 12). || *Éloquence*. Pĭĕtātĕ frātrēs Cūrtĭōs lĭcēt vīncās, Ōrātĭōnĕ Rēgŭlōs. *M*. (V, 28). *Voy*. Facundia. || *Eccl*. *Prière*. Sōlă frĕquēns vōtĭs ōrātĭŏ præstăt hŏnēstĭs. *Sedul*. (IV, 216). *Voy*. Preces.

Ōrātŏr, ōrĭs, *m*. *Orateur*. Ōrātŏr vĕhĕmēns (11, 34). Ōrātŏr cătŭs īnstĭgăt, ceū clāssĭcă bēllī. *Prud*. (*Sym*. II, 10). Ōrātŏr, dĭălēctĭcŭs, pŏētă. *Sid*. (*Epist*. IV, 11, 8). *Voy*. Facundus. || *Député*. Mīttŏr ēt Īlĭăcās aūdāx ōrātŏr ăd ārcēs. *O*. Cēntum ōrātōrēs aūgūstă ăd mœnĭă rēgĭs. *V*. (Cf. *Varr*. ap. *Non*. 12, 43.) SYN. Lēgātŭs. || *Avocat*. *Voy*. Causidicus. || *Intercesseur*. Sēd vĭdēsĭs nē tu ōrātōrem hūnc pūgnĭs pēctās pōstēā. *Pl*. (*Pœn*. I, 2, 144). Ērgō tăm plăcĭdās ōrātŏr mīssŭs ăd aūrēs. *O*. || *Acteur qui faisait au public quelque annonce*. Ōrātōrem ēssĕ vŏlŭīt mē, nōn prōlŏgŭm. *Ter*. (*Heauton*. *prol*. 11. *Id*. *Hecyr*. *prol* 1).

Ōrātōrĭŭs, ă, ŭm. *Oratoire*. Cuī dĕdĭt ēxcēllēns ārs ōrātōrĭă nōmĕn. *Voman*. (in *Anth*. I, p. 347).

† Ōrātrīx, īcĭs, *f*. *Suppliante*. Quūmque ōrātrīcem haūd sprēvĭstī. *Pl*. (*Mil*. IV, 2, 80).

Ōrātŭs, ă, ŭm. *Prié*. Quārē pēr dīvōs ōrātŭs ŭtērquĕ. *H*. Vōs ōmnēs ŏpĕrĕ māgno ēsse ōrātōs vŏlŏ. (*Prol*. *Cas*. *Pl*. 21.) || *Subst*. *n*. *Prière*. Sēd, quum ōrāta ējŭs rĕmĭnīscŏr. *Ter*. (*Hec*. III, 3, 25).

Ōrātŭs, ūs (*n'est usité qu'à l'abl*. Ōrātū), *m*. *Prière*. Ōrātū cūjŭs Phædrŏmō nūptŭm lŏcăt. (*Argum*. *Pl*. *Curc*.) Īllārum ōrātū făcĭūnt. *Pl*. (*Cas*. II, 2, 17).

Ōrbātŏr, ōrĭs, *m*. *Celui qui prive qqn de ses enfants*. Ēxĭtĭŭm Trōjæ, nōstrīque ōrbātŏr Ăchīllēs. *O*.

† Ōrbātrīx, īcĭs, *f*. *Celle qui prive de*. Cīvĭbŭs hōstīlēs, ōrbātrīcēsquĕ sŭōrŭm. *Drac*. (III, 327, Bruti secures).

Ōrbātŭs, ă, ŭm. *Privé de ses enfants*; *en gén*. *Privé*. Ūtquĕ fŭrīt cătŭlō lāctēnte ōrbātă lĕænā. *O*. Ōrbātă Bŏnōnĭă Rūfō. *M*. (VI, 85).

† Ōrbĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Priver qqn de ses enfants*. Pērnīcī ōrbĭfĭcŏr lībĕrōrŭm lētō. *Att*. (apud *Non*. 2, 852).

Ōrbĭlĭŭs, ĭī, *m*. *Orbilius, grammairien de Bénévent, précepteur d'Horace*. Mĕmĭnī quæ plāgōsŭm mĭhī pārvō Ōrbĭlĭŭm dīctārĕ. *H*. Ōrbĭlĭŭs ŭbĭnam ēst, līttĕrārum ōblīvĭŏ? *F. Bibac*. (apud *Suet*. *Vit*. *Val*. *Caton*.).

Ōrbĭs, ĭs, *m*. *Toute figure sphérique ou circulaire*. Ēt vĭŏlārĕ mănū mălīsque aūdācĭbŭs ōrbĕm Fātālĭs crūstī. *V*. Nōn ăgĭt īn rēctŭm, sĕd ĭn ōrbēm cūrvăt eūmdĕm. *O*. SYN. Cīrcŭlŭs. || *Bague*. Ēt dĭgĭtŭm jūstō cōmmŏdŭs ōrbĕ tĕrās. *O*. *Voy*. Annulus. || *Roue*. Ūndāquĕ jăm tĕrgō fērrātōs sūstĭnĕt ōrbēs. *V*. *Voy*. Rota. || *Peloton*. Tērquĕ fŏcŭm cīrcā lānĕŭs ōrbĭs ĕăt. *Pp*. (IV, 6, 6). Lānăm glŏmĕrābăt ĭn ōrbēs. *O*. *Voy*. Glomus. || *Peloton de soldats*. Dītĭŏr īpsĕ vĭrĭs, spīssō cīrcūmdĕdĭt ōrbĕ. *Sil*. || *Chose roulée*. Prōxĭmă rūpĭt Tērgă nŏvēnă bŏŭm; dĕcĭmō tămĕn ōrbĕ mŏrātŭm (telum). *O*. || *Boucle de cheveux*. Pēctĭtquĕ cŏmās ēt vōlvĭt ĭn ōrbĕm. *J*. (6, 496). Ūnŭs dē tōtō pēccāvĕrăt ōrbĕ cŏmārŭm Ānnŭlŭs. *M*. (II, 66). Mūltĭfĭdōs crīnĭs sĭnŭātŭr ĭn ōrbēs. *Cl*. *Voy*. Capillus. || *Disque*. Quō pŭĕr Œbălĭdēs, īctŭs ăb ōrbĕ cădās. (*Ibis*, 590.) Lātēquĕ fĕrēns sŭb pēctŏrĕ dēxtrō Ōrbem ălĭŭm. *St*. *Voy*. Discus. || *Plateau de balance*. Īnstăbĭlĭs nătăt āltērnō dēprēssĭŏr ōrbĕ. *Tibul*. (IV, 1, 44). *Voy*. Lanx. || *Miroir*. Āddĭdĭt ēt nĭtĭdŭm săcrātĭs crīnĭbŭs ōrbĕm. *M*. (IX, 18). *Voy*. Speculum. || *Bouclier*. Clўpĕīquĕ sŭb ōrbĕ tĕgūntŭr. *V*. Īllă pĕr ōrbĕm Ærĕ căvŭm trĭplĭcī, etc. *Id*. Īngēntēm Tĕlămōn prōcŭl ēxtŭlĭt ōrbĕm. *V. Fl*. *Voy*. Clypeus. || *Table ronde*. Sēctōs Ātlāntĭdĕ sīlvā Īmpŏsŭēre ōrbēs. *L*. Ēt tăcĭtām mēnsæ dūxĭt ĭn ōrbĕ nŏtăm. *O*. Tū Lĭbўcōs Īndĭs sūspēndĭs dēntĭbŭs ōrbēs. *M*. (II, 43. Et *Juv*. 11, 122). || *Anneaux de serpent*. Īmmēnsĭs ōrbĭbŭs āngŭēs Īncūmbūnt pĕlăgō. *V*. Ōrbĕ văgō lābēns (serpens). *St*. SYN. Gўrŭs, spīră, vŏlūmĕn. || *Orbite de l'œil, œil*. Ārdēntēs ŏcŭlōrum ōrbēs ăd mœnĭă tōrsĭt. *V*. Sīdĕrĕīque ōrbēs, rădĭātăquĕ lūmĭnă cœlō. *St*. En

frīgĭdŭs ōrbēs Pūrpŭrĕōs jām sōmnŭs ŏbĭt. *V. Fl.* Gĕmĭnō lūmĕn ăb ōrbĕ vĕnĭt. *O.* Clausĕrĭt hōs ōrbēs. *Prud.* (*Ham.* 944). *Voy.* Oculus. || *Globe du soleil, etc.* Lūcĭdŭs ōrbĭs ĕrĭt (solis). *V.* Dĕcĭmūm quūm lūnă rĕplēvĕrăt ōrbĕm. *O.* || — flāmmĕŭs. *Lustre.* Dēscēndĭt mĕdĭă nĭtēns ărēnā Dēnsās flāmmĕŭs ōrbĭs īntĕr ŭmbrās. *Stat. Voy.* Lychnus. || *Voûte du ciel.* Æthĕrĭōs hŭmĕrō quī sūstĭnĕt ōrbēs. *V.* SYN. Cōnvēxă. *Voy.* Cœlum. || — mūndī, *et absolt. Le monde.* Ĭpsĕ tĕnĕr mūndī cōncrēvĕrĭt ōrbĭs. *V.* Jūpĭtĕr ărcĕ sŭā tōtūm quūm spēctăt ĭn ōrbĕm. *O. Voy.* Mundus. || — tĕrrārŭm *ou* tĕrræ, *et absolt. La terre.* Cūnctŭs ŏb Ĭtălĭām tĕrrārŭm claūdĭtŭr ōrbĭs. *V.* Nĕc, quās tĕrrārŭm sūstĭnĕt ōrbĭs, ŏpēs. *Tib.* (III, 3, 30). Tōt bēllă pĕr ōrbĕm. *V.* Tōtŭsquĕ pĕrhōrrŭĭt ōrbĭs. *O.* Tŭă sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dūcĕt. *H.* || *Contrée, région, climat.* Eūrōpæ ātque Ăsĭæ cōncūrrĕrĭt ōrbĭs. *V.* Pĕrĕgrīnum ŭt vīsĕrĕt ōrbĕm. *O.* Ĕōō dīvĕs ăb ōrbĕ vĕnĭt. *Id.* Quōd nĕc ĭn Āssȳrĭō phărĕtrātă Sĕmīrămĭs ōrbĕ... Fēcĭt. *J.* (2, 108). SYN. Trāctŭs, rĕgĭŏ, etc. *Voy.* Regio. || *Au fig. Mouvement circulaire, tour, circonvolution de chevaux.* Tĕr... lævōs ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbēs. *V.* Cērtūmque ĕquĭtāvĭt ĭn ōrbĕm. *O.* Ōrbĭbŭs hōs răpĭdĭs (deludit). *V. Fl.* SYN. Gȳrŭs, cīrcŭĭtŭs. *Voy.* Gyrus. || *Mouvement des astres, révolution de l'année.* Ānnŭŭs ēxāctĭs cōmplētŭr mēnsĭbŭs ōrbĭs. *V.* Trīgīntā māgnōs vōlvēndĭs mēnsĭbŭs ōrbēs. *Id.* SYN. Cīrcŭlŭs. || *Cercle.* Tōtā sălūtātrīx jām tūrbă pĕrĕgĕrĭt ōrbĕm. *J.* (5, 21). Rĕdĭt ăgrĭcōlĭs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* || ┼ Ōrbī, *ancien abl.* (*Lucr.* V, 75. Cf. *Charis.* 112.)

Ōrbĭtă, æ, *f. Trace de roues, roue.* Cāstălĭăm mōllī dēvērtĭtŭr ōrbĭtă clīvō. *V.* Ēt grăvĭs ĭn dūrō nōn sīdĕrĕt ōrbĭtă cōllĕ. *Paul. Petr.* (IV, 159). PPH. Rŏtæ, rŏtārŭm sīgnă, vēstīgĭă. *Voy.* Rota. || *Au fig. Trace.* Ēt mōnstrātă dĭū vĕtĕrĭs trăhĭt ōrbĭtă cūlpæ. *J.* (14, 37). Tālēm mūltă săcrĭs spĕcĭēm nŏtăt ōrbĭtă lĭbrĭs. *Prud.* (*Ham.* 777). *Voy.* Vestigium. || *Qqf. Révolution des astres.* Quāntō mĭnŏr ōrbĭtă lūnæ ēst. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 230). Sēptĭmă jām plēnæ dēdūcĭtŭr ōrbĭtă lūnæ. *Prud.*

Ōrbĭtās, ātĭs, *f. Perte de ses enfants, de ses parents; veuvage.* Ōrbĭtās ōmnī fŭgĭēndă nīsū. *St.* Quăsi ĭn ōrbĭtātĕm lĭbĕrōs prōdūxĕrĭm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 105). Ō trīstĕ frāctĭs ōrbĭtās ănnĭs mălŭm! *Sen.* (*Hip.* 1253).

Ōrbĭtōsŭs, ă, ŭm. *Qui porte des traces de roues.* Ēt ūndĕ tōt pĕr ōrbĭtōsă mīllĭă. (*Catal. Virg.* 8, 17.)

┼ Ōrbĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Orbitas. Mĭsĕrĕt lăcrĭmārŭm, lūctŭum, ōrbĭtūdĭnĭs. *Att.* (apud *Non.* 2, 599. Adde *Turpil.* et *Pacuv.* ibid.).

Ōrbĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ēt vīllĭcŭs Ōrbī. *H.*

Ōrbŏ, ās, ārĕ. *Priver d'enfants; en gén. Priver.* Ōrbātūră pătrēs ălĭquāndō fūlmĭnă pōnās. *O.* Fērrūm quōd ōrbābăt nŭrŭs. *Prud.* (*Cath.* 12, 139).

┼ Ōrbs, *m., néol. pour* Orbis. Gaūdĕt ēt ōrbs tōtŭs, pōntŭs, ărēnă, pŏlŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 358. *Id.* IX, 3, 14).

Ōrbŭs, ă, ŭm. *Privé de ses enfants; orphelin.* Tūnc ōrbă tĭgrĭdĕ pējŏr. *J.* (6, 269). Bīna ŭt vīdērēm fūnĕra ēt gĕmĭnām nĕcēm, Cælēbs ēt ōrbŭs. *Sen.* (*Hip.* 1214). Pŭĕrīquĕ părēntĭbŭs ōrbī. *V.* Ōrbă părēntĕ sŭō quĭcūmquĕ vŏlūmĭnă tāngĭs. *O.* SYN. Ōrbātŭs. || *Veuf, veuve.* Lēx ēst, ŭt ōrbæ, quī sīnt gĕnĕrĕ prōxŭmī, Iīs nūbānt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 75). Ēt tū vēro ōrbūm lūxtī dēsērtă cŭbīlĕ. *Cat.* (66, 21). *Voy.* Viduus. || *En gén. Privé, qui manque de.* Fūnĕrăque ōrbă rŏgĭs. *St.* Fŏrūmquĕ Lītĭbŭs ōrbŭm. *H.* Mărĕ pōrtŭbŭs ōrbŭm. *O.* SYN. Ĕgēns, ēxpērs, etc. *Voy.* Egens. || *Avec le gén.* Ōrbă pĕdūm pārtĭm. *Lr.* (V, 838). Mēmnŏnĭs ōrbă mĕī vĕnĭō. *O.* Lūmĭnĭs ōrbŭs. *Id.* Pȳrrhūmque ā lūmĭnĕ pōrtæ Dējēcĭt, vīsūs ōrbŭs. *Sil.*

Ōrcă, æ, *f. Orque, grand vaisseau de terre, à col étroit, pour conserver de l'huile, du vin, du poisson salé, etc.* Nōn ălĭă quām quā Bȳzāntĭă pūtrŭĭt ōrcă. *H.* Mænăquĕ quōd prīmă nōndŭm dēfēcĕrĭt ōrcă. *Pers.* (3, 76). || *Cornet à dez.* Āngūstæ cōllō nōn fāllĭĕr ōrcæ. *Pers.* (3, 48). Īntĕrĭm, dūm cōntēmplo ōrcām, tāxīllōs ĕgŏ pērdĭdī. *Pompon.* (apud *Prisc.* 615). *Voy.* Fritillus.

Ōrcădĕs, ŭm, *f. pl.* (Ὀρκάδες). *Les Orcades, îles au-dessus de l'Écosse.* Ōrcădăs, ăc mĭnĭmā cōntēntōs nōctĕ Brĭtānnōs. *J.* (2, 161).

Ōrchămŭs, ī, *m. Roi d'Assyrie, fit enterrer vive sa fille Leucothoé, aimée d'Apollon.* Rēxĭt Ăchæmĕnĭās ūrbēs pătĕr Ōrchămŭs. *O.*

Ōrchās, ădĭs, *f. Espèce d'olive.* Ōrchădĕs, ēt rădĭī. *V.* (*G.* II, 86).

Ōrchēstră, æ, *f.* (ὀρχήστρα). *Orchestre. Chez les Grecs, c'était la partie du théâtre où le chœur faisait ses évolutions.* Hŏdĭĕ ĭn ōrchēstrām pāllĭātī prōdĕūnt. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 3). Ōrchēstrām quătĭt ăltĕr Eūrīpĭdĭs. *Sid.* (9, 235). || *Chez les Romains, l'orchestre était notre parterre.* Sĭmĭlēmquĕ vĭdēbĭs Ōrchēstram ēt pŏpŭlŭm. *J.* (3, 177). Īntĕrprĕtārĕ, tū quī, ōrchēstræ prōxĭmŭs, Grădĭbŭs prŏpīnquĭs ĭn quāttuōrdĕcĭm sĕdēs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 4).

Ōrchĭlŭs, ī, *m.* (ὀρχίλος). *Trochile, oiseau du Nil, roitelet.* Ōrchĭlōs īnfēstŭs sī flōrĭcōmĭs hȳmĕnæĭs Īmă pĕtĭt. *Avien.* (*Progn.* 437).

Ōrchŏmĕnŏs *ou* Ōrchŏmĕnŭs, ī, *f.* (Ὀρχομενός). *Orchomène, ville de Béotie.* Ōrchŏmĕnŏs dīvĕs pĕcŏrŭm. *St.* || *Autre, d'Arcadie.* Ūsquĕ sŭb Ōrchŏmĕnōn, Psōphīdăquĕ, Cȳllēnēnquĕ. *O.*

Ōrcīnĭānŭs, *et* Ōrcīnŭs, ă, ŭm. *Des enfers.* Pōstquam ēst Ōrcīnō trădĭtŭs thēsaūrō. *Næv.* (ap. *Gell.* 1, 24). || *De funérailles, funèbre.* Ōrcīnĭānā quī fĕrūntŭr ĭn spōndā. *M.* (X, 5, 9).

Ōrcŭs, ī, *m. Le Pluton des Latins.* Quīntām fŭgĕ: pāllĭdŭs Ōrcŭs Eūmĕnĭdēsquĕ sătæ. *V.* Nūnc vīvātnĕ, nĕcne, ĭd Ōrcūm scīre ŏpōrtĕt scĭlĭcĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 33). Dīvĕs ĭn īgnāvā lūrĭdŭs Ōrcŭs ăquā. *Tib.* (III, 3, 38). *Voy.* Pluto. || *Les enfers.* Stȳgĭōquĕ căpŭt dāmnāvĕrăt ōrcō. *V.* Quæ mănĕnt cūlpās ĕtĭām sŭb ōrcō. *H. Voy.* Inferi. || *La mort.* Hōrrĭfĕrĭs āccĭbānt vōcĭbŭs Ōrcŭm. *Lr.* (V, 993). Sī mĕtĭt Ōrcŭs Grāndĭă cūm părvĭs. *H. Voy.* Mors.

Ōrdĕŭm. *Voy.* Hordeum.

┼ Ōrdībŏr, *pour* Ordiar. (*Att.* apud *Non.* 1, 183.)

Ōrdĭnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Ranger, aligner, mettre en ordre, et au fig.* Nōn ōtĭōsĭs ōrdĭnātă mȳrtētĭs. *M.* (III, 58). Quēm prĭŭs mactĕt sĭbĭ Dŭbĭtăt.... ēt sævūm scĕlŭs Jŭvăt ōrdĭnārĕ. *Sen.* (*Thyest.* 713). Īn quēm sŭpērbŭs ōrdĭnārăt āgmĭnă. *H.* Ēx hāc Lūcĕ Mæcēnās mĕŭs āffĭŭēntēs Ōrdĭnăt ānnōs. Mōx ŭbĭ pūblĭcās Rēs ōrdĭnārĭs. *Id.* Sēd ōrdĭnātĭs sæcŭlĭs. *Prud.* (*Cath.* 11, 25). SYN. Cōmpōnŏ, dīspōnŏ, dīgĕrŏ, īnstrŭŏ. PPH. Ōrdĭnĕ, ĭn ōrdĭnĕ pōnŏ, lŏcŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. Rītĕ lŏcŏ.

Ōrdĭŏr, īrĭs, ōrsŭs sŭm, ōrdīrī, *d. Commencer; en partic. Commencer à parler, à écrire.* Nĕc gĕmĭnō bēllūm Trōjānum ōrdĭtŭr ăb ōvō. *H.* Ōrdĭŏr ā cūltū. *O.* Tūm sīc ōrsă lŏquī vătēs. *V.* Cēlsăquĕ Rōmānĭs dēcērptă Pălātĭă taūrĭs Ōrdĭăr. *Pp.* (III, 9, 49). SYN. Īncĭpĭŏ, ēxōrdĭŏr. || *Qqf. Prendre par le commencement.* Tōtōs ĭn pœnam ōrdĭrĕ nĕpōtēs. *St.*

┼ Ōrdĭtŭs, ă, ŭm, *part. de* Ordior, *ou plutôt de* Ordio. *Commencé.* Vērsĭbŭs ōrdĭtūm cārmĕn ămōrĕ trăhĭt. *Fort.* (II, 13, 54. Sic *Diomed. præf.* p. 273: « Lectio ordita. »)

† Ōrdĭŭm, ĭī, *n. Commencement.* Quōvĕ mŏdō dīstrāctă, rĕdīrĕt ĭn ōrdĭă prīmă. *Lr.* (IV, 33).

Ōrdŏ, ĭnĭs, *m. Ordre, arrangement.* Ĕt, quōd prĭŭs ōrdĭnĕ vērbum ēst, Pōstĕrĭŭs făcĭās. *H.* Ōrdĭnĭs hæc vĭrtūs ĕrĭt ēt vĕnŭs. *Id.* Īllă mănēnt īmmōtă lŏcĭs, nĕque ăb ōrdĭnĕ cēdūnt. *V.* SYN. Lŏcŭs. EP. Āptŭs, cōmpŏsĭtŭs, dīgēstŭs, cērtŭs. || Ōrdĭnĕ, Ĭn *ou* Ēx ōrdĭnĕ. *Par ordre, successivement.* Dā nūnc bĭbăt ōrdĭnĕ, dīxĭt. *O.* Sæpĕ dĭēm nōctēmque, ēt tōtum ĕx ōrdĭnĕ mēnsĕm Pāscĭtŭr. *V.* Hōs Cŏrydōn, īllōs rĕfĕrēbăt ĭn ōrdĭnĕ Thȳrsĭs. Pūgnātăque ĭn ōrdĭnĕ bēllă. Rēmque ōrdĭnĕ pāndŏ. *Id.* Ūtquĕ rĕcēnsērĕm cāptīvōs ōrdĭnĕ pīscēs. *O.* SYN. Vĭcīssĭm *ou* Sĭngŭlī. || Sĭne ōrdĭnĕ. Nūllō ōrdĭnĕ. *Sans ordre.* Spārsōsquĕ sĭne ōrdĭnĕ flōrēs. *O.* Ōrdĭnĕ nūllō ōscŭlă dīspēnsăt. *Id.* SYN. Tĕmĕrē. || *Rangée d'arbres.* Pōne ōrdĭnĕ vītēs. *V.* Īndūlge ōrdĭnĭbŭs. *Id. Voy.* Versus. || *File de gens.* Pōstquam ōmnĭs lōngē cŏmĭtŭm prōcēssĕrăt ōrdŏ. *V. Voy.* Turba. || *Rangée de soldats.* Dīspŏsĭtī ĭn tūrmās ĭtĕrūm lēgēmquĕ sĕvērī ōrdĭnĭs. *St.* || *Rang de rames.* Tērnō cōnsūrgūnt ōrdĭnĕ rēmī. *V.* Ēxstrūctī rēmĭgĭs ōrdŏ. *L.* || *Bancs au théâtre.* Bĭs sēptem ōrdĭnĭbŭs, etc. *J.* (14, 323). SYN. Grădŭs. || *Ordre, classe.* Ūsque ā prŏăvĭs vĕtŭs ōrdĭnĭs hērēs. *O.* Quūm plēbs, ēt mĭnŏr ōrdŏ, măxĭmŭsquĕ. *M.* (IV, 2). SYN. Grădŭs. || *Au fig. Rang, ligne.* Si ōmnēs ūno ōrdĭne hăbētĭs Āchīvōs. *V.* || *Suite, succession, enchaînement.* Vēl quæ fātōrūm pōscērĕt ōrdŏ. *V.* Īs vērtĭtŭr ōrdŏ. *Id.* Nōn ŏpŭs ēst cāsūs, māgnī sēd nūmĭnĭs ōrdŏ. *Manil.* (I, 531). SYN. Sĕrĭēs.

† Ōrĕæ, ārŭm, *f. pl. Frein.* Ētsī tăcēbĭt, gaūdēbĭt tămĕn sĭbĭ prōmĭttī ōrĕās. *Titin.* (apud *Fest.* Et *Næv.* ibid.). Īndĕ flōrĭdūm rĕflēxĭs vēr rĕvīsĭt ōrĕīs. *Aus.* (*Eclogar. a Solstit.* 6).

Ōrēās, ădĭs, *et qqf.* Ōrēĭās, ădĭs, *f.*; Ōrēădēs, ŭm, *pl.* (Ὀρειάς et Ὀρηϊάς). *Oréades, nymphes des montagnes.* Tālĭbŭs āgrēstēm cōmpēllăt Ōrēădă dĭctĭs. *O.* Hīnc ātque hīnc glŏmĕrāntŭr Ōrēădēs; īllă phărētrăm. *V.* Vēlōx pĕdĕ cūrrĭt Ōrēās. *Calp.* (4, 136). Īntĕr Ōrēĭădās Pănŏpē flŭvĭālĭs ămīcās. *Aus.* (*Mos.* 176). PPH. Mōntānæ, mōntĭcŏlæ nȳmphæ, vīrgĭnēs. Mōntānă nūmĭnă. *Voy.* Nympha.

Ōrĕsĭtrŏphŏs, *m. Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 233.)

Ōrēstēs, æ, *voc.* ă, *m.* (Ὀρέστης, ου). 1. *Oreste, fils d'Agamemnon, tua sa mère Clytemnestre, pour venger la mort de son père, et fut tourmenté par les Furies, jusqu'à son expiation dans le temple de Diane Taurique, dont sa sœur Iphigénie était prêtresse. Son amitié avec Pylade est célèbre.* Cōnjŭgĭs, ēt scĕlĕrūm fūrĭīs ăgĭtātŭs Ōrēstēs. *V.* Cūră mĕī sī tē pĭă tāngĭt Ōrēstæ. *O.* Fēcērūnt fŭrĭæ, trīstĭs Ōrēstă, tŭæ. *Id.* Rĕcĭpe hūnc Ōrēstēn, āc pĭūm fūrtum ŏccŭlĕ. *Sen.* (*Ag.* 931). SYN. Āgămēmnŏnĭdēs, Tāntălĭdēs. EP. Āgămēmnŏnĭŭs, ūltŏr, vīndēx, pĭŭs, mĭsĕr, īnfēlīx, trīstĭs; crūdēlĭs, sævŭs, īmpĭŭs; dēmēns, fŭrĭōsŭs, īnsānŭs. PPH. Āgămēmnŏnĕ nātŭs. Āgămēmnŏnĭs prōlēs. Pȳlădæ cŏmēs *ou* ămīcŭs. VERS. Ēnsĕ Thȳēstĭădæ pœnās ēxēgĭt Ōrēstēs, Sēd mīxtūm pĭĕtātĕ nĕfās, dŭbĭtāndăquĕ cædĭs Glōrĭă mātērnæ laūdēm cūm crīmĭnĕ pēnsăt. *Cl.* Haūd ălĭōs, nōndūm Scȳthĭcā pūrgātŭs ĭn ārā, Eūmĕnĭdūm vīdĭt vūltūs Pĕlŏpēŭs Ōrēstēs. *L. Voy.* Amicitia. || Ōrēstēs, ĭs *et* ī, ī, *arch.* Nēc mĕlĭŏr pānĭs tūrdūsvĕ dăbātŭr Ōrēstī. *M.* (VI, 11. Cf. *Prisc.* 705. Apud *Ov. Her.* 8, 9, alii leg. *Orestis*, sed meliores *Orestæ*).|| 2. *Peuple Scythe.* Quūm mŏdŏ Sārmătĭcŭs rēgna īnfēstārĕt Ōrēstēs. *Sil.* (Cf. *Liv.* 27, 33; *Curt.* 4, 13).

Ŏrēstēŭs, ă, ŭm (Ὀρέστειος). *D'Oreste.* Săcrăque Ōrēstēæ gĕmĭtū quēstūquĕ Dĭānæ *O* Cōnstăt Ōrēstēām nīl vălŭīssĕ fĭdēm. *Cl.*

Ŏrĕtæ, ārŭm, *m. pl.* (Ὀρέται). *Peuple Scythe.* Nēc nōn Ŏrĕtæquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 664).

Ōrēxĭs, ĭs, *f.* (ὄρεξις). *Appétit.* Dūcĭtŭr āntĕ cĭbūm, răbĭdām fāctūrŭs ŏrēxĭm. *J.* (6, 428. *Id.* 11, 217).

Ōrfĭtŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Anth.* I, p. 326.)

Ōrgănĭcŭs, ă, ŭm (ὀργανικός). *Musical, harmonieux.* Hārmŏnĭăī Nōmĕn, ăb ōrgănĭcō săltū dēlātum Hēlĭcōnĭs. *Lr.* (III, 133). Suēsce, ātque ōrgănĭcĭs bĕārĕ cīrcĭs. *Capel.* (II, p. 29). SYN. Mūsĭcŭs. || *Subst. m. Joueur d'instruments.* Mūltă, mŏdo ōrgănĭcī mĕlĭcōs pĕpĕrērĕ sŏnōrēs. *Lr.* (V, 336. *Id.* II, 412).

Ōrgănōn *ou* Ōrgănŭm, ī, *n.* (ὄργανον). *Instrument de musique, lyre, harpe.* Vōcēm vēndēntĭs prætōrĭbŭs, ōrgănă sēmpĕr Īn mănĭbŭs. *J.* (6, 380). Ōrgănăque ĭn rāmĭs sălĭcĭs sūspēndĭt ămāræ. *Amœn.* (vs. 92). || *Orgue hydraulique.* Hūmĭdă fōllĭgĕnĭs ēxclāmānt ōrgănă bōmbĭs. (*Anth.* II, p. 636. *Ib.* p. 235.) Cārmĭnĕque īrrĭgŭō māgnī cōrtīnă thĕātrī Īmpărĭbŭs nŭmĕrōsă mŏdĭs cănĭt ārtĕ rĕgēntĭs, Quæ tĕnŭem īmpēllēns ănĭmām, sūbrēmĭgăt ūndām. *C. Sev.* (*Ætn.* 295. Cf. *Publil. Optat. Organon*; *Claud. Cons. Mall. Theod.* 316 sq.) || † *Organe, voix.* Ēlĭnguĭs ōrĭs ōrgănūm faūtŏr mŏvē. *Prud.* (*Peri.* 10, 2). Hæc fōrĕ, quūm vĕtĕrūm cĕcĭnīssēnt ōrgănă vātūm. *Id.* (*Apoth.* 234). || *Qqf. Machine, ouvrage de mécanique.* Ārs cuī sūmmă fŭīt făbrĭcæ dŏctrīnă... Quī făcĕre ōrgănă nōssĕt, ăquārum aūt dūcĕrĕ cūrsūm. *Inscr.* (ex agro Arelatensi, ap. *Gudium*, p. 212. Verborum ordinem mutavi, metro consulens; namque passim inscriptio male incisa).

Ōrgĭă, ōrŭm, *n. pl.* (ὄργια). *Orgies, fêtes de Bacchus, qui se célébraient tous les trois ans; mystères ou objets de son culte.* Īntĕr săcră dĕūm nōctūrnīque ōrgĭă Bācchī. *V.* Ŭbi aūdītō stĭmŭlānt trĭĕtērĭcă Bācchō ōrgĭă. *Id.* Cuī Thrācĭŭs Ōrphĕūs ōrgĭă trādĭdĕrăt. *O.* Pārs ōbscūră căvĭs cĕlĕbrābānt ōrgĭă cīstĭs. *Cat.* (64, 260). SYN. Bācchānālĭă, Dĭōnȳsĭă, trĭĕtērĭcă, trĭĕtērĭs. EP. Bācchēă, Bācchĭcă, Thēbānă, īnsānă, fŭrĭōsă. PPH. Bācchī fēstă, săcră, chŏrī. Ōrgĭă Cādmī. VERS. Nōs Cādmēĭs ōrgĭă fērrĕ Tēcūm sŏlĭtæ cōndĭtă cīstĭs. *Sen.* Aūt ŭbĭ cūrvă chŏrōs īndīxĭt tĭbĭă Bācchī. *V.* Fēstă cŏrȳmbĭfĕrī cēlēbrābăt Græcĭă Bācchī. *O.* Aūt quālēs Bācchō rĕfĕrūnt sōlēnnĭă nȳmphæ Mæŏnĭæ, quās Hērmŭs ălĭt. *Cl.* || *En gén. Mystères, cérémonies religieuses, culte.* Quæ vēstră, sŏrōrēs, Ōrgĭă, Pĭērĭæ, etc. *St.* Tālĭă sēcrētă cōlŭērūnt ōrgĭă tædā. *J.* (2, 91). Ītălă pēr Grāĭōs ōrgĭă fērrĕ chŏrōs. *Pp.* (III, 1, 4). Ēt rērūm caūsās ēt săcră mŏvēntēm Ōrgĭă nātūræ. *Col.* (X, 218). Hūnc ēssĕ vēstrĭs ōrgĭīs Mōrēmque ēt ārtēm prōdĭtum ēst. *Prud.* (*Peri.* 2, 65). SYN. Săcră, mȳstērĭă, ārcānă.

Ōrgŭs, ī, *m. Rivière de la haute Italie.* Tōrrēns vēl Stūră, vēl Ōrgŭs. *Ennod.* (1, 38).

Ōrĭă. *Voy.* Horia.

Ōrĭbăsŭs, ī, *m.* (ὀρειβάτης). *Nom d'un chien.* Dōrcēŭs ēt Ōrĭbăsŭs, Ārcădĕs ōmnēs. *O.*

Ōrĭchālcŭm, ī, *n.* (ὀρείχαλκον). *Laiton, cuivre blanc.* Aūrō squālēntem ālbōque ŏrĭchālcō. *V.* Tībĭă nōn, ūt nūnc, ŏrĭchālcō vīnctă. *H.* Ēmĭcăt ēffĭgĭēs, ēt spārsa ŏrĭchālcă rĕnīdēnt. *Stat.* (Sic et *Val. Fl.* III, 671. Diversa sunt *orichalcum* et *aurichalcum*. Quæ tamen confundit *Serv.* ad *Æ.* XII, 87; expresse distinguit *Diom.* 315. Cf. *Plin.* 34, 2). *Voy.* Æs.

Ōrĭcīllă, æ, *f.* (*mieux que* Auricilla), *dimin. de* Auris. Mōllĭŏr... Vēl ānsĕrĭs mĕdūllŭlă, vēl īmŭlă ŏrĭcīllă. *Cat.* (25, 2).

Ōrĭcĭŭs, ă, ŭm. *D'Oricum.* Īnclūsūm būxō, aūt Ōrĭcĭā tĕrĕbīnthō Lūcĕt ĕbūr. *V.* (Et *Prop.* III, 7, 49).

Ōrĭcŏs *ou* Ōrĭcŭs, ī, *f.*, *et* Ōrĭcŭm, ī, *n.* (Ὤρικος et τὸ Ὠρικόν). *Ville d'Épire.* Tūnc quī Dārdănĭām tĕ-

nĕt Ōrĭcōn. *L.* Īllĕ nōtīs āctŭs ād Ōrĭcŭm. *H.* Cōntĕrrŭīt Ōrĭcōn ārmīs. *Sil.*

Ŏrĭēns, tĭs. *Qui se lève.* Sēx ă rĕsūrgēbānt ŏrĭēntīs cōrnŭă lūnæ. *O.* Ŏrĭēntĭă tēmpŏră nōtīs Īnstrŭĭt ēxēmplīs. *H.* Īmpĕtŭs, aūt ŏrĭēntīs Hœdī. *Id.* SYN. Nāscēns, sūrgēns, nŏvŭs, rĕcēns, īncĭpĭēns. || — sōl. *Le soleil levant.* Quō nūnquām rădĭīs ŏrĭēns, mĕdĭūsvĕ cădēnsvĕ Phœbŭs ădīrĕ pŏtēst. *O.* Ēt mē Phœbŭs ĕquīs ŏrĭēns āfflāvĭt ănhēlīs. *V. Voy.* Māne. || — (*s.-ent.* sol, dies). *L'Orient, le Levant.* Ādjĭcĭt ēxtrēmō lăpĭdēs ŏrĭēntĕ pĕtītōs. *O.* Spŏlĭīs ŏrĭēntīs ŏnūstŭm. *V.* Vīrēs ŏrĭēntĭs ēt ūltĭmă sēcŭm Băctră vĕhĭt. *Id.* SYN. Aūrōră, eūrŭs. PPH. Ĕōŭs ōrbĭs, āxĭs, līmĕs, sōl. Ĕōæ pārtēs, ōræ, plāgæ. Ĕōă tēllŭs, tērră, rĕgĭŏ, līttŏră, rēgnă. Ĕōŭm līttŭs. Ĕōī trāctŭs, fīnēs. Rŭbrŭm līttŭs. Sōlĭs ōrtŭs. Aūrōræ fīnēs *ou* pŏpŭlī. VERS. Phœbī sūrgēntĭs ăb īgnĕ. *L.* Īn ōrtūs Phœbēōs cōnvērtĭt ĭtĕr. *Id.* Ēt quī rĕnātŭm prīmŭs ēxcĭpĭēns dĭēm. *Sen.* Quās... rŏsĕōque Aūrōra īllūmĭnăt ōrtū (terras). *Prud.* || *D'Orient en Occident. Voy.* Occidens.

Ŏrĭēntĭŭs, ĭī, *m. Un poète chrétien.* Claūdĭtŭr hīc pōllēns Ŏrĭēntĭŭs īllĕ sĕpūltŭs. *Fort.* (IV, 24, 5).

Ŏrīgănŭm, ī, *n.*, *et* Ŏrīgănŭs, ī, *m.* (ὀρείγανον). *Origan, plante médicinale.* Cūmque hōc ābsūmī dēbēbĭt ŏrīgănŭs hērbă. *Ser. Sam.* (vs. 879).

Ŏrīgŏ, ĭnĭs, *f. Origine, naissance, principe.* Īgnĕŭs ēst ōllīs vĭgŏr ēt cœlēstĭs ŏrīgŏ. *V.* Spēmquĕ grĕgēmquĕ sĭmŭl, tōtāmque ăb ŏrīgĭnĕ gēntēm. *Id.* Cădmŭs ŏrīgŏ pătrŭm. *St.* Rērŭm gĕnĭtālĭs ŏrīgŏ. *Lr.* (V, 176). SYN. Ōrtŭs, prīncĭpĭŭm, ēxōrdĭŭm. EP. Prīmă, vĕtŭs, āntīquă. PPH. Nāscēndī ēxōrdĭă. *Juvc.* || *Sang, famille.* Nāscētŭr pŭlchrā Trōjānŭs ŏrīgĭnĕ Cæsăr. *V.* Nōbĭlĭs īllĕ quĭdem ēst ēt clārŭs ŏrīgĭnĕ. *O.* SYN. Sānguĭs, gĕnŭs, stīrps, ōrtŭs, nātālēs, sēmĕn, gēns, dŏmŭs. *Voy.* Nobilis. || *Cause.* Ŭt tămĕn aūdīta ēst nōstræ tĭbĭ clādĭs ŏrīgŏ. *O.* Mēntĭs caūsă mălæ tămĕn ēst ēt ŏrīgŏ pĕnēs tē. *J.* (14, 226). SYN. Caūsă, fōns, căpŭt. *Voy.* Causa. || *Source.* Tē, fōntĭŭm quī cēlăt ŏrīgĭnēs, Nīlŭs. *H. Voy.* Fons. || *Nom d'une actrice.* Ŭt quōndām Mārsæŭs, ămātŏr Ŏrīgĭnĭs: īllĕ. *H.*

Ōrīōn *et* Ŏrīōn, ŏnĭs *ou* ōnĭs, *m.* (Ὠρίων *et* Οὐρίων). *Orion, chasseur d'une taille gigantesque, fut piqué par un scorpion, et changé par Diane en une constellation.* Ārmātŭmque aūrō cīrcūmspĭcĭt Ōrīōnă. *V.* Ōrīōn hŭmĕrĭs ēt lātō pēctŏrĕ fūlgēns. *Cic.* (*Arat.* 370). Tēstĕ tŭlĭt cœlō, vīctī dĕcŭs Ōrīōnĭs. *L.* Aūt Hĕlĭcēn jŭbĕō strīctūmque Ŏrīōnĭs ēnsēm. *O.* Quūm sŭbĭtō āssūrgēns flūctū nīmbōsŭs Ŏrīōn. *V.* Aūt nīgrūm trĕpĭdīs īmpīngĭt Ŏrīōnă naūtīs. *St.* EP. Nīmbōsŭs, ăquōsŭs, nūbĭlŭs, plŭvĭŭs. PPH. Ŏrīōnĭs āstrŭm, sīdŭs, stēllă. PHR. Fērrō, ēnsĕ ārmātŭs *ou* mĭnāx. (Prima longa licenter corripitur, etiam auctore *Diom.* 437.)

Ŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d. Naître.* Cōncĭpĭūnt, ēt ăb hīs ŏrĭūntŭr cūnctă dŭōbŭs. *O.* Tū tŏtĭēs ŏrĕrīs, vĭrĭdīque īn cēspĭtĕ vērnās. *Id.* Quūm sŭbĭtūm dīctūque ŏrĭtŭr mīrābĭlĕ mōnstrŭm. *V.* Cīvĭs ŭt āffēctū nōstrīs ŏrĕrētŭr ĭn ōrīs. *P. Nol.* (15, 59). SYN. Ēxŏrĭŏr, nāscŏr, sūrgŏ, prōcēdŏ, prōdĕŏ, vĕnĭŏ, āppārĕŏ. *Voy.* Nascor. || *Se lever, en parl. des astres, etc.* Quĭd vĕtăt ēt stēllās, ŭt quæque ŏrĭtūrquĕ cădĭtquĕ, Dīcĕrĕ ? *O.* Pōstĕrā lūx ŏrĭtŭr. *H.* SYN. Sūrgŏ, prōdĕŏ. (*On trouve aussi l'indic. prés.* oriris, *dans* Varron, *cité par* Non. 4, 318, v. Nobile.)

Ŏrītæ *et* Ōrītæ, ārŭm, *m. pl.* (Ὠρεῖται). *Peuplade de l'Inde.* Tūnc fŭrŏr ēxtrēmōs mōvĭt Rōmānŭs Ŏrītās. *L.* Ōrītās Ărĭbāsquĕ sĭmŭl. *Prisc.* (*Peri.* 1003. Græce ὄρος et οὖρος).

Ōrīthīŏs *ou* Ōrīthyŭs, ī, *m. Montagne d'Idalie.* Quā sŭpĕr Īdălĭūm lĕvăt Ōrīthīōn īn æthrăm. *Sid.* (11, 2).

Ōrīthyīă, æ, *f.* (Ὠρείθυια). *Orithye, fille d'Érechthée, enlevée par Borée, qui la transporta en Thrace, où elle donna le jour à Calaïs et à Zéthès.* Dīlēctăquĕ dĭū cărŭĭt dĕŭs Ōrīthyīā. *O.* Hĕbrŭs, ĕt Āctĭās Ōrīthyīă. *V.* Crūdēlēm Bŏrĕān rāpta Ōrīthyīă nĕgāvĭt. *Pp.* (II, 26, 51). PPH. Bŏrĕæ cōnjŭx, ŭxŏr.

Ŏrĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Orior. Nīl ŏrĭtūrŭm ălĭās, nīl ōrtŭm tālĕ fătēntēs. *H.*

Ŏrĭūndŭs, ă, ŭm. *Originaire, issu.* Dēnĭquĕ cœlēstī sŭmŭs ōmnēs stīrpe ŏrĭūndī. *Lr.* (II. 991. Alii leg. *semine*). Mĕmĭnērīnt sēse ūnde ŏrĭūndī sĭēnt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 6). *Voy.* Ortus.

Ŏrĭŭs *ou* Ŏrĭŏs, ī, *m.* (ὄρειος). *Nom d'un Lapithe.* Brŏtĕān ĕt Ŏrĭōn : Ŏrĭō Mātĕr ĕrăt Mўcălē. *O.*

Ōrmĕnĭs, ĭdĭs, *f.* (Ὀρμενίς). *Fille d'Orménius, Astydamée.* (*Ov. Her.* 9, 50).

Ōrnă, æ, *m. Rivière de Belgique.* (*Fort.* X, 10, 13.)

Ōrnāmēntŭm, ī, *n. Apprêts, préparatifs, et au fig.* Vīno, ōrnāmēntīs ŏpĭpărīsque ōbsōnĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 29). Ōrnāmēntīs meīs ēt sўcŏphāntĭīs Tŭum ēxōrnābō vīllĭcŭm. *Id.* (*Pœn.* II, vs. 16). || *Meubles, ornement.* Dŏmum, ōrnāmēntă cūm vĕnūstīs hōrtŭlīs. *Ph.* Īpse ōrnāmenta ā chŏrāgo hæc sūmpsĭt. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 16). Ŭrcĕŏlī sēx, Ōrnāmēntum ăbăcī. *J.* (3, 203). *Voy.* Ornatus, us. || *Au fig.* Āmbĭtĭōsă rĕcīdēt Ōrnāmēntă. *H.*

† Ōrnātī, *ancien gén. pour* Ornatus. Nīl ōrnātī, nīl tŭmūltī. *Ter.* (*And.* II, 2, 28).

Ōrnātrīx, īcĭs, *f. Femme de chambre.* Tūtă sĭt ōrnātrīx : ōdī quæ saūcĭăt ōră. *O.*

Ōrnātŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Ornatus. Mŭlĭērcŭlă mĕa ōrnātŭlă sī sĭt. *Pl.* (*frag. Cist.*, ed *Maio*).

Ōrnātŭs, ă, ŭm. *Préparé.* Jam īnstĭtūta, ōrnātă cūncta ĭn ōrdĭne ănĭmo ŭt vŏlŭĕrăm. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 10). Jāmne ōrnātă rēs? *Id.* (*Cas.* III, 3, 15). || *Orné.* Flōrĭbŭs ātque ăpĭō crīnēs ōrnātŭs ămārō. *V.* Nōndūm tōtōs ōrnātă căpīllōs. *O.* SYN. Cūltŭs, ēxcūltŭs, ēxōrnātŭs, pĕrcūltŭs, dĕcŏrātŭs, dĕcōrŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, īnsīgnĭs, pūlchĕr, īnsīgnītŭs, cōnspĭcŭŭs, fūlgēns, spĕcĭōsŭs, cōnspēctŭs.

Ōrnātŭs, ūs, *m. Préparatifs, apprêts, mobilier.* Ōrnātūs dīvēs, pārvŭlă cœnă fŭĭt. *M.* (IV, 78. Adde *Ter. And.* II, 2, 28). *Voy.* Paratus, Supellex. || *Ornement, parure.* Ōrnātūs Ārgīvæ Hĕlĕnæ, quōs īllă Mўcēnīs Ēxtŭlĕrăt. *V.* Nēc gĕnŭs ōrnātūs ūnum ēst : quōd quāmquĕ dĕcēbĭt. *O.* SYN. Ōrnāmēntŭm, cūltŭs, dĕcŏr, dĕcŏrāmĕn, dĕcŭs, hŏnŏr, hŏnōs, īnsīgnĕ. EP. Rēgĭŭs, fēstŭs, hŏnēstŭs, dĕcōrŭs, ēxĭmĭŭs, īnsīgnĭs, nōbĭlĭs, cōnspĭcŭŭs, dīvĕs, prĕtĭōsŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, splēndĭdŭs, māgnĭfĭcŭs, sŭpērbŭs, mŭlĭēbrĭs. || *Toilette.* Ăgrōs ābjĭcĭēt mœchæ, ŭt ōrnātūm părĕt. *Ph.* SYN. Cūltŭs, mūndŭs, sŭpēllēx. || *Costume.* Făcĭto ŭt vĕnĭās hūc ōrnātū naūclērĭō. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 41), SYN. Vēstĭs, cūltŭs.

Ōrnēŭs, ī, *m. Un centaure.* Fūgĭt ēt Ōrnēŭs. *O.*

Ōrnĭtŭs *ou* Ōrnўtŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Prōcŭl Ōrnĭtŭs ārmīs. *V.* (Alii leg. *Orphitus.* Adde *V. Fl.* III, 173 ; *Stat. Th.* XII, 207). || *Nom de berger.* (*Calp.* 1, 4 sq.)

Ōrnŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Préparer.* Ĭtă jām ōrnābăt fŭgăm. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 6. Sed potius *adornabat*). Nōn ōrnātĭs īstīc ăpŭd vōs nūptĭās? Ōrno ēt părŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 16). SYN. Părŏ, īnstrŭŏ, etc. *Voy.* Paro. || *Orner, parer, embellir.* Pāstōrēs, hĕdĕră crēscēntem ōrnātĕ pŏētăm. *V.* Ōrnābānt aūrātă mŏnīlĭă cōllŭm. *O.* Ōrnātūră sŭōs ēxstrūxĭt cūlmĭnă mānēs. *Cl.* SYN. Ēxōrnŏ, dĕcŏrŏ, hŏnēstŏ, īnstrŭŏ, dīstīnguŏ, īnsīgnĭŏ, cōlŏ, ēxcŏlŏ, cōmŏ. || — mūnĕrĭbŭs. *Combler de présents.* Dōnīs ōrnātŭr hŏnēstīs.

ī. Mūnĕrĕ quō pătrĭās pēllēx ōrnētŭr ăd ārās. *V. Fl.* | *Pris ironiquement : Maltraiter.* Sī (regnum) pōsidērem, ōrnātŭs ēssēs ēx tŭīs vīrtūtĭbŭs. *Ter.* (*Ad.* , 1, 22).

Ōrnŭs, ī, *f. Frêne sauvage.* Aūt sūmmīs rĕfĕrēns nnōsām mōntĭbŭs ōrnūm. *V.* Ōrnūsque īncānŭīt lbō Flōrĕ pĭrī. *Id.* Nēc plēctrō Gĕtĭcās mŏvēbĭs ōrōs. *St.*

Ōrnȳtŭs. *Voy.* Ornitus.

Ōrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Parler, dire.* Nēc dīctīs rārĕ prĭŭs quām līnguā crĕāta ... *Lr.* (IV, 838). ūnc quām rem ōrātum hūc vēnī, prīmūm prŏlŏuăr. *Pl.* (*Amph. prol.* 50). || *Plaider.* Ōrābūnt caūās mĕlĭŭs. *V. Voy.* Causidicus. || *Prier, invoquer, lemander.* Tālĭbŭs ōrābāt dīctīs, ārāsquĕ tĕnēbāt. *V.* Mūltă dĕōs ōrāns. *Id.* Fīnēmque ōrārĕ mălōrŭm.). SYN. Prĕcŏr, ōbtēstŏr, rŏgŏ, etc. *Voy.* Precor. || - Ōrŏ (cum aliquo), *arch.* Tēcum ōro ēt quæsŏ, etc. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 62. Adde *Ter. Hec.* IV, 4, 64).

Ŏrŏbĭs, ĭs, *m. Rivière de la Narbonaise.* Āt nūncce Lēdŭs, nūnc ēt Ŏrŏbīs flūmĭnă. *Avien.* (*Or. mar.* 590).

Ōrōdēs, æ, *m.* (Ὀρώδης). *Nom de guerrier.* Jăcēt ltŭs Ōrōdēs. *V.*

Ōrŏmĕdōn, ōntĭs, *m.* (Ὠρομέδων). *Un des Géants.* Phlēgræīs Ōrŏmĕdōntă jŭgīs. *Pp.* (III, 9, 48).

Ōrōntēs, æ *et* ĭs, *m.* (Ὀρόντης). *Fleuve de Syrie.* ārsĭt ĕt Eūphrātēs Băbȳlōnĭŭs, ārsĭt Ŏrōntēs. *O.* Jām prīdēm Sȳrŭs īn Tĭbĕrīm dēflūxĭt Ŏrōntēs. *J.* (3, 62). Quōs ăd ēōūm tŭlĕrīs Ŏrōntēm. *St.* || 2. *Chef des Lyciens, compagnon d'Énée.* Ūnām, quæ Lȳcĭōs fīdūmquĕ vĕhēbăt Ŏrōntēn. *V.* (*Æ.* I, 113. Sic legit *Charis.* 8, nomen referens ad declinationem *Orontes, e.* Cf. *Prisc.* 705).

Ŏrōntēŭs, ă, ŭm (Ὀρόντειος). *De l'Oronte, de Syrie.* Aūt quĭd Ŏrōntēā crīnēm pērfūndĕrĕ mȳrrhā? *Pp.* (I, 2, 3).

Ŏrōsĭŭs, ĭī, *m. Paul Orose, un des Pères de l'Église.* Sēdŭlĭŭs dūlcīs, quŏd Ŏrōsĭŭs ēdĭt ăcūtŭs. *Fort.* (VIII, 1, 59).

Ōrphă, æ, *f. Orpha, Moabite, sœur de Ruth.* Ādspĭcĕ Rūth gēntĭs Mŏābītĭdĭs, ēt sĭmŭl Ōrphān. *Prud. Ham.* 778. Et *P. Nol.* 24, 534).

† Ōrphănŏtrŏphŭs, ī, *m.* (ὀρφανοτρόφος). *Qui nourrit les orphelins.* || *Orphelin.* Quāntūm vōcĕ vălēns vĭdŭīs ātque ōrphănŏtrŏphīs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 406, pænultima male producta).

† Ōrphănŭs, ī, *m.* (ὀρφανός). *Orphelin.* Ōrphănŭs, ēxsŭl, ĕgēns, vĭdŭæ nūdīquĕ jăcēntēs. *Fort.* (IV, 25, 11).

Ōrphăs, ădĭs, *f. Sorte de poisson.* Ōrphās, ēt nērvōsā lătĭtāns ĕrȳthrīnŭs ĭn ūndā. (*Halieut. fragm.* a *Columna* edit., p. 105. Adde *Ov. Hal.* 103.)

Ōrphēŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *dat.* eī, ĕō *ou* eō, *acc.* ĕă *ou* ĕūm, *voc.* eū, *abl.* ĕō *ou* eō, *m.* (Ὀρφεύς). *Orphée, fils d'Apollon, ou d'OEagre, roi de Thrace, et de Calliope. Les accords de sa lyre charmaient les animaux, les arbres, les fleuves, les rochers. Après la mort d'Eurydice, son épouse, il descendit aux enfers, et par la douceur de ses chants, obtint qu'elle lui fût rendue, à condition de ne pas la regarder avant d'être revenu sur la terre. Il oublia sa promesse, perdit à jamais Eurydice, consacra sa vie aux regrets, et fut victime de la jalousie des Bacchantes, qui le mirent en pièces.* Sī pŏtŭīt mānēs ārcēssĕrĕ cōnjŭgĭs Ōrpheūs. *V.* Cædĭbŭs ēt vīctū fœdō dētērrŭĭt Ōrpheūs. *H.* Ōrpheūs Eūrȳdĭcēn dūm rĕpĕtĭt sŭām. *Sen.* (*H. Fur.* 571). Lōngōs Ōrphĕŏs xūĭt dŏlōrēs (Calliope). *St.* Īnfĕrĭās Ōrpheī Lēthæā ăpāvĕră mīttēs. *V.* Līnōque Ăpōllŏ sĭt părēns, Mūsa Ōrphēō. *Ph.* Quĭd pătĕr Īsmărĭō, quĭd mātēr prōfŭĭt Ōrpheō? *O.* Ōrphēăque īn mĕdĭō pŏsŭĭt sīlvāsquĕ sĕquēntēs. *V.* Tē mœstæ vŏlŭcrēs, Ōrpheū, tē tūrbă fĕrārŭm. *O.* Quŏd sī Thrēĭcĭō blāndĭŭs Ōrphēō. *H.* Ōrpheūm vīsĕrĕ, quī quŏtīdĭānă. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 19). EP. Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs, Ŏdrȳsĭŭs, Rhŏdŏpēĭŭs, Œăgrĭŭs, Īsmărĭŭs, Bīstŏnĭŭs; cănōrŭs, vōcālĭs, blāndŭs, dŏctŭs. PPH. Vātēs, săcērdōs Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs, Thrāx, Bīstŏnĭŭs, Ŏdrȳsĭŭs, Rhŏdŏpēĭŭs. Cāllĭŏpæ gĕnŭs. VERS. Lĭcĕt īpsĕ lĕvāndōs Ăd gĕmĭtŭs, sīlvīs cŏmĭtātŭs ĕt āmnĭbŭs, Ōrpheūs Āffŏrĕt. *Stat.* Quēm cōncĭtă dīcūnt Flūmĭnă Thrēĭcĭā dētĭnŭīssĕ lȳrā. *Pp.* Īllĕ vōcālī gĕnĭtŭs Cămēnā, Cūjŭs ăd chŏrdās mŏdŭlāntĕ plēctrō Rēstĭtĭt tōrrēns, sĭlŭērĕ vēntī, etc. *Sen.* Quā quōndām sŏnĭtūmquĕ sĕrēns Œăgrĭŭs Ōrpheūs, Ēt sēnsŭs scŏpŭlīs ēt sīlvīs āddĭdĭt aūrēs, Ēt Dītī lăcrĭmās, ēt mōrtī dēnĭquĕ fīnēm. *Manil.* (Cf. *Virg. G.* IV, 454 sq.; *Ov. Met.* X et XI init.; *Hor. Od.* I, 12, 9; *A. P.* 391; *Prop.* III, 2, 1; *Manil.* V, 322; *Sil.* III, 620; XI, 459; *V. Fl.* IV, 348; *Sen. Herc. OEt.* 1079; *Med.* 625; *Boet.* 3, 12; *Sid.* 2, 70 sq.)

Ōrphēŭs, ă, ŭm (Ὀρφειος). *D'Orphée.* Vēnĭt ăb Ōrphēō cūltōr Rhŏdŏpēĭŭs Hæmō. *M.* (*Spect.* 3, 3). Cērbĕrŭs Ōrphēō lēnīvĭt sībĭlă cāntū. *L.*

Ōrphĭtŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* V, 168.)

Ōrphnē, ēs, *f.* (Ὀρφνη). *Orphné, mère d'Ascalaphe.* Quēm quōndām dīcĭtŭr Ōrphnē, etc. *O.*

Ōrrŏpȳgĭŭm, ĭī, *n.* (ὀρροπύγιον). *Croupion.* Aūt ănătĭs hăbĕās ōrrŏpȳgĭūm măcræ. *M.* (III, 93).

Ōrsă, ōrŭm, *n. pl. Entreprise, projet, pensées; ouvrage, poëme.* Īn mĕlĭŭs tŭă, quī pŏtēs, ōrsă rĕflēctās. *V.* Sīve ōrsă lĭbēbăt Āŏnĭīs vīncīrĕ mŏdīs. *St.* Nōstră lŏquŏr : nūllī vātūm dēbēbĭmŭs ōrsă. *Man.* (II, 57). || *Discours* (*qui commence*), *paroles.* Īnquĕ vĭcēm plăcĭda ōrsă rĕfērt. *St.* Sīc ōrsă vĭcīssĭm Ōrĕ rĕfērt. *V.* Trīstĭă quūm mĕdĭŭs rūmpĕrĕt ōrsă dŏlŏr. (*Ad Liv.* 210.) *Voy.* Verbum. || † *Au sing.* Īncāssūm tōtĭēs vŏlvēntĕ rĕlĕgĕrĭt ōrsō. *P. Nol.* (26, 603).

Ōrsēs, æ, *m. Un guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 748.)

Ōrsĭlŏchŭs, ī, *m.* (Ὀρσίλοχος). *Nom de guerrier.* Prōtĭnŭs Ōrsĭlŏchum ēt Būtēn. *V.*

Ōrsŭs, ă, ŭm, *part. de* Ordior. *Qui a commencé, en partic. de parler.* Mājŭs ădōrtă nĕfās, mājōrēmque ōrsă fŭrōrēm. *V.* Tālĭbŭs ōrsă mŏdīs. *O.*

Ōrsŭs, ūs, *m. Commencement.* Ūnde ĭgĭtūr cœpīssĕ fĕrūnt aūt ēx quĭbŭs ōrsŭm? *Prud.* (*Sym.* II, 5). || *Comme* Orsa. Rătōs hăbĕānt, ān vānōs pēctŏrĭs ōrsŭs. *Cic.* (*Div.* 2, 30). Tĕnŭēm fōrmāvĭmŭs ōrsūm. (*Culex*, 1.)

Ōrtălŭs. *Voy.* Hortalus.

Ōrthōpsāltĭcŭs, ă, ŭm (ὀρθοψαλτικός, *lequel n'est pas dans les lexiques*). *Dont les cordes sont verticales.* Nĕque ōrthōpsāltĭcum āttŭlĭt psāltĕrĭŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 249).

Ōrthōsĭs, ĭdĭs, *f.* (Ὀρθωσίς). *Ville de Syrie.* Ēt pīnguēm Trĭpŏlīn, nēc nōn Ōrthōsĭdă săcrām. *Prisc.* (*Peri.* 856. Et *Avien. Descr. Terr.* 1075. Apud *Plin.* 5, 17, 4, Orthosia).

Ōrthrŭs, ī, *m.* (Ὄρθρος). *Chien de Géryon.* (*Sil.* XIII, 845.)

Ōrtīvŭs, ă, ŭm. *De l'Orient.* Ōrtīvō tōtĭdēm dē cārdĭnĕ dūcēs. *Man.* (III, 189).

Ōrtŭs, ă, ŭm, *part. de* Orior. *Né, issu.* Sēque ōrtum āntīquā Teūcrōrum āb stīrpĕ vŏlēbăt. *V.* Mūltōs sæpĕ vĭrōs nūllīs mājōrĭbŭs ōrtōs. *H.* Nīl ōrtūm tālĕ fătēntēs. *Id.* SYN. Nātŭs, sătŭs, gĕnĭtŭs, etc. *Voy.* Natus. || *Levé* (*en parl. du jour*). Lūstrābăt lāmpădĕ tērrās ōrtă dĭēs. *V.* Sōlĕ rĕcēns ōrtō. *Id.*

Ōrtŭs, ūs, *m. Naissance, origine.* Sēd nĕquĕ mātērnō quŏd sūm gĕnĕrōsĭŏr ōrtū. *O.* Pīsă mĭhī pătrĭa ēst, ēt ăb Ēlĭdĕ dūcĭmŭs ōrtūm. *Id.* SYN. Ŏrīgŏ, etc.

Voy. ce mot. || *Lever du soleil.* Prīmī sŭb lūmĭnă sōlĭs ĕt ōrtūs. *V.* Phœbūsque ĭtĕrāvĕrĭt ōrtūs. *O. Voy.* Mane. || *L'Orient.* Ībĭt ăd ōccāsūm quīdquīd dīcēmŭs, ăb ōrtū. *O.* (Et *Sen. Ag.* 824). *Voy.* Oriens. || *Lever des astres.* Dăphnĭ, quĭd āntīquōs sīgnōrūm sūspĭcĭs ōrtūs ? *V.*

Ōrtўgĭă, æ, *et* Ōrtўgĭē, ēs, *f.* (Ὀρτυγία *et* Ὀρτυγίη). *Ortygie, île, la même que Délos.* Līnquĭmŭs Ōrtўgĭæ pōrtūs, pĕlăgōquĕ vŏlāmŭs. *V.* Tēmpŭsquĕ fŭĭt quō nāvĭt ĭn ūndīs, Nūnc sĕdĕt Ōrtўgĭē. *O. Voy.* Delos. || 2. *Autre, en face de Syracuse.* Sīcănĭō prætēntă sĭnū... nōmĕn dīxērĕ prĭōrēs Ōrtўgĭăm. *V.* || 3. *Ancien nom d'Éphèse.* Ēt sī quă Ōrtўgĭæ vīsēndă ēst ōră Căўstrī. *Pp.* (III, 22, 15. Cf. *Plin.* 5, 29).

Ōrtўgĭŭs, ă, ŭm (Ὀρτύγιος). *De Délos.* Ōrtўgĭăm stŭdĭīs ĭpsāquĕ cŏlēbăt Vīrgĭnĭtātĕ dĕăm. *O.* Bŏvēs Ōrtўgĭæ. *Id. Voy.* Delius.

Ōrtўgŏmētră, æ, *f.* (ὀρτυγομήτρα). *Râle ou roi des cailles, oiseau.* Hīc ăvĭdās cārnīs mīssa ōrtўgŏmētră rĕfēcĭt. *Rust. Help.* (*Hist.* 36. Cf. *Plin.* 10, 33, 2; et *Gloss. Placid.*).

† Ōrtўx, ўgĭs, *f.* (ὄρτυξ). *Caille.* Īllĕ dătōr mānnæ cœlō, dătŏr ōrtўgĭs aūstrō. *P. Nol.* (23, 239).

Ŏrўx, ўgĭs, *m.* (ὄρυξ). *Gazelle.* Sævŭs ŏrўx cōnstăt quŏt mĭhĭ mōrtĕ cănŭm ? *M.* (XIII, 95). Ēt Gætūlŭs ŏrўx, etc. *J.* (11, 140. Cf. *Plin.* 2, 40, 2).

Ŏrўză, æ, *f.* (ὄρυζα). *Riz.* Quĭd cēssās ? ăgĕdŭm, sūme hōc ptĭsănārĭum ŏrўzæ. *H.*

1. Ōs, ōrĭs, *n. Bouche.* Dĭffŭgĕrĕ, fŏrāsquĕ pĕr ōs ēst ēdĭtŭs āēr. *Lr.* (III, 123). Ēt hŭmŭm sĕmĕl ōrĕ mŏmŏrdĭt. *V.* SYN. *Qqf.* Dēntēs, mălæ, būccă. EP. Pūrpŭrĕŭm, rŏsĕŭm, rŭbēns, tĕnĕrŭm, dĕcōrŭm, pŭlchrŭm. || *Bouche, considérée comme l'organe de la parole.* Ēdĭdĭt īndīgnōs ōrĕ trĕmēntĕ sŏnōs. *O.* Ōră sŏnō dīscōrdĭă sīgnānt. *V.* SYN. Līnguă, vōx, sŏnŭs, sērmŏ, vērbă, lŏquēlă. || Īn ōrĕ sŭm. *Être souvent à la bouche, être l'objet des discours.* Sī quāndō nōmĕn nōn sĭt ĭn ōrĕ tŭŭm. *O.* Īn ōre ēst ōmnī pŏpŭlō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 13). SYN. Laūdŏr. || Īn ōră vĕnĭŏ, etc. *Devenir célèbre.* Ēt vĕnĭēs tŭ quŏque ĭn ōră vĭrūm. *Pp.* (III, 9, 32). Vŏlĭtō vīvŭ' pĕr ōră vĭrūm. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 15). Vīctōrquĕ vĭrūm vŏlĭtārĕ pĕr ōră. *V.* || *Bouche ou gueule des animaux.* Ōră cĭtātōrŭm dēxtrā dētōrsĭt ĕquōrŭm. *V.* Frĕmĭt ōrĕ crŭēntō (de leone). *Id.* SYN. Faūcēs, dēntēs, mălæ, rīctŭs, gŭlă, gūttŭr. EP. Ăvĭdŭm, răbĭdŭm, hĭāns, īmmānĕ, pătŭlŭm, spūmāns. || *Ouverture.* Lātō dĕdĭt ōrĕ fĕnēstrăm. *V.* Rēscīndĕrĕ sūmmŭm ŭlcĕrĭs ōs. *Id.* Plēnō quŭm tŭrgĕt săccŭlŭs ōrĕ. *J.* (14, 138). || *Embouchure.* Ēt dīvērsă rŭēns sēptēm dīscŭrrĭt ĭn ōră (Nilus). *V.* Īnquĕ nŏvēm cōnsŭrgēns ōră Tĭmāvŭs. *Cl. Voy.* Ostium. || *Source.* Quī Nīlum ēx ĭpsō prōtĭnŭs ōrĕ bĭbūnt. *M.* (VII, 87). *Voy.* Fons. || *Visage.* Ōs hŏmĭnī sŭblīmĕ dĕdĭt. *O.* Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtŭmquĕ gĕrēns. *V.* Cōmpōnēns mănĭbŭsquĕ mănŭs ātque ōrĭbŭs ōră. *Id. Voy.* Vultus. || *Front, impudence.* Ōs hŏmĭnĭs ! mūlsŭm mē rŏgăt Hīppŏcrătēs ! *M.* (IX, 95). Ōs dūrŭm ! *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 36). Nēc tĭbĭ plūs cōrdĭs, sēd măgĭs ōrĭs ĭnēst. *O. Voy.* Frons. || Īn ōs, Sŭb, pĕr *ou* ānte ōră. *En face, en présence.* Āh ! vĕrĕŏr cōram ĭn ōs tē laūdāre āmplĭŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 4, 5). Īpsā sŭb ōră vĭrī cœlō vĕnĕrĕ vŏlāntēs. *V.* Ānte ōră părēntŭm. *Id.* SYN. Cōnspēctŭs. *Voy.* Coram. || — sŭblĭnŏ. *Se moquer de. Voy.* Sublino. || — præbĕŏ. *S'offrir aux insultes.* Hŏdĭē ūsque ōs præbŭī. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 7). || *Qqf. Tête.* Ēt cērvīcĭbŭs ōră rĕpōnūnt. *St.* Nūnc tŭŭm cĭnĕrārĭŭs Tōndĕt ōs. *Cat.* (61, 138). || *Éperon de navire.* Quĭd āttĭnĕt tŏt ōră nāvĭŭm grāvī Rōstrātă dūcī pōndĕrĕ ? *H.* SYN. Rōstrŭm.

2. Ŏs, ōssĭs, *n. Os, ossement.* Hīs cērtē nĕque ămōr caūsa ēst : vīx ōssĭbŭs hærēnt. *V.* Grāndĭăque ēffōs[...] mīrābĭtŭr ōssă sĕpŭlchrīs. *Id.* Fērrŭmque ēx ō[...] rĕvŭlsum ēst. *O.* Ōs dēvŏrātŭm faūcĕ quŭm hærē[...] lŭpī. *Ph.* Quī te ăc tŭōrŭm cōmĭnŭs Sēdēm cĕlēbr[...] ōssĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 531. Casus rectus Ōs cor[...] pitur, et auctore *Capel.* III, p. 66. Cf. *Exos*). E[...] Dūrŭm, fīrmŭm, vălĭdŭm, ārĭdŭm, sīccŭm, ālbŭ[...] PPH. Ōssĕă cōmpāgēs, mōlēs. || *En gén. Restes* ; [...] *pouille mortelle.* Mōllĭtĕr ōssă quĭēscānt. *V.* SY[...] Cĭnĭs, rēllĭquĭæ, *qqf.* tŭmŭlŭs. || *La partie la p*[...] *intime du corps (jusque dans la moelle ou jusq*[...] *la moelle des os).* Ārdĕt ămāns Dīdō, trāxĭtquĕ [...] ōssă fŭrōrĕm. *V.* Ēxārsĭt jŭvĕnī dŏlŏr ōssĭbŭs īngĕ[...] *Id.* SYN. Mĕdūllæ, præcōrdĭă. || *En parl. de la flû*[...] Phrўgĭŭs pĕr ōssă cōrnŭs lĭquĭdă cănĭt ănĭmă. *Va*[...] (ap. *Non.* 4, 275).

Ōsānnă. *Voy.* Hosanna.

Ōscē, *adv. En langue Osque.* Ōsce ēt Vōlscē [...] bŭlāntŭr ; năm lătīnĕ nēscĭūnt. *Titin.* (apud *Fest.*[...]

Ōscēdŏ, ĭnĭs, *f. Bâillement.* || *Ulcération de* [...] *bouche, aphthe.* Hīnc ōscēdŏ fŭgĭt, līnguæ quŏq[...] vŭlnĕră cēdŭnt. *Ser. Sam.* (vs. 231).

Ōscĕn, ĭnĭs, *m. Tout oiseau dont le chant serv*[...] *de présage, comme le corbeau, la corneille, e*[...] Ōscĭnĕm cōrvŭm prĕcĕ sūscĭtābŏ. *H.* Trēs quōr[...] ætātēs sŭpĕrăt Phœbēĭŭs ōscĕn. *Aus.* (*Idyl.* 11, [...] Cūr Crĕmĕræ ĭn cămpīs, cōrnīcĕ vĕl ōscĭnĕ pār[...] *Prud.* (*Sym.* II, 570. Cf. *Isid.* 12, 7 ; *Varr. L.*[...] 6, 76).

Ōscī, ōrŭm, *m. pl. Osques, ancien peuple en*[...] *les Volsques et la Campanie.* Mēssī clārŭm gĕn[...] Ōscī. *H.* Ōscōrŭmquĕ mănŭs. *V.* Dē mœrĭs rēm gĕ[...] Ōscŭs. *Enn.* (apud *Fest.*). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* T[...] lŭs ārtĭfĭcēs nē tĕrăt Ōscă mănŭs. *Pp.* (IV, 2, 62).

Ōscīllŭm, ī, *n. Figurines qu'on offrait à Satur*[...] *et à Bacchus comme des victimes expiatoires.* Ōscī[...] ēx āltā sūspēndūnt mōllĭă pīnū. *V.*

Ōscĭtāns, tĭs. *Qui bâille.* Dăbĭt ōscĭtāntī băsĭŭ[...] nătāntĭquĕ. *M.* (XI, 99). || *Au fig. Négligent, ind*[...] *lent, imprévoyant.* Spērāntēs jam, āmōtō mĕtu, ĭ[...] tĕr ōscĭtāntēs ōpprĭmī. *Ter.* (*And.* I, 2, 10. Mal[...] uno verbo *interoscitantes*). Quī mi ōscĭtāns Hĭētān[...] quĕ rēstās. *Cæcil.* (ap. *Diom.* 336).

Ōscĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Bâillement.* Ēt lōngās trăhĭs ōs[...] tātĭōnēs. *M.* (II, 6). || *Au fig. Négligence ; au pl.* [...] *veries.* Ēt Brūtī sĕnĭs ōscĭtātĭōnēs. *St.*

Ōscĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Bâiller.* Ōscĭtăt ēxtēmplō, [...] tĭgĭt quŭm līmĭnă vīllæ. *Lr.* (III, 1080). Ōscĭt[...] hēstērnŭm dīssŭtĭs ūndĭquĕ mălĭs. *Pers.* (3, 59. [...] *Mart.* VI, 61). || *Au fig. S'ouvrir, éclore.* Ōscĭtăt cămpĭs căpŭt ā cērvīcĕ rĕflēxŭm. *Enn.* (ap. *Ser*[...] ad *Æ.* X, 396, de flore). Ōscĭtăt ēt lĕŏ. *Col.* ([...] 260, de eodem flore). SYN. Hĭŏ.

† Ōscĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme le précéd.* Ŭt pă[...] dĭcŭlāns ōscĭtātŭr ! *Pl.* (*Men.* V, 2, 80. Adde *Turp*[...] apud *Non.* 4, 234).

Ōscŭlānă pŭgnă, *f.* (*Prov.*) *Combat dans lequel l*[...] *vaincus deviennent les vainqueurs.* Hæc quĭdēm quă[...] Ōscŭlānă pŭgna ēst. *Titin.* (ap. *Fest.*).

Ōscŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Baisers (nombreux).* Sīt nōstr[...] sĕgĕs ōscŭlātĭōnĭs. *Cat.* (49, 6).

Ōscŭlātŭs, ă, ŭm. *Qui a baisé.* || † *Baisé.* Sān[...] ēt Gāllĭcĭnī mănu ōscŭlātă. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 3[...]

† Ōscŭlŏ, ās, *arch. Comme le suiv.* Laūdŏr, qu[...] ōscŭlāvī prīvīgnæ căpŭt. *Titin.* (ap. *Non.* 7, 77).

Ōscŭlŏr, āris, ātŭs sŭm, ārī, *d. Baiser.* Sī quă [...] lĭctă jăcēnt, ōscŭlŏr ārmă tŭă. *Pp.* (IV, 3, 30). Īlla[...] ōscŭlāntŭr, quā sūnt ōpprēssī, mănŭm. *Ph.* SY[...] Băsĭŏ, suāvĭŏr, āmplēctŏr. PPH. Ōscŭlă dō, lĭbŏ, [...] lĭbŏ, fīgŏ, lĕgŏ, cārpŏ, fĕrŏ, ādmŏvĕŏ, sūmŏ, p[...] rĭgŏ, āpplĭcŏ, jūngŏ, dīspēnsŏ, pĕtŏ, dēcērpŏ, răp[...]

Bāsĭă dō. VERS. Īntĕrĕā dūlcēs pēndēnt cĭrcum ōscŭlă nātī. *V*. Fōrsĭtăn ādmōtīs ĕtĭām tāngĕrĕ lăbēllīs. *O*. Ōscŭlă pēr lōngās jūngĕrĕ prēssă mŏrās. Ōccŭpăt āmplēxū, lăcrĭmāsquĕ pĕr ōscŭlă sīccăt. *Id*. Ōscŭlăque ādmōtā sūmĕre ăd ōră mănū. *Pp*. Ōscŭlă mŏrdēntī sēmpĕr dēcērpĕrĕ rōstrō. *Cat*. Dă mī bāsĭă mīllĕ, deĭndĕ cēntŭm, Deīn mīlle āltĕră, deīn sĕcūndă cēntŭm. *Id*. Fās tămĕn ĕt cōnfērrĕ gĕnās; fās jūngĕrĕ tēcŭm Pēctŏra, ĕt ēxsānguēs mīscēre āmplēxĭbŭs ārtūs. *Val. Fl*. Blāndă crŭēntātīs āffīgūnt ōscŭlă dēxtrīs. *Claud*. Cārīs mūltă sŏdālĭbŭs Dīvĭdĭt ōscŭlă. *H*. Vīn' te āmplēctăr ĕt suāvĭūm dĕm? *Pl*. Cōnjŭgĭs āmplēxūs ātque ōscŭlă căstă pĕtēbăt. *Alcim*. *Voy*. Amplector. || *Au fig*. Pĕtĭt ōscŭlāndăm Sāltŭs ărēnăm. *Sid*. (*Epist*. IX, 16, 7). SYN. Lībŏ.

Ōscŭlŭm, ī, *n*. *dimin. de* Os. *Petite bouche*. Sīdĕrĭbŭs sĭmĭlēs ŏcŭlōs, vĭdĕt ōscŭlă. *O*. Īpsăquĕ crūdēlēs ĕdērūnt ōscŭlă mōrbī. *M*. (XI, 91). || *Ordint*. *Baiser*. Dūm dăbĭt āmplēxūs ātque ōscŭlă dūlcĭă fīgĕt. *V*. Ōscŭlă dīspēnsăt nātōs sūprēmă pĕr ōmnēs. *O*. Fērtūr pŭdīcæ cōnjŭgĭs ōscŭlŭm (removisse). *H*. SYN. Bāsĭŭm, suāvĭŭm, suāvĭŏlŭm, āmplēxŭs. EP. Dūlcĕ, blāndŭm, ămīcŭm, grātŭm; cāstŭm, fīdŭm, fĭdēlĕ, hŏnēstŭm, pŭdīcŭm. PPH. Ōscŭlă ōrĕ, lăbrīs *ou* lăbēllīs jūnctă, dătă, mīxtă. *Voy. le précéd.*

Ōscŭs. *Voy*. Osci.

Ŏsĭnĭŭs, ĭī, *m*. *Roi de Clusium, allié d'Énée*. Quā rēx Clūsĭnīs ādvēctŭs Ŏsĭnĭŭs ōrīs. *V*.

Ŏsīrĭs, ĭs *et* ĭdĭs, *m*. (Ὄσιρις). *Osiris, l'une des grandes divinités de l'Égypte, fils de Jupiter et de Niobé selon les Grecs, du Soleil et de la Terre d'après la théogonie égyptienne. Accompagné de Pan et de tous les héros africains, il fit de longs voyages par le monde, répandant partout les bienfaits de l'art, des lois et de la religion. Comme il avait enseigné l'agriculture à ses sujets, les prêtres feignirent qu'après sa mort, son âme avait passé dans le corps d'un bœuf, qu'on gardait en grande vénération à Memphis* (*Voy*. Apis 2). Sīc tŭă săcră pĭŭs sēmpĕr Ŏsīrĭs ămĕt. *O*. Prīmŭs ărātră mănū sŏlērtī fēcĭt Ŏsīrĭs. *Tib*. (I, 7, 29). Pēr sānctŭm jūrātŭs dīcăt Ŏsīrĭn. *H*. Ēxclāmārĕ lĭbĕt, pŏpŭlŭs quŏd clāmăt Ŏsīrī Īnvēntō. *J*. (8, 28). EP. Mēmphĭtĭcŭs, Phărĭŭs, cōrnĭgĕr, frūgĭfĕr. *Voy*. Apis. || *Nom d'un guerrier*. Fĕrĭt ēnsĕ grăvĕm Thȳmbræŭs Ŏsīrĭn. *V*.

Ŏsōpŭs, ī, *m*. *Ville dans les Alpes Carniques*. Pēr rūpēs, Ŏsōpĕ, tŭās. *Fort*. (*V. S. M*. IV, 654).

† Ōsŏr, ōrĭs, *m*. *Celui qui hait*. Cŭpĭēntī lībĕrōrum, ōsōrī mŭlĭĕrŭm. *Pl*. (*Pœn. prol*. 74). Vĭtĭīs īnvīctŭs, ĕt ōsŏr ĭnīquī. *P. Nol*. (19, 73). Īn cāstra ăbībīs, quō nĕc ōsŏr īnvĭdēns. *Capel*. (V, p. 187).

Ōssă, æ, *f*. (Ὄσσα). *Ossa, montagne de Thessalie, séjour des Centaures*. Ārdŭă dēvēxūm Pēlĭŏn Ōssă tŭlĭt. *O*. Nōn ūt fĕrăt Ōssăn Ŏlȳmpŭs. *Id*. Ātque Ōssæ frōndōsum īnvōlvĕre Ŏlȳmpŭm. *V*.

Ōssæŭs, ă, ŭm (Ὀσσαῖος). *De l'Ossa*. Fūsŭs ĭn Ōssææ vīllōsīs pēllĭbŭs ūrsæ. *O*. Ōssæī bēllō cĕcĭdērĕ bĭmēmbrēs. *St*. Vērtĕx Ōssæŭs. *Cl*.

Ōssārĭŭm, ĭī, *n*. *Ossuaire, lieu de sépultures*. Nōmĕn hăbĕt lŏcŭs hīc ōssārĭa ăb ōssĭbŭs īllīs (apud *Gorium, Inscr. Etrusc*. I, p. 368).

Ōssĕŭs, ă, ŭm. *Fait en os*. Īpsă mănūbrĭă cūltēllōrŭm ōssĕă. *J*. (11, 133). Ōssĕŭs mūcrŏ. *Atta* (apud *Isid*. 6, 9). || *Qui n'a que les os*. Aūt nīgrī mănŭs ōssĕă Maūrī. *J*. (3, 53). Īnsĕquăr ĕt vūltŭs ōssĕă lārvă tŭōs. (*Ibis*, 146.)

Ōssĭcŭlātĭm, *adv*. *Os par os, par morceaux*. Ōssĭcŭlātĭm Pārmĕnōnēm dē vĭā lĭcēăt lĕgănt. *Cæcil*. (ap. *Non*. 2, 609).

Ōssĭcŭlŭm, ī, *n*. *dimin. de* Ŏs. *Os*. Ōssĭcŭlīs sĭmŭl ĕt tēstīs cūm rūdĕrĕ mīxtīs. *P. Nol*. (28, 543). Mīscēbōquĕ tŭīs bālsăma ĭn ōssĭcŭlīs. (*Epitaph*. ap. *Murat*. III, p. 1514).

Ōssĭfrăgă, æ, *f*. *Orfraie, oiseau de proie*. Āccĭpĭtrēs, ātque ōssĭfrăgæ, mērgīquĕ mărīnī. *Lr*. (V, 1078).

† Ōssŭ, *pl*. ōssŭă, *et* Ōssŭm, ī, *n*. *arch*. *Os*. Ōssŭă dūm cērnīs cōnsĭtă mœstă mĭhī. *Epitaph*. (ap. *Gruter*. II, p. 799). Dīvă, prĕcōr, tēllūs, ālvō cōmplēctĕrĕ sānctă Ōssŭă. (*Anth*. II, p. 243. Cf. *Char*. 23 et 40.)

Ōstēndŏ, ĭs, dī, sŭm *et* tŭm, dĕrĕ. *Montrer, faire voir*. Hōs tĭbĭ, quī sŭpĕrānt, ōstēndō mœstă căpīllōs. *O*. Pōst, ŭbĭ nōnă sŭōs aūrōra ōstēndĕrĭt ōrtūs. *V*. Āndrŏmĕdæ pătĕr ōstēndĭt ĭgnĕm. *H*. SYN. Mōnstrŏ, cōmmōnstrŏ, ōstēntŏ, pāndŏ, dētĕgŏ, rĕtĕgŏ, īndĭcŏ, mănĭfēstŏ, ēxpōnŏ, ăpĕrĭŏ, rĕvēlŏ, ēffĕrŏ, pătĕfăcĭŏ. PPH. Īn lūcĕm trăhŏ. Lătēbrīs ēdūcŏ. Īn mĕdĭŭm dō, ēffĕrŏ. || *Exposer*. Āntĕ sŭpīnātās ăquĭlōni ōstēndĕrĕ glēbās. *V*. Lūcōs ōstēndĕrĕ Phœbō. *St*. Căptōs ōstēndĕrĕ cīvĭbŭs hōstēs. *H*. SYN. Ēxpōnŏ, ōbjĭcĭŏ, ēxhĭbĕŏ. || *Au fig*. Vĭrŭm mē nātăm vēllĕm: Ĕgo ōstēndĕrĕm. *Ter*. (*Ph*. V, 3, 9). Ĭtă mĕŭm ōstēndăm sēnsŭm. *Pl*. (*Most*. V, 1, 22). SYN. Mōnstrŏ, dēmōnstrŏ, sīgnĭfĭcŏ, dēclārŏ, pătĕfăcĭŏ. PPH. Īndĭcĭŭm dō. Sīgnă pătĕfăcĭŏ. *Voy*. Detego. || *Enseigner*. Ĕgŏ prīmŭs ĭāmbŏs Ōstēndī Lătĭō. *H*. Rĕm tĭbĭ Sōcrătĭcæ pŏtĕrūnt ōstēndĕrĕ chārtæ. *Id*. *Voy*. Doceo.

Ōstēnsŭs, ă, ŭm, *un des part. p. de* Ostendo. *Montré*. Ŭt scĕlŭs hōc Sȳllæ cædēsque ōstēnsă plăcērĕt. *L*. (Adde *Ter. Ph*. V, 4, 7, ubi alii *ostentus*).

† Ōstēntāmĕn, ĭnĭs, *n*. *Ostentation*. Vīlĭbŭs īnstrūctūm nūllo ōstēntāmĭnĕ tēlīs Ādspĭcĭt. *Prud*. (*Psych*. 204).

Ōstēntātŏr, ōrĭs, *m*., *et qqf*. Ōstēntātrīx, īcĭs, *f*. *Celui ou Celle qui étale, qui fait parade*. Īn mĕdĭō, prōptĕr cănălem, ĭbi, ōstēntātōrēs mĕrī. *Pl*. (*Curc*. IV, 1, 15). Īnde ōstēntātōr vŏlĭtăt, mīrēntŭr ŭt īpsŭm. *Aus*. (*Epist*. 4, 36). Pōmpa ōstēntātrīx vānī splēndōrĭs. *Prud*. (*Psych*. 440).

Ōstēntŏ, ās, ārĕ. *Montrer*. Ĕt sĭmŭl hīs dīctīs, făcĭem ōstēntābăt, ĕt ūdō. *V*. Cāmpōsquĕ nĭtēntēs Dēsŭpĕr ōstēntăt. *Id*. *Voy*. Ostendo. || *Présenter*. Pānem ōstēntăt āltĕrā. *Pl*. (*Aul*. II, 2, 18). *Voy*. Porrigo. || *Faire étalage de*. Hæc sĭmŭl ōstēntāns. *St*. (*Th*. VI, 906). SYN. Jāctŏ, jāctĭtŏ, prædĭcŏ, vēndĭtŏ, glōrĭŏr. *Voy*. Superbio.

Ōstēntŭm, ī, *n*. *Apparition, prodige*. Vīctŭs ĕt ōstēntīs quæ plūrĭmă vīdĕrăt, ēxĭt. *O*. Sī prōcūrārĕ vīs ōstēntūm, rūstĭcĕ. *Ph*. *Voy*. Prodigium.

Ōstēntŭs, ă, ŭm, *un des part. p. de* Ostendo. Ātque ĕccum ĭn īpsō tēmpŏre ōstēntūm sĕnĕm. *Pac*. (apud *Fest*. Cf. *Diom*. 372; *Prisc* 892). || *Au fig*. Ān ĕgo ōccāsĭōnĕm Mi ōstēntăm, etc. *Ter*. (*Eun*. III, 5, 56).

Ōstĭă, æ, *f*. *Ostie, port à l'embouchure du Tibre*. Ōstĭă mœnĭta ēst. *Enn*. (apud *Fest*. in v. *Quæso*). Pŏpŭlī quōs cōntĭnĕt Ōstĭă dĭă. (Apud *Grut*. p. 699.)

Ōstĭēnsĭs, ĕ. *D'Ostie*. || — pōrtă. *Porte de Rome du côté d'Ostie* (*porte Saint-Paul*). Pārte ălĭā, tĭtŭlŭm Paūlī vĭă sērvăt Ōstĭēnsĭs. *Prud*. (*Peri*. 12, 45).

Ōstĭŭm, ĭī, *n*. *Entrée*. Quō lātī dūcūnt ădĭtūs cēntum, ōstĭă cēntŭm. *V*. Cōncrĕpŭĭt ā Glȳcĕrĭo ōstĭŭm. (*Ter. And*. IV, 1, 59. Adde *Pl. Amph*. IV, 1, 12, et passim). SYN. Ădĭtŭs, fōrēs, etc. *Voy*. Fores. || *Entrée d'un port*. Aūt pōrtūm tĕnĕt, aūt plēnō sŭbĭt ōstĭă vēlō. *V*. *Voy*. Portus. || *Embouchure*. Ītălĭăm cōntrā Tĭbĕrīnăquĕ lōngē Ōstĭă. *V*. Flŭēns sēptēnă pĕr ōstĭă Nīlŭs. *O*. SYN. Ōs.

Ōstŏcŏpŏs, ī, *m*. (ὀστοκόπος). *Courbature*. Ōstŏcŏpōn lēntō cōndūcĭt mēllĕ pĕrūngī. *Sam*. (vs. 892)

Ōstrĕă, æ, *f*., *et ordint*. Ōstrĕŭm, ī, *n*. (ὄστρεον). *Huître*. Ōstrĕăque ĭn cōnchīs tūtă fŭĕrĕ sŭīs. *O*. Grāndĭă quæ mĕdĭīs jām nōctĭbŭs ōstrĕă mōrdĕt. *J*. (6,

302). Ĕt ōstrĕōrūm răpĕrĕ līvĭdōs cīrrōs. *M.* (VII, 19). Ĕchīnōs, lĕpădăs, ōstrĕās, bălănōs căptāmŭs, cōnchās. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 8). Pīnguĕm vĭtĭīs ālbūmquĕ nĕque ōstreā, Nĕc scărŭs aūt pŏtĕrĭt pĕrĕgrīnă jŭvārĕ lăgōĭs. *H.* (*Sat.* II, 2, 21 : *ostrea* per crasin). EP. Băĭānă *ou* Băĭānŭm, Hēllēspōntĭă, mōllĭs.

† Ōstrĕātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écailles* (*au fig. Tout couvert d'écorchures ou de croûtes*). Jām quăsi ōstrĕātūm tērgum ūlcĕrĭbūs gēstĭtŏ. *Plaut.* (*Pœn.* I, 2, 186).

Ōstrĕōsŭs, ă, ŭm. *Abondant en huîtres.* Hēllēspōntĭă, cētĕrīs ōstrĕōsĭŏr ōrīs. *Cat.* (18, 4. Adde *Anth.* II, p. 550, ostreosa).

Ōstrĕūm, ī, *n. Voy.* Ostrea.

Ōstrĭcŏlŏr, ōrĭs. *De couleur de pourpre.* Ōstrĭcŏlōr pēplī tēxtŭs. *Sid.* (5, 18).

Ōstrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des huîtres.* Pōntŭs ĕt ōstrĭfĕrī faūcēs tēntāntŭr Ăbȳdī. *V.* Ōstrĭfĕrām dĭrĭmāt Chālcēdŏnă cūrsū. *L.* SYN. Ōstrĕōsŭs.

Ōstrīnŭs, ă, ŭm. *De couleur de pourpre.* Ēt Tȳrŭs ōstrīnōs præbēt Cādmēă cŏlōrēs. *Pp.* (III, 13, 7. *Id.* I, 14, 20). *Voy.* Purpureus.

Ōstrŏgŏthī, ōrŭm, *m. pl.* (Ὀστρογόθοι). *Ostrogoths, peuple germain établi en Sarmatie, qui se répandit sur l'Europe.* Ēst ŏpŭs : Ōstrŏgŏthīs cŏlĭtūr mīxtīsquĕ Grŭthūngīs Phrȳx ăgĕr. *Cl.* (*Eutr.* 2, 153). Īstīs Ōstrŏgŏthūs vĭgēt pătrōnīs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 36). *Voy.* Gothi.

Ōstrŭm, ī, *n.* (ὄστρον). *Teinture en pourpre extraite d'un coquillage; pourpre* (*étoffe*). Ūt gēmmā bĭbăt, ēt Sārrānō dōrmĭăt ōstrō. *V.* Sīdŏnĭō fūlgēt sūblīmĭs ĭn ōstrō. *O.* SYN. Mūrĕx, pūrpŭră. *Voy.* Purpura. || *Qqf. au plur.* Pœnīs sī pūrpŭră fūlgēăt ōstrīs. *Pp.* (IV, 3, 51).

† Ōsŭs (sum), ă, ŭm, *ancien parf. de* Odi. *J'ai haï.* Ĭnĭmīcōs sēmpĕr ōsă sum ŏbtŭĕrĭĕr. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 19. Cf. *Char.* 228). *Voy.* Perosus.

Ŏtăcēs, ĭs, *m. Un guerrier.* (*V. Fl.* VI, 121.)

Ŏtăcĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ād quārtūm brĕvĕ rūs ēmĭt Ŏtăcĭlĭŭs. *M.* (X, 79).

Ŏtăxēs, ĭs, *m. Un guerrier.* (*V. Fl.* VI, 529.)

Ŏthŏ, ōnĭs, *m. Othon, nom d'homme.* || 1. *L. Roscius Othon, tribun du peuple, sous le consulat de Cicéron, fixa au théâtre la place des chevaliers.* Sīc lĭbĭtūm vānō, quī nōs dīstīnxĭt, Ŏthōnī. *J.* (3, 159). Ŏthōnĕ cōntēmptō sēdĕt. *H.* || 2. *M. Salvius Othon, favori de Néron, qui lui enleva sa femme Poppée, détróna Galba, fut vaincu par Vitellius, et se donna la mort.* Mōllĭs Ŏtho, īnfāmī pĕr lūxūm dēgĕnĕr ævō. *Aus.* (*de Imper.* 8). Dūm mŏrĭtūr, nūnquĭd mājŏr Ŏthōnĕ fŭĭt? *M.* (VI, 32). Cūr Ŏthŏ mēntītō sĭt, quærĭtĭs, ēxsŭl hŏnōrĕ. *Epigr.* (apud *Suet. Oth.* 3). Gēstāmĕn Ŏthōnĭs, Īllĕ tĕnēt spĕcŭlŭm. *J.* (2, 99).

Ŏthŏs, Ŏthŭs *ou* Ŏtŭs, ī, *m. Nom d'un géant.* Vīnctūs sērpēntĭbŭs Ŏthŏs. (*Culex*, 233.)

Ŏthrȳădēs, æ, *m.* (Ὀθρυάδης). 1. *Fils d'Othryas.* Pānthūs Ŏthrȳădēs, ārcĭs Phœbīquĕ săcērdōs. *V.* (Alii scrib. *Othriades*). || 2. *L'un des trois cents Spartiates qui se battirent contre un égal nombre d'Argiens. Il revint chargé des dépouilles des ennemis, et se tua pour ne pas survivre a ses compatriotes.* Nē fŏrĕt Ŏthrȳădēs cōngēstīs tēctŭs ĭn ārmīs. *O.* (*Fast.* II, 665).

Ŏthrȳs, ȳs *ou* ȳŏs, *m.* (Ὄθρυς). *Le mont Othrys, en Thessalie, dépendance de l'OEta.* Pārnāssūsquĕ bĭcēps, ĕt Ĕrȳx, ēt Cȳnthŭs, ĕt Ŏthrȳs. *O.* Nūdŭs Ārbŏrĭs Ŏthrȳs ĕrăt. *Id.* Dēscēndūnt cēntaūri, Hŏmŏlēn Ŏthrȳnquĕ nĭvālēm Līnquēntēs. *V.*

? Ŏthrȳsĭŭs, ă, ŭm. *Du mont Othrys, de Thessalie.* Quātĕnŭs Ŏthrȳsĭōs jām pāx Rōmānă Trĭōnēs Tēmpĕrăt. *M.* (VII, 79. *Id.* IX, 94, 8. Alii leg. *Odrysius*).

Ōtĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Être oisif.* Vēntr dĭēm dūrārĕ, dŏmēstĭcŭs ōtĭŏr : hæc ēst. *H.* SYN Văcŏ, fērĭŏr, quĭēscŏ, *qqf.* nūgŏr. PPH. Nĭhĭl *ou* nī ăgŏ. Ōtĭă dūcŏ, pĕrăgŏ, cŏlŏ, sĕquŏr, sēctŏr, ăgŏ tĕrŏ. Ĭn ōtĭă sōlvŏr. Ōtĭă vītæ sĕquŏr. Vītām pĕr ōtĭ dūcŏ, trādūcŏ. PHR. Sēd nūnc dīlātīs āvērtĕ nĕgōtĭă rēbŭs, Ēt grātām rĕquĭēm dōnā tĭbĭ. *J. Voy* Otiosus.

Ōtĭōsē, *adv. A loisir, tranquillement, sans se pres ser.* Ĭn aūrem ŭtrāmvīs ōtĭōse ūt dōrmĭās. *Ter* (*Heaut.* II, 3, 1. Et *Plaut. Trin.* IV, 3, 70). SYN Plăcĭdē, lēntē.

Ōtĭōsŭs, ă, um *Oisif, désœuvré.* Fēstŭs ĭn prātī văcăt ōtĭōsō Cūm bŏvĕ pāgŭs. *H.* Nōs āccūmbĭmŭs ōtĭōsă tūrbă. *M.* (II, 37). Tūrbām nōn hăbĕt ōtĭōsĭōrēm. *Id.* (XI, 1). Vīsūm dūxĕrăt ē fŏro, ōtĭōsŭm. *Cat* (10, 2). SYN. Văcŭŭs, dēsēs, rĕsēs, dēsĭdĭōsŭs, lēntŭs. PPH. Ŏpĕrŭm īmmūnĭs, sŏlūtŭs. Cūrīs lībĕr, văcŭŭs, sŏlūtŭs. Ōtĭă dūcēns. Ōtĭŭm sĕquēns. PHR Stŭdĭīs flōrēntem īgnōbĭlĭs ōtī. *V* Sēcūrāque ĭn ōtĭ nātŭs. *O.* Tōtā mēntĕ rĕmīssŭs. *Cl.* Plūră lĕgānt văcŭī, quĭbŭs ōtĭă tūtă dĕdīstī. *M.* Ōtĭă pīgră fŏvēns. *Sid.* || *Tranquille.* Ănĭmō jām nūnc ōtĭōso ēsse īmpĕrŏ. *Ter.* (*And.* V, 2, 1). Rē plăcĭda, ātque ōtĭōsā vĭctīs hōstĭbŭs. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 56). *Voy.* Tranquillus.|| *Paresseux. Voy.* Piger.

Ōtĭŭm, ĭī, *n., et ordint. au plur.* Ōtĭă. *Repos, loisir.* Cārmĭnă sēcēssūm scrībēntĭs ĕt ōtĭă quærūnt. *H* Ŭbĭ quīd dătŭr ōtī. *Id.* Ănĭmūm rĕlāxēs, ōtĭūm dēs cōrpŏrī. *Ph.* SYN. Quĭēs, fērĭæ. EP. Sēcūrŭm, quĭētŭm, plăcĭdŭm, tūtŭm, dūlcĕ, grātŭm, jūcūndŭm, āmœnŭm, lōngŭm. *Voy.* Quies. || *Oisiveté.* Nōn ĕgŏ sēgnĭs ĕrām dīscīnctăque ĭn ōtĭă nātŭs. *O.* Cērnĭs ŭt īgnāvūm cōrrūmpānt ōtĭă cōrpŭs. *Id.* Stŭdĭīs flōrēntem īgnōbĭlĭs ōtī. *V.* SYN. Īnērtĭă, dēsĭdĭă, īgnāvĭă, lānguŏr, tōrpŏr, sēgnĭtĭēs, vĕtērnŭs, sĭtŭs. EP. Mōllĕ, lēntŭm, ĭnērs, sēgnĕ, pĭgrŭm, īgnāvŭm, tūrpĕ, fœdŭm. PPH. Vītă sēgnĭs, ĭnērs. Īgnāvă quĭēs. Ōtĭă vītæ. Dēsĭdĭs ōtĭă vītæ. *Voy.* Pigritia. || *Paix.* Ōtĭă quī rūmpēt pătrĭæ. *V.* Ōtĭă tāndĕm, Ēt prīmŭs pōst bēllă sŏpŏr. *St. Voy.* Pax. || Ōtĭō, *abl. pris adv. A loisir.* Quāmlĭbĕt lāmbe ōtĭō. *Ph.* SYN. Ōtĭōsē. || *Lieu de retraite.* Sĕnēs ŭt ĭn ōtĭă tūtă rĕcēdānt. *H.* || *Fruit du loisir, ouvrage.* Ēxcŭtĭāsque ŏcŭlīs ōtĭă nōstră tŭīs. *Ovid.*

Ŏtreūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m. Un guerrier* (*V. Fl.* IV, 162.)

Ŏtŭs. *Voy.* Othos.

Oū (οὐ), *diphthongue et négation grecques.* Hōc tĕrĕti ārgūtōquĕ sŏnō nĕgāt Āttĭcă gēns : oū. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Litt.* 5. *Id. Epig.* 128, 2).

Oūfēntīnă (tribus), *f. Une des tribus du Latium, ainsi nommée du fleuve Oufens.* Prīvērno Oūfēntīnă vēnĭt flŭvĭōque Oūfēntĕ. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Ŏvāns, tĭs. *Transporté de joie; fier.* Jām cīrcūm lŏcŭlōs ēt clāvēs lætŭs ŏvānsquĕ Cūrrĕrĕt. *H.* Sīc īncĭpĭēns hōrtātŭr ŏvāntēs. *V.* Sūccēssū cædĭs ŏvāntēm. *O.* Ŏvāntĭă vērbă. *Sil.* (VIII, 264). SYN. Lætŭs, ēxsūltāns, ēlātŭs, etc. *Voy.* Lætus, Superbus.

Ŏvātŭs, ă, ŭm. *Acquis par la victoire.* Aūrō săcrās quŏd ŏvātō Pērdūcĭs făcĭēs. *Pers.* (2, 55).

† Ŏvātŭs, ūs, *m. Cris de joie des vainqueurs.* Hīnc bārbărĭcī glŏmĕrāntŭr ŏvātūs. *V. Fl.*

Ŏvĭdĭŭs, ĭī, *m. Ovide, poëte latin.* SYN. Nāsŏ. PPH. Pēlīgnŭs vātēs. Pēlīgnæ glōrĭă gēntĭs. VERS. Īngĕnĭō pĕrĭī Nāsŏ pŏētă mĕō. *O.* Tĕnĕrōrūm lūsŏr āmōrūm. Pēlīgnĭs nātŭs ăquōsĭs. Lătīnōrūm vātēs ŏpĕrōsē dĭērŭm. *Id.* Ēt quī cōrpŏră prīmă trānsfĭgūrāt. *St.* Ēt quī, tēmpŏrĕ Cæsărĭs sĕcūndī, Ætērno īncŏlŭĭt Tŏmŏs rĕātū. *Sid.* Ēt tē cārmĭnă pĕr lĭbĭdĭnōsă Nōtūm, Nāsŏ tĕnĕr, Tŏmōsquĕ mīssŭm, etc *Id.* (23 159 sq.). || 2. *Q. Ovidius, Romain ami de*

Martial. In Nōmēntānīs, Ŏvĭdī, quōd nāscĭtŭr āgrīs. M. (I, 106. Id. VII, 43).

Ŏvīlĕ, ĭs, n. Bergerie. Īncūstōdītūm cāptăt ŏvīlĕ lŭpŭs. O. Nōn lŭpŭs īnsĭdĭās ēxplōrăt ŏvīlĭă cīrcŭm. V. SYN. Caūlă, stăbŭlŭm, sēptă (orum). EP. Claūsŭm, tūtŭm, plēnŭm, ŏpīmŭm. || Étable de chèvres. Tĕpĭdīs ĭn ŏvīlĭbŭs hœdī. O. (Et Tibul. II, 1, 57). || Endroit au Champ de Mars, où les Romains venaient voter. Ut spārgăt ĭn ædĕ Īsĭdĭs, āntīquō quæ prōxĭmă sūrgĭt Ŏvīlī. J. (6, 527). Ēt mĭsĕræ măcŭlāvĭt Ŏvīlĭă Rōmæ. L. (II, 198).

Ŏvīnŭs, ă, ŭm. De brebis. Aūt tū sūmĕ pĭlām quæ caūdīs hærĕt ŏvīnīs. Ser. Sam. (vs. 254).

Ōvĭpărŭs, ă, ŭm. Ovipare. Ōvĭpără cōngēstĭŏr ălvō. Aus. (Mos. 133).

Ŏvĭs, ĭs, f. (ὄϊς). Brebis. Dēbĭlĭs ēt sīmplēx ŏvĭs, ndēfēnsăquĕ fōrtī. O. Pāstŏr ărūndĭnĕō cārmĭnĕ mūlcēt ŏvēs. Id. Pān cūrăt ŏvēs ŏvĭūmquĕ măgīstrōs. V. SYN. Āgnă, bālāns, bĭdēns, pĕcŭs (udis), qqf. grēx, pĕcŭs (oris). EP. Lānĭgĕră, bālāns, pĕtūlcă, tĕnĕră, tĕnēllă, mōllĭs, blāndă, plăcĭdă, sīmplēx, mānsuētă, mītĭs, păvĭdă, tĭmĭdă, īmbēllĭs. PPH. Lānĭgĕrŭm pĕcŭs. Lānĭgĕrī grĕgēs. Lānĭgĕræ pĕcŭdēs. Bālāntūm grēx. Bālāns pĕcŭs. PHR. Lānātīs ănĭmālĭbŭs ābstĭnĕt ōmnĭs Mēnsă. J. || Qqf. Toison. Ēt nĭvĕām Tўrĭō mūrĭcĕ tīngĭt ŏvĕm. Tib. (II, 4, 28). Voy. Lana. || Au fig. Homme sans caractère ou sans esprit. (Pl. Bac. V, 2, 3.) || † Ancien acc. Ŏvīm. (Pl. Merc. III, 1, 26.)

Ŏvŏ, ās, ārĕ, n. Être triomphant, joyeux, fier. Ānte ălĭās Ēvāndrĭŭs ārcēs Cōllĭs ŏvĕt. St. Quō nūnc Tūrnŭs ŏvăt spŏlĭō. V. Lætŭs ŏvăt nūnc laūdĕ vĭrūm V. Fl. SYN. Gaūdĕō, lætŏr, ēxsūltō, trĭūmphō, etc. Voy. Gaudeo, Superbio.

Ōvŭm, ī, n. (ᾠόν). Œuf. Nēc gĕmĭnō bēllūm Trōjānum ōrdītŭr āb ōvō. H. Prōptĕr hŭmūm vŏlĭtāt, pēnĭtque ĭn sæpĭbŭs ōvă. O. Mōllēs ŭbĭ rēddūnt ōvă cŏlŭmbæ. J. (3, 202). Ōvăquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă făvīllā. O. EP. Rĕcēns, nŏvŭm, mōllĕ.

Ōxŭs, ī, m. (Ὦξος). Fleuve de la Haute Asie, qui se jette dans la mer Caspienne. Sŏgdĭās hānc sĕquĭtŭr : răpĭdŭs quăm dīvĭdĭt Ōxŭs. Prisc. (Peri. 723. Et Avien. D. T. 925).

Ōxўbăphŭs, ī, m. (ὀξύβαφον). Mesure de liquides, pesant 15 drachmes. Ōxўbăphŭs fĭĕt. Rhem. Fan. (Pond. 75. Cf. Isid. 16, 26).

Ōxўgărŭm, ī, n. (ὀξύγαρον). Saumure (de poissons). Īntēr lāctūcās ōxўgărūmquĕ lĭbĕr. M. (III, 50. Cf. Colum. 12, 57).

Ōxўŏdōntēs, ŭm, m. f. pl. (ὀξυόδοντες). Qui ont les dents aiguës. (Lucil. ap. Non. 2, 377. Alii græce scribunt.)

Ōxўpŏrŭm, ī, n. (ὀξυπόρος). Breuvage digestif. Nōn sāl, ōxўpŏrŭmvĕ, cāsĕŭsvĕ. St. (Silv. IV, 9, 36. Alii oxygarum).

P

P, f. n. Lettre de l'alphabet. Aūsŏnĭūm sī P scrībās, prō Cēcrŏpĭūm Rhō. Aus. (Idyl. 12, de Litt. 16).

Pābŭlŏr, ārĭs, ārī, d. Aller chercher des vivres; en partic. Aller au fourrage. Cŏtīdĭē ēx ūrbe ād māre hūc prōdīmŭs pābŭlātŭm. Pl. (Rud. II, 1, 6). PH. Pābŭlă quærŏ, părŏ, cōnvĕhŏ, sūbvĕhŏ.

Pābŭlŭm, ī, n. Pâturage, fourrage. Pābŭlă gŭstāssēnt Trōjæ, Xānthūmquĕ bĭbīssēnt. V. Vīctūmquĕ fĕrēs ēt vīrgĕă lætŭs Pābŭlă. Id. Pābŭlă cānēscūnt. O. Ād stăbŭlŭm jūnīx rĕcĭpĭāt se ā pābŭlō. Pl. (Mil. I, 3, 33). Voy. Pascua. || Nourriture, aliment. Cœpērūnt īgnēs ēt sē pēr pīnguĭă māgnō Pābŭlă fērrĕ sŏnō. Sil. Quīquĕ sŭīs hŏmĭnēs pābŭlă fēcĭt ĕquīs. O. SYN. Nūtrīmēntŭm, ălĭmēntŭm, etc. Voy. Alimentum. || Au fig. Aliment. Dēdĕrātquĕ grăvī nŏvă pābŭlă mōrbō. O. Pābula ămōrĭs. Lr. (IV, 1056). Tū vĭtĭīs hŏmĭnūm crūdēlĭă pābŭlă præbēs. Pp. (III, 7, 3). SYN. Ălĭmēntŭm.

Pācālĭs, ĕ. De la paix. Cīrcŭĭt ēxtrēmās ŏlĕīs pācālĭbŭs ōrās. O. Tūră... pācālĭbŭs āddĭtĕ flāmmīs. Id.

Pācātŏr, ōrĭs, m. Pacificateur. Quēm tālĭ āllŏquĭtŭr Nĕmĕæ pācātŏr hŏnōrĕ. Sil. Ōrbĭsquĕ sĭmŭl pācātŏr ădĕs. Sen. (H. OEt. 1990).

Pācātŭs, ă, ŭm. Pacifié, tranquille. Pācātūmquĕ rĕgēt pătrĭīs vīrtūtĭbŭs ōrbĕm. V. Ēxcĭpĕ pācātō, Cæsăr Gĕrmānĭcĕ, vūltū. O. Sŭbĕānt pācātĭŭs ārvŭm. Id. SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, trānquīllŭs, cōmpŏsĭtŭs. || Subst. m. Nom d'homme. Mĕrŭīssĕ tŭŭm, Pācātĕ, făvōrĕm. Aus. (Sept. Sap. præf. 5).

Pāccĭŭs, ĭī, m. Nom d'homme. Sī cœpīt lŏcŭplēs Gāllĭta ēt Pāccĭŭs ōrbī. J. (12, 99).

Păchўnŭs, ī, m. f., et Păchўnŭm, ī, n. (Πάχυνος). Promontoire à l'Est de la Sicile, auj. cap Passaro. Præstăt Trīnăcrĭī mētās lūstrārĕ Păchўnī. V. Īmbrĭfĕrōs ŏbvērsă Păchўnŭs ăd aūstrōs. O. Lævă, Păchўnĕ, tĭbī Id. || † Păchўnŭs. Ēmĭnĕt ăd zĕphўrūm Lĭlўbē Păchўnŭsquĕ sŭb ōrtŭm. Prisc. (Peri. 482. Et sic Avien. D. Terr. 645).

Păcĭdēĭānŭs, ī, m. Nom d'homme. Aūt Păcĭdēĭānī cōntēntō pŏplĭtĕ mīrŏr. H. (Sat. II, 7, 97. Sic Orel. Male aliter, Placideiani). Cūm Păcĭdēĭānō cōmpōnĭtŭr. Lucil. (ap. Non. 4, 62).

Pācĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. Qui apporte la paix. Pācĭfĕrăquĕ mănū rāmūm prætēndĭt ŏlīvæ. V. Pācĭfĕr huīc dĕdĕrāt flōrēm Cȳllēnĭŭs ălbŭm. O.

Pācĭfĭcātŭs, ă, ŭm. Pacifié, apaisé. Sēd sătĭn' ĕgŏ tēcūm pācĭfĭcātŭs sum, Āntĭphŏ. Pl. (Stic. IV, 1, 13). Sæcŭlă prīncĭpĭbŭs pācĭfĭcātă dărī. Inscr. (ap. Grut. II, p. 1163).

Pācĭfĭcŏ, ās, ārĕ. Pacifier. Voy. Pax. || Apaiser. Hōstĭă cœlēstēs pācĭfĭcāssēt hĕrōs. Cat. (68, 75). Mēntēmquĕ tĭbĭmēt īpsă pācĭfĭcā tŭām. Sen. (Ag. 224). Pācĭfĭcāns dĭvōs. Sil. Voy. Placo. || Charmer. Pĭĕrĭīs aūrēs pācĭfĭcārĕ mŏdīs. Cl.

Pācĭfĭcŭs, ă, ŭm. Pacifique, qui aime la paix. Pācĭfĭcī Lătĭă rēddĭs ăb ūrbĕ Nŭmæ. M. (XII, 62, 8). Pācĭfĭcās sævŭs trĕmŭīt Cătĭlīnă sĕcūrēs. L. Pācĭfĭcō sērmōnĕ părānt. Id. PPH. Pācĭs ămāns, ămātŏr, stŭdĭōsŭs, aūctŏr, dătŏr, cūstōs. PHR. Nōs ŏdĭmŭs ārmă. O.

Păcīscŏr, ĕrĭs, pāctŭs sŭm, păcīscī, d. Mettre pour condition, traiter. Ŭt mĕă sĭt, sērvātă mĕă vīrtūtĕ, păcīscŏr. O. Prĕtĭūmquĕ jŭbēnt sĭnĕ fīnĕ păcīscī. Id. Păcīscī cum īllō paūlŭlā pĕcūnĭā. Pl. (Bac. IV, 8, 24). SYN. Cōnvĕnĭŏ, păngŏ. || Promettre. Pāctŭs nĭsĭ Jūpĭtĕr ēssĕt, Bīs trĭbŭs ŭt cœlō mēnsĭbŭs īllă fŏrēt. O. Hūnc ĕgŏ, quālēmcūmquĕ vĭdēs ĭn vāllĕ, păcīscŏr Pēndĕrĕ. Calp. (6, 46). SYN. Prōmĭttŏ, spōndĕō. || Au fig. Recevoir ou Donner en échange. Vītāmquĕ vŏlūnt prō laūdĕ păcīscī. V. Lētūmquĕ sĭnās prō laūdĕ păcīscī. Id. Hāc ævūm cŭpĭăt prō laūdĕ păcīscī. St. SYN. Mūtŏ, ĕmŏ.

Pācŏ, ās, ārĕ. *Pacifier, apaiser.* Quī vīrtūtĕ sŭā bĭmărĕm pācāvĕrăt Īsthmŏn. *O.* Īncērtōs ănĭmī pācāvĕrĭt æstūs. *Cl.* Tūm sāltūs fōrtĕ rĕmōtōs Pācābăt cōrnū (nempe arcu). *St.* SYN. Pācĭfĭcŏ, cōmpōnŏ, etc. *Voy.* Placo. || *Oter le caractère sauvage (défricher).* Īncūltæ pācāntūr vōmĕrĕ sīlvæ. *H.* SYN. Mītĭgŏ.

? Păcŏrĭs, ĭs, *m.* *Nom d'un historien.* Rhŏdŏquĕ Păcŏrĭs ōrtŭs, Eūctēmōn quŏquĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 47. Alii leg. *Pacorus, Bacorus*).

Păcŏrŭs, ī, *m.* (Πάκορος). *Roi des Parthes, fils d'Orode, fut tué en Syrie, après la défaite de Crassus.* Jām bĭs Mŏnæsēs ĕt Păcŏrī mănŭs. *H.* || 2. *Pacorus II, sous Domitien.* Scīs quĭd ĭn Ārsăcĭā Păcŏrūs dēlībĕrĕt aūlā. *M.* (IX, 31).

Pāctĭŏ, ōnĭs, *f.* *Contrat, pacte.* Mēcum ădīre ăd pāctĭōnĕm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 25).

Pāctĭŭs. *Voy.* Paccius.

Pāctōlĭs, ĭdĭs, *f.* (Πακτωλίς). *Du Pactole.* Dēsĕrŭērĕ sŭās nȳmphæ Pāctōlĭdĕs ūndās. *O.*

Pāctōlŭs, ī, *m.* (Πακτωλός). *Le Pactole, fleuve de Lydie, roulait des sables d'or depuis que Midas s'y était baigné.* Ēxērcēntquĕ vĭrī, Pāctōlŭsque īrrĭgăt aūrō. *V.* Hīc cērtānt, Pāctōlĕ, tĭbī Dūrĭŭsquĕ Tăgŭsquĕ. *Sil.* Pāctōlōnquĕ pĕtīt. *O.* EP. Lȳdĭŭs, aūrĭfĕr, aūrĭflŭŭs, aūrĕŭs. PPH. Lȳdĭŭs āmnĭs. Mæŏnĭŭm vădŭm, flūmĕn. Aūrĕă Pāctōlī stāgnă. Vīcīnŭs Sārdĭbŭs āmnĭs. *Voy.* Aurifer.

Pāctŭm, ī, *n.* *Pacte, convention.* Nēc mĭhĭ crēdĭdĕrĭs : rĕcĭtētūr fōrmŭlă pāctī. *O.* Pāctă lĭgăt, pāctŭs īpsă fŭtūră cŏmĕs. *Pp.* (IV, 4, 82). Ēt săcrī sĭbĭ cōnscĭă pāctī Rēllĭgĭŏ. *V. Fl.* SYN. Fœdŭs, cōnvēntŭm, cōndĭtĭŏ, lēx. || *A l'abl. Façon, manière.* Ēxspēctō quō pāctō mēæ tēchnæ prōcēssūræ sĭēnt. *Pl.* (*Pœn.* IV, 1, 1). Quō tāndĕm pāctō dĕcĕăt mājōrĭbŭs ūtī. *H.* Ēxcĭtăt hōc pāctō. *Id.* Ălĭquō pāctō vērba hīs dăbŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 4, 13). SYN. Mŏdō, rătĭōnĕ, vĭā.

Pāctūmēĭŭs *ou* Pāctūmējŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* (*Hor. Epod.* 17, 50. Alii, *Partumeius*).

1. Pāctŭs, ă, ŭm, *part. de* Paciscor. *Qui a fait des conventions, qui est convenu.* Ĕgī, Sēxtĕ, tŭām, pāctŭs dŭŏ mīllĭă, caūsām. *M.* (VIII, 17). Leūcīppō fĭĕrī pāctŭs ŭtērquĕ gĕnĕr. *O.* || *Pass. Convenu, promis.* Ædĭfĭcăt mūrōs pāctō prō mœnĭbŭs aūrō. *O.* SYN. Prōmīssŭs. || Pāctă, æ, *f.* *Femme promise en mariage, ou liée par le mariage.* Pūrpŭrĕŭm pēnnīs ēt pāctæ cōnjŭgĭs ōstrō. *V.* Thălămīs ăbdūcĕrĕ pāctās. *Id.* SYN. Spōnsă.

2. Pāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pango. *Fiché.* Līttŏrĭbŭs nōstrīs āncŏră pāctă fŭĭt. *O.* (*Her.* 2, 4. Nisi legendum *jacta*).

Pācŭvĭānŭs, ă, ŭm. *De Pacuvius.* Vērūm trīstĭs cōntōrto ălĭquo ēx Pācŭvĭāno ēxōrdĭō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 128).

Pācŭvĭŭs, ĭī, *m.* *Pacuvius, poëte dramatique latin.* Pācŭvĭūs dōctī fāmām sĕnĭs, Āttĭŭs āltī (aufert). *H.* Āttĭŭs ēt quīdquīd Pācŭvĭŭsquĕ vŏmūnt. *M.* (XI, 91. Adde *Pers.* 1, 77). Hīc sūnt pŏētæ Pācŭvī Mārcī sĭtă ōssă. *Pac.* (apud *Gell.* 1, 24). || 2. *Illustre citoyen de Capoue, conseilla l'alliance avec Annibal.* Pācŭvĭō fŭĭt haūd ōbscūrūm crīmĭnĕ nōmĕn. *Sil.* (III, 58 sq.).

Pădæī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple de l'Inde.* Ūltĭmă vīcīnŭs Phœbō tĕnĕt ārvă Pădæŭs. *Tib.* (IV, 1, 146).

Pădānŭs, ă, ŭm. *Du Pô.* Ēccĕ Pădānŭs ădēst sŏnĭpēs. *Ennod.* (*Epig.* 136, 5).

Pădŭs, ī, *m.* (Πάδος). *Le Pô, grand fleuve d'Italie.* Sīc plēnō Pădŭs āmnĕ tŭmēns, sŭpĕr āggĕrĕ tūtŭs. *L.* Frīgĭdŭs Eūrōtās pŏpŭlĭfĕrquĕ Pădŭs. *O.* Sīvĕ Pădī rīpīs. *V.* SYN. Ērĭdănŭs. || *Constellation.* Nīgrēscītquĕ Pădŭs. *German.* (*Arat.* 608).

Pădūsă, æ, *f.* (Παδοῦσα). *Bras du Pô qui passe à Ravennes.* Cōnsēdēre ăvĭūm, pīscōsōve āmnĕ Pădūsæ. *V.* Ērĭdănī rīpās ēt raūcæ stāgnă Pădūsæ. *Cl.*

Pæān, ānĭs, *m.* (Παιάν). *Péan, un des noms d'Apollon.* Dīcĭte ĭō Pæān, ĕt ĭō bĭs dīcĭtĕ Pæān. *O.* Ēt Pæān ēt Hȳāntĭæ sŏrōrēs. *St.* Quō fĕrŏr, ō Pæān? *L.* *Voy.* Apollo. || *Hymne en l'honneur d'Apollon, ou de tout autre dieu.* Vēscēntēs, lætūmquĕ chŏrō pæānă cănēntēs. *V.* (Quod Græcum est παιανίζειν, auctore *Macr.* 3, 2). Vīctōrēs cōntrā pătrĭūm pæānă Gĕlōnī Cōngĕmĭnānt. *V. Fl.* Hērcŭlĕūm pæānă cănūnt. *St.* Īte ăgĭte, ō Dănăī, māgnūm pæānă cănēntēs. *Poet.* (apud *Sen. Suasor.* 2). || — pēs, *ou simpl.* pæān. *Nom d'un pied.* Crētĭcŭs, aūt spōndēŭs ĕrĭt, pæānvĕ sŭprēmŭs. *Rufin.* (*Metr.* 2722). *Voy.* Pæon.

Pæānītēs, æ, *m.* *Nom d'une pierre précieuse.* Hīc nātūræ mūnĕrĕ gēmmă Quām pæānītēn pĕrhĭbēnt. *Prisc.* (*Peri.* 439. Cf. *Solin.* 9 fin. Eadem est *Pæantis* apud *Plin.* 37, 66, 2).

† Pædăgōgŏ, ās, ārĕ. *Faire l'office de maître, instruire.* Dēpūlsūm māmmā pædăgōgāndum āccĭpĭt. *Pac.* (apud *Fest.* in v. *Repotia*).

Pædăgōgŭs, ī, *m.* (παιδαγωγός). *Maître, précepteur.* Crīnītæ, Līnĕ, pædăgōgĕ tūrbæ. *M.* (XII, 49. *Id.* IX, 28). Quĭd pædăgōgŭs īllĕ, quī cĭthărīstrĭām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 94. Et *Pl. Bac.* I, 2, 30). *Voy.* Magister. || † Pædăgōgŭs, ă, ŭm. *De maître.* Lēx pædăgōgă nūtrĭăt. *P. Nol.* (21, 682).

Pædŏr, ōrĭs, *m.* *Saleté.* Hōrrĭdă pædōre, ēt pānnīs cŏŏpērtă pĕrīrĕ. *Lr.* (VI, 1268). Īnōps, ĕgēns, īnclūsă, pædōre ōbsĭtă. *Sen.* (*Ag.* 991). Ēxhaūstōs pædōre ēt sānguĭnĕ vūltŭs. *St.* SYN. Squālŏr, īllŭvĭēs, sōrdēs, sĭtŭs. *Voy.* Squalor.

Pægnĭŭm, ĭī, *n.* (παίγνιον). *Nom de jeune esclave.* Măne, ētsī prŏpĕrās, Pægnĭŭm. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 2).

Pænĕ *ou* Pēnĕ, *adv.* *Presque.* Pænĕ sĭmŭl tēcūm sōlātĭă răptă, Mĕnālcă. *V.* Pænĕ mănū quŏd ămō tānta ēst vīcīnĭă, tāngŏ. *O.* Pænĕ mĭhī pŭĕrō cŏgnĭtĕ, pænĕ pŭĕr. *Id.* SYN. Fĕrĕ, fērmĕ, etc. *Voy.* Fere.

Pænīnsŭlă, æ, *f.* *Péninsule.* Pænīnsŭlārŭm, Sīrmio, īnsŭlārūmquĕ Ŏcēllĕ. *Cat.* (31, 1).

Pænīssĭmē *ou* Pēnīssĭmē, *superl. de* Pæne. *Il s'en faut de très-peu.* Ĭtă mĕă cōnsĭlĭă pērtūrbăt pænīssĭmē. *Pl.* (*Most.* III, 1, 125. *Id. Aul.* III, 4, 7. Hoc est ingenuum verbi etymon, quod dat *Prisc.* p. 608 et 1008).

Pænŭlă *ou* Pēnŭlă, æ, *f.* (φαινόλης). *Pénule, casaque, manteau, surtout.* Pænŭlă sōlstĭtĭō, cāmpēstrĕ nĭvālĭbŭs hōrīs. *H.* Ēt mōllī stīllārĕt pænŭlă nīmbō. *J.* (5, 79). Sōrdĭdĭŏr mūltō pōst hōc tŏgă pænŭlă pējŏr. *M.* (I, 104).

Pænŭlārĭŭs, ĭī, *m.* *Qui fait ou vend des pénules.* Cōnsĕquĭtūr pænŭlārĭŭm, Psīlōthrūm pĕtĭt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 618).

Pænŭlātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une pénule.* Quŏd ălphă dīxī, Cōdrĕ, pænŭlātōrŭm. *M.* (V, 27).

Pænūltĭmŭs *ou* Pēnūltĭmŭs, ă, ŭm. *Pénultième, avant-dernier.* Āprīlĭs, pōst quōs pænūltĭmă mētă nŏvēmbĕr. *Aus.* (*de Kalend.* 13). || *Pénultième (syllabe), terme de métrique.* Ēt quæ nūnc brĕvĭs ēst, fĭĕt pænūltĭmă lōngă. *T. Maur.* (*Met.* 300).

Pæōn, ōnĭs, *m.* (Παιών). *Péon, médecin célèbre dont la Fable fait le médecin des dieux.* *Voy.* Pæonius. || Pæōn, ōnĭs. *Péon, pied de trois brèves et d'une longue.* Pæōnă fĭĕrī pērspĭcĭs pĕdem īn fīnĕ. *T. Maur.* (*Met.* 837).

Pæŏnēs, ŭm, *m. pl.* (Παίονες). *Habitants d'une partie de la Macédoine.* Āddĕ trĭūmphātōs mŏdo Pæŏnăs, āddĕ quĭētī. *O.* (Et *V. Fl.* IV, 280).

Pæŏnĭcŭs, ă, ŭm. *Du (pied) péon.* Īmpār nŭmĕrī pæŏnĭcīs ŭtrīsquĕ cōgĕt. *T. Maur.* (*Ped.* 217).

Pæōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Παιονίς). *De Péonie.* Pæōnĭs Ĕvhīppē. *O.*

Pæōnĭŭs, ă, ŭm (Παιόνιος). *De Péonie.* || *De Péon; médical.* Ŭlcĕră Pæōnĭæ trāctāt sōlĕrtĭă cūræ. *Cl.* Pæōnĭīs rĕvŏcātum hĕrbīs. *V.* Hīc ĕt Pæōnĭōs ărcānō sŭlfŭrĕ fŏntēs. *Sil.*

Pæstānŭs, ă, ŭm. *De Pestum.* Cālthăquĕ Pæstānās vīncēt ŏdōrĕ rŏsās. *O.* Pæstānīs rŭbĕānt æmŭlă lābră rŏsīs. *M.* (IV, 42, 10).

Pæstŭm, ī, *n. Pestum ou Posidonie, ville de Lucanie, dont le territoire produisait beaucoup de roses.* Ōrnārēt, cănĕrĕm, bĭfĕrīquĕ rŏsārĭă Pæstī. *V.* Tĕpĭdīquĕ rŏsārĭă Pæstī. *O.* Nēc bĭfĕrō cēssūră rŏsārĭă Pæstō. *M.* (XII, 31).

Pætă, æ, *f. Nom de femme.* Quæ tē sūb tĕnĕrā răpŭērūnt, Pætă, jŭvēntā. (*Anth.* II, p. 138.)

Pætŭs, ă, ŭm. *Qui regarde en coulisse.* Āppēllāt pætūm pătĕr ĕt pūllūm, mălĕ pārvŭs. *H.* Sī pæta, ēst Vĕnĕrī sĭmĭlĭs. *O.* Mĭnērvă flāvō lūmĭne ēst, Vĕnŭs pætō. (*Anth.* II, p. 510.)

Pætŭs, ī, *m. Pétus Cécina, époux d'Arrie.* Cāstă sŭō glădĭūm quūm trādĕrĕt Ārrĭă Pætō. *M.* (I, 14). *Voy.* Arria. || *Autres.* Mīsīstī mūlās quī mĭhī, Pætĕ, tŭās. *M.* (XI, 80. Et *Prop.* III, 7, 5).

Pāgānĭcŭs, ă, ŭm. *De village, champêtre.* Fūgĭt lāscīvōs, pāgānĭcă nūmĭnă, Faūnōs. *Aus.* (*Mos.* 177). || *Subst. f.* (*s.-ent.* pila). *Sorte de paume bourrée de plumes.* Hæc quæ dĭffĭcĭlī tūrgēt pāgānĭcă plūmā. *M.* (XIV, 45. *Id.* VII, 31). || *Eccl. Des païens.*

Pāgānŭs, ă, ŭm. *Villageois, campagnard.* Ēt dătă pāgānīs ānnŭă lībă fŏcīs. *O.* Pāgānūm Mĕdŭlīs jŭbĕō sālvērĕ Thĕōnĕm. *Aus.* (*Epist.* 4, 2). Pāgānī mātĕr Ămȳntæ. *Calp.* (11, 13). || *Subst. m. Homme de la campagne.* Cĭtĭūs fālsūm prōdūcĕrĕ tēstĕm Cōntrā pāgānūm pŏssīs. *J.* (16, 32). || *Eccl. Du paganisme, païen.* Gēns pāgānă Dĕō spērnĕrĕt āgnĭtō. *Prud.* (*Sym. præf.* 6). Pāgānĕ, vēstrī sānguĭnĕm săcrūm bŏvīs. *Id.* (*Peri.* 10, 1009). SYN. Gēntīlĭs. PPH. Pāgō dēdĭtŭs.

Păgăsă, æ, *f., et ordint.* Păgăsæ, ārŭm, *pl.* (Παγασαί). *Ville maritime de Thessalie, où fut construit le vaisseau Argo.* Nāmquĕ fĕrūnt ōlīm Păgăsæ nāvālĭbŭs Ārgō. *Pp.* (I, 20, 17. Et *Val. Flac.* VIII, 451, Pagasas).

Păgăsæŭs *et* Păgăsēĭŭs, ă, ŭm (Παγασαῖος *et* Παγασήϊος). *De Pagase, des Argonautes.* Jāmquĕ frĕtūm Mĭnȳæ Păgăsæă pūppĕ sĕcābānt. *O.* Prīmă frĕtūm scīndēns Păgăsæō līttŏrĕ pīnŭs. *L.* Œbălĭūm Păgăsēĭă pūppĭs ălūmnūm Spēctēt. *V. Fl.*

Păgăsŭs, ī, *m. Un guerrier.* (*Virg. Æ.* XI, 670.)

Pāgĭnă, æ, *f. Page, par ext. Livre, écrit.* Quām sĭbĭ quæ Vārī præscrīpsīt pāgĭnă nōmĕn. *V.* Nāmque ōblītă mŏdī mīllēsĭmă pāgĭnă sūrgĭt. *J.* (7, 100). Lāscīva ēst nōbīs pāgĭnă, vītă prŏba ēst. *M.* (I, 5. Adde *Prop.* III, 1, 18). *Voy.* Charta.

† Pāgĭnātŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Pagino. *Fait de pièces de rapport, construit.* Sŏlĭdōquĕ nāvĕm pāgĭnātām rōbŏrĕ Ād pĕrvĕhēndūm præpărāt. *P. Nol.* (21, 353).

Păgūr, ŭrĭs, *m. Nom d'un poisson.* Ēt rŭtĭlūs păgūr, ĕt fūlvī, etc. (*Ov. Hal.* 108.)

Pāgŭs, ī, *m. Bourg, village (en t. d'Antiq. Un pagus).* Præmĭăque īngĕnĭīs pāgōs ĕt cōmpĭtă cīrcūm. *V.* Pāgŭs ăgāt fēstūm; pāgūm lūstrātĕ, cŏlōnī. *O.* Quĕm Māndēlă bĭbĭt, rūgōsūs frīgŏrĕ pāgŭs. *H.* SYN. Vīcŭs. EP. Pārvŭs, tĕnŭĭs, īgnōtŭs, ōbscūrŭs. || *Eccl. Paganisme.* Nōn ērŭbēscīs, stūltĕ, pāgō dēdĭtĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 296. *Id. Sym.* I, 620). SYN. Gēntīlĭtās. PPH. Vĕtĕrūm cūltūră dĕōrūm. *Prud.*

Pālă, æ, *f. Bêche.* Tūm mĭhĭ fērrātō vērsētūr rōbŏrĕ pālæ. *Col.* (X, 45). Īllĭŭs ēt mănĭbūs rūrālīs pālă tĕnētŭr. *Juvc.* (I, 372). Pālās vēndūndās sĭbi ăĭt ĕt mērgās dătās. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 58).

Pălæmōn, ŏnĭs, *m.* (Παλαίμων). *Palémon, fils d'Athamas et d'Ino, fut changé en dieu marin, après que sa mère se fut précipitée avec lui dans les flots.* Quēm nōs Pōrtūnūm, sŭā līnguā Pălæmŏnă dīxĭt. *O.* Sŏcĭō cāsūră Pălæmŏnĕ mātĕr. *St.* SYN. Ăthămāntĭădēs, Mĕlĭcērtă, Pōrtūnŭs. EP. Īnōŭs, Thēbānŭs, naūfrăgŭs. PPH. Īnōă prōpāgŏ. || *Les jeux Isthmiques furent institués en son honneur.* Īsthmĭă dēfūnctō cĕlĕbrātă Pălæmŏnĕ nōtūm. *Aus.* Īsthmĭă Pōrtūnō bĭmărīs dīcāt āctă Cŏrīnthŭs. *Id.* (*De locis Agon.*). *Voy.* Isthmius. || *Nom d'un grammairien.* Dōctīquĕ Pălæmŏnĭs āffĕrt. *Juv.* (7, 215). || *Nom de berger.* (*Virg. E.* 3, 50.)

Pălæmŏnĭŭs, ă, ŭm (Παλαιμόνιος). *De Palémon.* Cūrvă Pălæmŏnĭō sēclūdĭtŭr ūndă Lĕchæō. *St.* || *Des jeux Isthmiques.* Cūnctă Pălæmŏnĭīs mănŭs ēxplōrātă cŏrōnīs Ādsĭt. *Cl. Voy.* Isthmius.

Pălæstīnă, æ, *et* Pălæstīnē, ēs, *f.* (Παλαιστινή). *Palestine, contrée de la Syrie.* Rēgnă Pălæstīnæ pŏpŭlō pătŭīssĕ rĕvērsō. *Victor* (*Gen.* III, 485).

Pălæstīnī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de la Palestine.* Stāgnă Pălæstīnī crēdūnt cĕlĕbrāssĕ. *O.* Ālbă Pălæstīnō sānctă cŏlūmbă Sȳrō. *Tib.* (I, 7, 18). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Tūră Pălæstīnī sĭmŭl Hēbræīquĕ lĭquōrēs. *St.* Īnquĕ Pălæstīnæ mārgĭnĕ sēdĭt ăquæ. *O.* || ? *D'une ville d'Épire* (Palæste). Flūctūquĕ sĕcūndō Lāpsă, Pălæstīnās ūncīs cōnfīxĭt ărēnās. *L.* (V, 460. Alii *Apomestinas*).

Pălæstră, æ, *f.* (παλαίστρα). *Exercice de la lutte.* Cōrpŏrăque āgrēstī nūdāt prædūră pălæstrā. *V.* Trānsfĕrānt ăd ŏpŭs nĭtĭdæ jŭvĕnīlĕ pălæstræ. *O.* Sēd tĭbĭ dūlcĕ mănū lĭquĭdās mīscērĕ pălæstrās. *St.* Pūlchĕr sūdōrĕ pălæstræ. *Cl.* SYN. Lūctă, gȳmnăs, pălē. EP. Ōlȳmpĭcă, Ōlȳmpĭăcă; vălĭdă, dūră, fōrtĭs; jŭvĕnīlĭs, sōlēnnĭs, cĕlĕbrĭs; nĭtĭdă, pīnguĭs, ūnctă, nūdă. PPH. Pălæstræ cērtāmĕn, cērtāmĭnă, mōs, ŏpŭs. VERS. Ēt jām cōntŭlĕrānt ărctō lūctāntĭă nēxū Pēctŏră pēctŏrĭbŭs. *O.* Grāĭīs dēlēctă jŭvēntūs Gȳmnăsĭīs ădĕrĭt stŭdĭōque īgnāvă pălæstræ. *L.* (Cf. *Ov. Met.* IX, 32 sq.; *St. Th.* VI, 847; *Luc.* IV, 612 sq.) || *Gymnase où l'on s'exerçait à la lutte.* Pārs īn grāmĭnĕīs ēxērcēnt mēmbră pălæstrīs. *V.* Īn pălæstra ātque īn fŏrō. *Pl.* (*Amph.* IV, 1, 3. Et *Cat.* 63, 60). SYN. Gȳmnăsĭŭm. || *Au fig.* Ēccum āb sŭā pălæstra ēxĭt fŏrās. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 20. Et *Pl. Bac.* I, 1, 33). || *Nom de femme.* (*Pl. Rud.* III, 6, 40.)

† Pălæstrĭcōs, *adv.* (παλαιστρικῶς). *En lutteur, rudement.* Ĕtĭām dēpēllĭs mĭhĭ mănūm pălæstrĭcōs. *Afran.* (apud *Non.* 2, 658).

Pălæstrĭcŭs, ă, ŭm (παλαιστρικός). *Qui concerne la lutte, de lutteur.* Pro ēxērcĭtū gȳmnāstĭco ēt pălæstrĭco, hōc hăbēmŭs. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 7). Dēlphōsnĕ pērgām? sēd vĕtāt pălæstrĭcī Cōrrūpta ĕphēbī fāmă. *Prud.* (*Peri.* 10, 188. Et *T. Maur. præf.* 50).

Pălæstrĭō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Mil.* II, 2, 6.

Pălæstrītă, æ, *m.* (παλαιστρίτης). *Maître de palestre.* Quīnquĕ pălæstrītæ lĭcēt hæc plāntārĭă vēllānt. *Pers.* (4, 39). Pārtītŭr āprī glāndŭlās pălæstrītīs. *M.* (III, 82. *Id.* III, 58, 25). *Voy.* Athleta.

Pălăm, *adv. Publiquement, ouvertement.* Cētĕr tūrbă pălăm tĭtŭlōs ōstēndĕt ăpērtōs. *O.* Īpsă pălăm fārī ōmnĭpŏtēns Sātūrnĭă jūssĭt. *V.* SYN. Ăpērtē, cōrăm. PPH. Īn cōnspēctū. Īn ŏcŭlīs. Ānte ōră. Īn ōs. Sŭb ōră. Cōrăm pŏpŭlō. Ānte ōmnēs. Lūcĕ pălăm. Īn ăpērtā lūcĕ. || — făcĭō. *Découvrir, divulguer.* Ne ēnūntĭārēm cuĭquām, neū făcĕrēm pălăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 106). *Voy.* Detego. || — fīō *ou* sŭm. *Être divulgué.* Fīēnt īstă pălăm. *J.* (2, 136). Sīn fālsum aūdĭĕrim āc fīctūm, cōntĭnŭō pălam ēst. *Ter.*

(*Eun.* I, 2, 24. Et *Pl. Aul.* IV, 9, 18). SYN. Pătĕō, vūlgŏr. || *Qqf. prép. Comme* Coram. Mēquĕ pălām dē mē tūtō mălă vērbă lŏquūntŭr. *O.* Tē pălām. *H.* (*Epod.* 11, 19. Adde *Carm. ad Liv.* 444. Quod et docet *Char.* 205 : « Palam omnibus. »).

Pălămēdēs, ĭs, *m.* (Παλαμήδης). *Palamède, fils de Nauplius, découvrit la feinte d'Ulysse, qui contrefaisait l'insensé pour ne pas aller au siége de Troie. Il périt victime de ses calomnies. On lui attribue l'invention des poids et mesures, du jeu des échecs, et de quatre ou cinq lettres de l'alphabet grec.* Dē Pălămēdĕ pŏtēns ārs ĭn Ŭlyssĕ pĕrĭt. *Fort.* (VII, 12, 16. Adde *Anth.* I, p. 521). Vēllĕt ĕt īnfēlīx Pălămēdēs ēssĕ rĕlīctŭs. *O.* Bēlīdæ nōmēn Pălămēdĭs, ĕt īnclўtă fāmā Glōrĭă. *V.* SYN. Naūplĭădēs. || Pălămēdĭs ăvēs. *Grues, à cause de la figure qu'elles décrivent en volant, laquelle lui suggéra, dit-on, la forme de la lettre grecque* Y. Tūrbābĭs vērsūs, nēc līttĕră tōtă vŏlābĭt, Ūnām pērdĭdĕrĭs sī Pălămēdĭs ăvēm. *M.* (XIII, 75). *Voy. le suiv.*

Pălămēdēŭs *et* Pălămēdĭcŭs, ă, ŭm. *De Palamède.* Ēt Pălămēdēīs cērtāntēm vīrĭbŭs ōrtŭm. *Manil.* (II, 206). Hæc grŭĭs ēffĭgĭēs Pălămēdĭcă pōrrĭgĭtŭr, Φ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 25).

Pălāngă, æ, *f. Voy.* Phalanga.

Pălāns, tĭs, *part. Errant, dispersé.* Pălāntēs ērrōr cērtō dē trāmĭtĕ pēllĭt. *H.* Pălāntēsquĕ pŏlō stēllās. *V. Voy.* Errans. || *Au fig. Voy.* Palor.

? Pălără, æ, *f. Nom d'un oiseau.* Dūlcĕ pălără sŏnăt. (*Auct. Phil.* 11.).

Pălātīnŭs, *et postérieurt.* Pălātīnŭs *ou* Pāllātīnŭs, ă, ŭm. *Du mont Palatin; du palais des Césars.* Ūtquĕ Pălātīnīs hærēntēm cōllĭbŭs ōlĭm. *O.* Scrīptă, Pălātīnŭs quæcūmquĕ rĕcēpĭt Ăpōllŏ. *H.* Scēptră Pălātīnī sēdēmquĕ pĕtĭt Ēvāndrī. *V.* (Sic *Mart.* VIII, 60; *Prop.* IV, 6, 11; *Juv.* 6, 117, et passim.) Ăd Pāllātīnās ăcĭpēnsēm mīttĭtĕ mēnsās. *M.* (XIII, 91. Sic *Id.* IX, 9 et 87). SYN. Pāllāntēŭs, *qqf.* Ēvāndrĭŭs, Pārrhăsĭŭs. || Pălātīnă, æ, *f.* (*s.-ent.* tribus). *L'une des quatre tribus urbaines.* Călvŭ' Pălātīnă vĭr nōbĭlĭs, ăc bŏnŭ' bēllō. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 82). || ┼ *néol. D'un palais royal.* Īpsĕ pălātīnā fūlsĭt bĕnĕ clārŭs ĭn aūlā. *Fort.* (IV, 19, 5. Alii, *refulsit clarus*).

Pălātĭŭm, *postérieurt.* Pălātĭŭm *ou* Pāllātĭŭm, ĭī, *n.*, *et* Pălātĭă, ōrŭm, *pl.* (Παλάτιον et Παλλάντιον). ***Le mont Palatin, la plus haute colline de Rome, où Romulus jeta les fondements de la ville. Auguste y fit bâtir son palais, dans lequel il établit une bibliothèque.*** Cōnstĭtĭt īn sūmmī nĕmŏrōsō cōllĕ Pălātī. *O.* Īllīc quās tŭlĕrānt nĕmŏrōsă Pălātĭă frōndēs. *Id.* Quæ Tūscūm Tĭbĕrĭm ĕt Rōmānă Pălātĭă sērvās. *V.* (Sic quidquid poetarum ad bonum ævum pertinet.) Īndĕ săcrō vĕnĕrāndă pĕtēs Pāllātĭă clīvo. *M.* (I, 71. *Id.* X, 43 et 92). || *Palais des Césars.* Quæ nūnc sŭb Phœbō dŭcĭbŭsquĕ Pălātĭă fūlgēnt. *O.* Fōrsĭtăn ēxspēctēs ăn ĭn āltă Pălātĭă mīssŭm Scāndĕrĕ tē jŭbĕām Cæsărĕāmquĕ dŏmŭm. *Id.* Īlĭăcīquĕ lărēs, tāntīquĕ pălātĭă rēgnī. *V. Fl.* Hīc lŏcŭs ēst quēm, sī vērbīs aŭdăcĭă dētŭr, Haūd tĭmĕām māgnī dīxīssĕ pălātĭă cœlī. *O.* (*Met.* I, 176, de regia cœli). || ┼ *néol. Résidence impériale ou royale; palais, qqf. Temple.* Tēmplă dĕūm, sānctāsquĕ fŏrēs, pāllātĭăque aūreă Spēctŏ. *Aus.* (*Ephem.* ult. 19). Ēn nŏvă cōntēmptīs sūrgūnt pāllātĭă flāmmīs. *St.* Ēt rīpās Ăthĕsīs, Phrўgĭīquĕ pălātĭă Jānī. (*Anth.* I, p. 92.) *Voy.* Palatinus, Regia.

Pălātŭm, ī, *n. Palais de la bouche; au fig. Goût.* Pōscēntēs vărĭō mūltūm dīvērsă pălātō. *H.* Nīgră sŭbēst ūdō tāntūm cuī līnguă pălātō. *V.* Līnguă pălātō Cōngĕlăt. *O.* Quōd sŭbtīlĕ ēxsūrdānt vīnă pălātŭm. *H. Voy.* Gustus. || ┼ *Au fig.* Cœlī pălātŭm. *La voûte des cieux.* (*Enn.* ap. *Cic. N. D.* 2 18.)

Pălē, ēs, *f.* (πάλη). *Lutte.* Ēt līquĭdām nōdārĕ pălēn, ĕt spārgĕrĕ cæstūs. *St.* Sēd cōrdĕ lăbōrēs Ānte ălĭōs ĕrăt ūnctă pălē. *Id.* Cānnās, plēctră, jŏcōs, pălēn, rŭdēntēm. *Sid.* (23, 302).

Pălĕă, æ, *f. Paille.* Sūrgēntem ăd zĕphўrŭm pălĕæ jăctāntŭr ĭnānēs. *V.* Pălĕā pōrrēctŭs ĭn hōrnā (mus). *H.* SYN. Cūlmŭs, stĭpŭlă. *Voy.* Culmus.

Pălĕār, ārĭs, *n. Fanon, peau qui pend au cou du bœuf.* Mūscō tĕnācī pēctŭs ăc pălĕār vĭrĕt. *Sen.* (*Hip.* 1044). Ēt crūrŭm tĕnŭs ā mēntō pălĕārĭă pēndēnt. *V.* (Adde *St. Tn.* III, 332.) || *Par ext. L'intérieur de la gorge.* Ēt mātūtīnās rĕvŏcāt pălĕārĭbŭs hērbās. *Calp.* (3, 17).

┼ Pălĕārĭs, ĕ. *De paille.* Īmmānēmque hōstēm pălĕārĭs ărīstă rĕmōvĭt. *Fort.* (*V. S. M.* III, 284).

Pălēs, ĭs, *f. Palès, déesse des bergers.* Tē, quŏquĕ, māgnă Pălēs, ĕt tē, mĕmŏrāndĕ, cănēmŭs. *V.* Pāstōrŭm dŏmĭnæ grāndĭă lībă Pălī. *O.* Ēt plăcĭdām sŏlĕō spārgĕrĕ lăctĕ Pălēm. *Tib.* (I, 1, 36). PPH. Pāstōrŭm dĕă, dīvă, dŏmĭnă.

Pălfŭrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 4, 53.)

Pălīcī, ōrŭm, *m. pl.* (Παλικοί). *Frères jumeaux, fils de Jupiter et de Thalie. Honorés comme dieux en Sicile, leur temple était un asile pour les esclaves fugitifs.* Pīnguĭs ŭbi ĕt plăcābĭlĭs ără Pălīcī. *V.* Ēt quī præsēntī dŏmĭtānt pērjūră, Pălīcī, Pēctŏră sūpplĭcĭō. *Sil.* Pĕr... ĕt ŏlēntĭă sūlfŭrĕ fērtŭr Stāgnă Pălīcōrŭm. *O.* (Cf. *Macr.* 5, 19.) PHR. Sĭcŭlōsquĕ lĭcēbĭt Ēxōrārĕ dĕōs. *St.*

Pălīlĭă *ou* Părīlĭă, ĭŭm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur de Palès.* Ūrbī fēstŭs ĕrăt; dīxērĕ Pălīlĭă pātrēs. *Pp.* (IV, 4, 73). Ēt fūmōsă Pălīlĭă fœnō. *Pers.* (1, 72. Adde *Tib.* II, 5, 87; *Prop.* IV, 1, 19). Sæpĕ cădĭt fēstīs dēvōtă Pălīlĭbŭs āgnă. *Calp.* (2, 63. De scriptura vid. *Char.* 43 et 101; *Mar. Vict.* 2470, et *Fest.*). || Pălīlĭs, ĕ. *De ces fêtes.* Hōc ārgūmēntī flāmmă Pălīlĭs hăbĕt. *O.*

Pălīmpsēstŭs, ī, *m.* (παλίμψηστος). *Palimpseste, parchemin gratté pour remplacer une écriture par une autre.* Pērscrīptă, nĕc sīc ŭt fīt ĭn pălīmpsēstō. *Catul.* (22, 5).

Pălīnūrŭs, ī, *m.* (Παλίνουρος). *Palinure, pilote d'Énée, qui tomba dans la mer, y périt, et fut enterré sur un promontoire de Lucanie qui porta son nom.* Nūdŭs ĭn īgnōtā, Pălīnūrĕ, jăcēbĭs ărēnā. *V.* Ætērnūmquĕ lŏcŭs Pălīnūrī nōmĕn hăbēbĭt. *Id.* Īn līttŭs, Pălīnūrĕ, tŭŭm. *L.* (In verbo ludit *Mart.* III, 78 : « Meiere vis iterum : jam Palinurus eris. »)

? Pălĭtāns, tĭs, *fréq. de* Palans. *Errant.* Quum hæ (oves) sīc ĕūnt ā pĕcū pălĭtāntēs. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 5. Apud *Char.* 113, legitur *balitantes* ed. Putsch, *halitantes* ed. Keil. Malo vulgatam, *palitantes*).

Pălĭūrŭs, ī, *m.* (παλίουρος). *Ronce.* Cārdŭŭs, ĕt spīnīs sūrgĭt pălĭūrŭs ăcūtīs. *V.* Spīnīsquĕ fĕrāt pălĭūrōn ăcūtīs. *Col.* (X, 22).

Pāllă, æ, *f. Palla, robe courte que les dames romaines mettaient sur la tunique (corsage ample); la palla de cérémonie descendait jusqu'aux pieds.* Fērrĕ jŭbēt pāllām sīgnīs aūrōquĕ rĭgēntēm. *V.* Cōllă Gōrgŏnŏs ōbtēntū pāllæ fūlgēntĭs ĭnūmbrăt. *Cl.* Fāscĭă tē tūnĭcæquĕ tĕgūnt, ōbscūrăquĕ pāllă. *M.* (XI, 104). Ēt tĕgĭt aūrātōs pāllă sŭpērbă pĕdēs. *O.* Pr lōngæ tēgmĭnĕ pāllæ. *V.* || *Pallium grec, manteau des hommes; qqf. Longue robe.* Pērsōnæ pāllæquĕ rĕpērtŏr hŏnēstæ Æschўlŭs. *H.* Āttĭcă pāllă tĕgĭt sŏcĕrŭm, tŏgă pīctă părēntĕm. *Symm.* (*Epist.* I, 1). Mŏpsŭs, pūnĭcĕō cuī cīrcūmfūsă cŏthūrnō Pāllă ĭmōs fĕrĭt ālbă pĕdēs. *V. Fl.* Īndŭĕrāt (Arion) Tўrĭō bĭs tīnctām mūrĭcĕ pāllām. *O.* (Adde *Tib.* I, 7, 46, de Baccho.) || *Au fig.* Īnvōlvĭt vĭtrĕō quōs lūcĭdă pāllă Ōbjĭcĕ. *Prud.* (*Ham* 868, de oculis).

Pāllădĭŭm, ĭī, *n.* (Παλλάδιον). *Palladium, petite statue de Pallas, à laquelle les Troyens croyaient que le sort de leur ville était attaché.* Fātālĕ āggrĕssī sācrātō āvēllĕrĕ tĕmplō Pāllădĭŭm. *V.* Sīc Vēsta ēst, hīc Pāllădĭūm, sīc ūmbră Pĕnātŭm. *Prud.* (*Sym.* I, 195). SYN. Pāllăs. PPH. Pāllădĭs *ou* Mĭnērvæ sĭmŭlācrŭm, sīgnŭm. Pāllădĭă ēffĭgĭēs. PHR. Nūllīque ădspēctă vĭrōrŭm Pāllăs, ĭn ābstrūsō pīgnŭs mĕmŏrābĭlĕ tēmplō. *L.* || *Qui ressemble à une petite Minerve.* Cæsĭă, pāllădĭŏn. *Lr.* (IV, 1157. Alii græce scribunt).

Pāllădĭŭs, ă, ŭm (Παλλάδιος). *De Pallas.* Pāllădĭă gaūdēnt sīlvă vīvācĭs ŏlīvæ. *V.* Pāllădĭāsque ĭnĕō nōn cōgnōscēndŭs Ăthēnās. *V.* || *En parl. d'un ouvrage bien exécuté.* Vēl quī Pāllădĭæ nōn pŭtĕt ārtĭs ŏpŭs? *M.* (VI, 13). Ān tē Pāllădĭæ tālēm, Gērmānĭcĕ, nōbĭs Ēffīnxērĕ mănūs? *St.* || Pāllădĭŭm fŏrŭm. *Place de Rome où était le temple de Minerve.* (*Mart.* I, 3.) || *Subst. m. Nom d'homme.* Ōmnīsquĕ mărītŭm Pāllădĭūm rĕsŏnābăt ăgĕr. *Cl.* (*Epith. Pall. et Ser.* 24. Et *Inscr.* in *Anth.* II, p. 166).

Pāllāntēŭm, ī, *n.* (Παλλάντειον). *Ville fondée par Évandre sur le mont Palatin.* Pāllāntīs prŏăvī dē nōmĭnĕ Pāllāntēŭm. *V.* || *D'où,* Pāllāntēŭs, ă, ŭm. Ād mūrōs ēt mœnĭă Pāllāntēă. *V.* Pāllāntēŭs ăpēx. *Cl.* SYN. Pālătīnŭs.

Pāllāntĭăs, ădĭs, *et* Pāllāntĭs, ĭdĭs, *f.* (Παλλαντιάς *et* Παλλαντίς). *Fille du géant Pallas, l'Aurore.* Trādēndūm Phœbō Pāllāntĭăs īnfĭcĭt ōrbēm. *O.* Sēxtō Pāllāntĭdŏs ōrtū. *Id. Voy.* Aurora.

Pāllāntĭŭs, ă, ŭm. *Petit-fils de Pallas* (Pallās), *Évandre.* Pāllāntĭŭs hērōs. *O.*

1. Pāllăs, ădĭs, *f.* (Παλλάς). *Pallas ou Minerve.* Bēllĭcă Pāllăs ădēst, ēt prōtĕgĭt ægĭdĕ frātrēm. *O.* Ād tēmplŭm nōn æquæ Pāllădĭs ībānt. *V.* Pāllădă Cēcrōpĭdæ, Mīnōĭă Crētă Dĭānăm (colunt). *O. Voy.* Minerva. || *Olivier, olive.* Dāt quŏquĕ băccĭfĕrām Pāllădă rārŭs ăgĕr. *O. Voy.* Olea. || *Huile.* Ūt vĭgĭl īnfūsā Pāllădĕ flāmmă sŏlĕt. *O.* Tīngĕrĕ jām pīnguī Pāllădĕ mēmbră pŭtās. *Id. Voy.* Oleum. || *Le Palladium.* Nūllīque ădspēctă vĭrōrŭm Pāllăs. *L.* Pāllădĕ cōnspēctā. *Ov.* (*Trist.* II, 293). || Īnvītā Pāllădĕ. (*Ov. Fast.* III, 823.) *Voy.* Minerva. || *Le temple de Vesta, où était conservé le Palladium.* Pāllădŏs ēxstīnctōs sī quĭs mīrābĭtŭr īgnēs. *Pp.* (IV, 4, 45. Cf. *Ov. Trist.* III, 1, 29, et *Prud.* sup. in v. *Palladium*).

2. Pāllās, āntĭs, *m.* (Πάλλας). *Un des Titans.* Lōngĭŭs īn făcĭēm sāxī Pāllāntă rĕfōrmăt. *Cl.* (*Gigant.* 94. Cf. *Fest.* in v. *Pallas*). || *Fils de Pandion.* (*Ov. Met.* VII, 500.) || *Fils d'Évandre.* Cædĕ nŏvā quærēns: Pāllăs, Ēvāndĕr ĭn īpsīs. *V.* Nōn hæc, ō Pāllă, dĕdĕrās prōmīssă părēntī. Pāllāntĕ pĕrēmptō. *Id.* (Vocativus potest etiam esse *Pallan*, auctore *Prisc.* 702.) || *Affranchi de Claude.* Ĕgŏ pōssĭdĕō plūs Pāllāntĕ ēt Lĭcĭnō. *J.* (1, 108).

Pālātīnŭs, Pālātĭŭm. *Voy.* Palatinus, etc.

Pāllēnæŭs, ă, ŭm (Παλληναῖος). *De Macédoine.* Ēt Pāllēnæōs Phœbŭm laūdārĕ trĭŭmphōs. *St.* (Adde *Luc.* VII, 150.)

Pāllēnē, ēs, *f.* (Παλλήνη). *Ville de Macédoine, dans la péninsule formée par le golfe Thermaïque.* Hīc hūnc Ēmăthĭæ cāmpŏs pătrĭāmquĕ rĕvīsĭt Pāllēnēn. *V.* Ēssĕ vĭrōs fāmă ēst ĭn hўpērbŏrĕā Pāllēnē. *O.* (Et *V. Fl.* II, 17).

Pāllēnĭs, ĭdĭs, *f.* (Παλληνίς). *De Pallène.* Īdŏthĕēs cōpŭlī Pāllēnĭdĭs āltī. *Prisc.* (*Peri.* 243. Quæ vox in Lexicis desideratur).

Pāllēns, tĭs, *et* Pāllĭdŭs, ă, ŭm. *Pâle.* Ōră mŏdīs āllēntĭă mīrīs. *V.* Pāllēntēs tērrōrĕ pŭēllæ. *O.* Īnfūsā gĕnās, ēt pāllĭdă mōrtĕ fŭtūrā. *V.* Mēmbrăquĕ sūnt cērā pāllĭdĭōră nŏvā. *O.* SYN. Ālbŭs, *qf.* pāllĭdŭlŭs, ēxsānguĭs. PPH. Pāllēntī ōrĕ *ou* fōrmā Pāllōrĕ dēfōrmĭs. Būxō, cērā, Părĭō mārmŏrĕ *ou* sāxō pāllĭdĭŏr. Ōră gĕrēns būxō pāllĭdĭōră. PHR. Dēfōrmēm pāllōrĕ dūcēm. *L.* Cŏlōrĭs ēssĕt quūm mălī. *M.* Cērĕā sūpplĭcĭtĕr stābăt. *H.* Ālbō jējūnĭă vūltū. *Prud.* Pāllōrĕ vĭrēns. *Juvc. Voy.* Palleo. || *Souv. En parl. de la Mort, des enfers.* Pāllēntēs ūmbrās Ĕrĕbī. *V.* Pāllēntĭă rēgnă. *Sil.* Ūmbrĭfĕræquĕ gĕmĭt sūlcātōr pāllĭdŭs ūndæ. *St.* Pāllĭdă Mōrs. *H.* || *De couleur pâle, livide.* Pāllēntēs vĭŏlās. *V.* Ārvă rĭgēnt aūrō mădĭdīs pāllēntĭă glēbīs. *O.* Pāllēntĭă sūlfŭră. *M.* (I, 42). Īmmūndō pāllĭdă mītră sĭtū. *Pp.* (IV, 5, 70). Pāllĭdă tētrīs Vīscĕră tīnctă nŏtīs. *L.* SYN. Ālbŭs, līvĭdŭs, līvēns, *qqf.* lūrĭdŭs. || *Pâle, peu lumineux.* Sōlēm... vīdĭt Jūngĕrĕ pāllēntēs nūbĭlŭs ānnŭs ĕquōs. *Tib.* (II, 5, 76). Phœbē pāllēns. *Cl.* || *D'un vert pâle.* Hĕdĕrā vēstĭt pāllēntĕ cŏrўmbōs. *V.* Pāllēntēs rūmĭnăt hērbās. *Id.* Hērbīs Pāllēntēs thălămōs. *Cl.* || *Par méton. Qui rend pâle.* Pāllēntēs prŏcŭl hīnc ăbĭtĕ cūræ. *M.* (XI, 7. *Id.* XIV, 162, pallida cura). Pāllēntĭs grānă cŭmīnī. *Pers.* (5, 55). Pāllēntĭă phīltră *O.* Īnsĭdĭīs pāllĭdă vīnă bĭbī. *Pp.* (IV, 7, 36). Pāllĭdă.... Īnfūndās ăcōnĭtă pălăm. *L.* SYN. Ēxsānguĭs. || † *Compar.* Pāllēntĭŏr. Pēndĕt ĭn ēxănĭmūm pāllēntĭŏr īpsă mărītŭm. (*Bapt. Bæbiani,* vs. 63.)

Pāllĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pāllēscō, ĭs, ēscĕrĕ, *n. Être pâle, devenir pâle, pâlir.* Sæpĕ mĕtū scĕlĕrĭs pāllēbānt ōră fŭtūrī. *O.* Pāllŭĭt, ēt sŭbĭtō sīnĕ sānguĭnĕ frīgĭdă sēdĭt. *Id.* Quūm mĕă rūgōsā pāllēbūnt ōră sĕnēctā. *Tib.* (III, 5, 25) Dūm pŭĕrīs ōmnĭs pătĕr ēt mātērtĕră pāllĕt. *H.* (Verbum *Pallere* non usurpavit *Virg.*, sæpe autem participium *Pallens.*) Tārdīs pāllēscĕrĕ cūrīs Īncĭpĭs. *Prop.* (I, 13, 7). SYN. Ēxpāllĕō, ēxpāllēscō. PPH. Pāllĭdŭs *ou* pāllēns fīō. Pāllŏr ōră ōccŭpăt, ŏbĭt. Ōrī pāllŏr īnēst. Pāllŏr ĭn ōrĕ sĕdĕt, gĕnīs sēdĭt. Ōrĕ cŏlŏr fŭgĭt *ou* fūgĭt. Mĭhī cŏlŏr ēxcĭdĭt. Tōtō ōrĕ pāllēscō, ēxpāllēscō. Cŏlōrēm pērdō. Cŏlŏr ōră rĕlīquĭt. Pāllōrĕ gĕnās sūffūndŏr Pāllōrēm dūcō. Pāllōrĕ grăvŏr. VERS. Pāllŏr sĭmŭl ōccŭpăt ōră. *V.* Călĭdūsque ĕ cōrpŏrĕ sānguĭs, Īndūctō pāllōrĕ, fŭgĭt. *O.* Cŏlŏr ēst sĭnĕ sānguĭnĕ. Cuī tōtō ēst nūllŭs ĭn ōrĕ cŏlŏr. Pāllĭdăque ēxsānguī squālēbānt cōrpŏră tābō. *Id.* Fūsŭs ĭn āttŏnĭtō pāllŭĭt ōrĕ cŏlŏr. *Cl.* Ēffĭcĕ nē măcĭēs pāllēntēs ōccŭpĕt ārtŭs, Neū nŏtĕt īnfōrmĭs pāllĭdă mēmbră cŏlŏr. *Tib.* Pōssĭdĕt pāllŏr gĕnās. *Sen.* Sēd quĭd trĕmēntēs cīrcŭĭt pāllŏr gĕnās? *Id.* Nūnc īnfĭcĭt ōră Pāllŏr, ĕt ēxsānguĭs fūnĕrĕūsquĕ cŏlŏr. *Maxim. Voy.* Pallens. || *Au fig.* Āmbĭtĭōnĕ măla aūt ārgēntī pāllĕt ămōrĕ. *H.* Vīsō sī pāllēs, īmprŏbĕ, nūmmō. *Pers.* (4, 47). Nōn sēgnĭs ālbō pāllĕt ōtĭō caūpō. *M.* (III, 58). Nūnc ūtĭlĕ mūltīs Pāllēre, ēt vīnūm tōtō nēscīrĕ dĕcēmbrī. *J.* (7, 96). Nīl cōnscīrĕ sĭbī, nūllā pāllēscĕrĕ cūlpā. *H.* Pāllēscĕt sŭpĕr hīs (scil. præ admiratione). *Id.* SYN. Sĕnēscō, cōnsĕnēscō, īmpāllēscō, tābēscō. || *Perdre sa couleur, devenir pâle, terne, sombre.* Sāxūm quŏquĕ pāllŭĭt aūrō. *O.* Sī mĭhĭ Pīcēnā tūrdŭs pāllērĕt ŏlīvā. *M.* (IX, 55). Nēc vĭtĭō cœlī pāllĕăt ægră sĕgĕs. *O.* Pāllēscūnt frōndēs quās nŏvă læsĭt hĭĕms. Pāllĕt nōstrīs aūrōră vĕnēnīs. *Id.* Vīsō pāllēscĭt flāmmă vĕnēnō. *V. Fl.* || *Act. Redouter.* Nēc pōntūm mĕdĭāsquĕ fraūdēs Pāllŭĭt aūdāx. *H.* Rĕcŭtītăquĕ săbbătă pāllēs. *Pers.* (5, 184). *Voy.* Timeo. || *Qqf. Pâlir sur (une lecture* īrātum Eūpŏlĭdēm prægrăndī cūm sĕnĕ pāllēs. *Pers* (1, 124). || *Prendre un teint pâle.* Quĭs tē cōgēbăt mūltōs pāllērĕ cŏlōrēs? *Pp.* (I, 15, 39).

Pāllĭātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'un pallium.* Īstī Græcī pāllĭātī, căpĭtĕ ŏpērtō qui āmbŭlānt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 9). Hŏdĭē ĭn ōrchēstrām pāllĭātī prōdĕūnt. *Aus* (*Sept Sap. prol.* 3). SYN. Pāllĭŏlātŭs.

Pāllĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu pâle* (*pâlot*). Pāllĭdŭ-

lūm mānāns āblŭĭt ūndă pĕdĕm. *Cat.* (65, 6. Adde *Juvc.* 10, 82).

Pāllĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Pallens.

Pāllĭŏlātĭm, *adv. Avec un petit pallium.* Sēd pāllĭŏlātim ămīctŭs. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 29).

Pāllĭŏlātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'un* palliolum. Quæ pāllĭŏlātă văgātŭr. *M.* (IX, 33).

Pāllĭŏlŭm, ī, *n. Petit pallium, manteau court.* Sæpe ēst ĕtĭām sūb pāllĭŏlō sōrdĭdō săpĭēntĭă. *Cæc.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 23). Pāllĭŏlūm nĭtĭdīs īmpŏsŭīssĕ cŏmīs. *O.* Dōrĭdă nūllō Cūltām pāllĭŏlō. *J.* (3, 95. Et *Pl. Epid.* II, 2, 10).

Pāllĭŭm, ĭī, *n. Pallium, vêtement ample de dessus, manteau grec.* Āttōllĕ pāllĭŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 31). Lāpsă nĕc ā cŭbĭtō sūbdūcĕrĕ pāllĭă nēscĭt. *M.* (VIII, 59). SYN. *Qqf.* Pāllĭŏlŭm, tŏgă. || *Qqf. à l'usage des femmes.* Sēd nĭmĭŭm dēmīssă jăcēnt tĭbĭ pāllĭă tērræ. *O.* (*Am.* III, 2, 25. *Id. A. Am.* I, 153). || *On en recouvrait les lits.* Tōrrēntūr fēbrĭbŭs ārtŭs, Ēt grăvĭŭs jūstō pāllĭă pōndŭs hăbēnt. *O.* Tūnc quĕrŏr īn tōtō nōn sīdĕrĕ pāllĭă lēctō. *Pp.* (IV, 3, 31). Ŏnĕrōsăquĕ pāllĭă jāctăt. *J.* (6, 255). *Voy.* Stragulum. || *Qqf. Tenture d'appartements.* Quæ fēstīs sūspēndām pāllĭă pōrtīs? *Prud.* (*Sym.* II, 727).

Pāllŏr, ōrĭs, *m. Pâleur.* Pāllŏr ĭn āttŏnĭtæ vīrgĭnĭs ōrĕ sĕdĕt. *O.* Tăcĭtōque ănĭmūm pāllōrĕ fătēbăr. *Id.* Nēc jām pāllōrēm tŏtĭēs mīrābĕrĕ nōstrūm. *Pp.* (I, 5, 21). EP. Ālbŭs, būxĕŭs, ēxsānguĭs, lūrĭdŭs; frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, hōrrĭdŭs, dēfōrmĭs, trīstĭs. PPH. Cŏlŏr pāllĭdŭs, pāllēns, ālbŭs, ēxsānguĭs. Sĭnĕ sānguĭnĕ cŏlŏr, ōs, ōră, vūltŭs, gĕnæ. *Voy.* Palleo. || *En parl. des enfers.* Pāllŏr hĭēmsquĕ tĕnēnt lātĕ lŏcă sēntă. *O.* Tērrĭbĭlĭs Stўgĭō făcĭēs pāllōrĕ. *L.* || *Effroi.* Hĭc tĭbĭ pāllōrī, Cўnthĭă, vērsŭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 5, 30). Quāntŭs prō cōnjŭgĕ pāllŏr! *St. Voy.* Timor. || *Couleur pâle dans les objets.* Sōlĭs ĭn ōbscūrō pūgnām pāllōrĕ nŏtāvĭt. *L.* Pāllōrēm dūcĕrĕ rāmī. *O.* Aūrōræ pāllŏr. *Stat.* || *Qqf. Moisissure.* Lānæ ŏpŭs ōmnĕ pĕrĭt: pāllŏr, tĭnĕæ ōmnĭă cædūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 81). SYN. Mārcŏr, sĭtŭs. || † *Au plur.* Pāllōrĭbŭs ōmnĭă pīngūnt. *Lr.* (IV, 336).

Pāllŭlă, æ, *f., dimin. de* Palla. Aūt cōnscīssă pāllŭla ēst. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 32).

Pālmă, æ, *f. Palmier, palmier dattier, arbre.* Īlĭcĭs īn rāmīs trĕmŭlæquĕ căcūmĭnĕ pālmæ. *O.* Chăŏnĭīquĕ pătrīs glāndēs, ĕtĭām ārdŭă pālmă Nāscĭtŭr. *V.* || *Datte, fruit du dattier.* Hīc mīxta ēst rūgōsīs cārĭcă pālmĭs. *O.* Ēt mūstācĕŭs, ĕt, lătēntĕ pālmā, Prægnāntēs căryŏtĭdēs cădēbānt. *St.* || *Branche de palmier, signe de victoire; la victoire même.* Cuī sĭt cōndĭtĭō dūlcĭs sĭnĕ pūlvĕrĕ pālmæ? *O.* Seū quĭs Ŏlўmpĭăcæ mīrātŭs mūnĕră pālmæ. *V.* Ēxcŏlăt ēt gĕmĭnās plūrĭmă pālmă fŏrēs. *M.* (VII, 27). Dōnēt vĭrĭdī mĕă cārmĭnă pālmā. *O.* EP. Ŏlўmpĭcă, Ŏlўmpĭăcă, Ēlēă, vīctrīx, nōbĭlĭs, īnsīgnĭs, ēgrĕgĭă, lætă, vĭrĭdĭs, vĭrēns. SYN. *Qqf.* Laūrŭs, laūrĕă, cŏrōnă, vīctōrĭă. PPH. Pālmæ dĕcŭs, īnsīgnĕ, īnsīgnĭă, mūnĕră, præmĭă, hŏnŏr, hŏnōrēs. Vīctōrūm præmĭă. || *Qui a remporté la palme, vainqueur.* Ēlĭădūm pālmās Ēpīrŭs ĕquārŭm (mittit). *V.* Nūnc tērtĭă pālmă Dĭōrēs. *Id.* || *Qqf. Au fig. Le premier.* Pālmă săcērdōtĭī vĕnĕrāndō, Tētrĭcĕ, cūltū. *Fort.* (IV, 3, 1). || *Balais faits avec des branches de palmier.* Tēn' lăpĭdēs văriōs lŭtŭlēntā rādĕrĕ pālmā? *H.* (Et *Mart.* XIV, 82). *Voy.* Scopæ. || *Paume de la main, la main même.* Plēnā făcĭēm cōntūndĕrĕ pālmā. *J.* (13, 128). Nūdăquĕ mārmŏrĕīs pērcūssĭt pēctŏră pālmĭs. *O.* Dūplĭcēs tēndēns ād sīdĕră pālmās. *V. Voy.* Manus. || *La partie plate de la rame, rame.* Cærŭlă vērrēntēs ăbĭēgnīs æquŏră pālmīs. *Cat.* (64, 7). Nēc pālmārūm pūlsŭs nēc pōrtĭscŭlī. *Laber.* (apud *Non.* 2, 637). SYN. Pālmŭlă. *Voy.* Remus.

Pālmārĭŭs, ă, ŭm. *Digne de la palme.* Quŏd ĕgŏ mĭhĭ pŭtō pālmārĭŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 8).

Pālmātŭs, ă, ŭm. *De palmier.* || Pālmātă tŏgă, *e absolt. Toge des triomphateurs, où étaient brodée des palmes.* Pālmātæquĕ dŭcēm, sēd cĭtō, rēddĕ, tŏgæ. *M.* (VII, 1). Cæsărĕās īntēr părĭlī tĭtŭlō pālmātās. *P. Nol.* (10, 252). Mĕrĭtīsquĕ lăbōrŭm Pōst pālmām pālmātă vĕnĭt. *Sid.* (5, 5. *Ib.* 15, 151). Quī pālmātă tŭō tāntūm dē mūrĭcĕ vērnās? *Ennod.* (*Epig* 32, 3. Cf. *Liv.* 30, 15; *Isid.* 19, 24, et *Serv.* ad *Æ* XI, 334). || *Branchu.* Cērvŭs ĭn ārvă fŭgāx pālmātī cōrnĭbŭs ērrăt. *Drac.* (I, 275).

Pālmĕs, ĭtĭs, *m. Sarment de vigne.* Ēt nŏvă d grăvĭdō pālmĭtĕ gēmmă tŭmĕt. *O.* Sē lætŭs ăd aūrā Pālmĕs ăgĭt. *V.* SYN. Sārmēntŭm. EP. Pāmpĭnĕŭs ūvĭfĕr, răcēmĭfĕr, frōndōsŭs, vĭrĭdĭs. || *Vigne.* Nĕmŏrōsŭs pālmĭtĕ Gaūrŭs. *St.* Nōn hōrtī nĕquĕ pālmĭtĭs bĕātī Cūstōs. *M.* (VIII, 40). *Voy.* Vinea. || *Qq Scion d'un autre arbuste.* Dēstrīngūnt rāmōs, ēt s quōs pālmĭtĕ crūdō Ārbŏrĭs, etc. *L.* SYN. Flăgēllūm

Pālmētŭm, ī, *n. Lieu planté de palmiers.* Āt Sŏlў mūm cĭnĕrēm pālmētăquĕ cāptă sŭbībĭs. *St.* Ūng Præfĕrăt Hērōdĭs pālmētĭs pīnguĭbŭs. *H.*

Pālmĕŭs, ă, ŭm. *De palmier.* Pālmĕă quēm cæc vĭŏlārūnt vērbĕră pūlsū. *Orient.* (*de Trin.* 48).

Pālmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm, *et* Pālmōsŭs, ă, ŭm. *Qui pro duit des palmiers, abondant en palmiers.* Pālmĭfĕrō Ărăbās Pānchæăquĕ rūră rĕlīnquĭt. *O.* Pālmĭfĕrām quĕ sĕnĕx bēllō dŏmĭtābĭt Ĭdūmēn. *Sil.* Pālmōsă Sĕ līnūs. *V.* PPH. Pālmīs *ou* pālmārŭm ăbūndāns.

Pālmŭlă, æ, *f. dimin. de* Palma. *Main.* Vălēte, ē mē vōs pālmŭlīs prōdūcĭtĕ. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 37 *Scal.* conj. *meque*, ut stet versus. Equidem addid vos). || *Ordint. Rame.* Līttŭs ăma, ēt lævās strīngă sĭnĕ pālmŭlă caūtēs. *V.* Tŭo īmbŭīssĕ pālmŭlās ĭ æquŏrĕ. *Cat.* (4, 17). SYN. Pālmă. *Voy.* Remus.

† Pālmŭlārĭs, ĕ. *De la main.* Frīctūquĕ pālmŭ lārī Mădĭdă rĕtērgĭt ōră. *Capel.* (VIII, p. 271).

† Pālŏ, ās, ārĕ, *n. Comme le suiv.* Sīc nōstrī pā lārĕ sĕnēs dīcūntŭr. *Sulpitia* (vs. 43).

Pālŏr, ārĭs, ārī, *d. Errer.* Tērgă dăbānt pālāntĭ Teūcrī. *V. Voy.* Erro. || *Au fig.* Ērrāre, ātquĕ vĭām pālāntēs quærĕrĕ vītæ. *Lr.* (II, 10). Pālāntēs ănĭmō pāssĭm. *O.*

† Pālpāmĕn, ĭnĭs, *n., et* Pālpātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de caresser.* Pālpāmēn tĕnĕrūm blāndīs ē fōtĭbŭs ăm bĭt. *Prud.* (*Ham.* 303). Aūfĕr hīnc pālpātĭōnēs. *Pl* (*Men.* IV, 2, 43).

† Pālpātŏr, ōrĭs, *m. Qui caresse; trompeur.* Mă lūm, pērjūrūm, pālpātōrēm. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 38).

Pālpātŭs, ă, ŭm. *Caressé.* Nōn stăbŭlĭs, blāndīv mănū pālpātă măgīstrī. *Prud.* (*Peri.* 11, 91).

Pālpĕbră, *et ordint.* Pālpēbră, æ, *f. Paupière* Brăchĭă, pālpēbræquĕ cădūnt. *Lr.* (IV, 953). Sūbdĭtă pālpēbræ ēst. *Prud.* (*Ham.* 309). Quōs cāllĭblĕphărō nātūrālī pālpĕbræ, etc. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 164).

Pālpĕbrālĭs, ĕ. *De paupières.* Aūt pālpēbrālĭbŭs ēxtrā Hōrrēscūnt sētīs. *Prud.* (*Ham.* 872).

Pālpĭtāns, tĭs. *Palpitant.* Ēt pālpĭtāntĭs ōrĭs ēxcĭpĕrēt glŏbūm. *Prud.* (*Peri.* 10, 844). SYN. Trĕmŭlŭs

Pālpĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Palpiter.* Cōr pālpĭtăt, cōrpŭsquĕ sōllĭcĭtūm fĕrĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 1297). Pālpĭtăt ĕt mŏrĭēns dŏmĭnæ vēstīgĭă quærĭt. *O.* Ēxsēctăqu lĭnguă Pālpĭtăt. *L.* Sæpĕ văpōrātō mĭhĭ cēspĭtĕ pālpĭtăt āgnŭs. *Calp.* (2, 62). SYN. Trĕmŏ, mĭcŏ, sīngūltŏ, sălĭŏ, trĕpĭdŏ, sūbsĭlĭŏ. || *Qqf. Vaciller, en parl du feu.* Hīs ārdŭŭs īgnĭs Pālpĭtăt. *St.*

Pālpŏ, ās, ārĕ, *et* Pālpŏr, ārĭs, ārī, *d. Caresser av la main; au fig. Flatter.* Ēt pālpārĕ lŭpōs, pānthē

rīs lūdĕrĕ cāptīs. *Man.* (V, 702). Pālpāntēsquĕ mănūs dēnsās sēnsērĕ tĕnēbrās. *Alcim.* (V, 203). Quēm mūnĕrĕ pālpăt Cārŭs. *J.* (1, 35). Quĭdni īllōs spēs pālpĕt ĭnērs. *Prud.* (*Psych.* 236). Cuī mălĕ sī pālpērĕ, rĕcălcĭtrăt ūndĭquĕ tūtŭs. *H.* Ōbsērvāte eūm, quām blāndē mŭlĭĕrī pālpābĭtŭr. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 9). Hīc me ŭbĭ vĭdĕt, sūbblāndĭtŭr, pālpātŭr. *Lucil.* (ap. *Non.* 7, 30). SYN. Plaūdŏ, ădūlŏr, blāndĭŏr, lāctŏ. PPH. Mănū pālpŏ, plaūdŏ. Tāctū pĕrērrŏ. *Voy.* Blandior.

Pālpŏ, ōnĭs, *m. Qui caresse, flatteur.* Jūs hăbĕt īllĕ sŭī pālpō, quēm dūcĭt hĭāntēm Crētāta āmbĭtĭō. *Pers.* (5, 176. Vox, de qua male dubitatum est, refertur a *Prisc.* 623, et *Gloss. Isid.*).

† Pālpŭm, ī, *n. Caresse, flatterie.* Mi ōbtrūdĕrĕ nōn pŏtēs pālpŭm. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 35). Pālpō pērcŭtĭt. *Id.* (*Merc.* I, 2, 42. Hoc laudat *Non.* 2, 721).

? Pālpŭs, *m. Voy. le précéd.*

Pălūdă, æ, *f. Nom de Pallas.* Cōrpŏrĕ Tārtărīnō prōgnātă Pălūdă vĭrāgŏ. *Enn.* (ap. *Varr.* 7, 37. Ennianum versum esse nos docet *Probus* ad *Virg. E.* 6, 31).

Pălūdāmēntŭm, ī, *n. Toge militaire, ordint. en parlant des généraux. Voy.* Sagulum.

Pălūdātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la toge militaire.* Jūrĕ pălūdātæ jām cŭrĭă mīlĭtăt aūlæ. *Cl.* Cūmquĕ pălūdātīs dŭcĭbŭs. *J.* (6, 399. Et *Lucil.* ap. *Non.* 18, 3).

Pălūdĭcŏlă, æ, *m. f. Qui vit ou est situé dans les marais.* Rūră pălūdĭcŏlæ tēmnīs pŏpŭlōsă Răvēnnæ. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 19. *Ib.* IV, 1, fin.)

† Pălūdĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit un marais.* Īnquĕ pălūdĭfĕrīs būtĭŏ būbĭt ăquīs. (*Auct. Phil.* 42.)

Pălūdĭgĕnă, æ, *m. f. Qui naît dans les marais.* Lēntă pălūdĭgĕnām vēstīvĭt cēră păpȳrŭm. (*Anth.* II, p. 462.)

Pălūdĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre dans les marais.* Mœstă pălūdĭvăgōs Gērmānĭă flēvĭt ălŭmnōs. *Avien.* (*D. Terr.* 312).

Pălūdōsŭs, ă, ŭm. *Marécageux.* Ēquĕ pălūdōsā sīccīs hŭmŭs ārĕt ărēnīs. *O.* Īllĕ pălūdōsōs mĕmŏrēt sērvīrĕ Sĭcāmbrōs. *Pp.* (IV, 6, 77). Ūndĕ pălūdōsī fēcūndă lĭcēntĭă Nīlī. *St. Voy.* Palustris.

Pălūmbēs, ĭs, *f. Pigeon sauvage, ramier.* Jām mărĕ Tȳrrhēnūm lōngē pĕnĭtŭsquĕ pălūmbēs Rēllīquĭt. *Cic.* (apud *Serv.* ad *E.* 1, 58). Raūcæ, tŭă cūră, pălūmbēs. *V.* Āĕrĭæ quō cōngēssērĕ pălūmbēs. *Id.* SYN. Pălūmbŭs, cŏlūmbă, cŏlūmbŭlŭs.

Pălūmbŭs, ī, *m. Comme le précéd.* Mācrōsquĕ pălūmbōs. *Lucil.* (apud *Char.* 82. Id etiam manifesto voluit *Non.* 3, 68, quamvis libri habeant *palumbes*). Gĕmĭt hīnc pălūmbŭs, īndĕ cērĕŭs tūrtŭr. *M.* (III, 58). Sīvĕ pălūmbōrŭm căpĭtūr fīmŭs āĕrĭōrŭm. *Ser. Samm.* (vs. 606).

1. Pālŭs, ī, *m. Pieu, poteau, échalas.* Hīc dŏcŭĭt tĕnĕrām pālīs ādjūngĕrĕ vītēm. *Tibul.* (I, 7, 33). Rūstĭcŭs ēmĕrĭtūm pālō sūspēndăt ărātrŭm. *O.* Aūt quĭs nōn vĭdĭt vūlnĕră pālī? *J.* (6, 246). SYN. Stīpĕs. *Voy. ce mot.*

2. Pălūs, ūdĭs, *f. Marais.* Līmōsōquĕ pălūs ōbdūcăt pāscŭă jūncō. *V.* Dūm rīmōsă pălūs, ēt mūltō tōrrĭdă līmō. *Calp.* (5, 87). Ūt lĕvĭs īn mădĭdā cānnă pălūdĕ trĕmĭt. *O.* Grātāmquĕ pălūdĭbŭs ūlvām. *Id.* SYN. Lăcŭs, stāgnŭm. EP. Āltă, prŏfūndă, lātă, spăcĭōsă, vāstă; īmmōtă, stāgnāns, plăcĭdă, quĭētă, sēgnĭs, tōrpēns, pīgră, ĭnērs, lēntă, līmōsă, fœdă, sōrdĭdă, cœnōsă, ōbscēnă. PPH. Ăquă *ou* ūndă stāgnāns, stāns, tōrpēns, ĭnērs, pīgră, etc. Stāgnă pălūdĭs, tăcēntĭs ăquæ. Hūmŏr ĭnērs, pĭgĕr, etc. Ūndæ, ăquæ pălūstrēs. Līmōsŭs gūrgēs. VERS. Līmōsōquĕ lăcū pēr nōctem ōbscūrŭs īn ūlvā. *V.* Cĕlĕbrēs mērgīs fūlĭcīsquĕ pălūstrĭbŭs ūndæ. *O.* Dūm sē tōrpēntĭbŭs ūndă Ēxcŭtĭăt stāgnīs. *L. Voy.* Stagnum. || *Souv. Le Styx.* Cōcȳtī, tārdāquĕ pălūs ĭnămābĭlĭs ūndā. *V.* Dīs jūrāndă pălūs, ŏcŭlīs īncōgnĭtă nōstrīs. *O.* Pălūs ĭnērtīs fœdă Cōcȳtī jăcĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 686). *Voy.* Styx. || *Qqf. Roseau, jonc.* Tōmēntūm cōncīsă pălūs cīrcēnsĕ vŏcātŭr. *M.* (XIV, 160). Dē bĭbŭlā sārtă pălūdĕ tĕgēs. *Id.* (XI, 32). *Voy.* Arundo. || † Pălŭs. Rēgĭs ŏpŭs, stĕrĭlīsvĕ dĭū pălŭs āptăquĕ rēmīs. *H.* (*A. P.* 65. Cujus ne tanto quidem poetæ sit venia, si modo sana lectio).

Pălūstĕr, trĭs, trĕ. *De marais, marécageux.* Nēc vēscās sălĭcūm frōndēs ūlvāmquĕ pălūstrēm. *V.* Lŏcă fētă pălūstrĭbŭs ūlvīs. *O.* SYN. Pălūdōsŭs, stāgnāns. (Casus rectus *Paluster* datur a *Prisc.* 646.) || *Qui habite les marais.* Nūnc cĕlĕbrēs mērgīs fŭlĭcīsquĕ pălūstrĭbŭs ūndæ. *O.* SYN. Pălūstrĭcŏlă. || *Au fig. Obscur.* Tūm crāssōs trānsīssĕ dĭēs lūcēmquĕ pălūstrēm. *Pers.* (5, 60).

Pāmphăgŭs, ī, *m.* (παμφάγος). *Nom de chien.* Pāmphăgŭs ēt Dōrceŭs. *O.*

Pāmphĭlă, æ, *f. Nom de femme.* Ŭbĭ nōmĭnābĭt Phædrĭām, tū Pāmphĭlām. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 50. Adde *Anth.* I, p. 671).

Pāmphĭlīppŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Stich.* II, 2, 65.)

Pāmphĭlŭs, ī, *m.* (πάμφιλος). *Nom d'homme.* (*Ter. Hec.* I, 2, 40.)

Pāmphȳlĭă, æ, *f.* (Παμφυλία). *Pamphylie, contrée de l'Asie Mineure, sur la Méditerranée.* Hūnc quŏquĕ pērquĕ nŏvēm tĭmŭĭt Pāmphȳlĭă mēssēs. *St.* Pārtĭbŭs ēxtrēmīs Pāmphȳlĭă claūdĭtŭr īstō. *Prisc.* (*Peri.* 125).

Pāmphȳlĭŭs *et* Pāmphȳlŭs, ă, ŭm (Παμφύλιος *et* Πάμφυλος). *De Pamphylie.* Pāmphȳlĭă pūppī Ōccūrrĭt tēllŭs. *L.* Cȳprūm pōntŭs Pāmphȳlĭŭs āmbĭt. *Prisc.* (*Peri.* 536). Pāmphȳlūmquĕ lătŭs. (*Ib.* 55.)

Pāmpĭnātŭs, ă, ŭm. *Couvert de pampre.* Aūrĕāsquĕ vītēs Ēlēctrō vĭrĭdāntĕ pāmpĭnātās. *Sid.* (24, 71).

Pāmpĭnĕŭs, ă, ŭm. *De pampre.* Nēc quī pāmpĭnĕīs vīctōr jŭgă flēctĭt hăbēnīs. *V.* Ūt quās pāmpĭnĕā tĕtĭgīssĕ bĭcōrnĭgĕr hāstā Crēdĭtŭr. *O.*

Pāmpĭnŭs, ī, *m. f. Pampre, feuille de vigne.* Heū! mălĕ tūm mītēs dēfēndĕt pāmpĭnŭs ūvās. *V.* Dē stāmĭnĕ pāmpĭnŭs ēxĭt. *O.* Ōrnātŭs vĭrĭdī tēmpŏră pāmpĭnō. *H.* Mălūm cīrcūmflŭă vēstĭt Pāmpĭnŭs. *Cl.* Crīspātŭr ŏpācă Pāmpĭnŭs. *Id.* (Utrumque genus agnoscunt *Diom.* p. 314, *Cledon.* p. 1896, et *Serv.* ad *E.* 7, 58). EP. Tĕnĕr, vĭrĭdĭs, frōndōsŭs. *Voy.* Frons 1.

Pān, Pānŏs, *m.* (Πάν). *Pan, fils de Mercure, dieu des bergers, inventeur de la flûte à sept tuyaux, adoré surtout en Arcadie. On le représente avec des cornes et des pieds de chèvre.* Pān ŏvĭūm cūstōs, tŭă sī tĭbĭ Mænălă cūræ. *V.* Pān ĕrăt ārmēntī cūstōs, Pān nūmĕn ĕquārŭm. *O.* Īmĭtābĕrĕ Pānă cănēndŏ. *V.* EP. Ārcădĭŭs, Lȳcæŭs, Mænălĭŭs, mōntĭvăgŭs; hīrtŭs, căprĭpēs, cōrnĭgĕr; prŏcāx, prŏtērvŭs, pĕtŭlāns. PPH. Dĕŭs Ārcădĭæ, Ārcădĭŭs, Lȳcæŭs, Tĕgĕæŭs, pĕcŏrŭm, sīlvārŭm. Ŏvĭŭm, pĕcŏrŭm, ārmēntī cūstōs. Cūltŏr nĕmŏrŭm. Sīlvēstrĭs dĕŭs. VERS. Pān prīmŭs călămōs cērā cōnjūngĕrĕ plūrēs Īnstĭtŭĭt. *V.* Prīmŭs călămōs nōn pāssŭs ĭnērtēs. *Id.* Dĕŭm cuī pĕcŭs ēt nĭgrī Cōllēs Ārcădĭæ plăcēnt. *H. Voy.* Faunus, Fistula. || Pānĕs, *pl. Les Pans, Faunes ou Satyres.* Sīc făvĕānt Sătȳrī, mōntānăquĕ nūmĭnă Pānĕs. *O.* Căprĭpĕdēs călămō Pānĕs hĭāntĕ cănēnt. *Pp.* (III, 17, 34). *Voy.* Fauni.

Pănăcēă, æ, *et* Pănāx, ăcĭs, *f.* (πανάκεια *et* πάναξ). *Plante qu'on regardait comme un remède universel.* Āmbrŏsĭæ sūccōs ēt ŏdōrĭfĕrām pănăcēām. *V.* Ēt pănăcēă pŏtēns ēt Thēssălă cēntaūrēă. *L.* Ēt sŏcĭām

mȳrrhæ vīm, pănăcēă, tŭăm. *Lact.* (*Phœn.* 88). Nūnc mĕdĭcā pănăcēm lăcrĭmā. *Col.* (X, 103).

Pănætĭŭs, ĭī, *m.* (Παναίτιος). *Panétius, philosophe stoïcien, de Rhodes, maître de Scipion (le premier Africain).* Lĭbrōs Pănætī, Sōcrătĭcam ēt dŏmŭm. *H.* Vĭdērĕ nōn vŭlt Cœlĭŭm Pănætĭŭs. *Rufin.* (*Met. Com.* p. 2711).

Pānărētŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*M.* VI, 89.)

Pānārĭŏlŭm, ī, *n. dimin. de* Panarium. *Corbeille a pain, panetière.* Cūm pānārĭŏlīs trĭbŭs rĕdīstī. *M.* (V, 50). Hī pānārĭă cāndĭdāsquĕ māppās Sŭbvēctānt. *St.* (*Silv.* I, 6, 31).

Pănăthēnæă *et* Pănăthēnăĭcă, ōrŭm, *n. pl.* (Παναθήναια, Παναθηναϊκά). *Panathénées, fêtes à Athènes en l'honneur de Minerve; par ext. Concours entre écrivains.* Īn Pănăthēnăĭcīs tū nŭmĕrāndŭs ĕrĭs. *Aus.* (*Prof.* 1, 14).

Pănāx. *Voy.* Panacea.

† Pāncārpĭnĕŭs, ă, ŭm (πάγκαρπος). *Recueilli de tout côté.* Sēd pāncārpĭnĕō cĭbō cŏāctō. *Varr.* (apud *Non.* 4, 271, pullos pascat. Vide. *Fest.* in v. *Pancarpius*).

Pānchæŭs, Pānchāĭcŭs *et* Pānchāĭŭs, ă, ŭm (Πανχαῖος *et* Παγχαϊκός). *De Panchaïe.* Pānchæīs ădŏlēscūnt īgnĭbŭs āræ. *V.* Pālmĭfĕrōs Ărăbās Pānchæāquĕ rūră rĕlīnquĭt. *O.* Tūră fĕrāt flōrēsque ălĭōs Pānchāĭcă tēllūs. *Id.* Pānchāĭă cīnnămă. *Cl.*

Pānchāĭă, æ, *f.* (Παγχαΐα). *Panchaïe, partie de l'Arabie-Heureuse.* Aūrūm Lȳdŭs, Ărābs gūttām, Pānchāĭă mȳrrhăm. *Sid.* (5, 47). Īllūc quās mīttĭt dīvēs Pānchāĭă mĕrcēs. *Tib.* (III, 2, 23).

Pāncrătĭcē, *adv. Comme un athlète qui combat au pancrace.* Bĕnĕne ūsquĕ vălŭĭt? Pāncrătĭce ătque ăthlētĭcē. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 14).

Pāncrătĭŭm, ĭī, *n.* (παγκράτιον). *Pancrace, réunion de la lutte et du pugilat.* Ēt pătĭtūr dūrō vūlnĕră pāncrătĭō. *Pp.* (III, 14, 8).

† Pāndă, æ, *f. Déesse de la Paix.* (*Varr.* apud *Gell.* 13, 22.)

Pāndărŭs, ī, *m.* (Πάνδαρος). *Fils de Lycaon, tué par Diomède.* (*Virg. Æ.* V, 495.) || *Fils d'Alcanor, tué par Turnus.* Pāndărŭs ēt Bĭtĭās, Īdæo Ālcānŏrĕ crētī. *V.* Tūrnūs Bĭtĭān ēt Pāndărŏn āltūm Dējĭcĭt. (*Argum. Æneid.* in *Anth.* I, p. 384.)

Pāndātărĭă, æ, *f. Pandatarie, île de la mer Tyrrhénienne, où furent reléguées Julie, fille d'Auguste, et Agrippine, femme de Germanicus.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Vēntīsquĕ pĕtāt pūppĭs rēctŏr Pāndātărĭæ līttŏră tērræ. *Sen.* (*Oct.* 970).

† Pāndĭcŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. S'étendre, s'allonger (quand on est fatigué ou endormi).* Ūt pāndĭcŭlāns ŏscĭtātŭr! *Pl.* (*Men.* V, 2, 80. Cf. *Fest.*).

Pāndīōn, ŏnĭs, *m.* (Πανδίων). *Pandion, fils d'Érechthée, roi d'Athènes, père de Progné et de Philomèle.* Nūnc sĕquĭtūr nŭdō gĕnĭtās Pāndīŏnĕ fērrō. *O.* Tārtărĕās Pāndīŏnă mīsĭt ăd ŭmbrās. *Id.* Quōd nēc Cēcrŏpĭæ dāmnēnt Pāndīŏnĭs ārcēs. *M.* (I, 26). *Voy.* Philomela, Procne.

Pāndīŏnĭŭs, ă, ŭm (Πανδιόνιος). *De Pandion; d'Athènes.* Quĭd Pāndīŏnĭæ rēstānt, nĭsĭ nōmĕn, Ăthēnæ? *O.* Ēt Pāndīŏnĭās quī cūspĭdĕ prōtĕgĭs ārcēs. *L.* Rēs Pāndīŏnĭæ. *Cl.*

Pāndŏ, ĭs, ī, pānsŭm *et* pāssŭm, pāndĕrĕ. *Étendre.* Nōn tĕpĭdum ăd sōlēm pēnnās īn līttŏrĕ pāndūnt. *V.* Vēlōrūm pāndĭmŭs ālās. *Id.* Prōxĭmă Bēbrȳcĭī pāndūntŭr līttŏră rēgnī. *V. Fl.* SYN. Ēxtēndŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Ouvrir.* Pāndĭte ātque ăpĕrītĕ prŏpĕrē jānŭam hānc. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 1). Pāndĭtūr īntĕrĕă dŏmŭs ŏmnĭpŏtēntĭs Ŏlȳmpī. *V.* Ēt mœnĭă pāndĭmŭs ūrbĭs. Răbĭē trĭă gūttŭră pāndēns. *Id.* Pāndĕrĭt ēxclūsīs ădĭtūm sēcūrŭs ălŭmnĭs. *P. Nol.* (28, 398). SYN. Ăpĕrĭō, pătĕfăcĭŏ, rĕsĕrŏ, etc. *Voy.* Aperio. || *Montrer.* Ēt quūm tēmpŏră sē vērĭs flōrēntĭă pāndūnt. *Lr.* (VI, 358). Cūm caūda ŏmnĭs jām pāndĭtūr Hȳdră. *Cic.* (*Arat.* 453). Hĕdĕræ pāndūnt vēstīgĭă nīgræ. *V. Voy.* Ostendo. || *Au fig. Dévoiler.* Pāndĕrĕ rēs āltā tērra ēt cālīgĭnĕ mērsās. *V.* Pāndĕ rĕquīrēntī nōmēn tērræquĕ tŭūmquĕ. *O. Voy* Detego. || *Raconter, dire.* Rēmque ōrdĭnĕ pāndŏ. *V.* Tū quŏquĕ, pāndĕ tŭōs, cŏmĭtūm grātīssĭmĕ, cāsūs. *O.* Pāndĕ, quĭd fĭĕrī jŭbēs? *Sen.* (*H. Fur.* 301). *Voy.* Narro, Dico.

Pāndōră, æ, *f.* (Πανδώρα). *Pandore, première femme, fabriquée par Vulcain d'après l'ordre de Jupiter, et dotée par tous les dieux.*

Pāndrŏsŏs, ī, *f. Fille de Cécrops.* Pāndrŏsŏs ātque Hērsē. *O.*

Pāndŭs, ă, ŭm. *Courbé, plié, penché.* Āgrĭcŏlæ, ēt pāndās rătĭbŭs pŏsŭērĕ cărīnās. *V.* Ēbrĭŭs ēccĕ sĕnēx pāndō Sīlēnŭs ăsēllō. *O.* Hĭc tĭbĭ dōnātūr pāndā rŭbĕr ūrcēŭs ānsā. *M.* (XIV, 106). SYN. Cūrvŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Pānĕ, ĭs, *n. arch. Comme* Panis. Hæc sūnt vēntrī stăbĭlĭmēntă, pāne ēt āssă būbŭlă. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 88. Cf. *Non.* 3, 161, et *Char.* 69).

Pănēgȳrĭcŭs, ă, ŭm (πανηγυρικός). *De panégyrique.* Sīvĕ pănēgȳrĭcōs plăcĕāt cōntēndĕrĕ lĭbrōs. *Aus.* (*Prof.* 1, 13).

Pănēgȳrĭs, ĭs, *f.* (πανήγυρις) *Nom de femme.* (*Plaut. Stich.* II, 2, 7.)

Pānĕs, ŭm, *m. pl. Voy.* Pan.

Pāngæă, ōrŭm, *n. pl.* (Παγγαῖος). *Promontoire sur les limites de la Thrace et de la Macédoine.* Āltăquĕ Pāngæa, ēt Rhēsī Māvōrtĭă tēllūs. *V.* Vĭdĕō Pāngæă nĭvōsĭs Āltă jŭgĭs. *L.* Lūcĕ mălā Pāngæă fĕrĭt. *St.* Ād Rhŏdŏpēn Pāngæăquĕ flōrĭdă vēntūm. *O.* || *Qqf.* Pāngæŭs, ī, *m. Même sens.* Īllă Pāngæī jŭgĭs. *Sen.* (*Med.* 721). || — ŭs, ă, ŭm. *Du Pangée.* Pāngæă Bŏrĕās spĕcŭlātŭs ăb ārcĕ. *V. Fl.* Pāngæăquĕ lūstrānt Săxōsīs nĕmŏra āltă jŭgĭs. *Sil.*

Pāngŏ, ĭs, pānxī *et* pĕpĭgī, pāctŭm, ngĕrĕ (πήγνυμι). *Ficher, planter.* Ĭpsĕ sĕrăm vītēs, pāngămque ēx ōrdĭnĕ cōllēs. *Pp.* (III, 17, 15). *Voy.* Figo, Sero. || *Tracer sur la cire, au fig. Composer.* Ĕgŏ mīră pŏēmătă pāngŏ. *H.* Tām lūcĭdă pāngŏ Cārmĭnă. *Lr.* (IV, 8). Ēt quām vīctūrās pŏtĕrāmūs pāngĕrĕ chārtās. *M.* (XI, 3). SYN. Cōmpōnŏ, cōndŏ, scrībŏ, etc. *Voy.* Carmen. || *Chanter.* Hĭc vōstrūm pānxĭt māxŭmă făctă pătrŭm. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 1, 15). Pāngĕ, lĭnguă, glōrĭōsī prœlĭŭm cērtāmĭnĭs. *Fort.* (II, 2, 1). Cœlēstī pāngēns mŏdŭlāmĭnă plēctrō. *P. Nol.* (6, 24). *Voy.* Cano. || *Sceller une alliance, contracter, promettre, ordint. au parf.* Tē pĕtŏ, quēm pĕpĭgīt nōstrō Vĕnŭs aūrĕă lēctō. *O.* Nōn fŭĭt ārmīllās tāntī pĕpĭgīssĕ Săbīnās. *Id.* Nēc tēcūm mĕŭs hæc pĕpĭgīt tĭbĭ fœdĕră Laūsŭs. *V.* Bĭs sēnōs pĕpĭgĕrĕ dĭēs. *Id.* SYN. Păcīscŏr, prōmīttŏ, cōnstĭtŭŏ. *Voy.* Fœdus. || † *Ancien parf.* Pēgī. *Voy. ce mot.*

Pănhōrmŭs. *Voy.* Panormus.

† Pānĭcĕŭs, ă, ŭm. *Relatif au pain.* (*Pl. Capt.* I, 2, 59.)

Pānĭs, ĭs, *m. Pain.* Mūcĭdă cærŭlĕī pānĭs cōnsūmĕrĕ frūstă. *J.* (14, 128). Sŭppŏsĭtūm cĭnĕrī pānēm fōcŭs ĭpsĕ părābăt. *O.* Cūm sălĕ pānĭs. *H.* SYN. Cĕrēs, *qqf.* fărīnă. PPH. Dōnă lăbōrātæ cĕrĕrĭs. Tōstæ frūgēs. Tōstă fārră. Cĕrēs mōllītă mănū, īgnĕ tōstă. Sŏlĭdă fārĭnă. PHR. Cĕrĕrēmquĕ cănīstrīs Ēxpĕdĭūnt. *V.* Cĕrĕālī mūnĕrĕ paūpĕr (eget). *Aus.* || *Pain de bonne qualité.* EP. Trĭtĭcĕŭs, nĭvĕŭs, dūlcĭs. PHR. Sēd pānĭs lōngē pūlchĕrrĭmŭs. *H.* Sēd tĕnĕr, ēt nĭvĕŭs, mōllĭquĕ sĭlĭgĭnĕ făctŭs (panis). *J.* || *Pain de qualité inférieure.* EP. Sĕcūndŭs, vīlĭs, fūrfŭrĕŭs

improbus, ater. PHR. Vivit siliquis et pane secundo. *H.* Convivam pascit nigra farina tuum. *M.* Oret caninas panis improbi buccas. Et stipula et nigro pane carere potes *Id.* Et sordes farris mordere canini. *J.* Solidæ jam mucida frusta farinæ. *Id.* Populi cribro decussa farina. *Pers.* || *Au fig. Objet ressemblant à un pain.* Et panes viridantis aphronitri. *St.* SYN. Massa. || *Eccl. Pain de vie, parole de Dieu.* Cœlestique animum pascere pane juvat. *Prosp.* (*Epig. præf.* 2). Dum Verbi æterni pane carent, pereunt. *Id.* (*Epig.* 10, 4).

Panneus, a, um. *De haillons.* Si veste Teucer pannea pervaderet. *P. Nol.* (21, 327. *Gloss. Philox.* « Panneus, ῥάκινος. ») *Voy.* Pannucius.

Panniculus, i, *m. dimin. de* Pannus. Quarum Delicias et panniculus bombycinus urit. *J.* (6, 260. Quod laudat *Prisc.* 616). || *Nom d'un mime, acteur bouffon.* Vilia Panniculi percutit ora sono. *M.* (II, 72).

Pannicus, i, *m. Nom d'homme.* Nolo virum nimium, Pannice; nolo parum. *M.* (II, 36).

† Pannis, is, *m. Comme* Pannus. Erepsisti primiter de pannibus. *Pompon.* (ap. *Non.* 8, 42. Adde *Enn.* apud *Charis.* 40).

Pannonia, æ, *f.* (Παννονία). *Pannonie, auj. la Hongrie.* Aut juga Pannoniæ, mutatoresque domorum Sauromatas. *St.* Imperiis gravidas qua seco Pannonias. *Aus.* (*Epigr.* 4, 4). Pannoniæ pœnas tandem deleta pependit. *Prud.* (*Sym.* II, 715).

Pannonicus, a, um. *De Pannonie.* Pannonicas nobis nunquam dedit Umbria cattas. *M.* (XIII, 69. *Id.* VIII, 15). Nec tibi Pannonicæ stirpis tenuatur origo. *Nem.* (*Cyn.* 126).

Pannonii, orum, *m. pl. Pannoniens, habitants de la Pannonie.* Summaque dispersi per juga Pannonii. (*Ad Liv.* 390.) Pannoniusque ferox. *St.* Testis quoque fallax Pannonius. *Tib.* (IV, 1, 108).

Pannonis, idis, *f. De Pannonie.* Pannonis haud aliter post ictum sævior ursa. *L.*

Pannosus, a, um. *Couvert de haillons.* Pannosus vacuis ædilis Ulubris. *J.* (10, 102). || *Au fig. Couvert d'une croûte.* Pannosam fæcem morientis sorbet aceti. *Pers.* (4, 32. Et *Mart.* III, 72).

Pannucia, æ, *f. Vêtement fait de morceaux, de haillons.* Quos vix pannuciis, queis valet, illa tegit. *P. Nol.* (apud *Maium,* t. V, p. 380. Cf. *Petr. Sat.* 14 : « Vestem... *pannuciam,* ne centonibus quidem bonis dignam. ») || Pannucius *ou* eus, a, um. *Couvert de haillons.* Dum ne deterius sapiat pannucia Baucis. *Pers.* (4, 21. Alii translate intelligunt). SYN. Pannosus.

† Pannum, i, *n. Comme le suivant.* (*Nov.* apud *Non.* 3, 165.)

Pannus, i, *m. Morceau d'étoffe, pièce.* Quantum erat infelix pannis spoliata duobus. *M.* (II, 46). Membraque vincirent tinctis ferrugine pannis. *O.* Albo velata panno (Fides). *H.* Cruore rubros obstetrix pannos lavit. *Id.* SYN. Panniculus. *Voy.* Vestis. || *Haillon.* Video sentum, squalidum, ægrum, pannis annisque obsitum. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 5. Adde *Lucr.* VI, 1268). || *Au fig. Pièce, morceau.* Inceptis gravibus... Purpureus, late qui splendeat, unus et alter Assuitur pannus. *H.*

Panomphæus, i, *m.* (πανομφαῖος). *Qui est honoré dans toutes les langues, épith. de Jupiter.* Ara Panomphæo vetus est sacrata Tonanti. *O.*

Panope, es, *et* Panopea, æ, *f.* (Πανόπη *et* Πανόπεια). *Panope, une des Néréides.* Nereidum Phorcique chorus, Panopeaque virgo. *V.* Inter Oreiadas Panope fluvialis amicas. *Aus.* (*Mos.* 176. Et *Carm. ad Liv.* 435). || *Ville de Phocide.* (*Ov Met.* III, 19. Quæ a *Steph.* recensetur.)

Panopeus, eos *ou* ei, *m.* (Πανοπεύς). *Nom d'homme.* Panopeus, Hyleusque, feroxque. *O.*

Panormos *et* Panormus, *ou* Panhormus, i, *f.* (Πάνορμος). *Palerme, ville de Sicile.* Tergemino venit numero fecunda Panormus. *Sil.*

Pansa, æ, *m. f. Qui a les pieds plats.* Oblongis malis, pansam aliquantulum, etc. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 55. Cf. *Plin.* 11, 105). || *m. Nom d'homme.* Quum Pansa eripiat quidquid tibi Natta reliquit. *J.* (8, 95). Pansa optime, divos cole, si vis bonus esse (ap. *Diom.* 511).

Pansus, a, um, *part. p. de* Pando. *Déployé, ouvert.* Vix panso poterat currere carbaso. *Prud.* (*Sym. præf.* 48). Suppliciter pansis ad numina palmis. *German.* (*Arat.* 67). Pede jacto, poplite panso. *Fort* (*V. S. M.* IV, 493).

Pantagathus, i, *m.* (παντάγαθος). *Nom d'homme.* Pantagathus, domini cura laborque sui. *M.* (VI, 52).

Pantagias, *et* Pantagies, æ, *m.* (Παντάγίας). *Petite rivière près de Syracuse.* Vivo prætervehor ostia saxo Pantagiæ, Megarosque sinus. *V.* Liquerat Ortygien, Megareaque Pantagienque. *O.* Et saxa rotantem Pantagiam. *Cl.*

Pantex, icis, *m.*, *et ordint.* Pantices, *pl. Ventre, panse.* Et æstuantes docte solvis pantices. (*Catal. Virg.* 5, 31.) Quod cum panticibus laxis. *M.* (VI, 64, 19. Adde *Pl. Ps.* I, 2, 50).

† Panther, eris, *m. Comme le suiv.* Panther caurit amans, pardus blando felit. (*Auct. Phil.* 50.)

Panthera, æ, *f.* (πάνθηρ). *Panthère.* Demissa ab læva pantheræ terga retorquens. *V.* At catuli pantherarum scymnique leonum. *Lr.* (V, 1034). Pictarumque jacent fera corpora pantherarum. *O.* EP Maculosa, picta, cita, ferox.

Pantherinus, a, um. *De panthère.* Pantherinum genus. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 16).

Pantheus, i, *m.* (πάνθεος). *Un des noms de Bacchus.* Ogygia me Bacchum vocat... Lucaniacus pantheum. *Aus.* (*Epig.* 30. In *Inscr.* apud *Grut.* p. 77, 3 : « Signum Liberi Patris Panthei. »)

Panthoides, æ, *m. Fils de Panthoüs, Euphorbe* Panthoides Euphorbus eram. *O.*

1. Panthus, *voc.* u, *m.* (Πάνθοος *et* Πάνθους). *Panthus, Troyen, prêtre d'Apollon.* Panthus Othryades, arcis Phœbique sacerdos. *V.* Quo res summa loco, Panthu? *Id.*

2. Panthus, i, *m. Nom d'homme.* Ah! quantum de me Panthi tibi pagina finxit, Tantum illi Pantho ne sit amica Venus! *Pp.* (II, 17, 1).

Panticapæi, orum, *m. pl.* (Παντικαπαῖοι). *Habitants d'une partie de la Chersonnèse Cimbrique.* Euxinum in pelagus : tunc æquora Panticapæi. *Avien.* (*D. Terr.* 449. Quorum urbs Παντικάπαιον est ap. *Steph.*). || Panticapus, i, *m. Fleuve de cette contrée* Panticapique fluenta. *Prisc.* (*Peri.* 306).

Pantices. *Voy.* Pantex.

Pantilius, ii, *m. Nom d'homme.* Men' moveat cimex Pantilius? *H.*

Pantolabus, i, *m.* (παντολάβος). *Nom d'homme* Pantolabum scurram. *H.*

Panus, i, *m.* (πήνη, πῆνος, *et Dor.* πᾶνος). *Fil du tisserand.* Rectus subtemini' panus. *Lucil.* (apud *Prisc.* 618, et *Non.* 2, 623). || *Tumeur, cloche.* Qui me miserum miseriorem reddidit Quam panus puerum. *Nov.* (apud *Non.* l. cit.).

Papa, æ, *m. Père nourricier. Voy.* Pappas. || *Eccl. Titre des évêques et de tous les grands dignitaires de l'ancienne Église.* Rorantes saxorum apices vidi, optime papa. *Prud.* (*Peri.* 11, 127). Hæc parva nobilissimo Papæ damus Leontio. *Fort.* (I, 16, 92). Decus nostrum, pie papa Gregori. *Id.* (VIII, 22, 5)

|| Posterieurt. Pape, le chef de l'Église catholique. Hădrĭānō sūmmō pāpæ pātrīquĕ bĕātō. Theodulph. (III, 25, 2. Summo, quia papa episcopus). PPH. Sūmmŭs pōntĭfex. Chrīstī vĭcārĭŭs.

Păpæ (παπαί). Exclam. marquant l'étonnement : Ha ! oh ! bah ! diantre ! Mārcŭs Dāmă. Păpæ! Mārcō spōndēntĕ rĕcūsās? Pers. (5, 79). Īmo ūnĭce ūnūm plūrĭmī pēndĭt. Păpæ! Pl. (Bac. II, 2, 29. Et Ter. Eun. II, 3, 25).

Păpāvĕr, ĕrĭs, n. Pavot, plante narcotique. Les anciens mêlaient sa racine avec de la farine pour en faire des gâteaux. (Plin. 18, 61, 2.) Crēbră sŏpōrĭfĕrūm grānă păpāvĕr hăbĕt. O. Ūrūnt Lēthæō pērfūsă păpāvĕră sōmnō. V. Cāndĭdă pūrpŭrĕīs mīxtă păpāvĕrĭbŭs. Pp. (I, 20, 38, lilia). || † m. arch. Quām sī tu ōbjĭcĭās fōrmīcīs păpāvĕrēm. Pl. (Trin. II, 4, 8. Id. Pœn. I, 2, 113; Varr. apud Non. 3, 177. Cf. Char. 64).

Păpāvĕrātă (vestis), f. Étoffe blanchie avec du pavot. (Lucil. apud Plin. 8, 74, 1. Hunc vide et lib. 19, 4, 2).

Păpāvĕrĕŭs, ă, ŭm. De pavot. Īllă păpāvĕrĕās sūbsĕcăt ūnguĕ cŏmās. O.

Păphāgĕs, ĭs, m. Roi d'Ambracie dévoré par une lionne. || D'où, Păphāgēŭs, ă, ŭm. De Paphagès. Sītquĕ Păphāgēæ caūsă lĕænă nĕcĭs. (Ibis, 502. Alii aliter.)

Păphĭŭs, ă, ŭm (Πάφιος). De Paphos, de Vénus. Rēspōndēnt, sŏlĭdō Păphĭæ dē rōbŏrĕ mȳrtūs. V. Tūm vērō Păphĭŭs plēnīssĭmă cōncĭpĭt hērōs Vērbă. O. Păphĭæ cŏlūmbæ. M. || — lāmpădĕs. Étoile de Vénus. (St. Silv. V, 4, 8.) || Păphĭă, æ, et Păphĭē, ēs, f. Vénus. Hūnc mūltō Păphĭē sătŭrābăt ămōmō. St. Cōmmūnĭs Păphĭē dĕă sīdĕrĭs, ēt dĕă flōrĭs. Aus. (Idyl. 14, 21. Adde Mart. VII, 73). Aūt Păphĭām nĭvĕæ vĕxērĕ cŏlūmbæ. Prud. (Sym. II, 575). || Vénus, planète. Voy. Diastema.

Păphlăgŏnĕs, ŭm, m. pl. (Παφλάγονες). Habitants de la Paphlagonie, contrée de l'Asie Mineure. Păphlăgŏnēs pōst hōs Marȳāndīnīquĕ sĕquūntŭr. Prisc. (Peri. 760. Et Avien. D. Terr. 969. Primam corripuit Pl. Curc. III, 1, 72).

Păphnūtĭŭs, ĭī, m. Nom d'homme. Nūnc ēt Păphnūtĭŭs hērōs. Sid. (16, 100).

Păphŏs ou Păphŭs, ī, f. (Πάφος). Paphos, ville de l'île de Cypre, célèbre par son culte de Vénus. Ēst Ămăthūs, ēst cēlsă mĭhī Păphŏs, ătquĕ Cȳthēră. V. Nōn āltō rĕpĕtīt Păphŏn æquŏrĕ cīnctăm. O. Īllă Păphōn vĕtĕrēm (linquens). St.

Păphŭs, ī, m. Fils du sculpteur Pygmalion, donna son nom à l'île de Paphos. Īllă Păphūm gĕnŭīt, dē quō tĕnĕt īnsŭlă nōmĕn. O

Pāpĭă lēx, f. Loi Papia, avait pour objet d'expulser de Rome les étrangers. Pāpĭă lēx plăcŭīt, Jūlĭă dīsplĭcŭĭt. Aus. (Epig. 89).

Pāpĭănīllă, æ, f. Nom de femme. Cōnjūx Pāpĭănīllă quēm pŭdīcō. Sid. (24, 37)

Pāpĭlĭō, ōnĭs, m. Papillon. Fērālī mūtānt cūm păpĭlĭōnĕ fĭgūrăm. O. Nōn sūnt pāpĭlĭōnĭbŭs mŏlēstī. M. (XII, 62). Mūtārī tĭnĕæ păpĭlĭōnĕ sŏlēnt. Lact. (Phœn. 108). EP. Lĕvĭs, ālĭgĕr, ālātŭs, vŏlĭtāns, văgŭs; pīctŭs, vērsĭcŏlŏr, vărĭŭs, aŭrĕŭs.

Păpīllă, æ, f. Bout du sein, mamelle. Hāstă sŭb ēxsērtām dŏnĕc pērlātă păpīllăm. V. Ēfflŭĭt, ēt vīvō lāctĕ păpīllă tŭmēt. M. (XIII, 44). Nūtrīt īnhŭmānæ lūră păpīllă lŭpæ. Pp. (IV, 4, 54). Voy. Mamma. || Papule, petite tumeur, bouton. Tūrpāns īnfāndīs ōră păpīllīs. Sam. (vs. 134). Īntērdum ēxsīstīt tūrpī vērrŭcă păpīllă. Id. (vs. 1100). || Bouton de rose. Īpsă sūrgēntēs păpīllās dē făvōnī spīrĭtū Ūrgēt. (Pervig. Ven. 14. Ib 21.) Voy. le suiv.

Păpīllātŭs, ă, ŭm. Qui a des boutons. Prīmă păpīllātōs dūcēbāt gēmmă cŏrȳmbōs. (Anthol. I, p. 699, de rosis.)

Pāpĭlŭs, ī, m. Nom d'homme. (M. IV, 48.)

Pāpĭnĭŭs, ĭī, m. Stace, poëte latin. Nōn quōd Pāpĭnĭūs tŭŭs, mĕūsquĕ. Sid. (9, 228). Voy. Statius.

Păpīrĭă, æ, f. Nom d'une tribu rustique de Rome. Prīmă Păpīrĭă Tūscŭlĭdārŭm. Lucil. (ap. Schol. Bob in Cic. Planc. 8).

Păpīrĭānŭs, ī, m. Nom d'homme. Heūheū! quām bĕnĕ nūnc, Păpīrĭānĕ. M. (VIII, 81, 10).

Păpīrĭŭs, ĭī, m. Papirius Cursor, consul et dictateur. Ēt, Pȳrrhī pōst bēllă, Păpīrĭŭs ūltŏr. Man. (I, 791).

Pāppās, æ, m. (πάππας). Père nourricier. Tĭmĭdūs prægūstēt pōcŭlă pāppās. J. (6, 632. Cf. Varr. apud Non. 2, 97. Serior verbi usus in Gloss. Isid. est : « Pappas, pædagogus, qui sequitur studentes. »)

Pāppō, ās, ārĕ, n. et a. Demander à manger comme les enfants ; manger. Ēt sĭmĭlĭs rēgūm pŭĕrīs, pāppārĕ mĭnūtūm Pōscĭs. Pers. (3, 17). Nŏvō lībērto ŏpŭs ēst quōd pāppēt. Dăbĭtūr; præbēbō cĭbūm. Pl. (Epid. V, 2, 62).

Pāppŭs, ī, m. Grand-père. Pāppŭs hīc īn mĕdĭo hăbĭtăt. Pomp. (ap. Non. 1, 59). Quī rĕfūgĭt mātrēm : pāppōs ăvĭāsquĕ trĕmēntēs Āntĕfĕrūnt pătrĭbŭs. Aus. (Idyl. 4, 18). || Duvet que portent les chardons. Nēc plūmās ăvĭūm pāppōsquĕ vŏlāntēs Sēntīmŭs. Lr. (III, 387. Paul. ex Festo : « Pappi, carduorum flores. »)

Păpŭlă, æ, f. Bouton, papule. Ārdēntēs păpŭlæ ātque īmmūndūs ŏlēntĭă sūdŏr. V. Păpŭlāsquĕ fērvŏr æstŭōsŭs ēxcĭtăt. Prud. (Peri. 10, 489. Adde Lucil. apud Fest. in v. Tama). SYN. Păpīllă.

Păpȳrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm (παπυροφόρος). Qui produit du papyrus. Pērquĕ păpȳrĭfĕrī sēptēmflŭă flūmĭnă Nīlī. O (Et Id. Trist. III, 10, 27).

Păpȳrĭŭs, ă, ŭm. De papyrus. Fāc cāmpūm rēplĭcēs, Mūsă, păpȳrĭūm. Aus. (Epist. 7, 48).

Păpȳrŭs, ī, f. (πάπυρος). Papyrus, roseau d'Egypte. Cōnsĕrĭtūr bĭbŭlā Mēmphītĭs cȳmbă păpȳrō. L. EP. Ægȳptĭă, Nīlōtĭcă, Nīlōtĭs, pălūstrĭs. || Un lit de papyrus qu'on faisait sur les bûchers. Dūm lĕvĭs ārsūră strŭĭtūr lĭbĭtīnă păpȳrō. M. (X, 97. Id. VIII, 44, 14). || Son écorce intérieure servait à faire une sorte de papier. Ōmnĭbŭs ēt mūltā crēscĭt dāmnōsă păpȳrō. J. (7, 101). Pērdĭtĕ Nīlĭăcās, Mūsæ, mĕă dāmnă, păpȳrōs. M. (XIII, 1. Id. III, 2; Cat. 35, 1). SYN. Bĭblŭs, lĭbĕr. PPH. Cōrtĕx Mărĕōtĭcă. M. Voy. Charta. || On en faisait une étoffe. Sūccīnctŭs pătrĭā quōndām, Crīspīnĕ, păpȳrō. J. (4, 24). || Une chaussure. Gāllĭcă sīt pĕdĭbŭs mōllī rĕdĭmītă păpȳrō. (Ad Senator. Apost. 23. Jam Herodt. 2, 37, ὑποδήματα βύβλινα). || Des cordes, des mèches. Lūmĭnă cērātĭs ădŏlēntŭr ŏdōră păpȳrĭs. P. Nol. (14, 100).

Pār, părĭs. Égal, pareil. Ēssĕt pār ætās ēt ĭdēm sī rōbŭr ăb ānnĭs. V. Ērgo īntēr sēsē părĭbŭs cōncūrrĕrĕ tēlĭs. Id. Vāgĭĕrūnt clāmōrĕ părī. O. Ēt pār sōllĭcĭtō fābŭlă sōmnĭō. Sen. (Troad. 408). SYN. Părĭlĭs, æquālĭs, ĭdēm, sĭmĭlĭs, cōmpār, ūnŭs, cōnsĭmĭlĭs. PPH. Nōn ou haūd īmpār, īnfĕrĭŏr, dētĕrĭŏr. Voy. Similis. || Qui est d'une condition égale, sur un rang égal. Ūt cŏēăt pār Jūngātūrquĕ părī. H. Sī quă vŏlēs āptē nūbĕrĕ, nūbĕ părī. O. Nēc fērrĕ pŏtēst Cæsărvĕ prĭŏrēm, Pōmpēĭūsvĕ părēm. L. || — ætātĕ, et absolt. Du même âge. Tŏtĭdēmquĕ părēs ætātĕ mĭnīstrī. V. Gēstīt părĭbŭs cōllūdĕrĕ. H. Voy. Æqualis. || Qui est de force pour. Sēd dēxtĕră nōndūm Pār ŏnĕrī clāvæquĕ căpāx. V. Fl. SYN. Căpāx, āptŭs, ĭdōnĕŭs, sūffĭcĭēns. PPH. Nōn ou haūd īmpār. || Avec l'infin. Ēt cāntārĕ părēs. V. Vēllĕ părēs ēt nōllĕ părēs. Drac (I, 367). || Avec le gén. de la manière.

Ætātĭs mēntĭsquĕ pārēs. *Sil.* || *Qqf. avec* Ac, Atque Sī pārĕm săpĭēntĭăm Hīc hăbĕt ăc fōrmăm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 36). || Pār ēst. *Il est juste, convenable.* Cōrpŏrĭs ĭn plumbō tāntūmdĕm pēndĕrĕ pār ēst. *Lr.* (I, 362). Nōn pār vĭdētūr, nĕquĕ sīt cōnsēntānĕūm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 31). SYN. Æquŭm ēst. || Pār pārī rĕfērrĕ. *Rendre la pareille.* (*Ter. Eun.* III, 1, 55 ; *Pl. Truc.* V, 1, 47.) || Lūdĕrĕ pār īmpār. *Voy.* Impar. || † *Superl.* Părissĭmŭs. (*Pl. Curc.* IV, 2, 20.) || ? *Avec le génitif de la personne.* Quēm mĕtŭĭs (Cæsar), pār hūjŭs ĕrăt. *L.* (X, 382. De quo *Prisc.* 1125. Sed melius *Burm.* aliique substantivum neutrum hic vident, locutione sumpta a gladiatorum paribus : *son pair, son égal.* Inconcinnus iambus, quem citant ex *Plaut. Rud. prol.* 49 : « Ei erat hospes, par illius, » sic debet restitui : « Ejus erat hospes, par illi, Siculus senex. » Item nominis vice usurpatur adjectivum *Simile* ; quod clarissime monstravit *Nonius*).

Pār, părĭs, *subst. m. f. Le mâle ou la femelle d'un couple, le pair.* Cūm părĕ quæquĕ sŭō cŏĕūnt vŏlŭcrēsquĕ fĕræquĕ. *O.* Pōtăt, ĕt āccūmbĭt cūm părĕ quĭsquĕ sŭā. *Id.* || *n. Paire, couple, souv. en parl. de combattants.* Pārquĕ cŏlūmbārūm, dēmptūsquĕ căcūmĭnĕ nīdŭs. *O.* Pār bĕnĕ cōmpŏsĭtūm, jŭvĕnūm fōrtīssĭmŭs āltĕr. (*Ad Liv.* 301). Glădĭātōrūm dărĕ cēntūm Dāmnātī pŏpŭlō părĭă. *H.*

Părābĭlĭs, ĕ. *Qu'on se procure facilement.* (*Hor Sat.* I, 2, 119.) SYN. Ōbvĭŭs, făcĭlĭs.

Părăclētŭs, ī, *m.* (παράκλητος). *Eccl. Le Paraclet, nom du Saint-Esprit.* || † *Ordint.* Părăclētŭs *ou* Părāclĭtŭs. Căpĭānt ĕt īpsūm cœlĭtŭs Părăclĭtŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 430. Sic *Id. Cath.* 5, 160). Cūm Spīrĭtū Părăclĭtō. *Hil. Pict.* (*Hymn. ad Fil.* 34. Cf. *Polycletus*).

† Părădă, æ, *f. Rideau.* Ēxpŏsĭtūm sūbtĕr părădās, lēctōquĕ jăcēntĕm. *Aus.* (*Epist.* 5, 29).

Părădīsĭăcŭs, ă, ŭm (παραδεισιακός). *D'un jardin délicieux.* Hīc vēr pērpĕtŭŭm vĭrĭdāntĭă grāmĭnă gīgnĭt, Ēt părădīsĭăcās spārgĭt ŏdōrĕ rŏsās. *Fort.* (VI, 8, 1). || *Du paradis terrestre.* Īn părădīsĭăcā pōnūntūr sēdĕ părēntēs. *Alcim.* (I, 298). || *Du séjour des bienheureux.* Pēr părădīsĭăcās ĕpŭlās cŭpĭt ēssĕ cŏhērēs. *Fort.* (VIII, 6, 115).

Părădīsĭcŏlă, æ, *m. f. Habitant du paradis.* Hīnc părădīsĭcŏlæ pŏst ūlcĕră dīră bĕātō Prōdĭtŭr. *Prud.* (*Ham.* 928).

Părădīsŭs, ī, *m.* (Παράδεισος). *Eccl. Le paradis terrestre, jardin délicieux où Dieu avait placé Adam et Ève.* Prō thălămō părădīsŭs ĕrăt, mūndūsquĕ dăbātŭr Īn dōtĕm. *Alcim.* (I, 190. Locus fusius describitur, vs. 192 sq. *Id.* III, 206). Ēx quō plāsmă nŏvūm dē cōnsēptō părădīsī. *Prud.* (*Psych* 225). EP. Āmœnŭs, lætŭs bĕātŭs, fēlīx, etc. || *Le paradis, séjour des bienheureux dans le ciel.* Ætērnā rădĭānt părădīsī īn lūcĕ bĕātī. *Fort.* (IV, 26, 119. Ubi ampla nec invenusta loci descriptio. Adde *Tertul. Judic. Dom.* 195 sq.) *Voy.* Immortalitas.

Părætŏnĭŭm, ĭī, *n.* (Παραιτόνιον). *Parétonium, ville de la Marmarique, non loin d'Alexandrie.* Īsī, Părætŏnĭūm, Mărĕōtĭcăque ārvă, Phărōnquĕ Quæ cŏlĭs. *O.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Lætă Părætŏnĭīs āssīgnāt cărbăsă rīpĭs. *St.* Ūsquĕ Părætŏnĭās.. Sўrtēs. *L.*

Părălŷsĭs, ĭs, *f.* (παράλυσις). *Paralysie.* || † Părălŷsĭs. Rĭgēbăt Tābĭdă părălŷsĭs gĕlĭdō lānguŏrĕ pŭēllă. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 370).

Părălŷtĭcŭs, ī, *m.*, Părălŷtĭcă, æ, *f. Homme ou Femme paralytique.* Jūssūs pōst mūltōs grădĭtūr părălŷtĭcŭs ānnōs. *Cl.* Sūrgēns, părălŷtĭcĕ, dīxĭt, Vēctōrēm cōmpōnĕ tŭŭm. *Arat.* (I, 760). Tābŭĕrăt cōnsūmptă grăvī părălŷtĭcă mōrbō. *P. Petr.* (II, 488).

† Părāmŭs, ī, *m.* (Hisp. *paramo*). *Plaine inculte.* Quōs (cervos) vīcĭt părămī īn æquŏrĕ. (*Inscript. Salamancæ.*)

Părănŷmphŭs, ī, *m.* (παράνυμφος). *Paranymphe, jeune garçon qui reconduisait les mariés.* Āngĕlŭs īndĕ tŭōs rĕpĕtĭt părănŷmphŭs hŏnōrēs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 325).

Părăsītă, æ, *f. Femme parasite.* Cūstōdēs, lēctīcă, cĭnĭflōnēs, părăsītæ. *H. Voy.* Parasitus.

Părăsītāstĕr, trī, *m. dimin. de* Parasitus. Ēst ălĭŭs quīdăm, părăsītāstĕr paūlŭlŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 4 Vocem agnoscit *Prisc.* 610 et 628).

Părăsītātĭō, ōnĭs, *f.* (παρασιτία). *Métier de parasite.* Nĕquĭtĕr pæne ēxpĕdīvĭt prīmă părăsītātĭō. *Pl* (*Amph.* I, 3, 23).

Părăsītĭcŭs, ă, ŭm (παρασιτικός). *De parasite.* Ā pērjūrātĭūncŭlās părăsītĭcās. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 76).

Părăsītŏr, ārĭs, ārī, *d.* (παρασιτέω). *Vivre en parasite.* Vĭdēs rīdĭcŭlōs nĭhĭlī fĭĕri, ātque īpsōs părăsītārĭēr. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 54. *Id. Pers.* I, 2, 4).

Părăsītŭs, ī, *m.* (παράσιτος). *Parasite.* Quāntŭs sīt Dŏssēnŭs ĕdācĭbŭs īn părăsītīs. *H.* Aūt părăsītōrūm cōllēgĭă Plaūtīnōrūm. *Aus.* (*Epist.* 9, 46). Nūllŭs jām părăsītŭs ĕrĭt ? *J.* (1, 138. Et *Mart.* IX, 29 ; *Pl. Capt.* I, 1, 17). EP. Ĕdāx, gŭlōsŭs, āssĭdŭŭs, mŏlēstŭs, ŏdĭōsŭs. PPH. Āssĭdŭŭs cōnvīvă.

Părātē, *adv. Avec soin, attention.* Sĕd ĭd sī părātē cūrāvi ūt căvērĕm. *Pl.* (*Rud.* I, 3, 9). || *Avec résolution.* Vūlnŭs ŭt īmmĭnēns Cērvīx sŭbīrĕt prōnă părātĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 14, 87).

Părātĭō, ōnĭs, *f. Préparation.* Sĭlēntĭo ŏpŭs ēst : nūlla ĭnēst părātĭō. *Afran.* (ap. *Non.* 3, 173).

† Părātrăgœdō, ās, *n.* (παρατραγῳδέω). *Prendre un style tragique.* Ūt părātrăgœdăt cārnŭfēx ! *Pl.* (*Ps.* II, 4, 17).

Părātŭs, ă, ŭm. *Préparé, prêt.* Sīdōnĭās ōstēntăt ŏpēs ūrbēmquĕ părātăm. *V.* Ād vīmquĕ părātŭs. *O.* SYN. Āccīnctŭs, dīspŏsĭtŭs, cōmpŏsĭtŭs, īnstrūctŭs, ōrnātŭs, prōmptŭs. || *Disposé, fait pour, susceptible.* Hæc dărĕ cōnsĭlĭūm, pūgnārĕ părātĭŏr īllă. *O.* Cœlōquĕ părātĭŏr ūndā Ōmnĕ pătī vīrŭs. *L.* SYN. Āptŭs, prōmptŭs, prōnŭs, cōmpŏsĭtŭs. || *Résolu, dévoué.* Jām stĕtĕrānt ăcĭēs fērrō mōrtīquĕ părātæ. *O.* (*Fast.* III, 215. Alii leg. *marti*). Īn ŭtrūmquĕ părātŭs, Seū vērsārĕ dŏlōs, etc. *V.* SYN. Dēvōtŭs. || *Acquis, acheté.* Lăpĭdēs ŏrĭēntĕ părātōs. *O.* Prĕtĭō părātă, vīncĭtŭr prĕtĭō fĭdēs. *Sen.* (*Ag.* 287). SYN. Ēmptŭs, quæsītŭs, pārtŭs.

Părātŭs, ūs, *m. Action de préparer.* Cĕlĕrī cōmplēnt præcēptă părātū. *Juvc.* (III, 631). || *Apprêts, préparatifs.* Nĕque ĕnĭm tāntōs aūsĭm rĕvŏcārĕ părātŭs. *St.* Ēst ŏpŭs ēxĭgŭŭm, vāstīsquĕ părātĭbŭs īmpār. *O.* SYN. Āppărātŭs. || *Appareil, luxe, faste ; riches vêtements.* Ēt vĕnĭām dăpĭbŭs nūllīsquĕ părātĭbŭs ōrānt. *O.* Mēnsæquĕ părātū Rēgĭfĭcō. *V. Fl* Tўrĭōs īndūtă părātŭs. *O.* SYN. Cūltŭs, ōrnātŭs, lūxŭs.

Pārcă, æ, *f.* ; Pārcæ, ārŭm, *pl. Une Parque, la Parque ; les trois Parques, filles de l'Érèbe et de la Nuit. Elles filaient les destinées des mortels avec des laines de différentes couleurs, qui marquaient les jours heureux ou malheureux. Clotho tenait la quenouille, Lachésis tournait le fuseau, Atropos coupait le fil.* Dūră jŭbĕt gĕlĭdō Pārcă sŭb āxĕ mŏrī. *O.* Spīrĭtūm Grāĭæ tĕnŭēm cămēnæ Pārcă nōn mēndāx dĕdĭt. *H.* (Et *Pers.* 5, 48). Pārcārūmquĕ dĭēs ĕt vīs ĭnĭmīcă prŏpīnquăt. *V.* Tōt rēstānt dē mēnsĕ dĭēs quŏt nōmĭnă Pārcīs. *O.* SYN. Lăchĕsĭs, Ātrŏpŏs, *par ext.* fātŭm, fātă, mŏrs, Lĭbĭtīnă. EP. Dūræ, dīræ, crūdēlēs, sævæ, trŭcēs, rĭgĭdæ, trīstēs, sĕvēræ, ĭnīquæ, īmmītēs, ăvĭdæ, ĭnēxōrābĭlēs. PPH. Sŏrōrēs nĭgræ, cērtæ, trĭplĭcēs, fātĭdĭcæ, dūræ, īnvīctæ Trĭplĭcēs deæ. Pārcārūm fīlă, stāmĭnă, pēnsă. Fātī dŏmĭnæ

Sŏrōrēs. Sŏrōrŭm fīlă, stāmĭnă, dēcrētă. Pārcārŭm rŏlī *ou* cŏlūs. VERS. Cōncōrdēs stăbĭlī fātōrŭm nūmĭnĕ Pārcæ. *V.* Tūnc quæ dīspēnsānt mōrtālĭă fīlă Sŏrōrēs. *O.* Scīlĭcĕt hānc lēgēm nēntēs fātālĭă Pārcæ Stāmĭnă, bīs gĕnĭtō bīs cĕcĭnērĕ tĭbĭ. Quæquĕ rătūm trĭplĭcī pōllĭcĕ nētĭs ŏpŭs. *Id.* Ūltĭmă vōlvēntēs ōrāvī fātă pŭēllās Ūt trăhĕrēnt pārvā stāmĭnă nūllă mŏrā. *M.* Rūpērūnt tĕtrĭcæ quŭm mălă pēnsă dĕæ. *Id.* Ādmōvērĕ mănūs, quārŭm sūb jūrĕ tĕnēntŭr Ōmnĭă, quæ sērĭēm fātōrŭm pōllĭcĕ dūcūnt, Lōngăquĕ fērrātīs ēvōlvūnt sæcŭlă pēnsīs. *Cl.* Dūm Sŏrōrŭm Fīlă trĭŭm pătĭūntŭr ātră. *H.* Pōstquām Pārcæ mĕlĭōră bĕnīgnā Pēnsă mănū dūcūnt, hĭlărēs ēt stāmĭnĭs ālbī Lānĭfĭcæ. *J.* Āt sī fātă nĕgānt rĕdĭtūm, trīstēsquĕ Sŏrōrēs, Stāmĭnă quæ dūcūnt, quæquĕ fŭtūră nĕūnt. *Tib.* Hūnc cĕcĭnērĕ dĭēm Pārcæ, fātālĭă nēntēs Stāmĭnă, nōn ūllī dīssŏlŭēndă dĕō. *Id.* Ōmnĕ gĕnūs rērūm dōctæ cĕcĭnērĕ Sŏrōrēs. *Manil.* Dūræ pĕrăgūnt pēnsă Sŏrōrēs, Nēc sŭă rētrō fīlă rĕvōlvūnt. *Sen. Voy.* Fatum.

Pārcē, *adv. Avec économie.* Dīvĭtĭæ grāndēs hŏmĭnī sūnt, vīvĕrĕ pārcē. *Lr.* (V, 1117). Prīmum hæc pŭdīcē vītām, pārce āc dūrĭtĕr Ăgēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 47). SYN. Frūgālĭtĕr, ăvārē, pērpārcē, ēxĭgŭē, sīmplĭcĭtĕr. || *Avec retenue.* Ō prīncēps, pārcē vīrĭbŭs ūsĕ tŭīs. *O.* SYN. Mŏdĕrātē, mŏdēstē, mŏdĭcē. || *Peu.* Pārcēquĕ pĕtītūm Præstrīnxīt cōrpŭs. *Sil.* Haūd pārcē mīrātŭs ĕquūm. *Id. Voy.* Parum. || *Au compar. Moins, ou Plus rarement.* Pārcĭŭs jūnctās quătĭūnt fĕnēstrās. *H.* Vēxēnt hānc făcĭēm frīgŏră pārcĭŭs. *Sen.* (*Hipp.* 795). Pārcĭŭs īstă vĭrīs tămĕn ōbjĭcĭēndă mĕmēntŏ. *V.* SYN. Mĭnŭs *ou* rārĭŭs.

Pārcēns, tĭs. *Économe, avare.* Pārs spīcŭlă dēxtrā Nēquīcquām pārcēntĕ trăhūnt. *St.* Pārcēntēs ĕgŏ dēxtĕrās Ōdī. *H. Voy.* Parcus.

Pārcĭmōnĭă. *Voy.* Parsimonia.

† Pārcĭprōmŭs, ī, *m. Dur à la desserre, avare.* Sēd īstī quī cūm Gĕnĭīs suīs bēllĭgĕrānt, pārcĭprōmī. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 81. *Id. Ps.* V, 1, 22).

† Pārcĭtās, ātĭs, *f. Comme* Parsimonia. Jējūnĭōrŭm pārcĭtātēm sōbrĭăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 359). Pōtŭs cĭbīquĕ pārcĭtās. *Ambros.* (*Hymn.* 3, 12).

† Pārcĭtĕr. *Comme* Parce. Pārcĭtĕr, Tānquām frātĕr mĭhĭ sĭēs. *Pomp.* (apud *Non.* 11, 47).

Pārcŏ, ĭs, pĕpērcī (*arch.* pārsī, *qqf.* pārcĭtūm *et* pārsūm), pārcĕrĕ. *Économiser, ménager, épargner.* Nīl prĕtĭō pārsĭt, fīlĭō dūm pārcĕrĕt. *Pl.* (*Capt. prol.* 32). Sīn dūrām mĕtŭēs hĭĕmēm, pārcēsquĕ fŭtūrō. *V.* Ūrbānī pārcēntĭs vīrĭbŭs. *H.* SYN. *Qqf.* Mŏdĕrŏr *ou* sēpōnŏ. PPH. Mŏdĭcē, mŏdĕrātē, mŏdĕrātĭŭs ūtŏr. || *arch. Avec l'acc.* Nisi ĕām (pecuniam) mātūrē pārsĭt, mātūre ēsŭrĭt. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 11). Nīl pĕpērcĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 23). Ārgēnti ātque aūrī mĕmŏrās quæ mūltă tălēntă, Gnātīs pārcĕ tŭīs. *V.* *Lucilium* et *Ennium* ita locutos, testatur *Servius*). || *Au fig. Ménager, épargner.* Sī dŭbĭtās fāmæ pārcĕrĕ. *O.* (Præiverat *Prop.* I, 16, 11.) Duōrūm lăbōri ĕgo hŏmĭnūm pārsīssēm lŭbēns. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 3). || — ŏcŭlīs. *Détourner les yeux.* Pārce ŏcŭlīs, hŏspĕs. *Pp.* (IV, 9, 53). Pārcĭtĕ lūmĭnĭbŭs. *Tib.* (I, 2, 35). || *S'abstenir.* Hībērnīs pārcēbānt flātĭbŭs eŭrī. *V.* Pārcĕ mĕtū, Cўthĕrēă. Nēc vōci īrǽquĕ pĕpērcĭt. *Id.* Pārcĕrĕ vērbĕrĭbŭs. *St.* Nĭhĭl prōmīttĕrĕ pārcūnt. *Cat.* (64, 146). *Voy.* Abstineo. || Pārcĕ, *avec l'infin. Formule de défense.* Pārcĕ pĭās scĕlĕrārĕ mănūs. *V.* Pārcĕ nŏcērĕ. *Tib.* (III, 5, 6). *Voy.* Nē. || *Épargner, pardonner, faire grâce.* Pārcĕrĕ sūbjēctīs, ēt dēbēllārĕ sŭpērbōs. *V.* Pārcĕrĕt hōspĭtĭbŭs. *Id.* Ūt mĭhĭ pārcātĭs, nūm mĭnŭs ēxsŭl ĕrŏ? *O.* SYN. Īgnōscŏ, īndūlgĕŏ, cōndōnŏ. PPH. Vĕnĭām dŏ, cōncēdŏ, trĭbŭŏ, īndūlgĕŏ. Vĕnĭām dŏ rŏgāntī, sūpplĭcī, prĕcĭbŭs, vōtīs. Ōffēnsām, nōxām, īrās rĕmīttŏ. Pœnæ ēxĭmŏ. Pœnām prætērmīttŏ. Cūlpām cōndōnŏ dōnŏ. *Voy.* Ignosco.

Au pass. unip. Pārcĭtŭr. *On ménage, on épargne.* Pārcēndūm tĕnĕrīs (frondibus). *V.* Ārgēntō pārcī nōlŏ. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 65). Nēc tĭbĭ pārcētŭr mĭsĕrō. *J.* 14, 246).

† Pārcŭī, *ancien parf. de* Parco. Sŭō lăbōrī nūllūs pārcŭĭt. *Næv.* (apud *Non.* 2, 653).

Pārcŭs, ă, ŭm. *Économe, ménager.* Tānquām pārcŭs hŏmo ēt rērūm tūtēlă sŭārŭm. *H.* Pārcūm gĕnŭs ēst pătĭēnsquĕ lăbōrŭm. *O.* Vĕtĕrĭs nōn pārcŭs ăcētī *H.* SYN. Ābstĭnēns, frūgī. PPH. Pārvō cōntēntŭs *ou* bĕātŭs. Nōn prōdĭgŭs. *Voy.* Frugalior. || *Avare.* Ăt pŏtĭŭs fŏlĭīs pārcŭs vēscātŭr ămārīs. *H. Voy.* Avarus || *Au fig.* Pĭĕtātĭs ăbūndāns, Pœnæ pārcŭs ĕrăt. *Cl.* Prīma ăcĭēs nōn pārcă fŭgæ. *Sil.* || *Peu abondant, petit, faible.* Aūt pārcō sălĕ cōntĭnguūnt. *V.* Pœnæ ĕtĭām mĕrĭtō pārcĭŏr īră mĕō. *O.* Ēt sĕnĭŏr pārcā mōlĕ prēmātŭr ăvŭs. *M.* (VII, 73). Ēt pārcō sūmmūm vĭŏlāssĕt vūlnĕrĕ cōrpŭs. *Sil.* Vīx lūmĭnĕ pārcō Ēmĭnĕt Ērĭdănŭs. *Avien.* (*Arat.* 1119). SYN. Pārvŭs, ēxĭgŭŭs, tĕnŭĭs, lĕvĭs, mălīgnŭs. || *Superl.* Sōmnī pārcīssĭmŭs īpse ēst. *L.* (Et *Pl. Aul.* II, 5, 9.)

Pārdălīscă, æ, *f. Nom de femme.* (*Pl. Cas.* III, 5, 48.)

Pārdŭs, ī, *m. Léopard.* Grānde ĕbŭr, ēt māgnō sūblīmĭs pārdŭs hĭātū. *J.* (11, 123). Ōbvĭă fūlmĭnĕī prŏpĕrēnt ād vūlnĕră pārdī. *Cl.* Quām pēr sūmmă răpĭt cĕlĕrēm vēnābŭlă pārdūm. *L.* Dīstīnctŭs măcŭlīs ēt pūlchrō cōrpŏrĕ pārdŭs. *Avian.* (*Fab.* 40, 1).

Pārĕās, æ, *m.* (παρείας). *Sorte de serpent.* Ēt cōntēntŭs ĭtĕr caūdā sūlcārĕ pārĕās. *L.*

† Pārĕctătŭs, ă, ŭm (παρέκτατος). *Grandi, déjà grand.* Ēphēbūm quēmdām, quēm vŏcānt pārĕctătōn. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 341).

1. Pārēns, tĭs, *m. f. Père ou Mère.* Nēc dūlcēs nātōs ēxōptātūmquĕ pārēntēm. *V.* Ūltūsquĕ pārēntĕ pārēntēm Nātŭs. *O.* Ālmă pārēns, cōnfēssă dĕām. *V. Voy.* Pater *ou* Mater. || *Qqf. en parl. des animaux.* (*St. Th.* X, 231.) || Pārēntēs, ĭŭm *ou* ŭm, *m. pl. Père et mère.* Cuī nōn rīsērĕ pārēntēs. *V.* Grātŭsquĕ pārēntĭbŭs ērrŏr (proles). *Id.* Dōs ēst māgnă pārēntĭŭm Vīrtŭs. *H.* PPH. Sānguĭnĭs, gĕnĕrĭs aūctōrēs. || *Qqf. Aïeul, ancêtres.* Lūcō tūnc fōrtĕ pārēntĭs Pīlūmnī Tūrnŭs, etc. *V.* (*Id. Æ.* X, 76. Vid. *Fest.*). Vĕtĕrūm dĕcŏra āltă pārēntūm. *Id. Voy.* Avus. || *Père, fondateur, auteur.* Nūntĭūm, cūrvæquĕ lўræ pārēntēm. *H.* Cœlōquĕ pārēntēm Mūrōrūm rĕpĕtēns. *Sil.* Sīvĕ pārēns rērūm, etc. *L.* SYN. Aūctŏr, etc. *Voy. ce mot.* || *Qqf. Jupiter.* Quĭd prĭŭs dīcām sŏlĭtīs Pārēntĭs Laūdĭbŭs? *H.* || — Māgnă, Īdæă, etc. *Cybèle.* Ālmă pārēns Īdæă dĕūm. *V.* || † *m. Mère.* Pŏtēstātēm dŭĭs Īnquīrēndī meī pārēntĭs. *Pacuv.* (ap. *Festum*, scil. matris). Ēcquă tămĕn pŭĕro ēst āmīssī cūră pārēntĭs? *V.* (*Æ.* III, 341. Sic legit *Charis.* 79. Sed vulgo *amissæ*). *Voy.* Deus.

2. Pārēns, tĭs, *part. de* Pareo. *Obéissant.* Jāmque ībăt dīctō pārēns. *V.* Īn Cāmpō dŏcēăt pārēntēm cūrrĕrĕ frēnīs (asellum). *H.* SYN. Ŏbēdĭēns, ōbsĕquēns, etc. PPH. Cĕlĕr ōbsĕquĭō. *St. Voy.* Obsequens. || *Au fig. Soumis, esclave de.* Nīl sērvīlĕ gŭlæ pārēns hăbĕt. *H.*

Pārēntālĭs, ĕ. *Du père ou des parents.* Fāmă, pārēntālēs, sī vōs mĕă cōntĭgĭt, ūmbræ. *O.* || Pārēntālēs dĭēs. *Fêtes annuelles appelées* Parentalia, *en l'honneur des parents morts.* Bēllă, pārēntālēs dēsērŭērĕ dĭēs. *O.* (*Fast.* II, 548).

† Pārēntēlă, æ, *f. Parenté.* Hīsquĕ pārēntēla, ēt pătrĭă, ēt tūtēlă cŏrŭscăt. *Fort* (X, 8, 9).

Pārēntŏ, ās, ārĕ. *Célébrer les funérailles de ses*

parents, faire un sacrifice en leur commémoration. Quō dōctīs clārīsquĕ vĭrīs pĭă cūră părēntăt. *Aus.* (*Prof.* 25, 9). Ēt quōcūmquĕ tămēn mĭsĕrī vēnērĕ părēntānt. *Lr.* (III, 51). Mēmnŏnĭs ūmbrīs Ānnŭă sōlēnnī cædĕ părēntĕt ăvīs. *O.* PPH. Īnfĕrĭās rĕfĕrŏ. Jūstă sōlvŏ, pērsōlvŏ.

Pārĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Paraître, être visible.* Ād pōrtūm quŏtĭēs pārŭīt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Hæc (fenestra) vĭdĕt Īnārĭmēn, īllī Prŏchȳta āspĕră pārĕt. *St.* SYN. Āppārĕŏ, vĭdĕŏr, cērnŏr, etc. *Voy.* Appareo. || Pārĕt, *unip. Il est clair, patent.* Jūrīscōnsūltūs, Pārĕt, nōn pārĕt, hăbētŏ. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Liquet. || *Obéir.* Vērbĕră lēntă păti, ēt dūrīs pārērĕ lŭpātīs (de equo). *V.* Pārēbīt, prāvī dŏcĭlīs, Rōmānă jŭvēntūs. *H.* Ēt, nĭsĭ pārŭĕrīt, mūlta āc mĕtŭēndă mĭnātŭr. *O.* SYN. Ŏbēdĭŏ, ōbtēmpĕrŏ, ōbsĕquŏr, cēdŏ, *qqf.* sĕquŏr, aūscūltŏ, aūdĭŏ. PPH. Mōrēm gĕrŏ. Jūssă, māndātă, præcēptă făcēssŏ, ēxsĕquŏr, pērfĭcĭŏ. Jūssīs, dīctīs, īmpĕrĭō pārĕŏ. Præcēptă aūdĭŏ, sĕquŏr. Jūssă făcĭŏ. Nōn jūssă rĕcūsŏ. Jūssă, īmpĕrĭūm pătĭŏr. VERS. Nōn sĕcŭs āc jūssī făcĭūnt. *V.* Haūd mŏră, fēstīnānt jūssī. Īmpĕrĭō lætī pārēnt, āc jūssă făcēssūnt. Dīvūm quā dūcūnt jūssă, sĕquāmŭr. Quō dūră vŏcăt fōrtūnă, sĕquāmŭr. *Id.* Pārēbō jūssīs. *O.* Sī pŏtĕs hīc sāltēm mŏnĭtīs pārērĕ pătērnīs. *Id.* || *En parl. de ch.* Ūt quāmvīs ăvĭdō pārērēnt ārvă cŏlōnō. *V.* Frĕtă pēr pārēntĭă vēntīs. *Tib.* (I, 9, 9). Nēscĭt cuī dŏmĭnō pārĕăt ūndă mărīs. *O.* || *Être soumis, esclave.* Vīrtūs, fāmă, dĕcŭs... Dīvĭtĭīs pārēnt *H.* Ēxtrēmō pārērĕ fŭrōrī. *V. Fl.* || — prōmīssīs. *Remplir sa promesse.* Pārēnt prōmīssīs, dīssīmŭlāntquĕ dĕōs. *O.* (Huc accedit *Terentianum* illud : « Promissa appareant. ») || *Pass. unip.* Pārētŭr; răpŭītquĕ rŭēns īn prœlĭă mīlĕs. *L.*

Părĭāmbŭs, ī, *m.* (παρίαμβος). *Pied composé de deux brèves; autre, d'une brève et de deux longues; autre, d'une longue et de quatre brèves.* Sēd sūmāt părĭāmbōn ēt trŏchæōs. *T. Maur.* (*Met.* 1306). Sī părĭāmbŭs, ĕgo, aūt mŏdŏ, vēl pŭtŏ, quēm dăbĭmŭs, sĭt. (*Ibid.* 443.)

Părīās. *Voy.* Pareas.

† Părĭcīdă, æ, *m. f.* *Comme* Parricida. Hīnc părĭcīdă mĕūm pŏtŭīt rēstīnguĕrĕ nōmĕn. *Vet. Epig.* (apud *Maium*, t. III, p. 363. Malim *patricida*).

Părĭēns, tĭs. *Qui accouche.* Præpŏsĭtām tĭmĭdīs părĭēntĭbŭs Īlīthyĭām. *O.* (Et *Mart.* XI, 56). SYN. Prægnāns, pārtŭrĭēns.

Părĭēs, ĕtĭs, *dat. pl.* Părĭĕtĭbŭs, Pārĭĕtĭbŭs *ou* Pārjĕtĭbŭs, *m. Mur, muraille.* Quām fīxām părĭēs īllōs sērvābăt īn ūsūs. (*Moret.* 20.) Ædĭbŭs īmpōnāt, părĭēs ūt quīsquĕ sŭb āstrō. *Prud.* (*Sym.* II, 450). Hærēnt pārĭĕtĭbŭs scālæ, pōstēsquĕ sŭb īpsōs. *V.* Tāntīdem ēst sīgnūm pīctum īn părĭĕtĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 44). SYN. Mūrŭs. || *Qqf. Cloison.* Ēt părĭēs ēntō vīmĭnĕ tēxtŭs ĕrăt. *O.*

† Părĭfĭcŏ, *et à tort* Pārĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre égal.* Tēxă vĭcīssīm Trīnă pŏtēstātūm cōnclūsĭō părĭfĭcātŭr. *Orient.* (*de Trin.* 19).

Părīlĭă. *Voy.* Palilia.

Părĭlĭs, ĕ. *Pareil.* Cōnchărūmquĕ gĕnūs părĭlī rătĭōnĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (II, 374). Sēd pĭă Baūcĭs ănŭs, părĭlīque ætātĕ Phĭlēmōn. *O.* Părĭlīsquĕ fŭrōr dē dīspărĕ sēxū. *Nemes.* (*E.* 4, 5). SYN. Pār, sĭmĭlĭs, etc. *Voy. ces mots.*

Părĭŏ, ĭs, pĕpĕrī, pārtŭm, părĕrĕ. *Être mère, enfanter.* Ēt părĕre īntāctō, dūmmŏdŏ cāstă, vĭrō. *O.* Āt vēstræ tĕnĕrās mātrēs pĕpĕrērĕ pŭēllās. *Id. Voy.* Parturio, Gigno. || † *arch. Être père.* Ēt jām lĕŏ părĭĕt. *Poet.* (apud *Quintil.* 8, 6, 34). || *En gén. Produire.* Quōt Sĭcyŏn bāccās, quōt părĭt Hyblă făvōs. *O.* Līgnă... pŭtrĕfāctă pēr īmbrēs, Vērmĭcŭlōs părĭūnt. *Lr.* (II, 897). *Voy.* Produco. || *Au fig. Causer, apporter, procurer, donner.* Quī sĭbĭ lētūm Īnsōntēs pĕpĕrērĕ mănū. *V.* Quæ sānguĭnĕ nōbīs Hānc pătrĭām pĕpĕrērĕ sŭō. *Id.* Īnfĕrĭās hōstī pĕpĕrī. *O.* Nām cūr hæc ălĭā părĭātŭr glōrĭă dēxtrā ? *Sil.* Sæpĕ mĕrō sōmnūm pĕpĕrī tĭbĭ. *Tib.* (I, 6, 27). Ān tŭă quŏd pĕpĕrīt nōbīs īnjūrĭă cūrās? *Pp.* (I, 18 23). Sāt fāmă mĕīs jām pārtă vĕnēnīs. *V. Fl.* SYN. Prōdūcŏ, īnfĕrŏ, āffĕrŏ, ēdŏ, dō, gīgnŏ, sūffĭcĭŏ crĕŏ, īmpōrtŏ. || † Părĭŏ, īs, īrĕ, *arch.* Ŏvă părīrĕ sŏlĕt gĕnū' pēnnīs cōndĕcŏrātūm. *Enn.* (ap. *Diom.* 378). Lătōnă părīīt cāstă, etc. *Id.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 16. Adde *Pl. fragm.* ap. *Philargyr.* ad *Virg. E.* 2, 63). Sī prægnāns nōn ēs, părībīs nūnquăm. *Pompon.* (ap. *Non.* 10, 26).

Părĭs, ĭdĭs, *acc.* ĭdĕm, ĭn *ou* ĭm, *m.* (Πάρις). *Paris ou Alexandre, fils de Priam et d'Hécube, élevé parmi les bergers du mont Ida, pour rassurer sa mère contre un songe qui le représentait comme devant un jour causer la ruine de sa patrie. Choisi pour juge entre Junon, Minerve et Vénus, qui se disputaient le prix de la beauté, il donna la pomme à Vénus, dont il devint par cette préférence le plus cher favori. Grâce à elle, il enleva Hélène, échappa à la colère de Ménélas et tua Achille; mais il finit par succomber, atteint par une flèche de Philoctète.* Quām Părĭs aūt ārmīs āntĕfĕrēndŭs ĕrĭt. *O.* Jūdĭcĭūm Părĭdĭs sprētæque īnjūrĭă fōrmæ. *V.* Nēc tē, Părĭ, mūnĕră tāngānt. *O.* Sōlŭs quī Părĭdēm sŏlĭtŭs cōntēndĕrĕ cōntrā. *V* Ābsōlvĭt Phrȳgĭūm vēstră răpīnă Părĭn. *M.* (XI, 62). Dūlcĭŏr īgnĭs ĕrāt Părĭdī, quūm Grāĭă pēr ārmă. *Pp.* (III, 8, 29). SYN. Ălĕxāndĕr, Prīămĭdēs. EP. Phrȳgĭŭs, Īdæŭs; fōrmōsŭs, pūlchĕr; ădūltĕr, pērfĭdŭs, īnfĭdŭs; fātālĭs. PPH. Phrȳgĭŭs *ou* Īdæŭs pāstŏr, jūdĕx, ārbĭtĕr, hōspĕs, răptŏr. Īdæ jūdĕx. Hĕlĕnæ, Lăcænæ hōspĕs. Fōrmæ jūdĕx. Īntērfēctŏr Ăchīllĭs. VERS. Fātālĭs īncēstūsquĕ jūdĕx. *H.* Pāstŏr quūm trăhĕrĕt pēr frĕtă nāvĭbŭs Īdæīs Hĕlĕnēn pērfĭdŭs hōspĭtăm. *Id.* Lāŏmĕdōntēŭs Phrȳgĭă quūm sēdĭt īn Īdā Pāstŏr. *Sil.* Īgnĭs Ălĕxāndrī Phrȳgĭō sŭb pēctŏrĕ glīscēns. *Lr.* (Cf. *Ov. Her.* 17 et 18; *Prop.* II, 3, 37; *Sil.* VII, 437). || *Histrion du temps de Néron.* Hōc sūnt cōndĭtă quō Părĭs sĕpūlchrō. *M.* (XI, 14. Et *Juv.* 7, 90).

2. † Părĭs, *ancien nomin. f. de* Par. Fōrtūnă părĭs. *Atta* (apud *Prisc.* 764).

Părĭsĭăcŭs, ă, ŭm. *De Lutèce, de Paris.* Īndĕ Părĭsĭăcām plăcĭdē prŏpĕrābĭs ăd ārcēm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 636). Cēlsă Părĭsĭăcī clērī rĕvĕrēntĭă pōllēns. *Id.* (II, 13, 17. Quo verbo passim utitur *Greg. Tur.*).

Părĭsĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Παρισιοι). *Les habitants de Lutèce, Parisiens.* || † Părĭsĭŭs, *mieux que* Pārĭsĭŭs, *indécl. La ville de Paris.* Sānguĭnĕ nōbĭlĭūm gĕnĕrātă Părĭsĭŭs ūrbĕ. *Fort.* (IV, 26, 13. Et passim). Tē quŏquĕ Pārĭsĭŭs, cārĕ sŏdālĭs, hăbĕt. *Fort.* (III, 33, 4). Dīlĭgĕ rēgnāntēm cēlsā Pārĭsĭŭs ārcĕ. *Id.* (VI, 4, 9).

Părĭtĕr. *Pareillement, également.* Nēc, nĭsĭ quæ pătĭăr, mĕtŭām, părĭtērquĕ fĕrēmŭs. *O.* Nūnc cōndĕ fĕrrum, ēt līnguām părĭtĕr fūtĭlēm. *Ph.* SYN. Æquălĭtĕr, æquē. PPH. Nōn sĕcŭs *ou* mĭnŭs. Nōn *ou* haūd ălĭtĕr. || *A la fois, ensemble.* Ēvāndrūs părĭtĕr, părĭtĕr Trōjānă jŭvēntūs. *V.* Ēt vītām părĭtĕr rēgnūmquĕ rĕlīquĭt. *O.* SYN. Sĭmŭl. *Voy. ce mot.* || *De front.* Părĭtērque ăd līttŏră tēndūnt. *V.* Sēd pōstquām părĭtĕr nȳmphās īncēdĕrĕ vīdĭt. *O.* || *Avec le dat. De même que, avec.* Părĭtērque ĕpŭlātă mărītō. *St.* Părĭtērquĕ făvīllīs Dūrēscĭt glăcĭēs. *Cl.* Scrīptă quĭbŭs părĭtĕr tōt pĕrĭērĕ bŏnă. *Pp.* (III, 23, 2). *Voy.* Simul, Cum.

† Părĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Paro. Pēr dēxtrā dŏlōs

Părĭtās ŭt aūfĕrās ā mē. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 70. *Lambinus* legit *paritet* ap. *Lucr.* II, 1097, ubi alii *pariter*).

Părĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Pario. *Qui enfantera.* Lūcīnăm nŏvĭēs, nŏvĭēs părĭtūră, vŏcāvĭt. *O.* Ātquĕ dĕī vātēs părĭtūræ ĕt vīrgĭnĭs aūctŏr. *Prud.* (*Ham.* 575. Adde *Sen. H. OEt.* 220).

Părĭūm, ĭī, *n.* (Πάριον). *Ville de Mysie.* Părĭūmque īnfāmĕ frāgŏsīs (vadis). *V. Fl.*

Părĭŭs, ă, ŭm (Πάριος). *De Paros.* Ărgĕntūm Părĭūsvĕ lăpĭs cīrcūmdătŭr aūrō. *V.* Ē Părĭō fōrmātūm mārmŏrĕ sīgnŭm. *O.*

1. Pārmă, æ, *f. Petit bouclier en cuir, de forme ovale, en gén. Bouclier.* Rējĭcĭūnt pārmās, ĕt ĕquōs ăd mœnĭă vērtūnt. *V.* Ēmĭcŭĭt pārmāmquĕ fĕrēns hāstāmquĕ trĕmēntĕm (Pallas). *Id.* Nĕc ŏnŭs, căvă pārmă, sĭnīstræ. *O.* Fūlvă mĕtāllō Pārmă mĭcĕt. *St.* SYN. Pārmŭlă. *Voy.* Clypeus. || *Désignation par son armure du gladiateur nommé* Thrax *ou* Threx. Mĭtĭŏr īn māgnō clāmōr fŭrĭt āmphĭthĕātrō, Vīncēnti pārmæ quŭm sŭă tūrbă făvĕt. *M.* (IX, 69. *Id.* XIV, 213. Qui in prosa oratione vocabatur *parmularius. Gloss. Philox.* Parma, Θρακικὸν ὅπλον). || *Soupape de soufflet.* Lānĕă făgĭnĕīs āllūdēns pārmă căvĕrnīs. *Aus.* (*Mos.* 268).

2. Pārmă, æ, *f. Parme, ville de la Gaule Cisalpine.* Tōndĕt ĕt īnnŭmĕrōs Gāllĭcă Pārmă grĕgēs. *M* (V, 13. *Id.* XIV, 155).

Pārmĕnŏ, ōnĭs, *m.* (παρμένων). *Parménon, nom d'homme.* Nam īncōmmŏda ălĭă sūnt dīcēndă, Pārmĕnŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 38. Et *Pl. Bac.* IV, 4, 7, Parmenones). Mĕdĭāmquĕ nōctĕm, Pārmĕnŏ, dōrmīs. *Aus.* (*Ephem.* 3, 3).

Pārmēnsĭs, ĕ. *De Parme.* Ēx pĕcŏrĕ rĕdĕūnt tēr dŭcēnă Pārmēnsī. *M.* (IV, 37). Scrībĕrĕ quōd Cāssī Pārmēnsĭs ŏpūscŭlă vīncăt. *H.*

Pārmŭlă, æ, *f. dimin. de* Parma. Ēt cĕlĕrĕm fŭgăm Sēnsī, rĕlīctă nōn bĕnĕ pārmŭlă. *H.*

Pārnāssēūs. *Voy.* Parnassius.

Pārnāssĭs *ou* Pārnāsĭs, ĭdĭs, *f.* (Παρνασσίς). *Du Parnasse.* Īllĕ căpūt flāvūm laūrō Pārnāssĭdĕ vīnctŭs. *O.* SYN. Pārnāssĭă, *par ext.* Hĕlĭcōnĭs, Cāstălĭs.

Pārnāssĭŭs *ou* Pārnāsĭŭs, *et qqf.* Pārnāssēŭs, ă, ŭm (Παρνάσσιος *et* Παρνάσσειος). *Du Parnasse, des Muses.* Nĕc tāntūm Phœbō gaūdĕt Pārnāssĭă rūpēs. *V.* Pārnāssĭă laūrŭs. *Id.* Căptūm Pārnāssĭă Maūrŭm Pĭĕrĭīs ēgĭt fĭdĭbūs chĕlys. *Cl.* Ŭt Pārnāssēō mūnŭs mĕmŏrābĭlĕ Phœbō. *Avien.* (*Arat.* 619.). SYN. *Par ext.* Hĕlĭcōnĭŭs, Cāstălĭŭs, Phœbēŭs, Ăpōllĭnĕŭs, Pĭĕrĭŭs, Pērmēssĭŭs, Āŏnĭŭs. || *Qqf. subst. f. Muse.* Tē prĕcŏr, īgnārūm dŏcĕās, Pārnāssĭă, vātĕm. *Cl.* || *Par rapport aux oracles qui s'y rendaient.* Thĕmĭs hānc dĕdĕrāt Pārnāssĭă sōrtĕm. *O.* Tēmplă pĕtēbāmŭs Pārnāssĭă. *Id.* Vōx mĭhĭ mēntītās tŭlĕrĭt Pārnāssĭă sōrtēs. *V. Fl.* Ō mĭhĭ nōta ădȳtī jām nūmĭnă Pārnāssēī ! *Avien.* (*Arat.* 71).

Pārnāssŭs *ou* Pārnāsŭs, *et* Pārnāssŏs, ī, *m.* (Παρνασσός *et* Παρνησσός). *Le Parnasse, montagne de Phocide, séjour d'Apollon et des Muses.* Nōmĭnĕ Pārnāssūs, sŭpĕrātquĕ căcūmĭnĕ rūpēs. *O.* Sēd mē Pārnāssī dēsērtă pēr ārdŭă dūlcĭs Răptăt ămŏr. *V.* Vēl quī Pārnāssŏn ŭtrūmquĕ (supinant). *St.* SYN. *Par ext.* Pīndŭs, Hĕlĭcōn; Cāstălĭs, Ăgănīppē. EP. Ăpōllĭnĕŭs, Phœbēŭs, săcĕr, cănōrŭs, dŏctŭs : āĕrĭŭs, ārdŭŭs, sūblīmĭs; bĭcēps, bĭfĭdŭs, bĭcōrnĭs. PPH. Pārnāssĭă *ou* Pārnāssĭs rūpēs. Pārnāssī, Pārnāssĭă *ou* Pārnāssēă jŭgă. Pārnāssĭŭs *ou* Āŏnĭŭs mōns, vērtĕx. Mōns Pĭĕrĭŭs, Hyăntēŭs, sŏrōrŭm, Āŏnĭdŭm. Mōns *ou* vērtĕx Mūsīs, Phœbō săcĕr. PHR. Pārnāssŭs gĕmĭnō pĕtĭt æthĕră cōllĕ. *L.* Ŏpŭs hōc dē mōntĕ Sŏrōrŭm Dētŭlĭt īntāctā pāgĭnă nōstră vĭā. *Pp.* || *Oracle d'Apollon.* Mūtō Pārnāssŭs hĭātū Cōntĭcŭĭt. *L. Voy* Delphi.

Pārnēs, ēthĭs, *m.* (Πάρνης, ηθος). *Parnès, montagne de l'Attique.* Pārnēsquĕ bĕnīgnŭs Vītĭbŭs. *St.* Quæ sāxōsō lŏcă Pārnēthī Sūbjēctă jăcēnt. *Sen.* (*Hipp.* 4).

Pārnēssŏs, ī, *m.* (Παρνησσός). *Montagne de Médie* Pārnēssī lătē prŏpĕ mōntēm rūră tĕnēntēs. *Prisc.* (*Peri.* 716. Et *Avien. D. T.* 914).

Părŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Préparer, apprêter.* Ībi me ŏppĕrīre, ĕt quōd părāto ŏpŭs ēst, părā. *Ter.* (*And.* III, 2, 43). Hīs cōmmōtă, fŭgām Dīdō sŏcĭōsquĕ părābăt. *V.* Tū mœnĭă māgnīs Māgnă pără. *Id.* Bēllă mĭhī, vĭdĕō, bēllă părāntŭr, ăĭt. *O.* Vīm părăt. *Id.* SYN. Āppărŏ, cōmpărŏ, præpărŏ, īnstrŭŏ, īnstĭtŭŏ, ōrnŏ, ădōrnŏ, ōrdĭnŏ, dīspōnŏ, mōlĭŏr, ăgĭtŏ. || — mē. *Se préparer, se disposer.* Īn ōmnĕ nĕfās ĕgŏ mē, gērmānă, părāvī. *O.* Ĭtă părāstī te, ŭt spēs nūllă, etc. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 9). Ăccīngĕre, īră, tēque īn ĕxĭtĭūm pără. *Sen.* (*Med.* 51). || *n. Ordint. avec l'infin. Se préparer à.* Īllĕ pătrīs māgnī părērĕ părābăt Īmpĕrĭīs. *V.* Ăblŭĕre hīc ārtūs lāssātăquĕ mēmbră părābăm. *O.* Ănĭmō vĭrīlī præsēntīque ūt sīs, pără. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 64). SYN. Āppărŏ, ăccīngŏr, cōgĭtŏ, mĕdĭtŏr. || *Rendre dispos.* Vīnă părānt ănĭmōs. *O.* SYN. Ăcŭŏ, āccēndŏ. || *Disposer, régler, résoudre.* Deōs părāvīsse, ūno ĕxĕmplō ne ōmnēs vītām vīvĕrēnt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 132). Ĭtă părātum ēst. *Id.* (*Pœn.* IV, 2, 87). SYN. Cōmpărŏ, ōrdĭnŏ, cōnstĭtŭŏ, stătŭŏ. || *Se procurer, acquérir, acheter, au fig. Créer, produire.* Părĕt āncīllās, părĕt aūrŭm. *H.* Ăgrōs ābjĭcĭĕt mœcha, ŭt ōrnātūm părĕt. *Ph.* Nōn ĕgŏ dīvĭtĭās ăvĭdŭs sĭnĕ fīnĕ părāndī. *O.* Nōn pōssum ŏcto hŏmĭnēs părārĕ rēctōs. *Cat.* (10, 20). Quī sĭbĭ jāmprīdēm sōlātĭă bīnă părāvĭt. *O.* SYN. Cōmpărŏ, ĕmŏ, părĭŏ, gīgnŏ, etc. *Voy.* Acquiro, Emo. || † *arch. Comme* Comparo. *Comparer.* Eōdem hērclĕ vōs pōno ĕt părŏ. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 20. Cf. *Fest.* in v. *Pappi* et *Prœbia*).

† Părŏ, ōnĭs, *m. Sorte de navire.* Tūnc sē flūctĭgĕrō trādĭt māndātquĕ părōnī. *Cic.* (ap. *Isid.* 19, 1).

Părŏchŭs, ī, *m.* (πάροχος). *Fournisseurs des officiers publics en voyage.* Tēctūm Præbŭĭt, ĕt părŏchī, quæ dēbĕnt, līgnă sălēmquĕ. *H.* || *Le maître de la maison, celui qui traite.* Tūm părŏchī făcĭēm, nīl sīc mĕtŭēntĭs ŭt ācrēs Pōtōrēs. *H.*

Părōpsĭs, ĭdĭs, *f.* (παροψίς). *Plat long.* Cuī pōrtăt gaūdēns āncīllă părōpsĭdĕ rūbrā Hālēcēm. *M.* (XI, 28. Et *Juv.* 3, 142). Dēxtrāmquĕ părōpsĭdĕ tīngĭt. *Prud.* (*Psych.* 532).

Părŏs, ī, *f.* (Πάρος). *Paros, une des Cyclades, célèbre par ses marbres.* Ēt Părŏs, ĕt Clărĭō Dēlŏs ămātă dĕō. *O.* Ōlĕārŏn, nĭvĕāmquĕ Părŏn. *V.*

Pārră, æ, *f. Oiseau de mauvais augure, qu'on croit être le même que l'orfraie.* Īmpĭōs pārræ rĕcĭnēntĭs ōmĕn. *H.* Sī cōnfērs fŭlĭcās cycnīs ĕt ăēdŏnă pārræ. *P. Nol.* (11, 36).

Pārrhăsĭs, ĭdĭs, *f.* (Παρρασίς). *Arcadienne, en partic. De Callisto.* Tē sēnsĭt... Cērvăquĕ Pārrhăsĭs. *Sen.* (*Ag.* 829). Quæquĕ mĭcăt gĕlĭdō Pārrhăsĭs Ūrsă pŏlō. *O.* Pārrhăsĭs ōblīquōs Hĕlĭcē quŭm vērtĕrĕt āxĕs. || *Subst. Callisto.* Pārrhăsĭs ērŭbŭĭt. *O.*

Pārrhăsĭŭs, ă, ŭm (Παρράσιος). 1. *De Parrhasie, ville d'Arcadie; d'Arcadie.* Pārrhăsĭō dĭctūm Pānōs dē mōrĕ Lycæī. *V.* Ăltăquĕ Cyllēnē Pārrhăsĭæquĕ nĭvēs. *O.* Pārrhăsĭī rēgīnă Lycæī. *Cl. Voy.* Arcadius. || *Du mont Palatin, où s'était établi l'arcadien Évandre.* Pārrhăsĭām mīrā quī strŭĭs ārtĕ dŏmŭm. *M* (VII, 55. *Ib.* 98). *Voy.* Palatinus. || 2. *Subst. m Parrhasius, célèbre peintre d'Éphèse.* Ēt cūm Pār-

rhăsĭī tăbŭlīs sīgnīsquĕ Mȳrōnīs. *J.* (8, 102. Adde *Prop.* III, 9, 12; *Hor. Od.* IV, 8, 6).

Pārrĭcīdă, æ, *m. f. Auteur d'un parricide.* Tēlĕgŏnī jŭgă pārrĭcīdæ. *H.* Nīl, pārrĭcīdă, dēxtĕræ dēbēs tŭæ. *Sen.* (*OEd.* 1002). SYN. Pătrĭcīdă. PPH. Pātrĭs *ou* mātrĭs īntĕrfēctŏr, ōccīsŏr. || † Pārrĭcīdă. Ūt pārrĭcīdæ rēgna ădĭmāt Dĭdĭō. *Aus.* (*Cæs.* 21, 2).

Pārrĭcīdālĭs, ĕ. *Parricide.* Ārmāt dĕīndĕ pārrĭcīdālēm mănŭm. *Prud.* (*Ham. præf.* 14).

Pārrĭcīdĭŭm, ĭī, *n. Crime du parricide.* Sĭbĭ sălūtem ūt fămĭlĭārī părĕrēt pārrĭcīdĭō. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 3, 26). Fraūdĭs, scĕlĕrĭs, pārrĭcīdĭī plēnŭs ēt pērjūrĭī. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 37).

Pārs, tĭs, *f. Partie, part.* Pārtĭbŭs æquābăt jūstĭs, aūt sŏrtĕ trăhēbăt. *V.* Pārs ăbĭt īn vītēs. *O.* Quārtā jām pārtĕ dĭēī Prætĕrĭtā. *H.* Mōrbī dēpōnĕrĕ pārtĕm. *Id.* SYN. Pōrtĭŏ, *qqf.* pārtĭcŭlă, ălĭquĭd, nōnnĭhĭl. || — māgnă, bŏnă, mūltă; mājŏr, mĕlĭŏr; māxĭmă, plūrĭmă. *Une grande partie, la plupart.* Bŏnă pārs nōn ūnguēs pōnĕrĕ cūrăt. *H.* Pārs mūltă nătăt. Māxĭmă pārs hŏmĭnŭm mōrbō jāctātŭr ĕōdĕm. *Id.* Īndĕ, bŏnām pārtem, īn lēctūm mœrōrĕ dăbāntŭr. *Lr.* (VI, 1248). Nūnc ădĕō mĕlĭŏr quŏnĭām pārs āctă dĭēī. *V. Voy.* Multi, Plerique. || Pārs... pārs, *pris adv. En partie, les uns... les autres.* Pārs glădĭōs strīngūnt mănĭbŭs, pārs mīssĭlĕ fērrŭm. *V.* Pārs ēt cērtārĕ părātī. *Id.* Pārs ōbscūrā căvĭs cĕlĕbrābānt ŏrgĭă cīstĭs. *Cat.* SYN. Pārtĭm, ălĭī... ălĭī, hī... īllī. || Pārtĕ, *abl. Même sens.* Quæ cāndĭdă pārtĕ, Pārtĕ rŭbēnt (poma). *O.* SYN. Pārtĭm, hīnc... īllīnc. || Īn pārtĕm vŏcŏ, etc.; Īn pārtĕm vĕnĭŏ. *Faire partager; partager. Voy.* Participo. || Prō sŭā pārtĕ. *Pour sa part.* Quīsquĭs ădēst ŏpĕrī, plūs quām prō pārtĕ lăbōrăt. *O.* SYN. Vĭrĭtĭm. || *Côté, région.* Āt bŏrĕæ dē pārtĕ trŭcĭs quūm fŭlmĭnăt. *V.* Īmmīssī dīvērsīs pārtĭbŭs īgnēs. *Id.* Pārs sēcrētă dŏmūs. *O.* SYN. Rĕgĭŏ, lŏcŭs, trāctŭs. || *Au fig. Côté, sens.* Ăd ămīcī pārtem, ăn ăd ĭnĭmīcī pērvĕnānt. *Plaut.* (*Trin.* I, 2, 56). Ipsum ănĭmum ægrōtum ăd dētĕrĭōrēm pārtēm plērūmque āpplĭcăt. *Ter.* (*And.* I, 2, 22). Vērum ĭn īstām pārtēm pŏtĭŭs pēccātō tămĕn. *Id.* (*Ad.* II, 1, 20). Quŏd ĕgo īn prŏpīnquā pārte ămīcĭtĭæ pŭtŏ. *Id.* (*Heaut.* I. 1, 5). || Ăb ōmnī pārtĕ. *De tout côté, entièrement.* Ōmnīque ā pārtĕ plăcēbām. *O.* Nĭhĭl ēst ăb ōmnī Pārtĕ bĕātŭm. *H. Voy.* Omnino. || Īn bŏnām pārtĕm. *En bonne part.* Īn pārtem āccĭpĭās bŏnām, rŏgāmŭs. (*Anth.* II, p. 480.) Bŏnās īn pārtēs, lēctŏr, āccĭpĭās vĕlīm. *Ph.* || *Partie, en parlant de deux plaideurs.* Dīcĕrĕ caūsās ūnā tāntŭm Pārte aūdītā, sæpe ēt neūtrā. *Sen. phil* (*Apocol.* 12). || *Partie, cause, intérêts.* Nūnc nōstræ tĭmĕŏ pārtī. *Ter.* (*And.* II, 5, 8). Sī sĭnĕ mōmēntō rērūm pārtĭsquĕ rŭīnā Cāsūrum ēst. *L.* SYN. Pārtēs. || † *arch. Sort, destin* (*Grec*, μοῖρα). Hānccĭnĕ ĕgŏ pārtēm căpĭo ōb pĭĕtātēm præcĭpŭām! *Pl.* (*Rud.* I, 3, 6). *Voy.* Sors. || † Pārtī, *ancien abl.* Ēt lībēlla, ălĭquā si ēx pārtī claūdĭcăt hīlŭm. *Lr.* (IV, 516. Et *Pl. Men.* III, 2, 14; *Pers.* I, 2, 20).

Au plur. Pārtēs, ĭŭm. *Rôle, personnage, fonction.* Nē fōrtĕ sĕnīlēs Māndēntŭr jŭvĕnī pārtēs. *H.* Pārtēs pæne rŏgāntĭs ăgŏ. *O.* Nūnc, quam ōb rem hās pārtēs dĭdĭcĕrīm, paūcĭs dăbŏ. *Ter.* (*Heaut. prol* 10. *Id. Eun.* I, 2, 71, priores). SYN. Mūnĭă, mūnŭs, ōffĭcĭŭm. || Ăd pārtēs. *Pour aider, pour servir.* Ūxŏr, ēt ăd pārtēs prīmă vĕnīrĕ tŭās. *O.* Sērvŭs ēt ăd pārtēs sōlērs āncīllă părēntŭr. *Id.* || *Parti, partis.* Ăssĭdŭē pārtēs tūrbă sĕcūtă tŭās. *O.* Dūm trĕpĭdānt nūllō fīrmātæ rōbŏrĕ pārtēs. *L.* Hīnc cōnspūātĭs fāctĭōnŭm pārtĭbŭs. *Ph.* SYN. Caūsă, sīgnă, cāstră, fāctĭŏ.

Pārsī, *un des parf. de* Parco.

† Pārsīm, *arch. pour* Parserim. Căvĕ, pārsīs īn ĕūm dīcĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 69).

Pārsĭmōnĭă *ou* Pārcĭmōnĭă, æ, *f. Économie, épargne.* Pārsĭmōnĭa ēt dūrĭtĭā dīscĭplīnæ ălĭīs ĕrām. *Pl.* (*Most.* I, 2, 75). Aūt lārgĭtātĕ nĭmĭa, aūt pārsĭmōnĭā. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 32). Ădēstŏ cāstĭs, Chrīstĕ, pārsĭmōnĭīs. *Prud.* (*Cath.* 7, 3. *Diom.* 365, scribi vult *Parsimonia*). SYN. Frūgālĭtās, sīmplĭcĭtās. PPH. Pārcă īmpēnsă. Pārcŭs sūmptŭs.

Pārsūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Parco. Āc nūllīs pārsūra īncēndĭă pāscūnt. *Sev.* (*Ætn.* 618).

Pārthāōn, ŏnĭs, *m.* (Παρθάων). *Parthaon, père d'OEnée.* Āccĭpĕ mē gĕnĕrūm, dīxī, Pārthāŏnĕ nātĕ. *O.* Ēt sī pătrĭīs Pārthāŏnĭs ārvīs Īnfĕrăr. *St.*

Pārthāŏnĭdēs, æ, *m.* (Παρθαονίδης). *Fils ou petit-fils de Parthaon.* (*V. Fl.* III, 705.)

Pārthāŏnĭŭs, ă, ŭm (Παρθαόνιος). *De Parthaon d'Étolie.* Quās, Pārthāŏnĭæ tāndēm Lātōĭă clādĕ Ēxsătĭātă dŏmŭs. *O.* (Et *Stat. Th.* I, 670.)

Pārthĕnĭānŭs, ă, ŭm. *De Parthénius* 4. Hæc tŏgă jām nōn ēst Pārthĕnĭānă mĕa ēst. *M.* (IX, 50).

Pārthĕnĭcē, ēs, *f. Nom d'une plante.* Ālbă pārthĕnĭcē vĕlŭt, Lūtĕūmvĕ păpāvĕr. *Cat.* (61, 193).

Pārthĕnĭē, ēs, *f. Nom de femme.* Īn trĕmŭlīs nē quĭd dēsīdĕrēt ānnīs Pārthĕnĭē. *Pp.* (IV, 7, 73).

Pārthĕnĭŭs, ĭī, *m.* (Παρθένιος). 1. *Montagne d'Arcadie.* || 2. *Fleuve de Paphlagonie.* Pārthĕnĭŭsquĕ răpāx, ēt vōlvēns sāxă Cȳnāpēs. *O.* (Adde *V. Fl.* V 104.) || 3. *Un des compagnons d'Énée.* (*Virg. Æ.* X, 748.) || 4. *Intendant du palais de Domitien.* Pārthĕnĭō dīc, Mūsă, tŭō nōstrōquĕ sălūtĕm. *M.* (XII, 11). || — ŭs, ă, ŭm. *Du mont Parthénius.* Pārthĕnĭōs cănĭbŭs cīrcūmdărĕ săltŭs. *V.* Pārthĕnĭūmquĕ nĕmŭs. *O.* (Et *Prop.* I, 1, 11; *St. Th.* IV, 285.)

Pārthĕnŏpă, *f. Voy.* Parthenope.

Pārthĕnŏpæŭs, ī, *m.* (Παρθενοπαῖος). *Parthénopée, roi d'Arcadie, fils de Méléagre et d'Atalante, fit la guerre de Thèbes, et mourut devant Troie.* Pārthĕnŏpæŭs, ēt Ādrāstī pāllēntĭs ĭmāgŏ. *V.* Tām jŭvĕnĭs quām nēc Pārthĕnŏpæŭs ĕrăt. *M.* (VI, 77). Dūm līmĭnă vīctŏr Pārthĕnŏpæŭs ĭnĭt. *St.* PPH. Jŭvĕnĭs Tĕgĕæŭs. *Stat.* || *Autres.* Āssĭdŭē tūssĭs, Pārthĕnŏpæĕ, tĭbĭ. *M.* (XI, 87).

Pārthĕnŏpē, ēs, *f.* (Παρθενόπη). *L'une des Sirènes.* Pārthĕnŏpē blāndĭs īnsĭdĭōsă mŏdĭs. *Aul. Sab.* (1, 36. Adde *Sil.* XII, 33; *Virg. G.* IV, 564). || *Parthénope ou Naples.* Mē dŭlcĭs ălēbāt Pārthĕnŏpē, stŭdĭīs flōrēntem īgnōbĭlĭs ōtī. *V.* Ēt īn ōtĭă nātām Pārthĕnŏpēn. *O.* Pārthĕnŏpēn īntēr māgnæquĕ Dĭcārchĭdŏs ārvă. *Petr.* (*Sat.* 120). *Voy.* Neapolis. || *Qqf.* Pārthĕnŏpă, æ. *Naples.* Rōmæ sūm nātŭs, rāptŭsque īn flōrĕ jŭvēntæ Ārvĭs Pārthĕnŏpæ. (*Inscr. du Musée du Louvre.*)

Pārthĕnŏpēĭŭs, ă, ŭm (Παρθενοπήϊος). *De Parthénope ou Naples.* Ēt Pārthĕnŏpēĭă dēxtră Mœnĭă dēsĕrŭĭt. *O.*

Pārthī, ōrŭm, *m. pl.* (Πάρθοι). *Les Parthes, peuple asiatique, voisin de l'Hyrcanie.* Prīmă lĕvēs ĭnĕūnt sī quāndō prœlĭă Pārthī. *V.* Tērgăquĕ Pārthōrūm, Rōmānăquĕ pēctŏră dīcăm. *O.* Ēccĕ fŭgāx Pārthŭs. *Id.* Fīdēntēmquĕ fŭgā Pārthŭm. *V.* SYN. *Par ext.* Mēdī, Pērsæ. EP. Lĕvēs, cĕlĕrēs, fŭgācēs, săgĭttĭfĕrī, fĕrōcēs, pūgnācēs, īndŏmĭtī. || — ŭs, ă, ŭm. *Des Parthes, des Perses.* Vīncĕ Cŭpīdĭnĕās părĭtĕr Pārthāsquĕ săgīttās. *O.* Pārthă sīgnă rĕtēntă mănū. *Id.* Pārthō tōrquērĕ Cȳdōnĭă cōrnū Spīcŭlă. *V.* SYN. Pārthĭcŭs.

Pārthĭă, æ, *f. La Parthie, le pays des Parthes, par ext. La Perse.* Nōstrōs cōrrŭpĭt Pārthĭă mōrēs *Cl.* Quŏd sēmpĕr sævās dēbĕt tĭbĭ Pārthĭă pœnās. *L.* Cīvĭs nōn Sȳrĭævĕ Pārthĭævĕ. *M.* (X, 76).

Pārthĭcŭs, ă, ŭm (Παρθικός). *Des Parthes.* Pārthĭcă Rōmānōs sōlvērūnt dāmnă fŭrōrēs. *L.* SYN. Pārthŭs. || Pārthĭcă pēllĭs. *Maroquin rouge.* Tūnc sūrīs ŏcrĕās, mūltō quās vīnxĕrăt aūrō Pārthĭcă pēllĭs, hăbĕt. *Corip.* (*Joan.* IV, 498). Pārthĭcă Cāmpānō dĕdĕrăt quæ vēllĕră fūcō. *Id.* (*Just.* II, 106. Totum locum vide). Pārthĭcă quæ tāntīs vărĭāntŭr cīngŭlă gēmmīs. *Cl.*

Pārthŭs. *Voy.* Parthi.

Pārtĭcĕps, cĭpĭs, *m. f. n. Qui participe à, qui partage.* Quārē pārtĭcĭpēm lētī quŏquĕ cōnvĕnĭt ēssĕ. *Lr.* (III, 463). Pārtĭcĭpēs ŏpĕrūm cōmpēllăt Hȳāntĭŭs ōrĕ. *O.* Prōgĕnĭēmquĕ mĕām, pārtĭcĭpēmquĕ tŏrī. *Id.* SYN. Cōnsōrs, sŏcĭŭs, pārtĭcĭpāns, *qqf.* cōnscĭŭs. PPH. Nōn ēxpērs. Nōn ēxsōrs. || *Qqf. Héritier.* (*Ter. Heaut.* I, 1, 98.)

Pārtĭcĭpāns. *Voy.* Participo.

Pārtĭcĭpātŭs, ă, ŭm. *Donné comme part.* Mēmbră.... Quæ nĕquĕ sūnt ălĭō pārtĭcĭpātă vĭrō. *Fort.* (VIII, 6, 110). || *Admis au partage de.* Nōmĭnĭs āngĕlĭcī tū pārtĭcĭpātŭs hŏnōrĕ. *P. Nol.* (6, 318).

† Pārtĭcĭpātŭs, ūs, *m. Participation.* Vītam ăgĕrēnt dīgnām sūmmōrūm pārtĭcĭpātū. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 88).

Pārtĭcĭpŏ, ās, ārĕ. *Prendre sa part, participer à.* Qui ăltĕrī ēxĭtĭūm părăt, Eūm scīre ŏpōrtēt sĭbĭ părātām pēstem, ūt pārtĭcĭpēt părēm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 17). Sēd cōrdĕ dŏlōrēm Pārtĭcĭpăt. *P. Petr.* (II, 504). SYN. Pārtĭŏr. PPH. Pārtēm fĕrŏ, hăbĕŏ. Īn pārtēm vĕnĭŏ. VERS. Īn pārtēm vĕnĭēt mĭhĭ glōrĭă tēcūm. *O.* Pārtēm fĕrăt īllă călōrĭs. Ēt pārtēm nōstrī crīmĭnĭs ērrŏr hăbĕt. *Id.* || *Être confident.* Ūnā sēd fămŭlā pārtĭcĭpāntĕ sĭbī. *Fort.* (II, 11, 34). || *Donner une part, faire partager, faire part.* Quōd mălă nōn cuīquām, nōn bŏnă pārtĭcĭpŏ. *Aus.* (*Par.* 9, 16). Pātĕrnūm sērvūm suī pārtĭcĭpăt cōnsĭlī. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 17). SYN. Dīvĭdŏ, īmpērtĭŏr, trādŏ. PPH. Īn pārtēm vŏcŏ, ădhĭbĕŏ. Ălĭquēm sŏcĭūm ădvŏcŏ, mĭhĭ ădjūngŏ. Cōnsōrtēm făcĭŏ. VERS. Aūt quī dīvĭtĭīs sōli īncŭbŭērĕ rĕpērtīs, Nēc pārtēm pŏsŭērĕ sŭīs. *V.* Rēgnī dēmēns īn pārtĕ lŏcāvī. Īnvēntāquĕ flūmĭnă mōnstrăt Īn mĕdĭūm quæsītă rĕpōnūnt. *Id.* Pārtĭcĭpēm stŭdĭī Cæsăr hăbērĕ sŏlĕt. *O.* Pārtem āccĭpĕ quæ dătŭr, īnquĭt. (*Ad Liv.* 243.) Āssūmpta īn scĕlŭs Cōnsōrtĕ. *Sen.* Pārtēs fēcīt făcĭnōrĭs. *Ph. Voy.* Communico. || *Au pass.* Ōssăque, ūtī dēntēs quŏquĕ sēnsū pārtĭcĭpēntŭr. *Lr.* (III, 692).

Pārtĭcŭlă, æ, *f. Parcelle.* Ātque āfflīgĭt hŭmī dīvīnæ pārtĭcŭlam aūræ. *H.* Cōpĭă pārtĭcŭlārum, ūt pōssĭt sūppĕdĭtārĕ. *Lr.* (IV, 778).

Pārtĭcŭlātim, *adv. Par parties.* Lūmĭnă quī līnquūnt mŏrĭbūndī pārtĭcŭlātim. *Lr.* (III, 541). Rēddĕt quōd pārtĭcŭlātīm Sōrbŭĕrăt. *Prud.* (*Apoth.* 1078). SYN. Mĭnūtātĭm.

Pārtĭcŭlŏ, ōnĭs, *m. Celui qui partage, cohéritier.* Pārtĭcŭlōnēs prōdūcānt ībŭs. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 71). || *Nom d'homme.* Pārtĭcŭlŏ, chārtīs nōmēn vīctūrūm mĕīs. *Ph.*

Pārtĭm, *adv. En partie.* Cōnjĭcĭūnt, pārtīm gălĕā clȳpĕōquĕ rĕsūltānt. *V.* Ēt cōrpŏră pārtim Mūltă vĭrūm tērræ īnfŏdĭūnt, āvēctăquĕ pārtĭm. *Id.* SYN. Pārs, ălĭī.... ălĭī.

1. † Pārtĭŏ, īs, īrĕ, *arch. Comme* Partior. Mĕă bŏnă.... īntēr ĕōs pārtĭām. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 113). Æthĕrĭs ōrās Pārtĭt, ēt īn pārtēs nōn æquās dīvĭdĭt ōrbēm. *Lr.* (V, 682). Eāmdēm me īn sūspīcĭōnēm scĕlĕrĭs pārtīvĭt pătĕr. *Enn.* (apud *Non.* 7, 64. Adde *Lucil.*, *Att.*, *Afran.* ibid., et n. 33).

2. † Pārtĭŏ, ōnĭs, *f. Accouchement.* Hōrrēscŏ mĭsĕră, mēntĭō quŏtĭēs fīt pārtĭōnĭs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 93. Adde *Afran.* ap. *Non.* 3, 159, et *Gell.* 3, 16). *Voy.* Partus, us.

Pārtĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Partager entre, répartir.* Hīnc pōrtūm pĕtĭt, ēt sŏcĭōs pārtītŭr īn ōmnēs (cervorum corpora). *V.* Pŏpŭlīsquĕ rĕcēntĭbŭs ūrbēm Pārtĭŏr. *O.* Dūlcēmque īn āmbōs cārĭtātēm pārtĭēns. *Ph.* SYN. Dīvĭdŏ, dīstrĭbŭŏ. PHR. Ŏpĕrūmquĕ lăbōrēm Pārtĭbŭs æquābăt jūstīs. *V.* Nŭmĕrūm cūm nāvĭbŭs æquĕt. *Id.* || *Au fig.* Mēcūm pārtīrĕ lăbōrēm. *O.* Quīcūm pārtīrī cūrās. *V.* || *Qqf. Couper, pourfendre.* Īllum ăcĭēs cūrvæ sĕcăt ūndĭquĕ fālcĭs, Pārtītūrquĕ rŏtīs. *V. Fl.*

† Pārtītūdŏ, ĭnĭs, *f. Accouchement.* Prŏpīnquă pārtītūdŏ, etc. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 36. Cf. *Non.* 3, 159).

Pārtītŭs, ă, ŭm, *part. de* Partior. *Qui a partagé.* Phōrcĭdăs ūnĭūs pārtītās lūmĭnĭs ūsūm. *O.* Tēcūm pārtītă lūcēllūm. *H.* || *Pass. Partagé.* Cārcĕrĕ pārtītōs cīrcŭs hăbēbĭt ĕquōs. *O.* Āgmĭnĕ pārtītō fŭlgēnt. *Id.* Pēr trĭă pārtītōs quī dăbăt ōră fŏcōs. *Pp.* (IV, 9, 10) SYN. Dīvīsŭs.

† Pārtŏr, ōrĭs, *m. Acquéreur.* Ūnde āntĕ-pārtă dēmŭs pōst-pārtōrĭbŭs. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 42).

† Pārtŭīs, *ancien gén. de* Partus. Lāctĕ cāndĭdūm păpīllā quūm flŭīt, sīgnūm pŭtānt Pārtŭīs, quŏd, etc. *Varr.* (ap. *Non.* 8, 19).

1. Pārtūm, ī, *n. Voy.* Partus, a. || 2. † *arch. Pour* Partium. (*Enn.* apud *Charis.* 114.)

? Pārtŭmēĭŭs. *Voy.* Pactumeius.

Pārtŭrĭēns, tĭs. *Qui est en mal d'enfant.* Tū vōtō pārtŭrĭēntĭs ădēs. *O.* Cănĭs pārtŭrĭēns. *Ph.* SYN. Părĭēns, prægnāns.

Pārtŭrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Être en mal d'enfant, en travail; par ext. Enfanter.* Vĕrĕŏr.... Nē pārtŭrīre īntēllĭgăt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 52). Rēm tĭbĭ pŏtĭōrēm vĭdĕŏ : clāmăt, pārtŭrĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 12). Pārtŭrĭīt pŭĕrūm, pārtŭrĭītquĕ sĕnēm. (*Anth.* II, p. 81.) Pārtŭrĭūnt mōntēs, nāscētŭr rīdĭcŭlŭs mūs. *H.* Mōns pārtŭrĭbăt, gĕmĭtŭs īmmānēs cĭēns. *Ph.* Gērmānĭă quōs hōrrĭdă pārtŭrĭt Fētŭs. *H.* SYN. Părĭŏ, ēdŏ, gīgnŏ, gĕnĕrŏ, prōgĕnĕrŏ, ēnītŏr, cōnnītŏr, crĕŏ, prōcrĕŏ, prōgīgnŏ, prōdūcŏ, dēpōnŏ. PPH. Ŭtĕrō lăbōrŏ. Pārtŭs ădēst. Pārtŭm, fētŭm ēdŏ, ēdūcŏ, ēmīttŏ, ŭtĕrō ēdūcŏ. Pārtŭm, pārtŭs dō, sōlvŏ. Pārtū ēdŏ, crĕŏ, dō, ēnītŏr. Pēr pārtŭs dō. Mātūrūm pārtŭm ēmīttŏ. Īn lūcĕm, īn lūmĭnĭs aūrās ēdŏ, ēmīttŏ. VERS. Ūndĕ pŭēllōs Sūscĭpĕre ēt pārtū pōssēnt dītēscĕrĕ dūlcī. *Lr.* Gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlēm. *V.* Pārtū sŭb lūmĭnĭs ēdĭdĭt aūrās. *Id.* Ūt sōlvăt fētŭs mōllĭtĕr īllă sŭōs. *O.* Crēvĕrăt īnfāns, Quærēbātquĕ vĭām quā sē, gĕnĭtrīcĕ rĕlīctā, Ēxsĕrĕrĕt. *Id.* Quūm mātrĭs ŏnŭs Lūcīnă bĕātūm Sōlvĕrĕt. *Cl.* Ēxsĭlĭīt pārtŭs mĭsĕræ dē vŭlnĕrĕ mātrĭs. *M.* Mātūrī pīgnŏră vēntrĭs Ēmīsĭt fētŭm. *Id.* Fēcūndōs ăpĕrĭt pārtŭs mātūră grăvĕdŏ. *Nemes.* Jūstī cōmplērĭt tēmpŏră pārtŭs. *Id.* Pōst ēlātōs Hĕcŭbæ pārtŭs. *Sen.* Ŏnŭs nātūræ mĕlĭŭs quō dēpōnĕrĕt. *Ph.* Sī quă jăcēbĭt ŏvĭs pārtū rĕsōlūtă rĕcēntī. *Calp.* Āt quūm lūctātō sōlvūntŭr vīscĕră pārtū. *Alcim.* Pōndĕrĕ fūsō Ēmīttăt cūm prōle ănĭmăm. *Id.* Jāmque ădĕrăt tēmpūs quō sārcĭnă dēsĕrăt ālvŭm. *Juvc.* Īllīc vīrgŏ nŏvūm cōmplētō tēmpŏrĕ fētŭm Ēdĭdĭt. *Id.* Sōlvĕrăt īn pārtūm gĕnĕrōsă pŭērpĕră cāstī Vēntrĭs ŏnŭs. *Sid.* Pŭērpĕrĭūm Lūcīnă rĕsōlvĭt. *Id.* Ŭtĕro ēxōrtī dŏlōrēs. *Pl. Voy.* Gigno. || *En gén. Produire, causer.* Nūnc ōmnĭs pārtŭrĭt ărbŏs. *V.* Nĕquĕ pārtŭrĭt īmbrēs. *H.* Īngēntēs pārtŭr īră mĭnās. *O.* Pārtŭrĭt īnnŭmĕrōs āngūstō pēctŏrĕ mūndōs. *Cl.* SYN. Gīgnŏ, prōdūcŏ, părĭŏ, etc. *Voy.* Produco.

Pārtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pario. *Engendré, né* Ālĭūs Lătĭō jām pārtŭs Ăchīllēs, Nātŭs ēt īpsĕ dĕā *V. Voy.* Natus. || *Acquis, obtenu.* Pārtăquĕ bēllă...

glōrĭă dūlcĭs ĕrăt. *O.* Nēc mălĕ pārtă dĭū tĕnĕăt. *Id.* Pārtă jām, pārta ūltĭo ēst. *Sen.* (*Med.* 25). SYN. Părātŭs, ăcquīsītŭs, quæsītŭs, īnvēntŭs, cōllēctŭs, cōmpărātŭs. || *Subst. n. Ce qu'on a acquis.* Pārto āgrĭcōlæ plērūmquĕ frŭūntŭr. *V.*

Pārtŭs, ūs, *m. Enfantement.* Eūmĕnĭdēsquĕ sătæ; tūm pārtū tērrā nĕfāndō Cœūmque Iăpĕtūmquĕ crĕăt. *V.* Īlĭă vēstālī cœlēstĭă sēmĭnă pārtū Ēdĭdĕrăt. *O.* SYN. Pŭērpĕrĭūm. EP. Ăcērbŭs, crūdŭs, īmmātūrŭs, dūrŭs, grăvĭs, trīstĭs; mātūrŭs, fēlīx, faūstŭs. || *Fruit, enfant.* Quīn ĕtĭām Vĕnĕrī pārtūs sŭŭs ēt Părĭs āltĕr. *V.* Pārtūs ēnīxă gĕmēllōs. *O. Voy.* Proles. || † Pārtī, *ancien gén.* Prŏpīnquĭtātĕ pārtī. *Pacuv.* (ap. *Non.* 8, 19).

Părūm, *n. pris subst. Une petite quantité de, peu de, peu de chose.* Quæcūmquĕ părūm splēndōrĭs hăbĕbūnt. *H.* Părūmnĕ... Fūsum ēst Lătīnī sānguĭnĭs? *Id.* Părūm mūnĕrĭs. *O.* Nōn nŏcŭīssĕ, părum ēst. *Id.* SYN. Paūlūm, ēxĭgŭūm, mŏdĭcūm. || *Pris adv. Peu.* Sēd frōns lætă părum, ēt dējēctō lūmĭnă vūltū. *V.* Nāsŏ părūm prūdēns. *O.* Părūm clārīs lūcēm dărĕ cōgĕt. *H.* Părūm sūccēdĭt quŏd ăgŏ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 55). SYN. Lĕvĭtĕr, *qqf.* nōn, mĭnŭs, mĭnĭmē. PPH. Nōn *ou* haūd mūltūm. Nōn ĭtă. Nōn ădĕō.

Părūmpĕr, *adv. Pour un peu de temps.* Tăcē părūmpĕr. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 78). Pūlsūsquĕ părūmpĕr Cōrdĕ dŏlŏr. *V.* (*Æ.* VI, 382. Quanquam *Serv.* interpretatur *paulatim*). SYN. Ălĭquāntŭm, ălĭquāndĭū. || *Pendant un peu de temps.* Ōbstĭtĭt īntrāntī mīrātrīx tūrbă părūmpĕr. *J.* (4, 62. *Id.* 10, 250). Părūmpĕr aūrĕ vērbă pătĭēnti ēxcĭpĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 361). SYN. Paūlīspĕr. || † *arch. En peu de temps, rapidement.* Deīn cāmpūm cĕlĕrī pāssū pērmēnsă părūmpĕr, Cōnjĭcĭt īn sīlvām sēsē. *Enn.* (ap. *Non.* 4, 385. *Id.* ibid. Huc et *Virgilii* locum supra laudatum retrahit *Non.*). *Voy.* Cito.

Părūncŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Paro. *Barque.* Părūncŭlīs ăd līttŭs lūdĭt cĕlĕrĭbŭs. *Cic.* (ap. *Isid.* 19, 1).

Pārŭs, ī, *m. Sorte d'oiseau.* Pārŭs ĕnĭm quāmvĭs pēr nōctēm tīnnĭăt ōmnĕm. (*Auct. Philom.* 9.)

Pārvī, *gén. n.* (*s.-ent.* pretii). *Peu, avec un verbe de prix.* || Pārvī făcĭŏ, pēndŏ, *ou* Pārvĭfăcĭŏ, etc. *Faire peu de cas.* Ĕgŏ rūmōrēm pārvī făcĭŏ. *Pomp.* (ap. *Non.* 1, 64). Cărmĭnĭs lēgēs ămŏr aūrĕōrūm Nōmĭnūm pārvī făcĭt. *Prud.* (*Peri.* 4, 166). Hōstēsne ăn cīvēs cŏmĕdĭs, pārvī pēndĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 65). Tū fōrtāssĕ, quĭd mē fĭăt, pārvī pēndĭs. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 37). SYN. Mĭnĭmī, nĭhĭlī, *arch.* flōccī, naūcī făcĭŏ, pēndŏ, æstĭmŏ. PHR. Nōn āssĭs făcĭt. *Cat.* Quīn tē quŏque īpsūm făcĭo haūd māgnī. *Pl. Voy.* Contemno. || Pārvī fĭŏ. *Être peu estimé.* (*Titin.* apud *Prisc.* 789, parvi *faciatur*, antique.) || Pārvī rĕfērt. *Il importe peu.* Pārvī rētŭlĭt Nōn sūscēpīssĕ. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 41).

† Pārvīssĭmŭs, ă, ūm, *ancien superl. de* Parvus. Sūmmă sĭt īnfīnītă; tămēn pārvīssĭmă quæ sūnt. *Lr.* (I, 622. Cf. *Varr.* ap. *Non.* 6, 43).

Pārvŭlŭs, *arch.* Pārvŏlŭs, ă, ūm, *dimin. de* Parvus. *Tout petit, jeune enfant.* Sī quĭs mĭhĭ pārvŭlŭs aūlā Lūdĕrĕt Ænēās. *V.* Tōrquātŭs vŏlŏ pārvŏlŭs. *Cat.* (61, 216). Pārvŭlŭs īnfāns. *Maxim.* (1, 219). SYN. Pūsīllŭs, etc. *Voy.* Parvus. || Ā pārvŭlō. *Depuis la tendre enfance.* Ĕgŏ pōstquām te ēmi, ā pārvŏlō... scĭs. *Ter.* (*And.* I, 1, 8. Adde *Pl. Merc.* I, 1, 89). SYN. Ā pŭĕrō *ou* pŭĕrĭs. || *Peu considérable.* Dăbĭtūr mōră pārvŭlă. *J.* (10, 340). Prīmūm quŏd pārvŏlă caūsă. *Lr.* (IV, 191).

Pārvŭs, ă, ūm. *Petit, de petite taille ; en partic. Enfant.* Pārvă mŏdō sērpēns. *L.* Vīctōsquĕ dĕōs pārvūmquĕ nĕpōtēm Īpsĕ trăhĭt. *V.* Mĕmĭnī quæ plāgōsūm mĭhī pārvō Ōrbĭlĭūm dīctārĕ. *H.* Līquīstĭs ĕnĭm pārvōsquĕ sĕnēsquĕ. *St.* SYN. Pārvŭlŭs, ēxĭgŭŭs, brĕvĭs, mĭnĭmŭs, mĭnūtŭs, tĕnĕr, tĕnēllŭs, pūsīllŭs. *Voy.* Puer. || *Petit, faible, peu considérable, peu important.* Sī pārvă lĭcēt cōmpōnĕrĕ māgnīs. *V.* Nēc pārvă sĕquētŭr Glōrĭă. *Id.* Tānquām sī pārvă dĕdīssēm Dōnă. *O.* Fōrsĭtăn hīc mĭhĭ pārvam hăbĕăt fĭdēm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 117). Sī tōrrĭdă pārvŭs Vēnĭt īn ōră crŭōr. *L.* SYN. Pārvŭlŭs, mĭnĭmŭs, lĕvĭs, tĕnŭĭs, ēxĭgŭŭs, mŏdĭcŭs. PPH. Nōn māgnŭs. PHR. Nēc māgnūs prŏhĭbērĕ lăbŏr. *V.* || *Bref.* Ōmnĭă cōnquāssāri īn pārvō tēmpŏrĕ cērnēs. *Lr.* (V, 107). Pārvō tēmpŏrĕ nīgră rĕdĭt. *M.* (VII, 12). Līberă nōn ūltrā pārvă quām nōctĕ jŭvēntūs. *L. Voy.* Brevis. || *Humble, bas, pauvre.* Hīc ŏnŭs hōrrĕt, Ūt pārvīs ănĭmīs ēt pārvō cōrpŏrĕ mājŭs. *H.* Hōc stŭdĭūm pārvī prŏpĕrēmŭs ēt āmplī. *Id. Voy.* Humilis, Pauper. || *n. pris subst.* Pārvōque āssuētă jŭvēntūs. *V.* Quī pārvō nēscĭăt ūtī. *H.* Pārvūm sēd fēssă sĕnēctūs Sānguĭnĭs ēffūdĭt jŭgŭlō. *L.* SYN. Ēxĭgŭūm, mŏdĭcūm. || Pārvō (*s.-ent.* pretio). *Peu cher, à peu de frais.* Quāntī ēmptŭs? Pārvō. *H.* Nōn pārvō lŭĭt īrās Ăchīllĭs Græcĭă. *Sen.* (*Troad.* 194). Dīscĭtĕ quām pārvō lĭcĕăt prōdūcĕrĕ vītām. *L.* SYN. Ăssĕ. PPH. Haūd *ou* nōn māgnō. PHR. Tē sĭmŭl ærĕ brĕvī dēbĭlĕ vūlgŭs ĕmĕt. *Avian.*

Păsārgădæ, ārŭm, *m. pl.* (Πασαργάδαι). *Peuple de la Perse.* Prīmā pārtĕ Săbæ, mĕdĭūsquĕ Păsārgădă; pōst hūnc. *Prisc.* (*Peri.* 970. Hos et nominat *Curt.* 10, 1. Alias *Pasargadæ* urbs est, de qua *Plin.* et *Strab.*).

† Pāscālĭs, ĕ. *Que l'on fait paître, qui paît.* Pāscālī pĕcōre āc mōntānō. *Lucil.* (ap. *Fest.* v. *Solox*).

Pāscăsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 600.)

Pāscĕŏlŭs, ī, *m. Bourse de cuir.* Prætĕrĕā cēntūm Phĭlĭppēī īn pāscĕŏlō sĕōrsŭs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 27. Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 635).

Pāschă, æ, *f.*, *et* Pāschă, ătĭs, *n.* (τὸ Πάσχα). *La Pâque, le jour de Pâques.* Īnde ŭbĭ Jūdæīs ădĕrānt sōlēnnĭă pāschæ. *Juvc.* (II, 154). Īnstāntĭs rĕvŏcānt quĭă nōs sōlēnnĭă pāschæ. *Aus.* (*Epist.* 8, 9). Nōn ĕtĕnĭm prīmīs pōst sānctūm pāschă dĭēbŭs. *Aus.* (*Epist.* 10, 17). Nōn săpĭs, īmprūdēns, nōstrūm tu ēffīngĕrĕ pāschă? *Prud.* (*Apoth.* 355). VERS. Sānctă sălūtĭfĕrī rĕdĕūnt sōlēnnĭă Chrīstī. *Aus.*

Pāschālĭs, ĕ. *Pascal.* Pāschālēs quīcūmquĕ dăpēs cōnvīvă rĕquīrĭt. *Sedul.* (*Præf.* 1). Quīd pāschālĕ ĕpŭlūm? *P. Nol.* (24, 53).

Pāscŏ, ĭs, pāvī, pāstūm, pāscĕrĕ. 1. *Nourrir.* Dīctæō cœlī rēgēm pāvērĕ sūb āntrō. *V.* Pāscēntēm nĭvĕōs hērbōsō flūmĭnĕ cycnōs (campum). *Id.* Mājŏr ūtrūm pŏpŭlūm frūmēntī cōpĭă pāscăt. *H.* Plūrēs căbŏnēs ătquĕ căbāllī Pāscēndī. *Id.* Īmpĭŭs hūmānō vīscĕrĕ pāvĭt ĕquōs. *O.* SYN. Ălŏ, nūtrĭŏ, etc. *Voy.* Alo. || *En partic. Faire paître.* Pāscĭte, ŭt āntĕ, bŏvēs, pŭĕrī. *V.* Ēt fōrmōsŭs ŏvēs ăd flūmĭnă pāvĭt Ădōnĭs. Ărmēntăquĕ pāscēs Sōlĕ rĕcēns ōrtō. *Id.* SYN. *Par ext.* Sērvŏ, cūstōdĭŏ, ăgŏ, ăgĭtŏ, cōmpēllŏ. PPH. Ād pāstūm dūcŏ, ăgŏ, ēdūcŏ. Īn pāscŭă mīttŏ, rĕvŏcŏ. Ād pāscŭă dūcŏ, ăgŏ, cōgŏ. Stăbŭlīs ēdūcŏ, ēxpēllŏ, mŏvĕŏ. Hērbās, pābŭlă præbĕŏ, sūppĕdĭtŏ. VERS. Īn sāltūs ūtrūmquĕ grĕgem ătque īn pāscŭă mīttĕt. *V.* Nōn ūllī pāstōs īllīs ĕgērĕ dĭēbŭs (boves). *Id.* Nōn hīc ārmēntă grĕgēsquĕ Hōrrĭdŭs ōbsērvŏ. *O.* Mīllĕ sŭb ūbĕrĭbūs bālāntēs pāscĭmŭs āgnās. *Calp.* Ād fōntēm cōmpēllĕ grĕgēs, nēc prōtĭnŭs hērbās Vēl cāmpōs pērmīttĕ sĕquī. *Id.* Sī Laūrēntī cūstōdĭt īn āgrō Cōndūctās Cōrvīnŭs ŏvēs. *J.* || *Au fig. Nourrir; repaître ses yeux, son esprit.* Dānăās pāvērūnt Pērgămă flāmmās. *O.* Mĕrĭtās tĭbĭ plūrĭmŭs ārās Pāscĕt hŏnōs. *V. Fl.* Ātque ănĭmūm pīctūrā pāscĭt ĭnānī. *V.* Spēs ēst quæ pāscĭt ămāntēm. *O.* Rēstābăt ălĭŭd nīl,

nĭsi ŏcŭlōs pāscĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 35). || *Laisser croître ses cheveux, sa barbe.* Săcrūm tĭbĭ pāscĕrĕ crīnĕm. *V.* Săpĭēntĕm pāscĕrĕ bārbăm. *H.* SYN. Ălō. *Voy.* Capillatus. || *Accumuler des dettes.* Nūmmōs ălĭēnōs pāscĕt. *H.* || 2. *n. et act. Paître, brouter.* Sāltĭbŭs īn văcŭīs pāscānt. *V.* Pāscēntēs sērvābīt Tĭtўrŭs hœ̆dōs. *Id.* SYN. Pāscŏr, pābŭlŏr. PPH. Hērbăm, grāmĕn, grāmĭnă dēpāscŏ, cārpŏ, tōndĕŏ, āttōndĕŏ, dētōndĕŏ. Pābŭlă, pāscŭă cārpŏ, pĕtŏ, rĕpĕtŏ, māndŏ, mōrsū tōndĕŏ, ōrĕ lĕgŏ. Vīrgūltă, dūmētă, cāmpŭm, prātă tōndĕŏ, cārpŏ. Grāmĭnĭs hērbăm āttīngŏ. Īn mōntĭbŭs, pēr cāmpōs, pĕr hērbās ērrŏ, văgŏr, pāscŏ, pāscŏr. VERS. Nūllă mĕæ trīnĭs tĕtĭgērūnt grāmĭnă văccæ Lūcĭfĕrĭs. *Calp.* Quī grāmĭnă, mātrĕ rĕlĭctā, Nūnc prīmūm tĕnĕrĭs lībāvĭt dēntĭbŭs. Quās ērrārĕ vĭdēs īntēr dūmētă căpēllās, Cānăquĕ lāscīvō cōncĭdĕrĕ grāmĭnă mōrsū. Cērnĭs ĭn āprīcō dēcērpĕrĕ grāmĭnă cāmpō. *Id.*

Pāscŏr, ĕrĭs, pāstŭs sŭm, pāscī, *pass. et d. Paître.* Pāssīmquĕ sŏlūtī Pēr cāmpōs pāscūntŭr ĕquī. *V.* Mōntānō grāmĭnĕ pāscī Ārmēntūm rēgālĕ vĭdēs. *O.* *Voy.* Pasco. || *Se nourrir, et au fig.* Lāmbĕrĕ flāmmă cŏmās, ēt cīrcūm tēmpŏră pāscī. *V.* Nēc nōn ōcĕănō pāscī Phœbūmquĕ pŏlūmquĕ Crēdĭmŭs. *L.* Ōtĭă cōrpŭs ălūnt, ănĭmŭs quŏquĕ pāscĭtŭr īllĭs. *O.* SYN. Ălŏr, nūtrĭŏr. *Voy.* Édo. || *Au fig. Se repaître.* Clādĭbŭs, ēxclāmāt, Sātūrnĭă, pāscĕrĕ nōstrĭs. *O.* SYN. Frŭŏr.

Pāscŭŭm, ī, *n., et ordint.* Pāscŭă, ōrŭm, *pl. Pâturages.* Quĭd tĭbĭ pāstōrēs Lĭbўæ, quĭd pāscŭă vērsū? *V.* Quĭd nĭsi ărātūrĭs pāscŭă būbŭs ĕrānt? *O.* Fātālĕ sāxĕō pāscŭūm mūrō tĕgēns. *Sen.* (*Thyest.* 233). SYN. Pābŭlă, pāstŭs, *par ext.* prātă, hērbă, grāmĕn. EP. Grāmĭnĕă, hērbĭdă, hērbōsă, vĭrēntĭă, vĭrĭdāntĭă; ămœ̆nă, lætă, ŏpīmă, pīnguĭă; hūmĭdă, hūmēntĭă, rōscĭdă. PPH. Pīnguēs cāmpī. Vĭrĭdīssĭmă grāmĭnĕ rīpă. *Voy.* Pasco.

Pāscŭŭs, ă, ŭm. *Bon pour les pâturages.* Pāndĕre ăgrōs pīnguēs, ēt pāscŭă rēddĕrĕ rūră. *Lr.* (V, 1247. Adde *Pl. Truc.* I, 2, 47).

Pāsĭcōmpsă, æ, *f. Nom de femme.* (*Pl Merc.* III, 1, 19.)

Pāsĭphăē, ēs, *f.* (Πασιφάη). *Pasiphaé, fille du Soleil, femme de Minos, éprise d'un taureau, fut mère du Minotaure.* Pāsĭphăēn nĭvĕī sōlātŭr ămōrĕ jŭvēncī. *V.* Pāsĭphăē fĭĕrī gaŭdēbăt ădūltĕră taŭrō. *O.* EP. Mīnōĭă, Mīnōă, ădūltĕră, īncēstă, īnfāmĭs, tūrpĭs. PPH. Mīnōĭs, Mīnōă, Mīnōĭă cōnjūx, ūxŏr. VERS. Ūxōrĕm quōndām māgnī Mīnōĭs, ŭt āiūnt, Cōrrĭpŭīt tōrvī cāndĭdă fōrmă bŏvĭs. *Pp.* Crētæī fāstūs quæ pāssă jŭvēncī, Īndŭĭt ăbĭĕgnæ cōrnŭă fālsă bŏvĭs. *Id.* Pāsĭphăē nĭvĕī sĕquĭtŭr vēstīgĭă taŭrī. *Aus.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 24 sq.; *Mart. Spect.* 5; *Sen. Hip.* 113 sq.)

Pāsĭphăēĭă, æ, *f.* (Πασιφαηΐα). *Fille de Pasiphaé, Phèdre.* Mē Pāsĭphăēĭă quōndăm (finxit voluisse). *O.*

Pāsĭphĭlŭs, ī, *m.* (πασίφιλος). *Nom d'homme.* Pāsĭphĭle, ōrnātūs fĭdĕī. *Pallad.* (*Insit.* 1).

Pāsĭthĕă, æ, *et* Pāsĭthĕē, ēs, *f.* (Πασιθέα). *Une des trois Grâces, épouse du Sommeil.* Trĕpĭdāntem ĕīm rĕcĕpīt dĕā Pāsĭthĕă sĭnū. *Cat.* (63, 43). Nōn hōc Pāsĭthĕē, blāndārŭm prīmă sŏrōrŭm. *St.* (*Th.* II, 286. Alii leg. Pasitheā).

Pāssĕr, ĕrĭs, *m. Moineau.* Pāssĕr, dēlĭcĭæ mĕæ pŭēllæ. *Cat.* (2, 1). Addĭt, ēt ārgūtō pāssĕrĕ vērnăt ăgĕr. *M.* (IX, 55). Cūjŭs Tūrbāvīt nĭtĭdōs ēxstīnctŭs pāssĕr ŏcēllōs. *J.* (6, 7). SYN. Pāssĕrcŭlŭs. EP. Lĕvĭs, părvŭs; lāscīvŭs, prŏtērvŭs. || *Terme d'affection.* Mĕūs pūllŭs pāssĕr. *Pl.* (*Cas.* I, vs. 50). || — mărīnŭs. *Autruche.* Ōvŭm tū quŏquĕ pāssĕrĭs mărīnī. *Aus.* (*Epist.* 11, 3. Et *Pl. Pers* II, 2, 17. Vid. *Fest.*). || *Nom d'un poisson plat* Pāssĕr, ēt Ādrĭăcō mīrāndŭs lĭttŏrĕ rhōmbŭs. (*Ov. Hal.* 125. Adde *Hor. Sat.* II, 8, 29.) || *Localité de l'Étrurie nommée* Passerinæ aquæ. Fērvĭdĭquĕ Flūctŭs Pāssĕrĭs, aūt sŭpērbŭs Ānxūr. *M.* (VI, 42).

Pāssĕrcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Passer. Ŭt lĕvĭs pāssĕrcŭlŭs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 82). || *Terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 76 et 104.)

Pāssĕrīnŭs, ă, ŭm. *De moineau.* Pāssĕrīnūm prāndĭŭm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 335). || *Subst. m. Nom d'un cheval souvent vainqueur aux courses.* Ŭtrŭm nĕ cūrrăt Pāssĕrīnŭs, ān Tīgrĭs. *M.* (VII, 6. *Id.* XII, 36).

† Pāssĭbĭlĭs, ĕ. *Qui peut souffrir.* Pāssĭbĭlĭsnĕ Dĕŭs? cūjūs spĕcĭēs ĕt ĭmāgŏ. *Prud.* (*Apoth.* 6). Fītquĕ Dĕŭs... fĭgūră Pāssĭbĭlĭs. *Drac.* (II, 80).

Pāssĭm, *adv. Çà et là.* Strātă jăcēnt pāssĭm sŭă quæquĕ sŭb ārbŏrĕ pōmă. *V.* Tōtā pāssĭm rĕgĭōnĕ văgāntŭr. *Id.* Ēūnt tăcĭtī pāssĭm. *St.* SYN. Ŭbīquĕ or quŏcūmquĕ. PPH. Hīc īllīc, hīnc īllīnc, hūc īllūc. Sĭnĕ lēgĕ. Sĭne ōrdĭnĕ. || *Au fig. Au hasard.* Glāns ălŭīt vĕtĕrēs, ēt pāssĭm sēmpĕr ămārūnt. *Tib.* (II, 3, 71). SYN. Tĕmĕrĕ. PPH. Dīscrīmĭnĕ nūllō.

Pāssīnă, æ, *f. Nom de femme.* Ēt dĕcĭēs Pāssīnă nŏvō rădĭāvĭt ĭn ōstrō. *Victor* (*ad Salm.* 60).

† Pāssĭŏ, ōnĭs, *f. Souffrance, douleur, qqf. Passion.* Āc vīrēs ănĭmī mŏvēns Vīvo īn cōrpŏrĕ pāssĭŏ. *Boet.* (5, 4). Sī nĭhĭl īmmĭnŭīt pāssĭŏ, nūllă fŭīt. *Maximian.* (3, 42). || *Eccl. Passion de N. S. J.-C.* Ōmnĕ săcrāmēntūm, rĕtĭnēt quŏd pāssĭŏ vēră, Pāssĭŏ quæ nōstrăm dēfēndīt sānguĭnĕ frōntĕm. *Prud.* (*Apoth.* 358). Cōmplēta ēst pāssĭŏ Chrīstī. *Sedul.* (IV, 266). Dē pāssĭōnĭs glōrĭă. *Fort.* (II, 7, 30). || *Martyre d'un saint.* Cōnsērvēt pŏpŭlūm pāssĭŏ săcrŭūm. *Eugen.* (8, 6, scil. Vincentii. Adde *Prud. Peri.* 2, 35). *Voy.* Martyrium.

Pāssŭm, ī, *n. Voy. le suiv.*

1. Pāssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pando. *Étendu, déployé.* Ēt pătēr Ānchīsēs, pāssīs dē līttŏrĕ pālmĭs. *V.* Prīmă lŏcō fērtŭr pāssīs vīctōrĭă pēnnĭs. *O.* Īn pōrtūm vēntō sĕcūndō, vēlō pāssō pērvĕnĭt. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 45). SYN. Ēxpānsŭs, ēxtēnsŭs, ăpērtŭs, pătēns. || *En désordre (en parlant des cheveux).* Crīnĭbŭs Īlĭădēs pāssĭs. *V.* Căpīllŭs pāssŭs, nūdŭs pēs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 56). SYN. Spārsŭs, sŏlūtŭs, ēffūsŭs. *Voy.* Capillus. || *Raisin qu'on a fait sécher au soleil.* Vĕl psĭthĭă pāssōs dē vītĕ răcēmōs. *V.* Ūvă pāssă pēnsĭlĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 99). || *Subst. n. Vin fait avec ce raisin.* Ēt pāssō psĭthĭa ūtĭlĭŏr. *V.* Mārrŭbĭum ēx pāssō trītūm cōnfūndĭtŭr ūndĭs. *Sam.* (vs. 655). Mūrrhĭnăm, pāssŭm. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 51. Et *Juv.* 14, 271). || *Au fig. Sec, ridé.* Rūgōsī pāssīquĕ sĕnēs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 38).

2. Pāssŭs, ă, ŭm, *part. de* Patior. *Qui a souffert.* Pānăquĕ, quī prīmŭs călămōs nōn pāssŭs ĭnērtēs. *V.* Ō pāssī grăvĭōră! *Id.*

3. Pāssŭs, ūs, *m. Pas, espace parcouru dans une enjambée; pas, marche.* Sĕquĭtūrquĕ pātrĕm nōn pāssĭbŭs æquĭs. *V.* Sĕquĕrĕ me hāc trēs ūnōs pāssūs. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 34). Īncēssĭt pāssū dē vūlnĕrĕ tārdō. *O.* Jām pāssĭbŭs ægrĭs Dīlāpsæ. *V. Fl.* SYN. Grădŭs, grēssŭs, pēs, īngrēssŭs, *qqf.* cūrsŭs. || *Qqf. Traces.* Sæpĕ tŭī spēctō sī sīnt īn līttŏrĕ pāssūs. *O.* SYN. Vēstīgĭă. || Pāssŭŭm, *et ordint.* Pāssuūm *ou* Pāssūm *gén. pl.* (*Avec* mille, *ce mot signifie un mille, mesure itinéraire d'environ* 1475 *mètres*). Hūnc mīllĕ pāssūm quī vīcĕrīt ātquĕ dŭŏbŭs. *Lucil.* (ap. *Gell.* I, 16). Lōngĕ trĭă mīllĭă pāssŭm. *Id.* (ap. *Char.* 182). Sēd dŭŏ sūnt, quæ nōs dīstīnguūnt mīllĭă pāssŭm. *M.* (II, 5).

Pāstīllŭs, ī, *m. Petite masse odoriférante en pâte desséchée; pastille, pilule.* Pāstīllōs Rūfīllŭs ŏlĕt, Găr-

ǵŏnĭūs hīrcŭm. *H.* Pāstīllōs Cōsmī lŭxŭrĭōsă vŏrās. *M.* (I, 88).

Pāstŏr, ōrĭs, *m. Pâtre, berger.* Pāstŏr ĭnæquālī mŏdŭlātŭr ărŭndĭnĕ cārmĕn. *O.* Nām sæpe īncaūtīs pāstōrĭbŭs ēxcĭdĭt īgnĭs. *V.* SYN. Pāscēns, ārmēntārĭŭs, būbŭlcŭs, ōpĭlĭō. EP. Rūstĭcŭs, ăgrēstĭs, văgŭs, ērrāns, vĭgĭl, mātūtīnŭs, sēdŭlŭs, sōllĭcĭtŭs; ĭnōps, mĭsĕr, ĕgēnŭs, paūpĕr, squālĭdŭs. PPH. Grĕgĭs, pĕcŏrĭs, ŏvĭŭm cūstōs, măgīstĕr, dūx. *Voy.* Pasco. || *Eccl. Pasteur spirituel.* Pāstŏr ŏvēm cĕlĕrī dīgnātŭs quærĕrĕ grēssū. *Alcim.* (III, 368). || *Nom d'homme.* (*Mart.* IX, 23; *Aus. Parent.* 11, 13.)

Pāstōrālĭs, ĕ, *et* Pāstōrĭŭs, ă, ŭm. *De berger.* Ēt pāstōrālēm præfīxā cūspĭdĕ mŷrtŭm. *V.* Ēt pāstōrālī mĕdĭtāntŭr prœlĭă trūncō. *St.* Pāstōrālĕ mĕlŏs. *Aus.* (*Parent.* 11, 6). Īllŭd ĕrāt tēmpŭs quō tē pāstōrĭă pēllĭs Tēxĭt. *O.* Gnāvăquĕ sēdŭlĭtās vĕnĭt ēt pāstōrĭă vīrtŭs. *Calp.* (5, 105). || *Eccl. De pasteur.* Sēdēs Rōmă Pĕtrī, quæ pāstōrālĭs hŏnōrĭs Fāctă căpŭt mūndō. *Prosp.* (*Ingr.* I, 51).

† Pāstūră, æ, *f. Pâturage.* Hērbĭdă pāstūrām sĭmŭlāntĭă sāxă vĭrēntēm. *Ennod.* (*Epig.* 10, 3).

Pāstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pasco. *Qui s'est nourri de, repu.* Frōndĭbŭs hīrsūtīs ēt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. *V.* Mălă grāmĭnă pāstŭs. *Id.* SYN. Sătĭātŭs, sătŭrātŭs, sătŭs, rĕplētŭs, plēnŭs. || *Qu'on a laissé croître.* Quæquĕ căpŭt pāstĭs cŭmŭlātŭm crīnĭbŭs aūgēnt. *P. Nol.* (22, 79).

Pāstŭs, ūs, *m. L'action de paître, pâturage.* Īn pāstūs ārmēntăquĕ tēndĭt ĕquārŭm (equus). *V.* Nēc rĕdĭt īn pāstūs (taurus). *L.* SYN. Pāscŭă. *Voy. ce mot.* || Ăd pāstŭm ăgō, dūcō, etc. *Mener paître. Voy.* Pasco. || Ē pāstū rĕdūcō; rĕdĕō, dēcēdō. *Ramener ou Revenir du pâturage.* Vēspĕr ŭbi ē pāstū vĭtŭlōs ăd tēctă rĕdūcĭt. *V.* Vēspĕr ŭbi ē pāstū tāndēm dēcēdĕrĕ cāmpĭs Ădmŏnŭĭt. Quūm sēse ē pāstū rĕfĕrūnt. *Id.* SYN. Īn stăbŭlă cōgō. Stăbŭlŭm *ou* stăbŭlī tēctă pĕtō, rĕpĕtō. || *En gén. Nourriture.* Quāmlĭbĕt sprētō sĭnĕ mōrĕ pāstū, Spōntĕ cōnfēctōs tĕnŭēmŭs ārtūs. *Prud.* (*Cath.* 8, 53). *Voy.* Cibus.

' Pătăgĭārĭŭs, ĭī, *m. Faiseur de galons, passementier.* (*Pl. Aul.* III, 5, 35. Vid. *Fest.* in v. *Patagium.*)

Pătăgĭātŭs, ă, ŭm. *Galonné.* (*Pl. Epid.* II, 4, 47.)

Pătăgĭŭm, ĭī, *n.* (παταγεῖον). *Galon, pour orner le devant de la tunique des femmes.* Pāllĭs, pătăgĭīs, crŏcōtĭs. *Næv.* (ap. *Non.* 14, 19, et 16, 4. Vid. *Fest.*).

Pătăgŭs, ī, *m.* (πάταγος). *Sorte de maladie.* Mēcum hăbĕt pătăgŭs, æs, mōrbŭs. *Pl.* (*fr* apud *Macr.* 5, 19. Vid. *Fest.*).

Pătălēnē, ēs, *f.* (Παταλήνη). *Ile et ville à l'embouchure de l'Indus.* Īnsŭlă sē vāsto fūndĭt tērgō Pătălēnē. *Avien.* (*D. Terr.* 1296).

† Pătălĭs (bos), *m. Bœuf dont les cornes sont fort écartées.* Mē... māvēlĭm pătălēm bŏvēm. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 22. De quo *Fest.*).

Pătără, æ, *f.* (Πάταρα). *Patare, bourg de Lycie, célèbre par un oracle d'Apollon.* || *D'où,* Pătăræŭs, ă, ŭm (Παταραῖος). Ēt Tĕnĕdōs, Pătăræăquĕ rēgĭă sērvĭt. *O.* Seū tē Lўcĭæ Pătăræă nĭvōsĭs Ēxērcēnt dūmētă jŭgĭs. *St.*

Pătărēĭs, ĭdĭs, *f.* (Παταρηΐς). *De Patare.* Quā frōns tēntă sălō Pătărēĭdŏs ēmĭnĕt ārcĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 684. Adde *Prisc. Peri.* 127).

Pătăreŭs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Παταρεύς). *Patarée, surnom d'Apollon, honoré à Patare.* Dēlĭŭs ēt Pătăreŭs Ăpōllō. *H.*

Pătăvīnŭs, ă, ŭm. *De Padoue.* Vēllĕră quūm sūmānt Pătăvīnæ mūltă trĭlīcēs. *M.* (XIV, 143). Ēxpŭlĭt Eūgănĕōs, Pătăvīnām cōndĭdĭt ūrbēm. (*Anthol.* I, p. 91.) SYN. Eūgănĕŭs, Āntēnōrēŭs. || *De Tite-Live.* Mĭttūnt Eūgănĕĭs Pătăvīnă vŏlūmĭnă chārtīs. *Sid.* (2, 189). Ārpīnās, Pătăvīnĕ, Māntŭānĕ. *Id.* (23, 146, absolute, pro Livio). *Voy.* Livius.

Pătăvĭŭm, ĭī *et synér.* ī, *n.* (Πατάβιον). *Padoue, ville de Vénétie.* Hīc tămĕn īlle ūrbēm Pătăvī sēdēsquĕ lŏcāvĭt. *V.* (Synizesin notat *Charis.* 54).

† Pătăvŭm, ī, *n. Comme le précéd.* Jūstīnām Pătăvum, Eūphēmĭām quŏquĕ Chālcēdŏn ōffert. *Fort.* (VIII, 6, 169, bis mendoso versu).

Pătĕfăcĭō *et qqf.* Pātĕfăcĭō, ĭs, fēcī, fāctŭm, făcĕrĕ. *Ouvrir.* Ēt prēssō sūlcūm pătĕfēcĭt ărātrō. *O.* Nĭtĭdō pătĕfēcĭt ăb ōrtū Pūrpŭrĕās Aūrōră fŏrēs. *Id.* Ādspĭcĭs īn quālēs mĭsĕrūm pătĕfēcĕrĭs ūsūs Æquŏr. *St.* Īllōs pătĕfāctŭs ăd aūrās Rēddĭt ĕquŭs. *V.* Ātquĕ pătĕfēcĭt quās ānte ōbsēdĕrăt ātĕr. *Lr.* (IV, 346). Īndĕ pătĕfēcĭt rădĭīs rŏtă cāndĭdă cœlŭm. *Enn.* (ap. *Isid.* 18, 36). SYN. Ăpĕrĭō, pāndō, etc. *Voy.* Aperio. || *Découvrir, éclairer.* Pōstĕră lūx rădĭīs tōtūm pătĕfēcĕrăt ōrbĕm. *O.* Jūnctāsquĕ mănūs pătĕfāctă rĕmĭsĭt Dīvă. *Id.* SYN. Dētĕgō, īllūmĭnō, īllūstrō. || *Au fig. Dévoiler.* Lætă pătĕfāctīs īncīdĕrĕ cārmĭnă fātīs. *Calp.* (1, 35). *Voy.* Detego.

Au pass. Pătĕfīō, īs, fāctŭs sŭm, fĭĕrī. *Être ouvert, découvert, et au fig.* Quūm cōnflūxērūnt, pătĕfīt quōdcūmquĕ crĕātŭr. *Lr.* (I, 178). Caūsă pătĕfīēt quæ, etc. *Id.* (VI, 1000). Nēc flēntī dŏmĭnæ pătĕfīānt nōctĕ fĕnēstræ. *Pp.* (III, 20, 29). *Voy.* Pateo.

Pătēllă, æ, *f. Sorte de plat qui servait dans les sacrifices.* Fērt mīssōs Vēstæ mīssă pătēllă cĭbōs. *O.* Cūltrīxquĕ fŏcī sēcūră pătēllă. *Pers.* (3, 26). SYN. Lānx. || *En gén. Plat, assiette (en terre ou en métal).* Nēc mŏdĭcā cœnārĕ tĭmēs ōlŭs ōmnĕ pătēllā. *H.* Pōnĭtŭr ēxĭgŭā fērālĭs cœnă pătēllā. *J.* (5, 85). Quāmvīs lātă gĕrāt pătēllă rhōmbŭm. *M.* (XIII, 81). SYN. Lānx, pătĭnă, cătīllŭs, părōpsĭs. EP. Ŏpīmă, ūnctă, ŏnūstă, pīnguĭs.

Pătēllārĭī (dii), *m. pl. Dieux à qui l'on faisait des offrandes dans des plats, en partic. les Lares.* (*Pl Cist.* II, 1, 46.)

? Pătēnă. *Voy.* Patina.

Pătēns, tĭs. *Ouvert.* Quī cūrsū pōrtās prīmi īrrūpērĕ pătēntēs. *V.* SYN. Ăpērtŭs, rĕsĕrātŭs, pătĕfāctŭs, rĕclūsŭs. || *Découvert, étendu.* Ōtĭŭm dīvōs rŏgăt īn pătēntī Prēnsŭs Ægæō. *H.* SYN. Ăpērtŭs, vāstŭs, ēffūsŭs, lātŭs. || *Découvert, montré.* Ātquĕ rĕlūctāntĭs... fœdĕquĕ pătēntĭs. (*Culex,* 195.) || *Au fig. Dévoilé.* Pīnguĭs ămŏr nĭmĭūmquĕ pătēns. *O. Voy.* Manifestus.

Pătĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être ouvert.* Nōctēs ātquĕ dĭēs pătĕt ātrī jānŭă Dītĭs. *V.* Cōncūssæ pătŭērĕ fŏrēs. *O.* SYN. Pătēscō, pătĕfīō, ăpĕrĭŏr, pāndŏr, rĕsĕrŏr, rĕclūdŏr, *qqf.* hĭō, dĕhīscō. || *Être découvert, montré, au fig. dévoilé.* Ēt vēra īncēssū pătŭĭt dĕă. *V.* Jāmque īræ pătŭērĕ dĕūm. *L.* Īllātĭs īgnĭbŭs āctă pătēnt. *O.* Pătēnt præstīgĭæ. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 9). *Voy.* Patesco. || Pătĕt, *unip. Il est connu, il est clair.* Pīscĭbŭs ātque ăvĭbūs quæ nātūra ēt fŏrĕt ætās, Āntĕ mĕūm nūllī pătŭĭt quæsītă pălātŭm. *H. Voy.* Liquet.

Pătĕr, pătrĭs *et* pātrĭs, *m.* (πατήρ). *Père.* Āt pătĕr Ānchīsēs ŏcŭlōs ăd sīdĕră lætŭs Ēxtŭlĭt. *V.* Nātum āntĕ ōră pătrĭs, pātrēm qui ōbtrūncăt ăd ārās. *Id.* Īndŭĕ mēntĕ pătrēm. *Cl.* SYN. Gĕnĭtŏr, părēns, crĕātŏr. EP. Vĕrēndŭs, cŏlēndŭs, vĕnĕrāndŭs, pĭŭs, ămāns, mītĭs, făcĭlĭs; cārŭs, dīlēctŭs; rĭgĭdŭs, sĕvērŭs. PPH. Sānguĭnĭs *ou* gĕnĕrĭs aūctŏr. || *Titre respectueux donné aux dieux, aux héros, aux vieillards, etc.* Hūc, pătĕr ō Lēnæĕ, vĕnī. *V.* Īndĕ tŏrō pătĕr Ænēās sīc ōrsŭs ăb āltō. Ūndĕ pătĕr Tĭbĕrīnŭs. Pătĕr Ăpēnnīnŭs. *Id.* Nōn nōstī quĭd pătĕr, īnquĭt, Chrȳsīppŭs dīcăt. *H.* Pătĕr, sălvētō. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 15). *Voy.* Mater. || — ōmnĭpŏtēns, māgnŭs, sūmmŭs dĕūm, dīvūm, *et absolt.* Pătĕr *Jupiter.* Īpsĕ Pătĕr

sūmmā nīmbōrum īn nōctĕ, cŏrūscā. *V.* Pārcĕ, Pătĕr. *Tib.* (I, 3, 51. Et *Hor. Od.* III, 29, 44). *Voy.* Jupiter. || *Eccl. Dieu.* Pĕr Chrīstūm, gĕnĭtūm, sūmmĕ Pătĕr, tŭŭm. *Prud.* (*Cath.* 5, 157). *Voy.* Deus. || — pătrĭæ. *Père de la pairie, titre honorifique donné à quelques grands citoyens de Rome.* Sānctĕ pătĕr pătrĭæ (de Romulo). *O.* Sēd Rōmă părēntĕm, Rōmă pătrēm pătrĭæ Cĭcĕrōnĕm lībĕră dīxĭt. *J.* (8, 244. *Id.* 2, 126, pater urbis; *Hor. Od.* III, 24, 27, pater urbium). || — dŏmūs. *Maître de maison.* Quūm pătĕr īpsĕ dŏmūs. *H.* || — cœnæ. *Celui qui traite* (*l'amphitryon*). Ūt āiēbāt cœnæ pătĕr. *H.* SYN. Cōnvīvātŏr. || *Au fig.* Aūrēlī, pătĕr ēsŭrĭtĭōnūm. *Cat.* (21, 1). Īpsĕ pătĕr vērī. *Petr.* (*Sat.* 132, de Epicuro). *Voy.* Auctor.

Au plur. Pătrēs, ŭm. *Ancêtres.* Pŭĕrīquĕ clārīs Pātrĭbūs ōrtī. *H.* Sēd rĕlĭquōs fŭgĭēndă pătrūm vēstīgĭă dūcūnt. *J.* (14, 36). SYN. Mājōrēs. || *Sénateurs.* Ēt pătrĭbūs dāt jūră vŏcātīs. *V.* Sēdĕrĕ pătrēs, cēnsērĕ părātī. *L.* (Et *Hor. Od.* IV, 5, 3; *Juv.* 8, 266). SYN. Cōnscrīptī, sĕnātŭs.

1. Pătĕră, æ, *f. Patère, soucoupe pour des liquides, employée surtout dans les sacrifices.* Vīnăquĕ fūndēbāt pătĕrīs, ănĭmāmque vŏcābāt. *V.* Cūmquĕ mĕrī pătĕrā tūrīs ăcērră fŭĭt. *O.* Vīnăquĕ mārmŏrĕās pătĕrā fūndēbāt ĭn ārās. *Id.* || *Quelquefois dans les repas.* Grăvēm gēmmīs aūrōque pŏpōscĭt, Īmplēvītquĕ mĕrō pătĕrăm. *V.* Cūm pătĕrā gūttūs, Cāmpānă sŭpēllēx. *H. Voy.* Poculum.

2. Pătĕră, æ, *m. Nom d'homme. Voy.* Nazarius.

Pătĕrfămĭlĭās *ou* Pătĕr fămĭlĭās, *m. Père de famille, maître de maison.* Quōd sī dēlātă pērscrūtātūs crīmĭnă Pătĕrfămĭlĭās ēssĕt. *Ph.* Pătĕrfămĭlĭās vērūs ēst Quĭrīnālĭs. *M.* (I, 85. Alii leg. *paterfamiliæ*). *Voy.* Materfamilias.

Pătērnŭs, ă, ŭm. *De père, paternel.* Ēst hŏnŏr ēt tŭmŭlīs ănĭmās plācārĕ pătērnās. *O.* Ād sēdēs vīctŏr vĕhĕrērĕ pătērnās. *V.* SYN. Pătrĭŭs, pătrĭs *ou* pătrūm. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 53.) || *Saint Paterne.* Nōmĭnĭs aūspĭcĭō fūlgēnt tŭă făctă, Pătērnĕ. *Fort.* (VII, 23, 1).

Pătēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'ouvrir, s'étendre.* Āppārēt dŏmŭs īntŭs, ēt ātrĭă lōngă pătēscūnt. *V.* Pōrtūsquĕ pătēscĭt Jām prŏpĭŏr. *Id. Voy.* Pateo. || *Au fig. Se découvrir, se dévoiler.* Dănăūmquĕ pătēscūnt Īnsĭdĭæ. *V.* Nēc rătĭō sōlīs sīmplēx aūt rēctă pătēscĭt. *Lr.* (V, 613). SYN. Pătĕfīō, pătĕō, dētĕgŏr, ăpĕrĭŏr, pāndŏr, rĕclūdŏr, āppārĕō, ōstēndŏr, mōnstrŏr, prōdŏr, vĭdĕŏr, pārĕō, *qqf.* vūlgŏr *ou* lĭquĕt. PPH. Mē ōstēndŏ, prōdŏ, mănĭfēstŏ. Mănĭfēstūm, clārŭm, ăpērtūm ēst. Pălām ēst *ou* fĭt. Īn mĕdĭō pătēt. Īn lūcēm *ou* mĕdĭŭm dătŭr.

† Pătĭbŭlātŭs, ă, ŭm. *Attaché à la potence.* Ĭtă tē fŏrābūnt pătĭbŭlātūm pĕr vĭās. *Pl.* (*Most.* I, 1, 53).

Pătĭbŭlūm, ī, *n. Comme* Furca. *Fourche patibulaire* (*potence, gibet*); *par ext. Croix.* Dīspēssīs mănĭbūs pătĭbŭlūm quum hăbēbīs. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 7). Crūx īllă nostra ēst, nōs pătĭbŭlum āscēndĭmŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 641). *Voy.* Furca, Crux. || *Espèce de fourche servant à fermer les portes.* Pătĭbŭlō hōc ĕĭī căpūt dēfrīngăm. *Titin.* (apud *Non.* 4, 355). || † Pătĭbŭlūm. Quō, cārnĕ, cārnĭs cōndĭtŏr Sūspēnsŭs ēst pătĭbŭlō. *Fort.* (II, 7, 4).

† Pătĭbŭlŭs, *adj. m. Conduit à la potence.* Pătĭbŭlŭs fĕrăr pĕr ūrbēm, deīndĕ sūffīgăr crŭcī. *Pl.* (apud *Non.* 3, 183. Hic sane *patibulus* non valet *patibulum*, ut vulgo exponunt).

Pătĭēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit souffrir, tolérable.* Mūltăquĕ, dīvĭtĭbūs nōn pătĭēndă, fĕrāt. *O.* Mūltă tŭlī tāntō nōn pătĭēndă dĕō. *Id.* Vērum ĕădēm... pătĭūndă sūnt. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 63). SYN. Fĕrēndŭs, tŏlĕrābĭlĭs.

Pătĭēns, tĭs, *part. de* Patior. *Qui souffre.* Īpse ōlīm pătĭēntēm vūlnĕră mīllĕ (vidi). *O.* || *Qui permet.* Tē pătĭēntĕ, mĕæ cōnflāvīt ĭmāgĭnĭs aūrūm. *Pp.* (IV, 7, 47). Pătĭēns vŏcārī Cæsărĭs ūltŏr. *H.* Prĕcēs plăcĭdūs pĭās Pătĭēnsquĕ rĕcĭpĕ. *Sen.* (*Troad.* 697). || *Adj. Qui souffre, endure, patient, dur.* Ēt pătĭēns ŏpĕrum, ēxĭgŭōque āssuētă jŭvēntŭs. *V.* Cōntēmptŭs ēssēm pătĭēntĭŏr hūjŭs. *O.* Dūrāvĭt, pătĭēns ād mălă pērstăt ămŏr. *A. Sab.* (1, 32). Quūm... dēns pătĭēntĭs ărātrī Dēpĕrĕānt ævō. *O.* Sĭt lĭcĕt ēt sāxō pătĭēntĭŏr īllă Sĭcānō. *Pp.* (I, 16, 29). SYN. Ēxpĕrĭēns, dūrŭs, cōnstāns. PPH. Pătī făcĭlĭs, prōmptŭs, dŏcĭlĭs. Lăbōrĕ, mălīs īnfrāctŭs, īnvīctŭs. || *Nom d'homme.* Cōllaūdās Pătĭēntĭs hīc lăbōrĕm. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 2).

Pătĭēntĕr. *Patiemment.* Dūm sĭbĭ nōn crēdĭt, nĕc pătĭēntĕr ămăt. *M.* (XIV, 165). Sī prāndērĕt ōlŭs pătĭēntĕr. *H.* Nĭmĭūm pătĭēntĕr ŭtrūmquĕ (mirati). *Id.* Quæ fĕrĭmŭs, tŭlĭmŭs pătĭēntĭŭs āntĕ. *O.* SYN. Cōnstāntĕr, fōrtĭtĕr, plăcĭdĕ. PPH. Æquō ănĭmō.

Pătĭēntĭă, æ, *f. Action de souffrir.* Cōntŭdĭt īngĕnĭūm pătĭēntĭă lōngă lăbōrŭm. *O.* SYN. Ēxpĕrĭēntĭă. || *Courage à souffrir, patience, fermeté.* Mūltă dĭūquĕ tŭlī : vĭtĭīs pătĭēntĭă vīcta ēst. *O.* Cōntrā, quēm dŭplĭcī pānnō pătĭēntĭă vēlăt. *H.* Dūrūm pătĭēntĭă cōrpŭs Īnstrŭĭt. *Cl. Voy.* Constantia.

Pătĭnă, æ, *f. Plat creux.* Āffērtŭr squīllās īntĕr mūrænă nătāntēs Īn pătĭnā pōrrēctă. *H.* Sērvūm, pătĭnăm quī tōllĕrĕ jūssŭs. *Id.* Jāmdūdum ănĭmŭs ēst īn pătĭnīs. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 46). SYN. Cătīnŭs, cătīllŭs, pătēllă, părōpsĭs, lānx.

Pătĭnārĭŭs, ă, ŭm. *De plat.* Tāntās strūĭcēs cōncĭnnāt pătĭnārĭās. *Pl.* (*Men.* I, 1, 26).

† Pătĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme le suiv.* Pŏpŭlŭs pătĭtŭr, tū pătĭās mŏdŏ. *Næv.* (apud *Diom.* p. 395).

Pătĭŏr, tĕrĭs, pāssŭs sūm, pătī, *d. Éprouver, souffrir, endurer.* Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmŭs, nōn vīnĕă fālcēm. *V.* Ātquĕ sŭpērbă pătī fāstīdĭă. *Id.* Nōn mĕrĭtī pœnăm pătĕrĭs, sēd nūmĭnĭs īrăm. *O.* Tūm pătĭtŭr cūltūs ăgĕr. *Id.* SYN. Pērpĕtĭŏr, fĕrŏ, pērfĕrŏ, sŭbĕŏ, tŏlĕrŏ, sūstĭnĕŏ, ēxpĕrĭŏr, *qqf.* sūffĕrŏ, ēxsĕquŏr. PPH. Æquō, fōrtī, īnfrāctō, plăcĭdō, trānquīllō ănĭmō, æquā mēntĕ fĕrŏ, pătĭŏr. Pătĭēntĕr fĕrŏ, tŏlĕrŏ. || *Permettre.* Mē sī fātă mĕīs pătĕrēntŭr dūcĕrĕ vītăm Aūspĭcĭīs. *V.* Cōrpŭs hŭmō pătĭārĕ tĕgī. *Id. Voy.* Permitto. || *Absolt.* Cērtum ēst īn sīlvīs īntĕr spēlæă fĕrārŭm Māllĕ pătī. *V.* Dīscĕ sĭne ārmīs Pōssĕ pătī. *L.* Īmmānĕ rēgnum ēst, pōssĕ sĭnĕ rēgnō pătī. *Sen.* (*Thyest.* 470). Ūt nūllūm pătĭēndī cōllĭgăt ūsŭm. *O.* Quæso, æquo ănĭmō pătĭtŏr. *Pl.* (*As.* II, 2, 108). SYN. Dūrŏ. || ? *Qqf. Supporter, en bonne part.* Fōrtĭtĕr mălūm quī pătĭtŭr, īdēm pōst pătĭtŭr bŏnŭm. *Pl.* (*As.* II, 2, 58. Sed alii *potitur*. Vid. et *Pœn.* III, 3, 82).

Pātræ, ārŭm, *f. pl.* (Πάτραι). *Ancienne ville d'Achaïe, sur le golfe de Corinthe, aujourd'hui Patras.* Mēssēnēquĕ fĕrōx, Pātræque, hŭmĭlēsquĕ Clĕōnæ. *O.* Ēphўrē, Pātræque, ēt rēgĭă Pleūrōn. *Sil.* Thēssălĭcās fūsō dāmnāvĭt sānguĭnĕ Pātrās. *P. Nol.* (24, 410). || *Qqf. au sing.* Quōs Pātră, quōs Ēphĕsŭs, Nāddăvĕr ārcĕ tĕnēt. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 284).

Pătrātŏr, ōrĭs, *m. Auteur de.* Prŏprĭīquĕ pătrātŏr ămōrĭs. *Avien.* (*Arat.* 20).

Pătrēnsĭs, ĕ. *De Patras.* Dūm sĭbĭ rĕdīrĕ dē Pătrēnsĭbūs fūndīs. *M.* (V, 35).

Pătrĭă, *et qqf.* Pătrĭă, æ, *f. Patrie.* Nōs pătrĭæ fīnēs ēt dūlcĭă līnquĭmŭs ārvă. *V.* Sēcūrŭs pătrĭă cōnsĕnŭīssĕ mĕā. *O.* Sī pătrĭæ vŏlŭmŭs, sī nōbīs vīvĕrĕ cārī. *H.* Pătrĭă Mæŏnĭa ēst. *O.* (*Met.* III, 583) Lū-

ēm rēddĕ tŭæ, dūx bŏnĕ, pātrĭæ. *H.* (*Od.* IV, 5, 5. *bid.* vs. 16). Dōctī pātrĭă, Nārbŏ, Vōtĭēnī. *M.* (VIII, 2). SYN. *Qqf.* Tērră, tēllūs, ūrbs. EP. Ālmă, dūlcĭs, ără, dīlēctă; āntīquă, vĕtŭs. PPH. Pătrĭă tēllūs, tēr-ă, sēdēs, ūrbs. Ārvă pătrĭă, nātālĭă. Nātālĕ sŏlŭm. ătrĭī fīnēs, cāmpī. Pătrĭæ rūră, sŏlŭm, tēctă. Pă-rĭŭm līttŭs. Pătrĭī mūrī, lārēs, pĕnātēs, fŏcī. Pătrĭă mĭnă. Pătrĭæ līmĭnă sēdĭs. Pătrĭī mœnĭă sōlī. Tērră ltrīx. PHR. Quæ vōs ā stīrpĕ părēntŭm Prīmă tŭlīt ēllūs. *V.* Pīsă mĭhī pătrĭa ēst, ēt ăb Ēlĭdĕ dūcĭmŭs rtūs. *O.*

Pătrĭărchă, æ, *m.* (πατριάρχης). *Eccl. Patriarche.* t tālī fēlīx pătrĭărchă nĕpōtĕ. *Prud.* (*Psych.* 546). īnc pătrĭărchārūm nŭmĕrō sŏcĭāntĕ prŏphētæ. *Fort.* VIII, 6 *bis*, 275. Et *Alcim.* III, 292).

† Pătrĭcē, *adv. A la façon des pères, ou des sé-ateurs.* (*Pl. Cas.* III, 6, 4.)

Pătrĭcīdă, æ, *m. Meurtrier de son père.* Īnnŏcŭās ntēr sŏbŏlēs gĕnŭīt pătrĭcīdăm. *Prud.* (*Ham.* 565). ē cœlūm pătrĭcīdă fĕrūs măcŭlārēt hŭmūmquĕ. *mbros.* (*Dist.* 20. Sic et legitur apud *Plin.* 7, 46, , in vett. edd. 1469, 1470 et 1472). *Voy.* Parici-a, Parricida.

Pătrĭcĭŭs, *et ordint.* Pātrĭcĭŭs, ă, ŭm. *De patri-ien.* Ōrăquĕ pātrĭcĭīs nōstrā dĭcāvīt hŏnōs. *Cl.* Pā-rĭcĭō Crĕmĕræ măcŭlāvīt sānguĭnĕ rīpās. *Sil.* || *Subst. n. pl. L'ordre des patriciens.* Pātrĭcĭīs mājōrĭbŭs ŏr-ŭm. *St.* Pātrĭcĭōs ōmnēs ŏpĭbūs quŭm prōvŏcĕt ūnŭs. . (1, 24).

Pătrĭmōnĭŭm, *et qqf.* Pātrĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Patri-moine, fortune.* Strāngŭlăt ēt cūncta ēxsŭpĕrāns pă-rĭmōnĭă cēnsŭs. *J.* (10, 13). Hīc sĭmŭl āccĕpĭt pă-rĭmōnī mīllĕ tălēntă. *H.* Hŏnēstŭs rūmŏr āltĕrum st pătrĭmōnĭŭm. *P. Syr.* Nisi ūnctă dēvŏrārĕ pātrĭ-nōnĭă. *Cat.* (29, 23). SYN. Cēnsŭs, ŏpēs, dīvĭtĭæ, etc. PH. Pătrĭæ ŏpēs, fŏrtūnæ. Cēnsŭs pătērnī. Bŏnă pă-rĭă, pătērnă. *Voy.* Divitiæ.

† Pătrīssŏ, ās, ārĕ, *n.* (πατρίζω). *Tenir de son ère, agir en père.* Īd tū mīrārīs, sī pătrīssăt fīlĭŭs? *l.* (*Ps.* I, 5, 27. Et *Ter. Ad.* IV, 2, 25. Verbum gnoscunt *Diom.* 336, et *Prisc.* 552).

Pătrĭŭs, *et qqf.* Pātrĭŭs, ă, ŭm. *De père, paternel; es ancêtres.* Ēt pătrĭās aŭdītĕ prĕcēs, sī nūmĭnă vē-trā. *V.* Pēr sŭpĕrōs ōrō, pătrĭo ŭt tŭĕārĭs ămōrĕ. *O.* uī pătrĭŭm mīmæ dōnăt fūndūmquĕ lărēmquĕ. *H.* ū pătrĭă nōbīs Sŭppĕdĭtās præcēptă. *Lr.* (III, 9. Apud uem sic semel). SYN. Pătērnŭs, ăvītŭs, pătrĭs *ou* ătrŭm, mājōrŭm. || *De naissance, naturel.* Pātrĭŭs ēntī păvŏr. *Sil.* Āddĕ, crŭēntīs Quōd pătrĭŭm sævī-ĕ Dăhīs. *V. Fl. Voy.* Nativus. || *De la patrie, na-ional.* Nōn pătrĭūm Sĭmŏēntă pĕtīs, sēd Tībrĭdĭs ūn-ās. *O.* Pătrĭās vēntō pĕtĭērĕ Mўcēnās. *V.* Sērmōnēm ătrĭŭm dītāvērĭt. *H.* || Diī pătrĭī (πατρῷοι θεοί). *Les ieux Pénates.* Dī pătrĭī Īndĭgĕtēs. *V.* (Adde *Tib.* II, , 17.) *Voy.* Penates.

Pātrŏ *et* Pātrŏ, ās, ārĕ. *Faire, achever, exécuter; commettre.* Quōd făcĕre īntēndūnt, nĕque ădhūc cō-ātă pātrāntŭr. *Lr.* (V, 386). Quīn tē quŏque īpsūm ăcĭo haŭd māgnī, si hŏc pătrŏ. *Pl.* (*As.* I, 1, 101). rătāquĕ pătrātīs ēxōrdĭă sūmĕrĕ bēllīs. *Cl.* SYN. ăcĭŏ, ăgŏ; cōmmīttŏ.

Pătrŏbās, æ, *m. Nom d'homme.* Vēxăt sæpĕ mĕūm ătrŏbās cōnfīnĭs ăgēllŭm. *M.* (II, 32).

Pătrōcĭnĭŭm, ĭī, *n. Protection, défense.* Caūsă pă-rōcĭnĭō, nōn bŏnă, pējŏr ĕrĭt. *O.* Dīffĭcĭlīs caūsæ ītĕ pătrōcĭnĭŭm. *Id.* SYN. Tūtēlă, præsĭdĭŭm.

Pătrōcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Défendre, protéger.* Pă-rōcĭnārī fŏrtāsse ārbĭtrāmĭnī. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 46). ūm jūssū Vĕnĕrĭs pătrōcĭnāntĭs. *Sid.* (9, 117). SYN. ēfēndŏ, tŭĕŏr. *Voy.* Tueor.

Pătrŏclĭānŭs, ă, ŭm. *D'un certain Patrocle.* Sēl-lās āntĕ pĕtīt Pătrŏclĭānās. *M.* (XII, 77).

Pătrŏclŭs, *ordint.* Pătrōclŭs, ī, *m.* (Πάτροκλος). *Patrocle, fils de Ménœtius, roi des Locriens, fut tué par Hector devant Troie, et vengé par Achille, son ami.* Cædĕ pŭēr făctā Pātrōclŭs Ŏpūntă rĕlīquĭt. *O.* Vīdĕrăt īnfōrmēm mūltā Pātrōclŏn ărēnā. *Pp.* (II, 8, 33). SYN. Āctŏrĭdēs (*petit-fils d'Actor*), Mĕnœtĭădēs || *Autres. Voy. le précéd.*

Pătrōn, ōnĭs, *m. Un des compagnons d'Évandre.* Hūnc Sălĭūs sĭmŭl ēt Pātrōn. *V.*

Pătrōnă, æ, *f. Protectrice.* Nūllī nōn tŭă præfĕrāt pătrōnă. *M.* (XII, 49). || *Adj.* Ūt vōcēm mĭhĭ cōm-mŏdēs pătrōnăm. *M.* (VII, 72). Quī pătrōnām cōm-prĭmăt. *Pl.* (*As.* II, 2, 26, linguam). || *L'ancienne maîtresse d'une affranchie.* Ōbtēstōr mānēs mĕrĭ-tæ sānctæquĕ pătrōnæ. *Epitaph.* (apud *Murat.* II, p. 1234).

Pătrōnŭs *et* Pātrōnŭs, ī, *m. Protecteur, patron.* Cūjūs fōrtūnæ, quō sīt pătrĕ, quōvĕ pătrōnō. *H.* Sēn-sīt dēfĭcĭēns sŭă præmĭă, mēquĕ pătrōnŭm Dīxĭt. *M.* (I, 102). SYN. Tūtŏr, dēfēnsŏr, cūstōs, tūtēlă, præ-sĭdĭŭm. || *Avocat, défenseur.* Quī mŏdŏ pātrōnŭs, nūnc cŭpĭt ēssĕ clĭēns. *O.* SYN. Caūsĭdĭcŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Eccl. Patron, saint protecteur.* Ēt māgnūm cārī mĕrĭtūm cāntārĕ pătrōnī. *P. Nol.* (21, 5, scil. Felicis). || *Adj. Voy.* Patrona.

Pătrŭēlĭs, ĭs, *m. f. Cousin germain du côté du père, cousine.* Mōlīrīquĕ sŭīs lētūm pătrŭēlĭbŭs aū-sæ. *O.* Nūllă Jām rĕlĭqua ēx ămĭtīs, pătrŭēlĭs nūllă. *Pers.* (6, 52). Cārthāgĭnĭēnsēs frātrēs pătrŭēlēs dŭŏ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 59). Ēt prōptēr pătrŭēlēm tŭăm Cōn-stĭtŭīt. *Afran.* (ap. *Non.* 11, 36). || — ĭs, ĕ. *De cou-sin.* Quō mĕrŭērĕ nĕcēm pătrŭēlĭă rēgnă tĕnēndŏ? *O.* Nōs ĭnhŏnōrātī ēt dōnīs pătrŭēlĭbŭs ōrbī. *Id.* Pōllēns hŏnōrĕ pătrŭēlĭs glōrĭæ. *Prud.* (*Psych. præf.* 18).

Pătrŭŭs, *et qqf.* Pātrŭŭs, ī, *m. Oncle paternel.* Cāstă lĭcēt pătrŭī sērvēt Prōsērpĭnă līmĕn. *V.* Prō pătrŭō tŭlĭt ārmă sŭō. *O.* Pătēr ātquĕ mĕŭs pătrŭŭs-quĕ fŭīssĕt. *H.* Mī pătrŭĕ, sālvĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 116). Scīssūmquĕ vēntrem, ĕt hērnĭōsī pătrŭī. (*Ca-tal. Virg.* 5, 39.) Hūnc prōnŭs prŏpĕ pătrŭŭm să-lūtă. *Sid.* (24, 89). || *Au fig. Sévère, grondeur.* Nē sīs pătrŭŭs mĭhĭ. *H.* Quŭm săpĭmŭs pătrŭōs. *Pers.* (1, 11). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Hīc quŏquĕ sīc pătrŭīs sērvĭt hŏnōrĭbŭs. *Capel.* (I, p. 23). Pătrŭæ vērbĕră lĭnguæ. *H.* Ēnsĕ cădĭt pătrŭō Laūsŭs. *O.* (*Fast.* IV, 55. Alii leg. *patrui, patrio*). || † Pătrŭīssĭmŭs, *su-perl. forgé par Plaute* (*Pœn.* V, 4, 25). *Le plus on-cle des oncles.*

Pătŭlcĭŭs, ĭī, *m. Surnom de Janus.* Mŏdŏ nām-quĕ Pătŭlcĭŭs īdĕm. *O.* (Cf. *Macr.* 1, 9.)

Pătŭlŭs, ă, ŭm. *Ouvert, large, étendu.* Ēt pătŭlīs īnīt tēctūm sūblīmĕ fĕnēstrīs. *O.* Pătŭlīs căptāvĭt nārĭbŭs aūrās. *V.* Tītўrĕ, tū pătŭlæ rĕcŭbāns sūb tēgmĭnĕ făgī. *Id.* Mārgĭnĕ grāmĭnĕō pătŭlōs īncīn-ctŭs hĭātŭs. *O.* SYN. Pătēns, ăpērtŭs, hĭāns, lātŭs dīffūsŭs, ēffūsŭs. || *Au fig.* Nēc rĕtĭnēnt pătŭlæ cōm-mīssă fĭdēlĭtĕr aūrēs. *H.*

Paūcī, æ, ă. *Peu nombreux, quelques.* Ēt pŭdĕ īn paūcīs nōmĕn hăbērĕ căsĭs. *O.* Paūcīs, sī tĭbĭ d. făvēnt, dĭēbŭs. *Cat.* (13, 2). SYN. Paūcŭlī, ălĭquŏt, ălĭquī, nōnnūllī, pērpaūcī, rārī. PPH. Nōn *ou* haūd mūltī. Nōn nŭmĕrōsī. || *m. pl. absolt. Peu d'hom-mes.* Hūc paūcī vēstrīs ādnăvĭmŭs ōrīs. *V.* Pālāntēs sēquĭtūr paūcōs. *Id.* Paūcīs tĕmĕrĭtās ēst bŏnō, mūl-tīs mălō. *Ph.* || *Qqf. Hommes choisis, qui ne sont pas de la foule.* Paūcōrum hŏmĭnum, ēt mēntīs bĕ-nĕ sānæ (Mæcenas). *H.* Nām paūcīs mālle āc săpĭēn-tĭbŭs ēssĕ prŏbātūm. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 4). *Voy* Multi. || *n. pl.* (*s.-ent.* verba). *Quelques mots.* Prō rē

paūcă lŏquăr. *V.* Paūcīs, ādvērtĕ, dŏcēbŏ. *Id.* Paūcīs tē vŏlŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 2). Rēspōndēs, ūt tŭūs ēst mōs, Paūcă. *H.* SYN. Brĕvĭtĕr.

† Paūcĭēs, *adv. Peu de fois.* Tŭam ĕtĭam ūxōrĕm vĭdĕŏ paūcĭēs. *Titin.* (ap. *Non.* 2, 681, et *Fest.*).

† Paūcĭlŏquĭŭm, ĭī, *n. Sobriété de paroles.* Hōc paūcĭlŏquĭūm rūrsum ĭdcīrcō prædĭcŏ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 34. *Ib.* 31).

Paūcĭōrēs, ă, *pl. Moins nombreux, moins de.* Īn paūcĭōrēs ăvĭdŏs āltĕrcātĭo ēst. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 12).

Paūcŭlī, æ, ă. *Très-peu nombreux.* Quŏd īmpĕrābĭt, făcĭtŏ; lŏquĭtōr paūcŭlă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 24. *Id. Hec.* I, 2, 68). Paūcŭlă cœnātō sĭbĭ dēbĭtă suāvĭă Tīrŏ. *Plin.* (*Epist.* 7, 4). Sīgnāt sŭpērstĕs fāmă tĕnŭīs paūcŭlīs ĭnānĕ nōmĕn līttĕrīs. *Boet.* (2, 7). *Voy.* Pauci.

Paūcŭs, ă, ŭm. *Peu nombreux.* Sēd tĕnŭīs sīmplēxquĕ fŏrāmĭnĕ paūcō (tibia). *H. Voy.* Pauci.

Paūlă *ou* Paūllă, æ, *f. Nom de femme.* Nūnquĭd, Paūlă, nĕgārĕ pŏtēs? *M.* (I, 75).

Paūlātĭm *ou* Paūllātĭm, *adv. Peu à peu, insensiblement.* Dētĕrĭōr dōnĕc paūlātim āc dĕcŏlŏr ætās. *V.* Paūlātīm lēntā cōnsūmĭtĭs ōmnĭă mōrtĕ. *O.* Paūlātīm rĕdĭt īn sēnsūs. *Lr.* (III, 504). SYN. Sēnsĭm, pĕdĕtēntĭm, *qqf.* mĭnūtātĭm. PPH. Pēr grădūs.

Paūlĭăcŭs, ī, *m. Ville sur la Garonne, Pauliac.* Paūlĭăcūs tāntī nōn mĭhĭ vīllă fŏrēt. *Auson.* (*Epist.* 5, 16).

Paūlīnă *ou* Paūllīnă, æ, *f. Nom de femme.* Paūlīnă, vēri ēt cāstĭtātĭs cōnscĭă. (*Anth.* II, p. 148. Et alia *Inscr.* ibid.) || *Eccl. Sainte Pauline.* Hīc Paūlīna, Āgnēs, etc. *Fort.* (VIII, 6, 35).

Paūlīnŭs *ou* Paūllīnŭs, ī, *m.* (Παυλῖνος). *Nom d'homme.* Cūrrĭt ăd Eūrōpēn, ēt tē, Paūlīnĕ, tŭōsquĕ. *M.* (II, 14). || *Eccl. Saint Paulin, né en Aquitaine, évêque de Nole, poëte chrétien.* Dīscŭtĭmūs, Paūlīnĕ, jŭgūm, quŏd cērtă fŏvēbāt. *Aus.* (*Epist.* 24, 1. Et *P. Nol.* 10, 149; *Prud. Sym.* I, 559; *Sid.* 9, 305).

Paūlīspĕr *ou* Paūllīspĕr, *adv. Pendant un peu de temps.* Īpse ĕgŏ paūlīspĕr prō tē tŭă mūnĕra īnībŏ. *V.* Rĕvŏcēs ănĭmūm paūlīspĕr ăb īrā. *O.* Paūlīspĕr mănĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 45). SYN. Ălĭquāntŭm, ălĭquāndĭū, părūmpĕr. PPH. Ălĭquŏd tēmpŭs. Ălĭquĭd tēmpŏrĭs. PHR. Ānchīsēs haūd mūltă mŏrātŭs. *V.*

Paūllātĭm, Paūllīnŭs, etc. *Voy.* Paulatim, etc.

Paūlō *ou* Paūllō, *adv. Un peu, devant un compar.* Mūsæ, paūlō mājōră cănāmŭs. *V.* Sī săpĕrēm, paūlōque aūdācĭŏr ēssēm. *O.* Trĭbŭs vēl paūlō plūrĭbŭs aūgē. *Lr.* (II, 485). || — pōst, *ou* Pōst paūlō. *Peu après.* Jāmne ăbĭs!... Paūlō pōst măgĭs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 146). Dūră pōst paūlō fŭgĭēs ĭnaūdāx Prœlĭă rāptŏr. *H.* PPH. Haūd mūltō pōst. || — prĭŭs, āntĕ. *Un peu avant.* Paūlō prĭŭs hīnc ăbĭĭt. *Afran.* (apud *Charis.* p. 191). || *Qqf. sans compar.* Paūlō qui ēst hŏmŏ tŏlĕrābĭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 30). Aūt nĭhĭl, aūt paūlō cuī tūm cōncēdĕrĕ dīgnă. *Cat.* (68, 131).

Paūlŭlŭm *ou* Paūllŭlŭm, *abl.* Paūlŭlō, *n. Une très-petite quantité, très-peu de.* Vĕnŭs, dē paūlō paūlŭlūm hōc dăbō tĭbĭ. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 31). Paūlŭlum ōbsōnī. *Ter.* (*And.* II, 2, 23). Quæ paūlŭlō Tum ĕrăt cōntēntă. *Id.* (*Heaut.* III, 1, 35). *Voy.* Paulum. || *Adv.* Ābscēde ĕrgō paūlŭlum īstūc. *Pl.* (*As.* V, 2, 75).

Paūlŭlŭs *ou* Paūllŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Paulus. Ăcīscī cum īllō paūlŭlā pĕcūnĭā. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 4). Paūlŭlă nē nīgrās hōrrēscăt Ĕrōtĭŏn ūmbrās. *M.* , 34). *Voy. le précéd.*

Paūlŭm, *adv. Voy. le suiv.*

Paūlŭs *ou* Paūllŭs, ă, ŭm. *Peu considérable, petit.* Cŏcŭ' māgnum ăhēnūm, quāndō fērvĭt, paūlā cōnfūtāt trŭā. *Titin.* (apud *Non.* 4, 47). Paūlō mōmĕnto hūc īllūc īmpēllĭtŭr. *Ter.* (*And.* I, 5 31. Cf. *Prisc.* 614). || *Subst. n. Une petite quantité, peu de chose.* Tĭmĭdĭs nĭl, Aūt paūlum ābstŭlĕrāt. *H.* Paūlūm sīlvæ. *Id.* Dē paūlō paūlŭlum hōc dăbō tĭbĭ. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 31). SYN. Ălĭquāntūm, părŭm, ălĭquĭd nōnnĭhĭl. PPH. Nōn *ou* haūd mūltūm. || *Adv. Un peu.* Cēdĭt Ăgēnŏrĭdēs paūlŭm. *O.* Paūlum ădspēctū cōntērrĭtŭs hæsĭt. *V.* SYN. Părŭm, ălĭquāntŭm, lĕvĭtĕr. || *Qqf. Avec un compar.* Haūd paūlūm mōrtālī mājŏr ĭmāgŏ. *Sil.* (Et *St. Th.* X, 938, tardius). Paūlūm prælābĭtŭr āntĕ. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 43).

Paūlŭs *ou* Paūllŭs, ī, *m.* (Παῦλος). *Nom d'homme* || 1. *Paul Émile, consul, tué à la bataille de Cannes.* Ănĭmæquĕ māgnæ Prōdĭgūm, Pœnō sŭpĕrāntĕ Paūlūm. *H.* || 2. *Paul Émile le Macédonien, fils du précédent, vainqueur de Persée.* Āc Măcĕtūm tērrās ĕt hăbēs tū, Paūlĕ, nĕpōtēs. *Sid.* (2, 469). Hōc tĭbĭ Paūlŭs Ēt Mēssālă vĭdĕrĭs? *H.* || 3. *Autre.* (*Prop.* IV, 11, 1.) || 4. *Actius Paulus, rhéteur, ami d'Ausone.* Quōd tĭbĭ sī grātum ēst, ŏptĭmĕ Paūlĕ, prŏbā. *Aus.* (*Ep.* 8, 4). || 5. *Eccl. Saint Paul, d'abord nommé Saul, et persécuteur des Chrétiens. Converti par une apparition, il devint un des plus grands apôtres de l'Évangile, et mourut à Rome, décapité par l'ordre de Néron.* Quām Paūlūs rĕtĭnēt, quāmquĕ căthēdră Pĕtrī. *Prud.* (*Peri.* 11, 32). Mūtātō plăcŭĭ pōstquām dē nōmĭnĕ Paūlŭs. *Damas.* (*de Paul.* 10).

Paūpĕr, ĕrĭs, *m. f. n. Pauvre, indigent; subst. m. Homme pauvre.* Paūpĕr ĭn ārmă pătēr prīmĭ hūc mīsĭt ăb ānnīs. *V.* Hōrŭm Sēmpĕr ĕgo ŏptārīm paūpērrĭmŭs ēssĕ bŏnōrŭm. *H.* Cūrĭă paūpĕrĭbŭs claūsa ēst, dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *O.* Ārs fŭĕrāt paūpērquĕ dŏmŭs. *V.* Paūpĕrĭs ĕt tŭgŭrī cōngēstūm cēspĭtĕ cūlmĕn. *Id.* Pūgna ēst dē paūpĕrĕ rēgnō. *St.* Paūpĕrĕ tēctō. *H.* SYN. Īnŏps, ĕgēns, ĕgēnŭs, īndĭgŭs, mĭsĕr, paūpērcŭlŭs, īndĭgēns, mēndĭcŭs. PPH. Nūdŭs ŏpŭm. Ærĭs īnŏps. Haūd ŏpŭlēntŭs. Paūpĕrtātĕ, paūpĕrĭē prēssŭs. Quī vītām īnŏpēm dēgĭt, ăgĭt. Quēm paūpērtās *ou* ĕgēstās ūrgĕt, prĕmĭt. VERS. Paūpĕr Ŏpīmĭŭs ārgēntī pŏsĭti īntŭs ĕt aūrī. *H.* Mĕsūm paūpĕr ĭn ærĕ. *Id.* Tālĭquĕ lĭbēntĕr Ēxĭgŭā cārpō mūnĕrĕ paūpĕr ŏpēs. *O.* Nōstră dŏmŭs vĕ cēnsū părvă, vĕl ōrtū. Īrŭs ĕt ēst sŭbĭtō quī mŏd Crœsŭs ĕrăt. *Id.* Quūm sīs tām paūpēr quām nĕc mĭsĕrābĭlĭs Īrŭs. *M.* Rēbŭs ĕgēnŭs Āttrītīs. *Petr.* Quām sĭt tĭbĭ cūrtă sŭpēllēx. *Pers.* || *Stérile, peu abondant.* Ēt cārmĕn vēnā paūpĕrĭōrĕ flŭĭt. *O.* SYN. Stĕrĭlĭs, jējūnŭs. PPH. Nōn ūbĕr *ou* dīvĕs.

† Paūpĕră, *ancien f. de* Pauper. Paūpĕra hæc rē ēst. *Pl.* (apud *Prisc.* 647). Paūpĕra ēst hæc mŭlĭĕr *Id.* (apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 519. Sic quidam legun et apud *Ter. And.* IV, 5, 3).

Paūpērcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Pauper. *Pauvre* Īndōtātă mĭhĭ sŏrŏr ēst, paūpērcŭlă mātĕr. *H.* Quām quām sŭmŭs paūpērcŭlī. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 33. Et *Ter. Heaut.* I, 1, 44).

Paūpĕrĭēs, ēī, *f. Pauvreté.* Paūpĕrĭēs īmmūndă prŏcŭl, prŏcŭl ăbsĭt. *H.* Paūpĕrĭem ĕt dūrōs pērfērrĕ lăbōrēs. *V. Voy.* Paupertas.

† Paūpĕrĭŭm, ĭī, *n. Pauvreté.* Ībo ăd fŏrum, ĕ paūpĕrĭī tūtēlām gĕrăm. *Cæcil.* (ap. *Non.* 3, 176 Si legas *pauperi*, senarius claudicat).

Paūpĕrŏ, ās, ārĕ. *Appauvrir.* Cōntēmptūm căs... nūcĕ paūpĕrĕt: hæc mĕă cūra ēst. *H.* Sē dĭtăt ... mē paūpĕrăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 34. Et *Pl. Mil.* III 1, 134). SYN. Nūdŏ, spŏlĭŏ.

Paūpērtās, ātĭs, *f. Pauvreté.* Ēt lărĭs ĕt fūndī paūpērtās īmpŭlĭt aūdāx. *H.* Ēt nĕquĕ dīvĭtĭīs nĕc paūpērtātĕ nŏtāndă. *O.* Sēd nūllă pŭdōrēm Paūpērtāt hăbĕt. *J.* (6, 356). SYN. Paūpĕrĭēs, ĕgēstās, pēnūrĭ... īnŏpĭă. EP. Īndĭgă, īnŏps, ārctă, āngūstă, mĭsĕră, īn... fēlīx, āspĕră, dūră, īmpōrtūnă, hŭmĭlĭs, sōrdĭdă, ...

stĭs; īnvĭdă, mălĕsuādă; prŏbă. PPH. Rēs āngŭstă *ou* pārvă. Rēs āngŭstæ *ou* ĕgēnæ. Tĕnŭĭs fōrtūnă. Pārvŭs *ou* ēxĭgŭŭs cēnsŭs. PHR. Sōrdĭdă pārvæ fōrtūnă dŏmŭs. *Sen. Voy.* Pauper.

† Paŭpĕrtīnŭs, ă, ŭm. *Pauvre.* Ēt paŭpērtīnīs ăd bēllă cŏēgērăt ārmīs. *Prud.* (*Psych.* 199). Āngŭlŭs īstĕ plăcēt paŭpērtīnŭsquĕ rĕcēssŭs. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 21. Cf. *Non.* 2, 715).

† Paūsă, æ, *f.* (παῦσις). *Cessation, pause, repos.* Pārvă fīt ārdōrīs vĭŏlēntī paūsă părūmpĕr. *Lr.* (IV, 1114. *Id.* I, 747 ; II, 118). Paūsām făcĕre ōrĕ frĕmēndī. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 104, de leone). Ēt Nēptūnūs sævŭs ūndīs āspĕrīs paūsām dĕdĭt. *Id.* (ap. *Macr.* 6, 2). Jām dătŭs ēst fīnīs vītæ, jām paūsă mălōrŭm. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 690, 5). *Voy.* Quies.

Paūsĭă, æ, *f. Espèce d'olive.* Ēt āmāră paūsĭă băccă. *V.* (*G.* II, 86. Cf. *Col.* 12, 47).

Paūsĭăcŭs, ă, ŭm. *De Pausias, célèbre peintre grec, né à Sicyone.* Vēl quūm Paūsĭăcā tōrpēs, īnsānĕ, tăbēllā. *H.* (Cf. *Plin.* 35, 40).

Paūsīllŭs, etc. *Voy.* Pauxillus.

Paūsĭmăchŭs, ī, *m.* (Παυσίμαχος). *Nom d'un historien.* Paūsĭmăchŭs īndĕ, prīscă quēm gĕnŭīt Sămŏs. *Avien.* (*Or. mar.* 45).

† Paūsŏ, ās, ārĕ, *n.* (παύσω). *Faire une pause, s'arrêter.* Paūsā : vīcīstī cāstīgātōrēm tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 150). *Voy.* Quiesco. || *Eccl. Reposer, en parl. des restes des morts.* Dŏmnō Mārtīnō, cūjŭs sŭb mārmŏrĕ paūsānt ŏssă. (*Epitaph. S. Perpet.* in *Hist. Littér.* II, p. 623.)

† Paŭxīllātĭm, *adv. Peu à peu.* Cœpī... ăd īllās paŭxīllātim ăccēdĕrĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 63).

† Paŭxīllīspĕr. *En très-peu de temps.* Plūs dĕcēm pōndō jam ămōrīs paŭxīllīspēr pērdĭdī. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 21. Cf. *Non.* 2, 670).

† Paŭxīllō, *adv. Un petit peu.* Paŭxīllō priŭs mē cōnvēnĭt. *Afran.* (apud *Char.* 191).

Paŭxīllŭlŭm *et* Paŭxīllŭm, *adv. Très-peu.* Ŏccĭpĭtō mŏdo āffērre īllīs vīm jŏcŭlō paŭxīllŭlŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 24). Fŏrem hānc paŭxīllum ăpĕrī. *Id.* (*Bac.* IV, 7, 35).

† Paŭxīllŭlŭs *et* Paŭxīllŭs, ă, ŭm. *Tout petit ; subst. n. Une très-petite quantité.* Īn lĭbēllo hōc ōbsīgnāto ăd te āttŭlī paŭxīllŭlō. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 16). Jām prīdem ăpŭd mē rēllĭquŭm paŭxīllŭlŭm Nūmmōrŭm. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 3). Ănĭmæ paŭxīllŭlum īn me hăbĭtăt. *Næv.* (ap. *Diom.* 335). Ŏssă vĭdēlĭcĕt ē paŭxīllīs ătquĕ mĭnūtīs. *Lr.* (I, 836). Vīx quĭdem, hērcle, īta ēst paŭxīllă. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 63). *Voy.* Parvus, Minimum.

Pāvă, æ, *f. Paonne, femelle du paon.* Pāvăquĕ dē pāvō cōnstĭtĭt ānte ŏcŭlōs. *Aus.* (*Epig.* 69, 4).

Păvĕfāctŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Ăst ĕgŏ vīcīnō păvĕfāctă sŭb æquŏrĕ mērgŏr. *O.* Păvĕfāctŭs īnfāns īgnĕō vūltū pătrīs. *Sen.* (*H. Fur.* 1022).

† Păvēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit redouter.* Mūlta păvēndă quĭdēm cĕcĭnī. *Eugen.* (12, 51). Dūm sŭă vēl pŏpŭlī dāmnă păvēndă tĭmēt. (*Anth.* II, p. 413.)

Păvēns, tĭs. *Effrayé, épouvanté.* Īllă trĕmīt vĕlŭt āgnă păvēns. *O.* Dēnsō păvēntēm sūstŭlĭt āĕrĕ. *H. Voy.* Territus. || *Stupéfait.* Rērŭm nŏvĭtātĕ păvēntĕm. *O. Voy.* Stupefactus.

Păvĕŏ, ēs, pāvī, păvērĕ, *n. Avoir peur, être effrayé.* Āttŏnĭtŭm mōnstrīs vūlgŭs păvĕt : īllă păvēntŭm. *O.* Quærēs, quāndo ĭtĕrŭm păvĕās, ĭtĕrŭmquĕ pĕrīrĕ Pŏssīs. *H.* Sīc quĭsquĕ păvēndŏ Dăt vīrēs fāmæ. *L. Voy.* Terreor. || *Act. Craindre, redouter.* Quĭs Pārthŭm păvĕăt, quĭs gĕlĭdŭm Scўthēn? *H.* Păvĕt ācrēs Āgnă lŭpōs. *Id.* Ēt rēgnŭm Nēptūnī pāvĭt Ŭlyssēs. *Petr.* (*Sat.* 139). *Voy.* Timeo. || *Avec l'inf. Craindre de.* Păvĕtquĕ Lædĕrĕ. *O.*

Păvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. et act. Craindre.* Nē, nātĕ, dĕūm tū lætă păvēscĕ Prōdĭgĭă. *Sil.* Fērrĕ păvēscēns Īndŏcti īnjūstŭm jūdĭcĭŭm pŏpŭlī. *Prosp.* (*Epigr.* 52, 3).

Pāvī, *parf. mixte de* Pasco *et de* Paveo.

Păvĭdē, *adv. Timidement.* Păvĭdē nūm gēssĭmŭs ārmă? *L.* (VII, 643). *Voy.* Timide.

Păvĭdŭs, ă, ŭm. *Effrayé, craintif.* Tūm păvĭdæ tēctīs mātrēs īngēntĭbŭs ērrānt. *V.* Īllĕ, dĭū păvĭdŭs, părĭtēr cūm vōcĕ cŏlōrēm Pērdĭdĕrăt. *O.* Păvĭdŭmquĕ lĕpŏrēm, etc. *H. Voy.* Territus, Timidus. || *Avec le génit.* Ēt păvĭdōs Cĭlĭcās mărĭs. *L.* Lētī păvĭdŭs. *Sen.* (*H. F.* 1076). || *Avec l'inf.* Nōn păvĭdŭs fētās mūlcērĕ lĕænās. *Sil.* || *En parl. des choses.* Ēt fĕrĭēs păvĭdă pēctŏră fīdă mănū. *O.* Păvĭdæ aūrēs. *Id.* || *Qui indique ou inspire l'effroi.* Păvĭdăquĕ pĕtēbăt Cōnstērnātă fŭgā (mœnia). *L.* Păvĭdī fĕrŭs īncŏlă lūcī. *St.* || Păvĭdŭm, *n. pris adv.* Ēt păvĭdŭm blāndītă. *O.*

Păvīmēntŭm, ī, *n. Pavé, pavement, carreau, par ext. Plancher.* Vērrĕ păvīmēntŭm, nĭtĭdās ōstēndĕ cŏlūmnās. *J.* (14, 60). Ēt mĕrō Tīngēt păvīmēntŭm sŭpērbŭm. *H.* SYN. Strātŭm, sŏlŭm. EP. Nĭtĭdŭm, nĭtēns, mārmŏrĕŭm, vărĭŭm. PPH. Mārmŏrĕŭm sŏlŭm. PHR. Īmŭm crūstă tĕgĭt quŏd prĕtĭōsă sŏlŭm. (*Anth.* I, p. 511.) *Voy.* Emblema. || *Au fig.* Īpsă păvīmēntŭm sūnt sīdĕră. *Sid.* (7, 38).

† Păvĭŏ, īs, ītŭm, īrĕ (παίω). *Frapper.* Mōllĭbŭs ūndīs Līttŏrĭs īncūrvī bĭbŭlām păvĭt æquŏr ărēnăm. *Lr.* (II, 375. Sic etiam *Lachm.* Imo legendum *lavit*, quod expresse habet *Non.* 10, 2). Grĕmĭō dīvērsīs ēxcĭpĭt ūnō Ā trĭbŭs ēgrēssōs mĕdĭō spătĭōsă păvītō. *P. Nol.* (25, 39. In quo *pavitum* pro nomine habeo).

Păvĭtŏ, ās, ārĕ, *n. freq. de* Paveo. Prōsĕquĭtŭr păvĭtāns. *V.* Ēffūsīs păvĭtāntēm flētĭbŭs. *V. Fl.* || *Trembler* (*au propre*). Ŭxōrēm Phĭlūmĕnăm Păvĭtārĕ. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 40, de ægra. Ubi *Donat.*). Păvĭtāntĕ grēssū sĕquĕrĕ fāllācēs vĭās. *Sen.* (*OEd.* 1047). *Voy.* Tremo. || *Act. Redouter.* Quæ pŭĕri īn tĕnĕbrīs păvĭtānt. *Lr.* (VI, 37).

Pāvŏ, ōnĭs, *m. Paon, oiseau consacré à Junon.* Īngrĕdĭtŭr lĭquĭdŭm pāvōnĭbŭs æthĕră pĭctīs. *O.* Aŭrĕă pāvōnŭm rīdēnti īmbūtă lĕpōrĕ Sæclă. *Lr.* (II, 501). EP. Jūnōnĭŭs, gēmmātŭs, sīdĕrĕŭs, pĭctŭs, nĭtĭdŭs. PPH. Jūnōnĭs, Jūnōnĭŭs ālēs. Jūnōnĭă ăvĭs, vŏlŭcrĭs. VERS. Laŭdātās ōstēntăt ăvīs Jūnōnĭă pēnnās ; Sī tăcĭtŭs spēctēs, īllă rĕcōndĭt ŏpēs. *O.* Gēmmātă vŏlŭcrĭs Jūnōnĭă caūdā. *St.* Mīrārīs quŏtĭēs gēmmāntēs ēxplĭcăt ālās. *M.* Nĭtŏr smărāgdī cōllō præfūlgēt tŭō, Pĭctīsquĕ plūmīs gēmmĕām caūdam ēxplĭcās. *Ph.* Quūm quătĭt ēt caūdām Jūnōnĭŭs ēxplĭcăt ālēs, Mīlle ŏcŭlōs, gēmmās mīllĕ dĕcēntĕr hăbĕt. *Gall.* (*de duab. Sor.*, in *Poet. Min.* t. II, p. 257 Lemaire). Jūnōnĭŭs ālēs Gēmmāntēm pēnnīs sŏlĭtŭs prōdūcĕrĕ caūdăm. *Vesp.* (*Jud. Pist. et Coc.* 68). || *A Rome, on le servait sur la table des riches.* Ēt crūdŭm pāvōnem īn bālnĕă pōrtās. *J.* (1, 143). || *Éventail fait avec une queue de paon.* Lāmbĕrĕ quæ tūrpēs prŏhĭbĕt tŭă prāndĭă mūscās, Ālĭtĭs ēxĭmĭæ caūdă sŭpērbă fŭĭt. *M. Voy.* Flabellum.

Păvŏr, ōrĭs, *m. Peur, effroi.* Ōllī sōmnum īngēns rūmpĭt păvŏr, ŏssăque ĕt ărtŭs. *V.* Īsquĕ mĕtū văcŭŭs, nātūrālĭquĕ păvōrĕ Dēpŏsĭtō. *O.* Pēllātquĕ quĭēs nŏctūrnă păvōrēm. *L.* SYN. Tĭmŏr, mĕtŭs, etc. *Voy.* Timor. || *Agitation, émotion, trouble.* Sŭccēssū nĭmĭō lætōquĕ păvōrĕ Prōdĭtŭs. *Sil.* (Sic iterum *Id.* III, 215). Quūm spēs ārrēctæ jŭvĕnum, ēxsūltāntĭăque haūrĭt Cōrdă păvŏr pūlsāns. *V.* || *Crainte religieuse.* Prīsco īndĕ păvōrĕ Ārbŏr nūmĕn hăbĕt. *Sil.* SYN. Fōrmīdŏ, hōrrŏr. || *Qqf. Au plur.* Vēnĭă ēst

tāntōrūm dāndă păvōrŭm. *L.* Trĕpĭdōs aūfērrĕ păvōrēs. *P. Nol.* (18, 375. Et *V. Fl.* VII, 147).

† Păvōs, *arch. Comme le précédent.* (*Pacuv.* apud *Cic. Or.* 46.)

† Pāvŭs, ī, *m. arch. Comme* Pavo. Mĕmĭnī mē fĭĕrī pāvŭm. *Enn.* (apud *Charis.* 75). Pāvăquĕ dē pāvō cōnstĭtĭt ānte ŏcŭlōs. *Aus.* (*Epig.* 69).

Pāx, ācĭs, *f. La Paix, déesse qu'on représente tenant d'une main une branche d'olivier, et de l'autre la corne d'Abondance.* Āt nōbīs, Pāx ālmă, vĕnī, spīcāmquĕ tĕnētŏ. *Tib.* (I, 10, 67. Ibi plura). PHR. Ōlĕā, ŏlīvā rĕdĭmītă cŏmās. Spīcĭs cīnctă. (Cf. *Ov. Fast.* I, 709 sq.; *Petr.* 124; *Sen. Med.* 63.) || *La paix, opposée à la guerre.* Cāndĭdă pāx hŏmĭnēs, trūx dĕcĕt īră fĕrās. *O.* Nūllă dĭēs pācem hānc Ĭtălīs nĕc fœdĕră rūmpĕt. *V.* Pācēm dŭēllō mīscŭĭt. *H.* SYN. Cōncōrdĭă, fœdŭs, ămīcĭtĭă. EP. Cōncōrs, ămīcă, plăcĭdă, quĭētă, sēcūră, trānquīllă, tūtă, ālmă, fēcūndă, aūrĕă, cāndĭdă, sĕrēnă, lætă; mītĭs, ămœnă, blāndă, dūlcĭs, cōmpŏsĭtă, ōptātă; lōngă, fīrmă, stăbĭlĭs, fĭdēlĭs, ætērnă, pērpĕtŭă, mānsūră. PPH. Pācĭs, ămīcĭtĭæ fœdŭs, fœdĕră, pīgnŭs, fĭdēs. || Pācĕ. *En temps de paix.* Tū pācĕ mĭhī, tū nūbĕ sŭb īpsā Ārmōrūm. *St.* Īn pācĕ... āptārĭt ĭdōnĕă bēllō. *H.* || *Être en paix.* Pācĕ frŭŏr, pŏtĭŏr. Pācēm ēxērcĕŏ, tŭĕŏr, ăgŏ, ăgĭtŏ, tĕnĕŏ, sērvŏ, cōnsērvŏ, cārpŏ. VERS. Sĭnĕ mīlĭtĭs ūsū, Mōllĭă sēcūræ pĕrăgēbānt ōtĭă gēntēs. *O.* Eūrōpæ pāx Āsĭæquĕ fŏrĕt. Cūnctă sĭne īnsĭdĭīs, nūllāmquĕ tĭmēntĭă fraūdĕm, Plēnăquĕ pācĭs ĕrānt. *Id.* Rēx ārvă Lătīnūs ĕt ūrbēs Jām sĕnĭōr lōngā plăcĭdās īn pācĕ rĕgēbăt. *V.* Ēt Jānūm pāx āltă lĭgăt. *Cl.* Īndĭcă tīgrĭs ăgĭt răbĭdā cūm tīgrĭdĕ pācēm Pērpĕtŭām. *J.* Quūm pācĕ sĕrēnā Pūblĭcă sēcūrĭs ēxsūltēnt ōtĭă tērrĭs. (*Ad Pis.* 157.) Pācēm mūndŭs hăbĕt. *German.* || *Faire la paix.* Pācēm făcĭŏ, cōmpōnŏ, cōncĭlĭŏ, jūngŏ, cōnfĭcĭŏ, cōnfīrmŏ, pāngŏ, dō, ōffĕrŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ. Ārmă pōnŏ, rĕpōnŏ, dēpōnŏ. Bēllō dēsīstŏ, fīnēm īmpōnŏ. Bēllūm *ou* bēllă fīnĭŏ, ābsōlvŏ, pĕrăgŏ, dēpōnŏ. Āb ārmīs dīscēdŏ, sēcēdŏ. Bēllō dīscēdŏ. Mārtĕ pĕrāctō, sĕdēntĕ, cēssāntĕ. Bēllūm rĕsēdĭt. Ārmă quĭēscūnt. Fœdŭs īnĕŏ, fĕrĭŏ, cōmpōnŏ. Bēllūm fœdĕrĕ cōmpōnŏ. VERS. Ēxtrēmām Sātūrnĭă bēllō īmpōnĭt rēgīnă mănūm. *V.* Āspĕră tūm pŏsĭtīs mītēscēnt sæcŭlă bēllīs... Claūdēntūr Bēllī pōrtæ. *Id.* Īmpŏsĭta ēst sērō tāndēm mănūs ūltĭmă bēllō. *O.* Quæquĕ dĭēs bēllūm, bēllī tĭbĭ sūstŭlĭt īrām. Pācĕ tămēn sīstī bēllūm (placet). Claūsĭt ĕt ætērnā cīvĭcă bēllă sĕrā. *Id.* Ūt prīmūm jūstæ plăcŭērūnt fœdĕră pācĭs. *L.* Ōtĭă tāndēm, Ēt prīmūs pōst bēllă sŏpŏr. *St.* Tūnc gĕnŭs hūmānūm pŏsĭtīs sĭbĭ cōnsŭlăt ārmīs, Īnquĕ vĭcēm gēns ōmnĭs ămēt; pāx mīssă pĕr ōrbēm Fērrĕă bēllĭgĕrī cōmpēscăt līmĭnă Jānī. *L.* Trānquīllūm cūnctīs nēctĕrĕ pācĭs ŏpŭs. *Maxim.* Ēt pēr tē bĕnĕ pācĕ rēstĭtūtă. *Sid.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 291 sq.) *Voy.* Fœdus. || *Rompre la paix.* Pācēm rūmpŏ, tūrbŏ, vĭŏlŏ, dīstūrbŏ. Bēllă nŏvŏ, īnstaūrŏ. Ārmă părŏ, sūmŏ, rēsūmŏ. PHR. Quĭd pācem ēxcūssērĭt ōrbī. *L.* Quī vĭŏlăt fāctīs cōmmūnĭă fœdĕră pācĭs. *Lr. Voy.* Bellum. || *Demander la paix.* Pācēm pĕtŏ, pōscŏ, ēxpōscŏ, rŏgŏ, ōrŏ. VERS. Īrĕ jŭbĕt rāmīs vēlātōs Pāllădĭs ōmnēs, Dōnăquĕ fērrĕ vĭrō, pācēmque ēxpōscĕrĕ Teūcrīs. *V.* Ēt vīttā cōmptōs vŏlŭĭt prætēndĕrĕ rāmōs (fortuna). Vēlātī rāmīs ōlĕæ, vĕnĭāmquĕ rŏgāntēs. Pācĭfĕræquĕ mănū rāmūm prætēndĭt ŏlīvæ. *Id.* || *Calme, repos.* Sēnsim īnfūsā trānquīllă pĕr æquŏră pācĕ. *Sil.* Pāx rēddĭtă sīlvīs. *V. Fl.* Dūm flūmĭnă pācēm (habeant). *O.* || *Pardon, indulgence, faveur.* Prīncĭpĭō dēlūbra ădĕūnt, pācēmquĕ pĕr ārās Ēxquīrūnt. *V.* Ēxōrăt pācēm dīvūm. *Id.* Nōn dīvūm pācēm vōtīs ădĭt. *Lr.* (V, 1228). Nī tŭā pāx prŏpĭtĭă fŏrĕt præstō. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 18). SYN. Vĕnĭă. || *Permission.* Pācĕ lŏquŏr Vĕnĕrĭs, tū dĕă mājŏr ĕrĭs. *O.* Pācĕ tŭā dīxīssĕ vĕlīm. *Id.* Quæso hērcle ūt lĭcĕăt, pācĕ quŏd fīăt tŭā. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 13). Sī sĭnĕ pācĕ tŭa ătque īnvītō nūmĭnĕ. *V.* SYN. Vĕnĭă, vŏlūntās, *qqf.* nūmĕn. || *Qqf. Au plur.* Hōc pācēs hăbŭērĕ bŏnæ vēntīquĕ sĕcūndī. *H.* Vēntōrūm păvĭdūs pācēs ănĭmāsquĕ sĕcūndās. *Lr.* (V, 1229. Adde *Pl. Pers.* V, 1, 1). || Pāx! *interj. C'est bien; il suffit.* Pāx! ăbī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 213. *Id. Ps.* V, 1, 33; *Ter. Heaut.* II, 3, 50. Tōtum ŏpŭs hōc spārsūm, crīnīs vĕlŭt Āntĭphĭlæ. Pāx! *Aus.* (*Idyl.* 12 fin. Cf. *Prisc.* 980).

Pāxīllŭs, ī, *m.* (πάσσαλος). *Pieu.* Ūt nŏvūm crībrūm nŏvō pāxīllō pēndĕăt. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 649. Alii aliud metrum conjiciunt, sed prosa oratio videtur).

† Pēccāmĕn, ĭnĭs, *n. Eccl. Péché.* Ēxīn tīnctă mălō pēccāmĭnĕ prīncĭpĭs Ādæ. *Prud.* (*Apoth.* 911) Dīssŏlūtīs prīstĭnōrūm vīncŭlīs pēccāmĭnūm. *Id* (*Cath.* 9, 96. Et *P. Nol.* 36, 23). SYN. Pēccātūm.

Pēccāns, tĭs. *Qui pèche.* Pēccēnt: pēccāntēs vērbă dĕdīssĕ pŭtēnt. *O.* || *Subst. m. Eccl. Pécheur.* Quūm Dĕŭs ēxsērtā pēccāntēs vērbĕrăt īrā. *Prosp.* (*Epig.* 5, 1). Īn īgnārō mĭnŏr ēst pēccāntĕ rĕātŭs. *Alcim.* (II, 51). SYN. Pēccātŏr.

† Pēccāssŏ, *arch. pour* Peccavero. Sī quĭd pēccāssō, Vĕnŭs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 61. *Id. Stich.* V, 4, 45).

Pēccātŏr, ōrĭs, *m., et* Pēccātrīx, īcĭs, *f. Eccl. Pécheur, pécheresse.* Fīt nāmquĕ pēccātŏr prĭŭs. *Prud.* (*Cath.* 1, 53). Hīc pēccātōrēs mănĕt ēxĭtŭs. *Amœn.* (vs. 159). Hōc mĕrŭĭt tĭtŭlō pēccātrīx fēmĭnă sīstī. *Prud.* (*Ham.* 754). Pēccātŏr, ŭtĕrō pēccātrīcĭs ēxcĭdī. *P. Nol.* (28, 127).

Pēccātŭm, ī, *n. Faute, crime.* Nōctēm pēccātīs ēt fraūdĭbŭs ōbjĭcĕ nūbēm. *H.* Sī tāntūm pēccātă nŏvīssĭmă dēmās. *O.* Lŭānt pēccātă. *V.* SYN. Dēlīctūm, cōmmīssūm, cūlpă, etc. *Voy.* Culpa. || *Eccl. Péché.* Ātque ŭbĭ pēccātūm rēgnāvĕrăt. *Prud.* (*Psych.* 914). SYN. Pēccāmĕn, cūlpă.

Pēccŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Faillir, commettre une faute.* Ōdērūnt pēccārĕ bŏnī vīrtūtĭs ămōrĕ. *H.* Īlĭăcōs īntrā mūrōs pēccātŭr ĕt ēxtrā. *Id.* Vēl quĭă pēccāvī cītrā scĕlŭs. *O.* Si ĭd ēst pēccātūm, pēccātum īmprūdēntĭa ēst. *Ter.* (*Eun. prol.* 27). SYN. Dēlīnquŏ, ērrŏ. PPH. Cūlpām, crīmĕn, *qqf.* scĕlŭs ădmīttŏ, cōmmīttŏ. Crīmĕn, nĕfās aūdĕŏ, pātrŏ, sūscĭpĭŏ, ēdŏ. Mē crīmĭnĕ *ou* scĕlĕrĕ măcŭlŏ, īmplĭcŏ. Īn mē cūlpām ădmīttŏ. Īn fās nĕfāsquĕ, Pēr vĕtĭtūm nĕfās rŭŏ. Cūlpæ sūccūmbŏ. *Voy.* Scelus, Injustus. || *Eccl. Pécher.* Quūm dătŭr īnjūstō pēccāndi ōptātă pŏtēstās. *Prosp.* (*Epig.* 47, 1). || *Au fig.* Ūnūs dē tōtō pēccāvĕrăt ōrbĕ cŏmārūm Ānnŭlŭs. *M.* (II, 66). Pēccēt ăd ēxtrēmūm (equus). *H.*

Pĕcŏrōsŭs, ă, ūm. *Abondant en troupeaux.* Cuī fētūrā grĕgēm pĕcŏrōsō vērĕ nŏvāvĭt. *St.* Pĕcŏrōsăquĕ Phŷllŏs. *Id.* Āssūmptūm pĕcŏrōsī dē grĕge lĕssæ. *Sid.* (16, 18).

Pēctĕn, ĭnĭs, *m. Peigne.* Sæpĕ Cŷtōrĭăcō dēdūcĭt pēctĭnĕ crīnēs. *O.* Lūtĕă dēprēssūs cōmēbāt tēmpŏră pēctĕn. *Sid.* (2, 425). Īnvēnĭt cālvŭs fōrte īn trĭvĭō pēctĭnēm. *Ph.* SYN. Būxŭs. EP. Būxĕŭs, ĕbūrnŭs, ĕbūrnĕŭs, dēntātŭs, dēnsŭs, sēctŭs, mūltĭfĭdŭs. PPH. Būxŭs dēntātă. Dēns ĕbūrnŭs. Crīnālēs dēntēs. Crīnālĕ ĕbūr. PHR. Mūltĭfĭdō būxūs quæ tĭbĭ dēntĕ lătŭr. *M.* Căpŭt īntāctūm būxō. *J. Voy.* Pecto. || *Peigne de cardeur, de tisserand.* Ārgūtō tĕnŭēs pērcūrrēns pēctĭnĕ tēlās. *V.* Rārūm pēctĭnĕ dēnsăt ŏpŭs. *O.* Mŏdĕrātŏr pēctĭnĭs ūncī. *Cl.* Pēctĭnĕ Nīlĭăcō. *M.* (XIV, 150). EP. Mæŏnĭŭs, Lŷdĭŭs, ădūncŭs. || *Dent d'ivoire, pour toucher les cordes de la lyre.* Jāmque ĕādēm dĭgĭtīs, jām pēctĭnĕ pūlsăt ĕbūr-

nō. *V.* Et rĕsīdēs lævī mŏdŭlātūs pectĭnĕ nērvōs. *Cl.* SYN. Plēctrŭm. || *Par ext. Lyre.* Dūlcĭs fēstīs ădsīstĕrĕ mēnsīs Pēctĭnĕ. *V. Fl. Voy.* Cithara. || *Au fig. Chant.* Dūm cănĭmūs sācrās āltĕrnō pēctĭnĕ nōnās. *O. Voy.* Carmen. || *Râteau.* Ēt tōnsām rārō pēctĭnĕ vērrĭt hŭmŭm. *O. Voy.* Rastrum. || *Râtelier des dents.* Nūnc tēmpĕrētūr dēntĭūm dē pēctĭnĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 934). || *Pétoncle, sorte de poisson à coquilles.* Pēctĭnĭbūs pătŭlīs jăctāt sē mōllĕ Tărēntūm. *H.* (Adde *Enn.* apud *Apul. Apol.* t. II, p. 43 Lip.). || *Au fig. Choses formant une espèce de peigne, une chaîne.* Dĭgĭtīs īntĕr sē pēctĭnĕ jūnctīs. *O.* Mīxtīs ōblīquō pēctĭnĕ rēmīs. *L.* (III, 609. Alii leg. *pectore*). Nūnc ōbvĭă vērsæ Pēctĭne Ămāzŏnĭō (de choreis). *St. Voy.* Catena.

† Pēctĭnŏ, ās, ārĕ. *Peigner.* Quāntōs căpŭt ōmnĕ căpīllōs Pēctĭnăt, ēxplēbō nŭmĕrŭm. *Drac.* (III, 555).

Pēctĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pecto. *Peigné; uni au râteau.* Vērum ŭbĭ jām pūrō dīscrīmĭnĕ pēctĭtă tēllūs. *Col.* (X, 94).

Pēctĭŭs, ĭī, *m. Voy.* Pettius.

Pēctŏ, ĭs, pēxī, pēxŭī *ou* pēctīvī, pēxŭm *ou* pēctĭtŭm, pēctĕrĕ. *Peigner.* Quām, dūm pēctēndōs præbēt Gălătēă căpīllōs. *O.* Pēctēbātquĕ fĕrŭm (de cervo). *V.* Ēt cōllă cŏmāntĭă pēctūnt. *Id.* Pēctĕrĕ cæsărĭēm *H.* (De perfecto cf. *Char.* 218 et 233; *Prisc.* 903 et 1254.) SYN. Cōmŏ, dēpēctŏ, ōrnŏ, cōmpōnŏ. PPH Crīnēs, căpīllōs, cŏmăm cōmpōnŏ, dīspōnŏ, dēdūcŏ dīscrīmĭnŏ, dīgĕrŏ, cŏlŏ, fīngŏ. Pēctĭnĕ, būxō cōmŏ; Pēctĭnĕ cōmpōnŏ, fīngŏ. Cŏmās pēctŏr. VERS. Crīnēs dēpēctĕrĕ būxō. *O.* Quĭd tŏtĭēs pŏsĭtās fīngĭs ĭnēptă cŏmās? Pŏsĭtīs ārtĕ mănūquĕ cŏmīs. Vūltĭs ŏdōrātōs pŏsĭtū vărĭārĕ căpīllōs. Ūt sĭt cŏmă pēctĭnĕ lævĭs. *Id.* Ēxĭgŭōs sēctō cōmēntēm dēntĕ căpīllōs, Dīcĕt Ăchīllēās dīspŏsŭīssĕ cŏmās. *M.* Bēllŭs hŏmo ēst, flēxōs quī dīgĕrĭt ōrdĭnĕ crīnēs. *Id.* Īllām prō tē dīspōnĕrĕ crīnēs, Aūt tĕnŭēs dēnsō pēctĕrĕ dēntĕ cŏmās. *Tib.* Nēc nĭtĭdŭm tārdā cōmpsērĭt ārtĕ căpŭt. *Id.* Mōrsū nŭmĕrōsī dēntĭs ĕbūrnō Mūltĭfĭdŭm dīscrīmĕn ărāt. *Cl.* Lēgēmquĕ căpīllō Rēddĭt. *Id.* Īmplĭcĭtōs cŏmēbāt pēctĭnĕ crīnēs. *Calp.* Īmpēxōs cērtō dŏmăt ōrdĭnĕ crīnēs. *St.* Cēlsæ prŏcŭl ădspĭcĕ frōntĭs hŏnōrēs, Sŭggēstŭmquĕ cŏmæ. *Id.* Pēctītquĕ cŏmās, ēt vōlvĭt ĭn ōrbĕm. *J.* Tōt prĕmĭt ōrdĭnĭbŭs, tōt ădhŭc cōmpāgĭbŭs āltŭm Ædĭfĭcăt căpŭt. *Id.* || *Passer au râteau.* Fērrōquĕ bĭcōrnī Pēctăt, ēt āngēntēm sūlcīs ēxtērmĭnĕt hērbăm. *Col.* (X, 148). || — pūgnīs, etc. *Rouer de coups* (*famil. Donner une peignée*). Nē tu ōrătōrēm pūgnīs pēctās pōstēā. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 145). Fūstī pēctītŏ. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 116). *Voy.* Ampecto, Depexus.

† Pēctŏrōsŭs, ă, ŭm. *A la poitrine large.* Nēmo ēst fĕrōcī pēctŏrōsĭŏr Mārtĕ. (*Anth.* II, p. 511.)

Pēctŭs, ŏrĭs, *n. Poitrine, sein.* Lūxŭrĭătquĕ tŏrīs ănĭmōsŭm pēctŭs; hŏnēstī. *V.* Trānsăbĭĭt cōstās, ēt cāndĭdă pēctŏră rūmpĭt. *Id.* Īn pēctŭsquĕ cădĭt prōnŭs. *O.* SYN. Sĭnŭs. EP. Cāndĭdŭm, ĕbūrnŭm, ĕbūrnĕŭm, nĭvĕŭm, lāctĕŭm, dĕcōrŭm, tĕnĕrŭm. || *Au fig. Cœur, âme; conscience.* Īstă dĕī vōx ēst : dĕŭs ēst īn pēctŏrĕ nōstrō. *O.* Pēctŏră lēgĭtĭmŭs cāstă mŏmōrdĭt ămŏr. *Id.* Tū nōn cōrpŭs ĕrās sĭnĕ pēctŏrĕ. *H.* Nōctĕ dĭēquĕ sŭŭm gēstāre īn pēctŏrĕ tēstēm. *J.* (13, 198). SYN. Cŏr, ănĭmŭs, mēns, præcōrdĭă. *Voy.* Animus. || *Courage.* Quŭm tālēs ănĭmōs jŭvĕnum ēt ām cērtă tŭlīstĭs Pēctŏră. *V.* Tŭă pēctŏră nātō Sŭggĕrĕ nūnc ănĭmŭmquĕ părĕm. *V. Fl.* SYN. Ănĭmŭs. *Voy.* Fortitudo. || *Affection.* Āt tŭă prōsĕquĭmŭr stŭdĭōsō pēctŏrĕ Cæsăr Nōmĭnă. *O.* Tē pēctŏrĕ tōtō Ăcpĭō. *V.* SYN. Ămŏr, stŭdĭŭm, āffēctŭs, *qqf.* vīscĕră. || *Esprit, pensée.* Nōn ōbtūsa ădĕō gēstāmŭs pēctŏră Pœnī. *V.* Quæquĕ vĭrī dŏctō vĕtĕrēs cēpērĕ nŏvīquĕ Pēctŏrĕ. *O.* Ŏcŭlīs ĕă pēctŏrĭs haūsĭt. *Id.* SYN. Mēns; ănĭmŭs, cŏr, īngĕnĭŭm. *Voy.* Mens. || *Mémoire.* Quām nōstro īllĭŭs lābātŭr pēctŏrĕ vūltŭs. *V.* Ēxcūssăquĕ pēctŏrĕ Jūnō. *Id. Voy.* Memini, Obliviscor.

† Pĕcŭ, *n. indécl.*; Pĕcŭă, *pl. arch. Comme* Pecus, oris. Ā pĕcū cētĕro ābsūnt. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 20). Ūvĭdŭm rētĕ, sĭnĕ squāmōsō pĕcū. *Id.* (*Rud.* IV, 3, 5. *Id. Merc.* III, 1, 11). Jūmēntă, pĕcŭă, sūbjŭgālēs bēllŭās. *Prud.* (*Peri.* 10, 333). Ēt pĕcŭī āddĭt. *Lucil.* (apud *Gell.* 20, 8). Sæpĕ grĕgēs pĕcŭum ēx hībērnīs pāstĭbŭ' pūlsī. *Hostilius* (apud *Prisc.* 719. Cf. *Char.* 112; *Prisc.* 624; *Non.* 2, 191, et *Fest.* in v. *Pecuum*).

† Pĕcŭālĭs, ĕ. *De troupeau, de bête de somme.* Ēdĭdĭt hūmānās ănĭmāl pĕcŭālĕ lŏquēlās. *Sedul.* (I, 146. Adde *Fort. V. S. M.* II, 146).

Pĕcŭārĭŭs, ă, ŭm. *De troupeau.* || Pĕcŭārĭă, ōrŭm, *n. pl. Troupeaux.* Mīttĕ īn vĕnĕrēm pĕcŭārĭă prīmŭs. *V.* Ārcădĭæ pĕcŭārĭă rūdĕrĕ crēdās. *Pers.* (3, 9). Ēt Lăcĕdæmŏnĭī pĕcŭārĭă cūltă Gălæsī. *St.*

† Pĕcŭdă, *n. pl. Comme* Pecora. Văgānt; păvōrĕ pĕcŭda īn tŭmŭlīs dēsĕrūnt. *Att.* (ap. *Non.* 2, 191).

Pĕcūlātŭs, ūs, *m. Concussion, péculat, et au fig.* *Pl. Pers.* IV, 4, 7; *Cist.* I, 1, 74.)

Pĕcūlĭārĭs, ĕ. *Propre, particulier.* Dĕdĭt ĕum huīc gnātō sŭō Pĕcūlĭārĕm. *Pl.* (*Capt. prol.* 19. *Id. As.* III, 1, 37). *Voy.* Proprius.

† Pĕcūlĭŏ, ās, ārĕ. *Enrichir qqn d'un pécule.* (*Pl. Pers.* II, 2, 10.)

Pĕcūlĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a amassé un pécule.* Pĕcūlĭōsŭm sērvŭm dĕcēt ēssĕ. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 24).

Pĕcūlĭŭm, ĭī, *n. Pécule, épargnes d'un esclave.* Sīc tĭbĭ sēmpĕr hŏnōs, sīc cūrtă pĕcūlĭă crēscēnt. *O.* Nēc spēs lībērtātĭs ĕrāt, nēc cūră pĕcūlī. *V.* || *En gén. Épargne.* Cūră pĕcūlī. *H.* (*A. P.* 330). EP. Pārvŭm, tĕnŭĕ, ēxĭgŭŭm, cūrtŭm.

Pĕcūnĭă, æ, *f. Argent monnayé.* Quōs tām grāndī sīm mērcātŭs præsēntī pĕcūnĭā. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 8). SYN. Mŏnētă, *par ext.* ārgēntŭm, aūrŭm, nūmmŭs. PHR. Bēllōrum īn sūmptŭs cōngēstæ pōndĕră māssæ. *L.* || *Au fig. Richesse.* Ēt gĕnŭs ēt fōrmām rēgīnă pĕcūnĭă dōnăt. *H.* Prīmă pĕrĕgrīnōs ōbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Īntŭlĭt. *J.* (6, 298). *Voy.* Divitiæ.

Pĕcūnĭōsŭs, ă, ŭm. *Lucratif.* Ārtēs dīscĕrĕ vūlt pĕcūnĭōsās. *M.* (V, 56). Quæstŭōsŭs.

1. Pĕcŭs, ŏrĭs, *n. Tout animal.* Nēc nōn ēt pĕcŏri ēst īdēm dēlēctŭs ĕquīnō. *V.* Īgnāvŭm fūcōs pĕcŭs ā præsēpĭbŭs ārcēnt. *Id.* Ōmnĕ quŭm Prōteŭs pĕcŭs ĕgĭt āltōs Vīsĕrĕ mōntēs. *H.* Sētĭgĕrŭm pĕcŭs. *O.* Quī gĕnŭērĕ sŭă pĕcŭs hōc īmmānĕ jŭvēntă. *Grat.* (*Cyn.* 265). SYN. Pĕcŭs (udis), ănĭmăl. || *Ordint. Petit ou gros bétail, troupeau.* Ītĕ mĕæ, fēlīx quōndām pĕcŭs, ītĕ căpēllæ. *V.* Īmmānēm vĕlŭtī pĕcŏra īntĕr īnērtĭă tĭgrĭm. Ēxŭbĕrēt ānnŭs Aūt fētū pĕcŏrŭm. *Id.* Lānĭgĕrŭmquĕ pĕcŭs. *O.* SYN. Grēx *ou* Ārmēntŭm. *Voy. ces mots.* || *Qqf. en parl. des hommes, et avec mépris.* Mūtum ēt tūrpĕ pĕcŭs, glāndem ātquĕ cŭbīlĭă prōptĕr Pūgnābānt. *H.* Ō īmĭtātōrēs, sērvŭm pĕcŭs! *Id.* Dīndўmĕnæ dŏmĭnæ văgă pĕcŏră. *Cat.* (63, 13).

2. Pĕcŭs, ŭdĭs, *f. Tout animal.* Ēt gĕnŭs æquŏrĕŭm, pĕcŭdēs pīctæquĕ vŏlŭcrēs. *V.* Squāmĭgĕrŭm pĕcŭdēs. *Lr.* (II, 343). Pŏlītŭm pĕcŭdĭs Īndĭcæ dēntĕm. *M.* (V, 37). SYN. Pĕcŭs (oris), ănĭmăl. || *Ordint. Menu bétail, brebis.* Nīgram Hĭēmī pĕcŭdēm, Zĕphўrīs fēlīcĭbŭs ālbăm. *V.* Ēt frūstră pĕcŭdĕm quærēns Ăthămāntĭdŏs Hēllēs. *O.* Cuī pĕcŭdŭm fībræ (părent). *V.* SYN. Pĕcŭs (oris), ŏvĭs, grēx. || † *m* Pĕcŭdī dărĕ vīvă mărītō. *Enn.* (apud *Prisc.* 659).

† Pĕcūscŭlă, æ, *f.*, *dimin.* de Pecus (*f.*). Īn fŏvĕām sī fŏrtĕ pĕcūscŭlă vēstră Īncĭdĕrĭt. *Juvc.* (II, 596).

Pĕdālis, ĕ. *Long d'un pied.* Trājēctūs cōntō sīc ēxtēndĕrĕ pĕdālī. (*Anth.* II, p. 488.)

Pĕdānŭs, ă, ŭm. *De Pédum, ville près de Rome.* Quīd nūnc tē dīcām făcĕre īn rĕgĭōnĕ Pĕdānā? *H.* || *Subst. f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 112.)

Pĕdārĭī, ōrŭm, *m. pl. Sénateurs qui n'avaient pas encore voix délibérative.* Căpūt sĭnĕ līnguā sēntēntĭă pĕdārĭa ēst. *Laber.* (apud *Gell.* 3, 18. Vulgo *pedaria sententia est*).

† Pĕdātŭs, ūs *ou* ī, *m. Approche, incursion, attaque.* Nĭsĭ pĕdātū tērtĭo ōmnēs ēfflīxĕrō. *Pl.* (*Cist* II, 1, 50. *Gloss. Philox.* « Tertio pedatu, τρίτη περιόδῳ. » Cf. *Non.* 1, 325, ubi codd. *pedato*; *Char.* 191, qui habet, *primo pedato*).

Pĕdĕs, ĭtĭs, *m. Qui va à pied, piéton.* Quūm pĕdĕs īncēdĭt mĕdĭī pēr māxĭmă Nērei Stāgnă. *V.* Spēmquĕ sĕquēns vānām, sīlvā pĕdĕs ērrăt ĭn āltā. *O.* SYN. Pĕdēstĕr. || *Fantassin, infanterie.* Seū quūm pĕdĕs īrĕt ĭn hōstĕm. *V.* Īpse ĕquĕs, īpsĕ pĕdĕs, sīgnĭfĕr īpsĕ fŭī. *O.* Ĕquĭtūm prŏpĕrātĕ cătērvæ, Ītĕ sĭmūl pĕdĭtēs. *L.* Īnsĕquĭtūr nīmbūs pĕdĭtūm. *V. Voy.* Peditatus. || *Qqf. f.* Nōn tămĕn īllă pĕdēs, sēd cūrru īnvēctă vĕnūstō. *Prud.* (*Psych.* 389).

Pĕdēstĕr, strĭs, strĕ. *Qui va à pied.* Ābnŭĭt īn lĭquĭdīs īrĕ pĕdēstĕr ăquīs. *M.* (*Spect.* 28). Sĕquĕrēntŭr ŭt īndĕ pĕdēstrēs. *Fort.* (VI, 10, 25). SYN. Pĕdĕs. || *De pied, d'infanterie.* Ārcădās īnsuētōs ăcĭēs īnfĕrrĕ pĕdēstrēs. *V.* Pūgnæque āccīngĕ pĕdēstrī. *Id.* || *De prose, qui ressemble à de la prose.* Ēt trăgĭcūs plērūmquĕ dŏlēt sērmōnĕ pĕdēstrī. *H.* Sătĭrīs mūsāquĕ pĕdēstrī. *Id.* Pĕdēstrĕ cārmĕn, ēt bĕnīgnŭs aūdĭt. *Prud.* (*Peri. præf.* 12). SYN. Sŏlūtŭs.

Pĕdĕtēntĭm, *adv. Pas à pas, lentement, et au fig.* Præcĭpĕre, haūd quāquam ēst pĕdĕtēntĭm prōgrĕdĭēntĭs. *Lr.* (V, 534. Adde *Ter. Ph.* III, 3, 19). Pĕdĕtēntĭm hūnc rĕsălūtĕm. *Lucil.* (apud *Char.* 190). Mōx āĕrĕ vērtēx Prōdĕrĕ sē cœpĭt pĕdĕtēntĭm. *Victor Gen.* (II, 390).

Pĕdĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* XII, 212.)

Pĕdĭātĭă, æ, *f. Julius Pédiatius, nommé ironiquement Pédiatia.* Jūlĭŭs ēt frăgĭlĭs Pĕdĭātĭă, fūrquĕ Vŏrānŭs. *H.* (*Sat.* I, 8, 39).

Pĕdĭcă, æ, *f. Lacet, piége.* Tūm grŭĭbūs pĕdĭcās ēt rētĭă pōnĕrĕ cērvīs. *V.* Rētĭă cūm pĕdĭcĭs, lăquĕōsque, ārtēsquĕ dŏlōsās. *O.* Cūrrēntēsquĕ fĕrās pĕdĭcārūm cōmpĕdĕ nēctūnt. *Manil.* (V, 187. Et *Grat. Cyn.* 93). SYN. Lăquĕŭs. *Voy. ce mot.*

Pēdīcōsŭs, ă, ŭm. *Pouilleux, rongé de vermine.* Rūs dētrūdētūr pēdīcōsūs, squālĭdŭs. *Titin.* (ap. *Fest.* in v. *Pedibus*). *Voy.* Pedis.

? Pēdīcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Hīnc mēntī dŏmĭnūs pēdīcŭlōsī. *M.* (XII, 59, 8. Sed versus claudicat. In eodem epigrammate vox est ametros *defioculus*).

Pēdīcŭlŭs, ī, *m. Comme* Pēdis.

Pĕdĭŏlŭs *ou* Pĕtĭŏlŭs, ī, *m. dimin. de* Pes. *Petit pied.* Ātque ădĕō nōlō : nūdō pĕdĭŏlo ēs. *Afr.* (apud *Non.* 2, 699).

Pēdĭs, ĭs, *m. Pou, vermine.* Ŭbĭ mē vĭdēt, căpūt scăbĭt, pēdēs lĕgĭt. *Lucil.* (apud *Fest.*) Pūlĭcēsne ān cīmĭcēs, ān pēdēs? rēspōndĕ mĭhĭ. *Liv. And.* (ap. *Fest.*). SYN. Pēdīcŭlŭs. || † *f.* Ŭbĭ quāmquĕ pēdēm vĭdĕrāt, sūffūrābātūr ōmnēs. *Pl.* (*Vidul.* ap. *Non.* 3, 180. Vulgo *videbat.*)

Pĕdĭsĕquŭs, ī, *m.*, *et* Pĕdĭsĕquă, æ, *f. Esclave qui accompagnait.* Dūm lūdī fīūnt, īn pŏpīnām pĕdĭsĕquī. *Pl.* (*Pœn. prol.* 41. *Id. Mil.* IV, 2, 18). Vēstem, ūnĭōnēs, pĕdĭsĕquōs, ēt cētĕră. *Ph.* Hŏnēstā ēt līberāli; āccēdo ād pĕdĭsĕquās. *Ter.* (*And.* I, 1, 96. Et *Pl. As.* I, 3, 31).

Pĕdĭtātŭs, ūs, *m. Infanterie.* Āt pĕdĭtātūs rĕlĭquiæ ĕrānt, sī vīvĕrēnt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 54. Perincerta autem lectio). SYN. Pĕdĭtēs. PPH. Pĕdēstrĭs ăcĭēs.

Pēdĭtŭm, ī, *n. Incongruité.* Sūbtīle ēt lĕvĕ pēdĭtūm Lĭbōnĭs. *Cat.* (54, 3). SYN. Crĕpĭtŭs.

Pĕdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quūm Pĕdĭūs caūsās ēxsūdēt. *H.* (Et *Pers.* 1, 85).

1. Pēdŏ, ĭs, pĕpēdī, pēdĕrĕ, *n. Péter.* Ērgŏ quĭd in caūsa ēst? pēdĕrĕ Bāssă sŏlēt. *M.* (IV, 88). Nām dīsplōsă sŏnāt quāntūm vēsīcă, pĕpēdī. *H.*

2. Pēdŏ, ōnĭs, *m. Pedo Albinovanus, poëte latin.* Sī rŏgĕt hæc ălĭquĭs cūr sīnt nārrātă Pĕdōnī. *O.* Quā Pēdŏ, quā Mārsūs, etc. *M.* (V, 5). SYN. Ālbĭnŏvānŭs. || *Autres.* (*Juv.* 7, 129.)

Pĕdūlĕ, ĭs, *n.*, *et* Pĕdūlĭs, ĭs, *m. Chausson; chaussure.* Pēndēnt pēnĭcŭlāmēnta ūnum ād quēmquĕ pĕdūlĕm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 624).

Pĕdŭm, ī, *n. Bâton recourbé par le haut, houlette.* Āt tū sūmĕ pĕdūm, quŏd mē quūm sæpĕ rŏgārĕt. *V.* EP. Pāstōrālĕ, īncūrvūm, rĕcūrvūm. dūrūm. PPH. Pāstōrālĕ scēptrūm. Trūncŭs ŏlīvæ. || *Bâton à l'usage des pontifes*; *Eccl. Crosse.*

Pēgăsēŭs *et* Pēgăsēĭŭs, ă, ŭm (Πηγάσειος, Πηγασήϊος *et* Πηγάσιος). *De Pégase.* Ŏb hōc crĕātūm Pēgăsēūm gūrgĭtĕm. *Capel.* (IX, p. 336). || *Au fig. Rapide.* Nōn sī Pēgăsēō fĕrār vŏlātū. *Cat.* (55, 24). Ætās Pēgăsēō cōrrĭpĭĕt grădū. *Sen.* (*Troad.* 386). || *Poétique.* Cāntārĕ crēdās Pēgăsēĭūm nēctăr. *Pers.* (*Prol.* 14).

Pēgăsĭs, ĭdĭs, *f.* (Πηγασίς). *De Pégase.* Hōc ĕgō Pēgăsĭdās dēdūxī prīmŭs ăd ūndās. *O.* || *Qqf. f. Naïade.* Pēgăsĭs Œnōnē Phrўgĭīs cĕlĕbērrĭmă sĭlvīs. *O.* (Quæ apud *Lucanum* est *Nais OEnone*). || *Au plur. Les Muses.* Āt mĭhĭ Pēgăsĭdēs blāndīssĭmă cārmĭnă dīctānt. *O.* Mōllĭă, Pēgăsĭdēs, vēstrō dătĕ sērtă pŏētæ. *Pp.* (III, 1, 19. Cf. *Fest.*).

Pēgăsŭs, ī, *m.* (Πήγασος). *Pégase, cheval ailé, ne du sang de Méduse. D'un coup de pied il fit jaillir la source nommée Hippocrène. Bellérophon, qui le montait pour combattre la Chimère, s'étant laissé tomber, Pégase s'envola vers le ciel, où il fut mis au nombre des constellations. Les poëtes le placent sur le Parnasse.* Āntĕ cĭtōs quāntūm Pēgăsŭs ībăt ĕquōs. *O.* Pēgăsŏn, ēt frātrēm, mātrĭs dē sānguĭnĕ nātōs. *Id.* EP. Gōrgŏnēŭs, Mĕdūsæŭs, Bēllĕrŏphōntēŭs; āĕrĭŭs, ālātŭs, ālĭgĕr, ālĕs, vŏlāns, vŏlŭcĕr, lĕvĭs, cĕlĕr, cĭtŭs, præpĕs. PPH. Ĕquŭs Bēllĕrŏphōntēŭs, Mĕdūsæŭs, ālĭgĕr, ālātŭs, vŏlāns. Mĕdūsæ ālātă prōpāgŏ. VERS. Ād quām Gōrgŏnĕī dēlāpsa ēst pīnnă căbāllī. *J.* Gōrgŏnĭs hīc prōlēs īn Pĭĕrĭō Hĕlĭcōnĕ, Vērtĭcĕ quūm sūmmō nōndūm dēcūrrĕrĕt ūndă, Mūsæōs fōntēs dēxtrī pĕdĭs ĭctĭbŭs haūsĭt. *German.* Pēgăsŭs ūndĕ, lĕvēs prævērtēns mōtĭbŭs aūrās, Fīngĭtūr āssūmptō pēndēns hīnnīssĕ vŏlātū, Dūm fērrētūr ĕquī grăvĭs ūngŭlă præpĕtĕ pēnnā. *Alcim.* Lĭquōrēs Scālptōs ālĭtĭs hīnnĭēntĭs ĭctū. *Sid. Voy.* Hippocrene, Parnassus. || *Constellation.* Pēgăsŭs, ēt Dēlphīn, Tēlūmque, Ăquĭla, Ānguĭtĕnēnsquĕ. *Auson.* (*Eclogar. Sign. Cœlest.* 5). SYN. Ĕquŭs, Sŏnĭpēs. || *Nom d'un jurisconsulte Romain.* (*Juv.* 4, 77.)

† Pēgē, ēs, *f.* (πηγή). *Source.* Hīc ĕrăt Ārgănthō Pēgē sūb vērtĭcĕ mōntĭs. *Pp.* (I, 20, 33. Alii *Pegæ*, *pl.*)

† Pēgī, *ancien parf. de* Pango. Tōnsīllām pēgī lævī in līttŏrĕ. *Pacuv.* (apud *Fest.* in v. *Tonsilla*, et ap *Prisc.* 894).

Pēgmă, ătĭs, *n.* (πῆγμα). *Échafaud pour exposer divers objets*; *en partic. Échafaud de théâtre, qu'on élevait ou abaissait avec les personnages qu'il portait.* Ēt pēgma, ēt pŭĕrōs īnde ād vēlārĭă rāptōs. *J.*

(4, 122). Dūm pēgmă răpĭtūr, cōncĭdĭt cāsū grăvī. *Phæd.* Cĕrīs ĭnūrēns jānŭārūm līmĭnă, Ĕt ātrĭōrūm pēgmătă. *Aus.* (*Epigr.* 26). Rīmōsă rārī pēgmătīs cōmpāgĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1017).

Pējĕrātŭs, ă, ŭm. *Violé par un parjure.* Ūllă sī jūrĭs tĭbĭ pējĕrātī. *H.*

Pējĕrŏ, ās, ārĕ, *n. Jurer faussement.* Pējĕrăt hībērnī tēmpŏrĭs ēssĕ mŏrās. *Pp.* (IV, 3, 42). Nūnquīd, Paūlĕ, pējĕrăt? nĕgŏ. *M.* (VI, 12). Pēr cōnsŭlātūm pējĕrăt Vătīnĭŭs. *Cat.* (52, 3). SYN. Pērjūrŏ. *Voy.* Mentior. || *Act. Jurer par.* Stўgĭās quī pējĕrăt ūndās. *L. Voy. le précéd.*

Pējŏr, ŭs, *compar. de* Malus. *Pire, plus vicieux.* Ætās pārēntūm, pējŏr ăvīs, tŭlĭt. *H.* SYN. Nēquĭŏr, vĭtĭōsĭŏr, īmprŏbĭŏr, dētĕrĭŏr. || *Pire, plus malheureux.* Ŏ fōrtēs pējōrăquĕ pāssī! *H.* SYN. Grăvĭŏr, ăcērbĭŏr. || *Moins noble, plus obscur.* Quōd sĭt pējōrĭbŭs ōrtŭs. *H. Voy.* Ignobilis.

Pējŭs, *adv. Pire, pis.* Zōĭlĕ, pējŭs ŏlēt. *M.* (XI, 30). Nōn sē pējŭs crŭcĭāvērĭt ātque hīc. *H.* Cănĕ pējŭs ēt ānguī Vītābĭt chlămўdēm. *Id.* SYN. Dētĕrĭŭs.

† Pĕlăgē, *n. pl.* (πελάγη), *arch. de* Pelagus. *Les mers.* Prōptĕr Ătlāntēūm līttūs pĕlăgēquĕ sĕvērā. *Lr.* (V, 36. *Id.* VI, 619). Răpĭdūm sălūm tŭlīstĭs, trŭcŭlēntăquĕ pĕlăgē. *Cat.* (63, 16).

Pĕlăgĭānŭs, *et par licence* Pēlăgĭānŭs, ă, ŭm. *Pélagien, de Pélage.* Quīd prōdēst vērbīs cōmmēntūm Pēlăgĭānūm? *Prosp.* (*Ingr.* IV, 1. *Id. Epitaph. Hæres.*, vs. 1, Pelagianæ. Vid. v. seq.).

Pĕlăgĭŭs, ă, ŭm, *arch.* (πελάγιος). *De mer.* Rĕdīre īn pătrĭām vŏlŭĭt cūrsū pĕlăgĭō. *Ph.* Quīnque ēst dĭērūm : pōst pĕlăgĭa ēst īnsŭlă. *Avien.* (*Or. mar.* 164). Ăn ūt mātrōna ōrnātă phălĕrīs pĕlăgĭīs? *P. Syr.* (apud *Petr.* 55). *Voy.* Marinus. || *Subst. m. Pélage ou Morgan, célèbre hérésiarque breton, adversaire de Saint Augustin.* Cōnvēnĭt ēt aūdāx Pĕlăgĭŭs. *Corip.* (*Johan.* III, 410. Male, Pēlagius).

Pĕlăgŏ *ou* Pĕlăgōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Mnēsīlŏchŭs ădvŏcāvīt Pĕlăgōnēm sĕnēm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 28). Eūpălămōn Pĕlăgōnăquĕ dēxtrā tŭēntēs. *O.*

Pĕlăgŭs, ī, *n.* (πέλαγος). *Pleine mer, mer.* Āltă pĕtēns, pĕlăgōque ălĭūs trăhĭt hūmĭdă līnă. *V.* Ūt pĕlăgūs tĕnŭērĕ rătēs. *Id.* Ānnōs mŏrātūr : pĕlăgŭs, ān tērrās prĕmĭt? *Sen.* (*Ag.* 399). *Voy.* Pelage, Mare.

Pēlămĭs, ĭdĭs, *f.* (πηλαμίς). *Pélamide, jeune thon.* Sīccŭs pĕtăsūncŭlŭs, ēt vās Pēlămĭdūm. *J.* (7, 119).

Pĕlāsgī, gōrŭm *et sync.* gūm, *m. pl.* (Πελασγοί). *Pélasges, peuple primitif de la Grèce, qui habitait le centre du Péloponnèse. OEnotrus et Évandre vinrent de la Pélasgie fonder des colonies en Italie.* || *Pélasges établis en Étrurie.* Tўrrhēnī prīmūm fōrtēs, jūxtăquĕ Pĕlāsgī, Cўllēnēs quōndām prōprĭă quī sēdĕ rĕlīctā, Tўrrhēnīs sŏcĭās pĕtĭērūnt nāvĭbŭs ārcēs. *Prisc.* (*Peri.* 344). Sīlvānō fāma ēst vĕtĕrēs săcrāssĕ Pĕlāsgōs. *V.* || *En gén. Grecs.* Fēssūm vāstā tē cædĕ Pĕlāsgūm. *V.* Dēmīsērĕ mĕtū vūltūmque ănĭmūmquĕ Pĕlāsgī. *O. Voy.* Graii. || — ŭs, ă, ŭm. *Des Grecs.* Īllĕ dŏlīs īnstrūctŭs ēt ārtĕ Pĕlāsgā. *V.* Dĕcŭs ēt tūtēlă Pĕlāsgī Nōmĭnĭs. *O.*

Pĕlāsgĭăs, ădĭs, *et* Pĕlāsgĭs, ĭdĭs, *f.* (Πελασγιάς *et* Πελασγίς). *Grecque.* Fāmă Pĕlāsgĭădās sŭbĭtō pērvēnĭt īn ūrbēs. *O.* Sīvĕ jŭvāt lōngē fŭgīssĕ Pĕlāsgĭdă Sāpphō. *Id.* SYN. Pĕlāsgă, Grāĭă, Ăchāĭs.

Pĕlāsgŭs, ă, ŭm. *Voy.* Pelasgi.

Pĕlātēs, æ, *m. Nom d'homme.* (*Ov. Met* V, 124.)

Pēlēĭŭs, ă, ŭm (Πηλήϊος). *De Pélée.* Jāmque Ĭthăcūm cōrde æquāntēm Pēlēĭă fāctă. *Sil.*

Pĕlēthrŏnĭŭs, ă, ŭm (Πελεθρόνιος). *D'une ville de Thessalie* (Πελεθρόνιον), *de Thessalie; m. pl. les Lapithes ou les Centaures.* Īndĕ Pĕlēthrŏnĭām præfīxā cūspĭdĕ pīnūm Mārtĭs *St.* Cōndĕ Pĕlēthrŏnĭōs ălăcēr pŭĕr ēt vēnātŏr, Æăcĭdĕ, tĭtŭlōs. *Sid.* (2, 149). Fētă Pĕlēthrŏnĭīs nūbēs ēffūndĭt īn āntrīs. *L.* Frēnă Pĕlēthrŏnĭī Lăpĭthæ gўrōsquĕ dĕdērĕ. *V.*

Pēleūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Πηλεύς). *Pélée, fils d'Éaque, époux de Thétis et père d'Achille.* Quām Tĕlămōn, Pēleūs, ēt prōlēs tērtĭă, Phōcŭs. *O.* Pēlĕōs ēt Prĭămī trānsĭt, vēl Nēstŏrĭs ætās. *M.* (II, 64). Tālĭă præfāntēs quōndām fēlīcĭă Pēleī. *Cat.* (64, 382). Sēmĭfĕr Æmŏnĭūm vīncēbăt Pēlĕă Chīrōn. *St.*

Pĕlĭă, æ, *m. Voy.* Pelias 3.

Pēlĭăcŭs, ă, ŭm (Πηλιακός). *Du mont Pélion.* Pēlĭăcō quōndām prōgnātæ vērtĭcĕ pīnūs. *Cat.* (64, 1). Trōăquĕ Pēlĭăcæ stērnēbăt cūspĭdĭs īctū. *O.*

1. Pēlĭăs, ădĭs, *f.* (Πηλιάς). *Du Pélion.* Pēlĭăs īntāctī lātē sŭbĭt hōspĭtă pōntī Pīnŭs. *O.* Phrīxēām pĕtĭīt Pēlĭăs ārbŏr ŏvēm. *Id.* || *Absolt. Lance dont Pallas fit présent à Pélée, et que celui-ci donna à son fils Achille.* Pēlĭăs ēssĕ pŏtēst īmbēllĭbŭs hāstă lăcērtīs? *O.* Tērrĭbĭlīs quō Pēlĭăs ībăt īn hōstēm. (*Ad Pis.* 165.) PPH. Pēlĭăs hāstă. Pēlĭăcă cūspĭs. PHR. Ūt Lārīssæă cūrātŭs Tēlĕphŭs hāstā. *Ser. Sam.*

2. Pĕlĭăs, ădĭs, *f.*; Pĕlĭădēs, ŭm, *pl.* (Πελιάς). *Les filles de Pélias.* Hīc cædĕ pātrĭs Pĕlĭădum īnfēcīt mănūs. *Phæd.* PPH. Nātæ Pĕlĭæ. *O.* Vīrgĭnēs Pĕlĭă crĕātæ. *Id.*

3. Pĕlĭās *et* Pĕlĭă, æ, *m.* (Πελίας). *Pélias, roi de Thessalie, fut mis à mort par ses filles, auxquelles Médée avait persuadé qu'elles pourraient le rajeunir par des cérémonies magiques.* Æmŏnĭām prīmīs Pĕlĭās frēnābăt ăb ānnīs. *V. Fl.* Ēt rēgnă Pĕlĭæ scĕlĕrĕ Mēdēæ jăcēnt. *Ph.* Īn Pĕlĭān ēt ădhūc ōbstāntĭă rēgĭs Fātă rŭăt. *V. Fl.* Aūdītŭs ā tē Pĕlĭă sūpplĭcĭūm tŭlĭt. *Sen.* (*Med.* 201). VERS. Ĭtem ūt Mēdēă Pĕlĭān cōncŏxĭt sĕnēm, Quēm mĕdĭcāmēnto ēt suīs vĕnēnīs dīcĭtūr Fēcīssĕ rūrsŭs ēx sĕne ădŏlēscēntŭlŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 80). Pĕlĭæ sĕnĭs Dēcŏcta ăhēnō mēmbră. *Sen.* Sĕnĭō trĕmēntēm dēbĭli ātque ævō grăvēm, Pătrēm pĕrēmptūm quĕrĭtŭr, ēt cæsī sĕnĭs Dīscīssă mēmbră, quūm, dŏlō căptæ tŭō, Pĭæ sŏrōrēs īmpium aūdērēnt nĕfās. Jūssāsquĕ nātās, fraūdĕ dēcēptās mēā, Sĕcārĕ mēmbră nōn rĕvīctūrī sĕnĭs. *Id.* (Cf. *Sen. Med.* passim; *Ov. Met.* VII, 297 sq.)

Pēlīdēs, æ, *m.* (Πηλείδης). *Achille, fils de Pélée.* Pēlīdēs ŭtĭnām vītāssēt Ăpōllĭnĭs ārcūs! *O.* Aūsŭs Pēlīdæ prĕtĭūm sĭbĭ pōscĕrĕ cūrrūs. *V.*

Pĕlīgnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple du Samnium, sur l'Adriatique.* Hōc ĕgŏ cōmpŏsŭī, Pĕlīgnīs nātŭs ăquōsīs. *O.* Nōn mē Pĕlīgnŭs, nēc spērnēt Māntŭă vātēm. *M.* (VIII, 73). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Pĕlīgnæ dīcār glōrĭă gēntĭs ĕgŏ. *O.* Mārsă mănŭs, Pĕlīgnă cŏhōrs. *Enn.* (ap. *Char.* 251). Pĕlīgnă frīgŏră. *H.*

Pĕlīnă *ou* Pĕlīnnă, æ, *f. Ville de Thessalie.* Chĭūs pătŭlæ prōspēctāns ārvă Pĕlīnnæ. *Avien.* (*D. T.* 714).

Pēlĭŏn, ĭī, *n.*, *et* Pēlĭŏs, *m.* (Πήλιον). *Pélion, montagne de Thessalie.* Pēlĭŏn Æmŏnĭæ mōns ēst, ōbvērsŭs īn aūstrōs. *O.* Pēlĭŏn hīnnītū fŭgĭēns īmplēvĭt ăcūtō. *V.* Pēlĭŏn īntrās Nērēĭs īllūstrĕ tŏrīs. *Cl.* (*Cons.* III *Honor.* 115). Ēt quās Ōssă tŭlĭt, quās āltŭs Pēlĭŏs hērbās. *O.* (*Met.* VII, 224). Āt Pēlĭŏs, āltĭŏr Ōssā, Ārsĭt. *Id.* (*Fast.* III, 441. In his male *Pelion* legitur, quasi *mons* subaudiri posset, ut græce ὄρος. Cf. *Plin.* 4, 15 2 : « Hi ad occasum vergentes, ad ortus *Pelios.* » Sic *Ilion* et *Ilios*).

Pēlĭŏs, ĭī, *m. Voy. le précéd.*

Pēlĭŭs, ă, ŭm. *Du mont Pélion.* Ŭtĭnām ne īn nĕmŏrĕ Pēlĭō sĕcūrĭbŭs. *Enn.* (ap. *Auct. ad Her.* 2. 22).

Pēllă, æ, *f.* (Πέλλα). *Pella, ville et port de Macedoine, patrie de Philippe et d'Alexandre.* Ēxĭgŭæ sēcūră fŭīt prōvīncĭă Pēllæ. *L.* Ātque Ăsĭæ gēntēs, ēt Māgnō māxĭmă Pēllă. *Man.* (I, 775).

Pēllăcĭă, æ, *f. Tromperie, perfidie.* Sūbdŏlă quūm

rīdēt plăcĭdī pēllācĭă pōntī. *Lr.* (II, 559). Sēntĭŏ quām cōntrā mŏvĕāt pēllācĭă lītēm. *Prud.* (*Ham.* 637). *Voy.* Dolus.

Pēllæŭs, ă, ŭm (Πελλαῖος). *De Pella, Macédonien.* Ūnūs Pēllæō jŭvĕnī nōn sūffĭcĭt ōrbĭs. *J.* (10, 168). Pīĕrŭs hās gĕnŭĭt Pēllæīs dīvĕs ĭn ārvīs. *O.* Pēllæā dŏmĭtōr Paūlūs cōnscēndĕrĕt aūlæ. *Cl.* || *D'Alexandrie, d'Égypte.* Pēllæī gēns fōrtūnātă Cănōpī. *V.* Nōn ĕgŏ Pēllæās ārās, etc. *L.* Pēllæă gŭlă. *M.* (XIII, 85).

Pēllāx, ācĭs, *f. Fourbe, trompeur.* Īnvĭdĭā pōstquām pēllācĭs Ŭlyssei. *V. Voy.* Dolosus.

† Pēllĕātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une peau.* Dīvĭtĭs mūltō bŏvĕ pēllĕātŭs Ăccŏlă rīpæ. *P. Nol.* (17, 243).

Pēllĕgŏ. *Voy.* Perlego.

Pēllēx, ĭcĭs, *f. Concubine.* Ārgŏlĭdās tĭmŭī; nŏcŭĭt mĭhĭ bārbără pēllēx. *O.* Pēllĭcĭbūs quŏtĭēs plācāvĭt nūmĭnă cæsĭs. *Id.* Nēc vĭr Pīĕrĭā pēllĭcĕ saūcĭŭs. *H.* Ēffūsā cīrcā pēllĭcūm quāntō vĕnĭt Tūrba āppārātū! *Sen.* (*Ag.* 253). SYN. Ămīcă, cōncŭbīnă. *Qqf. Femme à qui l'on a fait violence.* Īsmărĭūm pēllēx Āttĭcă plōrāt Ĭtўn. *M.* (X, 51. Et *Ov. Fast.* VI, 487).

† Pēllĭcĕŭs, ă, ŭm. *De peau.* Nūdūm pēllĭcĕā tāntūm sūb vēstĕ trĕmēntēm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 374). Pēllĭcĕā cērnēns ōbjēctūm vēstĕ bŭbūlcūm. *Paul Petr.* (IV, 506).

Pēllĭcĭŏ *ou* Pērlĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĭcĕrĕ. *Attirer, séduire.* Sūbdŏlă pēllĭcĕre ĭn fraūdēm rīdēntĭbūs ūndĭs. *Lr.* (V, 1003). Nē me ĭn brĕvĕ pēllĭcĭās tēmpūs gaūdĭo hōc fālsō frŭī. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 2). Pēllēxi ŭt mītēs pĕtĕrēnt pĕr ăcērbă prŏfēctūs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 71. Scripturam *Pellicio* commendant *Prisc.* 571, et *Vel. Long. Orth.* p. 2227). SYN. Āllĭcĭŏ, dēlēnĭŏ, īndūcŏ, dūcŏ, prōlēctŏ, trăhŏ, āttrăhŏ, īmpēllŏ, īncĭtŏ, ăgŏ, răpĭŏ.

† Pēllĭcŭī, *ancien parf. du précéd.* Deinde ŭbī pēllĭcŭĭt dūlcĭs lēvĭs ūndă săpōrĭs. *Varr. Atac.* (apud *Prisc.* 877. *Liv. And.* ibid.).

Pēllĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Pellis. *Petite peau.* Sēd tē, mĭhĭ crēdĕ, mĕmēntŏ Nūnc ĭn pēllĭcŭlā, cērdŏ, tĕnērĕ tŭā. *M.* (III, 16. De sensu vid. *Pellis*). || *Au fig. Sa petite personne.* Pēllĭcŭlām cūrārĕ jŭbē. *H.* SYN. Cŭtĭcŭlă. || *Mœurs, caractère.* Pēllĭcŭlām vĕtĕrēm rĕtĭnēs. *Pers.* (5, 116).

Pēllĭŏ, ōnĭs, *m. Pelletier, fourreur.* Quăsĭ sŭpēllēx pēllĭōnĭs. *Pl.* (*Men.* II, 3, 53). || *Nom d'homme.* (*Pl. Bac.* II, 2, 37.)

Pēllĭs, ĭs, *f. Peau.* Ārēt Pēllĭs, ēt ād tāctūm trāctāntī dūră rĕsĭstĭt. *V.* Spārsĭs ĕtĭāmnūnc pēllĭbūs ālbō. *Id.* Ānguĭbūs ēxŭĭtūr tĕnŭī cūm pēllĕ vĕtūstās. *O.* Rūgōsam īnflāvĭt pēllēm (rana). *Ph.* SYN. Pēllĭcŭlă, cŭtĭs, cŭtĭcŭlă, *qqf.* tēgmĕn, vēlāmĕn, ēxŭvĭæ. || *Enlever la peau, écorcher.* Ēxcŏrĭŏ. Pēllēm, cŭtēm dētrăhŏ, dērĭpĭŏ, ērĭpĭŏ. Pēllēm ŏssĭbūs dētrăhŏ. Cŏrĭō ēxŭŏ. Ŏssă pēllĕ ēxŭŏ, nūdŏ, spŏlĭŏ. Dōrsūm dēspŏlĭŏ. VERS. Tērgŏră dērĭpĭūnt cōstĭs, ēt vīscĕră nūdānt. *V.* Nūdāvĕ dērēptā pătĕānt tŭă pēctŏră pēllĕ *O.* Clāmāntī cŭtĭs ēst sūmmōs dērēptă pĕr ārtūs, Dētēctīquĕ pătēnt nērvī, trĕpĭdæquĕ sĭne ūllā Pēllĕ mĭcānt vēnæ. Aūt lăcĕrōs ārtūs ēt grāndĭă dētĕgĭt ōssă. *Id.* Fūgĭt rūptā cŭtĭs, pāllēntĭăque ōssă rĕtēxĭt. *L.* || *Peau pour se couvrir.* Pāmpĭnĕāsquĕ gĕrūnt īncīnctæ pēllĭbūs hāstās. *V.* Pēllĭbūs ēt sūtĭs ārcēnt [illegible] frīgŏră brācĭs. *O.* Quī sūbmŏvĕt eūrōs Pēllĭbūs īnvērsĭs. *Juv.* (14, 186). || *Peau pour se coucher.* [illegible]tūm fŏlĭīs ēt pēllĕ Lĭbўstĭdĭs ūrsæ. *V.* Pēllĭbūs īncŭbŭĭt strātĭs (ovium). *Id.* Vēl mĕrĭtŏ, quŏnĭam ĭn prŏprĭā nōn pēllĕ quĭēssēm. *H.* (*Satir.* I, 6, 22. Sic bene exponunt *Porphyr.* et *Schol. Cruq.* Eodem sensu jam sup. *Pellicula*). || *Cuir.* Quūm pēllĭs tŏtĭēs ŏbĕāt cīrcūmdătă taūrī. *V. Voy.* Corium. || *Parchemin.* Pēllĭbūs ēxĭgŭīs ārctātūr Līvĭŭs īngēns. *M.* (XIV, 190). *Voy.* Membrana. || — aūrĕă, etc. *La Toison d'or.* Aūrātam ŏptāntēs Cōlchĭs āvērtĕrĕ pēllēm. *Cat.* (64, 5). *Voy.* Vellus. || *Au fig. Enveloppe, tout ce qui recouvre.* Dētrăhĕre ēt pēllēm, nĭtĭdūs quā quīsquĕ pĕr ōră Cēdĕrĕt. *H.* Īntrōrsūs tūrpĭs, spĕcĭōsūs pēllĕ dĕcōrā. *Id.* Sūmmā nēquīcquām pēllĕ dĕcōrŭs. *Pers* (4, 14).

Pēllītŭs, ă, ŭm. *Couvert de peaux d'animaux* Lĭttŏrĕ, pēllītōs īntĕr ăgēndă Gĕtās. *O.* Pēllītōs hăbŭĭt, rūstĭcă cōrdă, pătrēs. *Pp.* (IV, 1, 12). || — ŏvēs. *Troupeaux que l'on recouvrait de peaux pour préserver la laine.* (*Hor. Od.* II, 6, 10.) || *Qqf. De peau.* Pēllītōs hăbĭtūs sūmpsĭt vĕnĕrābĭlĭs Ādăm. *Prud.* (*Psych.* 227).

Pēllŏ, ĭs, pĕpŭlī, pūlsūm, pēllĕrĕ. *Toucher, frapper, heurter.* Vēstrăquĕ pēctŏră pēllĭtĕ tōnsĭs. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Tonsam*). Gaūdĕt īnvīsām pĕpŭlīssĕ fōssŏr Tēr pĕdĕ tērrăm. *H.* Tūnc hās pĕpŭlīstī fŏrēs? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 3). Nēc pŭdĕāt pĕpŭlīssĕ lўrăm. (*Ad Pison.* 157.) SYN. Īmpēllŏ, pūlsŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, quătĭŏ, ēxcĭtŏ. || *Pousser, exciter.* Si ănĭmŭs hŏmĭnēm pĕpŭlĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 33). SYN. Īmpēllŏ, ăgŏ, etc. || *Pousser, repousser, chasser, éloigner, écarter.* Ēt pătrĭo īnsōntēs Hārpўĭās pēllĕrĕ rēgnō. *V.* Pēllĭtūr Ānnă dŏmō. *O.* Īstum æmŭlŭm, Quōd pŏtĕrĭs, ăb ĕā pēllĭtŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 9). SYN. Dēpēllŏ, rĕpēllŏ, ēxpēllŏ, ējĭcĭŏ, dētrūdŏ, etc. *Voy.* Arceo, Ejicio, Exsilium. || *Au fig.* Sērām pĕpŭlērĕ crĕpūscŭlă nōctēm. *O.* Glāndĕ fămēm pēllēns. Pēllĕ mŏrăm. Jūpĭtĕr ā vōbīs tām tūrpĭă crīmĭnă pēllăt. *Id.* Vīnō pēllĭtĕ cūrās. *H.* Pēllĕrĕ sĭtĭm. *Id.* Pēllĕrĕ sōmnūm. *Sil.*

Pēllūcēns *ou* Pērlūcēns, *et* Pēllūcĭdŭs *ou* Pērlūcĭdŭs, ă, ŭm. *Transparent, diaphane; qu'on voit à travers.* Ēt pēllūcēntēs nŭmĕrāre ĭn cōrpŏrĕ fībrās. *O.* Quālĭs ĭn āĕrĭī pēllūcēns vērtĭcĕ mōntĭs Rīvŭs. *Cat.* (68, 57). Fāctā mănū, pūrāquĕ măgĭs pēllūcĭdă gēmmā. *O.* Pūrpŭrĕāquĕ vĕnī pēllūcĭdă pāllā. *Tib.* (IV, 6, 13). Crūrĕ nĭtēns, nĭgĕr ūnguēntō, pēllūcĭdŭs ōstrō. *M.* (XII, 38). SYN. Pērspĭcŭŭs, trānslūcĭdŭs, pēllūcĭdŭlŭs, clārŭs, līmpĭdŭs, nĭtĭdŭs. PHR. Pērspĭcŭā nām fōns trānslūcĭdŭs ūndā. *Sil. Voy.* Limpidus. || *Au fig.* Ēt cĭtŏ cāsūrūs jām pēllūcēntĕ rŭīnā. *J.* (11, 13). Ārcānīquĕ Fĭdēs prōdĭgă, pēllūcĭdĭŏr vĭtrō. *H.*

Pēllūcĕŏ *ou* Pērlūcĕŏ, ēs, ūxī, ūcērĕ, *n. Être transparent, être vu à travers.* Ĭtă ĭs pēllūcēt quăsĭ lătērnă Pūnĭcă. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 29). Sīc tŭā sūppŏsĭtĭs pēllūcēnt prælă lăcērnĭs. *M.* (II, 46). Crētĭcĕ, pēllūcēs. *J.* (2, 78). SYN. Trānslūcĕŏ, lūcĕŏ, nĭtĕŏ. PPH. Sūm pēllūcĭdŭs, pērspĭcŭŭs, līmpĭdŭs. PHR. Pērvĭŭs hūmŏr Dūcĭt īnŏffēnsōs lĭquĭdō sūb gūrgĭtĕ vīsūs, Īmăquĕ pērspĭcŭī prōdĭt sēcrētă prŏfūndī. *Cl.* (*Pelluceo* præferunt *Vel. Long.* p. 2227; *Prisc.* 571.) || *Au fig.* Pēllūcēt ŏmnĕ rēgĭæ vĭtĭūm dŏmūs. *Sen.* (*Ag.* 148).

Pēllūcĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Pellucidus. Aūt pēllūcĭdŭlī dēlĭcĭīs lăpĭdĭs. *Cat.* (69, 4).

Pēllūcĭdŭs. *Voy.* Pellucens.

Pēllŭŏ. *Voy.* Perluo.

Pĕlŏpēă, æ, *f.* (Πελόπεια). *Fille de Thyeste et mère d'Égisthe.* Fīlĭă sī fŭĕrĭt, sī quŏd Pĕlŏpēă Thўēstæ. (*Ibis*, 361. Adde *Cl. Eutr.* I, 291; *Juv.* 7, 92.)

Pĕlŏpēĭās, ădĭs, *et* Pĕlŏpēĭs, ĭdĭs, *f.* (Πελοπηϊάς *et* Πελοπηΐς). *De Pélops, de l'Argolide.* Tūm lævā Crētēn, dēxtrā Pĕlŏpēĭdăs ūndās. *O.* Pĕlŏpēĭădēsquĕ Mўcēnæ. *Id.* SYN. Pĕlŏpēă, Pĕlŏpēĭă.

Pĕlŏpēŭs *et* Pĕlŏpēĭŭs, ă, ŭm (Πελόπειος *et* Πελοπήϊος). *De Pélops, de l'Argolide.* Ūltro Āsĭām māgnŏ Pĕlŏpēa ād mœnĭă bēllō. *V.* Pĕlŏpēŭs Ŏrēstēs. *L.*

Ipsĕ lŏcūm vīdī; nām mē Pĕlŏpēĭă Pīttheūs Mīsĭt ĭn ārvă. *O.* Pĕlŏpēĭūs Ātreūs. *Id.*

Pĕlŏpĭdæ, ārŭm, *m. pl. Les Pélopides, fils ou descendants de Pélops.* Ŭbĭ nēc Pĕlŏpĭdārūm nōmēn, nēc fāctă aūt fāmam aūdĭām. *Att.* (ap. *Cic. Fam.* 7, 28. Adde *Att.* ap. *Non.* 2, 576; *T. Maur. Ped.* 167).

Pĕlŏpĭūs, ă, ŭm (Πελόπιος). *Comme* Pelopeus. Hōc ēst vĕtŭstūm Pĕlŏpĭæ līmēn dŏmūs. *Sen.* (*Ag.* 7).

Pĕlŏpōnnēsŭs, ī, *f.* (Πελοπόννησος). *Péloponnèse ou Péloponèse, presqu'île de la Grèce, auj. la Morée.* Īn Pĕlŏpōnnēsō, quās ēxĭtŭs hīc ănĭmāī. *Lr.* (VI, 586). Ēt Pĕlŏpōnnēsī pătŭlās cīrcūmvŏlăt ōrās. *Man.* (IV, 610). PHR. Sĕquĭtūr Pĕlŏpīs pōst īnsŭlă lātă, Cōnsĭmĭlīs plătănī fŏlĭō. *Prisc.* Īnsŭlă sē rūrsūm Pĕlŏpīs vīsēntĭbŭs ōffērt, Īnsŭlă quæ plătănī fŏlĭō cōmpār sĕdēt. *Avien.*

Pĕlŏps, ŏpĭs, *m.* (Πέλοψ). *Pélops, fils de Tantale, égorgé par son père, et servi par son ordre dans un repas qu'il donnait aux dieux. Jupiter le ressuscita; et comme Cérès avait déjà mangé l'une des épaules de l'enfant, il lui en remit une d'ivoire. Pélops, revenu à la vie, voyagea en Grèce, et sut gagner, par son adresse, le royaume et la fille d'OEnomaüs.* Hīppŏdămēque, hŭmĕrōquĕ Pĕlŏps īnsīgnĭs ĕbūrnō. *V.* Tū quŏque hăbēs prŏăvūm Pĕlŏpēm Pĕlŏpīsquĕ părēntēm. *O.* Ēx hŭmĕrō Pĕlŏpīs nōn nĭtŭīssĕt ĕbŭr. *Tib.* (I, 4, 64). SYN. Tāntălĭdēs. EP. Dārdănĭŭs, Phrўgĭŭs, trūncātŭs. PPH. Hīppŏdămīæ *ou* Hīppŏdămēs mărītŭs. PHR. Sīccī prōgĕnĭēs īmpĭă Tāntălī. *Sen.* Nēc Phrўgĭūm fālsō trāxĭt cāndōrĕ mărītūm Āvēcta ēxtērnīs Hīppŏdămīă rŏtīs. *Pp.*

Pĕlōrĭās, ădĭs, *et* Pĕlōrĭs, ĭdĭs, *f.* (Πελωρίς). *Comme* Pelorus. Jāmquĕ Pĕlōrĭădēm, Lĭlўbēăquĕ, jāmquĕ Păchўnōn. *O.* Cēlsă Pĕlōrĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 646). || Pĕlōrĭs. *Pélore, une très-grosse huître.* Mūrĭcĕ Bāiānō mĕlĭōr Lūcrīnă pĕlōrĭs. *H.* Ēt fătŭām sūmmā cœnārĕ pĕlōrĭdă mēnsā. *M.* (X, 37).

Pĕlōrŭs, ī, *m.* (Πέλωρος). *Promontoire de Sicile, regardant l'Italie.* Āngūstī rārēscūnt claūstră Pĕlōrī. *V.* Dēxtră sĕd Aūsŏnĭō mănŭs ēst sūbjēctă Pĕlōrō. *O.* (Et *Sil.* XIV, 78.) SYN. Pĕlōrĭs, Pĕlōrĭās.

Pēltă, æ, *f.* (πέλτη). *Petit bouclier échancré par le haut, dont se servaient les Thraces et les Amazones.* Dūcĭt Ămāzŏnĭdūm lūnātīs āgmĭnă pēltīs. *V.* Aūt ēxcīsă lĕvī pēltă gĕrēndă mănū. *O.* Thērmōdōntĭăcă mūnīta īn prœlĭă pēltā. *Sil. Voy.* Clypeus.

Pēltātŭs, ă, ŭm, *et* Pēltĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Armé du bouclier appelé* pelta. Pēltātām Scўthĭcō dīscīnxĭt Ămāzŏnă nōdō. *M.* (IX, 102). Nēc fĕră pēltātās āgmĭnă vēllĕ sĕquī (puellas). *O.* Nōn cūm pēltĭfĕrīs, ăĭt, hæc tĭbĭ pūgnă pŭēllīs. *St.*

Pēlūsĭūm, ĭī, *n.* (Πηλούσιον). *Péluse, ville et port d'Égypte.* Pōst ūrbs sūb Căsĭō Pēlūsī vērgĭt ăd ōrtūm. *Prisc.* (*Peri.* 244. Sic *Prop.* III, 9, 55). || *D'où,* Pēlūsĭăcŭs *et* Pēlūsĭŭs, ă, ŭm (Πηλουσιακός *et* Πηλούσιος). Nēc Pēlūsĭăcæ cūram āspērnābĕrĕ lēntĭs. *V.* Ēt Pēlūsĭăcō dē sēmĭnĕ plānă, tĕrēs lēns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 9). Caūtūm nē Nīlī Pēlūsĭă tīnxĕrĭt ōră. *L.* Cuī tŭnĭca ēx hŭmĕrīs līntĕō Pēlūsĭō. *Ph.*

Pēlvĭs, ĭs, *f. Bassin à laver, chaudron.* Pēlvĭs ŏlēt; nām sīc tānquam āltă īn dōlĭă lōngŭs. *J.* (6, 430. *Ib.* 441). Ămōrĕ cĕcĭdī, tānquām blāttă īn pēlvīm. *Laber.* (apud *Non.* 15, 4). Rēspōndēnt dŏcĭlēs mŏdĕrātō vērbĕrĕ pēlvēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 25). SYN. Cătīnŭs. *Voy.* Ahenum.

† Pēmmă, ătĭs, *n.* (πέμμα). *Sorte de gâteau.* Pānĭs, pēmmă, lŭcūns. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 483. De quo fusius *Gell.* 13, 11, citato Varrone).

Pĕnātēs, ŭm, *m. pl. Pénates, dieux protecteurs d'un pays, d'une famille.* Săcră sŭōsquĕ tĭbī cōmmēndāt Trōjă Pĕnātēs. *V.* Ădhĭbētĕ Pĕnātēs Ēt pătrĭōs ĕpŭlīs, etc. *Id.* Pēr dīvōs ōrātŭs ŭtērquĕ Pĕnātēs. *H.* Phrўgĭīquĕ Pĕnātēs Gēntĭs Iūlēæ. *L.* SYN. Lărēs. PPH. Dĭī, dī *ou* dīvī Pĕnātēs, Īndĭgĕtēs, pătrĭī. *Voy.* Lares. || *Maison.* Āc nōstrīs sūccēdĕ pĕnātĭbŭs hōspĕs. *V.* Fērrō Lĭbўcōs pŏpŭlārĕ pĕnātēs. *Id.* Dūm rĕpĕtīt sērā cōndūctōs nōctĕ pĕnātēs. *M.* (VIII, 75). Ēt cērtōs nōvērĕ pĕnātēs (de apibus). *O.* SYN. Lār, dŏmŭs, etc. *Voy.* Domus.

Pĕnātĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte ses dieux Penates.* Hæc Hĕlĕnūm cĕcĭnīssĕ pĕnātĭgĕrō Æneæ. *O.*

Pēndēns, tĭs. *Suspendu.* Lūcăgŭs ūt prōnūs pēndēns īn vērbĕră, tēlō. *V.* Vīvō pēndēntĭă sāxō Āntră. *O.* SYN. Pēndŭlŭs, dēpēndēns, sūspēnsŭs, pēnsĭlĭs. || *Pendu, ou Mis en croix.* Pēndēntēm vōlō Zōĭlūm vĭdērĕ. *M.* (IV, 77). Ātque ălĭquīs pēndēns īn crŭcĕ vōtă făcĭt. *O.* Ŭbĭ sæpĕ caūsām dīxĕrīs pēndēns. *Pl.* (*As.* III, 2, 18). SYN. Sūspēnsŭs. || *Soulevé en l'air.* Tē fōllēm... pēndēntem īncūrsābŏ pūgnīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 10). || *Qui pend, flasque.* Pēndēntēsquĕ gĕnās. *J.* (10, 193). || *Au fig. Qui dépend de.* Dē tē pēndēntĭs, tē sūspĭcĭēntĭs ămīcī. *H.* Dēquĕ tŭīs pēndēntĭă Dārdănă fātīs. *Sil.* SYN. Pēndŭlŭs, sūspēnsŭs. || *Immobile, glacé.* Grāvīs sĕnēctūs sĭbĭmĕt, ēt pēndēns mĕtū. *Sen.* (*OEd.* 594).

Pēndĕŏ, ēs, pĕpēndī, pēndērĕ, *n. Pendre, être suspendu.* Dūmōsā pēndērĕ prŏcūl dē rūpĕ vĭdēbŏ. *V.* Hī sūmmo īn flūctū pēndēnt. Ēt sūmmō clўpĕī nēquīcquam ūmbōnĕ pĕpēndĭt (telum). Dūlcēs pēndēnt cīrcum ōscŭlă nātī. *Id.* SYN. Dēpēndĕŏ, sūspēndŏr. PPH. Sŭm pēndēns, pēndŭlŭs, sūspēnsŭs. || *Se pendre, être pendu, être attaché à un poteau ou mis en croix.* Ā trăbĕ sūblīmī trīstĕ pĕpēndĭt ŏnŭs. *O.* Ēt quærĭt āltōs, ūndĕ pēndĕăt, rāmōs. *M.* (VIII, 61). Tū jām pēndēbĭs. *Ter.* (*Eun.* V, 6, 20. Et *Pl. Bac.* IV, 6, 23). Jāmquĕ crŭci āffīxūm pēndēbāt ĭn ărbŏrĕ cōrpŭs. *Juvc.* (IV, 664). *Voy.* Crucifigo, Strangulo. || *Être pendant, en parl. des vêtements.* Chlămўdēmque, ūt pēndĕăt āptē, Cōllŏcăt. *O.* Tīgrĭdĭs ēxŭvĭæ pēr dōrsum ā vērtĭcĕ pēndēnt. *V.* SYN. Dēpēndĕŏ, flŭŏ. || *En parlant des offrandes suspendues.* Căptīvī pēndēnt cūrrūs cūrvæque sĕcūrēs. *V.* Claūstrăquĕ pōrtārūm pēndēnt. *Sil.* SYN. Āffīgŏr. || *Être suspendu au-dessus de la tête.* Dūm nūbĭlă pēndēnt. *V.* Dēstrīctŭs ēnsīs cuī sŭpĕr īmpĭă Cērvīcĕ pēndēt. *H.* *Voy.* Immineo || *Au fig. Être suspendu à, attaché, attentif.* Pēndētque ĭtĕrūm nārrāntĭs ăb ōrĕ. *V.* Nārrāntĭs cōnjŭx pēndēt ăb ōrĕ vĭrī. *O.* Pērvĭgĭl Ārcădĭō Tīphўs pēndēbăt ăb āstrō. *V. Fl.* || *Être en suspens.* Dūm cōnsūltă pĕtīs, nōstrōque īn līmĭnĕ pēndēs. *V.* Mōrtālēs păvĭdīs quūm pēndēnt mēntĭbŭs. *Lr.* (VI, 51). Dūm pēndēt fōrtūnă dŭcŭm. *L.* SYN. Hærĕŏ, hæsĭtŏ. PPH. Sŭm pēndŭlŭs, sūspēnsŭs, dŭbĭŭs, āncēps, īncērtŭs. || *Dépendre.* Pēndēt ēt ā vēstrā nōstră sălūtĕ sălūs. *O.* Quūm tŏt īn hāc ănĭmā pŏpŭlōrūm vītă sălūsquĕ Pēndĕăt. *L.* SYN. Hærĕŏ, cōnjūngŏr. || *Rester suspendu, interrompu.* Pēndēnt ŏpĕra īntērrūptă. *V.*

† Pēndĕrĭm, *parf. subj. du suivant, au lieu de* Pependerim. (*P. Nol.* 14, 121, penderit.)

Pēndŏ, ĭs, pĕpēndī, pēnsŭm, pēndĕrĕ. *Peser, et au fig.* Quĭs cōnfērrĕ dŭcēs mĕmĭnĭt? quĭs pēndĕrĕ caūsās? *L.* SYN. Ēxpēndŏ, pōndĕrŏ, ēxāmĭnŏ, pērpēndŏ. *Voy.* Pondero. || *Estimer, faire cas.* Nĕquĕ nūmĭnă māgnī Pēndēbāntŭr ĕnĭm. *Lr.* (VI, 1277). Jāmprīdem ĕgŏ mē sēnsī nĭhĭlī pēndĭĕr. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 21. Adde *Ter. And.* III, 2, 46). Quēm tū vīdīssĕ bĕātŭs Nōn māgnī pēndĭs. *H.* SYN. Făcĭŏ, æstĭmŏ. || *Payer.* Pœnī stīpēndĭă pēndūnt. *Enn.* (apud *Varr. L. Lat.* 5, 182). Pēndĕrĕ dēsĭĕrānt Thēsēă laūdĕ trĭbūtūm. *O.* Tūm pēndĕrĕ pœnās Cēcrŏpĭdæ jūssī. *V.* Pēndĕrĕ grātēs. *St.* SYN. Sōlvŏ, ēxsōlvŏ, pērsōlvŏ, etc.

Voy. Solvo, Pœna. || *n. Peser, être pesant.* Quāntŭm ēst Cōrpŏrĭs ĭn plūmbō, tāntŭndēm pēndĕrĕ pār ēst. *Lr.* (I, 361).

Pēndŭlŭs, ă, ŭm. *Pendant, suspendu.* Lāssārēt vĭdŭās pēndŭlă tēlă mănūs. *O.* Pēndŭlăque aūdācī mūlcēt pălĕārĭă dēxtrā. *Id. Voy.* Pendens. || *Pendu.* Pēndŭlūm zōnā bĕnĕ tē sēcūta ēlīdĕrĕ cōllūm. *H. Voy.* Pendeo. || *Suspendu sur la tête.* Dŭbiō tĭbĭ pēndŭlă rūpēs Īmmĭnĕāt lāpsū. *Cl. Voy.* Imminens. || *Situé sur une montagne.* Pēndŭlă Pōmptīnōs quæ spēctāt Sētĭă cāmpōs. *M.* (XIII, 112. *Id.* IV, 64, 34).|| *Au fig. Qui est en suspens.* Neū flūĭtēm dŭbĭæ spē pēndŭlŭs hōræ. *H.* SYN. Pēndēns, etc. *Voy.* Dubius.

Pēnĕ, *adv. Voy.* Pæne.

Pēnēĭs, ĭdĭs, *f.* (Πηνηΐς). *Du Pénée, fille du Pénée.* Spēctāns Pēnēĭdās ūndās. *O.* Nȳmphă, prĕcŏr, Pēnēĭ, mănē. *Id.*

Pēnēĭŭs, ă, ŭm (Πηνήϊος). *Du Pénée.* Pāstŏr Ărīstæūs fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpē. *V.* Pēnēĭăque ārvă pĕrērrăt. *O.* Pēnēĭŭs āmnĭs. *L.* || *f. absolt. La fille du Pénée (Daphné).* Plūră lŏcūtūrūm răpĭdō Pēnēĭă cūrsū Fūgĭt. *O.*

Pēnĕlēŭs, ī, *m.* (Πηνέλεως). *Pénélée, un des prétendants d'Hélène.* Pēnĕlēūs prīncēps, ēt bēllō Lēĭtŭs ācĕr. (*Epitom. Iliad.* 166.)

Pēnĕlŏpē, ēs; Pēnĕlŏpă, æ, *et qqf.* Pēnĕlŏpēă, æ, *f.* (Πηνελόπη et Πηνελόπεια). *Pénélope, fille d'Icarius, femme d'Ulysse et mère de Télémaque.* Hānc tŭă Pēnĕlŏpē lēntō tĭbĭ mīttĭt, Ŭlȳssĕ. *O.* Ēt quī Pēnĕlŏpæ rēscrībĕrĕ jūssĭt Ŭlȳssēm. Pēnĕlŏpēn ābsēns sōlērs tōrquēbăt Ŭlȳssēs. *Id.* Crēdo ĕgŏ mĭsĕrām fŭĭssĕ Pēnĕlŏpām. *Pl.* (*Stich.* I, 1, 1). Mēns ĕrăt ĭn spōnsō, Pēnĕlŏpēă, tŭō. (*Anthol.* II, p. 541.) SYN. Īcărĭs. EP. Cāstă, pŭdīcă, fīdă, fĭdēlĭs. PPH. Cāstă Ŭlȳssĭs cōnjūx. Mātĕr Tēlĕmăchī.

Pēnĕlŏpēŭs, ă, ŭm (Πηνελόπειος). *De Pénélope.* Nōmĕn ĭnēxstīnctūm Pēnĕlŏpēă fĭdēs. *O.* Mātrĕ Tēlĕmăchō mănēt Fāmă Pēnĕlŏpēō. *Cat.* (61, 229).

Pēnēōs. *Voy.* Peneus 2.

Pĕnĕs, *prép. Au pouvoir de, en la possession.* Mē pĕnĕs ēst ūnūm vāstī cūstōdĭă mūndī. *O.* Quēm pĕnĕs ārbĭtrĭum ēst, ēt jūs ēt nōrmă lŏquēndī. *H.* Jūs vītæ āc nĕcĭs Mĕæ pĕnĕs me ēst. *Sen.* (*Phœn.* 103). SYN. Īn (*abl.*). || — mē sŭm. *Se posséder, être dans son bon sens.* Pĕnĕs te ĕs? *H.* SYN. Mĕī cōmpŏs *ou* pŏtēns sŭm. || ┼ *arch. Chez.* Īstæc jām pĕnĕs vōs psāltrĭa ēst? Ēllam īntŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 34). *Voy.* Apud. || *Qqf. Dans (en parl. de qqn, et en mauv. part).* Nūnquām mēcāstŏr rĕpĕrĭēs tu īstūc prŏbrūm pĕnĕs mē. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 71). Cūlpām... quæ te ēst pĕnĕs. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 20). SYN. Ăpŭd, ĭn.

Pĕnĕtrābĭlĭs, ĕ. 1. *Qui peut pénétrer, qui pénètre.* Ādspĭcĕ nūm măgĕ sīt nōstrūm pĕnĕtrābĭlĕ tēlūm. *V.* Pĕnĕtrābĭlĭs hæsĭt ărūndŏ. *Sil.* Bŏrĕæ pĕnĕtrābĭlĕ frīgŭs ădūrăt. *V.* || 2. *Pénétrable, qui peut être pénétré.* Cōrpūs nūllō pĕnĕtrābĭlĕ tēlō. *O.* Clȳpĕī pĕnĕtrābĭlĕ tēxtūm. *St.* SYN. Pērvĭŭs. *Voy. ce mot.*

┼ Pĕnĕtrăl, ālĭs, *n. Comme le suiv.* Fānūm, pĕnĕtrăl ābstrūsī cāvī. *Avien.* (*Or. mar.* 242).

Pĕnĕtrālĕ, *et peut-être* Pĕnĕtrālĕ, ĭs, *n.*; Pĕnĕtrālĭă, ŭm, *pl. L'endroit le plus retiré d'une habitation.* Quūm tămĕn īn nōstrūm fŭĕrĭs pĕnĕtrālĕ rĕcēptŭs. *O.* Āppārēnt Prĭămi ēt vĕtĕrūm pĕnĕtrālĭă rēgūm. *V.* Ārcānĭs tēcti īn pĕnĕtrālĭbŭs. *St.* Hæc sūnt pĕnĕtrālĭă māgnī Āmnĭs. *O.* SYN. Rĕcēssŭs, lătēbræ, īntĕrĭōră. PPH. Tēctūm pĕnĕtrālĕ. Dŏmŭs īntĕrĭŏr. Īntĕrĭōră dŏmŭs. *Voy.* Recessus. || *Sanctuaire de temple.* Nēc Căpĭtōlīnī sūmmūm pĕnĕtrālĕ Tŏnāntĭs. *M.* (X, 51, 13). Cāstæquĕ cŏlĭs pĕnĕtrālĭă Vēstæ. *O.* SYN. Ădȳtūm. || *Au fig. La partie la plus intime.* Fīxāmque ănĭmī pĕnĕtrālĭbŭs īmĭs. *St.*

Pĕnĕtrālĭs, *et qqf.* Pĕnĕtrālĭs, ĕ. *Intérieur, retiré; qui est au fond, dans le sanctuaire.* Ætērnūmque ădȳtĭs ēffērt pĕnĕtrālĭbŭs īgnēm. *V.* Tēctĭs pĕnĕtrālĭbŭs ēxtŭlĭt ōvă. *Id.* Græcă pĕnĕtrālēs dēsĕrŭĭssĕ fŏcōs. *Cat.* (68, 102). SYN. Īntĕrĭŏr, īmŭs, īntĭmŭs, rĕmōtŭs. || *Qqf. Pénétrant.* Pērmănāt călŏr ārgēntūm pĕnĕtrālĕquĕ frīgŭs. *Lr.* (I, 498). Quārē fūlmĭnĕŭs mūltō pĕnĕtrālĭŏr īgnĭs. *Id.* (II, 382). *Voy.* Penetrabilis.

┼ Pĕnĕtrālĭtĕr. *De manière à pénétrer.* Ēt fĕră dēlĭctī pĕnĕtrālĭtĕr ūlcĕră mōrdēnt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 597).

Pĕnĕtrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui pénètre.* Trājēctŏr nĕbŭlæ, vāsti ēt pĕnĕtrātŏr ŏpērti ēst. *Prud.* (*Ham.* 875). Spīrĭtŭs īllĕ Dĕī pĕnĕtrātŏr ŭbīquĕ pĕr ōmnēs Nātūrās rērūm. *P. Nol.* (20, 286).

Pĕnĕtrātŭs, ă, ŭm. *Qui a été pénétré.* Pŏssūnt, nēc pōrrō, pĕnĭtŭs pĕnĕtrātă, rĕfēxī. *Lr.* (I, 530). Pĕnĕtrātă tĭbī (limina). *St.* SYN. Ădĭtŭs. || *Qqf. Qui pénètre.* Quæ pĕnĕtrātă quĕūnt sēnsūm prōgīgnĕre ăcērbūm. *Lr.* (IV, 672).

Pĕnĕtrŏ, *et qqf.* Pĕnētrŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Pénétrer.* Āb Jŏvĕ mērsă sŭō, Stȳgĭās pĕnĕtrābĭt ăd ūndās. *O.* Pĕnĕtrātquĕ căvās vōx ōmnĭs ăd aūrēs. *Id.* Ēt dīs āccēptūs pĕnĕtrāvĭt ĭn æthĕră nīdŏr. *Id.* Īllȳrĭcōs pĕnĕtrārĕ sĭnūs. *V.* Vōx ōbtūndĭtŭr, ātque aūrēs cōnfūsă pĕnĕtrăt. *Lr.* (IV, 615). SYN. Pērmĕŏ, pērvādŏ, sŭbĕŏ, īrrēpŏ, īllābŏr, īnsĭnŭŏ, pērvĕnĭŏ, ădĕŏ. PPH. Mē īnsĭnŭŏ. || ┼ — mē *ou* pĕdĕm, *arch. Même sens.* Ēăque īntrā pēctūs sē pĕnĕtrāvĭt pōtĭŏ. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 23. *Id. Amph.* I, 1, 94). Īntrā pōrtām pĕnĕtrāvī pĕdĕm. *Id.* (*Men.* II, 3, 49).

1. Pēnēŭs, ă, ŭm. *Du Pénée.* Nēc nōn Pēnēæ, nēc nōn Spērchēĭdĕs ūndæ. *O.*

2. Pēnēŭs *ou* Pēnēŏs, ī, *m.* (Πηνειός). *Le Pénée, fleuve de Thessalie.* Cōnfēstīm Pēnēŏs ădēst : vĭrĭdāntĭă Tēmpē. *Cat.* (64, 286). Tē quŏquĕ prōmĭssām Xānthō, Pēnēĕ, Crĕūsām. *O.* Pēnēō stāgnāntĕ pălūs. *Cl.* Pēnēī quī rūră cŏlūnt. *L.* Cōnsŭlĕ, Pēnēī quālĭs pērfūndĭtŭr āmnĕ Thēssălŭs. *Grat.* (*Cyn.* 501. Non probandus *Virg.*, qui in *Georg.* IV, 355, contraxit Pēneī, si modo vera lectio est).

Pēnĭcīllūm, ī, *n.*, *et* Pēnĭcīllŭs, ī, *m. Pinceau; éponge.* Ītĭdēm quăsī pēnĭcīllŭs nŏvŭs ēxsūgērī sŏlēt. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 69). SYN. Pēnĭcŭlŭs.

┼ Pēnĭcŭlāmēntūm, ī, *n. Pan (de vêtement).* Pēnĭcŭlāmēntō vērō rĕprĕhēndĕrĕ nōlī. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 624. Adde *Enn.* et *Cæcil.* ibid.).

Pēnĭcŭlŭs, ī, *m. Brosse, pinceau de peintre (fait avec du crin, qqf. avec de longues fibres minces d'une certaine éponge)*; *par ext. Éponge.* Īgnāvĕ, pēnĭcŭlōn' pūgnārĕ, qui īstūc pōrtēs, cōgĭtās? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 7) Pēnĭcŭlo īnfūsūm călămō pōrrēxĭt ăcētūm. *Sedul.* (IV, 259). Pēnĭcŭlī cĭnĭs ādstrīngĭt, vēl fīmbrĭă pōrrī. *Ser. Sam.* (vs. 810). || *Nom d'homme.* (*Pl. Men.* II, 3, 40, ubi in verbo ludit. *Ib.* 2, 12.)

Pēnīnsŭlă. *Voy.* Pæninsula.

Pēnĭs, ĭs, *m. Queue.* || *Brosse à peindre.* Lărēs lūdēntēs pēnī pīnxĭt būbŭlō. *Næv.* (apud *Fest.*). *Voy.* Penicillum.

Pēnīssĭmē, *adv. Voy.* Pænissime.

┼ Pĕnĭtĕ, *adv. Comme* Penitus. Flāmmă sēd pĕnĭtē măgĭs. *Cat.* (61, 178). || *Superl.* Īn lătĕbrās cōndās pēctŏrĭs pĕnĭtīssŭmē. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 65. Sic legit *Char.* 170. Alii, *pectore penitissumo*).

1. Pĕnĭtŭs, *adv. Jusqu'au fond.* Ūmbrōsæ pĕnĭtūs pătŭĕrĕ căvērnæ. *V.* Quōd (ferrum) pĕnĭtŭs āctūm quūm rĕcēpĭssĕt lĭbēns. *Sen.* (*Troad.* 49). Caūsās pĕnĭtūs tēntārĕ lătēntēs. *V.* SYN. Āltē, fūndĭtŭs, *qqf.* rādīcĭtŭs. PPH. Ăd īmă. Īn īmūm. || *A fond, entièrement.* Ēt pĕnĭtūs tōtō dīvīsōs ōrbĕ Brĭtānnōs.

V. Ēxcīdī pĕnĭtŭs vĭtĭum īræ. H. SYN. Ōmnīnō, fūndĭtŭs, prōrsŭs, etc. *Voy.* Omnino.

2 † Pĕnĭtŭs, ă, ŭm. *Qui est au fond; reculé.* Ēxscrĕa ūsque ĕx pĕnĭtīs faūcĭbŭs. *Pl.* (*As.* I, 1, 28. Quod laudat *Prisc.* 608). Tēllūrĭs hūjŭs pĕnĭtă cōntrĕmīscĕrĕ. *Jul. Val.* (I, 34, ed. *Maio*). Dānŭbĭŭs pĕnĭtīs căpŭt ōccūltātŭs ĭn ōrīs. *Aus.* (*Epig.* 4). *Voy.* Intimus. || *Superl.* Nē quĭs vēro ĕx bārbărĭā pĕnĭtīssĭmā Pĕrsĕquātur. *Pl.*(*Pers.* IV, 3, 71). Frāncōrūm pĕnĭtīssĭmās pălūdēs. *Sid.* (23,245).

Pĕnīŭs, ĭī, *m.* *Fleuve qui se jette dans le Pont-Euxin.* Săgărĭs, Pĕnīŭsque, Hўpănīsquĕ, Crātēsquĕ. *O.*

Pēnnă, æ, *f.* *Grosse plume, aile; vol.* Rēmĭgĭūm vŏlŭcrēs dīspōnĭt ĭn ōrdĭnĕ pēnnās. *O.* Quō Bŏrĕās pēnnā dēfĭcĭēntĕ vĕnĭt. *Id.* Dīxĭt, ĕt ĭn sīlvām pēnnīs āblātă rĕfūgĭt. *V.* Nūnc pēnnā vērās, nūnc dătīs ōrĕ nŏtās. *O.* SYN. Ālă; vŏlātŭs. *Voy.* Ala, Volo 1. || *Plume attachée à une flèche, par ext. Flèche.* Āltĕră pĕr jŭgŭlūm pēnnīs tĕnŭs āctă săgĭtta ēst. *O.* Trājēctūs pēnnā tēmpŏră cāntăt ŏlŏr. *Id.* Pēnnæ Dīctææ vŏlĭtānt. *Sil.* *Voy.* Sagitta. || *Plume à écrire.* (Pennæ usus memoratur jam ab *Isid.* 6, 14.) *Voy.* Stilus. || *Plumet (en partic. porté par les messagers).* Tānquam ē dīvērsīs pārtĭbŭs ōrbĭs Ānxĭă præcĭpĭtī vĕnīssĕt ĕpīstŏlă pēnnā. *J.* (4, 148. Alii leg. *pinna*). || *Qqf. Aile d'insecte.* Pēnnīsquĕ cŏrŭscānt (scil. apes). *V.* || *Au fig.* Mē dēmīsērĕ Phĭlīppī Dĕcīsīs hŭmĭlēm pēnnīs. *Hor.*

Pēnnātŭs, ă, ŭm; Pēnnĭfĕr *et* Pēnnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des plumes, des ailes, ailé.* Īntĕrĕā păvĭdām vŏlĭtāns pēnnātă pĕr ūrbĕm Fāmă. *V.* Pēnnātīs sērpēntĭbŭs īssĕt ĭn aūrās. *O.* Flēctīs pēnnĭfĕrōs hĕdĕrīs bĭcŏlōrĭbŭs ārmōs. *Sid.* (2, 309). Nēc mōs pēnnĭgĕrīs phărĕtram īmplēvīssĕ săgĭttīs. *Sil.* Nūnquām pēnnĭgĕrām lĕgĭō fērrātă pŭēllām Vīdĭt. *Prud.* (*Sym.* II, 33). *Voy.* Alatus.

Pēnnĭpēs, ĕdĭs, *m. f.* *Qui a des ailes au pied.* Nōn Lādās si ĕgŏ, pēnnĭpēsvĕ Pērseūs. *Cat.* (55, 25).

† Pēnnĭpŏtēns, tĭs. *Qui a des ailes, volatile, oiseau.* Aūgēscūnt vīrēs ĕt cōrpŏră pēnnĭpŏtēntūm. *Lr.* (II, 876. *Id.* V, 787).

† Pēnnŏr, ārĭs, ārī, *p.* *Se couvrir de plumes.* Pēnnāntūr mēmbrātă glŏbīs, ănĭmāntŭr, ănhēlānt. *Dracont.* (I, 262).

† Pēnnŭlă, æ, *f. dimin. de* Penna. Fētŭs... hĭrŭndŏ Cōnfŏvĕt, ĕt plăcĭdē pēnnŭlă tēnsă tĕgĭt. *Fort.* (III, 22, 10).

Pēnsātŭs, ă, ŭm. *Pesé, et au fig.* Stāt pēnsātă dĭū bēllī sēntēntĭă. *Sil.* || *Compensé.* Fēssāquĕ pēnsātīs rēspīrēt Græcĭă pœnīs. *Cl.*

Pēnsĭlĭs, ĕ. *Suspendu.* Tūm pēnsĭlĭs ūvă sĕcūndās, Ēt nūx ōrnābāt mēnsās. *H.* Vĕhātŭr Pēnsĭlĭbŭs plūmīs. *J.* (1, 158). *Voy.* Pendens. || *Pendu.* Rĕstĭm... quī mē făcĭām pēnsĭlĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 87). Mūcrōne bĭlūlcūm pēnsĭlĭs lātŭs vĭrī. *Prud.* (*Peri.* 10, 452).

Pēnsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Payement, en partic. Loyer.* Ūndĕ tĭbī tŏgŭla ēst ĕt fūscæ pēnsĭŏ cēllæ? *M.* (III, 30). Sĕd pēnsĭŏ clāmăt: Pōscĕ. *J.* (9, 63).

Pēnsĭŏr, ŭs. *Voy.* Pensus.

Pēnsŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Peser, et au fig.* Pēnsāntēs aūrūm Cēltās. *Sil.* Rōmānī pēnsāntŭr ĕādēm Scrīptōrēs trŭtĭnā. *H.* Ēt dĕcŏrīs tĭtŭlō dīscrīmĭnă pēnsăt. *Sil.* Pēnsātĕ mĕrĭtă. *Sen.* (*H. OEt.* 1336). SYN. Pēndŏ, pōndĕrŏ, etc. *Voy.* Pondero, Examino. || *Compenser, égaliser, racheter, payer.* Stāt nĕcĕ nātūrā tĕnĕrūm pēnsārĕ pŭdōrĕm. *O.* Pēnsāndŭs mĕrĭtīs tĭtŭlŭs. *Id.* Scĕlĕrĕ quĭs pēnsăt scĕlŭs? *Sen.* (*Thyest.* 1103). Nŭmĕrī dāmnūm Prōsērpĭnă pēnsăt. *Cl.* Caūsās pēnsāvĭmŭs, ĭnquĭt. *Sil.* Nūllō jām căptī rītūm pēnsābĭtĭs aūrō. *Id.* SYN. Cōmpēnsŏ, rĕpēndŏ, ăquŏ, rĕdĭmŏ, sūpplĕŏ, sōlvŏ. || *Qqf. Abréger.* Īllĕ quidĕm pēnsābăt ĭtĕr. *L.* (IX, 685). *Voy.* Compendium.

Pēnsūm, ī, *n.* *Certain poids de laine qu'on donnait à filer par jour aux esclaves, tâche; ouvrage.* Ēxcūssī mănĭbŭs rădĭī, rĕvŏlūtăquĕ pēnsă. *V.* Fămŭlāsque ăd lūmĭnă lōngō Ēxērcĕt pēnsō. *Id.* Nōs hŭmĭlēs fămŭlæque tŭæ, dătă pēnsă trăhēmŭs. *O.* SYN. Ŏpŭs, lăbŏr. *Voy.* Lanificium. || *Quenouille filée par les Parques.* Lōngăquĕ fērrātīs ēvōlvūnt sæcŭlă pēnsīs. *Cl.* Rūpērūnt tētrĭcæ quūm mălă pēnsă dĕæ. *M.* (VII, 95). Ēt ĭnēxōrābĭlĕ pēnsūm Dēfĭcĭt. *Stat.* SYN. Fūsŭs, stāmĕn, fīlūm, cŏlŭs. || *En gén. Tâche, devoir.* Pēnsūm meūm, quōd dătum ēst, cōnfēcī. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 1). SYN. Mūnŭs.

Pēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pendo. *Pesé; au fig. Examiné.* Dā pēnsām lānăm. *Titin.* (apud *Non.* 4, 362). Pēnsās ĕxāmĭnăt hērbās. *O.* || *Estimé.* Ūtră sĭt cōndĭtĭŏ pēnsĭŏr. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 61).

Pēntămĕtĕr, mĕtrī, *m.* (πεντάμετρος). *Pentamètre, de cinq pieds.* Pēntămĕtrūm dŭbĭtānt quĭs prīmŭs fīnxĕrĭt aūctŏr. *T. Maur.* (*Met.* 141). Hērōīs nŭmĕrīs pōrrĭgĕ pēntămĕtrūm. *Prosp.* (*Prov. prol.* 96). *Voy.* Elegi.

Pēntăpŏlĭs, ĭs, *f.* (Πεντάπολις). *Pentapole, contrée de Palestine, où fut depuis le lac Asphaltite.* Ēt quūm Pēntăpŏlīn pērfūndĕrĕt īgnĕŭs īmbĕr. *Paul. Nol.* (23, 222). || *Autre, dans la Cyrénaïque.*

Pēnthĕŭs. *Voy.* Penthēus.

Pēnthēmĭmĕrēs, ĭs, *f.* (πενθημιμερής). *Penthémimère (césure), deux pieds et demi du vers hexamètre.* Quī pēnthēmĭmĕrēn hăbēnt prĭōrēm. *Aus.* (*Epist.* 4, 86). Sīt pēnthēmĭmĕrēs tŏmē lŏcātă. *T. Maur.* (*Met.* 1011).

Pēnthĕsĭlēă, æ, *f.* (Πενθεσίλεια). *Penthésilée, reine des Amazones, tuée par Achille au siége de Troie.* Pēnthĕsĭlēā fŭrēns, mĕdĭīsque ĭn mīllĭbŭs ārdĕt. *V.* Quæ tĭbī dem ĕt tūrbæ, Pēnthĕsĭlēă, tŭæ. *O.* PHR. Nōmĕn ĕt rēgīnā gēssĭt quōd fŭrēns Ămăzŏnūm. *T. Maur.* (*Syll.* 169). *Voy.* Amazon.

1. Pēnthĕūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă *ou* ĕūm (Πενθεύς). *Penthée, fils d'Échion et d'Agavé, roi de Thèbes, ayant voulu réprimer les désordres des orgies, fut déchiré par les Bacchantes, au nombre desquelles étaient sa mère et ses parentes.* Eūmĕnĭdūm vĕlŭtī dēmēns vĭdĕt āgmĭnă Pēntheŭs. *V.* Ād mātrĕm fŭgĭĕt Pēntheŭs, ăd Mænădăs Ōrpheŭs. *M.* (XI, 85). Īmpĭă nĕc pœnā Pēnthĕōs ūmbră văcĕt. *O.* Stēllīs hŏnōrĕm tēctăquĕ Pēnthĕī. *H.* Pēnthĕūm dīrĭpŭīsse āiūnt Bācchās. *Pl.* (*Merc.* II, 4, 1). SYN. Ēchīŏnĭdēs. PPH. Ēchīŏnĕ nătŭs, crētŭs. (Cf. *Ov. Met.* III, 514 sq.; *Prop.* III, 22, 33.)

2. Pēnthēŭs *et* Pēnthēĭŭs, ă, ŭm (Πένθειος *et* Πενθήϊος). *De Penthée.* Quīdquĕ fŭrōr vălĕăt, Pēnthēā cædĕ sătīsquĕ. *O.* Pēnthēō sānguĭnĕ. *Cl.* Īpsa aūtĕm nāto ōccīsō, Pēnthēĭă mātĕr. *Sid.* (22, 94. Sic et *St. Th.* XI, 318).

Pēnthĭdēs, æ, *m.* (Πενθείδης). *Fils de Penthée.* Ēt quæ Pēnthĭdēs fēcĭt. (*Ibis*, 449.)

Pĕnū. *Voy.* Penus.

Pēnŭlă, etc. *Voy.* Pænula, etc.

Pēnūltĭmŭs. *Voy.* Pænultimus.

Pĕnŭm, ī, *n.* *Voy.* Penus.

Pēnūrĭă, æ, *f.* *Disette, besoin.* Ēxĭgŭām ĭn cĕrĕrĕm pēnūrĭa ădēgĭt ĕdēndī. *V.* Nē sē pēnūrĭă vīctūs Ōpprĭmĕrĕt. *H.* Pēnūrĭă rērūm Īnsĭnŭăt jām dūlcĕ mŏrī. *Victor* (*Gen.* II, 30). SYN. Ĕgēstās, ĭnŏpĭă, etc. *Voy.* Egestas, Pauperies.

Pĕnŭs, ī *ou* ūs, *m. f.*; Pĕnŭm, ī, *n.*, *et arch.* Pĕnū, *n.* *Provision de bouche.* Nī pĕnŭs ānnŭŭs hŏdĭquĕ cōnvĕnĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 45). Cuī nōn lōngā pĕnūs, huīc quŏquĕ lōngā fămēs. *Aus.* (*Idyl.* 3, 23).

Māgnă pĕnūs pārvō spătĭō cōnsūmptă pĕrībĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 174, et *Prisc.* 659). Dīcam ūt sĭbĭ pĕnum ălĭŭd ōrnĕt. *Pl.* (*Capt.* IV, 4, 12). Cōndūs prōmūs sūm, prŏcūrā ōr pĕnī. *Id.* (*Ps.* II, 2, 14). Quĭbūs ōrdĭnĕ lōngō Cūră pĕnūm strŭĕrĕ. *V.* Ānnōnæ prōsĭt, pōrtĕt frūmēntă pĕnūsquĕ. *H.* Rĕsērēsquĕ rēgālēs pĕnūs. *P. Nol.* (21, 812). SYN. Vīctŭs, cĭbŭs, cĭbārĭă, ălĭmēntă. (De genere cf. *Gell.* 4, 1; *Char.* 113; *Diom.* 314; *Prisc.* 659, et *Non.* 3, 174.)

Pĕpărēthŏs *ou* Pĕpărēthŭs, ī, *f.* (Πεπάρηθος). *Péparèthe, petite île de la mer Égée.* Nĭtĭdæquĕ fĕrāx Pĕpărēthŏs ŏlīvæ. *O.* Scȳrŭs ĭbĭ lātē dōrsūm tŭmĕt, āc Pĕpărēthūm Prōtŏllĭt pĕlăgŭs. *Avien.* (*D. Terr.* 700. Adde *Sen. Troad.* 845).

Pĕpēdī, *parf. de* Pedo.

Pĕpēndī, *parf. mixte de* Pendeo *et de* Pendo.

Pĕpĕrcī, *parf. de* Parco.

Pĕpĕrī, *parf. de* Pario.

Pĕpĭgī, *parf. de* Pango.

Pĕplūm, ī, *n.*, *et* Pĕplŏs *ou* Pĕplŭs, ī, *m.* (πέπλος). *Péplum ou Péplus, riche vêtement de dessus, descendant jusqu'à la ceinture, dont on ornait la statue de Minerve.* Crīnĭbŭs Īlĭădēs pāssīs, pēplūmquĕ fĕrēbānt. *V.* Pēplum ĕtĭām dōnō, cūjūs mīrābĭlĕ tēxtūm. *St.* Nūnquam ăd cīvĭtātēm vĕnĭō, nĭsĭ quŭm īnfĕrtūr pĕplūm. *Pl.* (*fr.* apud *Serv.* ad *Æ.* I, 480). || *Péplum servant aux personnes opulentes, etc.* Cærŭlĕōs nūnc, Rhēnĕ, sĭnūs, hȳălŏquĕ vĭrēntēm Pāndĕ pĕplūm. *Aus.* (*Mos.* 419). Ēt crīnēs fēstīnă lĭgāt, pēplūmquĕ flŭēntēm Āllĕvăt (Cytherea). *Cl.* Pōst chălȳbēm pĕndēntĕ pĕplō. *Sid.* (15, 15). Āccĭpĭūnt sĭnĭbūsquĕ sŭĭs, pēplōquĕ flŭēntī. *Manil.* (V, 387). || ? *Maladie des yeux.* *Voy.* Plumbum.

Pĕpŭlī, *parf. de* Pello.

Pĕr, *prép. Par, parmi, entre, à travers.* Trānstră pĕr, ēt rēmōs, ēt pīctās ăbĭĕtĕ pūppēs. *V.* Fūsī pĕr dūră sĕdīlĭă naūtæ. Vĭă sēctă pĕr āmbās. *Id.* Īrĕ pĕr ĭgnēs. *O.* Pĕr mĕdĭās răpĭt īră cædēs. *H.* Quŏd hŏmĭnēs făbŭlāntūr pĕr vĭās. *Pl.* (*Cist.* V, vs. 1). SYN Īntĕr, ĭn. PPH. Pĕr mĕdĭūm, mĕdĭōs, mĕdĭă. Īn mĕdĭūm *ou* mĕdĭām. || *Pendant.* Pĕr nōctēm rĕsŏnārĕ lŭpīs ŭlŭlāntĭbŭs ūrbēs. *V.* || *Par le moyen, le secours de.* Ūt, pĕr mē sōspēs, sĭnĕ mē dēt līntĕă vēntīs. *O.* Sătĭs pĕr tē tĭbĭ cōnsŭlĭs. *H.* PPH. Ŏpĕ, ŏpĕrā, præsĭdĭō (alicujus). || Pĕr mē lĭcĕt *ou* stăt. *Je permets; il dépend de moi.* Nē pătĕr pĕr mē stĕtĭssĕ crēdăt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 16). Pĕr me ĕquĭdēm sīnt ōmnĭă prōtĭnŭs ālbă. *Pers.* (1, 110). || *Par (désignant la partie).* Īrĕ præcĭpĭtem īn lŭtūm pĕr căpŭtquĕ pĕdēsquĕ. *Cat.* (17, 8). || — tēmpŭs. *A temps.* Pĕr tēmpŭs ădvĕnīs. *Ter.* (*And.* IV, 4, 44). || — caūsăm. *En prétextant.* (*Tib.* I, 6, 26.) || *A cause de.* Nĕquĕ pĕr ætātem ĕtĭām pŏtŭĕrăt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 31). Nĕquĕ pĕr mĕtūm mŭssārī. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 12. *Id. Mil.* III, 1, 60, *per vinum*, etsi de tempore etiam intelligi potest). *Voy.* Ob. || *Par, au nom de.* Pĕr mātrēm jūrō Cæsărĕūmquĕ căpŭt. *O.* *Dans ce sens, Per est souvent séparé de son régime.* Pĕr ĕgo hās lăcrĭmās, dēxtrāmquĕ tŭām tē Ōrō. *V.* Pĕr ĕgo hæc prīmōrdĭă bēllī. *St.* (Adde *Ter. And.* V, 1, 15; *Sil.* XII, 79; *Sen. Med.* 285). || Pĕr quăm *ou* Pĕrquăm. *Voy.* Perquam.

Pēră, æ, *f.* (πήρα). *Besace.* Dōrmĭăt, ēt tĕtrĭcō cūm cănĕ pēră rŏgăt. *M.* (XIV, 81). Pērās īmpŏsŭĭt Jŭpĭtĕr nōbīs dŭās. *Ph.* SYN. Pērŭlă, săccŭlŭs.

Pĕrăcĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pĕrăcēscō, ĭs, ĕrĕ, *n.* *S'aigrir entièrement, et au fig.* Hōc ēst quŏd pĕrăcēscĭt. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 13). Ĭtă mĭhĭ pĕctŭs pĕrăcŭĭt. *Id.* (*Aul.* III, 4, 9).

Pĕrăcĕr, cris, crĕ *Très-aigre.* Sītne ăcētūm tĭbĭ pĕrăcre īn pĕctŏrĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 1).

Pĕrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perago. *Achevé, accompli.* Călăthīsquĕ pĕrāctă rĕfērtīs Vēllĕră. *J.* (2, 54). Īngēntī cædĕ pĕrāctā. *V.* Vītă prĭōr... sĭnĕ lābĕ pĕrāctă. *O.* Vīrēsquĕ pĕrāctās Īngĕnŭĭt. *St.*

Pĕrăcūtŭs, ă, ŭm. *Très-aigu.* Pĕrăcūtā fālcĕ sĕcārĕt. *M.* (III, 24). *Voy.* Præacutus.

Pĕræquĕ, *adv. Également.* Īllă (Venus) pĕræquĕ Præ sē fōrmōsīs īnvĭdĭōsă dĕa ēst. *Pp.* (II, 28, 9. Sic vulgo ante *Lachmann.* Cujus emendationem minime necessariam omnes amplexi sunt).

† Pĕræquŏ, ās, ārĕ. *Égaliser.* Nēxūm lēgĕ părī sūmmūmque īmūmquĕ pĕræquăt. (*Laud. Dom.* 67).

Pĕrăgŏ, ĭs, ēgī, āctūm, ăgĕrĕ. *Conduire à travers.* || — rĕūm. *Traduire devant, au fig. Accuser.* Ēt pĕrăgār pŏpŭlī pūblĭcŭs ōrĕ rĕŭs. *O.* Pōssĕ tŭō pĕrăgī vĭx pŭtĕt ōrĕ rĕōs. *Id.* *Voy.* Ago. || *Parcourir.* Fāctŭs ĭnōps ăgĭlī pĕrăgĭt frĕtă cærŭlă rēmō. *O.* Quūm sōl dŭŏdēnă pĕrēgĭt Sīgnă. *Id.* Ērgo ĭtĕr īncēptūm pĕrăgūnt. *V.* SYN. Pērcūrrŏ, cōnfĭcĭŏ, mētĭŏr, etc *Voy.* Percurro. || *Au fig.* Mōllĭă sēcūræ pĕrăgēbānt ōtĭă gēntēs. *O.* Lōngŭs vīx tōtă pĕrēgĭt Mēmbră dŏlŏr. *V. Fl.* || *Transpercer, tuer.* Lătŭs ēnsĕ pĕrēgĭt. *O.* Ārdēntī pĕrăgĭt Clănĭs Āctŏră quĕrcū. *V. Fl.* (I, 146). *Voy.* Confodio. || *Achever, terminer.* Sĕnĭŏr rēgnūmque ævūmquĕ pĕrēgĭt. *O.* Vīxi, ēt, quēm dĕdĕrāt cūrsūm fōrtūnă, pĕrēgī. *V.* SYN. Cōnfĭcĭŏ, ăbsōlvŏ, fīnĭŏ, etc. *Voy.* Finio. || Pĕrāctum ēst. *C'est fini.* Bĕne ēst, pĕrāctum ēst. *Sen.* (*Med.* 1019. *Id. Hercul. OEt.* 1457). || *Accomplir, exécuter, faire.* Nūllă cŏrōnātā pĕrăgūntūr sērĭă frōntĕ. *O.* Pōstquām māndātă pĕrēgĭt. *Id.* Āccĭpĕ quæ pĕrăgēndă prĭŭs. *V.* Ēt dīs Ōffĭcĭūm vātīs pĕrăgēntĭbŭs. *J.* (11, 113). SYN. Ăgŏ, făcĭŏ, ēxsĕquŏr, etc. *Voy.* Facio. || *Faire mourir.* Ēxtērnā pĕrăgī dēxtrā. *Sil.* Quām pēssĭmōrūm lēx ăvără fātōrūm Sēxtā pĕrēgĭt hĭĕmĕ. *M.* (V, 37). SYN. Cōnfĭcĭŏ, aūfĕrŏ. || — caūsās. *Plaider.* Cārmĭnă cōmpōnăt, dēclāmĕt, cōncrĕpĕt, ōmnēs Ēt pĕrăgăt caūsās. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Ago. || — hŭmūm. *Travailler la terre.* Īllĕ sŭām pĕrăgēbăt hŭmūm, sīve ūsŭs ărātrī, Sīvĕ căvæ fālcĭs, sīvĕ bĭdēntĭs ĕrăt. *O.*

Pĕrăgrŏ *et* Pĕrăgrŏ, ās, ārĕ. *Parcourir.* Āvĭă Pĭĕrĭdūm pĕrăgrō lŏcă, nūllĭŭs āntĕ. *Lr.* (I, 925). Īpse ĭgnōtŭs, ĕgēns, Lĭbȳæ dēsērtă pĕrăgrŏ. *V.* (Et sic ubique Noster, verbo quater usus). Vōcĭfĕrāns, bēllī dīvērsă pĕrăgrăt. *V. Fl.* Dēfŭgĭēns pōntūm, sīlvās Gălătēă pĕrăgrăt. (*Anthol.* I, p. 65.) SYN. Pĕrērrŏ, pērcūrrŏ, lūstrŏ, pērlūstrŏ, ŏbĕŏ, ădĕŏ. || *Au fig.* Ātque ōmne īmmēnsūm pĕrăgrāvĭt mēnte ănĭmōquĕ. *Lr.* (I, 75).

? Pĕrāltŭs, ă, ŭm. *Très-haut.* Īncēdūnt, ărbūstă pĕrāltă sĕcūrĭbŭ' cædūnt. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 2. Alii *per alta* vel *prœalta*).

Pĕrāmbŭlātŭs, ă, ŭm, *part. Traversé.* Ēt pĕrāmbŭlātūm Rōmānīs lĕgĭōnĭbŭs Nĭphātēm. *Sid.* (23, 93).

Pĕrāmbŭlŏ, ās, ārĕ. *Parcourir, traverser.* Quălĭbĕt pĕrāmbŭlă ædēs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 122). Pĕrāmbŭlāntĕ lætă dŏmĭnō vĭrĭdĭă. *Ph.* Sēcūrōs pŭĕrī nĕglēctă pĕrāmbŭlăt ārtŭs. *M.* (IX, 39, de parma). *Voy.* Percurro. || *Au fig.* Frīgŭsquĕ pĕrāmbŭlăt ărtūs. *O.* Rēctē, nēcnĕ, crŏcūm flōrēsquĕ pĕrāmbŭlĕt Āttæ Făbŭlă. *H.*

Pĕrānnă *ou* Pĕrēnnă, æ, *f. Anna Péranna, déesse des Romains. C'était primitivement Anne, sœur de Didon.* Ānnă quŏd hōc cœpta ēst mēnsĕ Pĕrānnă cŏlī. *O.* (*Fast.* III, 144. *Ib.* 523 et 654 sq.). Ānnæ pōmĭfĕrūm nĕmŭs Pĕrānnæ. *M.* (IV, 64, 17. Cf. *Gell.* 13, 22; *Macr.* 1, 12)

† Pĕrārdĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Brûler entièrement.* Cŏmĭnŭs īn tŭgŭrī vīcīnā strāgĕ pĕrārsĭt. *P. Nol.* (23, 406).

† Pĕrārĭdŭs, ă, ŭm. *Très-sec.* Quūm stūppă pĕrārĭdă lōngăm Cōndĕrĕt īn nōctĕm cōnsūmptō lūmĕn ŏlīvō. *P. Nol.* (26, 470).

† Pĕrārmŏ, ās, ārĕ. *Armer.* Hūjūs mănūm pŏtēntēm Glădĭūs pĕrārmăt āncĕps. *Prud.* (*Cath.* 6, 86. *Ibid.* 7, 93).

Pĕrărŏ, ās, ārĕ. *Labourer, sillonner.* Cōntŭdĭt, ēt rūgīs pĕrărāvĭt ănīlĭbŭs ōră. *O.* Ītĕ nūnc, fōrtēs, pĕrărātĕ pōntŭm. *Sen.* (*Med.* 650). Prō bārbā tĕnŭēs pĕrărāntŭr pēctĭnĕ crīstæ. *Sid.* (5, 242). SYN. Ărŏ, ēxărŏ, sŭlcŏ, etc. || *Écrire.* Blāndīs pĕrărātŭr līttĕră vērbīs. *O.* Vādĕ sălūtātŭm sŭbĭtō pĕrărātă Pĕrīllăm Līttĕră. *Id. Voy.* Scribo.

† Pērātĭm, *adv. Avec une besace ou Par la besace.* Pērātīm dŭctĭtārĕ. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 15).

† Pĕraūdĭŏ, īs, īrĕ. *Entendre jusqu'au bout.* Pĕraūdĭēndă sūnt, nē dēntēs dēntĭānt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 34).

Pērbācchŏr, ārĭs, ārī, *d. Ravager en furieux.* Pērbācchātă dŏmŏs nūllīs īncēndĭă caūsīs. *Cl.*

† Pērbēllŭs, ă, ŭm. *Très-beau.* Aūctōrī pērbēllă sŭō tūm māchĭnă vīsa ēst. *Victor* (*Gen.* I, 141).

Pērbĕnĕ, *adv. Parfaitement.* Ŭt āfflīctāntŭr mĭsĕræ! eŭgĕ, eŭgĕ, pērbĕnĕ! *Pl.* (*Rud.* I, 2, 75).

Pērbĕnīgnĕ, *adv. D'une manière très-bienveillante.* (*Ter. Ad.* IV, 5, 69.)

† Pērbĭbēsĭă, æ, *f. Le pays de la soif.* (*Pl. Curc.* III, 1, 74. Vid. *Fest.* in v. *Peredia.*)

Pērbĭbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Boire entièrement; absorber, épuiser, et au fig.* Cuī mĕdūllām lāssĭtūdŏ pērbĭbĭt. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 16). Tērră Cōncēpīt lăcrĭmās, āc vēnīs pērbĭbĭt īmīs. *O.* Pērbĭbāt flāmmās mĕī. *Sen.* (*H. OEt.* 557). *Voy.* Bibo.

† Pērbītŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme* Pereo. Eūm crās crŭcĭātū māxĭmō pērbītĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 12. *Paul.* ex *Festo* : « *Perbitere* Plautus pro *perire* posuit. » Iterum *Pl. Rud.* II, 6, 11). Quī părēntem aūt hōspĭtēm Nĕcāssēt, quōvīs crŭcĭātū pērbītĕrĕt. *Enn.* (apud *Non.* 2, 654. Et *Pacuv.*, *Titin.* ibid.).

Pērbŏnŭs, ă, ŭm. *Très-bon.* Nōn īn lŏco ēmīt pērbŏno hās. *Pl.* (*Most.* III, 1, 143. *Ib.* 2, 3 et 77). SYN. Ŏptĭmŭs.

Pērbrĕvĭs, ĕ. *Très-court.* Huīc hōstī pērbrĕvĕ Pōntŭs ĭtĕr. (*Ad Liv.* 388. Alii, *per breve.*)

Pērcă, æ, *f. Perche, poisson.* Nēc tē dēlĭcĭās mēnsārŭm, pērcă, sĭlēbŏ. *Aus.* (*Mos.* 115). Pērcæquĕ, trăgīquĕ. (*Ov. Hal.* 112.)

Pērcălĕfāctŭs, ă, ŭm, *part. de* Percalefio. *Très-échauffé.* Ŭt ōmnĭă, mōtū Pērcălĕfāctă. *Lr.* (VI, 177).

Pērcălĕŏ, ēs, ĕrĕ, *et* Pērcălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'échauffer extrêmement.* Vĕtŭs hūmŏr ăb īgnĕ Pērcălŭĭt sōlĭs. *O. Voy.* Caleo.

Pērcārŭs, ă, ŭm. *Très-coûteux.* Trīgīnta[1] huī, pērcāra ēst, Phædrĭă. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 25. Alii leg. *præcara*). || *Très-chéri.* SYN. Cārīssĭmŭs.

Pērcĕlĕr, ĕrĭs. *Très-rapide.* Īn quō pērcĕlĕrī Chĕrūbīn ēvōlvĭtŭr æstū. *Cypr.* (*Gen.* 129).

Pērcēllŏ, ĭs, cŭlī, cūlsŭm, cēllĕrĕ. *Frapper fortement, renverser par un coup violent.* Rără rĕōs ūstā pērcēllĭt pœnā sĕcūrī. *Prud.* (*Sym.* II, 296). Pērcŭlĭt, ēt fūlvā mŏrĭbūndŭm ēxtēndĭt ărēnā. *V.* Quōs ōmnēs dēxtrā Drўāntĭs Pērcŭlĭt ādvērsōs. *O.* SYN. Fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, āfflīgŏ, dējĭcĭŏ, stērnŏ, prōtērnŏ. || *Au fig.* Sī quēm Pērcŭlĕrĭt vīcīnă lŭēs. *V.* *l.* Vōx īndĕ rĕpēns ŭt pērcŭlĭt ūrbēm. Īngēns Æēdă pērcŭlĭt hōrrŏr. *Id.* || Plaūstrŭm pērcŭlī. (*Prov.*) *Renverser avec le pied une voiture chargée.* Pĕrĭī ! Plaūstrŭm pērcŭlī. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 22. Vid. *Fest.*, *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 87).

Pērcēnsĕŏ, ēs, ērĕ. *Recenser entièrement, parcourir une série ; visiter ; raconter.* Sīgnăquĕ quæ longō frātĕr pērcēnsĕăt ānnō. *O.* Ārcānŭm pērcēnsēt pēctŏrĭs āntrŭm. *P. Petr.* (VI, 11). SYN. Pērsĕquŏr. || *Parcourir.* Ēt lănĭātă sĭnūs, tōtŭm pērcēnsŭĭt ōrbēm. *O. Voy.* Percurro.

Pērcēpī, *parf. de* Percipio.

† Pērcēpsēt, *sync. pour* Percepisset. Quōd nī Pălămēdĭs pērspĭcāx prūdēntĭă Īstī pērcēpsēt mălĭtĭōsam aūdācĭăm. *Poet.* (apud *Cic. Off.* 3, 26).

Pērcēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percipio. *Cueilli, recueilli, saisi.* Brĕvĭs ēst pērcēptă vŏlūptās. *O.* Jām vĕtĕrĭs pērcēptō sēmĭnĕ vēnæ. Ūtĭlĭtās æquē pērcēptă. *Id.*

Pērcīdŏ, ĭs, īdī, īsŭm, īdĕrĕ. *Percer.* Nōn hĕrclĕ, sī ōs pērcīdĕrĭm tĭbĭ. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 12. Sic codd. et vett. edd. Alii, *præciderim.* Et *Mart.* IV, 48).

† Pērcĭĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Pērcĭŏ, īs, īrĕ. *Ébranler, agiter.* Ōcĭŭs ērgo ănĭmŭs quām rēs sē pērcĭĕt ūllă. *Lr.* (III, 185). Īrăī fāx sūbdĭtă pērcĭt. (*Ib.* 304. *Ib.* 28, perciit.) *Voy.* Percitus. || *Dire, proclamer.* Nī īstum īmpŭdīcūm pērcĭēs. *Pl.* (*As.* II, 4, 69).

Pērcĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre, saisir, et au fig.* Āĕră pērcĭpĭăt călĭdīs fērvōrĭbŭs ārdŏr. *Lr.* (V, 604). Āt quūm mēmbra hŏmĭnĭs pērcēpĭt fērvĭdă fēbrĭs. *Id.* (VI, 805). Nām mĭhi hōrrŏr mēmbră mĭsĕrō pērcĭpĭt dĭctĭs tŭīs. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 66). SYN. Căpĭŏ, cōmprēndŏ, īnvādŏ, sŭbĕŏ, ōccŭpŏ. || *Recevoir.* Rēmĭgĭōquĕ cărēns, nōn ūllās pērcĭpĭt aūrās. *O.* Nēcdum ănĭmŭs tōtō pērcēpĭt pēctŏrĕ flāmmăm. *V. Voy.* Accipio. || *Recueillir.* Aūrĭbŭs hīc frūctŭs pērcĭpĭēndŭs ĕrĭt. *O.* Sēd quĭă vērtēntĭs frūctŭm pērcēpĭmŭs ānnī. *Pp.* (IV, 2, 11. Alii leg. *præcepimus*). SYN. Căpĭŏ, cōllĭgŏ, cārpŏ, dēcērpŏ. || *Jouir de.* Gaūdĭă pērcĭpĭēns quæ dĕdĭt īpsĕ sŭīs. *O. Voy.* Fruor. || *Sentir.* Tōtīs pērcēpĕrăt ōssĭbŭs æstŭm. *O. Voy.* Sentio. || *Au fig. Recevoir, écouter, saisir, comprendre, s'apercevoir, apprendre.* Ŭt cĭtō dĭctă Pērcĭpĭānt ănĭmī dŏcĭlēs tĕnĕāntquĕ fĭdēlēs. *H.* Pērcĭpĕ pōrrō Quĭd dŭbĭtēm. *V.* Ēt vōcēs pērcĭpĕ mēntĕ mĕās. *O.* Nē, quōd ăgĭmŭs, hĕrŭ' pērcĭpĭāt fĭĕrī. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 2). SYN. Īntēllĭgŏ, āssĕquŏr, cōmprēndŏ, cōncĭpĭŏ, āccĭpĭŏ, cōgnōscŏ, dīscŏ, sēntĭŏ, aūdĭŏ, scĭŏ. *Voy.* Intelligo.

Pērcīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percido. (*Mart.* IV, 48.)

Pērcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percieo. *Mû, agité.* Spōntĕ sŭā vŏlĭtēnt ætērnō pērcĭtă mōtū. *Lr.* (IV, 29). Pērcĭtă plāgīs. *Id.* (I, 1025). SYN. Mōtŭs, īmpūlsŭs. || *Très-rapide.* Mūtīs lŏquĕlām, pērcĭtŭm claūdīs grădŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 953). *Voy.* Citus. || *Agité d'une passion, en partic. Irrité.* Quīs tē dŏlōrĕ pērcĭtam īnstīgāt fŭrŏr? *Sen.* (*Hip.* 1156). Īră tūm pērcĭtŭs ācrī. *Lr.* (V, 400). Īncrēdĭbĭlĭ re ātque ătrōcī pērcĭtŭs. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 17). *Voy.* Iratus.

Pērclārŭī, *parf. de* Perclaresco, *n. Devenir bien connu.* Sēd pōstquām sānctō cūnctīs pērclārŭĭt ōrĕ. *Alcim.* (VI, 508).

Pērcōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percoquo. Nīgră vĭrūm pērcōctăquĕ sæclă călōrĕ. *Lr.* (VI, 723).

Pērcōgnōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Connaître parfaitement.* (*Pl. Truc.* I, 2, 50.)

1. Pērcōlŏ, ās, ārĕ. *Passer (un liquide), et au fig.* Hūmŏr dūlcĕt, ŭbĭ pēr tērrās crēbrĭŭs īdēm Pērcōlātŭr. *Lr.* (II, 473. *Id.* V, 270, et VI, 635). SYN. Cōlŏ, sāccŏ, trānsmĭttŏ, lĭquŏ. PHR. Tūrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmĭttĕrĕ cæcŭbă sāccō. *M.*

2. Pērcŏlŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Avoir beaucoup d'égards pour.* Fēcĕrĭs pār tŭīs cētĕrīs fāctīs, pătrĕm Tuūm sī pērcŏlēs. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 3).

Pērcōntātŏr, ōrĭs, *m. Questionneur.* Pērcōntātōrĕm fŭgĭtō, nām gārrŭlŭs īdem ēst. *H.* Quī tē Jūpĭtēr dīque ōmnēs, pērcōntātŏr, pērdŭīnt ! *Pl.* (*Men.* V, 5, 31).

† Pĕrcŏntŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suivant.* (*Næv.* apud *Non.* 7, 52.)

Pĕrcŏntŏr *ou* Pĕrcŭnctŏr, ārĭs, ārī, *d. Interroger, questionner, s'informer de.* Ĭntĕr cūnctă lĕgēs, ĕt pĕrcŏntābĕrĕ dŏctōs. *H.* Fōrtĕ mĕŭm sī quĭs tē pĕrcŏntābĭtŭr ævŭm. *Id.* Pĕrcŏntārī hānc paūcĭs vŏlō. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 49). Tūnc pĕrcŏntātŭm mŭltī ăccēssĕrĕ sĕquĕntēs. *Juvc.* (IV, 580. De etymo cf. *Donat.* ad *Ter. Hec.* I, 2, 2, et *Non.* 1, 211). *Voy.* Interrogo. || — (aliquem). *Demander des nouvelles de qqn.* Tū quŏquĕ si ēssēs pĕrcŏntātūs me ĕx ălĭīs. *Pl.* (*As.* II, 4, 95).

Pĕrcŏntŭmāx, ācĭs. *Très-difficile de caractère.* Pĕrcŏntŭmāx rĕdīsti hūc nōbīs, Pāmphĭlĕ. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 54).

Pĕrcŏquŏ, ĭs, cōxī, cōctŭm, cŏquĕrĕ. *Faire cuire entièrement.* Ălĭquem ărrĭpĭāmŭs, prāndĭŭm quī pĕrcŏquăt. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 18). SYN. Cŏquŏ. || *Échauffer, brûler.* Āb rādīcĭbŭs, ĕt tĕrrām pĕrcŏxĕrăt īgnī. *Lr.* (V, 1253). Pĕrcŏquĕre hŭmōrĕm. *Id.* (VI, 859). *Voy.* Calefacio. || *Mûrir.* Mŏră pĕrcŏquĭt ūvās. *O.*

Pĕrcŏsĭŭs, ă, ŭm. *De Percoté.* (*V. Fl.* III, 10.)

Pĕrcŏtē, ēs, *f.* (Περκώτη). *Ville de Troade.* Jām jŭgă Pĕrcŏtēs... Ēxsŭpĕrăt. *V. Fl.*

Pĕrcrēbrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se divulguer.* Īndĕ măgĭs făcĭnŭs pĕrcrēbŭĭt ātrōx. *Tert.* (*Jud. Dom.* 77).

† Pĕrcrēbrŏ, *adv. Très-souvent.* Quŏd, quā pĕrcrēbrō făctŭm rĕmĭnīscĕrĭs. *Paul. Petr.* (IV, 600).

Pĕrcrĕpŏ, ās, ārĕ, *n. Retentir.* || *Act. Dire, chanter, réciter.* Pĕrcrĕpā pūgnām Pōpĭllī, făctă Cŏrnēlī cănĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 63). Clāngōrĕ vērsō, Tŭllĭānă pĕrcrĕpāns Īn cāstra ăbĭbĭs. *Capel.* (V, p. 187). *Voy.* Crepo.

Pĕrcrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître entièrement.* Āvŭlsāmquĕ vĕtăt rūrsŭs pĕrcrēscĕrĕ sīlvăm. *Ser. Sam.* (vs. 680).

Pĕrcrŭcĭŏ, ās, ārĕ. *Tourmenter cruellement.* Hŏc ēst dēmŭm quŏd pĕrcrŭcĭŏr. *Pl.* (*Bac.* V, 1, 13).

† Pĕrcŭcūrrī, *ancien parf. de* Percurro. Ŭt tĕrĕs ōrbĭs ĭtĕr flĕxī rŏtă pĕrcŭcŭrrĭt ānnī. *Prud.* (*Peri.* 12, 21. Hoc perfectum agnoscit *Diom.* 365).

Pĕrcŭlī, *parf. de* Percello.

Pĕrcŭlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percello. *Frappé (en parl. de l'âme), ému.* Pĕrcŭlsā mēntĕ dĕdērŭnt Dārdănĭdæ lăcrĭmās. *V.* SYN. Mōtŭs, pĕrmōtŭs, cŏmmōtŭs. (« La divergence des manuscrits ne permet pas d'établir sûrement une différence entre *Perculsus* et *Percussus.* »)

Pĕrcŭltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percŏlo. *Bien paré.* Nām quæ lăvāta ēst, nĭsĭ pĕrcŭlta ēst, īllaūta ēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 23).

Pĕrcŭnctŏr, etc. *Voy.* Percontor, etc.

Pĕrcŭpĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Désirer vivement.* Īmŏ pĕrcŭpĭŏ. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 57. Et *Pl. As.* I, 1, 61).

Pĕrcūrŏ, ās, ārĕ. *Bien soigner.* Ātque hīnc īn călĭdō pĕrcūrēs mēmbră lăvācrō. *Ser. Sam.* (vs. 86).

Pĕrcūrrŏ, ĭs, cŭrrī, *qqf.* cŭcūrrī, cūrsŭm, cŭrrĕrĕ, *n. Courir sans s'arrêter.* Cōntĭnŭo, ād tē prŏpĕrāns, pĕrcūrro ād fŏrŭm. *Ter.* (*And.* II, 2, 18). Cŭrrĭcŭlō pĕrcūrrĕ. *Id.* (*Heaut.* IV, 4, 11). Pĕr tĕrrās răpĭdŭs pĕrcūrrĕrĕ tŭrbŏ. *Lr.* (VI, 668). *Voy.* Curro. || *Ordint. Act. Parcourir.* Quām nōn ādstrĭctō pĕrcūrrăt pŭlpĭtă sōccō. *H.* Ārgūtō tĕnŭēs pĕrcūrrēns pēctĭnĕ tēlās. *V.* Īgnĕă rīmă mĭcāns pĕrcūrrĭt lūmĭnĕ nĭmbōs. *Id.* Pĕrcūrrĭt pōllĭcĕ chŏrdās. *O.* SYN. Pĕrmĕŏ, pĕrērrŏ, lūstrŏ, cōllūstrŏ, pĕrlūstrŏ, trājĭcĭŏ, pĕrlābŏr, pĕrvăgŏr, mētĭŏr, ēmētĭŏr, *qqf.* pĕrvŏlŏ. PHR. Lātŭmquĕ fŭgā cōnsūmĕrĕ cāmpŭm. *Nemes.* || *Parcourir des yeux.* Vēlōcī pĕrcūrre ŏcŭlō. *H.* Cōrtĭcĕ dēscrīptōs cĭtĭŭs pĕrcūrrĕrĕ vērsŭs. *Calp.* (1, 25). SYN. Pĕrlĕgŏ. || *Parcourir (avec l'esprit).* Ănĭmōquĕ rŏtūndŭm Pĕrcūrrīssĕ pŏlŭm. *H.* || *Parcourir en paroles, passer rapidement en revue.* Ōmnĭă pœnārŭm pĕrcūrrĕrĕ nōmĭnă pōssĭm. *V.* Nĕ sĭc, ŭt quī jŏcŭlārĭă, rīdēns Pĕrcūrrăm. *H.* Nām pĕlăgī vāstă pĕrcūrrī cārmĭnĕ pārtēs. *Prisc.* (*Peri.* 1085). SYN. Pĕrcēnsĕŏ. || † *Qqf. Promener, agiter (dans un bain).* Mīscēbĭs fārră lŭpīnī, Ātque hīnc īn călĭdō pĕrcūrrĕ mēmbră lăvācrō. *Ser. Sam.* (vs. 85).

Pĕrcūrsŭs, ă, ŭm, *part. p. Parcouru.* Ēt quā nōtă tĭbī, vĕl quæ pĕrcūrsă lĕgēndŏ. *Alc.* (VI, 413).

Pĕrcŭssī, *parf. de* Percutio.

Pĕrcŭssŏr, ōrĭs, *m. Celui qui frappe, blesse, tue.* Ēt pĕrcŭssōrī plaūdĭt ămīcă sŭō. *Maximian.* (5, 114. Et *Fort.* I, 8, 10).

Pĕrcŭssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Percutio. *Frappé.* Aūreā pĕrcŭssŭm vīrgā. *V.* Cōllŭm pĕrcŭssă sĕcūrī Vīctĭmă. *O.* Dūrăquĕ pĕrcŭssām sāxă sĕcūtă chĕlŷn. Quālĭs ăb īmbrĕ sŏlēt pĕrcŭssŭs sōlĭbŭs ārcŭs. *Id.* SYN. Vērbĕrātŭs, īctŭs, īmpŭlsŭs, tŭnsŭs, pŭlsātŭs, *qqf.* saūcĭŭs. || *Au fig.* Māgnō laūdŭm pĕrcŭssŭs ămōrĕ. *V.* (*Æ.* IX, 197. Sic plerique, ut etiam *G.* II, 476. Alii, *perculsus*). Ămōrĕ pĕrcŭssŭm grăvī. *H.* (*Epod.* 11, 2. Ita etiam meliores). Nūbĕ mălī pĕrcŭssŭs ămŏr. *V. Fl.* (III, 573). *Voy à* Perculsus.

Pĕrcŭssŭs, ūs, *m. Action de frapper, coup.* Pĕrcŭssū crēbrō sāxă căvāntŭr ăquæ. *O.* Pĕrcŭssū dĕcŭtĭt ūnō. *Ser. Sam.* (vs. 659). SYN. Īctŭs.

Pĕrcŭstī, *sync. pour* Percussisti. Gaūdēs sī cămĕrām pĕrcŭstī fōrtĕ : pĕnēs te ēs? *H.*

Pĕrcŭtĭŏ, ĭs, ŭssī, ŭssŭm, ŭtĕrĕ. *Frapper, battre.* Pĕrcŭtĭtūrquĕ căpŭt cōnvērsæ vērbĕrĕ vīrgæ. *O.* Pēllĭbŭs ēxsēctīs pĕrcŭtĭēndă dăbānt (terga). *Id.* Jānŭă sĕd plēna ēst pĕrcŭtĭēndă mănū. *Tib.* (I, 5, 68). Quătĭŏ, tūndŏ, *qqf.* jăcŭlŏr, vūlnĕrŏ, saūcĭŏ. || — lўrăm, etc. *Toucher de la lyre.* Mīxtōquĕ sŏnāntĕm Pĕrcŭtĭt ōrĕ lўrăm. *V. Fl. Voy.* Cithara. || *Au fig. Frapper.* Pĕrcŭssĭt ŏcŭlōs lūcĭs īgnōtæ nĭtŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 814). || — mē vīnō. *S'enivrer.* Nĭsi hæc mĕrāclō Se ŭspĭām pĕrcŭssĭt flōrĕ Lĭbўcō. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 16). || — pālpō. *Caresser.* (*Pl. Amph.* I, 3, 28.) || *Frapper l'esprit, faire impression.* Mē... Nĕc tām Lārīssæ pĕrcŭssĭt cāmpŭs ŏpīmæ. *H.* Pĕrcŭssĭt thўrsō laūdĭs spēs māgnă mĕŭm cŏr. *Lr.* (I, 922). Pĕrcŭssĭt īllĭco ănĭmŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 98). SYN. Pĕrcēllŏ, īmpēllŏ, pŭlsŏ, āffĭcĭŏ, tāngŏ, ēxcĭtŏ. || *Qqf. Tromper.* Jām pŏl ĕgo hūnc... prŏbē Pĕrcŭtĭām. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 9).

† Pērdĕăm, *arch. pour* Peream. Dūm hēro īnsĭdĭās părĭtēm, ne ā tē pĕrdĕăm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 62).

Pērdēlīrŭs, ă, ŭm. *Très-extravagant.* Quŏd făcĭt... pērdēlīrum ēssĕ vĭdētŭr. *Lr.* (I, 693).

Pērdīccās, *et* Pērdīccă, æ, *m. Nom d'homme.* Ēxĭmĭŭs Pērdīccă fŭĭt. (*Anthol.* II, p. 463. *Ib.* I, 189.)

† Pērdīcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Achever de dire.* Vīx hæc pērdīxĕrăt, īllī Prōsĭlĭūnt. *Alcim.* (V, 607).

Pērdĭdī, *parf. de* Perdo.

Pērdīscŏ, ĭs, dĭdĭcī, dīscĕrĕ. *Apprendre à fond.* Tūm mĭhī nātūræ lĭbĕăt pērdīscĕrĕ mōrēs. *Pp.* (III, 5, 25). Āt tŭă pērdĭdĭcĭt, nĕc tū, stūltīssĭmĕ, sēntīs. *Tib.* (I, 9, 65). Nōn ōmnĭs ætās ād pērdīscēndŭm săt ēst. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 1).

Pērdĭtē *et* Pērdĭtĭm. *Éperdûment.* Nĕc pŏtŭī, nĕ sī pŏssēm, tām pērdīte ămārēm. *Cat.* (104, 3). Eŭ fĭlĭam īlle ămārĕ cœpĭt pērdĭtē. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 45). Scĭt me īllam ămārĕ pērdĭtĭm. *Afran.* (apud *Char.* 191). SYN. Ārdēntĕr, vĕhĕmēntĕr.

Pērdĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Eccl. Perdition.* Pōstquām pĕrcūrrĕrĕ cœptŭm Pērdĭtĭōnĭs ĭtĕr stătŭĭt. *Alcim.* (IV, 137). Pērdĭtĭo īngēstæ rĕnŭēntēm vērbă sălūtĭs. *P. Petr.* (I, 229).

† Pērdītō, ās, ārĕ. *Enrichir beaucoup.* Āmnĕ sŭpērfūsō cāmpōs pērdītāt ŏpīmōs. *Cypr.* (*Gen.* 405).

Pērdĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui perd, corrupteur.* Pēr Chrīstūm pērdĭtŏr īpsĕ pĕrīt. *P. Nol.* (35, 112).

Pērdĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perdo. *Perdu.* Sī quīs mūtŭūm quĭd dĕdĕrīt, fīt prō prŏprĭō pērdĭtūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 44). SYN. Āmīssŭs. || *Mis dans un état désespéré, perdu, épuisé.* Pērdĭtă, nē pērdām tĭmĕō, nŏcĕāmvĕ nŏcēntī. *O.* Quĭbŭs ēt rē sālva ēt pērdĭtā prōfŭĕrăm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 27). Quāntō pērdĭtĭōr quīsque ēst, tānto ācrĭŭs ūrgĕt. *H.* Nēc pērdĭtă lūxū. *Prud.* (*Sym.* I, 162). Pērdĭtīssŭmūs sum ōmnĭum īn tērrā. *Pl.* (*Aul.* IV, 9, 12). SYN. Pēssūmdătŭs. || *Épuisé.* Rĕfīcītquĕ cŏlōs ēt pērdĭtă dūrā Pēnsă mănū. *St.* SYN. Ēxhaūstŭs. || *Éperdu d'amour.* Flōrĭbŭs aūstrŭm Pērdĭtŭs (immisi). *V.* Nēscīs heū! pērdĭtă, nēcdŭm, etc. *Id.* Īn mĭsĕro hōc nōstrō pērdĭto ămōrĕ fŏrĕ. *Cat.* (91, 2). Cōntra ămōre hæc pērdĭta ēst. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 13). Pērdĭtŭs īn quādăm, etc. *Pp.* (I, 13, 7). || *Perdu de débauche.* Aūt sī pērdĭtĭŭs pŏtēst quĭd ēssĕ. *Cat.* (42, 14).

† Pērdĭŭs, ă, ŭm. *Qui travaille pendant le jour.* Pērdĭă pērnōxquĕ, săcrīs nāmque ŏnĕrātă chārtīs. *Capel.* (II, p. 31).

Pērdīx, īcīs, *m. f.* (πέρδιξ). *Perdrix, oiseau.* Quīquĕ rĕfērt jūngēns ĭtĕrātă vŏcābŭlă pērdīx. *St.* Ēt pīctă pērdīx, Nŭmĭdĭcæquĕ gūttātæ. *M.* (III, 58, 15). Āccĭpĕ pērdīcēs quāttŭŏr ātquĕ dĕcēm. (*Anthol.* II, p. 402.) || *Suivant la Fable, c'était primitivement un jeune homme d'Athènes, que son oncle Dédale, jaloux de ses talents, précipita du haut de la citadelle, et qui fut changé en perdrix par Minerve.* (Cf. *Ov. Met.* VIII, 241 sq.; *Ibis,* 500.)

Pērdŏ, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. 1. *Perdre, ruiner, détruire.* Hūc tĭbĭ, quēm pērdēs, cōnjĭcĭēndŭs ĕrĭt. *O.* Quēm sŭă pērdĭdĕrīt mūsă, rĕpērtŭs ĕgŏ. Pērdēndūm mōrtālĕ gĕnŭs. *Id.* Āt tē dī pērdānt! *Ter.* (*Eun.* III, 1, 41). SYN. Pēssŭmdŏ, dēstrŭŏ, ēxstīnguŏ, etc. *Voy.* Exstinguo. || *Dissiper sa fortune.* Sūmăt, cōnsūmăt, pērdăt : dĕcrētum ēst pătī. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 55). *Voy.* Decoquo. || — tēmpŭs. *Perdre son temps.* Ārbĭtrĭō dŏmĭnæ tēmpŏră pērdĕ tŭæ. *O.* || — mōrtēm, etc. *Mourir sans fruit.* Nōn pērdĕrĕ lētŭm, Māxĭmă cūră fŭĭt. *L.* Pērdĕrĕ mōrtēm. *St.* || *Corrompre.* Cūr pērdĭs ădŏlēscēntēm nōbīs? *Ter.* (*Ad.* I, 2, 36). *Voy.* Corrumpo. || 2. *Perdre, faire une perte.* Sīc, nē pērdĭdĕrīt, nōn cēssāt pērdĕrĕ lūsŏr. *O.* Dūm pērdăt vīrēs. *Id.* Quī zōnām pērdĭdīt, īnquĭt. *H.* Pērdĕrĕ vītăm. *M.* (*Spect.* 13). SYN. Dēpērdŏ, dīspērdŏ, āmīttŏ. PPH. Jăctūrăm făcĭŏ. *Voy.* Amitto.

Pērdŏcĕŏ, ēs, ērĕ. *Enseigner à fond.* Ēt tē Pĭĕrĭdēs pērdŏcŭērĕ dĕæ. *O.* Pērdŏcŭēre hŏmĭnēs. *Lr.* (V, 1437). Vērsūs fōrmŭlă pŏstă pērdŏcēbĭt. *T. Maur.* (*Met.* 1337). *Voy.* Doceo.

Pērdōctē, *adv. Avec une parfaite connaissance.* Ūt pērdōctē cūnctă cāllĕt! *Pl.* (*Most.* I, 3, 122).

Pērdōctŭs, ă, ŭm, *part. et adj. Très-instruit.* Mūltōrum ĕxĭtĭō pērdōctī quŏd sŭmŭs āntĕ. *Lr.* (III, 474). Pērdōcta ēst prŏbē. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 120).

Pērdŏlĕŏ, ēs, ērĕ, *et arch.* Pērdŏlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Ressentir une vive douleur.* Tāndēm pērdŏlŭĭt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 75). Nēc pērdŏlēscĭt flīgī sŏcĭŏs, mōrtĕ cāmpōs cōntĕgī. *Att.* (ap. *Non.* 2, 328).

Pērdŏmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Régner dans.* Sōlŭs ŏvāntēm Zĕphўrŭs Pērdŏmĭnētŭr ānnŭm. *Cl.*

† Pērdŏmĭtŏr, ōrĭs, *m. Qui dompte.* Mōrtĭs pērdŏmĭtŏr, sălūtĭs aūctŏr. *Prud.* (*Cath.* 4, 12).

Pērdŏmŏ, ās, mŭī, mĭtŭm, mārĕ. *Dompter, soumettre.* Ūnūm nōn pŏtŭī pērdŏmŭīssĕ vĭrŭm *O.* Bīs dēnās părĭtēr pērdŏmŭīssĕ fĕrās. *M.* (*Spect.* 27, 10).

Ān quĭă pērdŏmĭtīs ăd nōs cāptīvă Fălīscīs. *O.* Tōtōque ūrbēs ăgĭtābĭs īn ōrbĕ Pērdŏmĭtās. *L.*

Pērdōrmīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Dormir profondément.* Pērdōrmīscĭn' ūsque ăd lūcēm? *Pl.* (*Men.* V, 5, 29).

† Pērdūcĕ, *ancien impér. de* Perduco. Mīxtīsquĕ lŏcōs pērdūcĕ dŏlēntēs. *Sam.* (vs. 755 Pro quo *Perduc* requiritur et a *Char.* 227).

Pērdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire jusqu'au bout.* Pērdūcānt taūrūm stăbŭla ăd Gōrtўnĭă văccæ. *V.* SYN. Dūcŏ, āddūcŏ, trăhŏ, pērtrăhŏ, ăgŏ. || *Au fig.* Ēn quō dīscōrdĭă cīvēs Pērdūxīt mĭsĕrōs! *V.* Cārmĕn ăd īrātŭm dūm tū pērdūcĭs Ăchīllĕm. *O.* || *Porter, étendre.* Ā sūmmīs pērdūxĭt ăd æthĕră cāstrīs Lōngūm Cæsăr ŏpŭs. *L.* SYN. Dūcŏ, fĕrŏ. || *Conserver.* Tōtā pērdūcĕrĕ vītā Ăltērnum hōc sānctæ fœdŭs ămīcĭtĭæ. *Cat.* (107, 6). *Voy.* Servo. || *Amener à, déterminer.* Sī dīctīs nĕquīs pērdūcī. *Pl.* (*Most.* I, 3, 41). Pērdūcī pŏtĕrīt, tām frūgī tāmquĕ pŭdīcă? *H.* SYN. Āddūcŏ, īndūcŏ, īmpēllŏ. || *Recouvrir, frotter, oindre.* Quō tōtūm nātī cōrpŭs pērdūxĭt. *V.* Ēst quī gāllīnæ pērdūcăt stērcŏrĕ cōrpŭs. *Sam.* (vs. 739). Aūrō săcrās quŏd ŏvātō Pērdūcĭs făcĭēs. *Pers.* (2, 55). SYN. Pērfūndŏ, lĭnŏ, ūngŏ, etc. *Voy.* Ungo. || *Qqf. Boire entièrement.* Pērdūcĭt tōtūm cўcĕōnĭs lætă lĭquōrĕm. *Poet.* (ap. *Arnob. Adv. G.* V, p. 175).

† Pērdūctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Perduco. Ērrābŏ pŏtĭŭs quām pērdūctĕt quīspĭăm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 158).

† Pērdūctŏr, ōrĭs, *m. Conducteur, guide.* Ăpăge īstum ā mē pērdūctōrĕm! *Pl.* (*Most.* III, 2, 157).

Pērdūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perduco. Dūcĕ mē pērdūctŭs ămātŏr. *O.* Pērdūctōs fōntēs. *P. Nol.* (28, 602). || *Oint, frotté.* Pērdūctă lĭquōrĕ. *Sam.* (vs. 26).

† Pērdūdŭm, *adv. Depuis longtemps.* Vīdi ĕdĕpōl hŏmĭnem haūd pērdūdŭm. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 69).

Pērdŭēllĭs, *arch.* Pērduēllĭs, ĭs, *m. Ennemi acharné.* Quīn īnde īnvītīs sūmpsĕrīnt pērduēllĭbŭs. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 49). Pērdĭtĕ pērduēllēs, părĭtĕ laūdem ēt laūrĕām. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 53). Vĕnīre īn ārmīs pērdŭēllēs nūntĭăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 53).

† Pērdŭēllŭm, ī, *n. Guerre, lutte.* Dē sūmmā tĭbĭ pērdŭēllum ēst. *Att.* (apud *Non.* 1, 83. Vox agnoscitur a *Varr. L. L.* 7, 49. Prisca vox *Duellum* valet *Bellum*).

† Pērdŭĭs, ĭt, īnt, *arch. pour* Perdas, etc. Căvēsīs nē tū te ūsū pērdŭĭs. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 215). Dīēspĭtĕr vōs pērdŭĭt! *Id.* (*Pœn.* III, 4, 29). Īllūm di ōmnēs pērdŭīnt! *Ter.* (*Ph.* I, 2, 73).

Pērdūrŏ, ās, ārĕ, *n. Durer longtemps.* Sūffĭcĭt, ēt lōngūm prŏbĭtās pērdūrăt īn ævŭm. *O.* Hæc mŏră pūgnæ Sōlă, nĕc īn rēgēm pērdūrātūră sĕcūndŭm. *St. Voy.* Duro. || *Rester.* Nōn pōsse ăpŭd vōs Pāmphĭlō se ābsēntĕ pērdūrārĕ. *Ter.* (*Hec.* II, 2, 27). *Voy.* Maneo. || *Qqf. Act. Endurcir.* Fōrmīdŏ pĕrīclī Pērdūrăt tĕnĕrās ĭtĕr ăd crūcĭābĭlĕ plāntās. *Prud.* (*Psych.* 447. Vulgo *prædurat*). SYN. Īndūrŏ.

Pērdūxī, *parf. de* Perduco.

† Pĕrēdĭă, æ, *f. Le pays de la faim.* (*Pl. Curc.* III, 1, 74. Vid. *Fest.*)

1. Pĕrēdŏ, ĕdĭs, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ. *Manger, ronger, miner.* Ăpĭbŭs quī pĕrēdĭt cĭbŭm. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 893). Nēc pĕrēdĭt Īmpŏsĭtăm cĕlĕr īgnĭs Ætnăm. *H. Voy.* Ĕdo. || *Au fig.* Hīc quōs dūrŭs ămōr sēcrētā tābĕ pĕrēdĭt. *V.* Dīēs mōllī săxă pĕrēdĭt ăquā. *Tib.* (I, 4, 18). *Voy.* Exedo.

2. † Pĕrēdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Ēdo. *Produire, composer.* Sōlĕ mĕdĕrĕ pĕde, ēdĕ, pĕrēdĕ mĕlŏs. *Poet.* (apud *Sid. Epist.* IX, 14).

† Pĕrēffŏssŭs, ă, ŭm. *Creusé, crevé.* Ōrbĕ pĕrēffōssō. *Ennod.* (*Epig.* 112, 1, scil. oculo).

† Pĕrĕgĕr, ĕgrĭs. *Voyageur.* Sūscēptŏr pĕrĕgrŭm. *Fort.* (IV, 10, 14).

Pĕrēgī, parf. de Perago

Pĕrĕgrĕ, adv. En pays étranger; de pays étranger. Ūt hīc lēgātŭs ăbĭīt pĕrĕgrĕ pūblĭcē. Titin. (ap. Char. 189. Et Pl. fr. ibid., Peregre est). Dīcāt pĕrĕgre āllātam ĕpĭstŏlăm. Pl. (As. IV, 1, 16). Mīlō dŏmī nōn ēst : pĕrĕgrē Mīlōnĕ prŏfēctō. M. (VII, 102). Nē sōlŭs rūsvĕ pĕrĕgrĕve Ēxīrĕm. H. Pĕrĕgrĕ te īn pătrĭăm rĕdīrĕ sālvŭm. Pl. (Stich. IV, 2, 7). Pĕrĕgrĕ rĕdĭēns. Ter. (Ph. I, 2, 13. Prisc. 1008, adverbium inter ea recenset quæ ultimam corripiunt; nam adjectivum est Pereger, gris. Sed antique Peregrus dici debuit, quod ostendit vs. Martialis). || Au fig. Dūm pĕrĕgre ēst ănĭmŭs. H.

† Pĕrĕgrī, adv. En pays étranger (sans mouv.). Pătrĭam ūt cōlātīs pŏtĭūs quām pĕrĕgrī prŏbrō. Næv. (apud Char. 189). Pĕrĕgrīque ĕt dŏmī. Pl. (Amph. prol. 5).

Pĕrĕgrīnŏr, ārĭs, ārī, d. Voyager, et au fig. Être déplacé, transporté. Ēt pĕrĕgrīnāntēs dŏmĭbūs sūspēndĕrĕ rīvōs. Man. (IV, 265).

Pĕrĕgrīnŭs et Pĕrĕgrīnŭs, ă, ŭm. Étranger, du dehors, de l'étranger. Nōndūm cæsă sŭīs, pĕrĕgrīnum ūt vīsĕrĕt ōrbĕm. O. Pĕrĕgrīnūm dūcĕrĕ cœlūm. Id. Dīvĭtĭæquĕ pĕrĕgrīnæ. H. Sīgnă pĕrĕgrīnīs ŭbĭ sūnt ăltērnă cŏlūmnīs. O. Prīmă pĕrĕgrīnōs ōbscēnă pĕcūnĭă mōrēs Īntŭlĭt. J. (6, 298). SYN. Ēxtērnŭs, lōngīnquŭs, rĕmōtŭs. || Étranger, voyageur. Quīsquĭs ăd hæc vērtĭt pĕrĕgrīnăm līttŏră pūppĭm. O. Quōd vĕnĭăs māgnām pĕrĕgrīnŭs ĭn ūrbĕm. Id. SYN. Hōspĕs, ādvĕnă, ēxtērnŭs.

Pĕrēmī, parf. de Perimo.

Pĕrēmptŏr, ōrĭs, m. Meurtrier. Ēt quĭs pĕrēmptŏr īnclўtī rēgĭs fŭĭt? Sen. (OEd. 221). Jūdēx mĭnātūr, sēd pĕrēmptōrĭs mănŭs. Prud. (Peri. 10, 1102). SYN. Īntērfēctŏr, pērcūssŏr.

Pĕrēmptŭs, ă, ŭm, part. p. de Perimo. Détruit. Trōjæ cĭnĕrēs ātque ōssă pĕrēmptæ. V. Ōmnĭă... rĕcĭpĭtquĕ pĕrēmptă. Lr. (V, 322, de terra). || Tué. Īndīgnā mōrtĕ pĕrēmptŭm. V. Cīvīlī mārtĕ pĕrēmptŭs. O. Voy. Occisus.

Pĕrēndĭĕ, adv. Après-demain. Pĕrēndĭē fŏrās fĕrātŭr, ĕt sŏrŏr. Pl. (Aul. II, 1, 34).

Pĕrēndĭnŭs, ă, ŭm. D'après-demain. Tu īn pĕrēndĭnŭm părātŭs sīs ŭt dūcās. Plaudĭtĕ. Pl. (Trin. ult.).

Pĕrēnnă. Voy. Peranna.

Pĕrēnnĕ, abl. de Perennis. Hūmēnt īncūltæ fōntĕ pĕrēnnĕ gĕnæ. O. (Id. Fast. III, 654.) || † Adv. Éternellement. Pĕrēnnĕ vīvāx ĕt mĕmŏr. P. Nol. (11, 68).

Pĕrēnnĭs, ĕ. Durable, qui dure toujours, perpétuel. Cārmĭnă quām trĭbŭēnt, fāmă pĕrēnnĭs ĕrĭt. O. Āntīquī mŏnŭmēntă pĕrēnnĭă fāctī. Id. Ēxēgī mŏnŭmēntum ærĕ pĕrēnnĭŭs. H. SYN. Pērpĕtŭŭs, mānsūrŭs, āssĭdŭŭs, jūgĭs, īnfīnītŭs, stăbĭlĭs, īmmōrtālĭs, cōntĭnŭŭs, ĭnēxstīnctŭs, īntērmĭnŭs, qqf. pērpĕs. PPH. Nōn pĕrĭtūrŭs. Nūnquăm cāsūrŭs. Fīnĕ cărēns. Ēxpērs fīnĭs. Nūllō pĕrĭtūrŭs ævō. Īmmūnĭs fātī. VERS. Īmpĕrĭūm sĭnĕ fīnĕ dĕdī. V. Nēc vēstră căpīt dīscōrdĭă fīnĕm. Hīs ĕgŏ nēc mētās rērūm, nēc tēmpŏră pōnŏ. Id. Jām nōn mōrtālĭs, ĕt ævīs Ōmnĭbŭs ūt mănĕās, nāscēndī lēgĕ crĕātŭs. O. Nēc stăbĭt cīvīlĭbŭs ēxĭtŭs ārmĭs. L. Ēt rătă pērpĕtŭō, quæ trĭbŭĕrĕ, vĕlĭnt. M. Voy. Immortalis.

† Pĕrēnnĭsērvŭs, ī, m. Mot forgé par Plaute Pers. III, 3, 16). Qui restera toujours esclave.

Pĕrēnnĭtās, ātĭs, f. Éternité. Pĕrēnnĭtātĭsque ădĕo huīc pērpĕtŭō cĭbō. Pl. (Pers. III, 1, 2).

Pĕrēnnŏ, ās, ārĕ, n. Durer toujours. Ūtquĕ dŏmŭs, quæ præstāt ĕām, cūm pācĕ pĕrēnnĕt. O. Ārtĕ pĕrēnnăt ămŏr. Id. || Act. Rendre éternel. Hūnc rūrsūs Aūgūstūs prĭŏr Sŭīs pĕrēnnĕt fāscĭbŭs. Aus. (Epist. 16, 71). SYN. Ætērnŏ.

† Pĕrēntĭcīdă, æ, m. Mot forgé par Plaute. (Epid. III, 2, 13.) A qui l'on a coupé la bourse.

Pĕrĕŏ, īs, ĭī ou īvī, ĭtŭm, īrĕ, n. Passer par, à travers; sortir de, disparaître. Ēt ĭnānĕ lўmphæ Dōlĭūm fūndō pĕrĕūntĭs īmō. H. Ēcqua īndĕ pārvă pĕrĭīssēt sŏrŏr. Ter. (Eun. III, 3, 15). Ūtĭnām tē dī prĭŭ' pērdĕrĕnt quām pĕrĭīsti ē pătrĭā tŭā! Pl. (Capt. III, 4, 5). SYN. Ăbĕŏ. || Ordint. Périr, mourir de mort violente. Tērrĭgĕnæ pĕrĕūnt pēr mūtŭă vūlnĕră frātrēs. O. Nūnc pĕrĕāt, Teūcrīsquĕ pĭō dĕt sānguĭnĕ pœnās. V. Quī mĕdĭō pĕrĭērĕ frĕtō. L. Nīl făcĭēs cūr tē jūrĕ pĕrīssĕ vĕlīm. O. SYN. Dīspĕrĕŏ, cădŏ, ōccĭdŏ, mŏrĭŏr, īntĕrĕŏ, ōccūmbŏ, ōccŭbŏ, cædŏr, ōccīdŏr, pĕrĭmŏr, māctŏr, cōnfĭcĭŏr, ābsūmŏr, stērnŏr, qqf. jŭgŭlŏr, cōnfŏdĭŏr. PPH. Lētūm, mōrtĕm ōppĕtŏ, pătĭŏr, pērpĕtĭŏr. Mōrtĕ, lētō ou nĕcī ōccūmbŏ. Ănĭmăm dō, pōnŏ. Mōrtĕ, lētō cădŏ, jăcĕŏ, mūlctŏr, vōlvŏr, stērnŏr, pĕrĭmŏr. Ēxănĭmĭs vōlvŏr. Pēr vĭm mŏrĭŏr. Ēnsĕ jăcĕŏ. Fērrō pĕrĭmŏr. Vūlnĕrĕ cădŏ, stērnŏr. VERS. Cūmque ănĭmă crŭŏr ēst ēffūsŭs ĭn aūrās. O. Ēt părĭtēr vītām cūm sānguĭnĕ fūdĭt. V. Vōlvĭtŭr īllĕ vŏmēns călĭdūm dē pēctŏrĕ flūmĕn Frīgĭdŭs. Cōrrŭĭt īn vūlnŭs, sŏnĭtūm sŭpĕr ārmă dĕdērĕ, Ēt tērram hōstīlēm mŏrĭēns pĕtĭt ōrĕ crŭēntō. Hŭmūm sĕmĭĕl ōrĕ mŏmōrdĭt. Vītăquĕ cūm gĕmĭtū fŭgĭt īndīgnātă sŭb ūmbrās. Id. Sĭmŭl īncūrvātă dŏlōrĕ Mēmbră sŏlō pŏsŭērĕ, sĭmŭl sūprēmă jăcēntēs Lūmĭnă vērsārūnt, ănĭmām sĭmŭl ēxhālārūnt. O. Tāndĕm dŏlōrī spīrĭtūm rēddăt mĕō. Sen. Īntēr pĕnātēs spīrĭtum ēffūdī grăvĕm. Id. || Se tuer. Lĭcĕātquĕ pĕrīrĕ pŏētīs. H. Hōc sōlūm fēcĭt nŏbĭlĕ quōd pĕrĭĭt. Aus. (Cæs. 8, 4). Voy. Mors. || Mourir, être perdu. Ēt pĕrĕăm sī nōn īnvītānt ōmnĭă cūlpăm. O. Pĕrĭĭmŭs, Āctum ēst. Ter. (Ad. III, 2, 26). || Périr, se perdre, en parl. d'une ch. Ūt pĕrĕāt pŏsĭtūm rūbīgĭnĕ tēlŭm! H. Ēt pĕrĭt, īn nĭtĭdō quī fŭĭt ōrĕ, cŏlŏr. O. Lōngīquĕ pĕrīt lăbŏr īrrĭtŭs ānnī. Nē mălĕ fĕcūndæ vēnă pĕrīrĕt ăquæ. Id. Ēxclāmĕt Mĕlĭcērtă pĕrīssĕ Frōntĕm dē rēbŭs. Pers. (5, 103). Dēsĭdĭōse ăgĕre ætātĕm, lūstrīsquĕ pĕrīrĕ. Lr. (IV, 1132). SYN. Īntĕrĕŏ, cădŏ, ēxcĭdŏ, īntērcĭdŏ, mŏrĭŏr, ăbŏlĕŏr, ēxstīnguŏr, ăbĕŏ, flŭŏ, vānēscŏ, pēssūmdŏr, lābŏr, ēlābŏr. || Être épris, mourir d'amour. Īndīgnō quūm Gāllŭs ămōrĕ pĕrīrĕt. V. Ūt vīdi, ūt pĕrĭī! Id. Quō bĕātŭs Vūlnĕrĕ, quā pĕrĕāt săgīttā. H. Părĭs fērtūr pĕrĭīssĕ Lăcænā. Pp. (II, 15, 13). Voy. Amo. || Avec l'acc. Être épris de. Hīc ăltĕram ēfflīctīm pĕrĭt. Pl. (Pœn. V, 2, 135). || Au pass. Nĭsi īllūd pērdo ārgēntūm, pĕrĕūndum ēst mĭhī. Pl. (As. I, 3, 91).

Pĕrērrŏ, ās, ārĕ. Parcourir. Nūnc hōs, nūnc īllōs ădĭtūs, ōmnēmquĕ pĕrērrăt Ārtĕ lŏcŭm. V. Tōtūmquĕ pĕrērrăt Lūmĭnĭbūs tăcĭtĭs. Id. Frētă lōngă pĕrērrăs. O. Ārvă pĕrērrāntūr Pēlīgnă lĭquēntĭbŭs ūndĭs. Id. Māgnă pĕrērrătō stătŭēs quæ dēnĭquĕ pōntō V. SYN. Pērcūrrŏ, ŏbĕŏ, etc. Voy. Percurro.

Pĕrērŭdītŭs, ă, ŭm. Très-savant. Ēt tālĭs Cūrĭŭs pĕrērŭdītŭs. Calvus (apud Ascon. ad Cic. in Toga candida).

Pĕrēsŭs, ă, ŭm, part. p. de Perĕdo. Rongé, miné. Nēc tōndērĕ quĭdēm mōrbo īllŭvĭēquĕ pĕrēsă. V. Vēscō sălĕ sāxă pĕrēsă. Lr. (I, 327). Ēt mūltĭs lānguōrĭbŭs pĕrēsŭs. Cat. (55, 31). SYN. Ădēsŭs, ēxēsŭs, cōnsūmptŭs.

† Pĕrĕūndŭs, ă, ŭm, part. f. p. Qui doit périr. Pūppĭs pĕrĕūnda ēst prŏbĕ. Plaut. (Epid. I, 1, 69).

Pĕrēxplĭcātŭs, ă, ŭm. Entièrement achevé (en parl. d'une course de char). Jām sēxtō rĕdĭtū pĕrēxplĭcātō. Sid. (23, 385).

† Pērfăbrīcŏ, ās, ārĕ. *Duper.* Ĭtă mē Tōxĭlūs pērfăbrĭcāvĭt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 4).

Pērfăcĭlĕ, *adv.* *Très-facilement.* Pērfăcĭle ēxtēmplō rătĭōnēm rēddĕrĕ pōssīs. *Lr.* (II, 763). Pērfăcĭle īd făcĭām. *Aus.* (*Epig.* 91, 3). Pērfăcĭlĕ pătĭŏr. *Att.* (ap. *Non.* 5, 40). SYN. Făcīllĭmē.

Pērfăcĭlĭs, ĕ. *Très-facile.* Pērfăcĭle ēst ănĭmī rătĭōne ēxsōlvĕrĕ nōbīs. *Lr.* (II, 381). Sūlcōs pērfăcĭlĭs stīvă tĕtēndĕrăt. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 45). SYN. Făcīllĭmŭs.

Pērfālsŭs, ă, ŭm. *Entièrement faux.* Pērfālsum, ĕt ābs tē crēdĭtūm nŭmĕrō nĭmĭs. *Afran.* (ap. *Fest.* v. *Numero*).

Pērfēcī, *parf. de* Perficio.

Pērfēctē, *adv.* *Parfaitement, entièrement.* Pērfēctē bŏnŭs ēst, ĕt vērē dīcĭtŭr īnsōns. *Prosp.* (*Epig.* 1, 1). Sī pērfēcte aūctōr prōtēgăt ātquĕ rĕgăt. (*Ib.* 37, 6.)

Pērfēctĭŏ, ōnĭs, *f.* *Achèvement.* Ōrdo ŏpĕrūm, prĭŏr ēssēt ŭt hīs pērfēctĭŏ cœptīs. *P. Nol.* (28, 597). || † *Perfection.* Prīvātūm pĕpĕrĭt fōrmæ pērfēctĭŏ vūltūm. *Alc.* (II, 269).

Pērfēctŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui achève, exécuteur.* Īnvēntŏr, īncēptŏr, pērfēctŏr. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 5).

Pērfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perficio. *Achevé.* Ēn pērfēctă tĭbī bēllō dīscōrdĭă trīstī. *V.* Pērfēctīs, quōs tērræ dēbŭĭt, ānnīs. *O.* SYN. Ēxāctŭs, fīnītŭs, cōmplētŭs. || *Parfait.* Hāc ĕgŏ, cōnfĭtĕōr, nōn sūm pērfēctŭs īn ārtĕ. *O.* Pōnēndīs īn mīllĕ mŏdōs pērfēctă căpīllīs. *Id.* Nām pērfēctīssĭmŭs hōrum ēst. *J.* (2, 5). SYN. Ēxĭmĭŭs, prīmŭs, dōctīssĭmŭs.

Pērfĕrŏ, fērs, tŭlī, lātūm, fērrĕ. *Porter jusqu'au bout.* Nēc fraūs te īncŏlŭmēm fāllācī pērfĕrĕt Aūnō. *V.* Nēc pērtŭlĭt īctūm (scil. lapis). Sēd nātō mānēs pērfērrĕ sŭb īmōs (gaudia). *Id.* SYN. Fĕrŏ || — mē. *Se transporter jusqu'à.* Hīnc tē rēgīnæ ād līmĭnă pērfĕr. *V.* *Voy.* Eo. || *Conserver jusqu'à la fin.* Pērtŭlĭt īntrĕpĭdōs ād fātă nŏvīssĭmă vūltūs. *O.* Sēd vīrēs nōn pērtŭlĭt (hasta). *V.* *Voy.* Servo. || *Supporter, souffrir.* Tædēt pĕlăgī pērfērrĕ lăbōrēm. *V.* Quæ sōrtītūs nōn pērtŭlĭt ūllōs. *Id.* Lĕve ēst mĭsĕrĭās fērrĕ, pērfērre ēst grăvĕ. *Sen.* (*Thyest.* 307). Pērfĕr ĕt ōbdūră. *O.* *Voy.* Patior. || *Rapporter, annoncer.* Īncēnsās nāvēs pērfērt Eūmēlŭs. *V.* *Voy.* Nuntio.

Pērfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctūm, ĭcĕrĕ. *Achever, accomplir.* Ēst vĕtŭs ātquĕ prŏbūs, cēntūm quī pērfĭcĭt ānnōs. *H.* Quæ rīte īncēptă părāvī, Pērfĭcĕre ēst ănĭmŭs. *V.* Paūcăquĕ quūm tāctā pērfēcī stāmĭnă tēlā. *O.* Nōstră prĭŏr tū pērfĭcĕ jūssă. *V. Fl.* Pōst, ŭbī tēmpū' st prōmīssă jām pērfĭcī. *Ter.* (*And.* IV, 1, 7). SYN. Ābsōlvŏ, pĕrăgŏ, ēxĭgŏ, cōnfĭcĭŏ, ēxsĕquŏr, ēffĭcĭŏ, etc. *Voy.* Finio. || *Perfectionner, instruire.* Phīllyrĭdēs pŭĕrūm cĭthără pērfēcĭt Āchīllēm. *Ov.* SYN. Ērŭdĭŏ, dŏcĕŏ, pŏlĭŏ, pērpŏlĭŏ.

† Pērfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui achève, qui développe entièrement.* Dōnĭcum ăd ēxtrēmūm crēscēndī pērfĭcă fīnēm Ōmnĭă pērdūxīt rērūm nātūră crēātrīx. *Lr.* (II, 1114. Cf. *Non.* 2, 698).

Pērfĭdĭă, æ, *f.* *Perfidie, mensonge.* Pērfĭdĭæ cŭmŭlūm, fālsīs pērjūrĭă vērbīs. *O.* Cārmĭnĕ, pērfĭdĭæ quōd pōst nūlla ārgŭĕt ætās. *Cat.* (64, 323). Trīplĭcēs dŏlōs, Pērfĭdĭās. *Pl.* (*Ps.* II, 1, 5). SYN. Fraūs, fāllācĭă, mēndācĭă, pērjūrĭă. PPH. Vānă, lĕvĭs, flūxă fĭdēs. Īnfīdă prōmīssă. Pērfĭdă *ou* pērjūră dīctă, vērbă. Līnguæ pērjūrĭă. *Voy.* Mendacium.

Pērfĭdĭōsē, *adv.* *Perfidement.* Sīve ădĕo ædīlēs pērfĭdĭōsē cuī dŭīnt. *Pl.* (*Amph. prol.* 72).

Pērfĭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Pērfĭdĭōsŭs ēst ămŏr. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 74). Dēvītāte ĭtĭnēr quōd gēntēs pērfĭdĭōsæ. *Juvc.* (II, 437).

Pērfĭdŭs, ă, ŭm. *Perfide, qui viole sa parole.* Dīssīmŭlāre ĕtĭām spērāstī, pērfĭdĕ, tāntūm Pōssĕ nĕfās? *V.* Ābĭūĕ prætĕrĭtā pērfĭdă vērbă dĭē. *O.* SYN. Īnfīdŭs, mălĕfīdŭs, fāllāx, fālsŭs, mēndāx, vānŭs, pērjūrŭs, dŏlōsŭs, *qqf.* pērfĭdĭōsŭs. VERS. Īn pērjūrĭă nātŭs. *O.* Sīc mē jūrātă fĕfēllĭt. *Id.* Nīl mĕtŭūnt jūrārĕ, nĭhĭl pērjūrĭă cūrānt. *Cat.* Īn dŏmĭnām vĕtĕrēm dēstĭtŭīssĕ fĭdēm. Īn vēnto ĕt răpĭdā scrībĕre ŏpōrtēt ăquā. *Id.* Pērsōlvāt nūllā sēmĭnă tērră fĭdē. *Tib.* Quīd quĕrĕrĭs nōstrām sīc cĕcĭdīssĕ fĭdēm? *Pp.* Quīdquīd jūrārūnt, vēntŭs ĕt ūndă răpĭt. Spērnĕ fĭdēm... mēndācĭă vīncānt. *Id.* Mūltă quŏque āffīngīt, mēntītŭr ĕt ōmnĭă: flūxă Quām vĕrĕŏr nē sīt nōstră pŭēllă fĭdē! *Maxim.* *Voy.* Mendax, Mentior. || *Au fig.* *Trompeur.* Pērfĭdă nūbĭfĕrī vĕtăt īncōnstāntĭă vērĭs. *L.* Pērfĭdă frĕtă. *Sen.* (*Med.* 302). *Voy.* Dolosus. || *n. pris adv.* Pērfĭdūm rīdēns. *H.*

† Pērfīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Bien imiter.* Hīc sĭtă sūm, vărĭōs ăvĭūm pērfīngĕrĕ cāntŭs. *Inscr.* (ap. *Fabret.* p. 685).

Pērfīnĭŏ, īs, īrĕ. *Accomplir.* Dīmĭdĭām pārtēm, nēc rēs pērfīnĭĕt ūllă. *Lr.* (I, 611).

Pērfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Perfigo. *Percé.* Pēctŏrĕ pērfīxō. *Lr.* (VI, 391). Nēc gĕlĭdī tōrpēt tēlīs pērfīxă păvōrĭs. *Id.* (III, 306).

Pērflābĭlĭs, ĕ. *Exposé aux vents; qui souffle.* Quāmvīs pērflābĭlĭs īllă fĕrātŭr Mōrĕ nŏtī. *Prud.* (*Sym.* II, 188, nempe natura). Vānēscāt sānguĭs pērflābĭlĭs, ōssă lĭquēscānt. *Id.* (*Apoth.* 1020).

† Pērflāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Souffle.* || *Eccl.* *Souffle divin.* Sĭnĕ dīvīnō Dŏmĭnī pērflāmĭnĕ sūmmī. *Prud.* (*Apoth.* 696).

Pērflŏ, ās, ārĕ, *n. et a.* *Souffler sur ou dans, agiter de son souffle.* Vēntōsā pērflāntēm mūrmŭrĕ cōnchā. *L.* Vēl quī pērflāntĭă tēxtīs Lābră tĕrĭt călămīs. *P. Nol.* (24, 73). Pērflānt āltīssĭmă vēntī. *O.* Ēt tērrās tūrbĭnĕ pērflānt. *V.* Quūm vēntī nūbĭlă pērflānt. *Lr.* (VI, 132). Sŭpĕrā pērflātī vīvĭmŭs aūrā. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 133). *Voy.* Spiro.

Pērflōrĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Fleurir.* Ēt prĕtĭō rūbræ pērflōrēt ărūndĭnĭs īllă. *Prisc.* (*Peri.* 1026. Unus cod. exhibet *præfloret*, verbum notum).

† Pērflūctŭŏ, ās, ārĕ. *Flotter à travers.* Ēxōs ĕt ēxsānguīs tŭmĭdōs pērflūctŭăt ārtūs. *Lr.* (III, 721).

Pērflŭŏ, ĭs, ĕré, *n.* *Couler à travers.* Sŭbĭtō pēr cōlūm vīnă vĭdēmŭs Pērflŭĕrĕ. *Lr.* (II, 392). || *Au fig.* *S'échapper, se perdre.* Ēt nōn ōmnĭă, pērtūsūm cōngēstă quăsi īn vās, Cōmmŏdă pērflūxēre, ātque īngrāta īntĕrĭērĕ. *Lr.* (III, 950). Īmō lūxŭrĭæ quīdquīd dĕdĕrīs pērflŭĕt. *Ph.* (*Fab. nov.* 6, 12). SYN. Ēxcĭdŏ, pĕrĕŏ. || *Fuir* (*comme un vase: laisser échapper les secrets, être indiscret*). Plēnŭs rīmārūm sum, hāc ātque īllāc pērflŭŏ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 25).

Pērfŏdĭŏ, ĭs, ōdī, ŏssūm, ŏdĕrĕ. *Creuser, percer.* Tū grăvĭbŭs rāstrīs cūnctāntĭă pērfŏdĕ tērgă. *Col.* (X, 71). Īlĭăque īnfēstīs pērfŏdĭūnt stĭmŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 11, 108). Ēccĕ sĭmūl jŭgŭlūm pērfōdĕrăt ēnse Lўcōrmās. *Sil.* *Voy.* Confodio.

Pērfōrmīdātŭs, ă, ŭm. *Très-redouté.* Jām pŭĕr aū rĭcŏmō pērfōrmīdātĕ Bătāvō. *Sil.* (III, 608. Alii leg. *præformidate*).

Pērfŏrŏ, ās, ārĕ. *Percer.* Lōrīcæquĕ mŏrās ĕt pēctūs pērfŏrăt īngēns. *V.* Ūltŏr ădēst Pōllūx, ĕt Lўncēă pērfŏrăt hāstă. *O.* Sērmōnĭs aūrās, pērfŏrātĭs fōllĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 553). SYN. Fŏrŏ, pērtūndŏ, tĕrĕbrŏ, pērfŏdĭŏ, ăpĕrĭŏ, căvŏ. *Voy.* Confodio. || *Au fig.* Dīēs rădĭīs ŭbī cūlmĭnă tōtīs Pērfŏrăt. *St.*

Pērfōrtĭtĕr. *Très-courageusement.* Huī pērfōrtĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 28).

† Pērfōssŏr, ōrĭs, *m.* *Enfonceur.* Ūt vēstĭtŭs ēst pērfōssŏr părĭĕtūm! *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 23).

Pērfōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perfodio. *Percé* Bīs sēx thōrācă pĕtītūm Pērfōssūmquĕ lŏcīs. *V.*

┼ Pĕrfŏvĕō, ēs, ērĕ. *Soigner, aider.* Sōlātūr nĕxōs ĭn cărcĕrĕ, pĕrfŏvĕt ægrōs. *Sedul.* (III, 264).

Pĕrfrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perfringo. Clāvā pĕrfrāctā trĭnōdī Ŏssā. *O.* Pĕrfrāctāquĕ quādrŭpĕdāntūm Pĕctŏră. *V.*

Pĕrfrēgī, *parf. de* Perfringo.

┼ Pĕrfrĕmō, ĭs, ĕrĕ, *n. Gronder (grogner).* Sīcŭt ĭncĭti ātque ălăcrēs rōstrīs pĕrfrĕmūnt Dĕlphīnī. *Att.* (ap. *Cic. N. D.* 2, 35).

Pĕrfrĭcō, ās, ārĕ. *Frotter. Voy.* Frico. || *Au fig.* Pĕrfrĭcŭīssĕ frōntĕm. *S'être fait un front d'airain (être très-impudent).* Aūt quūm pĕrfrĭcŭīt frōntĕm, pŏsŭītquĕ pŭdōrĕm. *M.* (XI, 28).

┼ Pĕrfrīgĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Glacer.* Mĭhĭ... īllĕ Sўrŭ' cōr pĕrfrīgĕfăcĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 117).

Pĕrfrīgĕō, ēs, xī, gērĕ, *n. Avoir très-froid.* Pĕrfrīxīssĕ tŭās quēsta ēst præfātĭŏ faūcēs. *M.* (III, 18, 1).

Pĕrfrīngō, ĭs, ēgī, āctŭm, īngĕrĕ. *Briser entièrement, mettre en pièces.* Pīnguĭă lētĭfĕrā pĕrfrīngĕrĕ cōllă bĭpēnnī. *V. Fl.* Mīssō pĕrfrēgĭt Ŏlўmpŭm Fūlmĭnĕ. *O.* Ĕt vī pĕrfrīngĕrĕ pōrtās. *L. Voy.* Frango, Everto. || *Au fig. Briser, renverser.* Ādvērsa īmpĕtū Pĕrfrīngĕ sŏlĭtō. *Sen.* (*H. F.* 1275). Dŏmĭnī pĕrfrīngĕrĕ lēgĕm. *Victor* (*Gen.* I, 383).

┼ Pĕrfrūctŭs, ă, ŭm, *ancien part. de* Perfruor. Ŏmnĭă pĕrfrūctūs vītāī præmĭă, mārcēs? *Lr.* (III, 969).

Pĕrfrŭŏr, ĕrĭs, ĭtŭs sŭm, ī, *d. Jouir à loisir.* Tē tĕnĕt, āmplĕxū pĕrfrŭĭtūrquĕ tŭō. *O.* Pĕrfrŭŏr īnfēlīx lībĕrĭōrĕ mălō. *Id.* Pĕrfrŭĕrĕ lēntō scĕlĕrĕ. *Sen.* (*Med.* 1013). Vērŭm jŭvĕntæ flōrĕ lætō pĕrfrŭī. *Aus.* (*Par.* 13, 5). *Voy.* Fruor. || ┼ *arch. Avec l'acc.* Ūt cĭtō dīvīnās pĕrfrŭĕrĕtŭr ŏpēs. *P. Nol.* (35, 16).

Pĕrfūdī, *parf. de* Perfundo.

Pĕrfŭgĭō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se réfugier Voy.* Confugio.

Pĕrfŭgĭŭm, ĭī, *n. Refuge, asile.* Præsĭdĭŭm rēgēs ipsī sĭbĭ pĕrfŭgĭŭmquĕ. *Lr.* (V, 1108). Pĕrfŭgĭa ĕrrōrĭs Chăldæīs quærĭs ĭn āstrīs. *Prop.* (*Prov. D.* 166). Ălĭŭd pĕrfŭgĭŭm gĕrĭt. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 17. *Id. Cas.* III, 5, 2). SYN. Cōnfŭgĭŭm, pōrtŭs, ără, spēs. PPH. Tūtă sēdēs. Tūtŭs lŏcŭs. PHR. Dēprēnsis stătĭō tūtīssĭmă naūtīs. *V.*

Pĕrfūlcĭō, īs, īrĕ. *Soutenir fortement.* Ēlŏquĭō sānctūm mŏdŏ pĕrfūlcīrĕ sĕnātŭm. (*Ad Pis.* 86.)

Pĕrfūlgĕō, ēs, lsī, gērĕ, *n. Briller entièrement.* Nĕc mĕtŭs āntĕ fŭgĭt quām pārs pĕrfūlsĕrĭt ōmnĭs. *Germ.* (*Phæn.* 409).

? Pĕrfūlgĕrō, ās. *Voy.* Præfulguro.

Pĕrfūnctŭs, ă, ŭm, *part. de* Perfungor. *Qui s'est acquitté de, qui a fait.* Nŏctĕ, dŏmūm rĕpĕtēns, ĕpŭlīs pĕrfūnctā rĕdībĭt. *O.* Pārvā pĕrfūnctŭs ŏpĕllā. *Lr.* (I, 1107). Quĭd deĭndĕ, gĕmĭnā cædĕ pĕrfūnctŭs, făcĭt. *Sen.* (*Thyest.* 730).

Pĕrfūndō, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Répandre sur, arroser.* Căptīvōquĕ rŏgī pĕrfūndăt sānguĭnĕ flāmmās. *V.* Tĕr lĭquĭdo ārdēntēm pĕrfūdĭt nĕctărĕ Vēstăm. Ārtūs Pĕrfūdĭt tōtō prōrŭptŭs cōrpŏrĕ sūdŏr. *Id.* Sānguĭnĕ nātōrŭm pĕrfūndĭtŭr īmpĭŭs ēnsĭs. *O.* SYN. Spārgō, rĭgō, īmbŭō, tīngō, etc. *Voy.* Rigo. || *Au fig. Répandre, couvrir, remplir.* Cōnvēstīrĕ sŭā pĕrfūndēns ōmnĭă lūcĕ. *Lr.* (II, 147). Călĭdō pĕrfūndăt cūnctă văpōrĕ. *Id* (V, 595). Tōtōs pĕrfūdĭt lūmĭnĕ cōllēs. *L.* Dējĕctō quĭd, ĭnĕptĕ, pĕdēs pĕrfūndĭs ămĭctū? *M.* (VII, 33). Ĕt tĕmĕrĕ jăctæ cōllă pĕrfūndūnt cŏmæ. *Sen.* (*Hip.* 394). Quæ tĭbĭ flĕxănĭmō mēntēm pĕrfūndăt ămōrĕ. *Cat.* (64, 331). *Voy.* Tego *ou* Impleo.

Pĕrfūngŏr, ĕrĭs, ūnctŭs sŭm, ūngī, *d. S'acquitter de, accomplir.* Sīt pĕrfūnctă mĕīs tēmpŭs ĭn ōmnĕ mălīs. *O.* (Adde *Ter. Hec.* IV, 2, 18.) *Voy.* Fungor.

Pĕrfŭrō, ĭs, ĕrĕ, *n. Être très-furieux.* Pĕrfŭrĭt, āc mūltam īn mĕdĭō sĭnĕ nōmĭnĕ plēbĕm. *V.* Pĕrfŭrĭs, aūt Hĕrmī dē fōntĭbŭs aūrĕŭs ĕxīs. *St.* Dūcĭtŭr āntĕ ălĭōs prōcōnsŭlĕ pĕrfŭrēntĕ vīnctŭs. *Prud.* (*Peri.* 13, 50).

Pĕrfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perfundo. *Arrosé.* Pĕrfūsūs sănĭē vīttās ātrōquĕ vĕnēnō. *V.* Gaūdēnt pĕrfūsī sānguĭnĕ frātrŭm. *Id.* Pĕrfūsūs lĭquĭdīs ūrgĕt ŏdōrĭbŭs. *H.* Lăcrĭmīs pĕrfūsŭs Ăchīllēs. *O.* SYN. Rĭgātŭs, īmbūtŭs, mădēns, etc. *Voy.* Unctus. || *Au fig.* Pĕrfūsăquĕ glōrĭă fūcō. *O.* Băcchŭs ŏdōrātō pĕrfūsŭs cōllă căpīllō. *Nemes.* (*E.* 3, 20). Cōrpūs pĕrfūsūm frīgŏrĕ lētī. *Lr.* (IV, 925). Pĕrfūsūs pĕctŏră bĕllī Tĕmpēstātĕ. *St.* SYN. Plēnŭs, *qqf.* ēbrĭŭs.

Pĕrgămă, ōrŭm, *n. pl.*; Pĕrgămŭs, ī, *f.*, *et qqf.* Pĕrgămŭm, ī, *n.* (Πέργαμος *et* τὰ Πέργαμα). *Pergame, forteresse de Troie; Troie.* Hĕctŏrĭs ūmbră sŭbīt cīrcūm sŭă Pĕrgămă trāctī. *O.* Pūgnāntēs Pĕrgămă cīrcŭm. *V.* Quĭs nōn Ārgŏlĭcō dēflēvĭt Pĕrgămŏn īgnī Īmpŏsĭtăm? *Corn. Sev.* (*Ætn.* 18. Alii leg. *impositum*). Ūt Pĕrgămum ōmnĕ Dōrĭcā cĕcĭdĭt făcĕ. *Sen.* (*Ag.* 421). *Voy.* Troja. || *Qqf.* Pĕrgămŭm, *f.* (*s.-ent.* urbs). Ēxcīsă fĕrro ēst Pĕrgămum; īncŭbŭīt sĭbĭ. (*Troad.* 14). || — Lāvīnĭă. *Lavinium.* Jām Phrўx cōndēbāt Lāvīnĭă Pĕrgămă vĭctŏr. *Sil.*

Pĕrgămĕŭs, ă, ŭm (Περγάμειος). *De Pergame.* Cūră dĕūm, bīs Pĕrgămĕīs ĕrēptĕ rŭīnīs. *V.* Pĕrgămĕūmquĕ Lărēm. *Id. Voy.* Trojanus. || *Romain.* Sānguĭnĕ Pĕrgămĕō Trĕbĭă (fluat). *Sil.*

Pĕrgămŭs, ī, *f. Voy.* Pergama. || *m. Nom d'homme.* Tām sēgnĭs scrīptŏr quām lēntŭs, Pĕrgămĕ, cūrsŏr. *Aus.* (*Epig.* 15).

Pĕrgē, ēs, *f.* (Πέργη). *Ville de Pamphylie.* Stăt Pĕrgē prōptĕr. *Avien.* (*D. Terr.* 1018. Et *Prisc Peri.* 805).

Pĕrgĭn', *pour* Pergisne. Pĕrgĭn', scĕlēstă, mēcūm pĕrplēxĕ lŏquī? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 1).

Pĕrgō, gĭs, rrēxī, rrēctŭm, rgĕrĕ, *n. et act. Poursuivre son chemin, avancer, marcher.* Pĕrgĕ mŏdo, ātque hīnc tē rēgīnæ ăd līmĭnă pērfĕr. *V.* Pĕrgĕ nōn dŭbĭō grădū. *Sen.* (*Thyest.* 490). Ăd līttŏră pĕrgēns. *Sil.* Pĕrgĭt ĭtĕr. *H.* (Sic *Ter. Hec.* I, 2, 119.) SYN. Ĕō, vādō, etc. *Voy.* Eo. || *Aller, en parl. de choses.* Ĕt cĕlĕrī fērmĕ pĕrgūnt sīc fūlmĭnă lāpsū. *Lr.* (VI, 324). || *Au fig. Marcher; continuer.* Pĕrgĕ, sĕquăr. *V.* Sī prīmā rĕpĕtēns ăb ŏrīgĭnĕ pĕrgăm. *Id.* Sĭlĕrĕ pĕrgĭt. *Sen.* (*Hipp.* 882). SYN. Pērsīstō, pērstō, pērsĕvĕrō. PPH. Nōn cēssō, īntĕrmīttō *ou* dēfĭcĭō. || Pĕrgĕ. *Comme* Age. Pĕrgĭtĕ, Pĭĕrĭdēs. *V.* || *Pass. unip.* Ăd plēbēm pĕrgĭtŭr. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 27).

Pērgræcŏr, ārĭs, ārī, *n. Se livrer au plaisir de la table, faire bombance.* Nūnc rūrī pērgræcātŭr. *Titin.* (apud *Fest.*). Ātque ūt cūm sōlō pērgræcētŭr mīlĭtĕ. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 69). *Voy.* Congræcor.

┼ Pĕrgrāndēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Prendre toute sa croissance.* Frūgēs prŏhĭbēt pĕrgrāndēscĕrĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 358).

Pĕrgrāndĭs, ĕ. *Très-grand.* Ūndĕ tū pĕrgrāndĕ lūcrūm făcĭās. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 23).

┼ Pĕrgrăphĭcŭs, ă, ŭm. *Tout à fait digne d'être peint, drôle.* Nĭmĭ' pĕrgrăphĭcūs sўcōphāntă. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 15). *Voy.* Graphicus.

Pĕrgrātŭs, ă, ŭm. *Très-agréable.* Fōrsăn ĕt īndĕ tĭbī vĕnĭĕt pĕrgrātă vŏlŭptās. (*Vetus fragm.* apud *Columm.*, *Enn.* p. 248.) Sūnt ĕtĭām pĕrgrātă Dĕō jējūnĭă plēbĭs. *Juvc.* (I, 634). SYN. Grātīssĭmŭs.

Pĕrgrăvĭs, ĕ. *Très-lourd.* Quæ tū pĕrgrăvĭa ēssĕ ănĭmum īndūxtī tŭŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 12).

Pĕrgŭlă, æ, *f. Petite construction en saillie : hangar; balcon, terrasse, estrade; salle d'exposition ou de cours.* Sīc nōn strūctŏr ĕrĭt, cuī crēdĕrĕ dēbĕăt ōmnĭs Pĕrgŭlă. *J.* (11, 137). Pĕrgŭlă pĭctōrŭm : vērī nĭhĭl, ōmnĭă fĭctă. *Lucil.* (ap. *Lact. Fals. Relig.* 1, 22). ||

Cabane, chambrette. Vīlĭs ărūndĭnēīs cŏhĭbēt quēm pērgŭlă tēctīs. *Aus.* (*Epist.* 4, 6). Crās făcĭam ūt dēpōrtēre īn pērgŭlăm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 79. Et *ib.* 92).

Pērgŭs, ī, *m. Lac de Sicile, près d'Enna.* Nōmĭnĕ Pērgŭs ăquæ. *O.* (Et *Cl. R. Pros.* II, 112).

Pĕrhaūrĭŏ, īs, īrĕ. *Épuiser.* Mīllĕ pĕrhaūstīs Ignĭbŭs īnstaūrāt vīrēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 420). Aūrĭbŭs pĕrhaūrĭēndă. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 34, ut. mss. ap. *Taubm.*)

Pērhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *Dire, conter, raconter.* Sī mŏdŏ, quēm pĕrhĭbēs, pătĕr ēst Thȳmbrǣŭs Ăpōllŏ. *V.* Ūt pĕrhĭbēnt. *Id.* Nām pĕrhĭbēnt, ōlīm crūdēlī pēstĕ cŏāctăm. *Cat.* (64, 76). SYN. Dīcŏ, mĕmŏrŏ, nārrŏ. *Voy.* Narro. || *Au pass. Être dit, passer pour.* Sālsa aūtēm tēllūs, ēt quæ pĕrhĭbētŭr ămāră. *V.* Ŏpōrtēt, sī vōs vōltīs pĕrhĭbērī prŏbōs. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 59). Mōntēs qui ēsse aūrēī pĕrhĭbēŭtŭr. *Pl.* (*Stich.* I, 1, 25). SYN. Dīcŏr, hăbĕŏr, dūcŏr, aūdĭŏ. || *Voir* Præhibeo *pour les exemples rapportés à tort à* Perhibeo.

† Pĕrhīlūm, *adv. Très-peu.* Sūmmă măgīs mĕdĭīs, mĕdĭa īmīs, īmă pĕrhīlūm. *Lr.* (VI, 576).

Pĕrhŏrrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pĕrhŏrrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. et act. Être saisi d'horreur, avoir en horreur, redouter.* Clāmōrĕ pĕrhŏrrŭīt Ætnă. *O.* Quūmquĕ pĕrhŏrrŭĕrīt cāsūs pārs māxĭmă nōstrōs. *Id.* Jūrĕ pĕrhŏrrŭī Lātē cōnspĭcŭūm tōllĕrĕ vērtĭcĕm. *H. Voy.* Horreo.

Pĕrĭāndĕr *ou* Pĕrĭāndrŭs, ī, *m.* (Περίανδρος). *Périandre, l'un des Sept Sages de la Grèce.* Ĕphȳrā crĕātŭs hūc Pĕrĭāndĕr prōdĕŏ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 7, 1). Tū, mĕdĭtāns tōtūm, dĕcŏră, Pĕrĭāndrĕ, Cŏrīnthŏn. *Sid.* (15, 47).

Pĕrībŏ, *fut. de* Pereo. Făcĭēs n[illegible] ĕctă pĕrībĭt. *O.* || † Pĕrĭēt, *au lieu de* peribit. Pĕrĭēnt nĭhĭlōmĭnŭs hōstēs. *Corip.* (*Johan.* VII, 27).

Pĕrĭbōmĭūs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 2, 16.)

Pĕrīclēs, ĭs *ou* ī, *m.* (Περικλῆς). *Périclès, célèbre général et orateur d'Athènes.* Māgnī pūpīllĕ Pĕrīclī. *Pers.* (4, 3).

Pĕrīclĭtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Être en danger.* Pĕrīclĭtātŭr căpĭtĕ Sōtădēs nōstĕr. *M.* (VI, 26). Pĕrīclĭtātŭr māgnĭtūdŏ prīncĭpŭm. *Ph.* PPH. Īn pĕrīclŭm vĕnĭŏ. Īn dīscrīmĭnĕ *ou* pĕrīclō vērsŏr. Īn ăncĭpĭtī sŭm, stō. Īn ăncĭpĭtī lŏcō sŭm. Prŏpĭōrĕ pĕrīclō prĕmŏr, ūrgĕŏr. Pĕrīclīs ēxērcĕŏr, jāctŏr. Ūndĭquĕ pĕrīclă *ou* pĕrīcŭlă sūrgūnt. Pĕrīcŭlă mē cīrcūmstānt. Pĕrīclūm mĭhĭ fōrtūnă īntēntāt. PHR. Sūb tāntă pĕrīcŭlă mīssŭm. *V.* Vītam īn trĕpĭdīs ăgāt Rēbŭs. *H.* Rēs īn pĕrīclō vērtĭtŭr. *Ph.* Māgno, īnquĭt, īn pĕrīclō sūnt nātī tŭī. *Id.* || *Qqf. Faire l'essai.* Vērūm pĕrīclĭtātŭs ănĭmŭm sŭm tŭŭm. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 33). SYN. Ēxpĕrĭŏr, ēxplōrŏ, tēntŏ.

Pĕrīclŭm. *Voy.* Periculum.

Pĕrīclȳmĕnŭs, ī, *m.* (Περικλύμενος). *Fils de Nélée, frère de Nestor.* Mīră Pĕrīclȳmĕnī mōrs ēst, quī pōssĕ fĭgūrās, etc. *O.* (*Met.* XII, 556 sq. Adde *Sen. Med.* 635; *V. Fl.* I, 388).

Pĕrīcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Dangereux.* Ēxēmplō nĭmĭūm pĕrīcŭlōsō. *M.* (I, 28). Pĕrīcŭlōsæ plēnum ŏpŭs ālĕæ. *H.* Pĕrīcŭlōsăm fēcĭt mĕdĭcĭnăm lŭpō. *Ph.* SYN. Īntūtŭs. PPH. Nōn tūtŭs.

Pĕrīcŭlŭm, *et sync.* Pĕrīclŭm, ī, *n. Essai, épreuve.* Pĕrīcŭlŭm făcĭŏ. *Faire l'essai.* Ĕădem īn ūsu, ātque ŭbĭ pĕrīclūm făcĭās, ăcŭlĕātă sūnt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 29. Et *Ter. Hec.* V, 1, 40). Fīāt pĕrīclŭm, sī plăcĕt, cūjŭsmŏdī. *Prud.* (*Peri.* 10, 991). *Voy.* Experior. || *Ordint. Péril, danger.* Quĭs tē, nātĕ dĕă, pĕr tāntă pĕrīcŭlă cāsŭs Īnsĕquĭtŭr? *V.* Rūrsŭs căpŭt ōbjēctārĕ pĕrīclīs. *Id.* Quæcūmque æquŏr hăbēt, quæcūmquĕ pĕrīcŭlă tēllŭs. *O.* Ūt caūsăm tĭbĭ sē scĭēt ēssĕ pĕrīclī. *Id* SYN. Dīscrīmĕn, cāsŭs, dŭbĭă, *pl.* EP. Cērtŭm, ăpērtŭm, præsēns, māgnŭm, īngēns, tĭmēndŭm, mĕtŭēndŭm, hŏrrēndŭm. PPH. Dīscrīmĭnă rērŭm. Dŭbĭī *ou* vărĭī cāsūs. Dŭbĭă sōrs. Āncēps fōrtūnă. Rēs trĕpĭdæ. || *Être en danger. Voy.* Periclitor. || *Affronter les dangers.* Dīscrīmĕn, dīscrīmĭnă, pĕrīcŭlă ădĕŏ, sŭbĕŏ. Căpŭt pĕrīclīs ōbjĭcĭŏ, ōbjēctŏ. Pĕrīcŭlă tēntŏ. Īn pĕrīcŭlă mē *ou* ănĭmăm mīttŏ. PHR. Fōrtūnāmquĕ sŭām pēr sūmmă pĕrīcŭlă gaūdēns Ēxērcērĕ (Cæsar). *L.*

Pĕrĭēns (*rare au nomin.*), pĕrĕūntĭs. *Périssant.* Vīdĭt Ăchīllēā pĕrĕūntēm cūspĭdĕ mātĕr. *O.* Ēxpērtī Scȳthĭcās, Crāssō pĕrĕūntĕ, phărētrās. *L.* Nēc fŭrŏr ănte ănĭmī pĕrĭēns, nĭsĭ tēlă pĕrīssēnt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 353). SYN. Mŏrĭēns, cădēns.

Pĕrīllă, æ, *f. Nom de femme.* Ēt quōrūm lĭbrīs mŏdŏ dīssĭmŭlātă Pĕrīllæ Nōmĭnĕ. *O.*

Pĕrīllēŭs, ă, ŭm (Περίλλειος). *De Pérille.* Īpsĕ Pĕrīllēō Phălărīs pērmīsĭt ĭn ærĕ. *O.*

Pĕrīllĭūs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Mĭhĭ crēdĕ, Pĕrīllī. *H.*

Pĕrīllŭs, ī, *m.* (Πέριλλος). *Pérille, fut tout le premier brûlé dans un taureau d'airain, qu'il avait fabriqué et offert au tyran Phalaris.* Ēt Phălărīs taūrō vĭŏlēntī mēmbră Pĕrīllī Tŏrrŭĭt. *O.* Ēt gĕmĕre īn taūrō, sævĕ Pĕrīllĕ, tŭō. *Pp.* (II, 25, 12). VERS. Sīc ŏpĭfēx taūrī, tōrmēntōrūmquĕ rĕpērtŏr, Quī fūnēstă nŏvō fābrĭcāvĕrăt ærā dŏlōrī, Prīmŭs ĭnēxpērtŭm, Sĭcŭlō cŏgēntĕ tȳrānnō, Sēnsĭt ŏpŭs, dŏcŭītquĕ sŭŭm mūgīrĕ jŭvēncŭm. *Cl.* (*in Eutr.* I, 163, sq. Cf. *Ov. sTrit.* III, 1, 41 sq.; *A. Am.* I, 655; *Sil.* XIV, 211 sq.)

Pĕrĭmēdæŭs *ou* Pĕrĭmēdēŭs, ă, ŭm. *De Périmède, empoisonneuse dans Théocrite.* Nōn Pĕrĭmēdæā grāmĭnă cŏctă mănū. *Pp.* (II, 4, 8).

Pĕrĭmēlē, ēs, *f.* (Περιμήλη). *Périmèle, fille d'Hippodamas, fut aimée d'Achéloüs, précipitée dans les flots par son père, et changée en île.* Īnsŭlă grātă mĭhī, Pĕrĭmēlēn nāvĭtă dīcĭt. *O.*

Pĕrĭmŏ, ĭs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *Détruire.* Aūt sŭbĭtī pĕrĭmūnt ĭmbrēs. *Lr.* (V, 217, nempe sata). *Voy.* Exstinguo. || *Faire périr, tuer.* Īrrĭtă dīcēntēm... Săcrĭlĕgæ pĕrĭmūnt. *O.* Īpsŭm cāstrīs cŏmĭtēsquĕ pĕrēmī. *Id.* (Adde *Mart.* X, 61). *Voy.* Occīdo.

Pĕrīndĕ, *adv. Également, de même.* Sēd măgĭs ūnvōrsūm, fĭĕrīquĕ pĕrīndĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (IV, 263). SYN. Æquē, părĭtĕr, sīc. || — ăc, ātquĕ, quăsĭ, ŭt, etc. *De même que.* Ābsēntēs vĭrōs Pĕrīnde hăbētīs quăsĭ præsēntēs sīnt. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 42). Ātque hæc pĕrīndĕ sūnt ŭt īllĭūs ănĭmūs qui ĕă pōssĭdĕt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 21. Confunduntur *Perinde* et *Proinde*).

Pĕrĭnīquŭs, ă, ŭm. *Très-injuste.* Ēt dŭplĭcēs lūctŭs sīc pĕrĭnīquă dĕdĭt. (*Anth.* II, p. 70, Mors.)

Pĕrīnthĭă, æ, *f.* (Περίνθιος). *La Périnthienne, comédie de Ménandre, dans laquelle une femme de Périnthe, ville de Thrace, jouait le principal rôle.* Mĕnāndĕr fēcĭt Āndrĭam ēt Pĕrīnthĭăm. *Ter.* (*And. prol.* 9).

† Pĕrīntrŏ, ās, ārĕ, *n. Entrer.* Līmĭnĕ nūllŭs ŏbēst; ād prīncĭpĭs ōră pĕrīntrăt. *Fort.* (*V. S. M.* III, 225).

† Pĕrĭnūndŏ, ās, ārĕ. *Inonder entièrement.* Ēt nĭgrīs cāmpōs pĕrĭnūndăt ărēnīs. *Alcim.* (I, 267).

Pĕrĭphănēs, ĭs, *m.* (περιφανής). *Nom d'homme.* Ēst hīc nōstĕr Pĕrĭphănēs. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 2).

Pĕrĭphās, āntĭs, *m.* (Περίφας). 1. *Un des Lapithes.* Vīctōrēm gĕmĭnī Pĕrĭphāntă Pȳrĕtī. *O.* || 2. *Un des compagnons de Pyrrhus au siége de Troie.* Ună īngēns Pĕrĭphās, ēt ĕquōrum ăgĭtātŏr Ăchīllĭs. *V.* || 3. *Roi d'Athènes.* (*Ov. Met.* VII, 400.)

Pĕrīrātŭs, ă, ŭm. *Très-irrité.* Fŭĭt ĕdĕpōl Mārs mĕō pĕrīrātŭs pătrī. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 11).

Pĕrīscĕlĭs, ĭdĭs, *f.* (περισκελίς). *Anneau d'or ou d'argent que les femmes portaient au-dessus de la*

cheville du pied. Sæpĕ pĕrĭscĕlĭdēm răptām sĭbĭ flēntĭs. *H.*

Pĕrĭstrōmă, ătĭs, *n.* (περίστρωμα). *Couverture de lit, tapis.* Nēc pĕrĭstrōmătă quĭdem æquē pĭctă sĭnt Cāmpānĭcă. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 13. *Id. Stich.* II, 2, 54). *Voy.* Stragulum, Tapes.

Pĕrĭstȳlūm, ī, *n.* (περίστυλον). *Péristyle.* Mārmŏrĕīs ōrnātă pĕrĭstȳlă sīgnĭs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 5, 8).

Pĕrītĭă, æ, *f. Habileté, science.* Īllīnc dīvērsō nŏcītūră pĕrītĭă frūctū. *Victor* (*Gen.* I, 250). SYN. Prūdēntĭă, dōctrīnă, ārs.

Pĕrĭtō, ās, ārĕ (*de* per, ito), *n. Circuler dans.* Ēx īllā (anima) quæ tūnc pĕrĭtāt pārtītă pĕr ārtūs. *Lr.* (III, 710). || ? *Périr.* Quī pēr vīrtūtēm pĕrĭtāt, āt nōn īntĕrĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 32. Alii leg. *periit, at,* alii *perbitat.* Sed latinitas postularet *perbitit*).

Pĕrĭtūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit périr, sur le point de périr.* Nōn rēs Rōmānæ pĕrĭtūrăquĕ rēgnă. *V.* Sī pĕrĭtūrŭs ăbīs. *Id.* PPH. Mōrtī dēvōtŭs.

Pĕrītŭs, ă, ŭm. *Habile, savant.* Mōntĭbŭs hæc vēstrīs : sōlī cāntārĕ pĕrītī. *V.* Vātī pārētĕ pĕrītō. *O.* SYN. Dōctŭs, prūdēns, căllĭdŭs. *Voy.* Doctus.

÷ Pērjĕrō, ās, ārĕ, *arch. Comme* Pejero. (*Pl. Truc.* I, 1, 9.)

÷ Pērjūrātĭūncŭlă, æ, *f. Petit parjure. Voy. dans* Parasiticus.

Pērjūrātŭs, ă, ŭm. *Violé par un parjure.* Ēt pērjūrātōs īn mĕā dāmnă dĕōs. *O.* SYN. Pējĕrātŭs.

† Pērjūrĭōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Perjurus. (*Pl. Truc.* I, 1, 52.)

Pērjūrĭŭm, ĭī, *n. Parjure, faux serment.* Lāŏmĕdōntēæ lŭĭmŭs pērjūrĭă Trōjæ. *V.* Īn căpŭt hōc nōstrūm dŏmĭnæ pērjūrĭă, quæsŏ, Ēvĕnĭānt ! *O.* Cœlūm fătīgās sōrdĭdō pērjūrĭō. *Ph. Voy.* Mendacium.

Pērjūrō, ās, ārĕ, *n. Se parjurer.* Nēc, sī quēm fāllēs, tū pērjūrārĕ tĭmētŏ. *O.* Sī quĭdvīs sătĭs ēst, pērjūrās, sŭbrĭpĭs, aŭfērs. *H.* Pērnĕgābo ātque ōbdūrābō, pērjūrābō dēnĭquĕ. *Pl.* (*As.* II, 2, 56). Rūrsŭs pērjūrāns, īllūm sē nōssĕ nĕgāvĭt. *Juvc.* (IV, 579). SYN. Pējĕrō, mēntĭŏr. PPH. Pērjūrĭă vēndō. Fālsă jūrō. Nĭhīl pērjūrĭă cūrō. Nūmĭnă fālsō cĭtō. Dĕōs fāllō. VERS. Sīc mē jūrātă fĕfēllĭt. *O.* Dī cūjūs jūrārĕ tĭmēnt ēt fāllĕrĕ nūmĕn. *V.* Nēc sānctām vĭŏlāssĕ fĭdēm, nēc fœdĕre īn ūllō Dīvum ăd fāllēndōs nūmĭne ăbūsum hŏmĭnēs. *Cat.* Quūm pērjūră pătrīs fĭdēs Cōnsōrtēm sŏcĭūm fāllăt ĕt hōspĭtēm. *H. Voy.* Mentior.

Pērjūrŭs, ă, ŭm. *Parjure, qui fait un faux serment, menteur.* Tālĭbŭs īnsĭdĭīs pērjūrīque ārtĕ Sĭnōnĭs. *V.* Pērjūrăquĕ pēctŏră vērtĭt Īn dūrūm sĭlĭcēm. *O.* Nōn ēst pērjūrŭs, nĕquĕ sōrdĭdŭs. *H.* SYN. Pērfĭdŭs, mēndāx, fāllāx, etc. *Voy.* Perjuro, Perfidus. || *Compar. et superl.* (*Pl. Mil.* 1, 1, 21 ; *Rud.* III, 4, 17).

Pērlābŏr, ĕrĭs, psŭs sŭm, bī, *d. Passer à travers.* Pēr nōstrās ăcĭēs pērlābĭtŭr ōmnĭs. *Lr.* (IV, 249, de aere). || *Aller à travers, traverser.* Ātquĕ rŏtīs sūmmās lĕvĭbūs pērlābĭtŭr ūndās. *V.* Cĕlĕrī pērlābĭtŭr æquŏră cūrsū. *Sil.* SYN. Pērcŭrrŏ, pērmĕŏ, etc. || *Au fig. Arriver jusqu'à.* Ād nōs vīx tĕnŭīs fāmæ pērlābĭtŭr aŭrā. *V. Voy.* Pervenio.

Pērlāmbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Lécher entièrement.* Quūmquĕ cănēs mĭtī pērlāmbānt ŭlcĕră līnguā. *Alcim.* (III, 243).

Pērlāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Perlabor. Hæc īmōs ănĭmī pērlāpsă rĕcēssŭs. *St.*

Pērlătĕō, ēs, ĕrĕ, *n. Être toujours caché.* Īnquĕ sŭā tŭrrī pērlătŭīssĕt ănŭs. *O.* (*A. Am.* III, 416).

Pērlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perfero. Hāstă sŭb ēxsērtām dōnĕc pērlātă păpīllăm. *V.*

† Pērlĕcĕbră *ou* Pēllĕcĕbră, æ, *f. Séduction ; séductrice.* Ēccās tāndēm prōbrī pērlĕcĕbrās. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 47. *Id. As.* 1, 2, 7).

Pērlēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Pērlēctĭs rĕscrībāt mūltă jŭbētŏ. *O.* (Et *Mart.* XI, 108).

Pērlĕgō *ou* Pēllĕgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Parcourir entièrement.* || — ŏcŭlīs. *Parcourir des yeux.* Quīn prōtĭnŭs ōmnĭă Pērlĕgĕrēnt ŏcŭlīs. *V.* Pērlĕgĕre ănĭmīs ŏcŭlīsquĕ sĕquācĭbŭs aŭrās. *St.* || *Ordint. Lire d'un bout à l'autre.* Pērlĕgĭs ? ān cōnjūx prŏhĭbĕt nŏvă ? pērlĕgĕ : nōn ēst. *O.* Hæc ŭbĭ prō pătrĭā pērlēgī scrīptă cămēnā. *Id. Voy.* Lego.

Pērlĕpĭdē, *adv. Très-agréablement.* Pērlĕpĭdē nārrās. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 46).

Pērlĭbēns, *arch.* Pērlŭbēns, tĭs. *Qui fait avec beaucoup de plaisir.* Ātque aūscūltō pērlŭbēns. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 50. *Ib.* IV, 3, 34).

Pērlībĕrālĭs, ĕ. *Qui a un air distingué.* Pērlībĕrālīs vīsa ēst. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 24). *Voy.* Liberalis.

Pērlĭbĕt, *arch.* Pērlŭbĕt, lĭbŭĭt *ou* lĭbĭtŭm ēst, *n. unip. Il m'est très-agréable de.* Pērlŭbĕt hūnc hŏmĭnēm cōllŏquī. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 53).

Pērlībrŏ, ās, ārĕ. *Agiter ou lancer fortement.* Jăcŭlum ā tērgō pērlībrăt ăd ōssă. *Sil.*

Pērlĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Comme* Lino.|| *Part. pass.* Vīrgārūm pērlĭtă sūcĕō. *Cypr.* (*Gen.* 929).

Pērlōngē, *adv. Très-loin.* Pērlōnge ēst, sēd tānto ōcĭŭs prŏpĕrēmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 61).

Pērlōngīnquŭs, ă, ŭm. *Très-long ou très-éloigné.* (*Pl. Bac.* V, 2, 77.)

Pērlōngŭs, ă, ŭm. *Très-long.* Nūnc si ōppĕrīrī vīs ădvēntūm Chārmĭdĭs, Pērlōngum ēst. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 17). || ? *n. pris'adv. Très-longtemps.* Tū quŏquĕ vēntūrōs pērlōngūm cōnsĕrĕ Jānōs. *Aus.* (*Epig. de Fast.* 1, 7. Alii scrib. divisim).

Pērlŭbēns, Pērlŭbĕt. *Voy.* Perlibens, etc.

Pērlūcēns, Pērlūcĕō, etc. *Voy.* Pellucens, etc.

? Pērlūdō, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme* Ludo. (*Manil.* V, 81. Alii *prælidere* vel *præcludere.*)

Pērlŭō, ĭs, ŭī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Laver, humecter.* Sēd mŏdŏ fōntĕ sŭō fōrmōsōs pērlŭĭt ārtūs. *O.* Gĕlĭdā quūm pērlŭŏr ūndā. *H.* Ŏcŭlōs ĕt īpsōs pērlŭĭt lĭquōrĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1038). SYN. Āblŭŏ, lăvŏ, ūngŏ, etc.

Pērlūstrŏ, ās, ārĕ. *Parcourir.* Quāntŭs nōn æquār pērlūstrāt flēxĭbŭs Ārctōs (Anguis). *Sil.* Mōrŏr īntēs ārās, tēmplă pērlūstro ōmnĭă. *Ph. Voy.* Percurro. || *Parcourir des yeux.* Quæ dūm pērlūstrāt, crēbrōque ŏbĭt ōmnĭă vīsū. *Sil.* SYN. Pērlĕgō, ŏbĕō, pērmētĭŏr. || *Qqf. Purifier.* Sōlēnnī prĕcĕ quīndĕcĭmvĭrōrūm Pērlūstrā mĕā dĭctă. *St.*

? Pērmācĕō, ēs, ĕrĕ, *n. Se dégrader.* Aūt pērmācērēt părĭēs pērcūssū' trĭfācī. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Trifax.* Qualecumque verbum sit, secunda mihi producenda videtur, ut prima in *Maceries*).

÷ Pērmădĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Inonder.* (*Pl. Most.* I, 2, 63.)

Pērmădĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pērmădēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Être mouillé, se mouiller entièrement.* Spārgĕre, ēt ēffūsō pērmădŭīssĕ crŏcō. *M.* (V, 26, 8). Ēt sōlūm mūltō pērmădŭīssĕ sălĕ. *Id.* (VI, 44). Cūjūs lĭtātă cædĕ pērmădēscĭtĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1010). *Voy.* Madeo.

Pērmāgnŭs, ă, ŭm. *Très-grand.* Pērsĭŭs hĭc pērmāgnă nĕgōtĭă dīvĕs hăbēbăt. *H.* Quā tū jām frāctūs pērmāgnā sæpĕ quĭētĕ. *Sid.* (16, 105). SYN. Maximus. || Pērmāgnī (*s.-ent.* pretii). *Très-chèrement, beaucoup.* Sīc făcĕre, īllŭd pērmāgnī rĕfĕrre ārbĭtrŏr. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 58. Et *Lucr.* I, 907).

÷ Pērmānāntĕr. *En s'insinuant.* Ūsque ădĕō pērmānāntĕr vīs pērvălĕt ējŭs. *Lr.* (VI, 917)

÷ Pērmānāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se répandre ; au fig.*

Transpirer. Neū cuïquam, ūnde ăd ĕum īd pŏssĕt pērmānāscĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 118).

Pērmănĕō, ēs, ērĕ, *n. Demeurer jusqu'à la fin.* Innūbă pērmănĕō, sēd jām fēlīcĭŏr ætās. *O.* Mūltōs stātūs hīc pērmānsīt īn ānnōs. *Id.* Ætērnă nōx pērmănĕăt. *Sen.* (*Thyest.* 1094). SYN. Pērstō, pērsīstō, etc. *Voy.* Maneo. || *Qqf. Act. Attendre.* Sæcŭlă pērmănĕăt nōstrī Dīānă Cătōnĭs. *Helv. Cinn.* (ap. *Suet. Gram.* 11).

Pērmānō, ās, ārĕ, *n. Se répandre; couler à travers, circuler.* Pērmānāre ănĭmām nōbīs pēr mēmbră sŏlērĕ. *Lr.* (III, 699). *Voy.* Permeo. || *Au fig.* Ămŏr ūsque īn pēctūs pērmānāvĭt. *Pl.* (*Most.* I, vs. 63). || *Transpirer, se divulguer.* Nēvĕ pērmānĕt hæc nōstră fāllācĭă. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 29. Et *Ter. Ad.* II, 4, 19). SYN. Pērvādō, vūlgŏr, dīffĕrŏr, etc. || *Qqf. Act.* Pērmānāt călŏr ārgēntūm. *Lr.* (I, 494).

Pērmānsī, *parf. de* Permaneo.

Pērmātūrēscō, īs, ĕrĕ, *n. Mûrir entièrement.* Nām cŏlŏr īn pōmo ēst, ŭbĭ pērmātūrŭĭt, ātĕr. *O.*

† Pērmĕdĭtātŭs, ă, ŭm, *part. de* Permeditor. *Dressé, stylé.* Eām pērmĕdĭtātām meīs dŏlīs... Mīttām. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 39).

† Pērmēnsĭō, ōnĭs, *f. Action de mesurer; géométrie.* Pōstquām cōntĭcŭīt prūdēns Pērmēnsĭō tērræ. *Capel.* (VII, p. 237).

Pērmēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* Permetior. *Qui a mesuré ou parcouru.* Nōs tŭmĭdūm sūb tē pērmēnsī clāssĭbŭs æquŏr. *V.* Ēt dūrūm pērmēnsŭs ĭtĕr. *St.* || *Pass. Parcouru.* Pērmēnsæ dēfūnctūs tēmpŏrĕ lūcĭs. *Tib.* (III, 3, 9).

Pērmĕō, ās, ārĕ. *Aller à travers, traverser, parcourir.* Dūm līttĕră... Tōt mărĭa āc tērrās pērmĕăt, ānnŭs ăbĭt. *O.* Ā trŏpĭco īn trŏpĭcūm dūm pērmĕăt āstrūm. *Aus.* (*Eclog. de Anno*, 2). SYN. Pērvādō, pērcūrrō, pērlābŏr, pērmētĭŏr, pērlūstrō, ŏbĕō, pērāmbŭlō, pĕrērrō. || *Percer.* Quŏd... Tȳrrhēnăquĕ pērmĕĕt hāstă. *Sil. Voy.* Confodio.

Pērmĕrĕō, ēs, ērĕ. *Comme* Mereo. Sōlĕ sūb ōmnī Pērmĕrŭīt jūrātă mănŭs. *St.* (*Silv.* I, 4, 73).

Pērmēssĭs, ĭdĭs, *f.* (Περμησσίς). *Du Permesse, source du Permesse.* Quūm sīccārĕ săcrām lārgō Pērmēssĭdă pŏssĕt Ōrĕ. *M.* (VIII, 70). Quīd tĭbĭ cūm Cīrrhā, quīd cūm Pērmēssĭdŏs ūndā? *Id.* (I, 77. Alii leg. *Permesside lympha*).

Pērmēssĭŭs, ă, ŭm (Περμήσσιος). *Du Permesse.* Fōns Ăgănīppēā Pērmēssĭŭs ēdŭcăt ūndā. *Cl.*

Pērmēssŭs, ī, *m.* (Πέρμησσος). *Permesse, source de Béotie, consacrée aux Muses. Elle sort de l'Hélicon.* Tūm cănĭt ērrāntēm Pērmēssi ăd flūmĭnă Gāllūm. *V.*

Pērmētĭŏr, īrĭs, ēnsŭs sūm, ētīrī, *d. Parcourir.* Pērmēnsŭs ēst vĭam ăd vōs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 49). *Voy.* Permensus, Percurro.

? Pērmĕtŭō. *Voy.* Præmetuo.

† Pērmĭnĭmŭs, ă, ŭm. *Très-petit.* Ē queīs pērmĭnĭmām fās ēst sēcērnĕrĕ pārtĕm. *Juvc.* (III, 584).

Pērmīnxī, *parf. de* Permeio. *Salir d'urine.* Hūnc pērmīnxērūnt călōnēs. *H. Voy.* Meio.

Pērmīrŭs, ă, ŭm. *Très-étonnant.* Pērmīrum ēcāstŏr prædĭcās. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 9).

Pērmīscĕō, ēs, scŭī, īxtŭm *ou* īstŭm, īscērĕ. *Mêler, confondre.* Gĕnĕrīquĕ crŭōrēm Sānguĭnĕ cūm sŏcĕrī pērmīscŭĭt īmpĭŭs ēnsĭs. *O.* Pērmīscēt cœlūm pĕlăgō. *Sil. Voy.* Misceo. || *Au fig.* Gĕmĭnās ē sānguĭnĕ mātrĭs Pērmīxtūră dŏmōs. *L.* Mōrtēmquĕ sŭōrūm Pērmīscērĕ sŭīs. *Id.* Pērmīscēns trīstĭă lætĭs. *Sil.* || *Troubler.* Quō fŭrĭbūndă dŏmūm mōnstrō pērmīscĕăt ōmnĕm. *V. Voy.* Turbo.

Pērmīsī, *parf. de* Permitto.

Pērmīssŭs, ă, ŭm. *Envoyé à travers, lancé.* Spătĭīs pērmīssă Lĕchæīs Thēssălĭūm quādrīgă dĕcūs, quām glōrĭă pātrūm Ēxcĭtăt. *Grat.* (*Cyneg.* 227). Sævō pērmīssă prŏfūndō Cārbăsă. *V. Fl.* || *Accordé, permis.* Cuī tāntă dĕō pērmīssă pŏtēstās? *L.* || *Subst. n. Permission.* Ūtŏr pērmīssō. *H.* SYN. Vĕnĭă, făcūltās, cōpĭă.

Pērmīstĭō, etc. *Voy.* Permixtio.

Pērmīttō, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Envoyer à travers, jeter, lancer.* Ēst ălĭo ūt pŏssīt pērmīttī lōngĭŭs āltĕr. *Lr.* (IV, 692, odor). Scŏpŭlūm mĕdĭās pērmīsĭt īn ūndās. *O.* Quăcūmquĕ dătūr pērmīttĕrĕ vīsūs. *Sil.* SYN. Mīttō, īmmīttō, jăcĭō, cōnjĭcĭō, etc. || *Lâcher la bride.* Ēffūsās tārdō pērmīttĕre hăbēnās. *Tib.* (IV, 1, 92. Et *Sen. Hipp.* 1006). SYN. Lāxō, dō. *Voy.* Habena. || *Abandonner, laisser.* Rŏgūm pērmīttĕrĕ flāmmæ. *V.* Pĕrĭtūrăquĕ frūstrā Āgmĭnă pērmīsīt vītæ. *L.* SYN. Rĕlīnquō. || *Au fig.* Pērmīttĕ dīvīs cētĕră. *H.* || *Confier.* Bŏnă nōstra hæc tĭbĭ pērmītto, ēt tuæ māndō fĭdĕ. *Ter.* (*And.* I, 5, 61). *Voy.* Committo. || *Accorder une chose, permettre.* Nōn pāssīm mūndī făbrĭcătŏr hăbēndūm Āĕră pērmīsĭt. *O.* Cuī rēx dĕōrūm rēgnum īn ăvēs văgās Pērmīsĭt. *H.* Īnnŏcŭōs cēnsūră pŏtēst pērmīttĕrĕ lūsūs. *M.* (I, 5). SYN. Cōncēdō, dō, trĭbŭō, trādō, īndūlgĕō. || *Permettre de.* Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō pērmīsĭt ăgrēstī. *V.* Sī mŏdŏ pērmīttīs dīcĕrĕ vēră, pŭdĕt. *O.* SYN. Cōncēdō, ānnŭō, sĭnō, pătĭŏr, vŏlō. PPH. Nōn vĕtō, prŏhĭbĕō *ou* ōbstō. Vĕnĭām, lībērtātēm dō, trĭbŭō, cōncēdō. || *Au pass. unip. Il est permis.* Quāntūm pērmīttĭtūr īpsī. *O. Voy.* Licet.

Pērmīxtīm *ou* Pērmīstīm, *adv. Confusément, sans distinction.* Cōnglŏbăt īn cŭnĕūm Lătĭōs sĭmŭl āc pĕrēgrīnōs Pērmīxtīm pŏpŭlōs. *Prud.* (*Peri.* 11, 192). Quōd nē pŏtētūr fōrtĕ pērmīxtīm bŏnīs. *P. Nol.* (21, 123). *Voy.* Mixtim.

Pērmīxtĭō *ou* Pērmīstĭō, ōnĭs, *f. Mélange, société.* Nōn măgĕ tūrpĭs ĕrīt sprētī pērmīxtĭō sēxūs. *P. Petr.* (IV, 630).

Pērmīxtŭs *ou* Pērmīstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Permisceo. *Mêlé, confondu.* Mūltōs căstră jŭvānt, ēt lĭtŭō tŭbæ Pērmīxtŭs sŏnĭtŭs. *H.* Mūltārūm sēmĭnă rērūm Quōd pērmīxtă gĕrĭt tēllūs. *Lr.* (VI, 790). Pērmīxtă cædĕ. *L.*

Pērmœstŭs, ă, ŭm. *Très-chagrin.* Nām quūm Trēvĕrĭcă pērmœstŭs ăb ūrbĕ rĕdīrĕt. *P. Petr.* (V, 712). Hæc ŭbĭ pērmœstō raūcĕ cōngēssĕrăt ōrĕ. *Avien.* (*Arat.* 335. Vulgo, *rauco*).

Pērmŏlō, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Moudre très-fin.* Āllĭă pārvă nŏvēm, pĭpĕrĭs tōt pērmŏlĕ grānă. *Sam.* (vs. 334).

Pērmōtŭs, ă, ŭm. *Agité fortement.* Quūm mărĕ pērmōtūm vēntīs rŭĭt īntŭs ărēnām. *Lr.* (VI, 726). || *Au fig.* Pērmōtŭs lăcrĭmĭs. *St.*

Pērmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Agiter fortement.* Tŭmĭdās quūm pērmŏvĕt ūndās. *L. Voy.* Moveo. || *Au fig.* Nēc dūrās tăcĭtīs prĕcĭbūs pērmŏvĭmŭs aūrēs! *Cl.*

Pērmūlcĕō, ēs, lsī, lsŭm, lcērĕ. *Caresser.* Cāndĭdă pērmūlcēns lĭquĭdīs vēstīgĭă lȳmphīs. *Cat.* (64, 162). Tērquĕ mănū pērmūlsĭt ĕŭm. *O.* Frēnātăquĕ cōllă drăcōnūm Pērmūlsĭt. *Id.* SYN. Mūlcĕō, blāndĭŏr, etc. *Voy.* Blandior. || *En parlant du vent.* Ārām, quām flātū pērmūlcēt spīrĭtŭs aūstrī. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 44). || *Au fig.* Trādĕrĕt āssĭdŭī pērmūlcēns cūră măgīstrī. *Aus.* (*Idyl.* 5, 2). || *Apaiser, calmer.* Sēdāvĭt răbĭem ēt pērmūlsĭt cōrdă fŭrēntūm. *Sil. Voy.* Placo.

Pērmūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Caressé.* Cŏrōllīs, Queīs pērmūlsă dŏmŭs jūcūndō rīsĭt ŏdōrĕ. *Cat.* (64, 285. Cf. *Varr.* ap. *Prisc.* 487).

Pērmūltī, æ, ă. *Très-nombreux.* Īn făcĭēm pērmūltă jŏcātŭs. *H.* Caūsăquĕ mĕă pērmūltă rŏgātŭs

Fēcit. *Id.* SYN. Plūrĭmī. || *Au sing. n. Beaucoup.* Vērum haŭd pērmūltum āttŭlit. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 86).

Pērmūtātĭŏ, ōnĭs, *f. Changement, échange.* Ālcēstim, ēt sĭmĭlĭs sī pērmūtātĭŏ dētŭr. *J.* (6, 653).

Pērmūtŏ, ās, ārĕ. *Changer, échanger* (*donner ou recevoir en échange*). Gălēām fīdūs pērmūtăt Ālēthēs. *V.* Nūnc mōrtĕ sŭprēmā Pērmūtēt dŏmĭnōs. *H.* Cūr vāllĕ pērmūtēm Săbīnā Dīvĭtĭās ŏpĕrōsĭōrēs? *Id.* Tāntum ĕlĕmēntă quĕūnt, pērmūtāto ordĭnĕ sōlō. *Lr.* (I, 827). *Voy.* Muto.

Pērnă, æ, *f. Jambon.* Quīdquām, prætēr ŏlūs, fūmōsæ cūm pĕdĕ pērnæ. *H.* Cœnīsquĕ trĭbūs jām pērnă sŭpērstēs Āddētŭr. *M.* (X, 48). Quāntă pērnīs pēstĭs vĕnĭēt! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3). SYN. Pĕtăsŏ, pĕtăsŭncŭlŭs. || *Qqf. Cuisse.* Hīs (militibus) pērnās sŭccīdĭt ĭnīquă sŭpērbĭă Pœnī. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Suppernatus*). SYN. Fĕmŭr.

Pērnĕgŏ, ās, ārĕ. *Nier ou refuser formellement.* Sīc ĕtĭām dē mē pērnĕgăt īllă vĭrō. *Tib.* (I, 6, 8). Lătīnās scīssĕ sēse, īd vērō pērnĕgăt. *Ter.* (*Eun. prol.* 34). Nĕgārĕ jūssī, pērnĕgārĕ nōn jūssī. *M.* (IV, 82).

Pērnĕŏ, ēs, ēvī, ētūm, ērĕ. *Filer jusqu'au bout.* Quūm mĭhĭ sūprēmōs Lăchĕsĭs pērnēvĕrĭt ānnōs. *M.* (I, 89). Vītăm Rūmpĕrĕ... Pārcārūm vēllĕre ĭn īpsō Nōndūm pērnētăm. *Sid.* (15, 167).

Pērnĭcĭālĭs, ĕ. *Pernicieux.* Quōd nūnquām sĭnĕ pērnĭcĭālī Dīscĭdĭō pŏtĭs ēst sējūngī. *Lr.* (I, 452).

Pērnĭcĭēs, ēī, *f. Perte, ruine.* Pērnĭcĭēs, ēt tēmpēstās, bărāthrūmquĕ măcēllī. *H.* Ād nīdūm scāndĭt vŏlŭcrĭs : Pērnĭcĭēs, ăĭt, Tĭbī părātŭr. *Ph.* Ēgrĕdĕre, hĕrĭlĭs pērnĭcĭēs, ēx ædĭbŭs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 3, de servo). SYN. Clādēs, ēxĭtĭūm, rŭīnă, dāmnūm, mălūm. *Voy.* Exitium.

Pērnĭcĭōsŭs, ă, ŭm. *Funeste, pernicieux.* Nūmĭnă cūltōrī pērnĭcĭōsă sŭō. *O.* Ērgŏ sŭpērvăcŭă hæc aūt pērnĭcĭōsă pĕtūntŭr. *J.* (10, 54). Ōbsĕquĭūm vēntrĭs mĭhĭ pērnĭcĭōsĭŭs ēst : cūr? *H.* SYN. Fūnēstŭs, ēxĭtĭālĭs, ēxĭtĭābĭlĭs, dāmnōsŭs, etc. *Voy.* Noxius.

Pērnīcĭtās, ātĭs, *f. Vitesse à la course.* Lĕpŏrem ōbjūrgābāt pāssĕr : Ŭbĭ pērnīcĭtās ? *Ph.* Făcĭte īnflēxă sĭt pĕdūm pērnīcĭtās. *Pl.* (*Men.* V, 2, 114). *Voy.* Celeritas.

Pērnīcĭtĕr. *Vite, rapidement.* Sīc cērtē : Vīdĕn, ŭt pērnīcĭtĕr ēxsĭluĕrĕ? *Cat.* (61, 8). Āltĕrum āltĕra āpprĕhēndĭt eōs mănū pērnīcĭtĕr. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 64). Rŭūnt pērnīcĭŭs hāstā. *Cl. Voy.* Cito.

† Pērnĭcĭūm, ĭī, *n. arch. Comme* Pernicies. Părātūs sum ŭbĭvīs pĕtĕrĕ pēstēm pērnĭcī. *Att.* (ap. *Non.* 3, 167, scil. *pernicii.* Genus neutrum a feminino expresse distinguit *Nonius*).

Pērnīgĕr, nīgră, nīgrŭm. *Très-noir.* Ŏcŭlīs pērnīgrīs. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 153).

Pērnĭmĭŭs, ă, ŭm. *Très-grand, excessif.* Pērnĭmĭūm sēntīrēt ŏnŭs. *P. Petr.* (V, 826). || *n. pris adv. Excessivement.* Pērnĭmĭum īntĕrēst. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 39).

Pērnīx, īcĭs. *Léger, prompt.* Prōgĕnŭīt, pĕdĭbūs cĕlĕrem ēt pērnīcĭbūs ālīs. *V.* Maūrō pērnīcĭŏr Āstŭr. *Sil.* Quūm pŭĕrī cīrcūm pŭĕrūm pērnīcĕ chŏrēā. *Lr.* (II, 635). *Voy.* Celer. || *Au fig.* Ămātă rĕlīnquĕrĕ pērnīx. *H.*

Pērnōctŏ, ās, ārĕ, *n. Passer la nuit.* Īntĕrĕā, prō mē, pērnōctēt ĕpīstŏlă tēcūm. *O.* Ēt cāntūs pērnōctāntĭs părăsītī. *J.* (14, 46. Et *Pl. Truc.* II, 2, 22; *Ter. Ad.* IV, 1, 15). SYN. Nōctēm ăgŏ, dūcŏ. Nōctĕ, pēr nōctēm mŏrŏr, mănĕŏ.

Pērnōnĭs, ĭdĭs, *f. Chair de jambon.* Lārĭdūm, pērnōnĭdēm. *Pl.* (*Men.* I, 3, 27).

Pērnōscŏ, ĭs, ōvī, ōtūm, ōscĕrĕ. *Connaître à fond.* Ēst ŏpĕræ prĕtĭūm dŭplĭcĭs pērnōscĕrĕ jūrĭs Nātūrām. *H.* Sīgnă pērnōvīt tŭă. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 137. *Id. Bac.* II, 3, 42, pernoram). SYN. Cāllĕŏ.

Pērnōx, ōctĭs, *m. f. n. Qui dure pendant toute la nuit.* Sī lūdĭtŭr ālĕā pērnōx. *J.* (8, 10). Āddĭt ēt ēxcēptās lūnā pērnōctĕ prŭīnās. *O.* Pērnōx ŭlŭlāvĭt Ēleūsīn. *St.* SYN. Nōctūrnŭs.

Pērnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Compter jusqu'au bout.* Quæ nēc pērnŭmĕrārĕ cūrĭōsī Pōssīnt. *Cat.* (7, 11). Quā, Sātŭrnĕ, tĭbī pērnŭmĕrēntŭr ŏpēs. *M.* (XII, 63). Ārgēntūm nŭmĕrā. Pērnŭmĕrātum ēst. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 25). *Voy.* Numero.

1. Pērŏ, ōnĭs, *m. Guêtre de peau à l'usage des villageois.* Īnstĭtŭērĕ pĕdĭs, crūdūs tēgĭt āltĕră pērŏ (vestigia). *V.* Quēm nōn pŭdĕt āltō Pēr glăcĭēm pērōnĕ tĕgī. *J.* (14, 185). Pērōnēm paŭpēr nōdūs sūspēndĭt ĕquīnūm. *Sid.* (7, 457). EP. Rūstĭcŭs, āgrēstĭs.

2. Pērō, *f.* (Πηρώ). *Péro, fille de Nélée, et sœur de Nestor.* Quēm nōn lūcră, măgĭs Pērō fōrmōsă cŏēgĭt. *Pp.* (II, 3, 53).

Pĕrōdī, ōsŭs (*part.*), ōdīssĕ. *Détester.* Ēt quīsquĭs vērō făvĭt, cūlpāmvĕ pĕrōdĭt. *Manil.* (V, 409. Verbum agnoscit *Diom.* 406). *Voy.* Perosus.

Pĕrŏlĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *Exhaler une odeur.* Rāncĭdă quō pĕrŏlēnt prōjēctă cădāvĕră rītū. *Lr.* (VI, 1153). *Voy.* Oleo. || *Autre parf.* Pĕrŏlēvī. *J'ai grandi.* Queīs tōtūm scīs cōrpūs jām pĕrŏlēssĕ bĭsūlcīs. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 872, pro *perolevisse*).

Pĕrōllă, æ, *m. Jeune Campanien, qui voulait assassiner Annibal, et en fut détourné par son père Pacuvius.* (Cf. *Sil.* XI, 303 sq.; *Liv.* 23, 8.) *Voy.* Pacuvius.

Pērōnātŭs, ă, ŭm. *Chaussé de guêtres.* Nāvēm sĭ pōscāt sĭbĭ pērōnātŭs ărātŏr. *Pers.* (5, 102).

Pĕrŏpŭs ēst. *Il est très-nécessaire.* Sēd nūnc pĕrŏpŭs ēst hūnc... lŏquī. *Ter.* (*And.* I, 5, 30).

Pĕrōrnŏ, ās, ārĕ. *Orner beaucoup.* Nē tē plūs æquō spĕcĭēs ēxtērnă pĕrōrnēt. (*Anthol.* I, p 692. Adde *P. Nol.* 20, 300.)

Pĕrōrŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Parler avec soin, dire complétement, pérorer.* Tăcēntĕ mēmĕt, hīc pĕrōrăt pērdĭtŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 399). SYN. Lŏquŏr, dīcŏ. || *Attaquer violemment.* Quūm... hānc vēstēm, pŏpŭlō mīrāntĕ, pĕrōrēs. *J.* (2, 67). || — caūsām. *Plaider une cause.* Ŭtērquĕ caūsām quūm pĕrōrāssēnt sŭām. *Ph.* Caūsă pĕrōrāta ēst. *Pp.* (IV, 11, 99). Sæpĕ pĕrōrātā præcēpī lītĕ cŏrōnām. *Maxim.* (1, 11). || *Au fig.* Vūltūs ădēst prĕcĭbūs, făcĭēsque īncēstă pĕrōrăt. *L.*

Pĕrōscŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Baiser affectueusement.* Hōs āmplēctĭtŭr, hōs pĕrōscŭlātŭr. *M.* (VIII, 81. Ita *Heins.* ex libris. Alii *deosculatur*).

Pĕrōsŭs, ă, ŭm, *part. de* Perodi. *Qui déteste.* Īllĕ, pĕrōsŭs ŏpēs, sīlvāsque ēt rūră cŏlēbăt. *O.* Lūcēmquĕ pĕrōsī, Prōjĕcēre ănĭmās. *V.* SYN. Ēxōsŭs, āvērsātŭs, ăbhōrrēns, dētēstātŭs.

Pērpārcē, *adv. Très-chichement.* Tū quŏquĕ pērpārcē nĭmĭūm. *Ter.* (*And.* II, 6, 24).

Pērpārvŭs, ă, ŭm. *Très-petit.* Ērgo ănĭmām tōtām pērpārvis ēssĕ nĕcēsse ēst Sēmĭnĭbūs nēxām. *Lr.* (III, 217. *Id.* V, 589). Pērpārvām pārtēm pōstŭlăt Plaūtūs lŏcī. *Pl.* (*Truc. prol.* 1).

Pērpāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *et* Pērpāscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Comme* Pasco *et* Pascor. Īnæquālēs vŏlvēns pērpāscĭtŭr āgrōs. *C. Sev.* (*Ætn.* 487). || Pērpāstŭs, ă, ŭm. *Bien nourri.* Cănī pērpāstō măcĭē cōnfēctūs lŭpŭs. *Ph.*

Pērpaūcī, æ, ă. *Très-peu nombreux.* Fīnxērūnt ănĭmī, rāro āc pērpaūcă lŏquēntēm. *H.* Īmŏ sīc hŏmo ēst Pērpaūcōrum hŏmĭnūm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 19. Quod laudat *Char.* 194). *Voy.* Pauci.

Pērpaūpĕr, ĕrĭs. *Très-pauvre.* Vīcīnō sŭō pērpaūpĕrī. *Afran* (apud *Non.* 4, 122).

Pērpaūxīllŭm, *adv. Très-peu.* Cōntēntŭs ēssĕ. Nǣ pērpaūxīllūm mŏdŏ. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 73).

† Pērpăvĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Épouvanter.* Pērpăvĕfăcĭām pēctŏră. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 28).

? Pērpĕdĭŏ, īs, īrĕ. *Au lieu de* Præpedio.

Pērpēllŏ, ĭs, pŭlī, pūlsŭm, pēllĕrĕ. *Toucher, pousser.* Ălīī pērpēllīt pĕdĕm. *Næv.* (apud *Isid.* 1, 26. Alii leg. *percellit. pervellit*). || *Au fig. Pousser, exciter, déterminer.* Sī ănĭmŭs hŏmĭnĕm pērpŭlĭt, ăctum ēst. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 25). Suādēre, ōrāre, ūsque ădĕō dōnēc pērpŭlĭt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 38). SYN. Īmpēllŏ, āddūcŏ.

Pērpēndĭcŭlŭm, ī, *n. Plomb de niveau.* || *Au fig. Cordeau, règle.* Ăd pērpēndĭcŭlūm sēquĕ sŭōsque hăbŭĭt. *Aus.* (*Parent.* 5, 8). *Voy.* Amussis.

Pērpēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Peser, examiner.* Sēd măgĭs ācrī Jūdĭcĭō pērpēnde, ēt, sī tĭbĭ vēră vĭdēntŭr. *Lr.* (II, 1042). Cōrdĕ tĕnĕbrōsō vērūm pērpēndĕrĕ nēscĭt. *Prud.* (*Apoth.* 127). SYN. Ēxpēndŏ, ēxămĭnŏ.

Pērpēnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. du précéd.* Īllĭŭs ēt mănĭbūs vīrēs sīt cūră fŭtūrās Pērpēnsārĕ. *Grat.* (*Cyn.* 298).

Pērpēnsŭs, ă, ŭm. *Pesé* (*fig.*). Nām quǣcūmquĕ sŏlēnt pēr sē pērpēnsă plăcērĕ. *Maxim.* (1, 31).

Pērpĕrăm, *adv. Mal.* Mūltă mūltīs sǣpĕ suāsīt pērpĕrăm. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 78. *Id. Amph.* I, 1, 92). SYN. Mălĕ. *Voy. ce mot.* || *Faussement.* Eō pērpĕram ōlīm dīxī, nē, etc. *Ter.* (*Ph.* V, 1, 18).

† Pērpĕrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Méchanceté, perversité.* (*Att.* apud *Non.* 2, 626).

† Pērpĕrŭs, ă, ŭm. *De mauvaise qualité, mauvais.* Dēscrībĕre īn thĕātrō pērpĕrōs Pŏpŭlārēs. *Att.* (apud *Non.* 2, 626).

† Pērpĕs, ĕtĭs, *m. f. n. Continuel, éternel, entier.* Făce, ūt cœpīstī, hānc ŏpĕrām mĭhĭ dēs pērpĕtĕm. *Pacuv.* (apud *Fest.*). Nōctem īn strāmēntīs pērnōctārĕ pērpĕtĕm. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 23). Quūm fēmĭnă prīmă, Prǣcēptūm sōlvēns, cūlpā nōs pērpĕtĕ vīnxĭt. *Sid.* (16, 53). Īn Chrīstō quōrūm glōrĭă pērpĕs ĕrĭt. *Prosp.* (*Epig.* 11, 8). Ātque ĭtă pērpĕs ămēnt dīssĭtă vīncŭlŭm. *Capel.* (IX, p. 309). SYN. Pĕrēnnĭs.

Pērpēssŭs, ă, ŭm, *part. Qui a souffert.* Vēntōs pērpēssŭs ēt īmbrēs. *V.*

† Pērpĕtĭm, *adv. Comme* Perpetuo. Āccīnctŭs ūt sīm pērpĕtĭm. *Ambros. Hymn.* (*Poet. Eccl.* p. 788).

Pērpĕtĭŏr, ĕrĭs, pēssŭs sŭm, pĕtī, *d. Souffrir entièrement, endurer jusqu'au bout.* Ūltĭmă pērpĕtĭŏr, mĕdĭōs prōjēctŭs ĭn hŏstēs. *O.* Ōmnĭă pērpĕtĕrĕr. *Id.* Aŭdāx ōmnĭă pērpĕtī. *H.* SYN. Pērfĕrŏ, pērtŏlĕrŏ, etc. *Voy.* Patior. || *Avec un infin.* Pērpĕtĭăr mĕmŏrārĕ tămĕn. *O.* Nōn... vĭŏlārī pōndĕrĕ pīnūm Pērpĕtĭăr. *Id.* || *Absolt.* Nĕquĕ pătī, nĕquĕ pērpĕtī pŏtēst. *Enn.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 3). Prĭŏr prōmĕrĭtūs pērpĕtĭārĕ. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 8). Quŏnĭām nēc vēnǣ pērpĕtĭūntŭr. *Lr.* (II, 1149). || Pērpēssū, *sup. A être souffert.* Ō mūltă dīctū grăvĭă, pērpēssu āspĕră! *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 8). Āspĕră pērpēssū, fīūnt jūcūndă rĕlātū. (*Anth.* I, p. 573.)

Pērpĕtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Désirer vivement.* Quām pērpĕtĭs āc vĭs. *Lr.* (IV, 1148. Adde *Plaut. Asin.* V, 1, 19).

Pērpĕtrŏ, ās, ārĕ. *Achever, exécuter.* Mălă quōd mŭlĭĕr făcĕre īncēpīt, nĭsi ĭd ēffĭcĕrĕ pērpĕtrăt. *Pl.* (*Truc.* II, 5, 12. *Id. Ps.* V, 1, 24). Nīl sŭpĕrēssĕ mălī, quōd nōn vēl pērpĕtrĕt ōrbĭs. *Alc.* (III, 359). *Voy.* Patro.

Pērpĕtŭāssĭnt, *ancien subj. du suiv.* Lībērtātĕmque ūt pērpĕtŭāssĭnt. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 632. Vulgo *perpetuitassint,* metro reclamante).

1. Pērpĕtŭŏ, ās, ārĕ. *Faire suivre, rendre suivi, continuer.* Nōn ēst jūstŭs quīsquam ămātŏr, nĭsī quī pērpĕtŭăt dătă. *Pl.* (*Ps.* 1, 3, 72. *Glossæ Placidi* : « Perpetuare, *conjungere.* ») || *Rendre solide, éternel.* Hīs ēst tĭbĭ. Rōmă. cătēnīs Pērpĕtŭātă sălūs. *Arat.* (I, 1067). Fūlgĕt ēt īntĕrĭūs pērpĕtŭātă dĭēs. *Fort.* (VII, 7, 76).

2. Pērpĕtŭō *et* Pērpĕtŭūm, *adv. Toujours, sans fin.* Heū! quām pērpĕtŭō dēbŭĭt īllă tĕgī! *O.* Pērpĕtŭōquĕ vĭrēns būxŭs. *Id.* (Et *Tib.* II, 5, 122). Ūtĕrĕ pērpĕtŭūm pŏpŭlī māgnīquĕ sĕnātūs Mūnĕrĕ. *St.* Ēt tŭă pērpĕtŭūm, līvĭdĕ, dāmnă gĕmĕ. *Avian.* (*Fab.* 8, 14). *Voy.* Semper.

Pērpĕtŭŭs, ă, ŭm. *Qui se suit, continu, non interrompu; entier.* Sārcīrĕ pōsse ǣdēs mĕās, quīn tōtǣ pērpĕtŭǣ rŭānt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 67). Pērpĕtŭīs quōndām lătŭērĕ pălūdĭbūs āgrī. *L.* Fērrōque īncīdīt ăcūtō Pērpĕtŭōs dēntēs (de serra). *O.* Ād mĕă pērpĕtŭūm dēdūcĭtĕ tēmpŏră cārmĕn. *Id.* Pērpĕtŭīs sŏlĭtī cōnsīdĕrĕ mēnsīs. *V.* Pērpĕtŭī tērgō bŏvĭs. *Id.* *Voy.* Continuus *ou* Totus. || *Solide, durable, éternel.* Fērt ŭbĭ pērpĕtŭās ōbrŭtă tērră nĭvēs. *O.* Pērpĕtŭă sōlvēnt fōrmīdĭnĕ tērrās. *V.* Ērgō Quīntĭlĭūm pērpĕtŭūs sŏpŏr ūrgĕt! *H.* SYN. Pĕrēnnĭs, ǣtērnŭs, etc. *Voy.* Perennis. || *Qqf. Immortel.* Pērpĕtŭī nūnquām mŏrĭtūră vŏlūmĭnă Sīlī. *M.* (VII, 72). *Voy.* Immortalis. || *Subst. m. Saint Perpétue, évêque de Tours.* Pērpĕtŭŭs fēlīx dōctō vīctūrŭs ĭn ǣvō. *Paul. Petroc.* (VI, 27).

Pērplăcĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Plaire beaucoup.* Ēcquĭd plăcĕānt mē rŏgās? īmo hērclĕ vērō pērplăcēnt. *Pl.* (*Most.* III, 3, 4. *Id. Merc.* II, 3, 14).

† Pērplēxābĭlĭs, ĕ. *Obscur.* Nĕque ūllūm vērbūm făcĭăt pērplēxābĭlĕ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 47).

† Pērplēxābĭlĭtĕr. *Comme le suivant.* (*Pl. Stich.* I, 2, 28.)

Pērplēxē *et* Pērplēxĭm, *adv. D'une manière entortillée.* Pērgĭn', scĕlēstă, mēcūm pērplēxē lŏquī? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 1). Ānfrāctūs dŭbĭōs hăbēt, ēt pērplēxĭŭs ērrăt. *Prud.* (*Sym.* II, 847). Ūtrum ĕgŏ pērplēxĭm lăcēssam ōrātĭōne ĭn hūnc mŏdŭm. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 18. Cf. *Char.* 190; *Non.* 11, 50).

† Pērplēxŏr, ārĭs, ārī, *d. Embarrasser, embrouiller.* (*Pl. Aul.* II, 2, 81.)

Pērplēxŭs, ă, ŭm. *Entortillé, embarrassé.* Quāvĕ sĕquār? rūrsūs pērplēxum ĭtĕr ōmnĕ rĕvōlvēns. *V.* SYN. Īmplĭcĭtŭs, īnvŏlūtŭs. || *Au fig. Entortillé, obscur, énigmatique.* Tū mĭhĭ pērplēxīs quǣsĭtam ērrōrĭbūs ūltrō Ādvĕhĭs ālmă fĭdĕm. *St.* Āmbĭgŭă vōcĕ vērbă pērplēxă jăcĭs. *Sen.* (*Hip.* 639). Quī mē pērpĕrām pērplēxō nōmĭne āppēllēs. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 25). SYN. Īmplĭcĭtŭs, ōbscūrŭs, etc.

† Pērplĭcātŭs, ă, ŭm, *part. de l'inus.* Perplico. *Entortillé.* Aūt măgĭs hāmātīs īntēr sē pērquĕ plĭcātīs. *Lr.* (II, 394).

† Pērplŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Pleuvoir, tomber en pluie; et au fig.* Quām mĭhi ămŏr ēt Cŭpīdŏ īn pēctūs pērplŭĭt mĕŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 8). *Voy.* Pluit. || *Recevoir la pluie, être percé.* Vĕnīt īmbēr, lăvīt părĭĕtēs, pērplŭūnt tīgnă. *Pl.* (*Most.* I, 2, 30. Cf. *Fest.* in v. *Patera* : « Pateram *perpluere* in sacris quum dicerent, significabant pertusam esse. ») || *Au fig.* Bĕnĕfāctă bĕnĕfāctīs ălĭīs pērtĕgĭtō, nē pērplŭānt. *Id.* (*Trin.* II, 2, 41).

Pērpŏl, *adv. Par Pollux.* Pērpŏl sǣpĕ pēccās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 18). Pērpŏl quām paŭcōs rĕpĕrĭās. *Ter.* (*Hec.* I, 1, 1. *Donat.* ad h. l., et *Serv.* ad *Æ.* 1, 644, jungi volunt: *Pol perquam.* Sed *Diom.* p. 599, recenset inter adverbia *perpol, edepol*). *Voy.* Pol.

Pērpŏlĭŏ, ĭs, īrĕ. *Donner le dernier poli.* Nēc quōs Thȳnĭcă līmă pērpŏlīvĭt Ānnēllōs. *Mæcen.* (ap. *Isid.* 19, 32). || *Au fig.* Pērpŏlītĕ, quām pŏtēstĭs, crēbrĭōrĕ līmŭlā. *T. Maur.* (*Syll.* 6). Quō măgĕ crūda hŏmĭnūm prǣcōrdĭă pērpŏlītă nōssēnt. *Prud.* (*Peri.* 13, 19).

Pērpōtŏ, ās, ārĕ. *Boire entièrement ou beaucoup.* Lābrōrūm tĕnŭīs, īntĕrĕā pērpōtĕt ămārŭm Ābsīnthī lătĭcĕm. *Lr.* (I, 939). Pērpōtāsse āssĭdŭō Tŭō cūm dŏmĭnō. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 60). SYN. Ēbĭbŏ. *Voy.* Bibo.

Pērprĭmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Presser fortement.* Īnōmĭnātă pērprĭmāt cŭbīlĭă. *H.* (Adde *Ov. A. Am.* I, 394).

† Pērprŏpĕrĕ, *adv. Très-promptement.* Pĕrīī pērprŏpĕrē. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 10).

† Pērprŏpīnquŭs, ă, ŭm. *Très-proche.* Cōmmūtātĭōnēm rērūm pōrtēndīt fŏrĕ Pērprŏpīnquăm. *Att.* (apud *Cic. Div.* 1, 22).

† Pērprūrīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *n. Sentir une vive démangeaison.* Ŭbĭ pērprūrīscāmŭs ūsque ēx ūnguĭcŭlīs. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 20). *Voy.* Prurio.

Pērpūlchĕr *ou* cĕr, chră, chrŭm. *Très-beau.* Pērpūlchră crēdŏ dōnă. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 15).

Pērpŭlī, *parf. de* Perpello.

Pērpūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer parfaitement, et au fig.* Pērpūrgātīs dămŭs āmbŏ tĭbi ŏpĕram aūrĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 176).

Pērpŭtŏ, ās, ārĕ. *Expliquer complétement.* Ŭt ĕgo ārgūmēntum hōc vōbīs plānē pērpŭtēm. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 7).

Pērquăm, *adv. Beaucoup, très.* Tēmpēstās pērquām sŭbĭtō fīt tūrbĭdă fœdē. *Lr.* (IV, 170). Rēppŭlīt, prōpŭlīt pērquam īndīgnīs mŏdīs. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 9. Adde *Ter. Ad.* IV, 2, 27). *Voy.* Valde.

Pērquīrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Chercher.* Quūm pătēr īgnārūs nātō pērquīrĕrĕ rāptăm Īmpĕrăt. *O.* Ădĕūnt, pērquīrūnt quĭd sĭēt caūsæ īllĭcō. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 48).

Pērquīsītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui recherche avec soin.* Mălĕvŏlī pērquīsītōrēs aūctĭōnūm pĕrĭĕrīnt. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 61).

Pērrārō, *adv. Très-rarement.* Īn văcŭūm vĕnĭās: pērrāro hæc ălĕă fāllĭt. *H. Voy.* Raro.

Pērrēpŏ, ĭs, psī, pĕrĕ, *n. Ramper, se glisser.* Scrūpĕă dēsērtæ pērrēpūnt ăd căvă rūpĭs. (*Culex*, 49.) *Voy.* Repo. || *Act. Ramper sur.* Nōn ĕgŏ tēllūrēm gĕnĭbūs pērrēpĕrĕ sūpplēx. *Tib.* (I, 2, 87).

Pērrēptŏ, ās, ārĕ, *fréq. du précéd.* Pērrēptāvi ūsque ōmne ŏppĭdŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 6, 3). Ēt prŏcŭl īntērnæ pērrēptēt jūgĕră tērræ. *Avien.* (*D. Terr.* 1285).

Pērrēxī, *parf. de* Pergo.

Pērrhæbī, ōrŭm, *m. pl.* (Περραιβοί). *Peuple entre la Macédoine et la Thrace.* Pērrhæbūm Cœnĕă vīdī. *O.* Aūt cūr Phērrhæbī trĕmŭĕrĕ căcūmĭnă Pīndī? *Pp.* (III, 5, 33).

Pērrīdĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Très-ridicule.* Rēs pērrīdĭcŭla ēst: vīs dărĕ, nēc dărĕ vīs. *M.* (VII, 74).

Pērrŏgĭtŏ, ās, ārĕ. *Interroger souvent.* (*Pacuv.* apud *Prisc.* 634.)

Pērrūmpŏ, ĭs, rūpī, rūptŭm, rūmpĕrĕ. *Rompre, briser violemment.* Līmĭnă pērrūmpīt, pōstēsque ā cārdĭnĕ vēllĭt. *V.* Quæ lătĕrūm crātēm pērrūpĭt, ēt ōssĭbŭs hærēns. *O.* Pērrūptīs mōlĭbŭs. *Sil.* SYN. Rūmpŏ, frāngŏ, etc. *Voy.* Frango. || *Au fig.* Pērrūmpĕt ōmnĕ Sērvĭtĭŭm. *Sen.* (*Ag.* 604). Pērrūmpēt fāstīdĭă. *H.* || *Pénétrer violemment.* Mĕdĭō pērrūmpēns ārvă prŏfūndō. *Sil.* Pērrūpīt Ăchĕrōnta Hērcŭlĕŭs lăbŏr. *H.* || *n.* Nōstrās pērrūmpĕre īn ārcēs. *Sil. Voy.* Irrumpo.

Pērsă, æ, *m.*; Pērsæ, ārŭm, *pl.* (Πέρσης). *Les Perses, peuple d'Asie; par ext. les Parthes.* Flēctĭt Ăchæmĕnĭūs lūnātūm Pērsă tĭārăm. *Sid.* (2, 51). Pērsārūm stătŭīt Băbȳlōnă Sĕmīrāmĭs ūrbēm. *Pp.* (III, 11, 21). Aūgūstŭs, ădjēctīs Brĭtānnīs Īmpĕrĭō grăvĭbūsquĕ Pērsīs. *H.* SYN. Mēdŭs, *qqf.* Pārthŭs. EP. Ĕōŭs, phărĕtrātŭs, săgīttĭfĕr. || *Nom d'un personnage et d'une comédie de Plaute.*

Pērsæpĕ, *adv. Très-souvent.* Quī pērsæpĕ căvā tēstūdĭnĕ flēvĭt ămōrēm. *H.* Quāmvīs tē pērsæpĕ vŏcēt, sēmĕl īrĕ mĕmēntŏ. *Pp.* (II, 25, 33. Adde *Lucret.* IV, 184). SYN. Sæpĭŭs.

Pērsæŭs, *et* Pērsēĭŭs, ă, ŭm (Περσαῖος *et* Περσήϊος). *De Persès.* Sīve īllām gĕnŭīt mōnstrō Pērsæă bĭfōrmī. (*Ciris*, 66, Hecate. Quæ dicta et *Perseis.*) Hānc rĕsĭdēns āltīs Hĕcătē Pērsēĭă lūcīs Flēvĭt. *V. Fl.*

Pērsævĭŏ, īs, īrĕ, *n. Sévir avec fureur.* Flūctĭbŭs... pērsævīt Cāspĭŭs æstŭs. *Prisc.* (*Peri.* 683).

Pērsălūtŏ, ās, ārĕ. *Saluer avec respect.* Quūm grātŭlāntēs pērsălūtāssēt dĕōs. *Ph.*

Pērsānctē, *adv. Très-saintement.* Phĭdĭppĕ, Bācchīs dējĕrāt pērsānctē. *Ter.* (*Hec.* V, 2, 5).

Pērscīndŏ, ĭs, scĭdī, scīssŭm, scīndĕrĕ. *Partager, déchirer.* Pērscīndūntŭr ĕnīm, nĭsĭ rēctă fŏrāmĭnă trānānt. *Lr.* (IV, 603). Ērgō fērvĭdŭs hīc nūbēm quūm pērscĭdĭt ātrăm. *Id.* (VI, 179). Pērscīssīsquĕ gĕnīs ūstōquĕ căpīllō. *Tib.* (I, 10, 37). Īntērdūm pērscīssă fŭrīt pĕtŭlāntĭbŭs eūrīs. *Lr.* (VI, 111, de carbaso). *Voy.* Scindo.

Pērscītŭs, ă, ŭm. *Élégant, joli.* Pēr ēcāstōr scītŭs pŭĕr. *Ter.* (*And.* III, 2, 6, pro: *Ecastor perscitus*).

Pērscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire en entier, inscrire.* Nōn sătĭs ēst pūrīs vērsūm pērscrībĕrĕ vērbīs. *H.* Ŭbi ærā pērscrībāntŭr ūsūrărĭă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 53. Et *Ter. Phor.* V, 7, 30).

Pērscrīptĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du précéd.* Sȳllăbīs pērscrīptĭtārĕ, nōn fĭgūrīs sīngŭlīs. *T. Maur.* (*Syll.* 63).

† Pērscrūtŏ, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* Pōstrēmō hūnc jām pērscrūtāvī. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 30).

Pērscrūtŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Fouiller, chercher soigneusement, s'enquérir.* Nēc pērscrūtārī prīmōrdĭă sīngŭlă quæquĕ. *Lr.* (II, 165). Ībo hīnc īntrō; pērscrūtābŏr fānŭm. *Pl* (*Aul.* IV, 2, 13). Quōd sī dēlātă pērscrūtātŭs crīmĭnă Pātērfămĭlĭās ēssĕt. *Ph. Voy.* Scrutor.

† Pērscūlptŭs, ă, ŭm, *part. de* Persculpo. *Sculpté.* Sī pōssīnt spōntĕ vĕnīrĕ Pērscūlptī lăpĭdēs. *Corip.* (*Just.* III, 377).

Pērsĕcŏ, ās, ārĕ. *Couper entièrement.* Pērsĕcăt Hēspĕrĭām prīmŭs. *Prisc.* (*Peri.* 54, de sinu).

† Pērsēctŏr, ārĭs, ārī, *d. fréq. de* Persequor. Pūgnāsque Ēdĕrĕ sūnt pērsēctāntēs vīsæquĕ vŏlāntēs. *Lr.* (IV, 1008).

Pērsĕcūtŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Persécuteur.* Pērsĕcūtōrūm nĭsĭ quæstĭōnēs Fōrsĭtān dīcăm. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 61). Pērsĕcūtōrĭs glădĭŭs nĕgārĭt. *Prud.* (*Peri.* 4, 134. *Ib.* 5, 201).

Pērsĕdĕŏ, ēs, ēdī, ĕdērĕ, *n. Rester constamment.* Cāstă dŏmī pērsēdĕrăt ūxŏr. *Pp.* (III, 12, 37).

Pērsēdī, *parf. mixte de* Persedeo *et* Persido.

Pērsēĭs, ĭdĭs, *f.* (Περσηΐς). 1. *Fille de Persès, Hécate.* Caūsă vŏcāndī, Pērsēĭ, tŭōs Sæpĭŭs ārcūs. *Sen.* (*Med.* 814). Tū sēpărĕ cœtū Ēlȳsĭōs, Pērsēĭ, pĭōs. *St. Voy.* Hecate. || *Adj. D'Hécate.* Pērsēĭdēs hērbæ. *O.* || 2. *La Perséide, poëme sur Persée.* Trīnăcrĭūsquĕ sŭæ Pērsēĭdŏs aūctŏr. *O.* || 3. *Nymphe, fille de l'Océan.* (*V. Fl.* VII, 238.)

Pērsēĭŭs, ă, ŭm. *De Persès, ou de Persée. Voy.* Persæus *et* Perseus.

Pērsēntĭŏ, īs, īrĕ. *Sentir profondément.* Ēt māgnō pērsēntīt pēctŏrĕ cūrās. *V. Voy.* Sentio. || *S'apercevoir.* Quām sĭmŭl āc tālī pērsēnsīt pēstĕ tĕnērī. *V. Voy.* Intelligo.

† Pērsēntīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ressentir; au fig. Se douter de, s'apercevoir.* Cōncŭtĭtŭr sānguĭs, tūm vīscĕră pērsēntīscūnt. *Lr.* (III, 250). Quāmvīs īnsĭpĭēns, pŏtĕrăt pērsēntīscĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 21. Adde *Ter. Heaut.* IV, 5, 21).

Pērsĕphŏnă, æ, *et ordint.* Pērsĕphŏnē, ēs, *f.* (Περσεφόνη). *Nom de Proserpine chez les Grecs.* Āt nĕ-

quĕ Pērsĕphŏnē dīgna ēst prædōnĕ mărītō. *O.* Pērsĕphŏnēn ămnēs, sīlvæ, frĕtă, nūbĭlă clāmānt. *St.* Quōs ĕgŏ Pērsĕphŏnæ māxĭmă dōnă fĕrăm. *Pp.* (II, 13, 26). *Voy.* Proserpina. || *La Mort.* Pērsĕphŏnē nōstrās pūlsăt ăcērbă fŏrēs. *O.*

Pērsĕquēns, tĭs, *part. Voy. le suiv.* || *Adj. Adonné à.* Flāgĭtī Pērsĕquēntēm. *Pl.* (*Cas.* II, 1, 12).

Pērsĕquŏr, ·ĕrĭs, sĕcūtŭs sūm, sĕquī, *d. Suivre jusqu'au bout.* Quōquo hīnc āspōrtābĭtūr tērrārūm, cērtum ēst pērsĕquī. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 18. *Id. And.* V, 4, 32). Vĭām mē, quām dēcrēvī pērsĕquī. *Id.* (*Hec.* III, 5, 4). *Voy.* Sequor. || *Poursuivre, presser vivement.* Mōnstrăquĕ, tērrĭbĭlēs pērsĕquĭtūrquĕ fĕrās. *O.* In quōd Prĭāpō pērsĕquēntĕ cōnfūgĭt. *M.* (X, 92). SYN. Īnsĕquŏr, īnsēctŏr, ūrgĕŏ, īnstŏ, prĕmŏ, ēxērcĕŏ. PHR. Sĕquăr ātrīs īgnĭbŭs ābsēns. *V.* Ōmnĭbŭs ūmbră lŏcīs ădĕrō. Dēmŏlēōs cūrsū pālāntēs Trōās ăgēbăt. *Id. Voy.* Insequor. || *Au fig.* Ŏdĭō fōrsĭtăn Pērsĕquĭtūr ōmnēs. *Sen.* (*Hip.* 238). Pōst ŏbĭtūm quŏquĕ Pērsĕquĭtūr īllūm dūră fātī mĭsĕrĭă. *Ph.* || *Travailler sans relâche à.* Cūrvō Sātūrnī dēntĕ rĕlĭctām Pērsĕquĭtūr vītem āttēndēns. *V.* (*Id. G.* I, 155, insectabere rastris). || *Poursuivre, rechercher.* Ĕgŏ mĭhi ălĭōs deōs Pĕnātēs pērsĕquăr, ălĭūm Lărēm. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 7). Ūtrūmnĕ jūssī pērsĕquēmūr ŏtĭūm? *H.* SYN. Sĕquŏr, quærŏ. || *Exécuter.* Cērtūmne ēst neūtrām vōstrārūm pērsĕqui īmpĕrĭūm pātrĭs? *Pl.* (*Stich.* I, 2, 84). Ēx ūsū quŏd ēst, īd pērsĕquăr. *Ter.* (*Hec.* IV, 3, 10). *Voy.* Exsequor. || *Passer en revue, énumérer.* Trīstĭă pērsĕquĕrēr mĭsĕrārūm vōtă sŏrōrŭm. *O.* Pērsĕquăr ūt cūnctōs. *Id.* Ēt nē sīngŭlă pērsĕquī lăbōrēm. *M.* (III, 53). SYN. Pērcēnsĕŏ, pērcūrrŏ. || — prōmīssă. *Réclamer l'accomplissement d'une promesse.* (*Pl. Merc. prol.* 85). || *Eccl. Persécuter.* Tūrbĭnĕ sūb mūndī quūm pērsĕquĕrēntūr ĭnīquī. *Fort.* (II, 18, 1).

Pērsĕrŏ, ĭs, sēvī, sĕrĕrĕ. *Semer.* Ātque ăd sŭă tēctă fĕrēntēm Quōd nōn pērsēvĭt. *Sid.* (7, 385).

Pērsērpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Ramper à travers.* Īntўbŭ' prætĕrĕā pĕdĭbŭs pērsērpsĭt ĕquīnīs. *Lucil.* (ap. *Charis.* p. 77).

Pērsēs, æ, *m.* (Πέρσης). 1. *Persès, fils du Soleil, père d'Hécate.* Pērsēs Bārbărĭcās jām mōvĭt ŏpēs Hўrcānăquĕ sīgnă. *V. Fl. Voy.* Persæus. || 2 *Persée, roi de Macédoine, vaincu par Paul-Émile.* Quēm dĕdĕrăt Pērsēs, quēm vīctī prædă Phĭlīppī. *L.* Sī Brēnnum, Āntĭŏchūm, Pērsēn, Pўrrhūm, Mĭthrĭdātēm. *Prud.* (*Sym.* II, 564). Hæc nēc ĭn Ēmăthĭō mītĭs vīctōrĭă Pērsē. *Corn. Sev.* (*fr. de Mort. Cic.* 21. Qui a *Livio* dicitur *Perseus*, unde gallica inflexio). || ? *Perse.* (In multis locis *Perses* et *Xerxes* libri juxta exhibent : *Luc.* II, 672 ; III, 286 ; *Anthol.* I, p. 190 et 194, ubi *Burm.*)

Pērseūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Περσεύς). *Persée, fils de Jupiter et de Danaé, coupa la tête à Méduse, pétrifia Atlas, délivra Andromède, qu'il épousa, rétablit Acrisius sur le trône d'Argos, et le tua par mégarde d'un coup de palet dans des jeux funèbres.* Āt mĭhĭ quās Pērseūs ēt cūm Jŏvĕ Līber ămārūnt. *O.* Pērsĕōs ēffĭgĭēm mœstam, ēxōrāntquĕ Mўcēnæ. *St.* Jām nūnc pēr aūrās Pērsĕī tālārĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 21, 6). Cāndĭdă sī nōn sūm, plăcŭīt Cēphēĭă Pērseō. *O.* SYN. Ābāntĭădēs, Īnăchĭdēs, Ācrĭsĭōnĭădēs. EP. Īnăchĭŭs, ālĭgĕr, ālātŭs, ālēs, vŏlŭcĕr, cĕlĕr, præpēs, āĕrĭŭs. PPH. Jŏvĕ nātŭs. Dănăēĭă prōlēs. Dănăēĭŭs, ālĭgĕr hērōs. Dănăēs fīlĭŭs, fīlĭŭs aūrĭgĕnă. Mĕdūsæ vīctŏr. || *Constellation.* Hūnc sŭ[b] lævā Pērseūs, hŭmĕrōquĕ sĭnīstrō. *Cic.* (*Arat.* 258. Et *Aus. Eclog. Sign. Cœl.* 4).

Pērsēŭs *et* Pērsēĭŭs, ă, ūm (Περσεῖος *et* Περσήϊος). *De Persée.* Sēctā[q]uĕ Pērsēā Phŏrcўdŏs ōră mănū. *Pp.* (III, 22, 8). Pērsēōs āltĕr ĭn āgrōs Scīndĭtŭr. *St.* Stērnĭtŭr ēt Mĕnălēŭs Pērsēĭă rēgnă sĕcūtŭs. *O.* Seū Pērsēĭă vīrgŏ vīndĭcātă. *Sid.* (23, 296).

Pērsĕvērāns, tĭs. *Persévérant.* Quōd pērsĕvērāns tūm rĕsīstĭt nēquĭtĕr. *Prud.* (*Peri.* 10, 578).

Pērsĕvērŏ, ās, ārĕ, *n. Persévérer, persister.* Āt sī quĭs dărĕ nōmĭnī rĕlĭctō Pōst mānēs tŭmŭlūmquĕ pērsĕvērĕt. *M.* (VIII, 38). Nīl, Tītān, quĕrŏr, Sī pērsĕvērās. *Sen.* (*Thyest.* 1095). Nēc mĭnŭs Q pērsĕvērăt quūm lŏquŏr plūrālĭtĕr. *T. Maur.* (*Syll.* 418). SYN. Pērstŏ, pērsīstŏ.

Pērsĭă, æ, *f. La Perse.* Quās tu āttŭlīstī... ūsque ē Pērsĭā. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 13). *Voy.* Persis.

† Pērsĭbŭs, ă, ūm. *Fin, spirituel.* Nĭsĭ quīd pērsĭbŭs săpĭs. *Pl.* (*fr.* apud *Festum*, cujus codex perperam dat *persicus*. Et *Næv.* ibid. Sed *Nævium* laudans *Varr. L. L.* 7, 107, exhibet *persibus*).

Pērsĭcūm mālūm, pōmūm (*et ordint. absolt.*), *n. Pêche.* Dătă sūnt mĭhī mītĭă pōmă, Pērsĭcă quæ vūlgī nōmĭnĕ dĭctă sŏnānt. *Fort.* (VII, 14, 24). Prōmīttūnt ŏcŭlīs pĭră, pērsĭcă ēt ōmnĭă mālă. *Cypr.* (*Sod.* 145). Nūnc ĭn ădōptīvīs pērsĭcă cāră sŭmŭs. *M.* Īnsĭtă præcŏquĭbŭs sūbrēpĕrĕ pērsĭcă prūnīs. *Calp.* (2, 43). || Pērsĭcŭs, ī, *f. Pêcher.* Īpsă sŭōs ŏnĕrăt mĕlĭōrī gērmĭnĕ rāmōs Pērsĭcŭs, ēt prūnō scĭt sŏcĭārĕ gĕnŭs. *Pallad.* (*Insit.* 95. *Ib.* 89).

Pērsĭcŭs, ă, ūm (Περσικός). *De Perse.* Nēc Crœsī fōrtūna ūnquām, nēc Pērsĭcă rēgnă. *J.* (14, 328). Pērsĭcōs ōdī, pŭĕr, āppārātŭs. *H.* || — sĭnŭs. *Golfe Persique, partie de la mer des Indes.* Sĭnŭs īstām Pērsĭcŭs īntrăt. *Avien.* (*D. Terr.* 832). SYN. Mărĕ Pērsĭcūm, Ērўthræūm, Rŭbrūm, *qqf.* Pārthūm. Pērsĭcă vădă. *Voy.* Erythræus, Ruber. || Pērsĭcūm, ī, *n., et* Pērsĭcŭs, ī, *f. Voy. le précéd.* || — pōrtŭs. *Un des ports de l'Euripe, ainsi nommé de la flotte des Perses qui y mouilla.* (*Pl. Amph.* I, 1, 248 et 256. Quod *Fest.* interpretatur.)

? Pērsĭdĕŏ. *Voy.* Persedeo.

† Pērsĭdĭcŭs, ă, ūm. *De Perse.* Pērsĭdĭcīquĕ Mīthræ āntīstēs Băbўlōnĭĕ tēmplī. *Inscr.* (apud *Grut.* 28, 6).

Pērsīdŏ, ĭs, ēdī, īdĕrĕ, *n. Pénétrer dans.* Āt nĕquĕ quō pāctō pērsēdĕrĭt hūmŏr ăquāī. *Lr.* (I, 308). Ŭbī frīgĭdŭs īmbĕr Āltĭŭs ăd vīvūm pērsēdĭt. *V.*

Pērsĭmĭlĭs, ĕ. *Très-semblable.* Crēdĭtĕ, Pīsōnēs, īstī tăbŭlæ fŏrĕ lĭbrūm Pērsĭmĭlēm. *H.* Pērsĭmĭlĭs cĭnĕrī dōrsūm. *Nemes.* (*frag. Aucup.* 12, scil. avis). SYN. Sĭmĭllĭmŭs.

Pērsĭs, ĭdĭs, *f.* (Περσίς). *De Perse.* Pērsĭdās īndūxĭt Cĕcrŏpĭāsquĕ rătēs. *O.* Dīgnĕ Mĭdæ Crœsīquĕ bŏnīs ēt Pērsĭdĕ gāză. *St.* SYN. Pērsĭcă. || *La Perse, grande contrée de l'Asie ; par ext. La Parthie.* Quăquĕ phărĕtrātæ vīcĭnĭă Pērsĭdĭs ūrgĕt. *V.* Pērsĭdăque, ēt rădĭīs jŭgă sūbdĭtă mātūtīnīs. *O.* SYN. Pērsĭă.

Pērsīstŏ, ĭs, stĭtī, sīstĕrĕ, *n. Rester, persévérer, persister.* Dīvūlsūsquĕ trĭēns prŏhĭbĕt pērsīstĕrĕ bēssēm. *Aus.* (*Eclog.* 1, 22). Pērsīstĭt tămĕn āffīrmāns ĭtĕr ēssĕ vĭāndī. *Prud.* (*Sym.* II, 772). Īn quō pērsīstēns ōmnĭă vīncĭt ămŏr. *Prosp.* (*Epig.* 88, 8). *Voy.* Persto.

Pērsĭŭs, ĭī, *m. Poëte sous la République.* Pērsĭūm nōn cūrō lĕgĕrĕ. *Lucil.* (ap. *Cic. de Orat.* 2, 6). || *Un homme du vulgaire.* (*Hor. Sat.* I, 7, 2.) || *Perse, poëte satirique de Rome.* Sæpĭŭs īn lĭbrō mĕmŏrātŭr Pērsĭŭs ūnō. *M.* (IV, 29). Nōn Pērsī rĭgŏr, aūt lĕpōs Prŏpērtī. *Sid.* (9, 264).

Pērsŏlĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre très-solide.* Īmbrēs... quōs āspĕr hĭātū Pērsŏlĭdāt Bŏrĕās. *St.*

† Pērsōllă, æ, *f., dimin. de* Persona. Ēbrĭŏlă pērsōllă, nūgæ. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 36. *Gloss. Placid.* « Persollas, *personas.* »)

Pērsŏlŭī, etc., *diérèse pour* Persolvi, etc. Pōstŭmĭō Lænās pērsŏlŭĕrĕ mĭhĭ. *O.* Nūnc quŏquĕ tē sālvō pērsŏlŭēndă mĭhĭ. *Id.*

Pērsōlvŏ, ĭs, ōlvī, ōlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Payer entièrement, acquitter, et au fig.* Quŏd hābŭī sūmmŭm, prĕtĭūm pērsōlvī tĭbĭ. *Ter.* (*And.* I, 1, 12). Prǣmĭă pērsōlvūnt, Māmŭrĭūmquĕ vŏcānt. *O.* Vōta ĕgŏ pērsōlvām. *Id.* Mĭhĭ vīctŏr hŏnōrēm Pērsōlvēs. *V.* Grātēs pērsōlvĕrĕ dīgnās. *Id.* Jūstă pērsōlvī pătrī. *Sen.* (*OEd.* 998). Īnjūstē tĭbĭ jūstă pērsŏlūtă. *Sid.* (*Ep.* II, 8, 15). *Voy.* Solvo. || — pœ̄nās. *Être puni.* Mĭhĭ sānguĭnĕ pœ̄nās Pērsōlvēs. *V. Voy.* Pœna.

Pērsōnă, æ, *f. Masque.* Pērsōnām trăgĭcām fōrtĕ vūlpēs vĭdĕrăt. *Ph.* Quĭd sĭbĭ pērsōnæ, quĭd stōlă lōngă vŏlūnt? *O.* SYN. Lārvă. EP. Hōrrēndă, dēfōrmĭs, tērrĭbĭlĭs; vānă, mēndāx. VERS. Ōrăquĕ cōrtĭcĭbūs sūmūnt hōrrēndă căvātīs. *V.* Ūt trăgĭcūs cāntŏr līgnō tĕgĭt ōră căvātō, Grānde ălĭquŏd cūjūs pĕr hĭātūm crīmĕn ănhēlĕt. *Prud.* Pērsōnæ pāllēntĭs hĭātŭm Īn grĕmĭō mātrĭs fōrmīdăt rūstĭcŭs īnfāns. *J.* || *Au fig. Masque.* Hērēdĭs flētŭs sūb pērsōnā rīsŭs ēst. *P. Syr.* Scīt tē Prōsērpĭnă cānŭm : Pērsōnām căpĭtī dētrăhĕt īllă tŭō. *M.* (III, 43). Ērĭpĭtŭr pērsōnă, mănēt rēs. *Lr.* (III, 58). SYN. Spĕcĭēs, pēllĭs, fūcŭs. || *Figure.* Sī quĭs, prĭŭs ārĭdă quām sĭt Crētĕă pērsōna, āllīdăt pĭlævĕ trăbīvĕ. *Lr.* (IV, 296). SYN. Fĭgūră. || *Personnage de comédie, rôle, et au fig.* Mŭlĭēr nēmpe īpsă vĭdētŭr, Nōn pērsōnă lŏquī. *J.* (3, 95). Părăsĭtī pērsōnam īnde ăblātam ēt mīlĭtĭs. *Ter.* (*Eun. prol.* 26). Pērsōnām fōrmārĕ nŏvām. *H.* Rēddĕrĕ pērsōnæ scīt cōnvĕnĭēntĭă cuīquĕ. *Id.* Māgnă tĭbi īmpŏsĭta ēst nōstrīs pērsōnă lĭbēllīs. *O.* SYN. Āctŏr, *ou* īndŏlēs, *ou* pārtēs. || *Personne, individu.* Pārcĕrĕ pērsōnīs, dīcĕrĕ dē vĭtĭīs. *M.* (X, 33). || *Eccl. Les trois personnes de la Trinité.* Sŭbstāntĭă sīmplēx Pērsōnīs dīstīnctă trĭbūs. *Arat.* (I, 157. Et *Fort.* V, 5, 42).

† Pērsōnālĭtĕr, *adv. En personnes.* Ūnŭs pŏtēntĭālĭtĕr, Trīnūsquĕ pērsōnālĭtĕr (Deus). *Ambros.* (*Poet. Eccl.*, p. 788).

Pērsōnātŭs, ă, ŭm. *Masqué, chargé d'un rôle au théâtre.* Quīvīs stŏmăchētŭr ĕōdēm Quō pērsōnātūs pāctō pătĕr. *H.* || *Au fig. Qui a un masque.* Ēt pērsōnātī fāstūs, ēt rēgŭlă mōrŭm. *M.* (XI, 2).

Pērsŏnŏ, ās, ŭī *et qqf.* āvī, ātŭm (?), ārĕ, *n. Retentir.* Quāntŭs ăb æthĕrĭō pērsŏnăt āxĕ frăgŏr. *O.* Sĭmūl dŏmŭs āltă mŏlōssīs Pērsŏnŭīt cănĭbŭs. *H.* SYN. Sŏnŏ, etc. *Voy. ce mot.* (Apud *Hor. Epod.* 2, 51, est participium *intonata.*)|| *Act. Faire retentir, frapper.* Căvā dūm pērsŏnăt æquŏră cōnchā. *V.* Lātrātū rēgnă trĭfaūcī Pērsŏnăt. *Id.* Pūlpĭtă sōccō Pērsŏnăt. *Cl.* Pūrgātām quī pērsŏnĕt aūrēm. *H.* SYN. Fĕrĭŏ, īmpēllŏ, cĭĕŏ. || *Crier, dire avec force.* Tōtam īndĕ pĕr ūrbēm Pērsŏnăt. *V. Fl.* Jŭvābĭt ōrĕ pērsŏnāssĕ Chrīstŭm. *Prud.* (*Peri. præf.* 34).

Pērsŏnŭs, ă, ŭm. *Retentissant.* Nōn vērnō pērsŏnă cāntū Mōllĭă dīscōrdī strēpĭtū vīrgūltă lŏquūntŭr. *Petr.* (*Sat.* 120). Āspĭdĕ cīnctă cŏmās, ĕt ŏvāntī pērsŏnă sīstrō. *V. Fl.* Ōrăquĕ māllĕ fŏrēnt cēntēnīs pērsŏnă līnguīs. *P. Nol.* (32, 9).

Pērspēctē, *adv. Avec perspicacité.* Ūt dōcte ēt pērspēctē săpĭt! *Pl.* (*Mil.* III, 1, 162).

† Pērspēctĭŏ, ōnĭs, *f. Action de voir parfaitement.* Ūt sŏlĕt īn spĕcŭlō cōrdĭs pērspēctĭŏ mēntĭs. *P. Petroc.* (V, 211).

Pērspēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Perspicio. Quĭn... ōtĭōsē pērspēctās ŭtī lŭbĕt? *Pl.* (*Most.* III, 2, 128). Pērspēctāvī pēr căvŭm. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 840).

† Pērspēctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui voit à fond.* Mēntĭs pērspēctŏr Īēsūs. *Juvc.* (II, 275).

Pērspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Perspicio. *Vu à fond.* || *Au fig. Eprouvé, à l'épreuve.* Pērspēcta ēxĭgĭt hōc ūnĭca ămīcĭtĭă. *Cat.* (100, 6). SYN. Spēctātŭs, prŏbātŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 557.)

Pērspēxī, *parf. de* Perspicio.

† Pērspĭcācĕ, *adv. Comme le suiv.* Quām pērspĭcācĕ, quām bĕnīgnē, quām cĭtō! *Afran.* (apud *Non.* 11, 31).

Pērspĭcācĭtĕr. *Avec clairvoyance.* || *Clairement.* Lūcēbĭt īpsō pērspĭcācĭŭs Phœ̄bō. *Boet.* (3, 11).

Pērspĭcāx, ācĭs. *Qui a la vue pénétrante; intelligent.* Quŏd nĭ Pălămēdĭs pērspĭcāx prūdēntĭă. *Poet.* (apud *Cic. Off.* 3, 26). Sīc ēxcĭtātō pērspĭcāx ăcūmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 7, 23). Ăd hās rēs quām sīt pērspĭcāx. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 129).

Pērspĭcĭŏ, ĭs, pēxī, pēctŭm, pĭcĕrĕ. *Voir à fond, examiner attentivement ; connaître parfaitement.* Pērspĭcĭt, ēt plăcĭtās pārtĭm rādīcĕ rĕvēllĭt (herbas). *O.* Pērspĭcĕre ūt pōssĭs rēs gēstās fūndĭtŭs ōmnēs. *Lr.* (I, 478). Vĭgĭlī pērspēxĕrăt ōmnĭă cūrā. *O.* Quēm pērspēxīssĕ lăbōrānt Ān sĭt ămīcĭtĭā dīgnŭs. *H.* SYN. Īntrōspĭcĭŏ, īnspĭcĭŏ, ēxămĭnŏ.

Pērspĭcŭē, *adv. Clairement.* Pērspĭcŭē pălam ēst. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 11). SYN. Clārē.

Pērspĭcŭŭs, ă, ŭm. *Clair, transparent.* Prōdĭtăt pērspĭcŭūs nē dŭŏ vīnă călīx. *M.* (IV, 86). Pērspĭcŭūs lĭquŏr ēst. *O.* Pērspĭcŭās sīc lūcĕ fŏrēs. *St.* SYN. Pēllūcēns, pēllūcĭdŭs, clārŭs, etc. *Voy.* Pellucens. || *Au fig. Clair, évident. Voy.* Clarus.

Pērspīssŏ, *adv. Très-lentement, très-tard.* Quī sī quĭd bĕnĕ prōmīttūnt, pērspīsso ēvĕnĭt. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 47. Sic recte codd. *Non.* 4, 422. Legitur *pro spisso* in edd. *Plaut.*).

Pērstāns, tĭs. *Qui persiste.* Dīctīs pērstāntēm cērnĭt īn īsdēm. *V. Fl.* (Adde *Alcim.* V, 225.)

Pērstĭtī, *parf. mixte de* Persisto *et* Persto.

Pērstŏ, ās, stĭtī, stātŭm, stārĕ, *n. Demeurer ferme, persister.* Tālĭă pērstābăt mĕmŏrāns, fīxūsquĕ mănēbăt. *V.* Nūnc quŏquĕ mēns ĕădēm pērstăt mĭhĭ. *Id.* Sōlă cŏmēs nōstræ pērstĭtĭt īllă fŭgæ. *O.* Pērstăt īn ōrĕ pŭdŏr. Quūm tŭă cōntĭgĕrō līttŏră, pērstĕt hĭēms. *Id.* SYN. Pērsīstŏ, pērmănĕŏ, hærĕŏ, dūrŏ.

Pērstrĕpŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Faire un grand bruit.* Ăbĕūnt lăvātūm, pērstrĕpūnt. *Ter* (*Eun.* III, 5, 52). Rūmŏr īn ārcānā jāmdūdūm pērstrĕpĭt aūlā. *St.* Pērstrĕpĭt ēt tēllūs. *Sil.*

Pērstrīctŭs, ă, ŭm, *part. Voy.* Præstringo.

Pērstrīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. (La plupart des exemples qu'on donne de ce verbe, sinon tous, appartiennent à *Præstringo.* Pour cette raison, le verbe *Præstringo* a demandé de grands développements, et l'on y trouvera ce qui, dans les autres Dictionnaires, est à *Perstringo.*)

Pērsuādĕŏ, ēs, sī, sŭm, dērĕ. *Persuader.* Nēc mĭhĭ tām prūdēns quīsquām pērsuādĕăt aūctŏr. *H.* Quām mălĕ pērsuādēs, ŭtĭnām bĕnĕ cōgĕrĕ pōssīs! *O.* Tūm pērsuādēntĭă vērbă Āddăt. *Id.* Quĭs tĭbĭ pērsuāsĭt nārēs ābscīdĕrĕ mœ̄chō? *M.* (III, 85). Tāndēm pērsuāsa ēst jūrējūrāndō grŭĭs. *Ph.* SYN. Īmpēllŏ, īndūcŏ, ēxcĭtŏ, pērvīncŏ, vīncŏ. PPH. Fĭdēm făcĭŏ. || *Au fig.* Pērsuāsĭt nōx, ămŏr, vīnum, ădŏlēscēntĭă. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 23). Īsta hæc pērsuādēt făcĭēs. *Tib.* (I, 9, 69). || Pērsuāsŭm ēst. *J'ai résolu de.* Pērsuāsum ēst făcĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 93). || † — (aliquem), *arch* Quĭs tē pērsuāsĭt? *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* X, 10).

Pērsuāsĭŏ, ōnĭs, *f. Persuasion.* Ēst īstă vōbĭs, nōvĭmŭs, Pērsuāsĭōnĭs vānĭtās. *Prud.* (*Peri.* 2, 331). Nē, quām paūcōrum āttŭlĕrăt pērsuāsĭŏ cūlpām. *Victor* (*Gen.* III, 244).

† Pērsuāstrīx, īcĭs, *f. Femme qui persuade, séductrice.* (*Pl. Bac.* V, 2, 47.)

Pērsuāsŭs, ă, ŭm, *part. p.* ***Persuadé.*** Jām dūdūm pĕrsuāsŭs ĕrĭt. *O.* Pērsuāsæ fāllĕrĕ rīmă săt ēst. *Pp.* (IV, 1, 146). Victŭs, īmpūlsŭs.

† Pērsuāsŭs, ūs, *m. Instigation.* Pērsuāsū sērvī. *Argum. acrost. Pl. Epid.* 2.)

Pērsūbtīlĭs, ĕ. *Très-subtil.* Prīncĭpĭo ēsse āiō pērsūbtīlĕm. *Lr.* (III, 180, animum).

Pērsūlcō, ās, ārĕ. *Sillonner.* Rūgīsquĕ sĕvērās Pērsūlcātă gĕnās. *Cl.*

Pērsūltō, ās, ārĕ, *n. Sauter, bondir.* Tūm lĕvĭbūs pērsūltăt ĕquīs. *Sil. Voy.* Salio. || *Act. Bondir dans.* ndĕ fĕræ pĕcŭdēs pērsūltānt pābŭlă lætă. *Lr.* (I, 14). | *Au fig. Retentir ; faire retentir.* Vōx ēccĕ sūmmō mīssă pērsūltăt thrŏnō. *Prud.* (*Ham. præf.* 10). Tūm rēspōnsūrōs pērsūltăt būccĭnă cōllēs. *Rutil.* (1, 629). | *Dire avec orgueil.* Hæc pērsūltāntī, cēlsūm sŭbĭto ntĕ trĭbūnāl. *Prud.* (*Peri.* 11, 77).

Pērtābēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se dessécher entièrement.* Tūm sī quīs lăpĭdūm sūmmō pērtābŭĭt īgnī. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 472).

Pērtæsūm ēst, *parf. de l'ancien verbe* Pertædet. Sī nōn pērtæsūm thălămī tædæquĕ fŭīssĕt. *V.*

Pērtæsŭs, ă, ŭm, *part. Lassé de.* Quūm Dŏmĭnŭs, īrī pērtæsŭs crīmĭnă mūndī. *Cypr.* (*Gen.* 229).

Pērtĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Mettre un toit, couvrir.* Quī pērtĕgāmŭs vīllăm, dūm sūdum ēst. Tăcē. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 35. *Id. Trin.* II, 2, 46). Sīdĕră dīstīnguīt văriīs pērtēctă fĭgūrīs. *Hilar.* (*Genes.* 66).

Pērtēndō, ĭs, ī, ĕrĕ. *Diriger ou porter loin.* Quī, vĕlūt āltă phărŭs, lūmĕn pērtēndĭt ăd Īndōs. *Fort.* X, 7, 7). Pērtēndĕrĕ grēssŭm. *Juvc.* (I, 270). *Voy.* Tendo. || *Au fig.* Vĭdĕō nōn lĭcēre, ūt cœpĕram, hōc pērtēndĕrĕ. *Ter.* (*Hec.* V, 5, 9). || *n. S'efforcer jusqu'au bout.* Vērūm, si īncĭpĭēs, nĕquĕ pērtēndēs gnāvĭtĕr. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 6). || *S'obstiner à.* Quōd sī, pērtēndēns ănĭmō, vēstītă cŭbārĭs. *Pp.* (II, 15, 17).

Pērtēntō, ās, ārĕ. *Tenter, éprouver.* Sĭmŭlāvī, vōs ŭt pērtēntārēm. *Ter.* (*And.* III, 4, 9). *Voy.* Tento. | *Agiter, émouvoir.* Lătōnæ tăcĭtūm pērtēntānt gaūdĭă pēctŭs. *V.* Trĕmōr pērtēntēt ĕquōrūm Cōrpŏră. *Id.* Cōrda āspĕră flāmmīs Dūm pērtēntăt ămōr. *St. Voy.* Moveo, Tento.

Pērtĕnŭĭs, ĕ. *Très-fin* (*ténu*). Āst ŭbĭ pērtĕnŭī vĕhāntūr pūlvĕrĕ sāxă. *Juvc.* (II, 750).

Pērtērgĕō, ēs, sī, sūm, gērĕ. *Essuyer entièrement.* Gaūsăpĕ pūrpŭrĕō mēnsām pērtērsĭt. *H. Voy.* Tergeo. | *Repousser, percer.* Ēt quăsĭ pērtērgēt pūpīllās, ātque ĭtă trānsĭt. *Lr.* (IV, 250, aer. Iterum vs. 278).

Pērtērrĕfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Épouvanter.* Pērtērrĕfăcĭās Dāvŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 142).

Pērtērrĕō, ēs, ērĕ. *Épouvanter.* Ātque hūnc pērtērrēbō săcrĭlĕgŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 3, 13).

† Pērtērrĭcrĕpŭs, ă, ŭm. *Qui rend un bruit effrayant.* Tūm pērtērrĭcrĕpō sŏnĭtū dāt mīssă frăgōrĕm. *Lr.* (VI, 128). Hăbĕō īstam ĕgŏ pērtērrĭcrĕpām. *Poet.* (apud *Cic. Or.* 49).

Pērtērrĭtō, ās, ārĕ. *Épouvanter.* Scōrpĭŭs īngēntĕm pērtērrĭtăt Ōrĭōnă. *Avien.* (*Arat.* 1169).

Pērtērrĭtŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* Āt nōn cædĕ vĭrī tāntā pērtērrĭtă Laūsŭs, etc. *V. Voy.* Territus.

Pērtēxō, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Tisser entièrement.* || *Au fig. Passer entièrement* (*le temps*), *parcourir en entier.* Pērtēxĕrĕ cūnctōs Pērpĕtŭā bŏnĭtātĕ dĭēs. *P. Nol.* (24, 27). || *Ordint. Dire complètement, exposer.* Sēd hūnc jām rĕpĕtām cœptūm pērtēxĕrĕ dĭctīs. *Lr.* (I, 419. *Id.* VI, 41). Vērsū pērtēxĕrĕ cōnĕr Quæ nēc mēns hŭmānă căpĭt. *P. Nol.* (33, 15).

Pērtĭcă, æ, *f. Perche.* Pērtĭcă sūspēnsōs pōrtābāt lōngă mănĭplōs. *O.* Nīmĭ' vēllem hăbērĕ pērtĭcām. *Pl.* (*As.* III, 2, 43). SYN. Stīpĕs, băcŭlŭs. || *Perche d'arpenteur.* Ābstŭlĭt ēxūltās pērtĭcă trīstĭs ŏpēs. *Pp.* (IV, 1, 130). Pērtĭcă quæ nōstrōs mētāta ēst īmpĭă cāmpōs. *Val. Cat.* (*Dir.* 45).

Pērtĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui porte une perche.* Quōd nūtāntĭă frōntĕ pērtĭcātā Gēstāt pōndĕră. *M.* (V, 12).

† Pērtĭmĕfāctŭs, ă, ŭm. *Épouvanté.* (*Pacuv.* ap. *Non.* 7, 2.)

Pērtĭmēscō, ĭs, mŭī, ēscĕrĕ, *n. et act. Craindre vivement, redouter.* Ĕgō pērtĭmēscō ; tum ĭbĭ nēscĭō quĭs ărrĭpĭt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 48). Vĕnāntĭs ārcūm pērtĭmēscūnt vīrgĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 282). Cūrrĕrĕ, nēc lōngās pērtĭmŭīssĕ vĭās. *M.* (VI, 43, 8).

Pērtĭnācĭă, æ, *f. Persévérance, constance, fermeté, caractère.* Vĭrīs ădvōrsāri æquĕ stŭdĭum ēst, sĭmĭlĭs pērtĭnācĭa ēst. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 6). PPH. Īmmōtă, ĕădĕm, ōbstĭnātă mēns. Tĕnāx, īmmōtă sēntēntĭă. Ănĭmŭs prōpŏsĭtī tĕnāx. Ōbfīrmātă vŏlūntās. || *arch. Obstination, opiniâtreté.* Tū pērtĭnācĭam ēsse, Āntĭlŏche, hānc prædĭcās. *Att.* (ap. *Non.* 5, 40).

Pērtĭnāx, ācĭs. *Qui ne lâche pas prise, très-tenace, et au fig.* Pīgnŭsquĕ dērēptūm lăcērtīs, Aūt dĭgĭtō mălĕ pērtĭnācī. *H.* Tĕnāxnĕ pătĕr?... Īmo ĕdĕpōl pērtĭnāx. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 39). SYN. Tĕnāx. || *Persévérant, constant.* Prŏfŭgūm pēr ōmnēs pērtĭnāx lătēbrās prĕmām. *Sen.* (*Hip.* 938). Quī præstăt pĭĕtātĕ pērtĭnācī. *M.* (VIII, 38). || *Avec l'infin.* Lūdum īnsŏlēntēm lūdĕrĕ pērtĭnāx. *H.* SYN. Cōnstāns. || *arch. Obstiné, opiniâtre.* Hīc ūrĭt ănĭmōs pērtĭnāx nĭmĭŭs fŭrŏr. *Sen.* (*Oct.* 792. Cf. *Gloss. Philox.* « Pertinax, φιλέριστος. » *Pertinax* et *Pervicax* comparantur a *Non.* 5, 40).

Pērtĭnĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Entrer dans, pénétrer ; au fig. Arriver à.* || *Ordint. unip.* Pērtĭnĕt. *Convenir à, appartenir, concerner.* Hōc quam ăd rēm crēdām pērtĭnērĕ sōmnĭūm. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 28). Hōc pērtĭnērĕ vēre ăd īllōs dīxĕrĭm. *Ph.* Ād vēstrōs sī quĭd nōn pērtĭnĕt ūsŭs. *O.* Īllūd dīssĭmŭlās, ăd tē quōd pērtĭnĕt, Ōlĕ. *M.* (VII, 10). Quōrsūm pērtĭnŭīt stīpārĕ Plătōnă Mĕnāndrō ? *H.* SYN. Spēctăt, āttĭnĕt, cōnvĕnĭt, tāngĭt.

† Pērtīngō, ĭs, ĕrĕ. *Finir par toucher.* Ĭbĭ sēd pērtīngō quōd ŏptō. *Fort.* (VI, 12, 53).

† Pērtĭsūm, *supin et part. dont se servait Scipion, au lieu de* Pertæsum, *et dont se moqua Lucilius dans une de ses satires.* (Cf. *Fest.* in v. *Redderguisse*, et *Non.* 2, 704. Nempe secundum analogiam *Pertisum*, ut *Concisum*, non *Concæsum*. Antiquam illam vocem agnoscit et *Cic. Or.* 48.)

Pērtŏlĕrō, ās, ārĕ. *Endurer jusqu'au bout.* Ēx īnfĭnītō quæ tēmpŏrĕ pērtŏlĕrāssēnt Ōmnĭă tōrmēnta ætātĭs. *Lr.* (V, 317). Pērtŏlĕrārĕm vītăm. *Att.* (ap. *Non.* 4, 155). SYN. Pērfĕrō, pērpĕtĭŏr.

Pērtōrquĕō, ēs, ērĕ. *Lancer.* Quām sēntĭcōsă vērbă pērtōrquĕt ! *Afran.* (ap. *Fest.*) || *Faire beaucoup souffrir.* Cēntaūrī fœdō pērtōrquĕnt ōră săpōrĕ. *Lr.* (II, 401).

† Pērtrāctātē, *adv. D'une manière vulgaire.* Nōn pērtrāctātē făcta ēst, nĕque ĭtem ūt cētĕræ. *Pl.* (*Capt. prol.* 55, fabula).

Pērtrāctō, ās, ārĕ. *Toucher, manier.* Quī nōn īndīgnūm quōndām sĭbĭ crēdĭdĭt īpsūm Pērtrāctārĕ lŭtūm. *Prud.* (*Apoth.* 1029. Et *Pl. As.* I, 3, 71). *Voy.* Tracto. || *Au fig.* Făctă rĕcēnsēbāt pērtrāctāns vūlnĕră vīsū. *Sil.*

Pērtrăhō, ĭs, ĕrĕ. *Conduire vers ; traduire.* Rōmāmquĕ pērtrāxērūnt ăd cēntūmvĭrōs. *Ph.*

† Pērtrānsĕō, īs, īrĕ, *n. Passer au delà.* Călĭcĭs pērtrānsĕăt hūjŭs Īncūmbēns vălĭdō nōbīs vĭŏlēntĭă trāctū. *Juvc.* (IV, 493).

Pērtrĕpĭdŭs. *Voy.* Prætrepidus.

? Pērtrĭcōsŭs. *Voy.* Prætricosus.

Pērtrīstĭs, ĕ *Très-triste*. Sæpe ĕtĭām pērtrīstĕ cănĭt dē pĕctŏrĕ cārmĕn. *Cic.* (*Divin.* 1, 8).

Pērtŭlī, *parf. de* Perfero.

Pērtūndŏ, ĭs, tŭdī, tūsŭm, tūndĕrĕ. *Percer, trouer.* Ēt tĕrĕbrāre ĕtĭam, āc pērtūndĕrĕ, pērquĕ fŏrārĕ. *Lr.* (V, 1267). Nē quĭsquām pērtūndāt crŭmēnām, caūtĭo ēst. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 37). Lătŭ' pērtŭdĭt hāstā. *Enn.* (ap. *Prisc.* 891). *Voy.* Perforo.

Pērtūrbātŭs, ă, ŭm. *Très-troublé.* Tērrōre ōffūso ēt pērtūrbātīs sēnsĭbŭs. *Ph. Voy.* Turbatus.

Pērtūrbŏ, ās, ārĕ. *Troubler, et au fig.* Pērtūrbātŭr ĕnĭm tōtŭm jām cōrpŭs. *Lr.* (IV, 668). Quī pērvōrsē pērtūrbāvĭt fămĭlĭæ mēntēm mĕæ. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 10). Jām pērtūrbāvi ŏmnĭă. *Ter.* (*And.* III, 4, 22).

Pērtūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pertundo. *Percé.* Ēt nōn ōmnĭă, pērtūsūm cōngēstā quăsi īn vās. *Lr.* (III, 949). Nōn aūdēnt hŏmĭnēs pērtūsā dīcĕrĕ lænā. *J.* (5, 131). SYN. Fŏrātŭs, *qqf.* flŭxŭs, dīscīssŭs. || *Percé, en parl. d'un chemin.* Jŭgūm pērtūsa ād cōmpĭtă fīgĭt. *Pers.* (4, 28).

Pērŭlă, æ, *f.* (*de* Pera). *Petite besace.* Cĕdŏ tū mi īstām, pŭĕrĕ, pērŭlām. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 54).

Pĕrūngŏ, gĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Oindre entièrement, enduire.* Ōră nĕc īmmūndā tōtā pĕrūngĕ mănū. *O.* Quæ cănĕrēnt ăgĕrēntquĕ, pĕrūnctī fæcĭbŭs ōră. *H.* Cēdrō nūnc lĭcĕt āmbŭlēs pĕrūnctŭs. *M.* (III, 2).

Pĕrūrgĕŏ, ēs, ērĕ. *Presser vivement.* Pĕrīcŭlōsă nē rătēm flātū grāvī Pĕrūrgĕāt vēlōcĭtās. *P. Nol.* (21, 360). Nēc pŭtĕŭs pătŭlō cōnclūsŏs ōrĕ pĕrūrgĕt. *P. Petr.* (VI, 68). Săcră pĕrūrgēntĕm. (*Ad Pis.* 224.)

Pĕrūrŏ, ĭs, ūssī, ūstŭm, ūrĕrĕ. *Brûler entièrement, consumer.* Sēmĭnă fēcūndæ sĕgĕtĭs călcātă pĕrūssĭt. *L.* SYN. Ēxūrŏ, īncēndŏ, etc. *Voy.* Uro. || *Au fig.* Sēd făcĭle hærēmŭs, vălĭdōquĕ pĕrūrĭmŭr æstū. *O.* Mēntēmquĕ pĕrūrĭs, Glōrĭă. *V. Fl.* (Et *Mart.* XII, 49.) || *Enflammer la peau.* Ēt gălĕæ frāgmēntă căvæ cōmprēssă pĕrūrūnt Tēmpŏră. *L. Voy.* Perustus.

Pĕrūsĭă, æ, *f.* *Pérouse, ville d'Étrurie.* || *D'où,* Pĕrŭsīnŭs, *et qqf.* Pĕrūsīnŭs, ă, ŭm. Hīs, Cæsăr, Pĕrŭsīnă fămēs Mŭtĭnæquĕ lăbōrēs. *L.* (Sic *Sil.* VI, 71; *Prop.* I, 22, 3.) Jāmjām Pĕrūsīna ēt Săgūntīnā fămē. *Aus.* (*Epist.* 22, 42).

Pĕrūstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Peruro. *Brûlé entièrement.* Spārgēbānt lăcrĭmīs ōssă pĕrūstă sŭīs. *O. Voy.* Incensus. || *Brûlé par le soleil.* Mīxtī Gărāmāntĕ pĕrūstō. *L.* (Ita *Sen. Med.* 484; *Manil.* IV, 622.) Lĭbўcō sōlĕ pĕrūstă cŏmă. *Pp.* (IV, 9, 46). *Voy.* Ustus, Niger. || *Brûlé par la gelée.* Tērră pĕrūstă gĕlū. *O.* || *Enflammé par le frottement.* Sŭbdūcānt ŏnĕrī cōllă pĕrūstă bŏvēs. *O.* Ībĕrĭcīs pĕrūstĕ fūnĭbŭs lătŭs. *H.* SYN. Trītŭs, dētrītŭs. || *Au fig.* Pēctŭs pĕrūstŭm cūrīs. *Sen.* (*Med.* 547). SYN. Ārdēns, īncēnsŭs, etc.

Pērvādŏ, ĭs, sī, dĕrĕ, *n.* *Se répandre dans, pénétrer, aller dans.* Haūsĕrăt hūnc vălĭdō pērvādēns bēllŭă rīctū. *Alcim.* (IV, 362). || *Errer.* Sī vēstĕ Teūcēr pānnĕā pērvādĕrĕt. *P. Nol.* (21, 327). || *Act.* *Parcourir, atteindre.* Pērvādĕ pŏlŭm. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 7, 14). Sūmmum ætātīs pērvādĕrĕ flōrĕm. *Lr.* (I, 555). *Voy.* Attingo.

Pērvăgŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Errer; parcourir.* Jām pērvăgātŭs īpsĕ sē fŭgĭt fŭrŏr. *Sen.* (*Ag.* 775). Mўrtōs ēt plătănōnă pērvăgātŭs. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 13). *Voy.* Erro, Percurro.

Pērvăgŭs, ă, ŭm. *Errant (pendant longtemps).* Dīcĕrĕ, tām vāstō pērvăgŭs ōrbĕ pŭĕr. *O.*

Pērvălĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Conserver sa force.* Ūsque ădĕŏ pērmānāntēr vīs pērvălĕt ējŭs. *Lr.* (VI, 917).

† Pērvāsŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui s'approprie par violence.* Vōcēs Ēdĕrĕ pērvāsŏr ălĭēno ēx ōrĕ jŭbētŭr. *P. Petr.* (VI, 44).

† Pērvāsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pervado. Pērvāsā mīgrārĕ dŏmō cōmpŭlsŭs. *Sedul.* (III, 329).

Pērvĕhŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕhĕrĕ. *Mener, transporter.* Dīctātŏr ŭbĭ cūrrum īnsīdĭt, pērvĕhĭtŭr ūsque ăd ŏppĭdŭm. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 153). Jām cōnsŭl vŏlŭcrī pērvēctŭs līttŏră clāssĕ. *Sil.* SYN. Vĕhŏ, dēfĕrŏ.

Pērvēllŏ, ĭs, ēllī *ou* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Tirer fortement.* Pērvēllĭt aūrēm vērō (porcello) quēm cēlāvĕrăt. *Ph.* Heī! nătēs pērvēllĭt. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 66). *Voy.* Vello. || *Au fig.* *Exciter.* Quālĭă lāssŭm Pērvēllūnt stŏmăchŭm. *H.*

† Pērvĕnăt, *arch. pour* Perveniat. Ăd ămīcī pārtem, ăn ăd īnĭmīcī pērvĕnānt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 56. *Id. Rud.* III, 2, 12. Sic *Advenat, Convenat*).

† Pērvĕnībŏ, *arch. pour* Perveniam. Quo īllæ pērvĕnībūnt dĭtĭæ. *Pompon.* (apud *Non.* 10, 27).

Pērvĕnĭŏ, īs, vēnī, vēntŭm, vĕnīrĕ, *n.* *Parvenir, arriver à, et au fig.* Pērvĕnĭt īn sūmmūm pŏsĭtī prŏpĕ līttŏră mōntĭs. *O.* Mētāsquĕ dătī pērvĕnĭt ăd ævī. *V.* Sī fōrtĕ tŭās pērvēnĭt ăd aūrēs... Nōmĕn. *Id.* Sĭnĕ, mē pērvĕnīrĕ quō vŏlŏ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 44, translate). SYN. Ădvĕnĭŏ, dēvĕnĭŏ, vĕnĭŏ, āccēdŏ, āttīngŏ, cōntīngŏ, tāngŏ, tĕnĕŏ, sŭbĕŏ, pērdūcŏr, pērvādŏ. || *Act.* Vērbă rĕfērs aūrēs nōn pērvĕnĭēntĭă nōstrās. *O.* Nōn pērvĕnērĕ jŭvēntæ Rōbŭr Ālōīdæ. *Cl.* || *Pass. unip.* Āst ŭbĭ jām pātrĭæ pērvēntum ăd līmĭnă sēdĭs. *V.* Nōn pŏtŭīt mĕlĭŭs pērvĕnīrĭĕr. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 35).

† Pērvĕnŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Chasser ou battre en tout sens, et au fig.* Dēfēssŭs sum ūrbēm tōtām pērvĕnārĭĕr. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 3).

Pērvērsē, *arch.* Pērvōrsē, *adv.* *Mal, d'une manière vicieuse.* Āmplēxī quŏd hăbēnt pērvōrsē prīmă vĭāī. *Lr.* (I, 1068). Pērvōrsē vĭdēs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 20). Hæc tu ētsī pērvōrsē dīcēs, făcĭle Āchīvōs flēxĕrĭs. *Enn.* (ap. *Gell.* 11, 4). *Voy.* Male.

Pērvērsŭs, *arch.* Pērvōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv., et adj.* *Tourné à l'envers, qui est de travers, défectueux.* Tūrbĭdă pērvērsās īndŭĭt īllă cŏmās. *O.* Pērvērsō dīstōrquĕāt ōră căchīnnō. *Id.* Ōmnĭă pērvōrsā præpŏstĕră sūnt rătĭōnĕ. *Lr.* (IV, 834). Trīstĭs vīrtūs pērvērsă tŭlĭt Præmĭă rēctī. *Sen.* (*Hip.* 984). SYN. Cōntōrtŭs, dīstōrtŭs, prāvŭs, præpŏstĕrŭs. || *Pervers, méchant.* Pērvērsĕ Mĕnālcă. *V.* Pērvērsăquĕ vōtă sĕcūndăt. *St. Voy.* Improbus. || *Ennemi, contraire.* Bēllŭm Cōntră fātă dĕūm, pērvērsō nŭmĭnĕ pŏscūnt. *V.* SYN. Āvērsŭs, īnfēstŭs, etc.

Pērvērtŏ, *arch.* Pērvōrtŏ, ĭs, ī, sŭm, tĕrĕ. *Tourner à l'envers, retourner, renverser.* Cŏcī Aūlās pērvōrtūnt, īgnēm rēstīnguūnt ăquā. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 16). Bāllīstā pērvōrtām tūrrĭm. *Id.* (*Bac.* IV, 4, 59). Pīnŭs prōcērās pērvōrtūnt. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 2). Crœsŭs, Hălўn sŭpĕrāns, māgnām pērvōrtēt ŏpŭm vĭm. *Cic.* (*Divin.* 2, 56). SYN. Īnvērtŏ, sūbvērtŏ, ēvērtŏ. || *Au fig. Voy.* Everto.

Pērvēstīgŏ, ās, ārĕ. *Chercher avec soin.* Ŏpĕram ŭt sūmam ăd pērvēstīgāndum ŭbĭ sĭt īllæc. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 94. *Id. Rud.* I, 4, 5. Et *Pacuv.* ap. *Non.* 4, 395, pervestigans).

Pērvĕtŭs, ĕrĭs, *m. f. n.* *Très-vieux.*

† Pērvĭăm, *adv.* *Comme* Obiter. *En passant.* (Cf. *Charis.* 187.) || — făcĭŏ. *Rendre accessible, ouvrir.* (*Pl. Aul.* III, 2, 24.)

Pērvĭcăcĭă, æ, *f.* *Opiniâtreté, obstination.* || *Arch.* *Fermeté, caractère.* Ĕgŏ pērvĭcācĭam āio, ĕt ĕā me ūtī vŏlŏ. *Att.* (apud *Non.* 5, 40).

Pērvĭcāx, ācĭs. *Opiniâtre, obstiné; méchant.* Ădĕōn' me ēssĕ pērvĭcācēm cēnsēs, cuī mātēr sĭēm? *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 32). Cōnjŭgĭă quŏnĭām pērvĭcāx nōstra ābnŭĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 501). Fās pērvĭcācēs

ēst mĭhĭ Thȳădăs Cāntārĕ. *H.* || *arch. Ferme (de caractère).* Nām pērvĭcācēm dīcī me ēsse, ēt vīncĕrĕ, Pērfăcĭlĕ pătĭŏr. *Att.* (ap. *Non.* 5, 40). *Voy.* Pertinax.

† Pērvĭcŭs, ă, ŭm, *arch. Intraitable.* Pērvĭco Ājāx ănĭmō. *Att.* (ap. *Non.* 8, 28. *Pl.* ibid.).

Pērvĭdĕō, ēs, īdī, īsŭm, ĭdērĕ. *Voir distinctement, et au fig.* Sōl... quī pērvĭdēt ōmnĭă. *O.* Cūnctăquĕ mēns ŏcŭlīs pērvĭdēt īllă sŭīs. *Id.* Quŭm tŭă pērvĭdĕās ŏcŭlīs mălă līppŭs ĭnūnctīs. *H.* Pērvĭdĕāmŭs ŭtrūm fīnītūm fūndĭtŭs ōmnĕ. *Lr.* (I, 955). SYN. Pērspĭcĭō.

Pērvĭgĭl, ĭlĭs. *Qui veille toujours.* Pērvĭgĭl āltērnō pārēt cūstōdĭă sīgnō. *L.* Āntĕ mĕōs ŏcŭlōs pērvĭgĭl ānguĭs ĕrĭt. *O. Voy.* Vigil.

Pērvĭgĭlātŭs, ă, ŭm. *Passé à veiller.* Īn mūltō nōx ēst pērvĭgĭlātă mĕrō. *O.*

Pērvĭgĭlō, ās, ārĕ, *n. Veiller continuellement.* Nām vĭgĭlārĕ lĕve ēst, pērvĭgĭlārĕ grăvĕ. *M.* (IX, 69). Ēt quīdām sērōs hībērni ād lūmĭnĭs īgnēs Pērvĭgĭlăt. *V. Voy.* Vigilo. || *Act.* Ēt tēcūm lōngōs pērvĭgĭlārĕ dĭēs. *Tib.* (III, 7, 22. Adde *Pp.* I, 16, 40).

† Pērvĭglāndŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Pervigilandus. Tē sĭnēntĕ tōtă nōx ēst pērvĭglāndă cāntĭcīs. (*Pervig. Vener.* 46.)

† Pērvīlĭs, ĕ. *Très-vil.* Queīs prĕtĭūm pĭĕtās pērvīlĭbŭs aūrĕă fēcĭt. *P. Nol.* (18, 219).

Pērvīncō, ĭs, ĕrĕ. *Vaincre entièrement.* Nōnnĕ fŭĭt lĕvĭŭs dŏmĭnæ pērvīncĕrĕ mōrēs? *Pp.* (I, 17, 15). Pērvīncĕ, Thēseū, quĭdquĭd ālto īn pēctŏrĕ Rĕmănēt păvōrĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 654). Nām quæ pērvīncĕrĕ vōcēs Ēvălŭērĕ sŏnūm? *H.* Hæc mŏrā rūmpētūr vīnō pērvĭctā vĕtūstō. *Sam.* (vs. 586). *Voy.* Vinco. || *Déterminer, persuader.* Hās sāltēm nūllŭs pŏtŭĭt pērvīncĕrĕ tērrŏr, Nē nōstrūm cŏmĭtēs prōsĕquĕrēntŭr ŏpŭs. *Boet.* (1, 1). SYN. Āddūcō, pērsuādĕō. || *Obtenir avec effort.* Ūnă sălūs hæc ēst; hōc ēst tĭbĭ pērvīncēndŭm. *Cat.* (76, 15). || *Prouver.* Ēt quām dīffĭcĭle īd mĭhĭ sīt pērvīncĕrĕ dĭctīs. *Lr.* (V, 100). *Voy.* Probo.

Pērvĭrēns, tĭs. *Toujours vert.* Ēt frōndĕ nūnquām dēflŭēntĕ pērvĭrēns. *P. Nol.* (7, 11).

Pērvīsō, ĭs, ĕrĕ. *Voir distinctement.* Pārvŭlă sīc māgnūm pērvīsĭt pūpŭlă cœlūm. *Manil.* (IV, 925).

Pērvĭŭs, ă, ŭm. *Où l'on peut passer, accessible, ouvert.* Īntĕrĕā naūtæ quĕnĭām frĕtă pērvĭă nōn sūnt. *O.* Pērvĭŭs æthĕr. *Id.* Ēt pērvĭŭs ūsŭs Tēctōrum īntēr sē. *V.* Cūnctīs pērvĭŭs hāstīs. *L.* SYN. Pĕnĕtrābĭlĭs, ăpērtŭs, pătēns. PPH. Nōn *ou* haūd īmpērvĭŭs. Nōn claūsŭs *ou* præclūsŭs. || *Au fig.* Nūllī pērvĭă cūlpæ Pēctŏră Fābrĭcĭī. *Cl.* || *Qqf. act. Qui pénètre.* Quā flātŭs ăgĭt, quā pērvĭŭs ēnsĭs. *Sil.*

Pērvīvō, ĭs, xī, īvĕrĕ, *n. Vivre jusque, longtemps.* Ētsī pērvīvo ūsque ād sūmmam ætātēm, tămĕn. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 84). Pērvīxī : nĕque ĕnĭm fōrtūnă mălĭgnĭŏr ūnquăm. (*Anth.* I, p. 503. Et *Att.* apud *Non.* 4, 9.)

Pērvōlgō. *Voy.* Pervulgo.

Pērvŏlĭtō, ās, ārĕ, *n. et act., fréq. du suiv.* Dēnĭquĕ pēr dīssēptă dŏmōrūm sāxĕă vōcēs Pērvŏlĭtānt. *Lr.* (VI, 952). Ōmnĭă pērvŏlĭtāt lātē lŏcă. *V.* Păvĭdæ Phīnēĭă tēctă Pērvŏlĭtānt. *V. Fl.*

1. Pērvŏlō, ās, ārĕ, *n. et act. Voler à travers, parcourir en volant, et au fig.* Rūmŏr, ŭt ēst vēlōx, ăgĭtātĭs pērvŏlăt ālĭs. *O.* Dŏmĭnī quūm dīvĭtĭs ædēs Pērvŏlăt (hirundo). *V.* Āĕrĭūm pērvŏlăt āltŭs ĭtĕr. *O.* Dūm pērvŏlăt āxĕ cĭtātō Flāmĭnĭām. *J.* (I, 60). SYN. Pērvŏlĭtō, cīrcūmvŏlĭtō, pērcūrrō, sĕcō.

2. Pērvŏlō, vŏlŭī, vēllĕ. *Désirer ardemment.* Pērvēlīm mērcēdēm dārĕ. *Pl* (*Epid.* IV, 1, 9 *Id. Curc.* 2, 8).

Pērvŏlŭām, *futur par diérèse pour* Pervolvam. Smȳrnam īncānă dĭū sæcŭlă pērvŏlŭēnt. *Cat.* (95, 6).

Pērvōlvō, ĭs, ī, ŏlūtūm, ōlvĕrĕ. *Rouler entièrement.* Prōvōlvām, tēque ĭbīdēm pērvōlvam īn lŭtō. *Ter.* (*And.* IV, 4, 38. Ubi *Donat.*). || *Feuilleter, lire. Voy.* Lego.

Pērvūlgātŭs, ă, ŭm. *Divulgué, publié.* Pērvūlgātă dĭū lēgīs præcēptă tĕnētĭs. *Juvc.* (I, 578). || *Commun, ordinaire.* Trāctārĕ, sēd vĭā pērvūlgātā pătrūm. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 49. Adde *Pl. Bac.* IV, 9, 149). SYN. Sŏlĭtŭs, vūlgārĭs.

Pērvūlgō, *arch.* Pērvōlgō, ās, ārĕ. *Disséminer, divulguer.* Quæ caūsā dĕūm pēr măgnās nūmĭnă gēntēs Pērvōlgārĭt. *Lr.* (V, 1160). Vītĭcŏlæ nōmēn pērvūlgātūră fălērnī Mūnĕră. *Sil.* SYN. Vūlgō, spārgō, etc. || *Errer dans, parcourir.* Tēmpŏrĕ quō sōlĭs pērvōlgānt fūlgŭră cœlūm. *Lucr.* (II, 163). SYN. Pĕrērrō, pērvăgŏr, etc.

Pērvūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pervello.

Pēs, ĕdĭs, *m. Pied.* Pēs ĕtĭam, ēt cămŭrīs hīrtæ sūb cōrnĭbŭs aūrēs. *V.* Īnsĕquĭtūr, trĕpĭdīquĕ pĕdēm pĕdĕ fērvĭdŭs ūrgēt. *Id.* Vīnclă dŭæ pĕdĭbŭs dēmūnt. *O.* SYN. Plāntă, *qqf.* vēstīgĭă. EP. Tĕnĕr, nĭvĕŭs, mōllĭs; ăgĭlĭs, cĭtŭs, răpĭdŭs, lĕvĭs, vŏlŭcĕr, fŭgāx; lēntŭs, tārdŭs; fīrmŭs; tĭtŭbāns, īncērtŭs. || *Course, fuite.* Ēt mălĕ cōnfīsūm pĕdĭbŭs. *O.* Fīdĭtĕ nē pĕdĭbŭs. *V.* Sōlōs tĭbĭ, Māgnĕ, rĕlĭquĭt Pārthōrūm fōrtūnă pĕdēs. *L.* SYN. Cūrsŭs, fŭgă. || Pĕdēm fĕrō, īnfĕrō. *Aller, venir.* Fērtĕ sĭmŭl Faūnīquĕ pĕdēm Drȳădēsquĕ pŭēllæ. *V. Voy.* Eo. || — rĕfĕrō, rĕvŏcō. *Reculer.* Fērtquĕ rĕfērtquĕ pĕdēm. *O.* Quūm prŏfŭgūm pōssĭs īpsĕ rĕfērrĕ pĕdēm. *Id. Voy.* Recedo. || — ēffĕrō. *Sortir.* Pĕdem ŭt ēffērrēs ædĭbŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 19). *Voy.* Exeo. || Pĕdĭbŭs. *A pied, ou Par terre.* Seū pĕdĭbūs Pārthōs sĕquĭtūr, seū clāssĕ Brĭtānnōs. *Pp.* (II, 27, 5). || Mē īn pĕdēs dō, cōnjĭcĭō. *Prendre ses jambes à son cou.* Mēnĕ vīs dem īpse īn pĕdēs? *Pl.* (*Capt.* I, 2, 12. Adde *Ter. Ph.* I, 4, 13; *Eun.* V, 2, 5). *Voy.* Fugio. || Pĕdēs pōrrĭgō. *Être exposé mort.* Sēd mĕă pōrrēxĭt spōrtŭlă, Paūlĕ, pĕdēs. *M.* (IX, 86). || Sērvī ād pĕdēs, *et poét.* Pĕdēs. *Esclaves qui se tenaient près des pieds de leurs maîtres à table.* Āt īllĕ rĕtrō flēxŭs ād pĕdūm tūrbăm. *M.* (III, 82. *Ib.* 23). || *Au fig.* Sūb pĕdĭbŭs sŭm *ou* pōnō, Pĕdĭbŭs sūbjĭcĭō. *Être méprisé; fouler aux pieds.* Sūb pĕdĭbūs tĭmŏr ēst. *O.* Quīsquĭs sūb pĕdĭbŭs fātă răpācĭă, Ēt pūppēm pŏsŭĭt, etc. *Sen.* (*H. OEt.* 107). Strĕpĭtūmque Ăchĕrōntĭs ăvārī Sūbjēcĭt pĕdĭbŭs. *V. Voy.* Contemno. || Mănĭbūs pĕdĭbŭsquĕ făcĭō. *Voy.* Manus. || *Courant, cours (de l'eau).* Lĕvĭs crĕpāntĕ lȳmphă dēsĭlĭt pĕdĕ. *H.* Quā vĭă sēctă sĕmēl lĭquĭdō pĕdĕ dētŭlĭt ūndās. *Lr.* (V, 273). Lĭquĭdō pĕdĕ lābĭtŭr ūndă. (*Culex*, 17.) Rĕtrăhĭtquĕ pĕdēm sĭmŭl ūndă rĕlābēns. *V.* || *Au fig.* Rĕfērrĕ pĕdēm. *Reculer, revenir (sur ses pas).* Nēscĭt vēstră rŭēns īră rĕfērrĕ pĕdēm. *Pp.* (III, 15, 44). || *Rame.* Īlīgnīs pĕdĭbŭs cērcūrŭs cūrrĕrĕt æquĭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 13, 4. Et *Pl. Men.* II, 2, 75, navales pedes). || *Pied de lit, de table.* Mēnsæ sēd ĕrăt pēs tērtĭŭs īmpār. *O.* Cāndĭdō pĕdĕ lēctī. *Cat.* (61, 115). || *Écoute, cordage attaché au bas d'une voile pour la déployer.* Sĭmŭl sĕcūndŭs īncĭdīssēt īn pĕdēm. *Cat.* (4, 19). Ūna ōmnēs fēcērĕ pĕdēm. *V.* Năctă rătēm cŏmĭtēmquĕ fŭgæ, pĕdĕ lābĭtŭr æquō. *O.* (Adde *Luc.* V, 428; *Sen. Med.* 322). || *Pied de vers; mètre adopté par un poëte.* Mūsă pēr ūndēnōs ēmŏdŭlāndă pĕdēs. *O.* Mē pĕdĭbŭs dēlēctāt claūdĕrĕ vērbă. *H.* Pērquĕ pĕdēs prŏprĭōs nāscēntĭă cārmĭnă sūrgūnt. *Man.* (II, 760). Lēsbĭūm sērvātĕ pĕdēm. *H.* Ēt pĕdĕ quō dēbēnt fōrtĭă bēllă gĕrī. (*Ibis*, 640.) SYN. Mĕtrŭm, cārmĕn. || *Pied, mesure de longueur.* Huĭc ā

stīrpĕ pĕdēs tēmō prōtēntŭs īn ŏctō. *V. Au fig.* Mētīrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlo āc pĕdĕ vērum ĕst. *H.*

Pēssĭmē, *superl. de* Male. *Très-mal.* Quĭă pēssŭme īstŭc īn te ātque īllūm cōnsŭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 28). Nām sum ŏbtūsŭs pūgnīs pēssŭmē. *Pl.* (*Amph.* II, 1, 59). || *Terriblement, beaucoup.* Pēssŭmē mĕtŭī nē mi hŏdĭe ăpŭd prætōrēm sōlvĕrĕt. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 6).

Pēssĭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Malus. *Très-mauvais; très-méchant.* Pārs aūtēm pēssĭmă rērum ĕst. *O.* Nōn ĕgŏ tē vīdī Dāmōnĭs, pēssĭmĕ, cāprŭm Ēxcĭpĕrĕ? *V.*

† Pēssŭlŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Rĕmŏvēns ĕt pēssŭlă claūstrīs. *P. Nol.* (18, 411). Lārgīrĕ vīsŭs pēssŭlă jānŭīs. (*Anth.* I, p. 544.)

Pēssŭlŭs, ī, *m. Traverse pour fermer une porte, par ext. Verrou.* Nūnc fŏrĭbŭs sūrdīs, sĕră quăs vĕl pēssŭlŭs ārctīs Fīrmārāt cŭnĕīs. *Prud.* (*Sym.* I, 65). Ŏcclūdĕ, sīs, Fŏrēs āmbōbŭs pēssŭlĭs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 25. Et *Ter. Eun.* III, 5, 55). SYN. Vēctĭs, clāvĭs. *Voy.* Sĕra.

Pēssŭm, *locut. adv. Au fond.* || — ăbĕŏ, sūbsīdŏ, sīdŏ, etc. *Aller au fond.* Quāndo ăbĭīt rētĕ pēssŭm. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 15. *Id. Rud.* II, 3, 64). Ēt mūltæ pĕr mărĕ pēssŭm Sūbsēdērĕ. *Lr.* (VI, 588, nempe urbes). Sīdēntĭă pēssŭm Cŏrpŏră cæsă tĕnēnt. *L.* Nē grăvātă pēssŭm Īnfĕrĭŏr sīdăt. *Boet.* (5, 5, mens). *Voy.* Mergor. *Au fig.* Ăbītĕ pēssŭm, vānă mūndī gaūdĭă. *Eugen.* (12, 32). || — mērgŏ, prĕmŏ, etc. *Enfoncer.* Ēt lāpsāntĕ grădū pĕdēs Pēssŭm mērgĕrĕ lūbrĭcōs. *Prud.* (*Sym.* II, *præf.* 36). Ĕgo īstŭm... pēssŭm prĕmăm. *Pl.* (*Most.* V, 2, 49). *Voy. le suiv.*

Pēssŭmdŏ, Pēssŭm dō, ās, ārĕ, *ou* Pēssŭndŏ. *Submerger.* Quām cēlsă căcūmĭnă pēssŭm Tēllūs vīctă dĕdĭt! *L. Voy.* Mergo. || *Perdre, détruire, ruiner, et au fig.* Nōn mĭhĭ, quærēntī pēssŭmdărĕ cūnctă, pĕtītŭm Cæsărĕŭm căpŭt ĕst. *O.* Pēssŭmdĕdĭstī mē blāndĭmēntĭs tŭīs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 23). Ēxēmplŭm pēssŭmŭm pēssŭmdătĕ. (*Ib.* III, 2, 3.) Fēssŭs quĭdem, ĕt dējēctŭs, ĕt pēssŭmdătŭs. *Sen.* (*Ag* 137). SYN. Pērdŏ, ēvērtŏ, dējĭcĭŏ.

Pēstĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Empesté, pestilentiel, empoisonné.* Pēstĭfĕrŭm tŭmĭdō vūlnŭs ăb āngŭĕ dătŭm. *O.* Rūptōque īngēns Ăchĕrōntĕ vŏrāgŏ Pēstĭfĕrās ăpĕrīt faūcēs. *V.* SYN. Pēstĭlēns, cōrrūptŭs, vĭtĭātŭs, fœtĭdŭs. || *Au fig.* Quĭd mē, nātă, pēstĭfĕrō tĕnēs Amōrĕ vīnctŭm? *Sen.* (*Phœn.* 38).

Pēstĭlēns, tĭs. *Comme le précéd.* Nĕc pēstĭlēntēm sēntĭĕt āfrĭcŭm Fēcūndă vītĭs. *H.* Ō vēntum hōrrĭbĭlem ātquĕ pēstĭlēntēm! *Cat.* (26, 5). PPH. Āĕră nōn sānŭm. *L.* || *Au fig.* Nōn pēstĭlēns īnvĭdĭă, nōn frăgĭlĭs făvŏr. *Sen.* (*Hip.* 489). Nĕc īn căthēdrā pēstĭlēntī sēdĕrĭt. *P. Nol.* (7, 4).

Pēstĭlēntĭă, æ, *f. Peste.* Rēgĕlārĕ nĕc tē pēstĭlēntĭă pŏssĭt. *M.* (III, 93). *Voy.* Pestis. || *Au fig. Poison.* Ōrātĭōnĕm... Plēnăm vĕnēni ĕt pēstĭlēntĭæ lēgĭt. *Cat.* (44, 12).

† Pēstĭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Pestilens. Lŏcă pūlvĕrŭlēnta ĕt pēstĭlēntă. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7).

† Pēstĭlĭtās, ātĭs, *f. Peste.* Pēstĭlĭtās, ĕtĭăm pĕcŭbŭs bālāntĭbŭs ægrŏr. *Lr.* (VI, 1130. *Ib.* 1097).

Pēstĭs, ĭs, *f. Fléau, malheur, ruine, tout objet pernicieux.* Dīscĭdĭum ŭt nĕquĕăt fĭĕrī sĭnĕ pēstĕ mălōquĕ. *Lr.* (III, 348). Nĕc sævĭŏr ūllă Pēstĭs, ĕt īră dĕŭm Stўgĭīs sēse ēxtŭlĭt ūndīs. *V.* Pēstĭs ăcērbă bŏūm (coluber). Dī, tālem āvērtĭtĕ pēstēm! Quĭd pēstem ēvādĕrĕ bēllī Jŭvĭt? Tūm văriæ īllūdūnt pēstēs. *Id.* Hōc prīmŭm nātūră nŏcēns īn cōrpŏrĕ sævās Ēdūxĭt pēstēs (de serpentibus). *L.* Quāntă pērnĭs pēstĭs vĕnĭĕt! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 3). Quām sĭmŭl āc tālī pērsēnsĭt pēstĕ tĕnērī (scil. amore). *V.* Īpse īllĭgātŭs pēste īntĕrĭmŏr tēxtĭlī. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). SYN. Clādēs, lābēs, pērnĭcĭēs, mălŭm, dāmnŭm, ēxĭtĭŭm. || Pēstēm ŏccŭmbŏ. *Périr.* (*Pl. Capt.* III, 3, 11.) || *Incendie.* Lēntūsquĕ cărīnās Ēst văpŏr, ĕt tōtō dēscēndĭt cōrpŏrĕ pēstĭs. *V.* Quāttŭŏr āmīssīs, sērvātæ ā pēstĕ cărīnæ. *Id.* || *Mauvaise odeur.* Crūdēlēm nāsōrum īntērfĭcĕ pēstēm. *Cat.* (69, 9). *Voy.* Fœtor. || *Peste, maladie contagieuse.* Hōs pēstĭs nĕcŭĭt, pārs ŏccĭdĭt īllă dŭēllĭs. *Enn.* (apud *Prisc.* 861). Pēstĭs ĕt īn māgnæ dŏmĭnātŭr mœnĭbŭs ūrbĭs. *O.* Nī sŭbĭto īmpōrtūnă lŭēs ĭnĭmīcăquĕ pēstĭs. *Sil.* Trāxĭt ĭnērs cœlūm flŭĭdæ cōntāgĭă pēstĭs. *L.* Ādspĭcĭĕt ăvĭdā pēstĕ sōlātās dŏmŏs. *Sen.* (*OEd.* 4). SYN. Lŭēs, cōntāgĭă (*pl.*), lābēs, tābēs, pēstĭlēntĭă, *qqf.* pēstĭlĭtās. EP. Dīră, sævă, īnfēstă, fūnēstă, ēxĭtĭōsă, ēxĭtĭālĭs, lētĭfĕră, mōrtĭfĕră, mĭsĕrāndă; ārdēns, īgnĕă, fērvĭdă; fœdă, tābĭdă, tētră. PPH. Lētĭfĕr *ou* mōrbĭfĕr æstŭs. Lētālĭs flāmmă. Sævī cōntāgĭă mōrbī. Vĭtĭātŭs *ou* cōrrūptŭs āĕr. Pōllūtŭm cœlŭm. Cœlī mōrbŭs. PHR. Sævō vĭŏlēntă vĕnēnō. Pĕr vīscĕră sērpēns. Tōtō dēscēndēns pēctŏrĕ. VERS. Tābĭdă mēmbrīs, Cōrrūptō cœlī trāctū, mĭsĕrāndăquĕ vēnĭt Ārbŏrĭbūsquĕ sătīsquĕ lŭēs, ĕt lētĭfĕr ānnŭs. *V.* Hīc quōndām mōrbō cœlī mĭsĕrāndă cŏŏrta ĕst Tēmpēstās. *Id.* Dīră lŭēs quōndām Lătĭās vĭtĭāvĕrăt aūrās. *O.* Āĕră pēstĭfĕrūm trāctū, mōrbōsquĕ flŭēntēs. *L.* Vēl grăvēm pŏpŭlīs lŭēm Spārsūră pēstĭs. *Sen.* Seū vĭtĭum ēxhālăt, spīrātquĕ văpōrĭbŭs æthēr Pēstĭfĕrīs. *Grat.* (Cf. *Lucr.* VI, 1136 sq.; *Virg. G.* III, 478; *Æ.* III, 137; *Ovid. Met.* III, 536; VII, 523; *Luc.* VI, 94; *Sil.* XIV, 582; *Sen. OEd.* 37 et 110 sq.; *Manil.* I, 889; *Grat. Cyn.* 369 sq.)

† Pĕtācĭtĕr, *adv. Avidement.* Grāmĭnă sī cārpĭt sēmēsă pĕtācĭŭs ānsĕr. *Avien.* (*Progn.* 432 Habet *Fulg. Myth.* 2, 3, potentiæ *petax*).

Pĕtălē, ēs, *f. Nom de femme.* (*Prop.* IV, 7, 43.)

† Pĕtălŭm, ī, *n.* (πέταλον). *Feuille ou lame de métal.* Aūrēīs īn pĕtălīs (apud *Grut.* p. 1163.)

Pĕtălŭs, ī, *m.* (πέταλος). *Nom d'homme.* Tērră sĭt hæc Pĕtălō nōn ŏnĕrōsă prĕcŏr. *Inscr.* (*Murat.* I, p. 1199).

Pĕtāsŏ, ōnĭs, *m. Jambon.* Nām mĭhĭ cūm vĕtŭlē sĭt pĕtāsōnĕ nihĭl. *M.* (XIII, 55. *Id.* III, 77). SYN. Pērnă, pĕtāsūncŭlŭs.

Pĕtāsūncŭlŭs, ī, *m. Petit jambon.* Quōd vōcĭs prĕtĭŭm? sīccŭs pĕtāsūncŭlŭs ĕt vās. *J.* (7, 119).

Pĕtăsŭs, ī, *m.* (πέτασος). *Chapeau thessalien, espèce de casquette à bords.* Tūm meō pătri aūtēm tŏrŭlŭs ĭnĕrĭt aūrĕŭs Sŭb pĕtăsō. *Pl.* (*Amp. prol.* 144). || *Nom d'un cheval.* (*Calp.* 6, 51.)

Pĕtaūrŭm, ī, *n.* (πέταυρον). *Roue sur laquelle les sauteurs faisaient la voltige.* Sīcŭt mēchănĭcī quum ālto ēxsĭlŭērĕ pĕtaūrō. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Petauristas*). Quăm rŏtă trānsmīssō tŏtĭēs īmpāctă pĕtaūrō. *M.* (XI, 21). Ān măgĭs ōblēctānt ănĭmŭm jăctātă pĕtaūrō Cōrpŏră. *J.* (14, 265. Et *Man.* V, 434).

Pĕtēlĭă *ou* Pĕtīlĭă, ōrŭm, *n.* (Πετηλία). *Ville du Bruttium, fondée par Philoctète.* Pārvă Phĭlōctētæ sūbnīxă Pĕtēlĭă mūrō. *V.* Fūmābăt vērsīs īncēnsă Pĕtēlĭă mūrīs. *Sil.*

Pĕtĕōn, ōnĭs, *f.* (Πετεών). *Petite ville de Béotie.* Ēt sūlcō Pĕtĕōnă dŏmānt. *St.*

Pĕtēssŏ. *Voy.* Petisso.

† Pĕtīgŏ, ĭnĭs, *f. Lèpre.* Īllŭvĭēs, scăbĭēs ŏcŭlōs huic, deinquĕ pĕtīgŏ Cōnscēndĕrĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 700. Sic legendum, quum habeant codices *denique.* Multis placet conjectura *deque petigo.* Vox *petigo* est in *Onomast.*, et *Petiginosus* apud *Th. Prisc.* Pervulgatum autem v. *Impetigo*).

Pĕtīlĭānŭs, ă, ŭm. *De Pétilius* Pĕtīlĭānīs dēlĭcātŭs īn rēgnīs. *M.* (XII, 57).

Pĕtīlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Dūră tĭbī pĕrăgĕndă rĕī sīt caūsă Pĕtīlī. *H.* (Alii scrib. *Petilli*).

† Pĕtīlŭs, ă, ŭm. *Mince, grêle.* Īnsīgnīs vārīs [ēst] crūrĭbŭs ātquĕ pĕtīlīs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 620. *Pl.* ibid. Vid. *Fest.*)

† Pĕtĭmĕn, ĭnĭs, *n. Ulcère à l'épaule des bêtes de somme.* (*Lucil.* et *Næv.* apud *Fest.*)

? Pĕtĭŏlŭs, *m. Voy.* Pediolus.

† Pĕtīssŏ *ou* Pĕtēssŏ, ĭs, ĕrĕ, *inchoat. de* Peto. Cōrpŏrĕ quūm rĕlĭquō pūgnām cædēsquĕ pĕtīssĭt. *Lr.* (III, 648. *Id.* V, 808). Mēntĕquĕ dīvīnā cœlūm tērrāsquĕ pĕtīssĭt. *Cic.* (*de Cons.*, in *Div.* 1, 11). Ād tŭă tē rĕtrăhūnt, nām nūnc ălĭēnă pĕtēssĭs. *P. Nol.* (*Epist.* 46, 95).

Pĕtītŏr, ōrĭs, *m. Qui recherche.* Clārŭs Hўăntēæ Stēllă pĕtītŏr ăquæ. *M.* (XII, 3). || *En partic. Celui qui postule les honneurs, candidat.* Hīc gĕnĕrōsĭŏr Dēscēndăt īn Cāmpūm pĕtītŏr. *H.* SYN. Cāndĭdātŭs, cāndĭdŭs. || *Au fig.* Fāmæquĕ pĕtītŏr Mūltă dăre īn vūlgŭs. *L.*

Pĕtītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Peto. *Gagné, attaqué, tiré, recherché, demandé, etc.* Ēt quōndām Grāĭīs, Phāsī, pĕtītĕ vĭrīs. *O.* Pĕtītă fērrō bēllŭă. *H.* Gĕmĭtūs āltō dē cōrdĕ pĕtītī. *O.* Thălămīs pŏtĭērĕ pĕtītīs. *Id.* || *Subst. n. Demande.* Fācta ēst ŭtrĭūsquĕ pĕtītī Cōpĭă. *Cat.* (68, 39). Pŏtĭērĕ pĕtītīs. *O.*

† Pĕtītŭs, ūs, *m. Désir.* Āttămĕn īnsĕquĭtūr lānguŏr, tērræquĕ pĕtītŭs. *Lr.* (III, 173).

Pĕtŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, ĕrĕ. *Se diriger vers, gagner.* Īmă pĕtūnt nĕbŭlæ. *O.* Trōjă pĕr ūndōsūm pĕtĕrētūr clāssĭbŭs æquŏr. *V.* Flāmmă pĕtīt āltūm; prŏpĭŏr lŏcŭs āĕră cēpĭt. *O.* (*Fast.* 1, 109, pro *petiit.* Sic *Virg. Æ.* IX, 9). SYN. Ĕŏ, tēndŏ, ădĕŏ. || — ītĕr, vĭăm. *Prendre un chemin.* Dīvērsās pĕtĭērĕ vĭās. *V. Fl.* || *Aller visiter.* Tē sūpplēx pĕtĕrem, ēt tŭă nūmĭna ădīrĕm. *V.* Ād tēmplă pĕtītī Cōnvĕnĭūnt ŏpĕrōsă dĕī. *O.* SYN. Ădĕŏ, īnvīsŏ, vīsŏ. || *Marcher contre, attaquer, frapper.* Hīc pĕtĭt ēxscĭdĭīs ūrbēm mĭsĕrōsquĕ Pĕnātēs. *V.* Jām cōrnū pĕtăt. *Id.* Quās făcĭbŭs sævīs ŏcŭlōs ātque ōră pĕtēntēs. *O.* Ā pŏpŭlō sāxīs prætĕrĕūntĕ pĕtŏr. *Id.* (*Nuc.* 2). Nēc pĕcŭdēs, vĕlŭt āntĕ, pĕtĭt. *Tib.* (II, 1, 71). SYN. Īmpĕtŏ, āggrĕdĭŏr, lăcēssŏ, cædŏ, etc. *Voy.* Aggredior, Percutio. || *Viser, être dirigé contre.* Sīc fātŭr, Cўcnūmquĕ pĕtĭt: nēc frāxĭnŭs ērrăt. *O.* Nōs hāstă pĕtĭt. *Id.* || *Au fig. Regarder, concerner.* Trōjānōs hæc mōnstră pĕtūnt. *V.* SYN. Spēctŏ, pērtĭnĕŏ. || *Aller au devant, rechercher.* Pūlchrāmquĕ pĕtūnt pĕr vūlnĕră mōrtĕm. *V.* Pēllĭbŭs īncŭbŭīt strātīs, sōmnōsquĕ pĕtīvĭt. *Id.* SYN. Ădĕŏ, quærŏ, căptŏ. || *Chercher, se procurer.* Pĕtĕ rēgnă pĕr ūndās. *V.* Ūndĕ mĭhĭ pĕtĕrēm cĭbŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 25). Lūcră pĕtītūrās frētă pĕr părēntĭă vēntīs. *Tib.* (I, 9, 9). SYN. Părŏ, quærŏ. || *Tirer de.* Ūt pĕtīvīt spīrĭtum āltē! *Pl.* (*Cist.* I, 1, 57. Ē flāmmā pĕtĕrĕ tē cĭbūm pŏsse ārbĭtrŏr. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 38). SYN. Dūcŏ, trăhŏ, sūmŏ. || *Prendre, choisir.* Dē māgno ēst prædă pĕtēndă grĕgĕ. *Tib.* (I, 1, 34). *Voy.* Eligo. || *Demander.* Āh! nĭmĭs ēst quŏd, ămīcĕ, pĕtĭs. *O.* Frātērnæquĕ fĭdēm pācĭs pĕtĭītquĕ dĕdītquĕ. *Id.* Hīc mĭhĭ rēspōnsūm prĭmŭs dĕdĭt īllĕ pĕtēntī. *V.* Hăbēs, tōtă quŏd mēntĕ pĕtīstī. *Id.* Pĕtĭt hōc Æētĭdă mūnŭs. *O.* Ārcūmque ănĭmōsă pĕtēbăt Fērrĕ. *St.* Sīncērūm mĭhĭ Cāndōrĕ nōtō rēddās jūdĭcĭūm pĕtŏ. *Ph.* SYN. Pōscŏ, pōstŭlŏ, rŏgŏ, etc. *Voy.* Posco, Interrogo.

Pĕtōrĭtūm *ou* Pĕtōrrĭtūm, ī, *n. Voiture suspendue à quatre roues, d'origine gauloise.* Ēssĕdă fēstīnānt, pīlēntă, pĕtōrrĭtă, nāvēs. *H.* (*Id. Sat.* I, 6, 104.) Īngĕnĭēs præstō sūbjūnctă pĕtōrrĭtă mūlīs. *Aus.* (*Epist.* 35. Cf. *Gell.* 15, 30, et *Fest.*).

Pĕtōsīrĭs, ĭdĭs, *m. Nom d'un astrologue égyptien; par anton. Astrologue.* Āptĭŏr hōră cĭbō, nĭsĭ quām dĕdĕrĭt Pĕtōsīrĭs. *J.* (6, 581. Cf. *Plin.* 2, 21, 4).

Pĕtră, *et moins souv.* Pētră, æ, *f.* (πέτρα). *Rocher.* Frētŭs ămōrĕ pĕtræ, cāstīs ēt pērvĭgĭl ārmīs. *Prud.* (*Ham.* 495. Sic in *Cath.* 12, 179). Ĭtĕrūmquĕ lŏcŭtām Sphīngă pĕtrīs. *St.* (*Th.* IV, 375. Sic et *Sen. H. OEt.* 804). Ēt scĕlĕrĕ pĕtræ nōbĭlēs Scīrōnĭdēs. *Sen.* (*Hip.* 1023). Pĕtra ēx dēsērtī quī pĭŭs āgnŭs ădēst. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 106). SYN. Scŏpŭlŭs, rūpēs, sāxŭm, sĭlēx. || *Nom de plusieurs villes bâties sur des rochers. Colline près de Dyrrachium.* Quēmquĕ vŏcāt cōllēm Taūlāntĭŭs īncŏlă Pĕtrām. *L.* (VI, 16. *Ib.* 70). || Pĕtră Leūcē. *Voy.* Leuce. || *Qqf. Pierre.* Quūm lĭquēscūnt pĕtræ, fērrum ŭbĭ īĭt. *Pl.* (*fr.* ap. *Serv.* ad *G.* IV, 171).

? Pĕtræă, æ, *f. Ville de Sicile.* (*Sil.* X, 248. Alii leg. *Petrina*).

Pĕtræŭs, ī, *m.* (πετραῖος). *Nom d'un centaure.* Lāncĕă Pīrĭthŏī cōstīs īmmīssă Pĕtræī. *O.*

Pĕtrēĭŭs *ou* Pĕtrējŭs, ī, *m. Un des officiers de César.* Rēctŏr cāstrīs Āfrānĭŭs īllīs Āc Pĕtrēĭŭs ĕrăt. *L.*

? Pĕtrĭcōsŭs. *Voy.* Prætricosus.

Pĕtrīnŭm, ī, *n. Colline de la Campanie.* Sĭnŭēssānūmquĕ Pĕtrīnŭm. *Hor.*

† Pĕtrŏ, ōnĭs, *m. Bélier qui a la viande dure.* Quī pĕtrōnī nōmĕn īndūnt vērvēcī sēctārĭŏ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 40. *Ib.* 41 et 42. Vid. *Fest.*).

Pĕtrōnĭă, æ, *f. Nom de femme.* Lībērta ēt cōnjūx Pĕtrōnĭă, cāră pătrōnō. (*Anth.* II, p. 53.)

1. Pĕtrōnĭŭs (canis), *m. Espèce de chien qui chasse dans les rochers.* Pĕtrōnĭōs, sīc fāmă, cănēs, vŏlŭcrēsquĕ Sĭcāmbrōs. *Grat.* (*Cyneg.* 202. Vid. *Fest.*).

2. Pĕtrōnĭŭs, ĭī, *m. Pétrone* (Arbiter), *poëte latin de Marseille, favori de Néron.* Stēlla, ēt Sēptĭmĭŭs, Pĕtrōnĭŭsquĕ. *Sid.* (9, 268). Hōc Pĕtrōnĭŭs īnvĕnītŭr ūsŭs. *T. Maur.* (1279). Pĕtrōnī cārmĕn dīvīnō pōndĕrĕ cūrrĭt, etc. (*Anth.* I, p. 419). || *Autres.* (*Inscr.* in *Anthol.* II, p. 54.)

Pĕtrūllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sĕd, ō Pĕtrūllĕ, nĕ mĕūm tāxīs lĭbrŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 856).

Pĕtrŭs, *et moins souv.* Pētrŭs, ī, *m.* (Πέτρος). *Saint Pierre, surnommé Céphas, le prince des apôtres, appelé primitivement Simon.* Quām Paūlŭs rĕtĭnĕt, quāmquĕ căthēdră Pĕtrī. *Prud.* (*Peri.* 11, 32. Sic *Id. Sym.* II, *præf.* 23, et passim). Quōs rĕcĭpĭt săcră pōrtă Pĕtrī, quōs jānŭă Paūlī. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 293). Cūm Pĕtro ēt Stĕphănō. *Id.* (*ibid.* 335. Sic et *Prud. Peri.* 12, 4). SYN. Sĭmōn. || *Autres. Un secrétaire d'État sous Majorien.* Quĭd laūdārĕ Pĕtrūm părvĭs, tĕmĕrārĭă Clīō, Vīrĭbŭs āggrĕdĕrĭs? *Sid.* (5, 568).

Pĕttălŭs, *m. Nom de guerrier.* Pĕttălŭs īrrīdēns. *O.*

Pĕttĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Pĕttī, nĭhĭl mē, sīcŭt āntĕā, jŭvăt. *H.*

Pĕtŭlāns, tĭs, *et* Pĕtūlcŭs, ă, ŭm. *Qui frappe de la corne.* Ēxtēnsūm pĕtŭlāns quătĭt hōstĭă fūnĕm. *J.* (12, 5). Nĕque ŏvēs hœdīquĕ pĕtūlcī Flōrĭbŭs īnsūltēnt. *V.* Āgnīquĕ pĕtūlcī. *Lr.* (II, 368. Vid. *Fest.*). || *En gén. Malfaisant.* Īntērdūm pērscīssă fŭrĭt pĕtŭlāntĭbŭs aūrīs. *Lr.* (VI, 111, de carbaso). Pĕtŭlāntī pēctŏră rōstrō Fōdĭt. *O.* SYN. Īmprŏbŭs, mălŭs. || *Hardi, insolent, effronté.* Sī dōctŭs vĭdēārĕ rŭdī, pĕtŭlānsvĕ pŭdēntī. *O.* Līgnūmquĕ sūpră tūrbă pĕtŭlāns īnsĭlĭt. *Ph.* SYN. Aūdāx, īmpŭdēns, prŏcāx. || *Immodeste, obscène.* Quī sŭpĕr ōbscēnă dĭcta ēt pĕtŭlāns jūrgĭŭm. *Ph.* Ātēllă vĕl queīs fābŭlīs āctūs dĕdĭt pĕtūlcōs. *T. Maur.* (*Met.* 827). Quī lūdĭcră cārmĭnă Bācchō cūm vērsĭbŭs pĕtūlcīs. (*Ib.* 278. Cf. *Serv.* ad *G.* IV, 10.) SYN. Prŏtērvŭs, lāscīvŭs, ōbscēnŭs, etc. *Voy.* Impudicus.

Pĕtŭlāntĕr. *Avec effronterie, lascivement.* Ēlūm-

bēm mōllīre ănĭmŭm, pĕtŭlāntĕr ămœ̄nās Haūrīre īllĕcĕbrās. *Prud.* (*Psych.* 315). Nē pĕtŭlāntĭŭs Quīsquām vĕrēndŭm cōnspĭcĕrĕt lŏcŭm. *Id.* (*Peri.* 14, 41). SYN. Prōtĕrvē, prōcācĭtĕr, lāscīvē, lĭcēntĕr.

Pĕtŭlāntĭă, æ, *f. Insolence, effronterie, impudence.* Tē nōn ūllă mĕæ læ̆sĭt pĕtŭlāntĭă lĭnguæ. *Pp.* (I, 16, 37). Tŭām quī pōssĭm pĕrpĕtī pĕtŭlāntĭām. *Pl.* (*Men.* V, 1, 43). Heū! mĭsĕra īn nĭmĭōs hŏmĭnŭm pĕtŭlāntĭă sūmptŭs! *Luperc.* (in *Anth.* I, p. 513). SYN. Prōtĕrvĭă, aūdācĭă, īmprŏbĭtās, lāscīvĭă.

Pĕtūlcŭs. *Voy.* Petulans.

Peūcălĕī *ou* Peūcănĕī, ōrŭm, *m. pl. Peuple sur les bords du Gange.* Pōst hōs sūnt, Peūcălĕīquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 1049. Et *Avien.* 1348).

Peūcē, ēs, *f.* (Πεύκη). *Ile à l'une des bouches du Danube.* Mūltĭfĭdī Peūcēn ūnŭm căpŭt ăblŭĭt Īstrī. *V. Fl.* I, lĭbĕr, ăd Gĕtĭcām Peūcēn Īstrūmquĕ tĕcēntĕm. *M.* (VII, 83. Et *Prisc. Peri.* 290; *Cl. Cons.* IV *Hon.* 629). || *C'était primitivement une nymphe aimée du Danube.* (Cf. *St. Silv.* V, 2, 137; *V. Fl.* VII, 217.)

Peūcĕdănŭm, ī, *n. Nom d'une plante médicinale.* Peūcĕdănūmquĕ sŏnāt flāmmĭs. *L.* (Cf. *Plin.* 25, 70).

Peūcĕtĭī, ĭōrŭm, *m. pl.* (Πευκέτιοι). *Habitants de la Peucétie, dans l'Apulie.* Peūcĕtĭōsquĕ sĭnūs. *O.*

Peūcrōn, ŏnĭs, *m. Un guerrier.* (*V. Fl.* VI, 564.)

Pēxātŭs, ă, ŭm. *Qui a un vêtement avec ses poils (neuf).* Pēxātūs pūlchrē, rīdēs mĕă, Zōĭlĕ, trītă. *M.* (II, 58).

Pēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pecto. *Peigné.* Ātque hŏdĭē tāntūm prōptĕr cōnvīvĭă pēxī. *J.* (11, 150. Et *Mart.* VII, 58). || *Drap neuf qui a encore ses poils.* Rīdēs sī fōrtĕ sŭbūcŭlă pēxæ Trītă sŭbēst tŭnĭcæ. *H.* Ēmī seū pŭĕrūm tŏgāmvĕ pēxăm. *M.* (II, 44).

Pfū *ou* Pfuī. *Voy.* Phu.

Phăbătōn, ōnĭs, *m. Un pantomime. Voy.* Caramalus.

Phăcĕlīnă, æ, *f.* (Φακελίνη). *Diane Phacéline, qui avait un temple en Sicile.* Tūm Lĭpărām, ĕt Phăcĕlīnæ tēmplă Dĭānæ. *Lucil.* (ap. *Prob.* ad *Virg. Buc.*, ed. *Keil*, p. 4). Mīllĕ Thŏāntēæ sēdēs Phăcĕlīnă Dĭānæ. *Sil.* (XIV, 260).

Phæ̆ācĭă, æ, *f.* (Φαιακία). *Ile de la mer Ionienne, la même que Corcyre.* Mē tĕnĕt ĭgnōtīs ægrūm Phæ̆ācĭă tĕrrīs. *Tib.* (I, 3, 3). *Voy.* Corcyra.

Phæ̆ācĭs, ĭdĭs, *f.* (Φαιακίς). *La Phéacienne, titre d'un poëme de Tuticanus.* Dīgnām Mæŏnĭīs Phæ̆ācĭdă cōndĕrĕ chārtīs. *O.* (*Pont.* IV, 12, 27).

Phæ̆ācĭŭs *et* Phæ̆ācŭs, ă, ŭm (Φαιάκιος *et* Φαίακος). *Des Phéaciens.* Fīnĭs ĕt ērrōrūm mĭsĕrō, Phæ̆ācĭă tēllūs. *Tib.* (IV, 1, 78). Nēc mĕă Phæ̆ācās æquānt pōmārĭă sīlvās. *Pp.* (III, 2, 11).

Phæ̆āx, ācĭs, *m.*; Phæ̆ācēs, ŭm, *pl.* (Φαίακες, *Ion.* Φαίηκες). *Phéaciens, anciens habitants de l'île de Corcyre, chez lesquels Ulysse voyagea.* Tūm văcŭī căpĭtĭs pŏpŭlūm Phæ̆ācă pŭtāvĭt? *J.* (15, 23). Phæ̆ācūm fēlīcĭbŭs ōbsĭtă pōmīs Rūră. *O.* Phæ̆ācum ābscōndĭmŭs ărcēs. *V.* || *Au fig. Qui aime les délices de la vie.* Pīnguĭs ŭt īndĕ dŏmŭm pōssīs Phæ̆āxquĕ rĕvērtī. *H.*

Phæ̆căsĭŭm, ĭī, *n.* (φαικάσιον). *Phécases, souliers en cuir léger, que les Romains empruntèrent aux Grecs.* || *D'où,* Phæ̆căsĭānŭs *ou* Phæ̆căsĭātŭs, ă, ŭm. Phæ̆căsĭātōrūm vĕtĕra ōrnāmēntă dĕōrŭm. *J.* (3, 217).

Phædĭmŭs, ī, *m.* (φαίδιμος). *Un des fils de Niobé.* Phædĭmŭs īnfēlīx ĕt ăvītī nōmĭnĭs hērēs. *O.* || *Nom de guerrier.* (*St. Th.* VIII, 440.)

Phædōn, ōnĭs, *m.* (Φαίδων). *Le Phédon, titre d'un dialogue de Platon.* Sōcrătĭcūsque ănĭmūs pōst fātum īn Phædōnĕ vīvŭs. *Sid.* (2, 178).

Phædră, æ, *f.* (Φαίδρα). *Phèdre, fille de Minos et de Pasiphaé, femme de Thésée, éprise d'une passion criminelle pour son beau-fils Hippolyte.* Rēspĭcĭt ābjēctās dēspērāns Phædră tăbēllās. *Aus.* (*Idyl.* 6, 32). Hīs Phædrām Prōcrīnquĕ lŏcīs, mœ̄stāmque Ĕrĭphȳlēn. *V.* Strīctōquĕ vēcōrs Phædră quĭd fērrō părăt? *Sen.* (*Hip.* 1155). SYN. Pāsĭphăēĭă. EP. Gnōssĭă, Mīnōĭă, Mīnōĭs; pērfĭdă, īncēstă. *Voy.* Hippolytus.

Phædrĭă, æ, *m. Nom d'homme.* Vĕrĕōr ne īllūd grăvĭūs Phædrĭă Tŭlĕrĭt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 1).

Phædrŏmŭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Curc.* I, 1, 2.)

Phædrŭs *ou* Phædĕr, drī, *m.* (Φαῖδρος). *Phèdre, l'un des disciples de Platon.* Nōn Phædrō sīc prĭŭs ēxcīdĭmŭs. *Apul.* (*Apolog.* t. II, p. 14 Bip.). || *Phèdre, fabuliste latin.* Phædrī lĭbēllōs lĕgĕrĕ sī dēsīdĕrās. *Ph.* || ? *Autre écrivain de ce nom, ou le fabuliste.* Ān æmŭlātŭr īmprŏbī jŏcōs Phædrī? *M.* (III, 20, 5). || *Personnage comique.* (*Ter. And.* I, 1, 59.)

Phænăgŏră, æ, *et* Phænăgŏrē, ēs, *f.* (Φαιναγόρη). *Ile du Pont-Euxin.* Sĕdĕt ēmĭnŭs īngēns Phænăgŏrē. *Avien.* (*D. T.* 733. Adde *Prisc. Peri.* 565).

Phænŏmŏē. *Au lieu de* Phemonoe.

Phænōn, ōnĭs, *m.* (φαίνων). *Étoile de Saturne.* Quŏtque ānnīs sūblīmĭs ăgāt sŭă sæcŭlă Phænōn. *Aus.* (*Epist.* 7, 11. Et *Idyl.* 28, 11. Adde *Anthol.* II, p. 422. Cf. *Capel.* VIII, p. 287).

Phæŏcōmēs, æ, *m. Nom d'un centaure.* (*Ov Met.* XII, 431.)

Phæstĭās, ădĭs, *f., et* Phæstĭŭs, ă, ŭm (Φαιστιάς *et* Φαίστιος). *De Phestus.* Īntĕr Phæstĭădās quæ laūdātīssĭmă fōrmæ Dōtĕ fŭĭt. *O.* Nām quōndām Phæstĭă rēgnă Prōgĕnŭĭt tēllūs. *Id.*

Phæstŭs, ī, *f.* (Φαιστός). *Ville de Crète.* Quā Gōrtȳnă pŏtēns, mĕdĭīs quā Phæstŭs ĭn ărvīs. *Prisc.* (*Peri.* 91. Et *Avien.* 133). || *m. Nom de guerrier.* (*Epitom. Iliad.* 430.)

Phăĕthōn, ōntĭs, *m.* (Φαέθων) *Phaéthon ou Phaéton, fils du Soleil et de Clymène, obtint de son père la permission de conduire son char pendant un jour; mais, comme il menaçait le monde d'un embrasement universel, Jupiter le foudroya, et le précipita dans l'Éridan.* Hīc sĭtŭs ēst Phăĕthōn, cūrrūs aūrīgă pătērnī. *O.* Aūdācī quēstŭs dē Phăĕthōntĕ pătĕr. *M.* (V, 49). EP. Clȳmĕnēĭŭs, Hȳpĕrīŏnĭŭs, tĕmĕrārĭŭs, aūdāx, īnsānŭs, āmēns, īnfēlīx. PPH. Clȳmĕnēs *ou* Clȳmĕnēĭŭs pŭĕr. Clȳmĕnēĭă prōlēs. Phœbō *ou* Sōlĕ nātŭs, sătŭs. VERS. Pātrĭīs ēxcĭdĭt āctŭs ĕquīs. *O.* Vītārĕt cœlūm Phăĕthōn sī vīvĕrĕt, ĕt, quōs Ōptārăt stūltē, tāngĕrĕ nōllĕt ĕquōs. *Id.* Quī mălĕ tēntāntēm cūrrūs Phăĕthōntă lŏquāntŭr, Ēxstīnctāsquĕ cănānt ēmīssō fūlmĭnĕ flāmmās, Fūmāntēmquĕ Pădŭm. *Nemes.* Quūmquĕ, dĭēm prōnūm trānsvērsō līmĭtĕ dūcēns, Sūccēndĭt Phăĕthōn flāgrāntĭbŭs æthĕră lōrīs, Gūrgĭtĭbŭs rāptīs pĕnĭtŭs tēllūrĕ pĕrūstā. *L.* Hīc fūsūm cœlō quōndām Phăĕthōntă sŭb ūndās Ēxcēpĭt sĕnĭŏr, lĕvĕ quūm sēnsērĕ jŭgālēs Æthĕrĭī rēctōrĭs ŏnŭs, quūmque īgnĭfĕr āxĭs Trāmĭtĕ sŭb mūndī mōrtālēs sprēvĭt hăbēnās. *Avien.* (Cf. *Ovid. Met.* II, 752 sq., et IV init.; *Lucr.* V, 398; *St. Th.* I, 219, et VI, 320; *Sen. H. OEt.* 677; *Claud. Cons.* VI *Hon.* 188; *Manil.* I, 740 sq.) || *Soleil.* Aūrōrām Phăĕthōntĭs ĕquī jām lūcĕ vĕhēbānt. *V.* || † *Qqf.* Phæthōn, *synér.* Quūm tē, flāgrāntī dējēctūm fūlmĭnĕ, Phæthōn. *Varr. Atac.* (ap. *Quint.* 1, 5, 18). Phæthōntēm pătrĭō cūrrū, etc. *Manil.* (I, 741).

Phăĕthōntēŭs *et* Phăĕtōntĭŭs, ă, ŭm (Φαεθόντειος *et* Φαεθόντιος). *De Phaéthon.* Ēt Phăĕthōntēā mūndūm squālērĕ fāvīllā. *St.* Pōst Phăĕthōntēōs vĭdīssĕ dŏlēntĭŭs īgnēs. *O.* Cēdāt Phăĕthōntĭă vūlgī Fābŭlă. *St.* Phăĕthōntĭŭs āmnĭs. *Sil.* || *Du soleil.* Ōbvērsām spēctāns ōra ād Phăĕthōntĭă prōlēm. *Sil. Voy.* Solaris. || *D'aune, de peuplier ou d'ambre.* Dūm Phăĕthōn-

tēā fōrmīcā văgātŭr ĭn ūmbrā. *M.* (VI, 15, 1). *Voy. le suiv*

Phăĕthōntĭădĕs *et* Phăĕthōntĭdĕs, ŭm, *f. pl.* (Φαεθοντιάδες *et* Φαεθοντίδες). *Sœurs de Phaéthon, changées en aunes ou en peupliers.* Tūm Phăĕthōntĭădās mūscō cīrcūmdăt ămāræ Cōrtĭcĭs. *V.* Ŭbĭ mœstā sŏnāt Phăĕthōntĭădŭm Tūrbă sŏrōrŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 187). Īllūm prōlĭxĭs dūræ Phăĕthōntĭdĕs ūlnīs Flēvērĕ. *Avien.* (*Arat.* 792). SYN. Hēlĭădĕs. *Voy. ce mot.*

Phăĕthōntĭăs, ădĭs, *et* Phăĕthōntĭs, ĭdĭs. *De Phaéthon. Voy. le précéd.* || *D'ambre.* Ēt lātĕt, ēt lūcĕt Phăĕthōntĭdĕ cōndĭtă gūttā. *M.* (IV, 32).

Phăĕthōntĭūs. *Voy.* Phaethonteus.

Phăĕthūsă, æ, *f.* (Φαέθουσα). *Une des sœurs de Phaéthon.* Ē queīs Phăĕthūsă sŏrōrŭm Māxĭmă. *O.*

Phălæ, ārŭm, *f. pl. Voy.* Falæ.

Phălæcŭs, ī, *et* Phălæcĭŭs, ĭī, *m.* (Φάλαικος). *Phalèque, poëte grec, inventeur du mètre qui porte son nom.* Īstōs cōmpŏsŭīt Phălæcŭs ōlĭm. *Aus.* (*Epist.* 4, 85). Hōc Cĕrĕrī mētrō cāntāssĕ Phălæcĭŭs hȳmnōs Dīcĭtŭr. *T. Maur.* (*Met.* 315. *Ib.* 377). || — cŭs *et* cĭŭs, ă, ŭm. *Vers phalèque, phalécien, ou hendécasyllabe.* Īdcīrcō gĕnŭs hōc phălæcĭōrŭm. *T. Maur.* (*Met.* 1275). Quārē nēc cārmĭnĕ cūrrŏ phălæcō. *Sulpitia* (*Sat.* vs. 4). SYN. Hēndĕcăsȳllăbŭs. PHR. Ēt nūnc hēndĕcăsȳllăbōs rĕmīttās. *St.* || *Vers différent du précédent, inventé par le même.* (Qui choriambicus est. Exemplum dat *T. Maur. Met.* 324 : Jānĕ pătĕr, Jānĕ tŭēns, Jānĕ bĭcēps, bĭfōrmĭs.)

Phălāngă *ou* Pălāngă, æ, *f.* (φάλαγξ). *Perche avec laquelle deux hommes ou un plus grand nombre portent un fardeau.* || *D'où*, Phălāngŏ, ās, ārĕ. *Porter avec une perche.* Ēt căprĕam ūnām sēmĭlăcĕrām quātērnī sĭmūl phălāngābānt. *Afran.* (apud *Perott. Cornucop.* ad *Mart.* p. 1006 Ald.).

Phălāntēŭs *et* Phălāntīnŭs, ă, ŭm. *De Phalante, de Tarente.* Īndĕ Phălāntēō lĕvĭtās ănĭmōsă Tărēntō. *Sil.* Āgnā Gălæsī mōllĭŏr Phălāntīnī. *M.* (V, 37, 2).

Phălāntŭs, ī, *m.* (Φάλαντος). *Chef lacédémonien qui vint s'établir à Tarente.* Āppŭlă Lēdæī tĭbĭ flōrŭīt hērbă Phălāntī. *M.* (VIII, 28). Ēt rēgnātă pĕtām Lăcōnī Rūră Phălāntō. *H.*

Phălānx, āngĭs, *f.* (φάλαγξ). *Phalange macédonienne; en gén. Bataillon d'infanterie.* Āt Dănăūm prōcĕrēs Ăgămēmnŏnĭæquĕ phălāngēs. *V.* Tūscōrŭmquĕ phălānx. *Id.* Jūnctæque ūmbōnĕ phălāngēs. *J.* (2, 46). SYN. Ăcĭēs, cŏhōrs, cătērvă, āgmĕn. *Voy.* Exercitus. || *Au fig. Grand nombre.* Phălāngās cūlpārŭm. *Prud.* (*Psych.* 818).

Phălărĭcă, æ, *f. Voy.* Falarica.

Phălărĭs, ĭdĭs, *m.* (Φάλαρις). *Phalaris, tyran d'Agrigente, faisait périr les victimes de sa cruauté dans un taureau d'airain, fabriqué par Pérille. Il finit par y être enfermé lui-même.* Ēt Phălărĭs taūrō vĭŏlēntī mēmbră Pĕrīllī Tōrrŭīt. *O.* Āt Phălărĭs, pœnæ mīrāndĕ rĕpērtŏr. *Id.* EP. Sĭcŭlŭs, dīrŭs, fĕrŭs, īmmānĭs. PHR. Ānnĕ măgĭs Sĭcŭlī gĕmŭērūnt æră jŭvēncī? *Pers.* Phălărĭs lĭcĕt īmpĕrĕt ūt sĭs Fālsŭs. *J.* (Cf. *Ov. A. Am.* I, 653; *Pont.* III, 11, 51; *Trist.* V, 1, 53; *Ibid.* 441; *Sil.* XIV, 211.) *Voy.* Perillus.

Phălcēs, ĭs, *m. Un guerrier.* (*V. Fl.* VI, 245.)

† Phălĕră, ōrŭm, *n. pl. arch. Comme* Phaleræ. Ŭbĭ īllā phălĕră gēmmĕă, ātque ĕphīppĭă. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 138).

Phălĕræ, ārŭm, *f. pl.* (τὰ φάλαρα). *Phalères, collier composé de bulles d'argent ou d'or (récompense militaire).* Eūrȳălŭs phălĕrās Rhāmnētĭs ĕt aūrĕă būllĭs Cīngŭlă. *V.* Ēt lætī phălĕrīs ōmnēs ēt tōrquĭbŭs ōmnēs. *J.* (16, 60). *Voy.* Bulla. || *Ornement des chevaux.* Prīmŭs ĕquūm phălĕrīs īnsīgnēm vīctŏr hăbētŏ. *V.* Ūt phălĕrīs gaūdērĕt ĕquŭs. *J.* (11, 103). || *Qqf. Collier de femme.* Ăn ūt mātrōna ōrnātă phălĕrīs pĕlăgĭīs. *P. Syr.* (apud *Petr.* 55). Ēx hŭmĕrīs frūstrā phălĕrās īmpōnĭs ĕbūrnīs. (*Epithal. Laur. et Mar.*, in *Poet. Min.* III, p. 399 Lemaire). *Voy.* Monile. || *Au fig. Ornement, clinquant.* Ād pŏpŭlūm phălĕrās. *Pers.* (3, 30).

Phălĕrātŭs, ă, ŭm. *Orné de phalères.* Īlla hōstĭlĕ căpŭt phălĕrātăquĕ tēmpŏră vīttĭs Āltĭŏr īnsūrgēns lăbĕfāctăt. *Prud.* (*Psych.* 30). Ēt phălĕrātŭm cīrcūmflēctĭt ĕquŭm. (*Ibid.* 195.) || (*Volume*) *orné d'or, d'argent ou de pierres précieuses.* Ēgrĕgĭō cōmpāctă sĭtū, phălĕrātă rŏtātū Pāgĭnă. *Fort.* (VIII, 26, 1). || *Au fig. Orné, brillant.* Ūt phălĕrātĭs dīctĭs dūcās mē. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 15).

Phălēreŭs, *et à tort* Phălērēŭs, *m.* (Φαληρεύς). *De Phalère, bourg de l'Attique.* Dēmētrĭŭs quī dīctŭs ēst Phălērēŭs. *Ph.* (V, 1).

† Phălĕrŭm. *Voy.* Phalera (*pl.*).

Phălērŭs, ī, *m.* (Φαληρός). *Nom de guerrier.* Căsūsquĕ tŭōs ēxprēssă, Phălērĕ. *V. Fl.*

Phălīscī, ōrŭm. *Voy.* Falisci.

Phălīscŭs, ī, *m.* (Φάλισκος). *Phalisque, poëte grec, inventeur d'un mètre qui porte son nom.* Ātque īllĕ pŏētă Phălīscŭs. *T. Maur.* (*Met.* 238). || Phălīscŭs *ou* Fălīscŭs, ă, ŭm. *Vers phalisque (les quatre derniers pieds de l'hexamètre). Ter. Maurus, Met.* 536, *cite cet exemple d'Horace* : Aūt Ĕphĕsūm, bĭmărĭsvĕ Cŏrīnthī. || *Sept. Serenus imagina de terminer ce vers par un ïambe.* Quāndŏ flăgēllă jŭgās, ĭtă jŭgā. (Apud *T. Maur. Met.* 429.)

Phāllĭcŭs, ă, ŭm (φαλλικός). *Comme* Ithyphallicus (*trois trochées*). Cōnjūngūnt sĭbĭ phāllĭcōs trŏchæōs. *T. Maur.* (*Met.* 1026). Pōst hæc phāllĭcă dē trĭbŭs trŏchæīs. (*Ibid.* 1033. Sic optime *Santen*, non, ut vulgo, *phalæca.*)

Phănācēs, ĭs, *m. L'un des noms de Bacchus.* Mȳsī Phănācēm nōmĭnānt. *Aus.* (*Epig.* 30).

Phānæ, ārŭm, *f. pl.* (Φάναι). *Port de l'île de Chio, célèbre par ses vins.* || *D'où*, Phănæŭs, ă, ŭm. Tmōlŭs ĕt āssūrgīt quĭbŭs, ēt rēx īpsĕ Phănæŭs. *V.*

Phānăgŏră. *Voy.* Phænagora.

Phānĭŭm, ĭī, *n.* (φάνιον). *Nom de femme.* (*Ter Phor.* I, 4, 24, et ibid. passim.)

Phānŏcrătēs, æ, *m. Nom d'homme.* Fīlĭām Phānŏcrătæ nōstrī. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 17).

Phāntăsmă, ătĭs, *n.* (φάντασμα). *Fantôme, vision, prodige.* Aūt Dĕŭs āĕrĭās vŏlĭtāns phāntăsmă pĕr aūrās. *Prud.* (*Sym.* I, 448). Sīgnă quŏt āĕrĭīs vŏlĭtānt phāntăsmătă mōnstrīs. (*Ib.* II, 856.) Dēlūsōs fŭgĭēns vānō phāntăsmătĕ tāctŭs. *Alc.* (II, 68). SYN. Vīsŭm, spēctrŭm, sĭmŭlācrŭm; lĕmŭrēs, lārvæ. || *Fiction, rêve.* Nōn ĕgŏ Căstălĭdās, vātŭm phāntăsmătă, Mūsās. *P. Nol.* (15, 30). SYN. Cōmmēntŭm, sōmnĭă.

Phāntăsŏs, ī, *m. Nom d'un Songe.* (*Ov. Met.* XI, 642.)

Phāōn, ōnĭs, *m.* (Φάων). *Phaon, jeune homme de Lesbos, aimé de Sapho.* Ārvă Phāōn cĕlĕbrāt dīvērsă Tȳphōĭdŏs Ætnæ. *O.* Quōd Cănăcē, Phȳllīsque, ēt făstīdĭtă Phāōnī. *Aus.* (*Epig.* 92). Tĭbĭ ēt Phāōnī Lēsbĭō. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 32).

Phăræŭs, ă, ŭm (Φαραῖος). *D'une ville de Béotie.* Ēnŭmĕrārĕ Phăræōs Œbălĭōsquĕ dŭcēs. *Stat.*

Phărămōndŭs *ou* Phărămūndŭs, ī, *m. Pharamond, chef des Francs Saliens, qui s'établirent en Gaule.* || *Nom d'un référendaire.* Prōmptŭs ĭn ōffĭcĭīs, vĭr Phărămōndĕ, bŏnīs. *Fort.* (IX, 12, 2).

Phărăō *et* Phărāōn, ōnĭs, *m. Pharaon, titre des rois d'Égypte; en partic. de la dynastie sous laquelle les Hébreux habitèrent cette contrée.* Ōbrŭītŭr Phărāō; pătŭīt vĭă lībĕră Mōsī. *Amœn.* (vs. 36)

Dūxit ŏvāns lætās victō Phărăōnĕ chŏrēās. *P. Nol.* (23, 44). PPH. Phărĭŭs rēx, tўrānnŭs.

Phărĕtră *et* Phărētră, æ, *f.* (φαρέτρα). *Carquois.* Pārs lævēs hŭmĕrō phărĕtrās; īt pĕctŏrĕ sūmmō. *V.* Spīcŭlă dē phărĕtrā prōmĭt ăcūtă sŭā. *O.* Īllă phărĕtrām Fērt hŭmĕrō. *V.* Dēquĕ săgīttĭfĕrā prōmpsīt dŭŏ tēlă phărĕtrā. *O.* SYN. Cōrўtŭs. EP. Scўthĭcă, Lўcĭă, Gnōssĭă, Cўdōnĭă, săgīttĭfĕră, plēnă, grăvĭdă, grăvĭs; hăbĭlĭs, īnsīgnĭs, dĕcōră, nĭtēns, aūrātă, pīctă, ēbūrnĕă; sŏnāns, pēndēns, sūspēnsă. PHR. Phărĕtră săgīttĭs *ou* tēlĭs grăvĭdă, plēnă. Ēx hŭmĕrō sūspēnsă *ou* pēndĕt. VERS. Tēlă sŏnānt hŭmĕrĭs. *V.* Cōrўtīquĕ lĕvēs hŭmĕrĭs, ēt lētĭfĕr ārcŭs. Cuī phărĕtra ēx aūrō. *Id.* Ēx hŭmĕrō pēndēns rĕsŏnābăt ĕbūrnĕă lævō Tēlōrūm cūstōs. *O.* Claūsă tămĕn mīsī Scўthĭcă tĭbī tēlă phărĕtrā. *Id.* Cœlēstĭbŭs īmplĕt Cōrўtūm tēlĭs. *St.* Hŭmĕrĭs āptāssĕ phărĕtrās. *Id.* Gnōssās ăgĭtārĕ phărĕtrās. *Pp.* Ēt phărĕtra ēx hŭmĕrō Gnōssĭa ŭtrōquĕ jăcĕt. *Id.*

Phărĕtrātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un carquois.* Ūnum ēxsērtă lătŭs pūgnæ phărĕtrātă Cămīllă. *V.* Blāndă phărĕtrātōs Ĕlĕgīă cāntĕt ămōrēs. *O.* PPH. Phărĕtrā sūccīnctŭs, īnstrūctŭs, īnsīgnĭs, dĕcōrŭs, lætŭs. Phărĕtrām gĕrēns, gēstāns. *Voy. le précéd.*

Phărĕtrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme le précéd.* Clādĕ phărĕtrĭgĕrī sūbnīxās rēgĭs Ăthēnās. *Sil.*

Phărĭs, ĭs, *f.* (Φᾶρις). *Ville de Messénie.* Quōs Phărĭs, vŏlŭcrūmquĕ părēns, etc. *St.* (*Th.* IV, 226). Phărĭn? ān Pīsām? *Sen.* (*Troad.* 852).

Phărĭsæī, ōrŭm, *m. pl.* (Φαρισαῖοι). *Pharisiens, secte chez les Juifs.* Ēccĕ Phărīsæī cōrām rĕprĕhēndĕrĕ Chrīstŭm. *Juvc.* (II, 574. *Ib.* 354). || — ŭs, ă ŭm. Cæcă Phărīsææ cōgnōvĭt făctĭŏ gēntĭs. *Juvc.* (II 614). Pōst Dŏmĭnŭs Phărĭsææ pĕtēns cōnvīvĭă cœnæ. *Sedul.* (III, 404).

Phărĭŭs, ă, ŭm (Φάριος). *De Pharos; Égyptien* Hōc ălĭī sīgnūm Phărĭām dīxērĕ jŭvēncăm. *O.* Ăccĭpĕ nōn Phărĭō nūtāntĭă pōndĕră sāxō. *M.* (I, 89). Āspĭdăs ŭt Phărĭās caūdā sōlērtĭŏr hōstĭs. *L.*

Phārmăcŏpōlă, æ, *m.* (φαρμακοπώλης). *Pharmacien, marchand de drogues.* Āmbūbājārūm cōllēgĭă, phārmăcŏpōlæ. *H.* (Et *Laber.* ap. *Char.* 84, pharmacopoles).

Phārnăcēs, ĭs, *m.* *Pharnace, fils de Mithridate, d'abord allié des Romains, puis vaincu par César.* Tīgrānēmquĕ mĕūm; nēc Phārnăcĭs ārmă rĕlīnquās. *L.* (Adde *Sid.* 22, 159).

Phărŏs *ou* Phărŭs, ī, *f.* (Φάρος). *Pharos, petite île qui ferme le port d'Alexandrie, en Égypte. Il y avait une tour fort élevée, où l'on alumait des feux pour diriger les navigateurs pendant la nuit.* Quæ cŏlĭs ēt Mēmphīn, pālmĭfĕrāmquĕ Phărŏn. *O.* Lūmĭnă nōctĭvăgæ tōllīt Phărŏs æmŭlă lūnæ. *St.* Clārāmquĕ sĕrēnā Ārcĕ Phărŏn sŭbĭīt. *V. Fl.* Rōmām quūm pĕtĕrĕt, Phărō rĕlĭctā. *M.* (IX, 41, 2). SYN. Ălēxāndrĭă. || *Par ext. L'Égypte.* Pĕtĭmŭs Phărŏn ārvăquĕ Lāgī. *L.* (Et *Stat. Silv.* II, 2, 102). || *Port d'Étrurie.* Īntrārĕt ŭt pōrtŭm Phărī. *P. Nol.* (21, 366). || † *Phare, fanal.* Quī, vĕlŭt āltă phărŭs, lūmĕn pērtēndĭt ăd Īndōs. *Fort.* (X, 7, 7). PPH. Phărĭæ flāmmæ. *L.* PHR. Præsĭdĭŭm tērrĭs īndĭcĭūmquĕ frĕtĭs. *Rutil.* || *Au fig.* Gāllĭcă cēlsă phărŭs, fūlgōrem ēxtēndĭt ăd Īndōs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 49). || *m. Nom d'homme.* Ēccĕ Phărō... Īntōrquēns jăcŭlūm. *V.*

Phārsālĭă, æ, *f.* *Pharsale, canton de la Thessalie.* Nōn īstās hăbŭīt pūgnæ Phārsālĭă pārtēs. *L.* Phārsālĭă sēntĭēt īllŭm. *O.* || *La Pharsale, poëme de Lucain.* Phārsālĭă nōstră Vīvĕt. *L.*

Phārsālĭcŭs *et* Phārsālĭŭs, ă, ŭm (Φαρσαλικός *et* Φαρσάλιος). *De Pharsale.* Clāră vĭrī făcĭēs : mūltī Phārsālĭcă cāstră. *L.* Phārsālĭcŭs ānnŭs. *Id.* Tūrbātā cērvīcĕ jŭbās, Phārsālĭă rūră Pērvŏlăt. *Cl.*

Phārsālŏs *ou* Phārsālŭs, ī, *f.* (Φάρσαλος) *Pharsale, ville de Thessalie, où Pompée fut vaincu par César.* Ēmăthĭs æquŏrĕī rēgnūm Phārsālŏs Ăchīllĭs. *L.* Phārsālōn cŏēūnt, Phārsālĭă tēctă frĕquēntānt. *Catul.* (64, 37).

Phărŭs. *Voy.* Pharos.

Phăsēlĭs, ĭdĭs, *f.* (Φασηλίς). *Ville maritime de Lycie.* Tē prīmūm, pārvă Phăsēlī, Māgnŭs ădĭt. *L.* Ēt cēlsă Phăsēlĭs. *Prisc.* (*Peri.* 805 Et *Avien.* 1018).

Phăsēlŭs *ou* Făsēlŭs, ī, *f.* (φάσηλος). 1. *Haricot.* Sī vērō vĭcĭāmquĕ sĕrēs vīlēmquĕ făsēlŭm. *V.* Cōnsūrgĭt lōngă făsēlŭs. *Col.* (X, 377). SYN. Phăsēŏlŭs. || 2. Phăsēlŭs *et* Phăsēlŏs, *f. et qqf. m. Petite barque allongée.* Ēt cīrcūm pīctīs vĕhĭtūr sŭă rūră phăsēlĭs. *V.* Ērrānt, ŭt vēntĭs dīscōrdĭbŭs āctă phăsēlŭs. *O.* Pīctām phăsēlŏn ădjŭvāntĕ fērt aūrā. *M.* (X, 30). Īnvērsā mūnītă phăsēlō. *L.* (Sic et *Sen. H. OEt.* 695). Phăsēlŭs īllĕ, quēm vĭdētĭs, hōspĭtēs. *Cat.* (4, 1). *Voy.* Cymba. || *Petite barque des Égyptiens, en terre.* Pārvŭlă fīctĭlĭbŭs sŏlĭtūm dărĕ vēlă phăsēlĭs. *J.* (15, 127. Quod et testatur *Strab.* 15).

Phăsēŏlŭs, ī, *m.* *Comme* Phaselus 1

Phăsgănĭŏn *ou* Phăsgănĭūm, ĭī, *n.* (φασγάνιον). *Sorte de glaïeul.* Aūt dē phăsgănĭō rādīx dēcōctă pălūstrī. *Ser. Sam.* (vs. 751. Cf. *Plin.* 25, 88).

Phăsĭăcŭs, ă, ŭm (Φασιακός). *Du Phase, de la Colchide, de Médée.* Tūrbăquĕ Phăsĭăcām Grāiă bĭbīstĭs ăquām. *O.* Phăsĭăcă fŭgĭēns rēgnă Thēssălĭcă trăbĕ. *Sen.* (*Ag.* 120). Dīcām Phăsĭăcō stĕtīssĕ pōrtū. *Sid.* (9, 63). *Voy. le suiv.*

Phăsĭānŭs, ī, *m., et* Phăsĭānă gāllīnă, ăvĭs. *Faisan, oiseau originaire des bords du Phase. Selon la Fable, Itys, fils de Térée, fut changé en cet oiseau,* Ēt īmpĭōrŭm Phăsĭānă Cōlchōrŭm. *M.* (III, 58, gallina). PPH. Cōlchĭs, Cōlchă, Scўthĭcă vŏlŭcrĭs. Phăsĭdĭs ālēs, vŏlŭcrĭs, ăvĭs. VERS. Ālēs Phăsĭăcĭs pĕtītă Cōlchĭs. *Petr.* Jām Phăsĭdŏs ūndă Ŏrbātă ēst ăvĭbŭs. *Id.* Nēc Lĭbўē mīttĭt, nēc tĭbī Phăsĭs ăvēs. *M.* Sī Lĭbўcæ nōbĭs vŏlŭcrēs ēt Phăsĭdēs ēssēnt. Ārgīvā prīmūm sūm trānspōrtātă cărīnā; Āntĕ mĭhī nōtūm nīl, nĭsī Phăsĭs, ĕrăt. *Id.* Nūmĭdārūm pāscĭmŭr ōrĭs, Phăsĭdŏs ēt dāmnĭs. *Manil.* Phăsĭăcām vŏlŭcrēm, pīscēs vēl sūmĭnă căptāns. *Ennod.*

Phăsĭăs, ădĭs, *et* Phăsĭs, ĭdĭs, *f.* (Φασιάς *et* Φασίς). *Médée.* Bārbără pēr nātōs Phăsĭăs ūltă sŭōs. *O.* Īmpŏsĭtām cĕlĕrī Phăsĭdă pūppĕ tŭlĭt. *Id.* Ērēptŭs thălămĭs Phăsĭdŏs hōrrĭdĭs. *Sen.* (*Med.* 102). *Voy.* Medea

1. Phăsĭs, ĭs *ou* ĭdĭs *ou* ĭdŏs, *m.* (Φᾶσις). *Le Phase, fleuve de Colchide.* Cōlchōrŭm quō rūră sĕcăt dītīssĭmă Phăsĭs. *L.* Cōntĭgĕrānt răpĭdās līmōsī Phăsĭdĭs ūndās. *Ov.* Phăsĭdŏs ăd flūctŭs. *Catul.* (64, 3). Sŭă jūră crŭēntŭm Phăsĭn hăbēnt. *St.* EP. Pōntĭcŭs, Cōlchŭs. PPH. Cōlchōrŭm flŭvĭŭs *ou* āmnĭs. Phăsĭdĭs ūndă. || Phăsĭdĭs ālēs, ăvĭs, etc. *Faisan. Voy.* Phasianus. || *Nom d'homme.* Dūm laūdăt mŏdŏ Phăsĭs īn thĕātrō. *M.* (V, 8).

2. Phăsĭs, ĭdĭs, *f.* (Φασίς). *Du Phase.* Sī Lĭbўcæ nōbĭs vŏlŭcrēs ēt Phăsĭdēs ēssēnt. *M.* (XIII, 45). || *Médée. Voy.* Phasias.

Phăsmă, ătĭs, *n.* (φάσμα). *Fantôme. revenant.* || *Nom d'une pièce de Ménandre.* Īdēm Mĕnāndrī Phāsmă nūnc nūpĕr dĕdĭt. *Ter.* (*Eun. prol.* 9). || *Pièce d'un mimographe latin.* (*Juv.* 8, 186.)

Phātnæ, ārŭm, *f. pl.* (φάτναι). *Deux petites étoiles dans le Cancer.* Āst aūtēm tĕnŭī quæ cāndēnt lūmĭnĕ Phātnæ. *Cic.* (apud *Prisc.* p. 1054).

Phaūrūsĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Φαυρούσιοι) *Peuple de l'Afrique Occidentale.* Cōntĭnŭō pōst hōs sĕquĭtūr Phaūrūsĭă tēllŭs. *Prisc.* (*Peri.* 201).

Phĕgēĭŭs, *et probablement* Phēgēŭs, ă, ŭm (Φηγειος et Φηγήϊος). *De Phégée.* Cōgnātūmquĕ lătŭs Phēgēĭŭs haūsĕrăt ēnsĭs. *O.*

Phēgeūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Φηγεύς). *Phégée, roi d'une partie de la Thessalie. Il admit Alcméon à l'expiation de son parricide, et lui donna sa fille.* Dŏctŭs Hŷlās cæstūm, Phēgeūs cătŭs ārtĕ pălēstræ. *Aus.* (*Epigr.* 93). || *Nom de guerriers.* Phēgĕă sūblātā mĭnĭtāntēm bēllă sĕcūrī. *St.* Cōnfīxā Phēgĕă pārmā. *V.*

Phēgĭs, ĭdĭs, *f.* (Φηγίς). *Fille de Phégée, Alphésibée.* Āmphĭlŏchī frātēr nē Phēgĭdă sēmpĕr ămārĕt. *O.*

Phēmĭŭs, ĭī, *m. Musicien, maître d'Homère.* Ād sūrdās sī cāntĕt Phēmĭŭs aūrēs. *O.*

Phēmŏnŏē, ēs, *f.* (Φημονόη). *Fille d'Apollon, à laquelle on attribue l'invention du vers héroïque.* (*Stat. Silv.* II, 2, 39.) || *Nom d'une Pythie.* Phēmŏnŏēn ērrārĕ văgăm. *L.*

Phĕnĕŏn, ī, *n.*, *et* Phĕnĕŏs, ī, *f.* (Φένεον, Φένεος et Φενεός). *Ville d'Arcadie; m. Lac près de la ville.* Ēst lăcŭs Ārcădĭæ, Phĕnĕōn dīxērĕ prĭōrēs. *O.* Ēt Phĕnĕōs nīgrō Stȳgă mīttĕrĕ crēdĭtă Dītī. *St.* (Adde *Cat.* 68, 108, Pheneum).

Phĕræ, ārŭm, *f. pl.* (Φέραι). *Phères, ville de Thessalie.* Ăcȳrūsquĕ, Phĕræquĕ. *Grat.* (*Cyn.* 183).

Phĕræŭs, ă, ŭm (Φεραῖος). *De Phères, de Thessalie, d'Admète.* Tē quŏquĕ dānt cāmpī tāntō cūltōrĕ Phĕræī Fēlīcēs, Ādmētĕ. *V. Fl.* Văccās pāvīssĕ Phĕræās Fērtŭr. *O.* Cōnjŭgĭs fātūm rĕdĭmēns Phĕræī Ūxŏr. *Sen.* (*Med.* 662, de Alcesti). || *Alexandre, tyran de Phères.* Īnquĕ tŭō thălămō rītū jŭgŭlērĕ Phĕræī. (*Ibis*, 321.)

Phĕrĕclēŭs, ă, ŭm (Φερέκλειος). *De Phéréclus, charpentier qui construisit le vaisseau de Pâris* Lōngă Phĕrēclēā pēr frētă pūppĕ vĭās. *O.*

Phĕrĕcrătĭŭs, ă, ŭm. *Phérécratien, sorte de vers.* Nēc nōn Ălcăĭcō vēl Phĕrĕcrătĭō. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 10. Sed vera quantitas est Pherecrătes).

Phĕrĕcȳdēs, ĭs, *m.* (Φερεκύδης). *Phérécyde, philosophe syrien, maître de Pythagore.* Sēd quĭs nōn păvĕăt Phĕrĕcȳdĭs fātă trăgœ̄dī? *Sam.* (vs. 62).

Phĕrēs, ētĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Virg.* X, 413.)

Phĕrĕsæī, *et peut-être* Phĕrēzæī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de la terre de Chanaan.* Sēd gēns Phĕrĕsæă săgīttīs Īnsūltăt. *Prud.* (*Ham.* 420. Sic noster corripit Balthăsar, pro *Balthazar*).

Phĕrētĭădēs, æ, *m.* (Φερητιάδης). *Fils de Phérès, Admète.* Fātă Phĕrētĭădæ cōnjŭx Păgăsæă rĕdēmĭt. *O.* (*A. Am.* III, 19. *Id. Met.* VIII, 310). || *Au plur. Napolitains.* Rēgrēssŭs ăd āltōs Īndĕ Phĕrētĭădūm mūrōs. *Sil.* (XII, 59. Alii male *Pherecyadum*).

Phĕrĕtrŭm. *Voy.* Feretrum.

1. Phī, *n. Lettre de l'alphabet grec.* Quĭppĕ nōs, sī quāndŏ græcūm phī nĕcēssĕ ēst ēxprĭmī. *T. Maur* (*Syll.* 567). *Voy.* Palamedicus.

2. Phī, *interj. Voy.* Phu.

Phĭălă, æ, *f.* (φιάλη). *Coupe peu profonde, en métal.* Vīrrŏ tĕnēt phĭălās, tĭbĭ nōn cōmmīttĭtŭr aūrŭm. *J.* (5, 39). Mīttĭs, ēt hōc phĭălæ nōmĕn hăbērĕ jŭbēs. *M.* (VIII, 33, 2. *Id.* III, 41). *Voy.* Patera.

Phĭălē, ēs, *f. Une des nymphes de Diane.* (*Ov. Met.* III, 172.)

Phīdĭăcŭs, ă, ŭm (Φειδιακός). *De Phidias.* Phīdĭăcŭs sīgnō sē Jūpĭtĕr ōrnăt ĕbūrnō. *Pp.* (III, 9, 15). Phīdĭăcō sī dīgnă Jŏvī dărĕ tēmplă părăbĭt. *M.* (VII, 56. Et *Juv.* 8, 103).

Phīdĭās, æ, *m.* (Φειδίας). *Phidias, le plus célèbre des sculpteurs grecs.* Lȳsīppī lĕgŏ; Phīdĭæ pŭtāvī. *M.* (IX, 45). Nēc tēmplum ēt ārās īpsĕ Phīdĭās hăbĕt. *Prud.* (*Peri.* 10,292). PHR. Ŏptāssētquĕ nŏvō sĭmĭlēm tē pōnĕrĕ tēmplō Āttĭcŭs Ēlēī sĕnĭŏr Jŏvĭs. *St.* || † Phīdĭās. Cūjŭs ŏpŭs? Phīdĭæ, quī sīgnūm Pāllădĭs, ējŭs. *Aus.* (*Epig.* 12).

Phīdīppŭs, ī, *m.* (Φείδιππος). *Nom d'homme.* Thēssălĭcī jŭvĕnēs, Phīdīppŭs ēt Āntĭphŭs ībānt. (*Epitom. Iliad.* 192. Adde *Ter. Hec.* III, 4, 35.)

Phīdȳlē, ēs, *f.* (Φειδύλη). *Nom de femme.* Nāscēntĕ lūnā, rūstĭcā Phīdȳlē. *H.*

Phĭlæ, ārŭm, *f. pl.* (Φίλαι). *Philé, île de la Haute-Égypte.* Rēgnī claūstră Phĭlæ. *L.*

Phĭlænĭs, ĭdĭs, *f.* (Φιλαινίς). *Nom de femme.* Cūr nōn băsĭŏ tē, Phĭlænĭ? călva ĕs. *M.* (II, 33. Adde *Anth.* II, p. 534).

Phĭlænŭs, ī, *m.* (Φίλαινος). *Nom d'homme.* Pătēr Phĭlænŭs. *M.* (X, 102). || *Au plur. Deux frères Carthaginois qui se dévouèrent pour leur patrie, et furent honorés comme des dieux.* Quā cĕlēbrĕ īnvīctī nōmēn pŏsŭērĕ Phĭlænī. *Sil.* (Cf. *Sall. B. Jug.* 79; *V. Max.* 5, 6.)

Phĭlăgrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un littérateur, ami de Sidoine.* Pēr prŏăvōs gēntīsquĕ sŭæ tē tēstĕ, Phĭlăgrī, Pātrĭcĭŭs rēsplēndĕt ăpēx. *Sidon.* (7, 156. *Id.* 24, 93).

Phĭlāmmōn, ŏnĭs, *m.* (Φιλάμμων). *Philammon, fils d'Apollon, poëte et musicien.* Cārmĭnĕ vōcālī clārŭs cĭthărāquĕ Phĭlāmmōn. *O.*

† Phĭlēmă, ătĭs, *n.* (φίλημα). *Baiser. Nom donné à une femme.* (*Lucr.* IV, 1162. Alii Græce scrib.)

Phĭlēmătĭŭm, ĭī, *n.* (φιλημάτιον). *Nom de femme.* Mēă Phĭlēmătĭŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 137). Vīvă Phĭlēmătĭum sum Aūrēlĭă nōmĭnĭtātă. *Inscr.* (apud *Fabret.* 421, n. 388). || † Phĭlēmătĭă *ou* Phĭlĭmătĭă, æ, *f.*, *et* Phĭlĭmătĭŭs, ĭī, *m. Noms de femme et d'homme.* Mātrōnām Phĭlĭmătĭām sĕpūlchrō. *Sid.* (*Ep.* II, 8, 4). Hōc fŏvĕăt făcĭēm pūlchēr Phĭlĭmătĭŭs ūdăm. (*Ib.* V, 17, 3.)

Phĭlēmōn, ŏnĭs, *m.* (Φιλήμων). 1. *Philémon, mari de Baucis.* Cōncĭpĭūnt Baūcĭsquĕ prĕcēs tĭmĭdūsquĕ Phĭlēmōn. *O. Voy.* Baucis. || 2. Phĭlēmōn *ou* Phĭlēmŏ. *Philémon, poëte grec de la Nouvelle comédie.* Phĭlēmŏ scrīpsĭt, Plaūtŭs vōrtĭt bārbărĕ. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). Græce hæc vŏcātŭr Ēmpŏrŏs Phĭlēmŏnĭs. *Id.* (*Merc.* I, 1, 9).

Phĭlēnĭŭm, ĭī, *n.* (φιλήνιος). *Nom de femme.* Mĕrētrīcem ē prōxŭmō Phĭlēnĭŭm. *Pl.* (*As.* I, 1, 38).

Phĭlĕrōs, ōtĭs, *m.* (φιλέρως). *Nom d'homme.* Quŭm plăcĕăt Phĭlĕrōs tōtā tĭbĭ dōtĕ rĕdēmptŭs. *M.* (II, 34). Phĭlĕrōtĭs ămīcăm (*Ib.* 5). Quĭd făcŭlăm præfērs, Phĭlĕrōs, quā nīl ŏpŭ' nōbīs? *Val. Ædit.* (apud *Gell.* 19, 9).

Phĭlētæŭs, ă, ŭm (Φιλητaῖος). *De Philétas* Ōrā Phĭlētæā nōstră rĭgāvĭt ăquā. *Pp.* (III, 3, 52).

Phĭlētās, æ, *m.* (Φιλήτας). 1. *Poëte grec, contemporain d'Alexandre.* Cāllĭmăchī mānēs, ēt Cōī săcră Phĭlētæ. *Pp.* (III, 1, 1. *Id.* II, 34, 31), Hūnc īpsĕ, chŏrō plaūdēntĕ, Phĭlētās, Cāllĭmăchūsquĕ sĕnēx. *St.* (*Silv.* I, 2, 252). || 2. Phĭlētēs, æ, *m. Ami de Phèdre.* Hōc cūr, Phĭlētē, scrīpsĕrīm, pūlchrē vĭdēs. *Ph.*

Phĭlētŭs, ī, *m.* (φιλητός). *Nom d'homme.* Phœbō quāttŭŏr, ūndĕcīm Phĭlētō. *M.* (II, 44). Ălĭūm tĭbĭ fātă Phĭlētōn, Fōrsăn ēt īpsĕ dăbĭt. *St.*

Phĭlĕŭs, ī, *m. Géographe grec, ordint. nommé Philéas.* Dīstērmĭnārī : Phĭlĕŭs hōc quānquăm vĕtŭs Pŭtāssĕ dīcăt īncŏlās. *Avien.* (*Or. mar.* 685.)

† Phĭlĭmătĭŭs. *Voy.* Philematium.

Phĭlīppă, æ, *f. Nom de femme.* Ē Phĭlīppā mātrĕ nātăm. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 29).

Phĭlīppēŭs, ă, ŭm (Φιλίππειος). 1. *De Philippe.* Ūnă Phĭlīppēō sānguĭnĕ ĭnūstă nŏtā. *Pp.* (III, 11, 40). SYN. Phĭlīppĭcŭs. || Phĭlīppēī nūmmī, *et absolt.* Phĭlīppēī; *dans les Comiques* Phĭlīppēī *ou* Phĭlīppeī, ōrŭm, *m. pl. Monnaie d'or à l'effigie d'un Philippe.*

Nēmo ēst. Nūmmōrūm phĭlīppēum ăd trĭă mīllĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 115. Sic *Asin.* I, 3, 1, et multis locis ubi legitur *philippei*). *Voy.* Philippus. || 2. *De Philippes.* Ārmă Phĭlīppēōs īmplērūnt sānguĭnĕ cāmpōs. *Manil.* (I, 907). Tū Phĭlīppēōs Măcĕtūm pĕr ăgrōs. *P. Nol.* (17, 186).

Phĭlīppī, ōrŭm, *m. pl.* (Φίλιπποι). *Philippes, ville de Macédoine, où Brutus et Cassius furent vaincus.* Rōmānās ăcĭēs ĭtĕrūm vĭdērĕ Phĭlīppī. *V.* Ēmăthĭăque ĭtĕrūm mădĕfăctī cædĕ Phĭlīppī. *O.* Cērno ĕquĭdēm gĕmĭnā jām strātōs cædĕ Phĭlīppōs. *Petr.* (*Sat.* 121). PPH. Ēmăthĭī cāmpī. || 2. *Monnaie. Voy.* Philippus.

Phĭlīppĭcŭs, ă, ŭm (Φιλιππικός). *De Philippe.* Hĕm tĭbi ārgēntī tălēntūm : Phĭlīppĭcum ēst; tĕnē tĭbĭ. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 60. Vulgo *talentum argenti*). || Phĭlīppĭcæ (orationes). *Philippiques, harangues de Démosthène contre Philippe; de Cicéron contre Antoine.* Cōnspĭcŭæ dīvīnă phĭlīppĭcă fāmæ. *J.* (10, 125).

Phĭlīppŭs, ī, *m.* (Φίλιππος). 1. *Philippe, roi de Macédoine, père d'Alexandre.* Īllīc Pēllæī prōlēs vēsānă Phĭlīppī. *L.* Clārī mŏnŭmēntă Phĭlīppī. *O.* SYN. Āmȳntĭădēs. EP. Clārŭs, īnclȳtŭs, vīctŏr, fōrtĭs; văfĕr, sūbdŏlŭs, căllĭdŭs. || 2. *Père de Persée, fut vaincu par Flaminius.* Quēm dĕdĕrāt Pērsēs, quēm vīctī prædă Phĭlīppī. *L.* Quŏd quīsque īn bēllō gēssĭt cūm rēgĕ Phĭlīppō. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 9). || Phĭlīppī, *et dans les Comiques* Ph'līppī *ou* Phlīppī, ōrŭm, *m. pl. Monnaie d'or à l'effigie d'un Philippe.* Rĕttŭlĭt āccēptōs, rēgālĕ nŏmīsmă, phĭlīppōs. *H.* Bīs sēptēm rŭtĭlōs, rēgālĕ nŏmīsmă, phĭlīppōs. *Aus.* (*Epist.* 5, 19). Nām quūm vĕnīrĕt, aūrĕōs Sēcūm phĭlīppōs dĕtŭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 2, 102). Dŭcēntōs nūmmōs aūrĕōs phlīppōs prŏbōs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 41. Et sic sæpissime. Cum Nostro faciunt Itali, apud quos nomen est *Flippo*). *Voy.* Philippeus. || 3. *Saint Philippe, apôtre.* Ātque īndĕ Phĭlīppō Chrīstŭs ăīt. *Prud.* (*Apoth.* 120. Et *P. Nol.* 26, 83; *Juvc.* II, 99). || *Autres.* (*Mart.* VI, 84.)

Phĭlīstīnī, ōrŭm, *m. pl. Philistins, peuplade de la Syrie.* Phĭlīstīnōrūm plăcĭdūs cōnsēdĭt ĭn ārvīs. *Cypr.* (*Gen.* 684).

Phĭlīstĭōn, ōnĭs, *m. Nom d'un mimographe.* Mīmōs rīdĭcŭlī Phĭlīstĭōnĭs. *M.* (II, 41, 15).

Phĭllȳrĭdēs. *Voy.* Philyrides.

Phĭlŏ *ou* Phĭlōn, ōnĭs, *m.* (Φίλων). *Philon, philosophe grec de l'Académie, eut Cicéron pour auditeur.* Nōn Phĭlŏ Cēcrŏpĭŭs, nōn quī laūdātŭs ăb hōstĕ. *Aus.* (*Mos.* 303). || *Autres.* Nūnquām sē cœnāssĕ dŏmī Phĭlŏ jūrăt. *M.* (V, 48). Phĭlōn, mĕīs quī vīllĭcātūs prædĭīs. *Aus.* (*Epist.* 22, 1).

Phĭlŏcōmăsĭŭm, ĭī, *n.* (φιλόκωμος). *Nom de femme.* (*Pl. Mil.* II, 3, 17, et alibi.)

Phĭlŏcrătēs, ĭs, *m.* (Φιλοκράτης). *Nom d'homme.* Īllīc rĕvŏcātŭr Phĭlŏcrătēs, hīc Tȳndărŭs. *Pl.* (*Capt. prol.* 38).

Phĭlŏctētēs, æ, *m.* (Φιλοκτήτης). *Philoctète, fils de Pœas, et compagnon d'Hercule. Blessé au pied par une flèche de ce héros ou par un serpent, il vécut dix ans abandonné dans l'île de Lemnos; mais comme les Grecs ne pouvaient prendre Troie sans son secours, ils l'envoyèrent chercher par Ulysse, et Machaon le guérit. Après la prise de la ville, il vint en Italie, où il fonda la ville de Pételie.* Pārvă Phĭlŏctētæ sūbnīxă Pĕtēlĭă mūrō. *V.* Quĭdvĕ Phĭlŏctētēs īctŭs ăb āngue gĕmăt. *O.* Tēvĕ, Phĭlŏctētē, cuī mālĭm crēdĕrĕ pārtī. *Man.* (V, 294). SYN. Pœāntĭŭs, Pœāntĭădēs. PPH. Pœāntĭŭs hērōs. Pœāntĭă prōlēs. Ālcīdæ cŏmēs. Hērcŭlĭs hērēs. VERS. Tārdă Phĭlŏctētæ sānāvĭt crūră Măchāōn. *Pp.* Pænĕ dĕcēm tōtīs ălŭīt Pœāntĭŭs ānnīs Pēstĭfĕrūm tŭmĭdō vūlnŭs ăb āngue dătūm *O.*

Phĭlŏdāmŭs *et* Phĭlŏdēmŭs, ī, *m.* (φιλόδημος, *Dor.* φιλόδαμος). *Nom d'homme.* Gāllĭs hānc, Phĭlŏdēmŭs ăīt. *H.* (Et *Pl. As.* II, 4, 38, Philodamo).

Phĭlŏlăchēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Most.* I, 3, 112.)

Phĭlŏmēlă, æ, *f.* (Φιλομήλη). *Philomèle, fille de Pandion, fut emmenée par Térée, roi de Thrace, son beau-frère, qui la déshonora, lui coupa la langue, et l'enferma dans une tour. Elle eut l'idée de tracer son histoire sur une tapisserie, qu'elle fit parvenir à sa sœur Progné. Celle-ci se vengea en faisant servir les membres de son fils Itys sur la table de son perfide époux. Poursuivies toutes deux par Térée, Philomèle fut changée en rossignol, et Progné en hirondelle. Suivant d'autres mythographes, c'est Philomèle qui fut changée en hirondelle.* Ēccĕ vĕnĭt māgnō dīvēs Phĭlŏmēlă părātū. *O.* Nātās ēx Phĭlŏmēla ātque ēx Prōcne ēsse hĭrūndĭnēs. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 12). SYN. Pāndīŏnĭs, Daūlĭs, Daūlĭās. PPH. Pāndīŏnĕ nātă. Daūlĭās pŭēllă. VERS. Thrēĭcĭī quōndām quām sævă lĭcēntĭă rēgĭs Fēcĕrāt ēlīnguēm, pēr līcĭă tēxtă quĕrēlās Ēdĭdĭt, ēt tăcĭtīs māndāvĭt crīmĭnă tēlīs. *Aus.* || *Rossignol.* Quālĭs pōpŭlēā mœrēns phĭlŏmēlă sŭb ūmbrā. *V.* Tū, phĭlŏmēlă, pŏtēs vōcūm dīscrīmĭnă mīllĕ (referre). *O.* SYN. Lūscĭnĭă, ăēdōn. EP. Cēcrŏpĭă, flēbĭlĭs, quĕrŭlă, ārgūtă, cănōră, vōcālĭs. PPH. Daūlĭs *ou* Daūlĭās ālēs. Āvĭs, vŏlŭcrĭs Pāndīŏnĭă, Pāndīŏnĭs, Āttĭcă, Daūlĭās, Cēcrŏpĭă, Cēcrŏpĭs. VERS. Nīdūm pōnĭt, Ĭtȳn flēbĭlĭtēr gĕmēns. *H.* Flēt Phĭlŏmēlă nĕfās īncēstī Tērĕōs, ēt quæ Mūtă pŭēllă fŭĭt, gārrŭlă fērtŭr ăvĭs. *M.* Quālĭă sūb dēnsīs rāmōrūm cōncĭnĭt ūmbrīs Daūlĭās, ābsūmptī fātă gĕmēns Ĭtyŏs. *Cat.* Quĭd scĕlŭs Īsmărĭī quĕrērĭs, Phĭlŏmēlă, tȳrānnī? *O.* Nōn tām nōctūrnă vŏlŭcrĭs Āttĭcă Cēcrŏpĭīs ŏbstrēpĭt īn fŏlĭīs. *Pp.* Īncrĕpĕt ābsūmptūm nēc sŭă mātĕr Ĭtȳn. *Id.* Ēt quæ Bīstŏnĭō quĕrĭtŭr sŏrŏr ŏrbă cŭbīlī. *St.* Vērnō nōbĭlĕ cārmĕn Rāmō cāntăt trīstĭs ăēdōn, Ĭtȳn īn văriōs mŏdŭlātă sŏnōs. *Sen.* Nātūmquĕ sŏnăt Flēbĭlĭs Ātthĭs. Quālĭs nātūm Daūlĭās ālēs sŏlĕt Īsmărĭă Flērĕ sūb ūmbrā. Gēstīt quĕrŭlōs īntĕr nīdōs Thrācĭă pēllēx. *Id.* (Cf. *Ov. Met.* VI, 424 sq.; *Am.* II, 6, 7; *Sen. Octav.* 915 sqq.) *Voy.* Procne, Tereus. || *Les deux sœurs.* Vīnce ēt vŏlŭcrēs Pāndīŏnĭās. *Sen.*

Phĭlŏmēlŭs, ī, *m.* (φιλόμηλος). *Nom d'homme.* Plūs Phĭlŏmēlŭs hăbĕt. *M.* (III, 31).

Phĭlŏmūsŭs, ī, *m.* (φιλόμουσος). *Nom d'homme.* Dōctum ēt grāmmătĭcūm tē, Phĭlŏmūsĕ, pŭtās. *Aus.* (*Epig.* 44. Et *Mart.* VII, 76).

Phĭlōn. *Voy.* Philo.

Phĭlōnĭdēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Most.* V, 2, 28.)

Phĭlōnĭŭm, ĭī, *n. Antidote inventé par un médecin nommé Philon.* Quĭd rĕfĕrām mūltīs cōmpŏstă phĭlōnĭă rēbŭs? *Ser. Sam.* (vs. 396).

Phĭlŏpœmēn, ĕnĭs, *m.* (Φιλοποίμην). *Philopœmen, surnommé le dernier des Grecs, chef de la ligue Achéenne, et défenseur de la liberté hellénique contre les Romains.* Cārcĕre īn Ārgīvō Phĭlŏpœmĕnĕ lēnta ădĭīt mōrs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Histor.* 14).

Phĭlŏpŏlĕmŭs, ī, *m.* (φιλοπόλεμος). *Nom d'homme.* Pōstquām cāptŭ'st Phĭlŏpŏlĕmŭs tŭŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 54).

Phĭlŏsŏphĭă, æ, *f. Philosophie. Voy.* Sophia.

Phĭlŏsŏphŏr, ārĭs, ārī, *d.* (φιλοσοφέω). *Philosopher, parler philosophie.* Sālvă rēs ēst: phĭlŏsŏphātŭr. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 34). Phĭlŏsŏphāndum ēst paūcīs; nam ōmnīno haūd plăcēt. *Enn.* (ap. *Gell.* 5, 15, et *Cic. de Or.* 2, 37). Sēd jām sătĭs ēst phĭlŏsŏphātūm. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 21).

Phĭlŏsŏphŭs, ī, *m.* (φιλόσοφος) *Philosophe.* Ălĕre,

aūt cănēs ād vēnāndum, aūt ād phĭlŏsŏphōs. *Ter.* (*And.* I, 1, 30). Pōstrēmō nēmo ægrōtūs quĭdquăm sŏmnĭăt Tam īnfāndūm, quōd nōn ălĭquĭs dīcāt phĭlŏsŏphŭs. *Varr.* (apud *Non.* 1, 275). Dēmŏcrĭtūs Ăbdērītēs, phўsĭcūs phĭlŏsŏphŭs. *Laber.* (apud *Gell.* 10, 17). SYN. Sŏphŭs, săpĭēns. || *Adj.* Hŏmĭnēs īgnāva ŏpĕrā, phĭlŏsŏphā sēntēntĭā. *Pac.* (apud *Gell.* 13, 8). || † Phĭlŏsŏphŭs. Īnnŭmĕrābĭlĭūm prīmōrdĭă phĭlŏsŏphōrŭm. *Sid.* (15, 44. *Ibid.* 182).

Phĭlŏstrătŭs, ī, *m.* (Φιλόστρατος). *Philostrate, nom d'homme.* Ā Sĭnŭēssānīs cōnvīvă Phĭlŏstrătūs ŭndīs. *M.* (XI, 83).

Phĭlŏtĭūm, ĭī, *n. Nom de femme.* Sēd vĭdĕōn' ĕgŏ Phĭlŏtĭūm? *Ter.* (*Hec.* I, 2, 6).

Phĭlŏxĕnŭs, ī, *m.* (Φιλόξενος). *Nom d'homme.* Dī te ămēnt, Phĭlŏxĕnĕ! *Pl.* (*Bac.* III, 3, 53).

Phīltĕrē, ēs, *f.* (φιλτέρα). *Nom de femme.* (*Ter. Heaut.* IV, 1, 49.)

Phīltō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Phīltō, rēspōndī tĭbī. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 56).

Phīltră, ōrŭm, *n. pl.* (φίλτρα). *Philtre, breuvage qu'on croyait propre à inspirer de l'amour.* Phīltră nŏcēnt ănĭmĭs, vīmquĕ fŭrōrĭs hăbēnt. *O.* Hīc Thēssălă vēndĭt Phīltră. *J.* (6, 610). Phīltra ōmnĭa ŭndĭque ērŭūnt. *Apul.* (*Apolog.* t. II, p. 36 Bip.). EP. Thēssălă, pŏtēntĭă, sævă. PPH. Pŏtēntēs hērbæ. *Voy.* Magicus.

Phĭlўră, æ, *f.* (φιλύρα). *Pellicule sous l'écorce du tilleul.* Ēbrĭŭs īncĭnctĭs phĭlўrā cōnvīvă căpĭllĭs. *O.* Dīsplĭcēnt nēxæ phĭlўrā cŏrōnæ. *H.* || 2. *Nymphe, fille de l'Océan, changée en tilleul.* Phĭlўrǣque ā nōmĭnĕ dīctă Līttŏră. *V. Fl.* (V, 153. Cf. *Serv.* ad *G.* III, 192). *Voy.* Philyrides.

Phĭlўrǣŭs *et* Phĭlўrēĭŭs, ă, ŭm (Φιλυραῖος et Φιλυρήιος). *De Philyre.* Pēlĭŏn ŭmbrōsūm Phĭlўrǣăquĕ tēctă. *O.* (*Met.* VII, 352. Alii leg. *Philyreia*). Phĭlўrēĭŭs hērōs. *Id.*

Phĭlўrēs, ŭm, *m. pl.* (Φίλυρες). *Peuple scythe.* Mācrōnēs pōst hōs părĭtēr Phĭlўrēsquĕ sĕquūntŭr. *Prisc.* (*Peri.* 740. Et *Avien. D. T.* 946).

Phĭlўrĭdēs, *et poét.* Phĭllўrĭdēs, æ, *m.* (Φιλυρίδης). *Fils de la nymphe Philyra, Chiron.* Phĭllўrĭdēs pŭĕrūm cĭthără pērfēcĭt Ăchĭllēm. *O.* Phĭlĭўrĭdēs Chīrōn. *V.* (Et *Prop.* II, 1, 60). PPH. Phĭlўrēĭŭs hērōs.

Phīmŭs, ī, *m.* (φιμός). *Cornet à dés.* Mīttĕrēt īn phīmūm tālōs. *H.* (*Sat.* II, 7, 17. Sic plerique. Quidam autem legunt *pyrgum*). *Voy.* Fritillus.

Phīnēĭŭs *et* Phīnēŭs, ă, ŭm (Φινεῖος, Φινήϊος). *De Phinée.* Stānt ăvĭdæ vŏlŭcrēs, nōn quæ Phīnēĭă mēnsĭs Gūttŭră fraūdābānt. *O.* Phīnēĭă pōstquăm Claūsă dŏmŭs. *V.* Phīnēā cĕcĭdĕrĕ mănū. *O.* Hărpyīās, quæ Phīnēō mădŭērĕ vĕnēnō. *Petr.* (*Sat.* 136).

Phīneūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Φινεύς). 1. *Phinée, roi d'Arcadie ou de Thrace, qui, pour complaire à son épouse Harpalyce, fit crever les yeux aux enfants qu'il avait eus d'un premier lit. En punition de son forfait, les dieux lui firent perdre la vue, et suscitèrent les Harpies contre sa maison. Il fut tué par Hercule.* Vīsŭs ĕrāt Phīneūs, jŭvĕnēsque Ăquĭlōnĕ crĕātī. *O.* Līttŏră fātĭdĭcī pœnīs hōrrēntĭă Phīneī. *V. Fl.* || *Par anton. Aveugle.* Phīnĕās īnvītēs, Āfĕr, ĕt Œdĭpŏdās. *M.* (IX, 26). || 2. *Frère de Céphée, à qui Andromède avait été promise, et qui fut pétrifié par Persée.* Pœnĭtĕt īnjūstī tūm dēnĭquĕ Phīnĕă bēllī. *O.*

Phīnēŭs, *adj. Voy.* Phineius.

Phīnīdēs, æ, *m.* (Φινείδης). *Fils de Phinée.* Ūt dŭō Phīnīdæ, quĭbŭs īdēm lūmĕn ădēmĭt Quī dĕdĭt. (*Ibis*, 273.)

Phīntĭās *ou* Phīntĭă, æ, *m. Un des rois de Syracuse.* (*Pl. Men.* II, 3, 58.)

Phīsōn, ōnĭs, *et qqf.* Phīsōnŭs, ī, *m. Phison, un des quatre fleuves du Paradis.* Quārtŭs Phīsōn ĕrĭt, quēm pōssĭdēt Īndĭă Gāngēn. *Alcim.* (I, 290. Et *Fort. V. S. M.* II, 77). Phīsōnŭs aūrĭfĕrĭs prædīvēs flūctŭăt ŭndīs. *Cypr.* (*Gen.* 52).

Phlĕgĕthōn, ōntĭs, *m.* (Φλεγέθων). *Phlégéthon, fleuve des enfers, qui roule des flammes.* Fūmĭdŭs ātră vădīs Phlĕgĕthōn īncēndĭă vōlvĭt. *St.* Quæ răpĭdŭs flāmmĭs āmbīt tōrrēntĭbŭs āmnĭs Tārtărĕūs Phlĕgĕthōn. *V.* Ārdēntī frĕtō Phlĕgĕthōn ărēnās īgnĕūs tōrtās ăgēns. *Sen.* (*Thyest.* 1018). EP. Īnfērnŭs, Tārtărĕŭs, īgnĕŭs, ārdēns, flāmmĕŭs, fūmĭdŭs, tōrrēns, ātĕr. PPH. Phlĕgĕthōntēæ, Phlĕgĕthōntĭdēs ŭndæ. Phlĕgĕthōntĭs (idis) *ou* Phlĕgĕthōntĭă ăquă. Flūmĭnă flāmmāntĭă, ārdēntĭă. Īgnĕŭs āmnĭs. Ārdēntēs Phlĕgĕthōntĭs ŭndæ, ăquæ. VERS. Tūque, ō flăgrāntĭs pōrtĭtŏr ŭndæ. *L.* Pēr Stўgă, pĕr āmnēs īgnĕōs āmēns sĕquăr. *Sen.* Quæ pătī clūsōs jŭbēt Phlĕgĕthōn, nŏcēntēs īgnĕō cīngēns vădō. *Id.* Nēc tĭmŭīt Phlĕgĕthōntă fŭrēntem ārdēntĭbŭs ŭndīs. *Culex.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 550 sq.; *Sil.* XIII, 563; *Cl. R. Pros.* II, 314 sq.) *Voy.* Acheron, Inferi.

Phlĕgĕthōntēŭs *et* Phlĕgĕthōntĭŭs, ă, ŭm (Φλεγεθόντειος et Φλεγεθόντιος). *Du Phlégéthon.* Ēt Phlĕgĕthōntēæ rĕquĭērūnt mūrmŭră rīpæ. *Cl.* Heū! mălĕ lūstrātæ Phlĕgĕthōntĭă vīctĭmă Rōmæ. *Prud.* (*Sym.* I, 382). *Voy.* Infernus.

Phlĕgĕthōntĭs, ĭdĭs, *f.* (Φλεγεθοντίς). *Du Phlégéthon.* Spārsūmquĕ căpūt Phlĕgĕthōntĭdĕ lўmphā. *O.*

Phlĕgōn, ōntĭs, *m.* (Φλέγων). *Un des chevaux du Soleil.* Sōlĭs ĕquī, quārtūsquĕ Phlĕgōn. *O.*

Phlĕgră, æ, *f.* (Φλέγρη). *Ville de Macédoine, postérieurement Pallène, où la Fable place le combat des Géants contre les Dieux.* Sēd tē quūm trĕpĭdūm spērārēt Phlĕgră Tŏnāntēm. *Sid.* (6, 15). Īăpĕtī pōst bēllă trŭcĭs, Phlĕgrǣquĕ lăbōrēs. *V. Fl.* Nōn ălĭtēr, Gĕtĭcæ sī fās ēst crēdĕrĕ Phlĕgræ. *St.*

Phlĕgrǣŭs, ă, ŭm (Φλεγραῖος). *De Phlégra.* Spārsăquĕ Phlĕgrǣīs vīctrīcĭă fūlgŭră cāmpīs. *O.* Tūnc āssuētŭs ădēst Phlĕgrǣās rĕddĕrĕ pūgnās. *V. Fl.* || 2. *D'un canton de la Campanie près de Pouzzoles.* Īllīc quōs sūlfŭrĕ pīnguēs Phlĕgrǣī lĕgĕrĕ sĭnŭs, Mīsēnŭs, etc. *Sil.* (VIII, 559. *Ib.* 637. Cf. *Prop.* I, 20, 9; *Plin.* 3, 9, 9). || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Ov. Met.* XII, 378.)

Phlĕgўās, æ, *m.* (Φλεγύας). *Phlégyas, fils de Mars, roi des Lapithes, brûla le temple d'Apollon, et fut précipité par ce dieu dans les enfers, où un rocher suspendu sur sa tête le menace éternellement.* Īnfēlīx Thēseūs, Phlĕgўāsquĕ mĭsērrĭmŭs ōmnēs Ādmŏnĕt. *V.* Jējūnūm Phlĕgўān sūbtēr căvă sāxă jăcēntēm. *Stat.* || *Au plur. Les Lapithes.* Īnvĭă cūm Phlĕgўĭs făcĭēbāt Dēlphĭcă Phōrbās (templa). *O.* || *Nom de guerrier.* (*St. Th.* VI, 661.)

Phlīās, āntĭs, *m. Nom de guerrier.* Phlīās īmmīssūs pătrĭōs dē vērtĭcĕ crīnēs. *V. Fl.*

Phlīāsĭŭs, ă, ŭm (Φλιάσιος). *De Phlionte.* Ădīmāntūm, Phlīāsĭă rēgnă tĕnēntēm. (*Ibis*, 329. Alii aliter.)

Phlīūs, ūntĭs, *f.* (Φλιοῦς). *Phlionte, ville du Péloponnèse, près de Sicyone.* Sī quēm tāngīt glōrĭă sīlvæ, Vŏcāt hūnc Phlīūs. *Sen.* (*Hip.* 26. Vulgo *Phlieus*, Phliuntis incola; sed eam vocem Græci et Latini ignorant).

Phlŏgĭs, ĭdĭs, *f.* (φλογίς). *Nom de femme.* (*Mart* XI, 61.)

Phlŏgĭŭs, ĭī, *m.* (φλόγιον). *Un guerrier.* (*V. Fl.* V, 115.)

Phŏbētŏr, ŏrĭs, *m. Un des enfants de Morphée.* Mōrtālĕ Phŏbētŏră vūlgŭs Nōmĭnăt. *O.*

Phōcă, æ, *et* Phōcē, ēs, *f.* (φώκη). *Phoque, veau marin.* Ārmēnta ēt tūrpēs pāscĭt sūb gūrgĭtĕ phōcās

(Proteus). *V.* Sternunt se somno diversæ in littore phocæ. *Id.* Et freta dicuntur magnas expellere phocas. *O.* Non phocæ turpes, non marcentes balenæ. *Poet.* (apud *M Vict.* p. 2517). EP. Æquorea, deformis, turpis, immanis. *Voy.* Proteus. || *Suivant la Fable, un petit-fils de Céphise fut changé en ce poisson.* Cephison procul hinc deflentem fata nepotis Respicit, in tumidam phocen ab Apolline versi. *O.*

Phocæa, æ, *f.* (Φώκαια). *Phocée, ville d'Ionie, dont les habitants, inquiétés par les Perses, vinrent fonder Massalie ou Marseille. Voy. les suiv.*

Phocæi, orum, *m. pl.* (Φωκαῖοι). *Les Phocéens.* Phocæorum Velut profugit exsecrata civitas Agros. *H.* SYN. Phocæenses.

Phocæus, a, um (Φωκαῖος). *De Phocée, Phocéen. Voy.* Phocæi, Phocaicus.

Phocaicus, a, um (Φωκαϊκός). 1. *De Phocée, en Ionie.* Colophonius Idmon Phocaico bibulas tingebat murice lanas. *O.* || *De Marseille.* Scipio Phocaicis sese referebat ab oris. *Sil.* Phocaicis medias rostris opponere carinas. *L.* || — Emporiæ, *f. pl. Ville de la Tarraconaise, fondée par les Marseillais.* (*Sil.* III, 369.) || 2. *De Phocide.* Phocaica clarus tellure Coroneus. *O.* (*Met.* II, 569). Phocaicas Amphissa manus, scopulosaque Cirrha. *L.* (III, 172). Candida Phocaica complectitur insula lauro. *Id.* (V, 144, scil. Parnasside). *Voy.* Phoceus.

Phocais, idis, *f.* (Φωκαΐς). *De Phocée; de Marseille.* Phocais in dubiis ausa est servare juventus Non Graia levitate fidem. *L.* Phocais effundit vastos ballista molares. *Sil.*

Phoce. *Voy.* Phoca.

Phocensis, e. *De Phocide. Voy. le suiv.* || Phocenses, *m. pl. Phocéens; Marseillais.* (*Inscr.* ap. *Murat.* II, p. 1070.)

1. Phoceus, a, um (Φώκειος). *De Phocide.* Daulia Threicio Phoceaque milite rura Ceperat. *O.* Quod fuit Argolico juvenis Phoceus amico. *Id.* Phocide relicta Strophius. *Sen.* (*Ag.* 918). SYN. Phocensis.

2. Phoceus, eos, *m.* (Φωκεύς). *Nom de guerrier.* Eximius Phoceus animam servare sub undis. *L.* (III, 697. Et *V. Fl.* III, 204).

Phocion, onis, *m.* (Φωκίων). *Phocion, illustre citoyen d'Athènes.*

Phocis, idis, *f.* (Φωκίς). 1. *La Phocide, partie de la Grèce, entre la Béotie et l'Étolie.* Separat Aonios Actæis Phocis ab arvis. *O.* Trifidaque in Phocidos arce. *St.* (Et *Sen. H. Fur.* 334.) || 2. *De Phocée, de Marseille; Marseille.* Nec Phocidos undis Massiliæ, etc. *L.* Et post translatas exustæ Phocidos arces. *Id.* Ires Phocida Sextiasque baias. *Sid.* (23, 13).

Phocus, i, *m.* (Φῶκος). *Fils d'Éaque, tué par son frère Pélée.* Excipit Æacides illos in limine Phocus. *O.*

Phœba, æ, *f. Comme* Phœbe. *Nom de femme.* Phœba sedens gremio. (*Anthol.* I, p. 53.)

Phœbas, adis, *f.* (Φοιβάς). *Toute prêtresse d'Apollon.* Non unquam plenior artus Phœbados irrupit Pæan. *L.* (V, 165). PPH. Phœbi antistita *ou* sacerdos. *Voy.* Pytho. || *En particul. Cassandre.* Teque, Mycenæo Phœbas amata duci. *O.* (*Trist.* II, 400. Adde *Sen. Troad.* 34; *Ag.* 331 et 710; *Sid.* 5, 194).

Phœbe, es, *f.* (Φοίβη). *Phœbé, Diane, sœur de Phœbus; la lune.* Mille feras Phœbe silvis venata redibat. *O.* Vento semper rubet aurea phœbe. *V. Voy.* Diana, Luna. || ? *Une fille de Léda.* (*Ov. Her.* 8, 77.)

Phœbeius *et* Phœbeus, a, um (Φοιβήειος *et* Φοιβήϊος). *De Phébus.* Accipe laudatos, juvenis Phœbeie, crines. *St.* Sed ales Sensit adulterium Phœbeius. *O.* Aut Phœbeæ lampadis instar. *V.* Quum posuit jussam Phœbeis sortibus urbem. *O.* SYN. Apollineus, *qqf.* solaris.

Phœbicius, ii, *m. Nom d'homme.* Non reticebo senem Nomine Phœbicium. *Aus.* (*Prof.* 10, 18).

Phœbigena, æ, *m. f. Enfant de Phébus.* Fulmine Phœbigenam Stygias detrusit ad undas. *V.* (Et *Ser. Sam.* vs. 364.)

Phœbus, i, *m.* (Φοῖβος). *Phébus, surnom d'Apollon; Apollon.* Phœbe, graves Trojæ semper miserate labores. *V.* Tractata comis antistita Phœbi. *O.* Phœbus Apollo. *V. Voy.* Apollo. || *Le soleil.* Clara repercusso radiabant lumina phœbo. *O.* Sub utroque jacentia phœbo Littora. *Id. Voy.* Sol. || *Nom d'homme.* (*Mart.* III, 73, 3.)

Phœnice, es, *f.* (Φοινίκη). *La Phénicie, contrée maritime de la Syrie.* Dirigit in Syriam celeres longæva volatus, Phœnices nomen cui dedit ipsa Venus. *Lact.* (*Phœn.* 6).

Phœnices, um, *m. pl.* (Φοίνικες). *Phéniciens, habitants de la Phénicie, fondateurs de Tyr et de Sidon, passent pour les plus anciens navigateurs, et pour les inventeurs de l'écriture.* Phœnices primi, famæ si creditur, ausi. *L.* Quæritis et cœlo Phœnicum inventa sereno. *Pp.* (II, 27, 3). Hac fidunt duce nocturna Phœnices in alto. *Cic.* (*N. D.* 2, 41). SYN. Sidonii, Tyrii, Agenoridæ. VERS. Qui, pelagus primi tentantes navibus altis, Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem; Et primi stellis numeros nomenque dedere, Atque oculis, mirum, voces sentire figuris. *Prisc.* Hi Rubro a littore quondam Mutavere domos, primique per æquora vecti, Lustravere salum; primi docuere carinis Ferre cavis orbis commercia; sidera primi Servavere polo. *Avien.* (Adde *Luc.* III, 220.) || *Qqf. Carthaginois.* Primo qui fœdera bello Phœnicum pepigit. *Sil.*

Phœniceus *et* Phœnicius, a, um (Φοινίκεος *et* Φοινίκιος). *Phénicien, de Phénicie.* Cinnamon interior profert Phœnicia tellus. *Dracont.* (I, 327). SYN. Sidonius, Tyrius. *Voy.* Puniceus.

Phœnicium, ii, *n.* (φοινίκιον). *Sorte de lyre.* Phœnicia adsunt, vocis suscitabulum. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 826. Idem sensus græco nomini. Et apud *Isid.* 3, 21 : « Psalteria, lyræ, barbita, phœnices. » Forte legendum, *phœnicia*). || *Nom de femme.* Nescis ut res sit, Phœnicium. *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 1).

Phœnicopterus, i, *m.* (φοινικόπτερος). *Flamant, espèce de grue, qui a les ailes d'un rouge éclatant.* Et Scythicæ volucres, et phœnicopterus ingens. *J.* (11, 139). PHR. Nomenque debet quæ rubentibus pennis. *M.* Dat mihi penna rubens nomen. *Id.*

Phœnissa, æ, *f.* (Φοίνισσα). *Phénicienne.* Et Phœnissa Tyros : quorum nunc insula nulla est. *O.* SYN. Phœnicia. *Voy. le suiv.* || *Didon, originaire de Tyr.* Jactatur tumidas exsul Phœnissa per undas. *O.* Infelix animi Phœnissa. *V. Voy.* Dido. || *Qqf. n. pl.* Agmina Phœnissa. *Sil.* (XVII, 147).

Phœnix, icis, *m.* (Φοῖνιξ). 1. *Phœnix, fils d'Agénor et frère de Cadmus, donna son nom à la Phénicie.* Et qui longa dedit terris cognomina Phœnix. *Sil.* || 2. *Fils d'Amyntor et gouverneur d'Achille, qu'il suivit au siége de Troie.* Et cretus Amyntore Phœnix. *O.* Nestor, et indomiti Phœnix moderator alumni. *St.* SYN. Amyntorides. *O.* || 3. *Phéniciens; Carthaginois.* Phœnixque multus habuit hos pridem locos. *Avien.* (*Or. mar.* 440). Auriferis tandem Phœnix depulsus ab oris. *Sil.*

4. Phœnix, icis, *m.* (φοῖνιξ). *Phénix, oiseau d'Arabie, qui, suivant la Fable, est unique au monde. Lorsqu'il a vécu 660 ans, il construit un bûcher avec des bois odoriférants, que le soleil enflamme, et de sa cendre renaît un autre phénix.* Quæ sibi præsternat vivax altaria phœnix. *St.* Assyrii phœnica vocant. *O.* Aut cinis eoa positi phœnicis in ara.

L. EP. Phœbēŭs, Tītānĭŭs, Săbæŭs, Āssȳrĭŭs, Īndŭs, Ēōŭs; ūnĭcŭs, lōngævŭs, vīvāx, ætērnŭs, īmmōrtālĭs, rĕpărābĭlĭs, rĕdĭvīvŭs. PPH. Gāngētĭcŭs, Tītānĭŭs, Phărĭŭs *ou* Āssȳrĭŭs ālĕs. Vŏlŭcrĭs Gāngētĭcă. Sōlĭs ăvĭs. VERS. Sĕnĭō nēc fēssŭs ĭnērtī, Scāndĭt ŏdōrātōs Phœnīx fēlīcĭŏr īgnēs. *St.* Quālĭtĕr Āssȳrĭōs rĕnŏvānt īncēndĭă nīdōs, Ūnă dĕcēm quŏtĭēs sæcŭlă vīxĭt ăvĭs. *M.* Ēt vīvāx phœnīx, ūnĭcă sēmpĕr ăvĭs. *O.* Quāssăquĕ quūm fūlvā sūbstrāvīt cīnnămă myrrhā, Sē sŭpĕr īmpōnīt, fīnītque ĭn ŏdōrĭbŭs ævŭm. *Id.* Cīnnămă nāscūntŭr, vīvāx quæ cōllĭgĭt ālĕs, Nātālī quūm fīnĕ pĕrīt, nīdōquĕ pĕrūstō Sūccēdēns sĭbĭ mēt, quæsītā mōrtĕ rĕsūrgĭt; Nēc cōntēntă sŭō tāntūm, sĕmĕl ōrdĭnĕ nāscī, Lōngă vĕtērnōsī rĕnŏvātūr cōrpŏrĭs ætās, Īncēnsāmquĕ lĕvānt ēxōrdĭă crēbră sĕnēctăm. *Alcim.* (I, 238 sq. Cf. *Ovid. Metam.* XV, 392; *Claud. Idyl.* et *Lactant. de Phœnice*; *Dracont.* I, 653 sq.)

Phŏlŏē, ēs, *f.* (Φολόη). *Montagne de Thessalie, habitée par les centaures.* Tēstĭs ĕrĭt Phŏlŏē. *O.* Pīndŭs, Ōthrȳs, Phŏlŏē. *Sid.* (6, 23). || 2. *Montagne d'Arcadie.* Vērtĭcĕ sīc Phŏlŏēs vŏlŭcrūm nūtrītŏr ĕquōrŭm. *St.* (*Th.* X, 228. Adde *Ov. Fast.* II, 273). || 3. *Nom de femme.* (*Hor. Od.* I, 33, 9.)

? Phŏlŏētĭcŭs, ă, ŭm. *Du mont Pholoé.* Nōn sīc Phŏlŏētĭcă mōnstră... Sĕmĕlēĭŭs Ēvān Mĭscŭĭt. *Sid.* (5, 230. Malim, *Pholoeia*, Φολοήϊα).

Phŏlŭs, ī, *m.* (Φόλος). *Pholus, centaure, fils d'Ixion.* Hȳlæūmquĕ, Phŏlūmquĕ mănū... māctās. *V.* (Adde *Luc.* VI, 391). || *Un guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 341.)

Phōnāscŭs, *et à tort* Phŏnāscŭs, ī, *m.* (φωνασκός). *Coryphée.* Psālmōrum hīc mŏdŭlātŏr ēt phōnāscŭs. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 13).

Phŏnŏlĕnĭdēs, æ, *m.* *Fils de Phonolénus.* (*Ovid. Met.* XII, 433.)

Phōrbās, āntĭs, *m.* (Φόρβας). 1. *Fils de Priam, tué par Ménélas.* Phōrbāntī sĭmĭlĭs. *V.* || 2. *Berger de Polybe, qui recueillit OEdipe exposé sur le Cithéron.* Ārbĭtrĭă sūb quō rēgĭī fŭĕrānt grĕgĭs Phōrbās. *Sen.* (*OEd.* 839).

Phōrcĭs, ĭdŏs, *et* Phōrcȳnĭs, ĭdŏs, *f.* (Φορκίς et Φορκυνίς). *Fille de Phorcus, Méduse.* Sēctăquĕ Pērsēă Phōrcĭdŏs ōră mănū. *Pp.* (III, 22, 8). Squālēbānt lātē Phōrcȳnĭdŏs ārvă Mĕdūsæ. *L.* Īn pārtēm Phōrcȳnĭdă trānstŭlĭt īllăm. *O. Voy.* Medusa.

Phōrcŭs, ī, *ou* Phōrcȳs, ȳŏs, *et* Phōrcȳn, ȳnŏs, *m.* (Φόρκυς et Φόρκυν). *Ancien roi de Corse, père des Gorgones et de Scylla, vaincu sur mer par Atlas, et changé en un dieu marin.* Trītōnēsquĕ cĭtī, Phōrcīque ēxērcĭtŭs ōmnĭs. *V.* Nūmēnquĕ sĕcūndŭm Phōrcŭs ăquĭs. *L.* Phōrcȳs, ēt īmmānēs, etc. *V. Fl.*

Phōrcȳnĭs. *Voy.* Phorcis.

Phōrmĭō, ōnĭs, *m.* (Φορμίων). *Nom d'homme.* Tĕrēntĭānŭs Phōrmĭō. *Aus.* (*Epist.* 22, 9). Lătĭnī Phōrmĭōnēm nōmĭnānt. *Ter.* (*Ph. prol.* 17. *Ib.* passim).

Phŏrōneŭs, ĕōs, ĕī, *ou* eī, *m.* (Φορωνεύς). *Phoronée, fils d'Inachus.* Māgnĭquĕ Phŏrōnĕōs īnclȳtă fāmă. *St.* Sĕnĭōrquĕ Phŏrōneus. *Id.*

Phŏrōnēŭs, ă, ŭm (Φορώνειος). *De Phoronée, d'Argos.* Jūnō Phŏrōnēās īndŭcĭt prævĭă mātrēs. *St.*

Phŏrōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Φορωνίς). *Fille d'Inachus, sœur ou petite-fille de Phoronée: Io ou Isis.* Nēc sŭpĕrūm rēctŏr mălă tāntă Phŏrōnĭdĭs ūltră Fērrĕ pŏtēst. *O. Voy.* Io. || *Adj. De Phoronée.* Jām Lērnă rĕtrō cēssĭt, ēt Phŏrōnĭdēs Lătŭĕrĕ vēnæ. *Sen.* (*Thyest.* 115).

Phōsphŏrēŭs, ă, ŭm. *De l'étoile du matin.* Ēt quā Phōsphŏrēŭm tēmō rēgĭt jŭgŭm. *Prud.* (*Cath.* 5, 151).

Phōsphŏrŭs, ī, *m.* (Φωσφόρος). *L'étoile du matin.* Phōsphŏrĕ, rēddĕ dĭēm. *M.* (VIII, 21). Quīntā vīx Phōsphŏrŭs hōrā Rōrāntēm stērnēbāt ĕquŭm. *St. Voy.* Lucifer.

Phōtīnŭs, ī, *m.* (φωτεινός). *Photin, hérésiarque Galate.* Hāc sēse ōccŭltānt Phōtīnŭs ēt Ārrĭŭs ārtĕ. *Prud.* (*Psych.* 796).

Phrăātēs, æ, *m.* *Phraate, roi des Parthes.* Ārmĕnĭŭs cĕcĭdĭt: jūs īmpĕrĭūmquĕ Phrăātēs (accepit). *H.* Rēddĭtūm Cȳrī sŏlĭō Phrăātēn. *Id.*

Phrādmōn, ŏnĭs, *m.* (Φράδμων). *Peintre et sculpteur d'Argos.* Nēc Pŏlȳclētēă, nēc Phrādmŏnĭs aūt Āgĕlādæ Ārtĕ lăbōrētŭr. *Col.* (X, 30).

Phrĕnēsĭs, ĭs, *f.* (φρενῖτις). *Frénésie, délire.* Quūm fŭrŏr haūd dŭbĭŭs, quūm sĭt mănĭfēstă phrĕnēsĭs. *J.* (14, 136). Hānc ēssĕ phrĕnēsĭm Sī nēscĭs. *M.* (IV, 81. Vocem φρένησις, quam dant latina Lexica, Græci ignorant). *Voy.* Furor. || † Phrĕnēsĭs *ou* Phrĕnīsĭs. Ēx vĭtĭō cĕrĕbrī phrĕnīsĭs fŭrĭōsă mŏvētŭr. *Ser. Sam.* (vs. 90). Āttŏnĭtī phrĕnīsĭs mănĭfēstă cĕrĕbrī. *Prud.* (*Ham.* 125).

Phrĕnētĭcŭs *ou* Phrĕnītĭcŭs, ă, ŭm (φρενιτικός). *Frénétique.* Quĭd mīrūm, răbĭdō sī cōrdĕ phrĕnētĭcŭs ægĕr Mōrbum ămăt? *Prosp.* (*Ingr.* III, 32). *Voy.* Furiosus.

Phrīxēŭs, ă, ŭm (Φρίξειος). *De Phrixus.* Dūmque ădĕūnt rēgēm, Phrīxēăquĕ vēllĕră pōscūnt. *O.* Sīdĕră jām Tȳrĭŭs Phrīxēī rēspĭcĭt āgnī. *M.* (X, 51). || Phrīxēŭm mărĕ, æquŏr; Phrīxēŭs pōntŭs (*Sen.*, *Stat.*, *Luc.*). *L'Hellespont. Voy.* Hellespontus. || Phrīxēŭs mărītŭs. *Bélier, en gén.* (*Mart.* XIV, 211.)

Phrīxŭs *ou* Phrīxŏs, *plutôt que* Phrȳxŭs, ī, *m.* (Φρίξος). *Phrixus, fils d'Athamas, échappa à la haine de sa belle-mère Démodice en s'enfuyant, avec sa sœur Hellé, sur le bélier à toison d'or. Arrivé en Colchide, il fit offrande de sa monture à Jupiter, et épousa l'une des filles du roi Éétès, qui le fit périr plus tard, pour s'emparer de ses trésors.* Gēntĭbŭs, æquŏrēī rĕdĭērūnt vēllĕră Phrīxī. *St.* Īnvĭdĕō Phrīxō, quēm pēr frĕtă trīstĭă tūtŭm Aūrĕă lānĭgĕrō vēllĕrĕ vēxĭt ŏvĭs. *O.* Quī quōndām Phrīxŏn ēt Hēllēn, etc. *Id.* PPH. Æŏlĭŭs jŭvĕnĭs. Dēlāpsæ pōrtĭtŏr Hēllēs. *L. Voy.* Helle, Aries, Vellus. || Phrīxī mărĕ, etc. *L'Hellespont.* Phrīxī quā sēmĭtă jūngī Eūrōpāmque Āsĭāmquĕ vĕtăt. *Stat.* Līttŏră Phrīxī. *Id. Voy.* Hellespontus.

† Phrŏnēsĭs, ĭs, *f.* (φρόνησις). *Sagesse.* Nām phrŏnēsĭs ēst săpĭēntĭă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 59).

Phrŏnēsĭŭm, ĭī, *n.* *Nom de femme.* Mŭlĭĕr, nōmĭnĕ quæ ēst Phrŏnēsĭŭm. *Pl.* (*Truc. prol.* 12).

Phrōntĭs, ĭdĭs, *f.* (φροντίς). *Nom de femme.* || *m.* *Nom d'homme.* Tūm Phrōntĭs ēt Ārgŭs. *V. Fl.*

? Phrūnī, *m. pl.* *Comme le suiv.*

Phrūrī, ōrŭm, *m. pl.* (Φροῦροι). *Peuplade de la mer Caspienne.* Ēt Tŏchărī Phrūrīque, ēt plūrĭmă mīllĭă Sērŭm. *Prisc.* (*Peri.* 727. Et *Avien.* 934).

Phrȳgĕs, ŭm, *m. pl.* (Φρύγες). *Phrygiens.* Ō vērē Phrȳgĭæ, nĕque ĕnīm Phrȳgĕs! *V.* Nōn mĕdĭă dē gēntĕ Phrȳgŭm, etc. *Id.* Mœstæ Phrȳgăs ānnŭă Mātrĭs Īrā (lacerat). *V. Fl. Voy.* Trojani.

Phrȳgĭă, æ, *f.* (Φρυγία). *La Phrygie, contrée de l'Asie Mineure.* Dārdănŭs Īdæās Phrȳgĭæ pĕnētrāvĭt ăd ūrbēs. *V.* Ēxplĭcăt ēt Phrȳgĭăm tēllŭs īncūrvă Mĭnōrēm. *Avien.* (*D. T.* 980).

Phrȳgĭō, ōnĭs, *m.* *Brodeur en or.* Pāllam īllam ăd phrȳgĭōnem ŭt dēfĕrās. *Pl.* (*Men.* II, 3, 72). Phrȳgĭō fuī prīmō, bĕnĕque ĭd ŏpŭs scĭvī. *Titin.* (apud *Non.* 1, 10).

Phrȳgĭŭs, ă, ŭm (Φρύγιος). *De Phrygie.* Bīs dēnīs Phrȳgĭūm cōnscēndī năvĭbŭs æquŏr. *V.* Nēc cŏmĕs hīc Phrȳgĭās ūnquām vēnĭssĕt ăd ārcēs. *O. Voy.* Trojanus. || Phrȳgĭă Mātĕr. *V. Cybèle. Voy.* Cybele. || *De Cybèle, des Galles ou Corybantes.* Rōstrō Phrȳgĭōs sūbjūnctă lĕōnēs. *V.* Phrȳgĭī sŏnŭs īncrĕpăt æris. *L.*

|| — mŏdŭs. *Le mode phrygien (en musique).* Ōbstrĕpăt ĕt Phrўgĭō tībĭă cūrvă sŏnō. *Tib.* (II, 1, 86. Adde *Prop.* II, 22, 16; *Juv.* 2, 115; *Mart.* XI, 84). SYN. Bārbărŭs. *H.* PHR. Tībĭă cuī tĕnĕrōs suētūm prōdūcĕrĕ mānēs Lēgĕ Phrўgūm mœstā. *Stat.* || — mārmŏr. *Voy.* Synnas. || — vēstĭs. *Étoffe brodée en or.* Vēstĭbŭs īntēxtō Phrўgĭīs spēctābĭlĭs aūrō. *O.* (Adde *Virg. Æ.* III, 484). *Voy.* Phrygio.

Phrўnē, ēs, *f.* (Φρύνη). *Phryné, courtisane à Athènes, célèbre par sa beauté.* Phrўnē, tām mūltīs făctă bĕātă vĭrīs. *Pp.* (II, 5, 5. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 318). || *Autres.* (*Hor. Epod.* 14, 16; *Tib.* II, 2, 45.)

Phrўx, ўgĭs, *m.* (Φρύξ). *Phrygien.* Āntĕ Phrўgem Ænēān cōllĭs ĕt hērbă fŭĭt. *Pp.* (IV, 1, 2). *Voy.* Phryges. || *En partic. Énée.* Īllă quĭbūs fŭgĭēns Phrўx pĭŭs ūsŭs ĕrăt. *O.* || *Ganymède.* Răptūm quæ Phrўgă pērtŭlĭt Tŏnāntī. *M.* (X, 19). || *Marsyas.* Tū Phrўgă sūbmīttĭs cĭthăræ. *St.* || *Corybante.* Tē Cўbēlē sēcūm vēllĕt hăbērĕ Phrўgem. *M.* (VIII, 46. Et *Prop.* II, 22, 16). *Voy.* Corybantes. || *Adj.* Phrўx ăgĕr. *Cl. Voy.* Phrygius.

Phthīă, æ, *et* Phthīē, ēs, *f.* (Φθίη). *Phthie, ville de Thessalie.* Quūm dŏmŭs Āssărăcī Phthīām clārāsquĕ Mўcēnās. *V.* Ān vĭrōs tēllūs dărĕ mīlĭtārēs Āptĭŏr Phthīē? *Sen.* (*Troad.* 819).

? Phthīăs, ădĭs, *f.* (Φθιάς). *De Phthie.* Nōn ĕgŏ sūm Phthīăs, māgnīsve ŏrĭūndă Mўcēnīs. *O.* (*Her.* 7, 165. Alii leg. *Phthia*).

Phthīōtĭcŭs, *et* Phthīŭs, ă, ūm (Φθιωτικός *et* Φθῖος). *De Phthiotide.* Līnquūnt Phthīōtĭcă Tēmpē. *Cat.* (64, 35). Quām fŭĕrānt Phthīī būstă crĕmātă vĭrī. *Pp.* (II, 13, 38). Phthīŭs Ăchīllēs. *H.*

Phthĭsĭcŭs, ă, ūm (φθισικός). *Phthisique.* Quām quæ dē phthĭsĭcō lāpsa ēst ārmīllă cĭnædō. *M.* (XI, 21, 7. Alii aliter).

Phthĭsĭs, ĭs, *f.* (φθίσις). *Phthisie.* Ēt phthĭsĭs, ēt vŏmĭcæ pūtrēs, ēt dīmĭdĭūm crūs. *J.* (13, 95). Sī vērō phthĭsĭs ānnōsō sēdĕt īmprŏbă mōrbō. *Seren. Sam.* (vs. 345).

Phthiŭs. *Voy.* Phthioticus.

Phū, Fū, Phuī *ou* Fuē (φοῦ). *Interj. exprimant le dégoût: Fi!* (*Pl. Ps.* V, 2, 5. Cf. *Char.* 213).

Phȳ, Fȳ, *et* Phī. *Interject. d'admiration: Ah! Oh! diantre!* Phȳ! dŏmi hăbŭĭt ŭndĕ dīscĕrĕt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 59. Ubi *Donat.*). Quām cōnfīdēntĕr lŏquĭtŭr, phȳ! *Pl.* (*Most.* I, 1, 37). || *Marquant l'ironie.* (*Diom.* 412.) *Exprimant le rire.* (*Prisc.* 1024.)

Phўăcēs, æ, *m.* *Nom d'une peuplade, près du Pont-Euxin.* (*Ov. Pont.* IV, 10, 23.)

Phўcūs, ūntĭs, *m.* (Φυκοῦς). *Promontoire de la Cyrénaïque.* Sævās mĕrĭtūm Phўcūntă răpīnās. *L.*

† Phўlăcă, æ, *f.* (φυλακή). *Prison.* Īllĭc ābdūctū'st rēcta īn phўlăcăm. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 93).

Phўlăcē, ēs, *f.* (Φυλάκη). *Ville de Thessalie.* Quæ tĕtĭgĭt, Phўlăcē, Ptĕlĕōnque, ēt Dōtĭŏn. *L.*

Phўlăcēĭs, ĭdĭs, *f.* (Φυλακηΐς). *De Phylacé.* Cōnvĕnĭūnt mātrēs Phўlăcēĭdĕs, ēt mĭhĭ clāmānt. *O.* (*Her.* 13, 35, de Laodamia).

Phўlăcēĭŭs, ă, ūm (Φυλακήϊος). *De Phylacé.* || Phўlăcēĭă cōnjūx. *Laodamie, femme de Protésilas.* Ŭt vīvāt fāmā cōnjūx Phўlăcēĭă, cūjŭs. *O.* Sī cōnjūx rĕtrō Phўlăcēĭă rēttŭlĭt ūmbrăm. *St.*

Phўlăcĭdēs, *poét.* Phўllăcĭdēs, æ, *m.* (Φυλακίδης). *Protésilas, qui régnait à Phylacé, ou à cause de son aïeul Phylacus.* Phўllăcĭdēs ăbĕrăt, Lāŏdămīă, tŭŭs. *O.* (*Id. Am.* II, 6, 41, Phyllacidæ. Cf. *Prop.* I, 19, 7).

† Phўlăcīstă, æ, *m.* (φυλακιστής). *Geôlier.* Trĕcēntī quūm phўlăcīstæ stānt īn ātrĭīs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 44. Vulgo, *stant phyl.*).

? Phўllēĭs, ĭdĭs, *f.* *Au lieu de* Phylaceis.

Phўllĕūs, ĕōs, *m.* (Φυλλεύς). *Nom de guerrier.* (*Stat. Th.* III, 173.)

Phўllĭs, ĭdĭs, *f.* (Φυλλίς). *Phyllis, fille de Lycurgue, roi de Thrace, aimait Démophon. Désespérant de le revoir, elle se pendit, et fut changée en amandier.* Hōspĭtă, Dēmŏphŏōn, tŭă tē Rhŏdŏpēĭă Phўllĭs. *O.* Phўllĭdă Dēmŏphŏōn. *Pp.* (II, 24, 44). Sīmŭl īn sūspēndĭă Phўllĭs īssĕt. *Sid.* (11, 70). Phўllĭdăs, Hўpsĭpўlās. *Pers.* (1, 34). *Voy.* Demophoon, Amygdala. || *Autres.* Phўllĭs Ăvēntīnæ quædam ēst vīcīnă Dĭānæ *Pp.* (IV, 8, 29). Quā mē nōn, Phўllĭ, fŭrēntēm Dēspŏlĭēs. *M.* (XI, 51). Phўllĭdă mīttĕ mĭhī. *V.*

Phўllĭŭs, ĭī, *m.* *Béotien ami de Cycnus.* (*Ov. Met.* VII, 372.)

Phўllŏdŏcē, ēs, *f.* (Φυλλοδόκη). *Une des Néréides.* Lĭgēăquĕ, Phўllŏdŏcēquĕ. *V.*

Phўllŏs, ī, *f.* (Φύλλος). *Canton d'Arcadie.* Pĕcŏrōsăquĕ Phўllŏs. *St.*

Phўsētĕr, ērĭs, *m.* (φυσητήρ). *Souffleur, cétacé.* Flūctūs rĕfūndēns ōrĕ phўsētĕr căpāx. *Sen.* (*Hip.* 1031). Dēlphīnōs vĭrĭdēs ĕt phўsētērās ănhēlōs. *Avien.* (*Arat.* 309).

Phўsĭcŭs, ă, ūm (φυσικός). *Physique, naturel.* Ārcānă sĕcūtī phўsĭcīs rĕmōtă caūsīs. *T. Maur.* (*Litt.* 175). SYN. Nātūrālĭs. || *Subst. m. Naturaliste.* Dēmŏcrĭtŭs Ābdērītēs, phўsĭcūs phĭlŏsŏphŭs. *Laber.* (ap. *Gell.* 10, 17). Nīl vōs, ō mĭsĕrī, phўsĭcōrūm dŏgmătă fāllānt. *Prud.* (*Sym.* II, 203). || Phўsĭcă, æ, *et* Phўsĭcē, ēs, *f. Science de la nature.* || Phўsĭcă, ōrūm, *n. pl. Objets physiques, choses naturelles; traités de physique.* Īn phўsĭcīs trĭă prīmă: Dĕūs, mūndūs, dātă fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 4, 48). Sī lĭcĕt ēx ēthĭcīs quĭdquām præsūmĕrĕ, vēl sī Dē phўsĭcīs ēxēmpli ălĭquĭd. *Prud.* (*Ham.* 582). SYN. Nātūrālĭă. VERS. Fēlīx quī pŏtŭĭt rērūm cōgnōscĕrĕ caūsās! *V.* Caūsās pĕnĭtūs tēntārĕ lătēntēs. *Id.* Nēc prĭŭs... Quām cœlum āscēndĭt rătĭō; cēpĭtquĕ prŏfūndăm Nātūrām rērūm caūsĭs, vĭdĭtquĕ quŏd ūsquam ēst. *Man.* Dūm caūsam īnquīrūnt rērum, āstrōrūmquĕ mĕātūs, Quæ sĭt fōrmă pŏlī, cūr lōngō flūmĭnă cūrsū Nōn pĕrĕānt, lātūs jăcĕāt quō līmĭtĕ pōntŭs. *Victor* (*ad Salm.* 42. Adde *Virg. G.* II, 475 sq.; *Corn. Sev. Ætn.* 223 sq.) || † Phўsĭcŭs. Mōrālĭs strĭctīs nārrētŭr phўsĭcă cērtīs. *Ennod.* (*Epig.* 3, 15). Phўsĭcă vēl lŏgĭcō, lŏgĭcūm vēl jūngĭt ăd ēthŏs. *Sid.* (15, 101).

† Phўsĭs, ĭs, *f.* (φύσις). *Nature.* Seū cŭpĭs gĕnĭtŏr vŏcāri ĕt aūctŏr Ŏrbĭs, aūt phўsĭs īpsă, sălvē. (*Anth.* II, p. 474.) *Voy.* Natura.

Pī, *n. indécl. Lettre de l'alphabet grec.* Hōstīlĭs quæ fōrmă jŭgi ēst, hānc ēffĭcĭēt Π. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 15).

Pĭābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut expier.* Nē nĭmĭūm tērrērĕ: pĭābĭlĕ fūlmĕn Ēst, ăĭt. *O.*

Pĭāclūm, *sync. pour* Piaculum. Mārtўrĭs ēmĕrĭtī nūllīs pātŭĭssĕ pĭāclĭs. *P. Nol.* (28, 577. Et *Prud. Peri.* 10, 219).

Pĭācŭlārĭs, ĕ. *Qui a la vertu d'expier, expiatoire.* Mēn' pĭācŭlārem ŏpŏrtēt fĭĕri ōb stūltĭtĭām tŭām? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 36. Quod apud *Gell.* 4, 6).

Pĭācŭlūm, ī, *et* Pĭāmĕn, ĭnĭs, *n. Tout ce qui lave, qui expie; sacrifice expiatoire.* Dūc nĭgrās pĕcŭdēs: ĕă prīmă pĭācŭlă sūntŏ. *V.* Tēquĕ pĭācŭlă nūllă rĕsōlvēnt. *H.* Pĭācŭlă pœnæ. *Sil.* Fēbrŭă Rōmānī dīxērĕ pĭāmĭnă pătrēs. *O.* Tūrgĭdām cŭtēm rĕpūrgānt vūlnĕrūm pĭāmĭnă. *Prud.* (*Cath.* 9, 33). || *Ce qui a besoin d'être expié, faute, crime.* Dīstŭlĭt īn sērām cōmmīssă pĭācŭlă mōrtĕm. *V.* Pălām mūtīrĕ, plēbēīō pĭācŭlum ēst. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Mutire*). Tābō rĕcēntīs sōrdĭdūm pĭācŭlī. *Prud.* (*Peri.* 10, 1047. Et *Pl. Truc.* II, 1, 13). *Voy.* Culpa, Scelus.

Pĭātrīx, īcĭs, *f.* *Femme qui fait des cérémoni*

...xpiatoires. Tūm pĭātrīcēm clēmēntĕr nōn pŏtĕst ...quīn mūnĕrēm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 101).

Pĭātŭs, ă, ŭm. *Satisfait par une expiation.* (*Ov. Her.* 19, 194.) || *Purifié.* Cōnsēssūquĕ pĭō tūrbă pĭā...ā gĕmĭt. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.*, n. 3528).

Pīcă, æ, *f. Pie, oiseau. Les Muses changèrent en pies les filles de Piérus.* (*Ov. Met.* V, 294 sq.) Pīcă lŏquāx cērtā dŏmĭnūm tē vōcĕ sălūtŏ. *M.* (XIV, 76). Cŏrvōs pŏētās ēt pŏētrĭās pīcās. *Pers.* (*Prol.* 13). EP. Gārrŭlă, lŏquāx, ĭmĭtātrīx. PPH. Pĭĕrĭs vŏlŭcrĭs ou ăvĭs.

Pĭcānŭs, ī, *m. Montagne d'Apulie.* Sūmmō vēnātŏr dēnsā Pĭcānō Quūm lūstra ĕxăgĭtăt. *Sil.*

Pĭcātŭs, ă, ŭm. *Bouché avec de la poix.* Hǣc dē ...vītĭfĕrā vēnĭssĕ pĭcātă Vĭēnnā. *M.* (XIII, 107). Ēst ēt ...āppă cădō lūpĕr dĭffūsă pĭcātō. (*Copa*, 11.)

Pĭcĕă, æ, *f. Pin sauvage.* Nīgrāntī pĭcĕā trăbĭbūsque ōbscūrŭs ăcērnīs. *V.* Vāllĭs ĕrāt pĭcĕīs ēt ăcūtā dēnsă cŭprēssū. *O. Voy.* Pinus.

Pĭcĕātŭs, ă, ŭm. *Enduit de poix.* || *Au fig.* Nōn fŭĭt Aūtŏlўcī tām pĭcĕātă mănŭs. *M.* (VIII, 59, scil. furtifica).

Pīcēns, tĭs, *m. Habitant du Picénum.* Hīc Pīcēntum ăcĭēs. *Sil.* Īndĭgĕna ēt Pīcēns, plēbs ēt Ētrūscă vēnĭt. *Prud.* (*Peri.* 11, 206). SYN. Pīcēntīnŭs. || *Nom d'homme.* (*Mart.* VIII, 5, 7; *Juv.* 4, 65.)

Pīcēntĭă, æ, *f. Principale ville du Picénum.* Leūcōsĭæ ē scŏpŭlīs, nūnc quēm Pīcēntĭă Pǣstō, etc. *Sil.*

Pīcēntīnŭs *et* Pīcēnŭs, ă, ŭm. *Du pays des Picentins.* Pīcēntīnă cĕrēs nĭvĕō sīc nēctărĕ crēscĭt. *M.* (XIII, 47). Fīlĭă Pīcēnǣ vĕnĭō lūcānĭcă pōrcæ. (*Ibid.* 35.) Quĭd? quūm Pīcēnīs ēxcērpēns sēmĭnă pōmīs. *H.* Ēt quī Pīcēnǣ stĭmŭlāt tēllūrĭs ălūmnōs. *Sil.* || Pīcēnă (*s.-ent.* oliva). *Figue du Picénum.* Sēmŏdĭūsquĕ fābǣ cūm vīmĭnĕ pīcēnārūm. *M.* (VII, 53).

Pīcēnūm, ī, *n. Contrée de l'Italie, sur l'Adriatique.* Nēmŏrōsī māxĭmă cērnēs Cūlmĭnă Pīcēnī. *Avien.* (*D. Terr.* 499).

Pĭcĕŭs, ă, ŭm. *Noir* (*comme la poix*). Tūrbĭnĕ fūmāntēm pĭcĕō ēt cāndēntĕ făvīllā. *V.* Pĭcĕūm fērt fūmĭdă lūmĕn Tǣdă. *Id.* Īndūctā pĭcĕīs ē nūbĭbŭs ūmbrā. *O.* Ēt dēntēs pĭcĕīquĕ būxĕīquĕ. *M.* (II, 41). Ālbūs quēm pĭcĕī lăpĭllŭs Īndī. *Sid.* (14, 3). *Voy.* Niger.

Pīctāvī, ōrūm, *m. pl. Pictaves, en Aquitaine, dans le pays appelé depuis Poitou.* Dūm Pīctāvōrūm dŏctŏr flōrērĕt ĭn ōrīs. *Paul. Petr.* (I, 198). SYN. Pīctŏnēs. || — ŭs, ă, ŭm. Fītquĕ mŏnāstērĭūm Pīctāvā cōmĭnŭs ūrbĕ. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 158).

Pīctāvĭcŭs, ă, ŭm. *Du pays des Pictaves.* Īmāgŏ Rūfī rhētŏrĭs Pīctāvĭcī. *Aus.* (*Epig.* 51).

Pīctāvĭī, *et à tort* Pīctāvĭī, ōrūm, *m. pl. Capitale les Pictaves.* Āllŏbrŏgēs rĕfĕrūnt Pīctāvĭīs gĕnĭtūm. *Fort.* (II, 19, 2).

Pīctī, ōrūm, *m. pl. Pictes, peuple de Calédonie.* ...lĕ lĕvēs Maūrōs, nēc fālsō nōmĭnĕ Pīctōs Ēdŏmŭĭt. *Cl.* Nēc Pīctūm trĕmĕrĕm. *Id.*

? Pīctŏnēs, ūm, *m. pl. Comme* Pictavi. Pīctŏnēs ...mūnēs sŭbĭgūnt sŭă rūră, nēc ūltrā. *L.* (I, 434. ...ed multi versum, ut spurium, ejiciunt).

Pīctŏnĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Pictavicus. Ēt quǣ ...ctŏnĭcī lēgĭt īncŏlă līttŏrĭs. *Aus.* (*Epist.* 9, 36). Pīctŏnĭcās cĭtĭūs rĕvĕhēndŭs ăd ōrās. *P. Petr.* (I, 294).

Pīctŏr, ōrĭs, *m. Peintre.* Hūmānō căpĭtī cērvīcēm pīctŏr ĕquīnām. *H.* Pīctōrĭbŭs ātque pŏētīs Quīdlĭbĕt ...dēndī sēmpĕr fŭĭt ǣquă pŏtēstās. *Id.* Quĭs tē pī...ōrūm sĭmŭlāvĭt, pēssĭmă Cōlchĭs? *Aus.* (*Epig.* ...0). EP. Dŏctŭs, sŏlērs, ēgrĕgĭŭs, īnsīgnĭs, clārŭs, ...clārŭs. PPH. Ārtĭs Ăpēllēæ gnārŭs, pĕrītŭs. Ārtĕ ...rrhăsĭă pŏtēns, clārŭs. Pīngēndī clārĭssĭmŭs ārtĕ. ...ēllēā īnsīgnĭs ĭn ārtĕ. Zeūxĭdĭs *ou* Ăpēllĭs ǣmŭlŭs

VERS. Lĭquĭdīs īllĕ cŏlōrĭbŭs Sōlērs nūnc hŏmĭnēm pōnĕrĕ, nūnc dĕūm. *H.*

Pīctūră, æ, *f. Peinture, l'art de peindre.* Ūt pīctūră pŏēsĭs : ĕrĭt quǣ, sī prŏpĭŭs stēs. *H.* PPH. Ārs Ăpēllēă, Pārrhăsĭă. Pīngēndī ārs. Ārs ǣmŭlă nātūræ. || *Objet peint, tableau.* Dūm stŭpĕt, ātque ănĭmūm pīctūrā pāscĭt ĭnānī. *V.* (Et *Ter. Eun.* III, 5, 36). *Voy.* Tabula. || *Broderie.* Tēxtĭlĭbūs sī ĭn pīctūrĭs ōstrŏquĕ rŭbēntī Jāctārĭs. *Lr.* (II, 35). || *Mosaïque.* Pīctūrǣquĕ dĕcŭs, lăpĭdūm nēc fūlgŏr ĭn ūllā. (*Culex*, 64.) Pērpĕtŭūm pīctūră mĭcăt. *Sid.* (22, 202). *Voy.* Emblema. || *Couche, enduit.* (*Plaut. Most.* I, 3, 104.) *Voy.* Pigmentum. || *Couleurs, nuances* (*du plumage*). Plūmă, pĕr īnnŭmĕrās cūrrēns pīctūră vŏlūcrēs. *Drac.* (I, 251).

Pīctūrātŭs, ă, ŭm. *Peint; au fig. Coloré, nuancé, émaillé.* Ēt pīctūrātūs mŏrĭtūrīs flōrĭbŭs āggĕr. *St.* Pīctūrātīsquĕ cŏlūmnīs. *Cl.* Pīctūrātǣquĕ vŏlŭcrēs. *Id.* SYN. Pīctŭs. || *Brodé.* Fērt pīctūrātās aūrī sūbtēmĭnĕ vēstēs. *V.* Ēt pīctūrātǣ sătŭrāntŭr mūrĭcĕ vēstēs. *Cl.* (Adde *Stat. Silv.* I, 3, 36; *Th.* VI, 58). *Voy. le suiv.*

Pīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pingo. *Peint, représenté en peinture.* Lārgīre ĭnŏpī, nē pīctŭs ŏbērrĕt. *Pers.* (6, 32). SYN. Dēpīctŭs, ēxprēssŭs. PPH. Cŏlōrĭbŭs ēxprēssŭs. PHR. Ăpēllēō vūltŭs sīgnātă cŏlōrĕ. *St.* Seū mĭsĕrām ĭn tăbŭlā pīctā pŭēllă mŏvĕt. *Pp.* Stĕtĭt ōbvĭă cōntrā Fūcīs cŏlōrūm pīcta ĭmāgŏ mārtўrĭs. *Prud.* || *Peint, coloré.* Ēt cīrcūm pīctīs vĕhĭtŭr sŭă rūră phăsēlīs. *V.* Pīctīs bēllāntŭr Ămāzŏnĕs ārmīs. *Id.* SYN. Cŏlōrātŭs. || *Tatoué.* Pīctōsquĕ Gĕlōnōs. *V.* Pīctīque Ăgăthўrsī. *Id.* || *Brodé.* Pīctūm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.* Pīctŭs ăcū chlămўdēm. *Id.* Stāt tŏrŭs, ēt pīctō vēstēs dīscrīmĭnăt aūrō. *L.* Tē tŏgă pīctă dĕcĕt. *Pp.* (IV, 4, 53). Băbўlōnĭcă pīctă sŭpērbē Tēxtă. *M.* (VIII, 28). SYN. Pīctūrātŭs. || *Nuancé, émaillé.* Flōrĭdă quūm tēllūs gēmmātās pīctă pĕr hērbās. (*Culex*, 69.) Ārmōrum ēt rădĭīs pīctă trĕmēbăt ăquă. *Pp.* (IV, 6, 26). Pīctǣquĕ vŏlŭcrēs. *V.* SYN. Pīctūrātŭs, dīstīnctŭs. || *Tacheté.* Ēt pīctī tērgă lăcērtī. *V.* Pīctīs īncīnctǣ pēllĭbŭs āmbæ. *Id.* Pīctō... cōllō Pārdŭs. *M.* (I, 105). SYN. Văriŭs, măcŭlōsŭs, etc. *Voy.* Maculosus.

Pīcūmnŭs, ī, *m. Dieu qui avec Pilumnus, présidait aux mariages.* Ēt nūnc ăgrēstēs īntēr Pīcūmnŭs hăbētŭr. *Æmil. Macer* (ap. *Non.* 13, 3).

Pīcŭs, ī, *m. Pivert, oiseau dont on tirait des augures.* Pīcŭs ēt cōrnīx ăb lǣvā, cōrvŭs pōrro ăb dēxtērā. *Pl.* (*As.* II, 1, 12). Aūt ēt pīcŭs ĕrāt, aūt hŏmŏ rūrsŭs ĭnēst. (*Anthol.* II, p. 620, de pica.) || *Griffon.* Pīcōs dīvĭtĭīs, qui aūrĕōs mōntēs cŏlūnt, Ĕgŏ sōlŭs sŭpĕrŏ. *Pl.* (*Aul.* IV, 8, 1. Cf. *Non.* 2, 641). *Voy.* Gryps. || *Picus, roi du Latium, fils de Saturne, changé en pivert par les maléfices de Circé.* Pīcŭs ĭn Aūsŏnĭīs prōlēs Sātūrnĭă tērrīs. *O.* Sātūrnŭsquĕ sĕnēx, măcŭlōso ēt cōrpŏrĕ Pīcŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 234. Cf. *Virg. Æ.* VII, 187 sq.; *Ov. Met.* XIV, 387; *V. Fl.* VII, 232 sq.).

Pĭē, *adv. Avec vertu, tendresse, piété.* Sōlă vĭrūm nōn ūltă pĭē mœstĭssĭmă mātĕr (Procne). *O.* Tēstŏr, lĭcĕt jām tōllĕre ăd cœlūm pĭē Pūrās... mănŭs. *Sen.* (*OEd.* 790). Pĭē dūm săcră cŏlĭs. *Tib.* (I, 3, 25). SYN. Sānctē.

Pĭĕrĭdĕs, ūm, *f. pl.* (Πιερίδες). 1. *Filles de Piérus, changées en pies par les Muses pour avoir osé lutter contre elles.* || 2. *Les Muses, ainsi nommées du mont Piérus.* Dīcĭtĕ, Pĭĕrĭdĕs. *V.* Pĭĕrĭdās, pŭĕrī, dŏctōs ēt ămātĕ pŏētās. *Tib.* (I, 4, 61). *Voy.* Musæ. || *Au sing.* Pĭĕrĭs ōrsă lŏquī. *O.* Dūlcēm quǣ strĕpĭtūm, Pĭĕrī, tēmpĕrās. *H.*

Pĭĕrĭŭs, ă, ŭm (Πιέριος). *Du mont Piérus, des Mu-*

ses. Vātūm Pīĕrĭīs ōră rĭgāntŭr ăquīs. *O.* Quāmvīs Pīĕrĭō sĭt bĕnĕ nōtă chŏrō. *M.* (VII, 68). Pīĕrĭō sŭb āntrō. *H.* || *De Thessalie.* Nēc vĭr Pīĕrĭă pēllĭcĕ saūcĭŭs. *H.* (III, 10, 15. *Acro* mulieris nomen esse censet).

Pīĕrŭs, ī, *m.* (Πίερος). 1. *Piérus, père de neuf filles changées en pies.* Pīĕrŭs hās gĕnŭīt, Pēllæīs dīvĕs ĭn ārvīs. *O.* || 2. *Montagne de Thessalie, consacrée aux Muses. Voy. les précéd.*

Pĭĕtās, ātĭs, *f. Justice, vertu.* Tūm pĭĕtātĕ grăvem āc mĕrĭtīs sī fōrtĕ vĭrūm quĕm Cōnspēxērĕ, sĭlēnt. *V.* Rēddĭtĕ dēpŏsĭtūm; pĭĕtās sŭă fœdĕră sērvĕt. *O.* SYN. Vīrtŭs, fās, prŏbĭtās, sānctĭtās, cāstĭtās. || *Justice divine.* Dī, sī qua ēst cœlō pĭĕtās quæ tālĭă cūrĕt. *V.* Sī quĭd pĭĕtās āntīquă lăbōrēs Rēspĭcĭt hūmānōs. *Id.* || *Affections de famille.* Ēgrĕgĭūm nārrās mīrā pĭĕtātĕ părēntēm. *Cat.* (67, 29). Ātque ănĭmūm pătrĭæ strīnxĭt pĭĕtātĭs ĭmāgŏ. *V.* Nām mātrĭs fērre īnjūrĭās mē, Pārmĕnō, pĭĕtās jŭbĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 21). SYN. Cārĭtās, ămŏr, āffēctŭs. || *Piété.* Nōn tămĕn aūdērēt pĭĕtās hūmānă vĕl ārmīs Vēl vōtīs prōdēssĕ Jŏvī. *L.* (III, 317). Nēc tē tŭă plūrĭmă, Pānthū, Lābēntēm pĭĕtās, nĕc Ăpōllĭnĭs īnfŭlă tēxĭt. *V.* (*Æ.* II, 430, etsi latius dictum esse potest). Pēr quēm vĕrēndōs ēxcŏlĭt pĭĕtās dĕōs. *Ph.* Cūmquĕ Fĭdē Pĭĕtās āltā cērvīcĕ văgātŭr. *Cl.* Ō pĭĕtās, ō sānctă fĭdēs! *Prud.* (*Sym.* II, 502). SYN. Rēllĭgĭŏ. EP. Sānctă, săcră, cāstă, spēctātă, laūdāndă. PHR. Pēr sī quă mŏvĕt rĕvĕrēntĭă sūmmī Nūmĭnĭs. *Prud.* || *Qqf. Pitié, sympathie, affection; Eccl. Miséricorde.* Ēst ĕtĭām mĭsĕrīs pĭĕtās, ĕt ĭn hōstĕ prŏbātŭr. *O.* Fīgĭtĕ mē, sī qua ēst pĭĕtās. *V.* (*Æ.* IX, 493. *Id.* II, 536). Hīc mœstī pĭĕtās mē pōscĭt Ĕtrūscī. *St.* (*Silv.* III, 3, 173). Pĭĕtātĭs ăbūndāns, Pœnæ pārcŭs ĕrăt. *Cl.* Nūllăquĕ lānguēntēm pĭĕtās rēspēxĭt ĕgēnŭm. *Alcim.* (III, 239). Māgnă Dĕī pĭĕtās, vĕnĭă quī tēmpĕrăt īrās. *Drac.* (I, 555). *Voy.* Miseratio. || *Nom d'une déesse.* Ēt nūmēn Pĭĕtātĭs mŏvĕt. *Poet.* (ap. *Charis.* 250). Āssūrgāt Pĭĕtās. *Claud.* (*Theod. Cons.* 168. Adde *Stat. Silv.* III, 3, 1).

† Pĭĕtātĭcūltrīx, īcĭs, *f. Fidèle aux devoirs de la piété filiale, maternelle, etc.* Pĭĕtātĭcūltrīx, grăcĭlĭpēs, crŏtălĭstrĭă. *P. Syr.* (ap. *Petr.* 55).

Pĭgēndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit être fâché.* Pōscĭs ăb īnvītā vērbă pĭgēndă lўrā. *Pp.* (IV, 1, 76).

† Pĭgĕŏ, ēs. *Voy.* Piget.

Pĭgĕr, pĭgră, pĭgrŭm, *et ordint.* pīgră, pīgrŭm. *Paresseux, lent, inactif.* Mānĕ pĭgēr stērtĭs. *Pers* (5, 132). Ēt cōntrāctō frīgŏrĕ pīgræ (apes). *V.* Dīscēdāt pīgrĭŏr ūltrō. *H.* Nŏvūmquĕ mōnstrum ēst, Pўrrhŭs ăd cædēm pĭgĕr. *Sen.* (*Troad.* 1157). Pĭgĕr scrībēndī fērrĕ lăbōrĕm. *H.* SYN. Dēsĕs, dēsĭdĭōsŭs, īgnāvŭs, sēgnĭs, ĭnērs, lēntŭs, lānguĭdŭs, tārdŭs, tōrpēns, vēcōrs, rĕsĕs, ōtĭōsŭs, sōcōrs, rĕmīssŭs. PPH. Dēsĭdĭă tārdŭs, lānguēns, tōrpēns, mārcēns. Vĕtērnō tōrpēns, lānguĭdŭs. Cuī dēsĭdĭă *ou* dēsĭdĭæ cōrdī. Quī vītām īgnāvām dūcĭt. || *En parl. de ch. Lent, immobile.* Dūm nōs dīffĭcĭlīs pīgrō tĕnĕt Ārdĕă bēllō. *O.* Stāgnō sĭmĭlīs pīgræquĕ pălūdī. Īndīgna ēst pīgrō fōrmă pĕrīrĕ sĭtū. Nūnquām pīgră fŭĭt nōstrīs tŭă grātĭă rēbŭs. *Id.* Pĭgĕr ānnŭs Pūpīllīs. *H.* Pīgrī cāmpī. *Id.* Pĭgērrĭmŭs ūndæ (Arar). *Sil.* Pīgrōquĕ vēntrī nōn ĭnūtĭlēs bētās. *M.* (III, 47). SYN. Īgnāvŭs, ĭnērs, sēgnĭs, īmmōtŭs, īmmōbĭlĭs, lēntŭs, etc. || *En partic.* (*Mer*) *calme.* Sīc sēgnĭs hūmŏr æquŏrĭs pīgrī stŭpĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 121). *Voy.* Mare. || *Qui rend paresseux, immobile.* Nōn mĭhĭ pīgră nŏcēnt hībērnæ frīgŏră nōctĭs. *Tib.* (I, 2, 31). Pĭgĕr... ŏcŭlōs sŏpŏr ŏpĕrĭt. *Cat.* (63, 37).

Pĭgĕt, ŭĭt *ou* ĭtūm ēst, ērĕ, *n. unip. Être désagréablement affecté d'une chose, avoir de la répugnance.* Nī rĕfŭgĭs tĕnŭēsquĕ pĭgĕt cōgnōscĕrĕ cūrās. *V.* Nēc mē mĕmĭnīssĕ pĭgēbĭt Ĕlīssæ. *Id.* Nūm cōgĭtāt quĭd dīcāt? nūm fāctī pĭgĕt? *Ter.* (*And.* V, 3, 6). Nōn sĕnĭs ēxtrēmūm pĭgŭĭt, vērgēntĭbŭs ānnīs, Præcĭpĭtāssĕ dĭēm. *L.* Nēc pĭgĭtūm pārvōsquĕ lărēs, hŭmĭlīsquĕ sŭbīrĕ (tecti). *Sil.* (Hoc perfectum agnoscit *Char.* 224). SYN. Tædĕt, pœnĭtĕt, grăvŏr. || † Pĭgĕt mē (res), *arch.* Fāctum ēsse ĭd nōn nĕgăt, Nĕquĕ se ĭd pĭgērĕ. *Ter.* (*Heaut. prol.* 18. *Id. Ph.* III, 3, 21). Crīmĕn ĕnīm pĭgĕt. *Prud.* (*Sym.* II, 665. Obsoletum *Pigeo* agnoscit *Prisc.* 635).

Pīgmēntātŭs, ă, ŭm. *Peint, teint.* Quās pīgmēntātō mĕrĕtrīx jăcĭt īmprŏbă crīnĕ. *Prud.* (*Ham.* 315).

Pīgmēntŭm, ī, *n. Couleur pour peindre.* Quem Ăpēllēs ātquĕ Zeūxĭs duō pīngēnt pīgmēntīs ūlmĕīs. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 20). Cōgnātūmquĕ mălūm, pīgmēntă, Cămēnās. *Prud.* (*Sym.* II, 47). *Voy.* Color. || *Fresque.* Nūnc ĕādēm nŏvă pīgmēntīs ēt cūlmĭnĕ crēvĭt. *Paul. Nol.* (24, 363, nempe ecclesia). || *Fard.* Īllūm pīgmēntīs rĕdŏlēntĭbŭs, ēt pĕrĕgrīnō Pūlvĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 296). Pīgmēntīs cŭtĭs īllĭtă. (*Ib.* 275. Et *Pl. Most.* I, 3, 106.) *Voy.* Fucus.

Pīgnĕrŏ, ās, ārĕ. *Engager, donner un gage.* Cūjŭs ĕt ālvĕŏlōs ēt lænām pīgnĕrăt Ātreŭs. *J.* (7, 73). SYN. Ōppīgnĕrŏ, ōppōnŏ. PPH. Pīgnŭs *ou* pīgnŏrī dō.

Pīgnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Prendre un gage.* Quōd dās mĭhĭ, pīgnĕrŏr ōmĕn. *O.* PPH. Pīgnŭs ăccĭpĭŏ.

Pīgnŭs, ŏrĭs, *arch.* ĕrĭs, *n. Gage, nantissement.* Dēpōnō: tū dīc, mēcūm quō pīgnŏrĕ cērtēs. *V.* Nŭclĕūm āmīsī, rĕlīquīt pīgnĕrī pŭtāmĭnă. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 122). Vīx hĕrcle, ŏpīnŏr, sī me ōppōnām pīgnĕrī. *Id.* (*Ps.* I, 1, 85). EP. Pūlchrŭm, prĕtĭōsŭm, māgnŭm, ēxĭmĭŭm, āmplŭm. || Quōvīs pīgnŏrĕ. *En gageant ou En pariant tout ce qu'on voudra, à tout prix.* Quōvīs Săbīnūm pīgnŏre ēssĕ cōntēndūnt. *Cat.* (44, 4). Ā mē cōntēndēt fĭctūm quōvīs pīgnŏrĕ. *Ph.* || *Otage.* Mē pācīs pīgnŭs hăbērēt. *O.* SYN. Ōbsĕs. *Voy. ce mot.* || *Gage d'affection, de souvenir.* Hās ōlim ēxŭvĭās mĭhĭ pērfĭdŭs īllĕ rĕlīquĭt, Pīgnŏră cāră sŭī. *V.* Fērrĕ sŭī dĕdĕrāt mŏnĭmēntum ēt pīgnŭs ămōrĭs. *Id.* SYN. Mŏnŭmēntŭm. || Pīgnŭs, *et ordint.* Pīgnŏră. *Enfants.* Nūnc tĭbĭ cōmmēndō cōmmūnĭă pīgnŏră, nātōs. *Pp.* (IV, 11, 73). Huīc cūm pīgnŏrĭbŭs dŏmŭs. *O.* Tōt nātōs nātāsque, ēt, pīgnŏră cāră, nĕpōtēs. *Id.* Nōn rĕquĭēs, nōn sōmnŭs ĕrĭt, dūm pīgnŭs ădēmptŭm. *Cl. Voy.* Proles. || *Au fig.* Nēc nōn ēt cĭtrĕī pătĭūntŭr mūtŭă rāmī Pīgnŏră. *Pallad.* (*Insit.* 109). *Autres objets d'affection.* Sī quīs pōst pīgnŏră tāntă Pōmpēĭō lŏcŭs ēst. *L.* || *Preuve, marque.* Pīgnŏră cērtă pĕtĭs: dō pīgnŏră cērtă tĭmēndŏ. *O.* Īn vūltū pīgnŏră mēntĭs hăbĕt. *Id.* Tūrpēmque ăpērtō pīgnŏre ērrōrēm prŏbāns. *Ph. Voy.* Indicium.

Pĭgrē, *adv. Lentement.* Pīgrĭŭs īmmōtīs hæsērĕ pălūdĭbŭs ūndæ. *L.* Cūnctāntērque ĕādēm pīgrēque ăccēptă rĕmīttĭt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 411). SYN. Cūnctāntĕr, sēgnĭtĕr, lēntē.

† Pīgrĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être paresseux.* Pōst ætātĕ pīgrēt sūffērrĕ lăbōrĕm. *Enn.* (apud *Non.* 3, 170. Et *Att.* ibid.).

† Pīgrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir paresseux.* Mārcĕāt: ūt cānĭs pīgrēscāt prūnă făvīllĭs. *Prud.* (*Apoth.* 480). Jām pīgrēscēntēs sēnsīm cōnfūndĭtĭs āmnēs. *Sid.* (22, 104). Fæcĕ grăvĭs, sērmōnĕ lĕvīs, rătĭōnĕ pīgrēscēns. *Fort.* (*V. S. M.* I, 27. Et *Alcim.* IV, 46, pigrescit).

Pĭgrĭtĭă, *ordint.* Pīgrĭtĭă, æ, *et* Pīgrĭtĭēs, ēī, *f. Paresse.* Lūdĕrĕ, quūm lĭcĕāt cūrrĕrĕ, pīgrĭtia ēst. *M.* (VII, 31). Ārgŭĭmūr lēntæ crīmĭnĕ pīgrĭtĭæ. *Id.* (XI, 79. *Id.* XII, 4). SYN. Dēsĭdĭă, ĭnērtĭă, īgnāvĭă, sēgnĭtĭēs, vĕtērnŭs, lānguŏr, tōrpŏr, ōtĭūm, sōcōrdĭă. EP. Dēsĕs, ĭnērs, īgnāvă, īmbēllĭs, lānguēns, ūdă, mōllĭs, sēgnĭs, tōrpēns, mārcēns, mārcĭdă.

tūrpĭs, mălă. VERS. Dēsĭdĭæ cōrdī. *V.* Dēsĭdĭām pŭĕr īllĕ sĕquī sŏlĕt. *O.* Blāndōquĕ vĕnēnō Dēsĭdĭæ vīrtūs paūlātim ēvĭctă sĕnēscĭt. *St.* Nōn tĭbĭ dēsĭdĭæ mōllēs ēt mārcĭdă lūxū Ōtĭă. *Cl. Voy.* Otior.

† Pĭgrĭtō, ās, ārĕ, *n. Être paresseux, oisif.* Ēxpēllĕ sōmnŏlēntĭām, Nē pīgrĭtāntēs ōbrŭăt. *Ambros.* (*Hymn.* in *Poet. Eccles.* p. 786).

† Pĭgrŏ, ās, ārĕ. *Retarder, remettre, différer.* Sēd cūr prōptēr tē pĭgrem hæc? *Att.* (ap. *Non.* 2, 655. *Id.* ibid., *pigrasse.* Vertit Nonius : « *Pigrare*, retinere. ») Quōd nĭsĭ pīgrārĭs, paūlūmvĕ rĕcēssĕrĭs āb rē. *Lr.* (I, 411).

1. † Pĭgrŏr, ārĭs, ārī, *d. Être paresseux, tarder.* (*Mot de Cicéron, qui sert à expliquer le précédent.*)

2. † Pĭgrŏr, ōrĭs, *m. Comme* Pigritia. Lānguōrque ōbrēpsĭt, pīgrōr, tōrpōrquĕ quĭētĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 169).

Pĭissĭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Pius.

1. Pĭlă, æ, *f. Balle à jouer, paume.* Īndōctūsvĕ pĭlæ, dĭscīvĕ, trŏchīvĕ, quĭēscĭt. *H.* Sūnt īllīs cĕlĕrēsquĕ pĭlæ, jăcŭlūmquĕ, trŏchīquĕ. *O.* Dī nōs quăsĭ pĭlās hŏmĭnēs hăbēnt. *Pl.* (*Capt. prol.* 22). EP. Tĕrēs, rŏtūndă, vŏlūbĭlĭs, lĕvĭs, cĭtă, vŏlāns, lūsōrĭă. VERS. Īllĕ pĭlām cĕlĕrī fŭgĭēntēm rēddĕrĕ plāntā. *Manil.* Nēc tĭbĭ mōbĭlĭtās mĭnŏr ēst, sī fōrtĕ vŏlāntēm Aūt gĕmĭnārĕ pĭlām jŭvăt, aūt rĕvŏcārĕ cădēntēm, Ēt nōn spērātō fŭgĭēntēm rēddĕrĕ gēstū. (*Ad Pis.* 173 sqq.) Quūm pĭlă vēlōcī fāllīt pēr brāchĭă lāpsū. *Pp.* Quūm lāpsa ē mănĭbūs fŭgĭt pĭlă. (*Culex*, 149. Cf. *Mart.* XIV, 46.) || *Globe rempli d'eau fraiche, que tenaient les femmes pendant l'été.* Ēt mănĭbūs dūrā frīgŭs hăbērĕ pĭlā. *Pp.* (II, 24, 12). || *Le globe de la terre.* Hīnc līquĭt hŏmĭnēs ōmnēs īn tērræ pĭlā. *Varr.* (apud *Non.* 4, 273). *Voy.* Globus. || *Sphère.* Nēscĭūs ærātā sīgnă mŏvērĕ pĭlā. *Pp.* (IV, 1, 76). || *Grosse balle en étoffe de couleur pour irriter les taureaux dans l'arène.* Sūstŭlĕrāt rāptās taūrūs ĭn āstră pĭlās. *M.* (*Spect.* 19. *Ibid.* 9; II, 43). || *Touffe au bout de la queue des moutons.* Āt tū sūmĕ pĭlām quæ caūdīs hærĕt ŏvīnĭs. *Ser. Sam.* (vs. 254). || *Boule de suffrage.* Īs mĕă sōrtītā vīndĭcĕt ōssă pĭlā. *Pp.* (IV, 11, 20). || — Nūrsīnă. *Sorte de navet rond de Nursia.* Nūrsīnās pŏtĕrĭs pārcĭŭs ēssĕ pĭlās. *M.* (XIII, 20).

2. Pīlă, æ, *f. Pilier; colonne pour les annonces des libraires.* Quæquĕ prĭūs pīlīs stĕtĭt, hæc mŏdŏ fūltă cŏlūmnīs. *P. Nol.* (24, 393). Nūllă tăbērnă mĕōs hăbĕăt, nĕquĕ pīlă lĭbēllōs. *H.* Sēd Tībūrtīnæ sūm prōxĭmŭs āccŏlă pīlæ. *M.* (V, 23. Et *Cat.* 37, 2). *Voy.* Columna. || *Digue, jetée.* Sāxĕă pīlă cădĭt, māgnīs quām mōlībŭs āntĕ. *V.* (Adde *Sil.* IV, 297). SYN. Mōlēs. *Voy. ce mot.* || *Mortier.* Aūt, ŭt Ānāxārchūs, pīlā mĭnŭārĭs ĭn āltā. (*Ibis*, 573.) SYN. Mōrtārĭūm.

Pīlānŭs, ī, *m. Armé du pilum.* Ēt tŏtĭdēm prīncēps, tŏtĭdēm pīlānŭs hăbēbāt Cōrpŏră. *O.* (Cf. *Paul.* ex *Fest.*).

† Pīlātrīx, īcĭs, *f. Voleuse.* Ēxtōrrem hāc dŏmō Făcĭām pīlātrīcēm pāllĭī. *Titin.* (ap. *Non.* 2, 259).

1. Pīlātŭs, ă, ŭm. *Armé du pilum.* Ēt pīlātă rĕdīt jāmquĕ sŭbĭtquĕ cŏhōrs. *M.* (X, 48, 2). Prōcēdĭt lĕgĭo Aūsŏnĭdūm, pīlātăque plēnīs Āgmĭnă sē fūndūnt pōrtīs. *V.* (*Æ.* XII, 121. Sic exponit *Heyne.* Alii, cum *Servio*, ad sequentem sensum referunt). || 2. (*De* pila). *Serré, dense.* Īndĕ lŏcī lĭquĭdās pīlātāsque æthĕrĭs ōrās Cōntēmplō. *Enn.* (apud *Serv.* l. cit.). || *Au fig. Fortement planté, ferme.* Sēntēntĭă prǣstō Pēctŏrĕ pīlātă. *Hostius* (apud *Serv.* l. cit.).

3. Pīlātŭs, ī, *m. Ponce-Pilate, gouverneur de la Judée, qui consentit au supplice de Jésus-Christ.* Tālĭbus ēxcēptūm Pīlātŭs vōcĭbŭs ūrsĭt. *Juvc.* (IV, 594). Mōx ĭgĭtūr Dŏmĭnūm Pīlāti ād mœnĭă dūcī. *Sedul.* (IV, 5). || † Pīlātŭs. Ēt cæci īnfāndă Pīlātī Jūdĭcĭă. *Lact.* (*Pass. Chr.* 35).

Pīlĕātŭs, ă, ŭm. *Coiffé d'un piléus.* Ād Pārthōs prŏcŭl īrĕ pīlĕātōs. *M.* (X, 72. *Id.* XI, 6). Dīvĭtĭs mūltō bŏvĕ pīlĕātŭs Āccŏlă rīpæ. *P. Nol.* (17, 243). Pīlĕātī frātrēs. *Castor et Pollux.* (*Cat.* 37, 2.)

† Pīlēns, tĭs, *m. Comme le suiv.* Hīnc pīlēntĕ pĕtēns lŏcă Gāllĭcă. *Fort.* (VI, 7, 181).

Pīlēntŭm, ī, *n. Char suspendu (d'invention étrusque).* Pīlēntīs mātrēs īn mōllĭbŭs. *V.* Ēssĕdă fēstīnānt, pīlēntă, pĕtōrrĭtă, nāvēs. *H.*

Pīlĕŏlŭm, ī, *n., et* Pīlĕŏlŭs, ī, *m., dimin. du suiv.* Ūt cūm pīlĕŏlō sŏlĕās cōnvīvă trĭbūlĭs. *H.* Pīlĕŏlūm nĭtĭdīs īmpŏsŭīssĕ cŏmīs. *O.*

Pīlĕŭm, ī, *n., et arch.* Pīlĕŭs, ī, *m. Piléus, bonnet de laine (à l'usage des hommes), bonnet phrygien, calotte. Il était porté par les affranchis en signe de liberté.* Pīlĕūm, quem hăbŭĭt, dērĭpŭĭt. *Pl.* (*frag.* apud *Non.* 3, 178). Hæc mĕră lībērtās, hānc nōbīs pīlĕă dōnānt. *Pers.* (5, 82). Dūmquĕ dĕcēnt nōstrūm pīlĕă sūmptă Jŏvēm. *M.* (XIV, 1). Scīssīs pīlĕă sūtă dē lăcĕrnīs. *St.* (*Silv.* IV, 9, 24). SYN. Pīlĕŏlūm *ou* Pīlĕŏlŭs.

Pĭlĭcrĕpŭs, ī, *m. Homme qui joue à la balle.* Ŏvāntēs cōnvĕnĭtĕ pĭlĭcrĕpī. *Inscr.* (ex *Grut.* in *Anth.* I, p. 477). Hĭlărēm, jŏcōsūm, pĭlĭcrĕpūm, schŏlāstĭcūm. (*Ibid.* 478. *Gloss. Isid.* « Pilicrepus, *qui pila ludit.* »)

1. Pĭlŏ, ās, ārĕ, *n. Se couvrir de poils.* Prætĕrĕā cōrpŭs mĕŭm Nūnc pĭlārĕ prīmūm cœpĭt. *Afran.* (apud *Non.* 1, 185. *Nov.* ibid. Cf. *Fest.* « Pilat, *pilos habere incipit.* ») || *Act. Épiler.* Sūmmœnĭānæ quā pĭlāntŭr ūxōrēs. *M.* (XII, 32. *Id.* V, 5. Apud *Fest.* « Pilare, *detrahere pilos.* ») SYN. Vēllŏ.

2. Pīlŏ, ās, ārĕ. *Voler, dérober.* (Cf. *Fest.*) *Voy.* Compilo. || *Presser, appuyer fortement sur.* Pērcŭtĭt, ātque hāstām pīlāns præ pōndĕrĕ frāngĭt. *Hostius* (apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 121).

Pĭlōsŭs, ă, ŭm. *Velu.* Sēd quĭd ĕt hīrcōsīs sĕrum ēst ēt tūrpĕ pĭlōsīs? *M.* (IX, 48. *Id.* XII, 59). Ūrsīs āspĕrĭōr pĭlōsĭōrquĕ. (*Anth.* II, p. 518.) SYN. Vīllōsŭs, hīrsūtŭs, *qqf.* sētōsŭs. PPH. Pĭlīs ŏpērtŭs, āspĕr, hōrrēns. PHR. Hīspĭdă mēmbră quĭdem, ēt dūræ pēr brāchĭă sētæ. *J.* Sēd frŭtĭcāntĕ pĭlō nĕglēcta ēt squālĭdă crūră. *Id.* Nēvĕ fŏrēnt dūrīs āspĕră crūră pĭlīs. *O.*

Pīlŭm, ī, *n. Pilon.* Pĭlām quā lūdĭmŭ', pīlūm Quō pīnsō. *Lucil.* (apud *Scaur. Orth.* p. 1255). || *Pilum, sorte de lance dont se servaient les Romains sous la République.* Ēxēsa īnvĕnĭĕt scābrā rūbīgĭnĕ pīlă. *V.* Sīgnă, pārēs āquĭlās, ēt pīlă mĭnāntĭă pīlīs. *L.* Hōrrēntĭă pīlīs Āgmĭnă. *H.* Vērsīque īn pīlă lĭgōnēs. *O.* || Prīmūm pīlūm. *Grade de primipile.* Tēndĭtĭs ād prīmūm pēr dēnsă pĕrīcŭlă pīlūm. *O.* (*Pont.* IV, 7, 15). *Absolt.* Ēt rĕfĕrēs pīlī præmĭă clārŭs ĕquēs. *M.* (VI, 58, 10).

Pīlūmnŭs, ī, *m. Pilumnus, fils de Jupiter; divinité des Romains.* Cuī Pīlūmnŭs ăvūs, cuī dīvă Vĕnīlĭă mātĕr. *V. Voy.* Picumnus.

Pĭlŭs, ī, *m. Poil.* Sēd frŭtĭcāntĕ pĭlō nĕglēcta ēt squālĭdă crūră. *J.* (9, 15). Caūdæquĕ pĭlōs ŭt ĕquīnæ Paūlātīm vēllō. *H. Voy.* Pilosus. || Pĭlī făcĭŏ. *Faire peu de cas.* Nōn făcĕrēnt pĭlī cŏhōrtēm. *Cat.* (10, 13).

Pīmplĕă, æ, *et* Pīmplēĭs, ĭdĭs, *f.* (Πίμπλεια *et* Πιμπληΐς). *De la montagne ou de la source Pimpla, en Macédoine ou en Phocide, laquelle était consacrée aux Muses; Muse.* Ēt sŭpĕrēt Pīmplēă sĭtīm, lārgĕquĕ vŏlāntĭs. *St.* Lĭcĕt ēnthĕă vātĭs Ēxclūdāt Pīmplēă sĭtim. *Id.* Nēctĕ mĕō Lāmĭæ cŏrōnām, Pīmplēĭ dūlcĭs. *H.* (*Od.* I, 26, 8. Sic *Heins.* et *Bentl.* Aliter,

Pimplea). Sī rĭgŭām lætīs rĕcŏlīs Pīmplēĭdă Mūsīs. *Aus.* (*Epist.* 14, 9). Nōn ūrbānă mĕă tāntūm Pīmplēĭdĕ gaūdēnt Ōtĭă. *M.* (XI, 3. Cf. *Varr. L. L.* 7, 20, et *Fest.*). *Voy.* Musæ.

Pīmplēŭs, ă, ūm (Πίμπλειος). *De Pimpla, des Muses.* Cūjūs Pīmplēō lȳră clārĭŏr ēxĭt ăb āntrō. *M.* (XII, 11).

Pīmplĭās, *et à tort* Pīmplĭās, ădĭs, *f. Comme* Pimplea. Hūc ēt Pīmplĭădēs īndūxĕrăt ōptĭmŭs Ōrpheūs. *Sid.* (10, 17).

Pīnārĭī, ōrūm, *m. pl. Très-ancienne famille du Latium, consacrée au culte d'Hercule. Et adj.* Ēt dŏmūs Hērcŭlĕī cūstōs Pīnārĭă săcrī. *V.* (*Æ.* VIII, 268. Ubi *Serv.* Cf. *Macr.* 3, 6; *Fest.* in v. *Potitius*). Nūnc Sălĭīs cāntūquĕ dŏmūs Pīnārĭă tēmplūm Cōllĭs Ăvēntīnī cōnvēxa īn sēdĕ frĕquēntāt. *Prud.* (*Sym.* I, 120). *Voy.* Potitius.

Pĭnărŭs, ī, *m. Fleuve de Cilicie.* Pȳrămūs hīc ūndās, hīc vōlvĭt Pĭnărŭs æquŏr. *Avien.* (*D. Terr.* 1030). Pēr lōngūm Pȳrămūs spătĭūm Pĭnărūsquĕ vŏlūtī. *Prisc.* (*Peri.* 815. Sic *Dionys.* 867 : Τήλοθεν ἐρχομένων Πυράμοιό τε καὶ Πινάροιο).

† Pĭnāx, ăcĭs, *m.* (πίναξ). *Planche, plancher, tableau sur bois.* Tēmpŏrĕ quō pĭnăcēs cīrcō sūbjūnxĭmŭs. (*Apronian. ad cod. Virg.* 3).

† Pīncērnă, æ, *m. Esclave qui versait à boire. Voy.* Cyathus.

Pīndărēŭs, *et* Pīndărĭcŭs, ă, ūm (Πινδάρειος *et* Πινδαρικός). *De Pindare.* Ēt scīs Pīndărēām chĕlȳn rĕfērrĕ. *Capel.* (II, p. 29). Pīndărĭcī fōntĭs quī nōn ēxpāllŭĭt haūstūs. *H.* Quālĭs Pīndărĭcō spīrĭtŭs ōrĕ tŏnăt. *Pp.* (III, 17, 40).

Pīndărŭs, ī, *m.* (Πίνδαρος). *Pindare, le prince des poëtes lyriques de la Grèce, né à Thèbes, en Béotie.* Fērvĕt, īmmēnsūsquĕ rŭĭt prŏfūndō Pīndărŭs ōrĕ. *H.* Sī tŭās cāntū Lătĭō săcrāvī, Pīndărĕ, Thēbās. *St.* EP. Thēbānŭs, Dīrcæŭs, lȳrĭcŭs, fĭdĭcĕn, Āŏnĭŭs, Ăpōllĭnēŭs. PPH. Dīrcæŭs cȳcnŭs. *H.* Rēgnātōr lȳrĭcæ cŏhōrtĭs. *St.*

Pīndŭs, ī, *m.* (Πίνδος). *Le Pinde, montagne de Thrace, consacrée à Apollon et aux Muses.* Nām nĕquĕ Pārnāssī vōbīs jŭgă, nām nĕquĕ Pīndī. *V.* Ūt tōrrēns cēlsī præcēps ē vērtĭcĕ Pīndī. *Sil. Voy.* Parnassus, Helicon, etc.

Pīnĕă, æ, *f. Pomme de pin.* Nūnc ădŏpērtă mănēt, nūnc pīnĕă vērtĭcĕ pīngĭt. *Col.* (X, 240).

Pīnētŭm, ī, *n. Lieu planté de pins.* Mūrmŭră pīnētīs fĭūnt. *O.* Cædūnt pīnētă sĕcūrēs. *Id.*

Pīnĕŭs, ă, ūm. *De pin.* Pīnĕă sīlvă mĭhī mūltōs dīlēctă pĕr ānnōs. *V.* Cuī pīnĕŭs ārdŏr ăcērvō Pāscĭtŭr. *Id.* Jŭgă pīnĕă mōntĭs. *V. Fl.* || Pīnĕă tēxtă *ou* cōmpāgēs. *O. Navire. Voy.* Navis.

Pīngō, ĭs, xī, pīctūm, pīngĕrĕ. *Peindre, représenter par la peinture, enduire de peinture.* Vĕtŭĭt nē quĭs sē, prætĕr Ăpēllēm, Pīngĕrĕt, aūt ălĭŭs Lȳsīppō dūcĕrĕt æră. *H.* Īn mēnsā pīngĕrĕ cāstră mĕrō. *Tib.* (I, 10, 32). Tūm părĭēs nūllō crīmĭnĕ pīctŭs ĕrăt. *Pp.* (II, 6, 34). SYN. Dēpīngō, ădūmbrō, ēffīngō. PHR. Cŏlōrĭbŭs, pīctīs tăbŭlīs ēffīngō, ădūmbrō, īmĭtŏr. VERS. Nōn īstīs ŏlīm văriăbānt tēctă fĭgūrīs. *Pp.* Sī quĭd Ăpēllēī gaūdēnt ănĭmāssĕ cŏlōrēs. *St. Voy.* Pictor. || *Colorer, donner une couleur naturelle ou artificielle.* Sānguĭnĕīs frōntēm mōrīs ēt tēmpŏră pīngĭt. *V.* Jŭvĕnīlĕ dĕcŭs mĭhĭ pīngĕrĕ mălās Cœpĭt. *O.* Pāllōrĭbŭs ōmnĭă pīngūnt. *Lr.* (IV, 336). SYN. Cŏlōrō, tīngō, īnfĭcĭō, īndūcō. || *Varier, parsemer, nuancer émailler.* Cōnchārūmquĕ gĕnŭs... Pīngĕrĕ tēllūrīs grĕmĭūm. *Lr.* (II, 374). Ānnī Tēmpŏră pīngēbānt vĭrĭdāntēs flōrĭbŭs hērbās. *Id.* (V, 1395). Mōllĭă lūtĕŏlā pīngĭt văccĭnĭă călthā. *V.* Stēllīs pīngĭtŭr æthēr. *Sen.* (*Med.* 310). SYN. Dīstīnguō, vărĭō, dīscrīmĭnō, *par ext.* ōrnō. || *Broder.* Seū pīngēbăt ăcū, scīrēs ā Pāllădĕ dōctām. *O. Voy.* Pictus.

Pīnguēdō, ĭnĭs, *f. Graisse.* Ăccēnsūm pūrā fōvĭ pīnguēdĭnĕ lūmĕn. *Alcim.* (VI, 495). SYN. Ădēps sēbūm. || *Embonpoint.* Quēm crāpŭlă vēxăt, Ēt păllēns pīnguēdō tĕnēt. *Sid.* (5, 340). SYN. Pīnguĕ ădēps, săgīnă, vēntĕr, ăbdōmĕn.

Pīnguēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. S'engraisser.* Cōngēstōqu ăvĭdūm pīnguēscĕrĕ cōrpŏrĕ cōrpŭs. *O.* SYN. Săgīnŏr. PPH. Pīnguĭs, pīnguĭŏr, ŏbēsŭs fīō. || *En parl des champs.* Ēt lătōs Hæmī pīnguēscĕrĕ cāmpōs. *V*

Pīnguĭārĭŭs, ĭī, *m. Qui aime la graisse.* Cārnārĭŭs sūm, pīnguĭārĭūs nōn sūm. *M.* (XI, 101).

Pīnguĭs, ĕ. *Gras, huileux, visqueux.* Crātērăsqu dŭōs stătŭām tĭbĭ pīnguĭs ŏlīvī. *V.* Pīnguĭs ēt īngrātæ prĕmĕrētŭr cāsĕŭs ūrbī. *Id.* Ūnctă sătĭs pīngu pōnēntŭr ŏlūscŭlă lārdō. *H.* Pīnguĕ bĭtūmĕn. *V. Fl* SYN. Crāssŭs, spīssŭs. || *En parl. de l'homme, de animaux.* Āc lūcōs vŏcĕt hōstĭă pīnguĭs ĭn āltōs. *V* Mē pīnguem ēt nĭtĭdūm bĕnĕ cūrātā cŭtĕ vīsēs. *H* Dē Tībūrtīnō vĕnĭĕt pīnguĭssĭmŭs āgrō Hœdŭlŭs. *J* (11, 65). SYN. Ŏbēsŭs, crāssŭs, ŏpīmŭs, *qqf.* pērpāstŭs, ŏpīmātŭs, săgīnātŭs. PPH. Cōrpŏrĕ pīnguī *ou* pīnguī. VERS. Pīnguī tēntŭs ŏmāsō. *H.* Ēt quī cĭbō fēcīstī tāntūm cōrpŏrĭs? *Ph.* Hōrrēbām tĕnŭēs hōrrēbām cōrpŏrĕ pīnguēs. *Maximian.* Pīnguĭŏ ēxhaūstō cănĭs ōccūrrīssĕ lĕōnī Fērtŭr. *Avian.* | *Subst. n. Graisse, embonpoint.* Īmpēndūnt cūrā dēnsō dīstēndĕrĕ pīnguī, Quēm lĕgĕrĕ, dŭcĕm. *V* Sĕd stŭpĕt hīc vĭtĭo, ēt fĭbrīs īncrēvĭt ŏpīmūm Pīnguĕ. *Pers.* (3, 32). *Voy.* Pinguedo. || *En parl. de figues.* Pīnguĭbŭs ēt fīcīs. *H.* || *En parl. du terrain* Nēc mĭhĭ mīllĕ jŭgīs Cāmpānĭă pīnguĭs ărātŭr. *Pp* (III, 5, 5). Quĭs nōn Rōmānō sānguĭnĕ pīnguĭŏr Cāmpŭs? *H.* Pīnguĭs dīscēssĭt vōmĕrĕ sūlcŭs. *L.* Pīngu sŏlūm. *V. Fl.* SYN. Ŏpīmŭs, spīssŭs. || *Abondant fécond, riche.* Pīnguēs hōrtōs quæ cūră cŏlēndī. *V* Aūt pīnguĭs Phrȳgĭæ Mȳgdŏnĭās ŏpēs. Pīnguēmqu sĭne īmbrĭbŭs ānnūm. *V. Fl. Voy.* Fertilis, Dives. | *Qui féconde.* Aūt pīnguī flūmĭnĕ Nīlŭs Quūm rĕflŭĭ cāmpīs. *V.* Sătŭrārĕ fĭmō pīnguī. *Id.* SYN. Fēcūndŭs. || *Épais.* Īncūsāquĕ pīnguī Aūrō dōnă fĕrām *Pers.* (2, 52). Dā mĭhĭ tūră, pŭĕr, pīnguēs făcĭēntĭ flāmmās. *O.* Pīnguĭs ăd āstră ŭt fĕrăt... fūmŭs ŏdōrēs. *L.* SYN. Spīssŭs, dēnsŭs. || *En parl. d'une étoffe* Pīnguēs ălĭquāndō lăcērnæ. *J.* (9, 28. Et *Mart.* VI 11). SYN. Crāssŭs. || *Huilé, humecté d'un corps gras.* Cūjŭs ŏlēt tōtō pīnguĭs cōmă Mārcĕlĭānō. *M* (II, 29). Pīnguĭă crūră lūtō. *J.* (9, 28). Pīnguĭs ēt īmplĭcĭtās vīrgă tĕnērĕt ăvēs. *M.* (IX, 55). SYN. Ūnctŭs, īllĭtŭs, etc. *Voy.* Unctus. || — sōmnŭs. *Sommeil profond.* (*Ov. Am.* I, 13, 7; *Luc.* X, 354.) | *Épais, en parl. de l'esprit.* Pīnguĕ sĕd īngĕnĭūm mānsĭt. *O.* Pīnguī nīl mĭhĭ cūm pŏpŭlō. (*Catal. Virg.* 11, 64.) Nōn hīc Hēsĭŏdēă pīnguĭs Āscræ Spēctēs cārmĭnă. *Sid.* (9, 213). SYN. Crāssŭs, ŏbēsŭs, tārdŭs, hĕbĕs, ŏbtūsŭs, rŭdĭs. || Pīnguī Mĭnērvā. *Voy.* Minerva.

Pīnĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui produit des pins.* Āctŭs ăpĕr, mūltōs Vĕsŭlŭs quēm pīnĭfĕr ānnōs Dēfēndĭt. *V.* Īdă pīnĭfĕră. *St.*

Pīnĭgĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte du pin, une couronne de pin.* Pīnĭgĕrūm Faūnī Mænălĭs ōră căpŭt (colit). *O.* || *Comme* Pinifer. Pīnĭgĕrī Sĭmŏēntĭs ăd āmnĕm. *St.*

Pīnnă, æ, *f. Grosse plume.* Ō Fĭdēs ālma, āptă pīnnīs, ēt jūsjūrāndūm Jŏvĭs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 3, 29. *Pinna* et *Penna* juxta in libris leguntur). *Voy.* Penna. || *Créneaux de muraille.* Cāstrōrum in

mōrēm pīnnīs ātque āggĕrĕ cīngĭt. *V.* Ēt trĕmŭlīs tăbŭlātă mĭnāntĭă pīnnīs. *L.*

Pīnnātŭs, ă, ŭm. *Comme* Pennatus. Hīc Jŏvĭs āltĭsŏnī sŭbĭtō pīnnātă sătēllēs. *Cic.* (*Div.* 1, 47). Pīnnātūs grădĭtūr Zĕphȳrūs vēstīgĭă prōptĕr. *L.* (Et *Prud. Ham.* 498). || *Crénelé.* Ārdŭă pīnnātī dēfēndūnt cūlmĭnă tēctī. *Corip.* (*Joh.* VI, 483).

Pīnnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Penniger. *Ailé.* Pīnnĭgĕrī sævīt cālcārĭbŭs ĭctŭs Ămōrĭs. *Lr.* (V, 1074. Et *Att.* apud *Cic. Fam.* 7, 23). *Voy.* Alatus. || *Qui a des nageoires.* Crūrăquĕ pīnnĭgĕrō cūrvātă nŏvīssĭmă pīscĕ. *O.*

Pīnnĭrăpŭs, ī, *m.* (*de* Pinna *et* rapio). *Le gladiateur qui combattait contre le Samnite, ainsi nommé parce qu'il devait abattre la plume de paon qui ornait le cimier de son adversaire.* Pīnnĭrăpī cūltōs jŭvĕnēs, jŭvĕnēsquĕ lănīstæ. *J.* (3, 158).

Pīnnŭlă, æ, *f., dimin. de* Pinna. Ĕgo hās hăbēbo ūsque īn pĕtăsō pīnnŭlās. *Pl.* (*Amph. prol.* 143).

Pīnsŏ, ĭs, sī *et* sŭī, pīstŭm, pīnsĕrĕ. *Piler, broyer.* Hŭmĭdă cāllōsā quūm pīnsĕrĕt hōrrĕă dēxtrā. (*Ad Pis.* 17.) Pīnsĭtŭr, āc tĕpĭdīs sōrbēbĭtŭr āddĭtă lȳmphīs. *Ser. Sam.* (vs. 464, de amygdala). Nĕquĕ mŏlīs mŏlŭī, nĕquĕ pīlīs pīnsŭī. *Pompon.* (ap. *Diom.* 370 et *Prisc.* 902). SYN. Pīlŏ, tūndŏ. || *Presser, frapper.* Pīnsētūr flăgrō. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 81). Pīnsūnt tērrām gĕnĭbŭs. *Enn.* (apud *Diom.* 370). Cŭbĭtĭs pīnsēbānt hŭmŭm. *Id.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 23). SYN. Tūndŏ, fĕrĭŏ. || *Becqueter; prov. Faire les cornes pour se moquer.* Ō Jāne, ā tērgō quēm nūllă cĭcōnĭă pīnsĭt. *Pers.* (1, 58, ubi *Schol.*). || Pīnsŏ *ou* Pīsŏ, ās, *et* Pīsŏ, ĭs. *Mêmes sens.* (Cf. *Diom.* l. cit., qui testatur ap. *Persium* legi *pisit* et *pisat.*)

Pīnŭs, ī *et* ūs, *f. Pin, arbre vert consacré à Cybèle, à Diane et à Pan.* Frāxĭnŭs īn sīlvīs pūlchērrĭmă, pīnŭs ĭn hōrtīs. *V.* Ārgūtūmquĕ nĕmūs pīnōsquĕ lŏquēntēs. *Id.* Ēvērtūnt āctās ād sīdĕră pīnūs. *Id.* EP. Pōntĭcă, Cȳbĕlēĭă, Īdææ, āltă, prōcēră, ăcūtă, vĭrēns, pīnguĭs, ŏdōră. PHR. Ārcădĭō pīnūs ămīcă dĕō. *Pp.* Grātă dĕūm Mātrī. *O.* || *Divers objets en bois de pin. Navire.* Nēc naūtĭcă pīnŭs Mūtābĭt mērcēs. *V.* Nōn hūc Ārgōō cōntēndĭt rēmĭgĕ pīnŭs. *H.* || *Rame.* Ēt plūrēs quæ mērgūnt æquŏrĕ pīnūs (rates). *L.* || *Lance.* Ūnā dŭŏ cōrpŏră pīnū (ferit). *St.* || *Bâton de pin.* Trūncā mănūm pīnūs rĕgĭt. *V.* || *Couronne de pin.* Cōrnĭgĕrūmquĕ căpūt pīnū præcīnctŭs ăcūtā Faūnŭs. *O.* || *Torche.* Ātquĕ mănūm pīnū flăgrāntī fērvĭdŭs īmplēt. *V.* Īgnĭfĕrām dūm vēntĭlăt āĕrĕ pīnŭm. *Sil.* || *Ivette, Germandrée ou Petit chêne* (gr. χαμαίπιτυς), *plante officinale.* Īpsĕ, thȳmūm pīnōsquĕ fĕrēns dē mōntĭbŭs āltīs, Tēctă sĕrāt lātē cīrcŭm. *V.* (*G.* IV, 112). Būphthălmŭsquĕ vĭrēns, ĕt sēmpēr flōrĭdă pīnŭs. (*Culex*, 406. Male aliter *tinus.* Præsto nobis est *Col.* IX, 5, 6 : « Deinde casiæ atque *pini*, et rosmarinus. »)

Pĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Purifier.* Ēffĭgĭēm stătŭĕrĕ, nĕfās quæ trīstĕ pĭārĕt. *V.* Quĭs nōstră sătĭs dēlīctă pĭābĭt Tārtărĕŭs tōrrēns? *Sil.* Quāmvīs ēst săcrīs īllă pĭātă mĕīs. *O.* SYN. Ēxpĭŏ, lūstrŏ, pūrgŏ, *par ext.* dēlĕŏ. || *Apaiser, rendre propice.* Tēllūrēm pōrcō, Sīlvānūm lāctĕ pĭăbūnt. *H.* Jānŭs Ăgōnālī lūcĕ pĭāndŭs ĕrĭt. *O.* Mātērnōs lūctūs hōstīlĭă būstă pĭābūnt. *Id.* Cōrōnātās ŭbĭ tūrĕ pĭāvĕrĭs ārās. *Pp.* (III, 10, 19). SYN. Plācŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Racheter, corriger, effacer.* Quārūm sūnt mūltīs dāmnă pĭāndă mŏdīs. *O.*

Pĭpĕr, ĕrĭs, *n. Poivre.* Prīmŭs ēt īnvēnĭōr pĭpĕr ālbūm cūm sālĕ nīgrō. *H.* Rūgōsūm pĭpĕr, ēt pāllēntĭs grānă cŭmīnī. *Pers.* (3, 55). Sēd cŏquŭs īngēntēm pĭpĕrĭs cōnsūmĕt ăcērvŭm. *M.* (VII, 26). EP. Pĕrĕgrīnŭm, ŏdōrŭm, ăcrĕ, mōrdāx.

Pīpĭlŏ, ās, ārĕ, *n. Comme* Pipio. Ād sōlām dŏmĭnam ūsquĕ pīpĭlābăt. *Cat.* (3, 10).

Pīpīnŭs, ī, *m. Pépin, roi des Francs, fils de Charles Martel.* Hōc jăcĕt īn tŭmŭlō Pīpīnŭs, rēx vĕnĕrāndŭs. *Inscr.* (ap. *Mai.* t. V, p. 417, ed. in 8. Apud eumdem, t. V, p. 200, ed. in 4, scribitur *Pippinus*).

Pīpĭŏ, īs, īrĕ, *et* Pīpŏ, ās, ārĕ; *à tort* Pĭpĭŏ, etc., *n.* (πιππίζω). *Piauler, comme certains oiseaux.* Pēssĭmŭs āt pāssēr trīstĭă flēndŏ pīpĭt. (*Auct. Phil.* 30. *Id.* 24, habet Pīpat). SYN. Pīpĭlŏ.

† Pīpŭlŭm, *n., ou* Pīpŭlŭs, ī, *m. Piaulement; au fig. Criaillerie.* Pīpŭlo hīc tē dīffĕram ānte ædēs. *Pl.* (*Aul.* III, 2, 31. Quod interpretatur *Varr. L. L.* 7, 103. Adde *Cn. Matt.* apud *Gell.* 20, 9 : « Pipulo poscere. »)

Pīræeŭs, ĕŏs; Pīræŭs, ī, *m., et* Pīræŭm, ī, *n.* (Πειραιεύς). *Le Pirée, port d'Athènes.* Mūnȳchĭa, ēt trĕpĭdīs stăbĭlēm Pīrææă naūtīs. *St.* (*Th.* XII, 616). Ēgrēssūs cūrvīs ē līttŏrĭbūs Pīræī. *Cat.* (64, 74). Īnde ŭbĭ Pīræī căpĭēnt mē līttŏră pōrtūs. *Pp.* (III, 21, 23). Tăce, ātque ăbī rūs. Īre īn Pīræūm vŏlŏ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 62). Sūnĭŏn ēxpŏsĭtūm Pīrææquĕ tūtă rĕcēssū Līnquĭt. *O.* (De declinatione cf. *Cic. Att.* 7, 3.) || — ŭs, ă, ŭm. Pīrææquĕ līttŏră tāngĭt. *O.* (Et *Sil.* XIII, 754).

Pīrātă, æ, *m.* (πειρατής). *Pirate.* Ōmnĕ frĕtūm mĕtŭēns pĕlăgī pīrātă rĕlīquĭt. *L.* Īllĕ trĕmōr Pōntī, sævīquĕ rĕpērtŏr Hȳdāspĭs, Ēt pīrātārūm scŏpŭlŭs. *Petr.* (*Sat.* 123).

Pīrātĭcŭs, ă, ŭm (πειρατικός). *De pirate.* Pīrātĭcă pūppĭs. *Cl.* || *Décerné au vainqueur des pirates* (*à Pompée*). Ēt vīctīs cēdāt pīrātĭcă laūrĕă Gāllīs. *L* Pīrātĭcă Māgnūm Ērĭgĭt (laurea). *Cl.*

Pīrēnē, ēs, *f.* (Πειρήνη). *Pirène, fontaine de Corinthe, consacrée aux Muses.* Pīrēnē, lārgōs pŏtĭōr mĭhĭ gūrgēs īn haūstūs. *St.* Cŏrīnthĭēnsēm fōntēm Pīrēnēn pŏtēst. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 23). Hĕlĭcōnĭdāsquĕ pāllĭdāmquĕ Pīrēnēn. *Pers.* (*Prol.* 4).

Pīrēnĭs, ĭdŏs, *f.* (Πειρηνίς). *De la fontaine de Pirène; de Corinthe.* Ĕphȳrē Pīrēnĭdās ūndās Quærĭt. *O.* Ĕphȳrēn Pīrēnĭdă pēnnīs Cōntĭgĭt. *Id.* Tāntălŭs Sēcūrŭs ūndās haūrĭăt Pīrēnĭdās. *Sen.* (*Med.* 746).

Pīrĭthŏŭs, ī, *m.* (Πειρίθοος). *Pirithoüs, fils d'Ixion, ami de Thésée, vainquit, avec son secours, les centaures, qui voulaient lui enlever Hippodamie, descendit aux enfers pour enlever Proserpine, et y fut tué par Cerbère.* Ēt cūm Pīrĭthŏō fēlīx cōncōrdĭă Thēseŭs. *O.* Nōn Lēthææ vălēt Thēseŭs ābrūmpĕrĕ cārō Vīncŭlă Pīrĭthŏō. *H.* Āspĕră cēntaūrōs ĕādēm dēmēntĭă jūssĭt Frāngĕre īn ādvērsūm vīncŭlă Pīrĭthŏŭm. *Pp.* (II, 6, 17). PPH. Īxīŏnĕ nātŭs. Īxīŏnĭs prōlēs. (Cf. *Ov. Trist.* I, 5, 19; *Pont.* II, 6, 23; *Hor. Od.* III, 4, 79; *Stat. Th.* VIII, 54; *Mart.* X, 11.)

Pĭrŭm, ī, *n. Poire, fruit.* Nōn pĭră, quæ lēntā pēndēnt rĕlĭgātă gĕnīstā. *M.* (I, 44). Ūt gaūdĕt īnsĭtīvă dēcērpēns pĭră! *H.*

Pĭrŭs, ī, *f. Poirier.* Īnsĕrĕ, Dāphnĭ, pĭrōs : cārpēnt tŭă pōmă nĕpōtēs. *V.* Ōrnūsque īncānŭĭt ālbō Flōrĕ pĭrī. *Id.* Gērmĭnĕ cānă pĭrŭs. *Pall.* (*Insit.* 55).

Pīsă, æ, *f.* (Πίσα). 1. *Pise, ville d'Élide, non loin d'Olympie.* Pīsă mĭhī pătrĭă ēst, ēt āb Ēlĭdĕ dūcĭmŭs ævŭm. *O.* Aūt Ālphēă rŏtīs prælābī flūmĭnă Pīsæ. *V.* || 2. *Au plur. Ville d'Étrurie, fondée par une colonie venue d'Élide.* Hīnc Tȳrrhēnă vădō frāngēntēs æquŏră Pīsæ. *L.* (Adde *Rutil.* 1, 560.) PHR. Ālphēæ āb ŏrīgĭnĕ Pīsæ Ūrbs Ētrūscă sŏlō. *V.*

Pīsæŭs, ă, ŭm (Πισαῖος). *De Pise* (*en Élide*), *Olympique.* Pīsæāsquĕ mănūs, pŏpŭlīsquĕ pĕr æquŏră mīttēns. *L.* Pīsææ jŭvēntūs. *St.* Prōsĭlŭĭt Pīsæō cărcĕrĕ præcēps. *Sil.* Pīsææ rāmŭs ŏlīvæ. *J.* (13, 99). SYN.

Olȳmpĭcŭs, etc. *Voy. ce mot.* || 2. *De Pise (en Étrurie).* Jāmquĕ Trĭtūrrĭtām Pīsæa ēx ūrbĕ rĕvērsŭs. *Rutil.* (1, 615).

Pīsānder, drī, *m.* (Πείσανδρος). *Un des prétendants de Pénélope.* Quĭd tĭbĭ Pīsāndrŭm, etc. *O.*

Pīsānŭs, ă, ŭm; Pīsānī, ōrŭm, *m. pl.* 1. *De Pise; habitants de Pise (en Élide).* Īnflŭĭt Eūrōtās; Pīsānōs āltĕr ădūlāt. *Avien.* (*D. T.* 571, de Alpheo). || 2. *De Pise (en Étrurie).* Pīsānī prŏprĭō quām pŏsŭērĕ fŏrō. *Rutil.* (1, 576. *Id.* 2, 12).

† Pīsātĭlĭs, ĕ. *De Pise.* (*Næv.* apud *Fest.*)

Pīsaūrŭm, ī, *n. Ville du Picénum, auj. Pesaro.* Sēdēs mŏrĭbūndă Pīsaūrī. *Cat.* (81, 3).

Pīscārĭŭm, ĭī, *n.* (*s.-ent.* forum). *Marché au poisson.* Ăpūd pīscārĭum, ŭbĭ vărĭæ rēs. *Pl.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 146).

Pīscārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la pêche, le poisson.* Fŏrūm pīscārĭŭm. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 13). Hāmŭlūm pīscārĭŭm. *Id.* (*Stich.* II, 1, 17).

† Pīscātĭŏ, ōnĭs, *f. Pêche, et au fig.* Pīscātĭŏ Chrīstī Dīscĭpŭlūm dīgnātă răpĭt. *Arat.* (I, 72).

Pīscātŏr, ōrĭs, *m. Pêcheur.* Mīlĕs ĕrāt glădĭō, pīscātŏr ărūndĭnĕ sūmptā. *O.* Ēdīcĭt, pīscātŏr ŭtī, pōmārĭŭs, aūcēps. *H.* Tūm pīscātōrēs quī præbēnt pŏpŭlō pīscēs fœtĭdōs. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 33). EP. Æquŏrĕŭs, flūctĭvăgŭs, paūpĕr; vĭgĭl, caūtŭs, īnsĭdĭāns. PPH. Mŏdĕrātŏr ărūndĭnĭs. Pīscĭbŭs īnsĭdĭāns. Quī sūstĭnĕt hāmōs. Quī [illegible] mădēntĭă dūcĭt. PHR. Ād līttŏră pīscēs Æquŏr[illegible]ūs pŏpŭlātŏr ăgĭt. *Cl. Voy.* Piscor.

Pīscātōrĭŭs, ă, ŭm. *De pêcheur.* Cōnscēndō cȳmbăm... pīscātōrĭăm. *Afran.* (ap. *Non.* 13, 14).

Pīscātŭs, ūs, *m. Pêche, action de pêcher.* Pōst ĭd, pīscātum hāmātĭlem ēt săxātĭlem āggrĕdīmŭr. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 10). || *Produit de la pêche.* Pīscātū nŏvō me ūbĕrī cōmpŏtīvĭt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 6. *Id. Most.* III, 2, 41). || † Pīscātī, *ancien gén.* Ōmnĕ pīscātī gĕnŭs. *Pompon.* (ap. *Non.* 8, 38. *Turpil.* ibid.).

Pīscĭcŭlŭs, ī, *m. Petit poisson.* Ŏlĕra ĕt pīscĭcŭlōs mĭnūtōs fĕrre ŏbŏlo īn cœnām sĕnī. *Ter.* (*And.* II, 2, 32). Pīscĭcŭlĭs, jām crēdĕ Dĕūm, sătŭrāndă dŭŏbŭs. *Prud.* (*Apoth.* 719). PPH. Ēxĭgŭŭs *ou* mĭnūtŭs pīscĭs.

Pīscīnă, æ, *f. Vivier, réservoir.* Fāstīdīssĕ lăcūs ēt frīgŏră pīscīnārŭm. *Aus.* (*Mos.* 342). Pīscīnă rhōmbūm pāscĭt ēt lŭpōs vērnās. *M.* (X, 30). Quăsi īn pīscīnām rētĕ quī jăcŭlūm părăt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 14). || *Piscine, bassin des bains publics.* Pīscīnām pĕtŏ, nōn lĭcēt nătārĕ. *M.* (III, 44, 13).

Pīscīnārĭŭs, ă, ŭm. *De vivier.* Cōnchās pīscīnārĭās. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.* v. *Narica*).

Pīscīnēnsĭs, ĕ. *De piscine.* Pīscīnēnsĭs rēs ēst. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Piscinæ*).

Pīscĭs, ĭs, *m. Poisson.* Dūm jŭgă mōntĭs ăpēr, flŭvĭōs dūm pīscĭs ămābĭt. *V.* Cēssērūnt nĭtĭdĭs hăbĭtāndæ pīscĭbŭs ūndæ. *O.* SYN. Pīscĭcŭlŭs, *qqf.* pīscātŭs. EP. Squāmĕŭs, squāmĭgĕr, ăquōsŭs, flūctĭvăgŭs, æquŏrĕŭs, flŭvĭālĭs, lūbrĭcŭs, fŭgāx, tĭmĭdŭs, sălĭēns, lāscīvŭs. PPH. Gēns squāmĭgĕră, æquŏrĕă, hūmĭdă pōntī. Gĕnŭs *ou* pĕcŭs æquŏrĕŭm. Mūtă tūrbă, āgmĭnă. Gĕnŭs ōmnĕ nătāntŭm. Mārĭs prōlēs. Cærŭlĕæ cătērvæ. Lūbrĭcă pīscēs āgmĭnă. Squāmōsŭm pĕcŭs. Squāmōsă āgmĭnă. Squāmĭgĕrŭm āgmĕn. Văgă tūrbă nătāntŭm. Æquŏrĕæ răpīnæ. PHR. Dūm pŏpŭlōs pĕlăgī cānĭmŭs gēntēmquĕ nătāntŭm. (*Ov. fr. Halieut.* 26.) || *Poisson volant.* Dīcēndum Īllȳrĭcĭs vŏlĭtāt quī pīscĭs īn ūndĭs. (*Ov. Halieut.* 74.) *Voy.* Piscor. || *Les Poissons, signe du Zodiaque.* Aūt ĕădēm sīgnūm fŭgĭēns ŭbĭ Pīscĭs ăquōsī. *V.* Aūxĭlĭō Pīscēs sŭbĭērĕ gĕmēllī. *O.* Quĭd mŏvĕānt Pīscēs ănĭmōsăquĕ sīgnă Lĕōnĭs. *Pp.* (IV, 1, 85).

Pīscŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Pêcher.* Quō dūcĭt gŭlă, pīscēmŭr, vēnēmŭr, ŭt ōlĭm. *H.* Mīrŏr, dĕ nŏctĕ qui ăbĭĭt pīscātum ăd mărĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 7). PPH. Ărūndĭnĕ, călămō, vīrgā, hāmō, līnō, ēscā, rētĭbŭs pīscēs căptŏ, fāllŏ, dēcĭpĭŏ, dūcŏ. Hāmŭm, æră cĭbō, cĭbĭs fāllācĭbŭs cēlŏ, ābdŏ. Pīscēs dūcŏ, trăhŏ īn rētĭă trūdŏ, călămō prædŏr. Pīscĭbŭs īnsĭdĭŏr, īnsĭdĭās tēndŏ. VERS. Paūpĕr ĕt īpsĕ fŭĭt, līnōquĕ sŏlēbāt ĕt hāmĭs Dēcĭpĕre ēt călămō sălĭēntēs dūcĕrĕ prædās. *O.* Nām mŏdŏ dūcēbām dūcēntĭă rētĭă pīscēs, Nūnc īn mōlĕ sĕdēns, mŏdĕrābăr ărūndĭnĕ līnŭm. Hī jăcŭlĭs pīscēs, īllī căpĭūntŭr ăb hāmō; Hōs căvă cōntēntō rētĭă fūnĕ trăhūnt. Nēc sŭă crēdŭlĭtās pīscēm sūspēndĕrăt hāmō. Ūtquĕ rĕcēnsērēm căptīvō ōrdĭnĕ pīscēs, Īnsŭpĕr ēxpŏsŭī, quōs aūt īn rētĭă căsŭs, Aūt sŭă crēdŭlĭtās īn ădūncōs ēgĕrăt hāmōs. *Id.* Dūm prædām călămō trĕmēntĕ dūcĭt. *M.* Trĕmŭlāvĕ căptūm līnĕā trăhĭt pīscēm. Nēc sētă lōngō quærĭt īn mărī prædăm. Ēt pīscēm trĕmŭlā sălĭēntēm dūcĕrĕ sētā. Sīc ăvĭdĭs fāllāx īndūlgēt pīscĭbŭs hāmŭs. Pīscātŏr fĕrăt æquŏrŭm răpīnās. *Id.* Prædāntĭbŭs hāmĭs Ēxhaūrīrĕ lăcūs. *Sil.* Ēvŏcăt ē lĭquĭdĭs pīscēm pĕnĕtrālĭbŭs ēscā. *Id.* Ēt plăcĭdum īndūctĭs ēvērrĕrĕ rētĭbŭs æquŏr, Līttŏrĭbūsquĕ sŭĭs pŏpŭlōs ēxpōnĕrĕ căptōs, Aūt ūncōs cēlārĕ cĭbĭs, aūt cārcĕrĕ fraūdēm. *Manil.* Pēndēntēm cæcō căptābĭt īn æquŏrĕ pīscēm. Sūnt quĭbŭs īn pōntō stŭdĭum ēst cēpīssĕ fĕrārŭm Dīvērsās făcĭēs, ēt cæcō mērsă prŏfūndō Stērnĕrĕ līttŏrĕīs mōnstrōrŭm cōrpŏra ărēnĭs, Hōrrēndūmquĕ frĕtĭs īn bēllă lăcēssĕrĕ pōntŭm, Ēt cōlārĕ văgōs īndūctĭs rētĭbŭs āmnēs. *Id.* Hīc, ēxēsĭs pēndēns scŏpŭlĭs, Aūt dēcēptōs īnstrŭĭt hāmōs, Aūt sūspēnsŭs spēctāt prēssā Præmĭă dēxtrā; sēntĭt trĕmŭlŭm Līnĕă pīscēm. *Sen.* Nēc prædās ăvĭdŭs sēctārĭs gūrgĭtĕ pōntī. *Nemes.* Āndrĕāmquĕ sĭmŭl sĭnŭōsă vŏlūmĭnă līnī, Pīscĭbŭs īnsĭdĭās, dīspōnĕrĕ mārmŏrĭs ūndĭs. *Juvc.* Quūm pīscēm sūmmā vĭdĭt jām nārĕ sŭb ūndā, Dūcĭ căptīvūm sĭnŭāto ăd līttŏră līnō. Hāmūsquĕ prŏfūndō Stāmĭnĕ sētārŭm cōnnēxŭs præcĭpĭtētŭr, Hæsĕrĭt ēt cūrvā quī prīmŭs ărūndĭnĕ pīscĭs. *Id.* Pīscātŏr, sŏlĭtŭs prædām sūspēndĕrĕ sētā, Ēxĭgŭī pīscĭs vīlĕ trăhēbăt ŏnŭs. *Avian.* Aūt tĕrĕtī līnō păvĭdŭm sŭbdūcĕrĕ pīscēm. (*Anth.* I, 500. Cf. *Aus. Mos.* 241 sq.)

Pīscōsŭs *et* Pīscŭlēntŭs, ă, ŭm. *Poissonneux.* Ărcădă, pīscōsæ cuī cīrcŭm flŭmĭnă Lērnæ. *V.* Quā sē pīscōsō Sēquănă flūctū Īn mărĕ fērt. *Fort.* (VI, 7, 235). Quī sālsĭs lŏcĭs īncŏlĭt pīscŭlēntĭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 2). PPH. Pīscĭbŭs ăbūndāns, frĕquēns.

Pīsēnŏr, ŏrĭs, *m. Nom d'homme.* (*Ov. M.* XII, 303.)

Pīsĭdæ, *et mieux* Pīsĭdæ, ārŭm, *m. pl. Peuple de la Pisidie, près de la Cilicie.* Fīnĭbŭs ōblīquĭs Lȳdī Pīsĭdæquĕ fĕrōcēs. *Cl.* (*Eutr.* II, 241). Tūm Pīsĭdă fĕrōx ēxērcēt pīnguĭă cūltă. *Avien.* (*D. T.* 1023. Et sic *Prisc. Peri.* 808. Pīsĭdum, *gén. pl.*).

† Pīsīnnŭs, ī, *m. Petit enfant.* Crūdūm māndūcēs Prĭămūm Prĭămīquĕ pĭsīnnōs. *Labeo* (apud *Schol. Pers.* 1, 4).

Pīsīstrătŭs, ī. *m.* (Πεισίστρατος), *Pisistrate, fils d'Hipparque, tyran d'Athènes.* Ārcēm tȳrănnŭs ŏccŭpăt Pīsīstrătŭs. *Ph.*

Pīsĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme l'étourneau.* Stūrnŭs tūnc pĭsĭtăt ōrĕ. (*Auct. Philom.* 17.)

1. Pīsŏ, ās *ou* īs. *Voy* Pinso.

2. Pīsŏ, ōnĭs, *m. Pison, nom d'une famille à Rome.* Clārăquĕ Pīsōnĭs tŭlĕrĭt cōgnōmĭnă prīmă. (*Ad Pis.* 16.) Crēdĭtĕ, Pīsōnēs. *H.* (Et *Juv.* 5, 109.)

Pīstăcĭŭm, *et à tort* Pīstăcĭŭm, ĭī, *n.* (πιστάκιον). *Pistache, amande de Syrie.* Quīn ĕt ămȳgdălĕōs sŭbĕūnt pīstăcĭă rāmōs. *Pallad.* (*Insit.* 157. Verum secundam jure corripit *Nicand. Ther.* 891).

Pīstĕ, ēs, *f.* (πιστή). *Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 276.)

Pīstĭllŭm, ī, *n.*, *et* Pīstĭllŭs, ī, *m. Pilon.* Sēd grăvĭŏr lēntōs ībăt pīstĭllŭs ĭn ōrbēs. (*Moret.* 111.) Pīstĭllūm, mōrtārĭūm. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 17).

Pīstŏclērŭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Bac.* I, 2, 1.)

Pīstŏr, ōrĭs, *m. Celui qui pilait le grain dans un mortier.* SYN. Mŏlĭtŏr. PHR. Præcĭpĭtī tōrquēns Cĕrĕālĭă sāxă rŏtātū. *Aus.* || *Ordint. Boulanger, pâtissier.* Sūrgĭtĕ, jām vēndĭt pŭĕrīs jēntācŭlă pīstŏr. *M.* (XIV, 222. *Id.* VI, 39 ; XI, 32). || *Un des surnoms de Jupiter.* Cāndĭdă Pīstōrī pōnĭtŭr āră Jŏvī. *O.*

Pīstōrĭēnsĭs, ĕ. *De pâtissier, ou de Pistoria, ville d'Étrurie, auj. Pistoja.* (*Pl. Capt.* I, 2, 57, ubi in verbo ludit. Cf. *Prisc.* 633.)

Pīstrĭgĕr *ou* Prīstĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a une queue de cétacé.* Pīstrĭgĕrō quæ cōnchă vĕhĭt Trītōnĕ Cȳthĕrēn. *Sid.* (*Epist.* IV, 8, 1).

Pīstrīllă, æ, *f. dimin. de* Pistrinum. Ăpŭd īpsūm lăcŭm Ēst pīstrīllă. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 45. Femininum genus agnoscunt *Char.* 55 ; *Diom.* 313 ; *Prisc.* 618).

† Pīstrīnă, æ, *f. Comme le suiv.* (*Lucil.* apud *Char.* 55)

Pīstrīnŭm, ī, *n. Moulin* (*à blé*). Ēt nōn pīstrīnō trādĭtŭr ātque ăsĭnō. *Cat.* (97, 10). Quō jūrĕ, quā me īnjūrĭā præcĭpĭtem īn pīstrīnūm dăbĭt. *Ter.* (*And.* I, 3, 9). Grāndĭă pīstrīnī cārcĕrĕ sāxă mŏlēnt. *P. Nol.* (22, 78). SYN. Mŏlă.

Pīstrĭs *ou* Prīstĭs, ĭs, *f.* (πίστρις *et* πρίστις). *Très-gros cétacé (mais non baleine) ; par ext. Baleine.* Jāmque āgmĭnĕ tōtō Pīstrĭs ădēst, mĭsĕrǣque ĭnhĭāt jām prōxĭmă prædæ. *V. Fl.* Vūlnĕrĕ jāmquĕ sŭām pārcēntī pīstrĕ flăgēllāt. *Sid.* (11, 41). *Voy.* Balæna. || *Nom d'une constellation.* Aūstēr Pīstrĭn ăgĭt. *Germ.* (vs. 358). *Voy.* Cetus. || *Sorte de navire.* Vēlōcēm Mnēstheūs ăgĭt ācrī rēmĭgĕ Prīstĭn. *V.* (*Æ.* V, 154, scil. « a tutela depicta, » exponit *Serv.*). Bārbărĭcām prīstēm sĭbȳnīs nōstrīs ōbtŭlĭt. *Pac.* (ap. *Non.* 1, 192. Omnes *pestem*, sine sensu. De nave *pristi* agunt *Non.* 13, 13, et *Serv.* ad *Æ.* III, 427).

1. Pīstrīx, īcĭs, *f. Comme* Pistris. Pōstrēma īmmānī cōrpŏrĕ pīstrīx. *V.* (*Æ.* III, 427. Sic meliores ; alii *pistris*). Pīstrīx cĭtātās sōrbĕt aūt rĕddĭt rătēs. *Sen.* (*Hip.* 1048). || *Constellation.* Ād Pīstrīcĭs tērgă rĕvērtī. *Cic.* (*Arat.* 152).

2. Pīstrīx, īcĭs, *f. Boulangère.* Pīstrīcēm vălĭdām sī nūmmī sūppĕdĭtābūnt. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Mamphula*, et *Varr. L. L.* 5, 138).

Pīstŭs, ī, *m.* (πιστός). *Nom d'un fermier.* (*Pl. Merc.* II, 2, 7.)

Pĭtănă, æ, *et* Pĭtănē, ēs, *f.* (Πιτάνη). *Ville d'Éolie, en Asie-Mineure.* Ǣŏlĭăm Pĭtănēn. *O.* (Et *Luc.* III, 205 ; *Aus. Epig.* 24).

† Pĭthēcĭŭm, ĭī, *n.* (πιθήκιον). *Guenon ; au fig. Femme laide.* Pĭthēcĭum hæc ēst. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 42).

Pĭthēcūsă, æ, *f.*, *et* Pĭthēcūsæ, ārŭm, *pl.* (Πιθηκοῦσαι). *Deux îles en face de Naples.* Stĕrĭlīquĕ lŏcātās Cōllĕ Pĭthēcūsās. *O. Voy.* Inarime.

Pīthō, ūs, *f.* (Πειθώ). *Comme* Suada.

Pĭthŏlĕō, ōntĭs, *m. Mauvais poëte de Rhodes.* Rhŏdĭō quōd Pĭthŏlĕōntī. *H.*

Pĭtīssō. *Voy.* Pytisso

Pĭttăcĭŭm, ĭī, *n.* (πιττάκιον). *Petite bande de parchemin ou de cuir, pour servir d'étiquette sur le goulot d'un vase contenant du vin.* || *Au fig. Capuchon d'une tunique.* (*Laber.* ap. *Gell.* 16, 7.)

Pĭttăcŭs, ī, *m.* (Πίτταχος). *Pittacus, de Mitylène, un des sept Sages de la Grèce.* Mĭtȳlēna ŏrĭūndūs, Pĭttăcūs sūm Lēsbĭŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 1). Lēsbō sătĕ Pĭttăcĕ. *Sid.* (2, 162). Sī quĭs Ărĭstŏtĕlēm sĭmĭlēm, vēl Pĭttăcōn ēmĭt. *J.* (2, 6).

Pĭtthēĭs, ĭdĭs, *f.* (Πιτθηΐς). *De Pitthée, de Trézène.* Tū Pĭtthēĭdŏs Æthræ Fīlĭŭs. *O.*

Pĭttheūs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Πιτθεύς). *Pitthée, roi de Trézène, aïeul maternel de Thésée.* Nām mē Pĕlŏpēĭă Pĭttheūs Mīsĭt ĭn ārvă. *O.* || *D'où*, Pĭtthēūs *et* Pĭtthēĭŭs, ă, ŭm (Πιτθεῖος *et* Πιτθήϊος). *De Pitthée, de Trézène.* Pĭtthēām prŏfŭgō cūrrū Trœzēnă pĕtēbām. *O.* Trœzēnă cŏlām, Pĭtthēĭă rēgnă. *Id.*

Pĭtŭītă, *et synér.* Pĭtuītă, æ, *f. Pituite.* Mūcūsque ēt mălă pītŭītă nāsī. *Cat.* (23, 17). Præcĭpŭē sānūs, nĭsī quūm pītŭītă mŏlēsta ēst. *H.* Sōmnĭă pītuītă quī pūrgātīssĭmă mīttūnt. *Pers.* (2, 57).

Pĭtȳă, æ, *f.* (Πιτύα). *Ville de Carie.* Ēxsŭpĕrānt Pĭtȳāmquĕ vădīs. *V. Fl.*

Pĭtȳūsæ, ārŭm, *f. pl.* (Πιτύουσσαι). *Deux îles de la Méditerranée près de l'Espagne.* Pĭtȳūsæ ēt īndĕ prŏfĕrūnt sēse īnsŭlæ. *Avien.* (*Or. mar.* 469. Cf. *Liv.* 28, 37).

Pĭŭs, ă, ŭm. *Juste, vertueux.* Ēxĕāt aūlā Quī vŏlĕt ēssĕ pĭūs : vīrtūs ēt sūmmă pŏtēstās Nōn cŏēūnt. *L.* Pārcĕ pĭās scĕlĕrārĕ mănūs. *V.* Pĭum āc pŭdīcum īngĕnĭūm nārrās Pāmphĭlī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 77). Lætōsquĕ dĭū flōrērĕ nŏcēntēs, Vēxārīquĕ pĭōs. *Cl.* Fērrōquĕ nŏcēntēs, Paūpērtātĕ pĭī. *L.* SYN. Æquŭs, jūstŭs, sānctŭs, cāstŭs, prŏbŭs, pūrŭs. || Pĭī, ōrŭm. *Les Justes qui habitent les Champs Élysées.* Sĕd ămœnă pĭōrŭm Cōncĭlĭa Ēlȳsĭūmquĕ cŏlō. *V.* Sēcrētōsquĕ pĭōs : hīs dāntēm jūră Cătōnĕm. *Id.* Quærēnsquĕ pĕr ārvă pĭōrŭm. *O.* PHR. Sēmĭdĕī mānēs hăbĭtānt, quōs īgnĕă vīrtūs, Īnnŏcŭōs vītæ, pătĭēntēs æthĕrĭs īmī Fēcĭt. *Luc. Voy.* Elysium. || *Eccl. Les Élus.* Sēcrētīsquĕ pĭīs vĕnĭĕt lūx aūrĕă vītæ. *Juvc.* (III, 16). SYN. Jūstī. || *Qui a de la tendresse pour ses parents, etc.* Dē tāntīs ŏpĭbūs prædām pĭŭs ēlĭgĭt ūnăm. *O.* Fāctō pĭŭs ēt scĕlĕrātŭs ĕōdĕm (pater). *Id.* Pĭīs rāptīm dēnt ōscŭlă nātīs. *St.* SYN. Ămāns. PHR. Ēgrĕgĭūm mīrā nārrās pĭĕtātĕ părēntĕm. *Cat.* || *Pieux, religieux.* Quīquĕ pĭī vātēs, ēt Phœbō dīgnă lŏcūtī. *V.* Jām pĭŭs Ænēās săcra, ēt, săcra āltĕră, pātrĕm Āffĕrĕt. *O.* Quō, pĭĕ Maūrĭcī, dŭctōr lĕgĭōnĭs ŏpīmæ. *Fort.* (II, 18, 5). SYN. Rĕllĭgĭōsŭs. PPH. Dĕōrŭm, dĕūm, Dĕī, nūmĭnĭs cūltŏr. Nūmĕn cŏlēns. Pĭĕtātĭs ămāns, cūstōs, tĕnāx. Pĭĕtātĕ īnsīgnĭs, ēgrĕgĭŭs. VERS. Nōn īllō mĕlĭŏr quĭsquăm, nĕc ămāntĭŏr æquī Vēl fŭĭt, aūt īllā rĕvĕrēntĭŏr ūllă dĕōrŭm. *O.* Æquī cūltŏr tĭmĭdūsquĕ dĕōrŭm. *Id.* Haūd fŭĭt īn tērrīs dīvum ōbsērvāntĭŏr āltĕr. *Grat.* || *Pieux (en parl. des ch.).* Fārrĕ pĭo ēt plēnā sūpplēx vĕnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Pĭă tūră. *O.* SYN. Rĕllĭgĭōsŭs, sānctŭs, săcĕr. || Pĭī frātrēs. *Surnom de deux frères honorés à Catane.* (*Aus. Cl. Urb.* 11, 2.) || *Surnom d'un Antonin.* Cuī dĕdĕrīnt sŭpĕrī nōmĕn hăbērĕ Pĭī. (*Anth.* I, p. 241.) || *Bon, bienveillant, favorable, ami.* Sīs pĭŭs īn prīmīs ; nām quūm vīncāmŭr ĭn ōmnī Mūnĕrĕ, sōlă dĕōs æquāt clēmēntĭă nōbīs. *Cl.* Sīvĕ gĕrīs jŏcōs... Seū făcĭlēm, pĭă tēstă, sōmnŭm. *H.* SYN. Bŏnŭs, bĕnīgnŭs, mītĭs, clēmēns, ămīcŭs, etc. *Voy.* Benignus.

Pĭx, ĭcĭs, *f. Poix.* Sēd pĭcĭs īn mōrem ăd dĭgĭtōs lēntēscĭt hăbēndō. *V.* Pĭcĕ nīgrĭŏr ātrā. *O.* Cōrtĭcem ădstrīctūm pĭcĕ dīmŏvēbĭt. *H.* EP. Īdæă, Nārȳcĭă, ātră, nĭgră, crāssă, pīnguĭs, lēntă, tĕnāx. || *Poix fondue employée comme instrument de supplice.* Vērbĕră, cărnĭfĭcēs, rōbūr, pĭx, lāmĭnă, tædæ. *Lr.* (III, 1030. Et *Pl. Capt.* III, 4, 64).

Plācābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut apaiser.* Ō quŏtĭēs dīxī : Plācābĭlĭs īră dĕōrum ēst. *O.* Plācābĭlĭs āră Dĭānæ. *V.* SYN. Ēxōrābĭlĭs, clēmēns, mītĭs. PPH. Vĕnĭæ părātŭs. Plācārī, flēctī pătĭēns, dŏcĭlĭs. PHR. Ēt ēst quī vīncī pōssĭt. *H.* Sēd flēctī pŏtĕrĭt : mēns ēst mūtābĭlĭs īllīs (feminis). *Tib.* Nĕc īnēxōrābĭlĕ Clōthō Vōlvĭt ŏpŭs. *St.* || *Qui peut apaiser.* Te īpsūm pūrgārĕ... plācābĭlĭŭs ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 17.)

Plācāmĕn, ĭnĭs, *n. Victime expiatoire.* Dūc præ-

dictā săcrīs dūrō plācāmĭnă Dītī. *Sil.* (XIII, 415). SYN. Plācāmēntŭm, pĭāmĕn.

Plācātŭs, ă, ŭm. *Apaisé, fléchi.* Plācātam Eūrўdĭcēn vĭtŭlā vĕnĕrābĕrĕ cæsā. *V.* SYN. Lēnītŭs, victŭs, lēnĭŏr, mītĭŏr, mĕlĭŏr. PHR. Flēxās ād mītĭŭs īrās. *O. Voy.* Placor. || *Calmé, tranquille.* Plācātāquĕ vēntī Dānt mărĭă. *V.* Plācātūmquĕ nĭtēt dīffūsō lūmĭnĕ cœlŭm. *Lr.* (I, 9). *Voy.* Tranquillus.

† Plăcēndŭs, ă, ŭm. *Qui doit plaire* (*être agréé*). Plăcēndă dōs quŏque ēst. *Pl.* (*Trin.* V, 2, 35).

Plăcēns, tĭs. *Qui plaît.* Ēt dŏmŭs, ēt plăcēns Ūxŏr. *H.* SYN. Dūlcĭs, cārŭs.

Plăcēntă, æ, *f.* *Gâteau.* Pāne ĕgĕō, jām mēllītĭs mĕlĭōrĕ plăcēntĭs. *H.* Nēc tē lībă jŭvānt, nēc sēctæ quādră plăcēntæ. *M.* (III, 77, 3). Cōram ălĭīs dictēm pŭĕrō, sĕd ĭn aūrĕ plăcēntās. *J.* (11, 59).

Plăcēntĭă, æ, *f.* *Plaisance, ville d'Italie, sur le Pô.* Cērtāvĭt Mŭtĭnæ quāssātā Plăcēntĭă bēllō. *Sil.* || † Plăcēntĭă. Hūnc Plăcēntĭa hăbēt, quēm pātrĭă Rōmă crēāvĭt. (*Anth.* II, p. 276, in *Inscr.* malæ notæ.)

Plăcēntīnī, ōrŭm, *m. pl.* *Habitants de Plaisance* (*avec allusion au mot* placenta). Quēm dŏcŭĭt nōtŭs Cĕrĕālĭs fīngĕrĕ pānēs Ūrbĕ Plăcēntīnŭs. *Vesp.* (*Jud. Coc. et Pist.* 31. Et *Pl. Capt.* I, 2, 59).

Plăcĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ, *n.* *Plaire.* Nūllă plăcērĕ dĭū nēc vīvĕrĕ cārmĭnă pŏssūnt. *H.* Ēt quăcūmquĕ pŏtēs dōtĕ plăcērĕ, plăcē. *O.* Mĕæ plăcŭērŭnt ŏtĭă mēntī. *Id.* SYN. Ārrīdĕō, prŏbŏr, dēlēctŏ, ōblēctŏ, jŭvŏ. PPH. Sŭm āccēptŭs, grātŭs, jūcūndŭs, dūlcĭs. Ānte ōmnĭă plăcĕŏ, dūlcĭs sŭm. VERS. Tāntā dūlcēdĭnĕ cāptōs Āffĭcĭt īlle ănĭmōs, tāntāquĕ lĭbīdĭnĕ vūlgī Aūdītŭr. *J.* || Plăcĕt, ŭĭt *ou* ĭtŭm ēst. *Je trouve bon, je juge à propos.* Nōn ĭtă dīs plăcŭĭt. *O.* Sīc plăcĭtŭm. *V.* Tāntōn' plăcŭĭt cōncūrrĕrĕ mōtū? *Id.* SYN. Lĭbĕt *ou* lŭbĕt, jŭvăt, sĕdĕt, stăt. PPH. Ănĭmō sĕdĕt. Ēst *ou* fērt ănĭmŭs. Fērt ĭtă cōrdĕ vŏlūntās. PHR. Dīs ălĭtĕr vīsŭm. *V.* Flāvōs ămŏr ēst tĭbĭ mērgĕrĕ crīnēs. *St.* Ŭbĭcūmquĕ lŭbĭtŭm fŭĕrĭt ănĭmō mĕō. *Pl. Voy.* Cupio, Volo 2.

† Plăcēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Comme* Placeo. *Voy. dans* Nigredo.

Plăcĭdē, *adv.* *Sans bruit, doucement, paisiblement, avec calme, sans se presser.* Fŏrem hānc paūxīllŭlum ăpĕrī, plăcĭdē, nē crĕpā. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 65). Āmplēxūs plăcĭdē tŭmŭlŭm (anguis). *V.* Plăcĭdē vīvĕrĕ tēmpŭs ĕrăt. *O.* Quīsquĭs ēst plăcĭdē pŏtēns. *Sen.* (*H. Fur.* 739). Āh plăcĭdē vŏlŏ Ūnūmquīdquĕ ăgāmŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 56). SYN. Lēnĭtĕr, lēnĕ, quĭētē, trānquīllē, ōtĭōsē.

Plăcĭdēĭānŭs. *Voy.* Pacideianus.

Plăcĭdīnă, æ, *f.* *Nom de femme.* Cōgŏr ămōre ĕtĭām Plăcĭdīnæ paūcă rĕfērrĕ. *Fort.* (I, 15, 93).

Plăcĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Cĭnĭs ŭtĭ plăcĭdŭlā sŭpĕrā vĭgĕăt. *Aus.* (*Parent.* 27).

Plăcĭdŭs, ă, ŭm. *Paisible, calme, tranquille.* Sēdĭbŭs ŭt sāltēm plăcĭdĭs ĭn mōrtĕ quĭēscăm. *V.* Plăcĭdām pēr mēmbră quĭētēm Īrrĭgăt. Tūtō plăcĭdĭssĭmă pōrtū (tellus). *Id.* Plăcĭdŭm Lādōnĭs ăd āmnĕm *O.* Ūrbs plăcĭdă. *Id.* SYN. Quĭētŭs, trānquīllŭs, etc. *Voy.* Tranquillus. || *Doux de caractère.* Quūm fērvĭt māxŭmĕ, tām plăcĭdŭm, quam ŏvĭs ēst rĕddŏ. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 18. *Ib.* V, 4, 9). Sēd nōn ŭt plăcĭdĭs cŏĕānt īmmītĭă. *H.* Sēd plăcĭdŭs făcĭlĭsquĕ părēns. *O.* SYN. Lēnĭs, mītĭs, clēmēns, etc. *Voy.* Lenis. || *Bienveillant, favorable.* Ēt plăcĭdī sērvātĕ pĭōs (dii). *V.* Plăcĭdāsquĕ vĭrī dĕŭs ōbstrŭĭt aūrēs. *Id. Voy.* Faveus. || *Doux au goût.* Nōn sīc īnfĭcĭūnt plăcĭdĭssĭmă mēllă fălērnŭm. *Fort.* (VII, 5, 11). Lābrūscām plăcĭdĭs quĭd ădhūc præpōnĭtĭs ŭvĭs? *Sedul.* (I, 29). | *m. et f.* *Noms d'homme et de femme.* Cōnjŭgĭō lætū Plăcĭdæ. *Avien.* (*Inscr.* in *Anth.* I, p. 58).

Plăcĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Placeo. Nĕquĕ plăcĭtānt mōrēs. *Pl.* (*Bac.* IV, 10, 5).

Plăcĭtŭm, ī, *n.* *Opinion.* *Voy.* Sententia.

Plăcĭtūrŭs, ă, ŭm. *Qui plaira.* Īllā (die) sæpĕ grĕgĭs dītī plăcĭtūră măgīstrō. *Tib.* (II, 5, 35).

Plăcĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a plu, qui plaît.* Ēst vīrtŭs, plăcĭtīs ābstĭnŭĭssĕ bŏnīs. *O.* Plăcĭtōne ĕtĭām pūgnābĭs ămōrī? *V.* (Et *Ter. Hec.* II, 1, 44). SYN. Jūcūndŭs, grātŭs.

Plācŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Apaiser, adoucir, fléchir.* Sānguĭnĕ plācāstĭs vēntōs ēt vīrgĭnĕ cæsā. *V.* Plācāntĭă cārmĭnă Mānēs. *V. Fl.* Mūnĕră, crēdĕ mĭhī, plācānt hŏmĭnēsquĕ dĕōsquĕ. *O.* Seū jūdĭcĭs īră Sīt plācāndă. *Tib.* (IV, 1, 46). SYN. Flēctŏ, lēnĭŏ, mītĭgŏ, pērmūlcĕŏ, mūlcĕŏ, ēxōrŏ, mŏvĕŏ, pērmŏvĕŏ, mōllĭŏ, sēdŏ, tēmpĕrŏ, cōmpōnŏ, dēlēnĭŏ, cōmpēscŏ, cōmprĭmŏ, mŏdĕrŏr, tāngŏ, vīncŏ, sŭpĕrŏ, sŭbĭgŏ, pācĭfĭcŏ, mĭnŭŏ, frāngŏ, dŏmŏ. PPH. Īrăm, īrās flēctŏ, mītĭgŏ, mūlcĕŏ, frāngŏ, vīncŏ, etc. Īrātŭm ănĭmŭm sēdŏ, mōllĭŏ, lēnĭŏ, mītĭgŏ. Ănĭmŭm ăb īrā rĕvŏcŏ. Ănĭmōs mōllĭŏ. Jŭbĕŏ mānsuēscĕrĕ cōrdă. Cōrdă plācŏ. Plăcĭdŭm rēddŏ. Īrăm sūpplĭcĭbŭs vōtĭs sŭpĕrŏ. Aūrēs mōllĭŏ. Mōllĭă cōrdă dō. Dūrăm mēntēm flēctŏ. VERS. Nĕque īllŭm Ōrāndō flēctēs. *V.* Mōllītque ănĭmōs āc tēmpĕrăt īrās. Sūpplĭcĭbŭs sŭpĕrā vōtĭs. *Id.* Hŭmĭlīquĕ dĕōs īnfrīngĕ prĕcātū. *St.* Dōctā vĕl Hīppŏlўtŭm Vĕnĕrī mōllīrĕ nĕgāntēm. *Pp.* Ārmĕnĭās tĭgrēs ēt fūlvās īllĕ lĕænās Vīcĭt, ēt īndŏmĭtīs mōllĭă cōrdă dĕdĭt. *Tib.* Mītĭgā pēctŭs fĕrŭm (Hippolyti). *Sen.* Quĭd pēctŭs fĕrŭm Mōllīrĕ tēntās prĕcĭbŭs? *Id.* || *Tâcher d'apaiser, offrir un sacrifice.* Quāndōcūmquĕ dĕōs vĕl pōrcō vĕl bŏvĕ plācăt. *H.* Nōn, sī trĭcēnĭs, quŏtquŏt ĕūnt dĭēs, Ămīcĕ, plācēs īllăcrĭmābĭlēm Plūtōnă taūrĭs. *Id. Voy.* Sacrifico. || *Au fig.* *Calmer, apaiser.* Tŭmĭda æquŏră plācăt. *V.* Vēntrĭs jējūnĭă plācăt. *O.* Sĕvērĭtātēm frōntĭs dūm plācō tŭæ. *Ph.* Plācārĕ sĭtĭm. *M.*

Au pass. Plācŏr. *Être apaisé.* Cārmĭnĕ dī sŭpĕrī plācāntŭr. *H.* Ăgĕdūm, făce īlla ŭt plācētŭr nōbĭs. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 1). SYN. Lēnĭŏr, mōllĭŏr, mītĭgŏr, flēctŏr, etc., mānsuēscŏ, mītēscŏ. PPH. Ănĭmŭm plācŏ, mītĭgŏ, flēctŏ. Ănĭmŭs flēctĭtŭr, plācātŭr. Īrăm, īrās pōnŏ, rĕmīttŏ, dēpōnŏ. Īră cădĭt *ou* rĕcēdĭt. VERS. Prĕcĭbŭs sī flēctĕrĭs ūllĭs. *V.* Ēt tū, Sātūrnĭă cōnjūx, Jām mĕlĭŏr. Tŭmĭda ēx īrā jām cōrdă rĕsīdūnt. Quēm nēc lōngă dĭēs, pĭĕtās nēc mītĭgăt ūllă. *Id.* Jūnōnēm vĕtĕrēs fīnīrĕ cŏērcŭĭt īrās. *O.* Nēc sīt nōbĭs īmplācābĭlĭs īră. Flēxæ ād mītĭŭs īræ. Prĕcĭbŭs sī nūmĭnă jūstĭs Vēstră rĕmōllēscūnt, sī flēctĭtŭr īră dĕōrŭm. Cūr ĕgŏ pōssĕ nĕgēm mĭnŭĭ mĭhĭ Cæsărĭs īrăm? *Id.* Cuī jām făvĕt āspĕrā Jūnŏ. *Pp.* Sīnt mŏdŏ fātă tŭĭs mōllĭă cārmĭnĭbŭs. *Id.* Paūlātĭm cădĭt īră fĕrōx, mēntēsquĕ tĕpēscūnt. *L.* Rĕcēdĭt āb īrā. *V. Fl. Voy.* Ira, Preces, Mansuesco.

1. Plăgă, æ, *f.* *Région, climat.* Ēt sī quem, ēxtēntă plăgārŭm Quāttŭŏr īn mĕdĭō, dĭrĭmĭt plăgă sōlĭs ĭnīquī. *V.* Ōmnĭs ĕōæ plăgă vāstă tērræ. *Sen.* (*OEd.* 426). Cœlī scrūtāntŭr plăgās. *Poet.* (ap. *Cic. Div.* 2, 13). Æthĕrĭā quōs lāpsă plăgā Jŏvĭs ālēs, etc. *V.* Īngēntī plăgā mārmŏrātā dōrsō. *St.* SYN. Trāctŭs, rĕgĭŏ. || *Au plur.* *Filets ou toiles pour la chasse.* Rētĭă rāră, plăgæ. *V.* (*Æ.* IV, 131. Ubi *Serv.*). Sūmmăquĕ trānsībăt pŏsĭtārŭm līnă plăgārŭm. *O.* Ēxtrīcātă dēnsĭs Cērvă plăgĭs. *H.* Cāssēsquĕ plăgārūmque ōrdĭăr āstūs. *Grat.* (*Cyn.* 24). Fūndĭtŭr īnsĭdĭīs ēt rārā fraūdĕ plăgārŭm. *Rutil.* (1, 625, aper. De his diserte agit *Nemes. Cyn.* 299 sq.). || *Au fig.* Plăgās īn ămōrĭs nē jăcĭāmŭr. *Lr.* (IV, 1144). Īpse īllīc jām sēse īmpĕdīvĭt īn plăgās. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 11). || *Étoffe, couverture, tapis, rideau.* Ētsī mĕtŭō pīctā dē plăgā pālĭām. *Afran.* (ap. *Non.* 4, 361). *Voy.* Plagula.

2. Plāgă, æ, *f.* (πληγή). *Coup, blessure.* Plāgă făcĭt gĕmĭtūs, ceū cōrpŏrĕ mārmŏrĭs ĭctī. *O.* Mūltā gĕmēns īgnōmĭnĭām, plāgāsquĕ sŭpērbī Vīctōrĭs. *V.* Dānt ănĭmōs plāgæ. *Id.* SYN. Ĭctŭs, vūlnŭs. || *Au fig.* Vīx hăbĕt īn nōbīs jām nŏvă plāgă lŏcūm. *O.* || *Eccl. Plaies d'Égypte.* Hānc fŭgĭt ēxclūsīs Ægȳptĭă plāgă flăgēllīs. *Prud.* (*Apoth.* 360. *Id. Peri.* 2, 381). SYN. Flăgēllūm. || *Coup de foudre.* Quūm cœlī dōnāvīt plāgă văpōrēs. *Lr.* (V, 1094).

Plăgĭārĭŭs, ĭī, *m. Plagiaire.* Īmpōnēs plăgĭārĭō pŭdōrēm. *M.* (I, 53. Cf. *Hor. Epist.* I, 3, 18 sq.).

† Plāgĭgĕr, ĕră, ĕrūm; Plāgĭgĕrŭlŭs, ă, ūm, *et* Plāgĭpătĭdă, æ, *m. f. Qui est souvent battu.* Plāgĭgĕră gĕnĕra hŏmĭnūm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 20). Pĕcūlī sŭī prōdĭgī, plāgĭgĕrŭlī. *Id.* (*Most.* IV, 1, 19). Ŭbĭ sūnt īstī plāgĭpătĭdæ? *Id.* (ibid. II, 1, 9).

Plāgōsŭs, ă, ūm. *Qui aime à battre, brutal.* Mĕmĭnī quæ plāgōsūm mĭhĭ pārvō Ōrbĭlĭūm dīctārĕ. *H.*

Plăgŭlă, æ, *f. Rideau.* Ēt plăgŭlām dē lēctō... dīmītti īn ōrdĭnĕ. *Afr.* (apud *Non.* 4, 361).

† Plānātŭs. *Voy.* Plano.

Plānctŭs, ūs, *m. Coup.* Ūnūm ōmnēs īncēssĕrĕ plānctĭbŭs, ūnūm Īnfēstārĕ mănūs. *V. Fl.* Ēxprĭmĭt ēt plānctūs īllīsæ caūtĭbŭs ūndæ. *L.* SYN. Ĭctŭs. || *Ordint. Coups que l'on se donne dans le désespoir.* Ēxĭgĭt ād sævōs fămŭlārūm brāchĭă plānctūs. *L.* Sævō nēc cōncŭtĕ plānctū Pēctŏră. *St.* Văcĕt ād crēbrī vērbĕră plānctūs Fŭrĭbūndă mănŭs. *Sen.* (*Troad.* 92). SYN. Plāngŏr. *Voy.* Plango, Lamentum. || *Au fig. Lamentation.* Āst īllæ pūppēs lūctūs plānctūsquĕ fĕrēbānt. *L. Voy.* Lamentum.

Plāncŭs, ī, *m. Nom d'une famille romaine.* Cōnsŭlĕ Plāncō. *H.* (Et *Anth.* I, p. 305, Plancis).

Plānē, *adv. Nettement, clairement.* Sătĭn' hōc plānē, sătĭ' dīsērtē? *Pl.* (*Amph.* II, 1, 30). || *Entièrement.* Cōmmūnī sēnsū plānē cărĕt. *H.* Fōrmōsām plānē, sēd cæcūs dīlĭgĭt Āspĕr. *M.* (VIII, 49). Nēmpe ănŭī īllī prōdĭta ābs tē fīlĭa ēst plānīssŭmē. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 26). Ĕgo ĕrām dīctūrŭs deūs, quī pŏtĕrām plānĭŭs. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 5). SYN. Ōmnīnō, etc. *Voy. ce mot.* || *Formule de réponse affirmative. Parfaitement, positivement.* (*Ter. Phorm.* V, 2, 6 ; *Pl. Truc.* II, 7, 57.)

† Plānēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'aplanir.* Lēnĭĕt āspĕră, dūră Mōllĭĕt, ēt tōtūm cōgēt plānēscĕrĕ mūndūm. *P. Nol.* (6, 317). Plānēscūnt cāmpī. *Hilar.* (*Gen.* 98).

Plānēsĭūm, ĭī, *n.* (πλάνησις). *Nom de femme.* Īnvŏcāt Plānēsĭūm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 77).

Plănētă, æ, *m.* (πλανήτης). *Planète.* Ānnŭs hăbĕt, tōtĭdem ērrāntēs fēcērĕ plănētæ. *Aus.* (*Ecl. de Dieb.* 2). PPH. Ērrāns āstrūm. Văgūm sīdŭs. Văgī īgnēs. Pālāntēs pŏlō stēllæ. Nōctīs văgă lūmĭnă. Văgōs dūcēntĭă sīdĕră gȳrōs. VERS. Quōs īgnīs cœlī Cȳllēnĭŭs ērrĕt īn ōrbēs. *V.* Ēt quæcūmquĕ văgōs ēxērcēt stēllă rĕcūrsūs. *L.* Sīdĕră cūr sēptēm rētrō nītāntŭr īn ōrtūs, Ōblūctātă pŏlō. *Cl.*

Plāngŏ, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Frapper.* Nēc mărĕ, nēc flūctūs plāngēntēs sāxă crĕārūnt. *Lr.* (II, 1156). Plāngēns mŏrĭbūndō vērbĕrĕ tērrām. *O. Voy.* Verbero. || *Ordint. Se frapper (dans le désespoir).* Plāngĕrĕ nūdă mĕīs cōnābăr pēctŏră pālmīs. *O.* Tūm flēvī, rūpīquĕ sĭnūs, ēt pēctŏră plānxī. *Id.* PPH. Plānctū, plāngōrĕ vērbĕrŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ. Plānctĭbŭs īncēssŏ. Plāngōrēm dō. Pēctŭs, pēctŏră tūndŏ, cōntūndŏ, cædŏ, pūlsŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, vērbĕrŏ. Pēctŭs, pēctŏră pālmīs, mănĭbŭs, mănū, ŭtrāquĕ mănū plāngŏ, cædŏ, tūndŏ, etc. VERS. Ūnguĭbŭs ōră sŏrŏr fœdāns ēt pēctŏră pūgnīs. *V.* Tērquĕ quătērquĕ mănū pēctūs pērcūssă dĕcōrūm. Mănĭbūs pēctūs sīgnātă crŭēntūm. Pālmīs pērcūssă lăcērtōs. *Id.* Cæsīs plāngōrĕ lăcērtīs. *O.* Prōtĭnŭs āddūctīs sŏnŭērūnt pēctŏră pālmīs. Pērcŭtĭt īndīgnōs clārō plāngōrĕ lăcērtōs. Rūpī tămēn ūnguĕ căpīllōs, Ōrāquĕ sūnt dĭgĭtīs āspĕră făctă mĕīs. Ā pēctŏrĕ vēstēm Dērĭpŭĭt, plānxītquĕ sŭōs fŭrĭbūndă lăcērtōs. Quūmquĕ sŭōs mănĭbūs pērcūssĕrăt īllĕ lăcērtōs, Hæc quŏquĕ rēddēbāt sŏnĭtūm plāngōrĭs ĕūmdēm. *Id.* Ō mĭsĕræ cōntūndĭtĕ pēctŏră mātrēs! *L.* Plānctū līvēntēs ātră lăcērtōs. Cōncūssăquĕ pēctŭs Vērbĕrĭbūs crēbrīs. Mădēntēs Scīssă gĕnās. Lăcĕrāssĕt crīnĕ sŏlūtō Pēctŏră fēmĭnĕūm, ceū Brūtī fūnĕrĕ, vūlgŭs. Plānctū cōntūsă pĕrĭbĭt. *Id.* Mōllĭăque īmmītēs fīxĭt īn ōră mănūs. *Pp.* Pēctŏra īllīsō sŏnēnt Cōntūsă plānctū. *Sen.* Plānctūs pĕr ūrbēs rĕsŏnĕt. Sævītĕ, mănūs, Pūlsū vāstō tūndĭtĕ pēctŭs. Ēxpĕdi īn plānctūs tămēn Dēfēssă quānquām brāchĭă. *Id.* Nēc pūgnīs cædĕrĕ pēctŭs Tē vĕtŏ, nēc plānā făcĭēm cōntūndĕrĕ pālmā. *J.* Flēt Vĕnŭs, ēt sævīs ārdēns dĕă plānctĭbŭs īnstăt. *Cl.* Dīdūxī tŭnĭcās, ēt pēctŏră nūdă cĕcīdī. *Calp. Voy.* Lacrimo, Lamentum. || *n. Même sens.* Cōntrā tūrbă Phrȳgūm vĕnĭēns plāngēntĭă jūngūnt Āgmĭnă. *V.* Plānxēre ēt Drȳădēs: plāngēntĭbŭs ādsŏnăt ēchō. *O.* Rūrsūs gĕmĭnātō vērbĕrĕ plāngūnt. *L.* (IX, 173). || *Retentir.* Nūnc nĕmŏra īngēntī vēntō, nūnc līttŏră plāngūnt. *V. Voy.* Resono. || *Act. Déplorer, plaindre.* Quī tē nōn plēnō părĭtēr plānxērĕ thĕātrō. *L.* (VI, 44). Mēmphītēn plāngĕrĕ dōctă bŏvēm. *Tib.* (I, 7, 28). Mēquĕ tŭūs pŏtĭūs nūnc plāngĕrĕt ērrŏr. *V. Fl. Voy.* Defleo.

Plāngŏr, ōrĭs, *m. Coups que l'on se donne dans le désespoir.* Pērcŭtĭt īndīgnōs clārō plāngōrĕ lăcērtōs. *O.* Pĕnĭtūsquĕ căvæ plāngōrĭbŭs ædēs Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt. *V.* Quĭs tāntūs plāngŏr ăd aūrās? *Id.* SYN. Plānctūs. *Voy.* Plango. || *Qqf. Coups, claquement.* Lēnī rĕsŏnānt plāngōrĕ căchīnnī. *Cat.* (64, 273, de undis).

† Plānĭlŏquŭs, ă, ūm. *Qui parle clairement.* Ŭt plānĭlŏqua ēst! *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 11).

Plānĭpēs, ĕdĭs, *m. Acteur bouffon, dont la chaussure n'était pas élevée comme le soque et le cothurne.* Dătūrīn' ēstĭs aūrĭm? ēxsūltāt plānĭpēs. *Atta* (ap. *Diom.* 487). Plānĭpĕdēs aūdīt Făbĭōs. *J.* (8, 191).

Plānĭtĭēs, ēī, *f. Surface plane, unie.* Plānĭtĭem ād spĕcŭlī vĕnĭēns quum ōffēndĭt ĭmāgŏ. *Lr.* (IV, 295). SYN. Æquŏr, ārĕă, plānūm. || *Plaine, campagne découverte.* Plānĭtĭēs īgnōtă jăcĕt, tūtīquĕ rĕcēptūs. *V.* SYN. Cāmpŭs, æquŏr. PPH. Cāmpŭs plānŭs, pătēns, ăpērtŭs, ēffūsŭs, lātē pătēns. Ăpērtă lŏcōrūm. VERS. Plānīssĭmă cāmpī Ārĕă. *O.* Ēxplĭcăt hīnc tēllūs cāmpōs ēffūsă pătēntēs. *L.* Pārvūm dīffūsō vērtĭcĕ cāmpūm Ēxplĭcăt (tumulus). Ēffūsō lāxāt tēntōrĭă cāmpō. *Id.* Īllīc plānĭtĭēs trāctūs dīffūndĭt ăpērtōs, Nēc tŭmŭlūs crēscĭt, nēc căvă vāllĭs hĭăt. *Lact.* (*Phœn.* 5). *Voy.* Campus.

† Plānŏ, ās, ārĕ, *néol. Aplanir.* Dūcĭtŭr ēxtēntūm plānātī gūrgĭtĭs æquŏr. *Alcim.* (V, 699). Āntĕ pĕdēs plānātĕ vĭās. *Corip.* (*Justin.* II, 223). *Voy.* Æquo.

Plāntă, æ, *f. Rejeton d'un arbre, jeune plant.* Fīgăt hŭmō plāntās, ēt ămĭcōs īrrĭgĕt īmbrēs. *V.* Deīndĕ fērācēs Plāntæ īmmīttūntŭr. *Id.* SYN. Stīrps, sūrcŭlŭs, rādīx, plāntārĭă, *n. pl.* || *Plante, herbe.* Īpsĕ pŏtēs rĭgŭīs plāntām dēpōnĕre īn hōrtīs. *O.* Īn tĕnŭēs plāntās făcĭlī dīffūndĭtŭr haūstū. *J.* (3, 227, de puteo). SYN. Hērbă, gērmēn. || *Plante des pieds.* Āh! tĭbĭ nē tĕnĕrās glăcĭēs sēcĕt āspĕră plāntās! *V.* Tīmĭdāsquĕ rĕdūcĕrĕ plāntās. *O.* Cœnō cŭpĭēns ēvēllĕrĕ plāntām. *H.* PPH. Plāntă pĕdĭs. *Voy.* Pes.

1. Plāntārĭă, ĭūm, *n. pl. Jeunes plants.* Sīlvārūmque ălĭæ prēssōs prōpāgĭnĭs ārcūs Ēxspēctānt, ēt vīvă sŭā plāntārĭă tērrā. *V.* Ēxĭgŭī lætūm plāntārĭbŭs hōrtī. *J.* (13, 123). Sūccōs āc fōrtĕ prĭōrēs Lānguĭdă mūtātā quærānt plāntārĭă tērrā. *Calp.* (2, 50). || *Pépinière.* PHR. Ŭbĭ prīmă părētŭr Ārbŏrĭbūs sē-

gēs. *V.* || *Au fig.* Tūnc fŭrŏr īncēptī pŏsŭīt plāntārĭă Mārtĭs. *Corip.* (*Johan.* II, 38). Īn sūlcūm stĕrĭlēm vītǣ plāntārĭă sēvĭt. *Fort.* (V, 2, 23, Martinus)

2. Plāntārĭă, ĭūm, *n. pl. Voy. le suiv.*

Plāntārĭs, ĕ. *Des pieds.* Sūmmă pĕdūm prŏpĕrē plāntārĭbūs īllĭgăt ālīs. *St.* || *Subst. n. pl. Ailes aux pieds.* Nūnc ăĕrĭī plāntārĭă vēllĕt Pērsĕōs. *V. Fl.*

✝ Plāntātŏr, ōrĭs, *m. Planteur.* Ātque āgrō cūm plāntātōrĕ mĭnīstrĕt. *Prosp.* (*Ingr.* II, 251).

Plāntŏ, ās, ārĕ. *Planter.* Cāppărĭs, ēt trīstēs ĭnŭlǣ, fĕrŭlǣquĕ mĭnācēs Plāntāntŭr. *Col.* (X, 118). Dē stĕrĭlī sūccīsō rōbŏrĕ līgnūm Plāntātūm. *Cypr.* (*Cruc.* 3). SYN. Sĕrŏ. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Sānctĭfĭcĕt, dŏcĕāt, plāntĕt, rĭgĕt, ēxcŏlăt, ōrnĕt. *Prosp.* (*Epig.* 56, 3. Et *P. Nol.* 28, 258).

1. Plānŭs, ă, ŭm. *Plain, uni.* Ēt pārtīm plānō scătĕrĕ ātquĕ ērūmpĕrĕ cāmpō. *Lr.* (V, 950). Plānīssĭmă cāmpī Ārĕă. *O.* SYN. Ǣquŭs, ǣquālĭs, jăcēns. || *Évident.* Huīc sătĭs īllŭd ĕrĭt plānūm făcĕrĕ ātquĕ prŏbārĕ. *Lr.* (II, 934). Sătĭn' hǣc sūnt tĭbĭ plāna ēt cērtă? *Pl.* (*Pers.* II, 2, 1). *Voy.* Manifestus. || *n. pris subst. Surface plane; plaine.* Cōllĭbŭs, ān plānō mĕlĭŭs sĭt pōnĕrĕ vītēs. *V.* Īncĭpĭt ā plānō, dēvēxăquĕ prōspĭcĭt ārvă. *O.* Ūt nōstram īn plānō făcĭlĕ prōgĕnĭem ōpprĭmăt. *Ph.* Dējĭcĭtĕ pāssīm mœnĭa, īn plānūm dătĕ. *Sen.* (*Phœn.* 343). *Voy.* Planities. || *Évidence.* Hōc tĭbĭ dē plānō pōssūm prōmīttĕrĕ, Mēmmī. *Lr.* (I, 412).

2. Plănŭs, ī, *m.* (πλάνος). *Imposteur.* Nēc sĕmĕl īrrīsŭs trĭvĭīs āttōllĕrĕ cūrăt Frāctō crūrĕ plănūm. *H.* (*Epist.* I, 17, 59. Quod pro hominis nomine *Acro* accipit. Inter obsoleta *Laberii* recenset *Gell.* 16, 7 : « *Planum* pro sycophanta dicit. » Add. *Juvc.* IV, 732).

✝ Plāsmă, ătĭs, *n.* (πλάσμα). *Eccl. Ouvrage façonné; souv. Créature, en parl. de l'homme.* Quī tŭŭs, īpsĕ mĕŭs stăt cōndĭtŏr ātquĕ crĕātŏr; Hūjŭs plāsmă sŭmŭs. *Fort.* (V, 5, 53). Plāsmă prīmūm pērcŭlīssĕ vērsĭpēllī āstūtĭā. *Prud.* (*Cath.* 9, 92. Et *Alcim.* II, 92). SYN. Crĕātūră. || *Mensonge, fiction, fard, fausse apparence.* Lūbrĭcă dūm trĕpĭdō mēndācĭă plāsmătĕ fīngĭt. *Prosp.* (*Epig.* 65, 3). Sī quă fĭdēs fālsīs ūnquam ēst ādhĭbēndă pŏētĭs, Nēc plāsmă sēmpĕr īllĭnūnt. *Aus.* (*Epist.* 10, 1). Quǣ plāsmătă fūcō Īnfĭcĭūnt. *Prud.* (*Ham.* 274, de mulierum cultu). SYN. Mēndācĭūm, cōmmēntūm, fūcŭs. || *Belle déclamation, inflexions musicales.* Lĭquĭdō quūm plāsmătĕ gūttŭr Cōllŭĕrĭs. *Pers.* (1, 17. Non de potione cogitandum, quod inter alia suadet *Schol.*, et volunt nonnulli critici. Cf. *Quint.* 1, 8, 2 : « Sit lectio non in canticum dissoluta, nec *plasmate*, ut nunc a plerisque fit, effeminata. ») Gārrīre āgrēstī crūdă fīnxĭt plāsmătĕ. *Capel.* (IX, p. 336).

✝ Plāsmābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être façonné, ou Façonné.* Īn mē quī rĕgĭt īrĕ, lŭtūm plāsmābĭlĕ, nūmĕn. *Fort.* (II, 5, 3).

✝ Plāsmŏ, ās, ārĕ (πέπλασμαι). *Façonner.* Cōrpŏrĭs ēffĭgĭēm : sīc ēst plāsmātă vĭcīssĭm, etc. *Prud.* (*Apot.* 865). Plāsmāvĭt (Deus) pēr mēmbră vĭrūm dē pūlvĕrĕ fāctūm. *Drac.* (I, 336). SYN. Fīngŏ.

✝ Plāstŭs, ă, ŭm (πλαστός). *Façonné; mensonger, faux.* Jām sĭmŭlācră mŏdĭs mēntēs fāllēntĭă plāstĭs. *Fulg.* (*Mythol.* I, p. 25).

Plătǣǣ, ārŭm, *f. pl.* (Πλαταιαί). *Platée, ville de Béotie.* Ēxcŭbĭīs vĭgĭlēs ārsīssĕ Plătǣās. *St.*

Plătăgĭdōrŭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Curc.* III, 38.)

Plătănōn, ōnĭs, *m.* (πλατανών). *Lieu planté de platanes.* Ēxōrnānt fĭctǣ quǣ plătănōnă fĕrǣ. *M.* (III, 19. Adde *Sid. Epist.* VIII, 9, 13).

Plătănŭs, ī, *f. Platane, arbre.* Jāmquĕ mĭnīstrāntēm plătănūm pōtāntĭbŭs ūmbrās. *V.* Nōbĭlĭŏr pōmĭs, plătănō cōnspēctĭŏr āltā. *O.* EP. Āltă, ārdŭă, pătŭlă, frōndēns, ŏpācă, cŏmāns.

Plătēă, *et postérieurt.* Plătĕă, ǣ, *f.* (πλατεῖα). *Place publique.* Pūrǣ sīnt plătĕǣ, nĭhĭl ūt mĕdĭtāntĭbŭs ōbstĕt. *H.* Īn hāc hăbĭtāssĕ plătĕā dīctum ēst Chrȳsĭdĕm. *Ter.* (*And.* IV, 5, 1. Sic *Pl. Amph.* IV, 2, 3; *Catul.* 15, 7). Ēt lātās nōmēn sērvārĕ plătēās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 25). Nūllă pĕr ōrnātās īnsūltĕt tūrbă plătĕās. *P. Nol.* (22, 31. Item *Prud. Sym.* II, 1087. Quod quidem probum, etsi apud seriores). EP. Lātă, vāstă, ăpērtă, pătēns, āmplă, căpāx, īngēns; frĕquēns, cĕlĕbrĭs. || Plătēă. *Ville des Celtibériens.* (*Mart.* XII, 18, 11.)

Plătēnĭŭs. *Au lieu de* Plothenius.

Plătēssă, ǣ, *f. Plie, poisson.* Mōllēsquĕ plătēssǣ. *Aus.* (*Epist.* 4, 58).

Plătŏ *ou* Plătōn, ōnĭs, *m.* (Πλάτων). *Platon, célèbre philosophe grec, disciple de Socrate.* Quōrsūm pērtĭnŭĭt stīpārĕ Plătōnă Mĕnāndrō? *H.* Zēnōnăs, īnēxplĭcĭtōsquĕ Plătōnăs. *M.* (IX, 48). Ǣthĕrĭūsquĕ Plătōn, ēt quī făbrĭcāvĕrăt īllūm. *Manil.* (I, 772). EP. Āttĭcŭs, făcūndŭs, dīvīnŭs, Sōcrătĭcŭs.

Plătōnĭcŭs, ă, ŭm (Πλατωνικός). *De Platon, platonique.* Mĕdĭcǣ vĕl ārtĭs, dōgmă vĕl Plătōnĭcūm. *Aus.* (*Prof.* 16, 5).

Plaūdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ, *act. et n. Battre, frapper.* Pārs pĕdĭbŭs plaūdūnt chŏrēās. *V.* Ālīs Plaūdēntēm nīgrā fīgĭt sūb nūbĕ cŏlūmbām. *Id.* Plaūdĭt crĕpĭtāntĕ cĭcōnĭă rōstrō. *O.* Mŏdŏ cōrpŏră prǣbĕt Vīrgĭnĕā plaūdēndă mănū. *Id.* Plaūsērūnt līmĭnă cȳcnī. *St.* Īllī (Curetes) cērtāntĭă plaūdūnt Ōrgĭă. *Id.* *Voy.* Verbero. || *Battre des mains, applaudir.* Rāră cŏrōnātō plaūsērĕ thĕātră Mĕnāndrō. *M.* (V, 10). Ōmnēsquĕ mărīnǣ Plaūsērūnt cīrcā lībĕră sīgnă dĕǣ. *Pp.* (IV, 6, 61). Plaūdĭtŭr, ēt māgnō pālmă făvōrĕ dătŭr. *O.* SYN. Āpplaūdŏ, cīrcūmplaūdŏ. PPH. Plaūsūm, plaūsŭs dō. Mănĭbŭs plaūdŏ, plaūsūm dō. Plaūsŭs tōllŏ, āttōllŏ, gĕmĭnŏ, īngĕmĭnŏ. Plaūsū, plaūsĭbŭs ēxcĭpĭŏ, prōsĕquŏr, prŏbŏ, făvĕŏ. Cōllĭsĭs mănĭbŭs plaūdŏ. Făvōrēm plaūsĭbŭs ēdŏ, prōdŏ, ōstēndŏ, tēstŏr. VERS. Īngēntī sŏnŭērūnt ōmnĭă plaūsū. *V.* Lūdĭsquĕ vĭǣ plaūsūquĕ frĕmēbānt. Plaūsūquĕ vŏlāt frĕmĭtūquĕ sĕcūndō. Hūnc plaūsŭs hĭāntēm Pēr cŭnĕōs (corripuit). Tūm plaūsū frĕmĭtūquĕ vĭrūm stŭdĭīsquĕ făvēntūm Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs. *Id.* Rĕsŏnānt spēctācŭlă plaūsū. *O.* Ēt cărcĕrĕ Dītĭs Cōnstrīctǣ plaūsērĕ mănŭs. *L.* Cōncūrrĭt dēxtĕră lǣvǣ. *H.* Īn plaūsūs cōnsūrrēctum ēst. *Ph.* Hŏmĭnēmquĕ plaūsū prōsĕquūntŭr māxĭmō. *Id.* Nūntĭăt ăccēnsūs plūră thĕātră făvŏr. *Rutil.* Plaūdēntĭă brăchĭă tēxūnt. *Fort.* *Voy.* Favor. || Plaūdĭtĕ. *Dernier mot des pièces de théâtre.* Dōnēc cāntŏr, Vōs plaūdĭtĕ, dīcăt. *H.* Tēmpŭs me ăbīrĕ, nē mŏlēstŭs. Plaūdĭtĕ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 12. Adde *Pl. Amphit.*, et *Ter. And.*, et passim). || *Au fig. Applaudir à, approuver.* Pŏpŭlŭs mē sībĭlăt, āt mĭhĭ plaūdŏ. *H.* SYN. Prŏbŏ.

✝ Plaūsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Plaudo. Plaūsĭtăt ărbŏrĕā clāmāns dē frōndĕ pălūmbēs. (*Auct. Phil.* 21.)

Plaūsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui applaudit, applaudisseur.* Sī plaūsōrĭs ĕgēs aūlǣā mănēntĭs. *H.* Plaūsōrēs cŭī fūlgĭdām Quĭrītēs Trājānō stătŭām fŏrō lŏcārūnt. *Sid.* (9, 300).

Plaūstēllūm. *Voy.* Plostellum.

✝ Plaūstră, ǣ, *f. Comme* Plaustrum. Phœbūs sī nōctĕ rĕfūlgĕt, Lūnă dĭē, dūplēx pōntō sī Plaūstră nŏvātŭr Pārrhăsĭs. *Sid.* (5, 281).

✝ Plaūstrĭlūcŭs, *et à tort* Plaūstrĭlŭcŭs, ă, ŭm. *Éclairé par le Chariot.* Sūb tē plaūstrĭlŭcĭs lūmĭnăt īgnĭbŭs. *Capel.* (IX, 309). *Voy.* Noctilucus.

Plaūstrūm, *et qqf.* Plōstrūm, ī, *n. Chariot.* Cōntēntā cērvīcĕ trăhūnt strīdēntĭă plaūstră. *V.* Dūcūnt

Sărmătĭcī bārbără plaūstră bŏvēs. *O.* Quōrūm plaūstră văgās rītĕ trăhūnt dŏmōs. *H.* SYN. Plōstēllūm, sărrăcūm, cūrrŭs, ăxĭs. EP. Rōbŏrĕūm, rōbūstūm, vălĭdūm; lēntūm, grăvĕ, tārdūm; vōlvēns; raūcūm, strīdēns, gĕmēns, strīdŭlūm. || *Le Chariot, constellation.* Flĕxĕrăt ōblīquō Plaūstrūm tēmōnĕ Bŏōtēs. *O.* Tū sīccă prŏfūndō Mĕrgī Plaūstră pŭtās. *L.* Cūr sērūs vērsārĕ bŏvēs ēt Plaūstră Bŏōtēs? *Pp.* (III, 5, 35). *Voy.* Bootes, Arctos.

Plaūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Plaudo. *Battu ; en partic. Frappé du creux de la main en signe de caresse.* Sūbvŏlăt, ēt cĭnĕrēs plaūsīs ēvērbĕrăt ālīs. *O.* Tēllūs pĕdĕ plaūsă sŏrōrūm. *V. Fl.* Aūrīgæ, mănĭbūsquĕ lăcēssūnt Pēctŏră plaūsă căvīs. *V.*

Plaūsŭs, ūs, *m. Action de frapper avec bruit.* Plaūsūmque ēxtērrĭtă pēnnīs Dāt tēcto īngēntēm. *V.* Jām pĭgĕr īnvălĭdō vībrātūr cōrpŏrĕ plaūsŭs. *Aus.* (*Mos.* 263). Ēt plaūsū căvă cōncŭtĭt ūngŭlă tērrăm. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 1). SYN. Ăpplaūsŭs, etc. *Voy.* Verber. || *Battements de mains, applaudissements.* Prīmă tĕnēt, plaūsūquĕ vŏlăt frĕmĭtūquĕ sĕcūndō. *V.* Vēndĕrĕ nēc vōcēm Sĭcŭlīs plaūsūmquĕ thĕātrīs. *M.* (VII, 63). Plaūsĭbūs ēx īpsīs pŏpŭlī lætōquĕ făvōrĕ. *O.* SYN. *Par ext.* Făvŏr, clāmŏr, frĕmĭtŭs, mūrmŭr. EP. Pŏpŭlārĭs, māgnŭs, īngēns, gĕmĭnātŭs, frĕquēns, lætŭs, faūstŭs, sĕcūndŭs, ălăcĕr. PPH. Făvēntūm plaūsŭs, frĕmĭtŭs, stŭdĭă. *Voy.* Plaudo, Favor.

Plaūtīnŭs, ă, ŭm. *De Plaute.* Āt vēstrī prŏăvī Plaūtīnōs ēt nŭmĕrōs ēt Laūdāvērĕ sălēs. *H.* Stŭdĭose ēxpĕtĕrĕ vōs Plaūtīnās făbŭlās. (*Prol. Casin. Plaut.* 12.)

Plaūtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Plaūtĭŭs, ūt pōssēnt... īmpĕrăt. *O.* (*Fast.* VI, 685).

Plaūtŭs, ī, *m. Plaute, poète comique latin.* Phĭlēmō scrīpsĭt, Plaūtŭs vōrtĭt bārbărĕ. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). Plaūtŭs ăd ēxēmplār Sĭcŭlī prŏpĕrāre Ĕpĭchārmī. *H.* Quī, quum hūnc ăccūsānt, Nævĭūm, Plaūtum, Ĕnnĭūm. *Ter.* (*And. prol.* 19). EP. Cōmĭcŭs, jŏcōsŭs, lĕpĭdŭs. VERS. Ēt tē, tēmpŏrĕ quī sătūs sĕvērō, Grāiōs, Plaūtĕ, sălēs lĕpōrĕ trānsīs. *Sid.* (23, 149. Adde *Varr.* apud *Gell.* 1, 24; *Volcat. Sedigit.* ibid. 15, 24). || *Plautus Rubellius, exilé par Néron.* Mīttĕ, quī Plaūtī mĭhī Sūllæquĕ cæsī rĕfĕrăt ābscīsūm căpŭt. *Sen.* (*Oct.* 437).

Plēbēcŭlă, æ, *f. Bas peuple, populace.* Ērgo ŭbĭ cōmmōtă fērvĕt plēbēcŭlă bīlĕ. *Pers.* (4, 6). Aūt ūrsum aūt pŭgĭlēs : hīs nām plēbēcŭlă gaŭdĕt. *H.* SYN. Pŏpēllŭs. *Voy.* Plebes.

Plēbēĭŭs *ou* Plēbējŭs, ă, ŭm. *Du bas peuple, plébéien.* Plēbēĭī pārvæ fūnĕrĭs ēxsĕquĭæ. *Pp.* (II, 13, 24). Ēt nōn plēbēĭōs lūctūs tēstātă cŭprēssŭs. *L.* Pălām mūtīrĕ plēbēĭō pĭăcŭlum ēst. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Mutire*). SYN. Īgnōbĭlĭs, īnfĭmŭs, vūlgārĭs. *Voy.* Ignobilis. || *n. pris adv. D'une manière plébéienne.* Plēbēĭūm săpĭt. *Petr.* (*Sat.* 93, anas).

Plēbēs *et* Plēbs, ēbĭs, *f. Peuple, populace, la foule.* Sī quādrīngēntīs sēx sēptēm mīllĭă dēsīnt, Plēbs ĕrĭs. *H.* Plēbs pĭă. *O.* Cētĕră nām fŏrĭbūs plēbēs ātrātă rŏgābăt. *Juvc.* (I, 40). Ēcce aūtēm clāmōrĕ rŭūnt Nēptūnĭă plēbēs. *St.* Fōrtūnam ēt mōrēs āntīquæ plēbĭs. *H.* Ăc mūltam īn mĕdĭō sĭnĕ nōmĭnĕ plēbēm. *V.* SYN. Vūlgŭs, tūrbă, plēbēcŭlă, pŏpēllŭs, pŏpŭlŭs, mūltī, hŭmĭlēs. EP. Hŭmĭlĭs, īmă, īnfĭmă, vīlĭs, īgnōbĭlĭs, tĕnŭĭs; īncūltă, rŭdĭs, īndŏctă, stūltă, īnsānă, cæcă, stŏlĭdă, īmprōvĭdă; aūdāx, mōbĭlĭs, vărĭă, mūtābĭlĭs, lĕvĭs, præcēps. PHR. Mĭnĭmūm dē plēbĕ Quĭrītēm Pūlsāssēm. *O.* Tămĕn īma īn plēbĕ Quĭrītēm Făcūndum īnvĕnĭēs. *J.* Prŏbĭs prŏbātŭs pŏtĭŭs quām mūltīs fŏrēm. *Att. Voy.* Ignobilis.

Plēbĭcŏlă, æ, *m. Flatteur du peuple.* Plēbĭcŏlās Grācchōs. *Prud.* (*Sym.* I, 562).

Plēbīscĭtūm, ī, *n. Plébiscite, décret porté par le peuple.* Vīs ĕrăt : hīnc lēgēs ēt plēbīscītă cŏāctă. *L.* Plēbīscītūm nōn ēst scītĭŭs. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 58). PPH. Scītūm pŏpŭlī.

Plēbs. *Voy.* Plebes.

† Plēctĭbĭlĭs, ĕ. *Punissable.* Quāmvīs jūstĭtĭām nōscēntēs, tēmnĭmŭs āctū Plēctĭbĭlī. *Drac.* (II, 268).

Plēctĭlĭs, ĕ. *Tortillé, tressé.* Pro īnsīgnī sīt cŏrōnă plēctĭlĭs. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 37). || *Au fig. Entortillé.* Pēr sÿllŏgĭsmōs plēctĭlēs. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 24).

Plēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Frapper; au fig. Châtier, punir.* Ĕgŏ plēctār pēndēns. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 43). Tērgō plēctŏr ĕnĭm. *H.* Quīdquīd dēlīrānt rēgēs, plēctūntŭr Ăchīvī. *Id.* Plēctăr ēt īncaūtō sēmpĕr ăb īngĕnĭō. *O.* SYN. Vērbĕrŏ, cædŏ, mūlctŏ *ou* mūltŏ, lædŏ, pūnĭŏ, cāstīgŏ. || † Plēxī, *ancien parf.* (*Læv.* apud *Prisc.* 903.) || ? *Tortiller, tresser.* (Cujus notionis nullum exemplum satis certum videtur. Cf. *Carm. ad Pis.* 169; *Juv.* 6, 495; *Phæd.* V, 9.) *Voy.* Plexus.

† Plēctrĭcănŭs, ă, ŭm. *Qui résonne sous le plectre.* Plēctrĭcănæ cĭthăræ. (*Anthol.* II, p. 320.)

† Plēctrĭpŏtēns, tĭs. *Harmonieux.* Quā Flāccūs lÿrĭcŏs Pīndărĭcum ăd mĕlŏs Frēnīs flēxĭt ĕquōs plēctrĭpŏtēntĭbŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 7).

Plēctrūm, ī, *n.* (πλῆκτρον). *Plectre, petite verge d'ivoire pour faire vibrer les cordes des instruments; par ext. Archet, lyre, poésie.* Sūstĭnĕt ā lævā; tĕnŭīt mănŭs āltĕră plēctrūm. *O.* Plēctrō mŏdŭlātŭs ĕbūrnō. *Tib.* (III, 4, 39). Quærĕ mŏdōs lĕvĭōrĕ plēctrō. *H.* Seū tĭbĭ Pīndărĭcīs ănĭmūs cōntēndĕrĕ plēctrīs. *St.* SYN. Pēctēn, ĕbūr. *Voy.* Cithara, Carmen. || *En parl. de la langue.* Plēctrūm pălāti ēt faūcĭūm sævūs tĭbĭ Tōrtōr rĕvūlsĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 6). Ēt plēctrūm vōcĭs. *P. Petr.* (IV, 119). || *Gouvernail.* Rĕsīdēntĭs pūppĕ măgīstrī Āffīxĭt plēctrō dēxtrăm. *Sil.* (XIV, 403. *Ibid.* 549).

Plĕcūsă, æ, *f.* (πλέκουσα). *Nom d'une femme de chambre.* (*Mart.* II, 66, 4.)

Plēĭăs, Plējăs *ou* Plīăs, *et* Plēĭăs, ădĭs, *f.*; Plīădēs, *et* Plēĭădēs, *pl.* (Πλειάδες *et* Πληϊάδες). *Pléiade, les Pléiades, constellation de sept étoiles placées devant le Taureau.* Plīăs, ēt ōcĕănī sprētōs pĕdĕ rēppŭlĭt āmnēs. *V.* Plīădēs īncĭpĭēnt hŭmĕrōs rĕlĕvārĕ pătērnōs. *O.* Quūm Taūrum aūt Plīădăs haūsĭt ăquōsăs. *St.* Quāttŭŏr aūtūmnōs Plēĭăs ōrtă făcĭt. *O.* Plēĭădăs, Hÿădăs, clārāmquĕ Lÿcāŏnĭs Ārctŏn. *V.* Plēĭădūm spīssō cūr cŏĭt īgnĕ chŏrŭs. *Pp.* (III, 5, 36). SYN. Vērgĭlĭæ, Ătlāntĭdēs. EP. Ătlāntēæ, vērnæ, nīmbōsæ, ūdæ, ăquōsæ, īmbrĭfĕræ, plŭvĭæ, prŏcēllōsæ. PPH. Ătlāntĭs nātæ, prōgĕnĭēs. Ătlāntēæ sŏrōrēs. Plēĭădūm grēx, chŏrŭs, sīdŭs, sīgnūm. Stēllæ rătĭbŭs tĭmēndæ. Sēptēm stēllīs rădĭāntĭă sīdĕră. || *Par ext. Tempête.* Āspĕră sī tē Plīăs īn ădvērsæ tĕnŭīssēt līttŏrĕ Thrācēs. *V. Fl. Voy.* Procella. || † *Qqf.* Plīădēs. Hæc pĕr ēt Ægæās hĭĕmēs, Plīădūmquĕ nĭvōsūm Sīdŭs. *St.* (*Silv.* 1, 3, 95).

Plēĭŏnē, ēs, *f.* (Πληϊόνη). *Nymphe fille de l'Océan et de Téthys, femme d'Atlas et mère des Pléiades.* Hīnc sătă Plēĭŏnē cūm cœlĭfĕrō Ătlāntĕ. *O.* Māgnæquĕ nĕpōtēm Plēĭŏnēs. *V. Fl.*

Plēmĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une famille romaine.* (*Sil.* XVII, 458.)

Plēmmÿrĭūm *ou* Plēmmÿrĭum, ĭī, *n.* (Πλημμύριον). *Promontoire voisin de Syracuse.* Jăcēt īnsŭlă cōntră Plēmmÿrĭum ūndōsūm. *V.* (Secunda a Græcis producitur.)

Plēnē, *adv. Pleinement, entièrement; avec intensité, avec force.* Ūt fōrtūnātām plēnē prææstāntĭă vītām. *H.* Ēt tē sŏnāntēm plēnĭŭs aūrĕō, Ālcæĕ, plēctrō. Plēnĭŭs æquō Laūdăt. *Id.* Sĭmŭl aūtēm plēnīssŭme

eōs, quī ādvōrsum ĕūnt, āspēllĭtŏ. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 5). SYN. Plānē, ōmnīnō.

Plēnĭtūdō, ĭnĭs, *f. Plénitude.* Aūgmēntă plēnĭtūdĭnĭs. *Ennod.* (*Carm.* I, 13). || *Accomplissement.* Quāndŏ vēnĭt ērgŏ sācrī plēnĭtūdŏ tēmpŏrĭs. *Fort.* (II, 2, 10).

Plēnŭs, ă, ŭm. *Plein, rempli.* Aūt pōrtūm tĕnĕt, aūt plēnō sŭbĭt ōstĭă vēlō. *V.* Mănĭbūs dătĕ līlĭă plēnĭs. Ēt plēnōs spūmāntī sānguĭnĕ rīvōs. *Id.* SYN. Īmplētŭs, rĕplētŭs, rĕfērtŭs, cŭmŭlātŭs, frĕquēns, ăbūndāns, rĕdūndāns, grăvĭdŭs. || Ād plēnŭm. *De manière à être rempli jusqu'au bord.* Dūlcēsque ā fōntĭbŭs ūndæ Ād plēnūm cālcēntŭr. *V.* || *f. Femelle pleine.* Tēllūrī plēnæ vīctĭmă plēnă dătŭr. *O.* (*Id. Met.* X, 469). SYN. Grăvĭdă. || — lūnă. *Pleine lune.* Plēnă pĕr īnsērtās fūndēbāt lūnă fĕnēstrās (se). *V. Voy.* Luna. || *Qui a de la corpulence, gros.* Vūlpēcŭlă plēnō Cōrpŏrĕ. *H.* Dīc hăbĭlēm quæcūmquĕ brĕvĭs; quæ tūrgĭdă, plēnām. *O.* SYN. Crāssŭs, pīnguĭs. || *Rassasié.* Plēnŭs ĕrās mĭnĭmō. *O.* Quōd cŭpĭdē pĕtĭīt, mātūrē plēnă rĕlīnquĭt. *H.* SYN. Sătŭr. *Voy. ce mot.* || *Bien fourni, abondant.* Plēnās Ărăbūm dŏmōs. *H.* Plēnīssĭmă vīllă. Plēnĭŏr ūt sī quōs dēlēctēt cōpĭă jūstō. *Id.* Plēnæ pōcŭlă mēnsæ. *V.* SYN. Ăbūndāns, laūtŭs, dīvĕs, rĕfērtŭs. || *Nombreux,* Hōc quŏquĕ, crēdĕ mĭhī, plēnĭŭs āgmĕn ĕrĭt. *O.* || *Chargé.* Ēt plēnī dŏmĭnĭs ārmīsquĕ fĕrūntŭr Quādrŭpĕdēs. *St.* Quĭd plēnām fraūdās vītēm crēscēntĭbŭs ūvĭs? *O.* Crūră thȳmō plēnæ (apes). *V.* SYN. Ŏnŭstŭs, etc. || *Accompli, révolu.* Jām plēnīs nūbĭlĭs ānnīs. *V.* Plēnă nēcdūm Mēdēă jŭvēntă. *V. Fl.* Plēnō mātūrŭĭt ānnō. *O.* SYN. Īmplētŭs, pērfēctŭs, pĕrāctŭs, jūstŭs. || *Tout, entier.* Jānŭă sēd plēna ēst pērcŭtĭēndă mănū. *Tib.* (I, 5, 68). Sūstĭnĕās ŭt ŏnŭs, nītēndūm vērtĭcĕ plēno ēst. *O.* Sāxum īngēns, quōd vīx plēnă cērvīcĕ gĕmēntēs Vērtēre hūmō (valent). *St.* Tūm cōrnīx plēnă plŭvĭām vŏcăt īmprŏbă vōcĕ. *V.* SYN. Tōtŭs. || *Au fig. Plein, rempli de.* Quæ rēgĭo īn tērrīs nōstrī nōn plēnă lăbōrĭs? *V.* Plēnă tĭmōrĭs Ŏmnĭă. *O.* Plēnă pŭdōrĭs Lūmĭnă. Dŏmūs plēnīssĭmă frīgŏrĭs. *Id.* Plēnĭŏr ānnīs. *V. Fl.* Plēnŭs mŏnĭtĭs. *Sil.* Plēnŭs rīmārūm sŭm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 25) || *Plein d'un dieu, inspiré.* Īllĕ dĕō plēnŭs. *L. Voy.* Afflatus. || *Fier de.* Īnflātūm plēnūmquĕ Nĕrōnĕ prŏpīnquō. *J.* (8, 72).

Plērīquĕ, æquĕ, ăquĕ. *La plupart; en partic. La plupart des hommes.* Sŏrōrēm plērīque ēssĕ crēdēbānt mĕām. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 38). Ūt plērīquĕ sŏlēnt. *H.* Plērăquĕ dīffĕrăt, ēt præsēns īn tēmpŭs ŏmīttăt. *Id.* PPH. Māgnă, mājŏr, māxĭmă, bŏnă *ou* mĕlĭŏr pārs. Pæne *ou* Fĕre ōmnēs. || † Plērīque ōmnēs (*Gr.* πλείονες πάντες), *arch. Même sens.* Dīxī plērăque ōmnĭă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 2. *Id. Phor.* I, 3, 20). Plērīque ōmnēs sŭbĭgūntŭr. *Næv.* (ap. *Donat.* ad *Ter. And.* I, 1, 28).

Plērūmquĕ, *adv. Le plus souvent.* Īncēptīs grăvĭbŭs plērūmque ēt māgnă prŏfēssīs. *H.* Pārto āgrĭcŏlæ plērūmquĕ frŭūntŭr. *V.* SYN. Fĕrē, vūlgō, sæpĭŭs. PPH. Ŭt sŏlĕt *ou* sŏlēnt. Dē mōrĕ.

† Plērŭs, ă, ŭm (πλήρης). *Comme* Plerique. Pĕrĭērē Ăchæī, plērā pārs pēssūmdăta ēst. *Pacuv.* (apud *Prisc.* 668, et *Fest.*).

† Plētūră, æ, *f. État d'une chose remplie, charge.* Īntĕrĕā nāvĭs āltĭŭs dēcrēscĕrĕ, Crēscēntĕ plētūrā sŭī. *P. Nol.* (21, 47).

Pleūrĭsĭs *ou* Pleūrēsĭs, *et* Pleūrītĭs, ĭs, *f.* (πλευρῖτις). *Pleurésie, douleur de côté.* Mūcrōnĕ quāntō dīră pūlsāt pleūrīsĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 485. Qui eodem modo corripit in *Arthresis* vel *Arthrisis*). PPH. Lătĕrālĭs dŏlŏr. *Lucil.* Lătĕrĭs *ou* lătĕrūm dŏlŏr. VERS. Lătĕrĭs vĭgĭlī cūm fēbrĕ dŏlōrēm Sī cœpĕrĕ pătī. *J.* Sī lătŭs īmmĕrĭtūm mōrbō tēntātŭr ăcūtō. *Ser. Sam.*

Pleūrōn, ōnĭs, *f.* (Πλευρών). *Ville d'Étolie, patrie de Méléagre.* Ădjăcĕt hīs Pleūrōn : īn quā trĕpĭdāntĭbŭs ālĭs. *O.* Pātræque ēt rēgĭă Pleūrōn. *Sil.* || *D'où,* Pleūrōnĭŭs, ă, ŭm (Πλευρώνιος). Pleūrōnĭŭs Ăcmōn. *O.* || *Subst. f. L'Étolie.* Nēc mē nōn dīgnūm tĭtŭlō Pleūrōnĭă crēdĭt. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 10, 1).

Pleūsĭdēs, ĭs, *m.*; Pleūsĭdīppŭs, ī, *m. Noms d'hommes.* (*Pl. Mil.* IV, 4, 40; *Rud.* III, 6, 33.)

Plēxŭs, ă, ŭm (πλεκτός). *Tressé.* Tūm căpŭt ātque hŭmĕrōs plēxīs rĕdĭmīrĕ cŏrōnīs. *Lr.* (V, 1398). Flōrēs... plēxōs tŭlĭt īpsĕ cŏrōllīs. *Cat.* (64, 284). SYN. Īmplēxŭs. || ? *Au fig. Entortillé. Pacuv. Voy.* Flexus.

? Plēxŭs, ūs, *m. Enlacement.* Tōrtōsque īn plēxūm pōnĕrĕ crīnēs. *Man.* (V, 147. Alii, *flexum, fluctum*).

Plīădēs, Plīās, etc. *Voy.* Pleias.

Plĭcātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Plico *Plié.* Ānnēllīs hāmīsquĕ plĭcātă. *Lr.* (VI, 1086).

Plĭcō, ās, āvī *et* ŭī, ātŭm, ārĕ. *Plier; tresser.* Nēxāntēm nōdōs, sēque īn sŭă mēmbră plĭcāntēm. *V.* Fāstīgĭă pōssĕ Sūrārum āc fĕmĭnūm, pĕdĭbŭs fūndātă, plĭcārī. *Lr.* (IV, 828). Grăvĭdīs hĕdĕrātă frōntĕ cŏrȳmbīs Vītĕă sērtă plĭcās. *Nemes.* (*E.* 3, 18). SYN. Cōmplĭcō, flēctō, īnflēctō, cōllĭgō, cōntrăhō, īntōrquĕō, cōnvōlvō, īnflēctō. PPH. Nēxŭs, nōdōs dūcō, flēctō, īnflēctō, īntōrquĕō, nēctō, īmplĭcō. Īn gȳrūm tōrquĕō. Īn spīrām cōllĭgō. (Duplex perfectum, datum a *Prisc.* 860, non video in usu. *Plicui* indicatur et a *Diom.* 362.)

Plīnĭŭs, ĭī, *m. Pline, nom d'homme.* Clūdō, glēbă, plēbs aūt Plīnĭŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 575). || 1. *Pline l'ancien, savant naturaliste.* Vīdĭt nūbēntēm Plīnĭŭs Āndrŏgȳnūm. *Aus* (*Epig.* 69, 12). Plīnĭŭs ŭt mĕmŏrăt, sūmptī jŭvăt īmbĕr ăcētī. *Sam.* (vs. 851). || 2. *Pline le jeune, neveu du précédent.* Fācūndō mĕă Plīnĭō Thălĭă. *M.* (X, 19. Adde *Sentium Augurin.* apud *Plin. j. Epist.* 4, 27).

Plīsthĕnēs, ĭs, *m.* (Πλεισθένης). 1. *Plisthène, fils de Pélops.* || 2. *Fils de Thyeste.* Tūnc īlle ăd ārās Plīsthĕnēm sævūs trăhĭt. *Sen.* (*Thyest.* 726).

Plīsthĕnĭdēs, æ, *m. Fils de Plisthène, Ménélas.* Fēlīx Plīsthĕnĭdē. *Aul. Sab.* (1, 107).

Plīsthĕnĭŭs, ă, ŭm. *De Plisthène.* Īllām Plīsthĕnĭō gaūdĭă fērrĕ tŏrō. *O.*

Plōdō. *Voy.* Plaudo.

Plōrābĭlĭs, ĕ, *et* Plōrāndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit pleurer, déplorable, lamentable.* Phȳllĭdăs, Hȳpsĭpȳlās, vātum ēt plōrābĭlĕ sī quĭd, Ēlĭquăt. *Pers.* (1, 34). Sŏnăt plōrābĭlĕ quĭddăm. *Cl.* Dēt mĭhī plōrāndās pēr tŭă cōllă nŏtās. *Pp.* (IV, 3, 26). Plōrāndăquĕ bēllă. *St.* SYN. Flēbĭlĭs, etc. *Voy. ce mot.*

Plōrāns, tĭs. *Pleurant.* Plōrāntēm pŏtŭīstī līnquĕrĕ Gāllām? *Pp.* (III, 12, 1). *Voy.* Lacrimans.

Plōrātŏr, ōrĭs, *m. Qui pleure.* Sī quĭs plōrātŏr cōllō tĭbĭ vērnŭlă pēndĕt. *M.* (XIV, 54).

Plōrātŭs, ă, ŭm. *Pleuré.* Vĕnĕrī plōrātŭs Ădōnĭs. *O.* Plōrātō sŭbdĭtă flāmmă rŏgō. *Id.* Plōrātă cŭprēssŭs. *St.* SYN. Dēflētŭs, flētŭs. || *Qqf. Versé.* Aūt plōrāta ăvĭdē mītĭgĕt ūndă sĭtĭm. *Fort.* (VI, 7, 158). *Voy.* Lacrimatus.

Plōrātŭs, ūs, *m. Pleurs, gémissements.* Plōrātŭs, mōrtĭs cŏmĭtēs ēt fūnĕrĭs ātrī. *Lr.* (II, 581). Heū! vīrgĭnālēm me ōrĕ plōrātum ēdĕrĕ! *Cic.* (*Tusc.* 2, 8, ex *Soph.*). *Voy.* Lacrimæ, Lamentum.

Plōrō, ās, ārĕ, *n. et act. Pleurer; s'affliger de, regretter.* Ūt quī cōndūctī plōrānt īn fūnĕrĕ, dīcūnt. *H.* Quōquĕ vŏlūnt plōrānt tēmpŏrĕ, quōquĕ mŏdō. *O.* Sī tĭbĭ tālĭs ĕrĭt quālēm dīlēctă Cătūllō Lēsbĭă plōrābăt. *M.* (XIV, 77). Ēt nōn sŭă fūnĕră plōrānt. *St.* Plōrās Tūrpĕ cōmmīssūm. *H.* SYN. Lăcrĭmō, flĕō, etc.

Voy Lacrimo, Defleo. || *Réciter des vers tristes.* Vērūm nēc nōctē părātūm Plōrābĭt. *Pers.* (1, 90). || *Avec l'infin. Regretter de ou que.* Ăquam hērclē plōrāt, dūm lăvāt, prŏfūndĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 29). Plōrāvĕrĕ sŭīs nōn rēspōndĕrĕ făvōrĕm Spērātūm mĕrĭtīs. *H.* Īllē tămĕn, āspĕrās Prōjēctum āntē fŏrēs, ōbjĭcĕre īncŏlīs Plōrārēs ăquĭlōnĭbŭs. *Id.* || Jŭbĕō plōrārĕ (οἰμώζειν κελεύω). *Affliger.* Dīscĭpŭlārum īntēr jŭbĕō plōrārĕ căthĕdrās. *H.*

Plōstēllŭm, ī, *n.*, *dimin. de* Plaustrum. *Petit char.* Ǣdĭfĭcārĕ căsās, plōstēllo ădjūngĕrĕ mūrēs. *H.* (De scriptura vide quæ notavimus in *Coliculus.*)

Plōstrŭm, ī, *n. arch. Comme* Plaustrum. (Cf. *Prisc.* p. 561 et 566; *Capel.* III, p. 52.)

Plōsŭs, ūs, *m. arch. Voy.* Plausus.

Plōtæ, ārŭm, *f. pl.* (Πλωταί). *Ancien nom des Strophades.* Quās sēptēm nŭmĕrō pĕrhĭbēnt cōgnōmĭnĕ Plōtās. *Prisc.* (*Peri.* 476).

Plōthēnĭŭs, ă, ŭm (*Steph.* Πλωθεία, Πλωθειεύς). *D'un bourg de l'Attique.* Pĕrĭphănēs Plōthēnĭŭs. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 2).

Plōtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Plōtĭŭs ēt Vărĭŭs. *H.*

† Plōxĕmŭm *ou* Plōxĭmŭm, ī, *n. Coffre de char.* Gīngīvās vērō plōxĕmi hăbēt vĕtĕrĭs. *Cat.* (97, 6. Cf. *Fest.*, et *Quint.* 1, 5, 8).

Plŭĭt, plŭēbăt, plŭĕrĕ, *n. unip. Il pleut.* Quūm plŭĭt īn tērrīs, ēt vēntī nūbĭlă pōrtānt. *Lr.* (VI, 631). Dūm plŭĭt īn tērrīs. *V.* Sī plŭĭt. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 19). Quŏtĭēs plŭĭt. *J.* (7, 179). PPH. Īmbĕr, plŭvĭă cădĭt, dēcĭdĭt, rŭĭt, fūndĭtŭr. Īmbrēs, nīmbī rŭūnt, cădūnt, præcĭpĭtānt, mānānt. Cœlō dēmīttĭtŭr *ou* dēscēndĭt īmbĕr. Ērūmpūnt, rūmpūntŭr, fūndūntŭr, cădūnt ē nūbĭbŭs īmbrēs. Dēnsīssĭmŭs īmbĕr īngĕmĭnăt. Cœlūm rŭĭt īmbrĭbŭs. Jūpĭtĕr īmbrĭbŭs ărvă, ăgrōs, cāmpōs rĭgăt. Æthĕr plŭvĭās sē sōlvĭt īn ūndās. Tōtō rŭĭt æthĕrĕ nīmbŭs. Nūbēs sē sōlvĭt īn īmbrĕm. Dēnsī fūndūntŭr ăb æthĕrĕ nīmbī. Īmmēnsūm cœlō vēnĭt āgmĕn ăquārŭm. Præcĭpĭtēs cădūnt tōto æthĕrĕ nīmbī. Ēffūsīs īmbrĭbŭs tēmpēstās fŭrĭt. Lārgæ præcĭpĭtāntŭr ăquæ. VERS. Sæpe ĕtĭam īmmēnsūm cœlō vĕnĭt āgmĕn ăquārŭm. *V.* Jūpĭtĕr ēt lætō dēscēndĭt plūrĭmŭs īmbrī. Tāntŭs sē nūbĭbŭs īmbĕr Rūpĕrăt. Rŭĭt æthĕrĕ tōtō Tūrbĭdŭs īmbĕr ăquā dēnsīsquĕ nĭgērrĭmŭs aūstrīs. Cădūnt sūbmōtīs nūbĭbŭs īmbrēs. *Id.* Ēt grăvĭs ēffūsīs dēcĭdĭt īmbĕr ăquīs. *O.* Sæpĕ fĕrēs īmbrēm cœlēstī nūbĕ sŏlūtŭm. Ēccĕ cădūnt lārgī rēsŏlūtīs nūbĭbŭs īmbrēs, Īnquĕ frĕtūm crēdās tōtūm dēscēndĕrĕ cœlŭm. Tērră mădēscĭt Nūbĭbŭs āssĭdŭīs. Ēx ōmnī nīmbōs dēmīttĕrĕ cœlō. *Id.* Quūm mūltā dēcĭdĭt īmbĕr ăquā. *Tib.* Nēvĕ grăvĭs sŭbĭtă tē prĕmăt Īrĭs ăquā. *M.* Quūm plŭvĭās mădĭdūmquĕ Jŏvēm pērfērrĕ nĕgārĕt. Īmbrĭbŭs īmmŏdĭcīs cœlūm nām fōrtĕ rŭēbăt. Ēt sŭbĭtŭs crāssæ dēcĭdĭt īmbĕr ăquæ. *Id.* (Cf. *Virg. G.* I, 323 sq.; *Ov. Met.* I, 261 sq.) || *Qqf. avec un sujet : Produire de la pluie.* Nōn īntērmīssīs ūt plŭăt īmbĕr ăquīs. *O.* Căpēnă grāndī pōrtă quā plŭĭt gūttā. *M.* (III, 47). *Voy.* Fluo. || *Au fig. Tomber comme la pluie.* Nēc dē cōncūssā tāntūm plŭĭt īlĭcĕ glāndĭs. *V.* SYN. Dēplŭĭt. *Voy.* Cado. || Plŭūnt, Plŭēbānt, etc. Jām bēllārĭă ădōrĕă plŭēbānt. *St.* Strīdēntĭă fūndæ Sāxă plŭūnt. *Id.* || † *Avec un rég. Faire tomber en pluie.* Ūndĭquĕ dīvă plŭēns vīvūm sŭpĕr ōră crŭōrĕm. *Lact.* (*Pass.* 43). Quūm plŭĕrēt nōx tētră fŏcōs. *Alcim.* (III, 53). Īllāpsŭs īmbĕr tābĭdūm rōrēm plŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1032). Quūmquĕ plŭūnt nūbēs Jūstūm dē rōrĕ sŭpērnō. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 49). SYN. Fūndŏ. || † Plŭvĭt, *ancien parf.* Nām rūs ŭt ĭbāt fōrte, ūt mūltūm plŭvĕrăt. *Pl.* (*Men. prol.* 63. Alii, *pluerat.* Etiam priorem in perfecto *Plui* produci vult *Varr. L. L.* 9, 104). *Voy.* Luvi (*dans* Nefans).

Plūmă, æ, *f. Petite plume d'oiseau, duvet.* Aūt sūmmā tĕnŭēs īn ăquā cōllūdĕrĕ plūmās. *V.* Cānēntēm mōllī plūmā dūxīssĕ sĕnēctăm. *Id.* Mōllĭŏr ēt cȳcnī plūmīs. *O.* EP. Mōllĭs, tĕnĕră, lĕvĭs. || *Lit ou coussin de plume, duvet.* Dōrmĭăt īn plūmā nēc mĕlĭōrĕ Vĕnŭs. *M.* (X, 13). Vĕhātŭr Pēnsĭlĭbŭs plūmīs. *J.* (1, 154). Nām nĕquĕ tūm plūmæ, nēc strāgŭlă pīctă sŏpōrĕm. *Tib.* (I, 2, 79). || *En gén. Plume, plumage.* Īn plūmīs dēlĭtŭīssĕ Jŏvĕm. *O. Voy.* Penna. || *Petite lame de métal dans les cottes d'armes.* Quēm pēllĭs ăhēnīs Īn plūmām squāmīs aūrō cōnsērtă tĕgēbăt. *V.* Quā mălĕ jām plūmīs īmŭs tĕgĭt īnguĭnă thōrāx. *St.*

† Plūmālĭs, ĕ. *Couvert de plumes.* Plūmālĕm dē Jŏvĕ fēcĭt ăvĕm. (*Anth.* II, p. 691.)

Plūmātĭlĭs, ĕ. *Comme* Plumatus. *Brodé.* (*Pl. Epid.* II, 2, 49.)

Plūmātŭs, ă, ŭm. *Couvert de plumes.* Ēxtrēmūm nĭtēns plūmātō cōrpŏrĕ Cōrvŭs. *Cic.* (*N. D.* 2, 44). *Voy.* Plumosus. || *Garni de broderies en forme de plumes ou de palmes.* Pārs aūrō plūmātă nĭtēt, pārs īgnĕă cōccō. *L.* (X, 124). Plūmāto ămĭctŭs aūrĕō Băbȳlōnĭcō. *Petr.* (*fragm.* 5, 3. Cf. *Non.* 2, 716, et 14, 22. Ad quod alludit *Tertul. de Pall.* 3 : « Pavo pluma vestis omni conchylio pressior, et omni patagio inauratior. »)

Plūmbĕŭs, ă, ŭm. *De plomb.* Plūmbĕă quūm tōrtæ spārgūntŭr pōndĕră fūndæ. *Pp.* (IV, 3, 65. Sic et *Lucr.* VI, 306). Ūt lātā plūmbĕă fūndā (glans). *O.* || *n. absolt. Vase de plomb.* Frāgrās plūmbĕă Nīcĕrōtĭānă. *M.* (VI, 56). || Plūmbĕī ĭctŭs. *Coups donnés avec une espèce de martinet garni de balles de plomb.* (*Prud. Peri.* 10, 122.) || — nūmmŭs, *et qqf. absolt. Monnaie de plomb (de nulle valeur).* Nūmmūm nūnquām crēdām plūmbĕŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 22. *Id. Cas.* II, 3, 40). Cēntūm mĕrēbōr plūmbĕōs dĭē tōtō. *M.* (X, 74). || *Au fig. De peu de valeur.* Aūrĕă mālă, Thĕōn, sēd plūmbĕă cārmĭnă mīttĭs. *Aus.* (*Epist.* 6, 2). Ărbŏrĕ, nēc fūrēm plūmbĕă mālă tĭmēnt. *M.* (X, 94). || ? *De couleur de plomb.* Quīsquām plūmbĕă vīnă vūlt īn aūrō? *M.* (X, 49). || *Au fig. Lourd.* Plūmbĕŭs aūstĕr, Aūtūmnūsquĕ grăvĭs. *H.* Plūmbĕās īrās gĕrūnt. *Pl.* (*Pœn.* III, 6, 18). SYN. Grăvĭs. || *Lourd, stupide.* Caūdĕx, stīpĕs, ăsĭnŭs, plūmbĕŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 4). *Voy.* Stolidus.

Plūmbŭm, ī, *n. Plomb, métal.* Ēt sĭmŭl ārgēntī pōndŭs, plūmbīquĕ pŏtēstās. *Lr.* (V, 1241. *Id.* VI, 1078). EP. Grăvĕ, pāllēns, ālbŭm, līvēns, lēntŭm. || *Balles de plomb qu'on lançait avec la fronde.* Pārs māxĭmă glāndēs Līvēntīs plūmbī spārgĭt. *V.* Bălēărĭcă plūmbūm Fūndă jăcĭt. *O. Voy.* Funda, Glans. || *Plomb qui garnissait le ceste.* Vūlnĭfĭcō pōrtāt cælātăquĕ plūmbō Tērgă. *V. Fl.* (I, 420). *Voy.* Cæstus. || *Tuyau de plomb.* Pūrĭŏr īn vīcīs ăquă tēndĭt rūmpĕrĕ plūmbŭm. *H.* Aūdācī trānscūrrīs flūmĭnă plūmbō. *St. Voy.* Fistula. || *Une maladie des yeux.* Sī vēro hōrrēndūm dūcūnt glaūcōmătă plūmbŭm. *Ser. Sam.* (vs. 222. Alii leg. *peplum.* Sed morbus *plumbum* dicitur etiam a *Plin.* 25, 97).

Plūmĕŭs, ă, ŭm. *De plume, de duvet.* Plūmĕŭs ūnĭcŏlŏr, pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs (torus). *O.* Ēt plūmĕă pēctŏră cædūnt (striges). *St.* Plūmĕă seū lāxī pārtīrīs pōndĕră fōllĭs. *M.* (IV, 19. Alii translate intelligunt). || *Emplumé.* Ēxsĭlĭt īndĕ vŏlāns gēns plūmĕă lætă pĕr aūrās. *Drac.* (I, 240). || *Brodé.* Īndūmēntă nŏvīs tēxēntēm plūmĕă tēlīs. *Prud.* (*Ham.* 295). *Voy.* Plumatus.

Plūmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des plumes.* Īllĭtă glūtĭnĕ cōrtĭcĕō Vīmĭnă plūmĭgĕrām sērĭēm īmpĕdĭūnt. *Prud.* (*Cath.* 3, 44).

Plūmĭpēs, ĕdĭs. *Qui a des plumes aux pieds.* Ădde hūc plūmĭpĕdēs vŏlātĭlēsquĕ. *Cat.* (55, 27).

† Plūmŏ, ās, ārĕ, *n. Se couvrir de plumes.* Aūt sī quĭs plūmāt sĕnĭō mŏdŭlātĭŏr ālĕs. *Cypr.* (*Sod.* 113).

Plūmōsŭs, ă, ŭm. *Emplumé.* Sīc plūmōsă nŏvĭs plāngēntēs pēctŏră pēnnīs. (*Ad Liv.* 109.) Faūnŭs plūmōsō sūm dĕŭs aūcŭpĭō. *Pp.* (IV, 2, 34). SYN. Plūmātŭs, plūmĭgĕr, pēnnātŭs. PPH. Plūmā, plūmīs tēctŭs, ŏpērtŭs, vēstītŭs.

† Plŭō. *Voy.* Pluit.

† Plŭŏr, ōrĭs, *m. Pluie.* Tāntŭs quūm stārēt plŭŏr. *Laber.* (apud *Non.* 3, 181).

Plūrālĭs, ĕ. *De plusieurs, pluriel.* Ēt pŏtēst plūrālĕ lēctŏr crēdĕre ălĭquĭs făcĭlĕ : Quī. *Ter. Maur.* (*Syll.* 424).

Plūrālĭtĕr. *Au pluriel. Voy.* Persevero.

† Plūrĕ, *ancien abl. de* Plus. Plūrĕ fŏrās vēndūnt. *Lucil.* (apud *Charis.* 189. *Pl. fr.* ibid. Idem *Char.* legendus p. 73 et 84).

Plūrēs, ă, ĭŭm, ĭbŭs, *adj. En plus grand nombre; plusieurs, beaucoup.* Pān prīmŭs călămōs cērā cōnjūngĕrĕ plūrēs Īnstĭtŭĭt. *V.* Ōscŭlă plūră vĭrō māndātăquĕ plūră dĕdīssĕm. *O.* Plūrēs cālōnēs ātquĕ căbāllī. *H. Voy.* Multi.|| *m. absolt. Beaucoup de monde.* Crās ĕrĭmŭs plūrēs. *O.* || *Qqf. Les morts.* Quām priŭs me ăd plūrēs pĕnĕtrāvī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 15). || *n. absolt.* (*s.-ent.* verba). Dēsĭnĕ plūră, pŭĕr. *V.* Plūrĭbŭs ōrāntī. *Id.* Plūrĭbŭs āccūsĕm. *O.* || Quām plūrēs. *Très-nombreux.* Sēd cūrĭōsī sūnt hīc quām plūrēs mălī. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 44).

† Plūrĭă, *arch. Comme* Plura. Āppārēre ūnūm cūjūs sīnt plūrĭă mīxtă. *Lr.* (I, 878. *Id.* II, 588. Cf. *Gell.* 5, 21 ; *Charis.* 100). *Voy.* Compluria.

Plūrĭmŭs, ă, ŭm, *superl. de* Plus. *Qui est en grand nombre, en grande quantité, considérable, beaucoup de.* Hīc fŏcŭs, ēt tædæ pīnguēs, ēt plūrĭmŭs īgnĭs. *V.* Pēr nōctēm plūrĭmă vōlvēns. Cōllēm quī plūrĭmŭs ūrbī Īmmĭnĕt. Plūrĭmă cērvīx. *Id.* Fōntī quā plūrĭmŭs ĕxĭt. *O.* Plūrĭmă quā sīlva ēst. Plūrĭmă lēctă rŏsa ēst. *Id.* Hūnc lŏquĭtūr grātō plūrĭmŭs ōrĕ clĭēns. *M.* Plūrĭmă quūm tōtā lāmpădĕ lūnă nĭtēt. *Id.* Pēr lăbōrĕm Plūrĭmŭm. *H.* Făcĭo īdēm quōd plūrĭmi ălĭī. *Pl.* (*Most.* V, 1, 11). SYN. Mūltŭs, mūltī, pērmūltī, plūrēs, frĕquēns, *qqf.* māgnŭs, īngēns, āmplŭs, ăbūndāns, lārgŭs. *Voy.* Multi. || *Avec le gén. Abondant de.* Plūrĭmŭs īdĕm Lūdēntĭs pēr cōllă jŭbæ. *Sil.* || Plūrĭmī, *gén. Le plus chèrement, beaucoup.* Īmo ūnĭce ūnūm plūrĭmī pēndĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29). || *n. pris subst. ou adv.* Dŏmum īrĕ pērgam : ĭbī plūrĭmum ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 17). Sālvēre Hēgĭōnēm plūrĭmŭm Jŭbĕō. *Id.* (*Ad.* III, 4, 14). Ăve ātquĕ sālvĕ plūrĭmŭm. *Aus.* (*Epist.* 16, 3). Nōn prōsūnt; pŏtĭŭs plūrĭmum ŏbēssĕ sŏlēnt. *O.* Plūrĭmum ĕnim īntĕrĕrĭt. *J.* (14, 73). SYN. Mūltŭm, māxĭmē, vāldē. || Quām plūrĭmŭm. *Le plus possible.* Fāc quām plūrĭmŭm īllĭs rĕlīnquās. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 27).

Plūs, plūrĭs, *ancien subst. n., pris souv. adv. Plus, davantage ; trop.* Plūs ĕrāt īn glădĭō quām cūrvō laūdĭs ărātrō. *O.* Īn cŭtĕ cūrāndā plūs æquo ŏpĕrātă jŭvēntŭs. *H.* Lūcūs quō sē plūs jāctēt Ăpōllŏ. *V.* Ŭbi ādbĭbĭt plūs paūlō. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 8). SYN. Măgĭs, măgĕ, āmplĭŭs. || Plūs quām, *ou* Plūs (*avec l'abl.*), *ou absolt.* Plūs. *Plus que.* Bēllă pĕr Ēmăthĭōs plūs quām cīvīlĭă cāmpōs. *L.* Fraūdāndo ēffēxīt plūs quām mĕrĕtrīcĭs ăvāræ. *Cat.* (110, 7). Jūstā plūs pārtĕ rĕlīnquĭt. *V.* Mĕdĭă plūs nōctĕ. *O.* Plūs pōscēntĕ fĕrānt. *H.* Nīl vĕnĭă plūs pōssĕ dărī. *L.* Plūs sēptĭmă dūcĭtūr ætās. *V.* Plūs mīllĭēs aūdīvī. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 32). || Plūsvĕ mĭnūsvĕ, Plūs mĭnŭs. *Plus ou moins.* Vēnērūnt plūsvĕ mĭnūsvĕ dŭæ. *M.* (VIII, 71). Ăd vĭtŭlās tēcūm plūs mĭnŭs īrĕ dĕcĕm. *Id.* (IX, 102). || † *Qqf. avec un adj.* Plūs ēst fōrmōsŭs Iōllās. *Nemes.* (*E.* 4, 72). Plūs mĭsĕr sīm. *Enn.* (ap. *Non.* 10, 21). Sprētō fūlmĭnĕ, frōntĕ plūs tĭmēndŭm. *Sid.* (23, 282). *Voy.* Magis. || Plūrĭs, *n.* (*s.-ent.* pretii). *Plus chèrement.* Măgĭs īllă jŭvānt quæ plūrĭs ĕmūntŭr. *J.* (11, 16). Ēssĕ pŭtă sōlūm : sīc tĭbĭ plūrĭs ĕrĭt. *M.* (IV, 29). SYN. Mājōrĭs, cārĭŭs. || † Plūrĕ, Plūrĭă. *Voy. ces mots.*

† Plūscŭlŭs, ă, ŭm. *Déjà un peu nombreux ou considérable.* Tūm plūscŭlă Sŭpēllēctĭle ŏpŭ'st. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 60). Lĭbrōs pŏētă plūscŭlōs Cōnscrīpsĭt. *T. Maur.* (*Met.* 881). Tūm sī mŏræ quĭd plūscŭlă Fŭĭssĕt. *Vet. Poet.* (ap. *Gell.* 19, 11). SYN. Mājŏr *ou* Plūrēs. || *n. pris subst. ou adv. Un peu plus ; un peu trop.* Plūscŭlum hăbēnt īn sē rătĭōnĭs. *Lr.* (IV, 618). Nĭsi īnvītāvĭt sēse īn cœnā plūscŭlŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 127).

Plŭtĕŭs, ī, *m. Claies recouvertes de peau pour protéger dans les travaux de siége, mantelet.* Tūnc ădŏpērtă lĕvī prōcēdĭt vīnĕă tērrā, Sūb cūjŭs plŭtĕīs, etc. *L.* (III, 487). Dūm pĕnĭtŭs plŭtĕīs vūlcānum ēxērcĕt ădēsĭs. *Sil.* Ăd ĕūm vīnĕās plŭtĕōsque ăgăm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 111, translate, scil. machinas).|| *Planche, tablette.* Ēt jŭbĕt ārchĕtўpōs plŭtĕūm sērvārĕ Clĕānthās. *J.* (2, 7). || *Pupitre.* Nēc plŭtĕūm cædĭt, nēc dēmōrsōs săpĭt ūnguēs. *Pers.* (1, 106). || *Large panneau à la tête des lits.* Lўgdămŭs ăd plŭtĕī fūlcră sĭnīstră jăcēns. *Pp.* (IV, 8, 68). Nāmquĕ pŭĕr plŭtĕō vīndĭcĕ tūtŭs ĕrăt. *M.* (III, 91. *Id.* VIII, 44). *Voy.* Lectus.

Plūtŏ *ou* Plūtōn, ōnĭs, *m.* (Πλούτων). *Pluton, fils de Saturne et d'Ops, frère de Jupiter et de Neptune, roi des enfers, époux de Proserpine, qu'il avait enlevée.* Ŏdĭt ēt īpsĕ pătēr Plūtōn, ŏdērĕ sŏrōrēs. *V.* (Sic *Juv.* 13, 50 ; *Cl. R. Pros.* I, 276). Plăcēs īllăcrĭmābĭlĕm Plūtōnă taūrĭs. *H.* SYN. Dīs, Ōrcŭs, *qqf.* Sūmmānŭs. EP. Sātūrnĭŭs, Īnfērnŭs, Stўgĭŭs, Tārtărĕŭs ; ātĕr, pāllēns, nĭgĕr, tōrvŭs, hōrrĭdŭs, ăvārŭs ; dīrŭs, sævŭs, crūdēlĭs, īmmītĭs, fērrĕŭs, sĕvērŭs, tētrĭcŭs, rĭgĭdŭs. PPH. Rēx Stўgĭŭs, Stўgĭs, Tārtărĕŭs, nĭgĕr. Rēx Ōrcī. Ĕrĕbī dūx, rēctŏr. Tārtărĕŭs Jūpĭtĕr *ou* tўrānnŭs. Ēlўsĭŭs *ou* nĭgĕr Jūpĭtĕr. Rēx sĭlēntŭm *ou* nōctĭs. Īmŭs tўrānnŭs. Stўgĭŭs frātĕr Jŏvĭs. Cĕrĕrĭs gĕnĕr. Dŏmĭnātŏr *ou* rēgnātŏr Ăvērnī. Ūmbrārŭm pŏtēns, ārbĭtĕr. Sātūrnī tērtĭŭs hērēs. Sĭlēns dŏmĭnŭs. Fūscæ dĕŭs aūlæ. Īnfērnŭs părēns. Rēgnī pŏssēssŏr īnērtĭs. Mōrtĭs ārbĭtĕr. Rēx tērtĭæ sōrtĭs. Nōctĭs ætērnæ rēgnātŏr. Fērrūgĭnĕŭs mărītŭs. VERS. Mānēsque ădĭĭt rēgēmquĕ trĕmēndŭm. *V.* Pērsĕphŏnēn ădĭĭt, īnāmœnăque rēgnă tĕnēntēm Ūmbrārŭm dŏmĭnŭm. *O.* Nīgrō fōrtĕ Jŏvī, cuī tērtĭă rēgnă lăbōrānt, Ātque ātrī sŏcĭæ thălămī nŏvă săcră părābăm. *Sil.* Cuī trĭplĭcī cēssĭt fōrtūnă nŏvīssĭmă mūndī. *Cl.* Sōrtītŭs trīstĕ prŏfūndī Īmpĕrĭŭm. *J.* Tūque, ō sævīssĭmĕ frātrŭm, Cuī sērvīrĕ dătī Mānēs, ætērnăque sōntŭm Sŭpplĭcĭa, ātque īmī fămŭlātŭr rēgĭă mūndī *St.* Dŏmĭnūmquĕ rēgnī trīstĭs, ēt dŏmĭnăm fĭdē Mĕlĭōrĕ răptăm. *Sen.* Rēgnī tĕnācĭs dŏmĭnŭs ēt tăcĭtæ Stўgĭs. Tū (domuisti) fūrvă nīgrī scēptră gēstāntēm pŏlī, Tūrbæ dŭcēm mājōrĭs, ēt dŏmĭnŭm Stўgĭs. *Id. Voy.* Proserpina, Inferi.

Plūtōnĭŭs, ă, ŭm. *De Pluton.* Ēt dŏmŭs ēxīlĭs Plūtōnĭă. *H.*

Plūtŭs, ī, *m.* (Πλοῦτος). *Plutus, dieu de la richesse.* Vĕnĭēntĕ Plūtō, quī Fōrtūnæ ēst fīlĭŭs. *Ph.*

Plŭvĭă, æ, *f. Pluie.* Tūm cōrnīx plēnā plŭvĭăm vŏcăt īmprŏbă vōcĕ. *V.* Sæpĕ grăvēs plŭvĭās ădŏpērtŭs nūbĭbŭs aūstĕr Cōncĭtăt. *O.* Nūbĭlă rārēscūnt plŭvĭīs. *St.* SYN. Īmbĕr, nīmbŭs, *qqf.* nūbēs, nūbĭlă. EP. Brūmālĭs, hībērnă, hĭēmālĭs ; nīgrāns, ātră, nīmbōsă, ūndāns, ēffūsă, lārgă, crēbră, dēnsă, præcēps, frī-

gĭdă, hōrrĭsŏnă, crĕpĭtāns, sŏnāns. PPH. Plŭvĭŭs, ĭmbĕr *ou* hūmŏr. Plŭvĭă ăquă. Plŭvĭæ *ou* cœlēstēs ăquæ. Ūndæ plŭvĭālēs. Plŭvĭŭs, mădĭdŭs Jūpĭtĕr. Cœlēstĭs hūmŏr. PHR. Cūm cœlēstĭbŭs ūndīs. *O. Voy.* Pluit.

Plŭvĭālĭs, ĕ, *et* Plŭvĭŭs, ă, ūm. *Pluvieux.* Quāntŭs ăb ōccāsū vĕnĭēns plŭvĭālĭbŭs Hœdīs. *V.* Plŭvĭālĭbŭs aūstrīs. *Id.* Ārĭdă nēc plŭvĭō sūpplĭcăt hērbă Jŏvī. *Tib.* (I, 7, 26). Aūt plŭvĭŭs dēscrībĭtŭr ārcŭs. *H.* SYN. Ĭmbrĭfĕr, mădĭdŭs. PPH. Nĭmbīs grăvātŭs.

† Plŭvĭātĭlĭs, ĕ. *Pluvieux.* Sī mē nōn nĭmĭūm plŭvĭātĭlĭs aūră vĕtārĕt. *Fort.* (XI, 21, 1).

† Plūvĭt, *ancien parf. de* Pluit. *Voy. ce mot.*

Plŭvĭŭs. *Voy.* Pluvialis.

Pneūmătĭŭs, ĭī, *m.* (πνευμάτιον). *Nom d'homme.* Cūm pătrĕ Pneūmătĭō. *P. Nol.* (35, 623).

† Pōclŭm, ī, *n. sync. pour* Poculum. Jāctō băsĭlĭcūm, prŏpīnō māgnūm pōclum ; īlle ēbĭbĭt. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 80. Vulgo *poculum*). Quūm pōclō bĭbo eōdēm. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 201). Rĕfēctă pōclīs, mēllă sūmpsĭt sānguĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 740). Īndĕ mănū pōclūm sūmĭt. *Poet.* (ap. *Arnob. adv. Gent.* 5, p. 575). Āltĕră pōclă dĕcēnt hŏmĭnēs Jōrdānĕ rĕnātōs. *P. Petroc.* (IV, 253).

Pōcŭlūm, ī, *n. Coupe.* Cīngĭtĕ frōndĕ cŏmās, ēt pōcŭlă pōrgĭtĕ dēxtrīs. *V.* Dūm stŭpĕō vīsīs, nām pōcŭlă fōrtĕ tĕnēbām. *O.* SYN. Crātēr, crātēră, scȳphŭs, călĭx, cȳăthŭs, pătĕră, *qqf.* cārchēsĭūm, cȳmbĭūm. EP. Aūrĕūm, ārgēntĕūm, cælātūm, gēmmĕūm, gēmmātūm, prĕtĭōsūm ; nĭtēns, nĭtĭdūm, rŭtĭlūm, lūcĭdūm ; căpāx, grāndĕ. PHR. Plēnō sē prōlŭĭt aūrō. *V.* Văcŭāntquĕ prŏfūndō Aūrum īmmānĕ mĕrō. *St.* || *Breuvage.* Cūm cănĭbŭs tĭmĭdī vĕnĭēnt ăd pōcŭlă dāmæ. *V.* Pōcŭlă sūnt lĭquĭdī fōntēs. Lībābānt pōcŭlă bācchī. *Id.* Ēt nĭvĕī lāctĭs pōcŭlă mīxtă mĕrō. *Tib.* (III, 5, 34). SYN. Pōtŭs, pōtĭŏ. || *En partic. Breuvage enchanté, philtre.* Ād īnsĭdĭōsă vŏcātŭs Pōcŭlă (Ulysses). *O.* Ămōrĭs ēssĕt pōcŭlŭm. *H.*

Pŏdăgĕr, ăgră, ăgrŭm, Pŏdăgrĭcŭs *et* Pŏdăgrōsŭs, ă, ŭm. *Goutteux, podagre.* Nūnquām pŏētŏr, nĭsĭ pŏdăgĕr. *Enn.* (ap. *Prisc.* 829). Ātquĕ nĭhĭl prōrsŭs stārĕ pŭtăt pŏdăgĕr. *Cl.* Pŏdăgrĭcŭs nōn rĕcēssĭt. *Laber.* (ap. *Charis.* 58). Quŏd dēfōrmĭ' sĕnēx ārthrĭtĭcŭs, āc pŏdăgrōsŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 743). Pŏdăgrōsi ēstĭs, āc vĭcĭstĭs cŏchlĕām tārdĭtŭdĭnĕ. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 29). PHR. Ăn hŏmĭnēm pŏdăgra īmpĕdĭt ? *Pl.* Sī pŏdăgrōsĭs pĕdĭbŭs ēssĕt Eūtȳchŭs. *Id.* Aūt sĭ quēm mĕrĭtō tārdă pŏdăgră sĕcăt. *Cat.* Cōrpŏră fœdă pŏdăgrā. *Tib.* Sūlfŭrĕūsquĕ cŏlŏr, cārnĭfĭcēsquĕ pĕdēs. *M.*

Pŏdăgră *et* Pŏdāgră, æ, *f.* (ποδάγρα) *Goutte aux pieds.* Lĭtĭgăt, ēt pŏdăgrā Dĭōdōrŭs, Flāccĕ, lăbōrăt. *M.* (I, 99). Ūt līppūm pīctæ tăbŭlæ, fōmēntă pŏdāgrăm. *H.* (*Epist.* I, 2, 52, nempe juvant. *Bentl.* leg. *podagrum*, quod nec displicet). Scăbĭēmquĕ fĕrăt tūrpēsquĕ pŏdăgrās. *V.* EP. Nōdōsă, lăpĭdōsă, dīră, sævă, mŏlēstă, tārdă, ĭnērs, īgnāvă. *Voy. le précéd.*

Pŏdăgrĭcŭs *et* Pŏdăgrōsŭs. *Voy.* Podager.

Pŏdălīrĭŭs, ĭī, *m.* (Ποδαλείριος). *Podalire, célèbre médecin, fils d'Esculape.* Quāntŭs ăpŭd Dănăōs Pŏdălīrĭŭs ārtĕ mĕdēndī. *O.* (Et *Mart.* X, 56).

Pŏdārcēs, ĭs, *m.* (Ποδάρκης). *Nom de guerrier.* Thŏās rŏgăt īrĕ Pŏdārcēm. *St.*

Pōdēx, ĭcĭs, *m. Derrière, anus.* Sēd pōdĭcĕ lævī, etc. *J.* (2, 12. Et *Hor. Epod.* 8, 6). SYN. Ānŭs, cūlŭs, clūnĭs, clūnēs, *par ext.* nătēs.

Pŏdĭŭm, ĭī, *n.* (πόδιον). *Podium, balcon dans l'amphithéâtre et le cirque, où étaient les places d'honneur.* Ŏmnĭbŭs ăd pŏdĭūm spēctāntĭbŭs. *J.* (2, 147). Ăn quŏnĭām pŏdĭī mĕlĭōre īn pārtĕ sĕdēntēs. *Prud.* (*Sym.* II, 1108). Tōtās ăd pŏdĭūm fĕrānt hăbēnās. *Sid.* (23, 368).

Pœāntĭădēs, æ, *m.* (Ποιαντιάδης). *Fils de Pœas. Philoctète.* Nēc Pœāntĭădēn quŏd hăbēt Vūlcānĭă Lēmnŏs. *O.* (*Met.* XIII, 313).

Pœāntĭŭs, ă, ūm (Ποιάντιος). *De Pœas.* Pœāntĭă prōlēs. *O.* Tū, gĕnŭs Pœāntĭūm. *Sen.* (*H. OEt.* 1485). || *Absolt.* Pœāntĭŭs, *m. Philoctète.* (*Ov. Trist.* V, 1, 61 ; *V. Fl.* I, 391.)

Pœās, āntĭs, *m.* (Ποίας). *Pœas, Thessalien de Mélibée, père de Philoctète.* Fērrĕ jŭbēs Pœāntĕ sătūm. *O.* Tētŭlīt sēnīlēs Pœās ād cœlūm mănŭs. *Vet. poet.* (ap. *Pompej.* p. 445). Quēm tŭlīt Pœās, hŭmĕrīsquĕ tēlă. *Sen.* (*H. OEt.* 1604).

Pŏēmă, ătĭs, *n.* (ποίημα). *Poëme, ouvrage de poésie.* Sīc ănĭmīs nātum īnvēntūmquĕ pŏēmă jŭvāndīs. *H.* Ĕgŏ mīră pŏēmătă pāngŏ. *Id.* Ēt mĕă sūnt pŏpŭlō sāltātă pŏēmătă sæpĕ. *O.* Pōstĭbŭs āffīxūm dūlcĕ pŏēmă săcrīs. *Rutil.* (1, 270). SYN. Cārmĕn. *Voy. ce mot.* || † Pŏēmătĭs, *arch., dat. et abl. plur.* Sī făcĭo ŏffĭcĭum īn pŏēmătīs. *Pl.* (*As.* I, 3, 21. Adde *Afran.* apud *Non.* 8, 79. Cf. *Charis.* 28 ; *Auct. ad Her.* 4, 4).

Pœmĕnĭs, ĭdĭs, *f.* (ποιμήν). *Nom de chienne.* (*Ov. Met.* III, 215.)

Pœnă, æ, *f.* (ποινή). *Punition, peine, châtiment.* Quūm lōngō pœnæ tēmpŏrĕ vīctŭs ĕrĭs. *O.* Pōst mĭhĭ nōn sĭmĭlī pœnā cōmmīssă lŭētĭs. *V.* Ōmnĭă pœnārūm pērcūrrĕrĕ nōmĭnă pōssīm. *Id.* SYN. Sūpplĭcĭūm, crŭcĭātŭs, tōrmēntŭm, pĭāmĕn, pĭācŭlūm. EP. Dūră, grăvĭs, ăcērbă, crūdēlĭs, īmmĭtĭs, sævă, mĭsĕră, mĭsĕrābĭlĭs, trīstĭs ; ĭnīquă, īmpĭă ; ūltrīx, vīndēx, mĕrĭtă, dēbĭtă. PHR. Scĕlĕrūm vīndēx. Crīmĭnĭs ūltrīx. || Pœnās sūmŏ, ēxĭgŏ, etc. *Punir. Voy.* Punio. || Pœnās dō, lŭŏ, etc. *Être puni. Voy.* Punior. || *La Punition personnifiée, mère des Furies.* Rāro āntĕcēdēntēm scĕlēstūm Dēsĕrŭīt pĕdĕ Pœnă claūdŏ. *H.* Ūltrīcēsquĕ dĕæ, Fŭrĭæque ēt sævă sŏrōrūm Pœnă părēns. *V. Fl.* (Adde *Stat. Th.* VIII, 25 ; *Auct. Culic.* 218 et 376). SYN. Fŭrĭæ, Nĕmĕsĭs. || *Qqf. Souffrance, tourment.* Nāmque ānxĭām mē cūră sōllĭcĭtăt tŭī, Quŏd te īpsĕ pœnīs grăvĭbŭs īnfēstŭs dŏmās. *Sen.* (*Hip.* 439).

† Pœnālĭs, ĕ. *Qui concerne la punition.* Pœnālĭs ēxcūdĭt lăbŏr. *Prud.* (*Peri.* 2, 193). Quōs hăbŭĭt pœnālĕ chăŏs. *Fort.* (III, 9, 87). Pœnālēm cŭpĭdĭs sūrgĕrĕ mātĕrĭām. *P. Nol.* (22, 72).

Pœnī, ōrūm, *m. pl. Carthaginois.* Quō prīmūm jāctāti ūndĭs ēt tūrbĭnĕ Pœnī. *V.* Jūrātāquĕ fœdĕră Pœnō. *Sil.* SYN. Cārthāgĭnĭēnsēs, Pūnĭcī, Sīdŏnĭī, Tȳrĭī, Phœnīcēs. EP. Fāllācēs, dŏlōsī, īnfīdī ; aūdācēs, fōrtēs, dūrī. PPH. Cārthāgĭnĕ nātī. Tȳrĭī cŏlōnī. Gēns Pūnĭcă. Cārthāgĭnĭs īmpĭă prōlēs. || — ŭs, ă, ūm. *De Carthage.* Pœnōs ĕtĭam īngĕmŭīssĕ lĕōnēs. *V.* Pœnīs dīgēstă cŏlūmnīs Pōrtĭcŭs. *Pp.* (II, 31, 3). Pœnōs Băgrădă sērpĭt īntĕr āgrōs. *St.* Ēt Pœnōs prēssĭt cĭnĕrēs. *L.* SYN. Pūnĭcŭs.

Pœnĭcĕŭs, Pœnĭcŭs. *Voy.* Puniceus, etc.

† Pœnĭŏ, īs, *arch. pour* Punio.

Pœnĭtēndŭs, ă, ūm. *Dont on doit être fâché.* Vēl pœnĭtēndī sānguĭnĭs quærām fĭdēm. *Sen.* (*OEd.* 837. Sic *Liv.* 1, 35 : « Sub haud *pœnitendo* magistro. »)

† Pœnĭtēns, tĭs. *Qui s'afflige ; qui se repent.* Hērēdĕ gaūdēns ēt căchīnnī pœnĭtēns. *Prud.* (*Psych. præf.* 49. Sic *Sall.* ap. *Char.* 224. Cf. *Diom.* 359).

Pœnĭtēntĭă, æ, *f. Repentir.* Fĕrē dānt pœnās tūrpī pœnĭtēntĭā. *Ph.* SYN. Mĕtănœă. PPH. Crīmĭnĭs ādmīssī dŏlŏr *ou* mōrsŭs. *Voy.* Conscientia.

† Pœnĭtĕŏ, ēs, ērĕ, *arch. Être désagréable.* Ēt mē quĭdem hæc cōndĭtĭō nūnc nōn pœnĭtĕt. *Pl.* (*Stich.* I, 1, 50). || *Se repentir.* Nūnc pœnĭtēbūnt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 7, 63). Sī nūnc pœnĭtĕās, sī nūnc rĕsĭpīscĕrĕ vēllēs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 195).

Pœnĭtĕt, ŭĭt, ērĕ, *n. unip. Être fâché, mécontent,*

dédaigner. Nēc tē pœ̄nĭtĕāt călămō trīvīssĕ lăbēllŭm. *V*. Hāc ĕgŏ sūm pătrĭă, pătrĭæ nēc pœ̄nĭtĕt, ōrtŭs. *O*. Pœ̄nĭtŭĭt vīdīssĕ. *St*. Ēt sī duārŭm pœ̄nĭtēbĭt, īnquĭt, āddēntūr dŭæ. *Pl*. (*Stich*. IV, 1, 45). SYN. Pĭgĕt, dēdīgnŏr, grăvŏr; (res) sōrdĕt, dīsplĭcĕt. || *Avoir regret, se repentir*. Pœ̄nĭtĕt, ēt fāctō tōrquĕŏr īpsĕ mĕō. *O*. Ēt jŭvĕnēm fāctī pœ̄nĭtŭīssĕ pătĕt. *Id*. Scĕlĕrŭm sī bĕnĕ pœ̄nĭtĕt. *H*. Ād pœ̄nĭtēndŭm rēbŭs mănĭfēstīs ăgī. *Ph*. SYN. Pĭgĕt, dŏlĕŏ, tōrquĕŏr. PPH. Mē tōrquĕt (res), crŭcĭăt, rĕmōrdĕt. *Voy*. Conscientia.

† Pœ̄nĭtūdŏ, ĭnĭs, *f*. *Comme* Pœnitentia. Prædēs vădēsquĕ pœ̄nĭtūdĭnĭs rĕōs. *Aus*. (*Sept. Sap*. 4, 21. Adde *Pacuv*. apud *Non*. 2, 646).

† Pœ̄nĭtūrŭm, *ancien fut. inf. de* Pœnitet. (*Att*. apud *Non*. 2, 685.)

Pœ̄nŭs, ă, ŭm. *Voy*. Pœni.

Pŏēsĭs, ĭs *ou* ĕōs, *f*. (ποίησις). *Poésie*. Ūt pīctūră pŏēsĭs : ĕrĭt quæ, sī prŏpĭŭs stēs. *H*. Quōd dīcĭmŭs ēssĕ pŏēmă, Pārs ēst pārvă pŏēsĭs. *Lucil*. (ap. *Non*. 5, 428). *Voy*. Poeticus.

Pŏētă, æ, *m*. (ποιητής). *Poëte*. Cūr ĕgŏ, sī nĕquĕo īgnōrōquĕ, pŏētă sălūtŏr? *H*. Quī mĭnŭs ārgūtōs vērsāt fŭrŏr īstĕ pŏētās? *Id*. Quĭd pĕtĭtūr săcrīs, nĭsĭ tāntŭm fāmă, pŏētĭs? *O*. SYN. Vātēs. EP. Āpōllĭnĕŭs, Phœbēŭs, Pīĕrĭŭs; săcĕr, dīvīnŭs, dūlcĭs dŏctŭs; clārŭs, nōbĭlĭs, ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, īllūstrĭs. PPH. Phœbī săcērdōs. Mūsārŭm *ou* Pīĕrĭdŭm cŏmĕs. PHR. Mūsīs dĭcātŭs. Nūmĭnĕ Phœbī āfflātŭs, ăgĭtātŭs. Dīgnŭs Āŏnĭō chŏrō. Āpōllĭnĕā clārŭs ĭn ārtĕ. Phœbō dīgnă lŏcūtŭs. Cāstălĭdŭm sŏrōrŭm dĕcŭs. Āŏnĭdŭm cūră. Cuī cārmĭnă *ou* cĭthără cūræ. Cuī sūnt făcĭlēs īn cārmĭnă Mūsæ. VERS. Sēd mē Pārnāssī dēsērtă pĕr ārdŭă dūlcĭs Răptăt ămŏr. *V*. Mē dūlcēs ānte ōmnĭă Mūsæ, Quārŭm săcră fĕro īngēntī pērcūlsŭs ămōrĕ, Āccĭpĭānt. *Id*. Īngĕnĭŭm cuī sĭt, cuī mēns dīvīnĭŏr, ătque ōs Māgnă sŏnātūrŭm, dēs nōmĭnĭs hŭjŭs hŏnōrĕm. *H*. Mērcŭrĭālĭŭm Cūstōs vĭrōrŭm (Faunus). *Id*. Quēm plūs Pīĕrĭō dē grĕgĕ Phœbŭs ămăt. *M*. (Cf. *Hor. Sat*. I, 4, 43 sq.; *Juv*. 7, 53 sq.) || *Adj*. Cōrvōs pŏētās. *Pers*. (*prol*. 13). || † *Artisan, auteur*. Ōstēndĕ sÿngrăphŭm... Nām tū pŏēta ēs prōrsŭs ăd ĕām rem ūnĭcŭs. *Pl*. (*As*. IV, 1, 1).

Pŏētĭcŭs, ă, ŭm (ποιητικός). *Poétique*. Fīdĭs ĕnīm mānārĕ pŏētĭcă mēllă. *H*. Ēt quæ jāmdūdŭm tĭbĭ pālmă pŏētĭcă pōllĕt. *Aus*. (*Epist*. 20, 5). Ēx tăbŭlīs cērīsquĕ pŏētĭcă făbŭlă prǣstăt. *Prud*. (*Sym*. II, 50). SYN. Āpōllĭnĕŭs, Phœbēŭs, Pīĕrĭŭs, Pārnāssĭŭs, Cāstălĭŭs. || — ārs. *Art poétique, poésie*. Lībrōs cārmĭnĭs āc pŏētĭcam ārtĕm. *Sid*. (9, 225). SYN. Pŏēsĭs, cārmĕn. PHR. Hīstŏrĭă sī quōs, vēl pŏētĭcŭs stĭlŭs, Fŏrŭmvĕ fēcĭt nōbĭlēs. *Aus*. *Voy*. Carmen.

† Pŏētŏr, ārĭs, ārī, *d*. *Faire des vers*. Nūnquām pŏētŏr, nĭsĭ pŏdăgĕr. *Enn*. (apud *Prisc*. 829).

Pŏētrĭă, æ, *f*. (ποητρία). *Poétesse*. Grātă lÿrām pŏsŭĭt tĭbĭ, Phœbĕ, pŏētrĭă Sāpphō. *O*. Cōrvōs pŏētās ēt pŏētrĭās pīcās. *Pers*. (*Prol*. 13).

Pŏl. *Jurement par Pollux*. Nōn pŏl hŏmō quĭs quām făcĭĕt īmpūne ănĭmātŭs. *Enn*. (apud *Macr* 6, 1). Ēquĭdēm pŏl ĭn ĕām pārtem āccĭpĭō. *Ter* (*Eun*. V, 2, 37). Quūm pŏl sĭt hŏnēstĭŭs īllīc Ēt trĕmĕrĕ. *J*. (5, 10). SYN. Ēdĕpŏl.

† Pōlcĕr, cră, crŭm, *arch*. *Comme* Pulcher. (*Enn*. ap. *Cic. Divin*. 1, 48.)

Pŏlĕmōn, ōnĭs, *m*. (Πολέμων). *Polémon, philosophe Athénien*. Quǣrō, făcĭāmnĕ quŏd ōlĭm Mūtātŭs Pŏlĕmōn. *H*.

Pŏlĕmŭs, ī, *m*. (πόλεμος). *Polème, préfet dans les Gaules*. Hōc īn gÿmnăsĭō Pŏlĕmī săpĭēntĭă vītām Excŏlĭt. *Sid*. (15, 118).

Pŏlēntă, æ, *f*. *Polente, farine de froment ou d'orge séchée au feu*. Dūlcĕ dĕdĭt, tōstā quŏd cŏxĕrăt āntĕ pŏlēntā. *O*. Sĭlĭquīs ēt grāndī păstă pŏlēntā. *Pers*. (3, 56. Adde *Pl. As*. I, 1, 24).

Pŏlēntārĭŭs, ă, ŭm. *De polente*. (*Plaut. Curc*. II, 1, 17.)

Pŏlēntĭă. *Voy*. Pollentia 2.

Pŏlĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Polir*. Nēc frăgĭlī gĕmĭnæ pŏlĭāntūr pūmĭcĕ frōntēs. *O*. Cērtātīm squāmīs sērpēntum aūrōquĕ pŏlībānt. *V*. Pūmĭcĭbŭsquĕ căvīs hōrrēntĭă mēmbră pŏlīrĕ. *Manil*. (V, 150). SYN. Ēxpŏlĭŏ, pērpŏlĭŏ, rādŏ, ābrādŏ, lǣvŏ, cōmplānŏ, æquŏ, ēxæquŏ, *qqf*. lǣvĭgŏ. || *Au fig. Polir, limer (un ouvrage d'esprit)*. Cūr ĕgŏ sōllĭcĭtā pŏlĭām mĕā cārmĭnă cūrā? *O*. Hānc ĕgŏ pŏlīvī vērsĭbŭs sēnārĭīs. *Ph*. SYN. Ēxpŏlĭŏ, ōrnŏ, ēxōrnŏ. *Voy*. Emendo.

Pŏlītē, *adv*. *En donnant le poli, d'une manière ornée*. Jūnōnĭs īrām sī pŏlīte ēxprēssērĭt. *Prud*. (*Peri*. 10, 287). Āfēr văfērquĕ Dōmnŭlŭs pŏlītĭŭs. *Sid*. (*Ep*. IX, 15, 41).

Pŏlītēs, æ, *m*. (Πολίτης). *Un des fils de Priam*. Ēlāpsŭs Pÿrrhī dē cǣdĕ Pŏlītēs. *V*.

Pŏlītŭs, ă, ŭm, *part*. *Poli, rendu brillant*. Sēdĭbŭs īn mĕdĭīs, Īndō quŏd dēntĕ pŏlītŭm. *Cat*. (64, 48). Mōrsū pūmĭcĭs ārĭdī pŏlītŭs. *M*. (VIII, 72, de libro). SYN. Lǣvātŭs, lǣvĭs, rāsŭs, rāsĭlĭs, nĭtĭdŭs, nĭtēns. || *Au fig*. *Poli, instruit*. Quāmvīs dōctrīnā pŏlītōs Cōnstĭtŭāt. *Lr*. (III, 308). Sī nōn vălĕt ārtĕ pŏlītā Cārmĭnĭs. *Calp*. (4, 14). || *Orné, élégant*. Dŏmŭm pŏlītam ēt dēlĭcātōs hōrtŭlōs. *Ph*. Pēllĭcŭlăm vĕtĕrēm rĕtĭnēs, ēt frōntĕ pŏlītŭs. *Pers*. (5, 116). SYN. Ōrnātŭs, ēxcūltŭs, cūltŭs, laūtŭs.

Pōllă, æ, *f*. *Argentaria Polla, femme de Lucain; Clodia Polla, femme de Stace*. Lūcānŭm pŏpŭlīs ēt tĭbĭ, Pōllă, dĕdĭt. *M*. (VII, 20. *Id*. X, 64). Nĭtĭdǣquĕ cŏhōrs grātīssĭmă Pōllæ. *St*. (*Silv*. II, 7, 62). *Voy*. Argentaria. || *Autres*. (*Mart*. III, 42.)

Pōllĕn, ĭnĭs, *n*., *et* Pōllĭs, ĭnĭs, *m*. *f*. *Fleur de farine*. Mōx ădŏr, ātque ădōrĭs dē pōllĭnĕ pūltĭfĭcŭm făr. *Aus*. (*Idyl*. 12, *de Cib*. 5). Prōdērĭt ēt mădĭdō fērmēntŭm pōllĭnĕ tūrgēns. *Sam*. (vs. 742. Adde *Ter. Ad*. V, 3, 60).

Pōllēns, tĭs. *Qui possède à un haut degré, remarquable, supérieur*. Sūnt ĭgĭtūr sōlĭdā pōllēntĭă sīmplĭcĭtātĕ. *Lr* (I, 575). Hōstĭs ĕquō pōllēns lōngēquĕ vŏlāntĕ săgīttā. *O*. Pōllēntĭŏr ārmīs. *Sil*. SYN. Vălēns, ēxĭmĭŭs, etc. || *Puissant*. Quǣquĕ măgōs tēllūs pōllēntĭbŭs īnstrŭĭt hērbīs. *O*. Tūm vōx Lēthǣōs cūnctīs pōllēntĭŏr hērbīs Ēxcāntārĕ dĕōs. *L*. *Voy*. Potens. || † *Superl*. Vēl, pōllēntīssĭmĕ, cūrsūs Tēstŏr, Nīlĕ, tŭōs. *Alcim*. (V, 51).

Pōllēntĕr. *Puissamment*. Cǣsāquĕ rĕdīt pōllēntĭŭs Hÿdrā. *Cl*.

1. Pōllēntĭă, æ, *f*. *Puissance, supériorité*. Vīndĭcātĕ, ne īmpĭōrŭm pŏtĭŏr sĭt pōllēntĭă. *Pl*. (*Rud*. III, 2, 4. *Id. Cas*. IV, 4, 3). Nōstrōs nām cĭnĕrēs pōllēntĭă sǣvā sŭbēgĭt. (*Anth*. II, p. 269.)

2. Pōllēntĭă *ou* Pŏlēntĭă, æ, *f*. *Ville de l'île Majorque*. Fūscīquĕ fĕrāx Pōllēntĭă vīllī. *Sil*. || *Autre, en Ligurie D'où*, Pōllēntīnŭs, ă, ŭm. Seū Pōllēntīnōs mērsīssēnt flūmĭnă săltŭs. *St*. (Adde *Cl. Cons*. VI *Honor*. 127; *Prud. Sym*. II, 719).

Pōllĕŏ, ēs, ērĕ, *n*. *Avoir de la supériorité, du pouvoir*. Ēt pĕtĕ, quā pōllēs, ūt sĭt tĭbĭ fōrmă pĕrēnnĭs. *Pp*. (III, 10, 17). Vīgīntī mĭnæ quĭd pōllēnt, quĭdvĕ pōssūnt. *Pl*. (*As*. III, 3, 6). SYN. Vălĕŏ, pōssŭm.

Pōllĕx, ĭcĭs, *m*. *Pouce, par ext. Doigt, ongle*. Quālēm vīrgĭnĕō dēmēssŭm pōllĭcĕ flōrĕm. *V*. Hăbĭlī prǣtēntăt pōllĭcĕ chōrdās. *O*. Nēc dūrĭs aūsīm lǣdĕrĕ pōllĭcĭbŭs. *Pp*. (II, 5, 24). SYN. *Par ext*. Dĭgĭtŭs *ou* dĭgĭtī, ūnguĭs. || Pōllĭcĕm vērtŏ. *Geste que faisaient les spectateurs à l'amphithéâtre pour deman-*

der la mort des gladiateurs vaincus. Mŭnĕră nūnc ēdūnt, ēt vērsō pōllĭcĕ vūlgī Quēmlĭbĕt ōccīdūnt. *J.* (3, 36). Pēctūsquĕ jăcēntĭs Vīrgŏ mŏdēstă jŭbēt cōnvērsō pōllĭcĕ rūmpī. *Prud.* (*Symm.* II, 1098). *Voy.* Digitus. || *Qqf. Main.* Scīndēns īnĭmīcō pōllĭcĕ crīnēm. *O.* || *Doigt de pied.* Ēxpŭlĭt ōffēnsō vĭtĭātūm pōllĭcĕ tālŭm. *M.* (VIII, 75).

Pōllĭă, æ, *f. Nom de femme.* Pōllĭă Sātūrnīnă pārēns. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 654).

Pōllĭcĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī, *d. Promettre.* Quæ tĭbī pōllĭcĕŏr rĕdŭcī rēbūsquĕ sĕcūndīs. *V.* Pōllĭcĭtă ēst nōbīs nūptă sŏrōrquĕ Jŏvĭs (regna). *O.* Pēllēxĭt, mŏdŏ nōn mōntēs aūrī pōllĭcēns. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 18). SYN. Prōmīttŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Pōllĭcĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Promesse.* Quīn tu hīnc pōllĭcĭtātĭōnēs aūfĕr. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 17. Et *Pl. Trin.* III, 3, 10). SYN. Prōmīssŭm.

Pōllĭcĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. fréq. de* Polliceor. Paūxīllātĭm pōllĭcĭtābŏr prō căpĭte ārgēntŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 24. Et *Ter. And.* V, 4, 9).

Pōllĭcĭtŭm, ī, *n. Promesse.* Fāc mŏdŏ pōllĭcĭtī cōnscĭă tēmplă cŏlās. *O.* Pōllĭcĭtīs dīvēs quīlĭbĕt ēssĕ pŏtēst. *Id.* SYN. Prōmīssŭm, pōllĭcĭtātĭŏ.

Pōllĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a promis.* Quīnquĕ dĭēs mĭhĭ pōllĭcĭtūs tē rūrĕ fŭtūrŭm. *H.* Nōn hōc pōllĭcĭtūs tŭæ. *Id.* || *Qqf. Promis.* Ēxĭgĕ pōllĭcĭtī dēbĭtă jūră tŏrī. *O.* Pōllĭcĭtām dīctĭs, Jūpĭtĕr, āddĕ fĭdēm. *Id.* SYN. Prōmīssŭs.

Pōllīnārĭŭs, ă, ŭm. *Destiné à la fleur de farine.* Sūccrētū 'st crībrō pōllīnārĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 10).

Pōllīnctŏr, ōrĭs, *m. Embaumeur (des morts).* Jām scrŏbĕ, jām lēctō, jām pōllīnctōrĕ părātō. *M.* (X, 97). *Voy. le suiv.*

Pōllīngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Embaumer les morts.* Quĭă mī pōllīnctŏr dīxĭt, qui eūm pōllīnxĕrăt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 63. Etiam *Charis.* 218 : « Pollingo, σοροπλοκῶ. »)

Pōllĭŏ, ōnĭs, *m. Asinius Pollion, poëte du siècle d'Auguste.* Pōllĭo ămăt nōstrăm, quămvīs ēst rūstĭcă, mūsăm. *V.* Pōllĭŏ rēgŭm Fāctă cănĭt. *H.* || *Autre de ce nom.* (*Mart.* III, 20, 18.)

Pōllĭs, ĭnĭs. *Voy.* Pollen.

Pōllĭtă, æ, *f. Nom de femme.* Īn Prŏcŭlās ēt Pōllĭtās. *J.* (2, 68).

Pōllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Āltĭŭs īn mērsā tūrbāvĭt Pōllĭŭs ūrnā. *St.*

† Pōllūbrŭm *ou* Pōlūbrŭm, ī, *n. Bassin pour se laver les mains.* Ārgēntĕō pōllūbro ĕt aūrĕō gūttō. *L. Andr.* (ap. *Non.* 15, 11).

† Pōllūcĕŏ, ēs, xī, ctŭm, cērĕ, *arch. Offrir en sacrifice.* Ŭtī dĕcŭmăm pārtem Hērcŭlī pōllūcĕăm. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 80).

† Pōllūcēs, *m., arch.* (Πολυδεύκης). *Comme* Pollux. Cāstŏr, Pōllūcēs, Mārs, Mērcŭrĭŭs, Hērcŭlēs. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 52. Cf. *Varr. L. L.* 5, 73).

† Pōllūcĭbĭlĭtĕr *et* Pōllūctē, *adv. Splendidement.* Ōbsōnātĕ pōllūcĭbĭlĭtĕr. *Pl.* (*Most.* I, 1, 23). Pōllūctē prōdĭgum ēsse ămātōrēm dĕcĕt. *Id.* (apud *Fest.* in v. *Prodegeris*).

† Pōllūctūră, æ, *f. Bonne chère.* (*Plaut. Stich.* V, 4, 8.)

† Pōllūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Polluceo. *Offert, en parl. des entrailles des victimes ; servi à un repas.* (*Pl. Rud.* II, 4, 11 ; *Curc.* I, 3, 3.) || *Subst. n. Bonne chère.* Nĕquĕ sīt quīdquām pōllūctī dŏmī. *Id.* (*Rud.* V, 3, 64).

Pōllŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Souiller, gâter, corrompre.* Dĕsĕrĕ, nēc cāstās pōllŭĕ, dīxĭt, ăquās. *O.* Nēc pōllŭĭt ōră crŭōrĕ. Pōllŭĕrānt pōntĭfĭcālĕ căpŭt. *Id.* Pōllŭĭt ōrĕ dăpēs. *V.* SYN. Fœdŏ, măcŭlŏ, cōmmăcŭlŏ, īnquĭnŏ, cōīnquĭnŏ, cōntāmĭnŏ, āttāmĭnŏ, tĕmĕrŏ, cōntĕmĕrŏ, cōrrūmpŏ, dēfōrmŏ, tūrpŏ, dētūrpŏ, vĭŏlŏ, īnfĭcĭŏ, īncēstŏ, *qqf.* īllĭnŏ, ōblĭnŏ, īmbŭŏ, ūngŏ. PPH. Măcŭlīs ādspērgŏ, īnquĭnŏ, tĕmĕrŏ, īnfĭcĭŏ, īnfūscŏ. Lābĕm *ou* măcŭlăm īnjĭcĭŏ, īnfĕrŏ, īnspērgŏ, īmprĭmŏ, fīgŏ. || *Au fig. Souiller, violer.* Nātūræ pōllŭĕ fœdŭs. *O.* Āfflātūquĕ sŭō pŏpŭlōs ūrbēsquĕ dŏmōsquĕ Pōllŭĭt. *Id.* Fūrtō pōllŭĭt īllĕ Jŏvĕm. *Pp.* (IV, 9, 8, de Caco). Aūrō nĕ pōllŭĕ fōrmăm. *Tib.* (I, 9, 17). SYN. Vĭŏlŏ, tĕmĕrŏ, cōrrūmpŏ, lædŏ, etc.

† Pōllūtē, *adv. D'une manière déshonnête.* Quī Vĕnĕrĭs săcrīs pōllūtĭŭs īncălŭīssĕt. *P. Nol.* (26, 177).

Pōllūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Polluo. Ēt mĭhĭ pōllūtās crēdŏr hăbērĕ mănūs. *O.* Dūrī sĕd ămōrĕ dŏlōrēs Pōllūtō. *V.* Pōllūtă dŏlīs jām fœdĕră. *Sil.*

Pōllūx, ūcĭs, *m. Pollux, fils de Léda, frère de Castor.* Tālĭs Ămyclæī dŏmĭtūs Pōllūcĭs hăbēnīs. *V.* Nōn ĕgŏ sī mĕdĭūs Pōllūce ĕt Cāstŏrĕ pōnăr. *O.* Hāc ārtĕ Pōllūx ĕt văgŭs Hērcŭlēs. *H.* SYN. Tўndărĭdēs. *Voy.* Castor.

Pŏlŭs, ī, *m.* (πόλος). *Pôle du monde.* Fūmăt ŭtērquĕ pŏlŭs. *O.* Pŏtĕrīsnĕ rŏtātīs Ōbvĭŭs īrĕ pŏlīs? *Id.* Rŭbĭcūndă pĕrūstī Zōnă pŏlī. *L.* SYN. Āxĭs, vērtēx, *qqf.* Ārctŏs. PPH. Cœlī cārdŏ. Pŏlī āxĭs. Līmĕs ŭtērquĕ pŏlī. *Voy.* Zona, Arctos. || *Le ciel même.* Pŏlūs dūm sīdĕră pāscĕt. *V.* Ēt nōx ātră pŏlūm bīgīs sŭbvēctă tĕnēbăt. *Id.* Stăt glŏbŭs īmmēnsī pārvă fĭgūră pŏlī. *O.* Nīgrōquĕ pŏlōs īnvōlvĭt ămīctū (nox). *St.* *Voy.* Cœlum

Pŏlўbœtēs, æ, *m. Nom d'homme.* Cĕrĕrīquĕ săcrūm Pŏlўbœtēn. *V.*

Pŏlўbŭs, ī, *m.* (Πόλυβος). *Polybe, roi de Corinthe, recueillit et éleva le jeune OEdipe, qui le croyait son père, et s'exila dans la crainte d'accomplir l'oracle* Pōssēm quŭm dēgĕrĕ fālsō Cōntēntŭs Pŏlўbō. *St.* Quăm bĕnĕ pārēntĭs scēptră Pŏlўbī fŭgĕrăm! *Sen.* (*OEd.* 12. *Ib.* 272). || *Un des prétendants de Pénélope.* Quīd tĭbī Pīsāndrŭm, Pŏlўbŭmquĕ, Mĕdōntăquĕ dīrŭm? *O.* || *Autres.* Nēc laūdĕt Pŏlўbī măgīs sĭnīstrās. *M.* (VII, 71, 11).

Pŏlўchārmŭs, ī, *m.* (πολύχαρμος). *Nom d'homme.* Sĕd nōbīs hōc, Pŏlўchārmĕ, nŏcĕt. *M.* (XII, 56).

Pŏlўclētēŭs, ă, ŭm (Πολυκλείτειος). *De Polyclète.* Quŏd Pŏlўclētēīs jūssum ēst spīrārĕ cămīnīs. *St.* (Et *Colum.* X, 30).

Pŏlўclētŭs, ī, *m.* (Πολύκλειτος). *Polyclète, célèbre statuaire de la Grèce, né à Sicyone.* Cūlpāvĭt stătŭās ĕt, Pŏlўclētĕ, tŭās. *M.* (IX, 60). Hīc ălĭquĭd prǣclārum Eūphrānŏrĭs aūt Pŏlўclētī. *J.* (3, 217). Quāntās nēc Pŏlўclētŭs īpsĕ fīnxĭt. *Sid.* (23, 505). || † Pŏlўclētŭs. Fōrcēps Mўrōnĭs, ĕt Pŏlўclētī māllĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 269. Vulgo *malleus Polycleti* vel *Polycliti*, versu claudicante. Ceterum ita *Prudentius* male corripit Paraclētus, et alia).

Pŏlўdæmōn, ŏnĭs, *m.* (πολυδαίμων). *Guerrier assyrien, ennemi de Persée.* Īndĕ Sĕmīrămĭō Pŏlўdæmŏnă sānguĭnĕ crētŭm. *O.*

Pŏlўdămāntēŭs, ă, ŭm. *De Polydamas.* Pŏlўdămāntēīs jŭvĕnīs Pēdĭānŭs īn ārmīs. *Sil.*

Pŏlўdămās, *et* Pōlўdămās *ou* Pūlĭdămas, antĭs, *m.* (Πολυδάμας, *Homer.* Πουλυδάμας, *et Dor.* Πωλυδάμας). *Polydamas, prince troyen.* Sĕd nĕquĕ Dēīphŏbŭm, nĕquĕ Pŏlўdămāntă, nĕque īpsŭm. *O.* Hĕlĕnūmque, ĕt Pŏlўdămāntă sĭne ārmīs. *Pp.* (III, 1, 29).

Pŏlўdēctēs, æ, *m.* (Πολυδέκτης). *Roi de l'île de Sériphe, éleva Persée, qu'il envoya combattre la Gorgone. Il fut changé en rocher.* Tē tămĕn, ŏ pārvæ rēctŏr, Pŏlўdēctă, Sĕrīphī. *O.*

Pŏlўdōrēŭs, ă, ŭm (Πολυδώρειος). *De Polydore.* Ēt Pŏlўdōrēō mānāntēm sānguĭnĕ tērrăm. *O.*

Pŏlўdōrŭs, ī, *m.* (Πολύδωρος). *Polydore, fils de*

Priam, confié à Polymestor, roi de Thrace, qui le fit périr. Fās ōmne ābrūmpĭt, Pŏlȳdōrum ōbtrūncăt, ĕt aūrō. V. Tē scĕlŭs āccēptō Thrācĭs Pŏlȳmēstŏrĭs aūrō Nūtrĭt ĭn hŏspĭtĭō nōn, Pŏlȳdōrĕ, pĭō. Pp. (III, 13, 55. Cf. Virg. Æ. III, 40 sq.; Ovid. Met. XIII, 429 sq.)

Pŏlȳgītōn, ŏnĭs, m. (de πολύς et γείτων). Nom d'homme. Thērmārum ĭn sŏlĭō sī quĭs Pŏlȳgītŏnă vīdĭt. Aus. (Epig. 108).

Pŏlȳhȳmnĭă, æ, f. (Πολύμνεια et Πολυμνία). Polymnie, la Muse de la rhétorique. Dīssēnsērĕ dĕæ, quārūm Pŏlȳhȳmnĭă cœpĭt. O. Quōd nēc Mēlpŏmĕnē, quōd nēc Pŏlȳhȳmnĭă pōssĭt. M. (IV, 31). Eūtĕrpē cŏhĭbēt, nēc Pŏlȳhȳmnĭă. H. || † Pŏlȳmnĭă et Pŏlȳmnēĭă. Flēctĭtŭr ĭn făcĭlēs vărĭōsquĕ Pŏlȳmnĭă mōtūs. (Anthol. I, p. 51.) Nām vērūm fătĕāmŭr : ămăt Pŏlȳmnēĭă mōtūs. (Ciris, 55. Sed Heins. edidit Polyhymneia, unde malim Polyhymnia, de more.)

Pŏlȳmēstŏr et Pŏlȳmnēstŏr, ŏrĭs, m. (Πολυμήστωρ et Πολυμνήστωρ). Roi de Thrace, meurtrier de Polydore. Hécube le punit en lui arrachant les yeux. Vādĭt ăd ārtĭfĭcēm dīræ Pŏlȳmēstŏră cædĭs. O. Tē scĕlŭs āccēptō Thrācĭs Pŏlȳmēstŏrĭs aūrō. Pp. (III, 13, 55).

Pŏlȳnīcēs, ĭs, m. (Πολυνείκης). Polynice, fils d'OEdipe et frère d'Étéocle. Pārcĭŏr ăd cīvēs Pŏlȳnīcĭs ĭnhŏrrŭĭt ēnsĭs. St. SYN. Œdĭpŏdĭōnĭdēs.

Pŏlȳpēmōn, ŏnĭs, m. (πολυπήμων). Père de Procruste. Ŭt Sĭnĭs, ŭt Scīrōn, ĕt dē Pŏlȳpēmŏnĕ nātŭs. (Ibis, 407. Eumdem, sive alium nominat Ov. Met VII, 401.)

Pŏlȳphēmŭs ou Pŏlȳphēmŏs, ī, m. (Πολύφημος) Polyphème, géant fils de Neptune, un des Cyclopes, amant malheureux de la nymphe Galatée. Ulysse, ayant abordé en Sicile, l'enivra, et lui creva l'œil. Nām quālĭs quāntŭsquĕ căvō Pŏlȳphēmŭs ĭn āntrō. V. Pāscēntēm Sĭcŭlās aūt Pŏlȳphēmŏn ŏvēs. M. (IV, 49). Fātŭr Ăchæmĕnĭdēs : ĭtĕrūm Pŏlȳphēmŏn ĕt īllōs. O. EP. Ætnæŭs, Sĭcŭlŭs, dēfōrmĭs, tūrpĭs, tŏrvŭs, mĭnāx, trūx, hŏrrēndŭs, etc. PPH. Ætnæŭs Cȳclōps. Pāstŏr Ætnæ. (Cf. Virg. Æ. III, 619 sq.; Ovid. Met. XIII, 760; Sil. XIV, 527 sq.)

† Pŏlȳplūsĭŭs, ă, ŭm (πολυπλούσιος). Très-riche. (Plaut. Capt. II, 2, 27.)

Pŏlȳpōsŭs, ă, ŭm. Qui a un polype. Nāsūtūm vŏlŏ, nōlō pŏlȳpōsŭm. M. (XII, 37).

Pŏlȳpŭs, ī, m. (πολύπους, Dor. πώλυπος, Ion. πουλύπους). Polype, animal aquatique. Ŭtquĕ sŭb æquŏrĭbŭs dēprēnsūm pōlȳpŭs hŏstēm Cōntĭnĕt. O. Āt cōntrā scŏpŭlīs crīnālī cŏrpŏrĕ sēgnĭs Pŏlȳpŭs hærĕt. Id. (Hal. 30). Ŭt pīscēm sŏlĕō pōlȳpŭm. Pl. (Rud. IV, 3, 71). || Au fig. Homme qui a beaucoup de mains pour saisir, rapace. (Pl. Aul. II, 2, 21.) || Polype, excroissance de chair dans le nez. Bālbīnŭm (delectat) pōlȳpŭs Hāgnæ. H. (Id. Epod. 12, 5).

Pŏlȳtīmŭs, ī, m. (πολύτιμος). Nom d'homme. (Mart. XII, 86.)

Pŏlȳxĕnă, æ, et Pŏlȳxĕnē, ēs, f. (Πολυξένη). Polyxène, fille de Priam, immolée sur le tombeau d'Achille. Plācēt Ăchīllĕōs māctātă Pŏlȳxĕnă mānēs. O. Cāssāndra īncĭpĕrēt, scīssāquĕ Pŏlȳxĕnă pāllā. J. (10, 262). Pŏlȳxĕnē mĭsĕrāndă, quām trādī sĭbī. Sen. (Troad. 945). PPH. Prĭămī fīlĭă. Prĭămēĭă vīrgŏ. Părĭdĭs sŏrŏr. VERS. Ō fēlīx ūna ānte ălĭās Prĭămēĭă vīrgŏ, Hŏstīlem ăd tŭmŭlūm, Trōjæ sŭb mœnĭbŭs āltīs, Jūssā mŏrī! V. (Æ. III, 321 sq. Adde Ov. Met. XIII, 439; Sen. Troad. 1071 sq.)

Pŏlȳxĕnĭŭs, ă, ŭm. De Polyxène. Āltă Pŏlȳxĕnĭā mădĕfīēnt cædĕ sĕpūlchră. Cat. (64, 369).

Pŏlȳxō, ūs, f. (Πολυξώ). Prêtresse d'Apollon dans l'île de Lemnos. Vātēs Phœbō dīlēctă Pŏlȳxō. V. Fl. (Adde St. Th. V, 90.)

Pōmārĭŭm, ĭī, n. Verger. Ēst ălĭquīd, plēnīs pōmārĭă cārpĕrĕ rāmīs. O. Ĕt ūdă Mōbĭlĭbūs pōmārĭă rīvīs. H. Cūrā, Prĭāpĕ, dīlĭgēns pōmārĭūm. (Anth. II, p. 543.) SYN. Pōmētūm. PPH. Pōmĭfĕr hōrtŭs. Voy. Pomifer.

Pōmārĭŭs, ĭī, m. Fruitier. Ēdīcīt, pīscātŏr ŭtī, pōmārĭŭs, aūcēps. H.

Pōmĕtĭī, ōrŭm, m. pl. Habitants de Pométia, ville des Volsques. Pōmĕtĭōs Cāstrūmque Ĭnŭī. V.

Pōmētŭm, ī, n. Comme Pomarium.

Pōmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. Qui porte des fruits, abondant en fruits. Quūm mĭhĭ pōmĭfĕrīs cōnjūx fŏrĕt ōrtă Fălīscīs. O. Nōn ūllă rāmōs sīlvă pōmĭfĕrōs hăbĕt. Sen. (H. Fur. 700). SYN. Pōmōsŭs. PPH. Pōmīs, frūctĭbŭs frĕquēns, ūbĕr, fēcūndŭs, dīvĕs, ăbūndāns, ūbērrĭmŭs. Pōmōrūm fĕrāx. Pōmă fĕrēns. Pōmă, frūctūs ăgĕr ēdūcăt, præbĕt. VERS. Quōtque ĭn flōrĕ nŏvō pōmīs sē fērtĭlĭs ārbŏs Īndŭĕrăt, tŏtĭdem aūtūmnō mātūră tĕnēbăt. V. Ādspĭcĕ cūrvātōs pōmōrūm pōndĕrĕ rāmōs, Ŭt sŭă, quōd pĕpĕrĭt, vīx fĕrăt ārbŏr ŏnŭs. O. Prĕmūnt rāmōs pōndĕrĕ pōmă sŭō. Sūnt dēdūcēntĭă rāmōs Pōndĕrĕ pōmă sŭō. Sūnt pōmă grăvāntĭă rāmōs. Rūs ămăt ĕt rāmōs fēlīcĭă pōmă fĕrēntēs. Phæācūm fēlīcĭbŭs ōbsĭtă pōmīs Rūră. Id. Cēdēntēs ŏnĕrī rāmōs sīlvāmque flŭēntēm. M. Hērūm bāccīs ŏpŭlēntĕt ŏlīvæ, Pōmīsne ān prātīs (fundus). H. Pōmă Quālĭă pērpĕtŭūs Phæācum aūtūmnŭs hăbēbăt. J.

Pōmœrĭūm, ĭī, n. Boulevard autour d'une ville, enceinte. Lōngă pĕr ēxtrēmōs pōmœrĭă cīngĕrĕ fīnēs. L. Haūd prŏcŭl ēxtrēmō cūlta ăd pōmœrĭă vāllō. Prud. (Peri. 11, 153. Et Juv. 9, 11).

Pōmōnă, æ, f. Pomone, déesse des jardins et des fruits. Rēgĕ sŭb hōc Pōmōnă fŭĭt. O. (Cf. Met. XIV, 622 sq.) Voy. Autumnus.

Pōmōsŭs, ă, ŭm. Abondant en fruits. Pōmōsīsquĕ rŭbēr cūstōs pōnātŭr ĭn hōrtīs. Tib. (I, 1, 17). Īnsĭtŏr hīc sŏlvīt pōmōsā vōtă cŏrōnā. Pp. (IV, 2, 17. Et Col. X, 138). Voy. Pomifer.

Pōmpă, æ, f. (πομπή) Troupe de gens qui accompagnent, cortége, foule. Pōmpām dūcĭt. Pl. (Cas. III, 5, 66, scil. coquorum turbam. Id. Curc. I, 1, 2. Et Ter. Heaut. IV, 4, 17). Ĕt văgă nūnc cērtā dīscūrrūnt ūndĭquĕ pōmpā. Tib. (III, 1, 3). Voy. Turba. || Ordint. Cortége triomphal, foule réunie pour une cérémonie religieuse, procession. Tēmpŭs ădēst plaūsŭs : aūrĕă pōmpă vĕnĭt. O. Lōngās vīsēnt Căpĭtōlĭă pōmpās. Cīrcŭs ĕrăt pōmpā cĕlĕbēr nŭmĕrōquĕ dĕōrŭm. Ĕt cŏmĕs ĭn pōmpā cōrnĭgĕr Āpĭs ĕăt. Id. Fēstă fērvēt dŏmŭs ŭtrāquĕ pōmpā. St. Ānnŭā vōtă tămēn sŏlēnnēsque ōrdĭnĕ pōmpās Ēxsĕquĕrĕr. V. EP. Māgnă, īngēns, frĕquēns, cĕlĕbrĭs, lōngă, ānnŭă, sŏlēnnĭs, fēstă, dīgnă. || Cortége funèbre. Præfĕrăt ūt vĕtĕrēs fērālīs pōmpă trĭūmphōs. L. Pōmpām quī fūnĕrĭs īrent. O. Nīgræ sŏlēnnĭă pōmpæ. St. Dūcĭtŭr sēmpĕr nŏvă pōmpă mōrtī. Sen. (OEd. 126). Voy. Exsequiæ. || Suite, appareil; attirail. Hæc sărcĭnārūm pōmpă cōnvĕnĭt pōntī. M. (XII, 32, 25). Mūltīs... cœnæ pōmpă căpūtquĕ fŭĭt. Id. (X, 31). || Eccl. Pompes ou vanités du monde. Īrrētīēntĭs sæcŭli pōmpam īllĭcēm. P. Nol. (21, 719. Et Sedul. III, 328). Au pl. Vīrtūtūm tĭtŭlōs pōmpāsquĕ jŭbēntūm. P. Petr. (IV, 242).

Pōmpēĭānŭs, ă, ŭm (Πομπηϊανός). De Pompée. Quæ Pōmpēĭānīs prælāta ēst gāză trĭūmphīs. L. SYN. Pōmpēĭŭs... || Pompéien, partisan de Pompée. Āt Pōmpēĭānŭs... Cĭlīx. L. || De Pompéi, ville près de Naples. Nēc Pōmpēĭānī plăcĕānt măgĭs ŏtĭă Sārnī. St.

Pōmpēĭŭs ou Pōmpējŭs, ī, m. (Πομπήϊος). Pompée,

surnommé le Grand, rival de César, vaincu à Pharsale, et assassiné en Égypte. Scīlĭcĕt ēxtrēmī Pōmpēium ēmptīquĕ clĭēntēs. *L.* Ūltĭmā Pōmpēiō dăbĭtūr prōvĭncĭă, Cæsăr? *Id.* SYN. Māgnŭs. (Cf. *Luc.* I, 129 sq.) || *Le portique de Pompée.* Tūrbām nōn hăbĕt ōtĭōsĭōrēm Pōmpēiŭs. *M.* (XI, 1). || *Ses fils, Cneius et Sextus.* Ăccĭpĕ, Pōmpēī, dēdūctūm cārmĕn ăb īllō, Dēbĭtŏr ēst vītæ quī tĭbĭ, Sēxtĕ, sŭæ. *O.* Æquŏră Pōmpēiūs cēpīt dēfēnsă părēntī. *Manil.* (I, 926). || — Grōsphŭs. *Un ami d'Horace.* Ūtērĕ Pōmpēiō Grōsphō. *H.* Ō sæpĕ mēcūm... Pōmpeī, mĕōrūm prīmĕ sŏdālĭūm. *Id.* (*Od.* II, 7, 5, non ita legitima synizesi). || *Nom d'un grammairien.* Ēt mŏdŏ Pōmpēiūm, mŏdŏ tē, Dōnātĕ, lĕgēbām. *Theodulph.* (apud *Gaisford*, p. 561.).

Pōmpēiŭs *ou* Pōmpējŭs, ă, ŭm. *D'un Pompée.* Prōtĭnŭs īndĕ dŏmūs nōbīs Pōmpēiă pĕtātŭr. *O.* (*Pont.* IV, 5, 9, de Sexto. Adde *Pp.* III, 11, 60). SYN. Pōmpēiānŭs. || — Pōrtĭcŭs. *Portique de Pompée.* Scīlĭcĕt ūmbrōsīs sōrdēt Pōmpēiă cŏlūmnīs Pōrtĭcŭs. *Pp.* (II, 32, 11). Tū nĕquĕ Pōmpēiā spătĭābĕrĕ cūltŭs ĭn ūmbrā. *Id.* (IV, 9, 47. Adde *Ov. A. Am.* I, 67; *Mart.* XI, 49). || *De Pompéi, ville près de Naples.* Quæ dūlcīs Pōmpēiă pălūs, vīcīnă sălīnīs. *Col.* (X, 135). *Voy.* Pompeianus.

† Pōmpĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Fastueux, magnifique.* Dēsĭnĕ pōmpĭfĕrō tū vĭŏlārĕ tŏrō. (*Anth.* I, p. 690.)

Pōmpĭlĭŭs, ĭī, *m. Surnom de Numa.* Pōmpĭlĭūs mēnsēs sēnsĭt ăbēssĕ dŭōs. *O.* Pōmpĭlī rēgnūm mĕmŏrēm? *H. Voy.* Numa. || — ŭs, ă, ŭm. Vōs, ō Pōmpĭlĭŭs sānguĭs. *H.*

Pōmpīllă, æ, *f. Nom de femme.* Ēmptās lăcērnās mūnŭs ēssĕ Pōmpīllæ. *M.* (IV, 61).

Pōmpīllŭs, ī, *m. Nom d'un poëte romain.* Rēm fāctām Pōmpīllŭs hăbĕt. *M.* (VI, 60, 1).

Pōmpĭlŭs, *et à tort* Pōmpīlŭs, ī, *m.* (πομπίλος) *Poisson de mer.* Quī sēmpĕr spūmās sĕquĕrīs, pōmpĭlĕ, nĭtēntēs. (*Ov. Hal.* 102.)

† Pōmpŏ, ās, ārĕ, *néol. Célébrer dans un style pompeux.* Grāndĭsŏnīs pōmpārĕ mŏdīs trăgĭcōquĕ bŏātū. *Sedul.* (I, 2).

Pōmpōnĭă, æ, *f. La mère de Scipion l'Africain.* Ādstābāt fēcūndă Jŏvīs Pōmpōnĭă fūrtō. *Sil.*

Pōmpōnĭŭs, ĭī, *m. Poëte de Bologne, auteur d'Atellanes, du temps de Lucrèce.* Īnsērĭt hōc æquĕ Pōmpōnĭŭs īn chŏrĭcīs sīc. *T. Maur.* (*Met.* 396. *Ib.* 567). || *Autres.* Nūnquĭd Pōmpōnĭŭs īstīs Aūdīrēt lĕvĭōră? *H.* Nōn tū, Pōmpōnī; cœnă dĭsērtă tŭa ēst. *Mart.* (VI, 48).

† Pōmpōsŭs, ă, ŭm. *Pompeux.* Quām quōs pōmpōsō rĕbŏānt tŭă bēllă cŏthūrnō. *Arat.* (II, 761). Tām nĭtĭdō pōmpōsă pŏēmătă cūltū. *Fort.* (III, 23, 7).

Pōmptīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Anth.* II, p. 60.)

Pōmptīnă, Pōmtīnă *ou* Pōmptīnă pălūs, *f. Marais Pontins, dans la Campanie.* Ēt Pōmptīnă pălūs, ēt Gāllīnārĭă pīnŭs. *J.* (3, 307). Ēt quæ Pōmptīnās vĭă dīvĭdĭt ūdă pălūdēs. *L.* || *Au masc.* Pōmptīnī cāmpī. *Sil.* (VIII, 379. Et *Mart.* XIII, 112).

? Pōmpūllŭs. *Voy.* Pompillus.

† Pōmŭlŭm, ī, *n., dimin. de* Pomum. Rĕpĕrĕ cōnsuētīs pēr mītĭă pōmŭlă nātīs. *P. Petr.* (V, 452). Vēl dārĕ quī pŏtŭī pōmŭlă mōrĕ jŏcī. *Fort.* (in *Notit. Mss. Paris.*, t. XII, p. 105, ed. *Guérard*).

Pōmŭm, ī, *n. Fruit.* Cuī pēndērĕ sŭā pătĕrērīs īn ărbŏrĕ pōmă. *V.* Ēt măgīs āddūctō pōmūm dēcērpĕrĕ rāmō. *O.* Ārbŏr ĭbī nĭvĕīs ūbērrĭmă pōmīs, Ārdŭă mōrŭs ĕrăt. *Id.* SYN. Frūctŭs, *qqf.* frūgēs, fētŭs. EP. Mātūrŭm, dūlcĕ, mītĕ; tĕnĕrŭm, nŏvŭm, nāscēns, pēndŭlŭm, pēndēns, æstīvŭm, aūtŭmnālĕ; lætŭm, ūbĕr, fēlīx. PPH. Ārbŏrĕī fētŭs. Ārbŏrĭs *ou* rāmōrŭm ŏpēs. Aūtŭmnī pōndŭs. Fētūs ărbŏrĕ dēmptī. Pōmōrŭm pōndŭs *ou* ŏnŭs. PHR. Pēndēntēs ărbŏrĕ frūctūs. Pōmă pēndēntĭă rāmīs, rāmōs cūrvāntĭă, grăvāntĭă. *Voy.* Pomifer. || *Cueillir des fruits.* Pōmă *ou* Frūctūs cārpŏ, dēcērpŏ, lĕgŏ, cōllĭgŏ; rāmō dēcērpŏ, ărbŏrĕ dēmŏ, mănū vēllŏ, ăvēllŏ. || *Pomme.* Nōn ălĭtēr quām pōmă sŏlēnt, quæ cāndĭdă pārtĕ, Pārtĕ rŭbēnt. *O. Voy* Mālum. || — aūrĕŭm, Pōmŭm Pūnĭcŭm. *Orange; grenade. Voy.* Hesperis, Punicus. || *Qqf. comme* Pomus. Pōmă quŏque, ūt prīmūm trūncōs sēnsērĕ vălēntēs. *V.* (*G.* II, 426).

Pōmŭs, ī, *f. Arbre fruitier; pommier.* Tūm vīctŭs ăbĭērĕ fĕrī, tūnc cōnsĭtă pōmŭs. *Tib.* (II, 1, 43). *Voy.* Mālus.

† Pōmūscŭlŭm, ī, *n. Fruit.* Ūnūmquēmquĕ sŭūm rĕfĕrānt pōmūscŭlă sūccŭm. (*Anth.* II, p. 461.)

† Pōndĕrĭtās, ātĭs, *f. Comme* Pondus. *Poids.* (*Att.* apud *Non.* 2, 671.)

Pōndĕrŏ, ās, ārĕ. *Peser.* Pĕrĭī: pūgnōs pōndĕrăt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 159). Sēmpĕr ămātōrŭm pōndĕrăt īllă sĭnŭs. *Pp.* (II, 16, 12, scil. crumenam). SYN. Pēndŏ, ēxpēndŏ, lībrŏ, ēxămĭnŏ. PPH. Lāncĕ sūspēndŏ. || *Au fig. Peser, examiner.* SYN. Ēxămĭnŏ, ēxpēndŏ, pērpēndŏ, æstĭmŏ. PHR. Ātque ălĭā pārte īn trŭtĭnā sūspēndĭt Hŏmērŭm. *J.*

Pōndĕrōsŭs, ă, ŭm. *Pesant.* Ŭbĭ pōndĕrōsās, crāssās căpĭăt cōmpĕdēs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 64).

Pōndō, *ancien abl. de l'inus.* Pondus, i, *m. En poids, pesant; poids.* Eō lāsērpītī lībrām pōndō dīlŭūnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 27. *Id. Rud.* II, 2, 8. Cf. *Char.* 17). || *Poids d'une livre.* Plūs dĕcĕm pōndō jam ămōrĭs paūxīllīspēr pērdĭdī. *Pl.* (*Truc.* V, vs. 21. *Id. As.* II, 2, 33). *Voy.* Libra.

Pōndŭs, ĕrĭs, *n. Poids, charge, masse, chose pesante.* Ādspĭcĕ cōnvēxō nūtāntēm pōndĕrĕ mūndŭm. *V.* Ādjēcī pōndĕră mālō. *O.* Pōndĕrĭbūs lībrātă sŭīs (tellus). *Id.* Nām grăvĕ quĭd prōdēst pōndŭs mĭhĭ dīvĭtĭīs aūrī? *Tib.* (III, 3, 11). Nōdōsæ pōndĕră clāvæ. *Sil.* SYN. Grăvĭtās, ŏnŭs, sārcĭnă, mōlēs. EP. Lēvĕ, jūstŭm; grăvĕ, nĭmĭŭm, māgnŭm, īngēns, ĭnīquŭm. PPH. Mōlīs pōndŭs. Mōlēs ŏnĕrōsă. || *Enfant dans le sein de sa mère.* Ēt făcĕrēnt ŭtĕrī pōndĕră lēntă mŏrăm. *Pp.* (IV, 1, 100. Adde *Ov. Her.* 11, 37; *Juvc.* IV, 129). SYN. Ŏnŭs, sārcĭnă. || *Par ext. Coup.* Vāsă cădūnt, quāntō pērcūssūm pōndĕrĕ sīgnēnt. *J.* (3, 271. *Id.* 15, 66). SYN. Īctŭs. || *Qqf. Poids d'une livre.* Ārgēntī pŏtŭīt pōndĕră quīnquĕ pŭĕr. *M.* (VII, 53, nempe ferre). *Voy.* Pondo. || *Au fig.* Ēxprōmăm, mēntīsquĕ mĕæ quō pōndĕră vērgānt. *L.* Quō pōndŭs ănĭmī vērgĕt? ŭbĭ pōnĕt mĭnās? *Sen.* (*Med.* 391). || *Poids, fardeau.* Cētĕră cūrārŭm prōjēcĭt pōndĕră. *L.* Quī prōptĕr ămāră sĕnēctæ Pōndĕră dēspĭcĭtŭr. *O.* Īpse ĕtĭām tāntō dŏmĭnŭs sŭb pōndĕrĕ rērŭm. *M.* (VI, 64). SYN. Ŏnŭs. || *Poids, valeur, autorité, influence.* Īmmūtābĭlĕ sānctīs Pōndŭs ădēst vērbīs. *St.* Ān hăbĕnt ĕt sōmnĭă pōndŭs? *O* Lăcrĭmæ pōndĕră vōcĭs hăbĕnt. *Id.* Nūgīs āddĕrĕ pōndŭs. *H.* Mōmēnta ēt pōndĕră rērŭm. *L.* Vērbăquĕ dūxīssēt pōndŭs hăbērĕ mĕă. *Pp.* (III, 7, 44). Tū quī sēctārŭm caūsās ēt pōndĕră nōstī. *M.* (IX, 48). SYN. Mōmēntŭm, vīs, aūctōrĭtās. || *Fixité, constance.* Nūllă dĭū fēmĭnă pōndŭs hăbĕt. *Pp.* (II, 25, 22). Sēd nōstrī rĕvĕrēntĭă pōndĕrĭs ōbstăt (scil. stabilis decreti). *St.* || *Gravité.* Hĭlărīsquĕ, tămĕn cūm pōndĕrĕ, vīrtŭs. *St.* Ēt pōndŭs vĕtĕrĭs trīstĕ sŭpērcĭlī. *Sen.* (*Hip.* 799). SYN. Grăvĭtās.

Pōnĕ, *adv. Par derrière.* Pōnĕ sŭbīt cōnjūx; fĕrĭmŭr pĕr ŏpācă lŏcōrŭm. *V.* Pōnĕ sĕquēns. Pārs cētĕră pōntŭm Pōnĕ lĕgĭt. *Id.* SYN. Pōst. PPH. Ā tērgō. Pōst tērgŭm *ou* tērgă. || † *Prép. Derrière.* Pōne ædēm Cāstōrĭs, ĭbĭ sūnt. *Pl.* (*Curc.* IV, 1, 20. *Id. Pœn.* III, 2, 34).

Pōnŏ, ĭs, pŏsŭī, pŏsĭtŭm, pōnĕrĕ. *Mettre, placer, établir, déposer.* Ēt sālĕ tābēntēs ārtūs īn līttŏrĕ pōnūnt. *V.* Īmōquĕ pĕdēs īn mārgĭnĕ pōnūnt. *O.* Pōnĭtque īn sēpĭbŭs ōvă. *Id.* Quūm pōnĭt ŭtĕrquĕ īn lŏcŭplētĕ dŏmō vēstīgĭă. *H.* SYN. Lŏcŏ, cōllŏcŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, dēpōnŏ, rĕpōnŏ, fīgŏ. || *Au fig.* Hīs ĕgŏ nēc mētās rērŭm, nēc tēmpŏră pōnŏ. *V.* Sūmptīs spēm pōnĭs ĭn ārmīs. Ēxĭtĭīs pŏsĭtūră mŏdŭm. *Id.* Te īn crīmēn pŏpŭlō pōnăt ātque īnfāmĭăm. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 11). || *Construire, bâtir.* Prīmă făvīs pōnūnt fŭndāmĭnă. *V.* Tēmplŭm dē mārmŏrĕ pōnăm. *Id.* Quŭm pŏsŭīt jūssām Phœbēīs sŏrtĭbŭs ūrbēm. *Ov.* SYN. Lŏcŏ, ēxstrŭŏ, etc. *Voy.* Fundo 1. || *Planter.* Pōne ōrdĭnĕ vītēs. *V.* Īllĕ ēt nĕfāstō tē pŏsŭīt dĭē (de arbore). *H.* SYN. Sĕrŏ, plāntŏ. || *Exécuter un ouvrage d'art.* Līquĭdīs īllĕ cŏlōrĭbŭs Sōlērs nūnc hŏmĭnēm pōnĕrĕ, nūnc dĕŭm. *H.* Īnfēlīx ŏpĕrīs sūmmā, quĭă pōnĕrĕ tōtŭm Nēscĭēt. *Id.* SYN. Fīngŏ. || *Dépeindre.* Pōnĕ Tĭgēllīnŭm. *J.* (1, 155). || *Placer près, sur.* Pŏsŭītque ād tēmpŏră cānōs. *O.* SYN. Āppōnŏ, ādmŏvĕŏ, āpplĭcŏ, etc. || *Mettre sur table, servir.* Īnvītās ăd āprŭm : pōnĭs mĭhĭ, Gāllĭcĕ, pŏrcŭm. *M.* (VIII, 22). Ūnctă sătĭs pīnguī pōnēntŭr ŏlūscŭlă lārdō. *H.* Dā Trĕbĭō, pōne ād Trĕbĭŭm. *J.* (5, 155). SYN. Āppōnŏ. || *Proposer.* Invītăt prĕtĭīs ănĭmōs, ēt præmĭă pōnĭt. *V.* SYN. Prōpōnŏ. || *Imposer, donner.* Mōrēsquĕ vĭrīs ēt mœnĭă pōnĕt. *V.* Ērrōrī nōmēn vīrtūs pŏsŭīssĕt hŏnēstŭm. *H.* SYN. Īmpōnŏ, dō. || — ōscŭlŭm. *Baiser.* Ōscŭlăque īn gĕlĭdīs pōnēs sŭprēmă lăbēllīs. *Pp.* (II, 13, 29. Et *St. Th.* II, 354). *Voy.* Osculor. || *Déposer, quitter; au fig. Renoncer à, bannir, chasser.* Nȳmphæ vēlāmĭnă pōnūnt. *O.* Vērsūs ēt cētĕră lūdĭcră pōnŏ. *H.* Pōnĭtĕ cōrdĕ mĕtŭm. *V.* Jām taūrī pōnēt ămōrēm. *O.* Pōnĕrĕ prœlĭă. *Sil.* Pōnĕ mŏrās ēt stŭdĭŭm lŭcrī. *H.* SYN. Dēpōnŏ, ēxŭŏ, rĕlīnquŏ, pēllŏ, ŏmīttŏ, mīttŏ, etc. || *Déposer en gage.* Pōcŭlă pōnăm Fāgĭnă. *V.* Pōnŏ pāllĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 77). SYN. Dēpōnŏ. || *Placer de l'argent.* Quærīt călēndīs pōnĕrĕ. *H.* SYN. Cōllŏcŏ. || *Mettre un prix à une ch.* Cāllĭdŭs huīc sīgnō pōnēbām mīllĭă cēntŭm. *H.* || *Disposer.* Pōnēndīs īn mīllĕ mŏdōs pērfēctă căpīllīs. *O.* SYN. Dīspōnŏ, cŏmpōnŏ. || *Qqf Exposer.* Mĕŭmquĕ mē pŏtĭŭs căpŭt pĕrīcŭlō... pōnĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 29). SYN. Ēxpōnŏ. || *Employer.* Quō pōnām vĭgĭlāns tēmpŏră lōngă mŏdō. *O.* SYN. Īnsūmŏ, etc. || *Abaisser, apaiser.* Tōllĕrĕ seū pōnĕrĕ vūlt frĕtă. *H.* SYN. Prĕmŏ, plācŏ. || *n. S'apaiser, cesser.* Tūm zĕphȳrī pŏsŭērĕ. *V.* Quūm fĕră pōnĭt hĭēms. *St.* SYN. Cēssŏ, dēsĭnŏ, cădŏ. || Pōnĕ, *impér. Supposez que.* Vērŭm pōne ēssĕ vīctum ĕŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 25). SYN. Făc, fīngĕ.

Pōns, tĭs, *m. Pont.* Sāxĕŭs īngēntī quēm pōns āmplēctĭtŭr ārcŭ. *L.* Mīttī rōbŏrĕō scīrpĕă pōntĕ sŏlĕt. *O.* Pōntem aūdērĕt quŏd vēllĕrĕ Cōclēs. *V.* SYN. Pōntĭcŭlŭs. EP. Rōbŏrĕŭs; sāxĕŭs, lăpĭdĕŭs; āltŭs, cēlsŭs, sūblīmĭs; fīrmŭs, vălĭdŭs, tūtŭs. PPH. Pōntĭs ārcŭs, fōrnīx, mōlēs, cūrvāmĕn. PHR. Nōn flūmĭnă pōntĕ cŏērcĕt. *Rutil.* Pōntem īndĭgnātŭs Ărāxēs. *V.* Pōntĭbŭs īnstrātīs cōnjūnxīt līttŏră. *Enn.* || *A Rome, c'était la place des mendiants.* Īnvītātŭs ăd hæc ălĭquīs dē pōntĕ nĕgābĭt. *J.* (14, 134. Et *Mart.* X, 5). || *Planche pour descendre d'un navire.* Fōrtĕ rătīs cēlsī cōnjūnctă crĕpīdĭnĕ sāxī Ēxpŏsĭtīs stăbāt scālīs ēt pōntĕ părātō. *V.* Sŏcĭōs dē pūppĭbŭs āltīs Pōntĭbŭs ēxpōnĭt. *Id.* Cēlsām părātīs pōntĭbŭs scandĭt rătēm. *Prud.* (*Cath.* 7, 106). || *Étages de tours; chemins de communication entre plusieurs tours; pont-levis; espèce de pont volant pour les siéges.* Tūrrĭs ĕrāt vāstō sŭspēctu ēt pōntĭbŭs āltīs. *V.* Sūbdĭdĕrātquĕ rŏtās, pōntēsque īnstrāvĕrăt āltōs. *Id.* (Adde *St. Th.* X, 879). SYN. Tăbŭlātă. || *Ponts construits dans les comices pour les électeurs.* Pōntĭbŭs īnfīrmōs præcĭpĭtāssĕ sĕnēs. *O.*

Pōntĭă, æ, *f. Nom de femme.* Bŭccēllās mīsīssĕ tŭās tē, Pōntĭă, dīcĭs. *M.* (VI, 75 Et *Juv.* 6, 638; *Sid.* 22, 195).

Pōntĭcŭlŭs, ī, *m. Petit pont.* (*Cat.* 17, 3.)

Pōntĭcŭs, ă, ŭm. *Du royaume de Pont.* Pōntĭcă tēr vīctī caūtūs mĕdĭcāmĭnă rēgĭs. *J.* (6, 661). || *Du Pont-Euxin.* Ādspĭcĭăt vūltūs Pōntĭcă tērră mĕōs. *O.* (*Trist.* I, 2, 94. *Id. Pont.* III, 1, 7). Pōntĭcī faūcēs frĕtī. *Sen.* (*Med.* 454). || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Ov. Trist.* IV, 10, 47; *Juv.* 8, 1.)

Pōntĭfēx, ĭcĭs, *m. Pontife, grand prêtre, magistrat préposé aux cérémonies religieuses.* Dīcĭtĕ pōntĭfĭcēs : īn sānctō quīd făcĭt aūrŭm? *Pers.* (2, 69). Scāndēt cūm tăcĭtā vīrgĭnĕ pōntĭfēx. *H.* Pōntĭfĭcŭm mĕlĭōrĕ cœnīs. *Id. Voy.* Sacerdos. || *Eccl. Évêque.* Quāmvīs pōntĭfĭcēm prĕmĕrēt trĕmĕbūndă sĕnēctŭs. *Fort.* (IV, 6, 1). Tōtĭŭs ōrbĭs ămōr, pōntĭfĭcŭmquĕ căpŭt. *Id.* (III, 11, 2). SYN. Præsŭl. *Voy.* Episcopus.

Pōntĭfĭcālĭs, ĕ. *De pontife; d'évêque.* Pōllŭĕrānt pōntĭfĭcālĕ căpŭt. *O.* Ēxŭvĭās dēpōnĕrĕ pōntĭfĭcālēs. *Prud.* (*Sym.* I, 548. Et *Fort.* I, 15, 33).

Pōntĭfĭcātŭs, ūs, *m. Dignité de pontife, pontificat; Eccl. Épiscopat.* Vīr mŏnăchŭs pērstāns īn pōntĭfĭcātŭs hŏnōrĕ. *Fort.* (*V. S. M.* I, 221, ultima male correpta in genitivo *pontificatus*).

Pōntĭlĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sīc ĕrĭt ætērnŭm, Pōntĭlĭānĕ, vălē. *M.* (V, 67).

Pōntīnă. *Voy.* Pomptina.

Pōntĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Āgnōscīsnĕ tŭām, Pōntī dūlcīssĭmĕ, cūlpăm? *Aus.* (*Epist.* 24, 103). Quēm gĕnĕrīs prīncēps Paūlīnŭs Pōntĭŭs ōlĭm. *Sid.* (22, 117). || *Ponce Pilate. Voy.* Pilatus.

† Pōntĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur mer.* Lūstrēnt pōntĭvăgī Cūmānī līttŏrĭs āntră. (*Anth.* I, p. 487.)

1. Pōntŭs, ī, *m.* (πόντος). *La mer.* Mūltă tămēn lātŭs trīstĭă pōntŭs hăbĕt. *O.* Cōntĭnŭō vēntīs sūrgēntĭbŭs, aūt frĕtă pōntī. *V. Voy.* Mare. || — Eūxīnŭs. *Le Pont-Euxin.* Dūm mē, tērrārŭm pārs pænĕ nŏvīssĭmă, Pōntŭs Eūxīnŭs fālsō nōmĭnĕ dīctŭs, hăbĕt. *O.* Pōntŭs ēt ōstrĭfĕrī faūcēs tēntāntŭr Ăbȳdī. *V. Voy.* Euxinus. || *Le Pont, contrées du Bas-Danube, Scythie.* Ēcquĭd ŭt ē Pōntō nŏvă vēnĭt ĕpīstŏlă, pāllēs? *O.* (*Id. Pont.* IV, 4, 19). || *Vague, lame.* Īngēns ā vērtĭcĕ pōntŭs Īn pūppĭm fĕrĭt. *V.*

2. Pōntŭs, ī, *m.* (Πόντος). *Le Pont, contrée de l'Asie-Mineure.* Hās hērbās ātque hæc Pōntō mĭhĭ lēctă vĕnēnă. *V.*

Pŏpă, æ, *m. Victimaire.* Sūccīnctīquĕ călēnt ād nŏvă lūcră pŏpæ. *Pp.* (IV, 3, 62). || *Au fig. Bien nourri (qui semble être d'un victimaire).* Īllī trĕmăt ōmēntō pŏpă vēntĕr. *Pers.* (6, 73).

Pŏpănŭm, ī, *n.* (πόπανον). *Gâteau d'offrande.* Scīlĭcĕt ēt tĕnŭī pŏpănō cōrrūptŭs Ŏsīrĭs. *J.* (6, 541).

Pŏpēllŭs, ī, *m. Petit peuple.* Vīlĭă vēndēntēm tŭnĭcātō scrūtă pŏpēllō. *H.* Blāndō caūdām jăctārĕ pŏpēllō. *Pers.* (4, 15). *Voy.* Plebecula.

Pŏpĭlĭŭs, *et mieux* Pŏpīllĭŭs, ĭī, *m. Popillius Lenas, consul romain.* Pērcrĕpā pūgnām Pŏpīllī, făctī Cōrnēlī cănĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 63. Male vulgo *Pompili*).

Pŏpīnă, æ, *f. Auberge, restaurant, gargote.* Quæcūmque īmmūndīs fērvēnt āllātă pŏpīnīs. *H.* Ūnctă pŏpīnă. *Id.* Quŏd fūmāntĭă quī tŏmāclă raūcŭs Cīrcūmfērt tĕpĭdīs cŏquūs pŏpīnīs. *M.* (I, 42, 9). *Voy.* Caupona.

Pŏpīnŏ, ōnĭs, *m. Qui fréquente les gargotes, pilier de tavernes.* Īmbēcīllŭs, ĭnērs, sīm quĭdvīs, āddĕ pŏpīnō. *H.* Quĭs pōcŭlīs ārgēntĕīs chŏrum īntro ĭbĭ pŏpīnŏ? *Varr.* (ap. *Non.* 2, 705).

Pŏplĕs, *et ordint.* Pōplĕs, ĭtĭs, *m. Jarret, par ext. Genou.* Ĭngēns ăd tērrām dŭplĭcātō pōplĭtĕ Tūrnŭs. *V.* Pōplĭtĭbūs sŭbĕrānt pīctō gĕnŭālĭă līmbō. *O.* Sūræ flĕxērĕ, sĭne ūllō Tĕgmĭnĕ pōplĕs ĕrăt. *L.* Pōplĭtĭbūs tĭmĭdōquĕ tērgō. *H.* Brāchĭă, pālpēbræquĕ cădūnt, pŏplĭtĕsquĕ cŭbāntī. *Lr.* (IV, 953. Cf. *Serv.* ad *Æ.* IX, 762 : « *Poples* autem, *po* correpta est, sicut in *Sereno* legitur; sed producitur positione. ») *Voy.* Genu.

† Pōplĭcĭtŭs, *arch. Comme* Publicitus. Prōlētārĭŭ' pōplĭcĭtūs scūtīsquĕ fĕrōquĕ Ōrnātūr fērrō. *Enn.* (apud *Gell.* 16, 10).

Pōplĭcŏlă *ou* Pūblĭcŏlă, æ, *m. Surnom de Valérius, consul collègue du premier Brutus; autres de ce nom.* Pōplĭcŏla, Īngēntĭs Vŏlĕsī Spārtānă prōpāgŏ. *Sil.* Quūm Pĕdĭūs caūsās ēxsūdēt Pōplĭcŏla, ātquĕ. *H.* Præmĭă Mēssālĭs māxĭmă Pōplĭcŏlĭs. (*Catal. Virg.* 11, 40.) || *Adj. Qui flatte le peuple.* Īntēr pōplĭcŏlās mānū fĕrōcēs Trūncō Mūcĭūs ēmĭnĕt lăcērtō. *Sid.* (23, 80. Alii in his legunt *publicola*).

† Pŏplĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Publicus. Nām mūltī suām rēm bĕnĕ gēssēre ēt pŏplĭcām pătrĭă prŏcŭl. *Enn.* (apud *Cic. Fam.* 7, 6).

† Pŏplŭs, ī, *m. sync. de* Populus. Tu ūrbānūs vērō scūrră, dēlĭcĭæ pŏplī. *Pl.* (*Most.* I, 1, 14. *Id. Amph. prol.* 101; *Asin. prol.* 4).

† Pŏpŏlŭs, *m., ancienne orthog. pour* Populus.

Pŏpōscī, *parf. de* Posco.

Pōppæă, æ, *f. Poppée, seconde femme de Néron.* Quōs jām tĕnēt Pōppæă cōncōrdī fĭdē. *Sen.* (*Octav.* 791). || *D'où,* Pōppæānă, ōrŭm, *n. pl. Sorte de parfum.* Pānĕ tŭmēt făcĭēs, aūt pīnguĭă pōppæānă Spīrăt. *J.* (6, 462).

Pōppȳsmă, ătĭs, *n.* (*πόππυσμα*). *Sorte de sifflement pour flatter les chevaux avec la voix; murmure approbateur.* Præbēbĭt vātī crēbrūm pōppȳsmă rŏgāntī. *J.* (6, 584).

Pŏpŭlābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être ravagé.* Quōdcūmquĕ fŭĭt pŏpŭlābĭlĕ flāmmæ. *O.*

† Pŏpŭlācĭŭs, ă, ŭm. *Du peuple, grossier* Ēt dūm pŏpŭlācĭă Āgĭmūs pēr lūdŭm. *Laber.* (ap. *Non.* 2, 630).

Pŏpŭlārĭs, ĕ. *Populaire, du peuple.* Jām nĭmĭūm gaūdēns pŏpŭlārĭbŭs aūrĭs. *V.* Ēt pŏpŭlārēs Vīncēntēm strĕpĭtūs. *H.* || Pŏpŭlārĭs aūră. *Voy.* Aura. || *Qui est du même pays.* Quĕrēntēm Sāpphō pŭēllĭs dē pŏpŭlārĭbŭs. *H.* Rāmūmquĕ tĕnēns pŏpŭlārĭs ŏlīvæ. *O.* Lĕænă pŏpŭlārĭs. (*Ibis,* 503.) SYN. Pătrĭŭs. || *Populaire, qui a de la popularité.* Pŏpŭlārĭă nōmĭnă Drūsōs. *L.*

Pŏpŭlārĭtās, ātĭs, *f. Popularité.* Ēt grātūm pŏpŭlārĭtātĕ Māgnūm. *St.* Āltēr dūm pŏpŭlārĭtātĕ gaūdĕt. *Sid.* (23, 400). PPH. Pŏpŭlārĭs aūră, făvŏr. PHR. Pūblĭcŭs hinc ārdēscĭt ămŏr. *Cl. Voy.* Favor. || *Qqf. Qualité de compatriote.* Pŏpŭlārĭtātĭs caūsā. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 81).

Pŏpŭlārĭtĕr. *Pour plaire au peuple.* Quēmlĭbĕt ōccīdūnt pŏpŭlārĭtĕr. *J.* (3, 37).

† Pŏpŭlātĭm. *Dans le peuple.* Pŏētă plăcŭĭt pŏpŭlātĭm ōmnĭbŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 2, 628. *Cæcil.* ibid. 659).

Pŏpŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de ravager.* || † *néol. Population.* Flēbānt gērmānæ, flēbāt pŏpŭlātĭŏ præsēns. *Sedul.* (IV, 275).

Pŏpŭlātŏr, ōrĭs, *m.*; Pŏpŭlātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui ravage.* Hōc ŭbĭ cōgnōvĭt Trōjæ pŏpŭlātŏr Ātrīdēs. *O.* Călābrī pŏpŭlātōr Sīrĭŭs ārvī. *V. Fl.* Flūctŭĕt, aūt Sĭcŭlī pŏpŭlātrīx vīrgŏ prŏfūndī. *St.* Aūt pŏpŭlātrīcēs īnfēstāvērĕ cătērvæ. *Cl.* SYN. Vāstātŏr, pēstĭs, ēxĭtĭūm, clādēs.

Pŏpŭlātŭs, ă ŭm, *de* Populor *ou* Populo. *Qui a ravagé.* Quīsquĕ sŭūm pŏpŭlātŭs ĭtĕr. *V.* Gĕtĭcās pŏpŭlātūs cædĭbŭs ūrbēs. *St.* || *Passivt. Ravagé.* Ārvă Mārtĕ cŏlī pŏpŭlātă nōstrō. *H.* Pŏpŭlātăquĕ tēmpŏră rāptĭs Aūrĭbŭs. *V.* Ēt ōmnī dĕcŏrĕ pŏpŭlātō lĕvĭs. *Sen.* (*Ag.* 503, de nave).

Pŏpŭlātŭs, ūs, *m. Dégât, ravage.* Ārdēnt Hēspĕrĭī sævĭs pŏpŭlātĭbŭs āgrī. *L.* Squālēnt pŏpŭlātĭbŭs āgrī. *Cl.* (*Eutr.* I, 244. Et *Sid.* 5, 583).

Pōpŭlĕŭs, ă, ŭm. *De peuplier.* Quālĭs pōpŭlĕā mœrēns phĭlŏmēlă sŭb ūmbrā. *V.* Ēt quūm pōpŭlĕās vēntĭlăt aūră cŏmās. *O.* SYN. Pōpūlnŭs.

Pōpŭlĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des peupliers.* Pōpŭlĭfēr Spērchīŭs, ēt īrrĕquĭētŭs Ĕnīpeŭs. *O.* (*Id. Am.* II, 17, 32).

Pŏpŭlīscītŭm *ou* Pŏpŭlī scītŭm, ī, *n. Plébiscite.* Quūm scītă pătrūm pŏpŭlīquĕ frĕquēntĕr. *Prud.* (*Sym.* II, 310, novarit).

Pōpūlnŭs, ă, ŭm. *Comme* Populeus. Pōpūlnă sōrs aūt ābiēgna ĕst tŭă? *Pl.* (*Cas.* II, 6, 32).

Pŏpŭlŏ, ās, ārĕ, *et* Pŏpŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Dépeupler, ravager.* Hīc ōlim īgnārōs lūctūs pŏpŭlāvĭt Āchīvōs. *Pp.* (III, 18, 29). Nōn nōs aūt fērrō Lĭbȳcōs pŏpŭlārĕ pĕnātēs Vēnĭmŭs. *V.* Ēt līttŏră vēstră Vī pŏpŭlăt. Pŏpŭlātque īngēntēm fārrĭs ăcērvŭm. *Id.* Plūrĭmă tērrēnō pŏpŭlāvĕrăt æquŏră bēllō. *Rutil.* (1, 333). Fōrmām pŏpŭlābĭtŭr ætās. *O.* Ēt ōră dūrŭs pūlchră pŏpŭlātŭr lăpĭs. *Sen.* (*Hip.* 377). Fīnēs mūs pŏpŭlātŭr. *M.* (XI, 19). SYN. Dēpŏpŭlŏ, dēpŏpŭlŏr, dēsōlŏ, vāstŏ, dēvāstŏ, dīrĭpĭŏ, prædŏr, cōrrūmpŏ, dēstrŭŏ, *qqf.* cōnsūmŏ, ābsūmŏ. PPH. Fūnēstōs rēddĭdĭt āgrōs. *Lr.* || Pŏpŭlŏr, *qqf. pass.* Fĕrīsnĕ părĕt pŏpŭlāndās trādĕrĕ tērrās? *O.* (Cf. *Char.* 142 et 143). *Voy.* Populatus.

Pŏpŭlōnĭă, æ, *f.* (Ποπυλώνιον). *Ville maritime d'Étrurie.* Sēxcēntōs īllī dĕdĕrăt Pŏpŭlōnĭă mātĕr *V.* Sēcūrūm rĕsĕrăt Pŏpŭlōnĭă līttŭs. *Rutil.* (1, 421).

† Pŏpŭlōsŭs, ă, ŭm. *Populeux; nombreux, multiple.* Rūră pălūdĭcŏlæ tēmnĭs pŏpŭlōsă Răvēnnæ. *Sid.* (*Ep.* VII, 17, 19). Vīx părēns ōrbĭs pŏpŭlōsă Pœnī. *Prud.* (*Peri.* 4, 61). Brĭāreŭs pŏpŭlōsŏ cōrpŏrĕ pūgnăt. *Sid.* (15, 27). Līnguārūm pŏpŭlōsă sĕgĕs. *Arat.* (I, 123). SYN. Cĕlĕbĕr, frĕquēns, mūltŭs, etc.

1\. Pŏpŭlŭs, ī, *m. Grande réunion d'hommes; habitants, population.* Cūmquĕ sŭĭs tōtās pŏpŭlīs īncēndĭă gēntēs Īn cĭnĕrēm vērtūnt. *O.* Āntĕ sŭī pŏpŭlūs līmĭnă rēgĭs ădēst. *Id.* Nūtārētquĕ rătĭs pŏpŭlō pĕrĭtūră rĕcēptō. *L.* SYN. Tūrbă, *qqf.* īncŏlă, cīvēs. || *Peuple, nation.* Hīnc pŏpŭlūm lātē rēgēm bēllōquĕ sŭpērbŭm. *V.* Thrācūm pŏpŭlīs fŭĭt aūctŏr. *O.* SYN. Gēns, nātĭŏ, *qqf.* tērră, tēllūs, gĕnŭs. || Īn pŏpŭlōs ēxĕŏ. *Devenir célèbre.* Ēxĕăt īn pŏpŭlōs cūnctĭs īllūstrĭŏr ānnŭs. *Cl.* PHR. Īn fāmam ēt sæcŭlă mīttī. *Sil.* || *Le peuple, la foule.* Pŏpŭlūs mē sībĭlăt, ăt mĭhĭ plaūdŏ. *H.* Pŏpŭlī cōntēmnĕrĕ vōcēs. *Id.* Pŏpŭlūm sĭnĕ vī pŭdŏr īpsĕ rĕgēbăt. *O.* Dāt pŏpŭlūs, dāt grātŭs ĕquēs, dāt tūră sĕnātŭs. *M.* (VIII, 15). SYN. Tūrbă, vūlgŭs, *qqf.* plēbs, mūltī.

2\. Pōpŭlŭs, ī, *f. Peuplier.* Pōpŭlŭs īn flŭvĭīs, ăbĭēs Īn mōntĭbŭs āltĭs. *V.* Ōppōrtūnă sŭā blāndītŭr pōpŭlŭs ūmbrā. *O.* Pōpŭlĕ, vīvĕ, prĕcŏr. *Id.* EP. Flŭvĭālĭs, ālbă, glaūcă, vĭrēns, vĭrĭdĭs, frōndēns; āltă, cēlsă, ārdŭă, prōcēră. PPH. Ārbŏr Hērcŭlĕă, Ālcīdæ grātīssĭmă. Ārbŏr Phăĕthōntĭăs, Phăĕthōntĭs (idis).

Pōrcă, æ, *f. Truie.* Prīmă Cĕrēs ăvĭdæ gāvīsa ēst sānguĭnĕ pōrcæ. *O.* Ēt cæsā jūngēbānt fœdĕră pōrcā. *V.* Frūgĕ Lărēs ăvĭdāquĕ pōrcā. *H.* SYN. Scrōfă, sūs, *f.* PHR. Sētĭgĕræ mātrĭs fēcūndā nātŭs īn ālvō. *Sympos.* (*Ænig.* 31).

? Pōrcēllă, *f. Voy.* Porcula.

Pōrcēllŭs, ī, *m.* *Comme* Porculus. Ăquĭlă ēst părātă răpĕrĕ pōrcēllōs tĭbī. *Ph.*

† Pōrcĕō, ēs, ērĕ, *arch.* ***Empêcher.*** Deūm mē suādēt făcĕrĕ pĭĕtās, cīvĭūm pōrcēt pŭdŏr. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 696. *Lucil.*, *Pac.*, *Att.* ibid. Cf. *Char.* 217, qui exhibet perfectum *porxi*).

Pōrcĭă, æ, *f.* *Porcie, fille de Caton d'Utique et femme de* ***Brutus.*** Cōnjŭgĭs aūdīssēt fātūm quūm Pōrcĭă Brūtī. ***M.*** (I, 43).

Pōrcīnārĭŭs, ĭī, *m.* *Charcutier.* Quāntă lănĭīs lāssĭtūdŏ! quāntă pōrcīnārĭīs! *Pl.* (*Capt.* IV, 3, 5).

Pōrcīnŭs, ă, ŭm. *De porc.* Jūdæūs lĭcĕt ēt pōrcīnūm nūmĕn ădōrĕt. *Petr.* (*fragm.* p. 683, Burm. Adde *Pl. Men.* I, 3, 28). Pōrcīnūm tĕnŭērĕ grĕgĕm. *Sedul.* (III, 84). SYN. Sŭīllŭs. || *Subst.* *f.* (*s.-ent.* caro). *Viande de porc.* Vĭtŭlīnām, cētūm, pōrcīnām: cāra ōmnĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 5. Adde *P. Nol.* 27, 93).

Pōrcĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Pōrcĭŭs īnfrā. ***H.*** Pōrcĭŭs ōctăphŏrō fērtŭr. (*Anth.* II, p. 464.)

? Pōrcŭlă, æ, *f.* *Jeune truie.* (*Pl. Mil.* IV, 2, 68. Sed alii dant *porcellam*, *porculenam.*)

Pōrcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Porcus. *Petit cochon, cochon de lait.* Jŭbĕās, sī săpĭās, pōrcŭlum āffērrī tĭbī. *Pl.* (*Men.* II, 2, 37. *Id. Rud.* IV, 4, 126). SYN. Pōrcēllŭs.

Pōrcŭs, ī, *m.* *Porc, cochon.* Ūt lĭbĕt, hæc pōrcīs hŏdĭē cŏmĕdēndă rĕlīnquēs. *H.* Ēt mĭnŏr ēx hŭmĭlī vīctĭmă pōrcŭs hără. *O.* Īnvītās ăd ăprūm: pōnīs mĭhī, Gāllĭcē, pōrcŭm. *M.* (VIII, 22). SYN. Sūs, pōrcēllŭs, pōrcŭlŭs. *Voy.* Sus. || *Au fig.* *Homme gras.* Mē pīnguem... Ĕpĭcūrī dē grĕgĕ pōrcŭm. *H.*

Pōrgŏ, ĭs, rxī, gĕrĕ, *sync. de* Porrigo. Ēt pōcŭlă pōrgĭtĕ dēxtrīs. *V.* Dūcī pōrgēns cārchēsĭă Grāīō. *V. Fl.* Prīmĕ nĕpōs, vēl rē vēl spē mĭhī pōrgĕ frŭēndŭm. *Aus.* (*Idyl.* 4, 37). Mūtāsquĕ vŏlŭcrēs Pōrxĭt, ĕt ŏbtūsō, etc. *St.* (*Silv.* I, 1, 205).

Pōrphўrĭŏ *ou* Pōrphўrĭōn, ōnĭs, *m.* (Πορφυρίων) *Nom d'un géant.* Pōrphўrĭōn trĕpĭdām cōnātŭr rūmpĕrĕ Dēlōn. *Cl.* Aūt quĭd mĭnācī Pōrphўrĭōn stătū. *H.* || *Homme de ce nom.* (*Mart.* XIII, 78.)

Pōrphўrĭŭs, ĭī, *m.* *Porphyre, philosophe néoplatonicien.* Cūm quō Pōrphўrĭŭs clārĕt ĕt īpsĕ quĭdĕm. (*Epigr. ævi Carolini* ap. *Mai.* t. V, p. 421.)

Pōrrēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Porrigo. ***Étendu, et au fig.*** Sī mărĕ, sī tērrās pōrrēctāquĕ līttŏră vīdī. *O.* Dīffīdĭt, āc mūltā pōrrēctum ēxtēndĭt ărēnā. *V.* Sĕrĭēs pōrrēctă vĭārŭm. *St.* Cōrsĭcă Sārdĭnĭā brĕvĭŏr, pōrrēctĭŏr Īlvā. *Sen. phil.* (*Epig. de Cors.*). Īmpĕrī Pōrrēctă mājēstās ăd ōrtūm Sōlĭs. *H.* SYN. Ēxtēnsŭs *ou* ēxtēntŭs, prōtēntŭs, prōlātŭs, lōngŭs. || *Prolongé; en partic. Syllabe longue.* Ēt sīt prōdūctă sўllăbă lōngă mŏră. *O. Voy.* Productus. || *Présenté, offert.* Mūnĕră pōrrēxĭt: Mīnōs pōrrēctă rĕfūgĭt. *O.* Ōdērūn pōrrēctă nĕgāntēm Pōcŭlă. *H.* SYN. Ōblātŭs. || — frōns. *Front déridé.* Prīmum ĕgō tē pōrrēctĭōrĕ frōntĕ vŏlō mēcūm lŏquī. *Pl.* (*Cas.* II 4 3). SYN. Ēxplĭcĭtŭs.

Pōrrēxī, *parf. de* Porrigo.

Pōrrĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Offrir en sacrifice des viandes qu'on jetait dans la mer.* Ēxtāquĕ sālsōs Pōrrĭcĭam īn flūctūs. *V.* (*Æ.* V, 238. Quod jure defendit *Macr.* 3, 2, eos castigans qui legunt *projiciam.* Et *Servius*: « Legendum *Porriciam*, i. e. porro jaciam. » Proprie obsoletum verbum est *iciam*, quod in *Abicio*, *Adicio*, *Reicio*, etc. Veteres libb. habent *projiciam*, *prociam*). Ātque īn mănĭbŭs ēxtă tĕnĕam, ūt pōrrĭcĭăm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 31. Et *Næv.* apud *Non.* 2, 62). PHR. Jāctāquĕ cærŭlĕīs īnnābānt flūctĭbŭs ēxtă. *Sil.*

1. Pōrrīgŏ, ĭnĭs, *f.* ***Petites écailles ou farine qui se détachent de la tête, dartre farineuse.*** Căpŭt īmpēxā fœdūm pōrrīgĭnĕ. *H.* Quūm căpŭt īmmēnsō pēxūm pōrrīgĭnĕ nīnguĭt. *Sam.* (vs. 35. *Id.* 45 Et *Lucil.* apud *Non.* 2, 701). || *Dartre d'un cochon ladre.* Grēx tōtŭs īn āgrīs Ūnĭŭs scăbĭē cădĭt ēt pōrrīgĭnĕ pōrcī. *J.* (2, 79).

2. Pōrrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. ***Tendre, étendre, allonger.*** Sērpēns īn lōngūm pōrrĭgăr ālvŭm. *O.* Nēc brāchĭă lōngō Mārgĭnĕ tērrārŭm pōrrēxĕrăt Āmphĭtrītē. *Id.* Pēr tōtă nŏvēm cuī jūgĕră cōrpŭs Pōrrĭgĭtŭr. *V.* SYN. Tēndŏ, ēxtēndŏ, prōtēndŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prōlātŏ, *qqf.* prŏpāgŏ. || — pĕdēs. *Être exposé, en parl. d'un mort.* Sēd mĕă pōrrēxĭt spōrtŭlă, Paūlĕ, pĕdēs. *M.* (IX, 86, translate). || *Au fig.* Brūmālēs pōrrĭgĭs hōrās. *O.* Quĭs grădŭs ūltĕrĭŏr, quō sē tŭă pōrrĭgăt īră? *Id.* || *Étendre à terre, renverser.* Ēt vŏlŭcrēm lōngō pōrrēxĭt vūlnĕrĕ pārdŭm. *M.* (*Spect.* 15). Ūtrūmque ăb ĕquīs īngēntī pōrrĭgĭt ārvō. *V. Fl.* SYN. Ēxtēndŏ, stērnŏ, etc. || *Tendre, présenter, offrir.* Nēc tĭbī pāmpĭnĕās aūtūmnŭs pōrrĭgĭt ūvās. *O.* Pōrrĭgĭt ōscŭlă lўmphīs. *Id.* Vēctīgālĭă pōrrĭgām. *H.* SYN. Tēndŏ, prōtēndŏ, ōffĕrŏ, præbĕō || *Montrer.* Naūplĭŭs ūltōrēs sūb nōctēm pōrrĭgĭt īgnēs. *Pp.* (IV, 1, 115). *Voy.* Ostendo.

Pōrrīmă, æ, *f.* *Sœur ou compagne de Carmenta* Pōrrīmă plācātŭr. *O.* (*Fast.* I, 633).

Pōrrō, *et postérieurt.* Pōrrŏ, *adv.* ***Loin, en avant, en avançant.*** Ŭbĭ tu hīc hăbĭtās? Pōrro īllīc lōnge īn cāmpīs ūltĭmīs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 95). Sēd, ŭt ōccēpīstī, pērgĕ pōrrō prōlŏquī. *Id.* (*Trin.* I, 2, 125). Pōrro ăb hāc quæ me ābstrāhāt. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 18). Īnscĭŭs Ænēās quæ sīnt eă flūmĭnă pōrrō. *V.* Tū pōrrŏ sĕquĕrĭs? *St.* SYN. Lōngē. || *Dans la suite des temps, dans l'avenir, ensuite, désormais, depuis lors.* Mŏve ōcĭŭs te, ūt, quĭd ăgām pōrro, īntēllĭgās. *Ter.* (*And.* IV, 3, 16). Dehīnc ūt quĭēscānt pōrrō mŏnĕō, ēt dēsĭnānt. (*Ibid. prol.* 23.) Hīnc māxĭmă pōrrō Āccēpĭt Rōma, ēt pătrĭŭm sērvāvĭt hŏnōrēm. *V.* Ēx Tāntălō Pĕlōps, ēx Pĕlŏpe aūtēm sătŭs Ătreūs, quī nōstrūm pōrrō prōpāgăt gĕnŭs. *Vet. Poet.* (ap. *Diom.* 443). Flēt ădhūc, ēt pōrrō flēbĭt Ădōnĭn Vīctă Vĕnŭs. *Grat.* (*Cyn.* 64). SYN. Deīndĕ, prætĕrĕā, ūltrā, ădhūc, dĭū. || *Çà.* Nūnc pōrro, Æschĭne, ēxpērgīscĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 4, 22). || *Or, donc.* Āccĭpĕ pōrrō Quĭd dŭbĭtĕm. *V.* || *Certes.* Mūltōs pōrrŏ vĭdēs, quōs sæpe ēlūsŭs ăd īpsōs. *J.* (11, 9). SYN. Scīlĭcĕt, quīppĕ, prŏfēctŏ.

Pōrrūm, ī, *n.*; Pōrri, ōrūm, *m. pl.* ***Porreau, légume.*** Īn quĭbŭs ēst lāctūcă sĕdēns, ēt sēctĭlĕ pōrrūm. *M.* (X, 48). Seū pīscēs, seū pōrrum ēt cæpĕ trŭcīdās. *H.* Vīlēs Cāppădŏcæ grăvēsquĕ pōrrī. *M.* (V, 79. Etsi *Porrus* aliquoties prosa oratione invenitur, audiendi sunt *Charis.* 80, et *Diom.* 314, qui declinant: *Porrum*, pl. *porri*). EP. Sēctīvūm, sēctĭlĕ, grăvĕ, ŏlēns, grăveŏlēns. PHR. Fīlāquĕ sēctīvī nŭmĕrāta īnclūdĕrĕ pōrrī. *J.* Fīlă Tărēntīnī grăvĭtĕr rĕdŏlēntĭă pōrrī. *M.* Pōrrīs fīlă rĕsēctă sŭīs. *Id.* Ātque ăpĭō fāscēs ēt sēctō cīngĕrĕ pōrrō. *Col.*

Pōrsĕnă, *et* Pōrsēnnă *ou* Pōrsēnă, æ, *m.* ***Porsenna, roi de Clusium, fit la guerre à Rome pour rétablir les Tarquins.*** Nēc nōn Tārquĭnĭum ējēctūm Pōrsēnnă jŭbēbăt. *V.* Sī pūgnās, ūt vīctă sŏlēs, Pōrsēnnă sŭpērbŭm. *Sid.* (5, 66). Mĭnācĭs aūt Ētrūscă Pōrsēnæ mănŭs. *H.* Hānc spēctārĕ mănūm Pōrsēnă nōn pŏtŭĭt. *M.* (I, 22. Et XIV, 98). Sī Pōrsēnă fāndŏ Aūdītŭs tĭbī. *Sil.* (X, 484). *Voy.* Scævola.

Pōrtă, æ, *f.* ***Grande porte, porte de ville.*** Hīc pōrtās frāngĭt, ăt īllĕ fŏrēs. *O.* Nēc claūsīs mœnĭă pōrtīs. Āccĭpĭt ærātă jŭvĕnēm Cōllātĭă pōrtă. *Id.* Tūnc quŏquĕ cōmmūnī pōrtām stătĭōnĕ tĕnēbānt. *V.* Pōrtārūm vĭgĭlēs. *Id.* SYN. Claūstră, līmĕn, vālvæ. EP. Ærātă, ærĕă, ăhēnă, fērrĕă, fērrātă, dūră, fīrmă, vălĭdă, rōbūstă; āltă, īngēns, sūblīmĭs, claūsă, strī-

dēns. PPH. Pōrtæ rōbŏră, rĕpāgŭlă. Claūsæ mūnīmĭnă pōrtæ. || *Qqf. Porte, en gén.* Vĕnĭt ād stăbŭla ăvĭă tāndĕm... Pōrtāsquĕ rĕfrīngĭt, Gērmānāmquĕ răpĭt. *O.* Bēllī fērrātōs pōstēs pōrtāsquĕ rĕfrēgĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VII, 622). Claūdēntūr Bēllī pōrtæ. *V.* SYN. Jānŭă, pōstēs, fŏrēs. *Voy.* Fores. || *Briser les portes.* Pōrtās, pōstēs, līmĭnă rūmpō, pērrūmpō, vēllō, frāngō, cōnfrīngō, dīffīndō. VERS. Rūmpĕrĕ claūstră mănū, sŏcĭōsque īmmīttĕrĕ pōrtīs. *V.* Fīt vĭă vī, rūmpūnt ădĭtūs. Līmĭnă pērrūmpĭt, pōstēsque ā cārdĭnĕ vēllĭt Ærātōs. Ărĭĕtăt īn pōrtās. Īmpŭlĭt īpsă mănū pōrtās, ēt cārdĭnĕ vērsō Bēllī fērrātōs rūpĭt Sātūrnĭă pōstēs. *Id.* || *Toute entrée ou sortie.* Vēntī, vĕlŭt āgmĭnĕ fāctō, Quā dătă pōrtă, rŭūnt. *V.* Ēx pōrtā lūdīs quum ēmīssŭs ēst lĕpŭs. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 31). SYN. Ădĭtŭs *ou* ēxĭtŭs. || *En partic. Défilé à l'entrée d'un pays, gorges.* (*Gr.* πύλαι.) Ādvĕhĭt Ālbānā Stīrūs gĕnĕr āgmĭnā pōrtā. *V. Fl.* Mĕtŭēndāvĕ pōrtæ Līmĭnă Cāspĭăcæ. *Stat.* (Et *Avien. D. T.* 1236 ; *Sid.* 23, 248). SYN. Claūstră, līmĭnă. || *Qqf. Détroit.* Āst ŭbĭ sē prīmūm pōrtā mărĕ fūndĭt ăb īllā. *Man.* (IV, 604). *Voy.* Fretum. || — cœlī. Quēm sŭpĕr īngēns Pōrtă tŏnāt cœlī. *V.* (Præiverat *Enn.* apud *Sen. Epist.* 19). || — Sōmnī. *Portes par lesquelles sortent les Songes.* Sūnt gĕmĭnæ Sōmnī pōrtæ. *V.* (Et *Prop.* IV, 7, 87 ; *St. Silv.* V, 3, fin.) *Voy.* Corneus, Eburneus. || *Au fig.* Ēt quĭbŭs ē pōrtīs ōccūrrī cuīquĕ lĭcērĕt. *Lr.* (VI, 31, scil. viis). || *Commencement.* Ēt quī pērpĕtŭī pōrtă dŏlōrĭs ĕrĭt. *Prosp.* (*Epig.* 50, 4).

† Pōrtātrīx, īcĭs, *f. Porteuse.* Pūlchri ŏnĕrĭs pōrtātrīx. *Inscr.* (apud *Donat.* 33, 9).

Pōrtātŭs, ă, ŭm, *part. p. Porté.* Pōrtātūsquĕ pŏlŭs. *Sid.* (9, 97).

Pōrtēndō, ĭs, ī, ēntŭm, ēndĕrĕ. *Présager.* Nēc rĕpĕto hæc gĕnĕrī pōrtēndĕrĕ dēbĭtă nōstrō. *V.* Quīdquĭd, ăĭt, Sŭpĕrī, mōnstrō pōrtēndĭtŭr īstō. *O.* SYN. Præmōnstrō, ōmĭnŏr, prædīcō, præsāgĭō, aŭgŭrō, mōnstrō, ōstēndō, dēnūntĭō, nūntĭō, sīgnĭfĭcō, *qqf.* cănō.

Pōrtēntĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Voy. le suiv.*

Pōrtēntĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui produit des merveilles, merveilleux.* Hūnc dĕă prævĭtĭăt, pōrtēntĭfĭcīsquĕ vĕnēnīs. *O.* (*Met.* XIV, 54. Alii leg. *portentiferis*). Nēc pōrtēntĭfĭcæ cēpĭt me ōblīvĭō vīrgæ. *Alcim.* (V, 462).

Pōrtēntōsŭs, ă, ŭm. *Prodigieux, monstrueux.* Ēt pōrtēntōsōs Cērcōpūm lūdĭt ĭn ōrtūs. *Man.* (IV, 666). *Voy.* Monstrosus.

Pōrtēntŭm, ī, *n. Présage, prodige, signe effrayant.* Sēd vărĭīs pōrtēntă dĕūm tērrōrĭbŭs ōbstānt. *V.* Quēm cāsūm pōrtēntă fĕrānt. *Id.* SYN. Prōdĭgĭŭm, ōstēntŭm, ōmĕn, mōnstrŭm. || *Monstre.* Nōn quæ vīrgĭnĕō pōrtēntă sŭb īnguĭnĕ lātrānt. *O.* Nōtăquĕ fātālī pōrtēntă lăbōrĕ sŭbēgĭt. *H. Voy.* Monstrum. || *Prodige ; chose incroyable.* Mōnstra ēt pōrtēntă lŏquūntŭr. *Lr.* (IV, 591).

Pōrthmeūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Πορθμεύς). *Le nocher des enfers, Charon.* Vīx squālĭdă Pōrthmeūs Sūffĭcĭēt sĭmŭlăcră vĭrūm trādūcĕrĕ cȳmbă. *Petr.* (*Sat.* 121). Tētrūmquĕ nŏvĭtĭŭs hōrrĕt Pōrthmĕă. *J.* (3, 266). Sāt fŭĕrāt, Pōrthmeū, cȳmbā vēxīssĕ mărĭtām. *Inscr.* (ap. *Fabr.* p. 702). *Voy.* Portitor.

† Pōrtī, *ancien gén. de* Portus. Pōrti īndĭgēntēs. *Turpil.* (ap. *Non.* 8, 65).

Pōrtĭcŭs, ūs, *f. Portique.* Tē mŏdŏ Cāmpŭs hăbēt, dēnsā mŏdŏ pōrtĭcŭs ūmbrā. *O.* Hīc rŭdĭs æstīvās præstābāt pōrtĭcŭs ūmbrās. *M.* (I, 13). Īllōs pōrtĭcĭbŭs rēx āccĭpĭēbāt ĭn āmplīs. *V.* SYN. Āmbŭlācrŭm, āmbŭlātĭō. EP. Āmplă, spătĭōsă, īngēns, lōngă, sŭblīmĭs, āltă, sŭpērbă, dĕcŏră, mārmŏrĕă, pīctă PHR. Nīxă, fūltă *ou* āltă cŏlūmnīs. VERS. Scīlĭcēt āmbrōsĭæ sōrdēt Pōmpēĭă cŏlūmnīs Pōrtĭcŭs, aūlæīs nōbĭlĭs Āttălĭcīs. *Pp.* Tū nĕquĕ Pōmpēĭā spătĭābĕrĕ cūltŭs ĭn ūmbrā. *Id.* Tū mŏdŏ Pōmpēĭā lēntŭs spătĭārĕ sŭb ūmbrā. *O.* Tūrbām nōn hăbĕt ōtĭōsĭōrēm Pōmpēiŭs. *M.* || *Le Portique, l'école stoïcienne.* Quōndām Pōrtĭcŭs āttŭlĭt Ōbscūrōs nĭmĭūm sĕnēs. *Boet.* (5, 4).

Pōrtĭō, ōnĭs, *f. Partie, portion.* Sēd frŭērĭs : dīvīna hăbĭtāt sī pōrtĭō mānēs. *Aus.* (*Par.* 15, 11). Brĕvīssĭmă vītæ Pōrtĭō. *J.* (9, 128). SYN. Pārs, pārtĭcŭlă.

Pōrtīscŭlŭs, ī, *m. Bâton avec lequel le patron réglait la manœuvre des rameurs.* Nēc pālmārūm pūlsŭs, nēc pōrtīscŭlī. *Laber.* (apud *Non.* 2, 637. *Enn.* ibid. Cf. *Fest.*). *Voy.* Celeusma. || *Au fig.* (*Plaut. As.* III, 1, 14.)

Pōrtĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui transporte par eau, batelier.* Ĕgō pŏl īstūm pōrtĭtōrēm prīvābō pōrtōrĭō. *Pl.* (*As.* I, 3, 7. *Id. Trin.* III, 3, 65). || *Le nocher des enfers, Charon.* Pōrtĭtŏr hās hōrrēndŭs ăquās ēt flūmĭnă sērvăt. *V.* Pōrtĭtŏr Ōrcī. *Id.* Trānsīrĕ vŏlēntēm Pōrtĭtŏr ārcŭĕrăt. *O.* Lēthæī pōrtĭtŏr āmnĭs. *St. Voy.* Charon. || *Au fig.* Quīd mĕrŭĭt tērrŏr Nĕmĕēs, quīd pōrtĭtŏr Hēllēs ? *Col.* (X, 155. Sic et *Mart.* IX, 72 ; *Luc.* IV, 57). Glăcĭālĭs pōrtĭtŏr Ūrsæ. *St.* (*Th.* I, 692, scil. Bootes). || † *néol. Porteur.* Nām cōrvŭs Ēlĭæ dătŭs Ōlīm, cĭbōrūm pōrtĭtŏr. *Prud.* (*Peri.* 5, 406). Lēctī pōrtĭtŏr īpsĕ sŭī. *Cl.* (*Epig.* 49, 17). Pōrtĭtŏr Ūrcĕōlī fōrmīdāt tērgă Lĕōnĭs. (*Anth.* II, p. 321.) Pōrtĭtŏr ēt tēstĭs sīt crŭcĭs īllĕ tŭæ. *P Nol.* (37, 105 Adde *Fort.* XI, 9, 7).

Pōrtō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Porter.* Quēm sēcūm pătrĭōs ăĭūnt pōrtārĕ Pĕnātēs. *V.* Pōrtāntŭr ăvārī Pȳgmălĭōnĭs ŏpēs pĕlăgō. Quēm Thrācĭŭs ālbīs Pōrtăt ĕquūs bĭcŏlōr măcŭlīs. *Id.* Pūră cŏrōnātīs pōrtābānt săcră cănīstrīs. *O.* SYN. Fĕrō, gĕrō, gēstō, vĕhō, vēctō, bājŭlō, dēvĕhō, ŏnĕrŏr, *par ext.* tĕnĕō, sūstĭnĕō, tōllō. PPH. Hŭmĕrō, hŭmĕrīs, tērgō, cērvīcĕ pōrtō, fĕrō, tōllō. VERS. Ǣthĕrĭōs quī fērt cērvīcĭbŭs āxēs. *V.* Quēm sŭbĭīsse hŭmĕrīs cōnfēctum ætātĕ părēntēm (aiunt). Sūccēdōque ŏnĕrī. Rōmānŭs ĭn ārmīs Īnjūstō sŭb fāscĕ vĭām quūm cārpĭt. *Id.* Cōngēstăquĕ rōbŏră dūrīs Fērt hŭmĕrīs. *O.* Cērvīcēmquĕ pŏlō sūppŏsĭtūrŭs Ătlās. Sēd tămĕn ēt taūrī cērvīx ŏnĕrātŭr ărātrō. Cōllă jŭbē dŏmĭtōs ŏnĕrī sūppōnĕrĕ taūrōs. Præbĕt ēt īncūrvō cōllă prĕmēndă jŭgō (taurus). *Id.* Quūm grăvĭūs dōrsō sŭbĭĭt ŏnŭs. *H.* Rētĭcŭlūm pānĭs... ŏnŭstō Fōrtĕ vĕhās hŭmĕrō. *Id.* Căpĭtī cōmmīttĕrĕ pōndŭs. *Pp.* Cērtăt ŏnŭs lēctī gĕnĕrōsă sŭbīrĕ jŭvēntūs, Ēt stŭdĕt ōffĭcĭō sēdŭlă cōllă dărĕ. (*Ad Liv.* 207) || *Porter vers, transporter, conduire.* Āt tŭă mē flūctūs prōjēctām līttŏră pōrtēnt. *O.* Sēd pŭĕrum ēst aūsŭs Rōmām pōrtārĕ, dŏcēndūm Ārtēs. *H.* Tītŭbāntem ăd mœnĭă grēssūm Pōrtābăt lăcrĭmāns. *Sil.* SYN. Fĕrō, dēfĕrō, pērfĕrō, dūcō, dīrĭgō. || *Au fig. Porter, apporter, causer.* Mūltă pătrī pōrtāndă dăbāt māndātă. *V.* Pōrtātquĕ prĕcēs ăd līttŏră Grāīīs. *V. Fl.* Pōrtāntĭă vērbă sălūtēm. *O.* Nē quă tĭbi īnsŏlĭtōs pōrtārēnt vīsă tĭmōrēs. *Pp.* (I, 3, 29). Dī bŏnī, bŏnī quīd pōrtō! *Ter.* (*And.* II, 2, 1). Nēscĭō quīd pēccātī pōrtăt hæc pūrgātĭō. *Id.* (*Heaut*, IV, 1, 12). SYN. Fĕrō, āffĕrō, āppōrtō, īnvĕhō.

Pōrtōrĭŭm, ĭī, *n. Péage d'un transport par eau ; péage (douane), droit.* Ĕgo īllūd mĭnŭ' nĭhĭlo ēxĭgōr pōrtōrĭŭm. *Cæcil.* (ap. *Gell.* 15, 14). Qui īnscrīptum ē pōrtu ēxpōrtānt clāncŭlūm, Nē pōrtōrĭūm dēnt. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 169). *Voy.* Portitor, Vectigal.

Pōrtūmnŭs *ou* Pōrtūnŭs, ī, *m. Dieu marin qui préside aux ports, le même que Mélicerte ou Palémon.* Ēt pătĕr īpsĕ mănū māgnā Pōrtūnŭs ĕūntēm. *V.* Pōrtūnūm quēm nōs, sŭă līnguā Pălæmŏnă dīcĭt.

O. Pōrtūnī trĭfĭdām sūspīrāns flāgĭtăt hāstăm. *Capel.* (V, p. 136). SYN. Pălæmōn, Mĕlĭcērtă.

Pōrtŭs, ūs, *m. Port.* Pōrtŭs ăb āccēssū vēntōrum īmmōtŭs ĕt īngēns. *V.* Nēc plăcĭdōs pōrtūs hōspĭtă nāvĭs hăbĕt. *O.* Ā pōrtū dīvērsă pĕtāmŭs. *V.* Dōnĕc rĕfērrĕt pōrtŭī. *P. Nol.* (21, 204). Vĕl quā gērmānīs sūb pōrtŭbŭs ōstĭă sōlvĭs. *Aus.* (*Mos.* 473). SYN. Ōstĭă, stătĭō, *par ext.* lĭttŭs, ōră, tērră. EP. Cūrvŭs, sĭnŭōsŭs; căpāx, ăpērtŭs, vāstŭs, īngēns, cĕlĕbĕr; plăcĭdŭs, quĭētŭs, tūtŭs, ōptātŭs. PPH. Stătĭō naūtīs grātīssĭmă, tūtīssĭmă. Stătĭō cărīnīs fīdă, tūtă. Lōcă grātă cărīnīs. Ōptātī lĭttōră pōrtŭs. VERS. Īnsŭlă pōrtŭm Ēffĭcĭt ōbjēctū lătĕrŭm. *V.* Pōrtŭs ăb ēōō flūctū cūrvātŭs ĭn ārcŭm. *Id.* Ēst sĭnŭs Æmŏnĭæ, cūrvōs fālcātŭs ĭn ārcŭs; Brăchĭă prōcūrrŭnt. *O.* Ēst prŏcŭl īngēntī rĕgĭō sūbmōtă rĕcēssū... Ārdŭă trānquīllō cūrvāntŭr brăchĭă pōrtū. *Cl.* Dūcēntĭă pōrtŭm Cōrnŭă pācātās rĕmŏvēnt ăquĭlōnĭbŭs ŭndās. *Id.* Āltō Jāctātās rĕcĭpĭt clāssēs pōrtūquĕ tŭētŭr (insula). *C. Sev.* || Pōrtŭm *ou* pōrtūs tāngō, etc. *Aborder. Voy.* Appello 2. || Pōrtŭm līnquō, etc. *Sortir du port. Voy.* Vela do. || *Au fig. But, terme, asile, refuge.* Cōntĭgĭmŭs pōrtŭm quō mĭhĭ cūrsŭs ĕrăt. *O.* Vōs ĕrĭtĭs nōstræ pōrtŭs ĕt āră fŭgæ. *Id.* Tū dŏmĭnō rĕquĭēs pōrtūsquĕ sĕnēctæ. *St.* (Sic et *Mart.* IV, 25). Naūfrăgĭŭm prŏhĭbēs hīc ŭbĭ pōrtŭs ădēs. *Fort.* (III, 3, 6). SYN. Fīnĭs, pērfŭgĭŭm, etc. *Voy. ces mots.* || Īn pōrtū nāvĭgō, *prov. Être dans le port, hors de danger.* (*Ter. And.* III, 1, 22.) || — cōrpŏrĭs. *Tombeau.* (*Enn.* ap. *Cic. Tusc.* 1, 44.) || *Qqf. Embouchure* (*de fleuve*). Pēr sēptĕm pōrtūs īn mărĭs ēxĭt ăquās. *O.* (*Id. Her.* 14, 107). SYN. Ōstĭă, ōs.

Pōrŭs, ī, *m.* (Πῶρος). *Porus, roi de l'Inde, vaincu par Alexandre.* Trādĭtă cāptīvō spătĭōsĭŏr īnsŭlă Pōrō. *Cl.* Mōx Pōrŭm, sŏlĭō pătrŭm sŭpērbŭm. *Sid.* (9, 53).

Pōscă, æ, *f. Breuvage fait avec de l'eau et du vinaigre, oxicrat.* Ālĭī ēbrĭī sūnt, ălĭī pōscām pōtĭtānt. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 24. *Id. Truc.* II, 7, 48. *Gloss. Phil.* « Posca, ὀξύκρατον. »)

Pōscō, ĭs, pŏpōscī, pōscĕrĕ. *Demander en maître, réclamer.* Ībăt ŏvāns, dīvūmquĕ sĭbĭ pōscēbăt hŏnōrēm. *V.* Fātīs pōscēntĭbŭs. Pătĕrām rēgīnă pŏpōscĭt. *Id.* Ūt tōtō nōn quătĕr ānnō Mēmbrānām pōscās. *H.* SYN. Dēpōscō, ēxpōscō, pĕtō, pōstŭlō, ēxpōstŭlō, rĕquīrō, vōlō, ēxĭgō, *qqf.* jŭbĕō. || *En partic. Appeler un adversaire, provoquer au combat, défier.* Aūt ācrēm dŭbĭtēs īn prœlĭă pōscĕrĕ Tūrnŭm. *V.* Sōlŭm pōsci īn cērtāmĭnă. *Id.* Pōscēntēm cūm quō cōncūrrĕrĕt. *O.* SYN. Vŏcō, prōvŏcō. || *En gén. Appeler.* Pōscĭtĕ māgnō Ālcīdēn gĕmĭtū. *Sen.* (*H. OEt.* 1887). Ĕgŏ pōscŏr ŏlȳmpō. *V.* Clāmōre hŏmĭnēm pōscō. *Pl.* (*Curc.* V, 3, 5). SYN. Vŏcō, īnclāmō. || *Demander un prix d'une chose.* Quāntī pōscĭt, vīn' tānti īllam ĕmī? *Pl.* (*Merc.* II, 4, 22). SYN. Īndĭcō. || *Réclamer pour une peine.* Pōscēndŭm pœnæ jŭvĕnēm. *Sil.* Pōscĭmŭr, ō sŏcĭī. *Id.* Quēm pōscăt Ăpōllō. *V.* || — pœnās. *Demander le châtiment de.* Pœnās cūm sānguĭnĕ pōscūnt. *V.* (Et *Sen. H. OEt.* 1006.) SYN. Rĕpĕtō, ēxpōscō. *Voy.* Pœna. || *Demander, exiger, avoir besoin.* Nōn hōc īstă sĭbī tēmpŭs spēctācŭlă pōscĭt. *V.* Rērŭm quæ pōscĕrĕt ōrdō. *Id.* SYN. Rĕquīrō, ēxĭgō, vōlō, etc. *Voy.* Opus est. || *Demander humblement, prier.* Sūpplēx tŭă nūmĭnă pōscō. *V.* Pācēm tē pōscĭmŭs ōmnēs. *Id.* Dōnĕc ĕŭm cōnjūx fātālĕ pŏpōscĕrĭt aūrŭm. *O.* SYN. Pĕtō, pōstŭlō, rŏgō, ōrō, prĕcŏr, flāgĭtō, ēffl āgĭtō, ēxpōscō, dēpōscō, quærō. || *Demander, s'informer, interroger.* Vĕnĭēndī pōscĕrĕ caūsās. *V.* Ēt, quæ sĭt sēntēntĭă, pōscō. *Id.* Dūx Ĕrĕbī pŏpŭlōs pōscēbāt crīmĭnă vītæ. *O.* SYN. Quærō, īnquīrō, rŏgō, etc. *Voy.* Interrogo. || *Avec l'infin.* Cōntrāque ōccūrrĕrĕ pōscūnt. *V. Fl.* || *Au pass. avec l'acc.* Pălīlĭă pōscŏr. *O.*

Pŏsīdēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 14, 91.)

Pŏsīdēŭm et Pŏsīdĭŭm, ĭī, *n.* (Ποσίδειον). *Promontoire d'Ionie.* Ēt Pŏsīdī tūrrēs, ēt Dāphnēs ōptĭmă tēmpē. *Prisc.* (*Peri.* 858).

Pŏsĭtŏr, ōrĭs, *m. Fondateur.* Mœnĭă cōnstĭtŭīs pŏsĭtōrĭs hăbēntĭă nōmēn. *O.* Tēmplōrŭm pŏsĭtŏr. *Id.* SYN. Cōndĭtŏr, fūndātŏr.

Pŏsĭtūră, æ, *f. Position.* Prōptēr sīgnĭfĕrī pŏsĭtūrām tōtĭŭs ōrbĭs. *Lr.* (V, 690). Quālĭs ĕt hæc dōctī sīt pŏsĭtūră dĕī. *Pp.* (IV, 3, 38). SYN. Pŏsĭtŭs.

Pŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pono. *Placé, situé.* Līmĕs ăgrō pŏsĭtŭs. *V.* Sīc pŏsĭtæ quŏnĭām suāvēs mīscētĭs ŏdōrēs. *Id.* SYN. Sĭtŭs, lŏcātŭs, pōstŭs. || *Au fig.* Sī quĭbŭs īn nūllō pŏsĭtum ēst ēvādĕrĕ vōtō. *L.* || *Placé, en parlant d'argent.* Dīvĕs pŏsĭtīs īn fœnŏrĕ nūmmīs. *H.* (Adde *Pl. Capt.* II, 3, 73.) || *Posé à terre; déposé, tombé.* Sūpplĭcĭtĕr pŏsĭtō prōcŭbŭĕrĕ gĕnū. *O.* Pŏsĭtă sūb nĭvĕ tērră lătĕt. *Id.* Pŏsĭtās ūt glācĭēt nĭvēs Pūrō nūmĭnĕ Jūpĭtĕr. *H.* Sōmnō pŏsĭtæ sūb nōctĕ sĭlēntī. *V.* SYN. Jăcēns, strātŭs. || *En partic. Mort, enterré.* Sīc pŏsĭtum āffātī dīscēdĭtĕ cōrpŭs. *V.* Sīc te ūt pŏsĭtă crūdēlĭs ăbēssēm. *Id.* Pŏsĭtīs jūstă fĕrūntŭr ăvĭs. *O.* Nēc pŏsĭtōs ārtūs ūnguĕt ămīcă mănŭs. *Id.* Nēc jŭvĕnīs pŏsĭtī sūprēmōs dēstrŭe hŏnōrēs. (*Ad Liv.* 249.) SYN. Mōrtŭŭs, jăcēns, sĕpūltŭs, etc. || *Couché, en parlant du soleil.* Pŏsĭtō cūm sōlĕ lăbōrēs Ēxhaūstī. *St.* || *Qui est tombé, qui a cessé.* Ēt pŏsĭtō bŏrĕā, pācēmquĕ tĕnēntĭbŭs aūstrīs. *L.* || *Quitté.* Pŏsĭtīs ē cōrpŏrĕ pēnnīs. *O.* Pŏsĭtā grăvĭtātĕ fŏrēnsī. *Id.* Ēt sūmpta, ēt pŏsĭtā pācĕ fĭdēlĕ căpŭt. *Pp.* (II, 1, 36). SYN. Dēpŏsĭtŭs, mīssŭs, ābjēctŭs, rĕlīctŭs, etc.

Pŏsĭtŭs, ūs, *m. Position.* Mœnĭbŭs ēt pŏsĭtū vīx ădĕūndă lŏcī (urbs). *O.* Trīplēx sīdĕrĭbŭs : pŏsĭtŭs, dīstāntĭă, fōrmă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 75. Adde *Prisc. Peri.* 780). SYN. Pŏsĭtūră. || *Position* (*terme de métrique*). Lōngă fĭt sīc prīmă pŏsĭtū tūnc dŭōrŭm tēmpŏrŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 295).

† Pŏsīvī, *ancien parf. de* Pono. Mĭhĭ quōd crēdĭdĕrĭs, sūmēs ŭbĭ pŏsīvĕrĭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 108. *Id Ps.* V, 1, 35. Cf. *Char.* 218; *Prisc.* 898). *Voy.* Deposivi.

Pōssēdī, *parf. mixte de* Possideo *et* Possido.

Pōssēssĭō, ōnĭs, *f. Possession, action de posséder et chose possédée.* Pōssēssĭōque āmplă, Sī rērŭm pōssēssŏr ăbēst. *Victor* (*Gen.* I, 146). Vīr sĭnĕ mūndānĭs, Dŏmĭnī pōssēssĭō mūndă. *Fort.* (*V. S. M.* II, 421). Pōssēssĭōnĭs rēgĭæ prīncēps ĕăt. *P. Nol.* (21, 781. Et *Juvc.* III, 500).

Pōssēssŏr, ōrĭs, *m. Possesseur.* Vălĕăt pōssēssŏr ŏpōrtĕt. *H.* Nōstrī pōssēssŏr ăgēllī. *V.* Pōssēssŏr pĕlăgī. *Sil.* Rēgnī pōssēssŏr ĭnērtĭs. *L.* SYN. Dŏmĭnŭs.

Pōssēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Possideo. *Possédé.* Dēsērĭt āvērsō pōssēssām nūmĭnĕ sēdĕm. *L.* Pōssēssŭs ātrā nōctĕ cūm fātō stĕtĭ. *Sen.* (*H. OEt.* 1294). Ēt pōssēssă fĕrūs pēctŏră vērsăt ămŏr. *O.*

† Pōssēstrīx, īcĭs, *f. Celle qui possède.* Ējŭs mōnĭlĭs pōssēstrīcēm. *Afran.* (apud *Non.* 2, 631).

† Pōssĭbĭlĭs, ĕ, *néol. Possible.* Pōssĭbĭlēmquĕ vĭām, vīrtūs quām cēlsă căpēssăt. *Juvc.* (III, 534). Pōssĭbĭle ēst jūs ōmnĕ Dĕī. *Sedul.* (IV, 17). Hūmānīs nōn ēst pōssĭbĭle īngĕnĭīs. *Prosp.* (*Epig.* 85, 14).

Pōssĭdĕō, ēs, ēdī, ēssŭm, ĭdērĕ. *Posséder, tenir, occuper, avoir.* Ēt văcŭŭm zĕphȳrī pōssĭdĕt aūră nĕmŭs. *Pp.* (I, 18, 2). Ōmnĭă pōssĭdĕăt, nōn pōssĭdĕt āĕră Mīnōs. *O.* Ācrĭsĭōnĕās Prœtŭs pōssēdĕrăt ārcēs. *Id.* Ămīcŭs, ĭta ŭtī nōmĕn pōssĭdĕt. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 2). SYN. Tĕnĕō, hăbĕō, ōbtĭnĕō, ōccŭpō, pŏtĭŏr, frŭŏr.

† Pōssīdō, ĭs, ēdī, īdĕrĕ. *Comme le précéd.* Īntēr

cōrpŏrā quōd fīăt, pŏssīdăt īnānĕ. *Lr.* (I, 386, de aere. *Ib.* 964).

† Pŏssĭĕm, ēs, ĕt, *arch., pour* Possim, etc. Mīrā mĕmŏrās : ŭtĭnam ēffĭcĕrĕ, quōd pōllĭcĭtūs, pŏssĭēs! *Pl.* (*Men.* V, 9, 45). Si īnfēctūm fĭĕrī pŏssĭĕt. *Id. Capt.* V, 3, 19. Et *Ter. Hec.* V, 1, 3). Nē quĭd ēxspēctēs ămīcōs, quōd tūte ăgĕrĕ pŏssĭēs. *Enn.* (apud *Gell.* 2, 19). *Voy.* Siem.

Pŏssŭm, pŏtēs, pŏtŭī, pŏssĕ. *Pouvoir.* Nātĕ dĕā, pŏtēs hōc sūb cāsū dūcĕrĕ sōmnōs? *V.* Nōn ōmnĭă pŏssŭmŭs ōmnēs. Pŏssūnt quĭă pŏssĕ vĭdēntŭr. *Id.* Nōn pŏssīs ŏcŭlīs quāntūm cōntēndĕrĕ Lȳncĕūs. *H.* SYN. Quĕō, vălĕō, ēvălĕō, *qqf.* lĭcēt, fās. PPH. Pŏtĭs sūm. Mĭhī lĭcēt, fās, dătŭr, cōncēdĭtŭr. Ēst ŏpĭs mĕæ. Mĭhī ēst făcūltās, vīs, pŏtēstās. VERS. Vērum ŭbĭ nūllă dătūr dēxtram āffēctārĕ pŏtēstās. Vīx ēst dīscērnĕrĕ nōstrī. *O. Voy.* Licet. || *Absolt. Avoir du pouvoir, de la supériorité, de l'influence.* Sĕd hĭc āctōr tāntūm pŏtĕrĭt ā făcūndĭā. *Ter.* (*Heaut. prol.* 1). Vŏcăt mē quæ īn mē plūs pŏtēst. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 42). Cūjūs pŏtēstās plūs pŏtēst. *Id.* (*Cas.* II, 4, 4) SYN. Vălĕō, pōllĕō. || Nōn *ou* Vīx pŏssūm quīn. *Je ne puis m'empêcher de.* Nōn pŏssūm quīn ēxclāmēm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 79. *Id. Mil.* III, 1, 101). *Voy.* Abstineo. || Pŏtēst, *pris pass. Il est possible.* Ī, quāntūm pŏtēst. *Pl.* (*Men.* II, 3, 80. Græce, ὡς δυνατόν. Sic *Id. Bac.* IV, 9, 108; *Ter. Eun.* V, 1, 20, et passim). Pŏtēst ŭt ălĭī ĭta ārbĭtrēntŭr. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 38). Nōn sīc fŭtūrum ēst, nēc pŏtēst. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 73).

Pōst, *prép. Derrière.* Tū pōst cārēctă lătēbās. *V.* Vīnxĕrăt ēt pōst tērgă mănūs. *Id.* Nĭsĭ pōst āltărĭă Phīneūs īssĕt. *O.* Ēt lătŭĭt claūsās pōst ădŏpērtă fŏrēs. *Tib.* (I, 9, 44). || *Après.* Pōstquĕ brĕvēm rēscrībĕ mŏrăm. *O.* Sēptĭmă pōst dĕcĭmām fēlīx. *V.* || Pōst īd, hæc *ou* ĕă. *Ensuite.* Pōst īd, quūm lāssūs fŭĕrĭs. *Pl.* (*Cas.* I, vs. 42). Nēc tĭbĭ mē pōst hæc cōmmīttēt Cȳnthĭă. *Pp.* (I, 4, 19). Pōst ĕă, mīrābăr cūr nōn sĭnĕ lītĭbŭs ēssēt Prīmă dĭēs. *O.* (*Fast.* I, 165. Ne vero scribas *Postea*). *Voy.* Postea, Posthæc, Posthac, Postilla. || *Adv. Après, ensuite.* Pōst mĭhĭ nōn sĭmĭlī pœnā cōmmīssă lŭētĭs. *V.* Lōngō pōst tēmpŏrĕ. Nūnc quŏquĕ pōst tāntō vĭdĕăt. *Id.* Quām tē pōst mūltīs tŭĕōr tēmpēstātĭbŭs! *Pacuv.* (ap. *Non.* 4, 468) Paūcīs dĭēbūs pōst. *Pl.* (*Men. prol.* 36). || Paūlō pōst. *Voy.* Paulo. || Pōst quăm. *Voy.* Postquam. || † Pōst deīndĕ *et* īndĕ, *arch.* Pōst deīndĕ, quōd jūssi eī dārī bĭbĕrĕ.., Dātĕ. *Ter.* (*And.* III, 2, 3. Quod laudat *Prisc.* 1075). Īnnŭmĕrōs pōst deīndĕ dĕōs vīrtūtĕ sŭbāctīs Ūrbĭbŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 346). Īndĕ pĕdēs ēt crūră mŏrī, pōst īndĕ pĕr ārtūs. *Lr.* (III, 528). Præsēpīs grĕmĭō cērnūnt; pōst īndĕ frĕquēntēs. *Juvc.* (I, 204). Īn Pērsās rĕtŭlērĕ : sŭō pōst īndĕ rĕvēntū. *Suevius* (apud *Macr.* 2, 14).

Pōstĕā, *adv. Ensuite.* Si aūctōrĭtātēm pōstĕā dēfŭgĕrĭs. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 19). Quĭd tūm pōstĕā? *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 23. Ultimam produci debere expresse ait *Prisc.* 1007 : « Composita *Præterea, Interea, Postea, Antea* : quæ omnia producunt *a* terminalem. » Vide quæ notavimus in v. *Antea*). SYN. Pōsthāc, pōst, pōst hæc, pōst hōc. *Voy.* Deinde. || Pōstĕāquăm. *Après que.* Pōstĕāquam īmmĭgrāvi īn īngĕnĭūm mĕūm. *Pl.* (*Most.* I, 2, 55). || † Pōstĕă, *chez les poëtes de la décadence.* Ēvŏmŭīssĕ dăpēs; sĕd pōstĕă cōnjŭgĭs ārtĕ. *P. Nol.* (38, 97. Et *Arat.* I, 690). Pōstĕăquām rūrsūm spĕcŭlātrīx ārvă pătērĕ Nūntĭăt. *Victor* (*Gen.* II, 410. Apud *Ovid. Met.* VI, 139, legendum divisim : « Pōst ĕă discedens », ut scribebant *post hæc, post hoc.* Ita recte in ed. *Burm.*).

Pōstĕāquăm, *conj. Voy. le précéd.*

Pōstĕrī, Pōstĕrĭŏr. *Voy.* Posterus.

Pōstĕrĭtās, ātĭs, *f. Postérité, descendants.* Quō nōstrīs mōrĭbŭs āddăt Pōstĕrĭtās; ĕădēm cŭpĭēnt făcĭēntquĕ mĭnōrēs. *J.* (1, 148). Cārmĕn īn ōrĕ frĕquēns pōstĕrĭtātĭs ĕrĭs. *O.* Ăge, ănĭmĕ, fāc quōd nūllă pōstĕrĭtās prŏbĕt. *Sen.* (*Thyest.* vs. 192). SYN. Pōstĕrī, nĕpōtēs, vēntūrī, mĭnōrēs, pōstgĕnĭtī. EP. Sēră, vēntūră, sĕcūtūră, æternă, mĕmŏr, lōngă. PPH. Pōstmŏdŏ vēntūrī. Pōstĕră, vēntūră, fŭtūră, sĕquēns, sŭpērstēs ætās, prŏpāgŏ, gēns. Ævūm sĕquēns. VERS. Ēt nātī nātōrum, ēt quī nāscēntŭr ăb īllīs. *V.* Vēntūrīs fāctūră nĕpōtĭbŭs ūmbrām (arbor). *Id.* Crēdētnĕ vĭrūm vēntūră prŏpāgŏ? *St.* Præsēns vēntūrăquĕ tūrbă. *M.* Hōc quōd sæcŭlă pōstĕrīquĕ pŏssīnt Ārpīnīs quŏquĕ cōmpărārĕ chārtīs. *Id. Voy.* Futurum, Immortalis.

Pōstĕrŭs, ĕră, ĕrūm. *Qui est après, suivant.* Pōstĕră dēpŭlĕrăt stēllās aūrōră mĭcāntēs. *O.* Ān quōs ēt præsēns ēt pōstĕră rēspŭăt ætās? *H.* Ūsque ĕgŏ pōstĕrā Crēscām laūdĕ rĕcēns. *Id.* SYN. Sĕquēns, vēntūrŭs. || Pōstĕrī, ōrŭm, *m. pl. Les descendants.* Hăbēbūnt cērtĕ quō se ōblēctēnt pōstĕrī. *Ph.* Crēdĭtĕ, pōstĕrī! *H. Voy.* Posteritas. || Pōstĕrĭŏr, ŭs. *Qui est en second lieu, second, suivant.* Ēt, quōd prĭŭs ōrdĭnĕ vērbum ēst, Pōstĕrĭŭs făcĭās. *H.* Ōmnēs rēs pōstĕrĭōrēs pōnō. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 7). SYN. Sĕcūndŭs. || *n. pl. La partie de derrière.* Pārs prĭŭs āppārēt, pōstĕrĭōră lătēnt. *O.* || Pōstĕrĭŭs, *n. pris adv. En second lieu, ensuite, désormais.* Vōs prĭōrēs ēsse ŏpōrtēt, nōs pōstĕrĭŭs dīcĕrĕ. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 76). Pōstĕrĭŭs nōlo īn īllūm grăvĭŭs dīcĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 60, et apud *Char.* 191).

Pōstēs, ĭūm, *m. pl. Voy.* Postis.

Pōstfĕrŏ, fērs, fērrĕ. *Placer après.* Nēc rēgnīs pōstfērtĕ fĭdēm. *Sil.* Tŭō lŏcābŏ pōstfĕrēndōs nōmĭnī. *Aus.* (*Epist.* 22, 48). *Voy.* Posthabeo.

Pōstgĕnĭtī, ōrŭm, *m. pl. Les descendants.* Clārūs pōstgĕnĭtīs. *H. Voy.* Posteritas.

Pōsthăbĕō, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ. *Placer après, estimer moins.* Pōsthăbŭī tămĕn īllōrūm mĕă sērĭă lūdō. *V.* Pōsthăbĭtā cŏlŭīssĕ Sămō. *Id.* SYN. Pōstpōnŏ, *qqf.* pōstfĕrŏ.

Pōsthāc, *adv. Désormais, à l'avenir.* Nōn ĕgŏ vōs pōsthāc, vĭrĭdī prōjēctŭs īn āntrō. *V.* Ō māgnūs pōsthāc īnĭmīcīs rīsŭs! *H.* Ārmă dĕdĭt, pōsthāc nē cōmpēllārēr īnūltŭs. *Id.* SYN. Deīncēps, deīndĕ. PHR. Hānc cūjūs hērēs nūsquam ĕrĭt pōst hūnc dĭēm. *Pl. Voy.* Deinceps.

Pōsthæc, *adv., ou* Pōst hæc. *Après cela, ensuite.* Ēt pōsthæc dŏmĭnæ mūnĕrĕ fāctūs ĕquēs. *M.* (VII, 63). Pōsthæc cārbăsĕīs hūmōrēm tōllĕrĕ vēntīs. *Tib.* (III, 2, 21). Pōst hæc præcĭpĭtēm dărēm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 20). *Voy.* Deinde.

Pōsthīnc, *adv. Ensuite.* Pōsthīnc ād nāvēs grădĭtŭr, sŏcĭōsquĕ rĕvīsĭt. *V.* Pōsthīnc hĭŭlcīs īctĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 113).

Pōsthŭmŭs. *Au lieu de* Postumus.

† Pōstĭbī, *adv. Ensuite.* Dăt aūrūm, dūcĭt nōctēm; rŏgĭtăt pōstĭbī. *Pl.* (*Pœn. prol.* 108).

Pōstĭcŭlūm, ī, *n. Chambre de derrière.* Ŭbĭ nūnc fīlĭŭs mĕŭs hăbĭtăt? Hīc īn hōc pōstĭcŭlō. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 78. *Ib.* I, 2, 157).

Pōstĭcūm, ī, *n. Le derrière d'un édifice, chambre de derrière ; porte de derrière.* Ălĭŭd pōstĭcūm nōstrārum hārūmce ædĭŭm. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 41). Dŭŏ pōstĭcă quæ lŏcŏ Mērcēdĕ. *Titin.* (apud *Non.* 3, 158). Ātrĭă sērvāntēm pōstĭcō fāllĕ clĭēntēm. *H.* PHR. Pōstēsquĕ rĕlĭctī Ā tērgō. *V.*

Pōstĭcŭs, ā, ūm. *De derrière.* Pōstĭcām pārtēm măgĭs ŭtātŭr ædĭŭm. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 41). Pōstĭcæ ŏccūrrĭtĕ sānnæ. *Pers.* (1, 62).

† Pōstĭdĕā, *adv. Ensuite.* Pōstĭdĕā lŏcī. *Pl.* (*Cist.* V 1. *Grex.* 3. *Id. Truc.* II, 4, 67).

Pōstĭlēnă, æ, *f. Courroie pour attacher le cheval au char.* (*Pl. Cas.* I, 1, 37.)

† Pōstīllā, *adv. Comme* Postea. Pōstīllā, gērmānă sŏrŏr, ērrārĕ vĭdēbăr. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 20). Nēc sĭbĭ pōstīllā mĕtŭēbānt tālĭă vērbă. *Cat.* (84, 9). Mīnā mĭhī ārgēntī dōnō pōstīllā dăta ēst. *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 21. Et *Ter. And.* V, 4, 33. De quantitate vid. *Postea*).

Pōstīndĕ. *Voy.* Post.

Pōstĭs, ĭs, *m., et* Pōstēs, ĭŭm, *pl. Le jambage d'une porte* (*les pieds droits*); *par ext. Porte.* Nēptūnī săcrō clўpĕūm dē pōstĕ rĕvūlsūm. *V.* Ēxcŭtē pōstĕ sĕrăm. *O.* Claūsō sē pōstĕ rĕcēpĭt. *St.* Răptăquĕ dē dēxtrō rōbūstă rĕpāgŭlă pōstī. *O.* (*Met.* V, 120. Ita legit *Prisc.* p. 768). Quūm pōstī flōrĭdă sērtă dărĕm. *Tib.* (1, 2, 14). Bārbărĭcō pōstēs aūrō spŏlĭīsquĕ sŭpērbī. *V.* Nēctĕ cŏrōnās Pōstĭbŭs. *J.* (6, 51). Căptīvăquĕ pōstĭbŭs ōră īmpŏsŭīt. *V. Fl.* SYN. Fŏrēs *ou* Pōrtă. *Voy. ces mots.* || *Au fig.* Cērnĕrĕ rēs ănĭmūs, sūblātīs pōstĭbŭs īpsīs. *Lr.* (III, 370, scil. oculis).

Pōstlīmĭnĭŭm, ĭī, *n. Retour, au fig. Retour à un premier état.* Tūnc pōstlīmĭnĭō rĕdĕūntēm sūscĭpĭt āltō Cānă Fĭdēs grĕmĭō. *Prud.* (*Ham.* 852). Nūnc pōstlīmĭnĭūm pācĭs ămārĕ dŏcēt. *Rutil.* (1, 213).

Pōstmŏdŏ, *adv. Bientôt après, ensuite.* Īnsĕquĕre, ēt vōtī pōstmŏdŏ cōmpŏs ĕrĭs. *O.* Pōstmŏdŏ quæ vōtīs īrrĭtă fāctă vĕlĭt. *Tib.* (II, 5, 102). SYN. Mōx, deĭndĕ.

Pōstmŏdŭm, *adv. Bientôt.* Præbētquĕ nōmĕn, ūt lŏquēmŭr pōstmŏdŭm. *T. Maur.* (*Met.* 653).

Pōstŏmĭs. *Voy.* Prostomis.

Pōst-pārtŏr. *Voy.* Partor.

Pōstpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre en seconde ligne, estimer moins, sacrifier à.* Vōsque ēst pōstpōnĕrĕ nātīs Aūsă sŭīs. *O.* Scōrtō pōstpōnĕt hŏnēstūm Ōffĭcĭūm. *H.* Pōstpōnēndīquĕ părēntēs Cōnjŭgĭbŭs. *Victor* (*Gen.* I, 372). SYN. Pōsthăbĕŏ.

† Pōstprīncĭpĭă, ōrŭm, *n. pl. Progrès.* Sīc eī prōcēdūnt pōstprīncĭpĭă dēnĭquĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 1, 3).

Pōstpŭtŏ, ās, ārĕ. *Mettre en seconde ligne.* Qui ōmnĭă sĭbĭ pōstpŭtārĭt ēssĕ præ meō cōmmŏdō. *Ter.* (*Ad.* II, 3, 9. *Id. Hec.* III, 5, 33).

Pōstquăm, *conj. Après que.* Pōstquām prīmŭs ămōr dēcēptām mōrtĕ fĕfēllĭt. *V.* Pōstquam ēxēmptă fămēs. *Id.* Quī pōstquām dĭdĭcĭt cāsūs ŭtrĭūsquĕ sŏrōrĭs. *O.* SYN. Quūm, ŭbĭ, ūt, sĭmŭl. PPH. Sĭmŭl āc *ou* ātquĕ. Pōst ŭbĭ. Vĭx.... quūm. || *Parce que, vu que.* Pōstquām pŏētă sēnsĭt scrīptūrām sŭām Ăb ĭnīquīs ōbsērvārī. *Ter.* (*Ad. prol.* 1. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Aul. prol.* 9; *Bac.* III, 6, 2).

Pōstrēmō, *adv. Enfin.* Pōstrēmo ēxpēllēt cērtē vīvācĭŏr hērēs. *H.* SYN. Tāndĕm, dēmŭm. || † Pōstrēmŏ. Pōstrēmŏ mĕdĭcūm sævŭs īnsōntēm jŭbĕt. *Prud.* (*Peri.* 10, 968).

Pōstrēmŭs, ă, ŭm. *Dernier.* Hōc prīmūs rĕpĕtās ŏpŭs, hōc pōstrēmŭs ŏmīttās. *H.* Nēc tĭbĭ cūră cănūm fŭĕrĭt pōstrēmă. *V.* SYN. Ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs, sŭprēmŭs, nŏvīssĭmŭs. || Ād pōstrēmŭm. *A la fin.* Ĭbi ăd pōstrēmūm cēdĭt mīlēs, æs pĕtĭt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 52). || *n. pris adv. Pour la dernière fois.* Hŏdĭē pōstrēmūm mē vĭdēs, hōc sī făcĭs. *Ter.* (*And.* II, 1, 22). SYN. Ēxtrēmŭm, sŭprēmŭm.

Pōstrĭdĭē, *adv. Le lendemain.* Ĭdēm fāctūrūm mĕlĭūs sē pōstrĭdĭē. *Ph.* Jūs ēst āppōnī frīgĭdām pōstrĭdĭē. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 26). Vĕnĭt Chrēmēs pōstrĭdĭē ăd mē clāmĭtāns. *Ter.* (*And.* I, 1, 117). PPH. Lūcĕ, dĭē sĕquēntĕ *ou* sĕquēntī. Lūcĕ pōstĕrā. VERS. Gŭlōsŭs īllĕ pōstĕrō dĭē vēndĭt. *M.* Pōstĕră quūm prīmā lūstrābāt lāmpădĕ tērrās Ōrtă dĭēs. *V.* Pōstĕră jāmquĕ dĭēs prīmō sūrgēbāt Ēōō. Ēt lūx quūm prīmūm tērrīs sē crāstĭnă rēddĕt. Ŭbĭ prīmōs crāstĭnŭs ōrtūs Ēxtŭlĕrĭt Tītān, rădĭīsquĕ rĕtēxĕrĭt ōrbēm. *Id.* Pōstĕră dēpŭlĕrānt aūrōræ lūmĭnă nōctĕm. *O.* Pōstĕră dēpŭlĕrāt stēllās aūrōră mĭcāntēs. *Id.* Pōstĕră quūm thălămīs Aūrōră rŭbēbĭt ăpērtīs. *Sil. Voy.* Cras.

† Pōstrīdŭō, *adv. Comme le précédent.* (*Pl. Mil.* IV, 2, 90.)

Pōstscēnĭŭm, ĭī, *n. Le derrière de la scène.* || *Au fig. Actions secrètes.* Ōmnĭă sūmmŏpĕre hōs vītæ pōstscēnĭă cēlānt. *Lr.* (IV, 1182).

Pōstŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Demande.* || *Plainte, accusation.* Sī quĭd ējŭs ēssĕt, ēssēt mēcūm pōstŭlātĭŏ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 26. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 105).

Pōstŭlŏ, ās, ārĕ. *Réclamer, exiger; en gén. Demander.* Pōstŭlăt hīc ănĭmăm. *O.* Quūm dĕdĭmūs sōmnō, cōrpūs quās pōstŭlăt, hōrās. *Id.* Quæ pōstŭlăt ūsŭs. *H.* Nūnc hīc dĭēs... ălĭōs mōrēs pōstŭlăt. *Ter.* (*And.* I, 2, 18). *Voy.* Posco. || *Avec l'inf. Vouloir, prétendre.* Ōstēndī sōlēm pōstŭlăt īllĕ sĭbĭ. *O.* Nōs dēlīrāntēs făcĕrĕ dĭctīs pōstŭlăt. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 157). SYN. Vŏlŏ, cōntēndŏ. || *Se plaindre, accuser.* Quūm pătrem ădĕās pōstŭlātŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 38. *Id. Mil.* II, 6, 34). *Voy. le précéd.*

Pōstŭmĭă, æ, *f. Nom de femme.* Ūt lēx Pōstŭmĭæ jŭbēt măgīstræ. *Cat.* (27, 3).

Pōstŭmĭānŭs, ă, ŭm. *De Postumius.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Quāttŭŏr ād lībrās, Pōstŭmĭānĕ, rĕdĭ. *M.* (VIII, 71).

Pōstŭmīllă, æ, *f. Nom de femme.* Ēt crēdĭt cŭĭ Pōstŭmīllă dīvēs. *M.* (XII, 49).

Pōstŭmĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quēm quūm vīdīssēnt Hōrtēnsĭŭ' Pōstŭmĭūsquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 13). Pōstŭmĭō Lænās pērsŏlŭĕrĕ mĭhĭ. *O.*

Pōstŭmŭs, ă, ŭm, *superl. formé de* Post. *Dernier.* Nē fōrs tēmpŏrĕ pōstŭmō, vĭātŏr, Tēllūrēm tĕrĕrēs ĭnăggĕrātăm. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 5). Sūnt ălĭī pēr quōs sē pōstŭmă jāctĕt ŏrīgŏ. *Id.* (7, 160). Sīlvĭŭs, Ālbānūm nōmĕn, tŭă pōstŭmă prōlēs. *V. Æ.* VI, 763. Multa de vocabuli sensu effutierunt veteres, ob pravam aspirationem *Posthumus*. Cf. *Serv.* l. cit.; *Varr. L. L.* 9, 60; *Paul.* ex *Festo*. Verum recte *Cæsel. Vind.* apud *Gell.* 2, 16 : « *Postuma* proles non eum significat qui *patre mortuo*, sed qui postremo loco natus est. » Et *Gloss. Isid.* « Postumus, *ultimus, novissimus.* ») || *Subst. m. Nom d'homme.* Heŭheū! fŭgācēs, Pōstŭmĕ, Pōstŭmĕ, Lābūntŭr ānnī. *H.* (Et *Juv.* 6, 21; *Pl. Aul.* II, 1, 42 In hoc ad *postumum* filium alludit poeta).

Pōstŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Positus. *Placé.* In tērrāquĕ rĕtrō rĕquĭēscĕrĕ pōstă. *Lr.* (1, 1056. *Id.* III, 871, et passim). Nēc cœlī pōstă sŭb ăxĕ. *Sil.* Vērsūs fōrmŭlă pōstă pērdŏcēbĭt. *T. Maur.* (*Met.* 1336). || *Couché, mort.* Pōst mōrtēm fŏre ūt aūt pūtēscāt cōrpŏrĕ pōstō. *Lr.* (III, 884). *Voy.* Compostus.

Pōstvērtă, æ, *f. Nymphe latine qui présidait aux accouchements laborieux.* Pōrrĭmă plācātŭr Pōstvērtăquĕ. *O.* (*Fast.* I, 634. Cf. *Gell.* 16, 16).

Pŏsŭī, *parf. de* Pono.

Pōtābĭlĭs, ĕ. *Potable.* Sālve, ūrbīs Gĕnĭūs, mĕdĭcō pōtābĭlĭs haūstū. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 31). Lāc ĕtĭām plēnīs mānāt pōtābĭlĕ rīvīs. *Tertul.* (*Jud. Dom.* 234).

Pōtātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de boire, ribote.* Pōtātĭōnēs plūrĭmæ dēmōrtŭæ. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 58. *Id. Bac.* I, 1, 46). PHR. Īnjĭcĭāt rădĭōs īn mĕă vīnă dĭēs. *Pp.*

Pōtātŏr, ōrĭs, *m. Buveur.* Pōtātōrēs māxŭmī. *Pl.* (*Men.* II, 1, 34). Ēxtrēmæ pōtātōr Tīgrĭdĭs ōræ. *Ennod.* (*Epig.* 80, 1).

† Pōtātŭs, ă, ŭm. *Bu.* Ēt mălĕ pōtātūm tāndēm ēvŏmŭīssĕ săpōrēm. *Cypr.* (*Cruc.* 52). *Voy.* Potus.

Pŏtĕ, *n. Voy.* Potis.

Pŏtēns, tĭs. *Puissant.* Fātă pēr Ænēæ jūrō dēx-

trāmquĕ pŏtēntēm. *V.* Tūrnŭs ăvīs ătăvīsquĕ pŏtēns. *Id.* Tāntōquĕ pŏtēntĭŏr, ĭnquit, Ōmnĭbŭs ēx nȳmphīs. *O.* SYN. Vălēns, pōllēns, vălĭdŭs. PHR. Rērūm cuī sūmmă pŏtēstās. *V.* Tōtūm quī vīrĭbŭs ōccŭpĕt ōrbĕm. *Id. Voy.* Impero, Rex. || *Subst. m. Les puissants, les hommes en dignité.* Ārmātōs plēbī mīscērĕ pŏtēntēs. *L.* Lŭĭtĭs jŭgŭlō sīc ārmă, pŏtēntēs. *Id.* Nūnquam ēst fīdēlīs cūm pŏtēntĕ sŏcĭĕtās. *Ph.* SYN. Prŏcĕrēs, etc. || *Puissant, efficace.* Dēă sævă pŏtēntĭbŭs hērbīs. *V.* Quæcūmque hērbă pŏtēns ăd ŏpĕm. *O.* SYN. Præsēns, ēffĭcāx. || *Avec le gén. Qui a du pouvoir sur, qui régit, maître.* Nīmbōrūmquĕ fācīs tēmpēstātūmquĕ pŏtēntēm. *V.* Dīvă pŏtēns frūgūm. *O.* Mūsă lȳræ pŏtēns. *H.* SYN. Dŏmĭnŭs *ou* Dŏmĭnă, ărbĭtĕr. || — sŭī *ou* mēntĭs. *Qui se possède.* Sānŭs mēntĭsquĕ pŏtēns. *O.* Īllĕ pŏtēns sŭī Lætŭsquĕ dēgĕt. *H.* SYN. Cōmpŏs. || *Qui a obtenu.* Vōtīquĕ mĕī făctūră pŏtēntēm. *O.* Īncēptī jām Jūnō pŏtēns. *V. Fl.* Mūnĕrĭs īllă pŏtēns. *Id.* Pācĭs pŏtēntēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 9). SYN. Cōmpŏs, pŏtītŭs. || *Grave, important.* Sī tē caūsă pŏtēns dŏmĭnă rĕtĭnēbĭt ĭn ūrbĕ *O.* SYN. Grăvĭs.

Pŏtēntĕr. *Selon ses forces.* Cuī lēctă pŏtēntĕr ĕrĭt rēs. *H.*

Pŏtēntĭă, æ, *f. Puissance.* Lūdĭt ĭn hūmānīs dīvīnă pŏtēntĭă rēbŭs. *O.* Cuīquĕ fŭīt rērūm prōmīssă pŏtēntĭă, Tībrĭn. *Id.* Nātĕ, mĕæ vīrēs, mĕă māgnă pŏtēntĭă sōlŭs. *V. Voy.* Potestas. || *Efficacité.* Quāntă sĭt hērbārūm, Tītānī, pŏtēntĭă, nūllī, Quām mĭhĭ, cōgnĭtĭŭs. *O.* SYN. Vīs, vīrtŭs. || *Violence.* Răpĭdīvĕ pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. *V.* SYN. Vīs, vĭŏlēntĭă.

† Pŏtēntĭālĭtĕr, *adv. Eccl. Relativement à la puissance. Voy.* Personaliter.

Pŏtĕrēmŭr, etc. *Voy.* Potior 1.

† Pŏtērĭŭm, ĭī, *n.* (ποτήριον). *Coupe.* Āt nōs nōstrō Sămĭŏlō pŏtērĭō Vīvĭmŭs. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 12).

† Pŏtēssĕ (*de* pote *et* esse), Pŏtēssēm *ou* Pŏtīssēm, Pŏtēssīm *ou* Pŏtīssīm, etc., *arch. pour* Posse, Possem, Possim, etc. Quōd sī fōrte ūllā crēdūnt rătĭōnĕ pŏtēssĕ. *Lr.* (I, 665). Pŏtēssĕ dīssĭmŭlāndo īnfēctum hōc rĕddĕrĕ. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 23). Cētĕră sē spērēt cōgnōscĕrĕ sīgnă pŏtēssĕ. *Cic.* (*Arat.* 105). Dīssĭpārĕ tāndĭū Vōs nōn pŏtēssĕ fābrĭcām cōrpūscŭlī. *Prud.* (*Peri.* 10, 802). Nām sī quŏd sătĭs ēst hŏmĭnī, īd sătĭs ēssĕ pŏtēssēt. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 98). Cūr nōn dīvĭtĭīs frātrēm sŭpĕrārĕ pŏtīssĭt? *Cat.* (113, 3). Vīx rĕcĭpī pŏtēssĭt Quŏd tū mē rŏgās. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 41. Adde *Lucil.* apud *Char.* 176. Cf. *Diom.* 381).

? Pŏtēssŭm. *Voy.* Potissum.

Pŏtēstās, ātĭs, *f. Force.* Ēt sĭmŭl ārgēntī pōndŭs, plūmbīquĕ pŏtēstās. *Lr.* (V, 1240). SYN. Vīs. || *Faculté, pouvoir d'agir.* Vērum ŭbĭ nūllă dătūr dēxtram āffēctārĕ pŏtēstās. *V.* Quăsī nōn ĕă pŏtēstās sĭt tŭă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 41). Ēt pŏtēstātem hăbĕām tāntæ āstūtĭæ. (*Ib.* 31.) Nūnc flērĕ pŏtēstās. *L.* SYN. Pŏtēntĭă, cōpĭă, făcūltās, vīs. || *Vertu, efficacité.* Scīrĕ pŏtēstātēs hērbārum ūsūmquĕ mĕdēndī. *V.* SYN. Pŏtēntĭă, vīs, vīrtūs. || *Puissance, pouvoir, autorité.* Cuī tāntă vĭrō pērmīssă pŏtēstās? *V.* Ō Pătĕr, ō hŏmĭnūm dīvūmque ætērnă pŏtēstās! *Id.* Ōmnīsquĕ pŏtēstās Īmpătĭēns cōnsōrtĭs ĕrĭt. *L.* SYN. Pŏtēntĭă, īmpĕrĭŭm. EP Āmplă, īmmēnsă, māgnă, sūmmă. PPH. Rērūm cŭlmĕn. *Voy.* Imperium. || *Dignité, charge.* Īncēdĭt sēnsīm tūnc prætēxtātă pŏtēstās. *Fort.* (VIII, 6, 179). Quĭd nūnc hŏnōrēs āc pŏtēstātēs lŏquār? *Inscr.* (apud *Donat.* p. 74). SYN. Hŏnŏr *ou* hŏnōs, dīgnĭtās, mūnŭs.

† Pŏtēstŭr, *ancien pass. de* Possum, *se joignait à un infinitif passif. Il est possible.* Quōd tămĕn ēxplērī nūllā rătĭōnĕ pŏtēstŭr. *Lr.* (III, 1024). Sī quā pŏtēstŭr īnvēstīgārī vĭā *Pacuv.* (apud *Non.* 10 34) Nēc rĕtrăhī pŏtēstŭr Īmpĕrĭīs. *Enn.* (apud *Diom.* 380. Cf. *Fest.*).

Pŏthīnŭs, ī, *m.* (ποθεινός). *Pothin, eunuque de Ptolémée, lui conseilla de faire périr Pompée.* Aūsŭs Pōmpēĭūm lētō dāmnārĕ Pŏthīnŭs. *L.* Āntēnī tămĕn ēst pējŏr quām caūsă Pŏthīnī. *M.* (III, 66).

† Pŏtī, *ancien infin. pour* Potiri. (*Pacuv.* apud *Non.* 7, 66.)

Pŏtĭēndŭs, *arch.* Pŏtĭūndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit se rendre maître.* (*Ov. Met.* IX, 752; X, 569.) Nēc rĕtrĭbūtă sŭīs, nēc pŏtĭēndă tĭbĭ. *P. Nol.* (15, 528).

† Pōtĭlĭs, ĕ. *Dans lequel on boit.* Quām lȳmphām.... nīdō pōtĭlī pērmīscēăt. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 588).

Pŏtĭn', *pour* Potisne. *Peux-tu?* Pŏtĭn' ēs mĭhĭ vērūm dīcĕrĕ? *Ter.* (*And.* II, 6, 6). Pŏtĭn' ŭt dēsĭnās? *Id.* (*Ad.* IV, 1, 23. Et *Pl. Amph.* III, 2, 22).

1\. † Pŏtĭō, īs, īrĕ, *arch. Mettre qqn en possession d'une ch. bonne ou mauvaise.* Quī fŭĕrīm lībĕr, eūm nūnc pŏtīvĭt pătĕr Sērvĭtūtĭs. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 23). || *Au pass. Être mis en possession, tomber au pouvoir, être acquis.* Ĕgŏ, pōstquām gnātŭs tuŭs pŏtītū'st hōstĭŭm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 41). Hōstĭum ēst pŏtītă. *Id.* (*Epid.* IV, 2, 35). *Voy.* Compotio.

2\. Pōtĭō, ōnĭs, *f. Action de boire, ordint. Boisson, breuvage.* Ĭtă sālsām præbēt pōtĭōnem ēt frīgĭdām. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 46). Quĭd cēssās dărĕ pōtĭōnĭs ălĭquĭd? *Id.* (*Men.* V, 5, 21). SYN. Pōtŭs, pōcŭlŭm. || *En partic. Drogue.* Nōn ūsĭtātĭs, Vārĕ, pōtĭōnĭbŭs Ād mē rĕcūrrēs. *H.* Hæc pōtĭō tōrquĕt. *J.* (6, 624. Adde *Ser. Sam.* 562).

1\. Pŏtĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī; *ordint.* Pŏtĭtŭr, Pŏtĭmŭr, Pŏtĕrētŭr, Pŏtĕrēmŭr (*comme venant de la 3e conj.*). *Être mis en possession de, jouir, se rendre maître.* Sī vērō căpĕre Ītălĭām scēptrīsquĕ pŏtīrī Cōntĭgĕrĭt. *V.* Pŏtĭērĕ pĕtītĭs. *O.* Dēfĭcĭt ālmă Cĕrēs, nēc plēbēs pānĕ pŏtĭtŭr. *Lucil.* (apud *Prisc.* 881). Īllĕ fĕrōx sōlŭs sōlĭō scēptrōquĕ pŏtĭtŭr. *O.* (*Her.* 14, 113). Pŏlȳdōrum ōbtrūncăt, ēt aūrō Vī pŏtĭtŭr. *V.* Dŏmō pŏtĭtūr nātāquĕ Lătīnī. *O.* Sævŭs pŏtĭtūr dūm frātĕr hăbēnīs. *Aus.* (*Tempus Cæs.* 12. Sic et *Lucr.* II, 653; *Cat.* 64, 403). Ēt căptō pŏtĭmŭr mūndō. *Manil.* (IV, 882). Fōrtĭs prægrēssĭs ŭt pŏtĕrētŭr ĕquīs. *Aus.* (*Epit. Her.* 35, 4). Tūquĕ tŭīs ārmĭs, nōs tē pŏtĕrēmŭr, Ăchīllĕ. *O.* (Adde *V. Fl.* VII, 54. Secundam personam Potiris expresse defendit *Alcim. Epist.* 51; damnat *Serv.* ad *Æ.* III, 56: qui probare videtur Poteris, ut Oreris). SYN. Ōbtĭnĕō, hăbĕō, tĕnĕō, frŭŏr, īnvādō, ōccŭpŏ, căpĭō, răpĭō. PPH. Mĭhĭ ārrŏgō, vīndĭcō. Jūrĭs mĕī făcĭō. || *Qqf. avec l'acc.* Quōrum ūnŭs Hŏmērŭs Scēptră pŏtītŭs, etc. *Lr.* (III, 1050). Āltĕr sĭnĕ lăbōrĕ pătrĭă pŏtĭtūr cōmmŏdă. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 17. *Ib.* 22, potitur gaudia). Ŭt nātŭs tūtĕ scēptrūm pŏtĕrētŭr pătrĭs. *Att.* (apud *Non.* 7, 112. Quem casum admittunt *Charis.* 264; *Diom.* 297 et 305. Nec non usurpat *Tullius*). *Voy.* Fruor. || — rērŭm. *Avoir ou obtenir le pouvoir.* Ād sūmmās ēmērgĕre ŏpēs, rērūmquĕ pŏtīrī. *Lr.* (II, 13). || † *arch. Éprouver, rencontrer, trouver* (*une ch. mauvaise*). Fĕrās pŏtĭūntŭr plāgās. *Att.* (ap. *Donat.* ad *Ter. Ad.* V, 4, 17). Nē quĭd.... dēcēptă pŏtĕrētŭr mălī. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 5. Ubi *Donat.* quantitatem notat). || † *Au pass Voy.* Potio 1.

2\. Pŏtĭŏr, ŭs; ōrĭs (*compar. de* Potis). *Préférable, meilleur.* Nōvīstĭnĕ lŏcūm pŏtĭōrēm rūrĕ bĕātō? *H.* Pŏtĭŏr sēntēntĭă vīsa ēst. *V.* Pŏtĭōră prēcātŭs. *O. Voy.* Melior.

Pŏtĭs, *m. f., arch. Capable.* Nēc pŏtĭs ēst dūlcēs Mūsārum ēxprōmĕrĕ fētŭs. *Cat.* (55, 3). Nēc tēndĕrĕ cōntrā, Īllĕ quĭdem hōc cŭpĭēns, pŏtĭs ēst pēr tēlă

vĭrōsquĕ. *V.* (*Id. Æ.* III, 671; XI, 148). Quīs pŏtĭs īngĕntēs ōrās ēvŏlvĕrĕ bēllī? *Enn.* (ap. *Diom.* 1, 381). Tū fĭgŭlūs māssām pŏtĭs ēs rĕpărārĕ cădūcām. *Alcim.* (III, 379). *Voy.* Possum. || Pŏtĕ, *n. Possible.* Īn tē sī quīdquām dīcī pŏtĕ, pūtĭdĕ Vēttī. *Cat.* (98, 1). Nēc dēvītārī lētūm pŏtĕ quīn ŏbĕāmŭs. *Lr.* (III, 1092). Quā pŏtĕ, quīsque ĭn ĕā cōntĕrăt ārtĕ dĭēm. *Pp.* (II, 1, 46). Quī pŏtĕ? *Pers.* (1, 56. Cf. *Charis.* 179. Recte monet *Prisc.* p. 708 et 1009, *Pote* neutrum esse τοῦ *Potis*).

Pŏtīssĭmē. *Comme le suiv.*

Pŏtīssĭmŭm, *adv. De préférence.* Sūspēndĕre æquūm cēnsĕānt pŏtīssŭmŭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 50. *Id. Capt.* III, 5, 8). SYN. Præcĭpŭē.

Pŏtīssĭmŭs, ă, ŭm. *Le meilleur.* Īntēr sē quæ prīmă pŏtīssŭmăque īnsĭnŭētŭr. *Lr.* (III, 781). Tŭă cūră pŏtīssĭmă Gāllŭs. *St.* SYN. Præcĭpŭŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Pŏtīssŭm, Pŏtīssūnt, *arch. Comme* Possum, etc. Spērō, sī spērēs quīdquām prōdēssĕ pŏtīssūnt. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Speres.* Sic vetus cod. Alii leg. *potis sunt, potessunt*). Mūnū' tămĕn fūngi ēt mūrōs sērvārĕ pŏtīssēnt. *Lucil.* (apud *Non.* 9, 4. Adde *Pl. Curc.* V, 3, 23, potissum).

Pŏtītĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une ancienne famille latine consacrée au culte d'Hercule.* Prīmūsquĕ Pŏtītĭŭs aūctŏr. *V.* Trādĭdīstī quŏd Pŏtītiīs Ēvāndrēō sæcŭlō. (*Anth.* I, p. 20. Adde *Pl. Bac.* I, 2, 15. Cf. *Macr.* 1, 12, et *Fest.*) *Voy.* Pinarius.

† Pŏtĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Poto. Tēcum ūnā pōstĕa æquē pōcŭlă pŏtĭtĕt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 26).

Pŏtītūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Potior. Ōrdĭnĕ pātrĭcĭō, sīc pŏtītūră lŏcō. *Fort.* (VIII, 6, 180).

Pŏtītŭs, ă, ŭm, *part. de* Potior. *Qui s'est mis en possession de.* Aūsi ōmnēs īmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pŏtītī. *V.* Jŭvĕnēs quī cædĕ pŏtītī. *St.* Quō mōntĕ pŏtītă Cōnstĭtĭt. *O.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Dēsīdĭæ tĭbĭ sūm, dŏctĕ Pŏtītĕ, rĕŭs. *M.* (X, 70).

Pŏtĭŭs, *adv. Plutôt, de préférence.* Sīs tămĕn hŏc pŏtĭūs quām quŏd prĭŭs ēssĕ sŏlēbās. *O.* Sīve āntrō pŏtĭūs sūccēdĭmŭs. *V.* SYN. Mĕlĭŭs, sătĭŭs, măgĭs.

† Pŏtīvī, *parf. de* Potio.

Pŏtnĭădĕs, ŭm, *f. pl.* (Ποτνιάδες). *Qui sont de Potnia, bourg de Béotie, voisin de Thèbes.* Pŏtnĭădēs mălīs mēmbra ābsūmpsērĕ quădrīgæ. *V.*

Pōtŏ, ās, āvī, (ātŭm, *très-rare*), *ordint.* pōtŭm, pōtārĕ. *Boire.* Ēt lāc cōncrētūm cūm sānguĭnĕ pōtăt ĕquīnō. *V.* Ēt lōnga ŏblīvĭă pōtānt. Jāmquĕ mĭnīstrāntēm plătănūm pōtāntĭbŭs ūmbrām. *Id.* SYN. Bĭbŏ, pērpōtŏ, haŭrĭŏ, etc. *Voy.* Bibo. || *Boire du vin.* Vīlĕ pōtābĭs mŏdĭcĭs săbīnūm Cānthărĭs. *H.* Ōbsōnăt, pōtăt, ŏlĕt ūnguēntă dē mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 37). *Voy.* Vinum. || *Au fig. S'imbiber.* Nēscĭt Āquīnātēm pōtāntĭă vēllĕră fūcūm. *H.* Sūdōrēm pōtăt. *Lr.* (IV, 1124, de veste). SYN. Bĭbŏ, cōmbĭbŏ.

Pōtŏr, ōrĭs, *m. Buveur.* Pōtōrēs lĭquĭdī mĕdĭă dē nŏctĕ fălērnī. *H.* Quæ scrībūntŭr ăquæ pōtōrĭbŭs. *Id.* Nōctūrnĭs pōtōrūm saūcĭă rīxīs. *Pp.* (I, 16, 5, janua). SYN. Pōtātŏr, bĭbāx, bĭbōsŭs.

Pōtrīx, īcĭs, *f. Buveuse.* Pōtrīcī plēnam āntĭquĭs ăpŏthēcām cădĭs. *Ph.* SYN. Bĭbāx, bĭbōsă.

Pōtūm, *supin de* Poto (*remplaçant* Potatum, *dont on ne trouve pas d'exemple certain*). Pōtūm dūcŏ *ou* vĕnĭŏ. *Mener ou Venir boire.* Hūc īpsī pōtūm vĕnĭēnt pēr prātă jŭvēncī. *V.* Pāscĕ căpēllās, Ēt pōtūm pāstās ăgĕ. *Id.* VERS. Cūm cănĭbūs tĭmĭdī vĕnĭēnt ăd pōcŭlă dāmæ. *V.* Quō dūlcĭs ăb æstū Fīstŭlă pōtūrās īrĕ jŭbēbăt ŏvēs. *Pp.* Ād fōntēm cōmpēllĕ grĕgēs. *Calp.* Flūmĭnĕōs suādēns grĕgĭbūs præbērĕ lĭquōrēs. *Id.*

Pōtūrŭs, ă, ŭm, *parf. f. servant à* Poto. Gĕlĭdōs pōtūră lĭquōrēs. *O.*

Pōtŭs, ă, ŭm, *part. p. servant à* Poto. *Bu.* Quō plūs sūnt pōtæ, plūs sĭtĭūntŭr ăquæ. *O.* Flūmĭnă pōtă Gĕtĭs. *Id.* Pōtĭs gaūdērēnt īntўbă rīvīs. *V.* SYN. Haūstŭs, ēpōtŭs. || *Avec le sens act. Qui a bu, gris, ivre.* Pōmpă.: sēnēm pōtūm pōtă trăhēbăt ănŭs. *O.* Ēt pōtŭs ĕt ēxlēx. *H.* Hēstērnā, mĕā lūx, quūm pōtŭs lūcĕ văgārĕr. *Pp.* (II, 29, 1. *Id.* IV, 6, 75, potis poetis. Cf. *Charis.* 233). PHR. Lārgō jām nēctărĕ fūsŭs. *M. Voy.* Ebrius.

Pōtŭs, ūs, *m. Boisson, breuvage.* Quī pōtūs dŭbĭum ēst sīstăt ălātnĕ sĭtĭm. *O.* Dīsce ĭgĭtŭr pōtūs mĕdĭcōs cūrāmquĕ sălūbrĕm. *Nem.* (*Cyn.* 222). Tālī pōtu ŭtĭnām vēl pārtĕ rĕfrīgĕrĕr ūllā! *Fort.* (VI, 7, 157). SYN. Pōtĭŏ, pōcŭlūm, haūstŭs, lĭquŏr.

Præ, *prép. et adv. Devant, en avant.* Īpsĕ sĭnū præ sē pōrtāns. *V.* Ī præ : sĕquŏr. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 69. Et *Pl. Amph.* I, 3, 45, Abi præ). SYN. Āntĕ. || Præ mănū *ou* mănĭbŭs. *A la main.* Ōmne aūrūm quŏd fuĭt præ mănū. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 9. Et *Ter. Ad.* V, 9, 23). || Præ mē fĕrŏ, etc. *Faire voir, étaler; au fig. Faire parade de.* Præ sē dēclārānt gaūdĭă vūltū. *Cat.* (64, 24). Vūltūsquĕ præ sē scĕlĕră trŭcŭlēntī fĕrūnt. *Sen.* (*Ag.* 950. *Id. Med.* 446). Sī quă Phrўgēs præ sē jāctānt rēspōnsă dĕōrūm. *V.* || *En comparaison de.* Cūnctānĕ præ Cāmpo ēt Tĭbĕrīnō flūmĭnĕ sōrdēnt? *H.* || *A cause de.* Nĕquĕ mĭsĕr mē cōmmŏvērĕ pōssūm præ fōrmīdĭnĕ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 181). Ēt tĭbĭ præ īnvĭdĭă Nērēĭdēs īncrēpĭtārēnt. *Pp.* (II, 26, 15). Ūt præ lætĭtĭā lăcrŭmæ prōsĭlĭūnt mĭhĭ! *Pl.* (*Stic.* III, 2, 13). Vīvĕrĕ nōn quĭt Præ măcĭē. *Lr.* (IV, 1162). SYN. Prŏptĕr, etc. *Voy. ce mot.* || † Præ ŭt, Præ quăm, Præ quŏd. *En comparaison de ce que.* (*Pl. Men.* II, 3, 24; *Most.* IV, 2, 65; *Ter. Eun.* II, 3, 9). *Voy.* Præut.

Præăcūtŭs, ă, ŭm. *Très-aigu.* Quōs ŭbĭ vĭdērūnt præăcūtæ cūspĭdĭs hāstās, etc. *O.*

Præāltŭs. *Voy.* Peraltus.

Præbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Présenter, tendre, offrir, fournir, et au fig.* Dūlcēm fērrĕ cĭbum, ēt cūrvās præbērĕ lătĕbrās. *V.* Præbĕt ēt īncūrvō cōllă prĕmēndă jŭgō. *O.* Tēctūm Præbŭĭt. *H.* Quī dŏmĭnī cūltrīx tĕnŭe ēt mĭsĕrābĭlĕ cōllūm Præbĕt. *J.* (10, 269). Ūsquĕ grăvēs dūm tērrā lăbōrēs Præbŭĭt. *V.* Sōmnōquĕ sĭlēntĭă præbēt (nox). *O.* Sōlātĭă præbēs. Hæc præbēt caūsām frūgĭbŭs, īllă lŏcūm. *Id.* SYN. Ēxhĭbĕŏ, dō, præstō, ōffĕrŏ, pōrrĭgŏ, mĭnīstrŏ, sūppĕdĭtŏ, sūffĭcĭŏ, trĭbŭŏ, dōnŏ, īmpērtĭŏ. || — mē. *Se montrer, et au fig.* Nōn ĭtă sē nōbīs præbēt fōrtūnă sĕcūndăm. *O.* Sōmnŭs, quī sē mălĕ præbēt ămāntī. *Id.* SYN. Ōstēndŏ, ōffĕrŏ, præstŏ, gĕrŏ, hăbĕŏ. || *Qqf. absolt.* Tūm Phōrmĭŏ... strēnŭum hŏmĭnēm præbŭĭt. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 12). || *Avec un infin.* Paūlūmque hŭmĕrī lībārĕ sĭnīstrī Præbŭĭt. *St.* Præbēt tĭbĭ vēllērĕ bārbăm. *Pers.* (2, 28).

Præbĭă, *ou plutôt* Prœbĭă, ōrūm, *n. pl. Amulette.* (*Næv.* apud *Varr. L. L.* 7, 107. Cf. *Fest.* Hoc a *prohibendo* jure deducere videntur critici.)

Præbĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præbeo. Præbĭtă cōnjēctō rūpĭt præcōrdĭă fērrō. *O.* Ād thērmās tămĕn īrĕ sēd lĭbēbăt, Prīvātō bĕnĕ præbĭtās pŭdōrī. *Sid.* (23, 499).

Præblāndŭs, ă, ŭm. *Très-flatteur.* Nēc mē quŏd dŏmĭnūm præblānda ădūlātĭŏ dīcĭt. *Juvc.* (I, 734. Cui vocabulo, in Lexicis omisso, ne noceat vitium quod est in *adulatio*, recte adūlatio).

Præbŭī, *parf. de* Præbeo.

Præcălĭdŭs, ă, ŭm. *Très-chaud.* Nām dūm præcălĭdōs īgnĭcŭlōs sĭbĭ. *Prud* (*Sym.* I, *præf.* 67. *Ib.* II, 320)

† **Præcāntrīx** *ou* Præcēntrīx, īcĭs, *f. Celle qui détourne les enchantements.* (*Pl. Mil.* III, 1, 99.)

Præcānŭs, ă, ŭm. *Blanchi avant le temps.* Cōrpŏrĭs ēxĭgŭī, præcānŭm, sōlĭbŭs āptŭm. *H.*

? Præcārŭs. *Voy.* Percarus.

Præcaūtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv. Qui se tient sur ses gardes.* Ūt sæpĕ sōlēnt præcaūtō cōrdĕ fĭdēlēs. *Paul. Petr.* (V, 104). Quōrŭm præcaūtō dīscēssū sōllĭcĭtātŭs. *Juvc.* (I, 288). || *Subst n. Précaution.* Sĕd præcaūto ēst ŏpŭs. *Pl. Merc.* (II, 2, 61).

Præcăvĕō, ēs, āvī, aūtŭm, ăvērĕ, *n. Se tenir sur ses gardes.* Īmpĕrăt, āntĕvĭdēt, pērpēndĭt, præcăvĕt, īnfĭt. *Prud.* (*Apoth.* 808). Nāmquĕ tēmpŭs præcăvērĕ mĭhĭ me, haūd ŭlcīscī sĭnĭt. *Ter.* (*And.* III, 5, 18. Et *Pl. Men.* V, 2, 107). SYN. Āntĕcăvĕō, căvĕō, etc

Præcēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. et act. Marcher devant, précéder.* Nēc tārdum ŏppĕrĭŏr, nēc præcēdēntĭbŭs īnstō. *H.* Ēt mŏdŏ præcēdās făcĭtō. *O.* Fāmă lŏquāx præcēssĭt ăd aūrēs. *Id.* Āntĕvŏlāns tārdŭm præcēssĕrăt āgmĕn. *V.* SYN. Prægrĕdĭŏr, āntĕcēdō, āntĕeō, præĕō, prævērtō, præcūrrō, prævĕnĭō, *qqf.* āntĕvŏlō. PPH. Prævĭŭs ĕō, āntĕeō, īncēdō, cūrrō. Āntĕ īncēdō, grădĭŏr, āmbŭlō. Cūrsū prævērtō, etc. PHR. Āntĕ me ītō. *Pl.* Cŏmĭtēs pōst tērgă rĕlīnquūnt. *Nemes.* Prīmŭs ăbĭt, lōngēque āntĕ ŏmnĭă cŏrpŏră Nīsŭs Ēmĭcăt. *V.* Nāscĕrĕ, præquĕ dĭēm vĕnĭēns, etc. Cūrsū prævērtĕrĕ vēntōs. *Id.* Præcūrram ūt prĭŏr Pātrĭām rŭēntēm. *Sen.* || *Au fig. Précéder, l'emporter sur.* Tām vĕnĕrābĭle ĕrāt præcēdĕrĕ quāttŭŏr ānnīs. *J.* (13, 58). Ārmōrŭmquĕ dĕcŭs præcēdĕ fŏrēnsĭbŭs āctīs. (*Ad Pis.* 34.) Ēt prīscæ tĭtŭlōs præcēdĭtĕ fāmæ. *St.* SYN. Præcēllō, sŭpĕrō, vīncō, præstō. *Voy.* Supero. || *Qqf. avec le dat.* Ūt vēstræ fŏrtūnæ mĕīs præcēdūnt! *Pl.* (*As.* III, 3, 39).

Præcĕlĕr, ĕrĭs, ĕrĕ. *Très-prompt.* Sōllĭcĭtāt tūnc āmplă vĭrōs ād præmĭă cūrsū Præcĕlĕrēs. *St.* Præcĕlĕrī cĕcĭdĭt sŭb ăcūmĭnĕ mŏrtĭs. *Juvc.* (IV, 23).

Præcĕlĕrō, ās, ārĕ, *n. Faire grande hâte.* Quā cāllĕ lătēntī Præcĕlĕrānt. *St.* || *Act. Devancer au plus vite.* Præcĕlĕrāntquĕ dŭcēm. *St.*

Præcēllēns, tĭs. *Comme* Excellens.

Præcēllĕō, ēs, ērĕ, *n. Comme le suiv.* Ūt quīsquĕ fŏrtūna ūtĭtŭr, Ĭtă præcēllĕt. *Pl.* (*Ps.* II, 3, 13).

Præcēllō, ĭs, ĕrĕ, *n. Exceller, l'emporter.* Dēbēnnīmīrŭm præcēllĕrĕ mōbĭlĭtātĕ. *Lr.* (II, 160). *Voy.* Præcedo.

Præcēlsŭs, ă, ŭm. *Très-élevé.* Ūna īn præcēlsā cōnsēdĭt rūpĕ Cĕlænō. *V.* Præcēlsīs quōrŭm vāgă mōlĭbŭs ūndă. *St.* SYN. Āltīssĭmŭs. *Voy.* Celsus. || *Au fig.* Præcēlsā fŏrtūnā. *St.*

† Præcēntrīx. *Voy.* Præcantrix.

Præcēps, ĭpĭtĭs. *Qui tombe la tête la première, qui se précipite ou qu'on précipite.* Præcēps āĕrĭī spĕcŭlā dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V.* Præcĭpĭtēsquĕ cădūnt (apes). *Id.* Hīc sē præcĭpĭtēm tēctō dĕdĭt. *H.* Āb ĕquō præcēps ĭn Ālēĭă dēcĭdĭt ārvă. (*Ibis*, 257.) SYN. Præcĭpĭtātŭs, prōnŭs, cădēns, mīssŭs, lābēns, dēcĭdŭŭs. || Īn præcēps cădō, etc. *Être précipité.* Vōlvĭtŭr īn præcēps. *O.* (Quod *Virg. Æ.* I, 121, dixerat: « Volvitur in caput. ») || *Au fig.* Īmŭs præcĭpĭtēs. *Pers.* (3, 42). || *Rapide, prompt.* Præcĭpĭtēs mĕtŭs ācĕr ăgĭt. *V.* Nōn fŭgĭs hīnc præcēps? *Id.* Præcēps āmēnsquĕ cŭcŭrrī. *O.* Præcĭpĭtēm răpĭt āmbĭtĭō. *J.* (8, 135). *Voy.* Celer. || *En parl. de ch. qui tombent ou sont emportées vivement.* Præcĭpĭtem ōcĕănī rŭbrō lăvĭt æquŏrĕ cūrrŭm. *V.* Nārquĕ tŭlĭt præcēps. *O.* Præcēps vēntŭs. *Id.* || *Emporté, bouillant.* Ēt præcēps ănĭmī Tmărŭs. *V.* || *Qui va en pente, escarpé* Nōndūm præcĭpĭtēs cīngēbānt ŏppĭdă fōssæ. *O.* Præcēps ĭtĕr. *Id.* *Voy.* Præruptus. || *n. pris subst. Lieu escarpé, penchant, abîme, précipice.* Āltĭŏr ēssēt Cāsus, ĕt īmpūlsæ præcēps īmmānĕ rŭīnæ. *J.* (10, 107). Tūrrim īn præcĭpĭtī stāntēm. *V.* || *Au fig. Escarpé, dangereux; subst. Danger, précipice.* Cāsŭs mĕdĭcūsnĕ lĕvārĭt Ægrum ēx præcĭpĭtī. *H.* Īn tām præcĭpĭtī tēmpŏrĕ fērrĕt ŏpēm. *O.* Sī quĭd ădhūc aūdāx ēx præcĭpĭtīquĕ pĕtēndŭm. *Id.* Ēt sŭbĭtī præcēps jŭvĕnīlĕ pĕrīclī. *St.* Ōmne īn præcĭpĭtī vĭtĭŭm stĕtĭt. *J.* Īn præcĭpĭtī dŭbĭōquĕ nĭmĭs Ēxcēlsă lŏcō. *Sen.*

Præcēptĭō, ōnĭs, *f. Ordre (donné).* Præcēptĭŏ vōcēm Ēlĭcĭt. *P. Petr.* (VI, 106).

Præcēptŏr, ōrĭs, *m. Précepteur, maître.* Nām quās præcēptŏr ărāndī Vīdĕrăt. *O.* Præcēptŏr tuŭs, quī te hānc fāllācĭām Dŏcŭĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 96). Dī præcēptōrēm sānctī vŏlŭērĕ părēntĭs Ēssĕ lŏcō. *J.* (7, 209). SYN. Măgĭstĕr, etc. *Voy. ce mot.*

Præcēptŭm, ī, *n. Instruction, leçons, précepte.* Mōx ĕtĭām pēctŭs præcēptīs fŏrmăt ămīcīs. *H.* Vītæ præcēptă bĕātæ. *Id.* Præcēptō mŏnĭtŭs. *Ph.* SYN. Māndātŭm, lēx. || *Avis, recommandation, ordre.* Dĕŭm præcēptă sĕcūtī. *V.* Mātrīs præcēptă făcēssĭt. *Id.* SYN. Māndātŭm, jūssŭm, mŏnĭtŭs, etc.

Præcēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præcipio. *Pris d'avance.* || *Au fig. Dont on a joui d'avance.* Ād pŏssēssă vĕnīs præcēptăquĕ gaūdĭă sērŭs. *O.*

Præcērpō, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Couper d'avance.* Quĭs tĭbĭ pērmīsĭt nōstrās præcērpĕrĕ mēssēs? *O.* || *Couper par devant, en gén. Couper, cueillir.* Nĭvĕām præcērpĕrĕ frōndēm Dēcrētum ēst. *St.* Præcērpūntquĕ jŭbās (leoni). *Id.* Pārcĭtĕ dēfrāctīs præcērpĕrĕ nōxĭă pōmă Ārbĭtrĭī rāmīs. *Prosp.* (*Ing.* III, 36). *Voy.* Seco, Carpo.

† Præcēssŏr, ōrĭs, *m. néol. Celui qui marche devant, devancier.* Grēx ălĭtŭr prō tē, vĭcĕ præcēssōrĭs, ălūmnĕ. *Fort.* (III, 13, 15. *Id.* V, 17, 2).

Præcīdō, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. † *Frapper par devant.* Præcīde ōs tu īllī. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 52). *Voy.* Cædo. || *Ordint. Couper.* Nī sŭbĭtō mĕdĭŭm cĕlĕrī præcīdĕrĭt īctū. *Lr.* (III, 638). Cŭi ĕgō jām līnguām præcīdām. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 12). *Voy.* Seco. || *Au fig. Couper, retrancher, supprimer.* Āntēnŏr cēnsēt bēllī præcīdĕrĕ caūsās. *H.* Ēt mātūrātō præcīdĭt vēspĕrĕ lūcēm (umbra). *L.* Ōmnēs caūsās præcīdam ŏmnĭbŭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 2, 22). SYN. Rēscīndō, tōllō, ădĭmō, aūfĕrō.

Præcīnctŭs, ă, ŭm. *Ceint, entouré; couronné.* Sīlvā præcīnctŭs ŏpācā Ēst lăcŭs. *O.* Eūphrātēs præcīnctŭs ărūndĭnĕ frōntēm. Præcīnctī flōrĕ căpīllī. *Id.* || *Retroussé; au fig. Agile, alerte.* Cīnctĭcŭlō præcīnctŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 28). Præcīnctī rēctĕ pŭĕrī. *H.* Hōc ĭtĕr īgnāvī dīvĭsĭmŭs, āltĭŭs āc nōs Præcīnctīs ūnŭm. *Id.* *Voy.* Succinctus.

Præcīngō, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Ceindre, entourer.* Plūmă fĭt, ēt fūlvō cērvīx præcīngĭtŭr aūrō. *O.* Præcīngĕrĕ līttŏră mūrō. *Sil.* Hūjŭs ŭtrŭmquĕ lătŭs mōllī præcīngĭtĕ gÿrō. *St.* SYN. Cīngō, etc. *Voy.* Circumdo. || *En parl. des vêtements.* Dēt tŭnĭcām lŏcŭplēs: ĕgō tē præcīngĕrĕ pōssŭm. *M.* (XIV, 153). *Voy.* Vestio. || *Armer.* Īmă Tŏlētānō præcīngānt īlĭă cūltrō. *Grat.* (*Cyn.* 341). Ēt caūtŭs præcīngĭtŭr ēnsĕ vĭātŏr. *O.* *Voy.* Accingo.

Præcĭnō, ĭs, nŭī, cēntŭm, cĭnĕrĕ, *n. et act. Chanter avant.* Ănĭmæquĕ săcērdōs, Præcĭnĕrēm gĕmĭtŭm. *St.* (*Silv.* V, 3, 58. Sic vulgo, *Guyeto* probante) Præcĭnăt hÿmnĭsŏnīs cāntĭcă sānctă chŏrīs. *P. Nol* (22, 200). || *Préluder par un chant magique.* Cārmĭnĕ quŭm măgĭcō præcĭnŭīssĕt ănŭs. *Tib.* (I, 5, 12). *Voyez* Præcantrix. || *Prédire.* Ēt lūcōs præcĭnŭīssĕ fŭgām. *Tib.* (II, 5, 74). Īn nōstrā quī cārnĕ Dĕŭm fŏrĕ præcĭnŭīstĭs. *P. Nol.* (24, 214). *Voy.* Prædico.

† Præcĭpēs, ĭtĭs, *ancien nomin., pour* Præceps.

Sălĭam īn pŭtĕūm præcĭpēs. *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 725. Agnoscitur et a *Char.* 67). || † Præcĭpĭs, *ancien gén. de* Præceps, *remplacé par* Præcipitis. Ānūm præcĭpēm rēppŭlĭt. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 8). Præcĭpĕ cāsū. *Enn.* (apud *Prisc.* l. cit. *Liv. And.* vel *Læv.* ibid.).

Præcĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Prendre d'avance ou le premier, prévenir, et au fig.* Ātque ŏdŏr īnsĭnŭātŭr Quām făcĭlĕ īn cĕrĕbrūm, nĭsi ăquām præcēpĭmŭs āntĕ. *Lr.* (VI, 802). Hŏc ĭtĕr æquŏrĕō præcēpĭt līmĭtĕ Māgnŭs. *L.* Sī lāc præcēpĕrĭt æstŭs. *V.* Cĕlĕrēs neū præcĭpĕ Pārcās. *St.* Præcēpĭt mōrs nōstră fŭgām. *O.* SYN. Prævĕnĭŏ, prævērtŏ, ōccŭpŏ, *qqf.* ōpprĭmŏ. (Eo sensu confunduntur *Præcipio* et *Præripio.*) || *Repasser dans son esprit, saisir par l'imagination.* Ēxsūltātque ănĭmīs, ēt jām spē præcĭpĭt hōstĕm. *V.* Ōmnĭă præcēpi, ātque ănĭmō mēcum īpsĕ pĕrēgī. *Id.* || *Ordonner, prescrire.* Præcĭpĭānt īpsī nŭmĕrūmquĕ mŏdūmquĕ cărīnīs. *V.* SYN. Præscrībŏ, māndŏ, ēdīcŏ, īmpĕrŏ. || *Enseigner, instruire.* Quīdquīd præcĭpĭēs, ēstō brĕvĭs. *H.* Hīc nāndī præcĭpĭt ārtĕm. *O.* SYN. Dŏcĕŏ, ērŭdĭŏ, mōnstrŏ. *Voy.* Doceo. || *Avec l'infin.* Sūnt quī præcĭpĭānt hērbās, sătŭrēĭă, nŏcēntēs Sūmĕrĕ. *O. Voy.* Jubeo.

† Præcĭpĭs, *adj. Voy.* Præcipes.

Præcĭpĭtāns, tĭs. *Qui tombe ou se précipite.* Nāmquĕ gŭbērnāclūm... Præcĭpĭtāns trāxī mēcūm. *V.* Ātque ĭtă præcĭpĭtāns. *Lr.* (VI, 292, de æthere). Quām flŭvĭō præcĭpĭtāntĕ răpĭt. *Avian.* (*Fab.* 16, 4, nempe alveus). *Voy.* Cadens, Præceps.

† Præcĭpĭtāntĕr. *Précipitamment.* Cūrrĭt ăgēns mānnōs ăd vīllām præcĭpĭtāntĕr. *Lr.* (III, 1077).

Præcĭpĭtātŭs, ă, ŭm. *Précipité.* Præcĭpĭtātă tŏrō. *Ovid.* Mŏræ spătĭūm nōx præcĭpĭtātă nĕgābăt. *Id.* || *Hâté.* Præcĭpĭtātă dĭēs. (*Anth.* II, p. 187, scil. mors.)

Præcĭpĭtŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Précipiter.* Sŭspēctăquĕ dōnă Præcĭpĭtārĕ jŭbēnt, sŭbjēctīsve ūrĕrĕ flāmmīs. *V.* Præcĭpĭtānt cūrrūs scŏpŭlīs. *O.* Sāxīs præcĭpĭtāndă dărī. *Id.* SYN. Dējĭcĭŏ, dētūrbŏ, ēxtūrbŏ, dētrūdŏ, ēxcŭtĭŏ, mīttŏ. PPH. Præcĭpĭtēm ăgŏ, ădĭgŏ, īmpēllŏ, mīttŏ, prōjĭcĭŏ, dētūrbŏ, ēxcŭtĭŏ. Īn præcēps ăgŏ, etc. Ēx āltō dējĭcĭŏ, dētrūdŏ. || — mē, *ou n.* Præcĭpĭtŏ, *et pass.* Præcĭpĭtŏr. *Se précipiter, se jeter, être précipité, tomber.* Sē quăsĭ præcĭpĭtēnt ăd tērrām cŏrpŏrĕ tōtō. *Lr.* (IV, 1018). Quām mūltă grāndĭnĕ nīmbī Īn vădă præcĭpĭtānt. *V.* Ēt jām nōx hūmĭdă cœlō Præcĭpĭtăt. *Id.* Pōndĕră... Ēx sŭpĕrō quūm præcĭpĭtānt. *Lr.* (II, 247). Scōrpĭŭs īn vĭrĭdēs præcĭpĭtātŭr ăquās. *O.* SYN. Cădŏ, dēcĭdŏ, lābŏr, rŭŏ, etc. PPH. Mē jăcĭŏ. Mē dō præcĭpĭtēm. Mē præcēps *ou* præcĭpĭtēm mīttŏ. Præcēps cădŏ, cŏrrŭŏ, ăgŏr, vōlvŏr, rŭŏ, etc. Præcēps *ou* īn præcēps cădŏ, fĕrŏr, etc. VERS. Sēque īpsĕ pĕr īgnĕm Præcĭpĭti īnjēcĭt sāltū. *V.* Ē cūrrū sāltūm dĕdĭt ōcĭŭs. Sē jăctū dĕdĭt æquŏr ĭn āltŭm. Tōtō præcēps sē cŏrpŏre ăd ūndās Mīsĭt. Præcēps sāltū sēse ōmnĭbŭs ārmīs Īn flŭvĭūm dĕdĭt. *Id.* Hīc sē præcĭpĭtī jăcŭlātŭs pōndĕrĕ. *L.* Nūnquăm vĕnĭēmŭs ăd ēnsēs, Aūt lăquĕōs, aūt præcĭpĭtēs pĕr ĭnānĭă jăctūs. *Id. Voy.* Cado. || *Au fig. Pousser, emporter, précipiter.* Fŭrŏr īrăquĕ mēntĕm Præcĭpĭtānt. *V.* Căvēquĕ Spēm fēstīnāndō præcĭpĭtārĕ mĕām. *O.* || *Hâter, hâter l'exécution de, presser.* Nōn sĕnĭs ēxtrēmūm pĭgŭĭt vērgēntĭbŭs ānnīs Præcĭpĭtāssĕ dĭēm *L.* Sŭă quīsque ăc pūblĭcă fātă Præcĭpĭtārĕ cŭpĭt. *Id.* Præcĭpĭtăt cōnsūltă vĭrī. *Sil.* SYN. Fēstīnŏ, prŏpĕrŏ, ūrgĕŏ, cŏrrĭpĭŏ. || — mŏrās, etc. *Abréger le retard, se hâter.* Præcĭpĭtātquĕ mŏrās. *V.* Præcĭpĭtă tēmpŭs. *Sil. Voy.* Festino. || *n. Se précipiter, tomber.* Quī īn ămōrēm præcĭpĭtāvĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 30). || *Se hâter.* Nōn fŭgĭs hīnc præcēps, dūm præcĭpĭtārĕ pŏtēstās? *V.* || *Avec un infin.* Sŏcĭīs dărĕ tēmpŭs hŭmāndīs Præcĭpĭtānt cūræ. *V.* (Et *Stat. Th.* I, 679).

Præcĭpŭē, *adv. Principalement, surtout.* Præcĭpŭē dūm frōns tĕnĕra īmprūdēnsquĕ lăbōrŭm. *V.* Tū mĭhĭ præcĭpŭē, nēc nōn tămĕn āntĕ, plăcēbās. *O.* Præcĭpŭē sānŭs, nĭsĭ quūm pītuītă mŏlēsta ēst. *H.* SYN. Præsērtĭm, īmprīmīs. PPH. Ānte ōmnēs *ou* ōmnĭă.

Præcĭpŭŭs, ă, ŭm. *Particulier, remarquable, premier.* Īpsīs præcĭpŭōs dūctōrĭbŭs āddĭt hŏnōrēs. *V.* Præcĭpŭūmquĕ tŏro ēt vīllōsī pēllĕ lĕōnĭs Āccĭpĭt Ænēān. *Id.* Ēt quæ præcĭpŭūm sīdĕră frīgŭs hăbēnt. *O.* Dīcĕrĕ præcĭpŭæ mōlĭŏr ārtĭs ŏpŭs. *Id.* SYN. Māxĭmŭs, ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, īnsīgnĭs, præstāns, prīmŭs, pŏtĭssĭmŭs, *qqf.* ŏptĭmŭs.

Præcīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præcido. *Coupé par devant.* Trīnăcrĭa Ītălĭā tāntūm præcīsă rĕcēssĭt. *Man.* (IV, 630). *Voy.* Sectus. || *Escarpé.* Stābăt ăcūtă sĭlēx, præcīsīs ūndĭquĕ săxīs. *V.* Cōrnĭpĕdēm tŭlĕrĭt præcīsă pĕr āvĭă plāntăm. *Sil. Voy.* Præruptus. || *Subst. n. Tranche de porc.* Īllī præcīso ātque ĕpŭlīs căpĭūntŭr ŏpīmīs. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 633. *Næv.* ib.).

† Præclārĭtĕr. *Comme* Præclare. *D'une manière distinguée.* (*Enn.* apud *Prisc.* 1010.)

Præclārŭs, ă, ŭm. *Très-clair, très-brillant.* Præclārūm cœlī rēstīnguĕrĕ sōlĕm. *Lr.* (V, 121. *Id.* II, 1031, præclara lux). Præclāra īllīc laūdātŭr ĭăspĭs. *J.* (5, 42). SYN. Clārŭs, lūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, etc. || *Remarquable, illustre.* Ūrbēm præclārām stătŭī, mĕă mœnĭă vīdī. *V.* Præclārā stīrpĕ dĕōrŭm. Gēns bēllō præclāră. *Id.* SYN. Clārŭs, ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, præstāns, cōnspĭcŭŭs, nōbĭlĭs, pūlchĕr, etc. *Voy.* Celeber. || *Brillant, riche.* Vălĭdūs mălĕ fīlĭŭs īn rē Præclārā. *H.* Præclārūm fūnŭs. *O.* SYN. Dīvĕs, lŏcŭplēs, laūtŭs, etc.

Præclāvĭūm, ĭī, *n. Vêtement qui n'a pas encore reçu les bordures de pourpre* (clavos). Prŏfĕr pūrpŭrăm, Præclāvĭūm, cōntēxtūs. *Afran.* (apud *Non.* 1, 326. *Id.* ibid.).

Præclūdŏ, ĭs, ūsī, ūsŭm, ūdĕrĕ. *Fermer, boucher; et au fig.* Clāssī præclūdĕrĕ pōrtūs. *L.* Hōspĭtĭs ēffŭgĭō præclūsĕrăt ōmnĭă Mīnōs. *O.* Vōcīsquĕ mĕæ præclūdĭtŭr ūsŭs. *Id.* Vōcĕm præclūdĭt mĕtŭs. *Ph.* SYN. Claūdŏ, ōcclūdŏ, ōbstrŭŏ, īmpĕdĭŏ, prŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, etc. *Voy.* Claudo.

† Præclŭĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Præclŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être célèbre.* Vēl qui īn vĕtūstā præclŭēnt cōmœdĭā. *T. Maur.* (*Met.* 675). Sīc ōlīm tŭă præclŭēns pŏtēstās. *Prud.* (*Cath.* 4, 37). *Voy.* Clueo.

† Præclŭĭs, ĕ. *Très-célèbre.* Pārēt præclŭĭbŭs lĭbēns prŏfātīs. *Capel.* (I, p. 10. *Id.* V, 187. *Gloss. Isid.* « Præcluis, valde clarus et inclytus. »)

Præclūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præcludo. *Fermé, bouché.* Nēc mĕă præclūsās frēgĕrĭt īră fŏrēs. *Pp.* (II, 5, 22). Præclūsæ vōcī lāxātă rĕmīsĭt. Frēnă. *Cl.*

Præcŏ, ōnĭs, *m. Crieur public, héraut.* Ūt præco, ăd mĕrcēs pŏpŭlūm quī cōgĭt ēmēndās. *H.* Vīctōrēm māgnā præcōnĭs vōcĕ Clŏānthŭm. *V.* Ēxsūrgĕ, præcŏ; făc pŏpŭlo aūdĭēntĭăm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 11).

Præcōgnĭtŭs, ă, ŭm. *Connu d'avance.* Quām bĕnĕ mātĕrĭēs stĕtĕrĭt præcōgnĭtă rērŭm. *Man.* (III, 584).

† Præcōmmŏdŏ, ās, ārĕ. *Prêter d'avance.* Ōffĭcĭō quōcūmquĕ dătŭr, præcōmmŏdŏ līnguăm. *Corip.* (*Laud. Just.* I, 7).

Præcōmmŏvĕŏ, ēs, ērĕ. *Émouvoir d'avance ou fortement.* Fēssōs... ēt făcĭlēs căpī, Præcōmmŏvēbūnt. *Sen.* (*Thyest.* 301, preces).

Præcōmpŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Præcompono. *Préparé d'avance.* Cūm præcōmpŏsĭtō nūntĭŭs ōrĕ vĕnĭt. *O.*

Præcōnĭūm, ĭī, *n. Office de crieur public* Scītĭn'

quĭd ĕgŏ vōs rŏgŏ? Quĭd? Mi ŭt præcōnĭŭm dētĭs *Pl.* (*Men.* V, 9, 92). || *Publicité, récit.* Ēt cĕcĭdī, pĕrăgō trīstĭs præcōnĭă cāsūs. *O.* Nōn ĭtă cōntēmnō vŏlŭcrĭs præcōnĭă fāmæ. *Id.* || *Éloge public, louange.* Dīgnă dămŭs, jŭvĕnĭs, mĕrĭtæ præcōnĭă vītæ. *L.* Cārmĭnă vēstrārūm pĕrăgūnt præcōnĭă rērūm. *O.* Invĭŏlātă tŭēns cāstæ præcōnĭă vītæ. *Aus.* (*Par.* 19, 5). Nōn ĕgŏ sūm sătĭs ăd tāntæ præcōnĭă laūdĭs. *Tib.* (IV, 1, 177). Ārctābăt āmplī nōmĭnĭs præcōnĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 564). *Voy.* Laus.

Præcōnsūmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Consumer d'avance.* Ātquĕ sŭās ĭbī præcōnsūmĕrĕ vīrēs. *O.* Nēc præcōnsūmptūm tēmpŏrĭs ēssĕ mălĭs. *Id.*

Præcōntrēctŏ, ās, ārĕ. *Toucher d'avance, et au fig.* Spēctăt ĕām Tērĕūs, præcōntrēctātquĕ vĭdēndŏ. *O.*

Præcŏquĭs. *Voy.* Præcox.

Præcŏquŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire cuire ou mûrir avant.* Ēt quās præcŏquĭt Ĕbŏsĭă caūnās. *St.*

Præcŏquŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præcox.

Præcōrdĭă, ōrŭm, *n. pl. Membrane située près du cœur, par ext. Cœur, poumon, entrailles, poitrine.* Mōllĭă cīngŭntūr tĕnŭī præcōrdĭă lībrō. *O.* Gĕnĭbūsquĕ prĕmēns præcōrdĭă dūrĭs. *Id.* Sĭquĭdem ūnĭŭs præcōrdĭă prēssĭt Īllĕ sĕnĭs. *J.* (6, 621). SYN. Vīscĕră, cŏr, pēctŭs, pūlmŏ. || *Au fig. Cœur.* Quōndam ĕtĭām vīctĭs rĕdĭt īn præcōrdĭă vīrtūs. *V.* Cōndĭtă quūm vērāx ăpĕrīt præcōrdĭă Lībĕr. *H.* Āltĕr sæpe ūnō mūtăt præcōrdĭă vērbō. *Pp.* (II, 4, 21). Sī fōrtĕ prĕcēs præcōrdĭă fērrĕă tāngŭnt. *O. Voy.* Animus.

Præcōrrūmpŏ, ĭs, ĕrĕ. *Corrompre auparavant.* Dūm præcōrrūmpĕrĕ dōnĭs Mē cŭpĭt. *O.* Īllă quĭdem vĕnĭt, sēd præcōrrūptă. *Id.*

Præcōx, ŏcĭs; Præcŏquĭs, ĕ, *et* Præcŏquŭs, ă, ŭm. *Mûr avant le temps, précoce.* Tūm præcōx bĭfĕră dēscēndĭt ăb ărbŏrĕ fīcŭs. *Col.* (X, 403). Īnsĭtă præcŏcĭbūs sūbrēpĕrĕ pērsĭcă prūnĭs. *Calp.* (2, 43. Alii scrib. *procoquibus*). Sēmēntĕ sērā, sīvĕ mūltūm præcŏquā. *Aus.* (*Epist.* 22, 15). SYN. Præmātūrŭs. || Præcŏquă, ōrŭm, *n. pl. Une espèce de pêche, ou de prune* (*brugnon?*). Vīlĭă mātērnīs fŭĕrāmŭs præcŏquă lībrīs. *M.* (XIII, 46). || *Au fig. Précoce, hâtif.* Āppĕtĭs dŏmĭnātūm dēmēns præmātūrē præcŏcēm. *Afr.* (apud *Gell.* 10, 11, et *Macr.* 8, 6). Huīc pŭēllæ præcŏquĭs lĭbīdo ēst. *Nov.* (apud *Non.* 2, 627. *Enn.* ibid., præcox *pugna*). Ălĭquĭs īntrā vīscĕră Mātērnă lētūm præcŏquĭs fātī tŭlĭt. *Sen.* (*Phœn.* 249). Ōdī pŭĕrŭlōs præcŏcī săpĭēntĭā. *Poet.* (apud *Apul. Apolog.*, t. II, p. 89 Bip.). Răpĭt īndĕ mŏdēstĭă præcōx. *St.* SYN. Præmātūrŭs, prŏpĕrātŭs, fēstīnātŭs.

Præcŭcūrrī. *Voy.* Præcurro.

Præcūltŭs, ă, ŭm. *Très-orné.* Săcrō præcūltă sŭpērvĕnĭt aūrō. *St.* (*Th.* II, 298). *Voy.* Percultus.

Præcūrrŏ, ĭs, cūrrī *et* cŭcūrrī, rsŭm, rrĕrĕ, *n. Courir devant, précéder.* Īntĕrĕā lĕvĭŏr paūcĭs præcūrrĭt ĭāmbŭs. *P. Nol.* (10, 15). Præcŭcūrrĭsti ŏbvĭăm. *Pl.* (*Men.* V, 8, 8. Sic et *Ter. Hec.* III, 3, 11). SYN. Præcēdŏ, prægrĕdĭŏr, etc. *Voy.* Præcedo. || *Act. Devancer, précéder, prévenir.* Dĕī pĕrēnnĭs præcŭcūrrĭt fīlĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 7, 47, de Joanne). Mātūră pōscēns fātă, præcūrram ŭt prĭŏr Pătrĭăm rŭēntēm. *Sen.* (*Œd.* 72). Præcūrrĕrĕ fātă. *Sil.* SYN. Præcēdŏ, prævērtŏ, prævĕnĭŏ, ŏccŭpŏ. || *Prévenir* (*une objection*). Īllŭd ĭn hīs rēbŭs.... præcūrrĕrĕ cōgŏr. *Lr.* (I, 371). || *Marcher devant, surpasser.* Ēt vītā rēgūm præcūrrĕre ămīcōs. *H.* Bārrōs ŭt ĕquĭs præcūrrĕrĕt ālbĭs. *Id.* SYN. Præcēllŏ, etc. *Voy.* Supero.

Præcūrsŏr, ōrĭs, *m. Précurseur.* Vēntūrī præcūrsŏr ĭn ōrbĕ Jŏānnēs. *Arat.* (II, 590). Hīc ēt præcūrsŏr Dŏmĭnī. *P. Nol.* (24, 411).

Præcŭtĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Secouer devant.* Īpse Ămŏr ăccēnsās præcŭtĭt āntĕ făcēs. *Pp.* (III, 16, 16). Tædās Hўmĕnæŭs Ămōrquĕ Præcŭtĭūnt. *O.*

Prædă, æ, *f. Proie de guerre, butin, dépouilles.* Prædam āssērvābānt : hūc ūndĭquĕ Trōĭă gāză. *V.* Prædæ ēt spŏlĭōrum ārdēbăt ămōrĕ. Vīctōrēs prædā spŏlĭīsquĕ pŏtītī. *Id.* Nōn māgno hōrtāmĭnĕ mīlĕs Īn prædām dūcēndŭs ĕrăt. *L.* SYN. Spŏlĭă, ēxŭvĭæ. EP. Bēllĭcă, hōstīlĭs, ŏpīmă, ŏpŭlēntă, dīvĕs, rāptă, crŭēntă, spērātă, ŏptātă. *Voy.* Spolium. || *Toute espèce de vol, de butin.* Sēmpērquĕ rĕcēntēs Cōmpōrtārĕ jŭvăt prædās, ēt vīvĕrĕ rāptō. *V.* SYN. Răpīnă, rāptŭm. *Voy.* Prædor. || *Proie, en parl. de la chasse.* Īpsūmquĕ vŏcāmŭs Īn pārtēm prædāmquĕ Jŏvĕm. *V.* Ēst īllī prædă bĕnīgnă lĕpŭs. *O.* || *En parl. de la pêche.* Grāmĭnĕ cōntāctō cœpĭt mĕă prædă mŏvērī. *O.* (Adde *Mart.* XIV, 188). || *Proie ou pâture des animaux.* Cănĭbūs dătă prædă Lătīnĭs. *V.* Cērvūs pĕrĭtūrŭs ărēnā Prædă cănum ēst. *O.* SYN. Pābŭlŭm. || *Gain.* Rĕjēctā prædā quām præsēns Mērcŭrĭŭs fērt. *H.* Fērrĕă nōn Vĕnĕrēm, sēd prædām sæcŭlă laūdānt. *Tib.* (II, 3, 37). *Voy.* Lucrum. || *Trouvaille.* Ōstēndĭt īllī prædām (pectinem). *Ph.* || *Au fig. Proie.* Nūnc tĭbĭ Sĭcĕlĭdēs vĕnĭūnt, nŏvă prædă, pŭēllæ. *O.*

Prædātŏr, ōrĭs, *m. Ravisseur, brigand.* Jăcēt īllĕ nĕfāndŭs Prædātŏr. *St.* Prædātōrĭs ĕquī sĕquĭtūr vēstīgĭă tīgrĭs. *Id.* SYN. Rāptŏr, prædŏ, fūr. || *Chasseur.* Ēt Ăbās, prædātŏr ăprōrŭm. *O.* Sŭpĕr jŭvēncūm stābăt dējēctūm lĕŏ : Prædātŏr īntērvĕnĭt, pārtēm pōstŭlāns. *Ph.* || *Ambitieux, avide.* Prædātōr cŭpĭt īmmēnsōs ōbsīdĕrĕ cāmpōs, Ūt mūlto īnnŭmĕrām jūgĕrĕ pāscăt ŏvēm. *Tib.* (II, 3, 44).

Prædātōrĭŭs, ă, ŭm. *De voleur, de pirate.* Nūnc ĭn īstōc pōrtū stăt naūs prædātōrĭă. *Pl.* (*Men.* II, 2, 69. *Naus* pro *navis.* Ibid. 3, 87).

Prædātrīx, īcĭs, *f. Celle qui dérobe.* Hērcŭlĕī prædātrīx cēdăt ălūmnī. *St.* (*Silv.* I, 5, 22).

Prædātŭs, ă, ŭm, *part. Qui a fait une proie.* Bĕne hīnc prædātŭs ībŏ. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 29).

† Prædēcēssŏr, ōrĭs, *m. Prédécesseur.* Prædēcēssōrĭs mājŏr ămōrĕ fŭĭt. *Rutil.* (1, 474).

Prædēlāssŏ, ās, ārĕ. *Amortir fortement.* Frāngĭt, ēt īncūrsūs quæ prædēlāssăt ăquārŭm. *O.*

Prædēstĭnŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Prédestiner.* Pŭĕr ō, cuī trīnām pătĕr Prædēstĭnāvĭt īndŏlēm. *Prud.* (*Cath.* 12, 68).

† Prædēxtĕr, tră, trŭm. *Très-adroit, ou ambidextre.* Ūt prædēxtĕr ĕrăt, gĕmĭnīsquĕ sĕcūrĭbŭs īngēns. *Grat.* (*Cyn.* 67).

Prædĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de publier, de vanter.* Mĕtŭō, nē prædĭcātĭō tŭă nūnc meām fōrtūnam ēxsŭpĕrĕt. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 22).

Prædĭcātŭs, ă, ŭm, *part. Dit, dont on a parlé.* Ēdĕpōl hŏmĭnēm prædĭcātūm fērmĕ fămĭlĭārĭtĕr. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 54).

1. Prædĭcŏ, ās, ārĕ. *Dire, dire en face, ordint. devant témoins, publiquement.* Quŏd mĭhĭ prædĭcās vĭtĭum, īd tĭbi ēst. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 246). Ēdĕpōl mōrtālēm pārcē pārcūm prædĭcās. *Aul.* (*Id.* II, 4, 35). Āctum ēst, sĭquĭdem hæc vēră prædĭcăt. *Ter.* (*Andr.* III, 1, 7). Aīn' tāndēm, cīvĭs Glўcĕrĭum ēst? Ĭtă prædĭcānt. (*Ib.* V, 3, 4). SYN. Dīcŏ, mĕmŏrŏ, rĕfĕrŏ, prōnūntĭŏ, etc. *Voy.* Dīco *et* Dĭco. || *Crier les enchères.* Ĭtāque aūctĭōnēm prædĭcem, īpsĕ vĕnĕām. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 42). SYN. Prōclāmŏ. || *Vanter.* Quĭd ĕgo ējŭs tĭbĭ nūnc făcĭēm prædĭcem aūt laūdēm? *Ter.* (*Eun.* III, 5, 17). Hīnc nŏvă tē vīrtūs prædĭcăt, īndĕ gĕnŭs. *Fort.* (VI, 3, 8). SYN. Laūdŏ, jāctŏ, vēndĭtŏ. || *Eccl. Prêcher.* Sūblīmĕ trĭbūnāl Tōllĭtūr, āntĭstĕs prædĭcăt ūndĕ Dĕūm. *Prud.* (*Peri.* 11, 226). Pērcūrrăt ăpŏstŏlŭs ōrbĕm, Prædĭcĕt, hōrtĕtŭr. *Prosp* (*Ingr.* II, 117)

2. Prædīcō, ĭs, īxī, īctŭm, īcĕrĕ. *Dire d'avance, prévenir, recommander.* Ūnum īllŭd tĭbĭ, nātē dĕā, próque ōmnĭbŭs ūnŭm Prædīcam, ēt rĕpĕtēns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ mŏnēbŏ. *V. Voy.* Moneo. || *Ordinᵗ. Prédire, annoncer.* Dē cœlō tāctās mĕmĭnī prædīcĕrĕ quĕrcūs. *V.* Hōs mĭhĭ prædīxĭt lūctŭs. *Id.* Hæc dūcĕ prædīcō vātĭcĭnōrquĕ dĕō. *O.* SYN. Præcĭnŏ, cănŏ, prænūntĭŏ, aŭgŭrŏr, vātĭcĭnŏr, præmŏnĕŏ, præmōnstrŏ, præsāgĭŏ, ōmĭnŏr, nūntĭŏ, dēnūntĭŏ, mŏnĕŏ, mōnstrŏ, pōrtēndŏ, prŏdŏ, ăpĕrĭŏ, pāndŏ, rĕsĕrŏ. PPH. Fŭtūră ou vēntūră cănŏ, mŏnĕŏ, ăpĕrĭŏ, ēxpĕdĭŏ, pāndŏ, nūntĭŏ, dēnūntĭŏ, etc. Fātă præmŏnĕŏ. Cāsūs fŭtūrōs ăpĕrĭŏ. Dō sīgnă, præsāgĭă. VERS. Tūm vērō fātīs ăpĕrīt Cāssāndră fŭtūrīs Ōră. *V.* Prōdĭgĭūm cănĭt, ēt trīstēs dēnūntĭăt īrās. Sērăquĕ tērrĭfĭcī cĕcĭnērūnt ōmĭnă vātēs. Nēc vātēs Hĕlĕnūs, quūm mūlta hōrrēndă mŏnērĕt, Hōs mĭhĭ prædīxĭt lūctūs. Cūrsūm mĭhĭ prōspĕră dīxĭt Rēllĭgĭō. Vēntūrăquĕ bēllă Ēxpĕdĭĕt. *Id.* Sīc māgnă săcērdōs Ēst mĭhĭ dīvīnō vātĭcĭnātă sŏnō. *O.* Quæ cūnctă fĭdēlī Prĭămĭdēs Hĕlĕnūs mŏnĭtū prædīxĕrăt. *Id.* Vērĭdĭcōs Pārcæ cœpērūnt ēdĕrĕ cāntūs. *Cat. Voy.* Augurium.

Prædīctŭm, ī, *n. Prédiction.* Mūltăquĕ prætĕrĕā vātūm prædīctă prĭōrŭm. *V. Voy.* Oraculum.

Prædīctŭs, ă, ŭm, *part. p. Dit d'avance, annoncé.* Ēt spēctānt frōntēs, prædīctăquĕ cōrnŭă quærūnt. *O.* Prædīctăquĕ dōnă fĕrēbăt. *V. Fl.* || *Prédit.* Prædīctī vĕnĭēs īn rūră lăbōrĭs. *V. Fl.*

Prædīrŭs, ă, ŭm. *Très-cruel, ou très-effrayant.* Ŭlŭlāns mŭlĭĕr prædīră sŭb ūmbrās. (*Anth.* II, p. 329.)

Prædīscŏ, ĭs, ĭdĭcī, īscĕrĕ. *Apprendre ou savoir d'avance.* Ēt vărĭūm cœlī prædīscĕrĕ mōrĕm. *V.*

Prædĭtŭs, ă, ŭm. *Qui a d'avance, muni, pourvu, orné.* Lĕgĭōnēs pūlchrīs ārmīs prædĭtās. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 63). Cērnīs quō prædĭtă cūltū Œdĭpŏdīs māgnī vĕnĭō nŭrŭs. *St.* Ēt sŭpĕr ōbdūctō prædĭtă pāllĭŏlō. *P. Nol.* (22, 110). SYN. Īnstrūctŭs, ōrnātŭs. || *Au fig. Doué.* Haŭd ĭgĭtūr cōnstānt dīvīnō prædĭtă sēnsū. *Lr.* (V, 145). Quī gnātum hăbērem tālī īngĕnĭō prædĭtŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 71). SYN. Ōrnātŭs, aŭctŭs, præstāns, pōllēns. || *Qui a.* Cētĕră pārs mēnsūm quārtīs ēst prædĭtă nōnīs. *Aus.* (*Eclog. de Non.* 4). || *En mauv. part.* Nātūrăm mūndī, quæ tānta ēst prædĭtă cūlpā. *Lr.* (II, 181).

Prædĭŭm, ĭī, *n. Fonds de terre, bien, terres, propriété rurale, domaine.* Prædĭă Cæsăr ăn ēst Ītălā tēllūrĕ dătūrŭs. *H.* Cănŭsī dŭŏ prædĭă dīvēs. *Id.* Frūctūm quēm Lēmni ŭxōrĭs rēddūnt prædĭă. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 75). SYN. Fūndŭs, ăgrī, jūgĕră, prædĭŏlŭm.

Prædīvĕs, ĭtĭs. *Très-riche.* Jām vēro īn tēctīs, præ dīvĭtĭs ūrbĕ Lătīnī. *V.* Tōtūmquĕ tŭlĭt prædīvĭtĕ cōrnū Aŭtūmnŭm. *O.* SYN. Dītĭssĭmŭs.

Prædīvīnŏ, ās, ārĕ. *Prévoir.* Prædīvīnānt quō dĭe ēsŭrī sĭēnt. *Pl.* (*Truc.* II, 3, 17).

Prædŏ, ōnĭs, *m. Voleur, brigand.* Īncĭdĭt ācrĕm Prædōnum īn tūrbăm. *H.* Fēlīx prædŏ jăcĕt (de Alexandro). *L.* SYN. Lătrŏ, prædātŏr, fūr, grăssātŏr. *Voy.* Fur. || *Ravisseur.* Ăt nĕquĕ Pērsĕphŏnē dīgna ēst prædōnĕ mărītō. *O.* Ăbdūctă vīrgĭnĕ, prædŏ. *V.* SYN. Răptŏr. || *Au fig.* Prædŏ fŭĭt vŏlŭcrŭm. *M.* (XIV, 216, accipiter). SYN. Răptŏr, răpāx, lătrŏ.

Prædŏcĕŏ, ēs, ērĕ. *Instruire d'avance.* Mŷrrhĕŭs Pūlvĭs sĕpūlchrŭm prædŏcĕt. *Prud.* (*Cath.* 12, 72).

Prædŏctŭs, ă, ŭm. *Très-habile.* Ārtĭfĭcŭm prædŏctă mănŭs. *Corip.* (*Just.* IV, 56).

Prædŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Piller, voler.* Vīrgĭnĕās prædĕr sī Cĕcrŏpĭs ārcēs. *V. Fl.* SYN. Dēprædŏr, fūrŏr, răpĭŏ, ērĭpĭŏ, dīrĭpĭŏ, ăbrĭpĭŏ, cōmpīlŏ, ēxpīlŏ, spŏlĭŏ, īnvādŏ, pŏpŭlŏ, pŏpŭlŏr, dēpŏpŭlŏ. PPH. Prædās ăgŏ, ăbĭgŏ, răpĭŏ, aŭfĕrŏ, āvērtŏ, vērtŏ, cōmpōrtŏ, cōnvĕhŏ, cōnvēctŏ, lĕgŏ, ăbstrăhŏ. Vī prædās quærŏ. Insĭdĭīs ēxcĭpĭŏ. Fūrtŭm ădmīttŏ. Fūrtō sŭbdūcŏ, sŭbĕŏ. VERS. Sēmpērquĕ rĕcēntēs Cōnvēctārĕ jŭvăt prædās, ēt vīvĕrĕ răptō. *V.* Răptās ăd līttŏră vērtĕrĕ prædās. *Id.* Sī quīs răpĭăt stăbŭlīs ārmēntă rĕclūsīs. *O.* Aŭfĕrăt hīc aŭrŭm, pĕrĕgrīnōs īllĕ lăpīllōs. Ēt quāscūmquĕ pŏtēst tōllĕrĕ, tōllăt ŏpēs. *Id.* Fraŭdĕ nŏvă stăbŭla ēt fūrtīs āssuētŭs ĭnūltīs Dēpŏpŭlārĕ grĕgēs. *T. Fl.* Ŭt vīnōsă glŏmŭs fūrtīvæ Pŷrrhĭă lānæ (portat). *H.* Nōn fūrtŭm fēcī, nōn fūgī. *Id.* Nĭhĭl ēst fūrācĭŭs īllō. *M. Voy.* Spolium, Fur. || *Enlever une proie, en parl. des animaux.* Prædārīquĕ lŭpōs jūssĭt. *V.* Ad mūltās lŭpă tēndĭt ŏvēs, prædētūr ŭt ūnăm. *O.* || *Faire une prise à la chasse, à la pêche.* Pīscēs călămō prædăbŏr. *Pp.* (IV, 2, 37). Prædāntĭbŭs hāmīs Ēxhaŭrīrĕ lăcūs. *Sil.* SYN. Căpĭŏ. || *Au fig. Dérober, enlever.* Sīngŭlă dē nōbīs ānnī prædāntŭr ĕūntēs. *H.* Quæ mē nūpĕr prædātă pŭĕlla ēst. *O.* Ūnă mĕōs quŏnĭăm prædāta ēst fēmĭnă sēnsūs. *Pp.* (II, 1, 55). SYN. Fūrŏr, sŭbdūcŏ, aŭfĕrŏ. || *Faire sa proie de, dévorer.* Flāmmă prædātūr dăpēs. *Sen.* (*OEd.* 557). SYN. Pŏpŭlŏ, ăbsūmŏ.

Prædūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire ou mettre devant, approcher qq. ch. de.* Nēc dŭbĭtā tĕrĕtī scāmnūm prædūcĕrĕ lēctō. *O.* (*A. A.* II, 211. Male vulgo *producere*). Tūtām cāstrīs prædūcĕrĕ fōssăm. *Tib.* (IV, 1, 83. Et *Sil.* X, 411). Călĭdō prædūcūnt nūbĭlă Phœbō. *L.* (V, 466). SYN. Ōbdūcŏ. || *Au fig.* Frīgĭdă dāmnātæ prædūxĭt nūbĭlă mēntī. *St.* (*Silv.* V, 3, 13. Alii male *produxit*).

Prædūctŭs, ă, ŭm, *part. Conduit ou mis devant.* Lŏcŭs ūndĭquĕ sēptŭs Āggĕrĕ prædūctō. *Avien.* (*D. T.* 625). || *Qqf. Tracé d'avance.* Lĕgĭs ēt āntīquæ prædūctīs pīngĕrĕ sūlcīs Ōmnĕ săcrāmēntŭm. *Prud.* (*Apoth.* 357).

Prædūlcĭs, ĕ. *Très-doux.* Hōc tămĕn ēsse ălĭīs pōssīt prædūlcĕ vĭdērī. *Lr.* (IV, 637). Ēt prædūlcĕ dĕcŭs. *V.* SYN. Dūlcīssĭmŭs. *Voy.* Dulcis. || *n. pris adv.* Vŏlŭcrēs naŭtīs prædūlcĕ mĭnāntŭr. *St.*

Prædūrātŭs, ă, ŭm. *Très-durci, très-dur.* Ēt prædūrātō trānsfīgĭt pēctŏră tēlō. (*Epit. Iliad.* 364.)

Prædūrĕ, *adv. Très-durement, et au fig.* Hī lāctĕ sēmĕt ātquĕ pīnguī cāsĕō Prædūrĕ ălēntēs, prōfĕrēbānt spīrĭtŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 487. Cujus poetæ hanc et multas alias voces omiserunt Lexica).

? Prædūrŏ, ās, ārĕ. *Endurcir fortement.* Sī tāntă cāllūm pēctŏrĭs Prædūrăt ōbstĭnātĭŏ. *Prud.* (*Peri.* 5, 178). *Voy.* Perduro.

Prædūrŭs, ă, ŭm. *Très-dur.* Cōrpŏrăque ăgrēstī nūdăt prædūră pălæstrā. *V.* Prædūrăquĕ tēmpŏră frēgĭt. *O.* Prædūrŭs vīrĭbŭs. *V.* Prædūrŭs lăbŏr. *V. Fl.*

Præĕŏ, īs, īrĕ. *Aller devant, précéder; au fig. Devancer, surpasser.* Ērgŏ prætōrum ēst āntĕ præīrĕ. *Lucil.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 80). Jāmquĕ nŏvī præĕūnt fāscēs. *O.* (*Fast.* I, 81). Nēc tōtā tămĕn īllĕ prĭŏr præĕūntĕ cărīnā. *V.* (*Æ.* V, 186). Ēt vēnĭt stēllā nōn præĕūntĕ dĭēs. (*Ad Liv.* 408.) SYN. Præcēdŏ, præcūrrŏ, etc. *Voy.* Præcedo. || † Præĕŏ. Præmĭă, quūm văcŭīs dŏmĭnō præīrĕt Ărīōn. *St.* (*Th.* VI, 519. Sic *Prud. Peri.* 10, 158; *P. Nol.* 21, 871).

Præfāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être cité ou invoqué le premier.* Tē nūnc... Jūpĭtĕr, Præfāndŭm vĕnĕrŏr. *Capel.* (IX, p. 308).

Præfārĭs, ārī, *de l'inus.* Præfor, *d. Dire avant.* Ēt mĕlĭcōs lŷrĭcōsquĕ mŏdōs præfāndŏ nŏvābĭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 54). Plānctūque ēt lōngīs præfāta ŭlŭlātĭbŭs īnfĭt. *St.* SYN. Prælŏquŏr. || *Nommer ou invoquer d'abord.* Præfātŭs dīvōs. *V.* Præfātæ āntĕ mĕōs mānēs. *Tib.* (III, 2, 15). || *Annoncer.* Ōstēnsā pācēm præfātŭr ŏlīvā. *St. Voy.* Nuntio. || *Prédire.* Tālĭă præfāntēs quōndām fēlīcĭă Pēleī Cārmĭnă dīvīnō cĕcĭnērūnt ōmĭnĕ Pārcæ. *Cat.* (64, 383). *Voy.* Prædico.

Præfātĭŏ, ōnĭs, *f. Exorde, préambule.* Pĕrfrīxīssĕ tŭās quĕsta ēst præfātĭŏ faūcēs. *M.* (III, 18).

Præfātŭs. *Voy.* Præfaris.

Præfēctōrĭŭs, ă, ŭm. *De préfet.* || — vĭr. *Qui a été préfet.* Ārbĭtĕr Ārbŏrĭŭs, vĭr præfēctōrĭŭs ĭdĕm. *Fort.* (*V. S. M.* II, 19).

Præfēctūră, æ, *f. Toute charge d'administrateur, d'intendant.* Quīn rūri ēs īn præfēctūrā tŭā? *Pl.* (*Cas.* I, vs. 11. *Ib.* 22; *Capt.* IV, 3, 7). Præfēctūră dŏmūs Sĭcŭlā nōn mītĭŏr aūlā. *J.* (6, 486). || *En partic. Charge de préfet, préfecture.* Āquĭlōnĭgĕnāsquĕ Brĭtānnōs Præfēctūrārūm tĭtŭlō tĕnŭērĕ sĕcūndō. *Aus.* (*Mos.* 407). Ēt præfēctūrās cōnstāt dēbērĕ nĕpōtī. *Sid.* (7, 159). Clārūs præcēlsæ quī cūlmĭnĕ præfēctūræ. *P. Petr.* (I, 654).

Præfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præficio. *Préposé.* Cōnscĭă sīt Jūnō, săcrĭs præfēctă mărītīs. *O.* SYN. Præpŏsĭtŭs. || *Subst m. Préposé, intendant, chef, etc.* Gȳmnăsī præfēctŭs. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 23). Mēā Vōce haūd mōrābōr jūssă præfēcti ēxsĕquī. *Sen.* (*Oct.* 805). SYN. Præsēs, *qqf.* rēctŏr, prīncēps, præsŭl. || *En partic. Préfet, chargé de l'administration urbaine ou du gouvernement d'une province.* Hīc bīs præfēctūs pătrĭæ, præfēctŭs ĕt ĭdĕm Hīc Lĭbȳæ. (*Anth.* I, p. 124.) || — mōrĭbŭs. *Censeur.* (*Plaut. Aul.* III, 5, 30.)

Præfĕrŏ, fērs, tŭlī, lātŭm, fērrĕ. *Porter devant.* Mūnĕră præfĕrĭmŭs, nōmĕn pătrĭāmquĕ dŏcēmŭs. *V.* Præfĕrĭmŭs mănĭbŭs vīttās. *Id.* Prætŭlĭt īnfaūstās sānguĭnŏlēntă făcēs. *O.* SYN. Præpōrtŏ. *Voy.* Porto. || — făcĕm. *Au fig.* Clārāmquĕ făcĕm præfērrĕ pŭdēndīs. *J.* (8, 139). || *Montrer, indiquer, annoncer, et au fig.* Ētsi īpsĕ vūltūs flēbĭlēs præfĕrt nŏtās. *Sen.* (*OEd.* 509). Cuī lătĕrūm tĕnŭs hīspĭdă nāntī Frōns hŏmĭnĕm præfĕrt. *V.* Sī mŏdŏ, quĕm præfērs, nōn sĭmŭlātŭr ămŏr. *O.* SYN. Ōstēndŏ, īndĭcŏ, præbĕŏ, etc. PPH. Præ mē fĕrŏ. || *Qqf. Apporter, fournir.* Nēc prætŭlĭt ūllăm Frātĕr ŏpĕm. *St.* SYN. Āffĕrŏ, cōnfĕrŏ. || *Préférer.* Ēt ūngī Præfĕrăt Hērōdīs pālmētīs pīnguĭbŭs. *H.* Præfĕrăr Āscræō Mæŏnĭōquĕ sĕnī. *O.* Hīc sŭă præfērrī quănquăm vĕtăt āctă pătērnīs. *Id. Voy.* Præpono.

Præfĕrōx, ōcĭs. *Très-belliqueux.* Ōlĭm rĕsūmptō præfĕrōcēs prœlĭō. *Aus.* (*Epist.* 15, 13).

Præfērrātŭs, ă, ŭm. *Chargé de fers.* (*Pl. Pers.* I, 1, 22, de servo vincto.)

Præfērtĭlĭs, ĕ. *Très-fertile.* Præfērtĭlĕ gērmĕn Lūxŭrĭăt. *Prud.* (*Sym.* II, 1025). Præfērtĭlĭs ūbĕrĕ tērrā. *Alcim.* (V, 119).

Præfērvĭdŭs, ă, ŭm. *Très-violent (bouillant).* Vītrĭcŭs āntĕvĕnīt tārdūm præfērvĭdŭs ōrtŭm Prīvīgnī. *Prud.* (*Sym.* I, 259. Et *Att.* ap. *Serv.* ad *Æ.* I, 42, præfervido fulgore).

Præfēstīnātŭs, ă, ŭm. *Hâté.* Īctū Præfēstīnāto mūnŭs ĭnānĕ pĕtăt. *O.* (*Nuc.* 98).

Præfēstīnŏ, ās, ārĕ, *n. Faire grande hâte.* Quī præfēstīnĕt... prælŏquī. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 31). Præfēstīnāmŭs, quæ sīt caūsă, scīscĕrĕ. *Afran.* (ap. *Char.* 186). || *Act. Voy. le précéd.*

Præfīcă, æ, *f. Pleureuse louée pour les funérailles.* Sĭnĕ vĭrtūtĕ ărgūtūm cīvĕm mĭhi hăbĕām prō præfīcā. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 14). Mērcēdĕ quæ Cōndūctæ, flēnt ălĭēno īn fūnĕrĕ, præfīcæ Mūlto ēt căpīllōs scīndūnt ēt clāmānt măgĭs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 340. Adde *Pl. fr.* ibid.; *Næv.* apud *Varr. L. L.* 7, 70, et *Fest.*).

Præfĭcĭŏ, ĭs, fēcī, fēctŭm, fĭcĕrĕ. *Mettre avant, devant.* Præfĭcī vērbīs Lătīnīs īstă nēc vōcālĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 647). Ēt dīgāmmōn præfĭcĭt. (*Ib.* 360.) SYN. Prælŏcŏ, præpōnŏ. || *Mettre à la tête, préposer.* Tē. cūm sĕcūrī, caūdĭcālī præfĭcĭō prōvīncĭæ. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 25). Sēd mē quūm lūcīs Hĕcătē præfēcĭt Ăvērnīs. *V.* Præfĭcĭtūr lătĕrī cūstōs. *Cl.* SYN. Præpōnŏ. PPH. Īmpĕrĭŭm dō, trĭbŭŏ, pērmīttŏ. Cūrăm māndŏ. Rĕgēndŭm trādŏ, cōmmīttŏ. Īmpĕrĭō sūbjĭcĭŏ, trādŏ, pērmīttŏ. PHR. Cuī (aquilæ) rēx dĕōrūm rēgnum īn ăvēs văgās Pērmīsĭt. *H.*

Præfīdēns, tĭs. *Qui a une confiance excessive.* Ēt præfīdēntĕm tĭbī Rĕprĭmēnt, etc. *Vet. Poet.* (ap. *Cic. de Or.* 3, 41).

Præfīgŏ, ĭs, īxī, īxŭm, īgĕrĕ. *Ficher, attacher par devant.* Păcem ōrārĕ mănū, præfīgĕrĕ pūppĭbŭs ărmă. *V.* Īn hāstīs Præfīgūnt căpĭtă. *Id.* Fēlēmquĕ mĭnācĕm Ārbŏrĭs īn trūncō lōngīs præfīgĕrĕ tēlīs. *Nemes.* (*Cyn.* 55). *Voy.* Figo. || *Par hypall. Attacher avec (au moyen de).* Prīmăquĕ fērrātīs præfīgūnt ōră căpīstrīs. *V.* || *Au fig.* Nīgrūm vĭtĭō præfīgĕrĕ thētă. *Pers.* (4, 13). Cōnvĕnĭt hānc pŏtĭŭs lītī præfīgĕrĕ caūsăm. *Avian.* (*Fab.* 4, 5).

Præfīnītō, *adv. A des temps marqués.* Haūd lĭcēbāt, nĭsī præfīnītō, lŏquī. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 19).

Præfīscĭnē *et* Præfīscĭnī, *adv.* (de præ *et* fascino). *Que les maléfices soient éloignés!* Præfīscĭnē hŏc nūnc dīxĕrĭm. *Pl.* (*As.* II, 4, 84. *Id. Cas.* V, 2, 51; *Afran. et Titin.* ap. *Char.* 210; et cf. *Non.* 2, 650).

Præfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præfigo. Fērrō præfīxūm rōbŭr ăcūtō. *V.* Præfīxăquĕ cōrnŭă fērrō. *O.* Stātquĕ lătŭs præfīxă vĕrū. *Tib.* (I, 6, 49. Alii leg. *perfixus*). || *Qqf. Fixé d'avance (préfix).* Quĕm pĕtăt īn tĕnĕbrīs præfīxī fūnĕrĭs ōrdŏ. *Alcim.* (V, 271).

? Præflōrĕŏ. *Voy.* Perfloreo.

Præflŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. et act. Couler devant, près.* Sēd quæ Tībŭr ăquæ fērtĭlĕ præflŭūnt. *H.* Quī rēgnă Daūnī præflŭĭt Āppūlī (Aufidus). *Id.* Ūsque ăd Pīcānī præflŭēntĭs ălvĕŭm. *Avien.* (*Or. marit.* 469). SYN. Prætērflŭŏ, prætērlābŏr, prælābŏr, prænătŏ, āllŭŏ, lāmbŏ, prælāmbŏ, āllāmbŏ, *qqf.* strīngŏ, mōrdĕŏ.

Præfōcŏ, ās, ārĕ. *Étouffer.* Præfōcēnt ănĭmæ Gnōssĭă mēllă vĭăm. (*Ibis*, 560.) Nēc præfōcātă mălīgnŭm Mēssĭs hăbĕt lŏlĭŭm. *Calp.* (4, 115).

Præfŏdĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Creuser devant.* Præfŏdĭūnt ălĭī pōrtās. *V. Voy.* Fodio. || *Enfouir auparavant.* Ōstēndĭt, quŏd jām præfōdĕrăt, aūrŭm. *O.*

Præfŏr (*inus.*). *Voy.* Præfaris.

Præfōrmīdātŭs. *Voy.* Performidatus.

Præfōrmŏ, ās, ārĕ. *Former d'avance.* Ātque hīs præfōrmăt dīctīs, fīngītquĕ mŏnēndŏ. *Sil.*

Præfōrtĭs, ĕ. *Très-fort.* Sē nĭmĭūm læta ēt præfōrtĭs īn āltŭm Ēxtŭlĕrĭt. *Prosp.* (*Ingr.* II, 128).

Præfrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præfringo. *Rompu auparavant ou par devant.* Īn līgnīs cĭnĕrĕm fūmūmquĕ vĭdērī, Quūm præfrāctă fŏrēnt. *Lr.* (I, 890). Pīnūm præfrāctām mīsĭt īn hŏstĕm. *O.*

Præfrīgĭdŭs, ă, ŭm. *Très-froid.* Ēt tĕpĭdūs bŏrĕās, ēt sīt præfrīgĭdŭs aūstĕr. *O.*

Præfrīngŏ. *Voy.* Præfractus, Frango.

Præfūlcĭŏ, ĭs, īrĕ. *Mettre comme appui; mettre à la tête de.* Mē sŭīs nĕgōtĭīs præfūlcĭăt. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 12. *Id. Ps.* III, 1, 6).

Præfūlgēns, tĭs, *et* Præfūlgĭdŭs, ă, ŭm. *Très-brillant.* Pēllīs præfūlgēns ūnguĭbŭs aūreīs. *V.* Cœlō præfūlgĭdă nūbēs. *Juvc.* (III, 331). *Voy.* Fulgens. || *Au fig.* Dīctīs fŭīt præfūlgĭdŭs. *Ennod.* (*Carm.* 12, 6).

Præfūlgĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Briller davantage.* Gēntĭbŭs ēmĭcŭīt, præfūlsĭt rēgĭbŭs, ōrbĕm Pōssĭdĕt. *Prud.* (*Apoth.* 506). || *Être très-brillant.* Nĭtŏr smărāgdī cōllō præfūlgĕt tŭō. *Ph. Voy.* Fulgeo.

Præfūlgĭdŭs. *Voy.* Præfulgens.

Præfūlgŭrŏ, ās, ārĕ, *n. Briller, étinceler.* Ēxspēctānt, mūltōquĕ lătŭs præfūlgŭrăt ēnsĕ. *St.* (*Th.* VII, 502). Phōsphŏrŭs, ŏccĭdŭīsquĕ nŏvŭs præfūlgŭrăt ās-

trīs. *P. Nol.* (26, 223). || *Act. Remplir de clarté.* Strīctōquĕ vĭās prǣfūlgŭrăt ēnsĕ. *V. Fl.*

Prǣfūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præfulcio. *Élevé.* Mōllīrĕ prǣfūltūm tŏrūm. *Prud.* (*Peri.* 5, 335).

Prǣfŭrŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être très-furieux.* Prǣfŭrĭs: Īn mĕdĭōs sī cōmĭnŭs ōrsă tŭlīssēs. *St.* (*Th.* II, 420. *Ib.* IV, 823). *Voy.* Perfuro.

? Prǣfūscŭs, ă, ŭm. *Très-noir.* (Quidam legunt *præfuscas* apud *Manil.* IV, 721. Sed alii rectius *perfusas.*)

Prǣgĕlĭdŭs, ă, ŭm. *Très-froid, très-frais.* Quōs īn prǣgĕlĭdīs dūrātōs Hērnĭcă rīvīs Mīttēbānt săxă. *Sil.* Nūdūm prǣgĕlĭdīs dūrāndō fīrmăt ĭn ūndīs. *Cl.* (*Laud. Herc.* 68).

Prǣgĕnĕrātŭs, ă, ŭm. *Engendré avant.* Quæ tămĕn ēst ŭtĕrō prǣgĕnĕrātă mĕō. *Prosp.* (*Epitaph. Hæres.* 2).

Prǣgēstĭŏ, īs, īrĕ, *n. Désirer vivement.* Quī, dum ălĭquĭd cŭpĭēns ănĭmŭs prǣgēstĭt ăpīscī. *Cat.* (64, 145). Lūdĕrĕ cūm vĭtŭlīs sălĭctō Prǣgēstĭēntĭs. *H.*

Prǣgīgnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Engendrer d'avance, et au fig.* Quĭă nōlēbam ēx mē mōrēm prǣgīgnī mălŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 77).

Prǣgnāns, tĭs, *f. Femme enceinte, qui approche du terme.* Dīcăt prǣgnāntēm tŭă sē Cōscōnĭă tāntŭm. *M.* (XI, 56. Adde *Juv.* 6, 405). SYN. Grăvĭdă, grăvĭs. *Voy.* Gravidus. || *Qui accouche ou met bas, qui a mis au jour.* Cīssēĭs prǣgnāns īgnēs ēnīxă jŭgālēs. *V.* Quām fēmĭnă prǣgnāns Ēnīxa ēst sūb lēge ŭtĕrī. *Prud.* (*Apoth.* 97). SYN. Părĭēns, pārtŭrĭēns, fētă. *Voy.* Parturio. || *Au fig. m. f. n. Gros, gonflé, plein.* Tĕnŭī prǣgnāntēm stāmĭnĕ fūsŭm. *J.* (2, 55). Prǣgnāntĭs fūsī mōllĭtūm nēssĕ mĕtāllŭm. *Sid.* (22, 199). Īntōrtŭs cŭcŭmĭs, prǣgnānsquĕ cŭcūrbĭtă sērpĭt. *Col.* (X, 379). Ēt lătēntĕ pālmă Prǣgnāntēs căryōtĭdēs cădēbānt. *St.* (*Silv.* I, 6, 20. Alii minus bene, *prægrandes*). Ĕtĭām dē tērgō dŭcēntās plāgās prǣgnāntēs dăbŏ. *Pl.* (*As.* II, 2, 8). SYN. Grăvĭdŭs, fētŭs, plēnŭs, tūrgĭdŭs.

† Prǣgnās, ātĭs, *arch. Comme le précéd.* Vērum ădsĭmŭlāvī me ēssĕ prǣgnātēm. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 36).

Prǣgnātĭŏ, ōnĭs, *f. Gestation d'une femme.* Jām cērtūm spōndēt prǣgnātĭŏ fētūm. *Ser Sam.* (vs. 622).

? Prǣgnāvĭtēr. *Voy.* Prognaviter.

† Prǣgrădŏ, ās, ārĕ, *n. Marcher devant.* (*Pacuv.* apud *Non.* 1, 328.)

Prǣgrāndĭs, ĕ. *Très-grand.* Fĕrōci īngĕnĭō tōrvŭs, prǣgrāndī grădū. *Pacuv.* (apud *Fest.* in v. *Torvus*). Eūpŏlĭdēm prǣgrāndī cūm sĕnĕ pāllēs. *Pers.* (1, 124).

Prǣgrăvĭdŭs, ă, ŭm, *et* Prǣgrăvĭs, ĕ. *Très-lourd.* Mōlĭs prǣgrăvĭdǣ cāstīgăt pūlvĕrĕ lāpsŭs. *St.* Prǣgrăvĕ, cōmprēssă faūcĕ, pĕpēndĭt ŏnŭs. *O.* Hībērnō prǣgrăvĭs ūndă gĕlū. *M.* (IV, 18).

Prǣgrăvŏ, ās, ārĕ. *Surcharger.* Cōrpŭs ŏnūstŭm Hēstērnīs vĭtĭīs ănĭmūm quŏquĕ prǣgrăvăt ūnā. *H.* *Voy.* Gravo. || *Au fig.* Sēd rŭdēs nē prǣgrăvēntŭr, pārcĭŭs dīscrīmĭnăt. *T. Maur.* (*Syll.* 492). || *Éclipser.* Ūrĭt ĕnīm fūlgŏrĕ sŭō, quī prǣgrăvăt ārtēs Īnfrā sē pŏsĭtās. *H.* SYN. Prĕmŏ.

Prǣgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. Marcher devant, précéder.* Vĭrūm sĕquĕrĭs? Prǣgrĕdī cāstǣ sŏlēnt. *Sen.* (*H. OEt.* 897). Sēd ŭt vĕrēndōs dīīsquĕ laūdātōs vĭrōs Prǣgrĕdĕrĕr. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 27). *Voy.* Præcedo.

Prǣgrēssŭs, ă, ŭm, *part. Qui a devancé.* Fāmă vĕhīt prǣgrēssă dĭēm. *St.* Tū jŭvĕnīs prǣgrēssŭs ăvōs. *Id.* Ēt prǣgrēssōrūm vĭă rāra ēxēmplă vĭrōrūm. *Paul. Petr.* (IV, 652).

† Prǣgrēssŭs, ūs, *m. Action de précéder.* Mīllĭă prǣgrēssūs cōncŏmĭtāndŏ tŭōs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 184).

Prǣgūstŏ, ās, ārĕ. *Goûter le premier.* Sī quĭd fōrtĕ dătūr quŏd prǣgūstāvĕrĭt īllĕ. *O.* Trĕmŭlūs prǣgūstĕt pōcŭlă pāppās. *J.* (6, 633). Ŭbi īmmŏlātŭr, ēxtă prǣgūstō dĕūm. *Ph.* SYN. Prǣlībŏ. || *Boire ou goûter d'avance.* Sī prǣgūstābĭt Ătrīdēs Pōntĭcă... mĕdĭcāmĭnă rēgĭs. *J.* (6, 660). Ēt prǣgūstātă sŭpĕrī dūlcēdĭnĕ rōrĭs. *Prosp.* (*Epig.* 93, 55).

† Prǣhĭbĕŏ, ēs, ērĕ, *arch. Comme* Præbeo. *Mettre à la disposition de, fournir, donner.* Ĭtă sālsām prǣhĭbēt pōtĭōnem ēt frīgĭdăm. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 46. Ita optime *Maii* Cod. palimps.). Ŏpĕrām ātque hōspĭtĭum ĕgo īstī prǣhĭbērī vŏlŏ. *Id.* (*Pers.* IV, 3, 41. *Id. Merc.* V, 4, 63; *Pseud.* 1, 3, 134, et passim. Sic bonæ editiones; aliæ *Præbeo*).

Prǣĭēns, ĕūntĭs. *Voy.* Præeo.

Prǣjăcĕŏ, ēs, ērĕ, *n. et act. Être couché ou situé devant.* Lǣtă dĕhīnc Ărādŭs Phœnīcūm prǣjăcĕt ōrām. *Avien.* (*D. T.* 685. *Id. Or. mar.* 695).

Prǣjūdĭcĭŭm, ĭī, *n. Jugement antérieur ou anticipé.* Ēt prǣjūdĭcĭŭm, quĭbŭs ēmēndātĭŏ nōn ēst. *P. Nol.* (27, 176).

Prǣjūdĭcŏ, ās, ārĕ. *Juger d'avance, préjuger.* Prǣjūdĭcātǣ aūctōrĭtātĭs dūcĭēr. *Avien.* (*Or. mar.* 35). || † *Avec le dat. Porter préjudice.* Vīrtūtī nīl īndĕ tŭǣ prǣjūdĭcăt. *Victor* (*Gen. præf.* 66).

Prǣlābŏr, ĕrĭs, ī, *d. Couler devant ou près.* Quām jūxtā Lēthēs tăcĭtūs prǣlābĭtŭr āmnĭs. *L.* Rōmǣ prǣlāpsūs mœnĭă Tībrĭs. *Id.* SYN. Prǣflŭŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Raser, côtoyer.* Aūt Ălphēă rŏtīs prǣlābī flūmĭnă Pīsǣ. *V.* Līttŏrăque ēt vĕtĕrīs tŭmŭlōs prǣlābĭtŭr Īlī. *V. Fl.*

Prǣlāmbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Goûter le premier.* Fūngĭtŭr ŏffĭcĭīs, prǣlāmbēns ōmnĕ quŏd āffērt. *H.* (*Sat.* II, 6, 109). || *Couler près, mouiller.* Sēd dūm līvēntēs līquŏr īncōrrūptŭs ărēnās Prǣlāmbĭt. *Sil.* Rōmānōsquĕ lărēs lāpsū prǣlāmbĭt ălūmnō. *Avien.* (*D. T.* 495). *Voy.* Lambo, Præfluo.

Prǣlāpsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Prælabor.

Prǣlārgŭs, ă, ŭm. *Très-abondant.* Prǣlārgīs dăpĭbūs quǣcūmque īnstrūxĭmŭs īllī. *Juvc.* (III, 753). Grānde ălĭquĭd, quŏd pūlmo ănĭmǣ prǣlārgŭs ănhēlĕt. *Pers.* (1, 14).

Prǣlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præfero. *Obtenu avant.* Nēc bŏnŭs Eūrўtĭōn prǣlāto īnvĭdĭt hŏnōrī. *V.* || *Préféré.* Ō pătrĭǣ prǣlātĕ mĕǣ, prǣlātĕ părēntī. *O.* || † *Adj. Très-vaste, très-étendu.* Hōc gĕnŭs ărbŏrĭs īn prǣlātĭs fīnĭbŭ' Grāĭīs Dīssĕrŭērĕ. *Suevius* (apud *Macr.* 2, 14). || *Subst. m. Chef.* Mōrtēmquĕ pĕtēndām Prō Lătĭō, dŏcŭīt gēntĭs prǣlātŭs Ălānǣ. *Cl.* (*B. Get.* 582). || *néol. Prélat.*

Prǣlĕgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Choisir d'avance.* Ād mēssēm prǣlēctă mănŭs. *Arat.* (I, 54). Prīmĭs pŭĕrūm prǣlĕgĭt ăb ānnĭs. *Corip.* (*Just.* I, 216). || *Lire auparavant.* Nēc quǣ prǣlĕgăt īn schŏlă măgīstĕr. *M.* (1, 36). || *Côtoyer.* Ălsĭă prǣlĕgĭtŭr tēllŭs. *Rutil.* (1, 223). *Voy.* Lego 2.

Prǣlībĕr, ĕră, ĕrŭm. *Très-libre.* Pūră, sĕrēnă, mĭcāns, lĭquĭdō prǣlībĕră mōtū. *Prud.* (*Apoth.* 87, de natura superni ignis).

Prǣlībŏ, ās, ārĕ. *Goûter avant.* Cārĕ pŭĕr, sŭpĕrīs quī prǣlībārĕ vĕrēndŭm Nēctăr. *St.* SYN. Prǣgūstŏ. *Voy.* Libo. || *Au fig.* Vūltūs āc pēctŏră Ŭlyssēs Prǣlībăt vīsū. *St.* Hīnc tē paūlātīm prǣlībăt sēnsĭbŭs īmīs. *Sid.* (7, 221).

Prǣlĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier d'avance ou par devant* || *Au fig.* Ō prǣlĭgātūm pēctŭs! *Pl.* (*Bac.* I, 2, 28 scil. veneficiis vinctum).

Prǣlĭnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Oindre par devant ou d'avance* Nūllō prǣlēvĭt lētālĭă pōcŭlă mēllĕ. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 6)

Prǣlĭŏr, Prǣlĭŭm, etc. *Voy.* Prœlior, etc.

Prælŏcŏ, ās, ārĕ. *Placer devant.* Tāntum ăbēst ūt prælŏcētūr cōnsŏnīs. *T. Maur.* (*Syll.* 648. *Ib.* 13 et 215). *Voy.* Præpono.

Prælōngŭs, ă, ŭm. *Très-long.* Gaūdērēt, prælōngă sĕnēx aūt cŏrnŭă cērvŭs. *Lr.* (III, 614).

Prælŏquŏr, ĕrĭs, ī, *d. Parler le premier.* Quī præfēstīnĕt, ŭbi hĕrŭs ādsīt, prælŏquī. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 31. *Ib.* 4, 28). SYN. Præfārī.

Prælūbrĭcŭs, ă, ŭm. *Très-glissant.* Spīrĭtŭs ēxhaūstō vŏlĭtăt prælūbrĭcŭs aūrō. *Ennod.* (*Epigr.* 32, 46, de muræna).

Prælūcēns, tĭs. *Très-brillant.* Cūjŭs (areæ) ĭn ēxpŏsĭtō prælūcēns cānthărŭs ēxstăt. *P. Nol.* (25, 31).

Prælūcĕō, ēs, xī, cērĕ, *n. Briller devant.* Prælūxērĕ făcēs, vēlārūnt flāmmĕă vūltŭs. *M.* (XII, 42). || *Avec le dat. Éclairer, faire clair.* Ēt sæpĕ nătāntī Prælūxī. *St.* (*Silv.* I, 2, 89). Sēd ne ignīs nōstēr făcĭnŏrī prælūcĕăt. *Ph. Voy.* Illustro. || *Au fig. Briller plus ou davantage.* Nūllŭs ĭn ŏrbĕ lŏcŭs Bāīīs prælūcĕt ămœnīs. *H.* SYN. Prænĭtĕō, præcēllō, etc. || *Qqf. avec l'acc. Tenir une lumière.* Lūmēnquĕ tŭæ prælūcĕō vītæ. *Aus.* (*Idyl.* 4, 95). *Voy.* Luceo.

Prælūcĭdŭs, ă, ŭm. *Très-lumineux.* (*Nævius* ap. *Varr. L. L.* 7, 108.)

Prælūdō. *Voy.* Proludo.

Prælŭm ou Prēlŭm, ī, *n. Pressoir.* Cōlāquĕ prælōrūm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* Sīc tŭă sūppŏsĭtīs pēllūcēnt prælă lăcērnīs. *M.* (II, 46). Vīnăquĕ fūndāntūr prælīs ēlīsă Fălērnīs. *Pp.* (IV, 6, 73). EP. Strīdēns, spūmāns, ūvĭdŭm, flŭēns, mānāns.

† Prælūmbō, ās, ārĕ. *Échiner.* Cœpīt ūnūmquēmquĕ prælūmbārĕ fūstĭbŭs. *Nov.* (ap. *Non.* 7, 673).

Prælūstrĭs, ĕ. *Très-clair ou éclairé.* Prælūstrĭă vĭtă : Sævūm prælūstrī fūlmĕn ăb ārcĕ vĕnīt. *O.*

Præmădĕō, ēs, ērĕ, *n. Être très-humecté; très-ivre.* Āntĕ dĭēm nĭmĭō præmădŭīssĕ mĕrō. *Orient.* (*Common.* II, 228).

Præmāndō, ās, ārĕ. *Donner commission.* Mātĕr āncīllās jŭbĕt Ălĭam ălĭōrsum īre, ēt præmāndārĕ quærērĕ Pŭĕrum aūt pŭēllām, quī sūppōnāntŭr mĭhī. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 47).

Præmātūrĕ, *adv. Avant le temps.* Quĭă præmātūrē vītā cărĕō. *Pl.* (*Most.* II, 2, 69. Adde *Afranii* locum qui sup. in v. *Præcox*). SYN. Īmmātūrĕ. PPH. Āntĕ dĭēm.

Præmātūrŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas mûr, qui vient avant le temps, prématuré.* Ād præmātūrās sĕgĕtūm jējūnă răpīnās. *L.* Nōn præmātūrī cĭnĕrēs, nōn fūnŭs ăcērbŭm. *J.* (11, 44). *Voy.* Immaturus.

Præmĕdĭcātŭs, ă, ŭm. *Qui a pris un préservatif.* Īssĕt ănhēlātōs nōn præmĕdĭcātŭs ĭn ignēs. *O.*

Præmĕdĭtātŭs, ă, ŭm. *Qui a médité d'avance.* Vōx suāvĭs lēgēm præmĕdĭtātă Dĕī. *Fort.* (IV, 7, 12). || *Pass. Voy.* Permeditatus.

Præmĕdĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Méditer, songer ou préparer d'avance.* Præmĕdĭtānte ănĭmā cērtīs sŭă præmĭă vōtīs. *P. Nol.* (15, 193).

† Præmĕmŏr, ŏrĭs. *Qui se souvient bien.* Mōnstrēnt vŏlātū præmĕmŏrēs fāmŭlō. (*Anthol.* II, p. 591.)

? Præmēnsŭs, ă, ŭm. *Mesuré ou parcouru d'avance. Voy.* Permensus.

Præmērcŏr, ārĭs, ārī, *d. Acheter le premier.* Īstăm.... sŭmŭs præmērcātī. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 25. Adde *Argum. Merc* 10).

Præmĕtŭēntĕr. *Avec une grande appréhension.* Ēffŭgĕre ērrōrēm vītārĕquĕ præmĕtŭēntĕr. *Lr.* (IV, 825. Ita et *Lachm.*).

Præmĕtŭō, ĭs, ĕrĕ, *n. et act. Craindre d'avance ou fortement.* Āt mēns sĭbĭ cōnscĭă făctī, Præmĕtŭēns, ădhĭbēt stĭmŭlōs. *Lr.* (III, 1032). Ēt pœnās Dănăūm ēt dēsērtī cōnjŭgĭs īrās Præmĕtŭēns. *V.* (*Æ.* II, 571. Alii leg. *permetuens*). Quī, dūm præmĕtŭīt cūltūs ĭnŏlēscĕrĕ Chrīstī. *Prud.* (*Sym.* II, 681). Āt īllă præmĕtŭēns dŏlī. *Ph. Voy.* Timeo.

† Præmĭātŏr, ōrĭs, *m. Voleur de nuit.* Nam in scēnā vōs nōctūrnōs cœpīt præmĭātōrēs tōllĕrĕ. *Næv.* (ap. *Non.* 2, 629. In *præmiatores* quatuor syllabæ, ut in *vindemiator* ap. *Hor. Sat.* I, 7, 30).

Præmĭcō, ās, ārĕ, *n. Briller devant ou avant.* Quæ vĭām pătērĕ cœlī præmĭcāndo ōstēndĕrēnt. *Prud.* (*Peri.* 1, 84. Adde *Fort.* X, 6, 14).

Præmĭnĕō, ēs, ērĕ, *n. S'élever au-dessus, et au fig.* Pēndērĕ jūssūm præmĭnēntĕ lĭgnō. *Prud.* (*Peri.* 12, 12). Ādscĭtī quāntūm præmĭnĕānt gĕnĭtīs. *Aus.* (*Cæs.* 15, 4). SYN. Sŭpĕrēmĭnĕō.

† Præmĭōsŭs, ă, ŭm. *Riche.* Dīvĭtem āc præmĭōsam ănŭm. *Att.* (citante *Perotto.* Et *Festus* : « *Præmiosam* pecuniosam dixit *Cato.* »)

Præmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præmitto. Īntĕrĕā præmīssī ĕquĭtēs ēx ūrbĕ Lătīnā. *V.* Nūllō præmīssō. *Pp.* (III, 14, 25).

Præmītĭs, ĕ. *Très-doux.* Quēm tērgă sĕdēntēm Præmītīs gēstānt ăsĭnæ pūllīquĕ. *Juvc.* (III, 633).

Præmĭttō, ĭs, īsī, īssŭm, ĭttĕrĕ. *Envoyer devant ou d'avance; dire avant.* Răpĭdum ād nāvēs præmīttĭt Ăchātēn. *V.* Ĕquĭtūm lĕvĭs īmprŏbŭs ārmă Præmīsĭt. *Id.* Cērtum ēst : hūnc Ăchĕrūntēm præmīttām prĭŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 12).

Præmĭŭm, ĭī, *n.* † *Argent.* Sĭnĕ præmĭō sūm : mārsūpĭūm rĕlīquī dŏmī. *Næv.* (apud *Perott.*, parum concinno metro). *Voy.* Præmiosus. || *Profit, gain, fruit, proie.* Quī cōrpŏră fērrō Vūlnĕrēt, aūt răptā præmĭă vēstĕ fĕrāt. *Tib.* (I, 2, 27). Sīvĕ pĕtās călămō præmĭă, sīvĕ cănĕ. *Pp.* (III, 13, 46). Ōmnĭă pērfrūctūs vītāī præmĭă, mārcēs. *Lr* (III, 969). Ōmnĭăque ōrbĭs Præmĭă cōrrēptīs mīlēs văgŭs ēxstrŭĭt ārmīs. *Petr.* (*Sat.* 119). Spēctāt sŭă præmĭă răptŏr. *O.* SYN Cōmmŏdŭm, prædă, frūctŭs, *qqf.* spŏlĭă. || *Récompense, prix, salaire.* Quæ dĭgnă, vĭrī, prō laūdĭbŭs īstīs Præmĭă pōssĕ rĕăr sōlvī? *V.* Præmĭă quāntă bŏnōs mănĕānt. *J.* (8, 92). Præmĭă māgnă quĭdēm, sēd nōn īndēbĭtă pōscō. *O.* SYN. Mērcēs, mūnŭs, dōnŭm, prĕtĭŭm. EP. Mĕrĭtŭm, dēbĭtŭm, ingēns, āmplŭm, ŏpŭlēntŭm, lārgŭm, ēxĭmĭŭm, māgnĭfĭcŭm, præclārŭm, mūltŭm, īnsīgnĕ, grāndĕ, sūmmŭm, prōmīssŭm, æquŭm. PPH. Lăbōrĭs ou lăbōrŭm mērcēs, præmĭă, frūctŭs, hŏnōs. Mĕrĭtī ou făctī præmĭă. Ŏpĕrĭs mērcēs. || *Prix distribués aux vainqueurs.* Seū quĭs Ŏlympĭăcæ mīrātŭs præmĭă pālmæ. *V.* Īnvītāt prĕtĭīs ănĭmōs, ēt præmĭă pōnĭt. *Id.* SYN. Mūnŭs, dōnŭm. PPH. Præmĭă pālmæ. Vĭctrĭcĭs, mĕrĭtæ præmĭă pālmæ. || *Obtenir une récompense, un prix.* Mērcēdēm, præmĭă fĕrō, rĕfĕrō, cōnsĕquŏr, căpĭō, āccĭpĭō, hăbĕō, dūcō. Præmĭă mĭhĭ sūnt, ādsūnt. || *Donner une récompense.* Præmĭă dō, præstō, sōlvō, pērsōlvō, rēddō. Mūnĕrĕ dōnō. *Voy.* Dono. || *Proposer des prix.* Præmĭă pōnō, prōpōnō, stătŭō.

† Præmodŭm, *ancien adv. Excessivement.* (*Liv. And.* apud *Gell.* 7, 7.)

Præmŏnĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Annoncer d'avance, prédire.* Fātăquĕ vōcālēs præmŏnŭīssĕ bŏvēs. *Tib.* (II, 5, 78). Vātēs, quōs īgnĕ Pĕlāsgō Īlĭŏn ārsūrām præmŏnŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Præmŏnĭtŭm fūrĭs tēmpŭs *Juvc.* (IV, 181). *Voy.* Prædico.

Præmŏnĭtŭs, ūs, *m. Avertissement.* Nōn vīncĕr fātă Præmŏnĭtūs pŏtŭērĕ dĕūm. *O. Voy.* Monitum.

Præmōnstrātŏr, ōrĭs, *m. Qui montre d'avance.* Ēt præmōnstrātōr Chrĕmēs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 2).

Præmōnstrō, ās, ārĕ. *Montrer d'avance.* Cūrrēntī spătĭūm præmōnstrā, căllĭdă Mūsă. *Lr.* (VI, 92). Căllĭdŭs āmbāgēs, tē præmōnstrāntĕ, rĕsōlvī. *St.* SYN. Mōnstrō, dŏcĕō. || *Annoncer presager.* Vēntōs præ-

mōnstrāt sæpĕ fŭtūrōs Īnflātūm mărĕ. *Cic.* (*Div.* 1, 7). *Voy.* Portendo.

Præmōrdĕō, ēs, ērĕ. *Mordre par devant ou par le bout.* Lāxāvĭt, sīccōque hærēntēm gūttŭrĕ līnguām Præmōrdēns. *L.* Nī fūgīssēm, mĕdĭūm, crēdō, præmōrsīssĕt. *Pl.* (*fr.* apud *Gell.* 7, 9). *Voy.* Mordeo. || *Au fig. Retrancher, rogner.* Quōdcūmque ēst.... Dīscĭpŭlī cūstōs præmōrdĕt. *J.* (7, 217).

Præmŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭŭs sūm, ŏrī, *d. Mourir avant le temps.* Aūt ĕgŏ præmŏrĭăr, prīmōque ēxstīnguăr ĭn ævō. *O. Voy.* Morior. || *Mourir le premier.* Quōd vōtum ēst sānctīs, cōnjŭgĕ præmŏrĭŏr. *Ennod.* (*Epig.* 117, 8).

Præmōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præmordeo. Ēt frāngĭt răbĭdōs præmōrsō cārcĕrĕ dēntēs. *L.*

Præmōrtŭŭs, ă, ŭm. *Mort avant.* Jăcŭērĕ vĕlūt præmōrtŭă mēmbră. *O.* Ēt cērni īn clārā præmōrtŭă cōrpŏră lūcĕ. *Tertul.* (*Jud. Dom.* 361).

Præmūnĭō, īs, īrĕ. *Munir d'avance.* Lōrīcā, clȳpĕō, gălĕā præmūnĭt ămāntēm. *Fort.* (VIII, 6, 121, translate).

Prænārrō, ās, ārĕ. *Raconter auparavant.* Ŏpōrtŭĭt Rēm prænārrāssĕ mē. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 11).

Prænătō, ās, ārĕ, *n. Nager devant.* Gĕmĭnōque huīc cōrpŏrĕ Trītōn Prænătĕt. *St.* Sūspēndōr lĕvĕ prænătāns Sūmmō gūrgĭtĕ flūmĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 7, 73). *Voy.* Nato. || *Couler près.* Lēthæūmquĕ, dŏmōs plăcĭdās quī prænătăt, āmnēm. *V. Voy.* Præfluo.

Prænēstĕ, ĭs, *n.*, *et* Prænēstĭs, ĭs, *f. Préneste, ville du Latium.* Quīque āltūm Prænēstĕ vĭrī (colunt). *V.* Hōc Prænēstĕ săcrūm, nĕmŭs hōc glăcĭālĕ Dĭānæ. *Stat.* Nām quĭd Prænēstĭs dŭbĭās, ō Cȳnthĭă, sōrtēs, etc. *Pp.* (II, 32, 3). Prænēstĕ sŭb īpsā. *V.* (*Æ.* VIII, 561. Frustra quidam, inter quos *Forcell.*, volunt suppleri *urbe*). Quĭs tĭmĕt aūt tĭmŭĭt gĕlĭdā Prænēstĕ rŭīnām? *J.* (3, 190).

Prænēstīnŭs, ă, ŭm. *De Préneste.* Nēc Prænēstīnæ fūndātŏr dēfŭĭt ūrbĭs. *V.* Ēt Prænēstīnæ mœnĭă săcră dĕæ. *O.* || *m. pl. Habitants de Préneste.* (*Pl. Truc.* III, 2, 23; *Næv.* ap. *Macr.* 2, 14.)

Prænĭtĕō, ēs, ērĕ, *n. Briller plus ou beaucoup.* Ūnĭūs făcĭēs prænĭtĕt ōmnĭbŭs. *Sen.* (*Med.* 94). Cūr tĭbĭ jūnĭŏr Læsā prænĭtĕăt fĭdĕ? *H.* Strātĭs prænĭtĕt, ēxcŭbātquĕ sōmnō. *St.*

Prænōbĭlĭs, ĕ. *Très-célèbre.* Hīc dĕŭs ē pătrĭō prænōbĭlĭs Hēllēspōntō. *Prud.* (*Sym.* I, 111. *Ib.* II, 643).

Prænōmĕn, ĭnĭs, *n. Prénom.* Gaūdēnt prænōmĭnĕ mōllēs Aūrĭcŭlæ. *H.*

Prænōscō, ĭs, ōvī, ōtŭm, ōscĕrĕ *ou* ōssĕ. *Connaître d'avance.* Jāmquĕ părēns Lătĭŭs, cūjūs prænōscĕrĕ mēntēm Fās mĭhĭ. *St.* Mīlle ĕtĭām prænōssĕ vĭcēs. *Id.* Prōmīssūm vŏlŭĭt prænōscĕrĕ cœlūm. *O.* Prænōscēns ōmĭnă mātĕr. *Sil. Voy.* Præscio.

Prænŏtō, ās, ārĕ. *Marquer par devant, ou désigner d'avance.* Crūx prænŏtātā, crūx ădūmbrāta ēst prĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 629). Quūm prænŏtātōs ōrā vēxīllō crŭcĭs. *P Nol.* (21, 141).

Prænūbĭlŭs, ă, ŭm. *Très-obscur.* Stăt vĕtŭs ēt dēnsā prænūbĭlŭs ārbŏrĕ lūcŭs. *O.*

Prænūncŭpō, ās, ārĕ. *Nommer d'avance.* Prænūncŭpātŭs ōrĕ quī prŏphētĭcō Ēmmānŭēl ēst, sīvĕ nōbīscūm Dĕŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 179).

Prænūntĭātrīx, īcĭs, *f. Qui annonce d'avance.* Ēxtrēmă vōx ĕpīscŏpī, Prænūntĭātrīx glōrĭæ. *Prud.* (*Peri.* 2, 30).

Prænūntĭō, ās, ārĕ. *Annoncer d'avance.* Tū... prænūntĭa hānc vēntūrām. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 12). Ādvēntŭs ējŭs.... Prænūntĭātŭs ōrĕ vātūm cōnsŏnō. *Prud.* (*Peri.* 10, 625). *Voy.* Nuntio.

Prænūntĭŭs, ă, ŭm. *Qui annonce d'avance.* Ēt jām Fāmă vŏlăt, tāntī prænūntĭă lūctūs. *V.* Clādĭs prænūntĭă vērbă fŭtūræ. *O.* Lūcĭs prænūntĭŭs ālēs. *Id. Voy.* Nuntius.

Præōptō *ou* Prœōptō, ās, ārĕ. *Préférer.* Mĕūmquĕ pŏtĭŭs mē căpŭt pĕrīcŭlō Præōptāvīssĕ, quam īs pĕrīrĕt, pōnĕrĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 29. Sic *Ter. Hec.* IV, 1, 17). Ōmnĭbŭs hĭs dŭlcēm Thēseī præōptārĭt ămōrēm. *Cat.* (64, 120). *Voy.* Præpono. || † Præōptō. Præōptārĕ cărĕt, sī quōd plăcĕt, ātquĕ nĕcēsse ēst. *Capel.* (I, p. 9).

Præpāndō, ĭs, ĕrĕ. *Déployer devant.* Pārnāssĭă rūpēs Hīnc ātque hīnc pătŭlā præpāndĭt cōrnŭă frōntĕ. (*Culex,* 16.) *Voy.* Pando. || *Au fig. Découvrir à qqn, annoncer.* Clāră tŭæ pōssīm præpāndĕrĕ lūmĭnă mēntī. *Lr.* (I, 145). Hībērnī præpāndēns tēmpŏrĭs ōrtūs. *Cic.* (*Arat.* 40).

Præpărātŭs, ă, ŭm. *Préparé.* Mĕtŭĭt sĕcūndĭs Ăltĕrām sōrtēm bĕnĕ præpărātūm Pēctŭs. *H.*

Præpărō, ās, ārĕ. *Préparer.* Sūlcōs ēt vīnētă crĕpāt mĕră, præpărăt ūlmōs. *H.* Quĭd præpărĕt aūstēr īnfēlīx pĕcŏrī. *Pers.* (6, 12). *Voy.* Paro. || *En partic. Préparer des aliments.* Præpărăt īn lăcrĭmīs quī fērcŭlă laūtă. *Ennod.* (*Epig.* 26). Ēt sŭă nōn ēmptŭs præpărăt ōvă cĭnĭs. *M.* (I, 56, 12).

Præpārvŭs, ă, ŭm. *Très-petit.* Præpārvī grānō rēgnūm cœlēstĕ sĭnāpĭs. *Juvc.* (II, 820). *Voy.* Perparvus.

† Præpĕdīmēntŭm, ī, *n. Empêchement.* (*Pl. Pœn.* III, 2, 29.) *Voy.* Impedimentum.

Præpĕdĭō, īs, īrĕ. *Embarrasser.* Cōnsĕquĭtūr grăvĭtās mēmbrōrūm, præpĕdĭūntŭr Crūră văcīllāntī. *Lr.* (III, 477). Ēt sŭbĭtŭs dēxtræ præpĕdĭt ōrsă trĕmŏr. *O.* Sīngūltū mĕdĭōs præpĕdĭēntĕ sŏnōs. *Id.* Īn pīstrīnō māvĕlīm Ăgĕre ætātēm, præpĕdītūs lătĕră fōrtī fērrĕō. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 6. Vulgo *ferro.* Locus corruptus). *Voy.* Impedio.

Præpēndĕō, ēs, ērĕ, *n. Pendre par devant.* Præpēndĕt mēntō nēc tĭbĭ bārbă mĭnŏr. *M.* (IX, 48). Quūm tŭă præpēndēnt dēmīssæ īn pōcŭlă sērtæ. *Pp.* (II, 33, 37).

Præpēs, ĕtĭs, *m. f. n. Qui a le vol rapide.* Præpĕtĭbūs pēnnīs aūsŭs sē crēdĕrĕ cœlō. *V.* || *Ailé.* Dūm dĕt vīncēntī præpēs Vīctōrĭă pālmām. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 6, 6). Sŭccŭbŭĭt tēlĭs præpĕtĭs īpsĕ dĕī. *O.* Præpĕtĕ fērrō Īstrī tēlă mănū jăcĭēntēs. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 3). SYN. Pēnnātŭs, etc. *Voy.* Alatus. || *Subst. m. f. Oiseau.* Tūnc ŏrĭtūr māgnī præpēs ădūncă Jŏvĭs. *O.* Præpĕtĭbūs sŭbĭtĭs nōmēn făcĭt aūctŏr. *Id.* Dūră Mĕdūsæī quēm præpĕtĭs ūngŭlă rūpĭt. *O.* (*Met.* V, 257, de Pegaso. De eodem *Luc.* IX, 688) *Voy.* Ales. || *En gén. Rapide.* Præpĕtī cūrsu ēvŏlăt. *Sen.* (*Hip.* 1061, de monstro marino). Pŭĕr, nŏtārūm præpĕtūm Sōlērs mĭnīstĕr, ădvŏlă. *Aus.* (*Epig.* 146). *Voy.* Celer. || — vŏlātŭs. *Vol favorable observé dans les augures.* Ēt vŏlŭcrūm līnguās, ēt præpĕtĭs ōmĭnă pēnnæ. *V.* (*Æ.* III, 361 ; ubi vid. *Serv.* De hoc fusius *Gell.* 6, 6). || † *arch.* (*Lieu*) *agréable, riant.* Præpĕtĭbūs hĭlărēs sēsē pūlchrīsquĕ lŏcĭs dānt. *Enn.* (ap. *Gell.* l. cit.). Brūndĭsĭūm pūlchrō præcīnctūm præpĕtĕ pōrtū. (*Id.* ibid.)

? Præpĕtō, ĭs, ĕrĕ. *Voy.* Perpeto.

Præpīnguĭs, ĕ. *Très-gras.* Præpīnguĭs, tĕrĕs, ōvĭpără cōngēstĭŏr ălvō. *Aus.* (*Mos.* 133). Præpīnguĕ sŏlūm stāgnāntĭs Hĕlōrī. *V.*

Præpōllĕō, ēs, ērĕ, *n. L'emporter sur.* Flūmĭnĭbūsque Ītălĭs præpōllēns sūlfŭrĕŭs Nār. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 10).

Præpōndĕrō, ās, ārĕ, *n. Être plus pesant.* Īmpōnās lībrās, neūtrum ūt præpōndĕrĕt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 138). || *Au fig. L'emporter, avoir l'avantage.* Quō tāntī præpōndĕrĕt ālĕă fātī. *L.* Tăcĭtĕ præpōndĕrăt ēxsŭl. *St.*

Præpōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Mettre devant, en avant.* Vērsŭs, īn prīmā frōntĕ lĭbēllī Sī præpōnēndōs ēssĕ pŭtābĭs, hăbē. *O.* Frōntī præpōnĕre ŏlīvăm. *H.* Præpōnēns ŭltĭmă prīmĭs. *Id.* Ăt quī brĕvĭbŭs præpŏsĭtĭs, dĕīndĕ lōngās. *T. Maur* (*Ped.* 145). Ōmnĭă cōnstĭtĕrīnt nōbīs præpŏstă, părātă. *Lr.* (VI, 999). SYN. Prælŏcŏ. PPH. Āntĕ pōnŏ *ou* stătŭŏ. || *Mettre à la tête.* Īllum ēxĕrcĭtĭbŭs præpōnĕrĕ. *J.* (10, 92). Lātrāntēmquĕ thrōnō cœlī præpōnăt Ănūbĭm. *Prud.* (*Apoth.* 196). Cūstōs ē sēdĭbŭs īllīs Præpŏsĭtŭs. *O.* SYN. Præfĭcĭŏ. || *Préférer.* Vīs tu hŏmĭnēs ūrbēmque fĕrīs præpōnĕrĕ sīlvīs? *H.* Præpŏsŭī rēgnīs ĕgŏ tē. *O.* SYN. Præfĕrŏ, āntĕfĕrŏ, āntĕpōnŏ, mālŏ. PPH. Pŏtĭŭs dūcŏ. Sătĭŭs dūcŏ, hăbĕŏ. Plūrĭs făcĭŏ, æstĭmŏ, pēndŏ. Mājōrĭs pēndŏ. Mĭhĭ sătĭŭs ēst.

Præpōrtŏ, ās, ārĕ. *Porter devant.* Tēlăquĕ præpōrtānt, vĭŏlēntī sīgnă fŭrōrĭs. *Lr.* (II, 621). Scōrpĭŭs īnfēstŭs, præpōrtāns flēbĭle ăcūmĕn. *Cic.* (*Arat.* 433). SYN. Præfĕrŏ. || *Au fig.* Frōns ēxspīrāntēs præpōrtāt pēctŏrĭs īrās. *Cat.* (64, 194).

Præpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præpono.

┼ Præpŏsīvī, *arch.* *Comme* Præposui. Lŭcrūm præpŏsīvī sŏpōri ēt quĭētī. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 12). *Voy.* Posivi.

Præpŏstĕrŭs, ă, ŭm. *Fait à contre-sens, à contretemps, (ordre) interverti.* Mēmbrōrum ūt nūnquam ēxsīstāt præpŏstĕrŭs ōrdŏ. *Lr.* (III, 622. Sic *Manil.* II, 764). Præpŏstĕră cūră. *Man.* (II, 783). SYN. Pērvērsŭs, īnvērsŭs, prāvŭs. || *Avec le dat. Contraire à.* Ōmnĭă nātūræ præpŏstĕră lēgĭbŭs ībūnt. *O.*

Præpŏstŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præpono.

Præpŏtēns, tĭs. *Très-puissant.* Mŏdŏ præpŏtēntēm, cērnăt ēvērsām dŏmŭm. *Sen.* (*Oct.* 38). Nōn quŏd Cōrdŭbă præpŏtēns ălŭmnīs. *Sid.* (11, 231). Sērmōnĕ mūndī præpŏtēns. *Ennod.* (13, 13).

┼ Præpŏtēntĭă, æ, *f. Toute-puissance.* Nām tū lĕvātŭs nōstrā præpŏtēntĭā. *Jul. Val.* (1, 33).

Præprŏpĕrāntĕr *et* Præprŏpĕrē, *adv. Très-précipitamment.* Īnnŭmĕrō nŭmĕrō, cērtārĕquĕ præprŏpĕrāntĕr. *Lr.* (III, 781). Hŏc ŭbĭ præprŏpĕrē Mārtĭnŭs cŏmpĕrĭt, īndĕ. *Fort.* (*V. S. M.* I, 146).

Præprŏpĕrŭs, ă, ŭm. *Très-hâté, très-rapide.* Jām mōrtĕ mĭsēllĭs Præprŏpĕrā. (*Anth.* II, p. 219). Hāstām præprŏpĕrō nīsū jăcĭt. *Sil.* (XV, 754). SYN. Fēstīnŭs, cĕlĕr, etc.

Præpūlchĕr *ou* cĕr, chră, chrŭm. *Très-beau.* Sēx īllĭc fŭērānt sāxīs præpūlchră căvātīs Vāscŭlă. *Juvc.* (II, 140. *Id.* I, 432). *Voy.* Pulcher.

Præpūtĭŭm, ĭī, *n. Prépuce.* Mōx ēt præpūtĭă pōnūnt. *J.* (14, 99. Adde *Prud. Ham.* 783). || ┼ Præpūtĭŭm. Præpūtĭo ēxūtōs ŏctāvā lūcĕ săcrārĕ. *Victor* (*Gen.* III, 549).

┼ Præquăm, *adv. En comparaison de ce que, plus que.* Præquăm rēs pătĭtŭr, stŭdŭĭt ēlēgāntĭæ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 22). *Voy.* Præ.

Præquēstŭs, ă, ŭm, *part. de* Prælqueror *Qui s'est plaint auparavant.* Mūltăquĕ præquēstŭs. *O.*

Prærādĭŏ, ās, *n. et a. Briller devant, davantage ou beaucoup.* Bācchī cōnjūx, rēdĭmītă cŏrōnā, Prærādĭăt sīgnīs sīgnă mĭnōră sŭīs. *O.* Fĭlēntăquĕ săcrăm Prærădĭānt dūctūră nŭrŭm. *Cl.*

Prærăpĭdŭs, ă, ŭm. *Très-rapide.* Fūgīsse hōstīlĭă cērvī Prærăpĭdā pŏtŭĕrĕ fŭgā. *Sil.* Ŭbĭ Rhŏdānŭs īngēns āmnĕ prærăpĭdō flŭĭt. *Sen.* (*Apocol.*) *Voy.* Celer.

Prærĭpĭŏ, ĭs, pŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Saisir ou chercher à saisir le premier.* Līttŏră prærĭpĕre, ēt vĕnĭēntēs pēllĕrĕ tērrā. *V.* (*Æ.* X, 277. *Pier.* ex antiqq. libb. *præcipere.* Quæ sæpe confunduntur). Nēc dūlcēs ŏccūrrēnt ōscŭlă nātī Prærĭpĕrĕ. *Lr.* (III, 909). Dūm sĭbĭ quĭsquĕ vĭām pĕr ĭnĕxtrĭcābĭlĕ līttŭs Prærĭpĭt. *Sil.* Prærĭpŭĭt lētŭm. *Id.* SYN. Præcĭpĭŏ, ŏccŭpŏ. || *Oter, ravir.* Quĭd sī prærĭpĭăt flāvæ Vĕnŭs ārmă Mĭnērvæ. *O.* Cōnjŭgĕ prærēptā. *V.* Tuūm tĭbĭ nĕque ŏccŭpārĕ, nĕquĕ prærĭpĕrĕ pŏstŭlŏ. *Pl.* (*Men* V, 9, 21). *Voy.* Rapio.

Prærōdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ronger par le bout.* Ŭt prærōdātĭs vōstrās fūrtĭfĭcās mănŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 97. *Ib.* 94). Prærōsō fūgĕrĭt hāmō. *H.* *Voy.* Rodo.

Prærūmpŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rompre (un câble).* Stūppĕă prærūmpĭt Phrygĭæ rētĭnācŭlă clāssĭs. *O.*

Prærūptŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Taillé à pic, escarpé.* Tōt cōngēstă mănū prærūptĭs ōppĭdă sāxĭs. *V.* Prærūptŭs ăquæ mōns. *Id.* Prærūptī nĕmŏrĭs pătĭēntēm vīvĕrĕ dōrsō. *H.* SYN. Ābrūptŭs, præcēps, *par ext.* ārdŭŭs, dĭffĭcĭlĭs, āvĭŭs, īnvĭŭs. *Voy.* Avius. || *n. pris subst.* Prærūptūmquĕ lŏcī. *Sil.* Īn plānă tēndĭs? vādŏ; prærūptă āppĕtĭs? Nōn ōbstŏ. *Sen.* (*Phœn.* 63). SYN. Ābrūptŭm, ābrūptă.

Prærŭtĭlŭs, ă, ŭm. *Très-éclatant.* Ōmnĭă prærŭtĭlă mīscēt nōn īnvĭdă lūcĕ. *Tert.* (*Jud. Dom.* 203).

Præs, ædĭs, *m. f. Caution, garant.* Quĭd sī līs fŭĕrĭt nūmmārĭă? quĭs dăbĭtŭr? Præs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per interr.* 2). Prædēs vădēsquĕ pœnĭtūdĭnĭs rĕōs. *Id.* (*Sept. Sapient.* 4, 21). Quĭd īllĕ? quĭd? prædēm dĕdĭt. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 28).

Præsāgĭŏ, ĭs, īrĕ. *Prévoir, deviner.* Vēntūrām mĕlĭŭs præsāgĭt nāvĭtă nŏctēm. *Pp.* (III, 11, 5). Præsāgĭbăt mi ănĭmŭs frūstrā me īrĕ, quum ēxĭbām dŏmō. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 1). SYN. Præsēntĭŏ, prævĭdĕŏ, aŭgŭrŏ, etc. *Voy.* Prævideo. || *Indiquer d'avance.* Īd quŏquĕ præsāgĭt mōrtālēm vīvĕrĕ mēntēm. *Lr* (III, 511). || ┼ Præsāgĭŏr, *d. Même sens.* Ănĭmŭs plūs præsāgĭtur mălī. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 28. Quod citat *Non.* 7, 73).

Præsāgĭŭm, ĭī, *n. Présage.* Īrrĭtă vērōrŭm nōn sūnt præsāgĭă vātŭm. *O.* Dŏctæ spīrānt præsāgĭă rūpēs. *Cl.* SYN. Aŭgŭrĭŭm, ōmĕn. *Voy. ces mots.*

Præsāgŭs, ă, ŭm. *Qui prévoit l'avenir.* Āgnōvĭt lōngē gĕmĭtŭm præsāgă mălī mēns. *V.* Vĕlŭtī præsāgă fŭtūrī Hōrrŭĭt Ālcyŏnē. *O.* SYN. Præscĭŭs, dīvīnŭs. PPH. Gnāră fŭtūrī. *V. Fl.* || *Qui annonce l'avenir.* Præsāgăquĕ rīdēt Vērbă sĕnĭs. *O.* Præsāgī fūlmĭnĭs īgnēs. *V.* SYN. Prænūntĭŭs.

┼ Præscĭēntĭă, æ, *f. Prescience, prévision.* Tŭūmquĕ vēlle ēst āntĕ præscĭēntĭās. *Capel.* (I, p. 12).

Præscĭŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *et* Præscīscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Savoir d'avance.* Nōnne ŏpōrtŭĭt Præscīssē me āntĕ? *Ter.* (*And.* I, 5, 4). Ăt præscīrĕ dĕĭs văcŭum ēst. *Capel.* (I, p. 9). Trĕpĭdāntĭă bēllō Cōrdă lĭcēt lōngē præscīscĕrĕ. *V.* SYN. Prænōscŏ, præsāgĭŏ, etc. *Voy.* Prævideo.

Præscītŭs, ă, ŭm. *Su d'avance.* Āngīt præscītŭs dūctī quōs tērmĭnŭs ævī. *Alcim.* (II, 320).

Præscĭŭs, ă, ŭm. *Qui sait d'avance, qui présage* Ō sānctīssĭmă vātēs, Præscĭă vēntūrī. *V.* Mĭsĕrīs heū! præscĭă lōngē Hōrrēscūnt cōrda āgrĭcŏlīs. *Id.* Sūbstĭtĭt īn mĕdĭōs præscĭă līnguă sŏnōs. *O.* SYN. Præsāgŭs, dīvīnŭs. PPH. Fŭtūrī *ou* vēntūrī præscĭŭs.

Præscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire devant ou en tête.* Quăm sĭbĭ quæ Vārī præscrīpsĭt păgĭnă nōmĕn. *V.* Quūm dătīvō sīngŭlārī prīmă Q præscrībĭtŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 423). || *Prescrire, indiquer, ordonner.* Quĭd făcĭăm præscrībĕ. Quĭēscās. *H.* SYN. Præcĭpĭŏ, jŭbĕŏ, præmŏnĕŏ, ōstēndŏ. || *Établir, déterminer.* Tūte īpse hīs rēbŭs fīnēm præscrīpstī, pătĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 124, pro *præscripsisti*). SYN. Stătŭŏ, dēfīnĭŏ, præstĭtŭŏ. || *Dicter.* Īpsĕ mĭhī nōn sī præscrībăt cārmĭnă Phœbŭs. *Tib.* (IV, 1, 179). SYN. Dīctŏ.

Præscrīptŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Cūr tŭă præscrīptōs ēvēcta ēst păgĭnă gyrōs? *Pp.* (III, 3, 21)

Vĕgĕtūs præscrīpta ăd mūnĭă sūrgĭt. *H.* || *n. pris subst.* Īntrāquĕ præscrīptūm Gĕlōnōs Ēxĭgŭīs ĕquĭtārĕ cāmpīs. *H.* (Adde *Lucr.* VI, 91).

Præsĕcō, ās, ŭī, sēctŭm, sĕcārĕ. *Rogner, couper.* Cērtă dēbŭĕrăt præsĕcŭīssĕ mănū. *O.* Præsĕctō Gōrgŏnă cōllō. *St. Voy.* Seco.

Præsēdī, *parf. mixte de* Præsideo *et* Præsido.

Præsĕgmĕn, ĭnĭs, *n. Rognure.* Cōllēgĭt, ōmnĭă ābstŭlĭt præsĕgmĭnă. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 34. De quo *Non.* 2, 639).

Præsēns, tĭs. *Présent, qui est devant les yeux.* Vēlātāsquĕ cŏmās præsēntĭăque ōră vĭdēbăr (agnoscere). *V.* Īntĕr ămōrĕm Præsēntĭs tērræ. Præsēntēmquĕ vĭrīs īntēntānt ōmnĭă mōrtĕm. *Id.* SYN. Ādstāns, *qqf.* īnstāns. PHR. Si īpsĕ mĕūs nūnc āffŏrĕt Hēctŏr. *V.* Cōrăm, quĕm quærĭtĭs, ădsŭm. Mē me, ādsūm quī fēcī. *Id.* || — pĕcūnĭă, ărgēntŭm, etc. *Argent comptant.* Quīquī lĭcēbūnt præsēntī pĕcūnĭā. *Pl.* (*Men.* V, 9, 97. *Id. Capt.* II, 2, 8 ; *Pœn. prol.* 89). || *Présent, qui assiste.* Nē præsēns aūgĕrĕm mūnĕrĭs hūjŭs Īnvĭdĭăm. *O.* Præsēns, ābsēnsque īdem ĕrĭt. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 48). SYN. Spēctātŏr, tēstĭs, ārbĭtĕr, ādsīstēns, prŏpĭŏr, spēctāns. PHR. Quum hānc tĭbī vĭdēbĭt præsēns præsēnti ērĭpi. *Ter.* || *Présent (en parl. du temps).* Īn præsēns, Præsēntī tēmpŏrĕ. *Présentement.* Lætŭs īn præsēns ănĭmŭs. *H.* Īn præsēns tēmpŭs sērvātă cănētŭr. *P. Nol.* (27, 303). Jāmque ĕgŏ præsēntī tēmpŏrĕ nūllă fŏrĕm. *O. Voy.* Nunc. || Īn rē præsēntī. *Dans la circonstance, maintenant ou alors.* (*Pl. Amph.* I, 1, 93 ; *Cas.* II, 8, 65.) || *Le présent, le passé, l'avenir. Voy.* Futurum. || *Prêt, dispos.* Sī cuī vīrtūs ănĭmūsque īn cōrpŏrĕ præsēns. *V.* Ănĭmō vĭrīlī præsēntīque ūt sīs, părā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 64). SYN. Prōmptŭs, părātŭs. || *Efficace.* Quō nōn præsēntĭŭs ūllŭm Aūxĭlĭŭm vĕnĭt. *V.* Tū prō gērmānō si quĭd præsēntĭŭs aūdēs. *Id.* SYN. Ēffĭcāx, pŏtēns, ūtĭlĭs. || *Opportun.* Plērăquĕ dĭffĕrăt, ĕt præsēns īn tēmpŭs ŏmīttăt. *H.* (*A. P.* 44. Alii aliter minus bene exponunt. Cf. *Cic. Q. Fr.* 2, 8 : « Cetera præsenti sermoni reserventur. »). *Voy.* Opportunus. || *Favorable.* Nōn tām præsēntēs ălĭbī cōgnōscĕrĕ dīvōs. *V.* Tū præsēns nōstrō sūccūrrĕ lăbōrī. *Id. Voy.* Favens. || *Avec un infin. Qui peut.* Præsēns vĕl īmō tōllĕrĕ dē grădū Mōrtālĕ cōrpŭs. *H.* SYN. Pŏtēns. || † *arch.* Præsēntĕ, *avec un pl.* Nēc nōbīs præsēntĕ, etc. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 194, et ap. *Non.* 2, 66). Præsēntĕ tēstĭbŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 2, 660. *Att.* et *Nov.* ib. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* IV, 3, 7. Persimile loquendi genus in nostra lingua est, quæ cum plurali jungit adjectiva *excepté, attendu, etc.*, in præpositiones conversa).

† Præsēntārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Īd ŭbi ĕrĭt fāctum, ā me ārgēntŭm pĕtītō præsēntārĭŭm. *Pl.* (*Most.* II, 1, 14. *Id. Trin.* IV, 3, 74).

Præsēntĭă, æ, *f. Présence.* Tūm vēro īncūmbūnt : ūrgēt præsēntĭă Tūrnī. *V.* Ăbĕrăt plăcĭtæ præsēntĭă fōrmæ. *O.* || Īn præsēntĭā. *Pour le moment, présentement.* Quŏd sī scrīptūrām sprēvīssem īn præsēntĭā. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 16). SYN. Īn præsēns.

Præsēntĭō, īs, ēnsī, ēnsŭm, ēntīrĕ. *Pressentir.* Prīmă mălŭm nūtrīx ănĭmō præsēntĭt ănīlī. *O.* Cōnjŭgĭs ădvēntŭm præsēnsĕrăt. *Id.* Āt rēgīnă dŏlōs, quĭs fāllĕrĕ pŏssĭt ămāntēm? Præsēnsĭt. *V.* SYN. Præsāgĭō, prævĭdĕō, præscīscō, aūgŭrō, prænōscō, dīvīnō, *qqf.* ŏdōrŏr, sŭbŏdōrŏr.

? Præsēntīscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme le précéd.* (Sic *Prisc.* 824, legit apud *Ter. Heaut.* IV, 5, 21. Alii *persentiscere.*)

† Præsēntō, ās, ārĕ. *Présenter.* Pātrīs præsēntāns vūltĭbŭs Vīctrīcĭs cārnĭs glōrĭăm. *Ambros.* (*Hymn.* 15, 11). Præsēntārĕ jŭvăt quĕm Nōlă īmpēndĭt hŏnōrĕm. *P. Nol.* (18, 110. *Id.* 24, 441, præsentantur. Adde *Fort.* X, 10, 77).

Præsēpĕ, ĭs, *n.* ; Præsēpĭs *ou* Præsēpēs, ĭs, *f.*, *et* Præsēpĭŭm, ĭī, *n. Parc pour les bestiaux ; par ext. Étable.* Nōctūrnăquĕ pāstŏr Claūdĕrĕ frāxĭnĕā nōlīt præsēpĭă crātĕ. *Calp.* (1, 38). Vāgĭt īnfāns īntĕr ārctă cōndĭtŭs præsēpĭă. *Fort.* (II, 2, 13). Ō sānctă præsēpĭs! tŭī, Ætērnĕ rēx, cūnābŭlă! *Prud.* (*Cath.* 11, 77). Sētĭgĕrīquĕ sŭēs ātque īn præsēpĭbŭs ūrsī. *V.* SYN. Stăbŭlŭm. *Voy. ce mot.* || *Râtelier.* Āccēdĭt ăd præsēpĕ : Cūr frōndĭs părum ēst? *Ph.* Stātĕ cŏrōnātī plēnum ăd præsēpĕ jŭvēncī. *O.* Făcĭēs ŏlĭdă ăd præsēpĭă pīctās. *J.* (8, 157). || *Au fig. Maison où l'on mange.* Quin rĕcĭpĕrēt se hŭc cēssim ăd præsēpĭm sŭăm. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 13. Cf. *Non.* 3, 160). Scūrră văgŭs, nōn quī cērtŭm præsēpĕ tĕnērēt. *H.* || *Toute espèce d'endroit fermé, habitation.* Hīc īntră præsēpēs mĕās. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 99. Cf. *Non.* 1, 247. Adde *Prol. Cas. Pl.* 56). Īgnāvŭm fūcōs pĕcŭs ā præsēpĭbŭs ārcēnt (apes). *V. Voy.* Domus. || *Mauvais lieu.* Quī bŏnă dŏnāvĭt præsēpĭbŭs. *J.* (1, 59).

Præsēpĭō, īs, īrĕ. *Fortifier par devant.* Præsēpsĕrăt ārcēm. *Sil.* (XV, 233. Sic bene *Drakenb.*, quanquam alii aliter).

1. Præsĕrō, ĭs, ŭī, ĕrĕrĕ. *Mêler, confondre.* Præsĕrŭīt lăbră. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 115).

2. Præsĕrō, ĭs, ēvī, ĕrĕrĕ. *Semer d'avance.* Præsĕrĕre ætērnæ sēmĭnă lætĭtĭæ. *P. Nol.* (35, 446).

Præsērtĭm. *Surtout.* Præsērtim īncērtīs sī mēnsĭbŭs āmnĭs ăbūndāns. *V.* Præsērtĭm caūtŭm dīgnōs āssūmĕrĕ. *H.* (Et *Prop.* I, 2, 27.) SYN. Præcĭpŭē. *Voy. ce mot.*

Præsērvĭō, īs, īrĕ, *n. Servir avec empressement.* Ūt præsērvīre ămāntī meō pōssēm pătrī. *Pl.* (*Amph. prol.* 125).

Præsĕs, ĭdĭs, *m. f. Qui préside; chef, souverain, protecteur.* Ārmĭpŏtēns, præsĕs bēllī Trītōnĭă vīrgŏ. *V.* Præsĭdĕ tūtă dĕō. *O.* Quō præsĭdĕ rērŭm (Augusto). *Id.* Cărŭērunt præsĭdĕ Dēlphī. *Cl.* Ērrāntēs sĭnĕ præsĭdĕ tūrmæ. *St.* SYN. Prīnceps, cūstōs, tūtŏr, dūx. PPH. Quī *ou* Quæ præsĭdĕt. || *Qqf. Garde du corps.* (*Pl. Rud.* IV, 4, 7.) || *Adj.* Fĭdēmquĕ sūpplēx præsĭdĭs dēxtræ pĕtiī. *Sen.* (*Med.* 248).

Præsĭccŭs, ă, ŭm. *Séché.* Præsĭccă rūrsŭs ūlcĕră... Mănŭs rĕsūlcāns dīrŭĕt. *Prud.* (*Peri.* 5, 141).

† Præsĭdātŭs, ūs, *m. Présidence.* Hŏnōrĕ gēstī præsĭdātūs īnclȳtŭs. *Aus.* (*Prof.* 15, 18).

Præsĭdĕō, ēs, ēdī, ĭdĕrĕ, *n. Présider à, protéger.* Præsĭdĕō fŏrĭbŭs cœlī cūm mītĭbŭs Hōrīs. *O.* Mārs Lătĭō vĕnĕrāndŭs ĕrăt, quī præsĭdĕt ārmīs. *Id.* Ārcēs quĭbŭs āltŭs Ăpōllŏ Præsĭdĕt. *V.* SYN. Præsŭm, dŏmĭnŏr, tŭĕŏr, tūtŏr, cūstōdĭō, prōtēgō. PPH. Sŭm præsĕs, tūtŏr, tūtēlă, etc.

Præsĭdĭŭm, ĭī, *n. Gardes du corps, garde, garnison.* Īte, īnquăm, dŏmum ămbŏ nūnc ĭam ēx præsĭdĭō præsĭdēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 7). Gălĕātŭm pōnĭt ŭbīque Præsĭdĭŭm. *J.* (6, 238). SYN. Cūstōdĭă. || *Ordint. au fig. Protection, secours, défense.* Præsĭdĭum, Aūsŏnĭa, ēt quāntŭm tū pērdĭs, Īŭlĕ! *V.* Pĭĕrĭdŭm lūmĕn præsĭdĭūmquĕ fŏrī. *O.* Ō ēt præsĭdĭum ēt dūlcĕ dĕcŭs mĕūm! *H.* SYN. Tūtēlă, aūxĭlĭŭm, sūbsĭdĭŭm, ārx.

Præsīgnĭs, ĕ. *Très-remarquable.* Vīttīs præsīgnĭs ĕt aūrō (victima). *O.* Gĕmĭnō præsīgnĭă tēmpŏră cōrnū. *Id.* Ēt cēlsō præsīgnēm vērtĭcĕ nōscēs. *St.*

Præsĭlĭō, īs, īrĕ, *n. Jaillir, couler.* Ūt præ lætĭtĭă lăcrŭmæ præsĭlĭūnt mĭhī! *Pl.* (*Stich.* III, 2, 13)

Præsŏlĭdŭs, ă, ŭm. *Très-solide.* Præsŏlĭdō strīngēntĕ gĕlū. *Corip.* (*Just.* III, 292. Et *Juvc.* I, 425).

Præsŏnō, ās, ārĕ, *n. Sonner d'avance.* Hīnc ŭbi præsŏnŭīt sōlēnnī tībĭă cāntū. *O.* || *Surpasser en mé-*

lodie. Ĕt qui pŏssĕt ăvēnā Prǣsŏnŭīssĕ chĕlyn. *Calp.* (4, 65. Ita recte docti, quum sit in libris *personuisse*).

Prǣspergŏ, ĭs, ĕrĕ. *Répandre devant; joncher.* Flōră... prǣspergēns āntĕ vĭāī Cūnctă cŏlōrĭbŭs ēgrĕgĭīs. *Lr.* (V, 739).

Prǣstābĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Cuī quāntō fŭĕrāt prǣstābĭlĭŭs, etc. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 4).

Prǣstāns, tĭs. *Supérieur, remarquable.* Sūnt mĭhĭ bĭs sēptēm prǣstāntī cōrpŏrĕ nўmphǣ. *V.* Vīrgĭnĭbūs prǣstāntĭŏr ōmnĭbŭs Hērsē. *O.* Vīctĭmă lābĕ cărēns ĕt prǣstāntĭssĭmă fōrmā. *Id.* SYN. Īnsīgnĭs, ēgrĕgĭūs, ēxĭmĭūs, ēxcēllēns, prǣcēllēns, pōllēns, cōnspĭcŭŭs. || *Avec le gén.* Ō prǣstāns ănĭmī jŭvĕnĭs! *V.* Ārmōrūm prǣstāns. *St.* || *Avec l'infin.* Quō nōn prǣstāntĭŏr ăltĕr Ǣrĕ cĭērĕ vĭrōs. *V.*

Prǣstăt, *unip. Voy.* Præsto 2.

Prǣstātūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Præsto. Quōd vōtă rĕquīrānt, Prǣstātūrŭs ădēst. *Arat.* (I, 810. *Liv.* 30, 15, habet *præstaturum esse*). *Voy.* Constaturus, *et le suiv.*

† Prǣstāvī, Prǣstātŭm, Prǣstātŭs, ă, ŭm, *anciennes formes de* Præsto. Ā Dŏmĭnō mīssŭs prǣstāvĕrāt āngĕlŭs ōrās. *P. Petr.* (I, 198). Nōn prǣstātă sĭbī prǣstăt nātūră. *Prosp.* (*Ingr.* II, 115. Quæ tempora agnoscuntur a *Prisc.* 863). *Voy.* Præstitus.

Prǣstērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre devant, joncher.* Quǣ sĭbĭ prǣstērnāt vīvāx āltārĭă phœ̄nīx. *St.* Ēlўsĭōs ănĭmǣ prǣstērnĕrĕ flōrēs. *Id. Voy.* Sterno.

Prǣstēs, ĭtĭs, *m.* *Comme* Præses. *Chef, gardien.* (Vide *Fest.*) || *En partic. Épithète des dieux Lares.* Prǣstĭtĭbŭs Māiǣ Lărĭbŭs vĭdērĕ Călēndǣ Ārām cōnstĭtŭī. *O.* (*Fast.* V, 129).

† Prǣstĭgĭǣ, ārŭm, *f. pl. Illusions, ruses.* Ŏpērtă quǣ fŭēre, ăpērtă sūnt; pătēnt prǣstĭgĭǣ. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 9). Suādēndō quōs prǣstĭgĭīs Ēxāggĕrātōs ŏbtĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 86). || † Prǣstĭgĭǣ. Prǣstĭgĭǣquĕ dĭū nĕbŭlōsā īn fraūdĕ pĕrāctǣ. *Alcim.* (V, 473).

Prǣstĭgĭātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Prǣstĭgĭātrīx, īcĭs, *f.* *Charlatan, escamoteur; trompeuse.* Prǣstĭgĭātŏr hĭc quĭdēm Pœ̆nŭs prŏbŭ' st. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 6. *Id. Aul.* IV, 4, 3). Aūt pŏl hǣc prǣstĭgĭātrīx mŭlĭēr mūltō māxŭma ēst. *Id.* (*Amph.* II, 2, 150). || † Prǣstĭgĭātrīx. Ĕt īnĕrs Mārsĭcă dūdŭm fĭĕrēt prǣstĭgĭātrīx. *Capel.* (IV, p. 135).

? Prǣstīnguŏ, ĭs, xī, ctŭm, guĕrĕ. *Obscurcir, éclipser.* Quī gĕnŭs hūmānum īngĕnĭō sŭpĕrāvĭt, ĕt ōmnēs Prǣstīnxīt, stēllās ēxōrtŭs ŭtī ǣthĕrĭŭs sōl. *Lr.* (III, 1056, de Epicuro. Sic locum citat *Lact.* 3, 18. Sed in *Lucretii* codd. et editis legitur *restinxit*, quod de homine dici posse non credo. Verbum *Præstinguo*, cetera ignotum, arripuit defenditque *Lambin.*, paucis suffragantibus. *Præstrinxit* enim scripsit *Lucr.*, ut aliis exemplis confirmatur in v. *Præstringo*).

† Prǣstĭnŏ, ās, ārĕ. *Acheter.* Ŭt, quĭdquĭd pĭscĭum ēst, prĕtĭō prǣstĭnēm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 36. *Id. Capt.* IV, 2, 68. Cf. Destino).

Prǣstĭtŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Régler ou fixer d'avance, prescrire.* Tĭbĭ quĭdem ēst ōlīm dĭēs Prǣstĭtūtă. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 9. Sic *Pl. Ps.* I, 1, 57). Dūm sŭō pĕdī rĕsērvĕt prǣstĭtūtă tēmpŏră. *T. Maur.* (*Ped.* 97). SYN. Stătŭŏ, prǣfīnĭŏ, prǣscrībŏ, *part.* fīxŭs, dĭctŭs, stătŭs.

† Prǣstĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Præsto. *Donné, accordé.* Dŭplēx cŏrōnă ēst prǣstĭtă mārtўrī. *Prud.* (*Peri.* 14, 7). Ēxōptātă dĭū sŏbŏlēs, nĕc prǣstĭtă nōbīs. *P. Nol.* (35, 601. *Et Prosp. Epig.* 3, 10).

Prǣstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præstituo.

1. Prǣstō (*invar.*); Prǣstō sŭm. *Être près ou prêt, être à la disposition, sous la main.* Sĕd ŭbĭ ēst frātĕr? Prǣsto ădēst. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 20). Quī fŭĕrānt aūtēm prǣstō, cōntāgĭbŭs ībānt. *Lr.* (VI, 1243). Tĭbī nūllă fŭĭt clēmēntĭă prǣstō. *Cat.* (64, 137). Prǣstō sūnt ŏpĕrī vēntōrum ēxāmĭnă sēmpĕr. *C. Sev.* (*Ætn.* 369). Fīnītī cūrsŭs, ŏpĕrūmque īnsīgnĭă prǣstō. *St.* SYN. Ădsŭm, ădstŏ, sŭppĕtŏ, sŭccūrrŏ. PPH. Sŭm cōrăm, prǣsēns, īn mănū, ăd mănŭm, īn prōmptū. || *Avec un autre verbe, et absolt.* Paūpĕr ĕrĭt prǣstō tĭbĭ, prǣstō paūpĕr ădībĭt. *Tib.* (I, 5, 61). Ĭpsum ădĕō prǣstō vĭdĕō cūm Dāvō. *Ter.* (*And.* II, 5, 4). Hēra, ēccūm prǣstō mīlĭtēm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 1). Fīnītī cūrsŭs, ŏpĕrūmque īnsīgnĭă prǣstō. *St.* || † Prǣstŏ. Ceū prǣstŏ sēmpĕr ădsĭēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 569. *Ib.* 10, 727).

2. Prǣstŏ, ās, ĭtī, *qqf.* ĭtūm, ārĕ, *n.* *Être en avant.* Dūm prīmǣ prǣstānt ăcĭēs. *L.* (IV, 31). PPH. Stō āntĕ. || *Exceller, l'emporter.* Dīscĭtĕ, fēmĭnĕĭs quĭd tēlă vĭrīlĭă prǣstēnt. *O.* Hŏmo hŏmĭnī quĭd prǣstăt! *Ter.* (*Eun.* II, 2, 1). Īngĕnĭō quī prǣstābānt, ĕt cōrdĕ vĭgēbānt. *Lr.* (V, 1106). SYN. Ēxcēllŏ, prǣcēllŏ, sŭpĕrŏ, etc. *Voy.* Supero. || *Qqf. avec l'acc.* Tē nĕc Ăpōllĭnĕūs Lădōn, nĕc Xānthŭs ŭtērquĕ Prǣstĭtĕrīnt. *St.* (*Th.* IV, 837. Conf. *Diom.* 304 : « Præsto *omnibus* et *omnes.* ») || Prǣstăt, *unip. Il vaut mieux.* Sĕd mōtōs prǣstăt cōmpōnĕrĕ flūctŭs. *V.* Sēptēm māctārĕ jŭvēncōs Prǣstĭtĕrĭt. *Id.* PPH. Ēst sătĭŭs, mĕlĭŭs, pŏtĭŭs, ūtĭlĭŭs. Măgĭs cōnvĕnĭt *ou* prōdēst. || *Exécuter, faire, faire en sorte.* Quǣ nē quĭs pŏssĭt tĕmĕrārĭă dīcĕrĕ, prǣstă. *O.* Ĕt prǣstĕt ămīcī Ŏffĭcĭŭm. *Id.* Ŭt ădsŭētām fōrtĭŭs prǣstēs vĭcēm. *Ph.* SYN. Făcĭŏ, pērfĭcĭŏ, ēffĭcĭŏ, ēxsĕquŏr, ēxhĭbĕŏ, ăgŏ, etc. || — fĭdēm. *Remplir une promesse.* Sĕd, quǣ prǣstānda ēst ĕt sĭnĕ tēstĕ, fĭdē. *O.* SYN. Ēxhĭbĕŏ, īmplĕŏ. || *Donner, offrir, fournir.* Nōn tĭbĭ cōntĭngūnt, quǣ gēntĭbŭs ōtĭă prǣstās. *O.* Nĕc prǣstārĕ dŭcēm scĕlĕrĭs sĭbĭ prǣmĭă vīdĭt. *Id.* Ǣstīvās prǣstābāt pōrtĭcŭs ūmbrās. *M.* (I, 13). Hŏspĭtĭum ădvērsō quŏd prǣstĭtĕrīnt tēmpŏrĕ. *Ph.* Tāntǣquĕ rŭīnǣ Ābsēntēm prǣstārĕ căpŭt. *L.* Quī prǣstăt tērrĭs, aūfērt tĭbĭ nōmĕn Ībērŭs. *Id.* SYN. Prǣbĕŏ, dō, etc. *Voy.* Præbeo. || — mē. *Se faire, se rendre.* Tămēn sē īncŏlŭmēm prǣstăt. *Lr.* (III, 320). Sēquĕ Prǣstĭtĭt īnvīctām vīrĭbŭs ūsă sŭīs. *O.* SYN. Ēxhĭbĕŏ, ōstēndŏ, ēffĭcĭŏ.

† Prǣstōlŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Ĕgŏ prǣstōlābŏ. *Turpil.* (ap. *Non.* 7, 67. *L. And.* ibid.)

Prǣstōlŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Attendre qqn.* Quēm prǣstōlārĕ, Pārmĕnŏ, hĭc āntĕ ōstĭŭm? *Ter.* (*Eun.* V, 5, 5). Nēscĭō quēm prǣstōlāta ēst. *Pl.* (*Truc.* II, 3, 15). Prǣstōlātŭr ŏvēs spōnsǣ dē gēntĭbŭs Īsăc. (*Disticha* in Basilica Ambrosiana, n. 4. De quantitate quum dubitetur, *Pseudo-Ambrosium* ducem, potius quam nullum, sequamur). *Voy.* Exspecto.

Prǣstrīctŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Prǣstrīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. (Ce verbe est très-souvent remplacé, dans les manuscrits et les éditions, par un autre composé, *Perstringo*. On peut le rétablir dans ses droits avec le secours du grammairien Nonius Marcellus, qui le cite ou l'explique quatorze fois, dans trois endroits différents, p. 21, 34 et 373 éd. Jos. Mercier, et aussi de l'aveu des meilleurs critiques, qui ont souvent condamné *Perstringo*, tout en le reproduisant. Néanmoins je croirais volontiers que ces deux verbes existaient simultanément, et qu'ils conservaient chacun le sens de leur préposition, *præ* marquant une action locale ou affaiblie, *per* ayant un sens augmentatif : comme on le voit dans *Præseco*, couper une partie, *Perseco*, couper entièrement; dans *Præfringo* et *Perfringo*, etc.) || *Serrer, presser, lier, nouer.* Jāmquĕ grăvēm crēscēns ŭtĕrūm prǣstrīnxĕrāt ārbŏr. *O.* (*Met.* X, 295).

Ūt vĕ Sўrācŏsĭō præstrīctā faūcĕ pŏētæ. (*Ibis*, 549.) Īllĕ tŭīs tŏtĭēs præstrīnxĭt tēmpŏră sērtĭs. *St.* (*Silv.* V, 3, 112). Aūt vīnclĭs mănūs Sĕcāntĭbūs præstrīctă. *Sen.* (*Troad.* 559. Præpositioni eadem vis in v. *Præcingo*, *Præfoco*). || — ŏcŭlōs. *Troubler la vue, éblouir, aveugler* (*momentanément*). Præstrīngăt ŏcŭlōrum ăcĭem ĭn ăcĭē hŏstĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 4. *Non.* 4, 375, vertit *obtenebrare*, et 1, 149, *claudere*). Præstrīngānt ŏcŭlōrum ăcĭēm splēndōrĕ mĭcāntī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 149. Ubi plura alia). Quālĭs sāngŭĭnĕō præstrīngĭt lūmĭnă crīnĕ. *Sil.* (III, 358, cometes). Tērrŭĭt, ōblīquā præstrīngēns lūmĭnă flāmmā. *L.* (I, 154). Āc jŭvĕnēm mūltō præstrīngūnt lūmĭnĕ. *St.* (*Th.* V, 666, scil. ensis). Præstrīngĭt ăhēnă Lūx ŏcŭlōs. *Cl.* (*Cons.* III *Hon.* 134). Ēt sŭbĭtĭs Dŏmĭnī cœlō vĕnĭēntĭs ăpērtō Præstrīctŭs rădĭīs. *P. Nol.* (10, 320. Eo sensu scriptio *Præstringo* plerisque præstantibus criticis probatur. Cui favet nomen *Præstigiæ*; namque ab eodem verbo defluit, et ad oculos pariter refertur). || — aūrēs. *Frapper l'oreille, étourdir, assourdir.* Præstrīnxĕrăt aūrēs Mūrmŭr trīstĕ tŭbæ. *Sil.* (XV, 459). Jām nūnc mĭnācī mūrmŭrĕ cōrnŭŭm Præstrīngĭs aūrēs. *H.* (*Od.* II, 1, 17 Omnes *perstringis*. Quod ut defendat, *Orel.* comparat *Juv.* 11, 195 : « Fragor aurem *Percutit.* » Sed Præstringere *aures* nonne ad Præstringere *oculos* accedit, de qua scriptura nulla est dubitatio?). || *Toucher, frapper, atteindre, effleurer*; *en partic. Blesser légèrement.* Nāscēntēm sī quēm pĕlăgī præstrīnxĕrĭt ūndă. *Man.* (V, 220). Pēndēntēsque ĕtĭām præstrīnxĭt Tўdĕōs ārmōs. *St.* (*Th.* X, 401). Lўcŭs… cŏmāntēm Præstrīnxĭt gălĕām. *Id.* (IX, 107). Rōstrōquĕ cŏrūscæ Præstrīngēns (conum galeæ). *Sil.* Vēlă cōgentem hūnc sŭă, Tēnsō rŭdēntĕ, flāmmă præstrīnxĭt cădēns. *Sen.* (*Ag.* 333, scil. fulmen). Ænēān pĕtĭīt; sēd nōn ĕt fīgĕrĕ cōntrā Ēst lĭcĭtūm, māgnīquĕ fĕmūr præstrīnxĭt Ăchātæ. *V.* (*Æ.* X 343 Vulgo *perstrinxit*; sed de levi vulnere agitur; quod fit manifestius quum v. *Præstringo* figurate dicitur. Et hic ducem habemus *Non.* 4, 376 : « *Præstringere*, attingere. ») Ēt pūlchrōs fērrō præstrīnxĕrĭt ārtūs. *St.* (*Ach.* I, 480). || *Au fig. Toucher qqn* (*en parlant*); *effleurer* (*un sujet*). Cūnctă quĭdēm cēntūm nĕquĕām præstrīngĕrĕ līnguīs. *Cl.* (*Cons.* VI *Hon.* 436). Jāmquĕ mĕtro ĕt rhўthmīs præstrīngĕrĕ quīdquĭd ŭbīque ēst. *Publ. Opt.* (*Org.* 52). Paūcăquĕ præstrīnxĭt flōrēnte Ŏrĭēntĭŭs ōrĕ. *Fort.* (*V. S. M.* I, 17. Vulgo in his omnibus legitur *perstringere*; sed *Voss.* contendit, et *Ernest.* ad *Cic.* suspicatur legendum *præstringo*. Quod fit luce clarius si locos Ciceronis adeas expendasque). || *Toucher légèrement* (*une surface*), *raser*; *baigner*; *confiner à.* Seū lætă sŏlēbās Thēssălĭæ răpĭdō præstrīngĕrĕ pāscŭă cūrsū. *Cl.* (*de Fren. Honor.* 5. Quem sensum exponit *Nonius*, 4, 376 : « *Præstringere*, radere. »). Āt Gĕmĭnīs lĕvĭtĕr præstrīngūnt cærŭlă vēntī. *Germ.* (*Progn.* 1. Vulgo *perstridunt*, verbum ignotum). Præstrīngĭt (Liris) tăcĭtās gēmmāntī gūrgĭtĕ rīpās. *Sil.* (IV, 350). Nūm rĕfŭgūs nōstrās ōdĭt præstrīngĕrĕ rīpās Āmnĭs? *Prud.* (*Sym.* II, 927). Mœnĭă vēl fūsī præstrīngĭt gūrgĭtĕ pōntī. *Avien.* (*D. T.* 97). Prīmōsquĕ Lĭbūrnōs Præstrīngūnt pĕlăgō. (*Ibid.* 535.) Līmĭtĕ nīmbōsō (Gallia) tērrās præstrīngĭt Ībērās. *Merob.* (*Paneg.* 18). SYN. Strīngŏ, tāngŏ, rādŏ, lībŏ. || *Saisir* (*en parl. du froid*). Vērum, ŭbĭ Caūrīnō præstrīnxĭt frīgŏrĕ vēspĕr. *Grat.* (*Cyn.* 296). || *Au fig. Toucher, frapper, saisir, émouvoir, troubler* (*serrer le cœur*). Vīrgĭnĭs ēccĕ nŏvŭs mēntēm præstrīngĕrĕ lānguŏr Īncĭpĭt. *V. Fl* (VII, 194). Præstrīnxĕrăt hŏrrŏr Īpsum ĕtĭăm. *Id.* (VII, 87). Dōnĕc lŏquēntĭs vōcĕ præstrīctūs Dĕī *Prud* (*Cath* 7, 44. Et in his omnibus *Perstringere*; quod non ita respuam, quum *per* accipiatur pro eo quod est *valde*. Scilicet hunc sensum suadere videtur *Liv.* 1, 25 : « Horror ingens spectantes perstringit. » Et *Curt.* V, 9 : « Perstrinxerat horrore corda animosque species periculi. »). SYN. Strīngŏ, pērcēllŏ, mŏvĕŏ, pērmŏvĕŏ. || *Émousser.* Quōrūm līnguā glădĭōrum ăcĭēm præstrīngĭt dŏmī. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 11). SYN. Hĕbĕtŏ. || *Éclipser, effacer, surpasser.* Quī (Epicurus) gĕnŭs hūmānum īngĕnĭō sŭpĕrāvĭt, ĕt ŏmnēs Præstrīnxĭt, stēllās ēxōrtŭs ŭtī æthĕrĭŭs sōl. *Lr.* (III, 1055. Vulgo *restinxit*, pauci *exstinxit*. Sed mera sunt glossemata. *Lamb.* hic et in talibus legi vult *præstinguere*; quod doctis non persuadet. Vide sup. Præstringere *oculos*). Ēxcēllēns mĕrĭtĭs, vĕtĕrūm præstrīngĭt hŏnōrēm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 2, 6). SYN. Ŏbscūrŏ. prēmŏ. || *Marquer* (*d'une empreinte*), *imprimer, tracer* Mūltăquĕ trānsvērsĭs præstrīngĭtŭr ŭngŭlă cāmpĭs. *St.* (*Th.* VI, 458). Īmpĭgĕr ā prīmō dēscēndēns flūmĭnĭs (Rheni) ōrtū, Ăd bĭfĭdōs trāctūs… Fūlmĭnĕūm præstrīnxĭt ĭtĕr. *Cl.* (*Laud. Stil.* I, 199).

Præstrŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Bâtir devant.* || *Au fig. Préparer.* Sēnsū dŏlŏr hærĕt ĭn āltō Ābdĭtŭs, ĕt tăcĭtās vīndīctæ præstrŭĭt īrās. *Cl.* Prĭŭs āgmĭnă dūrĭs Ēxērcē stŭdĭīs, ĕt sævō præstrŭĕ Mārtī. *Id.* || *Élever, relever.* Ănĭmōs păvēntūm præstrŭēns hŏrtātĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 54). SYN. Tōllŏ, ērĭgŏ. || *Ordint. Obstruer.* Īlle ădĭtūm frāctī præstrūxĕrăt ōbjĭcĕ mōntĭs. *O.* Fōntĕ fŭĭt præstrūctă nŏvō (porta). *Id.* SYN. Ŏbstrŭŏ, etc.

Præstŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Très-stupide.* Āltĕră præstŭpĭdō pārs ēst stŏlĭdīssĭmă cōrdĕ. *Juvc.* (IV, 201).

Præsūdŏ, ās, ārĕ, *n. Suer de bonne heure.* Dūm mātūtīnĭs præsūdāt sōlĭbŭs āēr. *Cl.* || *Au fig.* Mārtĭă bēllĭs Præsūdārĕ părĕt (virtus). *St.*

Præsŭl, ŭlĭs, *m. Le chef des Saliens.* Præsŭl ŭt āmptrŭăt, īnde ĕt vūlgŭ' rĕdāmptrŭăt ōllī. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Redamptruare*). || *En gén. Celui qui préside, président, chef.* Tēstĭs Rōmă sŭī præsŭlĭs ēssĕ pŏtēst. *Rutil.* (1, 551). Præsŭl crĕātŭs līttĕrĭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 79). SYN. Præsēs, dūx, dūctŏr. || *Adj. m. et f.* Ēt Jūnōnĕ călēnt hīc āræ præsŭlĕ sēmpĕr. *Avien.* (*D. T.* 519). Ăbĭgāmŭs, ĕt Mĭnērvām Quăsĭ præsŭlēm cănēndī. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 128). Quōd dūx sāngŭĭnĕō præsŭlquĕ cŏrūscă dŭēllō. *Capel.* (VI, p. 188, de Pallade). Sēd prūdēns præsŭl fămŭlām frēnārĕ rĕbēllēm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 27, de corpore). || *Eccl. Évêque.* Præsŭl, hŏnōrĭs ăpēx, gĕnĕrĭs fĭdĕīquĕ căcūmĕn. *Fort.* (III, 24, 1. *Id. V. S. M.* I, 25). Sērgĭŭs hānc cœpĭt præsŭl, quām cērnĭtĭs, aūlām. (Apud *Mai.* t. V, p. 152, in 4). SYN. Ēpīscŏpŭs.

Præsūlcŏ, ās, ārĕ. *Labourer, cultiver d'avance.* Ēxōrtūră sĕgēs, nĕquĕ quīdquām cōrdĭs ĭn ārvō Præsūlcēt dīvīnă mănŭs. *Prosp.* (*Ing.* II, 254).

Præsūm, præēs, præfŭī, præēssĕ. *Être à la tête, présider*; *protéger.* Ōffĭcĭō præfŭĭt īllă mĕō. *O.* Ēt præsūnt mœnĭbŭs ūrbĭs. *Id.* SYN. Præsĭdĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* || † *Postérieurt.* Præēssĕ, præĕrĭt, etc. Præēsse ōffĭcĭīs tŭĭs sŏlēbăt. *Sid.* (23, 217). Quăsĭ vīncŭlātĭs præĕrĭt. *P. Nol.* (21, 752. Et *Fort.* II, 4, 35). *Voy.* Præeo.

Præsūmŏ, ĭs, ūmpsī, ūmptŭm, ūmĕrĕ. *Prendre d'avance.* Nēvĕ dŏmī præsūmĕ cĭbūm. *O.* SYN. Præcĭpĭŏ. || *Au fig.* Ēt spē præsūmĭtĕ bēllŭm. *V.* Quām pŭĕr ĕt vălĭdŭs præsūmĭs mōllĭtĭēm. *H.*

Præsūmptĭŏ, ōnĭs, *f. Action de prendre ou d'occuper d'avance.* || † *néol. Présomption.* Ēt vīrtūtĭs ŏpŭs vĭtĭēt præsūmptĭŏ cōrdĭs. *P. Petr.* (V, 46). Ēt, quæcūmquĕ jŭbēt, præsūmptĭŏ nūllă rĕfēllĭt. *Drac.* (I, 567).

† Præsūmptŏr, ōrĭs, *m. Celui qui s'arroge, présomptueux.* Nōn aūtēm tāntī mĭhī sūm præsūmptŏr

hŏnōrĭs. *P. Nol.* (24, 225). Nēc sōlūs mĕrĭtām præsūmptōr sēnsĕrăt īrām. *Sedul.* (II, 4).

Præsūmptŭs, ă, ŭm. *Pris auparavant.* Mānĭbŭs īpsē sŭīs præsūmptā pĭăcŭlă mīttĭt. *Sil.* Præsūmptūm dĭădēmă dĕdĭt. *Cl.* || † *néol. Présomptueux.* Nātŭs ĕt ēxĭmĭŭs, sūmptĭs præsūmptĭŏr ărmĭs. *Corip.* (*Johan.* IV, 550). *Voy. le précéd.*

Præsŭō, ĭs, ĕrĕ. *Adapter en cousant.* Quæ (hasta) fŏlĭīs præsūtă, nŏtām sĭnĕ vūlnĕrĕ fēcĭt. *O.*

Præsūrgō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se lever avant.* Cĕlĕrī sī præsūrrēxĕrĭt ōrtū. *Avien.* (*Progn.* 172, nubes).

Prætārdō, ās, ārĕ. *Retarder par devant ou beaucoup.* Vāstō gūrgĭtĕ præcĕps, Prætārdātquĕ vĭrūm. (*Epit. Iliad.* 921.)

Prætĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir par devant.* Cæcūm vūlnŭs hăbēs; sēd lātō bāltĕŭs aūrō Prætĕgĭt. *Pers.* (4, 44). Sprētă lătēt sīlvīs, pŭdĭbūndăquĕ frōndĭbŭs ōră Prætĕgĭt. *O.* (*Met.* III, 393. In his alii leg. *protegit;* quæ passim confunduntur). *Voy.* Tego.

Prætēndō, ĭs, ī, tŭm, dĕrĕ. *Étendre ou mettre devant.* Sĕgĕtī prætēndĕrĕ sēpĕm. *V.* Ēt mōrtī prætēndĕrĕ mūrōs. *Id.* Vēstēm tŭmĭdīs prætēndĭt ŏcēllīs. *O.* Blāndūs prætēndĭtŭr āēr. *Avien.* (*D. T.* 359). SYN. Prætēntō, ōbtēndō, ōbjēctō, ōbjĭcĭō, ōppōnō. || *Porter devant.* Fūmōsquĕ mănū prætēndĕ sĕquācēs. *V.* Pācĭfĕræquĕ mănū rāmūm prætēndĭt ŏlīvæ. *Id.* SYN. Præfĕrō, præpōrtō. || *Au fig.* Nūllāsquĕ mŏrās prætēndĕrĕ bēllō. *L.* Prætēndēns cūlpæ splēndĭdă vērbă tŭæ. *O.* || *Donner pour motif, pour exemple.* Prætēndĭs dĕōs. *Sen.* (*Troad.* 753). *Voy.* Prætexo.

Prætĕnĕr, ĕră, ĕrŭm. *Très tendre.* Vīscĕrĕ prætĕnĕrō fārtūm cōngēstŭs ărīstīs. *Aus.* (*Mos.* 86).

Prætēnsŭs. *Voy.* Prætentus.

Prætēntō, ās, ārĕ. *Tendre, étendre en avant, et au fig* Dēxtră mŏvēt jăcŭlūm, prætēntăt pāllĭă lævā. *Cl.* Ălĭī tōnsās īn mārmŏrĕ sūmmō Prætēntānt. *V. Fl.* Fātōquĕ pĕrīcŭlă vēstră Prætēntātĕ mĕō. *L. Voy.* Prætendo. || *Tâter, essayer, éprouver.* Cāllĭŏpē quĕrŭlās prætēntăt pōllĭcĕ chōrdās. *O.* Prætēntātquĕ mănū sīlvās. *Id.* Ēt pĕdĭbŭs prætēntăt ĭtĕr. *Tib.* (II, 1, 77). SYN. Tēntō, ēxplōrō, etc. || *Au fig. Essayer.* Prætēntātquĕ sŭī vīrēs Māvōrtĭs ĭn ūrbĕ. *O.* Āmbĭgŭīs ănĭmī sēntēntĭă dīctīs Prætēntāndă mĭhī. *Id.* Prætēntārĕ fĭdēm. *St.* Ūt cēpĭt ănĭmōs, sēquĕ prætēntāns sătĭs Prōlūsĭt īræ. *Sen.* (*Hip.* 1060).

Prætēntŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prætendo. Prætēntăquĕ cælō Āgmĭnă nīmbōrūm. *St.* Prætēntăquĕ nārĭbŭs æră. *O.* Cūspĭdĕ prætēntā. *Id.* Prætēntăquĕ Sȳrtĭbŭs ārvă. *V.* Ārmĕnĭæ prætēntŭs Ĭbēr. *V. Fl.* Ēxtrēmīs lĕgĭō prætēntă Brĭtānnīs. *Cl* SYN. Ōbjēctŭs, ōppŏsĭtŭs, *qqf.* ōbjăcēns. || *Qqf.* Prætēnsŭs. Sēd prætēnsă cătūs dērīsīt rētĭă quīdăm. (*Anth.* I, p. 612.)

Prætĕnŭĭs, ĕ. *Très-mince.* Īntēr grāmmătĭcōs prætĕnŭīs mĕrĭtī. *Aus.* (*Prof.* 18, 14).

Prætĕpēscō, ĭs, pŭī, pēscĕrĕ, *n. S'échauffer auparavant.* Sī tŭŭs īn quāvīs prætĕpŭīssĕt ămŏr. *O.*

Prætĕr, *prép. Près de, le long de, devant.* Āvūlsăquĕ săxă Mōntĭbŭs ānteīre, ēt sōlēm sūccēdĕrĕ prætĕr. *Lr.* (IV, 140). Mūstēlă mūrēm mi ābstŭlĭt prætĕr pĕdēs. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 7). Tēlă vŏlānt.... Prætĕr ŭtrūmquĕ lătŭs, prætĕrque ēt lūmĕn ĕt aūrēs. *O.* Prætĕrque ŏcŭlōs trānscūrrĕrĕ rēgĭs. *Id.* SYN. Jūxtā, prŏpĕ, ăd, āntĕ, ŏb, præ, cōrām. || *Excepté, hors.* Vĕtŭīt nē quĭs sē, prætĕr Ăpēllēm, Pīngĕrĕt. *H.* Ōmnĭă dī făcĕrēnt ēssēnt cōmmūnĭă nōbīs, Prætĕr ăvōs! *O.* Nīl prætĕr sălĭcēs, cāssăquĕ cānnă fŭĭt. *Id.* SYN. Nĭsĭ, ēxcēptō *ou* ēxcēptā, etc PHR. Ōmnēs, Quāttŭŏr āmīssīs, sērvātæ ā pēstĕ cărīnæ. *V.* || *Au delà.* Prætērquĕ Lăcīnĭă tēmplă Fērtŭr. *O.* Prætĕr vădă fērvĭdă vēxĭt. *V.* SYN. Ūltrā, trāns. || *Pardessus* Hōrum īllĕ nīl ēgrĕgĭē prætĕr cētĕră Stŭdēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 31). Ūt Ārgŏnaūtās prætĕr ōmnēs, cāndĭdŭm Mēdēă mīrāta ēst dŭcēm. *H.* SYN. Sŭpĕr, sŭprā. || *Contre.* Nēscĭō quā prætĕr sŏlĭtūm dūlcēdĭnĕ lætī. *V.* Prætĕr æquūm nē quĭd dēlīnquăt. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 14). Prætĕr spēm. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 9). SYN. Cōntrā. || Prætĕr quăm. *Voy.* Præterquam.

Prætĕrăgō, ĭs, ĕrĕ. *Faire passer outre.* || *Pass employé comme dépon. avec un accus.* Ēt dīvērsōrĭ nōtă Prætĕrăgēndŭs ĕquŭs. *H.*

† Prætĕrbītō, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme* Prætereo. Cāv prætĕrbītās ūllās ædēs, quīn rŏgēs. *Pl.* (*Epid.* III, 4 1. *Id. Pœn.* V, 3, 44). *Voy.* Beto.

† Prætĕrdūcō, ĭs, ĕrĕ. *Conduire outre ou devant* Quăsī pōmpam īllāc prætĕrdūcĕrēm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 67).

Prætĕrĕā, *adv. En outre.* Sī dŭŏ prætĕrĕā tālēs Īdæă tŭlīssēt. *V.* Rēspĭcĕ prætĕrĕā, pōst vōs quīcūmquĕ sĕdēbĭt. *O.* SYN. Īnsŭpĕr, sŭpĕr, rūrsŭs. PHR. Āccēdĭt ĕōdēm Dīgnă dĕā făcĭēs. *O.* Hūc nātās ādjĭcĕ sēptēm. *Id.* || *Ensuite, dans la suite.* Ēt quīsquām nūmēn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕā? *V.* Nĕque īllūm Prætĕrĕā vīdĭt. *Id.* SYN. Pōsthāc, deīndĕ, deīn, etc. *Voy.* Deinde. (De ultima producenda vid. *Postea.*)

Prætĕrĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ, *n. et act. Passer devant, auprès, outre.* Prætĕrīto hāc rēctā plătĕā sūrsŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 35). Quārum ŏdōrĕ prætĕrīrĕ nēmŏ pīstrīnūm pŏtēst. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 28). SYN. Prætĕrgrĕdĭŏr, prætĕrlābŏr, trānsĕō, *qqf.* prætĕrvĕhŏr. || *n. Passer, s'écouler.* Nēc, quæ prætĕrĭīt, ĭtĕrūm rĕvŏcābĭtŭr ūndă, Nēc, quæ prætĕrĭīt, hōră rĕdīrĕ pŏtēst. *O.* Jām prætĕrĭt æstās. *V.* SYN. Fŭgĭō, ăbĕō, trānsĕō, lābŏr, ēlābŏr, flŭō. || *Act. Précéder, devancer, dépasser.* Jāmque hōs cūrsū, jām prætĕrĭt īllōs. *V.* Sŭbĭtūsquĕ prĭōrēm Prætĕrĭt. *Id.* Cūrrū prætĕrĕātŭr īntŭs āctō. *Sid.* (23, 369, auriga). SYN. Præcēdō, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Sŭōs ănĭmō quī prætĕrĭt ānnōs. *O.* Vīrtūs ălĭōs tŭă prætĕrĭt ōmnēs. *Id.* SYN. Sŭpĕrō, etc. || *Omettre, négliger.* Mē quŏquĕ Rōmānī prætĕrĭērĕ pătrēs. *O.* Quŏd sūm prætĕrĭtŭs vĕtŭs sŏdālīs. *M.* (VII, 86). SYN. Ōmīttō, nēglĭgō. || *Passer sous silence.* Nōn tămĕn īdcīrcō prætĕrĕūndă mĭhī. *O.* Prætĕrĕām rĕfĕrāmnĕ tŭūm.... Dēdĕcŭs? *Id.* Prætĕrĕo, ātque ălĭīs pōst mē mĕmŏrāndă rĕlīnquō. *V.* Nēmŏ mĭhī tăcĭtē prætĕrĕūndŭs ăbĭt. *Fort.* (VII, 18, 6). SYN. Ōmīttō, prætĕrmīttō, rĕlīnquō, sĭlĕō. || *Qqf. Échapper à.* Nēscĭs quĭd măli Prætĕrĭĕrĭs. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 4). SYN. Ēvādō, ēffŭgĭō.

Prætĕrfĕrŏr, lātŭs sŭm, fērrī, *p. Être emporté ou Passer au delà.* Hānc ădĭpīscūntŭr cīrcūm, prætĕrquĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (V, 633). Prætĕrlātă pĕrĭt. *Id.* (IV, 571, de voce). SYN. Prætĕrĕō.

Prætĕrflŭō, ĭs, *n. Couler près. Voy.* Præfluo.

? Prætĕrgĕō. *Voy.* Pertergeo.

Prætĕrgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Passer au delà. Voy.* Prætereo.

† Prætĕrhāc, *adv. Comme* Præterea. Sī prætĕrhāc Ūnūm vērbūm făxĭs hŏdĭē. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 73. *Id. Men.* V, 1, 25, et passim).

Prætĕrhæc *ou* Prætĕr hæc. *En outre.* Prætĕr hæc mĕrīdĭē īpsō făcĭam ūt stĭpŭlām cōllĭgăt. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 61). *Voy.* Posthæc.

Prætĕrĭēns, ĕūntĭs. *Qui passe devant, passant.* Prætĕrĭēns mŏdŏ, etc. *Ter.* (*And.* I, 5, 18). Ā pŏpŭlō prætĕrĕūntĕ lĕgī. *O.* Quŏd mōnstrōr dĭgĭtō prætĕrĕūntĭŭm. *H.*

† Prætĕrĭēt. *Au lieu de* Præteribit. Prætĕrĭēt nēc ĕnĭm præsēns gĕnĕrātĭō sæclī. *Juvc.* (IV, 161).

Prætĕrĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prætereo. *Passé.* Ō mĭhĭ prætĕrĭtōs rĕfĕrăt sī Jūpĭtĕr ānnōs! *V.* Prætĕrĭtæ vĕnĭām dăbĭt īgnōrāntĭă cūlpæ. *O.* SYN. Ēlāpsŭs, ēxāctŭs, trānsāctŭs, āntĕāctŭs, āctŭs, *qqf.* vĕtŭs, prīscŭs. || *Le passé, le présent, l'avenir. Voy.*

Futurum. || *Mort.* Fās ēst prætĕrĭtōs sēmpĕr ămārĕ vĭrōs. *Pp.* (II, 13, 52). || *Omis.* Prætĕrĭtūs Cĕrĕrī nūllŭs ĭn ōrbĕ lŏcŭs. *O.* Dŏlōrĕm Prætĕrĭtī Ălcīdæ, etc. *Id.* (*Met.* XII, 538).

Prætĕrlābŏr, ĕrĭs, ī, *d.* *Passer le long, côtoyer.* Ĕt tămĕn hānc pĕlăgō prætĕrlābārĕ nĕcĕsse ēst. *V.* SYN. Prætĕrvĕhŏr, prævĕhŏr. || *Passer au delà.* Quăm (hastam) prætĕrlāpsăm vītāvĭt căllĭdŭs Hēctŏr. (*Epit. Iliad.* 964.) SYN. Prætĕrĕō, etc. || *Couler le long de, baigner.* Quūm tŭmŭlūm prætĕrlābērĕ rĕcēntĕm. *V.* *Voy.* Præfluo.

Prætĕrlātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Præterferor.

Prætĕrmĕō, ās, ārĕ, *n.* *Passer outre ou devant.* Sæpĕ sălūtāntūm tāctū prætĕrquĕ mĕāntūm. *Lr.* (I, 318). *Voy.* Prætereo.

Prætĕrmīttō, ĭs, sī, ssŭm, ttĕrĕ. *Faire passer au delà.* Ān făcĭlī tē prætĕrmīsĕrĭt ūndā Lūcānī răbĭda ōrā mărĭs? *St.* || *Passer sous silence.* *Voy.* Prætereo. || *Permettre, négliger, pardonner.* Dō, prætĕrmīttō. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 26. Ubi *Donat.*). Prætĕrmīttĕt te hūmānīs cōncēdĕrĕ rēbŭs. *Lr.* (IV, 1187). SYN. Pērmīttō, sĭnō, īndūlgĕō, cōndōnō.

Prætĕrō, ĭs, ĕrĕ. *Frotter, gratter, limer.* Ānūm līmā prætĕrūnt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 9. Sic etiam habet *Non.* 4, 333. Male aliter, *januam lima*).

Prætĕrquăm *ou* Prætĕr quăm. *Excepté.* Vērbūm sī mi ūnūm, prætĕrquăm quōd tē rŏgō, făxĭs căvē. *Ter.* (*And.* IV, 4, 14). Prætĕrquăm cūrās āttĕnŭārĕ mĕās (potest). *O.* Prætĕrquam ĭstĕ tŭŭs mŏrĭbūnda ā sēdĕ Pĭsaūrī. *Cat.* (81, 3). *Voy.* Præter. || Prætĕrquăm quŏd. *Excepté que.* (*Ter. Heaut.* II, 4, 15.) SYN. Nĭsĭ quŏd. Ēxcēptō quŏd.

? Prætĕrrādō, ĭs, ĕrĕ. *Racler en passant.* Prætĕrrādĭt ĕnĭm vōx faūcēs. *Lr.* (IV, 529. Sed alii aliter).

Prætĕrvĕhŏr, ĕrĭs, vēctŭs sŭm, ĕhī, *p. et d.* *Passer outre ou le long en voiture, en bateau, etc.* Vīvō prætĕrvĕhŏr ōstĭă sāxō Pāntăgĭæ. *V.* Hīnc prætĕrvēctŭs. *St.* Līttŏră rēctīs Prætĕrvēctŭs ăquīs. *Id.* SYN. Trānsvĕhŏr, prætĕrĕō, sŭpĕrō, prævĕhŏr.

Prætĕrvŏlō, ās, ārĕ. *Voler au delà.* Quēm rŭtĭlā fūlgēns plūmā prætĕrvŏlăt Ālĕs. *Cic.* (*Arat.* 412). Quæ mĕdĭās răptīm vēlōx prætĕrvŏlăt aūrās (hasta). *Sil.* || *Au fig.* *Passer au delà, traverser.* Părvă pŭppĕ lăcūm prætĕrvŏlăt. *Cl.* *Voy.* Trajicio.

Prætēxō, ĭs, ŭī, ēxtūm, ēxĕrĕ. *Couvrir par devant, couvrir le bord, border.* Pūrpŭră sæpĕ tŭōs fūlgēns prætēxĭt ămĭctŭs. *O.* Glaūcāsquĕ cŏmīs prætēxĕrĕ frōndēs. *V. Fl.* Prætēxĭt ărūndĭnĕ rīpās Mīncĭŭs. *V.* Līttŏră cūrvæ Prætēxūnt pŭppēs. *Id.* Tōtūm vĭŏlīs prætēxĭtĕ fōntēm. *Cl.* Prætēxēns pĭcĕā fērrūgĭnĕ cœlŭm. *Tib.* (I, 4, 43). Ēxcŭbĭīs Lătĭī prætēxŭĭt Ăpēnnīnūm. *Rutil.* (2, 33). SYN. Tĕgō, īndūcō, ōbdūcō, ōbtēndō, etc. *Voy.* Tego. || *Au fig.* *Couvrir comme d'un voile, prétexter.* Nōn tămĕn Ānnă nŏvīs prætēxĕrĕ fūnĕră săcrīs Gērmānăm crēdĭt. *V.* Hōc prætēxĭt nōmĭnĕ cūlpăm. *Id.* Blāndō fraūdĕm prætēxĕrĕ rīsū. *Cl.* SYN. Prætēndō, tĕgō, cēlō, *qqf.* caūsŏr

Prætēxtă, æ, *f.* (*s.-ent.* toga). *Prétexte, robe ou toge blanche, bordée d'une bande de pourpre, que portaient les enfants nobles jusqu'à l'âge de seize ans.* Jăm făcĭbŭs cēssĭt prætēxtă mărītīs. *Pp.* (IV, 11, 33). PPH. Tŏgă prætēxtă, pūră, căndĭdă, căndĭdĭŏr, lībĕră. Prætēxtūm vēlāmĕn. Pătrĭcĭūm ōstrūm. VERS. Pōnĕrĕ pūrpŭrĕōs īnfāntĭa ădĕgĭt ămĭctŭs, Stīrpĭs hŏnōrĕ dătŏs. *St.* Nēc săltēm tĕnĕrīs ōstrūm pŭĕrīlĕ lăcērtīs Īndŭĭt, ālbēntīque hŭmĕrōs īndūxĭt ămĭctū. *Id.* Quūm prīmūm păvĭdō cūstōs mĭhĭ pūrpŭră cēssĭt. *Pers.* Pūră vĕnĕrābĭlĭs æquĕ, Quăm cūrrūs ōrnāntĕ, tŏgă. *L.* Īngĕnŭī vūltŭs pŭĕr īngĕnŭīquĕ pŭdōrĭs, Quālēs ēssĕ dĕcĕt quōs ārdēns pūrpŭră vēstĭt. *J.* || *Toge des consuls, des sénateurs, des magistrats, etc.* Ēt quōs prætēxtă vĕrēndōs, Vīrgăquĕ cūm vērbīs īmpĕrĭōsă făcĭt. *O.* Prætēxta, ēt trăbĕæ, făscēs, lēctīcă, trĭbūnăl. *J.* (10, 35). || Prætēxtă (*s.-ent.* fabula). *Pièce de théâtre où les acteurs portaient la robe prétexte, pièce d'un genre élevé, tragédie.* Vēl quī prætēxtās, vēl quī dŏcŭērĕ tŏgātās. *H.* SYN. Prætēxtātă. (Cf. *Diom.* 488.)

Prætēxtātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la robe prétexte.* Quēm spōnsæ tūrpēs, ēt prætēxtātŭs ădūltĕr. *J.* (1, 78. Et *Cat.* 61, 182). SYN. Prætēxtŭs. || *De l'adolescence.* Ēt prætēxtātă cūltŭs ămīcĭtĭā. *M.* (X, 21). || *Des magistrats qui portaient la prétexte.* Īncēdĭt sēnsĭm tūnc prætēxtātă pŏtēstās. *Fort.* (VIII, 6, 179). || Prætēxtātă (fabula). *Voy.* Prætexta. || Prætēxtātŭs sērmŏ, Prætēxtātă vērbă. *Paroles obscènes débitées dans les cérémonies du mariage.* (Cf. *Fest.*) *Voy.* Fescenninus. || *En gén.* *Obscène.* Sīc prætēxtātōs rĕfĕrūnt Ārtāxătă mōrēs. *J.* (2, 170).

? Prætēxtūm, ī, *n.* *Voy.* Prætextus, us.

Prætēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prætexo. *Couvert en devant; mis devant, qui recouvre.* Squāmæ squālĭdo aūro ēt pūrpŭrā prætēxtæ. *Att.* (apud *Gell.* 2, 6). Quĭd rĕfĕrām Bāīās prætēxtăquĕ līttŏră vēlīs? *O.* Prætēxtăquĕ quērcū Stēt dŏmŭs. *Id.* SYN. Tēctŭs, ōbtēctŭs, vēlātŭs, ŏpērtŭs, etc. || — tŏgă. *Voy.* Prætexta. || *De la robe prétexte.* Prīmævă sŭōrŭm Cōrpŏră prætēxtō spŏlĭānt vēlāmĭnĕ. *Sil.* || *Vêtu de la prétexte.* Cūrĭă, prætēxtō quæ nūnc nĭtĕt āltă sĕnātū. *Pp.* (IV, 1, 11). Pūbēs prætēxtă. *Aus.* (*Prof.* 18, 7). SYN. Prætēxtātŭs. || — fābŭlă. *Voy.* Prætexta. || *Au fig.* Aūgūstō prætēxtūm nōmĭnĕ tēmplūm. *O.*

Prætēxtŭs, ūs, *m.* *Ce qui recouvre; au fig. Prétexte.* Ēt fāmæ mŏdŭs, ēt spĕcĭōsō Grātĭă prætēxtū. *Man.* (III, 130. Alii leg. *prætexto*).

Prætĭmĕō, ēs, ĕrĕ. *Craindre d'avance.* Mīrārī nōn ēst æquūm, sĭbĭ sī prætĭmĕt. *Pl.* (*Amph. prol.* 29). Ēt frūstra īmmĕrĭtūm prætĭmŭīssĕ vĕlĭt. *Tib.* (III, 4, 14).

† Prætĭmĭdŭs, ă, ŭm. *Qui craint d'avance ou beaucoup.* Fămŭlūm sēse ēssĕ fătētŭr Prætĭmĭdūm fīdūmquĕ Dĕī. (*Jon. et Nihiv.* 65.)

Prætīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Prætingo. *Enduit d'avance.* Sēmĭnă mōllĭt hŭmŭs vălĭdō prætīnctă vĕnēnō. *O.*

Prætŏr, ōrĭs, *m.* *Préteur, magistrat romain chargé de rendre la justice. Dans les provinces, il cumulait tous les pouvoirs.* Vērbăque hŏnōrātŭs lībĕră prætŏr hăbĕt. *O.* Prætōrĕm paūpĕr cēntūm sēstērtĭă Gaūrŭs ōrābăt. *M.* (IV, 67). Vēndēntĭs vōcĕm prætōrĭbŭs. *J.* (6, 380).

Prætōrĭānŭs, ă, ŭm. *Du préteur, du prétoire.* || Prætōrĭānă cŏhōrs, Prætōrĭānī mīlĭtēs. *Garde prétorienne.* PHR. Īllĕ săcrī lătĕrĭs cūstōs, mārtĭsquĕ tŏgātī. *M.*

Prætōrĭcĭŭs *et* Prætōrĭŭs, ă, ŭm. *Du préteur; du général.* Dē prætōrĭcĭā fŏlĭūm mĭhĭ, Paūlĕ, cŏrōnā Mīttĭs. *M.* (VIII, 33). Nīl tĭbĭ sĭt raūcō prætōrĭă clāssĭcă cōrnū. *Pp.* (III, 3, 41). Brūtī prætōrĭă pŭppĭs. *L.*

Prætōrĭūm, ĭī, *n.* *Prétoire, tribunal ou résidence du préteur; fonctions du préteur.* Pōst prætōrĭă rēctă Gāllĭārŭm. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 7). SYN. Trĭbūnăl. || *Tente du général.* Ād lăpĭdēm Tōrquātŭs hăbĕt prætōrĭă quārtūm. *M.* (X, 79). SYN. Căstră. || *Palais.* Sĕdĕt ād prætōrĭă rēgĭs, Dōnĕc Bīthȳnō lĭbĕăt vĭgĭlārĕ tȳrānnō. *J.* (10, 161). *Voy.* Aula. || *Au fig.* Ēt cīrcūm rēgem ătque ĭpsa ād prætōrĭă dēnsæ Mīscēntŭr (apes). *V.* || *Maison de plaisance.* Crīmĭnĭbŭs dēbēnt hōrtōs, prætōrĭă, mēnsās. *J.* (1, 75).

Āltĕrnās sērvānt prætōrĭă rīpās. *St.* (*Silv.* I, 3, 25, de villa).

Prætōrĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Prætoricius.

Prætōrquĕō, ēs, ērĕ. *Tordre d'avance.* Prætōrquēte īnjūrĭæ prĭūs cōllūm quam ād vōs pērvĕnăt. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 12).

Prætōrrĭdŭs, ă, ŭm. *Très-brûlant.* Quōs ĕtĭām prætōrrĭdă mūnĕrăt æstās. *Calp.* (2, 80).

Prætrĕpĭdāns, tĭs. *Très-agité.* Jām mēns prætrĕpĭdāns ăvĕt văgārī. *Cat.* (46, 7).

Prætrĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui tremble beaucoup, très-agité.* Lætārī prætrĕpĭdūm cōr. *Pers.* (2, 53. Quidam legunt *pertrepidum*). Prætrĕpĭdă vēlōx răpĭt ād pĕnĕtrālĭă dēxtră. *P. Petr.* (VI, 485).

Prætrīcōsŭs, ă, ŭm (*de* trica). *Très-embarrassé.* Rēs prætrīcōsa ēst, Cōtĭlĕ, bēllŭs hŏmō. *M.* (III, 62, 14. Alii leg. *pertricosa*).

Prætrūncō, ās, ārĕ. *Couper par le bout.* Nōnnĕ tĭbi īstām prætrūncārī līnguām lārgĭlŏquām jŭbēs? *Pl.* (*Mil.* II, 3, 47. *Id. Capt.* IV, 3, 2).

Prætŭmĭdŭs, ă, ŭm. *Très-enflé ou gonflé.* Ēffĕră prætŭmĭdō quătĭēbăt cōrdă fŭrōrĕ. *Cl.* Prætŭmĭdæ jāctātĭō mēntĭs. *Juvc.* (I, 610).

Prætūră, æ, *f. Préture, dignité du préteur.*

Prætūtĭŭs, ă, ŭm. *Du territoire Prétutien, dans le Picénum.* Prætūtĭă pūbēs. *Sil.* (XV, 571).

Præūstŭs, ă, ŭm. *Brûlé par le bout.* Stīpĭtĭbūs dūrīs ăgĭtūr sŭdĭbūsvĕ præūstīs. *V.* (Quantitatem notat, et cum exemplis græcis comparat *Prisc.* 561).

Præ ŭt *ou* Præŭt (*et peut-être* Præŭt), *conj. En comparaison de.* Præŭt ējŭs răbĭēs quæ dăbĭt. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 9). Īmmŏdēstĭōr quĭdem ēst nūnc vērbīs, præŭt dūdūm fŭĭt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 33. Male vulgo, *Immo modestior.* Adde *Amph.* I, 1, 218).

Prævălĕō, ēs, ērĕ, *n. Exceller.* Jăcŭlōquĕ pŏtēns, quī prævălĕt ārcū. *St*

Prævălĭdŭs, ă, ŭm. *Très-fort.* Neū sē prævălĭdām prīmīs ŏstēndăt ărīstīs (de terra). *V.* Prævălĭdæ fūsōs cōmmĭnŭĕrĕ mănūs. *O. Voy.* Validus.

Prævāllō, ās, ārĕ. *Munir par devant.* Ēt sævūm gēntĭbūs āmnēm, Tībrĭdĭs īn mōrēm, dŏmĭbūs prævāllĕt ămœnīs. *Cl.*

Prævārĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Prévariquer.* || † Prævārĭcŏr. Prævārĭcāndō dŭō prŏbrō dāmnāntŭr ăcērbō. *Fort* (IX, 2, 7).

Prævēctŭs, *part. p. Voy.* Prævehor.

† Prævĕhō, ĭs, ĕrĕ. *Transporter en avant.* Rĕtĭa ŭt prævĕhĕrem, ēt stătŭĕrēm. *Att.* (ap. *Non.* 13, 5).

Prævĕhŏr, ĕrĭs, ēctŭs sŭm, ĕhī, *p. et d. Être transporté au delà, passer, dépasser.* Īndĕ plāgās Phœbī, dāmnūm nōn pāssŭs ăquārūm, Prævĕhĕrĭs. *L.* Quūm prævēctŭs ĕquō (nuntius). *V.* Vŏlŭcrī prævēctŭs līttŏră clāssĕ. *Sil.* Vītēs fēlīcī prævēctă Cĕraūnĭă mālō. *Pp.* (I, 8, 19. Scil. prævecta *Cynthia*, non vero *Ceraunia*). SYN. Prætērvĕhŏr, prætĕrĕō.

Prævēllō, ĭs, ēllī *ou* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Tirer par devant.* Ālĭquā pārtī prævūlsĕrăt. *Laber.* (apud *Diom.* 369).

Prævēlō, ās, ārĕ. *Voiler par devant.* Flāmmĕă sōllĭcĭtūm prævēlātūră pŭdōrēm. *Cl.* Prævēlāns frōn dĕ sĕcūrēs. *Id.*

Prævĕnĭō, īs, īrĕ. *Prévenir, devancer.* Cāndĭdă Lūcĭfĕrō prævĕnĭēntĕ dĭēs. *O.* Prævĕnĭt hōră mŏrās. *Aul. Sab.* (2, 18). Præquĕ dĭēm vĕnĭēns. *V.* || *Pass. unip.* Quŏd nōn prævēntūm mōrtĕ fŭīssĕ, dŏlĕt. *O.*

Prævēntŭs, ă, ŭm. *Prévenu, devancé.* Nūntĭŭs īpsĕ sŭīs lōngās īncōgnĭtŭs ēgĭt Prævēntō rūmōrĕ vĭās. *Cl.* Præcĭpĭtī cāsū vŏlŭcrī prævēntă sŭb īctū. *Fort.* (VI, 7, 253). || *Prévenu* (*en faveur de*). Grātĭā prævēntōs pīnguī jŭvăt ālĭtĕ vīsŭs. *P Nol.* (1, 9).

Prævērrō, ĭs, ĕrĕ. *Balayer d'avance ou devant* Prævērrūnt lātās vēstĕ jăcēntĕ vĭās. *O.* (*Am.* III, 13, 24). Prævērrĭt caūdă sĭlĭcēs. (*Moret.* 23.)

† Prævērsŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Ēt prævērsă vĭgĭl mŏnĕrĕ sēnsă. *Capel.* (I, p. 10).

Prævērtō, *arch.* Prævōrtō, ĭs, tī, sŭm, tĕrĕ. *Mettre devant, préférer.* Nēc me ūxōrēm prævōrtīssĕ dīcānt præ rēpūblĭcā. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 30). SYN. Præfĕrō, præpōnō, etc. || *Précéder, devancer.* Flāmmĕā prævōrtēt cĕlĕrīs vēstīgĭă cērvæ. *Cat.* (64, 342). Cūrsūquĕ pĕdūm prævērtĕrĕ vēntōs. *V.* Īpsĕ pĕdēs prævērtĭt ĕquōs. *Sil.* SYN. Prævērtŏr, præcūrrō, āntĕĕō, etc. *Voy.* Præcedo. || *Prévenir, occuper d'avance.* Vīvō tēntāt prævērtĕre ămōrĕ Jāmdūdūm rĕsĭdēs ănĭmōs. *V.* Sūmmă dĭēs cĕlĕrī prævērtĭt trīstĭă lētō *L.* Nēquĕ præripĭō pūlpāmēntūm, nĕquĕ prævērtō pōcŭlūm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 59). SYN. Ŏccŭpō, præripĭō. || *Qqf. Prévenir, détourner.* Sī nĕquĭt īnfāndūm prævērtĕrĕ caūtĭō vīrŭs. *Ser. Sam.* (vs. 1077). SYN. Prævĕnĭō. || *n. L'emporter sur.* Pĭĕtātem ămōrī tuō vĭdĕō prævōrtĕrĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 59. *Id. Amph.* V, 1, 17). *Voy.* Supero. || *Se tourner de préférence vers.* Ābīge ābs tē lāssĭtūdĭnēm: căvĕ pĭgrĭtĭæ prævōrtĕrĭs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 3). *Voy. le suiv.*

Prævērtŏr, ĕrĭs, ī, *d. Comme* Præverto. Vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævērtĭtŭr Hĕbrūm. *V.* Pūlchrē prævōrtăr vĭrōs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 75). || *S'empresser de saisir.* Sī quĭd dĭctum ēst pēr jŏcūm, Nōn æquum ēst id tē sĕrĭō prævōrtĭĕr. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 39). || *Dép. et pass. Se tourner d'abord vers, se mettre promptement à, s'occuper d'abord de.* Īllūc prævērtāmŭr, ămātōrēm quŏd ămīcæ, etc. *H.* Īstī rē sī prævōrtēmŭr. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 101). Rē māndātæ ŏmnēs săpĭēntēs prīmūm prævōrtī dĕcĕt. *Id.* (*Merc* II, 3, 42). In rēm, quŏd sĭt, prævōrtārĭs. *Id.* (*Ps.* I, 3, 8). Hōc prævōrtār prīncĭpĭō. (*Ib.* II, 2, 8.)

Prævĕtĭtŭs, ă, ŭm. *Défendu d'avance ou fortement.* Prævĕtĭtūm nāmque ēt căpĭtāl, etc. *Sil.*

Prævĭdĕō, ēs, īdī, īsŭm, ĭdērĕ. *Voir d'avance, de loin.* Jām, quās prævīdĕrăt ūrbēs, Nāvĭtă cōndēbăt. *V. Fl.* Īlle īctūm vĕnĭēntem ā vērtĭcĕ vēlōx Prævīdĭt. *V.* SYN. Prōspĭcĭō. || *Prévoir.* Cūnctāquĕ mēns ŏcŭlīs prævĭdĕt īllă sŭīs. *O.* SYN. Præsēntĭō, præsāgĭō, prænōscō, prōspĭcĭō, præscĭō, præscīscō, aūgŭrō, aūgŭrŏr.

† Prævīncō, ĭs, ĕrĕ. *Surpasser de beaucoup.* Dīcĭtŭr hīc vălĭdōs ăsĭnæ prævīncĕrĕ sūccōs *Sam.* (vs. 531). Prævīncūnt cūlmĭnă thērmæ. (*Anth.* I, p. 481.)

Prævĭrĭdāns, tĭs. *Très-vert, au fig. Très-robuste.* Cūr, quūm vĭgēbām mēmbrīs prævĭrĭdāntĭbŭs. *Laber.* (apud *Macr.* 2, 7).

Prævīsŭs, ă, ŭm. *Vu d'avance, prévu.* Prævīsōs īn ăquā tĭmĕt hōstĭă cūltrōs. *O.*

Prævĭtĭō, ās, ārĕ. *Gâter d'avance.* Hūnc dĕā prævĭtĭăt (gurgitem). *O.*

Prævĭŭs, ă, ŭm. *Qui va devant.* Prævĭŭs Aūrōræ, Sōlīs Nōctīsquĕ sătēllēs. *Cic.* (*Arat.* apud *Non.* 1, 330). Nūnc præcēdēntēs sĕquĭtŭr, nūnc prævĭŭs ăntĕĭt. *O.* SYN. Præcēdēns, prægrēssŭs.

Prævŏlō, ās, ārĕ, *n. Voler devant, et au fig.* Lōngē sĕd ārtŭs prævŏlānt Tēllūrĭs ād mōllēm sĭnūm. *Prud.* (*Peri.* 5, 499). Plērūmque ēt răpĭdīs prævŏlăt āxĭbūs. *Capel.* (I, p. 23)

Prāgmătĭcŭs, ă, ŭm (πραγματικός). *Légiste, avocat consultant.* Īndĕ cădūnt pārtēs ēx fœdĕrĕ prāgmătĭcōrūm. *J.* (7, 123. Et *Mart.* XII, 72).

Prāndĕō, ēs, dī, sŭm, dērĕ, *n. et act. Déjeuner manger.* Prāndĕō, pōtō, cēnō. *M.* (IV, 90). Lūscĭnĭās sōlĭtī īmpēnsō prāndĕrĕ cŏēmptās. *H.* Sī prāndĕrĕt ōlŭs. *Id.* Călĭdūm prāndīstī prāndĭum hŏdĭĕ? *Pl* (*Pœn.* III, 5, 14). *Voy.* Cœno, Ĕdo, Convivor.

Prāndĭŭm, ĭī, *n. Repas du milieu du jour* (*dîner*,

ou second déjeuner). Quī nīgrīs prāndĭă mōrīs Fīnĭĕt. *H.* Præstābĭt pŭĕrīs prāndĭă mīllĕ tŭīs. *M.* (XIII, 30). Prāndĭūm cōrrūmpĭtŭr. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 49). *Voy.* Cœna, Convivium. || *Qqf. En parl. des animaux.* Ūt būbūs glāndēm prāndĭō dēprōmĕrēm. *Pl.* (*Truc.* III, 1, 2).

Prānsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Prandeo. Quī pŏlēntām prānsĭtānt. *Pl.* (*Asin.* I, 1, 20).

Prānsŏr, ōrĭs, *m. Convive.* Bŏnum āntĕpōnām prāndĭūm prānsōrĭbŭs. *Pl.* (*Men.* II, 2, 2).

Prānsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prandeo. *Qui a déjeuné, qui a mangé.* Prānsūs nōn ăvĭdĕ. *H.* Neū prānsæ Lămĭæ vīvūm pŭĕrum ēxtrăhāt ālvō. *Id.* SYN. Sătŭr. PPH. Ĕpŭlīs fūnctŭs. (De passivo cf. *Char.* 233 ; *Diom.* 397.)

Prăsĭnŭs, ă, ŭm (πράσινος). *De couleur verte, vert tendre.* Dē nōstrā prăsĭna ēst sȳnthĕsĭs ēmptă tŏgā. *M.* (X, 29 *Id.* III, 82). Flēctĭt pēr prăsĭnūm vĭtrūm lăpĭllōs. *Sid.* (*Ep.* II, 10, 15). || *Écuyer de la faction prasine, dans les courses de chars.* (*Mart.* X, 48 ; XIII, 78 ; *Anth.* II, p. 600.) || *Subst. m. Prase, quartz-agate.* Īndĕ nĭtēt prăsĭnūs, īllīnc cārbūncŭlŭs ārdĕt. *Tert.* (*Jud. Dom.* 214).

Prăsĭōn *ou* Prăsĭūm, ĭī, *n. Marrube, plante.* Ēt quæ nōmĭnĕ prăsĭōn hērba ēst. *Ser. Sam.* (vs. 366. Prima male producta videtur. Alii scrib. *prassion*).

Prātēnsĭs, ĕ. *De pré.* Prātēnsĭbŭs ōptĭmă fūngīs Nātūra ēst. *H.*

Prātŭm, ī, *n. Pré, prairie.* Rĭpārūmquĕ tŏrōs ēt prātă rĕcēntĭă rīvīs. *V.* Fāctīs prātī dē flōrĕ cŏrōnīs. *O.* EP. Hūmĭdŭm, ūdŭm, īrrĭgŭūm, lætūm, āmœnŭm, rīdēns, grāmĭnĕūm, hērbĭdŭm, mōllĕ, vĭrēns, vĭrĭdāns, vĭrĭdĕ, vērnāns, flōrēns, flōrĭdŭm, pīctŭm, gēmmāns. PPH. Hērbōsŭs, grāmĭnĕŭs cāmpŭs. Hērbĭdă, flōrĭdă rūră, tēllūs. Vĭrĭdāntĭă jūgĕră prātī. Ārvă vĭrĭdāntĭă. Vĭrēntēs *ou* vēstītī grāmĭnĕ cāmpī. VERS. Āntĕ nŏvīs rŭbĕānt quām prātă cŏlōrĭbŭs. *V.* Plānīssĭmă cāmpī Ārĕă, quām vĭrĭdēm făcĭēbānt grāmĭnĭs hērbæ. *O.* Īnnŭmĕrīs dīstīnctæ flōrĭbŭs hērbæ. *Id.* Flōrĭdă fūlsērūnt vĭrĭdāntī prātă cŏlōrĕ. *Lr.* Hīc rădĭānt flōrēs, ēt prātī vīvă vŏlūptās. *Cl.* Nēc mōllĭă dēsūnt Prātă tĭbī, zĕphȳrīs īllīc mĕlĭōrĭbŭs hālānt Pērpĕtŭī flōrēs. *Id.* Flōrĕă gēmmātō grāmĭnĕ prātă vĭrēnt. *Fort.*

Prāvĕ, *adv. Mal, de travers ; à tort.* Hōc mĭhĭ vĭdētūr făctūm prāvĕ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 24). Cūr nēscīrĕ, pŭdēns prāvĕ, quām dīscĕrĕ mālŏ ? *H.* Prāvĕ sēctūm stŏmăchĕrĭs ŏb ūnguĕm. *Id.* Quām stūltă prāvĕ jūdĭcēt sēntēntĭă. *Ph.* SYN. Mălĕ, pērvērsĕ.

Prāvĭtās, ātĭs, *f. Mauvaise qualité d'une chose ; méchanceté, perversité ; déraison.* Quæ īsta ēst prāvĭtās ? *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 20. Adde *P. Nol.* 36, 19) SYN. Īmprŏbĭtās, *ou* stūltĭtĭă.

Prāvŭs, ă, ŭm. *Qui est de travers, contrefait, difforme.* Īn făbrĭcā, sī prāva ēst rēgŭlă prīmă. *Lr.* (IV, 514). Quām prāvō vīvĕrĕ nāsō. *H.* Prāvīs fūltūm mălĕ tālīs. *Id.* Prāvam ēxtōrtāmquĕ pŭēllām Eūrōpēn. *J.* (8, 33). Mūltĭmŏdīs ĭgĭtūr prāvās tūrpēsquĕ vĭdēmŭs Ēssĕ īn dēlĭcĭīs. *Lr.* (IV, 1151). SYN. Dīstōrtŭs, pērvērsŭs. || *Au fig. Erroné, qui juge mal, aveugle.* Prāvō făvōrĕ lābī mōrtālēs sŏlēnt. *Ph.* Quæ bēllŭă rūptīs, Quūm sĕmĕl ēffūgĭt, rēddĭt sē prāvă cătēnīs ? *H.* SYN. Stūltŭs, etc. || *Faux.* Tām fīctī prāvīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Băttĭădās prāvōs fĭdĕī. *Sil.* || *Mauvais, vicieux, pervers.* Dŏcĭlēs īmĭtāndīs Tūrpĭbŭs ēt prāvīs. *J.* (14, 40). Plūrēs ēssĕ Bĭās prāvōs. *Aus.* (*Sep. Sap.* 7). Prāvă cōnsĭlĭă. *Ph.* SYN. Mălŭs, īmprŏbŭs.

Prāxĭtĕlēs, ĭs, *m.* (Πραξιτέλης). *Praxitèle, sculpteur célèbre de la Grèce.* Prāxĭtĕlēm Părĭă vīndĭcăt ūrbĕ lăpĭs. *Pp.* (III, 9, 16) Vīvūnt quæ mārmŏră cælō Prāxĭtĕlĭs. *St.*

† Prĕcāmĕn, ĭnĭs, *n. Prière.* Rūrsūs mūtātūs, fūndēnsquĕ prĕcāmĭnă mīllĕ. (*De Pulice.* vs. 35, in *Poet. Min.* VII, p. 277, Lemaire.)

Prĕcāns, tĭs. *Qui prie, suppliant.* Vīr Trōjānĕ, sĭne hānc ănĭmam, ēt mĭsĕrērĕ prĕcāntĭs. *V.* Vīr vērbă prĕcāntĭă dīcāt. *O. Voy.* Supplex.

† Prĕcāntĕr. *En priant.* Fōrtĕ prĕcāntĕr ŏpēm. *Fort.* (*V. S. M. præf.* 39).

Prĕcārĭō, *adv. En priant ; d'une manière précaire.* Vērūm prŏfēcto hōc pĕtĕrĕ mē prĕcārĭō Ā vōbīs jūssĭt. *Pl.* (*Amph. prol.* 24. Adde *Ter. Eun.* II, 3, 27). Ŭbĭcūmquĕ tāntum hŏnēstā dŏmĭnāntī lĭcēnt, Prĕcārĭō rēgnātŭr. *Sen.* (*Thyest.* 214).

Prĕcārĭŭs, ă, ŭm. *Précaire ; emprunté.* Quī, vērsŭs īn ānguēm, Ārma ălĭēnă mŏvēs, quēm fōrmă prĕcārĭă cēlāt. *O.*

Prĕcātĭŏ, ōnĭs, *f. Prière.* Quām nōn īmpūgnāt cūjūsquĕ prĕcātĭŏ trīstĭs. *Drac.* (II, 752).

Prĕcātŏr, ōrĭs, *m. Qui prie.* Vŏlŭcrūmquĕ prĕcātŏr Ībȳcŭs. *St.* || *Ordint. Intercesseur.* Nēc tu ārām tĭbĭ Nēc prĕcātōrēm părārĭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 22. Et *Pl. As.* II, 4, 9 ; *Ps.* II, 2, 12).

† Prĕcātrīx, īcĭs, *f. Celle qui intercède.* Leūcădĭō părĭtĕr prō præsĭdĕ prōmptă prĕcātrīx. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 342).

Prĕcātŭs, ă, ŭm. *Qui a prié ou demandé.* Cōnstĭtĭt āntĕ Jŏvēm sūpplēx pēr vōtă prĕcātŭs. *V.* Pŏtĭōră prĕcātŭs. *O.* SYN. Sūpplēx. || † *Prié.* Sūspĭcĭēnsquĕ dĕhĭnc cœlūm, gĕnĭtōrĕ prĕcātō. *Juvc.* (III, 86).

† Prĕcātŭs, ūs, *m. néol. Action de prier, prière.* Īnfēstārĕ lĭbēt mānēs, mĕrĭtōquĕ prĕcātū Pācem āffērrĕ rŏgīs. *St.* (*Id. Th.* X, 71). Nōstrō rēddĭ tē pōssĕ prĕcātū. *Aus.* (*Epist.* 24, 114).

Prĕcĕ, prĕcī, *qqf.* prĕcēm, *f.* ; *ordint.* Prĕcēs, ŭm, *pl. Prière, prières.* Jūnōnĭs māgnæ prīmūm prĕcĕ nūmĕn ădōrā. *V.* Īn prĕcĕ tōtŭs ĕrām. *O.* Nĭhĭl ēst prĕcī lŏcī rĕlĭctŭm. *Ter.* (*And.* III, 2, 22). Ādjēctūră prĕcēs ĕrāt hīs Lātōnă rĕlātīs. *O.* Sēd vōtīs prĕcĭbūsquĕ jŭbēnt ēxpōscĕrĕ pācēm. *V.* Sătĭs prĕcūm dătūm Dĕō. *Aus.* (*Ephem.* 4, 1. Adde *Pl. Capt.* II, 1, 47, precem). SYN. Vōtă. EP. Sōlēnnēs, pĭæ, cāstæ, sūpplĭcēs, blāndæ, mōllēs, hŭmĭlēs, tĭmĭdæ ; āssĭdŭæ, ĭtĕrātæ, frĕquēntēs, crēbræ, sōllĭcĭtæ ; pŏtēntēs, ĭnānēs, vānæ. PPH. Vērbă prĕcāntĭă, prĕcāntĭs *ou* prĕcāntūm. Sūpplēx vōtūm. Vōtă rŏgāntĭs, prĕcāntūm. Vōx rŏgans, sūpplēx. Sūpplĭcĭbŭs vōtīs. || *Écouter, exaucer les prières.* Prĕcēs, vōtă aūdĭŏ, ēxaūdĭŏ, āccĭpĭŏ, ēxcĭpĭŏ, sūscĭpĭŏ, ādmīttŏ. Vērbă prĕcāntĭs *ou* sūpplĭcĭs, prĕcāntūm aūdĭŏ, ēxaūdĭŏ. Prĕcĕ, prĕcĭbŭs mŏvĕŏr, flēctŏr, īnflēctŏr, plācŏr, vīncŏr, frāngŏr, mōllĭŏr. Prĕcĭbŭs, vōtīs ānnŭŏ, făvĕŏ, ādsūm. Prĕcēs sūpplĭcĭs aūdĭŏ, ēxaūdĭŏ. Ōrāntī, prĕcāntī, rŏgāntī ānnŭŏ, făvĕŏ, aūrēs bĕnīgnās *ou* făcĭlēs præbĕŏ. Aūrĕ āttēntā, făcĭlī, plăcĭdā prĕcēs ēxcĭpĭŏ. Dŏ mē făcĭlēm vōtīs. Sūm făcĭlĭs rŏgāntī. Pĕtēntī nōn āvērsŏr. Prĕcēs nōn spērnŏ, dēspĭcĭŏ, rēspŭŏ. Prĕcēs rătæ. Prĕcāntēs vĕnĭā prōsĕquŏr, haūd āspērnŏr. Vōtă rătă făcĭŏ. Prĕcĭbŭs ănĭmōs flēctŏ. Prĕcēs ănĭmūm, pēctŭs, præcōrdĭă tāngūnt. Sūpplĭcĭbŭs vōtīs sŭpĕrŏ. Prĕcĭbŭs sēntēntĭă flēctĭtŭr. Vūltūm prĕcāntī nōn āvērtŏ. Nōn sūrdūm mē prĕcēs *ou* vōtă hăbēnt. Nōn sĭnŏ prĕcēs īrĕ īncāssūm, vānās. Prĕcĭbŭs nūllă rĕpūlsă fŭĭt. Lēnītō pēctŏrĕ prĕcēs ēxaūdĭŏ. VERS. Īntēntāquĕ tŭīs prĕcĭbŭs sē præbŭĭt aūrĕ. *Tib.* Quŏd sī dĕŭs ōrĕ sĕrēnō Ānnŭĕrĭt. *M. Voy.* Faveo, Placor. || *Rejeter les prières.* Vōtă *ou* prĕcēs spērnŏ, dēspĭcĭŏ, āvērsŏr. cōntēmnŏ, rēspŭŏ, rĕpēllŏ, dēstĭtŭŏ, nēglĭgŏ, nōn āccĭpĭŏ, nōn sūscĭpĭŏ, nōn aūdĭŏ. Prĕcĭbŭs rĕpūgnŏ. Prĕcĭbŭs, prĕcāntī, vōtīs aūrēm nĕgŏ, claū-

dŏ, ŏcclūdŏ, sūrdās aūrēs præbĕŏ. Prĕcĭbŭs nōn mŏvĕŏr, flēctŏr, mōllĭŏr. Prĕcēs nōn mē mŏvēnt, flēctūnt. Vōtă īnsŭscēptă rĕlīnquŏ. Sūrdā aūrĕ āvērtŏr. Aūrĭbŭs dūrīs spērnŏ. VERS. Ēxcĭdĕrūnt sūrdō tōt mĕă vōtă Jŏvī. *Pp.* Jūpĭtĕr ēt sūrdā nēglĭgĭt aūrĕ prĕcēs. *Id.* Vērbăque īncāssŭm sĕrŏ. *Sen.* Sī nĭmĭs dūrūs prĕcēs Spērnēt Thўēstēs. *Id. Voy.* Durus. || *Qqf. Imprécations.* Mīsĭt Thўēstēās prĕcēs. *H.* Hōstīlīquĕ căpŭt prĕcĕ dētēstātŭr ĕūntĭs. *O. Voy.* Diræ.

Prĕcĭæ *ou* Prĕtĭæ vītēs, *f. pl. Sorte de vigne et de raisin.* Pūrpŭrĕæ prĕcĭæquĕ. *V.* (*G.* II, 95).

Prĕcŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Prier.* Vōs, ō Cālĭŏpē, prĕcŏr, ădspīrātĕ cănēntī. *V.* Tĭbī fās ănĭmūm tēntārĕ prĕcāndŏ. *Id.* Dĕōsquĕ prĕcētŭr ĕt ōrĕt. *H.* Lārgă prĕcātūrā fūndĭtĕ vīnă mănū. *O.* SYN. Ōrŏ, rŏgŏ, ŏbsĕcrŏ, ŏbtēstŏr, īnvŏcŏ, īmplōrŏ, pŏstŭlŏ, sūpplĭcŏ, quæsŏ, dēprĕcŏr, pōscŏ, ēxpōscŏ, flāgĭtŏ, ēfflāgĭtŏ. PPH. Sūpplēx prĕcŏr, pĕtŏ. Vōcĕ prĕcŏr. Prĕcēs fūndŏ, ādmŏvĕŏ, ădhĭbĕŏ, ădjĭcĭŏ, āddŏ, cōncĭpĭŏ, ēxōrdĭŏr, ăgŏ, īmmĭscĕŏ. Prĕcēs, vōtă fĕrŏ. Vōtīs, īn vōtă vŏcŏ. Prĕcĭbŭs, prĕcĕ, vōtīs pōscŏ, rŏgŏ, ēxpōscŏ, prōsĕquŏr, tēntŏ, sōllĭcĭtŏ, īmplōrŏ, ădōrŏ, vĕnĕrŏr. Vērbă prĕcāntĭă dīcŏ, fūndŏ. Vōtă făcĭŏ. Vōcĕ *ou* prĕcĭbŭs, vōtīs prĕcĭbŭsquĕ vŏcŏ. Aūxĭlĭŏ vŏcŏ Ăd prĕcēs dēcūrrŏ. Sūpplĭcĕ vōcĕ, mănĭbŭs sŭpīnīs, flēxō pŏplĭtĕ prĕcŏr, ōrŏ, ŏbtēstŏr. Sūpplĭcĭbŭs vōtīs vĕnĕrŏr. Āntĕ pĕdēs vōlvŏr, ădvōlvŏr, prōstērnŏr, cădŏ. Ăd cœlūm, ăd sīdĕră pālmās tēndŏ. VERS. Ănĭmūm tēntārĕ prĕcāndō. *V.* Ăd quēm tūm Jūnō sūpplēx hīs vōcĭbŭs ūsa ēst. Tēndōquĕ sŭpīnās Ăd cœlūm cūm vōcĕ mănūs. Mūltă dĕōs ōrāns, ŏnĕrāvītque æthĕră vōtīs. Prĕcēs dēscēndĕre īn ŏmnēs. Aūxĭlĭōquĕ vŏcārĕ dĕōs, ēt tēndĕrĕ pālmās. *Id.* Ănĭmōque ēt vōcĕ prĕcārī. *O.* Sŏlĭtā prĕcĕ nūmĕn ădōrāt. Sōlēnnēs sătĭs ēst pōssĕ mŏvērĕ prĕcēs. *Id.* Tē paūpĕr āmbĭt sōllĭcĭtā prĕcĕ. *H.* Dīvōrūmquĕ săcrā vĕnĕrāntēs nūmĭnă vōcĕ. *Man.* Prĕcĭbŭs īrātam āggrĕdī. *Sen.* Ăd tē prĕcēs nūnc, nātĕ, mātērnās fĕrām. *Id.* Īnque hŭmĭlēs dēmīssă prĕcēs. *Cl. Voy.* Adoro, Genu. || *Demander, implorer une chose.* Sæpĕ prĕcŏr mōrtēm. *O.* Ălĭmēntăquĕ prīmă prĕcātŭr. *Id. Voy.* Posco. || — dīră *ou* dīrās. *Faire des imprécations.* Tē mē mĭhī dīră prĕcārī Cōgĭs. *Tib.* (II, 6, 17. *Ib.* 53, precor diras). *Voy.* Imprecor.

Prĕhēndŏ, *et sync.* Prēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Saisir, prendre, atteindre, et au fig.* Quĭs prŏpĕrāntēm mē prĕhēndĭt pāllĭō? *Pl.* (*Epid.* I, 1, 1). Jām vērō cœpītquĕ lŏquī, dēxtrāmquĕ prĕhēndĭt. *O.* Jām tāndem Ītălĭæ fŭgĭēntĭs prēndĭmŭs ōrās. *V.* Prēndĕrĕ quæ pōssīs ŏcŭlōrūm lūmĭne ăpērtō. *Lr.* (IV, 1136). Vĭx ŏcŭlō prēndēntĕ mŏdūm. *L.* SYN. Cōmprĕhēndŏ *ou* cōmprēndŏ, prēnsŏ, căpĭŏ, cōrrĭpĭŏ, ărrĭpĭŏ, āssĕquŏr. || *Arrêter qqn pour lui parler.* Prēndo hŏmĭnēm sōlūm. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 15. *Id. And.* II, 2, 16). || *Surprendre.* Īn fūrto ŭbĭ sīs prĕhēnsŭs. *Pl.* (*As.* III, 2, 17). SYN. Dēprĕhēndŏ, dēprēndŏ. || *Faire prendre racine.* Nām quōrūm stīrpēs tēllūs āmplēxă prĕhēndĭt. *Cic.* (*Arat.* 116).

Prĕhēnsŭs, *et sync.* Prēnsŭs, ă, ŭm. *Saisi, pris.* Răptātūrquĕ cŏmīs pēr vīm nŏvă nūptă prĕhēnsīs. *O.* Dēxtrāquĕ prĕhēnsūm Cōntĭnŭīt. *V.* Prēnsā mănū măgnā (corpora). Ēt prēnsōs dŏmĭtārĕ bŏvēs. *Id.* || *Surpris.* Ōtĭūm dīvōs rŏgăt īn pătēntī Prēnsŭs Ægæō. *H.* SYN. Dēprēnsŭs. || *Pris en flagrant délit.* Ŭbĭ prēnsŭs īn fūrtō sĭēs. *Pl.* (*Asin.* III, 2, 23).

Prēlŭm. *Voy.* Prælum.

Prĕmō, ĭs, prēssī, prēssŭm, prĕmĕrĕ. *Presser, appuyer sur, charger.* Tēllūrĭs īllām pōndŭs īmmēnsūm prĕmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 424). Pīnguĭs ēt īngrātæ prĕmĕrētŭr cāsĕŭs ūrbī. *V.* Rĭgĭdō nēc prĕmĕ tērgă gĕnū. *O.* Prēssĕrāt ēxtērnā nāvĭtă mērcĕ rătēm. *Tib.* (I, 3, 40). Nōn trăbēs Hўmēttĭæ Prĕmūnt cŏlūmnās *H.* SYN. Prēssŏ, cōmprĭmŏ, pērprĭmŏ, ŏnĕrŏ, grăvŏ, īncūmbŏ. || *En partic. Presser, fouler de son corps.* Quī sēntĭbŭs ānguēm Prēssĭt hŭmī nītēns. *V.* Făctăquĕ dē vīvō prēssērĕ cŭbīlĭă sāxō. *O.* Īllĕ prĕmĭt dūrām sānguĭnōlēntŭs hŭmūm (de moriente). *Id.* SYN. Pērprĭmŏ, īncūmbŏ, *qqf.* călcŏ, etc. *Voy.* Calco. || *Serrer.* Ēt prĕmĕre ēt lāxās scīrēt dărĕ jūssŭs hăbēnās. *V.* Ēt trĕpĭdæ mātrēs prēssēre ăd pēctŏră nātōs. *Id.* Quæquĕ mănū prĕmĕrĕt, fēlīcĭă frēnă vŏcābăt. *O.* Nĭmĭūm prĕmēndŏ Līttŭs īnīquŭm. *H. Voy.* Stringo, Arcto. || *Étouffer, étrangler.* Gĕmĭnōsquĕ prĕmēns ēlīsĕrĭt āngŭēs. *V.* Lăquĕō cōllūm prēssīssĕ pătērnūm. *H. Voy.* Strangulo. || — ēnsēm. *Dégainer* Prĕmĭt ŏmnĭs dēxtĕrā fērrūm. *Sil.* (*Id.* II, 615). SYN. Strīngŏ, nūdŏ, etc. || *Presser, serrer, ceindre d'une coiffure.* Mōllīquĕ flŭēntēm Frōndĕ prĕmĭt crīnēm. *V.* Cānĭtĭēm gălĕā prĕmĭmŭs. *Id.* Mĭtrāquĕ căpīllōs Prēssĕrăt. *O.* SYN. Strīngŏ, cīngŏ, vīncĭŏ. || *Imprimer.* Dēntēs īn vītĕ prĕmēntēm. *O.* Īntāctō prĕmĭmŭs vēstīgĭă mūscō. *Nem.* (*Cyn.* 11). SYN. Īmprĭmŏ, etc. || *Enfoncer.* Ēnsēm gērmānī īn cōrpŏrĕ prēssĭt. *St.* Ēt quī prīmŭs hŭmō prēssĭt ărātră pŭĕr. *Rutil.* (1, 74). SYN. Īnfīgŏ, īmmīttŏ, etc. || *Planter* Quæcūmquĕ prĕmēs vīrgūltă pĕr ăgrōs. *V.* SYN. Plāntŏ, sĕrŏ. *Voy.* Sero. || *Creuser.* Sŭlcūmquĕ sĭbĭ prĕmăt īpsă cărīnă. *V.* Pŭtĕūsquĕ căvātī Mōntĭs ăd īrrĭgŭī prĕmĭtŭr făstīgĭă cāmpī *L. Voy.* Fodio. || *Faire sortir en serrant.* Aūt tĕnĕrā sūccōs prēssērĕ mĕdūllā. *L.* Cōllēctūmquĕ prĕmēns vōlvĭt sŭb nārĭbŭs īgnēm. *V.* SYN. Ēlĭcĭŏ, etc. || *Abaisser.* Prĕmĭtŭr Lĭbўæ dēvēxŭs īn aūstrōs. *V.* Nēc prĕmĕ, nēc sūmmūm mōlīrĕ pĕr æthĕră cūrrūm. *O.* SYN. Dēprĭmŏ. || *Enfermer.* Ēx ŏpĭbŭs tāntīs quās grăvĭs ārcă prĕmĭt. *M.* (III, 40). Hīnc Tūscō claūdĭmŭr āmnī, Hīnc Rŭtŭlŭs prĕmĭt. *V.* Ūrbem ŏbsĭdĭōnĕ prĕmēbăt. *Id. Voy.* Claudo. || — ŏcŭlōs. *Fermer les yeux à un mourant.* Prēssīve ŏcŭlōs, aūt vūlnĕră lāvī. *V.* SYN. Claūdŏ. || *Presser, chasser, poursuivre.* Īngēntēm clāmōrĕ prĕmēs ăd rētĭă cērvūm. *V.* Hōstēmquĕ pĕr aūrās, Făctă nūbĕ, prĕmūnt. *Id.* Vēstīgĭă (alicujus) prĕmĕrĕ. *Poursuivre qqn.* (*Sil.* VII, 381.) SYN. Ūrgĕŏ, īnstŏ, ăgŏ, ăgĭtŏ, pērsĕquŏr, īnsĕquŏr. || *Élaguer.* Fālcĕ prĕmēs ūmbrās. *V.* Vērbēnāsquĕ prĕmēns. *Id.* Fālcĕ, Quā mŏdŏ lūxŭrĭēm prĕmĭt. *O.* Prĕmānt Călēnā fālcĕ (vitem). *H. Voy.* Puto. || *Retenir, arrêter.* Cōnstĭtĭt Ānchīsā sătŭs, ēt vēstīgĭă prēssĭt. *V.* Āttŏnĭtī prēssērĕ grădūm. *V. Fl.* Cōrdĕ prĕmĭt gĕmĭtūm. *V.* Sīc mĕmŏrăt, vōcēmquĕ prĕmĭt. *Id.* SYN. Cōmprĭmŏ, sūpprĭmŏ, rĕprĭmŏ, sīstŏ, tĕnĕŏ, cōntĭnĕŏ. || *Garder, serrer.* Nōnūmquĕ prĕmātŭr īn ānnŭm. *H.* || *Cacher.* Lūmēnque ŏbscūrā vĭcīssĭm Lūnă prĕmĭt. *V.* Ōmnĕ lūcrūm tĕnĕbrīs āltă prĕmēbăt hŭmŭs. *O. Voy.* Abdo. || *Qqf. Comme* Exprimo. *Représenter.* Īllīc sērvātī gĕnĭtōrĭs cōnscĭă săcră Prēssĭt ăcū. *V. Fl.* Cīngŭlăque ēt mănĭcās, nē cōnjŭgĕ vīlĭŏr īrĕt, Prēssĕrăt. *St.* || *Au fig. Presser, charger, surcharger, opprimer, accabler.* Ŏcŭlōs ŭbĭ lānguĭdă prēssĭt Nōctĕ quĭēs. *V.* Prēssītquĕ jăcēntēm Dūlcĭs ēt āltă quĭēs. *Id.* Phthĭām clārāsquĕ Mўcēnās Sērvĭtĭō prĕmĕt. *V.* Mātĕrĭă prĕmĭs īngĕnĭūm. *O.* Nōmĭnă măgnă prĕmūnt. *Id.* Quā zōnă nĭvālĭs Pērpĕtŭæquĕ prĕmūnt hĭĕmēs. *L.* Nūnc prĕmŏr ārtĕ mĕā. *Tib.* (I, 6, 10). Ā nŏxĭōrūm prĕmĭtŭr īnsŏlēntĭīs. *Ph.* SYN. Ūrgĕŏ, grăvŏ, ŏbrŭŏ, ŏpprĭmŏ, ŏnĕrŏ, vēxŏ, āffĭcĭŏ, īncūmbŏ. || *En partic. Charger d'une accusation, condamner.* Crīmĭnĭbŭsquĕ prĕmūnt vērĭs. *O.* Quĭd tōtūm prĕmĭtĭs, quĭd tōtum ăbsōlvĭtĭs ōrbēm? *L.* || *Cacher.* Cūrām sŭb cōrdĕ prĕmēbăt. *V.* Prĕmĭt āltūm cōrdĕ dŏlōrēm. Dūm nōctĕ prĕmūntŭr. Prēssa ēst īnsīgnĭs glōrĭă făctī. *Id.* || *Vaincre, surpasser.* Sī tĭtŭlōs ānnōsquĕ tŭōs nū–

mĕrārĕ vĕlīmŭs, Fāctă prĕmānt ānnōs. *O.* Nē prīscă vĕtŭstās Lāūdĕ pŭdīcĭtĭæ sæcŭlă nōstră prĕmăt. Nēc sīnĭs īngĕnĭūm nōbĭlĭtātĕ prĕmī. *Id.* Qŭāntūm Lătōnĭă nȳmphās Vīrgŏ prĕmĭt. *St.* SYN. Dēprĭmŏ, vīncŏ, sŭpĕrŏ. || *Déprimer, abaisser.* Fāmāmquĕ dŏmŭs... Pērfĭdĭæ gĕmĭnā nē prĕmĕ, dūră, nŏtā. *Aul. Sab.* (2, 102). SYN. Ŏnĕrŏ. || *Rabaisser, ravaler.* Ēxtōllĕrĕ vīrēs Gēntīs bīs vĭctæ; cōntrā prĕmĕrĕ ārmă Lătīnī. *V.* SYN. Dēprĭmŏ, ēlĕvŏ.

Prēnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Prendo. Prēnsāntēmque ūncīs mănĭbūs căpĭtă āspĕră mōntĭs. *V.* Prēnsānt fāstīgĭă dēxtrīs. *Id.* Lūbrĭcă prēnsāntēs ēffŭgĭt ūmbră mănŭs. *O.*

Prēsbȳtĕr, ĕrī, *m.* (πρεσβύτερος). *Eccl. Prêtre, ministre chrétien en état d'officier.* Quī quōndām schīsmă Nŏvātī Prēsbȳtĕr āttĭgĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 11, 20). Pārtēm lībāmĭnĭs īmām Prēsbȳtĕrō trĭbŭĭt. *Fort.* (*V. S. M.* II, 105).

Prēsbȳtĕrātŭs, ūs, *m. Sacerdoce.* Hōc quŏd ăpŭd sānctūm fŭĭt ōrdĭnĕ prēsbȳtĕrātūs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 109. Edit. Venet. *presbyterali*).

Prēssē, *adv. En serrant; au fig. Fortement, fermement.* Prēssē aūfĕrĕt ōmnĭă. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 428). Hōc stārĕ cērtō prēssĭūs fōrtēm grădū. *Sen.* (*Œd.* 85).

Prēssī, *parf. de* Premo.

Prēssŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Premo. Prēssātŭr pēdĕ pēs, mūcrō mūcrōnĕ, vĭrō vĭr. *Furius Ant.* (apud *Macr.* 6, 3). Frūstrā prēssābĭmŭs ūbĕră pălmĭs. *V.* Ēt nŏvă prēssāntēs īnquĭnĕt ūvă pĕdēs. *Pp.* (III, 17, 18). || *Au fig.* Ēt sānctūm mēndāx fācūndĭă prēssăt. *Juvc.* (IV, 598).

Prēssūră, æ, *f. Action de presser.* || † *Au fig.* Cōrpŏrĕī nēc jām prēssūră lăbōrĭs Cōntĕrĕt īncērtōs. *Prosp.* (*Ing.* IV, 166). SYN. Ŏnŭs, pōndŭs. || *Huile, essence* (*pressurage*). Tōtīs se ēffūndĕrĕ sīgnīs Cōrȳcĭī prēssūră crŏcī. *L.*

Prēssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Premo. *Pressé, serré, foulé, chargé, accablé, caché, supprimé, etc.* Ēt prēssām nŏtō pōndĕrĕ vīdĭt hŭmūm. *O.* Ēt prēssī cōpĭă lāctĭs. *V.* Prēssīs pūgnăt hăbēnīs. *Id.* Ēt cŭbĭtō rĕmănĕtĕ prēssō. *H.* Gūrgĭtĕ prēssă grăvī. *O.* Prēssī mēmbră mĕrō. *Pp.* (II, 15, 42). Prēssō vĭās Scrūtātŭr ōrĕ. *Sen.* (*Thyest.* 498, de cane). Ūt clāmōr prēssūs grăvĭtātĕ rĕgēntĭs. *O.* Prēssōque ōbmūtŭĭt ōrĕ. *V.* Āncĭpĭtī mēntēm fōrmīdĭnĕ prēssŭs. *Id.*

Prēssŭs, ūs, *m. Action de presser, pression.* Hīc prēssū dŭplĭcī pālmārūm cōntĭnĕt Ānguĕm. *Cic.* (*N. D.* 2, 42). Vēstrōnĕ prēssū quōndām Nĕmĕæūs lĕō Frēndēns ēfflāvĭt grăvĭtĕr ēxtrēmūm hălĭtūm? *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 9. Quem ipsum *Tullium* credo).

Prēstēr, ĕrĭs, *m.* (πρηστήρ). *Météore enflammé ou igné.* Prēstērās Grāīī quōs āb rē nōmĭnĭtārūnt. *Lr.* (VI, 423. *Id.* ib. 445. Cf. *Sen. Q. N.* 5, 13; *Plin.* 2, 50, 1). || *Espèce de serpent venimeux.* Pērcūssĭt prēstēr: īllī rŭbŏr īgnĕŭs ōră. *L.* (IX, 791. *Ib.* 722).

Prĕtĭōsē, *adv. Richement.* Tēmplă vĕtūstă nŏvās, prĕtĭōsĭūs ēt nŏvă cōndĭs. *Fort.* (III, 29, 11).

Prĕtĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui coûte beaucoup, cher.* Prĕtĭōsās sūmĕrĕ vēstēs. *O.* Ēxērcēs prĕtĭōsa ŏdĭa ēt cōnstāntĭă māgnō. *Id.* Prĕtĭōsă fămēs. *M.* (X, 92). SYN. Cārŭs, *par ext.* māgnĭfĭcŭs, sŭpērbŭs, dīvĕs. || *Précieux.* Īngĕnĭūm quōndām fŭĕrāt prĕtĭōsĭūs aūrō. *O.* Aūrō dētĕrĭōr, fūlvō prĕtĭōsĭōr ærĕ. *Id.* SYN. Cārŭs, *par ext.* prāstāns, bŏnŭs. PPH. Māgnī prĕtĭī. Quŏd īn prĕtĭō, īn māgnō prĕtĭō ēst. Rēs dīgnă pĕtī. || *Riche, opulent.* Prĕtĭōsăquĕ mūrĭcĕ Sīdōn. *L.* Prĕtĭōsăquĕ pīctō Mārmŏrĕ. *Cl. Voy.* Dives. || *Qui paye largement.* Dēdĕcŏrūm prĕtĭōsŭs ēmptŏr. *H.* SYN. Lārgŭs, prōdĭgŭs.

Prĕtĭūm, ĭī, *n. Prix, valeur.* Jūdĭcĭō prĕtĭūm rēs hăbĕt īstă tŭō. *O.* Æs ĕrăt īn prĕtĭō. *Id.* Dŏmĭnō prĕtĭīs mūtārĕ jŭbēntŭr Ēxĭgŭīs. *J.* (8, 65). || Pārvī mĭnĭmī, *ou* māgnī prĕtĭī. *De peu de valeur, méprisable; précieux, estimable.* Hŏmŏ qui ādmīsĭt īn s[e] cŭlpām, nūllū' st tām pārvī prĕtī Quīn pŭdĕăt. *P[l.]* (*Aul.* IV, 10, 60. *Id. Cas.* I, vs. 10, magni preti[i]). || Prĕtĭūm făcĭŏ. *Dire le prix d'une marchandise qu'on veut vendre.* Īndĭcă, făc prĕtĭūm. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 37. Adde *Mart.* I, 86, 7). || Prĕtĭō. *Pour u[n] prix, pour de l'argent.* Ūrbēm Ēxĭgŭām prĕtĭō pŏ[s]sŭĭt. *V.* Fīxĭt lēgēs prĕtĭo ātquĕ rĕfīxĭt. *Id.* Prĕtĭ[ō] părātă, vīncĭtŭr prĕtĭō fĭdēs. *Sen.* (*Ag.* 287). || Ē[s]ŏpĕræ prĕtĭūm. *Voy.* Opera. || *Dépense.* Nīl prĕtĭ[ī] pārsĭt. *Plaut.* (*Captiv. prol.* 32). Nūnquam ănĭm[ō] prĕtĭīs ōbstāntĭbŭs. *J.* (11, 15). SYN. Sūmptŭs, īm[-]pēnsă. || *Salaire, récompense, prix.* Mōrs prĕtĭūm tārdĭs: ēă lēx cērtāmĭnĭs ēstŏ. *O.* Jūnctă sŭō prĕtĭūm dăbĭtŭr tĭbĭ fēmĭnă taūrō. *Id.* Ēt pālmæ, prĕtĭūm vīctōrĭbŭs. *V.* Aūsŭs Pēlīdæ prĕtĭūm sĭbĭ pōscĕr[e] cūrrŭs. *Id.* SYN. Præmĭŭm, mĕrcēs. *Voy.* Præmium. || *En mauv. part : Prix, châtiment.* Ēt pēccārĕ nĕ[-]fās, aūt prĕtĭum ēst mŏrī. *H.* Īllĕ crŭcēm scĕlĕrĭs prĕtĭūm tŭlĭt, hīc dĭădēmă. *J.* (13, 105). SYN. Præmĭūm, mĕrcēs, pœnă. || *Or, argent, richesse[s]*. Cōnvērso īn prĕtĭūm dĕō (scil. Jove). *H.* Prĕtĭo ē[st] īllă rĕdēmptă mĕō (palla). *O.* Īn prĕtĭō prĕtĭūm nūn[c] ēst, dăt cēnsŭs hŏnōrēs. *Id.* Ōmnĭă Rōmæ Cūm prĕtĭō. *J.* (3, 183). SYN. Aūrūm, ārgēntūm, pĕcūnĭ[a]. *Voy.* Divitiæ. || *Argent, gain.* Prĕtĭō căpĭūntŭr ăvār[ă] *Tib.* (III, 1, 7). SYN. Lŭcrūm.

† Prētŏr. *Au lieu de* Prætor. Prētŏr nē rūstĭcŭ[s] fīăt. *Lucil.* (ap. *Diom.* 447, qui barbarismum notat[)].

Prēx (*inus.*). *Voy.* Prece.

Prĭămēĭs, ĭdĭs, *f.* (Πριαμηΐς). *Fille de Priam.* Prĭă[-]mēĭdă vīdĕrăt īpsām. *O.* Vīsā Prĭămēĭdĕ. *Id.*

Prĭămēĭŭs, ă, ūm (Πριάμειος *et* Πριαμήϊος). *D[e] Priam.* Ō fēlīx ūna ānte ălĭās Prĭămēĭă vīrgŏ! [V.] Prĭămēĭŭs hōspēs. *O.*

Prĭămĭdēs, æ, *m.* (Πριαμίδης). *Fils de Priam.* Prĭă[-]mĭdēs mūltīs Hĕlĕnūs cōmĭtāntĭbŭs āffĕrt. *V.* Dēplō[-]rātōsquĕ rĕcēnsēnt Prĭămĭdās. *O.*

Prĭămŭs, ī, *m.* (Πρίαμος). *Priam, fils de Laome[-]don, roi de Troie, fut tué par Pyrrhus.* Fōrsĭtăn ē[t] Prĭămī fŭĕrīnt quæ fātă, rĕquīrās. *V.* Trōjă sĭmŭ[l] Prĭămūsquĕ cădūnt. *O.* SYN. Lāŏmĕdōntĭădēs. || *P[e]tit-fils du roi Priam.* (*Virg. Æn.* V, 564.)

Prĭāpēŭs *et* Prĭāpēĭŭs, ă, ūm (Πριάπειος *et* Πρια[-]πήϊος). *De Priape.* || — vērsŭs. *Vers priapéen, hexa[-]mètre coupé après le troisième pied, comme ce ver[s] de Virgile :* Cui non dictus Hylas puer — et Latoni[a] Delos? (Cf. *T. Maur. Met.* 1211.) || *Autre priapéen dont on trouve le modèle dans Catulle* (*Carm.* 18[)]. Vērsūs ērgŏ măgīstrī vŏcānt hōs Prĭāpēōs. *T. Maur.* (*Met.* 1199. Cf. *Diom.* 494 et 515).

Prĭāpŭs, ī, *m.* (Πρίαπος, *Ion.* Πρίηπος). *Priape, fils de Bacchus et de Vénus, né à Lampsaque, die[u] des jardins et de la débauche. On plaçait dans le[s] jardins un Priape armé d'une faux, pour effrayer les oiseaux et les voleurs.* Hēllēspōntĭăcī sērvĕt tū[-]tēlă Prĭāpī. *V.* Lāmpsăcĭūs hōc ănĭmāl sŏlĭtă ēst mā[-]ctārĕ Prĭāpō. *O.* EP. Rūrĭcŏlă, cūstōs; prōtērvŭs lāscīvŭs, ōbscēnŭs, sălāx. PPH. Dĕŭs Hēllēspōntĭăcŭs Lāmpsăcĭŭs. Hōrtōrŭm dĕŭs, cūstōs, præsēs. Pĕcŏrĭs pătĕr. Rūrĭs cūstōs. Cūstōs vītĭs ēt hōrtī. Rŭbĕr cū[-]stōs. Fālcĭfĕr sĕnēx. Dĕūs rūrĭcŏlă. Dĕŭs sălāx. Băc[-]chī fīlĭŭs, prōlēs. VERS. Fūrum ăvĭūmquĕ Māxĭmă fōrmīdŏ. *H.* Tūm Bācchī rēspōndĕt rūstĭcă prōlēs. Ārmātŭs cūrvā sīc mĭhĭ fālcĕ dĕŭs. *Tib.* Ēst tŭgŭrī cūstōs ārmātŭs fālcĕ sălīgnā. (*Copa*, 23.)

Prīdēm, *et ordint.* Jāmprīdēm *ou* Jām prīdēm *adv. Depuis longtemps.* Jām prīdēm cœlī nōbīs tĭ[-]

rēgĭă, Cæsăr, īnvĭdĕt. *V.* Quăm prīdĕm pătĕr Mi ĕt mātĕr mŏrtŭi ēssēnt. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 11). Nōn ĭtă prīdĕm Spōndēōs stăbĭlēs īn jūră pătērnă rĕcēpĭt. *H.* Ceū prīdĕm dēbĭtă fātīs. *L.* SYN. Dūdŭm. *Voy. ce mot.*

Prīdĭānŭs, ă, ŭm. *De la veille.* Cōnvērrĭtōrēm prīdĭānæ rĕlĭquĭæ. *Poet.* (apud *Apul. Apol.*, t. II, p. 9 Bip.). SYN. Hēstērnŭs.

Prīdĭē, *adv. La veille.* Prīdĭē nōs tē ādvŏcātōs hūc dūxīsse ŏpōrtŭĭt. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 23. *Id. Stich.* I, 2, 63).

Prĭēnæŭs, ă, ŭm, *et* Prĭēneūs, ĕŏs, *m.* (Πριηναῖος *et* Πριηνεύς). *De Priène.* Bĭās Prĭēneūs dīxĭt : Οἱ πλεῖστοι κακοί. *Aus.* (*Sept. Sap. Lud.* 14. Sic in *Anth.* I, p. 571). || ✝ Prĭēnæŭs. Prĭēnæē Bĭā, quōd plūs tĭbĭ tūrbă mălōrum ēst. *Sid.* (2, 161. *Id.* 15, 49).

Prĭēnē, ēs, *f.* (Πριήνη). *Priène, ville d'Ionie, patrie de Bias.* Plūrēs ēssĕ Bĭās prāvōs, quēm clāră Prĭēnē. *Aus.* (*Sept. Sap.* 7). Īntĕr Mīlētūm cūrrēns lātāmquĕ Prĭēnēn. *Prisc.* (*Peri.* 788).

Prĭēneūs. *Voy.* Prienæus.

Prīmævŭs, ă, ŭm. *Jeune.* Quōrūm prīmævŭs Hĕlĕnŏr. *V.* Cōnfīsŭs prīmævō flōrĕ jŭvēntæ. Fīdēns prīmævō cŏrpŏrĕ Laūsŭs. *Id.* SYN. Jŭvĕnīlĭs, jŭvĕnĭs.

Prīmārĭŭs, ă, ŭm. *Premier, qui tient le premier rang.* Vēl prīmārĭŭm părăsītum ātque ŏbsōnātōrem ŏptŭmŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 73). Ātque ĕă cōndĭtĭo huīc vēl prīmārĭa ēst. *Id.* (*fr. Trin.* ed. *Maio*). Fēmĭnæ prīmārĭæ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 78).

✝ Prīmātēs, ĭŭm, *m. pl. Les premiers citoyens.* Īllĭcŏ cōnsūltīs pēr sē prīmātĭbŭs ūrbĭs. *Paul. Pell.* (vs. 373).

✝ Prīmē, *adv. En première ligne.* Ăcōntĭzŏmĕnŏs fābŭla ēst prīmē prŏbă. *Næv.* (apud *Char.* 188. Vocem agnoscit *Prisc.* 603).

Prīmĭgĕnĭŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* || *Nom d'homme.* Prīmĭgĕnī (*gén.*) vērnæ. *Inscr.* (ap. *Momms. N.*, n. 7139. Titulus est : *Ummidio Primigenio*).

Prīmĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Le premier en date, produit le premier.* Pōst mūndī tēmpŭs gĕnĭtālĕ, dĭēmquĕ Prīmĭgĕnūm mărĭs ēt tērræ. *Lr.* (II, 1105). Mēntĭs prīmĭgĕnæ pĕnētrālĭă dūră rĕsōlvēns. *Avien.* (*Arat.* 13).

Prīmĭpīlŭs, ī, *m. Primipile, le premier centurion du manipule des triaires.* Pūgnăt ăd ēxēmplūm prīmī, mĭnŏr ōrdĭnĕ, pīlī. *O.* SYN. Pīlŭm. PHR. Prōquĕ bŏnō vērsū prīmūm dēdūcĭtĕ pīlŭm. *O.* Sūmmī tūm mūnĕră pīlī Lælĭŭs ēmĕrĭtīquĕ gĕrēns īnsīgnĭă dōnī. *L.*

✝ Prīmĭtĕr. *Comme* Primo. *Voy. dans* Pannis.

Prīmĭtĭæ, ārŭm, *f. pl. Prémices, premiers fruits.* Prīmĭtĭās frūgūm Cĕrĕrī, sŭă vīnă Lyæō. *O.* Prīmĭtĭās Cĕrĕrī fārră rĕsēctă dăbānt. *Id.* PPH. Prīmă dōnă, mūnĕră. || *Au fig. Prémices, début, commencement.* Prīmĭtĭæ jŭvĕnĭs mĭsĕræ, bēllīquĕ fŭtūrī Dūră rŭdīmēntă! *V.* Heī mĭhĭ prīmĭtĭīs ārmōrum ēt rītĕ nĕfāstō Lībātīs! *St.* Jūstæquĕ dŏlōrŭm Prīmĭtĭæ. *V. Fl.* SYN. Ēxōrdĭă, ēxōrsă, prīmōrdĭă.

? Prīmĭtĭŭs. *De premier rang. Voy.* Prunicius.

Prīmĭtīvŭs, ă, ŭm. *Comme.* Primus. Ūt prīmĭtīvūm crēdĕrēs fētūm gĕrī. *Prud.* (*Peri.* 10, 828).

Prīmĭtŭs, *adv. Originairement, dès le commencement.* Tūm quĭbŭs ætātĭs frētă prīmĭtŭs īnsĭnŭāntŭr. *Lr.* (IV, 1027). Īngĕntī prĕtĭō dāt prīmĭtŭ' paūcōs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 118). Mātĕrĭām sūmpsīssĕ sĭbĭ, quā prīmĭtŭs ēssĕ Īncĭpĕrĕt. *Prud.* (*Ham.* 172. Adde *Cat.* 19, 11).

Prīmō, *adv. D'abord, en premier lieu.* Ēt tĭmŭĭt prīmō nē Jūpĭtĕr ēssĕt ĭn īllā. *O.* Āt mātrēs prīmo āncĭpĭtēs. *V.* Ēt quāmvīs prīmō fērrūm strīnxērĕ gĕmēntēs. *L.* SYN. Prīncĭpĭō.

Prīmōgĕnĭtŭs, ī, *m. Premier né.* || *Eccl. Le premier homme.* Expŭlĕrāt prīmōgĕnĭtūm sævīssĭmŭs Ānguĭs. *Sedul.* (II, 1).

✝ Prīmŏplāstŭs, ī, *m.* (*mot hybride, formé de* Primus *et* πλαστός). *Comme le précéd.* Īndŭĭt, nē gēns pĕrīrēt prīmŏplāsti ēx gērmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 9, 17). *Voy.* Protoplastus.

Prīmŏr (*inus.*), *gén.* Prīmōrĭs, *adj. m. f. n. Le premier, en parl. de deux; en gén. Premier; qqf. jeune.* Haūd mē dīssĭmĭlem, Ālcīdē, prīmōrĭbŭs ānnīs Āgnōscēs, īnvīctē, tŭīs. *Sil.* Ēxcīsām prīmōrī mārtĕ Săgūntūm. *Id.* Prīmōrĭbŭs ēx ĕlĕmēntīs. *Lr.* (VI, 1009). Tē prīmōrĕ vĭgēns, tē dēfĭcĭēntĕ rĕlābēns. *Aus.* (*Par.* 15, 7). || *Subst. m. pl. Les grands.* Prīmōrēs pŏpŭli ārrĭpŭĭt. *H.* Vīsa ĭnĭmīcōrūm prīmōrĭbŭs. *J.* (15, 40). SYN. Prŏcĕrēs, prīmī. || *Placé en avant, au bout.* Nāsī prīmōrĭs ăcūmĕn. *Lr.* (VI, 1191). Ēdūxīque ănĭmām prīmōrĭbŭ' nārĭbŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 24). Īn lābrīs prīmōrĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 65). Sēd prīmōrĕ vădō pōst rĕfŭgūm mărĕ. *Aus.* (*Epist.* 7, 42). SYN. Prīmŭs.

Prīmōrdĭŭm, ĭī, *n.*, *ordint.* Prīmōrdĭă, ōrŭm, *pl. Commencement.* Ēt prŏfŭgūm Ænēān, āltæ prīmōrdĭă Rōmæ. *O.* Prīmōrdĭă bēllī. *St.* Prīmōrdĭă gēntĭs. *L.* Sī pĕdĭs āltĕrĭŭs prīmōrdĭă cōnsŏnă ēt ūdă. *T. Maur.* (*Syll.* 822). Aūt quōd prīmōrdĭŭm căpēssăm? *Pac.* (ap. *Non.* 3, 337). SYN. Prīncĭpĭŭm, ēxōrdĭă, ŏrīgō, etc. *Voy.* Initium. || *Les éléments du monde, molécules, atomes.* Sūnt ĭgĭtūr sŏlĭdā prīmōrdĭă sīmplĭcĭtātĕ. *Lr.* (I, 550. *Id.* II, 156). SYN. Prīncĭpĭă, prīmă, sēmĭnă, cŏrpŏră, cŏrpūscŭlă, ĕlĕmēntă, pārtĭcŭlæ, ātŏmī. EP. Prīmă, cōncōrdĭă, dīscōrdĭă, pūgnāntĭă. PPH. Rērŭm prīmōrdĭă, sēmĭnă, cŏrpŏră. Gĕnĭtālĭă cŏrpŏră. Ĕlĕmēntă prīmă. PHR. Fēcūndăquĕ sēmĭnă rērŭm. *O.* Nōn bĕnĕ jūnctārūm dīscōrdĭă sēmĭnă rērŭm. *Id.* Prīmōrĭbŭs ēx ĕlĕmēntĭs. *Lr.* Nūllīquĕ sĕcābĭlĕ sēgmĕn. *Aus.* Quōd pūgnāntĭă sēmĭnă Fœdŭs pērpĕtŭūm tĕnēnt. *Boet.* (Cf. *Ovid. Met.* I, 26 sq., et *Met.* XV, 239; *Lucr.* I, 716 sq.)

Prīmōrĭs. *Voy.* Primor.

Prīmŭlŭm, *adv.*, *dimin. de* Primum. *D'abord.* Dŏlōrēs, mĕă tu, ŏccĭpĭūnt prīmŭlŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 1, 2. Adde *Pl. Men.* V, 5, 18).

Prīmŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Primus. Prīmŭlō dīlūcŭlo ăbĭvīstī. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 105).

Prīmŭm, *adv. En premier lieu, d'abord.* Ōmnĭŭm prīmūm, dīvērsæ stătĕ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 16. Et *Ter. Heaut.* II, 3, 33). SYN. Īn prīmīs. || *Pour la première fois.* Quō tēmpŏrĕ prīmŭm Deūcălĭōn văcŭūm lăpĭdēs jăctāvĭt ĭn ŏrbĕm. *V.* Vōs cēlsīs nūnc prīmŭm ā nāvĭbŭs ītĭs! *Id.* Tūnc prīmūm pŏsŭērĕ cŏmās (arbores). *L.* || Quămprīmŭm. *Voy. ce mot.*

✝ Prīmūmdŭm (*de* Primum *et* dum). *D'abord.* Prīmūmdum huīc ēssĕ nōmĕn ūrbī Dīphĭlŭs. *Pl.* (*Rud. prol.* 32. *Id. Mil.* II, 3, 26, et passim).

Prīmŭs, ă, ŭm. *Premier.* Pīnguĕ sŏlūm prīmīs ēxtēmplo ā mēnsĭbŭs ānnī. *V.* Ītălĭām prīmŭs cōnclāmăt Ăchātēs. *Id.* Ā sŭpĕrīs hīc mĭhĭ prīmŭs ĕrĭt. *O.* Prīmŭs ĭnīrĕ mănū, pōstrēmŭs pōnĕrĕ mārtĕm. *Sil.* SYN. Prĭŏr, prīncēps, *qqf.* prīmŏr. || Cūm prīmīs, Īn prīmīs. *Voy.* Cumprimis, Imprimis. || Ā prīmō. *D'abord.* Mūlto īmprŏbĭōrēs sūnt quam ā prīmō crēdĭdī. *Pl.* (*Most.* III, 2, 139. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 37). || *Le premier, qui est à la tête; subst. m. pl. Les premiers citoyens, les grands.* Ēst gĕnŭs hŏmĭnūm qui ēssĕ prīmōs se ōmnĭŭm rērūm vŏlūnt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 10). Jŭvĕnūm prīmōs tŏt mĭsĕrĭt Ōrcō. *V.* Ăd līmĭnă prīmī Pœnōrum ēxspēctānt. *Id.* Mē prīmīs ūrbĭs bēllī plăcŭīssĕ dŏmīquĕ. *H.* Dŭctōrēs Dănăūm dēlēctī, prīmă vĭrōrŭm. *Lr.* (I, 87. Græce : τὰ πρῶτα τῶν ἀνδρῶν). SYN. Ŏptĭmŭs, prīmārĭŭs, prīncēps, *au plur.* prīmōrēs, prŏcĕrēs. || Prīmæ pārtēs. *Le pre-*

mier rôle. Quĭă prīmās pārtēs quī ăgĕt, īs ĕrĭt Phōrmĭŏ. *Ter.* (*Ph. prol.* 28). *Voy.* Pars. || *Subst. n. pl. Les molécules, les atomes*. Prōptĕrĕā quĭă sūnt ē prīmīs făctă mĭnūtīs. *Lr.* (IV, 186). Hīs ēxōrdĭă prīmīs Ōmnĭă. *V. Voy.* Primordium. || *Ancien, les ancêtres*. Mājōrūm prīmūs quīsquīs fŭĭt īllĕ tŭōrūm. *J.* (8, 274). Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fīssīlĕ līgnūm. *V.* SYN. Prīscŭs, āntīquī, vĕtĕrēs. || *Excellent, de première qualité, qui a le premier rang, distingué*. Nōn făcĭt ăd sævōs cērvīx, nĭsĭ prīmă, lĕōnēs. *M.* (I, 52). Prīmōs sĭbĭ pōscăt hŏnōrēs. *V.* SYN. Ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, præstāns, īnsīgnĭs. || *Placé en avant, au bout*. Prīma hŏmĭnĭs făcĭēs. *V.* Vēstīgĭă prīmī Ālbă pĕdĭs. Prīmăquĕ fĕrrātīs præfīgūnt ōră căpīstrīs. *Id.* Prīmō līmĭnĕ. *J.* (1, 95). SYN. Prīmŏr, āntĕrĭŏr. || *Qui commence, qui se lève, naissant*. Prīmă nŏvō spārgēbāt lūmĭnĕ tērrās (Aurora). *V.* Aūtūmnī frīgŏrĕ prīmō. *Id.* Prīmō sōlĕ. *J.* (2, 133). SYN. Īncĭpĭēns, ŏrĭēns, nāscēns. || *Pour l'adv.* Primum. Vīx prīmōs ĭnŏpīnă quĭēs lāxāvĕrăt ārtūs. *V.* Bēllī, Prīmă quŏd ăd Trōjām prō cārīs gēssĕrăt Ārgīs. Tūque ō, cuī prīmă frĕmēntēm Fūdĭt ĕquūm tēllūs. *Id.* || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Inscr.* apud *Murat.* p. 1442.)

Prīncēps, ĭpĭs, *m. f. Premier*. Mātrī Quī dĕdĕrĭt prīncēps ōscŭlă, vīctŏr ĕrĭt. *O.* Prīncēps tūrmās īndūcĭt Āsȳlās. *V.* Rērūmque ā prīncĭpĕ cūrsū Fīxă mănēnt. *V. Fl.* Prīncēps stăt lāncĕă mūrō. *St.* SYN. Prīmŭs. *Voy. ce mot*. || *m. pl. Les premiers citoyens*. Prīncĭpĭbūs plăcŭĭssĕ vĭrīs, nōn ūltĭmă laūs ēst. *H.* SYN. Prīmī, prīmōrēs, prŏcĕrēs. || *Chefs, généraux*. Pōstrīdĭe īn cāstra ēx ūrbe ăd nōs vĕnĭūnt flēntēs prīncĭpēs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 100). *Voy.* Dux. || *Le prince, le chef de l'État, l'empereur*. Hīc ămēs dīcī pătĕr ātquĕ prīncēps. *H.* Sīt pĭgĕr ăd pœnās prīncēps, ăd mūnĕră vēlōx. *O.* Ō dūlce īnvīctī prīncĭpĭs īngĕnĭūm! *M.* (*Spect.* 20). *Voy.* Rex. || *Nom d'homme.* (*Phæd.* V, 7.)

Prīncĭpālĭs *et* Prīncĭpĭālĭs, ĕ. *Qui tient au principe, qui est du commencement, originaire, initial*. Prō prīncĭpālī rītĕ nōbīscūm dĕōs Ōrārĕ vītā. *Prud.* (*Peri.* 10, 422). Ēt vĭdēmūs quāndŏ fīxām prīncĭpāli īn nōmĭnĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 172). Haūd sĭnĕ prīncĭpĭāli ălĭquō lævōrĕ crĕāta ēst. *Lr.* (II, 423. *Id.* V, 247).

Prīncĭpātŭs, ūs, *m. Suprématie, pouvoir suprême*. Dē prīncĭpātū quūm dĕcērtārēnt grĕgĭs. *Ph.* Īn prīncĭpātū cōmmūtāndō cīvĭŭm. *Id. Voy.* Imperium.

† Prīncĭpĭālĭs. *Voy.* Principalis.

Prīncĭpĭō, *pris adv. Voy. le suiv.*

Prīncĭpĭŭm, ĭī, *n. Commencement, principe, origine; qqf. Auteur*. Āb Jŏvĕ prīncĭpĭūm, Mūsæ. *V.* Ā sānguĭnĕ Teūcrī Dūcĕrĕ prīncĭpĭŭm. *O.* Ā tē prīncĭpĭūm lūcĭs. Græcĭă prīncĭpĭūm mōrĭs fŭĭt. *Id.* Mĭhī Bēlūs ăvōrūm Prīncĭpĭūm. *Sil.* SYN. Prīmōrdĭūm, ĭnĭtĭūm, ŏrīgŏ, fōns, căpŭt, *qqf.* prīncēps, aūctŏr. *Voy.* Initium. || Ā *ou* Īn prīncĭpĭō, *et absolt.* Prīncĭpĭō. *Dès le commencement, en commençant, d'abord*. Ŭtĭnam ā prīncĭpĭō rĕi ĭtĕm pārsīssēm mĕæ! *Pl.* (*Truc.* II, 4, 24. *Id. Capt.* III, 4, 91). Ēt blānde īn prīncĭpĭo āllŏquī. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 22). Prīncĭpĭo ŭt īllo ādvĕnĭmŭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 48). Prīncĭpĭō dēlūbra ădĕūnt. *V.* SYN. Prīmō. PPH. Ānte ōmnĭă. || *Principes des corps, atomes*. Sēd rāră văgāntŭr Prīncĭpĭa aūrārŭm. *Man.* (I, 828). Nēc quĭdquām cōmmūtārī sĭnĕ cōncĭlĭātū Prīncĭpĭūm. *Lr.* (II, 937). *Voy.* Primordia. || *Qqf. L'endroit dans le camp où était la tente du général*. Tu hōsce īnstrŭe : hīc ĕgo ĕrō pōst prīncĭpĭa : īnde ōmnĭbŭ' sīgnūm dăbō. *Ter.* (*Eun.* IV, 7 11. Ubi *Donat.*). || Pōstprīncĭpĭă. *Voy. ce mot.*

† Prīncĭpŏr, ārĭs, ārī, *d. néol. Être chef, commander*. Rēgnīs prīncĭpĭbūsquĕ prīncĭpāntēm. *Sid.* (9, 48. *Ib.* 23, 90).

Prīōn, ōnĭs, *m. Prince des Gètes, tué par Jason*. Ēt Gĕtĭcūm Prīōnă fĕrĭt. *V. Fl.*

Prĭŏr, ŭs; ōrĭs. *Premier (en parlant de deux)*. Tūquĕ prĭŏr, tū pārcĕ, gĕnŭs quī dūcĭs ŏlȳmpō. *V.* Ēt, quōd prĭŭs ōrdĭnĕ vērbum ēst, Pōstĕrĭūs făcĭās. *H.* || *Précédent, ancien; m. pl. Ceux qui ont vécu avant nous, ancêtres*. Ævīque ēxēmplă prĭōrĭs. *O.* Mōrĕ prĭōrŭm. *Id.* Nōmēn dīxērĕ prĭōrēs Ōrtȳgĭăm. *V.* Ābĭtūrŭs īllūc quō prĭōrēs ăbĭērunt. *Ph.* SYN. Prīscŭs. *Voy.* Avus. || *Premier, meilleur, supérieur*. Ārtĭbŭs īn dŭbĭo ēst hæc sĭt, ăn īllă, prĭŏr. *O.* Pūnĭcĕæ flōrĕ prĭŏr rŏsæ. *H.* Sī vōcem hăbērēs, nūllă prĭŏr ālĕs fŏrĕt. *Ph.* SYN. Mĕlĭŏr, præstāntĭŏr. || *Plus important*. Bēllī pūgnæquĕ prŏpīnquæ Cūră prĭŏr. *V. Fl*

Prīscĭlĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme*. Ăccūsātōrēm vĕtĕrātī Prīscĭlĭānī. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 336. Et *Anthol.* II, p. 2).

Prīscīllă, æ, *f. Nom de femme*. Hīnc, Prīscīllă, tuō sōlātĭă grātă mărītō Cōncĭpĕrēm. *St.*

Prīscŭs, ă, ŭm. *Ancien, du temps passé*. Ēt prīscōs dŏcŭĭt cĕlĕbrārĕ Lătīnōs. *V.* Paūcă tămēn sŭbĕrūnt prīscæ vēstīgĭă fraūdĭs. *Id.* Prīscă jŭvēnt ălĭōs. *O.* Prīscō mōrĕ. *Id.* SYN. Vĕtŭs, āntīquŭs, vĕtūstŭs, etc. *Voy.* Vetus. || Prīscī, *m. pl. Les anciens*. Quūm prīscī cŏlĕrēnt stŭdĭōsĭŭs āgrōs. *O. Voy.* Veteres. || *De l'ancien temps, par rapport à l'innocence*. Heū pĭĕtās! heū prīscă fĭdēs! *V.* || *Par rapport à la sévérité*. Sævă quŏd hōrrēbās prīscī præcēptă părēntĭs. *Cat.* (64, 159). Āh pĕrĕāt, cuī sūnt prīscă sŭpērcĭlĭă! (*Copa*, 34.) || *Qqf. Précédent, premier*. Quĭd sī prīscă rĕdĭt Vĕnŭs? *H.* Prīscūm părĭtēr cūm cōrpŏrĕ nōmĕn Mūtăt. *O.* Paūlātim ĭn ĭmāgĭnĕ prīscā Ībăt ăgrīs Īō. *V. Fl.* SYN. Prīstĭnŭs, prĭŏr. || *Subst. m. Nom d'homme*. Mŏdŏ lævă Prīscŭs ĭnānī. *H.* (Et *Mart. Spect.* 29).

Prīstĭnŭs, ă, ŭm. *D'auparavant, primitif, premier*. Īn nĕmŭs ūmbrĭfĕrūm, cōnjūx ŭbĭ prīstĭnŭs īllī. *V.* Mēns tāntūm prīstĭnă mānsĭt. *O.* SYN. Prĭŏr, prīscŭs. || *Qqf. Ancien*. Prīstĭnă Rōmŭlēīs īnflōrŭĭt ārcĭbŭs ætās. *Cl.* Īn vōbīs rĕsĭdēnt mōrēs prīstĭnī. *Pl.* (*Truc. prol.* 7). SYN. Āntīquŭs, prīscŭs.

Prīstĭs, Prīstrīx. *Voy.* Pistris, etc.

Prĭŭs, *adv. Avant, auparavant; jadis*. Nōn prĭŭs ādspĭcĭēs ŭbĭ fēssum ætātĕ părēntēm Līquĕrĭs? *V.* Tībĭcēn dĭdĭcĭt prĭŭs, ēxtĭmŭĭtquĕ măgīstrūm. *H.* Ōtĭum ēt rēgēs prĭŭs, ēt bĕātās Pērdĭdĭt ūrbēs. *Cat.* (51, 15). SYN. Āntĕ, āntĕā, quōndăm, ōlĭm. || *Plutôt, de préférence*. Tēllūs ōptēm prĭŭs īmă dĕhīscăt. *V.* SYN. Cĭtĭŭs, pŏtĭŭs, măgĭs.

Prĭūsquăm *ou* Prĭŭs... quăm, *conj. Avant que* Fĕrrō cōmpēscĕ, prĭūsquăm Dīră pĕr īncaūtūm sērpānt cōntāgĭă vūlgŭs. *V.* Vōs īstă dĕcēt vīndīctă, prĭūsquăm Ēmăthĭī Thrācēsquĕ dŏlēnt. *St.* Āt prĭŭs īgnōtūm fērrō quām scīndĭmŭs æquŏr. *V.* SYN. Āntĕquām. PPH. Āntĕ... quăm. Quām prĭŭs. Quūm nōndūm. PHR. Fōvĭt ĭn ŭlnīs, Quām prĭŭs ābjūnctōs sēdŭlă lāvĭt ĕquōs. *Pp.*

Prīvātĭm, *adv. En particulier*. Nĭmĭo hīc prīvātĭm sērvārētŭr rēctĭŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 80). Nōn flĕō prīvātĭm, sēd gĕnĕrālĕ chăŏs. *Maxim.* (5, 112).

Prīvātŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Privo. *Privé de*. Āltĕr ŏb huīc sĭmĭlēm prīvātŭs lūmĭnĕ cūlpām *O.* Nāmque ōrbām nātō sĭmŭl ēt prīvātăm vĭrō. *Ph.* Prīvātă cĭbō nātūră ănĭmāntūm. *Lr.* (I, 1036). SYN. Spŏlĭātŭs, nūdātŭs, ōrbātŭs, ōrbŭs. *Voy.* Egens. || *Qqf. Qui n'a pas, délivré*. Nām prīvātă dŏlōre ōmnī, prīvātă pĕrīclīs. *Lr.* (I, 59). Dŏmĭnīs prīvātă sŭpērbīs. *Id.* (II, 1090). SYN. Ēxpērs, ēxēmptŭs, lībĕr. || 2. *Adj. Privé, qui concerne les particuliers*. Rēs quŏquĕ prī-

vātās stătūī sĭnĕ crīmĭnĕ jūdēx. *O.* Prīvātās ūt quǣrāt ŏpēs. *H.* Prīvātŭs īllīs cēnsŭs ĕrāt brĕvĭs. *Id.* SYN. Prīvŭs, prŏprĭŭs. || *Subst. m. Particulier.* Ēt Cǣsār gĕnĕrūm prīvātŭs ămābĭt. *L.* Cōnsĭlĭūm dĕdĭmŭs Sūllǣ, prīvātŭs ŭt āltŭm Dōrmīrĕt. *J.* (1, 16). PHR. Īpse ĕgŏ prīvātǣ cŭpĭdŭs mē rēddĕrĕ vītǣ, Plēbēĭāquĕ tŏgā mŏdĭcūm cōmpōnĕrĕ cīvēm. *L.*

Prīvērnās, ātĭs, *m. f. De Priverne.* Sūllā Fĕrēntīnōs Prīvērnātūmquĕ mănĭplōs. *Sil.*

Prīvērnūm, ī, *n. Priverne, ville des Volsques.* Prīvērno āntīquā Mĕtăbūs quum ēxcēdĕrĕt ūrbĕ. *V.* Lǣvīnŭs ăb āltō Prīvērnō. *Sil.*

Prīvīgnŭs, ī, *m.*, *et* Prīvīgnă, ǣ, *f. Beau-fils, belle-fille.* Quōd dŭbĭūs Mārs ēst, pēr tē, prīvīgnĕ Cŭpīdo, ēst. *O.* Prīvīgnī mātrĕ cărēntēs. *H.* Ān măre ăb īnvīsō prīvīgnǣ nōmĭnĕ dīctūm. *O.* || *Au fig.* Prīvīgnāsquĕ rŏgāt prōlēs. *Col.* (X, 163, terra).

Prīvŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Priver.* Pāmphĭlāmne hāc ūrbĕ prīvārī sĭnēs? *Ter.* (*Ph.* III, 2, 32). Aūt ĭgĭtūr mōtū prīvāndum ēst cōrpŏră quǣquĕ. *Lr.* (I, 381). Sēd fātā mŏnēntēm Prīvāvērĕ fĭdē. *St.* SYN. Spŏlĭŏ, nūdŏ, ōrbŏ, ēxclūdŏ, ēxcŭtĭŏ, fraūdŏ; ērĭpĭŏ, aūfĕrŏ, ădĭmŏ, tōllŏ. || *Qqf. Débarrasser.* Haūd ūnquām mĭsĕrā fōrmīdĭnĕ prīvĕt. *H.* SYN. Sōlvŏ, ēxpĕdĭŏ; dēmŏ, aūfĕrŏ. || † *Avec le gén.* Mē quūm prīvāstī tŭī. *Afran.* (apud *Non.* 9, 6). || † *Avec deux accus.* Rēs hūnc prīvārī pūlchrās. *Nov.* (apud *Non* 9, 9).

Prīvŭs, ă, ŭm. *Qui appartient à chacun en particulier.* Ĭtem hīs dīscĭpŭlīs prīvōs cūstōdēs dăbŏ. *Pl* (*Ps.* III, 2, 76). Ābdōmĭnă thŷnnī Ādvĕnĭēntĭbŭ' prīvă dăbō. *Lucil.* (apud *Gell.* 10, 20, et *Non.* 1, 152). Nēc rĕpēntĭs ītūm cūjūsvīscūmque ănĭmāntĭs Sēntīmŭs, nēc prīvă pĕdūm vēstīgĭă quǣquĕ. *Lr.* (III, 389). SYN. Sīngŭlārĭs, sīngŭlī. || *Qui appartient en propre, particulier.* Lŏcŭplēs, quēm dūcĭt prīvă trĭrēmĭs. *H.* Prīvā rătĕ pēllĭmŭs ūndās. *Man.* (II, 59). Tūrdŭs, Sīve ālĭŭd prīvūm dăbĭtūr tĭbĭ. *H.* SYN. Prīvātŭs, prŏprĭŭs, etc. *Voy.* Proprius.

1. Prō, *prép. Devant, en avant de.* Prō tūrrĭbŭs ădstānt. *V.* Ād sūmmā pērgĭt mœnĭa: ŭt sūmmā stĕtĭt Prō tūrrĕ. *Sen.* (*Troad.* 1094). Stābāt prō tēmplō. *V.* Prō rūpĕ. *V. Fl.* SYN. Āntĕ. || *Pour, dans l'intérêt de.* Quūm făcĭām vĭtŭlā prō frūgĭbŭs. *V.* Prō rē paūcă lŏquār. *Ib.* Prō cōnjŭgĕ mōvĭmŭs ārmă. *O.* || *Comme, à l'instar de.* Hūnc... hăbŭī, ămāvī prō mĕō. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 23). Nĕquĕ nōs pŏpŭlŭs prō cērrĭtĭs īnsēctābĭt lăpĭdĭbŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, I, 25). SYN. Tānquăm, ŭt, īnstăr. || *Au lieu de.* Prō dūlci Āscănĭō vĕnĭăt. *V.* Prōquĕ vĭrō nĕbŭlam ēt vēntōs ōbtēndĕre īnānēs. *Id.* SYN. Lŏcō, vĭcĕ (*avec le gén.*). || *En échange de.* Vītām prō laūdĕ păcīscī. *V.* SYN. Cŭm. || *Pour prix de, à cause de.* Quǣ tĭbĭ, quǣ tālī rēddām prō cārmĭnĕ dōnă? *V.* Ēt prō vīrgĭnĕō pœnās dāt Scȳllă căpīllō. Prō tālĭbŭs aūsīs. Răptā grāvĭtēr prō cōnjŭgĕ sǣvĭt. *Id.* SYN. Ŏb, prōptĕr. || *Selon, suivant.* Nūnc tē mārmŏrĕūm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Prō sē quĭsquĕ vĭrī sūmmā nītūntŭr ŏpūm vī. *Id.* SYN. Ēx, ăd, sĕcūndūm. || Pro ŭt. *Voy.* Prout.

2. Prō, *interj. Voy.* Proh.

Prŏăvītŭs, ă, ŭm. *Du bisaïeul, en gén. Des ancêtres.* Pūgnāntēm prō sē, prŏăvītăquĕ rēgnă tŭēntēm. *O.* Prŏăvītă pŏtēntĭă. *Sil.*

Prŏăvŭs, ī, *m. Bisaïeul.* Pătĕr, ăvŭs, prŏăvŭs, ăbăvŭs, etc. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 20). || *Au plur. Ancêtres.* Cuī gĕnŭs ā prŏăvīs īngēns. *V.* Ūsque ā prŏăvīs vĕtŭs ōrdĭnĭs hērēs. *O.* Āt vēstrī prŏăvī, etc. *H. Voy.* Avus.

Prŏbă, *f. Nom de femme. Voy. dans* Probatus.

Prŏbābĭlĭs, ĕ. *Digne d'approbation, de foi.* Jŭgāndă dēmūm vērbă; nām prŏbābĭlĭs Hīc ōrdŏ rēbŭs. *Capel.* (III, p. 71). Rătāsquĕ rēddĭt quās vĭdēt prŏbābĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 9, 98, de precibus). Căpī ŭt vălērĕt hīs prŏbābĭlī fĭdē. *Avien.* (*Or. mar.* 3). *Voy. le suiv.*

Prŏbāndŭs, ă, ŭm. *Digne d'approbation.* Dēlīctī tămĕn ēst caūsă prŏbāndă mĕī. *O.* SYN. Laūdāndŭs, laūdābĭlĭs, prŏbābĭlĭs.

Prŏbātĭŏ, ōnĭs, *f. Démonstration, preuve.* Sēd sīncērŭs ămōr, fămŭlīquĕ prŏbātĭŏ jūsti ēst. *Victor* (*Gen.* III, 582).

Prŏbātŏr, ōrĭs, *m. Approbateur.* Ārtĭbŭs ēxcēptīs, sǣpĕ prŏbātŏr ĕrās. *O.*

Prŏbātŭs, ă, ŭm. *Prouvé.* Crīmēnquĕ pătēt sĭnĕ tēstĕ prŏbātūm. *O.* Sī quă fĭdēs rēbŭs tămĕn ēst ădhĭbēndă prŏbātīs. *Id.* || *Approuvé.* Quārūm jūdĭcĭō sī quă prŏbātă, prŏba ēst. *O.* || *Dont on a fait l'essai, éprouvé, reconnu.* Prŏbāti ărgēnti hīc sūnt sēxāgīntā mĭnǣ. *Pl.* (*Pers.* IV, 6, 1). Gērmĭnĕ sūblīmī, Prŏbă nōmĭnĕ, mēntĕ prŏbātă. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 423). Tuām prŏbātām mi ēt spēctātām māxŭme ădŏlēscēntĭām. *Lucil.* (apud *Non.* 5, 60). SYN. Spēctātŭs, ēxpērtŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Cōnjŭgĕ nāmque ūnō vīxīt cōntēntă Prŏbātō. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1694).

Prŏbē, *adv. Bien, à merveille.* Sērvās īmpĕrĭūm prŏbē. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 7). Cūrāsti prŏbē. *Ter.* (*And.* V, 2, 6). Ăcūtŭs cūltēr prŏbē. *Pl.* (*Mil.* V, 4). SYN. Bĕnĕ, rēctē, pūlchrē, ēgrĕgĭē. || *Formule de réponse affirmative.* Eū, prŏbē. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 10). Prīmūm ǣdēs ēxpūgnābŏ. Rēctē. Vīrgĭnem ērĭpĭām. Prŏbē. *Ter* (*Eun.* IV, 7, 3. *Id. Ad.* III, 3, 65, probissime). || *Complètement, à fond.* Pĕrĕŏ prŏbē. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 102). Ērrānt prŏbē. *Id.* (*Amph.* III, 3, 20). SYN. Plānē, prōrsŭs, fūndĭtŭs.

Prŏbĭānŭs, *et* Prŏbīnŭs, ī, *m. Noms d'hommes.* Tē, Prŏbĭānĕ, pŭdōr, tē fēlīx grātĭă, tēquĕ. *Symm.* (*Auctuar.* 1. Et *Aus. Epist.* 16, 84, de eodem). Quēm prĭŭs āggrĕdĭăr? vĕtĕrĭs quĭs făctă Prŏbīnī Nēscĭăt? *Cl.*

Prŏbĭtās, ātĭs, *f. Probité, droiture.* Scīlĭcĕt ădvērsīs prŏbĭtās ēxērcĭtă rēbŭs. *O.* Quūmque ĕgŏ dē vēstrā nūpĕr prŏbĭtātĕ rĕfērrēm. *Id.* SYN. Pĭĕtās, vīrtŭs, sīmplĭcĭtās, etc. PHR. Quāntŭs ămōr rēctī. *St. Voy.* Probus, Virtus. || *Pudeur, chasteté.* Nēc prŏbĭtātĕ tŭā prĭŏr ēst aūt Hēctŏrĭs ūxŏr. *O.* Quāntă tŭa ēst prŏbĭtās, quānta ēst prǣstāntĭă fōrmǣ. *M.* (VIII, 46). Dūlcī prŏbĭtātĕ rŭbēntēm. *St. Voy.* Castitas.

Prŏblēmă, *et à tort* Prŏblēmă, ătĭs, *n.* (πρόβλημα). *Problème.* Quǣstĭŏ tāntă lĭgāt, nĕquĕ prŏblēmă sōlvĭt ĕgēnī. *Fort.* (*V. S. M.* III, 44).

Prŏbŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Approuver.* Īdquĕ pĭō sĕdĕt Ǣnēǣ, prŏbăt aūctŏr Ăcēstēs. *V.* Vĭdĕō mĕlĭōră prŏbōquĕ. *O.* Laūdānt fābrum ātque ǣdēs prŏbānt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 20). SYN. Āpprŏbŏ, cōmprŏbŏ, laūdŏ, *qqf.* āssēntĭŏr. || *Éprouver.* Ănĭmīquĕ prŏbārăt Cōrnĭpĕdēm. *Sil.* Ēxĭtŭs āctă prŏbăt. *O.* Nām vĕlŭt ārgēntūm călĭdā fōrnācĕ prŏbātŭr. *Fort.* (VII, 24, 3). SYN. Ēxplōrŏ. || *Prouver, démontrer.* Ēt prŏbăt īnvīctās sūmmā tĕnērĕ dĕās. *O.* Ēt pătrĭō pătĕr ēssĕ mĕtū prŏbŏr. *Id.* Plūs tĭbĭ, quām dŏmĭnō, pŭĕrōs prǣstārĕ prŏbābō. *M.* (XII, 98). Tūrpēmque ăpērtō pīgnŏre ērrōrēm prŏbāns. *Ph.* SYN. Mōnstrŏ, ōstēndŏ, ārgŭŏ, īndĭcŏ, cōnvīncŏ. || *Soumettre à l'approbation, faire approuver.* Aūrĭbŭs ēt pūrīs scrīptă prŏbāssĕ mĕă. *Pp.* (II, 13, 12). *Voy.* Approbo. || *Qqf. Estimer, apprécier.* Vūlgŭs ămīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prŏbăt. *O.* Ēx eōrum īngĕnĭo īngĕnĭum hōrūm prŏbānt. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 42). SYN. Ǣstĭmŏ.

Prŏbŏscĭs, *et à tort* Prŏbōscĭs, ĭdĭs, *f.* (προβοσκίς). *Trompe d'éléphant.* Sēd lĭcĕt īmmānī pūgnĕt prŏbōscĭdĕ bārrŭs. (*Anth.* II, p. 440.) SYN. Mănŭs.

Prŏbrōsŭs, ă, ŭm. *Honteux*. O māgnă Cărthāgō, prŏbrōsīs Āltĭŏr Ĭtălĭæ rŭīnīs! *H.* Vēstīgĭă tūrpĭs Gĕstāt ădhŭc prōbrōsă fŭgæ. *Sid.* (5, 439). SYN. Pŭdēndŭs, ĭnhŏnēstŭs, tūrpĭs.

Prŏbrŭm *et* Prōbrŭm, ī, *n. Action honteuse, déshonneur.* Haūd pŏsse ā tūrpī mēntem ĭnhĭbērĕ prŏbrō. *Cat.* (91, 4). Ēt vĕtĭtō tĕmĕrāt săcrārĭă prōbrō. *O.* Ēt fŭĕrīnt ŏcŭlīs prōbră vĭdēndă mĕīs. *Id.* SYN. Ŏpprŏbrĭŭm, dēdĕcŭs, etc. *Voy.* Dedecus. || *Injure, outrage.* Prŏbră jăctō, etc.; Prŏbrīs lăcēssō, etc. *Injurier.* Cŏĕŭnt, cērtăquĕ prōbră cănūnt. *O.* Nātă gĕnĭtrīcem ĭmpĭē Prŏbrīs lăcēssĭt. *Sen.* (*Ag.* 979). SYN. Cōnvīcĭă, ŏpprŏbrĭă, mălĕdīctă. *Voy.* Convicior.

Prŏbŭs, ă, ŭm. *Bon, de bonne qualité.* Dāndum hūc ārgēntum ēst prŏbŭm. *Pl.* (*Rud.* V, 3, 31). Duās clāvēs? Sĕd prŏbās: prŏpĕră cĭtō. (*Ib.* III, 5, 20. *Id. Pœn.* I, 2, 129, proba merx.) *Voy.* Bonus, Improbus. || *Honnête, probe, intègre.* Vĭr jūstŭs, prŏbŭs, ĭnnŏcēns tĭmĭdŭs. *M.* (III, 44). Mūltōs, nūllīs mājōrĭbŭs ōrtōs, Ēt vīxīssĕ prŏbōs, etc. *H.* Sī quī prŏbĭōrēm făcĕrĕ pōssīs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 84). SYN. Hŏnēstŭs, bŏnŭs, pĭŭs, cāstŭs, sānctŭs, frūgī, īntĕgĕr, ĭnnŏcēns, jūstŭs, æquŭs. PPH. Jūstĭtĭæ cūltŏr. Cūstōs *ou* sērvātŏr hŏnēstī, rēctī. Scĕlĕrĭs pūrŭs. Vītæ īntĕgĕr. Vĭtĭæ lābĕ cărēns. Pĭĕtātĕ īnsīgnĭs. Fraūdĭs, fraūdŭm īnscĭŭs, nēscĭŭs, īgnārŭs. Ēxpērs dŏlī. Mōrĭbŭs ēxĭmĭīs. *Voy.* Innocens, Virtus. || *Chaste.* Prŏba ēt pŭdīcă quŏd sŭm. *Afr.* (apud *Non.* 4, 64. Et *Hor. Epod.* 17, 40). Quām prŏbă, tām tĭmĭda ēst. *O.* Prŏbāmquĕ Paūpĕrĭēm sĭnĕ dōtĕ quærŏ. *H. Voy.* Castus, Probitas. || *Subst. m. Nom d'homme; en partic. d'un empereur romain.* Dīlēctæ Prŏbŭs hæc pērsōlvō mūnĕră mātrī. (*Anth.* I, p. 323.) Quām Prŏbŭs ā nōstrō pōssīt dīscēdĕrĕ sēnsū. *Cl.* || *M. Val. Probus, grammairien latin, originaire de Syrie, qui vivait sous Néron.* Scaūrūm Prŏbūmquĕ cōrdĕ cāllēns īntĭmō. *Aus.* (*Prof.* 15, 12). Īllō vīndĭcĕ, nēc Prŏbūm tĭmētō. *M.* (III, 2. Cf. *Suet. Gram.* 24). || *Subst. f. Nom de femme.* (*Anth.* I, p. 323 et 479.)

Prŏcă, æ, *m. Voy.* Procas.

Prŏcācĭtās, ātĭs, *f. Impudence, effronterie.* Lūdĭt quī stŏlĭdā prŏcācĭtātĕ. *M.* (I, 42). SYN. Pĕtŭlāntĭă, prŏtērvĭă, aūdācĭă. || *Mœurs relâchées, discours obscènes.* Ēt cōnvīvĭă nēquĭōră vītā, Ēt quīdquĭd lĕpĭdā prŏcācĭtātĕ Lāxāt pērspĭcŭō lăbēllă rīsū. *M.* (II, 41, 16). SYN. Nēquĭtĭă, ĭmprŏbĭtās, lāscīvĭă.

Prŏcācĭtĕr. *Avec effronterie.* Īntēndĭt ūnŭs fōrtĕ prŏcācĭtĕr Ōs ĭn pŭēllām. *Prud.* (*Peri.* 14, 43). SYN. Prŏtērvē, pĕtŭlāntĕr, lāscīvē.

Prŏcās *et* Prŏcă, æ, *m.* (Πρόκας). *Procas, roi d'Albe, grand-père de Romulus et de Rémus.* Prōxĭmŭs īllĕ, Prŏcās, Rōmānæ glōrĭă gēntĭs. *V.* Prŏcă nātŭs ĭn īllīs (diebus). *O.* Pōst īllūm trādĭtă rēgnă Prŏcæ. *Id.*

Prŏcāx, ācĭs. *Qui demande effrontément, effronté, audacieux.* Prŏcāx, răpāx, trăhāx. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 6, leno). Prŏcāx lībērtās cīvĭtātēm mīscŭĭt. *Ph.* Quāmvīs prŏcācēm tōrvŭs ārmāssēt mănŭm. *Sen.* (*Ag.* 209). SYN. Prŏtērvŭs, pĕtŭlāns, aūdāx. || *Au fig.* Pēnĭtŭsquĕ prŏcācĭbŭs aūstrīs. *V.* Quā Vīgēnnă prŏcāx līttŏrĕ frāngĭt ăquās. *Fort.* (VIII, 24, 4). || *Sans pudeur, obscène.* Sīvĕ prŏcāx ălĭqua ēst, căpĭŏr. *O.* Cārmĭnĭs īncōmptī lūsūs lēctūrĕ prŏcācēs. (*Anth.* II, p. 478.) Tū quēm dēlĭcĭæ prŏcācĭōrēs Dēlēctānt. *M.* (V, 2). Neū dĭū tăcēăt prŏcāx Fēscēnnīnă lŏcūtĭō. *Cat.* (61, 126). *Voy.* Impudicus.

Prōcēdō, ĭs, cēssī, cēssŭm, cēdĕrĕ, *n. Avancer, s'avancer.* Vīdĭt, ēt æquātīs clāssēm prōcēdĕrĕ vēlīs. *V.* Tăcĭtō prōcēdēns āgmĭnĕ. *Sil.* SYN. Prōgrĕdĭŏr, ĕō. || *Au fig.* Jāmquĕ dĭēs āltērquĕ dĭēs prōcēssĭt. *V.* Prōcēdĕrĕ lōngĭŭs īrās. *Id.* || *Sortir.* Mĕdĭā prōcēdĭt ăb aūlā. *O.* Prōcēdūnt cāstrīs. *V.* Ūndīs prōcēdĕrĕ *Cl. Voy.* Exeo. || *Apparaître.* Ēccĕ Dĭōnæī prōcēssĭt Cæsărĭs āstrŭm. *V. Voy.* Appareo. || *Qqf. Arriver.* Nūnquĭd prōcēssĭt ăd fŏrum hŏc dĭē nŏvī? *Pl.* (*Most.* IV, 3, 7. Vulgo, *hodie*). *Voy.* Advenio. || *Arriver au terme, se terminer, ordint. Réussir.* Bĕnĕ, prōspĕrē hōdĭe hŏc ŏpĕrĭs prōcēssĭt mĭhī. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 1). Sўrĕ, prōcēssīsti hŏdĭē pūlchrē. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 22). Prīmō prōcēssĭt părŭm. *Id.* (*And.* IV, 1, 47). SYN. Sŭccēdō. || *Servir, être utile.* Īllī prōcēdĭt rērŭm mēnsūră tŭārŭm. *O.* Prōcēdĭt nōn gēntĭs hŏnōs. *V. Fl.* SYN. Prōsŭm, jŭvăt.

Prŏcēllă, æ, *f. Tempête.* Tālĭă jăctāntī, strīdēns ăquĭlōnĕ prŏcēllă. *V.* Crēbērquĕ prŏcēllīs Āfrĭcŭs. *Id.* Ēffŭgĭt hībērnās dēmīssa āntēnnă prŏcēllās. *O.* SYN. Tēmpēstās, hĭēms, nīmbŭs, *qqf.* tūrbŏ, ĭmbĕr. EP. Nīmbōsă, ātră, ōbscūră, ŏpācă, pĭcĕă, tūrbĭdă, hībērnă, sŭbĭtă, rĕpēntīnă, ĭnŏpīnă, mĭnāx, sævă, īnfēstă, trīstĭs, ĭmmītĭs, strīdēns, sŏnōră, ēffūsă, præcēps, īnsānă, fŭrēns, hōrrĭdă, hōrrēndă. PPH. Vīs prŏcēllæ, tēmpēstātĭs, hĭĕmĭs. Mărĕ, æquŏr cōmmōtŭm, tūrbātŭm, īndīgnātŭm, ăgĭtātŭm, tŭmĭdŭm, etc. Æquŏră tūrbĭdă, spūmāntĭă, etc. Mărĭs, pōntī, æquŏrĭs, frētī răbĭēs, īră, fŭrŏr, mĭnæ, æstŭs, pĕrīcŭlă, lĭcēntĭă. Cœlī rŭīnă. Pōntī hĭēms *ou* tēmpēstās. Ūndă tŭmēns, mĭnāx, etc. Vēntōrŭm fŭrĭæ. Ăquārŭm tŭmŏr. Pĕlăgī frăgŏr, mūrmŭr, gĕmĭtŭs, sŏnĭtŭs, strīdŏr. Flūctūs tŭmēntēs, spūmāntēs, īnsānī, cōmmōtī. Ĭmpĕtŭs ūndæ. Ăquārŭm mōlēs, mōns, mōntēs. Āspĕră cœlī tēmpēstās. Mărĭs făcĭēs āspĕră, trīstīssĭmă. Pĕlăgī cœlīquĕ tŭmūltŭs. Răbĭēs cœlīquĕ mărīsquĕ. Nōn trāctābĭlĕ cœlŭm. Hībērnæ mĭnæ Mărĭă, æquŏră, frētă vēntīs cōncĭtă, āspĕră; prŏcēllīs hōrrĭdă *ou* tūrbātă; flūctĭbŭs ālbēntĭă; Nēptūnī quāssă trĭdēntĕ. VERS. Paūlātīm sēsĕ tōllĭt mărĕ, ēt āltĭŭs ūndās Ērĭgĭt: īnde īmō cōnsūrgĭt ăd æthĕră fūndō. *V.* Ēt mūlcērĕ dĕdĭt flūctūs, ēt tōllĕrĕ vēntō. Īma ēxæstŭăt ūndă Vōrtĭcĭbŭs, nīgrāmque āltē sūbjĕctăt ărēnām. Cōntĭnŭō, vēntīs sūrgēntĭbŭs, aūt frĕtă pōntī Īncĭpĭūnt ăgĭtātă tŭmēscĕrĕ. Cōntĭnŭō vēntī vōlvūnt mărĕ, māgnăquĕ sūrgūnt Æquŏră. Fērvētquĕ frētīs spūmāntĭbŭs æquŏr. Īmō Nēreŭs cĭĕt æquŏră fūndō. Ābrŭptīs tūrbātă prŏcēllīs, Cæcă nōctĕ, nătăt sērŭs frētă. Quō prīmūm jăctāti ūndīs ēt tūrbĭnĕ Pœnī, etc. Flūctĭbŭs ōpprēssōs Trōās cœlīquĕ rŭīnā. *Id.* Sævītquĕ mĭnācī mūrmŭrĕ pōntŭs. *Lr.* Sōllĭcĭtūm raūcīs quŏd mărĕ fērvĕt ăquīs. *O.* Nīsi æquŏră sævī Īnvĭă fēcīssēnt vēntī. Ēt mŏdŏ sūrgēntēs pūlsābūnt sīdĕră flūctūs, Ēt mŏdŏ dīdūctīs tērră pătēbĭt ăquīs. Mărĕ quūm tŭmĭdīs ālbēscĕrĕ cœpĭt Flūctĭbŭs, ēt præcēps spīrārĕ vălēntĭŭs eūrŭs. Flūctĭbŭs ērĭgĭtŭr, cœlūmque æquārĕ vĭdētŭr Pōntŭs, ēt īndūctās ādspērgĭnĕ tīngĕrĕ nūbēs. Jăctŏr ĭn īndŏmĭtō brūmālī lūcĕ prŏfūndō. Quāntīs īncrēscūnt æquŏră vēntīs, Ērŭtăque ēx īmīs fērvĕt ărēnă vădīs! *Id.* Vēl sī sūblīmīs flūctū cōnsūrgĕrĕt īmō (Charybdis), Vēl si īntērrūptō nūdārēt gūrgĭtĕ pōntŭm. *Tib.* Ŭt mărĕ quūm māgnī cōmmōrūnt æquŏră vēntī, Vērtĭtŭr ĭn cānōs cāndēntī mārmŏrĕ flūctŭs. *Lr.* Quūm mărĕ lāssātŭr, quūm sē tōllēntĭbŭs eūrīs, Frāngēntēm flūctūs scŏpŭlūm fĕrĭt, aūt lătŭs āltī Mōntĭs ădēst, sērāmquĕ sĭbī părăt ūndă rŭīnām. *L.* Fŭrēbăt Pōntŭs, ēt ĭn scŏpŭlōs tōtās ērēxĕrăt ūndās. Ægæās trānsĭt ĭn ūndās Tўrrhēnŭm; sŏnăt Īŏnĭō văgŭs Ādrĭă pōntō. Ērĭgăt ŏcĕănŭm, flūctūsque ăd sīdĕră tōllăt. *Id.* Sævăquĕ vēntōsī mūlcērĕ pĕrīcŭlă pōntī. *St.* Mĕdĭō cœlī pĕlăgīquĕ tŭmūltū. *Id.* Hīnc rŭptī rĕbŏārĕ pŏlī, ātque hīnc crēbră mĭcārĕ Fūlmĭna, ēt ĭn clāssēm rŭĕre ĭmplācābĭlĕ cœlŭm. *Sil.* Fērtŭr ăb īmmēnsō tēmpēstās hōrrĭdă cœlō, Nīgrāntēsquĕ glŏbōs ēt tūrbĭdă nūbĭlă tōrquēns. Heū! quænām sŭbĭtīs hōrrēscĭt tūrbĭdă nīmbīs Tēmpēstās, rŭptō-

ąuĕ pōlō mĭcăt īgnĕŭs æthĕr! *Id.* (Cf. *Virg. Æ.* I, 36 sq.; III, 194; V, 693; *Ovid. Met.* XI, 480 sq.; *Trist.* I, 2, 45; *Luc.* V, 564; *St. Th.* I, 342; *Sil.* , 135; IV, 441; XVII, 251; *Sen. Ag.* 470 sq.). *Voy.* Pluit, Mergor, Naufragium. || *Ouragan sur la terre.* Atque ŭtĭnăm sŭbĭtæ răpĕrēnt mĕă pōmă prŏcēllæ! *Ov. Nuc.* 163.) Quătĭūnt āltās sæpĕ prŏcēllæ... dŏnōs. *Sen.* (*Oct.* 897). *Voy.* Ventus. || *Au fig.* Ēffūnlīt cūnctăm răbĭem īrārūmquĕ prŏcēllās. *Sil.* || *Défaite, échec, malheur.* Spārsŭs ăb Ēmăthĭă fūgĭt quĭcūmquĕ prŏcēllă. *L.* Frāngĭmŭr heū! fātīs, īnquĭt, ĕrĭmūrquĕ prŏcēllā. *V.* Nūllŭs hūnc tērrŏr, nĕc īmpŏtēns Prŏcēllă fōrtūnæ mŏvĕt. *Sen.* (*Ag.* 593). SYN. Tēmpēstās, tūrbŏ. || *Qqf. Celui qui soulève (le peuple).* Tū, vēntĭlātŏr ūrbĭs, ēt vūlgī lĕvĭs Prŏcēllă. *Prud.* (*Peri.* 10, 79).

┼ Prŏcēllō, ĭs, ĕrĕ. *Mettre en mouvement.* Tūrbĭnĭs īmmānĕm vīm prōvŏmĭt ātquĕ prŏcēllĭt. *Lr.* VI, 447. Male vulgo *procellat;* nec feliciter *Lachm.* edidit *procellæ.* Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 89: « Dicta *Procella,* quod omnia *procellat,* hoc est moveat. » *Gloss. Phil.* Procello, περιτρέπω). || — mĕ. *Se pencher en avant.* Sĕd prŏcēllūnt se ēt prōcūmbūnt dīmĭdĭātī, dum ăppĕtūnt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 167. Cf. *Fest.*).

Prŏcēllōsŭs, ă, ŭm. *Agité par la tempête.* Āntĕ prŏcēllōsūm scŏpŭlīs ērrāntĭbŭs æquŏr. *V. Fl.* SYN. Hībērnŭs, vēntōsŭs, nīmbōsŭs, cōmmōtŭs, tūrbātŭs, āgĭtātŭs, etc. || *Qui excite la tempête.* Ālbă prŏcēllōsōs vēlă rĕfērrĕ nŏtōs. *O.* SYN. Nīmbōsŭs, tūrbĭdŭs, *par ext.* fŭrēns, īnsānŭs, vĭŏlēntŭs, etc.

Prŏcĕrēs, ŭm, *m. pl. Chefs, généraux, princes, grands, nobles.* Fīt vāstă Trōjă; scīndūnt prŏcĕrēs Pērgămūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 130). Cāstrōrūm prŏcĕrēs. *L.* Pōst, ălĭī prŏcĕrēs. *V.* Mōtă mănŭs prŏcĕrum ēst. *O.* SYN. Prīmī, prīmōrēs, prīncĭpēs, pŏtēntēs, dŭcēs, dūctōrēs, *qqf.* nōbĭlēs, pătrĭcĭī, præcĭpŭī, lēctī. PPH. Rērūm prŏcĕrēs. Lēctī prŏcĕrēs. Prŏcĕrūm mănŭs, tūrbă. PHR. Hūc dēlēctă vĭrūm sōrtītī cōrpŏră fūrtĭm Inclūdūnt cæcō lătĕrī. *V.* Prīmī Pœnōrum ēxspēctānt. *Id.* Aūsŭs ĕt ārmātōs plēbī mīscērĕ pŏtēntēs. *L.* Prīncĭpĭbŭs plăcŭīssĕ vĭrīs, nōn ūltĭmă laŭs ēst. *H.* Vĭrōs prīmōrūm prīncĭpēs. *Pl.* || — sīdĕrĕī, ālĭgĕrī, etc., *et absolt.* prŏcĕrēs. *Eccl. Les saints.* Hīc Pĕtrŭs ēt Paūlŭs prŏcĕrēs. *P. Nol.* (28, 29. Et *Fort. V. S. M.* I, 305; II, 125). || *Qqf. au sing.* Āgnōscō prŏcĕrĕm. *J.* (8, 26).

Prōcērĭtās, ātĭs, *f. Longueur, élévation.* Pēr mœnĭūm Prōcērĭtātem ēt cēlsă pĕr fāstĭgĭă. *Avien.* (*Or. mar.* 515).

Prōcērŭs, ă, ŭm. *Long, large, étendu.* Prōfērrĕ vĭāī Prōcērōs pāssūs. *Lr.* (IV, 824). SYN. Lōngŭs, lātŭs, ēxtēnsŭs. || *Haut, élevé.* Ātquĕ sōlō prōcērās ērĭgĭt ālnōs. *V.* Ārdŭă prōcērīs spŏlĭāntūr Gārgără sĭlvīs. *O.* Lōngā prōcērĭŏr ālnō. *O. Voy.* Celsus. || *De haute stature, en gén. Gros.* Prōcēræ stăbānt, Cēltārūm sīgnă, cŏhōrtēs. *Sil.* Prōcērōs ōdīssĕ lŭpōs (scil. pisces). *H.* Cēlsĭŏr īllĕ grădū prōcēra īn mēmbră. *St.* SYN. Āltŭs, cēlsŭs, sūblīmĭs, ārdŭŭs, māgnŭs, īngēns, grāndĭs, vāstŭs, īmmānĭs, āmplŭs, īmmēnsŭs, *qqf.* īmprŏbŭs. PPH. Māgnā *ou* vāstā mōlĕ. Īngēntī cōrpŏrĕ. Vāstī cōrpŏrĭs. Cōrpŏrĭs ăbūndāns. VERS. Cōrpŏrĭs īnmēnsī pĕcŭs. *Avian.* Vāstā sē mōlĕ mŏvēntĕm. *V.* Pēr tōtă nŏvēm cuī jūgĕră cōrpŭs Pōrrĭgĭtūr. Ātque hŭmĕrīs ēxstāntĕm sūspĭcĭt āltīs. *Id.* Īnsūrgēns hŭmĕrīs hŏmĭnĕm sŭpĕr īmprŏbŭs ēxīt. *Id.* Ātrĭăque īmmŏdĭcīs ārctāt ĭmāgĭnĭbŭs. *M.* Fōrmă gĭgāntēæ mōlĭs. *Alcim.*

Prōcēssī, *parf. de* Procedo.

Prōcēssŭs, ūs, *m. Action de s'avancer, arrivée.* Ādīxĭtquĕ nĕfās prōcēssu ăd trīstĕ trĭbūnăl. *Fort. V. S. M.* IV, 109). Prōcēssūmque aūgūstī cōnsŭlĭs ōptānt. *Corip.* (*Just.* IV, 214). || *Au fig. Développement, progrès.* Sīn īn prōcēssū cœpĭt crūdēscĕrĕ mōrbŭs. *V.* || *Succès, réussite.* Sīc tŭă prōcēssūs hăbĕăt fōrtūnă pĕrēnnēs. *O.* Ōptĭmă sūmmī Nūnc vĭă prōcēssūs. *J.* (1, 38). *Voy.* Successus.

Prŏchȳtă, æ, *et* Prŏchȳtē, ēs, *f.* (Προχύτη). *Petite île dans le golfe de Naples, auj. Procida.* Tūm sŏnĭtū Prŏchȳta āltă trĕmĭt. *V.* Hæc vĭdĕt Īnărĭmēn, Īllī Prŏchȳta āspĕră pārĕt. *St.* Īnărĭmēn Prŏchȳtēnquĕ lĕgĭt. *O.*

Prōcĭdŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Tomber.* Quūm tū lāssātă sĕquēndŏ Prōcĭdĭs. *O.* Īn ēgrĕgĭī văcŭūm jăm cōrpŭs ămīcī Prōcĭdĭt. *St. Voy.* Cado. || *S'agenouiller.* Pōstquām, rĕlĭctīs mœnĭbŭs, rēx prōcĭdĭt Heū! pērvĭcācĭs ăd pĕdĕs Āchīllĕī. *H. Voy.* Genu.

Prōcĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui tombe.* Prōcĭdŭæ sŭpĕr ēxtērnōsquĕ sŭōsquĕ. *St.* Tūrpāns prōcĭdŭām crŭōrĕ frōntĕm. *Sid.* (23, 415). *Voy.* Cadens.

Prōcīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cœnārēs hŏdĭē, Prōcīllĕ, mēcŭm. *M.* (1, 28).

Prōcīnctŭs, ūs, *m. Troupe prête à se mettre en campagne, expédition.* Sōlvĭtĕ prōcīnctūm, jūsti, ēt dīscēdĭte ăb ārmīs. *Prud.* (*Psych.* 608). Prōcīnctūm vĭdĕt āngĕlĭcūm. *Id.* (*Ham.* 915). || Īn prōcīnctū. *Dans le trouble d'un départ.* Quōquĕ măgīs nōstrōs vĕnĭă dīgnērĕ lĭbēllōs, Hæc īn prōcīnctū cārmĭnă făctă lĕgēs. *O.*

┼ Prōcĭtūm, *supin de l'ancien verbe* Procare. *Demander.* Mātrĕm prōcĭtūm plūrĭmī vēnērūnt. *L. Andr.* (apud *Paul.* ex *Festo.* Inde etiam *Procus*).

Prōclāmŏ, ās, ārĕ, *n. Crier fortement.* Ādjŭvăt, ēt māgnā prōclāmăt vōcĕ Dĭōrēs. *V.* Quĭd? nōn prōclāmēs, īn cōrpŏrĕ jūdĭcĭs īstă Sī vĭdĕās? *J.* (2, 75). SYN. Clāmŏ, prædĭcŏ.

Prōclīnŏ, ās, ārĕ. *Faire pencher.* Tūm măre īn hæc māgnŭs prōclīnĕt līttŏră Nērĕŭs. *O.* Pārtēs īn prōclīnātās ōmnĕ rĕcūmbĭt ŏnŭs. *Id. Voy.* Inclino.

Prōclīvĭs, ĕ, *et arch.* Prōclīvŭs, ă, ŭm. *Qui va en pente, penché.* Ēt prōclīvŭs ĭtēm fĭăt mĭnŭs īmpĕtŭs ūndæ. *Lr.* (VI, 728). Hīnc vĭā lābēndī prōclīvĭŏr. *P. Nol.* (24, 117). Quūm tē prōclīvĭŏr ūrgēs. *Cl.* SYN. Dēclīvĭs, prōnŭs, prærēps. || *n. pris subst. Pente.* Ēt prōcūrsŭs ĭtem īn prōclīvĕ vŏlūbĭlĭs ēxstăt. *Lr.* (II, 454). Īpsăquĕ Pĭērĭŏs lāxānt prōclīvĭă cūrrŭs. *Cl.* || *Au fig. Facile.* Nam īstūc prōclīve ēst quŏd jŭbēs. *Pl.* (*As.* III, 3, 73). SYN. Prōnŭs, făcĭlĭs. || Īn *ou* Ēx prōclīvī. *Facile, facilement.* Nŭcēs īn prōclīvī prōfūndĕrĕ. *Næv.* (ap. *Macr.* 2, 14). Īd făcĭam, īn prōclīvī quŏd ēst. *Ter.* (*And.* IV, 2, 17. Et *Pl. Capt.* II, 2, 86; *Mil.* IV, 2, 27, ex proclivo). || *Bien disposé pour.* Prōclīvĭs ūltrō quūm sīt mĭsĕrĭcōrdĭă. *Ph.* Pĭĕtās īn tē prōclīvĭŏr ĭbăt. *Cl.* SYN. Prōnŭs. || *Enclin.* Ūt īngĕnĭum ēst ōmnĭūm Hŏmĭnum ā lăbōrĕ prōclīve ăd lĭbīdĭnĕm. *Ter.* (*And.* I, 1, 51). Ēt scĕlĕrī prōclīvĭs ĕgēstās. *Sil.* SYN. Prōpēnsŭs, prōnŭs.

Prōclīvĭtĕr. *Facilement.* Quīppe ĕtĕnĭm mūltō prōclīvĭŭs ēxŏrĭēntŭr. *Lr.* (II, 791).

Prŏclŭs, ī, *m.* (Πρόκλος). *Nom d'homme.* Jūdĭcĕ sūb Prōclō, etc. (*Anth.* I, p. 249.)

Prŏcnē *ou* Prŏgnē, ēs, *f.* (Πρόκνη). *Progné, fille de Pandion, changée en hirondelle, ou, suivant quelques mythographes, en rossignol.* (*Voy.* Philomela.) Nāctă lŏcūm, Prŏcnē săcrōrūm pīgnŏră dēnĭt. *O.* Prŏcnēn ĭtă vēllĕ fĕrēbăt. *Id.* Sī quĭbŭs aūt Prŏcnēs aūt sī quĭbŭs ōllă Thȳēstæ Fērvēbĭt. *Pers.* (5, 8). SYN. Daūlĭăs, Daūlĭs, Pāndĭŏnĭs. EP. Āttĭcă, Pāndĭŏnĭă, Bīstŏnĭă, Bīstŏnĭs, Thrēĭcĭă, dūră, sævă, īmpĭă. PPH. Pāndĭŏnĕ nātă. Tērĕōs cōnjŭx, ūxŏr, mărītă. Gĕtĭcī ūxŏr mărītī. Thrēĭcĭă, Rhŏdŏpēĭă cōnjŭx. VERS. Sōlă vĭrūm nōn ūltă pĭē mœstīssĭmă mātĕr. *O.* Dēflēăt ŭt mœrēns Āttĭcă mātĕr Ītўn. *Lucceius.* || *Hi-*

rondelle. Mĕrŏpēsque, ălĭæquĕ vŏlŭcrēs, Et mănĭbŭs Prōcnē pēctŭs sīgnātă crŭēntŭm. *V.* Hŏc quĕrŭlām prōcnēn ālcyŏnēnquĕ făcĭt. *O.* Aūt crŭŏr ēx prōgnē mīxtūs cūm pōllĭnĕ tūrĭs. *Ser. Sam.* (vs. 1023). SYN. Hĭrūndŏ. EP. Gārrŭlă, lŏquāx, quĕrŭlă, gĕmēns, nĭgră, văgă, pĕrĕgrīnă. PPH. Daūlĭs, Daūlĭăs, Bĭstŏnĭs, Pāndīŏnĭs, Pāndīŏnĭă, Cēcrŏpĭs, Cēcrŏpĭă ālēs, vŏlŭcrĭs, ăvĭs. Ăvĭs nūntĭă *ou* prænūntĭă vērĭs. VERS. Nīdūm pōnĭt, Ĭtyn flēbĭlĭtēr gĕmēns: Īnfēlīx ăvĭs, ēt Cēcrŏpĭæ dŏmūs Æternum ōpprŏbrĭūm, quōd mălĕ bārbărās Rēgum ēst ūltă lĭbīdĭnēs. *H.* Sīc Pāndīŏnĭæ rĕpĕtūnt ŭbĭ fīdă vŏlŭcrēs Hōspĭtĭă. *St.* Tīgnĭs nīdūm sūspēndăt hĭrūndŏ. *V.* Pēnnĭs ālta ātrĭă lūstrăt hĭrūndŏ. *Id.* Vērĭs ĕt ādvēntūm nīdĭs cāntārĭt hĭrūndŏ. *Col.* Quæ tēctĭs Bĭstŏnĭs ālēs Rĕsĭdēns sūmmĭs, īmpĭă dīrī Fūrtă mărītī gārrŭlă dēflēt. *Sen. Voy.* Philomela. || *Qqf.* Prŏcnē, *à l'imitation des Grecs.* Cŭpĭdŏquĕ rĕvērtĭtŭr ōrĕ Ād māndātă Prŏcnēs. *O.* (*Met.* VI, 467). Tēstĭs sĭlvēstĕr āēdōn, Ātque ūrbānă Prŏcnē. *Petr.* (*Sat.* 131). Cōlchĭs, ĕt ōrbă Prŏcnē. *Modestin.* (in *Anth.* I, p. 16).

Prŏcnēsŭs, *sync. de* Prŏcōnnēsŭs, ī, *f.* (Προκόννησος). *Proconèse, île de la Propontide.* Rĕlĭgānt tōnsās, vēlōquĕ Prŏcnēsōn. *V. Fl.* (III, 34). Sāxīsquĕ rĭgēt Prōcnēsŭs ĭn īllā. *Prisc.* (*Peri.* 556. Ubi alii scrib. *Proconesus*).

† Prŏcŏ, ās, ārĕ. *Demander.* Quīn, quōd pārērĕ vōs mĭhĭ mājēstās mĕă Prŏcăt. *L. Andr.* (apud *Non.* 1, 92). *Voy.* Procitum.

Prŏcōnnēsŭs. *Voy.* Procnesus.

Prōcōnsŭl. *Voy.* Proconsule.

Prōcōnsŭlārĭs, ĕ. *Proconsulaire.* Prōcōnsŭlārī vērŏ dāntēm cūlmĭnī. *Capel.* (IX, p. 336).

Prō cōnsŭlĕ, *indécl.*, *et* Prōcōnsŭl, ŭlĭs, *m. Proconsul.* Hūjŭs ĕgo ēt nātum ēt gĕnĕrūm prō cōnsŭlĕ vīdī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 45). Dūcĭtŭr ānte ălĭōs, prō cōnsŭlĕ pērfŭrēntĕ, vīnctŭs. *Prud.* (*Peri.* 13, 50). Gĕmĭnō prōcōnsŭlĭs aūctŭs hŏnōrĕ. *Avien.* (in *Anth.* I, p. 57).

Prōcŏpĭŭs, ĭī, *m. Procope, nom d'homme.* Prōcŏpĭō gĕnĭtōrĕ mĭcās. *Sid.* (2, 68).

Prōcrĕātŏr, ōrĭs, *m. Créateur. Voy.* Creator.

Prōcrĕātrīx, īcĭs, *f. Créatrice.* Īntŭs ŏccūltĭs gŭbērnăt prōcrĕātrīx vīrĭbŭs. (*Pervig. Ven.* 64.)

Prōcrĕātŭs, ă, ŭm. *Créé.* Tū fōnte ĭn īpsō prōcrĕātŭs Pēgāsī. *Aus.* (*Epist.* 21, 10. Et *Pl. Rud.* V, 1, 4). *Voy.* Natus.

Prōcrĕŏ, ās, ārĕ. *Engendrer, procréer.* Vērtĭt, ĕt hīnc sēnsūs ănĭmāntūm prōcrĕăt ōmnēs. *Lr.* (II, 880). Tām mēntĕ dūrā prōcrĕāvĭt āc tētrā. *Cat.* (61, 3). Ātque ălĭquām, dē quā prōcrĕĕt, ānguĭs hăbĕt. *O. Voy.* Gigno. || *Au fig.* Ōctŏ pōrrō prōcrĕāntŭr. *T. Maur.* (*Ped.* 35, nempe pedes).

Prōcrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître.* Ēx īgnī, tērra, ātque ănĭmā prōcrēscĕre, ĕt īmbrī. *Lr.* (I, 715. *Id.* II, 366, et passim). *Voy.* Cresco.

Prŏcrĭs, ĭs, *f.* (Πρόκρις). *Procris, fille d'Érechthée, fut tuée imprudemment, à la chasse, par Céphale, son époux.* Pēctŏrĕ Prōcrĭs ĕrāt, Prōcrĭs mĭhĭ sēmpĕr ĭn ōrĕ. *O.* Hīs Phædrām Prōcrĭnquĕ lŏcīs mœstāmque Ĕrĭphȳlēn. *V.* Prōcrĭn ădĭt. *O.* Vūlnĕră sīccăt ădhūc Prōcrĭs, Cĕphălĭquĕ crŭēntām Dīlĭgĭt ēt pērcūssă mănūm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 21. Cf. *Ov. Met.* VII, 695 sq.). *Voy.* Cephalus.

Prŏcrūstēs, æ, *m.* (Προκρούστης). *Procruste ou Procuste, brigand de l'Attique, tué par Thésée.* Vīdĭt ĕt īmmĭtēm Cēphēsĭās ōră Prŏcrūstēn. *O.* Cēcrŏpĭīs mĕtŭs Tērrĭs Prŏcrūstēs. *Sen.* (*Thyest.* 1549). || *Nom d'un peuple scythique. Voy.* Bisalta.

Prōcŭbŏ, ās, ŭī, ārĕ, *n. Se coucher en avant, se pencher, et au fig.* Prōcŭbăt hōrrēndūm Gĕtĭcō Grādīvŭs ĭn Hæmō. *Cl.* Spēlūncæquĕ tĕgānt, ēt sāxĕă prōcŭbĕt ūmbră. *V. Voy.* Procumbo, Immineo.

Prōcŭbŭī, *parf. mixte de* Procubo *et* Procumbo.

† Prōcŭbŭs, ă, ŭm. *Prosterné.* Vērum ŭbĭ păcĭfĭcŭs vātēs prō rēgĕ pŏpōscĭt Prōcŭbŭs āntĕ Dĕūm. *Cypr.* (*Gen.* 648). Sīc prōcŭbŭs ōrăt. *Pseudo-Juvenc.* (in *Spicil. Solesm.*, t. I, p. 238).

Prōcūdŏ, ĭs, dī, sūm, dĕrĕ. *Forger.* Īn tĕnŭĭă pōssĕ Mūcrōnūm dūcī fāstīgĭă prōcūdēndŏ. *Lr.* (V, 1263). Dūrūm prōcūdĭt ărātŏr Vōmĕrĭs ōbtūsī dēntēm. *V.* Īrā, quæ prōcūdĭt ēnsēs. *H.* SYN. Cūdŏ, ēxcūdŏ, cōnflŏ, *par ext.* făbrĭcŏ, cŏquŏ, rĕcŏquŏ. PPH. Īgnĕ *ou* īgnī mōllĭŏ, cŏquŏ *ou* rĕcŏquŏ. Fōrnācĕ, īncūdĕ nŏvŏ. VERS. Pŏsĭtĭs īncūdĭbŭs ūrbēs Tēlă nŏvānt. *V.* Rĕcŏquūnt pătrĭōs fōrnācĭbŭs ēnsēs. Ēt cūrvæ rĭgĭdūm fālcēs cōnflāntŭr ĭn ēnsēm. *Id.* Quīdquĭd ēt ārgēntō făbrĭcātŭr, quīdquĭd ĕt aūrō; Quīd fērrūm călĭdī sōlvānt ātque æră cămīnī. *Manil.* (Cf. *Virg. G.* IV, 170 sq.; *Æ.* VIII, 441; *Ov. Met.* XII, 276; *C. Sev. Ætn.* 37 sq.) || *Au fig. Forger, préparer, créer.* Prōcūdam ĕgo hŏdĭe hīnc mūltōs dŏlōs. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 20). Nēc pŏtŭīssĕ prŏpāgāndō prōcūdĕrĕ sæclă. *Lr.* (V, 854). Nēc nŏvă vīvēndō prōcūdĭtŭr ūllă vŏlūptās. *Id.* (III, 1095). SYN. Cūdŏ, făbrĭcŏ, gīgnŏ, etc. || *Frapper une monnaie; forger ou créer un mot.* Sīgnātūm præsēntĕ nŏtā prōcūdĕrĕ nōmĕn *H.* (*A. P.* 59. *Acro* legebat *producere*, quod *Orel.* retinet; sed longe exquisitius *procudere*, quod dat *Bentl.* cum parte codicum).

Prŏcŭl, *adv. Loin, au loin.* I prŏcŭl hīnc, dīxĭt, nēc săcrōs pōllŭĕ fōntēs. *O.* Ŏbĭtquĕ trŭcī prŏcŭl ōmnĭă vīsū. *V.* Prŏcŭl ā pătrĭā. *Id.* Quæque ēst prŏcŭl ūrbĕ Quĭrīnī. *O.* SYN. Lōngē, lōngĭŭs. || *Au fig.* Bĕātŭs īllĕ quī prŏcŭl nĕgōtĭīs. *H.* Āmbĭtĭōnĕ prŏcŭl. *Id.* Ā mē cūlpam hānc ēssĕ prŏcŭl. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 50). || — dŭbĭō, *ou* Dŭbĭō prŏcŭl. *Sans aucun doute.* Dīspērtītă prŏcŭl dŭbĭō quŏquĕ vīs ănĭmāī. *Lr.* (III, 640. Etiam uno verbo scribuntur). SYN. Cērtō, etc. || *Qqf. Près, ou plutôt: Un peu loin.* Sērtă prŏcŭl tāntūm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* (*E.* 6, 16. Ubi *Serv.* vertit *prope, juxta*. *Id.* ad *Æ.* VI, 10). Quām prŏcŭl ādstāntēm, plēctrūmque īmbēllĕ tĕnēntēm, Pēttālŭs īrrīdēns. *O.* Cūjă vōx sŏnăt prŏcŭl? *Pl.* (*Curc.* I, 2, 18). || *De loin.* Ēt prŏcŭl ē tŭmŭlō: Jŭvĕnēs, quæ caūsă sŭbēgĭt...? *V.* SYN. Lōngē, ēmĭnŭs. || Nōn prŏcŭl ēst quīn. *Presque.* Nōn prŏcŭl ēst quīn jām mānēs ūmbrāsquĕ păvēscăt. *Sil.* || *Qqf. Longtemps.* Dūrābĭsnĕ prŏcŭl, dŏmĭnōquĕ lĕgērĕ sŭpērbō? *St.*

Prŏcŭlă, *f. Voy.* Proculus.

Prōcūlcŏ, ās, ārĕ. *Fouler aux pieds.* Prōvōlvērĕ rŏtæ: crēbrō sŭpĕr ūngŭlă pūlsū Īncĭtă... prōcūlcăt ĕquōrūm. *V.* Crēscēntī sĕgĕtēs prōcūlcăt ĭn hērbā. *O.* Ēt prōcūlcātās ōbtĕrĕt dūrō pĕdĕ. *Ph. Voy.* Calco. || *Au fig.* Fāscēs sævāsquĕ sĕcūrēs Prōcūlcārĕ. *Lr.* (V, 1232). Prōcūlcēt pĕdĭbŭs lētūm. *Juvc.* (II, 224). Quī fātă prōcūlcāvĭt. *Sen.* (*Phœn.* 193). *Voy.* Contemno.

Prŏcŭldŭbĭō, *adv. Sans aucun doute.* (Hoc vult *Max. Vict.* p. 1950.) *Voy.* Procul.

Prŏcŭlēĭă *ou* Prŏcŭlējă, æ, *f.*, *et* Prŏcŭlēĭŭs *ou* Prōcŭlējŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* Dīscĭdĭūm nōn ēst hōc, Prŏcŭlēĭă: lūcrum ēst. *M.* (X, 61) Vīvĕt ēxtēntō Prŏcŭlēĭŭs ævō. *H.* (Et *Juv.* 1, 40).

Prŏcŭlīnă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* VI, 22.)

Prŏcŭlŭs, ī, *m.*, *et* Prŏcŭlă, æ, *f. Noms d'homme et de femme.* Ād Prŏcŭlī nĭtĭdōs ōffĭcĭōsĕ lărēs. *M.* (I, 71. Et *Aus. Epig.* 15, 9). Lēctŭs ĕrăt Cōdrō Prŏcŭlā mĭnŏr. *J.* (3, 203). *Au pl.* Īn Prŏcŭlās ēt Pōllĭtās. *J.* (2, 68).

Prōcūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ūmbĕrĕ; *n. Se pen-*

cher en avant. Prōcūmbūnt dīmĭdĭātī, dum āppĕtunt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 167). Ōllī cērtāmĭnĕ sūmmō Prōcūmbūnt (de remigantibus). *V.* Nē grăvĭdĭs prōcūmbăt cūlmŭs ărīstīs. *Id.* Grātōs ăvĭdūs prōcūmbĭt ăd āmnēs. *V. Fl.* SYN. Īncūmbō, īnclīnŏr, prōpēndĕō. || *Tomber en avant, tomber.* Ēxănĭmīsquĕ trĕmēns prōcūmbĭt hūmī bōs. *V.* Prōcŭbŭīssĕ sōlō Lȳrnēssĭă mœnĭă dēxtrā. *O.* Ēt prōcūmbēntēs ĭtĕrūm cōnsūrgĕrĕ tāxōs. *L.* SYN. Cădō, etc. *Voy.* Cado. || *Au fig.* Rēs pōstquām prōcŭbŭērĕ mĕæ. *O.* || *Se coucher.* Prōcŭbŭīt stŭdĭō vēnāndī lāssŭs ĕt æstū. *O.* Prōcŭbŭīt, sērāmquĕ dĕdīt pēr mēmbră quĭētēm. *V.* SYN. Rĕcūmbō, cŭbō, etc. || *S'agenouiller.* Āntĕ pĕdēs sūpplēx prōcūmbĭt ălūmnæ. *O.* Vīctă pŏtēs flēxō prōcŭbŭīssĕ gĕnū. *Id.* Prōcūmbĕrĕ tēmplīs. *Tib.* (I, 2, 85). *Voy* Genu. || *Qqf. Fondre sur.* Quōd rŭēt īn tērgūm, vēl quōs prōcūmbĕt ĭn ārmōs? *M.* (I, 61). Pārti ēx ūnā prōcūmbĭt ĕt ūrgēt. *Lr.* (VI, 556, de vento).

Prŏcūrātŏr, ōrĭs, *m. Intendant, administrateur, préposé.* Īndĕ prŏcūrātōr nĭmĭūm quŏquĕ mūltă prŏcūrăt. *O.* Prōcūrātōrēm vūltū quī præfĕrăt īpsō. *M.* (V, 72). Sūm prōcūrātōr pĕnī. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 14). || *Qqf. Gouverneur d'un mineur.* Prōcūrātōr ĕrām Lĕpĭdæ, mōrēsquĕ rĕgēbām. (*Anth.* II, p. 239.)

Prŏcūrō, ās, ārĕ. *Soigner.* Nūtrīcēs pŭĕrōs īnfāntēs mĭnūtŭlōs Dŏmi ūt prŏcūrēnt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 28). Ēxērcēnt (diem) ĕpŭlīs lætī, fămŭlōsquĕ prŏcūrānt. *Att.* (ap. *Macr.* 1, 7). Lætī bĕnĕ gēstīs cōrpŏră rēbūs Prōcūrātĕ, vĭrī. *V. Voy.* Curo. || *Travailler.* Pārs Īndī prōcūrāt sēgmĭnă dēntĭs. *Avien.* (*D. T.* 1316). || *Qqf. avec le dat.* Bĕnĕ prŏcūrās mĭhī. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 37). || *Produire, former, procurer.* Fīdēmquĕ fīctīs dūm prŏcūrānt fābŭlīs. *T. Maur.* (*Met.* 669). || *Purifier par des expiations, détourner une ch. funeste.* Īpsĕ prŏcūrāvī nē pōssēnt sævă nŏcērĕ Sōmnĭă. *Tib.* (I, 5, 13). Sī prōcūrārĕ vīs ōstēntūm, vīllĭcĕ. *Ph.* Hīs făcĭtō mĕă tēlă prŏcūrēs. *O.* SYN. Pĭō, ēxpĭō.

Prōcūrrō, ĭs, rī, sūm, rĕrĕ, *n. Courir en avant, surtout en parl. de soldats.* Ēt cōnfērrĕ mănum ēt prōcūrrĕrĕ lōngĭŭs aūdēnt. *V.* Quōs āgmĭnă cōntrā Prōcūrrūnt. *Id.* Nūnc lĕvĭs īnfēstō prōcūrrĭt ĭn āgmĭnă cūrrū. *V. Fl.* Īn jūs prōcūrrūnt. *H.* Īn frĕtă prōcūrrō, vīx mē rĕtĭnēntĭbŭs ūndīs. *O.* Īn mărĕ ceū cēlsūs prōcūrrĕrĭt Āpēnnīnŭs. *H.* Āltērnō prōcūrrēns gūrgĭtĕ pōntŭs. *V. Voy.* Curro. || *Avancer, être saillant.* Tērră trĭbūs scŏpŭlīs vāstūm prōcūrrĭt ĭn æquŏr. *O.* Sāxĭs īn prōcūrrēntĭbŭs hæsĭt. *V.* SYN. Ēxcūrrō, ēxstō, prōmĭnĕō.

Prōcūrsŭs, ūs, *m. Course.* Prōcūrsū răpĭdō, cōnjēctīs ēmĭnŭs hāstīs, Īnvādūnt mārtēm. *V.* Prōcūrsū cōncĭtŭs āxĭs. *Id.* Făcĭlēs stērnīt prōcūrsĭbŭs hērbās. *St.* SYN. Cūrsŭs, īmpĕtŭs.

Prōcūrvō, ās, ārĕ. *Courber en avant, faire plier.* Pōmĭfĕrīquĕ sĭmŭl prōcūrvānt brāchĭă rāmī. *Cypr* (*Gen.* 14). Cēlsūm prōcūrvăt Ăgȳllĕā Tȳdeūs. *St.*

Prōcūrvŭs, ă, ŭm. *Courbé.* Ēxŏrĭtūr prōcūrva īngēns pēr līttŏră flētŭs. *V* Prōcūrvam ēxspēctānt fālcēm. *Id.*

Prŏcŭs, ī, *m. Celui qui demande une fille en mariage, prétendant.* Ēn quĭd ăgām? rūrsūsnĕ prŏcōs īrrīsă prĭōrēs Ēxpĕrĭăr? *V.* Mūltōrūm frūstrā vōtīs ōptātă prŏcōrūm. *O.* Spē prŏpĭōrĕ tŏrī, mātēr sōlērtĭŏr ōrnăt, Ādvĕnĭēntĕ prŏcō. *Cl.* VERS. Mūlti īllām māgno ē Lătĭō tōtāquĕ pĕtēbānt Aūsŏnĭā; pĕtĭt āntĕ ălĭōs pūlchērrĭmŭs ōmnēs Tūrnŭs. *V.* Cōnnūbĭīs āmbīrĕ Lătīnūm. *Id.* Mīllĕ prŏcī cŭpĭūnt. *O.* Nām tē.... Ād sānctă lēctī jūră lēgĭtĭmī pĕtĭt. *Sen.* || *Les prétendants de Pénélope* (*Hor. Od.* III, 10, 11; *Sat.* II, 5, 7.)

Prŏcūstēs. *Voy.* Procrustes.

Prŏcȳōn, *m.* (Προκύων). *Procyon, étoile qui précède le lever de la canicule.* Āntĕcănīs, Grăīō Prŏcȳōn quī nōmĭnĕ fērtŭr. *Cic.* (*Arat.* 221). Jām Prŏcȳōn fŭrĭt. *H.* Āt Prŏcȳōn ŏrĭēns, etc. *Man.* (V, 197). SYN. Āntĕcănĭs.

Prōdeāmbŭlō, ās, ārĕ, *n. Sortir pour se promener.* Prōdeāmbŭlāre hūc lŭbĭtum ēst. *Ter.* (*Adelph.* V, 1, 4).

Prōdĕō, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *n. S'avancer, aller en avant.* Ōbvĭă prōdĭĕrām rĕdŭcī tĭbĭ. *O.* Īllæ tāntūm prōdīrĕ vŏlāndō (columbæ). *V.* Īndĕ, trŭcēs Gāllī, sōlĭtūm prōdīstĭs ĭn hōstēm. *L.* SYN. Prōcēdō, prōgrĕdĭŏr. *Voy.* Eo. || *Au fig.* Ēst quādām prōdīrĕ tĕnūs, sī nōn dătŭr ūltrā. *H.* || *Sortir.* Prōdi, ātque ōstĭum ăpĕrī. *Pl.* (*Aul.* II, 6, 1). Gĕlĭdō Nūmă prōdĭt ăb āntrō. *O.* Quūm fŏrĭbūs prōdīrĕt ămātŏr. *Id. Voy.* Exeo. || *Paraître, être mis au jour, naître, et au fig.* Nŏvæ quæ prōdĕūnt cōmœdĭæ. (*Prol. Pl. Cas.* 9.) Jāmquĕ nŏcēns fērrūm fērrōquĕ nŏcēntĭŭs aūrūm Prōdĭĕrānt. *O.* Quūm tōt prōdĭĕrīnt prĕtĭō lĕvĭōrĕ cŏlōrēs. *Id.* Jŭvĕnūmquĕ prōdīs Pūblĭcă cūră. *H. Voy.* Appareo, Nascor. || *Être saillant* Īmmŏdĭcō prōdībānt tūbĕrĕ tālī. *O.* SYN. Prōmĭnĕō, ēxstō. || *S'élever.* Prōdĭt ĕt īn sūmmūm sēmĭnĭs hērbă sŏlūm. *O. Voy.* Surgo.

Prōdēssĕ, etc. *Voy.* Prosum.

Prōdĭgĭālĭs, ĕ, *et* Prōdĭgĭōsŭs, ă, ŭm. *Prodigieux, merveilleux.* Dīræque ĕtĭām fūgērĕ vŏlūcrēs Prōdĭgĭālĕ nĕmŭs. *St.* Flāgrānt ēlīdĕrĕ sāxīs Prōdĭgĭālĕ căpŭt. *Cl.* Prōdĭgĭōsă lŏquōr vĕtĕrūm mīrācŭlă rērūm. *O.* Ōrăquĕ Tārtărĕī prōdĭgĭōsă cănĭs. *M.* (V, 34). SYN. Mōnstrōsŭs, pōrtēntōsŭs. || *n. pris adv.* Prōdĭgĭālĕ cănēns. *St.* Prōdĭgĭālĕ rŭbēns (cometes). *Cl.*

Prōdĭgĭālĭtĕr. *D'une manière merveilleuse.* Quī vărĭārĕ cŭpīt rēm prōdĭgĭālĭtĕr ūnām. *H.*

Prōdĭgĭōsŭs. *Voy.* Prodigialis.

† Prōdĭgĭtās, ātĭs, *f. Prodigalité.* Nēquĭtĭa ōccŭpăt hōs, pĕtŭlāntĭă prōdĭgĭtāsquĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 695).

Prōdĭgĭūm, ĭī, *n. Prodige.* Prōdĭgĭīs āctī cœlēstĭs bŭs, ōssă pĭābūnt. *V.* Ānxĭă prōdĭgĭīs tūrbātūs pēctŏră Cēyx. *O.* SYN. Mōnstrūm, pōrtēntūm, sīgnūm, mīrācŭlă, *pl.* || *Monstre.* Tū Crēssĭă māctās Prōdĭgĭă. *V.* Prōdĭgĭūmquĕ trĭplēx (de Geryone). *O. Voy.* Monstrum.

Prōdĭgō, ĭs, ēgī, ĭgĕrĕ. *Dépenser, prodiguer.* Quī sŭūm prōdēgĕrĭt. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 60. *Id. Aul.* II, 8, 10). Quī hīc āntĕpārtā pătrĭă pĕrēgrĕ prōdĭgūnt. *Næv.* (ap. *Char.* 189). Bēllōquĕ părātă Prōdĭgere īn bēllūm făcĭlĭs. *Sil.* SYN. Ēffūndō, prŏfūndō, etc. *Voy.* Decoquo.

Prōdĭgŭs, ă, ŭm. *Prodigue.* Prōdĭgă nōn sēntīt pĕrĕūntēm fēmĭnă cēnsŭm. *J.* (6, 362). Pŏēmă Quĭs tām rīdĭcŭlūm tām cārĕ prōdĭgŭs ēmĭt? *H.* Prōdĭgŭs ærĭs. *Id.* SYN. Ēffūsŭs, prŏfūsŭs, lūxŭrĭōsŭs, dīscīnctŭs, lāxŭs, *qqf.* nĕpōs, pērdĭtŭs. PPH. Nōn pārcŭs. PHR. Sēd fīnem īmpēnsæ nōn sērvāt prōdĭgă Rōmă. *J.* Mūltī prōdĭgŭs aūrī. *Boet. Voy.* Luxus. || *Au fig.* Ārcānīquĕ fĭdēs prōdĭgă. *H.* Nōscēndī prōdĭgŭs. *St.* || *Prodigue de son sang, de sa vie.* Sānguĭnĭs ātque ănĭmæ prōdĭgĕ Gāllĕ tŭæ. *O.* Ănĭmæquĕ māgnæ Prōdĭgūm. *H.* Vītæ prōdĭgă vīrtūs. *St.* PPH. Nōn ăvārŭs. || *Libéral, qui fournit en abondance.* Prōdĭgă-dīvĭtĭās ălĭmēntăquĕ mĭtĭă tēllūs Sūggĕrĭt. *O.* Lătĭcūm quōrum ēst haūd prōdĭgă tēllūs. *Sil.* SYN. Lārgŭs, ăbūndāns. || *Excessif, en grosseur, en longueur, etc.* Cuī prōdĭgă nŭtāt Ālvŭs. *Aus.* (*Idyl.* 10, 104). Crūrĭbŭs ēxīlĭs, spătĭōsă prōdĭgă plāntă. (*Moret.* 35) || *Inutile.* Dētĕrĭŏr quī vīsŭs, ĕūm, nē prōdĭgŭs ōbsĭt, Dēdĕnĕcī. *V.*

† Prōdīnūnt, *arch. pour* Prodeunt. Prōdīnūnt fămŭlī. *Enn.* (apud *Fest.*).

Prōdĭtĭō, ōnĭs, *f. Trahison.* Quēm fālsā sūb prōdĭtĭōnĕ Pĕlāsgī... Dēmīsērĕ nĕcī. *V.* Prōdĭtĭōnĕ pŏtēns. *O.* SYN. Dŏlūs, fraūs.

Prōdĭtŏr, ōrĭs, *m. Celui qui décèle ou révèle, indiscret.* Ēt vĕnĭām cūlpæ prōdĭtŏr īpsĕ mĕæ. *O.* Prōdĭtŏr īn mĕdĭō Tāntălŭs āmnĕ sĭtĭt. *Id.* Prōdĭtŏr īntĭmō Grātūs pŭēllæ rīsŭs ăb āngŭlō. *H.* SYN. Īndĕx. || *Celui qui découvre, avertit.* Ānsĕr Prōdĭtŏr ōccūltī tĕnĕbrōsā nōctĕ pĕrīclī. *Prud.* (*Sym.* II, 703). SYN. Īndĕx, mŏnĭtŏr. || *Traître, perfide.* Prōdĭtŏr ūt sævī pĕrĭīt aūrīgă tўrānnī. (*Ibis*, 371.) Fāllĕrĕt aūgūstās ŏccūltūs prōdĭtŏr aūrēs. *Cl.* EP. Īnfīdŭs, pērfĭdŭs, fāllāx, īmpĭŭs. *Voy.* Fallax, Perfidia.

Prōdĭtrīx, īcĭs, *f. Celle qui révèle, qui trahit.* Fāmă nām tērrās ĭn ŏmnēs pērcŭcūrrĭt prōdĭtrīx. *Prud.* (*Peri.* 1, 11).

Prōdĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prodo. *Produit à la lumière, montré, découvert, manifesté.* Quīd dŭbĭtās tāndēm quīn ēxtrā prōdĭtă cōrpŭs..? *Lr.* (III, 603). Ēmĭnĕt īndĭcĭō prōdĭtă flāmmă sŭō. *O.* Sŏcĕrūmque ēxtērrŭĭt īngēns Prōdĭtă vōx. *V. Fl.* || *Engendré, né.* Quīd pŭĕr ădmīsīt tām paūcīs prōdĭtŭs hōrīs? *O.* Nōstrō prōdĭtă pārtū. *Id.* SYN. Ēdĭtŭs, etc. *Voy.* Natus. || *Répandu.* Prōdĭtă pēstĭs. *V. Fl.* || *Livré, trahi, abandonné.* Tē cōnjūx nātæquĕ mănēnt : ĕgŏ prōdĭta ŏbībŏ. *V. Fl.* Prīmō quæ prōdĭtă sŏmnō (tentoria). *V.* Clўpĕī trānsfīxō prōdĭtŭs ærĕ. *Sil.* || † *arch. Qui penche en avant.* Īnclīnātă mĭnēnt ĭn ĕāmdēm prōdĭtă pārtēm. *Lr.* (VI, 562).

Prōdŏ, ĭs, dĭdī, dĭtŭm, dĕrĕ. *Produire à la lumière, tirer, montrer, indiquer, découvrir, et au fig.* Āntĕ ălĭquā, tānquām pārtūm, quōd prōdĭtŭr ēxtrā. *Lr.* (II, 931). Cōndĭtă lētĭfĕrīs prōdīt mĕdĭcāmĭnă cīstīs. *V. Fl.* Āltō sūspīrĭă prōdĭs Pēctŏrĕ. *O.* Eūrŭs ăb ŏccāsū, zĕphўrŭs sē prōdăt ăb Īndīs. *Cl.* Tŭă tē bŏnă cōgnĭtă prōdūnt. *O.* Crīmĕn prōdĕrĕ vūltū. *Id.* SYN. Ăpĕrĭŏ, pāndŏ, ōstēndŏ, dētĕgŏ, ēxsērŏ, ēdūcŏ, prōdūcŏ, prōfĕrŏ, etc. *Voy.* Detego. || *Annoncer.* Mūrmŭră vēntūrōs naūtīs prōdēntĭă vēntōs. *V. Voy.* Portendo. || *Transmettre.* Prōdĕrĕ rītŭm. *O. Voy.* Trado. || *Livrer.* Ād mōrtēm sī tē... Prōdĭdĕrĭm. *V.* Ūnĭŭs ŏb īrām Prōdĭmŭr. *Id.* SYN. Trādŏ, prōjĭcĭŏ, dēdŏ. || *Trahir, tromper, abandonner.* Nēc jām cōnjŭgĭŭm āntīquŭm, quōd prōdĭdĭt, ōrŏ. *V.* Prōdāmne ĕgŏ rēgnă părēntīs? *O.* Nūllă tŭōs cūrrūs fŭgă sēgnĭs ĕquōrŭm Prōdĭdĭt. *V.* Sēd vānī frīgēntem īn mārtĕ sĕnēctām Prōdēbānt īctŭs. *Sil.* SYN. Fāllŏ, dēcĭpĭŏ, dēsĕrŏ, rĕlīnquŏ, dēstĭtŭŏ. || *Perdre, ruiner.* Nōn īn spērāndō cŭpĭdē rēm prōdĕrĕ sūmmam. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Prodit*). Priŭs prōdĭtūrūm tē tŭām vītām. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 70). SYN. Prōjĭcĭŏ, pērdŏ. || *Prolonger.* Ūt ălĭquōt sāltēm nūptĭīs prōdāt dĭēs. *Ter.* (*And.* II, 1, 13). Pōssītne ĕlābi, ān pōrrō prōdēndă dĭēs sĭt. *Lucil.* (ap. *Donat.* ad *Ter.* l. cit.). SYN. Prōfĕrŏ, prōdūcŏ. || *Propager.* Gĕnŭs āltō ā sānguĭnĕ Teūcrī Prōdĕrĕt. *V. Voy.* Propago 1.

Prōdŏcĕŏ, ēs, ērĕ. *Enseigner publiquement.* Vīrtūs pōst nūmmōs : hæc Jānŭs sūmmŭs ăb īmō Prōdŏcĕt. *H.*

Prōdūcŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ūcĕrĕ. *Conduire dehors, faire sortir.* Ŭbī sūnt īstī, quōs āntĕ ædēs hūc jūssī prōdūcī fŏrās? *Pl.* (*Capt.* II, 2, 2). Vĕlūt ālĕs, ăb āltō Quæ tĕnĕrām prōlēm prōdūcĭt ĭn āĕră nīdō. *O.* Quēm nē tŭŭs prōdūcăt ĭn mĕdĭŭm tĭmŏr. *Sen.* (*Troad.* 516). SYN. Prōmŏvĕŏ, prōfĕrŏ, ēdūcŏ. || *En partic. Faire sortir pour le combat.* Quūm gĕmĭnōs prōdūcĕrĕt Ārrĭă nātōs. *Pp.* (IV, 1, 89. Adde *Pl. Amph.* I, 1, 62). || *Pour le mariage.* Sŏcĭāquĕ nūrūm prōdūxĭt ăb aūlā. *Cl. Voy.* Duco. || *Étaler pour vendre.* Sērvōs ōmnēs prōdūxi āc vēndĭdī. *Ter.* (*Heaut* I, 1, 92. *Id. Eun.* I, 2, 53). || *Reconduire, accompagner.* Prōdūcētquĕ vĭrūm, dăbĭt ēt māndātă rĕvērtī. *O.* Lōngūm prōdūcĕrĕ fūnŭs Ād tŭmŭlūm. *L.* Tēquĕ Ād sŭă Caūcăsĕæ prōdūcūnt flūmĭnă nўmphæ. *V. Fl.* SYN. Dēdūcŏ, cōmĭtŏr, sĕquŏr. || *Mettre au jour, engendrer, produire.* Quālĭă nūnc hŏmĭnūm prōdūcĭt cōrpŏră tēllūs. *V.* Pārtūs Lătĭæ prōdūcĕrĕ mātrēs. *Sil.* Sī tē Thērsītæ sĭmĭlēm prōdūcăt Ăchīllēs. *J.* (8, 271). SYN. Gīgnŏ, părĭŏ, gĕnĕrŏ, etc. *Voy.* Gigno. || *Élever, faire l'éducation.* Aūdĭēntēm dīctō, mātĕr, prōdūxīstī fīlĭām. *Pl.* (*As* III, 1, 40. Et *Ter. Ad.* III, 2, 16). Ēt lævō mŏnĭtū pŭĕrōs prōdūcĭt ăvārōs. *J.* (14, 228). *Voy.* Educo 1. || *Au fig. Produire, faire.* Dīră quŏd ēxēmplūm fĕrĭtās prōdūxĕrĭt ævō. *J.* (15, 32). || *Produire, élever aux grandeurs.* Hōs ămăt (Fortūna), hīs sē īngĕrĭt, ātquĕ sŭōs rīdēns prōdūcĭt ălūmnōs. *J.* (6, 607). *Voy.* Promoveo. || *Conduire à un terme.* Tēmpŭs ĕt īn cānās sēmĕn prōdūcĭt ărīstās. *O.* Ād flāmmās ănĭmă prōdūcĭt ănīlī (ignes). *Id.* Prōrsūs jūcūndē cœnām prōdūxĭmŭs īstām. *H.* || *Prolonger.* Cўăthōs sōrbīllāns paūlātim hūnc prōdūcām dĭēm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 52). Gaūdēs nōctēm prōdūcĕrĕ vīnō. *M.* (II, 89) Ābnĕgăt ēxcīsā vītām prōdūcĕrĕ Trōjā. *V.* Ūt huīc mălĕ ălĭquām prōdūcām mŏrăm. *Ter.* (*And.* III, 5, 9). SYN. Prōtrăhŏ, prōfĕrŏ, dīffĕrŏ, trăhŏ, prōrŏgŏ, ēxtēndŏ, prōlātŏ. || *Remettre qqn, bercer d'un vain espoir.* Mē fālsā spē prōdūcĕrēs. *Ter.* (*And.* IV, 1, 24). || *Faire avancer.* Tĕnŭēm prōdūcĭt ĭn æquŏră līnguām (Hesperia). *L.* SYN. Prōtēndŏ, prōfĕrŏ, ēxtēndŏ. || *Allonger.* Dēntĭbŭs āntīquās sŏlĭtŭs prōdūcĕrĕ pēllēs. *M.* (IX, 75). Īllĕ sŭpērcīlĭŭm... Ōblīquā prōdūcĭt ăcū. *J.* (2, 93). SYN. Ēxtēndŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Allonger une syllabe.* Aūt prōdūcātŭr, quæ nūnc cōrrēptĭŭs ēxĭt. *O.* Prōdūc pænĕ sŭprēmăm. *T. Maur.* (*Metr.* 302). SYN. Prōtrăhŏ. PPH. Prōdūctām ou lōngām ēffĭcĭŏ.

Prōdūctĭŏ, ōnĭs, *f. Allongement d'une syllabe.* Prōdūctĭō lōngīs dărĕt ūt tēmpŏră bīnă. *T. Maur.* (*Litt.* 41).

† Prōdūctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Produco. (Apud *Ter. And.* III, 5, 9, alios legere *producam*, alios *productem*, testatur *Donat.* Equidem posterius probo.)

Prōdūctŭs, ă, ŭm. *Conduit ou mis devant, produit, etc.* Fātālīs ărēnæ Mūnĕrĭbŭs nōn īră vĕtŭs cōncūrrĕrĕ cōgĭt Prōdūctōs. *L.* Gĕnĭtrīxquĕ sŭō rēddī grĕmĭō Mŏdŏ prōdūctōs vīdĭt ălūmnōs. *Sen.* (*OEd.* 746). || *Allongé, long.* Nēvĕ mĭnŏr, neū sĭt quīntō prōdūctĭŏr āctū Fābŭlă. *H.* Grātĭŏr ēst frūctŭs quēm spēs prōdūctĭŏr ēdĭt. *Prosp.* (*Epig.* 66, 5). SYN. Lōngŭs. || *f. En partic. Syllabe longue.* Sūggĕrĭt ēt tēmpŭs quāntūm prōdūctă sŏlēbăt. *T. Maur.* (*Met.* 814. *Id. Litt.* 60). SYN. Lōngă.

Prōdūxĕ, *sync. pour* Produxisse (*Ter. Ad.* IV, 2, 22.)

Prœbĭă. *Voy.* Præbia

Prœlĭārĭs, ĕ. *De combat.* Meæ pūgnæ prœlĭārēs ōbtrītæ jăcēnt. *Pl.* (*Curc.* IV, 4, 17).

† Prœlĭŏ, ās, ārĕ. *Comme* Prœlior. Ītă mōrtālēs īntēr sēsē pūgnānt, prœlĭānt. *Enn.* (apud *Non.* 7, 38. Obsoletum verbum agnoscit *Prisc.* 799).

Prœlĭŏr, *mieux que* Prælĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Combattre.* Hīc prœlĭāntĕ ēxērcĭtū. *Prud.* (*Cath.* 12, 169). Ūt, īncrŭēntō pălmam ădĕptŭs prœlĭō, Ēt prœlĭātī pōssĭdērĕt præmĭŭm. *P. Nol.* (28, 106). *Voy.* Pugno.

Prœlĭŭm, *mieux que* Prælĭŭm, ĭī, *n. Combat, bataille; guerre.* Mājŏr Nērōnŭm mōx grăvĕ prœlĭŭm Cōmmīsĭt. *H.* Dēpūgnātō prœlĭō. *Pl.* (*Men.* V, 6, 31). Quūmquĕ gĭgāntēī mĕmŏrāntŭr prœlĭă bēllī.

O. Quēnīquē sŭæ răpĭūnt scĕlĕrāta īn prœlĭă caūsæ. *L.* Quūm cănĕrĕm rēgēs ĕt prœlĭă. *V.* SYN. Cĕrtāmĕn, pūgnă. *Voy.* Pugna, Bellum. || *Combats entre animaux.* Īlli āltĕrnāntēs mūltā vī prœlĭă mīscēnt (tauri). *V.* Īmbēllēs dānt prœlĭă cĕrvī. *Id.* || *Au fig.* Ōmnĭă vēntōrūm cōncūrrĕrĕ prœlĭă vīdī. *V.* Quīd mēcūm cērtā prœlĭă mēntĕ gĕrĭs? *O.* Sēd quīd cēssāmūs prœlĭūm cōmmīttĕrĕ? *Pl.* (*Pers.* I, 3, 32, de parasito). || *Qqf. Guerriers.* Ārmĭgĕrā prœlĭă sēvĭt hŭmō. *Pp.* (III, 11, 10. Et *St. Th.* I, 8).

Prœtĭdēs, ŭm, *f. pl.* (Προιτίδες). *Les trois filles de Prétus, qui, atteintes de délire pour avoir osé se comparer à Junon, se croyaient changées en génisses, et furent guéries par Mélampe.* Prœtĭdēs īmplērūnt fālsīs mūgītĭbŭs āgrōs. *V.* Prœtĭdās āttŏnĭtās pōstquām pēr cārmĕn ĕt hērbās Ērĭpŭīt fŭrĭīs. *O.* (Adde *Sen. OEd.* 486.)

Prœtŭs, ī, *m.* (Προῖτος). *Prétus, avait usurpé le trône d'Argos sur son frère Acrisius, et fut pétrifié par Persée.* Ācrĭsĭŏnēās Prœtūs pōssēdĕrăt ārcēs. *O.* (Et *St. Th.* IV, 589).

Prŏfānātŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Profanateur.* Cēdĕ, prŏfānātōr Chrīstī. *Prud.* (*Apoth.* 178).

Prŏfānŏ, ās, ārĕ. *Profaner.* Scīlĭcĕt ōmnĕ săcrūm mōrs īmpōrtūnă prŏfānăt. *O.* Spērnītquĕ dĕūm, fēstūmquĕ prŏfānăt. *Id.* Rāră prŏfānātās īnspēctānt nūmĭnă tērrās. *St.* SYN. Vĭŏlŏ, pōllŭŏ, tĕmĕrŏ.

Prŏfānŭs, ă, ŭm. *Profané, profane.* Cŏlŭī vēstrōs sī sēmpĕr hŏnōrēs, Quōs cōntra Ǣnĕădæ bēllō fēcērĕ prŏfānōs. *V.* Mīxtăque ĕrăt flāmmæ flāmmă prŏfānă pĭæ. *O.* Mīscēbĭs săcră prŏfānĭs. *H.* SYN. Prŏfānātŭs, īmpĭŭs. || *Celui qui n'est pas initié, profane.* Prŏcŭl ō, prŏcŭl ēstĕ, prŏfānī. *V.* Quĭs Cĕrĕrĭs rītūs aūsīt vūlgārĕ prŏfānĭs? *O.* || *Impie, criminel.* Nām tēmplă prŏfānŭs Īnvĭă cūm Phlĕgўĭs făcĭēbăt Dēlphĭcă Phōrbās. *O.* Āltērnăquĕ rēgnă prŏfānīs Dĕcērtāta ŏdĭīs. *St.* SYN. Īmpĭŭs, scĕlĕrātŭs, nĕfāndŭs, etc. || *De mauvais présage.* Tēctōquĕ prŏfānŭs Īncŭbŭīt būbō. *O. Voy.* Infaustus. (Primam semper corripi testatur *Gell.* 2, 17.)

Prŏfārĭs, ātŭr, ārī, *d. Dire, parler.* Tūm brĕvĭtēr Dīdō, vūltūm dēmīssă, prŏfātŭr. *V.* Quĭbŭs īllĕ prŏfātŭr. *O. Voy.* Loquor. || *Qqf. Annoncer, prédire.* Pўthĭă quæ trĭpŏdĕ ēx Phœbī laūrōquĕ prŏfātŭr. *O.* Dīēs quēm prŏfātă Mōrta ēst. *L. Andr.* (apud *Gell.* 3, 16).

† Prŏfātŭm, ī, *n. Sentence, précepte.* Pārēt præcĕlŭĭbŭs lĭbēns prŏfātĭs. *Capel.* (I, p. 10).

Prŏfātŭs, ă, ŭm, *part. de* Profari. *Qui a dit.* || † *Dit.* Quānquām sūnt ā mē mūltă prŏfātă, Mūltă tămĕn rēstānt. *Lr.* (VI, 80).

Prŏfātŭs, ūs, *m. Parole, parler, langage.* Ēffrēnō nūbēs æquārĕ prŏfātū. *St.* Quām fātĭlŏquō Dīctĕ prŏfātū Vērsŭs Hŏrātī! *Aus.* (*Prof.* 6, 51). Quīd nūnc prŏfātū vōcĭs īncērtō sŏnās? *Sen. phil.* (*Apocol.* 7).

Prŏfēcī, *parf. de* Proficio.

Prŏfēctĭŏ, ōnĭs, *f. Départ.* (*Pacuv.* apud *Cic. Div.* 1, 14.) *Voy.* Discessus.

Prŏfēctō, *adv. Certes, assurément* Īllĕ prŏfēctō Rēddĕrĕ pērsōnæ scīt cōnvĕnĭēntĭă cuīquĕ. *H.* Nām quōs quæquĕ dărēnt mōtūs, pĕpĭgērĕ prŏfēctō. *Lr.* (I, 1023. Adde *Pl. Cas.* V, 2, 33). SYN. Sānĕ, cērtō, næ, ōmnīnō, plānĕ.

1. Prŏfēctūrŭs, ă, ŭm, *de* Proficiscor. *Devant partir.* || 2. Prŏfēctūrŭs, ă, ŭm, *de* Proficio. *Qui sera utile.* Nōn prŏfēctūrās tēndēbăt ăd ǣthĕră pālmās. *O.*

1. Prŏfēctŭs, ă, ŭm, *part. de* Proficiscor. *Qui est parti, venu.* Ēssĕ vĕlīt Tўrĭīs ūrbēm Trōjăquĕ prŏfēctīs. *V.* Ād bēllă prŏfēctŭs. *O.* || *Issu de.* Gĕnŭs ā Pāllāntĕ prŏfēctūm. *O Voy.* Ortus.

2. Prŏfēctŭs, ūs, *m. Succès, avantage.* Vērbăquĕ prŏfēctū dīssĭmŭlātă cărēnt. *O.* Tēr sĭnĕ prŏfēctū vŏlŭīt, etc. *Id.* SYN. Ēffēctŭs, ūtĭlĭtās. || † Prŏfēctŭs. Pĕtĕrēnt pĕr ămără prŏfēctūs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 71).

Prŏfĕrŏ, fērs, tŭlī, lātŭm, fērrĕ. *Porter en avant, faire sortir ou paraître ; faire connaître, montrer.* Vīn' prŏfērrī pătĕrām? Prŏfērrī vŏlŏ. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 137). Quīd prĕmăt ōbscūrūm lūnæ, quīd prŏfĕrăt ōrbēm. *H.* Nūnc prŏfērrĕ căpūt, sūmmō mŏdŏ gūrgĭtĕ nārĕ. *O* Nōx sĭmŭl āstrĭfĕrās prŏfĕrt mōrtālĭbŭs ūmbrās. *V. Fl.* Hōrrēndōs prīmūs quī prōtŭlĭt ēnsēs. *Tib.* (I, 10, 1). SYN. Ēffĕrŏ, ēdūcŏ, prōmŏ, ēxsĕrŏ; prōmŏvĕŏ. || — mē. *Se montrer.* Quō lætă Vĕnūs sē prŏfĕrăt āstrō. *J.* (6, 569). *Voy.* Appareo. || — pĕdēm, grădūm, etc. *S'avancer.* Nēc prŏfērrĕ pĕdēm, nēc rĕvŏcārĕ lĭcĕt. *Rutil.* (1, 344). Grădūm prŏfĕrām. *Pl.* (*Men.* V, 2, 2). Nūnc quī fīăt, ŭtī pāssūs prŏfērrĕ quĕāmŭs. *Lr.* (IV, 875). Ūndĕ pĕdēm prŏfērrĕ pŭdōr vĕtĕt, aūt ŏpĕrĭs lēx. *H.* (*A. P.* 134, translate. Alii non probabiliter, *referre*). || *Produire, proposer, offrir.* Sēd sī tĭbĭ mĭnæ vīgīnti ārgēntī prŏfĕrēntŭr. *Pl.* (*As.* III, 3, 61). SYN. Prōmŏ, prōpōnŏ. || *Servir* (*sur la table*). Quī mĭhĭ cōndītă prāta īn pătĭnīs prŏfĕrūnt. *Pl.* (*Pseud.* III, 2, 22). || *Créer, produire.* Quæ nĕquĕ jām frōndēs, vĭrĭdēs nēc prŏfĕrĕt ūmbrās. *V. Fl. Voy.* Gigno. || *Au fig. Produire, créer, inventer ; publier* (*un livre*). Prŏfĕrĕt īn lūcēm spĕcĭōsă vŏcābŭlă rērūm. *H.* Nūnc sī hōc pălām prŏfĕrĭmŭs. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 41). Ēt cūltūm dōctō pēctŏrĕ prŏfĕr ŏpŭs. *M.* (1, 26). SYN. Ēdŏ, prōmŏ, ēxprōmŏ, ēffĕrŏ, prōdūcŏ, ōstēndŏ, *ou* gīgnŏ. *Voy.* Edo. || *Dire, énoncer.* Tāndēm ŭt mōx mœstās pŏtŭīt prŏfērrĕ quĕrēlās. *L.* Quī lībĕră pōssĕt Vērba ănĭmī prŏfērrĕ. *J.* (4, 90). Tūnc īllă tālēm prōtŭlĭt sēntēntĭăm. *Ph.* Lătĭcĭs prŏprĭūm prŏfērrĕ vŏcāmĕn. *Lr.* (II, 656). SYN. Ēdŏ, dīcŏ, ēlŏquŏr, etc. *Voy.* Dīco. || *Étendre, reculer.* Sŭpĕr ēt Gărămāntās ĕt Īndōs Prŏfĕrĕt īmpĕrĭūm. *V.* Ēt prŏfērrĕ lĭbēt fīnēs. *J.* (14, 142). Cūr nōn mātrīsquĕ tŭūmquĕ Īmpĕrĭūm prŏfĕrs? *O.* SYN. Ēxtēndŏ, prōtēndŏ, prōlātŏ, etc. *Voy.* Extendo. || *Prolonger, différer, remettre.* Ŭt dēpŏsĭtī prŏfērrēt fātă părēntĭs. *V.* Sāltem ălĭquōt dĭēs Prŏfĕr. *Ter.* (*And.* II, 1, 29). Ŭbĭ rēs prōlātæ sūnt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 10). SYN. Prōdūcŏ, dīffĕrŏ, rĕmīttŏ, prōrŏgŏ, etc.

Prŏfēssĭŏ, ōnĭs, *f. Déclaration.* Prŏfēssĭŏ vĕră Mēndācī dē tēstĕ sŏnăt. *Arat.* (II, 392). Hōc sānctă dīc prŏfēssĭŏ. *Ennod.* (*Carm.* I, 21, 9).

Prŏfēssŭs, ă, ŭm, *part. de* Profiteor. *Qui a déclaré, montré, annoncé, promis.* Sōlă Jŏvēm Sĕmĕlē vīdĭt Jŏvĭs ōră prŏfēssūm. *Nemes.* (*E.* 5, 22). Scūrrāntĭs spĕcĭēm præbērĕ, prŏfēssŭs ămīcūm. *H.* Prŏfēssūs grāndĭă tūrgĕt. *Id.* Sēd vītātĕ vĭrōs cūltūm fōrmāmquĕ prŏfēssōs. *O.* || *Pass. Déclaré publiquement, avoué.* Prŏfēssă pĕrdūnt ŏdĭă vīndīctæ lŏcūm. *Sen.* (*Med.* 154). Sōlăquĕ dēfōrmēm cūlpă prŏfēssă făcĭt. *O.* Nēc ăd prŏfēssæ mōrtĭs aūdācēm vĭām. *Ph.*

Prŏfēstŭs (dies), ī, *m. Jour ouvrable.* Lætă nĭsī aūstērĭs vărĭēntŭr fēstă dĭēbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 11). Nōsque ēt prŏfēstīs lūcĭbŭs, ēt săcrīs. *H.* Nōn ēdī lūcĕ prŏfēstā Quīdquām, prætĕr ŏlŭs. *Id.*

Prŏfĭcĭēns, tĭs. *Qui sert, utile.* Vērbă mĭsēr frūstrā nīl prŏfĭcĭēntĭă pērdŏ. *O.* Rādīcĕ vĕl hērbā Prŏfĭcĭēntĕ nĭhĭl. *H. Voy.* Utilis.

Prŏfĭcĭŏ, ĭs, fēcī, fēctŭm, fĭcĕrĕ, *n. Aller en avant, avancer.* Cōnvīvām rēddēns prŏfĭcĭēntĕ grădū. *Fort.* (VII, 16, 42). SYN. Prōgrĕdĭŏr. || *Ordint. Au fig. Avancer, réussir, profiter, être utile.* Sī nōn prŏfĭcĭūnt ārtēs, vĕnĭēmŭs ăd ārmă. *O.* Nēvĕ mŏnēndŏ Prŏfēcīssĕ pŭtēs. *Id.* Nīl tēstĭbŭs īllīs Prŏfēcī. *V.* SYN.

Prōsŭm, prōcēdō, sŭccēdō, *qqf.* prōmŏvĕō, ēffĭcĭō. || *Pass. unip.* Prōfĭcĭtŭr bēllō. *St.*

Prŏfĭcīscēns, ēntĭs. *Partant.* Ŭt prŏfĭcīscēntēm dŏcŭī tē sæpĕ dĭŭquĕ. *H.* SYN. Dīscēdēns, *gén.* ăbĕūntĭs (de *abiens*).

† Prŏfĭcīscō, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme le suiv.* Hŏrtātŭr hŏmĭnēm, quāmprīmūm prŏfĭcīscērēt. *Turpil.* (ap. *Non.* 7, 21. Et *Pl. Mil.* IV, 8, 19).

Prŏfĭcīscŏr, ĕrĭs, fēctŭs sŭm, fĭcīscī, *d. Partir, s'éloigner.* Īllĕ sŏnī tērrōrĕ păvēns : Prŏfĭcīscērĕ, dīxĭt. *O.* Māgnum ĭtĕr, ăd dŏctās prŏfĭcīscī cŏgŏr Ăthēnās. *Pp.* (III, 21, 1). Prōfĕr, dūm prŏfĭcīscŏr ălĭquō. *Ter.* (*And.* II, 1, 29. Primam corripi jubet *Gell.* 1, 17). SYN. Ăbĕō, dīscēdō, ēxĕō, vādō, mĭgrō, tēndō, *qqf.* fŭgĭō. PPH. Vĭām, ĭtĕr tēntō, cōrrĭpĭō, cārpō, tēndō, īngrĕdĭŏr, īnvādō, mōlĭŏr. Mē ăgō, cōnfĕrō ĭn. Ĭtĕr īncĭpĭō. Ĭtĕr făcĭō ā. Grēssūm dīrĭgō. Fĕrō pĕdēm. Pătrĭām *ou* pătrĭās ōrās līnquō, rĕlīnquō. Pătrĭā ēxcēdō. Pĕrĕgrīnās, lōngīnquās, rĕmōtās, īgnōtās tērrās īnvīsō, vīsō, ădĕō, pĕtō, quærō. Lōngīnquās ĭn ōrās ăbĕō, tēndō. Fŭgā ăbĕō. *Voy.* Eo, Exsulo, Vela do.

? Prōfīndō, ĭs. *Fendre, labourer. Voy.* Profringo.

Prŏfĭtĕŏr, ĕrĭs, fēssŭs sŭm, fĭtērī, *d. Déclarer publiquement, découvrir, avouer.* Dūm dĕă fūrtīvōs tĭmĭdē prŏfĭtētŭr ămōrēs. *O.* Sī vērūm prŏfĭtēmŭr, ămŏr. Prīmīsquĕ dŭcēm prŏfĭtētŭr ĭn ārmīs. *Id.* Vūltū prŏfĭtēntĕ dŏlōrēm. (*Ad Liv.* 88.) SYN. Ōstēndō, dētĕgō, dēclārō, fătĕŏr, ārgŭō, etc. *Voy.* Detego. || *Se faire fort de, s'engager à, promettre.* Ēt stătĭm prŏfēssŭs ēst ĭdēm făctūrūm mĕlĭūs sē pōstrīdĭē. *Ph. Voy.* Promitto. || — nōmĕn. *Se faire inscrire, donner son nom.* Ĭn hīs pŏētă nōmēn prŏfĭtētŭr sŭŭm. *Ter.* (*Eun. prol.* 2). Quĭs ăĭt, hūc? aūt quĭs prŏfĭtētŭr? *Pl.* (*Capt.* III, 1, 20). || † Prŏfĭtĕŏr. Pūblĭcă cōndŭctĭs quī vēctīgālĭă lŭcrĭs Prōfēssī, etc. *Juvc.* (II, 350).

Prōflātŭs, ă, ŭm. *Exhalé.* Sēd dĕă prōflātām trānstŭlĭt hūc ănĭmām. *Aus.* (*Epig.* 65).

Prōflātŭs, ūs, *m. Action de souffler, de ronfler.* Prōflātū tērrēbăt ĕquōs. *St. Voy.* Ronchus.

Prōflīgātŭs, ă, ŭm. *Abattu, battu.* || — bēllŭm. *Guerre terminée par la victoire.* Hæc prōflīgātī vēnĭt mŏdŏ laūrĕă bēllī. *Aus.* (*Mos.* 425).

Prōflīgō, ās, ārĕ. *Abattre, renverser, battre.* Mūltōquĕ mĕrō sōmnōquĕ vĭrōrūm Prōflīgānda ăcĭēs, quām nōn pērfrēgĕrĭt ēnsĭs. *Sil.* SYN. Āfflīgō, stērnō, dējĭcĭō, fūndō.

Prōflō, ās, ārĕ. *Rendre par le souffle, rejeter.* Immānī prōflāvīt tūrbĭnĕ flāmmās. *Sil.* (Sic *Ov. Fast.* I, 573). Sānguĭnĕōs prōflāntēm pēctŏrĕ rīvōs. *St.* SYN. Ēfflō, spīrō, etc. *Voy.* Spiro. || — sōmnŭm. *Ronfler.* Tōtō prōflābăt pēctŏrĕ sōmnŭm. *V. Voy.* Proflatus, us. || † *n. Souffler.* Ŭt quătĭtŭr pĕlăgŭs, quŏtĭēs prōflāvĕrĭt eūrŭs. *Fort.* (III, 33, 11).

Prōflŭēns, tĭs, *et* Prōflŭŭs, ă, ŭm. *Qui découle.* Nĕquĕ sānguĭs ūllō pŏtĭs ēst păctō prōflŭēns cōnsīstĕrĕ. *Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 16). Vēnārum ŭt ūndām prōflŭām mānāntĭūm Ēxcĭpĕrēt. *Prud.* (*Peri.* 10, 843). Prōflŭă mārmŏrĕīs dēcūrrūnt flūmĭnă lābrĭs. *Ennod.* (*Epig.* 149). Ūbĕră dīvīnæ bŏnĭtātĭs prōflŭă lăctĕ. *P. Nol.* (28, 777). SYN. Flŭēns, mānāns, etc.

Prōflŭō, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Couler abondamment.* Īn mĕdĭūm, seū stăbĭt ĭnērs, seū prōflŭēt hūmŏr. *V.* Quăsĭ grăvēdō prōflŭăt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 51).

Prōflŭŭs. *Voy.* Profluens.

Prōflŭvĭŭm, ĭī, *n. Écoulement.* Prōflŭvĭūm pōrrō quī tētrī sānguĭnĭs ācrĕ Ēxĭĕrăt. *Lr.* (VI, 1203).

† Prōflŭvĭŭs, ă, ŭm. *Qui s'écoule.* || *Au fig. Peu sûr, inconstant.* Ĭtăne Āntĭphō ēst īnvēntŭs prōflŭvĭā fĭdē? *Cæcil.* (apud *Prisc.* 699 et 772).

Prōfŏrĕ, *infin. fut. de* Prosum. Quæ nŏcŭērĕ, sēquār, fŭgĭām quæ prōfŏrĕ crēdăm. *H.*

? Prōfrīngō, ĭs, ĕrĕ. *Briser en avant.* Prōfrīngūnt ĭnărātă dĭū Pāngæă jŭvēncī. *St.* (*Th.* X, 512. Alii *profindunt*, quod et recte).

Prŏfŭgĭēns, tĭs. *Fugitif.* Eūmque hīnc prŏfŭgĭēns vēndĭdĭt ĭn Ālĭdĕ. *Pl.* (*Capt. prol.* 9).

Prŏfŭgĭō, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ, *n. Fuir.* Ăbūndĕt, gnātŭs ējŭs prŏfŭgĭt ĭnŏpĭā. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 17). Dūm lĭcĕt ăbīrĕ, prŏfŭgĕ, tēque hīnc ērĭpĕ. *Sen.* (*Med.* 493). *Voy.* Fugio. || *Act. Fuir, éviter.* Quūm Băbўlōnĭăcās sūbmērsă prŏfŭgĭt ĭn ūndās Ānguĭpĕdem ālātĭs hŭmĕrĭs Tўphōnă fŭrēntēm. *Manil.* (IV, 578). Prŏfŭgĭt ūmbrās Tĭtўŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 977). *Voy.* Vito. || † Prōfŭgĭō. Prōfŭgĭte ē tēctĭs, quæ vōs sēctābĭtŭr, ūrbĭs. *Juvc.* (II, 477. In talibus sæpe peccaverunt seriores. Primam corripi expresse dixerat *Gell.* 2, 17).

? Prŏfŭgĭŭm, ĭī, *n. Refuge.* Ūnūm prŏfŭgĭūm tūtum ēst Dĕŭs īpsĕ tĭmēntī. *Prosp.* (*Epig.* 74, 5. Sed alii codd. *perfugium*, quod rectius).

Prŏfŭgŭs, ă, ŭm. *Fugitif.* Cōngrēssūm, prŏfŭgūm, cāptūm vōx nūntĭăt ūnă. *Cl.* Prŏfŭgī stērnūnt dūmētă jŭvēncī. *V. Fl.* SYN. Fŭgĭēns, fŭgĭtīvŭs. || *Au fig.* Prŏfŭgŭsquĕ pŭdŏr sŭă sīgnă rĕlīquĭt. *O.* || *En partic. Exilé.* Ītălĭām, fātō prŏfŭgŭs, Lāvīnăquĕ vēnĭt Līttŏră. *V.* Quāmquĕ pŏtēs prŏfŭgō, nām pŏtēs, āffĕr ŏpēm. *O.* Prŏfŭgăquĕ pĕr æquŏră clāssĕ Fērtŭr ăb Āntāndrō. *Id.* SYN. Ēxsŭl, ēxtōrrĭs, etc. *Voy.* Exsul. || *Qqf. Nomade.* Tē Dācŭs āspĕr, tē prŏfŭgī Scўthæ. *H.* SYN. Ērrāns, văgŭs.

Prōfŭī, *parf. de* Prosum.

Prŏfūndē, *adv. Profondément.* Quōd fīxă nōn prŏfūndĭŭs Īntrārĕt ārtŭs ūngŭlă. *Prud.* (*Peri.* 5, 119).

† Prŏfūndĭtās, ātĭs, *f. néol. Profondeur.* Nēc sūbstrātă prŏfūndĭtās... Aūdĕt spōntĕ dĕhīscĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 7, 48). Quæ mēnsūră pŏlĭs, quāntă prŏfūndĭtās! *Capel.* (I, p. 23).

Prōfūndō, ĭs, fūdī, fūsŭm, fūndĕrĕ. *Répandre en abondance.* Vīx ĕă, quūm lăcrĭmās ŏcŭlĭs Jūtūrnă prŏfūdĭt. *V.* Hās sōlās hăbĕō sēmpĕr, sēmpĕrquĕ prŏfūndō (lacrimas). *O.* Ăquam hērclĕ plōrăt, quūm lăvăt, prŏfūndĕrĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 29). SYN. Fūndō, ēffūndō, etc. *Voy.* Fundo. || *Au fig.* Ănĭmām pēr vūlnĕră mīllĕ prŏfūdĭt. *Aul. Sab.* (1, 77). || *Mettre au jour.* Nīxĭbŭs ēx ālvō mātrĭs nātūră prŏfūdĭt. *Lr.* (V, 226. Et *Lucil.* ap. *Non.* 3, 158). Prīmă quōs mīxtōs dĭīs Prŏfūdĭt ætās. *Sen.* (*Hip.* 526). SYN. Părĭō, gīgnō, etc. || *Faire entendre un son, des paroles.* Ōmnĭă vērĭdĭcō quī quōndam ēx ōrĕ prŏfūdĭt. *Lr.* (VI, 6). SYN. Prōfĕrō, ēdō, etc. || *Prodiguer.* Prŏfūndăt, pērdăt, pĕrĕăt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 54). *Voy.* Decoquo. || *Qqf. Coucher, étendre.* Quūm sōmnŭs mēmbră prŏfūdĭt. *Lr.* (IV, 758). SYN. Fūndō, stērnō, etc. || † Prŏfūndō. Hās pōstquām mœstō prŏfūdĭt pēctŏrĕ vōcēs. *Cat.* (64, 202). Fāma ēst quōd gĕmĭnūm prōfūndēns sīmĭă pārtūm. *Avian.* (*Fab.* 35, 1). Flūmĭnă prōfūndēns ălĭēnī cōnscĭă cœlī. *Cl.* (*Idyl.* 4, 14). Mīllĭă prōfūndēns ăd ămīcæ mœnĭă Nōlæ. *P. Nol.* (14, 68).

Prŏfūndŭm, ī, *n. Voy. le suivant.*

Prŏfūndŭs, ă, ŭm. *Profond, creux.* Nōn quī prŏfūndūm Dānŭbĭūm bĭbūnt. *H.* Īpsĕ prŏfūndĭs Vāllĭbŭs ēffŭgĭēns (amnis). *St.* SYN. Āltŭs, căvŭs. || *Placé dans un endroit profond.* Quæcūmque Ăchĕrōntĕ prŏfūndō Prōdĭtă sūnt ēssĕ. *Lr.* (III, 992). Mānēsvĕ prŏfūndī. *V.* Sŭă mōnstră prŏfūndō Rēddĭt hăbērĕ Jŏvī. *St.* SYN. Īmŭs. || *Creux, élevé, en parlant du ciel.* Tērrāsquĕ, trāctūsquĕ mărĭs, cœlūmquĕ prŏ-

fŭndŭm. *V.* (Et *V. Fl.* VII, 478). SYN. Āltŭs, sūblīmĭs, căvŭs. || *Subst. n. Profondeur, ordint. Mer.* Vāstĭquĕ mărĭs tĕntārĕ prŏfŭndŭm. *O.* Ēt Tūscī stāgnă prŏfŭndī (de Trasimeno). *Sil.* Pĕnĭtŭsquĕ prŏfŭndō Vēlă dăbĭt. *V.* Rhœ̄tēī lævă prŏfŭndī. *O.* *Voy.* Mare. || *Qqf. Voûte du ciel.* Rēsplĕndĕnt āltō cœ̄lī sŭbmōtă prŏfŭndō. *Manil.* (V, 720). || *Au fig.* Īmmēnsŭsquĕ rŭĭt prŏfŭndō Pīndărŭs ōrĕ. *H.* Ēlŏquĭō tŏrrēns, ēt rītĕ prŏfŭndă lŏcūtŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 7). Sī quāndŏ prŏfŭndō Nūbĭgĕnæ călŭĕrĕ mĕrō. *St.* SYN. Āltŭs. || ┼ Prŏfŭndŭs. Prŏfŭndŭm pĕnĕtrārĕ mărĭs nŏctēmquĕ dĭēmquĕ. *Damas.* (*in Paul.* 17).

Prŏfūsē, *adv. Avec abondance.* Prŏfūsĭŭsquĕ Mūsă prōmĕrĕt mĕă. *Avien.* (*Or. mar.* 28).

Prŏfūsĭŏ, ōnĭs, *f. Écoulement.* Cŭtēm pĕrūrĭt vŭlnĕrŭm prŏfūsĭŏ. *Eugen.* (12, 24).

┼ Prŏfūsŏr, *et à tort* Prōfūsŏr, ōrĭs, *m. Qui répand; au fig. Qui prodigue.* Prŏfūsŏr prŏprĭī, plūs ălĭēnă pĕtēns. *P. Nol.* (*fragm.* apud *Maium*, t. V, p. 372).

Prŏfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Profundo. *Répandu.* Ābrŭptā crŭŏr ē cērvīcĕ prŏfūsŭs. *O.* Lăcrĭmĭs vūltŭm lāvērĕ prŏfūsĭs. *Id.* || *Au fig.* Călŏr sōlĭs lūmēnquĕ prŏfūsŭm. *Lr.* (V, 571). Sērmō sūmmō clāmōrĕ prŏfūsŭs. *Id.* (IV, 540). Īnfŭlă.... Ēx ūtrāquĕ pārī mălārŭm pārtĕ prŏfūsă. *Id.* (I, 88). Sīn ĕă, quæ frŭĭtŭs cūmque ēs, pĕrĭērĕ prŏfūsă. *Id.* (III, 953). Sĭmŭl ūrbĕ prŏfūsī Œnīdæ. *V. Fl.* Prŏfūsŭs gĕmĭtŭ, etc. *Pacuv.* (apud *Festum*). SYN. Fūsŭs, ēffūsŭs, lārgŭs, ăbūndāns. || *Qqf. Libéral.* Tūnc, īnquĭt, lārgĭtŏr ŏpŭm, quī mĕntĕ prŏfūsă, etc. *St.* (Et *Mart.* VIII, 38, 11). *Voy.* Liberalis. || ┼ Prŏfūsŭs. Cūjŭs ĕt ōrĕ sĭmŭl prŏfūsī ēt sānguĭnĕ fŏntēs. *P. Nol.* (26, 142. Et *Fort. V. S. M.* II, 405).

Prōgĕnĕr, ĕrī, *m. Le mari de la petite-fille par rapport à l'aïeul.* Quæ nātī, gĕnĕrīque ēt prōgĕnĕrī, sĭmŭl ōmnĭŭm. *Aus.* (*Idyl.* 2, 49).

Prōgĕnĕrŏ, ās, ārĕ. *Engendrer, créer.* Nĕc īmbēllēm fĕrōcēs Prōgĕnĕrānt ăquĭlæ cŏlŭmbăm. *H.* Mĭnŭs Īndĭă tōstĭs Prōgĕnĕrăt. *Man.* (IV, 722). Āc dē stīrpĕ lŭpī prōgĕnĕrāntŭr ŏvēs. *Fort.* (V, 5, 114).

Prōgĕnĭēs, ēī, *f. Race, famille.* Prōgĕnĭēm vēstram ūsque ăb ăvo ātque ătăvō prŏfĕrēns. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 48). Jām nŏvă prōgĕnĭēs cœ̄lō dēmĭttĭtŭr āltō. *V.* Fērrĕă prōgĕnĭēs. *Id.* SYN. Prōlēs, stīrps, gĕnŭs, sŏbŏlēs, prŏpāgŏ. || *Fils, enfant.* Nōs, tŭă prōgĕnĭēs. *V.* Prōgĕnĭēs haūd īnfĭtĭāndă părēntī. *O. Voy.* Proles. || *Petits d'animaux.* Prōgĕnĭēm pārvăm dūlcēsquĕ rĕvīsĕrĕ nīdōs. *V.* || *Rejeton d'arbre.* Vĭrĭdī rĕdĭmītĕ părēntēm Prōgĕnĭē. *Col.* (X, 164). || *Au fig.* Cārmĭnă sūnt : stīrps hæc prōgĕnĭēsquĕ mĕa ēst. *O.*

┼ Prōgĕnĭī, *arch. pour* Progeniei. Pătēr sŭprēmĕ nōstræ prōgĕnĭī pătrĭs. *Pacuv.* (apud *Gell.* 9, 14, et *Non.* 8, 51).

Prōgĕnĭtŏr, ōrĭs, *m. Aïeul; un des ancêtres.* Ēt fōrtī gĕnĭtōre, ĕt prōgĕnĭtōrĕ Tŏnāntĕ. *O.* Jūpĭtĕr.... rērŭmquĕ dĕŭmquĕ Prōgĕnĭtŏr. *Val. Soran.* (ap. *August. C. D.* 7, 9).

Prōgĕnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Prōgĕnĭtam Aūgūstĭs, Aūgūstōrŭmquĕ sŏrōrēm. *Cl.* Fābrō prōgĕnĭtŭs. *Sid.* (2, 187. Et *Juvc.* I, 392).

Prōgīgnŏ, ĭs, gĕnŭī, gĕnĭtŭm, gīgnĕrĕ. *Engendrer, créer.* Quōs ādvĕnă Phrīxŭs Prōgĕnŭĭt. *V. Fl.* Ēncĕlădōquĕ sŏrōrĕm Prōgĕnŭĭt. *V.* Quālēs Eūrōtæ prōgīgnŭnt flūmĭnă mўrtōs. *Cat.* (64, 89). Cēssāndōquĕ nŏvōs rērŭm prōgīgnĕrĕ mōtŭs. *Lr.* (II, 80). *Voy.* Gigno.

? Prōgnārĭtĕr. *Voy.* Prognaviter.

Prōgnātŭs, ă, ŭm. *Engendré, né, produit.* Sōsĭăm vŏcānt Thēbānī, Dāvō prōgnātŭm pătrĕ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 209). Ārtēs quās dŏcĕăt quīvĭs ĕquĕs ātquĕ sĕnātŏr Sĕmĕl prōgnātōs. *H.* Pēlĭăcō quōndăm prōgnātæ vērtĭcĕ pīnūs. *Cat.* (64, 1). *Voy.* Natus.

Prōgnāvĭtĕr. *Avec résolution, fermement, sans hésiter.* Ŭt prō Rōmānō pŏpŭlō prōgnāvĭtĕr ārmĭs Cērtāndō. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 625. Et *Plaut. Pers.* IV, 2, 39. Alii leg. *prægnaviter*, quod nec displicet; sed male in codd. *prognariter*).

Prōgnē. *Voy.* Procne.

Prōgrĕdĭēns, tĭs. *Qui s'avance.* Paūlātĭm dŏcŭĭt pĕdĕtēntĭm prōgrĕdĭēntēs. *Lr.* (V, 1452).

┼ Prōgrĕdĭŏ, ĭs, īrĕ, *n. arch. Comme le suiv.* Ī prĭŭs, prōgrĕdī. *Nov.* (apud *Non.* 7, 47. Cf. *Prisc.* 799).

Prōgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. S'avancer, marcher en avant.* Prōgrĕdĭōr pōrtŭ, clāssēs ēt līttŏră līnquēns. *V.* Tāndĕm prōgrĕdĭtŭr māgnā stīpāntĕ cătērvā. *Id.* SYN. Prōcēdŏ, prōdĕŏ. || ┼ Prōgrĕdīrī, prōgrĕdīrĭs, etc. *arch.* Ōbtŭnsō Ōrĕ nūnc pērvĕlĭm prōgrĕdīrī sĕnĕm. *Pl.* (*Cas.* V, 1, 8). Sēd quo hīc grădĭētŭr, părĭtĕr prōgrĕdīmĭnŏr. *Id.* (*Ps.* III, 2, 70). *Voy. le précéd.*

Prōgrēssĭŏ, ōnĭs, *f. Progression, suite.* Sўllăbārŭm nīl nŏcēbĭt lōngĭŏr prōgrēssĭŏ. *T. Maur.* (*Ped.* 98).

Prōgrēssŭs, ă, ŭm. *Qui s'est avancé.* Vīx ĕă dīctă, dĕhīnc prōgrēssŭs, mōnstrăt ĕt ārăm. *V.* Jāmque īntrā jāctŭm tēlī prōgrēssŭs ŭtērquĕ. *Id.*

Prōgrēssŭs, *et à tort* Prŏgrēssŭs, ūs, *m. Marche en avant; au fig. Progrès.* Pĕrĭtă fāndī, jām prōgrēssŭm cōmprĭmĕ. *Capel.* (IV, p. 134).

? Prōgŭbērnātŏr, ōrĭs, *m. Pilote ou plutôt Timonier en second.* (*Cæcil.* ap. *Non.* 13, 17.)

Prōh *ou* Prō, *interj. O, oh!* Flāvēntēs ābscīssā cŏmās : Prōh Jūpĭtĕr! ĭbĭt. *V.* Prōh sūmmĕ gĕnĭtŏr, tēlă cūr frūstrā jăcĭs? *Sen.* (*Oct.* 245). Prōh dĭēm, īnfāndŭm dĭēm! *Id.* (*H. OEt.* 770). Prōh cæcŭs ĕt āmēns Āmbĭtĭōnĕ fŭrŏr! *L.* SYN. Ō, heū, āh. (Scriptura *Pro* defenditur a *Prisc.* 1024.)

Prŏhĭbĕŏ, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Empêcher, éloigner, écarter.* Īnstābĭlēs ănĭmōs lūdō prŏhĭbēbĭs ĭnānī. *V.* Hōspĭtĭō prŏhĭbēmŭr ărēnæ. Prŏhĭbe īnfāndōs ā nāvĭbŭs īgnēs. Dī, prŏhĭbētĕ mĭnās! *Id.* SYN. Ārcĕŏ, ĭnhĭbĕŏ, rĕpēllŏ, āmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, sūbmŏvĕŏ, āvērtŏ, īmpĕdĭŏ, ōbstŏ, ōbsīstŏ, ōbsŭm, dĕfēndŏ, etc. *Voy.* Arceo. || *Empêcher de faire.* Scīlĭcĕt īnfēlīx nūnquām prŏhĭbēbŏr ădīrĕ. *O.* Prŏhĭbēntĕ dĕōrŭm Nūmĭnĕ. *Id.* SYN. Vĕtŏ, nōlŏ, ōbstŏ, ōbsīstŏ, īmpĕdĭŏ. PPH. Nōn sĭnŏ. Nōn *ou* Haūd pătĭŏr.

┼ Prŏhĭbēssĭt, *arch. pour* Prohibeat. Īd tē Jūpĭtĕr Prŏhĭbēssĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 11).

┼ Proībĕŏ *ou* Prœbĕŏ, *arch. Comme* Prohibeo. Nām sīve ēst ălĭquĭd quŏd proībĕăt, ēffĭcĭātquĕ. *Lr.* (I, 976).

┼ Prōĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jeter en avant.* Sĭmŭl ātrōcĭă prōĭcērēnt ēxtă. *Næv.* (apud *Non.* 2, 62. Sic bene libri. Alii leg. *porricerent*; Mercer. *prosicerent*).

Prōĭn, Prōĭndĕ, *et* Proīn, Proīndĕ, *adv. Donc, par conséquent.* Prōĭn, vĭātŏr, hūnc dĕŭm vĕrēbĕrĭs. *Cat.* (20, 16). Proīn tū, tăcērī sī vīs, vērā dīcĭtŏ. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 26. Sic *Sen. Ag.* 129). Prōĭndĕ lūcēm fŭgĕrĕ dĕcrētum ēst mĭhī. *Sen.* (*H. OEt.* 923. Sic *ibid.* 1969). Proīndĕ tŏnă ĕlŏquĭō, sŏlĭtŭm tĭbĭ. *V.* SYN. Ērgŏ, ĭgĭtŭr, quārĕ. || Prōĭnde āc, quăsī, etc. *Comme, comme si.* Sī pōssĕnt hŏmĭnēs, proīnde āc sēntīrĕ vĭdēntŭr. *Lr.* (III, 1067). Proīndĕ quăsi īgnōtās făcĭēs ātque ōră tŭāntŭr. *Id.* (IV, 1001. Sic *Ter Ph.* II, 3, 35. *Proinde* et *Perinde* eodem sensu usurpari docet *Char.* 188).

Prōjēctīcĭŭs, ă, ŭm. *Exposé, abandonné.* Īs ămōrĕ prōjēctīcĭam īllăm dĕpĕrĭt. *Pl* (*Cist.* I, 3, 43). SYN. Ēxpŏsĭtŭs, prōjēctŭs.

Prōjēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Projicio. Ĕgŏ prōjēctōr, quōd tū pēccās. *Enn.* (ap. *Ruf. de Fig. Sync.*).

Prōjēctŭs, ă, ŭm. *Jeté ou placé en avant.* Prōjēctum ŏdōrārīs cĭbūm. *H.* Ōrāquĕ prōjēctā squālēnt ārēntĭă līnguā. *L.* Prōjēctō dūm pĕdĕ lævō Āptāt sē pūgnæ. *V.* SYN. Prōlātŭs, prōmīssŭs. || *En partic. Rejeté par les flots.* Vīx dŭŏ prōjēctō trēsvĕ tŭlīstis ŏpēm. *O.* Prōjēctā vīlĭŏr ālgā. *V.* || *Saillant, qui avance.* Prōjēctāquĕ sāxă Păchȳnī Rādīmŭs. *V.* SYN. Prōmĭnēns, prōcūrrēns, prōtēntŭs, etc. || *Rejeté, quitté.* Īllĕ mănūm, prōjēctō tēgmĭnĕ, dēmēns Ād vūlnŭs tŭlĭt. *V.* Prōjēctō lūcĭs ămōrĕ. *Sil.* Prōjēctīs īnsīgnĭbŭs. *H.* || *Étendu.* Prōjēctŭs cēspĭtĕ nūdō. *St.* Vĭrĭdī prōjēctŭs ĭn āntrō. *V.* SYN. Rĕcŭbāns, jăcēns, fūsŭs, etc. *Voy.* Recubans. || *Exposé, abandonné.* Puēllām prōjēctam ēx āngĭpōrtū sūstŭlī. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 5). SYN. Prōjēctīcĭŭs.

Prōjēctŭs, ūs, *m. Saillie.* Quāmlĭbĕt īmmānī prōjēctū cōrpŏrĭs ēxstĕt. *Lr.* (III, 1001).

Prōjĭcĭŏ, ĭs, jēcī, jēctūm, jĭcĕrĕ. *Jeter en avant.* Quī sērvōs prōjĭcĕre aūrūm Īn mĕdĭā jūssĭt Lĭbȳā. *H.* Prōjĭcĭs īnsānā cȳmbĭă plēnā mănū. *Pp.* (III, 8, 4). In mĕdĭūm gĕmĭnōs īmmānī pōndĕrĕ cæstūs Prōjēcĭt. *V.* SYN. Jăcĭŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Rejeter.* Prōjĭcĭt īpsĕ sŭās dēdūctā frōntĕ cŏrōnās. *O.* Prōjĭcĕ tēlă mănū. *V.* SYN. Rējĭcĭŏ, ābjĭcĭŏ, mīttŏ, dīmīttŏ, etc. || *Au fig.* Prōjĭcĭt āmpūllās ĕt sēsquĭpĕdālĭă vērbă. *H.* Lūcēmquĕ pĕrōsī Prōjēcēre ănĭmās. *V.* SYN. Rējĭcĭŏ, ābjĭcĭŏ, mīttŏ, ŏmīttŏ. || *Abandonner.* Lĕvĭbŭs prōjēcĕrăt aūrĭs Īndŏcĭlēs ērrārĕ cŏmās. *Cl.* SYN. Pērmīttŏ. || *Exposer un enfant.* Jūssĭt pārvām prōjĭcī. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 74). *Voy.* Expositus. || *Étendre, coucher.* Strātō prōjēcĕrăt ārtūs. *V. Fl.* Hīc ārtūs.... Prōjĭcĭt. *St.* Tūm sŭpĕr ēxănĭmūm sēsē prōjēcĭt ămīcūm. *V.* SYN. Stērnŏ, prōstērnŏ. || *Chasser.* Īmmĕrĭtūmquĕ pătēr prōjēcĭt ăb ūrbĕ. *O.* SYN. Ēxpēllŏ, ējĭcĭŏ, etc. || *Verser.* Īnflēxā fōntēm quī prōjĭcĭt ūrnā. *Manil.* (IV, 259). *Voy.* Fundo 2. || *Étendre.* Līnguam ĭn āltūm prōjĭcĭt. *Pacuv.* (ap. *Gell.* 4, 17, de promontorio).

Prōlābŏr, ĕrĭs, ī, *d. Tomber en avant.* Prōlābĭtŭr īndĕ Ānguĭtĕnēns. *Cic.* (*Arat.* 459). *Voy.* Cado.

Prōlāpsŭs, ă, ŭm. *Tombé, et au fig.* Prōlāpsūm lĕvĭtēr făcĭlī trāxērĕ lĭquōrĕ. *Pp.* (I, 20, 47). Ēt prōlāpsā vĭdēntēm Pērgămā. *V.* || *Mis au jour.* Nŏvīssĭmĕ prōlāpsam ēffūndĭt sārcĭnām. *Ph.* Mātrĭs prōlāpsŭs ăb ālvō. (*Ibis*, 223.)

Prōlātĭŏ, ōnĭs, *f. Délai.* (*Pl. Mil.* II, 2, 96.)

Prōlātŏ, ās, ārĕ. *Étendre, prolonger, allonger.* Ēffŭgĭūmquĕ fŭgæ prōlātĕt cōpĭă sēmpĕr. *Lr.* (I, 982). Mūtābĭlĭs hōræ Prōlātārĕ dĭēm. *Sil.*

Prōlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Profero. *Mis en avant, avancé, montré, produit.* Nūnc prōlātō Pĕdĕ trānsvērsōs căptārĕ nŏtōs. *Sen.* (*Med.* 321, de pede navis). Nōn deēst prōlātō jējūnŭs vēndĭtŏr aūrō. *L.* SYN. Prōdūctŭs, dēprōmptŭs, ēxsērtŭs, mōnstrātŭs, etc. || *Au fig. Emporté.* Cæsăr călĭdā prōlātŭs ăb īrā. *L.* SYN. Ābrēptŭs. || *Porté vers, élevé.* Ātrĭă, prōlātævĕ jŭbēnt ăd sīdĕră mōlēs. *Cl.* SYN. Ēlātŭs, ēdūctŭs, dūctŭs, ēdĭtŭs, etc. || *Raconté, dit.* Dīc mĭhĭ, Pārmĕnŏ. Nōn ēst ŏpŭs prōlātō. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 29). || *Différé ; en partic. Remises, en parl. des affaires judiciaires.* Tūrbĭdā prōlātīs tăcŭērūnt jūrgĭă rēbŭs. (*Ad Pis.* 74.)

Prōlēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Prolicio. Prædā pŭēllārēs ănĭmōs prōlēctăt ĭnānĭs. *O.* Āst ălĭæ, quās nūllŭs ămŏr prōlēctăt ĕdēndī. *Prud.* (*Ham.* 812).

Prōlēs, ĭs, *f. Race, famille.* Hīc gĕnŭs āntīquūm Teūcrī, pūlchērrĭmă prōlēs. *V.* Fēlīx prōlĕ vĭrūm. *Id.* Fērrĕă tūm vērō prōlēs ēxōrtă rĕpēntĕ. *Poet.* (ap. *Cic. N. D.* 1, 63). SYN. Prōgĕnĭēs, stīrps, gĕnŭs, sŏbŏlēs, prŏpāgŏ. || *Enfants, ou Un seul enfant.* Mārtĭă tēr sēnōs prōlēs ădŏlēvĕrăt ānnōs. *O.* Ēt pūlchrā făcĭăt tē prōlĕ părēntēm. *V.* Gĕmĭnām pārtū dăbĭt Īlĭă prōlēm. Āt Mēssāpŭs ĕquūm dŏmĭtŏr, Nēptūnĭă prōlēs. *Id.* Prōlēs īgnāră părēntī. *O.* SYN. Prōgĕnĭēs, sŏbŏlēs, prŏpāgŏ, fīlĭŭs *ou* fīlĭă, fīlĭŏlŭs *ou* fīlĭŏlă, gĕnŭs, sānguĭs, pīgnŭs, pīgnŏră, pŭĕr, pārtŭs, lībĕrī, *qqf.* fētŭs. PPH. Thălămī frūctŭs, pīgnŏră. PHR. Nēc dūlcēs nātōs, Vĕnĕrĭs nēc præmĭă nōrĭs. *V.* Vōs ŭtĕrī fōrtūnă mĕī. *St. Voy.* Filius, Filia. || *Enfants d'un pays, nation.* Stērnĭtŭr Ārcădĭæ prōlēs, stērnūntŭr Ētrūscī. *V.* Nēc prōlem Aūsŏnĭam ĕt Lāvīnĭă rēspĭcĭt ārvă. *Id.* SYN. Gēns. || *Petits ou race d'animaux.* Ĕquōrūm duēllĭcă prōlēs. *Lr.* (II, 660). Quī tĕnĕrām prōlēm prōdūxĭt ĭn āĕră nīdō. *O.* Jām mărĭs īmmēnsī prōlem ĕt gĕnŭs ōmnĕ nătāntūm. *V.* (*Id. G.* III, 65, de vitulis). *Voy.* Pullus, Catulus. || *Rejeton d'arbre, ou fruit.* Ēt prōlēm tārdē crēscēntĭs ōlīvæ. *V.* Prīvīgnāsquĕ rŏgāt prōlēs. *Col.* (X, 163). *Voy.* Surculus.

Prōlētārĭŭs, ĭī, *m. Prolétaire, citoyen de la dernière classe.* Prōlētārĭŭ' pōplĭcĭtŭs scūtīsquĕ fĕrōquĕ Ōrnātŭr fērrō. *Enn.* (ap. *Gell.* 16, 10). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Nām prōlētārĭō sērmōnĕ.... ūtĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 157).

Prōlĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĭcĕrĕ. *Attirer en caressant.* Ămōr cŭpĭdām mē prōlĭcĭt pēr tĕnĕbrās. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 2. Adde *Ov. A Am.* II, 718).

† Prōlĭs, ĭs, *f. Comme* Proles. Ātquĕ sŭūm rĕpărĕt prōlĭs ŏpīmă pătrēm. *Fort.* (VII, 16, 58. *Id.* I, 8, 8. Vulgo *proles*). Tŭūs īllĕ sērvŭs, prōlĭs āncīllæ tŭæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 840. Et hic vulgo *proles*).

Prōlīxē, *adv. Avec étendue, longuement.* Āt quī dĕhīscĭt īndĕ prōlīxē sĭnŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 174. *Ib.* 363). SYN. Lātē. || *En beaucoup de paroles.* SYN. Fūsē, fūsĭŭs. || *Avec générosité, bienveillance.* Ăgĕ prōlīxē, Mīcĭŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 20. Ubi *Donat.*). Ăccĭpĭt hŏmĭnūm nēmŏ mĕlĭŭs prōrsūm nĕquĕ prōlīxĭŭs. *Id.* (*Eun.* V, 8, 52). SYN. Bĕnīgnē.

† Prōlīxĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Longueur.* Nē flēctās fāndī mī prōlīxĭtūdĭnēm. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 697).

Prōlīxŭs, ă, ŭm. *Long, étendu.* Squālĭdă prōlīxīs quī tēgĭt ōră cŏmīs. *O.* Căpīllŭs pāssŭs, prōlīxŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 49). Ān sŏnī prōlīxĭōrĭs, nūllă dīffĕrēntĭa ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 245). SYN. Lōngŭs, prōmīssŭs, prōdūctŭs, prōlātŭs. || *Qui va ou porte loin.* Aūt nōn tām prōlīxō prōvŏlăt īctū. *Lr.* (IV, 1241). || *Généreux, bienveillant. Voy.* Prolixe.

Prŏlŏgĭŭm, *et arch.* Prōlŏgĭŭm, ĭī, *n.* (προλόγιον). *Prologue.* Quĭd ēst? nām mē ēxănĭmāstī prōlŏgĭō tŭō. *Pac.* (apud *Fest.*).

Prŏlŏgŭs, *et arch.* Prōlŏgŭs, ī, *m.* (πρόλογος). *Prologue.* Nūllum īnvĕnīrĕ prōlŏgūm pŏtŭīssĕt nŏvŭs. *Ter.* (*Ph. prol.* 15). Nam īn prōlŏgīs scrībūndīs ŏpĕram ăbūtĭtŭr. *Id.* (*And. prol.* 5). Nām prōlŏgōs trĭmĕtrō dĭdĭcĭt cōmpōnĕrĕ vērsū. *Rufin.* (*Met. Comic.* p. 2709). || *L'acteur qui récite le prologue.* Ōrātŏr ăd vōs vĕnĭo ōrnātū prōlŏgī. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 1. *Id. Heaut. prol.* 11).

Prōlŏquŏr, ĕrĭs, cūtŭs sūm, quī, *d. Dire, exposer.* Prōlŏquăr, ātque ŭtĭnām pătrĭæ sīm vānŭs hărūspēx! *Pp.* (III, 13, 59). Quām dūlcĭs sĭt lībērtās, brĕvĭtēr prōlŏquăr. *Ph.* Nūnquām quĭdquam ădhūc vērbōrum ēst prōlŏcūtŭs pĕrpĕrăm. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 92). SYN. Ēlŏquŏr, etc. *Voy.* Dico.

† Prōlŭbĭūm, ĭī, *n. Désir.* Mŭlĭēbre īngĕnĭūm, prōlŭbium ĕt ŏccāsĭŏ. *Att.* (apud *Non.* 1, 324. *Nov.* ibid.).

Prōlūdŏ *ou* Prælūdŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *S'exercer d'avance, s'essayer, préluder.* Īctĭbŭs ĕt spārsa ăd pūgnām prōlūdĭt ărēnā. *V.* Vīdĭt ărēnōsīs Tătĭūm prōlūdĕrĕ cāmpīs. *Pp.* (IV, 4, 19) PPH Mē ēxērcĕŏ.

Vīrēs tēntō, prætēntō, ēxplōrō. || *Au fig.* Ēt tŭmĭdă tĕnĕrā gūttŭra ēlīdēns mănū, Prōlūsĭt hȳdræ. *Sen.* (*H Fur.* 221). Prōlūsĭt dŏlŏr Pĕr īstă nŏstĕr. *Id.* (*Med.* 907). Jūrgĭă prōlūdūnt. *J.* (5, 26). Prælūsĭt quĭbŭs hīstŏrĭæ spēctābĭlĕ sīgnŭm. *Prud.* (*Ham.* 723). || † *Avec l'acc.* Ūt sŏlĕt ēxcūssīs pūgnām prælūdĕrĕ glēbīs. *Rutil.* (1, 257)

Prōlŭō, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Humecter largement, inonder, laver.* Grāucchūsquĕ cădēns tĭbĭ prōlŭĭt ēnsĕm. *Sil.* Jām saūcĭă prōlŭĭt ātĕr Pēctŏră:.. tŏrrēns. *St.* Īn vīvō prōlŭĕ rōrĕ mănūs. *O.* Ēt plēnō sē prōlŭĭt aūrō. *V.* Lēnī præcŏrdĭă mūlsō Prōlŭĕrīs pŏtĭūs. *H. Voy.* Madefacio. || *Entraîner dans le courant.* Quūm rŭĭt ăvūlsūm vēntō (saxum), seū tūrbĭdŭs īmbĕr Prōlŭĭt. *V.* Prōlŭĭt īnsānō cōntōrquēns vōrtĭcĕ sīlvās Ērĭdănŭs. *Id. Voy.* Volvo.

Prōlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. Inondé.* Mūltā prōlūtŭs vāppā naūta ātquĕ vĭātŏr. *H.* SYN. Mădēns, pērfūsŭs, rĭgātŭs, etc

Prōlŭvĭēs, ēī, *f. Inondation.* Lūbrĭcă, prōlŭvĭē lārgā lăvĕre hūmĭdă sāxă. *Lr.* (V, 951). *Voy.* Diluvium. || — ālvī. *Cours de ventre.* Fœdīssĭmă vēntrĭs Prōlŭvĭēs, ūncæquĕ mănūs. *V.* Ēt nīgrā prōlŭvĭe ālvī. *Lr.* (VI, 1200).

† Prōlŭvĭŭm, ĭī, *n. Comme le précéd.* || *Au fig. Profusion.* Quŏd prōlŭvĭūm? quæ īstæc sŭbĭta ēst lārgĭtās? *Ter.* (*Ad.* V, 9, 27).

Prōmĕrēns, tĭs. *Qui mérite bien de.* Ĭtă vĕlīm mē prōmĕrēntem ămēs, dūm vīvās, mī pătĕr. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 47. Et *Pl. As.* I, 2, 2). *Voy.* Merens.

Prōmĕrĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ, *et* Prōmĕrĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī, *d. Mériter* (*en bien ou en mal*). Sēmpĕr ĕt ēffēctūs prōmĕrŭērĕ bŏnōs. *Pp.* (III, 23, 10). Tŏt tēmplă, tŏt ārās Prōmĕrŭīssĕ dătŭr. *St.* Sī quām prōmĕrŭī pœnām, mē pēndĕrĕ vūltĭs. *O.* Quĭd mălī sum, hĕrĕ, tŭa ēx rē prōmĕrĭtŭs? *Pl.* (*Amph.* II, 1, 20). *Voy.* Mereo.

Prōmĕrĭtŭm, ī, *n. Bienfait.* Nēc bĕnĕ prōmĕrĭtīs căpĭtŭr, nēc tāngĭtŭr īrā. *Lr.* (II, 651. Adde *Pl. Mil.* III, 1, 75). *Voy.* Meritum. || Mălĕ prōmĕrĭtă, *pl. Injures, torts, comme en français. Mauvais service.* (*Pl. Trin.* V, 2, 49.)

Prōmĕrĭtŭs, ă, ŭm. 1. *Qui a rendu service.* Nūnquăm, rēgīnă, nĕgābō Prōmĕrĭtām (te). *V.* Tām bĕnĕ prōmĕrĭtō cōmmŏdă mīllĕ prĕcŏr. *O. Voy.* Meritus. || *Comme* Emeritus. *Qui a rempli sa tâche.* Claūdĕrĕ prōmĕrĭtām dēfēssō cŏrpŏrĕ vītām. *P. Nol.* (12, 39). || 2. *Qqf. pass. Mérité.* Pōstquām mălūm prōmĕrĭtum ēst, mĕtŭūnt. *Pl.* (*Men.* V, 6, 24).

Prŏmēthēŭs, ă, ŭm (Προμήθειος). *De Prométhée.* Fīctă Prŏmēthēō dīcĕrĭs ēssĕ lŭtō. *M.* (X, 39). Nūllă, Prŏmēthēæ flōrēm dē sānguĭnĕ fībræ. *V. Fl.*

Prŏmētheŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Προμηθεύς). *Prométhée, fils de Japet et de Clymène, forma un homme avec le limon de la terre, et l'anima du feu céleste, qu'il avait dérobé. Pour le punir, Jupiter le fit attacher sur le Caucase, où un aigle ou des vautours devaient lui ronger éternellement le foie; il fut délivré par Hercule.* Caūcăsĕăsquĕ rĕfērt vŏlŭcrēs, fūrtūmquĕ Prŏmēthĕī. *V.* Spārsūs crŭōrĕ Caūcăsūs Prŏmēthĕī. *Sen.* (*Med.* 709). Dīrīquĕ Prŏmēthĕŏs ārtēs. *St.* Hīc mĭsĕrūm Scȳthĭcā sūb rūpĕ Prŏmēthĕă rōdăt. *M.* (XI, 84, 9). Īdēm Prŏmētheūs, aūctŏr vūlgī fīctĭlĭs. *Ph.* SYN. Īăpĕtĭŏnĭdēs. EP. Cāllĭdŭs, sūbdŏlŭs, aūdāx; prūdēns, cātŭs; mĭsĕr, īnfēlīx, vīnctŭs. PPH. Īăpĕtī prōlēs, sŏbŏlēs, fīlĭŭs, gĕnŭs. Īăpĕtō nātŭs, sătŭs. VERS. Aūdāx Īăpĕtī gĕnŭs Īgnēm fraūdĕ mălā gēntĭbŭs īntŭlĭt. *H.* Æthĕrĭīs mīscēns tērrēnă, Prŏmētheūs Sīncērām pătrĭō mēntēm fūrātŭr ŏlȳmpō. *Cl.* Quālĭtĕr īn Scȳthĭcā rĕlĭgātŭs rūpĕ, Prŏmētheūs Āssĭdŭām nĭmĭō pĕctŏrĕ pāvĭt ăvēm. *M* Tūnc ălĭīs sævīs rĕlĭgātūs rūpĕ cătēnīs. *Sil.* (Cf. *Sen. Med.* 821 sq.; *H. OEt.* 1377; *Phæd.* IV, 14.)

Prŏmēthīdēs, æ, *m.* (Προμηθείδης). *Fils de Prométhée, Deucalion.* Īndĕ Prŏmēthīdēs, etc. *O.*

† Prōmĭcō, ās, ārĕ, *n. Comme* Promineo. || *Act. Étendre, prolonger.* Mūltă lōngē prōmĭcānda ōrātĭo ēst. *Næv.* (apud *Non.* 1, 329).

Prōmĭnĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. S'avancer, être saillant.* Prōmĭnĕt īn pōntūm cŭnĕātŭs ăcūmĭnĕ lōngō Cōllĭs. *O.* Hānc tū rŭbēntēm prōmĭnēntĭbŭs vēnīs. *M.* (V, 4). *Voy.* Procurro. || *S'élever au-dessus.* Quūm prōmĭnĕrĕt ōrĕ quāntum ēxstānt ăquā, etc. *H.* Prōmĭnĕt, ātque ŏcŭlōs lōngē tĕnĕt. *V. Fl.*

† Prōmīscăm *et* Prōmīscē, *adv. Comme* Promiscue. *Ensemble, pêle-mêle.* Ūt meā lætĭtĭā lætūs prōmīscăm sĭĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 5, 10). Ūnām vīrtūtēm prŏprĭām mōrtālĭbū' fēcĭt, Cētĕră prōmīscē vŏlŭĭt cōmmūnĭa hăbērī. *Varr.* (apud *Non.* 4, 346. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Prōmīscŭŭs, *et arch.* Prōmīscŭs, ă, ŭm. *Qui est pêle-mêle.* Īntroĕāmŭs ŏmnēs, quāndo ŏpĕram ŏmnēs prōmīscām dămŭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 138). SYN. Pērmīxtŭs, cōmmūnĭs.

Prōmīsī, *parf. de* Promitto.

Prōmīssĕ, Prōmīstī, *sync. pour* promisisse, etc. Aūt nōn prōmīssĕ pŭdīcæ. *Cat.* (110, 5). Prōmīstīn', sī līberālī quīsquam hānc āssĕrĕrĕt mănū? *Pl.* (*Curc.* V, 3, 31. Et *Ter. Ad.* V, 8, 17).

Prōmīssĭō, ōnĭs, *f. Promesse.* Quō fūngăr ēffĭcācĭŭs Prōmīssĭōnĭs mūnĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 128). *Voy.* Promissum.

Prōmīssŏr, ōrĭs, *m. Prometteur.* Quĭd dīgnūm tāntō fĕrĕt hĭc prōmīssŏr hĭātū? *H.*

Prōmīssŭm, ī, *n. Promesse.* Mūnĕră prōmīssīs ūbĕrĭōră sŭīs. *O.* Īllūm prōmīssō lūdĭt ĭnānī. *Id.* Mūltă fĭdēm prōmīssă lĕvānt. *H.* SYN. Pōllĭcĭtŭm, prōmīssĭō, pōllĭcĭtātĭō. EP. Grātŭm, jūcūndŭm, māgnĭfĭcŭm, māgnŭm; dŭbĭŭm, īncērtŭm; cērtŭm, tūtŭm, fīdŭm. PPH. Prōmīssă, dătă fĭdēs. Rēs prōmīssă. Fœdĕră līnguæ. || *Tenir sa promesse.* Prōmīssīs mănĕō, stō. Fĭdēm, prōmīssă sērvō, præstō. Prōmīssă īmplĕō, dō, rēddō, pērfĭcĭō, pērăgō, sŏlvō. Dīctīs, pōllĭcĭtīs āddō fĭdēm. Fĭdēm nōn fāllō, nōn vĭŏlō. Pāctă sērvō. VERS. Prōmīssăquĕ pōstquăm Ēxhĭbŭērĕ fĭdēm. *O.* Pōllĭcĭtām dīctīs, Jūpĭtĕr, āddĕ fĭdēm *Id.* Sērgēstūm prōmīssō mūnĕrĕ dōnăt. *V.* Īntĕmĕrātă tĭbī mănĕānt prōmīssă mĕmēntō. *Aus.* Ēxsŏlvī tĭbī, Māgnĕ, fĭdēm. *L.* Fāc sīs nūnc prōmīssa āppārĕānt. *Ter.* Rēddĕ nūnc pāctām fĭdēm. *Sen.* || *Ne pas la tenir. Voy.* Perjurus.

Prōmīssŭs, ă, ŭm. *Envoyé en avant.* Ūngŭlă quō tŭlĕrīt grēssūm, prōmīssă cănūm vīs Dūcĭt. *Lr.* (IV, 681). || *Saillant, allongé, long.* Prōmīssăquĕ bārbă. *V.* SYN. Prōlīxŭs, lōngŭs. || *Promis.* Nōn sērvātă fĭdēs cĭnĕrī prōmīssă Sĭchæō. *V.* Ēn hæc prōmīssă fĭdēs ēst! *Id.* SYN. Pōllĭcĭtŭs. *Voy.* Promissum.

† Prōmīssŭs, ūs, *m. Promesse.* Flēntēsquĕ părēntēs Prōmīssū vītæ rĕcrĕăt. *Man.* (V, 577).

Prōmīstī, *sync. pour* Promisisti. *Voy.* Promisse.

Prōmīttō, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Envoyer en avant.* Quăcūmquĕ dătŭr prōmīttĕrĕ vīsŭs. *Sil.* (III, 534. Sic bene *N. Heins.* ex uno codice. Alii, *permittere.* Quæ passim confunduntur). SYN. Prōfĕrō, prōdūcō. *Voy.* Promissus. || *Étendre, allonger, prolonger. Voy.* Extendo. || *Ordint. Promettre.* Quĭdquĭd īn ārtĕ mĕā pōssūm prōmīttĕrĕ cūræ. *V.* Quŏd ŏptāntī dīvūm prōmīttĕrĕ nēmŏ Aūdērĕt. *Id.* Nōn hæc mĭhĭ līttŏră, naūtæ, Prōmīsīstĭs, ăĭt. *O.* SYN. Pōllĭcĕŏr, spōndĕō, *qqf* pōllĭcĭtŏr, prŏfĭtĕŏr, āssĕrō, jūrō, āffīrmō. PPH. Fĭdēm dō, ōblĭgō, ōbstrīngō. Prōmīssŭm, prōmīssă dō. Dēxtrăm, fĭdēm dō. Jŭbĕō spērārĕ. || *Promettre de.* Hæc sē cārmĭnĭbŭs prōmīttĭt sŏlvĕrĕ mēntēs. *V.* Prō-

mĭtto ōccūrrĕrĕ tūrmæ̆. *Id.* SYN. Spōndĕō, prŏfĭtĕŏr. || *Promettre aux dieux, vouer.* Nĭgrās pĕcŭdēs prōmīttĭtĕ Dītī. *Tib.* (III, 5, 33). Lărĭbŭs crīstām prōmīttĕrĕ gāllī. *J.* (13, 233). SYN. Vŏvĕō. || — sĭbī. *Se promettre à soi-même.* Cănĭtĭēmquĕ sĭbi ĕt lōngōs prōmīsĕrăt ānnōs. *V.* || *Annoncer, présager.* Prōmīttūnt ōmĭnă pœ̄nās. *V. Fl.* Ēt ămīcă rătĭbŭs āntĕ prōmīttĕt vădă Īncērtă Sўrtĭs. *Sen.* (*Hip.* 569). Fūnŭs prōmīttĕrĕ pātrĭs Nēc vŏlō, nēc pōssŭm. *J.* (3, 43). SYN. Nūntĭō, pōrtēndō, etc. || *Promettre une chose fâcheuse, menacer.* Quīn sūrrēptūrūm pālmām prōmīsĭt tĭbĭ. *Pl.* (*As.* V, 2, 80). Ēt mē... Prōmīsi ūltōrēm. *V.* SYN. Spōndĕō, mĭnŏr.

Prōmŏ, ĭs, mpsī *ou* msī, mptŭm *ou* mtŭm, mĕrĕ. *Tirer hors, sortir une chose, produire, montrer.* Prōmpsīstī tu īllī vīnŭm? Nōn prōmpsī. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 16). Ēquĕ săgīttĭfĕrā prōmpsĭt dŭŏ tēlă phărētrā. *O.* Lætĭquĕ căvō sē rōbŏrĕ prōmūnt. *V.* Nōn tămĕn īntŭs Dīgnă gĕrī prōmēs īn scēnām. *H.* Prōmēt sŭă sīdĕră Chīrōn. *O.* SYN. Dēprōmŏ, ēxprōmŏ, ēdūcŏ, ēxtrăhŏ, ēffĕrŏ, prŏfĕrŏ, prōdūcŏ, prōtrăhŏ, ēlĭcĭŏ, ēxpĕdĭŏ, ēdŏ, ōstēndŏ, ēxsĕrŏ. || *Éditer un ouvrage.* Sī tŭă, Cĭrīnī, prōmās ēpĭgrāmmătă vūlgō. *M.* (VIII, 18). SYN. Ēdŏ, prŏfĕrŏ, vūlgŏ. || *Au fig. Faire paraître, déployer.* Īnsīgnem āttĕnŭāt dĕŭs, Ōbscūră prōmēns. *H.* Nūnc īllās prōmĭtĕ vīrēs. *V.* SYN. Prŏfĕrŏ, prōdūcŏ, ēxsĕrŏ, ēxplĭcŏ. || *Expliquer, dire.* Clĭēntī prōmĕrĕ jūră. *H.* Pērcōntāntī prōmam ōmnĭă. *Pl.* (*As.* I, 1, 10). SYN. Ēxplĭcŏ, ēxpōnŏ, ēdŏ, dīcŏ.

Prŏmŏlŭs, ī, *m. Un guerrier.* (*Virg. Æ.* IX, 573.)

Prōmōntŏrĭŭm (*et non* Prōmōntŏrĭŭm), ĭī, *n. Promontoire.* Īndĕ lĕgĭt Căprĕās prōmōntŏrĭŭmquĕ Mĭnērvæ. *O.* (*Met.* XV, 709). PPH. Prōjēctă *ou* prōcūrrēntĭă sāxă. Prōcūrrēntēs scŏpŭlī. VERS. Rūpēs vāstūm quæ prōdĭt īn æquŏr, Ōbvĭă vēntōrūm fŭrĭīs ēxpōstăquĕ pōntō. *V.* Mōntĕ sŭb āĕrĭō, quī nūnc Mīsēnŭs ăb īllō Dīcĭtŭr. Hīnc ātque hīnc vāstæ rūpēs gĕmĭnīquĕ mĭnāntŭr In cœ̄lŭm scŏpŭlī. *Id.* Rūpĭs ĭn ābrūptæ scŏpŭlōs ēxtrēmăquĕ cūrrēns Līttŏră. *L.*

Prōmōrăm, Prōmōssĕm, etc., *sync. pour* Promoveram, etc. *Voy.* Promoveo.

Prōmōtŭs, ă, ŭm. *Qu'on a fait avancer.* Sŭās hĭĕmēs clāssĭs prōmōtă sŭōsquĕ Āttōllĭt flūctŭs. *St.* || *Au fig.* Sānguĭnĕ mūltō Prōmōtŭs, Lătĭăm lōngō gĕrĭt ōrdĭnĕ vītĕm. *L.*

Prōmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Faire avancer* Ingēntēm rēmīs Cēntaūrŭm prōmŏvĕt : īllĕ. *V.* SYN. Mŏvĕō, īmpēllō, ăgō. || *Faire sortir, et au fig.* Ūnŭm prōmōrăt vīx pĕdĕm trĭclīnĭō. *Ph.* Ārcānă prōmōrăt lŏcō. *H.* SYN. Ēffĕrŏ, prōfĕrŏ, ēdūcŏ, prōdūcŏ. || *Étendre, développer, propager.* Prōmŏvĕt Aūsŏnĭŭm fīlĭŭs īmpĕrĭŭm. *O.* Rōmă nĭsi īmmēnsūm vīrēs prōmōssĕt ĭn ōrbĕm. *Id.* Dōctrīnă sĕd vīm prōmŏvĕt īnsĭtām. *H.* SYN. Prōvĕhŏ, ēxtēndŏ, prŏpāgŏ, aūgĕŏ, āddŏ. || *Différer, remettre.* Quāntum huīc prōmŏvĕō nūptĭās. *Ter.* (*And.* IV, 7, 27). SYN. Prōfĕrŏ, etc. *Voy.* Differo. || *n. Avancer, faire des progrès, réussir.* Ăbĭbo hīnc, præsēns quāndŏ prōmŏvĕō părŭm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 81. *Id. Eun.* V, 3, 4). SYN. Prōfĭcĭō.

Prōmptārĭŭm. *Voy.* Promptuarium.

Prōmptē, *adv. Volontiers, promptement, facilement.* Ēcclēsĭīs prōmptē paūpĕrĭbŭsquĕ dĕdĭt. *Fort.* (IV, 26, 72). Quĭs mĭhĭ quārtŭs Sĭt pātĕr, haūd prōmptē dīcām. *Pers.* (6, 57). Quōrŭm sī nōmĭnă quærās, Prōmptĭŭs ēxpĕdĭăm, etc. *J.* (10, 219). SYN. Lĭbēntĕr, cĭtō, făcĭlĕ.

┼ Prōmptĭm. *Comme le précéd.* Dūm dīcĭt lūmĭnă prōmptĭm Āffūlsīssĕ sĭbī. *Cypr.* (*Gen.* 98). Ēt scīntīllāntēs prōmptĭm prōcūdĕrĕ māssās. (*Ibid.* 227. Et hic sæpius, sed solus).

┼ Prōmptŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Promo. Sī quĭdem hĕrcle ĕtĭām sŭprēmī prōmptās thēsaūrōs Jŏvĭs. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 33. *Id. Bac.* III, 3, 61).

Prōmptŭārĭŭm *et* Prōmptārĭŭm, ĭī, *n.*; Prōmptārĭă cēllă, *f. Armoire, et au fig.* Quī lŏcŭplētĕ mănū prōmptārĭă dītĭă lāxānt. *P. Nol.* (18, 42). Ē prōmptŭārĭā cēllā dēprōmăr ăd flăgrŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 4). Ălĭquĭd rĕpōrtāns īntĕrĭm mūnūscŭlī Dē lārgĭtāte mūsĭcī prōmptārĭī. *Aus.* (*Epist.* 21, 45).

Prōmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Promo. *Tiré hors.* Neū prōmptæ mŏdŭs āmphŏræ. *H.* || *Mis à découvert.* Ămīcĭtĭam ātque ĭnĭmīcĭtĭam īn frōntī prōmptām gĕrŏ. *Enn.* (apud *Gell.* 19, 8). SYN. Ăpērtŭs, pătēns. || *Adj. Prêt.* Vēllēt prōmptās hăbŭīssĕ săgīttās. *O.* SYN. Părātŭs. || *Résolu, dispos, bien disposé.* Nūdŭm prōmptūmque ăd vūlnĕră pēctŭs. *L.* Prōmptōs ăd bēllă Quĭrītēs. *O.* Ăd hōrrĭdă prōmptĭŏr ārmă. *Id.* Hæc tĭbī prōmptŭs prĕcĕ, vōcĕ, mēntĕ Sōlvŏ. *Fort.* (IX, 7, 85). SYN. Părātŭs, ălăcĕr, strēnŭŭs, ēxpĕdītŭs, prōnŭs, prōclīvĭs, prōpēnsŭs. || *Rapide.* Prōmptŭs ĕt Īsæō tōrrēntĭŏr. *J.* (3, 74). *Voy.* Celer. || *Facile.* Prōmptum ēst ŏcŭlĭs prædīscĕrĕ nīgrām. *V.* Sēd nēc mĭhĭ dīcĕrĕ prōmptŭm. *O. Voy. le suiv.* || *Avec l'inf.* Jām prōmptūm Psўllĭs vēl gūstū nōssĕ vĕnēnŭm. *L.* Prōmptæ sŭpĕrōs īncēssĕrĕ Thēbæ. *St.* Īrāscī prōmptŭs. *Aus.*

Prōmptŭs, ūs, *m., ancien subst. dont il n'est reste que l'ablatif.* Īn prōmptū. *Qui s'offre, qui est sous la main, prêt, visible, au fig. Facile.* Ēt măgĭs īn prōmptū prīmăque īn frōntĕ lŏcātă. *Lr.* (I, 880). Dŏctŭs ĕt īn prōmptū scrīnĭă Brūtŭs hăbĕt. *O.* Plūră quĭdēm fēcī quām quæ cōmprēndĕrĕ dīctĭs Īn prōmptū mĭhĭ sĭt. *Id.* SYN. Ăd mănŭm. Īn mănū. Præstō, *ou* prōmptŭm, făcĭlĕ, prōnŭm.

Prōmūlgŏ, ās, ārĕ. *Promulguer.*

┼ Prōmŭlŭs, ă, ŭm. *Tout prêt, expéditif.* Īmpāctă cōrnū spīcŭlă Sērmōnĕ vīncēns prōmŭlō. *Ennod.* (*Carm.* 12, 10).

Prōmŭs, ī, *m. Dépensier, économe.* Cōndŭs prōmŭs sŭm, prŏcūrātōr pĕnī. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 14). Ōvŭm tū quŏquĕ pāssĕrĭs mărīnī, Quŏd nūnc prōmŭs ăīt prōcūl rĕlĭctŭm. *Aus.* (*Epist.* 11, 3). SYN. Cēllārĭŭs, cōndŭs. || *Au fig.* Ĕgŏ meō sŭm prōmŭs pēctŏrī. *Pl* (*Trin.* I, 2, 44).

Prŏmŭscĭs, ĭdĭs, *f. Trompe d'éléphant.* Mōnstrōrŭm prīncēps, ĕlĕphās prōmŭscĭdĭs ārmĭs Hōrrĕt. (*Anth.* II, p. 437. Alii, *proboscide sævus.* Apud *Plin.* 8, 7, legitur *promuscidem* in vett. edd. 1469 et 1472. Quo verbo usi quoque sunt *Solin.* 35, et *Cassiod.* 10, 30.) *Voy.* Proboscis.

Prōnæ̆ă, æ, *f. Rivière de Belgique, auj. le Pruym.* (*Aus. Mos.* 354.)

Prōnē, *adv. En penchant la tête.* Prōnēquĕ sĕcāntĭūm Ōră bŏŭm. *F. Petr.* (*V. S. M.* IV, 546).

Prŏnēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Filer une longue trame.* Vīdī quām sĕrĭēm mŏrāntĭs ævī Prōnēctānt tĭbĭ cāndĭdæ sŏrōrēs. *St.*

Prŏnĕpōs, ōtĭs, *m. Arrière-petit-fils.* Ēst Nēptūnŭs ăvŭs, prŏnĕpōs ĕgŏ rēgĭs ăquārŭm. *O.* || ┼ Prōnĕpŏs. Quŏd prŏnĕpōs ōptĕt. *Sid.* (11, 133).

Prŏnēptĭs, ĭs, *f. Arrière-petite-fille.* Pātrŭēlĭs nūllă prŏnēptĭs Nūllă mănĕt. *Pers.* (6, 54).

Prōnōmĕn, ĭnĭs, *n. Pronom.* Aūt gĕmĭnum īn tāl prōnōmĭnĕ sī fŭgĭmŭs C. *Ter. Maur.* (*Met.* 86).

Prŏnŭbă, æ, *f. Celle qui assistait la fiancée pendant la cérémonie nuptiale; qui préside à un mariage.* Prōnŭbă Tīsĭphŏnē thălămīs ŭlŭlāvĭt ĭn īllīs. *O.* Mē prŏnŭbă dūxĭt Ĕrīnnўs. *L.* Prīma ĕt Tēllūs, ĕt prōnŭbă Jūnŏ. *V.* VERS. Ĭpsă mănū nūptām gĕnĭtrĭx Æ̆nēĭă dūcĭt... Īpsă tŏrōs ĕt săcră părăt. *St.* Vōs bŏnæ sĕnĭbŭs bŏnĭs Cōgnĭtæ bĕnĕ fēmĭnæ, Cōllŏcātĕ pŭēllăm. *Cat* || *Adj Qui dispose à l'union*

Tēnĕrūm jām prōnŭbă flāmmă pŭdōrēm Sōllĭcĭtăt. *Cl.* Prōnŭbă fit nātūră dĕīs, fērrūmquĕ mărītăt Aūră tĕnāx. Nōx prōnŭbă. *Id.* || † *Qqf. Épouse.* Cōncēptāmquĕ vĭrī sŏbŏlēm părĭtūră gĕrēbăt Prōnŭbă : jām grăvĭdæ fūlcrūm gĕnĭālĕ părātŭr *Prud.* (*Sym.* I, 255).

Prōnŭbŭs, ī, *m. Paranymphe.* Ōmnĭbŭs āc spōnsīs prōnŭbŭs ēssĕ cŭpĭt. (*Anth.* II, p. 605.) Tālī lēgĕ sŭīs nūbēntĭbŭs ādstăt Iēsūs Prōnŭbŭs. *P. Nol* (22, 152. Quam vocem *Forcell.* novique editt. se reperisse negant). SYN. Părănȳmphŭs.

Prōnūntĭō, ās, ārĕ. *Énoncer, émettre.* Prōnūntĭārĕ sŭās sŏlĕnt sēntēntĭās. *Aus.* (*Sept. Sap. prolog.* 29). *Voy.* Prædico. || *Déclarer, trahir.* Āffēctūm cōrdĭs clāmōr prōnūntĭăt ōrĭs. *Paul. Petr.* (I, 356).

? Prōnūpĕr. *Tout récemment.* (*Pl. Trin.* II, 4, 26. Alii aliter, sed hoc tutius.)

Prōnŭrŭs, ūs, *f. Femme du petit-fils* Prōnŭrŭs ēt māgnī Lāŏmĕdōntĭs ĕrō. *O.*

Prōnŭs, ă, ŭm. *Qui penche ou se penche en avant.* Nāmque ŭt prōnă jŭgō lævum īncūmbēbăt ād āmnĕm. *V.* Prōnīque īn vērbĕră pēndēnt. *Id.* Prōnăquĕ quūm spēctēnt ănĭmālĭă cētĕră tērrăm. *O.* SYN. Pēndēns, īnclīnātŭs, prōpēndēns. || *Qui descend ou va en pente.* Ēt prōnōs cūrrūs mĕdĭō crātērĕ rĕcēpĭt. *O.* Ātque īllum īn præcēps prōnō răpĭt ālvĕŭs āmnī. *V.* Pārs cētĕră prōnā Fērtŭr ăquā. *Id.* Pēr prōnă vŏlūtī. *Sil.* SYN. Præcēps, dēclīvĭs, etc. *Voy.* Declivis. || *Qui est sur son déclin, qui se couche.* Prōnŭs ĕrăt Tītān. *O.* Prōnŭs Ŏrīōn. *H.* Sīdĕră prōnă. *Pp.* SYN. Cădēns. || *Renversé, précipité, qui tombe.* Sīc īllă rŭīnăm Prōnă trăhĭt. *V.* Ēxcŭtĭtŭr, prōnūsquĕ măgĭstĕr Vōlvĭtŭr īn căpŭt. Prōnūm stērnĕ sŏlō. *Id.* SYN. Præcēps, cădēns, ēxcūssŭs, vŏlūtŭs. || *Au fig. Qui penche vers, porté, enclin.* Prōnŭs ăd ōmnĕ nĕfās. *L.* Īn ōbsĕquĭūm plūs æquō prōnŭs. *H.* Dēdĭt nātūră cuī prōnūm mălō Ănĭmŭm. *Sen.* (*Oct.* 868). Rŭēndī Īn fērrūm mēns prōnă vĭrĭs. *L.* Aūdēndī prōnĭŏr. *Cl.* SYN. Prōclīvĭs, prōpēnsŭs. || *Bienveillant, favorable.* Sī mŏdŏ prōnă bŏnīs īnvīctī Cæsăris ādsīnt Nūmĭnă. *St.* Prōnās āccōmmŏdăt aūrēs. *H.* Sēntēntĭă prōnă. *V. Fl. Voy.* Favens. || *Facile.* Ād tē vĭă prōnă vĭdētŭr. *O.* Prōnă tĭbī vīncī cŭpĭēntēm vīncĕrĕ pālma ēst. *Id.* Sīt prōnūm vīcīssĕ dŏmī. *St.* Prōnum ĕrăt (præbere). *L. Voy.* Facilis.

Prŏœmĭŭm, ĭī, *n.* (προοίμιον). *Commencement, début.* Mĭsĕræ cōgnōscĕ prŏœmĭă rīxæ. *J.* (3, 288).

† Prŏpāgēs, ĭs, *f. Comme* Propago. Sālvētĕ gĕmĭnī, mĕă prŏpāgēs sānguĭnĭs. *Pacuv.* (apud *Non.* 1, 327). Stīrpĭs ădōptīvæ mĕlĭōrĕ prŏpāgĕ cŏlēndŭs. *Aus.* (*Ephem. Oratio*, 19. Cf. *Fest.*).

† Prŏpāgmĕn, ĭnĭs, *n. Prolongation.* Nōbīs ūndĕ fŏrēnt frūctŭs, vītæquĕ prŏpāgmĕn. *Enn.* (apud *Non.* 1, 327).

1. Prŏpāgŏ *et* Prōpāgŏ, ās, ārĕ. *Propager une race.* Ēffĭcĭs ŭt cŭpĭdē gĕnĕrātīm sæclă prŏpāgēnt. *Lr.* (I, 21). Prōpāgārĕ gĕnŭs pŏssīt, vītāmquĕ tŭērī. (*Ibid.* 196.) Jŏvĕ prŏpāgātŭs ēst, ŭt pĕrhĭbēnt, Tāntălŭs. *Poet.* (apud *Diom.* 443). SYN. Prōdūcŏ, mūltĭplĭcŏ, crĕŏ, gīgnŏ, etc. || *En gén. Propager, étendre.* Hī prōpāgāndī rŭĕrānt prō līmĭtĕ rēgnī. *Cl.* Quī pŏpŭlĭs lūcēm mōx lætĭtĭāmquĕ prŏpāgĕt. *Juvc.* (I, 194). Īndĕ prŏpāgātō pĭă grātĭă lūmĭnĕ vērī Mūltĭplĭcăt. *P. Nol.* (24, 496). SYN. Prŏfĕrŏ, ēxtēndŏ, etc. *Voy.* Extendo.

2. Prōpāgŏ, ĭnĭs, *f. Rejeton d'arbre, provin de la vigne.* Sīlvārūmque ălĭæ prēssōs prōpāgĭnĭs ārcūs Ēxspēctānt. *V.* Sēd trūncĭs ŏlĕæ mĕlĭŭs, prōpāgĭnĕ vītēs Rēspōndēnt. *Id.* Ădūltā vītĭūm prōpāgĭnĕ Āltās mărītăt pōpŭlōs. *H.* SYN. Sūrcŭlŭs, vīrgūltŭm, etc. || Prŏpāgŏ. *Race, rejetons, enfants, enfant.* Ālĭpĕdĭs dē stīrpĕ dĕī vērsūtă prŏpāgŏ. *O.* Nōn hæc īllĕ dĕūs tāntæquĕ prŏpāgĭnĭs aūctŏr. *Id.* Nĭmĭūm vōbĭs Rōmānă prŏpāgŏ Vīsă pŏtēns. *V.* Cătŭlōrūm blāndă prŏpāgŏ. *Lr.* (IV, 995). *Voy.* Proles.

Prōpālă, æ, *m. Au lieu de* Propola.

Prōpălăm, *adv. Ouvertement, en public.* Jam hīc făxo ădĕrĭt. Āt nĕ prōpălăm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 42). Clām cŏārgŭās prōpīnquūm, prōpălām laūdāvĕrĭs *Aus.* (*Sept. Sap.* 5, 4. Adde *T Maur. Syll.* 421). *Voy.* Palam

Prŏpĕ, *prép. Près de.* Trāns Tībĕrīm lōngē cŭbăt ĭs, prŏpĕ Cæsărĭs hōrtōs. *H.* Ēst īngēns gĕlĭdūm lūcūs prŏpĕ Cærĭtĭs āmnĕm. *V.* SYN. Ăd, jūxtā, Prŏptĕr, sĕcūndŭm. PPH. Nōn prŏcŭl ā. || *Adv. Auprès, près, non loin.* Quænām vōx mĭhĭ prŏpe hīc sŏnăt? *Pl.* (*Rud.* I, 4, 10). Nūnc pătrĭæ jŭgŭlōs ēnsēsquĕ nĕgātĭs, Quūm prŏpĕ lībērtās. *L.* Neū prŏpĕ fūlgēntī lūmĭnă fērtĕ făcĕ. *Tib.* (I, 2, 38). SYN. Jūxtā. PPH. Nōn *ou* haūd prŏcŭl *ou* lōngē. || *Bientôt.* Nēc tăcēt Ēvāndrī mātēr prŏpĕ tēmpŭs ădēssĕ. *O.* SYN. Brĕvī, mōx, jăm. || *Presque.* Quūm jām prŏpĕ lūcĕ pĕrāctā. *O.* Prŏpĕ fūnĕrātŭs Ārbŏrĭs īctū. *H.* Īnsānīs ēt tū, stūltīquĕ prŏpe ōmnēs. *Id.* Quīd sīt, prŏpĕ scīrĕ pŭtō mē. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 41). *Voy.* Fere.

Prŏpĕdĭēm, *adv.* (de Prope *et* dies). *Très-prochainement.* Quam ŏcīssŭme ŭt dēs. Cŭpĭŏ. Næ tū prŏpĕdĭēm. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 28. Adde *Pl. As.* IV, 2, 8). *Voy.* Brevi.

Prōpēllŏ, ĭs, pŭlī, pūlsŭm, pēllĕrĕ. *Pousser loin devant, mouvoir ; par ext. Frapper.* Prōpēllĭt Bŏrĕās, æstŭs ēt ūndă rĕfērt (navem). *O.* Ātque ălĭām præ sē prōpēllēns āĕră vōlvĭt. *Lr.* (IV, 286). Cōrpŭs prōpēllĭt ēt īcĭt. *Id.* (III, 161). Prōpēllās rēmĭgĕ Phāsĭn. *Pp.* (III, 21, 11). SYN. Īmpēllŏ, ăgŏ, jāctŏ, mŏvĕŏ, prōmŏvĕŏ, prōvĕhŏ, fĕrĭŏ. || *Pousser de manière à renverser.* Cūr fŭrĭbūndă mănū mēnsām prōpēllĭs? *Pp.* (III, 8, 3). Lābēntēm prōpŭlĭt hērōs. *V. Fl.* SYN. Dējĭcĭŏ, stērnŏ, prōstērnŏ. || *Écarter, empêcher.* Prōpŭlĭt ē scŏpŭlō părĭtūræ cōrpŏră nātæ. *O* Ŏppŏsĭtā prōpēllēns suāvĭā dēxtrā. *Pp.* (II, 29, 39). SYN. Prōpūlsŏ, ārcĕŏ, rĕpēllŏ, etc. *Voy.* Arceo. || *Exciter, animer.* Prōpēllītque āgmĭnă vōcĕ. *Sil.* SYN. Īmpēllŏ, ēxcĭtŏ, etc. || *Lancer.* Vīcīnām mētæ quī prōpŭlĭt hāstăm. *Sil. Voy.* Jaculor. || ? Prŏpēllŏ. Ēst prŏcŭl ā tērgō quæ prōvĕhăt ātquĕ prŏpēllăt. *Lr.* (IV, 195. Sic omnes, etiam *Lachmann.* Sed prima corripi minime potest, nec *Lucr.* alias corripit, III, 161 ; IV, 287, etc. Profecto legendum *procellat*, ut est in VI, 447).

Prŏpĕmŏdŏ *et* Prŏpĕmŏdŭm, *adv. Presque, à peu près.* Quāndŏquĭdēm dūcēnda ēst, ĕgŏmĕt hăbĕŏ prŏpĕmŏdŭm Quăm vŏlŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 20. Et *Pl. Pœn.* V, 5, 16). Sēd scīn' quīd nōs vŏlŭmŭs? Pŏl ĕgŏ prŏpĕmŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 42). *Voy.* Fere.

Prōpēndĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être penché en avant.* Deīn tōtĭs prōpēndēns vīrĭbŭs hærēt. *V. Fl.*

† Prōpēndŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Peser plus.* Nēc dēpēndĭs, nēc prōpēndĭs. *Pl.* (*As.* II, 2, 39).

Prōpēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Propendeo. *Penché en avant.* Pīnguĭs ăquālĭcŭlŭs prōpēnsō sēsquĭpĕde ēxstĕt. *Pers.* (1, 57). Rāmēntā fĭăt plūmĕā prōpēnsĭŏr. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 16. *Ib.* 22). SYN. Prōnŭs, grăvĭs. || *Au fig. Porté vers ou pour, enclin, favorable.* Cūnctăquĕ quūm mĕă sīnt prōpēnsō nīxă făvōrĕ. *O.* Prōpēnsōs ād vōtă dĕōs. *Id.* SYN. Prōnŭs, prōclīvĭs. || *Qu'on donne volontiers.* Nātīquĕ caūsā dăt prōpēnsă mūnĕră. (*Argum. Pl. Truc.* 8.) SYN. Prōnŭs.

Prŏpĕrāns, tĭs. *Qui se hâte, rapide.* Quōsquĕ lĕgăt vērsūs ŏcŭlō prŏpĕrāntĕ vĭātŏr. *O.* Fēstīnāmquĕ rŏtām sŏlĭtō prŏpĕrāntĭŏr ūrgĕt. *Cl.* Prŏpĕrāntĕ rŭīnā Sūmmă cădūnt. *L.* SYN. Prŏpĕrŭs, cĕlĕr, etc.

Voy. Celer. || *En partic. Qui court à la fortune. Voy.* Festinans.

Prŏpĕrāntĕr. *Avec hâte, rapidement.* Ūsque ădĕō prŏpĕrāntĕr ăb ōmnĭbŭs īgnĭbŭs ējŭs. *Lr.* (V, 301). Dīēm prŏpĕrāntĭŭs īrĕ Jŭssĭt. *O.* Sūrgūnt prŏpĕrāntĭŭs āræ. *Sil. Voy.* Propere.

† Prŏpĕrātĭm. *Comme le précéd.* Prŏpĕrātĭm ĭn tĕnĕbrīs īstūc cōnfĕctum ēst ŏpŭs. *Cæcil.* (apud *Non.* 2, 651. *Pompon.* ibid. 663).

Prŏpĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Hâte.* Quærĕrĕ quō tĕndăt, quīdve hæc prŏpĕrātĭŏ pōscăt. *P. Petr.* (I, 217).

Prŏpĕrātŭs, ă, ŭm. *Hâté, fait à la hâte.* Ēt, quāmvīs īgni ēxĭgŭō, prŏpĕrātā mădērēnt. *V.* Commisī prŏpĕrātīs vērbă tăbēllīs. *O.* Ēt prŏpĕrātă tŭīs mănĭbŭs prætēxtă Mĭnērvæ. *St.* SYN. Fēstīnātŭs. || Prŏpĕrātō ŏpŭs ēst. *Il faut se hâter.* (*Pl. Mil.* III, 1, 210 ; *Sen. Hip.* 862.) || *Qui se hâte.* Sī quăm rĕpōrtās, vōcĕ prŏpĕrāta ēdŏcĕ. *Sen.* (*OEd.* 211). SYN. Prŏpĕrāns. || *Hâté, qui vient avant le temps.* Rēsquĕ dŏmī gēstæ, prŏpĕrātăquĕ glōrĭă rērŭm. *O.* SYN. Præcŏx. || *Accéléré, abrégé.* Eūrўdĭcēs prŏpĕrātā rĕtēxĭtĕ fīlă. *O.*

Prŏpĕrē, *adv. Avec hâte, promptement.* Sēd mănŭs ē cāstrīs prŏpĕrē cŏĭt ōmnĭs ĭn ūnŭm *V.* Prŏpĕrē mēnsāsquĕ tŏrōsquĕ Īnstrŭĭt. *St.* Sīgnă mŏvĕt prŏpĕrē. *L.* Sī fŏrĕt ēxstīnctŭm prŏpĕrē căpŭt. *Prud.* (*Peri.* 11, 81). SYN. Prŏpĕrāntĕr, cĭtō. *Voy.* Cito.

† Prŏpĕrĭtĕr. *Comme le précéd.* Clāssēm... ĭn āltum ŭt prŏpĕrĭtĕr dēdūcĕrēm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 663. *Att.* ibid., et *Seren.* ap. *Non.* 11, 63). Ēt ămĭtă Vĕnĕrĭă prŏpĕrĭtĕr ŏbĭĭt. *Aus.* (*Parent.* 27).

Prŏpĕrŏ, ās, ārĕ. *Hâter, précipiter.* Ārmă cĭtī prŏpĕrātĕ vĭrō. *V.* Pūlchrăm prŏpĕrĕt pēr vūlnĕră mōrtĕm. Mūltă, fŏrēnt quæ mōx cœlō prŏpĕrāndă sĕrēnō. *Id.* Vēllĕră Cuī prŏpĕrābāntŭr? *H.* SYN. Fēstīnŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Pass. unip.* Prŏpĕrātŭr ĭn hōstēm. *St.* || *n. Se hâter.* Sēd nĭmĭŭm prŏpĕrās, ĕt ădhūc tŭă mēssĭs ĭn hērba ēst. *O.* Prŏpĕrēs ānnī spēm crēdĕrĕ tērræ. *V. Voy.* Festino. || † *arch.* Prŏpĕrŏ. Grădūm prŏfĕrām, prōgrĕdī prŏpĕrābō. *Pl.* (*Men.* V, 2, 2. Versus sunt bacchii). Cf. Prŏfundo, Prŏpola.

Prŏpērtĭŭs, ĭī, *m. Properce, poète élégiaque de Rome.* Āptĭŏr hīs Gāllŭs, blāndīquĕ Prŏpērtĭŭs ōrĭs. *O.* Īnvĕnĭēs ĕādēm blāndī præcēptă Prŏpērtī. *Id.* Sīc ĭgĭtŭr prīmā mŏrĭēre ætātĕ, Prŏpērtī. *Pp.* (II, 8, 17). Nōn Pērsī rĭgŏr, aŭt lĕpōs Prŏpērtī. *Sid.* (9, 264). EP. Ūmbĕr, dūlcĭs, blāndŭs, tĕnĕr, mōllĭs. PPH. Rōmānŭs Cāllĭmăchŭs. *Pp.*

Prŏpĕrŭs, ă, ŭm. *Prompt.* Cīrcūmstānt prŏpĕri aūrīgæ, mănĭbŭsquĕ lăcēssūnt. *V.* Ēccĕ vĕnĭt Tĕlămōn prŏpĕrŭs, fŏrĭbŭsquĕ rĕclūsīs. *O.* SYN. Prŏpĕrāns, cĭtŭs, cĕlĕr, etc. *Voy.* Celer.

Prōpēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Propecto. *Pendante* (*en parl. de la barbe: l'idée de* peigner *s'est effacée*). Īllĕ mănū mūlcēns prōpēxam ăd pēctŏră bārbăm. *O.* Fūsŭs prōpēxam ĭn pēctŏrĕ bārbăm. *V.* Prōpēxăquĕ mēntō Cānĭtĭēs. *St.*

Prŏphētă *et* Prŏphētēs, æ, *m.* (προφήτης). *Prêtre qui instruisait les initiés dans les mystères.* Quūm căpĭtă vĭrĭdī laūrō vēlāre īmpĕrānt Prŏphētæ. *Julius* (apud *Fest.*). || *Eccl. Prophète.* Jāmquĕ prŏphētă pĭŭs gēsta ĕt vēntūră vĭdēbăt. *P. Nol.* (6, 148). Vēridĭcīs ætās prædīctă prŏphētīs. *Aus.* (*Ephem. Orat.* 35). Fōrtĕ prŏphētārŭm nātī dūm līgnă rĕcīdūnt. *Amœn.* (vs. 85). Aŭdī clāmāntēm măgnā cūm vōcĕ prŏphētēn. *Orient.* (*Common.* I, 410). SYN. Vātēs. EP. Sānctŭs, săcĕr, dīvīnŭs, præscĭŭs, præsāgŭs, prænūntĭŭs, īnstīnctŭs. PPH. Dĕī īntērprĕs. PHR. Dēdĕrăt Dŏmĭnŭs cuī nōssĕ fŭtūră. *P. Nol. Voy.* Vates.

Prŏphētālĭs, ĕ, *et* Prŏphētĭcŭs, ă, ŭm (προφητικός). *Eccl. Qui concerne les prophètes, prophétique.* Vōcĕ prŏphētālī sānctŭs cuī prōtĭnŭs īnfĭt. *Fort.* (*Vit. S. M.* I, 97). Tāndēm rĕtēctīs vōcĭbŭs prŏphētĭcīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 631). Quŏd vērbă prŏphētĭcă clāmānt. *Arat.* (I, 103).

Prŏphētŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Prophétiser.* Nōbĭlĭs Ēlīsăbēth, dē quā cănĭt āltă prŏphētāns. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 63). Chrīstĕ, prŏphētābīs cūjŭs tē pālmă cĕcīdĭt. *Juvc.* (IV, 572. Et *Prud. Peri.* 13, 101). *Voy.* Prædico.

Prŏpīnŏ *et* Prōpīnŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Présenter une coupe dans laquelle on a bu, offrir à boire, boire à la santé.* Nēmŏ prŏpīnābĭt, Cāllĭŏdōrĕ, tĭbī. *M.* (VI, 44). Quāndŏ prŏpīnăt Vīrrŏ tĭbī. *J.* (5, 127). Hāc prōpīnāvĭt Bĭtĭæ pūlchērrĭmă Dīdō. *M.* (VIII, 6). Quŏd nūllī călĭcēm tŭŭm prŏpīnās. *Id.* (II, 15). || *Au fig. Offrir.* Hūnc cŏmĕdēndum ĕt ēbĭbēndūm vōbīs prōpīnō. Plăcĕt. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 57). Vērsŭs prŏpīnās flāmmĕōs mĕdūllĭtŭs. *Enn.* (ap. *Non.* 1, 140). Prōpīnāre ămĭcĭtĭăm. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 19. *Id. Stich.* III, 2, 15, salutem).

† Prŏpīnquē, *adv. Proche.* Ātăt ēccam ădēst prŏpīnquē. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 21. *Ib.* 6, 18).

Prŏpīnquĭtās, ātĭs, *f. Proximité.* SYN. Prōxĭmĭtās. || *Parenté, liaison.* Quam ăd prŏbōs prŏpīnquĭtātĕ prōxŭmē te ădjūnxĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 59). Rūctāns sēmĭdĕŭm prŏpīnquĭtātēs. *Sid.* (23, 253). *Voy.* Consanguinitas.

Prŏpīnquŏ, ās, ārĕ, *n. Approcher, s'approcher.* Jāmquĕ prŏpīnquābānt cāstrīs, mūrōsquĕ sŭbībānt. *V.* Fŭgĕ, nātĕ, prŏpīnquānt. Lūx ĭnĭmīcă prŏpīnquăt. *Id.* SYN. Āccēdŏ, ădvĕntŏ, īnstŏ, ădstŏ, ădsŭm, ăpprŏpīnquŏ. PPH. Prŏpĭŏr fīŏ. Prŏpĭŭs āccēdŏ, vĕnĭŏ, prōgrĕdĭŏr, sūccēdŏ, cōnsīstŏ. Prŏpĭōră tĕnĕŏ. (Rēs) ēst prŏpĕ, fĭt prŏpīnquă, prŏpĭŏr, nōn ām prŏcŭl ēst. || *Act. Rapprocher, avancer, hâter.* Tū rītĕ prŏpīnquēs Aŭgŭrĭŭm. *V.* Mōrtēm lĭcĕt ārmă prŏpīnquēnt. *Sil.* SYN. Prŏpĕrŏ, fēstīnŏ, cĕlĕrŏ, mātūrŏ.

Prŏpīnquŭs, ă, ŭm. *Voisin, rapproché.* Fīnĭtĭmī prŏcĕrēs cŏĕūnt, ūrbēsquĕ prŏpīnquæ. *O.* Mĭtĭŭs ēxsĭlĭŭm paŭlōquĕ prŏpīnquĭŭs ŏptŏ. *Id.* Mōlēm prŏpīnquăm nūbĭbŭs ārdŭĭs. *H.* SYN. Vīcīnŭs, fīnĭtĭmŭs, āffīnĭs, prōxĭmŭs, prŏpĭŏr. PPH. Stāns spătĭō prŏpĭōrĕ, spătĭīs prŏpĭōrĭbŭs. PHR. Quūm prŏpĕ lībērtās. *L.* Pārvā tēllūrĕ dĭrēmptī. *Id.* || *Prochain.* Lānguēbăt mōrtĕ prŏpīnquā. *Lr.* (VI, 1217. Et *Sil.* II, 258). SYN. Vīcīnŭs, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs, āccēdēns, ūrgēns, fŭtūrŭs. || *Lié par le sang, proche*; *au m. pl. Les proches.* Cōgnātās ūrbēs ōlīm pŏpŭlōsquĕ prŏpīnquōs. *V.* Cōnsānguĭnĭtātĕ prŏpīnquŭm. *Id.* Ād sānōs ăbĕăt tūtēlă prŏpīnquōs. *H.*

† Prŏpĭŏ, ās, ārĕ, *act. et n. Approcher, s'approcher.* Nēc dŏmĭbŭs nōstrīs prŏpĭēnt mălă. *P. Nol.* (23, 414). Vērum ŭbĭ jām prŏpĭātă jŭgō cōnspēxĭt hăbēnās. *Id.* (27, 405). Ēt făcĭt hōc vōtō sē prŏpĭārĕ pŏlō. *Fort.* (*Supplem.* 2, 54).

Prŏpĭŏr, ŭs; ōrĭs, *compar. formé de* Prope. *Plus proche, plus voisin.* Aūt quōs ŏcĕănō prŏpĭŏr gĕrĭt Īndĭă lūcōs. *V.* Pōrtūsquĕ pătēscĭt Jām prŏpĭŏr. *Id.* Ŭt prŏpĭŏr pătrĭæ sĭt fŭgă nōstră, rŏgā. *O.* SYN. Vīcīnĭŏr, prŏpīnquĭŏr. || *Au fig.* Āfflāta ēst nūmĭnĕ quāndŏ Jām prŏpĭōrĕ dĕī. *V.* || *Plus rapproché, en parl. du temps.* Quŏd sī prŏpĭōrĭbŭs āctīs Ēst ŏpŭs. *St.* Mĕă quēm spătĭīs prŏpĭōrĭbŭs ætās Īnsĕquĭtŭr. *V.* || *Plus proche* (*lié par le sang*). Īllĕ grădū prŏpĭŏr sānguĭnĭs, īllĕ cŏmĕs. *O.* Sēd prŏpĭŏr cērtĕ, quăm pătĕr, īpsă sĭbī ēst. *Id.* || *Qui ressemble plus.* Ēt făcĭēm taūrō prŏpĭŏr. *V.* Hōc tămĕn ēst vērō prŏpĭŭs. *O.* || *Qui touche ou intéresse davantage.* Cūră dĕūm prŏpĭŏr lūctūsquĕ dŏmēstĭcŭs āngĭt. *O.* Ā rērum cūrā prŏpĭōrĕ văcābĭt. *Id.* Nūlla ălĭă dēlēctātĭŏ Quæ prŏpĭŏr ēssĕt. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 34).

Prŏpĭtĭābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rendre propice.* Huïc

ĕst ănĭmŭs prŏpĭtĭābĭlĭs. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 669). || ┼ Prōpĭtĭābĭlĭs. Pūrgābŏr ōrĭs prōpĭtĭābĭlĭs Fūlgōrĕ, nŏstrŭm sī jĕcūr īmplĕās. *Prud.* (*Peri.* 14, 130).

┼ Prŏpĭtĭātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui rend propice.* Fōns, părĭēs, āgnŭs, vĭtŭlŭs, lĕō, prōpĭtĭātŏr. *Damas.* (*de Cogn. Salvat.* 6).

Prŏpĭtĭŏ, ās, ārĕ. *Rendre propice.* Hĕrŭ' nĕquīvīt prŏpĭtĭārĕ Vĕnĕrĕm suō fēstō dĭē. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 26. *Ib.* I, 2, 120. Et sic *Pacuv.* apud *Non.* 2, 331). || ┼ Prōpĭtĭŏ. Prōpĭtĭāntĕ săcrō pĕndēntĭă mēmbră vĭdērĕs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 163). Pŏpŭlōsquĕ sŭōs Cārmĭnĕ prōpĭtĭātă fŏvēt. *Prud.* (*Peri.* 3, 215).

Prŏpĭtĭŭs, ă, ŭm. *Propice.* Sălūtĕm prīmŭm jam ā prīncĭpĭō prŏpĭtĭăm. *Pl.* (*Men. prol.* 1). Tĭbĭ dīcăt, tū pro īllă ōrĕs, ŭt sĭt prŏpĭtĭŭs. *Id.* (*As.* IV, 1, 38). Īrātă, quam īllă, quæ părēntēs prŏpĭtĭī. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 6). Ēt, sī prŏpĭtĭōs, āttămĕn lēntōs dĕōs. *Sen.* (*Ag.* 403. Referre supersedeo quam multos ex Comicis locos congesserim quibus vera quantitas firmatur, jam satis monstrata ab etymo *Propis, e.* Ideo vocem apud bonos heroicorum scriptores frustra quæsiveris). *Voy.* Favens. || ┼ Prōpĭtĭŭs. Nām mē prōpĭtĭŭs rērūm pătĕr ūnĭcŭs, āltō. *Juvc.* (I, 16). Prōpĭtĭŭsquĕ jŭbēs ŭt bŏnă cūnctă gĕrānt. *Dracont.* (*Satisf.* 14). *Voy. les mots précéd.*

Prŏpĭŭs, *adv.* *Plus près, de plus près.* Quō prŏpĭŭs nūnc ēs, flāmmă prŏpĭōrĕ călēscō. *O.* Prŏpĭŭs rēs ādspĭcĕ nŏstrās. *V.* Sī prŏpĭŭs stēs. *H.* || Prŏpĭŭs prŏpĭŭsquĕ, etc. *De plus en plus près.* Vīdī āltæ prŏpĭŭs prŏpĭŭsque āccēdĕrĕ dēxtræ. *St.* Rŏgīsque ădūstās prŏpĭŭs āc prŏpĭŭs sŭdēs Īn ōră tēndĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 983). || *Dans un temps plus rapproché.* Lōngĭŭs aūt prŏpĭŭs mōrs sŭă quēmquĕ mănĕt. *Pp.* (II, 28, 58).

Prōpœtĭdĕs, ŭm, *f. pl.* (Προποιτίδες). *Filles d'Amathonte, qui méprisèrent Vénus, et furent changées en rochers.* Vĕnĕrĕm Prōpœtĭdĕs aūsæ Ēssĕ nĕgārĕ dĕām. *O.* (*Met.* X, 238 sq.).

Prŏpōlă, *et arch.* Prōpōlă, æ, *m.* (προπώλης). *Petit marchand, revendeur.* Prŏpōlæ, līntĕōnēs, cālcĕōlārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 38). Sīcŭtī, quŭm prīmŭs fīcōs prŏpōlă rĕcēntēs Prōtŭlĭt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 118. Cf. *Gloss. Isidori*: « *Propala*, vendenda proponens. » Et mox : « *Propolæ*, tabernarii. » *Onomast.* « Propolæ, μεταβολεῖς. » Ceterum non semel Latini præpositionem suam *pro* in compositis produxerunt, a Græcis desciscentes. Cf. *Prologus*, *Propino*, *Propontis*, etc.). || *Subst. f.* *Boutique de brocanteur.* Bālnĕă, prōpōlās, mĕrĭtōrĭă, tēmplă, thĕātră. *Prud.* (*Ham.* 761).

Prŏpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre devant les yeux, exposer.* Ī, pŭĕr, ĕt cĭtŭs hæc ălĭquā prŏpōnĕ cŏlūmnā. *Pp.* (III, 23, 23). Scŏpŭlō prŏpōnĭt īn āltō Pāllēntēsquĕ mănŭs, etc. *O.* Nĕquĕ fīctō Īn pējūs vūltū prŏpōnī cērĕŭs ŭsquăm. *H.* SYN. Ēxpōnŏ, ŏbjĭcĭŏ, sŭbjĭcĭŏ, prŏfĕrŏ, ŏstēndŏ. PPH. Ŏcŭlīs ŏbjĭcĭŏ, sŭbjĭcĭŏ. Stătŭŏ āntĕ. *Voy.* Ostendo. || *Au fig.* *Présenter, faire envisager.* Prŏpōnĕ flāmmās, vūlnĕră. *Sen.* (*Troad.* 585). Sīccīs ōmnĭă nām dūră dĕŭs prŏpŏsŭīt. *H.* || *Proposer, offrir, promettre.* Gĕmĭnūm pūgnæ prŏpōnĭt hŏnōrĕm. *V.* *Voy.* Offero, Promitto. || *Fixer, arrêter, se proposer de.* Hæc sĭbĭ prŏpŏsŭīt thălămōs tĕmĕrārĕ pŭdīcōs. *O.* Quām sī mēns fĭĕrī prŏpōnĭt ĕt īnchŏăt īpsă. *Lr.* (III, 184). Ēxcēdĭt ănĭmŭs, quēm prŏpŏsŭīt, tērmĭnŭm. *Ph.* Prŏpōnĭmŭs īllŭc īrĕ. *J.* (3, 24). SYN. Præscrībŏ, stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, etc. *Voy.* Statuo.

Prŏpōntĭăcŭs, ă, ŭm (Προποντιακός). *De la Propontide.* Hīncquĕ Prŏpōntĭăcīs hærēntĕm Cȳzĭcŏn ōrīs. *O.* (Et *Prop.* III, 22, 2).

Prŏpōntĭs, ĭdĭs, *f.* (Προποντίς). *La Propontide, mer entre la mer Égée et le Pont-Euxin, auj. Mer de Marmara.* Eūxīnūmquĕ fĕrēns, pārvō rŭĭt ōrĕ Prŏpōntĭs. *L.* Lōngæquĕ Prŏpōntĭdŏs ūndīs. *O.* Faūcēsquĕ Prŏpōntĭdŏs ārctæ Eūxīnō jūnxĭt Pōntō. *Man.* (IV, 614). || ┼ Prōpōntĭs. Æquŏră ĕt ēxtrēmūm Prōpōntĭdŏs Hēllēspōntŭm. *Man.* (IV, 677).

┼ Prōpŏrrō, *arch.* *Comme* Porro. Ēt sĭbĭ prōpŏrrō quæ sīnt prīmōrdĭă, quærūnt. *Lr.* (II, 979, et passim).

Prŏpŏrtĭŏ, ōnĭs, *f.* *Proportion.* Pōndĕrĭbŭs pŏsĭtīs quāntūm prŏpŏrtĭŏ suādĕt. *Sid.* (15, 69).

Prŏpŏsĭtŭm, ī, *n.* *Résolution, dessein; plan de conduite.* Prŏpŏsĭtūmquĕ tĕnēt, flāgrātquĕ cŭpīdĭnĕ cūrrŭs. *O.* Quŏd nōn prŏpŏsĭtō cōndūcăt ĕt hærĕăt āptĕ. *H.* Jūstum ĕt tĕnācĕm prŏpŏsĭtī vĭrŭm. *Id.* Flēxīssĕ vĭdērĭs Prŏpŏsĭtum, ĕt vītæ cōntrārĭŭs īrĕ prĭōrī. *J.* (9, 21). Mūtātūm tĭbĭ prŏpŏsĭtum ēst, ĕt vītæ gĕnŭs. *Ph.* SYN. Cōnsĭlĭŭm, mēns, sēntēntĭă, vŏlūntās, īncēptŭm, cœptŭm. *Voy.* Consilium.

Prŏpŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Propono. *Mis devant les yeux.* Prŏpŏsĭta ārmă pĕtō. *O.* SYN. Ŏbjēctŭs, præsēns. || *Qu'on s'est proposé.* Nōn ēst prŏpŏsĭtă pāssă pĕrīrĕ nĕcĕ. *O.* Āmbō prŏpŏsĭtūm pĕrăgūnt ĭtĕr. *H.* SYN. Plăcĭtŭs, ŏptātŭs, *qqf.* ēlēctŭs.

Prŏprĭē, *adv.* *D'une manière durable.* Quō mĭnŭs ēssĕ quĕăt prŏprĭē quŏdcūmquĕ crĕātŭr. *Lr.* (I, 782). || *D'une manière propre, particulièrement, proprement.* Hŏc ēst grātum ănĭmō prŏprĭē. *Cat.* (107, 2). Dĭffĭcĭle ēst prŏprĭē cŏmmūnĭă dīcĕrĕ. *H.* Hōsquĕ Sȳrōs prŏprĭē pĕrhĭbēnt. *Prisc.* (*Peri.* 843). SYN. Sīngĭllātĭm, præcĭpŭē.

Prŏprĭĕtās, ātĭs, *f.* *Propriétés, qualités propres.* Plūrĭmă prŏprĭĕtātĕ sĭmŭl cōncrēscĕrĕ. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 508). Sī prŏprĭĕtās trādĭtă, sī rēgŭlă nōta ēst. *T. Maur.* (*Litt.* 23).

┼ Prŏprĭtĭm. *D'une manière particulière.* Quĭd ? gĕnŭs hūmānūm prŏprĭtĭm dē quĭbŭs aūctum ēst. *Lr.* (II, 975. Sic et *Non.* 11, 18).

Prŏprĭŭs, ă, ŭm. *Stable, durable, solide.* Ūnām vīrtūtĕm prŏprĭăm mōrtālĭbŭ' fēcĭt. *Varr.* (ap. *Non.* 4, 346. Ubi multa). Prŏprĭa hæc sī dōnă fŭīssēnt. *V.* Sī prŏprĭum hŏc fŭĕrĭt. *Id.* (*E.* 7, 31. Ubi *Serv.*) Nīlne ēssĕ prŏprĭūm cuīquăm? *Ter.* (*And.* IV, 3, 1 Ubi *Donat.*). SYN. Pērpĕtŭŭs, mānsūrŭs, stăbĭlĭs, fīrmŭs, etc. || *Propre, qui appartient en propre.* Vī prŏprĭă nītūntŭr, ŏpĭsque haūd īndĭgă nŏstræ. *V.* Cūltēllō prŏprĭōs pūrgāntĕm lēnĭtĕr ūnguēs. *H.* Quŏnĭam īn prŏprĭă nōn pēllĕ quĭēssĕm. *Id.* SYN. Pĕcūlĭārĭs, sŭŭs *ou* mĕŭs *ou* tŭŭs, *qqf.* nātīvŭs, īnnātŭs, prīvŭs. || *Subst. n.* *Son propre bien.* Āmīttĭt mĕrĭtō prŏprĭŭm, qui ălĭēnum āppĕtĭt. *Ph.* Vīvĕrĕ dē prŏprĭō. *M.* (XII, 78). || ┼ *Qqf.* Prōprĭŭs. Īntĕrĭŭs fŭrĕre āccēnsōs : hæc prōprĭă vīrtŭs. *C. Sev.* (*Ætn.* 525). Quĭbŭs ĕtsī prōprĭă dēsĭt Fōrmă. *Germ.* (*Arat.* 376).

Prŏptĕr, *prép.* *Près de.* Prŏptĕr ăquæ rīvūm vĭrĭdī prŏcūmbĭt īn ūlvā. *V.* Hĭc prŏptĕr hūnc ădsĭstĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 15). SYN. Prŏpĕ, jūxtā, ăd. || *Adv.* *Près, non loin.* Īntērdūm prŏptĕr dōrmĭĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 3, 76). Ārăquĕ Pānchæōs ēxhālăt prŏptĕr ŏdōrēs. *Lr.* (II, 417). Vēnĭt pĕr aūrās cōrnīx, ĕt prŏptĕr vŏlāns. *Ph.* SYN. Prŏpĕ, jūxtā. || *A cause de, pour.* Tē prŏptĕr ĕūmdĕm. *V.* Prŏptĕr mē mōta ēst, prŏptĕr mē dēsĭnăt īră. *O.* SYN. Ŏb, etc. *Voy. ce mot.*

Prŏptĕrĕā, *adv.* *A cause de cela.* Nōn tū prŏptĕrĕā, sēd Măthŏ paūpĕr ĕrĭt. *M.* (VII, 9. Adde *Ter.* *And* II, 5, 2; *Pl.* *Capt.* I, 2, 71. De quantitate ultimæ vid. in v. *Postea*). SYN. Ĭdĕō, īdcīrcō, īndĕ. *Voy.* Ideo. || — quŏd *ou* quĭă. *Parce que.* Prŏptĕrĕā quĭă sūnt ē prīmīs fāctă mĭnūtīs. *Lr.* (IV, 187). Prŏptĕrĕā quŏd sērvībăt līberālĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 11).

Prŏpŭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Déhonté, dévergondé, infame.* Quĭă tĭbĭ īnsuāso īnfēcīstī, prŏpŭdĭōsă, pāllŭlăm. *Pl.*

(*Truc.* II, 2, 16. *Id. Stich.* II, 2, 10). Căpūt prōpūdĭōsă mĕtĭt. *Rutil.* (1, 387).

Prŏpŭdĭŭm, ĭī, *n. Dévergondage, libertinage.* Ŭbi ĭstĕ bŏnŭ' sĕrvŭs, prŏpŭdī quī mē māxŭme īnnŏcēntĕm Fālso īnsĭmŭlāvĭt? *Pl.* (*Mil.* II, 4, 11. Vid. *Fest.*). || *Terme injurieux: Infâme.* Quĭd ăīs, prŏpŭdĭŭm? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 34. *Id. Bac.* IV, 1, 7).

Prōpūgnācŭlŭm, ī, *n. Fortifications, rempart.* Ĭt clāmōr tōtīs pēr prōpūgnācŭlă mūrīs. *V.* Pōntēs ēt prōpūgnācŭlă jūngūnt. Prōpūgnācŭlă bēllō Tūtă părānt. *Id.* SYN. Mūnīmĕn, mūnīmēntŭm, āggĕr, mūrī, mœnĭă, ārx, tūrrēs, *par ext.* fōssæ, vāllŭm. EP. Tūrrĭgĕrŭm, tūtŭm, vălĭdŭm, fīdŭm. VERS. Tūtōs sērvārēnt āggĕrĕ mūrōs. *V.* Quĭbŭs hæc mĕdĭī fīdūcĭă vāllī, Fōssārūmquĕ mŏræ, lētī dīscrīmĭnă pārvă, Dānt ănĭmōs. *Id.* Sī tē fērrĕŭs āggĕr Ămbĭăt. *St.* Hæc pătĭēns lōngō mūnīmĭnĕ cīngī Vīsă dŭcī rūpēs, tūtīsque āptīssĭmă cāstrīs. *L.* Āggĕr Ērĭgĭtŭr, gĕmĭnāsque æquāntēs mœnĭă tūrrēs Āccĭpĭt. *Id. Voy.* Turris, Vallum. || *Tours sur des vaisseaux.* Ībīs lĭbūrnīs īntĕr āltă nāvĭŭm, Ămīcĕ, prōpūgnācŭlă. *H.* || *Rempart (contre la mer).* Quīd prōpūgnācŭlă pōscānt Æquŏrĭs. *St.* || *Au fig. Défense.* Neū grăvĕt hæc (jura) ălĭquīs, pĭă prōpūgnācŭlă tēndĭs. *Fort.* (IX, 1, 83). SYN. Mūnīmĕn, præsĭdĭŭm.

Prōpūgnātōr, ōrĭs, *m. Défenseur. Voy.* Defensor.

Prōpūgnŏ, ās, ārĕ, *n. Combattre (pour se défendre).* Prōpūgnāt nūgīs ārmātĭs. *H. Voy.* Pugno. || *Act. Défendre, protéger.* Prōpūgnāns pēctŏră pārmā. *St.* Ærātæ prōpūgnānt pēctŏră crātēs. *Id.* SYN Dēfēndŏ, prōtēgŏ.

Prōpŭlī, *parf. de* Propello.

Prōpūlsātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui repousse, défend.* Vīndēx prōpūlsātōrquĕ gĕhēnnæ. *Orient.* (*Trin.* 54).

Prōpūlsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Propello. Nām quōd tū spērēs, prōpūlsābŏ făcĭlĕ. *Ter.* (*And.* II, 3, 21). Prōpūlsābĭmŭs hōstĕm. *St.* SYN. Rĕpēllŏ, ārcĕŏ.

† Prōpūlsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui pousse devant.* Cōrnĭgĕrī pĕcŭdīs prōpūlsŏr, mūlĭŏ trīstĭs. *Fort.* (*V. S. M.* III, 301).

Prōpūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Propello. *Poussé en avant, chassé.* Cærŭlă prōpūlsæ sūbdūcĭtŭr ūndă cărīnæ. *O.* Prōpūlsăquĕ rōbŏrĕ dēnsō Sūstĭnŭīt sē sīlvă cădēns. *L.* Cănēs, prōpūlsī fūstĭbŭs. *Ph.*

† Prōquăm, *adv. Comme* Prout. Nēc sătĭs ēst, prōquăm lārgōs ēxæstŭăt æstŭs. *Lr.* (II, 1136).

Prōră, æ, *f.* (πρώρα). *Proue, partie antérieure d'un vaisseau.* Vēlă lĕgūnt sŏcĭī, ēt prōrās ād līttŏră tōrquēnt. *V.* Prōræ tūtēlă Mĕlānthŭs. *O.* || *Par ext. Vaisseau.* Cūr, īnquĭt, bārbără Grāĭŭm Prōră vĕhĭt? *O.* Quōt prĭŭs ærātæ stĕtĕrānt ād līttŏră prōræ. *V Voy.* Navis.

Prōrēpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Sortir en se traînant.* Quūm prōrēpsērūnt prīmīs ănĭmālĭă tērrīs. *H.* Nōn ūsquām prōrēpĭt (formica). *Id.* Mōnstrŭm Pēctŏrĕ mōx fūsō prōrēpĕrĕ. *Cypr.* (*Gen.* 109). *Voy.* Repo. || *Au fig.* Tārdăquĕ sūdāntī prōrēpūnt bālsămă līgnō. *Cl.* Tūm prōrēpēntīs quā sūnt vădă cærŭlă Nērēī. *Avien.* (*D. Terr.* 540).

Prōrētă, æ, *et* Prōreūs, ĕōs, *m.* (πρωρήτης *et* πρωρεύς). *Prorète, le commandant de la proue.* Sī tū prōrēta īstī nāvi ĕs. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 75). Pōnĕ mĕtūm, prōreūs, ēt quōs cōntīngĕrĕ pōrtūs. *O.* PPH. Prōræ cūstōs. *V. Fl.*

Prōrĭpĭŏ, ĭs, ŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Emporter ou entraîner en avant.* Dēsĭlŭīt tŭnĭcā vēlātă rĕcīnctā, Ēt dĕcŭīt nūdōs prōrĭpŭīssĕ pĕdēs. *O.* Dūcārquĕ căpīllīs Īmmĕrĭto, īn prōnās prōrĭpĭārquĕ vĭās. *Tib.* (I, 6, 71). SYN. Răpĭŏ, ābrĭpĭŏ, trăhŏ, etc. || *Au fig.* Nē vĭrīlīs Cūltŭs īn cædem ēt Lўcĭās prōrĭpĕrēt cătērvās (filium). *H.* || — mē, *et qqf. absolt. Se porter en avant, s'élancer.* Quō nūnc sē prōrĭpĭt īllĕ? *V.* Făcĭt tămĕn ōmnĭă, sēquĕ Prōrĭpĭt. *O.* Īllĕ, fŭrēns īrā, sŏlĭō sē prōrĭpĭt āltō. *V. Fl.* Quō deīndĕ rŭīs? quō prōrĭpĭs, īnquĭt? *V.* SYN. Ērūmpŏ, rŭŏ, prōsĭlĭŏ, prōrūmpŏ, *qqf.* ēvādŏ, fŭgĭŏ.

Prōrītŏ, ās, ārĕ. *Exciter, provoquer.* Ūt Pēlūsĭăcī prōrītēt pōcŭlă zȳthī. *Col.* (X, 116).

Prōrŏgŏ, ās, ārĕ. *Prolonger.* Ēt lōngūm nōtō scrīptōrī prōrŏgăt ævŭm. *H.* Prōrŏgăt ætērnām fĕrĭtās tĭbĭ Pūnĭcă fāmām. *Cl.* Quī prōrŏgārĕ vītām pōssīs hŏmĭnĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 38). SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ, prōtrăhŏ, ēxtēndŏ, prŏpāgŏ. || *Différer.* Rēctē vīvēndī prōrŏgăt hōrăm. *H. Voy.* Differo.

Prōrsŭm *et* Prōrsŭs, *adv. En avant.* Sĭmŭlā tē quăsi ĕās prōrsum īn nāvĕm. *Pl.* (*Pers.* IV, 5, 5). Cūrsārī rūrsūm prōrsŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 35. Ubi *Donat.*). SYN. Āntĕ. || *Entièrement, tout à fait.* Ĭtă sūnt prædōnēs : prōrsŭm pārcūnt nēmĭnī. *Pl.* (*fr.* apud *Char.* 189). Nēc prōrsum īn rēbūs mĭnĭmūm cōnsīstĕrĕ quīdquăm. *Lr.* (I, 750). Prōrsŭs ā me ŏpīnĭōnem hānc ēsse ĕgo āmōtām vŏlŏ. *Ter.* (*And.* III, 2, 30). Prōrsūs jūcūndē cœnām prōdūxĭmŭs īllăm. *H.* SYN. Ōmnīnō, plānē, pĕnĭtŭs.

? Prōrsŭs, ă, ŭm. *Qui va en avant ou droit.* Īnnŏcŭōs prōrsō trāmĭtĕ sīstĕ grădūs. *Avian.* (*Fab.* 3, 8. Alii leg. *proso*, quidam *prono*).

Prōrūmpŏ, ĭs, ūpī, ūptŭm, ūmpĕrĕ, *n. Sortir avec violence, s'élancer, se précipiter.* Mĕdĭūs dēnsōs prōrūmpĭt īn hōstēs. *V.* Ēt mūltā flāvŭs ărēnā Īn măre prōrūmpĭt. *Id.* Ălĭō prōrūmpĭt āb āxĕ Tēmpēstās. *Cl.* Īnfīdā præcēps prōrūmpĭt āb aūlā. *V. Fl.* SYN. Īrrūmpŏ, ērūmpŏ, rŭŏ, īrrŭŏ, prōsĭlĭŏ *ou* ēxsĭlĭŏ, ēxĕŏ, ēvādŏ. PPH. Mē prōrĭpĭŏ. || *Act. Pousser avec violence.* Īntērdūmque ātrām prōrūmpĭt ăd æthĕră nūbĕm. *V.* SYN. Prōrŭŏ, ēmīttŏ, ējēctŏ. || † *Prononcer avec force.* Īmpĕdĭōr lăcrĭmīs prōrūmpĕrĕ nōmĕn ămāntĭs. *Fort.* (IV, 18, 1). || *Au pass. Comme* Prorumpo, *n.* Hīnc prōrūmpĭtŭr īn mărĕ vēntī Vīs. *Lr.* (VI, 435). *Voy.* Proruptus.

Prōrŭŏ, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ, *act. Pousser avec force en avant, renverser.* Īnjūrĭōsō nē pĕdĕ prōrŭās Stāntēm cŏlūmnăm. *H.* Mūltă prōrŭĭt īntĕgrŭm Cūm laūdĕ vīctōrĕm. *Id. Voy.* Everto. || — mē. *S'élancer.* Fŏrās sĭmŭl ōmnēs prōrŭūnt sē. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 51). *Voy.* Proripio, Prorumpo. || *n. Tomber en avant.* Īn căpŭt ātque hŭmĕrōs... Prōrŭĭt. *V. Fl. Voy.* Cado.

Prōrūptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prorumpo. *Qui sort ou s'élance avec force.* Ārtūs Pērfūndĭt tōtō prōrūptūs cōrpŏrĕ sūdŏr. *V.* Ĭt măre prōrūptŭm. *Id.* Īntērcēptă nătăt prōrūpto īn sānguĭnĕ līnguă. *St.* Hībērnō prōrūptŭs āb ārcū Īmbĕr. *V. Fl.* Īn tŭă prōrūptŭs ŏffēndĭt rōbŏră nīmbŭs. *Avian.* (*Fab.* 16, 17). SYN. Rŭēns, ērūmpēns, cădēns, flŭēns, ēffūsŭs, prŏfūsŭs.

Prōrŭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Proruo. Sāxă tŭlĭt pĕnĭtūs dīscūssīs prōrŭtă mūrīs. *L.* Tŏrōs rīpārum ēt prōrŭtă tūrbānt Grāmĭnă. *St.* (Adde *Sen. Troad.* 651.)

Prōsă, æ, *f. Voy.* Prosus.

† Prōsăĭcŭs, ă, ŭm, *néol. De prose, en prose.* Prōsăĭcō quŏtĭēs dīrēxī scrīptă rĕlātū. *Fort.* (VII, 11, 1). Prōsăĭcō dīgēstă sĭtū. *Id.* (*V. S. M.* I, 13). *Voy.* Prosus. || *Prosateur.* Cūjūs prōsăĭcūs cĕcĭnīt prĭŭs āctă Sĕvērŭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 469).

Prōsāpĭă, æ, *f. Ancienne famille, suite d'ancêtres.* Dē Cœlĭtŭm prōsāpĭā te ēsse ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 24). Vĕtĕrī tŏgārūm nōbĭlēm prōsāpĭā. *P. Nol.* (28, 160. Et *Prud. Peri.* 10, 180; *Apoth.* 942). *Voy.* Genus.

Prōsătŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prosero 2. *Né, issu.* Bīssŭlă, trāns gĕlĭdūm stīrpe ēt lărĕ prōsătă Rhēnŭm. *Aus.* (*Idyll.* 7, 1). Ēt Chrīstŭm pătrĕ prōsătŭm pĕrēnnī. *Prud* (*Peri.* 6, 46). Dĕŭs Jŏvĕ prōsătŭs īpsō

Calp. (10, 63). *Voy.* Natus. || *En parl. des ch.* Ūbĕrĭbūs fŭĕrānt quæ prōsātă glēbīs. *Cypr.* (*Gen.* 143). || *Au fig.* Sīc ērgŏ vērsūs ēx ĭāmbīs prōsātūs. *T. Maur.* (*Met.* 822).

Prōscēnĭūm, ĭī, *n.* (προσκήνιον). *Le devant de la scène.* Cædĭtŭr, ēt vĕtĕrēs ĭnĕūnt prōscēnĭă lūdī. *V.* Pōmpēiānă dăbūnt quāntōs prōscēnĭă plaūsūs! *Cl.* Scōrtūm ēxŏlētūm nē quĭs īn prōscēnĭō Sĕdĕāt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 17). SYN. Pūlpĭtă. || *Au fig. Terrasse.* Dēsērtăquĕ dēflēs Ātrĭă ēt ēxūstæ prōscēnĭă dīrŭtă vīllæ. *Prosp.* (*Prov. D.* 914).

Prōscīndŏ, ĭs, ĭdī, īssūm, īndĕrĕ. *Fendre en avant.* Aūsūs ĕt ăĕrĭām fērrō prōscīndĕrĕ quērcūm. *L.* Spūmāntī Rhŏdănūs prōscīndēns gūrgĭtĕ cāmpōs. *Sil. Voy.* Scindo. || *En partic. Labourer.* Vălĭdīs tērrām prōscīndĕ jŭvĕncīs. *V.* Tērrām prēssīs prōscīndĕre ărātrīs. *Lr.* (V, 210). *Voy.* Aro. || *Fendre les flots.* Quæ sīmŭl āc rōstrō vēntōsūm prōscĭdĭt æquŏr. *Cat.* (64, 12). *Voy.* Navigo. || *Fendre les airs (voler).* Prōscīndĕ nŏtōs. *Cl. Voy.* Volo 1. || *Au fig. Déchirer, outrager.* Ērgō sūbmōtūm pătrĭă prōscīndĕrĕ, līvŏr, Dēsĭnĕ. *O.* Quī tē sēcūrō pōssĭt prōscīndĕrĕ rīsū. *Aus.* (*Epist.* 4, 13). SYN. Lăcĕrŏ, cārpŏ.

Prōscīssūs, ă, ūm, *part. p. du précéd.* Ēt quī, prōscīssō quæ sūscĭtăt æquŏrĕ tērgă. *V.* Prōscīssō rĭgŭōque īnspērsă nŏvālī. *Col.* (X, 318). || *Blessé.* Māgnō prōscīssūm vūlnĕrĕ pēctūs. *St.* Prōscīssīsquĕ nătān pălĕārĭbūs ārmī. *Id. Voy.* Saucius.

Prōscrībŏ, ĭs, psī, ptūm, bĕrĕ. *Afficher, mettre en vente. Voy.* Inscribo. || *Proscrire.* Prōscrīptī Rēgĭs Rŭpĭlī pūs ātquĕ vĕnēnūm. *H.* Prōscrīptūs ĕrăt, sēd pācĕ rĕdūctă. *P. Nol.* (16, 257). *Voy.* Exsul.

Prōsĕcŏ, ās, ĕcŭī, ēctūm, ĕcārĕ. *Couper par devant, en partic. les entrailles des victimes.* Vĕtŭī ēxtă prōsĕcārĭēr. *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 8. Alii scrib. *prosicarier*). *Voy.* Prosectus, Seco.

† Prōsēctă, æ, *f. Comme* Prosecta, *n. pl.* Nĕquĕ dīvō prōsēctam ūllăm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 179).

Prōsēctūs, ă, ūm, *part. p. de* Proseco. Tūm pĭcĕæ māctāntŭr ŏvēs, prōsēctăquĕ pāssĭm Pēctŏră. *V. Flac.* || *Ordint.* Prōsēctă, ōrūm, *n. pl.* (*s.-ent.* exta). *Partie des entrailles qu'on brûlait en l'honneur des dieux.* Īmpŏsŭī prōsēctă călēntĭbūs ārīs. *O.* Ādvērsō dĕdĕrāt prōsēctă Tŏnāntī. *St.* Ēt lāvī călĭdō prōsēctă cĕrĕbrō. *L.* Tōstă văpōrĕ Cūm vīrgīs prōsēctă fĕrūnt. *Macer* (apud *Non.* 3, 179).

Prōsĕcūtūs, ă, ūm, *part. de* Prosequor.

† Prōsĕdă, æ, *f. Prostituée.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 53. Cf. *Fest.*)

Prōsēmĭnŏ, ās, ārĕ. *Produire (au prop. et au fig.).* Prōsēmĭnārūnt frūgĭs ætērnæ bŏnūm. *P. Nol.* (28, 82). Sēmpĕr ĕnim ēx ălĭīs ălĭōs prōsēmĭnăt ūsūs. *Manil.* (I, 90).

? Prōsēntĭŏ, īs, īrĕ. *Pressentir.* Sī prōsēnsĕrīt mīlĕs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 16. Quod nusquam alibi occurrit). *Voy.* Præsentio.

Prōsĕquŏr, ĕrĭs, ĕcūtūs sūm, ĕquī, *d. Suivre loin, accompagner longtemps.* Prōsĕquĕre īn dūrī cērtāmĭnă mārtĭs ĕūntēm. *V.* Quā lĭcĕt, ād sævās prōsĕquŏr ūsquĕ fŏrēs. *O.* Dūrĕ, nĕc ēxsĕquĭās prōsĕquĕrĕrĕ mĕās. *Id.* SYN. Sĕquŏr, etc. *Voy. ce mot.* (Confunduntur *Prosequor* et *Persequor.*) || *Au fig. Suivre, poursuivre.* Ŏcŭlīs ăbĕūntēm prōsĕquŏr ūdīs. *O.* Prōsĕquĭmŭr vīsū. *St.* Ēt ĭnānēm prōsĕquăr ūmbrăm. *L.* Prōsĕquĭtūr sūrgēns ā pūppī vēntūs ĕūntēs. *V.* SYN. Sĕquŏr, *qqf.* sērvŏ. || *Décrire, raconter.* Quĭd pāscŭă vērsū Prōsĕquăr? *V.* Săcrĭlĕgās mĕrĕtrīcum ūt prōsĕquăr ārtēs. *O.* Ēt dūplēx nĕfās Prōsĕquĕrĕ. *Sen.* (*Troad.* 1068). SYN. Nārrŏ, ēxpōnŏ, dīcŏ, etc. || *Poursuivre, parler, dire.* Prōsĕquĭtūr păvĭtāns, ēt fīctō pēctŏrĕ fātūr. *V* Āssēm deīnde īllī dĕdĭt, Sīc prōsĕcūtūs. *Ph.* SYN. Pērgŏ. *Voy.* Dico. || *Avec l'abl. Accompagner de (au moral), gratifier de.* Āt tūā prōsĕquĭmūr stŭdĭōsō pēctŏrĕ, Cæsăr, Nōmĭnă. *O.* Haūd āspērnāndă prĕcāntēs Prōsĕquĭtūr vĕnĭā. *V* Prōsĕquĭtūr vĕtĭs. *Id.*

1. Prōsĕrŏ, ĭs, sĕrŭī, ērtūm, ĕrĕrĕ. *Comme* Exsero. *Mettre hors, tirer, sortir.* Līnguam īn tūssĭĕndō prōsĕrăt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 50. Alii leg. *proferat*). Āggĕrĭbūs căpŭt Ālpīnīs ēt rūpĕ nĭvālī Prōsĕrĭt īn Cēltās. *Sil.* (III, 447, de Rhodano). Cĕrĕrīquĕ Thăsōs dīlēctă prŏfūndō Prōsĕrĭt ālbēntī sē vērtĭcĕ. *Avien.* (*D. T.* 711). Prōsĕrĭt Hȳdră căpŭt. *Id.* (*Arat.* 711). *Voy.* Profero.

2. Prōsĕrŏ, ĭs, sēvī, sătūm, sĕrĕrĕ. *Produire (en parl. de la terre).* Nōn prōsĕrĭt ūllăm Flāvă Cĕrēs sĕgĕtēm. *L. Voy.* Sero 2. || *Au fig.* Ēx ārtĭbūs ārtēs Prōsĕrĕrĕ. *Grat.* (*Cyn.* 9).

Prŏsērpēns, tĭs. *Voy.* Proserpo.

Prŏsērpĭnă, *et ordint.* Prōsērpĭnă, æ, *f. Proserpine, fille de Cérès et de Jupiter, enlevée par Pluton lorsqu'elle cueillait des fleurs dans les champs d'Enna. Cérès, après l'avoir longtemps cherchée, apprit enfin son sort, et obtint de Jupiter qu'elle reviendrait des enfers si elle n'y avait pris aucun aliment; mais elle avait mangé quelques grains de grenade. Jupiter permit néanmoins qu'elle passât alternativement six mois sur la terre et six mois aux enfers. Elle est autrement nommée Hécate, Diane, la Lune.* Quām pænĕ fūrvæ rēgnă Prōsērpĭnæ, Ēt jūdĭcāntēm vīdĭmūs Æăcūm! *H.* (Sic *Sen. H. Fur.* 549.) Sēd mē Īmpĕrĭōsă vŏcăt Prōsērpĭnă. *Id.* Nēc rĕpĕtītă sĕquī cūrĕt Prōsērpĭnă mātrēm. *V.* Quō dūm Prōsērpĭnă lūcō Lūdĭt. *O.* (Sic *V. Fl.* V, 346; *Mart.* III, 43). SYN. Pērsĕphŏnē, Hĕcătē. EP. Īnfērnă, Lēthæă, Stȳgĭă, Tārtărĕă; dīră, īmmītĭs, dūră, fĕră, tōrvă; tērgĕmĭnă, trĭfōrmĭs. PPH. Cĕrĕrĭs fīlĭă, nātă. Dītĭs cōnjūx. Plūtōnĭă cōnjūx. Nīgrī Jŏvĭs ūxŏr *ou* cōnjūx. Jūnŏ īnfērnă, Ăvērnă, Stȳgĭă. Ēlȳsĭī spōnsă tȳrānnī. Rēgīnă Ĕrĕbī. Ōrcī dīvă trĭfōrmĭs. Tārtărĕī rēgīnă bărăthrī. Ĕrĕbī dīvă. Nōctĭs hĕră. Rāptă Stȳgĭō tȳrānnō pŭēllă. VERS. Rāptōrĭsquĕ tŭlīt quā vĭă Dītĭs ĕquōs. *Pp.* Vōcĕ vŏcāns Hĕcătēn, cœlōque Ĕrĕbōquĕ pŏtēntēm. *V.* Aūt Sĭcŭlā tōrvūs cūm cōnjŭgĕ Plūtōn. *J.* Hāc Stȳgĭūs quōndām stĭmŭlāntĕ cŭpīdĭnĕ rēctŏr, Aūsūs ădīrĕ dĭēm, mœstōque Ăchĕrōntĕ rĕlīctō, Ēgĭt īn īllĭcĭtās cūrrūm pĕr ĭnānĭă tērrās : Tūm rāptā præcĕps Ēnnæā vīrgĭnĕ flēxĭt Āttŏnĭtōs cœlī vīsū lūcēmquĕ păvēntēs Īn Stȳgă rūrsūs ĕquōs, ēt prædām cōndĭdĭt ūmbrīs. *Sil.* Quūm Cĕrĕrĭs prōlēs, vēstrīs īntēntă chŏrēīs, Æquŏrĭs Ēnnæī vērnāntĭă līlĭă cārpsĭt, Rāptăquĕ, Lēthæī cōnjūx mōx fāctă tȳrānnī, Sīdĕrĭbūs trīstēs ūmbrās, ēt Tārtără cœlō Præpŏsŭīt, Dītēmquĕ Jŏvī, lētūmquĕ sălūtī : Ēt nūnc īnfērnō pŏtĭtūr Prōsērpĭnă rēgnō. *Col.* (X, 269 sq. Cf. *Ov. Met.* V, 341 sq.; *Cl. Rapt. Proserp.*). *Voy.* Pluto, Inferi.

Prōsērpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Ramper.* Quăsī prōsērpēns bēstĭă. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 28. *Id As.* III, 3, 105). Prōsērpēns pĕlăgō. *Avien.* (*Arat.* 1071, de Scorpio). *Voy.* Serpo. || *Au fig.* Sī vēro īnfāndūm prōsērpĭt ăd īntĭmă vūlnūs. *Ser. Sam.* (vs. 251).

Prŏseūchă, æ, *f.* (προσευχή). *Synagogue.* Dīc ŭbī cōnsīstās; īn quā tē quærŏ prŏseūchā? *J.* (3, 296).

Prōsĭlĭŏ, īs, ŭī, īvī *et* ĭī, īrĕ, *n. Sauter hors, s'élancer rapidement.* Prōsĭlĭt īn lāxā nīxă pĕdēm sŏlĕā. *Pp.* (II, 29, 40). Fīnĭbūs ōmnēs, Haūd mŏră, prōsĭlŭērĕ sŭīs. *V.* Tūnc pūppĕ prŏpīnquā Prōsĭlŭĭt. *L.* Scīntīllām sŭbĭtō prōsĭlŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Sī quĭs ădēst, jūssæ prōsĭlĭūnt lăcrĭmæ. *M.* (I, 34). SYN. Ēxsĭlĭŏ, ēmĭcŏ, prōrūmpŏ, rŭŏ. || *Accourir.* Prōsĭlŭī ămīcūm cāstĭgātum īnnŏxĭūm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 179). Dōnĕc cĕrĕbrōsŭs prōsĭlĭt ūnŭs *H. Voy.* Accurro. ||

Au fig. Dē căpĭtĭs fērtŭr... Vērtĭcē cūm clўpēō prōsĭlŭīssē sŭō (Pallas). *O.* Jăm văgă prōsĭlĭēt frēnīs nātūră rĕmōtīs. *H.*

Prōsŏcĕr, ĕrī, *m. Père du beau-père.* Cūrquĕ sĕnēx Nēreūs prōsŏcĕr ēssĕ vĕlĭt. *O.*

Prōspēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Prospicio. *Regarder de loin.* Tūrbăquĕ mīrātūr mātrum, ēt prōspēctăt ĕūntēm. *V.* Ē pūppī pōntūm prōspēctăt ădūncā. *O.* || *Au fig.* Tē quŏquĕ fātă Prōspēctānt părĭă. *V.* Quæ vĭdēt ēmĕrĭtī, jām prōspēctāntĭbŭs āstrīs, Tēmpŭs ădēssĕ vĭrī. *St.* || *Dominer, en parl. d'un lieu élevé.* Dīvīsōs Cēltīs āltē prōspēctăt Ĭbērōs (Pyrene). *Sil.*

Prōspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prospicio.

Prōspēctŭs, ūs, *m. Action de regarder au loin; coup d'œil; vue.* Nōn ănĭmūm mŏdo ŭtī pāscăt prōspēctŭs ĭnānēm. *V.* Prōspēctum ērĭpĭēns ŏcŭlīs. *Id.* Æquŏră prōspēctū mētĭŏr āltă mĕō. *O.* SYN. Vīsŭs. || *Point de vue.* Fœdō Ōbjĭcē prōspēctūm cæcāntĭă. *P. Nol.* (25, 61).

Prōspĕr, ĕră, ĕrŭm. *Heureux, prospère.* Aūgūstō jŭvĕnī prōspĕră bēllă dărēnt. *O.* Tēllūrēm fātō prōspĕrĭōrĕ dărī. *Id.* Prōspĕr cōnnŭbĭō dĭēs cŏrūscăt. *Sid.* (14, 1). SYN. Faūstŭs, fēlīx, sĕcūndŭs, lætŭs, etc. *Voy.* Faustus. || *Propice, favorable.* Dīcĭtŭr, ēt Lătĭō prōspĕră sēmpĕr ădēst (Bellona). *O.* Ōmnĭs cūrsūm mĭhĭ prōspĕră dīxĭt Rēllĭgĭō. *V.* Tērră prōspĕrĭōrĕ frŭī. *O.* Prōspĕrăm frūgŭm. *H. Voy.* Favens. || *Subst. n. pl. Prospérité.* Prōspĕră bēllī. *L.* Prōspĕră rērŭm. *Id.* || *Subst. m. Nom d'homme, en partic. Saint Prosper.* Quĭdnam ĭgĭtŭr vīvēns Prōspĕr tŏlĕrārĕ rĕcūsēm? *Prosp.* (*Epig.* 93, 175).

Prōspĕrē, *adv. Heureusement.* Bĕnĕ prōspĕre hōc hŏdĭe ŏpĕrĭs prōcēssĭt mĭhĭ. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 1). Fērt ĭmpĕtrātūm prōspĕrē. *Prud.* (*Peri.* 2, 565). SYN. Faūstē, fēlīcĭtĕr.

Prōspĕrĭtās, ātĭs, *f. Bonheur, prospérité.* Spēs hŏmĭnūm plăcĭdā prōspĕrĭtātĕ jŭvăt. *Prud.* (*Peri.* 11, 176. *Id. Sym.* II, 76). *Voy.* Felicitas.

† Prōspĕrĭtĕr, *arch. Comme* Prospere. (*Enn.* apud *Prisc.* 1010.)

Prōspĕrŏ, ās, ārĕ. *Apporter du bonheur, rendre heureux, faire prospérer.* Nūnc ēt ămīcō prōspĕrābŏ. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 11). Plăcĭdīssĭmŭs īllŭm Fœdĕrĭs hūmānī cōnsēnsūs prōspĕrăt ōrbī. *Prud.* (*Sym.* II, 594). Ēt prōspĕrātūm dūlcē dēlēctăt Dĕŭm. *Id.* (*Peri.* 10, 365). Tŭō făvōrĕ prōspĕrāntī sōspĭtās. (*Anth.* I, p. 27.) SYN. Sĕcūndŏ.

Prōspĕrŭs, *autre nomin. de* Prosper. (Utrumque, cum exemplis, agnoscit *Prisc.* 693. *Id.* 629, mavult *Prosper*, ut *Asper*. Apud *Sil.* X, 202, pauci legunt *Prosperus ausis*, ubi alii *Prosper in.*)

Prōspĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĭcĕrĕ. *Regarder ou voir de loin.* Prōspĭcĭt ērrāntēs; hōs tōta ārmēntă sĕquūntŭr. *V.* Clāssēm... Sĭcŭlō prōspēxĭt ăbūsquĕ Păchўnō. *Id.* Quī mœnĭă prōspĭcĭs ūrbĭs, Tārpēiā dē rūpĕ tŏnāns. *L.* SYN. Prōspēctŏ. PPH. Prŏcŭl ădspĭcĭŏ. Ŏcŭlīs mētĭŏr. Ŏcŭlōs, vīsūm prōtēndŏ ĭn. VERS. Prōspēctūm lātē pĕlăgō pĕtĭt. *V.* Prōspĭcĭēns tŭmŭlō, cāmpum āspēctābăt. Quāntum ăcĭē pōssēnt ŏcŭlī sērvārĕ sĕquēntūm. Āppārēt Cămărīnă prŏcŭl. *Id.* Æquŏră prōspēctū mētĭŏr āltă mĕō. *O.* Ūnde ăcĭem ĭn pĕlăgī vāstōs prōtēndĕrĕt æstŭs. *Cl.* || *Dominer, en parlant d'un lieu élevé.* Prōspĭcĭt Tūscūm mărĕ. *Ph.* || *Prévoir.* Nēc mĭnŭs ēx ĭmbrī sōlēs ēt ăpērtă sĕrēnă Prōspĭcĕrĕ (poteris). *V.* SYN. Prævĭdĕŏ. *Voy. ce mot.* || *Faire le guet.* Păvōrēm sĭmŭlāns, prōspĭcĭt tōtō dĭē. *Ph.* Plāgæ crēscūnt, nĭsĭ prōspĭcĭs. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 17). SYN. Cīrcūmspĭcĭŏ. || *Pourvoir à, veiller sur.* Māndātrīcem ŏpĕrūm prōspēctūrāmquĕ lăbōrī. *Cl.* Īnquĕ fŭtūrī Tēmpŏrĭs ætātēm vēntūrōrūmquĕ nĕpōtūm Prōspĭcĭēns. *O.* Tĭbĭ prōspēxī ēt stūltĭtĭæ tŭæ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 8). SYN. Cōnsŭlŏ, prōvĭdĕŏ, căvĕŏ, īnvĭgĭlŏ. || *S'assurer pour l'avenir.* Jūstās sĭbĭ nōstră sĕnēctūs Prōspĭcĭăt flāmmās. *L.* Nĭsĭ sī prōspēctum īntĕrĕa ălĭquĭd ēst, dēsērtæ vīvĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 11). SYN. Cīrcūmspĭcĭŏ, părŏ. || *Voir.* Nĕque aūdĭŏ, nĕque ŏcŭlīs prōspĭcĭō sătĭs. *Pl.* (*Amph.* V. 1, 7.) *Voy.* Video.

† Prōspĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a de la prévoyance, prévoyant. Voy.* Despicus.

Prōspĭcŭŭs, ă, ŭm. *Qu'on aperçoit de loin.* Prōspĭcŭæ scāndēntēm līmĭnă tūrrĭs. *St.*

? Prōspīssō, *adv. Voy.* Perspisso.

Prōstāns, tĭs. *Qui avance, saillant.* Sēd măgĭs āngēllīs paūlūm prōstāntĭbŭs. *Lr.* (II, 428). Cōrnĭbŭs īmmŏdĭcē prōstāntĭbŭs ēxsĕrĭt īgnēs. *Avien.* (*Progn.* 147). SYN. Ēxstāns, prōmĭnēns. || *Prostitué, qu'on prostitue.* (*Juv.* 1, 47.)

Prōstērnŏ, ĭs, strāvī, strātŭm, stērnĕrĕ. *Renverser, abattre.* Ēt prōstērnĭte hŭmī jŭvĕnēm măgĭca ārmă mŏvēntēm. *O.* Cōrrŭĭt, ēt mūltām prōstrāvĭt pōndĕrĕ sīlvăm. *Id.* Cădĭt lĕgĭo, ēt lātīs prōstērnĭtŭr ārvīs. *V. Fl.* Cōrpŏră māgnănĭmō sătĭs ēst prōstrāssĕ lĕōnī. *O.* SYN. Stērnŏ, āfflīgŏ, ēvērtŏ, dējĭcĭŏ, rŭŏ. *Voy.* Sterno, Everto. || *Au fig.* Ŏpēs prōstērnĕrĕ rēgnī. *Sil.* || — mē. *S'agenouiller.* Fērtŭr ăd æquŏrĕās, ăc sē prōstērnĭt ărēnā. *L.* Săcrōs pĕdĭbūs prōstērnĕrĕ cānōs. *Id. Voy.* Genu. || *Qqf. Coucher, étendre.* Sæpĕ sŭpĕr tĕnĕrō prōstērnĭt grāmĭnĕ cōrpŭs. (*Culex*, 68.) SYN. Stērnŏ, fūndŏ 2.

† Prōstĭbĭlĭs, ĕ. *Prostitué.* Hīc făcĕrēt tē prōstĭbĭlēm prŏpĕdĭēm. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 56).

Prōstĭbŭlūm, ī, *n. Courtisane.* Bēllum ēt pŭdīcūm vērō prōstĭbŭlūm pŏplī! *Pl.* (*Aul.* II, 4, 6). Ŏccīdĕ, prōstĭbŭlūm, mānēs pĕtĕ. *Prud.* (*Psych.* 92). *Voy.* Meretrix. || *Lieu de débauche.* Prōstĭbŭlūm Vĕnĕrĭs. *P. Nol.* (26, 169). *Voy.* Lupanar.

Prōstĭtŭŏ, ĭs, ŭī, ūtūm, ŭĕrĕ. *Exposer en public.* Gaūdēntĭs fœdō pĕrĕgrīna ăd pūlpĭtă săltū Prōstĭtŭī, Grāiæque ăpĭūm mĕrŭĭssĕ cŏrōnæ. *J.* (8, 225). || *Ordint. Vendre honteusement, prostituer.* Crās pŏpŭlō prōstĭtŭām vōs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 45). Ēt făcĭem lŭcrō prōstĭtŭĭssĕ sŭām. *O.* Nōn hōs quōs prīmæ prōstĭtŭērĕ căsæ. *M.* (IX, 60). Īngrātō vōcēs prōstĭtŭērĕ fŏrō. *O. Voy.* Prosto. || *Publier, divulguer.* Tū tŭă prōstĭtŭēs fāmæ pēccātă sĭnīstræ. *O. Voy.* Vulgo.

Prōstĭtūtŭs, ă, ŭm, *part. p.* Ēt prōstĭtūtæ tūrpĕ cōntŭbērnĭūm Sŏrōrĭs. (*Catal. Virg.* 5, 7.)

Prōstŏ, ās, tĭtī, ārĕ, *n. Être saillant. Voy.* Prostans. || *Être exposé aux yeux du public, être mis en vente.* Hī săltem ĭn ŏccūltīs lŏcīs prōstānt. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 21, de lenonibus). Scīlĭcēt ŭt prōstēs Sŏsĭŏrūm pūmĭcĕ mūndŭs. *H.* SYN. Vĕnĕŏ. || *Se prostituer; au fig. Être prostitué.* Ăd Cīrcūm jūssās prōstārĕ pŭēllās. *J.* (3, 65. *Id.* 9, 24). Īllŭd ămīcĭtĭæ quōndām vĕnĕrābĭlĕ nūmĕn Prōstăt, ĕt ĭn quæstū prō mĕrĕtrīcĕ sĕdēt. *O.* SYN. Prōstĭtŭŏr, mē prōstĭtŭŏ. PPH. Pălăm prōstŏ. *P. Syr.* || *Devenir trop connu.* Sīc ĕrăt : īngĕnĭō prōstĭtĭt īllă mĕō. *O.*

Prōstŏmĭs, ĭdĭs, *f.* (προστομίς). *Embouchure (de cheval) saillante et allongée.* Trūllĕū' prōstŏmĭde huic īngēns dē nārĭbŭ' pēndĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 84).

Prōstrāssĕ, *sync. Voy.* Prosterno.

Prōstrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Prosterno. *Renversé.* Īngēntī prōstrātūm mōlĕ sŏdālēm Vīsĕrĕ. *O.* Cāmpīs prōstrātă jăcēbānt Āgmĭnă. *L.* || *Couché.* Āttămĕn īntĕr sē prōstrāti ĭn grāmĭnĕ mōllī. *Lr.* (II, 29). *Voy.* Recubans. || *Agenouillé.* Āntĕ pĕdēs pāssīs prōstrātă căpīllīs. *O.* Gĕnŭūmquĕ mĕūm prōstrātŭs ădōrăt. *Pp.* (IV, 8, 69). *Voy.* Genu.

Prōsŭbĭgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Frapper en avant.* Ēt pĕdĕ prōsŭbĭgĭt tērrăm (sus). *V.* Fūlmĭnă Cўclōps Prōsŭb-

ĭgĭt. *V. Fl.* Īmpŏsĭtāmquĕ mŏlām Tūrĭbŭlīs, pĕdĕ prōsŭbĭgĭt. *Prud.* (*Peri.* 3, 130). SYN. Prōtĕrŏ.

Prōsŭm, dĕs, fŭī, dēssĕ, *n. Servir, être utile.* Aūt prōdēssĕ vŏlūnt aūt dēlēctārĕ pŏētæ. *H.* Nīl prōsūnt ārtēs: ĕrăt īmmĕdĭcābĭlĕ vŭlnŭs. *O.* Tū tāntūm cōrpŏrĕ prōdēs, Nōs ănĭmō. *Id.* SYN. Jŭvŏ, prōfĭcĭŏ. PPH. Sūm ūtĭlĭs, cōmmŏdŭs. || *Unip. Il est utile.* Sēd quĭd mĭhĭ fīngĕrĕ prōdēst? *O.* Sæpe ĕtĭām stĕrĭlēs īncēndĕrĕ prōfŭĭt āgrōs. *V.* Prōsĭt nōstrĭs īn mōntĭbŭs ōrtās (scil. quod ortæ sint). *Id.* SYN. Jŭvăt, cōndūcĭt, ēxpĕdĭt, prōfĭcĭt. PPH. Ūtĭlĕ ēst. Nōn ŏbēst. Nōn nŏcĕt.

✝ Prŏsŭmĭă, æ, *f. Espèce de navire.* Dē nŏcte ād pōrtūm sūm prōvēctŭs prŏsŭmĭā. *Cæcil.* (apud *Non.* 13, 17. *Id.* ibid.).

Prōsŭs, ă, ŭm. *Qui va en avant ou droit. Voy.* Prorsus. || *Ordint. Qui est en prose.* Prōsa ōrātĭŏ, *et absolt.* Prōsă, *Prose.* Seū lēgĕ mĕtrōrŭm Cōndĭtă, seū prōsīs sōlvĕrĭt ōră mŏdīs. *Aus.* (*Prof.* 3, 3). Dēsĭnĭt ēssĕ căpŭt vērsŭs, ēt prōsă lŏquēlă. *T. Maur.* (*Syll.* 800). Ēt quēm dē scēnīs tĕtrĭca ād sūbsēllĭă trāxĭt Prōsa Ăsĭæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 72). SYN. Sŏlūtă. PPH. Sŏlūtŭs *ou* pĕdēstrĭs sērmŏ. VERS. Sīve ōrsă lĭbēbāt Āŏnĭīs vīncīrĕ mŏdīs, seū vōcĕ sŏlūtā Spārgĕrĕ. *St.* Seū plānă sŏlūtīs Quæ strŭĭs ōrsă mŏdīs. *Id.* Tūquĕ pĕdēstrĭbŭs Dīcēs hīstŏrĭīs prœlĭă Cæsărĭs. *H.* Scrībĕrĕ cōnābār vērbă sŏlūtă mŏdīs. *O.* Quīquĕ cănēnt vīnctō pĕdĕ, quīquĕ sŏlūtō. *Tib.* Scrībĭmŭs īnclūsī, nŭmĕrōs īlle, hīc pĕdĕ lībĕr. *Pers.*

Prŏsȳmnă, æ, *et* Prŏsȳmnē, ēs, *f.* (Πρόσυμνα *et* Προσύμνη). *Ville de l'Argolide.* Vĭrĭdīsquĕ lĕgĭt dēvēxă Prŏsȳmnæ. *St.* Huīc cēlsă Prŏsȳmnē. *Id.*

Prōtădĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēd mĭhĭ Prōtădĭūm vīsĕrĕ cūră fŭĭt. *Rutil.* (1, 342).

Prōtăsĭŭs, ĭī, *m. Saint Protais, martyr.* Sæcŭlă Prōtăsĭūm cūm părĕ Gērvăsĭō. *P. Nol.* (37, 207).

✝ Prōtēctŏr, ōrĭs, *m. Défenseur, sauvegarde.* Jūstīnŭs prīncēps hōc prōtēctōrĕ quĭētŭs. *Corip.* (*Just.* IV, 324). Tē prōtēctōrĕ sĕnēscēns. *Paul. Pell.* (vs. 41).

Prōtēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Dūm gĕnĭtōr nātī pārmā prōtēctŭs ăbīrĕt. *V.* Nōn īllĕ făvōrĕ Nūmĭnĭs īngēntī sŭpĕrūm prōtēctŭs ăb īrā. *L.*

Prōtĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕgĕrĕ. *Couvrir, protéger.* Sīstăt, ĕt īngēntī rāmōrūm prōtĕgăt ūmbrā. *V.* Ēt grăvĭbŭs rāmīs tōtūm prōtēxĕrăt ōrbēm. *O.* SYN. Tĕgŏ, cōntĕgŏ, ŏpĕrĭŏ, etc. *Voy.* Tego. || *Au fig. Protéger, défendre.* Nĭsĭ fōrtĭbŭs ārmīs Cæsărĭs Aūsŏnĭæ prōtĕgĕrēntŭr ŏpēs. *O.* Māgnō dīscrīmĭnĕ caūsām Prōtĕgĕre āffēctās. *J.* (11, 32). SYN. Tĕgŏ, tŭĕŏr, dēfēndŏ, tūtŏr. || *Ecarter.* Cŏquĭtūr pārs ŭvĭdă tērræ, Prōtēctūra hĭĕmēs. *St.* SYN. Ārcĕŏ, dēfēndŏ.

Prōtēĭă (insula), *f. Ile à l'une des bouches du Nil.* Ūrbs tĭbĭ cōndēnda ēst quā stăt Prōtēĭă tēllūs. *Jul. Val.* (1, 18. De hac diserte *Luc.* X, 510 sq.).

✝ Prōtēlŏ, ās, ārĕ (τῆλε). *Chasser, éloigner.* Nē te īrātŭs suīs sævĭdĭcīs dīctīs prōtēlēt. Scĭŏ. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 36. Ubi *Donat.* Adde *Argum.* *Pl. Merc.* 12). Prŏptēr pēccātūm paūxīllum īndīgnīssĭmē Pātrĭā prōtēlātum ēssĕ, sævĭtĭā pătrĭs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 349. Sic *Avien.* *D. T.* 487. Conf. *Gloss. Isid.* « Protelat, *differt, prolongat.* »)

✝ Prōtēlūm, ī, *n. Tirage continu de bêtes de somme ; ordint. à l'abl. En tirant sans interruption.* Hūnc jŭgă mūlōrūm prōtēlō dūcĕrĕ cēntūm Nōn pŏssūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 349). Taūrī Dūcĕrĕ prōtēlō vălĭdīs cērvīcĭbŭ' pŏssēnt (*Id.* ibid.). || *Au fig. Continuité.* Ūndĭquĕ prōtēlō plāgārūm cōntĭnŭātō. *Lr.* (II, 531. De quo vs. *Donat.* ad *Ter. Ph.* I, 4, 36. Iterum *Lr.* IV, 190).

Prŏtĕnām. *Voy.* Protinam.

Prōtēndŏ, ĭs, dī, tūm, dĕrĕ. *Tendre ou allonger en avant.* Īlle hŭmĭlīs sūpplēxque ŏcŭlōs dēxtrāmquĕ prĕcāntēm Prōtēndēns. *V.* Hāstāsquĕ rĕdūctīs Prōtēndūnt lōngē dēxtrīs. *Id.* SYN. Tēndŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, pōrrĭgŏ. (Confunduntur *Protendo* et *Prætendo.*) || *Étendre, prolonger.* Ībo, ībŏ quā prærūptă prōtēndĭt jŭgă Mĕŭs Cĭthærōn. *Sen.* (*Phœn.* 12). Ūnde ăcĭem īn pĕlăgī vāstōs prōtēndĕrĕt æstŭs. *Cat.* (64, 127). SYN. Ēxtēndŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prŏpāgŏ. *Voy.* Extendo.

Prŏtĕnĭs. *Voy.* Protinis.

Prōtēnŏr, ŏrĭs, *m.* (Πρωτήνωρ). *Nom de guerrier.* Prōtēnŏră pērcŭtĭt Hȳpseŭs. *O.*

Prōtēntātŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Protento, *fréq. de* Protendo. Ceū Sīrĭăcō tōrrētŭr spīcă călōrĕ, Prōtēntātă mănū. *Avien.* (*Arat.* 285).

Prōtēntŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Protendo. Huīc ā stīrpĕ pĕdēs tēmō prōtēntŭs īn ŏctō. *V.* Prōtēntī crīnĭbŭs hȳdrī. *L.* Lūcĭs īn ēxōrtūm prōtēntĭŏr. *Avien.* (*D. T.* 597, de Phocide).

Prōtĕnŭs *ou* Prōtĭnŭs, *adv.* (*de* Porro *et* tenus). *Au loin, bien loin ; de loin.* Ēn īpsĕ căpēllās Prōtĕnŭs æḡĕr ăgō. *V.* (*E.* 1, 13. *Serv.* vertit *porro tenus*). Vōcēm quā prōtĕnŭs ōmnĕ Cōntrĕmŭĭt nĕmŭs. *Id.* Īnsānăquĕ prōtĕnŭs ābsīnt Jūrgĭă. *O.* Īpsă prōtĕnŭs ā vĭā sălūtēs. *M.* (X, 104). SYN. Lōngē, lātē, prŏcŭl. (Si credimus *Capro. Orth.* p. 2243, *Protenus* refertur ad locum, *Protinus* ad tempus. Quod tamen discrimen non omnes grammatici defendunt, nec optt. codd. observant. *Serv.* ad *Æ.* III, 416 : « Et modo adverbium loci est, alibi temporis. » Sic iterum ad VII, 601. Nec magis distinguit *Non.* 4, 384.) || *Sans interruption.* Quūm prōtĕnŭs ūtrăquĕ tēllūs Ūnă fŏrĕt. *V.* SYN. Cōntĭnŭē. || *Au fig.* Prōtĕnŭs āĕrĭī mĕllīs cœlēstĭă dōnă Ēxsĕquăr. *V.* Prōtĕnŭs ŭt mŏnŭĭt. *H.* SYN. Cōntĭnŭō, deīnceps, ēxĭndĕ. || *Sans fin.* Īllūm pĕrēnnēs prōtĕnŭs cōmplēnt ŏpēs. *Prud.* (*Cath.* 7, 219). SYN. Jūgĭtĕr. || *Aussitôt. Voy.* Protinus.

Prōtĕrŏ, ĭs, trīvī, trītūm, tĕrĕrĕ. *Fouler, écraser.* Quăcūmque īngrĕdĭtŭr, flōrēntĭă prōtĕrĭt ārvă. *O.* Aūt āgmĭnă cūrrū Prōtĕrĭt. *V.* Prōtĕrĭt īmpŭlsū grăvĭs āgmĭnă. *V. Fl.* Quĭd ĭnānēm prōtĕrĭs ūmbrām? *O.* SYN. Cālcŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ēt mārtĕ Pœnōs prōtĕrĕt āltĕrō. *H.* Prōtĕrūnt hōstĭūm cōpĭās. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 91). SYN. Āttĕrŏ, *par ext.* stērnŏ, etc. || *Suivre de près les traces.* Pōstĕrĭōră pĕdūm Cȳnŏsūræ prōtĕrĭt āstră. *Man.* (I, 633). Vēr prōtĕrĭt æstās. *H.*

Prōtērrĕŏ, ēs, ĕrĕ. *Chasser en effrayant.* Jăcŭlō pārmāquĕ Mĕnœtēm Prōtērrēbāt ăgēns. *St.* Ādvērsō prōtērrēt ĕquō (Aulesten). *V.* Fīlĭūm Prōtērrŭīsti hīnc. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 36). Mĕa ŏpĕra hīnc prōtērrĭtūm tē... aūtŭmēnt. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 77). *Voy.* Fugo.

Prŏtērvē, *adv. Audacieusement, effrontément.* Quī īllĭc ēst quī tām prŏtērvē nōstrās ædēs ărĭētăt? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 1). Mūltă mĭsĕr tĭmĕō, quĭă fēcī mūltă prŏtērvē. *O.* Dīcēsvĕ prŏtērvĭŭs æquō. *Id.* SYN. Aūdāctĕr, prŏcācĭtĕr, pĕtŭlāntĕr, lāscīvē, līcēntĕr. || ✝ Prŏtērvē, *arch.* Quæ nōn dēlīquĭt, dĕcĕt Aūdācem ēsse, ēt cōnfīdēntĕr prō se ēt prŏtērvē lŏquī. *Plaut.* (*Amph.* II, 2, 216).

Prŏtērvĭă, æ, *et* Prŏtērvĭtās, ātĭs, *f. Audace, impudence, effronterie, immodestie.* Căprīpĕdēs ăgĭtā quūm lætă prŏtērvĭā Pānās. *Aus.* (*Mos.* 172). Ūrĭ grātă prŏtērvĭtās. *H.* Quām pænĕ tŭă mē pērdĭdĭt prŏtērvĭtās! *Ter.* (*Heaut.* IV, 6, 10). Tūm lāscīvă prŏtērvĭtās. *Prud.* (*Cath. præf.* 10). SYN. Pĕtŭlāntĭă, prŏcācĭtās, aūdācĭă, lāscīvĭă, nēquĭtĭă.

✝ Prŏtērvĭtĕr. *Comme* Proterve. Quĭs ēst quī nōstrīs fŏrĭbŭs tām prŏtērvĭtĕr? *Enn.* (apud *Non.* 11, 28. Adverbium etiam *Ennio* attribuit *Prisc.* 1010).

Prŏtērvŭs, ă, ŭm. *Hardi, effronté, impudent.* Jām tĭbĭ dē tĭmĭdīs īstē prŏtērvŭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 24, 30). Quŏtĭēs Ăgămēmnŏnĕ nātŭm Dīxīsse īn Pȳlădēn vērbă prŏtērvă pŭtās? *O.* Īcărĭī stēllā prŏtērvă Cănĭs. *Id.* Mīssă pĕtūnt ăvĭdā sāxā prŏtērvă mănū. *Id.* (*Nuc.* 116). Trādām prŏtērvīs īn mărĕ Crētĭcŭm Pōrtārĕ vēntīs. *H.* SYN. Pĕtŭlāns, prŏcāx, īmpŭdēns, aŭdāx, sŭpērbŭs, īnfrēnĭs. || *Immodeste, lascif.* Ōscŭlă lŭctāntī tāntūmmŏdŏ paŭcă prŏtērvŭs Ābstŭlĭt. *O.* Mē spēctās ŏcŭlīs, lāscīvĕ, prŏtērvīs. *Id.* Pārcĭŭs jūnctās quătĭūnt fĕnēstrās Īctĭbŭs crēbrīs jŭvĕnēs prŏtērvī. *H.* SYN. Prŏcāx, pĕtŭlāns, lāscīvŭs, īnprŏbŭs, etc. *Voy.* Impudicus. || ┼ Prŏtērvŭs, *arch.* Āmplŭs, rŭbĭcūndō cŏlōre, ēt spēctū prŏtērvō fĕrōx. *Pacuv.* (ap. *Fest.* v. *Spectu*). *Voy.* Proterve.

Prōtĕsĭlāēŭs, ă, ŭm. *De Protésilas.* Prōtĕsĭlāēām Lāŏdămīă dŏmŭm. *Cat.* (68, 74).

Prōtĕsĭlāŭs, ī, *m.* (Πρωτεσίλαος). *Protésilas, tué par Hector au moment où il débarquait sur le rivage de la Troade.* Sōlvŏr ăb āmplēxū, Prōtĕsĭlāĕ, tŭō. *O.* Prōtĕsĭlāĕ, tĭbī nōmēn sīc fātă dĕdērūnt, Vīctĭmă quōd Trōjæ prīmă fŭtūrŭs ĕrās. *Aus.* (*Epig.* 20, 5). SYN. Phȳllăcĭdēs.

Prōteŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Πρωτεύς). *Protée, fils de l'Océan, gardien des troupeaux de Neptune. Il rendait des oracles, mais il fallait les obtenir par la contrainte, en le garrottant. Le dieu, pour échapper, avait recours aux plus effrayantes métamorphoses. Il résidait à Pharos.* Hæc Prōteŭs, ēt sē jăctū dĕdĭt æquŏr ĭn āltŭm. *V.* Ātrīdēs Prōteī Mĕnĕlāŭs ădūsquĕ cŏlūmnās. *Id.* Sūb tēmpŏrĕ vātĭs Prōtĕōs : āt nūnc ēst, etc. *L.* Prōtĕă quīd rĕfĕrām, Thēbānăquĕ sēmĭnă, dēntēs? *O.* EP. Cærŭlĕŭs; æquŏrĕŭs; cāllĭdŭs, dŏlōsŭs, văfĕr, āmbĭgŭŭs, mūtābĭlĭs, vărĭŭs. PPH. Cārpăthĭŭs *ou* æquŏrĕŭs sĕnēx, vātēs. Nēptūnī pāstŏr. VERS. Ēt tĕnŭĭt phōcās, ēt ĭn ōmnī Prōtĕă fōrmā Trāxĭt (lyra). *Sil.* Phărĭŭmquĕ cŭbīlĕ Prōtĕŏs. *Cl.* Prōtĕă nāmquĕ fĕrūnt vĕtĕrūm cōmmēntă Pĕlāsgūm, Quī dūm sōllĭcĭtīs nōn vūlt ăpĕrīrĕ fŭtūră, Spūmăt ăpĕr, flŭĭt ūndă, frĕmĭt lĕŏ, sībĭlăt ānguĭs. *Licent.* (*Carm. ad August.* 17 sq. Cf. *Virg. G.* IV, 387 sq. ; *Ov. Met.* VIII, 730 ; *A. Am.* I, 761 ; *Fast.* I, 367 ; *Sil.* VII, 420 ; *V. Fl.* II, 318 sq.) || *Par anton. Homme changeant.* Quō tĕnĕām vūltūs mūtāntēm Prōtĕă nōdō? *H.* Ēffŭgĭēt tămĕn hæc scĕlĕrātŭs vīncŭlă Prōteŭs. *Id.*

Prŏthŏŭs *et* Prŏthŏŏs, ī, *m.* (Πρόθοος). *Roi de Thessalie, héros au siége de Troie.* Ēt jām sōrtĭtŭs Prŏthŏŏs vērsārăt ăhēnā Căssĭdĕ. *St.* Pēlĭŏn, rēgnūm Prŏthŏī sŭpērbŭm. *Sen.* (*Troad.* 832).

┼ Prŏthȳmē, *adv.* (προθύμως). *De grand cœur.* Hānc dĭēm sūmpsĭmŭs prŏthȳmē. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 23).

┼ Prŏthȳmĭă, æ, *f.* (προθυμία). *Bonté, bienveillance.* Sāltātĭōnēs, blāndĭtĭās, prŏthȳmĭās. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 11. *Id.* IV, 2, 53).

Prŏthȳs, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 158.)

┼ Prŏtĭnām, *arch. Comme* Protinus. Ōstĭūm ŭbĭ cōnspēxī, ēxīndĕ me īlĭcō prŏtĭnām dĕdī. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 84). Ēt, nē cum ărgēntō prŏtĭnām pērmūtēs dŏmūm. *Id.* (*Pers.* IV, 5, 8). Dărĕ pĕdĭbŭs prŏtĭnām sēse ăb hīs rĕgĭōnĭbŭs. *Id.* (*fr.* apud *Non.* 4, 384. Et sic *Næv.* ibid.). Ālĭquīd cōnvāsāssem, ātque hīnc mē cōnjĭcĕrēm prŏtĭnam īn pĕdēs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 13. Sic legi docent *Donat.* et *Paul.* ex *Festo.* Alii *protinus.* Vulgo primam produci credunt, et ita indicant *Forcell.* et *Freund.* Recte autem *Wasius, Senar.* p. 222).

┼ Prŏtĭnĭs *ou* Prŏtĕnĭs, *adv. Comme* Protinus. (*Afran.* apud *Non.* 4, 384.).

Prōtĭnŭs, *adv. A l'instant, aussitôt, tout de suite.* Prōtĭnŭs ēxsĭlĭūnt, ănĭmūm clāmōrĕ fătēntēs. *O.* Prōtĭnŭs ād rēgēm cūrsūs dētōrquĕt Īārbān. *V.* Prōtĭnŭs hīnc fūscīs trīstĭs dĕă tōllĭtŭr ālīs. *Id.* SYN. Cōntĭnŭō, ēxtēmplō, cōnfēstĭm, īlĭcĕt, rĕpēntĕ, sŭbĭtō, ŏcĭŭs, brĕvī, āctūtūm, cĭtō, prŏpĕrē, stătĭm, īllĭcō, jăm, jāmjăm, mōx, quāmprīmŭm, pērnĭcĭtĕr, lĕvĭtĕr, mātūrē, mātūrātē, mōmēntō. PPH. Nēc *ou* haŭd mŏrā. Nūllā mŏra ēst. Nūllā mŏrā. Pārvă mŏra ēst. Nēc mŏrā quīn. Ēxĭgŭō *ou* brĕvī tēmpŏrĕ. Īn brĕvī spătĭō. Nēc lōngŭm. Nēc tārdē. Nēc mūltā mŏrātŭs. Vīx.... quŭm. VERS. Haŭd mŏrā, cōntĭnŭō mātrīs præcēptă făcēssĭt. *V.* Nēc lōngum īn mĕdĭō tēmpŭs, quŭm, etc. *Id.* Tībŭrĕ mē missā jūssĭt ădēssĕ mŏrā. *Pp. Voy.* Brevi, Festino. || *Au loin, sans interruption, etc. Voy.* Protenus.

Prōtŏgĕnēs, ĭs, *m.* (Πρωτογένης). *Protogène, célèbre peintre de Rhodes; autres de ce nom.* Prōtŏgĕnēs ălĭquīs, vēl Dīphĭlŭs. *J.* (3, 120).

Prōtōllō, ĭs, ĕrĕ. *Élever en avant.* Mănūm sī prōtōllĕt, părĭtēr prōfĕrtō mănŭm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 71). Plēĭădās părĭtēr fĕmŏrīs sūb fīnĕ sĭnīstrī Pērseŭs prōtōllĭt. *Avien.* (*Arat.* 567. *Id. D. Terr.* 700). *Voy.* Protendo. || *Reculer, étendre, au fig. Différer.* Nēc sānctūm nūmēn fātī prōtōllĕrĕ fīnēs Pōssĕ. *Lr.* (V, 310). Prōtōllō mōrtēm mĭhī. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 11). Sī nōn āmplĭŭs, ăd lūstrum hōc prōtōllĕrĕt ūnŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 693). SYN. Ēxtēndŏ, prōfĕrŏ, prōtrăhŏ, etc. *Voy.* Differo.

Prōtŏnŏ, ās, ārĕ, *n. Tonner auparavant.* Nēc gĕnŭs ūndĕ, rŏgāt; tālī sēd prōtŏnăt īrā. *V. Fl.*

Prōtŏplāsmă, *et à tort* Prŏtŏplāsmă, ătĭs, *n.* (πρωτόπλασμα). *La première créature.* Ēxsĭlŭĭt prōtŏplāsmă sŏlō. *Fort.* (II, 4, 5).

Prōtŏplāstŭs, ă, ŭm (πρωτόπλαστος). *Eccl. Créé le premier, ordint. Le premier homme, Adam.* Īn prōtŏplāstūm vīs frēnūm pērdĕrĕ lēgĭs. *Commod.* (58, 21). || ┼ Prōtŏplāstŭs. Hīs prōtŏplāstōrŭm sēnsūm prīmōrdĭă săcră Cōntĭnŭērĕ bŏnīs. *Alcim.* (II, 35. Cf. *Isid.* 19, 15 : « Unde et *Protoplastus* est dictus homo qui ex limo primus est conditus. »)

Prōtŏtŏmŭs, ă, ŭm (πρωτότομος). *Coupé le premier.* || Prōtŏtŏmī caŭlēs, *et absolt. Petits choux coupés très-jeunes.* Sēd jām prōtŏtŏmōs tēmpŭs dēcīdĕrĕ caŭlēs. *Col.* (X, 369). Ēt făbă fābrōrŭm prōtŏtŏmīquĕ rŭdēs. *M.* (X, 48. *Id.* XIV, 101).

Prōtrāctŭs, ă, ŭm. *Tiré en avant.* Prōtrāctæquĕ trăbēs īmpēndēnt, īrĕ părātæ. *Lr.* (VI, 563). Nōn quæ pēr tērrām prōtrāctō cōrpŏrĕ mānānt. *Cypr.* (*Sod.* 58, de anguibus). || *Au fig. Réduit à.* Vĭdēt īpse ăd paŭpērtātēm prōtrāctum ēssĕ sē. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 72). || *Différé.* Cērtāmēn lōngā prōtrāctūm līte gĕrēbānt. *Avian.* (*Fab.* 24, 1).

┼ Prōtrāctŭs, ūs, *m. Enchainement, succession* Lōngīs prōtrāctĭbŭs. (Apud *Momms. I. N.*, n. 7143.)

Prōtrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer en avant, produire en public, et au fig.* Mōrs tămĕn īnclūsūm prōtrăhĭt īndĕ căpŭt. *Pp.* (III, 18, 26). Pĕdĭbūsque īnfōrmĕ cădāvĕr Prōtrăhĭtŭr. *V.* Māgnō Cālchāntă tŭmūltū Prōtrăhĭt īn mĕdĭōs. *Id.* Ēt vērūm prōtrăhĕre īndĕ. *Lr.* (I, 410. *Id.* IV, 1185). SYN. Prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prōdŏ, ēdūcŏ, ēffĕrŏ, ērŭŏ. PPH. Īn lūcēm, īn mĕdĭūm prōtrăhŏ, prōfĕrŏ. || *Révéler, dévoiler.* Nēc mĕŭs īndĭcĭō lătĭtāntēs vērsŭs ămīcōs Prōtrăhĕt. *O.* SYN. Dētēgŏ, prōdŏ, īndĭcŏ, etc. *Voy.* Detego. || *Pousser, amener à.* Īpsă vĭdētŭr Prōtrăhĕre ăd gēstūm pŭĕrōs īnfāntĭă līnguæ. *Lr.* (V, 1030). SYN. Īmpēllō, ăgŏ, āddūcŏ. || *Différer, prolonger.* Ēt lōngā fāmē Mōrs prōtrăhātŭr lēntă, nōn vīncēt fĭdēm. *Sen.* (*H. Fur.* 419). *Voy.* Differo. || *Allonger une syllabe.* Cōrrĭpĭt quōd nūnc ĕāsdēm, nūnc ĕāsdēm prōtrăhĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 84. *Ib.* 202). *Voy.* Produco.

Prōtrāxĕ, *syncope pour* Protraxisse. Sē mūltī pēr

sōmnĭă.... prōtrāxē fĕrāntŭr. *Lr.* (V, 1157, scil. sensus suos detegunt).

Prōtrāxtĭs, *sync. pour* Protraxistis. Prōtrāxtĭs ăd ārmă Quōd prōfŭgōs, sătĭs ēst. *Sil.*

Prōtrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Protero. Prōtrītŭs ăgĕr. *St.*

Prōtrūdō, ĭs, ĕrĕ. *Pousser avec force en avant.* Paūlātĭm mōlēs prōtrūdĭtŭr ātquĕ mŏvētŭr. *Lr.* (IV, 892. *Ib.* 880). Lĭbўcō prōtēndī Dārdănă nīsū. *Sil.* (IX, 317, pubes). Ăb ūnĭvērsīs căpĭte ēst prōtrūsŭs fŏrās. *Ph. Voy.* Trudo.

Prōtūbĕrō, ās, ārĕ, *n. Être protubérant.* Nē quīd prōtūbĕrĕt āngŭlŭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 10).

Prōtŭlī, *parf. de* Profero.

Prōtūrbō, ās, ārĕ. *Pousser violemment, chasser; faire sortir.* Īrāque ănhēlātūm prōtūrbāt pēctŏrĕ mūrmŭr. *Sil.* Tēlāquĕ cōnjĭcĭūnt, prōtūrbāntque ēmĭnŭs hōstēm. *V.* Lărĭbūsquĕ sŭīs prōtūrbăt ĭnūltōs. *Cl.* SYN. Pēllō, rĕpēllō, ăbĭgō, dēpēllō, etc. || *Faire descendre de.* Nūntĭŭs hūnc (Æolum) sŏlĭō Bŏrĕās prōtūrbăt ăb āltō. *V. Fl.* || *Renverser, faire tomber.* Ŏbstāntēs prōtūrbāt pēctŏrĕ sīlvās. *O.* SYN. Dējĭcĭō, stērnō, etc.

Prōtŭs, ī, *m.* (πρῶτος). *Nom d'homme.* (*Anthol.* II, p. 175.)

Proŭt (*monos.*), *et qqf.* Prŏŭt, *conj. Selon que, comme.* Pāscō lĭbātĭs dăpĭbŭs, proūt cuīquĕ lĭbīdo ēst. *H.* (*Sat.* II, 6, 67. Quod frustra *Bentl.* mutat in *quum ut*, unum alterumve librum secutus). Mīlle ălĭī, proūt quēmquĕ sŭūs măgĭs īmpĕtŭs ūrgĕt. *Aus.* (*Mos.* 372). Sēd tămĕn ādspĭcĕrēs vēllēm, prŏŭt īpsĕ rŏgābās. *O.*

† Prōvēctĭō, ōnĭs, *f. Avancement, progrès. Voy. dans* Lascivia.

Prōvēctŭs, ă, ŭm. *Avancé, qui s'est avancé.* Hūc sē prōvēctī dēsērto īn līttŏrĕ cōndūnt. *V.* Quūm prōvēctŭs ĕquō. *Id.* || *Avancé en âge.* Nēstŏrĕ sīm quāmvīs prōvēctĭŏr. *Aus.* (*Epig.* 19, 5).

Prōvĕhō, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕhĕrĕ. *Pousser, faire avancer, ordint. en voiture ou dans un navire.* Īmmīssīsquĕ rătēm sŭă pēr frētă prōvĕhăt eūrīs. *V. Fl.* Dūm sŭmŭs īn pōrtū, prōvĕhăt aūră lĕvīs. *O.* Āēr ā tērgō quăsī prōvĕhăt. *Lr.* (VI, 1025). SYN. Īmpēllō, prōpēllō, ăgō, fĕrō, aūfĕrō, prōmŏvĕō. || *Au fig. Porter, emporter.* Quō tē fŭrŏr prōvēxĭt āttŏnĭtūm tŭūs? *Sen.* (*Oct.* 633). Sī me ūltĕrĭŭs prōvēxĕrĭt īră. *Pp.* (II, 15, 19). Īdquĕ mĭnūtātĭm vītām prōvēxĭt ĭn āltŭm. *Lr.* (V, 1433). SYN. Ābrĭpĭō, īmpēllō, ăgō. || *Faire avancer, élever.* Vīm tēmpĕrātām dī quŏquĕ prōvĕhūnt Īn mājŭs. *H.* SYN. Prōmŏvĕō.

Au pass. S'avancer hors ou vers. Prōvĕhĭmŭr pōrtū, tērræque ūrbēsquĕ rĕcēdūnt. *V. Voy.* Exeo *ou* Eo. || *Au fig. Continuer de parler.* Quĭd ūltrā Prōvĕhŏr, ēt fāndō sūrgēntēs dēmŏrŏr aūstrōs? *V.*

? Prōvēndō, ĭs, ĕrĕ. *Vendre publiquement.* (*Afran.* ap. *Donat.* ad *Ter. Ad.* III, 4, 34. Sed pleriq. dant *protruditur* ex conject.)

Prōvĕnĭō, ĭs, ēnī, ēntūm, ĕnīrĕ, *n. Paraître en public, se montrer, apparaître.* Nām qui īn scēnām prōvĕnĭt Nŏvō mŏdō. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 155). Sēd mălūm māxŭmūm, si īd pălām prōvĕnĭt. *Id.* (*Capt.* II, 1, 27). Prōvĕnĭānt mĕdĭī sīc mĭhī sæpĕ dĭēs. *O.* SYN. Vĕnĭō, prōdĕō, prōcēdō, ēxĕō, ŏrĭŏr, prōfĕrŏr. || *Naître, pousser, être produit.* Lārgăquĕ cēssātĭs prōvĕnĭt mēssĭs ĭn ārvīs. *O.* Lānăquĕ prōvĕnĭăt nūllās læsūră pŭēllās. *Id.* Sērtīs ōrnārĕ sŏlēbānt Āgrĭcŏlās, frūctū prōvĕnĭēntĕ, dĕōs. *Id.* (*Nuc.* 9). SYN. Nāscŏr, prōdūcŏr, ŏrĭŏr, vĕnĭō, *qqf.* rĕdĕō. || *Au fig.* Cārmĭnă prōvĕnĭūnt ănĭmō dēdūctă sĕrēnō. *O.* || *Provenir, arriver.* Trānquīllē cūncta ēt ūt prōvĕnĭānt sĭnĕ mălō. *Pl.* (*Most.* II, 1, 68). Nōn hæc hūmānīs ŏpĭbūs, nōn ārtĕ măgīstrā Prōvĕnĭūnt. *V.* SYN. Ēvĕnĭō, etc. *Voy. ce mot.* || *Avoir un bon ou un mauvais succès.* Quūm tū rēctĕ prōvĕnīstī. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 35). Ēdĕpōl prōvĕnī nēquĭtĕr mūltīs mŏdīs. *Id.* (*Rud.* III, 5, 57). SYN. Prōcēdō, sūccēdō. || *Pass. unip.* Prōvĕntum ēst nēquĭtĕr. *Pl.* (*Men.* V, 5, 61).

† Prōvēntŭm, ī, *n. Réussite, gain.* Quī dūm prōvēntīs ălĭōrūm gaūdĕt ĭnīquīs. *Avian.* (*Fab.* 22, 19).

Prōvēntŭs, ūs, *m. Récolte, fruits, ordint. Production abondante.* Prōvēntūque ŏnĕrēt sūlcōs, ātque hōrrĕă vīncăt. *V.* Pōmăquĕ prōvēntūm tēmpŏrĭs hūjŭs hăbēnt. *O.* SYN. Rĕdĭtŭs, frūgēs, pōmă, frūctŭs, cōpĭă. || *Au fig. Abondance, nombre.* Tāntōnĕ nŏvŏrūm Prōvēntū scĕlĕrūm quærūnt ŭtĕr īmpĕrĕt ūrbī? *L.*

Prōvērbĭŭm, ĭī, *n. Proverbe.* Hāc quŏquĕ dē caūsā sī tē prōvērbĭă tāngēnt. *O.* SYN. Ădăgĭŭm, dīctŭm, sēntēntĭă, *qqf.* nænĭă. EP. Vĕtŭs, āntīquŭm, prīscŭm, vērŭm, cērtŭm. PPH. Sērmŏ trītŭs, vūlgārĭs.

† Prōvērsŭs, *arch.* Prōvōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Proverto. *Dirigé en avant.* Ūt trānsvōrsŭs, nōn prōvōrsŭs cēdīt, quăsī cāncĕr sŏlĕt. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 7, 81). *Voy.* Prorsus.

† Prōvĭdēntĕr. *Avec prévoyance.* Ērīt cănēndūm prōvĭdēntĕr quærĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 19).

Prōvĭdēntĭă, æ, *f. Prévoyance.* SYN. Prūdēntĭă. PPH. Prōvĭdă cūră. || *Eccl. Providence de Dieu.* PHR. Īpsa ĕtĭām tōtūm mŏdĕrāns Săpĭēntĭă mūndŭm. *Maximian.* (5, 129). || † Prōvĭdēntĭă. Tē dōctrīnă prŏbūm, Prōvĭdēntĭă sācră mŏdēstūm Fēcĭt. *Fort.* (IX, 9, 23).

Prōvĭdĕō, ēs, vīdī, vīsŭm, vĭdĕrĕ, *a. et n. Voir qqn auparavant.* Nōn hērclĕ tē prōvĭdĕrām. *Pl.* (*As.* II, 4, 44). || *Prévoir un mal, se précautionner.* Quæ sī nōn āstū prōvĭdēntŭr. *Ter.* (*And.* I, 3, 3). Prōvīsum ēst ne īn præsēntĭa hæc ăbĕăt. *Id.* (*Ph.* V, 2, 14). Ĕgŏ mī prōvĭdĕrŏ. *Pl.* (*Most.* II, 2, 93). SYN. Prōspĭcĭō, căvĕō, præcăvĕō, *qqf.* cūrō, cōnsŭlō. || *Attendre.* Quōd nōn mānĕ dŏmūm vēnīssēt, dēnĭquĕ quōd nōn Prōvīdīssēt ĕŭm. *H.* || *Faire des provisions, se pourvoir d'avance. Voy.* Provisus.

Prōvĭdŭs, ă, ŭm. *Qui prévoit.* Ōbstŭpŭēre ōmnēs: āt vērī prōvĭdŭs aūgŭr. *O.* SYN. Præscĭŭs, dīvīnŭs. || *Prévoyant.* Mūltōrūm prōvĭdŭs ūrbēs Ēt mōrēs hŏmĭnum īnspēxĭt. *H.* Căvĭt sācrātī prōvĭdă cūră dĕī. *O.* SYN. Prūdēns, caūtŭs.

? Prōvĭgĕō *ou* Prōvēgĕō, ēs, ērĕ. *Pousser ou porter en avant.* Īlla hīnc sĭne ūsquām prōvĭgĕām grădūm. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 656. Codices habent *provideam*; docti conj. *provigeam*, *proveham*).

Prōvīncĭă, æ, *f. Charge, emploi.* Ō Gĕtă, prōvīncĭām Cēpīstī dūrām. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 22). Dĕdĕrāmque eās prōvīncĭās. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 16). Īpsi ōbsōnānt quæ părăsītōrum ānte ĕrăt prōvīncĭă. *Id.* (*Capt.* III, 1, 14). *Voy.* Munus. || *Province.* Rēddĭtăque ēst ōmnīs pŏpŭlō prōvīncĭă nōstrō. *O.* Āt tū, vīctrīx prōvīncĭă, plōrās. *J.* (1, 50). || *La Provence.* Nēc tū, Mārtĭē Nārbŏ, sĭlēbĕrĕ, nōmĭnĕ cūjŭs Fūsă pĕr īmmēnsūm quōndām Prōvīncĭă rēgnūm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 1).

Prōvīsō, ĭs, ĕrĕ. *Voir si qqn vient, guetter, s'assurer de.* Sī quem hŏmĭnem ēxspēctānt, eūm sŏlēnt prōvīsĕrĕ. *Pl.* (*Stich.* V, 1, 2. *Ib.* 4). Prōvīsō quĭd ăgāt Pāmphĭlŭs. *Ter.* (*And.* V, 5, 1).

Prōvīsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui fait provision.* Ūtĭlĭūm tārdŭs prōvīsŏr, prōdĭgŭs ærĭs. *H.*

Prōvīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Provideo. *Prévu, à quoi l'on a pourvu.* Quīn ēxplōrātūm dīco ēt prōvīsum hōc tĭbĭ. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 110). || *Dont on a fait provision.* Quæ mūlto āntĕ mĕmŏr prōvīsă rĕpōnēs. *V.* Prōvīsæ frūgĭs ĭn ānnūm Cōpĭă. *H.* SYN. Cōllēctŭs, părătŭs, sēpŏsĭtŭs.

Prōvŏcātŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Exĭgĭt pœnās mărĕ prōvŏcātŭm. *Sen.* (*Med.* 616. Et *Pl. Epid.* V, 1, 57).

Prōvŏcŏ, ās, ārĕ. *Appeler dehors, faire sortir.* Hĕrŭ' sī tuūs dŏmi ĕst, quīn prōvŏcās? *Pl.* (*Ps.* II, 2, 43). Prōvŏcātūr pædăgōgŭs. *Id.* (*Bac.* III, 3, 40). Māndānt ŭt ăd sē prōvŏcĕt Sĭmōnĭdĕm. *Ph.* Quōd tĕpĭdūm vĭgĭlī prōvŏcăt ōrĕ dĭĕm. *O.* SYN. Ēvŏcŏ, vŏcŏ, sŭscĭtŏ, ēlĭcĭŏ, ārcēssŏ. || *Au fig.* Dūm rŏtā Lūcĭfĕrī prōvŏcĕt ōrtă dĭĕm. *Tib.* (1, 9, 62). || *Provoquer, défier.* Ēxcŭbăt, ātque ŏmnī Fōrtūnām prōvŏcăt hōrā. *L.* Prōvŏcăt me ĭn ălĕăm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 75). SYN. Vŏcŏ, pōscŏ. VERS. Cāntū vŏcăt īn cērtāmĭnă dīvōs. *V.* Quōd sī mē sōlūm Teūcri īn cērtāmĭnă pōscūnt. Īn prœlĭă pōscĕrĕ Tūrnŭm. *Id.* Pōscēntēm cūm quō cōncūrrĕrĕt. *O.* Dĕt sēsē cāmpo, ātque ĭnĕāt cērtāmĭnă mēcūm. *Sil.* || *Au fig.* Pātrĭcĭōs ōmnēs ŏpĭbūs quūm prōvŏcĕt ūnŭs. *J.* (1, 24). || *Irriter.* Īrātās īncērtă prōvŏcăt ŭmbrā (aspidas). *L.* SYN. Īrrĭtŏ, lăcēssŏ.

Prōvŏlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Voler en avant, et au fig.* Aūt nōn tām prōlīxō prōvŏlăt ĭctū. *Lr.* (IV, 1241). Ārdēntī sŏnĭtūs quūm prōvŏlăt ĭctū. *Id.* (VI, 294). Prōvŏlăt īn mĕdĭŭm. *O.* SYN. Prōcūrrŏ, rŭŏ.

Prōvŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* *Renversé, ou Agenouillé.* Mūltă sĭtĭ prōstrātă vĭăm pĕr, prōque vŏlūtă Cōrpŏră. *Lr.* (VI, 1262).

Prōvŏlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ŏlvĕrĕ. *Rouler en avant, jeter, renverser.* Trūncūmquĕ tĕpēntēm Prōvŏlvēns. *V.* Hūnc lōra ēt jŭgă sūbtĕr Prōvŏlvĕrĕ rŏtæ. *Id.* Hūnc īn mĕdĭām vĭăm Prōvŏlvăm. *Ter.* (*And.* IV, 4, 37). Mŏrĭbūndă cĕlĕrēs mēmbră prōvŏlvūnt rŏtæ. *Sen.* (*Hip.* 1097). *Voy.* Volvo.

Prōvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Vomir.* Tūrbĭnĭs īmmānēm vīm prōvŏmĭt ātquĕ prŏcēllĭt. *Lr.* (VI, 447).

Prōxĕnētă *et* Prōxĕnētēs, æ, *m.* (προξενήτης). *Proxénète, entremetteur.* Vătĭnĭōrūm prōxĕnētă frāctōrūm. *M.* (X, 3).

Prōxĭmē, *adv.* *Très-près.* Ăd prŏbōs prŏpīnquĭtātĕ prōxŭmē te ădjūnxĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 59).

Prōxĭmĭtās, ātĭs, *f.* *Proximité; au fig. Affinité.* Mēquĕ rĕăm nĭmĭæ prōxĭmĭtātĭs ăgī. *O.* (*Nuc.* 56). Vērum ŭt cŭĭque ēst prōxĭmĭtās lŏcī sŏnĭvĕ. *T. Maur.* (*Litt.* 99). Ēt lătĕăt vĭtĭūm prōxĭmĭtātĕ bŏnī. *O.* SYN. Vīcīnĭă, āffīnĭtās.

† Prōxĭmŏ, ās, ārĕ, *n.* *S'approcher, approcher.* Tē prōxĭmāntĕ, rōbūr ŏmnĕ dēfĭcĭt. *Eugen.* (12, 12).

Prōxĭmŭs, ă, ŭm. *Qui est très-près, le plus près.* Prōxĭmŭs huīc, lōngō sĕd prōxĭmŭs īntērvāllō. *V.* Prōxĭmă Cāmpānō pōntī quæ vīllŭlă. *H.* *Voy.* Vicinus. || Ē *ou* Ēx prōxĭmō. *De près, du voisinage.* Quĭd hŏc clāmōrĭs ŏrĭtŭr hīnc ēx prōxŭmō? *Pl.* (*Aul.* II, 9, 7. *Id. As.* I, 1, 38). || Īn prōxĭmō *ou* prōxĭmŭm. *Près, dans le voisinage.* Fōrtĕ fōrtūnā pĕr īmplŭvĭum hūc dēspēxi īn prōxŭmŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 15). Quum īn prōxŭmo hæc sĭt ægră. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 2). SYN. Prŏpĕ. || — ăb, *ou avec l'accus. sans prép.* Prōxĭmŭs ā dŏmĭnā, nūllō prōhĭbēntĕ, sĕdētŏ. *O.* (Et *Juv.* 10, 121.) Quĭs pūltăt? Quī tē prōxĭmŭs ēst. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 1). || — vīcīnŭs. *Voisin qui habite une maison attenante.* Dē vīcīno hŏc prōxŭmō tŭŭs ēmĭt ædēs fīlĭŭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 138. Adde *Ter. Hec.* I, 2, 49). || *Au fig. Parent.* Heūs! prōxĭmŭs ĕgŏmĕt mĭhĭ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 12). *Voy.* Cognatus. || *Lié, ami.* Āccēndĭs quārē cŭpĭăm măgĭs īllī Prōxĭmŭs ēssĕ. *H.* || *Qui approche de, se rapproche, ressemble.* Prōxĭmă Phœbī Vērsĭbŭs īllĕ făcĭt. *V.* Fīctă vŏlūptātĭs caūsā sīnt prōxĭmă vērĭs. *H.* *Voy.* Similis. || *Ce qui est devant nous, sous la main.* Sēd quĭă prŏfūndă nōn lĭcēt lūctārĭēr Rătĭōnĕ tēcūm, cōnsŭlāmūs prōxĭmă. *Prud.* (*Peri.* 10, 652. Dicitur græce, τὰ ἐν ποσί). || † Prōxĭmĭŏr, *compar* Quūm sĭt prōxĭmĭŏr, ūnă vĕlūt, dŏmŭs. (*Anthol.* II, p. 595.) Sānguĭnĕ prōxĭmĭōr sēsē pĕr bēllă fĕrēbăt. *Corip.* (*Joh.* VI, 421).

Prūdēns, tĭs. *Qui sait, à bon escient.* Prūdēns, scĭēns, vīvūs vĭdēnsquĕ pĕrĕŏ. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 27). Tū, prūdēns, scĕlŭs ōb tĭtŭlōs quum ădmīttĭs ĭnānēs, Stās ănĭmō? *H.* Nōn ĕgŏ tē lǣsī prūdēns. *Tib.* (I, 6, 29). SYN. Scĭēns, *qqf.* spōntĕ. || *Instruit, habile.* Dēfĭcĭōr, prūdēns ārtĭs, ăb ārtĕ mĕā. *O.* Quĭd, quŏd ădūlāndī gēns prūdēntīssĭmă laūdăt? *J.* (3, 84). Mūltārūm vĕtĕrūm lĕgūm dīvūmque hŏmĭnūmquĕ Prūdēntēm. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4). Ēst ănĭmūs tĭbĭ Rērūmquĕ prūdēns. *H.* SYN. Scĭēns, pĕrītŭs, dŏctŭs, cāllĭdŭs, cāllēns, gnārŭs, sōlērs. || *Qui prévoit, sage, prudent.* Cōnsĭlĭūm prūdēnsque ănĭmī sēntēntĭă jūrăt. *O.* Nēc tĭbĭ tām prūdēns quīsquām pērsuādĕăt aūctŏr. *V.* Ēt quŏd prūdēntī vītām cōnsĭlĭō mŏnĕt. *Ph.* SYN. Prōvĭdŭs, caūtŭs, săpĭēns, sōlērs, săgāx, cīrcūmspēctŭs. PPH. Cōnsĭlĭō pŏtēns, prǣstāns, pōllēns, prǣdĭtŭs. Ănĭmī *ou* ănĭmō mātūrŭs. Lōngō ūsū ēdŏctŭs. Cuī mēns prōvĭdă, prūdēns, săgāx. Cōnsĭlĭī plēnŭs. VERS. Āntĕ ānnōs ănĭmūmquĕ gĕrēns cūrāmquĕ vĭrīlēm. *V.* Cōnsĭlĭīs hăbĭtūs nōn fŭtĭlĭs aūctŏr. Quĭă sĭt dīvīnĭtŭs īllĭs Īngĕnĭum, aūt fātō rērūm prūdēntĭă mājŏr. *Id.* Ō fācūndĕ sĕnēx, ævī prūdēntĭă nōstrī! *O.* Sēra ēt săpĭēntĭŏr ætās. Cuī săpĭēntĭă mēntēm īmbŭĭt. *Id.* Scīlĭcĕt īngĕnĭum, ēt rērūm prūdēntĭă vēlōx Āntĕ pĭlōs vĕnĭt. *Pers.* Ōrĕ pŭĕr, pŭĕrīque hăbĭtū; sĕd cōrdĕ săgācī Æquābăt sĕnĭūm. *St.* Cōnsĭlĭūm quŏquĕ mājŭs, ēt aūctĭŏr ēst ănĭmī vīs. *Lr.* Sēd plūs cōnsĭlĭī jūdĭcĭīquĕ fŭĭt. *Rutil.*

Prūdēntĕr. *Sagement.* Prūdēns prūdēntĕr Prūdēntĭŭs īmmŏlăt āctŭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 19).

Prūdēntĭă, æ, *f.* *Science, connaissance.* Prǣtĕrĕā, sī qua ēst Hĕlĕnō prūdēntĭă vātī. *V.* Nūllām prūdēntĭă cānī Rēctōrĭs cōnfērrĕt ŏpĕm. *J.* (12, 32). SYN. Pĕrītĭă, ārs, sōlērtĭă. || *Prévoyance, sagesse, prudence.* Īngĕnĭum, aūt rērūm fātō prūdēntĭă mājŏr. *V.* Mĭsĕrōs prūdēntĭă prīmă rĕlīnquĭt. *O.* Nūllūm nūmĕn hăbēs, sī sĭt prūdēntĭă. *J.* (10, 365). Sæpe ācrī pŏtĭŏr prūdēntĭă dēxtrā. *V. Fl.* SYN. Săpĭēntĭă, cōnsĭlĭūm, jūdĭcĭūm. EP. Mātūră, săgāx, sōlērs, caūtă, cīrcūmspēctă, prǣscĭă. PPH. Rērūm prūdēntĭă, ēxpĕrĭēntĭă. Prōvĭdă mēns, cūră. Săgāx ănĭmŭs, cŏr. Ănĭmī prūdēntĭă. Prūdēns ănĭmī sēntēntĭă. *Voy.* Prudens.

Prūdēntĭŭs, ĭī, *m.* *Prudence, le prince des poëtes chrétiens.* Aūdī bĕnīgnŭs sūpplĭcēm Chrīstī rĕūm Prūdēntĭūm. *Prud.* (*Peri.* 2, 581). Prūdēntī quōndām cĕcĭnĭt Prūdēntĭŭs ōrĕ. *Alcim.* (VI, 372. Et sup. in v. *Prudenter*).

Prŭīnă, æ, *f.* *Gelée blanche, frimas, neige.* Mōllĭs ĕrăt tēllūs rōrātă mānĕ prŭīnā. *O.* Ārvăque Rhīpæĭs nūnquām vĭdŭātă prŭīnīs. *V.* Stānt cīrcūmfūsă prŭīnā Cōrpŏră māgnă bŏūm. *Id.* SYN. Gĕlū, glăcĭēs, nīx. *Voy. ces mots.* || *Hiver.* Ăd mĕdĭās sēmēntem ēxtēndĕ prŭīnās. *V.* *Voy.* Hiems.

Prŭīnōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de gelée blanche, froid, glacé.* Lōngă prŭīnōsā frīgŏră nōctĕ pătī. *O.* Sōlquĕ prŭīnōsās rădĭīs sīccāvĕrăt hērbās. *Id.* SYN. Gĕlātŭs, gĕlĭdŭs, glăcĭālĭs, hībērnŭs. || *Qui ne tient pas chaud.* Sōlă prŭīnōsīs hōrrĕt fācūndĭă pānnīs. *Petr* (*Sat* 84). *Voy.* Algens.

Prūnă, æ, *f.* *Charbon ardent.* Sūbjĭcĭūnt vĕrūbŭs prūnās, ēt vīscĕră tōrrēnt. *V.* Mūltā prĕmĭmŭs vēstīgĭă prūnā. *Id.* Lātūm clāvūm prūnǣquĕ bătīllŭm. *H.* SYN. Cārbŏ, īgnĭs. EP. Āccēnsă, ārdēns, īgnĕă.

Prūnĭtĭŭs, ă, ŭm. *Embrasé.* Ēccĕ răpĭt mĕdĭīs flăgrāntēm Rhætŭs ăb ārĭs Prūnĭtĭūm tōrrēm. *O.*

Prūnŭm, ī, *n.* *Prune* Prūnăquĕ nōn sōlūm nĭgrō

līvēntĭă sūccō. *O.* Ēt spīnōs jām prūnă fĕrēntēs. *V.* Prūnă pĕrĕgrīnæ cārĭē rūgōsă sĕnēctæ. *M.* (XIII, 29). EP. Cērĕŭm, rŭbēns, dūlcĕ.

Prūnŭs, ī, *f. Prunier.* Spīnĭfĕrās prūnōs ārmātăquĕ rōbŏră sēntēs. *Pallad.* (*Insit.* 81).

Prūrīgŏ, ĭnĭs, *f., et* Prūrītŭs, ūs, *m. Démangeaison.* Sī tĭbĭ mōrōsā prūrīgĭnĕ vērmĭnăt aūrĭs. *M.* (XIV, 23). Prūrītūs aūtēm sālsūs lĕvăt hūmŏr ăcētī. *Sam.* (vs. 87).

Prūrĭō, īs, īrĕ, *n. Démanger, éprouver une démangeaison.* Ĭtă dōrsūs tōtūs prūrĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 44. *Id. Amph.* I, 1, 139). PPH. Prūrītū, prūrīgĭnĕ ārdĕō. || *Au fig. Désirer vivement.* Vĭtŭlūsque ĭnērmī frōntĕ prūrĭt īn pūgnām. *M.* (III, 58). Sīlēndă prūrīt prōdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 254). *Voy.* Ardeo.

Prūrītŭs, ūs, *m. Voy.* Prurigo.

Prūsĭăcŭs, ă, ŭm. *De Prusias.* Dōnēc Prūsĭăcās dēlātūs sēgnĭtĕr ōrās. *Sil.* || *De Pruse, capitale de Bithynie. Voy. dans* Navicula.

Prūsĭās, æ, *m. Prusias, roi de Bithynie, chez lequel Annibal se réfugia et mourut.* PHR. Mīrāndūsquĕ clĭēns sĕdĕt ād prætōrĭă rēgĭs, Dōnēc Bīthȳnō lĭbĕāt vĭgĭlārĕ tȳrānnō. *Juv.*

Prȳtănĭs, ĭs, *m.* (πρύτανις). *Nom de guerrier.* Hălĭūmquĕ, Nŏēmŏnăquĕ, Prȳtănīnquĕ. *O.*

Psāllō, ĭs, ī, ĕrĕ (ψάλλω). *Jouer de la cithare, chanter en s'accompagnant de la cithare; chanter.* Psāllĭmŭs ēt lūctāmŭr Ăchīvĭs dōctĭŭs ūnctĭs. *H.* Psāllēntĭs aūdĭt īnsŭpēr Prædūlcĕ cārmēn mārtȳrĭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 313). Hūjūs lætĭtĭæ prīncēps psāllēntĭbŭs ĭbō. *P. Nol.* (24, 140). Dēscrībĭt, tōtō quōd psāllĭtŭr ōrbĕ, trŏpæŭm. *Alcim.* (V, 726). Cāllĭŏpē prīncēps săpĭēntī psāllĕrăt ōrĕ. *Cæs. Bass.* (apud *Prisc.* 897). *Voy.* Cithara, Cano.

Psālmŏgrăphŭs, ī, *m.* (ψαλμογράφος). *Eccl. Psalmiste, David.* Psālmŏgrăphī plēctrō cāntāta ēst īstă vĭrāgŏ. *Fort.* (VII, 6 *bis*, 21).

Psālmŭs, ī, *m.* (ψαλμός). *Eccl. Psaume.* Mȳstĭcă dūlcĭmŏdĭs vīrtūtūm cārmĭnă psālmīs. *Prud.* (*Psych.* 666). Psālmōrum hīc mŏdŭlātŏr ēt phŏnāscŭs. *Sid.* (*Epist.* IV, 11, 13). Ān tĭbĭ prō psālmīs pōcŭlă cōrdĕ sĕdēnt? (*Anthol.* II, p. 588.)

Psāltērĭūm, ĭī, *n.* (ψαλτήριον). *Psaltérion, sorte de harpe.* Nōn ārgūtă sŏnānt tĕnŭī psāltērĭă chōrdā. (*Ciris*, 177.) *Voy.* Orthopsallicus. || ✝ Psāltērĭūm. Stāmĭnă psāltērĭī lȳrĭcō mŏdŭlāmĭnĕ tēxēns. *Fort.* (II, 13, 53. *Id.* IV, 7, 15).

Psāltēs, æ, *m.* (ψάλτης). *Qui joue d'un instrument à cordes, chanteur, musicien.* Chōrdā, vōcĕ, mĕtrō stŭpēndĕ psāltēs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 16). SYN. Cĭthărœdŭs, mūsĭcŭs.

Psāltrĭă, æ, *f.* (ψάλτρια). *Joueuse de cithare, de lyre.* Īstæc jām pĕnēs vōs psāltrĭă ēst. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 34). Psāltrĭă, rēspērsīs mănĭbūs dē sānguĭnĕ jūstō. *Amœn.* (vs. 136). SYN. Cĭthărīstrĭă.

Psămăthē, ēs, *f.* (Ψαμάθη). 1. *Fille de Crotope, aimée d'Apollon.* Ūtquĕ pătrēm Psămăthēs, cōndāt tē Phœbŭs ĭn īmă Tārtără. (*Ibis*, 573. Cf. *St. Th.* I, 570 sq.) || 2. *Néréide, mère de Phorcus.* (*Ov. Met.* XI, 398.) || 3. *Source en Laconie.* Quī tĕnĕt ūndĭsŏnām Psămăthēn. *V. Fl.*

Psĕcās, ădĭs, *f.* (ψεκάς). *Nom d'une suivante ou femme de chambre.* Ēt Psĕcās, ēt Phĭălē. *O.* Nūda hŭmĕrōs Psĕcās īnfēlīx. *J.* (6, 491).

Pseŭdŏlŭs, ī, *m. Nom d'un personnage et d'une pièce de Plaute.* Prŏfēctō nē quĭs quĭdquām crēdāt Pseŭdŏlō. *Ps.* (II, 2, 114).

✝ Pseŭdŏphŏrŭm, ī, *n.* (ψευδόφορον). *Fausse porte, porte dérobée.* Nāmque ăd pseŭdŏphŏrūm cēllæ dūm āccēdĕrĕt ægĕr. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 388).

Psī, *n. ind. Lettre grecque.* (*T. Maur. Litt.* 189.)

Fūrcă trĭcōrnĭgĕrā spĕcĭē, pænūltĭmă sūm Ψ. *Aus.* (*Idyll.* 12, *Litt.* 27).

Psīlōthrūm, ī, *n.* (ψίλωθρον). *Vigne blanche, employée comme dépilatoire.* Psīlōthrō făcĭēmquĕ lăvās ēt drōpăcĕ cālvām. *M.* (III, 74. *Id.* VI, 93). Psīlōthrūm pĕtĭt. *Nov.* (ap. *Non* 2, 618).

✝ Psīlŭs, ă, ŭm (ψιλός). *Rasé, sans poil.* Psīlæ ātque āmphĭtāpæ, vīllīs īngēntĭbŭ' mōllēs. *Lucil.* (ap. *Non.* 14, 24).

Psĭthĭă, *ou* Psȳthĭă ūvă, vĭtĭs, *f.* (ψιθία *et* ψυθία). *Espèce de vigne.* Ēt pāssō psĭthĭa ūtĭlĭŏr. *V.* Dēfrūtă, vēl psĭthĭă pāssōs dē vītĕ răcēmōs. *Id.* Vēl pāssūm psĭthĭīs sŭīs rĕcŏctūm. *St.*

Psīttăcŭs, ī, *m.* (ψίττακος). *Perroquet.* Psīttăcŭs, ēōīs ĭmĭtātrīx ālĕs ăb ōrīs. *O.* Psīttăcĕ, dūx vŏlŭcrūm, dŏmĭnī făcūndă vŏlūptās. *St.* Quĭs ēxpĕdīvĭt psīttăcō sŭūm chærĕ? *Pers.* (*Prol.* 8). EP. Pĕrĕgrīnŭs, gārrŭlŭs, lŏquāx, vōcālĭs, pĭctŭs, vērsĭcŏlŏr. PHR. Hūmānæ vōcĭs, līnguæ ĭmĭtātŏr, sĭmŭlātŏr ālĕs, ĭmĭtātrīx vŏlŭcrĭs. Ăvĭs dōctă lŏquī. Quī hūmānās lŏquēlās, vōcēs ōrĕ, gūttŭrĕ dēprōmĭt, rĕfērt, ĭmĭtātŭr, sĭmŭlăt. VERS. Ōccĭdĭt īllĕ, lŏquāx hūmānæ vōcĭs ĭmāgŏ, Psīttăcŭs. *O.* Nōn fŭĭt īn tērrīs vōcūm sĭmŭlāntĭŏr ālĕs, Rēddēbās blæsō tām bĕnĕ vērbă sŏnō. *Id.* Hūmānæ sōlērs ĭmĭtātŏr, psīttăcĕ, līnguæ. *St.* Mōnstrātăquĕ rēddĕrĕ vērbă Tām făcĭlĭs. *Id.* Psīttăcŭs ā vōbīs ălĭōrūm nōmĭnă dīscām; Hōc dĭdĭcī pēr mē dīcĕrĕ : Cæsăr, ăvĕ. *M.* Psīttăcŭs hīc vĭrĭdĭs, dĕcōrātŭs tōrquĕ rŭbēntī, Nāscĭtŭr, hūmānæ sĭmŭlăt quī vērbĕră līnguæ. *Prisc.* Psīttăcŭs hūmānās dēprōmĭt vōcĕ lŏquēlās, Ātquĕ sŭō dŏmĭnō chærĕ sŏnăt vēl ăvĕ. (*Auct. Phil.* 31. Cf. *Ov Am.* II, 6; *St. Silv.* II, 4.)

Psōphăĭcŭs, ă, ŭm. *De Psophis.* Ēt cĕlĕr Īsmēnŭs cūm Psōphăĭcō Ĕrȳmānthō. *O.* (*Met.* II, 244. Male alii, *Phocaico*).

Psōphĭs, ĭdĭs, *f.* (Ψωφίς). *Ville d'Arcadie.* Ōrchŏmĕnōn, Psōphīdăquĕ, Cȳllēnēnquĕ. *O.* (Adde *St. Th.* IV, 296).

Psȳllī, ōrūm, *m. pl.* (Ψυλλοί). *Psylles, peuple de Libye. Ils avaient des préservatifs et des remèdes contre la morsure des serpents.* Mārmărĭdæ Psȳllī ; pār līnguă pŏtēntĭbŭs hērbīs. *L.* Sīc pīgnŏră gēntĭs Psȳllŭs hăbēt, sī quĭs tāctōs nōn hōrrŭĭt ănguēs. *Id.* Sōmnĭcŭlōsam ŭt Pœnŭs āspĭdēm Psȳllŭs. *Helv. Cin.* (apud *Gell.* 9, 12). Psȳllō, Năsămōnĕ tĭmētŭr. *Sid.* (5, 337. Cf. *Luc.* X, 891 sq.; *Sil.* I, 411 sq. De quibus *Char.* 85 : « Ceterum *Psylli* sunt in Africa serpentibus medentes, sicut in Italia Marsi. »)

Psȳthĭă. *Voy.* Psithia.

Ptĕ. *Particule inséparable qui se place qqf. à la fin des adj. possessifs* : Meopte, Meapte, Tuapte, Suapte, etc. *Voy. ces mots.*

Ptĕlĕŏn, ī, *n., et* Ptĕlĕŏs, ī, *f.* (Πτελεόν *et* Πτελεός). *Ville de Thessalie.* Quōs Hĕlōs, ēt Ptĕlĕōn, Gĕtĭcō quōs flēbĭlĕ vātī Dōrĭŏn. *St.* Ptĕlĕōsque ēt Dōrĭŏn īrā Flēbĭlĕ Pĭĕrĭdūm. *L.*

Ptĕrĕlās *et* Ptĕrĕlā, æ, *m.* (Πτερέλαος). *Roi des Taphiens.* Quām tĭbĭ vēl, Ptĕrĕlā, vēl tĭbĭ, Nīsĕ, fŭĭt. (*Ibis*, 362.) || *Roi des Téléboens.* Quī Ptĕrĕlă pŏtĭtārĕ rēx sŏlĭtŭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 105). || *Nom de guerrier.* Īt jūssŭs Ptĕrĕlās, ēt ăhēnæ lūbrĭcă māssæ Pōndĕră (dejicit). *St.* || *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 212.)

Ptĭsănă, æ, *f., et* Ptĭsănārĭŭm, ĭī, *n.* (πτισάνη). *Tisane d'orge mondée, tisane.* Frūmēntūm, mĭlĭūm, ptĭsănāmquĕ, făbāmquĕ sŏlēbās Vēndĕrĕ. *M.* (XII, 73). Sūme hōc ptĭsănārĭum ŏrȳzæ. *H.*

Ptŏlĕmæēŭs, ă, ŭm (Πτολεμαίειος). *Des Ptolémées.* Ēt Ptŏlĕmæēæ līttŏră căptă Phărī. *Pp.* (II, 1, 30).

Ptŏlĕmæŭs, ī, *m.* (Πτολεμαῖος). *Ptolémée, un des généraux d'Alexandre, qui devint roi d'Égypte;*

nom des membres de sa dynastie. Hīc Pēllæā vĭrūm Ptŏlĕmæī scēptră vĕhēntūm Ērĭpŭērĕ mĭnīs. *Sil.* Scēptră pŭĕr Ptŏlĕmæŭs hăbēt tĭbĭ dēbĭtă, Māgnĕ. *L.* Quūm Ptŏlĕmæōrūm mānēs sĕrĭēmquĕ pŭdēndăm Pȳrămĭdēs claūdānt. *Id.* SYN. Lāgŭs *ou* Lāgĭdēs. PPH. Rēx Phărĭŭs, Pēllæŭs. VERS. Rēgĕ sŭb īmpūrō Nīlōtĭcă rēgnă tĕnēntĕ. *Luc.* Phărĭī prōlēs clārĭssĭmă Lāgī. *Id.*

Ptŏlĕmăīs, ĭdĭs, *f.* (Πτολεμαΐς). *Des Ptolémées*. Dōrĭdă dīffūsām prĕmĕrĕt Ptŏlĕmāĭdĕ gāzā. *Sid.* (5, 461). Cōndĭtŏr hīc fōrsān fŭĕrĭt Ptŏlĕmāĭdŏs aūlæ. *Aus.* (*Mos.* 311). || *Fille d'un Ptolémée, en partic. Cléopâtre*. Mīscŭĭt īncēstām dŭcĭbūs Ptŏlĕmāĭdă nōstrīs. *L.* Īncēstām văcŭāt pătrĭō Ptŏlĕmāĭdă rēgnō. *Sid.* (7, 95). *Voy.* Cleopatra. || *Villes de Phénicie, de la Cyrenaïque, etc.*

Ptŏlĕmŏcrătĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Pl. Rud.* II, 5, 24.)

† Pūbēdă, æ, *m. Jeune homme.* Pūbēdă vīxdūm vĕl pătērnă cōntrĕmēns Præcēpta ădīrĕ. *Capel.* (I, p. 12. *Gl. Isid.* « Pubeda vel Pubeta, *adolescens.* »)

Pūbēns, tĭs. *Couvert de poil follet, jeune.* Sūnt mĭhĭ pūbēntēs āltō dē sēmĭnĕ frātrēs. *Cl. Voy.* Puber. || *Couvert de duvet (en parl. de plantes), mûr.* Pūbēntēsquĕ sĕcānt hērbās. *V.* Pūbēntēs sălĭcūm frōndēs. *Aus.* (*Epist.* 2, 14). SYN. Pūbēscēns, pūbĕr.

Pūbĕō, ēs, ērĕ, *n. Voy.* Pubesco, Pubens.

Pūbĕr *ou* Pūbĭs, *m. f.*; *gén.* pūbĕrĭs, *m. f. n. Qui est en âge de puberté.* Ūrbĭs ĭn ēxscĭdĭūm, vīx pūbĕr in ārmă vŏcātĭs Pātrĭbūs ēdŏcŭī. (*Anth.* I, p. 208.) Fōrmāstī rhētŏr mētām prŏpĕ pūbĕrĭs ævī. *Aus.* (*Prof.* 17, 11. Sic et in *Parent.* 13, 5. Rectus casus est etiam *Pubes* apud *Fest.*; apud *Prisc.* p. 707, *Pubis*, id volente *Cæsare*). SYN. Jŭvĕnīlĭs, ădūltŭs. *Voy.* Juvenis. || *En parlant des plantes. Comme* Pubens. Pūbĕrĭbūs caūlēm fŏlĭīs ēt flōrĕ cŏmāntēm. *V.* || *Subst. m. Comme* Pubes. *Aine.* Sārtāgō frīxūm tōrrŭīssēt pūbĕrēm. *Prud.* (*Peri.* 10, 759).

Pūbērtās, ātĭs, *f. Puberté.* Pūbērtātĕ rŭdī nōn rŭdĭs īntĕrĭīt. *Aus.* (*Idyl.* 2, 40). Pūbērtās sīgnātă mănĕt. *Prud.* (*Apoth.* 572). *Voy.* Juventa.

Pūbēs, ĭs, *f. Poil follet. Voy.* Lanugo. || *Ceinture. aine.* Ēt pūlchrō pēctŏrĕ vīrgŏ Pūbĕ tĕnŭs. *V.* Pūbĕ prĕmīt răbĭdōs īnguĭnĭbūsquĕ cănēs. *O.* SYN. Īnguĕn. || *Jeunesse, jeunes gens, troupe.* Ēquĭtēs bĭs cēntūm, rōbŏră pūbĭs Lēctă dăbō. *V.* Cūnctă tĭbĭ Cĕrĕrēm pūbēs āgrēstĭs ădōrĕt. Cōllēctam ēxsĭlĭō pūbĕm. *Id.* Pūbī præsēnti īn cōncĭōne, ōmnī pŏplō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 124). SYN. Jŭvēntūs. *Voy. ce mot.*

Pūbēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Commencer à se couvrir de poil follet; grandir.* Pūbēscūnt dūlcēs mālæ. *V. Fl.* Ēt nūnc æquālī tēcūm pūbēscĕrĕt ævō. *V.* Pŭēr vīx pūbēscēntĕ jŭvēntā. *Sil.* SYN. Ădŏlēscŏ. *Voy.* Lanugo, Juvenis. || *Pousser avec vigueur.* Hīnc ōmnĭs lārgō pūbēscĭt vīnĕă fētū. *V.* Prātăquĕ pūbēscūnt vărĭōrūm flōrĕ cŏlōrūm. *O.* SYN. Pūbĕŏ, crēscŏ, ădŏlēscŏ, lūxŭrĭŏ, ēxūbĕrŏ. || *Au fig. Croître, grandir, se fortifier.* Nēc pūbēscēntĭbūs āltĕ Crīstātūm rădĭīs (solem). *Cl.* Prŏprĭōquĕ sōlēs pūbēscĕrĕ lētō. *Id.* (*Phœn.* 51). Ēxplĭcŭīt tĕnĕrūm spē pūbēscēntĕ dĕcōrēm. *Prud.* (*Psych.* 888).

† Pūbĭs, ĭs, *f. Comme* Pubes. Ōmnĭs ădōrăt Pūbĭs; ĕūnt, rĕdĕūnt, sōlĭs ădūsque ŏbĭtūm. *Prud.* (*Peri.* 11, 190. *Id. Cath.* 7, 162. Quod frequens in talibus. Vid. Famis).

Pūblĭcānŭs, ī, *m. Percepteur d'impôts.* Ŭbĭ nōn ēst, scrīptūram ūndĕ dēnt, īncūsānt pūblĭcānōs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 44). Pūblĭcānūs vēro ŭt Ăsĭæ fīam, ŭt scrīptūrārĭŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 172). SYN. Cŏāctŏr.

Pūblĭcē, *adv. Par l'autorité publique.* Īs pūblĭcē lēgātūs Naūpāctum hīnc fŭĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 24). Āmbrăcĭā vĕnĭūnt hūc lēgātī pūblĭcē. *Id.* (*Stich.* III, 2, 35). Ĭbĭ cūstōs pūblĭce ēst nūnc. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 59). SYN. Pūblĭcĭtŭs. || *Pour la chose publique.* Haūd cĭtō mălī quĭd ōrtum ēx hōc sīt pūblĭcē. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 79).

Pūblĭcĭtŭs, *arch. Aux frais de l'État.* Ān fŏrēs cēnsēbās nōbīs pūblĭcĭtūs prævērĭĕr? *Pl.* (*Amph.* IV, 2, 7). Huīc hŏmĭnī quæstōre ălĭquo ēsse ŏpŭs ătquĕ chŏrāgō Pūblĭcĭtūs. *Lucil.* (apud *Non.* 11, 27). || *En public.* Sīc ēlŏcūtām, pūblĭcĭtūs jŭbĕt Flēxu īn plătēæ sīstĕrĕ vīrgĭnĕm. *Prud.* (*Peri.* 14, 38). Pūblĭcĭtūs vēndīs tămĕn, ātque ēxtrēmă lĭgūrīs. *Lucil.* (ap. *Non.* l. cit.). SYN. Pălăm.

Pūblĭcĭŭs, ĭī, *m. Nom de deux frères qui furent édiles à Rome.* Plēbĭs ăd ædīlēs pērdūctă lĭcēntĭă tălĭs Pūblĭcĭōs. *O.* (Vid. *Fest.*) || Pūblĭcĭūs Clĭvūs. *Rue sur l'Aventin, pavée par les précédents.* Ūtĭlĕ nūnc ĭtĕr ēst, Pūblĭcĭūmquĕ vŏcānt (Clivum). *O.*

Pūblĭcŏ, ās, ārĕ. *Livrer au public, publier, faire connaître.* Nām vūlnūs rĕsĕrāt quī mălă pūblĭcăt. *Sev. Sanct.* (*C. Bucol.* 7). Tū pūlsātĕ plăcēs, fĭdēmquĕ fōrtēm Ŏppūgnātĭō pāssă pūblĭcāvĭt. *Sid.* (23, 68, de Narbone). SYN. Ēdŏ, vūlgŏ, pătĕfăcĭŏ, ăpĕrĭŏ. || *Publier (un livre). Voy.* Edo. || *Prostituer.* (*Pl. Bac.* IV, 8, 22.)

Pūblĭcŏlă, æ, *m. Comme* Poplicola.

Pūblĭcŭs, ă, ŭm. *Public, opposé à particulier.* Pūblĭcă prīvātĭs sēcērnĕrĕ, săcră prŏfānīs. *H.* Vīndĭcĕ sērvābānt nūllō sŭă pūblĭcă vūlgŭs. *O.* SYN. *Qqf* Cōmmūnĭs. PHR. Prīvātŭs īllĭs cēnsŭs ĕrăt brĕvĭs, Cōmmūnĭs īngēns. *H.* || *Au fig.* Pūblĭcă mātĕrĭēs prīvātī jūrĭs ĕrĭt. *H.* || Pūblĭcă rēs. *Comme* Respublica. Rūrsūs sē gĕmĭnĭs rēddĭt dūctōrĭbŭs ōmnĭs Pūblĭcă rēs. *Prud.* (*Sym.* II, 426). || *Subst. n. Le trésor public.* Răpĕrĕ cŭpĭŏ pūblĭcūm. *Pl.* (*As.* II, 2, 55. Sic *Nep. Timoth.* 1 : « Mille et ducenta talenta prædæ in *publicum* retulit. ») *Voy.* Ærarium. *Qqf. Ferme des impôts.* Pārs hŏmĭnūm gēstīt cōndūcĕrĕ pūblĭcă. *H.* Īlla, Laūd ĕgo, hăbŭĭt pūblĭcūm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 41). || Pūblĭcŭs sērvŭs. *Esclave attaché à certaines fonctions publiques.* Quīppĕ tĕnēt sūdāns hānc pūblĭcŭs, ēt sĭbĭ cōnsŭl Nē plăcĕăt, cūrrū sērvūs pōrtātŭr ĕōdĕm. *J.* (10, 41). || Īn pūblĭcūm *ou* Īn pūblĭcō. *En public. Voy.* Palam. || *Du peuple, de tous.* Jŭvĕnūmquĕ prōdīs Pūblĭcă cūră. *H.* Pūblĭcŭs īnvĭtō quām făvŏr īmpŏsŭĭt. *O.* || *Commun, général.* Pūblĭcă lēx hŏmĭnūm, nātūrăquĕ cōntĭnĕt hōc făs. *Pers.* (5, 98). Pūblĭcŭs ūsŭs. *H.* SYN. Cōmmūnĭs. || *Commun, vulgaire, trivial.* Nōn quĭă mīrĭfĭca ēst, sēd quōd nōn pūblĭcă cērtĕ (structura carminis). *O.* Sēd vātem ēgrĕgĭūm, cuī nōn sīt pūblĭcă vēnă. *J.* (7, 53). SYN. Vūlgārĭs, plēbēiŭs.

Pūblĭŭs, ĭī, *m. Prénom romain.* Quīntĕ, pŭta, aūt Pūblī : gaūdēnt, prænōmĭnĕ mōllēs Aūrĭcŭlæ. *H.* Sīc vīncās Nŏvĭūmquĕ Pūblĭūmquĕ. *M.* (VII, 72).

Pŭdēndŭs, ă, ŭm. *Honteux.* Āt nōn, Ēvāndrĕ, pŭdēndīs Vūlnĕrĭbūs pūlsum āccĭpĭēs. *V.* Pērque ădĭtūs tālēs lūcră pŭdēndă pĕtānt. *O.* SYN. Tūrpĭs, prŏbrōsŭs, fœdŭs, īnfāmĭs.

Pŭdēns, tĭs. *Modeste, réservé.* Ănĭmi ēst pŭdēntĭs sīgnum ēt nōn īnstrēnŭī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 68). Ēt dĕcŏr, ēt vūltŭs sĭnĕ rūstĭcĭtātĕ pŭdēntēs. *O.* Mūtă pŭdēns ēst. *Lr.* (IV, 1157). *Voy.* Pudibundus. || *Qui rougit, qui a honte.* Cūr nēscīrĕ, pŭdēns prāvĕ, quām dīscĕrĕ mālŏ? *H.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Claūdĭă, Rūfĕ, mĕō nūbĭt Pĕrĕgrīnă Pŭdēntī. *M.* (IV, 13. *Id.* VI, 58).

Pŭdēntĕr. *Avec pudeur, modestie.* Dīstăt, sūmāsnĕ pŭdēntĕr, Ān răpĭās. *H.* Dăbĭtūrquĕ lĭcēntĭă sūmptă pŭdēntĕr. *Id.* Mālō pŭdēntĕr mēntĭēntĕm. *Afr.* (apud *Char.* 190). *Voy.* Pudice.

Pŭdēntīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Aus. Parem* 19, 14.)

† Pŭdĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Causer de la honte, faire rougir.* Nōn te hæc pŭdēbūnt? *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 36). Idnĕ pŭdēt tē? *Pl.* (*Epid.* 1, 2, 4). Sēmpēr mĕtŭēt, quēm sævă pŭdēbūnt. *L.* (VIII, 495). Pŭdēbāt, crēdŏ, cōmmĕmŏrāmēntūm stŭprī. *Cœcil.* (apud *Non.* 2, 115). || *Avoir honte.* Ĭtă nūnc pŭdĕo ātque ĭtă nūnc păvĕŏ. *Pl.* (*Cas.* V, 2, 3. Cf. *Prisc.* 922) *Voy.* Pigeo, Pœniteo.

† Pŭdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Avoir honte.* Ipsĕ gĕrĭt, quōd strūxĭt, ŏpŭs, nēc fērrĕ pŭdēscĭt. *Prud.* (*Apoth.* 780. *Id. Cath.* 2, 26. Et *Amœn.* vs. 28).

Pŭdĕt, ŭĭt *et* ĭtŭm ēst, ērĕ, *n. unip. Avoir honte.* Nōn pŭdĕt ōbsĭdĭōne ĭtĕrūm vāllōquĕ tĕnērī? *V.* Ēxtrēmōs pŭdĕāt rĕdĭīssĕ. *Id.* Āh! pŭdĕt ānnōrŭm. *O.* Cĭcātrīcum ēt scĕlĕrĭs pŭdĕt. *H.* Vĭdī, pŭdŭĭtquĕ vĭdērĕ. *O.* Nĕquĕ meī, nĕquĕ tŭi īntūs pŭdĭtum ēst. *Pl.* (*Bac.* III, 1, 12. Duplex perfectum dant *Char.* 141 et 224; *Diom.* 392). SYN. Ērŭbēscō, *qqf.* vĕrĕŏr. PPH. Ēst pŭdŏr, rŭbŏr. Nōn sūstĭnĕō. PHR. Hăbĕāt jām Rōmă pŭdōrĕm! *J.* Nēc tūrpĕ pŭtārēnt Prædōnēs fĭĕrī. *Id.* Ō tĭbĭ quāntŭs ĕrĭt făctī rŭbŏr! *Aul. Sab.* Vĭtĭŭm sĕd caūsă pŭdōri ēst. *Alcim. Voy* Erubesco.

Pŭdĭbūndŭs, ă, ŭm. *Qui rougit facilement, honteux, modeste, réservé.* Īntĕrĕrĭt Sătўrĭs paŭlūm pŭdĭbūndă prŏtērvĭs. *H.* Pŭdĭbūndăquĕ cēlāt ămĭctū Ōră. *O.* Nām, quæcūmquĕ bŏnŭs fōrmāvĭt mēmbră crĕātŏr, Cūr pŭdĭbūndă fŏrēnt? *Alc.* (II, 24). SYN. Pŭdēns, mŏdēstŭs, vĕrēcūndŭs. *Voy.* Modestus. || *Rougissant, rouge.* Ēxŏrĭtūr pŭdĭbūndă dĭēs. *St.* *Voy.* Ruber. || *Qqf. Honteux, déshonorant.* Īndĕcŏrī pŭdĭbūndă sĕnēctæ Ēxĭtĭă. *V. Fl. Voy.* Turpis.

Pŭdīcē, *adv. Avec pudeur, chasteté.* Prīmum hæc pŭdīcē vītām, pārce āc dūrĭtĕr Ăgēbāt. *Ter.* (*And.* I, 1, 47). Cōnsērvēs pŭĕrūm mĭhī pŭdīcē. *Cat.* (15, 5). SYN. Cāstē, pŭdēntĕr, vĕrēcūndē. || *En gén. Avec honneur, vertu.* Quĭd tĭbĭ nūnc prōsūnt mōrēs, āctūmquĕ pŭdīcē Ōmne ævŭm? (*Ad. Liv.* 41.) SYN. Hŏnēstē, sānctē, pĭē, cāstē. || Pŭdīcĭŭs, *compar* (*Pl. Merc.* IV, 3, 15.)

Pŭdīcĭtĭă, æ, *f. Chasteté, surtout des épouses.* Cāstă pŭdīcĭtĭām sērvāt dŏmŭs. *V.* Līs ēst cūm fōrmā māgnă pŭdīcĭtĭæ. *O.* Ātque īntrārĕ dŏmōs jūssă Pŭdīcĭtĭa ēst. *M.* (VI, 7). SYN. Pŭdŏr, cāstĭtās, *qqf.* vīrgĭnĭtās. EP. Cāstă, īllæsă, īnvĭŏlātă, īntĕmĕrātă, īntĕgră, pūră, sānctă, īncōrrūptă, hŏnēstă, vīrgĭnĕă. PPH. Cāstŭs pŭdŏr. Pŭdīcĭtĭæ laūs, hŏnŏr *ou* hŏnōs, dĕcŏr, dĕcŭs, lēgēs. Mōrēs pŭdīcī, sānctī, cāstī. Vītă pŭdīcă, cāstă, sĭnĕ lābĕ. Pŭdōrĭs jūră, dĕcŭs. *Voy.* Castus, Virginitas.

† Pŭdīcĭtĭēs, ēī, *f. Comme le précéd.* Dīxĕrāt hæc, ēt lætă Lĭbīdĭnĭs īntĕrfĕctæ Mōrtĕ Pŭdīcĭtĭēs, glădĭŭm Jōrdānĭs ĭn ūndĭs. *Prud.* (*Psych.* 98. *Ib.* 41. Vulgo *Pudicitia*, productum cæsura. Sed vetus declinatio *Amicities*, *Avarities*, *Blandities*, apud istos poetas frequens).

Pŭdīcŭs, ă, ŭm. *Pudique, chaste.* Ēssĕ pŭdīcārŭm tē Vēstām, Līvĭă, mātrŭm. *O.* Īnfērnĭs nĕque ĕnĭm tĕnĕbrĭs Dĭānă pŭdīcŭm Lībĕrāt Hĭppŏlўtŭm. *H.* Ēt quā pārtĕ vĕlĭt pŭdīcĭōrĕm. *M.* (II, 54). SYN. Cāstŭs, pūrŭs, vĕrēcūndŭs, īntĕgĕr, etc. *Voy.* Castus. || *Au fig.* Rōrĕ pŭdīcō Cāstălĭæ. *St.* Quārŭm nēc vĭttā pŭdīcōs Cōntĭgĕrĭt crīnēs. *O.* || *Vertueux, honnête.* Pĭum āc pŭdīcum īngĕnĭŭm nārrās Pāmphĭlī. *Ter* (*Hec.* I, 2, 77). Īs ēst hŏnōs hŏmĭnī pŭdīcō, mĕmĭnīsse ōffĭcĭŭm sŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 71. Alii *pudentem* intelligunt). *Voy.* Honestus.

Pŭdŏr, ōrĭs, *m. Honte, confusion.* Ī[illegible]ūtĭānt ălĭēnă tĭbī pēccātă pŭdōrĕm. *H.* Sēd tămĕn [illegible]dmīssī tārdă pŭdōrĕ mĕī. *O.* Æstŭăt īngēns Īmo īn cōrdĕ pŭdŏr. *V.* SYN. Rŭbŏr. PPH. Pŭdōrĭs rŭbŏr. || Ēst pŭdŏr. *J'ai honte.* Pŭdŏr ēst prōmīssă prĕcēsquĕ (referre), *O.* Quĭs dēsīdĕrĭō sĭt pŭdŏr aūt mŏdŭs? *H.* Ītĕ dŏmūm pāstī, sī quĭs pŭdŏr, ītĕ jŭvēncī. *V.* SYN. Pŭdĕt. *Voy.* Erubesco. || *Honte, déshonneur.* Ēt nōstrūm vūlgāt clāmōrĕ pŭdōrĕm. *O.* Hūnc thălămĭs rĕmŏvērĕ pŭdōrĕm. *Id. Voy.* Dedecus. || *En parlant d'une personne.* Fōrtūnæ, Ptŏlĕmæĕ, pŭdŏr! *L.* Heū tērræ cœlīquĕ pŭdŏr! *Cl.* || *Pudeur, chasteté.* Āntĕ, pŭdŏr, quām tē vĭŏlō. *V.* Dāmnă pŭdōrĭs Tūrpĭă. *Cl.* SYN. Pŭdīcĭtĭă. || *Pudeur, modestie.* Nōn ădĕō nōstrō fŭgĭt āb ōrĕ pŭdŏr. *O.* Lūmĭnă fīxă tĕnēns plēnă pŭdōrĭs hŭmō. *Id.* Sī nōn Nōstră vĕrēcūndō vōtă pŭdōrĕ cărēnt. *St.* SYN. Mŏdēstĭă, rŭbŏr. EP. Vĕrēcūndŭs, pūrpŭrĕŭs, īngĕnŭŭs, mŏdēstŭs, hŏnēstŭs, tĕnĕr, dĕcōrŭs, vīrgĭnĕŭs, pŭēllārĭs. *Voy.* Modestia. || *Honneur, vertu.* Sūmmūm crēdĕ nĕfās ănĭmām præfērrĕ pŭdōrī. *J.* (8, 83). Ō pŭdŏr, ō pĭĕtās! *M.* (VII, 78, 4). SYN. Hŏnēstās, etc. *Voy.* Virtus. || *Crainte de, considération pour.* Deūm me īncēndĭt făcĕrĕ pĭĕtās, cīvĭŭm pōrcēt pŭdŏr. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 696). Mīsĕrĭcōrdĭa hŭjŭs... Tūm pătrĭs pŭdŏr. *Ter.* (*And.* I, 5, 26). SYN. Mĕtŭs, rēspēctŭs. || *Qqf. Fraîcheur du teint.* Mīscēt jūstă pŭdōrĕm Tēmpĕrĭēs. *Cl. Voy. le suiv.*

† Pŭdōrĭcŏlŏr, ōrĭs. *Rouge, pourpré.* Aūrōră pŭdōrĭcŏlŏr. (*Lœv.* apud *Gell.* 19, 7.)

Pŭēllă, æ, *f. Jeune fille.* Tūm cănĭt Hēspĕrĭdūm mīrātām pōmă pŭēllăm. *V.* Ūt cōrpŭs, tĕnĕrĭs sīc mēns īnfīrmă pŭēllĭs. *O.* SYN. Vīrgŏ, pŭēllŭlă, etc. *Voy.* Virgo. || *Qqf. Jeune femme.* Quæ lăbōrāntēs ŭtĕrō pŭēllās. *H.* Cērte ĕgŏ quæ fŭĕrām, tē dīscēdēntĕ, pŭēllă (Penelope). *O.* Vĭdŭæ cēssātĕ pŭēllæ. *Id.* SYN. Fēmĭnă. *Voy.* Uxor. || *Qqf. En parlant d'une femelle.* Nēc īnvĕnīmŭs Dīgnŭm tām tĕnĕrā vĭrŭm pŭēllā. *M.* (I, 110, de catella).

Pŭēllārĭs, ĕ. *De jeune fille.* Prædă pŭēllārēs ănĭmōs prōlēctăt ĭnānĭs. *O.* (Et *Juv.* 15, 137). SYN. Vīrgĭnĕŭs.

Pŭēllŭlă, æ, *f. dimin. de* Puella. Cōntĭnŭō quāmdām nāctŭs ēst pŭēllŭlăm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 31). Rīvālēs sŏcĭī pŭēllŭlārŭm. *Cat.* (57, 9. *Id.* 61, 57).

† Pŭēllŭs, ī, *m. Jeune garçon, jeune enfant.* Ūndĕ pŭēllōs Sūscĭpĕre, ēt pārtū pōssĭnt dītēscĕrĕ dūlcī. *Lr.* (IV, 1246). Prætĕrĕā, sī fōrtĕ prĕmĭt strīx ātră pŭēllōs. *Ser. Sam.* (vs. 1041. Adde *Lucil.* et *Enn.* apud *Non.* 2, 688. Cf. *Prisc.* 697). *Voy.* Infans.

Pŭĕr, ĕrī, *m. Enfant, jeune garçon.* Făllĕ dŏlo, ēt nōtōs pŭĕrī pŭĕr īndŭĕ vūltŭs. *V.* Rēddĕrĕ quī vōcēs jām scĭt pŭĕr, ēt pĕdĕ cērtō. *H.* Pænĕ mĭhī pŭĕrō cōgnĭtĕ pænĕ pŭĕr. *O.* SYN. Ĕphēbŭs, ădŏlēscēns, *qqf.* pŭēllŭs, *par ext.* īnfāns. EP. Pārvŭs, pārvŭlŭs. tĕnĕr, mōllĭs, īmbērbĭs *ou* īmbērbŭs, īmpūbēs; cāndĭdŭs, fōrmōsŭs, īngĕnŭŭs, vĕrēcūndŭs; lĕvĭs, īncaūtŭs, īmprōvĭdŭs. PPH. Pŭĕrōrŭm ætās īmprōvĭdă. Ævī rŭdĭs. Prīmĭs, tĕnĕrĭs ĭn ānnĭs. Prīmĭs sŭb ānnĭs. PHR. Tĕnĕrĭs ădhūc ĭn ānnĭs. *St.* Prīmōne ĭn ævō vĭrĭdĭs, ān frācto ōccĭdĭt? *Sen.* Īnnŏcŭa ēst ætās. *L. Voy.* Infans, Pueritia. || Ā pŭĕrō *ou* pŭĕrĭs (ἐκ παιδός; *ou* παίδων). *Dès l'enfance.* Sērvum ūnā mīttĭt, qui ōlim ā pŭĕrō pārvŏlō Mĭhĭ pædăgōgŭs fŭĕrăt. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 89). Nōs jam ā pŭĕrĭs īllĭcō nātī sĕnēs. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 2). SYN. Prīmĭs āb ānnĭs. Ā pŭĕrīlĭbŭs ānnĭs. Dē tĕnĕrō ūnguī. || *Enfant de, fils.* Tūquĕ pŭĕrquĕ tŭŭs. *V.* Thēbānæquĕ jŭbēt mē Sĕmĕlēs pŭĕr. *H.* Pŭĕrōs Lēdæ. *Id. Voy.* Filius. || *Qqf. Jeune homme.* Prōsĕquĭtūrque ŏcŭlĭs pŭĕr ādvĕnĕrātŭs ĕūntēs (de Scipione annos jam nato plus viginti) *Sil.* Quĭsquĭs ĕrĭt vītæ, scrībām, cŏlŏr: Ō pŭĕr, ūt sīs Vītālĭs mĕtŭō! *H.* Ōctāvī vĕnĕrāndĕ, mĕĭs āllă-

hērĕ cœptīs, Sānctĕ pŭĕr. (*Culex*, 25.) SYN. Jŭvĕnĭs. *Voy. ce mot.* || *Esclave.* Pērsĭcōs ōdī, pŭĕr, āppărātūs. *H.* Pŭĕr āltē cīnctŭs. Pŭĕrōsquĕ vērnās. *Id.* Plēbēiōs călĭcēs.... Pōrrĭgĕt īncūltūs pŭĕr. *J.* (11, 145). *Voy.* Servus. || † *Du fém.* Sānctă pŭĕr, Sātūrnī fīlĭă. *Liv. And.* (apud *Prisc.* 697. *Næv.* ibid.). Mĕă pŭĕr. *Poet.* (apud *Char.* 64. Cf. *Prisc.* 923).

† Pŭĕră, *f. Voy.* Puerus.

Pŭĕrāscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir enfant, et au fig. Rajeunir.* Ōbdūctōsquĕ sĕnī făcĭēs pŭĕrāscĕrĕ sēnsūs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 55).

† Pŭĕrĕ, *ancien vocatif. Voy.* Puerus.

Pŭĕrīlĭs, ĕ. *D'enfant, enfantin.* Tēlă mănū jām tūm tĕnĕrā pŭĕrīlĭă tōrsĭt. *V.* Āh! quām vīrgĭnĕŭs pŭĕrīlī vūltŭs ĭn ōre ēst! *O.* SYN. Tĕnĕr, mōllĭs, jŭvĕnīlĭs, jŭvĕnĭs. || *Au fig. Inconsidéré.* Stūltē, quĭd ō frūstrā vōtīs pŭĕrīlĭbŭs ōptās? *O.* Īnēptī vēstrā pŭĕrīlī sēntēntĭā. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 56). Sī pŭĕrīlĭŭs hīs rătĭo ēsse ēvīncĕt ămārĕ. *H.* SYN. Īncōnsūltŭs, etc.

Pŭĕrīlĭtĕr. *En enfant.* Quæ mŏdŏ dēcērpēns tĕnĕrō pŭĕrīlĭtĕr ūnguī. *Pp.* (I, 20, 39). Pŭĕrīlĭtĕr lūdēntēs fōrte īnspēxĕrānt. *Ph.* PPH. Pŭĕrī, pŭĕrōrŭm mōrĕ *ou* dē mōrĕ. || *Au fig.* Nĭmīs tū quĭdēm stūltŭs ēs pŭĕrīlĭtĕr. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 42).

Pŭĕrĭtĭă, *et sync.* Pŭērtĭă, æ, *f. Enfance, adolescence.* Nām mĭhĭ cŭm ĕō jam īnde ūsque ā pŭĕrĭtĭā. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 9). Quī nōs tāntŏpĕre īndūlgēnt īn pŭĕrĭtĭā. *Afran.* (apud *Non.* 9, 19). Āctæ nōn ălĭō rēgĕ pŭērtĭæ. *H.* SYN. Īnfāntĭă, ădŏlēscēntĭă, jŭvēntă. PPH. Pŭĕrīlēs, prīmī, tĕnĕrī, rŭdēs *ou* īncaūtī ānnī. Ætās pŭĕrīlĭs, tĕnĕră, mōllĭs, prīmă, īmprōvĭdă. Tēmpŭs pŭĕrīlĕ. Prīmŭm ævŭm. Prīmă pārs ævī. Ætātĭs prīmŭm tēmpŭs. PHR. Pŭĕrīlĭbŭs ānnīs. *M.* Īmpūbĭbŭs ānnīs. *O. Voy.* Puer, Juventa.

Pŭĕrĭtĭēs, ēī, *f. Comme le précédent.* || † Pŭērĭtĭēs, *synér.* Huīc mĕă prīncĭpĭō Crēdĭtă pŭērĭtĭēs. *Aus.* (*Prof.* 10, 15).

Pŭērpĕră, æ, *f. Accouchée, mère.* Hīnc quŏquĕ Jūnōnēm fūgīssĕ pŭērpĕră fērtŭr. *O.* Laūdāntŭr sĭmĭlī prōlĕ pŭērpĕræ. *H.* SYN. Ēnīxă, fētă, mātĕr. || — ŭs, ă, ŭm. *Qui concerne l'accouchement.* Ādmōvītquĕ mănŭs, ēt vērbă pŭērpĕră dīxĭt. *O.*

Pŭērpĕrĭŭm, ĭī, *n. Accouchement, enfantement.* Fālsūm mēndācī vēntrĕ pŭērpĕrĭŭm. *Cat.* (61, 48. Adde *Pl. Truc.* II, 5, 22). Tālĕ pŭērpĕrĭŭm quŏtĭēs Lūcīnă rĕsōlvĭt. *Sid.* (2, 112). SYN. Pārtŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Īpsām pōrro ănĭmām crūdēlĭă vūlnĕră cārpūnt Māllĕ pŭērpĕrĭīs. *Prud.* (*Ham.* 618, scil. peccaminibus). || *Enfants.* Quērcŭs laūrīquĕ fĕrēbānt Crūdă pŭērpĕrĭă. *St.* SYN. Pārtŭs, prōlēs, etc.

Pŭērpĕrŭs, *adj. Voy.* Puerpera.

Pŭērtĭă. *Voy.* Pueritia.

Pŭĕrŭlŭs, ī, *m. Petit garçon. Voy. dans* Præcox.

† Pŭĕrŭs, ī, *m. arch. pour* Puer. Pŭĕrĕ, jāmne ăbīs? *Pl.* (*Most.* IV, 2, 74. *Id. As.* V, 2, 41, et passim. Adde *Cæcil.* et *Afr.* apud *Prisc.* 697). || Pŭĕră, æ, *f.* Mĕă pŭĕră. *Liv. And.* (apud *Prisc.* 697. Adde *Pl. Truc.* I, 2, 48). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Īn pŭĕrām făcĭēm vĕtĕrānă rĕflōrŭĭt ætās. *P. Nol.* (25, 213).

Pūgă *ou* Pȳgă, æ, *f. Fesse.* Aūt pūga, aūt dēnĭquĕ fāmă. *H.* (Adde *Nov.* ap. *Non.* 1, 184).

Pŭgĭl, ĭlĭs, *m. Athlète pour l'exercice du pugilat.* Tyndărĭdæ frātrēs, hīc ĕquĕs, īllĕ pŭgĭl. *O.* Mēdĭa īntēr cārmĭnă pōscūnt Aūt ūrsum aūt pŭgĭlēs. *H.* SYN. Lŭctātōr, pȳctă, āthlētă. || † Pūgĭl. Ūnctīs pūgĭlĭbŭs mīlēs pūgnābāt Ētrūscŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 517).

Pŭgĭlātōrĭŭs, ă, ŭm. *De poing, qu'on lance avec le poing.* Ĕgŏ tē fōllēm pŭgĭlātōrĭŭm Făcĭām. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 16).

Pŭgĭlātŭs, ūs. *m. Pugilat, combat à coups de poing.* Hīc hŏmŏ pŭgĭlātum īncĭpĭt. *Pl.* (*Capt* IV, 2, 13. *Id. Bac.* III, 3, 24). *Voy* Lucta.

† Pūgĭlĭcē, *adv. En athlète.* (*Pl. Epid* I, 1, 18.)

Pŭgĭllăr, ārĭs, *n., ordint.* Pŭgĭllārĭă, ŭm, *pl., et* Pŭgĭllārēs, ĭŭm, *m. pl. Tablettes pour les correspondances.* Bĭpătēns pŭgĭllăr ēxpĕdī. *Aus.* (*Epig.* 146, 3. Sic *Laber.*, auctore *Charis.* p. 75). Ēt nĕgāt mĭhĭ vōstră rēddĭtūrām Pŭgĭllārĭă, sī pătī pŏtēstĭs. *Cat.* (42, 4. *Pugillares* pluraliter tantum usurpari testatur *Diom.* 315). || *Adj.* Ūndĕ pŭgĭllārēs sŏlĭtī pērcūrrĕrĕ cērās. *Prud.* (*Peri.* 9, 15).

Pŭgĭllŭs, ī, *m. dimin. de* Pugnus. *Poing, main, poignée.* Cūjŭs mūndi ūno ēst hæc māchĭnă tēctă pŭgĭllō, Claūdĭtŭr īn fībrīs, cāstă pŭēllă, tŭīs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 141). Cūjŭs claūdūntŭr cūnctă pŭgĭllō. *Id.* (III, 7, 59). Fŭĕrītquĕ cĭnīscŭlŭs ārēns, Mĭnĭmī mēnsūrā pŭgĭllī. *Prud.* (*Cath.* 10, 144).

Pūgĭō, ōnĭs, *m. Poignard.* Pūgĭō quēm cūrvīs cīngīt brĕvĭs ōrbĭtă vēnīs. *M.* (XIV, 33). Jŭgŭlōquĕ mājōr pūgĭo ēst. *Prud.* (*Cath.* 12, 116). SYN. Sīcă.

Pūgnă, æ, *f. Combat, bataille.* Sēmpĕr ĕquōs ātque ārmă vĭrŭm pūgnāsquĕ cănēbăt. *V.* Quōd nōn tērgă fŭgæ, sēd pūgnæ pēctŏră præbĕt. *O.* Āctĭă pūgnă. *H.* SYN. Cērtāmĕn, prœlĭŭm, cōngrēssŭs, ārmă, ăcĭēs, bēllŭm. EP. Ācrĭs, āspĕră, ătrōx, sævă, fĕră, crūdēlĭs, crŭēntă, īngēns, māgnă; trīstĭs, mĭsĕră, lūgēndă, mĭsĕrāndă, fūnēstă; ăncēps, dŭbĭă, īmpăr, ĭnīquă. PPH. Pūgnæ cērtāmĕn, cērtāmĭnă. Pūgnă cērtāmĭnĭs. Cērtāmĭnă Mārtĭs. Mīlĭtĭæ, Mārtĭs ŏpŭs. *Voy.* Pugno, Bellum. || Pūgnārĕ pūgnăm, *arch.* Māgnām pūgnāvĭmŭ' pūgnăm. *Lucil.* (apud *Don.* ad *Ter. Ad.* V, 4, 5. Adde *Pl. Amph.* I, 1, 97). || *Cesser le combat.* Pūgnām rĕlīnquŏ, dēsĕrŏ, ābrūmpŏ. Ārmă pōnŏ, dēpōnŏ, rĕpōnŏ. Cērtāmĭnĕ, pūgnā dīscēdŏ, sēcēdŏ, rĕcēdŏ, dēsīstŏ. Cāmpō dīscēdŏ. Āb ārmīs sēcēdŏ, dīscēdŏ, rĕcēdŏ, quĭēscŏ. Bēllŭm fīnĭŏ, ābsōlvŏ, pĕrăgŏ. *Voy.* Pax. || *Qqf. Troupes en bataille.* Vōxquĕ dĕī părĭtēr pūgnās aūdītă pĕr ōmnēs. *V. Fl. Voy.* Acies. || *Combat sans armes, rixe.* Sārmēntī scūrræ pūgnām Mēssīquĕ Cĭcīrrī, Mūsă, vĕlīm mĕmŏrēs. *H.* SYN. Cērtāmĕn, rīxă. || *Dans les Comiques: Attaque (par la ruse), assaut.* Jam ălĭquĭd pūgnæ ēdĭdĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 53. *Id. Epid.* III, 4, 16). || *Lutte entre les animaux.* Cērvŭs ĕquŭm, pūgnā mĕlĭōr, cōmmūnĭbŭs hērbīs Pēllēbăt. *H.* || *Combat des éléments.* Āc, vĕlŭt ætērnō cērtāmĭnĕ, prœlĭă pūgnāsque Ēdĕrĕ, tūrmātīm cērtāntĭă. *Lr.* (II, 117). *Voy.* Pugnans.

† Pūgnācŭlŭm, ī, *n. Rempart.* Dētūrbābō jam ĕgo īllūm dē pūgnācŭlīs. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 63).

Pūgnāns, tĭs. *Qui combat.* Dūx bĕnĕ pūgnāntēs īncĭtăt ōrĕ vĭrōs. *O.* SYN. Cērtāns, dēcērtāns, cōnsērtŭs, cōmmīssŭs, cōngrēssŭs. PHR. Cōnsērtæ cāmpīs ăcĭēs. *Sil.* || *Au fig. Qui résiste.* Mĭhĭ quæ pūgnāntĕ cŏrȳmbō Mōllĭă cōntōrtīs āllĭgăt ōssă cŏmīs. *Pp.* (IV, 7, 89). || *Qui est en guerre, opposé, contraire.* Quōd pūgnāntĭă sēmĭnă Fœdŭs pērpĕtŭŭm tĕnēnt. *Boet.* (2, 8). Pērgīs pūgnāntĭă sēcŭm Frōntĭbŭs ādvērsīs cōmpōnĕrĕ. *H.* Āt quāntō mĕlĭōră mŏnēt pūgnāntĭăque īstīs! *Id.* SYN. Pūgnāx, ādvērsŭs, ŏppŏsĭtŭs, cōntrārĭŭs.

Pūgnātŏr, ōrĭs, *m. Combattant.* Cuī pēllīs lātōs hŭmĕrōs... Pūgnātōri ŏpĕrĭt. *V.* Flōrŭĕrāt prīmō clārŭs pūgnātŏr ĭn ævō. *Sil.* (Adde *Sid.* 7, 206.) SYN. Pūgnāns, bēllātŏr, mīlēs, ārmātŭs.

Pūgnātrīx, īcĭs, *f. Femme qui combat.* Īntŭlĭt hōc vūlnŭs bēllāt[rix] sŭbdŏlă. *Prud.* (*Psych.* 683).

Pūgnātŭs, [ă], ŭm. *Combattu, livré.* Bēllă tĭbī tērræ pūgnātă mă[r]ĭquĕ. *H.* (*Id. Od.* III, 19, 4).

Pūgnāx, [ā]cĭs. *Belliqueux.* Ēssēnt pūgnācēs, quī fĕră bēllă că[n]ūnt. *O.* Quăm fŭĭt ēt Tūllī cēnsŭs pū-

gnācĭs ĕt Āncī. *J.* (5, 57). Pūgnācēs īrĕ pĕr hōstēs. *Pp.* (III, 9, 25). SYN. Bēllātŏr, bēllĭgĕr, bēllāx, bēllĭcōsŭs, mārtĭŭs, *par ext.* fōrtĭs, strēnŭŭs. PPH. Ād ārmă prōmptŭs, prōmptĭŏr. Bēllō, ārmīs clārŭs, præclārŭs, māgnŭs, ēgrĕgĭŭs, īnsīgnĭs, præstāns, ūtĭlĭs, īngēns, āspĕr, fōrtĭs, tĕrrĭbĭlĭs, fĕrōx. Ācērrĭmŭs ārmīs. Īn ārmīs ācĕr, vĭŏlēntŭs, sævŭs. Pūgnæ ăvĭdŭs. Fōrtĭă pēctŏră bēllō. Mārtĭs ămāns. Cuī bēllă *ou* prœlĭă cōrdī. VERS. In pūgnæ stŭdĭō quōd dēdĭtă mēns ēst. *Lr.* Gĕnŭs īntrāctābĭlĕ bēllō. *V.* Stŭdĭīs āspērrĭmă bēllī Cārthāgō. Bēllō lēctă jŭvēntŭs. Sūnt nōbīs fōrtĭă bēllō Pēctŏră, sūnt ănĭmī, ēt rēbŭs spēctātă jŭvēntŭs. Vīvĭdă bēllō Dēxtră vĭrīs, ănĭmŭsquĕ fĕrōx pătĭēnsquĕ pĕrīclī. Quōs nūllă fătīgānt Prœlĭă, nēc vīctī pōssūnt ābsīstĕrĕ bēllō. Bēllōquĕ frĕmēntēm Ītălĭām. *Id.* Mārtĕ fĕrōx, ēt vīncī nēscĭŭs ārmīs. *O.* Ācĕr ĕrăt, bēllōquĕ fĕrōx, ād vīmquĕ părātŭs. Bēllī laūdĕ prĭŏr. *Id.* Ēt sĕquĕrĕr dūrōs ætērnī mārtĭs Ālānōs. *L.* Āltrīx bēllōrūm tēllūs. *Sil.* Ārmōrūm præstāns ănĭmīquĕ. *St.* Fĕrŭs ōmnī pēctŏrĕ sævĭt Mārtĭs ămŏr. *Id.* Ārmă fătīgānt Rūrĭcŏlæ, Grădīvĕ, tŭī. *V. Fl. Voy.* Fortis. || *Au fig.* Vīctăquĕ pūgnācī jūră sŭb ēnsĕ jăcēnt. *O.* || *Opposé, contraire.* Quūmquĕ sĭt īgnĭs ăquæ pūgnāx. *O. Voy.* Pugnans.

┼ Pūgnĕŭs, ă, ŭm. *De poing.* Tĭbĭ mēssĭs īn ōrĕ fīēt mērgīs pūgnĕīs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 58).

┼ Pūgnĭtŭs, *adv. A coups de poing.* Pūgnĭtŭs pēssŭmdărī. *Cæc.* (apud *Non.* 11, 38).

Pūgnŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Combattre.* Ēt tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ vĕrūquĕ Săbēllō. *V.* Nūnc quŏnĭăm fĕrŭs hīc prō caūsā pūgnăt ĭnīquā. *O.* SYN. Cērtŏ, dēcērtŏ, dīmĭcŏ, cōnflīgŏ, cōncūrrŏ, cōntēndŏ, cōngrĕdĭŏr, bēllŏ *ou* bēllŏr, cōcŏ, dēcērnŏ, cōmmīttŏr, *qqf.* cērnŏ. PPH. Pūgnăm cōmmīttŏ, ĭnĕŏ, ŏbĕŏ, tēntŏ, lăcēssŏ, īnvādŏ. Cērtāmēn ĭnĕŏ, ŏbĕŏ. Mănŭs, mănŭm cōnfĕrŏ, cōnsĕrŏ, cōmmīttŏ. Dēxtrăm cōnsĕrŏ. Pūgnā, fĕrrō, ārmīs cōncūrrŏ, dēcērnŏ, dīmĭcŏ, cōntēndŏ. Prœlĭă mŏvĕŏ, mīscĕŏ, cōnsĕrŏ, dō, cōmmīttŏ. Mārtĕm lăcēssŏ, fătīgŏ. Ād pūgnăm ĕŏ. Īn pūgnăm fĕrŏr. Ād pūgnăm ĕxĕŏ, prōcūrrŏ, rŭŏ. Pūgnæ ōccūrrŏ, mē crēdŏ *ou* cōmmīttŏ. Īn ādvērsōs, īn hōstēs tēndŏ. Pūgnă cōmmīttĭtŭr. VERS. Ĭnĕānt pūgnās, ēt prœlĭă tēntēnt. *V.* Nūnc tōtīs īn vūlnĕră vīrĭbŭs ītŭr. Sī quāndō ād prœlĭă vēntum ēst. Īmmīscēntquĕ mănŭs mănĭbŭs, pūgnāmquĕ lăcēssūnt. Pūgna āspĕră sūrgĭt. Īllī īntēr sēsē dūrī cērtāmĭnă mārtĭs Cōntŭlĕrānt. Ēffūsō crūdēscūnt sānguĭnĕ pūgnæ. Ŭbĭ sānguĭnĕ bēllūm Īmbūĭt, āc prīmæ cōmmīsĭt fūnĕră pūgnæ. Aūdĕt prīmă mănū tēntārĕ pĕrīcŭlă bēllī. Ænĕădæ īn fĕrrūm prō lībērtātĕ rŭĕbānt. Clȳpĕātăquĕ tōtīs Āgmĭnă dēnsēntūr cāmpīs. Mūltă vī prœlĭă mīscēnt. Ūndĭquĕ cōllēctī cŏĕūnt, mārtēmquĕ fătīgānt. Heū! quāntum īntēr sē bēllūm, sī līmĭnă vītæ Āttĭgĕrīnt, quāntās ăcĭēs strāgēmquĕ cĭēbūnt! Prōcūrsū răpĭdō, cōnjēctīs ēmĭnŭs hāstīs, Īnvādūnt mārtēm. Si āspĕră mārtĭs Pūgnă vŏcĕt. *Id.* Prīmă mŏvĕt cōllātā prœlĭă dēxtrā. *O.* Ārmă mŏvēnt pūgnăm. Cōncūrrĭt Lătĭō Tȳrrhēnĭă tōtā, dĭūquĕ Ārdŭă sōllĭcĭtīs vīctōrĭă quærĭtŭr ārmīs. *Id.* Cōnfērrĕ mănū cērtāmĭnă pūgnæ. *Lr.* Pūgnare ēt prœlĭa ŏbīrĕ. *Id.* Ērgo ŭtrīnquĕ părī cōncūrrūnt āgmĭnă mōtū Īrārūm. *L.* Pūgna ēst dē paūpĕrĕ rēgnō. *St.* Māgna īndŏcĭlĭs dāt prœlĭă Mēdŭs. *Grat.* Cōncūrrĭtŭr : hōræ Mōmēnto aūt cĭtă mōrs vĕnĭt, aūt vīctōrĭă lætă. *H. Voy.* Bellum, Exercitus. || *Pass. unip.* Stānt bēllī caūsæ, pūgnātŭr cōmĭnŭs ārmīs. *V.* || *Act.* Pūgnāvĭt... Dīcēndă Mūsīs prœlĭă. *H. Voy.* Pugna, Pugnatus. || *Au fig. Lutter, résister.* Plăcĭtōne ĕtĭām pūgnābĭs ămōrī? *V.* Īnsūltāns sŏnĭpēs, ēt prēssīs pūgnăt hăbēnīs. *Id.* Nē pūgnēt vūlgŭs hăbēnīs. *St.* Nōstrīs pūgnāvĭt mœnĭtīs fŭrŏr. *Sil.* Rĕsīstŏ, ŏbsīstŏ, ŏblūctŏr, etc. *Voy.* Resisto. || *Être contraire.* Pūgnăt sēntēntĭă sēcūm. *H.* Frīgĭdă pūgnābānt călĭdīs. *O* SYN. Dīssĭdĕŏ. || *S'efforcer de.* Pūgnăt īn ādvērsās īrĕ nătātŏr ăquās. *O.* Pūgnăt mōllēs ēvīncĕrĕ sōmnōs. *Id.* Īn chăŏs āntīquūm pūgnānt tēmōnĕ rĕvērtī. *Cl. Voy.* Conor. || *Dans les Comiques : Attaquer par ruse.* (*Ter. Ad.* V, 3, 57.)

Pūgnŭs, ī, *m. Poing.* Ūnguĭbŭs ōră sŏrŏr fœdāns ēt pēctŏră pūgnīs. *V.* Jŭvĕnīlī pēctŏră pūgnō Rūpĭt. *O.* Ūnguĭbŭs ēt pūgnīs, deīn fūstĭbŭs, ātque ĭtă pōrrō Pūgnābānt ārmīs. *H.* SYN. Mănŭs. || Pūgnō *ou* Pūgnīs cōntūndŏ, cædŏ, pēctŏ, etc. *Donner des coups de poings.* Īmpīngĕ pūgnūm. *Pl.* Pēctĕ pūgnīs. Mē pūgnīs cōntŭdĭt. Pēndēntem īncūrsābō pūgnīs. *Id.* Pūgnō nē pērcŭtĕ dēntēs. *M.* Pūgnīs cæsŭs. *H.* || *Pugilat.* Nĕquĕ pūgnō, Nĕquĕ sēgnī pĕdĕ vīctŭs. *H.*

Pūlchĕr, chră, chrŭm, *ou* cră, crŭm. *Beau, au physique.* Grātĭŏr ēt pūlchrō vĕnĭēns īn cōrpŏrĕ vīrtūs. *V.* Tūrbă dŏcēndă vĕnīt, pūlchræ tūrpēsquĕ pŭēllæ. *O.* Pūlchērrĭmŭs Āstŭr. *V.* SYN. Fōrmōsŭs, dĕcōrŭs, dĕcēns, spĕcĭōsŭs, bēllŭs, vĕnūstŭs, pērpūlchĕr, hŏnēstŭs, *qqf.* nĭtĭdŭs. PPH Fōrmā cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, īnsīgnĭs, præstāns, pūlchĕr, clārŭs, præclārŭs, dōtātŭs, pūlchērrĭmŭs. Făcĭē spēctābĭlĭs. Făcĭē, fōrmā, spĕcĭē ēgrĕgĭā, ēxĭmĭā, hŏnēstā, dĕcēntĕ *ou* dĕcēntī, præstāntĕ, sŭpĕrāntĕ, bŏnā. Pūlchrō, præstāntī cōrpŏrĕ. Cōrpŏrĭs ēgrĕgĭī. Cuī pūlchră fōrmă, spĕcĭēs, ōră. Dĕcōrĕ fēlīx. Fōrmæ dĕcōrĕ *ou* dĕcōrĕ, mūnĕrĕ, hŏnōrĕ præstāns, īnsīgnĭs. Quī *ou* quæ ōmnēs fōrmā vīncĭt, sŭpĕrăt. VERS. Quārūm, quæ fōrmā pūlchērrĭmă, Dēĭŏpēăm, etc. *V.* Īpsĕ āntĕ ălĭōs pūlchērrĭmŭs ōmnēs. Quō pūlchrĭŏr āltĕr Nōn fŭĭt Ænĕădūm. Ūt fōrtĕ nŏvēm pūlchērrĭmă frātrūm Cōrpŏră cōnstĭtĕrānt. Ēgrĕgĭō tāntūm dĕcŭs ēnĭtĕt ōrĕ. *Id.* Laūdātīssĭmă fōrmæ Dōtĕ fŭĭt vīrgō. *O.* Dōtātīssĭmă fōrmā. Quā nūllă dĕcēntĭŏr. Rāră quĭdēm făcĭē. Jŭvĕnūm pūlchērrĭmŭs āltĕr. *Id.* Quō grātĭŏr ōră Nōn fŭĭt, āc nūllā nĭtŭīt plūs frōntĕ dĕcōrĭs. *Sil.* || *Beau, en parl. des choses.* Vărĭōs pūlchrā tēstūdĭnĕ pōstēs. *V.* Pūlchrō sēdēt īllă rĕcēssū. *O.* Cāmpī pūlchrōs spēctāntĭs īn hōrtōs. *Id.* Sēd pānĭs lōngē pūlchērrĭmŭs. *H.* Pūlchræ tŭnĭcæ. *Id.* || *Au fig. Beau, louable.* Nōn sătĭs ēst pūlchra ēssĕ pŏēmătă, dūlcĭă sūntō. *H.* Cōnsĭlĭīs părĕ, quæ nūnc pūlchērrĭmă Naūtēs Dāt sĕnĭŏr. *V.* Pūlchērrĭmă dīctū. *J.* (11, 56). SYN. Ēgrĕgĭŭs, præstāns, laūdābĭlĭs, laūdāndŭs. || *Cher, précieux.* Ād pœnām pūlchrā prō lībērtātĕ vŏcābĭt. *V.* Pūlchērrĭmă præmĭă. *Id.* Dīvīna hūmānăquĕ pūlchrīs Dīvĭtĭīs părēnt. *H.* SYN. Cārŭs, prĕtĭōsŭs. || *Riche, brillant.* Pūlchrīsquĕ pĕr ūrbēm Fūnĕrĭbŭs fĕrrī. *O.* SYN. Clārŭs, præclārŭs, ēgrĕgĭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, splēndĭdŭs, māgnĭfĭcŭs. *Voy.* Dives. || *Beau, glorieux.* Pūlchrāmquĕ pĕtūnt pēr vūlnĕră mōrtēm. *V.* Pūlchrūmquĕ mŏrī sūccūrrĭt īn ārmīs. *Id.* Hānc mĭhĭ mīlĭtĭām, vĕtĕrūm quæ pūlchrĭŏr āctīs, Ānnŭĕ. *V. Fl.* Pūlchrĭŭs hāc fŭĕrăt, Trōjă, pĕrīrĕ tĭbĭ. *Pp.* (II, 3, 34). SYN. Dĕcōrŭs, glōrĭōsŭs, hŏnēstŭs. || *Illustre, noble.* Nāscētŭr pūlchrā Trōjānŭs ŏrīgĭnĕ Cæsăr. *V. Voy.* Nobilis. || *Heureux, favorable.* Crēssā nē cărĕāt pūlchră dĭēs nŏtā. *H.* Rēspĭcĭăt nōstrōs ŭtĭnām fōrtūnă lăbōrēs Pūlchrĭŏr! *Calp.* (4, 164). *Voy.* Faustus, Favens. || ? *Brave* Sătŭs Hērcŭlĕ pūlchrō Pūlchĕr Ăvēntīnŭs. *V.* (*Æ.* VII, 656. Sic enim *Serv.* interpretatur, ut græce καλός). || *n. pris adv.* Aūrī rĕcŏctā vēnā pūlchrūm splēndĕăt. *Prud.* (*Cath.* 7, 76). *Voy. le suiv.*

Pūlchrē, *adv. Avec beauté, élégance.* Sīgnūm pīctūm pūlchrē vīdĕrĭs. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 18). Ān nŏvă cōnsūmptīs sūrgānt pāllātĭă flāmmīs Pūlchrĭŭs. *St.* SYN. Dĕcōrē, spĕcĭōsē, bēllē, ēgrĕgĭē, bĕnĕ. || *Bien.* Pūlchrē vălĕt Chărīnŭs, ēt tămĕn pāllĕt. *M.* (I, 78,

Pŭlchrē mūnītum ārbĭtrŏr. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 6, oppidum). Pŭlchrē dĭctŭm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 26). Quæ gĕnŭs ŭtrūmquĕ quūm nōssĕt pŭlchĕrrĭmē. *Ph.* SYN. Bĕnĕ, prŏbē, etc. *Voy.* Bene. || *Formule d'approbation, de réponse affirmative.* Clāmābĭt ĕnĭm : Pŭlchrē! bĕnĕ! rēctē! *H.* Jām tĕnēs præcēpta īn cōrdĕ? Pŭlchrē. *Pl.* (*Pœn.* III, 2, 1. Et *Ter. Eun.* IV, 7, 8). || *Beaucoup.* Quūm pŭlchrē nōstrī dŏmĭnæ plăcŭērĕ lĭbēllī. *O.* Quŏd pŭlchrē nĕgās. *Ph. Voy.* Multum. || *Entièrement.* Pŭlchrē, Pălĭnūre, ŏccīdī. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 58. *Id. Mil.* II, 4, 50, peristi pulchre). SYN. Plānē, ōmnīnō, prŏrsŭs, etc. || *Heureusement.* Mē vīctĭtārĕ pŭlchrē, tē mĭsĕrĭs mŏdĭs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 51). Pŭlchrē quūm dĕgĕrĕt ævŭm. *Lr.* (V, 173). SYN. Bĕnĕ, fēlīcĭtĕr. || — ēst mĭhĭ. *Avoir du bon temps, du plaisir.* Fūndānī, pŭlchrē fŭĕrĭt tĭbĭ, nōssĕ lăbōrĕ. *H.* Quīn ōbsōnĭŭm Cūrāmŭs, ŭt pŭlchrē sīmŭs. *Pl.* (*Merc.* III, 3, 21). Ēst pŭlchrē tĭbĭ cūm tŭō părēntĕ. *Cat.* (23, 5).

† Pŭlchrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Devenir beau, s'embellir.* Āt sŭccīs hĕdĕræ pŭlchrēscĭt fœdă cĭcātrīx. *Ser. Sam.* (vs. 824). Pōstrēmūm tāntō pŏpŭlī pŭlchrēscĭs ămōrĕ. (*Anthol.* II, p. 613.)

† Pŭlchrĭtās, ātĭs, *f.* *Beauté.* (*Cæcil.* apud *Non.* 2, 665.)

Pŭlchrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f.* *Beauté.* Nīl ădĕrăt ădjūmēnti ăd pŭlchrĭtūdĭnĕm. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 55). Hŏmĭnĕm... nĭmĭă pŭlchrĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 8). Sēnsŭs hĕbēscūnt, pŭlchrĭtūdŏ dĕpĕrĭt. *Eugen.* (12, 14). SYN. Fōrmă, dĕcŏr, grātĭă, vĕnŭstās, nĭtŏr. EP. Dĕcōră, præstāns, īnsīgnĭs, ēgrĕgĭă, ēxĭmĭă ; frăgĭlĭs, brĕvĭs, flūxă. PPH. Fōrmæ dĕcŭs, dĕcŏr, hŏnŏr *ou* hŏnōs, grātĭă. Făcĭēs, fōrmă, spĕcĭēs ēxĭmĭă, ēgrĕgĭă, bŏnă, hŏnēstă. Dōs ōrĭs. Pŭlchrŭm *ou* ēxĭmĭŭm cōrpŭs. *Voy.* Pulcher.

Pūlēĭum *ou* Pūlējŭm, *et* Pūlĕgĭŭm, ĭī, *n.* *Pouliot, plante.* Quădrīmă nĭgrī nēc cŏrōnă pūlējī. *M.* (XII, 32). Pūlĕgĭūmquĕ pŏtēns ūnă sŭpĕr aūrĕ lŏcābĭs. *Ser. Sam.* (vs. 18. *Id.* 599, puleium. Apud *Plin.* semper scribitur *Pulegium*).

Pūlēx, ĭcĭs, *m.* *Puce.* Pūlĭcĕ, vēl sī quĭd pūlĭcĕ sōrdĭdĭŭs. *M.* (XIV, 83). Ūt mūscæ, cŭlĭcēs, cīmĭcēs, pēdēsquĕ, pūlĭcēsquĕ. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 14). || *Puceron de légumes.* Pārvŭlŭs aūt pūlēx īrrēpēns dēntĕ lăcēssăt. *Col.* (X, 321). || † Pūlēx. Pārvĕ pūlēx, ēt ămāră lŭēs. *Ofilius Sergian.* (*de Pulice*, vs. 1, in *Poet. Min.* VII, p. 275 Lemaire).

Pūllārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les petits.* Quĭs Mārcŭs? Fēlēs nūpĕr pūllārĭă dīctŭs. *Aus.* (*Epig.* 70, 5. Etiam *pullaria manus* apud *Plaut.*, auctore *Festo*).

Pūllātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de deuil.* Pūllātī prŏcĕrēs, dĭffērt vădĭmōnĭă prætŏr. *J.* (3, 213). *Voy.* Atratus. || *Qqf. Noir.* Cērtĭŏr āccrēscĭt pūllātĭs vūltĭbŭs hōrrŏr. *Alcim.* (I, 204, de Indis).

Pūllŏ, ās, ārĕ, *n.* *Comme* Pullulo. Vērnāntī grāmĭnĕ sīlvă Pūllăt, ĕt æstīvās, etc. *Calp.* (5, 19).

Pūllŭlāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Comme* Pullulo. Ŭtrūm rĕnātĭs pūllŭlāscăt ārtŭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 882).

Pūllŭlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Pousser des rejetons, donner des jets.* Pūllŭlăt āb rādīce ălĭīs dēnsīssĭmă sīlvă. *V.* Flōrĭdă quūm sŏbŏlēs mātērnā pūllŭlăt ālvō. *Col.* (X, 146). Pūllŭlĕt ēt nōstrō fārrĕ nŏvālĕ fĕrāx. *Fort.* (VII, 12, 116). SYN. Gērmĭnŏ, frŭtĭcŏ, lūxŭrĭŏ. || *Au fig. Se reproduire, pulluler.* Tōt pūllŭlăt ātră cŏlŭbrĭs. *V.* Āc vĕlŭt ēxhaūstā rĕcĭdīvŭs pūllŭlĕt ārcā Nūmmŭs. *J.* (6, 363).

1. Pūllŭs, ă, ŭm. *Noir.* Rējĭcĕ, nē măcŭlĭs īnfūscēt vēllĕră pūllĭs. *V.* Cōncīdĭt ăd măgĭcōs hōstĭă pūllă dĕōs. *Tib.* (I, 2, 64). Seū pēndēnt nĭvĕā pūllī cērvīcĕ căpīllī. *O.* Pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs. *Id. Voy.* Niger. || *Subst. n. Couleur noire.* Pūllă dĕcēnt nĭvĕās. *O.* Ōbscūrăquĕ cārbăsă pūllō. *Id.*

2. Pūllŭs, ī, *m.* (*sync. de* Puellus). *Petit de quadrupède; en partic. Poulain.* Cōntĭnŭō pĕcŏrĭs gĕnĕrōsī pūllŭs īn ārvĭs Āltĭŭs īngrĕdĭtŭr. *V.* Cuī tōtām trĕmŭlī frōntēm Cæsōnĭă pūllī Īnfūdĭt. *J.* (6, 615). || *Petits d'oiseaux.* Ūt āssĭdēns īmplūmĭbŭs pūllĭs ăvĭs. *H.* Sērpēntĕ cĭcōnĭă pūllōs Nūtrĭt. *J.* (14, 74). Quăsĭ cŏlūmbæ pūllī. *Pl.* (*As.* I, 3, 57). SYN. Fētŭs, nīdī, nātī, prōlēs, prōgĕnĭēs. || — gāllīnācĕŭs, *et absolt. Poulet.* Cōnclūsī ĭtĭdem ŭtī pūllī gāllīnācĕī. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 80). Āccĭpĭs ūvăm, Pūllōs, ōvă, cădūm tĕmētī. *H.* (*Id. Sat.* I, 3, 92). || *Qqf. Enfant.* Ēt pūllūm, mălĕ pārvŭs Sī cuī fīlĭŭs ēst (appellat). *H.* Meūs pūllŭs, pāssĕr, etc. *Pl.* (*Cas.* I, vs. 50. Cf. *Gloss. Plac.*). || *Rejeton, jet, jeune pousse.* Glāndēsquĕ cădūcæ Tēmpēstīvă dăbānt pūllōrum ēxāmĭnă sŭbtĕr. *Lr.* (V, 1361).

Pūlmēntārĭŭm, ĭī, *n.* *Comme le suiv.* Ūnctă cădūnt lāxīs tūnc pūlmēntārĭă lābrīs. *Pers.* (3, 102). Vēnĭt quī pūlmēntārĭă cōndĭt. *J.* (7, 185). Tū pūlmēntārĭă quære Sūdāndō. *H.* Ēt, quŏd fāstīdĭt quīsquĕ, pūlmēntārĭŭm. *Ph.*

Pūlmēntŭm, ī, *n.* *Potage, purée, ragoût, matelote; en gén. Mets.* Īpse ĕgŏ pūlmēnto ūtŏr măgĭs. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 84). Cœnēs ŭt părĭtĕr pūlmēntă lăbōrĭbŭs ēmptă. *H.* Mūllum, īn sīngŭlă quēm mĭnŭās pūlmēntă nĕcēsse ēst. *Id.* SYN. Pūlmēntārĭŭm, *par ext.* fērcŭlŭm, dăpēs.

Pūlmŏ, ōnĭs, *m.* *Poumon; par ext. Entrailles.* Ēt fīxō fērrum īn pūlmōnĕ tĕpēscĭt. *V.* Quŏd pūlmo, ănĭmæ prælārgŭs, ănhēlĕt. *Pers.* (1, 14). Īmĭs pūlmōnĭbŭs ērrăt Īgnĭs ĕdāx. *O.* SYN. *Par ext.* Cŏr, præcōrdĭă, vīscĕră. EP. Mōllĭs, tŭmēns, tŭmĭdŭs, spīrāns, tĕpēns, tĕpĭdŭs. PPH. Ănĭmæ spīrāmēntă, spīrācŭlă. Pūlmōnĭs fībræ *ou* mĕātŭs. VERS. Āddĭtŭr ēt tĕnŭī pāscēndŭs ăb āĕrĕ pūlmŏ, Ūt cōncēptă trăhēns lēntī spīrāmĭnă flātŭs, Āccĭpĭăt rēddēns, rēddăt quās sūmpsĕrĭt aūrās, Pērquĕ vĭcēs crēbrō pēllātŭr ănhēlĭtŭs haūstū. *Alcim.* (I, 105). || Pūlmōnĕm ăgĭtŏ mŏvĕŏ, etc. *Rire.* Pērpĕtŭō rīsū pūlmōnem ăgĭtārĕ sŏlēbăt. *J.* (10, 33). Nōnnĕ pūlmōnĕm mŏvĕt Dērīsŭs? *Prud.* (*Peri.* 10, 248). *Voy.* Rideo. || *Entrailles des victimes.* Călĭdæ pūlmōnĕ cŏlūmbæ Trāctātō. *J.* (6, 548). Pūlmōnĭs ănhēlī Fībră lătĕt. *L. Voy.* Exta.

Pūlmōnĕŭs, ă, ŭm. *De poumon.* Pūlmōnĕum ĕdĕpōl nĭmĭ' vĕlīm vŏmĭtūm vŏmās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 27. *Id. Epid.* V, 1, 21).

Pūlpă, æ, *f.* *Maigre de la viande, chair.* Ēt pūlpām dŭbĭō dĕ pĕtăsōnĕ vŏrās. *M.* (III, 77). Ēt pūlpās dūcĕrĕ dōctă mănŭs. (*Anthol.* II, p. 446.) SYN. Cărŏ. || *Au fig.* Ēt bŏnă dīs ēx hāc scĕlĕrātā dūcĕrĕ pūlpă. *Pers.* (2, 63). Nēc fās ēst mĭhĭ rēgĭō măgīstrō Plēbēiām nŭmĕrōs dŏcērĕ pūlpām. *Aus.* (*Epist.* 5, 96). || *Pulpe, chair des fruits.*

Pūlpāmēntŭm, ī, *n.* *Ragoût.* Ēt pūlpāmēntūm quærĭs. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 36. Et *Pl. Ps.* IV, 1, 37) SYN. Pūlpāmĕn. *Voy.* Pulmentum.

Pūlpĭtŭm, ī, *n.* *Le théâtre, la scène.* Nēc fŭĕrān lĭquĭdō pūlpĭtă rūbră crŏcō. *O.* Trāxĭtquĕ văgŭs pē pūlpĭtă vēstēm. *H.* Hŏmŏ mĕŭs se īn pūlpĭtō Tōtūn prōstērnĭt. *Ph.* SYN. Scēnă, thĕātrŭm. || *Tréteaux tribune, chaire.* Lōngă pĕr āngūstōs fīgāmŭs pūl pĭtă vīcōs. *J.* (6, 78). Grāmmătĭcās ămbīrĕ trĭbŭs ēt pūlpĭtă dīgnŏr. *H.* Pūlpĭtă tēmplōrūm, nĕ pūlpĭtă quærĕ tăbērnæ. *Luxor.* (in *Anth.* II, p. 588).

Pūlpŏ, ās, ārĕ, *n.* *Crier comme le vautour.* Vūltŭr pūlpārĕ prŏbātŭr. (*Auct. Phil.* 27.)

Pūls, pūltĭs, *f.* *Bouillie, purée.* Quŏd mĕă cūm vĕtŭlō cŏlŭĭt pūls ānnŭă lībō. *J.* (16, 38. Sic *Aus.*

Idyl. 12, *de Cib.* 7). Āmplĭŏr, ēt grāndēs fūmābānt pūltĭbŭs ōllæ. *J.* (14, 171). Fœnĭsēcæ crāssō vĭtĭārūnt ūnguĭnĕ pūltēs. *Pers.* (6, 40). || *Au fig.* Caūtĭbŭs tīnctīs călĭdā sŏlūtī Pūltĕ cĕrēbrī. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 75).

Pūlsātĭŏ, *f. Action de frapper. Voy.* Pultatio.

Pūlsātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui frappe.* Cĭthăræ pūlsātŏr Ăpōllŏ. *V. Fl.*

Pūlsātŭs, ă, ŭm. *Frappé, battu.* Pūlsātæ sŏnŭērĕ fŏrēs. *L.* Æquŏr Ĭāsŏnĭō pūlsātūm rēmĭgĕ prīmŭm. *O.* Pūlsātŭsvĕ părēns. *V.* || *Chassé.* Pūlsātōs rĕfĕrēns īnfēctō fœdĕrĕ dīvōs. *V.*

Pūlsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Pello. *Frapper, battre.* Pīnĭfĕrūm căpŭt ēt vēntō pūlsātŭr ĕt īmbrī. *V.* Tērrās ĕgŏ grāndĭnĕ pūlsŏ. *O.* Căpŭlō căvă tēmpŏră pūlsăt. *Id.* SYN. Vērbĕrŏ, cædŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, etc. *Voy.* Verbero. || *Frapper ou heurter à la porte.* Sūb gāllī cāntūm cōnsūltŏr ŭbi ōstĭă pūlsăt. *H.* Līmĭnă pūlsābăt tēctīs. *Sil. Voy.* Pulto. || *Toucher d'un instrument à cordes.* Nūnc ĕādēm dĭgĭtīs, nūnc pēctĭnĕ pūlsăt ĕbūrnō. *V.* Pūlsātquĕ chĕlȳn pōst pōcŭlă Chīrōn. *V. Fl. Voy.* Cithara. || *Frapper, en parl. du son.* Pūlsārĕtquĕ tŭās ŭlŭlātūs cōnjŭgĭs aūrēs. *Cl.* || *Au fig. Ébranler, agiter.* Ēxsūltāntĭăque haūrĭt Cōrdă păvōr pūlsāns. *V.* Vărĭă mĕrĭtōs fōrmīdĭnĕ pūlsānt. *V. Fl.* Quæ tē vēcōrdĭă pūlsăt? *O.* SYN. Ăgŏ, īmpēllŏ, ăgĭtŏ, mŏvĕŏ, etc. || *Repousser, renverser.* Tū pūlsēs ōmnĕ quŏd ōbstăt. *H. Voy.* Dejicio. || *Repousser, éloigner.* Ēt nōstră pĕrīcŭlă tēndĭt Pōsthăbĭtīs pūlsārĕ sŭīs. *Cl. Voy.* Repello.

† Pūlsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui chasse.* Pūlsōr drăcōnĭs īnfĕrī. *P. Nol.* (36, 52).

Pūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Pello. *Frappé, battu.* Tȳmpănă pūlsă mănū. *O.* Mænălĭō jăcŭīt pūlsūs trĭă tēmpŏră rāmō Cācŭs. *Pp.* (IV, 9, 15). Aūstēr, Ēt pūlsās ēvērtĭt ăquās. *Petr.* (*Sat.* 123). || *Chassé, exilé.* Pūlsŭs ŏb īnvĭdĭām sŏlĭō scēptrīsquĕ pătērnīs. *V.* Tārquĭnĭūs rēgnō pūlsūs fŭgĭt. *H. Voy.* Exsul. || *Au fig. Chassé, éloigné.* Pūlsă sĭtĭs flŭvĭō. *St.* Pūlsă fŭgīt măcĭēs. *O.* Pūlsūsquĕ părūmpĕr Cōrdĕ dŏlŏr. *V.* Aūrō pūlsă fĭdēs. *Pp.* (III, 13, 49).

Pūlsŭs, ūs, *m. Action de frapper, coups.* Pūlsūquĕ pĕdūm trĕmĭt ēxcĭtă tēllūs. *V.* Lætĕ lȳræ pūlsū. *O.* SYN. Īctŭs, vērbĕr, īmpūlsŭs. || *Battement du cœur, pouls.* Pōstrēmōsque ănĭmæ pūlsūs īn cōrdĕ tĕpēntī. *Prud.* (*Apoth.* 467). Fībrāsque ōmnēs ănĭmārĕ pŭdīcīs Pūlsĭbŭs. *Id.* (*Ham.* 672).

Pūltātĭō, ōnĭs, *f. Action de frapper à la porte.* Quĭd tĭbi ăd hāsce āccēssĭo ædēs ēst prŏpe, aūt pūltātĭŏ? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 3). Quæ īstæc ēst pūltātĭŏ? *Id.* (*Bac.* IV, 2, 1. Hic vulgo *pulsatio*).

Pūltĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Dont on fait de la bouillie.* Mōx ădŏr, ātque ădōrīs dē pōllĭnĕ pūltĭfĭcūm fār. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 5).

† Pūltĭphăgōnĭdēs, æ, *m. Comme le suivant.* (*Pl. Pœn. prol.* 54.)

† Pūltĭphăgŭs, ī, *m.* (*mot hybride, composé de* Puls *et* φαγεῖν). *Mangeur de bouillie.* (*Pl. Most.* III, 2, 143.)

Pūltŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme* Pulso. *Frapper (à la porte).* Ŭbĭ vēntum ăd ædēs ēst, Drŏmō pūltăt fŏrēs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 34). Dēfēssūs sūm pūltāndō. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 41). *Voy.* Pulso.

Pūlvĕrĕŭs, ă, ŭm. *De poussière.* Ŏcŭlīsquĕ sĕquūntŭr Pūlvĕrĕām nūbēm. *V.* Pūlvĕrĕūs tūrbō. *Cl.* || *Poudreux.* Pūlvĕrĕūmquĕ sŏlūm pĕdĕ pūlsāvĕrĕ bĭsŭlcō. *O.* Pūlvĕrĕūmquĕ fĕrā crīnēm dētērsĭt ŏlīvā. *St. Voy.* Pulverulentus.

Pūlvĕrŏ, ās, ārĕ. *Réduire en poussière, sécher.* Ēt frăgĭlēs nĭmĭūs sōl pūlvĕrăt hērbās. *Calp.* (5, 88). *Voy* Pulvis. || *n. Être couvert de poussière.* Nōlo hōc pūlvĕrĕt. *Pl.* (*fr.* ap. *Gell.* 18, 12, de vestibulo).

Pūlvĕrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Poudreux, couvert de poussière.* Pūlvĕrŭlēntŭs ĕquīs fŭrĭt: ōmnēs ārmă rĕquīrūnt. *V.* Āgmĭnă cērvī Pūlvĕrŭlēntă fŭgā glŏmĕrānt. *Id.* (Adde *Prop.* III, 14, 7). SYN. Pūlvĕrĕŭs. PPH. Pūlvĕrĕ rēspērsŭs, pērfūsŭs, fœdātŭs, tūrpĭs, squālĭdŭs, squālēns, sōrdĭdŭs, ātĕr. || *Au fig.* Præmĭă mīlĭtĭæ pūlvĕrŭlēntă sĕquī. *O.* || *Sec.* Glēbāsquĕ jăcēntēs Pūlvĕrŭlēntă cŏquăt mātūrīs sōlĭbŭs æstās. *V.* Ōstĭă sēptēm Pūlvĕrŭlēntă văcānt (Nili). *O.* Sĕquĭtūr călŏr ārĭdŭs, ēt cŏmēs ūnā Pūlvĕrŭlēntă Cĕrēs. *Lr.* (V, 740). SYN. Sīccŭs, ārĭdŭs. *Voy.* Pulvis.

Pūlvīllŭs, ī, *m. Petit coussin.* Quĭd., quōd lĭbēllī Stōĭci īntĕr sērĭcōs Jăcērĕ pūlvīllōs ămānt? *H.*

Pūlvīnăr, ārĭs, *n. Oreiller, coussin.* Hīc tĭbĭ Sīdŏnĭō cēlsūm pūlvīnăr ăcānthō Tēxĭtŭr. *St.* SYN. Cērvīcăl, cŭlcĭtă, cŭbĭtăl, *qqf.* pūlvīnŭs. EP. Mōllĕ, tĕnĕrūm, plūmĕūm, tŭmēns, tūrgēns, tūrgēscēns, pūrpŭrĕūm. || *Par ext. Lit, couche nuptiale.* Pūlvīnăr vērō dīvæ gĕnĭālĕ lŏcātŭr Sēdĭbŭs īn mĕdĭīs. *Cat.* (64, 47). Īncŏlŭmīs cōnjūx sŭă pūlvīnārĭă sērvăt. *O.* Lŭpānārīs tŭlĭt ād pūlvīnăr ŏdōrēm. *J.* (6, 131). *Voy.* Lectus. || *Lit sur lequel on déposait les statues des dieux.* Pūlchră sŭbīt făcĭēs, ēt pūlvīnārĭbŭs āltīs Dīgnĭŏr (de Quirino). *O.* Ēt Sălĭārĭbŭs Ōrnārĕ pūlvīnār dĕōrūm Tēmpŭs ĕrăt. *H.* Dēcērnānt īnfāmĕ Jŏvī pūlvīnăr, ĕt ōmnĕ. *Prud.* (*Sym.* I, 610).

Pūlvīnārĭŭm, ĭī, *n. Aire pour les navires retirés sur le rivage.* Ībo īntro, ŭt sūbdūcām nāvīm rūrsum īn pūlvīnārĭūm. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 27).

Pūlvīnŭs, ī, *m. Coussin pour s'asseoir.* Ĕgŏ sĕdĕro īn sūbsēllĭō. Mānĕ pūlvīnūm. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 38). Ēt dē pūlvīnō sūrgăt ĕquēstrī. *J.* (3, 154). Ēffūltŭs ōstrō sērĭcīsquĕ pūlvīnīs. *M.* (III, 82). SYN. Pūlvīllŭs, cŭlcĭtă. || *Qqf. Oreiller.* Cōllăquĕ pūlvīnō nōstră fĕrēndă dĕdī. *O. Voy.* Pulvinar.

Pūlvĭs, ĕrĭs, *m. Poussière, sable, terre.* Pūlvĭs, ĕt ē spĕcŭlīs pērcūssæ pēctŏră mātrēs. *V.* Pĕdūm călĭdŭs vēstīgĭă pūlvĭs hăbēbăt. *O.* Pūlvĕrĭs ēxĭgŭī jăctū cōmprēssă quĭēscēnt. *V.* Sūmmō vēstīgĭă pūlvĕrĕ sīgnēnt. *Id.* Mūltō cōngēstū pūlvĕrĭs hærēnt. *L.* SYN. Ărēnă, *par ext.* sŏlūm, tērră, etc. EP. Lĕvĭs, tĕnŭĭs, vŏlāns, crāssŭs, ŏpācŭs, ātĕr, nĭgĕr, nĭgrāns. PPH. Pūlvĕrĭs tūrbŏ, glŏbŭs, nūbēs. Pūlvĕrĕŭs tūrbŏ. Pūlvĕrĕă nūbēs. Tūrbĭnĕ cōllēctŭs pūlvĭs. Cōmmōtō pūlvĕrĕ nūbēs. Pūlvĭs cālīgĭnĕ cæcā. VERS. Pūlvĕrĭs ēxhālăt nĕbŭlām nūbēsquĕ vŏlāntēs (terra). *Lr.* Vŏlvĭtŭr ăd mūrōs cālīgĭnĕ tūrbĭdŭs ātrā Pūlvĭs. *V.* Hīc sŭbĭtām nīgrō glŏmĕrārī pūlvĕrĕ nūbēm Prōspĭcĭūnt Teūcri, āc tĕnēbrās īnsūrgĕrĕ cāmpīs. Tūm cæcō pūlvĕrĕ cāmpŭs Mīscētŭr. Fūmāntēs pūlvĕrĕ cāmpōs Prōspēxĭt Jām pūlvĕrĕ cœlūm Stārĕ vĭdēnt. *Id.* Dēnsŭs ărēnōsā sūrgēns tēllūrĕ sŭb aūrās Ērĭgĭtŭr glŏbŭs. *Sil.* Īt glŏbŭs īntōrquēns nīgrāntī tūrbĭnĕ nūbēm Pūlvĕrĭs. Sŭblātūm pūlvĕrĕ cāmpūm Vūltūrnŭs rŏtăt, ēt cāndēntēs tōrquĕt ărēnās. Īncĭtă pūlvĕrĕām cāmpō trăhĭt ŭngŭlă nūbēm. *Id.* Quāntŭs Bīstŏnĭō tōrquētŭr tūrbĭnĕ pūlvĭs. *L.* Ēt āltŭs Cæsărĕās pūlvĭs tēstātŭr ădēssĕ cŏhōrtēs. Īmbrĭfĕrām cūm tōrtō pūlvĕrĕ nūbēm. Pārs plūrĭmă tērræ Tōllĭtŭr. *Id.* Vĭde ŭt ātră nūbēs pūlvĕre ābscōndăt dĭēm. *Sen.* Pēllĭtŭr ēxūstæ glŏmĕrātŭs nīmbŭs ărēnæ. *Corn. Sev.* || *Cheveux roulés dans la poussière, ordint. en signe de deuil.* Căpīllōs, crīnēs, cŏmăm, cānĭtĭēm pūlvĕrĕ fœdŏ, dĕfōrmŏ, tūrpŏ. VERS. Cānĭtĭem īmmūndō pērfūsām pūlvĕrĕ tūrpāns. *V.* Fœdāre īn pūlvĕrĕ crīnēs. *Id.* Īntōnsōs mūltō dētūrpăt pūlvĕrĕ crīnēs. (*Ciris*, 284.) Pūlvĕrĕ cānĭtĭēm gĕnĭtŏr vūltūsquĕ sĕnīlēs Fœdăt hŭmī fūsŭs. *O.* Lōngăque īn īmmūndō pūlvĕrĕ trāctă cŏma ēst. *Id.* Tămēn heū! sērŭs ădūltĕrŏs Crī-

nēs pūlvĕrĕ cōllīnēs. *H.* Pēr cōllă flūūnt mœstă căpīllī Tĕpĭdō Trōjæ pūlvĕrĕ tūrpēs. *Sen.* Īllăcrĭmāt, mūltāquĕ cŏmīs dēfōrmāt ărēnā. *V. Fl.* Īnfōrmī squālēntēs pūlvĕrĕ crīnēs Dīscŭtĭēns. *Avian.* || *Sable pour tracer des figures.* Ūt dŏcŭīt tĕnŭī scrībēns īn pūlvĕrĕ Mūsă. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 54). Nēc qui ăbăcō nŭmĕrōs ĕt sēcto īn pūlvĕrĕ mētās. *Pers.* (1, 131. Adde *Sil.* XIV, 677). SYN. Ărēnă. || *Terre de potier.* Āccĭpĕ nōn vīlī călĭcēs dē pūlvĕrĕ nātōs. *M.* (XIV, 102. *Ibid.* 114). SYN. Lŭtŭm, ārgīllă. || — cōctŭs. *Pouzzolane.* Īllī sāxă lĭgānt, ŏpŭsquĕ tēxūnt Cōctō pūlvĕrĕ sōrdĭdōquĕ tōfō. *St.* (De *Puteolano pulvere* vid. *Isid.* 16. 1). || *En gén. Poudre, farine.* Ātque-ĕă cūm fŏlĭīs ĕt ămōmī pūlvĕrĕ mīscē. *O.* Cārbōnĭs pūlvĕrĕ. *Id.* Ēx ĕbŏre hūc trītō pūlvīs sēctōvĕ fĕrātŭr. *Grat.* (*Cyn.* 225). SYN. Pūlvīscŭlŭs. || *Sécheresse.* Hībērnō lætīssĭmă pūlvĕrĕ fārră. *V.* Nē pūlvĕrĕ vīctă fătīscăt (area). *Id.* Ēt pūlvĕrĕ bācchŭm Ēnĕcăt. *L.* (IX, 433). Æstīvō dēfēssūm pūlvĕrĕ. (*Copa*, 5.) *Voy.* Pulverulentus, Ariditas. || *Qqf. Cendres des morts.* Nŏvēndĭālēs dīssĭpārĕ pūlvĕrēs. *H. Voy.* Cinis. || *Lice, carrière.* Ācĕr ĕquŭs quōndām, māgnæque īn pūlvĕrĕ fāmæ. *O.* Īnquĕ sŭō nōstēr pūlvĕrĕ cūrrăt ĕquŭs. *Id.* SYN. Cāmpŭs. || *Au fig. Travail, peine.* Cuī sīt cōndĭtĭō dūlcīs sĭnĕ pūlvĕrĕ pālmæ. *H.* || *arch. f.* Pūlvīs fūlvă vŏlăt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 157). Quī nūnc jăcĕt hōrrĭdă pūlvīs. *Pp.* (II, 13, 35. Hoc laudatur a *Charis.* 69. Verum expresse masculinum requirunt *Char.*, et *Diom.* 314). || *Par licence.* Pūlvīs. Ēt vērsā pūlvīs īnscrībĭtŭr hāstā. *V.* (*Æ.* I, 482. Ectasin notat *Charis.* 249. Præter allatos locos, posteriorem corripiunt *Ov. Trist.* I, 5, 48 ; *Hor. Od.* IV, 7, 16 ; corripi jubet *Capel.* III, p. 79).

Pūlvīscŭlŭs, ī, *m. dimin. du précéd. Poussière fine.* Tĕnŭēm, cāndĭfĭcūm, nōbĭlēm pūlvīscŭlūm. *Apul.* (*Apolog.*, t. II, p. 9 Bip. Adde *Pl. Truc. prol.* 19 ; *Rud.* III, 6, 7).

Pūlўdămās. *Voy.* Polydamas.

Pūmēx, ĭcĭs, *m. Pierre ponce.* Cuī dŏmŭs ĕt dūlcēs lătĕbrōso īn pūmĭcĕ nīdī. *V.* Pūmĭcĭbūsquĕ căvīs. *Id.* Ēst spĕcŭs ēxēsī strūctūrā pūmĭcĭs āspĕr. *O.* Pūmēx nōn æque ēst ărĭdŭs ātque hĭc ēst sĕnēx. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 18). SYN. Tōfŭs. EP. Căvŭs, mūltĭcăvŭs, sīccŭs, ărĭdŭs, frăgĭlĭs, lēvĭs. || *On s'en servait pour polir, pour épiler.* Nēc frăgĭlī gĕmĭnæ pŏlĭāntŭr pūmĭcĕ frōntēs. *O.* Pūmĭcĕ mūndŭs (lĭber). *H.* Ēxāctŭs tĕnŭī pūmĭcĕ vērsŭs ĕăt. *Pp.* (III, 1, 8, translate). Nēc tŭă mōrdācī pūmĭcĕ crūră tĕrās. *O. Voy.* Pumico. || † *f.* Ārĭdā mŏdŏ pūmĭce ēxpŏlītŭm. *Cat.* 1, 2).

Pūmĭcĕŭs, ă, ŭm. *De pierre ponce.* Ēt quæ pūmĭcĕīs fōntĭbŭs āntră călēnt. *M.* (IV, 57). Ēt quæ pūmĭcĕās vērsăt ăsēllă mŏlās. *O.* || *Au fig. Sec.* Quīn flēs ? Pūmĭcĕōs ŏcŭlōs hăbĕō ; nōn quĕō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 73). Pūmĭcĕūm cŏr ĕgĕt-lăcrĭmīs. *P. Nol.* (35, 417).

Pūmĭcŏ, ās, ārĕ. *Polir avec la pierre ponce, ordint. la peau.* Pūmĭcĕt, ēt cānās tōndĕăt āntĕ cŏmās. *Tib.* (III, 1, 10. Alii aliter). Rādŏr, sūbvēllŏr, dēsquāmŏr, pūmĭcŏr, ōrnŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 202). Ēt pūmĭcātā paŭpĕrēs mānū mōnstrās. *M.* (V, 42). PPH. Pūmĭcĕ pŏlĭŏ, tĕrŏ, āttĕrŏ, rādŏ.

Pūmĭlĭŏ *et qqf.* Pūmĭlŏ, ōnĭs, *m. f. Nain.* Pārmă tĭbī scūtūm pūmĭlĭōnĭs ĕrĭt. *M.* (XIV, 213). Pārvŭlă, pūmĭlĭō. *Lr.* (IV, 1158). Hīc aūdāx sŭbĭt ōrdŏ pūmĭlōnūm. *St.* SYN. Pūmĭlŭs, nānŭs, *qqf.* pўgmæŭs. PPH. Hŏmŏ pŭsīllŭs. Brĕvī cŏrpŏrĕ. PHR. Nānŭs ĕt īpsĕ sŭōs brĕvĭtĕr cōntrāctŭs īn ārtūs. *Pp.*

Pūmĭlŭs, *et à tort* Pŭmĭlŭs, ī, *m. Comme le précéd.* Mīrāntŭr pūmĭlōs fĕrōcĭōrēs. *St.*

Pūnctŭm, ī, *n. Piqûre.* Pūnctāquĕ, lāscīvā quæ tĕrĕbrāntŭr ăcū. *M.* (XI, 45). Rūptām mĭnūtīs præfĕrēns pūnctīs cŭtēm. *Prud.* (*Peri.* 9, 12). Quānquām fōrāssēm fōrtĕ sī pūnctō lĕvī. (*Ibid.* 10, 986.) Pūnctūm vŏlŭcrīs pārvŭlæ Vŏlŭīstī mōrte ūlcīscī. *Ph.* (In quo rectus casus potest etiam esse *Punctus, ûs*). SYN. Pūnctŭs. || *Petit trou.* Ēt mājōrĭs lūmĭnĭs ūsūm Pērspĭcŭă īn pŭtĕīs cōmpēnsānt pūnctă prŏfūndīs. *Sid.* (2, 252). SYN. Fŏrāmĕn, fĕnēstră. || *Point dans l'écriture.* Lūcĭŭs ūnă quĭdēm, gĕmĭnīs sēd dīssĭtă pūnctīs Līttĕră. *Aus.* (*Epig.* 35). || *Point, signe tachygraphique.* Cuī mūltă fāndī cōpĭă, Pūnctīs pĕrāctă sīngŭlīs. *Aus.* (*Epig.* 146, 4). || *Point mathématique, et au fig.* Sīc ădămās, pūnctūm lăpĭdīs, prĕtĭōsĭŏr aūro ēst. *Man.* || *Points servant de divisions dans la balance.* Dīlŭĭs hēllĕbŏrūm, cērtō cōmpēscĕrĕ pūnctō Nēscĭŭs ēxāmĕn. *Pers.* (5, 100). || *Points des dés.* Hīc mĭhĭ bīs sēnō nŭmĕrātŭr tēssĕră pūnctō. *M.* (XIV, 17). || *Coup de dés, et au fig.* Nārrāntēm fīdō pēr sīngŭlă pūnctă rĕcūrsū, Quæ dătă, pēr lōngās quæ rĕvŏcātă mŏrās. *Aus.* (*Prof.* 1, 29). || *Au fig.* Pūnctūm tēmpŏrĭs, *et arch.* Pūnctūm (*part.*) tēmpŭs. *Un moment.* Tēmpŏrĭs īn pūnctō rērūm sĭmŭlācră fĕrāntŭr. *Lr.* (IV, 165). Tūm tēmpŏrĭs mĭhĭ pūnctum ăd hānc rem ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 7. Adde *Prud. Peri.* 6, 95). Pătĕfāctīs tēmpŏrĕ pūnctō Cārcĕrĭbŭs. *Lr.* (II, 263. *Ib.* 455). Hæc pūnctō cērnūntŭr lāpsă dĭēī. *Id.* (IV, 201). Pūnctō quŏd mōbĭlĭs hōræ Pērmūtēt dŏmĭnōs. *H.* SYN. Mōmēntŭm. *Voy. ce mot.* || *Suffrage, vote, et au fig.* Sūffrāgĭōrūm pūnctă nōn tŭlĭt sēptēm. (*Anth.* I, p. 305.) Nīl pălām sānē lŏquĭtŭr, păvētquĕ Pūblĭcă pūnctă. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 12). Ōmnĕ tŭlĭt pūnctūm quī mīscŭĭt ūtĭlĕ dūlcī. *H.* Dīscēdo Ālcæŭs pūncto īllĭŭs. *Id.* (Cf. *Fest.* in v. *Suffragatores*). *Voy.* Suffragium.

Pūnctŭs, ă, ūm, *part. p. de* Pungo. *Piqué.* Ēt quĕrĭtŭr lābrīs pūnctă pŭēllă mĕīs. *M.* (XI, 40). || Pūnctūm tēmpŭs. *Voy.* Punctum.

Pūnctŭs, ūs, *m. Piqûre. Voy.* Punctum.

Pūngŏ, ĭs, pŭpŭgī *et* pūnxī, pūnctŭm, pūngĕrĕ. *Piquer.* Stĭlō mĭhi īn mănūm pŭpŭgĭt. *Næv.* (ap. *Prisc.* 894). Jāmdūdūm mĕum īllĕ pēctŭs pūngĭt ăcŭlĕŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 158, translate. Vetus præteritum *punxi* agnoscitur ab *Acrone* ad *Hor. A. P.* 59). SYN. Cōmpūngŏ, fŏrŏ, fŏdĭŏ. || *Percer, pénétrer.* Pūngĕre ŭtī pōssīnt cōrpŭs, pĕnĕtrārĕquĕ sāxă. *Lr.* (II, 460). || *Au fig. Faire souffrir, tourmenter.* Āt cōntrā pūngūnt sēnsūm, lăcĕrāntquĕ cŏōrtă. *Lr.* (IV, 627). Ōdi ĕgŏ, quōs nūnquām pūngūnt sūspīrĭă, sōmnōs. *Pp.* (III, 8, 27). SYN. Stĭmŭlŏ, crŭcĭŏ. || † Pĕpŭgī, *ancien parf.* Sēd sī pĕpŭgĕrŏ, mĕtŭĕt. *Atta* (apud *Gell.* 7, 9). *Voy.* Memordi. || *A tort,* Pŭpūgī. Mājōr tōrtŏr ĕrāt, quī sūmmă pŭpŭgĕrāt īnfāns. *Prud.* (*Peri.* 9, 59).

Pūnĭcē, *adv. A la manière des Carthaginois ; en langue punique.* Ădībo ăd hōsce, ātque āppēllābŏ Pūnĭcē. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 22. *Ib.* 40).

Pūnĭcĕŭs, *arch.* Pœnĭcĕŭs, ă, ŭm (φοινίκεος). *Rouge (de sang), pourpré, de pourpre.* Pūnĭcĕīs īnvēctă rŏtīs Aūrōră rŭbēbĭt. *V.* Cāndĭdă pūnĭcĕō pērfūdĭt mēmbră crŭōrĕ. *O.* Fīēt tĭbī pœnĭcĕūm cŏrĭūm. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 61). *Voy.* Purpureus. || *Qqf. De Carthage.* Vēl quæ.... Ā dŭcĕ Pūnĭcĕō pērtŭlĭt, īpsĕ fĕrās. (*Ibis*, 284.) Lūx mĕă, Pūnĭcĕūm mīttīt mĭhĭ Lēsbĭă mālŭm. *Alcim.* (in *Anth.* I, p. 645). *Voy. le suiv.*

Pūnĭcŭs, ă, ŭm. *De Carthage.* Pūnĭcă rēgnă vĭdēs, Tўrĭōs ĕt Āgēnŏrĭs ūrbēm. *V.* Pērfĭdĭām vītārĕ mŏnēnt trĭă Pūnĭcă bēllă. *Aus.* (*Idyl.* 15, 29). Ēt pērjūrĭă Pūnĭcī fūrōrĭs. *M.* (VI, 19). SYN. Pœnŭs, etc. *Voy.* Pœni. || Pūnĭcī, ōrŭm, *m. pl. Carthaginois.* Nāmque Ăbўlām vŏcānt Gēns Pūnĭcōrūm. *Avien.* (*Or. mar.* 345). || Pūnĭcūm mālŭm, pōmŭm, *et absolt.*

Grenade. Aūt ĭmĭtātă brĕvēs Pūnĭcă mālă rŏsās. *M.* (I, 44) Pūnĭcă quæ lēntō cōrtĭcĕ pōmă tĕgūnt. *O.* Pūnĭcă sūb lēntō cōrtĭcĕ grānă rŭbēnt. *Id.* || *Comme* Puniceus. *Rouge*. Pūnĭcō Lūgūbrĕ mūtāvĭt săgŭm. *H.* Tīnctă gĕrēns rūbrō pūnĭcă rōstră crŏcō. *O.* (Adde *Prop.* III, 3, 32).

Pūnĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Punir*. Pērjūrās tūnc īllĕ sŏlĕt pūnīrĕ pŭēllās. *Pp.* (II, 16, 53). Mĭhĭ nĕc pūnīrĕ pŏtēstās. *St.* Mēntītă fīnxī; vānă pūnīstī, pătĕr. *Sen.* (*Hip.* 1194). SYN. Căstīgŏ, plēctŏ, mūlctŏ, ūlcīscŏr, vīndĭcŏ; ănĭmădvērtŏ, sævĭŏ (in); *qqf.* pūnĭŏr, ōbjūrgŏ. PPH. Pœnās sūmŏ, pōscŏ, rĕpōscŏ, ēxĭgŏ, căpĭŏ, pĕtŏ, rĕpĕtŏ, ēxpĕtŏ, rĕcĭpĭŏ, sūscĭpĭŏ, sāncĭŏ, dēcērnŏ, īmpōnŏ, īrrŏgŏ, stătŭŏ (in). Sūpplĭcĭō *ou* pœnā āffĭcĭŏ, crŭcĭŏ, tōrquĕŏ, prĕmŏ. Pœnīs ēxērcĕŏ. Vīndĭcĕ pœnā mūlctŏ. Sūpplĭcĭŭm pĕtŏ. Crīmĕn, scĕlŭs pœnīs ūlcīscŏr, vīndĭcŏ, căstīgŏ. Pœnās scĕlĕrŭm sūmŏ. Pœnās cūm sānguĭnĕ pōscŏ. Ād pœnās, ād sūpplĭcĭŭm rĕpōscŏ. Ādmīssă mōrtĕ pūnĭŏ. Pœnām scĕlĕrātō ā sānguĭnĕ sūmŏ *ou* pōscŏ. Sătĭăt pœnă fŭrōrēs.

Au pass. Pūnĭŏr, īrĭs, īrī. *Être puni*. Quōd vĭdĕt hæc lūcĕm, quōd nōn ĕgŏ pūnĭŏr īpsă. *O.* Ādmīssă sēd jām mōrtĕ pūnīrī săt ēst. *Sen.* (*Oct.* 825). Dūmquĕ pūnītūr scĕlŭs. *Id.* (*Thyest.* 31). SYN. Căstīgŏr, mūlctŏr, plēctŏr. PPH. Pœnās dō, sōlvŏ, ēxsōlvŏ, pērsōlvŏ, lŭŏ, sŭbĕŏ, pēndŏ, ēxpēndŏ, pătĭŏr, ēxpĕrĭŏr. Sūpplĭcĭŭm *ou* sūpplĭcĭă lŭŏ, ēxpēndŏ. Sūpplĭcĭŭm dō. Mōrtĕ, sānguĭnĕ pœnās dō, pēndŏ, pērsōlvŏ, etc. Scĕlĕrŭm, crīmĭnĭs, făctī, mĕrĭtī pœnās dō, sūpplĭcĭă ēxpēndŏ. Pœnā *ou* sūpplĭcĭō āffĭcĭŏr, mūlctŏr, crŭcĭŏr, tōrquĕŏr. Pœnīs ēxērcĕŏr. Pœnā, mōrtĕ, căpĭtĕ scĕlŭs, crīmĕn, cōmmīssă lŭŏ. Ēxĭtĭō pœnās pēndŏ. Ēxplĕŏ sānguĭnĕ pœnās. Prō crīmĭnĕ pœnās mōrtĕ lŭŏ. Sūpplĭcĭŭm mē mănĕt. Pœnæ rĕsērvŏr, rĕlīnquŏr, crŭcĭāndŭs rĕsērvŏr. Īn pœnăm trăhŏr. Mĕrĭtās pœnās fĕrŏ, lŭŏ, dō. || *Qqf. déponent. Même sens que* Punio.

† Pūnĭŏr, ōrĭs, *compar. Plus Carthaginois*. Nūllŭs me ēst hŏdĭē Pœnŭs Pūnĭŏr. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 31. Alii scrib. *Pœnior*).

Pūnītŏr, ōrĭs, *m. Punisseur*. Crīmĭnĭs aūctŏr Pūnītōrque īdem ēst. *Arat.* (II, 666). SYN. Căstīgātŏr, ūltŏr.

Pūnītŭs, ă, ŭm. *Puni*. Ēt pūnītōrŭm trīstīssĭmă fātă rĕōrŭm. *P. Petroc.* (II, 188).

Pūpă *ou* Pūppă, æ, *f. Petite fille*. Pūpăm sē dīcĭt Gēllĭă, quŭm sĭt ănŭs. *M.* (IV, 20). SYN. Pŭēllŭlă. || *Poupée*. Vĕnĕrī dōnātæ ā vīrgĭnĕ pūpæ. *Pers.* (2. 70. Quod laudatur a *Lact.* 2, 4).

Pūpīllă, æ, *f., dimin. du précéd.* 1. *Jeune fille*. (Hoc quidam leg. in *Horatii* loco qui in v. *Pusilla*.) || 2. *Pupille (de l'œil), prunelle*. Ēt quăsĭ pērtērgĕt pūpīllās, ātque ĭtă trānsĭt. *Lr.* (IV, 249). Tĕnŭēm prēssīssĕ mĕtāllō Pūpīllăm. *P. Nol.* (20, 277. Et *Fort. V. S. M.* I, 171). SYN. Pūpŭlă.

? Pūpīllŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme le paon*. Pūpīllăt pāvō, trīssăt hĭrūndŏ văgā. (*Auct. Phil.* 25. Alii leg. *Pululat at p.*).

Pūpīllŭs, ī, *m. Pupille, mineur*. Pūpīllī, quōs dūră prĕmĭt cūstōdĭă mātrŭm. *H.* Vōs ĕgŏ, pūpīllī, mŏnĕŏ. *J.* (6, 628). Māgnī pūpīllĕ Pĕrĭclī. *Pers.* (4, 3).

Pūpĭŭs *ou* Pūppĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un poëte*. Lăcrīmōsă pŏēmătă Pūpī. *H.*

Pūppĭs, ĭs, *f. Poupe, arrière d'un navire*. Prōsĕquĭtūr sūrgēns ā pūppī vēntŭs ĕūntēs. *V.* Stāns cēlsa īn pūppī. *Id.* || *Par ext. Navire, vaisseau*. Pūppĭbŭs īllă prĭŭs pătŭlīs, nūnc hŏspĭtă plaūstrīs. *V.* Āh! lăcĕrās ĕtĭām pūppēs fŭrĭōsă rĕfĕcī. *O.* Īntĕr mīllĕ rătēs tŭă sīt mīllēsĭmă pūppĭs. *Id. Voy.* Navis. || *Le Vaisseau Argo, constellation*. Ēt pōst īpsĕ trăhĭt clārō cūm lūmĭnĕ Pūppĭm. *Cic.* (*Arat.* 391. Adde *German.* 484). *Voy.* Argo. || *Image d'une divinité placée à la poupe d'un vaisseau*. Mīssĭle ădōrātā cōntōrquĕt Săbrātă pūppĕ. *Sil.* (XIV, 437, scil. in qua erat Jovis Ammonis effigies).

Pŭpŭgī, *parf. de* Pungo.

1. Pūpŭlă, æ, *f. Prunelle*. Ūt lăcĕrāto ŏcŭlō cīrcūm sī pūpŭlă mānsĭt. *Lr.* (III, 409). Ŏcŭlīs quŏquĕ pūpŭlă dūplēx Fūlmĭnăt. *O.* Īntābŭīssēnt pūpŭlæ. *H.* SYN. Pūpīllă.

2. Pūpŭlă, æ, *f.* (*de* pupa). *Jeune fille* (*peut-être Poupée*). Ā pūpŭla ānnōs vīgīnti ōbtĭnŭī dŏmŭm. *Inscr.* (ap. *Grut.* 627, 9).

† Pūpŭlŭs, ī, *m., dimin. du suiv.* Dēprēndī mŏdŏ pūpŭlŭm pŭēllæ. *Cat.* (56, 5).

† Pūpŭs, ī, *m. Petit garçon*. Āc māmmām lāctīs sūgēntēm pāscĕrĕ pūpŭm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 675). || *Qqf. Prunelle*. Sūb vĭtrĕā nīgrī lătĕt ālbŭs ĭmāgĭnĕ pūpī. *P. Nol.* (20, 171).

Pūrē, *adv. Avec propreté, clarté*. Vāscŭla īntŭs pūrē prŏpĕra ātque ēlŭĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 3). Splēndēntĭs Părĭō mārmŏrĕ pūrĭŭs. *H.* SYN. Clārē, nĭtĭdē. || *Au fig. Clairement*. Plūrĭmă, quæ īnvĭdĕānt pūre āppārērĕ tĭbī rēm. *H.* SYN. Clārē. || *Sans nuage*. Quĭd pūrē trānquīllĕt, hŏnōs ān dūlcĕ lŭcēllŭm. *H.* || *Avec pureté, vertu, chasteté, piété*. Quĭdvĕ, pĭē dūm săcră cŏlĭs, pūrēquĕ lăvārī Tē mĕmĭnī. *Tib.* (I, 3, 25). Rēspĭcĭt, ēt pūrē săcră pĕrāctă pŭtăt. *O.* SYN. Sānctē, pĭē, cāstē.

Pūrgāmĕn, ĭnĭs, *n. Action de nettoyer*. Mĭcĕt mĕtāllī sīvĕ lūx ărgēntĕī, Sūdūm pŏlītō prænĭtēns pūrgāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 7, 80). || *Ordure*. Trānsfērt īn crībră fărīnās, Ēt quătĭt, āc rĕmănēnt sūmmō pūrgāmĭnă dōrsō. (*Moret.* 40.) SYN. Pūrgāmēntŭm, sordēs. || *En partic. Immondices, excrément, fiente*. Fœdă flŭūnt cūrvī quæ pūrgāmēntă cămēlī. *Ser. Sam.* (vs. 163). Ēt pūrgāmēntă cŏlūmbæ. (*Id.* 747. Adde *Ov. Fast.* VI, 227.) SYN. Stērcŭs, fĭmŭs. || *Purification, expiation*. Sūmĭt ăb Æmŏnĭō pūrgāmĭnă cædĭs Ăcāstēs. *O.* (*Id. Fast.* II, 35). *Voy.* Piamen.

Pūrgātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de nettoyer, de purger, de guérir*. Pūrgātĭŏ lēpræ. *P. Nol.* (ap. *Mai*, t. V, p. 379). Pūrgātĭŏ mōrbī. *Fort.* (*V. S. M.* I, 420). || *Au fig. Justification*. Nēscĭŏ quĭd pēccātī pōrtăt hæc pūrgātĭŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 12).

† Pūrgātŏr, ōrĭs, *m. Qui lave, purge, et au fig.* || † *Adj. n.* Cōgnōvērĕ Dĕŭm, pūrgātōrīsquĕ lăvācrī Mūnĕrĕ. *Prosp.* (*Ingr.* II, 212).

Pūrgātōrĭŭs, ă, ŭm. *Purgatif*. || *Subst. n. Purgation, purgatif*. Sī lædūnt mĕdĭcā dătā pūrgātōrĭă dēxtrā. *Ser. Sam.* (vs. 547).

Pūrgātŭs, ă, ŭm. *Nettoyé*. Ēst mĭhĭ, pūrgātăm crēbrō quī pērsŏnĕt aūrĕm. *H.* Sōmnĭă pĭtuītā quī pūrgātīssĭmă mīttūnt. *Pers.* (2, 57). Mănĭbŭs pūrgātŭm sānxērăt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 9, 73). SYN. Ābstērsŭs, tērsŭs, laūtŭs, mūndŭs. || *Rejeté*. Nōn ălĭīs lānăm, pūrgātĭs sōrdĭbŭs, æquĕ Præbŭĕrĭt călăthīs. *Cl.* || *Purgé, guéri*. Ēt mōrbī mīrōr pūrgātŭm te īllĭŭs. *H.* || *Purifié*. Nōndŭm Scȳthĭcā pūrgātŭs īn ārā (Orestes). *L.*

† Pūrgĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Cārnĭfĭcĭs āngĭpōrtă pūrgĭtāns. *Pl.* (*fr.* ap. *Non.* 3, 1). || *Au fig. Chercher à justifier*. Quī, quāndŏ mălĕfēcērūnt, pūrgĭtānt. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 23. *Id. Merc.* IV, 3, 37).

Pūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer*. Ōmnĭă pūrgăt ĕdāx īgnĭs, vĭtĭŭmquĕ mĕtāllīs Ēxcŏquĭt. *O.* Nēc dŭbĭtēm lōngīs pūrgārĕ lĭgōnĭbŭs ārvă. *Id.* Cūltēllō prŏprĭōs pūrgāntēm lēnĭtĕr ūnguēs. *H.* Pūrgēntquĕ sævæ cānă lābră vōlsēllæ. *M.* (IX, 28). SYN. Ēxpūrgŏ, mūndŏ, ăblŭŏ, ēlŭŏ, cōllŭŏ, ābstērgĕŏ. || *Au fig.* Vērĭdĭcīs īgĭtūr pūrgāvĭt pēctŏră dīctīs. *Lr.* (VI, 24). ||

Purger, se purger. Quī pūrgōr bīlēm sūb vērnī tēmpŏrĭs hōrăm. *H.* || *Purger, débarrasser de*. Quæ tĭbĭ mŏlēstĭs mūrĭbūs pūrgō dŏmŭm. *Ph.* SYN. Lībĕrŏ, ēxĭmŏ, sōlvŏ, dēfēndŏ. || *Purifier*. Dī pătrĭī, pūrgāmŭs ăgrōs, pūrgāmŭs ăgrēstēs. *Tib.* (II, 1, 17). Hūmānūm pūrgĕt ŭt īgnĭs ŏnŭs. *O.* Pōntĭfĭcēs fēstō pūrgāntēs mœnĭă lūstrō. *L.* Pūrgāntĭbŭs ūndĭs. *Juvc.* (IV, 799). SYN. Pĭŏ, ēxpĭŏ, ēlŭŏ. || *Disculper, justifier*. Ēt ĭd hŭc rĕvōrti, ŭtĭ mē pūrgārēm tĭbĭ. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 28). Pūrgārī făctūm mē quŏquĕ tēstĕ sŭŭm. *O.* Pūrgēt mīlēs quōd vīcĕrĭt hōstĕm. *Sil.* SYN. Ēxcūsŏ, dīlŭŏ. || *Effacer* (*une faute*). Jām crīmĕn hăbēmŭs Pūrgāndūm glădĭō. *L.* SYN. Dēlĕŏ.

† Pūrĭfĭcālĭs, ĕ. *Qui purifie* (*au fig.*). Sūmpsīstī mĕrĭtĭs pūrĭfĭcālĕ dĕcŭs. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1165).

Pūrĭfĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Purification*. Sēd sīmplēx ănĭmī pūrĭfĭcātĭŏ Ōptātĭs frŭĭtūr bŏnĭs. *Sever. Sanct.* (*Carm. Buc.* 119).

Pūrĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Purifier*. Īpse īn sē nĭhĭlūm, quō pūrĭfĭcētūr, hăbēbĭt. *P. Nol.* (6, 72). Pūrĭfĭcātŭs ăquĭs. *Id.* (*fragm.* apud *Maium*, t. V, p. 373).

† Pūrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui purifie*. Pūrĭfĭcūmquĕ Jŏvēm Trĭvĭāmquĕ prĕcātŭs. *Claud.* (*Cons.* VI *Honor.* 328. Pauci legunt *Terrificum*). || *Pur, clair*. Quālēs pūrĭfĭcō spĕcŭlōrum ēx ōrbĕ rĕdūcĭt. *Euphorb.* (in *Anth.* II, p. 381).

† Pūrĭflŭŭs, ă, ŭm. *Aux flots limpides*. Fōntĭs pūrĭflŭī dīlŭĭt īrrĭgŭō. *Ambros.* (*Inscr.* ap. *Grut.* p. 1166).

† Pūrĭtĕr, *arch. Comme* Pure. Aŭt quīlĭbēt, quī pūrĭtēr lăvĭt dēntēs. *Cat.* (39, 14). Sī vītām pūrĭtĕr ēgī. *Id.* (76, 19. Adde *Pompon.* et *Nov.* apud *Non.* 11, 58; *Enn.* ap. *Prisc.* 1010).

Pūrpŭră, æ, *f. Pourpre, couleur variant de l'écarlate au violet foncé; étoffe de pourpre*. Īllīc ēt Tȳrĭūm quæ pūrpŭră sēnsĭt ăhēnŭm. *O.* Vĭŏlæ sūblūcēt pūrpŭră nīgræ. *V.* Cērtāntem ĕt ūvām pūrpŭræ. *H.* SYN. Mūrēx, ōstrŭm, cōnchȳlĭŭm, fūcŭs, *qqf.* cōnchă. EP. Tȳrĭă, Āssȳrĭă, Phœnīssă, Sīdŏnĭă, Sărrānă, rŭbēns, sānguĭnĕă, ārdēns, fūlgēns, fūlgĭdă, rŭtĭlă, īgnĕă; nōbĭlĭs, īnsīgnĭs, dīvĕs, prĕtĭōsă, sŭpērbă. PPH. Pūrpŭrĕŭs, Tȳrĭŭs *ou* Āssȳrĭŭs cŏlŏr, fūcŭs, sūccŭs. Pūrpŭrĕŭm, Tȳrĭŭm, Āssȳrĭŭm, Sīdŏnĭŭm vĕnēnŭm, ōstrŭm, cōnchȳlĭŭm, tābō (*abl.*), vēllŭs, stāmĕn. Vēstĭs pūrpŭrĕă. Pūrpŭrĕŭs ămĭctŭs. Tīnctă mūrĭcĕ lānă. Vēstĭs ōstrō, mūrĭcĕ tīnctă, mădĭdă, īllĭtă, pērfūsă, mĕdĭcātă, īmbūtă, vĭtĭātă, ēbrĭă, sătŭrātă. Tēlă ōstrō, mūrĭcĕ măcŭlātă. Ōstrī, mūrĭcĭs nĭtŏr, splēndŏr. Tȳrĭōs īncŏctă rŭbōrēs vēllĕră. VERS. Pūrpŭră Thēssălĭcō cōnchārŭm tīnctă cŏlōrĕ. *Lr.* Mūrĭcĭbŭs Tȳrĭĭs ĭtĕrātæ vēllĕră lānæ. *H.* Quæ dē Tȳrĭō mūrĭcĕ lānă rŭbĕt. *O.* Īn strātĭs cōnchā Sīdŏnĭdĕ tīnctĭs. *Id.* Vēllĕră Sīdŏnĭō jām paūcă rŭbēscĕrĕ tābō. *St.* Quō prĕtĭōsă Tȳrŏs rŭbĕāt, quō pūrpŭră fūcō, Sīdŏnĭĭs ĭtĕrātă cădĭs. *Id.* Īllūm Sīdŏnĭō fūlgēntem ārdŏrĕ tăpētă (pono). *Sil.* Ōstro īpse ātque ōstrō sŏnĭpēs, tōtūmquĕ pĕr āgmĕn Pūrpŭră Āgēnŏrĕĭs sătŭrātă mĭcābăt ăhēnĭs. *Id.* Ēt Tȳrŭs ōstrīnōs præbēt Cădmēă cŏlōrēs. *Pp.* Ēt nĭvĕām Tȳrĭō mūrĭcĕ tīngĭt ŏvēm. *Tib.* Nōn Sīdŏnĭō mōllĭs ăhēnō Rĕpĕtītă bĭbĭt lānă rŭbōrēs. *Sen.* Tænărĭō trĕmĭt īgnĕă fūcō Pūrpŭră. *V. Fl.* Pūrpŭră tōrrētūr cōnchȳlī pērlĭtă fūcō. *Ser. Sam.* Quæ gēmmĭs nĭvĕĭs ūndă fĕrācĭŏr (norunt), Vēl quæ rŭbēntĭs pūrpŭræ. *Boet. Voy.* Purpuratus. || *Bande de pourpre qui bordait la robe prétexte, robe des magistrats supérieurs de Rome; qqf. Magistrat revêtu de la robe prétexte*. Pūrpŭră sæpĕ tŭōs fūlgēns prĕtēxĭt ămĭctūs. *O.* Pĕr hŏc ĭnānĕ pūrpŭræ dĕcŭs prĕcŏr. *H.* Pūrpŭră tē fēlīx, tē cŏlăt ōmnĭs hŏnŏs. *M.* (VIII, 8). Ādspĭcĭtŭr tōtō pūrpŭră nūllă fŏrō. (*Ad Liv.* 186.) *Voy.* Prætexta. || *Consulat*. Tērtĭă jām Lătĭōs rĕnŏvārăt pūrpŭră fāscēs. *Sil.* Nūllōs cŏmĭtāta ēst pūrpŭră fāscēs. *L.* (II, 19). Nŏvă pūrpŭră fūlgĕt. *O.* || *Manteau royal*. Īllūm nōn pŏpŭlī fāscēs, nōn pūrpŭră rēgŭm Flēxĭt. *V.* Ātque ōmnĭs Lătĭō quæ sērvĭt pūrpŭră fērrō. *L.* || Aūrum ēt pūrpŭră. *L'or et la pourpre* (*pour désigner les choses les plus précieuses*). Nūnc aūrum ēt pūrpŭră cūrĭs Ēxērcēnt hŏmĭnŭm vītăm. *Lr.* (V, 1422. Sic *Hor. Od.* II, 16, 7; *Pl. Most.* I. 3, 128). || *Le cheveu de Nisus*. Pūrpŭră mē vōtīquĕ mĕī făctūră pŏtēntĕm. *O.* (*Met.* VIII, 80). || *Barbe rousse*. (*Mart.* IX, 77, 5.) || *Porphyre*. Sōlă nĭtēt Nŏmădūm flāvĭs ēxcīsă mĕtāllĭs Pūrpŭră. *St.*

Pūrpŭrāns. *Voy.* Purpuro.

Pūrpŭrātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de pourpre*. Pūlchră mŭlĭēr nūda ĕrĭt, quām pūrpŭrātă, pūlchrĭŏr. *Pl.* (*Most.* I, 3, 131). SYN. Pūrpŭrĕŭs. PPH. Pūrpŭră, ōstrō, mūrĭcĕ tēctŭs, fūlgēns, clārŭs, dĕcōrŭs, īnsīgnĭs, īgnĕŭs. Cōnspēctŭs īn ōstrō. VERS. Tīnctă tĕgĭt rŏsĕō cōnchȳlī pūrpŭră fūcō. *Cat.* Tȳrĭōque ārdēbăt mūrĭcĕ lænă. *V.* Ūt rēgĭŭs ōstrō Vēlĕt hŏnŏr lævēs hŭmĕrōs. *Id.* Hīc quī Sīdŏnĭō fūlgēt sūblīmĭs ĭn ōstrō. *O.* Nōn quīcūmquĕ căpĭt sătŭrātās mūrĭcĕ vēstēs. *M.* Nām mŏdŏ fūlgēntēm Tȳrĭō sūbtēmĭnĕ vēstĕm Īndŭĕrās. *Tib.* Nēc pūrpŭrārŭm sīdĕrĕ clārĭŏr Dēlēnĭt ūsŭs. *H.* Quōs ārdēns pūrpŭră vēstĭt. *J.* Hōrum ĕgŏ nōn fŭgĭām cōnchȳlĭă? *Id. Voy.* Purpura. || *Au fig. Beau*. Nēc pōssĕ pūrpŭrātĭs Nĭmĭūm plăcērĕ ŏcēllĭs. *Capel.* (IX, p. 311. Sic *V. Flac.* III, 178, *purpureos* orbes).

Pūrpŭrĕŭs, ă, ŭm. *De pourpre*. Aūrĕă pūrpŭrĕām sūbnēctĭt fībŭlă vēstĕm. *V.* Ēt prō pūrpŭrĕō pœnās dăt Scȳllă căpīllō. *Id.* Mēnsăquĕ pūrpŭrĕōs dēsĕrĭt āltă tŏrōs. *O.* SYN. Ōstrīnŭs, *par ext.* Tȳrĭŭs, Āssȳrĭŭs, Sīdŏnĭŭs. PPH. Ōstrō, mūrĭcĕ tīnctŭs, īmbūtŭs, īllĭtŭs, fūcātŭs, pērfūsŭs, sătŭrātŭs, fūlgēns, splēndĭdŭs. Tȳrĭō *ou* pūrpŭrĕō cŏlōrĕ, fūcō, sūccō tīnctŭs, etc. *Voy.* Purpura. || *Vêtu de pourpre*. Mĕdĭō rēx Īpsĕ rĕsēdĭt Āgmĭnĕ pūrpŭrĕŭs. *O.* Vīs tē pūrpŭrĕŭm, Mārcĕ, săgātŭs ămĕm? *M.* (VI, 11). Ēlŏquēntĕ Cāntū pūrpŭrĕūm trăhēs sĕnātŭm. *St. Voy.* Purpuratus. || *De couleur de pourpre, rouge*. Prō mōllī vĭŏlă, prō pūrpŭrĕō nārcīssō. *V.* Plēnăquĕ pūrpŭrĕō sūbrŭbĕt ūvă mĕrō. *O.* Pūrpŭrĕūm răpĭdō quī vĕhĭt āxĕ dĭēm. *Id.* SYN. Pūnĭcĕŭs, rŭbēns, rŏsĕŭs, etc. *Voy.* Ruber. || *Éclatant* (*en parl. de la lumière de l'Élysée*). Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthĕr ēt lūmĭnĕ vēstĭt Pūrpŭrĕō. *V.* Nūmĭnă nūnc īnfērnă, prĕcŏr, pătrī dătĕ lūcōs Queīs ēst pūrpŭrĕŭs pērpĕtŭŭsquĕ dĭēs. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1769). || *Foncé comme la pourpre, noir*. Īn mārĕ pūrpŭrĕūm vĭŏlēntĭŏr īnflŭĭt āmnĭs. *V.* (*G.* IV, 473. Cf. *Servium.* Quod est ex *Homero* : ἅλα πορφυρέην, πορφύρεον κῦμα, ὕδασι πορφυρέοισιν). Pūrpŭrĕīs ăgĭtātām flūctĭbŭs Hēllēn. *Pp.* (II, 26, 5). Ōlīm pūrpŭrĕō mărī nătābăt. *Petr.* (*fragm.* p. 687). *Voy.* Ater. || *Brillant, beau* (*comme la pourpre*). Brăchĭă pūrpŭrĕă cāndĭdĭōră nĭvĕ. (*Ad Liv.* 62.) Pūrpŭrĕīs ālēs ŏlōrĭbŭs. *H.* Ēn frīgĭdŭs ōrbēs Pūrpŭrĕōs jām sōmnŭs ŏbĭt (scil. oculos). *V. Fl.* Jām vēr pūrpŭrĕŭm. *Col.* (X, 256. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 593). || † *Subst. m. Nom d'un géant, ordint. appelé Porphyrion* (*Næv.* apud *Prisc.* 679.)

† Pūrpŭrīssă, æ, *f. arch. Comme* Purpurissum. (*Næv.* ap. *Non.* 3, 166.)

Pūrpŭrīssātŭs, ă, ŭm. *Teint en pourpre*. || *Rose, rosé*. Būccās tām bēllē pūrpŭrīssātās hăbēs. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 35).

Pūrpŭrīssŭm, ī, *n. Poudre faite avec l'écume de la pourpre*. Cĕdŏ pūrpŭrīssŭm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 104. Adde *Afran.* ap. *Non.* 3, 166).

Pūrpŭrŏ, ās, ārĕ. *Rendre rouge, rougir, qqf. Noir-*

cir. Āc nī rŏsĕtīs pūrpŭrārĕt cūlmĭnă Aūrōră. *Capel* (II, p. 47). Spīrĭtŭs eūrōrŭm vĭrĭdēs quūm pūrpŭrăt ūndās. *Furius* (ap. *Gell.* 18, 11). || *Neut. au part. présent. Rouge.* Īpsă gēmmīs pūrpŭrāntēm pīngĭt ānnŭm flōrĭbŭs. (*Pervig. Ven.* 12.) Hīc pūrpŭrāntēm cōrpŏrĭs Gaŭdēt crŭōrēm lāmbĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 5, 339).

Pūrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Purulent.* Quīd pūrŭlēnta ēt līvĭdă. *Prud.* (*Peri.* 2, 259, vulnera retexam).

Pūrŭs, ă, ŭm. *Propre.* Pūrās sĭbi ēssĕ vōlt ædēs *Pl.* (*Truc.* II, 7, 6). SYN. Mūndŭs, laūtŭs, tērsŭs, etc. *Voy.* Mundus 1. || *Pur, épuré.* Pūrīssĭmă mēllă. *V.* Īllīŭs pūrā dēstīllēnt tēmpŏră nārdō. *Tib.* (II, 2, 7. *Id.* I, 10, 24, purus favus). || *Pur, limpide.* Prīmŭs ĕgo īngrĕdĭōr pūrō dē fōntĕ săcērdōs. *Pp.* (III, 1, 3). Pūrĭōr ēlēctrō cāmpūm pĕtĭt āmnĭs. *V.* SYN. Līmpĭdŭs, clārŭs, nĭtĭdŭs, lĭquĭdŭs, etc. *Voy.* Limpidus. || *Clair, serein.* Pūrā sōlūm sūb nōctĕ cănēntēm. *V.* Pūră... īn lūcĕ rĕfūlsĭt. *Id.* Ūt pūrō tēstāntūr sīdĕră cœlō. *Tib.* (IV, 1, 10). Sōl pūrŭs. *H.* SYN. Nĭtĭdŭs, sērēnŭs, clārŭs, etc. *Voy.* Serenus. || *n. pris subst. L'air pur.* Lāxīs pēr pūrum īmmīssŭs hăbēnīs. *V. Voy.* Sudum. || — vēstĭs. *Robe blanche.* Pūrāque īn vēstĕ săcērdōs. *V.* Cāstă plăcēnt sŭpĕrīs : pūrā cūm vēstĕ vĕnītĕ. *Tib.* (II, 1, 13). Tōgāmquĕ pūrām jām părārēt fīlĭō. *Ph.* SYN. Cāndĭdă. || *Simple, sans ornement; en partic. Sans ciselure.* Ārgēntī vāscŭlă pūrī. *J.* (9, 141). || *Au fig.* Nōn sătĭs ēst pūrīs vērsūm pērscrībĕrĕ vērbīs. *H.* || — hāstă. *Lance sans fer.* Pūrā quī nĭtĭtūr hāstā. *V.* (Adde *Prop.* IV, 3, 68). || *Libre, vide.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spēctābĭlĭs ūndĭquĕ cāmpŭs. *O.* Ēt fĕrĕt ōccūltās pūră tăbēllă nŏtās. *Id.* Pūræ sūnt plătĕæ, nĭhĭl ūt mĕdĭtāntĭbŭs ōbstĕt. *H.* Quūm prīmă pūrās bārbă sīgnārĕt gĕnās. *Sen.* (*Hip.* 648). *Voy.* Vacuus. || *Au fig. Pur, non souillé, innocent, vertueux.* Sī tŭă cōntĭgĭmŭs mănĭbŭs dōnārĭă pūrīs. *O.* Dŏmŭs hāc nēc pūrĭōr ūllă ēst. *H.* Sēd vītă ēt pēctŏrĕ pūrō. Īntĕgēr vītæ scĕlĕrīsquĕ pūrŭs. *Id.* Pūrǽquĕ nĕfāndī Sānguĭnĭs (hastæ). *St.* SYN. Īntĕmĕrātŭs, īnvĭŏlātŭs, īntāctŭs, īncōrrūptŭs, sīncērŭs, cāstŭs, pĭŭs, īntĕgĕr, īnnŏcŭŭs, etc. PHR. Ādspĭcĭās sĭnĕ lābĕ dŏmŭm. *J. Voy.* Innocens. || *En partic. Chaste.* Pūrō sēcŭbŭīssĕ tŏrō. *Tib.* (I, 3, 26. Et *Prop.* IV, 5, 34; *Mart.* VI, 66). *Voy.* Castus. || — pŭtŭs. *Voy.* Putus.

Pūs, *qqf. abl.* pūrĕ, *n. Pus, humeur.* Līvĭdă mēns hŏmĭnūm cōncrētūm fēllĕ cŏquāt pūs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 4). Īmprēssām, pĕnĭtŭsquĕ pŭtrī dē pūrĕ pĕrēsām. *Prud.* (*Sym.* I, 17. Sic etiam *Cels.* 5, 28. Nomen tamen inter monoptota recenset *Char.* 23). || *Au fig. En parlant d'une personne.* Prōscrīptī Rēgĭs Rŭpĭlī pūs ātquĕ vĕnēnŭm. *H.* Fēbrĭs, sĕnĭŭm, vŏmĭtŭm, pūs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 1, de Trebellio).

Pūsă, æ, *f. Petite fille.* Dīce īllām pūsām. *Pompon.* (apud *Varr. L. L.* 7, 28).

Pūsīllă, æ, *f., dimin. du précéd.* Rūfam aūt pūsīllam āppēllēt. *H.* (*Sat.* II, 3, 216. Alii *Pusillam* volunt esse nomen proprium).

Pŭsīllŭs, ă, ŭm. *De très-petite taille.* Tērră mălōs hŏmĭnēs nūnc ēdŭcăt ātquĕ pŭsīllōs. *J.* (15, 70). Ēt quā pŭsīllī fērvĕt Hērcŭlĭs fānŭm. *M.* (III, 47. Et *Pl. Truc.* IV, 4, 15, pusillus mus). SYN. Pērpārvŭs, mĭnĭmŭs, ēxĭgŭŭs. || *Au fig. Petit, faible, peu important, méprisable.* Īnŏpīs mē quōdquĕ pŭsīllī Fīnxērĕ īngĕnĭī. *H.* Hæc ănĭmŭs, Quīntĕ, pŭsīllŭs ĕmĭt. *M.* (III, 62). Sēd quī bēllŭs hŏmo ēst, Cōttă, pŭsīllŭs hŏmo ēst. *Id.* (I, 10). Nēc ūnquām Sānguĭnĕ caūsĭdĭcī mădŭērūnt rōstră pŭsīllī. *J.* (10, 121). Īnfīrmĭs caūsă pŭsīllă nŏcēt. *O.*

Pūsĭō, ōnĭs, *m. Petit garçon.* Nām pūsĭō nōndūm Nōrăt, ēt ōrā Dĕō rĕsĕrābāt gārrŭlă Chrīstō. *Prud.* (*Apoth.* 596). Vīx hæc prŏfātŭs, pūsĭōnēm præcĭpĭt Sūblīmĕ tōllānt. *Id.* (*Peri.* 10, 696. Adde *Juv.* 6, 34). SYN. Pŭēllŭs, *qqf.* pŭēllŭlŭs. *Voy.* Puer.

† Pūsĭŏlă, æ, *f. Petite fille.* Īpsă crĕpūndĭă rēppŭlĕrăt, Lūdĕrĕ nēscĭă pūsĭŏlă. *Prud.* (*Peri.* 3, 20).

? Pūsĭtō, ās, ārĕ, *n. Crier comme l'étourneau.* Stūrnŭs tūnc pūsĭtăt ōrĕ. (*Auct. Phil.* 17. Alii legunt *pisitat*, alii aliter.)

Pūstŭlă, æ, *f. Ampoule, pustule.* Læsĕrĕt ēt tĕnĕrās pūstŭlă rūptă mănūs. *Tib.* (II, 3, 10). Nōn ūlcŭs ācrĕ, pūstŭlævĕ lūcēntēs. *M.* (XI, 98). SYN. Āmpūllă, păpŭlă, ūlcūscŭlŭm. EP. Tŭmēns, tŭmĭdă, rŭbēns, pāllēns, īgnĕă, ārdēns. || *Au fig. Fonte ou épuration de l'argent.* Ēt nĭvĕŭm fēlīx pūstŭlă vīncĭt ĕbŭr. *M.* (VIII, 51, de argento). *Voy. le suiv.*

Pūstŭlātŭs, ă, ŭm. (*Argent*) *de coupelle.* Ārgēntī tĭbĭ lībră pūstŭlātī. *M.* (VII, 86, 7).

Pūsŭlă, *f. Comme* Pustula.

Pūsŭlātŭs. *Comme* Pustulatus.

Pūsŭs, ă, ŭm. *Petit; m. Petit garçon.* Nam ēs vērē pūsūs tū; tŭa ămīcă sĕnēx. *Pompon.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 28). Pūsī sæpĕ lăcūm prōptēr si āc dŏlĭă cūrtă. *Lr.* (IV, 1024). Pŭsīllŭs, pūsĭō.

Pŭtă, *adv. Supposez, par exemple.* Quīntĕ, pŭta, aūt Pūblī. *H.* Hōc, pŭtă, nōn jūstum ēst : īllŭd mălĕ, rēctĭŭs īllŭd. *Pers.* (4, 9. Sic *Auct. Priap.* 38. Posteriorem corripi notant *Serv.* ad *Æ.* II, 651; *Prisc.* p. 1007).

Pŭtāmĕn, ĭnĭs, *n. Ce qu'on coupe d'une chose pour le jeter.* (Cf. *Non.* 2, 683.) || *Rejetons élagués.* Tūnc sī quæ ēx īllīs dēlāpsă pŭtāmĭnă rāmīs. *Cypr.* (*Cruc.* 42). || *Ordint. Coquille de noix, etc.* Nūclĕūm āmīsī, rĕlĭquīt pīgnĕrī pŭtāmĭnă. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 122). Ēt dŭplĭcī dēfēnsă pŭtāmĭnĕ quīnquĕgĕnŭs nŭx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 10). Deīndĕ pŭtāmĕn Mārrhŭbĭī sūcco īmplēbĭs. *Ser.* (*Sam.* (vs. 757).

Pŭtātōr, ōrĭs, *m. Celui qui taille les arbres.* Quī cănāt īntēr ŏpŭs, mūsā mŏdŭlāntĕ, pŭtātōr. *Col.* (X, 228). Sērās pŭtātōr hōrrĭdŭs rĕfērt ūvās. *M.* (III, 58). Vītīsquĕ pŭtātŏr. *O.* SYN. Frōndātŏr.

Pŭtātŭs, ă, ŭm. *Taillé, coupé.* Ānguēsquĕ pŭtātī Īllūsōs tērrēnt ŏcŭlōs fāllēntĕ fĭgūrā. *Alcim.* (V, 75). || *Trié, épluché.* Dātĕ pēnsām lānām : quī nōn rĕddēt tēmpĕrī Pŭtātām rēctē. *Titin.* (ap. *Non.* 4, 362).

Pŭtĕāl, ālĭs, *n.* (Libonis). *Parquet circulaire sur le Forum, où se tenaient les changeurs et les usuriers.* Fŏrŭm pŭtĕālquĕ Lĭbōnĭs Māndābō sīccīs. *H.* Rōscĭŭs ōrābăt, sĭbi ădēssēs ād pŭtĕāl crās. *Id.* Qui pŭtĕāl Jānŭmquĕ tĭmēnt, cĕlĕrēsquĕ călēndās. *O.* (Et *Pers.* 4, 49).

Pŭtĕālĭs, ĕ. *De puits.* Mūltī præcĭpĭtēs lȳmphīs pŭtĕālĭbŭs āltĕ Īncĭdĕrūnt. *Lr.* (VI, 1172). Ēt quĭs tē, sĭtĭēns, pŭtĕālĭă pōcŭlă pōscăt. *Juvc.* (II, 259). Ūt quōs dūx Pœnŭs mērsĭt pŭtĕālĭbŭs ūndīs. (*Ibis*, 391.)

? Pŭtĕfāctus. *Voy.* Putrefactus.

Pŭtĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Sentir mauvais.* Nōctūrnō cērtārĕ mĕrō, pŭtērĕ dĭūrnō. *H.* Pŭtēt ăpēr rhōmbŭsquĕ rĕcēns. *Id.* (Et *Juv.* 11, 121). *Voy.* Fœteo.

Pŭtĕŏlī, ōrŭm, *m. pl. Pouzzoles, ville près de Naples. Voy.* Dicarchæa.

Pūtēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Commencer à sentir mauvais* Pōst mōrtēm fŏre ŭt aūt pūtēscāt cōrpŏrĕ pōstō. *Lr* (III, 884).

Pŭtĕŭs, ī, *m. Puits.* Aūt pŭtĕīs mānārĕ crŭōr cēs sāvĭt, ēt āltĕ. *V.* Cōllēctōsnĕ bĭbānt ĭmbrēs pŭtĕōsquĕ pĕrēnnēs. *H.* Flŭvĭīs pŭtĕīsquĕ căpācĭbŭs hærēnt. *O.* EP. Āltŭs, prŏfūndŭs, căvŭs, hĭāns, jūgĭs, pĕrēnnĭs. || *Fosse pour planter des arbres.* Āltēquĕ jŭbēbĭs Īn sŏlĭdō pŭtĕŭm dēmĭttī. *V. Voy.* Scrobs. || *Cachot pour les esclaves.* Vīncītĕ, vērbĕrāte, īn pŭtĕŭm cōndĭtĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 21).

Pūtĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Putidus. Āltĕră rīdĭcŭla ĕst, āltĕră pūtĭdŭlă. *M.* (IV, 20).

Pūtĭdŭs, ă, ŭm. *Qui sent mauvais, rance.* Pūtĭdŭs ēst, tŏtĭēs sī mĭhĭ pōnĭs ăprŭm. *M.* (III, 50). SYN. Rāncĭdŭs, fœtĭdŭs, etc. *Voy.* Fœtidus. || ? *Pourri.* Tūm vīnūm, priŭsquām cōctum ēst, pēndēt pūtĭdŭm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 125. Sed lege *putridum*, ut habet *Varr.* ap. *Non.* 2, 645, uvas putridas). *Voy.* Putridus. || *Au fig. Vieux, ennuyeux, fatigant, insensé.* Tūn', hŏmŏ pūtĭde, ămātŏr? *Pl.* (*Bac.* V, 2, 44). Pūtĭdĭŭs mūltō cĕrĕbrum ēst, mĭhĭ crēdĕ, Pĕrīllī. *H.* Quōrsum hæc tām pūtĭdă tēndūnt? *Id.*

? Pŭtīllŭs, ī, *m. Petit garçon.* (*Pl. As.* III, 3, 104. Sed locus obscurus.)

Pŭtŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Tailler, émonder.* Cūrvō Sātūrnī dēntĕ rĕlĭctām Pērsĕquĭtŭr vītem āttōndēns, fīngītquĕ pŭtāndŏ. *V.* Mē tĕnĕrās sălĭcēs jŭvăt aūt ŏlĕāstră pŭtārĕ. *Calp.* (2, 44). SYN. Tōndĕō, āttōndĕō, cædŏ, dēcīdŏ, rĕcīdŏ, rĕsĕcŏ, āmpŭtŏ, præcērpŏ, pūrgŏ, prĕmŏ. PPH. Fālcĕ prĕmŏ. Rāmōs āmpŭtŏ. Lūxŭrĭēm rāmōrŭm, fŏlĭōrŭm cōmpēscŏ. VERS. Ārbŏrĭbŭs vĕtĕrēs dēcīdĕrĕ fālcĭbŭ' rāmōs. *Lr.* Vītēs īncīdĕrĕ fālcĕ nŏvēllās. *V.* Ēt rūrĭs ŏpācī Fālcĕ prĕmēs ūmbrās. Pŏsŭītquĕ cŏmās ēt brāchĭă fērrō (sceptrum). *Id.* Īncĭpĕ fālcĕ nĕmūs vīvāsquĕ rĕcīdĕrĕ frōndēs. *Calp.* Nōn mĭhĭ fālx nĭmĭās Sātūrnĭă dēpŭtăt ūmbrās. (*Ov. Nuc.* 63.) Īnūtĭlēsvĕ fālcĕ rāmōs āmpŭtāns. *H.* Ēt vītēm dōctām pōnĕrĕ fālcĕ cŏmās. *Pp.* Hīc vĭrĭdēm dūrā cædĕrĕ fālcĕ cŏmām. *Tib.* || *Supputer, compter.* Pōstquām cŏmēdīt rēm, pōst rătĭōnēm pŭtăt. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 15. *Id. Aul.* III, 5, 52. Cf. *Varr. L. L.* 6, 63; *Paul.* ex *Fest.* in v. *Putus*). Rem īpsām pŭtēmŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 10). SYN. Cōmpŭtŏ, dēpŭtŏ, dīnŭmĕrŏ, ēxĭgŏ, nŭmĕrŏ, etc. *Voy.* Numero. || *Estimer.* Tāntīquĕ pŭtāt cōnnūbĭă nōstră. *O. Voy.* Æstimo. || *Méditer, rouler dans son esprit.* Mūltāquĕ dūră sŭō trīstī cūm cōrdĕ pŭtābānt. *V.* Mūltă pŭtāns, sōrtēmque ănĭmō mĭsĕrātŭs ĭnīquām. *Id.* Dum hæc pŭtŏ. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 4). SYN. Rĕpŭtŏ, cōgĭtŏ, vōlvŏ, ăgĭtŏ, etc. || *Penser, croire, s'imaginer.* Sīlvīs tē, Tўrrhēnĕ, fĕrās ăgĭtārĕ pŭtāstī? *V.* Nē vānă pŭtēs hæc fīngĕrĕ sōmnŭm. Aūt vĭdĕt aūt vīdīssĕ pŭtăt. *Id.* Stārĕ pŭtēs: ădĕō prōcēdūnt cōrpŏră tārdē. *O.* Ēt, pŭtŏ, pēs īlī lōngĭŏr āltĕr ĕrăt. *Id.* SYN. Ārbĭtrŏr, ŏpīnŏr, ēxīstĭmŏ, crēdŏ, jūdĭcŏ, cēnsĕŏ, sēntĭŏ, rĕŏr, sūspĭcŏr, cōnjĭcĭŏ, *qqf.* vĭdĕŏr. PPH. Mĭhĭ vĭdētŭr *ou* fīngŏ. Īn ănĭmŭm, īn mēntĕm īndūcŏ. Pērsuāsŭm hăbĕŏ. Mĭhĭ pērsuāsŭm ēst.

Pūtŏr, ōrĭs, *m. Puanteur. Voy.* Fœtor.

Pŭtrēdŏ, ĭnĭs, *f. Pourriture, putréfaction.* Scālpēllă tīngīt, dūm pŭtrēdo ābrādĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 10, 500). Mēmbră mōrbīs ūlcĕrōsă, vīscĕrūm pŭtrēdĭnēs Māndo ŭt āblŭāntŭr. *Id.* (*Cath.* 9, 31). *Voy.* Putror.

Pŭtrĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire pourrir.* Tīgnă, pūtrĕfăcĭt āēr ŏpĕrām făbrī. *Pl.* (*Most.* I, 2, 31). SYN. Cōrrūmpŏ. || Pŭtrĕfīŏ, āctŭs sŭm, ĭĕrī, *p. Se pourrir.* Sūnt quī, quūm claūsō pŭtrĕfācta ēst spīnă sĕpūlchrō. *O. Voy.* Putresco.

Pŭtrĕfāctŭs, ă, ŭm. *Pourri.* Ēt pŭtrĕfāctās Tīnctă rŭbōrĕ gĕnās paūlātīm pūrpŭră vēstīt. *Prud.* (*Apoth.* 765). Ēt vēste, ĕt ōmnī pūtrĕfāctŭs cōrpŏrĕ. *Id.* (*Peri.* 10, 1035. *Heins.* leg. *putefactus*, non sine libris). Ēt tămĕn hæc quūm sīnt quăsĭ pūtrĕfāctă pĕr īmbrēs. *Lr.* (II, 897). *Voy.* Putris.

Pŭtrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Pŭtrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se pourrir.* Tīgna hæc hūmĭdē pūtrēnt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 67. Alii leg. *putent*). Ēxsāngue ēst mĭhĭ cōrpŭs, ātque ānnīs pŭtrĕt. *Att.* (apud *Non.* 2, 692). Nōn ălĭā quām quā Bўzāntĭă pūtrŭīt ōrcā. *H* Cuī strāgŭlă vēstĭs... pūtrēscăt īn ărcā. *Id.* Ūndĕ pŭtrēscēntĭs rĕdĭērūnt mēmbră sĕpūltī. *Amœn.* (vs. 152). SYN. Tābēscŏ, lĭquēscŏ, cōrrūmpŏr, vĭtĭŏr. PPH. Pŭtrĭs *ou* pŭtrĭdŭs fīŏ. VERS. Gĕlĭdĭs quūm mōntĭbŭs hūmŏr Līquĭtŭr, ēt zĕphўrō pūtrīs sē glēbă rĕsōlvĭt. *V.* Rūrsŭs ăbūndābăt flŭĭdŭs lĭquŏr, ōmnĭăque īn sē Ōssă mĭnūtātīm mōrbō cōllāpsă trăhēbăt. Tūrpī dīlāpsă cădāvĕră tābō. Lĭquĕfāctă bŏūm pĕr vīscĕră. *Id.* Sūffīxă cădāvĕră trūncīs Lēntă dĭēs sĕpĕlīt, pūtrī līquĕntĭă tābō. *Sil. Voy.* Tabes.

Pŭtrĭdŭs, ă, ŭm. *Pourri.* Pūtrĭdă mūltĭvăgīs pŏpŭlātŭs flātĭbŭs āntră. *Cl.* Trāmās pŭtrĭdās. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 37). Cōndūcīt nāvēm pūtrĭdăm. *Cœcil* (ap. *Non.* 2, 645). Părĭēs pūtrĭdŭs. *Afran.* (Ibid). *Voy* Putris.

Pŭtrīlŭă, *n. pl. Matières purulentes, crachats.* Ănhēlă tūssĭs ēxspŭīt pŭtrīlŭă. *Eugen.* (12, 23).

Pŭtrĭs *et* Pūtrĭs, ĕ. *Pourri.* Pūtrĭs ĕt īn văcŭā rĕquĭēscīt nāvĭs ărēnā. *Pp.* (II, 25, 7). Ēt phthĭsĭs, ēt vŏmĭcæ pūtrēs. *J.* (13, 95). Fērvēnt ēxāmĭnă pūtrī Dē bŏvĕ. *O.* Īpsĕ sĭtŭs pūtrīquĕ făcīt jām rōbŏrĕ pāllŏr Āttŏnĭtōs. *L.* Pūtrī cæpās hālēcĕ nătāntēs. *M.* (III, 77). SYN. Pŭtrĭdŭs, pŭtrēscēns, pŭtrĕfāctŭs, cŏrrūptŭs, lĭquĕfāctŭs, tābĭdŭs, tābēscēns, vĭtĭātŭs, cărĭōsŭs. *Voy.* Putresco. || *Que la sécheresse fait tomber en poussière.* Quādrŭpĕdāntĕ pŭtrēm sŏnĭtū quătĭt ūngŭlă cāmpŭm. *V.* Quæ tēllūs sīt lēntă gĕlū, quæ pūtrĭs ăb æstū. *Pp.* (IV, 3, 39). Sōle ēt pūlvĕrĕ pūtrĭs (tellus). *St.* Pūtrēs cĭnĕrēs. *Id.* SYN. Pūlvĕrŭlēntŭs. *Voy.* Aridus. || *Au fig.* Māmmæ pūtrēs. *H.* Ātque ănĭmam īn tĕgĕtēs pūtrem ēxspīrārĕ pătērnās. *Pp.* (IV, 5, 67).

Pŭtrŏr, ōrĭs, *m. État de putréfaction.* Tērrăm Īntēmpēstīvōs quūm pūtrōr cēpĭt ŏb īmbrēs. *Lr.* (II, 927. *Ib.* 871). SYN. Pŭtrēdŏ, *qqf.* tābō (*abl.*).

† Pŭtŭs, ă, ŭm, *arch. Pur, épuré.* || Pūrŭs pŭtŭs. *Même sens.* || *Ordint.* Pūrŭm pŭtŭm ărgēntŭm. *Argent d'un titre fin.* (Cf. *Varr. L. L.* 6, 63; *Fest.*, et *Gell.* 6, 5, qui *Ennium* laudat.) || *Au fig.* Pūrŭs pŭtŭs hīc sўcŏphānta ēst. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 103. *Ib.* 2, 32. Quantitatem expresse notavit *Gell.* l. cit. *Putus* enim est *putatus*).

† Pўctă *et* Pўctēs, æ, *m.* (πύκτης). *Athlète.* Vīctōrī laūdēm cuīdām pўctæ ŭt scrībĕrĕt. *Ph.*

Pўĕlŭs, ī, *f.* (πύελος). *Siége de bain.* Pōst, lăvātum īn pўĕlum ībō. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 62. Sic *Lamb.*, *Salm.* et *Bothe.* Vulgo *pilum*).

Pўgă, *f. Voy.* Puga.

Pўgārgŭs, ī, *m.* (πύγαργος). *Pygargue, oiseau de proie.* || *Espèce de gazelle.* Sūmĭnĕ cūm māgnō lĕpŭs, ātque ăpĕr, ēt pўgārgŭs. *J.* (11, 139).

Pўgmæī, ōrŭm, *m. pl.* (Πυγμαῖοι). *Pygmées, race de nains que la Fable plaçait dans l'Inde, l'Éthiopie et la Thrace, et supposait en guerre continuelle avec les grues.* Pўgmæŭs pārvīs cūrrīt bēllātŏr īn ārmīs. *J.* (13, 168). Sēd rătĭo ēst, mīxtŭs lōngīs Pўgmæŭs īn ārmīs. (*Anth.* II, p. 464.) || — ŭs, ă, ŭm. *De Pygmée.* Nēc quæ Pўgmæō sānguĭnĕ gaūdĕt, ăvĕm. *O.* Crēdĕrĕ mālŭĕrīm Pўgmææ dāmnă cŏhōrtĭs, Ēt cōnjūrātās īn sŭă bēllă grŭēs. *Rutil.* (1, 291). Quōs aūt Pўgmææ gēntēs, aūt Īndĭă cārpĭt. *Lact.* (*Phœn.* 81). || *Au fig. Petit.* Brĕvĭōrquĕ vĭdētŭr Vīrgĭnĕ pўgmæā. *J.* (6, 506).

Pўgmălĭōn, ōnĭs, *m.* (Πυγμαλίων). 1. *Pygmalion, frère de Didon, tua Sichée, son beau-frère, pour s'emparer de ses trésors.* Pўgmălĭōn, scĕlĕre ānte ălĭōs īmmānĭŏr ōmnēs. *V.* Pōrtāntŭr ăvārī Pўgmălĭōnĭs ŏpēs. *Id.* || 2. *Statuaire qui devint amoureux d'une statue d'ivoire, ouvrage de ses mains.* Sīt cōnjŭx ŏptō, nōn aūsŭs « ĕbūrnĕă vīrgŏ » Dīcĕrĕ Pўgmălĭōn. *O.* (Cf. *Met.* X, 243 sq.)

Pўgmălĭōnēŭs ă ŭm. *De Pygmalion; Tyrien,*

Carthaginois. Pȳgmălĭōnĕām tēntārem ēxprōmĕrĕ gĕntĕm. *Sil.*

Pȳlădēs, æ, *m.* (Πυλάδης). *Pylade, de Phocide, fils de Strophius, et fidèle ami d'Oreste.* Quō Pȳlădēs ēx mōrĕ pĭŭs, quō Dārdănă gēssĭt. *St.* Nārrātŭr Pȳlădēn īpsĕ prŏbāssĕ Thŏās. *O.* Ōppŏsĭtō răbĭdām Pȳlădē vĭŏlāssĕ Mĕgærām. *St.* EP. Phōcæŭs, Thēssălŭs, fīdŭs, fĭdēlĭs. PPH. Strŏphĭō nātŭs. Fīdŭs Ŏrēstæ sŏdālĭs, ămīcŭs. *Voy.* Orestes. Amicitia. || *Nom d'homme.* Sūbdūctūm prīmæ Pȳlădēn hæc āră jŭvēntæ. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 564).

Pȳlēnē, ēs, *f.* (Πυλήνη). *Ville d'Étolie.* Sēnsĭt scŏpŭlōsă Pȳlēnē. *St.*

Pȳlĕŭs, ī, *m.* *Nom de guerrier.* Hĭppŏthŏūm Pȳlĕūmquĕ tĕnēt. *Aus.* (*Epitaph. Her.* 21).

Pȳlĭŭs, ă, ŭm (Πύλιος). *De Pylos; de Nestor.* Īncūstōdĭtæ Pȳlĭōs mĕmŏrāntŭr ĭn āgrōs Prōcēssīssĕ bŏvēs. *O.* Æquārūnt Pȳlĭōs quūm tŭă fātă dĭēs. *Id.* Pȳlĭă sĕnēctă. *M.* (VIII, 2).

Pȳlŏs *ou* Pȳlŭs, ī, *f.* (Πύλος). *Pylos, nom de trois villes du Péloponnèse, qui se disputaient l'honneur d'avoir donné le jour à Nestor.* Nōn Pȳlŏs aūt Ĭthăcē tāntōs gĕnŭīssĕ fĕrūntŭr. *Tib.* (IV, 1, 48). Nōs Pȳlŏn, āntīquī Nēlēĭă Nēstŏrĭs ārvă Mīsĭmŭs. *O.*

Pȳră, æ, *f.* (πυρά). *Bûcher.* Cōnstĭtŭērĕ pȳrās: hūc cōrpŏră quīsquĕ sŭōrūm. *V.* Dēs tŭă sūccēnsæ mēmbră crĕmāndă pȳræ. *O.* SYN. Rŏgŭs. *V. ce mot.*

Pȳrăcmōn, ŏnĭs, *m.* (Πυράκμων). *Un des Cyclopes ouvriers de Vulcain.* Ēt nūdūs mēmbră Pȳrăcmōn. *V.* Lāpsō mūtātă Pȳrăcmŏnĕ tēmnēns Fūlmĭnă. *St.*

Pȳrămēŭs, ă, ŭm. *De Pyrame.* || Pȳrămēă ārbŏr. *Mûrier.* Ārbŏrĕ Pȳrămēă cōrtēx dērēptă cŏquētŭr. *Ser. Sam.* (vs. 553).

Pȳrămĭs, ĭdĭs, *f.* (πυραμίς). *Pyramide.* Sūrgĭt, ĕt īpsă sŭās cōnsūmĭt pȳrămĭs ūmbrās. *Aus.* (*Mos.* 313). SYN. Ŏbĕlīscŭs, cōnŭs. PHR Quārūm tĕgĭt ēdĭtă cālcŭlŭs ālbēns Īn cōnūm cæsŭs căpĭtă. *Prud.* || *Ordint. au pl. Pyramides d'Égypte, sépultures royales.* Bārbără pȳrămĭdūm sĭlĕăt mīrācŭlă Mēmphĭs. *M.* (*Spect.* 1, 1). EP. Ægȳptĭă, Phărĭă, Mēmphĭtĭcă, āltă, ārdŭă, cēlsă, āĕrĭă, sūblīmĭs, sŭpērbă, nōbĭlĭs, rēgĭă. PPH. Pȳrămĭdūm sāxă, mōlēs, tŭmŭlī, mīrăcŭlă, ŏpŭs. Phărĭī hŏnōrēs. VERS. Quī sĭbĭ pȳrămĭdās, quī nōn cēdēntĭă tēmplĭs Ōrnātūră sŭōs ēxstrūxīt cūlmĭnă mānēs. *Cl.* Rēgĭă pȳrămĭdūm, Cæsăr, mīrācŭlă rīdĕ; Jām tăcĕt ēōūm bārbără Mēmphĭs ŏpŭs. *M.* Quūm Ptŏlĕmæōrūm mānēs sĕrĭēmquĕ pŭdēndām Pȳrămĭdēs claūdānt, īndīgnāquĕ maūsōlēă. *L.* Rēgālīquĕ sĭtū pȳrămĭdum āltĭŭs. *H.* Aūdācĭă sāxă Pȳrămĭdūm. *St.* Pȳrămĭdūm sūmptūs ād sīdĕră dūctī. *Pp.* Pȳrămĭdāsque aūsās vīcīnum āttīngĕrĕ cœlūm. (*Anth.* I, p. 448.)

Pȳrămŭs, ī, *m.* (Πύραμος). 1. *Pyrame, jeune Babylonien, amant de Thisbé.* Pȳrămŭs ēt Thīsbē, jŭvĕnūm pūlchērrĭmŭs āltĕr. *O.* (*Met.* IV, 55 sq.). || 2. Pȳrămŭs *et* Pȳrămŭs. *Rivière de Cilicie.* Pȳrămŭs hīc ūndās... vōlvĭt. *Avien.* (*D. T.* 1031). Pēr lōngūm Pȳrămūs spătĭūm. *Prisc.* (*Peri.* 815).

Pȳrēnæŭs, *qqf.* Pȳrēnæŭs mōns, *et m. absolt.* (Πυρηναῖος). *Les Pyrénées, montagnes entre la France et l'Espagne.* Ēt Pȳrēnæī frōndōsă căcūmĭnă mōntĭs. *Sil.* Bĭmărĭs jŭgă nīnguĭdă Pȳrēnæī. *Aus.* (*Epist.* 24, 69). Āddĭtŭr īmpĕrĭīs Hĭspānĭă; Pȳrēnæūm Trānsīlĭt. *V.* (10, 151). SYN. Pȳrēnē *ou* Pȳrēnē. || — ŭs, ă, ŭm. *Des Pyrénées.* Teūtŏnĭcŭs vōmēr Pȳrēnæīquĕ jŭvēncī. *Cl.* Jāmquĕ Pȳrēnææ, quās nūnquām sōlvĕrĕ Tītān Ēvălŭīt, flēxērĕ nĭvēs. *L.* Sēptēm dĭērūm; post Pȳrēnæūm jŭgūm. *Avien.* (*Or. mar.* 565). Īndĕ Pȳrēnæās pēr nūbēs trānsĭlĭt ālpēs. *Fort.* (VI, 1, 209)

Pȳrēnăĭcŭs, ă, ŭm. *Des Pyrénées.* Quā Pȳrēnăĭcĭs nĭvĭbūs dĭrĭmūntŭr Ĭbērī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 6).

Pȳrēnē, *qqf.* Pȳrēnē, ēs, *f.* (Πυρήνη). *Pyrène, fille de Bébryx, ensevelie sous les Pyrénées. Voy.* Bebrycia (virgo). || *Pyrénées.* Pȳrēnē cēlsā nīmbōsī vērtĭcĭs ārcē. *Sil.* Ālpĭs Nūbĭfĕræ pŏpŭlōs, ātque āĕrĭām Pȳrēnēn. *L.* (Sic *Aus. Epist.* 24, 87). Tārbēllă Pȳrēnē Tēstĭs. *Tib.* (I, 7, 9). Gāllōrum ēxtrēmōs īntēr cēlsāmquĕ Pȳrēnēn. *Aus.* (*Mos.* 441. Sic *Avien. Or. mar.* 559 et 562).

† Pȳrēnēŭs, ă, ŭm. *Au lieu de* Pyrenæus. Tērrārūm pŏpŭlī Pȳrēnĕārūm. *Prud.* (*Peri.* 6, 147).

Pȳrēneŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Πυρηνεύς). *Pyrénée, roi de Thrace, enferma les Muses dans son palais. Apollon leur donna des ailes pour s'enfuir, et Pyrénée, voulant les poursuivre, tomba du haut d'une tour.* Īmpĕtŭs īrĕ fŭĭt; claūdĭt sŭă tēctă Pȳrēneŭs. *O.* (Cf. *Met.* V, 274 sq.)

Pȳrēnĭs, ĭdĭs, *f.* *Des Pyrénées.* Hīc ōlīm Pȳrēnĭdĕ pūlsŭs ăb ōrā. *Avien.* (*D. T.* 883).

Pȳrĕthrūm, ī, *n.* (πύρεθρον). *Pyrèthre, plante.* Trītăque īn ānnōsō flāvă pȳrĕthră mĕrō. *O.* Pūrgātŭr cĕrĕbrūm mānsā rādīcĕ pȳrĕthrī. *Sam.* (vs. 101).

Pȳrĕtŭs, ī, *m.* *Nom d'un centaure.* Vīctōrĕm gĕmĭnī Pĕrĭphāntă Pȳrĕtī. *O.*

Pȳrgēnsĭs, ĕ. *De Pyrges.* (*Lucil.* apud *Serv.* ad *Æ.* X, 184.)

Pȳrgī, ōrūm, *m. pl.* (Πύργοι). *Ville d'Étrurie, auj. Civitâ-Vecchia.* Ēt Pȳrgī vĕtĕrēs īntēmpēstæque Grăvīscæ. *V.* Ālsĭă prælēgĭtŭr tēllūs, Pȳrgīque rĕcēdūnt. *Rutil.* (1, 223).

Pȳrgō, ūs, *f.* (Πυργώ). *Nom de femme.* Pȳrgō, tōt Prĭămī nātōrūm rēgĭă nūtrīx. *V.*

Pȳrgŏpŏlȳnīcēs, ĭs, *m.* *Nom de soldat, forgé par Plaute* (*Mil.* I, 1, 156: πύργος, πολύς, νίκη).

Pȳrgŭs, ī, *m.* (πύργος). *Petite tour échelonnée par laquelle on faisait tomber les dés.* Īn pārte ālvĕŏlī pȳrgūs vĕlŭt ūrnă rĕsēdĭt, Quī vŏmĭt īntērnĭs tēssĕrŭlās grădĭbŭs. (*Anth.* I, p. 519. *Ib.* II, 603. Nonnulli addunt *Horatii* locum qui sup. in v. *Phimus.*)

Pȳrītēs, *et à tort* Pȳrītēs, æ, *m.* (πυρίτης). *Pyrite ou pierre à feu.* Nēc nōn pȳrītēs, dĭgĭtōs quī strīctŭs ădūrĭt. *Prisc.* (*Peri.* 987). PHR. Īgnĕ lăpĭs cāndēns dătŭr ēxsūltāntĭbŭs ūndĭs. *Ser. Sam.*

Pȳrnŭs, ī, *f.* (Πύρνος). *Ville de Carie.* || *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* III, 112.)

Pȳrŏĭs, ēntŏs, *m.* (Πυρόεις). 1. *Mars, planète.* Prŏcŭl ā Pȳrŏēntĕ rĕmōtŭs. *Aus.* (*Idyl.* 8, 24). || 2. *Un des chevaux du Soleil.* Īntĕrĕā vŏlŭcrēs Pȳrŏĭs, Ēŏŭs ĕt Æthōn. *O.* Ēt fōrmīdāntēm pātrĭōs Pȳrŏēntă dŏlōrēs. *V. Fl.*

Pȳrōpŭs, ī, *m.* (πυρωπός). *Alliage d'or et d'airain.* Clāră mĭcānte aūrō, flāmmāsque ĭmĭtāntĕ pȳrōpō. *O.* Fīt ŭtī clārō sĭt rūbră pȳrōpō. *Lr.* (II, 803). Pīctă nĕc īndūctō fūlgēbāt pārmă pȳrōpō. *Pp.* (IV, 10, 21. Et *Manil.* V, 711).

Pȳrrhă, æ, *et qqf.* Pȳrrhē, ēs, *f.* (Πύρρα *et* Πύρρη). *Pyrrha, femme de Deucalion.* Deūcălĭōn lăcrĭmĭs ĭtă Pȳrrham āffātŭr ŏbōrtĭs. *O.* Sæcŭlūm Pȳrrhæ, nŏvă mōnstră quēstæ. *H.* Ēxōsŭs Pȳrrhæ gĕnŭs. *V. Fl.* Ēt vĭr ĕt Pȳrrhē, mărĕ quūm vĭdērēnt. *Sen.* (*Troad.* 1042). *Voy.* Deucalion. || *Nom d'Achille caché à Scyros.* Īndĕ Scȳrĭădūm dătŭs părēntī, Fālsæ nōmĭnă prætŭlīssĕ Pȳrrhæ. *Sid.* (9, 138). || *Ville de l'île de Lesbos. Voy.* Pyrrhias.

Pȳrrhæŭs, ă, ŭm (Πυρραῖος). *De Pyrrha.* Pȳrrhæăquĕ sāxă Gĭgnĭs. *St.*

Pȳrrhĭă, æ, *f.* *Nom de femme.* Ŭt vīnōsă glŏmŭs fūrtīvæ Pȳrrhĭă lānæ. *H.*

Pȳrrhĭăs, ădĭs, *f.* (Πυρριάς) *De Pyrrha, ville de Lesbos.* Pȳrrhĭădēs Mēthȳmnĭădēsquĕ pŭēllæ *O.*

Pȳrrhĭchă, æ, *et* Pȳrrhĭchē, ēs, *f.* (πυρρίχη). *Danse pyrrhique, danse armée.* Fēmĭnĕām mărĭbūs nām cōnfērt pȳrrhĭchă clāssĕm, Ēt, vĕlŭt īn mōrēm mīlĭtĭs, ārmă mŏvĕt. (*Anth.* I, p. 626.) VERS. Ārmāti īn nŭmĕrūm pūlsārēnt ærĭbŭs ærā. *Lr.* Nūnc, pĕdĭs āltērnō pērcūssā vērbĕrĕ tērrā, Ād nŭmĕrūm rĕsŏnās gaūdēntēm plaūdĕrĕ cētrās. *Sil Voy. le suiv.* || — ŭs, ă, ŭm. Rĕsŏnētquĕ mīxtŭs īllĕ pēs cĕlĕrrĭmŭs, Bĕnĕ nūncŭpātŭs quōndam ăb ārtĕ pȳrrhĭchā. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 26).

Pȳrrhĭchĭŭs, ă, ŭm (πυρρίχιος). *Pyrrhique, pied composé de deux brèves.* Pȳrrhĭchĭŭs īdēm vŏcātŭr, quīppe ĕt āptŭs pȳrrhĭchæ. *T. Maur.* (*Ped.* 8). Pȳrrhĭchĭŭsvĕ cĭtŭs fīnēm cōnclūdĕrĕ pōssĭt. *Rufin.* (ed. *Putsch*, p. 2710). SYN. Dĭbrăchȳs. *Voy. le précéd.*

Pȳrrhĭchŭs, ă, ŭm (πύρριχος). *Voy.* Pyrrhicha.

Pȳrrhŭs, ī, *m.* (Πύρρος). 1. *Pyrrhus ou Néoptolème, fils d'Achille et de Déidamie, épousa Andromaque, en trahissant Hermione. et périt dans le temple de Delphes, assassiné par Oreste, son rival.* Pȳrrhŭs Ăchīllīdēs, ănĭmōsŭs ĭmāgĭnĕ pātrĭs. *O.* SYN. Nĕŏptŏlĕmŭs, Āchīllīdēs. Æăcĭdēs. PPH. Scȳrĭŭs hērōs, iŭvĕnĭs. || 2. *Pyrrhus, roi d'Épire, fameux par son expédition contre les Romains.* Nōn tū, Pȳrrhĕ fĕrōx, nēc tāntīs clādĭbŭs aūctŏr Pœnŭs ĕrĭt. *L.* Ēt Pȳrrhi ād nōstrōs glōrĭă frāctă pĕdēs. *Pp.* (III, 11, 62). SYN. Æăcĭdēs.

Pȳrŭm, Pȳrŭs. *Voy.* Pirum, Pirus.

Pȳthăgŏrās, æ, *m* (Πυθαγόρας). *Pythagore, philosophe de Samos. Son école, établie dans la grande Grèce, était une sorte de congrégation où l'on n'était admis qu'après les plus rudes épreuves.* Pȳthăgŏrān Ănȳtīquĕ rĕūm, dōctūmquĕ Plătōnă. *H.* Pȳthăgŏra Eūphōrbī, rĕpărās quī sēmĭnă rērŭm. *Aus* (*Epig.* 70). Āt nōn Pȳthăgŏræ mŏnĭtŭs ānnīquĕ sĭlēntēs. *Cl.* EP. Sămĭŭs, dīvīnŭs, grăvĭs, săpĭēns, dōctŭs. PPH. Sămĭæ tēllūrĭs ălŭmnŭs. Sămĭŭs vĭr, sĕnēx, sŏphŭs. (Cf. *Ov. Met.* XV, 60 sq.; *Hor. Od.* I, 28, 9 sq.)

Pȳthăgŏrēŭs, ă, ŭm (Πυθαγόρειος). *De Pythagore.* Quō prōmīssă cădānt ĕt sōmnĭă Pȳthăgŏrēă. *H.* Mæŏnĭdēs Quīntŭs pāvōne ĕx Pȳthăgŏrēō. *Pers.* (6, 11). || *m. pl. Les Pythagoriciens.* Pȳthăgŏrēōrŭm pĕrĭīt schŏlă dōctă sŏphōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 15, 32. Et *Juv.* 3, 229).

1. Pȳthĭă, æ, *f.* (Πυθία). *La Pythie, prêtresse d'Apollon.* Pȳthĭă, quæ trĭpŏde ēx Phœbī laūrōquĕ prŏfātŭr. *Lr.* (I, 741). Spārtānō cuīdām rēspōndīt Pȳthĭă vātēs. *J.* (13, 199). SYN. Phœbās, Dēlphĭs. PPH. Phœbī *ou* Ăpōllĭnĭs săcērdōs, āntīstĭtă. *Voy.* Delphi.

2. Pȳthĭă, ōrŭm, *n. pl.* (Πύθια). *Les jeux Pythiques, célébrés en l'honneur d'Apollon.* Īnstĭtŭĭt săcrōs cĕlĕbrī cērtāmĭnĕ lūdōs, Pȳthĭă dē dŏmĭtæ sērpēntĭs nōmĭnĕ dīctōs. *O.* Pārnāssŭs Clărĭō săcrāvĭt Pȳthĭă Phœbō. *Aus.* (*Ecl. de Loc. Agon.* 2. *Ib. de Auct. Agon.* 5). PPH. Phœbī *ou* Ăpōllĭnĭs lūdī, săcră fēstă.

Pȳthĭās, *f.* (Πυθιάς). *Nom de servante.* Pȳthĭās ēmūnctō lūcrātă Sĭmōnĕ tălēntŭm. *H.* Tĭmĭdă sŭbĭto ēgrĕdĭtŭr Pȳthĭās. *Ter.* (*Eun.* IV, 2, 14. Non reperiuntur *Pythiadis* nec alii casus obliqui).

Pȳthĭŭs, ĭī, *m.* (Πύθιος). *Pythien, surnom d'Apollon à Delphes, en mémoire de sa victoire sur le serpent Python.* Deīnde īntēr mātrēm dĕŭs īpse, īntērquĕ sŏrōrēm, Pȳthĭŭs īn lōngā cārmĭnă vēstĕ sŏnăt. *Pp.* (II, 31, 15). Ēt quī tĭbĭ, Pȳthĭĕ, Lādōn Pænĕ sŏcĕr. *St.* || — ŭs, ă, ŭm. Nōn trĭpŏdās Dēlī, nōn Pȳthĭă cōnsŭlĭt āntră. *L.* Dūm pĕtĭt īntōnsī Pȳthĭă rēgnă dĕī. *Pp.* (III, 13, 52). SYN. Dēlphĭcŭs.

Pȳthō, ūs, *f.* (Πυθώ). *Ville de Phocide, où était l'oracle d'Apollon.* Dēlŏs ŭbĭ nūnc, Phœbĕ, tŭa ēst? ŭbĭ Dēlphĭcă Pȳthō? *Tib.* (II, 3, 29). Seū bărbărĭcă quūm lāmpădĕ Pȳthō Ārsĭt. *L.*

Pȳthōn, ōnĭs, *m.* (Πύθων). *Le serpent Python, qu'Apollon perça de ses flèches.* Strāvĭmŭs īnnŭmĕrīs tŭmĭdŭm Pȳthōnă săgīttĭs. *O.* Spīcŭlăque ēxtēnsō Pæān Pȳthōnĕ rĕcōxĭt. *L.* Pȳthōn ĭn Hȳdră; Bācchŭs ĕt Pērseūs dĕĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 94). EP. Deūcălĭōnēŭs, tŭmēns, īmmānĭs, sævŭs. || *Sa peau recouvrait le trépied de la Pythie.* Sūb stĭmŭlō Pȳthōnĭs ăĭt băcchātă pŭēllă. *Arat.* (II, 390).

Pȳtĭă, *f. Voy.* Pitya.

Pȳtīsmă, ătĭs, *n.* (πύτισμα). *Crachat.* Quī Lăcĕdæmŏnĭŭm pȳtīsmătĕ lūbrĭcăt ōrbĕm. *J.* (11, 173).

Pȳtīssŏ, ās, ārĕ, *n.* (πυτίζω). *Cracher.* Nam ŭt ălĭa ŏmĭttām, pȳtīssāndō mŏdŏ mĭhĭ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 48. Alii scrib. *Pitisso*: et sic exhibent *Diom.* 336 et 417; *Prisc.* 552, ed. Putsch).

† Pȳxăgăthŭs, ī, *m.* (*de* πύξ *et* ἀγαθός). *Habile au pugilat.* Pȳxăgăthŭs fŭĕrāt, nūnc ĕrĭt Hīppŏdămŭs. *M.* (VII, 56).

Pȳxĭs, ĭdĭs, *f.* (πυξίς). *Boîte.* Pȳxĭdăs īnvĕnĭēs, ĕt cēntūm mīllĕ cŏlōrēs. *O.* Ēt jăcĕās cēntūm cōndĭtă pȳxĭdĭbŭs. *M.* (IX, 38. Et *Juv.* 2, 141).

Q

Q, *f. n. Lettre de l'alphabet. Voy. dans* Persevero *et* Præscribo.

1. Quā, *f. sing. et n pl. de* Quis. Tū nē quā părēntĭs Jūssă tĭmē. *V.*

2. Quā, *abl. f. de* Qui. || *Adv. Par où.* Quāque ēst dĭffĭcĭlĭs, quāque ēst vĭă nūllă, sĕquūntŭr. *O.* Quā dătă pōrtă, rŭūnt. *V.* || *Où, à l'endroit où.* Quā nūnc Ēsquĭlĭās nōmĭnă cōllĭs hăbĕt. *O.* Dīcār, quā vĭŏlēns ōbstrĕpĭt Aūfĭdŭs. *H.* || *Au fig. De la manière que.* Quā pŏtēs, ēxcūsā, nēc ămīcī dēsĕrĕ caūsām. *O.* Cŏēānt īn fœdĕră dēxtræ Quā dătŭr. *V.* || *Comment, par quel moyen.* Quā făcĕre īd pōssĭs, nōstrām nūnc āccĭpĕ mēntĕm. *Lucil.* (apud *Schol. Cruq.* ad *Hor. Sat.* I, 4, 87. Quod mutuatus est *Virg. Æ.* I, 685). *Voy.* Quomodo. || Sī quā. *Voy.* Siqua. || Quā..., quā. *D'un côté, de l'autre* Mōrēs vĕrō răpĕrĕ prŏpĕrānt quā săcrŭm, quā pūblĭcŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 37). Quā pĕcŭs, quā pālmĭtĕm, Quā dōnă flăvæ Cĕrĕrĭs ēdūcāt sŏlŭm. *Avien.* (*Or. mar.* 501). SYN. Hīnc..., īllīnc.

Quācūmquĕ *ou* Quācūnquĕ, *adv. Par quelque endroit que ce soit, partout où.* Sīc Tūrnō, quācūmquĕ vĭām sēcăt, āgmĭnă cēdūnt. *V.* Quā sē cūmquĕ fŭrēns mĕdĭō tŭlĭt āgmĭnĕ vĭrgŏ. *Id.* Quā nĭmbī cūmquĕ fĕrūntŭr. *Lr.* (V, 290). || *Au fig. Par quelque moyen que ce soit.* Quācūmquĕ nŏvās īncīdĕrĕ lītēs. *V.*

Quādāmtĕnŭs, *adv. Jusqu'à une certaine limite.* Ēst quādām prōdīrĕ tĕnŭs, sī nōn dătŭr ūltră. *H.*

Quādră (*et peut-être* Quădră), æ, *f. Pain ou gâteau sur lequel était figurée une croix; en gén. Pain.* Ōrbĕm Fātālĭs crūstī, pătŭlīs nēc părcĕrĕ quādrīs. *V.* Ēt mĭhĭ dīvĭdŭō fīndētŭr mūnĕrĕ quādră. *H.* Quūm mīttĭs tūrdūmvĕ mĭhī quādrāmvĕ plăcēntæ. *M.* (VI, 75). || *En gén. Le quart d'une chose, quar-*

tier, morceau. Nēc quādră dēĕrat cāsēī Tŏlōsātīs. *M.* (XII, 32). Sēctā plūrĭmă quādră dē plăcēntā. *Id* (IX, 92). || *Au fig.* Ălĭēnā vīvĕrĕ quādrā. *J.* (5, 2).

Quădrāgēnārĭŭs, ă, ŭm. *Quadragénaire; Eccl. de carême.* Īn hōc săcrō jējūnĭō Fūsūs quădrāgēnārĭō. *Ambros.* (*Hymn.* 10, 4).

Quădrāgēnī, æ, ă, *pl. Au nombre de quarante.* Bīs quādrāgēnīs ŏccāsūs dīvĕs ĭn ăctū Sōlĭs ĕrăt. *Manil.* (III, 591). Quī quādrāgēnīs lūstrīs ŭbĭ vīxĭt, ĕt ūnō. *Victor* (*Genes.* III, 276).

Quādrāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Quarantième.*

Quădrāgĭntā, *et postérieurt.* Quādrāgĭntă, *indécl. Quarante.* Trīgĭntā jūgĕrā prātī, Quādrāgĭnta ārvī; cētĕră sūnt mărĭă. *Cat.* (115, 1. Adde *Pl. Most.* III, 1, 98). SYN. Quădrāgēnī, æ, ă. PPH. Quătēr dēnī. Bīs vīcēnī. PHR. Quīnīs dĭēbūs ōctĭēs lābēntĭbūs. *Prud.*

Quădrāngŭlŭm, ī, *n. Carré, endroit qui a quatre angles.* Lĕpūscŭlī tĭmēntĭs hōc quădrāngŭlŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 113).

Quădrāns, *qqf.* Quădrāns, tĭs, *m. Petite monnaie qui valait le quart de l'as; au fig. Obole.* Dāt Bāiānă mĭhī quādrāntēs spōrtŭlă cēntŭm. *M.* (I, 60. Sic *Id.* X, 75). Fōrtĕ mĭnūs lŏcŭplēs ūnō quādrāntĕ, pĕrīssĕt. *H.* Nām sī Pĭĕrĭā quādrāns tĭbĭ nūllŭs ĭn ūmbrā. *J.* (7, 8). || *Poids de trois onces.* Mĭttēbās lībrām: quādrāntēm, Gārrĭcĕ, mĭttĭs. *M.* (XI, 109). || *En gén. Le quart.* Quădrāntēmque ēt quīnquĕ dĭēs sĭbĭ cōmpŭtăt ānnŭs. *Aus.* (*Eclog.* 11, 10). Hōră nŏvō crēscĭt pēr sĭngŭlă sīgnă quădrāntĕ. *Man.* (III, 284).

Quădrāntăl, ālĭs, *n. Grand vase à vin, le même que l'amphore.* Hīnc brŏmĭī quădrāntăl, ĕt hīnc Sĭcānă mĕdĭmnă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 46. Adde *Pl. Curc.* I, 2, 15. Vid. *Fest.*).

Quădrātē, *adv. Carrément.* Tērnăquĕ bīs sēnīs quādrātē fīngĕrĕ sīgnīs. *Man.* (II, 295).

Quădrātŭs, *et qqf.* Quădrātŭs, ă, ŭm. *Carré, de forme carrée.* Dīrŭĭt, ædĭfĭcăt, mūtăt quădrātă rŏtūndīs. *H.* Quădrātāsquĕ prŏcūl tūrrēs quūm cērnĭmŭs ūrbĭs. *Lr.* (IV, 354). Sēd sī quĭs cōntēntŭs ĕrĭt nŭmĕrāssĕ quădrātā. *Man.* (II, 297). || — āgmĕn. *Bataillon carré.* Seū sĭt ŏpŭs, quădrātum ăcĭēs cōnsĭstĭt ĭn āgmĭnĕ. *Tib.* (IV, 1, 101). || *Vers ïambique de huit pieds.* Sĕd hĭc trĭmĕtrŭs quăndŏ dūplĭcēm pĕdēm Ā căpĭtĕ sūmĭt, tūnc quădrātŭs dĭcĭtŭr. *T. Maur.* (*Met.* 707).

Quădrĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en quatre.* Quădrĭfĭdāsquĕ sŭdēs, ĕt ăcūtō rōbŏrĕ vāllōs. *V.* Quūm fīngĕrĕt āltē Quădrĭfĭdā trăbĕ tēlā Jŏvĭs. *V. Fl.* || *Au fig. Partagé en quatre, quadruple.* Tēmpŏră quădrĭfĭdī mēnsūrāns quătŭŏr ānnī. *Victor* (*Genes.* I, 104). Īncĭpĕ quădrĭfĭdūm Phœbī tōrquērĕ lăbōrēm. *Cl.*

Quădrĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule par quatre bras.* Prātăquĕ mūltĭcŏlōră lătēx Quădrĭflŭō cĕlĕr āmnĕ rĭgăt. *Prud.* (*Cath.* 3, 105).

Quădrĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a quatre formes.* Ēt īllă mōlēs quădrĭfōrmĭs māchĭnæ. *Orient.* (*Orat.* 24, 2).

Quădrīgæ, *qqf.* Quădrīgæ, ārŭm, *f. pl. Char attelé de quatre chevaux.* Ūt, quūm cārcĕrĭbūs sēse ēffūdērĕ quădrīgæ. *V.* Rŏsĕīs Aūrōră quădrīgīs. *Id.* Nāvĭbūs ātquĕ Quădrīgīs pĕtĭmūs bĕnĕ vīvĕrĕ: quŏd pĕtĭs, hĭc ēst. *H.* SYN. Quădrĭjŭgēs, quădrĭjŭgī. PPH. Quădrĭjŭgūs cūrrūs. Quădrĭjŭgī *ou* quădrĭjŭgēs ĕquī, cūrrūs. *Voy.* Currus. || *Les quatre chevaux.* Pōtnĭădēs mālīs mēmbra ābsūmpsērĕ quădrīgæ. *V.* Nūnquam ĕdĕpōl quădrīgīs ālbīs īndĭpīscēt pōstĕā. *Pl.* (*As.* II, 2, 13). || †*Au fig.* Īrārum ēffūndĕ quădrīgās. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 499). || *Qqf. Au sing.* Āmphĭărăēæ nīl prōsūnt fātă quădrīgæ. *Pp.* (II, 34, 39. *Id.* III, 9, 17). Vāpŭlăt āssĭdŭō vĕnĕtī quădrīgă flăgĕllō. *M.* (VI, 46. Adde *Grat. Cyn.* 228. Nomen singulari carere ait *Gell.* 19, 8, communem certe usum notans).

Quădrĭjŭgēs, ŭm, *et* Quădrĭjŭgī, ōrŭm, *m. pl. Quatre chevaux attelés de front.* Quădrĭjŭgēs ĭn ĕquōs, ādvērsăquĕ pēctŏră tēndĭt. *V.* (*Æn.* X, 570. Ubi *Serv.*). Quōd sĭmŭl āc sēnsērĕ, rŭūnt, trĭtūmquĕ rĕlīnquūnt Quădrĭjŭgī spătĭŭm. *O.* Strīngĭs quădrĭjŭgōs, ĕt ārtĕ sūmmā. *Sid.* (23, 371). *Voy.* Quadrigæ. || — ŭs, ă, ŭm. *Attelé de quatre chevaux.* Cēntŭm quădrĭjŭgōs ăgĭtābo ād flūmĭnă cūrrūs. *V.* Quădrĭjŭgōs æquō cārcĕrĕ mīsĭt ĕquōs. *O.* Hēctŏrēm cūrrū quădrĭjŭgō răptārĭēr. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 44).

Quădrĭlībrĭs, ĕ. *Qui pèse quatre livres.* Quădrĭlībrem aūlam, aūro ŏnūstăm. *Pl.* (*Aul.* V, vs. 2).

? Quădrĭmēmbrĭs, ĕ. *Qui marche à quatre pattes.* Ūdūmquĕ quădrĭmēmbrēm (scil. Silenum).... Ūtrī părēm rĕpōrtăt. *Capel.* (VIII, p. 272. Vexata lectio, sed *Grotio* placet *quadrimembrem*, suffragante *Furlan.* Et vulgo *utribus*, reclamante metro.)

Quădrīmŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* (*Pl. Capt.* V, 3, 4; *Pœn. prol.* 85.)

Quădrīmŭs, ă, ŭm. *Qui a quatre ans.* Dēprōmĕ quădrīmūm Săbīnā, Ō Thălĭārchĕ, mĕrūm dĭōtā. *H.* Quădrīmă nīgrī nēc cŏrōnă pūlējī. *M.* (XII, 32).

Quădrĭngēnī, æ, ă. *Comme le suiv*

Quădrĭngēntī, æ, ă. *Quatre cents.* Quām nōn sēnsūrō dărĕ quădrĭngēntă căbāllō. *M.* (V, 26). Quīnquĕ tăbērnæ Quădrĭngēntă părānt. *J.* (1, 105). Quădrĭngēntōs fīlĭōs hăbĕt. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 50).

Quădrīnī, æ, ă. *Quatre.* Nām plūs quæstī făcĕrēm, quām sī quădrīnās hăbērēm mōlās. *Pompon.* (ap. *Non.* 8, 6. *Quam si haberem quadr.* recte cj. *Guyet*).

Quădrĭpārtītŭs *ou* Quădrĭpērtītŭs, ă, ŭm. *Partagé en quatre.* Quī quădrĭpārtītĭs mūndī sŭb pārtĭbŭs āmplī. *Fort.* (VI, 4, 5).

Quădrĭrēmĭs, ĭs, *f. A quatre rangs de rames.* Scăphām sĕquācēm quădrĭrēmĭs māchĭnæ. *P. Nol.* (21, 73). PHR. Quāsquĕ quătēr sūrgēns ēxstrūctī rēmĭgĭs ōrdŏ Cōmmŏvĕt. *L.*

Quădrĭvĭŭm, ĭī, *n. Carrefour.* Nōnnĕ lĭbēt mĕdĭō cērās īmplērĕ căpācēs Quădrĭvĭō? *J.* (1, 64). Nūnc īn quădrĭvĭīs ĕt āngĭpōrtīs. *Cat.* (58, 4).

Quădrŏ, *qqf.* Quădrŏ, ās, ārĕ. *Rendre carré, équarrir.* Tērtĭă sūccēdānt, ēt quæ pārs quădrĕt ăcērvŭm. *H.* || *n. Être carré, se rapporter, être en harmonie.* Ārbŏrĭbūs pŏsĭtĭs sēctō vĭā līmĭtĕ quādrĕt. *V.* Dīmēnsĭs, quădrēnt ūt quāttŭŏr ūndĭquĕ frōntēs. *Prud.* (*Psych.* 829). *Voy.* Convenio.

Quădrŭpĕdāns, tĭs *Qui a quatre pieds.* Quī ădvĕhūntŭr quădrŭpĕdāntī crŭcĭāntī cānthērĭō. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 34). || *Qui se fait avec quatre pieds, ou, De cheval.* Quădrŭpĕdāntĕ pŭtrēm sŏnĭtū quătĭt ūngŭlă cāmpŭm. *V.* (Adde *Sil.* XII, 564). || *Subst. m. Cheval.* Pērfrāctăquĕ quădrŭpĕdāntūm Pēctŏră pēctŏrĭbūs rūmpūnt. *V.* Nūpēr quădrŭpĕdāntĕ quūm cĭtātō Īrēs Phōcĭdă Sēxtĭāsquĕ bāiās. *Sid.* (23, 12). *Voy. le suiv.*

Quădrŭpēs *ou* Quădrŭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui a quatre pieds.* Dēnĭquĕ vī māgnā quădrŭpēs ĕquĕs ātque ĕlĕphāntī. *Enn.* (apud *Gell.* 18, 5, et *Macr.* 6, 9) SYN. Quădrŭpĕdāns. || *En parl. de l'homme marchant comme un quadrupède.* Fītquĕ trĭpēs prōrsŭs quădrŭpēsque, ūt pārvŭlŭs īnfāns. *Maxim.* (1, 219). Cūra āssērvāndūm vīnctum: ātque aūdĭn? quădrŭpĕdēm cōnstrīngĭtŏ. *Ter.* (*And.* V, 2, 24). || *Subst. m. f. Cheval, jument.* Tōllĭt se ārrēctūm quădrŭpēs, ēt cālcĭbūs aūrās Vērbĕrăt. *V.* Nūllă nĕque āmnēm Lībāvĭt quădrŭpēs. *Id.* Quădrŭpēs āspĕră. *Tib.* (IV, 1, 129). *Voy.* Equus || *Constellation.* Hīc dēxtrām

pōrgēns Quādrŭpēs, quā vāstā tĕnētŭr. *Cic.* (*Arat.* 213). *Voy.* Equus.

Quădrŭplātŏr, ōrĭs, *m. Accusateur qui recevait un quart des biens de l'accusé.* Ŭbĭ quădrŭplātŏr quēmpiam īnjēxĭt mănŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 18).

Quădrŭplēx, ĭcĭs. *Quadruple, qui est au nombre de quatre.* Prætĕr quādrŭplĭcēs stēllās īn frōntĕ lŏcātās. *Cic.* (*Arat.* 95). Quæ mŏdŏ quādrŭplĭcēs ēx sē quum ēffūdĕrĭt ūrbēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 12, 7).

† Quădrŭplĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Élévation au quadruple.* Īndĕ trĭēns īpsĭūs quādrŭplĭcātĭŏ bēssĭs. (*Anth.* II, p. 404.)

Quădrŭplĭcŏ, ās, ārĕ. *Quadrupler.* Lŭcrīsquĕ quădrŭplĭcāvĭt rēm mĕām. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 4).

Quădrŭplŏr, ārĭs, ārī, *d. Obtenir le quart des biens d'un accusé.* Nĕquĕ quădrŭplārī mē vŏlŏ, nĕque ĕnĭm dĕcēt. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 10). *Voy.* Quadruplator.

Quădrŭplŭs, ă, ŭm. *Quadruple.* Ĕgŏ tĭbĭ mănum īnjĭcĭām quădrŭplī, vĕnēfĭcă. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 49).

† Quădrūrbs, ūrbĭs, *f. Réunion de quatre villes.* (*Att.* apud *Fest.*)

Quădrŭs, ă, ŭm. *Comme* Quadruus. Nām quādrĭs cōnstāt nōnĭs cōncūrrĕrĕ mēnsēs. (*Anth.* II, p. 350. Adde *Aus. Mos.* 312, quadro cono.) || *Subst. n. Carré, figure carrée.* Tēr trīgīntā quādrūm pārtēs pēr sīdĕră rĕddānt. *Man.* (II, 322).

Quădrŭŭs, ă, ŭm. *Carré.* Quādrŭă mūrōrūm spĕcĭēs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 14, 12). Ērrābām rĭgŭĭs pēr quādrŭă cōmpĭta ĭn hōrtĭs. *Id.* (*Idyl.* 14, 15). Quām cōrpŏrĕ tōtō Quādrŭă vĭs ănĭmăt. *Prud.* (*Psych.* 845) SYN. Quădrātŭs.

Quæ, Quæcūmquĕ, Quælĭbēt, etc. *Voy.* Qui, Quicumque, etc.

Quærĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Quæro. Ăgēbāt, lāna āc tēlā vīctūm quærĭtāns. *Ter.* (*And.* I, 1, 48). Sūm dēfēssūs quærĭtāndŏ. *Pl.* (*Amph.* IV, 1, 6). Quĭd tu ĭd quærĭtās ? *Id.* (*Rud.* I, 2, 22). Trīstĕ quærĭtāt sĭnāpĭ. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 5).

Quærŏ, ĭs, sīvī *ou* sĭī, sītŭm (*de l'ancien verbe* Quæso), quærĕrĕ. *Chercher.* Māgnāquĕ Phœbēī quærĭt vēstīgĭă mūrī. *L.* Stāt pĕcŭs, ātque āmnēs quærūnt ārmēntă nătātōs. *St.* Quærēntī dēfŭĭt ōrbĭs. *O.* Tūnc ēst quæsītă pĕr ōmnēs Nātă mĭhī tērrās. *Id.* Quæsīvĭt cœlō lūcem, īngĕmŭĭtquĕ rĕpērtā. *V.* SYN. Inquīrŏ, pērquīrŏ, rĕquīrŏ, ēxquīrŏ, scrūtŏr, pērscrūtŏr, vēstīgŏ, īnvēstīgŏ, īndāgŏ, cīrcūmspĭcĭŏ, rīmŏr. PPH. Ŏcŭlīs quærŏ, vēstīgŏ. Lūstrāns vēstīgŏ. || *Chercher, se procurer, acquérir, obtenir.* Quīdquīd quæsĭĕrăt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *H.* Sānguĭnĕ quærēndī rĕdĭtūs. *V.* Nēc mĭnŏr ēst vīrtūs, quām quærĕrĕ, pārtă tŭērī. *O.* Tū tĭbĭ laūdem ĭs quæsītūm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 74). SYN. Părŏ, cōmpărŏ, ăcquīrŏ, etc. *Voy.* Acquiro. || — vīctūm. *Gagner sa vie.* Pōstīllā cœpĭt vīctūm vūlgō quærĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 38. *Id. Eun.* II, 2, 30). || — rĕm, *et absolt. Amasser.* Cōnsērvā, quærĕ, pārcĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 27. *Id.* V, 4, 15). || *Avec l'infin. Chercher à, vouloir.* Stūltæ dūm tē jăctārĕ mărĭtæ Quærĭs. *O.* Vēstĭs bŏnă quærĭt hăbērī. *Id.* Ŏpēs Ēxāggĕrārĕ quærĭs ōmnī vĭgĭlĭā. *Ph.* SYN. Cūrŏ, stŭdĕŏ, cŭpĭŏ, vŏlŏ. || *Demander, s'informer.* Īllĕ nĭhĭl, nēc mē quærēntēm vānă mŏrātŭr. *V.* Sæpe ălĭquōd vērbūm quærŏ, nōmēnquĕ, lŏcūmquĕ. *O.* Quærĭtĭs, Ægĭthūs quārĕ sĭt făctŭs ădūltĕr. *Id.* SYN. Ēxquīrŏ, rŏgŏ, īntērrŏgŏ, etc. *Voy.* Interrogo. || *Faire une enquête judiciaire, appliquer la question* (*Ter. Ad.* III, 4, 36.)

Quæsītŏr, ōrĭs, *m. Juge criminel.* Quæsītŏr Mĭnōs ūrnām mŏvĕt. *V.* Quæsītŏr scĕlĕrūm vĕnĭĕt, vīndēxquĕ rĕōrūm. *Manil.* (V, 405). Nōn ūnŭs āltā sĕdĕ quæsītŏr sĕdēns. *Sen.* (*H. Fur.* 731). || † *Qui fait des recherches.* Ūnām (balantem) quūm fōrtĕ sēōrsūm Nēscĭŭs ērrŏr hăbēt, quæsītŏr dēsērĭt ōmnēs. *Juvc.* (III, 413, de pastore).

Quæsītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Quæro. *Cherché.* Quæsītæquĕ nŏcēnt ārtēs. *V.* Mārsĭs quæsītæ mōntĭbŭs hērbæ. *Id.* || *Subst. n. Ce qu'on a acquis.* Āspĕr ĕt āttēntŭs quæsītĭs. *H.* Īn mĕdĭūm quæsītă rĕpōnūnt. *V.* Quæsītīquĕ tĕnāx. *O.* SYN. Pārtūm, pārtă. || *Recherche, question.* Quæsītĭs ănĭmūm vānĭs tŏrquērĕ. *Victor* (*Gen.* I, 359). Āccĭpĕ quæsītī caūsăm. *O.*

Quæsīvī, *parf. de* Quæso, *servant à* Quæro.

Quæsŏ, ŭmŭs. *Verbe défect. Je vous prie, je demande, j'interroge.* Īmo ĭtă făc, vātūm, quæsŏ, stŭdĭōsĕ nŏvōrūm. *O.* Ārcădĭī, quæsŏ, mĭsĕrēscĭtĕ rēgĭs. *V.* Āc tālĭă quæsŏ. *Id.* Nūnc ĕgŏ tē quæso ŭt me ŏpĕra ēt cōnsĭlĭō jŭvēs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 52). Nōn ārdŭă rēgnĭs Quæsūmŭs aūt ĭnhŏnōră tŭĭs. *Sil.* (XVI, 250). Quæsūmŭs, īngrātōs, pŏpŭlūs, dēpōnĕ tĭmōrēs. *Alcim.* (V, 563). SYN. Ōrŏ, prĕcŏr, ōbtēstŏr, rŏgŏ, etc. *Voy.* Precor. || † Quæsĭt, quæsĕrĕ, etc. *arch.* Āc prĕcĕ quæsĭt Vĕntōrūm păvĭdŭs pācēs. *Lr.* (V, 1229). Naūtĭsquĕ mārī quæsēntĭbŭ' vītām. *Enn.* (apud *Fest.*). Quæse, ădvĕnĭēntĕ mōrbō, nūnc mĕdĭcūm tĭbĭ. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 1, 213). Mīrum ēst me, ŭt rĕdĕām, te ŏpĕrĕ tāntō quæsĕrĕ. *Id.* (*Bac.* II, 2, 1).

† Quæstī, *ancien gén. de* Quæstus. Nīl ēst ălĭŭd quæstī fŭrĭbŭs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 5. *Id. Pœn. prol.* 95 ; *Ter. Hec.* V, 3, 38 ; *Pompon.*, *Titin.*, *Turpil. Cæcil.* apud *Non.* 8, 6 et 73. Cf. *Charis.* p. 10).

Quæstĭcŭlŭs, ī, *m. Petit gain.* Mērcātūræ ōmnēs ēt quæstĭcŭlī īstī. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 134).

Quæstĭŏ, ōnĭs, *f. Recherche.* Sēd vĭdēsĭs ne īn quæstĭōnĕ sĭs. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 68. *Id. Capt.* II, 2, 3). *Voy.* Inquisitio. || *Information judiciaire ; interrogatoire par la torture, question.* Sērvōs pōllĭcĭtŭ' st dărĕ Suōs mĭhi ōmnēs quæstĭōnī. *Pl.* (*Most.* V, 1, 37), Īgnī, grăbāto, ēt lāmĭnĭs Ēxērcĕātŭr quæstĭŏ. *Prud.* (*Peri.* 5, 208). || † *Question, demande.* Quæstĭŏ crēbrā sŏnăt. *Arat.* (II, 326). || *Question philosophique, problème, difficulté.* Nēc quæstĭōnĭs pŏsĭtæ caūsam īntēllĭgĭt. *Ph.* Sūmmūm grāmmătĭcum, ŏptĭmūm pŏētām, Ōmnēs sōlvĕrĕ pōssĕ quæstĭōnēs. *Val. Cat.* (apud *Suet. Vit. Gram.* 11). || *Eccl. Parabole.* Dĭscĭpŭlī rŏgĭtānt, lōlĭī quĭd quæstĭŏ vēllĕt. *Juvc.* (III, 2).

Quæstŏr, ōrĭs, *m. Questeur, magistrat préposé aux revenus de l'État.* Quæstŏr ăvŭs, pătĕr ātquĕ mĕŭs, pătrŭŭsvĕ fŭĭssĕt. *H.* Quæstŏr ăb Īdălĭō Cĭnўræ lĭttŏrĕ Cўprī. *L.* Prædam ōmnēm jam ăd prætōrēm dēfĕrām. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 152).

† Quæstŭĭs, *ancien gén. de* Quæstus. (*Nov.* apud *Non.* 8, 6.)

Quæstŭōsŭs, ă, ŭm. *Lucratif.* || *Qui se fait payer.* Eām dēs quæ sĭt quæstŭōsă. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 190).

Quæstūră, æ, *f. Questure, charge de questeur.*

Quæstŭs, ūs, *m. Profession lucrative, gain, profit.* Nūnc hĭc ōccēpĭt quæstum hūnc, fĭlĭī grātĭā. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 30). Nŏvītĭūm mĭhĭ quæstum īnstĭtŭī nōn mălŭm. *Id.* (*Most.* III, 2, 92). SYN. Lŭcrūm. || *Au fig.* Aūtūmnŭsquĕ grăvĭs, Lĭbĭtīnæ quæstŭs ăcērbæ. *H.* || *En partic. Métier de courtisane.* Prōstăt, ēt īn quæstū prō mĕrĕtrīcĕ sĕdēt. *O.* (Et *Ter. Heaut.* IV, 1, 28 ; *Pl. Pœn.* V, 3, 2).

Quālĭbĕt, *adv. De quelque côté que ce soit.* Quālĭbĕt pĕrāmbŭla ædēs. *Pl.* (*Most.* III, 2, 122). Eāt tūtŭsquĕ săcērquĕ Quālĭbĕt. *Tib.* (I, 2, 29). || *Par tous les moyens.* Quālĭbĕt ēssĕ nōtŭs ŏptās. *Cat.* (40, 6).

Quālĭs, ĕ. *Quel !* Ō quālīs făcĭēs ĕt quālī dīgnă tăbēllā ! *J.* (10, 157). Cērnĭtĕ sīm quālīs, quī mŏdŏ quālĭs ĕrăm ! *O.* SYN. Quĭs, *qqf.* quāntŭs. || *Quel; que, tel que.* Quālĭs ĕrăm, quūm prīmam ăcĭēm Prænēstĕ sŭb īpsā Strāvī. *V.* Hīc quŏquĕ tālĭs ĕrīt quālĭs fōrtūnă pŏētæ. *O.* SYN. Quī, *qqf.* ăc, ātquĕ. || *Formule de comparaison.* Quālĭs pŏpŭlĕā mœrēns phĭlŏmēlă sŭb ūmbrā. *V.* || † Quālĕ, *n.* (*pris subst.*), *se joignant à un nom m. ou f. Tel que, comme.* Ēcāstōr cōndīgnūm dōnūm, quāle ēst quī dōnūm dĕdīt. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 39. De quo *Non.* 3, 56). || Quālĭs quālĭs, quālĕ quālĕ. *Tel quel.* Īd, quālĕ quāle ēst, chārtĭs māndātūm dĭū. *Momms.* (*Inscr. Neap.*, n. 1137. Quod apud Jctos frequens).

Quālĭscŭmquĕ *ou* Quālĭscūnquĕ, ĕcūmquĕ. *Quel qu'il soit.* Quĭbŭs hæc, sūnt quālĭăcūmquĕ, Ārrīdērĕ vĕlīm. *H.* Ōmnĕ quĭdēm sīgnūm sŭb quālĭcūmquĕ fĭgūrā. *Man.* (II, 856). Quālĭs ĕnīm cūmque ēst. *O.* Hōc quālĕcūmquĕ, cūjŭs ălĭquă pārs īpse ēst. *M.* (VII, 26). SYN. Quĭcūmquĕ, quĭlĭbĕt.

Quālĭtās, ātĭs, *f. Qualité.* Cūrāndă mērcĭs quālĭtās quænām mĭhĭ Cōntīngăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 476). Sīc sēmpĕr āptă quālĭtātĕ mōrĭbŭs Jūstĭtĭă cōncūrrīt bŏnĭs. *P. Nol.* (21, 451).

Quālĭtĕr. *Comment, de quelle manière.* Quālĭtĕr ō vīvām ! quām lārgē, quāmquĕ bĕātē ! *M.* (I, 104) *Voy.* Quomodo. || *Comme, de même que.* Quālĭtĕr Āssȳrĭōs rĕnŏvānt īncēndĭă nīdōs. *M.* (V, 7). Quālĭtĕr īn thălămōs fōrmōsă Sĕmīrămĭs īssĕ Dīcĭtūr. *O.* Quālĭtĕr ēx āltā quūm Jūpĭtĕr ārcĕ cŏrūscăt. *V. Fl.* SYN. Ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī. *Voy.* Ut.

Quālŭm, ī, *n. Comme le suivant.*

Quālŭs, ī, *m. Panier pour passer le vin doux.* Tū spīssō vīmĭnĕ quālōs, Cōlăquĕ prælōrūm fūmōsīs dērĭpĕ tēctīs. *V.* || *En gén. Panier.* Tĭbĭ quālūm Cȳthērēæ pŭĕr ālĕs (aufert). *H.* Īpsĕ fĕrēns ŏlĭtōr dēdūctōs pōndĕrĕ quālōs. *Col.* (X, 84). Fērtĕ quālĭs tēr quătērnĭs fērcŭlōrūm frāgmĭnă. *Prud.* (*Cath.* 9, 59). *Voy.* Calathus.

Quăm, *conj. et adv. Que.* Tām fīctī prāvīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Bēllă pĕr Ēmăthĭōs plūs quām cīvīlĭă cāmpōs. *L.* Nī mĕlĭŭs dōrmīrĕ pŭtēm quām scrībĕrĕ vērsŭs. *H.* Hæc quŏquĕ, quām dŏcŭī, mūltō mĕlĭōră fŭērūnt. *O.* SYN. Ăc, ātquĕ. || Āntĕ *ou* Prĭŭs quăm. *Voy.* Antequam, etc. || *Combien !* Quām dīvēs pĕcŏrĭs ! nĭvĕī quām lāctĭs ăbūndāns ! *V.* Ō quām sæpĕ, cŏmās ălĭō mīrāntĕ, rŭbēbĭs ! *O.* SYN. Ŭt. || *Aussi... que, autant que* (*avec ellipse*). Tĭbrĭs ĕā flŭvĭūm, quām lōnga ēst, nōctĕ tŭmēntēm Lēnĭĭt. *V.* Quām făcĭle āccĭpĭtĕr... Cōnsĕquĭtūr pēnnĭs sŭblīmem īn nūbĕ cŏlūmbām. *Id.* Fāc tĭbĭ mē, quām cŭpĭs, ēssĕ brĕvēm. *M.* (X, 1). Ŭbĭ bĭbās, ĕdās de ălĭēnō, quām vĕlĭs, ūsque āffātīm. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 31). Ăbĕūnt, quam īn cūrsū rŏtŭlă cīrcūmvōrtĭtŭr. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 38). SYN. Quāntūm, ŭt. || — pōssūm. *Autant que je peux.* Ēt, quām quĭsquĕ pŏtēst, ălĭquā mălă nōstră lĕvātĕ. *O.* Cōncēde hūc ăb īstō, quām pŏtēst, lōngīssŭmē. *Pl.* (*Men.* V, 2, 81). *Voy.* Possum. || *Avec un superl. Le plus possible.* Ut ēssĕt ăpŭd te hōc quām grātīssŭmŭm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 127). || *Avec un positif. Beaucoup, fort, très.* Ātque ŏdŏr īnsĭnŭātŭr Quām făcĭle īn cĕrĕbrūm. *Lr.* (VI, 803). Rējēcīt se īn ĕūm, flēns, quām fămĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 109). Jūrābăt quŏtĭēs Bācchĭdī Quām sānctē. *Id.* (*Hec.* I, 1, 3). Ō quām mōllĭtĕr ōssă quĭēscānt ! *V.* Ādmŏdūm quām sævŭs ēst. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 43). SYN. Vāldē, mūltŭm. || Quām măgĭs, *arch. pour* Quanto magis. Quām măgĭs ēffūsæ crūdēscūnt sānguĭnĕ pūgnæ. *V. Voy.* Magis. || Quām prĭŭs. *Voy.* Priusquam. || † Quām sī. *Voy.* Si.

† Quāmdĕ, *arch. Comme le précéd.* Măgĭs īntĕr īnānēs Quāmdĕ grăvēs īntĕr Grāiōs. *Lr.* (I, 639. Adde *Enn.* apud *Fest.*).

Quāmdĭū *ou* Quāndĭū, *adv. Aussi longtemps que. Voy.* Donec. || *Depuis combien de temps ?* Quām dĭu īd fāctum ēst ? *Pl.* (*Capt.* V, 3, 3). Quāmdĭū sălūtātŏr Cēntūm mĕrēbōr plūmbĕōs dĭē tōtō ? *M.* (X, 74). || *Combien de temps !* Quāmdĭū Mĭhĭ cōr rĕtūnsum ēst ŏppūgnāndō pĕctŏrĕ ! *Pl.* (*Ps.* IV, 4, 7). SYN. Quāmdūdŭm.

Quāmdūdŭm *ou* Quām dūdŭm. *Depuis combien de temps ?* Quām dūdum īstŭc, aūt ŭbi āctum ēst ? *Pl.* (*Trin.* III, 1, 7).

Quāmlĭbĕt, *adv. Autant qu'on voudra, le plus possible, tout à fait.* Quāmlĭbĕt īmmānī prōjēctū cōrpŏrĭs ēxstĕt. *Lr.* (III, 1000). Quāmlĭbĕt īnfīrmās ādjŭvăt īră mănūs. *O.* Hūnc tū quāmlĭbĕt ābjĭce ēlĕvāquĕ. *Cat.* (24, 9).

Quām mūltī, æ, ă. *En aussi grand nombre que.* Quām mūlta īn sĭlvīs aūtūmnī frīgŏrĕ prīmō Lāpsă cădūnt fŏlĭă. *V.* Quām mūltī Lĭbȳcō vōlvūntŭr mārmŏrĕ flūctūs. *Id.* SYN. Quŏt.

Quam ōb rĕm *ou* Quamōbrĕm, *adv. Pourquoi.* Mūltæ sūnt caūsæ quamōbrēm cŭpĭam ăbdūcĕrĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 65. Sic ibid. 68). Nūnc cūjŭs jūssū vĕnĭam, ēt quamōbrēm vĕnĕrĭm. *Pl.* (*Amph. prol.* 17). SYN. Cūr. || *Pourquoi ?* Quamōbrēm ? Quĭă jām nūnquam aūdĭbĭs vērbă tōt tām suāvĭă. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 97. Et *Ter. And.* I, 5, 14). || *C'est pourquoi. Voy.* Ergo.

Quāmplūrēs *ou* Quām plūrēs, ă. *Bien plus nombreux, très-nombreux.* Sēd cūrĭōsī sūnt hīc quāmplūrēs mălī. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 44). *Voy.* Plures. || Quāmplūrĭmī, æ, ă. *Très-nombreux.* Mūltōrūm mĕdĭcūs quāmplūrĭmă vūlnĕră pōrtāns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 47).

Quāmprīmŭm *ou* Quām prīmŭm, *adv. Au plus tôt.* Īnvīsām quærēns quāmprīmum ābrūmpĕrĕ lūcēm. *V.* Ŭt, quām prīmūm pōssĭs, rĕdĕās. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 88). *Voy.* Protinus.

Quāmquăm. *Voy.* Quanquam.

Quāmvīs, *conj. Quoique.* Quāmvīs Ēlȳsĭōs mīrētūr Græcĭă cāmpōs. *V.* Ērgo īpsās quāmvīs āngūstī tērmĭnŭs ævī Excĭpĭăt. *Id.* Īllă sŭūm, quāmvīs rādīcĕ tĕnētŭr, Vērtĭtŭr ād sōlēm. *O.* SYN. Quānquăm, ĕtsī, lĭcĕt, lĭcēbĭt, ŭt, *qqf.* sī. || *Autant que tu voudras.* Deīnde ēstō quāmvīs sævŭs ĕt īndŏmĭtŭs. *Cat.* (102, 2). Mūlta ĕgŏ pōssūm dŏctă dīcta ēt quāmvīs făcūndē lŏquī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 99). SYN. Quāntūmvīs.

Quāndō, *et postérieurt.* Quāndŏ. *Quand ?* Quāndo ĕgŏ nōn tĭmŭī grăvĭōră pĕrīcŭlă vērĭs ? *O.* Ō rūs, quāndo ĕgŏ te ādspĭcĭām, quāndōquĕ lĭcēbĭt, etc. *H.* Dīc mĭhĭ, crās īstŭd, Pōstŭmĕ, quāndŏ vĕnīt ? *M.* (V, 58. Sic *Stat. Th.* VII, 86 ; *Sen. H. OEt.* 1769). || *Quand, lorsque.* Āfflāta ēst nūmĭnĕ quāndŏ Jām prŏpĭōrĕ dĕī. *V.* Quāndo ēsŭrĭŏ, tūm crĕpānt. *Pl.* (*Men.* V, 5, 28). SYN. Quŭm, ŭbĭ, ŭt, etc. *Voy.* Quum. || *Puisque.* Quāndō paūpĕrĭēm mīssĭs āmbāgĭbŭs hōrrēs. *H.* Quāndo ĭtă mājōrēs vŏlŭērūnt. *Id* SYN. Quāndŏquĭdēm, quŭm, quŏnĭăm, ŭt. || Sī quān dŏ *ou* Sīquāndŏ. *Si quelquefois, si jamais ; quand* Nūnc mĭhĭ, sī quāndō, pŭĕr ēt Cȳthĕrēă, făvētĕ. *O* Frīgĭdŭs āgrĭcŏlām sī quāndō cōntĭnĕt īmbĕr. *V.*

Quāndŏcūmquĕ *ou* Quāndŏcūnquĕ, *et* Quāndōquĕ *conj. Toutes les fois que, quand.* Quāndŏcūmquĕ prĕcŏr, nōstrō plācātă părēntī. *O.* Quāndŏcūmquĕ trăhūnt īnvīsă nĕgōtĭă Rōmām. *H.* Cōncĭnēs mājōr pŏētă plēctrō Cæsărēm, quāndōquĕ trăhēt fĕrōcēs (Sicambros). *H.* Ēt, quāndōquĕ mĭhī fōrtūnæ ărrīsĕrĭt hōră, Nōn sĭne hŏnōrĕ tŭūm pătĭăr dĕcŭs. *Petr.* (*Sat.* 133). SYN. Quāndŏ, etc. *Voy.* Quum. || *Adv. Quelquefois, quelque jour.* Gārrŭlŭs hūnc quāndō cōnsūmĕt cūmquĕ. *H* Sī nōn pĕrĭērūnt ōmnĭă mēcūm,

Quāndŏcūmquĕ mĭhī pœnās dăbĭs. *O.* Fœdĭŭs hōc ălĭquīd quāndŏque aūdēbĭs ămĭctū. *J.* (2, 82). Nām rĕsĭdēs quāndŏquĕ făcēs ădŏlērĕ lĭcēbĭt. *Prud.* (*Sym.* II, 1075). SYN. Ălĭquāndŏ, īntērdŭm, ōlĭm. || *Qqf.* Quāndŏcūmquĕ *et* Quāndŏquĕ. Āst ĕnīm Grāiūs lŏcābĭt quāndŏcūmque hānc ūltĭmăm. *T. Maur.* (*Syll.* 669). Ŭt mĕrĕār claūdī quāndŏquĕ clāvĕ Pĕtrī. *Fort.* (IV, 27, 22).

Quāndŏquĭdĕm, *conj. Puisque.* Dīcĭtĕ, quāndŏquĭdem īn mōllī cōnsēdĭmŭs hērbā. *V.* Quāndŏquĭdēm tōtīs mōrtālĭbŭs ādsĭmĭlātā. *Lr.* (II, 980. Adde *Poet.* ap. *Cic. de Orat.* 3, 39). SYN. Quāndŏ, quŭm, ŭt. || *arch.* Quāndōquĭdēm. Hērclĕ quĭa æquŭm pōstŭlābăt īllĕ sĕnēx, quāndōquĭdēm. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 53. Sic apud *Plautum,* Sīquidem. Utrumque forte scribendum divisim).

Quānquăm *ou* Quāmquăm, *conj. Quoique.* Āt pĭŭs Ænēās, quānquām lēnīrĕ dŏlēntĕm Sōlāndō cŭpĭt. *V.* Quānquam ănĭmŭs mĕmĭnīsse hōrrĕt. *Id. Voy.* Quamvis. || *Pourtant!* Quānquam ō !.. Sēd sŭpĕrēnt quĭbŭs hōc, Nēptūnĕ, dĕdīstī. *V.* Ēssĕ nŏcēns cœpī... quānquām quōs glōrĭă tērrĕt? *Petr.* (*Sat.* 122).

Quāntī, *adv. Combien cher.* Tu īllūm nūnquam ōstēndīstī quāntī pēndĕrēs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 103). Quāntī sĭbī gaūdĭă cōnstēnt. *J.* (6, 365).

† Quāntīllŭs, ă, ŭm. *Combien petit.* Quāntæ ē quāntīllīs jām sūnt fāctæ! *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 48. *Id. Truc.* II, 8, 7). *Voy.* Quantulus. || *n. Combien peu.* Sĭtĭt hæc ănŭs. Quāntīllūm sĭtĭt? *Pl.* (*Curc.* I, 2, 14).

Quāntīspĕr, *adv. Pendant combien de temps?* Quāntīspēr? Nōn plūs trīdŭūm. *Cæcil.* (apud *Non.* 11, 20. *Pompon.* ibid.).

Quāntō, *adv. D'autant que.* Sēd quānto īllĕ măgĭs fōrmās sē vērtĕt ĭn ōmnēs, Tāntō, nātĕ, măgĭs, etc. *V.* Ēt quāntō măgĭs Pūgnāt, sĕquācēs hōc măgĭs nōdōs lĭgăt. *Sen.* (*Hip.* 1086). SYN. Quŏ, *qqf.* quăm. || *Combien!* Āt quāntō mĕlĭōră mŏnĕt! *H.* Quāntō fēlĭcĭŏr! *J.* (15, 312). Āh, mĕă quāntō Sīthŏnĭă māllēm nūpsīssĕt vīrgŏ sŭb Ārctō! *St.* SYN. Ŭt.

† Quāntōcĭŭs, *adv.* (*néol.*) *Le plus vite possible.* Līnquēndās pătrĭæ sēdēs quāntōcĭŭs ēssĕ. *Paul. Pell.* (vs. 410).

Quāntŭlŭs, ă, ŭm. *Combien petit.* Sēd māgnī rĕfērre, ĕă prīmūm quāntŭlă cōnstēnt. *Lr.* (II, 894). Mōrs sōlă fătētŭr Quāntŭlă sīnt hŏmĭnūm cōrpūscŭlă. *J.* (10, 172). || *n. Combien peu.* Quāntŭlum ĕnīm sūmmæ cūrtābĭt quīsquĕ dĭērŭm! *H.* (Et *Juv.* 6, 151).

Quāntŭlūscūmquĕ, ă, ŭm. *Quelque petit que ce soit.* Pārs ĕgŏ sīm cēnsūs quāntŭlăcūmquĕ tŭī. *O.* Nām tērra ēst īllī quāntŭlăcūmquĕ grăvĭs. *M.* (XI, 15. Et *Juv.* 13, 183).

Quāntŭm, *adv. Que, autant que.* Ēt quāntūm vērtĭce ăd aūrās Æthĕrĭās, tāntūm rădīce īn Tārtără tēndĭt. *V.* Ēt quāntum ā sūmmīs, tāntūm sēcēssĭt ăb īmīs Tērră. *O.* SYN. Quăm. || Quāntūm pŏssŭm, pŏtēst. *Autant que je peux, autant que possible; souv. Le plus vite possible.* Prŏpĕră jām quāntūm pŏtēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 64). Pōstĭdĕā dŏmŭm Mē rūrsūm, quāntūm pŏtĕrō, tāntūm rĕcĭpĭăm. *Id.* (*Aul.* I, 2, 40). *Voy.* Possum. || — aūdĭŏ, sūspĭcŏr. *A ce que j'entends dire, à ce que je soupçonne.* (*Ter. And.* II, 5, 12; *Eun.* I, 2, 62.)

Quāntūmcūmquĕ, *adv. Voy.* Quantuscumque.

Quāntūmvīs, *adv. Autant qu'on voudra.* SYN. Quāntūmlĭbĕt, quāmvīs. || *Quoique.* Pōst hæc īllĕ cătūs, quāntūmvīs rūstĭcŭs. *H.* Eūgănĕă quāntūmvīs mōllĭŏr āgnā. *J.* (8, 15). *Voy.* Quamvis.

Quāntŭs, ă, ŭm. *Combien grand.* Quāntŭs ĕquīs quāntūsquĕ vĭrīs īn pūlvĕrĕ crāssō Sūdŏr! *St.* Quāntās ōstēntānt, ādspĭcĕ, vīrēs! *V.* Ăpĭbūs quānta ēxpĕrĭēntĭă părcīs, Hīnc cănĕre īncĭpĭăm. *Id.* SYN. Quĭs, quālĭs. PPH. Quăm māgnŭs. PHR. Quăm māgnūs nŭmĕrŭs. *Cat.* (7, 3). Ōstēndăt quăm māgnă (Roma) cădās. *L.* Īn ārmīs Quăm māgnūm vīrtūs crīmēn cīvīlĭbŭs ēssĕt. *Id.* || *Combien long.* Ācta ēst pēr lăcrĭmās nōx mĭhĭ: quāntă fŭĭt! *O.* || *Que* (*après* tantus). Dēnĭque tāntŭs ămōr nōbīs, cārīssĭmĕ, sēmpĕr Quāntŭs īn Æăcĭdē, etc. *O.* || *Aussi grand que, tel que* (*avec ellipse*). Quāntŭs Āthōs, aūt quāntŭs Ĕrÿx. *V.* Quāntŭs ăb ōccăsū vĕnĭēns plŭvĭālĭbŭs Hœdīs (imber). *Id.* || *n. Combien de.* Heū! quāntūm pŏtŭĭt tērræ pĕlăgīquĕ părārī! *L.* Quāntūm pērfĭdĭæ tēcūm, scĕlĕrātă, pĕrīssĕt! *O.* || *Tout ce qu'il y a de.* Ēt quāntum ēst hŏmĭnūm vĕnūstĭōrŭm. *Cat.* (3, 2). || Īn quāntŭm. *Autant que.* Pĕdūm dĭgĭtōs, īn quāntūm quæquĕ sĕcūta ēst, Trāxĭt. *O.* Īn quāntūm sĭtĭs ātquĕ fămēs ēt frīgŏră pōscūnt. *J.* (14, 318). || *Au plur. Comme* Quot. (*Très-rare dans les bons auteurs.*) Āt tĭbĭ cūrārūm mīllĭă quāntă dăbĭt! *Pp.* (I, 5, 10). Ēt quāntōs ĕgŏ Dēlĭūm pŏpŏscī (annos). *St.* Ēlŏquĭtūr sēnsīm quāntīs sīt prædĭtŭs ānnīs. *Cypr.* (*Gen.* 1392).

Quāntŭscūmquĕ, tăcūmquĕ, etc. *Aussi grand que.* Nēc tŭlĭt ūltrā.... dŏlōrēm Quāntūmcūmquĕ sĭbī vīrēs trĭbŭērĕ vĭrīlēs. (*Culex*, 385.) || *Quelque grand qu'il soit.* Tē rēspĭcĭt īllŭd Quāntūmcūmquĕ bŏnŭm. *Sid.* (16, 75). || *n. pris adv. Autant qu'on voudra.* Quāntūmcūmquĕ tămēn præcōnĭă nōstră vălēbūnt. *O.* || Quāntīcūmquĕ. *De qq. prix que ce soit.* Quāntīcūmquĕ dŏmŭs. *J.* (7, 184).

Quāntŭslĭbĕt, tălĭbĕt, etc. *Quelque grand qu'il soit.* Nōstrī sī pārvŭlă cūră Sīt tĭbĭ quāntălĭbĕt, sī sīt mŏdŏ. *Tib.* (IV, 1, 198). Quāntōlĭbĕt ōrdĭnĕ dīgnŭs. *O.* Glōrĭă quāntălĭbēt quĭd ĕrĭt? *J.* (7, 81). SYN. Quāntŭsvīs, quāntŭscūmquĕ.

† Quāntŭs quāntŭs, quāntă quāntă, etc., *arch. Comme le précéd.* Tū, quāntŭs quāntŭs, nīl nĭsĭ săpĭēntĭa ēs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 40. *Id. Ph.* V, 7, 10; *Pl. Pœn.* III, 4, 28).

Quāntŭsvīs, tăvīs, etc. *Comme* Quanstuslibet. Nē tŭ hăbēs sērvŭm grăphĭcum ēt quāntīvīs prĕtī. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 29). Ēt mănŭs ūnă rĕgīt quāntōvīs īmpĕte ĕūntĕm. *Lr.* (IV, 904).

Quāprōptĕr, *adv. Pourquoi.* Nōn tū scīs, mŭlĭĕr, Hĕcŭbām quāprōptĕr cănĕm Grāji ēssĕ prædĭcābānt? *Pl.* (*Men.* V, 1, 14). SYN. Quārē, cūr. || *Pourquoi?* Quāprōptĕr īd vōs făctūm sūspĭcāmĭnī? *Pl.* (*Most.* II, 2, 52). || *C'est pourquoi.* Quāprōptēr sĭmŭl īntēr sē rĕtrăhūntŭr, ĕt ēxtrā. *Lr.* (II, 154). Quāprōptēr aūfēr frīvŏlam īnsŏlēntĭăm. *Ph.* SYN. Quārē, ērgŏ, etc.

† Quāquā, *adv. De quelque côté que.* Īs dērīdĭcŭlŭ' st, quāqua īncēdĭt, ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 14. *Id. Epid.* V, 2, 9).

† Quāquăm, *adv. De tout côté.* (Pauci legunt ap. *Lucr.* I, 427, ubi melius *quoquam.*) || *De toute manière.* Quāquām nĕgās nūptăm. *Pompon.* (ap. *Char.* 192). || Haūd quāquăm. *Voy.* Haudquaquam.

? Quāquĕ, *adv. Comme.* Quaqua. Nōn ūllō cărĕăt dĭgĭtō, quāque īvĕrĭt, hāstă. *Man.* (V, 313).

Quārē, *adv. Pourquoi.* Nūnc āccĭpĕ quārē Dēsĭpĭānt ōmnēs. *H.* Āccēndīs quārē cŭpĭăm măgĭs īllī Prōxĭmŭs ēssĕ. *Id.* Ēt sī quĭs quærăt quārē pūgnārĕ rĕcūsēs. *O. Voy.* Cur. || *Pourquoi?* Quāre aūsŭs? *Pl.* (*Mil.* V, vs. 12). || *C'est pourquoi.* Quārē pārtĭcĭpēm lētī quŏquĕ cōnvĕnĭt ēssĕ. *Lr.* (III, 463). Quāre ăgĭte, ō jŭvĕnēs. *V.* Quārē pēr dīvōs ōrātŭs ŭtērquĕ Pĕnātēs. *H.* SYN. Quāprōptĕr, ērgŏ, etc. *Voy.* Ergo.

Quārtānă fĕbrĭs, *et absolt. Fièvre quarte. Voy.* Febris. || † Quārtānŭs cămīnŭs. *Même sens.* Quārtānō gĕnĭtăm grăvĭtēr crŭcĭāntĕ cămīnō. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 20).

Quārtārĭŭs, ĭi, *m. Le quart du* Sextarius. || *Muletier.* Pōrro hŏmĭnēs nēquām, mălŭs ūt quārtārĭū', cĭnpŏs. *Lucil.* (apud *Fest.* Hic videndus).

† Quārtē (die). *Voy.* Diequarte.

Quārtō *et* Quārtŭm, *adv. Pour la quatrième fois.* Tēr cōnātă lŏquī, tēr dēstĭtĭt; aūsăquĕ quārtō. *O.* Quīntŭ' pătēr quārtŭm fīt cōnsŭl. *Enn.* (apud *Gell.* 10, 1).

Quārtŭs, ă, ŭm. *Quatrième.* Vēnĭmŭs ād quārtŭm, quō tū cĕlĕbērrĭmă mēnsĕm. *O.* Pīlŭmnŭsque īllī quārtŭs pătĕr. *V.* || Quārtă hŏră, *et absolt. La quatrième heure.* Īnde ŭbĭ quārtă sĭtĭm cœlī cōllēgĕrĭt hōră *V.* || Ād quārtŭm (*s.-ent.* lapidem, milliarium). *A la quatrième borne, à quatre milles; par ext. Maison de campagne.* Ād quārtŭm brĕvĕ rūs ēmĭt Ŏtăcĭlĭŭs. *M.* (X, 79). Ān Pōllĭōnīs dūlcĕ cūrrĭt ād quārtŭm? *Id.* (III, 20, 18). || Dĭē quārtō. *Voy.* Diequarte.

Quăsĭ, *adv. Comme.* Sēd quăsĭ naūfrăgĭīs māgnīs mūltīsquĕ cŏōrtīs. *Lr.* (II, 553). Ēt quăsĭ cūm vērō nūmĭnĕ pōssĕ lŏquī. *O* Quăsĭ rē bĕnĕ gēstā. Sānĕ nōllem hūc ēxĭtŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 13). Nōn prōrsŭs, vērum ēx trānsvōrsō cēdĭt, quăsĭ cāncĕr sŏlĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 45). Tāntīdēm quăsĭ fētă cănēs, sĭnĕ dēntĭbŭ' lātrăt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 32). SYN. Tānquăm, ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī, etc. *Voy.* Tanquam. || *Presque.* Quiă quăsi ūna ætās ĕrăt. *Pl.* (*Capt. prol.* 20). *Voy.* Fere. || *Environ.* Quăsĭ tălēnta ād quīndĕcĭm Cŏēgī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 93). || *Conj. Comme si.* Ădībo, ātque ādsĭmŭlābŏ quăsĭ nūnc ēxĕām. *Ter.* (*Eun.* III, 2, 8). Quăsĭ sīt sīgnum īn părĭĕtĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 42). SYN. Tānquăm, vĕlŭt, etc. || † Quăsī. Ēt, dēvīctă quăsī, cōgētūr fērrĕ pătīquĕ. *Lr.* (II, 291). Spōnsă quăsī cōnjūx. *P. Nol.* (22, 169. Adde *Avien. Phœn.* 555. Sed expresse *Capel.* III, p. 69 : « Item *quasi* corripitur. »)

Quăsĭllŭm, ī, *n.*, *et* Quăsĭllŭs, ī, *m. Panier, corbeille; en partic. où les ouvrières mettaient la laine.* Sī tĭbĭ cūră tŏgæ ēst pŏtĭŏr, prēssūmquĕ quăsĭllō Scōrtŭm. *Tib.* (IV, 10, 3. Adde *Prop.* IV, 7, 41). *Voy.* Calathus.

Quāssābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut ébranler.* Sēd mūnīmĕn hăbēt nūllō quāssābĭlĕ fērrō. *L.* (VI, 22. Vocem agnoscit *Prisc.* 632).

Quāssāns, tĭs, *part. de* Quasso (*avec le sens passif*). *Secoué, agité.* Quāssāntī căpĭte īncēdĭt. *Pl.* (*As.* II, 3, 23. *Id. Bac.* II, 3, 71 ; *Cæcil.* ap. *Serv.* ad *Virg. G.* I, 74). Lætŭm sĭlĭquā quāssāntĕ lĕgūmĕn. *V.*

Quāssātŭs, ă, ŭm, *part. p.* Quāssātām vēntīs lĭcĕăt sŭbdūcĕrĕ clāssĕm. *V.* || *Au fig.* Quāssātă Plăcēntĭă bēllō. *Sil.*

Quāssŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Quatio. *Secouer, agiter, ébranler.* Tūm, quāssāns căpŭt, hæc ēffūndĭt pēctŏrĕ dīctā. *V.* Quāssābăt Ētrūscām Pīnŭm. *Id.* Quāssānda ēst īstā Pēlĭās hāstă mănū. *O.* || *Qqf. Frapper.* Sēnĭō nēc nōstrūm cūm cănĕ quāssăt ĕbūr. *M.* (XIII, 1). || *Au fig.* Pārcĕ tŭām, cōnjūx, flētū quāssārĕ jŭvēntăm. *Inscr.* (apud *Grut.* 607, 4). *Voy.* Quassatus. || *n. Voy.* Quassans.

Quāssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Quatio. Īn căvă dūcūntūr quāssæ nāvālĭă pūppēs. *O.* Jāmquĕ rŏgūm quāssāsquĕ făcēs, etc. *Id.* || *Au fig.* Fēssāmquĕ sĕnĭō, nēc mĭnūs quāssām mălīs. *Sen.* (*H. Fur.* 1308)

† Quāssŭs, ūs, *m. Mouvement, secousse.* Nāmque ĭtrĕctātu ēt quāssū sævum āmplĭfĭcātīs dŏlōrēm. *Pacuv.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 21).

Quātēnŭs *ou* Quātĭnŭs, *conj. Jusqu'au point où.* Quātēnŭs īmă pĕtĭt, vōlvēns ălĭēnă, vĭtēllŭs. *H.* Nōmĕn ămīcĭtĭæ sī, quātēnŭs ēxpĕdĭt, hærĕt. *Petr.* (*Sat.* 80). || *Puisque.* Jŭbĕās mĭsĕrum ēssĕ, lĭbēntĕr Quātēnŭs īd făcĭt. *H* Quātēnŭs ē' nōn ēst īn cărō cōnjŭgĕ fēlīx. *O.* Quātēnŭs hī nōn sūnt, ēstō tū, Cæsăr, ămīcŭs. *M.* (V, 19, 15). SYN. Quŏnĭām, quăndŏ, quūm.

Quătĕr, *adv. Quatre fois.* Sūbstĭtĭt, ātque ŭtĕrō sŏnĭtūm quătĕr ārmă dĕdērĕ. *V.* Ūt tōtō nōn quătĕr ānnō Mēmbrānām pōscās. *H.* Lūnă quătĕr jūnctīs īmplērăt cōrnĭbŭs ōrbĕm. *O.*

Quătērdēnī *ou* Quătĕr dēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de quarante.* Āntĕ quătĕr dēnōs nūnc sērŭs nāscĭtŭr ānnōs. *O.* Sēd quæ sĭt lōngă trĕcēntīs, Lātă quătĕr dēnīs. *Victor* (*Gen.* II, 307).

Quătērnŭs, ă, ŭm, *et ordint.* Quătērnī, æ, ă. *Quatre à quatre, quatre.* Sæpĕ trĭbūs lēctīs vĭdĕās cœnārĕ quătērnōs. *H.* Gēns īllī trīplēx, pŏpŭlī sŭb gēntĕ quătērnī. *V.* || *Quatrième.* Hōs sēxāgēnōs trĭbuĭt, dŭplĭcātquĕ quătērnōs. *Man.* (III, 596). Nēc mĭnŭs sæpe ēt quătērnās, pōrrŏ quīnās pārcĭŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 678). Dīstīnguĭt īllīc quās quătērnŭs ōrdŏ. *Prud.* (*Peri.* 12, 52). SYN. Quārtŭs.

Quătērquīnī *ou* Quătĕr quīnī, æ, ă. *Qui sont vingt.* Vīgīntī mĭnīs? Ūtrūmvīs, vēl quătĕr quīnīs mĭnīs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 111). Īpsĕ quătĕr quīnōs vălŭĭt sŭpērēssĕ pĕr ānnōs. *Fort.* (in *Notit. Mss. Paris.* quam edidit *Guérard*, t. XII, n. 4).

Quătĭŏ, ĭs, (*sans parf.*), āssŭm, ătĕrĕ. *Agiter, secouer.* Āt vēro īngēntēm quătĭēns Mēzēntĭŭs hāstăm. *V.* Mĭhĭ frīgĭdŭs hōrrŏr Mēmbră quătĭt. Māgnīs quătĭūnt clāngōrĭbŭs ālās. *Id.* Ārdŭă sī tērræ quătĭātŭr mōtĭbŭs Īdē. *O.* Ēt rīsū pŏpŭlūm quătĭt. *H.* SYN. Quāssŏ, cōncŭtĭŏ, mŏvĕŏ, ăgĭtŏ, *qqf.* lībrŏ. || *Donner du mouvement, de l'exercice.* Sæpe ĕtĭām cūrsū quătĭūnt (equos). *V.* SYN. Ăgĭtŏ, ăgŏ, īmpēllŏ. || *Pousser, chasser.* Quōd quăsĭ tēmōne ādjūnctām præ sē quătĭt Ārctōn. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 42). Hŏmō quătĭētūr cērtē cūm dōnō fŏrās. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 66). *Voy.* Pello. || *Frapper, ébranler.* Quādrŭpĕdāntĕ pŭtrēm sŏnĭtū quătĭt ūngŭlă cāmpŭm. *Virg.* Pārcĭūs jūnctās quătĭūnt fĕnēstrās. *H.* Tympănă sī quătĭām, plānctūm mĭhĭ tympănă rēddūnt. *Cl.* SYN. Fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, tūndŏ, etc. || *Au fig. Ébranler, agiter, frapper, troubler.* Aūt quătĭt ōppĭdă bēllō. *V.* Quătĭūntquĕ trŭcēs ōrācŭlă Cōlchōs. *V. Fl.* Tērrĭfĭcīs quătĭt āttŏnĭtās rūmōrĭbŭs ūrbēs. *Sil.* Quătĭtūr fōrmīdĭnĕ sōmnŭs. *L.* Ădytīs quătĭt Mēntēm săcērdōtum īncŏlă Pȳthĭŭs. *H.* Nōn cīvĭum ārdōr prāvă jŭbēntĭūm Mēntĕ quătĭt sŏlĭdā. *Id.* SYN. Ăgĭtŏ, mŏvĕŏ, cōmmŏvĕŏ, cōncŭtĭŏ, quāssŏ, pērcēllŏ, tūrbŏ. || *Célébrer le culte d'un dieu.* Nōn ĕgŏ tē, cāndĭdĕ Bāssărĕū, īnvĭtūm quătĭām. *H. Voy.* Moveo.

Quătrīdŭūm, ī, *n. Espace de quatre jours.* Pīctūră sĭt, ĕām vēndăt; nī quătrīdŭō. *Pl.* (*As.* IV, 1, 19).

Quătŭŏr *ou* Quāttŭŏr, *indécl. Quatre.* Quāttŭŏr ēxĭmĭōs præstāntī cōrpŏrĕ taūrōs. *V.* Quāttŭŏr aūtŭmnōs Plēĭās ōrtă făcĭt. *O.* Quāttŭŏr hīnc răpĭmŭr vīgīnti ēt mīllĭă rhēdīs. *H.* PHR. Bīs bīnă rĕsūrgĭt ăb īmō. *Man.* || Quāttuŏr, *synér.* Cēdūnt dē cœlō tēr quāttuŏr cōrpŏră sānctă. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 48). Quāttuŏr quădrāgīnta īllī dēbēntūr mĭnæ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 121. Adde *Sen. H. OEt.* 1095). *Voy. le suiv.*

Quāttŭōrdĕcĭm, *et synér.* Quāttuōrdĕcĭm, *ind. Quatorze.* Grădĭbūs prŏpīnquīs īn quāttuōrdĕcīm sēdēs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 5). PPH. Bīs sēptēm *ou* sēptēnī, æ, ă. PHR. Dŭŏ pēr sēptēnnĭă tēmpŭs. *Prud.*

Quĕ, *conj. Et.* Pērquĕ nĭvēs ălĭūm, pērque hōrrĭdă cāstră sĕcūta ēst. *V.* Dēsĭnĕ mēquĕ tŭīs īncēndĕrĕ tēquĕ quĕrēlīs. *Id.* Āquĕ sŭā cæsūm mātrĕ quĕrūntŭr Ĭtȳn. *O.* SYN. Ēt, ātquĕ, etc. *Voy.* Et. || *Qqf. Ou.* Quālĭs ŭbi hībērnām Lȳcĭām Xānthīquĕ flŭēntă Dēsērĭt. *V.* Sāxum īngēns vōlvūnt ălĭī, rădĭīsquĕ rŏtārŭm Dēstrĭctī pēndēnt. Aūt pĕlăgō Dănăum īnsĭdĭās... Præ-

cĭpĭtārĕ jŭbēnt, sūbjĕctīsque ūrĕrĕ flāmmīs. *Id.* (*Æ.* II, 36, sic legente *Serv.* ad IV, 143. Alii, *ve*). *Voy.* Vel.

Queīs *ou* Quīs, *ancien dat. pl. de* Qui. Ēn queīs cōnsēvĭmŭs āgrōs! *V.* Queīs ānte ōrā pătrŭm... Cōntĭgĭt ōppĕtĕrĕ. *Id.* SYN. Quĭbŭs.

Quemādmŏdŭm *ou* Quem ād mŏdŭm, *adv. Comme, comment.* Ĕgo ōmnēm rēm scĭō quemādmŏdum ēst. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 69). Quemādmŏdum ĕgŏ sūm, sæpe īn spĕcŭlo īnspēxī. *Id.* (*Amph.* I, 1, 286. Prima semper eliditur, ut in *Quamobrem, Tametsi*). SYN. Quōmŏdŏ. || *Comment?* Făcĕre ămīcūm tĭbĭ mē pŏtĭs ēs sēmpĭtērnūm. Quemādmŏdŭm ? *Pl.* (*Pers.* I, 1, 36). || *Comme, de même que.* SYN. Ŭt, sīcŭt.

Quĕō, quīs, quīvī *ou* ĭī, quībŏ, quĭtŭm, *sans infin. prés. Pouvoir.* Tĕpĕfāctŭs ārdēt: vīx quĕō mōnstrum ēlŏquī. *Sen.* (*H. OEt.* 728). Nāmque ălĭŭd quĭd sīt quŏd jam īmplōrārĕ quĕāmŭs! *V.* Lībĕr sūm, dīc ăgĕ : nōn quīs. *H.* Nĕque ĕās ĕrĭpĕrĕ quībăt īndĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 8). Nēc crēdĕrĕ quīvī. *V.* Ŭt quīvĕrŏ, vērsū blătĕrābŏ Sōtădĕō. *T. Maur.* (*Litt.* 26). Nōn quĭĕrīt călĭdūm sŭpĕrā dē rēddĕrĕ pārtĕ. *Lr.* (VI, 856). Făcĕre īd nōn quīssĕ pŭtēntŭr. *Id.* (V, 1044). Ātque ŭtĭnam ēt Thēbās quīssēnt pārtīrĭĕr īpsās! *Aus.* (*Epigr.* 139, 7). Hūjŭs ĕnīm vōcēm nūnquām cōmprēndĕrĕ quīstĭs. *Juvc.* (II, 679). Ŏpēs Ĕrĭpĕrĕ quīvĭt, āt vīrtūtēm nōn quĭīt. *Att.* (ap. *Macr.* 6, 1). Quībīt prō fāctīs rēddĕre ŏpræ prĕtĭŭm. *Enn.* (apud *Sen. Epist.* 108. Adde *T. Maur Ped.* 203). Ŭtĭnām quĭdēm rēscīndĕre hās quīrēm vĭās! *Sen.* (*Phœn.* 226). *Voy.* Possum. || ✝ *arch. Au pass. avec un verbe pass. Même sens.* Dūm vĕnĭānt ălĭæ, āc sūpplērī sūmmā quĕātŭr. *Lr.* (I, 1043). Sī nōn sārcīrī quĭtŭr. *Cœcil.* (apud *Diom.* 380). Nēc sŭbĭgī quĕāntŭr ūnquām. *Pl.* (*Pers.* II, 2, 12). Fōrma īn tĕnĕbrīs nōscī nōn quĭta ēst. *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 57). Nĕquĕ vi īmpēllī, nĕquĕ prĕcĕ quĭtŭs sūm. *Att.* (ap. *Diom.* 380). *Voy.* Cœptus sum.

Quērcētŭm, ī, *n. Lieu planté de chênes, chênaie.* Rōrābūnt quērcētā făvīs. *Cl.* Quērcētā Gārgānī lăbōrānt. *H.* Īn quērcēto, ārbŏrum ārĭtŭdĭnĕ. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 61). SYN. Æscŭlētŭm. PHR. Ānnōsō rōbŏrĕ lūcŭs. *Sil.*

Quērcēns, tĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* IX, 684; *Sil.* X, 151.)

Quērcŭs, ūs, *f. Chêne.* Cōncŭssāquĕ fămem īn sīlvīs sōlābĕrĕ quērcū. *V.* Cōnsūrgūnt gĕmĭnæ quērcūs, īntōnsāquĕ cœlō. *O.* Quālīs frūgĭfĕrō quērcūs sūblīmĭs īn āgrō. *L.* SYN. Īlēx, rōbŭr, æscŭlŭs. EP. Chāŏnĭă, Dōdōnæă; āĕrĭă, ārdŭă, prōcērā, sūblīmĭs, āltă, īngēns; pătŭlă, ŏpācă, dēnsă, ūmbrōsă, frōndōsă; dūră, nōdōsă, vălĭdă, rĭgĭdă; ānnōsă, vĕtūstă, āntīquă; glāndĭfĕră. PPH. Jŏvĭs ārbŏr. Ārbŏr Chāŏnĭă, Dōdōnæă, Dōdōnĭs, Chāŏnĭs. Ārbŏr Jŏvī ămīcă, săcră. Quērnŭm *ou* īlĭcĕŭm rōbŭr. Quērnŭs stīpēs. Frōndĭbŭs æscŭlŭs āltīs. Āntīquō rōbŏrĕ quērcŭs. || *Divers objets en chêne. Navire.* Ērgīnŭm fātō vŏcăt īpsă mŏnēntī Quērcŭs. *V. Fl. Voy.* Navis. || *Lance.* Īmpāctā lătŭs īntĕr ĕt īlĭă quērcū. *V. Fl. Voy.* Hasta. || *Coupe.* Quērcu īn crātĕrā căvātā. *Sil.* || *Couronne de chêne.* Ātque ūmbrātā gĕrūnt cīvīlī tēmpŏră quērcū. *V.* (Et *Ov. Fast.* IV, 953; *Juv.* 6, 386.) *Voy.* Corona. || *Qqf. Gland.* Cōntīngūnt hŏmĭnī vĕtĕrīs fāstīdĭă quērcūs. *J.* (14, 184). *Voy.* Glans.

Quĕrēlă, æ, *f. Plainte.* Aūfĕr ăbhīnc lăcrĭmās, bărăthre, ēt cōmpēscĕ quĕrēlās. *Lr.* (III, 967). Dēsĭnĕ mēquĕ tŭīs īncēndĕrĕ tēquĕ quĕrēlīs. *V.* Sīstĕ tŭās, īngrātĕ, quĕrēlās. *O.* SYN. Quēstŭs, quĕrĭmōnĭă, lāmēntŭm, etc. *Voy.* Lamentum, Gemitus. || *Chant ou Cri plaintif d'animaux.* Ēt vĕtĕrem īn līmō rānæ cĕcĭnērĕ quĕrēlām. *V* Ātque ōmnĕ quĕrēlīs Īmplērī nĕmŭs (scil. boum). *Id.* Īmprŏbă Cēcrŏpĭās ēffūndīt pīcă quĕrēlās. *M.* (I, 54). Mœstīsquĕ rĕplēt jŭgă nōtă quĕrēlīs (cervus). *O.* || *Sons plaintifs d'un instrument.* Trīstēsquĕ quĕrēlās Tībĭă quās fūndīt. *Lucr.* (IV, 586). || *Chant des nourrices.* Ēt lōngā sōmnūm suādērĕ quĕrēlā. *St.* SYN. Næniă. || *Chant ou Inscription funèbre.* Āc nōstrī mĕmŏrēm sĕpūlchrō Scālpĕ quĕrēlām. *H.* Dōnă quĕrēlā fūnĕbrī. *Aus.* (*Par.* 13, 12). SYN. Næniă, quĕrĭmōnĭă. || *Plaintes, reproches.* Quĕrēlīs Haūd jūstīs āssūrgĭs. *V.* Īncrĕpăt ēt sævīs Vūlcānūm mœstă quĕrēlīs. *L.* SYN. Quĕrĭmōnĭă, cōnvīcĭŭm, cōnvīcĭă. PPH. Trīstĭă vērbă. Quĕrēntĭs līnguă, vērbă. Quĕrēns līnguă. Quĕrŭlæ vōcēs.

Quĕrēns, tĭs, *part. Se plaignant.* Aūdĭbāt jāmdūdūm vērbă quĕrēntĭs. *O.* Nēc plūră quĕrēntēm Pāssă Vĕnŭs. *V. Voy.* Querulus.

Quĕrĭbūndŭs, ă, ŭm. *Plaintif.* Cūræque, īnsĭdĭæque, ātque hīnc quĕrĭbūndă sĕnēctūs. *Sil.* Tōtōs lūstrāt quĕrĭbūndă pĕnātēs. *V. Fl. Voy.* Querulus.

Quĕrĭmōnĭă, æ, *f. Plainte.* Vērsĭbŭs īmpărĭtēr jūnctīs quĕrĭmōnĭă prīmŭm (inclusa est). *H.* Scūrrārūm quĕrĭmōnĭām crĕpārĕ. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 51). *Voy.* Querela.

✝ Quĕrĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Comme* Querimonia. Jūdĭcĭs īn vūltūs ĭnŏpūm quĕrĭmōnĭă pāndēns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 401).

✝ Quĕrĭtŏr, ārĭs, ārī, *d., fréq. de* Queror. Quārē grātāndūm măgĭs ēst tĭbĭ quām quĕrĭtāndŭm. *P. Nol.* (10, 147).

Quērnŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Sēd tămĕn ēt quērnās glāndēs tūm strīngĕrĕ tēmpŭs. *V.* Lūx ădĕrăt, quērnō sōlvūnt ā stīpĭtĕ fūnēm. *O.* SYN. Īlĭcĕŭs, īlĭgnĕŭs, īlĭgnŭs, rōbŏrĕŭs.

Quĕrŏr, ĕrĭs, quēstŭs sŭm, quĕrī, *d. Se plaindre, se lamenter ; avec l'acc. Faire entendre* (*des plaintes*). Ēt tānquām pōssīt vērbă rĕfērrĕ, quĕrŏr. *O.* Sæpĕ Rhēă quēsta ēst tŏtĭēs fēcūndă, nēc ūnquām Mātĕr *Id.* Sēd quĕrŏr haūd făcĭlēs, jŭvĕnūm rārīssĭmĕ, quēstūs. *St.* Paūcă tămĕn fīctō vērbă dŏlōrĕ quĕrī. *O.* SYN. Cōnquĕrŏr, lāmēntŏr, etc. *Voy.* Lamentor. || *Cesser de se plaindre.* Quĕrēlās, quēstūs dēsĭnŏ, sūpprĭmŏ, sīstŏ, mīttŏ, ŏmīttŏ, pōnŏ, dēpōnŏ, sēdŏ, sēpōnŏ, fīnĭŏ, claūdŏ, cōmprĭmŏ. Quēstĭbŭs pārcŏ. PHR. Dēsĭnĕ mōllĭŭm Tāndēm quĕrēlārŭm. *H.* Pārcĕ quĕrī. *V. Fl.* Pōnĕ, prĕcŏr, quēstūs. *St.* Clādĭbūs quēstūs mĕīs Rĕmŏvētĕ. *Id.* || *Déplorer.* Āmīssŏs quĕrĭtŭr fētūs. *V.* Sīc tĭbĭ, quām rāptām quĕrĕrīs, sīt fīlĭă sōspēs. *O. Voy.* Defleo. || *Se plaindre de, accuser.* Ībăt ŭt Ōcĕānō quĕrĕrētŭr fāctă mărītī. *O.* Nĕque ĕnīm fōrtūnă quĕrēnda ēst Sōlă tĭbī. *Id.* Ātque īrrītă Dītĭs Dōnă quĕrēns. *V.* Rēgnă dĕæ īmmītīs pārce īrrītārĕ quĕrēndŏ. (*Ad Liv.* 375.) SYN. Īncūsŏ, lăcēssŏ, īncrĕpŏ, īncrĕpĭtŏ. PPH. Mūltă quĕrŏr. Quĕrēlīs āssūrgŏ, īncūsŏ, lăcēssŏ, īmpĕtŏ. *Voy.* Culpo. || *Avec l'infin.* Ātque hŏmĭnūm quĕrĭtŭr cūrārĕ trĭŭmphŏs. *V.* Vēlă quĕrŏr rĕdĭtū, vērbă cărērĕ fĭdē. *O.* || *Faire entendre un chant, un cri, un son plaintif.* Sæpĕ quĕrī, ēt lōngās īn flētūm dūcĕrĕ vōcēs (bubo). *V.* Pōssĕ quĕrī tāntūm raūcō strīdōrĕ rĕlīnquĭt (nempe simiis). *O.* Flēbĭlĕ nēscĭŏ quĭd quĕrĭtŭr lўră. *Id.*

Quērquēdŭlă, æ, *f. Sarcelle, oiseau aquatique.* Aūt frīgĭdōs nīmbōs... Pērtĭmŭērīnt ăquātĭlēs quērquēdŭlæ nătāntēs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 172).

Quērquĕră *ou* Quērcĕră fēbrĭs, *f. Fièvre qui donne le frisson.* Quērquĕră cōnsĕquĭtŭr fēbrĭs, căpĭtīsquĕ dŏlōrēs. *Lucil.* (ap. *Fest* Adde *Pl. fr.* ap. *Prisc.* 719).

Quĕrŭlŭs, ă, ŭm. *Plaintif.* Ēt nūnquām quĕrŭlī caūsā dŏlōrĭs ăbēst. *O.* Nēc quĕrŭlŭs, tūrbā quāmvīs ēlīdĕrĕr, ēssĕm. *Id.* SYN. Quĕrēns, quĕrĭbūndŭs, gĕmĕbūndŭs, *qqf.* flēbĭlĭs, lăcrĭmōsŭs. || *Qui se plaint toujours, morose.* Dīffĭcĭlĭs, quĕrŭlŭs (senex). *H.* ||

Qui fait entendre un chant, un cri, un son plaintif. Ēt cāntū quĕrŭlæ rūmpēnt ārbūstă cĭcādæ. *V.* Ēt fētūm quĕrŭlæ rŭdēm căpēllæ. *M.* (VII, 31). Ēt strūxīt quĕrŭlās raūcă pĕr ōssă tŭbās. *Pp.* (IV, 3, 20). Quĕrŭlās īmpŭlīt aūră fŏrēs. *O.* Quĕrŭlō vērsābăt rōrĕ lăpīllōs. *Petr.* (*Sat.* 131). SYN. Flēbĭlĭs, gĕmĕbūndŭs, *ou* strīdŭlŭs, ārgūtŭs, cănōrŭs, lŏquāx, gārrŭlŭs, sŏnāns.

† Quēs, *ancien pl. de* Quis *ou* Qui. Quēs sūnt īstī īgnōtī? Nēscĭŏ quēs īgnōbĭlēs. *Pacuv.* (ap. *Char.* 70, et *Prisc.* 960. Adde *Enn.* apud *Varr. L. L.* 7, 71, et cf. *Fest.*).

† Quēsdăm, *ancien pl. de* Quidam. (*Attius* apud *Prisc.* 960.)

Quēstŭs, ă, ŭm, *part. de* Queror. *Qui s'est plaint.* Ēssĕ dĕōs Ĕrĕbī crūdēlēs quēstŭs, īn āltăm. *O.* Thălămīs mŏdŏ quēstă mŏrārī. *V. Fl.*

Quēstŭs, ūs, *m. Plainte.* Ēt tăcĭtōs mūtō vōlvūnt īn pēctŏrĕ quēstūs. *L.* Cœlūm dehīnc quēstĭbŭs īmplēt. *V. Voy.* Querela. || *Reproches.* Quēstūquĕ Jŏvēm tēstātŭr ăcērbō. *V. Fl. Voy.* Convitium. || *Cris plaintifs d'animaux.* Ēt mœstīs lātē lŏcă quēstĭbŭs īmplĕt (philomela). *V.*

1. Quī, quæ, quŏd. *Qui, lequel.* Ārmă vĭrūmquĕ cănō, Trōjæ quī prīmŭs ăb ōrīs. *V.* Āst ĕgŏ, quæ dīvum īncēdō rēgīnă. Prīmă quŏd ăd Trōjăm prō cārīs gēssĕrăt Ārgīs (belli). Grāndĭă sæpĕ quĭbŭs māndāvĭmŭs hōrdĕă sŭlcīs. *Id.* || *Au dat. Voy.* Cui. || Ēx quō (*s.-ent.* tempore). *Depuis que.* Ēx quō sŭffrāgĭă nūllī Vēndĭmŭs. *J.* (10, 77). || *Celui qui (avec ellipse de l'antécédent).* Quī prĕtĭŭm mĕrĭtī ăb īmprŏbīs dēsīdĕrăt. *Ph.* || Quī mĕŭs, mĕă, mĕŭm ēst.... *Tel est mon, eu égard à mon....* Ēt tămĕn īn cœlō, quæ jām pătĭēntĭă nōstra ēst, Spērnĭmŭr. *O.* Quæ tŭă nēquĭtĭa ēst. *Id.*

2. Quī, quæ, quĭd. *Comme* Quis. Sēd tămĕn īstĕ dĕŭs quī sīt, dā, Tītўrĕ, nōbīs. *V.* Quī cāsŭs ăgăt rēs. *Id.* (De quo *Charis.* p. 70). Ō quī tŭārūm, cōrvĕ, pēnnārum ēst nĭtŏr! *Ph.* Quī vŏcăt? *Pl.* (*Aul.* II, 6, 1). Quæ cūră bŏūm, quī cūltŭs hăbēndō Sīt pĕcŏrī. *V.*

3. Quī, *ancien abl. s. de* Qui. Quī Ptĕrĕlă pōtĭtārĕ rēx sŏlĭtŭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 104). Ūt dēt quī fīāmŭs līběrī. *Id.* (*Aul.* II, 4, 31. Cf. *Diom.* 319). *Voy.* Quicum. || *Qqf. pl.* Quīn tu īn pălūdem īs, ēxsīccāsque ărūndĭnēs, Quī pērtĕgāmŭs vīllām, dūm sūdum ēst. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 34. *Id. Aul.* III, 5, 26; *Ter. And.* III, 2, 31). || *Ordint. pris adv. Comment?* Quī fīt, Mæcēnās, ŭt nēmō, quām sĭbī sōrtĕm.... Cōntēntŭs vīvăt? *H.* Quī pŏtĕ? *Pers.* (1, 56). Quī, cĕdŏ? *Ter.* (*And.* I, 1, 124). SYN. Quōmŏdŏ. || *Comment.* Nīmĭ' dēmīrŏr qui īllæc.... Scĭăt. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 133). Nēc qui hŏc me ēvĕnĭăt, scĭŏ. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 6). || *Combien (avec un verbe de prix).* Præco ĭbi ădsīt cūm cŏrōnā, quīquĕ lĭcĕăt, vēnĕăt. *Pl.* (*fr.* apud *Fest.* v. *Sub corona.* Et *Pl. Men.* III, 3, 25; *Pers.* IV, 4, 41). SYN. Quāntī. || *Conj. Comme* Ut, Utinam. Qui īllūm di ōmnēs pērdŭīnt! *Ter.* (*Ph.* I, 2, 73. Ubi *Donat.*, qui citat *Lucil.*). Qui īstūm dī pērdānt! *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 78).

Quĭă, *conj. Parce que.* Nām quĭă nēc fātō, mĕrĭtā nēc mōrtĕ pĕrībăt. *V.* Vēl quĭă sūm vātēs, vēl quĭă săcră cănŏ. *O.* Quĭă tāntī, quāntum hăbĕās, sīs. *H.* SYN. Quŏnĭăm, quŏd, *qqf.* quŭm; năm, nāmquĕ, ĕnĭm. PHR. Ĕō quŏd īllĕcĕbrīs ĕrăt ēt grātā nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. *H.* || † Quĭā. Sēd quĭā nōstrō dŏcŭēre īn ævō. *Aus.* (*Prof.* 8, 7. Multi addunt *Phæd.* I, 5). || † Quiā (*monos.*). Quiā mūtās ĭtă cōnjūngī nātūră rĕcūsăt. *T. Maur.* (*Syll.* 749. *Ib.* 994. Et passim).

Quĭănăm? *arch. Pourquoi?* Quĭănăm dĭctīs nōstrīs sēntēntĭă flēxa ēst? *Enn.* (apud *Fest.* Adde *Pl. Truc.* I, 2, 34). Heū, quĭănăm tāntī cīnxērūnt æthĕră nīmbī? *V.*

Quĭănĕ? *Est-ce parce que? est-ce que?* Quĭăne aūxĭlĭō jŭvăt āntĕ lĕvātōs? *V.* (Et *Pl. Pers.* V, 2, 69; *St. Th.* X, 592).

Quībŏ, *fut. de* Queo.

Quīcquăm, Quīcquĭd. *Voy.* Quisquam, Quisquis.

Quīcūm, *arch. Avec lequel, laquelle.* Fīda āntĕ ălĭās quæ sōlă Cămīllæ, Quīcūm pārtīrī cūrās. *V.* (*Æ.* XI, 822. Sic et legit *Prisc.* 960. In antiquis plerisque libb. *quacum,* teste *Pierio*). Quīcūm rēs tĭbi, ēst pĕrĕgrīnŭs. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 21). SYN. Cūm quō, cūm quā. *Voy.* Qui 3. || *Qqf. pour* Quibuscum. Aūt ănătēs aūt cōtūrnīcēs dāntŭr, quīcūm lūsĭtēnt. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 6. *Id. Aul.* III, 5, 28).

Quīcūmquĕ *ou* Quīcūnquĕ, quæcūmquĕ, quŏdcūmquĕ. *Quiconque, quelconque.* Ēt quīcūmquĕ tŭās ăccŏlīt, Hæmĕ, nĭvēs. *O.* Vōs ănimam hānc pŏtĭūs quōcūmque ăbsūmĭtĕ lētō. *V.* Quæ mē cūmquĕ vŏcānt tērræ. *Id.* Āllātrās nōmĕn quŏd tĭbī cūmquĕ dătum ēst. *M.* (II, 61). Cūm quĭbŭs ĕrăt cūmque ūnā. *Ter.* (*And.* I, 1, 36). Quī vītăm cūmquĕ gŭbērnānt. *Lr.* (III, 549). SYN. Quīlĭbĕt, quīvīs, quālīscūmquĕ, quīsquĭs. || *Au dat. Voy.* Cuicumque.

Quīcūmvīs, *pour* Cum quovis. Quīcūmvīs dēpūgnō mūltō făcĭlĭŭs quăm cūm fămĕ. *Pl.* (*Stic.* IV, 2, 47).

Quĭd, *n. de* Quis.

Quīdăm, quædăm, quŏddăm *et* quĭddăm. *Un certain, quelqu'un, quelque.* Nām fŭīt Ārgŏlĭcō gĕnĕrātŭs Ălēmŏnĕ quīdăm. *O.* Ūt quīdām mĕmŏrātŭr Ăthēnīs. *H.* Quīppe ĕtĭām fēstīs quædam ēxērcērĕ dĭēbŭs. *V.* SYN. Ălĭquĭs, nōnnūllŭs, *qqf.* ūnŭs.

Quĭdĕm, *adv. A la vérité, certes.* Īnfēcūndă quĭdĕm, sēd læta ēt fōrtĭă sūrgūnt. *V.* Cērtă quĭdĕm nōstra ēst (sagitta). *O.* Ēt gēns īllă quĭdĕm sūmptīs nōn tārdă phărētrīs. *V.* SYN. Ēquĭdĕm, sānē, cērtē, prŏfēctō. || Sī quĭdĕm. *Si toutefois.* Dēdūcām, si quĭdem ŏpĕrăm dărĕ prōmīttĭtĭs. *Pl.* (*Trin. prol.* 5). *Voy.* Siquidem. || Nē.... quĭdĕm. *Pas même.* Nēc sīgnārĕ quĭdem aūt pārtīrī līmĭtĕ cămpŭm. *V.* SYN. Nēc. PPH. Nōn ĕtĭăm. || † *Anciennement la seconde pouvait être abrégée.* Quī quĭdĕm (*ou* quĭdĕ') Māvōrtĭs ĕs īn cōnnūbĭūm dătă. *Licin.* (ap. *Gell.* 13, 22). Hīc quĭdĕm cērtē, quæ īllīc sūnt rēs gēstæ, mĕmŏrăt mĕmŏrĭtĕr. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 261, et passim).

Quĭdnī *ou* Quĭd nī? *adv. Pourquoi non?* Vērsūs tămĕn aūdĕt fīngĕrĕ: quĭdnī? *H.* Gēllĭŭs ēst tĕnŭĭs: quĭdnī? cuī tăm bŏnă mātĕr. *Cat.* (89, 1). Clīnĭa hæc fĭĕrī vĭdēbăt? Quĭdnī? *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 34) SYN. Quīn? PPH. Cūr nōn? || *Avec tmèse.* Quĭd ĕgŏ nī tĕnĕăm? *Pl.* (*Ps.* II, 2, 57. Et *Ter. Ad.* IV, 5, 28).

Quĭdpĭăm, *n. Comme* Quippiam. *Voy.* Quispiam.

Quīdquĭd, *n. de* Quisquis.

† Quĭdŭm? *arch.* (*de* Qui *et* dum). *Comment?* Quĭdŭm? Nē te ūxŏr sĕquātŭr, rēspēctās ĭdēntĭdĕm. *Pl.* (*Men.* I, 2, 51. Et *Ter. Eun.* II, 2, 42).

† Quĭē, *ancien abl. de* Quies (ei). Sōllĭcĭtō cōrdĕ cōrpŭs nōn pŏtĭtŭr nūnc quĭē. *Afran.* (apud *Prisc.* 703. *Næv.* ibid., suavi quie).

Quĭērăm, *sync. pour* Quieveram. Cōrpŏră pēr tērrās, sīlvæque ēt sævă quĭērānt Æquŏră. *V.*

1. Quĭĕrim, *fut.* 2 *de* Queo.

2. Quĭērim, *sync. pour* Quieverim. Quŏd nĭsĭ quĭērīs, Mĕnĕlāe, hāc dēxtra ŏccĭdēs. *Vet. Poet.* (apud *Sen. Epist.* 80, 8).

Quĭērīnt, *sync. pour* Quieverint. Quĭērīnt rēctē, nēcnĕ, num īnfŭĕrīt fēbrĭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 26. Male vulgo *quieverint;* quod vidit *Bothe.* Adde *Lucr.* V, 1341).

Quĭērūnt, *sync. pour* Quieverunt. *Voy.* Quiesco.

Quĭēs, ētĭs, *f. Repos, cessation.* Ōmnĭbŭs ūnă quĭēs

ŏpĕrūm, lăbŏr ōmnĭbŭs īdĕm. *V.* Pōstquām prīmă quĭēs ĕpŭlīs. *Id.* Sōmnĕ, quĭēs rērŭm. *O.* SYN. Rĕquĭēs, ōtĭŭm, ōtĭă, *qqf.* stătĭō. EP. Āltă, ămīcă, blāndă, grātă, dūlcĭs, jūcūndă, plăcĭdă, sēcūră, trānquīllă, ōptātă; tăcĭtă; mōllĭs, dēsĭdĭōsă, ĭnērs, lānguēns, lānguĭdă, sēgnis, pĭgră. PPH. Plăcĭdŭm, quĭētŭm tēmpŭs. *Voy.* Otium. || *Sommeil.* Prōcŭbŭīt, sērāmquĕ dĕdĭt pēr mĕmbră quĭētĕm. *V.* Fēssŭm cōrpŭs māndārĕ quĭētī. *Lr.* (IV, 849). *Voy.* Somnus. || *Calme du temps, de la mer.* Sī nōn tāntă quĭēs īrĕt frīgŭsquĕ călōrēmque Īntĕr. *V.* Mīră quĭēs pĕlăgī. *St. Voy.* Mare, Serenum. || *Calme, paix.* Ruptă quĭēs pŏpŭlīs. *L.* Āddĕ trĭŭmphātōs mŏdŏ Pæŏnăs, āddĕ quĭētī Sūbdĭtă mōntānæ brāchĭă Dālmătĭæ. *O. Voy.* Pax. || *Mort.* Quōd sī fōrtĕ tĭbī prŏpĕrārīnt fātă quĭētĕm. *Pp.* (II, 28, 25). Ōllī dūră quĭēs ŏcŭlōs ēt fērrĕŭs ūrgĕt Sōmnŭs. *V. Voy.* Mors. || *Qqf. Gîte d'un animal.* Nārĭbŭs īnvĕnĭūnt īntēctās frōndĕ quĭētēs. *Lr.* (I, 406). || † *Ancien adj. Tranquille.* Jāmque ējŭs mĕntĕm fōrtūnă fēcĕrāt quĭētĕm. *Næv.* (apud *Prisc.* 704).

Quĭēscŏ, īs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Se reposer.* Lōngă quĭēscēndī tēmpŏră fātă dăbūnt. *O.* Nōctĭvăgūm quī cārpĭt ĭtĕr, nōn aūrĕ quĭēscĭt, Nōn ŏcŭlīs. *V. Fl.* Nūnquam hŏdĭē quĭēscĕt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 59). SYN. Rĕquĭēscŏ, ōtĭŏr. PPH. Quĭētĕm căpĭŏ, cārpŏ. Quĭētī īndūlgĕŏ, văcŏ, mē dō. Quĭētĕ frŭŏr. PHR. Vōbīs pārtă quĭēs. *V.* || *Dormir.* Quĭēvi īn nāvī nōctĕm pērpĕtĕm. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 100). *Voy.* Dormio. || *Reposer, être mort.* Ō mĭhĭ tūm quām mōllĭtĕr ōssă quĭēscānt! *V.* Nūnc plăcĭdā cōmpōstŭs pācĕ quĭēscĭt. *Id. Voy.* Jaceo. || *Reposer, être déposé.* Prātō grăvĭa ārmă quĭēscūnt. *V.* || *S'abstenir.* Īndōctūsquĕ pĭlæ, dīscīvĕ trŏchīvĕ, quĭēscĭt. *H. Voy.* Abstineo. || *Être ou devenir immobile, se calmer, cesser.* Nōn pūgnāvĭt hŭmŭs, mītīque hōrrōrĕ quĭēvĭt. *Petr.* (*Sat.* 123). Pōstquām cōllāpsī cĭnĕrēs, ēt flāmmă quĭēvĭt. *V.* Pōstquam āltă quĭērūnt Æquŏră. *Id.* Quæquĕ quĭēscēbāt, nē mōtă rĕsævĭăt īră. *O.* SYN. Cēssŏ, dēsĭnŏ, rĕquĭēscŏ, pōnŏ, plācŏr. PPH. Pācĕm hăbĕŏ. || *Se taire.* Jāmquĕ quĭēscēbānt vōcēs hŏmĭnŭmquĕ dĕŭmquĕ. *O.* Tāndēmquĕ quĭēscūnt Dīssōnă pērvĭgĭlī plānctū jŭgă. *V. Fl. Voy.* Sileo. || *Être tranquille, ne pas s'inquiéter.* Quæso, ĕgŏ dăbŏ: quĭēscĕ. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 65. Et *Pl. Mil.* III, 3, 52). || † *Au pass. unip.* Quām făcĭlĕ pŏtŭĕrāt quĭēscī. *Ter.* (*And.* IV, 2, 8). || † *Act. Faire cesser.* Quām tŭās laūdēs pŏpŭlī quĭēscānt. *Sen.* (*H. OEt.* 1586. De hoc verbi usu cf. *Serv.* ad *Ecl.* 8, 4).

Quĭēssĕm, *sync. pour* Quievissem. Ūndĭquĕ mātĕrĭēs quŏnĭām stīpātă quĭēssĕt. *Lr.* (I, 346). Quŏnĭam īn prŏprĭā nōn pēllĕ quĭēssĕm. *H.*

Quĭētē, *adv. Tranquillement.* SYN. Trānquīllē, plăcĭdē. *Voy.* Tranquille.

Quĭētŭs, ă, ŭm. *Tranquille, paisible.* Tyrrhēnāmvĕ fĭdem aūt gēntēs ăgĭtārĕ quĭētās. *V.* Mōx āĕrĕ lāpsă quĭētō. *Id.* Quĭētĭōrĕ nēc fĕrātŭr æquŏrĕ. *H.* SYN. Plăcĭdŭs, trānquīllŭs, etc. *Voy.* Tranquillus. || *Calme (d'esprit), sans souci.* Scīlĭcĕt hīc sŭpĕrīs lăbŏr ēst, ĕă cūră quĭētōs Sōllĭcĭtăt! *V.* Quĭētŭs ēsto, īnquăm. *Ter.* (*Ph.* IV, 5, 1). SYN. Plăcĭdŭs, ōtĭōsŭs, sēcūrŭs. || *Bienveillant.* Quĭētŭm Āccĭpĭt īn Teŭcrōs ănĭmŭm. *V.* SYN. Plăcĭdŭs. || *Subst. m. pl.* Quĭētī, ōrŭm. *Les morts.* Sī sēntīrĕ dătŭr pōst fātă quĭētīs. *Nem.* (*Ecl.* 1, 38).

Quīlĭbĕt, quælĭbĕt, quōdlĭbĕt *et* quĭdlĭbĕt. *Qui ou Quoi que ce soit.* Quīlĭbĕt āltĕr ăgāt pōrtāntēs lūmĭnă cūrrūs. *O.* Quāmlĭbĕt āccūsēs. *Id.* Dō nōmĕn quōdlĭbĕt īllī. *H.* Quĭdlĭbĕt aūdēndī sēmpĕr fŭĭt æquă pŏtēstās. *Id.* || *Au dat. Voy.* Cuilibet.

Quīn, *adv Pourquoi ne? que ne?* Quīn pŏtĭŭs pācem ætērnām pāctōsque hўmĕnæōs Ēxērcēmŭs? *V.* Quīn tu ălĭquĭd săltĕm pŏtĭŭs? *Id.* SYN. Quĭdnī? PPH. Cūr nōn. || *Allons, eh bien, donc.* Quīn tu ūnō vērbō dīc. *Ter.* (*And.* I, 1, 18). Quīn tu aūdī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 42). SYN. Ăgĕ, ērgŏ, ĭgĭtŭr. || *Bien plus, et même.* Quīn ĕtĭām cœlī rĕgĭōnem īn cōrtĭcĕ sīgnānt. *V.* Quīn āspĕră Jūnŏ Cōnsĭlĭa īn mĕlĭūs rĕfĕrĕt. *Id. Voy.* Imo. || *Conj. Que ne (après un verbe).* Nēc rĕquĭēs, quīn aūt pōmīs ēxūbĕrĕt ānnŭs. *V.* Nēc flōs ūllŭs hĭāt prātīs, quīn īllĕ dĕcēntĕr Īmpŏsĭtŭs frōntī lānguĕăt āntĕ mĕæ. *Pp.* (IV, 2, 45. Et *Ter. Ph.* IV, 4, 16). SYN. *qqf.* Quōmĭnŭs.

Quīnām, *arch. Comme* Quisnam. Quīnām Tāntălĭdārum īntērnĕcĭōnī mŏdŭs sĭt. *Att.* (apud *Charis.* 70. Et *Pl. Aul.* IV, 9, 17). Sēd quīnam, Eūrўmĕdōn, fŭrŏr īstĕ? *Sil.* (II, 645). Quōd quī cōnfīrmās, quīnām dīstābĭs āb īllīs? *Prosp.* (*Ing.* I, 143. *Quinam* pro *quonam*). || *Avec tmèse.* Sēd qui hīnc nam ā nōbīs ēxĭt? *Pl.* (*Merc.* IV, 2, 8).

Quīnctĭānŭs, Quīnctĭlĭānŭs, Quīnctīlĭs, etc. *Voy.* Quintianus, etc.

Quīncūnx, ūncĭs, *m. Poids de cinq onces.* Sī dē quīncūncĕ rĕmōta ēst Ūncĭă. *H.* Jām quīncūnx tĭbĭ nūllŭs ĕrĭt, sī prīmă rĕvēllās. *Aus.* (*Eclog.* 1, 23). Sēptūncēm dēmptō quīncūncĕ vŏcārūnt. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 51). || *Mesure de capacité.* Quīncūncēs, ēt sēx cyăthōs bēssēmquĕ bĭbāmŭs. *M.* (XI, 36. *Id.* I, 28). || *Intérêt de* 5 *pour* 100. Quĭd pĕtĭs? ūt nūmmī, quōs hīc quīncūncĕ mŏdēstō Nūtrĭĕrās, pĕrăgānt ăvĭdōs sūdōrĕ dĕūncēs? *Pers.* (5, 149).

Quīncŭplēx, ĭcĭs. *Plié en cinq.* Quīncŭplĭcī cērā quŭm dătŭr aūctŭs hŏnŏr. *M.* (XIV, 4). || *Divisé en cinq.* Quīncŭplĭcēm sŏcĭās tĭbĭ, Mārtĭĕ Nārbŏ, Tŏlōsăm. *Aus.* (*Epist.* 24, 83).

Quīndĕcĭēs, *adv. Quinze fois.* Dīcĕrĕ quīndĕcĭēs pŏtĕrām: quĭd pērtĭnĕt ăd tē? *M.* (VII, 9). Quīndĕcĭēs, sævŭs pŏtĭtŭr dūm frātĕr hăbēnīs. *Aus.* (*Temp. Cæs.* 12).

Quīndĕcĭm, *indécl. Quinze.* Pōst ānnōs mŏdŏ quīndĕcĭm rĕvērsō. *M.* (XII, 59, 2). Vērum ăd mīllĭă quīndĕcim, ēt dŭcēntōs. *Cat.* (26, 4). PPH. Tēr quīnquĕ. Quīnquĕ tēr. Tēr quīnī.

Quīndĕcĭmvĭrī, ōrŭm, *m. pl. Quindécemvirs, magistrats préposés à la garde des livres sibyllins.* Quīndĕcĭm Dīānă prĕcēs vĭrōrŭm Cūrăt. *H.* Sōlēnnī prĕcĕ quīndĕcĭm vĭrōrŭm. *St.*

Quīndēnī, æ, ă. *Qui sont quinze.* Ŭbi ălĭquī quīndēnīs hāstīs cōrpŭs trānsfīgī sŏlĕnt. *Pl.* (*Most.* II, 1, 10). || *Au sing.* Ēxstĭtĕrāt nŭmĕrō quīndēnŭs cāndĭdŭs īpsĕ. (*Anth.* II, p. 402.)

Quīnĕ, quænĕ, quōdnĕ *et* quĭdnĕ. *Qui?* Quēmne ĕgo hĕrī vīdi ăd vōs āffērrī vēspĕrī? *Ter.* (*And.* IV, 4, 29). Quæne ējēctæ ē mărī sŭmŭs āmbæ? *Pl.* (*Rud.* I, 5, 14). Ō sērī stŭdĭōrŭm! quīnĕ pŭtētĭs Dīffĭcĭle ēt mīrŭm? *H.*

Quīnĕtĭăm. *Voy.* Quin.

Quīngēnī *et* Quīngēntī, æ, ă. *Qui sont cinq cent:* Bīs quīngēntă dĕdĭt. *J.* (6, 137). Quīngēntōs īn sē Mĕzēntĭŭs ārmăt. *V.* Quīngēntīs ēmptō drāchmīs. *H.*

Quīnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de cinq.* Quīnās hīc căpĭtī mērcēdēs ēxsĕcăt. *H.* Cædĭt quīnās dē mōrĕ bĭdēntēs. *V. Voy.* Quinque. || *Qqf. Au sing.* Sēd quĭă bīs quīnō fēmĭnă mēnsĕ părĭt. *O.*

Quīnquāgēnī, æ, ă. *Qui sont cinquante.* Bīs quīnquāgēnīs dŏmŭs ēst tĭbĭ mīllĭbŭs ēmptă. *M.* (XII, 67). Pēr quīnquāgēnās cōmplēt sŭă mūnĕră brūmās. *Man.* (III, 603).

Quīnquāgēsĭēs, *adv. Cinquante fois.* Vīx, crēdō, tōta aūctĭōnĕ căpĭēt quīnquāgēsĭēs. *Pl.* (*Men.* V, 9, 99).

Quīnquāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Cinquantième.* Quīnquāgēsĭmă lībă, sēptĭmāmquĕ. *M.* (X, 24).

Quīnquāgīntā, *et postérieurt.* Quīnquāgīntā, *indécl. Cinquante.* Quīnquāgīnta īntūs fămŭlæ, quĭbūs ōrdĭnĕ lōngō. *V.* Nōn quīnquāgīntā mŏdŏ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 49). Tēr quīnquāgīntā dĕdīstī. *M.* (III, 40).

Quīnquātrĭă, ōrŭm *ou* ŭm, *n. pl., et* Quīnquātrūs, ŭŭm, *f. Fêtes à Rome en l'honneur de Minerve. Ce ont les mêmes que les Panathénées des Grecs.* Nēc tē dēcĭpĭānt vĕtĕrīs quīnquātrĭă cēræ. *O.* Ēt jām quīnquātrūs jŭbĕōr nārrārĕ mĭnōrēs. *Id.* Quīnquātrūsquĕ dĕæ Pāllădŏs ēxpĕdĭām. *Aus.* (*Eclog.* 18, 4). Pŭĕr ŭt fēstīs quīnquātrĭbŭs ōlĭm. *H.* Tōtīs quīnquātrĭbŭs ōptăt. *J.* (10, 115). PHR. Pōst, fĭūnt săcră Mĭnērvæ, Nōmĭnăque ā jūnctīs quīnquĕ dĭēbŭs hăbēnt. *O.* (Cf. *Fast:* III, 809 sq.; *Gell.* 2, 21. Et *Prisc.* 744 : « Vulcanalia... Quinquatria. »).

Quīnquĕ, *indécl. Cinq.* Quīnquĕ tĕnēnt cœlūm zōnæ : quārum ūnă cŏrūscō. *V.* Mēnsūrăquĕ rōbŏrĭs ŭlnās Quīnquĕ tĕr īmplēbăt. *O.* SYN. Quīnī, æ, ă.

Quīnquĕgĕnŭs, ĕrĭs, *m. f. n. Qui est de cinq espèces.* Ēt dŭplĭcī dēfēnsă pŭtāmĭnĕ quīnquĕgĕnūs nūx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Cib.* 10).

Quīnquĕjŭgŭs, ă, ŭm. *Qui a cinq sommets.* Vērtĭcĕ quīnquĕjŭgō rērūm sēcrētă gŭbērnāns. *Jul. Val.* (1, 18).

Quīnquēnnālĭă, ŭm, *n. pl. Comme* Quinquennium. Quīnquēnnālĭă fāscĭbŭs dĭcēntŭr. *Sid.* (13, 29).

Quīnquēnnālĭs, ĕ. *Comme* Quinquennis. Ēt quīnquēnnālī vīncŭlă lāxă fămē. *Sid.* (*Ep.* VII, 17, 6).

Quīnquēnnĭs, ĕ. *De cinq ans, qui a cinq ans.* Īn Scȳthĭā nōbīs quīnquēnnĭs ŏlȳmpĭăs ācta ēst. *O.* Quīnquēnnēs ŏlĕās ēst ēt sīlvēstrĭă cōrnă. *H.* SYN. Quīnquēnnālĭs.

Quīnquēnnĭŭm, ĭī, *n. Espace de cinq ans.* Jāmquĕ fĕrĕ trāctō dŭŏ pēr quīnquēnnĭă bēllō. *O.* Plūs jām sūm lībĕră quīnquēnnĭŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 62). SYN. Lūstrŭm.

Quīnquērtĭŏ, ōnĭs, *m. Athlète au pancrace.* Quīnquērtĭōnēs præcŏd īn mĕdĭŭm vŏcăt. *Liv. And.* (ap. *Fest.* Hic *præcod* est *præco*, antique).

Quīnquĕvĭrī, ōrŭm, *m. pl. Quinquévirs, comité de cinq membres pour des affaires administratives.* Scrība ēx quīnquĕvĭrō cōrvŭm dēlūdĕt hĭāntĕm. *H.*

Quīnquĭēs, *adv. Cinq fois.* Quām dōtĭs mĭhī quīnquĭēs dŭcēnă. *M.* (XII, 76).

Quīntă *et* Quīntĭă, æ, *f. Noms de femmes.* Claūdĭă Quīntă gĕnŭs Claūsō rĕfĕrēbăt ăb āltō. *O.* Quīntĭă fōrmōsa ēst mūltīs. *Cat.* (86, 1).

Quīntĕrīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Istī Quīntĕrīnŭm dĕdĭt sĕpŭlchrō. (*Anth.* II, p. 68.)

Quīntĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ō Quīntĭānĕ, lībĕrālĭs ēst paŭpĕr. *M.* (V, 18. Adde *Sid.* 9, 291).

Quīntĭlĭă, æ, *f. Nom de femme.* Nōn tāntō mōrs īmmātūră dŏlōri ēst Quīntĭlĭæ. *Cat.* (96, 6. Et *Prop.* II, 34, 90).

Quīntĭlĭānŭs *ou* Quīnctĭlĭānŭs, ī, *m. Quintilien, rhéteur célèbre, né en Espagne, tint école publique à Rome.* Quīntĭlĭānĕ, văgæ mŏdĕrātŏr sūmmĕ jŭvēntæ. *M.* (II, 90). || *Par anton.* Āltĕr rhētŏrĭcæ Quīntĭlĭānĕ tŏgæ. *Aus.* (*Prof.* 1, 2).

Quīntĭlĭs *ou* Quīnctĭlĭs, ĭs, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Le mois de juillet, plus tard* Julius. Dēnĭquĕ quīntŭs ăb hōc fŭĕrăt quīntĭlĭs, ēt īndĕ. *O.* Nōmĭnĕ Cæsărĕō quīntĭlēm Jūlĭŭs aūgĕt. *Aus.* (*Eclog.* 9, 7). SYN. Jūlĭŭs.

Quīntĭlĭŭs *ou* Quīnctĭlĭŭs, ĭī, *m. Quintilius Varus, poète latin.* Ērgŏ Quīntĭlĭŭm pērpĕtŭŭs sŏpŏr ūrgĕt! *H. Voy.* Varus. || *Autres.* Vīncĕrĕ Quīntĭlĭōs nōn pŏtŭīssĕ sŭōs. *O.*

Quīntīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Juv.* 7, 75.)

Quīntĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Fŭĕrăt cuī Quīntĭō nōmĕn *Inscr.* (ap. *Murat.* III, p. 1433).

Quīntĭŭs *ou* Quīnctĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ŭbī īstĕ pōst Săbīnŭs, āntĕ Quīntĭō. (*Virg. Catal.* 8, 8.) Ōptĭmĕ Quīntī. *H.* || *En partic. Cincinnatus.* Sūlcōquĕ tĕrēns dēntālĭă, Quīntī. *Pers.* (1, 73).

Quīntŭs, ă, ŭm. *Cinquième.* Fēlīcēs ŏpĕrūm : quīntām fŭgĕ. *V.* Ā Jŏvĕ quīntŭs ĕrĭs. *O.* || *Subst. m. Prénom romain.* Quīntī prōgĕnĭēs Ārrī. *H.* Hæc ănĭmŭs, Quīntĕ, pŭsīllŭs ĕmĭt. *M.* (III, 62). || *En partic. Prénom d'Ennius.* Mæŏnĭdēs Quīntūs păvōne ē Pȳthăgŏrēō. *Pers.* (6, 11).

Quīnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Quini.

Quīppĕ, *conj. Car.* Quīppĕ sōlō nātūră sŭbēst tămĕn hæc quŏquĕ sī quĭs. *V.* Quīppĕ vĕtŏr fātīs *Id.* SYN. Năm, etc. *Voy. ce mot.* || *A savoir, vu que* Nī făcĭăt, mărĭa āc tērrās cœlūmquĕ prŏfūndŭm Quīppĕ fĕrānt răpĭdī sēcŭm. *V.* Quīdām cōntrā mĭsĕrĭtī Pĕrĭtūræ quīppĕ, quāmvīs nēmŏ lædĕrĕt. *Ph.* SYN. Scīlĭcĕt, nēmpĕ, nīmīrŭm, ŭtpŏtĕ. || Quīppĕ quī, quæ, etc. *Même sens.* (*Pl. Amph. prol.* 22; II, 2, 113; *Epid.* III, 2, 31.) SYN. Ūtpŏtĕ quī. || † Quīppe ĕnĭm *ou* ĕtĕnĭm. *Comme* Quippe. Quīppe ĕtĕnĭm mūltō prōclīvĭŭs ēxŏrĭēntŭr. *Lr.* (II, 792. *Id.* VI, 618, quip. enim). || ? *Comme* Quidni. Quīppĕ vĕtūstă vĭrūm nōn ēst sătĭ' bēllă prŏbārī ? *Enn.* (apud *Fest.* et *Paul.* Sed viris doctis non liquet).

Quīppĭām. *Voy.* Quispiam.

Quīppīnī *ou* Quīppĕnī ? *adv. Pourquoi non ?* Nĕque hērclĕ vērō. Quĭd ŏpū'st vērbīs ? quīppīnī ? *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 27. *Id. Truc.* II, 4, 60). SYN. Quĭdnī.

? Quīquām, *ancien abl. de* Quisquam. Cūm quīquām vĭrō. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 88).

† Quīquī, quæquæ, etc., *arch. Comme* Quisquis. *Quel qu'il soit.* Nĕquĕ pārtēm tĭbī Ăb ĕō, quīqui ēst, īndĭpīscēs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 44). || *Abl. de* Quisquis. Ōmnĭă Vĕnībūnt, quīquī lĭcēbūnt, præsēntī pĕcūnĭā. *Pl.* (*Men.* V, 9, 96).

Quĭrĭăcŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Luxor.* in *Anth.* II, p. 591.)

Quĭrīnālĭs, ĕ. *Des Sabins, des Romains.* Īpsĕ Quĭrīnālī trăbĕā cīnctūquĕ Găbīnō Īnsīgnĭs. *V.* Mūndŭm Quĭrīnālī tŏgæ Sērvīre, ēt ārmīs cēdĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 2, 418). || — mōns. *Mont Quirinal, une des collines de Rome.* Īnquĕ Quĭrīnālī cōnstĭtŭērĕ jŭgō. *O.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Ūxōrem hăbēndām nōn pŭtăt Quĭrīnālĭs. *M.* (I, 85).

Quĭrīnĭŭs, ĭī, *m. Nom de guerrier.* Īmmānĕ Quĭrīnĭŭs aŭdēns. *Sil.*

Quĭrīnŭs, ī, *m. Nom de Romulus.* Cānă Fĭdēs, ēt Vēstă, Rĕmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Prōxĭmă lūx văcŭa ēst ; ăt tērtĭă dīctă Quĭrīnō. *O.* (Cf. *Fast.* II, 475 sq.). || Quĭrīnī gĕmĭnī. *Romulus et Rémus.* (*Juv.* 11, 105.) || *Surnom de Janus.* Ēt văcŭŭm dŭēllīs Jānŭm Quĭrīnŭm claūsĭt. *H.* (*Od.* IV, 15, 9. Alii *Quirini.* Sed de *Jano Quirino* agunt *Suet. Oct.* 22, et *Macr.* 1, 9. Cf. *Lucil.* ap. *Lact.* 4, 3). || *Nom d'Auguste.* Īn fŏrĭbŭs pūgnam ēx aūrō sŏlĭdōque ĕlĕphāntō Gāngărĭdūm făcĭām, vīctōrīsque ārmă Quĭrīnī. *V.* (*G.* III, 25. Ubi *Serv.*). || — ŭs, ă, ŭm. *De Romulus.* Hīc spŏlĭa ēx hŭmĕrīs aūsūs spērārĕ Quĭrīnīs. *Pp.* (IV, 10, 11, de Tatio). || *Du Quirinal.* Lū cūm pĕtĕ, cōllĕ Quĭrīnō Quī vĭrĕt. *O.*

Quĭrĭs, *f. Lance. Voy.* Curis. || Quĭrīs, ītĭs, *m.*, Quĭrītēs, ŭm *ou* ĭŭm, *pl. Ancien nom des Romains ; en gén. Romain, citoyen* (*par opposition à soldat*). Ūna īngēns Ămĭtērnă cŏhōrs, prīscīquĕ Quĭrītēs. *V.* Mĕmŏrātquĕ Quĭrītĭbŭs āctă. *O.* Mĭnĭmă dē plēbĕ Quĭrītĕm. *Id.* Trādĭtĕ nōstră vĭrīs īgnāvī sīgnă Quĭrītēs. *L.* Quĭs tē rĕdōnāvĭt Quĭrītĕm Dīs pătrĭīs Ītălōquĕ cœlō ? *H.* Hūnc sī mōbĭlĭŭm tūrbă Quĭrītĭŭm. *Id.* Vĕtĕrŭm quæ scītă Quĭrītŭm. *Aus.* (*Prof.* 22, 9). SYN.

Rōmānŭs, *qqf.* cīvĭs, prīvātŭs. || *Au fig.* Īpsæ rēgēm pārvōsquĕ quĭrītēs Sūffĭcĭūnt (de apibus). *V.*

Quĭrītĭs, *ancien nomin. du précéd.* Īsrăēlītă cănīt, sĭmŭl Āttĭcŭs, ătquĕ Quĭrītĭs. *Fort.* (*V. S. M.* III, 498. Quod agnoscit *Prisc.* 633). *Voy.* Samnitis.

† Quĭrītŏ, ās, ārĕ, *n. Crier au secours.* Cōncūrsāns vĕlŭtī āngărĭūs, clārēquĕ quĭrītāns. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 8. Cf. *Varr. L. L.* 6, 68).

Quĭrrītŏ, ās, ārĕ, *n. Grogner comme les cochons.* Quĭrrītānt vērrēs. (*Auct. Phil.* 55.)

1. Quĭs, quæ *et* quă, quŏd *et* quĭd. *Qui? quel?* Mē tămĕn ūrĭt ămōr : quĭs ĕnīm mŏdŭs ādsĭt ămōrī? *V.* Nām quōd cōnsĭlĭum, aūt quæ jām fōrtūnă dăbātŭr? Quæ quĭbŭs āntĕfĕrām? *Id.* Quĭd mĭhĭ nūnc ănĭmī mĭsĕræ fŭĭt? *O.* SYN. Quī, quĭsnăm. PPH. Nām quĭs. Quĭs hŏmŏ. Quæ rēs. Quĭd rērŭm. PHR. Quĭsnam hŏmĭnum ēst quēm tū cōntēntŭm vĭdĕrĭs ūnō? *J.* || *Qui* (*entre deux verbes*). Nēscĭō quĭs tĕnĕrōs ŏcŭlōs mĭhĭ fāscĭnăt āgnōs. *V.* Tŭŭs, ō rēgīnă, quĭd ōptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *Id.* Sī quærēt quĭd ăgăm. *O.* || Quĭd mūltă (*s.-ent.* dicam)? *Que dirai-je de plus? bref.* Quĭd mūltă? vărĭīs dīssĭdēnt sēntēntĭīs. *Ph.* || Quĭd, quī *ou* quæ *ou* quŏd (*s.-ent.* dicam)? *Que dirai-je de celui qui? ajoutez, de plus.* Quĭd, quī, nē grăvĭdīs prōcūmbăt cūlmŭs ărīstīs, Lūxŭrĭēm sĕgĕtūm tĕnĕrā dēpāscĭt ĭn hērbā? *V.* Quĭd, quæ tē pūrā sōlūm sūb nōctĕ cănēntēm Aūdĭĕrām? *Id.* Quĭd, quŏd nīl ūnquām Pȳlădī dōnāvĭt Ŏrēstēs? *M.* (X, 11. Adde *Ov. Met.* VII, 62; *Juv.* 3, 84). Quĭd, quŏd lĭbēllī Stōĭcī īntēr sērĭcōs Jăcērĕ pūlvīllōs ămānt? *H.* SYN. Quīn, īmŏ, āddĕ quŏd. || Quĭd mĭhĭ cūm? *Qu'ai-je affaire à?* Quĭd mēcūm, fŭrĭōsĕ, tĭbī? *O.* Quĭd tĭbĭ cūm spĕcŭlō? *Id.* || Quĭd ād rēm, ād mē? *Qu'importe? que m'importe?* Cŭpĭăt mĕtŭătnĕ, quĭd ād rēm? *H.* || *n. pris adv. Pourquoi?* Dāphnĭ, quĭd āntīquōs sīgnōrŭm sūspĭcĭs ōrtūs? *V.* Quĭd tămĕn hūc vĕnĭās, etc. *O.* Quĭd lătĕt? *H.* SYN. Cūr. || *Sans interrogat. Quelqu'un, quelque chose, ordint. après les mots* Si, nē, num : Si quis *ou* siquis, ne quis *ou* nequis. Sī quă tŭī Cŏrȳdōnĭs hăbēt tē cūră, vĕnītŏ. *V.* Dīc ăgĕ, sī quĭd hăbēs. *Id.* Nēvĕ quĭs īnvītām cōgĕrēt ēssĕ sŭăm. *Pp.* (I, 3, 30). Seū quĭs Ŏlȳmpĭăcæ mīrātŭs præmĭă pālmæ. *V.* Heŭs, Sīmōni ădēssĕ mē, quĭs nūntĭātĕ. *Pl.* (*Ps.* V, 1, 37). *Voy.* Nunquis. || *Qqf. comme* Qualis. Quĭs vĭdĕōr? Mĭsĕr æquĕ, etc. *Ter.* (*And.* IV, 2, 19). Sēd quĭd vĭdētŭr Hōc tĭbĭ māncĭpĭŭm? *Id.* (*Eun.* II, 2, 42). || *Comme* Quisque. Cōgĭtquĕ fătērī Quæ quĭs ăpŭd sŭpĕrōs... Dīstŭlĭt īn sērām cōmmīssă pĭăcŭlă mōrtĕm. *V.* (*Æ.* VI, 568. Sic græce τὶς). || † Quĭs, *f. arch.* Quĭs tu ēs mŭlĭēr, quæ me īnsuētō nūncŭpāstī nōmĭnĕ? *Enn.* (ap. *Diom.* 449). Sēd quĭs ĕa ēst mŭlĭēr. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 37. Cf. *Non.* 3, 49; *Prisc.* 960. Sic etiam græce τὶς, *m. f.*).

2. Quĭs *ou* Queĭs. *Comme* Quibus. *Voy.* Queis.

Quĭsnăm, quænăm, quŏdnăm *et* quĭdnăm. *Qui? quoi?* Quĭsnam ĭgĭtūr lĭbĕr? săpĭēns. *H.* Nīlĕ pătēr, quānăm pōssūm tē dīcĕrĕ caūsā? *Tib.* (I, 7, 23). Quŏdnam ōb făcĭnŭs? *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 3). Quĭdnam ĭd ēst? *Pl.* (*Trin.* V, 2, 45). *Voy.* Quis 1. || *Qqf. comme* Aliquis. Nūm quĭdnam āmplĭŭs... fŭĭt? *Ter.* (*And.* II, 1, 25). || *Avec tmèse.* Quĭd tū, mălŭm, nām mē rĕtrăhĭs? *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 8. *Id. Aul.* II, 1, 16). || Nūnquām vīdĭt, Phædrĭă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 11, et apud *Prisc.* 960. Cf. *Donat.*). *Voy.* Quis.

Quĭspĭăm, quæpĭăm, quĭdpĭăm *ou* quĭppĭăm. *Quelqu'un, quelque chose.* Nē prīmŭs ēssēt, nē vĕl īmŭs quĭspĭăm. *Aus.* (*Sept. Sap.* 1, 9). Ērrābŏ pŏtĭŭs quām pērdūctēt quĭspĭăm. *Pl.* (*Most.* III, 2, 131). Vĭdĕ mŏdŏ ne īllĭc sĭt cōntēchnātŭs quĭppĭăm. *Id.* (*Ps.* IV, 6, 34. Sic *Ter. And.* II, 6, 7). *Voy. le suiv.*

Quĭsquăm, quæquăm, quĭdquăm *ou* quĭcquăm. *Quelqu'un, quelque chose.* Nēc tĭbĭ tām prūdēns quĭsquām pērsuădĕăt aūctŏr. *V.* Præsēnsquĕ mĭnātŭr Ēxĭtĭŭm, sī quĭsquam ădĕăt. *Id.* Nēc quĭdquam ād nōstrās pērvēnĭt ăcērbĭŭs aūrēs. *O.* Ān īnvĕnīrĕ pōstŭlās quēmquām cŏcŭm? *Pl.* (*Ps.* III, 3, 62). Nēc quĭsquām lŏcŭs ēst. *Lr.* (I, 1076). SYN. Quĭs, ălĭquĭs. || *Avec interrog.* Ēt quĭsquām nūmēn Jūnōnĭs ădōrĕt Prætĕrĕā? *V.* Ēt quĭsquām præcēptă pŏtēst mĕă dūră vŏcārĕ? *O.* || *Au dat. Voy.* Cuiquam. || † *arch.* Quĭsquăm, *f.* Nēc quĭsquam ălĭă mŭlĭĕr. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 68). Nōstrārŭm nūnquām quĭsquām vīdĭt, Phædrĭă. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 10. Quod notant *Donat.* et *Prisc.* 690). *Voy.* Quis.

Quĭsquĕ, quæquĕ, quŏdquĕ *et* quĭdquĕ. *Chacun, chaque.* Ēdĭdĕrīt, quēm quĭsquĕ vĭrūm dēmīsĕrĭt Ōrcō. *V.* Trăhĭt sŭă quēmquĕ vŏlŭptās. *Id.* Quĭsquĕ dĭērŭm. *H.* Quŏnĭām rĕfĭcī rēm quāmquĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (I, 563). Quĭdque īn cœtū vărĭāntĭs ăcērvī. (*Ibid.* 775.) Quĭsquĕ văgō pāssīm pĕdĕ dīscēdēbānt. *Cat.* (64, 278). Vīncāmŭs dŏmĭnæ quĭsquĕ făvōrĕ sŭæ. *O.* SYN. Ūnūsquĭsquĕ, quīvĭs, quīlĭbĕt, ōmnĭs, ōmnĕ, ōmnēs. || Ūt quĭsquĕ, etc. *Tout ce qu'il y a de.* Cōrrĭpĭtūr flāmmīs ūt quæque āltīssĭmă tēllŭs. *O.* Ōbsĕcrābo, ūt quēmque ămīcūm vĭdĕrŏ. *Pl.* (*As.* I, 3, 93). || † *Qqf. Comme* Quisquis, *chez les poëtes de la décadence.* Pārētŏ lēgī, quĭsquĕ lēgēm sānxĕrĭs. *Aus.* (*Sept. Sap. Sent. Pitt.* 5). Āt tū, quĭsquĕ lĕgēs, ămīcĕ lēctŏr. *Sid.* (*Ep.* IV, 11, 22). Fātŭm quĭsquĕ lĕgĕt... mălĕdīcăt. (*Anthol.* II, p. 219.) Sīc tĭbĭ, quæquĕ pĕtĭs, trĭbŭăt præsēntĭă rēgĭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 491. Quod mendum frustra *Plauto* tribuitur, *Capt.* IV, 2, 18, ubi legendum *quemquem*). || *Tous deux.* Ātque ĭtă quĭsquĕ sŭās ĭtĕrūm rĕdĕāmŭs ăd ūrbēs. *O.* (*Her.* 19, 169). || *Au dat. Voy.* Cuique. || † *arch.* Quĭsquĕ, *f.* Mĕrĕtrīcēs, ŭbĭ quĭsque hăbĭtānt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 107. Et *Ter. Hec.* II, 1, 19).

Quĭsquĭlĭæ, ārŭm, *f. pl. Brins de feuilles sèches; au fig. Bagatelles, des riens.* Quĭsquĭlĭās, vŏlāntēs vēntī spŏlĭă, mĕmŏrās. *Cæcil.* (apud *Fest.* Et *Nov.* ibid.). Būrrās quĭsquĭlĭās ĭnēptĭāsquĕ. *Aus.* (*Præf. ad Lat. Pacat.* 4).

Quĭsquĭs, quæquæ, quĭdquĭd *ou* quĭcquĭd. *Quiconque, quelconque.* Quĭsquĭs ēs, āmīssōs hīnc jam ōblīvīscērĕ Grāiōs. *V.* Quĭsquĭs ŭbīquĕ, vĭrī, dŏcĭlēs ādvērtĭtĕ mēntēs. *O.* Quĭsquĭs ădēs. *Tib.* (II, 2, 2). Quĭsquĭs hŏnōs tŭmŭlī. *V.* Ōmnĭă măla īngĕrēbăt, quēmquem ādspēxĕrăt. *Pl.* (*Men.* V, 1, 17. Et sic *Id. Capt.* IV, 2, 18; *Pœn.* II, vs. 37). Mīrūm ni īllōc hŏmĭnĕ quŏquŏ păcto ŏpŭ' st. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 53). SYN. Quīcūmquĕ, quīlĭbĕt, quīvĭs. || *n. Tout ce qui, tout ce que.* Quĭdquĭd ĕrĭs, nām tē nēc spērānt Tārtără rēgēm. *V.* Ībĭt ăd ōccāsŭm, quĭdquĭd dīcēmŭs, ăb ōrtū. *O* Quĭcquĭd dēlīrānt rēgēs, plēctūntŭr Ăchīvī. *H.* SYN. Quŏdcūmquĕ. PPH. Ōmnĕ quŏd. || Quĭdquĭd ĭd ēst. *Quoi qu'il en soit.* Quĭdquĭd ĭd ēst, tĭmĕō Dănăōs ēt dōnă fĕrēntēs. *V.* (Adde *Ov. Her.* 7, 71; *Mart.* VI, 68; *Sen. Thyest.* 827.) || *Qqf. comme* Quisque. Īnquĕ sŭōs quĭdquĭd rūrsŭs rĕvŏcārĕ mĕātŭs. *Lr.* (II, 957. Adde *Pl. Amph.* II, 1, 52). | † *arch.* Quĭsquĭs, *f.* Mŭlĭĕr, quĭsquĭs ĕs. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 67. *Id. Rud.* IV, 4, 102. Adde *Liv. And.*, *Cæcil.*, *Pacuv.* ap. *Non.* 3, 49). *Voy.* Quis.

Quīssĕ, Quīssĕm, etc. *De* Queo.

† Quĭtŭs, ă, ŭm, *ancien part. p. de* Queo.

Quīvĕrŏ, Quīvī, etc. *De* Queo.

Quīvīs, quævīs, quŏdvīs *et* quĭdvīs. *Quiconque, quelconque.* Nōn quīvīs vĭdĕt īmmŏdŭlātă pŏēmătă jūdĕx. *H.* Āspĕrĭōr quŏvīs æquŏrĕ frātĕr ĕrăt. *O.* Vītam ōrō, pătĭōr quēmvīs dūrārĕ lăbōrĕm. *V.* Quŏvīs sērmōnĕ mŏlēstŭs. *H.* SYN. Quīlĭbĕt, quīcūmquĕ, ōmnĭs.

Quīvīscūmquĕ, quævīscūmquĕ, etc. *Quiconque.* Nĕc rĕpĕntĭs ĭtūm cūjūsvīscūmque ănĭmāntĭs Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 389). Quōvīscūmquĕ lŏcō pŏtēs hūnc fīnīrĕ lĭbēllŭm. *M.* (XIV, 1, 13).

Quō, *adv. de mouv. Où.* Quī vītā bĕnĕ crēdăt ĕmī, quō tēndĭs, hŏnōrĕm? *V.* Quō cădăt, īn dŭbĭo ēst. *O.* SYN. Quōrsŭm. || *Où?* Quō fŭgĭs, Ænēā? *V.* Quō fĕrŏr, ō Pæān? *L.* Quō, quō scĕlēstī rŭĭtĭs? *H.* SYN. Quōnăm? PPH. Quō gēntĭŭm? || *Qqf. A qui, vers qui.* Bĕātūm quo īllæ pērvĕnĭbūnt dītĭæ! *Pomp.* (apud *Non.* 10, 27. Adde *Pl. Aul.* III, 5, 13). || *A quoi bon?* Quō mĭhĭ fōrtūnām, sī nōn cōncēdĭtŭr ūtī? *H.* Quō tĭbĭ, Pāsĭphăē, prĕtĭōsās sūmĕrĕ vēstēs? *O.* Quō mi, īnquĭt, mūtām spĕcĭēm, sī vīncŏr sŏnō? *Ph.* SYN. Quōrsŭm. || *D'où, par où, c'est pourquoi.* Quō mĭnŭs ēst mīrŭm sī tūm sūnt plūră cŏōrtă. *Lr.* (V, 800). Quō mĭnŭs ēst īllīs cūræ mōrtālĭs ĕgēstās. *V.* SYN. Ūndĕ, quārē, etc. || Quō măgĭs.., ĕō *ou* hōc măgĭs. *Plus.., plus.* Quō măgĭs ēxhaūstæ fŭĕrīnt, hōc ācrĭŭs ōmnēs. *V.* Āt quō sīs hŭmĭlĭs măgĭs, ēt sūbjēctŭs ămōrī. *Pp.* (I, 10, 7). SYN. Quāntō, *qqf.* quăm. || *Conj. Afin que.* Sĭmŭlātā mēntĕ lŏcūtăm, Quō rēgnum Ītălĭæ Lĭbȳcās āvērtĕrēt ōrās. *V.* SYN. Ŭt. || *Parce que.* Nōn ĕdĕpōl quō te īmpŭdīcām crēdĕrĕm. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 32). Nōn pōl quō quēmquăm plūs ămĕm.., Ĕō fēcī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 16). SYN. Quŏd.

Quoăd (*monos.*), *adv. Autant que, tant que; jusqu'à ce que.* Hērēdēs vŏlŭīt: quoād vīxĭt, crēdĭdĭt īngēns. *H.* Ēt sĭmŭl ēcquæ sīt fīnĭs, quoād mœnĭă mūndī. *Lr.* (V, 1212. *Ib.* 1432). Jŭbĕō tē sālvērĕ vōcĕ sūmmā, quoād vīrēs vălēnt. *Pl.* (*As.* II, 2, 30).

Quōcīrcā, *adv. C'est pourquoi.* Quōcīrcā căpĕre āntĕ dŏlīs ēt cīngĕrĕ flāmmā Rēgīnām mĕdĭtŏr. *V.* Quōcīrcā vīvĭtĕ fōrtēs. *H. Voy.* Ergo.

Quōcŭm. *Avec lequel.* Ŭt sī tĭbĭ rēs sĭt... quōcŭm mi ēst. *Ter.* (*Ph.* I, 3, 19). SYN. Cūm quō.

Quōcūmquĕ, *adv. Partout où.* Vĕnĭăm quōcūmquĕ vŏcārĭs. *V.* Quō mē cūmquĕ răpĭt tēmpēstās. *H.* SYN. Quōvīs, quōquō, quōlĭbĕt. || *De tous côtés.* Præcĭpĭtēs mĕtŭs ācĕr ăgīt quōcūmquĕ rŭdēntēs Ēxcŭtĕrĕ. *V.*

Quŏd, *n. de* Qui. || *Pris comme conj. Que.* Īllum ădĕō plăcŭīsse ăpĭbūs mīrābĕrĕ mōrĕm, Quōd nōn cōncŭbĭtu īndūlgēnt. *V.* Nē tĕmnĕ quŏd ūltrō Præfĕrĭmŭs mănĭbūs vīttās. *Id.* Scĭŏ jăm fīlĭūs meūs quŏd ămĕt. *Pl.* (*As.* I, 1, 37). Nēc crēdīt quōd brūmă rŏsās īnnŏxĭă sērvĕt. *Cl.* || *De ce que, parce que.* Ægram, īndīgnāntēm, tālī quōd sōlă cărērĕt Mūnĕrĕ. *V.* Sī quĭs ĕrăt dīgnŭs dēscrībī, quōd mălŭs aūt fūr. *H. Voy.* Quia. || *Pour que.* Nē caūsæ quĭd sīt, quōd tē quīsquăm quærĭtĕt. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 14). Nōn ēst quōd mūltă lŏquāmŭr. *H.* SYN. Cūr. || *Que, en parl. du temps.* Ēxtrēmūm fātō quōd te āllŏquŏr, hōc ēst. *V.* Ēt nūnc quōd pătrĭās vēntō pĕtĭērĕ Mȳcēnās. *Id.* Jām dĭu ēst quōd vīctŭm nōn dătĭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 146). SYN. Quŭm. || *Quoique.* Quōd nōn Tænărĭīs dŏmŭs ēst mĭhĭ fūltă cŏlŭmnīs, etc. *Pp.* (III, 2, 9). Nēc, quōd frīgĭdă vīs sīt fērrī, sēcĭŭs īllă, etc. *Lr.* (VI, 313). *Voy.* Quamvis. || *Adv. C'est pourquoi, donc.* Quōd tē pēr sŭpĕrōs ēt cōnscĭă nūmĭnă vērī Ōrō. *V.* Quōd te, Æscŭlāpi, ēt tē, Sălūs... ōrŏ. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 3). SYN. Quārē, ērgŏ. || Quōd sī. *Que si.* Quōd sī mĕă nūmĭnă nōn sūnt Māgnă sătĭs. *V.* Quōd sī mē lȳrĭcīs vātĭbūs īnsērēs. *H.* (Adde *Prop.* II, 28, 25). SYN. Sī.

Quōdsī, *adv. Voy. le précéd.*

† Quoī, *arch. pour* Cui. Quoī dōnō lĕpĭdūm nŏvūm lĭbēllūm? *Cat.* (1, 1. Cf. *Quint.* 1, 7, 27).

† Quōiās *ou* Quōjās, Quōjŭs, *arch. pour* Cujas, Cujus.

Quōlĭbĕt, *adv En quelque lieu que ce soit* (*avec mouv.*). Ēt pătĭăr? nēc mē quōlĭbĕt īră fĕrăt? *O.* SYN. Quōcūmquĕ.

Quŏm. *Voy.* Quum.

Quōmĭnŭs, *conj. Que ne.* Prŏhĭbēntquĕ cŏlōrēs Quōmĭnŭs ēsse ūnō pōssīt rēs tōtă nĭtōrĕ. *Lr.* (II, 786). SYN. Nē, quīn. || *Avec tmèse.* Quīdquam ĭn hīs tē nūptĭīs Fāllācĭæ cōnārī, quō fīānt mĭnŭs. *Ter.* (*And.* I, 2, 25). Mĭnŭs jām quō rĕdĕāt dŏmŭm. *Id.* (*Hec.* IV, 4, 8. Sic *Argum. acr. Pl. Trin.* 6).|| Quō mĭnŭs. *Comme* Quare minus. *Donc moins. Voy.* Quo. || *Et pour que... moins.* Quōquĕ mĭnūs sprētæ făctūm mīrērĕ Dĭānæ. *O.*

Quōmŏdŏ, *adv., et* Quō mŏdō. *Comment, de quelle manière.* Quōmŏdŏ quīdque ăgĕrēm. Nūnc ădĕō, etc. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 13). Āccĭpĕ, quōmŏdŏ dās. *M.* (X, 16, 8). Nōn mĕmĭnīssĕ nōs rătŭs Quō mŏdō trĕcēntōs phĭlīppōs Cōllȳbīscō vīllĭcō Dĕdĕrīs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 54). Quōquĕ mŏdō pōtīs gaūdĕrēnt īntȳbă rīvīs. *V.* Quō pŭĕr īpsĕ mŏdō. *Id.* Quō sōlă tĭmōrēm Fērrĕ mŏdō pōssēs. *O.* SYN. Quā, ŭt, quemădmŏdŭm. PPH. Quō pāctō. Quā rătĭōnĕ. Quā vĭā. Quĭbŭs mŏdīs. || *Comment?* Mæcēnās quōmŏdŏ tēcŭm? *H.* Quōmŏdŏ? cæcŭs ămăt. *M.* (III, 15). SYN. Quī, ŭt. PPH. Quō pāctō? Quōnăm mŏdō? Quēmnam ăd mŏdŭm?

Quōnăm? *adv. de mouv. Où?* Aūt quōnăm nōstrī tĭbĭ cūră rĕcēssĭt? *V.* Quōnam hīc ūsquĕ sŏpŏr? *St.* SYN. Quō.

Quōndăm, *adv. Autrefois.* Ītĕ mĕæ, fēlīx quōndām pĕcŭs, ītĕ căpēllæ. *V.* Quōndāmquĕ sŭīs ērrāvĭt ĭn āgrīs. *O.* SYN. Ōlīm, āntĕ, prĭŭs, āntehāc. PPH. Prætĕrĭtō, āntеāctō tēmpŏrĕ. PHR. Quæcūmquĕ prĭōrĭbŭs ānnīs Vīdĭmŭs. *Calp.* || *Un jour à venir.* Hīc tămĕn ād mĕlĭŭs pŏtĕrīt trānscūrrĕrĕ quōndăm. *H.* Nēc Rōmŭlă quōndām Ūllō sē tāntŭm tēllŭs jăctābĭt ălŭmnō. *V.* SYN. Ōlĭm. || *Quelquefois, souvent.* Frīgĭdŭs ŭt quōndăm sīlvīs īmmūrmŭrăt aūstĕr. *V.* Ceū quōndām lāmĭnă cāndēns, Tīnctă lăcū, strīdĕt. *O.* SYN. Ōlīm, īntērdŭm, etc. *Voy.* Interdum.

Quŏnĭăm, *conj. Parce que, puisque.* Quīsquĭs ĭs ēst, plăcĕăt, quŏnĭām plăcĕt āntĕ Dĭānæ. *O.* Vēl mĕrĭtō, quŏnĭam īn prŏprĭă nōn pēllĕ quĭēssĕm. *H.* Quŏnĭām sōrdēnt tĭbĭ mūnĕră nōstră. *V.* SYN. Quĭă, quŏd. *Voy.* Quia.

Quōpĭăm, *adv. de mouv. Comme le suiv.* Ĭtūrănĕ Thāīs quōpĭam ĕs? *Ter.* (*Eun.* III, 2, 9. Adde *Pl. Most.* IV, 2, 50, sine interrog.).

Quōquăm, *adv. de mouv. En quelque lieu, quelque part.* Ān tū cŏquĭtātŭm te īrĕ quōquăm pōstŭlās? *Pl.* (*Ps.* III, 2, 64). Nēc cēdĕrĕ quōquăm. *Lr.* (V, 841). SYN. Ălĭquō.

1. Quŏquĕ, *conj. Et, même, aussi.* Rōbūstŭs quŏquĕ jām taūrīs jŭgă sōlvĕt ărātŏr. *V.* Tē quŏquĕ, māgnă Pălēs. *Id.* Sē quŏquĕ fūgĭt. *H.* SYN. Ēt, ĕtĭăm, sĭmŭl. *Voy.* Etiam.|| Nūnc quŏquĕ. *Voy.* Etiamnum. || † Quŏque ĕtĭăm. *Voy.* Etiam. || 2. Quōquĕ. *Comme* Et quo. *Et où; et afin que.* Quōquĕ măgīs fēssās ōptēm dēdūcĕrĕ nāvēs. *V.* Quōquĕ măgīs făvĕās. *O.* Quōquĕ măgīs mĭsĕrōs ūndæ jējūnĭă sōlvānt. *L.*

Quōquō, *adv. de mouv. Partout où.* Īllām, quīd quĭd ăgĭt, quōquō vēstĭgĭă mŏvĭt. *Tib.* (IV, 2, 7). Jāmprīdēm, quōquō pōssĕt, mīttĕrĕt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 22). *Voy.* Quocumque.

Quōrsŭm, *adv. de mouv. Vers quel lieu, où.* Nēscĭo hērclĕ... Quōrsum ĕăm *Ter.* (*Eun.* II, 3, 13). SYN. Quō. || *Ordint. au fig. Vers quel but, où.* Nōn dīcēs hŏdĭē, quōrsum hæc tām pūtĭdă tēndānt? *H.* Quōrsum ēst ŏpŭs? *Id.* Quām tĭmĕō quōrsum ēvădās! *Ter.* (*And.* I, 1, 10, de narrante).

Quōrsŭs, *adv. Comme le précéd.* Īncērtum, hōc quōrsŭs āccĭdăt. *Ter.* (*And.* I, 5, 29).

Quŏt, *pl. indécl. Combien, en quel nombre.* Nōssĕ

quŏt Iōnĭī vĕnĭānt ăd lĭttŏră flūctūs. *V.* Nārrābō dŏmĭnæ quŏtquĕ quĭbūsquĕ mŏdīs. *O.* PPH. Quăm mūltī, æ, ă. || *Combien?* Quŏt sūnt? *Pl.* (*Rud.* II, 7, 6). || *Que, après* Tot. Cuī quŏt sūnt cōrpŏrĕ plūmæ, Tŏt vĭgĭlēs ŏcŭlī sūbtĕr. *V.*

Quŏtānnīs, *adv Tous les ans.* Pōcŭlă bīnă nŏvō spūmāntĭă lāctĕ quŏtānnīs (statuam). *V.* Dōnĕc ĭn hæc vēnĭt Tīrȳnthĭŭs ărvă, quŏtānnīs. *O.* Lēx mĭhĭ jūrĕ pĭō pŏsĭta hūnc cĕlĕbrārĕ quŏtānnīs. *P. Nol.* (18, 1). PPH. Quōquĕ ānnō. Nūllō nōn ānnō. Quŏtquŏt ĕūnt ānnī.

† Quŏtcălĕndīs. *Au retour de toutes les calendes.* Vōs mĕmĭnīstīs quŏtcălĕndīs pĕtĕrĕ dēmēnsūm cĭbŭm. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 3).

Quŏtcūmquĕ, *pl. indécl. En aussi grand nombre que.* Nām quŏtcūmquĕ fĕrūnt cāmpī. *Cat.* (64, 280, nempe flores). Tŏtquĕ dăbĭt vīrēs, dŏmĭnōs quŏtcūmquĕ rĕcēpĭt. *Man.* (IV, 315).

Quŏtīdĭānō, *adv. Comme* Quotidie. Ĕtĕnĭm cŏtīdĭāno ĭn rēbūs māxŭmīs. *Afr.* (ap. *Char.* 177).

Quŏtīdĭānŭs, *arch.* Cŏtīdĭānŭs, ă, ŭm. *De chaque jour, quotidien.* Cŏtīdĭānæ vītæ cōnsuētūdĭnĕm. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 42. Et *Pl. Capt.* III, 5, 67). Lævīs drŏpăcĕ tū quŏtīdĭānō. *M.* (X, 65). Ŏrpheūm vīsĕrĕ, quī quŏtīdĭānă. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 19). || † Quŏttīdĭānŭs *ou* Cŏttīdĭānŭs. Tædĕt cōttīdĭānārum hārūm fōrmārŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 6. Et *Pl. Capt.* III, 5, 66). Cōnjŭgĭs ĭn cūlpā flăgrāvĭt quŏttīdĭānā. *Cat.* (68, 139).

Quŏtīdĭē, *arch.* Cŏtīdĭē, *adv. Tous les jours.* Nām mĭhĭ quĭdēm cŏtīdĭe aŭgēscĭt măgĭs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 14). Ĕum ŏdōrēm cœnāt Jūpĭtĕr cŏtīdĭē. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 53). Quŏtīdĭe, ĭnquĭt, spĕcŭlō vōs ūtī vŏlŏ. *Ph.* Quŏtīdĭē dāmnātūr, quī sēmpĕr tĭmĕt. *P. Syr.* PPH. Quōquĕ dĭē. Quŏtquŏt ĕūnt dĭēs. Nūllā nōn lūcĕ. PHR. Bīsquĕ dĭē nŭmĕrānt āmbō pĕcŭs. *V.*

Quŏtĭēs, *et* Quŏtĭēns, *adv. Combien de fois!* Ō quŏtĭēs ĕt quæ nōbīs Gălătēă lŏcūta ēst! *V.* Ō quŏtĭēs, īllō vĭtŭlūm gēstāntĕ pĕr ăgrōs, Dīcĭtŭr ŏccŭrrēns ĕrŭbŭīssĕ sŏrŏr! *Tib.* (II, 3, 19). PPH. Quăm sæpĕ. || *Toutes les fois que.* Quŏtĭēs hūmēntĭbŭs ĭmbrīs Nŏx ŏpĕrĭt tērrās. *V.* Ămbĭgĭtūr quŏtĭēs ŭtĕr ŭtrō sĭt prĭŏr. *H. Voy.* Quum.

Quŏtĭēscūmquĕ, *adv. Toutes les fois que.* Quĭd tu hŏc ŏccŭrsās, ĭn ūrbēm quŏtĭēscūmque ădvĕnĭmŭs? *Pl.* (*Truc.* II, 2, 27). SYN. Quŏtĭēs.

Quŏtquŏt, *pl. indécl. Tous tant que.* Nōn sī trĭcēnīs, quŏtquŏt ĕūnt dĭēs. *H.* Ŏmnēs ŭndĭquĕ, quŏtquŏt ēstĭs, ŏmnēs. *Cat.* (42, 2). Vērtūmnīs, quŏtquŏt sūnt, nātŭs ĭnĭquīs. *H.* SYN. Quīcūmquĕ, etc.

Quŏttīdĭānŭs. *Voy.* Quotidianus.

† Quŏtŭmŭs, ă, ŭm. *Quel?* Quŏtŭmās ædēs dīxĕrĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 2, 7. *Ib.* 7, 77).

Quŏtŭs, ă, ŭm. *En quel rang, en quelle quantité quantième.* Scīrĕ vĕlīm, chārtīs prĕtĭūm quŏtŭs ărrŏgĕt ānnŭs. *H.* Tū quŏtŭs ēssĕ vĕlīs, rēscrībĕ. *Id.* Quŏtŭs ānnŭs ĕăt. *O.* Scīs quŏtă dē Lĭbȳcō lĭttŏrĕ pūppĭs ĕăt. *M.* (IX, 36). SYN. Quŏt. || *Comme* Qualis, Quantus, Quantulus. Ĕt quŏtă pārs hŏmŏ sĭt tērrāī tŏtĭūs ūnŭs. *Lr.* (VI, 653). Pārs quŏtă dē tāntīs rēbŭs. *O.* Pārs quŏtă tērrārŭm. *L.* || Quŏtŭs quīsquĕ. *Combien y en a-t-il qui?* Fōrmā quŏtă quæquĕ sŭpērbĭt? *O. Voy. le suiv.*

Quŏtŭscūmquĕ, quŏtăcūmquĕ, etc. *Comme* Quotus quisque. Mōvĕrĭt ē vōtīs pārs quŏtăcūmquĕ dĕōs. *Tib.* (II, 6, 54). Ĕt sĕquĭtūr rēgnī pārs quŏtăcūmquĕ sŭī. *O.* (*Her.* 13, 60. Alii, *quotaquœque*).

Quoūsquĕ *ou* Quo ūsquĕ, *et* Quŏūsquĕ, *adv. Jusqu'à quand?* Quoūsquĕ, quæso ăd hūnc mŏdŭm? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 48. Sic *As.* I, 1, 29). Quŏūsquĕ tāndēm sūmmŭs hīc nōbīs măgŭs..? *Prud.* (*Peri.* 10, 868). PHR. Quō mē dĕcĕt ūsquĕ tĕnērī? *V.* Quōnam hīc ūsquĕ sŏpŏr? *St.* Quō tē spēctābĭmŭs ūsquĕ? *M.*

Quōvīs, *adv. de mouv. En quelque lieu que ce soit* Īmo ăbĕăt mūltō, mālō, quōvīs gēntĭŭm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 55). Quōvīs ădmĭttūnt ăvēs. *Pl.* (*As.* II, 1, 11) SYN. Quōcūmquĕ, quōlĭbĕt.

Quŭm *ou* Cŭm, *arch.* Quŏm, *conj. Quand, lorsque.* Nāmquĕ lăbōrĭfĕrī quŭm jăm nātālĭs ădēssĕt Hērcŭlĭs. *O.* Ĭnjūstō sūb fāscĕ vĭăm quŭm cārpĭt. *V.* Quŭm făcĭām vĭtŭlā prō frūgĭbŭs, īpsĕ vĕnītŏ. *Id.* Quŭm tē cōmmīsĕrĭs ŭndīs. *L.* Dōrmīrĕ vĭrūm quŭm sēnsĕrăt ūxŏr, Līnquĕbăt, etc. *J.* (6, 116). SYN. Quāndŏ, pōstquăm, quāndŏquĕ, quāndŏcūmquĕ, ŭt, ŭbĭ, dŭm, *qqf.* quŏtĭēs, sī. PPH. Tēmpŏrĕ quō. Quō tēmpŏrĕ. Sī quāndŏ *ou* fōrtĕ. || *Quoique. Voy.* Quamvis. || *Puisque, vu que.* Quŭm tŏt sūstĭnĕās ĕt tāntă nĕgōtĭă sōlŭs. *H.* Quŭm dīcās ēssĕ pārēs rēs Fūrtă lātrōcĭnĭīs. *Id.* SYN. Quāndŏ, ŭt (*avec l'indic.*).

† Quŭmcūmquĕ, *adv. Comme* Quandocumque. Quŭm sōlīs lūmĭnă cūmquĕ (fundunt radios). *Lr.* (II, 113).

Quŭmmāxĭmē, *adv. Quand surtout.* (*Ter. Heaut.* IV, 5, 40; *Phor.* II, 1, 11.) || Ŭt quŭmmāxĭmē. *Plus que jamais.* Ămābăt, ŭt quŭmmāxĭmē, tŭm Pāmphĭlŭs *Ter.* (*Hec.* I, 2, 40).

Quūr. *arch. pour* Cur. (Cf *Prisc.* p. 560)

R

R, *f. n. Lettre de l'alphabet.* VERS. Īrrītātă cănĭs quŏd, hŏmō quăm, plānĭŭ' dīcĭt. *Lucil.* (apud *Char.* p. 100, et *Non.* 1, 132). Sŏnăt hīc dē nārĕ cănīnă Līttĕră. *Pers.* (1, 109). Vībrāt trĕmŭlīs īctĭbŭs ārĭdūm sŏnŏrĕm. *T. Maur.* (*Litt.* 162).

Rāăb *ou* Rāhăb, *f. indécl. Raab, courtisane de Jéricho.* Prŏcŭbŭīt Jĕrĭchō; sōla ădstānt ātrĭă Rāăb. *Amœn.* (vs. 61. Et *P. Nol.* 23, 131).

Răbbī, *m. indécl.* (Hebr. *maître*). *Un des surnoms de J.-C.* Mēssĭās, Zĕbāōth, Răbbī, spōnsūs, mĕdĭātŏr. *Damas.* (*Cogn. Salv.* 3).

Răbĭdŭs, ă, ŭm. *Enragé, au fig. Furieux.* Ădjĭcĭs, ĕt răbĭdæ trādĭs ŏvīlĕ lŭpæ. *O.* Āt răbĭdæ tĭgrēs ābsūnt. *V.* Īllĕ (Cerberus) fāmĕ răbĭdā trĭă gūttŭră pāndēns. *Id.* Răbĭdārŭm mōrĕ fĕrārŭm. *St.* Eccĕ rŭūnt vāstō răbĭdī clāmōrĕ bĭmēmbrēs. *O.* SYN Răbĭōsŭs, fŭrēns, fŭrĭōsŭs, īrātŭs, ēffĕrŭs, sævŭs, īnsānŭs, ăvĭdŭs. *Voy.* Iratus, Sævus. || *Au fig.* Răbĭdōs cōmpēscĕrĕ mōrēs. *O.* Răbĭdōque ĭtă mūrmŭrĕ tērrĕt. *V. Fl.* Ĕt răbĭda ārmă quĭērūnt. *V.* Răbĭdum ēxsătŭrārĕ fŭrōrĕm. *St.* Răbĭdă sĭtĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1077). || *Possédé de l'inspiration.* Tāntō măgĭs īllĕ fătīgăt Ōs răbĭdŭm. *V.* SYN. Fŭrēns, etc. *Voy.* Afflatus.

Răbĭēs, ēī, *f. Rage* (*au propre*). Hīnc cănĭbŭs blāndīs răbĭēs vĕnĭt. *V.* Quī quănquăm sævīt părĭtĕr răbĭēquĕ fămēquĕ (lupus). *O.* Plūrĭmă pĕr cătŭlōs răbĭēs, īnvĭctăquĕ tārdīs. *Grat.* (*Cyn.* 383). VERS. Nĕc fōrmīdātīs aŭxĭlĭātūr ăquīs (medicina). *O.* Quīdquĭd ĭd ēst (malum), īmās ăgĭtăt sūb cōrdĕ mĕdūl-

lās; Īnquĕ fĕrōs rictūs, nīgrŏ spūmāntĕ vĕnēnō, Prōsĭlĭt, īnsānōs cōgēns īnfīgĕrĕ mōrsūs. *Nemes.* || *Au fig. Rage, fureur, cruauté; désir violent.* Hīc fŭrŏr hīc răbĭēs, hīc sūnt tŭă crīmĭnă, Cæsăr. *L.* Æquŏră sēmpĕr Vēntōrūm răbĭē... tŭmēnt. *O.* Răbĭēm tāntām cœlīquĕ mărīsquĕ. *V.* Ēt bēllī răbĭēs, ĕt ămōr sūccēssĭt hăbēndī. *Id.* SYN. Fŭrŏr, īnsānĭă, vēsānĭă, fŭrĭæ, īră, vĭŏlēntĭă, sævĭtĭă, cŭpīdŏ, īmpĕtŭs. EP. Sævă, dīră, ĕffĕră, īndŏmĭtă, īnsānă, cæcă, etc. *Voy.* Ira, Sævitia. || — vēntrĭs *ou* ĕdēndī. *Faim devorante.* Cōllēctă fătīgăt ĕdēndī Ēx lōngō răbĭēs. *V.* Īmprŏbă vēntrĭs Ēxēgīt cæcōs răbĭēs. *Id. Voy.* Fames. || *Transport de l'inspiration.* Sēd pēctŭs ănhēlūm, Ēt răbĭē fĕră cōrdă tŭmēnt. *V.* SYN. Fŭrŏr.

Răbĭōsŭs, ă, ūm. *Enragé; frénétique.* Hāc răbĭōsă fŭgīt cănĭs, hāc lŭtŭlēntă rŭīt sūs. *H.* Hīc hŏmŏ răbĭōsŭs hăbĭtŭs ēst ĭn Ālĭdĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 15). SYN. Răbĭdŭs. || *Furieux.* Hīc clāmōsī răbĭōsă fŏrī Jūrgĭă vēndēns. *Sen.* (*H. Fur.* 172). Răbĭōsă sĭlēntĭă rōdūnt. *Pers.* (3, 81).

Răbīrĭŭs, ĭī, *m. Poëte épique latin.* Quūm fŭĭt ēt Mārsūs, māgnīquĕ Răbīrĭŭs ōrĭs. *O.* || *Autre.* Āstră pŏlūmquĕ tŭă cēpīstī mēntĕ, Răbīrī. *M.* (VII, 55).

1. Răbŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être enragé, furieux.* Quĭd ēst? quĭd lātrās? quĭd răbĭs? quĭd vīs tĭbĭ. *Varr.* (apud *Non.* 1, 186). Sēd quĭd ŏcŭlĭs răbĕrĕ vīsa ēst dērĕpēnte ārdēntĭbŭs? *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). Lātrātquĕ Cănīcŭlă flāmmāns, Ēt răbĭt īgnĕ sŭō. *Man.* (V, 207). Īllĕ răbēntĭs Dīvīsōr pĕlăgī. *P. Nol.* (23, 234).

2. Răbŏ, ōnĭs, *m. Voy.* Rhabo.

Răbŭlă, æ, *m. Mauvais orateur.* (*Lucil.*, auctore *Festo.*)

? Răccŏ, ās, ārĕ, *n. Crier comme le tigre.* Tīgrĭdēs īndŏmĭtæ răccānt. (*Auct. Phil.* Alii leg. *rancant, raucant.*)

Răcēmĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte des grappes de raisin.* Bācchĕ, răcēmĭfĕrōs hĕdĕră rĕdĭmītĕ căpīllōs. *O.* (*Id. Met.* III, 666. Et *Sid.* 2, 323). PPH. Răcēmīs ŏnŭstŭs, grăvĭs.

Răcēmŭs, ī, *m. Grappe.* Sīlvēstrĭs rārīs spārsĭt lābrūscă răcēmīs. *V.* || *Ordint. Grappe de raisin, raisin.* Ēt tūrpēs ăvĭbūs prædām fērt ūvă răcēmōs. *V.* Ēxtēntīs tŭmĕt ūvă răcēmīs. *O.* Lūcēntēs sōlĕ răcēmōs. *Sil. Voy.* Uva, Vitis. || *Par ext. Vin.* Dōnĕc ĕrās mīxtŭs nūllīs, Ăchĕlōĕ, răcēmīs. *O.*

Răchēl, *f. indécl. Rachel, fille de Laban, femme de Jacob. Voy.* Anna. || Răchēlă, æ, *f.* Hæc īntĕr Răchēlă grăvī cōnfēctă dŏlōrĕ. *Cypr.* (*Gen.* 1091).

Rădĭāns, tĭs. *Qui rayonne, lumineux, brillant.* Sōlĕ rĕpērcūssum, aūt rădĭāntĭs ĭmāgĭnĕ lūnæ. *V.* Ārmă sŭb ădvērsă pŏsŭĭt rădĭāntĭă quērcū. *Id.* SYN. Rădĭātŭs, lūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, etc. *Voy.* Fulgidus. || *Au fig.* Īpsi īntĕr mĕdĭōs rŏsĕā rădĭāntĕ jŭvēntā. *V. Fl.* Rădĭāntĕ Mărīā. *Fort.* (VI, 7, 359). || *Compar.* Rădĭāntĭŏr ōrĕ lăpīllĭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 138).

† Rădĭātĭlĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Spārgēns rădĭātĭlĕ lūmĕn. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 313. *Ib.* II, 286).

Rădĭātŭs, ă, ūm. *Qui reçoit des rayons.* Mīlēs ŭt ădvērsō Phœbī rădĭātŭs ăb īctū. *L.* Sīdĕrĕīque ōrbēs, rădĭātăquĕ lūmĭnă cœlō. *St.* || *Ordint. Rayonnant.* Cēssānt, dūm vĕnĭăt rădĭātum īnsīgnĕ dĭēī. *Lr.* (V, 699). Ŏcŭlĭs lūmēn rădĭātūm răpĕ. *Enn.* (apud *Cic. de Or.* 3, 40). Ō dĕcŭs mūndī, rădĭātĕ Tītān. *Sen.* (*H. OEt.* 1518. Adde *Mart.* I, 71).

Rādīcĭtŭs, *adv. Jusqu'à la racine.* Tŭlĭt rādīcĭtŭs āltās Fāgōs. *Cat.* (64, 289). Ēt, fūsūra ūmbrās, rādīcĭtŭs ēxĭgĭtūr stīrps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Ver prim.* 3). Huīc flūctŭs vīvōs rādīcĭtŭs ābstŭlĭt ūnguēs. *Pp.* (III, 7, 51). SYN. Rādīcĕ, rādīcĭbŭs. PPH. Ā stīrpĕ *ou* rādīcĭbŭs. Ăb īmīs rādīcĭbŭs. Ūsque ā rādīcĭbŭs. *Voy.* Evello. || *Au fig.* Ōmnĭă mălĕfāctă vōstră rĕppĕrī rādīcĭtŭs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 62). || *A fond, entièrement.* Nēc rādīcĭtŭs ēvēllī mălă pōssĕ pŭtāndum ēst. *Lr.* (III, 311). SYN. Fūndĭtŭs, pĕnĭtŭs.

† Rādīcŏ, ās, ārĕ, *n. Jeter des racines.* Quæsītă jām prīmūm fĭdēs Rādīcĕt īmīs sēnsĭbŭs. *Ambros. Hymn.* (*Poet. eccl.* p. 787).

Rādīcŭlă, æ, *f. dimin. de* Radix. Rādīcŭlæ, hērbæ, sūrcŭlī. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 36 Bip.).

Rădĭŏ, ās, ārĕ, *n. Jeter des rayons, être brillant.* Ārgēntī bĭfŏrēs rădĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* Ūndă rĕpērcūssæ rădĭābāt lūmĭnĕ lūnæ. Rădĭānt ŭt sīdŭs ŏcēllī. *Id.* Pīctīs rădĭābăt ĭn ārmīs. *Sil.* SYN. Īrrădĭŏ, mĭcŏ, etc. *Voy.* Fulgeo. || *Au pass. Même sens.* Scūtă sēd ēt gălĕæ gēmmīs rădĭēntŭr ĕt aūrō. *O.* (Adde *Cl. R. Pros.* II, 48). *Voy.* Radiatus. || *Au fig.* Quāntŭs ĭn ōrĕ pătēr rădĭăt! *Cl.* Plăcĭdī rădĭānt īn cāssĭdĕ vūltūs. *Id.* || *Qqf. Act.* Ārcānūm rădĭānt ŏcŭlī jŭbăr. *Cl.* (*Phœn.* 17).

Rădĭōsŭs, ă, ūm. *Comme* Radians. Cōmmŏdūm rădĭōsŭs ēccĕ sōl, etc. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 41).

Rădĭŭs, ĭī, *m. Baguette pour tracer des figures géométriques, par ext. Compas.* Dēscrīpsĭt rădĭō tōtūm quī gēntĭbŭs ōrbēm. *V.* Cœlīquĕ mĕātūs Dēscrībēnt rădĭō. *Id.* || *Rayon, éclat.* Nēc frātrĭs rădĭīs ōbnōxĭă sūrgĕrĕ lūnă. *V.* Cuī tēmpŏră cīrcūm Aūrātī bĭs sēx rădĭī fūlgēntĭă cīngūnt. *Id.* SYN. Lūx, lūmĕn, jŭbăr, fūlgŏr, īgnĭs, flāmmă. EP. Phœbēĭs, sīdĕrĕŭs, aūrĕŭs, clārŭs, nĭtĭdŭs, ārdēns, flāmmāns, etc. PPH. Rădĭōrūm lūx, fūlgŏr, splēndŏr, vērbĕră. *Voy.* Lumen. || *Carreaux de la foudre.* Trēs īmbrĭs tōrtī rădĭōs. *V.* (*Æ.* VIII, 429. Et *V. Fl.* VI, 55). || *Éclat.* Tōrvŭs ăd ārmōrūm rădĭōs. *St. Voy.* Fulgor. || *Chaleur.* Rădĭīs gĕlĭdī călŭērĕ Trĭōnēs. *O. Voy.* Calor. || *Rayon de roue.* Hīnc rădĭōs trīvērĕ rŏtīs. *V.* Rădĭōrum ārgēntĕŭs ōrdŏ. *O.* || *Navette de tisserand.* Ēxcūssī mănĭbūs rădĭī, rĕvŏlūtăquĕ pēnsă. *V.* Īlla ĕtĭām stāntēs rădĭō pērcūrrĕrĕ tēlās Ērŭdĭt. *O.* || *Maillet.* Īn nŭmĕrūm quŏtĭēs, rădĭīs fĕrĭēntĭbŭs īctæ, Rēspōndēnt dŏcĭlēs mŏdŭlātō vērbĕrĕ pēlvēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 24). || *Espèce d'olive.* Ōrchădĕs ēt rădĭī. *V.* (Cf. *Col.* 5, 8; *Plin.* 15, 4).

Rādīx, īcĭs, *f. Racine.* Trūdĭtŭr ē sīccō rādīx ŏlĕāgĭnă lĭgnō. *V.* Rādīcĭs fībrās lābēntĭbŭs īrrĭgăt ūndīs. *O.* Hērbās pārtīm rādīcĕ rĕvēllĭt. *Id.* SYN. Stīrps. EP. Āltă, īmă, prŏfūndă; fīrmă, vălĭdă, tĕnāx; ērrāns, văgă. || *En partic. Raifort.* Ācrĭă cīrcūm Rāpŭlă, lāctūcæ, rādīcēs. *H.* Īntŭbăque, ēt rādīx, ēt lāctĭs māssă cŏāctī. *O.* || *Au fig. Racine, pied* Ēt săxō (durior), quŏd ădhūc vīvā rādīcĕ tĕnētŭr. *O.* Āvūlsām sŏlvĭt rādīcĭbŭs (silicem). *V.* Rādīx mĭcăt ūltĭmă līnguæ. *O.* Plūma ĕrăt, īnquĕ cŭtēm rādīcēs ēgĕrăt īmās. *Id.* || *Souche.* Rādīx Īēssæ flōrŭĭt. *Fort.* (VIII, 3, 13).

Rādŏ, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Racler, ratisser (pour enlever la surface).* Săcrĭlĕgūs quī Rādăt ĭnaūrātī fĕmŭr Hērcŭlĭs. *J.* (13, 150). Hæc băccām cōnchæ rāsīssĕ. *Pers.* (2, 66). SYN. Ābrādŏ, ērādŏ, dērādŏ, dētrăhŏ. || *Pour polir.* Mātĕrĭēm lævārĕ, dŏlāre, āc rādĕrĕ tīgnă. *Lr.* (V, 1266). *Voy.* Polio. || *En balayant.* Lăpĭdēs lŭtŭlēntă rādĕrĕ pălmă (scil. palmeis scopis). *H. Voy.* Verro. || *En labourant.* Hērnĭcăque īmprēssō rādūntŭr vōmĕrĕ sāxă. *Sil. Voy.* Aro. || *Raser, arracher.* Hīc mĭsĕrūm Scȳthĭcā sūb rūpĕ Prŏmēthĕă rādăt. *M.* (XI, 85. *Id.* VI, 57). *Voy.* Barba Rasus. || *Baigner (en parl. d'un fleuve, de la mer).* Ēt rīpās rādēntĭă flūmĭnă rōdūnt. *Lr.* (V, 257). Rādēnsquĕ Sălērnī Cūltă Sĭlĕr. *L.* Gȳndēs Rādĭt Ārēctæōs haūd ūnă pĕr ōstĭă cāmpōs. *Tib.* (IV, 1, 143). SYN. Mōrdĕŏ, lĭbŏ, āllŭŏ, etc. *Voy.* Præfluo. || *Au fig. Balayer (racler).* Ăquōsŭs eūrŭs ārvă rādĭt im-

brĭbŭs. *H.* Sīve ăquĭlō rādĭt tĕrrās. *Id.* SYN. Vĕrrō. || *Enlever, faire perdre.* Scīre ĕrăt ĭn vōtō, dămnōsă cănīcŭlă quāntŭm Rādĕrĕt. *Pers.* (3, 50). || *Déchirer les oreilles.* Tĕnĕrās mōrdācī rādĕrĕ vērō Aūrīcŭlās. *Pers.* (1, 107). || *Toucher rudement, attaquer, censurer.* Păllēntēs rādĕrĕ mōrēs. *Pers.* (5, 15). SYN. Cārpō. || *Raser, effleurer.* Prōxĭmă Cīrcææ rādūntŭr lĭttŏră tērræ. *V.* Rādĭt ĭtĕr lĭquĭdūm, cĕlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. *Id.* Āltĕr rēmŭs ăquās, āltĕr tĭbĭ rādăt ărēnās. *Pp.* (III, 3, 23). Rādĭtŭr hæc ĕlĕgīs ūltĭmă mētă mĕīs. *O.* SYN. Lĭbō, lĕgō.

Rāllă, æ, *f.* (tunica). *Tunique d'une étoffe légère.* Tŭnĭcām rāllām, tŭnĭcām spīssām. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 46. Cf. *Non.* 14, 14. *Gloss. Isid.* Ralium, *rasorium*).

Rāmālĕ, ĭs, *n.* *Branche sèche.* Ūt rāmālĕ vĕtŭs. *Pers.* (1, 97). Rāmālĭăque ārĭdă tēctō Dētŭlĭt. *O.*

† Rāmēntă, æ, *f.* *Comme le suiv.* Rāmēntā fīăt plūmĕā prōpēnsĭōr. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 15. *Id. Rud.* IV, 3, 77. Cf. *Non.* 3, 189).

Rāmēntŭm, ī, *n.* *Raclure, copeau, parcelle.* Ac rāmēntă sĭmŭl fērrī fŭrĕre īntŭs ăhēnīs. *Lr.* (VI, 1044). Pārvăquĕ rāmēntīs făcĭēt mōmēntă mĭnūtīs. *Man.* (V, 529). Īdem ānnīs aūtēm flūctĭbŭs stānnī grăvĭs Rāmēntă vōlvĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 296). Rāmēntŭm nĭvĕī crēdūnt prōdēsse ĕlĕphāntīs. *Ser. Sam.* (vs. 552). SYN. Pārtĭcŭlă, frāgmēntŭm, *qqf.* strīctūră.

Rāmĕŭs, ă, ŭm. *De branches.* Ēt rāmĕă cōstīs Sūbjĭcĭūnt frāgmēntă. *V.*

Rāmēx, ĭcĭs, *m.* *Longue branche, perche.* *Voy.* Pertica. || *Hernie.* Quōd māncŭs, mĭsĕr, ātque ĕxīlīs rāmĭcĕ māgnō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 743. Adde *Juv.* 10, 205; *Seren. Sam.* vs. 690). SYN. Hērnĭă. || *Vaisseaux du poumon.* Tuă caūsā rūpī rāmĭcēs; jāmdūdūm spūtō sānguĭnēm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 27. Cf. *Varr.* apud *Non.* 2, 743).

Rāmnēs. *Voy.* Rhamnes.

Rāmōsŭs, ă, ŭm. *Fourni en branches, branchu, touffu.* Gārrŭlă rāmōsā prōspēxĭt ăb īlĭcĕ cōrnīx. *O.* Sīlvānī rāmōsă dŏmŭs. *Pp.* (IV, 4, 5). *Voy.* Frondens. || *En parl. du bois des cerfs.* Ēt rāmōsă Mўcōn vīvācĭs cōrnŭă cērvī. *V.* Ībĭ dūm rāmōsă mīrāns laūdāt cōrnŭă. *Ph.* SYN. Ārbŏrĕŭs. || *Au fig. Qui a plusieurs branches, rejetons ou embranchements.* Rāmōsām nātīs ē cædĕ cŏlūbrīs (hydram). *O.* Ētĕnīm rāmōsă vĭdēmŭs Nūbĭlă. *Lr.* (VI, 132). Rāmōsa īn cōmpĭtă. *Pers.* (5, 35).

Rāmŭlŭs, ī, *m. dimin. du suiv.* Flōrĭdīs vĕlŭt ēnĭtēns Mўrtŭs Āsĭă rāmŭlīs. *Cat.* (61, 21).

Rāmŭs, ī, *m.* *Branche, rameau.* Jām frăgĭlēs pŏtĕram ā tērră cōntĭngĕrĕ rāmōs. *V.* Ēxĭĭt ād cælūm rāmīs fēlīcĭbŭs ārbōs. *Id.* Flēctĭtŭr ōbsĕquĭō cūrvātŭs ăb ārbŏrĕ rāmŭs. *O.* Ōbscūrūm cīngēns cōnnēxīs āĕră rāmīs. *L.* SYN. Frŭtēx, rāmŭlŭs, *qqf.* pālmes, sūrcŭlŭs. EP. Nŏvŭs, tĕnĕr, frăgĭlĭs, vĭrēns, vĭrĭdĭs; cŏmāns, frōndēns, ŏpācŭs, pătŭlŭs; cūrvŭs, cūrvātŭs, lēntŭs, pēndēns. PPH. Ārbŏrĭs brāchĭă. Rāmōrŭm ŭmbră. *Voy.* Frondeo, Pomosus, Umbraculum. || *Par ext. Arbre.* Vīctum īnfēlīcēm, bāccās lăpĭdōsăquĕ cōrnă Dānt rāmī. *V.* || *Branche dépouillée, bâton, massue.* Mænălĭō jăcŭĭt pūlsŭs trĭă tēmpŏră rāmō Cācŭs. *Pp.* (IV, 9, 15). SYN. Fūstĭs, băcŭlŭs, ou clāvă. || *Bois à brûler.* Flāmmīs īmpōnĕrĕ rāmŭm. *O.* *Voy.* Lignum. || *Feuillage.* Ēt tēmpŏră cīngĭtĕ rāmīs. *V.* Glaūcō Tēmpŏră nēctūntŭr rāmō. *V. Fl.* *Voy.* Frons 1. || *Rameau d'un arbre généalogique.* Stēmmătĕ quōd Tūscō rāmūm mīllēsĭmĕ dūcĭs. *Pers.* (3, 28).

Rānă, æ, *f.* *Grenouille.* Sēmĭnă lĭmŭs hăbēt vĭrĭdēs gĕnĕrāntĭă rānās. *O.* Īmprŏbŭs īnglŭvĭēm rānīsquĕ lŏquācĭbŭs ēxplēt. *V.* Mālī cŭlĭcēs rānæquĕ pălūstrēs Āvērtūnt sōmnōs. *H.* SYN. Rānūncŭlŭs, rānŭlă. EP. Vĭrĭdĭs, vĭrēns, pălūstrĭs, sōrdĭdă, tūrpĭs, lŏquāx, gārrŭlă, raūcă, mŏlēstă, īmpōrtūnă. PHR. Quædām tūm stāgni īncŏlă. *Ph.*

Rāncēns, tĭs. *Comme* Rancidus. Ūndĕ cădāvĕră rāncēntī jām vīscĕrĕ vērmēs Ēxspīrānt? *Lr.* (III, 719). Queīs vĕtŭs ēt rāncēns sŏcĭāri āxūngĭă dēbēt. *Ser. Sam.* (vs. 1005).

Rāncĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu rance.* Nōn tămĕn hīs ūllă ūnquam ōbsōnĭă fīūnt Rāncĭdŭlă. *J.* (11, 135). || *Au fig.* Rāncĭdŭlūm quĭddām bālbā dē nārĕ lŏcūtŭs. *Pers.* (1, 33). Quī sīc rāncĭdŭlō lŏquātŭr ōrĕ. *M.* (VII, 34). *Voy. le suiv.* || *Pris adv.* Quāmvīs rāncĭdŭlūm rūgātā frōntĕ sŭsūrrēs *Eugen.* (*Præf.* 2).

Rāncĭdŭs, ă, ŭm. *Rance, qui tourne à la putréfaction.* Rāncĭdă quō pĕrŏlēnt prōjēctă cădāvĕră rĭtū. *Lr.* (VI, 1155) Rāncĭdum ăprūm vĕtĕrēs laūdābānt. *H.* SYN. Rāncĭdŭlŭs, rāncēns, pūtĭdŭs, fœtĭdŭs, etc. *Voy.* Fœtidus. || *Au fig.* *Déplaisant, désagréable.* Nām quĭd rāncĭdĭŭs quăm quōd sē nōn pŭtăt ūllă Fōrmōsām? *J.* (6, 184). Quōd păvēndūm rāncĭdæ Ēdēntŭlārūm cāntĭlēnæ suāsērīnt. *Prud.* (*Peri.* 10, 304). SYN. Rāncĭdŭlŭs, pūtĭdŭs, pūtĭdŭlŭs, ŏdĭōsŭs, mŏlēstŭs, grăvĭs.

? Rāncō, ās. *Voy.* Racco.

Rāpă, æ, *f.* *Comme* Rapum.

† Răpācĭdă *ou* Răpācĭdēs, æ, *m.* *Patronymique formé de* Rapax. Răpācĭdārum ŭbĭ tāntŭm sĭĕt īn ædĭbŭs. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 8).

Răpācĭtās, ātĭs, *f.* *Rapacité, avidité.* Fūr nōtæ nĭmĭūm răpācĭtātĭs. *M.* (VI, 72). Sēd, quæsĭtă vŏrāns, sævă răpācĭtās Āltōs pāndĭt hĭātŭs. *Boet.* (2, 2). Cūjūs nōn vălŭĭt răpācĭtātēm Vēl Lўdī sătĭārĕ gāză Crœsī. *Sid.* (9, 29). *Voy.* Rapina.

Răpāx, ācĭs. *Ravisseur, voleur.* Cērvī, lŭpōrūm prædă răpācĭŭm. *H.* Lĭtĭŭm Plēnī, răpācēs, vĭrī fraūdŭlēntī. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 13). *Voy.* Fur. || *Avide d'argent.* Săgæ præcēptă răpācĭs Dēsērĕ. *Tib.* (I, 6, 23. *Id.* II, 4, 25). SYN. Ăvārŭs. || *En gén.* *Avide* Răpāx īgnĭs nōn ūnquam ălĭmēntă rĕcūsăt. *O.* Răpāx Ōrcŭs. *H.* (Hoc et habet *Prop.* IV, 1, 105). || *Qui emporte, entraîne.* Flŭvĭōs īnnārĕ răpācēs. *V.* Nēc mĕă dĭctă răpāx pēr mărĕ vēntŭs ăgĭt. *O.* Āvĭă quūm Phăĕthōntă răpāx vīs Răptāvĭt. *Lr.* (V, 397).

Răphăēl, ēlĭs, *m.* *Raphael, ange envoyé pour conduire Tobie.* Ādvŏlĕt mīssŭs Răphăēl, ŭt ōlĭm Tōbĭæ Mēdīs. *P. Nol.* (17, 134). Quālĭtĕr aūt Răphăēl ōccūrsum īmpēndĕrĕt ālmæ. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 187. Ultimam produci monet *Prisc.* p. 644).

Răphănŭs, ī, *m.* (ῥάφανος). *Raifort.* Pērcūrrūnt răphănīquĕ mūgĭlēsquĕ. *Cat.* (15, 19). Dēcōctūm răphănī sēmĕn cūm mēllĕ vŏrābĭs. *Ser. Sam.* (vs. 122). SYN. Rādīx. || *Qqf. f.* Sōrbĭtĭō mēnthæ, răphănūs vēl cōctă jŭvābĭt. *Ser. Sam.* (vs. 375. Sic etiam *Pallad.* 9, 5).

Răpĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Rapax. Dēstĭtŭōr răpĭdīs prædă cĭbūsquĕ fĕrīs. *O.* (*Her.* 10, 96. Et *Lucr.* IV, 714, *rapidi leones*, sic legente *Eichst.*). Jām răpĭdŭs tōrrēns sĭtĭēntēs Sīrĭŭs Īndōs. *V.* Răpĭdīquĕ Lĕōnĭs Sōlstĭtĭālĕ căpŭt. *L.* Æstŭăt ŭt claūsīs răpĭdŭs fōrnācĭbŭs īgnĭs. *V.* Răpĭdō fēssīs mēssōrĭbŭs æstū. *Id.* Īmpŏsŭĭt răpĭdīs vīscĕră nōstră rŏgīs. *O.* (Sic *Id.* sup., *rapax* ignis). || *Rapide, léger.* Răpĭdōquĕ vŏlāns ŏbĭt ōmnĭă cūrrū. *V.* Răpĭdā vēlōcĭŭs aūrā. *O.* Ūt vŏlŭcrīs vīsīs răpĭdīssĭmă mĭlŭŭs ēxtīs. *Id.* *Voy.* Celer.

Răpīnă, æ, *f.* *Action d'emporter, en partic.* *Déménagement précipité.* Tūm vēro, ŭt cuīque ănĭmŭs vĭrēsquĕ, răpīnæ Tūtārī cōnāntŭr ŏpēs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 611). || *Ordint.* *Vol, rapine.* Prædāque ēt hōstīlēs lŭxūm suāsērĕ răpīnæ. *L.* Ābstrāctæquĕ bŏvēs

ăbjūrātǣquĕ răpīnǣ. V. Pārs ăvĭdǣ sūbdūctă răpīnǣ. O. SYN. Prǣdă, rāptŭm, fūrtŭm, qqf. lătrōcĭnĭŭm. Voy. Furtum. || Proie, prise. Pīscātŏr fĕrăt ǣquŏrŭm răpīnās. M. (X, 87. Id. VIII, 78). SYN. Prǣdă.

? Răpīnātŏr, ōrĭs, m. Comme Raptor. Voy. Rapister.

Răpĭŏ, ĭs, pŭī, rāptŭm, răpĕrĕ. Prendre, saisir précipitamment. Nūnc vălĭdām dēxtrā răpĭt īndēfēssă bĭpēnnĕm. V. Răpĭt călĭdŭm dē vŭlnĕrĕ tēlŭm. O. SYN. Cōrrĭpĭŏ, ărrĭpĭŏ, căpĭŏ, prĕhēndŏ, etc. Voy. Capio. || Ravir, enlever, voler. Sī quĭs răpĭăt stăbŭlīs ārmēntă rĕclūsīs. O. Dīstăt, sūmāsnĕ pŭdēntĕr, Ān răpĭās. H. Āgnŭm Ā stăbŭlīs răpŭīt lŭpŭs. V. Răpĕ, cōngĕre, aūfĕr, pōssĭdĕ. M. (VIII, 44). SYN. Ērĭpĭŏ, dīrĭpĭŏ, aūfĕrŏ, tōllŏ, ēxtōrquĕŏ, prǣdŏr, īnvādŏ, ăbdūcŏ, fūrŏr, etc. Voy. Furor 1, Prædor. || Ravir une femme. Tū răpĭs, hīc cāstās dŭcĕ sē jŭbĕt ēssĕ mărītās. O. SYN. Ābdūcŏ. || Piller. Ălĭī răpĭūnt īncēnsă fĕrūntquĕ Pērgămă. V. SYN. Răptŏ, dīrĭpĭŏ. || Enlever, ôter, soustraire. Īngĕnĭō vīrēs īllĕ dăt, īllĕ răpĭt. O. Răpĭt sōmnōs păvŏr. Sen. (H. OEt. 396). Cūr, Phœbĕ, tŭōs răpĭs ādspēctūs? Id. (Thyest. 793). SYN. Aūfĕrŏ, ădĭmŏ, tōllŏ, ērĭpĭŏ, sūbdūcŏ, etc. Voy. Adimo. || Entraîner, emporter rapidement. Ātque īllum īn prǣcēps prōnō răpĭt ălvĕŭs āmnī. V. Sī pĕrĭtūrŭs ăbīs, ēt nōs răpe ĭn ōmnĭă tēcŭm. Id. Răpĭūntquĕ pĕr āvĭă cūrrŭm. O. SYN. Ābrĭpĭŏ, aūfĕrŏ, rāptŏ, prōrĭpĭŏ, tōllŏ. || Emmener à la hâte. Fĕrōcēs Māllĕ răpĭt pŏpŭlōs. V. Răpĭt ācĕr Tōtam ăcĭēm īn Teūcrōs. Id. || Emmener un condamné. Răpĭ te ōbtōrtō cōllō māvĭs. Pl. (Rud. III, 6, 15. Id. Mil. V, vs. 1, et passim). SYN. Trăhŏ. || — īn jūs. Traîner devant les tribunaux. Quūm răpĭēs īn jūs mălīs rīdēntem ălĭēnīs. H. (Adde Pl. Pœn. V, 5, 56. Et Id. Aul. IV, 10, 30, ad prætorem). || Transporter rapidement. Quāttŭŏr hīnc răpĭmūr vīgīnti ēt mīllĭă rhēdīs. H. || — mē. Se retirer précipitamment. Ōcĭŭs hīnc tē Nī răpĭs. H. SYN. Prōrĭpĭŏ, ērĭpĭŏ, aūfĕrŏ, etc. Voy. Fugio. || — vĭăm, cāmpŭm, ĭtĕr, etc. Aller à la hâte. Hūc răpĭēs, gērmānĕ, vĭăm. St. Ācrĭŏr ēt cāmpūm sŏnĭpēs răpĭt. Id. Ūt vĭdĕt.... tēmplă rĕvēllī Mōlĕ, răpĭt grēssūs. L. Ōcĭŏr cūrsūm răpĭēntĕ flāmmă. Sen. (Hipp. 738). Voy. Curro, Festino. || Traîner, faire avancer rapidement. Nēc răpĭt īmmēnsōs ōrbēs pĕr hŭmŭm (serpens). V. || Saisir, en parlant du feu. Nām cōrpŏră jūnctŭs Ūnā quūm răpĕrĕt flāmmă rŏgŭs. Sil. SYN. Cōrrĭpĭŏ. || Au fig. Prendre, saisir. Ŏcŭlīs pōstrēmŭm lūmĕn rădĭātŭm răpĕ. Vet. Poet. (ap. Cic. de Or. 3, 40). Răpĭāmŭs, ămīcī, Ōccāsĭōnĕm dē dĭē. H. Sīc tămĕn ūt lĭmĭs răpĭās quĭd prīmă sĕcūndō Cērā vĕlīt vērsū (scil. sublegas). Id. Bārbă cŏmǣquĕ.... nīgrŭm răpŭērĕ cŏlōrĕm. O. Nōn dĕērăt fōrtĭs răpĭēndō dēxtĕră lētō. L. || — īgnĕm, flāmmăm. Prendre feu. Tēctă.... lōngĭs răpŭērĕ văpōrĭbŭs īgnĕm. L. Ādmōtăm răpĭūnt vīvācĭă sŭlfŭră flāmmăm. O. SYN. Cōncĭpĭŏ, cōrrĭpĭŏ. || Emporter, entraîner, transporter. Ān răpĭt vīs ācrĭŏr? H. Īn pārtēsquĕ răpĭt vărĭās (animum). H. Īn mĕdĭās rēs, Nōn sĕcŭs āc nōtās, aūdĭtōrĕm răpĭt. Id. Quĭdquĭd jūrārūnt, vēntŭs ēt ūndă răpĭt. Pp. (II, 28, 8). || Prendre, rendre épris. Tū quŏquĕ, quǣ nōstrōs răpŭīstī nūpĕr ŏcēllōs. O. Quūm răpŭīt vūltūs, Xānthĕ, Nĕǣră tŭōs. Id. || Attribuer. Ēt răpĭēt ād sē, quŏd ĕrĭt cōmmūnĕ ŏmnĭŭm. Ph.

┼ Răpīstĕr, trī, m. dimin. de Rapo (onis). Voleur. Hŏmo īmpūrātŭs, ēt ēst īmpūnĕ răpīstĕr. Lucil. (ap. Non. 2, 753. Rapister in omnibus codd., rapinator Mercer., ex conj. Junii. Versus, iterum citatus, 2, 468, exhibet rapinator, ex glossemate).

Rāptĭm, adv. ┼ En prenant. Lūdūnt rāptĭm pĭlā, dātātĭm mōrsō. Nov. (apud Non. 2, 213.) || A la dérobée. Ēxĭgŭō grātōquĕ frŭārĭs tēmpŏrĕ rāptĭm. H. || Ordint. Rapidement. Fūgĭēns rāptĭm sĕcăt ǣthĕră pēnnīs. V. Vōlvĭtŭr, ēt plānī rāptĭm pĕtĭt ǣquŏră cāmpī. Lr. (III, 1015). Rāptĭm dēsĭlĭt ōbsĕquēntĕ mūndō. Prud. (Cath. 4, 57). Voy. Cito.

Rāptĭŏ, ōnĭs, f. Rapt. Ūna ădfŭīsse īn rāptĭōnĕ cum Æschĭnō. Ter. (Ad. III, 3, 2). SYN. Rāptŭs.

Rāptŏ, ās, ārĕ, fréq. de Rapio. Entraîner. Tē cīrcum Īlĭăcōs rāptāvĕrāt Hēctŏră mūrōs. V. Rāptātūrquĕ cŏmīs. O. Rāptātūs bĭgīs. V. || Au fig. Sēd rāptābāt ămŏr prīscōs cōgnōscĕrĕ mānēs. Sil. Quĭd rāptem īn crīmĭnă dīvōs? Pp. (III, 11, 27). Săcĕr ēffĕră rāptăt Cōrdă păvŏr. V. Fl. || Ravager, piller. Ārcēs Dūx rāptārĕ dĕdĭt. St.

Rāptŏr, ōrĭs, m. Voleur. Rāptōrēs pānĭs ēt pĕnī. Pl. (Trin. II, 1, 23). Cācŭs ĕrāt, mĕtŭēndō rāptŏr ăb āntrō. Pp. (IV, 9, 9). SYN. Prǣdātŏr, prǣdŏ, fūr. Voy. Fur. || Au fig. Dīscĭtĕ, rāptōrēs ălĭēnī, dīxĭt, hŏnōrĭs. O. || Ravisseur. Īnfērnī rāptōrĭs ĕquōs. Cl. Ēt grātūs rāptǣ rāptŏr ŭtērquĕ fŭĭt. O. || En parl. d'animaux. Īndĕ lŭpī ceū Rāptōrēs. V. Cōnsĭlĭŭm rāptŏr vērtĭt ād fāllācĭăm (de milvo). Ph. SYN. Răpāx, prǣdātŏr, prǣdŏ.

Rāptŭm, ī, n. Vol, rapine. Cōnvēctārĕ jŭvăt prǣdās, ēt vīvĕrĕ rāptō. V. Vīvĭtŭr ēx rāptō. O. SYN. Răpīnă, prǣdă.

Rāptŭs, ă, ŭm, part. p. de Rapio. Pris à la hâte. Rāptōs ēx hōstĕ Pĕnātēs Clāssĕ vĕhō mēcŭm. V. Rāptōs cōntēntŭs ĭn ārmĭs Dēlībāssĕ cĭbōs. Cl. Rāptă cĕrēs. V. Fl. || Dérobé, volé. Rāptās ād līttŏră vērtĕrĕ prǣdās. V. Rāptāsquĕ dŏmōs, ābdūctăquĕ cōrăm Ārmēntă. St. || Ravi. Ābstŭlĕrānt rāptās Phœbēn Phœbēsquĕ sŏrōrĕm. O. Rāptă cōnjŭgĕ lēntŭs ĕrăt. Id. || Soustrait. Sīt quī mē rāptŭm pūgnā, etc. V. || Enlevé avant le temps, perdu, mort. Āb ūbĕrĕ rāptōs Ābstŭlĭt ātră dĭēs. V. Rāptī jăcĕtūră lǣsŭs ămīcī. O. Pōst Ōrphĕă rāptŭm. St. SYN. Ērēptŭs, prǣrēptŭs, ădēmptŭs, etc. Voy. Mortuus. || Enlevé, ôté. Rāptŭs dē sŭbĕrĕ cōrtēx. V. Pŏpŭlātăquĕ tēmpŏră rāptīs Aūrĭbŭs. Id. || Entraîné, traîné. Tēctăquĕ rāptă fĕrăt. O. Rāptŭs ĕt Æmŏnĭīs flēbĭlĭs Hēctŏr ĕquīs. Id. || Au fig. Cǣcō rāptŭs ămōrĕ fŭrĭt. O.

Rāptŭs, ūs, m. Impulsion, cours (des astres). Pārĕt, ĕt īmmēnsīs mŏdĕrārĭs rāptĭbŭs ōrbēs. Capel. (II, p. 43). SYN. Āctŭs, īmpūlsŭs. || Ordint. Vol. Ād sĕgĕtŭm rāptūs mōtūrūs sīgnă. L. SYN. Rāptŭm. || Rapt, enlèvement. Ēt rāptūs mĕtĭtūr cōrdĕ fŭtūrōs. Cl. Īnōō lăcĕrāta ēst āltĕră rāptū. O. Seū rāptūs Tўrĭōs, Jŏvēmquĕ taŭrŭm. Sid. (23, 281).

Răpŭī, parf. de Rapio.

Răpŭlŭm, ī, n. dimin. du suiv. Quūm răpŭlă plēnŭs Ātque ăcĭdās māvūlt īnŭlās. H. Ācrĭă cīrcŭm Răpŭlă. Id.

Răpŭm, ī, n. Rave. Hǣc tĭbĭ brūmālī gaūdēntĭă frīgŏrĕ răpă Quǣ dămŭs. M. (XIII, 16). Crūdăvĕ dŭlcăcĭdō mīscēbĭs răpă lĭquōrī. Ser. Sam. (vs. 151). Fērvēntĭă răpă vŏrārĕ. Poet. (ap. Sen. phil. Apocol c. 4). SYN. Răpŭlŭm.

Rārĕ, adv. Comme Raro. Vērŭm rārē căpĭtŭr. Pl (Rud. IV, 3, 56, de pisce. Quod laudat Char. 196). Hǣc sōlĕm făcĭēs rārĭŭs āppĕtăt. Sen. (Hip. 798).

Rārēfăcĭŏ, ĭs, fēcī, făctŭm, făcĕrĕ. Raréfier. Ēt rārēfēcīt călĭdō mīscēntĕ văpōrĕ. Lr. (VI, 871). Cōllāxăt, rārēquĕ făcĭt lătĕrāmĭnă văsī. (Ibid. 233.) || Au pass. Nīl prōdēssĕt ĕnĭm călĭdŭm dēnsērĭĕr īgnĕm, Nēc rārēfĭĕrī. Lr. (I, 649). Āc rārēfăctŭm dētrāctō, etc. Id. (III, 443). SYN. Rārēscŏ.

┼ Rārēntĕr, arch. Comme Raro. Ēdĕpōl vŏlūntās hŏmĭnī rārēntĕr vĕnĭt! Cæcil. (apud Non 11, 52. Ubi multa alia. Cf. Charis. 193).

Rārēscŏ, ĭs, ĕrĕ, n. Devenir peu serré, lâche, ra-

re; *s'ouvrir, s'éclaircir, diminuer.* Quūm rārēscūnt nūbĭlă vēntīs. *St.* Rārēscĭt tērră călōrĕ. Ārdŭă jām dēnsæ rārēscūnt mœnĭă Rōmæ. *Id.* Rārēscĭt mūltō lāxātūs vūlnĕrĕ mīlĕs. *Sil.* Sŭbĭtōquĕ păvōrĕ rĕlāxāt Jām rārēscēntēs ăcĭēs. *Id.* Ætērnām pătĭtūr rārēscĕrĕ nōctēm. *Cl.* Āngūstī rārēscūnt claūstră Pĕlōrī. *V.* Līttŏrĕ sīc tăcĭtō sŏnĭtūs rārēscĭt ărēnæ. *Pp.* (III, 15, 33). SYN. Rārĕfīŏ, lāxŏr, rĕlāxŏr, ăpĕrĭŏr, pāndŏr, pătēscŏ. PPH. Mē lāxŏ, rĕlāxŏ, ăpĕrĭŏ, etc.

Rārō, *adv. Rarement.* Jējūnūs stŏmăchūs rārō vūlgārĭă tēmnĭt. *H.* Sīc rārō scrībĭs, etc. *Id.* (Et *Pl. Bac.* IV, 4, 25). PPH. Nōn *ou* haūd sæpĕ.

Rārŭs, ă, ūm. *Peu serré, clair-semé.* Rāră sĭt (terra), ān sūprā mōrēm sī dēnsă, rĕquīrās. *V.* Ēt quæ vōs rārā vĭrĭdīs tēgĭt ārbŭtŭs ūmbrā. Rētĭă rāră, plăgæ. Quā rāra ēst ăcĭēs. *Id.* Rārī sūb pōndĕrĕ crībrī. *O.* SYN. Lāxŭs. PPH. Nōn spīssŭs *ou* dēnsŭs. || *Rare, peu nombreux.* Āppārēnt rārī nāntēs īn gūrgĭtĕ vāstō. *V.* Rāră pēr īgnārōs ērrēnt ănĭmālĭă mōntēs. *Id.* Vĭtĭō părēntūm Rāră jŭvēntūs. *H.* SYN. Paūcī. || *Rare, peu fréquent.* Vēnĕăt aūrō Rāra ăvĭs. *H.* Frātrūm quŏquĕ grātĭă rāra ēst. *O.* Ævō rārīssĭmă nōstrō Sīmplĭcĭtās. *Id.* Cōrvō quŏquĕ rārĭŏr ālbō. *J.* (7, 202). SYN. Īnsŏlĭtŭs, īnsuētŭs. PPH. Nōn *ou* haūd frĕquēns, ōbvĭŭs, vūlgārĭs. || *Choisi, d'élite, excellent, précieux.* Mē rārĭs jŭvăt aūrĭbūs plăcērĕ. *M.* (II, 86). Rārōs īntēr nŭmĕrāndŭs ămīcōs. *Id.* (I, 40). Laūdātī jŭvĕnīs rārīssĭmă cōnjŭx. *St.* SYN. Ēxĭmĭŭs, ēgrĕgĭŭs, præstāns. || *Pour l'adv.* Raro. Ūtĕtŭr tōtō fūlmĭnĕ rāră mănŭs. *M.* (VI, 83). Sī rāră jŭgō Vīctōrĭă sēdĭt. *J.* (8, 63). || *Qqf. avec le gén.* Rōstră vŏlūnt mōntēmquĕ Săcrūm, rārōsquĕ Quĭrītēs Pācĭs. *Man.* (V, 123).

Rāsī, *parf. de* Rado.

Rāsĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut polir.* Nēc tĭlĭæ lævēs, aūt tōrnō rāsĭlĕ būxūm. *V.* || *Poli (raboté).* Rāsĭlēmquĕ sŭbī fŏrēm. *Cat.* (61, 168). Pīcēntī rāsĭlĭs hāstă. *Sil.* Rāsĭlĭbūs călăthīs īmpŏsŭīssĕ mănūm. *O.* Rāsĭlĭs huīc sūmmām mōrdēbāt fībŭlă vēstēm. *Id. Voy.* Rasus. || *Nu, pelé, en parl. du sol.* Stērnĕrĕ rāsĭlĭbūs scŏpŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 3, 69).

Rāstĕr, trī, *m.*; *pl.* Rāstrī, *et* Rāstră, ōrŭm, *n.* *Outil pour remuer la terre, formé d'un manche et d'un fer à plusieurs dents, par ext. Houe, hoyau.* Īpsă quŏquĕ īmmūnĭs (tellus), rāstrōquĕ īntāctă, nēc ūllīs Saūcĭă vōmĕrĭbūs. *O.* Rāstrīsquĕ cŏlūnt Æquīcŭlă rūră. *Sil.* Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmūs, nōn vīnĕă fālcēm. *V.* (Sic *Id. G.* I, 164; *Ter. Heaut.* V, 1, 58). Ārvăquĕ Cўclōpūm, quĭd rāstră, quĭd ūsŭs ărātrī, Nēscĭă. *O.* (Sic et *St. Th.* III, 589; *Juv.* 15, 166). SYN. *Par ext.* Bĭdēns, lĭgŏ. EP. Grăvĭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs, mōrdāx. PPH. Rāstrī ŏnŭs, pōndŭs, dēntēs. Rāstrōrūm vūlnĕră.

Rāsŭs, ă, ūm, *part. p. de* Rado. *Ratissé, raboté, poli.* Tūm lævēs călămōs, ēt rāsæ hāstīlĭă vīrgæ. *V.* Lībēr pūmĭcĕ rāsŭs. *M.* (I, 118). Nēc rāsūm căvĕā lătŭs bĭsōntĭs. *Id.* (IX, 58). SYN. Rāsĭlĭs, pŏlītŭs, lævĭs, āttrītŭs, etc. *Voy.* Politus. || *Au fig.* Nōtă lēgēs quædām, sēd līmā rāsă rĕcēntī. *M.* (X, 2). Crīmĭnă rāsīs Lībrāt īn āntĭthĕtīs. *Pers.* (1, 85). || *Ras, en parl. d'un drap.* Cærŭlĕa īndūtŭs scŭtŭlāta, aūt gālbănă rāsă. *J.* (2, 97). Rāsă tŏgă. *M.* (II, 85). || *Rasé, tondu au rasoir.* Vērtĭcĕ rāsō. *J.* (5, 171). *Voy.* Tondeo. || *Gravé.* Ŏcŭlōsquĕ mŏrētŭr Līttŏre īn ēxtrēmō līttĕră rāsă mĕōs. *O.* || *Rasé, effleuré.* Tērrăquĕ rāsă sŏnāt squāmīs. *O.*

Rătĭŏ, ōnĭs, *f. Compte, calcul.* Lōngīs rătĭōnĭbŭs āssēm Dīscūnt īn pārtēs cēntūm dīdūcĕrĕ. *H.* Quāntūm rătĭōnĭbŭs āddāt Spōrtŭlă. *J.* (1, 118). Vēl rătĭōnēm pŭtā. *Pl.* (*Most.* I, 3, 141). Bĕne ĭgĭtūr rătĭo āccēpti ātque ēxpēnsi īntēr nōs cōnvĕnĭt. *Id.* (*Most.* I, 3, 146). *Voy.* Puto. || *Au fig. Compte.* Nūm rătĭŏ vōbīs rēddĭta ēst vītæ mĕæ? *Sen.* (*OEd.* 696). || *Compte, égard.* Ātquĕ tĭbī rătĭō laūdĭs hăbēndă tŭæ ēst. *O.* SYN. Cūră, rēspēctŭs. || *Manière, façon, moyen.* Quā rătĭōnĕ quŏd īnstăt Cōnfĭĕrī pōssĭt. *V.* Sī nĕquĕ mājōrēm fēcī rătĭōnĕ mălā rēm. *H.* Hāc ēt tū rătĭōnĕ quā pŏēta ĕs. *Mart.* (I, 73, 7). Pārī rătĭōnĕ. *Lr.* (VI, 902, accendi). SYN. Mŏdŭs, vĭă, ārs, ārtēs, pāctō (*abl.*). || *Procédé, art, science.* Īmprŏbă nāvĭgĭī rătĭō tūm cæcă jăcēbāt. *Lr.* (V, 1004). SYN. Ārs. || *Doctrine, système.* Nām sĭmŭl āc rătĭō cœpĭt tŭă vōcĭfĕrārī. *Lr.* (III, 14. *Id.* I, 941). SYN. Dōctrīnă, sēntēntĭă. || *Raison, motif.* Rūrsŭs ămōr pātrĭæ, rătĭōnĕ vălēntĭŏr ōmnī. *O.* Quæ rătĭo ēst? īnquĭs. *M.* (VI, 56). Hŏc vŏlŏ, sīc jŭbĕō : sĭt prō rătĭōnĕ vŏlūntās. *J.* (6, 223). SYN. Caūsă. || *La raison, le bon sens.* Nēscĭo ān Āntĭcўrām rătĭo īllīs dēstĭnĕt ōmnēm. *H.* Ārma āmēns căpĭō : nēc sāt rătĭōnĭs ĭn ārmīs. *V.* Rătĭōnĕ fŭrōrēm Vīncĕrĕ. *O.* SYN. Mēns, jūdĭcĭūm, cōnsĭlĭūm, prūdēntĭă. PPH. Sānī sēnsŭs. Sānă mēns.

Rătĭōcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Calculer, réfléchir, raisonner.* Prīncĭpĭum ĕgŏ quō pāctō cum īllīs ōccĭpĭam, īd rătĭōcĭnŏr. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 17).

Rătĭōnālĭs, ĕ. *Doué de la raison.* Quæ (caro) rătĭōnālĭs vās ănĭmæ fŭĕrĭt. *P. Nol.* (35, 294).

Rătĭs, ĭs, *f. Radeau.* Quăsī pŭĕrĭs, quī nārĕ dīscūnt, scīrpĕa īndŭĭtŭr rătĭs. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 9). || *En gén. Navire, vaisseau.* Ūt pĕlăgūs tĕnŭērĕ rătēs. *V.* Nām rătĕ, quæ cūrā pūgnācĭs fāctă Mĭnērvæ. *O.* Frāctārūm sŭbĭtā rătĭūm pĕrĭērĕ rŭīnā. *L.* (Iterum *Id.* III, 706; *Aus. Mos.* 217). SYN. Nāvĭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Constellation.* Ēt Rătĭs hērōūm quæ nūnc quŏquĕ nāvĭgăt āstrīs. *Man.* (I, 13). *Voy.* Argo.

Rătĭtŭs, ă, ūm. *Qui porte l'effigie d'un vaisseau.* Quādrāntēs rătĭtī. *Lucil.* (apud *Varr. L. L.* 5, 44. Cf. *Fest.*).

Rătĭūncŭlă, æ, *f. Petit compte.* Sūbdūxī rătĭūncŭlăm. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 1. Et *Ter. Ph.* I, 1, 2).

Rătŭs, ă, ūm, *part. de* Reor. || 1. *Qui a pensé, pensant, persuadé.* Nōs ăbĭīssĕ rătī, ēt vēntō pĕtĭīssĕ Mўcēnās. *V.* Īpsĕ, rătŭs dīgnăm. *O.* || 2. *Pass. Établi d'une manière invariable, assuré.* Ānnŭĭt, īdquĕ rătūm Stўgĭī pēr flūmĭnă frātrĭs. *V.* Ātque hæc Tūrnō rătă vītă mănērĕt. *Id.* Stānt rătă nōn ūllā fīlă tĕnēndă mănū. (*Ad Liv.* 444.) Fātă vĕtānt : rătŭs ōrdŏ dĕūm, mīscērĕ crŭēntās Eūrōpæque Āsĭæquĕ mănūs. *St.* SYN. Fīxŭs, cērtŭs, stăbĭlĭs, fīrmŭs. || *Fixé, qui est l'attribut de.* Rēgĭŭs āgnōscōr pēr rătă sīgnă pŭĕr. *O.* || *Effectué, accompli.* Sīnt rătă dīctă Jŏvĭs. *O.* Ēffĭcĭāntquĕ rătās ūtrăquĕ dīvă prĕcēs. *Id.* Scīrĕ, rătōsne hăbĕānt ān vānōs pēctŏrĭs ōrsūs. *Cic.* (*Div.* 2, 30). Spēs jŭbĕt ēssĕ rătās. *H.* Rătă vōtă tŭlīstī. *St.* SYN. Plēnŭs.

? Raūcē, *adv. D'une manière rauque. Voy. dans* Permœstus.

Raūcĭŏ, īs, sī, sūm, cīrĕ, *n. S'enrouer.* Raūsūrō trăgĭcŭs quī cārmĭnă pērdĭt Ŏrēstĕ. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 907).

Raūcĭsŏnŭs, ă, ūm. *Qui a un son rauque.* Mūltī raūcĭsŏnīs ēfflābānt cōrnŭă bōmbīs. *Cat.* (64, 264). Raūcĭsŏnōquĕ mĭnāntŭr cōrnŭă cāntū. *Lr.* (II, 619. Et *Avien. Progn.* 65, de ponto).

? Raūcŏ, ās. *Voy.* Racco.

Raūcŭs, ă, ūm. *Enroué, rauque, qui a un son rauque.* Raūcīs rĕsŏnānt ārbūstă cĭcādīs. *Id.* Ārgūtūm raūcō fūrtă dĕdērĕ sŏnō. *O.* Sālsăquĕ pēr faūcēs raūcās vīx ēdĭtă tūssī. *Lr.* (VI, 1187, sputa). Vēxātŭs tŏtĭēs raūcī Thēsēĭdĕ Cōdrī. *J.* (1, 2). Plēnăquĕ tērrōrĭs raūcō dē gūttŭrĕ fērtŭr (vox). *O.* Raūcō quŏd prōtĭnŭs ærĕ rĕpūlsūm (telum). *V.* Mārtĭŭs īlle ærĭs raūcī cănŏr. *Id.* Frāctīsquĕ raūcī flūctĭbŭs Ādrĭæ.

H. Raūcă tŏnĭtrŭă. *St.* SYN. Raūcĭsŏnŭs. PPH. Raūcă sŏnāns. *Voy* Sonans. || *Comme* Canorus. Dānt sŏnĭtūm raūcī pēr stāgnă lŏquācĭă cȳcnī. *V.* (*Æ.* XI, 458. Ubi *Servius* : « *Rauci* τῶν μέσων est ; nam modo canoros significat, alias voce pessima. » *Id.* VII, 704, ubi *Serv.* idem notat. Et in *Ecl.* 2, 13, *rauca cicada*, quæ alias *arguta*, λιγεῖα). || *n. pris adv.* Īllā sŏnāt raūcūm. *O.* Āmnĭs Raūcă sŏnāns. *V.*

Raūdŭs. *Voy* Rodus.

Raūrānūm, ī, *n. Ville des Pictaves.* Raūrānum Aūsŏnĭās hūc dēvēxīssē sĕcūrēs. *P. Nol.* (10, 249).

Raūsī, *parf. de* Raucio.

? Rāvāstēllŭs *ou* Grāvāstēllŭs, ă, ŭm. *Gris.* Īllĭc rāvāstēllūs quī vĕnĭt. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 14. *Festus* habet *Gravastellus* in ordine per litteras. *Paul.* tamen ex eo : « *Ravi* coloris appellantur qui sunt inter flavos et cæsios, quos Plautus appellat *ravistellos.* » Et quidem *Ravus, Ravaster, Ravastellus*).

Răvēnnă, æ, *f. Ravenne, ville de la Gaule Cisalpine, sur la mer Adriatique.* Lēntă pălūdōsæ prōscīndūnt stāgnă Răvēnnæ. *Sil.* Mōllĭs ĭn æquŏrĕā quæ crēvĭt spīnă Răvēnnā. *M.* (XIII, 21).

Răvēnnās, ātĭs, *m. f. n. De Ravenne.* Mĕlĭūsquĕ rānæ gārrĭānt Răvēnnātēs. *M.* (III, 93. *Id.* XI, 22). || *m. pl. Habitants de Ravenne.* Īndĕ Răvēnnātūm plăcĭdām pĕtĕ dūlcĭŭs ūrbĕm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 680).

Rāvĭŏ, īs, īrĕ, *n. S'enrouer en criant.* Nĕgo, ĕt nĕgāndŏ, sī quĭd rĕfērt, rāvĭŏ. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 33. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Rāvĭs, ĭs, *f. Enrouement.* Ŭbĭ, sī quĭd pōscam, ūsque ăd rāvĭm pōscām prĭŭs. *Pl.* (*Aul.* II, 5, 10. *Id. fr.* apud *Non.* 2, 730 ; *Cæcil.* ap. *Fest.*).

Rāvĭstēllŭs. *Voy.* Ravastellus.

Rāvŭlŭs, ă, ŭm (*de* ravus). *Enroué.* Dătĕ rāvŭlōs chŏraūlās. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 127).

1. Rāvŭs, ă, ŭm. *Enroué.* Pēllĭtūs rāvūm prǣcōnēm sūscĭpĭt hōstĭs. *Sid.* (5, 563). Hĭc quūm fēstă dĭēs cĭĕrĕ rāvōs Cāntūs cœpĕrĭt. *Id.* (*Ep.* VIII, 11, 49. *Festus* : « *Ravam* vocem significat, ait Verrius, raucam et parum liquidam. ») || 2. *D'un gris tirant sur le bleu.* Rāvă dēcūrrēns lŭpā Lānŭvīnō. *H.*

† Rē, *arch. pour* Rei. Rĕmŏrāmquĕ făcĭūnt rē prīvātæ āc pūblĭcæ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 15). Quĭd re ēssĕt dīxti huĭc? Dīxī plērăque ŏmnĭă. *Ter.* (*Heaut.* IV, 7, 2). Vīrtūs quærēndæ rē fīnĕm scīrĕ mŏdūmquĕ. *Lucil.* (ap. *Lact.* 6, 5. Male vulgo *rei*).

Rĕă, *f. Voy.* Reus.

† Rĕăgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Pousser ou entraîner de nouveau.* In pōntūm rĕăgūnt lŭcră sēmpĕr hĭāntēs. *Avien.* (*Arat.* 668).

Reāpsē, *ancien abl. pris adv. Comme* Re ipsa. *Réellement.* De īstōc īpsa, ĕtsī tū tăcĕās, reāpse ēxpērta īntēllĭgŏ. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 41). Sī nōn ēst īngrātūm reāpsĕ quŏd fēcī bĕnĕ. *Pacuv.* (apud *Fest.*). SYN. Rĕvērā.

Rĕātĕ, ĭs, *n. Ville des Sabins* (*Rieti*). Hūnc Fŏrŭlī, māgnǣquĕ Rĕātĕ dĭcātūm Cœlĭcŏlūm Mātrī. *Sil.*

Rĕātŭs, ūs, *m. État d'accusation, prévention.* Sī dĕt ĭnīquă tĭbī trīstēm fōrtūnă rĕātūm. *M.* (II, 24). Ætĕrno īncŏiŭĭt Tŏmŏs rĕātū. *Sid.* (9, 271). SYN. Crīmĕn. || *Eccl. Faute, péché.* Nĕc fātă rĕātūm Īmpōnūnt hŏmĭnī. *Prud.* (*Sym.* II, 475). Prōgĕnĭtōs ĭgĭtūr nūllūm trāxīssĕ rĕātūm Dē pātrĭbūs. *Prosp.* (*Ingr.* I, 20). Pōst vĕtĕrēs quōs ēdĭdĭt Ēvă rĕātūs *Alcim.* (V, 729). *Voy.* Peccatum.

Rĕbēccă, æ, *f. Rébecca, femme d'Isaac.* Pūlchră Rĕbēccă săcrūm quūm spōnsă vĕnīrĕt ăd Īsăc. *P. Nol.* (22, 107). Nĕc sĕcŭs īntrĕmŭĭt quām sī mē fōrtĕ Rĕbēccæ Īsrăĕl... dūcĕrĕt. *Sid.* (16, 87)

Rĕbēllāns, tĭs. *Comme* Rebellis. Ēxēmplōquĕ tŭō sēmpĕr tĭbĭ tērră rĕbēllāns. *Alcim.* (III, 165).

Rĕbēllātrīx, īcĭs, *f. Comme* Rebellis. Tūquĕ, rĕbēllātrīx, tāndĕm, Gērmānĭă. *O.*

Rĕbēllĭs, ĕ. *Qui reprend les armes après des défaites, rebelle, révolté.* Nĕc pōst, ārmă ūllă rĕbēllĕs Ænĕădæ rĕfĕrēnt. *V.* Stērnĕt Pœnōs Gāllūmquĕ rĕbēllĕm. *Id.* SYN. Rĕbēllāns, Īndŏmĭtŭs, Īndŏcĭlĭs. PPH. Īndŏcĭlĭs pācĭs. Jŭgī īmpătĭēns. Quī jŭgūm *ou* jŭgă dētrēctăt, rĕcūsăt, ēxcŭtĭt. PHR. Nĕc victī pōssūnt ābsīstĕrĕ fērrō. *V.* Cāntăbrum īndŏctūm jŭgă fērrĕ nōstră. *H.* || *Au fig.* Dētrēctăt ŏnŭs cērvīcĕ rĕbēllī. *Cl.* Īnfĕrĕt ārmă tĭbī sævă rĕbēllĭs Ămŏr. *O.*

Rĕbēllŏ, ās, ārĕ, *n. Reprendre les armes, se soulever, se révolter.* Pœnĕ, rĕbēllārās, ĕt lētō cōnsŭlĭs ōmnēs Āttŏnĭtī. *O.* SYN. Dēscīscŏ, dēfĭcĭŏ. PPH. Bēllūm rĕnŏvŏ, nŏvŏ, Īnstaūrŏ. Ārmă rĕsūmŏ, ĭtĕrūm părŏ. || *Au fig.* Fēssūs quĭdem, ĕt dējēctūs, ĕt pēssūmdătūs, Pŭdōr rĕbēllăt. *Sen.* (*Ag.* 137). Ĕt pērmūtātā rērūm stătĭōnĕ rĕbēllānt. *Petr.* (*Sat.* 120, aquæ). Nĕc ĕnĭm mĭnŏr īră rĕbēllăt Pēctŏre ĭn hōc. (*Ib.* 121.)

† Rĕbītŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Revenir.* Sī nōn rĕbītās hūc, ŭt vīgīntī mĭnās. *Plaut.* (*Capt.* II, 3, 20. *Ibid.* 49). *Voy.* Beto.

Rĕbŏŏ, ās, ārĕ, *n. Répondre à un mugissement, à un cri.* Rĕbŏātquĕ sŭpērbīs Ūrsă lŭpīs. *Val. Fl.* || *Ordint. Retentir fortement.* Nĕc cĭthărīs rĕbŏānt lăquĕāta aūrātăque tēmplă. *Lr* (II, 28). Rĕbŏānt sīlvæque ĕt māgnūs ŏlȳmpŭs. *V.* Hĭnc rūptī rĕbŏārĕ pŏlī. *Sil.* SYN. Rĕmūgĭŏ, rĕsūltŏ, rĕsŏnŏ, etc. *Voy.* Resono. || *Qqf. act. Répéter fortement, à haute voix.* Nūnc tē plătănūs, Mĕlĭbœĕ, sŭsūrrăt, Tē pīnūs rĕbŏăt. *Nemes.* (*E.* 1, 72). Vōcĭfĕrāns.... rĕbŏăt prǣcōnĭă Chrīstō. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 51). Ĕt rĕbŏārĕ tŭă tŭlĭmūs quæ cārmĭnă cūrā. *Capel.* (II, p. 30).

Rĕcālcĭtrŏ, ās, ārĕ, *n. Regimber, et au fig.* Cuī mălĕ sī pālpērĕ, rĕcālcĭtrăt ūndĭquĕ tūtūs. *H.*

Rĕcālcŏ, ās, ārĕ. *Fouler de nouveau.* Līmēn rĕcālcāndūm pătĕt. *Prud.* (*Cath.* 9, 75).

Rĕcălĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Rĕcălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se réchauffer.* Rĕcălēnt nōstrō Tĭbĕrīnă flŭēntă Sānguĭnĕ. *V.* Sī quĭs ĕt ĭn sŭdĭbūs rĕcălēnti ādspērgĭnĕ sānguĭs Īnsĭdĕt. *Prud.* (*Peri.* 11, 143). Īmpĕrĭōquĕ mĕdēns gĕlĭdām rĕcălēscĕrĕ pālmām. *Sedul.* (III, 185). Nĕc pōst ŏbĭtūm rĕcălēscēns Cōmpāgŏ fătīscĕrĕ nōvĭt. *Prud.* (*Cath.* 10, 95). PPH. Călōrēm ĭtĕrūm dūcŏ, cōncĭpĭŏ. Călŏr rĕdĭt. || *Au fig.* Nūnc quŏque ĭn nōstrīs rĕcălēs mĕdūllīs, Blāndĕ Lĕōntī. *Aus.* (*Profes.* 7, 15). Quĭd jŭvăt ādmŏnĭtū tĕpĭdām rĕcălēscĕrĕ mēntēm? *O.* Lōngĕ rĕcălĕt fŭrŏr. *St.* Āc nōstrō dŏcŭĭt rĕcălēscĕrĕ cūltū. *Prud.* (*Sym.* II, 269).

Rĕcălfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Réchauffer, et au fig.* Călĭdūmquĕ prĭŏrĭs Cædĕ, rĕcălfēcĭt cōnsŏrtĭs sānguĭnĕ tēlūm. *O.* Tĕpĭdāmquĕ rĕcălfăcĕ mēntēm. *Id.*

Rĕcălvŭs, ă, ŭm. *Chauve par derrière.* Ēcquēm rĕcălvūm.... sĕnēm? *Pl.* (*Rud.* II, 2, 11).

Rĕcāndĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Rĕcāndēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir ou redevenir blanc.* Pērcūssă rĕcāndŭĭt ūndă. *O.* || *Redevenir chaud, brûlant.* Sōlĭbŭs ǣthĕrĭīs āltōquĕ rĕcāndŭĭt æstū. *O.* Flāmmă rĕcāndēscĕt, quæ mŏdŏ nūllă fŭĭt. *Id.* || *Au fig.* Aūdītō clāmōrĕ rĕcāndŭĭt īră. *O. Voy.* Recardesco.

Rĕcāntātŭs, ă, ŭm. *Rétracté en chantant la palinodie.* Fīās rĕcāntātĭs ămīcă Ōpprŏbrĭīs. *H.* || *Éloigné par des enchantements.* Nūllă rĕcāntātās dēpōnĕt pēctŏră cūrās. *O.*

Rĕcāntŏ *et* Rĕcēntŏ, ās, ārĕ. *Répéter, redire.* Nūsquām Græcŭlă quŏd rĕcāntăt Ēchō. *M.* (II, 86). Ēt lĭcĕt ābsēntēm părĭēs, lŏcŭs, aūlă rĕcēntĕt. *Fort.* (VII, 12, 77). *Voy.* Recino

† Rĕcăvŭs, ă, ŭm, *néol. Concave, creux.* Frāngĕrĕt, ĕt rĕcăvō mīscērĕt lābră pălātō. *Prud.* (*Psych.* 423. *Id. Peri.* 11, 186. Adde *Paul. Nol.* 28, 409; *Alcim.* I, 87).

Rĕccīdō. *Voy.* Recido.

Rĕcēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. Aller en arrière, rétrograder, s'en aller, se retirer.* Ādvērsō prōtērrĕt ĕquō; rŭĭt īllĕ rĕcēdēns. *V.* Nēc vēro ā stăbŭlīs, plŭvĭa īmpēndēntĕ, rĕcēdūnt Lōngĭŭs. *Id.* Jāmquĕ rĕcēssūræ, vĭrĭdī dē stīpĭtĕ frāctās. (*Ibis,* 239.) SYN. Rĕtrōcēdō, cēdō, ābscēdō, ăbĕō, dīscēdō, rĕfŭgĭō, rĕfĕrŏr. PPH. Pĕdĕm, grădŭm, grēssŭm rĕfĕrō, rĕvŏcō, rĕflēctō. Mē, cūrsŭm, vēstīgĭă rĕfĕrō. Pĕdĕm rĕtrăhō. Rĕtrō pĕdĕm, cōrpŭs rĕfĕrō. Dō mē rĕtrō. Rĕtrō rĕdĕō, rŭō, vērtŏr. Pĕdĕm vērtō. Rĕtrō grădŭm flēctō. VERS. Trĕpĭdūsquĕ fŭrēntēs Flēctĕrĕ Phœbŭs ĕquōs rĕvŏlūtō cōgĭtŭr ōrbĕ. *Petr.* Ĭtĕrŭm pĕtĭt īnvĭă rĕtrō. *V. Fl.* Dărĕ vērsă rĕtrōrsŭs Tērgă mĕtū. *V. Fl. Voy.* Abeo, Fugio. || *Sortir.* Mŏnŭĭt, thălămōquĕ rĕcēssĭt. *O.* Flŭĕre ātquĕ rĕcēdĕrĕ rēbŭs ōdōrēs. *Lr.* (IV, 697). *Voy.* Exeo. || *S'éloigner (en parl. des terres quand on navigue).* Tērræque ūrbēsquĕ rĕcēdūnt. *V.* (Adde *Ov. Met.* XI, 466; *Sil.* III, 157; *St. Th.* I, 549). || *Être dans un lieu retiré.* Sēcrētă părēntĭs Ānchīsæ dŏmŭs ārbŏrĭbūsque ōbtēctă rĕcēssĭt. *V.* Quăcūmque ŏpŭlēntă rĕcēssĭt Rēgĭă. *Cat.* (64, 43). || *Être désuni, se séparer.* Trūncō cērvīx ābscīssă rĕcēssĭt. *L.* Āntĕ rĕcēssīssēt căpŭt hōc cērvīcĕ crŭēntă. *O.* SYN. Āvēllŏr, dīvēllŏr, sēpărŏr. || *Au fig.* Īn vēntōs vītă rĕcēssĭt. *V.* Ŭt ŏpēs frāctæ Teŭcrum, ĕt fōrtūnă rĕcēssĭt. *Id.* Ŭt īn ōtĭă tūtă rĕcēdănt. *H.* Sīc nūnquām cōrdĕ rĕcēdĭt Nātă tŭō. *St.* Spēs nūnquam īmplēndă rĕcēssĭt. *L.*

† Rĕcēllō, ĭs, ĕrĕ. *Tirer en arrière.* Rētrōquĕ rĕcēllĭt. *Lr.* (VI, 573).

Rĕcēns, tĭs. *Récent, nouveau.* Īnvītānt hērbæ gēmmāntēs rōrĕ rĕcēntī. *Lr.* (II, 319). Fāllĭtque ŏcŭlōs ē lāctĕ rĕcēntī Līttĕră. *O.* Sēmpērquĕ rĕcēntī Cædĕ tĕpēbăt hŭmŭs. *V.* Sērtīsquĕ rĕcēntĭbŭs hālānt. *Id.* SYN. Nŏvŭs. *Voy. ce mot.* || — ăquă. *Eau nouvellement puisée.* Īllă rĕcēns pōta ēst, nōstră tĕpēscĭt ăquă. *O.* || — sōl. *Comme* Oriens. Mūtāt sūb sōlĕ rĕcēntī Rūgōsŭm pĭpĕr. *Pers.* (5, 54). || *Qui a toutes ses forces, en partic. Troupes fraîches.* Ārdŭă prīmă vĭa ēst, ĕt quā vīx mānĕ rĕcēntēs Ēnītāntŭr ĕquī. *O.* SYN. Īntĕgĕr. || *Avec* a *ou* ab. Rĕcēns ā vūlnĕrĕ Dīdō. *V.* || *n. pris adv. Récemment.* Ēt quūm scēnă crŏcō Cĭlĭcī pērfūsă rĕcēns ēst. *Lr.* (II, 416). Sōlĕ rĕcēns ōrtō. *V.* SYN. Nūpĕr.

Rĕcēnsĕō, ēs, ŭī, ītŭm, ērĕ. *Compter, recenser.* Fōrtĕ rĕcēnsēbāt nŭmĕrŭm cārōsquĕ nĕpōtēs. *V.* Ŭtquĕ rĕcēnsērēm căptīvōs ōrdĭnĕ pīscēs. *O.* SYN. Nŭmĕrō, cōmpŭtō, rĕcōgnōscō. || *Parcourir.* Sīgnă rĕcēnsŭĕrāt bĭs sōl sŭă. *O. Voy.* Percurro. || *Passer en revue dans son esprit.* Fūlgēntēsquĕ plăgās rērūmque ĕlĕmēntă rĕcēnsĕ. *St.* || *Raconter.* Ī nūnc, tōlle ănĭmōs, ĕt fōrtĭă fāctă rĕcēnsĕ. *O. Voy.* Narro.

? Rĕcēnsētŭs. *Comme le suiv.*

Rĕcēnsītŭs, ă, ŭm, *part. p.* Prīscă rĕcēnsītīs ēvōlvĭtĕ sæcŭlă fāstīs. *Cl.* (*In Eutr.* II, 60). Quūmquĕ rĕcēnsītīs cōnstārĕt pārtĭbŭs īllĕ.... nŭmĕrŭs. *Prud. Peri.* 11, 147). Stīrpĕ rĕcēnsītā nŭmĕrāndŭs. *Id. Apoth.* 1001. Alii leg. *recenseta*).

† Rĕcēntō, ās, ārĕ. 1. (*de* Recens). *Renouveler,* Jāmjam ālbĭcāscĭt Phœbŭs, ĕt rĕcēntātŭr Cōmmūnĕ lūmĕn hŏmĭnĭbŭs, vŏlūptāsquĕ. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 15, 25, et *Non.* 2, 752). || 2. (*De* Canto). *Voy.* Recanto.

Rĕcēpī, *parf. de* Recipio.

† Rĕcēpsō, *arch. pour* Recepero. Nēc dēprĕcŏr jām, sī nĕfārĭă scrīptă Sēxtī rĕcēpsō. *Cat.* (44, 18)

† Rĕcēptĭō, ōnĭs, *f. Recel (d'une personne).* Quĭd tĭbi hūc rĕcēptio ād te ēst meūm vĭrūm? *Pl.* (*As.* V, 2, 70).

Rĕcēptō, ās, ārĕ, *fréq. de* Recipio. Meūm rĕcēptās fīlĭum ād tē. *Ter.* (*Hec.* V, 1, 16). Plăcĭdō nātūră rĕcēptāt Cūnctă sĭnū. *L.* Hāstāmquĕ rĕcēptāt Ōssĭbŭs hærēntēm. *V.* Frīgĭdă Sātūrnī sēsē quō stēllă rĕcēptĕt. *Id.* Paūlātĭm rĕdĭt īn sēnsŭs, ănĭmāmquĕ rĕcēptăt. *Lr.* (III, 504).

Rĕcēptŏr, ōrĭs, *m. Libérateur.* Mōsēs, rĕcēptŏr cīvĭŭm. *Prud.* (*Cath.* 12, 144).

Rĕcēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Recipio. *Reçu.* Fŭgām cĕlĕrārĕ, rĕcēptō Sūpplĭcĕ. *V.* Cœlō rĕcēptŭs prōptēr vīrtūtem Hērcŭlēs. *Ph.* || *Au fig. Accueilli.* Prĕcĭbūsquĕ rĕcēptīs. *St.* || *Repris, recouvré.* Pōst, ŭbĭ cōllēctūm rōbŭr, vīrēsquĕ rĕcēptæ. *V.* || *Délivré, sauvé.* Ālcīdēn tērră rĕcēptă vŏcāt. *Pp.* (IV, 9, 38). Frūgēsquĕ rĕcēptās Ēt tōrrērĕ părānt. *V.*

Rĕcēptŭs, ūs, *m. Retraite (surtout des troupes).* Cĕcĭnĭt jūssōs īnflātă rĕcēptŭs (buccina). *O.* Suādēbātquĕ fŭgam ĕt tūtōs īn cāstră rĕcēptŭs. *St.* Cōmmūnī mĕtĕt īndīscrētă rĕcēptū. *P. Nol.* (18, 81). || *Lieu où l'on se retire.* Plānĭtĭēs īgnōtă jăcĕt, tūtīquĕ rĕcēptūs. *V.* Plăcŭĭt sēdēs, fīdīquĕ rĕcēptŭs. *St.* SYN. Rĕcēssŭs, sēcēssŭs.

† Rĕcēssĕ, Rĕcēssēm, *sync. pour* Recessisse, etc. Ēffŭgīssĕ vŏlūnt lōngē, lōngēquĕ rĕcēssĕ. *Lr.* (III, 69. Sed plerique *remosse*). Pōstquām rĕcēssēt vītă pătrĭō cōrpŏrĕ. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 73).

Rĕcēssīm, *adv. En reculant, à reculons.* Rĕcēssīm cēdam ād părĭētem; īmĭtābŏr nĕpām. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 7. *Id. Amph.* V, 1, 60). *Voy.* Retro.

Rĕcēssŭs, ūs, *m. Action de se retirer.* || *Enfoncement, éloignement, retraite.* Hīc spēlūncă fŭĭt, vāstō sūbmōtă rĕcēssū. *V.* Lōngīs spēlūncă rĕcēssĭbŭs īngēns. *O.* Sēdŭctōs nāctă rĕcēssŭs Gūrgĭtĭs. *Id.* SYN. Sēcēssŭs, lătĕbræ, pĕnĕtrālĕ. *Voy.* Secessus. || *Au fig.* Sānctōsquĕ rĕcēssŭs Mēntĭs. *Pers.* (3, 73).

† Rĕchārmĭdō, ās, ārĕ (se). *Quitter le nom de Charmidès.* (*Pl. Trin.* IV, 2, 135.)

Rĕcĭdīvŭs, ă, ŭm. *Qui repousse, qui se relève, qui renaît.* Ēt rĕcĭdīvă mănū pŏsŭīssēm Pērgămă vĭctīs. *V.* (*Id. Æ.* X, 58. Ubi *Servius*: « *Recidiva*, renascentia. Tractus est autem hic sermo ab arboribus, quæ sectæ repullulant. ») Rĕcĭdīvă pōnās Pērgăma, ĕt spārsōs fŭgā Cīvēs rĕdūcās. *Sen.* (*Troad.* 475). Cōrpŏră tāntŭm Gīgnĭt, ălĭt, rĕpărāt, rĕcĭdīvāquĕ sēmĭnă sērvăt. *Prud.* (*Sym.* II, 821. Cf. *Char.* 76: « *Rediviva* dicimus quæ post interitum redeunt, *recidiva* quæ ex suo casu restituuntur. » Sic *Retego, Recludo, Recingo,* contrariam simplici notionem habent).

1. Rĕcĭdō, *et ordint.* Rĕcĭdō *ou* Rĕccĭdō, ĭs, ĕrĕ; *parf. unique* rĕccĭdī, *n.* (*de* Cado). *Retomber, et au fig.* Ōmnēs īn te īstæ rĕcĭdēnt cōntŭmēlĭæ. *Pl.* (*Men.* III, 2, 54). Rĕccĭdĭt īnquĕ sŭōs mēnsă sŭpīnă pĕdēs. *Pp.* (IV, 8, 44). Īn quēm rĕccĭdĭmŭs, quĭdquĭd mōrtālĕ crĕātŭr. *O.* Ēt mē, quŏd ĭn īpsām rĕccĭdăt, ōrbām Dīxĭt. *Id.* Dēlūsă nē spēs ād quĕrēlām rĕccĭdăt. *Ph.* (Et sic *Lucr.* I, 1062, recidere. De hoc vid. *Cassiod.* 2314). SYN. Rĕlābŏr, *qqf.* rĕdĭgŏr, dēvĕnĭō.

2. Rĕcīdō, ĭs, īdī, īsŭm, īdĕrĕ (*de* Cædo). *Couper, enlever.* Fōrtĕ prŏphētārŭm nātī dūm līgnă rĕcīdūnt. *Amœn.* (vs. 85). Jām lĭbĕt hīrsūtām tĭbĭ fālcĕ rĕcīdĕrĕ bārbām. *O.* Īmmĕdĭcābĭlĕ vūlnŭs Ēnsĕ rĕcīdēndum ēst. *Id.* Pōmpēĭī dīrō săcrŭm căpŭt ēnsĕ rĕcīdĭs. *L.* Cērāsquĕ rĕcīdĕre ĭnānēs. *V.* SYN. Cædō, ābscīdō, āmpŭtō, sĕcō, etc. *Voy.* Seco, Adimo. || *Au fig. Retrancher.* Īlī stīrpem hōstĭŭm Gaŭdēnt rĕcīdī. *Sen.* (*Troad.* 1127). Āmbĭtĭōsă rĕcīdĕt Ōrnāmēntă. *H.* Sī nōn sūpplĭcĭō cūlpă rĕcīdĭtŭr. *Id.*

Rĕcīnctŭs, ā, ŭm, *part. p. du suiv.* Īn vēstĕ rĕcīnctā. *V.* Zōnă rĕcīnctă. *Ovid.*

Rĕcīngŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Détacher (un vêtement), délier; ôter.* Dēscēndūnt, vēlāntquĕ căpŭt, tŭnĭcāsquĕ rĕcīngūnt. *O.* Rĕcīngŏr, Nūdāquĕ mērgŏr ăquīs. *Id.* Pērmīssūm lāxāre ănĭmōs, fērrūmquĕ rĕcīngī. *St.* SYN. Sōlvŏ, ēxŭŏ, pōnŏ, dēpōnŏ.

Rĕcĭnŏ, ĭs, ĭnŭī, ĕrĕ, *n. et act. Chanter souvent, répéter, redire.* Īmpĭōs părræ rĕcĭnēntĭs ōmĕn Dūcăt. *H.* Sēd vĕlŭt ætērnōs pŭĕrīs rĕcĭnēntĭbŭs hymnōs. *P. Nol.* (23, 270). Cūjūs rĕcĭnĕt jŏcōsă Nōmĕn ĭmāgŏ. *H.* Hæc rĕcĭnūnt jŭvĕnēs dīctātă sĕnēsquĕ. *Id.* SYN. Rĕcāntŏ, rĕfĕrŏ, gĕmĭnŏ, īngĕmĭnŏ.

Rĕcĭpĭŏ, ĭs, cēpī, cēptŭm, cĭpĕrĕ. *Reprendre une chose qu'on a eue, recouvrer.* Rēm pŏpŭlūs rĕcĭpĭt; mūlctām sŭbĭērĕ nŏcēntēs. *O.* Quāndŏ rĕcēpĭt Ējēctūm sĕmĕl āttrītā dē frōntĕ rŭbōrĕm? *J.* (13, 241). SYN. Rĕcēptŏ, rĕsūmŏ, *qqf.* rĕcŭpĕrŏ. || — ănhēlĭtŭm, ănĭmām. *Reprendre haleine.* Rĕcĭpĭām ănhēlĭtŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 21). Ănĭmām rĕcĭpĕ. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 26. Ubi *Donat.*). || — mē, ănĭmŭm. *Se remettre, revenir à soi.* Ēt nōndŭm mē tōtā mēntĕ rĕcēpī. *O.* Rĕcĭpĕ tŭrbātŭm mălĭs, Hĕră, pēctŭs. *Sen.* (*Med.* 425). SYN. Rĕcōllĭgŏ. *Voy.* Redeo. || *Recevoir en échange.* Tūn' māgnŭs quōd dās? Īmo ĕgŏ quōd rĕcĭpĭs. *M.* (III, 40). Dūm dăt rĕcĭpĭtquĕ tăbēllās. *O.* || *Recevoir quelqu'un, lui donner asile.* Hōspĭtĭō rĕcĭpĭt. *O.* Nē rĕcĭpī pōrtīs, aŭt dūcī īn mœnĭă pōssĭt. *V.* Rĕcēpĭt Ăd sēse, ĕt săcrā lōngævum īn sēdĕ lŏcāvĭt. *Id.* Nōs īn cūstōdĭām tŭām Ŭt rĕcĭpĭās. *Pl.* (*Rud.* III, 3, 34). SYN. Rĕcēptŏ, ăccĭpĭŏ, ēxcĭpĭŏ. || *En gén. Recevoir.* Ŭtquĕ frĕtŭm rĕcĭpĭt dē tōtā flūmĭnă tērrā. *O.* Mĕdĭō cŭrrūs crātērĕ rĕcēpĭt. Īntĭmă frīgŭs Ōssă rĕcēpērūnt. *Id.* Cōnsūltă rĕcēpī. *St.* Mĕrĭtīquĕ lŏcūs, quōd jūssă rĕcēpī. *V. Fl. Voy.* Accipio. || *Sauver.* Ērĭpŭī hīs hŭmĕrīs, mĕdĭōque ēx hōstĕ rĕcēpī. *V.* SYN. Ērĭpĭŏ, sērvŏ. || *Souffrir, subir.* Jāmque īndīgnānti nŏvă frēnă rĕcēpĕrăt ōrĕ. *O.* SYN. Sŭbĕŏ, pătĭŏr. || *Admettre, comporter.* Rĕcĭpĭt hōc rēgnūm dŭōs. *Sen.* (*Thyest.* 534). SYN. Căpĭŏ, ădmīttŏ, cōntĭnĕŏ. || *Prendre, tirer.* Pœnās ĭnĭmīco ā frātrĕ rĕcēpī. *V.* SYN. Sūmŏ, căpĭŏ. || *Retirer à soi.* Ēnsēm Cōndĭdĭt āssūrgēnti, ēt mūltā mōrtĕ rĕcēpĭt. *V. Voy.* Retraho. || — mē, grădŭm, *et qqf. absolt. Reprendre le chemin de, revenir.* Quō fēssŭs ăb ūndīs Sē rĕcĭpĭt. *V.* Rĕcĭpĭtque ăd līmĭnă grēssŭm. *Id.* Rūrsum īn pōrtūm rĕcĭpĭmŭs. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 60. *Id. Merc.* II, 4, 30). Vĭr ēst hōrtātŭs, cōrpŭs lēctō rĕcĭpĕrĕt. *Ph. Voy.* Redeo. || *Au fig.* Ăd īngĕnĭŭm.... tē rĕcĭpĭs tŭŭm. *Pl.* (*As.* II, 1, 7). || — ăd *ou* īn mē. *Se charger de.* Ăd mē rĕcĭpĭŏ; făcĭĕt. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 12). || *Qqf. Excepter, se réserver.* Pōstīcŭlum hōc rĕcēpĭt, quum ædēs vēndĭdĭt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 157. Cf. *Gell.* 17, 6; *Non.* 1, 267).

Rĕcīprŏcātŭs, ā, ŭm. *Comme* Reciprocus. Quī nōstrōs dĭēs Rĕcīprŏcātīs ādmĭnīstrăt cīrcŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 574).

† Rĕcīprŏcĭcōrnĭs, ĕ. *Qui a les cornes recourbées en dedans.* (*Laber.* apud *Tert. Pall.* 1.)

Rĕcīprŏcŏ, ās, ārĕ. *Faire revenir par un mouvement alternatif.* Quās aŭgĕt vĕnĭēns, rĕflŭūsquĕ rĕcīprŏcăt æstŭs (undas). *Sil.* Rūrsŭs prōrsŭs rĕcīprŏcăt flŭctŭs fĕrăm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 737. Adde *Pacuv.* et *Pl.* apud *Fest.*). Nām quătēr rĕcīprŏcāntŭr nŭmĕrŭs ĕt tēmpŭs dŭplēx. *T. Maur.* (*Ped.* 34). || *n. Revenir alternativement.*

Rĕcīprŏcŭs, ā, ŭm. *Qui revient alternativement, qui va et vient, alternatif.* Ītquĕ rĕdītquĕ rătĭs, lāpsōquĕ rĕcīprŏcă flŭctū Dēscēndĭt. *V. Fl.* Sŏpŏr ēst : rĕcīprŏcōs spīrĭtŭs mōtŭs ăgĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 1050). Rĕcīprŏcă tēndēns nērvo ĕquīnō cōncĭtă Tēlă. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 7, 80, scil. cum nervo adducta et emissa). SYN. Āltĕrnŭs. || *Ordint. en parl. des flots, du flux et reflux.* Fērtquĕ rĕfērtquĕ frĕtŭm, sĕquĭtūrquĕ rĕcīprŏcă Tēthȳs. *Sil.* SYN. Āltĕrnŭs, rĕflŭŭs. PHR. Ūndă rĕcīprŏcă. Rĕflŭŭs æstŭs. Rĕflŭŭm, rĕlābēns, ābscēdēns, rĕfūsŭm mărĕ, æquŏr. Ūndæ rĕlābēntēs, rĕflŭēntēs. Rĕvŏlūbĭlĭs ūndă. Āltērnī flŭctŭs. Pōntī rĕcūrsŭs. VERS. Quālĭs ŭbi, āltērnō prōcūrrēns gūrgĭtĕ, pōntŭs Nūnc rŭĭt ăd tērrās, scōpŭlōsque sŭpērjăcĭt ūndām Spūmĕŭs, ēxtrēmāmque sĭnū pērfūndĭt ărēnăm; Nūnc răpĭdŭs rētro, ātque æstū rĕvŏlūtă rĕsōrbēns Săxă, fŭgĭt, līttūsquĕ vădō lābēntĕ rĕlīnquĭt. *V.* Quā vī mărĭă āltă tŭmēscănt Ōbjĭcĭbŭs rūptīs, rūrsūsque īn se īpsă rĕsīdānt. Ŭt mărĕ sōllĭcĭtŭm strīdĕt rĕflŭēntĭbŭs ūndīs. *Id.* Quāquĕ jăcēt līttŭs dŭbĭŭm, quōd tērră frĕtŭmquĕ Vīndĭcăt āltērnīs vĭcĭbŭs, quŭm fūndĭtŭr īngēns Ōcĕănŭs, vēl quŭm rĕfŭgĭs sē flŭctĭbŭs aŭfērt. *L.* Dūm sē dēclīvĭbŭs ūndīs Æstŭs ăgăt, rĕflŭōquĕ mărī nūdēntŭr ărēnæ : Jāmquĕ rĕlābēntī crēscēbānt līttŏră pōntō. *Id.* Fērvētquĕ sēmpĕr flŭctŭs āltērnā vĭcĕ. *Sen.* Vērum ŭbĭ cōncēssĭt pĕlăgī rĕvŏlūbĭlĭs ūndă, Ēt flŭctŭs răpĭdō fŭgĭēbăt īn æquŏră lāpsū. *Sil.* Hāc pōntŭm vĭce, ŭbi ēxērcēt dīscōrdĭă vēntōs, Fērt bŏrĕās eŭrūsquĕ rĕfērt, mōlēmquĕ prŏfūndī Nūnc hūc āltērnō, nūnc īllūc flāmĭnĕ fērtŭr. *Id.* Pēr āltērnōs ūndā lābēntĕ rĕcūrsŭs. (*Ibis*, 423.) Tēthȳŏs āltērnæ rĕflŭās călcăvĭt ărēnās. *Cl.* Rĕvŏlūtăquĕ Tēthȳs Sūbstĭtĭt. Rĕlābēntēs ūndās æstūmquĕ sĕcūtæ. *Id.* Ēt vŏmĭt ōcĕănŭs pōntŭm, rūrsūsquĕ rĕsōrbĕt, Nēc sēse īpsĕ căpĭt. *Manil.* Sēd cōnfūsă dĕhīnc ūndă rĕvŏlvĭtŭr, Īn sēmēt rĕvŏlāns gūrgĭtĕ cōnflŭō. *Prud.* Ēt lăcŭs, ĕt bĭvĭō rĕflŭŭs mānāmĭnĕ pōntŭs. *Aus.* Quæ Mĕdŭlōrŭm Dūlcĭbŭs īn stāgnīs rĕflŭī mărĭs æstŭs ŏpīmăt. Quōtque hōrīs pĕlăgŭs prōflŭĭt ăc rĕflŭĭt. *Id.* Quālĭtĕr ōcĕănŭs mĕdĭīs īnfūndĭtŭr ăgrīs, Dēstĭtŭēndă văgō quŭm prĕmĭt ărvă sălō; Sīve, ălĭō rĕflŭŭs, nōstrō cōllīdĭtŭr ōrbĕ. *Rutil.* Cŭrrĭt īn ādvērsŭm pōntŭs. *Sid.* Quā pūlsŭs ăb æstū Ōcĕănŭs rĕflŭŭm spārgĭt pēr cūltă Gărūmnăm, Īn flūmĕn cŭrrēntĕ mărī. *Id.* Frāctă rĕcēdūnt Æquŏră. *V. Fl.*

Rĕcīsŭs, ā, ŭm, *part. p. de* Recīdo. *Coupé.* Quŭm sĕmĕl īn sĭlvīs īmō dē stīrpĕ rĕcīsŭm Mātrĕ cărĕt. *V.* Cūnctōs sĭmŭl ēnsĕ rĕcīsōs. *L. Voy.* Desectus. || *Au fig.* Vĭtĭīs ăb stīrpĕ rĕcīsīs. *Cl.* Fūlgōrquĕ rĕcīsŭs Sīdĕrĭbŭs. *St.*

Rĕcĭtātŏr, ōrĭs, *m. Qui lit ou récite à haute voix.* Īndōctŭm dōctŭmquĕ fŭgăt rĕcĭtātŏr ăcērbŭs. *H.*

Rĕcĭtŏ, ās, ārĕ. *Lire à haute voix, réciter.* Nēc rĕcĭtō cuīquăm, nĭsi ămīcīs, īdquĕ cŏāctŭs. *H.* Īmpūne ērgŏ mĭhī rĕcĭtāvĕrĭt īllĕ tŏgātās? *J.* (1, 3). Ŭt rĕcĭtātă prŏbēntŭr Cārmĭnă. *O.* Quŭm lŏcă jām rĕcĭtātă rĕvŏlvĭmŭs. *H. Voy.* Lĕgo. || *Dire un rôle, jouer.* Spēctānt quī rĕcĭtārĕ sŏlēnt. *M.* (IX, 84, 4).

Rĕclāmŏ, *qqf.* Rēclāmŏ, ās, ārĕ, *n. Crier pour s'opposer, se récrier contre.* Cuī quŏnĭām rătĭō rĕclāmăt vēră, nĕgătquĕ Crēdĕrĕ pōsse ănĭmŭm. *Lr.* (1, 624). Frūstrāquĕ rĕbēllī Vōcĕ rĕclāmāntēs cōmpēllĭt ădūsquĕ sĕpūlchrŭm. *P. Nol.* (18, 100). || *S'écrier.* Jūtūrnă rĕclāmăt : Quō vītām dĕdĭt ætērnăm? *Aus.* (*Idyl.* 15, 19). Rĕclāmānt ōmnēs, vīndĭcāndam īnjŭrĭăm. *Ph.* || *Appeler à plusieurs reprises.* Dŏmĭnāmquĕ rĕclāmānt Nōmĭnĕ. *V. Fl.* Rūrsŭs Hȳlān pēr lōngă rĕclāmăt Ăvĭă. *Id.* || *Au fig. Répondre, retentir.* Scŏpŭlīs īllīsă rĕclāmānt Æquŏră. *V.* Gĕmĭtu ĕt plāngōrĭbŭs ārvă rĕclāmānt. *St. Voy.* Resono.

Rĕclīnātŭs, ā, ŭm. *Comme le suiv.* Seū te īn rĕmōtō grāmĭnĕ, pēr dĭēs Fēstōs, rĕclīnātŭm bĕārĭs Īntĕrĭōrĕ nŏtā fălērnī. *H.* Rĕclīnātō dūm pērlĕgĭs ōmnĭă vūltū. *P. Nol.* (24, 513).

Rĕclīnĭs *et* Rĕclīnĭs, ĕ. *Penché en arrière, appuyé*

sur, couché. Invĭdērĕ vĭrō : jāmdūdūm pōstĕ rĕclīnĭs. *St.* Ēt prīscæ rēclīnĭs ăb īctĭbŭs ūlmī Tērgă tŭcbātŭr trūncō. *Sil.* Sīc īn grāmĭnĕ flōrĕō rĕclīnĭs. *M.* (IX, 92). Hūnc ŭbĭ rēclīnēm strātīs ēt pācĕ frŭēntēm Ādspĭcĭt. *V. Fl.* SYN. Rĕclīnātŭs, ăcclīnĭs, īnnīxŭs, fūltŭs *ou* jăcēns, rĕcŭbāns, etc. *Voy.* Recubans.

Rĕclīnŏ *et* Rēclīnŏ, ās, ārĕ. *Appuyer, pencher en arrière, renverser, coucher.* Dēfīgūnt tēllūrĕ hāstās, ēt scūtă rĕclīnānt. *V.* Ēt lāssōs quā rēclīnāvĕrĭt ārtūs Īlĭcĕ. *St.* Āt Cēphеūs căpŭt ātque hŭmĕrōs pālmāsquĕ rĕclīnăt. *Cic.* (*Arat.* 417). Nīxāquĕ mōx fămŭlīs, mārcēntĭă tērgă rĕclīnăt. *Capel.* (VI, p. 227). SYN. Fūlcĭŏ, dēpōnŏ, stērnŏ, rĕflēctŏ. || *Au fig.* Nūllum ā lăbōrĕ mē rĕclīnăt ōtĭŭm. *H.* Lætŭs ĭn hērēdĭs grĕmĭō sŭă vōtă rĕclīnāns. *Fort.* (VI, 4, 51). || *n. S'appuyer (au fig.).* Nēc sŭpĕrēst quōd dūlcĕ vŏcēm, quō fēssă rĕclīnĕm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 182).

Rĕclīnŭs, ă, ŭm. *Comme* Reclinis. Cōnfūsē flēntēs, rŭbĭcāntĕ pŭdōrĕ rĕclīnī. *Fort.* (*V. S. M.* III, 145).

Rĕclūdŏ *et* Rēclūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Ouvrir.* Mōrĕ jŭbēbātŭr, trīstēsquĕ rĕclūdĕrĕ pōrtās. *V.* Ærātās hōstī rēclūdĕrĕ pōrtās. *O.* Pērgām pūltāre ōstĭŭm. Heūs rĕclūdĕ! *Pl.* (*Most.* IV, 2, 27). SYN. Ăpĕrĭŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Ouvrir, fendre, percer.* Tēllūs quūm dēntĕ rĕclūdĭtŭr ūncō. *V.* Strīctō Mēdēă rĕclūdĭt Ēnsĕ sĕnĭs jŭgŭlŭm. *O. Voy.* Confodio. || *Tirer une chose cachée, découvrir.* Vĕtĕrēs tēllūrĕ rĕclūdĭt Thēsaūrōs. *V.* Ēnsēmquĕ rĕclūdĭt. Săcrōs aŭsūs rĕclūdĕrĕ fōntēs. Cœlūmque æstīvā lūcĕ rĕclūsĭt. *Id.* SYN. Ăpĕrĭŏ, pătĕfăcĭŏ, ēxsĕrŏ, ēdūcŏ, ēffĕrŏ, dētĕgŏ, etc. *Voy.* Ostendo. || *Au fig.* Vīrtūs rĕclūdēns Īmmĕrĭtīs mŏrī Cœlŭm. *H.* Nōn lēnĭs prĕcĭbŭs fātă rĕclūdĕrĕ (Mercurius). *Id.* Quĭbŭs ĕgo īram ōmnēm rĕclūdam, ātque īllī pērnĭcĭēm dăbŏ. *Vet. Poet.* (ap. *Cic. N. D.* 3, 26). || *Dévoiler.* Quīd nōn ēbrĭĕtās dēsīgnăt? ŏpērtă rĕclūdĭt. *H. Voy.* Detego. || *Qqf. Refermer, renfermer.* Sīc ăĭt, ēt spēcŭlŭm rēclūsĭt, īmāgĭnĕ rāptā. *St.* (*Silv.* III, IV, 98).

Rĕclūsŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Ouvert; tiré.* Răpĭăt stăbŭlīs ārmēntă rĕclūsĭs. *O.* Sĭmŭl ēnsĕ rĕclūsō. *V.* Ōstĭă pērcĭpĭūnt ūllūm rēclūsă lăbōrēm. *Lr.* (III, 367). *Voy.* Apertus.

Rĕcōctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Recoquo. *Cuit une seconde fois.* Tūm lævēs ŏcrĕās ēlēctro aūrōquĕ rĕcōctō. *V.* Āddĭtŭr ārs, ŭt fīla hērbīs sătŭrātă rĕcōctīs. *Prud.* (*Ham.* 290). Ceū văsă rĕcōctō Fīctă lŭtō. *P. Nol.* (8, 14). PPH. Bīs cōctŭs. || *Calciné.* Săxă rĕcōctă vŏmūnt īgnēm. *Prud.* (*Peri.* 13, 78). || *Au fig.* Ănŭs rĕcōctă vīnō, Trĕmēntĭbŭs lăbēllīs. *Petron.* (*fr.* apud *Diom.* 517). || *Retors, expérimenté, routier.* Plērūmquĕ rĕcōctŭs Scrība ēx quīnquĕvĭrō cōrvŭm dēlūdĕt hĭāntēm. *H.* Tĭbi ēt Fŭffĭtĭō, sĕnī rĕcōctō. *Cat.* (54, 5. Alii *Suffetio*). SYN. Rĕtōrrĭdŭs.

Rĕcōgĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Réfléchir.* Cŏquēnda ēst cœna; ātque ĕquĭdēm quūm rĕcōgĭtŏ. *Pl.* (*Merc.* IV, 4, 2. *Id.* (*Capt prol.* 51). *Voy.* Cogito.

Rĕcōgnōscŏ, ĭs, ōvī, ĭtŭm, ōscĕrĕ. *Reconnaître.* Ēt quæ lŏcă vīdĕrăt āntĕ, Cūnctă rĕcōgnōscĭt. *O. Voy.* Memini. || *Passer en revue, recenser.* Dōnă rĕcōgnōscĭt pŏpŭlōrum, āptātquĕ sŭpērbīs Pōstĭbŭs. *V.* Sīgnă rĕcōgnōscō, quæ prĭŭs āctă lĕgŏ. *Fort.* (VIII, 1, 48). SYN. Rĕcēnsĕŏ, pĕrcēnsĕŏ.

† Rĕcōgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Réunir de nouveau.* Sī dŭbĭtās cĭnĕrēs īn cōrpŏră pōssĕ rĕcōgī. *P. Nol.* (35, 309).

Rĕcōllēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Īpsĕ rĕcōllēctīs aūdāx Ărĭăsmĕnŭs ārmĭs. *V. Fl.* Quūmquĕ rĕcōllēctōs aūdērĕt mĭttĕrĕ tālōs. *Sen. ph.* (*Apocol.* 15).

Rĕcōllĭgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Rassembler.* Dăt strāgēm lātē, spārsōsquĕ rĕcōllĭgĭt īgnēs. *L.* Rĕcōllĭgĭt rēctŏr grĕgēm. *Fort.* (I, 16, 65). SYN. Cōllĭgŏ, cōgŏ. || *Reprendre, et au fig.* Lūnāquĕ dīmīssōs dūm plēnă rĕcōllĭgĕt īgnēs. *Sen.* (*OEd.* 505). Īn flōrēm rĕdĕăt, prīmōsquĕ rĕcōllĭgăt ānnōs. *O.* SYN. Rĕsūmŏ, rĕcĭpĭŏ. || — mĕ, ănĭmŭm. *Se remettre.* Quīn ănĭmŭm fīrmās, tēque īpsă rĕcōllĭgĭs, Īphĭ? *O.* Rĕcōllĭge ănĭmŭm, rĕcĭpĕ lætĭtĭām, prĕcŏr. *Sen.* (*Oct.* 754). SYN. Rĕcĭpĭŏ.

Rĕcŏlŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ. *Cultiver de nouveau.* Ēt nōstrōs rĕcŏlĕ, hōspĕs, ăgrōs. *V. Fl.* || *Célébrer de nouveau.* Īstĕ dĭēs sēmpēr fēstīs rĕcŏlētŭr ŏpīmīs. *Cl.* || *Renouveler, restaurer.* Cērtum ēst : āntīquă rĕcŏlam, ēt sērvĭbō mĭhĭ. *Pl.* (*Merc.* III, 2, 3). Gēntēm quī rĕcŏlānt, quī scēptră gĕrānt. *V. Fl.* SYN. Rĕnŏvŏ, rĕpărŏ, īnstaūrŏ. || *Repasser dans sa mémoire.* Īnclūsās ănĭmās, sŭpĕrūmque ăd lūmĕn ĭtūrās, Lūstrābăt stŭdĭō rĕcŏlēns. *V.* Hæc tŭă, nām rĕcŏlō, quōndām gērmānă cănēbăt. *O.* Sĭmŭl īpsă pēctŏre Āttўs sŭă fāctă rĕcŏlŭĭt. *Cat.* (63, 45. Et *Pl. Trin.* II, 1, 24). SYN. Vōlvŏ, vērsŏ, rĕcōrdŏr, mĕmĭnī, cōgĭtŏ. || † Rĕccŏlŏ. Quīquĕ crĕpūndĭă Tērrīs rĕccŏlĭtīs vēstră tĕnĕrĭĕr. *Capel.* (I, p. 23).

† Rĕcōmmĭnīscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Se ressouvenir.* Līttĕrĭs rĕcōmmĭnīscăr : C prīncĭpĭum ēst nōmĭnī. *Pl* (*Trin.* IV, 2, 70).

Rĕcōmpŏsĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Recompono. *Rajusté.* Pōnĕ rĕcōmpŏsĭtās īn stătĭōnĕ cŏmās. *O*

Rĕcōncĭlĭŏ, ās, ārĕ. *Ramener.* Rĕcōncĭlĭāri ŭt făcĭlĭŭs pōssēt dŏmŭm. *Pl.* (*Capt. prol.* 33). Nam īlŭm cōnfīdō dŏmŭm īn hīs dĭēbŭs mē rĕcōncĭlĭāssĕrĕ. (*Ib.* I, 2, 64, scil. reducturum esse. *Ib.* III, 4, 44, reconciliasso). Tŭă rĕcōncĭlĭētŭr ŭxŏr. *Enn.* (apud *Jul. Rufin. de Fig. Sent.*, p. 29). || *Réconcilier.*

Rĕcōncīnnŏ, ās, ārĕ. *Rajuster, rattacher, refaire.* Pāllăm.... dĕfĕrās, Ŭt rĕcōncīnnētŭr. *Pl.* (*Men.* II, 3, 72. *Ib.* III, 3, 3).

Rĕcōndĭdī, *parf. de* Recondo.

Rĕcōndĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv. Caché.* Āst ălĭæ, quŏtĭēs aūlæā rĕcōndĭtă cēssānt. *J.* (6, 67). Īmōquĕ rĕcōndĭtŭs āntrō. *O.* Prōmĕ rĕcōndĭtŭm, Lўdĕ, strēnŭă cæcŭbŭm. *H. Voy.* Abditus. || *Retiré, secret.* Sāltŭŭmquĕ rĕcōndĭtōrŭm. *Cat.* (34, 11). SYN. Rĕdūctŭs. || *Au fig. Voy.* Arcanus.

Rĕcōndŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Cacher.* Aūt sŭpĕr Īdălĭŭm, sēcrētā sēdĕ, rĕcōndăm. *V.* Quāsquĕ rĕcōndĭdĕrăt, Stўgĭīsque ādmōvĕrăt ūmbrīs, Ēffŏdĭūntŭr ŏpēs. *O.* SYN. Cōndŏ, ābdŏ, ābscōndŏ, etc. *Voy.* Abdo. || *Enfoncer.* Ēnsēm tŭmĭdo īn pŭlmōnĕ rĕcōndĭt. *V.* Lătĕrīquĕ rĕcōndĕrĕ dūrŭm Lūctātŭr glădĭŭm. *O.* Ăvĭdāquĕ rĕcōndĭt ĭn ālvō. *Id.* SYN. Cōndŏ, īnfŏdĭŏ, mērgŏ, etc. || *Refermer.* Ŏcŭlōs jām mŏrtĕ grăvātōs Pўrămŭs ērēxĭt, vīsāquĕ rĕcōndĭdĭt īllā. *O. Voy.* Claudo. || *Au fig.* Mūltī prætĕrĕā, quōs fāma ōbscūră rĕcōndĭt. *V.* Quīdquĭd ārcāni āppărŏ, Pĕnĭtŭs rĕcōndās. *Sen.* (*H. OEt.* 476). || *Qqf. Tirer hors, rejeter.* Quūm sŭbĭtō Trītōn ōrĕ rĕcōndĭt ăquām. *Pp.* (II, 32, 16).

Rĕcōnflŏ, ās, ārĕ. *Reforger.* || *Au fig. Réparer, rétablir.* Ūndĕ rĕcōnflārī sēnsŭs pēr mēmbră rĕpēntĕ Pōssĭt, ēt ēx īgnī, etc. *Lr.* (IV, 928).

Rĕcōnvălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Recouvrer la santé.* Ŭt vīvă dūlcī fūnĕrĕ Rĕcōnvălēscānt cōrpŏră. *Ennod.* (10, 3).

Rĕcŏquŏ, ĭs, ōxī, ōctŭm, ŏquĕrĕ. *Faire recuire ou cuire.* Rĕcŏquēntĕ quās ăhēnō Ŏpŭlēntēt ŭt mĕrācō. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 72). Rĕcŏquĭt fēssōs ætātĕ părēntēs (Medea). *V. Fl.* Tōrrēns, ārdēntēs rĕcŏquēns ărēnās. *Boet.* (2, 6). *Voy.* Coquo. || *Remettre à la forge.* Rĕcŏquūnt pătrĭōs fōrnācĭbŭs ēnsēs. *V.* SYN. Rĕcūdŏ.

Rĕcōrdāns, tĭs, *et* Rĕcōrdātŭs, ă, ŭm. *Qui se rappelle, s'est rappelé.* Īllĕ, rĕcōrdāntī plūră măgĭsquĕ

plăcent. *O.* Īndĕ rĕcōrdātī, Teūcrōs ā sānguĭnĕ Teūcrī Dūcĕrĕ prīncĭpĭūm. *Id. Voy.* Memor.

Rĕcōrdŏr, ārĭs, ārī, *d. Se souvenir, repasser dans sa mémoire.* Ēt vōcem Ānchīsæ māgnī vūltūmquĕ rĕcōrdŏr. *V.* Mēcūm lŏquŏr hæc, tăcĭtūsquĕ rĕcōrdŏr. *H.* Nōn tāntūm, quæ sūm pāssūră, rĕcōrdŏr. *O. Voy.* Memini, Cogito.

Rĕcrēmēntūm, ī, *n. Ordure, en partic. Gros son.* Ūrāt rĕcrēmēntūm fŏcīs. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 54).

† Rĕcrĕmŏ, ās, ārĕ. *Brûler de nouveau, brûler.* Nēc pălĕās gĕnĕrās, frūmēntă sĕd īntĕgră gīgnĭs, Nēc rĕcrĕmāndă fŏrīs. *Fort.* (IX, 2, 114).

Rĕcrĕŏ, ās, ārĕ. *Créer de nouveau, faire revivre, renouveler, réparer.* Cōrpŏră rĕtrĭbŭāt rēbūs, rĕcrĕētquĕ flŭēntēs. *Lr.* (V, 278). Rĕcrĕārĕquĕ lūmĕn. (*Ib.* 758, de sole.) SYN. Rĕnŏvŏ, rĕpārŏ. *Voy.* Resuscito. || *Ranimer, raffermir.* Seū rĕcrĕārĕ vŏlēt tĕnŭātūm cōrpŭs. *H.* Ārbŏr æstīvā rĕcrĕātūr aūrā. *H.* SYN. Rĕfĭcĭŏ, rēstĭtŭŏ, rĕlĕvŏ. || *Charmer, réjouir, récréer.* Tēr pūrē lēctō pŏtĕrūnt rĕcrĕārĕ lĭbēllō. *H.* SYN. Jŭvŏ, mūlcĕŏ, ōblēctŏ, dēlēctŏ. || ? Rĕcrĕŏ. (*Pas d'exemple.*)

Rĕcrĕpŏ, ās, ārĕ, *n. Résonner.* Căvă cȳmbălă rĕcrĕpānt. *Cat.* (63, 29). Cāntĭbūs ēccĕ tŭīs rĕcrĕpānt ārbūstă cănōrīs. *Jul. Sper.* (*Laud. Phil.* 17). || † *Act. Répéter.* Sæpĕ lăpĭs rĕcrĕpăt Cȳllēnĭă mūnĕră pūlsūs. (*Ciris,* 108.)

Rĕcrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Croître de nouveau.* Lūnă quātĕr lătŭīt, plēnō quātĕr ōrbĕ rĕcrēvĭt. *O.* Ērgō tērră tĭbī līmātūr, ĕt aūctă rĕcrēscĭt. *Lr.* (V, 261. Et *Alcim.* I, 112). Lĭcĕt īllĕ fōrtĭs pōstĕā rĕcēpĕrĭt Rōbūr rĕcrētĭs crīnĭbŭs. *P. Nol.* (21, 561).

Rĕcrūdēscŏ, ĭs, dŭī, dēscĕrĕ, *n. S'augmenter, empirer.* Fūgīssem; īnhærĕt āc rĕcrūdēscĭt nĕfās. *Sen.* (*Phœn.* 231). Mōx rĕcrūdēscēntĭbŭs Plāgĭs ăpērtās pērsĕquēbāntŭr nŏtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 798). *Voy.* Crudesco.

Rēctā, *abl. f. pris adv. Droit, en droite ligne.* Tēndĭmŭs hinc rēctā Bĕnĕvēntūm. *H.* Ēxōrăt, aūfērt, dētŭlĭt rēctā dŏmūm. (*Prol. Cas. Plaut.* 43. Adde *Pl. Amph.* V, 1, 8). PPH. Rēctā vĭā. Rēctō trāmĭtĕ, līmĭtĕ. VERS. Tūm se ād Cāiētæ rēctō fērt līttŏrĕ pōrtūm. *V.* Īpse ĕgŏ tē rīpīs ēt rēctō flūmĭnĕ dūcăm. *Id.* Rēctō grāssētūr līmĭtĕ mīlēs. *O.* Pēr rēctă cūcūrrĭt. *L.* Rēctōs dēfērt īn Tārtără cūrsūs. *St.* Trāmĭtĕ rēctō Cārpĕrĕ cāllēm. *Boet.*

Rēctē, *adv. Bien.* Tū rēctē vīvĭs, sī cūrās ēssĕ quŏd aūdīs. *H.* Īpsĕ dĕcōr rēctē fāctī, sī prǣmĭă dēsīnt. *O.* Quĭd tū? rēctēn' ātque ūt vīs vălēs? *Pl.* (*Aul.* II, 2, 6). Mŭlĭĕr rēcte ŏlĕt. *Id.* (*Most.* I, 3, 116). Nōn rēctē vīnctūs ēst. *Ter.* (*And.* V, 4, 52). Rēctĭūs ōccŭpăt Nōmĕn bĕātī. *H.* Rēctĭūs vīvēs, Lĭcĭnī, nĕque āltūm Sēmpĕr ūrgēndō, etc. *Id.* SYN. Bĕnĕ, prŏbē, pūlchrē, *qqf.* săpĭēntĕr, rătĭōnĕ, *ou* jūrĕ, mĕrĭtō. *Voy.* Bene. || *Splendidement.* Ĕgŏ te hŏdĭē făxŏ rēcte āccēptum, ūt dīgnŭs ēs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 21). Eādēm lĭcēbĭt mōx cœnārĕ rēctĭūs. *Id.* (*Merc.* IV, 4, 62). SYN. Laūtē. *Voy.* Rectus. || *Formule d'approbation : Bien !* Prīmum ǣdēs ēxpūgnābŏ. Rēctē. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 3).

† Rēctĭtātŏr, ōrĭs, *m. Comme* Rector. Cǣrŭlī mŏnārchă pōntī, rătĭsquĕ rēctĭtātŏr. *Poet.* (apud *Mar. Victorin.* p. 2551).

Rēctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui gouverne, maître, roi, souverain.* Ēt nūllō crēdānt mūndūm rēctōrĕ mŏvērī. *J.* (13, 87). Ēt dīvūm tū māxĭmĕ rēctŏr, Jūpĭtĕr. *V.* Dŏlŏpūm rēctŏr. *O.* Nĕque ĕnīm tūnc Æŏlūs īllīs Rēctŏr ĕrăt. *V. Fl.* SYN. Rēx, prǣsēs, dŏmĭnŭs, gŭbērnātŏr, ārbĭtĕr. || *En partic. Jupiter; Dieu.* Dā vēlĕră, rēctŏr. *V. Fl.* Sēd mĭsĕrērĕ, pŏtēns Rēctŏr, mĭsĕrērĕ prĕcāntūm. *P. Nol.* (ap. *Mai.*, t. V, p. 381) || *Pilote.* Īpsĕ gŭbērnāclō rēctŏr sŭbĭt. *V. Voy.* Gubernator. || *Gouverneur d'enfant.* Rēctōrēs jŭvĕnum ēt rērūm dĕdĭt ēssĕ măgīstrōs. *V.* SYN. Cūstōs. || *Régisseur, intendant.* Fēlīx aūrĭfĕræ cŏlōnĕ tērræ, Rēctōrēm văcŭō sĭnū rĕmĭttēs. *M.* (X, 78). || *Cocher.* Rēctōrum ālĭpĕdūmquĕ sūdŏr ībăt. *Sid.* (23, 375). SYN. Rĕgēns. *Voy.* Auriga. || *Eccl. Évêque.* Fūnĕrĕ rēctōrĭs plēbs mŏdŏ trīstĕ gĕmĭt. *Fort.* (IV, 3, 14).

Rēctūm, ī, *n. pris subst. La droite ligne, le droit chemin.* Vīdĭt ŭt hōstīlēs īn rēctum ēxīrĕ cătērvās. *L.* Ītērquĕ Nōn ăgĭt īn rēctūm. *O.* || *Le droit, le bien, le juste.* Quōs ūltrā cĭtrăquĕ nĕquīt cōnsīstĕrĕ rēctūm. *H.* Ēt mēns sĭbĭ cōnscĭă rēctī. *V.* Sĭnĕ lēgĕ fĭdēm rēctūmquĕ cŏlēbānt. *O.* Aūt cuī plūs lēgēs dēbērēnt rēctă sĕquēntī. *L.* SYN. Æquūm, jūs. *Voy.* Virtus. || *Ce qui est raisonnable.* Īntērdūm vūlgūs rēctūm vĭdĕt. *H.*

Rēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Rego, *qqf. Régi, administré.* Prǣfēctūs jăcĕt hīc Ăpōllĭnārĭs, Pōst prǣtōrĭă rēctă Gāllĭārūm. *Sid.* (*Ep.* III, 12, 6). || *Ordint. adj. Droit* (*opposé à Courbe*). Īpse ĕgŏ tē rīpīs ēt rēctō flūmĭnĕ dūcăm. *V.* Īllă quĭdēm rēctō pūgnāt se āttōllĕrĕ trūncō. *O.* Lōngā trăbĕ rēctĭŏr ēxĭt (anguis). *Id.* Rēctōque Ērȳmānthĭŭs ēnsĕ. *St.* SYN. Dīrēctūs. || Rēctā vĭā. *En droite ligne, tout droit.* Ādvĕnĭēns īrem īn cārcĕrēm rēctā vĭā. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 79). *Voy.* Recta. || ? Rēctă vĭă. *Une des voies de Rome.* Līngŏnŭs ā Rēctā Flāmĭnĭāquĕ rĕcēns. *M.* (VIII, 75. Alii legunt *Tecta*). || *Qui se tient droit, non penché.* Quŏd (nomen) nōn lĕgăt ādvĕnă rēctŭs. *L.* Prīma ēt rēctă sĕnēctūs. *J.* (3, 26). SYN. Stāns. || *Qui est en face, qui va en avant.* Ēxcĭpĭānt rēctē fŭgĭēntēs āgmĭnĕ fērrūm. *L.* Nē quă fŏrēnt pĕdĭbūs vēstĭgĭă rēctĭs. *V.* Dūcĕrĕ nēc rēctās Cācūs īn āntră bŏvēs. *M.* (V, 65). SYN. Ādvērsŭs. || *Droit, qui ne se détourne pas, fixe, ferme, intrépide.* Quēm, quī rēctō sē lūmĭnĕ vīdĭt, Pāssă Mĕdūsă mŏri ēst? *L.* Fōrtūnāmquĕ tŭēns ŭtrāmquĕ rēctŭs, Īnvīctūm pŏtŭīt tĕnērĕ vūltūm. *Boet.* (1, 4). Īpsă lŏquī rēctā făcĭē. *J.* (6, 400). SYN. Fīxŭs, *qqf.* īrrĕtōrtŭs. || *Au fig. Droit, non penché.* Quō vōbīs mĕntēs, rēctæ quæ stārĕ sŏlēbānt Āntehāc, dēmēntī sēsē flēxērĕ rŭīnā? *Enn.* (ap. *Cic. Sen.* 6). Sĕcūndīs Tēmpŏrĭbūs dŭbĭīsquĕ rēctŭs. *H.* SYN. Stāns, īndējēctūs. || *Droit, bon, beau, louable, excellent.* Ūt nātūră dĕdĭt, sīc ōmnĭs rēctă fĭgūră. *Pp.* (II, 18, 25). Āc mĕă paūcīs Mēndōsa ēst nātūra, ălĭōquī rēctă. *H.* Rēctă cōnsĭlĭa ægrōtīs dămūs. *Ter.* (*And.* II, 1, 9). Quĭd tē cŏērcēs, ēt nĕcās rēctam īndŏlēm? *Sen.* (*Hip.* 454). SYN. Bŏnŭs, prŏbŭs, pūlchĕr, prǣstāns, etc. || *Juste, probe, vertueux.* Cētĕră quī vītæ sērvārēt mūnĭă rēctō Mōrĕ. *H. Voy.* Rectum, Justus. || Rēctă cœnă. *Repas dans les règles, magnifique.* Ēn rŏgăt ād cœnām Mĕlĭŏr tē, Clāssĭcĕ, rēctām. *M.* (II, 69. *Id.* VII, 20). *Voy.* Recte. || Rēctŭs cāsŭs. *Le nominatif.* Spōnte āblātīvī cāsūs quĭs rēctŭs ĕrĭt? Spōns. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per inter.* 11). SYN. Nōmĭnātīvŭs.

Rĕcŭbāns, tĭs. *Couché, étendu.* Tītȳrĕ, tū pătŭlæ rĕcŭbāns sūb tēgmĭnĕ fāgī. *V.* Ōssă sŭpēr rĕcŭbāns āntrō sēmēsă crŭēntō. *Id.* Īmmēnsīs rĕcŭbāntem ānfrāctĭbŭs ānguēm Tūrbăt. *V. Fl.* SYN. Rĕcūmbēns, jăcēns, strātŭs, rĕclīnĭs, rĕclīnātŭs, fūsŭs, rĕsŭpīnŭs, prōjēctŭs, cŭbāns, prōstrātŭs, dĕcūmbēns, ēxtēnsŭs, *qqf.* cōmpŏsĭtŭs. PPH. Hŭmī jăcēns, fūsŭs, strātŭs. Īn hērbā, īn ūmbrā, īn grāmĭnĕ, pēr grāmĭnă, pēr hērbām fūsŭs. Mēmbră fūsă tŏrō. Cōrpŭs hŭmī strātŭs. Cōrpŏrĕ fūsŭs hŭmō. Sŏlō jăcēns *ou* rĕcŭbāns. Sūb ūmbrā jăcēns, strātŭs. VERS. Āttămĕn īntēr sē prōstrāti īn grāmĭnĕ mōllī. *Lr.* Īllĕ lătūs nĭvĕūm mōllī fūltŭs hȳăcīnthō. *V.* Mĕdĭō rĕsŭpīnŭs īn āntrō. Sīlēnūm pŭĕrī sōmnō vīdērĕ jăcēntēm. *Id.* Nūnc vī-

rĭdī mēmbră sŭb ārbŭtō Strātŭs. *H.* Īn nūdā tēllūrĕ jăcēns. *L.*

Rĕcŭbō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n.* *Être couché.* Sŭb quā nūnc rĕcŭbās ārbŏrĕ, vīrgă fŭĭt. *O.* Fēcĭt ŏlōrīnīs Lēdām rĕcŭbārĕ sŭb ālīs. *Id.* SYN. Rĕcūmbŏ, jăcĕŏ, stērnŏr, īncūmbŏ, dēcūmbŏ, ēxtēndŏr, quĭēscŏ. VERS. Cērvīcem īnflēxām pŏsŭĭt, jăcŭĭtquĕ pĕr āntrŭm Īmmēnsŭs. *V.* Cōrpŏră sūb rāmīs dēpōnūnt ārbŏrĭs āltæ. Stērnĭmŭr ŏptātæ grĕmĭō tēllūrĭs ăd ūndām. *Id.* Nūnc lātŭs īn fŭlvīs nĭvĕŭm dēpōnĭt ărēnīs. *O.* Fēssă rĕsēdĭt hŭmī. Nūdā nūdă rĕcūmbĭs hŭmō. Cōrpŏră phōcārŭm, sōmnō rĕsŭpīnă prŏfūndō, Ēxănĭmātă jăcēnt. Ēt jăcŭĭt rĕsŭpīnŭs hŭmō. Sōlō, quŏd tēxĕrăt hērbă, jăcēbăt. *Id.* Ārtŭs īmbrī vēntōquĕ rĭgēntēs Prōjĭcĭt. *St.* Seū rĕsĭdērĕ lĭbēt, dăbĭt ēccĕ sĕdīlĭă tōfŭs; Pōnĕrĕ seū cŭbĭtŭm, mĕlĭŏr vĭrĕt hērbă tăpētĭs. *Calp.* Strātōquĕ grăvēs prōjēcĕrăt ārtŭs. *V. Fl.* Āc tĕnĕrā dēcūmbĕre ĭn hērbā Suādĕt. *Col.* *Voy.* Recubans, Jaceo, Cubo, Dormio.

† Rĕcŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Res. Prō cōpĭā, prō rĕcŭlā. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 613).

Rĕcūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Recolo. *Cultivé de nouveau.* Spārgĕre hŭmō, pārtīm pōst tēmpŏră lōngā rĕcūltæ. *O.*

Rĕcūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ūmbĕrĕ, *n.* *Se coucher, être couché.* Īntĕr ŏpŭs taūrōs, mĕdĭōquĕ rĕcūmbĕrĕ sŭlcō. *O.* Spōndāquĕ sĭbī prŏpĭōrĕ rĕcūmbĭt. *Id.* Nūllā strŭĕ mēmbră rĕcūmbūnt. *L.* *Voy.* Recubo. || *Se coucher devant la table.* Sī pŏtēs Ārchĭăcīs cōnvīvă rĕcūmbĕrĕ mēnsīs. *H.* Quōs īntĕr Aūgūstŭs rĕcūmbēns. *Id.* Prōmīsĭt; rĕdĭĭt hōrā dīctā, rĕcŭbŭĭt. *Ph.* *Voy.* Accumbo. || *Se pencher, s'affaisser.* Īnque hŭmĕrōs cērvīx cōllāpsă rĕcūmbĭt. *V.* Īpsă sĭbi ēst ŏnĕri cērvīx, hŭmĕrōquĕ rĕcūmbĭt. *O.* SYN. Īnclīnŏr, īncūmbŏ. PHR. Sēd fēssă lăbāt mĭhĭ pōndĕrĕ cērvīx. (*Ad Pis.* 253.) || *Être suspendu sur, au-dessus.* Āt nĕbŭlæ măgĭs īmă pĕtūnt, cāmpōquĕ rĕcūmbūnt. *V.* || *Être situé sur le penchant d'un coteau.* Jūlī jūgĕră paūcă Mārtĭālĭs Lōngō Jānĭcŭlī jŭgō rĕcūmbūnt. *M.* (IV, 64). *Voy.* Jaceo. || *Qqf.* *Être renversé par un adversaire.* Dīc, ŭbĭ, mōrs ĭnĭmīcă, jăcēs? ŭbĭ vīctă rĕcūmbĭs? *Fort.* (II, 11, 39).

Rĕcŭpĕrātŏr, ōrĭs, *m.* *Arbitre chargé d'évaluer les indemnités dues à un demandeur.* Prætōr rĕcŭpĕrātōrēs dĕdĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 36. *Id.* *Rud.* V, 1, 2).

Rĕcŭpĕrŏ, *arch.* Rĕcĭpĕrŏ, ās, ārĕ. *Recouvrer.* Tāntŭm stŭdēns ŭt nātūm rĕcŭpĕrēt sŭŭm. (*Argum.* *Pl.* *Capt.* 4.) *Voy.* Recipio.

Rĕcūrŏ, ās, ārĕ. *Soigner* (*le corps*), *refaire.* Ēt mē rĕcūrāvi ōcĭmōque ēt ūrtīcā. *Cat.* (44, 15. Vulgo *otio.* Emendavit *Muret.*).

Rĕcūrrŏ, ĭs, cūrrī *et qqf.* cŭcūrrī, rsŭm, rrĕrĕ, *n.* *Revenir en courant; au fig.* *Revenir, retourner.* Ād Mæcēnātēm mĕmŏrī sī mēntĕ rĕcūrrās. *H.* Īnquĕ sŭōs fōntēs vērsā rĕcūrrĭt ăquā. *O.* Quā sōl ŭtrūmquĕ rĕcūrrēns Ādspĭcĭt ōcĕănūm. *V.* Nātūram ēxpēllās fŭrcā, tămĕn ūsquĕ rĕcūrrēt. *H.* Dūm lĭttĕră nōstră rĕcūrrēns. *O.* SYN. Rĕcūrsŏ, rĕvŏlŏ, rĕdĕŏ, etc. *Voy.* Redeo. || *Courir.* Rēctām vŏcātŭs quūm rĕcūrrĭt ād cœnām. *M.* (VII, 20). || *Avoir recours.* Ād vātĭs fātă rĕcūrrĭt. *O.* SYN. Cōnfŭgĭŏ. || *Act.* *Recommencer.* Cœptūm sæpĕ rĕcūrrĭt ĭtĕr. *O.* *Voy.* Curro. || Rĕcŭcūrrī, *ancien parf.* Ēt prŏpĕrāntĕ grădū rĕcŭcūrrĭt ăd hŏspĭtă tēctī. *P. Nol.* (27, 99).

† Rĕcūrsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Retour, révolution.* Quō gēmmātă pŏlī vōlvĕrĕ sīdĕră Suēvīt lēgĕ rătā săcră rĕcūrsĭŏ. *Capel.* (IX, p. 308).

Rĕcūrsŏ, ās, ārĕ, *n.*, *fréq. de* Recurro. Quĭd ĕgo hūc rĕcūrsem, aūt ŏpĕrām sūmam, aūt cōntĕrām? *Pl.* (*Most.* III, 1, 54). || *Au fig.* *Revenir ou se représenter à la mémoire.* Mūltă vĭrī vīrtūs ănĭmō mūltīsquĕ rĕcūrsăt Gēntĭs hŏnōs. *V.* Sūb nōctēm cūră rĕcūrsăt. *Id.* SYN. Rĕdĕŏ, ōbvērsŏr, sŭbĕŏ.

† Rĕcūrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Recurro. *Revenu en courant.* Ēt cūnctīs văcŭā jam īndāgĕ rĕcūrsīs. *P. Nol.* (26, 497).

Rĕcūrsŭs, ūs, *m.* *Marche rétrograde, retour* (*au prop. et au fig.*). Īnde ălĭōs ĭnĕūnt cūrsūs ălĭōsquĕ rĕcūrsūs. *V.* Pĕr āltērnōs ūndā lābēntĕ rĕcūrsūs Sūbtrăhĭtŭr. *O.* Dānt fātă rĕcūrsŭm. *Id.* Nĕquĕ flūxa hăbēnt rĕcūrsŭm. *P. Nol.* (31, 10). Fōrtūnă rĕcūrsŭs Sī dĕt ĭn Hēspĕrĭăm. *L.* *Voy.* Reditus.

Rĕcūrvātŭs, ă, ŭm. *Comme* Recurvus. Quīquĕ rĕcūrvātīs lūdĭt Mæāndĕr ĭn ūndīs. *O.* (Et *Sen.* *Ag.* 564.)

Rĕcūrvŏ, ās, ārĕ. *Recourber.* Hōrrēntēsquĕ sĭtū glădĭōs īn sævă rĕcūrvānt Vūlnĕră. *St.* Sīvĕ fĕrōcĭs ĕquī lūctāntĭă cōllă rĕcūrvās. *O.* SYN. Cūrvŏ, flēctŏ, etc.

Rĕcūrvŭs, ă, ŭm. *Courbé, recourbé.* Pāstōrālĕ cănīt sīgnūm, cōrnūquĕ rĕcūrvō. *V.* Quīquĕ tĕgūnt pārvīs ærā rĕcūrvă cĭbīs. *O.* *Voy.* Curvus.

Rĕcūsŏ, ās, ārĕ. *Refuser.* Ūxōrēm grāndī cūm dōtĕ rĕcūsăt. *H.* Quæ făcĕre īpsĕ rĕcūsēm. *H.* Quī frēnă cŏāctŭs Sæpĕ rĕcūsātī cēpĕrĭt īmpĕrĭī. *O.* Jūssă rĕcūsāntēs pĕrăgūnt lăcrĭmōsă mĭnīstrī. *Id.* Nēc, nātĕ, tĭbĭ cŏmĕs īrĕ rĕcūsŏ. *V.* SYN. Ābnĕgŏ, dētrēctŏ, nōlŏ, rĕfŭgĭŏ, rĕnŭŏ, *qqf.* nĕgŏ. || *Au fig.* Īntērdūm gĕnŭa īmpĕdĭūnt, cūrsūmquĕ rĕcūsānt. *V.* Īgnĭs nōn ūnquam ălĭmēntă rĕcūsăt. *O.*

Rĕcūssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Recutio. *Qui a reçu un choc.* Ūtĕrōquĕ rĕcūssō, Īnsŏnŭērĕ căvæ gĕmĭtūmquĕ dĕdērĕ căvērnæ. *V.* || *Refoulé, repoussé, chassé.* Pĕnĭtūsquĕ rĕcūssō Æquŏrĕ. *V. Fl.* Dē nōctĕ rĕcūssā Ēxcēptī rōrēs. *Sid.* (2, 427).

Rĕcūssŭs, ūs, *m.* *Choc, ébranlement.* Quæ prĭŭs ēx lōngō nŏcŭērūnt tēlă rĕcūssū. *L.*

Rĕcŭtĭŏ, ĭs, ūssī, ūssŭm, ŭtĕrĕ. *Repousser par un choc, ébranler.* *Voy.* Recussus. || *Refléter.* Prōtĭnŭs ūt lĭquĭdūm Phœbī jŭbăr ōrĕ rĕcūssĭt. (*Epithal. Ausp. et Ael.* 31.)

Rĕcŭtītŭs, ă, ŭm. *Écorché.* Nēc rūptæ rĕcŭtītă cōllă mūlæ. *M.* (IX, 58). || *Circoncis, Juif.* Fērt rĕcŭtītōrūm prīmōrdĭă Jūdæōrūm. *Sid.* (22, 201. Sic et *Mart.* VII, 29. Cf. *Pers.* 5, 184. *Gloss. Placidi* : « *Recutiti*, Judæi. »)

Rĕdāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Redigo. *Réduit.* Ād bĕnĕ dīcēndūm dēlēctāndūmquĕ rĕdāctī. *H.* Ēst gĕnŭs īn tŏtĭdēm tĕnŭī rătĭōnĕ rĕdāctūm Scrīptŭlă. *O.*

Rĕdāmbŭlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Revenir.* Bĕne āmbŭla ēt rĕdāmbŭlā. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 120).

† Rĕdāmŏ, ās, ārĕ. *Rendre amour pour amour.* Ēt părĭbŭs sēmpĕr rĕdămāndī lēgĭbŭs æquă. *P. Nol.* (11, 43, amicitia). Quō rĕdămētŭr ămāns, ēt ămōr, quēm cōnsĕrĭt, īpse ēst. *Prosp.* (*Ingr.* II, 170).

† Rĕdāmptrŭŏ, ās, ārĕ, *n.* *Sauter ou Danser à l'exemple de qqn.* *Voy.* Amptruo.

Rĕdārdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se rallumer* (*en parl. de l'amour*). Flāmmă rĕdārdēscĕt, quæ mŏdŏ nūllă fŭĭt. *O.* (*R. Am.* 734. Alii minus bene *recandescet*).

Rĕdārgŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Démontrer qu'une chose est fausse, dévoiler le mensonge, réfuter.* Ādvēnĭt quī vēstrā dĭēs mŭlĭēbrĭbŭs ārmĭs Vērbă rĕdārgŭĕrēt. *V.* Vērīs fālsă rĕdārgŭĭt. *Boet.* (5, 4). Ōccīdăt ōmnĕ vĭgēns, fīnīsquĕ rĕdārgŭăt ōrtă. *Alcim.* (III, 197). SYN. Rĕfēllŏ, rĕfūtŏ, dētĕgŏ, ōstēndŏ, ārgŭŏ.

† Rĕdaūspĭcŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Réintégrer.* Rĕdaūspĭcāndum ēsse īn cătēnās dēnŭō. *Pl.* (*Captiv.* III, 5, 109).

† Rĕddĭbŏ, *arch. pour* Reddam. Ĕgŏ sērvābō, quăsī sĕquēstrī dĕtĭs : neūtrī rēddĭbŏ. *Pl.* (*fragm.* apud *Non.* 10, 28, et *Prisc.* 692).

Rēddĭdī, *parf. de* Reddo.

Rēddĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Reddo. *Rendu.* Rēd-

dĭtăque Eūrȳdĭcē sŭpĕrās vĕnĭēbăt ăd aūrās. *V.* Vōx rĕddĭtă fērtŭr ăd aūrēs. *Id.* Lātĭō rēddĭtă vōtă Jŏvī. *O.* Spīrăt Ăpēllēā rēddĭtŭs ārtĕ Mĕmŏr. *M.* (XI, 10).

Rēddŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Rendre, restituer.* Ērēptūm rēddī sĭbĭ pōscĭt hŏnōrēm. *V.* Ēt sătă cūm mūltō fœnŏrĕ rēddĭt ăgĕr. *O.* Quæ tū rēddĭdĕrĭs, ĕgŏ prīmūs pōcŭlă sūmăm. *Id.* SYN. Rēstĭtŭō, rĕfĕrŏ, rĕpōnŏ, trādŏ. || *Payer (ce qu'on doit).* Ēt quūm sōlēnnĭă vōtă Rēddēmŭs nȳmphīs. *V.* Lāncĭbŭs ēt pāndīs fūmāntĭă rēddĭmŭs ēxtă. *Id.* Āt pĕdēs ēxsĕquĭās rēddĭt ĕquēsquĕ dŭcī. *O.* Rēddĕrĕque āntīquō mēnstrŭă tūră Lărī. *Tib.* (I, 3, 34). Dāmnātŭs dēmŭm, vī cŏāctŭs rēddĭdĭt Dŭcēntōs mīllĕ phlīppūm. Tāntŭm dēbŭĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 37. Græcum est ἀποδοῦναι). SYN. Sōlvŏ, ēxsōlvŏ, pērsōlvŏ, rĕfĕrŏ, fĕrŏ, dō. || *Rendre quelqu'un (qui était éloigné ou mourant).* Rēddĕrĭs heū! quāntō fātōrūm mūnĕrĕ nōbīs, Gūstātā Lēthēs pænĕ rĕmīssŭs ăquā! *M.* (VII, 46). Lāĭŭs, īmmītī quēm jām dĕŭs ālĕs Ăvērnō Rēddĭdĕrăt. *St.* Fīnītīs ănĭmūm rēddĕre ămōrĭbŭs. *H.* SYN. Rĕdōnŏ, rĕmīttŏ, rĕvŏcŏ. || *Rendre, envoyer en retour.* Pŏtēstās Rēddĕrĕ tēlă fŭĭt. *St.* SYN. Rĕmīttŏ. || *Rendre, traduire.* Nēc vērbūm vērbō cūrābĭs rēddĕrĕ. *H.* || *Répéter, réciter.* Ūt pŭĕrūm crēdās sævō dīctātă măgīstrō Rēddĕrĕ. *H.* Nūptă jām dīcēs : Ĕgŏ dīs ămīcūm Rēddĭdī cārmĕn. *Id.* SYN. Rĕpĕtŏ. || *Faire entendre, émettre, dire; absolt. Répondre.* Nēc rēspōnsă pŏtēst cōnsŭltŭs rēddĕrĕ vātēs. *V.* Nōtās aūdīre ēt rēddĕrĕ vōcēs. Rēddĭdĭt ūnă bŏūm vōcĕm. *Id.* Dehīnc tālĭă rēddĭt. *St.* Quūm tālĭă rēddĭdĭt hōspēs. *O.* SYN. Rĕfĕrŏ, ēdŏ. *Voy.* Respondeo, Loquor. || *Rendre (un son).* Jānŭă quæ vērsō strīdōrēm cārdĭnĕ rēddĭt. *O.* Chōrdă sŏnūm rēddĭt. *H.* SYN. Mīttŏ, dō, etc. || *Rendre un fluide.* Rēddĭt spĕcŭs ātrī vūlnĕrĭs ūndăm Spūmāntēm. *V.* (Et *Ov. R. Am.* 437). SYN. Mīttŏ, ēmīttŏ, ĕgĕrŏ, etc. || *Enfanter.* Flāmmĭfĕrām plēnō rēddĕrĕ vēntrĕ făcēm. *O.* *Voy.* Gigno. || — ănĭmăm, vītăm, etc. *Rendre l'âme, mourir.* Hānc ănĭmăm văcŭās rēddēmŭs ĭn aūrās. *O.* Ātque ŭtĭnām prō tē vītăm tēcūmquĕ lĭcērĕt Rēddĕrĕ! *Id.* Hānc pŏtŭī bĕnĕ rēddĕrĕ lūcēm. *Id.* *Voy.* Morior. || — jūră. *Rendre la justice.* Nūllŭs ĕrăt jūstīs rēddĕrĕ jūră lăbŏr. *O.* Rēddĕrĕ jūră fŏrō. *St.* (Et *Phæd.* IV, 12). || — rătĭōnēm. *Rendre compte.* Tĭbi ĕgŏ rătĭōnēm rēddăm? *Pl.* (*Aul.* I, 1, 6). *Voy.* Ratio. || *Reproduire qqn, ressembler à.* Lūx æmŭlă vūltūm Rēddĭdĭt, ēt sĭmĭlēm tāndēm sē vīdĭt ĭn aūrō. *St.* Ēt quī tē nōmĭnĕ rēddĕt, Sīlvĭŭs Ænēās. *V.* Rēddēntĭă fōrmăm Ōră tŭăm lăcĕrās. *Sil.* SYN. Rĕfĕrŏ, ēxhĭbĕŏ, ēxprĭmŏ. || *Rendre (tel), faire.* Nōtūm sī cāllĭdă vērbūm Rēddĭdĕrīt jūnctūră nŏvūm. *H.* Sī mĕlĭōră dĭēs, ūt vīnă, pŏēmătă rēddĭt. *Id.* Mūltāque īnsīgnēm rēddĭdĭt ārtĕ. *V.* Ālbŭlă, quēm Thȳbrīn mērsŭs Tĭbĕrīnŭs ĭn ūndā Rēddĭdĭt. *O.* SYN. Ēffĭcĭŏ, făcĭŏ, præstŏ. || — mē, *et* Rēddŏr. *Être rendu à, revenir.* Ēt lūx quūm prīmūm tērrīs sē crāstĭnă rēddĕt. *V.* Dīscēdăm, ēxplēbō nŭmĕrūm, rēddārquĕ tĕnēbrīs. *Id.* Tūm rēddĕrĕ sēsē Fēstīnānt ĕpŭlīs. *Sil.* (*Id.* XVI, 278). *Voy.* Redeo. || *Qqf. Remettre.* Ĭbĭ Dŏmĭnŭs... rēddĕre ălĭās nĕvōlt. *Pl.* (*Most.* I, 2, 28, tegulas. Cf. *Non.* 4, 392). || *Donner.* Nūnc tēmpŭs, ămīcī : Rēddĭte ŏpēm. *St.* SYN. Dō, āffĕrŏ. || *Donner, attribuer.* Quævĕ sīt ōllīs Rēddĭtă mŏbĭlĭtās măgnūm pĕr ĭnānĕ mĕāndī. *Lr.* (II, 63). Sī nūllă cŏlōrĭs prīncĭpĭīs ēst Rēddĭtă nātūră. (*Ib.* 757.) SYN. Dō, trĭbŭŏ. || † *Faire, exécuter.* Plūtēōs ēxcūdĭt, tēctāque ēt tēstūdĭnēs Rēddĭt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 392, qui vertit *facere.* Vulgo *excutit,* claudicante versu. Emendationem meam recepit *Corpet,* ed. *Lucil.,* 1845).

† Rēddūcŏ. *Voy.* Reduco.

Rĕdēmī, *parf de* Redimo.

Rĕdēmptĭŏ, ōnĭs, *f. Eccl. Rédemption.* Rōmānŭs īnquĭt : Hŏmĭnĭs hæc rĕdēmptĭo ēst. *Prud.* (*Peri.* 10, 587). Pēr quam ēst sē nāscī dīgnātă Rĕdēmptĭŏ mūndī. *Fort.* (VIII, 6 *bis,* 321).

Rĕdēmptŏr, ōrĭs, *m. Entrepreneur de travaux publics.* Fēstīnāt călĭdŭs mūlīs gĕrŭlīsquĕ rĕdēmptŏr. *H.* Sæpĕ rĕdēmptōrĭs prōdĕrĕ fūrtă sŏlĕt. *M.* (XIV, 92). || *Eccl. Le Rédempteur.* Ēt pŭĕr Rĕdēmptŏr ōrbĭs ōs săcrātūm prōtŭlĭt. *Prud.* (*Cath.* 9, 21). Nātūræ ūt nōstræ Chrīstŭs caūsæquĕ Rĕdēmptŏr. *Prosp.* (*Epig.* 63, 5. Et *Fort. V. S. M.* II, 337). *Voy.* Christus.

Rĕdēmptrīx, īcĭs, *f. Eccl. Celui qui rachète.* Ēt sīt rĕdēmptrīx prīmă mēmbrōrum ŏmnĭŭm. *Prud.* (10, 774. Adde *Corip. L. Just.* IV, 298). Nāmquĕ rĕdēmptrīcī pōstquam īn crŭcĕ Chrīstŭs ădhæsĭt. *Fort.* (in *Notices des Manuscrits,* t. XII, p. 101).

Rĕdēmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Redimo. *Racheté, acheté.* Prĕtĭōquĕ rĕdēmptŭm Māndĕt hŭmō. *V.* Sī quĭs ĕrīt căpĭtĭs mērcēdĕ rĕdēmptŭs. *O.* || *Au fig.* Mōnstrūm nūllā vīrtūtĕ rĕdēmptūm Ā vĭtĭīs. *J.* (4, 2). || *Eccl. Racheté, sauvé.* Nām sī nēmo ūsquam ēst, quēm nōn vĕlīt ēssĕ rĕdēmptŭm. *Prosp.* (*Ing.* II, 88). Īntrāntēs īn rēgnă Dĕī, pĭĕtātĕ rĕdēmptī. *Fort.* (VIII, 6 *bis,* 291).

Rĕdĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ, *n. Revenir, retourner.* Tītȳrĕ, dūm rĕdĕō, brĕvĭs ēst vĭă, pāscĕ căpēllās. *V.* Quīnquĕ grĕgēs īllī bālāntŭm, quīnă rĕdībānt Ārmēntă. Ēxtrēmōs pŭdĕăt rĕdĭīssĕ. *Id.* Cōntrā cōllēgæ jūssă rĕdīssĕ sŭī. *O.* SYN. Rĕvērtŏr, rĕgrĕdĭŏr, rĕmĕŏ, rĕmīgrŏ, rēddŏr, rĕfĕrŏr. PPH. Mē rĕcĭpĭŏ, rēddŏ, rĕfĕrŏ. Sūm rĕdŭx. Pĕdēm, grēssūm, grădūm *ou* vēstīgĭă rĕfĕrŏ, rĕflēctŏ, rĕvŏcŏ, rĕpōrtŏ. Ĭtĕr rĕpĕtŏ, rĕlĕgŏ. Cūrsūs ĭtĕrŏ. Mē rĕdŭcēm rēddŏ, rĕfĕrŏ. Lŏcūm rĕpĕtŏ, rĕvīsŏ. Ĭtĕrŭm, rūrsŭs ădsŭm. Rūrsŭs tēndŏ ăd. VERS. Sī pătrĭōs ūnquăm rĕmĕāssēm vīctŏr ăd Ārgōs. *V.* Vēstīgĭă rĕtrō Ōbsērvătă sĕquŏr. Pĕlăgōquĕ rĕmēnsō Īmprōvīsi ădĕrūnt. Pērplēxum ĭtĕr ŏmnĕ rĕvōlvēns. *Id.* Tē rĕdŭcēm pătrĭæ sēxtă, pătĕr ŏptĭmĕ, brūmă Pācĭfĭcī Lătĭă rēddĭs ăb ūrbĕ Nŭmæ. *M.* Rĕdŭcem ēxpĕtītō līttŏri īmprēssĭt pĕdēm. *Sen.* Rĕdĭtum īn nĕmŏră fĕrăt. *Cat.* || *Au fig.* Īllūc, ūnde ăbĭī, rĕdĕō (scil. post digressionem). *H.* Rūrsŭs ăd īngĕnĭūm rĕdīt. *Ter.* (*And.* I, 1, 46). || *En parl. de choses.* Rĕdĕūnt Sātūrnĭă rēgnă. *V.* Rĕdĕūnt īn aūrūm Tēmpŏră prīscŭm. *H.* Rĕdīt ăgrĭcŏlīs lăbŏr āctŭs īn ōrbēm. *V.* Quĭă vērĕ călŏr rĕdĭt ōssĭbŭs. *Id.* Rĕdĕūnt jām grāmĭnă cāmpīs. *H.* SYN. Rĕvērtŏr, rĕdūcŏr, rĕnāscŏr. || *Revenir, retomber, être réduit.* Nē tĭbĭ rēs rĕdĕānt ăd nĭlūm fūndĭtŭs ŏmnēs. *Lr.* (I, 674). Sæpe īn măgīstrūm scĕlĕră rĕdĭērūnt sŭă. *Sen.* (*Thyest.* 311). SYN. Rĕcĭdŏ *ou* rēccĭdŏ. || *Aboutir.* Hæc nūnc vērba hūc rĕdĕūnt dēnĭquĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 78). Īn ĕūm jām rēs rĕdĭīt lŏcum, ŭt, etc. *Id.* (*Heaut.* II, 3, 118). SYN. Vĕnĭŏ, dēvĕnĭŏ, rĕdĭgŏr. || *Être de revenu.* Ēx pĕcŏrĕ rĕdĕūnt tēr dūcēnă Pārmēnsī. *M.* (IV, 37). || *Revenir par héritage.* Ēa ăd hōs rĕdībăt lēge hērēdĭtās. *Ter* (*Hec.* I, 2, 97). || — ăd mē. *Revenir à soi, se remettre.* Dōnēc dīscūssīs rĕdĕūnt ērrōrĭbŭs ăd sē. *Lr* (IV, 998). Tāndēm rĕprĭme īrăcūndĭam, ātque ăd tē rĕdī. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 8). SYN. Rĕsĭpīscŏ. PPH. Mēntēm, ănĭmŭm rĕcĭpĭŏ, rĕcōllĭgŏ. VERS. Paūlātīm rĕdĭt īn sēnsūs, ănĭmūmquĕ rĕcĕptăt. *Lr.* Ūt prīmūm dīscūssæ ūmbræ, ēt lūx rēddĭtă mēntī. *V.* Mēntēmquĕ rĕcēpĭt. *Id.* Ēt mēns, ēt rĕdĭīt vērĭs īn ōră cŏlŏr. *O.* Hānc ănĭmō nūbēm dŏlŏr īpsĕ rĕmōvĭt, Ēt tāndēm sēnsūs cōnvălŭērĕ mĕī. Lōngōquĕ rĕfēctă Tēmpŏrĕ. *Id.* Rĕcĭpĕ tūrbātūm mălīs, Hĕră, pēctŭs. *Sen.* Rĕmīgrăt ănĭmŭs nūnc dēmŭm mĭhĭ. *Pl* || Ănĭmŭs rĕdĭt. *Reprendre courage.* Istōc vērbo ănĭmŭs

rĕdĭĭt. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 12). Sīc ănĭmī rĕdīrĕ vīrīs. *V. Fl.* Quōndam ĕtĭām vīctīs rĕdĭt īn præcōrdĭă vīrtūs. *V.* || — vĭām. *Refaire le même chemin.* Ītquĕ rĕdītquĕ vĭām tŏtĭēs. *V. Voy.* Eo. || *Pass. unip.* Aūt ăd ārbĭtrūm rĕdītūr. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 79). Ĕpĭdāmnūm pĕdĭbūs rĕdĕūndum ēst mĭhī. *Id.* (*Men. prol.* 49). Dūm stās, rĕdĭtum ŏpōrtŭĭt. *Id.* (*Pers.* III, 3, 43).

† Rĕdĕūndŭs, ă, ŭm. *Dont on doit revenir.* Īntrārūnt cæcæ nōn rĕdĕūndă dŏmūs. (*Ibis*, 376, tecta.)

† Rĕdhālō *ou* Rĕhālō, ās, ārĕ, *n. Exhaler* Tērrăquĕ quūm fūmāns hūmōrĕm tōtă rĕdhālăt. *Lr.* (VI, 523).

Rĕdhĭbĕō, ēs, ērĕ, *arch. Reporter une marchandise de mauvaise qualité, en gén. Rendre.* Sī mălĕ ēmptæ Fŏrĕnt, nōbīs īstās rĕdhĭbēre haūd lĭcĕrĕt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 112. *Id. Merc.* II, 3, 84). Ēxōrtūm rĕdhĭbērĕ prō grātātūr hŏnōrĕm. *P. Petr.* (IV, 319. Cf. *Gell.* 4, 2. *Gloss. Isid.* « Redhibere, *reddere.* »)

† Rĕdhōstĭō, īs, īrĕ. *Rendre la pareille ; reconnaître un bienfait.* (*Næv.* et *Att.* apud *Fest.* Adde *Att.* ap. *Non.* 2, 740, vim redhostit).

† Rĕdī, *arch. pour* Redī. *Dans les Comiques.* Rĕdī vēro ăctūtum : ĕgo īntĕrīm te ăpūd vōs ŏppĕrībŏr. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 106). *Voy.* Abi.

Rĕdĭēns, ĕūntĭs. *Qui revient.* Āŏnĭō rĕdĭēns dēdūcām vērtĭcĕ Mūsās. *V.* Ǣdĕ sŭbūrbānā rĕdĭēns. *O.* Pērquĕ nŏvem ērrāvīt rĕdĕūntīs cōrnŭă lūnæ *Id.* Cōnspēctū rĕdĕūntūm vīsă prŏpīnquō. *Sil.* SYN. Rĕvērtēns. *Voy.* Redux.

Rĕdĭgō, īs, ēgī, āctŭm, ĭgĕrĕ. *Ramener, faire revenir.* Fīlĭă pārvă dŭās rĕdĭgēbāt rūpĕ căpĕllās. *O.* Dīsjēctōsquĕ rĕdēgĭt ĕquōs, jūnxītquĕ trĕmĕntēs. *Lr.* (V, 405). SYN. Rĕdūcō. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Tū rĕdĭge īn mĕmŏrĭām. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 36). SYN. Rĕvŏcō. || *Amener, conduire, et au fig.* Dōnĭcum ăd īntĕrĭtūm gĕnŭs īd mōrtālĕ rĕdēgĭt. *Lr.* (V, 875). Rĕdĭgam ūt, quō sē vŏrtăt, nĕscĭăt. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 73). Ăd īnŏpĭām rĕdĭgăt pătrĕm (*Ib.* 55.) Mēntēmquĕ lȳmphātām Mărĕōtĭcō Rĕdēgĭt īn vērōs tĭmōrēs. *H.* SYN. Ābdūcō, ăgō, ădĭgō, pērtrăhō, cōmpēllō (is). || *Faire rentrer ses créances, faire de l'argent.* Ŏmnēm rĕdēgĭt īdĭbūs pĕcūnĭăm. *H.* Ŏmne ărgēntūm tĭbī rĕdĭgăm. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 23).

Au pass. Rĕdĭgŏr. *Être ramené ou amené, réduit.* Quōd sī cōmmĭnŭās, vīlēm rĕdĭgātūr ăd āssĕm. *H.* Nōn tămĕn ăd nŭmĕrūm rĕdĭgār spŏlĭātă dŭōrūm. *O.* SYN. Āddūcŏr, ăgŏr, rĕdĕō, rĕcĭdō.

Rĕdĭmīcŭlŭm, ī, *n. Ornement de tête ou de cou, à l'usage des femmes, attaches de la mitre, cordon, ruban.* Aūrĕ lĕvēs băccæ, rĕdĭmīcŭlă pĕctŏrĕ pēndēnt. *O.* Aūrĕă mărmŏrĕō rĕdĭmīcŭlă sōlvĭtĕ cōllō. *Id.* Ĕt tūnĭcæ mănĭcās, ĕt hăbēnt rĕdĭmīcŭlă mītræ. *V.* Quī lōngă dŏmī rĕdĭmīcŭlă sūmūnt Frōntĭbūs. *J.* (2, 84). || *Qqf. Comme* Vinculum, Laqueus. (*Plaut. Truc.* II, 4, 41)

Rĕdĭmĭō, īs, ītŭm, īrĕ. *Ceindre, couronner.* Īnfŭlă cuī săcrā rĕdĭmībăt tēmpŏră vīttā. *V.* Mītrā rĕdĭmīrĕ căpīllōs. *O.* Crīnĕm rĕdĭmīrĕ cŏrȳmbīs. *St.* SYN. Cīngō, etc. *Voy.* Corono. || *Entourer.* Pūnĭcă sūrgĕntēs rĕdĭmībăt zōnă păpīllās. *Aus.* (*Epig.* 94). *Voy.* Circumdo.

Rĕdĭmītŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd. Ceint, couronné.* Quām Cĕrĕrī, tōrtā rĕdĭmītūs tēmpŏră quĕrcū. *V.* Bācchĕ răcēmĭfĕrōs hĕdĕrā rĕdĭmītĕ căpīllōs. *O.* SYN. Cŏrōnātŭs, cīnctŭs, præcīnctŭs, ēvīnctŭs. || *En gén. Entouré, orné.* Sīlvīs rĕdĭmītă lŏcă dĕæ. *Cat.* (63, 3. *Ib.* 66, corollis redimita domus). Rĕdĭmītūm mīssīlĕ (de thyrso). *St.*

Rĕdĭmō, īs, ēmī, ēmptŭm, ĭmĕrĕ. *qqf. Acheter de nouveau.* Mĭhī pāllām rĕddăt, quām dūdūm dĕdī ; Ălĭam īllī rĕdĭmām mĕlĭōrĕm. *Pl.* (*Men.* IV, 2 109). || *Racheter un prisonnier.* Sī tĭbi ăb Ātrīdā prĕtĭō rĕdĭmēndă fŭīssĕm. *O.* Tū rĕdĭmēs mē, sī me hōstēs īntērcēpĕrīnt? *Pl.* (*As.* I, 1, 93). || *En gén. Racheter, délivrer, sauver.* Sī frātrēm Pōllūx āltērnā mōrtĕ rĕdēmĭt. *V.* Ūt cōrpūs rĕdĭmās, fērrūm pătĭērĭs ĕt īgnēs. *O.* Nĕc tē pūgnāntĕm tŭă, Cȳllărĕ, fōrmă rĕdēmĭt. *Id.* SYN. Līběrō, ēxĭmō. || *Racheter qq ch. par un échange.* Sī mĕă mōrs rĕdĭmēndă tŭā. *O* SYN. Rĕpēndō. || — cūlpăm, scĕlŭs. *Racheter un faute.* Ūt sŭă pēr nōstrām rĕdĭmăt pērjūrĭă pœnām *O.* SYN. Rĕpēndō. || *Réparer.* Præcīpĭtānt, rĕdĭmūnt quĕ mŏrās. *St.* SYN. Sārcĭō, rĕsārcĭō. || *Acheter.* Ē rĕdĭmūnt sōlī cārmĭnă dōctă cŏquī. *M.* (VI, 60). *Voy.* Emo. || *Entreprendre des travaux publics. Voy.* Redemptor.

Rĕdīntĕgrātĭō, ōnĭs, *f. Voy.* Integratio.

Rĕdīntĕgrō, ās, ārĕ. *Comme* Integro.

† Rĕdīnūnt, *arch. Pour* Redeunt. (*Ennius* apud *Fest.*)

† Rĕdĭpīscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Ravoir.* Cōndălĭūm tē rĕdĭpīscī pōstŭlās? *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 15).

† Rĕdīscō, īs, ĕrĕ. *Rapprendre.* Vīvĭfĭcātūs ĕnīm, grēssūm mĕdĭtāndō rĕdiscēns. *Fort.* (*V. S. M.* I, 196)

Rĕdĭtĭō, ōnĭs, *f. Retour.* Quĭd hūc rĕdĭtĭo ēst? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 4. Et *Pl. Most.* II, 1, 30).

Rĕdĭtūrŭs, ă, ŭm, *de* Redeo. *Qui doit revenir.* Flūmĭnăque īn fōntēs cūrsū rĕdĭtūră sŭpīnō. *O.*

Rĕdĭtŭs, ūs, *m. Retour.* Vōtūm prō rĕdĭtū sĭmŭlānt. *V.* Vēlă cărēnt rĕdĭtū. *O.* Rĕdĭtūs ābscīndĕrĕ dūlcēs. *H.* Hī nōstrī rĕdĭtūs! *V.* SYN. Rĕgrĕssŭs, rĕcūrsŭs. EP. Ōptātŭs, sērŭs, fēlīx. || *Revenu.* Āt rĕdĭtūs jām quīsquĕ sŭōs ămăt. *O.* Aūt pŏpŭlī rĕdĭtūs pŏsĭtām cōmpōnĕt ăd hāstăm. *Id.* SYN. Prōvēntŭs, *qqf.* vēctīgăl.

Rĕdĭvĭæ *ou* Rĕdŭvĭæ, ārŭm, *f. pl. Peau qui s'arrache près des ongles, envies.* || *Au fig.* Lāssĭtūdō cōnsērvūm, rĕdĭvĭæ flăgrī. *Titin.* (ap. *Fest.* Aliter *Gloss. Isid.* « Redubias, *reliquias.* » Et *Gloss. Placid.* p. 497 : « *Redubiæ* dicuntur spolia serpentum, etc. » Quæ omnia ad *Titinii* locum facere possunt).

† Rĕdĭvĭōsŭs, ă, ŭm. *Dont la peau s'arrache, au fig. Qui a des aspérités.* Scābra īn lĕgĕndō, rĕdĭvĭōsăve ŏffĕndēns. *Læv.* (ap. *Fest.* in v. *Rediviam*).

Rĕdĭvīvŭs, ă, ŭm. *Qui renaît, revit.* Ǣstŭăt, ĕt vēnīs sānguĭs rĕdĭvīvŭs ĭnūndăt. *Cl.* (*Phœn.* 68). Vĕlŭt ēxhaūstā rĕdĭvīvŭs pūllŭlĕt ārcā Nūmmŭs. *J.* (6, 362. Utrubique legitur et *recidivus.* Quo differant, vid. in v. *Recidivus*). SYN. Rĕnāscēns, rĕnātŭs, rĕpărātŭs, rĕnŏvātŭs, rĕsūrgēns. PPH. Ăd vītăm, ā mōrtĕ rĕvŏcātŭs. Sŭpĕrīs aūrīs rĕddĭtŭs. PHR. Pæŏnĭīs rĕvŏcātum hērbīs. *V.* Gūstātā Lēthēs pœnĕ rĕmīssŭs ăquā. *M.* Īnfērnīs rĕvŏcātŭs ăb ūmbrīs. *O.* Sūrgēns ā mōrtĕ Creātŏr. *Alc.* Pătĕt ĕccĕ sĕpūlchrŭm. Dēsĕrŭīt văcŭūm vīctă quōd mōrtĕ rĕsūrgēns. *Id. Voy.* Revivisco.

Rĕdō, ōnĭs, *m. Sorte de petit poisson.* Ēt nūllō spīnæ nŏcĭtūrŭs ăcūmĭnĕ rĕdŏ. *Aus.* (*Mos.* 89).

Rĕdŏlēns, tĭs. *Qui a de l'odeur.* Ērĭpĭtūr, nĕc mēllă thȳmī rĕdŏlĕntĭă flōrĕ. *O.* Ārcānō rĕdŏlĕntĕm nēctărĕ rōrĕm. *V. Fl. Voy.* Olens. || — grăvĭtĕr. *Qui a une odeur forte.* Fīlă Tărĕntīnī grăvĭtĕr rĕdŏlĕntĭă pōrrī. *M.* (XIII, 18). SYN. Grăvĕŏlēns.

Rĕdŏlĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Avoir de l'odeur.* Fērvĕt ŏpŭs, rĕdŏlēntquĕ thȳmō frāgrāntĭă mēllă. *V. Voy.* Oleo. || *Avec l'acc.* Īllă tŭās rĕdŏlēnt, Phĭnĕū, mĕdĭcāmĭnă mēnsās. *O.* Dēlĭcĭās Nīnī vōs rĕdŏlētĕ, nŭrūs. *M.* (XIV, 59).

Rĕdōnō, ās, ārĕ. *Rendre.* Quīs tē rĕdōnāvīt Quĭrītēm Dīs pătrĭīs Ītălōquĕ cœlō? *H. Voy.* Reddo.

† Rĕdūcĕ, *pour* Reduc. (*Ter. Hec.* IV, 2, 29.)

Rĕdūcō, īs, xī, ctūm, cĕrĕ *Ramener, faire re-*

venir. Ōmĭnă nī rĕpĕtānt Ārgīs, nūmēnquĕ rĕdūcānt. *V*. Vēspĕr ŭbi ē pāstū vĭtŭlōs ād tēctă rĕdūcĭt. *Id*. SYN. Rĕdĭgŏ, rĕtrăhŏ, rĕvŏcŏ. PPH. Rĕdūcēm sīstŏ. *Cat*. || — ūxōrēm. *Reprendre une épouse*. Rĕdūce ūxōrem, āc nōli ādvōrsārī mĭhī. *Ter*. (*Hec*. IV, 4, 32). || *Reconduire quelqu'un*. Quāntā rĕdūcī Rēgŭlūs sŏlēt tūrbā. *M*. (II, 74). SYN. Dēdūcŏ. || *Au fig. Ramener, rendre*. Cōllēctāsquĕ fŭgāt nūbēs, sōlēmquĕ rĕdūcĭt. *V*. Frōndōsă rĕdūcĭtŭr æstās. *Id*. Nōn ăvĭūm cĭthărǣquĕ cāntūs Sōmnūm rĕdūcēnt. *H*. Rĕdūcĕrĕ fēbrĭm. Tū spēm rĕdūcĭs mēntĭbŭs ānxĭīs. *Id*. SYN. Rēddŏ, rĕvŏcŏ, rĕfĕrŏ, rēstĭtŭŏ, rĕvĕhŏ. || — īn grātĭăm. *Remettre en grâce*. Jāmdūdūm rēs rĕdūxĭt me īpsa īn grātĭăm. *Ter*. (*And*. V, 4, 45). || *Reproduire, faire revivre*. Cūjūs prīscă grăvēs lĭnguă rĕdūxĭt ăvōs. *M*. (VII, 47). SYN. Rēddŏ, rĕfĕrŏ. || *Ramener en tirant ou en arrière*. Rĕdūcānt Ōrdĭnĭbūs gĕmĭnīs ād fōrtĭă pēctŏră rēmōs. *O*. Tĭmĭdāsquĕ rĕdūcĕrĕ plāntās. *Id*. Pŭdĭbūndăquĕ lōngē Ōră rĕdūcēntēm. *St*. SYN. Rĕtrăhŏ, etc. *Voy. ce mot*. || *Au fig*. Mēque īpsĕ rĕdūcŏ, Ā cōntēmplātū sūbmŏvĕōquĕ mălī. *O*. Sŏcĭōs ā mōrtĕ rĕdūxī. *V*. || *Oqf. Amener*. Fīngĭt, ĕt īn fōrmām, quāntām căpĭt īpsă, rĕdūcĭt. *O*. Lăcrĭmǣ Rĕdūcūnt ănĭmum... ād mĭsĕrĭcōrdĭăm. *Ter*. (*And*. III, 3, 27). SYN. Āddūcŏ. || † *arch*. Rēddūcŏ *ou* Rĕdūcŏ. Ūnde ănĭmālĕ gĕnūs gĕnĕrātim īn lūmĭnă vītǣ Rēddūcĭt Vĕnŭs? aūt rēddūctūm dǣdălă tēllūs, etc. *Lr*. (I, 228. *Id*. IV, 990, et V, 1336). Cētĕrūm dē rēddūcēnda īd făcĭās, etc. *Ter*. (*Hec*. III, 3, 31. Cf. *Prisc*. 568 : « *Addo*, *Reddo*, *Redduco*, quod etiam *Reduco* dicitur. » Id etiam fusius confirmat *Cassiod*. ed. *Putsch*. p. 2314. Unde scripturam *Redduco* sine causa multi spernunt).

Rĕdūctŭs, ă, ŭm. *Ramené, rendu*. Sērvātam ōb nāvēm lǣtūs sŏcĭōsquĕ rĕdūctōs. *V*. || *Ramené en arrière*. Dūrōsquĕ rĕdūctā Lĭbrāvĭt dēxtrā (cæstus). *V* Spūmārĕ rĕdūctīs Cōnvūlsūm rēmīs (æquor). Īnquĕ sĭnūs scīndĭt sēse ūndă rĕdūctōs. *Id*. Paūlūmquĕ rĕdūctīs Pāssĭbŭs. *V. Fl*. || *Éloigné, retiré*. Aūt īn rĕdūctā vāllĕ, mūgĭēntĭŭm. *H*. Īn vāllĕ rĕdūctā. *V* (*Gloss. Isid*. « Reducta, *concava*, *depressa*. » SYN Rĕmōtŭs, sēcrētŭs, etc. || † Rēddūctŭs. *Voy*. Reduco

Rĕdūncŭs, ă, ŭm. *Recourbé, crochu*. Ăvĭs pēnnīs rōstrōquĕ rĕdūncō. *O*. *Voy*. Uncus.

Rĕdūndāns, tĭs. *Qui déborde, débordé*. Āmnĕ rĕdūndāntī, fōssā mădēbăt ăquā. *O*. Quī sŭbĭtīs aūctō flūvĭīs tōrrēntĕ rĕdūndāns. *P. Nol*. (23, 418). SYN. Ēxūndāns, ĕffūsūs, stāgnāns. || *Au fig. Excessif* SYN. Lūxŭrĭāns.

Rĕdūndātŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd*. Sīvĕ rĕdūndātās flūmĭnĕ cōgĭt ăquās. *O*. (*Id. Fast*. VI, 402)

Rĕdūndŏ, ās, ārĕ, *n*. *Déborder*. Prātă rĭgēt fōns īntērdūm, cāmpīsquĕ rĕdūndēt. *Lr*. (V, 603. *Id*. VI, 712). Gŭttŭrĕ făc plēnō sūmptă rĕdūndĕt ăquă. *O*. SYN. Ēxūndŏ, ăbūndŏ, stāgnŏ, sŭpērflŭŏ. || *Au fig. Découler, abonder, regorger*. Rĕdūndăt aūrum āc thēsaūrī pătēnt. *Lucil*. (apud *Non*. 4, 400). Mūltōquĕ rĕdūndăt Ēlŏquĭō. *Cl*. SYN. Ăbūndŏ, āfflŭŏ, sŭpērflŭŏ. || *Revenir à, appartenir, retomber sur*. Sī scĕlŭs ēst, īn mē cōmmīssī pœ̄nă rĕdūndĕt. *O*. Prŏpĭnquī mūnĕra ād nōstrōs lărēs Scēptrī rĕdūndēnt. *Sen*. (*OEdip*. 690). SYN. Rĕdĕŏ, rĕlābŏr, pērtĭnĕŏ *ou* rĕcĭdŏ. || *Oqf. Act*. Pāndĭs tālĭă faūcĭbūs rĕdūndăt (scil. copiose dicit). *St*. Pūrō fōntĕ rĭgāns, nēctār dē faūcĕ rĕdūndăt. *Fort*. (VII, 17, 9).

Rĕdŭvĭǣ. *Voy*. Rediviæ.

Rĕdūx, ŭcĭs, *m. f*. *Qui ramène, qui préside au retour*. Ēt sŭă dēt Rĕdūcī vīr mĕŭs ārmă Jŏvī. *O*. Aūrĕă Fōrtūnǣ Rĕdūcī sī tēmplă prĭōrēs Ōb rĕdĭtūm vōvērĕ dŭcūm. *Cl*. (*Cons*. VI *Honor*. 1. Adde *Mart*. VIII, 65). || *Ordint. Qui est de retour, revenu, sauvé*. Nāmquĕ tĭbī rĕdŭcēs sŏcĭōs clāssēmquĕ rĕlātām Nūntĭŏ. *V*. Quǣ caūsă lētī? rĕdŭcĕ cūr mŏrĭtūr vĭrō ? *Sen*. (*Hipp*. 856). Līttŏră Thēssălĭǣ rĕdŭcī tĕtĭgīssĕ cărīnă. *O*. SYN. Rĕvērsŭs, rĕddĭtŭs, rĕdūctŭs, rĕdĭēns, īncŏlŭmĭs, sērvātŭs. || *Qui se renouvelle*. Nūnc cōnsŭl, prǣtōrvĕ tĕnēt, rĕdŭcēsquĕ chŏrēǣ. *M*. (X, 70). Rĕdŭcīsquĕ pārāns ēxōrdĭă fōrmǣ (Phœnix). *Cl*.

Rĕdūxī, *parf. de* Reduco.

Rĕfēcī, *parf. de* Reficio.

Rĕfēctŏr, ōrĭs, *m*. *Réparateur*. Vīrque ūnŭs rĕsĭdēt gĕnĕrĭs pŏpŭlīque rĕfēctŏr. *Hil. Pict*. (*Gen*. 187).

Rĕfēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Reficio. *Réparé, remis, qui revient à soi, reprend ses forces, guéri*. Jāmquĕ rĕfēctă Jŏvī (Io, scil. ad humanam formam revocata). *V. Fl*. Ārmīs ănĭmīsquĕ rĕfēctī. *V*. Lōngōquĕ rĕfēctă Tēmpŏrĕ (Procris). *O*. Ēt vīrēs flāmmă rĕfēctă căpĭt. *Id*. Ārtĕ rĕfēctŭs Tēlĕphŭs Ǣmŏnĭă. *St*.

Rĕfēllŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Réfuter*. Ēt sōlŭs fērrō crīmĕn cōmmūnĕ rĕfēllām. *V*. Nĕquĕ tē tĕnĕō, nĕquĕ dĭctă rĕfēllŏ. *Id*. Tūm si īd fălsūm fŭĕrăt, fīlĭŭs Cūr nōn rĕfēllĭt? *Ter*. (*Ph*. II, 3, 53). SYN. Rĕfūtŏ, cōnfūtŏ, cŏārgŭŏ, rĕdārgŭŏ, ēxplōdŏ, frāngŏ.

Rĕfērcĭŏ, īs, rsī, rtŭm, rcīrĕ. *Remplir, combler* (*famil. Bourrer*). Mŏdŏ quēm fōrtūnă fŏvēndŏ Cōngēstīs ŏpĭbŭs dōnīsquĕ rĕfērsĭt ŏpīmīs. *Sil*. SYN. Īmplĕŏ, cŭmŭlŏ.

Rĕfĕrĭŏ, īs, īrĕ. *Rendre un coup*. Ēt mē sērvŏlŭm, Quī rĕfĕrīrĕ nōn aūdēbām, vīcĭt. *Ter*. (*Ad*. IV, 2, 27). Pătĭtŏr tŭ ĭtēm, quum ĕgŏ tē rĕfĕrĭăm. *Pl*. (*As* II, 2, 108). || *Réfléchir, refléter, répercuter*. Ŏppŏsĭtā spĕcŭlī rĕfĕrītŭr ĭmāgĭnĕ Phœbŭs. *O*. SYN. Rĕpērcŭtĭŏ.

1. Rĕfĕrŏ, ērs, rēttŭlī (*mieux que* rĕtŭlī), rĕlātŭm, rĕfērrĕ. *S'en aller en emportant*. Nūnc dŏmum hæc āb ǣdĕ Vĕnĕrīs rĕfĕrŏ văsă. *Pl*. (*Pœn*. IV, 2, 25). *Voy*. Aufero. (*Pour le Parfait, voy. Cassiod*. p. 2314: « *Re* præpositio nonnunquam, quum ad consonantes accedit, geminat illas... ut *cado*, *reccido*; *tuli*, *rettuli*. ») || *Porter en arrière, tirer*. Rūrsūsquĕ rĕfērrī Vāgīnā jūssūrum ēnsēs. *Sil*. SYN. Rĕtrăhŏ, rĕdūcŏ. || — pĕdĕm, grădŭm. *Reculer*. Tūrbātūm vīsō rēttŭlĭt ānguĕ pĕdĕm. *O*. Rēttŭlĭt īllĕ grădūs. *Id*. Fĕrōquĕ vīsō, rēttŭlĭt rĕtrō pĕdĕm. *Ph*. *Voy*. Recedo. || — mē, pĕdĕm, vēstīgĭă. *Revenir*. Ēccĕ aūtem Īnăchĭīs sēsĕ rĕfĕrēbăt ăb Ārgīs. *V*. Ād sŏcĭōs paūlūm sē rēttŭlĭt hērōs. *V. Fl*. Jāmquĕ, pĕdēm rĕfĕrēns, cāsūs ēvāsĕrăt ōmnēs. *V*. *Voy*. Redeo. || *Remmener, remporter*. Ō nāvĭs, rĕfĕrēnt īn mărĕ tē nŏvī Flūctūs! *H*. SYN. Rĕdūcŏ, rĕpōrtŏ. || *Apporter de nouveau*. Ēt īs quī scrīpsĭt hānc (comœdiam), ōb ĕām rēm nōlŭĭt ĭtĕrūm rĕfērrĕ. *Ter*. (*Hec. prol*. 1, 6). || *Rapporter, ramener, reporter*. Rătēm Ǣstŭs, rĕsīstēns rēmĭgi ĕt vēlō, rĕfērt. *Sen*. (*Thyest*. 438). Sēdĭbŭs hūnc rĕfĕr āntĕ sŭīs, ĕt cōndĕ sĕpūlchrō. *V*. SYN. Rĕpōrtŏ, rĕdūcŏ. || *Au fig*. Ǣnēān ănĭmō nōxquĕ dĭēsquĕ rĕfērt. *O*. Ō mĭhĭ prǣtĕrĭtōs rĕfĕrăt sī Jūpĭtĕr ānnōs! *V*. SYN. Rĕdūcŏ, rĕvŏcŏ, rēddŏ. || *Réfléchir, répercuter*. Sīc spĕcŭlō sĭmĭlēm fōrmă rĕprēssă rĕfērt. *Fort*. (VII, 17, 8). || *Représenter, reproduire*. Pārvŭlŭs.... Ǣnēās, quī tē tāntum ōrĕ rĕfērrĕt. *V*. Sĭmĭlīsquĕ mĭnācī Tēmpŏrĭs īllĭūs vūltūm rĕfĕrēbăt Ăchīllēs. *O*. SYN. Rēddŏ, ēxprĭmŏ, ēxhĭbĕŏ, sĭmĭlŏ. || *Reproduire un usage*. Hūnc mōrem, hōs cūrsūs ātque hæc cērtāmĭnă prīmŭs Rēttŭlĭt. *V*. || *Renouveler*. Fās īmpĭă bēllă rĕfērrĕ Bŏĭōrūm pŏpŭlīs. *Sil*. Sērvĭtĭō sī tām făcĭlēs, cūr bēllă rĕfērtĭs? *Id*. SYN. Rĕnŏvŏ, rĕsūmŏ, etc. || *Rendre, vomir*. Cūm sānguĭnĕ mīxtă Vīnă rĕfĕr mŏrĭēns. *V*. SYN. Vŏmŏ. *Voy. ce mot*. || *Renvoyer des injures, riposter*. Hæc ŏpprŏbrĭă nōbīs Ēt dīcī pŏtŭīsse, ēt nōn pŏtŭīssĕ rĕfērrī. *O*. SYN. Rĕgĕrŏ.

rĕpōnō. || *Raconter, rapporter.* Mōnstră dēīm rĕfĕrō. *V.* Hōrrēscō rĕfĕrēns. *Id.* Scītārīs dīgnă rĕlātū. *O. Voy.* Narro. || *Répondre.* Tālĭă vōcĕ rĕfērt. *V.* Īllĕ rĕfērt : Ō lūx īnmēnsī pūblĭcă mūndī. *O. Voy.* Respondeo. || *Dire.* Quĭă rēttŭlĭt hērōs Ēssĕ Jŏvĭs prŏnĕpōs. *O. Voy.* Dīco. || *Chanter, célébrer.* Ēt jŭvĕnūm cūrās ēt lībĕră vīnă rĕfērrĕ. *H. Voy.* Cano. || *Se rappeler, réfléchir à.* Sæpĕ rĕfēr tēcūm scĕlĕrātæ făctă pŭēllæ. *O.* Ēt quāntō, sī fōrtĕ rĕfērs, præsēntĭŏr īpsĕ. *Id.* Hōc sī mŏlēstŭs īlle ăd ănĭmūm rēttŭlĭt. *Ph. Voy.* Memini, Meditor. || *Tourner, retourner, ramener, remettre, et au fig.* Hæsĭt, ĕt ăd jŭvĕnēm pāllēntĭă rēttŭlĭt ōră. *V. Fl.* Cōnsĭlĭă īn mĕlĭūs rĕfĕrĕt. *V.* Mūltă.... Rēttŭlĭt īn mĕlĭūs. *Id.* SYN. Vērtŏ, cōnvērtŏ, rĕdūcŏ. || — grātĭăm. *Témoigner sa reconnaissance.* Rĕfĕrātūr grātĭă făctīs. *O.* SYN. Rĕpēndŏ. || — vĭcēm. *Rendre la pareille.* Ūt pŭtŏ, nōn pŏtĕrīs īpsă rĕfērrĕ vĭcēm. *O.* || — ăccēptūm. *Se reconnaître redevable, attribuer à.* Ăccēptūm rĕfĕrō vērsĭbŭs, ēssĕ nŏcēns. *O.* || *Relativement au parf.* Rettuli, *voy.* Reperio.

Au pass. Rĕfĕrŏr. *Être ramené, revenir.* Pĕnĭtūsquĕ dătīs rĕfĕrūntūr hăbēnīs. *V.* Lĭbўcās vēntō rĕfĕrūntūr ăd ōrās. *O.* Rūrsŭs īn āntīquās rĕfĕrūntūr rēllĭgĭōnēs. *Lr.* (V, 87). SYN. Rĕdĕō, rĕdūcŏr, *qqf.* rĕlābŏr, rĕcĭdŏ. *Voy.* Redeo. || *Autres sens. Voy. le précéd.*

2. Rēfĕrt, rēfērrĕ, *n. unip. Il importe.* Quūm rēfērrĕ nĕgās quālī sĭt quīsquĕ părēntĕ. *H.* Nĕque ĕnĭm nŭmĕrō cōmprēndĕrĕ rēfērt. *V.* Prætĕrĕā, māgnī quŏd rēfērt, sēmĭnă quæquĕ. *Lr.* (II, 760). Nām quĭd ĭd rēfērt mĕā? *Pl.* (*Curc.* III, vs. 25). Nūm vērĭtūs? quĭd rētŭlĭt? *Ter.* (*And.* III, 2, 16). SYN. Īntĕrēst, āttĭnĕt, pērtĭnĕt.

Rĕfērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Refercio. *Rempli.* Tērquĕ nĕgātūrīs cēră rĕfērtă nŏtīs. *O.* Scĕlĕrūmquĕ rĕfērtă Dīvĭtĭīs (puppis). *Cl. Voy.* Plenus. || *Absolt. Bien fourni, opulent.* Quās quĭă rĕfērtă vīx dŏmŭs găzās căpĭt. *Sen.* (*Med.* 485). SYN. Laūtŭs, etc.

Rĕfībŭlŏ, ās, ārĕ. *Déboucler, délier.* (*Mart.* IX, 28, 12.)

Rĕfĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Refaire, réparer, restaurer.* Āt lăcĕrās ĕtĭām pūppēs fŭrĭōsă rĕfēcī. *O.* Rōmānĕ, dōnēc tēmplă rĕfēcĕrĭs. *H.* SYN. Rĕnŏvŏ, rēstĭtŭŏ, īnstaūrŏ, rēstaūrŏ, rĕpărŏ. || *Remplacer, compléter.* Sēmpĕr ĕrūnt quārūm mūtārī cōrpŏră mālīs : Sēmpĕr ĕnīm rĕfĭcĕ. *V.* SYN. Sūpplĕŏ. || *Redonner de la force, remettre, rétablir un malade.* Flōrĭs mē rĕfĭcī vīx pŭtŏ pōssĕ dĕcēm. *O.* Tĕnĕrās aūrōră rĕfēcĕrăt hērbās. *Id.* Aūră pŏlūm rĕfĭcĭt. *St.* Quŏtīdĭānām rĕfĭcĕ naūsĕām nūmmīs. *M.* (IV, 37). SYN. Rĕpărŏ, rĕcrĕŏ. || *Rendre le courage.* Rĕfĭcītque īn prœlĭă pūlsōs. *V.* SYN. Ērĭgŏ.

Rĕfīgŏ, ĭs, xī, xūm, gĕrĕ. *Détacher, arracher.* Sūb dŭcĕ, Pārthōrūm tēmplīs quī sīgnă rĕfīxĭt. *H.* Vōs ātrĭă răptĭm Nūdāte, ēt clўpĕōs īn bēllă rĕfīgĭtĕ căptōs. *Sil. Voy.* Refixus, Vello. || *Au fig. Abolir des lois.* Fīxĭt lēgēs prĕtĭō ātquĕ rĕfīxĭt. *V.* SYN. Rēscīndŏ, ăbŏlĕŏ. *Voy.* Figo. || ? *Ficher de nouveau. Voy. le suiv.*

Rĕfīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Façonner de nouveau, refaire.* Sūffĭcĭūnt, aŭlāsque ēt cērĕă rēgnă rĕfīngūnt. *V.* (*G.* IV, 202. Alii leg. *refigunt.* Sed paulo superius, IV, 179, *dædala* fingere *tecta*). Ēt cōnfrāctă dĭū ăc rĕsŏlūtă rĕfīngĕrĕ vāsă. *Alc.* (III, 364).

Rĕfīxŭs, ă, ŭm, *part. Détaché.* Quānquām clўpĕō Trōjānă rĕfīxō Tēmpŏră tēstātŭs. *H.* Nēptūnī săcrō Dănăīs dē pōstĕ rĕfīxūm (clypeum). *V.* || *Au fig.* Nōn hāstă rĕfīxās Vēndĭt ŏpēs. *Cl.*

Rĕflāgĭtŏ, ās, ārĕ. *Implorer de nouveau.* Pērsĕquāmūr ĕām, ēt rĕflāgĭtēmŭs. *Cat.* (42, 6).

Rĕflātŭs, ă, ŭm. *Refoulé par le vent.* Ēt Tānăīs vērsīs sæpĕ rĕflātŭs ăquīs. *Capel.* (IX, p. 307).

Rĕflēctŏ, *et qqf.* Rēflēctŏ, ĭs, ēxī, ēxŭm, ēctĕrĕ. *Recourber.* Īnquĕ căpŭt crēscĭt, lōngōsquĕ rĕflēctĭtŭr ūnguēs. *O. Voy.* Curvo. || *Tourner en arrière, retourner, détourner.* Clāmōrēm tōllūnt, ēt mōllĭă cōllă rĕflēctūnt. *V.* Āh! quŏtĭēs, lăcrĭmīs vĕnĭēntĭbŭs, ōră rĕflēxī! *O.* Cōmă rĕflēctēns rĕgĭūm tōrtă căpŭt. *Sen.* (*Troad.* 47). SYN. Rĕtōrquĕŏ, īnflēctŏ, flēctŏ. || — ŏcŭlōs. *Regarder en arrière.* Ōdĕrĕ tămĕn, vīsūsquĕ rĕflēctūnt. *V. Fl.* Ŏcŭlōsquĕ rĕflēctūnt. *O. Voy.* Respicio. || — pĕdĕm, etc. *Reculer, revenir.* Īndĕ pĕdēm vīctŏr mūltā cūm laūdĕ rĕflēxĭt. *Cat.* (64, 112). Rĕflēctĕ grēssūm, dūm lĭcĕt. *Sen.* (*Thyest.* 428). *Voy.* Recedo, Redeo. || *Au fig.* Īn mĕlĭūs tŭă, quī pŏtēs, ōrsă rĕflēctās. *V.* Nēc prĭŭs āmīssām rēspēxī, ănĭmūmquĕ rĕflēxī. *Id.* || *Fléchir.* Nĕque īllūm mīsĕrĭcōrdĭă Rĕprēssĭt aūt rĕflēxĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 8). Āt tē rĕflēctăt cōnjŭgĭī nōmĕn săcrūm. *Sen.* (*Ag.* 155). *Voy.* Flecto. || † *Rarement* Rĕflēctŏ, *et neut. S'éloigner, céder, disparaître.* Īnde, ŭbĭ jām mōrbī rĕflēxĭt caūsă. *Lr.* (III, 501).

Rĕflēxŭs, ă, ŭm, *part. Recourbé.* Sŏnŭĭt rĕflēxō clāssĭcūm cōrnū. *Sen.* (*OEd.* 733). *Voy.* Curvus. || *Tourné en arrière, retourné.* Īllām tĕrĕtī cērvīcĕ rĕflēxăm. *V.* Paūlūm cērvīcĕ rĕflēxā. *O.* (Et *Stat. Ach.* I, 382). SYN. Flēxŭs, rĕtōrtŭs, rĕclīnĭs. PHR. Vūltū dēflēxă rĕtrōrsŭm. *Alcim.* || *Tortueux.* Īntĕr rĕflēxās sēmĭtās. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 6). SYN. Tōrtŭs. || *Qqf.* Rĕflēxŭs. Ēt rĕflēxā, prŏpe īn sūmmō flŭĭtārĕ lĭquōrĕ. *Lr.* (IV, 444). Pōnĕ jăcĭt vōlvēns rĕflēxō pōndĕrĕ tūrrĭm. *Sil.* (IX, 596).

Rĕflŏ, ās, ārĕ, *n. Souffler dans un sens contraire.* || † *Respirer de nouveau, revivre.* Pōstquĕ dĭēm quārtūm Lăzărŭs ōrĕ rĕflăt. *Fort.* (VIII, 5, 14). || *Act. Expirer* (*opposé à aspirer*), *rendre.* Āēr Vērbĕrăt, hīc īdēm quūm dūcĭtŭr ātquĕ rĕflātŭr. *Lr.* (IV, 938). Quĭbŭs āntră pĕr pălātī, Crĕpŭlīs rĕflāndă būccīs, Gĕmĭt aūră tībĭālīs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 107). *Voy.* Spiro. || *Exhaler.* Suāvĭŭs ēt rĕcrĕās quām quŏd ărōmă rĕflăt. *Fort.* (VII, 12, 120). || ? *Enfler, gonfler.* Ēt jām cōrnĭpĕdēs, trĕpĭda ăc mŏrĭbūndă rĕflāntēs Cōrpŏră. *St.* (*Th.* VII, 760). || *Ranimer (les morts), faire revivre.* Vīvĕrĕ pīctūrās, ārtĕ rĕflāntĕ, pŭtēs. *Fort.* (III, 7, 36).

Rĕflōrēscŏ, *et qqf.* Rēflōrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Refleurir, et au fig.* Īn pŭĕrām făcĭēm vĕtĕrātă rĕflōrŭĭt æstās. *P. Nol.* (25, 213). Cēlsŭs, ceū prīmā rĕflōrēscēntĕ jŭvēntā. *Sil.*

† Rĕflŭāmĕn, ĭnĭs, *n. Écoulement.* Sīccāvītquĕ sŭō rĕflŭāmĭnă flūxă flŭēntō. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 16. *Ibid.* I, 29).

Rĕflŭēns, ēntĭs. *Comme* Refluus. Ūt mărĕ sōllĭcĭtūm strīdĭt rĕflŭēntĭbŭs ūndīs. *V.* Dēstĭtŭĭt rĕflŭēns mīssās īn bălnĕă clāssēs. *Sid.* (22, 135). || † *Au fig. Qui abonde.* Sēd tămĕn lārgō rĕflŭēns ămōrĕ. *Fort.* (IX, 7, 87).

Rĕflŭŏ, ĭs, ūxī, ūxŭm, ŭĕrĕ, *n. Couler en arrière, refluer, se retirer.* Dīssūltānt rīpæ, rĕflŭĭtque ēxtērrĭtŭs āmnĭs. *V.* Nīlŭs Quūm rĕflŭĭt cāmpīs. *Id.* Ēt rĕflŭūnt ōbstrūctī strāgĭbŭs āmnēs. *Sil.* SYN. Rĕlābŏr, rĕcūrrŏ, rĕcēdŏ. PPH. Rĕtrō fĕrŏr, rĕfĕrŏr. VERS. Rĕvŏcātquĕ pĕdēm Tĭbĕrīnŭs ăb āltō (amnis). *V.* Rĕtrāhĭtquĕ pĕdēm sĭmŭl ūndă rĕlābēns. Āmnĭs ĕt Ădrĭăcās rĕtrō fŭgĭt Aūfĭdŭs ūndās. *Id.* Rīpīs mīrāntĭbŭs, āmnēs Īn fōntēs rĕdĭērĕ sŭōs. *O.* Ād fōntēm vērsā rĕcūrrĕt ăquā. *Id.* Rĕflŭōquĕ pĕr āspĕră lāpsū In sēsĕ rĕdĭt (amnis). *Sil.* Fōntĭque rĕlābĭtŭr āmnĭs. *Id.* Æquŏră frāctă rĕcēdūnt. *V. Fl.* Rĕgĕrĕt īn fōntēm cĭtās Rĕvŏlūtŭs ūndās āmnĭs. *Sen.* In fōn-

tēm rĕflŭō Jōrdānīs gŭrgĭtĕ fērtŭr. *Amœn.* (vs. 57) *Voy.* Reciprocus.

Rĕflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule en arrière, qui se retire.* Ēt, quās Ōcĕānō rĕflŭŭm mărĕ lāvĭt, ărēnās. *O.* Rĕflŭī pūgnārŭnt mōntĭbŭs āmnēs. *Sil.* Ēt rĕflŭō cīrcŭmsŏnă gŭrgĭtĕ Thūlē. *St.* SYN. Rĕflŭēns, rĕlābēns, rĕcūrrēns, rĕvŏlūtŭs. *Voy.* Reciprocus. || *Au fig.* Rĕflŭŭmquĕ mălīgnŭs Cōmmŏdăt īmpĕrĭŭm. *Cl.* || † *Qui abonde, qui a de l'abondance oratoire.* Tū rĕflŭŭs Cĭcĕrō, etc. *Fort.* (VII, 2, 3). *Voy.* Refluens.

Rĕfŏdĭō, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Déterrer.* Sēd tērtĭŭs īllĕ rĕfōdĭt, Rēddĭdĭt ēt dŏmĭnō tālī cūm vōcĕ tălēntŭm. *Juvc.* (IV, 240). *Voy.* Effodio.

Rĕfōrmīdō, ās, ārĕ. *Redouter.* Āntĕ rĕfōrmīdānt fērrŭm; tūm dēnĭquĕ dūră, etc. *V.* Saŭcĭă tāctŭm Mēmbră rĕfōrmīdānt. *O.* *Voy.* Timeo.

Rĕfōrmō, ās, ārĕ. *Rendre la première forme, refaire, réparer.* Sēd prĕmĕ quīdquĭd ĕrĭt, dūm, quŏd fŭĭt āntĕ, rĕfōrmĕt. *O.* Ōrĕ rĕfōrmātŭs prīmōs Ĭŏlāŭs ĭn ānnōs. *Id.* SYN. Rĕfīngō, rĕfĭcĭō, rēddō, rĕvŏcō. || *Au fig.* Nōn ēst ămārŭm, quō rĕfōrmātŭr sălūs. *Prud.* (*Peri.* 10, 503). Nōn hæc nōs ēscă rĕfōrmăt. *Prosp.* (*Ing.* III, 37). || *Former de nouveau.* Spĕcĭēs rĕfōrmānt plūrĭmās ĭn vērsĭbŭs. *T. Maur.* (*Met.* 46).

Rĕfōssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Refodio. *Creusé.* Tēllūrĕ rĕfōssā Ōccūltōs lātĭcēs quærŭnt. *L.* Lēvĭtĕr dĭgĭtīs tēllūrĕ rĕfōssā. (*Moret.* 87.)

Rĕfōtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Ūt vīvīs frŭĕrēntŭr ăquīs; mōx āmnĕ rĕfōtōs. *Aus.* (*Mos.* 343).

Rĕfŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Réchauffer.* Dūmquĕ mănēt cōrpŭs, rĕfŏvēntquĕ fŏvēntquĕ. *O* Prēssă rĕfōvīstī pēctŏră nōstră tŭīs. *Id.* Ādstrīctōs rĕfŏvēt cōmplēxĭbŭs ārtŭs. *L.* *Voy.* Foveo. || *Au fig. Ranimer.* Tĕpĭdōsquĕ rĕfŏvērăt īgnēs (scil. amoris). *O.* Dāt vīrēs rĕfŏvētquĕ dĕŭs. *St.* Nēc rĕfŏvērĕ dătŭr tōrpēntĭă mēmbră quĭētĕ. *Sil.* SYN. Rĕfĭcĭō, rĕpărō.

Rĕfrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Refringo. *Brisé.* Ēt mūgīrĕ rĕfrāctīs Cōrnĭgĕr Hēbrŭs ăquīs. *St.* || *Brisé (par la loi de la réfraction).* Quæ dēmērsă lĭquōre ŏbēŭnt, rĕfrāctă vĭdēntŭr Ōmnĭă cōnvērtī. *Lr.* (IV, 441). || *Au fig. Vaincu.* Jām zĕphўrīs ăquĭlō rĕfrāctŭs. *St.* || *Cassée (en parl. de la voix).* Mēnte hĕbĕs, ōrĕ pūtrĭs, lăcĕrŭs pĕdĕ, vōcĕ rĕfrāctŭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 494, de leproso. Id enim legendum; vulgo *refrictus*). *Voy.* Refringo.

Rĕfrāgŏr, ārĭs, ārī, *d. S'opposer, être contraire*

Rĕfrēnō, *et qqf.* Rĕfrēnō, ās, ārĕ. *Arrêter, empêcher, réprimer.* Spōntĕ sŭā sēsē nūllō flēctēntĕ rĕfrēnāns. *P. Nol.* (27, 94, equus). Īllĕ rĕfrēnăt ăquās, ōblīquăquĕ flūmĭnă sīstĭt. *O.* Hīc nātūră sŭīs rĕfrēnăt vīrĭbŭs aŭctŭm. *Lr.* (II, 1121). Rēllĭgĭōnĕ rĕfrēnātŭs nĕ fōrtĕ rĕārĭs. *Id.* (V, 115). Īndŏmĭtam aŭdēă Rĕfrēnārĕ lĭcēntĭăm. *H.* SYN. Cŏhĭbĕō, cŏērcĕō, frēnō, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Dérober, soustraire.* Ēt pĕrĕŭnt, nĕquĕ ăb ēxĭtĭō rēs ūllă rĕfrēnăt. *Lr.* (I, 849). *Voy.* Subduco.

Rĕfrĭcō, ās, cŭī, cārĕ. *Frotter à plusieurs reprises.* Ātque ŏlĕī sācrō rĕfrĭcānt ālbēntĭă mēmbră. *Sam.* (vs. 511). || *Au fig. Raviver une blessure.* Ādmŏnĭtū rĕfrĭcātŭr ămŏr, vūlnŭsquĕ nŏvātŭm Scīndĭtŭr. *O.*

Rĕfrīgĕrĭŭm, ĭī, *n. Eccl. Action de rafraîchir; au fig. Adoucissement, consolation.* Stīllāvĭt dĭgĭtō gūttă rĕfrīgĕrĭī. *P. Nol.* (35, 494).

Rĕfrīgĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Refroidir, rafraîchir.* Gŭrgĭtĭs īnclūsă sŭă mēmbră rĕfrīgĕrăt ūndā. *O.* Tālī pōtū ŭtĭnăm vēl pārtĕ rĕfrīgĕrĕr ūllā! *Fort.* (VI, 7, 157). Dūm sē cĭcātrīx cōllĭgĭt Rĕfrīgĕrātī sānguĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 143). Nĕrōnĭānās ĭs rĕfrīgĕrāt thērmās. *M.* (III, 25, translate, de inepto). SYN. rīgĕfāctō. PPH. Cālōrĕm, æstŭm frāngō, lēnĭō, tēmpĕrō, lĕvō, rĕlĕvō, mĭnŭō, mītĭgō, sōlŏr. Frīgŭs dūcō, cāptō. Nĭmĭōs sōlēs frāngō, dēfēndō. || ? Rĕfrīgĕrō. *Voy. le suiv.*

Rĕfrīgēscō, *et qqf.* Rĕfrīgēscō, ĭs, frīxī, frīgēscĕrĕ, *n. Se refroidir.* Cōrpŏrĕ cūm tōtō, pōst tēla ēdūctă, rĕfrīxĭt (cor). *O.* Rĕfrīgēscĭt ĕnĭm cūnctāndō plāgă pĕr aūrās. *Lr.* (IV, 705). SYN. Rĕfrīgĕrŏr, dēfērvĕō, dēfērvēscō. *Voy.* Frigeo. || *Au fig.* Nīhĭl ēst, rĕfrīxĕrĭt rēs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 25). Rĕfrīxĭt ēx īllō dĭē Cūltŭs dĕōrŭm tŭrpĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 496). SYN. Lānguēscō, etc.

Rĕfrīngō, ĭs, frēgī, frāctŭm, frīngĕrĕ. *Briser, rompre.* Cōrrĭpĭt ēxtĕmplo Ænēās, ăvĭdūsquĕ rĕfrīngĭt Cūnctāntēm (ramum). *V.* Sīlvās hŭmĕrīs ĕt ŭtrōquĕ rĕfrīngēns Pēctŏrĕ. *St.* *Voy.* Frango. || *Ouvrir violemment.* Bēllī fērrātōs pōstēs pōrtāsquĕ rĕfrēgĭt. *Enn.* (ap. *Hor. Sat.* I, 4, 61). Rēx tūnc ădĭtŭs ēt claūstră rĕfrīngĭt (Æolus). *V. Fl.* || *Au fig. Abattre, vaincre.* Teūtŏnĭcās Rōmă rĕfrīngăt ŏpēs. *Pp.* (III, 3, 44). Pūgnācēs Ăchīvōs Hēctŏrĕīs ŏpĭbŭs rĕfrīngĭt. *H.* || — vērbă. *Parler d'une manière heurtée ou saccadée.* (*St. Silv.* II, 1, 123.) *Voy.* Frango, Refractus.

Rĕfrōndēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se recouvrir de feuilles.* Spōntĕ rĕfrōndēscĭt pēr brāchĭă rōscĭdă pālmēs. *Sid.* (23, 46).

Rĕfŭgĭō, ĭs, fūgī, fŭgĕrĕ, *n. S'éloigner en courant.* Saūcĭŭs āt quădrŭpēs nōta īntrā tēctă rĕfūgĭt. *V.* SYN. Fŭgĭō, aūfŭgĭō, rĕcūrrō, rĕdĕō, etc. *Voy.* Fugio. || *Reculer, s'éloigner, fuir.* Ēx ŏcŭlīs vīsă rĕfūgĭt hŭmŭs. *O.* Mĕdĭōquĕ rĕfūgĕrĭt ōrbĕ (sol). *V.* Quīn rĕfŭgĭăt tĭmĭdō sānguĕn. *Enn.* (apud *Cic. Fin.* 5, 11). SYN. Fŭgĭō, ābscēdō, ābsīstō, rĕcēdō, etc. || *Être dans un lieu retiré.* Rĕfŭgĭtque ā līttŏrĕ tēmplŭm. *V.* SYN. Rĕcēdō. || *Act. Éviter en reculant, refuser avec horreur.* Trĕpĭdūsquĕ rĕpēntĕ rĕfūgĭt Āttōllēntem īrās. *V.* Āvērsūsquĕ rĕfūgĭt Fœdă mĭnīstĕrĭă. *Id.* Mūnĕră pōrrēxĭt: Mīnōs pōrrēctă rĕfūgĭt. *O.* Mōrs īpsă rĕfūgĭt Sæpĕ vĭrŭm. *L.* SYN. Fŭgĭō, vītō, etc. || *Craindre de, refuser de.* Nēc Pŏlўhўmnĭă Lēsbōŭm rĕfūgĭt tēndĕrĕ bārbĭtŏn. *H.* Nī rĕfŭgĭs, tĕnŭēsquĕ pĭgēt cōgnōscĕrĕ cūrās. *V.* SYN. Ābnŭō, rĕcūsō, nōlō, dētrēctō, etc.

Rĕfŭgĭŭm, ĭī, *n. Refuge.* || † Rĕffŭgĭŭm *ou* Rĕfŭgĭŭm. Crūx Dŏmĭnī mēcŭm, crūx mĭhĭ rĕffŭgĭŭm. *Fort.* (II, 6, ult.). *Voy.* Perfugium.

Rĕfŭgŭs, ă, ŭm. *Qui recule, qui fuit.* Mœnĭă mīrentŭr rĕfŭgī Băbўlōnĭă Pārthī. *L.* Vĕlŭt rĕfŭgī quēm cōntĭgĭt īmprŏbă Maūrī Lāncĕā. *V. Fl.* SYN. Rĕcēdēns, fŭgĭēns, fŭgāx. || *En partic. Qui se retire (en parl. de l'eau), qui rentre dans son lit.* Spēmquĕ sŭō rĕfŭgī flūmĭnĭs ōrĕ sĕquī. *O.* Ōcĕănŭs, vēl quŭm rĕfŭgīs sē flūctĭbŭs aūfērt. *L.* SYN. Rĕflŭŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Rĕfŭgōsquĕ gĕrēns ā frōntĕ căpīllōs. *L.* Ātque ĕādĕm rĕfŭgā cēdēntēs ārtĕ rĕsōlvūnt. *Sil.* Tū rĕfŭgās vīrēs ēt pēctŏră bēllō Ēxănĭmātă rĕplē. *St.* Cōrnĭpĕdŭm rĕfŭgās ōrbĭtă trītă vĭās. *Prud.* (*Peri.* 11, 102, sequitur).

Rĕfūlgēns, tĭs. *Brillant.* Lūcĕ mălā Pāngæă fĕrĭt, sōlēmquĕ rĕfūlgēns Tērrĭtăt. *St.* Tē Jŏvĭs īmpĭō Tūtēlă Sātūrnō rĕfūlgēns Ērĭpŭĭt. *H.* *Voy.* Fulgens.

Rĕfūlgĕō, ēs, lsī, lgērĕ, *n. Briller.* Sōlĭs ĭnārdēscĭt rădĭīs, lōngēquĕ rĕfūlgĕt (nubes). *V.* Sĭmŭl ālbă naūtīs Stēllă rĕfūlsĭt. *H.* *Voy.* Fulgeo. || *Au fig.* Splēndĭdăque ā dōctō fāmă rĕfūlgĕt ăvō. *Pp.* (III, 20, 8). Sēd ĭn hōc mĭhĭ clārĭŭs ānnō Ōrtă rĕfūlsīstī. *P. Nol.* (24, 149).

Rĕfūndō, ĭs, fūdī, fūsŭm, fūndĕrĕ. *Reverser.* Tōllĭtŭr: hōc nōctēs rĕfĕrŭnt, Nīlōquĕ rĕfūndūnt. *L* Ēgĕrĭt hīc flūctŭs, æquŏrquĕ rĕfūndĭt ĭn æquŏr *G.* SYN. Rĕgĕrō. || *Rendre l'eau qu'on a bue.* Flūctūs rĕfūndēns ōrĕ phўsētēr căpāx. *Sen.* (*Hip.* 1030). Mōx sŭă pōntō, Sīngūltānte ănĭmā, prōpūlsă rĕfūndĭtŭr

ūndă. *Sil.* SYN. Rĕgĕrō, ēgĕrō, vŏmō, ējĕctō, etc. || *Rejeter en arrière, refouler.* Lāssōsquĕ rĕfūndĕrĕt ūndās (insnia). *L.* Lātĕrīquĕ īllīsă rĕfūndĭtŭr ālgă. *V.* SYN. Rējĭcĭō, rĕpēllō, etc. || *Au fig.* Quōdcūmquĕ prŏfūndă Trāxĭt ăvārĭtĭēs, lūxū pējōrĕ rĕfūndĭt. *Cl.* Quūm sērtă rĕfūdĭt Cānĭtĭēs. *Id.* Ēt Dĕcĭūs, prŏpĕrō lūcēm quī fīnĕ rĕfūdĭt. *Merob.* (*Paneg.* 117).

Rĕfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Pōntō sŏnăt ūndă rĕfūsō. *V.* Quā tērra ēxtrēmă rĕfūsō Pēndĕt ĭn ōcĕănō. *L.* || *Au fig.* Ĭtĕrūmquĕ rĕfūsă Cōnjŭgĭs īn grĕmĭūm. *L.* || *Lâché (un vêtement retroussé).* Dīscīnctōquĕ rĕfūsīs Vēstĭbŭs. *P. Nol.* (26, 680). || *Versé; déployé, étendu.* Flētū sŭpĕr ōră rĕfūsō. *O.* Spīrīs nĕmŭs ōmnĕ rĕfūsīs Īmplĭcŭīt (anguis). *V. Fl.* Rĕfūsīs Īn spătĭum īmmēnsūm cāmpīs. *Sil.* Vēl mĭhĭ vērbă dārēs dē fōntĕ rĕfūsă lŏquācī. *Fort.* (VI, 11, 17).

† Rĕfūtātŭs, ūs, *m. Réfutation.* Āncĭpĭtīquĕ rĕfūtātū cōnvīncĕrĕ fālsŭm. *Lr.* (III, 524).

Rĕfūtō, ās, ārĕ. *Repousser, éloigner, rejeter.* Ād mōrtēm sī tē (Fōrs dīctă rĕfūtĕt!) Prōdĭdĕrīm. *V.* SYN. Āmŏvĕō, āvērtō, rĕpēllō. || *Réfuter.* Prīncĭpĭīs cōnstārĕ, nĕque īd mānĭfēstă rĕfūtānt. *Lr.* (II, 867). SYN. Rĕfēllō. || *Nier.* Sī quĭs cōrpŭs sēntīrĕ rĕfūtăt. *Lr.* (III, 351. Et *V. Fl.* VI, 123).

Rēgālĭs, ĕ. *Royal.* Āt dŏmŭs īntĕrĭōr rēgālī splēndĭdă lūxū. *V.* Ārmēntūm rēgālĕ vĭdēs. *O.* Rēgālĭă jūssă. *V. Fl.* SYN. Rēgĭŭs, rēgĭfĭcŭs. || Rēgālĕ cārmĕn *Poëme où les rois figurent, tragédie.* Ēt dĕdĭmŭs trāgĭcīs scrīptūm rēgālĕ cŏthūrnīs. *O.* (*Id. Pont.* IV, 16, 9). || † *Compar. Plus roi.* Sēd rēgūm rēx rēgālĭŏr. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 25).

Rēgālĭtĕr. *En roi.* Ēxcūsăt, prĕcĭbūsquĕ mĭnās rēgālĭtĕr āddĭt. *O.* *Voy.* Regifice.

Rĕgĕlātŭs, ă, ŭm. *Dégelé, échauffé.* Sūccīnă vīrgĭnĕā quōd rĕgĕlātă mănū. *M.* (XI, 8).

Rĕgĕlō, ās, ārĕ. *Faire dégeler, échauffer.* Frīgŏră brūmæ Cāndĭdŭs āprīcā zĕphўrūs rĕgĕlāvĕrăt aūrā. *Col.* (X, 8). Rĕgĕlārĕ nĕc tē pēstĭlēntĭă pōssĭt. *M.* (III, 93, 17). SYN. Tĕpĕfăcĭō, cālfăcĭō.

Rĕgĕmō, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Répondre à un gémissement, à un bruit.* Tūnc rĕgĕmūnt pīgrīquĕ lăcūs, vāstæquĕ pălūdēs. *St.* (*Id. Theb.* VIII, 17. Et *Corip. Johan.* IV, 1120.).

Rĕgēns, tĭs. *Qui dirige.* Cæcă rĕgēns fīlō vēstīgĭă. *V.* || *Subst. m. Conducteur de char.* Īnstānt vērbĕrĭbūs sĭmŭl rĕgēntēs. *Sid.* (23, 350). SYN. Rēctŏr. || *Chef, général, souverain.* Sūbstĭtĭt ūt clāmōr prēssūs grăvĭtātĕ rĕgēntĭs (scil. Jovis). *O.* Tālī cōmpēllăt vōcĕ rĕgēntēm (scil. ducem). *L.* Scīlĭcĕt īn vūlgūs mānānt ēxēmplă rĕgēntŭm. *Sil.* *Voy.* Rex, Dux.

Rĕgērmĭnō, ās, ārĕ, *n. Repousser (en parl. d'un arbre).* Stŭpĕfāctă rĕgērmĭnăt ārbōs. *Calp.* (4, 111).

Rĕgĕrō, ĭs, ēssī, ēstŭm, ĕrĕrĕ. *Reporter une chose au lieu où on l'a prise; renvoyer, rejeter, rendre.* Rĕgĕrĕt īn fōntēm cĭtās Rĕvŏlūtŭs ūndās āmnĭs. *Sen.* (*Phœn.* 85. *Id. OEd.* 638; *St. Th.* IV, 632). Rĕgĕrēndĭs īgnĭbŭs āptŭs. *C. Sev.* (*Ætn.* 223, lapis). SYN. Rējĭcĭō, rĕddō, rĕfūndō. || *Au fig. Renvoyer des paroles, rétorquer.* Rĕgĕrāmŭs īpsī crīmĕn. *Sen.* (*Hip.* 720). Flŭēntī Ēxprēssa ārbūstō rĕgĕrĭt cōnvĭtĭă. *H.*

Rĕgēstŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Īndĭcĭūmquĕ sŭæ vōcĭs tēllūrĕ rĕgēstā Ōbrŭĭt. *O.* Trānsīlŭīt īgnĭs, Īnquĕ trĕpĭdāntēs fŏcōs Bĭs tēr rĕgēstŭs. *Sen.* (*Thyest* 768). || † Rĕgēstă, *n. pl. Collection de livres, archives (registres).* Hīc īn rĕgēstīs ēst lĭbĕr cœlēstĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1131).

Rēgĭă, æ, *f. Habitation royale, palais.* Īntōnsī rēgĭă māgnă Nŭmæ. *O.* Mœstōque īmmūgĭt rēgĭă lūctū. *V.* SYN. Aūlă, *néol.* pălātĭă. EP. Āntīquă, vĕtŭs, ārdŭă, cēlsă, sūblīmĭs, āltă; āmplă, vāstă, īngēns: dīvĕs, māgnĭfĭcă, sŭpērbă, splēndĭdă, nōbĭlĭs; mārmŏrĕă. PPH. Rēgĭă tēctă. Rēgĭă, rēgālĭs dŏmŭs, sēdēs. Aūgūstŭm rēgĭs tēctŭm, hōspĭtĭūm. Rēgŭm ātrĭă, līmĭnă, pĕnĕtrālĭă. Aūgūstī fāstīgĭă tēctī. VERS. Āt dŏmŭs īntĕrĭōr rēgālī splēndĭdă lūxū. *V.* Tēctum aūgūstum, īngēns, cēntūm sūblīmĕ cŏlūmnīs. *Id.* Ātrĭă cīngĭt ĕbūr, trăbĭbŭs sŏlĭdātŭr ăhēnīs Cūlmĕn, ēt īn cēlsās sūrgūnt ēlēctră cŏlūmnās. *O.* Quōd nōn Tænărĭīs dŏmŭs ēst mĭhĭ fūltă cŏlūmnīs, Nēc cămĕra aūrātās īntĕr ĕbūrnă trăbēs. *Pp.* || *Demeure des dieux.* Rēgĭă cœlī. *V.* Nīgrī fĕră rēgĭă Dītĭs. *O.* Rēgĭă Sōlĭs ĕrăt. *Id.* || *Ville où est la résidence royale.* Crœsī rēgĭă Sārdēs. *H.* Dōtālĭs rēgia Āmātæ. *V.* || *Habitation d'un personnage important.* Āt spĕcŭs, ēt Cācī dētēcta āppārŭĭt īngēns Rēgĭă. *V.* Īllĭc bēllĭgĕrī sūblīmĭs rēgĭă Paūlī. *St.* || *Souveraineté.* Āc vĕlŭt īllĕ, grĕgĭs cuī cēssĭt rēgĭă. *V. Fl.* SYN. Impĕrĭŭm. || *La cour.* Nēc cūrĕt āltō rēgĭām trŭcēm vūltū. *Petr.* (*Sat.* 5). SYN. Aūlă. || *Au fig.* Īnĭmŭs īntrā rēgĭām sălūtĭs. *Prud.* (*Peri. præf.* 30).

Rēgĭē, *adv. En roi.* Āccŭbābō rēgĭē. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 53).

Rēgĭfĭcē, *adv. Royalement.* Rēgĭfĭce ēxstrūctīs cĕlĕbrānt cōnvīvĭă mēnsīs. *Sil.* (XI, 271) Aūro, ĕbŏre īnstrūctām rēgĭfĭcē. *Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 19). SYN. Rēgālĭtĕr, rēgĭē, *par ext.* laūtē, nĭtĭdē, māgnĭfĭcē. PPH. Rēgālī lūxū, părātū, mŏrĕ.

Rēgĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Royal, de roi, digne d'un roi.* Rēgĭfĭcō lūxū : Fŭrĭārūm māxĭmă jūxtă. *V.* Mēnsæquĕ părātū Rēgĭfĭcō. *V. Fl.* SYN. Rēgĭŭs, rēgālĭs, laūtŭs, māgnĭfĭcŭs, ŏpŭlēntŭs, splēndĭdŭs.

Rēgĭfŭgĭŭm, ĭī, *n. Fête anniversaire de l'expulsion des Tarquins.* Nēc rēgĭfŭgĭūm, pūlsīs ēx ūrbĕ tўrānnīs, Lætŭm Rōmānīs fās rĕtĭcērĕ dĭēm. *Aus.* (*Eclog. de Fer. R.* 13. Secundam necessitate produxit. Cf. *Ov. Fast.* II, 685, et *Fest.*).

Rĕgīgnō, ĭs, ĕrĕ. *Reproduire.* Mēmbra āc pārtēs cōnsūmptă rĕgīgnī. *Lr.* (V, 245).

Rĕgīllă, æ, *f.* (inducula). *Sorte de tunique.* (*Pl Epid.* II, 2, 39. Cf. *Non.* 14, 13, et *Fest.*)

Rĕgĭmĕn, ĭnĭs, *n. Action de conduire.* Īn quō cōnsĭlĭūm vītæ rĕgĭmēnquĕ lŏcātum ēst. *Lr.* (III, 95, de nimo). Īd meĭs rēbūs rĕgĭmĕn rēstăt. *Enn.* (ap. *Ruf e Fig. Sent.* p. 26). SYN. Mŏdĕrāmĕn, dūctŭs. || *Gouvernail.* Āddĭdĭcī rĕgĭmēn dēxtrā mŏdĕrāntĕ cărīnæ Flēctĕrĕ. *O.* (Et *Petr. Sat.* 123.) *Voy.* Gubernaculum. || *Puissance souveraine, empire, sceptre.* Āggrĕdĭtŭr rĕgĭmēn vĭrĭdī Trājānŭs ĭn ævō. *Aus.* (*Cæs.* 14, 1). Mănū rĕgĭmēn trāctārĕ crŭēntŭm. *St.* SYN. Īmpĕrĭŭm, scēptrŭm.

Rēgīnă, æ, *f. Reine.* Rēgīna ād tēmplūm fōrmā pūlchērrĭmă Dīdō. *V.* Prætĕrĕā rēgīnă, tŭī fīdīssĭmă, dēxtrā Ōccĭdĭt, etc. *Id.* PPH. Rēgĭă cōnjūx, ūxŏr, cōnsōrs. || — dĕōrŭm. *Junon.* Quĭdvĕ dŏlēns rēgīnă dĕūm, etc. *V.* || *En gén. en parl. des déesses.* Ō Vĕnŭs, rēgīnă Cnĭdī Păphīquĕ. *H.* (*Id. Carm. Sæc.* 35, de Luna; *Sen. H. Fur.* 1105, de Proserpina). || *Fille du roi.* Rēgīna, āttŏnĭtō quānquām pāvŏr ōrĕ sĭlēntēm Ēxănĭmĕt. *V. Fl.* (V, 374, scil. Medea). Āt tĭbĭ Cōlchōrūm, mĕmĭnī, rēgīnă văcāvī. *O.* (Et *St. Ach.* I, 295.). PPH. Rēgĭă vīrgō. *Voy.* Rex. || *Qqf. Maîtresse de maison.* (*Pl. Truc.* II, 6, 50.) *Voy.* Rex. || *Qui préside, qui est la première.* Sīlvēstrĭs rēgīnă chŏrī. *St.* Ālpīnī vĕlŭtī rēgīnă cŭprēssŭs Vērtĭcĭs. Āppĭă lōngārūm tĕrĭtŭr rēgīnă vĭārŭm. *Id.* SYN. Dŏmĭnātrix, dŏmĭnă, prīncēps. || *Au fig.* Ēt gĕnŭs ēt fōrmām rēgīnă pĕcūnĭă dōnăt. *H.*

Rĕgĭō, ōnĭs, *f. Ligne, direction, chemin.* Nōrmăquĕ sī fāllāx rēctīs rĕgĭōnĭbŭs ēxĭt. *Lr.* (IV, 515). Nōta ēxcēdō rĕgĭōnĕ vĭārŭm. *V.* SYN. Līnĕă, vĭă. || Ē rĕgĭōnĕ. *En face, vis-à-vis; droit, en droite ligne* Ē rĕgĭōnĕ lŏcūm quăsi ĭn ūnūm cūnctă fĕrūntŭr *Lr*

(VI, 343). SYN. Rēctā ou āntĕ, contrā. || *Limites*. Eīus nūnc rĕgĭōnēs, līmĭtēs, cōnfīnĭă Dētērmĭnābō. *Pl.* (*Pœn. prol.* 48, argumenti). SYN. Līmĭtēs, fīnēs. || *Localité, endroit, région*. Nōn lævă cōrdĭs rĕgĭō, etc. *Sen.* (*OEd.* 369). SYN. Pārs, lŏcŭs. || *Canton, région, pays*. Quæ rĕgĭo īn tērrīs nōstrī nōn plēnă lăbōrĭs? *V.* Nūllă tĭbi ădvērsīs rĕgĭō sēse ōffĕrĕt ărmīs. *Tib.* (IV, 1, 148). Sūnt ĕt Sĭcŭlīs rĕgĭōnĭbŭs ūrbēs. *V.* Pēr ōrās Īgnōtæ rĕgĭōnĭs ĕūnt. *O.* SYN. Plăgă, trāctŭs, pārs, ōră, līttŭs, tērră, tēllūs, ōrbĭs, fīnēs. || *Région du ciel*. Cœli īn rĕgĭōnĕ sĕrēnā. *V.* Atque ĕădēm rĕgĭō Vēspĕr ĕt Ōrtŭs ĕrūnt. (*Ibis*, 38.) SYN. Pārs, plăgă.

Rēgĭŭs, ă, ŭm. *Royal, d'un roi, digne d'un roi*. Īntēxtūsquĕ pŭēr frōndōsā rēgĭŭs Īdā. *V.* Rēgĭă vīrgō. *O.* Vīncīt cēntum ŏcŭlōs, rēgĭĕ pāvŏ, tŭōs. *Aus.* (*Epist.* 20, 10). Rēgĭă, crēdĕ mĭhī, rēs ēst sŭccūrrĕrĕ lāpsīs. *O.* Jām paŭca ărātrō jūgĕră rēgĭæ Mōlēs rĕlīnquēnt. *H.* SYN. Rēgālĭs, *qqf.* rēgĭfĭcŭs. *Voy.* Regificus. || — mōrbŭs. *Jaunisse, maladie*. Ūt mălă quēm scăbĭēs, aūt mōrbūs rēgĭŭs ūrgēt. *H.* Rēgĭŭs ēst vērō sīgnātŭs nōmĭnĕ mōrbŭs, Mōllĭtĕr hīc quŏnĭām cēlsā cūrātūr ĭn aŭlā. *Sam.* (vs. 1031. Aliam nominis causam dant *Gloss. Plac.* Cf. *Plin.* 22, 72; *Cels.* 3, 24) SYN. Ārquātŭs.

┼ Rēglīscŏ ou Rĕglēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *S'accroître*. (*Pl.* apud *Fest.*)

Rĕglūtĭnŏ, ās, ārĕ. 1. *Décoller*. Quæ nūnc tŭīs ăb ūnguĭbūs rĕglūtĭna, ăc rĕmĭttĕ. *Cat.* (25, 9). || 2. *Recoller*. Vĕl āmpūtātūm plāgā cōllūm dīvĭdēns, Rūrsūs cŏībĭt ăc rĕglūtĭnābĭtūr. *Prud.* (*Peri.* 10, 874).

Rēgnāns, tĭs. *Régnant*. Tērtĭă dūm Lătĭō rēgnāntēm vīdĕrĭt æstās. *V.* PHR. Crēdŏ Pŭdīcĭtĭām Sātūrnō rēgĕ mŏrātăm Īn tērrīs. *J.* || *Au fig.* Rēgnāntem ēxcŭtĭēns mōrbŭm. *Grat.* (*Cyn.* 463). Tăcĭtām lūnā rēgnāntĕ pĕr Ārctōn. *Cl.*

Rēgnātor, ōrĭs, *m.* *Souverain*. Tōt quōndām pŏpŭlīs tērrīsquĕ sŭpērbūm Rēgnātōrem Ăsĭæ. *V.* *Voy.* Rex. || — dĕōrūm, etc. *Jupiter*. Dĕūm rēgnātŏr, ārchĭtēctŭs ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Amph. prol.* 45). Sŭpĕrī rēgnātŏr ŏlўmpī. *V.* Rēspōndīt mūndī Rēgnātŏr Īēsŭs. *Juvc.* (II, 266). || *En gén. Chef, le premier*. Ōccĭdŭīs rēgnātŏr mōntĭbŭs Ătlās. *Val. Fl.* Rēgnātŏr lўrĭcæ cŏhōrtĭs (de Pindaro). *St.* SYN. Prīncēps, prīmŭs. || *Possesseur*. Quīsquĭs ĕrĭt nōstrī pōst mē rēgnātŏr ăgēllī. *M.* (X, 61).

Rēgnātrīx, īcĭs, *f.* *Souveraine*. Dūm rēgnātrīcēm flūmĭnă sānctā Fĭdēm. *Damas.* (in *Bibl. SS. PP.* XXVII, p. 96).

Rēgnātŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Rēgnŏ, ās, ārĕ, *n.* *Régner*. Nēc tĭbĭ rēgnāndī vĕnĭăt tām dīră cŭpīdŏ. *V.* Prĭămĭdēn Hĕlĕnūm Grāīīs rēgnārĕ pĕr ūrbēs. *Id.* SYN. Īmpĕrŏ, dŏmĭnŏr, præsūm. PPH. Rēgnūm Călўdōnĭs hăbēbĭt. *O.* *Voy.* Impero. || *Au fig.* Quĭd quærĭs? vīvo ĕt rēgnō, sĭmŭl īllă rĕlīquī. *H.* || *En parl. de choses*. Pĕr rāmōs vīctōr pĕrque āltă căcūmĭnă rēgnăt (ignis). *V.* Pĕrque ăvĭdās faūcēs īnmēnsăquĕ vīscĕră rēgnăt (fames). *O.* Hūmōr rēgnārĭt ĭn ārvīs. *Lr.* (V, 396). Īn tōtūm rēgnārĕt Sīrĭŭs ānnūm. *St.* Quūm rēgnăt rŏsă, quūm mădēnt căpīllī. *M.* (X, 19). Flēbĭle ĕt īn tōtō (quum) rēgnārĕt cōrpŏrĕ vīrŭs. *Fort.* (*V. S. M.* III, 100). || *Au pass. unip.* Hīc jām tērcēntūm tōtōs rēgnābĭtūr ānnōs. *V.* || *Au pass. Être sous la domination de*. Si ūnquām rēgnāndam āccēpĕrĭt Ălbām. *V.* Tērră... ācrī quōndām rēgnātă Lўcūrgō. *Id.* Ēt rēgnātă pĕtām Lăcōnī Rūră Phălāntō. *H.* SYN. Pārĕŏ, rĕgŏr.

Rēgnŭm, ī, *n.* *Royaume, États*. Vūltĭs ĕt hīs mēcūm părĭtĕr cōnsīdĕrĕ rēgnīs? *V.* Cēntum ūrbēs hăbĭtānt māgnās, ūbērrĭmă rēgnă. *Id.* Nūdă trĭūmphātī jăcŭīt pĕr rēgnă Jŭgūrthæ. *L.* SYN. Īmpĕrĭŭm, *qqf.* tērră, tēllūs. EP. Āmplūm, vāstūm, ŏpŭlēntūm, dīvĕs. PPH. Rēgnī fīnēs. || *Royauté, règne, domination*. Nōn părcīt pŏpŭlīs rēgnūm brĕvĕ. *St.* Rēgno aūt ōptātā lūcĕ frŭātŭr. *V.* Nūllă fĭdēs rēgnī sŏcĭīs. *L.* Āffēctāssĕ fĕrūnt rēgnūm cœlēstĕ gĭgāntăs. *O.* SYN. Īmpĕrĭŭm, dŏmĭnātŭs, *par ext.* sŏlĭūm, scēptrūm. *Voy.* Imperium. || *Tyrannie*. Vīxĭt, ŭt ōccĭdĕrĕt dāmnātŭs crīmĭnĕ rēgnī (Manlius). *O.* Rēgnūmne, Æschĭne, hīc pōssĭdēs? *Ter.* (*Ad.* II, 1, 21). || *Au fig. Règne, en partic. de l'amour*. Lōngă mĕă īn lĭbrīs rēgnă fŭērĕ tŭīs. *Pp.* (IV, 7, 50). Īnquĕ mĕūm sēmpĕr stēnt tŭă rēgnă căpŭt. *Id.* (III, 8, 18). Ēt dĕdĕrūnt rēgnă sŭpērbă tĭbī. *Tib.* (IV, 5, 4). Quālĭs ĕrām bŏnæ Sūb rēgnō Cĭnăræ. *H.* || *Pouvoir souverain*. Sīve ălĭquĭd rēgni ēst īn cārmĭnĕ. *O.* || *Royauté du festin*. Nēc rēgnă vīnī sōrtĭērĕ tālīs. *H.* || *Domaine, propriété*. Pōst ălĭquōt, mĕă rēgnă vĭdēns, mīrābŏr ărīstās. *V.* Rēgnă vĭdēt paūpēr Năsămōn ērrāntĭă vēntō. *L.* (Et *Mart.* XII, 57, 19). || *Qqf. La royauté, les rois*. Ētsī rēgnă vĕtānt. *St.* (*Th.* XII, 980). || *Le trône ou l'empire céleste*. Rēgnă cœlī ou cœlēstĭă. *Ov.* sŭpĕră. *V.* || Rēgnūm cœlōrūm, etc. *Le royaume des cieux*. Cœlōrum ăd rēgnūm nōn hăbĕt ūndĕ vŏlĕt. *Prosp.* (*Epig.* 7, 8). Rēgnum ăd cœlēstĕ vŏcāvĭt. *P. Nol.* (24, 212). Aūrĕă sīdĕrĕī cērnēntēs gaūdĭă rēgnī. *Tert.* (*Judic. Dom.*, ult.).

Rĕgŏ, ĭs, rēxī, rēctūm, rĕgĕrĕ. *Conduire, diriger*. Dūm mĕmŏr īpsĕ mĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtūs. *V.* Cæcă rĕgēns fīlō vēstīgĭă. *Id.* Dædălĕūm līnō quūm dŭcĕ rēxĭt ĭtĕr. *Pp.* (II, 14, 7). SYN. Dūcŏ, dīrĭgŏ. || *Diriger un trait*. Īpsī tēlă rĕgēnt īn vīscĕră Cæsărĭs. *L.* Nūsquām rēxērĕ săgīttās. *Id.* *Voy.* Jaculor. || *Tenir le gouvernail*. Īpsĕ sĕdēns clāvūmquĕ rĕgĭt, vēlīsquĕ mĭnīstrăt. *V.* Dŭbĭām rĕgĕ, nāvĭtă, pīnūm. *O.* SYN. Mŏdĕrŏr, gŭbērnŏ. || *Diriger un cheval, un char*. Quī nōn bĕnĕ rēxĕrăt īllōs (equos). *O.* Ārtĕ lĕvēs cūrrūs, ārtĕ rĕgēndŭs ămŏr. *Id.* (Et *Pont.* IV, 12, 24, frena). Āblātō nī Rēgŭlŭs ārtĕ rĕgēndī Īnstāntem ēlūsīssĕt ĕquō. *Sil.* *Voy.* Auriga. || *Au fig* Ēxēmplōquĕ sŭō mōrēs rĕgĕt. *O.* Ănĭmūm rĕgĕ, quī nĭsī părĕt, Īmpĕrăt. *H.* Rĕgĭt dīctīs ănĭmōs, ēt pēctŏră mūlcĕt. *V.* || *Gouverner un peuple*. Lōngă pŏpŭlōs īn pācĕ rĕgēbăt. *V.* Tū rĕgĕre īmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntō. *Id.* Rēctūrī prīncĭpĭs ōrbĕm. *Man.* (IV, 762). SYN. Mŏdĕrŏr, gŭbērnŏ, dŏmĭnŏr, īmpĕrŏ, frēnŏ, tēmpĕrŏ. *Voy.* Impero. || *Marquer les limites*. Quī rĕgĕrĕt cērtīs fīnĭbŭs ārvă, lăpĭs. *Tib.* (I, 3, 44).

┼ Rĕgrĕdĭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Comme le suiv.* Quō nūnc, īncērtā re ātque īnōrātā, grădūm Rĕgrĕdĕrĕ cōnārĕ? *Enn.* (apud *Non.* 2, 745. Quod vulgo dant *Regredo*, mihi barbarum videtur).

Rĕgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ĕdī, *d.* *Revenir, retourner*. Īllūc rĕgrĕdĕre ăb ōstĭō. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 7). Sēd jūdēx tāndēm fīnītō tēmpŏrĕ mūndī Rĕgrĕdĭtŭr. *Alcim.* (VI, 314). SYN. Rĕvērtŏr, rĕdĕŏ. || *Rentrer dans son lit*. Rĕgrĕdĭtūr Nīlūs, spārsăsquĕ rĕcōllĭgĭt ūndās. *Alcim.* (I, 278). || *Au fig.* Nūnc ĕdĕpōl dēmum īn mĕmŏrĭăm rĕgrĕdĭŏr. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 26).

Rĕgrēssŭs, ūs, *m.* *Retour*. Dīcĕrĕ : rēgrēssūs nōn dăbăt īllă vĭrō. *O.* SYN. Rĕdĭtŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Fūndĭtŭs ōccĭdĭmūs, nĕque hăbĕt fōrtūnă rĕgrēssūm. *V.* Seū blāndă dĭū Fōrtūnă rĕgrēssūm Mālŭĭt. *St.*

Rĕgŭlă, æ, *f.* *Règle à mesurer*. Dēnĭque, ŭt īn făbrĭcā, sī prāva ēst rĕgŭlă prīmă. *Lr.* (IV, 514). Jām rŭĭt, ātque æquūm sūbmīsĭt rĕgŭlă līmĕn. *St.* (*Th.* VI, 594, de repagulo ferreo). || *Au fig.* Āppŏsĭta īntōrtōs ōstēndĭt rĕgŭlă mōrēs. *Pers.* (5, 38). Rĕgŭlă, pēccātīs quæ pœnās īrrŏgĕt æquās. *H.* Ō cērtă lŏquēndī Rĕgŭlă! *Aus.* (*Epist.* 25, 41). Sī præcēptōrī vērbōrūm rĕgŭlă cōnstĕt. *J.* (7, 230). Ādstăt pērfē-

ctæ Mārtĭnūs rēgŭlă vĭtæ. *P. Nol.* (37, 3). SYN. Nōrmă, lēx.

Rēgŭlŭs, ī, *m.* 1. *Roi d'un petit État.* Rēgŭlŭs hĭnc nātō quīdām mŏrĭēntĕ rŏgābăt. *Sedul.* (III, 12). Ūt fŭĭt ōlĭm Tārtēssĭōrūm rēgŭlŭs. *Aus.* (*Epist.* 10, 5). *Au fig.* Dās glădĭātōrēs, sūtōrūm rēgŭlĕ, cērdō. *M.* (III, 16). || 2. *Roitelet, oiseau.* Rēgŭlŭs, ātquĕ mĕrŏps, ēt rūbrō pēctŏrĕ prŏcnĕ. (*Auct. Philom.* 43.) || 3. *Basilic, serpent venimeux.* Rēgŭlŭs ātque āspīs, cēdūnt queīs cūnctă vĕnēnă. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 159). || 4. *M. Attilius Régulus, consul romain, fut fait prisonnier, et périt à Carthage.* Cārcĕrĭs īn tĕnĕbrās, spēs ēt fĭdūcĭă gēntĭs Rēgŭlŭs Hēctŏrĕæ. *Sil.* Prōrŏgăt ætērnām fĕrĭtās tĭbĭ Pūnĭcă fāmăm, Rēgŭlĕ. *Cl.* (Cf. *Sil.* II, 340 sq.; VI, 346; *Hor. Od.* III, 5.) || *Autres du même nom.* Ēt tē dēfēndāt Rēgŭlŭs īpsĕ lĭcĕt. *M.* (IV, 16).

Rĕgūstō, ās, ārĕ. *Goûter de nouveau.* Bārō, rĕgūstātūm dĭgĭtō tĕrĕbrārĕ sălīnŭm. *Pers.* (5, 138).

Rĕhālō. *Voy.* Redhalo.

Reīcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Rejicio. Tītўrĕ, pāscēntēs ā flūmĭnĕ reīcĕ căpēllās. *V.* (*E.* 3, 96. Quod laudat *Prisc.* 555, de hoc ipso agens). Tēlă mănū, reīcītquĕ cănēs īn vūlnŭs hĭāntēs. *St.* (*Th.* IV, 574). Īlle ād fămem hūnc āb stŭdĭō stŭdŭĭt reīcĕrĕ. *Ter.* (*Ph. prol.* 19. Vid. *Abicio, Adicio, Obicio,* etc.).

1. † Rēiī *ou* Rējī, *anciens gén. et dat. de* Res. Cŏrpŏră jāctāri ūnīūs gĕnĭtālĭă rēiī. *Lr.* (II, 548. *Id.* passim). *Voy.* Eii.

2. Rēiī *ou* Rējī, ōrŭm, *m. pl. Colonie de la Narbonaise.* Prætĕrĕā, quŏd mē prīdĕm Rēiōs vĕnĭēntĕ. *Sid.* (16, 78).

Re īpsā *ou* Reīpsā, *adv. Réellement.* Vīrtūs īd dărĕ quŏd reīpsā dĕbētūr hŏnōrī. *Lucil.* (apud *Lact. Inst.* 6, 5). Nūnc qui īn mēntēm vĕnĕrĭt mī, reīpsā mŏdŏ cōmmŏnĭtŭ' sūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 43). PHR. Īpsā re ēxpĕrĭbĕrĕ. *Ter. Voy.* Revera.

Rējēcī, *parf. de* Rejicio.

Rējēctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Rejicio. Mōntēs Ĭctī rējēctānt vōcēs ād sīdĕră mūndī. *Lr.* (II, 330. Qui legunt apud *Virg. Æ.* V, 470, *Ore rejectantem,* pro *ejectantem,* vix refellendi mihi videntur).

Rējēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Bĭs rējēcti, ārmĭs rēspēctānt tērgă tĕgēntēs. *V.* Pārs sŏlĭdĭs āllīsă lŏcīs, rējēctă sŏnōrĕm Rēddĭt. *Lr.* (IV, 571). || *Au fig.* Rējēctæquĕ rĕtrōrsum Ānnĭbălĭs mĭnæ. *H.*

Rējĭcĭō, ĭs, jēcī, jēctŭm, jĭcĕrĕ. *Rejeter en arrière.* Ēxtēmplō tūrbātæ ăcĭēs, vērsīquĕ Lătīnī Rējĭcĭūnt pārmās (scil. ad tergum referunt). *V.* || — mē. *Se pencher en arrière.* Rējēcĭt se īn ĕūm, flēns, quām fămĭlĭārĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 109). SYN. Rēclīnō. || *Rejeter, déposer, poser.* Dŭplĭcem ēx hŭmĕrīs rējēcĭt ămĭctŭm. *V.* Rējēcī vĭrĭdēm dē cŏrpŏrĕ vēstēm. *O.* Ē grĕmĭō rējĭcĭātquĕ sŭō (librum). *Id.* SYN. Pōnō, dēpōnō, mīttō, *qqf.* ēxŭō *ou* āmŏvĕō, rĕmŏvĕō, ābjĭcĭō. || *Éloigner, repousser.* Hōs rējĭcĭt īctūs, Hōs căvĕt. *St.* SYN. Rĕpēllō, āvērtō, ārcĕō, etc. || *Qqf. Faire rentrer.* Ūt pōssim īn būbīlēm rējĭcĕrĕ, nē văgēntŭr. *Pl.* (*Pers.* II, 5, 18, de bubus). || *Au fig. Éloigner.* Quīn ābs tē sŏcōrdĭam ōmnēm reīcĕ. *Pl.* (*As.* II, 1, 6). *Voy.* Reicio. || *Rejeter, refuser, dédaigner.* Rējēcĭt āltō dōnă nŏcēntĭŭm Vūltū. *H.* Quæ fŭĕrām nōn rējēctūră pĕtēntĕm. *O.* Ēt, sī rējĭcĕrĕr, pŏtŭī mŏrĭtūră vĭdērī. *Id.* Rējĭcĭūnt sĭmŭlăcră vĭrī. (*Carm. Sibyl.* apud *Aug. C. D.* 18, 23.) SYN. Fāstīdĭō, rēspŭō, dēdīgnŏr, spērnō, āspērnŏr, etc.

Rĕlābēns, tĭs. *Qui retombe.* Vīx ŏcŭlōs tōllēns, ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ rĕlābēns. *O.* || *Qui se retire.* Jāmquĕ rĕlābēntī crēscēbānt līttŏră pōntō. *L.* Quæquĕ rĕlābēntēs ūndās æstūmquĕ sĕcūtæ. *Cl. Voy.* Refluus.

Rĕlābŏr, ĕrĭs, psūs sūm, bī, *d. Retomber, et au fig.* Nūnc īn Ārĭstīppī fūrtīm præcēptă rĕlābŏr. *H.* SYN. Rĕcĭdō. *Voy. ce mot.* || *Redescendre.* Prēnsōquĕ rŭdēntĕ rĕlābī (de nauta). *O.* || *Se retirer, en parl. des eaux.* Prōnōs rĕlābī pōssĕ rīvōs mōntĭbŭs. *H. Voy.* Relabens, Refluo. || *Échapper de nouveau.* Flēxĭt ămāns ŏcŭlōs, ēt prōtĭnŭs īllă rĕlāpsa ēst. *O.* SYN. Ēxcĭdō. || *Revenir par mer, ou en volant.* Flēctĕ rătēm, Thēseū, vērsōquĕ rĕlābĕrĕ vēlō. *O. Voy.* Redeo.

† Rĕlāmbō, ĭs, ĕrĕ. *Ravaler.* Nām vŏmĭtūm quīcūmquĕ sŭūm cănĭs ōrĕ rĕlāmbĭt. *Sedul.* (IV, 248).

Rĕlānguĕō, ēs, gŭī, guērĕ, *et* Rĕlānguēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Languir de nouveau, et au fig.* Quūm bĕnĕ pērtæsum ēst, ănĭmōquĕ rĕlāngŭĭt ārdŏr. *O.* Ănĭmūsquĕ rĕlāngŭĭt ātrōx. *Cl. Voy.* Langueo. || *Tomber en défaillance.* Īmpŏsĭtō frātrī mŏrĭbūndă rĕlāngŭĭt ōrĕ. *O. Voy.* Linquor.

Rĕlāpsŭs, ă, ŭm, *part. de* Relabor. Ēt prōtĭnŭs īllă rĕlāpsa ēst. *O.* Quūmquĕ rĕlāpsă. (*Ciris,* 149, pĭla.)

† Rĕlātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui rapporte, qui fait un récit.* Hōc tĭbĭ nēc sătĭs ēst, hūjŭs quŏd ēs īpsĕ rĕlātŏr. *Fort.* (V, 5, 143). Scrūtātŏr caūtŭs vērī, fĭdūsquĕ rĕlātŏr. *P. Petr.* (V, 206).

Rĕlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Refero 1. *Rapporté, ramené, reporté.* Āt sī, quūm rĕfĕrētquĕ dĭĕm, cōndētquĕ rĕlātŭm. *V.* Clāssēmquĕ rĕlātām Nūntĭō. *Id* Cĭnĕrēs tēr ăd ōră rĕlātōs Prēssĭt. *O.* || *Rapporté, redit.* Āccĭpĕ cūm vērā vērbă rĕlātă fĭdĕ. *O.* || † Rēllātŭs *ou* Rĕlātŭs, *arch.* Īd rūrsūm cœlī rēllātum īn tēmplă rĕcēptānt. *Lr.* (II, 998. Adde *Ter. Ph. prol.* 22, ubi *Donat.*).

† Rĕlātŭs, ūs, *m. néol. Récit, relation, paroles.* Cōnjēctēnt, vărĭōquĕ trăhānt ēvēntă rĕlātū. *Aus.* (*Eph.* ult. 33). Cĕlĕrī nārrābō rĕlātū. *P. Nol.* (25, 57). Prōsāĭcō quŏtĭēs dīrēxī vērbă rĕlātū. *Fort.* (VII, 11, 1). || *Qqf. Rapport entre des choses, relation, ou échange.* Mīrōquĕ rĕlātū Lўmphă bĭbĭt sōlĕm, etc. *Sid.* (11, 11).

Rĕlāxō, ās, ārĕ. *Relâcher, desserrer.* Tŭnĭcārūm vīnclă rĕlāxăt. *O.* Lætă rĕlāxātæ fĭānt vīnclă cătēnæ. *Sid.* (22, 230). Ārcūs, Phœbĕ, rĕlāxā. *Sen.* (*Agam.* 322). *Voy.* Laxo. || *Ouvrir.* Călŏr īllĕ vĭās ēt cæcă rĕlāxăt Spīrāmēntă. *V.* Cæcōsquĕ rĕlāxāns Ōcĕănī fōntēs. *Sil.* Rĕlāxāns Brāchĭă. *Id. Voy.* Aperio. || *Au fig. Donner quelque relâche.* Ānxĭfĕrās cūrās rĕquĭētĕ rĕlāxāns. *Cic.* (*de Consul., Div.* 1, 13). SYN. Lāxō, rĕmīttō, lĕvō, rĕcrĕō, rĕfĭcĭō. || *Rendre relâché.* Mōrēs ætās lāscīvă rĕlāxăt. *Cl.* || *Remettre (les péchés), pardonner.* Dāt vĕnĭām pŏpŭlīs, pēccātă rĕlāxāns. *Drac.* (*Satisf.* 289. *Ibid.* 305, relaxet).

Rĕlēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Relego 2.

1. Rĕlēgō, ās, ārĕ. *Éloigner, reléguer, exiler.* Ātque ĭdĕō taūrōs prŏcŭl ātque īn sōlă rĕlēgānt Pāscŭă. *V.* Nўmphæ Ēgĕrĭæ nĕmŏrīquĕ rĕlēgăt (Hippolytum). *Id.* Sēxtă rĕlēgātūm brūmă sŭb āxĕ vĭdēt. *O.* SYN. Āblēgō, rĕmŏvĕō, āmŏvĕō, pēllō, āmāndō. *Voy.* Removeo, Exsul. || *Au fig. Éloigner* Pērlēgĕ, nēc mēcūm părĭtēr mĕă vērbă rĕlēgā. *O.* Dūm bēllă rĕlēgĕm. *L.* Tērrīs gēns rĕlēgāta ūltĭmīs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). Ēt quōs īntĕrĭŏr nĭmĭō plāgă sōlĕ rĕlēgăt. *Cl.* Āmbĭtĭōnĕ rĕlēgātă. *H.* || *Qqf. Attribuer.* Īllă quĭdem ōrnāndī caūsās tĭbĭ, dīvă, rĕlēgăt. *Tib.* (IV, 6, 5).

2. Rĕlĕgō, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Recueillir, ramasser.* Jānŭă dīffĭcĭlĭs fīlo ēst īnvēntă rĕlēctō. *O.* SYN. Rĕcōllĭgō. || *Retirer, reprendre.* Dŏcĭlĭs rĕlēgī dŏcĭlīsquĕ rĕlīnquī (hasta). *V. Fl.* Tēr rĕlĕgēns cœlō, tērque ōră rĕtēxēns (luna). *St.* || *Reprendre un chemin, parcourir de nouveau.* Dūm dētūr, rĕlĕgānt pōntūm. *Sil.* Rĕlĕgēns ērrātă rĕtrōrsūm Līttŏră. *V.* Hēllēspōntĭăcās īllă rĕlēgĭt ăquās. *O.* Ēgrēssī rĕlĕgūnt cāmpōs. *V. Fl.* SYN. Rĕpĕtō, rĕvīsō. *Voy.* Red-

eo. || *Relire.* Quūm rĕlĕgō, scrīpsīssĕ pŭdĕt. *O.* || *Lire.* Tū quŏquĕ, dē nōstrīs rĕlĕgēs quēmcūmquĕ lībĕllīs, Ēssĕ pŭtā sōlŭm. *M.* (IV, 29). Lōngī rĕlĕgĭt trānsvērsă dĭūrnī. *J.* (6, 483).

Rĕlēntēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se ralentir.* Nēvĕ rĕlēntēscāt sæpĕ rĕpūlsŭs ămŏr. *O.* SYN. Lānguĕŏ.

† Rĕlĕvāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Soulagement.* Aūxĭlĭūm cōnfĕrt, făcĭlĭs rĕlĕvāmĭnĕ pārtūs. *Prisc.* (*Peri.* 440).

Rĕlēvī, *parf. de* Relino.

Rĕlĕvŏ, ās, ārĕ. *Relever, soulever.* Ā tērrā cōrpūs rĕlĕvārĕ vŏlēntĕm. *O.* Ūt nĕquĕām rĕlĕvārĕ căpŭt. *L.* Rĕlĕvātĕ cōllă. *Sen.* (*OEd.* 1054). SYN. Lĕvŏ, āllĕvŏ, sūblĕvŏ, ērĭgŏ, etc. || *Décharger, soulager,* Sīc ūnquām lōngā rĕlĕvērĕ cătēnā. *O.* Ūt rĕlĕvēnt dēmptī vīmĭnă tōrtă făvī. *Id.* SYN. Lĕvŏ, ēxŏnĕrŏ. || *Au fig.* Ōmnĭs ăb hāc cūrā mēns rĕlĕvātă mĕa ēst. *O.* Nōn ēst īn mĕdĭcō sēmpĕr, rĕlĕvētŭr ŭt ægĕr. *Id.* SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕcrĕŏ. || *Diminuer.* Cōpĭă nūllă fămēm rĕcrĕăt. *O.* Aūrā, mĕōs rĕlĕvēs æstūs. Quæ rĕlĕvēt lūctūs. *Id.* SYN. Lĕvŏ, mĭnŭŏ. || † Rēllĕvŏ *ou* Rĕlĕvŏ. Nam ĕt īlli ănĭmŭm jām rĕllĕvābĭs, quæ dŏlōre āc mĭsĕrĭā Tābēscĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 11).

Rĕlīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Relinquo. *Laissé.* Cuī paūcă rĕlīctī Jūgĕră rūrĭs ĕrānt. *V.* Jām rēbūs quīsquĕ rĕlīctīs, Nātūrām prīmūm stŭdĕāt cōgnōscĕrĕ rērŭm. *Lr.* (III, 1084). || *Abandonné.* Dēsērtōsquĕ vĭdērĕ lŏcōs lītŭsquĕ rĕlīctŭm. *V.* Flēvīsti īgnōtō sōlă rĕlīctă mărī. *Tib.* (III, 7, 8). || *Au fig.* Lētō pœnæquĕ rĕlīctŭs. *O.*

† Rĕlĭcŭŭs. *Voy.* Reliquus.

† Rĕlīdŏ, ĭs, īsī, sŭm, dĕrĕ, *néol.* *Froisser, heurter, briser.* Mājŭs ĭtĕr grădĭēns, ŭbĭ sē vădă glaūcă rĕlīdūnt. *Fort.* (*V. S. M.* III, 15). Dēntĕ rĕlīsă căvō prōdūcēns vērbă frĭtīllō. (*Ib.* IV, 41.) Frāngūnt : rĕlīsā frōntĕ līgnūm dīssĭlĭt. *Prud.* (*Peri.* 9, 48). *Voy.* Allido, Frango. || *Ébranler, faire vibrer.* Quā cĭthărīs Ĕrătō dūlcĕ rĕlīdĭt ĕbŭr. *Fort.* (VI, 12, 4). SYN. Pūlsŏ, etc. || *Renverser.* Ēxănĭmūm fīngēns, spōntĕ rĕlīsŭs hŭmī. *Avian.* (*Fab.* 9, 10). || *Au fig.* *Renverser, réfuter.* Quæ fīrmātă prŏbānt, aūt īnfīrmātă rĕlīdūnt. *Aus.* (*Epist.* 25, 43).

Rĕlĭgāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Attache, lien.* Cōmbĭbăt īnfūsūm crŏcĕō rĕlĭgāmĭnĕ nārdŭm. *Prud.* (*Psych.* 360).

Rĕlĭgātŭs, ă, ŭm. *Attaché.* Īn quērnō rĕlĭgātŭm stīpĭtĕ fūnĕm. *O.* Rĕlĭgātōs rītĕ vĭdēbāt (equos). *V.*

† Rĕlĭgēns, tĭs. *Pieux.* Rĕlĭgēntem ēsse ŏpōrtēt, rĕlĭgĭōsūm nĕfās. *Vet. Carm.* (apud *Gell.* 4, 9).

Rĕlĭgĭŏ, *et* Rēllĭgĭŏ *ou* Rĕlĭgĭŏ, ōnĭs, *f.* *Religion, culte.* Hāc cāstī mănĕānt īn rēllĭgĭōnĕ nĕpōtēs. *V.* Quæque Æthĕrĭs āltī Rēllĭgĭō. *Id.* Ēst lăcŭs āntīquā rēllĭgĭōnĕ săcĕr. *O.* SYN. Cūltŭs, pĭĕtās. EP. Āntīquă, prīscă, vĕrēndă, pĭă, sānctă. PPH. Dĕōrŭm, dīvūm rēllĭgĭŏ, cūltŭs. Săcĕr cūltŭs. Săcrōrŭm rītŭs, mōs. || *Eccl.* Sīs quŏquĕ căthŏlĭcīs rēllĭgĭōnĭs ăpĕx. *Fort.* (IX, 1, 144). || *Loi religieuse.* Rīvōs dēdūcĕrĕ nūllă Rēllĭgĭō vĕtŭĭt. *V.* || *Chose religieuse.* Quæ rēllĭgĭo? aūt quæ māchĭnă bēllī? *V.* || *Crainte religieuse.* Jām tūm rēllĭgĭō păvĭdōs tērrēbăt ăgrēstēs Dīră lŏcī. *V.* (*Æ.* VIII, 598. *Serv.* vertit *metus.* Qui etiam ad *Æ.* II, 715, vertit *pavore*). SYN. Mĕtŭs, fōrmīdŏ, păvŏr. || *Superstition.* Rūrsūs īn āntīquās rĕfĕrūntūr rēllĭgĭōnēs. *Lr.* (V, 87. *Id.* I, 931). *Voy.* Superstitio. || *Divinité, oracle.* Ōmnĭs mĭhī prōspĕră cūrsūm Dīxīt rēllĭgĭŏ. *V.* Rĕpēntĕ vōcēm sānctă mīsīt rĕlĭgĭŏ. *Ph.* Nōn īnscĭă suāsĭt Rēllĭgĭō. *St.* *Voy.* Oraculum. || *Religion du serment, du devoir.* Sēd nē rĕlĭgĭō pēccēt īmprūdēns mĕă. *Ph.* || *Scrupule.* Nūllă mĭhi, īnquăm, Rēllĭgĭo ēst. *H.* Nām nĭhĭl ēssĕ mĭhī, rĕlĭgĭo ēst dīcĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 16. *Id. And.* V, 4, 38; *Pl. Merc.* V, 2, 40). SYN. Scrūpŭlŭs. || *L'orthographe poétique* Relligio *est approuvée par* Servius, *Æn.* II, 365 : « Sane *relligio*, geminatur L propter metri necessitatem. » *Et par* Cassiodore, *Orthog.* p. 2314.

Rĕlĭgĭōsŭs, *et* Rēllĭgĭōsŭs *ou* Rĕlĭgĭōsŭs, ă, ŭm. *Saint, sacré, religieux.* Cōrpŏră, pērquĕ dŏmōs ēt rēllĭgĭōsă dĕōrŭm Līmĭnă. *V.* Āppōnĕ pōrrīs rĕlĭgĭōsās ārŭlās. *Prud.* (*Peri.* 10, 259). SYN. Săcĕr, sānctŭs, etc. || Rēllĭgĭōsī dĭēs. *Jours néfastes.* (*Lucil.* apud *Non.* 4, 387. Vid. *Fest.*) || *Pieux, religieux.* Dĕūm nūllūm ; măgĕ sī rēllĭgĭōsă fŭvĕrĭt. *Pl.* (*Asin.* IV, 1, 37). SYN. Pĭŭs. *Voy. ce mot.* || *Superstitieux.* *Voy.* Religens. || *Scrupuleux.* Ūt stūltæ ĕt mĭsĕræ omnēs sŭmŭs Rĕlĭgĭōsæ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 36. Cf. *Gell.* 4, 9). || *Sur le doublement de l'* L, *voy.* Serv. ad *Æ.* II, 364.

Rĕlĭgŏ, ās, ārĕ. 1. *Lier, attacher.* Rōbŏrăque īmmēnsīs lātē rĕlĭgārĕ cătēnīs. *L.* Cuī flāvām rĕlĭgās cŏmām? *H.* SYN. Lĭgŏ, etc. *Voy.* Vincio. || *En partic* *Amarrer.* Grāmĭnĕō rīpæ rĕlĭgāvĭt ăb āggĕrĕ clāssēm. *V.* Līttŏrĕ Thrēĭcĭō clāssēm rĕlĭgārĕt Ātrīdēs. *O.* || 2. *Délier, démarrer, dételer.* Nūllŭs ăb Ēmăthĭō rĕlĭgāssĕt līttŏrĕ fūnĕm. *L.* Pērfĭdŭs īn Crētām rĕlĭgāssĕt năvĭtă fūnĕm. *Cat.* (64, 174). Rĕlĭgātquĕ mănū jŭgă. *Id.* (63, 84). *Voy.* Solvo.

Rĕlĭnŏ, ĭs, lēvī *ou* līvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Déboucher un vase.* Rĕlīvī dōlĭa ōmnĭa, ōmnēs sĕrĭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 51. Sic legit *Diom.* p. 367. Aliter *relevi*). Nōlo ĕgŏ nōs prō sūmmō bĭbĕrĕ; nūllī pōst rĕlĕrĭmŭs. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 38. Vulgo, *postea relerimus*, turbato metro. Ceterum *relerimus* pro *releverimus*). Sērvātăquĕ mēllă Thēsaūrīs rĕlĭnēs. *V.* VERS. Cōrtĭcem ādstrīctūm pĭcĕ dīmŏvēbĭt Āmphŏræ. *H.* Ēt Chīō sōlvĭtĕ vīnclă cădō. *Tib.*

Rĕlīnquŏ, ĭs, līquī, līctŭm, īnquĕrĕ. *Laisser derrière soi.* Æŏlĭām Pĭtănēn ā lævā pārtĕ rĕlīnquĭt. *O.* Ēt Līmyrēn, Xānthīquĕ rĕlīquĕrăt ūndās. *Id.* SYN. Līnquŏ. || *Laisser quelqu'un derrière soi.* Jāmque hōs, jāmque īllōs, pŏpŭlō mīrāntĕ, rĕlīnquĭt. *Sil.* SYN. Prætĕrĕŏ. || *Laisser en mourant.* Rĕlīquĭt fīlĭam ădŏlēscēntŭlăm. *Ter.* (*Heaut.* III, 3, 41). Mī rĕlīquĭt hæc, quæ hăbĕo, ōmnĭă. *Id.* (*Eun.* I, 2, 40). SYN. *qqf.* Lēgŏ. || *Quitter, s'éloigner de.* Rōmă rĕlīnquēnda ēst. *O.* Ārdĕt ăbīrĕ fŭgā, dūlcēsquĕ rĕlīnquĕrĕ tērrās. *V.* Călŏr ōssă rĕlīquĭt. Pūgnās ēxōsă rĕlīnquŏ. *Id.* SYN. Līnquŏ, dēsĕrŏ, fŭgĭŏ, dīscēdŏ, ăbĕŏ, ābscēdŏ. *Voy.* Abeo. || *Abandonner, délaisser.* Jāmne ĕgŏ rĕlīnquŏr? *Pl.* (*Curc.* I, 3, 58). Īn mĕdĭīs lăcĕrā pūppĕ rĕlīnquŏr ăquīs. *O.* Scythĭcā tē mœstă rĕlīnquĕt ărēnā. *V. Fl.* Nūnquām tŭă sīgnă rĕlīquī. *O.* SYN. Dēsĕrŏ, dēstĭtŭŏ, prōdŏ. *Voy.* Desero. || *Laisser, ne pas emporter.* Ēnsēm.... frātrĭs nōn frātĕr cōrdĕ rĕlīquĭt. *St.* Ēt spĭcŭlă cæcă rĕlīnquūnt. *V.* Spēm grĕgĭs āh! sīlĭce īn nūdā cōnnīxă rĕlīquĭt. *Id.* || *Laisser, ne pas achever.* Īnfēctăquĕ săcră rĕlīnquūnt. *O.* Vērba īmpērfēctă rĕlīquĭt. *Id.* SYN. Līnquŏ, dēstĭtŭŏ, ŏmīttŏ, ābrūmpŏ. || *Laisser, faire qu'une chose reste.* Ūt nūllŭs lŏcŭs rĕlīnquātŭr prĕcī. *Ter.* (*Ph.* III, 3, 14). Ălĭīs pōst mē mĕmŏrāndă rĕlīnquŏ. *V.* Mĭhī jām mĭsĕræ nĭhĭl īpsă rĕlīquī. *Id* Nūllĭnĕ rĕlīnquēs Āltĭŭs Aūsŏnĭæ pĕnĕtrāre īn vīscĕră tērræ? *Sil.* SYN. Līnquŏ, sērvŏ, rĕsērvŏ, *qqf.* sēpōnŏ. || *Quitter, déposer.* Mōrtālēs vīsūs mĕdĭō sērmōnĕ rĕlīquĭt. *V.* SYN. Pōnŏ, dēpōnŏ, ēxŭŏ. || — ănĭmăm, vītăm, lūcēm, etc. *Quitter la vie.* Ănĭmām rĕlīnquăm pŏtĭŭs, quam īllās dēsĕrăm. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 52). Āltā vītām sūb nūbĕ rĕlīnquūnt. *V.* (*G.* III, 547. *Id.* *Æ.* X, 855, *lucem* ; XII, 62, *hæc lumina*). Vītă mē *ou* cōrpŭs rĕlīnquĭt. *Même sens.* (*Virg. Æ.* VI, 735 ; X, 820.) || — mē ănĭmŭs. *Tomber en défaillance.* Ēt cŏlŏr, ĕt sānguĭs, ănĭmūsquĕ rĕlīnquĭt ĕūntĕm. *O.* *Voy.* Linquor. || † *Au parf.* Rēllīquī, *arch.* Jām

mărĕ Tyrrhēnūm lōngē pĕnĭtūsquĕ pălūmbēs Rēllīquĭt. *Cic.* (ap. *Serv.* ad *Ecl.* 1, 58). *Voy.* Rellictus.

┼ Rĕlĭquĭă, æ, *f. Comme le suiv.* Cōnvērrĭtōrēm prīdĭānæ rĕlĭquĭæ. *Apul.* (*Apol.* t. II, p. 9 Bip.).

Rĕlĭquĭæ, *et* Rēllĭquĭæ *ou* Rēlĭquĭæ, ārūm, *f. pl.* *Restes, restant, et au fig.* Ŭbĭ rĕlĭquĭārūm rĕlĭquĭās rĕcōndĕrēm. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 18). Rēllĭquĭæ mōtūs vītālīs vīncĕrĕ sæpĕ. *Lr* (II, 955). Pērgămă, rēllĭquĭās Dănăum ātque īmmītĭs Ăchīllī. *V.* Rēllĭquĭās Trōja ēx ārdēntĕ rĕcēptās. *Id.* Lānguēntīs ævī dūm sūnt ălĭquæ rĕlĭquĭæ. *Ph.* Quām gaŭdĕo, ŭbi ĕtĭam hūjūs gĕnĕrīs rĕlĭquĭās Rēstārĕ vĭdĕŏ! *Ter.* (*Ad.* III, 3, 90). SYN. Rĕlĭquŭm, rĕsĭdŭŭm. PPII. Pārs rĕlĭquă, rĕsĭdŭă, cētĕră. || *En partic. Restes d'un repas.* Nūnc hūc īntro ībŏ; vīsam hēstērnās rĕlĭquĭās. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 25). Nūnc, quĭă lăbōrās ŭt frŭārĭs rĕlĭquĭīs. *Ph.* || *Restes, dépouilles mortelles, cendres.* Ēx quō rēllĭquĭās dīvīnīque ōssă părēntĭs Cōndĭdĭmūs tērrā. *V.* Dŭlcēsquĕ mĕōrūm Rēllĭquĭās. *Id.* SYN. Cĭnĭs, cĭnĕrēs, ōssă. (Quod attinet ad scripturam, geminari litteram multo præstat, quum prima longa est, licet multi refragentur, ex libris. *Donat.* ad *Ter. Ph. prol.* 22 : « Et geminavit *l*, ut, *Relliquias Danaum.* » Item *Diom.* 447 : « Syllaba producta est.... adjectione litteræ; ut si quis *relliquias* geminata *l* pronuntiet, ut, *Relliquias Danaum*, etc. » *Serv.* ad *Æ.* 1, 30 : « *Relliquias Danaum.* Ut stet versus, geminavit L. » Et *Cassiod. Orthogr.* ed. Putsch. p. 2314 : « *Relliquias....* apud poetas scribi concesserim. »)

Rĕlĭquŭs, ă, ŭm. *Restant, qui est de reste.* Tēxāntūr rĕlĭquā tēctā pălūdĕ tĭbī. *M.* (XIV, 38). Sēd rĕlĭquōs fŭgĭēndă pătrūm vēstīgĭă dūcūnt. *J.* (14, 36). SYN. Cētĕrŭs, ălĭŭs, sŭpērstēs, rēstāns, rĕsĭdŭŭs. || *Subst. n. Le reste.* Ōcĕānō mērsāntūr pēctŏră raūcō Sōlă sĕnīs ; rĕlĭquūm pŏlūs āst ā līttŏrĕ vērsăt Sēmpĕr ĭnŏccĭdŭŭm. *Avien.* (*Phæn.* 1200). || ┼ Rēllĭquŭs, *et postér.* Rĕlĭcŭŭs, ă, ŭm. Ŭt pērnōscātĭs ēcquĭd spē sĭt rēllĭquŭm. *Ter.* (*And. prol.* 25. Sic *Donat.* Et *Id. Phor.* I, 1, 3). Sēd rēllĭquām dăt ŏpĕrām, nē sĭt rēllĭquŭm. *Pl.* (*Truc. prol.* 15). Tūnc dē rĕlĭcŭīs ūnā : Mĕrĭtō plēctĭmŭr. *Ph.* Rēllĭcŭās tămĕn ēssĕ vĭās īn mēntĕ pătēntēs. *Lr.* (IV, 977). Nūnc quōd rĕlĭcŭūm rēstāt, vŏlŏ pērsŏlvĕrĕ. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 40).

Rĕlīsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Relido.

Rĕlīvī, *un des parf. de* Relino.

┼ Rēllātŭs, Rēllĕvŏ. *Voy.* Relatus, etc.

┼ Rēllīctŭs, *part. Comme* Relictus. Ēt sŭă pērcĭpĕrēt rētrō rēllīctă jăcērĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 248).

Rēllĭgĭŏ. *Voy.* Religio.

┼ Rēllīnquŏ. *Voy.* Relinquo.

Rēllĭquĭæ. *Voy.* Reliquiæ.

Rēllĭquŭs. *Voy.* Reliquus.

┼ Rĕlŏcŏ, ās, ārĕ. *Replacer.* Hæc sūnt mūrōrūm mōx rĕlŏcāndă mĭnīs. (*Anth.* I, p. 41.)

Rĕlūcĕŏ, ēs, xī, cērĕ, *n. Refléter une lueur, luire.* Tēr flāmma ăd sūmmūm tēctī sūbjēctă rĕlūxĭt. *V.* Sīgēă īgnī frētă lātă rĕlūcēnt. *Id.* Vēstīs fūlgōrĕ rĕlūxĭt Săcră dŏmŭs. *O. Voy.* Luceo.

Rĕlūctāns, tĭs. *Résistant, luttant contre.* Ēt spīrĭtŭs ōrĭs Mūltă rĕlūctāntī ōbstrŭĭtŭr. *V.* Ōrĕ rĕlūctāntī fūlmĭnĭs īrĕ mŏdō. *O.* SYN. Ōblūctāns, lūctāns, rĕsīstēns, ōbsīstēns, īnvītŭs.

Rĕlūctŏr, ārĭs, ārī, *d. Résister, lutter contre.* Ēt sūscĭtāntī Lēctĭō rĕlūctātŭr. *M.* (V, 36). Rĕfūgĭt īgnĭs, ēt rĕlūctāntŭr fācēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1728). Pænĕ rĕlūctātĭs ĭtĕrūm pūgnāntĭă rēbŭs (elementa). *Cl.* || *Avec l'infin.* Ōrĕ rĕlūctātŭr prēssīs sēdārĕ lŭpātĭs. *Cl.*

Rĕlūdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Rendre la paume.* Ēt tĕnĕāt tāntōs ōrbēs, sĭbĭque īpsĕ rĕlūdăt. *Man.* (V, 170).

┼ Relŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Payer pour retirer un objet qui est en gage.* Ŭt aūrum ēt vēstēm, quōd mātrĭs fŭĭt, Rĕlŭăt, quōd vīva īpsa ōppōsīvĭt pīgnĕrī. *Cæcil.* (ap. *Fest.*).

? Rĕmă, æ, *f. Nom qu'on voulait donner à Rome* (*de Rémus*). Cērtābānt, ūrbēm Rōmāmnĕ Rĕmāmnĕ vŏcārēnt. *Enn.* (ap. *Cic. Div.* 1, 48. Alii codd. *Romam Remoramne.* Dicitur Ῥεμορία a *Dion. Hal.* 1, 87. *Fest.* in v. *Remurium* habet *Remona*).

Rĕmănĕŏ, ēs, ānsī, ānsūm, ănērĕ, *n. Rester, demeurer.* Ēxūstō rĕmănēbĭt stīpĭtĕ fūmŭs. (*Moret.* 8). Quō fŭgĭs ? ō rĕmănē. *O.* Nūnc quŏque īn ălĭtĭbŭs fācūndĭă prīscă rĕmānsĭt. *Id. Voy.* Maneo. || *Persévérer.* Īn dūrīs rĕmănēntēm rēbŭs ămĭcŭm. *O.* Sī quĭd āntīquī tĭbī Rĕmănēt vĭgōrĭs. *Sen.* (*Med.* 41). *Voy.* Persto.

Rĕmānŏ, ās, ārĕ, *n. Refluer.* Pērcōlātŭr ĕnĭm vīrŭs, rētrōquĕ rĕmānăt Mātĕrĭēs hūmōrĭs. *Lr.* (V, 270). *Voy.* Refluo.

Rĕmānsī, *parf. de* Remaneo.

Rĕmānt. *Voy.* Remeto.

Rĕmĕābĭlĭs, ĕ. *Qui peut revenir, qui revient.* Quĭs ĕnĭm rĕmĕābĭlĕ sāxŭm...? *St.* Ē tŭmŭlō quūm jām rĕmĕābĭlĭs ādstăt. *Prud.* (*Apoth.* 1054). || *Par où l'on peut revenir.* Ēsse ĭtĕr ætērnæ dŏcŭĭt rĕmĕābĭlĕ vītæ. *P. Nol.* (5, 23). || *D'où l'on peut revenir.* Ūnī rĕmĕābĭlĕ bēllŭm. *St.*

Rĕmĕdĭŭm, ĭī, *et synér.* ī, *n. Remède.* Nēc rătĭō rĕmĕdī cōmmūnĭs cērtă dăbātŭr. *Lr.* (VI, 1276). SYN. Mĕdēlă, mĕdĭcīnă, mĕdĭcāmĕn. || *Au fig.* Māgnārūm sæpe ĭd rĕmĕdĭum ægrĭtūdĭnum ēst. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 28). Grăvĭōră quædām sūnt pĕrīclīs rĕmĕdĭă. *P. Syr.* Māgnūm tĭmōrĭs rĕmĕdĭum ēst clēmēntĭă. *Sen.* (*Oct.* 442). Rĕmĕdĭūm mălī sōlum ēst : Făcĭās ămīcŭm. *M.* (XI, 98, 23).

┼ Rĕmĕlīgŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Remora. (*Pl. Cas.* IV, 3, 6. Adde *Afran.* apud *Fest.*)

Rĕmēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* Remetior. 1. *Qui a remesuré.* Īllĕ fĭdē sūmmā tēstæ sŭă vīnă rĕmēnsŭs. *M.* (VI, 89). || *Qui a parcouru de nouveau.* Jāmquĕ rĕmēnsŭs ĭtĕr. *St.* || 2. *Pass. Parcouru de nouveau, retraversé.* Pĕlăgōquĕ rĕmēnsō, Īmprōvīsi ădĕrūnt. *V.* Ēxsŭpĕrātquĕ pŏlūm fērvēns scīntīllă rĕmēnsūm. *Prud.* (*Ham.* 850).

Rĕmĕŏ, ās, ārĕ, *n. Revenir, retourner.* Sī pătrĭōs ūnquām rĕmĕāssēm vīctŏr ăd Ārgōs. *V.* Ēffŭgĭt, ēt rĕmĕăt, pēr quōs mŏdŏ vēnĕrăt, ārcŭs. *O.* Mĕtŭe ăc vĕrērĕ scēptră rĕmĕāntĭs vĭrī. *Sen.* (*Hip.* 217). SYN. Rĕdĕŏ, rĕvērtŏr. *Voy.* Redeo. || *Sans prépos.* Pătrĭās rĕmĕābo īnglōrĭŭs ūrbēs. *V.* (Et *St. Silv.* III, 5, 12). || *Act. Recommencer* (*un chemin*). Ā cērtīs ānnīs ævūm rĕmĕārĕ pĕrāctūm. *H.* (*Sat.* I, 6, 94).

Rĕmētĭŏr, īrĭs, mēnsŭs sŭm, mētīrī, *d. Remesurer. Voy.* Remensus. || *Parcourir de nouveau.* Nōn rĕdĭt īn ōrtūs, ēt rĕmētītŭr dĭēm? *Sen.* (*Med.* 31, de sole). SYN. Rĕlēgŏ, rĕcūrrŏ. || *Repasser dans son esprit.* Sī mŏdŏ rītĕ mĕmōr sērvātă rĕmētĭŏr āstră. *V.* SYN. Rĕvōlvŏ, rĕcōgnōscŏ.

┼ Rĕmētŏ, ās, ārĕ, *n. Retourner.* Dēquĕ sĕrūnt rīvōs, cāmpōsquĕ rĕmētānt. *Enn.* (apud *Fest.*, qui vertit *repetunt*. Ibi corrupte scribitur *remant*, omisso scripturæ compendio). *Voy.* Commeto.

Rēmēx, ĭgĭs, *m. Rameur.* Līttŏrăque ēt văcŭōs sēnsĭt sĭnĕ rēmĭgĕ pōrtŭs. *V.* Vēlă dămŭs, quāmvīs rēmĭgĕ pūppĭs ĕăt. *O.* Sĭnĕ rēmĭgĭs īctū. *Id.* Ēt cūm rēmĭgĭbŭs grūnnīsse Ēlpēnŏră pōrcīs. *J.* (15, 22). SYN. *qqf.* Rēmĭgĭŭm. EP. Vălĭdŭs, rōbūstŭs, sūdāns, ăcĕr, aūdāx, āssūrgēns, īncūmbēns, prōnŭs. *Voy.* Remigo. || *En partic. Charon.* Jām lĭcĕt ēt Stўgĭă sēdĕăt sūb ărūndĭnĕ rēmēx. *Pp.* (II, 27, 13). Ūnō tōt pŏpŭlī rēmĭgĕ nāvĭgānt. *Sen.* (*H. Fur.* 557). *Voy.* Porthmeus. || *Qui vole.* Rēmĭgĕ pēnnĭgĕrō. *Fort.*

(*V. S. M.* II, 326, scil. angelo). || *Qqf. f. au fig.* Tē pĕtĕrēm, tăbŭlā rēmĭgĕ vēctā mărī. *Fort.* (*Supplem.* 1, 112).

Rēmī. *Voy.* Rhemi.

Rēmĭgĭŭm, ĭī, *n. Appareil des rames.* Aūt mărĕ rēmĭgĭīs, aūt vōmĕrĕ fīndĭtĕ tērrās. *O.* Flūmĭnĕ lēmbŭm Rēmĭgĭīs sŭbĭgĭt. *V.* Nūdūm rēmĭgĭō lătŭs. *H.* SYN. Rēmī. PPH. Rēmōrŭm ōrdŏ, ōrdĭnēs. || *Action de ramer.* Ŭbĭ pōrtu ēxĭmŭs, hŏmĭnēs rēmĭgĭō sēquī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 55). Ōllī rēmĭgĭō nōctēmquĕ dĭēmquĕ fătīgānt. *V.* SYN. Rēmī. PPH. Rēmōrŭm aūxĭlĭŭm, pūlsŭs, vērbĕră, *ou* ŏpĕ, vērbĕrĕ, īctū. ēmĭgĭs ōffĭcĭŭm. PHR. Āgmĭnĕ rēmōrūm cĕlĕrī. *V.* *Rameurs.* Rēmĭgĭūm sūpplēt, sŏcĭōs sĭmŭl īnstrŭĭt rmīs. *V.* Rēmĭgĭūm vĭtĭōsum Ĭthăcēnsĭs Ŭlȳssēī. *H.* SYN. Rēmēx, rēmĭgēs. || *Au fig.* Meō rēmĭgĭō rem gĕrō. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 149). || *En parl. des ailes.* Vŏlāt īllĕ pĕr āĕră māgnŭm Rēmĭgĭo ālārŭm. *V.* Rēmĭgĭūm vŏlŭcrēs dĭspōnĭt ĭn ōrdĭnĕ pīnnās. *O.*

Rēmĭgŏ, ās, ārĕ, *n. Ramer.* Nēc tē, cēntēnĭs clāssĭs quōd rēmĭgĕt ālĭs, Tērrĕăt. *Pp.* (IV, 6, 47). PPH. Rēmōs dūcŏ, īmpēllŏ, mŏvĕŏ, ăgĭtŏ, lēntŏ, īncūrvŏ, flēctŏ. Rēmĭs ūtŏr, ēnĭtŏr. Rēmō, rēmĭs, rēmĭgĭō, rēmĭgĭīs mărĕ, æquŏră, pĕlăgŭs, frĕtă, ūndās, ăquās, flūctŭs fĕrĭŏ, scīndŏ, fīndŏ, sĕcŏ, prōpēllŏ, īmpēllŏ, vērbĕrŏ, dīvĭdŏ, tōrquĕŏ, pūlsŏ, sōllĭcĭtŏ, fătīgŏ, vērrŏ, vērtŏ, īnvērtŏ, frāngŏ, fŏdĭŏ, sūlcŏ, dīvēllŏ, cōnvēllŏ. Rēmĭs īncūmbŏ, īnsūrgŏ. Āmnĕm rēmĭs sŭpĕrŏ. Cærŭlă rēmō pĕrăgŏ. Nāvĕm, lēmbŭm rēmĭs, rēmĭgĭō, rēmĭgĭīs ăgŏ, sŭbĭgŏ, mŏvĕŏ, rĕgŏ, īmpēllŏ, dūcŏ, ūrgĕŏ. Pūppēs, clāssĕm rēmĭgĕ īmpēllŏ. Rēmĭgĭō, rēmĭgĕ nāvĭs īt, fērtŭr, ăgĭtŭr, sē mŏvĕt, cārpĭt ĭtĕr. Rēmĭs vĭăm cārpŏ. Tōnsās ābdūcŏ, rĕvŏcŏ. Rēmĭs brāchĭă īntēndŏ, cōmpōnŏ, lăcērtōs āptŏ. VERS. Trīnăcrĭă lēntāndŭs rēmŭs ĭn ūndā. *V.* Ăddūctĭs spūmānt frĕtă vērsă lăcērtĭs. Īnfīndūnt părĭtēr sūlcōs, tōtūmquĕ dĕhīscĭt Cōnvūlsūm rēmĭs rōstrĭsquĕ trĭdēntĭbŭs æquŏr. Rēmĭs vēntĭsquĕ pĕtīvĭt. Vēlōcēm Mnēstheŭs ăgĭt ācrī rēmĭgĕ prīstin. *Id.* Rēdūcūnt Ōrdĭnĭbūs gĕmĭnīs ād fōrtĭă pēctŏră rēmōs, Æquālīque īctū scīndūnt frĕtă. *O.* Jām făcĭēnt cĕlĕrēs rēmŭs ĕt aūră vĭās. Dīvūlsăquĕ rēmĭs Ūndă sŏnăt. Fĕrēns lēntōs ād pēctŏră rēmōs. Rēmōrum īn vērbĕrĕ pērstānt. Sūlcāt ăquās, jŭvĕnūm sūdāntĭbŭs āctă lăcērtĭs (navis). *Id.* Nōn hūc Ārgōō cōntēndĭt rēmĭgĕ pīnŭs. *H.* Īpsĕ lĕvēm rēmō pĕr frĕtă pēllĕ rătēm. *Tib.* Prætōrĭă pūppĭs Vērbĕrĭbūs sēnĭs ăgĭtŭr, mōlēmquĕ prŏfūndō Īnvĕhĭt, ēt sūmmĭs lōngē pĕtĭt æquŏră rēmĭs. *L.* Ūt vērō rēmĭs āctūm mărĕ prōpŭlĭt ōmnĕ Clāssĭs ŏnŭs. Aūxĭlĭō rēmōrum īnfāndă pĕtēbāt Līttŏră. *Id.* Tōrtăquĕ rēmĭgĭō spūmĭs īncānŭĭt ūndă. *Cat.* Vērbĕrĭbūs tōrsērĕ frĕtŭm. Sălĭs īctă frĕquēntī Ālbēscĭt pūlsū făcĭēs. *Sil.* Jām rēmī răpŭērĕ rătēm. *V. Fl.* Cōncūssōquĕ rătēm gaūdērēm tōllĕrĕ rēmō. Īnsūrgĭt trānstrĭs, ēt rēmō Nērĕă vērsăt. Ībūnt æquō nēmpe ōrdĭnĕ rēmī. *Id.* Ēt rēmōs ăgĭtāre, ēt lēntās flēctĕrĕ tōnsās. *Man.* || *Qqf. Act.* Āctāmquĕ Pādō quī rēmĭgăt ālnŭm. *Cl.*

Rĕmĭgrŏ, ās, ārĕ, *n. Revenir.* Īnquĕ lŏcūm quāndō rēmĭgrānt. *Lr.* (II, 966). *Voy.* Redeo. || *Au fig.* Rĕmĭgrāt ănĭmŭs nūnc dēmūm mĭhĭ. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 42). || † Rēmmĭgrŏ *ou* Rēmĭgrŏ. Crŭmēnam hānc ĕmĕre, aūt făcĕre ūt rĕmĭgrĕt dŏmŭm. *Pl.* (*Pers.* IV, 6, 3).

† Rēmĭllŭs, ă, ŭm. *Comme* Repandus. (*Lucil.* et *Afran.* apud *Fest.*)

Rĕmĭnīscēns, tĭs. *Qui se ressouvient.* Vōcĕ Crĕătōrĭs rĕmĭnīscēns ēssĕ bĕātōs. *Fort.* (II, 13, 65).

† Rĕmĭnīscŏ, ĭs, *pour* Reminiscor. *Barbarisme dont se moque Ausone* (*Epigr.* 48. Antiquos tamen id usurpasse testatur *Prisc.* 799).

Rĕmĭnīscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Se ressouvenir.* Ādspĭcĭt, ēt dūlcēs mŏrĭēns rĕmĭnīscĭtŭr Ārgōs. *V.* Nām mŏdŏ vōs ănĭmō dūlcēs rĕmĭnīscŏr ămīcī. *O.* (Pro perfecto, quo caret verbum, *Char.* 221, et *Diom.* 376, dant *Recordatus sum*). SYN. Mĕmĭnī, rĕcōrdŏr. *Voy.* Memini.

Rēmĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui marche par le moyen de rames.* Rēmĭpĕdēs mĕdĭō cērtānt quūm flūmĭnĕ lēmbī. *Aus.* (*Mosel.* 201). SYN. Rēmĭvăgŭs. || *Au fig.* Ānătēs mărĭtās jūnxĭmŭs, Rēmĭpĕdēs. *Aus.* (*Epist.* 3, 12).

Rĕmīscĕŏ, ēs, ērĕ. *Mêler.* Ātque ĭtă mēntĭtŭr, sīc vērĭs fālsă rĕmīscĕt. *H.*

Rĕmīsī, *parf. de* Remitto.

Rĕmīssē, *adv. D'une manière lente, tiède, molle.* Nōn ĕnĭm cūrsim aūt rĕmīssē tām mĭnūta ăcūmĭnă Āssĕquī quīcūmquĕ pŏtĕrĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 41).

Rĕmīssĭŏ, ōnĭs, *f. Eccl. Rémission des péchés.* Ēxhĭbĕ Rĕmīssĭōnĭs grātĭăm. *Ambr.* (*Hym.* 10, 8).

Rĕmīssŭs, ă, ŭm, *part. p. et adj. Renvoyé.* Mānēsque Ăchĕrōntĕ rĕmīssōs. *V.* Tēlōquĕ fĕrōx īnĭmīcă rĕmīssō Pēctŏră rūpīssĕt. *O.* Ē mōllī sānguĭs pūlmōnĕ rĕmīssŭs. *Id.* || *Relâché, détendu.* Dēquĕ mĕīs mănĭbūs lōră rĕmīssă flŭēnt. *O.* Vādĭt sŏnĭpēs cērvīcĕ rĕmīssā. *V. Fl.* Ēt rĕmīssō Fīlĭŭs ārcū. *H.* Lăcŭs, Quĭbūs rĕmīssūm cōrpŭs ādstrīngās brĕvī Sălōnĕ, quī fērrūm gĕlăt. *M.* (I, 50). Taūrī sēvō cērīsquĕ rĕmīssĭs. *Ser. Sam.* (vs. 270). SYN. Lāxātŭs, lāxŭs, sŏlūtŭs, mōllĭs, etc. || *Déridé.* Nōn tōrvā lĕgĕ frōntĕ, sēd rĕmīssā. *M.* (IV, 14). || *Au fig. Détendu, oisif.* Quĭs cērnĕrĕ cūrĭs Tē văcŭūm pŏtŭīt? quĭs tōtā mēntĕ rĕmīssūm? *Cl.* Ăgĭtāssĕ rĕmīssōs Cūm Jūnōnĕ jŏcōs. *O. Voy.* Otiosus. || *Lent, mou, inactif.* Ōdērūnt ăgĭlēm gnāvūmquĕ rĕmīssī. *H. Voy.* Ignavus. || *Doux, tranquille, calme.* Īrās rĕmīssō pēctŏre āc plăcĭdō fĕrās. *Sen.* (*Phœn.* 186). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, mītĭs. || *Simple, modeste.* Nē tămĕn ōmnĕ mĕūm crēdās ŏpŭs ēssĕ rĕmīssūm : Sæpĕ dĕdī nōstræ grāndĭă vēlă rătī. *O.* || *Quitté, déposé.* Hōs pŏtĭŭs pŏpŭlōs īn dōtem, āmbāgĕ rĕmīssā, Āccĭpĕ. *O.*

Rĕmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Envoyer de nouveau, renvoyer.* Mēque īn mĕă rēgnă rĕmīsĭt. *V.* PPH. Rūrsŭs *ou* rūrsŭm mīttŏ. || *Envoyer en retour, renvoyer, riposter.* Jāmquĕ rĕmīssūrūs trāctūm dē cōrpŏrĕ tēlŭm. *O.* Nēc lĕvĭōră dătĭs Trōjānī dōnă rĕmīttūnt. Nīctū quŏquĕ sīgnă rĕmīttĭs. Sŏnōs, ād quōs sŭă vērbă rĕmīttăt. *Id.* Rŭtŭlĭs rēspōnsă rĕmīttūnt. *V.* || *Envoyer en arrière, renvoyer, repousser.* Rĕsīstĭt ūndĭs, ēt lăcēssēntēs ăquās Lōngē rĕmīttĭt. *Sen.* (*Hipp.* 581, cautes). Tām cŭpĭdē sūrsūm rĕvŏmĭt măgĭs ātquĕ rĕmīttĭt. *Lr.* (II, 199, de aqua obstantia repellente). SYN. Rĕpēllŏ, rējĭcĭŏ. || *Renvoyer un son.* Vōcēm lātē nĕmŏra āltă rĕmīttūnt. *V.* Gaūrŏ Māssĭcŭs ūvĭfĕr rĕmīttĭt (echo). *St.* SYN. Rĕddŏ, rĕpĕtŏ, etc. || *Rendre, produire.* Pōscēntīquĕ grăvēm pērsæpĕ rĕmīttĭt ăcūtŭm (sonum). *H.* Prēssă Vĕnāfrānæ quōd bāccă rĕmīsĭt ŏlīvæ. Trāctātă nŏtām lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *Id.* Stĕrĭlĭs quōdcūmquĕ rĕmīsĭt Tērră. *Grat.* (*Cyn.* 521). SYN. Dō, rēddŏ, prōdūcŏ, ēdŏ. || *Remettre, livrer.* Ūt īstās rĕmīttāt sĭbĭ. *Pl.* (*Most.* III, 2, 111, ædes). SYN. Trādŏ, trānsfĕrŏ. || *Quitter, déposer, omettre.* Īncēptăquĕ fīlă rĕmīsĭt. *O.* Nūllūm rĕmīttĭs tēmpŭs, nĕquĕ tē rēspĭcĭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 18). SYN. Mīttŏ, pōnŏ, ōmīttŏ. || Rĕmīttĕ, *avec l'infin. Cesser de.* Rĕmīttās me ŏnĕrāre īnjŭrĭīs. *Ter.* (*And.* V, 1, 8). Rĕmīttās Quærĕrĕ. *H.* SYN. Mīttĕ, ōmīttĕ, etc. *Voy.* Desino. || *Détendre, relâcher, fondre, dégeler.* Nēc frēnă rĕmīttĭt, Nēc rĕtĭnērĕ vălĕt. *O.* Sī brāchĭă fōrtĕ rĕmīsĭt. *V.* Quūm sē pūrpŭrĕō vērĕ rĕmīttĭt hŭmŭs. *Tib.* (III, 5, 4). Ēădēmquĕ călōr lĭquĕfāctă rĕmīttĭt (mella). *V.* SYN

Lāxō, rēlāxō, sōlvō, rēsōlvō, *qqf.* līquēfăcĭō, etc. || *Remettre une faute, faire grâce, épargner.* Sī pœ̄nām sērvō, sī vīncŭlā sævā rĕmīttīs. *O.* Āspĕrā cōnfēssō vērbā rĕmīttĕ rĕō. *Id.* Mūltīs rĕmīssa ēst vītā. *Sen.* (*H. Œt.* 900). Cūlpāmquĕ rĕmīttēns. *V. Fl.* Dā rĕquĭēm grăvĭdō, sŏlĭtōsquĕ rĕmīttĕ lăbōrēs. *Grat.* (*Cyn.* 286). SYN. Cōndōnō, dōnō, ēxĭmō, pārcō, īgnōscō. || *Permettre de.* Nēc rēs dŭbĭtārĕ rĕmīttīt. *O.* Ōccūltō sævīrĕ vĕtāt, prōdēssĕ rĕmīttīt. *Cl. Voy.* Permitto. || — quīppĭām. *Se calmer un peu.* Nām sī rĕmīttēnt quīppĭām Phĭlūmĕnæ dŏlōrēs. *Ter.* (*Hec.* III, 2, 14. Ubi *Donat.*).

Rēmĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui va à rames.* Naūtæ rēmĭvăgām mōvēnt cĕlōcēm. *Varr.* (ap. *Non.* 13, 1).

Rĕmīxtŭs *ou* Rĕmīstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Remisceo. Rūrsŭs rĕvŏcātā rĕmīxtō Cōrpŏrĕ. *P. Nol.* (18, 80). Lȳdīs rĕmīxtō cārmĭnĕ tībĭīs. *H.*

Rĕmōlĭŏr, īrīs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Soulever avec effort, déplacer.* Sæpĕ rĕmōlīrī lūctātŭr pōndĕrā tērræ. *O.* Ēt fērrĕā sūdānt Claūstrā rĕmōlīrī. *St. Voy.* Molior. || *Préparer avec effort.* Ĭtĕrum īnstaūrātā căpēssēns Ārmā, rĕmōlītŭr dūx āgmĭnā. *Sil.* || Rĕmōlītŭs, ă, ŭm, *passivt. Déplacé.* Nēc, ōrbĕ sī rĕmōlītō quĕăt Ād sŭpĕrā vīctōr nūmĭna Ālcīdēs vĕhī. *Sen.* (*H. Fur.* 504).

Rĕmōllēscō, īs, ĕrĕ, *n. Se ramollir.* Cērā rĕmōllēscĭt. *O. Voy.* Mollesco. || *Au fig.* Prĕcĭbūs sī nūmĭnā jūstīs Vīctā rĕmōllēscūnt. *O. Voy.* Placor.

Rĕmōllĭō, īs, īrĕ. *Ramollir.* Sālmăcĭs ēnērvĕt, tāctōsquĕ rĕmōllĭăt ārtŭs. *O.*

Rĕmŏrā, æ, *f. Retard, obstacle.* Rĕmŏrāmquĕ făcĭūnt rē prīvātæ ēt pūblĭcæ. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 15). Quæ vōx ēx tē rĕsōnāns meō grădŭī rĕmŏrām făcĭt? *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Remeligines*). || *Rémore, poisson. Voy.* Echeneis. || *Nom qu'on voulait donner à Rome nouvellement fondée. Voy.* Rema.

Rĕmŏrām. *Voy.* Removeo.

Rĕmŏrāmĕn, ĭnĭs, *n. Retard, obstacle.* Ēt crēscĭt răbĭēs, rĕmŏrāmĭnăque īpsā nŏcēbānt. *O.*

Rĕmŏrātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est arrêté.* Sēd pōstquām rĕmŏrātā sŭōs cōgnōvĭt ămōrēs. *O.* Mōrs mŏvĕt āltĕrnūm, nīl rĕmŏrātā pĕdĕm. *Orient.* (*Common.* II, 202). || *Pass. Retardé.* Ēt rūrsŭs pōmī jāctū rĕmŏrātā sĕcūndī, Cōnsĕquĭtŭr. *O.*

Rĕmōrbēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Retomber malade.* (*Enn.* apud *Fest.*)

Rĕmōrdĕō, ēs, ērĕ. *Rendre morsure pour morsure* (*au prop. et au fig.*). Ēt mē rĕmōrsūrūm pĕtīs. *H.* || *Ronger, miner.* Quā lītŏrā plānā rĕmōrdēns Mītīs Ātāx. *Fort.* (VI, 7, 213). || *Ordint. Peiner, causer du souci, des remords.* Quāndo hæc tē cūrā rĕmōrdĕt. *V.* Cāstīgātā rĕmōrdēnt. *J.* (2, 35, vitia). Prætĕrĭtīsque ādmīssa ănnīs pĕccātā rĕmōrdēnt. *Lr.* (III, 839). *Voy.* Morsus. Conscientia.

Rĕmŏrŏr, ārīs, ārī, *d. Retarder, arrêter, retenir.* Quōdquĕ pŏtēst, pūgnēt : cūr nōn rĕmŏrātŭr ĭtūrōs? *O.* Ēt fŭgĭūnt, frēnō nōn rĕmŏrāntĕ, dĭēs. *Id.* Quāmvīs tē lōngæ rĕmŏrēntŭr fātā sĕnēctæ. *Pp.* (I, 19, 17). Sēd ăpĕrĭūntŭr ædēs ; rĕmŏrāndŭ' st grădŭs. *Pl. Pers.* I, 2, 28). SYN. Mŏrŏr, tārdō, rĕtĭnĕō, ōbstō, tc. *Voy.* Moror. || *Au fig.* Mănēbō, nē quōd vōstrūm ĕmŏrēr cōmmŏdŭm. *Ter.* (*And.* IV, 3, 24). || *Absolt. Tarder, rester.* Nēc rĕmŏrāntŭr ĭbī. *Lr.* (II, 74). Pērgĕ, nē rĕmŏrārĕ. *Catull.* (61, 201). SYN. Mŏrŏr, mănĕō, etc.

Rĕmōssĕ, *sync. pour* Removisse. (*Lucr.* III, 69.)

Rĕmōtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv. Éloigné, retiré.* Pōstquăm ēxēmptā fămēs ĕpŭlīs, mēnsæquĕ rĕmōtæ. *V.* Tīthōnūsquĕ rĕmōtŭs īn aūrās. *H.* || *Qui est éloigné, reculé.* Lōngā rĕgĭōnĕ rĕmōtŭs. *O.* Rĕmōtĭŭs āntrŭm. *Id.* SYN Dīssĭtŭs, sēmōtŭs, etc. *Voy.* Divisus. || *Au fig. Inaccessible.* Dēūm nātūrā rĕmōtā Sēnsĭbŭs ā nōstrīs. *Lr.* (V, 149). || ? Rĕmmōtŭs *ou* Rĕmōtŭs. (*Donat.* ait *Terent. Hec. prol.* 2, 14, geminavisse *m.* Quod sane versus non reposcit.)

Rĕmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Écarter, éloigner.* Rōrāntēsquĕ cŏmās ā frōntĕ rĕmōvĭt ăd aūrēs. *O.* Ēt mŏnĕt ārcānīs ŏcŭlōs rĕmŏvērĕ prŏfānōs. *Id.* Tăbŭlās ā tē rĕmŏvērĕ mĕmēntō. *H.* SYN. Āmŏvĕō, sūbmŏvĕō, āvērtō, rĕpēllō, rējĭcĭō, ābdūcō, ārcĕō, *qqf.* sūbdūcō. *Voy.* Arceo, Ejicio. || — mē. *S'éloigner.* Quūm ŭbĭ se ā vūlgo ēt scēna īn sēcrētā rĕmōrānt (pro *removerant*). *H.* SYN. Rĕcēdō, sēcēdō. || *Retirer, soustraire, priver de.* Mēllăquĕ dēcūssĭt fŏlĭīs, īgnēmquĕ rĕmōvĭt. *V.* SYN. Aūfĕrō, ērĭpĭō, sūbdūcō, ădĭmō, etc. || *Au fig. Éloigner.* Vīm prŏcŭl hīnc rĕmŏvĕ. *O.* Cūrā rĕmŏvēntĕ sŏpōrĕm. Mēquĕ mĭnīstĕrĭō scēlĕrīsque ārtīsquĕ rĕmōvī. *Id.*

Rĕmūgĭō, īs, īrĕ, *n. Répondre par des mugissements.* Quōdque ūnūm pŏ'ēs, ād mĕā vērbā rĕmūgīs. *O.* PHR. Rĕddĭdĭt ūnā bŏūm vōcēm, *V. Voy.* Mugio. || *Au fig.* Hōrrēndās cănĭt āmbāgēs, āntrōquĕ rĕmūgĭt. *V.* || *Retentir.* Ēt vōx āssēnsū nĕmŏrūm īngĕmĭnātā rĕmūgĭt. *V.* Quō nĕmŭs īntēr pūlchrā sătūm tēctā rĕmūgĭăt Vēntīs. *H.* SYN. Rĕbŏō, rĕsŏnō, etc. *Voy.* Resono.

Rĕmūlcĕō, ēs, lsī, lsŭm, lcērĕ. *Caresser.* Caūdāmquĕ rĕmūlcēns Sūbjēcĭt păvĭtāntem ŭtĕrō. *V.* SYN. Mūlcĕō, blāndĭŏr. || *Au fig. Radoucir.* Mīnās stĭmŭlātăquĕ cōrdă rĕmūlcĕ. *St. Voy.* Mulceo.

Rĕmūlcūm, ī, *n.*, *ou* Rĕmūlcŭs, ī, *m. Corde pour remorquer les bateaux; bateau remorqueur, remorque.* Hīc mĕā mē lōngō sūccēdēns prōrā rĕmūlcō Lætāntēm grātīs sīstĭt ĭn hōspĭtĭīs. *Valgius* (ap. *Isid.* 19, 4). Ēt quūm pēr rīpās, nūsquām cēssāntĕ rĕmūlcō, Īntēndūnt cōllō mūlārūm vīncŭlā naūtæ. *Aus* (*Mos.* 41). Cĕlĕrīsquĕ rĕmūlcī Cūlpābām prŏpĕrōs ādvērsō flūmĭnĕ cūrsūs. *Id.* (*Epist.* 2, 9). Īn cūrvā rĕmūlcō Līttŏrā cērtātīm sŭbĕūnt. *Avien.* (*Phæn.* 761)

1. Rĕmŭlŭs, ī, *m.*, *dimin. de* Remus. *Rémus.* Sēd gĕnŭs Aūsŏnĭdūm Rĕmŭlīque ēxtūrbăt ălūmnōs. *Sulpitia* (*Sat.* vs. 19). || *Roi des Latins, foudroyé à cause de son impiété.* Jām tămĕn Āgrīppām nātūm Rĕmŭlūmquĕ pŏtēntēm Vīdĕrăt. *O.* (*Fast.* IV, 49 sq.) || *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* IX, 360 ; *Sil.* IV, 186.)

2. Rĕmŭlŭs, ī, *m.*, *dimin. de* Rēmus. *Rame.* Rĕmŭlīs sēnsīm cĕlōx ăb ōppĭdō prōcēssĕrăt. *Turpil.* (apud *Non.* 13, 1).

† Rĕmūnĕrō, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* Præcĭpĭt... Pālmīs sērĭcā, tōrquĭbūs cŏrōnās Cōnjūngi, ēt mĕrĭtūm rĕmūnĕrārī. *Sid.* (23, 424. Plura exempla reor classicis auctoribus non jure attributa).

Rĕmūnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Récompenser; en mauv. part, Punir.* Āt te hīs sūpplĭcĭīs rĕmūnĕrābŏr. *Cat.* (14, 20). PPH. Prĕtĭūm, mērcēdēm sŏlvō, rĕpēndō. Grātĭām, vĭcēm rĕfĕrō, rĕpōnō, rēddō, rĕtrĭbŭō. Præmĭā rĕfĕrō, rēddō. Dōnā rĕpēndō, rēddō. *Voy.* Gratia.

Rĕmūrĭā, *n. pl. Voy.* Lemuria.

Rĕmūrmŭrō, ās, ārĕ, *n. Répondre à un murmure, murmurer, retentir.* Quā vădā nōn spīrānt, nēc frāctā rĕmūrmŭrăt ūndā. *V.* Ēt nūllī spŏlĭātā rĕmūrmŭrăt aūræ (Pinus). *St. Voy.* Resono. || *Qqf. Act. Répéter, faire retentir.* Cērtē mĕā cārmĭnā nēmō, Prætĕr ăb hīs scŏpŭlīs vēntōsā rĕmūrmŭrăt ēchō. *Calp.* (4, 27).

1. Rĕmŭs, ī, *m.* (Ῥῶμος). *Rémus, frère de Romulus, qui le tua pour avoir franchi les murs de Rome naissante.* Cānā Fĭdēs, ēt Vēstā, Rĕmō cūm frātrĕ Quĭrīnŭs. *V.* Mœnĭā cōnsōrtī nōn hăbĭtāndă Rĕmō. *O.* VERS. Cēlsăquĕ Rōmānīs dĕcērptā Pălātĭā taūrīs Ōrdĭăr, ēt cæsō mœnĭā fīrmā Rĕmō. *Pp.* Frātērnō prīmī mădŭērūnt sānguĭnĕ mūrī. *L.* Gĕmĭnōs sūb rūpĕ

Quĭrīnōs. *J.* || *Comme* Romulus. Rēgnāvĕ prīmă Rĕmī. *Pp.* (II, 1, 22). Māgnănĭmōs Rĕmī nĕpōtĕs. *Cat.* (58, 5). || *Nom de guerrier.* Ārmĭgĕrūmquĕ Rĕmī prĕmĭt. *V.*

2. Rēmŭs, ī, *m. Rame, aviron.* Āgmĭnĕ rēmōrūm cĕlĕrī vēntĭsquĕ vŏcātĭs. *V.* Ēt dūcĭt rēmōs īllīc ŭbī nūpĕr ărārăt. *O.* Cērtātīm rēmīs ăgĭtūr mărĕ. *V. Fl.* SYN. Pālmŭlă, tōnsæ, ărbŏr, rēmĭgĭūm, *qqf.* pālmă, rēmŭlŭs. EP. Vălĭdŭs, lōngŭs, lĕvĭs, cĭtŭs, vēlōx; hūmēns, spūmāns; lēntŭs. PPH. Rēmī pālmŭlă, pālmă, vērbĕră. PHR. Cēntēnāque ărbŏrĕ flūctūm Vērbĕrăt. *V. Voy.* Remigo. || *Au fig. Bras et jambes d'un nageur.* Rēmīs ĕgŏ cōrpŏrĭs ūtăr. *O.* || *Ailes des oiseaux.* Pōssĕ sŭpēr flūctūs ālārum īnsīstĕrĕ rēmīs. *O.* Lāpsūmquĕ sŏlūtīs Pēnnārūm rēmīs (Icarum). *Sil.* SYN. Rēmĭgĭūm.

† Rēn, rēnĭs, *m. Rein.* Ējūs rēnĭs ădēst cīnctōrĭūmquĕ fĭdēs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 100. Velis cinctōrium. Nominativum dat *Prisc.* 645). *Voy.* Renes.

Rĕnārrŏ, ās, ārĕ. *Raconter.* Fātă rĕnārrābăt dīvūm, cūrsūsquĕ dŏcēbăt. *V.* Ūtquĕ fĭt, ā fāctō prōpĭōrĕ prĭōră rĕnārrānt. *O.*

Rĕnāscēns, tĭs. *Qui renaît.* Sīc īncōnsūmptūm Tĭtўī sēmpērquĕ rĕnāscēns (jecur). *O.* Trōjæ rĕnāscēns ālĭtĕ lūgŭbrī Fōrtūnă. *H.* SYN. Rĕpărābĭlĭs, rĕdīvīvŭs, rĕnŏvātŭs.

Rĕnāscŏr, ĕrĭs, nātŭs sŭm, nāscī, *d. Renaître, et au fig.* Cōrpŏrĕ dē pătrĭō pārvūm phœnīcă rĕnāscī. *O.* Ītĕrūmquĕ rĕnāscĭmŭr īntŭs Pērfūsī. *Prud.*(*Apoth.* 929). Ēxsīstĭt prŏcŭl hīnc, ălĭōquĕ rĕnāscĭtŭr ōrbĕ (de flumine). *Id.* Ōccūltūs sūb cōrdĕ rĕnāscĭtŭr ārdŏr. *St.* Mūltă rĕnāscēntŭr, quæ jām cĕcĭdērĕ (vocabula). *H.* SYN. Rĕgīgnŏr, rĕcrēscŏ, rĕvīvīscŏ, rĕvīvŏ, rĕsūscĭtŏr, rĕsūrgŏ, rĕnŏvŏr, rĕpărŏr. *Voy.* Revivo.

Rĕnātŭs, ă, ūm. *Rendu à la vie.* Nēc tē Pўthăgŏræ fāllānt ārcānă rĕnātī. *H.* Sīc fāmă rĕnātūm Pўthăgŏrān dŏcŭīssĕ rĕfērt. *Aus.* (*Epist.* 25, 38). Gĕnĭtōrĕ rĕnātō. *St. Voy.* Redivivus, Revivo. || *En gén. Qui est revenu, qui a reparu, qui s'est relevé.* Nēc fībrīs rĕquĭēs dătŭr ūllă rĕnātīs. *V.* Nŏvō dē fōntĕ rĕnātūm (flumen). *L.* Nōndum ōmnī dēntĕ rĕnātō. *J.* (14, 11). Tōt nāscēntĭă tēmplă, tōt rĕnātă. *M.* (VI, 4). SYN. Rĕcrēātŭs, rĕpărātŭs, rĕsūrgēns, rĕnŏvātŭs, rĕdīvīvŭs, rĕcīdīvŭs. || *Eccl. Régénéré.* Āltĕră pōclă dĕcēnt hŏmĭnēs Jōrdānĕ rĕnātōs. *P. Petr.* (IV, 255). Īn quō pēr lăvācrūm fĭdĕī vĭrtūtĕ rĕnātā. *Prosp.* (*Epig.* 60, 11. Debuit esse lavācrum). Dīscĕrĕt ūt vītæ dōnă rĕnātŭs hŏmŏ. *P. Nol.* (35, 12).

Rĕnāvĭgŏ, ās, ārĕ. *Retraverser en naviguant.* Gūrgĭtĕ lāpsă nătāns, tōtāsquĕ rĕnāvĭgăt ūndās. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 281). Ăchĕrōn īnvĭŭs Rĕnāvĭgārī. *Sen.* (*H. Fur.* 715).

Rĕnēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Attacher par derrière.* Sĭmŭl hūnc lūx īndĭscrētă rĕnēctĭt. *Avien.* (*Phæn.* 475).

Rĕnĕŏ, ēs, ērĕ. 1. *Filer de nouveau.* Āt Lăchĕsĭs Clōthōquĕ dŏlēnt hæc fīlă rĕnērī. *O.* (*Fast.* VI, 757, scil. Virbio renato). Pārcārūm fīlă rĕnēbŏ. Ēxtēndāmquĕ cŏlōs. *St.* (*Silv.* III, 1, 171. Utrubique et legitur *teneri*, *tenebo*; quod ne nos moretur). || 2. *Défaire un ouvrage filé.* Stānt rătă nōn ūllă fīlă rĕnēndă mănū. (*Ad Liv.* 444. Et hic *tenenda*.)

Rēnēs, ūm, *m. pl. Reins.* Quŏd lătŭs aūt rēnēs mōrbō tēntāntŭr ăcūtō. *H.* Lĭēn nĕcăt, rēnēs dŏlēnt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 21). || *Par ext. Dos.* Cănĭs sĭt crūrĭbŭs āltĭs, Rēnĭbŭs āmplă sătĭs vălĭdīs. *Grat.* (*Cyn.* 112). Stŭdĕātquĕ săcērdōs Rēnĭbŭs ōbstrīctīs mÿstērĭă căstŭs ădīrĕ. *Arat.* (II, 352). SYN. Lūmbī.

Rĕnīdēns, tĭs. *Brillant.* Lætĕ flūctŭăt ōmnĭs Ærĕ rĕnīdēntī tēllūs. *V. Voy.* Fulgidus. || *Riant, joyeux.* Ōrĕ rĕnīdēntī. *O.* Rĕnīdēntī cŏhĭbēns sūspīrĭă vūltū. *V. Fl.* SYN. Rīdēns, hĭlărĭs, etc. *Voy.* Lætus.

Rĕnīdĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Briller.* Ēt spārsa ŏrĭchālchă rĕnīdēnt. *St.* Nĕque aūrĕūm Mĕā rĕnīdĕt īn dŏmō lăcūnăr. *H.* Ūt pūră nŏctūrnō rĕnīdĕt Lūnă mărī. *Id.* Sīc prātă vērnīs flōrĭbŭs rĕnīdēnt. *Prud.* (*Peri.* 12, 54). SYN. Rĕnīdēscŏ, nĭtĕŏ, mĭcŏ, etc. *Voy.* Fulgeo. || *Rayonner de joie, être riant.* Sōlī sĕrēnō frōns rĕnīdĕt gaūdĭō. *Prud.* (*Peri.* 10, 712). Quŏd cāndĭdōs hăbĕt dēntēs, Rĕnīdĕt ūsquĕquāquĕ. *Cat.* (39, 1). Ŏcŭlōs ūbĕrī flētū rĭgăt, Rĕnīdĕt : ōmnĭs spĕcĭmĕn āffēctūs căpĭt. *Sen.* (*Med.* 388). *Voy.* Rideo, Gaudeo. || *Avec l'infin.* Ādjēcīssĕ prædām Tōrquĭbŭs ēxĭgŭīs rĕnīdĕt. *H.* || *Au fig.* Jām sōlă rĕnīdĕt Īn Stīlĭchōnĕ sălūs. *Cl.*

Rĕnīdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n., inchoat. du précéd.* Tōtāquĕ cīrcūm Ærĕ rĕnīdēscĭt tēllūs. *Lr.* (II, 327). Īpsăquĕ trīnō Flōrĕ rĕnīdēscēns. *Avien.* (*Prog.* 460).

Rĕnīsŭs. *Voy.* Renitor.

† Rĕnītĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Briller.* Pūrĭŏr āt sōlī rĕnītĕt nūdātŭs ăb ūndīs. *Prisc.* (*Peri.* 258)

Rĕnītŏr, ĕrĭs, īsŭs sŭm, ītī, *d. Résister.* Cœpĕrăt hĭs dēmēns Ānătōlĭŭs ērgŏ rĕnītī. *Fort.* (*V. S. M.* II, 271, tertia male producta in *Anatolius*). Chrīstō călēntēm, fōrtĭtĕr īmpĭīs Jūssīs rĕnīsām. *Prud.* (*Peri.* 14, 13). *Voy.* Resisto.

† Rĕnnŭŏ. *Voy.* Renuo.

Rĕnŏ, ās, ārĕ, *n. Repasser à la nage, ou en bateau.* Nūllăquĕ pēr Stўgĭās ūmbră rĕnāvĭt ăquās. (*Ad Liv.* 432.) || *Surnager.* Sĭmŭl īmīs sāxă rĕnārīnt Vădīs lĕvātă. *H.*

Rĕnōdŏ, ās, ārĕ. 1. *Nouer par derrière.* Aūt tĕrĕtĭs pŭĕrī, lōngām rĕnōdāntĭs cŏmām. *H. Voy.* Nodo. || 2. *Dénouer; débarrasser d'un objet noué.* Tēquĕ rĕnōdātām phărĕtrīs āc pācĕ frŭēntēm. *V. Fl.* (V, 381, de Diana).

† Rĕnōscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Reconnaître.* Vīx nōtă rĕnōscĭt Āllŏquĭă. *P. Nol.* (15, 344).

Rĕnŏvāmĕn, ĭnĭs, *n. Métamorphose.* Fōrmă sĕmĕl mōta ēst, ĕt ĭn hōc rĕnŏvāmĭnĕ mānsĭt. *O.*

Rĕnŏvŏ, ās, ārĕ. *Rendre nouveau, renouveler.* Ēnītōr gĕmĭnōs, dūrōquĕ sŭb hōspĭtĕ mātĕr Nōmĕn ăvī rĕnŏvō. *St.* Rĕpĕtītăquĕ fōrmă lŏcōrūm Ēxsĭlĭūm rĕnŏvăt trīstĕ, rĕcēnsquĕ făcĭt. *O.* SYN. Īntĕgrŏ, rĕpĕtŏ, ĭtĕrŏ, īnstaūrŏ. || *Recommencer.* Stăt căsūs rĕnŏvārĕ ōmnēs. *V.* || *En partic. Renouveler une douleur, rouvrir une blessure.* Īnfāndūm, rēgīnă, jŭbēs rĕnŏvārĕ dŏlōrēm. *V.* Ādmŏnĭtū quānquām lūctūs rĕnŏvāntŭr ămārī. *O.* Renŏvăt līttūsquĕ lŏcūsquĕ Ālcўŏnēs lăcrĭmās. Rĕnŏvem ūt tŭă vūlnĕră, Cæsăr. *Id.* || *Labourer.* Īllă, quĭbūs tŏtĭēs dūrūm rĕnŏvāvĕrăt ārvūm. *O.* Nēc rĕnŏvātŭs ăgĕr. *Id.* Sānguĭnĕām rāstrīs quæ rĕnŏvābăt hŭmūm. *M.* (II, 75). *Voy.* Aro. || *Rendre la force, rajeunir.* Tēquĕ nĭhīl læsūm, vĭrĭdī rĕnŏvābŏ sĕnēctā. *St.* Ānchīsæ rĕnŏvārĕ păcīscĭtŭr ānnōs. *O.* Rĕnŏvātă sĕnēctūs. *Id.* SYN. Rĕpărŏ, rĕfĭcĭŏ. || *Réparer la déperdition, entretenir.* Ūndĕ mărĕ īmmēnsūm... fōntēs Āssĭdŭē rĕnŏvēnt. *Lr.* (II, 591). || *Changer.* Nēptūnī flūctū rĕnŏvārĕ. *Lr.* (VI, 1075, colorem). *Voy.* Muto.

Rĕnŭēns, tĭs. *Qui refuse.* Ŏcŭlō rĕnŭēntĕ nĕgāvī. *O.* Fātō rĕnŭēntĕ. *Sil.* SYN. Ōbstāns, rĕsīstēns, nōlēns, nĕgāns. || *Adj. Avec le gén.* Hīc fōntĭs rĕnŭēns, grāmĭnĭs īmmĕmŏr. *Sev. Sanct.* (*C. Buc.* 65).

Rĕnŭmĕrŏ, ās, ārĕ. *Recompter une somme, la rendre.* Sīn ălĭō ēst ănĭmō, rĕnŭmĕrĕt dōtem hūc, ĕăt. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 52. Et *Pl. Bac.* I, 1, 12).

Rĕnūntĭŏ *ou* Rĕnūncĭŏ, ās, ārĕ. *Annoncer.* Rūs ăbīssĕ aībānt, nūnc dēmūm rĕnūntĭŏ. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 2). Quĭd rĕnūntĭāvĭt ōlĭm? Fēcīssĕ ĭd quŏd jūssĕrām. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 48). *Voy.* Nuntio. || — rĕpŭdĭūm *Déclarer qu'on divorce.* (*Pl. Aul.* IV, 10, 53; *Ter. Ph.* IV, 3, 72.) || *Renoncer.* Săcrīs săcrīlĕ-

gĭs rĕnūntĭāvĭt. *Sid.* (*Ep.* III, 12, 16). SYN. Ābdĭcŏ, rējĭcĭŏ.

† Rĕnūntĭŭs, ĭī, *m. Messager.* Cīstēllātrīcēs, nūntĭī, rĕnūntĭī. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 23).

Rĕnŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ, *n. Faire un signe négatif, ne pas consentir, s'opposer.* Pīngĭtŭr, ān rĕnŭĭs? vīn' tū gaūdērĕ rĕlĭctīs? *Pers.* (6, 63). Quŏd pŏtŭī, rĕnŭī, nē nōn īnvīta tĕnērĕr. *O.* Rĕnŭĭt nĕgĭtātquĕ Săbēllŭs. *H.* Ālĭtŭūm pĕcŭdūmquĕ mĭhī... Nōn rĕnŭĕrĕ grĕgēs. *St.* SYN. Ābnŭŏ, ābnĕgŏ, rĕcūsŏ, nōlŏ. || *Act. S'opposer à, défendre.* Rĕnŭĭs quŏd tū, jŭbĕt āltĕr. *H. Voy.* Veto. || *Refuser.* Nĕc laūdēm Dănăī tāntō rĕnŭĕrĕ lăbōrī. *Aul. Sab.* (1, 27). Hīc ĕrăt, ēt rĕnŭĭt dēvĭctī mūnĕră Pȳrrhī. (*Vet. Epig.* apud *Maium*, t. III, p. 360). SYN. Rĕcūsŏ, spērnŏ. || † Rēnnŭŏ *ou* Rĕnŭŏ. Rēnnŭĭs? ān rĕcŏlĭs quŏd cānnă Dăvīdĭcă pāngăt? *Fort.* (V, 5, 57). Præsūmĭs, rēnnŭĭs, ārdēs. *Ennod.* (*Epig.* 33, 3. Sic in *Anth.* I, p. 67).

† Rĕnūtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. du précéd.* Sĭmŭlăcră rĕnūtānt. *Lr.* (IV, 602).

Rĕŏr, rērĭs, rătŭs sŭm, *d. Penser, croire.* Dīs ĕquĭdem aūspĭcĭbŭs rĕŏr ēt Jūnōnĕ sĕcūndā. *V.* Dūcēbam ănĭmō, rēbārquĕ fŭtūrŭm. Quŏd mĭnĭmē rērĭs. *Id.* Nōn īstō vīvĭmŭs īllīc, Quō tū rērĕ, mŏdō. *H.* Nĕc sē tānta īn cērtāmĭnă rētŭr Sūffĭcĕrĕ. *St.* Tūm rēstĭtūtās frātrĭbŭs rēbōr mĕīs Ănĭmās. *Sen.* (*H. Fur.* 303). Īgnōscēnda īstæc, ān cōgnōscēndă rĕārĭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* init.). Ūxōrēm, quām nūnquam ēst rătŭs pōsthāc se hăbĭtūrŭm, rēddŏ. *Ter.* (*Hec.* V, 3, 21. Adde *Pl. As.*, *Grex,* 6, remur ; *Aul.* II, 2, 28, rebitur ; *Ps.* I, 2, 34, reantur). SYN. Pŭtŏ, crēdŏ, ŏpīnŏr, etc. *Voy.* Puto.

Rĕpāgŭlă, ōrŭm, *n. pl. Barre de clôture.* Ōcclūdĭte ædēs pēssŭlīs, rĕpāgŭlīs. *Pl.* (*Cist.* III, vs. 18). Răptăquĕ dē dēxtrō rōbūstă rĕpāgŭlă pōstĕ. *O.* SYN. Vēctĭs, ŏbēx. || *Barrière.* Pĕdĭbŭsquĕ rĕpāgŭlă pūlsānt (Solis equi). *O.* Īmmĭnĕāt fŏrĭbŭs, prōnūsquĕ rĕpāgŭlă lāxĕt (sonipes). *L.* SYN. Ŏbēx, *qqf.* cārcĕrēs. || *Au fig.* Īllĕ mi hŏdĭē trādĭdĭt rĕpāgŭlă, Quĭbŭs ĕgo īram ōmnēm rĕclūdăm *Poet.* (ap *Cic. Nat D.* 3, 26). Ēt cōnfrāctă trŭcĭs cālcārĕ rĕpāgŭlă lētī. *Rust. Help.* (*Ben. Chr.* 101).

† Rĕpāndĭrōstrŭs, ă, ŭm. *Qui a le museau retroussé.* Nērēī rĕpāndĭrōstrum, īncūrvĭcērvīcŭm pĕcŭs. *Pacuv.* (ap. *Quintil.* 1, 5, 67, qui dictum dure judicat).

Rĕpāndŭs, ă, ŭm. *Retroussé, recourbé en l'air.* Trūncōquĕ rĕpāndŭs īn ūndās Cōrpŏrĕ Dēsĭlŭĭt (delphin) *O.* Lāscīvīrĕ pĕcūs nāsī rōstrīquĕ rĕpāndŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 689). Hīrtām dōrsă fĕrām, rĕpāndă tēlă Āttrītu āssĭdŭō căcūmĭnāntēm. *Sid.* (23, 294). *Voy.* Pandus.

Rĕpărābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut réparer, faire revivre.* Dīc, Thĕmĭ, quā gĕnĕrĭs dāmnūm rĕpărābĭlĕ nōstrī Ārtĕ sĭt. *O.* Nūllā rĕpărābĭlĭs ārtĕ Læsă pŭdīcĭtĭa ēst. *Id.* || *Qui peut revivre.* Phœnīx, rĕpărābĭlĭs ālēs. *Aus.* (*Idyl.* 18, 6). || *Qu'on peut retrouver (acquérir de nouveau).* Cœlūm nūllā rĕpărābĭlĕ gāzā. *V. Fl.* || *Qui répète.* Rĕpărābĭlĭs āssŏnăt ēchō. *Pers.* (1, 102).

Rĕpărātĭŏ, ōnĭs, *f. néol. Rétablissement, renouvellement.* Hūĭc quōndām jŭvĕnī rĕpărātĭŏ crēdĭtă pācĭs. *Sid.* (2, 75). Mōrs hæc rĕpărātĭŏ vītæ ēst. *Prud.* (*Cath.* 10, 120. Sic et *Juvc.* IV, 34).

Rĕpărātŏr, ōrĭs, *m. Réparateur.* Īpse ĕtĭām īmmēnsī rĕpărātŏr māxĭmŭs ævī (scil. Janus). *St.* Eūgĕ, vĕtūstōrūm rĕpărātŏr. *Ennod.* (*Epig.* 60, 7). Quā pătĕr Ōcĕănŭs, rŭtĭlī rĕpărātŏr Ēōī. *Avien.* (*Phæn.* 166).

† Rĕpārcŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'abstenir.* Scīlĭcĕt ēx nūllā făcĕre īd sī pārtĕ rĕpārcēnt *Lr* (1, 668). Ŭtĭnam ā prīncĭpĭō rĕī ĭtēm pārsīssēm mĕæ, Ŭt nūnc rĕpārcīs săvĭīs. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 24).

Rĕpărŏ, ās, ārĕ. *Se procurer de nouveau, recouvrer ou faire une nouvelle acquisition.* Nĕc rĕpărārĕ nŏvās vīrēs. *L.* Ăcĭēs rĕpărārĕt ădēmptūm Mōlĕ nŏvā cāmpŭm. *Sil.* Nĕc lătēntēs Clāssĕ cĭtā rĕpărāvĭt ōrās. *H.* (*Od.* I, 37, 23. Qui locus, multis interpretationibus conjecturisque vexatus, ad solennem sensum redire mihi videtur, *reprendre*). SYN. Rĕcĭpĭŏ; rĕcŭpĕrŏ. || *Acquérir en retour, échanger, acheter.* Vīnă Sȳră rĕpărātă mērcĕ. *H. Voy.* Emo. || *Réparer, rétablir, renouveler.* Dāmnă tămēn cĕlĕrēs rĕpărānt cœlēstĭă lūnæ. *H.* Nĕc nŏvă crēscēndō rĕpărābăt cōrnŭă Phœbē. *O.* Lūnæquĕ sĕnēctūs, Ēt rĕpărātŭs hŏnōs. *Petr.* (*fragm.* p. 677). SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕnŏvŏ, nŏvŏ, rĕsārcĭŏ, sārcĭŏ. || *Restaurer, refaire, rendre la force.* Mēmbră mĭnīstĕrĭīs nūtrīt, rĕpărātquĕ lăbōrī. *O.* Hæc rĕpărăt vīrēs, fēssăquĕ mēmbră nŏvăt. *Id.* SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕcrĕŏ, rĕlĕvŏ. PPH. Vīrēs rēddŏ Vīrēs rĕcēntēs āddŏ *ou* āffĕrŏ. || *Créer de nouveau, faire revivre ; créer (des objets autres).* Ūna ēst quæ rĕpărĕt, sēque īpsă rĕsēmĭnĕt ālēs. *O.* Ēt dē fēmĭnĕō rĕpărāta ēst fēmĭnă jăctū. *Id.* Dēsēctām tĭmŭĭt rĕpărātĭs ūngŭĭbŭs hȳdrăm. *L.* Ēx ălĭīs ălĭās rĕpărăt nătūră fĭgūrās. *O.* SYN. Rĕnŏvŏ, nŏvŏ.

† Rĕpārtŭrĭŏ, ĭs, īrĕ. *Engendrer de nouveau, régénérer.* Tēquĕ rĕpārtŭrĭēns mĕlĭŭs quām cōrpŏrĭs ālvō. *Alcim.* (VI, 71).

Rĕpāscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Nourrir en retour.* Ŭt pūllŭs ăquĭlæ dīcĭtŭr rĕpāscĕrĕ Cūrā părēntēs mūtŭā. *P. Nol.* (21, 853).

Rĕpāstĭnŏ, ās, ārĕ. *Défoncer un terrain.* Rĕpāstĭnāssĕ rătŭs sēntēs, fūgĭs. *Afran.* (apud *Fest.*).

Rĕpēctŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mêler les cheveux.* Cōllă tŏrīs crīnītă tŭmēnt, stāntēsquĕ rĕpēctĭt Aūră jŭbās. *St.* (*Th.* VI, 418. Sic *Schol.* et optt. edd. Alii *reflectit*). || *Peigner.* Īn līquĭdōs fōntēs sē bārbă rĕpēctĭt. *Cl* (*Cons. Prob. et Olyb.* 222, de Tiberino).

† Rĕpĕdābĭlĭs, ĕ. *Qui recule.* Ēxtĭnŭĭt fūgĭtīvă vĭrūm rĕpĕdābĭlĭs ārbŏr. *Fort.* (*V. S. M.* I, 265).

† Rĕpĕdŏ, ās, ārĕ, *n. Retourner, revenir.* Rōmām rĕpĕdābăm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 738). Ād prŏprĭāmquĕ dŏmūm rĕpĕdăt jām cērtă fŭtūrī. *Juvc.* (I, 131). || *Act.* Paūlūm rĕpĕdă, gnāte, ā vēstĭbŭlō grădŭm. *Pac.* (apud *Fest.*). Ēt rĕpĕdāvĭt ĭtĕr, dĕdĕrāt quā vīpĕră vīrŭs. *Fort.* (*V. S. M.* III, 107). *Voy.* Redeo.

Rĕpēllŏ, ĭs, rēppŭlī *ou* rĕpŭlī, pūlsŭm, pēllĕrĕ. *Repousser, éloigner.* Īn tūrbam īncĭdĕrĭs, cūnctōs ūmbōnĕ rĕpēllĕt. *M.* (III, 46). Dūrĭtĭă pēllĭs, vălĭdōs cŭtĕ rēppŭlĭt īctūs. *O.* Īmprēssă tēllūrēm rēppŭlĭt hāstă. *Id.* Ōcĕănī sprētōs pĕdĕ rēppŭlĭt āmnēs. *V.* SYN. Pēllŏ, prōpūlsŏ, āmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, ārcĕŏ, rĕjĭcĭŏ, āvērtŏ, prŏhĭbĕŏ. *Voy.* Arceo. || *Au fig.* Jūdĭcĕ mē, fraūs ēst cōncēssă, rĕpēllĕrĕ fraūdēm. *O.* Īllĕ fĕrōx īpsāmquĕ prĕcēsquĕ rĕpēllĭt. *St.* || *Renverser en poussant.* Thrăcĭŭs īngēntī mēnsās clāmōrĕ rĕpēllĭt. *O.* Rēppŭlĭt ārās. *Id.* SYN. Prōtūrbŏ, ēvērtŏ. || *Refuser.* Cōnnūbĭă nōstră Rēppŭlĭt. *V.* SYN. Rĕjĭcĭŏ, rĕcūsŏ, etc. || *Succéder à.* Rĕpēllĭt Vēr hĭĕmĕm. *O* SYN. Trūdŏ. || *Rejeter dans, réduire à.* Nĕque ĕgo hānc... Rĕpŭli ād mĕrĕtrīcĭūm quæstŭm. *Pl.* (*Cist* I, 1, 43). SYN. Cōmpēllŏ, rĕdĭgŏ. || *Sur le parf.* Reppuli, *voy. à* Reperio.

Rĕpēndŏ, ĭs, dī, pēnsŭm, pēndĕrĕ. *Rendre une chose qu'on a reçue et qui se pèse.* Æquăquĕ fāmōsæ pēnsă rĕpēndĭs hĕræ. *O.* Ēt grăvĭōră rĕpēndĭt ĭnīquīs pēnsă quăsīllīs. *Pp.* (IV, 7, 41). || *Payer un objet qu'on a acheté.* Aūrō rĕpēnsūs scīlĭcĕt ācrĭŏr Mīlēs rĕdĭbĭt? *H. Voy.* Solvo. || *Au fig. Payer en retour.* Hāc vītām sērvātām dōtĕ rĕpēndĭs. *O.* Neū grātĭă făctī Nūllă rĕpēndātŭr *Id.* Sī vēră fĕrām, sī māgnă

rĕpēndăm. *V.* Dūm prĕtĭūm vītæ grātă rĕpēndĭt hŭmŭs. *Pp.* (IV, 11, 100). Hæc prǣmĭă dīgnă rĕpēndŏ. *St* SYN. Sōlvŏ, pērsōlvŏ, rĕfĕrŏ, rĕtrĭbŭŏ. || — pœnās. *Être puni.* Ūnquām rĕpēndām scĕlĕrĭbūs pœnās pārēs. *Sen.* (*OEd.* 1030). *Voy.* Punior. || *Racheter, compenser.* Īngĕnĭō fōrmæ dāmnă rĕpēndŏ mĕæ. *O.* (*Her.* 15, 31. Si modo *Ovidianæ* sunt. De quo et ob istam quantitatem dubito). Trīstēsquĕ rŭīnās Sōlābār, fātīs cōntrārĭă fātă rĕpēndēns. *V.* Clādēmquĕ rĕpēndĭt Ūnum īntēr strāgēs tōtūm căpŭt. *Sil.* Pĕrēmptōs Ŭlcīscī sŏcĭōs, mœstāmquĕ rĕpēndĕrĕ nōctēm. *St.* SYN. Pēnsŏ, cōmpēnsŏ, rĕpēnsŏ, rĕdĭmŏ. || *Qqf. Comme* Expendo. *Examiner, peser.* Quī făctă rĕpēndēns, Cōnsĭlĭō pūnīrĕ pŏtēst. *Cl.*

1. Rĕpēns, tĭs. *Comme* Repentinus. Sēdĭtĭōquĕ rĕpēns, dŭbĭōque aūctōrĕ sŭsūrrī. *O.* Vōcĭsquĕ rĕpēns sīngūltŭs ăpērtūm Īntērclūsĭt ĭtĕr. *St.* Quōve īstă rĕpēns dīscōrdĭă sūrgĭt? *V.* Nē me īmpărātūm cūră lăcĕrārĕt rĕpēns. *Cic.* (*Tusc.* 3, 29). Māgnănĭmūm Phăĕthōntă rĕpēntī fūlmĭnĭs ĭctū Dētūrbāvĭt ĕquīs. *Lr.* (V, 401). || Dē rĕpēntĕ. *Voy.* Derepente. || ? *n. pris adv.* Bīnă rĕpēns ŏcŭlīs ŏbtŭlĭt ōră mĕīs. *O.* (*Fast.* 1, 96. Alii leg. *repente*).

2. Rĕpēns, tĭs, *part. de* Repo. || Rĕpēntĭă, *n. pl. Les reptiles.* Quădrŭpĕdēs ănĭmæ, nēc nōn rĕpēntĭă tērrīs. *Hilar.* (*Gen.* 110, exoriuntur).

Rĕpēnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Rependo. Brĕvī rĕpēnsāns quĭdquĭd ādjĕcĭt mŏræ Scȳrŏs. *Sen.* (*Troad.* 207. Sed verba *brevi repensans* e conjectura sunt, ad supplendam lacunam).

Rĕpēnsŭs, ă, ŭm, *part. de* Rependo. *Voy. ce mot.*

Rĕpēntĕ, *adv. Tout à coup.* Prēssĭt hŭmī nĭtēns, trĕpĭdūsquĕ rĕpēntĕ rĕfūgĭt. *V.* Aūt nĭvĕ quæ, zĕphȳrō vĭctă, rĕpēntĕ flŭĭt. *O. Voy.* Protinus.

Rĕpēntĭă, *n. pl. Voy.* Repens 2.

Rĕpēntīnō, *adv. Comme* Repente. Ŭt sīnt rĕpēntīno āppărāndæ nūptĭæ. *Afr.* (apud *Char.* 193). Rĕpēntīno ŏccĭdī. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 37).

Rĕpēntīnŭs, ă, ŭm. *Subit, soudain.* Sūmquĕ rĕpēntīnās ējăcŭlātŭs ăquās. *O.* Īnquĕ rĕpēntīnŏs cōnvīvĭă vērsă tŭmūltŭs. *Id.* Mīrāndo hōc tāntō, tām rĕpēntīnō bŏnō. *Ter.* (*And.* V, 4, 35). SYN. Rĕpēns, sŭbĭtŭs, etc. *Voy.* Subitus.

Rĕpērcūssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Repercutio. *Repoussé par un choc.* Ōmnĕ rĕpērcūssūm squālēntī mīssĭlĕ tērgō. *L* Clȳpĕī, quēm lævā tĕnēbāt, Ǣrĕ rĕpērcūssō. *O.* SYN. Rĕpūlsŭs. || *Réfléchi, reflété.* Lābrīs ŭbĭ lūmĕn ăhēnīs Sōlĕ rĕpērcūssūm. *V.* Clāră rĕpērcūssō rĕddēbānt lūmĭnă Phœbō. *O.*

Rĕpērcŭtĭŏ, ĭs, ūssī, ūssŭm, ĕrĕ. *Repousser par un choc.* Ātque ĕgŏ rĕpērcŭtĭŏ rătĭbūs mărĕ. *Att.* (ap. *Fest.* in v. *Ratis*). SYN. Rĕpēllŏ, rĕfĕrĭŏ, rĕvērbĕrŏ. || *Répercuter, refléter, réfléchir.* Nāscēns aūrōră rĕpērcŭtĭt Īndōs. *Alcim.* (I, 194).

† Rĕpĕrĭbŏ, *arch. pour* Reperiam. Ălĭquă rĕppĕrĭbĭtŭr. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 48. Adde *Cæcil.* et *Pompon.* ap. *Non.* 10, 29).

Rĕpĕrĭŏ, īs, *ordint* rĕppĕrī *ou* rĕpĕrī, rĕpērtŭm, rĕpĕrīrĕ. *Retrouver une chose qu'on a perdue.* Mĕă Glȳcĕrĭūm suōs pārēntēs rĕppĕrĭt. *Ter.* (*And.* V, 6, 5). Ĕgŏ căpŭt huīc ārgēntō fŭī hŏdĭē rĕpĕrĭūndō. *Pl.* (*As.* III, 3, 138). || *Trouver, rencontrer.* Nōn rĕppĕrīsti, ădŏlēscēns, trānquīllūm lŏcūm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 8). Dūm quærĭt ēscām, mārgărītām rĕppĕrĭt. *Ph.* Vērum, ŭbĭ nūllă vĭām rĕpĕrīt fāllācĭă, vĭctŭs. *V.* Āt, nē bīs sēnsūm lēctōr rĕpĕrīrĕt ĕūndēm. *O.* Quūm lŏcă rĕppĕrĕrĭs, etc. *O.* (*A. A.* II, 719). SYN. Invĕnĭŏ, nāncīscŏr, etc. *Voy.* Invenio. || *Découvrir, dévoiler qqn.* Rĕpĕrĭūntŭr fālsī fālsĭmōnĭīs. *Pl.* (*Bac.* III. 6, 12). SYN. Dēprĕndŏ, cōgnōscŏ. || *Acquérir.* Sĭmŭl rem ĕt bēllī glōrĭām ārmīs rĕppĕrī. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 60). SYN. Ācquīrŏ, părŏ, etc. || *Imaginer.* Ălĭquĭd rĕpĕrīrĕt, fīngĕrĕt fāllācĭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 22). Ĕt sērræ rĕppĕrĭt ūsūm. *O.* SYN. Invĕnĭŏ, ēxcōgĭtŏ, cōmmĭnīscŏr. || *Priscien*, p. 965, *et Cassiod.* 2314, *approuvent le doublement du* p *au parfait. De même* reppuli, rettuli, reccidi, relligio, etc. *Et voy. ci-dessus* Repperibitur.

Rĕpērtŏr, ōrĭs, *m. Inventeur, auteur.* Hŏmĭnūm rērūmquĕ rĕpērtŏr. *V.* Mĕdĭcæquĕ rĕpērtŏr Phœbŭs ŏpĭs. *O.* Pāllæquĕ rĕpērtŏr hŏnēstæ Ǣschȳlŭs. *H.* SYN. Īnvēntŏr, aūctŏr.

Rĕpērtūm, ī, *n. Découverte, invention.* Sēd lēgĕ vălēnt hŏmĭnūmquĕ rĕpērtīs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 15). Ēxpōnūnt præclāră rĕpērtă. *Lr.* (I, 733). SYN. Īnvēntūm.

Rĕpērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Reperio. *Trouvé.* Quæsīvĭt cœlō lūcem, īngĕmŭĭtquĕ rĕpērtā. *V.* Tū, nōn īnvēntă, rĕpērtā Lūctŭs ĕrās lĕvĭŏr. *O.*

† Rĕpĕtēntĭă, æ, *f. Mémoire.* Īntērrūptă sĕmĕl quūm sīt rĕpĕtēntĭă nōstrī. *Lr.* (III, 864. Alii *retinentia*, contra codices).

Rĕpĕtītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui réclame.* Sīt sŏcĕr ēxēmplō, nūptæ rĕpĕtītŏr ădēmptæ. *O.*

Rĕpĕtītŭs, ă, ŭm. *Repris.* Rĕpĕtītăquĕ lōngĕ Vēllĕră mōllībăt.... trāctū. *O.* || *Renouvelé.* Rĕpĕtītūm Mūlcĭbĕr ævūm Pōscĭt Ĕrĭchthŏnĭō. *O.* || *Répété, réitéré.* Ōscŭlă dīmīssæ quŏtĭēs rĕpĕtītă dĕdīstī! *O.* SYN. Ĭtĕrātŭs, frĕquēns, crēbĕr, mūltŭs. *Voy.* Multus. || *Redemandé.* Nēc rĕpĕtītă sĕquī cūrĕt Prōsērpĭnă mātrĕm. *V.*

Rĕpĕtŏ, ĭs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, ĕrĕ, *n. Revenir; au fig. Remonter à.* Īntāctō rĕpĕtēns prīma ăd vēstīgĭă gȳrō. *Grat.* (*Cyn.* 245). Īmă rĕcūrrēntĭs rĕpĕtēbānt ăd vădă lȳmphæ. (*Culex*, 104.) Sī prīmă rĕpĕtēns ăb ŏrīgĭnĕ pērgăm. *V.* Hīnc Dārdănŭs ōrtŭs, Hūc rĕpĕtĭt. *Id. Voy.* Redeo. || *Ordint. act. Regagner un lieu.* Quūm prīmūm pāstī rĕpĕtēnt præsēpĭă taūrī. *V.* Īnvītŭs rĕpĕtŏ pătrĭăm. *O.* Quā sī dēstĭtŭŏr, rĕpĕtām frātrēsquĕ vĭrōsquĕ. *Id.* || *Au fig.* Sī prīmă dŏmūs rĕpĕtātŭr ŏrīgŏ. *V.* || *Retourner chercher, en gén. Reprendre.* Ōmĭnă nī rĕpĕtānt Ārgīs. *V.* Ēmĕrĭtās rĕpĕtūnt nāvālĭbŭs ālnōs. *L.* Prōpŏsĭtūm rĕpĕtāmŭs ŏpŭs. *O.* Sēd rĕpĕtāmŭs ĭtĕr. *Id.* Grāndĕ mūnŭs Cēcrŏpĭō rĕpĕtēs cŏthūrnō. *H.* SYN. Rĕsūmŏ, *qqf.* rĕtrăhŏ, rĕdūcŏ. || *Repasser dans sa mémoire.* Ănĭmō rĕpĕtēntem ēxēmplă tŭōrūm. *V.* Gĕnĭtŏr mĭhĭ tālĭă nāmquĕ, Nūnc rĕpĕto, Ānchīsēs fātōrum ārcānă rĕlīquĭt. *Id.* SYN. Rĕvŏcŏ, rĕcōrdŏr. || *Redemander* Bēllă părānt, rĕpĕtūntquĕ sŭās ĕt frātĕr ĕt Īdās. *O.* Sī fōrtĕ sŭās rĕpĕtītūm vēnĕrĭt ōlīm Grēx ăvĭūm plūmās. *H.* Rĕpŭdĭātŭs rĕpĕtŏr. *Ter.* (*And.* 1, 5, 14). SYN. Rĕpōscŏ, rĕquīrŏ. || *Répéter, redire.* Īd rĕpĕtēns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ mŏnēbŏ. *V.* SYN. Ĭtĕrŏ, īngĕmĭnŏ. || *Réitérer.* Tālĭbŭs āllŏquĭtŭr, rĕpĕtēns sūspīrĭă dĭctīs. *O.* SYN. Ĭtĕrŏ, etc. || † *Au parf.* Reppetii. Rĕppĕtĭērĕ pălām jām quŏd sēntēntĭă mūndī, etc. *Merob.* (*Pan.* 108).

Rĕpēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Repecto. *Peigné de nouveau, repeigné.* Sæpĕ jăcērĕ Hēstērnām crēdās: īllă rĕpēxă mŏdo ēst. *O.* Crīnēmquĕ rĕpēxī (jugales). *Cl.* Seū tū Lĭbȳcō Trītōnĕ rĕpēxās Lōtă cŏmās. *St. Voy.* Pecto. || *Qui a les cheveux ornés de.* Cŏrōnā tūm rĕpēxŭs aūrĕā. *Prud.* (*Peri.* 10. 1014).

† Rĕpīngŏ, ĭs, ĕrĕ, *néol. Colorer de nouveau, colorer.* Stāt rŭbŏr īndĕ gĕnīs; ŏcŭlōs pūpīllă rĕpīngĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 171). || *Tracer, figurer.* Dĭgĭtīs crŭcĭs ārmă rĕpīngēns. *Fort.* (*Ib.* 245). || *Au fig.* Ŭt sŏlĕt īn sōmnīs ănĭmŭs vēntūră rĕpīngēns. *Phocas* (in *Anth.* I, p. 364).

Rĕplĕŏ *et* Rĕplĕŏ, ēs, ēvī, ētŭm, ērĕ. *Remplir, emplir* Fōssă rĕplētŭr hŭmō, plēnæque īmpōnĭtŭr

ŭrā. O. Haūstūm crātērā rēplērī. Id. Mīxtō lăgēnām rēplēt ăd pĕdēs vīnō. M. (VII, 19). Ēt rēplētŭr ĭtĕm, văcŭūm quōd cōnstĭtĭt āntĕ. Lr. (I, 395). SYN. Īmplĕō, cōmplĕō, etc. *Voy.* Impleo. || *Rassasier.* Ŭbĭ ēscā sē rēplēvĭt ĕt prōlēm sŭām. *Ph. Voy.* Satio. || *Au fig.* Tālĭă vōcĭfĕrāns, gĕmĭtū tēctum ōmnĕ rĕplēbăt. *V.* Sēd nōn rēplēnda ēst cūrĭă vērbīs. *Id.* Dædălĭă vāstō claūstră mūgītū rĕplēns. *Sen.* (*Hip.* 1171). Ēt pēctŏră bēllō Ēxănĭmātă rēplĕ. *St.* || *Compléter.* Sūmmă rēplētŭr. *Man.* (II, 719). Nūmĕrūmquĕ rēplērī. *Lr.* (II, 536). SYN. Cōmplĕō, ābsōlvŏ, pērfĭcĭŏ, cōnfĭcĭŏ. || *Suppléer.* Quōd vōcī deĕrāt, plāngōrĕ rēplēbām. *O. Voy.* Suppleo. || Rēplēstī, Rēplērăm, *sync. pour* Replevisti, Repleveram. (*St. Silv.* III, 1, 92, et *Theb.* X, 563; *Lucr.* VI, 1271.)

Rēplētŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Pōmīs ēt flōrĕ rēplētŭm. *O.* Vītāquĕ rēplētōs. *L.* Āntīquūm gĕnŭs, ŭt pĭĕtātĕ rēplētŭm. *Lr.* (II, 1171). SYN. Plēnŭs, rĕfērtŭs, *qqf.* sătĭātŭs.

Rēplēxŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Replecto. *Replié.* || ? *Comme* Implexus. *Entrelacé.* Hærēbānt īn se āmplēxæ părĭtērquĕ rēplēxæ. *Fortun.* (VI, 7, 137. Alii leg. *reflexæ*).

† Rēplĭcābĭlĭs, ĕ. *Qui doit être répété.* Ō nōmēn mĭhĭ dūlcĕ Lŭpī, rēplĭcābĭlĕ sēmpĕr! *Fort.* (VII, 8, 33).

Rēplĭcātŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Ūt sūrsūm pătrĭs īn grĕmĭūm rēplĭcātă rēpōrtĕt Mōrtŭă quæ fŭĕrānt. *Prud.* (*Apoth.* 232).

Rēplĭcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. 1. *Replier, plier.* Dōnēc cōnsĭmĭlĭs līgnī rēplĭcētŭr ĭn ŏrbēm. *Aus.* (*Epist.* 23, 27). Sīn aūtēm sŭbĭtō rēplĭcāntŭr cŏrpŏră mōrbō. *Ser. Sam.* (vs. 1013). *Voy.* Plico. || 2. † *Déployer, et au fig. Développer, raconter, dire.* Dĭffĭcĭle ēst ŭt rēplĭcārĕ quĕām. *Prud.* (*Peri.* 11, 4). Āntīquūs mūndī rēplĭcāns ēxōrdĭă vātēs. *Alcim.* (VI, 381). SYN. Ēxplĭcŏ, ēvōlvŏ, etc. || *Recommencer.* Ōtĭă sī rēplĭcō prīscæ bĕnĕ nōtă quĭētĭs. *Sidon.* (7, 417). Dūm, spătĭūm rēplĭcāns, gĕmĭnōs sōl jūnxĕrăt ānnōs. *Alcim.* (VI, 539). SYN. Rĕvōlvŏ. || *Au pass. Revenir.* Aūt rĭte īn vĕtĕrēm cūltūm rēplĭcāntŭr ābōllæ. *Capel.* (VII, p. 269). SYN. Rĕvōlvŏr.

Rēplĭctŭs, ă, ŭm, *sync. de* Replicitus (*comme* Replicatus). Nōn ēllȳchnĭă sīccă, nōn rēplĭctæ Būlbōrūm tŭnĭcæ. *St.*

† Rēplūmĭs, ĕ. *Qui se remplume.* Dōnēc rēplūmī vēstĭāntŭr cŏrpŏrĕ. *P. Nol.* (21, 857).

Rēpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ, *n. Ramper, se traîner.* Nēc rēpēntĭs ĭtūm cūjūsvīscūmque ănĭmāntĭs Sēntīmŭs. *Lr.* (III, 389). Hōc mōnstrānt vĕtŭlæ pŭĕrĭs rēpēntĭbŭs āssæ. *J.* (14, 208). Rēpsĕrāt īn cŭmĕrām frūmēntī (vulpecula). *H. Voy.* Rēpens. SYN. Rēptŏ, sērpŏ, ādrēpŏ, prōsērpŏ. PPH. Hŭmī, hŭmō, pĕr hŭmŭm sērpŏ. Cŏrpŭs hŭmī trăhŏ. Pēctŏrĕ, cŏrpŏrĕ tērrām *ou* hŭmŭm vērrŏ. || *Au fig. S'avancer lentement.* Mīllĭă tūm prānsī trĭă rēpĭmŭs. *H.* Ăd hūnc cērtē rēpsĭt Tīrȳnthĭŭs ānnĕm. *St.* Sēd pĕr ĭtĕr lōngūm caūsă rēpsĕrĕ lătēntī (turres). *L.* Æquŏre ĭn āltō rătĭbŭs rēpēntĭbŭs. *Pacuv.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 23). Pērquĕ făbām rēpūnt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *G.* III, 76, de gruibus). Ūt nĕbŭlă āc nūbēs paūlātĭm rēpĭt. *Lr.* (VI, 1120). || *Se glisser, s'insinuer.* Ēxsīstĭt săcĕr īgnĭs.... rēpĭtquĕ pĕr ārtŭs. *Lr.* (VI, 661). Ŭbĭ quōndām cōnscĭă cūlpæ Lēmnĭă rēpsērūnt dēprēnsō vīncŭlă fūrtō. *Stat.* SYN. Sērpŏ, īnsĭnŭŏ. || *Être rampant, peu élevé.* Rēpēntēs pĕr hŭmŭm (sermones). *H.*

Rēpōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm *et sync.* ōstŭm, ōnĕrĕ. *Remettre en place, replacer, mettre de nouveau.* Īn sōlĭdō pŭtĕūm dēmĭttī, ōmnēmquĕ rēpōnēs Rūrsŭs hŭmŭm. *V.* Ārīsquĕ rēpōnĭmŭs īgnēm. *Id.* SYN. Rĕfĕrŏ, *qqf.* rĕddŏ. || *En partic. Remettre sur table, servir de nouveau.* Ēt vīnă rēpōnĭtĕ mēnsĭs. *V.* Ūllŭs sī pŭdŏr ēst, rēpōnĕ cœnăm. *M.* (II, 37). || — crūră. *Poser de nouveau le pied à terre.* Pērquĕ făbām rēpūnt, ēt mōllĭă crūră rēpōnūnt. *Enn.* (ap. *Serv.* ad *G.* III, 76). Āltĭŭs īngrĕdĭtŭr, ēt mōllĭă crūră rēpōnĭt (de equo). *V.* || *Calmer les flots.* Pōntūm pătĕr ēt tūrbātă rēpōnĭt Lĭttŏră. *V. Fl.* Quūm sē mărĭa āltă rēpōnūnt. *Sil. Voy.* Pono. || *Au fig. Offrir de nouveau, remettre en scène, redonner.* Făbŭlă quæ pōscī vūlt, ēt spēctātă rēpōnī. *H.* Sī fŏrtĕ rēpōnĭs Āchīllēm. *Id.* Neū dīctă rēpōnĕ pătērnă. *Pers.* (6, 66). SYN. Rĕpĕtŏ. || *Replacer, rétablir.* Sīc nōs īn scēptră rēpōnĭs? *V.* Cērtābăt pūlsōs pĕr bēllă rēpōnĕrĕ rēgēs. *Sil.* || *Substituer.* Dīră nē sēdēs văcĕt, Mōnstrūm rēpōnĕ mājŭs. *Sen.* (*Phœn.* 121). || *Réparer.* Flāmmĭs āmbēsă rēpōnūnt Rōbŏră. *V.* Mōlēmquĕ rēpōnūnt, Nōctĭs ŏpŭs. *Sil.* SYN. Rĕpārŏ, rĕfĭcĭŏ. || *Rendre.* Ēt, quāntūm lōngĭs cārpēnt ārmēntă dĭēbŭs, Ēxĭgŭā tāntūm gĕlĭdŭs rōs nōctĕ rĕpōnĕt. *V.* Nūmmōs.... Quōs cōntĭnŭō tĭbĭ rēpōnăm. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 38). Pācēmquĕ rēpōnĕrĕ tērrĭs. *Sil. Voy.* Reddo. || *Répondre, riposter.* Sēmpĕr ĕgo aūdītŏr tāntūm? nūnquāmnĕ rēpōnăm? *J.* (1, 1). || — scĕlŭs. *Se venger d'un crime par un crime.* (*Sen. Thyest.* 1053.) || *Déposer, quitter.* Hīc vīctŏr cæstūs ārtēmquĕ rēpōnŏ. *V.* Călăthōs īnfēctăquĕ pēnsă rēpōnūnt. *O.* Jām tōrtă rēpōnănt Fūlmĭnă. *St. Voy.* Depono. || *Au fig.* Quūm mēns ŏnŭs rēpōnĭt. *Cat.* (31, 8). Fĭgūrās Sūmĕrĕ quās vēllĕt, rūrsūsquĕ rēpōnĕrĕ sūmptās. *O.* Quæque īllīc sūmūnt īrās, hīc āctă rēpōnūnt. *Man.* (II, 650). Brĕvēmquĕ fŭgām nĕcōpīnō fīnĕ rēpōnūnt. *St.* Jām vīnctæ vītēs, jām fālcem ārbūstă rēpōnūnt. *V.* || *Déposer, poser, placer.* Dīssōlvĕ frīgŭs, līgnă sŭpĕr fŏcō Lārgĕ rēpōnēns. *H.* Lānguĭdŭs īn cŭbĭtūm jām sē cōnvīvă rēpōnĕt. *Id.* Ēt strātĭs mēmbră rēpōnūnt. *V.* Hūnc Āllĕvăt Æsŏnĭdēs, cēlsōquĕ rēpōnĭt ĭn ōstrō. *V. Fl.* Nīdūm Āntĕ fŏrēs săcrās Hȳpĕrīŏnĭs ædĕ rēpōnĭt. *O.* SYN. Dēpōnŏ, pōnŏ, cōllŏcŏ, stătŭŏ, etc. || *Au fig.* Īn te ănĭmōs, sēd ēt ōmnĭă nōstră rēpōnŏ. *V. Fl.* || *Placer dans un lieu retiré, cacher.* Ān pōtĕrĭs sīccĭs mĕă fātă rēpōnĕre ŏcēllĭs? *Pp.* (I, 17, 11). Tū pĭās lætĭs ănĭmās rēpōnĭs Sēdĭbŭs. *H.* SYN. Rĕcōndŏ, cōndŏ, etc. *Voy.* Repostus. || *Mettre en réserve, serrer.* Aūt pārvō sălĕ cōntĭnguūnt, hĭĕmīquĕ rēpōnūnt. *V.* Īngēntēm fārrĭs ăcērvūm Quūm pŏpŭlānt.... tēctōquĕ rēpōnūnt. *Id.* SYN. Rĕcōndŏ, sēpōnŏ, sērvŏ. || *Au fig.* Sēnsĭbŭs hæc īmĭs, rēs ēst nōn pārvă, rēpōnăs. *V.*

Rēpōrtŏ, ās, ārĕ. *Porter en arrière, ramener.* Pĕdēmque ēx hōstĕ rēpōrtăt. *V.* Lōngē quōs sīmŭl ā dŏmō prŏfĕctōs Dīvērsōs vărĭæ vĭæ rēpōrtānt. *Cat.* (46, 10). SYN. Rĕfĕrŏ, rĕdŭcŏ. || *Porter en revenant, remporter, rapporter.* Aūt ātræ māssām pĭcĭs ūrbĕ rēpōrtăt. *V.* Spēm bŏnām cērtāmquĕ dŏmūm rēpōrtŏ. *H.* SYN. Rĕfĕrŏ, rĕvĕhŏ. || *Au fig.* Ēt mĕă cūm mūltĭs lăcrĭmĭs māndātă rēpōrtă. *Pp.* (III, 6, 37). Aūdītăquĕ vērbă rēpōrtăt (echo). *O.* SYN. Rĕfĕrŏ. || *Rapporter une réponse, rapporter.* Īsque ădȳtĭs hæc trīstĭă dīctă rēpōrtăt. *V.* Rēpōrtăt Ādvĕnīssĕ vĭrōs. *Id. Voy.* Nuntio. || *Apporter de nouveau, rapporter.* Quālĭs pĭă jūră rēpōrtāns Dēscēndĭt. *P. Petr.* (III, 82, de Mose).

Rēpōscŏ, ĭs, (*sans parf.*), pōscĕrĕ. *Redemander.* Rēgem ād sūpplĭcĭūm præsēntī mārtĕ rēpōscūnt. *V.* Pārthōsquĕ rēpōscĕrĕ sīgnă. *Id.* Mēndācēm prōmīssă rēpōscĕrĕ rēgĕm. *Val. Fl.* Īllīc quŏquĕ pāctă rēpōscăm. *St.* SYN. Rĕpĕtŏ. || *Au fig.* Quōs īllī fŏrs ăd pœnās ŏb nōstră rēpōscēnt Ēffŭgĭă. *V.* Quō măgĭs āttēntās aūrēs ănĭmūmquĕ rēpōscŏ. *Lr.* (VI, 921). Āmīssāmquĕ mĕă vīrtūtēm vōcĕ rēpōscŏ. *O.* SYN.

Rĕpĕtō, ēxĭgŏ, pōstŭlŏ. || — pœnās. *Punir*. Nē pœnās Nĕmĕsĭs rĕpōscăt ā tē. *Cat.* (50, 20). *Voy.* Punio. || — vĭcĕm. *Vouloir du retour*. Căptĕt fŏrsĭtăn, aūt vĭcēm rĕpōscăt. *M.* (VIII, 38).

Rĕpŏsĭtŭs, *et sync.* Rĕpōstŭs, ă, ŭm. *Replacé, remis en place.* || *Mis successivement sur table.* Ēpŭlæ nŏcŭērĕ rĕpōstæ. *V.* Ēpŭlīs bīs tērquĕ rĕpōstīs. *St.* || *Placé sur, appuyé.* Ēt cērvīcĭbŭs Hīs, hīs rĕpŏsĭtūm dēgrăvĕt fēssās mănūs Săxŭm. *Sen.* (*Hip.* 1229). Tĕrĕtī cērvīcĕ rĕpōstā. *Lr.* (I, 36). || *Déposé.* Fĕrĕtrō Pāllāntă rĕpōstō Prōcŭbŭĭt sŭpĕr. *V.* Ēādēm (cura) sĕquĭtūr tēllūrĕ rĕpōstōs. *Id.* || *Serré, gardé; caché, et au fig.* Rĕpōstūm cæcŭbum ăd fēstās dăpēs. *H.* Thĕtĭdī Glaūcōquĕ rĕpōstă (navis). *V. Fl.* Vŭlgŭsquĕ căvā sūb nōctĕ rĕpōstŭm. *St.* Mănĕt āltā mēntĕ rĕpōstŭm Jūdĭcĭŭm Părĭdĭs. *V.* Sævĭŏr ānte ălĭōs īrās sērvārĕ rĕpōstās. *Sil. Voy.* Abditus. || *Éloigné.* Tērrās tēntārĕ rĕpōstās. *V.* Pĕnĭtŭsquĕ rĕpōstās Māssўlūm gēntēs. *Id. Voy.* Divisus.

† Rĕpŏsīvī, *arch. pour* Reposui. Sī rĕpŏsīvī rēmŭm. *Pl.* (*As.* III, 1, 16). *Voy.* Deposivi, Posivi.

Rĕpōstŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui reconstruit.* Tēmplōrūm pŏsĭtŏr, tēmplōrūm sānctĕ rĕpōstŏr. *O.*

Rĕpōstŭs. *Voy.* Repositus.

Rĕpōtĭă, ōrŭm, *n. pl.* *Festin du lendemain des noces.* Īllĕ rĕpōtĭă, nātālēs, ălĭōsvĕ dĭērūm Fēstōs ălbātŭs cĕlĕbrĕt. *H.* Aūt săcră rĕpōtĭă pātrŭm. *Aus.* (*Epist.* 9, 50).

Rēppĕrī, *parf. de* Reperio.

† Rĕppērtŏr, ōrĭs, *m., pour* Repertor. Sē dōctŭm jăctāns, quōd sī rēppērtŏr ădēssĕt. (*Anth.* I, p. 522.)

Rēppŭlī, *parf. de* Repello.

Rĕpræsēntŏ, ās, ārĕ. *Offrir l'image de, reproduire le caractère.* Vīrtūtēmnĕ rĕpræsēntĕt mōrēsquĕ Cătōnĭs. *H.* Ūndĕ rĕpræsēntēs Mārtīnum īn tēmpŏrĕ săcrŭm. *Fort.* (VIII, 16, 7). SYN. Ēxhĭbĕŏ, ēxprĭmŏ. || *Offrir sur le champ, payer comptant, exécuter sans délai.* Rĕpræsēntāvĭt īn sē pœnām făcĭnŏrĭs. *Ph.*

Rĕprĕnēndŏ, *et sync.* Rĕprēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Ressaisir, reprendre, rattraper, arrêter (au prop. et au fig.).* Īllæ quæ hĕrĕ pāllĭō Mē rĕprĕhēndērŭnt. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 59). Ēlāpsūm sĕmĕl Nōn īpsĕ pōssĭt Jūpĭtĕr rĕprĕhēndĕrĕ. *Ph.* (Alii leg. *reprendere*). Rēs nĕque ăb ēxĭtĭō pōssĭt rĕprĕhēndĕre ĕūntēm. *Lr.* (VI, 567). Quām pōssĭt vēstrōs quĭsquām rĕprĕhēndĕrĕ cūrsŭs. *Pp.* (III, 19, 9). Ēlāpsăquĕ vērbă rĕprēndŏ. *O.* SYN. Rĕtrăhŏ, rĕvŏcŏ. || *Retenir.* Extrēmūm cŭpĭūnt vīrēs rĕprēndĕrĕ vīnclŭm. *Lr.* (III, 597). || — sē *ou* sēsē. *Se remettre (reprendre ses sens).* Nēc pōrrō pŏtĕrūnt sēnsŭs rĕprēndĕrĕ sēsē. *Lr.* (IV, 499). SYN. Rĕcĭpĭŏ, rĕsūmŏ, rĕcōllĭgŏ. || *Reprendre, blâmer.* Vĭr bŏnŭs ēt prūdēns vērsūs rĕprĕhēndĕt ĭnērtēs. *H.* Nēc tŭă laūdābĭs stŭdĭă, aūt ălĭēnă rĕprēndēs. *Id.* Ēccĕ Phărĭsæi ŏccŭltō rĕprēndĕrĕ rīsū. *Juvc.* (II, 354). SYN. Ārgŭŏ, cārpŏ, īncrĕpĭtŏ, etc. *Voy.* Culpo.

Rĕprĕhēnsŏr, ōrĭs, *m.* *Censeur.* Dēlĭctī fīēs īdēm rĕprĕhēnsŏr ĕt aūctŏr. *O.* SYN. Cēnsŏr, căstīgātŏr.

Rĕprĕhēnsŭs *et sync.* Rĕprēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Reprehendo. Ān lŏcŭm Rĕprĕhēnsūm, quī prætĕrĭtŭs nēglĭgēntĭa ēst. *Ter.* (*Ad. prol.* 2). Nōn ŭt măjōrĕ rĕprēnsĭs. *H.*

Rĕprēssī, *parf. de* Reprimo.

Rĕprēssŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* *Arrêté, retenu; tari.* Vōxquĕ rĕprēssă gĕlū. *V. Fl.* Ārēntēsquĕ lăcūs fōntēsquĕ rĕprēssī. *St.* || † *Comme* Expressus. *Reproduit, réfléchi.* Sīc spĕcŭlō sĭmĭlēm fōrmă rĕprēssă rĕfērt. *Fort.* (VII, 19, 8. Gr. ἀντίτυπος. Qui sensus verbi vulgo omissus).

Rĕprĭmŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ĭmĕrĕ. *Arrêter, retenir.* Ātque ēnsēm, quēm jām dăbăt īrā, rĕprēssī. *St.* Rētrōquĕ pĕdēm cūm vōcĕ rĕprēssĭt. *V.* SYN. Cōntĭnĕŏ cŏhĭbĕŏ, rĕtĭnĕŏ, cōmpēscŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Au fig.* Gĕmĭtūm vīrtūtĕ rĕprēssĭt. *O.* Tāndēm rĕprĭme īrăcūndĭām, ātque ăd tē rĕdī. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 8). Aūt ŏccăsūs ŭbī, tēmpūsque aūdĕrĕ rĕprēssĭt. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Occasus*). || — mē, *et* Rĕprĭmŏr. *Se retenir, s'abstenir.* Vīx rĕprĭmŏr quīn tē mănĕrĕ jŭbĕăm. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 58). *Voy.* Abstineo. || *Qqf.* Rĕprĭmŏ. Prīmūm lētĭfĕrōs rĕprēssĭt Sīrĭŭs æstŭs *Sil.* (XIV, 621).

Rĕprŏbŏ, ās, ārĕ. *Réprouver, rejeter.* Īstī, quēm quĭdām rĕprŏbārūnt ædĭfĭcāntēs, Nūnc ĕtĭām rĕprŏbānt lăpĭdēm. *Prosp.* (*Ing.* III, 228). Nōn hŏmĭnēs ŏdĭt, sēd rĕprŏbăt quŏd ăgūnt. *Id.* (*Epigr.* 28, 2 Vulgo perperam: « Rēprobat id quod. » Emendavi ex codice sexti sæculi). Quī Chrīstūm rĕprŏbās, ēn lăpĭs īrrĭgŭŭs. *T. Ruf. Apron.* (*Test.* 36). SYN. Ĭmprŏbŏ, rējĭcĭŏ.

† Rĕprŏbŭs, ă, ŭm, *néol.* *Mauvais, défectueux.* Dētĕgĭtūr, rĕprŏbum īn sēnsūm făllēndŏ rĕvērsŭs. *Prosp.* (*Ing.* II, 23). Hīc ēst īllĕ lăpĭs rĕprŏbŭs, quēm vērtĭcĕ gēstăt Āngŭlŭs. *Sedul.* (I, 286). Hīc ēst īllĕ sŭīs rĕprŏbŭs prĭŭs. *Orient.* (*Trin.* 45. Et *Alcim.* VI, 385).

Rĕprōmīttŏ, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Promettre en retour ou de nouveau.* Rĕprōmīttam, īstōc nōmĭnĕ sŏlūtăm rēm fŭtūrām. *Pl.* (*As.* II, 4, 48). Hōc ēssĕ sīgnŭm... rĕprōmīssæ spĕī. *Prud.* (*Cath.* 1, 46).

Rēpsī, *parf. de* Repo.

Rēptātŭs, ă, ŭm. *Foulé (sur quoi l'on a rampé).* Ēt Nĕmĕēs rēptātŭs ăgĕr. *St.* Crētăquĕ sē jăctăt tĕnĕrō rēptātă Tŏnāntī. *Cl.*

Rēptĭlĭs, ĕ. *Qui rampe.* || *Subst. f.* (?) *Reptile.* Fĕrās, vŏlŭcrēs, rēptĭlēs, nătātĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 332). SYN. Rēptĭlĭă (*n. pl.*). *Voy.* Serpens. || *Sing n.* Āddēbātquĕ bŏnŭs tūm fĕrcŭlă, rēptĭlĕ gŭstū Sōllĭcĭtăt mŏnăchōs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 286).

Rēptŏ, ās, ārĕ, *n., fréq. de* Repo. Rēptāvĭt plăcĭdō trāctū (anguis). *Cl.* Rēptāstī pēr scūtă, pŭĕr. *Id.* Sēd flēxū rēptāns... Sēnsum ănĭmūmquĕ gĕrēns cœpĭt dēcūrrĕrĕ vīrgă. *Alc.* (V, 73). || *Au fig.* Ān tăcĭtŭm sīlvās īntēr rēptārĕ sălūbrēs. *H.* Lānĭgĕræ rēptānt pĕcŭdēs. *Lr.* (II, 318).

Rĕpŭdĭŏ, ās, ārĕ. *Rejeter.* Rĕpŭdĭō quōd cōnsĭlĭūm prīmum īntēndĕrăm. *Ter.* (*And.* IV, 3, 18. Et *Pl. Trin.* III, 2, 11, beneficium). Īlle īndīgnāns rĕpŭdĭăt Ŏffĭcĭŭm. *Ph.* Rĕpŭdĭātŭs rĕpĕtŏr. *Ter.* (*And.* I, 5, 14). SYN. Rējĭcĭŏ, rēspŭŏ, etc. || *Répudier. Voy.* Repudium.

† Rĕpŭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui autorise la répudiation.* Ne hæc fāmă făcĭăt rĕpŭdĭōsās nūptĭās. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 56).

Rĕpŭdĭŭm, ĭī, *n.* *Répudiation (d'une épouse).* Rĕpŭdĭō ējēcta ăb Ārgīs, jāmdūdum ēxsŭlŏ. *Att.* (apud *Fest.*). Hæc sūnt rĕpŭdĭă! nēc pŏtēst fĭĕrī nŏcēns. *Sen.* (*H. OEt.* 432). SYN. Dīvōrtĭŭm. || — rĕnūntĭŏ, rĕmīttŏ. *Demander le divorce.* Īs mē nūnc rĕnūntĭārĕ rĕpŭdĭūm jūssĭt tĭbī. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 53. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 72). Rĕpŭdĭŭm quōd fīlĭæ Rĕmīsĭt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 398).

Rĕpŭĕrāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Redevenir enfant.* Āiūnt sŏlēre eūm rūrsūm rĕpŭĕrāscĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 25. Adde *Nov.* ap. *Non.* 2, 741).

Rĕpūgnŏ, ās, ārĕ, *n.* *Lutter contre, résister, et au fig.* Dēfĭcĭt ōbsēssŭs, sōlōquĕ pŭdōrĕ rĕpūgnăt. *St.* Cēdĕ rĕpūgnāntī. *O.* Cōntra īllĕ rĕpūgnāns. *V.* Sēd tū, sўllābă cōntŭmāx, rĕpūgnās. *M.* (IX, 12). Fērrĕă, crēdĕ mĭhī, nōn sūm; sēd ămārĕ rĕpūgnŏ. *O.* Ētsī rĕpūgnăt prĕcĭbŭs īnfīxŭs tĭmŏr. *Sen.* (*Med.* 294). SYN. Rĕsīstŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Qqf.* *Combattre.* Ēt quūm dē vīctū cērtānt, prædăquĕ rĕpūgnānt. *Lr.* (V, 1081). *Voy.* Pugno. || *Être opposé, contraire.*

Sēnsūs mōrēsquĕ rĕpūgnānt. *H.* SYN. Dīscrĕpŏ, etc.

Rĕpūllŭlŏ, ās, *n. Comme* Pullulo.

Rĕpūlsă, æ, *f. Mauvais succès dans la recherche des honneurs, en gén. Refus.* Ēssĕ măla, ēxĭgŭūm cēnsūm tūrpēmquĕ rĕpūlsăm. *H.* Nūllăm pătĭērĕ rĕpūlsăm. *O.* Dŏlōrĕ rĕpūlsæ Crēscĭt ămŏr. *Id.* SYN. *qqf.* Fāstīdĭă, cōntēmptŭs. SYN. Ĭnīquă, āspĕră, ăcērbă, dūră, mŏlēstă, grăvĭs, trīstĭs.

Rĕpūlsāns, tĭs, *part. prés. de* Repulso, *fréq. de* Repello. *Qui renvoie un son.* Ĭtă cōllēs cōllĭbŭs īpsīs Vērbă rĕpūlsāntēs ĭtĕrābănt dīctă rĕfērrĕ. *Lr.* (IV, 580. *Ib.* 915. Alia verbi tempora non occurrunt).

Rĕpūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Repello. *Rejeté en arrière, renvoyé.* Raŭcō quŏd prōtĭnŭs ærĕ rĕpūlsŭm (telum). *V.* || *Repoussé, rejeté, congédié.* Nēvĕ rĕlēntēscăt sæpĕ rĕpūlsŭs ămŏr. *O.* Fŏrĭbŭs tām sæpĕ rĕpūlsŭs. *Id.* || *Frappé.* Īllă tŭā tŏtĭēs æră rĕpūlsă mănū. *Tib.* (I, 3, 24).

Rĕpūlsŭs, ūs, *m. Action de rejeter en arrière.* Sēd rĕsĭlīt dūrō lōrīcæ ēxcūssă rĕpūlsū. *Prud.* (*Psych.* 124). Pĕlăgīquĕ rĕpūlsū Flūctĭbŭs ēx īmīs ēvŏlăt āctă rătĭs. *Fort.* (*V. S. M. præf.* 19). || *Réverbération.* Āssĭdŭō crēbrōquĕ rĕpūlsū Rējēctæ. *Lr.* (IV, 105, effigies). || *Répercussion, écho.* Strīdŏr... ădaŭgēscĭt scŏpŭlōrŭm sæpĕ rĕpūlsū. *Cic.* (*Div.* 1, 7). Raŭcōsquĕ rĕpūlsŭs Ūmbōnŭm. *Cl.*

Rĕpūrgŏ, ās, ārĕ. *Nettoyer.* Dūmquĕ rĕpūrgăt hŭmūm, cōllēctăquĕ sāxă rĕmīttĭt. (*Ov. Nuc.* 125.) Fūscă rĕpūrgātō fŭgĭēbănt nūbĭlă cœlō. *O. Voy.* Purgo. || *Purifier.* Quĭdquĭd ĭn Ænēā fŭĕrăt mōrtālĕ, rĕpūrgăt. *O.* Plēbēm mărīno īn trānsĭtū Rĕpūrgăt ūndīs dūlcĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 12, 167).

Rĕpŭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Méditation, souvenir.* Ērgō nōs ŏpĕrūm rĕpŭtātĭō mūnĕrĭs hūjŭs. *P. Nol.* (28, 502).

Rĕpŭtŏ, ās, ārĕ. *Méditer une chose, réfléchir à.* Ētĕnĭm īpsŭs ĕām rēm rēctā rĕpŭtāvĭt vĭā. *Ter.* (*And.* II, 6, 11). Sēd ĕnīm rĕpŭtā tēcum īpsĕ fŭrōrēs. *Sil.* SYN. Mĕdĭtŏr, rĕvōlvŏ, cōgĭtŏ, etc.

Rĕquĭērăm, *sync. pour* Requieveram. Hōc mīsso īn Sўrĭăm, rĕquĭērānt ōmnĭbŭs aūrēs. *Cat.* (84, 7).

Rĕquĭēs, rĕquĭēm, rĕquĭē, *f. Repos.* Īs lŏcŭs ūrbĭs ĕrĭt, rĕquĭēs ĕă cērtă lăbōrŭm. *V.* Nēc mŏră, nēc rĕquĭēs īntērdătŭr ūllă flŭēndī. *Lr.* (IV, 228). Rĕquĭēm spătĭūmquĕ fŭrōrī. *V.* Ēt quī rĕquĭēmquĕ mŏdūmquĕ Vōcĕ dăbăt rēmĭs. *O.* Ēt sĭbĭ dūm rĕquĭēm (quærit). *H.* Tēntārētquĕ fĕrōs rĕquĭē lēnīrĕ lăbōrēs. *O.* Quŏd cărĕt āltērnā rĕquĭē, dūrābĭlĕ nōn ēst. *Id. Voy.* Quies. || ✝ Rĕquĭē, *ancien gén.* Sēd rĕquĭē stŭdĭīquĕ vĭcēs rătă tēmpŏră sērvānt. *Aus.* (*Idyl.* 4, 4. Etiam *Sall.* citatur a *Prisc.* 781). || ✝ Rĕquĭētĭs, etc., *arch.* Tū tămĕn ānxĭfĕrās cūrās rĕquĭētĕ rĕlāxās. *Cic.* (*de Cons., Div.* 1, 13. *Id.* apud *Char.* 52, requietem). Pācĕ sŏpōrātūm, plăcĭdā rĕquĭētĕ sŭpērbūm. *Tert.* (*De Jon. et Niniv.* 57. Adde *P. Nol.* 17, 303).

Rĕquĭēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Se reposer.* Ēt, sī quĭd cēssārĕ pŏtēs, rĕquĭēscĕ sŭb ūmbrā. *V.* Ēt rĕquĭēvĭt hŭmō. *O.* Sūb quā dĕcŭbŭĭt rĕquĭēscēns, dīlĭgĭt ūmbrăm. *Maxim.* (2, 45). *Voy.* Quiesco. || *Reposer dans un lit.* Āngūstō mēcūm rĕquĭēscĕrĕ lēctō. *Pp.* (I, 8, 33). *Voy.* Cubo, Dormio. || *Reposer dans la tombe.* Fābrĭcĭō jūnctŭs fīdō rĕquĭēscĭt Ăquīnŭs. *M.* (I, 94). Tūtă rĕquĭēscĭte ĭn ūrnā. *O. Voy.* Sepelior. || *Au fig.* Mūtātĭs rĕquĭēscūnt fētĭbŭs ārvă. *V.* Ēt Phlĕgĕthōntēæ rĕquĭērūnt mūrmŭră rīpæ. *Cl.* SYN. Quĭēscŏ, cēssŏ, etc. || *Poser sur, s'appuyer.* Cūm tŏt sīdĕrĭbŭs cœlūm rĕquĭēvĭt ĭn īllō. *O.* SYN. Īnnītŏr, īncūmbŏ. || *Qqf. Act. Faire reposer.* Ēt mūtātă sŭōs rĕquĭērūnt flūmĭnă cūrsūs. *V.* (*E.* 8, 4). Sōl quŏquĕ pērpĕtŭōs mĕmĭnĭt rĕquĭēscĕrĕ cūrsūs. *Calvus* (apud *Serv.* ad *Virg.* l. cit. Sic etiam *Ciris*, 232). *Voy.* Requietus.

Rĕquĭēssĕm, *sync. pour* Requievissem. (*Cat.* 64, 176.)

Rĕquĭētŭs, ă, ŭm, *part. p. Qu'on a fait reposer.* Dā rĕquĭēm : rĕquĭētŭs ăgēr bĕnĕ crēdĭtă rēddĭt. *O.* (*A. Am.* II, 351).

✝ Rĕquīrĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Quĭd tu ŏtĭōsŭs rēs nŏvās rĕquīrĭtās? *Pl.* (*Most.* IV, 3, 11).

Rĕquīrŏ, ĭs, sīvī, sītŭm, rĕrĕ. *Chercher longtemps, avec soin.* Prōĭn tū, quūm quærām, nē rĕquīrăm tē, vĭdĕ. *Afran.* (ap. *Non.* 5, 46). Ŭbĭ tē rĕquīrăm, quūm dĭēs ādvēnĕrĭt? *Ph.* Quā tē rĕgĭōnĕ rĕquīrăm? *O.* Pōrtūsquĕ rĕquīrĕ Vĕlīnōs. *V.* Jŭvĕnēmque ŏcŭlīsque ănĭmōquĕ rĕquīrĭt. *O.* SYN. Īnvēstīgŏ, scrūtŏr, etc. *Voy.* Quæro. || *Au fig, Chercher dans son esprit, rechercher.* Ōbstŭpŭī, dŭbĭtōquĕ dĭū, caūsāmquĕ rĕquīrŏ. *O.* Mĕmŏrī quōs mēntĕ rĕquīrĭs. Ēt sēcūm, cūr sīt hīs răptă, rĕquīrĭt. *Id.* || *Regretter.* Āmīssōs lōngō sŏcĭōs sērmōnĕ rĕquīrūnt. *V. Voy.* Desidero. || *Demander, vouloir, exiger.* Gĕnĕrōsum ēt lēnĕ rĕquīrŏ (vinum). *H.* Sī quĭd Rōmă lĕgĭt, rĕquīrĭt hōspĕs. *M.* (XI, 25). SYN. Pōscŏ, pōstŭlŏ, vŏlŏ. || *S'informer, demander.* Caūsāsquĕ rĕquīrĭt Īnscĭŭs. *V.* Pāndĕ rĕquīrēntī nōmēn tērræquĕ tŭūmquĕ. *O.* Nēc, quō sīt nātă rĕquīrĕ Cōnsŭlĕ. *Id. Voy.* Interrogo.

Rēs, rĕī, *f. Chose, être, corps, objet.* Ēt mĭhĭ rēs, nōn mē rēbŭs sūbmīttĕrĕ cōnŏr. *H.* Rērŭm cōncōrdĭă dīscōrs. *Id.* Fēlīx quī pŏtŭĭt rērūm cōgnōscĕrĕ caūsās! *V.* || *Au fig. Chose, quelque chose.* Nām rīsu ĭnēptō rēs ĭnēptĭŏr nūlla ēst. *Cat.* (39, 16). Rēgĭă, crēdĕ mĭhī, rēs ēst sūccūrrĕrĕ lāpsīs. *O.* SYN. Ălĭquĭd. || *Chose, action.* Māxĭmă rēs ēffēctă, vĭrī. *V.* Rēmque ōrdĭnĕ pāngŏ. *Id.* Aūt ăgĭtūr rēs īn scēnīs, aūt āctă rĕfērtŭr. *H.* Nēscĭānt quāntæ rĕī Fīānt mĭnīstrī. *Sen.* (*Thyest.* 332). SYN. Fāctūm. || *Affaire.* Vēl quŏd rēs ōmnēs tĭmĭdē gĕlĭdēquĕ mĭnīstrăt. *H.* SYN. Nĕgōtĭŭm. || *En partic. Affaires publiques.* Mōx ŭbĭ pūblĭcās Rēs ōrdĭnārĭs. *H.* Nĕgōtĭōsīs rēbŭs ūrbĭs hærēntī. *M.* (X, 30). || *Affaires judiciaires.* Tūrbĭdă prōlātīs tăcŭērūnt jūrgĭă rēbŭs. (*Ad Pis.* 74. Et *Pl. Capt.* I, 1, 10.) Māgnă mĭnōrvĕ fŏrō sī rēs cērtābĭtŭr ōlĭm. *H.* || *Intérêt, cause.* Nē lātrēm prō rĕ dŏmĭnī. *Ph.* Tŭā rēs ăgĭtŭr. *H.* SYN. Caūsă, *qqf.* cōmmŏdŭm. || Īn rēm ēst. *Il est avantageux.* Quæ māxŭme īn rēm vōstrām cōmmūnēm sĭēnt. *Pl.* (*Amph. prol.* 10). || Ē rē. *Même sens.* Nōn hērcle ēx re īstī me īnstīgāstī, Dēmĭphŏ. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 76. Et *Pl. Ps.* I, 3, 102). || Āb rē. *Contrairement à l'intérêt.* Āb rē cōnsŭlĭt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 11. Adde *Ter. Ad.* V, 3, 44). || Rēm bĕnĕ gĕrŏ. *Réussir.* Vălētĕ, bĕnĕ rēm gĕrĭte ēt vīncĭtĕ. (*Prol. Cas. Pl.* 87.) *Voy.* Gestus. || *Avoir, patrimoine, biens.* Rēs ŭbĭ măgnă nĭtēt, dŏmĭnō sĕnĕ. *H.* Nē pătrĭăm rēm Pērdĕrĕ quĭs vĕlĭt. Ēt gĕnŭs, ēt vīrtūs, nĭsĭ cūm rĕ, vīlĭŏr ālga ēst. *Id.* Aūt cōnsōlāndo, aūt cōnsĭlĭo, aūt rē jŭvĕrŏ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 34). *Voy.* Divitiæ. || — pārvă, tĕnŭĭs. *Pauvreté, misère.* Sōrdĭdăque īn pārvīs ōtĭă rēbŭs ămăt. *M.* (I, 56). Bŏnīs tuīs rēbŭs meās rēs īrrīdēs mălās. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 45). Haūd făcĭle ēmērgūnt, quōrūm vīrtūtĭbŭs ōbstăt Rēs āngūstă dŏmī. *J.* (3, 164). Īn tĕnŭī rē. *H.* Cōntēmptæ dŏmĭnūs splēndĭdĭōr rĕī. *Id. Voy.* Pauperies. || — sĕcūndæ, etc. *Prospérité.* Quēm rēs plūs nĭmĭō dĕlēctāvērĕ sĕcūndæ. *H. Voy.* Felicitas. || Rēs tŭās tĭbĭ hăbĕ. *Reprends tes biens (formule s'adressant à l'épouse répudiée).* Tuās rēs tĭbi hăbĕ. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 32). Dēsĕrĭs, ātquĕ jŭbēs rēs sĭbĭ hăbērĕ sŭās. *M.* (X, 41). || — ādvērsæ, lāpsæ, āfflīctæ, etc. *Adversité.* Ădvērsīs mĕlĭŭs cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *V. Voy.* Infortunium. || — mălă. *Malheur, punition, mauvais parti (dans les Comiques).* Īllĭc hŏmo ā mē sĭbĭ mălām rem ārcēssīt jū-

mēntō súō. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 171). Ābi īn mălām rēm māxŭmăm. *Id.* (*Epid.* I, 1, 72). *Voy.* Crux. || Prō rē *Suivant ses facultés.* Quīsquĕ sŭūm prō rē cōnsōrtēm mœ̄stŭs hŭmăbăt. *Lr.* (VI, 1280). || *Puissance, empire.* Hīc rēm Rōmānām, māgnō tŭrbāntĕ tŭmūltū, Sīstĕt ĕquēs. *V.* Rēs Āsĭæ Prĭămīque ēvērtĕrĕ gēntēm. *Id.* Rōmānīs dĕcĕāt sŭccūrrĕrĕ rēbŭs. *L.* Cūstōdĕ rērŭm Cæ̆sărĕ. *H.* SYN. Īmpĕrĭūm, ŏpēs, rēgnŭm. || *Qqf. Au pl. Le monde.* Īnquĕ, căpŭt rērŭm, Rōmānam īntrāvĕrăt ūrbĕm. *O.* Sēd dŏmĭnām rērŭm... Ēffĭcĭĕt. Rērŭm dŏmĭnōs (deos). *Id. Voy.* Orbis. || *Fortune, sort.* Rēs Ăgămēmnŏnĭăs vīctrīcĭăque ārmă sĕcūtŭs. *V.* Mĕārŭm Grāndĕ dĕcŭs cŏlŭmēnquĕ rērŭm. *H.* SYN. Fōrtūnă. || — gēstæ, *et absolt. Exploits.* Quīs sĭbĭ rēs gēstās Aŭgūstī dīcĕrĕ sūmĭt? *H.* Rēsquĕ dŏmī gēstæ, prŏpĕrātăquĕ glōrĭă rērŭm. *O.* SYN. Gēstă (orum). || *Art, science.* Rēs bēllĭcă. *H.* SYN. Ārs. || *Sujet d'un ouvrage.* Cuī lēctă pŏtēntĕr ĕrĭt rēs. *H.* Āngūstīs hūnc āddĕrĕ rēbŭs hŏnōrĕm. *V.* SYN. Ārgūmēntŭm. || *Ce qu'on se propose, la question.* Mītte īsta, ātque ād rēm rĕdī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 31). Prō rē paūcă lŏquăr. *V.* || *Effet, réalité, fait.* Aūt sĭnĕ rē nōmēn dĕŭs ēst. *O.* Ōmĭnă rē cărĕānt. Ēxĭtŭs īllăm Rēsquĕ prŏbăt. *Id.* Sī nōn īpsā rē tĭbi īstūc dŏlĕt. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 15). SYN. Fāctŭm, ēffēctŭs. *Voy.* Reipsa, Revera. || *Choses, idées.* Vērsūs ĭnŏpēs rērŭm. *H.* || — mănĭfēstă *ou* mănĭfēstæ. *L'évidence.* Ād pœ̄nĭtēndūm rēbŭs mănĭfēstīs ăgī. *Ph.* (Adde *Lucr.* I, 803, 892, et passim.) || *Cause, motif.* Ēt hæ̆c ŏb ĕām rēm nŏx ēst fāctă lōngĭŏr. *Pl.* (*Amph. prol.* 113). Ātque hāc rē nĕquĕūnt ēx ōmnĭbŭs ōmnĭă gīgnī. *Lr.* (I, 173). Hāc rē vĭdērĕ nōstră mălă nōn pŏssŭmŭs. *Ph.* (IV, 10, 4). SYN. Caūsă, rătĭō. || *Expérience.* Quīn rēs, ætās, ūsŭs sēmpĕr ălĭquĭd āppōrtĕt nŏvī. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 2). || Rēm hăbĕō cŭm. *Avoir affaire avec.* Quōcŭm tum ūnō rēm hăbēbam hōspĭtĕ. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 39). || Hānc rēm ăgĕ, ăgĭtĕ. *Faites attention.* (*Pl. Curc.* V, 2, 36.) || Rēs nātă. *Voy.* Natus. || † Rēs, *ancien gén.* Aūt ălĭæ, cūjūs dēsīdĕrĭum īnsīdĕāt, rēs. *Lr.* (III, 933. Alii leg. *re*). || † Rē (*ancien gén.*), Rĕīī. *Voy. ces mots.*

Rĕsæ̆vĭō, īs, īrĕ, *n. Redevenir furieux.* Quæ̆quĕ quĭēscēbăt, nē mōtă rĕsæ̆vĭăt īră. *O.*

Rĕsălūtō, ās, ārĕ. *Rendre le salut.* Pĕdĕtēntim hūnc rĕsălūtēm. *Lucil.* (apud *Char.* 190). Sēcūrŭs nūnquăm rĕsălūtās, dēspĭcĭs ōmnēs. *M.* (IV, 84. *Id.* V, 57; *Aus. Epist.* 6, 1). PHR. Sălūtāntēs deīn īnvĭcēm. *Ph.* Ēt tū mē vĭcĭbŭs dŏmī sălūtās. *St.*

? Rĕsānēscō, ĭs, nŭī, ēscĕrĕ, *n. Redevenir sain.* Ănĭmīquĕ rĕsānŭĭt ērrŏr. *O.* (*Am.* I, 10, 9. Alii aliter).

Rĕsărcĭō, īs, īrĕ. *Réparer.* Dīscīdĭt Vēstēm : rĕsărcĭētŭr. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 40). *Voy.* Sarcio.

Rēscīndō, ĭs, scĭdī, scīssŭm, scīndĕrĕ. *Séparer, déchirer, ouvrir.* Sīt sătīs ē mēmbrīs tĕnŭēm rēscīndĕrĕ vēstēm. *Tib.* (I, 10, 61). Fērrō rēscīndĕrĕ sūmmŭm Ūlcĕrĭs ōs. *V.* Tēlīquĕ lătēbrās Rēscīndānt pĕnĭtŭs. *Id.* SYN. Scīndō, ābscīndō, ăpĕrĭō. || — vĭās. *Ouvrir violemment des chemins.* Vĭās rēscīndĕrĕ nōstrīs Sēnsĭbŭs. *Lr.* (II, 406. Alii, *restringere.* Adde *Sen. Phœn.* 226). || *Au fig.* Ērgō, quīcūmque ēs, rēscīndĕrĕ vūlnĕră nōlī. *O.* (Alii, *restringere.*) Ōbdūctōs ānnīs rēscīndĕrĕ lūctūs. *Id.* Ān mălĕ sārtă Grātĭă nēquīcquām cŏĭt, ēt rēscīndĭtŭr. *H.* || *Détruire.* Ēt cōnjūrātōs cœ̄lūm rēscīndĕrĕ frātrēs. *V.* SYN. Dīrŭō, dēstrŭō, ēvērtō. || *Abolir, supprimer, casser.* Nām nēc rēscīndĕrĕ māgnī Jūssă Jŏvīs pŏtĕrās. *O.* Rēscīndĕrĕ nūnquăm Dīs lĭcĕt āctă dĕūm. *Id.* SYN. Frāngō, ēvērtō, rŭmpō, ăbŏlĕō, etc.

Rēscĭō, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *et* Rēscīscō, ĭs, ĕrĕ. *Apprendre, être informé.* Fūrtŭm cōnjūx mĕă nēscĭĕt, īnquĭt; Aūt sī rēscĭĕrĭt, etc. *O.* Sĭmŭl ātquĕ Cārmĭnă rēscĭĕrĭs nōs fīngĕrĕ. *H.* Quum īllūm rēscīssēs crīmĭnātōrēm tŭūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 28). Sī... fīlĭūm rēscīvĕrō Ārgēntum ămōrĭs caūsā sūmpsĕ mūtŭŭm *Næv.* (apud *Gell.* 2, 19, qui de verbo diligentius agit). SYN. Scĭō, cōgnōscō, aūdĭō.

Rēscīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Rescindo. *Déchiré, séparé.* Fāc mĕă rēscīssō pēctŏră nūdă sĭnū. *Pp.* (III, 8, 8). Rēscīssōquĕ nŏcēnt sūspīrĭă dūră pălātō. *L.* Rēscīssō dīcēs cōmpōnĕrĕ nōmĭnĕ vērsŭm. *Aus.* (*Epist.* 5, 37). SYN. Scīssŭs, etc. *Voy.* Lacer.

Rēscrībō, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Récrire, répondre à une lettre.* Nīl mĭhĭ rēscrībās āttămĕn, īpsĕ vĕnī. *O.* Tū, quŏtŭs ēssĕ vĕlīs, rēscrībĕ. *H.* (Et *Juv.* 6, 141). PHR. Quāndŏ dăbīt grātās līttĕră nōstră vĭcēs? *Cl.* || *Recompter (l'argent), rendre.* Dīctāntīs quŏd tū nūnquăm rēscrībĕrĕ pŏssīs. *H.* Ārgēntŭm rūrsŭm jŭbĕ rēscrībī, Phōrmĭō. *Ter.* (*Ph.* V, 7, 29). Ērgo aūt prædīctōs jām nūnc rēscrībĕ dărĭōs. *Aus.* (*Epist.* 5, 23. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VII, 422).

Rēscūlpō, ĭs, ĕrĕ. *Graver de nouveau.* Hæ̆c ād fĭgūrām prænŏtāta ēst līnĕă, Quām nōstră rēctō vītă rēscūlpāt pĕdĕ. *Prud.* (*Psych. præf.* 51).

Rĕsĕcō, ās, ĕcŭī, ēctŭm, ĕcārĕ. *Couper.* Sērvātōquĕ dĭū rĕsĕcăt dē tērgŏrĕ pārtēm. *O. Voy.* Seco. || *En partic. Tondre.* Sēd sŏlĭtūs fērrō lōngōs rĕsĕcārĕ căpīllōs. *O.* Sīt cŏmă, sīt dōctā bārbă rĕsēctă mănū. *Id. Voy.* Tondeo. || *Moissonner.* Jăm sĕgĕs ēst... rĕsĕcāndăquĕ fālcĕ. *O. Voy.* Meto. || *Couper le cou.* Cōllă rĕsĕcārī plăcĕt. *Sen.* (*Ag.* 974). *Voy.* Decollo. || *Au fig. Couper, retrancher.* Quæ̆dām cūm prīmā rĕsĕcēntŭr crīmĭnă bārbā. *J.* (8, 166). Spēm lōngām rĕsĕcēs. *H.* SYN. Ēxcīdō, tōllō, etc.

Rĕsĕcrō, ās, ārĕ. *Prier de nouveau.* Nūnc te ōbsĕcrō Rĕsĕcrōquĕ, mātĕr, quŏd dūdum ōbsĕcrāvĕrăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 4. *Id. Pers.* I, 1, 49).

Rĕsēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Reseco. Prīmĭtĭās Cĕrĕrī fārră rĕsēctă dăbānt. *O.* Quīn mātrĕ rĕsēctŭm Ādjūngĕt cŏlămīs. *Man.* (V, 241). *Voy.* Desectus.

Rĕsĕcūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Resequor.

Rĕsēdī, *parf. mixte de* Resideo *et* Resido.

Rĕsēmĭnō, ās, ārĕ. *Reproduire.* Ūna ēst quæ̆ rĕpărĕt, sēque īpsă rĕsēmĭnĕt, ālēs. *O.*

Rĕsĕquŏr, ĕrĭs, ĕcūtŭs sŭm, ĕquī, *d. Répondre immédiatement.* Sē quærī gaūdēns, sīc ēst rĕsĕcūtă rŏgāntēm. *O.* (*Id. Met.* XII, 749). Tūnc sīc Æ̆nēān dūlcī rĕsĕcūtŭs ămōrĕ. *Sil.* Sōlātūr nōstrās Ēchō rĕsĕcūtă quĕrēlās. *Aus.* (*Epist.* 25, 68).

Rĕsĕrātŭs, ă, ŭm. *Ouvert.* Pătēnt rĕsĕrātō cārcĕrĕ pōstēs. *O.* Rĕsĕrātō pēctŏrĕ. *Id. Voy.* Apertus. || *Au fig. Apparaissant.* Ēmĭcŭīt rĕsĕrātă dĭēs. *V. Fl.*

Rĕsĕrō, ās, ārĕ. *Ouvrir.* Ūrbem ălĭī rĕsĕrārĕ jŭbēnt, ēt pāndĕrĕ pōrtās. *V.* Pōrtās rĕsĕrāvĭmŭs hōstī. *O. Voy.* Aperio. || *Ouvrir, séparer, découvrir.* Tērră dĕhīscēns Īnfērnās rĕsĕrĕt sēdēs. *V.* || *Ouvrir par une blessure.* Nūnc rĕlūctāntēs părāt Rĕsĕrārĕ faūcēs. *Sen.* (*Ag.* 718. *Id. Oct.* 367). SYN. Ăpĕrĭō, rēsōlvō, etc. *Voy.* Confodio. || *Au fig. Ouvrir, commencer.* Ērgo ŭbĭ, Jānĕ bĭcēps, lōngūm rĕsĕrāvĕrĭs ānnŭm. *O. Voy.* Incipio. || *Montrer, produire.* Hŏmĭnī rĕsĕrārī prǣmĭă Chrīstī. *Fort.* (*V. S. M.* II, 215). SYN. Ōstēndō, prōmō, etc. || *Découvrir, dévoiler* Aūgūstæ rĕsĕrābo ōrācŭlă mēntĭs. *O.* Hōspĭtĭbŭs rĕsĕrāns sēcrētă. *V. Fl.* Cōmpĕrĭt... rĕsĕrāndæ fraūdĭs ămīctŭm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 358). *Voy.* Detego.

Rĕsērvō, ās, ārĕ. *Réserver, conserver.* Cōncēdĭt nātūră, rĕsērvāns sēmĭnă rēbŭs. *Lr.* (1, 615). Īncŏlŭmēm Pāllāntă mĭhĭ sī fātă rĕsērvānt. *V.* Aūt quæ̆ me ād mājōră rĕsērvō? *Id.* Īllī fūnēstă rĕsērvă Sūpplĭcĭă. *St.* Ēt sīlvānī dŏmĭnī fōcīs rĕsērvēs. *M.* (VIII, 40). SYN. Sērvō, rĕpōnō, rĕcōndō, sēpōnō, dēstĭnō PHR. Lētō pœ̄næquĕ rĕlīctŭs. *O. Voy.* Servo.

Rĕsĕs, ĭdĭs, *m. f. n. Oisif, inactif.* Īnsŭlă quæ rĕsĭdēs flŭctūs mītēscĕrĕ cōgĭt. *Cl.* Jāmprīdĕm rĕsĭdēs ănĭmōs dēsuētăquĕ cōrdă. *V.* Quīn ĕtĭām rĕsĭdēs ĕt sĕquĕntēs ōtĭūm. *Ph.* Sōlvĕre ĭn hōc tāndĕm rĕsĭdēs dūx lĭttŏrĕ cūrās. *V. Fl.* SYN. Dēsĕs, sēgnĭs, pĭgĕr, etc. *Voy.* Otiosus, Piger.

Rĕsībĭlō, ās, ārĕ, *n. Répondre par des sifflements.* Mōx cōntrā tŏnĭtrūs rĕsībĭlāntĕ Aūdēbāt sŭpĕrōs cĭērĕ plāntā. *Sid.* (9, 83, de anguinis Gigantum pedibus).

Rĕsĭdēns, *part. mixte de* Resideo *et* Resido.

Rĕsĭdĕō, ēs, sēdī, sĭdērĕ, *n. S'asseoir.* Ūtquĕ pĭgĕr pāndī tērgō rĕsĭdēbăt ăsēllī. *O.* Sōlĭōque āltē sŭbnīxă rĕsēdĭt. *V. Voy.* Sedeo, Resido. || *Être placé, résider.* Rūpĕ fērvēntĭs rĕsĭdēns ĭn Ætnæ. *Sen.* (*Thyest.* 583, Cyclops). Ēt rĕsĭdēns cēlsā Lătĭālĭs Jūpĭtĕr Ālbā. *L.* Cēlsā rĕsĭdēns ārbŏrĕ (corvus). *Ph.* || *Rester, demeurer.* Nām sĭnĕ mĕnte ănĭmōquĕ nĕquĭt rĕsĭdērĕ pĕr ārtūs. *Lr.* (III, 399). Nēvĕ pŭtēs ætērnă pĕnēs rĕsĭdērĕ pŏtēssĕ Cŏrpŏră. *Id.* (II, 1010). SYN. Mănĕō, rĕmănĕō, pērstō, etc. || † *Act. Passer (le temps) dans l'inaction.* Ĭtă vēntĕr gūttŭrquĕ rĕsĭdēnt ēsŭrĭālēs fĕrĭās. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 8).

Rĕsīdō, ĭs, ēdī, īdĕrĕ, *n. S'arrêter, se fixer.* Cōngrēssī jŭngūnt dēxtrās, mĕdĭīsquĕ rĕsīdūnt Ædĭbŭs. *V.* Sĭcŭlīsnĕ rĕsīdĕrĕt ārvīs. *Id.* Scēptrĭgĕrō cŭm rēgĕ, părī sŭb hŏnōrĕ rĕsīdūnt. *Sil.* Jāmjām rĕsīdūnt crūrĭbŭs āspĕræ Pēllēs. *H.* SYN. Sīdō, mănĕō, rĕmănĕō, hærĕō, etc. *Voy.* Resideo. || *S'arrêter après avoir reculé, retomber.* Quā vī mărĭa āltă tŭmēscānt, Ōbjĭcĭbūs rūptīs, rūrsūsque ĭn se ĭpsā rĕsīdānt. *V.* Rĕtrōquĕ rĕsīdūnt Ĭn pārtĕm quæ pēstĕ cărĕt. *Id.* SYN. Rĕcēdō, rĕcĭdō, rēlābŏr. || *Au fig.* Sēx mĭhĭ sūrgăt ŏpūs nŭmĕrĭs, ĭn quīnquĕ rĕsīdăt. *O.* || *Se calmer.* Tŭmĭda ēx īrā tūm cōrdă rĕsīdūnt. *V.* Ōmnĭsquĕ rĕpēntĕ rĕsēdĭt Flātŭs. *Id.* Pūlsūsquĕ rĕsēdĕrăt ārdŏr. *O.* Bēllūm rĕsēdĭt. *H.* Īrāmquĕ flāmmĭs jām rĕsīdĕntem īncĭtās. *Sen.* (*Ag.* 261). SYN. Quĭēscō, cădō, plācŏr, pōnō. || *Qqf. Appuyer, peser sur.* Tē, lăpĭs, ŏbtēstŏr, lēvĭtĕr sŭpĕr ōssă rĕsīdās. *Inscr.* (apud *Gorium,* I, p. 149).

Rĕsĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui reste, restant.* Hăbēre ŭt pōssĭt ălĭquĭd ŏpĕrĭs rĕsĭdŭī. *Ph.* Sūrgĭt rĕsĭdŭūs prīstĭnæ mĕntĭs pŭdŏr. *Sen.* (*Ag.* 288). Ī dăbĭt pārtĕm rĕsĭdŭām, quām mĭnĭstrānt cōnsŏnæ. *T. Maur.* (*Syll.* 293). SYN. Rĕlĭquŭs, sŭpērstĕs. || † *Comme* Reses. (*Att.* ap. *Fest.* in v. *Reses.*)

Rĕsīgnō, ās, ārĕ. *Ouvrir (une lettre), décacheter.* Āddŭcĭt fĕbrēs, ĕt tēstāmēntă rĕsīgnăt. *H.* Ēās rĕsīgnātās sĭbĭ Īnspĕctāsque ēssĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 65. epistolas). || *En gén. Ouvrir.* Dăt sōmnōs, ădĭmĭtque, ĕt lūmĭnă mōrtĕ rĕsīgnăt. *V.* (*Æ.* IV, 244, de Mercurio. Qui locus interpretes mire vexavit : alii de morientibus, alii de reviviscentibus intelligunt. *Serv.* vertit : *claudit, perturbat,* quod a vocabuli sensu discedit. Equidem intelligo, ut multi : Et aperit oculos *a* vel *in* morte. Poeta, de more suo, iteravit quod dixerat : « adimit somnos. ») || *Au fig. Découvrir, dévoiler.* Vērbă dŭcĭs Dācī chārtĭs māndātă rĕsīgnās. *M.* (IX, 36). Nūnc, ăĭt, ō vātēs, vĕnĭēntĭă fātă rĕsīgnā. *O.* Tōtūmque hōc vērbă rĕsīgnēnt Quŏd lătĕt ārcānā nōn ēnārrābĭlĕ fĭbrā. *Pers.* (5, 28). SYN. Ăpĕrĭō, pāndō, etc. *Voy.* Detego. || *Briser.* Īrrūmpĭt mōlĕ rŭīnæ Aūsŏnĭūs glŏbŭs, ĕt pērjūrĭă Grāĭă rĕsīgnăt. *Sil.* (XVII, 425). Īn lūcĕm rĕvŏcāsse ănĭmās, Cōcўtĭă lētī Jūră rĕsīgnāssĕ. *Prud.* (*Sym.* I, 92). SYN. Sōlvō, rŭmpō, frāngō. || *Déchirer un contrat.* Ī, pāctă rĕsīgnā Pĕr cūnctōs jūrātă dĕōs. *Sil.* (IV, 788). || *Rendre.* Hāc ĕgō sī cōmpēllŏr ĭmāgĭnĕ, cūnctă rĕsīgnō. *H.* Rĕsīgnō quæ dĕdĭt. *Id. Voy.* Reddo. || ? *Fermer. Voy. ci-dessus.*

Rĕsĭlĭō, ĭs, ĭī *ou* ŭī, īrĕ, *n. Sauter en arrière, reculer, rebondir, rejaillir.* Īn gĕlĭdōs rĕsĭlīrĕ lăcūs (ranæ). *O.* Nōn sĕcŭs hæc rĕsĭlĭt quām tēctī ā cūlmĭnĕ grāndō. *Id.* Ēt sāxūm rĕsĭlĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 154). Āc rĕsĭlīre āb rēbŭs. *Lr.* (IV, 324, simulacra). SYN. Rĕsūltō, rējĭcĭŏr, rĕpēllō, rĕflēctŏr, rĕfŭgĭō, rĕcūrrō, rĕcēdō. PPH. Rĕtrō sălĭō, fĕrŏr, *qqf.* ēxcŭtĭŏr. || *S'éloigner, fuir loin de, et au fig.* Ād sŭă quēmquĕ Pābŭlă dūcĭt, ĕt ā tĕtrō rĕsĭlīrĕ vĕnēnō Cōgĭt. *Lr.* (IV, 688). Jām rĕsĭlīrĕ vĭā prŏpĕrētĭs ĭnīquā. *P. Nol.* (8, 28). Sī rĕsĭlĭt, mĭsĕrō dēgĭt ĭn ēxsĭlĭō. *Prosp.* (*Epig.* 62, 4, scil. a Deo deflectit). Nōn ĭtă rēbăr ŏvāns.... ŭt rĕsĭlīrĕt ămŏr. *Fort.* (VII, 12, 65). SYN. Rĕcēdō, ăbĕō, fŭgĭō, etc. || *Se retirer (sur soi-même), se réduire.* Īn spătĭūm rĕsĭlīrĕ mănūs brĕvĕ. *O.* SYN. Cōntrāhŏr.

Rĕsīmŭs, ă, ŭm. *Camus.* Nārēs ā frōntĕ rĕsīmās (de simiis). *O.* *Voy.* Simus.

Rēsīnă, æ, *f. Résine.* Rēsīnām mīscēs ĕt sāxīs hōrdĕă frāctă. *Sam.* (vs. 717). Nōn pŏtēs īllōs (ungues) Rēsīnā, Vĕnētō nēc rĕsĕcārĕ lŭtō. *M.* (III, 74). EP. Pīnguĭs, lĭquĭdă.

Rēsīnātŭs, ă, ŭm. *Enduit de résine.* Dēspĭcĭās mĕrĭtō, quĭd rēsīnātă jŭvēntŭs, etc. *J.* (8, 114, scil. volsellæ causa). || *Mélangé de résine.* Rēsīnātă bĭbĭs vīnă, Fălērnă fŭgĭs. *M.* (III, 77).

Rĕsīpīscō, ĭs, sīpŭī, *et* sīpĭī, *synér.* sīpī (*de* Resipio), sīpīscĕrĕ, *n. Se remettre d'une fatigue; revenir à soi, reprendre son bon sens.* Nūnc dēmūm vāstō fēssī rĕsīpīscĭmŭs æstū. *Pp.* (III, 24, 17). Ēquĭdēm nūnc rĕsīpŭī, pōstquām pēctū' st lætĭtĭa ŏnŭstūm. *Afran.* (apud *Prisc.* 879). Gnātĕ, quŭm te īntēllĭgō Rĕsīpīssĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 2). Īnsānūm jŭvĕnēm pōstquām rĕsīpīssĕ vĭdēbānt. *Juvc.* (II, 72). PPH. Ād mē rĕdĕō. || *Eccl. Venir à résipiscence.* Ŭt rĕsīpīscēntī mĕdĭcŭs sĭt, ĕt ūltŏr ĭnīquō. *P. Nol.* (27, 211).

Rĕsīstō, ĭs, rēstĭtī, rĕsīstĕrĕ, *n. S'arrêter, ne pas avancer.* Rēstĭtĭt ād nōstrās fēssă lăbōrĕ fŏrēs. *O.* Rēstĭtĭt īllĕ grădū. *V. Fl.* Ād fōntēm cērvŭs quūm bĭbĭssĕt, rēstĭtĭt. *Ph.* Ălūmnă, cēlĕrēm quō răpĭs tēctĭs pĕdĕm? Rĕsīstĕ. *Sen.* (*Med.* 380). Hōspēs, rĕsīste, ĕt sŏphĭām Dōssēnī lĕgĕ. *Inscr.* (apud *Sen. Epist.* 89). SYN. Sīstō, cōnsīstō, stō, quĭēscō, mŏrŏr. || *Au fig.* Īncĭpĭt ēffārī, mĕdĭăque ĭn vōcĕ rĕsīstĭt. *V.* Vērbă rĕsīstūnt. *O.* || *Résister, lutter contre.* Pōrtārūm vĭgĭlēs, ĕt cæcō mārtĕ rĕsīstūnt. *V.* SYN. Ōbsīstō, rĕnītŏr, ōbnītŏr, ādvērsŏr, rĕpūgnō, ōblūctŏr, rĕlūctŏr, rĕstō, ōbstō, lūctŏr, pūgnō, *qqf.* rēspōnsō. PPH. Cōntrā stō, ōbsīstō, sīstō, ōbnītŏr, nītŏr. Hōstēm, hōstĭs *ou* hōstīlēm īncūrsūm sūstĭnĕō, rĕtārdō, ēxcĭpĭō, sūstēntō. Īmmōbĭlĭs, īmmōtŭs ōbsīstō, rĕsīstō. PHR. Nēc quĭsquām īnstāntēs Teūcrōs, lētūmquĕ fĕrēntēs, Sūstēntārĕ vălĕt tēlĭs, aūt sīstĕrĕ cōntrā. *V.* || *Au fig.* Sī quă dŏmūs mānsĭt, pŏtŭĭtquĕ rĕsīstĕrĕ tāntō Īndējēctă mălō. *O.* Ārĕt Pēllĭs, ĕt ād tāctūm trāctāntī dūrā rĕsīstĭt. *V.* Tēntātă prĕcĭbŭs rēstĭtĭt. *Sen.* (*Hipp.* 891).

Rĕsŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qui peut se dissoudre, se fondre.* Sĕd dūm rĕsŏlūbĭlĕ cōrpŭs Rĕvŏcās Dĕŭs ātquĕ rĕfōrmās. *Prud.* (*Cath.* 10, 149). Ēt nūllī rĕsŏlūbĭlēs călōrī, Cūrvātă rŭērēnt nĭvēs āb Ōssā. *Sid.* (23, 191). *Voy.* Solubilis. || *Au fig.* Rĕsŏlūbĭlĕ Chrĭsto ēst Hōc fœdŭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 849).

Rĕsŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Resolvo. *Délié, relâché.* Rĕsŏlūtā cătēnĭs Īncēdĭt vīrgō. *O.* Rĕsŏlūtă căpīllōs. *Id.* Rĕsŏlūtăquĕ nōndūm Ōssă sătĭs nērvĭs. *L. Voy.* Solutus. || *Au fig. Délié, délivré, affranchi.* Tūnc dătă lībērtās ŏdĭīs, rĕsŏlūtăquĕ lēgūm Frēnĭs īră rŭĭt. *L.* Păvŏr rĕsŏlūtō cōrdĕ quĭēvĭt. *Cl.* Fāllācī rĕsŏlūtŭs ămōrĕ Tĭbūllŭs. *Tib.* (I, 9, 83). SYN. Sŏlūtŭs, lībĕr. || *Séparé, ouvert.* Quæ rĕsŏlūtō rōbŏrĕ lā-

tēns, Prēssā dĕhīscĭt. *Sen.* (*Oct.* 317, ratis). || *Fondu.* Eūrī rĕsŏlūtæ flātĭbūs Ālpēs. *L.* || *Détendu, devenu immobile.* Īn plēnōs rĕsŏlūtūm cārmĭnĕ sōmnōs (corpus). *O.* || *Qui tombe en consomption.* Scīlĭcĕt hūc rēddī deīnde āc rĕsŏlūtă rĕfērrī Ōmnĭă. *V.* || *Énervé, mou.* Ēx īmīs rĕsŏlūtă mĕdūllīs Fēmĭnă. *O.* Rĕsŏlūtăque sōmnō Brāchĭă. *Id.* Īdǣō rĕsŏlūtĭŏr cĭnǣdō. *M.* (X, 98). SYN. Sŏlūtŭs, frāctŭs, mōllĭs, lānguĭdŭs, etc. || *Immodéré, sans frein.* Rĕsŏlūta īn gaūdĭă cœtū Cōnvērsō. *Sil.* SYN. Ēffūsŭs, īmmŏdĭcŭs.

Rĕsōlvŏ, ĭs, ī, sŏlūtūm, sōlvĕrĕ. *Délier, détacher, dénouer.* Ēt vēlātĕ căpūt, cīnctāsquĕ rĕsōlvĭtĕ vēstēs. *O.* Tēr jūngāt Tītān, tērquĕ rĕsōlvăt ĕquōs. *Id. Voy.* Solvo. || *Au fig. Expliquer, éclaircir.* Dǣdălŭs īpsĕ dŏlōs tēcti āmbāgēsquĕ rĕsōlvĭt. *V.* Dīscīnxīt rătĭōnĕ dŏlōs, fraūdēsquĕ rĕsōlvĭt. *Sil.* || *Délivrer, affranchir.* Quæ lūctāntem ănĭmām nēxōsquĕ rĕsōlvĕrĕt ārtūs. *V.* Tāndēmquĕ rĕsōlvăt Hēspĕrĭām. *Sil.* SYN. Sōlvŏ, lībĕrŏ, ēxĭmŏ, etc. || *Absoudre.* Tēquĕ pĭăcŭlă nūllă rĕsōlvēnt. *H.* || *Relâcher, diminuer.* Īnvītāt gĕnĭālīs hĭēms, cūrāsquĕ rĕsōlvĭt. *V.* Nēc vēro īpsĕ mĕtūs cūrāsquĕ rĕsōlvĕrĕ dūctŏr. *V. Fl.* SYN. Sōlvŏ, lāxŏ, ēxĭmŏ, rĕmīttŏ. || *Déployer.* Lōngōquĕ rĕsōlvēns Mārgĭnĕ sē rīpæ (serpens). *Sil.* Ātque īmmānĭă tērgă rĕsōlvĭt Fūsŭs hŭmī (Cerberus). *V. Voy.* Explico. || *Séparer, désunir.* Vīs nūllă, gĕnĭtŏr, ā tŭō nōstrām mănŭm Cōrpŏrĕ rĕsōlvĕt. *Sen.* (*Phœn.* 51). *Voy.* Avello. || *Ouvrir.* Vīx ĕquĭdēm faūcēs hæc īpsa īn vērbă rĕsōlvŏ. *O.* Jŭgŭlūm mūcrōnĕ rĕsōlvĭt. *Id.* Sīc fātīs ōră rĕsōlvĭt. *V. Voy.* Aperio. || *Briser.* Dūrōquĕ rĕsōlvĕrĕ mūrōs Ārĭĕtĕ. *Sil. Voy.* Frango. || *Au fig.* Fās mĭhĭ Grāīōrūm săcrātă rĕsōlvĕrĕ jūră. *V.* || *Fondre, dissoudre.* Īgnĭs ĕnĭm lĭquĭdūm făcĭt æs, aūrūmquĕ rĕsōlvĭt. *Lr.* (VI, 966). Cōrpŏră rēs vărĭās gīgnānt, gĕnĭtāsquĕ rĕsōlvānt. *Id.* (II, 62). Nēc sōl plŭvĭǣquĕ rĕsōlvūnt (nivem). *O. Voy.* Liquefacio. || *Dissiper.* Tĕnĕbrāsquĕ rĕsōlvĭt (Lucifer). *V.* SYN. Dīscŭtĭŏ, fŭgŏ, etc. || *Amollir, énerver, briser.* Quī nōn ūtrūmquĕ rĕsōlvūnt. *O.* (*A. Am.* II, 683). Ād mōllēs mēmbră rĕsōlvĕ chŏrōs. *Pp.* (II, 34, 42). Vīrēsquĕ rĕsōlvūnt. *Lr.* (IV, 954, ægri poplites. Frustra *Wakef.* contendit *resolvunt* esse pro *resolvuntur*). SYN. Sōlvŏ, frāngŏ, ēnērvŏ, etc. || *Résoudre une question.* Nīl ăgĭt ēxēmplūm quŏd lītēm lītĕ rĕsōlvĭt. *H.* || *Expliquer.* Quā fĭĕrī quĭdquĭd pōssĕt rătĭōnĕ, rĕsōlvī. *Lr.* (V, 771, scil. explicavi, exposui). || *arch. Payer.* Ēcquĭs prō vēctūra ŏlīvī Rĕsōlvĭt? *Pl.* (*As.* II, 4, 26. *Id. Epid.* I, 2, 38).

Au pass. Rĕsōlvŏr *ou* Rĕsōlvŏ mē. *Se fondre, se dissoudre.* Pāssăque ĕrāt nĕbŭlās vēntīs āc sōlĕ rĕsōlvī. *O.* Hūmŏr Līquĭtŭr, āc zĕphўrō pūtrīs sē glēbă rĕsōlvĭt. *V. Voy.* Liquesco.

Rĕsŏnābĭlĭs, ĕ. *Qui répète un son.* Nēc prĭŏr īpsă lŏquī dĭdĭcĭt rĕsŏnābĭlĭs Ēchō. *O.* (Et *Aus. Epig.* 99, de eadem.)

Rĕsŏnāns, tĭs. *Qui résonne, retentit.* Cǣrŭlĕīs cănĭbūs rĕsŏnāntĭă sāxă. *V.* Aūt rĕsŏnāntĭă lōngĕ Līttŏră mīscērī. *Id.* Ēxĭgŭō rĕsŏnāntĭă sāxă lăpīllō. *O.* || *Bruyant.* Īgnĭs ǣtērnīs rĕsŏnāns cămīnīs. *Sen.* (*Thyest.* 584). *Voy.* Sonans. || *Act. Voy. le suiv.*

Rĕsŏnŏ, ās, *rarement* āvī, ārĕ, *n. Résonner, retentir.* Āvĭă tūm rĕsŏnānt ăvĭbūs vīrgūltă cănōrīs. *V.* Prǣtĕrĭt Hīppŏmĕnēs; rĕsŏnānt spēctācŭlă plaūsū. *O.* Ūmbrǣ cūm Săgănā rĕsŏnārīnt trīste ĕt ăcūtūm. *H.* (*Sat.* I, 8, 41. Sic recte *Bentl.*, quum sequantur tria verba eodem tempore. Alii male, *resonarent*). SYN. Rĕsūltŏ, rĕmūgĭŏ, rĕclāmŏ, rĕbŏŏ, rĕmūrmŭrŏ. PPH. Sŏnūm rēddŏ, rĕfērŏ, rĕmīttŏ. || *Faire du bruit.* Aūră pēr ēxtrēmās rĕsŏnāvĭt flēbĭlĕ rūpēs. *Man.* (V, 566). Rĕsŏnānt ǣra aūxĭlĭārĭă lūnǣ. *O.* Cōntēnĭs rĕsŏnēnt sī vōcĭbūs ōră. *Cl. Voy.* Sono. || *Act. Répéter, redire.* Fōrmōsām rĕsŏnārĕ dŏcēs Āmărўllĭdă sīlvās. *V.* Ōmnĭsquĕ mărĭtūm Pāllădĭūm rĕsŏnābăt ăgĕr. *Cl.* Sī mĕă vōx jūgī rĕsŏnārĕt ăcūmĭnĕ cārmĕn. *Fort.* (III, 28, 9). SYN. Ĭtĕrŏ, īngĕmĭnŏ, rĕpĕtŏ, etc. || *Qqf. Resonner de.* Līttŏrăque ālcўŏnēn rĕsŏnānt, ăcălānthĭdă dūmī. *V.* || *Faire retentir.* Ŭbĭ Sōlīs fīlĭă lūcōs Āssĭdŭō rĕsŏnāt cāntū. *V. Voy.* Persono.

† Rĕsŏnŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Comme le précéd.* Tūm clўpĕī rĕsŏnūnt, ĕt fērrī strīdĭt ăcūmĕn. *Enn.* (apud *Prisc.* 863). Sēd vālvǣ rĕsŏnūnt rēgĭǣ. *Att.* (*ibid.* Etiam *Att.* et *Pacuv.* apud *Non.* 10, 4).

Rĕsŏnŭs, ă, ūm. *Qui résonne.* Ēxcēpĭt rĕsŏnīs clāmōrēm vāllĭbūs Hǣmŭs. *L.* Hæc rĕsŏnīs ĭtĕrābăt vōcĭbŭs. *O.* SYN. Rĕsŏnāns, sŏnōrŭs.

Rĕsōrbĕŏ, ēs, bŭī, ptūm, bērĕ. *Ravaler, engloutir de nouveau.* Quǣquĕ vōmĭt tŏtĭdēm flūctūs, tŏtĭdēmquĕ rĕsōrbĕt. *O.* Ātque ǣstū rĕvŏlūtă rĕsōrbēns Sāxă, fŭgĭt. *V.* || *Au fig. Dévorer ses larmes.* Lăcrĭmāsque īnsānă rĕsōrbĕt Īră pătrīs. *St.* Flētūmquĕ rĕsōrbēnt. *Sil.* SYN. Dēvŏrŏ. || † Rĕsōrbērĕ clāmōrēm. *Comprimer ses cris.* Mōx prǣcīsā cănĭs răbĭdī vōx ōrĕ pĕpēndĭt, Clāmōrēmquĕ văgūm mĕdĭă dē faūcĕ rĕsōrbĕt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 92).

† Rĕsōrdĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Comme* Sordeo. Ĕt tĭbĭ mūnŭs Cĕrĕrĭs rĕsōrdĕt. (*Anthol.* II, p. 594. Quod Lexica omittunt.)

Rēspēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Respicio. Bīs rĕjēcti, ārmīs rēspēctānt tērgă tĕgēntēs. *V.* Rēspēctēntquĕ trŭcēs ōblīquō lūmĭnĕ mātrēs. *St.* || *S'intéresser à.* Sī quă pĭōs rēspēctānt nūmĭnă. *V.* || *Qqf. Attendre.* Sēd tăcĭtī rēspēctābānt, sōmnōquĕ sĕpūltī, Dūm rŏsĕā făcĕ, etc. *Lr.* (V, 973. *Id.* VI, 1232).

Rēspēctŭs, ūs, *m. Égards, considération.* Hūjŭs rēspēctū făbŭlǣ dētērrĭtŭs. *Ph.* Rēspēctūquĕ tămēn nōn pŏsŭīssĕ mĕī. *O.* Sēd tĭbĭ tāntŭs ĭnēst vĕtĕrīs rēspēctŭs ămīcī. *M.* (VIII, 18). SYN. Cūră.

1. Rēspērgŏ, ĭnĭs, *f. Action d'arroser, de mouiller.* Mārmŏră tābēntī rēspērgĭnĕ tīnctă lăvārĕ. *Prud.* (*Sym.* I, 502). *Voy.* Adspergo.

2. Rēspērgŏ, ĭs, sī, sūm, gĕrĕ. *Arroser, mouiller.* Rēspērgī nōstrō, spārsă crŭōrĕ vĭrī. *O.* Ŭt taūrī rēspērgās sāngŭĭnĕ dēxtrām. *Cat.* (64, 230). *Voy.* Spargo. || *Au fig. Couvrir.* Vīrtūtēm cōrdĭs rēspērgēns flōrĕ lĕpōrĭs. *P. Petr.* (IV, 505).

Rēspērsĭŏ, ōnĭs, *f. Action de couvrir de.* Lǣvĭă nūm dĕcŭĭt rēspērsĭŏ pūlvĕrĭs ōră? *P. Petr.* (IV, 607).

Rēspērsŭs, ă, ūm, *part. Arrosé.* Cōlchĭdă rēspērsām pŭĕrōrūm sāngŭĭnĕ cūlpānt. *O.* Rēspērsāquĕ cūltrīs Ārbŏr. *St. Voy.* Madens. || *Au fig. Couvert.* Rēspērsŭs pūlvĕrĕ cāmpī. *St.* Nūllā nūbĕ rēspērsŭs jŭbăr. *Sen.* (*H. OEt.* 722, Titan).

† Rēspēxīs, *arch. pour* Respexeris. Aūt sī rēspēxīs dōnĭcum ĕgŏ tē jūssērŏ. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 19).

Rēspĭcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĭcĕrĕ, *n. et act. Regarder derrière soi.* Quăsĭ de īmprōvīsō rēspĭce ăd ĕūm. *Ter.* (*And.* II, 5, 6). Rēspĭcĭo, ĕt quǣ sĭt mē cīrcūm cōpĭă, lūstrŏ. *V.* Fīnĭĕrăt Jūnō : rēspēxĭmŭs. *O.* SYN. Rēspēctŏ. PPH. Rĕtrō ādspĭcĭŏ, īntŭĕŏr. Spēctŏ pōst. Ŏcŭlōs vērtŏ, cōnvērtŏ. Ăcĭēm, ŏcŭlōs flēctŏ. Ŏcŭlōs *ou* lūmĭnă rĕflēctŏ. || *Regarder, observer.* Sī vērō sōlem ăd răpĭdūm lūnāsquĕ sĕquēntēs Ōrdĭnĕ rēspĭcĭēs. *V.* Tāndēm dūlcēs jām cāssŭs īn aūrās Rēspĭcĭt. *V. Fl.* Sīdĕră rēspĭcĭēns. *L. Voy.* Specto. || *Au fig. Faire attention, considérer.* Nōn sōlēs rēspĭcĕrĕ tē, quūm dīcās īnjūste āltĕrī? *Pl.* (*Ps.* II, 2, 18). Rēspĭcĭēns ān vērā sŏrŏr. *V. Fl.* Cōmmūnēs rēspĭcĕ nātōs. *O.* Nēc prĭŭs āmīssām rēspēxī. *V.* SYN. Āttēndŏ, etc. || *Regarder favorablement.* Dī nōs rēspĭcĭūnt. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 34). Sī quĭd pĭĕtās āntīquă lăbōrēs Rēspĭcĭt hūmānōs. *V.* Nēc rēspĭcĭt ūltrā Aūsŏnĭām (libertas). *L.* SYN. Rēspēctŏ, ādspĭcĭŏ, cūrŏ, etc. PHR. Cōnvērtŏ

vūltūs ād mĕā clādēs, pātĕr. *Sen.* Quēm tū, Mēlpŏmĕnē, sēmĕl Nāscēntēm plăcĭdō lūmĭnĕ vīdĕrĭs. *H.* *Voy.* Faveo.

Rēspīrāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Canal de la respiration.* Vītālēsquĕ vĭās ĕt rēspīrāmĭnă claūsĭt. *O.* *Voy.* Spiramen.

Rēspīrŏ, ās, ārĕ, *n.* *Souffler.* Quōd, nĭsĭ rēspīrēnt vēntī, vīs nūllă rĕfrēnĕt. *Lr.* (VI, 568). *Voy.* Spiro. || *Respirer, reprendre haleine.* Sĭnĕ rēspīrārĕ mē, tĭbi ūt rēspōndĕām. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 12). Ūt nōn tēr dĕcĭēs rēspīrēt. *J.* (14, 28). Nēc rēspīrārĕ pŏtēstās. *V.* PPH. Spīrĭtŭm dūcŏ, trăhŏ. Aūrās dūcŏ, ăccĭpĭŏ, rēddŏ. Ănĭmăm rĕcĭpĭŏ. || *Au fig.* Tĭmĕŏ. Rēspīrā. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 12). Ēt Sĭcŭlō rēspīrăt ĭn æquŏrĕ Cȳclōps. *V. Fl.* || *Rendre un souffle, un son.* Tĭnnŭlă tām frăgĭlī rēspīrēt fīstŭlă būxō. *Calp.* (4, 74). || *Rendre une odeur.* Ēt tĕnŭēs Ărăbūm rēspīrānt gērmĭnĕ plūmæ. *St.* Rēspīrānt crŏcĕīs dēpīctă cŏlōrĭbŭs ārvă. *Fort.* (1, 18, 3). SYN. Spīrŏ, hālŏ, etc. || *Qqf.* *Act.* *Respirer qq. ch.* Īndĕ mălīgnŭm Āĕră rēspīrăt pĕlăgō cīrcūmflŭă Nēsĭs. *St.*

Rēsplēndĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n.* *Reluire, briller.* Dīssĭlŭīt; fūlvā rēsplēndēnt frāgmĭna ărēnā. *V.* Ēt trĕmŭla īnfūsō rēsplēndēnt cærŭlă Phœbō. *Sil.* Hīc fōns pērspĭcŭō rēsplēndēns gūrgĭtĕ sūrgĭt. *Alcim.* (I, 253). Păvĭdīs rēsplēndŭĭt ūmbrīs. *Arat.* (I, 178, Christus). *Voy.* Fulgeo. || *Au fig.* Rēsplēndēt glōrĭă Mārtĭs. *Cl.*

Rēspōndĕŏ, ēs, dī, sūm, dērĕ, *n. et act.* *Répondre.* Ōllī sēdātō rēspōndĭt cōrdĕ Lătīnŭs. *V.* Cui rēspōndērĕ părāntī. *O.* Rēspōndēs, ūt tŭŭs ēst mōs, Paūcă. *H.* SYN. Ēxcĭpĭŏ, sŭbjĭcĭŏ, rĕsĕquŏr, rĕfĕrŏ. PPH. Rēspōnsŭm *ou* rēspōnsă dō, rēddŏ, rĕfĕrŏ, rĕmīttŏ. Vōcĕm, vōcēs, dīctă, vērbă rēddŏ, rĕfĕrŏ. Cōntrā ōrdĭŏr *ou* fārī. Dīctīs dīctă sĕquŏr. Vērbă vĭcĭssĭm dō. VERS. Sīc Vĕnŭs; āt cōntrā Vĕnĕrĭs sīc fīlĭŭs ōrsŭs. *V.* Dīxĕrăt, ĕt dīcta Īlĭŏneūs sīc vōcĕ sĕcūtŭs. Cōntrā quēm tālĭă fātŭr. Tūm cōntrā Jūnŏ. Æŏlŭs hæc cōntrā. Tūrnŭs ăd hæc. Tūm sīc paūcă rĕfērt. Vīx paūcă fŭrēntī Sūbjĭcĭō. Tūm sīc ēxcēpĭt (Juno). Sīc cōntra ēst īngrēssă Vĕnŭs. Īlle hæc plăcĭdō sīc rēddĭdĭt ōrĕ. Sīc ōrsă vĭcĭssĭm Ōrĕ rĕfērt. Vīx ĕă fātŭs ĕrăt, gĕmĭtū quŏm tālĭă rēddĭt. Īllĕ nĭhĭl. *Id.* Nōn mūtŭă nōbīs Dīctă rĕfērs. *O.* Tālĭbŭs ōbscūrām rĕsĕcūta ēst Pāllădă dīctīs. Hīs ēst rĕsĕcūtă rŏgāntĕm. *Id.* || *Répondre (en chantant).* Ēt cāntārĕ părēs ĕt rēspōndērĕ părātī. *V.* Quæ rēspōndērĭt Ălphĕsĭbœŭs. *Id.* *Voy.* Amœbæus. || — jūră. *Répondre à une consultation.* Seū līnguām caūsīs ăcŭĭs, seū cīvĭcă jūră Rēspōndērĕ părās. *H.* || *Répondre en justice, être caution.* Ēt cāsū tūnc rēspōndērĕ vădātō Dēbēbăt. *H.* *Voy.* Spondeo. || *Répondre, en parl. de l'écho.* Rēspōndēnt flēbĭlĕ rīpæ. *O.* Nūllīquĕ lĭbēntĭŭs ūnquăm Rēspōndērĕ sŏnō. *Id.* Aūt rēspōndēntĭă tēntānt Tȳmpănă. *St.* Rēspōndēnt ōmnĭă sĭlvæ. *V.* SYN. Rēddŏ, rĕfĕrŏ, etc. || *Être reflété.* Sīdĕră rēspōndēnt ĭn ăquā rădĭāntĭă mūndī. *Lr.* (IV, 214). || *Répondre, être conforme.* Dīctīs rēspōndēnt cētĕră mātrĭs. *V.* Frūctū nōn rēspōndēntĕ lăbōrī. *O.* Ārmă Cæsărĭs Aūgūstī nōn rēspōnsūră lăcērtīs. *H.* SYN. Cōngrŭŏ, cōnvĕnĭŏ. || *Répondre, satisfaire.* Īllă sĕgēs dēmūm vōtīs rēspōndĕt ăvārī Āgrĭcŏlæ. *V.* Nōn tămĕn īngĕnĭūm nōbīs rēspōndĕt, ŭt āntĕ. *O.* || *Être vis-à-vis.* Cōntra ēlātă mărī rēspōndĕt Gnōssĭă tēllūs. *V.* || *Résister.* Hāctĕnŭs īnvĭdĭæ rēspōndĭmŭs. *O.* (*R. Am.* 393).

Rēspōnsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Action de répondre, réponse.* Rēspōnsĭōnēs ōmnēs hōc vērbo ērpĭtĕ. *Pl.* (*Most.* III, 1, 62. Vulgo *eripite.* Sed vid. *Surpere*). Ātquĕ rĕmīssă vĭrī rēspōnsĭŏ nūbĭlă tāngăt. *Fort.* (*V. S. M.* II, 233).

Rēspōnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Respondeo. *Répondre.* Neū quīsquăm rēspōnsēt, quāndo hāsce ædēs pūltābĭt sĕnĕx. *Pl.* (*Most.* II, 1, 56. *Id.* *Cist.* II, 1, 31). || *Raisonner (quand on nous parle), répliquer.* Num ăncīllæ aūt sērvī tĭbĭ Rēspōnsānt? *Pl.* (*Men.* IV, 2, 56). || *Répondre à un bruit, retentir.* Rīpæquĕ lăcūsquĕ Rēspōnsānt cīrcūm. *V.* Rēspōnsāt clāmŏr lĭtŭīs. *Sid.* (5, 414). || *Résister.* Fōrtūnæ tē rēspōnsarĕ sŭpērbæ. *H.* Rēspōnsārĕ cŭpīdĭnĭbŭs, cōntēmnĕr hŏnōrēs. Nē gāllĭnă mălūm rēspōnsēt dūră pălātō. *Id*

Rēspōnsŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui répond à une question.* Nĕquĕ, quēm rŏgĭtēm, rēspōnsōrēm... īnvĕnĭŏ *Pl.* (*Rud.* I, 4, 7). || ? *Répondant (en justice).* Quō rēspōnsōre ĕt quō caūsæ tēstĕ tĕnēntŭr. *H.* (*Epist.* I 16, 43. *Bentl.* legit *res sponsore.* Et sic *Orell.*).

Rēspōnsŭm, ī, *n.* *Réponse.* Dīxĭt, ĕt ēxtēmplō, nĕque ĕnĭm rēspōnsă dăbāntŭr Fīdă sătĭs. *V.* Ātqu huĭc rēspōnsūm paūcīs ĭtă rēddĭdĭt hērōs. *Id.* SYN. Rēspōnsĭŏ. || *Oracle.* Hīnc Ĭtălæ gēntēs ōmnīsque Œnōtrĭă tēllūs Īn dŭbĭīs rēspōnsă pĕtūnt. *V.* Rēspōnsīs hōrrēnt dīvūm. *Id.* Nōn Ăpōllĭnĭs măgĭs vērūm, quam hōc, rēspōnsum ēst. *Ter.* (*And.* IV, 2, 15). *Voy.* Oraculum.

Rēspūblĭcă *ou* Rēs pūblĭcă, rĕīpūblĭcæ, *f.* *La chose publique, les affaires publiques.* Sēd sūmne ĕgŏ stūltŭs, quī rēm cūrŏ pūblĭcăm, etc. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 23). PPH. Pūblĭcă nĕgōtĭă. *Voy.* Publicus. || *La République, l'État.* Ōppŏsŭĭt răbĭdō rēspūblĭcă tērrĭtă Cīmbrō. *Sid.* (2, 231). Sīve ănĭmām, pēr quām rēspūblĭcă fātūm Haūsĕrĭt. *Prud.* (*Sym.* II, 404). Sē gĕmĭnĭs rēddĭt dūctōrĭbŭs ōmnĭs Pūblĭcă rēs. (*Ib.* II, 426.) SYN. Īmpĕrĭūm, cīvĭtās, *qqf.* ūrbs. || *Qqf.* *Commandement militaire.* Ūt gēssĕrĭt rēmpūblĭcām dŭctu, īmpĕrĭō, etc. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 41. *Ib.* 3, 26).

Rēspŭŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Recracher, rejeter.* Saūcĭŭs ēxtrēmō dōnēc cūm sānguĭnĕ frēnōs Rēspŭĭt (equus). *St.* Rēspŭĕt īnvīsūm jūstă cădāvĕr hŭmŭs. (*Ibis*, 170.) SYN. Rĕvŏmŏ, rĕjĭcĭŏ, rēddŏ, etc. *Voy.* Vomo. || *Repousser.* Căpŭt īndĕ Păchȳnī Rēspŭĭt Īŏnĭās prætēntĭs rūpĭbŭs īrās. *Cl.* Sūtĭs ĕt ăcūmĕn vūlnĕrĭs hāmĭs Rēspŭērēnt. *Prud.* (*Psych.* 678. Adde *Lucr.* VI, 1053). *Voy.* Repello. || *Au fig.* *Rejeter avec dédain.* Quæ nĭsĭ rēspŭĭs ēx ănĭmō, lōngēquĕ rĕmīttĭs. *Lr.* (VI, 68). Āt vōs ĕt præsēns ĕt pōstĕră rēspŭăt ætās. *H.* Rēspŭĭt ātque ŏdĭō vērbă mŏnēntĭs hăbĕt. *O.* SYN. Rējĭcĭŏ, ābjĭcĭŏ, āspērnŏr, spērnŏ, fāstīdĭŏ, etc.

Rēstāgnŏ, ās, ārĕ, *n.* *Déborder.* Quām rēstāgnāntĭs fēcĭt mărĭs ūndă pălūdēm. *O.* Āltō rēstāgnānt flūmĭnă vāllō. *L.* Trīstĭs sŭb īllā... Rēstāgnăt hūmŏr. *Sen.* (*OEd.* 545). *Voy.* Stagno.

Rēstāns, tĭs. *Qui résiste.* Ærăquĕ, quæ claūstrĭs rēstāntĭă vōcĭfĕrāntŭr. *Lr.* (II, 450). Nūnc ĭn rēstāntēs mūcrōnēm cōmĭnŭs ūrgĕt. *Sil.* || *Qui reste, survit.* Dōnă fĕrēns, pĕlăgo ĕt flāmmĭs rēstāntĭă Trōjæ. *V.* SYN. Sŭpērstēs, rĕlĭquŭs.

Rēstaūrŏ, ās, ārĕ. *Refaire, réparer.* Rēstaūrăt sŏlĭdās sēcūrō prīncĭpĕ vīrēs. *P. Petr.* (VI, 117). *Voy.* Reparo.

† Rēstĭbĭlĭŏ, īs, īrĕ. *Rétablir* Nām Teūcrūm rēgī săpsă rēs rēstĭbĭlĭēt. *Pacuv.* (ap. *Fest.* in v. *Sas*).

Rēstīllŏ, ās, ārĕ, *n.* *Revenir en coulant.* Ăd prōprĭūm rēstīllĕt vēnă mĕtāllŭm. *Prud.* (*Sym.* II, 287).

Rēstīnctŭs, ă, ūm. *Éteint.* Rōbŏră, rēstīnctūs dōnēc văpŏr ōmnĭs. *V.* || *Au fig.* Fēssăquĕ rēstīnctīs ăbsōlvăt pēctŏră cūrĭs. *P. Nol.* (23, 276).

Rēstīnguŏ, ĭs, nxī, nctūm, nguĕrĕ. *Éteindre.* Ēxcŭtĕre, ĕt sānctōs rēstīnguĕrĕ fōntĭbŭs īgnēs. *V.* Ātque ōmnēs rēstīnguĕrĕ vēllĕ vĭdērĕs. *H.* Nūtrītŭr vēntō, vēntō rēstīnguĭtŭr īgnĭs. *O.* SYN. Ēxstīnguŏ, cōmprĭmŏ. PPH. Īgnēm, īgnēs sŭpĕrŏ, dŏmŏ. Flāmmām, flāmmās ăquā, ūndā, fōntĭbŭs rēstīnguŏ, sŭpĕrŏ, dŏmŏ, nĕcŏ. Vūlcānūm ūndā ōbrŭŏ. VERS. Spēctēnt īncēndĭă lætī Nēc quīsquām flāmmæ sēdŭ-

tūs āddāt ăquăm. *Tib.* Prŏfūsūs īmbēr nūbĭbus Rēprēssĭt īgnĕm. *Aus.* || *Au fig.* Hæc vērba ūnă... lăcrĭmŭlă rēstīnguĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 22. *Id. Ph.* V, 7, 81). Rēstīnguĕt ārdēntĭs fălērnī Pōcŭlă prætĕrĕūntĕ lÿmphā. *H.* SYN. *qqf.* Frāngŏ. || *Étancher la soif.* Dūlcĭs ăquæ sălĭēntĕ sĭtĭm rēstīnguĕrĕ rīvō. *V.* || *Éteindre, étouffer, supprimer.* Gĕnū' quī rēstīnguās tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 50). *Voy.* Exstinguo. || ? *Éclipser qqn. Voy.* Præstinguo.

Rēstĭŏ, ōnĭs, *m. Cordier.* Pŏtĭūs quam ĕgŏ sīm rēstĭŏ. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 2).

Rēstĭs, ĭs, *f. Corde, petite corde.* Hōrtŭlūs hīc, pŭtĕūsquĕ brĕvĭs, nēc rēstĕ mŏvēndŭs. *J.* (3, 226). Dēscēndūnt stătŭæ, rēstēmquĕ sĕquūntŭr. *Id.* (10, 58). Brūmāmquĕ fămēmquĕ Īllā rēstĕ căvĕt. *Id.* (14, 273, de funambulo). *Voy.* Funis. || Rēstĭm dūcŏ. ***Exécuter une danse dans laquelle les danseurs se tenaient entre eux par une corde.*** Tu īntĕr ĕās rēstĭm dūctāns sāltābĭs. *Ter.* (*And.* IV, 7, 34. Ubi *Donat.*). || ***En partic.*** *Corde pour se pendre.* Sī nūnc mē sūspēndăm, mĕam ŏpĕrăm lūsĕrĭm, Ēt prætĕr ŏpĕrăm, rēstĭm sūmptī fēcĕrĭm. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 1). Nĭhĭl Āmmĭānō, prætĕr ārĭdăm rēstĕm, Mŏrĭēns rĕlīquĭt. *M.* (IV, 70). Fērrĕ pŏtēs dŏmĭnăm, sālvĭs tŏt rēstĭbŭs, ūllăm? *J.* (6, 30). SYN. Lăquĕŭs. || Rēs ăd rēstĭm rĕdĭĭt. (*Prov.*) *Les choses sont désespérées.* Ād rēstĭm rēs rĕdĭt. *Cæc.* (ap. *Non.* 3, 64. Et *Ter. Ph.* IV, 4, 4). || — āllĭī, cæpæ. *Queue d'ail, d'oignon.* Călvæquĕ rēstēs āllĭōquĕ cæpīsquĕ. *M.* (XII, 32, 20).

Rēstĭtī, *parf. mixte de* Resisto *et* Resto.

Rēstĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Resto. Ēxī fŏrās, scĕlĕste! ăt ĕtĭām rēstĭtās? *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 1. Et *Pl. Capt.* III, 2, 3).

Rēstĭtrīx, īcĭs, *f. Celle qui reste (en place), sentinelle.* Hīc rēstĭtrīx hīs præsĭdēbŏ. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 5).

Rēstĭtŭŏ, ĭs, ī, tūtŭm, tŭĕrĕ. *Placer de nouveau.* Ūt quō quæquĕ (arbor) mŏdŏ stĕtĕrĭt... Rēstĭtŭānt. *V.* SYN. Rĕpōnŏ. || *Réparer.* Fŏrēs ēffrēgĭt: rēstĭtŭēntŭr. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 40). SYN. Rĕpōnŏ, rĕpărŏ, rĕnŏvŏ. || *Remettre en place, rétablir, et au fig.* Tūrbātās rēstĭtŭĭtquĕ cŏmās. *O.* Cŭpĭŏ: rēstĭtŭe īn quĕm me āccēpīstī lŏcŭm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 57). Ūnŭs quī nōbīs cūnctāndō rēstĭtŭĭs rēm. *V.* (*Æ.* VI, 846, post *Ennium*). Rēstĭtŭēs īn grātĭăm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 11). Cĕrĕrĭs tūm mūnĕrĕ fēssās Rēstĭtŭūnt vīrēs. *V. Fl.* Jūs tămĕn āntīquūm rēstĭtŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Rēstĭtŭăm jam ĕgŏ te īn gaūdĭă. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 44). SYN. Rĕpōnŏ, rĕfĭcĭŏ, rĕpărŏ. || *Rendre, restituer.* Quāprōptĕr ăpĭbūs frūctūm rēstĭtŭō sŭŭm. *Ph.* Cæsărĭs īmpĕrĭō rēstĭtŭēndŭs ĕrĭs. *O.* Ūt suĭs rēstĭtŭam āc rēddăm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 68, virginem). *Voy.* Reddo. || *Rappeler, retirer.* Ā mōrtĭs līmĭnĕ rēstĭtŭās. *Cat.* (68, 4). *Voy.* Revoco. || *Réconcilier.* Rēstĭtŭĭs cŭpĭdo, ātque īnspērānti īpsă rĕfērs tē. *Cat.* (107, 5. *Id.* 36, 2).

Rēstĭtūtŭs, ă, ŭm. *Remis en place, rétabli, rendu.* Tūm rēstĭtūtās frātrĭbŭs rĕbŏr mĕĭs Ănĭmās. *Sen.* (*H. Fur.* 303). Ēt pĕr tē bĕnĕ pācĕ rēstĭtūtā. *Sid.* (23, 261). Ēt ăd sŭpērnăm rēstĭtūti īmāgĭnĕm. *P. Nol.* (21, 939). || *Subst. m. Nom d'homme.* Fācūndī pĭă Rōmă Rēstĭtūtī. *M.* (X, 87).

Rēstŏ, ās, stĭtī, stārĕ, *n. S'arrêter.* Sī rēstŏ, pērgĭt ĭtĕr. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 73). *Voy.* Resisto. || *Rester en place, ne pas reculer, résister.* Īllūrĭcī rēstānt, sĭcĭs sĭbÿnīsquĕ fŏdēntēs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Sibinam*). Dūm vīncūnt Dănăī, dūm rēstăt bārbărŭs Hēctŏr. *Pp.* (III, 8, 31). Tūŭs īllĕ părēns dĕcŏra āltă părăvĭt Rēstāndo ādvērsīs. *Sil.* Īn quā rē nūnc tām cōnfīdēntĕr rēstās? *Ter.* (*Heauton.* V, 3, 7). *Voy.* Resisto. || *Au fig. Rester, persister.* Āt nūllō dŏmĭnæ tĕrĭtur sūb līmĭne ămŏr quī Rēstăt. *Prop.* (II, 25, 17). Hīc mĕo hĕro ămīcŭs sōlŭs fīrmŭs rēstĭtĭt. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 18). *Voy.* Maneo. || *Rester, être de reste; survivre.* Hōc sōlūm nōmēn quŏnĭām dē cōnjŭgĕ rēstăt. *V.* Nēc spēs jām rēstăt Ĭūlī. Sŭpērstĕs Rēstārem ŭt gĕnĭtŏr. *Id.* Tŏt rēstānt dē mēnsĕ dĭēs quŏt nōmĭnă Pārcĭs. *O.* SYN. Sŭpērsūm, mănĕŏ. PPH. Sŭm sŭpērstĕs. Rĕlĭquŭm ēst. || *Avec l'inf.* Īrĕ tămĕn rēstăt, etc. *H.* Rēstābăt vērbă rĕfērrĕ. *O.*

Rēstrīctĭm, *adv. Strictement.* Rēstrīctĭm cōgĭtāta ātque ōmnĭbūs rătĭōnĭbūs. *Afr.* (apud *Non.* 11, 55).

Rēstrīctŭs, ă, ŭm. 1. *Lié fortement.* Sĭlĭcī rēstrīctŭs mēmbră cătēnā. *Cat.* (64, 296). Quī lōrā rēstrīctĭs lăcērtĭs Sēnsĭt īnērs. *H. Voy.* Vinctus. || *Au fig. Resserré.* Pŏtĭbŭs aūt dūrĭs rēstrīctā mŏrābĭtŭr ālvŭs. *Ser. Sam.* (vs. 519). || *Arrêté.* Sūbstĭtĭt ēt paūlūm rēstrīctĭs mōtĭbūs āgmĕn. *Alc.* (V, 625. *Ib.* 200). || *Serré, avare.* Dūm tĭbĭ rēstrīctūs mănĕās, ēt lārgūs ĕgēnĭs. *Fort.* (III, 11, 9. Ita *Cic.* non uno loco). *Voy.* Avarus. || 2. *Relâché, ouvert.* Rēstrīctĭs fōrtĕ sī lăbēllīs rīsĕrĭs. *Apul.* (*Apolog.* t. II, p. 9 Bip.). SYN. Lāxŭs, ăpērtŭs, etc.

Rēstrīngŏ, ĭs, īnxī, īctūm, īngĕrĕ. 1. *Attacher fortement, lier.* Vīx āmbō cōnātĭbŭs āmbās Rēstrīngūnt cŏhĭbēntquĕ mănūs. *St. Voy.* Vincio. || *Au fig. Enchaîner, empêcher.* Hūjŭs ăb āccēssū vĕtĭtūm rēstrīngĭtĕ tāctūm. *Alc.* (I, 311). Ātquĕ rĕpēntīnō rēstrīngĕrĕ crīmĭnă frēnō. *Id.* (VI, 128). || 2. *Relâcher, ouvrir.* Sāltēm sī nōn ārrīdērĕnt, dēntēs ŭt rēstrīngĕrĕnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 26). || *Au fig.* Ōbdūctōs ānnīs rēstrīngĕrĕ lūctūs. *O.* (*Met.* XII, 543. Alii leg. *rescindere*).

Rĕsūdŏ, ās, ārĕ, *n. Suer, couler.* Sŭă tūnc tōrmēntă rĕsūdāns Lŭĕt īntĕr vīncŭlă mīllĕ. *Prud.* (*Cath.* 10, 107, morbus). Ātquĕ rĕsūdāntēs ōrbĭtă sīstĭt ăquās. *Fort.* (I, 21, 28). || *Act. Faire couler.* Crūdūs cōnvīvă rĕsūdăt Cōngĕrĭēm vēntrĭs. *Prud.* (*Apoth.* 723).

Rĕsūlcŏ, ās, ārĕ. *Sillonner de nouveau.* Bĭs, tērquĕ, quătērquĕ rĕsūlcāns. *Fort.* (*V. S. M.* III, 163, novalia). Præsīccă rūrsŭs ūlcĕră... Mănūs rĕsūlcāns dīrŭĕt. *Prud.* (*Peri.* 5, 141).

Rĕsūltāns, tĭs. *Qui retentit.* Mūrmŭr ĕt ūmbōnūm pūlsū mŏdŭlāntĕ rĕsūltāns. *Cl.*

Rĕsūltŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Resilio. *Sauter en arrière.* Quĕm tēxĭt nāssă, rĕsūltăt. (*Ov. Hal.* 18, de scaro.) *Voy.* Resilio. || *Bondir en arrière, être repoussé.* Gălĕā clÿpĕōquĕ rĕsūltānt Īrrĭtă (tela). *V.* Īllīsūm căpŭt Scŏpŭlĭs rĕsūltăt. *Sen.* (*Hipp.* 1093). || *Retentir, résonner.* Pūlsātī cōllēs clāmōrĕ rĕsūltānt. *V.* Vōcīsque ōffēnsă rĕsūltăt ĭmāgŏ. *Id.* Ēt jŭgă lōngă rĕsūltānt. *St. Voy.* Resono.

Rĕsūmŏ, ĭs, mpsī, mptūm, mĕrĕ. *Reprendre, ressaisir.* Īnquĕ vĭcēm sūmptās pōnĭt, pŏsĭtāsquĕ rĕsūmĭt. *O.* SYN. Rĕprēndŏ. || *Au fig.* Īnstăt ănhēlāntī, prŏhĭbētquĕ rĕsūmĕrĕ vīrēs. *O.* Scĕlĕrūmque īmmānĕ rĕsūmĭt Īngĕnĭūm. *Cl.* Nūllŭs Āntæūs Lĭbÿs Ănĭmām rĕsūmĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 24). SYN. Rĕcĭpĭŏ, rĕcōllĭgŏ. || *Reprendre ce qu'on a créé.* Gēntēs ōmnēs pĕpĕrĭt, ēt rĕsūmĭt dēnŭŏ. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 5, 64, de Terra). || *Résumer.* Hīc paūcĭs cūm Mōsĕ rĕsūmĕrĕ fās ēst. *Victor* (*Gen.* I, 181).

Rĕsūmptŭs, ă, ŭm. *Repris.* Pēnnĭs lĭgăt īllĕ rĕsūmptĭs. *O.* Spĕcĭē cœlēstĕ rĕsūmptā. *Id.*

Rĕsŭpīnātŭs, ă, ŭm. *Comme* Resupinus. Et rĕsŭpīnātī cēssāntĭă tÿmpănă Gāllī. *J.* (8, 176).

Rĕsŭpīnŏ, ās, ārĕ. *Faire pencher en arrière.* Pōne āpprēndĭt pāllĭŏ, rĕsŭpīnăt. *Ter.* (*Ph.* V, 6, 23). Sīccă Lÿcāŏnĭūs rĕsŭpīnăt Plaūstră Bŏōtēs. *Gætul.* (apud *Prob.* ad *Virg. G.* I, 229). SYN. Rĕflēctŏ, rĕclīnŏ. || *Renverser.* Tē quŏquĕ... rĕsŭpīnăt ădēmptĭs Dōrĭcă cūspĭs ĕquĭs. *St.* Nēc mŏră, quūm tōtās rĕsŭpīnăt Cÿn

thĭă vālvās. *Pp.* (IV, 8, 51). SYN. Dējĭcĭō, stērnō, ēvērtō, etc. || † *Au fig.* Quĭd ăgĭs? pērtūrbās rem ōmnem āc rĕsŭpīnās, sŏrŏr. *Att.* (ap. *Non.* 2, 734).

Rĕsŭpīnŭs, ă, ŭm. *Penché en arrière.* Fērtŭr ĕquīs, cūrrūque hærēt rĕsŭpīnŭs ĭnānī. *V.* Ēt rētrō lēntās tēndō rĕsŭpīnŭs hăbēnās. *O.* Spēctāt rĕsŭpīnō sīdĕră vūltū. *M.* (IX, 44). SYN. Rĕsŭpīnātŭs, sŭpīnŭs, rĕclīnĭs. || *Couché sur le dos.* Mĕdĭō rĕsŭpīnŭs ĭn āntrō. *V.* Ēt mŏdŏ cāntābām vĕtĕrēs rĕsŭpīnŭs ămōrēs. *O. Voy.* Recubans. || *Renversé.* Cōmĭnŭs īngēntī rĕsŭpīnŭm cōrpŏrĕ fūdī. *O.* SYN. Strātŭs, prōstrātŭs, dējēctŭs, etc. || *Au fig. Orgueilleux.* Ēt mĕdĭām tŭlĕrāt grēssūs rĕsŭpīnă pĕr ūrbĕm. *O. Voy.* Superbus. || *Qui va en pente.* Aūgēt rĕsŭpīnă mănīplōs Ēlĭs. *St. Voy.* Supinus.

Rĕsūrgēns, tĭs. *Qui se relève, et au fig. Qui renaît.* Pērquĕ rĕsūrgēntēs rīvīs lābēntĭbŭs hērbās. *O* Rūrsūsquĕ rĕsūrgēns Sævĭt ămŏr. *V.* || *Eccl. Qui ressuscite.* Fīssă rĕsūrgēntēs rūpērūnt sāxă sĕpūltī. *P. Nol.* (35, 333. Et *Arat.* I, 47). *Voy.* Redivivus.

Rĕsūrgŏ, ĭs, rrēxī, rrēctŭm, rgĕrĕ, *n. Se relever, et au fig.* Nūntĭĕt hūc ălĭquĭs dŏmĭnăm vĕnĭssĕ, rĕsūrgăm. *O.* Īllīc fās rēgnă rĕsūrgĕrĕ Trōjæ. *V.* Ōrbĕ rĕsūrgēbānt lūnārĭă cōrnŭă nōnō. *O.* SYN. Rĕpărŏr, rĕfĭcĭŏr, rĕnŏvŏr, īnstaūrŏr. || *Eccl. Ressusciter.* Hŏmo ēst pĕrēmptŭs, ēt rĕsūrrēxĭt Dĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 605). Spēmquĕ rĕsūrgēndī cōrpŏrĭbūs pŏsĭtām. *P. Nol.* (35, 154). *Voy.* Revivo.

† Rĕsūscĭpĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Reprendre.* Dōnīsquĕ rĕsūscĭpĭs ūsŭm. *Arat.* (II, 583).

Rĕsūscĭtŏ, ās, ārĕ. *Réveiller, et au fig.* Īnquĕ vĭcēm pōnĭt, pŏsĭtāmquĕ rĕsūscĭtāt īrām. *O.* Mīscēt cūnctă frăgŏr rĕsūscĭtātŭs. *Sid.* (23, 416). SYN. Rĕnŏvŏ, īnstaūrŏ. || *Eccl. Ressusciter, faire revivre.* Rĕsūscĭtāns cădāvĕră. *Sedul.* (*Hymn.* vs. 48). Sēd nē rēllĭquĭās rĕsūscĭtāndās... Dīscrētĭs lŏcă dīvĭdānt sĕpūlchrĭs. *Prud.* (*Peri.* 6, 136). Īnfūndēns lăcrĭmās, lāmēntă rĕsūscĭtāt ārdēns. *Fort.* (VIII, 6, 361). PPH. Ād vītăm rĕvŏcŏ, rĕdūcŏ. Āb īnfērnīs ūmbrīs rĕdūcŏ, rĕvŏcŏ, ēxtrăhŏ. Vītăm, ănĭmăm rēddŏ, rēstĭtŭŏ. Ād lūcēm rĕvŏcŏ. Vītæ *ou* sŭpĕrīs aūrīs rēddŏ, rēstĭtŭŏ. Ād lūcēm, ād *ou* sūb lūmĭnĭs aūrās, ād lūmĭnă vītæ rĕvŏcŏ. Dĭēm ērēptŭm rĕvŏcŏ. Ănĭmăm ĭn cōrpŭs, ănĭmās ĭn cōrpŏră fūnctă rĕdūcŏ. VERS. Nōn tē fācūndĭă, nōn tē Rēstĭtŭēt pĭĕtās: Īnfērnīs nĕque ĕnĭm tĕnĕbrīs Dīānă pŭdīcŭm Līběrāt Hīppŏlȳtŭm; Nēc Lēthæă vălēt Thēseŭs ābrūmpĕrĕ cārō Vīncŭlă Pīrĭthŏō. *H.* Ārtŭs.... Īn vīvŭm rĕvŏcārĕ călōrĕm. *O.* Ād hūmānæ rĕvŏcāt prīmōrdĭă fōrmæ. *Cl.* Vītāmquĕ mĭhī pōst fātă rĕdūcās. *Petr.* Cœptæ rĕvŏcāre ēxōrdĭă vītæ. *Juvc.* Trādĭtŭr ēxstīnctās, sūmptæ mŏdĕrāmĭnĕ vīrgæ, Īn lūcēm rĕvŏcāssĕ ănĭmās (Mercurius). *Prud.* Rēstĭtŭĭt dēfūnctă cădāvĕră vītæ. *Fort.*

Au pass. Rĕsūscĭtŏr. *Ressusciter, revenir à la vie.* Sēd nē rēllĭquĭās rĕsūscĭtāndās.... Dīscrētĭs lŏcă dīvĭdānt sĕpūlchrĭs. *Prud.* (*Peri.* 6, 136). *Voy.* Revivisco, Redivivus.

Rĕtārdŏ, ās, ārĕ. *Retarder.* Nōn scŏpŭlī, rūpēsquĕ căvæ, ātque ōbjēctă rĕtārdānt Flūmĭnă. *V.* Tŭă nē rĕtārdĕt Aūră mărītōs. *H. Voy.* Tardo.

Rĕtĕ, ĭs, *n. Rets, filet.* Īllĕ lĕvī vēlōx sŭpĕrābāt rĕtĭă săltū. *O.* Īngēntēm clāmōrĕ prĕmēs ād rĕtĭă cērvŭm. *V.* Īpsa ĕgŏ pēr mōntēs rĕtĭă tōrtă fĕrăm. *Tib.* (IV, 3, 12). Flūctĭbūs tēctōs grăvēs Ēxtrăhĕrĕ pīscēs rĕtĕ, vēl călămō lĕvī, etc. *Sen.* (*Oct.* 410). Īlle hāmīs ēt rĕtĕ pŏtēns. *Aus.* (*Mos.* 280. Utrubique casus rectus esse potest *Retis.* Sic etiam *Ov. Fast.* V, 371. Vid. *Retis*). SYN. Cāssēs, lăquĕī, plāgæ, līnă, fīlă, *qqf.* pĕdĭcæ, īndāgŏ. EP. Nēxĭlĕ, rārŭm, căvŭm, sĭnŭōsŭm; lătēns, ābdĭtŭm, dŏlōsŭm, lătĭtāns, ōccūltŭm, fāllāx, sūbdŏlŭm. PPH. Plăgārŭm *ou* lăquĕōrŭm fraūs, īnsĭdĭæ. || *Tendre des filets.* Rĕtĭă, plăgās, lăquĕōs tēndŏ, pōnŏ, dīspōnŏ. Rĕtĭbŭs, lăquĕīs claūdŏ, cīngŏ, dĕcĭpĭŏ. Sīlvās, sāltūs īndāgĭnĕ cīngŏ, claūdŏ, āmbĭŏ, cīrcūmdŏ, sēpĭŏ. Īn rĕtĭă ăgĭtŏ. Ăvĭbŭs, pīscĭbŭs, fĕrīs dŏlŭm, īnsĭdĭās mōlĭŏr, strŭŏ, părŏ, tēndŏ, mĕdĭtŏr. VERS. Īngēntēm clāmōrĕ prĕmēs ăd rĕtĭă cērvŭm. *V.* Nām mŏdŏ dūcēbām dūcēntĭă rĕtĭă pīscēs. *O.* Sūbdŏlă tēndūntūr crāssīs mŏdŏ rĕtĭă tūrdīs. *M.* Mărīnīs Īnsĭdĭās grĕgĭbūs măcŭlōso īnnēctĕrĕ tēxtū. *Juvc.* (I, 434). *Voy.* Aucupor, Piscor, Venor. || *Le filet du gladiateur rétiaire.* Pōstquām lībrātă pēndēntĭă rĕtĭă dēxtră Nēquīcquam ēffūdĭt. *J.* (8, 204). || *Au fig.* Nōn ĭtă dīffĭcĭle ēst, quām căptūm rĕtĭbŭs īpsīs Ēxīrĕ. *Lr.* (IV, 1143, scil. amoris). Tēndĭs ĭnērs dŏctō rĕtĭă nōtă mĭhī. *Pp.* (II, 32, 20). Fŭgĕ rĕtĭă mœchæ. *M.* (II, 47). SYN. Lăquĕĭs.

Rĕtēctŭs, ă, ŭm. *Découvert.* Jām sōle īnfūsō, jām rēbūs lūcĕ rĕtēctīs. *V.* Dēntēs crĕpŭērĕ rĕtēctī. *Pers.* (3, 101). || † *Au fig. Ouvert (en parl. de l'esprit), éclairé.* (*P. Nol.* 21, 678.)

Rĕtĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Découvrir; ouvrir.* Ēxtŭlĕrĭt Tītăn, rădĭīsquĕ rĕtēxĕrĭt ōrbĕm. *V.* Scīssē rĕtĕgĭt vēlāmĭnĕ vūltūs. *L.* Tūm fērrō rĕtĕgūnt sīlvās. *St.* Lātōquĕ sŏlūm rĕtĕgātŭr hĭātū. *O.* SYN. Dētĕgŏ, ăpĕrĭŏ, pāndŏ, pătĕfăcĭŏ, etc. || *Au fig.* Cæcūmquĕ dŏmūs scĕlŭs ōmnĕ rĕtēxĭt. *V.* Trōjānăquĕ fātă rĕtēxī. *O. Voy.* Detego.

Rĕtējăcŭlŭm, ī, *n. Sorte de filet, épervier.* (*Pl. As.* I, 1, 87; *Truc.* I, 1, 14.)

Rĕtēndŏ, ĭs, ī, sŭm *ou* tŭm, dĕrĕ. *Détendre.* Ēxŭĭt hīc hŭmĕrō phărĕtrăm, lēntōsquĕ rĕtēndĭt Ārcūs. *O.* Ēt sōntēs ŏpĕrĭt phărĕtrās, ārcūmquĕ rĕtēndĭt. *St. Voy.* Laxo.

Rĕtēnsŭs, ă, ŭm. *Détendu.* Phărĕtrāmque ārcūsquĕ rĕtēnsōs. *O.* (*Met.* III, 166. Alii leg. *retentos*). Ārcūm rĕtēnsŭm pŏsŭĭt ĭn mĕdĭă vĭā. *Ph. Voy.* Laxus.

Rĕtēntŏ, ās, ārĕ. 1. *fréq. de* Retineo. *Retenir.* Lōră, mŏdo ādmīssōs ārtĕ rĕtēntĕt ĕquōs. *O.* Grāĭūmque aūdāx āplūstrĕ rĕtēntāt. *L. Voy.* Retineo. || *Au fig.* Fērt sŏnĭtūs īmmōtă phălānx, īrāsquĕ rĕtēntāt. *V. Fl.* || 2. *De* Tento. *Tenter de nouveau.* Dĭgĭtīs mŏrĭēntĭbŭs īllĕ rĕtēntāt Fīlă lȳræ. *O.* Prōnŭs ăbĭt, lētīquĕ vĭām sĭnĕ fīnĕ rĕtēntāt. Sī dēmēns stŭdĭŭm fātālĕ rĕtēntēm. *Id.* Vēl, sī lĭbĕt, ārmă rĕtēntă. *L.* SYN. Rĕtrāctŏ, rĕsūmŏ. || *Au fig.* Spēs mē vānă rĕtēntāt. *V. Fl.* Dēmīssāvĕ vōtă rĕtēntĕt. *Id.*

Rĕtēntŭs, ă, ŭm. 1. *part. p. de* Retineo. *Retenu.* Pērsĕquĭtŭr Pārthă sīgnă rĕtēntă mănū. *O.* || 2. *de* Retineo. *Voy.* Retensus.

† Rĕtēntŭs, ūs, *m. Action de retenir.* Vīvōs ĭmĭtātă rĕtēntūs. *Cl.* (*Ruf.* II, 438, manus).

Rĕtērgĕŏ, ēs, ērĕ. *Essuyer.* Frīctūquĕ pālmŭlārī Mădĭdă rĕtērgĕt ōră. *Capel.* (VIII, p. 271. Vulgo *detergit*, versu claudicante).

? Rĕtērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme le précéd.*

Rĕtēxŏ, ĭs, xŭī, xtŭm, xĕrĕ. 1. *Défaire un tissu.* Nōn īntērsēctās cōmmēntă rĕtēxĕrĕ tēlās. *St.* SYN. Dīssŭŏ. || *Au fig.* Hæc nĕquĕ dīssŏlvī plāgīs ēxtrīnsēcŭs īctă Pŏssūnt, nēc pōrrō pĕnĭtŭs pĕnĕtrātă rĕtēxī. *Lr.* (I, 529). Rūrsŭs ămŏr pătrĭæ,.... Quōd tŭă tēxŭĕrānt scrīptă, rĕtēxĭt ŏpŭs. *O.* Lūnă quătēr plēnūm tĕnŭātă rĕtēxŭĭt ōrbĕm. *Id.* Tēr rĕlĕgēns cœlō tērque ōră rĕtēxēns (luna). *St.* SYN. Dīssŏlvŏ, dēstrŭŏ. || 2. *Tisser de nouveau.* Eūrȳdĭcēs, ōrō, prŏpĕrātă rĕtēxĭtĕ fīlă. *O.* || *Au fig. Recommencer refaire.* Quīnque ōrbēs ēxplēnt cūrsū, tōtĭdēmque rĕtēxūnt. *V.* Īndĕ rĕtrō rĕdĕūnt, īdēmquĕ rĕtēxĭtŭ ōrdŏ. *O.* Tūrpĕ rĕtēxĭt ĭtĕr. *Cl.* Scrīptōrŭm quæque rĕtēxēns. *H.* SYN. Rĕpĕtŏ, rĕnŏvŏ, ĭtĕrŏ. || *néol. Rappeler, raconter, dire.* Tālĭă dūm lōngō sēcūm ēr

mōnĕ rĕtēxūnt. *Cl.* Quī pŏtĭs, īnnŭmĕrōs cūltūsque hābĭtūsquĕ rĕtēxēns. *Aus.* (*Mos.* 298). Mūltūmque ĕt ŭbīquĕ rĕtēxēns, Lēgātūm Grāiā sēsē dĕ gēntĕ, etc. *St.* Nē rĕtēxām Nēstŏrăs. *Prud.* (*Peri.* 10, 408). SYN. Ēvōlvŏ, rĕfĕrŏ, dīcŏ, etc.

Rĕtēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. Dont le tissu est défait.* Tārdăquĕ nōctūrnō tēlă rĕtēxtă dŏlō. *O.*

† Rētĭă, æ, *f. arch. Comme* Rete. Nūnc ĕt ŏpĕrām lūdōs făcĭt ēt rētĭăm. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 9, sic legente *Prisc.* 759. Alii *retia*).

Rĕtĭcēntĭă, æ, *f. Silence* (*de qqn*), *taciturnité.* Quĭd tăcēs? dīc : ēnĭcās mē mĭsĕrūm tuā rĕtĭcēntĭā. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 52. Et *Pacuv.* ap. *Non.* 1, 1).

Rĕtĭcĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Se taire.* Īllă dĭū rĕtĭcēt, pŭdĭbūndăquĕ cēlăt ămīctū Ōră. *O.* Nēmŭs ăvĕ rĕtĭcŭĭt. *Poet.* (ap. *Mar. Vict.* p. 2523). *Voy.* Sileo. || *Au fig.* Vēl lўră quæ rĕtĭcĕt. *Cl.* Rĕtĭcēt pāstōrĕ fŭgātō Pēlĭŏn. *Id.* || *Act. Taire une chose.* Rĕtĭcētūr fōrmŭlă pāctī. *O.* Mūltăquĕ prætĕrĕā līnguæ rĕtĭcēndă mŏdēstæ. *Id.* Vēstrōs dĭdĭcī rĕtĭcērĕ dŏlōrēs. *Pp.* (I, 10, 13). || *Passer sous silence.* Nēc cūltŏr nĕmŏrūm rĕtĭcēbĕrĕ, Mænălĭdē Pān. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis,* 8).

Rētĭcŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Rete. *Sac à filet, en partic. pour contenir des balles dans un jeu de jeunes filles.* Rētĭcŭlōquĕ pĭlæ lævēs fūndāntŭr ăpērtō. *O.* || *Filet, gibecière.* Mōx cūm rētĭcŭlīs, ēt pāne, ēt vēntrĕ lăgēnæ. *J.* (12, 60). Rētĭcŭlūm pānĭs. *H.* || *Filet, résille, coiffe à réseau.* Rētĭcŭlūmquĕ cŏmīs aūrātum īngēntĭbūs īmplēt. *J.* (2, 96).

Rĕtĭnāclŭm, ī, *n. sync. du suiv.* Nē rĕtĭnāclīs Mōllĭbŭs.... căptīvă prĕmātŭr. *Prud.* (*Sym.* II, 147).

Rĕtĭnācŭlŭm, ī, *n. Tout ce qui sert à retenir, lien.* Ātque Ămĕrīnă părānt lēntæ rĕtĭnācŭlă vītī. *V. Voy.* Vinculum. || *Rênes.* Frūstrā rĕtĭnācŭlă tēndēns (auriga). *V. Voy.* Habena. || *Cordage.* Strīctōquĕ fĕrīt rĕtĭnācŭlă fērrō. *V.* Stūppĕă pērrūmpīt Phrўgĭæ rĕtĭnācŭlă clāssĭs. *Ov. Voy.* Funis. || *Au fig.* Rĕtĭnācŭlă blāndă mŏrārŭm. *Aus.* (*Epist.* 8, 1).

† Rĕtĭnēntĭă, æ, *f. Souvenir.* Ŭt āctārum ēxcĭdĕrĭt rĕtĭnēntĭă rērŭm. *Lr.* (III, 675).

Rĕtĭnĕŏ, ēs, ŭī, tēntŭm, tĭnērĕ. *Retenir, contenir.* Nēc ēxănĭmēs pōssūnt rĕtĭnērĕ măgĭstrī. *V.* Fīrmĭs quāmvīs rĕtĭnēbĕrĕ vīnclīs. *O.* Nēc rĕtĭnēt lăcrĭmās. *Id.* SYN. Cōntĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Au fig.* Pŭdōre ēt līberālĭtātĕ līberōs Rĕtĭnērĕ. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 32). || *Retenir, retarder.* Nēc tămĕn ēffēcīt, quāmvīs rĕtĭnēbăt ĕūntēm. *O.* Vēntō rĕtĭnēntĕ mŏrārī. *Id.* Quĭd, sī lōngīnquōs rĕtĭnērēr mīlēs ăd Īndōs. *Pp.* (II, 9, 29). SYN. Tĕnĕŏ, tārdŏ, mŏrŏr. *Voy.* Moror. || *Garder, conserver.* Nātīvūm rĕtĭnēnt īnvĭŏlātă dĕcŭs. *O.* Nēc rĕtĭnēnt pătŭlæ cōmmīssă fĭdēlĭtĕr aūrēs. *H.* Rĕtĭnērĕ vēlīs sērvārĕque ămīcōs. *Id.* SYN. Tĕnĕŏ, sērvŏ. *Voy.* Servo. || *Qqf. Tenir.* Quōrum ălĭī făcŭlās, ălĭī rĕtĭnērĕ săgīttās. *Pp.* (II, 29, 5. Et *Pl. Pers.* IV, 3, 36, faculam). *Voy.* Teneo. || *Avoir, occuper.* Tērrārūm mīllĭă mūltă, Quæ văriæ rĕtĭnēnt gēntēs. *Lr.* (IV, 414).

Rētĭs, ĭs, *m. f. arch. Comme* Rete. Ūvĭdūm rētēm sĭnĕ squāmōsō pĕcū. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 5, sic legente *Prisc.* p. 759. Cf. *Charis.* 20 : « *Retes* (sic), δίκτυον. » *Prisc.* p. 659 : « Hic et hæc *retis,* et hoc *rete* »)

Rĕtŏnŏ, ās, ārĕ, *n. Retentir.* Frĕmĭtū lŏcă rĕtŏnēnt. *Cat.* (63, 82). *Voy.* Resono.

Rĕtōrquĕŏ, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tourner en arrière, retourner, détourner.* Īllĕ, dŏlōrĕ fĕrōx, căpŭt īn sŭă tērgă rĕtōrsĭt. *O.* Sēmpĕr ăb Eūbŏĭcīs vēlă rĕtōrquĕt ăquīs. *Id.* Āvērsōs tŏtĭēs cūrrūs Jūtūrnă rĕtōrsĭt. *V.* SYN. Rĕflēctŏ, flēctŏ, dēflēctŏ, āvērtŏ. || *Au fig.* Dīrāmquĕ rĕtōrquĕăt īn sŏcĭōs nōn spōntĕ lŭēm. *V. Fl.* SYN. Vērtŏ. || *Fléchir.* Ānnŭĭt hīs Jūno, ēt mēntēm lætātă rĕtōrsĭt. *V.* SYN. Flēctŏ. || *Repousser.* Rhœtūm rĕtōrsīstī lĕōnĭs Ūnguĭbŭs. *H.* SYN. Rĕpēllŏ. || — vĭăm. *Reprendre un chemin.* Ŭbĭ mīllĕ vĭās lōngīnquă rĕtōrsĕrĭt ætās. *Cl.*

Rĕtōrrĭdŭs, ă, ŭm. *Séché, desséché, sec, rabougri.* || *Au fig. Retors, fin matois.* Ălĭquōt sĕcūtĭs, vēnĭt ēt rĕtōrrĭdŭs. *Ph.* (Alii intelligunt *vetulus*). *Voy.* Recoctus.

Rĕtōrsī, *parf. de* Retorqueo.

Rĕtōrtŭs, ă, ŭm. *Tourné en arrière, attaché par derrière.* Dūcētŭr mănĭbŭs pōst tērgă rĕtōrtĭs. *O.* Rĕtōrtă tērgō brāchĭă līberō. *H.* Īllĕ rĕtōrtō... sūccīnctŭs ămīctū. *V.* || *Tordu.* Cōllă nĕc ōrnātū pătĭtŭr mōllīrĕ rĕtōrtō (scil. torque). *Cl. Voy.* Tortus. || *Frisé, crépu.* Hīc quī rĕtōrtō crīnĕ Maūrŭs īncēdĭt. *M.* (VI, 39). || *Repoussé en arrière.* Tĭbĕrīm rĕtōrtīs Līttŏre Ētrūscō vĭŏlēntĕr ūndīs. *H.* Sīdĕra ōblīquōs ăgānt Rĕtōrtă cūrsūs. *Sen.* (*Hip.* 676). || *Soulevé derrière.* Fŭgĭt ālā (equitum) rĕtōrtō Pūlvĕrĕ. *St.* || *Retourné en arrière.* Vūltūmquĕ rĕtōrtŭs (sol) ăb ōrbĕ. *Alcim.* (VI, 231).

Rĕtrāctŏ, ās, ārĕ. 1. *fréq. de* Retraho. *Tirer en arrière, retirer.* Sēmănĭmēsquĕ mĭcānt dĭgĭtī, fērrūmquĕ rĕtrāctānt. *V.* Sēd mănĭbŭs pōmum īgnārĭs lētālĕ rĕtrāctāns. *Alc.* (II, 216, scil. decerpens). || *Au fig. Retirer, révoquer, rétracter.* Nĭhĭl ēst quŏd dīctă rĕtrāctēnt. *V.* Nĭhĭl īllĕ rĕtrāctāns. *P. Petr.* (II, 442. In hac notione etiam *Retrecto* scribitur). SYN. Rĕvŏcŏ. || *n. Se rétracter, refuser.* Quæ nūnc deīndĕ mŏra ēst? aūt quĭd jām, Tūrnĕ, rĕtrāctās? *V.* || 2. *De* Tracto. *Toucher de nouveau, remanier.* Nēvĕ rĕtrāctāndō nōndūm cŏēūntĭă rūmpăm Vūlnĕră. *O.* || *Reprendre.* Dēsuētăquĕ bēllō Āgmĭna ĭn ārmă vŏcăt sŭbĭtō, fērrūmquĕ rĕtrāctăt. *V. Voy.* Resumo. || *Au fig.* Pērvĭgĭl īgnĕ Cārpĭtŭr īndŏmĭtō, fŭrĭōsăquĕ vōtă rĕtrāctăt. *O.* || *Rappeler.* Dūm prīmă rĕtrāctānt Fātă dŏmūs, rĕlēgūntquĕ sŭōs sērmōnĕ lăbōrēs. *O.* Prīscă rĕtrāctēmŭs sānctōrūm fātă părēntūm. *P. Nol.* (23, 80). SYN. Rĕvŏcŏ. || *Repasser dans sa mémoire.* Mēcūmquĕ dĕæ mĕmŏrātă rĕtrāctŏ. *Id.* Tēcūmquĕ rĕtrāctă Cūmquĕ tŭīs hæc vōtă dĭīs. *V. Fl.* SYN. Rĕvōlvŏ, rĕlĕgŏ. *Voy.* Memini.

Rĕtrāctŭs, *mieux que* Rĕtrāctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Hīs ĭgĭtŭr rēbŭs rĕtrāctīs, tērră rĕpēntĕ. *Lr.* (V, 481).

Rĕtrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer en arrière.* Īmpĕdĭūnt, rĕtrăhĭtquĕ pĕdēm sĭmŭl ūndă rĕlābēns. *V.* Quō fātă trăhūnt rĕtrăhūntquĕ, sĕquāmŭr. *Id.* Sē rĕtrăhēbăt ăb īctū, Læsăquĕ cōllă dăbăt rētrō. *O.* SYN. Rĕdūcŏ, rĕtrāctŏ, rĕcēptŏ, rĕvŏcŏ, ābstrăhŏ, āvērtŏ. PPH. Rētrō fĕrŏ, rĕfĕrŏ, rĕprĭmŏ. || *Au fig.* Pŏētām nōn pŏtēst Rĕtrăhĕre ăb stŭdĭō. *Ter.* (*Ph. prol.* 1). || — mē. *Se retirer, refuser, se désister.* Āc nē tē rĕtrăhās. *H.* Īdēm nūnc rĕtrăhĭs te, āc tŭă dīctă.. Vēntōs īrrĭtă fērrĕ... sĭnĭs. *Cat.* (30, 9). || *Retrancher.* Prĭămĭdæ quŏt ĕrānt, sī bīs dēnī rĕtrăhāntŭr. *Aus.* (*Epist.* 7, 14). *Voy.* Demo. || *Abréger.* Quā rĕtrăhĭs dūctās sūmma ăd fāstīgĭă nōctēs. *Man.* (IV, 254). *Voy.* Contraho. || † *arch. Voy.* Rĕtrāctŭs.

Rĕtrēctŏ. *Voy.* Retracto.

Rĕtrĭbŭŏ, *et* Rĕtrĭbŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rendre.* Cŏrpŏră rĕtrĭbŭăt rēbŭs, rĕcrēĕtquĕ flŭēntēs. *Lr.* (V, 278). Nēc rĕtrĭbūtă sŭīs, nēc pŏtĭēndă tĭbĭ. *P. Nol.* (35, 514).

† Rĕtrītŭs, ă, ŭm. *Très-frotté, très-usé.* (*Næv.* apud *Fest.* in v. *Rutabulum.*)

Rētrō *et* Rētrō, *adv. En arrière.* Ābdūxērĕ rētrō lōngē căpĭtа ārdŭa ăb īctū. *V.* Āmnĭs ēt Ādrĭăcās rētrō fŭgĭt Aūfĭdŭs ūndās. *Id.* Ēt lēvĭs īmpēxōs rētrō dăbăt aūră căpīllōs. *O.* Fŭgĭt rētrō Lævĭs jŭvēntās et dĕcŏr. *H.* SYN. *qqf.* Rĕtrōrsūm, rĕtrōrsŭs. || *Au fig.*

Rĕtrōquĕ Vūlgŭs ăbhōrrĕt ăb hāc. *Lr.* (I, 943). SYN. Lōngē. || *En sens opposé, au rebours, au contraire.* Ēt rētrō fĭt, ŭtī cōntrā sĭt sæpĕ vĭcīssĭm. *Lr.* (III, 109). SYN. Cōntrā. || *Qqf. En arrière (en parl. du temps), avant, d'avant.* Nōn tămĕn īrrĭtŭm, Quōdcūmquĕ rētro ēst, ēffĭcĭēt. *H.* Prǣmīssāquĕ rētrō Nōbĭlĭtās. *St.* Dīxĭmŭs ēt rētrō tŏlĕrātās cārcĕrĕ pœnās. *P. Nol.* (16, 23). SYN. Āntĕ. || † Rĕtrŏ. Ūndĕ rĕtrŏ nēmŏ : tŭlĭmŭs ōcĕănī mĭnās. *Sen.* (*H. OEt.* 49. Bonus *Florent.* cod., *Unde omne retro est*). Lētĭfĕrūm rĕvŏcāt rĕtrŏ fīstŭlă rīvŭm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 115). Rĕcŏle īnnŭmĕrābĭlĕ vūlgŭs Rĕtrŏ sĕnum ēt jŭvĕnŭm. *Prosp.* (*Ing.* II, 205).

Rĕtroăgŏ *ou* Rĕtro ăgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire reculer.* Cœlīquĕ mĕātŭs Tūrbārĕt, jūssīs rētro āctō lūmĭnĕ sōlĭs. *P. Nol.* (19, 128). Īmplĭcĭtīs ĭtă sē pĕdĭbūs rĕtrŏāctŭm. *Id.* (26, 539).

Rĕtrōcēdŏ *ou* Rĕtrō cēdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Reculer, se retirer.* Jām Lērnă rētrōcēssĭt, ēt Phŏrōnĭdēs. *Sen.* (*Thyest.* 115). Āt vūlgŭs īnfīdum, ēt mĕrĕtrīx rĕtrō pērjūră cēdĭt. *H. Voy.* Recedo.

Rĕtrōrsŭm, *qqf.* Rĕtrōrsŭm, *et* Rĕtrōrsŭs, *adv. de mouv. En arrière, par derrière.* Mē vēstīgĭă tērrĕnt, Ōmnĭă te ādvērsūm spēctāntĭă, nūllă rĕtrōrsŭm. *H.* Īpsīquĕ rĕtrōrsŭm Ēffūsī, făcĭēm vītābānt Gōrgŏnŏs ānguēs. *L.* Dărĕ vērsă rĕtrōrsŭs Tērgă mĕtū. *V. Fl.* Cēdēntem īmpēllĭt rĕtrōrsŭs ĭn æquŏră pōntŭm. *Sil.* SYN. Rĕtrō, rūrsŭs.

Rĕtrōvērsŭm, *adv. A reculons.* Rĕtrōvōrsŭm cēdam, ĭmĭtābōr nĕpăm. *Pl.* (ap. *Non.* 2, 592).

Rĕtrōvērtŏ *ou* Rĕtrō vērtŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tourner en arrière.* Īpsĕ rĕtrōvērsŭs squālēntĭă prōtŭlĭt ōră. *O.* Sīstĕre ăquām flŭvĭīs, ēt vērtĕrĕ sīdĕră rĕtrō. *V.* || *Au fig.* Quĭānām sēntēntĭă vōbīs Vērsă rĕtrō ? *V.*

Rĕtrūdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Pousser en arrière.* Quăsī rĕtrūdĕrĕt hŏmĭnŭm mē vīs. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 64). || *Au fig.* Sŭīs rĕtrūsŭs pōssīdĕrĕ thēsaūrīs. *Boet.* (3, 11, scil. in se reflexus).

Rĕttŭdī. *Voy.* Retundo.

Rĕttŭlī, *pour* Retuli. *Voy.* Refero 1.

Rĕtūndŏ, ĭs, rĕtŭdī *et* rĕttŭdī, rĕtūnsŭm *ou* rĕtūsŭm, rĕtūndĕrĕ. *Repousser.* Ōccūrrĭt gĕlĭdŭs bŏrĕās, pĕlăgūsquĕ rĕtūndĭt. *L.* (V, 601. *Id.* II, 617). *Voy.* Repello. || *Ordint. Émousser.* Quĭd jŭvăt īn nūdīs hāmātă rĕtūndĕrĕ tēlă Ōssĭbŭs ? *O* Jŭgŭlīsquĕ rĕtūndĭtĕ fērrŭm. *L.* SYN. Hĕbĕtŏ. || *Au fig. Repousser, réprimer, arrêter, émousser.* Quī lŭxŭrĭa ēt lāscīvĭă Dīfflŭĭt, rĕtūndăm. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 72). Ōmnēm prŏfēctō rĕttŭdī sŭpērbĭăm. *Ph.* Quĭă sūccŭlēntī cōrpŏrĭs lĭcēntĭă Rĕtūndĭtūr jējūnĭīs. *P. Nol.* (21, 631). SYN. Hĕbĕtŏ, cŏērcĕŏ, rĕprĭmŏ, etc. *Voy.* Cohibeo.

Rĕtūnsŭs *et* Rĕtūsŭs, ă, ŭm. *Émoussé.* Ăd hæc rĕtūnsa ēst. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 26, securis). Neū fērrō lædĕ rĕtūnsō Sēmĭnă. *V.* (*G.* II, 301. Sic *Pier.* ex codd. vetustioribus. Alii *retuso*). Tēlă rĕtūsă cădūnt. *O.* Aūrŭm... hĕbĕtī mūcrōnĕ rĕtūsŭm. *Lr.* (V, 1273). *Voy.* Hebes. || *Au fig. Émoussé, affaibli, languissant.* Ēt bēllī fērvōrĕ rĕtūsō. *Sil.* Rĕbūsquĕ rĕtūsīs (scil. fractis). *Id.* Seū rĕtūsīs tāctĭbŭs (ferri), Aūt ārtĕ quădām vūlnŭs īllātŭm brĕvĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 972). Nēc crīnĕ rĕtūsō Lānguĭdă (stella). *Cl.* || *Qqf. Frappé.* Tē frōntĕ rĕtūsă Lūgĕt. *Cl.* || *Qui manque d'intelligence.* Ădĕōnĕ rĕtūsī Quīsquām cōrdĭs ĕrĭt ? *Cl. Voy.* Obtusus.

Rĕŭs, ī, *m.* ; Rĕă, æ, *f. Accusé, accusée ; coupable.* Squālĭdŭs ăd sŭpĕrōs tēndēns rĕŭs ōră mănūsquĕ. *O.* Sprētārŭmque ăgĭtūr lēgŭm rĕŭs. *Id.* Īnsīgnĕ mœstĭs præsĭdĭŭm rĕīs. *H.* Nēc sĭt tĭbĭ bārbă rĕōrŭm. *M.* (II, 36). Dēsĭdĭæ tĭbĭ sŭm, dōctĕ Pŏtītĕ, rĕŭs. *Id.* (X, 70). Mēns rĕă. *Drac.* (I, 751). Fūnĕrĭs āmbōrŭm, dīc, rĕă, Pērsĕphŏnē. *Inscr.* (ap. *Momms. I. Nap.*, p. 405). SYN. Ăccūsātŭs, etc. EP. Trīstĭs, păvĭdŭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs, pāllĭdŭs. || Rĕŭm ăgŏ, Rĕŭs ăgŏr. *Accuser, être accusé.* Ēgĭt mē lăcrĭmīs ōrĕ sĭlēntĕ rĕŭm. *O.* Ēt pĕrăgōr pŏpŭlī pūblĭcŭs ōrĕ rĕŭs. Quĭd fĭēt sōntī, quūm rĕă laūdĭs ăgăr ? *Id. Voy.* Agor. || — vōtī. *Qui a un vœu à accomplir.* Taūrŭm Cōnstĭtŭam āntĕ ārās, vōtī rĕŭs. *V.* (*Æ.* V, 237. Ubi *Serv.* Cf. et *Macr.* 3, 2). Hūnc crīnēm, vōtī rĕŭs, āntĕ dĭcārĕm. *St.* Ēt vōtī rĕŭs, ēt quī vēndĭdĭt ōrbĕm. *Petr.* (*fr.* in *Anth.* I, p. 576). SYN. Dēbĭtōr, dāmnātŭs. PHR. Ēt mĕrĭtīs vōtī dēbĭtă sōlvĭt hŏnōs. *O.* Cuī vōtŭm dēbēbăt. *Ph.* || † *Adj. n. pl.* Ēt rĕă cūm dīgnīs sūbsīdānt ārvă cŏlōnīs. *Alcim.* (II, 356).

Rĕvălēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Recouvrer la santé.* Nē tămĕn īgnōrēs, ŏpĕ quā rĕvălēscĕrĕ pōssĭm. *O.* SYN. Cōnvălēscŏ, rĕfĭcĭŏr. || *Au fig. Recouvrer ses forces.* Ăd cœptūm rĕvălēscĭt ŏpŭs. *P. Petr.* (II, 395).

Rĕvēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Hāc ĕgŏ sŭm rāptīs pārtĕ rĕvēctŭs ĕquīs. *O.*

Rĕvĕhŏ, ĭs, vēxī, vēctŭm, vĕhĕrĕ. *Ramener (en voiture ou par mer), rapporter.* Trōjānam ēx hōstĭbŭs ūrbĕm Quī rĕvĕhĭs nōbīs. *V.* Quæ pōstquam ăd Grāiōs, dŏmĭnō cŏmĭtāntĕ, rĕvēxĭt (tela). *O.* SYN. Rĕdūcŏ, rĕfĕrŏ, rĕpōrtŏ. || *Au pass. Revenir.* Nōn sătĭs ēst Īthăcām rĕvĕhī, pătrĭōsquĕ pĕnātēs ? *H.* Sōspēs Lătĭās rĕvĕhĕrĭs ăd ūrbēs. *M.* (VI, 58). *Voy.* Redeo. || *Qqf. Emporter, transporter.* Rĕmīsquĕ sŭpērbăm Pōscĕrĕ quōs rĕvĕhăt (ratem). *V. Fl.*

Rĕvēllŏ, ĭs, ēllī *et* ūlsī, ūlsŭm, ēllĕrĕ. *Arracher, détacher.* Ārrĭpĭt īpsŭm Pēndēntem, ēt māgnā mūrī cūm pārtĕ rĕvēllĭt. *V.* Rĕvēllĭs ăgrī tērmĭnŏs. *H.* Ūt chārtæ tĭtŭlūm dē frōntĕ rĕvēllās. *O.* Ā sīlvīs sīlvās ēt ăb ārvīs ārvă rĕvūlsī. *Id.* Plēctrūm pālātī ēt saūcĭūm sævŭs tĭbĭ Tōrtōr rĕvūlsĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 6). SYN. Āvēllŏ, vēllŏ, dētrăhŏ, *qqf.* rĕfīgŏ. *Voy.* Vello. || — sīgnă. *Décamper.* (*Sil.* XII, 733 ; *Luc.* VII, 77.) || *Briser.* Nēc pătrĭs Ānchīsæ cĭnĕrēs mānēsvĕ rĕvēllī. *V.* Ēt vĕtĕrēm cūrvō dēntĕ rĕvēllĭt hŭmŭm. *O.* Īngēntī Sātūrnĭă tēmplă rĕvēllī Mōlĕ. *L.* SYN. Cōnvēllŏ, etc. *Voy.* Frango. || *Arracher, enlever.* Īnjĭcĭūntquĕ mănūm, pŭĕrūmquĕ rĕvēllĕrĕ tēntānt. *O.* Aūrĕă Phrīxēæ tērgă rĕvūlsĭt ŏvĭs. *Id.* SYN. Ābstrăhŏ, āvēllŏ, ērĭpĭŏ, aūfĕrŏ, etc. || *Au fig.* Ēt quōs Sīdōnĭă vīx ūrbĕ rĕvēllī, Rūrsŭs ăgām pĕlăgŏ ? *V.* Dūm vĕtĕrēs ăvĭās tĭbĭ dē pūlmōnĕ rĕvēllŏ. *Pers.* (5, 92). Sī jŭvăt īmpĕrĭūm pĕnĭtŭs dē stīrpĕ rĕvēllī. *Cl.* Dīssĭpăt āmplēxūs, ātque ōscŭlă fīdă rĕvēllĭt. *St.* (Utrumque perfectum agnoscit *Diom.* 370, sed magis probat *Revelli* ; ut etiam *Serv.* ad *Æ.* IV, 427.).

Rĕvēlŏ, ās, ārĕ. *Oter le voile, dévoiler.* Ērĭpĭt īnfāntem, mēntītăquĕ săcră rĕvēlăt. *O.* Ōrĕ rĕvēlātō. *Id.* Jāmquĕ rĕvēlātā făcĭē spĕcŭlāmŭr ăpērtŭm. *P. Nol.* (35, 355, Deum). *Voy.* Detego. || *Au fig.* Sōrs īpsă rĕvēlăt. *Arat.* (I, 621).

Rĕvĕnĭŏ, ĭs, vēnī, vēntŭm, vĕnīrĕ, *n. arch. Revenir.* Vīctōrēs vīctīs hōstĭbŭs lĕgĭōnēs rĕvĕnĭūnt dŏmŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 33. *Id. Trin.* I, 2, 119, et passim). Vĕnĭăm, quĭbŭs īlĭĕ rĕvĕnĭt, Cālcātā dē mōrtĕ, vĭīs. *Prud.* (*Apoth.* 1068). *Voy.* Redeo. || — īn grātĭam. *Se réconcilier.* Īntĕr ĕōs rūrsŭm sī rĕvēntum īn grātĭam ēst. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 61).

† Rĕvēntŭs, ūs, *m. Retour.* Sŭō pōst īndĕ rĕvēntū. *Suevius* (apud *Macr.* 2, 14, de Graiis).

Rē vērā *ou* Rĕvērā, *adv. En effet, effectivement.* Rĕvērāquĕ mĕtŭs hŏmĭnŭm cūræquĕ sĕquācēs. *Lr.* (II, 47). Rĕvērā cērtō lāpsū spătĭōquĕ fĕrūntŭr. *Cic.* (*de Cons. suo, Divin.* 1, 11). SYN. Re īpsā.

Rĕvērbĕrŏ, ās, ārĕ. *Repousser en arrière.* Ātque īmīs Tўphōnă rĕvērbĕrăt āntrīs. *V. Fl.* || *Refléter.* Zōnă rĕvērbĕrăt īgnēs. *V. Fl.* SYN. Rĕpērcŭtĭŏ.

† Rĕvĕrēcŭndĭtĕr, *arch.* *Comme* Reverenter. (*Enn.* apud *Prisc.* 1010. Adde *Pompon.* ap. *Non.* 11, 59, ex libris, ubi male edd. *Verecunditer*).

Rĕvĕrēndŭs, ă, ŭm. *Respectable.* Īllŭd ŏpŭs pĭĕtās, ĭstŭd rĕvĕrēndă vĭrōrŭm Nōmĭnă. *Aus.* (*Prof.* 3, 6). Pātrĭcĭī rĕvĕrēndă fŏvēt săcrārĭă cœtŭs. *Cl.* *Voy.* Venerandus.

Rĕvĕrēns, tĭs. *Qui révère.* Nēc tū vīrgĭnĭbŭs rĕvĕrēntĭă mōvĕrĭs ōră. *Pp.* (II, 30, 33). Nōn hĭc ūllōs rĕvĕrēntĭă rītŭs Pēctŏră. *V. Fl.*

Rĕvĕrēntĕr. *Respectueusement.* Fōrtūnām rĕvĕrēntĕr hăbē. *Aus.* (*Epigr.* 8, 7). Jūră săcērdōtĭs mĕrĭtō rĕvĕrēntĕr ădēptŭs. *Fort.* (V, 2, 9).

Rĕvĕrēntĭă, æ, *f.* *Respect, vénération.* Māgnă fŭĭt quōndām căpĭtĭs rĕvĕrēntĭă cānī. *O.* Cuī nōn ūllă fŭĭt jūstī rĕvĕrēntĭă. *L.* (IX, 192). Māxĭmă dēbētŭr pŭĕrō rĕvĕrēntĭă. *J.* (14, 47). SYN. Vĕnĕrātĭŏ, cūltŭs, hŏnŏr *ou* hŏnōs, rēspēctŭs, ōbsērvāntĭă, *qqf.* cūră. || *Respect, retenue.* Hĭc nūllŭs vērbĭs pŭdŏr, aūt rĕvĕrēntĭă mēnsæ. *J.* (2, 110). Nūlla ēst pōscēndī, nūlla ēst rĕvĕrēntĭă dāndī. *Pp.* (III, 13, 13). SYN. Pŭdŏr, mŏdŭs. || *Déesse adorée à Rome.* (*Ov. Fast.* V, 23.)

Rĕvĕrĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī, *d.* *Respecter.* Ī nūnc, Ī, mĕrĭtī lēctūm rĕvĕrērĕ părēntĭs. *O.* *Voy.* Veneror. || *Admirer.* Quăsĭque ējŭs ŏpŭlēntĭtātēm rĕvĕrēārĭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 35). || *Craindre.* Nē rĕvĕrēātŭr, mĭnŭ' jām quō rĕdĕāt dŏmŭm. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 8). *Voy.* Vereor. || † Rĕvĕrētŭr (me alicujus), *unip.* Nōn tē tŭī sāltēm pŭdēt, sī nīl mĕī Rĕvĕrētŭr? *Varr.* (ap. *Non.* 9, 4. Etiam *Vereor* antique cum genitivo).

Rĕvērrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Balayer en sens contraire ; au fig. Dissiper.* Rĕvērram hērcle hōc, quōd cōnvērrī mŏdŏ. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 64).

† Rĕvērsĭŏ, ōnĭs, *f.* *Retour.* Rĕvōrsĭōnem ăd tērrām făcĭūnt vēspĕrī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 62).

Rĕvērsŭs, ă, ŭm, *part.* *Revenu.* Pērdĭdĕrĭt nūllūm vītă rĕvērsă dĭēm. *M.* (VII, 46). Rătĭs flūctū lăbĕfāctă rĕvērsō. *V. Fl.*

Rĕvērtŏ *ou* Rĕvōrtŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *arch.* *Comme le suiv.* Ătque, ūnde ĕxōrta ēst, ăd ĕūm plērūmquĕ rĕvōrtĭt. *Lr.* (V, 1152). Rĕvōrtĭt mœstŭs ăd mē. *Pomp.* (apud *Non.* 7, 68. Et *Pl.* *Men.* II, 1, 31 ; *Prud.* *Peri.* 1, 14).

Rĕvērtŏr, *arch.* Rĕvōrtŏr, ĕrĭs, ērsŭs sŭm, ērtī, *d.* *Revenir, retourner.* Stāt cāsŭs rĕnŏvāre ŏmnēs, ŏmnēmquĕ rĕvērtī Pēr Trōjăm. *V.* Aūt fēssŭs sŭb ŏpācă rĕvērtĭtŭr āntră. *O.* Rĕvōrtŏr rūrsŭs dēnŭō Cārthāgĭnĕm. *Pl.* (*Pœn. prol.* 79). SYN. Rĕdĕō, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ēt tămĕn ăd Mūsās, quāmvĭs nŏcŭērĕ, rĕvērtī. *O.* Ăd vītām pŏssēnt, cōnjēctă mēntĕ, rĕvōrtī. *Lr.* (II, 961). || *Revenir* (*après une digression*). Nūnc ăd te ēt tŭă māgnă, pătĕr, cōnsūltă rĕvērtŏr. *V.* || *Se retirer, refluer.* Ēt Tĭbĕrīm rĕvērtī. *H.* *Voy.* Refluo. || *Revenir* (*en parl. de choses periodiques*). Lūnă rĕvērtēntēs quŭm prīmŭm cōllĭgĭt īgnēs. *V.* || *Repousser* (*en parl. des végétaux*). Cæsæquĕ rĕvērtī Pŏssūnt. *V.* || *Retomber.* Pœnă rĕvērsūra ēst īn căpŭt īstă tŭŭm. *O.* *Voy.* Recido.

Rĕvēstĭŏ, īs, īrĕ. *Recouvrir de nouveau.* Pāmpĭnŭs ūvĭfĕræ vītĭs sărmēntă rĕvēstĭt. *Dracont.* (I, 629).

Rĕvīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Revinco *et* Revivo. *Voy. ces mots.*

† Rĕvĭdĕŏ, ēs, ērĕ. *Revoir.* Īstæ jām cŭpĭūnt vōs rĕvĭdērĕ fŏrēs. *Fort.* (VIII, 12, 16). *Voy.* Reviso. || *n.* *Venir pour revoir.* Nūnc ăd hĕrām rĕvĭdēbŏ. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 65. Sic inf. *Reviso ad*).

Rĕvĭgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Reprendre sa force.* Hūnc sĭmĭlēm sānctī flātŭs rĕvĭgēscĕrĕ cērtum ēst. *Juvc.* (II, 204).

Rĕvīncĭŏ, īs, īnxī, īnctŭm, īncīrĕ. *Attacher par derrière, ou fortement.* Ērrāntēm Gȳărō cēlsā Mȳcŏnōquĕ rĕvīnxĭt (Delon). *V.* Lătŭs ēnsĕ rĕvīncĭt. *Pp.* (III, 14, 11). *Voy.* Vincio. || *Au fig.* Mēntem ămōrĕ rĕvīncĭēns. *Cat.* (61, 33). Ūrbēsquĕ rĕvīnxĭt Lēgĭbŭs. *Cl.*

Rĕvīncŏ, ĭs, īcī, īctŭm, īncĕrĕ. *Vaincre entièrement.* Ēx quō jūdĭcĭō fōrmă rĕvīctă sŭa ēst. *O.* (*Fast* VI, 432). Cătērvæ Cōnsĭlĭīs jŭvĕnĭs rĕvīctæ. *H.* Īndĕ cădūnt vīrēs ălĭquā rătĭōnĕ rĕvīctæ. *Lr.* (V, 410). Ūt cŏlŏr hīnc gĕmĭnās, tūră rĕvīncăt ŏdōs. *Fort.* (VIII, 11, 18). *Voy.* Vinco. || *Réfuter, démontrer le contraire.* Ān cōnfūtābūnt nārēs ŏcŭlīvĕ rĕvīncēnt? *Lr.* (IV, 489).

Rĕvīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Revincio. *Attaché par derrière.* Quĭd mĭnŭs Āndrŏmĕdæ fŭĕrāt spērārĕ rĕvīnctæ? *O.* Quām dūra ăd sāxă rĕvīnctām Vīndĭcăt Ălcīdēs. *Id.* || — pōst tērgă, pōst tērgă mănūs. *Qui a les mains attachées derrière le dos.* Ēt pōst tērgă rĕvīnctŭm. *Sil.* Pālmās pōst tērgă rĕvīnctŭs. *Id.* Mănŭs jŭvĕnēm pōst tērgă rĕvīnctŭm. *V.* VERS. Flēxĭs pōst tērgă lăcērtĭs. *O.* Ēvīnctī gĕmĭnās ăd sŭă tērgă mănūs. *Id.* Gĕmĭnās ărctĭs pōst tērgă cătēnĭs Ēvīnctŭs pālmās. *Sil.* Vīnxĕrăt ēt pōst tērgă mănūs. *V.* Trăhĭtŭr mănĭbŭs rĕtōrtĭs. *H.* Cīvĭŭm Rĕtōrtă tērgō brāchĭă lībĕrō. *Id.* Nōn āssuētās ăd scēptră mănūs Pōst tērgă dăbĭt. *Sen.* Pālmās vīnctă pōst tērgūm dătās. Pōst tērgă jŭvĕnŭm nōbĭlēs rĕvŏcăt mănūs. *Id.* Vīncĭtŭr pōst tērgă mănūs. *Prud.* || *En gén.* *Attaché.* Zōnā sūmmō dē pōstĕ rĕvīnctă. *Ov.* Pārtĭbŭs ăĕrĭĭs mūndī cœlōquĕ rĕvīnctă. *Lr.* (V, 554, terra). Vēllĕrĭbŭs nĭvĕĭs ēt fēstă frōndĕ rĕvīnctŭm (templum). *V.* *Voy.* Vinctus. || *Au fig.* Īmplĭcĭtōs mĭsĕrāque īn pēstĕ rĕvīnctōs. *V. Fl.* Rĕvīnctōs Īn glăcĭēm lătĭcēs. *Cl.*

Rĕvīrēns *et* Rĕvīrēscēns, tĭs. *Qui reverdit, et au fig.* Āddĭtŭr ārbŏrĭbŭs flōrēns rĕvīrēntĭbŭs ætās. (*In Obit. Mæcenat.* 113.) Prōmīssæ rĕvīrēscēns pīgnŏrĕ laūdĭs. *Sil.*

Rĕvīrĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Comme le suiv.*

Rĕvīrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Reverdir.* Læsāsquĕ jŭbēt rĕvīrēscĕrĕ sīlvās. *O.* || *Au fig.* *Être rajeuni.* Ārtĕ sŭŭm părĭlī rĕvīrēscĕrĕ pŏssĕ părēntēm. *O.* SYN. Rĕpărŏr, jŭvĕnēscŏ. || *Refleurir, revivre.* Ārdŭă māgnănĭmī rĕvīrēscĭt glōrĭă Blæsī. *St.* Ārĭdŭs īn rāmĭs pŏtĕrām rĕvīrēscĕrĕ prōlĭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 407). SYN. Rĕnŏvŏr, rĕflōrĕŏ.

Rĕvīsŏ, ĭs, ī, ĕrĕ. *Venir revoir, revisiter.* Prōgĕnĭēm părvām dūlcēsquĕ rĕvīsĕrĕ nīdōs. *V.* Īnstaūrātă rĕvīsām Prœlĭă. *Id.* Nōn īlĭām nūtrīx ŏrĭēntī lūcĕ rĕvīsēns. *Cat.* (64, 377). Rĕvīsŏ quĭd ăgānt, quĭdvĕ căptēnt cōnsĭlī. *Ter.* (*And.* II, 4, 1). SYN. Ĭtĕrŭm *ou* rūrsŭs vīsŏ, īnvīsŏ, ădĕŏ. || † *n.* *arch.* *Revenir.* Ăd mē rĕvīsās. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 79). Ēt crēbră rĕvīsĭt Ăd stăbŭlŭm. *Lr.* (II, 360).

Rĕvīvīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Revivre.* Ērgŏ rĕvīvīscēns nōtīssĭmă cōmĭnŭs ōră. *P. Nol.* (15, 309, videt). Īllĕ rĕvīvīscēt jām nūnquăm. *Ter.* (*Hecyr.* III, 5, 15). *Voy. le suiv.*

Rĕvīvŏ, ĭs, īxī, īctŭm, īvĕrĕ, *n.* *Revivre, ressusciter.* Quŭmque ŏmnēs, īn quā vīxērŭnt, cārnĕ rĕvīvēnt. *P. Nol.* (35, 563). Sĕcārĕ mēmbră nōn rĕvīctūrī sĕnĭs. *Sen.* (*Med.* 476). SYN. Rĕvīvīscŏ, rĕnāscŏr, *qqf.* rĕsūrgŏ, rĕsūscĭtŏr. PPH. Ăd vītăm rĕvŏcŏr, rĕsūrgŏ, rĕdĕŏ. Īn vītăm rĕdĕŏ. Lūcĕm, vītăm rĕcĭpĭŏ. Ănĭmăm, vītăm rĕsūmŏ. Ā mōrtĕ rĕsūrgŏ. Æthĕrĭās sŭb aūrās rūrsŭs vĕnĭŏ. Ăd līmĭnă vītæ rĕdĕŏ, rĕmĕŏ. Sŭpĕrās ăd aūrās rĕdĕŏ. Ăb īnfērnĭs ūmbrĭs rĕvŏcŏr. Sĕpūlchrō, tŭmŭlō ēxĕŏ. VERS. Sŭpĕrās cœlī vĕnĭssĕ sŭb aūrās, Pæōnĭĭs rĕvŏcātum hērbĭs. *V.* Sŭpēra ŭt cōnvēxă rĕvīsānt. Ălĭquem īndĭgnātŭs ăb ūmbrĭs Mōrtālem īnfērnĭs ăd līmĭnă sūrgĕrĕ vītæ. Rūrsŭs ēt īncĭpĭānt īn cŏrpŏră vēllĕ rĕvērtī. Rēddĭtăque Eū-

rÿdīcē sŭpĕrās vĕnĭēbăt ăd aūrās. *Id.* Dūmquĕ rĕdīrĕ vōlēs ævī mĕlĭōrĭs ĭn ānnōs. *O.* Eūrÿdĭcēs prŏpĕrātă rĕtēxĭtĕ fātă. *Id.* Rēddĕrĭs heū! quāntō fātōrūm mūnĕrĕ nōbīs, Gūstātā Lēthēs pœnĕ rĕmīssŭs ăquā! *M.* Sī rĕdĕānt vĕtĕrēs, īngĕnĭă nōmĭnă, pātrēs, Ēlÿsĭūm lĭcĕāt sī văcŭārĕ nĕmŭs. Īpsĕ quŏque īnfērnīs rĕvŏcātūs Dītĭs ăb ūmbrīs. *Id.* Ēx ĭpsīs quīdam ēlātī rĕdĭērĕ sĕpūlcrīs. *Manil.* Mārcūs jām fātă nŏvīssĭmă fūnctŭs, Sī rĕdĕāt vītām rūrsŭs ĭn āĕrĭăm. *Aus.* Nŏvŭs īn lūcēm rĕdĕāt, vītāmquĕ rĕsūmăt. *Juvc.* Rĕpĕtīt prīmōrdĭă vītæ. Ātquĕ nŏvām căpĭăt dīvīnō mūnĕrĕ vītăm. Ănĭmās rĕdĭvīvō cōrpŏrĕ nēctī. Quūm sūrgĕt rēddĭtă vītă. Lāzărŭs hæc vītæ rĕdĭvīva īn lūmĭnă sūrgĕt. Lūmĭnă vītæ... dēvīctă mōrtĕ rĕcēpĭt. *Id.* Quōd sī prætĕrĭtæ rēddātūr cōpĭă vītæ. *Alcim.* Ātque ănĭmām, vīvōs quæ mōx rĕmĕārĕt ĭn ārtūs. *Id.* Ūndĕ pūtrēscēntīs rĕdĭērūnt mēmbră sĕpūltī. *Amœn.* (vs. 152). Nēc nāscī bīs pōssĕ dătūr. *Sil. Voy.* Redivivus. || *Au fig.* Mōrtŭă, crēdĕ mĭhī, tămĕn ăd tŭă vērbă rĕvīxī. *O.*

Rĕvŏcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut rappeler, faire revenir.* Nōn ēst rĕvŏcābĭlĭs īstīs, Quēm sĕmĕl ūmbrĭfĕrā nāvĭtă līntrĕ tŭlĭt. (*Ad Liv.* 427.) Ēt nōn rĕvŏcābĭlĭs ūnquăm Cēssĭt ăb ōrĕ pŭdŏr. *V. Fl.* Quūm jām rĕvŏcābĭlĕ tēlūm Nōn fŭĭt. *O.*

Rĕvŏcāmĕn, ĭnĭs, *n. Action de rappeler, rappel.* Āccĭpĭō rĕvŏcāmĕn, ăĭt. *O.* (*Id. Met.* II, 596).

Rĕvŏcātŭs, ă, ŭm. *Rappelé.* Ād Stÿgĭās rĕvŏcātŭs ăquās. (*Culex*, 239.) Rĕvŏcātum ā mōrtĕ Dărētă. *V.*

Rĕvŏcŏ, ās, ārĕ. *Rappeler, dire de revenir.* Quŏtĭēs fŏrās īrĕ vŏlŏ, mē rĕtĭnēs, rĕvŏcās. *Pl.* (*Men.* I, 2, 5). Ēxclūsĭt; rĕvŏcăt : rĕdĕăm? *H.* Cūm clāmōrĕ Gÿās rĕvŏcābăt. *V.* || *Faire revenir, faire rebrousser chemin, retirer, rappeler, éloigner.* Ēt rĕvŏcānt nĭvĕōs Sōlĭs ĕūntĭs ĕquōs. *O.* Quēm nōctĕ sŭbĭtā frēnă rĕvŏcāntēm sŭă. *Sen.* (*Ag.* 296). Vērum ŭbĭ dūctōrēs ăcĭē rĕvŏcāvĕrĭs āmbō. *V.* SYN. Rĕtrāhŏ, rĕdūcŏ, āvērtŏ, āvŏcŏ, ābstrāhŏ, ābdūcŏ, āmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ. || — grădūm, pĕdĕm, etc. *Rétrograder.* Rĕvŏcātquĕ pĕdēm Tĭbĕrīnŭs ăb āltō. *V.* Sēd rĕvŏcārĕ grădūm. *Id. Voy.* Recedo. || *Au fig. Faire revenir.* Sēd rĕvŏcās ŏcŭlōs prōtĭnŭs īpsă mĕōs. *O.* Rĕvŏcăt fūlvās īn pēctŏră pēllēs. *Cl.* || *Rappeler, réparer, rétablir, rendre.* Tūm vīctū rĕvŏcānt vīrēs. *V.* Rĕvŏcate ănĭmōs. *Id.* Hūmēntī flŭvĭō rĕvŏcārĕ cŏlōrēm. *Sil.* Sĕnĭbūsquĕ fēssīs Rūrsŭs ēxstīnctōs rĕvŏcās călōrēs. *Sen.* (*Hip.* 291). Ēt cŏmām sīlvīs rĕvŏcābĭt æstās. *Id.* (*H. OEt.* 1578). SYN. Rĕpārŏ, rĕfĭcĭŏ, rĕnŏvŏ, rēddŏ, etc. || *Détourner.* Ātque ŭtĭnām rĕvŏcēs ănĭmūm paūlīspĕr ăb īrā! *O.* Nēc tămĕn īllă sŭæ rĕvŏcātŭr pārcĕrĕ fāmæ. *Pp.* (I, 16, 11). SYN. Āvŏcŏ, dētērrĕŏ, etc. || *Faire revivre.* Nēc gĕnŭs ūndĕ nŏvæ stīrpīs rĕvŏcētŭr, hăbēbĭt. *V.* || *Faire revivre une loi, un usage*, etc. Quī tūnc lēgēs rĕvŏcābăt ămārās. *J.* (2, 30). Ēt vĕtĕrēs rĕvŏcāvĭt ārtēs. *H.* SYN. Rĕdūcŏ, rĕfĕrŏ. || *Reprendre, remonter à.* Ēt prīmæ rĕvŏcābo ēxōrdĭă pūgnæ. *V.* SYN. Rĕpĕtŏ. || *Rappeler à son souvenir.* Ēt rĕvŏcāte īn pēctŏră Cānnās. *Sil.* || *Faire qu'une ch. n'ait pas eu lieu, effacer.* Sī fāctă mĭhī rĕvŏcārĕ lĭcērĕt. *O.* || *Inviter à son tour.* Nūnquăm mē rĕvŏcās, vĕnĭās quūm sæpĕ vŏcātŭs. *M.* (III, 27). Quæ vūlpēm quūm rĕvŏcāssĕt (ciconia). *Ph.*

Rĕvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. Revenir en volant.* Quūm mĕdĭō cĕlĕrēs rĕvŏlānt ēx æquŏrĕ mērgī. *V.* Jām sīccīs rĕvŏlāns pēnnīs, dĕdĭt ōmĭnă pācĭs. *Hil. Pict.* (*Genes.* 194, ales). *Voy.* Volo 1. || *En parlant d'une flèche.* Ēt rĕvŏlăt, nūllō rĕfĕrēntĕ, crŭēntŭm (telum). *O.* || *Au fig.* Quūm sōl æquŏrĕīs rĕvŏlāns dēcūrrĭt īn āstrīs. *Man.* (II, 193).

Rĕvŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut tourner ou rouler de nouveau ou en arrière.* Sīsÿphĕ, cuī trādās rĕvŏlūbĭlĕ pōndŭs, hăbēbĭs. (*Ibis*, 191.) Vōlvēntēm sĭnĕ fīnĕ rŏtam ēt rĕvŏlūbĭlĕ sāxŭm. *P. Nol.* (35, 479). Fātōrūm nūllī rĕvŏlūbĭlĕ cārmĕn. *Pp.* (IV, 7, 51).

Rĕvŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Revolvo. *Roulé en arrière.* Ātque æstū rĕvŏlūtă rĕsōrbēns Sāxă fŭgĭt. *V.* || *Renversé.* Spīssā jăcŭīt rĕvŏlūtŭs ărēnā. *V.* Īmmēnsī rĕvŏlūtŭs cūlmĭnĕ fātī. *Cl.* || *Qui a fait sa révolution.* Rĕvŏlūtă rŭēbăt Mātūrā jăm lūcĕ dĭēs. *V.* || *Au fig. Qui est retourné, revenu.* Rūrsŭs ĕt īn vĕtĕrēm fātō rĕvŏlūtă fĭgūrăm. *V.* || *Déroulé.* Ēxcūssī mănĭbŭs rădĭī rĕvŏlūtăquĕ pēnsă. *V.* (Et *Sen. OEd.* 986).

Rĕvōlvŏ, ĭs, ī, ŏlūtŭm, ōlvĕrĕ. *Rouler de nouveau ou en arrière.* Drăcō sērpĭt, sūprāquĕ rĕvōlvēns Sēsē. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 42). Ēt vēntŭs rĕtrō Æstūm rĕvōlvĭt. *Sen.* (*Ag.* 488). || *Au fig.* Tē sæcŭlă tēstĕ Cūnctă rĕvōlvūntŭr. *Cl.* (*Phœn.* 104). || *Dérouler, dépeloter.* Īmmītēs scīs nūllă rĕvōlvĕrĕ Pārcās Stāmĭnă. *St.* Nēc sŭă rĕtrō fīlă rĕvōlvūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 182). || *Au fig. Parcourir de nouveau.* Rūrsŭs pērplēxum ĭtĕr ōmnĕ rĕvōlvēns. *V.* Ĭtĕrūmquĕ rĕvōlvĕrĕ cāsŭs Dā, pătĕr, Īlĭăcōs Teūcrīs. *Id.* Nūgās.... bīs tērvĕ rĕvōlvĕrĕ Cæsăr. *M.* (VI, 64). SYN. Rĕmētĭŏr. || *Réciter de nouveau.* Quūm lŏcă jām rĕcĭtātă rĕvōlvĭmŭs īrrĕvŏcātī. *H.* || *Raconter.* Sēd quĭd ĕgo hæc aūtēm nēquīcquam īngrātă rĕvōlvŏ? *V.* Quĭd fāctă rĕvōlvăm Mīlĭtĭāmquĕ pătrĭs? *Cl.* SYN. Ēvōlvŏ, rĕfĕrŏ, etc. *Voy.* Narro. || *Repasser dans son esprit.* Cūnctă rĕvōlvēns Vītæ fātă mĕæ. *L.* Nūmă vīsă rĕvōlvĭt. *O.* Cūrās rĕvōlvĭt ănĭmŭs. *Sen.* (*OEd.* 764). SYN. Vōlvŏ, vērsŏ, etc.

Au pass. Rĕvōlvŏr. *Retomber.* Tēr rĕvŏlūtă tŏro ēst. *V.* Rĕvŏlūtăquĕ rūrsŭs ĕōdem ēst. *O. Voy.* Recido. || *Au fig. Retomber, être ramené, revenir.* Quĭd īn īstă rĕvōlvŏr? *O.* Nūnc cōntra īn mĕtŭs Rĕvōlvŏr. *Sen.* (*Thyest.* 418). Īn ĕāmdēm vītām tē rĕvŏlūtŭm.... vĭdĕŏ. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 69). SYN. Rĕlābŏr, rĕcĭdŏ, rĕdĕŏ, etc.

Rĕvŏmŏ, ĭs, ĕrĕ. *Revomir.* Ēt sālsōs rīdēnt rĕvŏmēntēm pēctŏrĕ flūctŭs. *V.* Vŏrăt hæc răptās rĕvŏmītquĕ cărīnās. *O. Voy.* Vomo. || *Au fig.* Ēt rĕvŏmūnt mūltōs Tārtără frāctă vĭrōs. *Fort.* (X, 12, 10). || *Repousser, rejeter.* Īllīsūm scŏpŭlīs rĕvŏmēntĭbŭs æquŏr. *L.* Tām cŭpĭdē sūrsūm rĕvŏmĭt măgĭs ātquĕ rĕmīttĭt. *Lr.* (II, 199, trabes).

Rĕvūlsī, *un des parf. de* Revello.

Rĕvūlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Revello. Căpŭt ā cērvīcĕ rĕvūlsūm. *V.* Pĕlăgō crēdās īnnārĕ rĕvūlsās Cÿclădās. *Id.* Īllīc tēmōnĕ rĕvūlsŭs Āxĭs. *O.*

Rēx, rēgĭs, *m. Roi, prince.* Rēx ĕrăt Ænēās nōbīs, quō jūstĭŏr āltĕr. *V.* Ān nēscīs lōngās rēgĭbŭs ēssĕ mănŭs? *O.* Cōmpōnĭtŭr ōrbĭs Rēgĭs ăd ēxēmplūm. *Cl.* SYN. Rēgnātŏr, rēctŏr, rĕgēns, prīncēps, *qqf.* īmpĕrātŏr, dūx, dūctŏr, dŏmĭnŭs. EP. Jūstŭs, æquŭs; bĕnīgnŭs, bŏnŭs, mītĭs, pŏtēns, fŏrtĭs. PPH. Pŏpŭlī *ou* pŏpŭlōrŭm rēctŏr, mŏdĕrātŏr. Īmpĕrĭī rēctŏr *ou* ārbĭtĕr. Rērūm dŏmĭnŭs, pŏtēns. Rēgālī jūrĕ pŏtēns. Rēgnă *ou* scēptră tĕnēns. Tērrārūm dŏmĭnŭs *ou* rēgnātŏr. Ōrbĭs mŏdĕrātŏr. Quī jūră dăt pŏpŭlīs. VERS. Quĭbŭs sŭpērbă scēptră gēstāntŭr mănū. *Sen.* Mūltī rēgēs rērūmquĕ pŏtēntēs Ōccĭdĕrūnt, māgnīs quī gēntĭbŭs īmpĕrĭtārūnt. *Lr.* Quī rēgĭs Aūgūstīs părēntēm lēgĭbŭs ōrbēm. *Manil. Voy.* Impero. || *En partic. Roi de Perse.* Īn Āsĭam ăd rēgēm mīlĭtātum ăbĭĭt. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 65. *Id. Eun.* III, 1, 7. Gr. ὁ βασιλεύς). || — dĕōrŭm. *Jupiter.* Cuī rēx dĕōrŭm rēgnum īn ăvēs văgās Pērmīsĭt. *H.* (Et *Virg. Æ.* XII, 851). || *Fils de roi, prince royal.* Īpsĕ cŏmēs Nīsō grădĭtŭr, rēgēmquĕ rĕquīrūnt. *V.* (*Æ.* IX, 223, scil. Ascanium. Adde *Val. Fl.* I, 174; *St. Ach.* I, 156; *Manil.* II, 2). PPH. Rēgĭŭs pŭĕr, jŭvĕnĭs. || Rēx să-

crōrŭm ou săcrĭfĭcŭs. *Dignité supérieure de la religion chez les Romains.* Ēt sōlī nōn mītĭs Ărĭcĭă rēgī. *V. Fl.* (II, 305). || *Roi du festin.* Sēd ĕnĭm cōnvīvĭŭm Cūm rēgĕ jūstŭm. *Aus.* (*Eph.* 5, 5). Īpsĕ rēx săpōrĕ tīnctīs ōbstŭpēscīt pōcŭlīs. *Prud.* (*Cath.* 9, 30). *Voy.* Regnum. || *Heureux comme un roi.* Rēx sūm, si ĕgo īllŭm... hŏmĭnem ăd me āllēxĕrŏ. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 58). Rēx ĕrĭs, āiŭnt, Sī rēctē făcĭēs. *H.* || — rēgŭm. *Le roi des rois, Dieu; le premier des rois; qui est plus puissant ou plus heureux que les rois.* Dā vĭgĭlēm sēnsŭm, Rēx rēgŭm, cūnctă gŭbērnāns. *Eugen.* (*Orat.* vs. 3). Ō mē cœlĭtum ēxcēlsīssĭmŭm, Rēgŭmquĕ rēgēm! vōtă trānscēndī mĕă. *Sen.* (*Thyest.* 911. Loquitur Atreus). Săpĭēns ūnō mĭnŏr ēst Jŏvĕ, dīvĕs, Lībĕr, hŏnōrātŭs, pūlchĕr, rēx dēnĭquĕ rēgŭm. *H.* || Pŏpŭlŭs rēx. *Le peuple roi, le peuple romain.* Hīnc pŏpŭlŭm lātē rēgēm, bēllōquĕ sŭpērbŭm. *V.* || *Patron; grands, riches.* Quēm rēgem ēt dŏmĭnŭm prĭŭs vŏcābăm. *M.* (II, 68). Ōptĭmă sīlvārum īntĕrĕā pĕlăgĭquĕ vŏrābĭt Rēx hōrŭm. *J.* (1, 135). Īn mōrēs, īn lūxum ēt prāndĭă rēgŭm. *Pers.* (1, 67). || *Qqf. Gouverneur d'enfant.* Āctæ nōn ălĭō rēgĕ pŭērtĭæ. *H.* || *Roi parmi les animaux.* Quŭm sē fĕrārŭm rēgēm fecīssēt lĕŏ. *Ph.* Rēgēmquĕ pĕrēmptŭm Īpse ăgĕr.... ēt mūta ārmēntă quĕrŭntŭr. *St.* Ēt cīrcā rēgĕm.... Mīscēntŭr (apes). *V.* || *Parmi les êtres inanimés.* Flŭvĭōrŭm rēx Ērĭdănŭs. *V.* Tmōlŭs ĕt āssūrgĭt quĭbŭs, ēt rēx īpsĕ Phănæŭs. *Id.* || *Surnom romain* (Ῥήξ). Prōscrīptī Rēgĭs Rŭpĭlī pūs ātquĕ vĕnēnŭm. *H.*

† Rhăbŏ, ōnĭs, *m. pour* Arrhabo, *abréviation en usage chez les Campaniens.* Pĕrĭī! rhăbōnēm? quam ēssĕ dīcam hănc bēllŭăm? *Pl.* (*Truc.* III, 2, 21. *Ibid.* 20).

Rhăcĭnŭs, ī, *m. Sorte de poisson.* (*Ovid. Halieut.*, teste *Plin.* 32, 54.)

Rhădămănthŭs, ī, *m.* (Ῥαδάμανθυς). *Rhadamanthe, fils de Jupiter et d'Europe, frère de Minos, roi de Lycie. Sur sa réputation de justice, les poëtes l'ont fait juge aux enfers.* Gnōssĭŭs hæc Rhădămănthŭs hăbēt dūrīssĭmă rēgnă. *V.* Quŭm vĭdĕāt fēssōs Rhădămănthŏn ĕt Æăcŏn ānnĭs. *O.* SYN. Ăgēnŏrĭdēs. *Voy.* Minos.

† Rhădĭnē, ēs, *f.* (ῥαδινή). *Maigre.* Præ măcĭē, rhădĭnē vēro ēst. *Lr.* (IV, 1163. Alii græcis litteris scribunt).

Rhætī, ōrŭm, *m. pl.* (Ῥαιτοί). *Rhétiens, peuple des Alpes Orientales, auj. les Grisons.* Vĭdērĕ Rhætī bēllă sŭb Ālpĭbŭs Drūsŭm gĕrēntēm. *H.*

Rhætĭă, æ, *f. Rhétie.* Prōmĭnēt Hērcȳnĭæ cōnfīnĭs Rhætĭă sīlvæ. *Cl. Voy. le précéd.*

Rhætĭcŭs, ă, ŭm (Ῥαιτικός). *De Rhétie, Rhétique.* Rhætĭcă nūnc præbēnt Thrācĭăque ārvă mĕtŭm. *O.* Hīc jăcēt īn tŭmŭlō quēm flēvĭt Rhætĭcă tēllŭs. *Inscr.* (*Mur.* I, p. 425). || — vītĭs. *Une espèce de vigne.* Ēt quō tē cārmĭnĕ dīcăm, Rhætĭcă? *V.* Pōtāstī tēstā Rhætĭcă vīnă mĕā. *M.* (XIV, 100).

1. Rhămnēs *ou* Rāmnēs, *m. pl. L'une des trois centuries des chevaliers institués par Romulus.* Cēlsī prætĕrĕŭnt aūstērā pŏēmătă Rhămnēs. *H.* Rhămnēsquĕ vĭrī Lŭcĕrēsquĕ cŏlōnī. *Pp.* (IV, 1, 31). Ūndĕ Rhămnēs ēt Quĭrĭtēs, prōquĕ prōlĕ pōstĕrŭm. (*Pervig. Ven.* 73.)

2. Rhămnēs, ētĭs, *m. Guerrier Rutule.* Sĭmŭl ēnsĕ sŭpērbŭm Rhămnētem āggrĕdĭtŭr. *V.* Ūt quōs cūm Rŭtŭlō mōrtī Rhămnētĕ dĕdĕrŭnt. (*Ibis*, 631.)

Rhămnŏs *ou* Rhămnŭs, ī, *m.* (ῥάμνος). *Rhamnus, nerprun, sorte d'arbrisseau.* Lūbrĭcă jăm lăpăthōs, jăm rhămnī spōntĕ vĭrēscŭnt. *Col.* (X, 373. Cf. *Plin.* 24, 76).

Rhămnŭs, ūntĭs, *f.* (Ῥαμνοῦς) *Rhamnonte, bourg de l'Attique, célèbre par le culte de Némésis.* Ēt tŭmĭdīs īnfēstă cŏlīt quā nūmĭnă Rhămnŭs. *L*

Rhămnūsĭŭs, ă, ŭm (Ῥαμνούσιος). *De Rhamnonte* Rhămnūsĭŭm se āiēbăt. *Ter.* (*And.* V, 4, 27). || Rhămnūsĭă vīrgŏ, *absolt.* Rhămnūsĭă, æ, *et* Rhămnūsĭs, ĭdĭs, *f.* (Ῥαμνουσία *et* Ῥαμνουσίς). *La Némésis de Rhamnonte.* Pācĕ tŭā fārī lĭcĕăt, Rhămnūsĭă vīrgŏ. *Cat.* (66, 71). Ēxĭgĕt āt dīgnās ūltrīx Rhămnūsĭă pœnās. *O.* Dĕā quæ nĭmĭīs ōbstăt Rhămnūsĭă vōtīs. *Cl.* Mĕmŏrēmquĕ tĭmē Rhămnūsĭdĭs īrăm. *O. Voy.* Nemesis.

Rhănĭs, ĭs, *f.* (ῥανίς). *Une des nymphes de Diane.* Hȳălēquĕ Rhănĭsquĕ. *O.*

Rhăscŭpŏlĭs, ĭs, *m.* (*App.* Ῥασκουπόλις, numi ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΣ). *Chef d'une dynastie qui régna sur le Bosphore de Thrace au commencement de l'empire Romain.* Dējŏtărum ēt gĕlĭdæ dŏmĭnŭm Rhăscŭpŏlĭn ōræ Cōllaŭdānt. *L.*

Rhĕă, Rhēă, Rhēā, æ, *et* Rhĕē, ēs, *f.* (Ῥέα, Ῥέη, *et* Ῥεῖα, Ῥείη). 1. *Rhée, Ops ou Cybèle.* Quæ Thĕmĭs ēst Grāiīs; pōst hănc Rhĕă quæ Lătĭīs Ŏps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 2). Sæpĕ Rhĕā quēsta ēst, tŏtĭēs fēcŭndă. *O.* (*Fast.* IV, 201). || 2. *Rhéa Silvia, ou Ilie.* Cōllĭs Ăvēntīnī sīlvā quēm Rhĕă săcērdōs. *V.* Ēt sī Rhĕă săcrăm lāscīvī Mārtĭs ămōrĕ. *Prud.* (*Sym.* I, 174). *Voy.* Ilia.

Rhēbās, æ, *m.* (*Steph.* Ῥήβας). *Fleuve de Bithynie.* Lōngīnquīque ĕxīrēnt flūmĭnă Rhēbæ. *V. Fl.* (IV, 698. Et *Prisc. Peri.* 762. Cf. *Plin.* 6, 1, 3).

Rhēdă, æ, *f. Voiture à quatre roues* (*carrosse*). Sēd dūm tōtă dŏmŭs rhēdā cōmpōnĭtŭr ūnā. *J.* (3, 10). Quŭm căthēdrālĭcĭōs pōrtēt tĭbĭ rhēdă mĭnīstrōs. *M.* (X, 13). Quēm tōllĕrĕ rhēdā, etc. *H.* SYN. Cārpēntŭm, cārrŭcă, ēssĕdŭm, cŏvīnŭs, plaūstrŭm, cārrŭs, cūrrŭs. EP. Mōllĭs, lĕvĭs, cĭtă, răpĭdă.

Rhēgīnŭs, ă, ŭm (Ῥήγινος). *De Rhégium.* Dūm Lĭbȳs haūd lætŭs Rhēgīna ăd līttŏră tēndĭt. *Sil.*

Rhēgĭŭm *ou* Rhēgĭŏn, ĭī, *n.* (Ῥήγιον). *Rhégium, ville de Calabre, en face de la Sicile.* Ădvērsăquĕ mœnĭă Rhēgī. *O.* Rhēgĭŏn īngrĕdĭtŭr. *Id.*

Rhēmī *ou* Rēmī, ōrŭm, *m. pl. Rèmes, peuple de la Gaule Belgique, dans le pays Rémois.* Ōptĭmŭs ēxcŭssō Leūcŭs Rhēmŭsquĕ lăcērtō. *L.* (Cf. *Cæs. B. G.* 2, 3 et 5).

Rhēnānŭs, ă, ŭm. *Du Rhin.* Rhēnānăm nŭmĕrās Sārmătĭcămquĕ mănŭm. *M.* (IX, 36).

Rhēnŭs, ī, *m.* (Ῥῆνος). *Le Rhin, fleuve entre la Gaule et la Germanie.* Ālpīnās āh! dūră nĭvēs ēt frīgŏră Rhēnī. *V.* Trādĭdĕrāt fămŭlās jām tĭbĭ Rhēnŭs ăquās. *O.* || *Adj.* Aūt flūmēn Rhēnum, aūt plŭvĭŭs dēscrībĭtŭr ărcŭs. *H.* (Sic *Id. Od.* IV, 4, 38, *Metaurum flumen.* In his hæret inter nomen et adjectivum neut. *Prisc.* p. 658.) || Rhēnī, ōrŭm, *m. pl.* (*Steph.* Ῥῆνοι). *Peuples riverains du Rhin.* Ārctōās ăcĭēs Rhēnŭmquĕ rĕbēllēm Pāndĕrĕ. *St.* Īngēntēsquĕ lŏcăt Cæsōnĭă Rhēnōs. *Pers.* (6, 47, scil. captivos). || *Petite rivière d'Italie, sur le territoire de Bologne.* Pārvīquĕ Bŏnōnĭă Rhēnī. *Sil.*

Rhēsŭs, ī, *m.* (Ῥῆσος). *Rhésus, roi de Thrace, vint au secours de Priam, et fut tué, la nuit même de son arrivée, par Ulysse et Diomède.* Nĕc prŏcŭl hīnc Rhēsī nĭvĕīs tēntōrĭă vēlīs. *V.* Ābstŭlĭt, ēt Rhēsī cūm dŭcĕ cāstră sŭō. *O.* (Cf. *Homer. Il.* X, 382 sq.; *Virg. Æ.* I, 469 sq.; *Ovid. Met.* XIII, 249; *A. Am.* II, 135; *Cat.* 55, 26; *Sid.* 9, 150 sq.)

Rhētēnŏr, ŏrĭs, *m. Un des compagnons de Diomède.* Ēt cūm Rhētēnŏrĕ Nȳctĕŭs. *O.*

Rhētŏr, ŏrĭs, *m.* (ῥήτωρ). *Rhéteur.* Quĭd cūm grāmmătĭcīs rhētŏrĭbŭsquĕ mĭhĭ? *M.* (IX, 75). Cēdŭnt grāmmătĭcī, vīncŭntŭr rhētŏrēs, ōmnĭs Tūrbă tăcēt.

J. (6, 438). Ēt fāmă, māgnō quālĭs ēst pār rhētŏrī. *Aus.* (*Prof.* 19, 6).

Rhētŏrĭcă, æ, *et* Rhētŏrĭcē, ēs, *f.* (ῥητορική). *Rhétorique.* Ălĭī rhētŏrĭcā tŏngēnt. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Tongent.* Forte *rhetorica*, adj. n. pl.). PHR. Quām vīs sŏphōrūm cāllĭda, ātque ārs rhētŏrūm. *P. Nol.*

† Rhētŏrĭcŏ, ās, ārĕ, *n.* *Comme* Rhetorisso. Ăgĕ nūnc, quāndŏ rhētŏrĭcāstī, rēspōndē quŏd tē rŏgŏ. *Nov.* (apud *Non.* 7, 69).

† Rhētŏrĭcōtĕrŭs, ă, ŭm (ῥητορικώτερος). *Plus rhéteur.* Crāssum hăbĕō gĕnĕrūm, nē rhētŏrĭcōtĕrō' tū sīs. *Lucil.* (apud *Cic. de Or.* 3, 43).

Rhētŏrĭcŭs, ă, ŭm (ῥητορικός). *De rhétorique, de rhéteur.* Ād pūgnām quī rhētŏrĭcā dēscēndĭt āb ūmbrā. *J.* (7, 173). Āltēr rhētŏrĭcæ Quīntĭlĭānĕ tŏgæ. *Aus.* (*Prof.* 1, 2). Māscŭlă rhētŏrĭcō schēmătĕ līnguă tŏnēt. *Ennod.* (*Epig.* 3, 10). Ōrīs rhētŏrĭcī dēpŭlĭt hālĭtūs. *Prud.* (*Sym.* I, *præf.* 77).

† Rhētŏrīssŏ, ās, ārĕ, *n.* (ῥητορίζω). *Faire de la rhétorique, parler en rhéteur.* Ĕtiām rhētŏrīssās? *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 742).

Rhīnŏcĕrōs, ōtĭs, *m.* (ῥινόκερως). *Rhinocéros, quadrupède qui a une corne sur le nez.* Præstĭtĭt ēxhĭbĭtūs tōtā tĭbĭ, Cæsăr, ărēnā, Quæ nōn prōmīsĭt, prœlĭă rhīnŏcĕrōs. *M.* (*Spect.* 9). || Nāsūm rhīnŏcĕrōtĭs hăbĕŏ, etc. *Critiquer en se moquant.* Ēt pŭĕrī nāsūm rhīnŏcĕrōtĭs hăbēnt. *M.* (I, 4). Nēc nōs rhŏnchĭsŏnō rhīnŏcĕrōtĕ nŏtăt. *Sid.* (3, 8). *Voy.* Nasus, Nares. || *Vase en corne de rhinocéros.* Māgnō cūm rhīnŏcĕrōtĕ lăvārī Quī sŏlĕt. *J.* (7, 130). Gēstāvĭt mŏdŏ frōntĕ mē jŭvēncŭs; Vērūm rhīnŏcĕrōtă mē pŭtābĭs. *M.* (XIV, 52, in epigr. cujus lemma : *Guttus corneus*). || *Au fig. Homme qui a les dents saillantes.* (*Lucil.* ap. *Non.* 1, 102.)

Rhīnŏcĕrōtĭcŭs, ă, ŭm. *De rhinocéros.* Nārēm rhīnŏcĕrōtĭcām mĭnētŭr. *Sid.* (9, 344, translate).

Rhīpæī, *mieux que* Rhīphæī *ou* Rīphæī mōntēs, *m. pl.* (Ῥιπαῖα ὄρη). *Les monts Riphées, en Scythie.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Mūndŭs ŭt ād Scȳthĭām Rhīpæāsque ārdŭūs ārcēs. *V.* Ārvăquĕ Rhīpæīs nūnquām vĭdŭātă prŭīnīs. Rhīpæō tūndĭtŭr eūrō. *Id.* Vērtĭcĕ lāpsŭs Rhīpæō Tănăĭs. *L.* Vŏlŭcrēs Rhīpæă pĕr ārdŭă nūbēs. *V. Fl.* || *Qqf. Qui habite ces montagnes.* Nēc nōs Rhīpæī prōstērnĕrēt ārcŭs Ălānī. *Victor* (*ad Salmon.* 88).

Rhīpē, ēs, *f. Ville d'Arcadie.* (*St. Th.* IV, 286.)

Rhīpeŭs *ou* Rhīpheŭs, ĕŏs, *m.* (Ῥιπεύς). *Nom d'un Centaure.* Ēt sūmmīs ēxstāntēm Rhīpĕă sīlvīs. *O* || *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* II, 426; *V Fl.* VI, 558.)

Rhō, *n. indécl.* (ῥῶ). *Lettre de l'alphabet grec.* Ēt rhō quŏd græcum ēst, mūtābĭtŭr īn Lătĭūm P. *Aus.* (*Idyll.* 12, *de Litt.* 17. Et *P. Nol.* 26, 621).

Rhŏdănītĭs, ĭdĭs, *f. Du Rhône.* Sĭmĭlīs făvōr rēsūltăt Rhŏdănītĭdās pĕr ūrbēs. *Sidon.* (*Epist.* IX, 13, 141.)

Rhŏdānthĭōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Inscr.* apud *Murat.* III, p. 1737.)

Rhŏdănŭs, ī, *m.* (Ῥοδανός). *Le Rhône, grand fleuve de France, qui se jette dans la Méditerranée.* Hēspĕrĭōsque āmnēs, Rhēnūm, Rhŏdănūmquĕ, Pădūmquĕ. *O.* Quā Rhŏdănūs, rāptūm vēlōcĭbŭs ūndīs, Īn mărĕ fērt Ărărĭm. *L.* Quōs Rhŏdănūs vēlōx, Ărărĭs quōs tārdĭŏr āmbĭt. *Cl.* Ŭbī Rhŏdănūs īngēns āmnĕ prærăpĭdō flŭĭt, Ărārquĕ, dŭbĭtāns quō sŭōs cūrsūs ăgăt, Tăcĭtūs quĭētīs āllŭĭt rīpās vădīs. *Sen.* (*Apocol.* c. 7). || *Le Rhon, affluent de la Moselle.* Quēm Mōsēllă tŭmēns, Rhŏdănūs quŏquĕ pārvŭlŭs āmbĭt. *Fort.* (III, 12, 7).

Rhŏdē *et* Rhŏdĭnē, ēs, *f.* (ῥοδῆ et ῥοδίνη) *Noms de femmes.* Pūrō tē sĭmĭlēm, Tēlĕphĕ, Vēspĕrō Tēmpēstīvă pĕtĭt Rhŏdē. *H.* Nām tēcūm, Rhŏdĭnē, gaūdĭă nōstră jăcēnt. *Inscr.* (ap. *Grut.* II, p. 1073).

Rhŏdĭēnsĭs, ĕ. *De Rhodes.* Rhŏdĭēnsī' st, sĕd ĭstūc cōmmĭgrāvĭt jāmdĭū. *Turpil.* (ap. *Non.* 2, 447).

Rhŏdĭŭs, ă, ŭm, *f.* (Ῥόδιος). *De Rhodes.* Hērcŭlĭs, ō Rhŏdĭæ dūctōr pūlchērrĭmĕ clāssĭs. *O.* || Rhŏdĭī, ōrūm, *m. pl. Rhodiens.* Quō pāctō Rhŏdĭūm tĕtĭgĕrim īn cōnvīvĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 30. Adde *Juv.* 8, 113). SYN. Rhŏdĭēnsēs. || Rhŏdĭă vītĭs. *Une espèce de vigne.* Nōn ĕgŏ tē... Trānsĭĕrīm, Rhŏdĭă. *V.* || Rhŏdĭūm ŏpŭs. *Le colosse de Rhodes.* (*Mart.* I, 71).

Rhŏdŏdăphnē, ēs, *f.* (ῥοδοδάφνη). *Laurier-rose.* Laūrŭs ĭtēm Phœbī sūrgēns dĕcŭs, hĭc rŏdŏdăphnē. (*Culex*, 401.) Rōscĭdŭs ēt vĭrĭdēm quī vēstĭt flōs rhŏdŏdăphnēn. *Prud.* (*Ham.* 234).

Rhŏdŏpē, ēs, *f.* (Ῥοδόπη). *Rhodope, montagne de Thrace.* Quāquĕ rĕdĭt mĕdĭūm Rhŏdŏpē pōrrēctă sŭb āxēm. *V.* Quūm fŭgĭt īn Rhŏdŏpēn ātque īn dēsērtă Gētārūm. *Id.* Ōthrȳn, ēt Īcărĭā Rhŏdŏpēn āssuēvērāt ūmbrā. *St.* EP. Thrēĭcĭă, Ārctōă, āltă, ārdŭă, gĕlĭdă, glăcĭālĭs, nĭvālĭs. || *Nom de femme.* (*Juv.* 9, 4.)

Rhŏdŏpēĭŭs *et* Rhŏdŏpēŭs, ă, ŭm (Ῥοδοπήϊος et Ῥοδοπεῖος). *Du Rhodope.* Hānc sĭmŭl āc lēgēm Rhŏdŏpēĭŭs āccĭpĭt Ōrpheŭs. *O.* Rhŏdŏpēĭă sāxă Ōrphēīs ănĭmātă mŏdīs. *Cl.* Rhŏdŏpēĭă rēgnă. *Sil.* Æquŏrăque, ēt cāmpī, Rhŏdŏpēăquĕ sāxă lŏquēntŭr. *L.* (VI, 618). || Rhŏdŏpēĭă cōnjūx. *Procné.* (*St. Th.* V, 121.)

Rhŏdŏs *ou* Rhŏdŭs, ī, *f.* (Ῥόδος). *Rhodes, île et ville de la mer Égée, célèbre par son colosse.* Laūdābūnt ălĭī clārām Rhŏdŏn, aūt Mĭtȳlēnēn. *H.* Pĕlăgĭquĕ pŏtēns Phœbēĭă dōnīs Ēxōrnātă Rhŏdŏs. *L.* Phœbēāmquĕ Rhŏdŏn. *O.* PPH. Īnsŭlă Sōlĭs.

Rhœbŭs, ī, *m. Nom d'un cheval.* (*Virg. Æ.* X, 861. Alii ex uno codice scrib. Rhæbus, Gr. ῥαιβός.)

Rhœcŭs. *Voy.* Rhœtus 1.

Rhœtēĭŭs *et* Rhœtēŭs, ă, ŭm (Ῥοιτεῖος et Ῥοιτήϊος). *Du promontoire Rhétée.* Tūnc ĕgŏmēt tŭmŭlūm Rhœtēō līttŏre ĭnānēm Cōnstĭtŭī. *V.* Ēt prīmā Rhœtēĭă līttŏră pīnū (tetigit). *L.* *Voy. le suiv.* || Rhœtēūm mărĕ, *et absolt. Mer qui baigne ce promontoire.* Dēxtĕră Sīgēī, Rhœtēī dēxtră prŏfūndī. *O.* Rhœtēă vădă. *Sen.* (*Troad.* 1122). Rhœtēūmquĕ răpāx. *O.* || *Par ext. Troyen.* Tālĭs ĭn ādvērsōs dūctōr Rhœtēĭŭs hōstēs. *V.* Quūm prīmum īn gūrgĭtĕ nōstrō Rhœtēæ cĕcĭdērĕ trăbēs. *St.* *Voy.* Trojanus. || *Qqf. Romain.* Pūlsăt Ăgēnŏrēās Rhœtēĭă lāncĕă pōrtās. *Sil.* Rhœtēĭă pūbēs. *Id.*

Rhœtēūm, ī, *et* Rhœtĭŏn, ĭī, *n.* (Ῥοίτειον). *Promontoire de la Troade, célèbre par le tombeau d'Ajax.* Ēt Grāĭō nōbĭlĕ būstō Rhœtĭŏn, ēt mūltūm dēbēntēs vātĭbŭs ūmbrās. *L.* *Voy. le précéd.*

Rhœteŭs, ĕŏs *ou* ĕī, *m.* (Ῥοιτεύς). *Nom de guerrier.* (*Virg. Æn.* X, 399.)

Rhœtŭs *ou* Rhœcŭs, ī, *m.* (Ῥοῖτος et Ῥοῖκος). 1 *Un des Géants.* Dēcĭdĭt ēt Rhœtī jām grāvĭs Ōssă mănū. *Sid.* (6, 24). Rhœtūm rētōrsīstī lĕōnĭs Ūnguĭbŭs *H.* (*Od.* II, 19, 23. Ubi *Bentl.* Quidam etiam scribunt Rhæcus). || 2. Rhœtŭs. *Un des Centaures.* Tēquĕ sŭb Œtæō tōrquēntēm vērtĭcĕ vūlsās, Rhœtĕ fĕrōx (ornos). *L.* Ēccĕ răpĭt mĕdĭīs flăgrāntēm Rhœtŭs āb ārīs, etc. *O.* (Adde *Virg. G.* II, 456; *V. Fl.* I, 140.) || 3. *Roi des Marrubiens.* Ēt Rhœtī dē gēntĕ vĕtūstā Ānchĕmŏlūm. *V.*

Rhōmbŭs, ī, *m.* (ῥόμβος). 1. *Fuseau d'airain dont on se servait dans les enchantements.* Tūm cāntātă lĭgăt cūm fūscō lĭcĭă rhōmbō. *O.* Dēfĭcĭūnt măgĭcō tōrtī sūb cārmĭnĕ rhōmbī. *Pp.* (II, 28, 35). Thēssălĭcō lūnām dēdūcĕrĕ rhōmbō. *M.* (IX, 30. *Id.* XII, 57; *Ov. Am.* I, 8, 7). *Voy.* Turbo. || 2. *Turbot, poisson.* Īngūstātă mĭhī pōrrēxērăt īlĭă rhōmbī *H.*

Ādrĭăcī spătĭum ādmīrābĭlĕ rhōmbī. *J.* (4, 39. Et *Mart.* XIII, 81).

Rhōmphæă *ou* Rōmphæă, *et* Rhōmphĕă, Rhūmpĭă *ou* Rūmpĭă, æ, *f.* (ῥομφαία). *Lance en forme de croc dont se servaient les Thraces.* Sīc Gĕtĭcās ūltrīx fĕrĭăt rhōmphæă cătērvās. *Cl.* (*Epig.* 27). Rhōmphæă jām cœlēstĭūm Vīndēx ĕrīt vŏlūmĭnŭm. *Prud.* (*Peri.* 5, 189). Æquăquĕ, nēc fērrō brĕvĭōr nēc rūmpĭă līgnō. *V. Fl.* (VI, 98). *Voy.* Rupia.

Rhōmphæālĭs, *et à tort* Rhōmphĕālĭs, ĕ. *De la lance nommée* rhomphæa. Dēxtrām pĕrārmāt rhōmphĕāli īncēndĭō. *Prud.* (*Cath.* 7, 93).

Rhōnchĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait entendre un ronflement ou un ricanement. Voy.* Rhinoceros.

Rhōnchŭs *ou* Rōnchŭs, ī, *m.* (ῥόγχος). *Ronflement.* Nōs āccŭbāmŭs, ēt sĭlēntĭūm rhōnchīs Præstārĕ jūssī. *M.* (III, 82, 30). || *Bruit qu'on fait quand on ricane, moquerie.* Mājōrēs nūsquām rhōnchī. *M.* (I, 4). Nēc rhōnchōs mĕtŭēs mălīgnĭōrŭm. *Id.* (IV, 87). SYN. Sānnă. PHR. Īllă sŏnāt raūcūm, quīddāmque ĭnāmābĭlĕ rīdĕt. *O.*

Rhōndēs, æ, *m. Nom d'un pirate.* (*Lucil.* ap. *Fest.* in v. *Rhondes* et in *Querqueram.*)

Rhōtŏmăgēnsĭs. *Voy.* Rothomagensis

Rhūncŭs, ī, *m. Géant, probablement le même que* Rhœcus *ou* Rhœtus. (*Næv.* apud *Prisc* 679.)

Rhȳndăcŭs, ī, *m.* (Ῥύνδακος). *Fleuve de Mysie.* Tēque ĕtĭām mĕdĭō flāvēntēm, Rhȳndăcĕ, pōntō. *V. Fl.* || *Nom de guerrier.* Rhȳndăcŭs hīs dūctŏr. *Sil.*

Rhȳthmĭcŭs, ă, ŭm (ῥυθμικός). *De rhythme, rhythmique, mesuré.* Mĕlō făvēntĕ rhȳthmĭcō. *Capel.* (II, p. 30). || Rhȳthmĭcī, ōrŭm, *m. pl. Les rhythmiciens, orateurs tout occupés de l'harmonie.* Lătĭūs trāctānt măgīstrī rhȳthmĭcī vēl mūsĭcī. *T. Maur.* (*Syll.* 1068. Cf. *Cic. de Or.* 3, 49).

Rhȳthmŭs, ī, *m.* (ῥυθμός). *Rhythme, mesure.* Nĭsĭ quāndŏ rhȳthmūm, nōn mĕtrūm cōmpōnĭmŭs. *T. Maur.* (*Met.* 52). Aūt quūm fōrtĕ pĕdūm mĭnōrĕ rhȳthmō. *Sid.* (9, 229). Prŏbāns plăcĭtīs bĕnĕ cōnsŏnă rhȳthmīs. *Pub. Optat.* (*Organ.* 45).

Rhȳtĭūm, ĭī, *n.* (ῥύτιον). *Rhyton, corne ou vase en forme de corne, servant pour boire.* Īn rhȳtĭō pŏtĕrās, Phœbĕ, lăvārĕ, pĕdēs. *M.* (II, 35).

Rīcă, æ, *f. Pièce d'étoffe carrée dont les femmes se couvraient la tête, sorte de mantelet.* Sūppărum, aūt sūbmĭnĭūm, rīcăm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 48). Rīca ēst ēx lānā sūccĭdā ālbā vēstītŭs. *Titin.* (apud *Fest.* Adde *Sept. Seren.* et *Nov.* apud *Non.* 14, 15. Cf. *Varr. L. L.* 5, 130; *Gell.* 10, 15). SYN. Rīcŭlă.

Rĭcĭmēr, ĕrĭs, *m. Ricimer, soldat suève, arbitre des destinées de l'Occident sous les derniers empereurs.* Prætĕrĕa īnvīctŭs Rĭcĭmēr, quēm pūblĭcă fātă Rēspĭcĭūnt. *Sid.* (2, 352). Sīt sŏcĕr aūgūstŭs gĕnĕrō Rĭcĭmĕrĕ bĕātŭs. (*Ib.* 484.)

Rīcīnĭūm, ĭī, *n. dimin. de* Rica. Chīrīdŏtām, rīcām, rīcīnĭūm. *Nov.* (ap. *Non.* 14, 15. Et *ib.* 23).

? Rĭcĭnūm *ou* Rĭcĭnŭs. *Voy. le précéd.*

Rĭcĭnŭs, ī, *m. Tique, vermine des bestiaux.* Pūrgābĭtŭr ūlcŭs Sānguĭnĕ seū rĭcĭnī. *Sam.* (vs. 698).

† Rīctŭm, ī, *n. arch. Comme le suiv.* Mōllĭă rīctă frĕmūnt, dūrōs nūdāntĭă dēntēs. *Lr.* (V, 1063. *Id.* VI, 1194. Cf. *Non.* 3, 185).

Rīctŭs, ūs, *m. Ouverture de la bouche, bouche ouverte.* Sīnt mŏdĭcī rīctūs, ēt pārvæ ūtrīnquĕ lăcūnæ. *O.* Fūsĭlĕ pēr rīctūs aūrūm flŭĭtārĕ vĭdērĕs. *Id.* Ād cōnspēctūm cœnæ dīdūcĕrĕ rīctūm. *J.* (10, 230). Quūm cōmpărātă rīctĭbŭs tŭīs ōră. *M.* (III, 93). SYN. Ōs, hĭātŭs. PPH. Ōrĭs hĭātŭs, rīctŭs. PHR. Ōrīsquĕ rīctūm pĕrvĭŭm. *Vet. Poet.* (apud *Gell.* 19, 11). Dūlcēmquĕ flōrēm spīrĭtūs Dūco ēx ăpērtō trāmĭtĕ. *Id.* (ibid.) *Voy.* Ōs. || *Bouche ouverte quand on rit.* Rīsū dīdūcĕrĕ rīctūm. *H. Voy.* Rideo. || *Gueule.* Cædĕ lĕænă bŏūm spūmāntēs ŏblĭtă rīctūs *O.* Īnnŏcŭōsquĕ dĭū rīctūs tōrpēntĕ vĕnēnō Īntēr mēmbră fŏvēnt. *L.*

Rīcŭlă, æ, *f. dimin. de* Rica. Īntĕrĕa ādspēxīt vīrgĭnēm Ādstāntem, īnjēctam īn căpĭte ōstrīnām rīcŭlăm. *Turp.* (apud *Non.* 16, 8).

Rīdēndŭs, ă, ŭm. *Ridicule.* Pēccĕt ăd ēxtrēmūm rīdēndŭs, ēt īlĭă dūcăt. *H.* Rīdēndă pŏēmătă mălō. *J.* (10, 124). *Voy.* Ridiculus.

Rīdēns, tĭs. *Qui rit.* Ūt rīdēntĭbŭs ārrīdēnt, ĭtă flēntĭbŭs ădflēnt. *H. Voy. le suiv.*

Rīdĕŏ, ēs, sī, sŭm, dērĕ, *n. Rire.* Rīdĕt ĕt īpsĕ dĕŭs, līmūmque īndūcĕrĕ mōnstrăt. *O.* Dūlcĕ Vĕnūs rīsĭt. *Id.* Ātquĕ dŏlīs rīsīt Cȳthĕrēă rĕpērtīs. *V.* Rīdēmŭs, ēt īpsĕ Mēssĭŭs. *H.* Ăst ĕgŏ vĭcīssīm rīsĕrŏ. *Id.* SYN. Rĕnīdĕŏ, *qqf.* căchīnnŏr *ou* sūbrīdĕŏ. PPH. Īn rīsūm, īn rīsūs, īn căchīnnōs sōlvŏr, ēffūndŏr, dīffūndŏr. Rīsūs ēdŏ. Rīsū cōncŭtĭŏr, quătĭŏr, ēmŏrĭŏr, rūmpŏr. Ōs, rīctūm rīsū dīdūcŏ, lăxŏ. Īn rīsūm ĕŏ. Rīsūm, căchīnnūm gĕmĭnŏ, īngĕmĭnŏ. Īlĭă rīsū quătĭŏ, cōmmŏvĕŏ, rūmpŏ, dīssōlvŏ. VERS. Nēc sŭă pĕrpĕtŭō cōntēndānt īlĭă rīsū. *O.* Nē spīssæ rīsūm tōllānt īmpūnĕ cŏrōnæ. *H.* Quēm bīs tĕrvĕ bŏnūm cūm rīsū mīrŏr. Cūm māgnō rīsūquĕ jŏcōquĕ vĭdērēs. Pŏssēnt ūt jŭvĕnēs vīsĕrĕ fērvĭdī Mūltō nōn sĭnĕ rīsū. *Id.* Rīsū trĕmŭlō cōncūssă căchīnnānt Ōră. *Lr.* Īngĕmĭnāt trĕmŭlōs nāsō crīspāntĕ căchīnnōs. *Pers.* Lāxāt pērspĭcŭō lăbēllă rīsū. *M.* Pērpĕtŭō rīsū pūlmōnem ăgĭtārĕ sŏlēbăt. *J.* || *Faire rire. Voy.* Risus. || *Avec le dat. Rire à quelqu'un.* Cuī nōn rīsērĕ părēntēs. *V.* Rīsĭt pătĕr ŏptĭmŭs ōllī. *Id.* SYN. Ārrīdĕŏ. || *Qqf. avec l'infin.* Pērdĕrĕ Sīdŏnĭōs hŭmĕrīs rīdēbăt ămīctūs. *St.* || *Plaisanter.* Rīdēntēm dīcĕrĕ vērūm Quīd vĕtăt ? *H.* SYN. Jŏcŏr. || *act. Rire de quelqu'un, se moquer.* Rīsērūnt sālsōs rĕvŏmēntēm pēctŏrĕ flūctūs. *V.* SYN. Dērīdĕŏ, īrrīdĕŏ. *Voy.* Derideor. || *Rire d'une chose.* Īllĕ dŏlūm rīdēns. *V.* Nōmĭnă rīdēbĭs. *O.* Sĕnēm, quŏd ōmnēs rīdĕānt, ădūltĕrūm. *H.* || *Qqf. Faire peu de cas de.* Jūpĭtĕr ēx āltō pērjūrĭă rīdĕt ămāntūm. *O.* (Et *Tib.* III, 7, 17). || *Au fig. Sourire, être favorable.* Dūm jŭvăt, ēt rīdĕt vūltū Fōrtūnă sĕrēnō. *O. Voy.* Faveo. || *Être riant, fleuri, brillant.* Flōrūmquĕ cŏlōrĭbŭs ōmnĭs Rīdĕt ăgĕr. *O.* Mīxtăquĕ rīdēntī cŏlŏcāsĭă fūndĕt ăcānthō. *V.* Ōmnĭă nūnc rīdēnt. *Id.* Ōrăquĕ rīdēntī lānūgĭnĕ vēstĭăt ætās. *Cl.* Rīdĕt ārgēntō dŏmŭs. *H.* SYN. Rĕnīdĕŏ, rĕnīdēscŏ, nĭtĕŏ, flōrĕŏ. || *Être agréable, sourire.* Queīs pērmūlsă dŏmŭs jūcūndō rīsĭt ŏdōrĕ. *Cat.* (64, 282). Īllĕ tērrārūm mĭhī prætĕr ōmnēs Āngŭlŭs rīdĕt. *H.* Sīve ārmĭgĕræ rīdēnt Trītōnĭdĭs ārcēs. *Petr.* (*Sat.* 5). SYN. Ārrīdĕŏ, plăcĕŏ. || *Être serein.* Præsērtīm quūm tēmpēstās rīdēbăt. *Lr.* (V, 1394). Rīdēntĭbŭs ūndīs. (*Ib.* 1003.)

Au pass. Rīdĕŏr. *Être l'objet des moqueries.* Rīdēntūr, mălă quī cōmpōnūnt cārmĭnă. *H.* Rīdĕăr, ēt mĕrĭtō pēctŭs hăbērĕ nĕgĕr. *O. Voy.* Derideor.

† Rīdĭbūndŭs, ă, ŭm. *Riant de bon cœur.* Ĭtă rīdĭbūndam ātque hĭlăram hūc āddūxīt sĭmŭl. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 32).

† Rīdĭcŭlārĭă, ōrŭm, *n. pl. de* Ridicularius. *Plaisanteries.* Ātque aūfēr rīdĭcŭlārĭă. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 28. *Id. As.* II, 2, 64). SYN. Rīdĭcŭlă.

Rīdĭcŭlē, *adv. Plaisamment ; ridiculement.* Rīdĭcŭlē măgĭs hōc dīctūm quām vēre æstĭmŏ. *Ph.* Nōvīstīn' hŏmĭnēm ? Rīdĭcŭlē rŏgĭtās, quīcum ūnā cĭbūm Căpĕrĕ sŏlĕŏ. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 60). SYN. Lĕpĭdē, făcētē.

† Rīdĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Ridiculus. Ādvēxī sēcūm părăsītōs... Rīdĭcŭlōsīssŭmōs. *Pl* (*Stich.* II, 2, 58)

Rīdĭcŭlŭm, ī, *n. Ce qui fait rire, plaisanterie.* Rīdĭcŭlum ăcrī Fŏrtĭŭs ăc mĕlĭŭs māgnās plērūmquĕ sĕcăt rēs. *H.* Ēquĭdēm jŏco īllă dīxĕrām dūdūm tĭbĭ, Rīdĭcŭlī caūsā. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 35). || *Au pl. Bons mots.* Meūm me ōbtēntūrūm rēgēm rīdĭcŭlīs mĕīs. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 2). *Voy.* Sales.

Rīdĭcŭlŭs, ă, ŭm. *Plaisant, qui fait rire.* Rēs ēst rīdĭcŭla ĕt nĭmīs jŏcōsă. *Cat.* (57, 4). Dīco ūnūm rīdĭcŭlūm dē dĭctīs mĕlĭōrĭbŭs. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 22). Quāndo ădbĭbĕro, āllūdĭābŏ : tūm sūm rīdĭcŭlīssŭmŭs. *Id.* (*Stich.* II, 2, 58). SYN. Făcētŭs, jŏcōsŭs, lĕpĭdŭs, *qqf.* jŏcŭlārĭs, ūrbānŭs. || *Avec l'infin.* Rīdĭcŭlūs tōtās sĭmŭl ēxsōrbērĕ plăcēntās. *H.* || *Subst. m. Plaisant, bouffon.* Nĕquĕ rīdĭcŭlōs jām tĕrūncī făcĭūnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 17. *Ib.* 10). *Voy.* Scurra. || *Subst. n. Voy. le précéd.* || *Risible, ridicule.* Părtŭrĭūnt mōntēs, nāscētūr rīdĭcŭlūs mūs. *H.* Rīdĭcŭlūm căpŭt ! *Ter.* (*And.* II, 2, 34). Rīdĭcŭlum ēst te īstūc me ădmŏnērĕ. *Id.* (*Heaut.* II, 3, 112). SYN. Dērīdēndŭs, īrrīdēndŭs, rīdēndŭs PPH. Rīsū, căchīnnō dīgnŭs. || *Dont on se moque.* Nīl hăbĕt īnfēlīx paūpērtās dūrĭŭs īn sē, Quām quōd rīdĭcŭlōs hŏmĭnēs făcĭt. *J.* (3, 152).

† Rīēn, ēnĭs, *m. arch. Comme* Ren. Quī glăbĕr ĕrăt tānquām rīēn. *Pl.* (*frag.* apud *Fest.* Cf. *Char.* 24 ; *Prisc.* 645). *Voy.* Renes.

† Rĭgātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui arrose.* Ēt sĭtĭēntĭs hūmī pērcūssā rūpĕ rĭgātŏr. *P. Nol.* (23, 240). Īpsĕ rĭgātŏr ĕrăt. *Dracont.* (I, 552).

Rĭgātŭs, ă, ŭm, *part. Arrosé.* Nūllōque hūmōrĕ rĭgātŭs. *L.*

† Rĭgātŭs, ūs, *m. Arrosement, et au fig.* Ārēntēm vēstrō mădĕfēcĭt ŏpīmă rĭgātū. *Fort.* (VIII, 26, 3).

Rĭgēns, tĭs, *et* Rĭgĭdŭs, ă, ŭm. *Dur.* Ēt sĕcŭī mădĭdās ūnguĕ rĭgēntĕ gĕnās. *O.* Mūrōs ădămāntĕ rĭgēntēs. *Cl.* Lōrīcam ēx ærĕ rĭgēntēm. *V.* Ēt cūrvæ rĭgĭdūm fālcēs cōnflāntūr ĭn ēnsēm. *Id.* Ēt rĭgĭdō tĕnĕrās ūnguĕ nŏtārĕ gĕnās. *O.* SYN. Dūrŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *En partic. Glacé, gelé.* Ăquām pōtārĕ rĭgēntēm Dē nĭvĕ. *M.* (XIV, 117). Nūnc trīstĕ rĭgēntēm Dānūbĭūm cālcārĕ lĭcĕt. *Cl.* Sīccā rĭgēns ādstrīnxĭt vūlnĕră sānguĭs. *L.* Nēc pŏtĕrĭt rĭgĭdās fīndĕrĕ rēmŭs ăquās. *O.* Tēllūrēm bŏrĕā rĭgĭdām spīrāntĕ mŏvērĕ. *V. Voy.* Gelatus. || *Qui se tient raide.* Tūm rĭgĭdās mōtārĕ căcūmĭnă quērcūs. *V.* Rĭgĭdō pēndēntĭă līntĕā mālō. *O.* Prō rĭgĭdīs călămōs stătŭērĕ cŏlūmnīs. *Id.* SYN. Stāns, ārrēctŭs, rēctŭs, ērēctŭs. || *En partic.* (*Chevelure*) *hérissée.* Cānā rĭgēntēm pŏpŭlō vīnctūs cŏmăm. *Sen.* (*H. OEt.* 578). Nē mălĕ dĕfōrmēt rĭgĭdōs tōnsūră căpīllōs. *O. Voy.* Hirsutus. || *Au fig.* Rĭgēns. *Glacé, endurci.* Sī mĕtū cōrpŭs rĭgēns Rĕmīttĕt ārtūs. *Sen.* (*Thyest.* 634). Tōrpēns mălīs rĭgēnsquĕ, sĭnĕ sēnsū fĕrŏ. *Id.* (*Troad.* 420). SYN. Tōrpēns. || Rĭgēns *et* Rĭgĭdŭs. *Dur, sévère, insensible, cruel.* Ănĭmūm rĭgēntēm trīstĭs Hīppŏlўtī dŏmă. *Sen.* (*Hip.* 413). Ēt pătrĭæ rĭgĭdā mēntĕ nĕgāvĭt ŏpēm. *O.* Quēmquĕ vŏcānt ălĭæ vūltūm rĭgĭdūmquĕ trŭcēmquĕ. Rĭgĭdī cērtāmĭnă Mārtĭs. *Id.* SYN. Dūrŭs, trūx, āspĕr, tĕtrĭcŭs, sævŭs, etc. || Rĭgĭdŭs. *Sévère, rigide.* Jūstĭtĭæ cūltŏr, rĭgĭdī sērvātŏr hŏnēstī. *L.* Vĭrtūtĭs vēræ cūstōs rĭgĭdūsquĕ sătēllēs. *H.* Rĭgĭdī mōrēs. *O.* Rĭgĭdæ Săbīnæ. *Id.* Rĭgĭdā Făbĭōrūm gēntĕ crĕātŭs. *M.* (VI, 64). *Voy.* Severus. || *Endurci à la fatigue.* Nēc rĭgĭdūs fōssŏr, sēd nĕc ărātŏr ĕgĕt. *M.* (VII, 70). Rĭgĭdī Săbīnī. *H.* SYN. Dūrŭs, pătĭēns.

Rĭgĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Rĭgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être ou devenir dur.* Tērgă bŏūm plūmbo īnsūtō fērrōquĕ rĭgēbānt. *V.* Gōrgŏnĕ bīs cēntūm rĭgŭĕrūnt cōrpŏră vīsā. *O.* Rōbŏrĭbūs dūrīs jānŭă fūltă rĭgĕt. Mātērnă rĭgēscērĕ sēntĭt Ūbĕră (scil. in lignum mutata). *Id.* SYN. Dūrēscŏ, īndūrēscŏ, ōbdūrēscŏ, īndūrŏr, etc. || *En partic. Se geler, se glacer.* Seū dūrātă rĭgĕt dēnsam īn glăcĭēmquĕ nĭvēmquĕ. *Tib.* (IV, 1, 156). Glăcĭē rĭgĕt hōrrĭdă bārbă. *V.* Vēstēsquĕ rĭgēscūnt Īndūtæ. *Id.* Stīllātăquĕ sōlĕ rĭgēscūnt Dē rāmīs ēlēctră nŏvīs. *O. Voy.* Gelor. || *Se tenir raide.* Ēt rĭgĕt āmīssā spīnă rĕlĭctă rŏsā. *O.* Sĭnĕ frōndĭbŭs ārbŏs Nūdă rĭgĕt. *Id.* SYN. Stŏ. || *En parl. des tissus où il entre du métal.* Mănĭcæquĕ rĭgēbānt Ēx aūrō. *Sil.* Vēstēs aūrōque ōstrōquĕ rĭgēntēs. *V.* || *Être hérissé.* Gĕlĭdōquĕ cŏmæ tērrōrĕ rĭgēbānt. *O.* SYN. Hōrrĕŏ, stŏ. || *Au fig. Être raide, immobile.* Vērsī rētrō Tōrquēntŭr ŏcŭlī ; rūrsŭs īmmītēs rĭgēnt. *Sen.* (*Ag.* 714). Līnguăquĕ nē rĭgĕăt. *O.* SYN. Tōrpĕŏ, tōrpēscŏ. || *Être dur, insensible.* Sēd fĕrĭtās īmmōtă rĭgĕt. *M.* (V, 31). SYN. Īndūrēscŏ. || *Devenir rigide.* Nūnquām cōrrūptă rĭgēscēnt Sæcŭlă ? *Cl.*

Rĭgĭdē, *adv. Avec dureté ; au fig. Sévèrement.* Ēcquĭd ăb hāc ōmnēs rĭgĭdē sūbmŏvĭmŭs Ārtĕ ? *O.* SYN. Dūrē, sĕvērē.

Rĭgĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Rigidus *Grelotant, transi.* Pāllĭdŭlă, rĭgĭdŭlă, nūdŭlă. *Hadrian.* (apud *Spart. Hadr.* 25, de anima).

Rĭgĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Rigens.

Rĭgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Arroser, mouiller.* Ōmnĭă quī mărĭa ăc tērrās spārgūntquĕ rĭgāntquĕ. *Lr.* (VI, 613). Ēt spārsō lātĕ rĭgăt ārmă crŭōrĕ. *V.* Īndĭgnō tĕnĕrās īmbrĕ rĭgāntĕ gĕnās. *O.* Nātōs Ūbĕrĭbŭs grăvĭdīs vītālī rōrĕ rĭgābăt. *Cic.* (*de Consul.*, in *Div.* 1, 12). SYN. Īrrĭgŏ, īmbŭŏ, tīngŏ, mădĕfăcĭŏ, hūmēctŏ, īrrōrŏ, spārgŏ, ădspērgŏ, cōnspērgŏ, rēspērgŏ, pērfūndŏ, fūndŏ, ăblŭŏ, cōllŭŏ, *qqf.* ūngŏ, lĭnŏ, īllĭnŏ. || *Au pass. Voy.* Madefio. || *En partic. Arroser la terre.* Aūră fŏvĕt : lĭquĭdæ fōntĕ rĭgātŭr ăquæ (hortus). *O.* PPH. Ăquā, ăquīs spārgŏ, rĭgŏ, etc. Ăquām, rōrēm, flŭvĭōs, fōntēs mĭnĭstrŏ. Rīvōs dēdūcŏ. Rīvōs, flŭvĭōs sătĭs īndūcŏ. VERS. Scătēbrĭs ārēntĭă tēmpĕrăt ārvă (unda). *V.* Pōtĭs gaūdērēnt īntўbă rīvīs. *Id.* Spārsăquĕ cœlēstī rōrĕ mădēbĭt hŭmŭs. *O.* Īpsĕ pŏtēs rīvōs dūcĕrĕ lēnĭs ăquæ. Pērquĕ rĕsūrgēntēs rīvīs lābēntĭbŭs hērbās. *Id.* Tūnc bĭbĭt īrrĭgŭās fērtĭlĭs hōrtŭs ăquās. *Tib.* Prīmĭtĭīs plāntæ mŏdĭcōs tūm præbĕăt īmbrēs Sēdŭlŭs īrrōrāns ŏlĭtŏr. *Col.* || *Baigner un pays.* Quăque Hēbrūs Tănăīsquĕ Gĕtās rĭgăt. *Tib.* (IV, 1, 147). SYN. Āllŭŏ, prælŭŏ, etc. *Voy.* Præfluo. || *Au fig.* Vātūm Pīĕrĭīs ōră rĭgāntŭr ăquīs. *O.* Ōră Phĭlētæā nōstră rĭgāvĭt ăquā. *Pp.* (III, 3, 52, Calliope). Tērrās cœlūmquĕ rĭgārĕ. *Lr.* (IV, 203, de luce). Mītēmquĕ rĭgăt pēr pēctŏră sōmnūm. *Furius* (ap. *Macr.* 6, 1). Pēctūsquĕ fĕrĭātūm Plācăt rĭgāntĕ sōmnō. *Prud.* (*Cath.* 6, 28). Hæc sī Jūdăĭcōs sīc īntēllēctă rĭgāssēnt Aūdĭtūs. *Id.* (*Apoth.* 321). Hīnc dōctrīnă rĭgāns. *Fort.* (IV, 18, 9). *Voy.* Irrigo.

Rĭgŏr, ōrĭs, *m. Dureté, raideur.* Cōllābĕfāctātŭs rĭgŏr aūrī sōlvĭtŭr æstū. *Lr.* (I, 493). Pōnĕrĕ dūrĭtĭēm cœpērĕ sŭūmque rĭgōrēm. *O.* Tūm fērrī rĭgŏr. *V.* SYN. Dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs. || *Froid, froideur, froidure.* Prīmă călōrĭs ĕnīm pārs, ēt pōstrēmă rĭgōrĭs. *Lr.* (VI, 368). Ālpīnō mŏdŏ quæ cērtārĕ rĭgōrī Aūdēbătĭs, ăquæ. *O.* Īmmōtōs Ūrsæ rĭgŏr īnvēnĭt āmnēs. *V. Fl.* Ūdō rĭgōrĕ sūscĭtāt. *P. Nol.* (21, 54, dormientem). *Voy.* Frigus. || *Au fig. Dehors négligés.* Tē tŭŭs īstĕ rĭgŏr, pŏsĭtīquĕ sĭnĕ ārtĕ căpīllī, Ēt lĕvĭs ēgrĕgĭō pūlvĭs ĭn ōrĕ dĕcĕt. *O.* (*Her.* 4, 77). || *Insensibilité, rigueur.* Hōc mĕŭs mĕrŭĭt rĭgŏr ? *Sen.* (*Hip.* 686). SYN. Fĕrĭtās, āspĕrĭtās, rūstĭcĭtās, sævĭtĭă, dūrĭtĭă. || *Rigidité.* Īntāctūm vĭtĭō sērvārĕ rĭgōrēm. *Cl.*

Rĭgŭŭs, ă, ŭm. 1. *Arrosé.* Īpsĕ pŏtēs rĭgŭīs plāntām dēpōnĕre ĭn hōrtīs. *O.* SYN. Īrrĭgŭŭs, hūmĭdŭs, ūdŭs. || 2 *Qui arrose.* Rūră mĭhi ēt rĭgŭī plăcĕānt

In vāllĭbŭs āmnēs. *V.* Cōcȳtī rĭgŭā frōndōsĭŏr ūndā. *Sil.* SYN. Īrrĭgŭŭs. PPH. Lārgĭtōr lătĭcĭs. *Sil.*

Rīmă, æ, *f. Fente.* Āccĭpĭūnt ĭnĭmīcum īmbrēm, rīmīsquĕ fătīscūnt. *V.* Fōrtĕ pĕr āngūstām tĕnŭīs vūlpēcŭlă rīmām Rēpsĕrăt. *H.* Fīssŭs ĕrāt tĕnŭī rīmā (paries). *O.* Dīssĭlĭt ōmnĕ sŏlūm, pĕnĕtrātque īn Tārtără rīmīs Lūmĕn. *Id.* SYN. Fīssūră, fĕnēstră, hĭātŭs, fŏrāmĕn, ōs, mĕātŭs. EPITH. Tĕnŭĭs, pārvă, hĭāns, ăpērtă, lātă, pătēns. || Rīmās ăgŏ, dūcŏ, etc. *Se fendre. Voy.* Fatisco. || *Au fig. Fente, jour.* Cūnctăquĕ, Fōrtūnā rīmām făcĭēntĕ, dĕhĭscūnt. *O.* Pērsuāsæ fāllĕrĕ rīmă săt ēst. *Pp.* (IV, 1, 146). Ălĭquām rĕpĕrītīs rīmăm. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 23). Plēnūs rīmārūm sŭm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 25, de garrulo futili). || — īgnĕă. *Sillon de feu tracé par la foudre.* (*Virg. Æ.* VIII, 392.)

Rīmātŭs, ă, ŭm. *Qui a fouillé.* Vēnās rīmātă lătēntēs. *Cl.* Rīmātūs lōngē. *St.*

† Rīmŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Quum īncūltōs pērvēstīgāns rīmārēm sĭnūs. *Pacuv.* (ap. *Non.* 4, 395. *Att.* ibid., et *Poet.* ap. *Fest.* in v. *Ruspari.* Cf. *Prisc.* 799).

Rīmŏr, ārĭs, ārī, *d. Fendre, ouvrir, creuser.* Ērgo ægrē rāstrīs tērrām rīmāntūr. *V.* Dūlcĭbŭs īn stāgnīs rīmāntūr prātă Căȳcī (de cycnis). Vīscĕră, rīmātūrque ĕpūlīs. *Id.* SYN. Fīndŏ, fŏdĭŏ. || *Fouiller; au fig. Chercher avec soin.* Pārtēs rīmātūr ăpērtās, Quā vūlnūs lētālĕ fĕrăt. *V.* Quŏd cuīquĕ rĕpērtum ēst Rīmāntī, tēlum īră făcĭt. *Id.* Pēctŏră pūllōrūm rīmātŭr ĕt ēxtă cătēllī. *J.* (6, 551). Ēt scĕlĕrūm tăcĭtō rīmātūr sēmĭnă vōtō. *St.* Rīmāntūr nārĭbŭs aūrās. (*Ov. Hal.* 77.) SYN. Scrūtŏr, pērscrūtŏr, etc. *Voy.* Quæro.

Rīmōsŭs, ă, ŭm. *Plein de fentes.* Sūtĭlĭs, ēt mūltam āccēpīt rīmōsă pălūdēm (cymba). *V.* Lævī rīmōsă cŭbīlĭă līmō Ūngĕ. *Id.* Quŏtĭēs rīmōsa ēt cūrtă fĕnēstrīs Vāsă cădūnt. *J.* (3, 270). SYN. Hĭāns, hĭūlcŭs. || *Au fig. Indiscret.* Ēt quæ rīmōsā bĕnĕ dēpōnūntŭr īn aūrĕ. *H.* PHR. Plēnūs rīmārūm sum; hāc ātque īllāc pērflŭŏ. *Ter.*

Rīngŏr, ĕrĭs, rīctŭs sŭm, rīngī, *d. Montrer les dents comme les chiens en colère.* || *Au fig. Être en colère, enrager.* Trīstĭs sāltāt, rīdēns rīngĭtŭr. *Att.* (ap. *Non.* 12, 1). Īllĕ rīngĭtūr, tū rīdĕās. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 27). Quām săpĕre ēt rīngī. *H.*

Rīpă, æ, *f. Rive, bord.* Rīpārūmquĕ tŏrōs ēt prātă rĕcēntĭă rīvīs. *V.* Spōntĕ sŭā nātās rīpīs dēclīvĭbŭs ūmbrās. *O.* Ūltĕrĭōr Lēthēs āccēpĭt rīpă, prŏfūndī Lēge Ĕrĕbī. *St.* SYN. Ōră, mārgŏ, āggĕr, *qqf.* lĭttŭs. EP. Flŭvĭālĭs, flūmĭnĕă; frōndēns, ūmbrōsă, ŏpācă; vĭrēns, vĭrĭdĭs, grāmĭnĕă; hūmēns, hūmĭdă, ūdă, rĭgŭă, īrrĭgŭă; dēclīvĭs, pēndēns. PPH. Rīpæ mārgŏ, āggĕr, crĕpīdŏ. Rīpārūm mārgŏ. || *Qqf. Rivage de la mer.* Æquŏrĭs nĭgrī frĕmĭtum ēt trĕmēntēs Vērbĕrĕ rīpās. *H.* Quālēs Mæŏtĭdĕ rīpā, etc. *St. Voy.* Littus. || *Au fig. Bord.* Rīpīs sŭpĕrāt mi ātque ăbūndāt pēctūs lætĭtĭā mĕŭm. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 6).

Rīpæī *ou* Rīphæī (montes). *Voy.* Rhipæi.

Rīscŭs, ī, *m.* (ῥίσκος). *Malle recouverte de cuir.* Ŭbĭ sĭta ēst? Īn rīscō. *Ter.* (*Eun.* IV, 6, 16).

† Rīsĭŏ, ōnĭs, *f. Comme* Risus. Quōt rīsĭōnēs, quōt jŏcōs. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 10).

† Rīsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Rideo. Jŏcă, dīctă rīsĭtānt. *Næv.* (apud *Non.* 3, 116).

Rīsŏr, ōrĭs, *m. Rieur, plaisant.* Vērum ĭtă rīsōrēs, ĭtă cōmmēndārĕ dĭcācēs Cōnvĕnĭēt Sătȳrōs. *H.*

Rīsŭs, ūs, *m. Ris, rire.* Īncĭpĕ, pārvĕ pŭer, rīsū cōgnōscĕrĕ mātrēm. *V.* Tūm vĕnĭūnt rīsūs, tūm paūpĕr cōrnŭă sūmĭt. *O.* Mūltō nōn sĭnĕ rīsū. *H.* SYN. *qqf.* Căchīnnŭs. EP. Blāndŭs, dūlcĭs, tĕnĕr, mōllĭs, lætŭs, hĭlărĭs, grātŭs, trĕmŭlŭs, ēffūsŭs, sŏlūtŭs. *Voy.* Rideo. || *Rire moqueur.* Ēt spīssæ rīsūm tōllānt īmpūnĕ cŏrōnæ. *H.* SYN. Căchīnnŭs, sānnă. || *Faire rire.* Rīsūm (alicui) ēxcŭtĭŏ, mŏvĕŏ, făcĭŏ, præbĕŏ, dō, trādŏ, ēlĭcĭŏ, ēxcĭtŏ. Īn rīsūm īrĕ cōmpēllŏ, ĭs. VERS. Căptātōrquĕ dăbĭt rīsūs Nāsīcă Cŏrānō. *H.* Dūm rīsūs ūndĭquĕ quærĭt. Quī căptāt rīsūs hŏmĭnūm fāmāmquĕ dĭcācĭs. Dehīnc Gnātĭă... dĕdĭt rīsūsquĕ jŏcōsquĕ. *Id.* Nūllīŭs sŭbĭtōs āffērt īnjūrĭă rīsūs. (*Ad Pis.* 104.) Nōnnĕ pūlmōnēm mŏvĕt Dērīsūs īstās īntŭēnti ĭnēptĭās? *Prud.* || *S'empêcher de rire.* Rīsūm tĕnĕŏ, cōmpēscŏ. || *Moquerie.* Ăsĭnæquĕ pătērnūm Cōgnōmēn vērtās īn rīsūm. *H.* Tūnc quŏquĕ mātĕrĭām rīsūs īnvēnĭt. *J.* (10, 47). SYN. Dērīsŭs, jŏcŭs. || *Personne qui est un objet de moquerie.* Ōmnĭbŭs ād lūnæ lūmĭnă rīsūs ĕrāt. *O.* Ō māgnūs pōsthāc ĭnĭmīcīs rīsŭs! *H.* Rīsŭs ĕrām pŏsĭtīs īntēr cōnvīvĭă mēnsīs. *Pp.* (III, 25, 1). *Voy.* Derideor.

Rītĕ, *adv. Selon le rite, les formes religieuses.* Rītĕ pērfēctīs săcrīs. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 7, 88). Ērgō rītĕ sŭūm Bācchō dīcēmŭs hŏnōrēm. *V.* Tēmplă săcērdōtūm rītĕ dĭcātă mănū. *O.* Rītĕ dĕōs prĭŭs āpprĕcātī. *H.* || *Suivant l'usage.* Mănū rĕtĭnēntēs pōcŭlă rītĕ. *Lr.* (I, 496). Quōrūm plaūstră văgās rītĕ trăhūnt dŏmŏs. *H.* Rĕlĭgātōs rītĕ vĭdēbāt Cārpĕrĕ grāmĕn ĕquōs. *V.* SYN. Mōrĕ. PPH. Dē *ou* ēx mōrĕ. Ūt fĭt. || *Bien.* Īdque ūt rīte īntēllĭgās tē făcĕrĕ. *Afr.* (apud *Char.* 193). Sī mŏdŏ rītĕ mĕmōr sērvātă rĕmētĭŏr āstră. *V.* Rītĕ sĕcūndārēnt vīsūs, ōmēnquĕ lĕvārēnt. *Id.* SYN. Bĕnĕ, etc. *Voy. ce mot.* || † *Qqf. Ancien abl. de* Ritus. Prīmĭtĭīs ārmōrum ēt rītĕ nĕfāstō Lībātŭs. *St.* (*Th.* XI, 286).

Rītŭs, ūs, *m. Rite, cérémonies religieuses.* Hīnc pŏpŭlī rītūs ēdĭdĭcērĕ nŏvōs. *O.* Rītūmquĕ pĭāndī. *Id.* Mōrēm rītūsquĕ săcrōrūm Ādjĭcĭām. *V.* Tū sērtă prŏbātŏ Tŭīs plăcērĕ rītĭbŭs. *Capel.* (II, p. 30). SYN. Săcră, cūltŭs. *Voy.* Relligio. || *Coutume.* Rītūsquĕ rĕfērrĕ Cȳclōpūm. *O. Voy.* Mos. || *Manière.* Ēt nŏvō Sūblīmĕ rītū mōlĭăr ātrĭūm. *H. Voy.* Modus. || *Ordint.* Rītū. *A la manière de, comme.* Cērte hæc mŭlĭēr cānthērīnō rītu hīc ādstāns sōmnĭăt. *Pl.* (*Men.* II, 3, 44). Rāncĭdă quō pĕrŏlēnt prōjēctă cădāvĕră rītū. *Lr.* (VI, 1154). Cētĕră flūmĭnĭs Rītū fĕrūntŭr. *H.* Crēbră nĭvĭs rītū (tela). *V.* SYN. Mōrĕ, mŏdō. *Voy.* Tanquam.

Rīvālĭs, ĭs, *m. Rival (en amour).* Ĕădem ēst ămīca āmbōbūs : rīvālēs sŭmŭs. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 30 Et *Ter. Eun.* II, 3, 62). Nēc mĭhĭ rīvālĭs cērtōs sūbdūcĕt ămōrēs. *Pp.* (I, 8, 45). Rīvālēm pătĭēntĕr hăbē *O.* || *En gén. Rival.* Quīn sĭnĕ rīvālī tēque ēt tŭă sōlŭs ămārēs. *H.* Īllĕ sŭpērbŭs Īncēdĕt vīctīs rīvālĭbŭs. *J.* (12, 125). SYN. Æmŭlŭs.

Rīvālĭtās, ātĭs, *f. Rivalité.* Rīvālĭtātēm nōn ămāt vīctōrĭă. *P. Syr.*

† Rīvīnŭs, ī, *m. Rival.* Rīvīnŭs āmēns ōb prærēptām mŭlĭĕrēm. (*Argum. Asin. Pl.* 7. *Gloss. Philox.* « Rivinus, ἀντίζηλος. »)

† Rīvŏ, ās, ārĕ. *Comme* Derivo. Cōndĭtă pērdūctōs rīvārĕt īn ātrĭă fōntēs. *P. Nol.* (28, 614).

Rīvŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Rivus. *Filet d'eau.* Ālmōnīs ūsquĕ pērvĕnītīs rīvŭlūm. *Prud.* (*Peri.* 10, 160). Rīvŭlŭs īstĕ mĕŭs vēstrō dē fōntĕ crĕātŭr *Corip.* (*Pan. Anast.* 47).

Rīvŭs, ī, *m. Ruisseau.* Dūlcĭs ăquæ sălĭēntĕ sĭtīm rēstīnguĕrĕ rīvō. *V.* Ādspĭcĕ lābēntēs jūcūndō mūrmŭrĕ rīvōs. *O.* Quām quæ pĕr prōnūm trĕpĭdāt cūm mūrmŭrĕ rīvūm. *H.* SYN. Rīvŭlŭs, fōns, *par ext.* ūndă, lȳmphă, ăquă, flŭēntŭm. EP. Fŭgĭēns, fŭgāx, pĕrēnnĭs, pūrŭs, nĭtĭdŭs, crĕpĭtāns, lŏquāx, etc. *Voy.* Fons. PPH. Rīvŭs ăquæ. VERS. Mīscēndās pārcĕ rīvŭs ăgēbāt ăquās. *O.* Sīc sŏlĕt ēxĭgŭæ cūrrĕrĕ rīvŭs ăquæ. Ārvă pĕrērrāntūr Pēlīgnă lĭquēntĭbŭs ūndīs.

Id. Ād rīvōs prætĕrĕūntĭs ăquæ. *Tib.* Hīc ăvĭūm cāntūs, lābēntĭs mūrmŭră rīvī. *Cl.* Ēt strĕpĭtāns raūcō mūrmŭrĕ rīvŭs ăquæ. *Calp.* Quālĭs ĭn āĕrĭī pēllūcēns vērtĭcĕ mōntĭs, Rīvūs mūscōsō prōsĭlĭt ē lăpĭdĕ. *Cat. Voy.* Fons, Fluvius. || *Prise d'eau, ruisseau* (*artificiel*). Rīvōs dēdūcĕrĕ nūllă Rēllĭgĭō vĕtŭĭt. *V.* Tūm jūssī vĕnĭānt dēclīvī trāmĭtĕ rīvī. *Col.* (X, 48). Vīcīnōsque āptē cūrā sūbmīttĕrĕ rīvōs. (*Moret.* 71.) Mārmŏrĭbūs rīvī prŏpĕrānt. *Juv.* (6, 430). SYN. Cănālĭs. VERS. Quī sătă rīpārūm vĕnĭēntĭbŭs īrrĭgăt ūndĭs. *Calp.* Vīcīnī quŏquĕ sīnt āmnēs, quōs īncŏlă dūrŭs Āttrăhăt aūxĭlĭō sēmpĕr sĭtĭēntĭbŭs hērbĭs. *Col.* || *En parl. d'un fluide qcq.* Sūdōr flŭĭt ūndĭquĕ rīvīs. *V.* Flŭĭt æs rīvīs aūrīquĕ mĕtāllūm. Rīvīs cūrrēntĭă vīnă. *Id.* Lāctĭs ūbĕrēs Cāntārĕ rīvōs. *H.* Hūmēctāt lăcrĭmārūm grāmĭnă rīvō. *O.* SYN. Flūmĕn, tōrrēns, *qqf.* rōs.

Rīxă, æ, *f. Rixe, querelle.* Nēc tŭă nōctūrnā frāngātūr jānŭă rīxā. *O.* Sī rīxa ēst, ŭbĭ tū pūlsās, ĕgŏ vāpŭlō tāntūm. *J.* (3, 283). Lītĭum ēt rīxæ cŭpĭdūs prŏtērvæ. *H.* SYN. Līs, jūrgĭŭm, *pl.* jūrgĭă, cērtāmĕn, cērtātĭō, dīscōrdĭă. EP. Āspĕră, fērvĭdă, călĭdă, īmprŏbă, fŭrēns, īnsānă, vēsānă, sævă, fĕră, crŭēntă, sānguĭnĕă. || *Qqf. Combat.* Cēntaūrĕă mŏnēt cūm Lăpĭthīs rīxā sŭpĕr mĕrō. *H. Voy.* Pugna. || *Au fig.* Nōbĭlĭs hæc ēssēt pĭĕtātĭs rīxă dŭōbŭs *M.* (I, 37). SYN. Cērtāmĕn.

Rīxātŏr, ōrĭs, *m. Querelleur. Voy.* Rixor.

† Rīxŏ, ās, ārĕ, *n. arch. Comme le suiv.* Ūt rīxārēnt, præclārī phĭlŏsŏphī. *Varr.* (ap. *Non.* 7, 8. Sed alii prosa oratione scribunt).

Rīxŏr, ārĭs, ārī, *d. Quereller, se quereller, se disputer.* Āltĕr rīxātūr dē lānā sæpĕ căprīnā, Prōpūgnāt nūgīs ārmātŭs. *H.* (*Ep.* I, 18, 15. Pauci leg. *rixator*). Mūltō cūm sānguĭnĕ sæpĕ Rīxāntēs. *Lr.* (VI, 1283). Cĭcĕr īngĕrĕ lārgē Rīxāntī pŏpŭlō. *Pers.* (5, 177). SYN. Jūrgŏ *ou* jūrgŏr, āltērcŏr, lītĭgŏ, cērtŏ, cōntēndŏ, pūgnŏ. PPH. Rīxām ēxcĭtŏ, cōncĭtŏ, sūscĭtŏ, mīscĕŏ, sērŏ. Jūrgĭă mīscĕŏ, nēctŏ cŭm. Rīxā fīt cūm. Īn jūrgĭă ērūmpŏ. VERS. Dūm frāngĕrĕ pōstēs Nōn pŭdĕt, ēt rīxās īnsĕrŭīssĕ jŭvăt. *Tib.* Vēcōrdēm părāt ēxcĭtārĕ rīxām. *Cat.* Nūnc sĕră quĕrēlīs Haūd jūstīs āssūrgĭs, ĕt īrrĭtă jūrgĭă jāctās. *V.* Tūm līnguam ād jūrgĭă sōlvĭt. *O.* Sævīsquĕ fŭrēns īn jūrgĭă dīctīs. *V. Fl. Voy.* Pugno, Convitior. || *Au fig.* Ēt cūm thĕātrō sæcŭlōquĕ rīxārĭs. *M.* (IX, 28).

Rīxŭlă, æ, *f. Petite querelle.* Sī pōst præmĭă rīxŭlāsquĕ nōstrās. *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.*, n. 2913).

Rōbĭdŭs. *Voy.* Rubidus.

Rōbīgŏ, ĭnĭs, *f. Voy.* Rubigo.

† Rōbŏrāscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Prendre de la force* (*Næv.* apud *Non.* 2, 368.)

Rōbŏrĕŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Mīttĕrĕ rōbŏrĕō scīrpĕă pōntĕ sŏlēt. *O. Voy.* Quernus.

Rōbŏrŏ, ās, ārĕ. *Fortifier, et au fig.* Ēt vălĭdās aūgēt vīrēs, ēt rōbŏrăt īctūm. *Lr.* (VI, 342). Ădūlta ætās quūm prīmūm rōbŏrăt ārtūs. *Id.* (IV, 1035). Sēcūrĭtātĕ rōbŏrānte aūdācĭām. *Avien.* (*Or mar.* 143). Rēctīquĕ cūltūs pēctŏră rōbŏrānt. *H.* Quō nūtrĭēntĕ rōbŏrātŭs īn fĭdĕm. *P. Nol.* (21, 717). SYN. Fīrmŏ, *qqf.* vĕgĕtŏ, aūgĕŏ. PPH. Vīm, vīrēs, rōbūr dō, āddŏ, sūppĕdĭtŏ, sūffĭcĭŏ, sūggĕrŏ, mĭnīstrŏ. Vīrēs aūgĕŏ. Vĭgōrēm āddŏ. PHR. Cuī vīrēs dĕdĭt Rōbūrquĕ. *Sen.*

Rōbŭr, ŏrĭs, *n. Une espèce de chêne* (*rouvre*). Gēnsquĕ vĭrūm trūncīs ēt dūrō rōbŏrĕ nătă. *V.* Īnnātăquĕ rūpĭbŭs āltīs Rōbŏră. *O.* SYN. Quērcŭs, etc. || *Divers objets en chêne. Lance, flèche.* Fērrō præfīxūm rōbŭr ăcūtō. *V.* Rōbūr lētālĕ. *Sil Voy.* Hasta. || *Massue* Cūjūs lævă călĕt rōbŏrĕ. *M.* (IX, 44. Et *St. Silv.* III, 1, 55). *Voy.* Clava. || — ārātrī. *Bois de la charrue.* Grăvĕ rōbŭr ărātrī. *V.* (Et *V. Fl.* VII, 555). || *Espèce d'armoire qui servait de cachot.* Sævă trĭbūnĭcĭō mădŭērūnt rōbŏră tābō. *L.* (II, 125. Cf. *Fest.* Additur *Lucr.* III, 1030, ubi alii de equuleo intelligunt). *Voy.* Robustus. || *Toute espèce de bois dur.* Āntīquō rōbŏrĕ quērcŭs. *V.* Vīrĭbŭs haūd ūllīs pŏtŭīt dīsclūdĕrĕ mōrsūs Rōbŏrĭs (scil. oleastri). *V.* Īgnĭs Rōbŏră cōmprēndĭt (olearum). *Id.* || Māssÿlă Maūrōrūm rōbŏră. *Citronnier.* (*St. Silv.* III, 3, 94; IV, 2, 39.) || *Au fig. Dureté.* Frūgēs... Rōbŏrĕ quūm sāxī frāngūntŭr. *Lr.* (I, 881). Ætērnăquĕ fērrī Rōbŏră. *V.* SYN. Dūrĭtĭă, rĭgŏr. || *Force du corps.* Sŏlĭdæquĕ sŭō stānt rōbŏrĕ vīrēs. *V.* Pōst, ŭbĭ cōllēctūm rōbūr vīrēsquĕ rĕcēptæ. *Id.* Sĭnĕ rōbŏrĕ flāmmă. *Sil.* Quūm tālēs īntrāssĕ dŭcēs, tōt rōbŏră cērnō. *V. Fl.* SYN. Vīs, etc. *Voy. ce mot.* || *Force d'esprit.* Māgnæ sūbnīxūs rōbŏrĕ mēntĭs. *M.* (I, 40). Māgnō rōbōre ærūmnās dŏmă. *Sen.* (*Phœn.* 78). *Voy.* Constantia. || *Chêne pris pour symbole de l'insensibilité.* Ō sāxīs nīmīrum ēt rōbŏrĕ nātĭ! *St.* Īllī rōbŭr, ĕt æs trĭplēx Cīrcā pēctūs ĕrăt. *H. Voy.* Durus.

Rōbūstŭs, ă, ŭm. *De chêne.* Ād pŭtĕum ātque ād rōbūstūm caūdĭcĕm. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 34. *Id. Curc.* V, 2, 3, robusto carcere). Trīstĭă rōbūstīs lūctāntūr fūnĕră plaūstrīs. *H.* Rōbūstæquĕ fŏrēs. *Id.* (Hæc autem duo ad solennem sensum etiam referri possunt). SYN. Rōbŏrĕŭs, etc. || *Ordint. Fort, robuste, solide.* Crāssăquĕ rōbūstō dēdūcīt pōllĭcĕ fīlă (Hercules). *O.* Trānsīt īn æstātēm pōst vēr rōbūstĭŏr ānnŭs. *Id.* SYN. Fōrtĭs, fīrmŭs, vălēns, vălĭdŭs, vĕgĕtŭs, *qqf* lăcērtōsŭs, nērvōsŭs. PPH. Vīrĭbŭs præstāns, īnsīgnĭs, pŏtēns, ēxcēllēns, ăcĕr, īnvīctŭs, frētŭs, fīdēns. Rōbūstō cōrpŏrĕ. PHR. Hīc mēmbrīs ēt mōlĕ vălēns. *V.* Quī jŭvĕnēs! quāntās ōstēntānt, āspĭcĕ, vīrēs! *Id.*

Rōdŏ, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Ronger.* Sæpĕ căpūt scăbĕrēt, vīvōs ēt rōdĕrĕt ūnguēs. *H.* Cānĭdĭă rōdēns pōllĭcĕm. *Id.* Rōdĕ, căpĕr, vītēm. *O.* Ēt dīvīna ŏpĭcī rōdēbānt cārmĭnă mūrēs. *J.* (3, 207). Ātque ārctōs rōdĕrĕ cāssēs. *Pers.* (5, 170). SYN. Ārrōdŏ, cōrrōdŏ, cīrcūmrōdŏ, cīrcūmcīdŏ. || *Par ext. Manger.* Cūm sērvīs ūrbānă dĭārĭă rōdĕrĕ māvīs. *H.* Ēt tăcĭtūs quærās, quām pōssīs rōdĕrĕ, cārnĕm. *M.* (VI, 64. Et *Juv.* 5, 153). *Voy.* Ēdo. || *Au fig. Ronger, en parl. de la rouille, de la vétusté.* Rōdĭtūr ūt scābrā pŏsĭtūm rūbīgĭnĕ fērrūm. *O.* Nīsĭ vōs căriōsă sĕnēctūs Rōdăt (de tabellis). *Id. Voy.* Exedo. || *En parl. de l'eau.* Rīpās rādēntĭă flūmĭnă rōdūnt. *Lr.* (V, 257). SYN. Mōrdĕŏ, ēxĕdŏ, pĕrĕdŏ, lībŏ, etc. || *Diminuer.* Prō pārtĕ sŭā, quŏdcūmque ălĭt, aūgĕt, Rōdĭtūr. *Lr.* (V, 258). *Voy.* Minuo. || *Déchirer, critiquer, médire.* Ābsēntēm quī rōdĭt āmīcūm. *H.* Quēm rōdūnt ŏmnēs lībērtīnō pătrĕ nātūm. *Id.* Quīsquĭs āmăt dīctīs ābsēntūm rōdĕrĕ fāmăm. *Poet.* (ap. *Aug. Serm.* t. X, p. 726). Rūbīgĭnōsīs cūnctă dēntĭbūs rōdĭt. *M.* (V, 28). SYN. Cārpŏ, mōrdĕŏ, ōbtrēctŏ, īmpĕtŏ, etc. || — rābĭōsă sĭlēntĭă. *Murmurer entre ses dents.* (*Pers.* 3, 81.)

† Rōdŭs *ou* Raūdŭs, ĕrĭs, *n. Toute matière brute, en partic. Airain brut.* Hīnc mănĭbŭs răpĕrĕ rōdūs sāxĕūm grānde ĕt grăvĕ. *Att.* (apud *Fest.*). Plūmbī paūxīllūm, rōdūs, līnīquĕ mĕtāxăm. *Lucil.* (ibid. Cf. *Varr. L. L.* 5, 163). Scūlptŏr āb ærĭs Rōdĕrĕ dēcōctām cōnsuēscīt fīngĕrĕ māssăm. *Prud.* (*Apoth.* 729).

Rŏgālĭs, ĕ. *Du bûcher.* Tēnĕ.... flāmmæ răpŭĕrĕ rŏgālēs? *O.* Hæc īgnĕ rŏgālī Fūlgŭrăt. *St.*

Rŏgāns, tĭs. *Suppliant.* Mīttŏquĕ rŏgāntĭă vērbă. *O. Voy.* Supplex.

Rŏgātŏr, ōrĭs, *m. Mendiant.* Bāiānŏs sēdĕt ād lăcūs rŏgātŏr. *M.* (IV, 30 *Id* X, 5). || *Intercesseur.*

Sānctĕ, prĕcōr, pāstōr, prō nōbīs ēstŏ rŏgātŏr. *Inscr.* (apud *Grut.* p. 1168). || *Celui qui propose une loi.* Cōnsĭlĭūm pătrĭæ, lēgūmque ŏrĭūndŭ' rŏgātŏr. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 397).

Rŏgātŭs, ă, ŭm. *Prié.* Ūt nūnquam īndūcānt ănĭmūm cāntārĕ rŏgātī. *H.* || *(Loi) proposée, et par ext. (Loi) portée.* Quās vōs rŏgātās rūmpĭtĭs. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 24).

Rŏgātŭs, ūs, *m. Demande adressée à quelqu'un.* || † *Prière religieuse.* Nām dūm sōlēnnī cŭmŭlāt pĭā dōnă rŏgātū. *P. Petr.* (IV, 87).

Rŏgĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Demande; proposition de loi.* Rŏgĭtātĭōnēs plūrĭmās prōptēr vōs pŏpŭlŭs scīvĭt. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 23).

Rŏgĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Rogo. *Questionner souvent, demander.* Mūltă sŭpēr Prĭămō rŏgĭtāns, sŭpĕr Hēctŏrĕ mūltă. *V.* Rŏgĭtāndō sūm raūcŭs făctŭs. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 16). Rŏgĭtāre ŏpōrtēt prĭŭs ēt pērcōntārĭēr. *Id.* (*Cas.* III, 3, 8). Ŭbi ēst? Rŏgĭtās? nōn vĭdēs? *Ter.* (*Eunuch.* IV, 4, 8). *Voy.* Interrogo. || *Qqf. Prier.* Ēt rŏgĭtāre, ād cœnam ūt vĕnĭāt. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 35).

Rŏgŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. et act. Questionner, interroger, demander.* Jām de īstōc rŏgāre ŏmīttĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 90). Dīcīsne hōc quŏd tē rŏgŏ? *Id.* (*Most.* III, 1, 130). Ŏccīdĭs sæpĕ rŏgāndŏ. *H.* Nēc, sī fōrtĕ rŏgēs, pŏssīm tĭbĭ dīcĕrĕ quŏt sīnt. *O.* SYN. Rŏgĭtŏ, quærŏ, etc. *Voy.* Interrogo. || *Demander, prier.* Dūm rŏgăt, ēt prĕcĭbūs māvūlt, quām vīrĭbŭs, ūtī. *O.* Sūbmīssā vōcĕ rŏgāvĭt ŏpĕm. *Id.* Nām mē rŏgăt, ēt prĕcĕ cōgĭt. *H.* SYN. Prĕcŏr, etc. *Voy. ce mot.* || — lēgĕm. *Proposer une loi, la faire porter.* Ēt rĕcrĕāvērūnt vītām, lēgēsquĕ rŏgārūnt. *Lr.* (VI, 3. Cf. *Fest.*).

† Rŏgŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Pūlchre hōc īncēndī rŏgŭm. *Afran.* (apud *Non.* 3, 186).

Rŏgŭs, ī, *m. Bûcher pour brûler les morts.* Cōnscēndĭt fŭrĭbūndă rŏgōs, ēnsēmquĕ rĕclūdĭt. *V.* Ībĭt, ēt īn tĕpĭdō dēsērĕt ōssă rŏgō. *O.* Rŏgŭs ādspĭcĭēndŭs ămātæ Cōnjŭgĭs. *J.* (10, 241). SYN. Pўră, būstŭm, *par ext.* sĕpūlchrŭm, tŭmŭlŭs. EP. Fūnĕrĕŭs, lūgŭbrĭs, fērālĭs, flēbĭlĭs, fūnĕbrĭs, mœstŭs, trīstĭs, mĭsĕr; āltŭs, ārdŭŭs, sūblīmĭs, ērēctŭs; ārdēns, flāgrāns, ăvĭdŭs, răpĭdŭs. PPH. Īgnĭs fūnēstŭs, fūnĕrĕŭs. Sūprēmī īgnēs. Rŏgālēs flāmmæ, īgnēs. Rŏgī flāmmă, flāmmæ, īgnēs, făx. Dīrī făx sūmmă rŏgī. Pўră ērēctă rōbŏrĕ sēctō, tædĭs ātque īlĭcĕ sēctā. || *Construire un bûcher.* Rŏgŭm, pўrăm cōnstrŭŏ, ēxstrŭŏ, ērĭgŏ, pōnŏ, ædĭfĭcŏ, cōnstĭtŭŏ. (Cf. *Virg. Æ.* IV, 494 sq.; XI, 185; *St. Th.* V, 314, VI, 85; *Sil.* X, 524; *Val. Fl.* V, init.) || *Mettre sur le bûcher, brûler.* Cōrpŭs, mēmbră, ārtŭs rŏgō, pўræ īmpōnŏ, īnfĕrŏ, dō. Cōrpŭs crĕmŏ, sŭprēmĭs īgnĭbŭs īmpōnŏ. Rŏgŭm āccēndŏ, īncēndŏ, flāmmæ pērmīttŏ. VERS. Nūnc mĭsĕrĭs sūppōnĭtĕ cīvĭbŭs īgnĕm. *V.* Īmpŏsĭtīquĕ rŏgīs jŭvĕnēs ānte ōră părēntŭm. Cētĕră, cōnfūsæque īngēntēm cædĭs ăcērvŭm Nēc nŭmĕrō nēc hŏnōrĕ crĕmānt. *Id.* Īmpŏsĭtōs sūprēmĭs īgnĭbŭs ārtŭs. *O.* Ūltĭmă plōrātō sūbdĭtă flāmmă rŏgō. Cōrpŏră sīvĕ rŏgŭs flāmmā, seū tābĕ vĕtūstās Ābstŭlĕrĭt. Pōnēndŭs quām sī frātĕr īn īgnĕ fŏrĕt. *Id.* Īnquĕ pўrăm tēcūm cārīssĭmă pīgnŏră mīttās. (*Ibis*, 313.) Dēs tŭă sūccēnsæ mēmbră crĕmēndă pўræ. (*Ib.* 520.) Ēt vŏrăt hōs īpsōs flāmmă rŏgūsquĕ sĭnŭs. (*Ad Liv.* 134.) Vīx mēmbră rĭgēntĭă tāndĕm Īmpŏsŭērĕ rŏgō. *V. Fl.* Gĕmĭnĭs flāgrāntĭă cērnēns Cōrpŏră cāră rŏgīs. *Id.* Cŭmŭlārĕ pўrăm, quæ crīmĭnă cæsī Ānguĭs ĕt īnfaūstī crĕmĕt ātră pĭācŭlă bēllī. *St.* Vĕtăt īgnĕ răpī. *Id.* Sūppōnūnt flāmmam, ēt mānāntĭă cōrpŏră tābō Hōstīlī tēllūrĕ crĕmānt. *Sil.* Īnnŭmĕrĭs ēxūstă rŏgīs (juvenum copia). *Cl. Voy.* Exsequiæ, Sepelio. || *Au fig.* Ōmnĭă (scripta) pōnĕ fĕrōs, quāmvīs īnvītŭs, īn īgnēs, Ēt dīc: Ārdŏrĭs sīt rŏgŭs īstĕ mĕī. *O.* || *Tombeau, la mort.* Ēffŭgĭūnt ăvĭdōs cārmĭnă sōlă rŏgōs. *O.* Rŏgōs ēffūgĭt glōrĭă rērŭm. (*Ad Liv.* 266.) SYN. Sĕpūlchrŭm, fūnŭs, mōrs. || *Chaleur dévorante, excessive.* Ægrōtăt (natura) nĭmĭōs ōbsēssă pĕr æstŭs, Īnquĕ rŏgō vīvĭt. *Manil.* (V, 215. *Nous disons : « Être dans un four. »*).

Rōmă, æ, *f.* (Ῥώμη). *Rome, ville d'Italie, capitale de l'empire Romain.* Nēc mĭhĭ mātĕrĭām bēllātrīx Rōmă nĕgābăt. *O.* Ūrbēm quām dīcūnt Rōmām, Mĕlĭbœĕ, pŭtāvī. *V.* Ēgrēssūm māgnā me ēxcēpĭt Ărĭcĭă Rōmā. *H.* SYN. Ūrbs. EP. Māvōrtĭă, Aūsŏnĭă, āltă, ārdŭă, sŭpērbă, pŏtēns, bēllĭgĕră, bēllātrīx, fĕrōx; āntīquă, vĕtŭs, prīscă; clāră, īnclўtă, nōbĭlĭs. PPH. Ūrbs Rōmānă, Rōmŭlă, Rōmŭlĕă. Rōmānæ *ou* Rōmŭlĕæ ārcēs. Māvōrtĭă mœnĭă. Āltă mœnĭă Rōmæ. Ūrbs āltă Quĭrīnī, Rĕmī. Ūrbs Aūsŏnĭă, dŏmĭnă. Ūrbs rērŭm căpŭt. Ūrbs tērrārŭm *ou* ōrbĭs căpŭt, dŏmĭnă, rēgīnă. VERS. Īnvēctŭs Rōmānă trĭūmphō Mœnĭă. *V.* Rērŭm făcta ēst pūlchērrĭmă Rōmă, Sēptēmque ūnă sĭbĭ mūrō cīrcūmdĕdĭt ārcēs. Īlla īnclўtă Rōmă Īmpĕrĭūm tērrīs, ănĭmōs æquābĭt ŏlўmpō. *Id.* Rōmānæ spătĭum ēst ūrbĭs ĕt ōrbĭs ĭdĕm. *O.* Sēd quæ dē sēptēm tōtūm cīrcūmspĭcĭt ōrbĕm Mōntĭbŭs, īmpĕrĭī Rōmă dĕūmquĕ lŏcŭs. *Id.* Ō māgnæ quī mœnĭă prōspĭcĭs ūrbĭs. *L.* Quæ Lătĭūm sēptēnāquĕ cūlmĭnă, Mūsæ, Īncŏlĭtĭs. *St.* Sēptem ūrbs āltă jŭgīs, tōtī quæ præsĭdĕt ōrbī. *Pp.* Tērrārūm dĕă gēntĭūmquĕ, Rōmă, Cuī pār ēst nĭhĭl ēt nĭhĭl sĕcūndŭm. *M.* Sīgnăt sēptēnĭs cūlmĭnă clāră jŭgīs. *Rutil.* Hī quōrūm cĭnĕrēs ūrbs căpŭt ōrbĭs hăbĕt. *Fort.* (Cf. *Claud. L. Stil.* II, 130 sq.) || — nŏvă. *Constantinople.* Ēt jūcūndă nŏvæ cīrcēnsĭă gaūdĭă Rōmæ. *Corip.* (*Laud. Just.* I, 344). *Voy.* Byzantium.

Rōmānē, *adv. A la manière des Romains; en latin. Voy.* Hispane.

Rōmānī, ōrŭm, *m. pl.* (Ῥωμαῖος). *Les Romains.* Īllīc rēs Ītălās Rōmānōrūmquĕ trĭūmphōs. *V.* Ēt dătă Rōmānīs vĕnĭă ēst īndīgnă pŏētīs. *H.* Ăcēr Rōmānŭs īn ārmīs. *V.* Tū rĕgĕre īmpĕrĭō pŏpŭlōs, Rōmānĕ, mĕmēntŏ. *Id.* SYN. Rōmŭlĭdæ, Quĭrītēs, *qqf.* Ænĕădæ, Dārdănĭdæ, Laūrēntēs, Ītălī, Lătīnī. EP. Aūdācēs, bēllĭgĕrī, pūgnācēs, fōrtēs, fĕrōcēs, īnvīctī, īndŏmĭtī. PPH. Pŏpŭlŭs Rōmānŭs. Rōmānă, Rōmŭlĕă gēns, stīrps, prōpāgŏ, pūbēs. Rōmŭlă plēbs *ou* plēbēs. Quĭrīnī prōlēs, sŏbŏlēs, tūrbă. Plēbs Nŭmæ. Mārtĭă tūrbă. Tŏgātă gēns, tūrbă. Rĕmī tūrbă, plēbs, nĕpōtēs. VERS. Hīnc pŏpŭlūm lātē rēgēm bēllōquĕ sŭpērbŭm. *V.* Rōmānōs rērūm dŏmĭnōs gēntēmquĕ tŏgātăm. *Id.* Cōmmŏdăt īn pŏpŭlūm tērræ pĕlăgīquĕ pŏtēntĕm. *L.* Īllĕ dĭū mīlēs pŏpŭlŭs, quī præfŭĭt ōrbī, Quī trăbĕās ēt scēptră dăbăt, quēm sēmpĕr īn ārmīs Hōrrĭbĭlēm gēntēs, plăcĭdūm sēnsērĕ sŭbāctæ. *Cl.* Ŭbĭ Rōmānī vīs ēst pŏpŭlī? Frēgĭt clārōs quī sæpĕ dŭcēs, Dĕdĭt īnvīctæ lēgēs pătrĭæ, Fāscēs dīgnīs cīvĭbŭs ōlĭm, Jūssĭt bēllūm pācēmquĕ, fĕrās Gēntēs dŏmŭĭt, cāptōs rēgēs Cārcĕrĕ claūsĭt. *Sen.* Īpsŭm Sānguĭnĭs Hēctŏrĕī pŏpŭlŭm. *Prud.* || — ŭs, ă, ŭm. *Des Romains, de Rome, romain.* Īmbēllem ăvērtĭs Rōmānĭs ārcĭbŭs Īndŭm. *V.* Rōmānæ fĭdĭcēn lўræ. *H.* Rōmānōquĕ fŏrō. *O.* Rōmānă pŏtēstās. *Cl.* SYN. Rōmŭlĕŭs, Rōmŭlŭs, *par ext.* Aūsŏnĭŭs, Lătĭŭs, Lătīnŭs, Ītălŭs, Māvōrtĭŭs, Mārtĭŭs, Laūrēns, Laūrēntīnŭs, Laūrēntĭŭs.

† Rōmānĭă, æ, *f. Le monde romain.* Hīnc cuī Bārbărĭēs, īllīnc Rōmānĭă plaūdĭt. *Fort.* (VI, 4, 7).

Rōmānŭs. *Voy.* Romani. || *Saint Romain, martyr.* Rōmānĕ, Chrīstī fōrtĭs āssērtōr Dĕī. *Prud.* (*Peri.* 10, 1).

Rōmĕchĭūm, ĭī, *n*. *Ville maritime de la Grande-Grèce*. (*Ov. Met*. XV, 705.)

Rōmphǣă. *Voy*. Rhomphæa.

† Rōmŭlārĭs, ĕ. *Des Romains*. Pŏpŭlūsquĕ Rōmŭlārĭs. *Sid*. (*Epist*. IX, 13, 135).

Rōmŭlĕŭs *et* Rōmŭlŭs, ă, ūm. *Des Romains*. Nēc mŏră, Rōmŭlĕōs cūm vīrgĭnĕ Thaūmāntēā Īngrĕdĭtūr cōllēs. *O*. Ēt quæ Rōmŭlĕūs săcră Tĕrēntŭs hăbĕt. *M*. (IV, 1). Nēc Rōmŭlă quōndăm Ūllō sē tāntūm tēllūs jāctābĭt ălūmnō. *V*. Āccĕpērĕ tŭæ Rōmŭlă vīnclă mănūs. *Pp*. (III, 9, 52). Rōmŭlă vīrtūs. *Sil*. *Voy*. Romani. || † Rōmŭlĕŭs. Rōmŭlēās īpsă fēcīt cūm Săbīnīs nūptĭās. (*Pervig. Ven*. 72.)

Rōmŭlĭdæ, dārŭm *et sync*. dūm, *m*. *pl*. *Comme* Romani. Ēcce īntēr pōcŭlă quærūnt Rōmŭlĭdæ sătŭrī quĭd dĭă pŏēmătă nărrēnt. *Pers*. (1, 31). Sŭbĭtōquĕ nŏvūm cōnsūrgĕrĕ bēllūm Rōmŭlĭdīs. *V*. Nōn rēgēnī pŏpŭlī Pārthōrum aūt Rōmŭlĭdārŭm. *Prud*. (*Apoth*. 225). Tūrbārĕ sălūtĕm Tēntăt Rōmŭlĭdūm. *Id*. (*Sym*. I, 6).

Rōmŭlŭs, ī, *m*. (Ῥωμύλος). *Romulus, fils de Mars et d'Ilie, fut exposé sur le Tibre avec son frère Rémus, retiré par un berger, et allaité, dit-on, par une louve. Il fonda Rome, tua son frère, et fut mis, après sa mort, au rang des dieux*. Rōmŭlŭs ēxcĭpĭēt gēntem, ēt Māvōrtĭă cōndēt Mœnĭă. *V*. Prīmūs sōllĭcĭtōs fēcīstī, Rōmŭlĕ, lūdōs. *O*. SYN. Quĭrīnŭs, Īlĭădēs. EP. Mārtĭgĕnă, Māvōrtĭŭs, ăcĕr, aūdāx, fōrtĭs, bēllĭgĕr. PPH. Mārtĕ sătŭs. Mārtĭă prōlēs. Rōmānæ ūrbĭs pătĕr, aūctŏr, cōndĭtŏr. PHR. Dīvūm făvōrĕ quūm pŭĕr Māvōrtĭŭs Fūndārĕt ārcēm sēptĭcōllēm Rōmŭlŭs. *Prud*. *Voy*. Rĕmus. || — ŭs, ă, ūm. *Voy*. Romuleus. || *Qqf. au m*. *Romain*. Ādspĭcĕ fēlīcēm sĭbī, nōn tĭbī, Rōmŭlĕ, Sūllăm. (*Epig*. apud *Suet*. *Tiber*. 59. Adde *Pers*. 1, 87.)

Rōnchŭs. *Voy*. Rhonchus.

Rōrāns, tĭs. *Qui arrose*. Pārtĕ sĭnīstrā Rōrāntĭs jŭvĕnīs. *Manil*. (V, 482, de Aquario). *Voy*. Roro. || *n*. *Couvert de rosée, mouillé, dégouttant*. Īntĕgră quærāmūs rōrāntēs prātă pĕr hērbās. *Man*. (II, 53). Tēr spūmam ēlīsam ēt rōrāntĭă vīdĭmŭs āstră. *V*. Ēt rōrāntĭă sānguĭnĕ pōrtăt (capita). *Id*. Rōrāntĭă fōntĭbŭs āntră. *O*. SYN. Stīllāns, flŭēns, mānāns, mădēns, rōscĭdŭs, etc.

Rōrārĭŭs, ĭī, *m*. *Fantassin armé à la legère*. Pōnĕ pălūdātūm stābăt rōrārĭŭ' vēlōx. *Lucil*. (apud *Non*. 18, 3. Adde *Pl*. *fragm*. apud *Varr*. *L*. *L*. 7, 58. Cf. *Fest*.).

Rōrātŭs, ă, ūm. *Qui tombe en rosée*. Vīrgăquĕ rōrātās laūrĕă mīsĭt ăquās. *O*. Rōrātā mānĕ prŭīnā. *Id*. SYN. Stīllātŭs, ādspērsŭs, spārsŭs.

Rōrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *Se résoudre en rosée*. Rĕsŏlūtăquĕ tēllūs Īn lĭquĭdās rōrēscĭt ăquās. *O*. (*Met*. XV, 246. Alii legunt *rarescit*).

Rōrĭdŭs, ă, ūm. *Humide, mouillé; qui répand la rosée*. Rōrĭdă mūscōsīs āntră tĕnērĕ jŭgīs. *Pp*. (II, 30, 26. Alii legunt *roscida*). Nȳmphă rōrĭdă. *Poet*. (apud *Atil*. *Fort*. p. 2693. Cf. *Pallad*. X, 8, 10 : « Locum pinguem, *rosidum*, planum. » Sic pars codd. Alii leg. *roscidum*, ut solet).

Rōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui répand la rosée*. Rōrĭfĕrīs tērrām nōx ōbrŭĭt ūmbrīs. *Lr*. (VI, 864). Rōrĭfĕră gĕlĭdūm tĕnŭăvĕrăt āĕră bīgā (Titanis). *St*.

† Rōrĭflŭŭs, ă, ūm. *Qui fait couler la rosée*. Quām nōs rōrĭflŭām sēctēmūr cārmĭnĕ lūnām. *Sisebut*. (in *Anthol*. II, p. 327).

† Rōrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Rorifer. Cærŭlă rōrĭgĕrīs pīgrēscĕrĕ jūssĕrăt ālīs. *Fulg*. (*Mythol*. I).

Rōrŏ, ās, ārĕ. *Répandre la rosée*. Nūnc quŏquĕ dăt lăcrĭmās, ēt tōtō rōrăt ĭn ōrbĕ (Aurora). *O*. Hūmŏr īllĕ, quēm sĕrēnīs āstră rōrānt nōctĭbŭs. (*Pervig*. *Ven*. 20.) || *En gén*. *Répandre, verser*. Ārbŏr dūlcĭs ăgrī, rōrāns ē cōrtĭcĕ nēctăr. *Fort*. (II, 4, 27). SYN. Fūndŏ, is, spārgŏ, etc. || *Arroser, mouiller*. Lăcrĭmīs rōrāntēs ōră gĕnāsquĕ. *Lr*. (III, 470). Quūm vĭdĕt īn scŏpŭlō rōrāntēm sāxă crŭōrĕ. *Sil*. Scrībĭmŭs, ēt lăcrĭmīs ŏcŭlī rōrāntŭr ŏbōrtīs. *O*. *Voy*. Rigo. || *Au fig*. Fōntĭbŭs īngĕnĭī sĭtĭēntĭă pēctŏră rōrāns. *Fort*. (*V*. *S*. *M*. I, 131). || *n*. *Découler, dégoutter*. Spārsī rōrābānt sānguĭnĕ vĕprēs. *V*. Ūndĭquĕ dānt săltūs, mūltăque ādspērgĭnĕ rōrānt. *O*. Rōrābūnt quērcētă făvīs. *Cl*. SYN. Stīllŏ, flŭŏ, mānŏ, etc.

Rōrŭlēntŭs, ă, ūm. *Couvert de rosée, mouillé*. Ūt rōrŭlēntās tērrās fērrō prōscīndānt. *Att*. (apud *Non*. 4, 427). Cōntīngăt ōrĕ rōrŭlēntă grāmĭnă. *Prud*. (*Cath*. 7, 168). *Voy*. Roscidus.

Rōs, rōrĭs, *m*. *Rosée*. Quūm rōs īn tĕnĕrā pĕcŏrī grātīssĭmŭs hērba ēst. *V*. Spārsăquĕ cœlēstī rōrĕ mădēbĭt hŭmŭs. *O*. Quūm prīmūm gĕlĭdōs rōrēs aūrōră rĕmīttĭt. *Cic*. (*Arat*., *Div*. 1, 8). EP. Mātūtīnŭs, nōctūrnŭs, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs; hūmēns, hūmĭdŭs, lĭquĭdŭs; gēmmāns, cădēns; dūlcĭs, fēcūndŭs, cœlēstĭs, āĕrĭŭs. PPH. Rōrĭs, Aūrōræ lăcrĭmæ, gūttæ. Ăquă rōrātă. Rōrĭs īmbĕr, ăquæ. Mātūtīnŭs, rōscĭdŭs hūmŏr. VERS. Quūm rōrĕ sĕrēnŭs Ālbĕt ăgēr, spārsōsquĕ bĭbūnt vĭōlārĭă sūccōs. *Cl*. Vītrĕōquĕ mădēntĭă rōrĕ Tēmpŏră nōctĭs ĕūnt. *O*. Hērbæ gēmmāntēs rōrĕ rĕcēntī. *Lr*. Frīgĭdă nōctūrnō tīngūntūr grāmĭnă rōrĕ, Ēt mātūtīnæ lūcēnt īn grāmĭnĕ gūttæ. *Calp*. Tērtĭă nōctūrnōs dētērsĕrăt hōră lĭquōrēs. *Alcim*. Hūmŏr ālgēns quēm sĕrēnīs āstră sūdānt nōctĭbŭs. *Fulg*. (*Mythol*. I). || *Eau*. Rōrēm lātē dīspērgĭt ămārŭm. *V*. Ārtūs lĭquĭdō pērfūndĕrĕ rōrĕ. *O*. Quī rōrĕ pūrō Cāstălĭæ lăvĭt crīnēs. *H*. Ēt quĕrŭlō vērsābăt rōrĕ lăpīllōs. *Petr*. (*Sat*. 131, amnis). *Voy*. Aqua. || *Larmes*. Mădĭdæ lăcrĭmārūm rōrĕ cŏrōnæ. *O*. Sŭpĕr hīs stīllābĭt ămīcŭm Ēx ŏcŭlīs rōrĕm. *H*. Vĭŏlāvĭt ŏbōrtō Rōrĕ gĕnās. *Cl*. *Voy*. Lacrimæ. || *En gén*. *Liquide*. Spārgĭt răpĭda ūngŭlă rōrēs Sānguĭnĕōs. *V*. Nātōs Ūbĕrĭbūs grăvĭdīs vītālī rōrĕ rĭgābăt. *Cic*. (*de Cons*., *Div*. 1, 12). Nōn Ărăbō nōstēr rōrĕ căpīllŭs ŏlĕt. *O*. Mīrātūr pīnguī sē rōrĕ tĕnērī. *M*. (IV, 59, scil. succino). || — mărīnŭs, mărĭs, *et qqf. absolt*. *Romarin, plante odorante*. Pārvōs cŏrōnāntēm mărīnō Rōrĕ dĕōs frăgĭlīquĕ mȳrtō. *H*. Ēt călĭdā flōrēm dē rōrĕ mărīnō Ēbĭbĕ. *Ser*. *Sam*. (vs. 323). Sīvĕ mȳrīcă pŏtēns, seū rōs cūm pānĕ mărīnŭs. (*Id*. 412.) Līlĭăque, ēt rōrĭs nōn ăvĭă cūră mărīnī. (*Culex*, 402.) Rōs mărĭs, ēt laūrūs, nīgrăquĕ mȳrtŭs ŏlēnt. *O*. (Sic *Id*. *Met*. XII, 410.) Vīx hŭmĭlēs ăpĭbūs căsĭās rōrēmquĕ mĭnīstrăt. *V*.

Rŏsă, æ, *f*. *Rose, fleur consacrée à Vénus*. Prīmūs vērĕ rŏsam, ātque aūtūmnō cārpĕrĕ pōmă. *V*. Grātĭă sūmēndæ nōn ĕrăt ūllă rŏsæ. *O*. Pæstānīs rŭbĕānt æmŭlă lābră rŏsīs. *M*. (IV, 42). EP. Cȳprĭă, Cȳthĕrēĭă, Īdălĭă, Păphĭă; tĕnĕră, mōllĭs, flōrēns; dūlcĭs, frāgrāns, ŏdōră, ŏdōrātă, hālāns, bĕneŏlēns; rŭbēns, rŭbră, pūnĭcĕă, pūrpŭrĕă; brĕvĭs. PPH. Flōs rŏsæ. Flōs Īdălĭŭs *ou* Vĕnĕrĭs. Flōs Vĕnĕrī săcĕr *ou* grātīssĭmŭs. Flōrūm rēgīnă. Pæstānī glōrĭă rūrĭs. VERS Ēt rŏsă pūrpŭrĕō crēscīt rŭbĭcūndă cŏlōrĕ. (*Culex*, 398.) Ēt nĭmĭūm brĕvēs Flōrēs ămœnæ fērrĕ jŭbĕ rŏsæ. *H*. Ūt rŏsă dēlēctăt, mētĭtūr quæ pōllĭcĕ prīmō. *M*. Vīrgĭnĕās ădăpērtă gĕnās rŏsă præbĕt hŏnōrēs Cœlĭtĭbŭs. *Col*. Vērnāntīsquĕ rŏsæ rŭbĭcūndō sānguĭnĕ flōrēm. *Man*. Ūnă dĭēs ăpĕrīt, cōnfĭcĭt ūnă dĭēs. *Aus*. (Cf. *Idyl*. 6.) || *Au fig*. Lībĕr, īn ætērnā vīvĕrĕ dīgnĕ rŏsā. *M*. (VIII, 77). Quīdquīd cālcāvĕrĭt hĭc, rŏsă fīăt. *Pers*. (2, 38). Quāmcūmquĕ pĕr hērbăm Rēptārĕs, flūxērĕ rŏsæ. *Cl*. || *Terme d'affection*. Mĕŭs ŏcēllŭs, mĕă rŏsă! *Pl*. (*As*. III, 3, 74).

Rŏsārĭūm, ĭī, *n*. *Plant ou champ ou parterre de*

roses. Leūcŏsīāmquĕ pĕtīt, tĕpĭdīquĕ rŏsārĭă Pæstī. *O.* Bĭfĕrīquĕ rŏsārĭă Pæstī. *V.* Frāgrāvĭt ōrĕ quŏd rŏsārĭūm Pæstī. *M.* (V, 38, 9).

Rŏsātŭs, ă, ŭm. *Parfumé de roses ; subst. n. Vin, huile à la rose.* Nĕctărĕūm vĭtĭēnt nūnc lāsĕră tētră rŏsātūm. *Eucheria* (vs. 23, in *Anth.* II, p. 409). Lāna ŏlĕō mādĕfīt, sēd nōndūm lōtă, rŏsātō. *Ser. Sam.* (vs. 597).

Rōscĭă (lex). *Voy.* Roscius.

Rōscĭdŭs, ă, ŭm. 1. *Qui répand la rosée.* Rōscĭdă lūcĭfĕrōs quūm dĕă jūngĭt ĕquōs. *O.* Hēspĕrŭs ēt fūscō rōscĭdŭs ībăt ĕquō. *Id.* Ērgo Īrĭs crŏcĕīs pĕr cœlūm rōscĭdă pēnnīs. *V.* Gĕnĭtrīx prīmæ rōscĭdă lūcĭs. *Sen.* (*Thyest.* 816). SYN. Rōrĭfĕr, rōrāns, hūmĭdŭs, hūmēns || 2. *Couvert de rosée, humide.* Rōscĭdă mōbĭlĭbŭs lāmbēbānt grāmĭnă rīvīs. *Cl.* Tē rōscĭdă mālă... lĕgēntēm. *V.* Rōscĭdă āntră. *O.* SYN. Rĭgŭŭs, īrrĭgŭŭs, ūdŭs, hūmĭdŭs. PPH. Rōrĕ mădēns *ou* mădĭdŭs.

Rōscĭŭs, ĭī, *m. Roscius, nom d'homme, entre autres :* 1. *Roscius Othon, connu par une loi qui réglait au théâtre les places des différents ordres.* Rōscĭă dīc, sōdēs, mĕlĭōr lēx, ān pŭĕrōrūm Nænĭă? *H.* (Cf. *Epod.* 4, 15 ; *Juv.* 3, 159 ; *Mart.* V, 8 et 14). || 2. *Q. Roscius, comédien ami de Cicéron.* Quūm sŭbĭto ā lævā Rōscĭŭs ēxŏrĭtŭr. *Q. Catul.* (apud *Cic. N. D.* 1, 28). Quæ grăvĭs Æsōpŭs, quæ dōctŭs Rōscĭŭs ēgĭt. *H.* || *Autres.* Rōscĭŭs ōrābăt sĭbi ădēssēs ăd pŭtĕāl crās. *H.*

Rōsĕŏlŭs. *Au lieu de* Russeolus.

Rŏsētūm, ī, *n. Rosier.* Pūnĭcĕīs hŭmĭlĭs quāntūm sălĭūncă rŏsētīs (cedit). *V.* Sŭbĭtīsquĕ sē rŏsētīs Vēstĭăt Ālpīnŭs ăpĕx. *Cl.* Līlĭă ceū nĭtĕānt rŭtĭlīs cōmmīxtă rŏsētīs. (*Epithal. Laur. et Mar.* 32.) Tūnc nē pūrpŭrĕī lædāt tē spīnă rŏsētī. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 52. Cf. *Varr. R. R.* 1, 35 : « Quod jam egit radicem, *rosetum* conciditur radicitus, etc. » Non ergo *Rosetum* est *Rosarium*, quod volunt ; nec *Rosa*, nisi συνεκδοχικῶς). || *Au fig.* Ēt clām rŏsētă pārvæ Līlĭăquĕ dēt păpīllæ. *Capel.* (VII, p. 236).

1. Rŏsĕŭs, ă, ŭm. *De rose.* Præcīngēns rŏsĕō tēmpŏră vīncŭlō. *Sen.* (*Med.* 70). Ēt grăvĭdūm rŏsĕō nēctĕ căpūt strŏphĭō. (*Copa*, 32.) Rŏsĕīsquĕ cŭbīlĭă sūrgūnt Flōrĭbŭs. *Cl.* || *Qqf. Planté de rosiers.* Ēt rŏsĕīs fōrmōsŭs Dŭrĭă rīpīs. *Cl.* || *Ordint. De couleur rose, rosé.* Dīxĭt, ĕt āvĕrtēns rŏsĕā cērvīcĕ rĕfūlsĭt. *V.* Ēt rŏsĕās lănĭātă gĕnās. *Id.* Cāndōrēm rŏsĕō sūffūsă rŭbōrĕ. *O.* Rŏsĕō pēctēbăt pōllĭcĕ crīnēs *Cl. Voy.* Rubens.

2. Rŏsĕŭs, ă, ŭm. *De Roséa, canton des Sabins.* Quī Rŏsĕă rūră Vĕlīnī... cŏlūnt. *V.* (Cf. *Fest.*, et *Cic. Att.* 4, 15.)

Rōsĭdŭs. *Voy.* Roridus, Roscidus.

Rōsmărīnŭs. *Voy.* Ros.

Rōstră, *n. pl. Voy.* Rostrum.

Rōstrātŭs, ă, ŭm. *Qui a des éperons* (*de navire*). Tŏt ōră nāvĭūm grăvī Rōstrātă dūcī pōndĕrĕ. *H.* || — cŏlūmnă. *Colonne rostrale, ornée d'éperons de navires.* PHR. Nāvālī sūrgēntēs ærĕ cŏlūmnās. *V.* Æquŏrĕūm jūxtā dĕcŭs, ēt nāvālĕ trŏpæūm Rōstră gĕrēns, nĭvĕā sūrgēbăt mōlĕ cŏlūmnă. *Sil.* || — cŏrōnă. *Couronne rostrale. Voy.* Corona.

Rōstrŭm, ī, *n. Bec d'oiseau.* Pōrrĭgĭtŭr, rōstrōque īmmānĭs vūltŭr ŏbūncō. *V.* Rōstrūm lătĕrī dēfīgĭt ăcūtūm. *O.* SYN. Ōs. EP. Dūrŭm, rĭgĭdŭm ; cūrvŭm, īncūrvŭm, ūncŭm, ădūncŭm, rĕdūncŭm. PHR. Ōrĕ fĕrēns dūlcēm nĭdīs īmmītĭbŭs ēscăm. *V.* || *Groin, museau.* Ōsquĕ mĕūm sēnsī pāndō cŏālēscĕrĕ rōstrō (scil. in suem versus). *O.* Sīlvă cānī, nĭsĭ quī prēssō vēstīgĭă rōstrō Cōllĭgĭt. *L.* Sĭmĭle ēst hōc rōstrō tŭō. *Ph.* SYN. Ōs. || *En parl. d'un homme, t. de mépris. Museau, mufle.* Nē dēsīgnātī rōstrūm prætōrĭ' pĕdēsquĕ Spĕctēs. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 41. Adde *Pl. Men.* I, 1, 12). || *Trompe de mouche.* Ēt lĭcĕt īmmērsīs dēfīgānt vūlnĕră rōstrīs. *Alcim.* (V, 168). || *Éperon de navire, pièce d'airain ou de fer placée à la proue, destinée à agir sur les navires ennemis.* Ēt fōrs æquātīs cēpīssēnt præmĭă rōstrīs. *V.* Pārtēm rōstrō prēmĭt æmŭlă prīstĭs. *Id.* SYN. Æs. PPH. Rōstrūm trĭsūlcūm, ærĕ mūnītūm. Æs trĭdēns. Nāvĭs ærātă. PHR. Spūmās sălĭs ærĕ rŭēbānt. *V.* || Rōstră, ōrŭm, *n. pl. Les rostres, tribune aux harangues, à Rome.* Frīgĭdŭs ā rōstrīs mānăt pĕr cōmpĭtă rūmŏr. *H.* Hīc stŭpĕt āttŏnĭtŭs rōstrīs. *V.* Nĕc ūnquăm Sānguĭnĕ caūsĭdĭcī mădŭērūnt rōstră pŭsīllī. *J.* (10, 120). Tūnc quūm mĭhĭ rōstră tĕnērĕ Jūs ĕrăt. *L.*

Rŏsŭlă, æ, *f. dimin. de* Rosa. Quī rŏsŭlīs stēllārĕ nĕmŭs vēl flōrĭbŭs ăgrōs Īmpĕrăt. *Drac.* (I, 717). Rōscĭdă sī rŏsŭlă... *Inscr.* (reperta nuper in Dacia, sed aliquantum corrupta).

Rŏsŭlēntŭs, ă, ŭm. *Couvert de roses.* Flōrĭbŭs ŭt rŏsŭlēntă pŭtēs Prātă rŭbēscĕrĕ mūltĭmŏdīs. *Prud.* (*Peri.* 3, 199).

Rōsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Rodo. *Rongé.* Vītĕ nŏcēns rōsā, stābăt mŏrĭtūrŭs ăd ārās Hīrcŭs. *M.* (III, 24). Ēt rōsŭs tĭnĕīs, sĭtūquĕ pūtrĭs. *St.*

Rŏtă, æ, *f. Roue.* Nī rŏtă, pērpĕtŭūm quæ cīrcūmvērtĭtŭr āxĕm. *O.* Āccīngūnt ōmnēs ŏpĕrī, pĕdĭbūsquĕ rŏtārŭm Sūbjĭcĭūnt lāpsūs. *V.* SYN. Ōrbĭs, rŏtŭlă. EP. Cĭtă, vŏlŭcrĭs, lĕvĭs, præcēps, vŏlūbĭlĭs, vŏlāns, fērvēns, fērvĭdă ; gĕmēns, strīdēns ; fērrātă, ærĕă. PPH. Rŏtæ ōrbĭs, āxĭs, cūrvāmĕn, gȳrŭs. Rŏtārŭm lāpsūs, strĕpĭtŭs. || *Roue de potier.* Cūrrēntĕ rŏtā cūr ūrcĕŭs ēxĭt? *H.* Fīngēndŭs sĭnĕ fīnĕ rŏtā. *Pers.* (3, 24). Ārgīllam ātquĕ rŏtām cĭtĭŭs prŏpĕrātĕ. *J.* (4, 134). || *Roue de la Fortune.* Vērsātŭr cĕlĕrī Fōrs lĕvĭs ōrbĕ rŏtæ. *O.* || *Par ext. Char, voiture.* Aūt Ālphēă rŏtīs prælābī flūmĭnă Pīsæ. *V.* Ēquĕ rŏtīs māgnām prōspēxĭt ăd ūrbĕm. *Id.* Sī rŏtă dēfŭĕrĭt, tū pĕdĕ cārpĕ vĭām. *O* Sūppŏsĭtūmquĕ rŏtīs sŏlĭdūm mărĕ. *J.* (10, 176). *Voy.* Currus, Plaustrum, Rheda. || *Char du Soleil, des astres.* Īndĕ pătĕfēcĭt rădĭīs rŏtă cāndĭdă cœlūm. *V. Fl.* Tēstōr nĭtēntīs flāmmēām Phœbī rŏtām. *Sen.* (*H. OEt.* 1022). Dūm rŏtă Lūcĭfĕrī prōvŏcĕt ōrtă dĭēm. *Tib.* (I, 9, 62). || *Roue, instrument de supplice ; en partic. Roue d'Ixion.* Mēmbră quĭs præbēt rŏtæ? *Sen.* (*H. OEt.* 1010). Rădĭīsquĕ rŏtārŭm Dīstrīctī pēndēnt. *V.* Nōn rŏtă sūspēnsūm præcēps Īxīŏnă tŏrquĕt. *Cl.* || *Tour.* Stāmĭnĕā rhōmbī dūcĭtŭr īllĕ rŏtā. *Pp.* (III, 6, 26). SYN. Tūrbŏ. || *Au fig. Tour, circuit, révolution, succession, alternative.* Sēptĭmă quām mĕtām trĭvĕrĭt āntĕ rŏtă. *Pp.* (II, 25, 26). Vŏlŭcrīquĕ dĭē Rŏtă præcĭpĭtīs vērtĭtŭr ānnī. *Sen.* (*H. Fur.* 179). Vīncĕrĭs aūt vīncīs : hæc īn ămōrĕ rŏta ēst. *Pp.* (II, 8, 8). Pĕr vărĭōs præcēps cāsūs rŏtă vōlvĭtŭr ævī. *Sil.* Fātōrūm cūrrēntĕ rŏtā. *Sid.* (5, 295). SYN. Ōrbĭs, gȳrŭs. || Rŏtæ īmpărēs, dīspărēs. *En parlant des distiques.* Īmpărĭbŭs vēctă Thālĭă rŏtīs. *O.* (*Id. Pont.* III, 4, 86). || † Rŏtă ēlŏquĭī. *Comme* Rotatus, us. Ēlŏquĭī cūrrēntĕ rŏtā. *Fort.* (VIII, 1, 15).

Rŏtāns, tĭs, *part. Qui roule* (*qq. ch.*). Răpĭdīquĕ rŏtāntĭ tūrbĭnĕ pōrtānt. *Lr.* (I, 295). || *Roulé.* Quā sāxă rŏtāntĭă lātĕ Īmpŭlĕrāt tōrrēns. *V.*

Rŏtātĭlĭs, ĕ. *Qui tourne comme une roue ; rapide.* Săcrāmŭs, ēt rŏtātĭlēs trŏchæŏs. *Prud.* (*Peri. præf.* 8. Vocabula τρόχος, τροχαῖος et *rota* comparat *Diom.* 473, et ait *trochæum* « rotatim et celeriter » dici).

Rŏtātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui fait pirouetter.* Ēt tū, Bāssărĭdūm rŏtātŏr Ēvān. *St.*

Rŏtātŭs, ă, ŭm. *Mû circulairement, qu'on fait pirouetter.* Cērvīcĕ rŏtātā Īncĭpĭt ēffūsōs īn gȳrūm

cārpĕrĕ cūrsūs. (*Ad Pis.* 53). Pŏtĕrīsnĕ rŏtātīs Ōbvĭūs īrĕ pŏlīs? *O.* Cīrcūm căpŭt īgnĕ rŏtātō Īnsĕquĭtūr. *Id.* || — sērmŏ. *Discours rapide.* Aūt cūrtūm sērmōnĕ rŏtātō Tōrquĕāt ēnthȳmēmă. *J.* (6, 44). Ātquĕ cŏthūrnātō vērbă rŏtātă sŏphō. *Fort.* (III, 23, 2).

† Rŏtātŭs, ūs, *m. Action de faire tournoyer ou pirouetter.* Dĭdĭcī quō Pæōnĕs ārmă rŏtātū, Quō Mărcĕtæ sŭă gæsă cĭtēnt. *St.* Præcĭpĭtī tōrquēns Cĕrĕālĭă sāxă rŏtātū. *Aus.* (*Mos.* 362). Nūtū, crūrĕ, gĕnū, mănū, rŏtātū. *Sid.* (23, 270, de saltatore). || *Au fig. Cours rapide.* Cĕlĕrī vĭdēs rŏtātū Dĭēs răpĭdōs mĕārĕ. *Prosp.* (*Epig.* 93, 97). Sīc āltērnāntēm cōmmūtānt fātă rŏtātūm. *Alc.* (VI, 129). *Voy.* Rota. || *Rapidité du langage, du style.* Īncĭpĭēns tĕnĕrō prōscīndĕrĕ vērbă rŏtātū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 45. Et passim).

Rŏthŏmăgēnsĭs, ĕ. *De Rothomagus, ville sur la Seine, auj. Rouen.* Pērvēnĭt quā sē pīscōsō Sēquănă flūctū Īn mărĕ fērt, jūnctō Rŏthŏmăgēnsĕ sĭnū. *Fort.* (VI, 7, 236. Priscos auctores sequor, qui scribunt *Rothomagus, Rothomagensis*, præsertim *Greg. Turon.* Aliter, *Rhotomagus*).

Rōthŏmăgŭs, ī, *f. Voy. le précéd.*

Rŏthŭs, *m.* (ῥόθος). *Un guerrier.* (*Sil.* II, 165.)

Rŏtŏ, ās, ārĕ. *Mouvoir circulairement, tourner.* Prōtūrbānt: īnstāt nōn sĕcĭŭs, āc rŏtāt ēnsĕm. *V.* Hīs ĕādem ēst vĭă quæ mūndō, părĭtērquĕ rŏtāntūr. *Man.* (I, 602). Sē rŏtăt īn vūlnŭs. *L.* Clȳpĕūmquĕ rŏtāns. *V. Fl.* SYN. Vērtŏ, vērsŏ, cīrcŭmăgŏ, tōrquĕŏ, cīrcūmvŏlvŏ. PPH. Īn ŏrbĕm, īn gȳrūm dūcŏ, ăgŏ. || *Faire pirouetter, par ext. Renverser.* Fūlmĭnĕō răpĭdōs dūm rŏtăt ōrĕ cănēs. *O.* Nōndum ārtĭs ĕrāt căpŭt ēnsĕ rŏtārĕ. *L. Voy.* Sterno. || *Lancer.* Īn ōră lŏquĕntĭs Tēlūm īmmānĕ rŏtāt. *St.* Sēmāmbūstă rŏtăt lĭquĕfāctīs sāxă căvērnīs. *Sil.* Ēt bīs tērquĕ pĕr aūrās Mōrĕ rŏtăt fūndæ (Learchum). *O. Voy.* Jaculor || *Au fig.* Cāsĭbŭs īnnŭmĕrīs hŏmĭnūm mōmēntă rŏtāntūr. *Fort.* (XI, 27, 1). || — vērbă. *Parler rapidement.* Vōcĕ vĕnēnātā vērba hæc ānguīnă rŏtābānt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 527).

Rŏtŏmăgēnsĭs. *Voy.* Rothomagensis.

Rŏtŭlă, æ, *f. Petite roue.* Quĭd rŏtŭlæ īnsīstīs? Stārĕ lŏcō nĕquĕŏ. *Aus.* (*Epig.* 12, 4). Īn cūrsū rŏtŭlă cīrcūmvōrtĭtūr. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 38).

Rŏtŭlŭs, ī, *m. Rouleau, cylindre.* Stērnĭtūr ādjūnctīs ĕbūr ādmīrābĭlĕ trūncīs, Ēt cŏīt īn rŏtŭlūm. *Calp.* (7, 50. Sic melius, quanquam alii aliter). SYN. Cȳlīndrŭs.

Rŏtūndĭtās, ātĭs, *f. Rondeur.* || *Au fig. En parlant du discours.* Seū līnguæ Ārgŏlĭcæ rŏtūndĭtātĕ. *Sid.* (23, 237).

Rŏtūndŏ, ās, ārĕ. *Arrondir.* Quādrātūmquĕ lĕvāns crīstā rŏtūndăt ŏpūs. *Fort.* (III, 7, 32). || *Au fig. Arrondir une somme.* Mīllĕ tălēntă rŏtūndēntūr. *H.*

Rŏtūndŭs, ă, ūm. *Rond.* Tērră: quŏd īt fīăt, fōrmă rŏtūndă făcĭt. *O.* Mūtāt quādrātă rŏtūndīs. *H.* Nēc sĭt mărītă, quæ rŏtūndĭōrĭbūs Ŏnūstă bāccīs āmbŭlĕt. *Id.* SYN. Glŏbōsŭs, tĕrēs. || *Au fig.* (*Langage*) *arrondi, qui a un style arrondi, harmonieux.* Grāīīs dĕdĭt ōrĕ rŏtūndō Mūsă lŏquī. *H.* Vīr cēnsū vāstūs, lărĕ cēlsūs, ĕt ōrĕ rŏtūndŭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 381). || *Qui n'offre aucune prise.* Tŏtūs tĕrēs ātquĕ rŏtūndŭs (de sapiente). *H.*

Rŭbĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rougir.* Vīx Ātlāntĭădūm rŭbĕfēcĕrăt ōră sŏrōrūm. *Sil.* Ēxĭgŭō rŭbĕfēcĭt sānguĭnĕ sĕtās. *O.* Rŭbĕfāctăquĕ sānguĭnĕ tēllūs. *Id.* PPH. Rŭbōrĕm āddŏ, īnfūndŏ. Rŭbōrĕ tīngŏ, pīngŏ.

Rŭbēllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 8, 39.)

Rŭbēllŭlŭs, ă, ūm, *dimin. de* Rubellus. Tūrgōrĕ pīnguĭs īnsŭīt rŭbēllŭlūm. *Capel.* (V, p. 187, scil. libri umbilicum).

Rŭbēllŭs, ă, ūm, *dimin. de* Ruber. || Rŭbēllūm. *n.* (*s.-ent.* vinum). *Vin rosé.* Ēt Vĕīēntānī bĭbĭtūr fæx crāssă rŭbēllī. *M.* (I, 104. Et *Pers.* 5, 147).

Rŭbēns, tĭs. *Qui devient rouge, rougissant.* Flŭĭdōquĕ crŭōrĕ rŭbēntēm Īndŭĭtūr pāllām. *O.* Sŏnūm dĕdĭt, ūt dărĕ fērrūm Īgnĕ rŭbēns plērūmquĕ sŏlēt. *Id.* Pēnēĭŭs āmnĭs Ēmăthĭā jām clādĕ rŭbēns. *L.* SYN. Rŭbēscēns. || *Rouge.* Dĭgĭtōsquĕ lĭgāt jūnctūră rŭbēntēs. *O.* Tȳrĭōquĕ rŭbēntĭă fūcō Tērgă. Vīnă rŭbēntĭă. *Id.* Stāgnă rŭbēntĭs Aūrĕă Pāctōlī. *Cl. Voy.* Ruber. || — mărĕ, pĕlăgŭs. *Voy.* Ruber. || *Qui rougit de pudeur.* Quēm Gērmānĭcŭs ōrĕ nōn rŭbēntī Cōrām Cēcrōpĭă lĕgāt pŭēllā. *M.* (V, 2). Īnfĭcĭtūr tĕnĕrās ōrĕ rŭbēntĕ gĕnās. *Tib.* (III, 4, 32). PPH. Rŭbōrĕ sūffūsŭs. Ōră pŭdōrĕ flāmmātă. *Voy.* Rubeo.

*Rŭbēnŭs, ī, *m. Ruben, fils aîné de Jacob.* Rēspŭĭt hōc plăcĭdīs Rŭbēnŭs mĭtĭŏr ōrsīs. *Cypr.* (*Gen.* 1102).

Rŭbĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Rougir, être rouge.* Pūrpŭrĕīs īnvēctă rŏtīs Aūrōră rŭbēbĭt. *V.* Nōn ēxaūdītī rŭbŭērūnt sānguĭnĕ vātĭs. *O.* Bīs Tȳrĭō mūrĭcĕ lānă rŭbĕt. *Id.* Hīc frāngĭt fĕrŭlās, rŭbĕt īllĕ flăgēllīs. *J.* (6, 479). Flēndō tūrgĭdŭlī rŭbēnt ŏcēllī. *Cat.* (3, 17). SYN. Rŭbēscŏ, rŭtĭlŏ, pūrpŭrŏ. PPH. Rŭbōrĕ tīngŏr, pīngŏr, īnfĭcĭŏr, pērfūndŏr, īllĭnŏr, īmbŭŏr. Rŭbōrĕm dūcŏ, trăhŏ, cōncĭpĭŏ, cōllĭgŏ. VERS. Quālĕ rŏsæ fūlgēnt īntēr sŭă lĭlĭă mīxtæ. *O.* Pæstānīs rŭbĕānt æmŭlă lābră rŏsīs. *M.* Ēt cŏlŏr ēst tŏtĭēs rŏsĕō cōllātŭs Ĕōō. *Pp.* Tȳrĭōs īncōctă rŭbōrēs Vēllĕră. *V.* Nōn lābră rŏsæ, nōn cōllă prŭīnæ (æquant). *Cl.* || *Rougir, en parl. du visage.* Ēt rŭbŭērĕ gĕnæ. *O.* Rŭbĕt aūdītŏr cuī frīgĭdă mēns ēst Crīmĭnĭbūs. *J.* (1, 166). PHR. Rŭbŏr īgnĕūs īnfĭcĭt ōră. *L.* Fērvēns dăbăt īră rŭbōrĕm. *O.* Pūlchră vĕrēcūndō sūffūndĭtūr ōră rŭbōrĕ. Pūrpŭrĕūs fīăt īn ōrĕ rŭbŏr. *Id.* Nōn ōră tīngēns nĭtĭdă pūrpŭrĕūs rŭbŏr. *Sen. Voy.* Erubesco, Pudor.

Rŭbĕr, rūbră, rūbrūm, *et peut-être* rŭbră, rŭbrūm. *Rouge.* Hīc tĭbĭ dōnātūr pāndā rŭbĕr ūrcĕūs ānsā. *M.* (XIV, 106). Crīstāquĕ tĕgĭt gălĕa aūrĕă rūbrā. *V.* Nōn fŭĕrānt lĭquĭdō pūlpĭtă rūbră crŏcō. *O.* Crŭōrĕ rūbrōs ōbstĕtrīx pānnōs lăvĭt. *H.* (Obliquis casibus non video priorem corripi). SYN. Rŭbēns, rŏsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, pūnĭcĕŭs, pūnĭcŭs, rŭbēscēns, rŭbĭcūndŭs, rŭtĭlŭs, sānguĭnĕŭs, crŭēntŭs, īgnĕŭs, *qqf.* rŭbĕfāctŭs, rŭbĭcūndŭlŭs. PPH. Rŭbōrĕ tīnctŭs, pīctŭs, īnfĕctŭs, īmbūtŭs, pērfūsŭs. PHR. Suāvĕ rŭbēns hȳăcīnthŭs. *V. Voy.* Rubeo. || Rūbrūm *ou* Rŭbēns mărĕ, pĕlăgŭs, æquŏr, etc. *Mer Érythrée ou des Indes, golfe Persique; qqf. golfe Arabique ou mer Rouge.* Plēnă mărĭs Rūbrī spŏlĭīs, cōllŏquĕ cŏmīsquĕ Dīvĭtĭās Clĕŏpātră gĕrĭt. *L.* Līttŭs īntrāvĭt pĕlăgī Rŭbēntĭs. *Sen.* (*OEd.* 120, Bacchus). Īllūm pōst ăcĭēs, Rūbrīquĕ nŏvīssĭmă claūstră Æquŏrĭs (de eodem). *V. Fl.* Ēt lĕgĭtūr Rūbrīs gēmmă sŭb æquŏrĭbūs. *Pp.* (I, 14, 12). SYN. Ērȳthræūm mărĕ, pĕlăgŭs, prŏfūndŭm, frĕtūm, etc. Rŭbĕr, Ērȳthræŭs, Ĕōŭs, Īndŭs pōntŭs. Rūbræ ūndæ. *Sil.* Mărĕ Săbæūm. Rūbră Tēthȳs. Pūrpŭrĕūs gūrgĕs. Æthĭŏpūm pĕlăgŭs. Sĭnŭs Ægȳptĭŭs. Ărăbūm sĭnŭs. *Voy.* Erythræus. || *Eccl. Mer Rouge.* Quā prŏxĭmă pōntī Līttŏră sōllĭcĭtānt rubro īnsīgnītă lĭquōrĕ. *Alc.* (V, 585 sq., ubi Hebræorum fuga describitur). || — līttŭs. *Inde, Arabie.* Vīctŏr ăb aūrōræ pŏpŭlīs ĕt līttŏrĕ Rūbrō (Antonius). *V.* Quī Rūbrī vădă līttŏrĭs. *Sen.* (*Thyest.* 371, tenent). Ŏnĕrētquĕ bāccīs cōllă Rūbrī līttŏrĭs. *Boet.* (3, 3). || Rūbræ lēgēs *Voy.* Rubrica. || *Qqf. Qui a les cheveux roux.* Crīnĕ rŭbĕr, nĭgĕr ōrĕ, brĕvĭs pĕdĕ. *M.* (XII, 54). SYN. Rūfŭs.

Rŭbēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Rougir, devenir rouge.* Tūm pătĕr ūt tērrās mūndūmquĕ rŭbēscĕrĕ vīdĭt. *O.* Jāmquĕ rŭbēscēbāt rădĭīs mărĕ. *V.* Ārvă nŏvā Nēptūnĭă

cædĕ rŭbēscūnt. *Id.* Ōccĭdŭī rŭbŭĕrĕ cŭbīlĭă Phœbī. *St.* Ūndĕ rŭbēscēntēs fērālī crīnĕ cŏmētæ. *Cl.*

Rŭbētă rānă, *et absolt.* Rŭbētă, *f. Sorte de grenouille venimeuse.* Īllūm tūrgēntīs rānæ pōrtēntă rŭbētæ. *Pp.* (III, 6, 27). Pōrrēctūră, vĭrō mīscēt sī tīēntĕ rŭbētăm. *J.* (1, 70).

Rŭbētŭm, ī, *n. Lieu couvert de ronces, buisson.* Cōrnăque ĕt īn dūrīs hærēntĭă mōră rŭbētīs. *O.* Ēxcŭssăquĕ mōră rŭbētīs. *Id.* (Et *Calp.* 3, 5).

? Rŭbĕŭs, ă, ŭm. *De ronce.* Nūnc făcĭlīs rŭbĕă tēxātūr fīscĭnă vīrgā. *V.* (*G.* I, 266. Ad urbem *Rubos* refert *Serv.*).

Rŭbī, ōrŭm, *m. pl. Ville d'Apulie.* Īndĕ Rŭbōs fēssī pērvēnĭmŭs. *H.*

Rŭbĭă, æ, *f. Garance, plante* Huīc rŭbĭa ēx mūlsā fērtūr cōndūcĕrĕ lўmphā. *Ser. Samm.* (vs. 1035. *Id.* 707. Cf. *Plin.* 19, 17).

† Rŭbĭcŏ, ās, ārĕ, *n. Être rouge.* Cōccĭnŭs hīnc rŭbĭcăt, lāctĕŭs īndĕ nĭvĕt. *Fort* (VIII, 11, 12). Cōnfūsē flēntēs, rŭbĭcāntĕ pŭdōrĕ rĕclīnī. *Id.* (*V. S. M.* III, 145). Rŭbĭcăt quĭbŭs ūndă crŭōrĭs. (*Ibid.* II, 462.)

Rŭbĭcŏ *ou* Rŭbĭcōn, ōnĭs, *m. Rubicon, petite rivière, qui coule entre la Gaule Cisalpine et l'Italie, célèbre par le passage de César.* Ēt Clānĭs, ēt Rŭbĭco, ēt Sēnŏnŭm dē nōmĭnĕ Sēnă. *Sil.* Pūnĭcĕŭs Rŭbĭcōn, quūm fērvĭdă cāndŭĭt æstās. *L.* (I, 215. Alii leg. *Rubico*). Pārvī Rŭbĭcōnĭs ăd ūndās. *Id.*

Rŭbĭcūndŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Tāndem īllă vĕnĭt rŭbĭcūndŭlă, tōtŭm. *J.* (6, 425).

Rŭbĭcūndŭs, ă, ŭm. *D'un rouge vif, rubicond.* Īllă, vĕlūt cōnjūx Ūmbrī rŭbĭcūndă mărītī. *O.* Quĭd, sī rŭbĭcūndă bĕnīgnē Cōrnă vĕprēs ēt prūnă fĕrānt? *H.* Ēt rŭbĭcūndă cĕrēs mĕdĭō sūccīdĭtŭr æstū. *V* *Voy.* Ruber. || *Qqf. compar.* Rŏsĕō rŭbĭcūndĭŏr ōstrō. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 353. Et sic *Sen. Q. N.* 7, 11).

Rūbĭdŭs *ou* Rōbĭdŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Robus. *De couleur rouge comme le pain bis.* Ātque ĭbĭ tŏrrētŏ mē prō pānĕ rōbĭdō. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 2). Rōbīgĭnōsām strĭgĭlem, āmpūllām rōbĭdăm. *Id.* (*Stich.* I, 3, 77. Ne cogitemus de verbo Rŭber, ob quantitatem. De *Robo colore* agunt *Fest.*, et *Serv.* ad *Ecl.* 6, 22; de *Rubido* ipso, *Gell.* 2, 26, *Isid.* 20, 1, et *Fest.*). Rōbĭdă, cūrvă, căpāx, ălĭēnĭs hūmĭdă gūttīs. *Sympos.* (*Ænigm.* 86, de strigili).

Rūbīgĭnōsŭs *ou* Rōbīgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de rouille.* Rōbīgĭnōsām strĭgĭlem, āmpūllām rōbĭdăm. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 77). PPH. Rūbīgĭnĕ nĭgĕr, plēnŭs, scăbĕr, læsŭs, tēctŭs, ēxēsŭs. || *Au fig. Venimeux.* Rūbīgĭnōsīs cūnctă dēntĭbŭs rōdĭt. *M.* (V, 28).

Rūbīgŏ *ou* Rōbīgŏ, ĭnĭs, *f. Rouille.* Ēxēsa īnvĕnĭēt scābră rūbīgĭnĕ pīlă. *V.* Rōdĭtŭr ūt scăbră pŏsĭtūm rūbīgĭnĕ fērrŭm. *O.* Ēt nīgrōs dūræ mōrsū rūbīgĭnĭs ēnsēs. *L.* SYN. Sĭtŭs, *qqf.* fērrūgŏ *ou* ærūgŏ. EP. Ātră, nĭgră, scăbră, rĭgĭdă, āspĕră, mōrdāx, ĕdāx, squālĭdă. PHR. Rūbīgŏ fērrŭm, ārmă īnfĭcĭt, ōbdūcĭt, tĕrĭt, lædĭt, rōdĭt, cōrrūmpĭt, fœdăt, īnquĭnăt, ēst, ēxĕdĭt. Rūbīgĭnĕ fērrŭm tĕgĭtŭr, tĕrĭtŭr, hōrrĕt, īnfēstātŭr. Sĭtŭs ārmă īnquĭnăt. VERS. Squālĭdă dēsērtīs rūbīgo īnfērtŭr ărātrīs. *Cat.* Nēc scăbĭe ēt sālsā lædĭt rūbīgĭnĕ fērrŭm. *V.* || *Tartre qui recouvre les dents.* Nūsquām rēcta ăcĭēs, līvēnt rūbīgĭnĕ dēntēs. *O.* || *Au fig. Rouille, repos, inaction.* Āddĕ quŏd īngĕnĭūm lōngā rūbīgĭnĕ læsŭm Tōrpēt. *O.* Lābra īnānă sĭtū, scăbrī rūbīgĭnĕ dēntēs. *Id.* Īnfēctŭs lōngī rūbīgĭnĕ rūrĭs. *Cl.* SYN. Sĭtŭs. || *Vétusté, oubli.* Āc vēstrūm scăbră tāngăt rūbīgĭnĕ nōmĕn Hæc ātque īllă dĭēs. *Cat.* (68, 151). || *Souillure du péché.* Quŏd līmăt ægrām pēctŏrŭm rūbīgĭnĕm. *Prud.* (*Cath.* 7, 205). || *Rouille des blés, nielle.* Hīnc mălă rūbīgō vĭrĭdēs nē tŏrrĕăt hērbās *Col.* (X, 342). Ūt mălă cūlmōs Ēssēt rūbīgō. . *Divinité qui envoyait ce fléau.* Āspĕră Rūbīgō, pārcās Cĕrĕālĭbŭs hērbīs. *O.* || *Ulcère, lèpre.* Quæ nĭsĭ fērrō Rūmpĭtŭr, āh! mĭsĕrūm frăgĭlī rūbīgĭnĕ cōrpŭs Cōrrōdēt sănĭēs. *Calp.* (5, 75. Cf. *Serv.* ad *G.* I, 151). || † Rūbīgŏ. Cōndĕrĕ vāgīnā glădĭūm, nē tēctă rūbīgŏ Ōccŭpĕt. *Prud.* (*Psych.* 105. Sic *Fort.* II, 13, 7).

Rŭbŏr, ōrĭs, *m. Rougeur, couleur rouge.* Cōrpŏră trāxērūnt tĕnŭēm pērcūssă rŭbōrem. *O.* Vēllĕră mūtēntūr Tўrĭōs īncōctă rŭbōrēs. *V.* Quĭs rŭbŏr īstĕ pŏlī? *V. Fl.* EP. Rŏsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, pūnĭcĕŭs, sānguĭnĕŭs, cŏrūscŭs, mĭcāns, rŭtĭlŭs, īgnĕŭs, flāmmĕŭs PPH. Cŏlŏr rŏsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, pūnĭcĕŭs. Pūnĭcĕī cŏlōrēs. || *Rougeur du visage; au fig. Pudeur, confusion.* Pūlchră vĕrēcūndō sūffūndĭtŭr ōră rŭbōrĕ. *O.* Cuī plūrĭmŭs īgnĕm Sūbjēcĭt rŭbŏr. *V.* Quāndō rĕcēpĭt Ējēctūm sĕmĕl āttrītā dē frōntĕ rŭbōrĕm? *J.* (13, 241). Nōn rŭbŏr ēst (*avec l'inf.*). *Ne pas rougir de.* Nēc rŭbŏr ēst ēmīssĕ pălām. *O.* (*Id. Her.* 20, 202.) EP. Īngĕnŭŭs, vĕrēcūndŭs, pŭdēns, vīrgĭnĕŭs, pŭēllārĭs, dĕcōrŭs. *Voy.* Pudor, Pudet, Erubesco.

Rūbræ, ārŭm, *f. pl. Ville sur le territoire de Véies.* Fīdēnās vĕtĕrēs brĕvēsquĕ Rūbrās. *M.* (IV, 64, 15. Aliquis conjecit *Ulubras*).

† Rūbrāns, tĭs. *Rougi, rouge.* Hēbræŭs pŏpŭlŭs Rūbrāntī cāstră prŏfūndō. *Alcim.* (V, 525). Sānguĭnĕ rūbrāntĕm. *Poet.* (ap. *Mai.* t. V, p. 100, in 4).

Rūbrēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 7, 72.)

Rŭbrīcă, æ, *f. Terre rouge; crayon rouge.* Prœlĭă rūbrīcā pīcta aūt cārbōnĕ. *H:* Nōn sĕcŭs āc sī ŏcŭlō rūbrīcām dīrĭgăt ūnō. *Pers.* (1, 65). Būccās rūbrīcā, crēta ōmnĕ cōrpŭs īntīnxtī tĭbĭ. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 39). || *Rubrique, titre de chacune des dispositions du code, écrit en rouge dans les manuscrits; par ext. Loi.* Ēxcēptō sī quĭd Măsŭrī rūbrīcă vĕtāvĭt. *Pers.* (5, 90). Aūt cūr rūbrīcă mĭnētŭr, Quæ prŏhĭbēt pēccārĕ rĕōs? *Prud.* (*Sym.* II, 461). PHR. Caūsās ăgĕ, pērlĕgĕ rūbrās Mājōrŭm lēgēs. *J.*

Rŭbrīcātŭs, ă, ŭm. *Coloré en rouge.* (*Auct. Priap.* in *Anthol.* II, p. 543.)

† Rŭbrīcŏ, ās. *Rendre rouge.*

Rūbrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 4, 105.)

Rŭbŭm, ī, *n. Mûre de ronce.* Ēt dărĕ pūnĭcĕīs plēnă cănīstră rŭbīs. *Pp.* (III, 13, 28. Quod merito distinctum fuisse a sequenti mihi videtur).

Rŭbŭs, ī, *m. Ronce.* Hōrrēntēsquĕ rŭbōs ĕt ămāntēs ārdŭă dūmōs. *V.* Fĕrăt ēt rŭbŭs āspĕr ămōmŭm. *Id.* Mīxtă fĕrē dūrīs ūtĭlĭs hērbă rŭbīs. *O.* SYN. Rŭbētŭm, *par ext.* sēntēs, vĕprēs, spīnă. PHR. Ăcūtīs āspĕrī vĕprēs rŭbīs. *Sen.* *Voy.* Dumetum. || ? *Fruit de la ronce. Voy. le précéd.*

Rūctāmĕn, ĭnĭs, *n. Comme* Ructus. Cārnĭs ĕt īmmŏdĭcæ spūrcō rūctāmĭnĕ crūdōs. *Prud.* (*Ham.* 466).

Rūctātrīx, īcĭs, *f. Qui donne des rapports.* Nēc deēst rūctātrīx mēnthă. *M.* (X, 48).

Rūctātŭs, ă, ŭm. *Rendu, vomi* (*au prop. et au fig.*). Gūttŭrĕ rūctātūs lārgē crŭŏr. *Sil.* (II, 686). Quōs Rūctātō scŏpŭlōs căvāt prŏfūndō. *Sid.* (9, 164).

Rūctŏ, ās, ārĕ, *n. Avoir des rapports, roter.* Laūdārĕ părātŭs, Sī bĕnĕ rūctāvĭt. *J.* (3, 106). Pērgīn' rūctāre īn ōs mĭhĭ? *Pl.* (*Ps.* V, 2, 9). SYN. Rūctŏr || *Act. Avoir des rapports d'un aliment, rendre, vomir.* Ēt sæpe hōrrĭdĭŏr glāndēm rūctāntĕ mărītō. *J* (6, 10). Rūctăt ădhūc āprūm căllĭdă Rōmă mĕūm *M.* (IX, 49). Rūctāntēmquĕ pătrēm nātōs. *Man.* (V 457, de Thyeste). Pēctŏrĕ rūctābāt lătĭcēs. *Sid.* (2 337). *Voy.* Vomo. || *Au fig. Réciter ou citer avec emphase.* Rūctāvĕrĕ săcrās jējūnō pēctŏrĕ laūdēs. *P. Nol.* (24, 104. Et *Fort. V. S. M.* I, 130). Rūctāns sēmĭdĕūm prŏpīnquĭtātēs. *Sidon.* (23, 253). *Voy.* Vomo. || *Qqf. Se répandre sur, inonder* Rūctās-

sēnt dītēs Vēsvīna īncēndĭă Lŏcrōs. *St.* SYN. Spārgŏ. ādspērgŏ.

Rūctŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme le précéd.* Rūctāntūr jŭvĕnēs, ĕt fœdānt ōmnĭă spūtīs. *Lucil.* (ap. *Perott.* in *Cornucop.* p. 1007 Ald.). Hīc dūm sūblīmēs vērsūs rūctātŭr. *H.* (*A. P.* 457. De quo *Schol. Cruq.*, et *Serv.* ad *Æ.* III, 576. Cf. *Fest.*).

Rūctŭs, ūs, *m. Rot, rapport.* Ēxtrēmō rūctūs quūm vĕnĭt ā bărăthrō. *M.* (I, 88). Ēxhālās tum ăcĭdōs ēx pēctŏrĕ rūctūs. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 733). SYN. Rūctāmĕn.

1. Rŭdēns, tĭs, *part. de* Rudo.

2. Rŭdēns, tĭs, *m. Câble.* Īnsĕquĭtūr clāmōrquĕ vĭrūm, strīdōrquĕ rŭdēntūm. *V.* Cōncăvă trājēctō cȳmbă. rŭdēntĕ vĕhăt. *O.* Ārctōsquĕ rŭdēntēs Lāxāvĕrĕ sĭnūs. *L.* Cūm strīdōrĕ rŭdēntĭūm. *Prud.* (*Sym.* II, *præf.* 13). *Voy.* Funis.

Rūdĕră, *n. pl. Voy.* Rudus.

Rŭdĭæ, ārūm, *f. pl. Rudies, ville de Calabre, patrie d'Ennius.* Mīsērūnt Călăbrī, Rŭdĭæ gĕnŭērĕ vĕtūstæ : Nūnc Rŭdĭæ sōlō mĕmŏrābĭlĕ nōmĕn ălūmnō. *Sil. Voy.* Rudinus.

Rŭdīmēntŭm, ī, *n. Apprentissage.* Tūrpĕ rŭdīmēntūm, pătrĭæ præpōnĕrĕ rāptăm. *O.* Prīmĭtĭæ jŭvĕnīs mĭsĕræ, bēllīquĕ prŏpīnquī Dūră rŭdīmēntă! *V.* Crūdă rŭdīmēnta, ēt tĕnĕrōs fōrmāvĕrăt ānnōs. *St.* SYN. Tīrōcĭnĭŭm, prīmĭtĭæ.

Rŭdīnŭs, ă, ŭm. *De Rudies.* Nōs sŭmŭ' Rōmānī, quī fŭvĭmŭs āntĕ Rŭdīnī. *Enn.* (ap. *Cic. de Or.* 3, 42). || *m. Ennius.* Ūndĕ Rŭdīnŭs ăīt : Dīvūm dŏmŭs, āltĭsŏnūm cœl? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 17).

1. Rŭdĭs, ĕ. *Rude, qui n'est pas poli.* Dīxĕrăt : īllĕ rŭdēm nōdīs ĕt cōrtĭcĕ crūdō Īntōrquĕt (hastam). *V.* Vēnātōr rŭdĭbūs jăcŭlīs. *Sil.* Tēlă rŭdēs trūncī. *St.* Nōn ēxāctă sătĭs, rŭdĭbūsquĕ sĭmīllĭmă sīgnīs. *O.* SYN. Āspĕr. || *Qui n'est pas travaillé, brut.* Āt rŭdĭs ēnĭtŭĭt īmpūlsō vōmĕrĕ cāmpŭs. *V.* Sīvĕ rŭdēm prīmōs lānām glŏmĕrābăt ĭn ōrbēs. *O.* (Sic *St. Ach.* I, 581). SYN. *Qqf.* Īnfēctŭs, īnfăbrĭcātŭs. || *Brut, informe.* Chăōs, rŭdĭs īndĭgēstăquĕ mōlēs. *O.* || *Qui n'est pas soigné, orné.* Ēt dărī lēgēm rŭdĭbūs căpīllīs. *Sen.* (*Hip.* 320). SYN. Īnōrnātŭs, īncōmptŭs, īncūltŭs. || *Au fig. Qui n'est pas poli, brut.* Plăcĕt cōnsĭlĭum. Īmo ĕtĭam ŭbi ēxpŏlīvĕrŏ, Măgĭs hōc tūm dēmūm dīcēs : nūnc ĕtĭām rŭdĕ ēst. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 60). Nēc, rŭdĕ quĭd pŏssĭt, vĭdĕo, īngĕnĭŭm. *H.* Ēnnĭŭs īngĕnĭō māxĭmŭs, ārtĕ rŭdĭs. *O.* SYN. Īncūltŭs, īncōmptŭs. || *Ignorant, inhabile.* Nōn rŭdĭs īndōctā fēcĭt mĕ fālcĕ cŏlōnŭs. *M.* (VI, 73). Ēt rŭdĭs, ēt Grāĭās ĭmĭtārī nēscĭŭs ārtēs. *Sil.* Rŭdēm præbēntĕ mŏdūm tībīcĭnĕ Tūscō. *O.* SYN. Īndōctŭs, īmpĕrĭtŭs. PHR. Aūt īgnōrātæ prēmĭt ārtĭs crīmĭnĕ tūrpī. *H.* || *Qui n'est pas avisé.* Ætātĭs mĕdĭæ quēmdām mŭlĭĕr nōn rŭdĭs Rĕgēbăt. *Ph.* SYN. Īnscītŭs, hĕbĕs, tārdŭs. || *Non civilisé.* Īllă rŭdēs ănĭmōs hŏmĭnūm cōntrāxĭt ĭn ūnūm. *O.* SYN. Īncūltŭs, fĕrŭs, āspĕr, bārbărŭs. || *Qui n'a pas l'expérience de, qui ne sait pas, novice.* Ād mălă jāmdūdūm nōn sŭmŭs ūllă rŭdēs. *O.* Māctārūnt ŏpĕrūm cōnjŭgĭīquĕ rŭdēm (juvencam). *Id.* Cīvīlīsquĕ rŭdēm bēllī tŭlĭt æstŭs ĭn ārmă. *H.* Nāndī rŭdĭs. *St.* Īllă rŭdēm cūrsū prima īmbŭĭt Āmphĭtrītēn. *Cat.* (64, 11). SYN. Īgnārŭs, ĭnēxpērtŭs, īnscĭŭs, nēscĭŭs, *qqf.* tīrŏ, nŏvĭcĭŭs. || *Innocent, naïf, simple, sans fard.* Nūllăque ēxpūlsă nŏcēntūm Fraūdĕ, rŭdēs pŏpŭlōs ātque aūrĕă rēgnă cŏlēbās. *St.* Sīmplĭcĭtās rŭdĭs āntĕ fŭĭt. *O.* SYN. Sīmplēx, īngĕnŭŭs. || *Nouveau.* Lūnāmquĕ rŭdēm mădĕfēcĕrăt aūstĕr. *Cl.* Fōns vīvŭs ĕt hērbă rŭdĭs. *M.* (II, 90). SYN. Nŏvŭs, rĕcēns. || *Qui n'est pas mûr, non développé, tendre.* Tūrgĕt ādhūc vĭrĭdī quūm rŭdĭs ūvă mĕrō. *M.* (XIII, 68). Ēt făbă fābrōrūm, prōtŏtŏmīquĕ rŭdēs. *Id.* (X, 48, scil. qui nondum caules sunt. At non bene aliter). SYN. Tĕnĕr, īmmātūrŭs, vĭrĭdĭs. || *Tendre, souv. en parlant de l'enfance.* Pŭĕrīquĕ rŭdēs, tŭă, Phædĭmĕ, prōlēs. *St.* Blāndĭs fīlĭă nēc rŭdĭs lăbēllīs. *M.* (VII, 94. *Id.* IX, 72, *rudis* agna). Rēgīmēnquĕ rŭdī dēpōscĕre ĭn ævō. *Sil.* (Et *Sen. Thyest.* 317, *rudes* anni). Vāgītūmquĕ rŭdēm, flētūsque īnfāntĭs ămābās. *St.* (*Silv.* II, 1, 105. Sic *Mart.* XI, 70, *rudes* querelæ; *Cl. Nupt. Hon. et Mar.* 80, *rudes* lacrimæ). *Voy.* Puer lis. || *Qqf. Dont on n'a pas fait l'essai.* Nēc fōntēs Āpŏnī rŭdēs pŭēllīs. *M.* (VI, 42. Quibus puellæ abstinebant ob periculum memoratum a *Cassiod. Var.* 3, 39).

2. Rŭdĭs, ĭs, *f. Baguette non polie, dont les gladiateurs se servaient comme d'une espèce de fleuret, pour s'exercer.* Tūtăquĕ dēpŏsĭtō pōscĭtŭr ēnsĕ rŭdĭs. *O.* Rŭdĭbūs pŭĕr īllĕ rĕlĭctĭs, Spīcŭlă dē phărĕtrā prōmpsĭt ăcūtă sŭă. *Id.* || *Ordint. Baguette que les gladiateurs recevaient du préteur avec leur congé; au fig. Congé.* Spēctātūm sătĭs, ēt dōnātūm jām rŭdĕ, quærĭs, Mæcēnās, ĭtĕrum āntīquō me īnclūdĕrĕ lūdō. *H.* Mē quŏquĕ dōnārī jām rŭdĕ tēmpŭs ĕrăt. *O.* Ūt nōndūm crēdās mē mĕrŭĭssĕ rŭdĕm. *M.* (III, 36). Ērgŏ sĭbī dăbĭt īpsĕ rŭdĕm. *J.* (7, 171).

Rŭdŏ, ĭs, ĕrĕ, *mieux que* Rūdŏ, etc. *Braire.* Īntēmpēstīvō quūm rŭdĭt īllĕ sŏnō. *O.* Ēccĕ rŭdēns raūcō Sīlēnī vēctŏr ăsēllŭs. *Id.* (Sic et *A. Am.* II, 290). Bālātu āssĭmĭlās; ăsĭnōs quŏquĕ rŭdĕrĕ crēdās. *Aus.* (*Epig.* 76, 3). Ārcădĭæ pĕcŭārĭă rŭdĕrĕ dīcās. *Pers.* (3, 9). || *En parlant du cri d'autres animaux.* Grăvĭtērquĕ rŭdēntēs Cædūnt (cervos). *V.* Ēt sævā sūb nōctĕ rŭdēntūm (leonum). *Id.* Cōnvĕnĭūnt ūrsī, māgnā quōs vōcĕ rŭdēntēs. *Cl.* || *En parl. de l'homme.* Īnclūsūmquĕ căvō sāxo, ātque īnsuētă rŭdēntĕm (Cacum). *V.* Hæc, īnquām, rŭdĕt ē rōstrĭs, ātque ējŭlĭtābĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 78). || *En parl. des choses.* Prīmūsque rŭdēntĕm Cōntōrsĭt prōrăm. *V.*

Rūdŭs, ĕrĭs, *n.*; Rūdĕră, ŭm, *pl. Décombres, gravats, ruines.* Rūdĕrĭs ĕt cĭnĕrĭs jūnctī bĭcŏlōrĕ rŭīnā. *P. Nol.* (25, 159). Rūdĕrĭbūs lātĭs tēctă sĕpūlchră jăcēnt. *Rutil.* (1, 413). SYN. Rŭīnæ. || *Espèce de marne employée comme engrais.* Rūdĕrĕ tūm pīnguī, sŏlĭdō vĕl stērcŏre ăsēllī. *Col.* (X, 81). || *Airain brut. Voy.* Rodus.

Rūfă, æ, *f. Nom de femme.* Bŏnōnĭēnsĭs Rūfă. *Cat.* (60, 1).

Rūfīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Pāstīllōs Rūfīllŭs ŏlĕt. *H.*

Rūfīnă, æ, *f. Nom de femme.* Claūdĭă cærŭlĕĭs quūm sĭt Rūfīnă Brĭtānnīs Ēdĭtă. *M.* (XI, 54).

Rūfīnŭs, ī, *m. Rufin, nom d'homme.* Hānc tĭbĭ Nāsŏ tŭŭs mīttĭt, Rūfīnĕ, sălūtĕm. *O.* (Adde *Mart.* III, 31). || *Entre autres, Un ministre d'Arcadius, qui appela les Goths dans l'empire, et fut tué par ses soldats.* Ābstŭlĭt hūnc tāndēm Rūfīnī pœnă tŭmŭltūm. *Cl.* Fōrtūnæ mūnĕrĕ prīncēps, Īngĕnĭō, Rūfīnĕ, tŭō. *Symm.* (*Auctuar.* 1).

Rūfĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Rūfĭŭs, Ālbīnī glōrĭă vīvă pătrĭs. *Rutil.* (1, 168).

Rŭfræ, ārūm, *f. pl. Ville de Campanie.* Quīquĕ Rŭfrās Bătŭlūmquĕ tĕnēnt. *V.*

Rūfŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Măcĭlēntĭs mălīs, rūfŭlŭs. *Pl.* (*As.* II, 3, 20).

Rūfŭs, ă, ŭm. *Roux.* Rōmă quĭdēm fūscīs vēstītŭr, Găllĭă rūfīs. *M.* (XIV, 129). Sī quĭs mē quærĕt rūfŭs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 1). SYN. Rūfŭlŭs. || *Subst. m. Nom d'homme.* Māxĭmă Fūndānī glōrĭă, Rūfĕ, sŏlī. *O.* Rūfūm, quī tŏtĭēs Cĭcĕrōnem Āllŏbrŏgă dīxĭt. *J.* (7, 214). Dīc mĭhĭ, Rūfĕ : tăcēs. *Aus.* (*Epig.* 46, 2. Adde *Cat.* 77; *Hor. Sat.* II, 8, 58; *Anth.* I, p. 219). || *Entre autres, Verginius Rufus, général sous Né-*

ron, précepteur de Pline le Jeune. Hīc sĭtŭs ēst Rūfŭs, pūlsō quī Vīndĭcĕ quōndăm Īmpĕrĭum āssĕrŭĭt nōn sĭbĭ, sēd pătrĭæ. *Inscr.* (apud *Plin. Epist.* 9, 19).

Rūgă, æ, *f. Ride.* Jām vĕnĭēnt rūgæ, quæ tĭbĭ cōrpŭs ărēnt. *O.* Ēt frōntem ōbscēnām rūgīs ărăt. *V.* EP. Ănīlĭs *ou* sĕnīlĭs, trīstĭs, tūrpĭs, dēfōrmĭs, tĕtrĭcă, āspĕră, rĭgĭdă. PPH. Rūgă frōntĭs. Rūgōsă frōns, făcĭēs. Rūgōsŭm ōs. Frōntĭs, gĕnārŭm sŭlcī. PHR. Rūgæ frōntĕm, vūltŭm, ōs, făcĭēm, gĕnās, cŭtĕm tūrpānt, fœdānt, nŏtānt, fīndūnt, ărānt, pĕrărānt, sŭlcānt. Rūgă frōntĕm ărăt, sŭlcăt, ēxărăt, etc. VERS. Lāxāntŭr cōrpŏră rūgīs. *O.* Quās frōntĭs rūgās īn vērtĭcĕ pōrtās. Sūlcāvītquĕ cŭtēm rūgīs. Rūgăque īn āntīquā frōntĕ sĕnīlĭs ĕrĭt. *Id.* Dūm tārdă sĕnēctūs Īndūcăt rūgās. *Tib.* Ēt făcĕrēt scīssās lānguĭdă rūgă gĕnās. *Pp.* || *Contraction d'un visage sévère ou triste, et au fig.* Quūm bĕnĕ vīr trāxĭt vūltūm, rūgāsquĕ cŏēgĭt. *O.* Hæc quŏquĕ sī rūgām trāxĭt, ēxtēndĭtquĕ lăbēllŭm. *J.* (14, 325). Dēnsīssĭmă rūgă Cōgĭtŭr īn frōntĕm. *Id.* (13, 215). Sēd nūnquām vītæ fāllēt mē rūgă sĕvēræ. *Pp.* (II, 34, 23). Tūnc dŏlŏr, ēt cūræ, rūgăquĕ trīstĭs ăbĭt. *O. Voy.* Supercilium. || *Pli de vêtement.* Nēc brĕvĭs īn rūgās cīngŭlă prēssă sŭās. *O.* Ēt rūgās tĭbĭ sȳrmătĭs prŏfŭndī. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 5). SYN. Sĭnŭs. *Voy.* Rugo. || *Au fig.* Ēt nĭtĭdīs măcŭlam ēt rūgām fīgēntĭă rēbŭs. *J.* (14, 2. Alii leg. *maculam hæsuram,* et sic *Rupert.* Illud tamen malim).

Rŭgĭī, ōrŭm, *m. pl. Peuple Germain des bords de la Baltique.* Pūgnācēm Rŭgĭūm cŏmĭtāntĕ Gĕlōnō. *Sid.* (7, 321. Cf. *Tac. Germ.* 43).

Rŭgĭŏ, īs, īrĕ, *n. Rugir comme le lion.* Tīgrĭdēs īndŏmĭtæ răccānt, rŭgĭūntquĕ lĕōnēs. (*Auct. Phil.* 49. De quantitate primæ syllabæ nihil affirmare ausim.)

Rūgŏ, ās, ārĕ. *Rider.* || *n. Se rider, faire des plis.* Quĭd ēst hōc? rūgăt pāllĭŭm. *Pl.* (*fr.* apud *Gell.* 18, 12. *Id. Cas.* II, 3, 30).

Rūgōsŭs, ă, ŭm. *Ridé, qui a des rides au visage.* Quūm mĕă rūgōsā pāllēbūnt ōră sĕnēctā. *Tib.* (III, 5, 25). Rūgōsās dīstrăhĕrēntquĕ gĕnās. *O.* Sūlcīsquĕ gĕnārŭm Cōrrŭĕrāt pāssă făcĭēs rūgōsĭŏr ŭvā. *Cl.* PPH. Rūgīs ōbsĭtŭs, fœdŭs, tūrpĭs, sŭlcātŭs, squālĭdŭs, hōrrĭdŭs. VERS. Hās quŏquĕ, quæ frōntĭs rūgās īn vērtĭcĕ pōrtānt, Ēxcŭtĕ. *O. Voy.* Ruga. || *En gén. Ridé.* Rūgōsōquĕ sŭūm sērvāntēs cōrtĭcĕ cāllēm *O.* Prūnă pĕrēgrīnæ cărĭē rūgōsă sĕnēctæ. *M.* (XIII, 29). Rūgōsūm pĭpĕr ēt pāllēntĭs grānă cŭmīnī. *Pers.* (5, 55). || *Qui fait des plis.* Rūgōsĭōrēm quūm gĕrās stŏlā frōntĕm. *M.* (III, 93). || *Qui fait rider.* Īră cădāt nāsō rūgōsăquĕ sānnă. *Pers.* (5, 91). || *Qui est contracté, resserré.* Rūgōsŭs frīgŏrĕ pāgŭs. *H.* (Eo sensu *Contractus* sæpius occurrit).

Rūgŭs, ī, *m. Peuple germain.* (*Sid.* 5, 476.)

Rŭīnă, æ, *f. Chute.* Sæpĕ gĕlī mūltūs frăgŏr, ātquĕ rŭīnă Grāndĭnĭs. *Lr.* (VI, 156). Nē cădăt īn mĭsĕrūm nōstră rŭīnă căpŭt. *M.* (XIII, 25, de nucibus pineis). Tēctăquĕ Pēnthĕī Dīsjēctă nōn lēnī rŭīnā. *H.* Cētĕră nē sĭmĭlī cădĕrēnt lăbĕfāctă rŭīnā. *O.* SYN. Cāsŭs, lāpsŭs, ēxscĭdĭŭm. EP. Īnŏpīnă, rĕpēntīnă, sŭbĭtă, præcēps, răpĭdă; grăvĭs, īngēns, vāstă, māgnă; hōrrēndă, flēbĭlĭs, lūgēndă, trīstĭs, ăcērbă, crūdēlĭs, īndīgnă. || Rŭīnām dō, trăhŏ, făcĭŏ. *Tomber, crouler.* Dĕdĭt āmplă rŭīnām, Vūlcānō sŭpĕrāntĕ, dŏmŭs. *V.* Ĕă lāpsă rĕpēntĕ rŭīnām Cūm sŏnĭtū trăhĭt. *Id.* Grăvēs aūlæă rŭīnās Īn pătĭnām fēcērĕ. *H. Voy.* Cado. || *Qqf.* Rŭīnām dō. *Renverser.* Cōnnĭxi īncūrrūnt hāstīs, prīmīquĕ rŭīnām Dānt sŏnĭtu īngēntī. *V.* (*Æ.* XI, 613). || — cœlī. *Pluie qui tombe par torrents.* Flūctĭbŭs ōpprēssōs Trōās cœlīquĕ rŭīnā. *V.* (Sic *Id. G.* 1, 324, ruit arduus æther; et *Ov. Met.* XI, 517, totum descendere cœlum). Ēxcĭpĕrĕ īnsānōs īmbrēs cœlīquĕ rŭīnās. *Sil.* (Et *V. Fl.* VIII, 334). || *Choc des vagues.* Quām nēc Cȳănĕæ quōndām pŏtŭērĕ rŭīnæ Frāngĕrĕ. *M.* (VII, 19, de navi Argo. Et *V. Fl.* IV, 694). || *Carnage, massacre.* Nōx āltă cădēntūm Īngēntēs aūgēt sŏnĭtūs, aūgētquĕ rŭīnās. *V. Fl.* Dēvōtă mōrtī pēctŏră līberæ Quāntīs fătīgārēt rŭīnīs. *H.* SYN. Cædēs, strāgēs. || *Mort.* Īllĕ dĭēs ŭtrāmquĕ Dūcēt rŭīnām. *H.* Gĕnĕrīs lāpsī sārcīrĕ rŭīnās. *V. Voy.* Mors. || *Ruine, perte.* Spēmquĕ pătrīs rēgnīquĕ trăhāt, pătrĭæquĕ rŭīnām. *O.* Caūsă mĕæ cūnctīs nĭmĭūm quŏquĕ nōtă rŭīnæ. *Id.* SYN. Ēxĭtĭŭm, pērnĭcĭēs, cāsŭs, clādēs. || *Au fig.* Ætātĭs făcta ēst tāntă rŭīnă mĕæ. *O.* || *Déchirement.* Hæc lōcă vī quōndam ēt vāstā cōnvūlsă rŭīnā Dīssĭlŭīssĕ fĕrūnt, quūm prōtĕnŭs ūtrăquĕ tēllūs Ūnă fŏrēt. *V.* Hōrrĭfĭcīs jūxtā tŏnăt Ætnă rŭīnīs. *Id.* || *Au pl. Ruines, décombres.* Nūnc hŭmĭlīs vĕtĕrēs tāntūmmŏdŏ Trōjă rŭīnās Ōstēndĭt. *O.* Ētĭām pĕrĭērĕ rŭīnæ. *L.* Īmpăvĭdūm fĕrĭēnt rŭīnæ. *H.* SYN. Rūdĕră.

Rŭīnōsŭs, ă, ŭm. *Qui menace ruine.* Ōbrŭtă quōrūm Vītă rŭīnōsīs tŭmŭlīs sĭnĕ fīnĕ jăcēbĭt. *Amœn.* (vs. 160). *Voy.* Labans. || *Tombé en ruines.* Rŭīnōsās ōccŭlĭt hērbă dŏmōs. *O.* SYN. Jăcēns, ēvērsŭs, dīrŭtŭs, etc.

Rŭĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Ruo. *Qui va tomber ou se précipiter.* Ītĕ sĭmŭl, pĕdĭtēs; rŭĭtūrum āscēndĭtĕ pōntĕm. *L.* Ūrgēs rŭĭtūrūm, Sīsȳphĕ, sāxŭm. *O.* (Et *Mart.* I, 89).

Rūllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* V, 260.)

† Rūmĕn, ĭnĭs, *n. Œsophage, estomac, ventre.* Ĕgŏ rūmōrēm pārvī făcĭŏ, dūm sĭt, rūmĕn qui īmplĕăm. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 64).

Rŭmēx, ĭcĭs, *m. Patience, plante.* Āppōnūnt rŭmĭcēm, brāssĭcām, bētām, blĭtūm. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 26). Fēcūndūsquĕ rŭmēx, mālvæque ĭnŭlæquĕ vĭrēbānt. (*Moret.* 73.) || *Sorte de javelot.* Tūm spără, tūm rŭmĭcēs pōrtāntŭr. *Lucil.* (apud *Fest.* Cf. *Gell.* 10, 25).

? Rūmĭfĕrŏ, ās. *Voy. le suiv.*

† Rūmĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Divulguer, publier.* Quāmque ādĕō cīvēs Thēbānī vērō rūmĭfĭcānt prŏbăm. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 46. Unus *Non.* 2, 748, legit *rumiferant*).

Rūmĭnă fīcŭs, *f. Figuier sous lequel Rémus et Romulus furent allaités.* Quæquĕ vŏcātŭr Rūmĭnă nūnc fīcŭs, Rōmŭlă fīcŭs ĕrăt. *O.* (Vid. *Fest.*)

Rūmĭnŏ, ās, ārĕ. *Ruminer, remâcher.* Īlĭcĕ sūb nīgrā pāllēntēs rūmĭnăt hērbās. *V.* Dūm lătĕt, ēt lēntē rĕvŏcātās rūmĭnăt hērbās. *O.* Ārmēntūm rĕdŭcēs dūm gūttŭrĕ rūmĭnăt ēscās. *P. Nol.* (18, 340). SYN. Rĕmāndŏ, ĭs. PHR. Ēt mātūtīnās rĕvŏcăt pălĕārĭbŭs hērbās (taurus). *Calp.* || *Au fig.* SYN. Rĕtrāctŏ. *Voy. le suiv.*

† Rūmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme le précéd.* || *Au fig.* Nēmo hæc vōstrōrūm rūmĭnābĭtŭr mŭlĭĕrī. *L. Andr.* (ap. *Non.* 2, 746. Codices *voster;* pars edd. *vostrum*).

† Rūmĭtŏ, ās, ārĕ. *Comme* Rumifico. (*Næv.* apud *Fest.*)

Rūmŏr, ōrĭs, *m. Discours, bruit, nouvelle.* Rūmōrēsquĕ sĕnūm sĕvērĭōrūm Ōmnēs ūnĭūs æstĭmēmŭs āssĭs. *Cat.* (5, 2). Frīgĭdŭs ā rōstrīs mānăt pēr cōmpĭtă rūmŏr. *H.* Fīnĭtĭmās īn bēllă fĕrām rūmōrĭbŭs ūrbēs. *V.* Rūmōre āccēnsŭs ămārō. *Id.* SYN. Sērmŏ, fābŭlă, fāmă, nūntĭŭs, etc. *Voy.* Fama. || Rūmŏr ēst. *On dit. Voy.* Fama est. || Rūmōrĕ sĕcūndō. *Avec un murmure flatteur, avec l'approbation publique, au fig. Avec faveur.* Mōx aūfērrĕ dŏmōs, pŏpŭlī rūmōrĕ sĕcūndō. *Enn.* (apud *Non.* 4, 403). Sōlvĕre īmpĕrāt sĕcūndō rūmōre, ādvērsăque

ăvī. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 16). Ērgo ĭtĕr īncēptūm cĕlĕrānt rūmōrĕ sĕcūndō; Lābĭtŭr ūnctă vădīs ăbĭēs. *V.* (*Æ.* VIII, 90. Alii aliter interpungunt et explicant. Bene *Non.* l. cit. « Prospero favore et auxilio fluminis. »). Quæ vōs ād cœlum ēffērtīs rūmōrĕ sĕcūndō. *H.* || *Renommée, réputation.* Quūm flāgrēt rūmōrĕ mălō. *H.* SYN. Fāmă. || *Divinité, comme la Renommée.* Rūmŏr, ŭt ēst vēlōx, ăgĭtātīs pērvŏlāt ālīs. *O.* Quōs Rūmŏr ālbā gēmmĕŭs vĕhĭt pēnnā. *M.* (X, 3). Nēc tŭīs dēpēllōr dīctīs quīn Rūmōrī sērvĭăm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 14). || *Au fig. Bruit, murmure* Flŭēntă Sūbtērlābēntīs tăcĭtō rūmōrĕ Mŏsēllæ. *Aus.* (*Mos.* 22). Vărĭīs vēctæ Nērēĭdĕs ībānt, Aūdītō rūmōrĕ, fĕrīs. *Cl.* SYN. Mūrmŭr.

Rūmpĭă, æ, *f. Javelot des Thraces.* (*Enn.* apud *Gell.* 10, 25.) *Voy.* Rhomphæa.

Rūmpŏ, ĭs, rūpī, rūptūm, rūmpĕrĕ. *Séparer violemment, ouvrir, fendre.* Rūpĕrāt ēt dūrām vōmĕr ădūncŭs hŭmūm. *O.* Tĕnŭēs ē pēctŏrĕ vēstēs Rūmpĕrĕ. *Id.* Dīssĭlĭēns tēllūs, nēc pārvōs rūmpĭt hĭātūs. *Sil.* Dīdūcĭt scŏpŭlōs, ēt mōntēm rūmpĭt ăcētō. *J.* (10, 153). Cūrsū mĕdĭă āgmĭnă rūmpĭt. *V.* SYN. Scīndŏ, dīscīndŏ, dīssōlvŏ, ăpĕrĭŏ, fīndŏ, dīvēllŏ, dīdūcŏ, rĕvēllŏ, etc. || *En partic. Ouvrir par une blessure.* Trānsăbĭīt cōstās, ēt cāndĭdă pēctŏră rūmpĭt. *V.* Rūmpūntŭr nēscĭă vīncī Pēctŏră. *Id.* Præcōrdĭă rūmpĭt (sagitta). *O.* SYN. Ăpĕrĭŏ, rĕsōlvŏ, etc. *Voy.* Confodio. || *Briser.* Ērĭpŭī, fătĕŏr, lētō me, ēt vīncŭlă rūpī. *V.* Ăquă tēndĭt rūmpĕrĕ plūmbūm *H.* Cĭtō rūmpēs ārcūm, sēmpēr sī tēnsum hăbŭĕrĭs. *Ph.* SYN. Frāngŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Faire crever par la tension.* Ēt rūmpĕrĕ vōcĭbŭs āngŭēs. *Man.* (I, 92). Rūmpĕ mĭsēr tēnsūm jĕcŭr. *J.* (7, 117). SYN. Dīrūmpŏ. || *Faire sortir ou jaillir.* Dūră Mĕdūsæī quēm præpĕtĭs ūngŭlă rūpĭt (fons). *O.* SYN. Ēlĭcĭŏ, ēxfūndŏ. || *Au fig. Ouvrir violemment.* Fērrō rūmpēndă pĕr hōstēs Ēst vĭă. *V.* Fīt vĭă vī, rūmpūnt ădĭtūs. *Id.* Rūpītque īn prœlĭă cūrsūm. *Sil.* Pēctŏră quī frĕmĭtū rūmpūnt. *Lr.* (III, 298, leones). || *Rompre.* Tāntōs rūmpī nōn spērēt ămōrēs. *V.* Cōnjūrātă tŭās rūmpĕrĕ nūptĭās. *H.* || *Rompre, violer.* Ēt fœdĕră rūmpānt. *V.* Tēr plăcĭdām suāsīt tĕmĕrāndō rūmpĕrĕ pācēm. *Sil.* Nōn pōssūnt vĕtĕrūm dēcrētă Sŏrōrūm Rūmpĕrĕ. *O* (Et *Lucr.* IV, 175, leges; *Hor. Od.* IV, 15, 22, edicta). SYN. Frāngŏ, rēscīndŏ, ābrūmpŏ, vĭōlŏ. || *Rompre le silence.* Quĭd me āltă sĭlēntĭă cōgĭs Rūmpĕrĕ? *V.* Jūpĭtĕr hōc ĭtĕrūm sērmōnĕ sĭlēntĭă rūpĭt. *O.* || *Interrompre, arrêter brusquement.* Quĭd cœptūm, rūstĭcĕ, rūmpĭs ĭtĕr? *O.* Rūmpăt ēt sērpēns ĭtĕr īnstĭtūtūm. *H.* Aūdāx quōs rūmpĕrĕ Pāllās Săcră vĕtăt. *V.* SYN. Ābrūmpŏ, īntērrūmpŏ. || *Troubler le repos.* Ōtĭă quī rūmpēt pătrĭæ. *V.* Ōllī sōmnum īngēns rūpĭt păvŏr. *Id.* SYN. Ābrūmpŏ, tūrbŏ. || *Briser le tympan, étourdir.* Ēbrĭă nōs mădĭdīs rūmpĭt tībĭcĭnă būccīs. *M.* (XIV, 64). Ēt cāntū quĕrŭlæ rūmpēnt ārbūstă cĭcādæ. *V. Voy.* Obtundo. || *Faire sortir violemment.* Tāntōs īllĕ sŭō rūmpēbăt pēctŏrĕ quēstūs. *V.* Rūpĭtque hānc pēctŏrĕ vōcēm. *Id.* Invītŭs vōcem hānc ē pēctŏrĕ rūmpăm. *Sil.* Hōc vōcēm cārmĭnĕ rūpĭt. *O.* SYN. Sōlvŏ, fūndŏ, ēffūndŏ, ēmĭttŏ, mĭttŏ. || *Épuiser de fatigue.* Lĕpŏrēmquĕ fōrtī cāllĭdūm rūmpēs ĕquō. *M.* (I, 50). Quēm cērtāmĭnă rūmpūnt. *O.* Ūt me āmbŭlāndō rūmpĕrĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 21). SYN. Frāngŏ, dēbĭlĭtŏ. || *Faire rompre sous le poids.* Īllĭŭs īmmēnsæ rūpērūnt hōrrĕă mēssēs. *V. Voy.* Gravo. || *Faire crever de dépit.* Rūpĭt Īārbītān Tīmāgĕnĭs æmŭlă līnguă. *H.* || — mōrās. *Renverser tous les obstacles, se hâter* Rūmpĕ mōrās ōmnēs. *V.* (Adde *Ov. Met.* XV, 583; *Luc.* I, 264). *Voy.* Festino. || *n.* Īntrō rūmpŏ *Entrer violemment. Voy.* Introrumpo.

Au pass. Rūmpŏr, *et* Mē rūmpŏ. *Être crevé, se crever.* Frīgĭdŭs īn prātīs cāntāndō rūmpĭtŭr āngŭis. *V.* SYN. Dīrūmpŏr, fīndŏr, dīssĭlĭŏ. PHR. Rūptō jăcŭĭt cōrpŏrĕ (rana). *Ph.* || *Au fig.* Ĕgŏ mĭsĕră rīsū clāndēstīnō rūmpĭĕr. *Afran.* (apud *Non.* 4, 396). || *En partic. Se casser la voix à force de crier.* Ĕgŏ mē tuā caūsā, ne ērrēs, nōn rūptūrŭ' sūm. *Pl.* (*Capt. prol.* 14). || Rūmpŏr īnvĭdĭā, *et absolt. Crever de dépit.* Īnvĭdĭā rūmpāntŭr ŭt īlĭă Cōdrō. *V.* Rūmpātŭr, quīsquĭs rūmpĭtŭr īnvĭdĭā. *M.* (IX, 98). Rūmpŏr ēt īnvĭdĕō. *O.* Rūmpāntŭr ĭnīquī. *Pp.* (I, 8, 27). || *Rompre sous le poids.* Prēssăquĕ flāmmĕŏlā rūmpātŭr fīscĭnă cālthā. *Col.* (X, 307). Cērnĕrĕ jām vĭdĕōr rūmpī pĕnĕtrālĭă tūrbā. *O.* SYN. Fătīscŏ, sūccūmbŏ, grăvŏr, prĕmŏr. || *Se précipiter violemment.* Rūmpūntŭr fōntĭbŭs āmnēs. *O.* Tāntŭs sē nūbĭbŭs īmbĕr Rūpĕrăt. *V.* SYN. Rŭŏ, ērūmpŏ, præcĭpĭtŏ.

Rūnă, æ, *f. Sorte de javeline.* (*Gloss. Isid.* : « Runa, *pilum.* ») *Voy. le suiv.* || *Écriture alphabétique des anciens Scandinaves.* Bārbără frāxĭnĕīs pīngātŭr rūnă tăbēllīs. *Fort.* (VII, 18, 19).

Rūnātŭs, ă, ūm. *Armé de la javeline nommée* Runa. Rūnātă rĕcēdĭt. *Enn.* (apud *Fest.*).

Rūncŏ, ās, ārĕ, *act. Arracher les mauvaises herbes.* (*Pers.* 4, 35.)

Rŭŏ, ĭs, ī, ŭtūm, ĕrĕ. *Pousser violemment.* || *Pousser en avant.* Cētĕrōs rŭĕrem, ăgĕrēm, răpĕrēm, tūndĕrēm, prōstērnĕrēm. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 21). Spūmās sălĭs ærĕ rŭēbānt. *V.* Cūmŭlōsquĕ rŭīt mălĕ pīnguĭs ărēnæ. *Id.* SYN. Ăgŏ, pēllŏ, prōpēllŏ, prōrŭŏ. || *Pousser pour accumuler.* Ūndĕ Dīvĭtĭās ærīsquĕ rŭām, dīc, aūgŭr, ăcērvōs. *H.* Rŭīs hæc, ēt cōllĭgīs ōmnĭă fūrtīm. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 389). SYN. Cōgŏ. || *Pousser en haut, soulever.* Īncŭbŭērĕ mărī, tōtūmque ā sēdĭbŭs īmīs Ūna eūrūsquĕ nōtūsquĕ rŭūnt. *V.* Ēt rŭĭt ātrām Ād cœlūm... nūbēm. *Id.* SYN. Ērŭŏ, tōllŏ. || *Pousser de manière à renverser.* Īmmānēm Teūcrī mōlēm vōlvūntquĕ rŭūntquĕ. *V.* Rŭēt ōmnĭă lātē (nimbus). *Id.* Flūctūque ārbūstă rŭēntēm. *V. Fl.* SYN. Dējĭcĭŏ, stērnŏ, ēvērtŏ, vōlvŏ, āfflīgŏ, etc. || *Précipiter d'en haut.* Rŭĭt æthĕrĕ tōtō Tūrbĭdŭs īmbĕr ăquām. *V. Voy.* Dejicio. || *n. Se précipiter en avant.* Quō mŏrĭtūrĕ rŭĭs, mājōrăquĕ vīrĭbŭs aūdēs? *V.* Părĭtērque īn bēllă rŭēbānt. Tōtăque ēx ūrbĕ rŭēntēs. *Id.* Rŭĭmŭs dĭtārĕ Mўcēnās. *St.* SYN. Fĕrŏr, ĕŏ, cūrrŏ, prōvŏlŏ, īrrŭŏ, prōpĕrŏ. PPH. Cūrsŭ fĕrŏr, rŭŏ, vŏlŏ, ās. Īmpĕtĕ fĕrŏr. PHR. Fīnĭbŭs ōmnēs, Haūd mŏră, prōsĭlŭērĕ sŭīs. *V.* Nōn tām præcĭpĭtī rŭērēnt īn prœlĭă cūrsū. *L.* || *Au fig.* Pĕr ōmnĕ Fāsquĕ nĕfāsquĕ rŭūnt. *L.* Gēns hūmānă rŭĭt pĕr vĕtĭtūm nĕfās. *H.* Āc pĕr ĭnīquă rŭēbăt. *Sil.* Nescīt vēstră rŭēns īră rĕfērrĕ pĕdēm. *Pp.* (III, 15, 44). || *Se précipiter hors, sortir.* Vērtĭtŭr īntĕrĕā cœlum, ēt rŭĭt ōcĕănō nōx. *V.* Rĕvŏlūtă rŭēbăt, Mātūrā jām lūcĕ, dĭēs, nōctēmquĕ fŭgārăt. *Id.* SYN. Ēxĕŏ, prōdĕŏ, ērūmpŏ. || *Au fig.* Ūndĕ rŭūnt tōtĭdēm vōcēs, rēspōnsă Sĭbўllæ. *V.* || *Tomber violemment.* Rŭĭt ārdŭŭs æthĕr. *V.* Rŭūnt dē mōntĭbŭs āmnēs. *Id.* Sōl rŭĭt. *V. Fl.* (I, 274). Īpsă sŭō quōndām pōndĕrĕ tēctă rŭūnt. *O.* SYN. Cădŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ēt sŭbĭtō cāsū, quæ vălŭērĕ, rŭūnt. *O.* Ūrbs āntīquă rŭĭt. *V.* Sīc ōmnĭă fātīs Īn pējŭs rŭĕre, āc rĕtrō sūblāpsă rĕfērrī. Vēl quūm rŭĭt īmbrĭfĕrūm vēr (scil. cadit, desinit). *Id.* Vĭdēsīs nē quĭd īmprūdēns rŭās. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 128).

Rūpēs, ĭs, *f. Rocher, roche.* Sēd nōn Caūcăsĕă dŏcēō dē rūpĕ pŭēllās. *O.* Quī mălĕ pārēntem īn rūpēs prōtrūsĭt ăsēllūm. *H.* SYN. Sāxūm, scōpŭlŭs, sĭlēx, caūtēs, pĕtră. EP. Āērĭă, ārdŭă, āltă, sūblīmĭs; ābrūptă, prærūptă, āspĕră, dūră, scrūpĕă, rĭgēns, sāxōsă. scōpŭlōsă; vāstă, īmmānĭs, īngēns, hōrrēndă.

hŏrrĭdă; dūmōsă, frōndēns, sĭlvōsă, nĕmŏrōsă, ŏpācă; ĭnăccēssă, ĭnvĭă, ĭnhŏspĭtă; frīgĭdă, gĕlĭdă. PPH. Rūpis *ou* sāxī mōlēs, vērtēx, căpŭt, căcūmĕn. Prærūptă, sāxĕă mōlēs. Sāxīs ārdŭă caūtēs. Jŭgŭm sāxīs prærūptŭm. VERS. Pēr rūpēs, scŏpŭlōsque, ădĭtūquĕ cărēntĭă sāxă Tēntăt ĭtĕr. *O.* Jām prīmūm sāxīs sūspēnsam hānc ādspĭcĕ rūpĕm. *V.* Ārdŭă sāxīs Īnsŭlă. Prēnsāntēmque ūncīs mănĭbŭs căpĭta āspĕră mōntĭs. Nōn scŏpŭlī rūpēsquĕ căvæ ātque ōbjēctă rĕtārdānt Flūmĭnă. *Id.* Āttōllūnt cāmpō gĕmĭnæ jŭgă sāxĕă rūpēs. *L.* Sīvĕ tē rūpēs ĕt ăcūtă lētō Sāxă dēlēctānt. *H.* Ūndĭquĕ prōspĭcĭmŭs mĭnĭtāntēs vērtĭcĕ mōntēs, Nūbĭlă quō pĕnĕtrāns sūrgĭt ăcūtă sĭlēx; Quā cēlsōs scŏpŭlōs prærūptă căcūmĭnă tēndūnt, Hīspĭdŭs ēt tŭmŭlīs crēscĭt ăd āstră lăpĭs. *Fort.* || *Rocher sur le bord de la mer ou dans la mer.* Īllĕ, vĕlŭt pĕlăgī rūpēs īmmōtă, rĕsīstĭt. *V.* Rūpĭbŭs ēxēsīs hærēntēm fūnĕ cărīnăm. *L.* Ūndĭsŏnīs pēr nōctem īn rūpĭbŭs ādstāns. *St. Voy.* Scopulus. || *En gén. Montagne.* Hīnc āltā sūb rūpĕ cănĭt frōndātŏr ăd aūrās. *V.* Pārnāssĭă rūpēs. *Id. Voy.* Mons. || *Par ext. Caverne dans un rocher.* Quæ rūpĕ sŭb īmā Fātă cănĭt. *V.* Cūmānăquĕ rūrsŭs Īntŏnŭīt rūpēs. *Cl. Voy.* Antrum.

† Rŭpēx, ĭcĭs, *m. f. Grossier, ignorant.* Āc rŭpĭcūm squārrōsa, īncōndĭtă rōstră. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Squarrosus.* Cf. *Gell.* 13, 4 : « Non usque eo *rupices* et agrestes fuerunt. »)

Rūpī, *parf. de* Rumpo.

Rŭpĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Prōscrīptī Rēgīs Rŭpĭlī pūs ātquĕ vĕnēnŭm. *H.*

Rūptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Rumpo. *Séparé, fendu, ouvert.* Vīdĭmŭs ūndāntēm rūptīs fōrnācĭbŭs Ætnăm. *V.* Rūptōquĕ pŏlō mĭcăt īgnĕŭs æthēr. *Sil.* || *Brisé.* Rūptīs rēddĭt sē prāvă cătēnīs. *H.* Ōbjĭcĭbŭs rūptīs. *V. Voy.* Fractus. || *Crevé par la tension.* Īn mĕdĭō nīsū vīscĕră rūptă fŏrēnt. *O.* Ăquām cœpērūnt bĭbĕrĕ; sēd rūptī prĭŭs Pĕrĭērĕ. *Ph.* Rūptō jăcŭīt cōrpŏrĕ. *Id.* PPH. Cŭtĕ pērdĭtŭs. *Pers.* || *Qui s'est précipité.* Ādvērsī rūptō ceū quōndām tūrbĭnĕ vēntī. *V.* || *Au fig. Rompu, brisé.* Īmmītīs rūptă tўrānnī Fœdĕră. *V.* Pōstquām rūptă fĭdēs Tўrĭīs. *Sil.* Rūptīs lēgĭbŭs. *L.* || *Interrompu, troublé.* Rūptăquĕ sīngūltū vērbă lŏquēntĭs ĕrānt. *O.* Rūptă quĭēs. *V. Fl.*

Rūrālĭs, ĕ. *De campagne.* Mūnĕră dāt, laūrōs cārpēns, rūrālĭs Ăpōllŏ. *Nemes.* (*E.* 1, 65). Ārvīs quī sŏlĭtŭs rūrālĭbŭs ēssĕ lŏcūstās. *Juvc.* (I, 354. *Ib.* 372).

? Rūrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Voy.* Raresco.

† Rūrēstrĭs, ĕ. *De campagne.* Queīs pĭă rūrēstrēm claūdēbăt ĕclēsĭă pūbĕm. *P. Petr.* (IV, 151).

Rūrī. *Voy.* Rus.

Rūrĭcĭŭs, ĭī, *m. Saint Rurice, évêque de Limoges* Călĕt īllĕ sŭpērbŭs Rūrĭcĭūs nōstrīs făcĭbŭs. *Sid.* (11, 63). || *Autre.* (*Fort. V. S. M.* I, 204.)

Rūrĭcŏlă, æ, *m. f. Qui cultive les champs.* Lānĭgĕrūmquĕ pĕcŭs, rūrĭcŏlæquĕ bŏvēs. *O.* Rūrĭcŏlīs fĕrĭūntŭr dēntĭbŭs ōssă. *L.* SYN. Āgrĭcŏlă. || *Qui habite les champs, qui y préside.* Ēt tē, rūrĭcŏlă, Lāmpsăcĕ, tūtă dĕō. *O.* Rūrĭcŏlæ Cĕrĕrī. *Id.* SYN. Rūstĭcŭs, ăgrēstĭs. || *Subst. m. Laboureur, villageois.* Ēt quæ rūrĭcŏlīs sēmĭnă tōstă dĕdĭt. *O.* Ēvāndrūm rūrĭcŏlāsquĕ vŏcăt. *Id.* Rūrĭcŏlūm dīscērnĕrĕ lītēs. *Calp.* (*E.* 1, 52). SYN. Āgrĭcŏlă, ăgrēstĭs, rūstĭcŭs. || *Qqf. n.* Tēmpŏrĕ rūrĭcŏlæ pătĭēns fīt taūrŭs ărātrī. *O.*

† Rūrĭcŏlārĭs, ĕ. *Comme le précéd.* Ōbstānt īncūltī cūltōrēs rūrĭcŏlārēs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 327).

Rūrĭgĕnă, æ, *m. f. Né à la campagne.* Rūrĭgĕnæ pāvērĕ fĕrām. *O.* (*Met.* VII, 765).

† Rūrŏ, ās, ārĕ, *n.*, *et* Rūrŏr, ārĭs, ārī, *d. Vivre à la campagne.* Dūm rūrī rūrānt hŏmĭnēs, quōs lĭgūrĭānt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 16).

Rūrsŭm *et* Rūrsŭs, *adv. de mouv. En arrière, en revenant sur ses pas.* Rūrsŭs ĭn ārmă fĕrŏr. *V.* Ā sūmmō nē rūrsŭm cădās. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 15). *Voy.* Retro. || *Au fig.* Īntĕr ĕōs rūrsūm sī rĕvēntum īn grātĭam ēst. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 61). Rūrsŭs cūră pătrŭm cădĕre ēt sūccēdĕrĕ mātrŭm Īncĭpĭt. *V.* Rūrsŭs ĕt īn vĕtĕrēm fātō rĕvŏlūtă fĭgūrăm. *Id.* || Rūrsŭm vērsŭm. *En arrière.* Ĕgŏ cūnās rĕcēssīm rūrsūm vōrsŭm trăhĕrĕ. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 60. *Id. Epid.* II, 2, 63). || Rūrsŭm prōrsŭm. *En arrière et en avant.* Cūrsārī rūrsŭm prōrsŭm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 35. Ubi *Donat.*). Mōrtālēs mūltī rūrsŭs āc prōrsŭs mĕānt. *Varr.* (apud *Non.* 4, 402). Rūrsŭs prōrsŭs rĕcĭprŏcăt flūctŭs fĕrăm. *Enn.* (*Ibid.*). || *Par opposition, par contre, au rebours, en revanche, réciproquement.* Ēt quŭm lævă dăta ēst, fĭt rūrsum ŭt dēxtĕră fĭăt. *Lr.* (IV, 310). Fĭgūrās Sūmĕrĕ quās vēllēt, rūrsŭsquĕ rĕpōnĕrĕ sūmptās. *O.* SYN. Cōntrā. || *De nouveau.* Dīcdum hōc rūrsŭm. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 40). Pārs īngĕntēm, fōrmīdĭnĕ tūrpī, Scāndūnt rūrsŭs ĕquŭm. *V.* Nŏcĭtūrăque, ŭt āntĕ, Rūrsŭs ĕrānt dŏmĭnō stŏlĭdæ præcōrdĭă mēntĭs. *O* SYN. Ĭtĕrŭm.

Rūs, rūrĭs, *n. La campagne (opposée à la ville).* Rōmæ rūs ŏptās, ābsēntēm rūstĭcŭs ūrbĕm. *H.* Ō rūs, quāndo ĕgŏ te ādspĭcĭăm? Quī rūre ēxtrāctŭs ĭn Ūrbem ēst. *Id.* EP. Ămœnŭm, lætŭm, blāndŭm, sĭlēns. PPH. Rūrĭs dēlĭcĭæ, ōtĭă, sĭlēntĭă, sēcēssŭs, gaūdĭă. || Rūrī, *ancien abl pris comme adv. sans mouv. A la campagne.* Rūrī quī nōbīs ēxhĭbēt nĕgōtĭŭm. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 2. *Id. Capt.* I, 1, 16; *Ter. Ph.* II 1, 20). SYN. Rūrĕ. (Cf. *Char.* p. 115; *Id.* 169, et *Fest.*) || *Campagne, prés, bois, vergers.* Pāndĕre āgrōs pīnguēs, ēt pāscŭă rēddĕrĕ rūră. *Lr.* (V, 1247). Ăpēs æstātĕ nŏvā pēr flōrĕă rūră. *V.* Ĕgŏ laūdō rūrĭs āmœnī Rīvōs. *H.* Āspĕră dūmīs Rūră. *V.* Phæācūm fēlīcĭbŭs ōbsĭtă pōmīs Rūră. *O* Rūrĭs hŏnōrum ŏpŭlēntă Cōrnū (Copia). *H* || *Terres labourées.* Laūdāto īngēntĭă rūră, Ēxĭgŭūm cŏlĭtō. *V.* Pătērnă rūră bŏbŭs ēxērcēt sŭīs. *H.* Rūră quī scīndūnt ŏpŭlēntă bŭbŭs. *Sen.* (*Troad.* 1022). *Voy.* Ager. || *Propriété territoriale, maison de campagne.* Nūgārīs rūrĕ pătērnō. *H.* Rūs, Ēntēllĕ, tŭæ præfĕrăt īllĕ dŏmŭs. *M.* (VIII, 68). SYN. Prædĭŭm. || *En gén. Territoire, pays.* Ēt rēgnātă pĕtām Lăcōnī Rūră Phălāntō. *H. Voy.* Terra. || *Au fig. Rusticité, grossièreté.* Plēnī rūrĭs ĕt īnfĭcētĭārŭm. *Cat.* (36, 19. *Id.* 22, 14). Hŏdĭēquĕ mănēnt vēstīgĭă rūrĭs. *H.* (*Epist.* II, 1, 160).

Rŭscĭnŭs, ī, *m.* (*Strab.* Ῥουσκίνων). *Rivière et ville des Pyrénées.* Ēāsquĕ lātē sūlcăt āmnīs Rŭscĭnŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 567).

Rūscŭm, ī, *n.*, *et* Rūscŭs, ī, *m. ou f. Houx; fragon.* Hōrrĭdĭŏr rūscō, prōjēctā vīlĭŏr ālgā. *V.* (*E.* 7, 42. Alii leg. *rusto*). Nēc nōn ĕtĭam āspĕră rūscī Vīmĭnă. *Id.* Dūrīs ĕgŏ pērdĭtă rūscīs Jāmdūdum, ĕt nūllīs dŭbĭtāvī crūră rŭbētīs Scīndĕrĕ. *Calp.* (3, 4). Hīrsūtă sēpēs nūnc hōrrĭdă rūscō. *Col.* (X, 374. Quoquo modo scribatur, non distinguenda videntur *Ruscum* et *Rustum*, ut apud *Festum.* Cf. *Erythr.* in *Indice Virgilii* : « Hodie quoque aliqui *Rusco*, vulgus nostrale *Rusto*, alii *Brusco*. »)

Rūsŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Quĭētĕ Nērvās, cōmĭtātĕ Rūsōnēs. *M.* (V, 28, vincas).

Rŭspĭnă, æ, *f. Ville de la côte d'Afrique, près de Leptis.* Quæquĕ prŏcŭl cērnĭt nōn æquōs Rūspĭnă flūctŭs. *Sil.*

† Rūspŏr, ārĭs, ārī, *d. Fouiller, chercher avec soin.* Ĕgo ībo ŭt lātĕbrās rūspāns rīmĕr. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* Adde *Att.* apud *Non.* 2, 744. *Gloss Isid.* : « Ruspantur, *perquirunt anxie.* »).

Rūssātŭs, ă, ŭm. *De la faction des Rouges.* (*Juv.* 7, 114. Cf. *Russeus.*)

Rūssĕŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Lūsĕrăt ē mĭnĭō rūssĕŏlām sănĭĕm. *Prud.* (*Peri.* 11, 130. Alii male, *roseolam*).

Rūssĕŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Nāmque ăcĭe æquālī cōncūrrīt rūssĕŭs ālbō. (*Anthol.* I, p. 521, de calculis. *Ib.* 520.) || Rūssĕă făctĭō. *La faction des Rouges* (*au cirque*). Rūssĕŭs æstātĭs, rūbrā sīc vēstĕ rĕfūlgēns Ŭt nōnnūllă rŭbēnt ārdēntī pōmă cŏlōrĕ. *Corip.* (*Just.* I, 322).

Rūssŭs, ă, ŭm. *D'un rouge foncé.* Ēt vūlgō făcĭūnt ĭd lūtĕă rūssăquĕ vēlă. *Lr.* (IV, 73). Dēntem ātquĕ rūssām dēfrĭcārĕ gīngīvăm. *Cat.* (39, 19).

Rūstĭcă, æ, *f. Voy.* Rusticus.

Rūstĭcānŭs, ă, ŭm. *Comme* Rusticus. (*Cæcil.* apud *Non.* 4, 68.)

† Rūstĭcātĭm, *adv. En paysan.* Āt ĕgŏ rūstĭcātĭm tăngăm. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 747).

Rūstĭcē, *adv. D'une manière rustique.* Rūstĭcĭŭs tōnsō tŏgă dēflŭĭt. *H.*

Rūstĭcĭtās, ātĭs, *f. Manières rustiques, rusticité, grossièreté.* Quære ălĭquēm Cŭrĭōs sēmpĕr Făbĭōsquĕ lŏquēntĕm, Hīrsūtum ēt dūrā rūstĭcĭtātĕ trŭcēm. *M.* (VII, 57). Cūltŭs ădēst, nēc nōstrōs mānsĭt ĭn ānnōs Rūstĭcĭtās. *O.* Sēd pūrā tāntūm rūstĭcĭtātĕ rŭdēs. *Pallad.* (*Insit.* 6, libellos). SYN. Āspĕrĭtās, fĕrĭtās. EP. Īncūltă, rŭdĭs, hōrrĭdă. PPH. Āgrēstēs *ou* īncūltī mōrēs. Cūltŭs āspĕr, rŭdĭs. || *Pruderie.* Ēt dĕcŏr, ēt vūltŭs sĭnĕ rūstĭcĭtātĕ pŭdēntēs. *O.* Rūstĭcĭtās, nōn pŭdŏr īllĕ fŭĭt. *Id.* || *Les choses de la campagne.* Ūrbānūm fārī rūstĭcĭtātĭs ŏpŭs. *Pallad.* (*Insit.* 12). PPH. Rēs rūstĭcă. || *Qqf. Les paysans.* Sēd tūrbă frĕquēntĭŏr hīs ēst Rūstĭcĭtās nōn cāssă fĭdē. *P. Nol.* (24, 547).

Rūstĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Demeurer à la campagne.* Nēc rīsĭt pĭă tūrbă rūstĭcāntēm. *Sid.* (14, 28). PPH. Rūrĕ mŏrŏr, hăbĭtŏ, dēgŏ, vīvŏ. Rūră hăbĭtŏ. Rūrĭs ōtĭă sĕquŏr. Rūrĭs dēlĭcĭæ mē tĕnēnt *ou* dēlēctānt.

Rūstĭcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Sēd nōn rūstĭcŭlūm nĭmĭs lĭbēllŭm. *M.* (X, 19). Bīssŭlă nōmĕn tĕnĕræ rūstĭcŭlūm pŭēllæ. *Aus.* (*Idyl.* 7, 3). || *Subst. f. Voy. le suiv.*

Rūstĭcŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la campagne, des champs, rustique.* Rūstĭcă paūlātĭm taūrŭs ărātră sŭbĭt. *O.* Rūstĭcă Sātūrnō rēgnă tĕnēntĕ, fŭĭt. Rūstĭcă nūmĭnă nўmphæ. *Id.* Bŏvēs, jūmēnta ĕt īnstrūmēntūm rūstĭcūm. *Ph.* SYN. Āgrēstĭs, *qqf.* rūrālĭs, rūrĭcŏlă. || *Subst. m. Habitant de la campagne, en partic. Cultivateur.* Rūstĭcŭs ūrbānō cōnfūsŭs. *H.* Cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt ĭn ānnŭm Rūstĭcŭs. *V.* Rūstĭcŭs āgrĭcŏlām, mīlēs fĕră bēllă gĕrēntĕm (amat). *O.* SYN. Āgrĭcŏlă, āgrēstĭs, cŏlōnŭs. *Voy.* Agricola. || *Au fig. Rustique, grossier.* Pōllĭo ămāt nōstrām, quāmvĭs ēst rūstĭcă, mūsām. *V.* Cāllĭmăchī, præ nōstrĭs, rūstĭcă dīcāt Cārmĭnă. *O.* Hæc tām rūstĭcă, dēlĭcātĕ lēctŏr, Rīdēs nōmĭnă. *M.* (IV, 55). SYN. Īncūltŭs, rŭdĭs, īnūrbānŭs, āspĕr, hōrrĭdŭs, rūstĭcŭlŭs. PPH. Rūstĭcĭtātĕ fĕrŭs, rŭdĭs. Plēnŭs rūrĭs. || *Qqf. en bonne part. Simple.* Sīccĭs rūstĭcă Vērĭtās căpīllĭs. *M.* (X, 72). *Voy.* Simplex. || *Rebelle à l'amour* (*surtout au féminin*), *insensible, sauvage; prude.* Nēc tămĕn ēst (Ceres), quāmvĭs āgrōs ămĕt īllă fĕrācēs, Rūstĭcă, nēc vĭdŭūm pēctŭs ămōrĭs hăbĕt. *O.* Nēc… Rūstĭcă Grādīvō dĭffĭcĭlĭsvĕ fŭĭt. Ēt pŏtĕrĭt dīcī rūstĭcă, sī quă prŏba ēst. Rūstĭcă sīm sānē, dūm nōn ōblĭtă pŭdōrĭs. Fŭgĕ rūstĭcē lōngē Hīnc Pŭdŏr. *Id.* SYN. Fĕrŭs, āspĕr, sĕvērŭs, rĭgĭdŭs, tĕtrĭcŭs, dĭffĭcĭlĭs. || Rūstĭcă gāllīnă, *et absolt. Bécasse* (*ou peut-être, Bartavelle*). Rūstĭcă sim ān pērdīx, quĭd rĕfērt, sī săpŏr īdĕm? *M.* (XIII, 76 Cujus lemma est *Rusticula.* De *Rustica* et *Rusticula* vid. *Varr. R. R.* 3, 9; *Col.* 8, 2; *Plin.* 10, 54, 1). || *Subst. m. f. Noms d'homme et de femme.* Rūstĭcă, pĕrpĕtŭæ nōn tē sōrs pāllĭdă vītæ Sūstŭlĭt. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1059, 1).

Rūstŭm, ī, *n. Voy.* Ruscum.

Rūtă, æ, *f. Rue, plante.* Īndĕ cŏmās ăpĭī vĭrĭdēs, rūtāmquĕ vĭrēntĕm. (*Moret.* 89.) Ūtĭlĭŭs sūmās ăcŭēntēs lūmĭnă rūtās. *O.* Sēd quām cūm rūtæ frōndĭbŭs ōvă tĕgānt. *M.* (XI, 52. Et *Ser. Sam.* 104).

Rŭtābŭlŭm, ī, *n. Fourgon de boulanger.* Ōtĭōsŭs rōdēbām rŭtābŭlŭm. *Nov.* (apud *Fest.*).

Rūtātŭs, ă, ŭm. *Assaisonné de rue.* Sēctă cŏrōnābūnt rūtātōs ōvă lăcērtōs. *M.* (X, 48).

Rŭtēllŭm, ī, *n. dimin. de* Rutrum. Frūmēntārĭŭs ēst : mŏdĭum hīc sēcum ātquĕ rŭtēllŭm Ūna āffĕrt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 66).

Rŭtēnī, ōrŭm, *m. pl. Rutènes, peuple et ville de la Narbonaise, auj. Rhodez.* Sōlvūntūr flāvī lōngā stătĭōnĕ Rŭtēnī. *L.* (Et *Sid.* 24, 33).

Rūth, *f. indécl. Ruth, femme moabite, épouse de Booz.* Ādspĭcĕ Rūth gēntĭs Mōăbītĭdĭs. *Prud.* (*Ham.* 778. Et *P. Nol.* 24, 534. Verbum inter monoptota recenset *Prisc.* 644).

Rŭtĭlāns, tĭs. *Comme* Rutilus. Ārvăquĕ sānguĭnĕō scrībĭt rŭtĭlāntĭă gўrō (sonipes). *St.* Rŭtĭlāntēs crīnĭbŭs ālæ (de Germanis). *Cl.* || † *Au fig.* Īntĕr ăpōstŏlĭcūm nŭmĕrūm rŭtĭlāntĕ sĕnātū. *Fort.* (X, 7, 17).

Rŭtĭlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Rougir.* Săcră fūlgŭră cūr rŭtĭlēscānt. *Capel.* (II, p. 31). *Voy.* Rubesco.

Rŭtĭlĭŭs, ĭī, *m. Consul romain qui se dévoua dans une guerre contre les Marses.* Ēt grăvĕ măgnănĭmī rōbūr mīrārĕ Rŭtĭlī. *O.* (*Pont.* I, 3, 63).

Rŭtĭlŏ, ās, ārĕ, *n. Être ou devenir rouge.* Jāmque aūrōrām rŭtĭlārĕ prŏcŭl Cĕrnŏ. *Att.* (apud *Varr. L. L.* 7, 83). Sēd prōrūptūrĭs rŭtĭlābānt æquŏră flāmmĭs. *Sil.* Hōrrĭdă bārbă Sānguĭnĕā rŭtĭlăt spūmā. *Id. Voy.* Flavesco *ou* Rubeo. || *Briller.* Ārma īntĕr nūbēm, cœli īn rĕgĭōnĕ sĕrēnā, Pēr sūdūm rŭtĭlārĕ vĭdēnt. *V. Voy.* Fulgeo.

Rŭtĭlŭs, ă, ŭm. *Rouge* (*tirant plus ou moins sur le jaune*). Cūjŭs ădhūc rŭtĭlām sērvābānt brāchĭă pēllĕm (scil. vellus aureum). *V. Fl.* Lāxēt rŭtĭlōs tĭbī Lўdĭă fōntēs (scil. Pactolum). *Cl.* Sērpēns Rōbŏră cōmplēxŭs rŭtĭlō cūrvātă mĕtāllō (scil. auro). *L.* Ēt rŭtĭlĭs clārŭs squāmĭs. *V.* (*G.* IV, 93. *Id.* paulo ante, *auro squalentibus*). Sīn măcŭlæ īncĭpĭēnt rŭtĭlo īmmĭscērĭēr īgnī. *Id.* Rŭtĭlūm vōmĭt īllĕ crŭōrēm. *O.* (Expresse ait *Gell.* 2, 26 : « *Fulvus*, et *Flavus*, et *Rubidus*, et *Pœniceus*, et *Rutilus*, et *Luteus*, et *Spadix*, appellationes sunt *Rufi* coloris. ») *Voy.* Ruber, Fulvus. || *Cheveux d'un blond ardent.* Ēccĕ vĕnīt rŭtĭlĭs hŭmĕrōs prōtēctă căpīllĭs Fīlĭă. *O.* Aūrō cērtāntem ēt rŭtĭlūm sūb vērtĭcĕ nōdŭm. *Sil.* Cŏmām rŭtĭlŭs. *Id.* (Adde *Pl. Merc.* II, 2, 35). SYN. Flāvŭs, rūfŭs. || *Au fig. Brillant.* Rŭtĭlūm thōrācă sĕquēntī. *V. Fl.* (VII, 620. Sed et hic de colore intelligere possis). *Voy.* Fulgeo. || *Subst. f.* Rŭtĭlă. *Nom de femme.* (*Juv.* 10, 294.)

Rŭtrŭm, ī, *n. Bèche.* Nēc mŏră, trānsĭlŭĭt : rŭtrō Cĕlĕr ōccŭpăt aūsŭm. *O.* || *Au fig.* Sārcŭlum hīnc īllō prŏfēctŭs, īllīm rĕdĭīstī rŭtrŭm. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 66).

† Rŭtŭbă, æ, *f.* 1. *Trouble, confusion.* Ērgō tūm Rōmæ pārcē pūrēquĕ pŭdēntēs Vīvĕre, ĕt īn pătrĭām : nūnc sŭmŭs īn rŭtŭbā. *Varr.* (apud *Non.* 2, 750). || 2. *m. Rivière de Ligurie.* Tībrim Ūndă făcĭt Rŭtŭbāmquĕ căvŭm. *L.* (II, 422. Et *Hor. Sat.* II, 7, 96).

Rŭtŭlī, ōrŭm, *m. pl. Rutules, ancien peuple du Latium.* Quūm tămĕn īngēntēs Rŭtŭlōrŭm līnquĭs ăcērvōs. *V.* Ēt mūltī Rŭtŭlōs, mūltī Trōjānă tŭēntŭr

Căstră. *O.* || — ŭs, ă, ŭm. *Des Rutules.* Nūsquam ăciēs cōntrā Rŭtŭlās. *V.* Rŭtŭlō pērfūsōs sānguĭnĕ cūrrūs. *Id.* || *Habitants de Sagonte, fondée par des Ardéates.* Īn Rŭtŭlōs, tōtāmque Ĕrĕbō dēmīttĕ Săgūntŭm. *Sil.* (II, 548). Rŭtŭlām fūmāssĕ Săgūntŭm. *Id.*

Rŭtūndŭs. *Voy.* Rotundus.

Rŭtŭpīnŭs, ă, ŭm. *D'un port d'Angleterre* (Rutupiæ), *auj. Sandwich.* Aūt văgă quūm Tēthȳs Rŭtŭpīnăquĕ līttŏră fērvĕnt. *L.* (VI, 67). Pūnīsti Aūsŏnĭō Rŭtŭpīnīm mārtĕ lătrōnĕm. *Aus.* (*Cl. Urb.* 7. Et *Juv.* 4, 141).

Rȳndăcŭs. *Voy.* Rhyndacus.

Rȳthmŭs. *Voy.* Rhythmus.

S

S, *f. n. Lettre de l'alphabet.* S nōstrum, ēt sēmīgræcē quōd dīcĭmŭ' sīgmă. *Lucil.* (ap. *Vel. Long. Orth.* p. 2214).

Săbă, æ, *m.* 1. *La Sambre, rivière de Belgique. Voy.* Scaldis. || 2. *f. Comme le suiv.* Sērvībūnt gēntēs, ēt Săbă dōnă dăbĭt. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 80).

Săbæ, ārŭm, *f. pl.* (Σαβαί). *Saba, capitale de l'Arabie Heureuse, célèbre pour ses parfums.* Īn mĕdĭōquĕ Săbæ sūnt cēspĭtĕ. *Avien.* (*D. T.* 1346). Cūm gēntĕ Săbārŭm. *Prisc.* (*Peri.* 1048).

Săbæă, æ, *f.* (*s.-ent.* terra). *La Sabée, ou Arabie Heureuse.* Nōn āntĕ dēvīctīs Săbææ Rēgĭbŭs. *H.*

Săbæī, ōrŭm, *m. pl.* (Σαβαῖοι). *Sabéens, peuples de l'Arabie Heureuse.* Īndĭă mīttĭt ĕbūr, mōllēs sŭă tūră Săbæī. *V.* Sōlīs ēst tūrĕă vīrgă Săbæīs. *Id.* || — ŭs, ă, ŭm. Quūm tāndēm tērrā rĕquĭēvīt fēssă Săbææ. *O.* Cēntūmquĕ Săbæō Tūrĕ călēnt āræ. *V.* Ēt mēssĕ Săbææ Pācēm cōncĭlĭānt āræ. *Cl. Voy.* Arabus. || † Săbēī. Nām Săbēōrūm răpĭdīs quīd văpŏr ēdăt ārīs. *Capel.* (II, p. 175).

Săbăōth, *f. indécl. Armée, force; m. Dieu des armées, Dieu.* Hīc ēst quēm Săbăōth Dēūm vŏcāmŭs. *Prud.* (*Cath.* 4, 7). Ēst īmpōssĭbĭlĕ spēctārĕ prŏfūndă Săbăōth. *Id.* (*Apoth.* 837).

Săbārĭă, æ, *f. Ville de Pannonie.* Pānnŏnĭæ gĕnĭtī quā clāră Săbārĭă vērnăt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 46).

Săbātīnŭs *et* Săbātĭŭs, ă, ŭm. *D'un lac et d'une ville d'Étrurie.* Quīquĕ tŭōs, Flāvīnă, fŏcōs, Săbātĭă quīquĕ Stāgnă cŏlūnt. *Sil.*

Săbbătārĭŭs, ă, ŭm. *Du sabbat; qui observe le sabbat.* Quōd jējūnĭă Săbbătārĭōrŭm. *M.* (IV, 4).

Săbbătŭm, ī, *n.*, *et ordint.* Săbbătă, ōrŭm, *pl.* (Hebr. *sabbath*, requies; Gr. σάββατον). *Sabbat, le septième jour, consacré chez les Juifs au repos et au service divin; en gén. Fête des Juifs.* Nēc plŭvĭās vītēs, nēc tē pĕrĕgrīnă mŏrēntŭr Săbbătă. *O.* Hŏdĭē trīcēsĭmă săbbătă. *H.* Rĕcŭtītăquĕ săbbătă pāllēs. *Pers.* (5, 184). Hĭc īlle ēst, nōbīs quī sēptĭmă săbbătă cōmplĕt. *Prud.* (*Apoth.* 999). PHR. Cūltă Pălæstīnō sēptĭmă fēstă vĭrō. *O.* || *Adj.* Ōbsērvānt ŭbĭ fēstă mĕrō pĕdĕ săbbătă rēgēs. *J.* (6, 159. Quanquam *festa* adjectivum esse potest). Īllĕ dĭēs vĕtĕrī pōscēbăt lēgĕ quĭētĕm : Săbbătă nām prīscīs rĕpĕtēbānt ōtĭă jūssīs. *Juvc.* (II, 572).

Săbbŭră, æ, *m. Nom africain.* Aūdāx Scīpĭădæ strīdēntēm Săbbŭră cōrnŭm Ēxcēpĭt. *Sil.* || *Lieutenant de Juba.* Cōmmīssī sĭmŭlātŏr Săbbŭră bēllī. *L.* (Vocem habet *Prisc.* 567).

Săbēllī, ōrŭm, *m. pl. Comme* Sabini. Quæ dūrī præbēnt cȳmōsă stīrpĕ Săbēllī. *Col.* (X, 137). || — ŭs, ă, ŭm. Ēt tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ, vĕrūquĕ Săbēllō. *V.* Pūbēmquĕ Săbēllăm. *Id.* Mārsīsquĕ fĕrāx, dŏmĭtūsquĕ Săbēllō Vōmĕrĕ. *L.* Mārsōs mēnsāmquĕ Săbēllăm. *J.* (3, 169). || *Subst. m. f. Nom d'homme et de femme.* Dīstĭchă quōd bēllĕ paūcă, Săbēllĕ, făcīs. *M.* (VII, 84). Cērūssātă tĭmēt Săbēllă sōlĕm. *Id.* (II, 41).

Săbēllĭcŭs, ă, ŭm. *De la Sabine.* Dēntēsquĕ Săbēllĭcŭs ēxăcŭīt sūs. *V.*

Săbēllĭŭs, ĭī, *m. Hérésiarque du troisième siècle.* (*Sedul.* I, 307.)

Săbĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēd măgīs ārdēbāt Săbĭdī gŭlă. *M.* (III, 17).

Săbīnă, æ, *f. Voy.* Sabini.

Săbīnæŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Rŏgā lăvētūr rhētŏrēm Săbīnæŭm. *M.* (III, 25. Ita legitur et in *Inscr.* apud *Murat.* p. 1237, 1).

Săbīnī, ōrŭm, *m. pl. Sabins, peuple voisin de Rome.* Hānc ōlīm vĕtĕrēs vītām cŏlŭērĕ Săbīnī. *V.* Vēl Găbĭīs, vēl cūm rĭgĭdīs æquātă Săbīnīs (fœdĕră). *H.* SYN. Săbēllī. PPH. Săbīnă, Săbēllă gēns. || Săbīnæ, ārŭm, *f. pl. Femmes Sabines enlevées par Romulus.* Ēt gĕnĕrōs sŏcĕrīs jūnxēre īmpūnĕ Săbīnæ. *L.* Răptās sĭnĕ mōrĕ Săbīnās Cōnsēssū căvĕæ. *V.* (Cf. *Æ.* VIII, 635 sq.; *Ov. A. Am.* I, 100; *Fast.* II, 431; *Prop.* II, 6, 21 sq.) || *Les Sabines étaient citées pour la sévérité de leurs mœurs.* Căstă, nēc āntīquīs cēdēns Lævīnă Săbīnīs. *M.* (I, 63. Et *Juv.* 10, 299; *Ov. Am.* II, 4, 15). || — ŭs, ă, ŭm. Nōn īllĕ sătīs cōgnōssĕ Săbīnæ Gēntīs hăbēt rītūs. *O.* Vāllĕ Săbīnā. *H.* SYN. Săbēllŭs, Săbēllĭcŭs. || *Subst. m. Nom d'homme; entre autres, Aulus Sabinus, poète du temps d'Auguste.* Quām cĭtō dē tōtō rĕdĭīt mĕŭs ōrbĕ Săbīnŭs. *O.* Dĕcĭēs Săbīnŭs, āltĕrūmquĕ Sērrānŭs. *M.* (IV, 37). || Săbīnă hērbă, *et absolt. Sabine, sorte de genièvre.* Ără dăbāt fūmōs hērbīs cōntēntă Săbīnīs. *O.* (*Fast.* I, 343. *Ib.* IV, 741. Et *Prop.* IV, 3, 58). Hērbăquĕ tūrīs ŏpēs prīscīs īmĭtātă Săbīnīs. (*Culex*, 403. Alii leg. *Sabina.*) || *Subst. n. Vin de la Sabine* (*mauvaise piquette*). Vīlĕ pōtābīs mŏdĭcīs săbīnūm Cānthărīs. *H.*

Săbīnīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Inscr.* ap. *Murat.* II, p. 1060.)

Săbīnŭs. *Voy.* Sabini.

Săbĭs, ĭs, *f. Nom de femme.* Hīc jăcĕt ætērnā Săbĭs hŭmātă dŏmō. (*Anth.* II, p. 106.)

Săblŭm. *Voy.* Sabulum.

Săbrātă, æ, *f.* (Σάβρατα). *Ville d'Afrique, près de Leptis.* Săbrātă tūm Tȳrĭūm vūlgŭs, etc. *Sil.*

Săbūcŭs, ī, *f. Sureau.* Vēl frōns lēntīscī, vēl trīstĭă pōmă săbūcī. *Ser. Sam.* (vs. 50). Cōnvĕnĭēt tĕnĕræ rādīx dēcōctă săbūcī. (*Id.* 503. Et passim.) SYN. Sāmbūcŭs.

Săbŭlŏ, ōnĭs, *m.*, *et* Săbŭlŭm, ī, *n. Terre sablonneuse, sablon. Voy.* Arena. || † Săblŏ *et* Săblŭm. *sync.* Quīdquīd săxă, săblō, călcēs, ārgīllă tŭēntŭr. *Fort.* (IX, 15, 5).

Săbūrră, æ, *f. Lest d'un navire.* Ūt cȳmbæ īnstăbĭlēs, flūctū jāctāntĕ săbūrrăm. *V.* PHR. Jūstō sĭnĕ pōndĕrĕ nāvĭs. *O.*

Săbūrrātŭs, ă, ŭm. *Lesté.* || *Au fig. Qui a l'estomac lesté.* Ŭbĭ săbūrrātæ sŭmŭs. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 2).

Săbŭs, ī, *m. Ancien roi d'Italie, dont les Sabins tiraient leur origine.* (*Sil.* VIII, 420 sq.)

Săcæ, ārŭm, *m. pl.* (Σάκαι). *Les Saces, grande nation Scythique vers le Caucase Indien.* Seū Săcās săgīttĭfĕrōsquĕ Părthōs. *Cat.* (11, 6). Cūjūs dōnă Săcæ, Pērsă, Brĭtānnŭs hăbēnt. *Fort.* (VIII, 1, 18). || *Au sing.* Hīc pīctă Săcēs, fūcātăquĕ Mēdŭs (tentoria fixerat). *Cl.*

Săcchărŭm, ī, *n.* *Canne de bambou, dont on tirait un suc.* PHR. Quīquĕ bĭbūnt tĕnĕrā dūlcēs ăb ărūndĭnĕ sūccōs. *L.*

Săccĭpērĭŭm, ĭī, *n.* (*de* Saccus *et* pera). *Comme* Saccus. Quōd plēnum ārgēntī fŭĭt īn săccĭpērĭō. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 65).

Săccō, ās, ārĕ. *Passer du vin à la chausse.* Cæcŭbă săccēntŭr, quæque ānnŭs cōxĭt ŏpīmī. *M.* (II, 40). SYN. Cōlō, pērcōlō, lĭquō. || *Au fig.* Tōtĭŭs hūmōrēm săccātum ŭt cōrpŏrĭ' fŭndānt. *Lr.* (IV, 1025. Et *Ser. Sam.* 77).

Săccŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Saccus. *Bourse.* Quīd prōdēst? nēscīt săccŭlŭs īstă mĕŭs. *M.* (XI, 4). Īgnōrēt quāntūm fērrātā dīstēt ăb ārcā Săccŭlŭs. *J.* (11, 26). Plēnŭs săccŭlŭs ēst ărānĕārŭm. *Cat.* (13, 8). SYN. Crŭmēnă, etc. *Voy. ce mot.*

Săccŭs, ī, *m.* (σάκκος). *Sac.* Pērdĭtŭs, āc vīlīs săccī mērcātŏr ŏlēntīs. *J.* (14, 269). Āltēr tŭmēntēs mūltō săccōs hōrdĕō (ferebat). *Ph.* || *En partic. Sac d'argent.* Cōngēstīs ŭndĭquĕ săccīs Īndōrmīs īnhĭāns. *H.* Ēffūndī săccōs nūmmōrŭm. *Id.* Fērvēntīs aūrī vīctŏr aūfĕrāt săccōs. *M.* (X, 74). *Voy. le précéd.* || *Chausse (pour passer des liquides).* Tūrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmīttĕrĕ cæcŭbă săccō. *M.* (XII, 60). || *Eccl. Sac dont s'enveloppaient les anachorètes.* Grăvĭs hīrtō tēgmĭnĕ săccŭs. *P. Nol.* (35, 451).

Săcēllŭm, ī, *n.* *Petite enceinte consacrée à une divinité.* Ēt quō, sēd făcĭlēs nymphæ rīsērĕ, săcēllō. *V.* Flōrĕ săcēllă tĕgō, vērbēnīs cōmpĭtă vēlō. *Pp.* (IV, 3, 57). Āră mĭhī pŏsĭta ēst, pārvō cōnjūnctă săcēllō. *O.* SYN. Ædĭcŭlă. || *Eccl. Chapelle.* Nēc tēmpla ēxspēctāt, nēc claūstră dĭcātă săcēllī. *Fort.* (*V. S. M.* III, 203).

Săcĕr, săcră *et* sācră, săcrŭm *et* sācrŭm. *Saint, sacré.* Mārs pătĕr, ēt săcræ fātālĭă līmĭnă Vēstæ. *Pp.* (III, 4, 11). Laūrŭs ĕrāt tēctī mĕdĭo, īn pĕnĕtrālĭbŭs āltīs, Săcră cŏmām. *V.* Pēr jūră săcērrĭmă lēctī. *O.* SYN. Sānctŭs, rēllĭgĭōsŭs, săcrātŭs, pĭŭs, aūgūstŭs, vĕrēndŭs, vĕnĕrāndŭs. PPH. Rēllĭgĭōnĕ săcĕr, vĕrēndŭs. || *En parlant des poëtes, des sources, etc., parce qu'ils étaient sous la protection de quelque dieu.* Săcĕr īntērprēsquĕ dĕōrŭm (Orpheus). *H.* Cărēnt quĭă vātĕ săcrō. *Id.* (Præiverant Græci. *Plat. Ion.* Ἱερόν τι ὁ ποιητής). Nūnc ăd ăquæ lēnĕ căpŭt săcræ. *H* Trīstĭs ăd ēxtrēmī săcrŭm căpŭt ādstĭtĭt āmnĭs. *V.* Nūllăm, Vārĕ, săcrā vītĕ prĭŭs sĕvĕrĭs ărbŏrĕm. *H.* Īn quō dēsĭnĭmŭs, quō săcrī cūrrĭmŭs Āmnēs. *O.* Nē fōrtĕ săcĕr tŏt ăb īgnĭbŭs æthēr Cōncĭpĕrēt flāmmās. *Id.* Quīsquĭs ămōrĕ tĕnētŭr, ĕāt tūtŭsquĕ săcērquĕ. *Tib.* (I, 2, 27). SYN. *qqf.* Dīvīnŭs. || *Sacré, auguste en parl. des Empereurs.* (*Corip. Just.* I, 134.) || *Consacré à.* Ēt lūcŭs lātē săcĕr āddĭtŭr Ānchīsæō. *V.* Cĕrĕrīquĕ săcrŭm Pŏlȳbētēn. *Id.* Mēnsĭs... Quī săcĕr ēst īmīs Mānĭbŭs. *O.* SYN. Săcrātŭs, cōnsĕcrātŭs, dĭcātŭs, dĭctŭs. || Săcră vĭă, *f.* *La voie Sacrée, à Rome.* Ībām fōrtĕ vĭā Săcrā. *H.* PHR. Hæc ēst ā săcrīs quæ vĭă nōmĕn hăbĕt. *O.* (Sunt qui scribant uno verbo *Sacravia*, auctoribus *Diom.* 431; *Char.* 6, et *Fest.* in v. *October.*) || Săcĕr clīvŭs, *m.* *La même, à cause de la pente qui conduisait au Capitole.* Cæsărēm, quāndōquĕ trăhēt fĕrōcēs (Sicambros) Pēr Săcrŭm clīvŭm. *H.* (Adde *Mart.* I, 71; IV, 79). || Mōns Săcĕr. *Mont sacré, à trois milles de Rome, où le peuple révolté se retira.* Rōstră vŏlūnt mōntēmquĕ Săcrŭm. *Man.* (V, 123). || Săcĕr mōns; Săcrŭm jŭgŭm, etc. *Promontoire d'Espagne, auj. Cap Saint-Vincent.* Hīcquĕ Săcrī, sīc tērgă vŏcāt gēns ārdŭă, mōntĭs. *Avien.* (*D. Terr.* 740. *Id. Or. mar.* 215 et 322). || *Eccl. Subst. m.* *Un saint personnage.* Hīs săcĕr īntrĕpĭdŭs nōlēns rēspōnsă rĕfērrĕ. *Fort.* (*Vit. S. M* II, 304. Et passim). || *Maudit.* Ĕgŏ sūm mălŭs, Ĕgŏ sūm săcĕr, scĕlēstŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 13). Ĕtĭām me īrrīdēs, pēssĭme āc săcērrĭmĕ? *Turpil.* (apud *Non.* 4, 431). Quīd nōn mōrtālĭă pēctŏră cōgĭs, Aūrī săcră fămēs? *V.* Īntēstābĭlĭs ēt săcĕr ēstŏ. *H.* SYN Īmpĭŭs, dīrŭs, ēxsĕcrābĭlĭs, ēxsĕcrāndŭs. || — īgnis. *Voy.* Ignis.

Săcērdōs, tĭs, *m.* *Prêtre.* Quīquĕ săcērdōtēs căstī, dūm vītă mănēbăt. *V.* Rēx īdem hŏmĭnūm Phœbīquĕ săcērdōs. *Id.* SYN. Pōntĭfēx, āntīstēs, mĭnīstĕr, *qqf.* mystēs *ou* mystă, săcrĭfĭcŭs. EP. Sānctŭs, pĭŭs, rēllĭgĭōsŭs, căstŭs, vĕrēndŭs, vĕnĕrāndŭs. PPH. Săcrōrŭm præsēs, āntīstēs. Cuī cūră săcrōrŭm *ou* săcră cūræ. Tēmplī săcērdōs. Săcrīs ŏpĕrātŭs. || *f.* *Prêtresse.* Nē sævī, māgnă săcērdōs. *V.* SYN. Āntīstĭtă. || *m.* *Au fig.* Mūsārŭm săcērdōs. *H.* Jūrĭs lēgūmquĕ săcērdōs. *Corip.* (*L. Just.* I, 17). PHR. Mūsæ, Quārŭm săcră fĕrŏ. *V.* || *Eccl. Prêtre.* Ăpōstŏlĭcā præfūlgēns mēntĕ săcērdōs. *Fort.* (I, 1, 5). SYN. Prēsbȳtĕr, mystēs.

Săcērdōtālĭs, ĕ. *Sacerdotal.* Căstă, săcērdōtālĕ gĕnŭs, vēntūră prŏpāgŏ. *P. Nol.* (22, 237).

Săcērdōtĭŭm, ĭī, *n.* *Sacerdoce, état de prêtre.* || ✝ Săcērdŏtĭūm. Dūmquĕ săcērdŏtĭō frŭērētŭr īn ūrbĕ Tŏlōsā. *Fort.* (II, 11, 11). Jūră săcērdŏtĭī sērvāns, etc. (*Inscr.* apud *Murat.* I, p. 431.)

Săcēs, æ, *m.* *Voy.* Sacæ. || *Nom d'un guerrier Rutule.* (*Virg. Æ.* XII, 651.)

Săcrāmēntŭm *et* Sācrāmēntŭm, ī, *n.* *Serment militaire, enrôlement.* Ōbstrīngūnt ănĭmās pătrĭæ, dīctātăquĕ jūrānt Săcrāmēntă dĭīs. *Sil.* Nēmpĕ mĕōs scĕlĕrī dĭctātă nĕfāndō Săcrāmēntă tĕnēnt. *L.* || *Par ext. Service militaire.* Præmĭă nūnc ălĭa ātque ălĭa ēmŏlŭmēntă nŏtēmŭs Săcrāmēntŏrŭm. *J.* (16, 35). || *En gen. Serment.* Nōn ĕgŏ pērfĭdŭm Dīxī săcrāmēntŭm. *H. Voy.* Jusjurandum. || *Eccl. Sacrement.* Ōmnĕ săcrāmēntŭm, rĕtĭnēt quōd pāssĭŏ vēră. *Prud.* (*Apoth.* 357). Căstĭfĭcō sŏcĭāns pĭă săcrāmēntă lăvācrō. *P. Nol.* (25, 184).

Săcrānī, ōrŭm, *m. pl.* *Peuple du Latium.* Ēt Săcrānæ ăcĭēs. *V.* (*Æ.* VII, 796. Ubi *Serv.*)

Săcrārĭŭm *et* Sācrārĭŭm, ĭī, *n.* *Lieu où l'on conservait les objets sacrés, espèce de sacristie.* (Cf. *Ov. Met* X, 691 sq.) || *Temple, chapelle.* Ēt vĕtĭtō tĕmĕrāt săcrārĭă prŏbrō. *O.* Hīnc vĭdŭæ Cȳbĕlēs, īllīnc săcrārĭă Vēstæ. *M.* (VII, 72). Ēxstrūctōque ăgĭmŭs lībă săcrārĭō. *Prud.* (*Cath.* 5, 140). SYN. Pĕnĕtrālĕ, tēmplŭm, etc. *Voy.* Templum. || *Au fig. Lieu caché, sanctuaire.* Jūrŏ Vīmquĕ dĕum īnfērnam, ēt dīrī săcrārĭă Dītĭs. *V.* Ārcem hānc ætērnām, mēntĭs săcrārĭă nōstræ. *St.* (*Th.* III, 246. Sic Jupiter cœlum vocat). Pātrĭcĭī rĕvĕrēndă fŏvēt săcrārĭă cœtŭs. *Cl.* SYN. Ădȳtŭm, pĕnĕtrālĕ, pĕnĕtrālĭă. || *Par ext. Cérémonies religieuses, culte.* Āt nūnc dēsērtīs cēssām săcrārĭă lūcĭs. *Pp.* (III, 11, 47). Ætērnæ mŏdŏ quī săcrārĭă gēntī Cōndĭdĭt. *St.* (*Silv.* V, 1, 240). Rītūs Rĭdĭcŭlōs, tāntōque īndĭgnā săcrārĭă rēgnō. *Prud.* (*Sym.* I, 501). *Voy.* Sacrum.

Săcrātē, *adv.* *Religieusement.* Sī... Prōlem īntēr ārās săcrām săcrāte īmmŏlēt. *Poet.* (ap. *Char.* 254)

Săcrātŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui consacre.* Băptīsmătĭs săcrātŏr. *Fort.* (II, 8, 2). || *Nom de guerrier.* Ōbtrūncāt Săcrātŏr Hȳdāspēn. *V.*

Săcrātŭs, ă, ŭm. *Consacré, sacré.* Vīsĭtĕ laūrĭgĕrō săcrātă Pălātĭă Phœbō. *O.* Vīttāsquĕ rĕsōlvīt Săcrātī căpĭtĭs. *V.* Tūm rītĕ săcrātās Īn flāmmām jŭgŭlānt

pĕcŭdēs. Aūsī săcrāto āvēllĕrĕ tēmplō Pāllădĭūm. Fās mĭhĭ Grāiōrūm săcrātă rĕsōlvĕrĕ jūră. *Id.* Cæsărĭs ālmă dĭēs, ēt lūcĕ săcrātĭŏr īllā, etc. *M.* (IV, 1). || *Eccl. Consacré à Dieu.* Cērnĭs săcrātās vīrgĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 301). Vīrgŏ săcrātă Dĕō Mānlĭă Dædălĭă. *Inscr.* (apud *Grut.* 1055, 2).

Săcrĭcŏlă, æ, *m. Prêtre.* Săcrĭcŏlæ sūmmī ; sūmmūs nām fērtŭr Ăārōn. *Prud.* (*Psych.* 549. *Id. Sym.* 1, *præf.* 47).

Săcrĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte les choses sacrées.* Ēst dĕă săcrĭfĕrās pænĕ sĕcūtă rătēs. *O.*

Săcrĭfĭcātrīx, īcĭs, *f. Qui sacrifie. Voy.* Matrix.

Săcrĭfĭcĭūm, ĭī *et syncr.* ī, *n. Sacrifice.* Săcrĭfĭcī gĕnŭs ēst, sīc īnstĭtŭērĕ prĭōrēs. *O. Voy.* Sacrum.

Săcrĭfĭcŏ *ou* Săcrĭfĭcŏ, *arch.* Săcrŭfĭcŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Sacrifier, offrir un sacrifice ou en sacrifice.* Ādmŏnĕt ēt fōrtī săcrĭfĭcārĕ dĕæ. *O.* Gĕnĭō sŭō ŭbĭ quāndō săcrŭfĭcăt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 40). Quīve ūllūm tūrĭs grānūm săcrŭfĭcāvĕrĭt. *Id.* (*Pœn.* II, vs. 3). SYN. Ŏpĕrŏr, făcĭŏ, lībŏ, *qqf.* lītŏ. PPH. Săcrūm făcĭŏ. Săcră făcĭŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, cĕlĕbrŏ, pĕrăgŏ, rēddŏ, lībŏ, lītŏ. Săcrĭs ŏpĕrŏr. Ārĭs dōnă, mūnĕră, hŏnōrēs īmpōnŏ, fĕrŏ. Săcrĭs dĕōs, nūmĕn, nūmĭnă ădōrŏ, vĕnĕrŏr, plācŏ, cŏlŏ. Dĭīs vōtă făcĭŏ, sōlvŏ, pērsōlvŏ, rēddŏ, fĕrŏ, rĕfĕrŏ, dĭcŏ. Mūnĕrĭbŭs, dōnĭs ārās, āltārĭă cŭmŭlŏ, ōrnŏ, ŏnĕrŏ, strŭŏ. Ād tēmplă, ăd ārās mūnĕră fĕrŏ. Săcrĭs āccēdŏ. Săcră rītĕ fĕrŏ. VERS. Dōnă fĕrūnt, ŏnĕrāntque ārās. *V.* Mūnĕră lībŏ Īntĕmĕrātă fŏcĭs : pērfēctō lætŭs hŏnōrĕ, etc. Īpsĕ tĭbi ăd tŭă tēmplă fĕrām sōlēnnĭă dōnă. Sōlēnnēs tūm fōrtĕ dăpēs ēt trīstĭă dōnă... **Lībābăt cĭnĕri** Āndrŏmăchĕ Tūrĭcrĕmĭs quūm dōna īmpōnĕrĕt ārĭs. Aūt ārĭs sŭpplēx īmpōnĕt hŏnōrĕm. Ārĭs fāctŭs hŏnōs. Mĕrĭtōs ārĭs māctāvĭt hŏnōrēs. Lætĭs ŏpĕrātŭs īn hērbĭs. Săcră Dĭōnææ mātrī dīvīsquĕ fĕrēbām. *Id.* Fŏvĕt īgnĭbŭs ārās, Mūnĕrĭbūsquĕ dĕōs īmplĕt. *O.* Pĭă săcră părābānt. *Id.* Ōmnĭă sīnt ŏpĕrātă dĕō. *Tib.* Ātque ātrī sŏcĭæ thălămī nŏvă săcră părābām. *Sil.* Īte ĭgĭtŭr, pŭĕrī, līnguĭs ănĭmīsquĕ făvēntēs, Sērtăquĕ dēlūbrĭs ēt fārra īmpōnĭtĕ cūltrĭs. *J. Voy.* Adoro, Libo, Tus. || *En partic. Sacrifier une victime.* Īgnāvām săcrĭfĭcătĕ sŭēm. *O.* Săcrŭfĭcās īllĭco Ōrco hōstĭīs. *Pl.* (*Epid.* II, 1, 7). SYN. Cædŏ, māctŏ. *Voy.* Victima.

Săcrĭfĭcŭs, ă, ūm. *Qui sacrifie, sacrificateur.* Mārcĭă, săcrĭfĭcō dēdūctūm nōmĕn ăb Āncō. *O.* Tūnc hīs săcrĭfĭcūm dīctĭs āffātă părēntĕm. *St.* (Et *Luc.* IX, 478, de Numa). **Rūmpĕrĕ săcrĭfĭcă mōlītŭr cōllă sĕcūrī.** *O.* || *Qui appartient aux sacrifices.* Săcrĭfĭcōs dŏcŭīt rītūs. *O.* Săcrĭfĭcām lātō vēstēm dīstīnguĕrĕ clāvō. *Sil.* Quūm stĕtĭt ăd ārās ōrĕ săcrĭfĭcō pătĕr. *Sen.* (*Ag.* 166). SYN. Săcĕr.

Săcrĭlĕgĭūm, ĭī, *n. Sacrilége, profanation.* Qui ŏnŭstŭs săcrĭlĕgĭō quūm dīscēdĕrĕt. *Ph.* (IV, 11. Vulgo, *Onustus qui,* ut sit săcrĭlĕgĭō. *Burm.* delet *qui*).

Săcrĭlĕgŭs, ă, ūm. *Sacrilége, profanateur, par ext. Criminel.* Nēc nōs săcrĭlĕgōs tēmplĭs ādmōvĭmŭs īgnēs. *Tib.* (III, 5, 11). Quĭd ăĭs, săcrĭlĕgă ? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 13). Ēxi ē fānō... săcrĭlĕgīssŭmĕ. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 1). Săcrĭlĕgūm strŭĕrĕt quūm Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (IX, 71). Săcrĭlĕgās mĕrĕtrīcum ŭt prōsĕquăr ārtēs. *O.* SYN. Prŏfānātŏr, īmpĭŭs, scĕlĕrātŭs.

Săcrĭpōrtŭs, ūs, *m. Un des faubourgs de Rome* Jām quŏt ăpŭd Săcrī cĕcĭdĕrĕ cădāvĕră pōrtŭm. *L.*

† Săcrĭs, ĕ, *arch. Comme* Sacer. Sūnt dŏmi āgnī ēt pōrcī săcrēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 6, 4. *Id. Men.* II, **2, 16**. Vid. *Fest.*).

Săcrŏ *et* Săcrŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Consacrer, dédier.* Sānguĭnĕ fœdāntēm, quōs īpsĕ săcrāvĕrăt, īgnēs. *V.* Ēt gĕmĭnās, caūsām lăcrĭmĭs, săcrāvĕrăt ārās. *Id.* Hōc nĕmŭs ætērnō cĭnĕrūm săcrāvĭt hŏnōrĕ. *M.* (I, 117) SYN. Cōnsĕcrŏ. dĭcŏ. dēdĭcŏ. *Mettre au rang des dieux.* Săcrārūnt ălĭquā cārmĭnă pārtĕ tŭūm (avum). *O.* SYN. Cōnsĕcrŏ. *Voy.* Apotheosis. || *Au fig. Rendre sacré.* Mīrātūrquĕ nĭhīl, nīsĭ quōd Lĭbĭtīnă săcrāvĭt. *H.* || *Consacrer à, destiner, réserver.* Īnjēcērĕ mănūm Pārcæ, tēlīsquĕ săcrārūnt Ēvāndrī. *V.* Quōd pătrĭæ vōcĭs stŭdĭīs nōbīsquĕ săcrāstī. *Cic.* (*de Divin.* 1, 13). SYN. Dēstĭnŏ, rĕsērvŏ.

Săcrūm *et* Săcrūm, ī, *n.* ; Săcră, ōrūm, *n. pl. Chose sacrée, objets du culte.* Prēssērūnt hŭmĕrōs săcră pătērquĕ tŭōs. *O.* Jām pĭŭs Ænēās săcra, ēt, sacra āltĕră, pātrĕm Āffĕrĕt. Pūră cŏrōnātĭs pōrtābānt săcră cănīstrĭs. *Id.* Săcră sŭōsque tĭbī cōmmēndăt Trōjă Pĕnātēs. *V.* || *Sacrifice.* Săcră Dĭōnææ mātrī dīvīsquĕ fĕrēbām. *V.* Săcră Jŏvī Stўgĭō... Pērfĭcĕrĕ ēst ănĭmŭs. *Id.* Cōnsĭlĭō cōmmūnĕ săcrūm quūm fīăt īn ārā. *O.* SYN. Săcrĭfĭcĭūm, sōlēnnĭă, hŏnŏr *ou* hŏnōs, hŏnōrēs, lībāmĕn, lībāmĭnă, *qqf.* pĭăcŭlă, hōstĭă, vīctĭmă, tūs, tūră, prĕcēs, vōtă. EP. Dīvīnūm, pĭūm, cāstūm, aūgūstūm, sōlēnnĕ, pīnguĕ. PPH. Rēs săcră, dīvīnă. Dīvīnī, pĭī rītūs. Dīvīnæ rēs. Pĭī hŏnōrēs. Săcră mūnĕră, dōnă. Tūrĭs hŏnŏr, hŏnōs, hŏnōrēs. Tūrĕă dōnă. *Voy.* Sacrifico. || *Culte, cérémonie.* Quī Cĕrĕrĭs săcrūm Vūlgārĭt. *H.* Jām nūnc mē săcră Dĭānæ Sūscĭpĕrĕ. *Pp.* (II, 19, 17, juvat). Jūnōnĭă săcră. *O.* SYN. Cūltŭs, rītŭs. || *Culte des Muses, travail du poëte.* Mūsæ, Quārūm săcră fĕrō, etc. *V.* Āt mĭhĭ jām pŭĕrō cœlēstĭă săcră plăcēbānt, Īnquĕ sŭūm fūrtīm Mūsă trăhēbăt ŏpŭs. *O.* Săcră cŏthūrnātī nōn āttĭgĭt āntĕ Mărōnĭs. *M.* (VII, 62). Ād săcră vātūm cārmĕn āffĕrō nōstrūm. *Pers.* (*Prol.* 7). *Voy.* Sacerdos.

Sădălă *ou* Sădălēs, æ, *m. Fils de Cotys, roi de Thrace.* Tūnc Sădălēn fōrtēmquĕ Cŏtўn, etc. *L.* (V, 54. Cf. *Cæs. B. C.* 3, 4).

Sāddūcæī, ōrūm, *m. pl.* (Σαδδουκαῖοι). *Sadducéens, secte parmi les Juifs.* Īndĕ Phărīsæī Sāddūcæīquĕ dŏlōsī. *Juvc.* (III, 221. *Id.* IV, 15).

Sæcŭlūm *et sync.* Sæclūm, ī, *n. Siècle, espace de cent ans.* Īllă quĭdēm sæclĭs vīx mŏrĭtūră nŏvēm. *O.* Tālĭă sæclă.... cūrrĭtĕ. *V.* Sæcŭlō fēstās rĕfĕrēntĕ lūcēs. *H.* Lōngō pūtĭdām tē sæcŭlō. *Id.* Quīn mīlle ānnōrūm pērpĕtŭō vīvūnt ăb sæclo ăd sæclūm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 87). SYN. Ætās. EP. Lōngŭm, rĕcūrrēns, rĕvŏlūtūm, rĕvŏlūbĭlĕ. PPH. Cēntēsĭmă æstās *ou* brūmă. || *Temps de la vie de l'homme, génération.* Mūltă vĭrūm vōlvēns dūrāndō sæcŭlă vīncĭt. *V.* Mūltăquĕ vīvēndō vītālĭă vīncĕrĕ sæclă. *Lr.* (I, 202). SYN. Ætās, ævūm. PHR. Tēr ævō fūnctŭs (Nestor). *H.* || *Long espace de temps.* Sæclĭs ēffētă sĕnēctūs. *V.* || *Les siècles, la postérité.* Cæsărĭs ūnă dĭēs īn fāmam ēt sæcŭlă mīttī. *L.* Fāctōque īn sæcŭla ĭtūrō. *Sil.* Rēbūsque īn sæcŭlă tōllăt. *V. Fl.* Ætērnūmquĕ tĕnĕt pēr sæcŭlă nōmĕn. *V. Voy.* Immortalis. || *Siècle, ceux qui vivent dans un siècle, temps, âge.* Āspĕră tūm pŏsĭtĭs mītēscēnt sæcŭlă bēllĭs. *V.* Īmpĭăque ætērnām tĭmŭērūnt sæcŭlă nōctēm. *Id.* Nām tŭlĕrīnt māgnōs quūm sæcŭlă nōstră pŏētās, *O.* Fēcūndă cŭlpæ sæcŭlă. *H.* Ănĭmūm cōntrā sŭă sæcŭlă rēctūm. (*Ad Liv.* 45.) Ēt cūm thĕātrĭs sæcŭlōque rīxārĭs. *M.* (IX, 28, 9). SYN. Ætās, ævūm, tēmpŭs. || *Les différents âges de la société humaine.* Aūrĕă cōndĕt Sæcŭlă quī rūrsūs Lătĭō. *V.* Vărĭō făcĭēm dīstīnctă mētāllō Sæcŭlă. *Cl.* Ærĕ, dĕhīnc fērrō dūrāvĭt sæcŭlă. *H. Voy.* Aureus, etc. || *Eccl. Le siècle, le monde.* Ēt sērvĭēntēm cōrpŏrī Ābsōlvĕ vīnclīs sæcŭlī. *Prud.* (*Peri.* 2, 583). Văgī cōntēmnēns cūlmĭnă sæclī. *Sedul.* (IV, 291). || *Race, espèce.* Vēsci ē tērrā mōrtālĭă sæclă. *Lr.* (I, 1091). Părĭt ōmnĭă sæclă fĕrārūm. *Id.* (II, 995. *Id.* IV, 1223, *muliebre sæclum,* et passim). Ōlīm Prŏmēthеŭs, sæcŭlī fĭgŭlūs

nŏvī. *Ph.* (*Fab nov.* 4, 1). SYN. Gĕnŭs, gēns, prŏpāgŏ, etc. || *Les générations.* Tōtīs ēxspēctēnt sæcŭlă rīpīs (scil. animæ transmittendæ). *St.*

Sæpĕ, *adv.* *Souvent.* Sæpĕ tĕnēr nōstrīs ăb ŏvīlĭbŭs īmbŭĕt āgnŭs. *V.* Sæpĕ dĕdī gĕmĭtŭs. *O.* Hăbēbāt sæpĕ dŭcēntōs, Sæpĕ dĕcēm sērvōs. *H.* Sæpĭŭs Āndrŏmăchē fērre īncŏmĭtātă sŏlēbăt (se). *V.* Quī tĭbī sæpīssŭmē Cÿăthīsso ăpŭd nōs. *Pl.* (*Men.* II, 2, 28). SYN. Sæpĭŭs, pērsæpĕ, crēbrō, frĕquēntĕr, *qqf.* dĕcĭēs, āssĭdŭē, cōntĭnŭō, plērūmquĕ, mūltŭm, dĭū. PPH. Haūd *ou* nōn rārō. Haūd *ou* nōn sĕmĕl. Ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ. Ĭtĕrum ātque ĭtĕrŭm. Ĕtĭam ātque ĕtĭăm. VERS. Prædīcam, ēt rĕpĕtēns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ mŏnēbŏ. *V.* Ēt pĕdĕ tērrām Crēbră fĕrĭt. Quŏd nĭsi ĕt āssĭdŭīs tērram īnsēctābĕrĕ rāstrīs. Ĕrrātque aūrēs ēt tēmpŏră cīrcŭm Crēbră mănŭs. Mūltă sŭpēr Prĭămō rŏgĭtāns, sŭpēr Hēctŏrĕ mūltă. *Id.* Ārcēs Dējēcĭt ācēr plūs vĭcĕ sĭmplĭcī. *H.* Ēt crēbră rĕvīsĭt Ād stăbŭlŭm (vacca). *Lr.* Āh quŏtĭēs, lăcrĭmīs vĕnĭēntĭbŭs, ōră rĕflēxī! *O.* Nārrābō dŏmĭnæ quŏtquĕ quĭbūsquĕ mŏdīs Ōscŭlă.... rĕpĕtītă dĕdīstī. *Id.* || *Parfois.* Crēdūnt sē vīdīssĕ Jŏvēm, quūm sæpĕ nĭgrāntēm Ægĭdă cōncŭtĕrēt dēxtrā. *V.* Īmpāstŭs stăbŭla āltă lĕō ceū sæpĕ pĕrāgrāns. *Id.* *Voy.* Interdum.

Sæpĕ nŭmĕrō, *ou* Sæpĕnŭmĕrō, *adv.* *Comme le précéd.* Āt sæpe ēst nŭmĕrō fāctūm, fĭĕrīquĕ nĕcēsse ēst. *Lr.* (VI, 413).

Sæpēs, ĭs, *f.* *Voy.* Sepes.

† Sæpĭcŭlē, *adv.* *Assez souvent.* Sæpĭcŭlē pēccās. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 59. *Prisc.* p. 611, legit *sæpiuscule;* sed illud metro aptius).

Sæpĭŏ, īs. *Voy.* Sepio.

† Sæpĭŭscŭlē. *Voy.* Sæpicule.

Sæptŭm. *Voy.* Septum.

Sætă, Sætĭgĕr, etc. *Voy.* Seta, etc.

Sætăbĭs, ĭs, *f.* (Σαιταβίς). *Ville de la Tarraconaise, célèbre par ses tissus de lin.* Sætăbĭs ēt tēlās Ărăbūm sprēvīssĕ sŭpērbă. *Sil.* (Adde *Grat. Cyn.* 41). || — ŭs, ă, ŭm. *De Sétabis.* Nām sŭdārĭă Sætăba ēx Ĭbērīs Mīsērūnt mĭhĭ. *Cat.* (12, 14).

Sævē *et* Sævŭm, *adv.* *Cruellement.* Īmpĭă tām sævē gēstūrŭs bēllă, lĭtāstī? *L.* Nīl āctūm sævē. *St.* Cuī sævum ārrīdēns. *Sil.* SYN. Crūdēlĭtĕr. *Voy. ce mot.* || *D'une manière effrayante.* Lūmĭnă Gōrgŏnĕō sævĭŭs īgnĕ mĭcānt. *O.* Īncūrvī sævŭm rŭbŭērĕ lĭgōnēs. *St.* Sævūmquĕ frĕmēntēs. *Cl.* SYN. Mĭnāntĕr, mĭnācĭtĕr.

† Sævĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Qui profère des menaces.* Nē te īrātūs suīs sævĭdĭcīs dīctīs prōtēlĕt. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 36).

Sævĭŏ, īs, ĭī, īrĕ, *n.* *Être irrité, furieux.* Sævībāt, lēvĭtērquĕ mĭnās pōnēbăt ĭnānēs. *Lr.* (V, 1001). Nē sævī, māgnă săcērdōs: Dīscēdăm. *V.* Sævītque ănĭmīs īgnōbĭlĕ vūlgŭs. *Id.* Āt pătĕr ārdēns Sævĭt, quŏd, etc. *H.* Quūm bĕnĕ sævĭĕrĭt. *O.* Hĕrĕ mī, nĭmĭūm sævīs. *Pl.* (*Cas.* III, 5, 20. Et *Ter. And.* V, 2, 27). *Voy.* Irascor. || *Exercer sa fureur, sévir.* Sævĭt tōtō Mārs īmpĭŭs ōrbĕ. *V.* Īn quēm mĕă sævĭăt īră. *O.* SYN. Fŭrŏ, bācchŏr. || *En parl. des animaux.* Sævĭt răbĭēquĕ fămēquĕ (lupus). *O.* Ānguĭs... Sævĭt āgrīs. *V.* || *En parl. des choses.* Īmmŏdĭcō nē frīgŏrĕ sævĭăt Ŭrsă. *Cl.* Sævītquĕ mĭnācī mūrmŭrĕ pōntŭs. *Lr.* (I, 276). Quĭd hōc vĕnēnī sævĭt īn præcōrdĭīs? *H.* Lūxŭrĭæ Nĕrŏ sævĭēntĭs. *Boet.* (3, 4). || *Des passions.* Sævĭt ămōr fērrī. *V.* Tāntŭs īn ĕrēptō sævĭt ămŏrĕ dŏlŏr. *Pp.* (II, 8, 36. Et *Hor. Od.* I, 25, 15). || *Du bruit.* Sævītquĕ cănūm lātrātŭs ăd aūrās. *V.* Hīnnītŭs sævĭt ĕquōrŭm. *Sil.* || *Crier comme l'ours.* Īn præsēpĭbŭs ūrsī Sævīre, āc fōrmæ māgnōrum ŭlŭlārĕ lŭpōrŭm. *V.* (Cf. *Spart. Get.* 5 : « Agni balant, ursi *sæviunt*, rugiunt leones. »)

† Sævĭtās, ātĭs, *f.* *Comme* Sævitia. Quūm sæpĕ mōrbōs mājŏr ārmēt sævĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 483).

† Sævĭtĕr, *arch.* *Comme* Sæve. Āh! nĭmĭūm, Stăsĭmĕ, sævĭtĕr! *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 53. *Id. Ps.* V, 2, 3; *Att.* apud *Non.* 11, 5).

Sævĭtĭă, æ, *f.* *Colère, fureur.* Dā brĕvĕ sævĭtĭæ spătĭūm pĕlăgīquĕ tŭæquĕ. *O.* Făcĭām vōs māxĭmă, dīxĭt, Sævĭtĭæ mŏnŭmēntă mĕæ. *Id.* SYN. Fŭrŏr, fŭrĭæ, īră. *Voy.* Ira. || *Cruauté.* Ātque ŭtĭnam hīs pŏtĭūs nūgīs tōta īllă dĕdīssĕt Tēmpŏră sævĭtĭæ! *J.* (4, 150. *Ib.* 85). Cuī tāntă pŏtēstās Īn mē sævĭtĭæ ēst? *Claud.* SYN. Bārbărĭă, bārbărĭēs, fĕrĭtās, dūrĭtĭă, dūrĭtĭēs, īmprŏbĭtās, āspĕrĭtās, fĕrōcĭă, crūdēlĭtās, īnclēmēntĭă. EP. Dīră, ătrōx, fĕră, bārbără, īmmānĭs, ĭnēxōrābĭlĭs, tērrĭbĭlĭs, āspĕră, īmmĭtĭs, trūx, īmpĭă, prǣcēps, cæcă, fŭrēns, fŭrĭōsă, răbĭdă, crŭēntă, tōrvă, trŭcŭlēntă, vĭŏlēntă. PPH. Pēctŭs crūdēlĕ, sævŭm. Ănĭmŭs sævŭs, fĕrōx, īmmānĭs. Mēns ēffĕră. Fĕră, fĕrōcĭă, sævă pēctŏră, cōrdă. Īmmānĭă fāctă. Crūdēlēs aūsūs. Crŭōrĭs sĭtĭs. Mēns cædĭs *ou* crŭōrĭs ăvĭdă. Sānguĭnĕă sĭtĭs. Nēscĭă flēctī bārbărĭēs. Mēns flēctī īndŏcĭlĭs. || *Cruauté, rigueur, insensibilité.* Sævĭtĭām dūræ cōntŭdĭt Īăsĭdōs. *Pp.* (I, 1, 10. *Id.* I, 3, 18). Ēt făcĭlī sævĭtĭă nĕgăt. *H.* *Voy.* Rigor. || *Fureur, furie, en parlant des choses.* Sævĭtĭæ paūlūm grăvĭs ūndă rĕmīsĭt. *O.* Jāmquĕ dŭcĭs nūdŭs... vērtēx Sævĭtĭă quătĭtŭr cœlī. *Sil.* SYN. Fŭrŏr, īră, răbĭēs.

† Sævĭtūdŏ, ĭnĭs, *f.* *Comme le précéd.* Sævĭtūdŏ mălă fĭt pējŏr. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 2, 796).

Sævĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* *Voy.* Nicanor.

Sævŭs, ă, ŭm. *Furieux, irrité.* Ēx ămōre hīc ādmŏdūm quām sævŭs ēst. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 43). Nē mĕă sævŭs Jūrgārēs ăd tē quŏd ĕpīstŏlă nūllă vĕnīrĕt. *H.* Nōn ĭtă sævă tămēn vĕnĕrĭt īră mĕă. *Pp.* (I, 18, 14. Cf. *Non.* 4, 413). SYN. Fŭrēns, ēffĕrŭs, răbĭdŭs, īrātŭs. *Voy.* Iratus. || *Cruel.* Quīquĕ sĭt ā sævō lōngĭŭs hōstĕ, lŏcŭm. *O.* Ēt sævum āmbōbŭs Ăchīllēm. *V.* Pōcŭlă sī quāndō sævæ īnfēcērĕ nŏvērcæ. Hīc Jūnō Scæās sævīssĭmă pōrtās Prīmă tĕnĕt. *Id.* SYN. Crūdēlĭs, bārbărŭs, dīrŭs, dūrŭs, fĕrŭs, āspĕr, ăcērbŭs, ătrōx, īmmānĭs, trūx, trŭcŭlēntŭs, fĕrōx, ēffĕrŭs, īnhūmānŭs, fērrĕŭs, īnclēmēns, īmprŏbŭs, mălŭs, sānguĭnĕŭs, crŭēntŭs. PPH. Fĕrĭtātĕ īmmānĭs, nŏtŭs. Flēctī nēscĭŭs, īndŏcĭlĭs. Cuī mēns sævă, īmmĭtĭs; cōrdă, pēctŏră sævă, bārbără, crūdēlĭă, īmmānĭă, etc. Crŭōrĭs, sānguĭnĭs, cædĭs ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs. VERS. Nēscĭăque hūmānīs prĕcĭbŭs mānsuēscĕrĕ cōrdă. *V.* Quām nēc lōngă dĭēs, pĭĕtās nēc mītĭgăt ūllă. Sēd nūllīs īllĕ mŏvētŭr Flētĭbŭs, aūt vōcēs ūllās trāctābĭlĭs aūdĭt. *Id.* *Voy.* Durus. || *En parl. des animaux.* Ā sævīs ōssă rĕlĭctă lŭpīs. *Tib.* (I, 5, 54). Lĕænă Sævĭŏr ērrāvĭt cāmpīs. *V.* || *Des choses.* Sævōquĕ gĕlū dūrāmŭs ĕt ūndīs. *V.* Sævŭs Ŏrīōn. *Id.* Sævīsquĕ fŭrēns īn jūrgĭă dīctīs. *V. Fl.* Sūb jŭgă.... Sævō mīttĕrĕ cūm jŏcō. *H.* SYN. Fŭrēns, īnsānŭs, bācchāns, etc., *ou* āspĕr, dūrŭs, mălŭs, etc. || *Des passions.* Caūsæ īrārūm sævīquĕ dŏlōrēs. *V.* Āt mĭhĭ sævŭs ămōr sōmnōs ābrūmpăt ĭnērtēs. *O.* || *Sévère, rigoureux.* Nām pŏsĭta ēst nōstræ cūstōdĭă sævă pŭēllæ. *Tib.* (I, 2. 5). Ūt sævō crēdās dīctātă măgīstrō Rēddĕrĕ. *H.* SYN. Sĕvērŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Terrible, effrayant.* Tērrĕăt ūt sævā fālcĕ Prĭāpŭs ăvēs. *Tib.* (I, 1, 18). *Voy.* Metuendus. || *Redoutable, vaillant.* Sævŭs ŭbi Æăcĭdæ tēlō jăcĕt Hēctŏr. *V.* Sævŭs īn ārmīs Ænēās. *Id.* Sævōs īllăquĕānt dŭcēs. *H.* SYN. Mĕtŭēndŭs, ătrōx, etc. *Voy.* Fortis. || *Puissant.* Nōn īlli īmpĕrĭūm pĕlăgī sævūmquĕ trĭdēntĕm... Sōrtĕ dătŭm. *V.* || *De mauvais présage, funeste.* Nē pōssēnt sævă nŏcērĕ Sōmnĭă. *Tib.* (I, 5, 13. Alii mallent *scæva*. Sed eodem sensu *dira*). || *Au n. pl.*

Cruautés. Sævīs gēns lætă. *Sil.* || *n. sing. pris adv. Voy.* Sæve.

1. Săgă, æ, *f. Comme* Sagum. Săgās cærŭlās. *Enn.* (apud *Charis.* 81).

2. Sāgă, æ, *f. Sorcière, magicienne*. Sāgāvĕ pūnĭcĕā dēfīxĭt nōmĭnă cērā. *O.* Ēlĭcĕre aūt vāstō Thēssălă sāgă mărī. *Pp.* (III, 24, 10. Et *Tibul.* I, 2, 42). SYN. Măgă, etc. *Voy. ce mot.* || *Entremetteuse*. Sāgæ præcēptă săgācĭs Dēsĕrĕ. *Tib.* (I, 6, 23. Adde *Lucil.* et *Turpil.* apud *Non.* 1, 86).

Săgācĭtās, ātĭs, *f. Sagacité. Voy.* Acumen.

Săgācĭtĕr. *Avec un odorat subtil.* Nāmquĕ săgācĭŭs ūnŭs ŏdōrŏr. *H.*

Săgănă, æ, *f. Nom d'une magicienne.* Cūm Săgănā mājōre ŭlŭlāntĕm (Canidiam). *H.*

Săgărīnŭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Stich.* III, 1, 35.)

Săgărĭs, ĭs, *m.* (Σάγαρις). *Fleuve de Phrygie.* Hūc Lȳcŭs, hūc Săgărĭs, Pĕnĭūsque, Hўpănīsquĕ, Crătēsquĕ Īnflŭĭt. *O.* SYN. Săngărĭŭs. || *Nom d'homme.* Ēt Săgărim, ēt sūmmīs stāntĕm, etc. *V.*

Săgărīstĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pers.* IV, 1, 11.)

Săgărītĭs, ĭdĭs, *f. Du fleuve Sagaris.* Īn nўmphā Săgărītĭdĕ dēsĭnĭt ēssĕ. *O.*

Săgărŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* VIII, 58.)

Săgātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une saie.* Vīs tē pūrpŭrĕŭm, Mārcĕ, săgātŭs ămĕm? *M.* (VI, 11).

Săgāx, ācĭs. *Qui a l'odorat subtil.* Nūnc lĕpŏrēm prōnūm cătŭlō sēctārĕ săgācī. *O.* Săgāx nāsum hăbĕt. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 18. Et *Manil.* V, 200). SYN. Ŏdōrŭs. PPH. Nārĕ, nārĭbŭs săgāx, ūtĭlĭs. VERS. Ātque ŏlĭdūm dōctās nōssĕ cŭbīlĕ cănēs. *Rutil.* Quāntă fĭdēs ēst ēt sōlērtĭă nārĭs (de Umbro). *Grat.* Nūnc dēmīssī nārĕ săgācī Căptēnt aūrās, lūstrāquĕ prēssō Quærānt rōstrō. *Sen.* || *Qui a l'oreille fine.* Cănĭbūsquĕ săgācĭŏr ānsĕr. *O.* || *Au fig. Subtil, fin, pénétrant.* Nēc mĭnŭs hæc ănĭmō cōgnōscĕrĕ pōssĕ săgācī. *Lr.* (I, 403). Cūræquĕ săgācēs Ēxpĕdĭūnt pĕr ăcūtă bēllī. *H.* Săgāx părēntum ēst cūră. *Sen.* (*Hip.* 152). Ēxcōgĭtāvĭt hŏmŏ săgāx ĕt āstūtŭs. *M.* (XII, 88). SYN. Ācĕr, sōlērs, prūdēns, căllĭdŭs, prōvĭdŭs, ăcūtŭs, pērspĭcāx. || *Avec le gén.* Ūtĭlĭūmquĕ săgāx rērŭm (sententia). *Hor.* Dīvīnārūmquĕ săgācēm Flāmmārŭm. *Sil.*

Săgēnă, æ, *f.* (σαγήνη). *Seine ou Senne, filet de pêcheur, qu'on traîne sur le gravier.* Ēxcĭpĭtŭr vāstā cīrcūmvāllātă săgēnā. *Manil.* (V, 678).

Săgēs, ĭs *ou* æ, *m. Nom de guerrier.* Vēctŭs ĕquō spūmāntĕ Săgēs. *V.* (Et *St. Th.* IX, 270).

Săgīnă, æ, *f. Nourriture propre à engraisser, aliments substantiels.* Prŏpĕră stŏmăchūm lāxārĕ săgīnīs. *J.* (4, 67). Quī dăbĭt īmmūndæ vēnālĭă fārtă săgīnæ. *Pp.* (IV, 8, 25). Tūnc cōnsuētām mĭnŭīssĕ săgīnām Prōfŭĕrĭt, tĕnŭēsquĕ măgīs rĕtĭnērĕ cĭbātŭs. *Nemes.* (*Cyn.* 166). SYN. *qqf.* Ădēps. || *Graisse.* Mūltă quŏd pōtās, nĭmĭāquĕ tēndĭs Mōlĕ săgīnām. *Aus.* (*Ephem.* 1, 5). Prælātă săgīnæ Grātĭă. *P. Nol.* (1, 8, de avibus mensæ appositis). *Voy.* Adeps. || *Animal engraissé.* Ēffērcītĕ vōs, săgīnām cædĭtĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 61). || *Lieu où l'on engraisse, où l'on s'engraisse.* Pōst eā, săgīna ĕgo eīcĭār cēllārĭā. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 32. *Id. Trin.* III, 2, 96).

Săgīnātŭs, ă, ŭm. *Engraissé.* Pārvă săgīnātī lūstrābānt cōmpĭtă pōrcī. *Pp.* (IV, 1, 23). Plūră săgīnātō cōnclūsĭt fērcŭlă căpsō. (*Anth.* II, p. 446.) SYN. Pīnguĭs, etc. *Voy. ce mot.*

Săgīnŏ, ās, ārĕ. *Engraisser. Voy. le précéd.* PPH. Pīnguĕm *ou* ŏbēsŭm ēffĭcĭŏ, rēddŏ.

Săgīttă, æ, *f. Flèche.* Nōn sĕcŭs āc nērvō pĕr nūbem īmpŭlsă săgīttă. *V.* Āt pŏstquām cĕcĭdĭt Părĭdĭs Phœbīquĕ săgīttīs. *O.* SYN. Tēlŭm, spīcŭlŭm, ărūndŏ, mīssĭlĕ, călămŭs, *par ext.* jăcŭlŭm, cūspĭs, hāstă, hāstĭlĕ, fērrŭm. EP. Scȳthĭcă, Crēssĭă, Cȳdōnĭă, Gōrtȳnĭă; ăcūtă, ālātă, pēnnātă, vŏlāns, vŏlŭcrĭs, cĕlĕrĭs, lĕvĭs, cĭtă, ālĕs, præcēps, fŭgĭēns, mīssĭlĭs; sŏnāns, strīdēns, sævă, crūdēlĭs, fātālĭs, lētālĭs, lētĭfĕră, vĕnēnātă, īmmĕdĭcābĭlĭs; cērtă, mīssă. PPH. Fērrŭm mīssĭlĕ, jăcŭlābĭlĕ, vŏlātĭlĕ, vŏlŭcrĕ. Tēlŭm mīssĭlĕ. Săgīttæ cūspĭs, ăcūmĕn, īctŭs, vūlnŭs, vūlnĕră. Sībĭlă tēlī. Īllĭtă tēlă dŏlīs. Tēlă vĕnēnō īmbūtă, mĕdĭcātă, tīnctă, ārmātă. Jăcŭlūm ăcūtā cūspĭdĕ ārmātŭm. || *Lancer une flèche, des flèches.* Săgīttām, tēlūm, călămōs mīttŏ, ēmīttŏ, tōrquĕŏ, cōntōrquĕŏ, īntōrquĕŏ, īmpēllŏ, jăcĭŏ, cōnjĭcĭŏ, dīrĭgŏ, fundŏ, ēffūndŏ, īntēndŏ, spārgŏ. Ārcū săgīttām ēmīttŏ, ēxpēllŏ, tēndŏ. Nērvō tēlă, spīcŭlă mīttŏ, īmpēllŏ. Nērvō săgīttās āptŏ. Săgīttās ārtĕ dīrĭgŏ. VERS. Cūrvō dīrēxĭt spīcŭlă cōrnū. *V.* Tēlīsquĕ vŏlātĭlĕ fērrŭm Spārgĭtŭr. Nērvō... ĕquīnō Īntēndĭt tēlŭm. Ŏbūmbrānt æthĕră tēlīs. Fūndūnt sĭmŭl ūndĭquĕ tēlă Crēbră nĭvĭs rītū. Īt tōtō tūrbĭdă cœlō Tēmpēstās tēlōrum, āc fērrĕŭs īngrŭĭt īmbĕr. Ēt fūgĭt hōrrēndūm strīdēns ēlāpsă săgīttă. Vŏlŭcrī quī fīxĭt ărūndĭnĕ mālŭm. Æthĕrĭās tēlŭm cōntōrsĭt ĭn aūrās, Ōstēntāns ārtēmquĕ pătēr ārcūmquĕ sŏnāntĕm. *Id.* Nēc Gōrtȳnĭăcō călămūs lĕvĭs ēxĭt ăb ārcū. *O.* Vūlnĭfĭcō fīxūrŭs pēctŏră tēlō. Cĕlĕrēm Tĕgĕæă săgīttām Īmpŏsŭĭt nērvō, sĭnŭātŏque ēxpŭlĭt ārcū. Cūrvāvĭt cōrnū, nērvōquĕ săgīttām Īmpŭlĭt. *Id.* Nēc sēmpĕr fĕrĭēt quŏdcūmquĕ mĭnābĭtŭr ārcŭs. *H. Voy.* Arcus, Jaculor. || *Atteindre ou Être atteint d'une flèche.* Săgīttā, tēlō pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ, cōnfīgŏ, trājĭcĭŏ, cōnfŏdĭŏ. Săgīttā cōnfīgŏr, cădŏ, stērnŏr, jăcĕŏ, pĕrĕŏ. Tēlīs ŏbrŭŏr, sŭccūmbŏ. VERS. Ēccĕ vĭrō strīdēns ālīs āllāpsă săgītta ēst. *V.* Hærēt lătĕrī lētālĭs ărūndŏ. Īnjēctīs ūndĭquĕ tēlīs Ŏbrŭĭtŭr. Īīt hāstă Tăgō pĕr tēmpŭs ŭtrūmquĕ. *Id.* Tēlīs mŏrĭūntŭr ădāctīs. *O.* Pārs cădĭt hāmātīs mĭsĕrē cōnfīxă săgīttīs. Āltĕră pĕr jŭgŭlūm pēnnīs tĕnŭs āctă săgītta ēst. Mīssā fŭgĭēntĭă tērgă săgīttā Trājĭcĭt. *Id.* Īctūs săgīttīs quī tŭīs vītam ēxspŭĭt. *Sen.* || *Flèches de l'Amour, et au fig.* Vīncĕ Cŭpīdĭnĕās părĭtēr Pārthāsquĕ săgīttās. *O.* Nōn mĕtŭō nē.... pēctŏre ĭn īstō Āltĕr ămŏr : nūllīs īn tē dătŭr īrĕ săgīttīs. *St.* Vĕnĭēnt ā dōtĕ săgīttæ. *J.* (6, 139). SYN. Tēlă. || *Nom d'une constellation.* Dēlphīnŭs, sĭmŭl ŏbtĕgĭtŭr dēpŭlsă Săgīttă. *Cic.* (*Arat.* 384. Et *Manil.* I, 596).

Săgīttārĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Archer.* || *Le Sagittaire, constellation.* Īndĕ Săgīttārī dēfīxūm pŏssĭdĕt ārcŭm. *Cic.* (*Arat.* 281. Sic *Manil.* I, 596). SYN. Săgīttĭfĕr, etc. *Voy.* Arcitenens.

Săgīttātŭs, ă, ŭm. *Percé d'une flèche.* || *Au fig. Pénétrant.* Quum ēxtēmplō săvĭīs săgīttātīs pērcūssŭs ēst. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 16).

Săgīttĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des flèches.* Ēquĕ săgīttĭfĕrā prōmpsĭt dŭŏ tēlă phărētrā. *O.* || *Au fig.* Prīmă săgīttĭfĕræ pĕcŭdĭs dŏcŭmēntă sĕcūtōs (de hystrice). *Cl.* || *Subst. m. Archer.* Cārāsquĕ săgīttĭfĕrōsquĕ Gĕlōnōs. *V.* || *Le Sagittaire.* Aūtūmnūs Vīrgĭnĕ sūrgĭt, Brūmă Săgīttĭfĕrō. *Man.* (II, 266). *Voy.* Sagittarius.

Săgīttĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme le précéd.* Ōră Săgīttĭgĕrī. *Avien.* (*Arat.* 482).

Săgīttĭpŏtēns, tĭs, *m. Le Sagittaire.* Mēnsĕ, Săgīttĭpŏtēns sōlĭs quŭm sūstĭnĕt ōrbĕm. *Cic.* (*Arat.* 73). Pīgră Săgīttĭpŏtēns jăcŭlātŭr frīgŏră tērrīs. *Aus.* (*Eclogar.* 16, 11). *Voy.* Arcitenens.

† Săgīttŏ, ās, ārĕ. *Lancer une flèche, et au fig.* Ōrĕ dĭēm jăcŭlāns, rădĭōs ā frōntĕ săgīttāns. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 225. *Id. Vit. S. M.* III, 285).

Sāgmĕn, ĭnĭs, *n. Branche de verveine.* Jūs sācră-

tūm Jŏvĭs jūrāndūm sāgmĭnĕ. *Næv.* (apud *Fest.* Nescio an versus saturnius sit).

Săgŭlŭm *et* Săgŭm, ī, *n.* *Saie ou sayon, casaque gauloise adoptée dans les armées romaines. On la citait comme un vêtement grossier.* Vīrgātīs lūcēnt săgŭlīs (Galli). *V.* Ān săgă vēndēntī nūbēt, caūpōnĕ rĕlīctō? *J.* (6, 591). Pūnĭcō Lūgūbrĕ mūtāvĭt săgūm *H.* Ībĭs ăb ēxcūssō mīssūs ĭn āstră săgō. *M.* (I, 4). Brācæ, săgă, fūlgĕrĕ tōrquēs. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 245). || *Casaque de général.* Hūmĕrōquĕ rĕfūlgĕt Sānguĭnĕī pătrĭūm săgŭlī dĕcŭs. *Sil.* SYN. Pălūdāmēntŭm. PPH. Vēlāmĕn īnsīgnĕ, fūlgēns.

Săgūntīnŭs, ă, ŭm. *De Sagonte.* Fīctā Săgūntīnō cȳmbĭă mălō lŭtō. *M.* (VIII, 6). Prīmă Săgūntīnās tūrbārūnt clāssĭcă pōrtās. *Sil.*

Săgūntŭm, ī, *n.*, *et* Săgūntŭs, ī, *f.* (Σάγουντον, *Steph.* Σάγουντος). *Sagonte, ville d'Espagne alliée des Romains, détruite par Annibal.* Ōbsēssūm Pœnō gēssĭt quōd mārtĕ Săgūntŭm. *L.* Sēd tōtă Săgūntŭs Īgnĕ mĭcĕt. *Sil.* Quōd tāntō cĕcĭdĭt mōlīmĭnĕ Grāiă Săgūntŏs. *Id.*

Săgŭs, ă, ŭm. *Qui donne des présages.* Nūnc săgās āffātŭr ăvēs. *St.* (*Ach.* I, 519. *Id. Th.* VII, 204; *Prud. Apoth.* 298). *Voy.* Præsagus. || *Qui concerne la magie, magique.* Ēt būstīs sŏnō Dēvōtă săgō cōrpŏră. *P. Nol.* (36, 39). Ērĭpŭīt mē săgă mănŭs, crūdēlĭs ŭbīquĕ. *Inscr.* (apud *Maff. Mus. Veron.* 170, 1). *Voy.* Magicus.

† Săgŭs, ī, *m.* (σάγος). *Comme* Sagum. Tērgūm ĭgĭtŭr săgŭ' pīnguĭs ŏpērtăt. *Enn.* (ap. *Non.* 3, 201. Et *Afran.* ap. *Char.* 81).

Sāl, sălĭs, *m. n.* ; Sălēs, *m. pl.* (ἅλς). *Sel.* Nōn sāl, ōxȳgărūmvĕ cāsēūsvĕ. *Stat.* (*Silv.* IV, 9, 36). Sāl, ŏlĕūm, pānĭs, mĕl, pĭpĕr, hērbă, nŏvĕm. *Aus.* (*Epigr.* 86, 2. Rectum casum rejicit *Char.* 13). Īpsă mĕrūm sēcūm pōrtăt, ĕt īpsă sălēm. *M.* (XIII, 23. Sic *Pl. Merc.* I, 2, 92). Aūt pārcō sălĕ cōntīngūnt. *V.* Cūm sălĕ pānĭs. *H.* Quī fŭērānt dūlcēs, sălĭbūs vĭtĭāntŭr ămārīs. *O.* SYN. *Qqf.* Sălīnūm. EP. Æquŏrĕŭs, mărīnŭs, ăcēr, mōrdāx ; *ou* æquŏrĕūm, etc. PPH. Sălĭs mīcă, grānă. VERS. Fārră dĕæ mīcæquĕ lĭcēt sălĭēntĭs hŏnōrēm Dētĭs. *O.* Fār ĕrăt, ĕt pūrī lūcĭdă mīcă sălĭs. *Id.* Fārrĕ pĭo ĕt sălĭēntĕ mīcā. *H.* Cēspēs ĕt ēxĭgŭō plăcŭērūnt fārră sălīnō. *St.* Dēnĭque ĭn ōs sālsī vĕnĭt hūmōr sæpĕ săpōrĭs, Quūm mărĕ vōrsāmūr prŏptĕr. *Lr.* || *Eau de mer, mer.* Ēt sălĕ tābēntēs ārtūs ĭn lĭttŏrĕ pōnūnt. *V.* Spūmās sălĭs ærĕ rŭēbānt. *Id.* Æquŏrĕī scŏpŭlōs ūt căvăt ūndă sălĭs. *O.* Æquŏrĕōsquĕ sălēs lōngō mītēscĕrĕ trāctū. *L. Voy.* Mare. || *Esprit, finesse, grâce, enjouement.* Nūllă ĭn tām măgnō cōrpŏrĕ mīcă sălĭs. *Cat.* (86, 3). Quī sī Cēcrŏpĭō sătūr lĕpŏrĕ, Rōmānæ sălĕ lūsĕrĭt Mĭnērvæ. *M.* (IV, 23). Glōrĭăm Vērbīs sæpe ĭn sē trānsmŏvĕt, qui hăbĕt sălĕm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 9. Ubi *Donatus* : « *Sal* neutraliter, condimentum est; masculini, sapientia. » Quæ tamen distinctio non servatur). Sāl tŭŭs īnsūlsūm mē cōndĭăt. *P. Nol.* (24, 327). Fūdīstī dūlcēm jūgĭtĕr ōrĕ sălēm. *Fort.* (IV, 3, 8). Quīdquīd lŏquĭtūr, sāl mĕrum ēst. *Afran.* (apud *Prisc.* 659). Quōs īntēr scūrră, nōtŭs ūrbānō sălĕ. *Ph.* SYN. Ăcūmĕn, lĕpōs, īngĕnĭŭm. || Sălēs, *pl.* *Plaisanteries, bons mots, saillies.* Plaūtīnōs ĕt nŭmĕrōs ĕt Laūdāvĕrĕ sălēs. *H.* Lĕpōrĕ tīnctōs Āttĭcō sălēs nārrăt. *M.* (III, 20). Nōn sŏlĭtī lūsĕrĕ sălēs. *L.* Sălĭbūs mŏdēstĭs, fēllĕ nūllō pērlĭtĭs. *Aus.* (*Prof.* 4, 19). Ēt lætĭs rīsūm sălĭbūs mōvĭssĕ făcētŭs. *Cl.* SYN. Jŏcī *ou* jŏcă, dīctĕrĭă, *qqf.* ārgūtĭæ, făcētĭæ, rīdĭcŭlă. EP. Făcētī, jŏcōsī, lĕpĭdī, fēstīvī, lætī, hĭlărēs, blāndī, jūcūndī, ūrbānī, hŏnēstī, ārgūtī; prŏcăcēs, prŏtērvī. PPH. Sālsī jŏcī. Dīctă sălĕ tīnctă *ou* ādspērsă. || *En partic. Critique, moquerie, satire.* Quōd sălĕ mūltō Ūrbēm dēfrĭcŭīt (Lucilius). *H.* Hīc dēlēctātŭr ĭāmbīs, Īllĕ Bĭōnēīs sērmōnĭbŭs ĕt sălĕ nīgrō. *Id.* Cāndĭdŭs ā sălĭbŭs sūffūsīs fēllĕ rĕfūgī. *O.* Ēt sălĕ mōrdācī dūlcēs quærēntĭă rīsūs. *Manil.* (V, 145). *Voy.* Satira.

Sălācĭă, æ, *f.* *Déesse de la mer, la même qu'Amphitrite ou que Vénus ; au fig. La mer.* Hīnc sævĭtĭām Sălācĭæ fūgĭmŭs. *Pacuv.* (ap. *Fest.* Cf. *Serv.* ad *G.* I, 31, et *Æ.* X, 76).

Sălămāndră, æ, *f.* (σαλαμάνδρα). *Salamandre, sorte de lézard, si froid, que, suivant la Fable, il éteignait le feu par le contact de son corps. On en composait une liqueur dépilatoire.* Hōc (caput) sălămāndră nŏtĕt, vēl sævă nŏvācŭlă nūdĕt. *M.* (II, 66). Seū sălămāndră pŏtēns, nūllīsque ŏbnōxĭă flāmmīs. *Ser. Sam.* (vs. 107).

Sălămīnĭăcŭs, ă, ŭm, *et* Sălămīnĭŭs, ă, ŭm (Σαλαμινιακός). *De Salamine.* Ūt Sălămīnĭăcūm mĕmĭnĭt mărĕ. *L.* Ēt Sălămīnĭăcīs quāntum ēōīsquĕ trŏpæīs. *Sil.*

Sălămīs, īnĭs, *f.* (Σαλαμίς). 1. *Salamine, petite île en face d'Éleusis, patrie de Télamon, célèbre par la victoire de Thémistocle; ville principale de cette île.* Teūcēr Sălămīnă pătrēmquĕ Quūm fŭgĕrĕt. *H.* Hōs Sălămīs pŏpŭlōs, īllōs Cĕrĕālĭs Ēlĕūsīn. *St.* (Sic et *Man.* V, 50). || 2. *Ville fondée par Teucer, fils de Télamon, sur la côte de Chypre.* Lāŏmĕdōntĭădēn Prĭămūm Sălămīnă pĕtēntēm. *V.* Āmbĭgŭām tēllūrĕ nŏvā Sălămīnă fŭtūrām. *H.*

Sălānŭs, ī, *m.* *Un ami d'Ovide.* Cōndĭtă dīspărĭbūs nŭmĕrīs ĕgŏ Nāsŏ Sălānō (misi). *O.*

Sălăpīnŭs, ă, ŭm. *D'un bourg de Daunie* (Salapia), *auj. Salpi.* Quām rĕcĭpĭt Sălăpīnă pălūs. *L.*

Sălăr, ărĭs, *m.* *Jeune saumon.* Quī nēcdūm sālmō, nēc jām sălăr, āmbĭgŭūsquĕ. *Aus.* (*Mos.* 129. *Ib.* 88).

Sălārĭă (via), *f.* *Nom d'une des voies de Rome.* Īllīc Flāmĭnĭæ Sălārĭæquĕ Gēstātōr pătĕt. *M.* (IV, 64). Quæcūmquĕ Lātīnă vĕtūstōs Cūstōdĭt cĭnĕrēs, dēnsīsquĕ Sălārĭă būstīs. *Prud.* (*Sym.* I, 405).

Sălārĭūm, ĭī, *n.* *Provision de sel qu'on donnait aux soldats.* || *Salaire.* Nĭhīl strŏphārum ēst : jām sălārĭūm dāndūm. *M.* (III, 7). *Voy.* Merces.

Sălārĭŭs, ĭī, *m.* *Vendeur de salaisons.* Quōd vīlēs pŭĕrī sălārĭōrūm. *M.* (I, 42).

Sălāx, ācĭs. *Lascif.* Sītquĕ sălāx ărĭēs. *O.* Quūm sācrūm fĭĕrĕt dĕō sălācī. (*Auct. Priap.* 35.) *Voy.* Impudicus. || *Qui rend lascif.* Nēc mĭnūs ērūcās āptūm vītārĕ sălācēs. *O.* Būlbīquĕ sălācēs. *M.* (III, 75, 3). || — hērbă. *Voy.* Eruca.

† Sălĕ, ĭs, *n. arch.* *Comme* Sal. Cærŭlĕūm spūmāt sălĕ, cōnfērtā rătĕ pūlsūm. *Enn.* (apud *Prisc.* 659. Cf. *Varr.* ap. *Non.* 3, 197).

Sălēbră *ou* Sălĕbră, æ, *f.*, *et ordint.* Sălĕbræ, ārūm. *Terrain raboteux, aspérités.* Quī quĕrĭtūr sălĕbrās, ĕt ăcērbūm frīgŭs, ĕt īmbrēs. *H.* Īmplĕāt vāllēs, sălĕbrās ădæquĕt. *P. Nol.* (17, 76). Lūnă mĭnīstrăt ĭtĕr, dēmōnstrānt āstră sălĕbrās. *Pp.* (III, 16, 15). || *Au fig.* Cārmĭnă nūllă prŏbās, mōllī quæ līmĭtĕ cūrrūnt, Sēd quæ pēr sălĕbrās āltăquĕ sāxă cădūnt. *M.* (XI, 90).

Sălĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Âpre, raboteux.* Īpsă cōmēs vĕnĭăm, nēc mē sălĕbrōsă mŏvēbūnt Sāxă. *O.* SYN Āspĕr, etc. || *Au fig. Rocailleux.* Lēctōrēs tĕtrĭcī, sălĕbrōsum ēdīscĭtĕ Sānctrăm. *M.* (XI, 3).

Sălēĭānŭs *ou* Sălējānŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Cūr trīstĭōrēm cērnĭmŭs Sălēĭānūm? *M.* (II, 65).

Sălēĭŭs *ou* Sălējŭs, ī, *m.* *Saléius Bassus, poëte latin.* Āt Sērrānō tĕnŭīquĕ Sălēĭō Glōrĭă. *J.* (7, 80). SYN. Bāssŭs. *Voy. ce mot.*

Sălēntīnī. *Voy.* Sallentini.

Sălērnŭm, ī, *n.* *Salerne, ancienne capitale des*

Picentins. Ăd pòrtām mīlle, ā pōrta ēst sēx īndĕ Sălērnŭm *Lucil.* (ap. *Macr.* 1, 5). Rādēnsquĕ Sălērnī Cūltă Sĭlĕr. *L.* Pūgnāxquĕ Sălērnŭm. *Sil.*

Sălēs, *m. pl. Voy.* Sal.

Sālgămă, ōrŭm, *n. pl.* (σάλγαμα). *Fruits gardés dans des vases, conserves.* Tēmpŏrĕ nōn ălĭō vīlī quŏquĕ sālgămă mērcĕ. *Col.* (X, 117). Sālgămă nōn hōc sūnt quŏd bālsămă. *Aus.* (*Epig.* 125).

Sălĭă, æ, *f. La Seille, petite rivière qui se jette dans la Moselle.* Hīnc dēxtrā dē părtĕ flŭīt quā Sălĭă fērtŭr. *Fort.* (III, 14, 5).

Sălĭārĭs, ĕ. *Des Saliens.* Jām Sălĭārĕ Nŭmæ cārmēn quī laūdăt. *H.* || Sălĭārēs ĕpŭlæ. *Repas splendides du collége des Saliens.* Nūnc Sălĭārĭbŭs Ōrnārĕ pūlvīnār dĕōrŭm Tēmpŭs ĕrāt dăpĭbŭs. *H.*

Sălĭās, æ, *m. Nom d'un consul romain.* Ōblītŭm vĕtĕrĭs mē Sălĭæ cōnsŭlĭs ārgŭēns. *Prud.* (*Cathem. præf.* 24).

Sălīctŭm, ī, *n. Saussaie, lieu planté de saules; souv. Saule.* Sīlvānī lūcŭs ēxtrā mūrum ēst ăvĭŭs, Crēbrō sălīcto ōpplētŭs. *Pl.* (*Aul.* IV, 6, 8). Jūnctă pălūs huīc ēst dēnsīs ōbsēssă sălīctīs. *O.* Glaūcā cănēntĭă frōndĕ sălīctă. *V.* Flōrēm dēpāstă sălīctī. *Id. Voy.* Salix.

Sălīgnŭs, ă, ŭm. *De saule.* Īmpŏsĭtŭs lēctō, spōndā pĕdĭbŭsquĕ sălīgnīs. *O.* Ēt cūstōs fūrum ātque ăvĭŭm, cūm fālcĕ sălīgnā. *V.* Lūmbōsquĕ sălīgnō Fūstĕ dŏlăt. *H.* SYN. Sălīgnĕŭs.

Sălĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Σάλιοι). 1. *Saliens, prêtres de Mars, institués par Numa.* Jām dĕdĕrāt Sălĭīs : ā sāltū nōmĭnă dūcūnt. *O.* Hīc ēxsūltāntēs Sălĭōs nūdōsquĕ Lŭpērcōs. *V.* Ēt Sălĭŭs lætō pōrtāns āncīlĭă cōllō. *L.* PPH. Pōntĭfĭcēs Sălĭī. *J.* || — ŭs, ă, ŭm. Īn mōrēm Sălĭŭm tēr quătĭēnt hŭmŭm. *H.* SYN. Sălĭārĭs. || 2. *Saliens, peuple de la confédération des Francs.* Saūrŏmătēs clўpĕō, Sălĭŭs pĕdĕ, fālcĕ Gĕlōnŭs. *Sidon.* (7, 237). || *Subst. m. sing. Nom d'un Arcadien compagnon d'Énée.* Sī prīmī Sălĭō rēddūntŭr hŏnōrēs. *V.*

Sălīllŭm, ī, *n.*, *dimin. de* Salinum. Pūrĭŏr sălīllō. *Catul.* (23, 19). || *Au fig.* Sălīllum ănĭmāī, quī quum ēxtēmplo āmīsĭmŭs. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 91, de corpore).

Sălīnæ, ārŭm, *f. pl. Salines.* Quā dūlcīs Pōmpēĭă pălūs vīcīnă sălīnīs. *Col.* (X, 135). Māgnās pŏtĕrūnt cĕlĕbrārĕ sălīnās. *Man.* (V, 682).

Sălīnātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui exploite une saline (saunier).* || *Surnom romain.*

Sălīnŭm, ī, *n. Salière.* Cēspēs ēt ēxĭgŭō plăcŭērūnt fārrā sălīnō. *St.* Pūrum ēt sĭnĕ lābĕ sălīnŭm. *Pers.* (3, 25). Splēndĕt īn mēnsā tĕnŭī sălīnŭm. *H.* PPH. Cōnchă sălĭs pūrī. *H.*

1. Sălĭŏ, īs, ĭī *et* ŭī, sāltŭm, sălīrĕ, *n. Sauter.* Līmōsōquĕ nŏvæ sălĭūnt īn gūrgĭtĕ rānæ. *O.* Ēt călămō sălĭēntēs dūcĕrĕ pīscēs. *Id.* Mōllĭbŭs īn prātīs ūnctōs sălŭērĕ pĕr ūtrēs. *V.* (*G.* II, 384. Hoc testantur *Diom.* p. 371; *Serv.* ad *Æ.* III, 416; et agnoscit *Prisc.* p. 906. Alii *saliere*). Pēr flāmmās sălŭīssĕ pĕcūs, sălŭīssĕ cŏlōnōs. *O.* (*Fast.* IV, 805. Sic legit *Prisc.* l. cit.). Sălĭēt, tūndēt pĕdĕ tērrām. *H.* Īn tēctīs sălĭt... grāndŏ. *V.* Ēt sălĭēntĕ sălĕ. *Tib.* (III, 4, 10). Dūlcĭs ăquæ sălĭēntĕ sĭtīm rēstīnguĕrĕ rīvō. *V.* SYN. Ēxsūltŏ, *qqf.* ēmĭcŏ, īnsūltŏ. PPH. Sāltŭm *ou* sāltŭs dō. Cōrpŭs sāltū tōllŏ. Sāltū fĕrŏr, vŏlŏ. Sāltū mūrōs, fōssăm sŭpĕrŏ, trānsmīttŏ. PHR. Ĕquĭtēm dŏcŭērĕ sŭb ārmīs Īnsūltārĕ sŏlō. *V. Voy.* Salto. || *Sauter d'en haut, dans ou sur, se précipiter.* Īnquĕ mărĭs sălĭās, Glaūcŭs ŭt āltĕr, ăquās. (*Ibis*, 558.) Sălĭam īn pŭtĕŭm præcĭpēs. *Pl.* (*fragm.* ap. *Prisc.* 725). SYN. Dēsĭlĭŏ, præcĭpĭtŏ, īnsĭlĭŏ, ēxsĭlĭŏ. *Voy.* Præcipito. || *Au fig.* Ălĭēnă nĕgōtĭă cēntŭm Pēr căpŭt ēt cīrcā sălĭūnt lătŭs. *H.* || *Bondir, palpiter, battre.* Quāntō sălĭērūnt pēctŏră vōtō ! *St.* Spīrāntquĕ vēnæ, cōrque ădhūc trĕpĭdūm sălĭt. *Sen.* (*Thyest.* 756). Scīlĭcēt ārgŭĭtŭr, quŏd lævа īn pārtĕ mămīllæ Nīl sălĭt Ārcădĭcō jŭvĕnī. *J.* (7, 160). Sălĭūnt tēntātæ pōllĭcĕ vēnæ. *O.* SYN. Sūbsĭlĭŏ, ēmĭcŏ, mĭcŏ, sūbsūltŏ, pālpĭtŏ, trĕmŏ. || *Sortir soudainement.* Ē tērrāque ēxōrtă rĕpēntĕ ārbūstă sălīrēnt. *Lr.* (I, 188). Ēxcūssō sălĭīt cūm tēgmĭnĕ prōlēs. *Cl.* SYN. Ēxsĭlĭŏ, prōsĭlĭŏ, ēmērgŏ, ēdūcŏr, ēffĕrŏr, etc. *Voy.* Exeo.

2. Sălĭŏ. *Voy.* Sallio.

Sălĭsūbsŭlī, ōrŭm, *m. pl. Saliens, prêtres.* (*Cat* 17, 6.) *Voy.* Salii.

Sălītŭs, ă, ŭm. *Salé. Voy.* Sallio.

Sălĭūncă, æ, *f. Lavande, herbe odorante.* Pūnĭcĕīs hŭmĭlĭs quāntūm sălĭūncă rŏsētīs. *V.* Nēglēctīsquĕ rŏsīs, sălĭūncām sūmĭtĭs āgrī. *Sedul.* (I, 45).

Sălĭŭs. *Voy.* Salii.

Sălīvă, æ, *f. Salive.* Nām prīmūm tāctā dēsīgnānt mēmbră sălīvā. *L.* Ēt lōngā mānāntĭă lābră sălīvā. *J.* (6, 621). Lūstrālĭbŭs āntĕ sălīvīs Ēxpĭăt. *Pers.* (3, 33). *Voy.* Sputum. || *Par ext. Saveur.* Ēt Mēthўmnæī Grāiă sălīvă mĕrī. *Pp.* (IV, 8, 38). Tūrdārŭm nōssĕ sălīvām. *Pers.* (6, 24. Male vulgo *turdorum*). SYN. Săpŏr. || *Au fig.* Sălīvă Mērcŭrĭālĭs. *Désir du gain.* (*Pers.* 5, 112.)

Sălīvōsŭs, ă, ŭm. *Qui ressemble à de la salive, épais.* Quĭbŭs rĕplētŭs, ēt sălīvōsīs ăquīs. (*Virg Catal.* 5, 29.)

Sălīx, ĭcĭs, *f. Saule, arbre.* Lēntă sălīx quāntūm pāllēntī cēdĭt ŏlīvæ. *V.* Ēt fŭgĭt ăd sălĭcēs. Nēc vēscās sălĭcūm frōndēs. *Id.* Āmnĭcŏlæquĕ sĭmŭl sălĭcēs ēt ăquātĭcă lōtōs. *O.* SYN. Sălīctŭm. EP. Flūmĭnĕă, flŭvĭālĭs, lēntă, flēxĭlĭs, pāllēns, pāllĭdă, cānă, vĭrĭdĭs, glaūcă, ămāră. || *Baguette de saule.* Īmpāctă quŏtĭēs cōrpŭs āttĭgĕrāt sălīx. *Prud.* (*Peri.* 10, 703).

Sāllēntīnī *ou* Sălēntīnī, ōrŭm, *m. pl.* (Σαλεντῖνοι, *Steph.* Σαλλεντινός, Σαλλεντία). *Sallentins, habitants de Sallente, ville entre l'Apennin et le golfe de Tarente.* || — ŭs, ă, ŭm. Ēt Sāllēntīnōs ōbsēdĭt mīlĭtĕ cāmpōs. *V.* Ēt Sўbărīm Sāllēntīnūmquĕ Nĕæthŭm. *O.* Călăbēr Sāllēntīnæquĕ cŏhōrtēs. *Sil.* (Scribitur *Sallentinus* etiam in *Fast. Cons.* apud *Grut.* 296.)

Sāllĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *et* Sāllŏ, ĭs, sālsŭm, sāllĕrĕ. *Saler.* Sāllītūrŭs īstæc, mīttām sălēm. *Næv.* (ap. *Prisc.* 910). Sāllĕrĕ mūrænās, mērcem īn frīgdārĭă fērrĕ. *Lucil.* (ibid.). Dīstrāctōs ātquĕ sāllītōs. *Seren.* (ap. *Diom.* 372. Alii *Corn. Severo* tribuunt).

Sāllūstĭŭs, ĭī, *m. Salluste, célèbre historien latin* Quĭbŭs Lĭbўăm dŭbĭē Sāllūstĭŭs āddĭt. *P. Nol.* (3, 3). Sāllūstĭō plūs cōnfĕrēnt lĭbrī tŭī. *Aus.* (*Prof.* 2, 23). Ōrsă Sāllūstī brĕvĭs. *St. Voy.* Crispus. || *Petit-neveu, et fils adoptif du précédent.* (*Hor. Od.* II, 2.)

Sālmăcĭs, ĭdĭs, *f.* (Σαλμακίς). *Nymphe et fontaine de Carie, dont les eaux énervaient ceux qui s'y baignaient.* Quārĕ mălĕ fōrtĭbŭs ūndīs Sālmăcĭs ēnērvēt, tāctōsquĕ rĕmōllĭăt ārtŭs. *O.* Sālmăcĭ, vēl jăcŭlūm, vēl pīctās sūmĕ phărētrās. *Id.* (Cf. *Met.* IV, 286 sq.; *Mart.* X, 30; *St. Silv.* I, 5, 20; *Aus. Epig.* 69, 11, et 101, 1). || *Au fig. En parlant d'une personne énervée.* Sālmăcĭ, dā spŏlĭă sĭnĕ sūdōre et sānguĭnĕ. *Enn.* (apud *Fest.* Cf. *Cic. Off.* 1, 18).

Sālmŏ, ōnĭs, *m. Saumon, poisson.* Nēc tē pūnĭcĕō rŭtĭlāntēm vīscĕrĕ, sālmŏ, Trānsĭĕrĭm. *Aus.* (*Mos.* 97). Ūt sālmōnĭs ădēps. *Fort.* (VII, 4, 6).

Sālmōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Dīc ĭgĭtŭr, Sālmōn, quæ rērŭm, etc. *Victor* (*ad Salmon.* 8).

Sālmōnă, æ, *f. La Salm, rivière qui se jette dans*

la Moselle. Nēc fāstīdītōs Sālmōnæ ūsūrpŏ flŭōrēs. *Aus.* (*Mos.* 366).

Sālmōneŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Σαλμωνεύς). *Salmonée, fils d'Éole, roi d'Élide, voulut imiter le tonnerre au moyen d'un chariot d'airain, et fut foudroyé par Jupiter.* Vīdi ĕt crūdēlēs dāntēm Sālmōnĕă pœnās, Dūm flāmmās Jŏvĭs ĕt sŏnĭtūs ĭmĭtātŭr ŏlȳmpī, etc. *V.* (*Æ.* VI, 585 sq.). Hīnc mĭhĭ Sālmōneŭs, quī cœlum ĭmĭtātŭr ĭn ŏrbĕ Pōntĭbŭs īmpŏsĭtō, mīssīsquĕ pĕr ærā quădrīgīs Ēxprēssīssĕ sŏnūm mūndī sĭbĭ vīsŭs, etc. *Man.* (V, 91 sq. Adde *Claud. Ruf.* II, 516). SYN. Æŏlĭdēs.

Sālmōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σαλμωνίς). 1. *Fille de Salmonée, Tyro.* Tēstĭs Thēssălĭcō flāgrāns Sālmōnĭs Ĕnīpeō. *Pp.* (III, 19, 13. Adde *Ov. Am.* III, 6, 43). || 2. (Σαλμωνὶς ἄκρα). *Promontoire de Crète.* Rūrsŭs ăb Īdæā Sālmōnĭdĕ pŏrrĭgĭt æquŏr. *Avien.* (*D. T.* 164. Et *Prisc. Peri.* 113).

1. Sălŏ, ĭs, ĕrĕ. *Voy.* Sallo.

2. Sălŏ, ōnĭs, *m. Rivière des Celtibériens.* Tăgūm sĭtĭām pătrĭūmquĕ Sălōnēm. *M.* (X, 96. *Ib.* 104).

Sălŏmōn, ōnĭs, *m.* (Σαλομών). *Salomon, fils de David et roi des Juifs, bâtit le temple de Jérusalem.* Nōs dīgnūm Sălŏmōnĕ nĭhīl, nōs dēgĕnĕr īmplēt. *Prud.* (*Ham.* 579). Nēc Sălŏmōnă, grăvēm quūm rēgnī dīvĭtĭs aūlă Āfflŭĕrĕt. *Juvc.* (I, 674. Et *Fort.* III, 7, 1). PPH. Dāvīdĭs prōlēs, fīlĭŭs. Dāvīdĭcă prōlēs, sŏbŏlēs. || *Le temple de Salomon. Voy.* Salomoniacus. || *Qqf.* Sălōmōn (Σαλωμών). Pācĭfĭcŭs quīdquīd lāta īntēr scēptră Sălōmōn. *Alcim.* (VI, 387).

Sălŏmōnĭăcŭs *et* Sălŏmōnĭŭs, ă, ŭm. *De Salomon.* Quæ Sălŏmōnĭăcō pŏtĭs ēst cōnflīgĕrĕ tēmplō. *Sid.* (*Epist.* IV, 18, 13). Cēdānt chrȳsŏlĭthīs Sălŏmōnĭă vāsă mĕtāllīs. *Fort.* (III, 23, 3). || *Le temple de Salomon.* Dēstrūctōnĕ jăcēnt Sălŏmōnĭă săxă mĕtāllō? *Prud.* (*Apoth.* 512. Ubi fuse describitur). VERS. Sī Sălŏmōnĭăcī mĕmŏrētūr māchĭnă tēmplī. *Fort.* Nāmquĕ tĕnēs ĕtĭām māgnā Sălŏmōnĭs ĭn ædĕ, etc. *P. Nol.* (24, 477 sqq.). Hĭērŭsălēm tēmplō tūnc īllūstrātă quĭētō. *Prud.* (*Psych.* 811).

Sălōnă, æ, *f.*, *et* Sălōnæ, ārūm, *pl.* (*Steph.* Σαλῶνα, *Strab.* Σάλων). *Salone, ville de Dalmatie, prise par Asinius Pollion.* Quā mărĭs Ādrĭăcī lōngē fĕrĭt ōrā Sălōnās. *L.* Ībĭs līttŏrĕās, Măcēr, Sălōnās. *M.* (X, 78).

Sălōnīnŭs, ă, ŭm. *De Salone.* (*Diom.* p. 478.) || *m. Nom du fils et des descendants de Pollion.* Sānctă Sălōnīnī tērrīs rĕquĭēscĭt Ībērīs. *M.* (VI, 18, umbra).

Sālpă, æ, *f.* (σάλπη). *Merluche, poisson de mer.* Mĕrĭtō vīlīssĭmă sālpă. (*Ov. Hal.* 121.)

† Sālpīnx, īngĭs, *f.* (σάλπιγξ). *Trompette.* Sālpīnx, cănĕ, tēmpŭs fŭgĭt: īntēndĕ lăbōrēm. *Serv.* (*Centim.* p. 1824). Præmĭă sūmptūrŭs quūm clāngēt clāssĭcă sālpīnx. *Alcuin.* (*Carm.* 8). *Voy.* Tuba.

Sālpūgă *ou* Sōlpūgă, æ, *f. Sorte de serpent venimeux.* Quĭs călcārĕ tŭās mĕtŭăt, sālpūgă, lātĕbrās? *L.* (IX, 837. *Isid. Or.* 12, 4: « *Salpuga*, serpens est quæ non videtur. » Apposite sane; nec bene alii quamdam formicam intelligunt. Cf. *Plin.* 29, 29, 2, et *Fest.* in v. *Solipunga*).

Sālsāmēntă, ōrŭm, *n. pl. Poisson salé, salaisons.* (*Ter. Ad.* III, 3, 26.)

† Sālsĭpŏtēns, tĭs. *Le dieu de la mer, Neptune.* (*Pl. Trin.* IV, 1, 1.)

Sālsūră, æ, *f. Action de saler, salaison.* Nūnc dūm sālsūră sāt bŏna ēst: si id fēcĕrĭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 27. *Id. Stich.* I, 2, 35, translate).

Sālsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sallo. *Salé.* Ēt sālsōs rīdēnt rĕvŏmēntēm pēctŏrĕ flūctūs. *V.* Vīnăquĕ dēt tĕpĭdīs sālsăquĕ fārră fŏcīs. *O.* Spārgīsquĕ mŏlā căpŭt, īmprŏbĕ, sālsā. *H.* SYN. *qqf.* Ămārŭs. || *Au fig. Piquant, agréable.* Nĕquĕ sālsūm nĕquĕ suāve ēssĕ pŏtēst quīdquăm, etc. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 6). || *Piquant, singulier, comique.* Rēs sālsa ēst, bĕne ŏlēre ĕt ēsŭrīrĕ. *M.* (III, 12). SYN. Lĕpĭdŭs, fēstīvŭs. || *Plaisant, ingénieux, moqueur.* Mălĕ sālsŭs Rīdēns dīssĭmŭlārĕ. *H.* Nōn, nōn hōc tĭbĭ, salsĕ, sīc ăbībĭt. *Cat.* (14, 16). SYN. Lĕpĭdŭs, făcētŭs, ārgūtŭs. || *Mordant.* Sālsō mūltōquĕ flŭēntī Ēxprēssa ārbūstō rĕgĕrīt cōnvīcĭă. *H.* SYN. Ămārŭs, ăcērbŭs.

Sāltātĭŏ, ōnĭs, *f. Danse.* Quŏt sāvĭă, sāltātĭōnēs! *Pl.* (*Stich.* V, 2, 12). *Voy.* Saltatus, ūs.

Sāltātŏr, ōrĭs, *m. Danseur.* SYN. Pāntŏmīmŭs, hīstrĭŏ, sāltāns.

Sāltātrīx, īcĭs, *f. Danseuse.* Īmpĭă sāltātrīx, fīlĭă dīgnă pătrĕ. *P. Nol.* (22, 120). Sāltātrīx ēbrĭă flēxĭt. *Prud.* (*Psych.* 381).

Sāltātŭs, ă, ŭm. (*Chant*) *dansé, pendant lequel on danse.* Ēt mĕā sūnt pŏpŭlō sāltātă pŏēmătă sæpĕ. *O.*

Sāltātŭs, ūs, *f. Danse.* Sătȳrī, sāltātĭbŭs āptă jŭvēntūs. *O.* Īndĕ vĭrōrūm Sāltātūs nīgrō tībĭcĭnĕ. *J.* (15, 48. Et *Sen. Troad.* 783). SYN. Sāltātĭŏ, *qqf.* sāltŭs, mōtūs. *Voy.* Salto, Chorea.

Sāltĕm, *adv. Du moins, au moins.* Hūnc sāltem ēvērsō jŭvĕnēm sūccūrrĕrĕ sæclō Nē prŏhĭbētĕ. *V.* Hōc sāltēm mĭsĕræ crūdēlĭs ĕpīstŏlă dīcăt. *O.* Sāltēm tĕnĕt hōc nōs. *H.* SYN. Cērtē, *qqf.* mŏdŏ, tāntūm. PPH. Āt cērtē. Āt sāltēm.

† Sāltī, *ancien gén. de* Saltus. Īn sāltī faūcĭbŭs. *Att.* (apud *Non.* 8, 18).

† Sāltīm, *arch. Comme* Saltem. Āffēctūm sāltīm sōllĭcĭtūdŏ prŏbĕt. *Fort.* (in *Notit. Mss.*, t. XII, ed. Guérard. De verbo disserit *Gell.* 12, 14).

Sāltŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. Danser.* Sī vōx ēst, cāntā; sī mōllĭă brāchĭă, sāltā. *O.* Brāchĭă sāltāntĭs, vōcēm mīrārĕ cănēntĭs. *Id.* Sāltāt Mīlōnĭŭs, ūt sĕmĕl īctō Āccēssīt fērvŏr căpĭtī. *H.* SYN. Mŏvĕŏr. PPH. Āltērnō pĕdĕ tērrăm pūlsŏ, quătĭŏ. Ād nŭmĕrūm lūdŏ, pĕdēs mŏvĕŏ. Cōrpŭs, brāchĭă mŏvĕŏ. Dō mōtūs cōmpŏsĭtōs. Sāltū lūdŏ. VERS. Fāc sāltēt, nēscĭt sī quā mŏvērĕ mănūs. *O.* Ūt mŏvĕāt pŏsĭtō brāchĭă jūssă mĕrō. Ēt jāctānt făcĭlēs ād sŭă vērbă mănūs. *Id.* Ūt fēstīs mātrōnă mŏvērī jūssă dĭēbŭs. *H.* Mōtūs dŏcērī gaūdēt Ĭŏnĭcōs. *Id.* Sāltū pērnīcī tōllĕrĕ cōrpŭs. *Lr.* Quī mŏvĕt īn vărĭōs brāchĭă vūlsă mŏdōs. *M.* Ēt, mōllēs dărĕ jūssă quŏd chŏrĕās, Nīgrō bēllŭă nīl nĕgăt măgīstrō. *Id.* Seū cāntārĕ jŭvăt, seū tēr pĕdĕ lætă fĕrīrĕ Grāmĭnă. *Calp.* Īnquĕ mŏdūm vōcĭs, nūnc mōtūs fōrtĕ rĕcēntēs Cōrpŏrĕ lætă dăbăt; nūnc mīscēns dēnĭquĕ plāntās, Nūnc āltērnă mŏvēns sūspēnsō pōllĭcĕ crūră, Mōllĭtĕr īnflēxō sūbnītēns pŏplĭtĕ sīdĭt. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 68). *Voy.* Chorea. || *Act. Exécuter une certaine danse, imiter un personnage en dansant, danser à des chants.* Pāstōrēm sāltārĕt ŭtī Cȳclōpă rŏgābăt. *H.* Hīstrĭŏ, sāltāvĭt quī Căpănēă, rŭĭt. *Aus.* (*Epig.* 84). Ēt plaūdās, ălĭquām mīmō sāltāntĕ pŭēllăm. *O.* Cārmĭnă quŏd plēnō sāltārī nōstră thĕātrō (scribis). *Id.*

1. Sāltŭs, ūs, *m. Saut.* Sīc ŏnĕre īnsuētō văcŭōs dăt ĭn āĕră sāltūs. *O.* Aūt cōrpŏră sāltū Sūbjĭcĭūnt ĭn ĕquōs. *V.* EP. Ăgĭlĭs, cĕlĕr, lĕvĭs, præcĕps, vŏlŭcĕr, răpĭdŭs. || *En partic. Danse.* Sāltūque ĭmĭtātŭs ăgrēstī. *O.* Gaūdēntĭs fœdō pĕrĕgrīna ăd pūlpĭtă sāltū. *J.* (8, 225, de Nerone). *Voy.* Saltatus. || *Action de monter rapidement.* Nōn sāltū sŭpĕrārĕ vĭām sĭt pāssŭs, ĕt ācrī Cārpĕrĕ prātă fŭgā. *V.* Quūm... ĕquūs sāltū sŭpĕr ārdŭă vēnĭt Pērgămă. *Id. Voy.* Ascensus. || *Course rapide.* Sāltū sŭprā vēnābŭlă fērtŭr. *V.* Āscēnsū vīncĕrĕ mōntēs, Plānĭtĭēm cūrsū, vāllēs ĕt cōncăvă sāltū. *Cl. Voy.* Cursus. || *Action de sauter*

en bas. Cŏrpŏră săltū Ăd tĕrrām mĭsĕrĕ. *V.* Præcĕps săltū sēse ōmnĭbŭs ārmīs Īn flŭvĭūm dĕdĭt. *Id.*

2. Săltŭs, ūs, *m., et ordint. au pl.* Săltūs, ĭbŭs. *Étendue de terres non cultivées, campagne, prés, prairies, pâturages, domaines.* Flōrĭfĕrīs ŭt ăpēs īn săltĭbŭs ōmnĭă līmānt. *Lr.* (III, 11). Săltĭbŭs īn văcŭīs pāscūnt ĕt plēnă sĕcūndŭm Flūmĭnă. *V.* (*Nonius*, 4, 409, hoc laudans, vertit *campi spatium*). Īn săltūs ŭtrūmquĕ grĕgem ātque īn pāscŭă mīttĕs. *Id.* Săltūm laŭdēmŭs, dūm tămĕn īpse ĕgĕăt. *Cat.* (114, 6). Quĭdvĕ Călăbrīs Săltĭbŭs ădjĕctī Lūcānī (prosunt)? *H.* Vĕnĕrăt īn mōrēm pŏpŭlī dēpāscĕrĕ săltūs. *O.* Dīvĭtĭs hīc săltūs hĕrbōsăquĕ pāscŭă Nēleī. *Id.* Ūnde ĭgĭtŭr tŏt Quīntĭlĭānŭs hăbēt săltūs? *J.* (7, 188). SYN. Cāmpī, pāscŭă. || *Lieu ou Canton boisé, pâturages en forêt, clairières; en gén. Forêt.* Āvĭă pĕr nĕmŏră āc sīlvās săltūsquĕ rĕpērtă. *Lr.* (V, 1385, tibia). Īllīc săltūs āc lūstră fĕrārŭm. *V.* Īllă (cerva) fŭgā sīlvās săltūsquĕ pĕrāgrăt. Nĕmŏrūm jām claŭdĭtĕ săltūs. *Id.* Quīs tĭbĭ mōnstrābāt săltūs vēnātĭbŭs āptōs? *O.* Quēm tōtī săltūs, quēm nĕmŭs ōmnĕ trĕmĭt. *Id.* Quĭd nūnc tĭbĭ prœlĭă dīcām Sīlvārum, ĕt văcŭōs sævō jām mūrmŭrĕ săltūs? *St.* SYN. Sīlvă, nĕmŭs. *Voy.* Silva. || *Défilé.* Vūlpĭbŭs īn săltū rūpēs ēxcīsă lătĕbrām Præbĕt. *Juvc.* (II, 15).

Sălūbĕr *et qqf.* Sălūbrĭs, ĭs, ĕ. *Salutaire.* Ūtquĕ făcīs, cœptīs, Phœbĕ, sălūbĕr ădēs. *O.* Nēc sōmnōs ābrūmpīt cūră sălūbrēs. *V.* Nēc pŏtŭĭt cūrās sānārĕ sălūbrĭbŭs hĕrbīs. *Tib.* (II, 3, 13). *Voy.* Salutaris. || *Au fig.* Īllĕ sălūbrĕm Jūstĭtĭăm (laudet). *H.* || *Sain, en santé.* Vīrēs īngĕnŭæ, sălūbrĕ cŏrpŭs. *M.* (X, 47) *Voy.* Sanus. || *Qqf. Petit, faible.* Ōmnĭă tēlă mŏdī mĕlĭūs fīnxērĕ sălūbrĭs. *Grat.* (*Cyn.* 120). Sŭccēssŭs prĕtĭō părĕt sălūbrī. *M.* (X, 104, 14).

Sălūbrĭtās, ātĭs, *f. Salubrité.* Sălvĕ, Nārbŏ pŏtēns sălūbrĭtātĕ. *Sid.* (23, 37). || *Au fig. Sauveur.* Mī sŏdālīs, mĕă sălūbrĭtās. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 3, 178).

Sălūbrĭtĕr. *D'une manière salutaire, saine.* Īn cūjūs cȳăthō prædĭctă sălūbrĭtĕr haŭrīs. *Ser. Sam.* (vs. 915). Īnfĕrrĕ cōstīs, quōd sĕcăt sălūbrĭtĕr. *Prud.* (*Peri.* 10, 502). || *Au fig. Sagement, heureusement.* Rūrsūsquĕ sălūbrĭtĕr īnfĭt. *Arat.* (II, 500).

Sălŭm, ī, *n. Pleine mer, mer.* Cūrrĭt īn īmmēnsūm pāndă cărīnă sălūm. *O.* Fĭt sŏnĭtŭs spūmāntĕ sălō. *V.* Īnfīndĭtquĕ sălūm. *V. Fl. Voy.* Mare. || *Au fig.* Hŏmĭnēs quătĭmŭr fōrtūnæ sălō. *Boet.* (1, 5). || † *Eau d'un fleuve débordé.* Tāntō vĭŏlēntĭŏr īllĕ (amnis), Sævĭt ĕnīm mājōrĕ sălō. *St.*

† Sălŭs, ī, *m. Comme le précéd.* Ūndāntēm sălŭm. *Enn.* (apud *Non.* 3, 199).

Sălūs, ūtĭs, *f. Salut.* Sīn ābsūmptă sălūs, ĕt tē, pătĕr ŏptĭmĕ Teūcrūm. *V.* Prōxĭmŭs huīc grădŭs ēst, bĕnĕ dēspērārĕ sălūtĕm. *O.* Sălūtī quōd tĭbi ēssĕ cēnsĕō. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 32). SYN. *qqf.* Vītă. EP. Dūlcĭs, ŏptātă, spērātă, ēxspēctātă, ămātă, ālmă, tūtă, cērtă, stăbĭlĭs. || *Déesse, fille d'Esculape, qui était honorée à Rome.* Īpsă sī cŭpĭăt Sălūs, Sērvārĕ prōrsūs nōn pŏtēst hānc fămĭlĭăm. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 43. Et *Pl. Capt.* III, 3, 14; *Cist.* IV, 2, 76. Gr. Σωτηρία). || *Eccl. Salut, vie éternelle.* Sīgnūm sălūtĭs nōn gĕrēntēs frōntĭbŭs. *P. Nol.* (7, 23). PPH. Vītă ætērnă, pērpĕtŭă. || *Santé.* Ērĭpĭt īntĕrdūm, mŏdŏ dăt mĕdĭcīnă sălūtĕm. *O.* Sī tĭbĭ cōntīngăt cūm dūlcī vītă sălūtĕ. *Id.* (Adde *Ter. Ad.* IV, 1, 3). SYN. Sānĭtās, vălētūdŏ. || *Remède, ressource, refuge.* Ūnă sălūs vīctīs, nūllām spērārĕ sălūtĕm. *V.* Nām sălūs nūlla ēst scăpŭlīs. *Pl.* (*Cas.* V, 3, 14). SYN. Pērfŭgĭūm, etc. || *Celui qui sauve, sauveur.* Nātĕ, sălūs quōndām gĕnĭtōrĭs. *Sil.* || *Salut, salutation.* Hæc ŭbī nōs vīdĭt, dīcta āccēptăquĕ sălūtĕ. *O.* Nēc rĕdĭt āltērnō pōllĭcĕ dūctă sălūs. *Cl.* Īmpērtīt sălūtĕm plūrĭmam ĕt plēnīssĭmām. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 34). *Voy.* Saluto. || Sălūtĕm mīttŏ. Hānc tŭūs ē Gĕtĭcō mīttĭt tĭbĭ Nāsŏ sălūtĕm. *O.* || — nūntĭŏ. *Voy. ce mot.* || *Terme d'affection.* Quĭd ăgīs, mĕă sălūs? *Pl.* (*Cas.* IV, 3, 3. Et passim).

Sălūstĭŭs. *Voy.* Sallustius.

Sălūtārĭs, ĕ. *Salutaire.* Tērră sălūtārēs hĕrbās, ēădēmquĕ nŏcēntēs Nūtrĭt. *O.* Quī sălūtārī lĕvăt ārtĕ fēssōs. *H.* SYN. Sălūbĕr, sălūtĭfĕr, ŭtĭlĭs, *qqf.* sānŭs, præsēns. || *Ecclés. Subst. n. Chose salutaire, salut.* Quāndŏ sălūtāre hōc mĕrŭī, tŭă vērbă sĕcūndŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 85).

Sălūtātŏr, ōrĭs, *m., et* Sălūtātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui salue.* Īstă sălūtātŏr scrībĕrĕ nōn pŏtŭĭt. *M.* (I, 71). Īllĕ sălūtātŏr rēgŭm (corvus). *St.* Tōtă sălūtātrīx jām tūrbă pĕrēgĕrĭt ōrbĕm. *J.* (5, 21). Pīcă sălūtātrīx. *M.* (VII, 87). SYN. Sălūtāns.

Sălūtātŭs, ă, ŭm. *Salué.* Mātrĕ sălūtātā. *O.*

Sălūtĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Salutaire.* Dāquĕ sălūtĭfĕrām jām mĭhĭ frātrĭs ŏpĕm. *O.* Tōtĭquĕ sălūtĭfĕr ōrbī Crēscĕ pŭĕr, dīxĭt. *Id.* Nōssĕ sălūtĭfĕrās dŭbĭīs ănĭmāntĭbŭs hĕrbās. *St. Voy.* Salutaris. || *Eccl. Le Sauveur.* Cūnctă sălūtĭfĕrī cŏēūnt mārtȳrĭă Chrīstī. *P Nol.* (37, 94. Quantitas requirebat mārtȳrĭă).

Sălūtĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme le précéd.* Sēxtă sălūtĭgĕrūm sĕquĭtūr Vĕnŭs ālmă părēntĕm. *Auson.* (*Eclog.* 5, 10). Crēdĕ, sălūtĭgĕrōs fĕrĕt hīc vĕnĕrāntĭbŭs ōrtūs. *Prud.* (*Peri.* 11, 235). || *Qui porte un salut.* Faūstă sălūtĭgĕrīs ādscrībēns ōrsă lĭbēllīs. *Aus.* (*Epist.* 25, 4, scil. epistolis. Et *Eugen.* 26, 3, salutigerum carmen).

Sălūtĭgĕrŭlŭs pŭĕr, *m. Esclave chargé de présenter le bon jour de la part de son maître.* (*Pl. Aul.* III, 5, 27.)

Sălūtŏ, ās, ārĕ. *Saluer.* Āmphĭtrŭo ŭxōrēm sălūtăt lætŭs spērātām sŭām. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 44). Sæpĕ sălūtātŭs, nūnquām prĭŏr īpsĕ sălūtās. *M.* (V, 67). Vādĕ, lĭbĕr, vērbīsquĕ mĕīs lŏcă grātă sălūtă. *O.* PPH. Sălūtĕm dŏ, dīcŏ, āffĕrŏ, fĕrŏ, *qqf.* mīttŏ, pōrtŏ, māndŏ. Sălvērĕ jŭbĕŏ. Sălūtātŭm vādŏ, vĕnĭŏ. Ăvĕ fĕrŏ. Vōcĕ, mănū, nūtū sălūtŏ. Sălūtĕ dōnŏ. || *Saluer réciproquement.* Dīcta āccēptăquĕ sălūtĕ. *O. Voy.* Resaluto. || *Venir saluer (comme faisaient les clients).* Mānĕ sălūtāntūm tōtīs vŏmĭt ædĭbŭs ūndām. *V.* Ātquĕ sălūtāndī plūrēs. *H.* Quĭd dās, ŭt Cōssum ălĭquāndŏ sălūtēs? *J.* (3, 184). || *Saluer qqn par son nom ou d'un nom.* Quōd tē nōmĭnĕ jām tŭō sălūtŏ, Quēm rēgem ĕt dŏmĭnūm prĭŭs vŏcābām. *M.* (II, 68). Dŏmĭnūm rēgēmquĕ sălūtăt. *J.* (8, 161). Cūr ĕgŏ... pŏētă sălūtŏr? *H. Voy.* Voco. || *Envoyer un salut militaire.* Mōtōquĕ sălūtānt Ēnsĕ sŭōs. *L.* Ēnsĕ sălūtātăm. *St.* || *Saluer les dieux, adorer.* Sī deōs sălūtās, dēxtrōvōrsūm cēnsĕō. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 70. Et *Ter. Ph.* II, 1, 81). Nūmēn cœlēstĕ sălūtŏ. *O* Mūltīs dūm prĕcĭbŭs Jŏvĕm sălūtăt. *M.* (XII, 78). SYN. Ădōrŏ, vĕnĕrŏr, prĕcŏr, etc. || *Saluer une chose.* Ītălĭām lætō sŏcĭī clāmōrĕ sălūtānt. *V.* Nōtām pūppĕm dē rūpĕ sălūtānt. *St.* || *Qqf. Dire adieu.* Ēstĕ sălūtātī tēmpŭs īn ōmnĕ mĭhī. *O. Voy.* Valedico.

Sălvātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui sauve, sauveur.* Sălvātŏr gĕnĕrĭs Rōmŭlĕī, prĕcŏr. *Prud.* (*Sym.* 1, *præf.* 80. Quam vocem a bonis scriptoribus non usurpatam, diserte ostendit locus *Cic. Verr.* 2, 2, ad quem alludit *Capell.* V, p. 166 : « Cicero soterem *salvatorem* noluit nominare. ») *Voy.* Servator. || *Eccl. Le Sauveur, le Rédempteur.* Hæc Sălvātōrĕm gērmĭnĕ tērră dĕdĭt. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 50). Sălvātŏr ōstēndĭt Pĕtrō. *Prud.* (*Cath.* 1, 50). Tālĭă Sălvātŏr : cūncti ōbstŭpŭērĕ sĭlēntēs. *Juvc.* (IV, 54. Adde *Sedul.* II, 155; *P. Nol.* 35, 423). PPH. Sălūtĭfĕr Dĕŭs. *Voy.* Christus.

Sălvātrīx, īcĭs, *f. Eccl. Celle qui sauve.* Sălvātrīx aūtēm cūnctōrūm grātĭă Chrīstī. *Prosp.* (*Epig.* 16, 3. *Id. Ingr.* II, 233).

1. Sălvē, ētō; *pl.* sălvētĕ; sălvērĕ, *impér. et infin. de l'inus.* Salveo. *Je vous salue, salut.* Sălve ădŏlēscēns. Ēt tū mūltūm sălvēto, ădŏlēscēntŭlă. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 3). Ăve ātquĕ sălvē plūrĭmūm. *Aus.* (*Epist.* 16, 3). Ūrbĭs ămātōrēm Fūscūm sălvērĕ jŭbēmŭs. *H.* (Sic *Pl. Most.* III, 1, 41; *Trin.* II, 4, 34, et passim). VERS. Ēccĕ sălūtātūm tē vūlt mĕă līttĕră prīmūm. *O.* Ēt mātūtīnūm pōrtăt ĭnēptŭs ăvē. *M.* Mārcŭs ăvērĕ jŭbĕt. *Id.* Jŭbĕō Chrĕmētēm (supple, salvere). *Ter.* Sălvŭs sīs, Mnēsĭlŏchĕ. *Pl. Voy.* Chære. || *En s'adressant aux dieux.* Sălvē, vēră Jŏvĭs prōlēs, dĕcŭs āddĭtĕ dīvīs. *V. Voy.* Saluto. || *A un mort.* Sălvē, sānctĕ părēns, ĭtĕrūm sălvētĕ rĕcēptī Nēquīcquām cĭnĕrēs. *V.* || *A un lieu, à une chose.* Sălvē, māgnă părēns frūgūm, Sātūrnĭă tēllūs. *V.* Sălve, ō vĕnūstă Sīrmĭō. *Cat.* (31, 12). Sălvē, lætă dĭēs. *O.* || *Salut, avec ironie.* Sălvētĕ, fūrēs mărĭtŭmī. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 5). Sălvē, nēc mĭnĭmō pŭēllă nāsō. *Cat.* (43, 1). || *Qqf. Adieu.* Sălve æternūm mĭhĭ, māxĭmĕ Păllā, Æternūmquĕ vălē. *V. Voy.* Vale. || † Sălvĕ. Lēctōr, sălvĕ. Tăcēs dīssĭmŭlāsquĕ? vălē. *M.* (XI, 109). *Voy.* Vale.

2. Sălvē, *adv. de* Salvus. *En bonne santé, en bon état, sans malheur.* Sălvēn' ădvĕnĭō? sălvēn' ārcēssī jŭbēs? *Pl.* (*Men.* V, 2, 26). || Sătĭn' *ou* Sătĭnĕ sălvē (*s.-ent.* agis, agitur, res habet)? *Formule pour demander si les choses sont en bon état, si l'on se trouve bien.* Quĭd trĕpĭdās? sătĭnĕ sălvē? dīc mĭhĭ. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 8. Ubi *Donat.* Sic *Pl. Trin.* V, 2, 53, et passim. *Charis.* 225, et *Diom.* 341, aiunt *salve* in hoc usu adverbium esse, quanquam haud bene cum præcedente *salve* confundere videntur. Nec desunt tamen docti, qui scribendum contendant *salvæ*, supplendo *res*, freti non uno *Livii* loco).

† Sălvĕō, *primitif de* Salve, Salvere. *Être en bonne santé.* Sălvē. Sāt mi ēst tuæ sălūtĭs: nīl mŏrōr; nōn sălvĕō. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 4. De quo *Val. Prob.* in *Cathol.* p. 1486: « Plautus irridenter posuit. »)

Sălvĭfĭcō, ās, ārĕ. *Eccl. Sauver.* Cōnsēcrāndă mănū quā sălvĭfĭcātă sĭt īpsă. *Fort.* (*V. S. M.* II, 33). Pătĕr, īstā mēmĕt ăb hōrā Sălvĭfĭcā. *Sedul.* (V, 7). *Voy.* Salvo.

? Sălvĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Eccl. Qui sauve.* Sălvĭfĭcīs pūrgātum īrī lūstrālĭbŭs ūndīs. *Victor* (*Gen.* III, 741).

Sălvō, ās, ārĕ. *Eccl. Sauver.* Sălvāndīs tērrŏr ăbēstō. *Alcim.* (II, 365, scil. Sodoma excessuris). *Voy.* Servo. || *Ordint. au fig. Sauver, donner la vie éternelle.* Nōn ōmnēs aūtēm sălvāntūr, māgnăquĕ pārs ēst. *Prosp.* (*Ing.* II, 90. *Ib.* 333, salvatos). Heū mĭhĭ, Sălvātōr! sălvārī sērvŭs ănhēlăt. *Rust. Help.* (*Hist.* 51).

Sălvŭs, ă, ŭm. *Qui est en santé, sain et sauf, sauvé, conservé.* Vīvĕrĕ mē dīcēs; sălvūm tămĕn ēssĕ nĕgābĭs. *O.* Ūt tĭbĭ sīt sălvō Cæsărĕ sălvă părēns. *Id.* Hūc ădĕs, ō Mĕlĭbœĕ: căpēr tĭbĭ sălvŭs ĕt hœdī. *V.* SYN. Sōspĕs, īncŏlŭmĭs, sērvātŭs, īntĕgĕr, *qqf.* vīvŭs *ou* sānŭs, etc. *Voy.* Incolumis. || *En parlant des choses.* Mĭnæ vīgīntī sānæ āc sălvæ sūnt tĭbĭ. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 6. *Id. Amph.* V, 2, 142, salvum signum). Quĭbŭs ĕt rē sălva ĕt pērdĭtā prōfŭērăm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 27). || Sălvă rēs ēst, Sălvŭs sŭm, *locut. famil. Les choses vont bien, nous sommes sauvés.* Ērŭbŭīt: sălvă rēs ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 9. Et *Pl. Capt.* II, 2, 34). Sălvūs sūm, si hæc vēră sūnt. *Id.* (*And.* V, 6, 9). Sī... ōbtĭnēs, sălvī sŭmŭs. *Pl.* (*As.* II, 2, 57). *Voy.* Salve 2. || *A l'abl. absolu: Sans nui e à, sans violer, en respectant.* Īmpĕrĭī sălvă sī mājēstātĕ lĭcērĕt. *L.* Grātĭă quōd sălvō vēstră pŭdōrĕ quĕăt. *O.* Līnquo ĕtĭām thălămōs, sălvō tămĕn ōrdĭnĕ (quippe senior moriens). *St.* SYN. Īncŏlŭmī, īllæsō, etc. || *Eccl. Sauvé dans l'éternité.* Quānquam ōmnēs sălvōs fĭĕrī cŭpĭs ātquĕ bĕātōs. *Alc.* (III, 410). || *Qqf. Chaste.* Pēnĕlŏpē pŏtĕrăt bĭsdēnōs sălvă pĕr ānnōs Vīvĕrĕ. *Pp.* (II, 9, 3. Huc recidunt *Integra, intacta, illæsa*).

Sălyēs, ŭm, *m. pl. Peuple Gaulois, voisin de Massilie.* Sălyēs ătrōcēs. *Avien.* (*Or. mar.* 691).

† Săm, *arch. Comme* Suam. (Vide *Festum.*) || *Comme* Eam. Īn sōmnīs vīdĭt, prĭūsquām săm dīscĕrĕ cœpĭt. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Sas*).

Sămărĭă, æ, *f.* (Σαμάρεια). *Samarie, capitale de l'ancien royaume d'Israël.*

Sămărītă *ou* Sămărītēs, æ, *m.*; Sămărītæ, ārŭm, *et sync.* ŭm, *pl.* (Σαμαρείτης). *Samaritains, habitants de Samarie.* Ēt Sămărītārŭm fraūdĭs vēstīgĭă călcānt. *Juvc.* (III, 438). Dīspērnēns vĕtĕrŭm Sămărītūm jūssă, mĭnīstrēm. (*Ib.* II, 257.) SYN. Sămărītānī. || † Sămărītēs. Ēccĕ Sămărītūm pŏpŭlī vĕnērĕ rŏgāntēs. *Juvc.* (II, 323).

Sămărītānŭs *et* Sămărītĭcŭs, ă, ŭm. *Des Samaritains.* Ēt Sămărītānī nōs ēxtĕră cūră fŏvēbĭt. *Alc.* (III, 432). Ūt tĭbĭ Jūdæō mŭlĭĕr Sămărītĭcă pōtŭm. *Juvc.* (II, 256). || † Sămărītānŭs. Prætĕrĭēnsquĕ vĭæ Dŏmĭnŭs lŏcă Sămărītānæ. *Sedul.* (IV, 222).

Sămărītĭs, ĭdĭs, *f. De Samarie.* Prætĕrĭēns sĕd fōrtĕ vĕnīt Sămărītĭdă Sīchēm. *Juvc.* (II, 246).

Sāmbūcă, æ, *f.* (σαμβύκη). *Sambuque, harpe triangulaire.* Sāmbūcām cĭtĭŭs călōni āptāvĕrĭs āltō. *Pers.* (5, 95). Ōrgănă, sāmbūcās, cĭthărās, călămōsquĕ, tŭbāsquĕ. *Prud.* (*Apoth.* 148). *Voy.* Psalterium. || *Joueuse de sambuque.* Fĭdĭcĭnās, tībīcĭnās, Sāmbūcās ădvēxĭt sēcūm fōrma ēxĭmĭā. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 57. Sic rectissime optimus cod. et ed. princeps. Alii leg. *sambucinas*, metro non juxta ferente. Mulier quidem sambuca canens dicitur *sambucistria* a *Liv.* 3, 6, et in *Gloss. Isid.*; sed eodem sensu *sambuca* usurpatur a *Spart. Hadr.* 26).

Sāmbūcĭnă, æ, *f. Voy. le précéd.*

Sāmbūcŭs, ī, *m. Comme* Sabucus. Ārdūm, mĭsĕrĭnum ātque īnfēlīx līgnūm sāmbūcūm vŏcānt. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 48).

Sămē, ēs, *f.* (Σάμη). 1. *Port de Céphalonie.* Dūlĭchĭūmquĕ, Sămēque, ēt Nērĭtŏs ārdŭă sāxīs. *V.* || 2. *Ile voisine de Céphalonie.* Nēc mĭhĭ Dūlĭchĭūm dŏmŭs ēst, Īthăcēvĕ, Sămēvĕ. *O.*

Sămĭŏlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Nōstrō sămĭŏlō pŏtērĭō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 12).

Sămĭŭs, ă, ŭm (Σάμιος). *De Samos.* Vĭr fŭĭt hĭc ōrtū Sămĭŭs; sĕd fūgĕrăt ūnā. *O.* Nōn ălĭtĕr Sămĭō dīcūnt ārsīssĕ Băthyllō. *H.* || Sămĭă tēstă, Sămĭŭm lŭtŭm, etc. *Sorte de poterie ou de faïence, fabriquée avec une terre nommée* samia, *qu'on exploita primitivement à Samos.* Āt tĭbĭ lætă trăhānt sămĭæ cōnvīvĭă tēstæ. *Tib.* (II, 3, 49). Ātque ăbăcūm sămĭō sæpe ŏnĕrāssĕ lūtō. *Aus.* (*Epig.* 8). Ēt nōn, paūpĕr ŭtī, sămĭō cūrtōquĕ cătīnō. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 434. Adde *Ser. Sam.* 678, samia olla). Plăcĭdē pūltā Mĕtŭĭs, crēdō, nē fōrēs sămĭæ sĭēnt. *Pl.* (*Men.* I, 2, 65). *Voy.* Fictilis. || Sămĭŭs sĕnēx, *et absolt.* Sămĭŭs *m. Pythagore.* Ēt Sămĭī sūnt rătă dīctă sĕnĭs. *O.* Sīve ĕrăt ā Sămĭō dōctŭs. *Id. Voy.* Pythagoras. || *De Pythagore.* Quæ Sămĭōs dīdūxĭt līttĕră rāmōs. *Pers.* (3, 56).

Sāmnīs, *et arch.* Sāmnītĭs, tĭs, *m.*; Sāmnītēs, ŭm *ou* ĭŭm, *et qqf.* Sāmnītæ, ārŭm, *pl.* (Σαμνῖται, Σαυνῖται). *Samnites, habitants du Samnium, dans l'Italie méridionale, auj. les Abruzzes.* Sāmnīs īn lūdo āc rŭdĭbŭs cuĭvĭs sătĭs āspĕr. *Lucil.* (ap. *Cic. de Or.* 3, 23). Ădfŭĭt ēt Sāmnīs, nōndūm vērgēntĕ făvōre.

Sil. Tūnc cūm Dīctǣīs bēllūm Cŏrÿbāntĭbŭs āspĕr Sāmnītīs Mārsūsquĕ lĕvī sūdōrĕ gĕrēbānt. *Prud.* (*Sym.* II, 515. De qua casus recti forma *Prisc.* 633). Lēntō Sāmnītēs ād lūmĭnā prīmā dŭēllō. *H.* Sāmnītæ̆quĕ trŭcēs hăbĭtānt cōnfīnĭă. *Aviēn.* (*D. T.* 521). || *Adj. m. f.* Huīc hōrrēt thōrāx Sāmnītīs pēllĭbŭs ūrsæ̆. *Sil.* || *m. Gladiateur samnite* (*armé comme les Samnites*). Quāmvīs bŏnŭs īpsĕ Sāmnīs īn lūdo āc rŭdĭbūs, cuīvīs sătĭs āspĕr. *Lucil.* (apud *Cic. de Or.* 3, 23. *Id.* apud *Non.* 4, 425)

Sămŏs *et* Sămŭs, ī, *f.* (Σάμος). *Samos, île de la mer Égée.* Jām Sămŏs ā læ̆vā fŭĕrānt Nāxŏsquĕ rĕlīctæ̆. *O.* Pōsthăbĭtā cŏlŭīssĕ Sămō. *V.* Ēt Sămŏn ēt vĕtĕrēs ārmīs ēxscīndĕ Mўcēnās. *St.* Sēd fŭgĕrāt ōlīm Ēt Sămŏn ēt dŏmĭnŏs. *O.* || — Thrēĭcĭă. *Voy.* Samothracia.

Sămŏthrācă, æ̆, *f. Comme* Samothracia. (*V. Flac* II, 439.)

Sămŏthrācĕs, ŭm, *m. pl.* (Σαμόθρακες). *Divinités adorées dans les mystères de Samothrace.* Jūrēs līcĕt ēt Sămŏthrācūm Ēt nōstrōrum ārās. *J.* (3, 144) Quŏquĕ pĭī Sămŏthrācĕs ĕūnt. *St.*

Sămŏthrācĭă, æ̆, *f.* (Σαμοθράκη). *Ile de Samothrace, dans la mer Égée, à l'embouchure de l'Hèbre* Thrēĭcĭāmquĕ Sămūm, quæ̆ nūnc Sămŏthrācĭă fērtŭr. *V.* Mœ̄nĭbūs āntīquīs Sămŏthrācĭă cērnĭtŭr āltā. *Prisc.* (*Peri.* 547). PHR. Māgnăquĕ Thrēĭcĭā săcră rĕpērtă Sămō. *O.*

Sămŏthrācĭŭs, ă, ŭm (Σαμοθράκιος). *De Samothrace.* Ēxsūltāre ĕtĭām Sămŏthrācĭă fērrĕă vīdī. *Lr.* (VI, 1044, scil. annuli).

Sāmpsūchŭm, ī, *n.* (σάμψυχον). *Marjolaine, plante.* Nātăquĕ jām vĕnĭānt hĭlărī sāmpsūchă Cănōpō. *Col.* (X, 171). SYN. Ămārăcŭs.

Sāmsōn, *m. indécl.* (Σαμψών). *Samson, l'un des juges d'Israël, doué d'une force extraordinaire.* Īnvīctūm vīrtūtĕ cŏmæ̆ lĕō frāngĕrĕ Sāmsōn Āggrĕdĭtŭr. *Amœn.* (vs. 65). Ūt īllĕ Sāmsōn vī căpīllōrūm pŏtēns, Vīrtūtĕ crīnītūs săcrā. *P. Nol.* (21, 541. Adde *Fort.* IX, 21, 29).

Sămŭēl, ēlĭs, *m.* (Σαμυήλ). *Samuel, juge et prophète d'Israël.* Īsrăēl, aūt Sămŭēl crīnītūs dūcĕrēt Ānnæ̆. *Sid.* (16, 88). Ēxcĭtĕt ēt Sămŭēl, spŏlĭūm quī dīvĭtĕ ăb hŏstĕ. *Prud.* (*Psych.* 389). Sămŭēl ĕt īstĕ crĕāvĭt īn tĕmplō Dĕī. *P. Nol.* (21, 527).

Sānābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut guérir.* Vīdi ĕgŏ, quōd fŭĕrāt prīmō sānābĭlĕ, vūlnŭs. *O.* (*Id. Pont.* II, 2, 59). SYN. Mĕdĭcābĭlĭs.

† Sānātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui guérit, guérisseur.* Quūm tāntūm pŏsĭtī sānātŏr ădēssĕt Spīrĭtŭs. *P. Nol.* (26, 294).

Sānātŭs, ă, ŭm. *Guéri.* Cārmĭnĕ sānātī fēmĭnă vīrquĕ mĕō. *O.*

Sāncāptĭs, ĭdĭs, *f. Sorte de parfum.* (*Pl. Ps.* III, 2, 43.)

Sāncĭŏ, īs, sānxī, sāncītūm, *arch.* sānctūm, sāncīrĕ. *Porter une loi, établir.* Quām tĕmĕre īn nōsmēt lēgēm sāncīmŭs ĭnīquām! *H.* Tăbŭlās pēccārĕ vĕtāntēs, Quās bīsquīnquĕ vĭrī sānxĕrūnt. *Id.* Ūt Chrīstūs sānxīt : jŭvăt hŏc, nĕc pœ̄nĭtĕt hŭjŭs. *P. Nol.* (10, 285). Hīs rĕgĭmēn nātūră dĕdĭt, prŏprĭăsquĕ săcrāvĭt Ūnĭcuīquĕ vĭcēs sānxītquĕ. *Man.* (III, 64). Ātque ŏpĭbŭs sāncītĕ mŏdūm. *Sil.* Vĕtĕrūm pœ̄nās sāncīrĕ mălōrūm Gēntĭbŭs. *St.* SYN. Dēcērnŏ, stătŭŏ, scīscŏ, fĕrŏ. || *Confirmer, assurer, sanctionner.* Quī fœ̄dĕră fūlmĭnĕ sāncĭt. *V.* Hæ̆c mūndō pācēm vīctōrĭă sāncĭt. *Cl.* Vērba ōcĭŭs ăcēr Īntōrtō sāncīt jăcŭlō. *Sil.* SYN. Fīrmŏ, cōnfīrmŏ. PPH. Rătūm făcĭŏ, ēffĭcĭŏ. || *Mettre en sûreté, préserver.* Nōn ĕgŏ tē cōntrā Stўgĭīs fērālĭă sānxī Vōtă dĕīs. *St.* Nām quŏnĭām mănĭbŭs pūrgātūm sānxĕrăt ōrbĕm. *Pp.* (IV, 9, 73).

Sāncītŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* Quīd pōrrō nĕquĕānt, sāncītūm quāndŏquĭdem ēxstăt. *Lr.* (I, 588). SYN. Dēcrētŭs, rătŭs.

† Sāncīvī *ou* Sāncĭī, *ancien parf. de* Sancio. Sāncīĕrāt jūs ūtĭlĕ cīvĭtātī. *Pompon.* (apud *Diom.* 368, et *Prisc.* 904).

Sānctē, *adv. Saintement, avec piété, vertu* Vēl Pāmphĭlŭs hīc jūrābāt quŏtĭēs Băcchĭdī! Quām sānctē! *Ter.* (*Hec.* I, 1, 3). Hæ̆c sāncte ūt pōscās, Tĭbĕrīno īn gūrgĭtĕ mērgĭs Mānĕ căpŭt. *Pers.* (2, 15). Hānc sānctē nĕgăt ēssĕ cŏlēndăm. *Prud.* (*Sym.* II, 15). Tĭbĭ bārbără sōlī Sānctĭŭs Īlĭăcă sērvāta ēst Phœ̄bădĕ vīrgŏ. *Sil.* Dīscĕ vĕrēcūndō sānctĭŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VIII, 1). SYN. Pĭē, cāstē, hŏnēstē.

† Sānctēscŏ, ĭs, ĕrĕ. *Devenir saint, pur.* Āc pēr nōs sānctēscāt gĕnŭs. *Att.* (ap. *Non.* 2, 576).

Sānctĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Eccl. Sanctifier.* Hīnc călĭcēm sūmīt Dŏmĭnŭs, vīnōquĕ rĕplētūm Māgnīs sānctĭfĭcāt vērbīs. *Juvc.* (IV, 452). Ōmnĭă sānctĭfĭcāntĕ fĭdē. *Prud.* (*Cath.* 3, 15). Sānctĭfĭcēt, dŏcĕăt, plāntēt, rĭgĕt, ēxcŏlăt, ōrnĕt. *Prosp.* (*Epig.* 56, 3). Hānc Hĭĕrēmĭās ŭtĕro īpsō sānctĭfĭcātŭs Mōnstrāns. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 15).

Sānctĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Eccl. Qui sanctifie.* Quæ̆ tām sānctĭfĭcī cōnsērvānt mūnĕră tāctŭs. *Paul. Petr.* (V, 119. Et *Juvc.* I, 25).

Sānctĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Eccl. Qui a un langage sacré* Quōd sī sānctĭlŏquōs vŏlvāmŭs ăb ōrdĭnĕ lībrōs. *Arat.* (II, 736. Et *Prud. Apoth.* 1006; *P. Nol.* 23, 229).

Sānctĭŏ, ōnĭs, *f. Sanction.* Jūră cădēnt rērūm, vērtētūr sānctĭŏ lēgūm. *Vet. Poet.* (ap. *Berengar. Scholast.*, inter *Script. Rer. Franc.* t. XIV, p. 294). Ēt caūsām dēfēndĕ mĕăm ; tĭbĭ sānctĭŏ vēstrūm Cōmmēndāt fămŭlūm. *Corip.* (*Laud. Anast.* 45).

Sānctĭtās, ātĭs, *f. Sainteté, piété.* Frātēr prŏbātæ̆ sānctĭtātĭs æ̆mŭlŭs. *Prud.* (*Ham. præf.* 15). *Voy.* Pietas. || *Vertu.* Nēc cūră jūrĭs, sānctĭtās, pĭĕtās, fĭdēs. *Sen.* (*Thyest.* 216). *Voy.* Virtus.

† Sānctĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Sainteté.* Tuām mājēstātem, ēt nōmĭnĭs mātrōnæ̆ sānctĭtūdĭnĕm. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 805. *Att.* et *Turpil.* ibid.).

Sānctră *ou* Sāntră, æ̆, *m. Poëte contemporain de Martial.* Lēctōrēs tētrĭcī, sălēbrōsum ēdīscĭtĕ Sānctrăm. *M.* (XI, 3. *Id.* VII, 19).

Sānctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sancio. *Sanctionné.* Āmbĭtĭō jām mōrĕ sāncta ēst, lībĕra ēst ā lēgĭbŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 26). || *Ordint. adj. Saint, sacré, respectable, respecté, vénérable.* Nūmĭnă sānctă prĕcāmŭr Pāllădĭs ārmĭsŏnæ̆. *V.* Tūque, ō sānctīssĭmă vātēs. *Id.* Sæ̆vă vēl īn sānctōs vērbĕră fērrĕ dĕōs. *O.* Īngrĕdĭŏr, sānctōs aūsūs rĕclūdĕrĕ fōntēs. *V.* Sōmnĭă tēr sānctā dĕvĕnĕrāndă mŏlā. *Tib.* (I, 5, 14). Sānctīquĕ pŏtēntĭă jūstī. *V. Fl.* Sānctĭŭs hīs ănĭmāl mēntīsquĕ căpācĭŭs āltæ̆ Deērăt ădhūc. *O.* Jūră măgīstrātūsquĕ lĕgūnt, sānctūmquĕ sĕnātūm. *V.* Dēmŏcrĭtī quōd sānctă vĭrī sēntēntĭă pōnĭt. *Lr.* (III, 372). SYN. Săcĕr, săcrātŭs, pĭŭs, vĕrēndŭs, vĕnĕrābĭlĭs, vĕnĕrāndŭs, *qqf.* aūgūstŭs, īntĕmĕrāndŭs *ou* dīvīnŭs. || *En partic. En parlant d'Hercule.* Sānctĕ pătēr, sālvē, cuī jām făvĕt āspĕră Jūnŏ. *Pp.* (IV, 9, 71). Quīdam īmmŏlāssĕt vērrēm quūm sāncto Hērcŭlī. *Ph. Voy.* Sancus. || *Eccl. subst. m. Un saint personnage, les Saints du paradis.* Vōcĕ prŏphētālī Sānctŭs cuī prōtĭnŭs īnfĭt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 97, et passim). Sūffĭcĭēt cūnctīs, Sānctōrūm glōrĭă, Chrīstŭs. *Alcim.* (II, 34). Īntēr hŏnōră vŏlāns Sānctōrūm mīllĭă cœ̄lō. *P. Nol.* (10, 309). SYN. Săcĕr, *pl.* cœ̄lĭtēs, cœ̄lĭcŏlæ̆, bĕātī. PPH. Pĭōrūm cœ̄tŭs, cōncĭlĭă, cŏhōrs. Bĕātī *ou* Āĕrĭī prŏcĕrēs. || *Saint, pur, chaste, innocent.* Sānctŭs hăbērī Jūstĭtĭæ̆quĕ tĕnāx făctīs dīctīsquĕ mĕrērĭs *J.* (8, 24. *Id.* 10, 298, sancti mores). Sānctāmque

ŭxōrēm dōrmĭēntēm cŭbĭcŭlō. *Ph.* Sānctīquĕ pŭdōrĭs Āssĭdĕāt cūstōs. *Tib.* (I, 3, 83). Nĭhĭl ēst tē sānctĭŭs ūnō. *M.* (III, 69). SYN. Cāstŭs, pĭŭs, īntĕgĕr, īnnŏcēns, jūstŭs, etc. *Voy.* Castus, Probus.

Sāncŭs, ī, *m. L'Hercule des Sabins.* Sīc Sāncūm Tătĭī cōmpŏsŭērĕ Cŭrēs. *Pp.* (IV, 9, 74). Quærēbām, nōnās Sāncō Fĭdĭōnĕ rĕfērrēm. *O.* Ēt lætī pārs Sāncūm vōcĕ cănēbānt. *Sil.* (Cf. *Varr. L. L.* 5, 66, et *Fest.* in v. *Propter viam.*) SYN. Fĭdĭŭs.

Sāndălĭgĕrŭlă, æ, *f. Servante chargée de porter les sandales.* (*Pl. Trin.* II, 1, 22.)

Sāndălĭŭm, ĭī, *n.* (σανδάλιον). *Chaussure de femme, espèce de brodequins.* Ŭtĭnām tĭbĭ cōmmĭtīgārī vĭdĕām sāndălĭō căpŭt! *Ter.* (*Eun.* V, 7, 4). Sāndălĭo īnnīxă dĭgĭtŭlīs prīmōrĭbŭs. *Turpil.* (ap. *Non.* 5, 24). || ✝ Sāndălĭŭm. Ārgēntātă tŭōs ĕtĭām sāndălĭă tālōs Vīnxērūnt. (*Ad Liv.* 65.)

Sāndăpĭlă, æ, *f. Civière pour emporter les morts de basse condition; par ext. Bière, cercueil.* Īntēr cārnĭfĭcēs ēt fābrōs sāndăpĭlārŭm. *J.* (8, 175). Tōllĭtŭr āltē Grāndĭs ĭn āngūstā sārcĭnă sāndăpĭlā. *M.* (VIII, 75. *Id.* II, 81). Ūt mōrtŭă mēmbră Lēctō, sāndăpĭlā, tŭmŭlō cōnsūrgĕrĕ pōssīnt. *Sid.* (16, 46). SYN. Fĕrĕtrŭm. PHR. Plēbēĭī fūnĕrĭs ārcă. *L.* Ōrcĭnĭānā quī fĕrūntŭr īn spōndā. *M.* Āngūstīs ējēctă cădāvĕră cēllīs Cōnsērvūs vīlī pōrtāndă lŏcābăt ĭn ārcā. *H.*

Sāndărăcă *ou* Sāndărăchă, æ, *f.* (σανδαράκη *et* σανδαράχη). *Réalgar, arsenic rouge.* || Sāndărăcĭnŭs, ă, ŭm. *Rouge.* Mĕrŭlā sāndărăcĭno ōrĕ. *Næv.* (apud *Festum*).

Sāndīx *ou* Sāndȳx, ȳcĭs, *f.* (σάνδιξ *et* σάνδυξ). *Herbe d'où l'on tirait une teinture écarlate.* Spōntĕ sŭā sāndȳx pāscēntēs vēstĭĕt āgnōs. *V.* Īllăquĕ plēbēĭō, vēl sīt sāndȳcĭs ămĭctū. *Pp.* (II, 25, 45). *Voy.* Coccus. || *Vermillon, fard.* Sāndȳx ēt cērūssa, ălĭās sĭmŭlātĕ pŭēllās. *Aus.* (*Idyl.* 7). *Voy.* Fucus. || ✝ *A tort* Sāndȳcĭs *au gén.* Īntērdūm Lĭbȳcō fūcāntŭr sāndȳcĕ pīnnæ. *Grat.* (*Cyn.* 86).

Sānē, *adv. Sainement, sagement.* Bŏnum ēst paūxīllum ămārĕ sāne : īnsānē, nōn bŏnum ēst. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 20). Sānē săpĭo ēt sēntĭŏ. *Id.* (*Amph.* I, 1, 292). Nōn ĕgŏ sānĭŭs Bācchābŏr Ēdōnīs. *H.* SYN. Sānĭtĕr, săpĭēntĕr. || *Ordint. Certes, sans doute, tout a fait, entièrement.* Quō sānē pŏpŭlūs nŭmĕrābĭlĭs, ŭtpŏtĕ pārvŭs. *H.* Nīl sānē fēcĭt quōd tū rĕprĕhēndĕrĕ pōssīs. Dīxĭt ădhūc ălĭquīd? Nīl sānē. *Id.* Ēst glōrĭōsūs sānē cōnvīctūs dĕūm. *Ph.* Sāne hĕrcle ŭt dīcĭs. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 59). SYN. Cērtō, cērtē, prōfēctō, næ, ōmnīnō, prōrsŭs, vāldē. *Voy.* Certo. || *Certes (avec ironie).* Bĕnĕfĭcĭūm māgnūm sānē nātālī dĕdĭt. *Ph.* SYN. Scĭlĭcĕt, vĭdēlĭcĕt. || *Eh bien, j'y consens.* Ænēās sāne īgnōtīs jāctētŭr ĭn ūndīs. *V.* SYN. Quĭdĕm.

Sānēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être guéri.* Quæ lĭtă sānēscūnt dēpūlsō mēmbră dŏlōrĕ. *Ser. Sam.* (vs. 884. *Id.* 234). SYN. Sānŏr.

Sāngă, æ, *m. Nom d'homme.* (*Ter. Eun.* IV, 7, 6.)

Sāngărĭŭs, ĭī, *m. Fleuve de Phrygie.* Dīndȳmă fūndūnt Sāngărĭūm. *Cl.* SYN. Săgărĭs. || — ŭs, ă, ŭm. *Du Sangarius, Phrygien.* Cēdāt tĭbĭ Lātmĭŭs ūltrō Sāngărĭūsquĕ pŭĕr. *St.*

✝ Sānguĕn, ĭnĭs, *n. arch. Comme* Sanguis. Scīrĕ lĭcēt nōbīs vēnās, ēt sānguĕn, ĕt ōssă. *Lr.* (I, 860. *Ib.* 837, quod laudat *Char.* 70). Ō sānguĕn dīs ŏrĭūndŭm! *Enn.* (ap. *Lact.* 1, 15). Ænēæ mīscērī sānguĭnĕ sānguĕn. *Id.* (ap. *Non.* 3, 203). Ēxcēptūm pătĕrīs prælībāt sānguĕn ĕt ōssă. *St.* (*Th.* IV, 464. Alii minus bene *sanguinem*). Vēnārūm rīvōs ēt spārsūm cōrpŏrĕ sānguĕn. *Hil. Pict.* (*Gen.* 141. Cf. *Prisc.* 708; *Non.* 3, 203, et 10, 2).

Sānguĭnĕŭs, ă, ŭm. *De sang.* Spārsăquĕ sānguĭnĕīs rŭbŭērūnt pābŭlă gūttīs. *O.* SYN. Crŭēntŭs. || *Sanglant.* Cæsăquĕ sānguĭnĕām vīctĭmă plāngĕt hŭmŭm. *O.* Sānguĭnĕī crīnēs. *St. Voy.* Cruentus. || *Au fig.* Bācchŭm Sānguĭnĕīs prŏhĭbētĕ rīxīs. *H.* Sānguĭnĕă jāctānt vērbĕră. *Sen.* (*Ag.* 760, de Furiis). || *De couleur de sang.* Sānguĭnĕīs ĕbŭlī bāccīs mĭnĭōquĕ rŭbēntēm. *O.* Sānguĭnĕī pătrĭūm săgŭlī dĕcŭs. *Sil. Voy.* Ruber. || *Sanguinaire.* Sānguĭnĕō tūm lætă vĭrō. *Sil.* (Et *Ov. R. Am.* 153, sanguineus Mars.) SYN. Crŭēntŭs. PHR. Dūlcēdĭnĕ sānguĭnĭs āspĕr. *O.*

✝ Sānguĭnŏ, ās, ārĕ, *n. Être couleur de sang.* Spūmĕă pūrpŭrĕīs dūm sānguĭnăt ūndă prŏfūndīs. *Solin.* (*fragm.* in *Anthol.* II, p. 384).

Sānguĭnŏlēntŭs, ă, ŭm. *Sanglant, ensanglanté.* Ēt nĕcĕ nātōrūm sānguĭnŏlēntă pārēns. *O.* Īllĕ prĕmīt dūrām sānguĭnŏlēntŭs hŭmŭm. *Id.* SYN. Sānguĭnĕŭs, crŭēntŭs, crŭēntātŭs. *Voy.* Cruentus. || *De couleur de sang.* Mĭnĭō mĕdĭcātă rŭbēbās : Īllĕ cŏlōr vērē sānguĭnŏlēntŭs ĕrăt. *O.* SYN. Sānguĭnĕŭs, etc. *Voy.* Ruber. || *Au fig.* Nūllăquĕ, quæ pōssīt, scrīptīs tōt mīllĭbŭs, ēxstăt Līttĕră Nāsōnīs sānguĭnŏlēntă lĕgī. (*Ibis*, 3.)

Sānguĭs, *et qqf.* Sānguīs, ĭnĭs, *m. Sang.* Sānguĭs ĭt īn vēnās, īn māgnōs brāchĭă rāmōs. *O.* (*Met.* X, 493). Gĕlĭdūs tārdāntĕ sĕnēctā Sānguĭs hĕbĕt. *V.* Nīgrēscūnt sānguĭnĕ vēnæ. *O.* Plēnĭŏr huīc sānguīs ēt crāssī gūttă vĕnēnī. *L.* (IX, 702). EP. Tĕpĭdŭs, călēns, călĭdŭs, fērvēns, fērvĭdŭs; gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs. || *Sang versé.* Sānguĭs ăbīt, mēntēmquĕ călōr cōrpūsquĕ rĕlīnquĭt. *O.* Ūna eādēmquĕ vĭā sānguĭs ănĭmūsquĕ sĕquūntŭr. *V.* (*Æ.* X, 487. Pauci legunt *sanguisque*). Vēctōrĭs īstīc pērfĭdī sānguĭs ĭnēst. *Sen.* (*Med.* 775). Lăvĭt ātēr cōrpŏră sānguĭs. *V.* Gaūdēnt pērfūsī sānguĭnĕ frātrŭm. *Id.* SYN. Crŭŏr. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Sang, force, vigueur.* Quĭbŭs īntĕgĕr ævī Sānguĭs, ăīt, sŏlĭdæquĕ sŭō stānt rōbŏrĕ vīrēs. *V.* Sānguĭs hĕbēt, frīgēntque ēffētæ īn cōrpŏrĕ vīrēs. *Id.* Sāxum īngēns... tōtō sānguĭnĕ nīxŭs Sūstĭnĕt. *St.* Dīscĭpŭlōs mĭhĭ jām plēnōs sānguĭnĭs. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 45). SYN. Vīrēs, rōbŭr. *Voy.* Vis. || *Sang, race.* Prōgĕnĭēm sēdĕnīm Trōjāno ā sānguĭnĕ dūcī. *V.* Nōstrī quŏquĕ sānguĭnĭs aūctŏr Jūpĭtĕr ēst. *O.* Nōn tĭbĭ dēfōrmēs ōbscūrī sānguĭnĭs ōrtūs. *St.* Rēgĭūs sānguĭs. *H.* SYN. Gĕnŭs, ŏrĭgŏ, etc. *Voy.* Genus. || *Qqf. Sève (des végétaux), vigueur, vie.* Pāllās ămăt tūrgēntēs sānguĭnĕ bāccās. *Nemes.* (*E.* 2, 50). Ēt vĭrĭdīs nĕmŏrī sānguĭs dĕcēdĭt ĕt hērbīs. *Man.* (V, 212). Ēt pīnguēs Bācchēō sānguĭnĕ cōllēs. *St.* SYN. Sūccŭs, hūmŏr. (Casu recto posterior syllaba plerumque corripitur, semper a *Virg.*, nisi loco cit., qui et ipse incertus. Producitur tamen, præter allatos locos, a *Lucr.* IV, 1043; *Luc.* II, 338, et VII, 635; *Sil.* X, 23. Nec raro in medio pentametro; sed in hoc minus auctoritatis. Unice corripi vult *Capel.* III, p. 79.)

Sănĭēs, ēm, ē, *f. Pus, sanie, sang corrompu.* Cōrrōdēt sănĭēs, ēt pūtrĭdă cōntrăhĕt ōssă. *Calp.* (5, 77). Ēt sănĭēm cōnjēcto ēmīttĭtĕ fērrō. *O.* Cōrpŭs sănĭē stīllāssĕ pĕrūstŭm. *L.* Sūmmăquĕ jējūnā sănĭē īnfŭscātŭr ărēnā. *V.* SYN. Crŭŏr, pŭs, tābō (*abl.*), *qqf.* hūmŏr. EP. Crŭēntă, tētră, ātră, nīgră, fœdă, tūrpĭs, cōrrūptă, crāssă, cōncrētă, flŭĭdă, flŭēns, stīllāns, mānāns; lūrĭdă, pūtrĭs. || *Couvert de sanie.* Sănĭē, tābō flŭēns, mānāns, stīllāns, ōblĭtŭs, rēspērsŭs, ādspērsŭs, măcŭlātŭs, īnfēctŭs, squālēns. Vūlnĕrĕ mānāns. VERS. Ārtūs sănĭē tābōquĕ flŭēntēs. *V.* Ātĕrquĕ crŭēntō Pūlvĕrĕ. Pĕcŭdūmquĕ crŭōrĕ Pīnguĕ sŏlŭm. *Id.* Cōncrētōs pīnguī jām sānguĭnĕ crīnēs. *V. Fl.* Rĭgăt ōră fœdŭs īmbĕr. *Sen. Voy.* Cruor, Cruen-

tus. || *Venin.* Sībĭlă dānt, sănĭēmquĕ vŏmūnt (colubræ). *O.* Pērfūsūs sănĭē vĭttās ātrōquĕ vĕnēnō. *V.* Sērpēns Tābĭfĭcam ēxspīrāt sănĭēm. *Sil. Voy.* Venenum. || *En gén. Fluide épais.* Hīnc sănĭēs prĕtĭōsă fŭĭt. *Manil.* (V, 671, de garo).

† Sānĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Salutaire.* Quæ tē quŏquĕ dēxtră pŏtēntēm Sānĭfĕrā vīrtūtĕ dĕdĭt. *P. Nol.* (20, 219).

Sānĭtās, ātĭs, *f. Santé.* Ăpōllŏ, quæsŏ te ūt dēs pācēm prŏpĭtĭŭs, Sălūtem ēt sānĭtātēm nōstræ fămĭlĭæ. *Pl.* (*Merc.* IV, 1, 12). || *Au fig. Usage de ses facultés intellectuelles, raison.* Pārs sānĭtātĭs, vēllĕ sānārī, fŭĭt. *Sen.* (*Hipp.* 249). Dūm sānĭtās cōnstābĭt, pūlchrē mĕmĭnĕrŏ. *Ph.*

† Sānĭtĕr, *adv. D'une manière saine, raisonnable.* (*Afran.* apud *Non.* 11, 51.)

Sānnă, æ, *f. Grimace.* Ī nūnc, ēt dŭbĭtā quā sōrbĕāt āĕră sānnā. *J.* (6, 306). || *Moquerie, rire moqueur.* Dīscĕ; sĕd īrā cădāt nāsō rūgōsāquĕ sānnā. *Pers.* (5, 91. *Id.* 1, 62). SYN. Căchīnnŭs, rīsŭs, dērīsŭs, *qqf.* rhōnchī (*pl.*).

Sānnĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* (*Ter. Eun.* IV, 7, 10.)

Sānŏ, ās, ārĕ. *Guérir.* Tārdā Phĭlŏctētæ sānāvīt crūră Măchāōn. *Pp.* (II, 1, 59). Nēc mĕdĕārĕ mĭhī sānēsque hæc vūlnĕră māndŏ. *O.* SYN. Mĕdĕŏr, mĕdĭcŏr, cūrŏ; (aliquem) rĕfĭcĭŏ, ērĭgŏ; (malum) cōmpēscŏ, tēmpĕrŏ, āvērtŏ, dēpēllŏ. *Voy.* Medeor. || *Au fig.* Seū fŭrŏr ēst, hăbĕō quōd cārmĭnĕ sānĕt ĕt hērbīs. *O.* Ēt pōssum āltĕrĭŭs cūrās sānārĕ rĕcēntēs. *Pp.* (I, 10, 17). Mōrtĕ sānāndum ēst scĕlŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1262).

Au pass. Sānŏr. *Être guéri.* Cōrpŏră vīx fērrō quædām sānāntŭr ăcūtō. *O.* SYN. Cōnvălĕŏ, rĕfĭcĭŏr. VERS. Vūlnĕrăque ād sānūm nūnc cŏĭĕrĕ mĕă. *Pp.* Nām sī Lĭbĭtīnam ēffūgĕrĭs æger. *J.* Sŭbĭtōque ōmnĭs dē cōrpŏrĕ fūgĭt Quĭppĕ dŏlŏr... ātque nŏvæ rĕdĭēre īn prīstĭnă vīrēs. *V.* Rēddĕrĭs heū! quāntō fātōrūm mūnĕrĕ nōbīs, Gūstātā Lēthēs pænĕ rĕmīssŭs ăquā! *M.*

Sānquālĭs, ĭs, *f. Orfraie, oiseau.* Būtĕŏ, sānquālĭs, etc. *Enn.* (apud *Parrhas.* Cf. *Paul.* ex *Festo*). *Voy.* Ossifraga.

Sāntŏnēs, ŭm, *et* Sāntŏnī, ōrŭm, *m. pl.* (Σάντονες *et* Σάντονοι). *Peuple d'Aquitaine, auj. la Saintonge; Saintes, ville.* Sīgnă mŏvēt, gaūdētque āmōtō Sāntŏnŭs hōstĕ. *L.* Vīnūm cūm bĭjŭgō părābŏ plaūstrō Prīmō tēmpŏrĕ Sāntŏnōs vĕhēndŭm. *Aus.* (*Epist.* 11, 1). Sāntŏnŭs ūt sĭbĭ Būrdĭgălām, mōx jūngĭt Ăgīnnŭm. *Id.* (Ibid. 24, 79). || Sāntŏnĭcŭs, ă, ŭm, *adj.* Tēstĭs, ēt Ōcĕănī lĭttŏră Sāntŏnĭcī. *Tib.* (1, 7, 10). Gāllĭă Sāntŏnĭcō vēstīt tē bārdŏcŭcūllō. *M.* (XIV, 128. Et *Juv.* 8, 145; *Aus. Mos.* 463).

Sāntră, *m. Voy.* Sanctra.

Sānŭs, ă, ŭm. *Sain, en santé.* Sī mē vīvĕrĕ vīs sānūm rēctēquĕ vălēntēm. *H.* Īllĕ Măchāŏnĭā vīx ŏpĕ sānŭs ĕrĭt. *O.* Vūlnĕrăque ād sānūm nūnc cŏĭĕrĕ mĕă. *Pp.* (III, 24, 18). SYN. Vălēns, sōspēs, īncŏlŭmĭs, īntĕgĕr, *qqf.* sălūbĕr, sālvŭs. PPH. Sānō, fīrmō, vălĭdō, vălēntī cōrpŏrĕ. Fīrmīs vīrĭbŭs. Mōrbō lībĕr, īmmūnĭs. Fīrmō cōrpŏrĕ sānŭs. *Voy.* Valeo. || *Sain non altéré.* Nārĕ săgācī Āĕră nōn sānūm (sentit). *L.* Ărmāmēntă sālva ēt sānă sūnt. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 62). || *Sain d'esprit, raisonnable.* Ōrāndum ēst ūt sīt mēns sāna īn cōrpŏrĕ sānō. *J.* (10, 356). Ēxclūdĭt sānōs Hĕlĭcōnĕ pŏētās. *H.* Măgĭcīs sānōs āvērtĕrĕ sācrīs Ēxpĕrĭăr sēnsūs. *V.* PPH. Sānæ mēntĭs. || Sānūsne ĕs? Sătĭs sānŭs ĕs? etc. *locut. famil. Êtes-vous dans votre bon sens? Est-ce raisonnable?* Sătĭn' tū sānŭs mēntĭs aūt ănĭmī tŭī? *Pl.* (*Trin.* II, 4, 53). Sānūsne ĕs? *Id* (*Bac.* III, 6, 37). Tūn' sānŭs, pŏpŭlūm sī cædĕrĕ sāxīs Īncĭpĭās? *H.* SYN. Stās ănĭmō? *H.* || Mālĕ sānŭs. *Voy.* Malesanus. || — ăb. *Exempt de* Sānŭs ăb īllīs, Pērnĭcĭēm quæcūmquĕ fĕrūnt. *H.*

Săpă, æ, *f. Vin cuit.* Lāc nĭvĕūm pōtēs pūrpŭrĕāmquĕ săpăm. *O.* Ēt Lālĕtānæ nīgră lăgēnă săpæ. *M.* (VII, 53, 6).

Săpæī, ōrŭm, *m. pl.* (Σαπαῖοι). *Peuple de Thrace* Ēxtă cănūm vīdī Trĭvĭæ lībārĕ Săpæōs. *O.* (Quorum urbs Σάπαι est apud *Steph.*)

Săpērdă, æ, *f.* (σαπέρδης). *Petit poisson dont on faisait de la saumure.* Ēn quĭd ăgām? Rŏgĭtās? ēn săpērdam ādvĕhĕ Pōntō. *Pers.* (5, 134).

Săphărŭs, ī, *m. Nom de guerrier africain.* (*Sil.* VII, 604.)

Săphīrŭs, Săphō, etc. *Voy.* Sapphirus, etc.

Săphōn, ōnĭs, *m. Voy.* Scaphon.

Săpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a de la saveur.* Ŭbĭ rērum ōmnĭūm bŏnārūm cōpĭa ēst săpĭdīssŭmă. *Pl.* (*Pers* IV, 4, 81, de culina. Sic *Bothe*, nec male. Vulgo *sæpissume*). || † *Comme* Sapiens. Săpĭdæ rāptīn prŏpĕrōtĕ pŭēllæ. *Alcim.* (VI, 458).

Săpĭēns, tĭs. *Qui a le palais délicat.* Fēcūndæ lĕpŏrĭs săpĭēns sēctābĭtŭr ărmōs. *H.* (*Sat.* II, 4, 44. Ubi *Schol. Cruq.*). || *Ordint. Sage, raisonnable, prudent.* Tămēn quærām cūr ē săpĭēntī Stūltă quĕāt fĭĕrī. *Lr.* (III, 761). Vīr bŏnŭs ēt săpĭēns. *H.* Sēra ēt săpĭēntĭŏr ætās. *O.* Cōnsĭlĭūm săpĭēns. *Id.* SYN. Prūdēns, sānŭs, etc. *Voy.* Prudens. || *Subst. m. Sage, le sage.* Nēvĕ pŭtēs ălĭūm săpĭēntĕ bŏnōquĕ bĕātŭm. *H.* Săpĭēns ūnō mĭnŏr ēst Jŏvĕ. *Id.* SYN. Sŏphŭs, phĭlŏsŏphŭs. PPH. Clĕānthēă, Zēnōnĭă, Sōcrătĭcă tūrbă, sēctă. Sōcrătĭcŭs grēx, ōrdŏ. Sŏphōrūm āgmĭnă. *Voy.* Sapientia. || *Au plur. Les sept Sages de la Grèce.* Quēm sŭă cōntēndĭt sēptēm Săpĭēntĭbŭs ætās. *Aus.* (*Parental.* 1, 9). VERS. Săpĭēnsquĕ sūprā Græcĭæ sēptēm vĭrōs, Ŏctāvŭs āccēssĭt sŏphŭs. *Aus.* Quōsque ōrbĕ sŭb ōmnī Ārdŭă sēptēnā nŭmĕrāt săpĭēntĭă fāmā. *St.* (Cf. *Aus. Sept. Sap.*; *Sid.* 15, 45 sq.)

Săpĭēntĕr. *Sagement.* Pēr sī quĭd sŭpĕrēst, quōd sīt săpĭēntĕr ăgēndŭm. *O.* Mūnĕrĭbŭs săpĭēntĕr ūtī. *H.* Bĕne ēt săpĭēntĕr dīxtī dūdŭm. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 30). Săpĭēntĭŭs ōptā. *O.* SYN. Prūdēntĕr, scĭtē, cōrdātē, dōctē, cōnsĭlĭō. PHR. Săpĭēntĕr ēt cōnsĭlĭō bŏnō. *Pl.*

Săpĭēntĭă, æ, *f. Saveur.* Dē fūmō făcĭēs, săpĭēntĭă dē mărĕ nātă. *Sympos.* (*Ænig.* 83, de perna sale tincta). SYN. Săpŏr. || *Goût, pour juger des aliments.* Hōc sălsum ēst, hōc ădūstum ēst, hōc laūtūm părŭm.... Mŏnĕŏ quæ pōssūm, prō mĕā săpĭēntĭā. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 71. Ubi *Donat.*). *Voy.* Gustus. || *Ordint. Sagesse, prudence.* Tū, quāntŭs quāntŭs, nīl nĭsĭ săpĭēntĭa ĕs. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 40. *Id. Ph.* II, 1, 17). Grātĭă prōdūcēns ŏlĕŭm, săpĭēntĭă vīnŭm. *Alc.* (III, 404). SYN. Rătĭŏ, prūdēntĭă, cōnsĭlĭūm, sēnsŭs, jūdĭcĭŭm. PPH. Sānī sēnsŭs. Sānă mēns. *Voy.* Prudentia. || *Sagesse, philosophie.* Vīrtŭs ēst vĭtĭūm fŭgĕre, ēt săpĭēntĭă prīmă Stūltĭtĭă cărŭīssĕ. *H.* Nūnquam ălĭŭd nātūra, ălĭŭd săpĭēntĭă dīcĭt. *J.* (14, 321). Frāctă cădēt tāntæ săpĭēntĭă mōlĕ rŭīnæ. *O.* SYN. Sŏphĭă, *qqf.* săpĕrĕ. PPH. Vītæ ārs, præcēptă præcēptă bĕātæ. Vītæ sălūbrĭă jūssă. Sōcrătĭcă dŏgmătă, plăcĭtă, dōctrīnă. VERS. Māgnă quĭdēm, quæ dāt săcrīs præcēptă lĭbēllīs, Vīctrīx fōrtūnæ, săpĭēntĭă. *J.* Prīmă dŏcēt rēctūm săpĭēntĭă. *Id.* Ēt rērūm caūsās, et quĭd nātūră, dŏcēbāt. *O.* Mēntĕ dĕōs ădĭĭt, ēt quæ nātūră nĕgāvĭt Vīsĭbŭs hūmānīs, ŏcŭlīs eă pēctŏrĭs haūsĭt (Pythagoras). *Id.* Quĭdquĭd Sōcrătĭcō mānāvĭt ăb ōrdĭnĕ, quĭdquĭd Dōctă Clĕānthēæ sŏnŭērūnt ātrĭă tūrbæ. *Cl.* Īllĭc vēl stŭdĭīs ănĭmum ēmēndārĕ Plătōnĭs Īncĭpĭam, aūt hōrtīs, dōcte Ĕpĭcūrĕ, tŭīs. *Pp.* Īntēr cūnctă lĕgēs, ēt pērcōntābĕrĕ dōctōs,

Quā rătĭōnĕ quĕās trādūcĕrĕ lēnĭtĕr ævŭm. *H.* Īn sĭlvīs Ăcădēmī quærĕrĕ vērŭm. Quănquăm Sōcrătĭcīs mădĕt Sērmōnĭbŭs. *Id.* Pūrgātās īnsĕrĭs aūrēs Frūgĕ Clĕānthēā. *Pers.* Dĭscĭtĕque, ō mĭsĕrī, ēt caūsās cōgnōscĕrĕ rērŭm, Quĭd sŭmŭs, ēt quĭdnăm vīctūrī gīgnĭmŭr, ōrdŏ Quĭs dătŭs, aūt mētæ quăm mōllĭs flēxŭs, ēt ūndĕ, etc. *Id.* (3, 66 sq.). *Voy.* Physicus. || *La Sagesse, divinité.* Ūsŭs mē gĕnŭĭt; mātēr pĕpĕrĭt Mĕmŏrĭă; Σοφίαν vŏcānt mē Grāĭī, vōs Săpĭēntĭăm. *Afran.* (ap. *Gell.* 13, 8). || *Qqf. Modération, indulgence.* Quō măgĭs īgnōscăt săpĭēntĭă vēstră dŏlēntī. *O.* (Et *Pl. Mil.* IV, 6, 36).

† Săpĭēntĭpŏtēns, tĭs. *Très-sage.* Bēllĭpŏtēntēs sūnt măgĕ quăm săpĭēntĭpŏtēntēs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 2, 56).

Săpĭŏ, ĭs, ŭī, *et* īvī, ĭī, *synér.* ī, ĕrĕ, *n. Avoir du goût, de la saveur.* Ōccīsăm sæpĕ săpĕrĕ plūs mūltō sŭēm. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 105). Ūt săpĭānt fătŭæ, fābrōrŭm prāndĭă, bētæ. *M.* (XIII, 13. *Id.* X, 66). Nīl rhŏmbŭs, nīl dāmă săpĭt. *J.* (11, 121). || *Act. Avoir la saveur de.* Quæsīvīt quĭdnăm săpĕrēt (de simii carne). *Ph.* Si ŏstrĕă cērnŏ, Cōgnōrĭm flŭvĭŭm, līmum ăc cœnŭm săpĕre īpsŭm. *Lucil.* (apud *Non.* 3, 152). || *Au fig.* Cūjŭs lĭtămēn sŏrdēt, ēt tērrăm săpĭt. *Prud.* (*Ham. præf.* 50). Quŭm săpĭmŭs pătrŭōs. *Pers.* (1, 11. Eodem sensu *Redolere*). || *Goûter une chose. avoir un certain goût.* Quŭm tu, īntēr scăbĭēm tāntam ēt cōntāgĭă lūcrī, Nīl pārvŭm săpĭās, ēt ădhūc sūblīmĭă cūrēs. *H.* Quăm pŏpŭlārĕ săpĭs! *M.* (*Supposit.* 19, 4). || *n. ordint. Avoir de la raison, être sage.* Scrībēndī rēctē, săpĕre ēst ēt prīncĭpĭum ēt fōns. *H.* Haūd stūltē săpĭs. *Ter.* (*Eun.* I, 3, 83). Cuī pēctŭs săpĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 13). Pōl măgĕ săpŭīssēt, sī dōrmīvīssēt dŏmī. *Id.* (*Rud.* IV, 1, 8. Sic leg. *Prisc.* 879. Alii *sapisset*). Nūbĕrĕ vīs Prīscō : nōn mīrŏr, Paūlă; săpīstī. *M.* (IX, 6). Ĕgŏ plūs săpīvī. *Næv.* (apud *Non.* 10, 31, et *Prisc.* l. cit.). PPH. Sŭm prūdēns, săgāx, sōlērs, căllĭdŭs, īngĕnĭōsŭs. Cōnsĭlĭō, jūdĭcĭō, īngĕnĭō, sōlērtī mēntĕ vălĕŏ, pōllĕŏ. || *Act. Être sage relativement à une chose, être éclairé sur.* Gaūdē, Crāssĕ, nĭgrās sī quĭd săpĭs īntĕr ărēnās. *Pp.* (IV, 6, 83). Nēc prŏdēst quĭddăm rēctī săpŭīssĕ mălīgnīs. *Prosp.* (*Epig.* 46, 7). Quī sĭbĭ sēmĭtăm nōn săpĭūnt, ăltĕrī mōnstrānt vĭăm. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). Rēcte ĕgŏ meăm rēm săpĭŏ. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 81). Dēnĭquĕ mūltă săpĭt, sēd nōn săpĭt ōmnĭă nōstræ Vīs ănĭmæ. *Prud.* (*Apoth.* 857). || — ăd. *Même sens.* Nĭsĭ quæ săpĭt īn vīnō ăd rēm sŭăm. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 1). Ăd ōmnĭa ălĭa ætātĕ săpĭmŭs rēctĭŭs. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 46).

Sāpĭs, ĭs, *m.* (Σᾶπις). *Rivière d'Ombrie.* Hōs Æsĭs Sāpĭsquĕ lăvānt. *Sil.* *Voy.* Isapis.

Sāpŏ, ōnĭs, *m. Savon.* Āttrītō sāpōnĕ gĕnās pūrgārĕ mĕmēntŏ. *Ser. Sam.* (vs. 158). PHR. Cāttĭcă Teūtŏnĭcōs āccēndĭt spūmă căpīllōs. *M.* (XIV, 26, in epigr. cui lemma : *Sapo.* Cf. *Ibid.* 27).

1. Săpŏr, ōrĭs, *m. Saveur, goût.* Nōn tămĕn ēxăcŭēt tōrpēns săpŏr īllĕ săpōrēm. *O.* Ēt sălĭs ōccūltŭm rĕfĕrūnt īn lāctĕ săpōrēm. *V.* Nī prĭŭs ēxāctā tĕnŭī rătĭōnĕ săpōrŭm. *H.* SYN. Gūstŭs. EP. Dūlcĭs, grātŭs, blāndŭs, jūcūndŭs, suāvĭs, mōllĭs; ămārŭs, āspĕr, dūrŭs, ăcĕr, ăcĭdŭs, aūstērŭs, ăcērbŭs, trīstĭs, īngrātŭs. || *La chose même qui a une saveur.* Sānctĕ, vĕnī, tēcūmquĕ fĕrās quīcūmquĕ săpōrēs. *Tib.* (IV, 4, 9). Cōncĭlĭānt vărĭās īn mīllĕ săpōrĭbŭs ēscās. *Prosp.* (*Prov. D.* 500). || *Qqf. Le sens du goût.* Tētrĭŭs ēssēt Nārĭbŭs, aūrĭbŭs, ātque ŏcŭlīs, ōrīsquĕ săpōrī. *Lr.* (II, 509). *Voy.* Gustus. || *Odeur.* Hūc tū jūssōs ādspērgĕ săpōrēs, Trītă mĕlĭsphyllă. *V.* (*G.* IV, 62. *Ib.* 267. Cf. *Plin.* 32, 10, 39).

2. Săpŏr, ōrĭs, *m. Sapor ou Schapour, nom de plusieurs rois de Perse Sassanides.* Sŏcĭŭm nōbĭs fīdūmquĕ Săpōrĕm Pērcŭlĭt. *Cl.* || *Par ext. Roi des Parthes.* Vēntĭdĭō māctātĕ Săpŏr. *Sid.* (2, 457, de Pacoro).

Săpōrātŭs, ă, ŭm. *Qui a reçu de la saveur, mixtionné avec une substance savoureuse.* Mēllĕ săpōrātam ēt mĕdĭcātĭs frūgĭbŭs ōffăm Ōbjĭcĭt. *V.* (*Æ.* VI, 420. Sic aliquot libri ; sed plerique *soporatam.* Quid sit *soporata offa*, equidem non assequor, et nemo expedit. De *Cerbero* dictum intelligam, non de *esca.* Ridebat *melle soporatam* magnus Turnebus, ut vocat Heinsius, et defendebat *saporatus*, quod « in pervetusto Prisciani libro scriptum repererat. ») Mīllĕ săpōrātăm mĕdĭcātĭs frūgĭbŭs ōffăm. (*Petr. fr.* p. 675 *Burm.* Verbum improbat editor, arcessito Virgilio). Mēllĕ săpōrātŭm rĕflŭēns ā pēctŏrĕ vērbŭm. *Fort.* (VIII, 8, 43. Sic omnes, et hoc ipse in antiquissimo codice vidi). Dūlcĕ săpōrātĭs cūrvāntŭr rōbŏră pōmĭs. *Id.* (IX, 3, 9. Sic legendum videtur et ap. *Virg. Æ.* V, 855 : Vique saporatum Stygia.... ramum). *Voy. le suiv.*

Săpōrŏ, ās, ārĕ. *Donner de la saveur.* Īmpĕrăt, aūtūmnī quī dūlcĭă pōmă săpōrāt *Dracont.* (I, 718). *Voy. le précéd.*

Săpōrŭs, ă, ŭm. *Savoureux.* Nīl ēst dūlcĭŭs āc măgĭs săpōrŭm. *Prud.* (*Cath.* 4, 94).

Sāpphĭcŭs, ă, ŭm (Σαπφικός). *De Sapho.* Īgnōscō tĭbĭ, Sāpphĭcā, pŭēllă, Mūsā dōctĭŏr. *Cat.* (35, 16). || — vērsŭs. *Vers saphique.* Trādūnt Sāpphĭcōn ēssĕ nūncŭpāndŭm. *T. Maur.* (*Met.* 967). Fōrs ēt hæc sōmnŭm tĭbĭ cāntĭlēnā Sāpphĭcō suādĕt mŏdŭlātă vērsū. *Aus.* (*Ephem.* 21). Ātquĕ mētrō Sāpphĭcō crēbĕr cĕcĭnī. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 38). SYN. Æŏlĭcŭs, Lēsbĭŭs, Lēsbĭăcŭs.

Sāpphīrātŭs, ă, ŭm. *Orné de saphirs.* || † Sāpphĭrātŭs. Vērnāns hērbĭdă crūstă săpphĭrātōs Flēctĭt pēr prăsĭnŭm vĭtrŭm lăpīllōs. *Sid.* (*Epist.* II, 10, 14). *Voy. le suiv.*

Sāpphīrĭnŭs, ă, ŭm (σαπφείρινος). *De saphir.* || † Sāpphĭrĭnŭs. Sāpphĭrĭnō, vĭrĭdī, măcŭlōsō, cærŭlo ēt ălbō. *Alcim.* (IV, 631. Alii, Sapphīrusque virens).

Sāpphīrŭs, ī, *f.* (σάπφειρος). *Saphir, pierre précieuse.* Sāpphīrī lătĕbrās, ēt prædūrōs ădămāntās. *Avien.* (*D. T.* 1305). Sāpphīrīquĕ dĕcŭs nĭgrī flāvīquĕ cŏlōrĭs. *Prisc.* (*Peri.* 1009). Hīnc sĭbĭ sāpphīrŭm sŏcĭāvĕrăt. *Prud.* (*Psych.* 857). || † Sāpphĭrŭs. Sāpphĭrŭs ālba, ădămās. *Fort.* (VI, 2, 86). *Voy.* Sapphiratus.

Sāpphō, ūs, *acc.* ō, *f.* (Σαπφώ). *Sapho, poétesse de Lesbos, inventrice du mètre saphique. Ne pouvant se faire aimer de Phaon, elle se précipita du promontoire de Leucade.* Grātă lўrăm pōsŭīt tĭbĭ, Phœbĕ, pŏētrĭă Sāpphō. *O.* Nōn fōrmīdātă tĕmĕrārĭă Leūcădĕ Sāpphō. *St.* Ān, nĭsĭ lēgīssēs aūctōrĭs nōmĭnă Sāpphūs..? *O.* Cārmĭnă fīngēntēm Sāpphō laūdāvĭt ămātrīx. *M.* (VII, 68). SYN. Lēsbĭs. EP. Lēsbĭă, Lēsbĭs, Æŏlĭă, Æŏlĭs. PPH. Lēsbĭă pŏētrĭă, vātēs. Æŏlĭă pŭēllă. Pŭēllă Lēsbĭ. Æŏlĭæ fĭdĭbŭs pŭēllæ. Fāstīdĭtă Phāōnī.

† Sāpsă, *arch. Comme* Ea ipsa. Quō rēs sāpsă lŏcō sēse ōstēntātquĕ jŭbētquĕ. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Sas.* Et *Pacuv.* ibid.).

1. Sāră *ou* Sārră, æ, *f. Sara, femme d'Abraham, mère d'Isaac.* Æquāvītquĕ pĭŭm lībĕră Sāră vĭrŭm. *P. Nol.* (22, 150). Stērĭlĭs quĭă Sāră mănēbăt. *Mar. Vict.* (*Macch.* 169. Et *Prud. Psych. præf.* 47). *Voy.* Anna.

2. Sāră, æ, *f. La Serre, rivière de la Belgique. Voy.* Scaldis.

Sărăcēnī, ōrŭm, *m. pl.* (Σαρακηνοί). *Sarrasins, peuple de l'Arabie déserte.* Ēt Sărăcēnōrŭm crēbrās

pērpēssă sēcūrēs. (*Epitaph. Ludov.* II, in *Anthol.* II, p. 331.)

Sārānŭs. *Voy.* Sarranus.

1. Sărāpĭs, ĭs, *f.* (σάραπις). *Tunique orientale mêlée de blanc.* (*Pl. Pœn.* V, 5, 33. Vid. *Hesych.*)

2. Sărāpĭs, *m. Comme* Serapis.

Sărāvŭs, ī, *m. La Saar, rivière qui se jette dans la Moselle.* Nāvĭgĕr ūndĭsŏnā dūdūm mē mōlĕ Sărāvŭs. *Aus.* (*Mos.* 367).

Sārcĭnă, æ, *f. Bagage de voyage, fardeau, charge.* Ēssēm mīlĭtĭæ sārcĭnă fīdă tŭæ. *Pp.* (IV, 3, 46). Nōn ĕgŏ sūm clāssī sārcĭnă māgnă tŭæ. *O.* Sī tē fōrtĕ mĕæ grăvĭs ūrēt sārcĭnă chārtæ. *H.* Mūlī grăvātī sārcĭnīs ībānt dŭŏ. *Ph.* SYN. Sārcĭnŭlă, pōndŭs, ŏnŭs, *qqf.* fāscĭs. || *Enfant dans le sein de sa mère.* Quī mātrī sārcĭnă quōndām Prīmă sŭæ fŭĕrăt. *O.* Nŏvīssĭmē prōlāpsam ēffūndīt sārcĭnām. *Ph.* SYN. Ŏnŭs, pōndŭs. || *Au fig. Poids, fardeau.* Sārcĭna ĕt hæc ănĭmō nōn sēdēt āptă mĕō. *O.* Pūblĭcă sārcĭnă rērŭm. *Id.* Sōlvātŭr sārcĭnă cūræ. *Fort.* (III, 7, 41). *Voy.* Pondus.

Sārcĭnātŏr, ōrĭs, *m. Raccommodeur, tailleur.* Pĕtūnt fūllōnēs, sārcĭnātōrēs pĕtūnt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 41. Cf. *Serv.* ad *Æ.* XII, 13). Sārcĭnātōrem ēssĕ sūmmūm; sŭĕrĕ cēntōnem ōptŭmē. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 818. Verbum a *Sarcina* deduci, non a *Sarcio*, jure volunt *Non.* 1, 276, et *Bed.* p. 2345).

Sārcĭnātŭs, ă, ŭm. *Chargé.* Vĭdĕn' hŏmĭnēs sārcĭnātōs cōnsĕquī? *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 19). Quĭă sārcĭnātōs ēt grăvēs rēbūs sŭīs. *P. Nol.* (21, 911).

? Sārcĭnŏ, ās, ārĕ. *Charger. Voy. les précéd.*

Sārcĭnŭlă, æ, *f.*, *et ordint.* Sārcĭnŭlæ, ārŭm, *pl.* (sarcina). *Charge.* Cōllĭgĕ sārcĭnŭlās, dīcēt lībērtŭs, ēt ēxī. *J.* (6, 146. *Id.* 3, 161). Āptīs sārcĭnŭlīs ēt ēxpĕdītīs. *Cat.* (28, 2).

Sārcĭŏ, īs, rsī, rtŭm, rcīrĕ. *Raccommoder, réparer; au fig. Réparer, racheter.* Īncūmbūnt gĕnĕrīs lāpsī sārcīrĕ rŭīnās. *V.* Sī quīd nūmmō sārcīrī pŏtēst. *Pl.* (*Most.* I, 2, 34). SYN. Rĕfĭcĭŏ, rĕpārŏ, rĕsārcĭŏ, pēnsŏ, rĕpēndŏ.

Sārcŏphăgŭs, ī, *m.* (σαρκοφάγος). *Sarcophage, tombeau de pierre pour les corps qu'on ne brûlait pas.* Sārcŏphăgō cōntēntŭs ĕrĭt. *J.* (10, 172). Hōc īn sārcŏphăgō gĕnĭtrīx dŭŏ cōrpŏră nātōs Cōndĭdĭt. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 1181). *Voy.* Sepulchrum.

Sārcŭlātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sarculo. *Sarclé.* Quām nāta ĭn hōrtīs sārcŭlātīs crēdĭtŭr. *Prud.* (*Peri.* 10, 264).

Sārcŭlŭm, ī, *n. Sarcloir, par ext. Hoyau.* Sārcŭlă cēssābānt, vērsīque īn pīlă lĭgōnēs. *O.* Nē mārræ ēt sārcŭlă dēsīnt. *J.* (3, 311). Trītă sōlō splēndēntĭă sārcŭlă sūmăt. *Col.* (X, 91). Gaūdēntēm pātrĭōs fīndĕrĕ sārcŭlō Āgrōs. *H. Voy.* Ligo 2.

Sārdă, æ, *f. Sardine, poisson.* Ēt nārdum ēt sārdās ēssĕ săpōrĕ pārī. *Aus.* (*Epig.* 123).

Sārdănăpālŭs, ī, *m.* (Σαρδανάπαλος). *Sardanapale, dernier roi du premier empire d'Assyrie, fameux par son luxe et sa mollesse. Assiégé dans Ninive par ses satrapes révoltés, il mit le feu à son palais, et s'y brûla avec ses femmes et ses trésors.* Ēt vĕnĕre, ēt cœnīs, ēt plūmā Sārdănăpālī. *J.* (10, 362). Quām fīnēm vītæ Sārdănăpālŭs hăbēt. (*Ibis*, 314.) Tērĕōs īncēstī vēl mōllīs Sārdănăpālī. *Aus.* (*Idyl.* 15, 28). || *Par anton Homme voluptueux.* Quī Mēntōră frāngĭs īn scăphĭūm mœchæ, Sārdănăpālĕ, tŭæ. *M.* (XI, 11).

Sārdēs, ĭŭm, *f. pl.*, *et qqf.* Sārdĭs, ĭs, *f.* (Σάρδεις, *Steph.* Σάρδις). *Sardes, capitale de la Lydie.* Ūnde, ăĭt, ād māgnīs vīcīnūm Sārdĭbŭs āmnēm. *O.* Quīd tĭbĭ vīsă Chĭŏs? quīd, Crœsī rēgĭă, Sārdĭs? *H.* (*Epist.* I, 11, 1. Plerique pluraliter intelligunt; sed Sārdīs non nisi accusativo usurpatur).

Sārdī, ōrŭm, *m. pl. Sardes, habitants de la Sardaigne.* Trīgīntā Sārdī, sēxāgīntā Măcĕdŏnēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 44). Sārdŭs hăbēbăt īllĕ Tĭgēllĭŭs hōc. *H.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Sārdō cūm mēllĕ păpāvĕr. *H. Voy.* Sardous.

Sārdĭnĭă, æ, *f.* (Σαρδώ). *La Sardaigne, île de la Méditerranée.* Ūltĭmă Sārdĭnĭām, Cȳrnōn, trĭfĭdāmquĕ rĕtēntăt. *Cl.* Īn mĕdĭō Tībūrĕ Sārdĭnĭa ēst. *M.* (IV, 60). SYN. Īchnūssă. EP. Fērāx, fēcūndă, fērtĭlĭs, dīvĕs; grăvĭs, pēstĭfĕră. PPH. Sārdŏă tēllūs, tērră. VERS. Īnde Īchnūssă prĭūs Grāĭīs mĕmŏrātă cŏlōnīs, Mōx Lĭbȳcī Sārdūs gĕnĕrōsō sānguĭnĕ fīdēns Hērcŭlĭs, ēx sēsē mūtāvĭt nōmĭnă tērræ. *Sil.* Sārdĭnĭāmquĕ dĕhīnc mōlēs cīrcūmflŭă cīngĭt Æquŏrĭs. *Avien.* (Cf. *Claud. B. Gild.* 507 sq.)

Sārdĭnĭēnsĭs, ĕ. *De Sardaigne.* Tērrām Sārdĭnĭēnsēm. *Lucil.* (apud *Porphyr.* ad *Hor. Sat.* I, 3, 3).

Sārdĭs, ĭs, *f. Voy.* Sardes.

† Sārdŏ, ās, ārĕ. *Comprendre.* (*Nævius* apud *Fest.*)

Sārdōnĭcŭs, *et* Sārdōnĭŭs, ă, ŭm (Σαρδώνιος). *Comme* Sardous. *Voy. ce mot.*

† Sārdŏnȳchă, æ, *f. Comme* Sardonyx. Līmĭnă sārdŏnȳchæ vărĭātō lūmĭnĕ flōrēnt. *Fort.* (VIII, 7, 19).

Sārdŏnȳchātŭs, ă, ŭm. *Orné de sardoines.* Cūjŭs... lūcēt sārdŏnȳchātă mănŭs. *M.* (II, 29).

Sārdŏnȳx, ȳchĭs, *m.* (σαρδόνυξ). *Sardoine, pierre précieuse.* Īn mănĭbūs; dēnsī rădĭānt tēstūdĭnĕ tōtā Sārdŏnȳchēs. *J.* (6, 381. *Id.* 13, 139). Sārdŏnȳchă vērūm, līnĕīsquĕ tēr cīnctūm. *M.* (IV, 61, 6). Sārdŏnȳchēm pīngŭnt ămĕthȳstĭnă. *Prud.* (*Psych.* 862) *Voy.* Onyx.

Sārdŏŭs, ă, ŭm (Σαρδῷος). *De Sardaigne.* Īnsŭlă: Sārdŏām vĕtĕrēs dīxērĕ cŏlōnī. *Cl.* Sārdŏāquĕ rēgnă sĭnīstrīs Rēspĭcĭt ā rēmīs. *O.* Īntēr Sārdŏūm pĕlăgūs Cēltūmquĕ rĕfūsīs. *Prisc.* (*Peri.* 85. Alii perperam *Sardonium.* Adde *Rutil.* 1, 364, ubi eadem varietas). SYN. Sārdŭs, Sārdĭnĭēnsĭs. || Sārdŏă hērbă. *Mélisse, herbe qui est vénéneuse en Sardaigne.* Īmo ĕgŏ Sārdŏīs vĭdĕār tĭbi ămārĭŏr hērbīs. *V.* (Adde *Nem. E.* 4, 53; *Ser. Sam.* 431).

Sārdŭs, ī, *m. Héros qui passe pour avoir conduit en Sardaigne une colonie de Libyens.* Mōx Lĭbȳcī Sārdūs gĕnĕrōsō sānguĭnĕ fīdēns Hērcŭlĭs. *Sil.* || *Au pl. Voy.* Sardi.

Sărēptă, æ, *et* Sărēptĭs, ĭs, *f.* (Σαρεφθά). *Ville de Phénicie.* Dūlcĭă Bācchī Mūnĕră, quæ Sărēptă fĕrāx, quæ Gāză crĕārăt. *Corip.* (*L. Just.* III, 87). Sāmōs, Cȳprūs, Cŏlŏphōnă, Sărēptĭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 81). || *D'où,* Sărēptānŭs, ă, ŭm. Quæquĕ Sărēptānō pālmĭtĕ mīssă bĭbās. *Sid.* (17, 16).

Sārgŭs, ī, *m. Sorte de muge, poisson.* Īnsīgnīs sārgūsquĕ nŏtīs, īnsīgnĭs ēt ālīs. (*Ov. Hal.* 105.) Brūndĭsĭī sārgūs bŏnŭs ēst. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*, t. II, p. 43 Bip. Adde *Lucil.* apud *Fest.*).

? Sărĭŏ. *Voy.* Sarrio.

Sărīssă, æ, *f.* (σάρισσα). *Longue pique macédonienne.* Quī clȳpĕō, glădĭōquĕ, Măcĕdŏnĭāquĕ sărīssā. *O.* Prīmī Pēllæās ārcū frēgērĕ sărīssās. *L.* Lōngæ nĕquĕ cædĕ sărīssæ. *Ser. Sam.* (vs. 830).

Sārmătă, *et* Saūrŏmătă *ou* Saūrŏmătēs, æ, *m.*; Sārmătæ *et* Saūrŏmătæ, ārŭm, *pl.* (Σαυρομάται). *Sarmates, grande nation répandue dans l'Europe et l'Asie, au nord des Scythes.* Ēt quī tē lāxīs ĭmĭtāntŭr, Sārmătă, brācēīs Vāngĭŏnēs. *L.* Vēnĭt ēt ēpōtō Sārmătă pāstŭs ĕquō. *M.* (*Spect.* 3). Aūt quī Cāspĭă fōrtĭbŭs Rĕclūdūnt jūgă Sārmătīs. *Sen.* (*Thyest.* 374). Īntēr Saūrŏmătās ēssĕ Gĕtāsvĕ pŭtēs. *O.* Quā văgă

Saūrŏmătēs sĭbī jūnxĕrăt āgmĭnă Chūnī. *Aus.* (*Idyl.* 8, 31). *Voy.* Scytha.

Sārmătĭcē, *adv. En langue sarmate.* Jām dĭdĭcī Gĕtĭcē Sārmătĭcēquĕ lŏquī. *O.*

Sārmătĭcŭs, ă, ŭm (Σαυρομαντικός). *Des Sarmates.* Sōrs tŭlĭt īn Gĕtĭcōs Sārmătĭcōsquĕ sĭnūs. *O.* Sārmătĭcāmquĕ mănŭm. *M.* (IX, 36).

Sārmătĭs, ĭdĭs, *f.* (Σαυρομάτις). *De la Sarmatie.* Jūnctă phărĕtrātĭs Sārmătĭs ōră Gĕtīs. *O.* Sārmătĭs ēst tēllūs. *Id.*

Sārmēns, tĭs, *m. Nom de guerrier.* Ōccūmbĭt Sārmēns, flāvām quī pōnĕrĕ vīctŏr. *Sil.*

Sārmēntŭm, ī, *n. Sarment.* Dēvēctă crĕmātō Sārmēnta, ēt văliōs prīmūs sūb tēctă rĕfērtō. *V.* Sārmēntīquĕ lĕvēs frōntī rĕlĭgārĕ mănĭplōs. *Sil.* Sārmēntă mīxtīn sūbdĭta, ēt fœnī strŭĕm. *Prud.* (*Peri.* 10, 848).

Sārmēntŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sārmēntī scūrræ pūgnām Mēssīquĕ Cĭcīrrī. *H.* (Et *Juv.* 5, 3).

Sārnŭs, ī, *m.* (Σάρνος). *Rivière de Lucanie, auj. Sarno.* Ēt quæ rĭgăt æquŏră Sārnŭs *V.* Nōctūrnæque ēdĭtŏr aūræ Sārnŭs. *L.* Plăcēānt măgĭs ōtĭă Sārnī. *St.*

Sărōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σαρωνίς). *Du golfe Saronique, entre l'Attique et le Péloponnèse.* Nōmĭnĕ quām Dănăī dīxērĕ Sārōnĭdă prīscō. *Prisc.* (*Peri.* 424, undam).

Sārpēdōn, ōnĭs, *m.* (Σαρπηδών). *Sarpédon, fils de Jupiter, roi de Lycie, tué par Patrocle au siége de Troie.* Sārpēdōn; ŭbĭ tōt Sĭmŏīs cŏrrēptă sŭb ūndīs. *V.* Quĭd Lўcĭī rĕfĕrām Sārpēdŏnĭs āgmĭnă ? *O.*

1. Sārră, æ, *f.* 1. *Ancien nom de Tyr* Pūrpŭram ēx Sārrā tĭbĭ āttŭlī. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 58). Pœnōs Sārra ŏrĭūndōs. *Enn.* (apud *Prob.* ad *Virg. G.* II, 506. Ubi etiam *Serv.*). *Voy.* Tyrus.

2. Sārră, æ, *f. Voy.* Sara.

Sārrācŭm, ī, *n. Charrette, fardier ; en gén. Chariot à deux roues.* Mŏdŏ lōngă cŏrūscăt Sārrācō vĕnĭēnte ăbĭēs. *J.* (3, 255). Splēndĭdă sārrācō quōndām sūbvēctă sŭpērbō. *Fort.* (VIII, 1, 29. Alii leg. *serraco*). *Voy.* Plaustrum. || *Le Chariot du Bouvier.* Īllō tēmpŏrĕ quō sē Frīgĭdă cīrcŭmăgūnt pīgrī Sārrācă Bŏōtæ. *J.* (5, 22).

Sārrānŭs, ă, ŭm (Σαρρανός). *De Tyr.* Ūt gēmmā bĭbăt, ēt Sārrānō dōrmĭăt ōstrō. *V.* Sārrānō clārĭŏr ōstrō. *Cl.* Ēt pīctæ Sārrānă fĕrēntēm Ēx hŭmĕrīs aūlææ tŏgæ. *J.* (10, 38). SYN. Tўrĭŭs, etc. *Voy. ce mot.* || Sārrānæ tĭbĭæ. *Flûte tyrienne.* (Cf. *Inscript. Adelph. Terent.* ; *Serv.* ad *Æ.* IX, 618.) *Voy.* Tibia. || *Carthaginois.* Jūstūm Sārrānā dūcēbăt clādĕ trĭŭmphŭm. *Sil.* (*Id.* VI, 468, et passim). *Voy.* Pœni.

Sārrāstēs, ŭm, *m. pl. Peuple de Campanie.* Sārrāstēs pŏpŭlōs, ēt quæ rĭgăt æquŏră Sārnŭs. *V.* (Et *Sil.* VIII, 538).

Sārrĭŏ, īs, īrĕ. *Sarcler.* Nām sēmpĕr ōccānt priūs quām sārriūnt rūstĭcī. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 5. Quod citat *Non.* 1, 24. Sed durissima synizesis. Forte legendum : « Nam semper rustici occant prius quam sarriunt. ») Prūrīrĕ : quĭd, sārrīrĕ sī vĕlĭt sāxŭm ? *M.* (III, 93, 20).

Sārsĭnă *ou* Sāssĭnă, æ, *f.* (Σάσσινα). *Ville d'Ombrie, patrie de Plaute.* Vēl rāstrīs laūdāndĕ Cămērs, vēl Sārsĭnă dīvĕs Lāctĭs. *Sil.* Nēc tŭă Băĭānās Sārsĭnă mālĭt ăquās. *M.* (IX, 59).

Sārsĭnās *ou* Sāssĭnās, ātĭs, *m. f. De Sarsine.* Mētāmquĕ lāctĭs, Sārsĭnātĕ dē sīlvā. *M.* (III, 58). || *Qqf.* Sārsĭnātĭs *au nomin.* Quĭd? Sārsĭnātĭs ēcqua ēst? *Pl.* (*Most.* III, 2, 83).

† Sārsūră, æ, *f. Travail de mosaïque.* Ūnĭtūm mōntĭtā dĕcūs sārsūră măgĭstrī. (*Anth.* I, p. 485.)

Sārtāgŏ, ĭnĭs, *f. Poêle à frire.* Fīūnt ūrcĕŏlī, pēlvēs, sārtāgŏ, pătēllă. *J.* (10, 64). Quōs trūllă, pēlvīs, cānthărūs, sārtāgĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 299). || *Au fig. Mélange, ou bruit semblable à celui de la friture.* Ūnde hæc sārtāgŏ lŏquēndī Vĕnĕrĭt īn līnguās. *Pers.* (1, 80).

Sārtŏr, ōrĭs, *m.* 1. (*de* Sarcio). *Qui raccommode, tailleur.* (Cf. *Non.* 1, 24). *Voy.* Sarcinator. || 2. (*de* Sarrio). *Qui sarcle.* Sătŏr, sārtōrquĕ scĕlĕrum, ēt mēssŏr māxŭmĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 3).

Sārtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sarcio. *Raccommodé, recousu.* Cālcĕŭs ēst sārtā tērquĕ quătērquĕ cŭtĕ *M.* (I, 104). Scīndūntŭr tŭnĭcæ sārtæ. *J.* (3, 254). || *Au fig.* Ān mălĕ sārtă Grātĭă nēquīcquām cŏĭt, ēt rēscīndĭtŭr. *H.* || Sārtŭs tēctŭs. *Qui est en bon état, non endommagé, au fig. Bien conservé.* Sārtă tēctă tŭă præcēpta ūsque hăbŭī meā mŏdēstĭā. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 36. Cf. *Char.* 195 ; *Fest.* in v. *Sarte*).

† Sās, *arch. pour* Eas *et* Suas. (*Enn.* ap. *Fest.*)

Sāsōn, ōnĭs, *m.* (Σάσων). *Petite île entre Brindes et l'Épire.* Ēxpăvĭt sŏnĭtūs trĕmĕfāctō lĭttŏrĕ Sāsōn. *Sil.* Nōn hŭmĭlēm Sāsōnă vădīs *L.*

Sāssĭnă, etc. *Voy.* Sarsina.

Săt, *apocope de* Satis. Hōc săt ĕrĭt, dīvæ, vēstrūm cĕcĭnīssĕ pŏētăm. *V.* Săt pătrĭæ Prĭămōquĕ dătŭm. *Id.* Pērdĕrĕ pŏssĕ săt ēst. *O.* Nōn săt ĭdōnĕŭs Pūgnæ fĕrēbārĭs. *H.*

Sătă, *n. pl. Voy.* Satus.

Sătăgĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Ētsi īs quŏquĕ suārūm rērūm sătăgĭtăt tămĕn. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 13. Sic leg. *Char.* 193. Alii *satagit, attamen*). Nūnc ăgĭtās săt tūtĕ tuārūm rērŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 3, 23).

Sătăgŏ, ĭs, ēgī, ăgĕrĕ. *S'occuper avec soin d'une chose.* Vīx ānno pōst ēxēgī : nūnc sătăgĭt. *Pl.* (*As.* II, 4, 33).|| *Ordint. en mauv. part. Se donner du mouvement pour une chose, en être tourmenté.* Ĕgŏ nōcte hāc... Īn sōmnīs ēgī sătĭs, ēt fŭi hŏmo ēxērcĭtŭs. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 3). SYN. Trĕpĭdŏ, ēxērcĕŏr, lăbōrŏ. || † Sătāgŏ. Stērnĭtŭr āntē ŏcŭlōs, Dŏmĭnī prō plēbĕ sătāgēns. *Fort.* (*V. S. M.* III, 190. Et passim).

Sătān, *m. indécl., et* Sătānās, æ, *m.* (Σατᾶν *et* Σατανᾶς). *Satan.* Quām Sătānă căptōs ētĭāmnūnc fraūdĕ tĕnĕrĕ. *P. Nol.* (26, 58). *Voy.* Diabolus.

Sătārchæ, ārŭm, *m. pl. Peuple de la Chersonèse Taurique.* Ēt flāvī crīnĕ Sătārchæ. *V. Fl.*

Sătēllĕs, ĭtĭs, *m. Garde, satellite.* Īllĕ dĕæ cūstōs, īllĕ sătēllĕs ĕrăt. *O.* Dīrūsque ā pōntĕ sătēllĕs. *J.* (4, 116). Ăge ĕāmŭs ērgō : sĕquĭmĭnī sătēllĭtēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 78). SYN. Mīlĕs. || *Au fig. Satellite, qui escorte, gardien.* Sătēllĕs Ōrcī (Cerberus). *H.* Vīrtūtĭs vēræ cūstōs rĭgĭdūsquĕ sătēllĕs. *Id.* Jŏvĭs pīnnātă sătēllĕs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 10, de aquila). Prævĭŭs Aūrōræ, Sōlĭs Nōctĭsquĕ sătēllĕs. *Id.* (*fr.* apud *Non.* 1, 330, de Phosphoro). Nēptūnī sătēllĭtēs. *Pl.* (*Trin.* IV, 1, 14, scil. Turbines, Venti, etc.). SYN. Cūstōs, mĭnĭstĕr, dēfēnsŏr.

† Sătĭābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être rassasié.* Nūllĭs sătĭābĭlĭs ūnquăm Āmnĭbŭs Ōcĕănŭs. *Victor* (*Gen.* II, 372. Et hoc Lexicis addendum).

Sătĭās, ātĭs, *f. arch. Comme* Satietas. Hæc ănĭmōs ōllīs mūlcēbānt ātquĕ jŭvābānt Cūm sătĭātĕ cĭbī. *Lr.* (V, 1389). Ŭbĭ sătĭās cœpĭt fĭĕrī, cōmmūtō lŏcŭm. *Ter.* (*Eun.* V, 5, 3. Adde *Pl. Ps.* I, 3, 100 ; *Att.* apud *Non.* 2, 791).

Sătĭātŭs, ă, ŭm. *Rassasié.* Ēt sătĭāti āgnī lūdūnt, blāndēquĕ cŏnīscānt. *Lr.* (II, 320). Cănēs sătĭātæ sānguĭne hĕrīlī. *O. Voy.* Satur. || *Au fig.* Nōndūm sătĭātăm cædĭbŭs īrăm. *L.* Heū nĭmĭs lōngō sătĭātĕ lūdō! *H.* || *Avec le gén.* Sătĭātăm sānguĭnĭs hāstăm. *Sil.* (IV, 435)

Sătĭcŭlŭs, ī, *m. Peuplade du Samnium.* Părĭtērquĕ Sătĭcŭlŭs āspĕr. *V.*

† Sătĭēs, ēī, *f. Comme* Satias. Dīscĭpŭlī pōnūnt

ĕpŭlās, pŏpŭlūsquĕ rĕpĭĕtŭr Ăd sătĭēm dăpĭbŭs. *Juvc.* (III, 215).

Sătĭĕtās, ātĭs, *f. Satiété.* Ădĕo ūsquĕ sătĭĕtātĕm dūm căpĭĕt pătĕr. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 10). Ămŏr ămārum ăd sătĭĕtātem ūsque ŏggĕrĭt. *Id.* (*Cist.* I, 1, 72). SYN. Sătĭās, sătŭrĭtās. || *Dégoût.* Tūm sīcŭbi ĕūm sătĭĕtās Hŏmĭnum, aŭt nĕgōtī sī quăndo ŏdĭūm cēpĕrăt. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 13). *Voy.* Fastidium.

Sătĭn', *pour* Satisne. Sătĭn' ĕgo ŏcŭlīs plānē vĭdĕŏ *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 62). Quō păcto hīc? sătĭn' rēctē? *Ter.* (*And.* IV, 5, 9. Et passim).

1. Sătĭŏ, ās, ārĕ. *Rassasier, satisfaire.* Cōncōrdēm sătĭăt sēd rŭdĭs āgnă fĕrăm. *M.* (IX, 72. *Id.* VI, 35, sitim). *Voy.* Saturo. || *Au fig.* Lōngō sătĭāvĭt lūmĭnă vīsū. *Sil.* Cōrquĕ fĕrūm sătĭă. *O.* Cĭnĕrēs sătĭāssĕ mĕōrūm. *V.* Ĕt āmplēxu ūltĭmō Ăvĭdōs dŏlōrēs sătĭŏ. *Sen.* (*Med.* 764).

Au pass. Lārgīs sătĭāntŭr ŏdōrĭbŭs īgnēs. *O.* Sătĭētŭr lūmĭnĕ Phœbī. *M.* (VIII, 36).

2. Sătĭŏ, ōnĭs, *f. Semailles, ensemencement, plantation.* Vērĕ făbīs sătĭō. *V.* Ăt spĕcĭmĕn sătĭōnĭs, ĕt īnsĭtĭōnĭs ŏrīgŏ. *Lr.* (V, 1359). Ōptĭmă vīnētĭs sătĭo ēst. *V.* Dē sătĭōnĕ Dĕī zīzănĭă vūlsĭt ămāră. *Fort.* (V, 2, 41). Sătĭōnĭbūs grăvārī. *Capel.* (II, p. 33).

Sătĭrá, æ, *f. Satire, poëme satirique.* Sūnt quĭbŭs īn sătĭrā vĭdĕōr nĭmĭs ācĕr, ĕt ūltrā. *H.* Dĭffĭcĭle ēst sătĭrām nōn scrībĕrĕ. *J.* (1, 30). SYN. *qqf.* Ĭāmbŭs, Ĭāmbī, *pl.* EP. Aūdāx, prŏcāx, mōrdāx, līvēns. PPH. Mōrdāx *ou* līvēns cārmĕn. Mōrdācēs nŭmĕrī, vērsūs. Plēnă ōpprŏbrĭīs cārmĭnă. VERS. Nōn ĕgŏ mōrdācī dēstrīnxī cārmĭnĕ quēmquăm. *O.* Cārmĭnĕ mōrdācī pŏpŭlī dēpīngĕrĕ mōrēs, Părcĕrĕ pērsōnĭs, dīcĕrĕ dē vĭtĭīs. *M.* Sī vĭrĭdī tīnctōs ærūgĭnĕ vērsūs Fōrtĕ mălūs līvōr dīxĕrĭt ēssĕ mĕōs. Sī quĭsquăm mĕă dīxĕrĭt mălĭgnŭs Ātrō cārmĭnă quæ mădēnt vĕnēnō. *Id.* Sīvĕ Līvēntēm sătĭrām nīgrā rūbīgĭnĕ tūrbēs. *St.* Sĕcŭīt Lūcīlĭūs ūrbĕm, Tē, Lŭpĕ, tē, Mūci, ĕt gĕnŭīnūm frēgĭt ĭn īllīs. *Pers.* Sēd līnguā mūlcēntĕ grăvem īntērlīdĕrĕ dēntĕm, Lūdĕrĕ blāndĭtĭīs ūrēntĭbŭs, ĕt mălĕ dūlcēs Fērmēntārĕ jŏcōs sătĭræ mōrdēntĭs ăcētō. *P. Nol.* Cārmĭnă mōrtĭfĕrō tŭă sūnt sūffūsă vĕnēnō, Ĕt sūnt cārmĭnĭbūs pēctŏră nīgră măgĭs. (*Anth.* I, p. 600.) Īn tē mĭhĭ lībĕr Ĭāmbŭs Tīnctă Lȳcāmbæō sānguĭnĕ tēlă dăbĭt. (*Ibis*, 53. Cf. *Hor. Sat.* II, 1; *Pers.* 1, 114 sq.) *Voy.* Iambus, Maledicens.

┼ Sătĭrōmă, ătĭs, *n. Poésie légère, épigramme.* Hīnc ĕtĭăm nōstrō nūgāta ēst schēmă dŏlōrī, Gārrŭlă mēndōsīs fīngēns sătĭrōmătă mūsīs. *Rust. Help.* (*Ben. Chr.* 45).

Sătĭs, *adv. Assez.* Ō quæ jām sătĭs īmă dĕhīscăt Tērră mĭhī? *V.* Jām sătĭs īnvălĭdōs călămō lāssāvĭmŭs ārtūs. *O.* SYN. Săt, ăbūndĕ. PPH. Sătĭs sŭpērquĕ. Sătquĕ sŭpērquĕ. Sătĭs ĕt nĭmĭūm. Sătĭs nĭmĭūmquĕ. || Sătĭs *ou* Săt ēst. *Il suffit.* Sōlvĭtĕ mē pŭĕrī : sătĭs ēst pŏtŭīssĕ vĭdērī. *V.* Cuī sătĭs ēst quŏd cōntīngĭt, nĭhĭl āmplĭŭs ōptĕt. *H.* Spīrĭtŭs ĕt quāntūm săt ĕrĭt tŭă dīcĕrĕ făctă. *V.* SYN. Sūffĭcĭt. || Sătĭs hăbĕŏ. *Avoir suffisamment, se contenter.* Fōrtūnāmquĕ dĭēs hăbŭĭt sătĭs. *O.* || *Avec le gén.* Jām sătĭs tērrīs nĭvĭs ātquĕ dīræ Grāndĭnĭs. *H.* Nĕc sătĭs ăd ŏbjūrgāndūm caūsæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 111). || *Beaucoup, très.* Tūnc tĭbĭ, lēnă, prĕcōr dīrās : sătĭs ānxĭă vīvēs. *Tib.* (II, 6, 53). Sī mē sătĭs aūdĭās. *H.* Ăd flāmmam ăccēssĭt īmprūdēntĭūs Sătĭ' cūm pĕrīclō. *Ter.* (*And.* I, 1, 104). *Voy.* Multum. || Plūs sătĭs. *Au delà de ce qui est nécessaire.* (*Pl. Epid.* III, 2, 10.)

Sătĭsăccĭpĭŏ *ou* Sătĭs ăccĭpĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Recevoir une caution, une garantie.* Sătĭs ābs te āccĭpĭăm, etc. *Pl.* (*Stich.* IV, 1, 4). Sī tĭbĭ săt āccēptum ēst, etc. *Id.* (*Most.* I, 3, 67. Quod sæpe apud JCtos).

Sătĭsfăcĭŏ, ĭs, fēcī, făctŭm, făcĕrĕ *Faire tout ce qu'il faut, satisfaire; acquitter une dette.* || *Donner satisfaction, faire des excuses.* Sæpĕ sătĭsfēcĭt prædæ vēnātŏr, ĕt ăcrī Dēcĭdĭt ēxcūssūs, nĕc rĕdĭtūrŭs, ĕquō. *M.* (XII, 14). Nīl īn tē scrīpsī, Bīthȳnĭcĕ : crēdĕrĕ nōn vīs, Ĕt jūrārĕ jŭbēs; mālŏ sătĭsfăcĕrĕ. (*Ibid.* 80.) Quī dīcĭt mūltă pŭēllæ Prōbră, sătĭsfĭĕrī pōstŭlăt īllĕ sĭbī. *O.* Aūt sătĭ' făcĭăt mĭhi. ātque ădjūrĕt īnsŭpĕr. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 8).

Sătĭŭs, *compar. n. de* Satis. *Meilleur, préférable.* Nōnnĕ fŭĭt sătĭūs trīstēs Ămārȳllĭdĭs īrās, Ātquĕ sŭpērbă pătī fāstīdĭă? *V.* Ĕt sătĭŭs tĕnŭēs dūcĕrĕ crēdĭs ăcōs? *M.* (X, 37). SYN. Pŏtĭŭs.

Sătŏr, ōrĭs, *m. Semeur.* Ēccĕ sătōr prŏprĭō cōmmēndāt sēmĭnă rūrī. *Juvc.* (II, 745). || *Au fig.* Sătōr sārtōrquĕ scĕlĕrum, ĕt mēssōr māxŭmĕ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 3). Tūrbārūm sătŏr. *Sil.* (VIII, 258). || *Créateur, auteur.* Hŏmĭnūm sătŏr ātquĕ dĕōrūm. *V.* Rērūm sătŏr. *Sil.* Ānnōrūm nĭtĭdīvĕ sătōr pūlchērrĭmĕ mūndī. *M.* (X, 28). SYN. Aūctŏr, cōndĭtŏr, crĕātŏr, etc. *Voy.* Auctor.

Sătrăcŭs. *Voy.* Satricus.

Sătrăpă *et* Sătrăpēs, æ, *m.* (σατράπης). *Satrape, préfet des rois de Perse.* Ōrnātās vēste ātque aūrō; sătrăpēs sī sĭĕt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 43). Mīrāntŭr Phărĭī sătrăpæ. *Alcim.* (V, 391). Quī sūprā sătrăpās sēdĕt tȳrānnŭs. *Sid.* (23, 252).

┼ Sătrāps, ĭs, *m. Comme le précéd.* Cōntērrĭtŭs hæsĭt Quĭsquĕ sĕdēns sūb rēgĕ sătrāps : ĭtă jūnxĕrăt ŏmnēs. *Sid.* (2, 78. Adde *Alcim.* VI, 392).

Sătrĭcŭs, ī, *m. Un guerrier.* (*Sil.* IX, 68 sq.)

┼ Sătūllŏ, ās, ārĕ, *dimin. de* Saturo. Cārnēs, Quĭbūs sătūllēm cōrpŭs āc fămēm vēntrĭs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 786).

Sătŭr, ŭră, ŭrŭm, *gén.* ŭrī, ŭræ, ŭrī. *Rassasié.* Ītĕ dŏmūm sătŭræ, vĕnĭt Hēspĕrŭs, ītĕ căpēllæ. *V.* Jūpĭtĕr āmbrŏsĭā sătŭr ēst, ĕt nēctărĕ vīvĭt. *M.* (XI, 58). Sătŭr ānsĕrĭs ēxtīs. *Pers.* (6, 71). Sătŭr āltĭlĭūm. *H.* SYN. Sătŭrātŭs, sătĭātŭs, ēxplētŭs, rĕplētŭs, plēnŭs, fărtŭs. PPH. Cĭbīs ēxplētŭs, ŏnĕrātŭs. Cĭbō grăvĭs. Dăpĭbŭs sătŭr făctŭs. Pūlsā *ou* dēpūlsā fămē. *Voy.* Saturor. || *Au fig.* Quăm sătŭr āc plēnŭs pōssīs dīscēdĕrĕ rērŭm. *Lr.* (III, 973). Nĕc ūnquăm sătŭrum īndĕ cōr fŭtūrum ēst. *Cat.* (48, 4). Sătŭr hīc vīx lūmĭnĭs ālmī Cēdĭt. *Avien.* (*Arat.* 1094). Sătŭrī fĭtĕ făbŭlīs. *Pl.* (*Pœn. prol.* 8. Et *Mart.* XI, 108, satur libello). || *Plein, abondant, fécond.* Ĕt sătŭrī pĕtĭtō lōngīnquā Tărēntī. *V.* Sătŭra ăd præsēpĭă. *Id.* Nĕc rūs sătŭrūm laūdărĕ. *Pers.* (1, 71). Sătŭr aūtūmnŭs. *Col.* (X, 43). *Voy.* Plenus, Fertilis. || *Saturé d'une couleur, teint fortement.* Vēllĕră... hȳălī sătŭrō fūcātă cŏlōrĕ *V.* Lĭbĕt ĕt Tȳrĭō sătŭrās ōstrō Rūmpĕrĕ vēstēs. *Sen.* (*Thyest.* 955). SYN. Sătŭrātŭs, ēbrĭŭs. || *Qqf. Engraissé, gras.* Ĕt chōrtĭs sătŭrās ātquĕ pălūdĭs ăvēs. *M.* (XI. 52). *Voy.* Pinguis.

Sătŭră, æ, *f. Plat chargé de mets qu'on offrait aux dieux.* (Cf. *Diom.* 483, et *Fest.*) || Sătŭră lēx. *Loi embrassant divers objets.* Pēr sătŭram ædīlem făctūm quī lēgĭbŭ' sōlvăt. *Lucil.* (apud *Diom.* l. cit). || *Mélange de prose et de vers.* Mīscēllă lūsī quăm lŭcērnīs fāmĭnĕ Sătŭră Pĕlāsgō. *Capel.* (IX p. 336).

Sătŭræ pălūs, *f. Partie des marais Pontins.* Quā Sătŭræ jăcĕt ātră pălūs. *V.* Quā Sătŭræ nĕbŭlōsă pălūs rēstāgnăt. *Sil. Voy.* Pomptinæ.

┼ Sătŭrāmĕn, ĭnĭs, *n. Nourriture.* Īnŏpūm sătŭrāmĭnĕ pāscī. *P. Nol.* (27, 194).

Sătŭrātŭs, ă, ŭm. *Rassasié.* Vītăt, ĕt ărmēntī sătŭrātōs cædĕ lĕōnēs. *O. Voy.* Satur. || *Au fig.* Nēcdum āntīquūm sătŭrātă dŏlōrēm. *V.* Gnātī cāră sătŭrātă fĭgūrā. *Cat.* (64, 221). || *Saturé d'une couleur.* Vērrĭt hŭmūm Tȳrĭō sătŭrātă mūrĭcĕ pālliă. *O.* Nōn quī

cūmquĕ căpĭt sătŭrātās mūrĭcĕ vēstēs. *M.* (VIII, 48). *Voy.* Satur. || *Engraissé.* Ōstrĕă tū sūmĭs stāgnō sătŭrātă Lŭcrīnō. *M.* (III, 60).

Sătŭrēiă *ou* Sătŭrējă, æ, *f.*, *et* Sătŭrēiŭm, ī, *n. Sarriette, plante.* Īmprŏbă nēc prōsūnt jăm sătŭrēiă tĭbī. *M.* (III, 75): Sūnt quī præcĭpĭānt hērbās sătŭrēiă nŏcēntēs Sūmĕrĕ. *O.* Ēt sătŭrēiă thȳmī rĕfĕrēns thȳmbrǣquĕ săpōrĕm. *Col.* (X, 233).

Sătŭrēiānŭs, ă, ŭm. *De Saturium, bourg d'Apulie.* Mē Sătŭrēiānō vēctārī rūră căbāllō. *H.*

Sătŭrĭō, ōnĭs, *m. Nom d'un parasite.* (*Pl. Pers.* I, 3, 23.)

Sătŭrĭtās, ātĭs, *f. Rassasiement.* Pōmpām, pĕnūm, pōtātĭōnēs, sătŭrĭtātēm, gaūdĭŭm. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 4. *Id. Rud.* III, 4, 53). *Voy.* Satietas.

Sātūrnālĭă, ĭŭm *et* ĭōrŭm, ĭbŭs, *n. pl. Les Saturnales, fêtes en l'honneur de Saturne, qui se célébraient à Rome au mois de décembre. Les maîtres et les esclaves y changeaient de rôles.* Īstĕ tĭbī făcĭēt bŏnă Sātūrnālĭă pōrcŭs. *M.* (XIV, 70). Āb īpsīs Sātūrnālĭbŭs hūc fūgĭstī sōbrĭŭs. *H.* Īlĭcĕt aūt ălĭōs ād Sātūrnālĭă fēstă. *Prud.* (*Sym.* II, 858). PPH. Sātūrnī fēstă, săcră, dĭēs (*pl.*), tēmpŏră, tēmpŭs. VERS. Sātūrnī sēptēm vĕnĕrăt āntĕ dĭēs. *M.* Nūllă rĕmīsīstī părvō prō mūnĕrĕ dōnă. Ēt jām Sātūrnī quīnquĕ fŭĕrĕ dĭēs. Brūmǣ dĭēbŭs fĕrĭīsquĕ Sātūrnī. Hōc tĭbī Sātūrnī tēmpŏrĕ mūnŭs ĕrĭt. Ēt tū, sānctĕ, tŭō sīc sēmpĕr ămērĕ dĕcēmbrī (Saturne). Ūnctĭs fālcĭfĕrī dĕī dĭēbŭs. Lūdĭtĕ lāscīvī, sēd tāntūm lūdĭtĕ, sērvī: Hǣc (flagra) sīgnātă mĭhī quīnquĕ dĭēbŭs ĕrūnt. Sēd quĭd ăgām pŏtĭŭs mădĭdĭs, Sātūrnĕ, dĭēbŭs? *Id.* Vēl Sātūrnālĭă dīcām, Fēstăquĕ sērvōrūm, quŭm fămŭlāntŭr hĕrī. *Aus.* Ăgĕ, lībērtātĕ dĕcēmbrī, Quāndo ĭtă mājōrēs vŏlŭērūnt, ŭtĕrĕ. *H.* Ānnŭă Sātūrnī dūm tēmpŏră fēstă rĕdīrēnt, Pērpĕtŭō nōbīs sēmpēr sōlēnnĭă lūdō; Pōst ĕpŭlās lǣtās, pōst pōcŭlă dūlcĭă mēnsǣ, etc. *Sympos.* (*Ænigm. præf.* 3 sq.).

Sātūrnālĭcĭŭs, ă, ŭm. *Des Saturnales.* Sātūrnālĭcĭās mīttĭmŭs ēccĕ nŭcēs. *M.* (VII, 90. *Id.* X, 17).

Sātūrnĭă, æ, *f.* 1. *Fille de Saturne, Junon.* Īd mĕtŭēns, vĕtĕrīsquĕ mĕmōr Sātūrnĭă bēllī. *V. Voy.* Juno. || 2. *Ancienne ville fondée par Saturne près du Janicule.* Īllī fŭĕrāt Sātūrnĭă nōmĕn (urbi). *V.*

Sātūrnĭgĕnă, æ, *m. Un fils de Saturne, Jupiter.* Caūcăsĕā sŭb rūpĕ Prŏmētheūs Tēstātŭr Sātūrnĭgĕnām. *Aus.* (*Idyl.* 15, 21. Et *Sid.* 9, 132).

Sātūrnīnă, æ, *f. Nom de femme.* Pōllĭă Sātūrnīnă părēns. (*Anth.* II, p. 46.)

Sātūrnīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* || *L. Antonius Saturninus, qui se révolta contre Domitien.* Ēt Sātūrnīnūm tē, mĭsĕr, ēssĕ pŭdĕt. *M.* (IV, 11). || *Eccl. Saint Saturnin, martyr.* Sātūrnīnŭs ĕnīm cŭpĭēns sē nēctĕrĕ Chrīstō. *Fort.* (II, 11, 5, sq. Adde *Sid. Epist.* IX, 16, 71 sq.).

Sātūrnĭŭs, ă, ŭm. *De Saturne.* Sālvĕ, māgnă părēns frūgŭm, Sātūrnĭă tēllŭs. *V.* Rĕdĕūnt Sātūrnĭă rēgnă. *Id.* || — vērsŭs, nŭmĕrŭs. *Vers saturnien, ancien mètre dont on se servait en Italie avant l'introduction des mètres grecs.* Hōrrĭdŭs īllĕ Dēflŭxīt nŭmĕrŭs Sātūrnĭŭs. *H.* Quēm crēdĭdīt vĕtŭstās, Tānquam Ītălīs rĕpērtŭm, Sātūrnĭūm vŏcāndŭm. *T. Maur.* (*Met.* 919. Cf. *Diom.* p. 512). || *m.* Sātūrnĭŭs Jūpĭtĕr, pătĕr, *et absolt. Jupiter, fils de Saturne.* Lǣtō Sātūrnĭŭs ōrĕ Jūpĭtĕr āllŏquĭtŭr. *O.* Nēc Sātūrnĭŭs hǣc ŏcŭlīs pătĕr ādspĭcĭt ǣquīs. *V. Voy.* Jupiter. || — dŏmĭtŏr mărĭs. *V. Voy.* Neptunus.

Sātūrnŭpătĕr. *Voy.* Neptunupater.

Sātūrnŭs, ī, *m. Saturne, fils d'Uranus, et de Vesta, Ops ou Cybèle. Titan, son frère, lui céda son droit d'aînesse, à condition qu'il n'élèverait aucun enfant mâle; aussi Saturne les dévorait-il aussitôt qu'ils étaient nés. Mais son épouse sauva Jupiter, Neptune et Pluton. Saturne fut détrôné par son fils Jupiter, et se réfugia dans le Latium, où il donna des lois. Son règne fut appelé l'Age d'or.* Prīmŭs āb ǣthĕrĭō vēnīt Sātūrnŭs ŏlȳmpō. *V.* Vīx ĕgŏ Sātūrnō quēmquām rēgnāntĕ vĭdēbām. *O.* EP. Āntīquŭs, prīscŭs, cānŭs, sĕnēx; prŏfŭgŭs, ēxsŭl; fālcĭgĕr, fālcĭtĕnēns. PPH. Sātūrnŭs pătĕr. Fālcĭfĕr sĕnēx. Fālcĭtĕnēns, fālcĭgĕr dĕŭs. VERS. Āntīquī rēx māgnĕ pŏlī mūndīquĕ prĭōrĭs, Sūb quō pīgră quĭēs nēc lăbŏr ūllŭs ĕrăt. *M.* (Cf. *Virg. Æ.* VIII, 319 sq.; *Mart.* XII, 63). *Voy.* Aurea ætas. || *Planète de Saturne, qui passait pour avoir une influence funeste.* Stēllă nŏcēns nīgrōs Sātūrni āccēndĕrĭt īgnēs. *L.* Hǣc tămĕn īgnōrăt quĭd sīdŭs trīstĕ mĭnētŭr Sātūrnī. *J.* (6, 569). Tē Jŏvĭs īmpĭō Tūtēlă Sātūrnō rĕfūlgēns Ērĭpŭĭt. *H.* || Sātūrnī lūx *ou* dĭēs, ēī. *Le samedi.* Sātūrni aūt săcrām mē tĕnŭīssĕ dĭēm. *Tib.* (I, 3, 18). Cūnctă sŭpērgrĕdĭēns Sātūrnī sēptĭmă lūx ēst. *Aus.* (*Eclog. de Nom. Dier.* 11).

Sătŭrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rassasier, assouvir, remplir, satisfaire, repaître.* Nōn ĕpŭlīs sătŭrārĕ fămēm, nōn fōntĭbŭs ūllīs. *Cl.* Sătŭrābăt glēbŭlă tălĭs Pătrem īpsūm tūrbāmquĕ căsǣ. *J.* (14, 166). SYN. Ēxsătŭrō, sătĭō, ēxsătĭō, ēxplĕō, rĕplĕō, pāscō, *qqf.* plācō, sēdō. || *Au fig.* Pōstquām vĭdŭūm sătŭrāssĕt ămōrĕm. *Cat.* (68, 83). Mē dūlcĭs sătŭrĕt quĭēs. *Sen.* (*Thyest.* 393). || *Remplir.* Hōrrĕă ŭtī sătŭrĕnt, tŭmĕānt ēt dōlĭă mūstō. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 264). *Voy.* Impleo. || *Mouiller profondément, teindre fortement, saturer.* Quā sătŭrăt Cālābrīs cūltă Gălǣsŭs ăquīs. *M.* (VIII, 28). Dīrī sătŭrārĕ nŏvālĭă Cādmī. *St.* Mūltō sătŭrābăt ămōmō (capillum). *Id.* Sătŭrāntŭr tēlă vĕnēnō. *L.* Ēt pīctūrātǣ sătŭrāntŭr mūrĭcĕ vēstēs. *Cl. Voy* Madefacio, Tingo. || *Fumer fortement une terre.* Nē sătŭrārĕ fĭmō pīnguī pŭdĕăt sōlă. *V.* Ārmēntīvĕ fĭmō sătŭrĕt jējūnĭă tērrǣ. *Col.* (X, 82). || *Produire le dégoût.* Hǣ rēs vītǣ mē, sŏrōr, sătŭrānt. *Pl.* (*Stich.* I, 1, 18).

Au pass. Sătŭrŏr. *Être rassasié.* Nēc cȳtĭsō sătŭrāntŭr ăpēs, nēc frōndĕ căpēllǣ. *V.* SYN. Sătĭŏr, ēxsătĭŏr, ēxplĕŏr, *qqf.* ălŏr, nūtrĭŏr. PPH. Sătŭr sŭm, fīō. Fămēm sătĭō, sătŭrō, ēxplĕō, pēllō, dēpēllō, rĕpēllō, ēxĭmō, cōmprĭmō, sēdō, plācō, lĕvō, rĕlĕvō, sōlŏr, dŏmō, prōpūlsō, dēpōnō, sūstēntō. Cĭbīs, dăpĭbŭs fămēm pēllō, etc. Ēscā mē rĕplĕō, ēxplĕō. Īnglŭvĭēm ēxplĕō. Jējūnĭă plācō, cūrō, pāscō, sēdō. Vēntrĭs jējūnĭă plācō. VERS. Pōstquam ēxēmptă fămēs, ĕt ămōr cōmprēssŭs ĕdēndī. *V.* Pōstquām prīmă quĭēs ĕpŭlīs, mēnsǣquĕ rĕmōtǣ. Tūm vīctū rĕvŏcānt vīrēs, fūsīquĕ pĕr hērbām, Īmplēntŭr vĕtĕrīs bācchī pīnguīsquĕ fĕrīnǣ. *Id.* Ūt plācātă fămēs ĕpŭlīs bĭs tērquĕ rĕpōstīs. *St.* Nĕque ĕnīm jējūnĭă cūrăt Cǣdĕ bŏūm dīrāmquĕ fămēm fīnīrĕ. *O.* Sīc ēxplētŭr jējūnă cŭpīdō. *Lr.* Pūgnāntīs stŏmăchī cōmpŏsŭērĕ fămēm. *Petr.* Vēntĕr īmplētŭr mĕŭs. *Ph.* Quĭd ĕnīm tĭbī fīstŭlă rēddēt Quō tūtērĕ fămēm? *Calp.* Vĭrĭdīquĕ fămēm sōlābăr hĭbīscō. *Id.* Īndĭgŭs hōrtātŭr cōmplērī vīscĕră vēntĕr. *Alcim.* Ōptāvīt sĭlĭquīs cōmplērī vīlĭbŭs ălvŭm. *Id. Voy.* Edo 1. || *Autres sens. Voy. le précéd.*

Sătŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sero 2. *Semé, planté.* Ātquĕ sătās ălĭō vīdī trādūcĕrĕ mēssēs. *V.* Quĭd nŏcŭīt, sūlcōs nōn hăbŭīssĕ sătōs? *Tib.* (II, 3, 72). || Sătă, *n. pl. Champs ensemencés, moissons.* Ēt plŭvĭă īngēntī sătă lǣtă bŏūmquĕ lăbōrēs Dīlŭĭt. *V.* Dūlcĕ sătīs hūmŏr. *Id.* SYN. Cūltă, ăgĕr, sĕgĕs, etc. || *Engendré, né.* Āt nōn īllĕ, sătūm quō tē mēntīrĭs, Āchīllēs. *V.* Sătĕ sānguĭnĕ dīvŭm. *Id.* Mātrĕ sătŭs Tērrā. *O.* SYN. Crĕātŭs, gĕnĭtŭs, nātŭs, etc.

Sătŭs, ūs, *m. Génération, naissance, origine.*

Prŏfēcto haūdquāquam ĕst ōrtūs mĕdĭŏcrī sătū. *Att.* (apud *Non.* 2, 806). Ōccūltōsquĕ sătūs, ĕt tēmpŏră vītæ Mātērnō dūcēnda ŭtĕrō. *Aus.* (*Eclog. de Puerp.* 8. Adde *Lucr.* IV, 1231). *Voy.* Ortus.

Sătÿră, æ, *f. La satire. Voy.* Satira. || *Femme de Satyre.* Sīmŭlă, Sīlēne āc Sătÿra ĕst. *Lr.* (IV, 1165).

Sătÿrŭs, ī, *m.*; Sătÿrī, ōrŭm, *pl.* (Σάτυροι). *Satyres, divinités des forêts.* Īntĕrĕrīt Sătÿrīs paūlŭm pŭdībūndă prŏtērvīs. *H.* Ēccĕ lĕvēs Sătÿrī. *O.* Hōc nūpēr Sătÿrī mōntĕ dĕdĕrĕ chŏrōs. *M.* (IV, 44). Dēlĭă, taūrŭs, ŏlŏr, Sătÿrŭs, drăcŏ, fūlmĕn ĕt aūrŭm. *Sid.* (11, 90). *Voy.* Fauni. || *Nom d'homme.* Ūrănīō Sătÿrō sūprēmŭm frātĕr hŏnōrĕm. *Ambros* (ap. *Grut.* II, p. 1167).

Saūcĭātŭs, ă, ŭm. *Blessé.* Pēllīt fŭgātŏs, saūcĭātōs prōtĕrīt. *Prud.* (*Psych. præf.* 28).

Saūcĭŏ, ās, ārĕ. *Blesser.* Rūmpĭt, ĕt īndīgnō saūcĭăt ūnguĕ gĕnās. *O.* SYN. Vūlnĕrŏ, lædŏ, etc. *Voy.* Vulnero. || *En parl. des choses.* Saūcĭĕt ūt dūrām vōmĕr ădūncŭs hŭmŭm. *O.* || *Au fig.* Ēt fāmām saūcĭānt. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 30). Mĭhĭ cŏr ŏdĭō saūcĭăt. (*Ib.* II, 2, 35.) || *Enivrer.* Hæc ănŭs... sē saūcĭāvīt flōrĕ Lībĕrī. *Enn.* (ap. *Fulg. de Prisc. Serm.* n. 19, p. 563). *Voy. le suiv.*

Saūcĭŭs, ă, ŭm. *Blessé.* Quālēs mūgītŭs, fūgīt quŭm saūcĭŭs ārăm Taūrŭs. *V.* Pārs quŏquĕ dē nōbīs fūnēstō saūcĭă mōrsū. *O.* SYN. Saūcĭātŭs, vūlnĕrātŭs, læsŭs, ōffēnsŭs, īctŭs, pērcūssŭs, cōnfōssŭs. PPH. Grăvī vūlnĕrĕ saūcĭŭs. Vūlnĕrĕ cōnfōssŭs, prōscīssŭs, tārdŭs. || *En parlant de choses.* Nĕc ūllīs Saūcĭă vōmĕrĭbŭs (tellus). *O.* Ēt mālŭs cĕlĕrī saūcĭŭs Āfrĭcō. *H.* Āntēnnīs saūcĭă frāctīs (triremis). *Cl.* || *Au fig.* Āt rēgīnă grăvī jāmdūdŭm saūcĭă cūrā. *V.* Saūcĭă dīctīs. *St.* Fūnēstī rūmōrĕ mălī jām saūcĭŭs aūrēs. *Sil.* Crīmĭne ădūltĕrĭī quēm saūcĭă fāmă fŭgāvĭt. *Aus.* (*Prof.* 23, 3). Mēns ūnde ēst saūcĭa ămōrĕ. *Lr.* (IV, 1046). || *Ivre.* Quĭd dīcăt, nēscĭt saūcĭă Tērpsĭchŏrē. *M.* (III, 68). Īncălŭĭt quŏtĭēs saūcĭă vēnă mĕrō. *Id.* (IV, 66). *Voy.* Saucio, Ictus.

Saūfēĭă *ou* Saūfējă, æ, *f.*, *et* Saūfēĭŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* Ancīllās pŏsĭtā Saūfēĭă cŏrōnā Prōvŏcăt. *J.* (6, 320). Cīnctŭm tŏgātīs pōst ĕt āntĕ Saūfēĭŭm. *M.* (II, 74).

Saūfēllă, etc. *Voy. le précéd.*

Săūl, ūlĭs, *m. Saül, premier roi des Hébreux.* Vēl quās pōst rĕprŏbŭm Dāvīdĭcă rēgnă Săūlĕm. *Alc.* (VI, 385). Săūl ĭn hōc dēfĭcĭăt ĕt rēgnĕt Dĕŭs. *P Nol.* (21, 599). || † Saūl. Ūt cāntāvĭt ăgēns ănĭmăm... Īnfēlīx Saūl. *Drac.* (II, 328).

Saūlŭs, ī, *m. Premier nom de Saint Paul.* Saūlŭs quī fŭĕrăt, fĭt ădēmptō lūmĭnĕ Paūlŭs. *Amœn.* (vs. 190). Saūlŭs ăcērbă frĕmēns cōmmīttĕrĕ bēllă Dămāscī. *Arat.* (I, 705).

Saūrĕă *ou* Saūrĕās, æ, *m. Nom d'esclave.* (*Pl. As.* II, 1, 16.)

Saūrŏmătă, æ, *m. Voy.* Sarmata.

Saūrŭs, ī, *m. Saure, poisson de mer.* Rādīcŭlæ, hērbæ, sūrcŭlī, Saūri, īllĭcēs bĭcŏdŭlæ. *Læv* (apud *Apul. Apol.* t. II, p. 36 Bip.).

Sāvĭŭm. *Voy.* Suavium.

Săvŏ, ōnĭs, *m. Rivière de Campanie.* Ēt Lītērnă pălūs, pĭgērquĕ Săvŏ. *St.*

Săvŭs, ī, *m. La Save, rivière de Pannonie.* Pānnŏnĭŭs pŏtōrquĕ Săvī. *Cl.*

Săxātĭlēs piscēs, *m. pl. Poissons saxatiles, qui se tiennent entre les pierres; absolt. Un certain poisson.* Tūm vĭrĭdīs squāmīs, pārvō săxātĭlīs ōrĕ. (*Ov. Halieut.* 110.) Aūrātām crāssāntĭs ămĕt, săxātĭlīs ānguĕm. *Eucher.* (vs. 17. Cf. *Colum.* 8, 16; *Plin.* 32, 53, 6). || Săxātĭlīs pīscātŭs. *Pêche de ces poissons.* Pōst ĭd, pīscātum hāmātĭlem ĕt săxātĭlem ăggrĕdīmŭr. *Pl.* (*Rud.* II, 1, 10).

? Săxētānŭs, ă, ŭm. *Voy.* Sexitanus.

Săxĕŭs, ă, ŭm. *De rocher, de pierre.* Ējēctīquĕ dŏmō, fŭgĭēbānt săxĕă tēctă. *Lr.* (V, 985). Āttōllūnt gĕmĭnæ jŭgă săxĕă mōlēs. *L.* Quæ pŏsŭĭt sēnsŭm, săxĕă fāctă, mălī. *O.* SYN. Lăpĭdĕŭs. || *Qqf. De marbre.* Săxĕa ŭt ēffĭgĭēs. *Cat.* (64, 61).

† Săxĭcŏlă, æ, *m. f. Qui adore des idoles de pierre.* Săxĭcŏlīs pōllūtă dĭū cūltōrĭbŭs. *P. Nol.* (26, 168, de Nola).

Săxĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte ou lance des pierres.* Săxĭfĕræ sūrgāt quĭbŭs īmbĕr hăbēnæ. *V. Fl.*

Săxĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui change en pierre.* Rĕmŏvē tŭă mōnstră, tŭōsquĕ Săxĭfĭcōs vūltŭs. *O.* Īn quō săxĭfĭcām jŭssĭt spēctārĕ Mĕdūsăm. *L.*

Săxĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les rochers.* Mărĕ săxĭfrăgīs ūndīs. *Vet. Poet.* (apud *Cic. de Or.* 3, 42). || Săxĭfrăgă hērbă, *et absolt. Saxifrage, plante à laquelle on attribuait la propriété de briser les calculs dans la vessie.* Săxĭfrăgăm seū fōntĭgĕnām sūccūrrĕrĕ crēdūnt. *Sam.* (vs. 602).

† Săxĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Engendré de la pierre.* Īncūssū sĭlĭcīs lūmĭnă nōs tămĕn Mōnstrās săxĭgĕnō sēmĭnĕ quærĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 5, 8).

Săxŏ, ŏnĭs, *m.*; Săxŏnēs, ŭm, *pl.* (Σάξονες). *Saxons, peuple pirate du nord de la Germanie.* Quæ sævīs ŏbjēctă Gĕtīs, quæ Săxŏnă frēnăt, Vēl Scōtŭm lĕgĭō. *Cl.* Dŏmĭtō quŏd Săxŏnĕ Tēthȳs Mĭtĭŏr. *Id.* (Adde *Prud. Sym.* II, 808; *Fort.* VI, 3, 11; *Sid.* 7, 369).

Săxŏnĭă, *et à tort* Săxōnĭă, æ, *f. Le pays des Saxons.* Quæ fŭĕrĭt vīrtŭs, trīstīs Săxŏnĭă cāntăt. *Fort.* (VII, 16, 47).

Săxōsŭs, ă, ŭm. *Plein de rochers ou de pierres, rocailleux.* Nāscūntŭr; stĕrĭlēs săxōsīs mōntĭbŭs ōrnī. *V.* Săxōsās īntĕr dĕcūrrūnt flūmĭnă vāllēs. *Id.* Săxōsō tōrrĭdă dōrsō (Sardinia). *Sil.* SYN. *qqf.* Scŏpŭlōsŭs, *par ext.* scăbĕr, āspĕr, scrūpĕŭs, sălĕbrōsŭs. PPH. Săxīs āspĕr, hōrrēns, rĭgēns, crēbĕr, frĕquēns. || *n. pris adv.* Săxōsŭmquĕ sŏnāns Hȳpănīs. *V.*

Săxŭm, ī, *n. Pierre.* Jāmquĕ făcēs ĕt săxă vŏlānt. *V.* Pŏpŭlŭm sī cædĕrĕ săxīs Īncĭpĭās. *H.* SYN. Lăpĭs. *Voy. ce mot.* || *Ordint. Grosse pierre, pierre de construction.* Strūctă rĭgēnt sŏlĭdō stăbĭlĭōrŭm mœnĭă săxō. *O.* Tōt cōngēstă mănū prærūptīs ŏppĭdă săxīs. *V.* Săxă mŏvērĕ sŏnō tēstūdĭnĭs. *H.* || *Meule de pierre.* Aūt tōrrēre īgnī frūgēs, aūt frāngĕrĕ săxō. *V.* Frūgēs Rŏbŏrĕ quŭm săxī frāngūntŭr. *Lr.* (I, 881). Săxō frūgēs frēndās. *Att.* (ap. *Non.* 5, 93). SYN. Mŏlă. || *Pierre tumulaire, tombeau.* Cōrpŏră dānt tŭmŭlō, sīgnāntque hōc cārmĭnĕ săxŭm. *O.* Tŭmŭlī vĕnĕrābĭlĕ săxŭm. *L. Voy.* Sepulchrum. || *Montagne pierreuse, rocher, écueil.* Mītīs ĭn āprīcīs cŏquĭtŭr vīndēmĭă săxīs. *V.* Ēccĕ pĕtūnt rūpēs prærūptăquĕ săxă căpēllæ. *O.* Pēr scŏpŭlōs ădĭtūquĕ cărēntĭă săxă. *Id.* Trēs nŏtŭs ăbrēptās īn săxă lătēntĭă tōrquĕt. *V. Voy.* Rupes, Scopulus. || *La Roche Tarpéienne.* Āppēllānt Săxŭm: pārs bŏnă mōntĭs ĕa ēst. *O.* Dĭŏnȳsī fīlĭŭs aūdēs Dējĭcĕre ē Săxō cīvēs? *H.* Cārcĕr ĕt hōrrĭbĭlīs dē Săxō jăctŭ' dĕōrsŭm. *Lr.* (III, 1030). Pējŭs pĕrĭt quăm sī Săxō sălĭăt. *Pl.* (*Trin.* II, 1, 31). PPH. Săxŭm Tārpēĭŭm. || *Qqf. Mur.* Rōmŭlŭs ūt săxō lūcŭm cīrcūmdĕdĭt āltō. *O. Voy.* Murus. || *Par ext. Marbre.* Āt cănĭs āntĕ pĕdēs săxō făbrĭcātŭs ĕōdĕm Stăbăt. *O.* Hīc săxō, lĭquĭdīs īllĕ cŏlōrĭbŭs. *H. Voy.* Marmor. || *Au fig. En parl. d'un sot* Nūllum ēst hōc stŏlĭdĭŭs săxŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 33). *Voy.* Lapis.

Scăbĕr, scăbră, scăbrŭm, *et* scăbră, scăbrŭm. *Non poli, inégal, âpre, rude* Ēxēsa īnvĕnĭĕt scăbrā

rūbīgĭnĕ pīlă. *V.* Cuī dĭgĭtī pīnguēs, ēt scăbĕr ūnguĭs ĕrĭt. *O. Voy.* Asper. || *Raboteux, rocailleux.* Ŭt rŭdĭt ād scābrām tūrpĭs ăsēllă mŏlām. *O.* Et tōfūs scăbĕr, ēt nīgrĭs ēxēsă chĕlȳdrĭs. *V* SYN. Āspĕr, hōrrēns, hōrrĭdŭs, *qqf.* scrūpĕŭs. || *Sale (qui a une couche de crasse).* Īntōnsa īnfūscāt pēctŭs īllŭvĭē scābrŭm. *Pacuv.* (apud *Cic. Tusc.* 3, 12). Quēm sĭmŭl ādspēxĭt scābrum īntōnsūmquĕ Phĭlīppŭs. *H.* Scābrāsquĕ mănūs ā mēssĭbŭs aŭfĕr. *O Voy.* Squalidus. || *Galeux. Voy.* Scabiosus.

Scăbĭēs, ēī, *f. Peau hérissée de boutons, gale.* Ŭt mălă quēm scăbĭēs aūt mōrbŭs rēgĭŭs ūrgēt. *H.* Ūnĭŭs scăbĭē cădĭt ēt pōrrīgĭnĕ pōrcī. *J.* (2, 79). Tūrpĭs ŏvēs tēntāt scăbĭēs. *V.* SYN. *qqf.* Scābrĭtĭă, scābrĭtĭēs. EP. Āspĕră, tūrpĭs, fœdă, ōbscēnă, īmmūndă; mŏlēstă. PHR. Ŏvēs scăbĭēs tēntāt, ōccŭpăt, dēpāscĭtŭr. Scăbĭēs cŭtēm rōdĭt, ēxēdĭt. Scăbĭēm pătĭŏr. Scăbĭē īnfēstŏr, lăbōrŏ. || *Nom d'une divinité.* Cōnsēcrāssĕ dĕās Fēbrēm Scăbĭēmquĕ săcēllīs. *Prud.* (*Ham.* 158). || *Rouille.* Nēc scăbĭe ēt sālsā lædĭt rūbīgĭnĕ fērrŭm. *V.* (*G.* II, 220. *Serv.* ad *G.* I, 495: « *Scabra rubigine,* proprie; nam rubigo quasi *scabies* ferri est. ») *Voy.* Rubigo. || *Au fig. Contagion, corruption.* Quūm tu īntēr scăbĭēm tāntam ēt cōntāgĭă lūcrī. *H.* || *Démangeaison.* Ō quāntā scăbĭē mĭsēr lăbōrăt! *M.* (VI, 37). Sĭlēndă prūrĭt prōdĕrĕ, Scăbĭēmquĕ cōrdĭs sūstĭnĕt. *Prud.* (*Peri.* 2, 256). SYN. Prūrītŭs.

Scăbĭōsŭs, ă, ŭm. *Galeux* Nāmque ēst scăbĭōsŭs, ēt ācrī Bīlĕ tŭmĕt. *Pers.* (2, 13). || *Blé rongé par la nielle.* Scăbĭōsūm tēssĕrŭlā fār Pōssĭdĕt. *Pers.* (5, 74). *Voy.* Rubigo.

Scăbŏ, ĭs, *qqf.* scābī, scăbĕrĕ. *Gratter, se gratter.* Sæpĕ căpŭt scăbĕrēt, vīvōs ēt rōdĕrēt ūnguēs. *H.* Hīc me ŭbĭ vĭdĕt, sūbblāndĭtŭr, pālpātŭr, căpŭt scăbĭt. *Lucil.* (apud *Non.* 7, 30). Scăbĕrăt ŭt pōrcŭs cōntrītĭs ārbŏrĕ cōstĭs. *Id.* (ap. *Prisc.* 884). SYN. Frĭcŏ, scālpŏ. PPH. Dĭgĭtō, ūnguĕ scăbŏ, scālpŏ, rādŏ.

Scăbrēdŏ, ĭnĭs, *f. Aspérité; rouille.* Ēt trāctæ strīdēnt scābrēdĭnĕ sērræ. *Corip.* (*L. Just.* IV, 48).

† Scăbrĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être âpre, raboteux; être sale.* Quæ dēsīdĕrĭo ālūmnūm, pœnĭtūdĭnĕ Squālēs, scăbrēsque īncūltā vāstĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 891). Ātque ōstrēīs squāmæ scăbrēnt. *Enn.* (ibid. 2, 769). *Voy. le suiv.*

† Scăbrēs, ēī, *f. Malpropreté, négligence.* Sōrdĭbŭs ēt scābrē pătĭār tābēscĕrĕ tālī. (*Ciris,* 249, ut legit *Scal.*) Ăgēr pĕrīrēt... scăbrēque, īllŭvĭe ēt vāstĭtūdĭnĕ. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 892. Sed alii prosa oratione scribunt).

† Scăbrĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Scaber. Scābrĭdă nūnc rĕsŏnāt mĕă līnguă rūbīgĭnĕ vērbă. *Fort.* (II, 13, 7. *Id. V. S. M.* IV, 18, scăbrĭdĭs *verbis*).

† Scăbrōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Scaber. Āblūtūm scābrōsā sōrdĕ nĭtōrĕm. *Prud.* (*Psych.* 106).

Scææ pōrtă, *f., et* Scææ pōrtæ, *pl.* (Σκαιαὶ πύλαι). *La porte Scée, à Troie.* Sānguĭnĕ sūdāntēm, Scææque ād līmĭnă pōrtæ. *Sil.* (Et sic *Pl. Bac.* IV, 9, 31). Hīc Jūnō Scæās sævīssĭmă pōrtās Prīmă tĕnĕt. *V.*

1. Scævă, æ, *m. Nom d'homme.* || *Cassius ou Cæsius Scæva, centurion de César.* Scævă vĭrō nōmēn; cāstrōrum īn plēbĕ mĕrēbăt. *L.* Īdem ĕgŏ Cæsărĕī dĕfēndī cūlmĭnă vāllī. *Vet. Epigr.* (ap. *Maium,* t. III, p. 362. Quod factum etiam extollit *Sid.* 23, 82 sqq.). || *Un ami d'Horace.* (*Epist.* I, 17, 1.) || *Scæva Memor, poëte. Voy.* Memor.

2. Scævă, æ, *f. Voy.* Scævus.

Scævīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*M.* III, 70.)

Scævŏlă, æ, *m. Mucius Scévola, qui voulut assassiner Porsenna, et se brûla la main, pour s'être trompé de victime.* Nēc nōn ēt Scævŏlă trūncō Nōbĭlĭŏr. *Man.* (I, 784). Scævŏla ēt āppŏsĭtō dēxtrām dāmnāvĕrĭt īgnī. *Sid.* (5, 77). SYN. Mūcĭŭs. VERS. Mūcĭŭs, īmpŏsŭīt quī sŭă mēmbră fŏcīs. *M.* Ūrĕrĕ quām pŏtŭīt cōntēmptō Mūcĭŭs īgnĕ, Hānc spēctārĕ mănūm Pōrsĕnă nōn pŏtŭĭt. *Id.* Trūncō Mūcĭŭs ēmĭnēt lăcērtō. *Sid.* Mūcĭŭs ēt prūdēns ārdōrēm cōrpŏrĕ pāssŭs, Lēgĭtĭmē cēssĭt cuī frāctă pŏtēntĭă rēgĭs. (*Culex,* 364. Cf. *Mart.* I, 22.) || 2. *Autre, qui se distingua dans la seconde guerre punique.* Nēc dēxtra īndīgnŭs ăvōrŭm Scævŏlă. *Sil.* (VIII, 383). || 3. *Q. Scévola, consulaire, fut tué par l'ordre de Marius.* (*Luc.* II, 126.)

Scævŭs, ă, ŭm (σκαιός). *Qui vient du côté gauche, qui est un présage, ordint. un mauvais présage.* Cănīsvĕ scævă, sūsquĕ līgnĕō tĭbĭ. (*Tibul. Priap.* vs. 17. Cf. *Serv.* ad *Æ.* III, 351, et ad *Ecl.* 3, 13; *Donat.* ad *Ter. Ad.* IV, 2, 8.) *Voy.* Lævus, Obscævo. || *Subst. f. Présage, mauvais présage.* Nōvī: bŏnă scæva ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 39). Hāc ībō: cănīnām scævām spērŏ mĕlĭōrēm fŏrĕ. *Id.* (*Cas.* V, 4, 4. Cf. *Varr. L. L.* 7, 97, et *Fest.*).

† Scāfă, æ, *f. Cuiller à pot.* Frīxūræ, cŭcūmæ, scāfă, pătēllă, trĭpēs. *Fort.* (VI, 10, 14. Cf. *Gloss. du Cange*).

Scālæ, ārŭm, *f. pl. Échelle.* Rēscīndĭt vāllum, ēt scālās īn mœnĭă pōscĭt. *V.* Rōmānī scālīs sūmmā nītūntŭr ŏpūm vī. *Enn.* (apud *Macr.* 2, 1). Īndŭĕrāt scālās: lēctūrūm pōmă pŭtāssēs. *O.* EP. Āltæ, ērēctæ, sūblīmēs. PPH. Scālārŭm grădūs. || *Échelle de navire communiquant avec la terre.* Fōrtĕ rătĭs, cēlsī cōnjūnctā crēpīdĭnĕ sāxī, Ēxpŏsĭtīs stābāt scālīs ēt pōntĕ părātō. *V.* || *Escalier.* Īn scālīs lătŭīt, mĕtŭēns pēndēntĭs hăbēnæ. *H.* (Adde *Lucil.* apud *Non.* 2, 497). || *Degrés d'escalier, marches.* Quāmvīs dēsŭbĭtō trīnīs dēdūcĕrĕ scālīs. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 1). Hæc pēr dŭcēntās quūm dŏmūm tŭlīt scālās. *M.* (VII, 19). SYN. Grădūs. || † *Au sing.* Ædĭfĭcāt cēntūm grădŭūm cōllēctĭō scālām. (*Anth.* II, p. 403.)

Scāldĭs, ĭs, *m. L'Escaut, fleuve de la Belgique.* Īsără, Sāră, Chărēs, Scāldĭs, Săbă, Sōmĕnă, Sūră. *Fort.* (VII, 4, 15).

Scālpēllŭm, ī, *n. Couteau, scalpel.* Scālpēllum īnūsquĕ gūttŭr īnsērtāns ăgĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 902). Pēr scālpēllă vĕl īgnēs. *P. Nol.* (27, 255).

Scālpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Gratter, frotter.* Quī dĭgĭtō scālpūnt ūnō căpŭt. *J.* (9, 133). Dĭgĭtō căpŭt ūnō Scālpĭt. *Calvus* (apud *Sen. Controv.* 7, 4). Sēmĭsŏpōră lĕvī scālpēbāt lūmĭnă pēnnā. *Sid.* (11, 60) SYN. Scăbŏ, frĭcŏ, rādŏ. || *Au fig.* Trĕmŭlō scālpūntŭr ŭbi īntĭmă vērsū. *Pers.* (1, 20). Vēxātŭr, ēt scālpĭt jĕcŭr. *Prud.* (*Peri.* 2, 255). SYN. Frĭcŏ, dēfrĭcŏ, rādŏ. || *Creuser légèrement.* Scālpĕrĕ tērrām Ūnguĭbŭs. *H. Voy.* Fodio. || *Graver.* Ēt nōstrī mĕmŏrēm sĕpūlchrō Scālpĕ quĕrēlām. *H.* SYN. Īnscūlpŏ, īncīdŏ. || *Sculpter. Voy.* Sculpo.

Scālprŭm, ī, *n. Tout instrument tranchant, tranchet.* Sī scālpra ēt fōrmās nōn sūtŏr (emat). *H.* Scālprōquĕ lĕvātā Sīt tĭbĭ lȳmphă grădŭs. *Sid.* (5, 541).

Scālptŏr, *m. Voy.* Sculptor.

Scālptŭrĭŏ, īs, īrĕ, *n. Vouloir gratter.* Ōccœpĭt scālptŭrīre ĭbi ūngŭlīs. *Pl.* (*Aul.* III, 4, 8).

Scālptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Scalpo. *Creusé.* Scālptās clāssĭbŭs īssĕ pēr căvĕrnās. *Sid.* (9, 46, Xerxem). || *Qu'on a fait jaillir.* Lĭquōrēs Scālptōs ālĭtĭs hīnnĭēntĭs īctū. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 2). || *Sculpté. Voy.* Sculptus.

Scămāndĕr, drī, *m.* (Σκάμανδρος). *Scamandre, rivière de la plaine de Troie.* Tēstĭs ĕrĭt māgnīs vīrtūtĭbŭs ūndă Scămāndrī. *Cat.* (64, 357). Fīndūnt Scămāndrī flūmĭnă. *H.* Cōnstĭtĭt, crēdō, Scămāndĕr; ārbŏrēs vēntō văcānt. *Enn.* (ap. *Non.* 7, 2).

Scămăndrĭŭs, ă, ŭm. *Du Scamandre*. Quŭm Scămăndrĭam ūndăm. . ōbtēxī sānguĭnĕ. *Att.* (ap. *Non.* 3, 11).

Scāmmă, ătĭs, *n.* (σκάμμα). *Espace sablé, arène.* Pōstquām prælārgō rŭbŭīstī scāmmătĕ cāmpī. *Ennod.* (*Epig.* III, 5)

Scāmnēllŭm *ou* Scāmmēllŭm, ī, *n.*, *dimin. du suiv. Marchepied, escabeau.* Sī tērră tŭōrūm Scāmnēllūm mĕrĭtō crēdĭtŭr ēssĕ pĕdūm. *P. Nol.* (*fragm.* apud *Maium*, t. III, p. 371. Sic *Maius* e cod., et quidem rectius. Apud *Prisc.* 615, scribitur *Scammellum*, ed. Putsch).

Scāmnŭm, ī, *n. Banc, petit banc, escabeau.* Quŭm făbĕr, īncērtūs scāmnūm făcĕrĕtnĕ Prĭāpūm. *H.* Nēc dŭbĭtā tĕrĕtī scāmnūm prōdūcĕrĕ lēctō. *O.* Ēt căvă sūb tĕnĕrūm scāmnă dĕdīssĕ pĕdĕm. *Id.* Sĕdēre ĭn ĕquĭtūm lĭcĕăt ān tĭbī scāmnīs. *M.* (V, 41). SYN. Scāmnēllŭm. || *Au fig.* Aūspĭcĭō, rēgnī stăbĭlĭtā scāmnă sŏlūmquĕ. *Enn.* (ap. *Cic. Div.* 1, 48).

Scāndălŭm, ī, *n.* (σκάνδαλον). *Eccl. Pierre d'achoppement, scandale.* Dāmnātāquĕ cāstīs Scāndălă prōcūlcāt pĕdĭbŭs. *Prud.* (*Psych.* 453. *Id. Apoth.* 2, *præf.* 35).

Scāndō, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ, *n. Monter.* Īnquĕ dŏmōs sŭpĕrās scāndĕrĕ cūră fŭĭt. *O.* Tārpēiās scāndĭt ĭn ārcēs. *Id.* Ād nīdūm scāndīt vŏlŭcrĭs (feles). *Ph. Voy.* Ascendo. || *Au fig.* Scāndĕ sŭpēr tĭtŭlōs. (*Ad Pis.* 33.) || *Act.* Scāndūnt rūrsŭs ĕquŭm. *V.* Quāmcūmquĕ cŭpīt jām scāndĕrĕ pūppĭm. *V. Fl.* Tēr Căpĭtōlĭă cūrrū Scāndĕrĕ Pōmpējī. *L.* || *Au fig.* Paūlātīmquĕ grădūs ætātis scāndere ădūltæ. *Lr.* (II, 1123). || *Scander un vers.* Scāndĕrĕ quī nēscīs, vērsĭcŭlōs lăcĕrās. *Cl.* (*Epig.* 29). Scāndūnt pēntămĕtrūm, dŭō sīnt quăsĭ cōmmătă, quĭdăm. *T. Maur.* (*Met.* 173. *Ib.* 628).

Scāntĭnĭă, *mieux que* Scātĭnĭă lēx. *Loi portée contre les corrupteurs de la jeunesse, sur la proposition de Scantinius, tribun du peuple* Cĭtārī Ānte ōmnēs dēbēt Scāntĭnĭă. *J.* (2, 43). Scāntĭnĭām mĕtŭēns, nōn mĕtŭĭt Tĭtĭām. *Aus.* (*Epig.* 89). Lŭāt sĕvērām vīnctŭs ēt Scāntĭnĭăm. *Prud.* (*Peri.* 10, 204).

Scăphă, æ, *f.* (σκάφη). *Canot, esquif, bateau.* Tūnc mē bĭrēmĭs præsĭdĭō scăphæ. *H.* Vĭdĕō sĕdēntēs ĭn scăphā sōlā dŭās. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 74). Scăphām sĕquācēm quādrĭrēmĭs māchĭnæ. *P. Nol.* (21, 73). *Voy.* Cymba. || *Nom de femme. Pl.* (*Most.* 1, 3, 2.) || † Scăphă. *Voy.* Scafa.

Scăphĭŭm, ĭī, *n.* (σκαφίον). *Vase allongé, bassin.* Āc rāmēntă sĭmŭl fērrī fŭrĕre īntŭs ăhēnīs Īn scăphĭīs. *Lr.* (VI, 1045). || *Pot de nuit.* Quī Mēntŏră frāngĭs Īn scăphĭūm mœchæ. *M.* (XI, 11). Ēt rīdĕ, scăphĭūm pŏsĭtīs quŭm sūmĭtŭr ārmīs. *J.* (6, 264. Et *Pl. Pers.* I, 3, 44). SYN. Lăsănŭm. || *Qqf. Coupe allongée.* Scăphĭo, ēt cānthărīs, Bătĭăcīs bĭbūnt. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 11).

Scăphōn, ōnĭs, *m. Cordage placé à la proue.* (*Cæcil.* apud *Isid. Or.* 19, 4.)

Scāptēsŭlă, æ, *f.* (*Steph.* Σκαπτησύλη). *Mine d'argent en Thrace.* Quālēs ēxspīrāt Scāptēsŭlă sŭbtĕr ŏdōrēs. *Lr.* (VI, 812. Cf. *Fest.* Scribit divisim *Plutarch. Vit. Cimon.* Σκαπτὴν ὕλην).

Scāptĭă, æ, *f. Ancienne ville du Latium.* || Scāptĭŭs, ă, ŭm, *adj.* Hīc Scāptĭă pūbēs. *Sil.*

Scăpŭlæ, ārŭm, *f. pl. Épaules.* Cōnvĕnĭūnt tĕnŭēs scăpŭlīs ănălēctĭdĕs āltīs. *O.* Lăcērnæ, Tōllĕrĕ dē scăpŭlīs quās lĕvĭs aūră pŏtēst. *M.* (VI, 59). || *En parlant d'animaux.* Dēfōrmīs scăpŭlīs tŏrŭs ēmĭnĕt. *Calp.* (7, 61, de tauro). SYN. Ārmī. || *Par ext. Dos.* Nām sălūs nūlla ēst scăpŭlīs, sī dŏmūm rĕdĕō. *Pl.* (*Cas.* V, 3, 14. *Id. Truc.* IV, 3, 19; *Ter. Ph.* I, 2, 26). *Voy.* Tergum.

Scāpŭs, ī, *m.* (σκᾶπος, σκῆπος). *Traverse d'un métier de tisserand.* Īnsĭlĭă, āc fūsī, rădĭī, scāpīquĕ sŏnāntēs. *Lr.* (V, 1352). || *Rouleau de papier, manuscrit roulé. Voy.* Volumen.

Scărăbēŭs, *mieux que* Scărăbæŭs, ī, *m.* (σκαράβειος). *Escarbot, insecte sacré chez les Égyptiens.* Nōn căpĕr, aūt ărĭēs, sēd scărăbēŭs ĕrĭt. *Aus.* (*Epig.* 70). Grīllī, scărăbēī, lōcūstārŭm cōpĭă. *Ph.* (*Fab. nov.* 31, 7. Debeat esse Lŏcusta).

Scărĭōth, *m. indécl. Judas Iscarioth, un des douze apôtres.* Nōnnĕ trĭŭmphūm Ēgĭmŭs ē Scărĭōth? *Prud.* (*Psych.* 529).

Scārphē, ēs, *f.* (Σκάρφη). *Ville de Locride.* (*Sen. Troad.* 851.)

Scărŭs, ī, *m.* (σκάρος). *Scare ou Sarget, poisson de mer qui rumine,* Aūt scărŭs, aūt pŏtĕrīt pĕrĕgrīnă jŭvārĕ lăgōīs. *H.* Hīc scărŭs, æquŏrĕīs quī vēnĭt ŏbēsŭs ăb ūndīs. *M.* (XIII, 84). Ūt scărŭs ēpāstās sōlŭs quī rūmĭnăt hērbās. (*Ov. Hal.* 119.) || † Scărŭs, *arch.* Scărūm prætĕrĭī, cĕrĕbrūm Jŏvĭ' pæne sŭprēmī. *Enn.* (ap. *Apul. Apol.* t. II, p. 44 Bip.).

Scātēbræ *et* Scătēbræ, ārŭm, *f. pl. Eau jaillissante, cascade.* Sāxă cĭēt, scătēbrīsque ărēntĭă tēmpĕrăt ārvă. *V.* Cērtātim īntĕrĕā rōrāntī pūmĭcĕ raūcās Ēxspēctānt scătēbrās. *Prud.* (*Apoth.* 690). *Voy.* Fons. || *Qqf. au sing.* Scătēbrā flŭvĭæ rādĭt rūpĕm. *Att.* (ap. *Non.* 2, 38).

Scătĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Jaillissant.* Īnvēnīt gĕlĭdās scătĕbrōso ē fōmĭtĕ lymphās. *Cypr.* (*Gen.* 787).

Scătĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Scătō, ĭs ĕrĕ, *n. Sourdre, jaillir.* Lārgĭflŭūm fōntēm scătēre, ātque ērūmpĕrĕ flūmĕn. *Lr.* (V, 597). Fōntēs scătēre, hērbīs prātă cōnvēstīrĭĕr. *Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 28). Sī vīnō scătēt. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 22, de Pirene). SYN. Flŭō, ēfflŭō, ēxĕō, ērūmpō. || *Au fig.* Ēt scătēre īllă fŏrās īn stūppām sēmĭnă. *Lr.* (VI, 897). || *Fourmiller* Tērră fĕrārŭm Nūnc ĕtĭām scătĭt. *Lr.* (V, 40). Ēt scătēntēm Bēllŭīs pōntŭm. *H. Voy.* Abundo.

Scătĭnĭă. *Voy.* Scantinia.

Scătō, ĭs. *Comme* Scateo.

Scătūrrēx *ou* Scătūrēx, *et* Scătūrrīx, īcĭs, *f. Cours d'eau.* Īsmēnĭăs hīc Thēbŏgĕnēs flŭĭt scătūrrēx. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 794)

Scătūrrĭō *ou* Scătūrĭō, īs, īrĕ, *n. Jaillir.* Dūm sānguĭs ēxtră dēflŭĭt scătūrrĭēns. *Prud.* (*Peri.* 10, 907). *Voy.* Scateo. || *Fourmiller.* Vērmĭcŭlī scătūrrĭēntēs (*Anth.* II, p. 519).

Scaūrŭs, ă, ŭm. *Qui a les pieds bots.* Bālbūtīt scaūrūm prāvīs fūltūm mălĕ tālīs. *H.* || *Subst. m. Surnom romain. M. Émilius Scaurus, orateur.* Hīs Scaūrūs mŏnĭtŏr; tĕnĕrō tūnc Scaūrŭs ĭn ævō. *Sil.* Scaūrōrūm nōmĭnă. *J.* (6, 604). || *Mamercus Scaurus, rhéteur sous Tibère.* Scaūrūm Prŏbūmquĕ cōrdĕ cāllēs īntĭmō. *Aus.* (*Prof.* 15, 12. *Ib.* 20, 7).

Scāzōn, ōntĭs, *m.* (σκάζων). *Vers iambique terminé par un spondée.* Sī nōn mŏlēstum ēst, tēquĕ nōn pĭgēt, scāzōn. *M.* (I, 97). Pōnĭtŭr aūt scāzōn : spōndēūm fīnĭs hăbēbĭt. *Ruf.* (*Metr. Com.* p. 2710).

† Scēcĭdī. *Voy.* Scicidi.

Scĕlĕdrŭs, *m. Nom d'esclave.* (*Pl. Mil.* II, 3, 5.)

Scĕlĕrātŭs, ă, ŭm. *Scélérat, criminel, coupable, impie.* Fātă mĭhī, fērrō scĕlĕrātam ēxscīndĕrĕ gēntēm. *V.* Fāctō pĭŭs ēt scĕlĕrātŭs ĕōdĕm. *O.* Ĕgō sūm scĕlĕrātĭŏr īllō. *Id.* SYN. Nĕfārĭŭs, nĕfāndŭs, īmprŏbŭs, īmpĭŭs, flāgĭtĭōsŭs, īnĭquŭs, mălŭs, scĕlēstŭs, pērvērsŭs, nŏcēns, sōns, *qqf.* ātrōx, īmmānĭs. PPH. Scĕlĕrĭs, scĕlĕrŭm ārtĭfēx, aūctŏr, rĕŭs, īnvēntŏr, hōrtātŏr. Æquī cōntēmptŏr, īmpătĭēns. Crīmĕn *ou* nĕfās aūsŭs, ădōrtŭs. Sōntēs aūdāx ĭn aūsūs. Prōnŭs ăd ōmnĕ nĕfās. VERS. Aūsi ōmnēs īmmānĕ nĕfās, aūsōquĕ pŏtītī. *V.* Nē quĭd ĭnaūsŭm Aūt īntēntātūm scĕlĕrīsvĕ dŏlīvĕ fŭīssĕt. Scĕlĕre ānte ălĭōs īmmānĭŏr

ōmnēs. Heū! cădĭt īn quēmquām tāntūm scĕlŭs! *Id.* Gēns hūmānă rŭĭt pēr vĕtĭtūm nĕfās. *H.* Nītĭmŭr īn vĕtĭtūm. *O.* Lōngă mŏra ēst, quāntūm nŏxæ sĭt ŭbīquĕ rĕpērtŭm, Ēnŭmĕrārĕ. *Id.* Pĕr ōmnĕ Fāsquĕ nĕfāsquĕ rŭēns. *L.* Cuī frīgĭdă mēns ēst Crīmĭnĭbŭs. *J.* Fāsquĕ nĕfāsquĕ sĭmūl glŏmĕrāns, Īmpĭă crīmĭnă mōrtĕ lŭĭt. *Prud. Voy.* Injustus. || *En parl. de choses.* Flāgrābānt sānctī scĕlĕrātīs īgnĭbŭs īgnēs. *O.* Ămōr scĕlĕrātŭs hăbēndī. *Id.* Scĕlĕrāta īnsānĭă bēllī. *V.* SYN. Nĕfāndŭs, īnfāndŭs, īmpĭŭs. || *Souillé du crime d'un autre.* Quūm fŭgĕrēnt scĕlĕrātās nūmĭnă tērrās. *O.* Nūllī fās cāstō scĕlĕrātum īnsīstĕrĕ līmĕn. *V.* || *Nuisible, funeste.* Āt scĕlĕrātum ēxquīrĕrĕ frīgŭs Dīffĭcĭle ēst. *V.* Ūrĕrĕt īmplĭcĭtūm quūm scĕlĕrātă lŭēs. *M.* (I, 102. Et *Pl. Ps.* III, 2, 28). *Voy.* Noxius. || *Méchant, sévère.* Quĭd tĭbĭ nōbīscum ēst, lūdī scĕlĕrātĕ măgīstĕr? *M.* (IX, 69). || *Désagréable, importun.* Quōd sī nōn scōmbrīs scĕlĕrātă pŏēmătă dōnās. *M.* (III, 50). *Voy.* Molestus. || *Rusé.* Ēffŭgĭēt tămĕn hæc scĕlĕrātūs vīncŭlă Prōteŭs. *H. Voy.* Scelestus. || *Qqf. Malheureux, maudit.* Tēne ĕgŏ sūstĭnŭī pŏsĭtūm scĕlĕrātă vĭdērĕ? (*Ad Liv.* 135.) || *Qui concerne une personne criminelle, infligé à un crime* (*vengeur, vengeresse*). Sŭbĭt īră cădēntĕm Ūlcīscī pātrĭam, ēt scĕlĕrātās sūmĕrĕ pœnās. *V.* (*Æ.* II, 375).

Scĕlĕrŏ, ās, ārĕ. *Souiller par un crime.* Pārcĕ pĭās scĕlĕrārĕ mănūs. *V.* Īmpĭă nōn vĕrĭta ēst dīvūm scĕlĕrārĕ Pĕnātēs. *Cat.* (64, 404). Īnsōntīs pŭĕrī scĕlĕrārĭt sānguĭnĕ dēxtrām. *St. Voy.* Polluo.

Scĕlĕrōsŭs, ă, ŭm, *arch. Criminel.* Rēllĭgĭō pĕpĕrĭt scĕlĕrōsa ātque īmpĭă făctă. *Lr.* (I, 84). Ŭbi ĕgo īllŭm scĕlĕrōsūm mĭsĕra ātque īmpĭum īnvĕnĭăm? *Ter.* (*Eunuch.* IV, 3, 1). Ō dĭēm scĕlĕrōsum, īndīgnūm! *Afran.* (apud *Non.* 2, 809).

† Scĕlĕrŭs, ă, ŭm, *arch. Comme le précéd.* Tĕrĭtūr sĭnāpīs scĕlĕră, quŏd īllīs quī tĕrūnt. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 28. Sic optt. Codd., prob. *Voss., Ritschl, Keil.* Alii *scelerata.* Sed vocem *scelerus* agnoscit *Serv.* ad *Æ.* IX, 486 ed. Lion).

Scĕlēstĕ, *adv. Criminellement.* Nām sī quĭd scĕlēstĕ fēcĭt, līnguā pro īllō pējĕrăt. *Pl.* (*As.* II, 2, 27).

Scĕlēstŭs, ă, ŭm. (*Ce mot ne se trouve jamais dans le vers hexamètre.*) *Qui a commis un crime, criminel.* Rāro āntĕcēdēntēm scĕlēstūm Dēsĕrŭĭt pĕdĕ Pœnă claūdō. *H.* Quām cūm scĕlēstī cōnjŭgīs mēnte īmpĭā. *Sen.* (*Oct.* 225). Fraūde ēt scĕlēstā sīc ēvērtĭt mălĭtĭā. *Ph. Voy.* Sceleratus. || *Malheureux.* Heū heū! scĕlēstŭs gălĕam īn nāvī pērdĭdī! *Pl.* (*Rud.* III, 5, 22). Scĕlēstīssŭmŭm Me ēssĕ crēdŏ. *Id.* (*Cas.* III, 5, 34). || *Funeste.* Scĕlēstĭōrem ĕgo ānnum ārgēntō fēnŏrī Nūnquam ūllūm vĭdī. *Pl.* (*Most.* III, 1 1). || *Rusé* (*famil. Coquin*). Lĕpĭda ēst Scăphă! săpĭt scĕlēstă mūltŭm! *Pl.* (*Most.* I, 3, 14)

Scĕlŭs, ĕrĭs, *n. Crime, forfait.* Nōn scĕlŭs īnvĕnĭēs, quŏd ĕnĭm scĕlŭs ērrŏr hăbēbăt? *O.* Tē dŭcĕ, sī quă mănēnt scĕlĕrīs vēstīgĭă nōstrī. *V.* Pōst tē fŭrēntēs; scĕlĕrĭbŭs pœnās dăbĭs. *Sen.* (*Hipp.* 937). SYN. Făcĭnŭs, nĕfās, crīmĕn, flāgĭtĭŭm, pĭăcŭlă, cōmmīssŭm, dēlĭctŭm, cūlpă, pēccātŭm, īmpĭĕtās. EP. Īnfāndŭm, nĕfāndŭm, nĕfārĭŭm, īmpĭŭm, īmprŏbŭm, ĭnĭquŭm, ātrŭm, īmmānĕ, sævŭm, crūdēlĕ, ătrōx, fœdŭm, tūrpĕ, pŭdēndŭm; cæcŭm, lătēns, ābdĭtŭm, ōccūltŭm, ŏpērtŭm. PPH. Scĕlĕrātŭm *ou* nĕfāndŭm făctŭm. Īmpĭă *ou* nĕfārĭă făctă. Sōntēs *ou* nĕfāndī aŭsūs. Cūlpæ crīmĕn. Scĕlĕrŭm lābēs, lŭēs, dēdĕcŭs, prŏbrŭm. Vĕtĭtŭm nĕfās. Scĕlĕrātæ crīmĭnă vītæ. *Voy.* Culpa, Sceleratus. || *Le Crime personnifié.* (*Sen. H. Fur.* 96.) || *Homme criminel, coquin.* Ŭbi īllĭc ēst scĕlŭs quī mē pērdĭdĭt? *Ter.* (*And.* III, 5, 1. Adde *Pl. Bac* V, 2, 57, et passim). || *Objet criminel.* Scĕlĕrŭm nōn Thrācĭă tāntŭm Vīdĭt Bīstŏnĭī stăbŭlīs pēndērĕ tўrānnī. *L.* || *Qqf. Châtiment.* Quōd scĕlŭs aŭt Lăpĭthās tāntum, aŭt Călўdōnă mĕrēntĕm? *V.* || *Malheur.* Quĭd hŏc ēst scĕlĕrĭs? *Ter.* (*Eun.* II, 3, 55. Et *Pl. Capt.* III, 5, 104).

Scēmă. *Voy.* Schema.

1. Scēnă, æ, *f.* (σκηνή). *Lieu ombragé comme une tente, berceau de verdure.* Tūm sīlvīs scēnă cŏrŭscīs Dēsŭpĕr, hōrrēntīque ātrŭm nĕmŭs īmmĭnĕt ūmbrā. *V.* (*Æ.* I, 168. Ubi *Serv.* Cf. *Gloss. Placidi*. « *Scena* dicitur arborum in se incumbentium quasi concamerata densatio, ut subterpositos tegere possit. ») *Voy.* Umbraculum. || *Ordint. Scène, théâtre.* Nōn tămĕn īntŭs Dīgnă gĕrī prōmēs īn scēnăm. *H.* Scēnīs ăgĭtātŭs Ŏrēstēs. *V.* Vărĭāsquĕ pĕr ārtēs Scēnārŭm, cērtānt ĕpŭlās dīstīnguĕrĕ lūdō. *Sil. Voy.* Theatrum. || *Au fig. La scène du monde.* Quīn ŭbĭ se ā vūlgo ēt scēna īn sēcrētă rĕmōrānt. *H.* Scēnă mănēt dōtēs grāndĭs, ămīcĕ, tŭās. *O.*

2. ?Scēnă, æ, *f. sync. pour* Sacena. *Couteau de sacrificateur.* Cōrrŭĭt quăsi īctŭs scēna, haūd mūltō sĕcŭs. *Liv. And.* (apud *Fest.*).

Scēnālĭs, ĕ. *Qui forme le berceau.* Scēnālēs frōndēs dētēxūnt hīnc gĕmĭnam ūmbrăm. *Epitaph.* (ap. *Murat.* II, p. 771).

† Scēnātĭcŭs, ă, ŭm, *et* Scēnātĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Sī tē rĕpūngăt hīc (liber) mŏdŏ scēnātĭlī. *Varr* (apud *Non.* 2, 82). Ŭt cōmĭcī nŏthī dĭī scēnātĭcī. *Id.* (ibid.).

Scēnĭcŭs, ă, ŭm (σκηνικός). *Scénique, qui appartient au théâtre.* Pŏtēstās cōndĕcŏrāndī lūdōs scēnĭcōs. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 37). Ēt sōlā tāntūm scēnĭcŭs ārtĕ fĕrŏr. *M.* (IX, 29). SYN. Thĕātrālĭs. || Scēnĭcæ mŭlĭĕrēs. *Actrices.* (*Afran.* ap. *Non.* 12, 1.)

Scĕpārnĭŏ, ōnĭs, *m.* (σκέπαρνον). *Nom d'esclave.* (*Pl. Rud.* I, 2, 9.)

Scēpsĭŭs, ă, ŭm (Σκήψιος). *De Scepsis, ville de Troade.* || *m. Métrodore de Scepsis, écrivain grec.* Nōn lŏcă, sēd mōrēs dīctīs vēxāvĭt ămārīs Scēpsĭŭs Aūsŏnĭōs. *O.*

Scēptrĭfĕr *et* Scēptrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte le sceptre.* Scēptrĭfĕrās Sērvī tēmplă dĕdīssĕ mănūs. *O.* Scēptrĭfĕrās ārctā pālmās vīnxīssĕ cătēnā. *Sil.* Scēptrĭgĕrō cūm rēgĕ. *Id. Voy.* Regius.

Scēptrŭm, ī, *n.* (σκῆπτρον). *Bâton, canne; bâton que portaient les rois, sceptre.* Ŭt scēptrum hōc.... Nūnquām frōndĕ lĕvī fūndēt vīrgūltă nĕc ūmbrās. *V.* Rēx scēptro īnsīgnĭs ĕbūrnō. *O.* Aūrĕă cūr dēxtræ scēptră dĕdērĕ mĕæ? *Id.* SYN. Scīpĭŏ, *qqf.* rĕgĭmĕn. EP. Aūrātŭm, aūrĕŭm, ĕbūrnŭm, dĕcōrŭm, īnsīgnĕ, fūlgēns, cŏrūscŭm, vĕrēndŭm, vĕnĕrāndŭm, pŏtēns. PPH. Rēgĭs īnsīgnĕ, gēstāmĕn. Scēptrī dĕcŭs, ĕbŭr, hŏnōs, grāvĭtās. Rēgālĭs dēxtræ rĕgĭmĕn. *Voy.* Diadema. || *Au fig. Autorité royale, règne.* Ānte ĕtĭām scēptrūm Dīctæī rēgĭs. *V.* Scēptrīsquĕ pŏtīrī Cōntĭgĕrĭt. *Id.* SYN. Rēgnŭm. || *Bâton d'ivoire surmonté d'une aigle, que portaient les triomphateurs et les empereurs.* Dā nūnc ēt vŏlŭcrēm scēptrō quæ sūrgĭt ĕbūrnō. *J.* (10, 43). Ŭt scēptrūm gēssĕrĕ mănū. *Cl.* || *En parl. d'une férule.* Fĕrŭlæquĕ trīstēs, scēptră pædăgōgōrŭm. *M.* (X, 62, 10.)

Scĕtānĭŭs, ĭī, *ou* Scĕtānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quūm dētērrērēt: Scĕtānī dīssĭmĭlĭs sīs. *H.*

Schĕdă, Schĭdă *ou* Scĭdă, æ, *f.* (σχέδη). *Feuille, feuillet, page.* Nēc sūmmā pŏtēs īn schĕdā tĕnĕrī. *M.* (IV, 91. Scripturam *Schida* et *Scida* probat *Char.* 81). SYN. Pāgĭnă, plăgŭlă.

Schĕdĭŭm, ĭī, *n.* (σχέδιον). *Impromptu.* Bīssŭla īn hōc schĕdĭō cāntābĭtŭr, aŭt Ĕrăsĭnŭs. *Aus.* (*Idyl. præf.* 7. Cf. *Fest.*). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* (*Lucil.* ap. *Apul. Florid.*, t. II, p. 150 Bip. Cujus verba sunt:

« In isto, ut ait Lucilius, *schedio* et incondito experimini. »)

† Schēmă, æ, *f.* (*Hesych.* σχέμα). *Comme le suiv.* Quŏd ĕgo hūc prōcēssī sīc cūm sērvīlī schēmā. *Pl.* (*Amph. prol.* 117. *Id. Pers.* IV, 2, 2. Adde *Cæcil.* apud *Prisc.* 679; *Pompon.* ap. *Non.* 3, 206).

Schēmă, ătĭs, *n.* (σχῆμα). *Forme, figure.* || *Ordint. Costume.* Pērgĭtĕ, thўrsĭgĕræ Bācchæ mŏdŏ Bācchĭcō cūm schēmătĕ. *Næv.* (apud *Non.* 3, 206). Cæsărĭs ātquĕ Jŏvĭs cōnfēr nūnc schēmă. *M.* (*Spect.* 16. Alii aliter). || *Figure de mots.* Schēmătĕ nōn dŭbĭō, sĕd ăpērtē nōmĭnăt īllăm. *M.* (III, 68). Māscŭlă rhētŏrĭcō schēmătĕ līnguă tŏnēt. *Ennod.* (*Epig.* 3, 10). Quæ trŏpōs ōmnēs rĕlīnquăt ēt sŭpērbă schēmătă. *T. Maur.* (*Syll.* 26). Schēmătă cārmĭnĭbūs cĕcĭnī. *Plotius* (p. 2631). SYN. Fĭgūră. *Voy. le précéd.*

Schĭnĭs. *Voy.* Sinis.

Schīsmă, ătĭs. *n.* (σχίσμα). *Eccl. Schisme.* Īnvĕnĭo Hīppŏlўtūm, quī quōndām schīsmă Nŏvātī Prēsbўtĕr āttĭgĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 11, 19). Rĕūs aūt sŭpērbī schīsmătĭs. *P. Nol.* (21, 128). SYN. Scīssūră.

Schœnēĭs *et* Schœnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σχοινηΐς). *Fille de Schœnée, Atalante.* Ūt tŭlĭt Hīppŏmĕnēs Schœnēĭdă præmĭă cūrsūs. *O.* Tārdăt Schœnĭdă tēr cădēntĕ pōmō. *Sid.* (14, 15. *Id.* 2, 495). *Voy.* Atalanta.

Schœnēĭŭs, ă, ūm (Σχοινεῖος *et* Σχοινήϊος). *De Schœnée, roi d'Arcadie, père d'Atalante.* Gaūdĕăt, ān vīrgō măgĭs hīs Schœnēĭă dīctīs. *O.* || *f. absolt. Atalante.* Dīcēntēm mōllī Schœnēĭă vūltū Adspĭcĭt. *O.*

? Schœnĭcŭlă, æ, *f. Femme qui se parfume de* schœnus. (*Pl. Pœn.* I, 2, 55, et ap. *Varr. L. L.* 7, 64, et *Fest.* Alii aliter.)

Schœnĭs. *Voy.* Schœneis.

Schœnŏbătēs, æ, *m.* (σχοινοβάτης). *Danseur de corde.* Aūgūr, schœnŏbătēs, mēdĭcūs, măgŭs : ōmnĭă nōvĭt. *J.* (3, 77). Mīmōs, schœnŏbătās, gĕlāsĭānōs. *Sid.* (23, 301). *Voy.* Funambulus.

Schœnŭs, ī, *m.* (σχοῖνος). *Jonc.* || *Parfum de vil prix qu'on tirait de la fleur du jonc.* Mĭsĕrās, schœnō dēlĭbūtās. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 55).

Schŏlă, æ, *f.* (σχολή). *École.* Ēt cēssārĕ lĭcēt : Grāiō schŏlă nōmĭnĕ dĭcta ēst. *Aus.* (*Idyl.* 4, 6). Quārtūs dĭēs ēst, īn schŏlā pŏētārūm. *M.* (IV, 61). SYN. Lūdŭs, gўmnăsĭūm. || *Classe de rhéteurs, l'école.* Lībĕrām schŏlæ nĭtōrĕ, vātĭs ēxūtām stŏlā. *T. Maur.* (*Syll.* 25). || *Collège, corporation; gardes du palais depuis Constantin.* Āccĭtī prŏcĕrēs ōmnēs, schŏlă cūnctă pălātī Jūssa ădstārĕ lŏcīs. *Corip.* (*L. Just.* III, 158).

Schŏlārĭs, ĕ. *D'école.* Schŏlārĕ mūrmŭr ānnŏtāntēs scrīpsĕrānt. *Prud.* (*Peri.* 11, 16).

Schŏlāstĭcŭs, ă, ūm (σχολαστικός). *D'école.* || *Subst. m. Rhéteur.* Ūrsūmquĕ cănĭtĕ vōcĕ cōncōrdī sĕnĕm, Hĭlărēm, jŏcōsūm, pĭlĭcrĕpūm, schŏlāstĭcūm. *Inscr.* (apud *Grut.* I, p. 637). Schŏlāstĭcūsquĕ sūb rŏtūndĭōrĭbūs Pĕtrūs Cămēnĭs dīctĭtāssĕt ācrĭūs. *Sid.* (*Epist.* IX, 15, 40).

Schŏlĭcŭs, ă, ūm (σχολικός). *D'école.* Sĕd Græcŭlă quædām schŏlĭcæ nĭtēlă vōcĭs. *T. Maur.* (*Litt.* 140). Ādvĕnĭt, ēt schŏlĭcūm præstrŭĭt āxĭōmă. *Capel.* (IV, p. 94. Debebat esse axiōma. *Varro* ap. *Non.* 6, 22, dixit *scholica dape*).

Scĭăthŏs, ī, *f.* (Σκίαθος). *Petite île de la mer Égée.* Jām Scĭăthŏs sūbsēdĭt ăquĭs. *V. Fl.*

† Scĭbŏ, ĭs, *ancien fut. de* Scio. Vērūm jām scĭbŏ. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 5. *Id. Pœn.* V, 4, 57 ; *Ter. Eun.* IV, 4, 59). Quŏd quūm scĭbĭtūr, pĕr ūrbem īrrīdēbŏr. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 5. De quo *Capel.* III, p. 91).

† Scĭcĭdī, *ancien parf. de* Scindo. Nōn ĕrgo ăquĭlă ĭta, ūt prædĭcānt, Scĭcĭdĕrāt pēctŭs. *Att.* (apud *Prisc.* 890. Adde *Afran.*, *Enn.* et *Næv.* ibid. Alibi, p. 551, *Prisc.* scribit *sciscidi*, quasi antiquissimum. Melius tamen *Gell.* 7, 9, dat *scecidi*, ut in talibus : *Memordi, Spepondi,* etc.).

Scĭdă. *Voy.* Scheda.

Scĭdī, *parf. de* Scindo.

Scĭēns, tĭs. *Qui sait, informé.* Nām tē scĭēntēm făcĭām, quĭdquĭd ēgĕrŏ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 8, 32). SYN. Gnārŭs, cērtĭŏr, mŏnĭtŭs. || *Qui agit de propos délibéré ; à dessein.* Sŭpērsūnt mĭhĭ quæ scrībām, sĕd pārcō scĭēns. *Ph.* Quīn cœpstī scĭēns. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 505). SYN. Prūdēns, spōntĕ. || *Instruit, habile.* Ēt Sthĕnĕlūs scĭēns Pūgnæ. *H.* Sŏlūtŭs āmbŭlāt vĕnēfĭcæ Scĭēntĭōrĭs cārmĭnĕ. *Id.* SYN. Dŏctŭs, pĕrĭtŭs. *Voy.* Doctus.

Scĭēntĭă, æ, *f. Science.* Jāmjam ēffĭcācī dō mănūs scĭēntĭæ. *H.* Dĕī tĭmōrēm, rēgŭlām scĭēntĭæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 358). SYN. Dŏctrīnă, ārs, dīscĭplīnă, stŭdĭūm, *qqf.* scīrĕ. PHR. Scīrĕ tŭūm nĭhĭl ēst. *Pers.* Cāstæ Pāllădĭs ārtēs. *Pp. Voy.* Ars, Studium.

Scĭī, *parf. de* Scio, *pour* Scivi.

Scīlĭcēt, *conj. A savoir, car, en effet, c'est que.* Scīlĭcēt īn vūlgūs mānānt ēxēmplă rĕgēntūm. *Cl.* Tēr sūnt cōnātī īmpōnĕrĕ Pēlĭŏ Ōssām Scīlĭcĕt. *V.* Scīlĭcēt ēssĕ glŏbōsă tămēn, quūm squālĭdă cōnstēnt. *Lr.* (II, 469). SYN. Nēmpĕ, vĭdēlĭcēt, nīmīrūm, quīppĕ. *Voy.* Nam. || *Or, donc, par conséquent.* Scīlĭcēt ēt tēmpūs vĕnĭēt, quūm fīnĭbūs īllĭs, etc. *V.* SYN. Pōrrō, ērgŏ, ĭgĭtūr. || *Certes, assurément.* Nūnc vīvāt nĕcne, ĭd Ōrcūm scīre ŏpōrtēt scīlĭcēt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 33). Cŏmĭtēs sĕcūtī scīlĭcēt sūnt vīrgĭnēm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 54). Pōrcēllum ōbtēgĕrĕ, quŏd făcĭēbāt scīlĭcēt. *Ph.* SYN. Nīmīrūm, nēmpĕ, prŏfēctō, næ. || *Oui, dans les réponses.* Ēt dūcēnda īndŏtāta ēst? Scīlĭcēt. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 11. *Id. Eun.* V, 8, 10). SYN. Næ, ĭtă, māxĭmē, plānē, etc. || *Sans doute, apparemment (avec ironie).* Scīlĭcēt īs sŭpĕrīs lăbŏr ēst. *V.* Īd pŏpŭlūs cūrāt scīlĭcēt. *Ter.* (*And.* I, 2, 14). Scīlĭcēt hōc ĕtĭām rēstābăt. *O.* SYN. Vĭdēlĭcēt, nēmpĕ, etc.

Scīllă, æ, *f.* (σκίλλα). *Scille, ou oignon marin.* Scīllāmque hēllĕbŏrōsquĕ grăvēs, nīgrūmquĕ bĭtūmĕn. *V.* Tēr prōrūmpēntĭs scīllæ tĕrĕs ērĭgĭtūr flōs. *Avien.* (*Prog.* 462). Ēt scīllæ căpŭt ātque īntāctă bĭtūmĭnă pōrtā. *Calp.* (5, 79). *Voy.* Bulbus.

Scīllīnŭs, ă, ūm (σκίλλινος). *Comme le suiv.* Sæpe ēt scīllīnō pēllūntūr nŏxĭă bācchō. *Sam.* (vs. 510).

Scīllītēs, æ, *m. f. n. Apprêté avec le jus de la scille.* Scīllītē dĕcĭēs nōn sī pūrgĕrĭs ăcētō. *Aus.* (*Epist.* 4, 69. Sic *Colum.* 12, 33. Et *Plin.* 32, 47, *ex aceto scillite.* Quod Latini levius a Græcis desumpserunt, apud quos οἶνος σκιλλίτης probe dictum fuit. Eodem modo *Plin.* 14, 9, 3, *Ambraciotes vinum*). || *Poisson. Voy.* Squilla.

Scīn' *pour* Scisne. *Sais-tu?* Scīn' quĭd ēst quŏd ĕgo ăd tē vĕnĭŏ? *Pl.* (*Men.* IV, 3, 3).

Scīndŏ, ĭs, scĭdī, scīssūm, scīndĕrĕ. *Séparer, partager, fendre, entr'ouvrir, déchirer, arracher.* Nām prīmī cŭnĕīs scīndēbānt fīssĭlĕ līgnūm. *V.* Nēc vălĭdō quīsquām tērrās scīndēbāt ărātrō. *O.* Pārcĕ tămēn lăcĕrārĕ gĕnās, nēc scīndĕ căpīllōs. *Id.* Īctĭbūs īnnŭmĕrīs lăcĕrūm scīndēntĭă cōrpŭs (verbera). *Sil.* Quā mărĕ tēllūrēm sŭbĭtĭs aūt ōbrŭĭt ūndīs, Aūt scĭdĭt, ēt mĕdĭōs, etc. *L.* (Sic et *Sen. H. OEt.* 552). SYN. Fīndŏ, dīvĭdŏ, sēpărŏ, dīdūcŏ, ăpĕrĭŏ, prōscīndŏ, dīscīndŏ, rūmpŏ, ābrūmpŏ, lăcĕrŏ, sĕcŏ, *qqf.* vēllŏ. *Voy.* Separo, Seco. || *Au fig.* Scīndĭtūr īncērtūm stŭdĭa īn cōntrārĭă vūlgŭs. *V.* Sī flētū scīndēntūr vērbă. *O.* Flōrēntēsquĕ mănū scĭdĭt Ātrŏpŏs ānnōs. *St.*

Scīndŭlă, æ, *f. Petit ais de bois mince.* Ēscam hīc

ē jūre īnŏps pūllīs dāt scīndŭlăm. *Næv.* (ap. *Non.* 2, 31).

Scĭnĭfēs *ou* Cĭnĭfēs, ŭm, *m. pl.* (σκινίπες, κνίπες *et* κνίφες). *Sorte de cousins, dont la piqûre produit la noix de galle.* Īllīc quās scĭnĭfēs vŏcĭtānt, etc. *Alcim.* (V, 164 sq. Cf. *Isid. Or.* 12, 8).

Scĭnĭs. *Voy.* Sinis.

Scīntīllă, æ, *f. Étincelle qui jaillit du caillou.* Āc prīmūm scĭlĭcī scīntīllam ēxcūdĭt Ăchātēs. *V.* Scīntīllām sŭbĭtō prōsĭlŭīssĕ fĕrūnt. *O.* Ēt clārās scīntīllās dīssŭpăt īgnĭs. *Lr.* (VI, 163). EP. Rŭbēns, īgnītă, īgnĕă, ārdēns, cŏrūscāns, mĭcāns, sŭbĭtă, tĕnŭĭs. PPH. Sēmĭnă flāmmæ. || *Au fig.* Tōtōque ārdēntĭs ăb ōrĕ Scīntīllæ ābsĭstūnt. *V.* SYN. Īgnĭs, īgnēs, flāmmă, flāmmæ, fūlgŭră. || *Faible émanation d'un objet.* Scīntīllăm.... gĕnŭ' quī cōnglīscāt tŭŭm. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 52). || *Qqf. Flammèche.* Scīntīllīs lātē vŏlĭtāntĭbŭs, īgnĕŭs īmbĕr. *P. Nol.* (25, 88). SYN. Făvīllă.

Scīntīllŏ, ās, ārĕ, *n. Jeter des étincelles, et au fig.* Scīntīllāre ŏlĕum, ēt pūtrēs cōncrēscĕrĕ fūngōs. *V.* Ārdēntī scīntīllĕt sānguĭnĕ lāmpās. *Calp.* (1, 81). Ēt scīntīllāntēs prōmptīm prōcūdĕrĕ māssās. *Cyprian.* (*Gen.* 227). Ūt ŏcŭlī scīntīllānt! vĭdē. *Pl.* (*Men.* V, 2, 77). PPH. Scīntīllās mīttŏ, dō, jăcĭŏ, ăgŏ. Scīntīllă prōsĭlĭt, ēxsĭlĭt, ābsĭstĭt.

Scĭŏ, scīs, scīvī *ou* scĭī, scītŭm, scīrĕ. *Savoir.* Nūnc scĭō quĭd sĭt ămŏr : dūrīs īn caūtĭbŭs īllŭm. *V.* Scīs īpsa, ēt scīrĕ fătēris. *Id.* Scīmŭs ĭnūrbānūm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dĭctŭm. *H.* Dūc, īnquĭt; scīstī quā cōgĕrĕ pōssēs. *O.* Scīssĕ sĕd īpsă nĕgăt. *Id.* Ān scĭĕrĭs ādvērsă pătī. *L.* Quūm scĭĕrīnt ēssĕ tālĕ cūlpæ prǣmĭŭm. *Ph.* Nēmŏ rīdēt; scīvi ēxtēmplō rēm dē cōmpāctō gĕrī. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 24). SYN. Nōvī, cāllĕŏ, cōgnōscŏ, īntēllĭgŏ, *qqf.* tĕnĕŏ. PPH. Nōn īgnōrŏ. Nōn nēscĭŏ. Nōn sūm īgnārŭs *ou* nēscĭŭs. Nōn mē lătĕt, fŭgĭt *ou* prǣtĕrĭt. Mĭhĭ lĭquĕt, cōmpērtŭm ēst, nōtŭm ēst. || Scībăm, ās, etc., *imparf. pour* Sciebam. Quōd scībānt Pārcǣ nōn lōngē tēmpŭs ăbēssĕ. *Cat.* (68, 85. Adde *Pl. Amph. prol.* 22; *Lucr.* V, 957). || Quōd scĭăm. *Que je sache, autant que je sache.* Mĕnǣchmĕ, vĭgĭlă. Vĭgĭlo hērcle ĕquĭdēm, quōd scĭăm. *Pl.* (*Men.* III, 2, 39. *Ib.* 35; *Capt.* I, 2, 70). || Scīrĕ, *infin. pris subst. Science.* Scīrĕ tŭŭm nĭhĭl ēst, nĭsĭ tē scīre hōc scĭăt āltĕr. *Pers.* (1, 27). || Scīrēs, *avec l'infin. Vous diriez que.* Jūrgĭă fīnĭĕrăt : scīrēs aūdīssĕ ; rŭbēbăt. *O.* Seū pīngēbăt ăcū, scīrēs ā Pāllădĕ dōctăm. *Id.* || *Au pass. unip.* Quĭd tĭbĭ dēbērēm, tōtā scīrētŭr ĭn ūrbĕ. *O.*

Scīpĭădēs, æ, *m.*, *et* Scīpĭŏ, ōnĭs, *m. Scipion, nom d'une branche illustre de la famille Cornélia.* Clārām Scīpĭădūm tăcĕăt Cōrnēlĭă gēntĕm. *Cl.* || *Les deux frères qui combattirent Asdrubal, et périrent en Espagne.* Ēn ŭbĭ nūnc Grācchi, ātque ŭbĭ nūnc dŭŏ fūlmĭnă gēntĭs, Scīpĭădæ? *Sil.* (VII, 106). || *Le premier Africain, fils et neveu des précédents, qui vainquit Annibal.* Vīrtūs Scīpĭădæ ēt mītĭs săpĭēntĭă Lǣlī. *H.* Pœnūm quī Lătĭīs rĕvŏcāvĭt ăb ārcĭbŭs hōstēm, Scīpĭŏ. *L.* SYN. Āfrĭcānŭs. || *Le second Africain, destructeur de Numance et de Carthage.* Fōrsān Scīpĭădǣ cōnfēctī nōmĭnă bēllī Rāptūrŭs. *Sil.* Ēnnĭŭs ēmĕrŭĭt, Călābrīs ĭn mōntĭbŭs ōrtŭs, Cōntĭgŭŭs pōnī, Scīpĭŏ māgnĕ, tĭbĭ. *O.* || *Les deux Africains.* Aūt gĕmĭnōs, dŭŏ fūlmĭnă bēllī, Scīpĭădās. *V.* Scīpĭădēs fūlmēn bēllī, Cārthāgĭnĭs hōrrŏr. *Lr.* (III, 1049). PHR. Dūxĭt ăb ōpprēssā mĕrĭtūm Cārthāgĭnĕ nōmĕn. *H.* Ējŭs quī dŏmĭtā nōmĕn ăb Āfrĭcā Lŭcrātŭs rĕdĭĭt. *Id.* || *Scipion Nasica. Voy.* Nasica.

Scīpĭŏ, ōnĭs, *m.* 1. *Bâton, baguette.* Quĭd fēcīstī scīpĭōnĕ? *Pl.* (*Cas.* V, 4, 6). Frōntēm tăbērnæ scīpĭōnĭbŭs scrībăm. *Cat.* (37, 10). *Voy.* Baculus. || 2. *Scipion. Voy. le précéd.*

Scīrōn, ōnĭs, *m.* (Σκίρων). *Sciron, brigand tué par Thésée, et dont les os furent changés en rochers.* Scīrōnĭs mĕdĭă scĭlĭcĕt īrĕ vĭā. *Pp.* (III, 16, 12). Scŏpŭlīs nōmēn Scīrōnĭs ĭnhǣrĕt. *O.* Īnfāmēs Scīrōnĕ pĕtrǣ. *St.* || *Nom d'homme.* Vīllŭlă, quǣ Scīrōnĭs ĕrās. (*Catal. Virg.* 10, 1.)

Scīrōnĭs, ĭdĭs, *f.*; Scīrōnĭŭs, ă, ŭm. *De Sciron.* Ēt scĕlĕrĕ pĕtrǣ nōbĭlēs Scīrōnĭdēs. *Sen.* (*Hip* 1023). Mīttārvĕ prǣcĕps săxă pēr Scīrōnĭă. (*Ibid.* 1225.) Vāllātă mărī Scīrōnĭă rūpēs. *Cl.*

Scīrpĕ, *n. Voy.* Sirpe.

Scīrpĕă, æ, *f. Panier, manne.* Īn plaūstrō scīrpĕ lātă fŭĭt. *O.* (Alii scrib. *Sirpea*).

Scīrpĕŭs *ou* Sīrpĕŭs, ă, ŭm. *De jonc.* Scīrpĕă pro dŏmĭnō Tībĕrī jāctētŭr ĭmāgŏ. *O.* Quāsĭ pŭĕrīs, quī nārĕ dīscūnt, scīrpĕa īndŭĭtŭr rătĭs. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 9). SYN. Jūncĕŭs. || Scīrpĕŭm fīlŭm. *Mèche faite en jonc.* Quīn ēt fīlă făvīs scīrpĕă flōrĕīs, etc. *Prud.* (*Cath.* 5, 15).

Scīrpĭcŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Scirpus. *Panier, corbeille.* Scīrpĭcŭlīs mĕdĭō pūlvĕrĕ fērrĕ rŏsăm. *Pp.* (IV, 2, 40). Scīrpĭcŭlūm fērrūgĭnĕīs cŭmŭlāte hўăcīnthīs. *Col.* (X, 304). Tīntīnnābŭlum ăbēst hĭnc, scīrpĭcŭlīque ŏlĕrōrŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 8, 57).

Scīrpŭs, ī, *m. Jonc.* Ō scīrpĕ, scīrpĕ, laūdŏ fōrtūnās tŭăs. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 39). Aūt scīrpōs ālgāsquĕ lĕvēs dēdūcĕrĕ mōs ēst. *Alc.* (I, 295). SYN. Jūncŭs. || Īn scīrpō nōdŭm quǣrŏ, *prov. Chercher un nœud dans un jonc, c'est-à-dire Chercher une difficulté là où il n'y en a point, se créer des difficultés.* Quǣrūnt īn scīrpō, sŏlĭtī quōd dīcĕrĕ, nōdŭm. *Enn.* (ap. *Fest.*). Īn scīrpō nōdūm quǣrĭs. *Pl.* (*Men.* II, 1, 22. Et *Ter. And.* V, 4, 38, ubi *Donat.* Alii scrib. *Sirpus*).

Scīscĭtātŏr, ōrĭs, *m. Qui recherche; qui interroge.* Ēxplōrāt ārtĕ scīscĭtātōr cāllĭdă, Dĕŭsnĕ mēmbrīs sĭt rĕcēptŭs tērrĕīs. *Prud.* (*Cath.* 7, 193).

† Scīscĭtŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Paūcŭla ĕtĭām scīscĭtārĕ priŭs vŏlŏ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 51. Cf. *Fest.*).

Scīscĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Demander, s'enquérir.* Prŏcŭl hĭnc lŭbēt priŭs, quĭd sĭt, scīscĭtārī. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 10). SYN. Scītŏr.

Scīscŏ, ĭs, scīvī, scītŭm, scīscĕrĕ. *S'informer, apprendre, savoir.* Āccūrro, ūt scīscām quĭd vĕlĭt. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 17). Ūt īlli ĭd fāctūm scīscĕrēnt. *Id.* (*Bac.* II, 3, 68). Prǣfēstīnāmŭs, quǣ sĭt caūsă, scīscĕrĕ. *Afran.* (ap. *Char.* 186). *Voy.* Rescisco. || *Décréter.* Ēt sōlēm cōncēdĕrĕ nōctī Scīscānt. *Sil.* (VII, 544). SYN. Dēcērnŏ, etc. *Voy.* Scitum.

Scīssĕ, *sync. pour* Scivisse.

Scīssĭm, *adv. En s'ouvrant.* Ēccĕ Dĕī fămŭlīs scīssīm frĕtă Rūbră dĕhīscūnt. *Amœn.* (vs. 34).

† Scīssĭŏ, ōnĭs, *f. Déchirement.* Jām scīssĭŏ vēlī... nūdāvĭt mўstĭcă tēmplī. *Arat.* (I, 323).

Scīssūră, æ, *f. Séparation, rupture, déchirure, fente, trou.* Pējŏr ĕnĭm scīssūră nŏvō vĕtĕrique cŏāctĭs Rēddĭtŭr. *P. Nol.* (25, 312). Vēstĭbŭs ūt tūrpĭs pējŭs scīssūră pătēscăt. *Juvc.* (II, 375). || *Au fig. Divisions, discorde.* Scīssūră dŏmēstĭcă tūrbăt Rēm pŏpŭlī. *Prud.* (*Psych.* 758).

Scīssŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Scindo. *Séparé, fendu, déchiré.* Ēt scīssī rēspērsŭs pūlvĕrĕ cāmpī. *St.* Nēc pŭdŭĭt scīssīs ēxŭlŭlārĕ cŏmīs. *O.* Scīssă cŏmăm. *V.* Ēt scīssō gūrgĭtĕ rīvīs. *L.* SYN. Ābscīssŭs, dīvīsŭs, ăpērtŭs, lăcĕrātŭs, etc. *Voy.* Lacer.

Scītāmēntă, ōrŭm, *n. pl. Friandises.* Nēquāmvĕ scītāmēntă pīpŭlō pōscĭt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 9). Ātque ălĭquĭd scītāmēntōrūm dē fŏro ōbsōnārĭĕr. *Pl.* (*Men.* I, 3, 26).

Scītē, *adv. Bien, habilement.* Āt sī scīās quām scīte īn mēntēm vēnĕrĭt. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 16). Quĭd? ĕgo ūt sūblēcto ōs? Scītē. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 74). Sæpe ēxāntlāvīt sūbmĕrūm scītīssŭmē. *Id.* (*Stich.* I, 3, 116). *Voy.* Bene.

Scītŏr, ārĭs, ārī, *d. Questionner, interroger.* Tūm vēro ārdēmūs scītāri ēt quærĕrĕ caūsās. *V.* Sūspēnsi Eūrÿpÿlūm scītātum ōrācŭlă Phœbī Mīttĭmŭs. *Id.* Scītārī lĭbĕt ēx Ipsō. *H.* Caūsāmquĕ vĭæ scītāntĭbŭs īnfīt. *O. Voy.* Interrogo.

Scītū, *supin pass. de* Scio. (*Ter. Hec.* III, 1, 15.)

Scītŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Scitus. *Gentil, joli.* Quā sūnt făcĭē? Scītŭlā. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 7).

Scītŭm, ī, *n. Ordonnance, décret.* Scītă pătrum ēt lēgēs. *Sil.* (*Id.* VII, 545, plebis). Quūm scītă pătrūm pŏpŭlīquĕ frĕquēntĕr. *Prud.* (*Sym.* II, 310). SYN. Dēcrētŭm. *Voy.* Plebiscitum. || *Doctrine, préceptes.* Pōst Mārcō tūtēlă dătūr, quī scītă Plătōnĭs Flēctăt ăd īmpĕrĭŭm. *Aus.* (*Cæs.* 17, 1).

Scītŭs, ă, ŭm. *Instruit, qui sait.* Mēmbrīsquĕ vălēns, scītūsquĕ vădōrŭm. *O.* Cūrvæ scītă Thălīă lÿræ. *Id.* Scītūsque āccēndĕrĕ cōrdă Laūdĭbŭs. *Sil.* Nāvĭtă quĭd căvĕāt, quĭd scītūs vĭtēt ărātŏr. *Germ.* (*Arat.* 13). Nōn sūm scītĭŏr. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 12). SYN. Scĭēns, pĕrĭtŭs, dōctŭs. || *Habile, avisé.* Hŏmĭnem āstūtūm, dōctūm, scītum ēt cāllĭdŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 151). Ĕhŏ, nĭmĭūm scītē scītŭs ēs. *Id.* (*Cas.* III, 1, 8). SYN. Cāllĭdŭs, ārgūtŭs. || *Joli, charmant, élégant.* Pĕr ĕcāstŏr scītūs pŭĕr ēst nātŭs Pāmphĭlō. *Ter.* (*And.* V, 2, 6). Sătĭ' scītūm fīlūm mŭlĭĕrĭs. *Pl.* (*Men.* IV, 4, 16). Ōrātĭo ŏptŭma ēt scītīssŭmă. *Id.* (*Stich.* I, 3, 30). SYN. Pūlchĕr, ēlĕgāns.

Scĭūrŭs, ī, *m.* (σκίουρος). *Écureuil.* Īnāmābĭlĭs scĭūrŭs, ēt frĕquēns phœnīx. *M.* (V, 38, 13).

† Scĭŭs, ă, ŭm. *Qui sait.* Nĕquĕ quēmquam īnvĕnīt scĭŭm. *Pacuv.* (apud *Prisc.* 634).

Scīvī, *parf. de* Scio.

Sclōppŭs. *Voy.* Stloppus.

Scŏbīnă, æ, *f. Râpe de menuisier.* Scŏbīnam ĕgŏ līma ăctūtum ādrāsī. *Pl.* (*fr.* ap. *Varr. L. L.* 7, 68).

Scŏbĭs, ĭs, *f. Sciure.* Vīlĭbŭs īn scōpĭs, īn māppĭs, īn scŏbĕ quāntŭs. *H.* Sēmŏdĭō scŏbĭs hæc ēmūndāt sērvŭlŭs ūnŭs. *J.* (14, 67). Quām prō sānguĭnĕ pŭlvĕrēm scŏbēmquĕ. (*Anth.* II, p. 507.)

Scŏdrī *ou* Scŏthrī, ōrŭm, *m. pl. Peuplade indienne.* Hĭnc Scŏdrī pōst hōs sūnt Peūcălĕīquĕ fĕrōcēs. *Prisc.* (*Peri.* 1049).

Scŏlŏpāx, ācĭs, *m.* (σκολόπαξ). *Bécasse, oiseau.* Præda ēst făcĭlĭs ĕt ămœnă scŏlōpāx. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 2, 3, in *Poet. Min.* I, p. 184 Lemaire. Velim Scolŏpax).

Scŏlŏs, ī, *f. Petite ville de Béotie.* Quī Scŏlōn, dēnsāmquĕ jŭgĭs, etc. *St.*

Scōmbĕr, brī, *m.* (σκόμβρος). *Scombre, poisson de mer, qu'on croit être le maquereau. On en composait une saumure nommée* garum. Ēssēm sī scōmbrī, nōn tĭbĭ mīssă fŏrēm. *M.* (XIII, 103). Ēt lāxās scōmbrĭs sæpĕ dăbūnt tŭnĭcās. *Cat.* (95, 8). PPH. Pīscĭs Ībērŭs. *H.*

Scōpæ, ārŭm, *f. pl. Balai.* Vīlĭbŭs īn scōpĭs, īn māppĭs, īn scŏbĕ quāntŭs. *H.* Īn prĕtĭō scōpās tēstātūr pālmă fŭĭssĕ. *M.* (XIV, 82). Ēffērte hūc scōpās. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 23).

Scŏpās, æ, *m.* (Σκόπας). *Scopas, célèbre statuaire.* Quās aūt Pārrhăsĭŭs prōtŭlĭt, aūt Scŏpās. *H.* Sōlŭs Prāxĭtĕlĭs mănŭs, Scŏpæquĕ. *M.* (IV, 39, habes. Et *Sid.* 23, 504).

Scŏpē, ēs, *f.* (σκοπή). *Nom de femme.* Rāptă Scŏpē nūnc lĕgĭr īn tĭtŭlō. *Inscr.* (ap. *Don.* p. 431).

Scŏpŭlōsŭs, ă, ŭm. *Semé d'écueils, rocailleux* Hĭnc īllīnc mōntēs scŏpŭlōsæ rūpĭs ăpērtō. *L.* Ēt scŏpŭlōsī vērtĭcĕ cōllēs. *Sil.* SYN. Sāxōsŭs.

Scŏpŭlŭs, ī, *m. Rocher sur le bord de la mer ou dans la mer, récif, écueil.* Tūrbĭnĕ cōrrĭpŭĭt, scŏpŭlōque īnfīxĭt ăcūtō. *V.* Gĕmĭnīquĕ mĭnāntŭr Īn cœlūm scŏpŭlī. *Id.* Īnfāmēs scŏpŭlōs Ăcrŏcĕraūnĭă. *H.* Scŏpŭlūm quŏquĕ nāvĭtă vītăt. *O.* SYN. Rūpēs, sāxūm, caūtēs, sĭlēx. EP. Dūrŭs, āspĕr; īngēns, īmmānĭs, sūblīmĭs, sŏnāns, ūndĭsŏnŭs, frăgōsŭs, nāvĭfrăgŭs, hūmēns. PPH. Scŏpŭlī, scŏpŭlōrŭm caūtēs, pĕrīcŭlă, pĕrīclă. VERS. Rūpēs, vāstūm quæ prōdĭt īn æquŏr, Ōbvĭă vēntōrūm fŭrĭīs ēxpōstăquĕ vēntō. *V.* Sāxūmque ūndĭs īmmānĕ mĭnātŭr. Dōrsum īmmānĕ mărī sūmmō. *Id.* Tērră trĭbūs scŏpŭlĭs vāstūm prōcūrrĭt ĭn æquŏr Trīnăcrĭs. *O.* Īn mĕdĭō rūpēs lătēt hōrrĭdă pōntō. *V. Fl.* Hīc āltă rūpēs ārdŭō sūrgĭt jŭgō, Spēctātquĕ lōngē spătĭă sūbjēctī mărĭs. *Sen.* || *Au fig. Écueil.* Ēt pīrātārūm scŏpŭlŭs. *Petr.* (*Sat.* 123, de Pompeio). Vīve, ĕt ămīcĭtĭās rēgūm fŭgĕ... Māxĭmŭs hīc scŏpŭlŭs. (*Anth.* I, p. 508.) Ōmnĭă... tābēscĕre, ĕt īrĕ Ād scŏpŭlŭm. *Lr.* (II, 1170). || *En gén. Rocher.* Pēr rūpēs, scŏpŭlōsque, ădĭtūquĕ cărēntĭă sāxă Tēntăt ĭtĕr. *O. Voy.* Rupes.

† Scŏpŭs, ī, *m.* (σκοπός). *But, dessein.* Tĭbi ĕrăt scŏpŭs Ējĭcĕre īstūnc ābs tē. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 177, amorem).

Scōrpĭŭs *ou* Scōrpĭŏs, ĭī, *m.* (σκορπίος). *Scorpion, insecte venimeux.* Scōrpĭŭs ēxĭbĭt, caūdāquĕ mĭnābĭtŭr ūncā. *O.* Quĭs fātă pŭtārēt Scōrpĭŏn aūt vīrēs mātūræ mōrtĭs hăbērĕ? *L.* Scōrpĭŭs ūt grāvĭs ēst, ĕt ărānĕŭs. *Ser. Sam.* (vs. 868). EP. Dīrŭs, īnfēstŭs, lētĭfĕr, vĕnēnōsŭs. PHR. Caūdā vĕnēnĭfĕr ūncā. Mĕtŭēndŭs ăcūmĭnĕ caūdæ. || *Signe céleste.* Scōrpĭŏs ĕt cœlī jūstā plūs pārtĕ rĕlīnquĭt. *V* Scōrpĭŏn īmmīsĭt Tēllūs. *O.* SYN. Nĕpă. PPH. Nĕpæ āstră, sīgnă. || *Nom d'un poisson.* Ēt căpĭtĭs dūrō nŏcĭtūrŭs scōrpĭŏs īctū. (*Ov. Hal.* 117.)

Scōrpŭs, ī, *m. Nom d'un gladiateur.* Īlle ĕgŏ sūm Scōrpŭs clāmōsī glōrĭă Cīrcī. *M.* (X, 53).

Scōrtātŏr, ōrĭs, *m. Débauché.* Laūdātō: scōrtātŏr ĕrĭt? căvĕ tē rŏgēt. *H.* (Et *Pl. Amph.* I, 1, 131).

Scōrtĕŭs, ă, ŭm. *De cuir.* Scōrtĕă nōn īllī fās ēst īnfērrĕ săcēllō. *O.* || *Subst. f. Casaque de cuir.* Ād sŭbĭtās nūnquām scōrtĕă dēsĭt ăquās. *M.* (XIV, 130).

Scōrtīllŭm, ī, *n. dimin. de* Scortum. Scōrtīllūm mĭhĭ quām rĕpēntĕ vīsūm. *Cat.* (10, 3).

Scōrtŏr, ārĭs, ārī, *n. Fréquenter les courtisanes.* Quāndŏ mēcūm părĭtĕr pōtănt, părĭtĕr scōrtārī sŏlēnt. *Pl.* (*As.* II, 2, 4. *Ter. Heaut.* I, 2, 32).

Scōrtŭm, ī, *n. Courtisane.* Dōrmĭēt īn lūcēm, scōrtō pōstpōnĕt hŏnēstŭm. *H.* Quūm ŭbĭ vēstītī făcĭēs scōrtī plăcĕt, hærēs. *J.* (3, 135). *Voy.* Meretrix. || *Au fig.* (*Pl. Capt.* I, 1, 1, de parasito.)

Scŏtī, ōrŭm, *m. pl. Scots, Hiberniens conquérants de la Calédonie, appelée depuis Écosse.* Scŏtōrūm cŭmŭlōs flēvīt glăcĭālĭs Ĭērnē. *Cl.* Gēpĭdă trūx sĕquĭtŭr, Scŏtūm Būrgūndĭŏ cōgĭt. *Sid.* (7, 322). Sēmĭfĕr ēt Scŏtŭs sēntīt cănĕ mīlĭtĕ pējŏr. *Prud.* (*Apoth.* 216).

Scŏtĭcŭs, ă, ŭm. *Des Scots.* Īllĭŭs ēffēctūm cūrĭs nĕ tēlă tĭmērēm Scŏtĭcă. *Cl.*

? Scrāncĭă, *f. Voy. le suiv.*

? Scrāptă, æ, *adj. f. Femme méprisable.* Lēctum hŏdĭē strātūm vīdī scrāptæ mŭlĭĕrĭs. *Titin.* (apud *Fest.* Adde *fr. Pl.* apud *Varr. L. L.* 7, 65, *Non.* 2, 580, et *Gell.* 3, 3. Sed alii legunt *scrattæ, scranciæ, strateæ*).

Scrĕātŏr, ōrĭs, *m. Qui crache souvent.* Mĭnĭmē spūtātŏr, scrĕātŏr sŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 52).

Scrĕātŭs, ūs, *m. Crachement.* Gĕmĭtŭs, scrĕātūs, tūssĭs *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 132).

Scrĕō, ās, ārĕ, *n*. *Cracher*. Tĭbī quī scrĕāntī, sĭccæ, etc. *Pl*. (*Curc*. I, 2, 22). *Voy*. Spuo.

Scrībă, æ, *m*. *Écrivain, greffier, secrétaire*. Dōnāssēt jāmnĕ cătēnām Ēx vōtō Lărĭbūs, quærēbāt: scrībă quŏd ēssĕt. *H*. Mūsă, rŏgātă rĕfēr cŏmĭtī scrībæquĕ Nĕrōnĭs. *Id*. || *Eccl*. *Les Scribes, docteurs de la loi chez les Juifs*. Tālĭă tūm cōntrā Scrībārūm vērbă sĕquūntŭr. *Juvc*. (II, 699).

Scrībĭlītă *ou* Scrībĭllītă, *et* Scrīblītă, æ, *f*. *Ramequin, sorte de pâtisserie*. Nūnc, dūm scrībĭlītæ æstŭānt, ōccūrrĭtĕ. *Pl*. (*Pœn*. *prol*. 43. Alii leg. *scrilitæ*). Cīrcūmlātă dĭū mēnsīs scrīblītă sĕcūndīs. *M*. (III, 17. Alii ubique legi volunt *striblita*).

Scrīblītārĭŭs, ĭī, *m*. *Qui fabrique du ramequin*. Pīstōrī nūbāt cūr nōn scrīblītārĭō? *Afran*. (apud *Non*. 2, 483).

Scrībŏ, ĭs, psī, ptūm, bĕrĕ. *Tracer des lignes, sillonner*. Ārvăquĕ sānguĭnĕō scrībĭt rŭtĭlāntĭă gȳrō. *St*. Chărāxăt āmbās ūngŭlīs scrībēntĭbūs Gĕnās. *Prud*. (*Peri*. 10, 557). Quūm sōlĭs tōrrĭdŭs īgnĭs Flēxĭlĭbūs rīmīs sĭtĭēntēs scrībĕrĕt āgrōs. *Sid*. (16, 79). SYN. Sūlcŏ, ărŏ, ēxărŏ, etc. PHR. Vērsā pūlvīs īnscrībĭtŭr hāstā. *V*. || — ăcū. *Broder*. Āttălĭcīs vărĭātă pĕr ārtēm Aūlæīs scrībūntŭr ăcū. *Sil*. *Voy*. Pingo. || *Représenter*. Ăpēllēæ cŭpĕrēnt tē scrībĕrĕ chārtæ. *St*. SYN. Ēffīngŏ, pīngŏ, etc. || *Écrire, tracer des caractères d'écriture*. Pōmă nĕgāt rĕgĭō; nĕc hăbērĕt Ăcōntĭŭs īn quō Scrībĕrĕt hīc dŏmĭnæ vērbă lĕgēndă sŭæ. *O*. Scrībĭtŭr ēt vēstrīs Cȳnthĭă cōrtĭcĭbŭs. *Pp*. (I, 18, 22). SYN. Cōnscrībŏ, īnscrībŏ, ărŏ, pĕrărŏ, ēxărŏ, nŏtŏ, sīgnŏ, *qqf*. scālpŏ. PPH. Călămō tăbēllās, mēmbrānām ēxărŏ, pĕrărŏ. Chārtīs īllĭnŏ. Chārtām ărŏ. Cērās īmplĕŏ. VERS. Fŏlĭīsquĕ nŏtās ēt cārmĭnă māndăt. *V*. Jām sătĭs īnvălĭdōs călămō lāssāvĭmŭs ārtūs, Ēt mănŭs ōffĭcĭūm lōngĭŭs ægră nĕgăt. *O*. Līttĕră, prō vērbīs, quām pēs īn pūlvĕrĕ dūxĭt, Cōrpŏrĭs īndĭcĭūm mūtātī trīstĕ pĕrēgĭt. *Id*. || *Graver une inscription*. Lĭcĕăt tŭmŭlō scrīpsīssĕ: Cătōnĭs Mārcĭă. *L*. SYN. Īnscrībŏ, scālpŏ, īncīdŏ, etc. || *Écrire une lettre*. Aūdēbō tĭbĭ mē scrīpsīssĕ fătērī. *O*. *Voy*. Epistola. || *Écrire un ouvrage, composer*. Sēx ĕgŏ Fāstōrūm scrīpsī, tŏtĭdēmquĕ lĭbēllōs. *O*. Pĭgēr scrībēndī fērrĕ lăbōrēm. *H*. Nēc sătĭs āppărēt cūr vērsūs fāctĭtĕt. *Id*. Scrībēbāmŭs ĕpŏs. *M*. Dĭffĭcĭle ēst sătĭrām nōn scrībĕrĕ. *J*. SYN. Cōnscrībŏ, pērscrībŏ, cōmpōnŏ, pāngŏ. PPH. Chārtīs īntēxŏ, māndŏ, trādŏ, cōmmīttŏ, dēscrībŏ. VERS. Īllĕ vĕlūt fīdīs ārcānă sŏdālĭbŭs ōlĭm Crēdēbāt lĭbrīs. *H*. Ŭbĭ quĭd dătŭr ōtī, Īllūdō chārtīs. *Id*. *Voy*. Carmen. || *Chanter, célébrer*. Scrībĕrĭs Vărĭō fōrtĭs, ĕt hōstĭūm Vīctŏr. *H*. SYN. Cănŏ, dīcŏ, cĕlĕbrŏ, etc. *Voy*. Celebro. || *Inscrire sur son testament, instituer héritier*. Prōptēr mē scrībĕrĭs hērēs. *J*. (9, 87). Ŭt ēt scrībārĕ sĕcūndŭs Hērēs. *H*. || *Inscrire une dette*. Scrībĕ dĕcem ā Nĕrĭō. *H*. (Adde *Pl*. *As*. II, 4, 34, nummos). || *Décrire*. Scrībētŭr tĭbĭ fōrmă lŏquācĭtĕr, ēt sĭtŭs āgrī. *H*. *Voy*. Describo. || *Assigner, imposer*. Lēgēsquĕ nŏvās scrībĕrĕ vēntīs. *Sen*. (*Med*. 320). Hŏmĭnūmquĕ vŏcābŭlă mūtīs Scrīpsērūnt stătŭīs. *Prud*. (*Sym*. I, 301). SYN. Ādscrībŏ, īmpōnŏ. || *Graver dans sa mémoire*. Ētĭāmnūnc mĭhĭ Scrīpta īllă dīctă sūnt īn ănĭmō Chrȳsĭdĭs. *Ter*. (*And*. I, 5, 47). SYN. Īnfīgŏ, dēfīgŏ, rĕpōnŏ.

Scrībōnĭă, æ, *f*. *Nom de femme*. Nēc tē, dūlcĕ căpŭt, mātēr Scrībōnĭă, læsī. *Pp*. (IV, 11, 55).

Scrīnĭŭm, ĭī, *n*. *Coffret*. Scrīnĭăque ād lēctī claūsă jăcērĕ pĕdēs. *Pp*. (III, 6, 14). SYN. Căpsă, ārcă, ārcŭlă. || *Coffret cylindrique pour serrer les manuscrits roulés; par ext. Portefeuille*. Sōlĕ vĭgĭl călămum, ēt chārtās, ēt scrīnĭă pōscŏ. *H*. Nē mē Crīspīnī scrīnĭă lĭppī Cōmpīlāssĕ pŭtēs. *Id*. Cōntĭgĕrĭsquĕ tŭām, scrīnĭă cūrvă, dŏmŭm. *O*. Ād sălārĭōrūm Cūrās scrīnĭă prōtĭnŭs lĭcēbĭt. *M*. (IV, 87, 9).

Scrīplŭm. *Voy*. Scripulum.

Scrīpsĕ, Scrīpstī, *sync*. *pour* Scripsisse, Scripsisti. Dēlphīs Sŏlōnēm scrīpsĕ fāma ēst Āttĭcūm. *Aus*. (*Sept*. *Sap*. 1, 1). Pūlchrĕ scrīpstī: scĭtūm sȳngrăphŭm! *Pl*. (*As*. IV, 1, 57). *Voy*. Conscripsti.

Scrīpsī, *parf*. *de* Scribo.

Scrīptĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq*. *du suiv*. Æŏlĭcă gēns tūnc dĭgāmmŏn dēnĭque īllām scrīptĭtānt. *T*. *Maur*. (*Syll*. 357. Et *Anthol*. I, p. 450).

Scrīptŏ, ās, ārĕ, *fréq*. *de* Scribo. *Écrire souvent*. Pōst hānc văgŏr, aūt ĕgŏ lēctŏ, Aūt scrīptō, quŏd mē tăcĭtūm jŭvĕt. *H*. (*Sat*. I, 6, 122. Plerique perperam, *Bentleio* duce, *lecto*, *scripto* participia esse contendunt. Vide quæ notavimus in v. *Lecto*. Hæc ipsa frequentativa sæpius agnoscunt grammatici latini, utputa *Porphyr*., *Prisc*., *Mar*. *Vict*.).

Scrīptŏr, ōrĭs, *m*. *Écrivain, copiste*. Ŭt scrīptŏr sī pēccăt ĭdēm lĭbrārĭŭs ūsquĕ. *H*. Cēdĭtĕ Rōmānī scrīptōrēs; cēdĭtĕ Grāĭī. *Pp*. (II, 34, 65). SYN. Lĭbrārĭŭs. || *Écrivain, auteur*. Ēt lōngūm nōtō scrīptōrī prōrŏgăt ævūm. *H*. Trōjānī bēllī scrīptōrēm. Sătȳrōrūm scrīptŏr. *Id*. SYN. Aūctŏr, cōndĭtŏr, *qqf*. pŏētă, vātēs.

Scrīptŭlŭm. *Voy*. Scripulum.

Scrīptŭm, ī, *n*. *Écrit, ouvrage*. Scrīptă fĕrūnt ānnōs, scrīptīs Ăgămēmnŏnă nōstī. *O*. Mēmbrānām pōscās, scrīptōrūm quæquĕ rĕtēxēns. *H*. SYN. Ŏpŭs, lĭbĕr, lĭbēllŭs, chārtă, vŏlūmĕn, *qqf*. scrīptūră, mŏnŭmēntŭm, mŏnŭmēntă. PPH. Scrīptŭs lĭbĕr, lĭbēllŭs. Mānsūræ chārtæ. PHR. Vōs ēxēmplārĭă Græcă Nōctūrnā vērsātĕ mănū, vērsātĕ dĭūrnā. *H*. || *Eccl*. *L'Écriture Sainte*. Scrīptī Vĕtĕrĭs mŏnŭmēntă rĕtēxēns. *Juvc*. (II, 577).

Scrīptūră, æ, *f*. *Copie, exemplaire manuscrit*. Scrīptūră quāntī cōnstĕt, ēt tŏmŭs vīlĭs. *M*. (I, 67). || *Composition d'un ouvrage, l'ouvrage même*. Pōstquām pŏētă sēnsĭt scrīptūrām sŭām Ăb-īnĭquīs ōbsērvārī. *Ter*. (*Ad*. *prol*. 1). *Voy*. Scriptum. || *Style*. Tĕnŭi esse ōrātĭōne ēt scrīptūrā lĕvī. *Ter*. (*Ph*. *prol*. 5). SYN. Ōrātĭŏ, stĭlŭs. || *Droit perçu pour le pacage*. Ŭbĭ nōn ēst, scrīptūram ūndĕ dēnt, īncūsānt pūblĭcānōs. *Pl*. (*Truc*. I, 2, 44). || *Eccl*. *L'Écriture Sainte*. Tēstĭs ĕrĭt Scrīptūră tĭbī, quæ spōndĕt ăpērtĕ. *Juvc*. (I, 419. Et *Sedul*. II, 196).

Scrīptūrārĭŭs, ĭī, *m*. *Percepteur de l'impôt nommé* scriptura; *en gén*. *Receveur*. Pūblĭcānŭs vēro ŭt Āsĭæ fīām scrīptūrārĭŭs. *Lucil*. (apud *Non*. 4, 315. *Id*. ibid. 1, 172. Vid. *Fest*.).

Scrīptŭs, ă, ŭm, *part*. *p*. *de* Scribo. *Écrit, couvert d'écriture*. Scrīptōs ābsūmĭmŭs īgnĕ lĭbēllōs. *O*. Tăbērnă, Scrīptīs pōstĭbŭs hīnc ēt īndĕ tōtīs. *M*. (I, 118). || *Peint, représenté*. Tōt scrīptō vīvēntēs lūmĭnĕ cērās. *St*. Scrīptŭs ĕs ætērnō nūnc prīmūm Jūpĭtĕr aūrō. *M*. (XI, 4). || *Fixé, déterminé*. Nūllī jūssō cēssārĕ lĭcēt, Nūllī scrīptūm prōfērrĕ dĭēm. *Sen*. (*H*. *Fur*. 189). SYN. Fīxŭs.

Scrīpŭlŭm, Scrīptŭlŭm, Scrūpŭlŭm, *et sync*. Scrīplŭm, ī, *n*. *Poids équivalent à la vingt-quatrième partie de l'once*. Quīnquĕ trăhānt mărăthrī scrūpŭlă; mȳrrhă nŏvēm. *O*. Ērgŏ nēc ārgēntī sēx scrīpŭlă Sēptĭcĭānī. *M*. (IV, 89. Alii *scriptula*). Scrīptŭlă, pūnctă fŏvēns. *Fort*. (III, 9, 42). Quēm pōndĕrĕ dūplō Grāmmă vŏcānt, scrīplūm nōstrī dīxērĕ prĭōrēs. *Rhem*. *Fan*. (*Pond*. 8). || Ludus duodecim scriptulorum *ou* scriptorum. *Espèce de jeu de dames*. Ēst gĕnŭs īn tŏtĭdēm tĕnŭī rătĭōnĕ rĕdāctūm Scrīptŭlă quŏt mēnsēs lūbrĭcŭs ānnŭs hăbĕt, etc. *O*. (*A*. *Am*. III, 363 sq.).

+ Scrīpŭlŭs, *syncop*. Scrīplŭs, ī, *m*. *Comme le*

précéd. Ūnciă vīgīntī scrīplōs ēt quāttŭŏr āmbĭt. (*Anthol.* II, p. 405.) Ūnŭs ĭtēm scrīplūs cālcĭs cōmpōnĭtŭr ŏctō (*Ibid.* Utrubique non bene *Burm.* dat *scripulus*). Scrīpŭlŭs ōmnĭs. *P. Nol.* (*fragm.* apud *Maium*, t. V, p. 376).

Scrŏbĭs *ou* Scrōbs, ŏbĭs, *m. f. Trou pour déposer un jeune plant ou un arbre, fosse.* Īnsĕrăt, ēt scrŏbĭbūs māndēt mūtātă sŭbāctĭs. *V.* Ēgēstā scrŏbĭbūs tēllūrĕ dŭābŭs. *O.* Frāgmēntā cărīnæ Ēxĭgŭā trĕpĭdūs pŏsŭīt scrŏbĕ. *L.* Ēgo ēffŏdĭēbām dēnōs īn dĭē scrŏbēs. *Pl.* (*fragm.* ap. *Non.* 3, 207. *Id.* ap. *Prisc.* 751. *Capel.* III, p. 78, utrumque genus agnoscit, et dat *Scrobis* pro recto casu). SYN. Fōssă, pŭtēŭs. || *Fosse pour enterrer.* Jām scrŏbĕ, jām lēctō, jām pōllīnctōrĕ părātō. *M.* (X, 97).

Scrōfă, æ, *f. Truie.* Ātque ĕādēm scrōfā Nĭŏbē fēcūndĭŏr ālbā. *J.* (6, 177). Grūndĭēntem ādspēxī scrōfām. *Laber.* (apud *Non.* 2, 356. Et *Pl. Capt.* IV, 2, 29). SYN. Pōrcă, sūs.

† Scrōfĭpāscŭs, *m. Nourrisseur de truies.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 27.)

Scrŏphă. *Voy.* Scrofa.

† Scrūpēdă, æ, *f. Femme qui a la démarche ridicule. Pl.* (*fragm.* ap. *Gell.* 3, 3, et *Non.* 2, 765. Cf. *Varr. L. L.* 7, 65, qui exhibet *scrupipedas*).

Scrūpĕŭs *et* Scrūpōsŭs, ă, ŭm. *Pierreux, rocailleux, âpre.* Scrūpĕă, tūtă lăcū nīgrō nĕmŏrūmquĕ tĕnĕbrīs (spelunca). *V.* Scrūpĕŭs āsprātā lātrārĕ crĕpīdĭnĕ mūrēx. *Sid.* (22, 130. Et *Sen. Ag.* 558). Scrūpōsīs āngūstā văcānt ŭbĭ līttŏră sāxīs. *L.* Lūstrātŭr ĕquīs scrūpōsă Pўrēnē. *Grat.* (*Cyn.* 514). SYN. Sāxōsŭs, āspĕr, hōrrēns, scăbĕr, *par ext.* īnvĭŭs, ārdŭŭs, dĭffĭcĭlĭs. || *Au fig.* Rējĭcĭās ābs tē rĕlĭgĭōnem, ŭt scrūpĕam īmpōnās tĭbĭ. *Att.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 65). Haūdquāquām rătĭō scrūpōsă rĕlicta ēst. *Lr.* (IV, 524).

Scrūplŭs. *Voy.* Scriplus.

Scrūpōsŭs. *Voy.* Scrupeus.

Scrūpŭlōsē, *adv. Avec une recherche minutieuse.* Nūm mĭnŭs sīt scrūpŭlōsē vīs rĕpērta ēt prōdĭtă? *T. Maur.* (*Syll.* 13).

Scrūpŭlōsŭs, ă, ŭm. *Qui a une exactitude minutieuse, scrupuleux.* || ? *Comme* Scrupeus. Ādvĕnĭo īn scrūpŭlōsām spĕcŭm. *Pacuv.* (ap. *Prisc.* 713. Sed lege *scruposam specum*, ut est apud *Non.* 3, 194).

Scrūpŭlŭm, ī, *n. Voy.* Scripulum.

Scrūpŭlŭs, ī, *m. Petite pierre. Voy.* Calculus. || *Au fig. Embarras., scrupule.* Īnjēcī scrūpŭlum hŏmĭnī. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 20. *Id. And.* V, 4, 37.) Scrūpŭlūm sŏlēnt mŏvērĕ, rătĭō sī nōn cērnĭtŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 710).

Scrūpŭs, ī, *m. Lieu escarpé, récif.* Caūtĭbŭs hōrrēscīt; scrūpŭs sŏlă crēbĕr īnīquā Āspĕrăt. *Avien.* (*D. T.* 503). Ēt scăbĕr īn mūltīs scrūpŭs rĭgēt. (*Ib.* 810. Vid. *Fest.*) SYN. Mūrēx, *qqf.* caūtēs, sĭlēx.

Scrūtă, ōrŭm, *n. pl. Vieilles nippes, vieilleries.* Quĭdni? ēt scrūtă quĭdem ŭt vēndăt, scrūtārĭŭ' laūdăt. *Lucil.* (ap. *Gell.* 3, 14). Vīlĭă vēndēntēm tŭnĭcātō scrūtă pŏpēllō. *H.*

Scrūtārĭŭs, ĭī, *m. Vendeur de vieilleries, fripier. Voy. le précéd.*

Scrūtātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui fouille, cherche.* Flūctĭvăgōs naūtās scrūtātōrēsquĕ prŏfūndī. *St.* Pĕlăgī scrūtātŏr ĕōī. *Id.* || *En partic. Mineur.* Āstŭrĭī scrūtātŏr pāllĭdŭs aūrī. *L.* Scrūtātŏr fūlvūm cōncēssīt pāllĭdŭs aūrŭm. *Ennod.* (*Epig.* 16, 7). *Voy.* Fodina. || *Au fig. Celui qui scrute.* Scrūtātŏr cōrdĭs. *P. Nol.* (14, 7).

Scrūtātrīx, īcĭs, *f. Celle qui cherche.* Scūtātrīx Ēvă mālōrŭm. *Alcim.* (II, 328).

Scrūtātŭs, ă, ŭm. *Qui a fouillé.* Īmās mūcrōnĕ cōrūscō Scrūtātŭs lătĕbrās. *St.* || † *Passivt.* Scrūtātĭs īgĭtŭr stēllārūm mōtĭbŭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 620).

? Scrūtīllŭs, ī, *m. Ventre de cochon farci.* (*Pl.* ap. *Paul.* ex *Festo.* Alii aliter.)

Scrūtŏr, ārĭs, ārī, *d. Fouiller, plonger dans, chercher avec soin, examiner, fureter.* Nĕc, quŏd sūb māgnō scrūtēntŭr pēctŏrĕ, quĭdquām. *Lr.* (III, 998) Scrūtātŭr ĕt īntĭmă vūltŭs Ūncă mănŭs. *St.* Quĭd vīscĕră nōstră Scrūtārĭs glădĭō? *L.* (Sic et *Sen. Med.* 1013.) Āc prēssō vĭās Scrūtātŭr ōrĕ. *Sen.* (*Thyest.* 498, de cane). Dūm scrūtātŭr ĭtĕr. *Cl.* Dūm scrūtātŭr sīngŭlă. *Ph.* SYN. Pērscrūtŏr, rīmŏr, pērquīrŏ, ēxquīrŏ, īnquīrŏ, vēstīgŏ, īnvēstīgŏ, ēxplōrŏ. *Voy.* Quæro. || *Fouiller qqn.* Jām scrūtārī mīttŏ : rēdde hūc. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 24). || *Au fig. Rechercher.* Fībrās Īnspĭcĭūnt, mēntēsquĕ dĕūm scrūtāntŭr īn īllīs. *O.* Ārcānūm nĕquĕ tū scrūtābĕrĭs ūllĭŭs ūnquām. *H.*

Scŭlpŏ, ĭs, psī, ptŭm, pĕrĕ. *Creuser, graver. Voy.* Scalpo. (Verbum *Sculpo* non agnoscit *Diom.* p. 374, omniaque hujus exempla refert ad *Scalpo.*) || *Tailler, sculpter.* Īntĕrĕā nĭvĕūm mīrā fēlīcĭtĕr ārtĕ Scūlpsĭt ĕbŭr. *O.* (*Met.* X, 248. Alii leg. *sculpit, scalpsit*). Scūlpēntēm făcĭēt sānctīs lăquĕārĭă tēmplīs. *Manil.* (V, 504). Hīc āccūmbēntēm scūlpī gĕnĭālĭtĕr ārtĕ Sē jūssĭt. *Inscr.* (ap. *Grut.* II, p. 823) Quām fōrmām scūlpsīt tām sŭpĕr āstră făbĕr. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 220). || *Tailler ou Couler une statue.* SYN. Pōnŏ, cælŏ, cūdŏ, ēxcūdŏ, fōrmŏ, ēffīngŏ. PPH. Cælō mārmŏr, ĕbŭr, æs, aūrūm ēffīngŏ, fōrmŏ. Sīgnă ēffīngŏ. Æră cūdŏ, ēxcūdŏ. Mārmŏrĕ, ĕbŏrĕ, aūrō ēffīngŏ, sĭmĭlŏ, etc. VERS. Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs ærā. *V.* Quīquĕ făcĭs dōctā mōllĭă sāxă mānū. *O.* Glōrĭă Lўsĭppo ēst, ănĭmōsa ēffīngĕrĕ sīgnā. *Pp.* Aūt ălĭŭs Lўsĭppō cūdĕrĕt ærā Fōrtĭs Ălĕxāndrī vūltūm sĭmĭlāntĭă. *H.* Dīvĭtĕ mē scīlĭcĕt ārtĭŭm Quās aūt Pārrhăsĭŭs prōtŭlĭt, aūt Scŏpās, Hīc sāxō, lĭquĭdīs īllĕ cōlōrĭbŭs Sōlērs nūnc hŏmĭnēm pōnĕrĕ, nūnc dĕŭm. Făbĕr īmŭs ĕt ūnguēs Ēxprĭmĕt, ĕt mōllēs īmĭtābĭtŭr ærĕ căpīllōs. *Id.* Sī mănŭs aūt sĭmĭlēs dŏcĭlĭs mĭhĭ fīngĕrĕ cērās, Aūt ĕbŭr īmprēssīs aūrūmve ănĭmārĕ fĭgūrīs. *St.* Quŏd Pŏlўclētēīs jūssum ēst spīrārĕ cămīnīs (ebur). *Id.* Ārtĭs Phīdĭăcæ tŏreūmă clārūm, Pīscēs ādspĭcĭs : āddĕ ăquām, nătābūnt. *M.* Tālēm fēcĕrūnt fērrĕă cælă dĕūm. *Aus.* Sēd fērro ŏpŭs ōmnĕ pŏlīmŭs. Būcŭlă sūm, cælō gĕnĭtōrĭs fāctă Mўrōnĭs Ærĕă. *Id.* Sēd pūlchră rēs ēst, fōrma īn ærĕ scūlptĭlĭs. *Prud. Voy.* Cælo, Statua.

Scūlpōnĕæ, ārŭm, *f. pl. Sabots.* Quī, quæsŏ, pŏtĭŭs, quām scūlpōnĕās? *Pl.* (*Cas.* II, 8, 60). Scūlpōnĕīs băttŭēndă sūnt huīc lătĕră prŏbē. *Næv.* (ap. *Fulg. de Prisc Serm.*, p. 563.)

Scūlptĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut tailler ou sculpter ; sculpté.* Ēt tōtūm Nŭmĭdæ scūlptĭlĕ dēntĭs ĕbŭr. *O.* Sēd pūlchră rēs ēst, fōrma īn ærĕ scūlptĭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 266).

Scūlptŏr, ōrĭs, *m. Sculpteur, ciseleur.* Scūlptŏr ăb ærĭs Rŭdĕrĕ dēcōctām cōnsuēscīt fīngĕrĕ māssām. *Prud.* (*Apoth.* 725). SYN. Cælātŏr. *Voy.* Sculpo.

Scūlptūră, æ, *f. Sculpture.* SYN. *Qqf.* Cælātūră, stătŭārĭă. PPH. Pŏlўclētī, Prāxĭtĕlĭs *ou* Mēntŏrĭs ārs, lăbŏr, ŏpŭs, mănŭs. Ārs Phīdĭăcă. Phīdĭăcæ *ou* Mēntŏrĕæ ārtēs. VERS. Sōlŭs Phīdĭăcī tŏreūmă cælī, Sōlŭs Mēntŏrĕōs hăbēs lăbōrēs. *M. Voy.* Sculpo.

† Scūlptūrātŭs, ă, ŭm. *De la sculpture.* Ēt scūlptūrātā lūsĭt īn ārtĕ făbĕr. *Fort.* (IX, 15, 8).

Scūlptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sculpo. Quĭd scūlptum īnfăbrĕ, quĭd fūsūm dūrĭŭs ēssĕt. *H.* (*Sat.* II, 3, 22. Pauci leg. *scalptum*). Scūlptăquĕ sērvābānt măgĭcās ănĭmālĭă līnguās. *L.*

Scūpĭ, ōrŭm, *m. pl.* (Σχοῦποι). *Ville de Mœsie.*

Ibĭs ĕt Scūpōs pătrĭæ prŏpīnquōs Dārdănŭs hōspĕs. *P. Nol.* (17, 188).

Scūrră, æ, *m. Plaisant de bon goût, bouffon.* Tu ūrbānŭs vērō scūrră, dēlĭcĭæ pŏplī. *Pl.* (*Most.* I, 1, 14). SYN. Ūrbānŭs, dĭcāx. EP. Ūrbānŭs, dĭcāx, lĕpĭdŭs, făcētŭs, jŏcōsŭs. || *Bouffon par métier, baladin.* Quōs īntēr scūrră, nōtŭs ūrbānō sălĕ. *Ph.* Mīmum ăgĭt īllĕ, Ūrbānī quālēm făcūndŭs scūrră Cătūllī. *J.* (13, 110). || *Bouffon à la table des grands; par ext. Flatteur.* Scūrră văgŭs, nōn quī cērtūm præsēpĕ tĕnērĕt. *H.* Īnfīdō scūrræ dīstābĭt ămīcŭs. *Id.* Pūrpŭrĕŭs māgnī rūctārĭt scūrră Pălātī. *J.* (4, 31). Nōn plăcĕt, quām scūrræ laūdānt, mănĭpŭlārēs mūssĭtānt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 10. *Id. Trin.* I, 2, 166).

Scūrrīlĭs, ĕ. *De bouffon, qui parodie.* Scūrrīlī strĕpĭtū quīdquĭd ĕt aūdĭt, ăĭt. (*Auct. Phil.* 34.)

Scūrrŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire le bouffon; flatter.* Scūrrŏr ĕgo īpsĕ mĭhī, pŏpŭlō tū. *H.* Scūrrāntĭs spĕcĭēm præbērĕ, prŏfēssŭs ămīcūm. *Id. Voy.* Scurra.

Scŭtă, æ, *f. Sébile.* Scŭtām līgnĕŏlām cĕrĕbro īnfīxĭt. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 618). SYN. Scŭtŭlă, scŭtēllă.

Scūtārĭŭs, ĭī, *m. Fabricant de boucliers longs.* Īd mŏdŏ vĭdēndum, ūt mātĕrĭēs sūppĕtăt scūtārĭīs. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 35).

Scūtātŭs, ă, ŭm. *Armé du bouclier long.* Tērcēntūm, scūtāti ŏmnēs, Vōlscēntĕ măgīstrō. *V.* Scūtātăquĕ răptīm Cōnsĕquĭtūr mănŭs. *Sil.*

Scŭtēllă, æ, *f., dimin. de* Scuta. || † Scŭtēllă. Ūt scŭtēllă lĕvĕt quŏd cŏchlĕārĕ sŏlĕt. *Fort.* (III, 15, 4. *Id.* XI, 10, 7).

Scūtĭcă, æ, *f. Martinet, lanières de cuir.* Crēdĕrĭs īnfēlīx scūtĭcæ trĕmĕfāctŭs hăbēnīs. *O.* Nē scūtĭcā dīgnum hōrrĭbĭlī sēctērĕ flăgēllō. *H.* Sī quōs Ōrbĭlĭŭs fĕrŭlā scūtĭcāquĕ cĕcīdĭt. *Domit. Mars.* (apud *Suet. Grammat.* 9). SYN. Lōrŭm, hăbēnă, etc. *Voy.* Flagellum.

Scūtĭgĕrŭlŭs, ī, *m. Esclave qui porte le bouclier de son maître.* (*Pl. Cas.* II, 3, 44.)

Scūtră, æ, *f. Marmite.* Bĕne ŭt īn scūtrīs cōncălĕānt. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 8). Fērvēntēs scūtrās. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 505).

Scŭtŭlă, æ, *f. Écuelle.* Ēt lævēs scŭtŭlās căvāsquĕ lāncēs. *M.* (XI, 32, 19). Bēssālem ăd scŭtŭlām sēxtō pērvēnĭmŭs ānnō. *Id.* (VIII, 71). SYN. Scŭtēllă. || ? *Losanges figurés dans la bordure d'un vêtement (de soie ou de mousseline).* Flūĭtāntēs sūmĕre ămīctūs Gaūdēnt, ēt dūrūm scŭtŭlīs pērfūndĕrĕ cōrpŭs. *Prud.* (*Ham.* 289).

Scŭtŭlātŭs, ă, ŭm. *Tricoté.* Cærŭlĕa īndūtŭs scŭtŭlāta, aūt gālbĭnă răsă. *J.* (2, 97).

Scūtŭm, ī, *n, Bouclier long et carré; en gén. Bouclier.* Scūtă vĭrum, ēt gălĕās, ēt fōrtĭă cōrpŏră vōlvĭt. *V.* Cȳmbălă prō gălĕīs, prō scūtīs tȳmpănă pūlsānt. *O.* Glădĭōquĕ lătūs scūtōquĕ sĭnīstrām (subjicio). *Id.* SYN. Clȳpĕŭs, etc. *Voy. ce mot.*

† Scūtŭs, ī, *m. arch. Comme le précéd.* Quĭă nōn mĭnūs rēs hŏmĭnēm, quām scūtŭs, tĕgĭt. *Turpil.* (ap. *Non.* 3, 233).

Scȳbălē, ēs, *f.* (σκύβαλον). *Nom de servante.* Scȳbălē māndāvĕrăt āptūm Āntĕ lŏcūm. (*Moret.* 50. Sic melius quam *Cybale.*)

Scȳlăcēĭŭs, ă, ŭm. *De Scylacée* 2. Ērgō săxă păvōns pōstquām Scȳlăcēĭă lēgĭt. (*In Obit. Mæcen.* 107. Sic bene *Heins.* Vulgo *Scylleia.*)

Scȳlăcēŏn *et* Scȳlăcēŭm, ī, *n.* (Σκυλακεῖον). 1. *Promontoire de Calabre.* Caūlōnīsque ărcēs, ēt nāvĭfrăgūm Scȳlăcēŭm. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. Prætĕrquĕ Lăcīnĭă tēmplō Nōbĭlĭtātă dĕæ, Scȳlăcēăquĕ līttŏră fērtūr. *O.* || 2. *Ville de la petite Mysie.* Spūmōsūmquĕ lĕgūnt frāctā Scȳlăcēŏn ăb ūndā. *V. Fl.* (III, 36).

Scȳlāx, ăcĭs, *m.* (Σκύλαξ). 1. *Scylax, ancien géographe.* Āthēnĭēnsĭs, Cārȳāndæūs Scȳlāx. *Avien.* (*Or. mar.* 44).

Scȳllă, æ, *f.* (Σκύλλα). 1. *Scylla, fille de Phorcus, changée en monstre marin, que les poètes représentent entourée de chiens et de loups qui aboient et hurlent sans cesse. C'est un écueil voisin de Charybde, en face de Messine.* Scȳllam, ēt cærŭlēīs cănĭbūs rēsŏnāntĭă săxă. *V.* Cīnctăquĕ sævīs Scȳllă răpāx cănĭbūs Sĭcŭlō lātrārĕ prŏfūndō. *O.* PPH. Scȳllæă săxă, mōnstră. Scȳllæ īmpĕtŭs, răbĭēs. Scȳllæă răbĭēs. PHR. Sĭcŭlī vīrgŏ Pĕlōrī. *Sen.* Sĭcŭlī pŏpŭlātrīx vīrgŏ prŏfūndī. *St.* (Cf. *Virg. Æ.* III, 420 sq.; *Ov. Met.* XIV, 1; *Lucr.* IV, 735, et V, 890; *Sen. Med.* 350; *Tib.* III, 4, 89, et IV, 1, 71; *Cat.* 60). *Voy.* Charybdis. || *Monstres des enfers ayant la même forme.* Cēntaūri īn fŏrĭbūs stăbŭlānt, Scȳllæquĕ bĭfōrmēs. *V.* Quĭd tĭbĭ mōnstra Ērĕbī, Scȳllās, ĕt ĭnānĕ fŭrēntēs, etc. *St.* || 2. *Fille de Nisus, changée en alouette, pour avoir arraché à son père le cheveu de pourpre auquel était attachée la destinée de son royaume.* Ēt prō pūrpŭrĕō pœnās dăt Scȳllă căpīllō. *V.* Scȳllă, tĭbī trādō pătrĭāmquĕ mĕōsquĕ pĕnātēs. *O.* SYN. Nīsēĭs. PPH. Nīsēĭă vīrgŏ. Nīsī fīlĭă, rēgĭă prōlēs. (Cf. *Ovid. Met.* VIII, 1 sq., et poemation *Cirin,* Virgilio adscriptum.) || *Les deux Scylla confondues par les poètes.* Quĭd lŏquăr aūt Scȳllām Nīsī, quām fāmă sĕcūta ēst, Cāndĭdă sūccīnctām lātrāntĭbŭs īnguĭnă mōnstrīs, Dūlĭchĭās vēxāssĕ rătēs? *V.* Quĭd mīrum īn pătrĭōs Scȳllām sævīssĕ căpīllōs, Cāndĭdăque īn sævōs īnguĭnă vērsă cănēs? *Pp.* (IV, 4, 39. Et *Ov. Am.* III, 12, 21; *Fast.* IV, 500. De quo diligentius agit *Auct. Cir* 48 sq.) || *Nom d'un vaisseau.* Cēntaūro īnvĕhĭtūr māgnā, Scȳllāque Clŏānthŭs. *V.* || *Ognon. Voy.* Scilla.

Scȳllæŭs, ă, ŭm (Σκυλλαῖος). *De Scylla* 1, *de la mer de Sicile.* Vōs ēt Scȳllæām răbĭēm, pĕnĭtūsquĕ sŏnāntēs Āccēstĭs scŏpŭlōs. *V.* Scȳllæīs claūdĭtŭr ūndīs. *L.* || *De Scylla* 2, *de Mégare.* Scȳllæăquĕ rēgnă Pūrpŭrĕō rēgnātă sĕnī. *St.*

? Scȳllēĭŭs. *Voy.* Scylaceius.

† Scȳmnŭs, ī, *m.* (σκύμνος). *Lionceau; en gén. Petit d'un animal.* Āt cătŭlī pānthērārūm, scȳmnīquĕ lĕōnūm. *Lr.* (V, 1035).

Scȳphŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Scyphus. *Godet.* Hīs scȳphŭlīs īncērtă rĕlūcēnt Lūmĭnă, quūm fērt fēstă dĭēs. *P. Nol.* (26, 463).

Scȳphŭs, ī, *m.* (σκύφος). *Coupe, tasse.* Ēt săcĕr īmplēvĭt dēxtrām scȳphŭs: ōcĭŭs ōmnēs. *V.* Fāgĭnŭs ădstăbăt quūm scȳphŭs āntĕ dăpēs. *Tib.* (I, 10, 8). Căpācĭōrēs āffĕr hūc, pŭĕr, scȳphōs. *H. Voy.* Poculum.

Scȳrēĭs, ĭdĭs, *f.* (Σκυρηΐς). *Comme le suiv.* Nēc mĭnŭs, ēgrēssæ thălămīs, Scȳrēĭdēs ībānt. *St.*

Scȳrĭăs, ădĭs, *f.* (Σκυριάς). *Femme de Scyros.* Nēc tūrbă pĭārūm Scȳrĭădūm cēssăt. *St.* Īndĕ Scȳrĭădūm dătŭs părēntī. *Sid.* (9, 137). || Scȳrĭăs *et* Scȳrĭă vīrgŏ. *Déidamie.* Scȳrĭăs Æmŏnĭō jūnctă pŭēllă vĭrō. *O.* Scȳrĭă vīrgŏ. *Cl.*

Scȳrĭŭs, ă, ŭm (Σκύριος). *De Scyros.* Ārmĭgĕr Aūtŏmĕdōn: ūna ōmnĭs Scȳrĭă pūbēs. *V.* Scȳrĭă nēc vĭdŭō Dēĭdămīă tŏrō. *Pp.* (II, 9, 16). || — jŭvĕnĭs. *Pyrrhus.* (*Sen. Troad.* 976.) || — vīrgŏ. *Voy. le précédent.*

Scȳrōn, ōnĭs, *m. Voy.* Sciron.

Scȳrŏs *ou* Scȳrŭs, ī, *f.* (Σκῦρος). *Scyros, île de la mer Égée, où régnait Lycomède. Achille y fut élevé sous un costume féminin, et aima Déidamie, fille du roi, qui donna le jour à Pyrrhus.* Quĭs lŏcŭs Ājācī? Phthīām hæc, Scȳrōnvĕ fĕrāntŭr. *O.* Hōs Scȳrŭs ănĭmōs? scĕlĕrĕ quæ frātrūm cărĕt. *Sen.* (*Troad.* 342).

ŭōm sē scŏpŭlōsă lĕvāvĭt Scȳrŏs, ĭn hānc tōtōs, etc. *St.*

Scȳtălă, æ, *et* Scȳtălē, ēs, *f.* (σκυτάλη). *Scytale, lanière de parchemin sur laquelle les Lacédémoniens écrivaient des choses secrètes : les deux correspondants avaient un rouleau d'égale grosseur, sur lequel la scytale était appliquée, ce qui donnait le sens de l'écriture.* Vēl Lăcĕdæmŏnĭām scȳtălēn ĭmĭtārĕ, lībēllī Sēgmĭnă Pērgămĕī tĕrĕtī cīrcūmdătă līgnō Pērpĕtŭō īnscrībēns vērsū : quī deīndĕ sŏlūtŭs, Nōn rēspŏndēntēs spārsō dăbĭt ōrdĭnĕ fōrmās, Dōnĕc cōnsĭmĭlĭs līgnī rĕplĭcētŭr ĭn ōrbĕm. *Aus.* (*Epist.* 23, 23. Cf. *Gell.* 17, 9). || *Sorte de serpent.* Ēt scȳtălē spārsīs ĕtĭāmnūnc sōlĕ prŭīnīs. *L.*

Scȳthă *et* Scȳthēs, æ, *m.*; Scȳthæ, ārŭm, *pl.* (Σκύθαι). *Scythe, Scythes, nom générique des peuples nomades répandus derrière la mer Caspienne, le Pont-Euxin et le Borysthène.* Nōn Scȳthă, nōn fīxō quī lūdĭt ĭn hōspĭtĕ Maūrŭs. *L.* Quĭs Pārthūm păvĕăt? quĭs gĕlĭdūm Scȳthēn? *H.* Ēt quæ văgōs vīcīnă prōspĭcĭēns Scȳthās. *Sen.* (*Troad.* 12). SYN. *Par ext.* Sārmătă, Saūrŏmătæ, Māssăgĕtæ, Gĕtæ, Săcæ, Gĕlōnī. EP. Ērrāntēs, prŏfŭgī, văgī, gĕlĭdī, fĕrōcēs, fĕrī, bārbărī, trŭcēs, sævī, īmmītēs; pūgnācēs, īndŏmĭtī. PPH. Gēns Scȳthĭcă. Scȳthĭæ pŏpŭlī. || *Adj. m.* Īndōs sārdŏnȳchās, Scȳthās smărăgdōs. *M.* (IV, 28). Quām Scȳthă cūrvātīs ērēctūs flūctĭbŭs ūnquăm Pōntŭs. *St.* (Item *Sen. Herc. Fur.* 1210). Hūnc Grāiă tēllūs ălŭĭt, ān Taūrŭs Scȳthēs? *Sen.* (*Hip.* 906). || *Qqf. f.* Scūtĭcăquĕ lōrīs hōrrĭdīs Scȳthæ pēllĭs. *M.* (X, 62).

Scȳthĭă, æ, *f.* (Σκυθία). *Scythie, pays des Scythes.* Bēnĭquĕ quĭd prŏpĕrō? Scȳthĭa ēst quō mīttĭmŭr, īnquăm. *O.* Pārs Scȳthĭam, ēt răpĭdūm Crētæ vĕnĭēmŭs Ŏāxĕm. *V.* EP. Gĕlĭdă, frīgĭdă, nĭvālĭs, glăcĭālĭs; stĕrĭlĭs, āspĕră, hōrrēndă. PPH. Scȳthĭcă tēllūs *ou* ōră.

Scȳthĭcŭs, ă, ŭm (Σκυθικός). *De Scythie, Scythique.* Ēxpērtī Scȳthĭcās, Crāssō pĕrĕūntĕ, săgĭttās. *L.* Quōd sīc ĭn Scȳthĭcīs fīnĭbŭs ēssĕ quĕrŏr. *O.* Scȳthĭcīque ĭn fīnĭbŭs Īstrī. *Id.* SYN. Scȳthă *ou* Scȳthēs, *m.*, Scȳthĭs, *f.* || Scȳthĭcă vŏlŭcrĭs. *Voy.* Phasianus.

Scȳthĭs, ĭdĭs, *f.* (Σκυθίς). *De Scythie.* Ēxērcērĕ ārtēs Scȳthĭdēs mĕmŏrāntŭr ĕāsdĕm. *O.* Æquālī Scȳthĭdūm cŏmĭtāntĕ cătērvā. *V. Fl.*

Scȳthōn, ōnĭs, *m. Au lieu de* Sithon.

Sē, *accus. et abl. de* Sui.

Sĕbāstĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nēc nōn præcĭpĭtēm Sĕbāstĭānŭm. *Sid.* (9, 284).

Sēbēthŏs *ou* Sēbēthŭs, ī, *m.* (Σήβηθος). *Rivière de Campanie, qui se jette dans le golfe de Naples.* Ēt pūlchrā tŭmĕāt Sēbēthŏs ălūmnā. *St.* (*Silv.* I, 2, 264). || *D'où,* Sēbēthĭs, ĭdĭs, *adj. f.* (Σηβηθίς). Dōctăquĕ Pārthĕnŏpē, Sēbēthĭdĕ rōscĭdă lȳmphā. *Col.* (X, 134). Sēbēthĭdĕ nȳmphā. *V.*

Sēbŭm *ou* Sēvŭm, ī, *n. Graisse, suif.* Ālbēntēs sēbī glŏbŭlōs ēt pīnguĭă cēræ Pōndĕră. *Aus.* (*Epist.* 4, 19). Rōbŏrĕāsvĕ pĭlās ūrsīnō jūngĭtō sēbō. *Sam.* (vs. 114. Et *Pl. Capt.* II, 2, 31).

Sĕcābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut couper.* Nūllīquĕ sĕcābĭlĕ sēgmĕn. *Aus.* (*Eclog.* 1, 7). SYN. Sēctĭlĭs.

Sēcēdō, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. Se retirer à l'écart, chercher la retraite.* Sēd mŏdŏ quōs hăbŭī, văcŭōs sēcēdĕre ĭn hōrtōs. *O.* Nēc, quō sēcēdăm, lŏcŭs ēst. *Id.* SYN. Rĕcēdō, ābscēdō. PPH. Sēcēssŭm *ou* sēcrētŭm pĕtō. PHR. Quīn, ŭbĭ se ā vūlgo ēt scēnā ĭn sēcrētă rĕmōrānt. *H.* Ūt ĭn ōtĭă tūtă rĕcēdānt. *Id.* || *S'éloigner, se séparer.* Lēx ĭgĭtūr Spārtānă vĕtāt sēcēdĕre ămāntēs. *Pp.* (III, 14, 21). Cōmmōtō pōndĕrĕ paūlŭm Sēcēssērĕ trăbēs. *St.* SYN. Dīscēdō. || *Au fig.* Ā fēssō sēcēdūnt cōrpŏrĕ sēnsūs. *Cat.* (64, 189). || *Être éloigné.* Quāntūm sōlĭs sēcēdĭt ăb ōrbĕ. *Lr.* (V, 705, luna). Ēt quāntum ā sūmmĭs, tāntūm sēcēssĭt ăb īmĭs Tērră. *O.* Quæ sīc īmpērvĭă fāmæ sēcēssĭt rĕgĭō. *Cl.* SYN. Dīstō, etc.

Sēcĕl. *Voy.* Siclus.

Sēcērnō, ĭs, crēvī, crētŭm, cērnĕrĕ. *Mettre à part.* Jūpĭtĕr īllă pĭæ sēcrēvĭt līttŏră gēntī. *H.* SYN. Sēpōnō, sēlĭgō. || *Séparer, distinguer, éloigner.* Cūr, ănĭmō jūnctī, sēcērnĭmŭr ūndīs? *O.* Ēt lĭquĭdō spīssūm sēcrēvĭt ăb āĕrĕ cœlŭm. *Id.* Quā mĕdĭŭs lĭquŏr Sēcērnĭt Eūrōpēn ăb Āfrō. *H.* SYN. Dīvĭdō, sēpărō, etc. *Voy.* Separo. || *Au fig. Séparer, distinguer.* Pūblĭcă prīvātīs sēcērnĕrĕ, săcră prŏfānīs. *H.* Jūstō sēcērnĕre ĭnīquŭm. *Id.* Mēnsēsquĕ nōtā sēcrēvĭt ĕādĕm. *O.* SYN. Dīscērnō, dīstīnguō.

Sēcēssī, *parf. de* Secedo.

Sēcēssŭs, ūs, *m. Enfoncement, endroit retiré, retraite, et au fig.* Ēst ĭn sēcēssū lōngō lŏcŭs. *V.* Ēt grātūm līttŭs ămœnī Sēcēssŭs. *J.* (3, 4). Cārmĭnă sēcēssŭm scrībēntĭs ēt ōtĭă quærūnt. *O.* SYN. Rĕcēssŭs, *qqf.* sēcrētŭm, sēcrētă, sĭlēntĭă, ūmbră.

Sēcĭŭs. *Voy.* Secus 1.

Sēclūdō, ĭs, sī, sŭm, dĕrĕ. *Enfermer à l'écart, séparer, séquestrer, cacher.* Īntūs ălĕ, ēt sĭmĭlēs īntēr sēclūdĕ pŭēllās. *St.* Nām cūr lūnă quĕăt tērrām sēclūdĕrĕ sōlĭs Lūmĭnĕ. *Lr.* (V, 752). Īllĕ sŭb ēxtrēmā pēndēns sēclūdĭtŭr ālā. *Pp.* (I, 20, 29). *Voy.* Separo, Claudo. || *Mettre de côté, chasser.* Sōlvĭtĕ cōrdĕ mĕtūm, Teūcrī, sēclūdĭtĕ cūrās. *V.* SYN. Rĕmŏvĕō, pēllō, pōnō, etc.

Sēclŭm. *Voy.* Sæclum.

Sēclūsŭs, ă, ŭm. *Enfermé à l'écart.* Tăcĭtāquĕ sēclūsās dŏmō. *P. Nol.* (21, 742). || *Placé à l'écart, retiré.* Īn vāllĕ rĕdūctā Sēclūsŭm nĕmŭs. *V.* SYN. Rĕmōtŭs, rĕdūctŭs, sēcrētŭs.

Sĕcō, ās, ŭī, sēctŭm, sĕcārĕ. *Couper.* Pūbēntēsquĕ sĕcānt hērbās. *V.* Pārs ĭn frūstă sĕcānt. *Id.* Fālcĭfĕræ sĕcŭĕrĕ mănūs (serta). *O.* SYN. Rĕsĕcō, dēsĕcō, cædō, rĕcīdō, āmpŭtō, scīndō, ābscīndō, ēxcīdō, ēxsĕcō, rēscīndō, *qqf.* dīssĕcō, āvēllō, dīvĭdō, cārpō, dīscērpō. PPH. Fērrō fĕrĭō, dīscīndō, dīrūmpō, dīvĭdō, aūfĕrō, āmpŭtō. VERS. Cōmprēnsām fōrcĭpĕ līnguām Ābstŭlĭt ēnsĕ fĕrō. *O.* Īmmĕdĭcābĭlĕ vūlnŭs Ēnsĕ rĕcīdēndŭm. *Id.* Fērrō rēscīndĕrĕ sūmmŭm Ūlcĕrĭs ōs. *V.* Dīvīsĭt mĕdĭŭm fōrtīssĭmă Tȳndărĭdārŭm. *H.* || — ăgrōs, arvă. *Labourer.* Pīnguĭă Nīlī Fērtĭlĭs ārvă sĕcăt. *V. Fl.* SYN. Fīndō, scīndō, prōscīndō, etc. *Voy.* Aro. || *Fendre les flots, les airs.* Cāmpōs sălĭs ærĕ sĕcābānt. *V.* Æquŏr Pūppĕ sĕcābātŭr. *O.* Fŭgĭēns sĕcăt æthĕră pēnnīs. *V.* Strīdŭlă cōrnŭs, ēt aūrās Cērtă sĕcăt. *Id.* SYN. Fīndō, scīndō *Voy.* Navigo, Volo 1. || *Déchirer.* Āh! tĭbĭ nē tĕnĕrās glăcĭēs sĕcĕt āspĕră plāntās! *V.* Hīrsūtī sĕcŭērūnt cōrpŏră vēprēs. *Id.* Crūră sĕcēnt sēntēs. *O.* Īntōrtō vērbĕrĕ tērgă sĕcā. *Tib.* (I, 10, 22). Lūctāntĭs ăcūtō nē sĕcĕr ūnguī. *H.* SYN. Dīscīndō, lăcĕrō, etc. || *Faire souffrir.* Aūt sī quēm mĕrĭtō tārdă pŏdāgră sĕcăt. *Cat.* (71, 2). Pŏdāgră chĕrāgrăquĕ sĕcātŭr. *M.* (IX, 93). *Voy.* Crucio. || *Au fig. Déchirer.* Sĕcŭĭt Lūcīlĭŭs ūrbĕm, Tē, Lŭpĕ, tē, Mūcī. *Pers.* (I, 114). || *Trancher, terminer.* Quō mūltæ măgnæquĕ sĕcāntŭr jūdĭcĕ lītēs. *H.* Rīdĭcŭlum ācrī Fōrtĭŭs ēt mĕlĭŭs māgnās plērūmquĕ sĕcăt rēs. *Id.* SYN. Dĭrĭmō. || *Couper, séparer.* Sĕcăt ōblīquō trāmĭtĕ Zōnās. *Sen.* (*Thyest.* 845, Signifer). Quālĭtĕr ūndās Quī sĕcăt, ēt gĕmĭnūm grăcĭlĭs mărĕ sēpărăt īsthmŏs. *L.* SYN. Dīvĭdō, sēpărō, etc. || *Couper, traverser, parcourir.* Quōsquĕ sĕcāns īnfaūstum īntērlŭĭt Āllĭă nōmĕn. *V.* Nēc quæ Flāmĭnĭām sĕcānt sălēbræ. *M.* (IX, 58). Īn lōngās ōrbēm quī sĕcŭĕrĕ vĭās. *O.* Vŏlŭcrī cūrrū mĕdĭŭm sĕcăt āgmĕn. *V.* Bārbără fal-

mīnčō sĕcŭīt tĕntōrĭă cūrsū. *Cl.* Īngĕntĕmquĕ fŭgā sĕcŭīt sūb nūbĭbŭs ărcŭm. *V.* Ămĕthȳstĭnātūs mĕdĭă quī sĕcăt Sēptă. *M.* (II, 57). SYN. Pērcŭrrŏ, trānsĕŏ. || — vĭăm, cāmpŭm. *Suivre un chemin, aller.* Īllĕ vĭām sĕcăt ăd nāvēs. *V.* Fāllācī gȳrō cāmpūm sĕcăt. *Sil.* Mājōrĕ sĕcăt spătĭa ēxtĕră gȳrō. *Grat.* (*Cyn.* 225). SYN. Cārpŏ, cōrrĭpĭŏ, sĕquŏr. *Voy.* Eo. || *Au fig. Suivre.* Quām quĭsquĕ sĕcăt spĕm. *V.* || *Qqf. Ronger.* Ămbo ăb īnfĭmō tārmēs sĕcăt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 138, de postibus). *Voy.* Rodo.

Sĕcōrdĭă, Sĕcōrs. *Voy.* Socordia, etc.

Sēcrētārĭŭm, ĭī, *n. Eccl. Salle attenante à une église, sacristie.* Ēcclēsĭæ Dŏmĭnī quā sēcrētārĭă pōllĕnt. *Fort* (*V. S. M.* III, 272).

† Sēcrētē, *adv. Comme le suiv.* Sēcrēte āllŏquĭtŭr. *Juvc.* (III, 205).

Sēcrētō, *adv. En secret, à part ou en cachette.* Īdcīrco hæc ăgĕrĕ tēcūm sēcrētō vŏlŭī. *Afran.* (apud *Char.* 196). Mē quŏquĕ sēcrētō grātēs sĭbĭ māgnŭs ăgĕntĕm Aūdīssĕt. *O.* Sēcrēto ămīcōs ădmŏnē, laūdā pălăm. *P. Syr.* SYN. Ārcānō, etc. *Voy.* Clam.

Sēcrētŭm, ī, *n. Lieu retiré.* Ŭbĭ se ā vūlgō... īn sēcrētă rĕmŏrānt. *H.* Hōrrĕndæquĕ prŏcŭl sēcrētă Sĭbȳllæ. *V.* Sēcrētūm pĕtĭt. *Ph.* Lăcrĭmās cīvīlĭbŭs ārmīs Sēcrētūmquĕ dŏmŭs. *L.* SYN. Sēcēssŭs, rĕcēssŭs, *qqf.* pĕnētrālĕ, ūmbră. || *Séjour dans la retraite.* Sēcrēti lōngī caūsa ŏptĭmă sŏmnŭs. *O.* || *Secret.* Scīrĕ vŏlūnt sēcrētă dŏmūs, ātque īndĕ tĭmērī. *J.* (3, 113). Vērbĕrūm vīs ēxtrāhăt Sēcrētă mēntĭs. *Scn.* (*Hip.* 884). SYN. Ārcānŭm, *qqf.* cōmmīssŭm, dēpŏsĭtŭm. EP. Ābdĭtŭm, ōccūltŭm, tăcēndŭm, sĭlēndŭm, cōmmīssŭm. PPH. Mēntĭs, ănĭmī sēcrētă. PHR. Prōdĭdĕrīt cōmmīssă fĭdē. *H.* Cōndĭtă quīn vērī pēctŏrĭs ēvŏlŭăm. *Cat.*

Sēcrētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Secerno. *Placé à l'écart, reculé, éloigné, retiré.* Āt prŏcŭl īn sōlā sēcrētæ Trōădĕs āctā. *V.* Sēcrētă pĕtĭt lŏcă. *H.* Sēcrētŭs ăb ōmnī Vōcĕ lŏcŭs. *O.* SYN. Sēclūsŭs, rĕmōtŭs, rĕdūctŭs. || *Caché, secret.* Ēt sēcrētă dŭcĭs pēctŏră nōssĕ lĭcĕt. *M.* (V, 5). Quī fātā dĕūm sēcrētăquĕ cārmĭnă sērvānt. *L.* Sēcrētās ādvŏcăt ārtēs. *O.* SYN. Ābdĭtŭs, ārcānŭs, etc. *Voy. ces mots.* || *Qqf. Privé de.* Nēc pōrrō, sēcrētă cĭbō, nātūra ănĭmāntūm Prōpăgārĕ gĕnŭs pŏssĕt. *Lr.* (I, 194. *Id.* II, 842, secreta teporis). SYN. Ēxclūsŭs, prīvātŭs, etc. *Voy.* Expers.

Sēcrēvī, *parf. de* Secerno.

Sēctă, æ, *f. Manière de vivre, principes, système, secte.* Dīvĭtĭōrĭs ĕnĭm sēctăm plērūmquĕ sĕquūntŭr. *Lr.* (V, 1114). Ŭt īllăm īrĕ vĭăm pērgānt, ĕt ĕādem īncūmbĕrĕ sēctæ. *J.* (14, 121). Hī mōrēs, hæc dūrī īmmōtă Cătōnĭs Sēctă fŭĭt. *L.* Tū quī sēctārŭm caūsās ĕt pōndĕră nōstī. *M.* (IX, 48). SYN. Īnstĭtūtŭm, scĭtă, plăcĭtă, dŏctrīnă, *par ext.* tūrbă, ăgmĕn. PHR. Ĕpĭcūrī dĕ grĕgĕ pōrcŭm. *H.* || *Sectes religieuses.* Sīt mĭhĭ rēctă fĭdēs, ēt fālsīs ōbvĭă sēctīs. *Eugen.* (1, 3). Quŏ sēctă prāvūm sēmĭnāns. *Prud.* (*Peri.* 5, 183).

Sēctāns, tĭs, *m. Eccl. Disciple.* Sēctāntum ē nŭmĕrō dēlēctōs. *Juvc.* (II, 517).

Sēctānŭs. *Voy.* Scetanus.

Sēctārĭŭs, ĭī, *m. Coupé.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 40.)

Sēctātŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Celui qui suit une doctrine, sectateur.* Tŭīs dĕdīstī, Chrīstĕ, sēctātōrĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 7, 198). Sēctātōrēmquĕ Bĕātī Mārtȳrĭs. *P. Nol.* (28, 493). Vōcĭs ăpōstŏlĭcæ sēctātōr dīgnŭs hăbērĭs. *Fort.* (III, 19, 13).

Sēctĭlĭs, ĕ. *Aisé à fendre, à couper.* Sēctĭlĕ dēlĭcĭīs Indĭă mīttĭt ĕbŭr. *O.* Lāctūcă sĕdēns ĕt sēctĭlĕ pōrrum. *M.* (X, 48). SYN. Sēctīvŭs. || *Coupé.* Tŭūmquĕ [illegible] sēctĭlĭs sīgnĕt. *Aus.* (*Epig.* 128). SYN. Sēctŭs.

Sēctĭŏ, ōnĭs, *f. Coupure; opération chirurgicale.* Quā sālvā, sĭnĕ sēctĭōnĕ fāctā. (*Anth.* II, p. 512.)

Sēctĭŭs, *arch. Comme* Secius. *Voy.* Secus 1.

Sēctīvŭs, ă, ŭm. *Comme* Sectilis. Fīlăquĕ sēctīvī nŭmĕrāta īnclūdĕrĕ pōrrī. *J.* (14, 133).

1. Sēctŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. fréq. de* Sequor. *Suivre.* Nām sērvūm mīsī, quī sēctārĭēr sŏlĕt Meūm gnātŭm. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 50. Vulgo *sectari*). Sēctārī jŭssī. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 31). Īpsĕ sŭās sēctātŭr ŏvēs, āt fīlĭŭs āgnōs. *Tib.* (I, 10, 41). *Voy.* Sequor || *Poursuivre, en partic. à la chasse.* Sī, dūm tū sēctārĭs ăprōs, ĕgŏ rētĭă sērvŏ. *V.* Nūnc lĕpŏrēm prōnūm cătŭlō sēctārĕ săgācī. *O.* Ănūm sēctātŭs sūm clāmōrĕ pēr vĭās. *Pl.* (*Cist.* II, 2, 1). Ēxăgĭtēt nōstrōs mānēs, sēctētŭr ĕt ūmbrās. *Pp.* (II, 8, 19). Nē scŭtĭcā dīgnum hōrrĭbĭlī sēctērĕ flăgēllō. *H.* SYN. Īnsĕquŏr, pērsĕquŏr, ūrgĕŏ, īnstŏ. || *Poursuivre, rechercher, et au fig.* Aīt sēse ūltro ōmnēs mŭlĭĕrēs sēctārĭēr. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 13. Sic *Hor. Sat.* I, 2, 78). īn ămnĕ mĕdĭō faūcĭbūs sīccīs sĕnēx Sēctātŭr ūndās. *Sen.* (*H. Fur.* 752). Mīttĕ sēctārī, rŏsă quō lŏcōrŭm Sēră mŏrētŭr. *H.* Fēcūndæ lĕpŏrĭs săpĭēns sēctābĭtŭr ārmōs. Sēctāntēm lævĭă nērvī Dēfĭcĭūnt ănĭmīquĕ. *Id.* SYN. Sĕquŏr, pērsĕquŏr, pĕtŏ, căptŏ, ăppĕtŏ, quærŏ, vēnŏr, aūcŭpŏr.

2. Sēctŏr, ōrĭs, *m. Coupeur, celui qui coupe.* Aūt sēctōr zōnārĭŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 20). || *Au fig.* Ēnsĭs habēt vīrēs, vĭtĭōrūm sēctŏr ĕt hōstĭs. *Ennod.* (*Epigr.* 77, 13). || *Celui qui tranche la tête, bourreau.* Cēssābĭt ĕquĭdĕm tōrtŏr, ēt sēctōr dĕhĭnc. *Prud.* (*Peri.* 10, 1101. *Ib.* 5, 529. Ad hunc et ad seq. sensum alludit *Cic. Rosc. Am.* 29 : « Nescimus per ista tempora eosdem fere *sectores* fuisse collorum et bonorum ? ») || *Celui qui met à l'enchère.* Nōn hāstă rĕfīxās Vēndĭt ŏpēs, ăvĭdā sēctōr nōn vōcĕ cĭtātŭr. *Cl.* Dēfŭĕrītvĕ bŏnīs sēctŏr. *Man.* (V, 314. Cf. *Paul.* ex *Festo*). *Au fig.* Sēctōrquĕ făvōrĭs Īpsĕ sŭī pŏpŭlŭs. *L.*

Sēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Seco. *Coupé.* Cæsa ăbĭēs sēctæquĕ trăbēs. *O.* Pīnguēm (pyram) tædīs ātque īlĭcĕ sēctā. *V. Voy.* Desectus. || *Eunuque.* Jām sēctūs rĕcălēt Cŏrȳbās. *Sid.* (11, 122. Et *Mart.* IX, 7, 4). || *Circoncis.* Sēctōque Īsāĭæ prōxĭmŭm. *Prud.* (*Peri.* 5, 524). || *Déchiré.* Sēctūs flăgēllīs hīc trĭūmvĭrālĭbŭs. *H.* Hīrsūtīs brāchĭă sēctă rŭbīs. *Pp.* (IV, 4, 28). Ēt rĭgĭdō sēctās īnvēnĭt ŭnguĕ gĕnās. *O.* SYN. Dīscīssŭs, lăcĕrātŭs, lăcĕr, saūcĭŭs, etc. || *Coupé, partagé.* Tŭā sēctŭs ōrbĭs Nōmĭnă dŭcĕt. *H.* Nārrānt īn mūltās cōmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Sēctæ quādră plăcēntæ. *M.* (III, 77). SYN. Dīvīsŭs, etc. || *Au fig.* Sēctă bĭpārtītō quūm mēns dīscūrrĭt ŭtrōquĕ. *O.* || *Coupé, traversé.* Sēctŭs hŭmūm rīvō lēnĕ flŭēntĭs ăquæ (rivus). *O.* || Sēctă vĭă, etc. *Route percée, chemin qui coupe, qui traverse.* Quā vĭă sēctă sĕmēl līquĭdō pĕdĕ dētŭlĭt ūndās. *L.* Vĭā sēctă pĕr ămbās. *V.* Sēctō vĭă līmĭtĕ quādrēt. *Id.*

Sĕcŭbĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Secubo. Sī sĕcŭbĭtĕt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 397).

Sĕcŭbĭtŭs, ūs, *m. Action de coucher seul.* Ēt bĕnĕ tōrmēntĭs sĕcŭbĭtūquĕ cŏlī. *O.* Dīscōrdĭs mœstă pŭēllæ Sĕcŭbĭtū. *Cat.* (64, 379). PPH. Sōlŭs, vĭdŭŭs *ou* văcŭŭs lēctŭs, tŏrŭs.

Sĕcŭbŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Coucher seul.* Sĕcŭbăt īn văcŭō sōlă pŭēllă tŏrō. *O.* Ēt pŏsĭtĭs jūxtā sĕcŭbŭērĕ tŏrĭs. *Id.* Tē mĕmĭnī, ēt pūrō sĕcŭbŭīssĕ tŏrō. *Tib.* (I, 3, 26). || *Au fig. Vivre dans la retraite.* Mīlēs dēpŏsĭtĭs ānnōsŭs sĕcŭbăt ārmĭs. *Pp.* (II, 25, 5).

Sĕcŭlŭm. *Voy.* Sæculum.

Sēcŭm. *Avec soi.* Ēt sōla īn sīccā sēcūm spătĭātŭr ărēnā. *V.*

† Sĕcūndē, *adv. Heureusement* (*Enn.* apud *Non.* 5, 133.)

Sĕcūndīllă, æ, *f. Nom de femme.* Īlla, īllă dīvēs mōrtŭa ēst Sĕcūndīllă. *M.* (II, 65).

1. Sĕcūndō, *adv. En second lieu.* Sīgnĭfĭcāt prīmō, sæpĕ, quōs īpse ălŭĕrĭs, Tĭbi īnvĕnīrī māxĭmē cōntrārĭōs ; Sĕcūndo ōstēndĭt, etc. *Ph.* SYN. Deīndĕ.

2. Sĕcūndŏ, ās, ārĕ. *Favoriser, faire réussir.* Rītĕ sĕcūndārēnt vīsūs, ōmĕnquĕ lĕvārēnt. *V.* Dī nōstra īncēptă sĕcūndēnt ! *Id.* Blāndăquĕ cōmpŏsĭtās aūră sĕcūndĕt ăquās. *O.* Jām lĭquĭdūm naūtīs aūră sĕcūndăt ĭtĕr. *Pp.* (III, 21, 14). SYN. Făvĕŏ, ādjŭvŏ, prōspĕrŏ, ādsŭm. *Voy.* Faveo.

Sĕcūndŭm, *prép. Le long de, auprès.* Vĭdēn' sĕcūndūm līttŭs ? *Pl.* (*Rud.* I, 2, 68). Sĕcūndum īpsam āram aūrum ābscōndĭdī. *Id.* (*fr.* apud *Prisc.* 890). Sāltĭbŭs īn văcŭīs pāscūnt, ēt plēnă sĕcūndūm Flūmĭnă. *V.* SYN. Prōptĕr, prŏpĕ, jūxtā, ăd. || *Selon, suivant.* Ēt cōllaūdāvī sĕcūndūm făcta ēt vīrtūtēs tŭās. *Ter.* (*Eun.* V, 8, 60). Hōc mĕrŭī tŭă vērbă sĕcūndŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 83). SYN. Prō, ĕx.

Sĕcūndŭs, ă, ŭm. *Second.* Mārtĭs ĕrăt prīmūs mēnsĭs, Vĕnĕrĭsquĕ sĕcūndŭs. *O.* Quĭd prīmă sĕcūndō Cērā vĕlĭt vērsū. *H.* || Sĕcūndă mēnsă. *Dessert.* Mēnsīs āccēptă sĕcūndīs. *V.* Pēnsĭlĭs ūvă sĕcūndās Ēt nūx ōrnābăt mēnsās. *H. Voy.* Mensa. || *Qui vient immédiatement après le premier, qui a le second rang.* Tē nūnc hăbĕt īstă sĕcūndŭm (fistula). *V.* Ætōlæ fāmă sĕcūndă fĕræ. *M.* (VII, 26). SYN. Prōxĭmŭs. PHR. Tū nūnc ĕrĭs āltĕr ăb īllō. *V.* Prōxĭmōs īllī tămĕn ōccŭpāvĭt Pāllăs hŏnōrēs. *H.* Prōxĭmŭs huīc, lōngō sēd prōxĭmŭs īntērvāllō. *V.* || Sĕcūndæ pārtēs, *et absolt. Le second rôle.* Vēl pārtēs mīmūm trāctārĕ sĕcūndās. *H. Voy.* Primus. || Nūllī sĕcūndŭs. *Qui ne le cède à personne.* Tūrnŭs ĕgo, haūd ūllī vĕtĕrūm vīrtūtĕ sĕcūndŭs. *V.* Īlle ĕgŏ sūm, nūllī nūgārūm laūdĕ sĕcūndŭs. *M.* (IX, 1). Nēc vērtĕrĕ cuīquăm Frēnă sĕcūndŭs Hălȳs. *St.* SYN. Īnfĕrĭŏr, mĭnŏr. || — ā fīnĕ. *Avant-dernier.* Hæc ĕrĭt ā mēnsĭs fīnĕ sĕcūndă dĭēs. *O.* SYN. Pænūltĭmŭs. || *Au fig. De seconde qualité, de qualité inférieure.* Vīvĭt sĭlĭquīs ēt pānĕ sĕcūndō. *H.* Tĕnŭe ārgēntūm vēnæquĕ sĕcūndæ. *J.* (9, 31). || *Favorable.* Mīssūsquĕ sĕcūndō dēflŭĭt āmnī. *V.* Nēptūnŭs vēntīs īmplēvĭt vēlă sĕcūndīs. *Id.* Sē nōbīs præstăt fōrtūnă sĕcūndăm. *O.* Ī sĕcūndō Ōmĭnĕ. *H.* Mŏdūm rēbūs sērvārĕ sĕcūndīs. *V. Voy.* Favens, Faustus. || *Subst. n. pl. Prospérité.* Nēmŏ cōnfīdăt nĭmĭūm sĕcūndīs. *Sen.* (*Thyest.* 615). || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Juv.* 7, 204 ; *Mart.* V, 80, 7, et hic sæpius.)

Sēcūrē, *adv. Tranquillement, sans trouble.* Sēcūre ăd călĭcēs fōrtĭă bēllă rĕfĕr. *Fort.* (VII, 30, 2. Adde *Anth.* II, p. 236). *Voy.* Placide.

Sĕcūrĭcŭlă, æ, *f. Petite hache.* Pōst, āltrīnsĕcŭs ēst sĕcūrĭcŭla āncĭpēs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 114).

Sĕcūrĭfĕr *et* Sĕcūrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une hache.* Āntĭmăchūmque, Hĕlĭmūmquĕ, sĕcūrĭfĕrūmquĕ Pȳrăcmōn. *O.* Mōrĕ sĕcūrĭgĕrā mīscēbăt prœlĭă dēxtrā. *Sil.* || Sĕcūrĭgĕræ pŭēllæ. *Les Amazones.* (*Ov. Her.* 4, 117.)

Sĕcūrĭs, ĭs, *f. Hache.* Taūrŭs, ēt īncērtam ēxcūssĭt cērvīcĕ sĕcūrīm. *V.* Sŏnăt īctă sĕcūrĭbŭs īlēx. Ærātăm quătĭēns Tārpēiă sĕcūrēm. *Id.* (*Æ.* XI, 656. Sic legit *Prisc.* 758. Alii, *securim*). SYN. Bĭpēnnĭs, *qqf.* āscĭă, sĕcūrĭcŭlă, *par ext.* fērrŭm. EP. Āncēps, ăcūtă, ærātă, fērrĕă, dūră, rĭgĭdă, grăvĭs, vălĭdă; strīctă; āddūctă, lībrātă, rĕdūctă; sævă, vūlnĭfĭcă, lētĭfĕră, mĭnāx. PPH. Fērrūm bĭpēnnĕ *ou* āncēps. || *Frapper de la hache.* Sĕcūrī, bĭpēnnī fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, cædŏ, rūmpŏ; īctŭs. VERS. Vălĭdam īn vītēs mōlīrĕ bĭpēnnĕm. *V.* Īllĕ sĕcūrī Ādvērsī frōntēm mĕdĭăm mēntūmquĕ rĕdūctā Dīsjĭcĭt. Tūm vălĭdām pērque ārmă vĭrō pērque ōssă sĕcūrĭm Cōngĕmĭnăt. Fērrō sŏnăt īctă bĭpēnnī Frāxĭnŭs. Crēbrīsquĕ bĭpēnnĭbŭs īnstānt Ērŭĕrĕ. Cōrrēptă dūră bĭpēnnī Lĭmĭnă pērrūmpĭt. *Id.* Cāndĭdăque āddūctā cōllūm pērcūssă sĕcūrī Vīctĭmă. *O.* Vĕlŭtī quī cāndĭdă taūrī Rūmpĕrĕ săcrĭfĭcā mōlītūr cōllă sĕcūrī. *Id.* Rŏtās bĭgārum īmpāctă sĕcūrĭs Cædĭt. *J.* Pōntĭfĭcūm sĕcūrēs Cērvīcĕ tīngĕt (victima). *H.* || *Outil pour détacher le marbre des carrières.* Sȳnnădĕ quōd mœstā Phrȳgiæ fōdĕrĕ sĕcūrēs. *St.* || *Au pl. Les haches des licteurs, symbole des magistratures supérieures ; consulat, souveraine puissance.* Cōnsŭlĭs īmpĕrĭum hīc prīmŭs sævāsquĕ sĕcūrēs Āccĭpĭĕt. *V.* Jām mărī tērrāquĕ mănūs pŏtēntēs Mēdŭs Ālbānāsquĕ tĭmĕt sĕcūrēs. *H.* Nēc sūmĭt aūt pōnĭt sĕcūrēs Ārbĭtrĭō pŏpŭlārĭs aūræ. *Id. Voy.* Fasces, Consulatus.

Sēcūrĭtās, ātĭs, *f. Tranquillité, repos, sécurité.* Sēcūră vīvĕ. Mōrs mĭhi ēst sēcūrĭtās. *Sen.* (*Ag.* 797). Sēcūrĭtātĕ rōbŏrānte aūdācĭăm. *Avien.* (*Or. mar.* 143). SYN. Fīdūcĭă. PPH. Sēcūrŭs ănĭmŭs. Sēcūră mēns.

Sēcūrŭs, ă, ŭm. *Tranquille, qui est sans crainte.* Mōllĭă sēcūræ pĕrăgēbānt ōtĭă gēntēs. *O.* Quōdquĕ sŭīs sēcūrŭs ărăt Crŏmȳōnă cŏlōnŭs. *Id.* SYN. Quĭētŭs, trānquīllŭs, plăcĭdŭs. PPH. Cūrīs lībĕr, văcāns, văcŭŭs, sŏlūtŭs, īnānĭs. Cūrārūm īmmūnĭs, ēxpērs. Lībĕr mĕtūs. Mĕtū văcŭŭs, īmmūnĭs. VERS. Ānxĭĕtātĕ cărēns ănĭmūs făcĭt, ōmnĭs ăcērbī Īmpătĭēns. *J.* Tāntōque īn tūrbĭnĕ pācĕm Sōlŭs hăbēs. *Cl.* Sēcūră mĕtūs Trōĭcă pūbēs. *Sen.* || *Avec le gén. Qui ne se met pas en peine de, qui ne craint pas, indifférent sur.* Sēcūrī pĕlăgi ātquĕ mĕī (Teucri). *V.* Cūnctīsquĕ tĭmēntēm, Sēcūrūmquĕ sŭī. *L.* Ēxtrēmīquĕ tămēn sēcūrĕ sĕpūlchrī. *St.* Sēcūră rĕpūlsæ (vota). *O.* Ēt rŭĭt īn vĕtĭtūm dāmnī sēcūră lĭbīdŏ. *Cl.* || *Qui méprise.* Pēr fērrūm, tāntī sēcūrūs vūlnĕrĭs, ēxĭt. *L.* Sēcūrūs scēptrī. *Sil.* SYN. Cōntēmptŏr. || *Qui compte sur.* Sēcūrŭs vĕnĭæ. *L.* Sŭī sēcūrŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1696). Sēcūrŭs ămōrūm Gērmānæ. *V.* || *absolt. Confiant, hardi.* Hōrrĭdă sēcūrīs frāngēbăt grēssĭbŭs ārvă. *Petr.* (*Sat.* 137). *Voy.* Audax. || *Calme, tranquille.* Āt sēcūră quĭēs. *V.* Tērrīs sēcūrĭŏr æthēr. *O.* Quīsquĭs hăbēt nūmmōs, sēcūrā năvĭgĕt aūrā. *Petr.* (*Sat.* 137. Et *Mart.* I, 20, secura gaudia). *Voy.* Tranquillus. || *Négligent.* Pēccānt Sēcūræ nĭmĭūm sōllĭcĭtæquĕ mănūs. *M.* (XIV, 111). Sēcūrō nĭhĭl ēst tē, Nævŏlĕ, pējŭs; ĕōdēm Sōllĭcĭtō nĭhĭl ēst, Nævŏlĕ, tē mĕlĭŭs. *Id.* (IV, 84). || *Par hypall. Qui donne le repos.* Sēcūrōs lătĭcēs ēt lōnga ōblīvĭă pōtānt. *V.*

1. Sĕcŭs, *adv. Autrement.* Nēc mī sĕcŭs ĕrăt quăm si ēssēm fămĭlĭārĭs fīlĭŭs. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 23). Nĭsĭ quĭd tŭă Sĕcŭ' sēntēntĭa ēst. *Id.* (*Epid.* II, 2, 96). SYN. Ālĭtĕr. || *Ordint.* Nōn *ou* haūd sĕcŭs. *Non autrement, comme.* Nōn sĕcŭs āc lĭquĭdŭs Phrȳgĭīs Mæāndrŏs īn ūndīs. *O.* Haūd sĕcŭs āc jūssī făcĭūnt. *V.* Nām nūnquăm sĕcŭs hăbŭi īllăm. *Ter.* (*Hec.* II, 3, 5). *Voy.* Ut. || *Compar.* Sēcĭŭs, *arch.* Sēquĭŭs *et* Sēctĭŭs. *Moins.* Quō sēcĭŭs mē cōllĭgăm. *Afr.* (apud *Char.* p. 195. *Id. ibid.* sequius). *Voy.* Minus. || *Ordint. avec une négat. Non moins.* Īntĕrĕā tōtō nōn sēcĭŭs æthĕrĕ nīngĭt. *V.* Haūd sēcĭŭs æquŏrĕ cāmpī Ēxērcēbăt ĕquōs. *Id.* Hæc nĭhĭlō mĭhi ēssĕ vĭdēntūr sēctĭŭs quăm sōmnĭă. *Pl.* (*Men.* V, 5, 57. Alii leg. *secius.* Cf. *Gell.* 18, 9; *Char.* p. 195). SYN. Nĭhĭlōmĭnŭs. || *arch.* Sĕcŭs, *prép. et adv. Près de, près.* Quæ sĕcŭs măre ēssēnt. *Enn.* (ap. *Lact.* 1, 11). Sĕcŭs ēst ŭbĭ cūrsŭs ăquārŭm. *Fort.* (*V. S. M.* II, 444). SYN. Sĕcūndŭm, prŏpĕ, jūxtā.

2. † Sĕcŭs, *n. indécl.* (*arch.*) *Sexe.* Vēstă, Cĕrēs

et Jūnŏ, sĕcūs mŭlĭēbrĕ, sŏrŏrēs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 8). Pŭĕrīlĕ sĕcūs. *Id.* (*Epig.* 70, 6). Vĭrīlĕ sĕcūs nŭnquăm ūllum hăbŭī. *Pl.* (*Rud.* I, 2, 19. Cf. *Prisc.* 653; *Char.* 61; *Macr.* 2, 9; *Non.* 3, 193; *Gell.* 2, 13. Multis locis vitiose scribitur *sexus*).

Sĕcūtor, ōris, *m.* *Gladiateur qui combattait avec le rétiaire.* Cūm Grācchō jūssūs pūgnārĕ sĕcūtŏr. *J.* (8, 210. Cf. *Isid.* 18, 55). Āltĭŭs īmprĕssō dūm pālpĭtăt ēnsĕ sĕcūtŏr. *Prud.* (*Sym.* II, 1100).

Sĕcūtŭs *ou* Sĕquūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Sequor. *Qui a suivi.* Quēm Tūrnŭs părĭtĕr cūrsū tēlōquĕ sĕcūtŭs. *V.* Fērrōque ēxtrēmă sĕcūtăm. *Id.*

Sĕd, *conj.* *Mais.* Pōrtŭs ăb āccēssū vēntōrum īmmōtŭs, ĕt īngēns īpsĕ, sĕd hōrrĭfĭcĭs jūxtā tŏnăt Ǣtnă rŭīnĭs. *V.* Sēd sī tāntŭs ămōr cāsūs cōgnōscĕrĕ nōstrōs. *Id.* Āddĕ sĕd ēt prŏprĭās īn mĕā vērbă prĕcēs. *O.* SYN. Ăt, āst, vērŭm, sĕdĕnĭm, vērō, aūtĕm. || Sĕd ĕnĭm. *Voy.* Sedenim. || *Mais (n'exprimant qu'une faible opposition), et.* Āffĕr mĭhī Dŭās clāvās. Clāvās? Sĕd prŏbās. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 20). Cōnsūmmētque ānnōs, sĕd dĭŭtūrnă, sŭōs. *O.* Dīcām, sĕd cĭtŏ : quĭd Nĕrōnĕ pējŭs? *M.* (VII, 34, 4). Āt tu ēdĕ, Thēseū, sĕd tŭă, Thēseū, fĭdĕ. *Sen.* (*H. F.* 1177). || *Comme* Imo. Īn te ănĭmōs, sĕd ĕt ōmnĭă nōstră rĕpōnŏ. *V. Fl.* || *Formule de transition.* Sĕd quĭdnăm Pāmphĭlum ĕxănĭmātūm vĭdĕŏ? *Ter.* (*And.* I, 4, 7). Sĕd quĭd hōc? quăm vălĭdĕ tŏnŭĭt! *Pl.* (*Amph.* V, 1, 78). SYN. Ăt, aūtĕm, ātquĕ.

Sēdāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Action de calmer, guérison.* Ō mōrs, ămōrĭs ūnă sēdāmĕn mălī! *Sen.* (*Hip.* 1188).

Sēdātē, *adv.* *Tranquillement.* *Voy.* Tranquille. || *Volontiers.* Ēt sēdātē sērvĭŏ. *Pl.* (*Men.* V, 6, 16).

Sēdātŭs, ă, ŭm. *Tranquille, calme.* Ceū sēptēm sūrgēns sēdātĭs āmnĭbŭs āltŭs (Ganges). *V.* Ōllī sēdātō rēspōndĭt cōrdĕ Lătīnŭs. *Id.* Vīx ĭbĭ sēdātĭs rĕquĭērūnt pēctŏră cūrĭs. *St.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, etc. *Voy.* Tranquillus.

Sēdĕcĭēs. *Voy.* Sexdecies.

Sēdĕcĭm. *Voy.* Sexdecim.

† Sĕdēndŭs, ă, ŭm. *Sur lequel on doit s'asseoir, qu'on doit monter.* Īnstērnūnt plăcĭdūm pūllūm, prǣbēntquĕ sĕdēndŭm. *Juvc.* (III, 632).

Sēdēnī. *Voy.* Sexdeni.

Sĕdĕnĭm *ou* Sĕd ĕnĭm. *Mais.* Prōgĕnĭēm sĕdĕnĭm Trōjāno ā sānguĭnĕ dūcī Aūdĭĕrăt. *V.* Aūctă fŭgā fōrma ēst; sĕdĕnĭm nōn sūstĭnĕt ūltrā. *O.* Bēllāndī cōrdă fŭrōrĕ Phœnīcum ēxstĭmŭlăt; sĕdĕnĭm cōnāmĭnĕ prīmǣ Cōntūsō pūgnǣ. *Sil. Voy.* Sed.

Sĕdēns, tĭs. *Assis.* Aūt ĭllam īnvĕnĭēs dūlcī cūm mātrĕ sĕdēntĕm. *O.* SYN. Rĕsĭdēns. PPH. Sĕdīlī sūbnīxŭs, fūltŭs. || *Perché.* Nōctĕ sĕdēns... cănĭt īmpōrtūnă pĕr ūmbrăm. *V.* || *Se tenant, placé.* Īmmūnīsquĕ sĕdēns ălĭēna ād pābŭlă fūcŭs. *V. Voy.* Stans. || *Qui s'abaisse, qui descend.* Quā mōllĕ sĕdēns īn plānă Cĭthǣrōn Pōrrĭgĭtŭr. *St.* || — lāctūcă. *Voy.* Sessilis.

Sĕdēntārĭŭs, ĭī, *m.* *Ouvrier qui travaille assis.* Sĕdēntārĭī sūtōrēs. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 39).

Sĕdĕŏ, ēs, sēdī, sēssŭm, sĕdērĕ, *n.* *Être assis, s'asseoir.* Dīstrīctī pēndēnt; sĕdĕt, ǣtērnūmquĕ sĕdēbĭt (Theseus). *V.* Ērgo ŭbĭ mārmŏrĕō sŭpĕrī sĕdērĕ rĕcēssū. *O.* Sī plaūsōrĭs ĕgēs aūlǣă mănēntĭs, ĕt ūsquĕ Sēssūrī, dōnĕc, etc. *H.* SYN. Cōnsīdĕŏ, rĕsīdĕŏ. PPH. Sĕdīlĕ prĕmŏ, cōrpŏrĕ prĕmŏ. Mēmbră sĕdīlī rĕlĕvŏ. Sĕdĭbŭs ārtŭs flēctŏ. Sĕdĭbŭs āltĭs sĕdĕŏ. || *En parl. des juges.* Sēdīssēm fōrsĭtăn ūnŭs Dē cēntūm jūdēx īn tŭā vērbă vĭrĭs. *O.* Mīnōs sĕdĕt ārbĭtĕr Ōrcī. *Pp.* (III, 19, 27). Tūnc jūdēx īntĕr īllōs sēdĭt sĭmĭŭs. *Ph.* || *Se poser, être perché.* Ēt vĭrĭdī sĕdērĕ sŏlō (columbæ). *V.* Īn vĭrĭdī gārrŭlă sēdĭt hŭmō (cornix). *O.* Īncŭbŭĭt būbō, thălāmīque īn cūlmĭnĕ sēdĭt. *Id.* (Hæc tamen rectius deducas a *Sido*). *Voy.* Sido. || *Se tenir en armes.* Cērnĭs, cūstōdĭă quālĭs Vēstĭbŭlō sĕdĕăt. *V.* Aūt mōntānă sĕdēt cīrcūm cāstēllă sŭb ārmĭs. *Id.* SYN. Āssĭdĕŏ. || *Rester, s'arrêter, tarder.* Flūmĭnĭs īntrāstĭs rīpās, pōrtūquĕ sĕdētĭs. *Id.* Sēdĭt, quī mĕtŭĭt nē nōn sūccēdĕrĕt. *H.* Dūră īntĕ... ăvĭdōs ălĭtūr fōrtūnă sĕdēndŏ. *Sil.* SYN. St..., mănĕŏ, hǣrĕŏ, cōnsīstŏ, mŏrŏr, cēssŏ. || *En parl. de choses : Se tenir.* Nĕque īn lēctō pāllĭă nōstră sĕdēnt. *O.* Pēctŏrĕ quŭm sācrō sĕdĕrĭt, ǣgĭs ĕrĭt. *M.* (VII, 1, de lorica). || *S'arrêter, être immobile.* Ēt vīsō sĕdērūnt flūmĭnă nūtū. *St. Voy.* Consisto. || *Au fig.* *Rester, demeurer, siéger.* Pāllŏr ĭn āttŏnĭtǣ vīrgĭnĭs ōrĕ sĕdĕt. *O.* Frōntĕ sĕdēnt nĕbŭlǣ. *Id.* Ūnūm Pŏlўnīcĭs ămātī Nōmĕn ĭn ōrĕ sĕdĕt. *St.* Rĕmănĕt ēt pĕnĭtŭs sĕdĕt Fīxŭs mĕdūllĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 450, amor). SYN. Hǣrĕŏ, mănĕŏ, sŭm, stō. || *S'arrêter, s'apaiser.* Hīc dīctĭs sĕdērĕ mĭnǣ. *Sil.* Sēdĭt răbĭēs fĕrĭtāsquĕ fămēsquĕ. *St.* (Hæc etiam ad verbum *Sido* pertinere possunt). || Hōc ănĭmō sĕdĕt, *et absolt.* *Être résolu.* Sī mĭhĭ nōn ănĭmō fīxum īmmōtūmquĕ sĕdĕrĕt. *V.* Īdquĕ pĭō sĕdĕt Ǣnēǣ. *Id.* Sī sĕdĕt Ǣgǣī scŏpŭlōs hăbĭtārĕ prŏfūndī. *V. Fl.* SYN. Stăt. || *S'abaisser, s'enfoncer, s'arrêter au fond, et au fig.* Sēdĭt līmōsō prēssă cărīnă vădō. *O.* Īn lĭquĭdō sēdērūnt ōssă cĕrĕbrō. Plāgāmquĕ sĕdērĕ Cĕdendo ārcēbăt. *Id.* Prōnă nĕc hāc plūs pārtĕ sĕdēt, nĕc sūrgĭt ăb īllā. *Tib.* (IV, 1, 41, de libra). Quǣ nĕquĕ tām fŭĕrīnt grăvĭa ŭt dēprēssă sĕdērēnt. *Lr.* (V, 475). Āltă sĕdēnt cīvīlĭs vūlnĕră dēxtrǣ. *L.* Ădĕōnĕ pĕnĭtŭs sēdĭt hīc tĭbī mōrbŭs? *M.* (I, 90). SYN. Dēscēndŏ, dēsīdŏ, sūbsīdŏ, dēmīttŏr, *ou* pĕnētrŏ, īnfīgŏr. || *Être plan, uni, situé dans une plaine.* Ēt sĕdĕt īngēntēm pāscēns Mĕvānĭă cāmpŭm. *Sil.* Cāmpō Nōlă sĕdĕt. *Id.* Tērgă sĕdēnt. *Calp.* (6, 55, de equo). SYN. Jăcĕŏ.

Sēdēs, ĭs, *f.* *Siége pour s'asseoir.* Quāmquĕ lăpĭs sēdēs, tām lăpĭs īpsă fŭī. *O.* Sēdĭbŭs āltĭs Aūgūstā grăvĭtātĕ sĕdēnt. *Id.* Quī pōstquām nĭvĕīs flēxērūnt sēdĭbŭs ārtŭs. *Cat.* (64, 304). *Voy.* Sedile. || *Place sur laquelle une chose est assise, fondement.* Ăthōn Pīndūmquĕ rĕvūlsōs Sēdĕ sŭā. *O.* Cōnvēllĭmŭs āltīs Sēdĭbŭs (turrim). *V.* Tōtāmque ā sēdĭbŭs ūrbĕm Ērŭĭt. Īncŭbŭērĕ mărī, tōtūmque ā sēdĭbŭs īmīs Ūna eūrūsquĕ nŏtūsquĕ rŭūnt. *Id.* Īllĕ căvĭs ēvōlvĭt sēdĭbŭs ōrbēs. *L.* (II, 184, scil. oculos eruit. Sic *Sen. OEd.* 955). *Voy.* Fundamentum. || *Au fig.* Dĕŭs hæc fōrtāssĕ bĕnīgnā Rĕdūcĕt īn sēdēm mănū. *H* Nōn ŭt dē sēdĕ sĕcūndā Cēdĕrĕt. *Id.* Hæc plăcŭĭt bēllī sēdēs. *L.* || *Lieu où l'on peut s'arrêter, séjourner.* Ēxĭgŭām sēdēm părĭtūrǣ tērră nĕgāvĭt. *O.* Sēcrēta īn sēdĕ lătēntēm Tўndărĭdă. *V.* Nĕc vĕnī, nĭsī fātă lŏcūm sēdēmquĕ dĕdīssēnt. *Id.* SYN. Lŏcŭs, stătĭŏ. || *Habitation, domicile.* Quĭs nŏvŭs hīc nōstrĭs sūccēssĭt sēdĭbŭs hōspēs? *V.* Sēdēm fīgĕrĕ Cūmĭs. *J* (3, 2). Prīncĭpĭō sēdēs ăpĭbŭs stătĭōquĕ părāndă. *V* Nōtă quǣ sēdēs fŭĕrāt cŏlŭmbĭs (ulmus). *H.* SYN Dŏmŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Le dernier asile, le tombeau.* Sēdĭbŭs ūt sāltēm plăcĭdĭs īn mōrtĕ quĭēscām *V.* Sēdĭbŭs hūnc rĕfĕr āntĕ sŭĭs. *Id.* Ǣtērnam tĭbĭ sēdem, Hērmēs, ārāmquĕ dĭcāvī. (*Anthol.* II, p. 113.) *Voy.* Sepulchrum.

Sĕdētānī. *Voy.* Edetani.

Sēdī, *parf. mixte de* Sedeo *et* Sido.

Sĕdīlĕ, ĭs, *n.* *Siége pour s'asseoir.* Īntŭs ăquǣ dūlcēs, vīvōquĕ sĕdīlĭă sāxō. *V.* Mēmbră sĕnēx pŏsĭtō jūssĭt rĕlĕvārĕ sĕdīlī. *O.* Nōndūm spīssă nĭmĭs cōmplērĕ sĕdīlĭă flātū. *H.* SYN. Sēdēs, sēllă, *qqf* căthĕdră, scāmnŭm, sūbsēllĭă, sŏlĭŭm.

Sēdĭtĭŏ, ōnĭs, *f.* *Sédition, émeute.* Sēdĭtĭō, sǣvĭtque ănĭmĭs īgnōbĭlĕ vūlgŭs. *V.* Sēdĭtĭōnĕ, dŏlĭs, scĕlĕre, ātquĕ lĭbīdĭne, ĕt īrā. *H.* SYN. Dīscōrdĭă, dīssĭdĭŭm, tŭmŭltŭs, tūrbǣ, mōtŭs. EP. Cīvīlĭs, tūr-

bĭdă, rĕpēns, præcēps, vēsānă, īnsānă, fŭrēns, cæcă, crŭēntă, sævă, mĭsĕră. PPH. Vūlgī mōtŭs. Cīvīlēs tūrbæ. PHR. Ērgo ŭbĭ cōmmōtă fĕrvēt plēbēcŭlă bīlĕ. *Pers. Voy.* Discordia, Civile bellum. || *Qqf. Différend, querelle.* Fīlĭam ūt dărem īn sēdĭtĭōnem ātque īncērtās nūptĭās. *Ter.* (*And.* V, 1, 11. Et *Pl. Amph.* I, 2, 16). *Voy.* Rixa. || *Au fig.* Sĭcŭlī vĕlŭt ānxĭă pūppĭs Sēdĭtĭōnĕ mărĭs. *St.* Flāmmāsquĕ rĕbēllēs Sēdĭtĭōnĕ rŏgī. *Id.* Ēt quăsĭ sēdĭtĭō cœlūm tĕnēt. *Man.* (II, 197). Sēdĭtĭōnēm făcĭt lĭēn. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 14). || *Attroupement, foule.* Māgnō cērtātūr ămōrĕ, Āltērnāmquĕ fĭdēm nōn īllaūdātă lăcēssĭt Sēdĭtĭō. *Cl.* Stīpātquĕ vĭām nŭmĕrōsă prĕcāntūm Sēdĭtĭō. *P. Petr.* (II, 32).

Sēdĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Séditieux.* Ŭbĭ sērmō sŏlēt Sŭbŏrīrī sēdĭtĭōsŭs. *Atta* (apud *Schol. Veron.* in *Virg. E.* 7, 33).

Sēdŏ, ās, ārĕ. *Apaiser, calmer.* Dūmquĕ sĭtīm sēdārĕ cŭpīt, sĭtĭs āltĕră crēvĭt. *O.* Cārnĕ fĕræ sēdānt jējūnĭă. Lōngă dĭēs sēdāvĭt vūlnĕră mēntĭs. *Id* Īndŏmĭtām răbĭēm prŏpĕrāt sēdārĕ. *H.* Nūllānĕ sēdābĭt nōstrōs īnjūrĭă flētūs? *Pp.* (II, 16, 31). Sēdāns pūlvĕrĕm. *Ph.* Eām călāmĭtātēm vēstra īntēllĭgēntĭă Sēdābĭt. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 23). SYN. Plācŏ, cōmpēscŏ, fīnĭŏ, etc.

Sēdūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Tirer à l'écart.* Hūnc tĭmŭīt, blāndāquĕ mănū sēdūxĭt, ēt īllī. *O.* Ĕgŏ sēcrētō te hūc fŏrās sēdūxī. *Pl.* (*Aul.* II, 1, 14). SYN. Sēvŏcŏ. || *Séparer.* Ēt quūm frīgĭdă mōrs ănĭmă sēdūxĕrĭt ārtūs. *V.* Sēdūcĭt tērrās hæc brĕvĭs ūndă dŭās. *O.* Plūră lŏcūtūrī sŭbĭtō sēdūcĭmŭr īmbrĕ. *Id. Voy.* Separo. || *Détourner, éloigner.* Quīppe ŭbĭ nōn lĭcĕāt văcŭōs sēdūcĕre ŏcēllŏs. *Pp.* (I, 9, 27). *Voy.* Averto. || *Tromper, séduire.* (Pauci leg. apud *Ter. And.* IV, 1, 20, ubi plerique recte *ducere.*) *Voy.* Decipio.

† Sēdūctĭlĭs, ĕ. *Facile à séduire.* Mōrtĭfĕrūm sēdūctĭlĭs Ēvă vĕnēnŭm Aūrĭbŭs āccĭpĭēns. *Alc.* (II, 169).

† Sēdūctŏr, ōrĭs, *m. Trompeur, séducteur.* Sēdūctōr quŏndām, quī mŏdŏ dŏctŏr ŏvăt. *Fort.* (I, 2, 38, de Paulo).

Sēdūctŭs, ă, ŭm. *Pris à part.* Ēt cūm sēdūctă tălĭă vērbă făcĭt. *O.* Sēdūctŭs īn sēcrētum ā lībērtō sŭō. *Ph.* Paūlum ā tūrbā sēdūctĭŏr aūdī. *Pers.* (6, 42). || *Séparé.* Sīvĕ rĕcēns tēllūs, sēdūctăquĕ nūpĕr ăb āltō Æthĕrĕ. *O.* Cŏmĭtūm sēdūctŭs ăb āgmĭnĕ fīdō. *Id.* || *Éloigné, retiré.* Ēx āltō sēdūctās æthĕrĕ lōngē Dēspēctāt tērrās. *O.* Sēdūctōs nāctă rĕcēssŭs. *Id.* SYN. Rĕdūctŭs, sēmōtŭs, etc. *Voy.* Dissitus.

Sēdŭlĭtās, ātĭs, *f. Soin, zèle, empressement.* Ēt nōn sēntĭtūr sēdŭlĭtātĕ lăbŏr. *O.* Paūpēr, sēd mūndæ sēdŭlĭtātĭs, ănŭs. *Id.* SYN. Cūră, īndūstrĭă, dīlĭgēntĭă, stŭdĭŭm, ŏpĕră, lăbŏr. || *Empressement excessif et importun.* Sēdŭlĭtās aūtēm, stūltē quēm dīlĭgĭt, ūrĭt. *H.*

Sēdŭlĭŭs, ĭī, *m. Sédule, poëte chrétien sous Théodose le Jeune.* Sēdŭlĭŭs, Dŏmĭnī pēr cūltă nŏvālĭă pērgēns. *Liberat.* (*Acrost. de Sedul.* vs. 1). Sēdŭlĭŭs dūlcĭs, quŏd Ŏrōsĭŭs ēdĭt ăcūtŭs. *Fort.* (VIII, 1, 59).

Sēdŭlō, *adv. Soigneusement, avec attention.* Ītăne ŏpōrtēt rēm māndātām gĕrĕre ămīcī sēdŭlō? *Pl.* (*Bac.* III, 3, 73. Et *Ter. Ph.* IV, 3, 10). Hōc mūnŭs īmplēt sēdŭlō. *Prud.* (*Peri.* 5, 407). SYN. Năvĭtĕr, stŭdĭōsē, stŭdĭō, āttēntē, āccūrātē, strēnŭē, dīlĭgēntĕr, ācrĭtĕr, sōllĭcĭtē, āssĭdŭē, *qqf.* gnāvē. PPH. Haūd sēgnĭtĕr. Nōn sēgnĭŭs. || — făcĭŏ. *Faire tout ce qu'on peut.* Ĕgo īllūd sēdŭlō Nĕgārĕ făctŭm. *Ter.* (*And.* I, 1, 119). Părūm sūccēssĭt quŏd ăgo, āt făcĭŏ sēdŭlō. (*Ib.* IV, 1, 56.) || *Qqf. D'une manière exacte, avec vérité.* Ĕgŏ sēdŭlō dīxīsse hūnc crēdŏ. *Ter.* (*Ph.* II, 4, 13 Et *Pl. Capt.* IV, 2, 106).

Sēdŭlŭs, ă, ŭm. *Soigneux, attentif, zélé.* Nōn ăpĭs īndĕ tŭlīt cōllēctōs sēdŭlă flōrēs. *O.* Sēdŭlă nūtrīx. *H.* Nēcdūm dŏlēntūm sēdŭlŭs pŏtŭīt lăbŏr Ēxplērĕ cōrpŭs. *Sen.* (*Hip.* 1109). SYN. Āttēntŭs, stŭdĭōsŭs, ăcĕr, gnāvŭs, āssĭdŭŭs, vĭgĭl, īmpĭgĕr, etc. *Voy.* Gnavus. || *Empressé, officieux.* Ēxănĭmāt lēntŭs spēctātŏr, sēdŭlŭs īnflăt. *H.* SYN. Stŭdĭōsŭs, ōffĭcĭōsŭs. || *Qui a un zèle importun.* Cōnjŭgĭs ăd tĭmĭdās ălĭquĭs mălĕ sēdŭlŭs aūrēs Dētŭlĭt, etc. *O.* Nē stŭdĭō nōstrī pēccēs, ŏdĭŭmquĕ lĭbēllīs Sēdŭlŭs īmpōrtēs. *H.* (Adde *Prop.* I, 3, 32).

Sĕdŭm, ī, *n. Joubarbe, plante.* Mārrŭbĭī, mūltōquĕ sĕdī cōntĭngĕrĕ sūccō. *Col.* (X, 356). SYN. Sēmpērvīvŭm.

Sĕgĕs, ĕtĭs, *f. Terre propre à l'ensemencement.* Prŏbæ ĕtsi īn sĕgĕtēm sūnt dētĕrĭōrēm dătæ Frūgēs. *Poet.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 5). Sūb jŭgă pārēntēs cōgĭt lōrātă jŭvēncōs, Ātque ăgĭt īn sĕgĕtēs, ēt tērræ cōndĭt ărātrŭm. (*Moret.* 122.) || *Terre ensemencée.* Quūm sĕgĕtēs ōccāt, tĭbĭ mōx frūmēntă dătūrās. *H.* Neū sĕgĕs ēlūdāt mēssēm fāllācĭbŭs hērbīs. *Tib.* (II, 1, 19). || *Blé sur pied, moisson.* Cōrpŭs, ŭt īmpūlsæ sĕgĕtēs ăquĭlōnĭbŭs, hōrrēt. *O.* Cūltō stāt sĕgĕs āltă sŏlō. Ēt sĕgĕtĭs cānæ stāntēs pērcūrrĕre ărĭstās. *Id.* SYN. Mēssĭs, frūgēs, cĕrēs, etc. *Voy.* Messis, Meto. || *Autres productions.* Ūrĭt ĕnĭm cāmpūm līnī sĕgĕs, ūrĭt ăvēnæ. *V.* || *Semence.* Nēc nōn ēt līnī sĕgĕtem ēt Cĕrĕālĕ păpāvĕr Tēmpŭs hŭmō tĕgĕrĕ. *V. Voy.* Sementis. || — ārbŏrŭm. *Pépinière.* Ŭbĭ prīmă părētŭr Ārbŏrĭbŭs sĕgĕs. *V.* || *Au fig.* Hōrrēscĭt strīctĭs sĕgĕs ēnsĭbŭs. *V.* Cōnfīxūm fērrĕă tēxĭt Tēlōrūm sĕgĕs. *Id.* Crēvītquĕ sĕgĕs clўpĕātă vĭrōrŭm. *O.* Sĕgĕs ūndĭquĕ fērrī Cīrcūmfūsă mĭcăt. *Cl.* || *Ce qu'on recueille, fruit.* Īntērque Hĕlĭcōnă cŏlēntēs Ūbĕrĭŭs nūllī prōvēnĭt īstă sĕgĕs. *O.* Quæ tămĕn īndĕ sĕgĕs? *J.* (7, 103). SYN. Frūctŭs, prōvēntŭs. || *Abondance.* Īndĕ sĕgēs scĕlĕrŭm. *Prud.* (*Ham.* 258). Sīt nōstræ sĕgĕs ōscŭlātĭōnĭs. *Cat.* (48, 6). SYN. Cōpĭă, vīs.

† Sĕgēstră, æ, *f., et* Sĕgēstrĕ, ĭs, *n. Nattes dont on garnissait les litières.* Pænŭlă, sī quærĭs, cānthērĭŭ', sērvŭ', sĕgēstrĕ Ūtĭlĭōr mĭhĭ. *Lucil.* (apud *Non.* 14, 3. Cf. *Varr. L. L.* 5, 166, et *Fest.*).

Sēgmĕn, ĭnĭs, *n. Morceau (d'un tout).* Sēd sŏlĭdum īn pārvĭs, nūllĭquĕ sĕcābĭlĕ sēgmĕn. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 7).

Sēgmēntātŭs, ă, ŭm. || *Orné de bandes d'étoffe précieuse, de passement, de galon; qui porte un vêtement avec de pareilles bandes.* Ēt sēgmēntātĭs dōrmīssēt pārvŭlă cūnīs. *J.* (6, 89). Quī sēgmēntātŭs mĕdĭīs āltārĭbŭs ādstăt. *Arat.* (II, 348, sacerdos). SYN. Vīrgātŭs.

Sēgmēntŭm, ī, *n. Action de couper, entaille.* Quæ vīs dŏlōrĭs, quīvĕ sēgmēntī mŏdŭs? *Prud.* (*Peri.* 10, 1129). Sēctĭŏ. || *Morceau détaché d'un tout, pièce.* Sŏlĭdōque īn cōrpŏrĕ pārtēs Sēgmēntĭs cŏēūnt, sēd dīssŏcĭāntūr ărīstĭs. *Aus.* (*Mos.* 119, de perca). Nūm sē dīdūctĭs cōnētūr sōlvĕrĕ mōlēs Sēgmĭnĭbŭs, rāræquĕ lăbēnt cōmpāgĭnĕ rīmæ. *Man.* (I, 724). SYN. Sēgmĕn, pārtĭcŭlă. || *Bandes d'étoffe précieuse dont on ornait les vêtements, passement (d'or ou d'argent), galon; vêtement ainsi orné.* Quĭd dē vēstĕ lŏquār? nēc vōs, sēgmēntă, rĕquīrŏ. *O.* Sēgmēnta, ēt lōngōs hăbĭtūs, ēt flāmmĕă sūmĭt. *J.* (2, 124). Ēt tămĕn īn trăbĕā sēgmēntō lūsĕrăt āltō. *Sid.* (15, 158).

Sēgnĭpēs, ĕdĭs. *Qui marche lentement.* Trītōquĕ trăhūnt ĕpĭrhĕdĭă cōllō Sēgnĭpĕdēs. *J.* (8, 67, equi).

Sēgnĭs, ĕ. *Lent, paresseux.* Haūd sēgnĭs strātō sūrgĭt Pălĭnūrŭs, ĕt ōmnēs. *V.* Nēc Tūrnŭs sēgnĭŏr īnstăt. *Id.* Quĭă tārdĭŭs īrēnt Prōptĕr ŏnŭs sēgnēs. *H.* SYN. Tārdŭs, īgnāvŭs, lēntŭs, pĭgĕr, ĭnērs. *Voy* Piger. || *Au moral.* Tēcŭm Dūmmŏdŏ sīm, sēgnĭs

ĭnērsquĕ vŏcĕr. *Tib.* (I, 1, 57). Nĕc ād cĭthărām nĕc ăd ārcūm sēgnĭs Ăpōllŏ. *O.* Sīc ăd lætĭtĭām mēns mĕă sēgnĭs ĕrăt. *Id.* || *En parlant des choses.* Quāsquĕ pērfūndĭt sŭbĭtūrūs æquŏr Sēgnĭbūs tērrās Tĭtărēssŏs ūndīs. *Sen.* (*Troad.* 849). Dēxtĕră nōn sēgnīs fīxō dărĕ vūlnĕră cūltrō. *O.* || *Immobile.* Stŭpēnte ŭbi ūndæ, sēgnĕ tōrpēscĭt frĕtūm. *Sen.* (*H. Fur.* 763). *Voy.* Immobilis. || *Inactif, oisif.* Neū sēgnēs jăcĕānt tērræ. *V.* Sēgnēmvĕ sĭtū dūrēscĕrĕ cāmpūm. *Id.* SYN. Ĭnērs, īgnāvŭs, etc. *Voy.* Otiosus. || *Au fig.* Eīa ăgĕ, sēgnēs Rūmpĕ mŏrās. *V.* Nōn sūm quī sēgnĭă dūcām Ōtĭă. *O.* Hīs ævūm fŭĭt īmplēndūm, nōn sēgnĭbŭs ānnīs. (*Ad Liv.* 449.) Sēgnĭs hīc ībĭt dĭēs. *Sen.* (*Med.* 399). || *Stérile.* Hōc tām sēgnĕ sŏlūm rārās tămĕn ēxsĕrĭt hĕrbās. *L.* Sēgnīsque hōrrērĕt ĭn ārvīs Cārdŭŭs. *V.* Nōn sēgnĭŏr ūbĕrĕ bācchŭs. *Id. Voy.* Sterilis. || *Indifférent, impassible.* Quīsquāmnĕ sēgnĭs tāntă tŏlĕrāvĭt mălă? *Sen.* (*Herc. Fur.* 1188). SYN. Lēntŭs, ĭnērs, frīgĭdŭs.

† Sēgnĭtās, ātĭs, *f. Comme* Segnitia. Ūt dīcām mĕtū te aūt sēgnĭtāte āddŭbĭtārĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 808. *Id.* ibid.).

Sēgnĭtĕr. *Avec lenteur, et au fig.* Īnvĕnĭūnt pŏsĭtŏs jām sēgnĭtĕr ārcūs. *St.* Scȳthĭcā nōn sēgnĭŭs īrĕ săgīttā. *O.* Sēgnĭŭs īrrītānt ănĭmŏs dēmīssă pĕr aūrēs. *H.* SYN. Īgnāvē, lēntē, tārdē, pĭgrē, gĕlĭdē.

Sēgnĭtĭă, æ, *et* Sēgnĭtĭēs, ēī, *f. Lenteur, paresse, indolence.* Nīl lŏci ēst sēgnĭtĭæ nĕquĕ sŏcōrdĭæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 1). Nām quæ tām sērā mŏrātūr Sēgnĭtĭēs? Ălĭī răpĭūnt īncēnsă fĕrūntquĕ. *V.* Nēc mārcĕăt ūllă Sēgnĭtĭēs: ălĭī, etc. *Cl.* SYN. Īnērtĭă, īgnāvĭă, dēsĭdĭă, etc. *Voy.* Pigritia.

Sĕgōr, *et qqf.* Sēgōr, *f. indécl. Ségor, ville sur la mer Morte.* Īpsĕ Sĕgōr lăcrĭmīs pĕtĭīt. *Victor* (*Gen.* III, 673. Et *Fort.* V, 5, 50). Ēxĭgŭām Sēgōr Sŏdŏmīs sēcērnĭt ĭnīquīs. *P. Nol.* (23, 223).

Sēgrĕgātĭm, *adv. Séparément.* Ēt sēgrĕgātīm nūmĕn ætērnūm cŏlēns. *Prud.* (*Ham. præf.* 39).

Sēgrĕgātŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Ŏvēsquĕ sēgrĕgātās ōstēndĭt prŏcŭl. *Ph.*

Sēgrĕgŏ, ās, ārĕ. *Séparer du troupeau.* Sīc cōnscĭă mātĕr Sēgrĕgăt ēgrĕgĭām sŏbŏlēm vīrtūtĭs ămōrĕ. *Nemes.* (*Cyn.* 156). || *En gén. Séparer, écarter, éloigner.* Tūnc mŏvĕt ārtĕ dŏlūm, quō sēmĕt ăb āgmĭnĕ fīdō Sēgrĕgĕt. *St.* Nēc ĕnīm sē sēgrĕgăt īpsă Āntē ŏbĭtūm vīvīs ēx ārtŭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 896, anima). Quæ vūlgŭs ăb sē sēgrĕgānt. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 6). Ăb īmpĭōrūm sēgrĕgārĭt cœtĭbŭs. *P. Nol.* (7, 2). SYN. Sēpărŏ, ārcĕŏ, ămŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ, etc. || *Au fig.* Ōre ōbscēnā dīctă sēgrĕgēnt. *Att.* (ap. *Non.* 3, 93). Sūspīcĭōnēs ŏmnēs ăb sē sēgrĕgĕt. *Pl.* (*As.* IV, 1, 29). Sērmōnēm sēgrĕgŏ. *Id.* (*Mil.* III, 1, 61). || † *Avec tmèse.* Dīscĭdĭō pŏtĭs ēst sējūngī sēquĕ grĕgārī. *Lr.* (I, 452).

† Sēgrĕgŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Īpsĕ sŭō vīvēns sēgrĕgŭs ārbĭtrĭō. *Aus.* (*Par.* 8, 10).

Sēgrēx, ĕgĭs, *m. f. n. Séparé.* Mōrtĕ făcĭlī dīgnŭs haūd sūm, quī nŏvā nātūm nĕcĕ Sēgrĕgēm spārsī pĕr ăgrōs. *Sen.* (*Hipp.* 1208). Frăgōre ăb ōmnī quēm rĕmōtum ēt sēgrĕgēm. *Prud.* (*Cath.* 7, 28). SYN. Dīvīsŭs, etc. || *Au fig. Différent.* Nōn ūnŭs pĕrăgĭt plăcĭtōrūm sēgrĕgĕ fōrmā. *Prud.* (*Ham.* 803).

Seī, *ancienne orthogr. de* Si.

Sēĭŭs *ou* Sējŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nām quōd tūrpĕ bŏnīs, Tĭtĭō Sējōquĕ, dĕcēbăt, etc. *J.* (4, 13).

Sējānŭs, ī, *m. Séjan, favori de Tibère.* Crētātūmquĕ bŏvēm : Sējānūs dūcĭtūr ūncō. *J.* (10, 65). Quōd si āccūsātŏr ălĭūs Sējānō fŏrĕt. *Ph.*

Sējūnctĭm, *adv. Séparément.* Seū lĭbĕāt dŭplĭcī sējūnctīm cērnĕrĕ mārtĕ. *Tib.* (IV, 1, 103. Quod *Heyne* multis defendit. Alii aliter

Sējūnctŭs, ă, ŭm, *part. Séparé.* Cōrpŏrĕ sējūnctŭs dŏlŏr ābsĭt. *Lr.* (II, 18). Lārĭbūs sējūnctă pŏtēstās Ēxsŭlăt. *Cl.*

Sējūngŏ, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Séparer, éloigner.* Dīscĭdĭō pŏtĭs ēst sējūngī. *Lr.* (I, 454). Sējūngĕrĕ mātrēm Jām gĕlĭdīs nĕquĕō būstīs. *St.* SYN. Sēpărŏ, sēgrĕgŏ, ārcĕŏ, etc.

Sēlēctĭŏ, ōnĭs, *f. Choix, élection.* Paūcōrūm fēlīx hŏmĭnūm sēlēctĭō fīĕt. *Juvc.* (III, 773).

Sēlēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Seligo. *Choisi.* Rōmŭlŭs hōc vīdĭt, sēlēctăquĕ pēctŏră pătrēs. *O.* Ūnum ēx jūdĭcĭbūs sēlēctīs ōbjĭcĭēbăt. *H.*

Sĕlēnītēs, æ, *m.* (σεληνίτης). *Sélénite, pierre précieuse.* Ātquĕ sĕlēnītēs, lūnārĭs ĭmāgĭnĕ lūcĭs. *Prisc.* (*Peri.* 989).

Sĕleūcē, ēs, *et ordint.* Sĕleūcĭă, æ, *f.* (Σελεύκεια). *Séleucie, ville sur le Tigre, capitale des rois parthes.* Nōn fŭĭt Ārsăcĭdūm tānti ēxpūgnārĕ Sĕleūcēn. *Gall.* (*Eleg. fragm.* vs. 1). Quŏnĭam hīnc ĭtūrū' st Īpsŭs īn Sĕleūcĭăm. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 73). || † Sĕleūcĭă. (*Fort.* VIII, 6, 171.)

Sĕleūcŭs, ī, *m.* (Σέλευκος). *Séleucus, général d'Alexandre, qui obtint l'empire de la Syrie et de la Haute Asie; nom des rois de sa dynastie.* Māgnŭs Ălēxāndēr tē cōndĭdĭt, īllă Sĕleūcūm Nūncŭpăt. *Aus.* (*Cl. Urb.* 3, 19). Nām rēx Sĕleūcūs me ŏpĕre ōrāvĭt māxŭmō. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 75). || *Nom d'un musicien.* (*Juv.* 10, 211.)

Sĕlgē, ēs, *f.* (Σέλγη). *Ville de Pisidie, fondée par les Lacédémoniens.* Nēc nōn clārīssĭmă Sĕlgē. *Prisc.* (*Peri.* 809. Et *Avien. D. T.* 1026).

Sēlībră *et qqf.* Sēlībră, æ, *f. Demi-livre.* Pōst hūnc īn cŏtŭlā răsă sēlībră dăta ēst. *M.* (VIII, 71. *Id.* IV, 46; X, 57; *Anthol.* I, p. 421. Mirum tamen primam corripi, quum sint Sēmodius, Sēmuncia). Sēlībrāmquĕ fĕrūnt mēllīs sŭpĕrēssĕ bĭlībrī. *Rh. Fan.* (*Pond.* 96).

Sēlĭgŏ, ĭs, ēgī, ēctūm, ĭgĕrĕ. *Choisir.* Tū sēlĭgĕ tāntūm. *O. Voy.* Eligo.

Sĕlīnūs, ūntĭs, *f.* (Σελινοῦς). 1. *Sélinonte, ville de Sicile.* Tēquĕ dătīs līnquō vēntīs, pālmōsă Sĕlīnūs. *V.* (Adde *Sil.* XIV, 201). || 2. *Fleuve de Cilicie.* Mīttītquĕ rătēs rĕcĭpītquĕ Sĕlīnūs. *L.*

Sĕlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quōd frōntĕ Sĕlĭūm nūbĭlā vĭdēs, Rūfĕ. *M.* (II, 11).

Sēllă, æ, *f. Siége, chaise.* Dătĭn' īstī sēllam, ŭbi āssīdăt, cĭtŏ? *Pl.* (*Curc.* II, 3, 32). SYN. Sēdēs, sĕdīlĕ. || *Litière, chaise à porteurs.* Pēr mĕdĭūmquĕ trăbāt mē tŭă sēllă lŭtūm. *M.* (III, 36). Ōstēndēns văcŭam ēt claūsām prō cōnjŭgĕ sēllăm. *J.* (1, 124). *Voy.* Lectica. || *Trône.* Ēt sēllām rēgnī trăbĕāmque īnsīgnĭă nōstrī. *V. Voyez* Solium. || — cŭrūlĭs, *et absolt. Chaise curule.* Sīgnă quŏque īn sēllā nōssēm fōrmātă cŭrūlī. *O.* Hŏnēstŏs Fāscĭbŭs ēt sēllīs nōllēm mĭhĭ sūmĕrĕ. *H. Voy.* Curulis. || *Siége épiscopal.* Ēcclēsĭæ pōstquām părta ēst tĭbĭ sēllă, Gĕrōntī. *Ennod.* (*Epig.* 85, 1).

Sēllārĭŏlŭs, ă, ŭm. *Où il y a des cabinets particuliers.* (*Mart.* V, 70, 3.)

Sēllē, ēs, *f. Ville de Lucanie, autrement nommée Vélie.* (*Stat. Silv.* V, 3, 127.)

Sēllī, ōrŭm, *m. pl.* (Σελλοί). *Peuple d'Épire, anciens habitants de Dodone.* Chāŏnĭō vĕtĕrēs līquērūnt vērtĭcĕ Sēllī. *L.* (III, 180. Alii scrib. *Sellœ*, græcum nomen latinis litteris exhibentes).

Sēllŭs, ī, *m. Montagne de la Lusitanie.* (*Avien. Or. mar.* 507.)

Sēm, *m. indécl.* (Σήμ). *Sem, fils de Noé.* Nātōrūm quōs Sēm gĕnŭĭt. *Victor* (*Genes.* III, 253. Adde *Fort* IX, 2, 19).

Sēmădăpĕrtŭs, ă, ŭm. *A demi ouvert.* Ōblīquūm căpĭāt sēmădăpĕrtă lătŭs (janua). *O.*

Sēmāmbūstŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* Sēmāmbūstă rŏtāt līquĕfāctīs sāxă căvĕrnīs. *Sil.*

Sēmănĭmĭs *ou* Sēmĭănĭmĭs, ĕ, *et* Sēmănĭmŭs, ă, ŭm. *A demi mort.* Ātque ĭbĭ sēmănĭmī vērba ēxsĕcrāntĭă līnguā Ēdĭdĭt. *O.* Sēmănĭmēs vōlvūntŭr ĕquī. *V.* Lānguĭdă sēmănĭmō cūm cōrpŏrĕ mēmbră vĭdērēs. *Lr.* (VI, 1267). SYN. Sēmĭnēx, etc. *Voy.* Moribundus.

Sĕmĕl, *adv. Une fois.* Quō sĕmĕl ēst īmbūtă rĕcēns, sērvābĭt ŏdōrĕm. *H.* Ēt sĕmĕl ēmīssūm vōlăt īrrĕvŏcābĭlĕ vērbŭm. *Id.* Nēc vīdīssĕ sĕmĕl sătĭs ēst. *V.* Līběrārĕ jūrāvīstī me haūd sĕmĕl, sēd cēntĭēs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 148). || Ūt, ŭbĭ, quūm *ou* sī sĕmĕl. *Comme* Ut primum. *Dès qu'une fois.* Ūt sĕmĕl īctō Āccēssīt fērvōr căpĭtī. *H.* Stātque ŭtĭ ēxōrta ēst sĕmĕl. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 118). Nām sī sĕmĕl tŭūm ănĭmum īlle īntēllēxĕrīt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 69). || *Une fois pour toutes, à jamais.* Prōcŭbŭīt mŏrĭēns, ĕt hŭmūm sĕmĕl ōrĕ mŏmōrdĭt. *V.* Læsă pŭdīcĭtĭa ēst; dĕpĕrĭt īllă sĕmĕl. *O.* Sĕmĕl īmpŭlĭt īllŭm Dīlātā Fōrtūnă mănū. *L.*

Sĕmĕlē, ēs, *et* Sĕmĕlă, æ, *f.* (Σεμέλη). *Sémélé, fille de Cadmus, aimée de Jupiter, et mère de Bacchus.* Nēc Sĕmĕlē Cādmō fācta ēst ălĭēnă părēntī. *O.* Līmĕn ădīt Sĕmĕlēs. *Id.* Jām cĕcĭnīt : quĭs nōn Sĕmĕlēn īgnēmquĕ jŭgālĕm. *Nemes.* (*Cyn.* 16). Nārrābĭs Sĕmĕlæ quō sīs fōrmōsă pĕrīclō. *Pp.* (II, 28, 27). SYN. Cādmēĭs. (Cf. *Ov. Met.* III, 260 sq.; *Fast.* VI, 485; *Aus. Idyll.* 6, 16 sq.) || Sĕmĕlēs *ou* Sĕmĕlæ pŭĕr, fīlĭŭs, prōlēs, etc. *Bacchus.* Thēbānæquĕ jŭbēt mē Sĕmĕlēs pŭĕr. *H.* Sēd prōlēs Sĕmĕlæ Bācchŭs. *Tib.* (III, 4, 45. Sic *Broukhus.* Alii *Semeles*).

Sĕmĕlēĭŭs, *et* Sĕmĕlæŭs *ou* Sĕmĕlēŭs, ă, ŭm (Σεμελήϊος). *De Sémélé.* Quā nŏvŭs hūc vĕnĭĕt, prōlēs Sĕmĕlēĭă, Lībĕr. *O.* Sĕmĕlēĭŭs Ēvān. *St.* Ēn cĭnĕrēs Sĕmĕlæāquĕ būstă tĕnēntŭr. *Id.*

Sēmĕn, ĭnĭs, *n. Semence; qqf. Pepin.* Prīmă Cĕrēs dŏcŭīt tūrgēscĕrĕ sēmĕn ĭn āgrīs. *O.* Nātōs sĭnĕ sēmĭnĕ flōrēs. *Id.* Dēbĭtă quām sūlcīs cōmmīttās sēmĭnă. *V.* Pīcēnīs ēxcērpēns sēmĭnă pōmīs. *H.* EP. Gĕnĭtālĕ, fērtĭlĕ, fēcūndŭm, lætŭm, fĕrāx, prīmŭm. || *Jeune plant.* Jām quæ sēmĭnĭbŭs jāctīs sē sūstŭlĭt ārbōs. *V.* (*Id. G.* II, 354. De quo *Non.* 6, 53 : « *Semina* pro virgultis. ») SYN. Vīrgūltŭm, sūrcŭlŭs, gērmĕn. || *Sang, enfant, race.* Lȳcī nĕfāndŭm sēmĕn. *Sen.* (*H. Fur.* 988. Adde *Pl. Amph.* V, 2, 9). Ēt sævă lĕōnŭm Sēmĭnă. *V.* Ēffŭgĕrēt cănĭs Hȳrcānō dē sēmĭnĕ sæpĕ. *Lr.* (III, 750). SYN. Gĕnŭs, sānguĭs, prōlēs, prŏpāgŏ, etc. *Voy.* Proles. || *Origine.* Sēmĭna ăb Œnēā dūctōrĭs stīrpĕ trăhēbāt. *Sil.* SYN. Gĕnŭs, ŏrīgŏ. || *Éléments, particules, principes, atomes.* Sēmĭnă līmŭs hăbēt vĭrĭdēs gĕnĕrāntĭă rānās. *O.* Sēmĭnă tērrārūmque, ănĭmæquĕ mărīsquĕ fŭīssĕnt. *V.* Sēmĭnă quæ rērŭm prīmōrdĭăque ēssĕ dŏcēmŭs. *Lr.* (I, 503). Quærīt pārs sēmĭnă flāmmæ Ābstrūsa īn vēnīs sĭlĭcĭs. *V.* Ēt rĭgĭdūm fērrī sēmĭnă pēctŭs hăbĕt. *O.* Quærĭtŭr ārgēntī sēmĕn. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 270). SYN. Pārtĭcŭlæ, etc. *Voy.* Primordia. || *Au fig. Semence, principe, source.* Jāctă jām sūnt sēmĭnă Clādĭs fŭtūræ. *Sen.* (*Phœn.* 279). Scĕlĕrĭs sēmĕn. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 21). Dēfēctĭō mēmbrĭs Mōrtĭs sēmĕn ĕrĭt. *Alcim.* (II, 106). Sēmĭnă nēquĭtĭæ. *O.* Sēmĭnă bēllī. *St.* SYN. Ŏrīgŏ, fōns, caūsă, aūctŏr.

? Sēmēntĭfĕr, *adj. Fertile. Voy.* Serpentifer.

? Sēmēntīnŭs. *Voy.* Sementivus.

Sēmēntĭs, ĭs, *f. Semailles, temps ou action d'ensemencer.* Īncĭpe, ĕt ād mĕdĭās sēmēntem ēxtēndĕ prŭīnās. *V.* Vīllĭcĕ, dā rĕquĭēm tērræ, sēmēntĕ pĕrāctā. *O.* || *Semence sortie de terre.* Vōs dātĕ pērpĕtŭōs tĕnĕrīs sēmēntĭbŭs aūctŭs. *O. Voy.* Semen, Seges. || *Au fig.* Hīsce ĕgŏ jām sēmēntem īn ōrĕ făcĭām, pūgnōsque ōbsĕrăm. *Pl.* (*Merc.* V, 7, 23). Ērgō sēmēntĭs frūctūm căpĭētĭs ĭnīquæ. *Tert.* (*J. Dom.* 291).

Sēmēntīvŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les semailles.* Nēc sēmēntīva ēst ūllă rĕpērtă dĭēs. *O.* (*Fast.* I, 658. Hic et alibi minus bene legitur *sementinus*). || *Au fig.* Ūt tĕnĕbrās ănĭmæ lūx sēmēntīvă fŭgārĕt. *Fort.* (V, 2, 3).

Sēmēstrĭs, ĕ. *De six mois.* Sēmēstrī vătūm dĭgĭtōs cīrcūmlĭgāt aūrō. *J.* (7, 89). Jām cūr sēmēstrī nōn sēmpĕr pāllĕāt ōrbĕ. (*Anthol.* II, p. 331.)

Sēmēsŭs, ă, ŭm. *A demi rongé.* Sēmēsōs pīscēs tĕpĭdūmquĕ lĭgūrĭĕrīt jūs. *H.* Sēmēsām prædam ēt vēstīgĭă fœdă rĕlīnquūnt. *V.*

Sēmĕt, *acc. et abl. Voy.* Suimet.

Sēmhĭāns *ou* Sēmĭhĭāns, tĭs. *A demi ouvert, entr'ouvert.* Dūlcĕ rīdĕāt ād pătrĕm Sēmhĭāntĕ lăbēllō. *Cat.* (62, 217). SYN. Sēmhĭūlcŭs.

Sēmhĭūlcŭs, ă, ŭm. *Entr'ouvert.* Dūm sēmhĭūlcō suāvĭō, etc. *Poet.* (ap. *Gell.* 19, 11, et *Macr.* 2, 2).

Sēmhŏmŏ *ou* Sēmĭhŏmŏ, ĭnĭs, *m. Qui est moitié homme et moitié animal.* Sēmhŏmĭnĭs Cācī făcĭēs quām dīră tĕnēbāt. *V.* Hæc īntēr Lăpĭthās ēt sēmhŏmĭnēs Cēntaūrōs. *O.* Sēmhŏmĭnēmquĕ cănēm sūpplēx hŏmŏ prōnŭs ădōrĕt. *Sedul.* (I, 246, scil. Anubim). SYN. Sēmĭfĕr. || *Au fig. Sauvage.* Īlle ĕgŏ sēmhŏmĭnēs īntēr Năsămōnăs. *Sil.* SYN. Sēmĭfĕr.

Sēmĭădăpērtŭs, Sēmĭāmbūstŭs, Sēmĭănĭmĭs, etc. *Voy.* Semadapertus, etc.

Sēmĭbōs, ŏvĭs, *m. f. Qui est à moitié bœuf.* Sēmĭbŏvēmquĕ vĭrūm, sēmĭvĭrūmquĕ bŏvēm. *O.*

Sēmĭcăpĕr, ăprī, *m. Qui est à moitié bouc.* Sēmĭcăpēr cōlĕrīs sūccīnctīs, Faūnĕ, Lŭpērcīs. *O.* Sēmĭcăprī quīcūmquĕ sŭbīs săcrārĭă Faūnī. *Inscr.* (ap. *Grut.* II, p. 789).

Sēmĭcīnctĭūm, *et à tort* Sēmĭcĭnctĭŭm, ĭī, *n. Ceinture (moins large que le* cinctus*), pour la commodité des travailleurs.* Sēmĭcīnctĭă dēnĭquĕ Paūlī... fūsă pĕr ārtūs, Lānguŏrūm prēssērĕ fŏcōs. *Arat.* II, 630. Cf. *Mart.* XIV, 153, et *Isid.* 19, 33).

Sēmĭclaūsŭs *ou* Sēmĭclūsŭs, ă, ŭm. *A demi fermé.* Ūtcūmquĕ tămēn prōmĭtŭr ōrĕ sēmĭclūsō. *T. Maur.* (*Litt.* 9). SYN. Sēmădăpērtŭs. || *A moitié enfermé.* Sīlvānĕ săcrā sēmĭclūsĕ frāxĭnō. *Inscr.* (apud *Donat.* p. 38).

Sēmĭcōmbūstŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ālūnt ŏlĭvō sēmĭcōmbūstās făcēs. *Prud.* (*Peri*, 10, 859).

Sēmĭcrĕmātŭs *et* Sēmĭcrĕmŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* Tūrăquĕ dē mĕdĭō sēmĭcrĕmātă rŏgō. *M.* (XI, 55). Sēmĭcrĕmōquĕ nŏvāt rĕpĕtītūm stīpĭtĕ vūlnŭs. *O.* SYN. Sēmūstŭs.

Sēmĭcrūdŭs, ă, ŭm. *A demi cru.* || *Digéré ou Qui a digéré à moitié.* Quĭd sī, quūm bĕnĕ mānĕ sēmĭcrūdŭs, Īllātām tĭbĭ dīxĕrō sălūtĕm? *St.*

Sēmĭdĕă, æ, *f. Demi-déesse, déesse d'un ordre inférieur; nymphe.* Aūt quās sēmĭdĕæ Drȳădēs, Faūnīquĕ bĭcōrnēs. *O.* Trēs vŏlŭcrēs, trēs sēmĭdĕæ, trēs sēmĭpŭēllæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 21, nempe Sirenes). Sēmĭdĕā gĕnĭtrīcĕ Tăgēs. *V. Fl.*

Sēmĭdĕŭs, ī, *m. Demi-dieu, dieu d'un ordre inférieur.* Mīllĕ vĭrī cŭpĭūnt, ēt sēmĭdĕīquĕ dĕīquĕ. *O.* Flūmĭnăque, ēt nȳmphæ, sēmĭdĕūmquĕ gĕnŭs. *Id.* || — cănĭs. *Anubis.* (*Luc.* VIII, 832.) || *Héros fils de dieux ou divinisés après leur mort.* Sēmĭdĕōs īntēr pīnūs mē Thēssălă rēgēs Dūcĕrēt. *St.* Rūctāns sēmĭdĕūm prŏpīnquĭtātēs. *Sid.* (23, 253). Sēmĭdĕī Mānēs hăbĭtānt, quōs īgnĕă vīrtūs, etc. *L.* SYN. Hērōs. || *Eccl. Un saint.* Sēmĭdĕūmquĕ vĭrūm, quī lābe īmmūnĭs ăb ōmnī. *P. Nol.* (6, 255, de Joanne). ||

† *Avec un neut.* Sēmĭdēīs pāssīm nūllō dīscrīmĭnĕ mōnstrīs. *Prud.* (*Ham.* 99).

Sēmĭdĭēs, ēī, *m. La moitié d'un jour.* Sēmĭdĭēmquĕ, dŭōsquĕ dĭēs, dĕcĭēsquĕ nŏvēnōs. *Aus.* (*Eclog. de Rat. Dier.* 5).

Sēmĭdōctŭs, ă, ŭm. *Demi-savant.* Ēt sēmĭdōctā vīllĭcī mănū strūctās. *M.* (X, 92). Quæ dīscĭpŭlūm sēmĭdōctum ābs te āmŏvēs. *Pl.* (*As.* I, 3, 74).

Sēmĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui est moitié homme et moitié animal.* Sēmĭfĕrās hŏmĭnūm spĕcĭēs ēxsīstĕrĕ. *Lr.* (II, 702). Cōrpŏrĕ sēmĭfĕrō māgnō Căprĭcōrnŭs ĭn ōrbĕ. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 44). Spūmĕă sēmĭfĕrō sūb pēctŏrĕ mūrmŭrăt ūndă (de Tritone). *V.* SYN. Sēmĭvĭr, sēmhŏmŏ. || *Subst. m. Centaure, et autres.* Īntĕr Sēmĭfĕrōs āltīs hăbĭtāvīt fēmĭnă sīlvīs. *O.* Sēmĭfĕr īntĕrĕā dīvīnæ stīrpĭs ălūmnō Lætŭs ĕrăt (scil. Chiron). *O.* Vīllōsăquĕ sētīs Pēctŏră sēmĭfĕrī (Caci). *V.* || *A demi sauvage.* Hīc ēt sēmĭfĕrām thōūm dē sānguĭnĕ prōlēm Fīnxīt. *Grat.* (*Cyn.* 253, de lycisca). || *A demi barbare.* Hōrrĭdă sēmĭfĕrī prōmūnt ē mōntĭbŭs ōră. *Sil.* (III, 542, Alpium incolæ).

Sēmĭfūltŭs, ă, ŭm. *A demi appuyé.* Sūbsēllĭōquĕ sēmĭfūltŭs ēxtrēmō. *M.* (V, 14, 9).

Sēmĭgræcē, *adv. D'une manière à moitié grecque. Voy.* S.

Sēmĭhĭāns, Sēmĭhŏmŏ. *Voy.* Semhians, etc.

Sēmĭlăcĕr, ĕră, ĕrŭm. *A demi déchiré.* Sēmĭlăcērquĕ tŏrō tēntāt cōnsūrgĕrĕ. *O. Voy. dans* Phalango.

† Sēmĭlătrātŭs, ūs, *m. Cri qui ressemble à un aboiement.* Pērdēns ēlŏquĭūm, prōfūndīt sēmĭlătrātūm. *Eugen.* (5, 10).

Sēmĭlaūtŭs *ou* Sēmĭlōtŭs, ă, ŭm. *A demi lavé.* Hĕrī, rūstĭcĕ, sēmĭlaūtă crūră. *Cat.* (54, 2).

Sēmĭmărīnŭs, ă, ŭm. *A moitié poisson.* Sūccīnctās sēmĭmărīnīs Cōrpŏrĭbūs Scȳllās. *Lr.* (V, 890).

Sēmĭmās, ărĭs, *m. f. Androgyne.* Quō vīr dēscēndĕrăt, ūndās Sēmĭmărēm fēcīssĕ vĭdĕt. *O.* (*Met.* IV, 381, de Hermaphrodito. *Ib.* XII, 506). || *Eunuque.* Ībūnt sēmĭmărēs, ĕt ĭnānĭă tȳmpănă tūndēnt (de gallis). *O.* Sēmĭmărĭs flāmmīs vīscĕră lībăt ŏvĭs (scil. vervecis). *Id. Voy.* Semivir.

Sēmĭmōrtŭŭs, ă, ŭm. *A moitié mort.* Mēmbră pōstquăm Sēmĭmōrtŭă lēctŭlō jăcēbānt. *Cat.* (51, 14. Et *Anth.* I, p. 654). *Voy.* Semanimis.

Sēmĭnālĭs, ĕ. *Qui concerne la semence.* Pērvĭūm sŭī tĕnōrēm sēmĭnālī trāmĭtĕ Īmbŭĭt. (*Pervig. Ven.* 66, de Æthere.)

Sēmĭnārĭŭm, ĭī, *n. Pepinière. Voy.* Plantaria, *pl.* || *Au fig.* Hōc hĭlărĭtātĭs dūlcĕ sēmĭnārĭūm. *Varr.* (apud *Non.* 1, 115, de vino).

Sēmĭnātŭs, ă, ŭm. *Engendré.* (*Pl. Amph.* I, 2, 20.)

Sēmĭnēx, ĕcĭs, *m. f. A moitié tué.* Sēmĭnĕcēm săxō līquīt lăcĕrūmquĕ vĭātŏr. *V.* Sēmĭnĕcēs pārtīm fērvēntĭbŭs ārtūs Mōllīt ăquīs. *O.* Sēmĭnĕcūm lētūm pĕrăgīt grăvĭs ūngŭlă pūlsū. *Sil. Voy.* Semanimis.

† Sēmĭnĭŭm, ĭī, *n. Semence, production; race.* Cūr ācrĭs vĭŏlēntĭă trīstĕ lĕōnŭm Sēmĭnĭūm sĕquĭtŭr. *Lr.* (III, 742. *Ib.* 765. Adde *Pl. Mil.* IV, 2, 68).

Sēmĭnŏ, ās, ārĕ. *Semer, ensemencer.* Vīscŭm Frōndĕ vĭrērĕ nŏvā, quŏd nōn sŭă sēmĭnăt ārbŏs. *V.* || *Au fig. Semer, répandre.* Paūpĕrĭbūs fēssīs tŭă dēxtĕră sēmĭnăt ēscās. *Fort.* (VI, 5, 19). Ārs sēmĭnāndīs ēffĭcāx ērrōrĭbūs. *Prud.* (*Peri.* 10, 271). Quō sēctă prāvūm sēmĭnāns. (*Ibid.* 5, 183.)

Sēmĭnōsŭs, ă, ŭm. *Qui a beaucoup de semence.* Nēc sēmĭnōsās ād cŭcūrbĭtās quēmquăm. (*Anth.* II, p. 524.)

Sēmĭŏbŏlŭm, ī, *n.* (ἡμιοβόλιον). *Demi-obole.* Sēmĭŏbŏlī dūplum ēst ŏbŏlŭs. *Rhem. Fann.* (*Pond.* 8).

Sēmĭpāgānŭs, ă, ŭm. *A demi paysan.* Hĕdĕræ sĕquācēs : īpsĕ sēmĭpāgānŭs. *Pers.* (*Prol.* 6).

† Sēmĭpĕrāctŭs, ă, ŭm. *A moitié achevé.* Pĕrōrnăt Sēmĭpĕrāctum hŏmĭnēm, quēm tōtō cōrpŏrĕ fīnxĭt. *P. Nol.* (20, 300).

Sēmĭpĕrēmptŭs, ă, ŭm. *A moitié détruit.* Sēmĭpĕrēmpta ĕtĭām sī qua īllīc jūgĕră, lætās. *Tert.* (*Sodom.* 133).

Sēmĭpēs, ĕdĭs, *m. Demi-pied.* || *Demi-pied de vers.* Părĭāmbŏn hăbēbīt sĭmŭl, ēt sēmĭpĕdem īmŭm. *T. Maur.* (*Ped.* 109). Ēt pōst sēmĭpĕdēm dŭōs ĭāmbōs. *Aus.* (*Epist.* 4, 87). || *Adj. Qui a une jambe de moins.* Ēt claūdŭs īnfrāctō gĕnū, Vēl crūrĕ trūncō sēmĭpēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 150).

Sēmĭplēnŭs, ă, ŭm. *A moitié plein.* Sēptēm rĕlĭquās hīnc tĭbī vōcĕ sēmĭplēnās. *T. Maur.* (*Litt.* 146).

Sēmĭpŭēllă, æ, *f. Qui a la moitié du corps d'une jeune fille.* Trēs vŏlŭcrēs, trēs sēmĭdĕæ, trēs sēmĭpŭēllæ. *Aus.* (*Idyl.* 11, 21).

† Sēmĭpūlsŭs, ă, ŭm. *A moitié chassé.* Quī rēpēns, sēmĭpūlsŭs ŏnĕrĕ grăvī fŏrēs strĕpĭtū tērrĕt. *Poet.* (apud *Censorin. fr.* p. 2727).

Sēmĭpŭtātŭs, ă, ŭm. *A moitié taillé.* Sēmĭpŭtātă tĭbī frōndōsā vītĭs ĭn ūlmo ēst. *V.* (Et *Juvc.* III, 595).

Sēmīrămĭs, ĭs *et* ĭdĭs, *f.* (Σεμίραμις). *Sémiramis, femme de Ninus, héroïne et reine des Assyriens, construisit en briques les murs de Babylone, et périt de la main de son fils Ninias.* Pērsārūm stătŭīt Băbȳlōnă Sĕmīrămĭs ūrbēm. *Pp.* (III, 11, 21). Dīcĭtŭr āltăm Cōctĭlĭbūs mūrīs cīnxīssĕ Sĕmīrămĭs ūrbēm. *O.* Seū prīmă Sĕmīrămĭs āstū Āssȳrĭīs mēntītă vĭrūm. *Cl.*

Sĕmīrămĭŭs, ă, ŭm. *De Sémiramis.* Īndĕ Sĕmīrămĭō Pŏlȳdæmŏnă sānguĭnĕ crētūm. *O.* || *De Babylone.* Tēxtă Sĕmīrămĭō quæ văriāntŭr ăcū. *M.* (VIII, 28, 18).

Sēmĭrāsŭs, ă, ŭm. *A moitié rasé.* Ā sēmĭrāsō tūndĕrētŭr ūstōrĕ. *Cat.* (59, 5).

Sēmĭrĕdūctŭs, ă, ŭm. *A demi courbé en avant.* Prōtĕgĭtŭr lævā sēmĭrĕdūctă mănū. *O.*

Sēmĭrĕfēctŭs, ă, ŭm. *A demi réparé.* Lănĭātăquĕ clāssĭs Pōstŭlăt ēxĭgŭās sēmĭrĕfēctă mŏrās. *O.*

Sēmĭrŭtŭs, ă, ŭm. *A demi renversé.* Āt nūnc sēmĭrŭtīs pēndēnt quŏd mœnĭă tēctīs. *L.* Ēxsĕrĕ sēmĭrŭtōs sŭbĭtō dē pūlvĕrĕ vūltŭs, Părthĕnŏpē. *St.*

Sēmĭs, *indécl.*, *ou* Sēmĭs, īssĭs (sic *Prisc.* 708). *m. Moitié, en partic. Moitié de l'as.* Rĕdīt ūncĭă, quĭd fĭt? Sēmĭs. *H.* Ēt sēmĭs, cuī sēmĭs ĕrĭt pĕrĕūntĭbŭs āssĭs Pārtĭbŭs. *Aus.* (*Eclogar.* 1, 24). *Voy.* Semissis.

† Sēmĭsĕnēx, ĕnĭs, *m. Déjà vieux, vieillot.* Ō lĕpĭdūm sēmĭsĕnēm, sī, quās mĕmŏrăt, vīrtūtēs hăbĕt! *Pl.* (*Mil.* III, 1, 53. Sic omnes codd. et edd. vett. Nec mutandum).

Sēmĭsĕpūltŭs, ă, ŭm. *A moitié enseveli.* Sēmĭsĕpūltă vĭrūm cūrvīs fĕrĭūntŭr ărātrīs Ōssă. *O.*

Sēmĭsōmnĭs, ĕ. *Comme le suiv.*

Sēmĭsōmnŭs, ă, ŭm. *A moitié endormi.* Tūm sēmĭsōmnō cōrde ĕt ērrōre ēbrĭō. *Ph.* (Et *Pl. Curc.* I, 2, 22).

Sēmĭsŏnāns, tĭs, *f. Consonne semi-voyelle.* Sēmĭsŏnāns īstæc, părĭtērque ēt mūtă cŏhærēns. *T. Maur.* (*Syll.* 790). SYN. Sēmĭvōcālĭs.

Sēmĭsōpītŭs, ă, ŭm. *A moitié endormi.* || ? Sēmĭsōpītŭs. *Voy.* Semisupinus.

Sēmĭsōpōrŭs, ă, ŭm. *A moitié endormi.* Sēmĭsōpōră lĕvī scālpēbāt lūmĭnă pēnnā. *Sid.* (11, 60).

Sēmīssĭs, ĭs, *m. Moitié de l'as.* Pōst hæc sēmīssĭs sŏlĭdī pārs māxĭmă fērtŭr. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 52). Sāltēm sēmīssēm, Gārrĭcĕ, sōlvĕ mĭhī. *M.* (XI, 106. Et *Lucil.* ap. *Non.* 3, 137, semisse). *Voy.* Semis.

Sēmĭsŭpīnŭs, ă, ŭm. *A demi renversé sur le dos.* Pūrpŭrĕō jăcŭīt sēmĭsŭpīnă tŏrō *O.* (*Am.* I, 14, 20.

Alii perperam *semisopita*. *Id. Her.* 10, 10, ubi eadem varietas; *A. Am.* III, 788). Ămpūllīs pōtās sēmĭsŭpīnŭs ăquăm. *M.* (VI, 35, 4).

Sēmĭtă, æ, *f. Sentier, petit chemin.* Rără pĕr ŏccūltŏs dūcēbăt sēmĭtă cāllēs. *V.* Ĕt, mŏdŏ quæ fŭĕrăt sēmĭtă, făctă vĭa ĕst. *M.* (VII, 60). SYN. Trāmĕs, cāllĭs. || *En gén. Route, chemin.* Quā jăcĕt Hĕrcŭlĕīs sēmĭtă lĭttŏrĭbŭs. *Pp.* (I, 11, 2). Īntōnsīs tĕrĭtŭr sēmĭtă Sārmătīs. *Sen.* (*H. Fur.* 539). *Voy.* Via. || *Petit chemin sur les côtés d'une rue, espèce de trottoir.* Dĕcēdam ĕgo īllī dē vĭā, dē sēmĭtā. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 80. *Id. Cas.* III, 5, 40). || *Sillon, trace.* Spūmĕă sūbsĕquĭtŭr fŭgĭēntĭs sēmĭtă clāvī. *V. Fl.* Hērcŭlĕī mōnstrātŭr ărātrī Sēmĭtă. *Cl.* Sēmĭtă dīscrētīs īntērvĭrĕt hūmĭdă nīmbīs (de Iride). *Id.* Ĕt stēllă lōngā sēmĭtăm flāmmă trăhēns. *Sen.* (*Troad.* 356). || *Au fig. Chemin.* Sĕcrētum ĭtĕr ĕt fāllēntĭs sēmĭtă vītæ. *H.* Sēmĭtă cērtē Trānquīllæ pĕr vĭrtūtĕm pătĕt ūnĭcă vītæ. *J.* (10, 363). Quī sĭbĭ sēmĭtăm nōn săpĭūnt, ăltĕrī mōnstrānt vĭăm. *Enn.* (ap. *Cic. Div.* 1, 58). SYN. Vĭă. || *Course.* Quĭd vēlōx sēmĭtă lūnæ, Pĭgrăquĕ Sātūrnī. *Cl.* || *Qqf. Détroit.* Phrĭxī quā sēmĭtă jūngī Eūrōpāmque Ăsĭāmquĕ vĕtăt. *St.*

? Sēmĭtāctŭs, ă, ŭm. *A moitié frotté de.* Cālvām trĭfĭlēm sēmĭtāctŭs ūnguēntō. *M.* (VI, 74. Alii leg. *semitatus*).

Sēmĭtālĭs, ĕ. *Des rues, des carrefours.* Nĕque ūllă vōtă Sēmĭtālĭbūs dīīs. (*Virg. Catal.* 8, 20.)

Sēmĭtārĭŭs, ă, ŭm. *De sentier, de ruelle.* Ōmnēs pŭsīllī ĕt sēmĭtārĭī mœchī. *Cat.* (37, 16).

┼ Sēmĭtātĭm, *adv. Par des petits chemins* Ĭtă sēmĭtātĭm fūgī. *Titin.* (apud *Char.* 194).

? Sēmĭtātŭs, ă, ŭm. *Sillonné. Voy.* Semitactus.

Sēmĭūncĭă, Sēmĭūstŭs. *Voy.* Semuncia, etc.

Sēmĭvĭr, ĭrī, *m. Eunuque.* Sēmĭvĭrō Cўbĕlēs cūm grĕgĕ jūnxĭt ĭtĕr. *M.* (III, 91). *Voy.* Eunuchus. || *Androgyne.* Quĭsquĭs ĭn hōs fōntēs vĭr vēnĕrĭt, ēxĕăt īndĕ Sēmĭvĭr. *O.* (*Met.* IV, 385). *Voy.* Semimas. || *Qui est à moitié homme, à moitié animal.* Chīrōn Sēmĭvĭr, ĕt flāvī cŏrpŏrĕ mīxtŭs ĕquī. *O.* (*Id. A. Am.* II, 24). *Voy.* Semifer. || *Au fig. Efféminé.* Ĕt nūnc īllĕ Părĭs cūm sēmĭvĭrō cŏmĭtātū. *V.* Nōs Phrўgă sēmĭvĭrūm (feremus). *St.* SYN. Mōllĭs, etc.

Sēmĭvōcālĭs, ĭs, *f. Consonne semi-voyelle.* Sēmĭvōcālēs vĭdēmŭs ōrĭs ēxprĭmī sŏnō. *T. Maur.* (*Syll.* 524). SYN. Sēmĭsŏnāns.

Sēmĭzōnārĭŭs, ĭī, *m. Fabricant de ceintures nommées* semicinctium. Strŏphĭārĭī ādstānt, ādstānt sēmĭzōnārĭī. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 42).

Sēmŏ, ōnĭs, *m.*; Sēmōnēs, ŭm, *pl. Dieux d'un ordre inférieur.* Quærēbām, nōnās Sāncō Fĭdĭōnĕ rĕfērrĕm, Ān tĭbĭ, Sēmŏ pătĕr. *O.* (*Fast.* VI, 213. Cf. *Fulg. de Prisc. Serm.* p. 562).

Sēmŏbŏlum. *Voy.* Semiobolum.

Sēmŏdĭŭs, ĭī, *m. Moitié du* modius, *par ext. Demi-boisseau.* Sēmŏdĭō scŏbĭs hæc ēmūndăt sērvŭlŭs ūnŭs. *J.* (14, 67). Sēmŏdĭūsquĕ făbæ, cūm vīmĭnĕ Pīcēnārŭm. *M.* (VII, 53).

Sēmōtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv. Qu'on a éloigné.* Vōs sēmōtæ, nōs sōlī. *Ter.* (*And.* I, 1, 49). Quæ tērrīs sēmōtă, sŭīsquĕ Tēmpŏrĭbūs dēfūnctă. *H.* || *Reculé.* Nōn tămĕn hæc ădĕō sēmōtă nĕque ārdŭă tēllūs. *V. Fl.* SYN. Dīssĭtŭs, lōngīnquŭs, etc. || *Au fig. Reculé, éloigné.* Sēmōtīquĕ prĭŭs, tārdă nĕcēssĭtās Lētī cōrrĭpŭīt grădŭm. *H.*

Sēmŏvĕō, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Éloigner.* Mēque īpsĕ rĕdūcō, Ā cōntēmplātū sēmŏvĕōquĕ mălī. *O.* (*Trist.* V, 7, 65). *Voy.* Semotus.

Sēmpĕr, *adv. Toujours.* Sēmpĕr sōlĕ rŭbēns, ĕt tōrrĭdă sēmpĕr ăb īgnī. *V.* Ān quĭă Leūcădĭō sēmpĕr ămātă dĕō? *O.* Sēmpĕr ăd ēvēntūm fēstīnăt. *H.* SYN. Ætērnūm, ūsquĕ, āssĭdŭē, cōntĭnŭō, pērpĕtŭō. PPH. Nūnquăm nōn. Ōmnī tēmpŏrĕ. Tēmpŭs ĭn ōmnĕ. Sĭnĕ fīnĕ, nūllō fīnĕ, dēmptō fīnĕ. Īmmōrtālī ævō. Tōtō ævō. Īn ævŭm. Īn ōmnĕ ævŭm. Ōmnēs pĕr ānnōs. Nōctēs ātquĕ dĭēs. Nōctēsquĕ dĭēsquĕ. VERS. Rĕdĭt āgrĭcŏlīs lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* Nĕc mŏră nĕc rĕquĭēs. Nĕc fībrīs rĕquĭēs dătŭr ūllă rĕnātīs. *Id.* Pārvă, sĕd āssĭdŭīs ŏbvĭă sēmpĕr ăquīs (rura). *O.* Nĕc ūllă rĕquĭēs, tēmpŭs aūt ūllūm dătŭr. *H.* Nūllă mĭhī stătŭēnt fīnēm tē fātă cănēndī. *Tib.* || *Formules.* Dūm jŭgă mōntĭs ăpĕr, flŭvĭōs dūm pīscĭs ămābĭt, Dūmquĕ thўmō pāscēntŭr ăpēs, dūm rōrĕ cĭcādæ. *V.* Īn frĕtă dūm flŭvĭī cūrrēnt, dūm mōntĭbŭs ūmbræ Lūstrābūnt cōnvēxă, pŏlūs dūm sīdĕră pāscĕt. Dūm mĕmŏr īpsĕ mĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtūs. *Id.* Rōbŏră dūm mōntēs, dūm pābŭlă mōllĭă cāmpī, Dūm Tĭbĕrĭs lĭquĭdās Tūscŭs hăbēbĭt ăquās. *O.* Dūm pōnto īnnābūnt cētĕ, dūm sīdĕră cœlō Lūcēbūnt, dūm sōl Īndō sē lĭttŏrĕ tōllĕt. *Sil.* Vērĕ dūm flōrēs vĕnĭēnt tĕpēntī, Ĕt cŏmăm sīlvĭs hĭĕmēs rĕcīdēnt, Vĕl cŏmām sīlvĭs rĕvŏcābĭt æstās, Pōmăque aūtūmnō fŭgĭēntĕ cēdēnt, Nūllă tē tērrĭs răpĭĕt vĕtūstās. *Sen.* (Cf. *Hor. Od.* III, 30, 8 sq.; *Mart.* IX, 2; *Sen. Med.* 401; *H. OEt.* 1576; *OEd.* 503; *Calp.* 9, 50 sq.)

┼ Sēmpĭtērnē, *adv. Toujours.* Pŏpŭlōque ŭt faūstūm sēmpĭtērnē sōspĭtēnt. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 778).

Sēmpĭtērnŭs, ă, ŭm. *Qui dure toujours, éternel.* Ĕgŏ deōrŭm vītăm prōptĕrĕā sēmpĭtērnam ēsse ārbĭtrŏr. *Ter.* (*And.* V, 5, 3. Et *Pl. Pœn.* V, 4, 84). Ūt sēmpĭtērnæ clāră vītæ glōrĭă. *P. Nol.* (21, 937. Et *Prud. Peri.* 10, 569). *Voy.* Æternus. || ┼ *Doué de l'immortalité.* Cūm sēmpĭtērnīs pērmănēbūnt āngĕlīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 540).

Sēmprōnĭă, æ, *f.*, *et* Sēmprōnĭŭs, ĭī, *m.* (Σεμπρώνιος). *Noms de femme et d'homme.* Hīc sĭtŭs ēst, hīc īllĕ tŭŭs, Sēmprōnĭă, Rūfŭs. *M.* (XII, 52, 3).

Sēmūncĭă, æ, *f. Demi-once.* Cētĕră dĭētă prĭŭs quĭbŭs ēst sēmūncĭă mājŏr. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 55). || *Au fig.* Hærēăt īn stūltīs brĕvĭs ūt sēmūncĭă rēctī. *Pers.* (5, 121).

? Sēmūrīnŭs, ă, ŭm. *De Semurium, canton près de Rome, où il y avait un temple d'Apollon.* Cāmpīs dīvĕs Ăpōllŏ Sēmūrīnīs. *M.* (IX, 43. Alii, *sic Myrinis*).

Sēmūstŭlātŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Tŏrmēntă sēnsĭm tēmpĕrĕt Sēmūstŭlātī cōrpŏrĭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 347. Cf. *Varr.* ap. *Non.* 4, 76).

Sēmūstŭs, ă, ŭm. *A demi brûlé.* Fāma ēst Ēncĕlădī sēmūstūm fūlmĭnĕ cōrpŭs. *V.* Ēxsĕrĕ sēmūstōs Vĕsŭvīnō fūlgŭrĕ vūltŭs. *St.* Prōsĭlŭīt būstō, sēmūstăquĕ mĕmbră rĕlīnquēns. *L.* SYN. Sēmĭcrĕmātŭs, sēmĭcrĕmŭs, sēmĭcōmbūstŭs.

Sēnă, *mieux que* Sēnnă, æ, *f.* (*Strab.* Σῆνα). *Ville et rivière d'Ombrie.* Ĕt Clānĭs, ĕt Rŭbĭco, ĕt Sĕnŏnūm dē nōmĭnĕ Sēnă. *Sil.* Sēnăque, ĕt Ādrĭăcās quī vērbĕrăt Aūfĭdŭs ūndās. *L.*

Sēnāār *ou* Sēnnār, *indécl. Ancien nom de la Babylonie.* Īn cāmpūm, Sēnāār vĕtĕrēs dīxērĕ, pătēntēm Pērvĕnĭūnt. *Victor* (*Gen.* III, 165).

1. Sēnārĭŭs, ĭī, *m. Vers iambique de six pieds, ou trimètre.* Hānc ĕgŏ pŏlīvī vērsĭbūs sēnārĭīs. *Ph.* Ĕt īndĕ nōmĕn īndĭtum ēst sēnārĭō. *T. Maur.* (*Met.* 625). *Voy.* Iambus. || *Adj. Sixième.* Cōnsŏnāns ĕt ūdă cōmplēnt sўllăbām sēnārĭām. *T. Maur.* (*Syll.* 708).

2. Sēnārĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēnārĭŭs, mēmrĭs tŭmŭlō, nōn nōmĭnĕ claūsŭs. (*Anthol.* I, p. 318.)

┼ Sēnātī, *ancien gén. de* Senatus. Sĕnātī quī cŏlūmĕn clŭēnt. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 5). Ērgŏ mĕūm pătrĭæquĕ dĕcŭs, cŏlŭmēnquĕ sĕnātī. *Aus.* (*Epist.* 25. 56. Cf. *Non.* 8. 10; *Char.* 116).

Sĕnātŏr, ōrĭs, *m. Sénateur.* Pāscēbātquĕ sŭās āntĕ sĕnātŏr ŏvēs. *O.* Quĭd mĭhĭ tū rĭtūs sŏlĭtōs, Rōmānĕ sĕnātŏr, Ōbjēctās? *Prud.* (*Sym.* II, 309). Nūptă sĕnātōrī. *J.* (6, 82). SYN. *Qqf.* Pătrēs, Cōnscrīptī, cūrĭă. PPH. Māxĭmŭs, āmplīssĭmŭs ōrdŏ. PHR. Jām Pătrĭbūs clārīsquĕ sĕnūm sŭă mūnĭă cūræ. *Sil.* || *Eccl. Saint.* Cūlmĕn ĭn æthĕrĭā sēdĕ sĕnātŏr hăbĕt. *Fort.* (X, 6, 96, de Martino).

Sĕnātŭs, ūs, *m. Sénat.* Nūnc făcĕre īn mĕdĭō făcūndūm vērbă sĕnātū. *O.* Hēspĕrĭæ cūnctōs prŏcĕrēs, ăcĭēmquĕ sĕnātūs. *L.* SYN. Cūrĭă, Pătrēs, sĕnātōrēs, Cōnscrīptī. EP. Sānctŭs, vĕrēndŭs, aūgūstŭs. PPH. Pătrūm ōrdŏ, cœtŭs, cōncĭlĭūm. || *Au fig. Réunion.* Căpĭŏ cōnsĭlĭum, ŭt sĕnātūm cōngērrōnūm cōnvŏcĕm. *Pl.* (*Most.* V, 1, 8. *Ib.* III, 1, 158). || *Eccl. Le chœur des Anges.* Cīngĭtŭr āngĕlĭcō sŭpĕr āstră bĕātă sĕnātū. *Fort.* (II, 18, 17).

Sĕnātūscōnsūltūm, ī, *n. Sénatusconsulte, décret du sénat.* PPH. Scītă pătrūm. *Sil.* Dēcrētă sĕnātūs. *Cl.* VERS. Nĕc mĕă dēcrētō dāmnāstī fāctă sĕnātūs. *O.* Quī cōnsūltă pătrūm, quī lēgēs jūrăquĕ sērvăt. *H.*

Sĕnĕcă, æ, *m. arch. Vieillard.* Păppŭs hīc īn mĕdĭŏ hăbĭtăt, sĕnĕcă nōn sēscūncĭæ. *Pompon.* (apud *Non.* 1, 59. *Id.* ibid. Vulgo scribitur *senica;* sed omnes agnoscunt *Seneca, senecio*). || *Sénèque, philosophe de Cordoue, précepteur de Néron.* Pērdĭtŭs, ūt dŭbĭtēt Sĕnĕcām præfērrĕ Nĕrōnī. *J.* (8, 212). Īnstārĕ; lĭcĕāt făcĕrĕ quŏd Sĕnĕca īmprŏbăt. *Sen.* (*Oct.* 589). || *Sénèque le tragique, autre ou le même que le précédent.* Īn trăgĭcīs hūnc sæpĕ chŏrīs jūnxērĕ dĭsērtī Ānnæūs Sĕnĕca ēt Pōmpōnĭŭs āntĕ Sĕcūndŭs. *T. Maur.* (*Met.* 567). || *Les Sénèque, les deux précédents, ou Sénèque le philosophe et son père le rhéteur.* Dŭōsquĕ Sĕnĕcās, ūnĭcūmquĕ Lūcānūm. *M.* (I, 62). Quĭd cēlsōs Sĕnĕcās lŏquăr? *Sid.* (23, 162).

Sĕnĕcĭŏ, ōnĭs, *m., dimin. de* Senex. Tū sĕnĕcĭōnem hūnc sătĭs ēst sī sērvās, ănŭs. *Afran.* (apud *Prisc.* 618).

† Sĕnĕcĭs, *ancien gén. de* Senex. Dătōrēs bēllīssŭmī nĕgōtĭōlī sĕnĕcēs. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 616. Cf. *Char.* 116. Alii scrib. *senicis.* Sed *Seneca*, non *Senica*).

Sĕnēctă, æ, *f. Vieillesse.* Īnfĭcĭt ēt nīgrās ālbă sĕnēctă cŏmās. *O.* Īnvălĭdŭs, vīrēs ūltrā sōrtēmquĕ sĕnēctæ. *V.* Īnŏpī mĕtŭēns fōrmīcă sĕnēctæ. *Id. Voy.* Senectus. || *Qqf. Philosophes.* Ōmnĭă Cēcrŏpĭæ rĕlĕgĭs præcēptă sĕnēctæ. *Ci.* || *Vieillesse des animaux.* Nēc tūrpi īgnōscĕ sĕnēctæ (de equis) *V.* || † *Qqf. arch.* S'nēctă. (*Plaut. Most.* 1, 3, 60.)

1. † Sĕnēctŭs, ă, ūm, *ancien part. de* Seneo. *Vieilli.* Quĭdvĕ fŏrās sĭbĭ vūlt mēmbrīs ēxīrĕ sĕnēctīs. *Lr.* (III, 773). || Sĕnēctă ætās. *Vieillesse.* Pōst, ŭbi ĕquūm vălĭdæ vīrēs ætātĕ sĕnēctā Dēfĭcĭūnt. *Lr.* (V, 884). Quēm sĕnēcta ætātĕ lūdōs făcĭās, haūd mĕrĭtō mĕō. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 75).

2. Sĕnēctūs, ūtĭs, *f. Vieillesse.* Sēd mĭhĭ tārdă gĕlū sæclīsque ēffētă sĕnēctūs. *V.* Vĕnĭt ēt Crīspī jūcūndă sĕnēctŭs. *J.* (4, 81). Dī, sĕnēctūtīs plăcĭdæ quĭētēm Rōmānæ gēntī dătĕ. *H.* SYN. Sĕnēctă, sĕnĭūm, cānĭtĭēs, cānī, *qqf.* rūgæ. EP. Lōngă, lōngævă, mātūră, tārdă, sēră, ēffētă, trĕmŭlă, frīgĭdă, gĕlĭdă, īnērs, īgnāvă, grăvĭs, lānguĭdă, ægră, īnvălĭdă, īnfīrmă; tētrĭcă, mōrōsă, trīstĭs, quĕrŭlă; ālbă, cānă, cānēns, rūgōsă, cūrvă, īncūrvă; īnfēlīx, mĭsĕră; vĭrĭdĭs, crūdă; săgāx, prōvĭdă, prūdēns; sānctă, vĕnĕrāndă, vĕrēndă. PPH. Ānnī lōngī, sĕnīlēs, grăvēs, sērī, frāctī, trĕmŭlī. Sĕnēctæ tēmpŏră, dāmnă, rūgæ, cānī, cānĭtĭēs. Ætās sĕnīlĭs, sēră, sērĭŏr, īnērs, īnērtĭŏr, lōngĭŏr, dētĕrĭŏr, īnfīrmă, cānă, grăvĭs, mălă. Lōngævī tēmpŏrĭs ætās. Lōngă dĭēs. Ævūm sĕnīlĕ, lōngūm. Ævī sĕnĭūm. Grāndĕ ævūm. Ævī glăcĭēs. Pārs vītæ dētĕrĭŏr. Tēmpŭs īnērs sĕnēctæ *ou* sĕnĭī. Lōngæ vītæ sæcŭlă. Ĭtēr dēclīvĕ sĕnēctæ. Ævī tēmpŭs ēxtrēmūm. Nēstŏrĭs *ou* Prĭămī ānnī. PHR. Sĕnēctūs lētō vīcīnă, tārdă sĭtū, rēbŭs ēxhaūstă, sæclīs ēffētă, cānīs ādspērsă, cānīs rūgōsă căpīllīs, vīrĭbŭs ægră, fōrmæ dāmnōsă, vīrēs ădĭmēns, băcŭlō īnnīxă *ou* īncūmbēns, ēxhaūstă sānguĭnĕ. Sĕnēctūs, sĕnēctă mēmbră tārdăt, căpīllōs īnfĭcĭt. VERS. Sĕdĕnīm gĕlĭdūs tārdāntĕ sĕnēctā Sānguĭs hĕbĕt, frīgēntque ēffēto īn cōrpŏrĕ vīrēs. *V.* Tārdă sĕnēctūs Dēbīlĭtăt vīrēs ănĭmī, mūtātquĕ vĭgōrĕm. *Id.* Mēmbrăquĕ dēfĭcĭūnt fŭgĭēntī lānguĭdă vītā. *Lr.* Jām mĭhĭ cānĭtĭēs, pūlsīs mĕlĭōrĭbŭs ānnīs, Vĕnĕrăt, āntīquās mīscŭĕrātquĕ cŏmās. *O.* Jām vĭgŏr, ēt quāssō lānguēnt īn cōrpŏrĕ vīrēs. Sēra ēt săpĭēntĭŏr ætās. Jām prŏpĭŏr lētō, fēssūsquĕ sĕnīlĭbŭs ānnīs. Sēd ōlīm Æquārīnt Pўlĭōs quūm tŭă fātă dĭēs. *Id.* Dūm tārdă sĕnēctūs Īndūcăt rūgās, īnfĭcĭātquĕ cŏmās. *Tib.* Ēt nōndūm cānī nīgrōs læsērĕ căpīllōs, Nēc vĕnĭt tārdō cūrvă sĕnēctă pĕdĕ. Quūm mĕă rūgōsă pāllēbūnt ōră sĕnēctā, Ēt rĕfĕrām pŭĕrīs tēmpŏră prīscă sĕnēx. *Id.* Lēnĭt ālbēscēns ănĭmōs căpīllŭs. *H.* Nēc pĭĕtās mŏrām Rūgīs ēt īnstāntī sĕnēctæ Āffĕrĕt. *Id.* Āt tē cēlātīs ætās grăvĭs ūrgĕăt ānnīs, Ēt vĕnĭăt fōrmæ rūgă sĭnīstră tŭæ. *Pp.* Ūnă sĕnūm făcĭēs: cūm vōcĕ trĕmēntĭă mēmbră, Ēt jām lævĕ căpūt, mădĭdīque īnfāntĭă nāsī. *J.* Ēxēmplūm vītæ fŭĭt ā cōrnīcĕ sĕcūndæ. Vīvāt Pācŭvĭŭs, quæsō, vēl Nēstŏră tōtūm. Lōnga ēt cērvīnă sĕnēctūs. *Id.* Sīc ăd Lēthæās, nĭsĭ Nēstŏrĕ sērĭŏr, ūndās Nōn ĕăt. *M.* Ætātēm Prĭămīque Nēstŏrīsquĕ Lōngām quī pŭtăt ēssĕ. Prōmīsīt Pўlĭām quătēr sĕnēctām. *Id.* Fīnēm Nēstŏrĕæ, prĕcŏr, ēgrĕdĭārĕ sĕnēctæ. *St.* Ĕăt, ōrŏ, pēr ānnōs Īlĭăcōs Pўlĭōsquĕ sĭtūs. Tārdă sĭtū rēbūsque ēffētă sĕnēctūs. *Id.* Ānnōsa ēt mōllī cōntīngăt vītă sĕnēctā. *Man.* Băcŭlūm prĕmăt īnclīnātă sĕnēctūs. *Calp.* Ēn ĕgŏ tām trĕmŭlŭs, tām vērtĭcĕ cānŭs, ĕt īpsā Fāctŭs īn Ūrbĕ sĕnēx. *Id.* Nēstŏrĭs ānnōsī vīxīssēs sæcŭlă. (*In Obit. Mæcen.* 139.) Sĕnĭō trānscēndĭt Nēstŏrĭs ānnōs. *Prosp.* (Cf. *Lucr.* III, 452 sq.; *Horat. A. P.* 169; *Juvc.* 10, 190 sq.) || *La Vieillesse personnifiée.* Trĕmŭlōquĕ grădū vĕnĭt ægră Sĕnēctūs. *O.* || *Cheveux blancs.* Dūm... Tēmpŏrĭbūs gĕmĭnīs cānēbăt spārsă sĕnēctūs. *V. Voy.* Canities. || *Vieillesse (des choses), vétusté.* Vōs cārĭōsă sĕnēctūs Rōdăt (de tabellis). *O.* Cūjūs tĭtŭlūm pătrĭāmquĕ sĕnēctūs Dēlĕvĭt. *J.* (5, 34, de vino). SYN. Vĕtūstās, sĭtŭs, ānnī, dĭēs (*singul.*). || *Langueur, faiblesse.* Quæ vōs sŭbĭtō tām fœdă sĕnēctūs Cōrrĭpŭĭt, frēgītque ănĭmōs? *V. Fl.* || *Tristesse.* Ōbdūctā sōlvātŭr frōntĕ sĕnēctūs. *H. Voy.* Senium. || † *Qqf. dans les Comiques la première syllabe n'est pas comptée.* (*Plaut. Stich.* IV, 1, 62; *Cæcil.* ap. *Fest.* in v. *Senium.*)

† Sĕnĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Devenir vieux.* Sēd hæc prĭŭs fŭērĕ: nūnc rĕcōndĭtā Sĕnēt quĭētĕ, sēquĕ dēdĭcăt tĭbĭ. *Cat.* (4, 25. Cf. *Char.* 223). Pēctŏră lānguēntquĕ sĕnēntquĕ. *Att.* (ap. *Prisc.* 887. *Pacuv* ibid., et ap. *Non.* 2, 525). *Voy. le suiv.*

Sĕnēscŏ, ĭs, sĕnŭī (*de* Seneo), ēscĕrĕ, *n. Devenir vieux, vieillir.* Tēmpŏră lābūntŭr, tăcĭtīsquĕ sĕnēscĭmŭs ānnīs. *O.* Pērpĕtŭō mœrōre ēt nīgrā vēstĕ sĕnēscānt. *J.* (10, 245). Nēc ĕnĭm spŏlĭātă prĭōrĭs Rōbŏrĕ vīrtūtīs sĕnŭĭt, nēc sæcŭlă sēnsĭt. *Prud.* (*Sym.* II, 640). Sōlvĕ sĕnēscēntēm (equum). *H.* SYN. Cōnsĕnēscŏ, *qqf.* sĕnĕŏ. PPH. Sĕnēx *ou* sĕnĭŏr fīŏ. VERS. Āltēr vērgēntĭbŭs ānnīs Īn sĕnĭūm. *L.* Sēd jām fēlīcĭŏr ætās Tērgă dĕdĭt, trĕmŭlōquĕ grădū vĕnĭt ægră sĕnēctūs. *O.* Sŭbĕūnt mōrbī, trīstīsquĕ sĕnēctūs. *V.* Sēd crūdă dĕō vĭrĭdīsquĕ sĕnēctūs. *Id.* Pēr mēmbră sĕnēctūs Sērpăt. *Lr.* Ōbrēpĭt nōn īntēllēctă sĕnēctūs. *J.* Dūm nŏvă cānĭtĭēs, dūm prīma ēt rēctă sĕ-

nēctūs. *Id.* Sīngŭlă dē nōbīs ānnī prædāntŭr ĕūntēs. *H.* || *En parl. des choses.* Īntāctæ sĕnŭīssĕnt flōrĭbŭs hērbæ. *Dracont.* (I, 269). || *Au fig.* Scrībĕndī căcŏēthĕs, ĕt ægro īn cōrdĕ sĕnēscĭt. *J.* (7, 51). || *S'affaiblir, devenir languissant.* Cōntĭnŭā mēssĕ sĕnēscĭt ăgĕr. *O.* Hās ărtēs tōllĕ : sĕnēscĕt ămŏr. *Id.* Blāndōquĕ vĕnēnō Dēsĭdĭæ vīrtūs paūlātim ēvīctă sĕnēscĭt. *Sil.* Ēt vīs mōllītă sĕnēscĭt. *Id.* Văpōr sĕnēscēns lānguĕăt. *Prud.* (*Peri.* 2, 346). *Voy.* Langueo. || *Se dessécher.* Ēt ămōrĕ sĕnēscĭt hăbĕndī. *H. Voy.* Tabesco. || *Vieillir, tomber en désuétude.* Ādĕō sĕnŭērūnt Jūpĭtĕr ēt Mārs. *J.* (6, 59). *Voy.* Obsolesco. || *Finir.* Īllĕ sĕnēscēntĭs vēris, sŭbĕūntĭs ĕt īllĕ Ætātĭs. *Man.* (II, 185). *Voy.* Desino.

Sĕnēx, ĭs, *m. Vieux, vieillard.* Fōrtūnātĕ sĕnēx, ĕrgō tŭă rūră mănēbūnt! *V.* Dā rĕdĭtūm pŭĕrō, sĕnĭs ēst sī grātĭă vīlĭs. *O.* Prīmōrūm mănŭs ăd pōrtās jŭvĕnūmquĕ sĕnūmquĕ. *V.* Ēt sĕnĭbūs mĕdĭcāntŭr ănhēlĭs. *Id.* SYN. Sĕnĭŏr, vĕtŭlŭs, grāndævŭs, lōngævŭs, *qqf.* ānnōsŭs, dēcrĕpĭtŭs, sĕnēscēns. EP. Cānēns, cānŭs, rūgōsŭs; frāctŭs, fēssŭs, dēbĭlĭs, īnfīrmŭs, ægĕr, īmbēllĭs, īnvălĭdŭs, trĕmēns, trĕmŭlŭs, frīgĭdŭs, tārdŭs; pārcŭs, ăvārŭs; mōrōsŭs, quĕrŭlŭs, dīffĭcĭlĭs. PPH. Ānnīs grăvĭs, grăvĭŏr. Sĕnēctā, sĕnĭō, ānnīs, ævō, ætātĕ, sĕnīlĭbŭs ānnīs grăvis, cōnfēctŭs, lānguēns, lānguĭdŭs, fēssŭs, tārdŭs, dēbĭlĭs, frāctŭs, ōbsĭtŭs, ĭnērs. Ævō grāndĭs, grāndĭŏr. Ævī mātūrŭs. Māxĭmŭs ānnīs *ou* ævō. Ānnīs mātūrĭŏr, prōvēctĭŏr, ĭnūtĭlĭs. Lōngīs cōnsūmptŭs ăb ānnīs. Tārdŭs grăvĭtātĕ sĕnīlī. Sĕnĭō jām fēssŭs ĭnērtī. Vīr frāctō *ou* lābēntī ævō. *Voy.* Senectus. || *Adj. En parl. des animaux, etc.* Pŭēllā sĕnĭbūs dūlcĭŏr mĭhī cȳcnīs. *M.* (V, 38). Ēt vĕtŭs īndūlgēt sĕnĭbūs clēmēntĭă pōrcīs. *J.* (6, 159). Sĕnēxquĕ cōrvŭs. (*Auct. Priap.* 83.) Sĕnēx cănĭs. *Ph.* Ēt mūltā flāgrāt tēstā sĕnĭbūs aūtūmnĭs. *M.* (III, 58). Chīă sĕnī sĭmĭlĭs bācchō. *Id.* (XIII, 23). *Voy.* Vetus. || *Au pl. Sénateurs.* Jām Pătrĭbūs clārīsquĕ sĕnūm sŭă mūnĭă cūræ. *Sil.* || † *n.* Nōstră tŭūm sĕnĭbūs lŏquĕrētŭr pāgĭnă sæclīs. (*Ciris*, 41. Et *P. Nol.* 25, 208, senibus tectis.) || † *f.* Nam ēs vērē pūsŭs tū; tŭā ămīcă sĕnēx. *Papin.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 28. Cf. *Prisc.* 602; Dēcrĕpĭtāmquĕ sĕnĕm. *Fort.* (*V. S. M.* I, 106). Hānc.. Cōmmĕmŏrānt mĕrĭtō tōt mălă fērrĕ sĕnĕm. *Tib.* (I, 6, 82). SYN. Ănŭs.

Sēnī, æ, ă, *pl. Qui sont au nombre de six.* Āppŏsĭtī sēnĭs, tē dŭcĕ, quīnquĕ pĕdēs. *O.* Quūm sēnōs rĕddĕrĕt īctŭs. *H.* Bīs sēnōs lætāntēs āgmĭnĕ cȳcnōs. *V. Voy.* Sex.

Sēnĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* XII, 27.)

Sĕnĭcă, æ, *m. Au lieu de* Seneca.

Sĕnĭcĭs. *Voy.* Senecis.

Sĕnīlĭs, ĕ. *De vieillard.* Jām prŏpĭŏr lētō, fēssūsquĕ sĕnīlĭbŭs ānnīs. *O.* Nē fōrtĕ sĕnīlēs Māndēntŭr jŭvĕnī pārtēs. *H.* || *Qqf. Vieux.* Īndĕ sĕnīlĭs Hĭēms trĕmŭlō vĕnĭt hōrrĭdă pāssū. *O.*

Sēnĭŏ, ōnĭs, *m. Le côté du dé qui marque six.* Sēnĭŏ nēc nōstrūm cūm cănĕ quāssăt ĕbŭr. *M.* (XIII, 1). Quĭd dēxtĕr sēnĭŏ fērrĕt. *Pers.* (3, 48).

Sĕnĭŏr, *compar. m. f. de* Senex. *Plus vieux.* Quīquĕ rēgēs ōrbĕm cūm sĕnĭōrĕ sĕnēx. *M.* (VI, 3. Sic *Ov. Trist.* II, 166). || *Vieux.* Cŏmĭtēs sĕnĭōrĭs Ăcēstæ. *V.* (De quo *Prisc.* 603.) Vīx ĕă fātŭs ĕrāt sĕnĭŏr. *Id.* Rēstĭtĭt ēt sĕnĭŏr. *O.* || *Un peu vieux.* Jām sĕnĭŏr, sēd crūdă dĕō vĭrĭdīsquĕ sĕnēctūs. *V.* (De quo *Prisc.* 603, et *Diom.* 311). Quūm rēgnă tĕnērĕt Jām sĕnĭŏr. *Id.* SYN. Sĕnēscēns. || *Vieux, en parl. des animaux.* Frīgĭdŭs īn vĕnĕrĕm sĕnĭŏr (equus). *V.* || *En parl. des choses.* Mōrtēm sĕnĭōrĭbŭs īmpŭtĕt ānnĭs. *O.* Quādrāntĕm dŭplĭcā dē sĕnĭōrĕ cădō. *M.* (IX, 94).

Sĕnĭŏr ætās. *Sen.* (*H. OEt.* 390). || † *Qqf. n.* Fām mīrātrīx sĕnĭōrĭs ævī. *Sen.* (*Hip.* 742).

Sēnĭpēs, ĕdĭs. *Qui a six pieds.* Hīc quūm sēnĭpĕdēm stĭlūm pŏlībăt. *Sid.* (23, 131. *Ib.* 12, 10).

Sĕnĭūm, ĭī, *n. Vieillesse.* Ăltēr vērgēntĭbŭs ānnīs Īn sĕnĭūm. *L.* Mūlcēntēm cūrās, sĕnĭīque ăprīcă fŏvēntēm. *Aus.* (*Mos.* 393). Quănquam ægĕr sĕnĭō. *St. Voy.* Senectus. || *Au fig.* Fīrmātūr sĕnĭūm jūrĭs. *Cl.* || *Vétusté.* Sĕnĭūmquĕ rĕpēllĕrĕ tēmplīs. *Sil.* Mūndī sĕnĭūm. *St. Voy.* Situs 2. || *Langueur, inaction.* Stārĕ nĕgātā Cōgēbātŭr ŏpe, ēt sĕnĭō tōrpēscĕrĕ rērŭm. *St.* SYN. Lānguŏr, dēsĭdĭă. || *Caractère morose, sévérité.* Sūrge, ĕt ĭnhūmānæ sĕnĭūm dēpōnĕ Cămēnæ. *H.* Mōrūmquĕ sĕnĭūm trīste ĕt ādspēctū grăvĕ. *Sen.* (*Hip.* 917). Īllĕ lĭcēt trīstĭs sĕnĭō, nēc vōcĕ sĕrēnŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 14). *Voy.* Supercilium. || *Chagrin, tristesse.* Mōrs ămīcī sŭbĭgĭt : quōd mi ēst sĕnĭūm mūlto ăcērrĭmŭm. *Att.* (ap. *Non.* 1, 1). Ūsquĕ rĕcūsēm Cūrvŭs ŏb īd mĭnŭī sĕnĭō. *Pers.* (6, 16). Ēn pāllŏr sĕnĭūmquĕ! *Id.* (1, 26). SYN. Mœrŏr, cūră. || *Incommodité, importunité.* Hæ mĭhī dīvĭdĭæ ĕt sĕnĭō sūnt. *Pl.* (*Stich.* I, 1, 19). Ŏdĭo āc sĕnĭō mĭhi hæ sūnt nūptĭæ. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 1. Qui de hoc fusius). SYN. Ŏdĭūm, tædĭūm, mŏlēstĭă. || *Terme injurieux.* Fēbrĭs, sĕnĭūm, vŏmĭtūm, pūs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 1, de Trebellio. *Id.* ap. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 10). || † *Au plur.* Sĕnĭă. (*Titin.* ap. *Non.* 1, 1.)

Sēnnă. *Voy.* Sena.

Sēnnăchĕrĭb, *m. indécl. Sennachérib, roi d'Assyrie.* Sēnnăchĕrĭb, cūjūs Băbȳlōn ĕt ŏpīmă Nīnĭvĕ Rēgnum ĕrăt. *P. Nol.* (23, 169).

Sēnnār. *Voy.* Senaar.

Sĕnŏnēs, ŭm, *m. pl. Sénonais, peuple de la Gaule, entre l'Aube et la Loire, dont une partie passa les Alpes, s'établit sur l'Adriatique, et s'empara de Rome.* Ēt Sĕnŏnūm fŭrĭās Lătĭæ sēnsērĕ cŏhōrtēs. *St.* Sŏcĭāta ĕxāmĭnă dēnsēnt Īnfāndī Sĕnŏnēs. *Sil.*

Sēnsă, ōrūm, *n. pl. Sentiments, pensées.* Tū sēnsă nōstrī pēctŏrĭs, Ūt dīctă, jām cērĭs tĕnēs. *Aus.* (*Epig.* 146, 16). Sēd sēnsă sōmnĭāntūm Dīspār fătīgăt hōrrŏr. *Prud.* (*Cathem.* 6, 41). Ātque īnfāndă prĕmīt sēnsă sĭlēntĭūm. *Capel.* (I, p. 22). SYN. Sēnsūs.

Sēnsī, *parf. de* Sentio.

Sēnsĭbĭlĭs, ĕ. *Comme* Sensilis. Tāntāquĕ sēnsĭbĭlī quŏvīs ēst tēmpŏre ĭn ūnō. *Lr.* (IV, 777. Cf. *Prisc.* 632).

Sēnsĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit une sensation.* Sēnsĭfĕr ūnde ŏrĭtŭr prīmūm pēr vīscĕră mōtŭs. *Lr.* (III, 273).

† Sēnsĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre sensible.* Hæc pŏtŭīt rŭpēs sēnsĭfĭcārĕ tŏnīs. *Capel.* (IX, p. 308).

† Sēnsĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui donne le sentiment.* Fōmēs sēnsĭfĭcŭs, mēntĭs fōns. *Capel.* (II, p. 43).

Sēnsĭlĭs, ĕ. *Sensible, qui tombe sous les sens.* Ēx īnsēnsĭlĭbŭs nē crēdās sēnsĭlĕ gīgnī. *Lr.* (II, 888). SYN. Sēnsĭbĭlĭs.

Sēnsĭm, *adv. Peu à peu, insensiblement.* Sēd sēnsĭm tārdā prōlĭcĭēndă mŏrā. *O.* SYN. Paūlātĭm. *Voy. ce mot.* || *Raisonnablement, modérément.* Īllĕ vĕtŭs mīlēs sēnsĭm ēt săpĭēntĕr ămābĭt. *O.* Pārcĕ gaūdēre ŏpōrtĕt ēt sēnsĭm quĕrī. *Ph.*

Sēnstī, *sync. pour* Sensisti. (*Ter. And.* V, 3, 11, *Hec.* IV, 1, 45.)

† Sēnsŭālĭs, ĕ. *Doué de sentiment. Voy.* Flabilis.

Sēnsŭm, ī, *n. Voy.* Sensa.

Sēnsŭs, ūs, *m. Sens, organes des sens.* Quĭd nōbīs cērtĭŭs īpsīs Sēnsĭbŭs ēssĕ pŏtēst, quī vēra āc fālsă nŏtēmŭs? *Lr.* (I, 701). Sēnsĭbŭs aūctŭs. *Id.* (III, 630). EP. Ăcĕr, ăcūtŭs, sūbtīlĭs. || *Action de sentir, sensation, sentiment.* Ēt vĕnĭt ăd sēnsūs mōllĭs ăb aūrĕ dŏlŏr. *O.* Tēmpŏrĭs ădvērsī mĭhĭ sēnsŭs hē-

bĕt. Sēnsūmquĕ mĭhī tĭmŏr ābstŭlĭt ōmnĕm. *Id.* Ēt ōră trīstĭă tēntāntūm sēnsū tŏrquēbĭt ămārŏr. *V.* || *Sentiments, âme.* Sōlŭs hĭc īnflēxīt sēnsūs. *V.* Quōd sēnsūs sūm tĭbĭ fāssă mĕōs. *O.* SYN. Ănĭmŭs, pēctŭs, cŏr. || *Sens, raison.* Ēt sēnsūs cūm rē cōnsĭlĭūmquĕ fŭgĭt. *O.* Sānōs āvērtĕrĕ săcrīs Ēxpĕrĭăr sēnsūs. *V.* Mĭsĕrō quŏd ōmnēs Ērĭpĭt sēnsūs mĭhĭ. *Cat.* (51, 5). SYN. Rătĭŏ, cōnsĭlĭŭm, mēns, jūdĭcĭŭm. || — cōmmūnĭs. *Le sens commun.* Cōmmūnī sensū plānē cărĕt. *H.* (Et *Juv.* 8, 73; *Phæd.* I, 7). || *Pensée, opinion.* Quĭs tĭbĭ tūnc, Dīdō, cērnēntī tālĭă sēnsūs? *V.* Ĕgo īllĭŭ' sēnsūm pŭlchrē căllĕō. *Ter.* (*Ad.* IV, 1, 17). SYN. Mēns, ănĭmŭs, ŏpīnĭō. || *Sens, signification.* Īs sēnsūs vērbī, vīs ĕă vōcĭs ĕrăt. *O.* Nēc tēstāmēntī pŏtŭĭt sēnsūs cōllĭgī. *Ph.* SYN. Sēntēntĭă.

Sēntēntĭă, æ, *f. Sentiment, avis, opinion, projet.* Hæc āltērnāntī pŏtĭŏr sēntēntĭă vīsa ēst. *V.* Hōc plăcĕt, ēt dŭbĭām vīcĭt sēntēntĭă mēntĕm. *O.* Sīc stăt sēntēntĭă. *Id.* Ĕgŏ quŏnĭam īnspēxī mŭlĭĕrĭs sēntēntĭăm. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 51). SYN. Mēns, ănĭmŭs, cōnsĭlĭŭm, vŏlūntās, ŏpīnĭō, cōnsĭlĭŭm, prōpŏsĭtŭm. EP. Cērtă, fīrmă, cōnstāns; dŭbĭă, ăncēps, īncērtă, vărĭă. PPH. Ănĭmī sēntēntĭă. || — mūtātŭr. *Changer d'avis.* Nēc mĕă jām mūtātă lŏcō sēntēntĭă cēdĭt. *V.* *Voy.* Inconstantia. || Sēntēntĭā mĕā. *A mon avis.* Ēt ērrăt lōngē, meā quĭdĕm sēntēntĭā. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 40). Īd nōn vīllĭcārī, sēd dŏmĭnāri ēst, meā sēntēntĭā. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 732). SYN. Mē jūdĭcĕ. || Ēx sēntēntĭā. *Selon mon désir, à mon gré; au gré de qqn.* Pīscēs ēx sēntēntĭā Nāctūs sŭm. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 66). Nām qui hĕro ēx sēntēntĭā sērvīrĕ sērvŭs pōstŭlăt. *Pl.* (*Aul.* IV, 1, 3). || *Assertion.* Tēstĭs mĕārŭm cēntĭmănŭs Gȳās Sēntēntĭārŭm. *H.* SYN. Prōpŏsĭtŭm. || *Pensée d'un écrivain.* Ēst brĕvĭtāte ŏpŭs, ŭt cūrrăt sēntēntĭă. *H.* || *Sens, signification.* Nē tămĕn īgnōrĕt, scrīptō sēntēntĭă quæ sĭt. *O.* Īntērnōscĕrĕ, vērbōrŭm sēntēntĭă quæ sĭt. *Lr.* (IV, 562). SYN. Sēnsŭs. || *Sentence, arrêt.* Tūnc quŏquĕ sīc lāta ēst sēntēntĭă trīstĭs, ĕt ōmnĭs Cālcŭlŭs, etc. *O.* (Et *Juv.* 2, 62, translate). SYN. Jūdĭcĭŭm, sūffrāgĭŭm.

Sēntēs, sēntĭbŭs, *m. pl. Buissons.* Īncūltīsquĕ rŭbēns pēndēbĭt sēntĭbŭs ūvă. *V.* Dēnsī cōmplērānt ŭndĭquĕ sēntēs. *Id.* Crūră sĕcānt sēntēs. *O.* SYN. Vĕprēs, spīnæ, rŭbŭs. *Voy.* Dumus. || † *Au sing.* Mēllă dărēnt vēprēs, sēntĭs sūdārĕt ămōmŭm. *Drac.* (II, 439).

Sēntĭcētŭm, ī, *n. Lieu planté de buissons.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 80.)

† Sēntĭcōsŭs, ă, ŭm. *Piquant, et au fig.* Quām sēntĭcōsă vērbă pērtŏrquēt lŭpă! *Afran.* (ap. *Fest.*).

Sēntĭēns, tĭs, *part. de* Sentio. || *Vivant, qui jouit de ses facultés.* Vīvēntī dĕcŭs ātquĕ sēntĭēntī. *M.* (I, 2. Sic *Quintil. Decl.* 9, 20).

Sēntīnă, æ, *f. Sentine, cloaque d'un navire.* Tūnc sēntīnă grăvĭs, tūnc sūmmŭs vērtĭtŭr āēr. *J.* (6, 99). Ŏlēntĕ sēntīnæ lăcū. *P. Nol.* (21, 250). EP. Fœdă, ŏbscēnă, īmmūndă, ŏlĭdă, tūrpĭs.

† Sēntīnō, ās, ārĕ. *Vider la sentine; au fig. Travailler avec activité.* Căpĭt cōnsĭlĭŭm, pōstquām sēntīnāt săt ĭs. *Cæcil.* (apud *Fest.*).

Sēntĭō, īs, nsī, nsŭm, ntīrĕ *Sentir, percevoir par les sens.* Tūm pōrrō vărĭōs rērŭm sēntīmŭs ŏdōrēs. *Lr.* (I, 299). Nēc nĕbŭlām nōctū, nĕque ărānĕī tĕnŭĭă fīlă Ŏbvĭă sēntīmŭs. *Id.* (III, 384). Āt mātĕr sŏnĭtūm thălămō sŭb flūmĭnĭs āltī Sēnsĭt. *V.* SYN. Pērcĭpĭō, *qqf.* vĭdĕō, gūstō, ŏdōrŏr, tāngō. PPH. Sēnsū pērcĭpĭō, āssĕquŏr. || *Sentir, éprouver par le sentiment.* Īnfēlīx nōn tōtō pĕctŏrĕ sēnsĭt Lætĭtĭām vīrgō. *O.* Nēscĭō quēm sēnsī cōrdĕ tĕpēntĕ dĕŭm. *Id.* Mōbĭlĭtātĕ mălī nōn quĭt sēntīrĕ dŏlōrĕm. *Lr.* (III. 647). SYN. Ēxpĕrĭŏr, *qqf.* cōncĭpĭō. || *Connaître, éprouver.* Sēntĭăt ēt tāndēm Tūrnum ĕxpĕrĭātŭr ĭn ārmīs. *V.* Vēl sēnsī prīncĭpĭs īrām. *O.* Tūnc ālnōs prīmūm flŭvĭī sēnsērĕ căvātās. *V.* SYN. Nōscō, ĕxpĕrĭŏr. || *Reconnaître, s'apercevoir de.* Sēnsĭt mĕdĭōs dēlāpsŭs ĭn hōstēs. *V.* Dē nŭmĕrō taŭrōs sēntĭt ăbēssĕ dŭōs. *O.* SYN. Āgnōscō, cōmpĕrĭō, ădvērtō, vĭdĕō. || *Penser, juger.* Quĭd sēntĭs, īnquĭt, dē nōstrīs, Mārcĕ, lĭbēllīs? *M.* (V, 64). Jām quŏquĕ nēscĭŏ quĭd dē mē sēntīrĕ vĭdētŭr. *O.* SYN. Jūdĭcō, ŏpīnŏr, ēxīstĭmō, cēnsĕō.

† Sēntĭs, ĭs, *m. Voy.* Sentes.

† Sēntīscō, ĭs, ĕrĕ. *Commencer à sentir.* Ēt gĕnŭs āgrĭcŏlūm lātē sēntīscĕrĕ, quūm Pān. *Lr.* (IV, 588. *Id.* III, 393).

† Sēntōsŭs, ă, ŭm. *Sale.* Quī sēntōsārŭm pūrgāns cōncrētă vĭārŭm. *P. Nol.* (6, 313).

Sēntŭs, ă, ŭm. *Hérissé d'épines.* Ēxstīrpāmŭs ĕnĭm sēntōs dē pĕctŏrĕ vĕprēs. *Prud.* (*Sym.* II, 1039. *Id. Apoth.* 55, sentam rubum). SYN. Spīnōsŭs, ăcūtŭs, āspĕr, etc. || *Ordint. au fig. Comme* Horridus. *Horrible, hideux.* Pēr lŏcă sēntă sĭtū (de inferis). *V.* Pāllŏr hĭēmsquĕ tĕnēnt lātē lŏcă sēntă. *O.* Vĭdĕō sēntŭm, squālĭdum, ægrŭm, pānnīs ānnīsque ŏbsĭtŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 5. Quod *Donat.* recte notat de *horrore* dictum).

Sĕnŭī, *parf. de* Seneo, *servant à* Senesco.

Sĕōrsĭm, Sĕōrsŭm *et* Sĕōrsŭs, *ou synér.* Seōrsĭm, Seōrsŭm, Seōrsŭs, *adv. A part, séparément.* Hĭnc ălĭōs, āst īnde ălĭōs prŏpĕrārĕ sĕōrsĭm. *Prud.* (*Sym.* II, 774). Ēt vĕlŭtī mănŭs, ātque ŏcŭlŭs, nārēsvĕ sĕōrsŭm. *Lr.* (III, 550). Nōn, ŭt ŏpīnŏr, ĭta ēst; nām seōrsŭm cuīquĕ pŏtēstās Dīvīsa ēst. *Id.* (IV, 491). Seōrsŭs ĭtēm pūrī sēcrētīque æthĕrĭs īgnēs. *Id.* (V, 449). SYN. Sēpărātĭm.

† Sĕōrsŭs *ou* Seōrsŭs, ă, ŭm. *Séparé, divisé.* Sæpĕ sĕōrsīs Ŏbsīstūnt stŭdĭīs. *Auson.* (*Idyl.* 17, 5). Nūnc seōrsa ĭāmbī, sī quă pŏssŭm, cōllĭgăm. *T. Maur* (*Met.* 614).

Sēpăr, ărĭs, *m. f. n. Séparé.* Ōssăquĕ nēc tŭmŭlō, nēc sēpărĕ cōntĕgăt ūrnā. *V. Fl.* Īn lūcēm rĕmĕārĕ mŏdŭs: tū sēpărĕ cœtū. *St. Voy.* Divisus.

Sēpărātĭm, *adv. Séparément.* Quūm sēpărātĭm tōtō fīnxīssēt dĭē. *Ph.* (IV, 14).

Sēpărātŭs, ă, ŭm. *Séparé.* Ēst stătĭō sēpărāta, āc dīvērsŭm gĕnŭs. *Ph* Vērbă cōntrā sēpărātă quāndō sīc cōnnēctĭmŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 663). *Voy.* Divisus. || *Éloigné, reculé.* Tū sēpărātīs ŭvĭdŭs ĭn jŭgīs. *H. Voy.* Longinquus.

Sēpărō, ās, ārĕ. *Séparer.* Quōquĕ măgĭs dŏlĕām, nōn nōs mărĕ sēpărăt īngēns. *O.* Spătĭŭm quŏd sēpărăt æthĕrĕ tērrăm. *L.* Sēpărăt ārdēntēm tĕpĭdā Bĕrĕnīcĭdă Lēptī. *Id.* SYN. Dīvĭdō, dīsjūngō, sējūngō, sēcērnō, sēgrĕgō, sēpōnō, dīstrăhō, dīstīnguō, ăbscīndō, dīscīndō, dīscrīmĭnō, dīstērmĭnō, dīssŏcĭō, dīvēllō, dīsclūdō, āvēllō, rĕmŏvĕō, āmŏvĕō, sēmŏvĕō, dĭrĭmō, dīssŏlvō.

Au pass. Sēpărŏr. *Être séparé.* Quĭd mĭhĭ, quōd lātō non sēpărŏr æquŏrĕ, prōdēst? *O.* SYN. Dīvĭdŏr, sējūngŏr, ābscīndŏr, etc., *qqf.* dīscēdō, rĕcēdō, dīstō.

† Sĕpĕlībĭlĭs, ĕ. *Qui peut être enseveli ou caché; qui est caché.* Ŭt făcĭās stūltĭtĭām sĕpĕlībĭlĕm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 64).

† Sĕpĕlībō, *ancien fut. du suiv.* Pătrĭōsque īstīc sĕpĕlībĭs hŏnōrēs. *Aus.* (*Epist.* 25, 61).

Sĕpĕlĭō, īs, īvī *ou* ĭī, īrĕ. *Cacher, recouvrir.* Jāmjāmquĕ frĕquēntī Cædĕ sĕpūltūrūs tērrām, nōn hōstĕ sĕpūltō. *Sid.* (7, 414). *Voy.* Tego. || *Ordint. Ensevelir, mettre au tombeau; par ext. Enterrer.* Ēt sĕpĕlī lăcrĭmīs pērfūsă fĭdēlĭbŭs ōssă. *O.* Jāmprīdem hūnc sĕpĕlī. *Pers.* (3, 97, pro sepelii). SYN Tŭmŭlō

cōntŭmŭlō, hŭmō, cōndō, cōmpōnō, tĕgō, fūnĕrō. PPH. Tŭmŭlō, sĕpūlchrō cōndō, ābscōndō, tĕgō, cōntĕgō, ōbrŭō, cōmpōnō. Tŭmŭlō, sĕpūlchrō dō, rēddō, fĕrō, rĕfĕrō, sūppōnō. Tērræ, hŭmō īnfĕrō, crēdō, māndō, īnfŏdĭō. Tērrā, āggĕrĕ tērræ ōbrŭō, tĕgō, ŏnĕrō. Tērrā, hŭmō ou hŭmī cōndō. Hŭmō tŭmŭlō, cōntŭmŭlō. Mŏnŭmēntō cōrpŭs cōndō. Ōssă cōmpōnō, cōntĕgō. Sĕpūlchrō dĕcōrō. Cōrpŭs ou fūnŭs āggēstā ou cōngēstā hŭmō sĕpĕlĭō, tĕgō. Tŭmŭlī hŏnōrēm dō, rēddō, rĕfĕrō, ēxhĭbĕō. Ōffĭcĭŭm sŭprēmŭm rēddō. Cōrpŭs tērrā ou hŭmŭs āccĭpĭt, tĕgĭt, sērvăt. VERS. Ēx quō rēllĭquĭās dīvīnīque ōssă părēntĭs Cōndĭdĭmŭs tērrā. V. Sēdĭbŭs hŭnc rĕfĕr āntĕ sŭīs, ēt cōndĕ sĕpūlchrō. Quīsquĭs hŏnōs tŭmŭlī, quīdquīd sōlāmĕn hŭmāndi ēst. Sīt quī mē.... Māndĕt hŭmō sōlĭtā. Id. Ēt rĕfĕr ād mātrēm, sŏcĭōque īmpōnĕ sĕpūlchrō (membra). O. Dēfōdĭt āltā Crūdŭs hŭmō, tŭmŭlūmquĕ sŭpēr grăvĭs āddĭt ărēnæ. Id. Cĭnĕrēs īn līttŏrĕ fūsōs Cōllĭgĭte, ātque ūnām spārsīs dătĕ mānĭbŭs ūrnām. L. Nōstrāquĕ mănū trānsfūndĕt īn ūrnām (cineres). Id. Pācēmquĕ sĕpūlchrī Īmpĭŭs īgnārīs nēquīcquām mānĭbŭs ārcĕt. St. Nĭsĭ plēbēĭōs ēt hŏnōrĕ cărēntēs Să[illegible]āssēnt īgni, aūt fōssā tēllūrĕ lŏcāssēnt. Alc. Voy. Sepelior, Rogus, Exsequiæ. || *Faire disparaître d'une manière qcq. les restes d'un mort.* Sævō sĕpĕlīrĕ prŏfūndō Ēxănĭmōs. Sil. Āt gēnte īn Scўthĭcā sūffīxā cădāvĕră trūncīs Lēntā dĭēs sĕpĕlĭt. Id. Nēc tŭmŭlūm cūrō : sĕpĕlĭt nātūră rĕlĭctōs. *Mæcen.* (apud *Sen. Epist.* 92). || *Au fig. Ruiner, perdre.* Tēcum ūnā tōta ēst nōstră sĕpūltă dŏmŭs. O. Īn ætērnūm sĕpĕlīrĕ sălūtēm. Lr. (II, 571, scil. res delere). Cūnctă tŭūs sĕpĕlīvĭt ămŏr. Pp. (III, 15, 9). SYN. Ēxstīnguō, tōllō, dēlĕō, etc. || *Finir.* Ŭbĭ sōmnūm sĕpĕlīvi ōmnĕm. Pl. (*Most.* V, 2, 1).

Au pass. Sĕpĕlĭŏr. *Être enseveli.* Vīvă vĭdēns vīvō sĕpĕlīrī vīscĕră būstō. Lr. (V, 991) SYN. Hŭmŏr, tŭmŭlŏr, cōntŭmŭlŏr, quĭēscō, jăcĕō. VERS. Sēdĭbŭs ūt sāltēm plăcĭdīs īn mŏrtĕ quĭēscăm. V. Nēc raūcă flŭēntă Trānspōrtārĕ prĭŭs (datur) quām sēdĭbŭs ōssă quĭērūnt. Tŭmŭlō sĭnĕrēt sūccēdĕrĕ tērræ Cōrpŏră. Id. Nĕque īnjēctā tŭmŭlābōr mōrtŭă tērrā. Cat. Lĭcēbĭt Īnjēctō tēr pūlvĕrĕ cūrrās. H. Āccĭpĭăt cĭnĕrēs tērrā pătērnă mĕōs. O. Ūt sāltēm pătrĭā cōntŭmŭlārĕr hŭmō. Id. Dī făcĭānt, mĕă nē tērrā lŏcĕt ōssă frĕquēntī ! Pp. Mĕă tūnc tŭmŭlūs quŭm tēxĕrĭt ōssă. Tib. Cōmpŏsĭtīs plēnæ gĕmŭērūnt ōssĭbŭs ūrnæ. L. || *Au fig.* Dēpŏsĭtŭs mŏdŏ sum ănĭmā, vītā sĕpūltŭ' sŭm. *Cæcil.* (apud *Non.* 4, 119). Sĕpūltŭ' sŭm ! *Ter.* (*Ph.* V, 7, 50). SYN. Pĕrĭī, ōccĭdī, etc.

Sēpēs, *ou mieux* Sæpēs, ĭs, *f. Haie.* Hīnc tĭbĭ, quæ sēmpĕr vĭcīno āb līmĭtĕ sēpēs. V. Hyblæīs ăpĭbŭs sēpēs dēpāstā sŭsūrrăt. *Aus.* (*Epist.* 25, 12). Cīngēnda ēst āltīs sēpĭbŭs īstă sĕgēs. O. Aūt sēpĕ dēnsā cōrpŭs ābstrūsūm tĕgăm. *Sen.* (*Phœn.* 360). SYN. Sēptŭm. EP. Āltă, sīlvēstrĭs, hīrsūtă, ăcūtă. || *En gén. Enceinte.* Nōndūm pōrtārūm sēpĕ rĕcēptūm. O. SYN. Claūstră.

Sēpĭă, æ, *f.* (σηπία). *Sèche. poisson de mer qui rend une liqueur noire.* Sēpĭă tārdă fŭgæ, tĕnŭī quūm fōrtĕ sŭb ūndā Dēprēnsa ēst. (*Ov. Hal.* 18 sq.) Jŭbe ŏcŭlōs ēlĭdĕre, ĭtĭdem ūt sēpĭīs făcĭūnt cŏcī. Pl. (*Rud.* III, 2, 45). Ēt cāndēns pĭcĕūm sēpĭă claūdĭt ŏnŭs. (*Anth.* II, p. 457.) || *Par ext. Encre.* Tūm quĕrĭtŭr, crāssūs călămō quŏd pēndĕăt hŭmŏr ; Nīgrā quŏd īnfūsā vānēscăt sēpĭă lўmphā. *Pers.* (3, 12). Nŏtāsquĕ fūrvæ sēpĭæ. *Aus.* (*Epist.* 4, 76). SYN Ātrāmēntŭm. PHR. Cārmĭnă vĭvācī mēmbrānīs īllĭtă sūccō. (*Anth.* I, p. 690.)

Sēpĭăs, ădĭs, *f.* (Σηπιάς). *Promontoire de Thessalie.* Jām lōngā rĕcēssĭt Sēpĭăs. V. Fl.

Sēpĭō, *ou mieux* Sæpĭō, īs, psī, ptŭm, pīrĕ. *Clore de haies.* PPH. Sēpĕ ou sēpĭbŭs cīngō, claūdō, īnclūdō, mūnĭō, cīrcŭmdō. Sēpēm prætēndō (*dat.*). || *En gén. Clore, entourer, enfermer.* Quām sēpīre plāgīs sāltūm, cănĭbūsquĕ cĭēre. Lr. (V, 1250). Āt Vĕnŭs ōbscūrō grădĭēntēs āĕrĕ sēpsĭt. V. Nēc plūră lŏcūtŭs, Sēpsĭt sē tēctīs. Id. Sēpsēre ĕūntēm trāmĭtĕ cāndĭdō. *Prud.* (*Peri.* 14, 93). SYN. Claūdō, cīrcūmdō, etc. *Voy. ces mots.* || *Au fig.* Pĕrĭī ! lăcrĭmæ līnguām sēpĭūnt. *Afr.* (apud *Non.* 1, 193). || *Voiler, entortiller.* Quāndŏquidem īstĕ cīrcūmvēstīt dīctīs, sēpīt sēdŭlō. *Poet.* (apud *Cic. de Orat.* 3, 39).

Sēpĭŏlă, æ, *f. dimin. de* Sepia. Ēmĭtō sēpĭŏlās, lĕpădās, lōllĭgūncŭlās. Pl. (*Cas.* II, 8, 57). Sēpĭŏlæ cĭnĕrēs ēx ōssĭbŭs, ōmnĭă tōllūnt. *Sam.* (vs. 154).

Sēplăsĭă *et* Sēplāsĭă, æ, *f. Une place de Capoue où résidaient les parfumeurs.* Āĕrĕ Sēplăsĭæ dēcĭpĭārĕ căvē. *Aus.* (*Epig.* 123, 4). Ātquī lĕpĭdum ūnde ūnguēntŭm, ni ēx Sēplāsia ēst ? *Pompon.* (ap. *Fest.* in v. *Sterilam.* Cf. *Non.* 3, 234, et *Plin.* 16, 18). || Sēplăsĭŭm, *n. Parfumerie.* Quōdque āb Īdūmæīs vēctūm sēplāsĭă vēndūnt. *Marcel.* (*Medic.*, vs. 67).

Sēpōnō, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtŭm, ōnĕrĕ. *Mettre à part, de côté.* Sēpōnĭt mœchæ vēstēm, mūndūm mŭlĭĕbrēm. Ph. Prīmĭtĭās māgnō sēpŏsŭīssĕ Jŏvī. O. Dē mīllĕ săgĭttīs Ūnām sēpŏsŭĭt. Id. SYN. Sēcērnō, sēmŏvĕō, rĕpōnō, rĕsērvō, sēgrĕgō, sēpărō. || *Au fig. Écarter, chasser.* Cūrās Sēpŏsŭīssĕ grăvēs. O. Sēpōnĕ quēstŭs. *Sen.* (*Med.* 404). Spēm pĕlăgī săcrōsque ĭtĕrūm sēpōnĭtĕ flŭctŭs. V. Fl. SYN. Mīttō, pēllō, ābjĭcĭō. || *Distinguer.* Scīmŭs ĭnūrbānūm lĕpĭdō sēpōnĕrĕ dĭctō. H. SYN. Sēcērnō, dīscērnō, dīstīnguō. || *Éloigner, reléguer.* SYN. Āmŏvĕō, rĕmŏvĕō, etc. *Voy le suiv.*

Sēpŏsĭtŭs, ă, ŭm. *Mis à part.* Sēpŏsĭtī cĭcĕrĭs, nēc lōngæ īnvĭdĭt ăvēnæ. H. Nūnc īndŭĕ vēstēm Sēpŏsĭtăm. *Tib.* (II, 5, 7). || *Écarté, éloigné, retiré.* Quæ tām sēpŏsĭta ēst, quæ gēns tām bārbără, Cæsăr ? M. (*Spect.* 3). Pārtēmquĕ mĕtŭs fĭĕrī nōstrī Mărĕ sēpŏsĭtŭm. *Sen.* (*Med.* 338). SYN. Rĕmōtŭs, lōngīnquŭs, dīssĭtŭs, rĕdŭctŭs. || *Au fig.* Āt mĕă sēpŏsĭta ēst, ēt āb ōmnī mīlĭtĕ dīssōrs Glōrĭă. O.

Sēpōstŭs, ă, ŭm, *sync. du précéd.* Ēt sēpōstă trĭūmphō Laūrēns prædă dŭcĭs. *Sil.* (*Id.* VIII, 378).

Sēpŏsŭī, *parf. de* Sepono.

1. Sēps, sēpĭs, *m. f.* (σήψ). *Espèce de serpent venimeux.* Ōssăquĕ dīssōlvēns cūm cōrpŏrĕ tābĭfĭcŭs sēps. L. Ān, Lĭbўæ fērālĕ mălūm, sīt Rōmŭlă vōx sēps. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 14). Nōn pāscŭă, nēc sēps Hīc tĭbĭ. V. Fl. || *Au fig.* Sēps īnsuētă sŭbĭt sērpĕrĕ flēxĭbŭs. *Prud.* (*Sym. præf.* 74). || 2. *f. Comme* Sepes. Būcŏlĭcō sēpēs dīxĭt Mārŏ : cūr Cĭcĕrō, sēps ? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gram.* 11).

Sēpsī, *parf. de* Sepio.

Sēptă *ou* Sæptă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Septum.

Sēptēm, *indécl. Sept.* Ōblŏquĭtŭr nŭmĕrīs sēptēm dīscrīmĭnă vōcŭm. V. Ēt stŭdĭīs ānnōs sēptēm dĕdĭt, īnsĕnŭītquĕ. H. SYN. Sēptēnī, æ, ă. || Sēptēm dŭcēs *Les Sept devant Thèbes.* Quĭs Thēbās Sēptēmquĕ dŭcēs sĭnĕ cārmĭnĕ nōssĕt ? O.

Sēptēmbĕr, brĭs, *abl.* brī, *m.* (*s.-ent.* mensis). *Septembre, le septième mois de l'année romaine.* Aūtŭmnŭm, Pōmōnă, tŭūm sēptēmbĕr ŏpīmăt. *Aus.* (*Eclog.* 9, 9). || *Adj. De septembre.* Īncŏlŭmēm tĭbĭ mē præstānt sēptēmbrĭbŭs hōrīs. H. Sēptēmbrēs nōtīs rĕfĕrēns nātālĭbŭs Īdŭs. *Aus.* (*Idyl.* 5, 21).

Sēptēmdĕcĭm, *indécl. Dix-sept.* Quŏt ānnōs nātă dīcĭtŭr ? Sēptēmdĕcĭm. Pl. (*Cist.* IV, 2, 89). Libri, *septemdecem,* unde recte legunt *septemdecim.* Non probandi qui addunt *et decem*).

Sēptēmflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule par sept canaux.*

Pērque pāpȳrĭfĕrī sēptēmflŭă flūmĭnă Nīlī. *O.* SYN. Sēptēmgĕmĭnŭs.

Sēptēmgĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Divisé en sept, qui est au nombre de sept.* Ēt sēptēmgĕmĭnī tūrbānt trĕpĭda ōstĭă Nīlī. *V.* Ēt sēptēmgĕmĭnō jāctāntĭŏr æthĕră pūlsĕt Rōmă jŭgō. *St.* SYN. Sēptēnŭs.

Sēptēmpĕdālĭs, ĕ. *Haut de sept pieds.* Quæ sĭĕt Sēptēmpĕdālĭs. *Pl.* (*Curc.* III, 1, 70, statua). SYN. Sēptĭpēs.

Sēptēmplēx, ĭcĭs. *Composé de sept parties.* Ēt clȳpĕi ēxtrēmōs sēptēmplĭcĭs ōrbēs. *V.* Sōlŭs ăd ēgrēssūs mīssūs sēptēmplĭcĭs Īstrī. *O.* Quĭd rĕsŏnĕt mōtū sēptēmplĭcĭs āxĭs Hārmŏnĭæ. *Victor* (*Gen.* II, 145). SYN. Sēptēmgĕmĭnŭs.

Sēptēmvĭr, ĭrī, *m. Septemvir, membre d'une commission de sept magistrats chargés de l'ordonnance des festins religieux.* Sēptēmvīrque ĕpŭlīs fēstīs, Tĭtĭīquĕ sŏdālēs. *L.* SYN. Ēpŭlŏ.

Sēptēnārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Sēptēnārĭă sȳntbĕsĭs Săgūntī. *M.* (IV, 46, 15).

Sēptēnī, æ, ă. *Qui est au nombre de sept, sept.* Sēptem īngēns gȳrōs, sēptēnă vŏlūmĭnă trāxĭt. *V.* Dīspār sēptēnīs fīstŭlă cānnīs. *O.* Īnquĕ dĭēm sēptēnīs ōdĕrĭt hōrīs. *J.* (6, 183). SYN. Sēptĕm. || *Au sing.* Hīc bĭbăt æstīvūm sēptēnō gūrgĭtĕ Nīlŭm. *Cl.* Sēptēnō vălĭdām cīrcūmfērt tēgmĭnĕ mōlēm (de clypeo). *St.* Sēptēnō mŏdŭlāndă chŏrō. *Aus.* (*Eclogar. de Hat. Puerp.* 4).

Sēptēnnĭs, ĕ. *Qui a sept ans.* Pŭĕr sēptēnnĭs sūrrĭpĭtŭr Cārthāgĭnĕ. *Pl.* (*Prol. Pœn.* 66. Alii leg. *septuennis*).

Sēptēnnĭŭm, ĭī, *n. Espace de sept ans.* Fămĭs dŭŏ pĕr sēptēnnĭă tĕmpŭs. *Amœn.* (vs. 23).

Sēptēntrĭŏ, Sēptēmtrĭŏ *ou* Sēptēm... trĭŏ, ōnĭs, *m.*; Sēptēntrĭōnēs, ŭm, *pl. Sept étoiles près du pôle arctique, la petite Ourse; septentrion, nord.* Huĭc nōstrā nōmēn līnguā sēptēntrĭŏ fāctŭm. (*Anth.* II, p. 387.) Nām nĕquĕ sē sēptēntrĭōnēs quŏquam īn cœlō cōmmŏvēnt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 117). Tālĭs hȳpērbŏrĕō sēptēm sūbjēctă trĭōnī. *V.* Scȳthĭām sēptēmquĕ trĭōnēm Hōrrĭfĕr īnvāsĭt bŏrĕās. *O.* Stēllæ, Quās nōstrī sēptēm sŏlĭtī vŏcĭtārĕ trĭōnēs. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 41). SYN. Ārctī, Ārctŏs, Ūrsă. PPH. Gĕlĭdī trĭōnēs. Sēptēm sīdĕră *ou* stēllæ.

Sēptēnŭs. *Voy.* Septeni.

Sēptĭcĭānŭs, ă, ŭm (nummus, libra, argentum). *Monnaie de mauvais aloi mise en circulation pendant la seconde guerre Punique.* Lībră fŭĭt quīntō sēptĭcĭānă : quĭd ēst? *M.* (VIII, 71). Ērgŏ nĕc ārgēntī sēx scrīptŭlă sēptĭcĭānī. *Id.* (IV, 89).|| *m. Nom d'homme.* (*Mart.* XI, 107, 2.)

Sēptĭcĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Būtrām tĭbĭ Sēptĭcĭūmquĕ. *H.*

Sēptĭcōllĭs, ĕ. *Qui a sept collines.* Fūndārĕt ārcēm sēptĭcōllēm Rōmŭlŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 413).

Sēptĭēs, *adv. Sept fois.* Hōstēm sŭbēgĭt sūbjŭgātūm sēptĭēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 777). Sīc nŭmĕrŭs īmpār pōst trŏchæōs sēptĭēs. *T. Maur.* (*Met.* 736).

Sēptĭfŏrĭs, ĕ. *Qui a sept trous.* Sēptĭfŏrēm vūltūm rătĭōnĭs sēnsĭbŭs āptāns. *Alcim.* (I, 83).

† Sēptĭmānă, æ, *f. néol. Semaine.* Sēptĭmānĭs dĕcĭēs quīnĭs sĭmŭl ātquĕ dŭŏbŭs. (*Anth.* II, p. 350. Sic in *Cod. Theod.* 15, 5, 5 : « Dominico, qui *septimanæ* totius primus est dies. ») Tertia syllaba produci debuit, Sēptĭmānă.

Sēptĭmīllŭs, ī, *m. dimin. du suiv.* Sīc, īnquĭt, mĕă vĭtă, Sēptĭmīllĕ. *Cat.* (45, 13).

Sēptĭmĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* || 1. *L'un des assassins de Pompée aux gages de Ptolémée.* Rōmānŭs Phărĭă mīlēs dĕ pŭppĕ sălūtăt Sēptĭmĭŭs. *L.* || 2. (Titius). *Poète lyrique et tragique, ami d'Horace.* Sēptĭmĭŭs, Claŭdī, nīmīrum īntēllĭgĭt ūnŭs. *H.* Ācmēn Sēptĭmĭŭs, sŭōs āmōrēs. *Cat.* (46, 1). || 3. (A. Serenus). *Poëte bucolique sous Vespasien.* Dūlcĭă Sēptĭmĭŭs quī scrīpsĭt ŏpŭscŭlă nūpĕr. *T. Maur.* (*Met.* 322). Stēlla, ĕt Sēptĭmĭŭs, Pĕtrōnĭŭsquĕ. *Sid.* (9, 268).

Sēptĭmŭs, ă, ŭm. *Septième.* Sēptĭmŭs ōctāvō prŏpĭŏr jăm fūgĕrĭt ānnŭs. *H.* Nĕque ĕnĭm plūs sēptĭmă dūcĭtŭr æstās. *V.* Sēptĭmă lūx ădĕrăt. *O.*

Sēptĭmŭsdĕcĭmŭs, Sēptĭmădĕcĭmă, etc. *Dix-septième.* Sēptĭmūmdĕcĭmum ānnum īllĭcō sĕdēnt. *Næv.* (apud *Non.* 4, 242). PHR. Sēptĭmă pōst dĕcĭmām fēlīx (dies). *V.*

Sēptīngēntī, æ, ă. *Sept cents.* Dăbŏ sēptīngēntōs. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 39). Sēptīngēntī sūnt, paŭlō plūs aŭt mĭnŭs, ānnī. *Enn.* (apud *Varr.* *R. R.* 3, 1). Sēptīngēntă Tĭtō dēbēt Lŭpŭs. *M.* (VII, 9). PPH. Cēntūm sēptēnī, æ, ă.

Sēptĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Qui a sept pieds de haut.* Hīc Būrgūndĭŏ sēptĭpēs frĕquēntĕr. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 34. *Id.* 12, 11).

Sēptŭāgīntă, *indécl. Soixante-dix.* PPH. Sēptēnī dĕcĭēs. || † Sēptuāgīntă. Sēptuāgīntă sŭpēr mēssēs nātālĭbŭs ēgī. (*Anth.* II, p. 233.) Sēptuāgīntă vĕlīs vĕnīrĕ mōrtĕm. *Lindin.* (*de Ætate*, in *Poet. Min.* t. II, p. 470 Lemaire).

Sēptŭēnnĭs, ĕ. *Qui a sept ans.* Pōstquām jām pŭĕrī sēptŭēnnēs sūnt, pătĕr. *Pl.* (*Men. prol.* 24. *Ib.* V, 9, 57). Dā sēptŭēnnēm cīrcĭtĕr pŭĕrum aŭt mĭnŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 656). Pūsĭōnī mĕō sēptŭēnnĭs cădēns. *Sept. Ser.* (ap. *Diom.* 516 Vox *Septuennium* est ap. *Fest.* in v. *Sextantarii*). SYN. Sēptēnnĭs.

Sēptŭm, *ou mieux* Sæptŭm, ī, *n. Clôture.* Trānsĭt ĕnĭm fūlmĕn cœlī pĕr sēptă dŏmōrŭm. *Lr.* (I, 489). Pārs īntrā sēptă dŏmōrŭm. *V.* Līnīquĕ vĕtăt trānscēndĕrĕ sēptŭm. *Nem.* (*Cyn.* 308, de rete). PHR. Sīc pŏsĭtum īn claŭsō līnquūnt (vitulum). *V.* || *Enclos de jardin.* Quæ cūnctă quāmvīs nōstro hăbēmŭs īn sēptō. (*Auct. Priap.* 52, 23.) SYN. Cōnsēptŭm. || *Parc pour les troupeaux.* Quāmvīs mūltă mĕīs ēxīrĕt vīctĭmă sēptīs. *V.* *Voy.* Ovile. || *Enceinte au Champ de Mars, où les citoyens romains venaient voter.* Ēst quŏquĕ quō pŏpŭlūm jūs ēst īnclūdĕrĕ Sēptīs. *O.* Sēptōrūmquĕ nĕfās, ĕt claŭsī prœlĭă Cāmpī. *L.* Quūm pătŭlīs tĕrĕrem ōtĭă Sēptīs. *St.* Tūm Sēptă pĕtūntŭr. *M.* (II, 14). SYN. Ŏvĭlĭă.

Sēptūnx, ūncĭs, *m. Poids de sept onces.* Iīdēm sēptūncēm dēmptō quīncūncĕ vŏcārūnt. *Rh. Fan.* (*Pond.* 51). Ēt cūjūs lībræ pārs sēptĭmă sēptūnx. *Aus.* (*Eclog.* 1, 25). || *Mesure de vin, contenant le septième du* Sextarius. Sēptūncĕ mūltō deĭndĕ pērdĭtūs stērtĭt. *M.* (III, 82, 29).

† Sēptŭōsē, *adv. D'une manière obscure.* Ĭtă sēptŭōsē dīctĭo āb dĕō dătŭr. *Pac.* (ap. *Non.* 2, 777).

Sēptŭs *ou* Sæptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sepio *Clos, entouré.* Īnfērt sē sēptŭs nĕbŭlā. *V.* Bēllĭgĕrīs ā gēntĭbŭs ūndĭquĕ sēptŭs. *O.* Fērrō sēptūs, pōssĭdĕt sēdēs săcrās. *Poet.* (ap. *Cic. N. D.* 3, 26). || *Vêtu.* Rēgnūm rĕlĭquī mēndĭcī sēptŭs stŏlā. *Enn.* (ap. *Non.* 14, 6, et *Fest.* in v. *Squalidum*).

Sĕpūlchrālĭs, ĕ. *De tombeau, sépulcral.* Āntĕ sĕpūlchrālēs īnfēlīx ādstĭtĭt ārās. *O.* Sūntquĕ sĕpūlchrālī lūmĭnă mōtă făcĕ. *Id.*

Sĕpūlchrētŭm, ī, *n. Cimetière.* Sæpĕ quam īn sĕpūlchrētīs vĭdīstĭs. *Cat.* (59, 2).

Sĕpūlchrŭm, ī, *n. Tombeau, tombe, sépulture.* Grāndĭăque ēffōssīs mīrābĭtŭr ōssă sĕpūlchrīs. *V.* Ēt ōndĕ sĕpūlchrō. *Id.* Ēt mūgīrĕ sŏlŭm, mānēsque ēxīrĕ sĕpūlchrīs. *O.* Ōmnĭpărēns, ĕādēm rērŭm cōmmūnĕ sĕpūlchrŭm. *Lr.* (V, 260, de terra). SYN. Tŭmŭlŭs, būstŭm, mŏnŭmēntŭm, *qqf.* lăpĭs, sāxŭm,

mārmŏr, sārcŏphăgŭs, ūrna, sēdēs, dŏmŭs, maūsōlēŭm. EP. Fĕrālĕ, fūnĕrēŭm, fūnĕbrĕ, lūgŭbrĕ, trīstĕ, mœstŭm; sŭpērbŭm, rēgālĕ; quĭētŭm, ōbscūrŭm, īmŭm. PPH. Sĕpūlchrī, tŭmŭlī mōlēs, sēdēs, hŏnŏr *ou* hŏnōs, hŏnōrēs, dĕcŭs, quĭēs. Fūnĕrĕŭs lăpĭs. Ūrnă mărmŏrĕă. Sĕpūlchrī tēctă. Ēxstīnctī fūnĕrĭs lŏcŭs. Sĕpūlchrī ārā. Plăcĭdæ sēdēs. Fōssă sĕpūlchrī. VERS. Tūnc ĕgŏmēt tŭmŭlūm Rhœtēo īn līttŏre ĭnānēm Cōnstĭtŭī. *V.* Tŭmŭlūs vōbīs, cēnsēntĕ sĕnātū, Māvōrtĭs gĕmĭnūs sūrgīt pēr grāmĭnă Cāmpō. *Sil.* Bēllūm cīvīlĕ sĕpūlchră Vīx dŭcĭbūs præstārĕ pŏtēst. *L.* Quōd nōn mānsūrā sĕpūlchrī Ārdŭă mārmŏrĕō sūrrēxīt pōndĕrĕ mōlēs. Nōn hāc īn sēdĕ quĭēscūnt Tām săcrī cĭnĕrēs. *Id.* Nĕquĕ sĕpūlchrūm, quō sē rĕcĭpĭăt, hăbēt, pōrtūm cōrpŏrĭs. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 44). Quŭm dŏmŭs āccĭpĭēt sāxĕă cōrpŭs hĕbĕs. (*Anth.* II, p. 16.) *Voy.* Sepelio. || *Au fig.* Vūltŭrĭs īn sīlvīs mĭsĕrūm māndēbāt hŏmōnĕm : Heū ! quām crūdēlī cōndēbāt mēmbră sĕpūlchrō ! *Enn.* (ap. *Prisc.* 683). || *Par ext. Mânes.* Plācātīs sūnt tēmpŏră pūră sĕpūlchrĭs. *O.* Sī quĭdquām mūtĭs grātum āccēptūmquĕ sĕpūlchrĭs. *Cat.* (96, 1). || — vĕtŭs. *Terme injurieux.* Ēx hōc sĕpūlchrō vĕtĕrĕ vīgīntī mĭnās Ēffōdĭām ĕgo hŏdĭĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 4, 17). *Voy.* Bustum.

Sĕpūlcrŭm. *Voy. le précéd.*

† Sĕpūltŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Sepelio. Quōsquĕ sĕpūltāt hŭmūs, cīngīt ĕt ōcĕănŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 286. *Id.* VIII, 6, 167).

Sĕpūltūră, æ, *f. Sépulture.* Īllă sĕpūltūræ fātă bĕātă tŭæ. *Pp.* (II, 28, 26). SYN. Jūstă, ēxsĕquĭæ. PPH. Tŭmŭlī, sĕpūlchrī hŏnŏr *ou* hŏnōs, dĕcŭs. Mōrtĭs hŏnōs. Mūnŭs hŭmāndī *Voy.* Sepelio, Sepulcrum, Exsequiæ.

Sĕpūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sepelio. *Mis au tombeau, enterré.* Īd cĭnĕrem aūt mānēs crēdīs cūrārĕ sĕpūltōs ? *V.* Tēmplīs aūrōquĕ sĕpūltŭs. *L.* SYN. Hŭmātŭs, tŭmŭlātŭs, cōndĭtŭs, cōmpŏsĭtŭs. || *Au fig. Mort.* Īngĕnĭīs nōn īllĕ făvēt plaūdītquĕ sĕpūltĭs. *H.* || *Plongé dans le sommeil, dans l'ivresse.* Ōccŭpăt Æneās ădĭtūm, cūstōdĕ sĕpūltō. *V.* Sōmnō vīnōquĕ sĕpūltī. *Id.* Āssĭdŭō līnguă sĕpūltă mĕrō. *Pp.* (III, 11, 56). *Voy.* Sopitus, Ebrius. || *Enseveli dans l'ombre, inconnu.* Fāmă sĕpūltă fŏrĕt. *O.* Paūlūm sĕpultæ distat inērtĭæ Cēlātă vīrtūs. *H.* SYN. Ōbscūrŭs, īgnōtŭs, prēssŭs, ōbrŭtŭs. || *Apaisé, calme.* Sĕpūltīs ūndĭquĕ vēntīs. *Lr.* (VI, 192). || *Ruiné, détruit, perdu.* Ō vīrēs prĭŭs īn mē sĕpūltæ ! *Sen.* (*H. Fur.* 1245).

Sēquănă, æ, *m. La Seine, fleuve de la Gaule.* Rhēnŭs, Ărār, Rhŏdănŭs, Mōsă, Mātrŏnă, Sēquănă, Lēdŭs. *Sid.* (5, 208). Quā sē pīscōsō Sēquănă flūctū Īn mărĕ fērt. *Fort.* (VI, 7, 235).

Sēquănĭcŭs, *et* Sēquănŭs, ă, ŭm. *Des Séquanes, habitant la Séquanie, entre la Saône et le Jura.* Hīnc tĭbĭ Sēquănĭcæ pīnguēm tēxtrīcĭs ălŭmnām. *M.* (IV, 19). Ōptĭmă gēns flēxīs īn gȳrūm Sēquănă frēnīs. *L.* (I, 425). || † Sēquănŭs. Īnsĭnŭānt quā sē Sēquănĭs Āllōbrŏgēs ōrĭs. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 3).

Sĕquāx, ācĭs. *Qui suit sans relâche.* Ŭt vīdīt Pāllās Lătĭō dărĕ tērgă sĕquācī. *V.* Fūmōsquĕ mānū prætēndĕ sĕquācēs. *Id.* Tēlōque īnstārĕ sĕquācī. *Sil.* SYN. Sĕquēns, *qqf.* cŏmĕs, cŏmĭtāns, āddĭtŭs, īnfēstŭs. || *Au fig.* Rēvĕrāquĕ mĕtŭs hŏmĭnūm cūrāsquĕ sĕquācēs. *Lr.* (II, 47). Nātūrās hŏmĭnūm văĭās mōrēsquĕ sĕquācēs. *Id.* (III, 316). || *Amateur, partisan.* Īn lūcem ēdūntūr Băcchī Vĕnĕrĭsquĕ sĕquācēs. *Manil.* (V, 143). || *Qui se laisse diriger, docile.* Tōrquēntēm frēnĭs ōrā sĕquācĭs ĕquī. *O.* Ōgȳgĭāmquĕ chélȳn, quæ sāxā sĕquācĭă flēctēns. *Sid.* (16, 3). Īmbŭĕrētquĕ nŏvās ārtēs sēnsūsquĕ sĕquācēs. *Aus.* (*Idyl.* 5, 3). *Voy* Docilis. || *Flexible.* Nīlĭăcūm rīdēbĭs ŏlŭs, lānāsquĕ sĕquacēs. *M.* (XIII, 57). Quōrum īmāgĭnēs lāmbūnt Hĕdĕræ sĕquācēs. *Pers.* (*Prol.* 5). *Voy.* Flexibilis.

Sĕquēns, tĭs. *Qui suit.* Pēr mīllĕ sĕquēntĭă tēlă. *V.* Sătĭs flŭvĭūm īndūcĭt rīvōsquĕ sĕquēntēs. *Id.* SYN. Sĕquāx. || *Suivant, qui vient après.* Quōs prĭŏr ēst mīrātă, sĕquēns mīrābĭtŭr ætās. *O.* SYN. Vēntūrŭs, fŭtūrŭs. || — dĭēs, lūx. *Le jour suivant.* Ŭt tĭtŭlūm īmpĕrĭī tūm prīmūm lūcĕ sĕquēntī. *O.* SYN. Prōxĭmă. *Voy.* Postridie. || — sȳllăbă. (*T. Maur. Syll.* 932.) SYN. Sūbjēctă, sūbdĭtă.

Sĕquēstĕr, tră, trŭm. *Qui sert de médiateur, de conciliateur.* Bīssēnōs pĕpĭgērĕ dĭēs, ēt pācĕ sĕquēstrā. *V.* Nēc scēptră fĭdē, nēc pācĕ sĕquēstrā Pōscĭtĭs. *St.* || *Au fig.* Nēc cārnĕ sŏlūtŭs; Mūnĕrĕ sēd sōmnī, paūlīspēr cārnĕ sĕquēstrā Lībĕr ăd īntŭĭtūm, etc. *Prud.* (*Ham.* 912, de animæ intuitu). || Sĕquēstĕr, trī *ou* trĭs, *m.*; Sĕquēstră, æ, *f. Dépositaire d'un objet en litige.* Tu īstūnc hŏdĭē nōn fĕrēs, nĭsĭ dās sĕquēstrum aūt ărbĭtrŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 65). || *Médiateur, conciliateur.* Cōnsŭltānt māndārĕ dŭcēm, pācĭsquĕ sĕquēstrēm Mīttĕrĕ. *Sil.* (VI, 347. Cf. *Gell.* 20, 10). Ōrātŏr rēgĭs pācĭsquĕ sĕquēstĕr. *L.* Ŭbĭ tūnc fĭdĕī pācĭsquĕ sĕquēstră Mātĕr ĕrās? *St.* SYN. Mĕdĭŭs. PHR. Pācātŏr mĕdĭūsquĕ Sȳphāx. *Sil.* Dūm pācī mĕdĭūm se ōffērt. *V.* Mīssī māgnīs dē rēbŭs ŭtērquĕ Lēgātī, āvērsōs sŏlĭtī cōmpōnĕre ămīcōs. *H.*

1. Sĕquēstrō, *adv. En séquestre.* Īmo hīc sĕquēstrō mĭhĭ dăta ēst. Īntēllĭgŏ. *Pl.* (*Merc.* IV, 3, 36. *Id. Rud.* IV, 3, 79. Cf. *Gell.* 20, 10).

2. † Sĕquēstrŏ, ās, ārĕ, *néol. Mettre en séquestre, confier à un dépositaire, et au fig.* Hŏmĭnĭs tĭbĭ mēmbră sĕquēstrŏ. *Prud.* (*Cath.* 10, 127, ad Terrām). || *Séparer.* Āc vĕlŭtī flōrēs dōctă sĕquēstrăt ăpĭs. *Fort.* (VII 1 42). Nōs nĕquĕ nūnc præsēns nēc vītā fŭtūrā sĕquēstrĕt. *Id.* (XI, 7,

Sēquĭŭs, *adv. compar. de* Secus. *Autrement, plus mal, pis.* Quīd dīxĭmŭs tĭbĭ sēquĭŭs quām vĕllēs? *Pl. Aul.* III, 2, 22. Et *Afran.* ap. *Charis.* 195).

Sĕquŏr, ĕrĭs, sĕcūtŭs *ou* sĕquūtŭs sŭm, sĕquī, *d. Suivre.* Jām jām nūllă mŏra ēst : sĕquŏr, ēt, quā dūcĭtĭs, ădsŭm. *V.* Hōs tōta ărmēntă sĕquūntŭr. *Id.* Īllă pătrēm sĕquĭtŭr sĕquĭtūrquĕ sŏrōrēs. *O.* Nōn tĭbĭ sīc, dīcēs, Phȳllĭ, sĕquēndŭs ĕrăm. *Id.* SYN. Sūbsĕquŏr, sēctŏr, āssēctŏr, *par ext.* cŏmĭtŏr. PPH. Pōnĕ sĕquŏr, ĕō, sŭbĕō. Sĕquŏr cŏmĕs. Tērgă sĕquŏr. Vēstīgĭă sĕquŏr, sērvŏ. Vēstīgĭă prĕmŏ, pāssĭbŭs ūrgĕŏ. Pĕdĕm pĕdĕ ūrgĕŏ. Jūxtā *ou* ā tērgō sĕquŏr. Pāssĭbŭs īnstŏ. VERS. Īllĕ dŭcem haūd tĭmĭdīs vādēntēm pāssĭbŭs æquăt. *V.* Mē dŭcĕ cārpĕ vĭăm. *O.* Mē pēnnīs sēctārĕ dătīs; ĕgŏ prævĭŭs ībŏ. *Id. Voy.* Comitor. || *Poursuivre.* Quī făcĕ Dārdănĭōs fērrōquĕ sĕquārĕ cŏlōnōs. *V.* Sĕquăr ātrīs īgnĭbŭs ābsēns. *Id.* Dūmquĕ fĕrās sĕquĭtŭr. *O.* SYN. Pērsĕquŏr, īnsĕquŏr, ūrgĕŏ, īnstŏ, prĕmŏ, etc. *Voy.* Persequor. || — ŏcŭlĭs. *Suivre des yeux.* Ŏcŭlīsquĕ sĕquūntŭr Pūlvĕrĕām nūbĕm. *V.* SYN. Sērvŏ. || — vĭăm, ĭtĕr. *Suivre un chemin.* Dīvērsūm quāmvīs quīsquĕ sĕquāmŭr ĭtĕr. *O.* Āvĭă cūrsū Dūm sĕquŏr. *V.* || — lŏcŭm. *Se diriger vers.* Ītălĭām nōn spōntĕ sĕquŏr. *V.* Fātĭdĭcāmquĕ rătēm, Scȳthĭcī quæ Phāsĭdĭs ōrās Aūsă sĕquī *V. Fl.* Ītălă rēgnă sĕquī. *O.* SYN. Ĕŏ, tēndŏ, pĕtŏ, ădĕŏ, etc. || *Rechercher, s'attacher à ; suivre une carrière.* Flōrēntēm cȳtĭsūm sĕquĭtŭr lāscīvă căpēllă. *V.* Mĕlĭōră sĕquāmŭr. *Id.* Dēsĭdĭām sŏlĕt īllĕ sĕquī. *O.* Præmĭă mīlĭtĭæ pŭlvĕrŭlēntă sĕquī. Spēmquĕ sĕquī cōnĕr. *Id.* Vĭrĭs quī cāstră sĕquūntŭr. *L.* Pārvās Mērcēdēs sĕquĕrĕr. *H.* SYN. Cāptŏ, quærŏ, sēctŏr, āppĕtŏ, āmplēctŏr, fŏvĕŏ. || *Suivre un parti.* Rēs Āgămēmnŏnĭās vīctrīcĭăque ārmă sĕcūtŭs. *V.* SYN. Āmplēctŏr, fŏvĕŏ, făvĕŏ, stō. || *Suivre, imiter.* Crē-

dimŭs, ĕt sĕquĭmŭr māgnōrum ēxēmplă dĕōrŭm. *O.* Sēcūtīs ōmnĭbŭs. *H. Voy.* Imitor. || *Se conformer à.* Aūt fāmām sĕquĕre, aūt sĭbĭ cōnvĕnĭēntĭă fingĕ. *H.* SYN. Stō, sērvō. || *Succéder, venir après.* Sī sŭpĕrānt fētūs, părĭtēr frūmēntă sĕquēntŭr. *V.* Sĕquĭtŭr clāmŏr. *Id.* Vīnā dĭēs sĕquĭtŭr. *O.* Lăcrĭmæ sŭă vērbă sĕquūntŭr. *Id.* Jāmquĕ sĕcūtūrō jūssūrūs clāssĭcă phœbō. *L. Voy.* Succedo. || *Répondre immédiatement.* Sĕquĭtŭr sīc deīndĕ Lătīnŭs. *V.* SYN. Prōsĕquŏr. || *Dire, raconter.* Quīd mājōră sĕquăr? *V.* Ēt clāră māgnī făctă gĕnĭtōrīs sĕquī. *Sen.* (*Troad.* 237). SYN. Pērsĕquŏr, rĕfĕrŏ, dīcŏ, nārrŏ, etc. || *Suivre, céder sans résistance, être flexible.* Vŏlēns făcĭlīsquĕ sĕquētŭr (ramus). *V.* Cēræ Ăccĭpĭūnt fōrmās, īgnēmquĕ mănūmquĕ sĕquūntŭr. *St.* || *Qqf.* Sĕquĭtŭr. *Il est facile.* Quā lĭcĕt ēt sĕquĭtŭr, pŭdŏr ēst mīscēndūs ămōrī. *O.* || *Aller, avoir son cours.* Nēc vōx aūt vērbă sĕquūntŭr. *V.* SYN. Prōcēdŏ. || *Sortir, découler; couler le long.* Ātĕr ĕt āltĕrĭūs sĕquĭtŭr dē cōrtĭcĕ sānguĭs. *V.* Ūna eădēmquĕ vĭā sānguīs ănĭmūsquĕ sĕquūntŭr. *V.* Īmmūndŭs ŏlēntĭă sūdŏr Mēmbră sĕquēbātŭr. *Id.* SYN. Lābŏr, flŭŏ, etc. || *Suivre, être en sous-ordre, obéir.* Pērgĕ, sĕquăr. *V.* Īlĭăcās ĭgĭtŭr clāssēs ātque ūltĭmă Teūcrūm Jūssă sĕquăr? *Id. Voy.* Obsequor. || *Suivre, être dépendant, inhérent.* Sōlēm cērtīssĭmă sīgnă sĕquūntŭr. *V.* Sĕquĭtŭrquĕ sŭpērbĭă fōrmăm. *O.* SYN. Cŏmĭtŏr, pēndĕŏ, ĭnhærĕŏ. || *Suivre, rester fidèlement.* Quæ cūră nĭtēntēs Pāscĕre ĕquōs, ĕădēm sĕquĭtŭr tēllūrĕ rĕpōstōs. *V.* SYN. Mănĕŏ, rĕmănĕŏ, etc. || *Suivre, échoir.* Nēc pārvă sĕquētŭr Glōrĭă. *V.* SYN. Ōbtīngŏ. || *Avec l'abl. Accueillir par (des cris), répondre par.* Clāmōre ēxcĭpĭūnt sŏcĭī, frēmĭtūquĕ sĕquūntŭr. *V.* Hæc tāntŭm Āscănĭūs : Teūcrī clāmōrĕ sĕquūntŭr. *Id.* SYN. Prōsĕquŏr. || Sĕquī hērēdēm. *Échoir en héritage, être une charge ou un bénéfice de la succession.* Hērēdēs mŏnŭmēntūm nē sĕquĕrētŭr. *H.*

Sĕquūtŭs, ă, ŭm. *Voy.* Secutus.

Sēr, ērĭs *ou* ērŏs, *m.*; Sērēs, ŭm, *pl.* (Σὴρ, Σῆρες). *Sères, peuple de l'Asie orientale, connu des anciens seulement par ses produits.* Vēllĕra ŭt Ēōĭ dēpēctānt tĕnuĭă Sērēs. *V.* Vēllĕră dēpēctīt nĕmŏrālĭă vēstĭflŭŭs Sēr. *Aus* (*Idyl.* 12, *de Hist.* 24). Vēl cŏlōrātī quālĭă Sērēs hăbēnt. *O.* Quĕrĭtŭr jām Sērās ăvārōs, etc. *St.* Quōd Nīlōtĭs ăcŭs cōmprēssūm pēctĭnĕ Sērūm Sōlvĭt. *L. Voy.* Sericum.

Sĕră, æ, *f. Barre pour fermer une porte; cadenas; par ext. Serrure.* (*La* sera *n'était pas une serrure fixe.*) Tēmpŏră nōctĭs ĕūnt : ēxcūtĕ pōstĕ sĕrām. *O.* Tōtă pătĕt dēmptā jānŭă nōstră sĕrā. *Id.* Nūnc fŏrĭbŭs clāvēs āptăt, ĕmĭtquĕ sĕrās. *M.* (IX, 47). Claūdĭtŭr ēt dūrā jānŭă fūltă sĕrā. *Tib.* (I, 2, 6). Pōnĕ sĕrăm, cŏhĭbĕ. *J.* (6, 346). SYN. Vēctĭs, ŏbēx, pēssŭlŭs, rĕpāgŭlă, claūstră. EP. Vălĭdă, rĭgĭdă, fīrmă, tūtă, fīdă. PPH. Sĕræ ŏbēx *ou* mūnīmĕn. *Voy.* Obsero 1, Aperio.

Sĕrăphīn, *n. pl. indécl. Séraphins, anges du premier ordre.* Quō prætēr Chĕrŭbīn, Sĕrăphīn, rĕlĭquōsquĕ bĕātōs. *Fort.* (VIII, 6, 131. Adde *Prud. Cath.* 4, 5).

Sĕrāpĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Σάραπις). *Sérapis, divinité gréco-égyptienne d'Alexandrie, adoptée par les Romains.* Vīncēbānt, nēc quæ tūrbă Sĕrāpĭn ămăt. *M.* (IX, 30). Nām vŏlo ăd Sĕrāpĭn Dēfērrī. *Cat.* (10, 26). Hōspēs, quĭd mīrās ănĭmō cūrārĕ Sĕrāpĭm? *Varr.* (ap. *Non.* 7, 105). Frāctōquĕ Sĕrāpĭdĕ claūsĭt. *P. Nol.* (26, 110). *Voy.* Apis, Osiris. || ✝ Sĕrāpĭs. Nīl pŏtŭīt Sĕrāpĭs dĕŭs, ēt lātrātŏr Ănūbĭs. rud. (*Sym.* II, 531. Et sic *P. Nol.* 38, 122).

Sĕrāptēnŭs. *Voy.* Sareptanus.

Sērbōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σερβωνὶς λίμνη). *D'un lac de la Basse-Égypte.* Quā lăcŭs ēst īngēns lĭquĭdæ Sērbōnĭdĭs ūndæ. *Prisc.* (*Peri.* 241).

Sērdĭcă, æ, *f. Ville principale de la Dacie.* Ūt tē... Sērdĭcă vīdĭt. *Sid.* (2, 274).

1. Sĕrēnă, æ, *f. Nom de femme.* Hūnc tŭmŭlī tĭtŭlūm mœstă Sĕrēnă dĭcăt. (*Anth.* II, p. 156.) || *Épouse de Stilichon.* Sērtō rĕdīmīrĕ Sĕrēnăm. *Cl.*

2. Sĕrēnă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Serenum.

Sĕrēnātŭs, ă, ŭm. *Rendu serein.* Ēccĕ sĕrēnātō clārūm jŭbăr ēmĭcăt āxĕ. *Sil.* Fōrtĕ, sĕrēnātī quā stăt plāgă lāctĕă cœlī. *St.* || *Au fig.* Dōnă sĕrēnātō rĕfĕrās sŏlēnnĭă Phœbō. *Sil.* (V, 181, scil. placato).

Sĕrēnĭfĕr *et* Sĕrēnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui amène la sérénité.* Āxĕ sĕrēnĭfĕrī dēscēndĭt sōl ăquĭlōnĭs. *Avien.* (*Arat.* 988). Pūlchră sĕrēnĭgĕrō fūlsērūnt sīdĕră mōtū. (*Anth.* II, p. 295.) SYN. Sĕrēnŭs.

✝ Sĕrēnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui rend serein, ou Serein.* Lætă sĕrēnĭfĭcō dēfūndĕrĕ cārmĭnă cœlō. *Inscr.* (apud *Orell.*, n. 855).

Sĕrēnĭtās, ātĭs, *f. Sérénité. Voy.* Serenum.

Sĕrēnŏ, ās, ārĕ. *Rendre serein.* Vūltū quō cœlūm tēmpēstātēsquĕ sĕrēnăt. *V.* Lūcĕ sĕrēnāntī vītālĭă lūmĭnă lĭquĭt. *Cic.* (*Div.* 1, 11). Glaūcăquĕ fūmĭfĕræ tērgă sĕrēnăt ăquæ. *Cl.* SYN. Trānquīllŏ, plācŏ, sēdŏ, tēmpĕrŏ. VERS. Cōllēctāsquĕ fŭgăt nūbēs, sōlēmquĕ rĕdūcĭt. *V.* Fŭgĭūnt tōto æthĕrĕ nĭmbī. *Id.* Ālbŭs ŭt ōbscūrō dētērgĕt lūmĭnă cœlō Sæpĕ nŏtŭs. *H.* Nēbŭlāsquĕ rĕcēdĕrĕ jūssĭt. *O.* Nūbĭlă dīsjĕcĭt, nīmbīsque ăquĭlōnĕ rĕmōtĭs, Ēt cœlō tērrās ōstēndĭt ĕt æthĕră tērrīs. Ŏppŏsĭtās nĭtĭdīssĭmă sōlĭs ĭmāgŏ Ēvīcĭt nūbēs, nūllăque ōbstāntĕ rĕlūxĭt. Sōl, quī tēctŭs ăquōsĭs Nūbĭbŭs āntĕ fŭĭt, vĭctīs ŭbĭ nūbĭbŭs ēxĭt. Nūbĕ sŏlēt pūlsā cāndĭdŭs īrĕ dĭēs. Ēmĭcŭĭt rĕsĕrātă dĭēs. Pūrūm dīscūssīs āĕră rēddĭt ăquīs. *Id.* Pūrgātūsquĕ nĭtēt dīscūssīs nūbĭbŭs æthēr. *Sil.* Sōl trīstĭ dēpēllĭt nūbĭlă cœlō. *Pp.* Dētērsă rĕmōvĭt Nūbĭlă. *Cl. Voy.* Serenum. || *Au fig.* Āc spēm frōntĕ sĕrēnăt. *V.* Ēt trīstĭă frōntĕ sĕrēnānt. *Sil.* Lārgōquĕ sĕrēnăt Īgnĕ dŏmōs. *St.* Tāndēm tŭūm Nūmēn sĕrēnā. *Sen.* (*Ag.* 520). PHR. Nūbĭlă vūltū Dīscūtĭt. *St.*

Sĕrēnūm, ī, *n.*; Sĕrēnă, ōrŭm, *pl. Sérénité, ciel serein.* Fūlgŭră fāllācī mĭcŭērūnt clāră sĕrēnō. *L.* Nūsquām tām nĭtĭdūm mĭcăt sĕrēnūm. *M.* (VI, 42). Ānnĕ sĕrēnūm Ēxspēctĕt? *J.* (7, 179). Sōlēs ĕt ăpĕrtă sĕrēnă. *V.* Nēc dē tē crēdām nōstrīs īngrātă, sĕrēnīs. *V. Fl.* SYN. Sūdŭm, sĕrēnĭtās. EP. Lætŭm, plăcĭdŭm, pūrŭm. PPH. Sĕrēnŭm cœlūm. Sĕrēnĭs pŏlŭs, ŏlympŭs, dĭēs, āĕr, sōl. Pūrŭs, cāndĭdŭs, clārŭs, īnnūbĭs dĭēs, āĕr, sōl. Sĕrēnă lūx. Cœlī făcĭēs sĕrēnă, īnnūbĭlă. Sīnĕ nūbĕ dĭēs. Sīnĕ nūbĭbŭs āĕr. Cœlī īndŭlgēntĭă, clēmēntĭă, plăcĭdīssĭmă tēmpĕrĭēs. Āĕr trānquīllā lūcĕ sĕrēnŭs. Lībĕr nūbĭbŭs æthĕr. Sōl sĕrēnō lūmĭnĕ mĭcāns *ou* rădĭāns. VERS. Pōstquām cūnctă vĭdĕt cœlō cōnstārĕ sĕrēnō. *V.* Ārmă ĭntĕr nūbēm, cœli ĭn rĕgĭōnĕ sĕrēnā, Pēr sūdūm rŭtĭlārĕ vĭdēnt. Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthĕr ēt lūmĭnĕ vēstĭt Pūrpŭrĕō. Cœlī dē pārtĕ sĕrēnā. *Id.* Sūb Jŏvĕ tēmpĕrĭēs ēt nūnquām tūrbĭdŭs āĕr, Pācātūmquĕ nĭtēt dīffūsō lūmĭnĕ cœlūm. *L.* Blāndīsquĕ sălūbrĕ Vēr zĕphyrīs tĕpĭdō mūlcēbăt rūră sĕrēnō. *Sil.* Pūrĭŏr hīc cāmpīs āĕr, cœlōquĕ sĕrēnō Lūmĭnĕ pūrpŭrĕūm rĕsĕrăt jām sūdŭs ŏlympŭm *Aus.* Tōtūmquĕ pĕr ānnūm Dūrăt ăprīcă dĭēs. *V. Fl.* Făcĭem ăd sĕrēnăm sŭbĭtō mūtātŭr dĭēs. *Ph.* Quāmvīs sĭt cœlūm, nĕbŭlā fŭgĭēntĕ, sĕrēnŭm. *Fort.* Quūm tŏnŭĭt lævūm bĕnĕ tēmpēstātĕ sĕrēnā. *Enn. Voy.* Sereno, Mare.

Sĕrēnŭs, ă, ŭm. *Serein, en parl. du ciel.* Mūltă fŏrĕnt quæ mōx cœlō prŏpĕrāndă sĕrēnō. *V.* Nĕque īnsĭdĭīs nōctīs căpĭĕrĕ sĕrēnæ. *Id.* Cœlō pērfrŭĭtŭr sĕrēnĭōrĕ. *M.* (IV, 64). SYN. Īnnūbĭs, īnnūbĭlŭs, pūrŭs, clārŭs, lūcĭdŭs, cāndĭdŭs, sĕrēnātŭs, pūrgātŭs, lĭ-

quĭdŭs, tērsŭs. PPH. Nōn nūbĭlŭ, *ou* tŭrbĭdŭs. Sĭnĕ nūbĕ *ou* nūbĭbŭs. Nūbĭbŭs, nūbĕ cărēns, lībĕr, pūrgātŭs. Nūllīs nĭmbīs cōndĭtŭs, ŏpĕrtŭs, ōbdūctŭs, dēnsŭs, grăvĭs, ōbsĭtŭs. *Voy.* Serenum, Sereno. || *En gén. Clair, pur.* Cĭngūnt sĕrēnūm lāctĕī fŏcūm vērnæ̆. *M.* (III, 58). Nĕc tām cāndĭdă, tām sĕrēnă lūcĕt. *Id.* (VI, 42, unda). Vōcĕ sĕrēnā. *Pers.* (1, 19). SYN. Clārŭs, pūrŭs, etc. || *Au fig. Serein, calme, tranquille.* Quæ caūsa īndĭgnā sĕrēnōs Fœdāvĭt vūltūs? *V.* Quæ plăcĭdūm dēgūnt ævūm vītāmquĕ sĕrēnăm. *Lr.* (II, 1092). Pēctŏră prōcēssū fāctă sĕrēnă tŭō. *O.* Cārmĭnă prōvĕnĭūnt ănĭmō dēdūctă sĕrēnō. *Id.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, lætŭs. *Voy.* Tranquillus. || *Apaisé.* Quūmquĕ sĕrēnŭs ĕrĭt, vūltūsquĕ rĕmīsĕrĭt īllōs. *O.* SYN. Plăcĭdŭs, plācātŭs. || *Doux, bon.* Plēnūs grăvĭtātĕ sĕrēnā (vultus). *L.* Pācĕmquĕ sĕrēnīs Cōndīscēns ŏcŭlīs. *Sil.* SYN. Plăcĭdŭs, mītĭs, lēnĭs. || *Heureux.* Heū! rēbūs sērvārĕ sĕrēnīs Īncōnsūltă mŏdūm! *Sil.* Sēd cūrrēnt ālbūsquĕ dĭēs hōræquĕ sĕrēnæ. *Id.* Dūcēs sĕrēnŭs ævūm. *Boet.* (2, 4). *Voy.* Felix. || *Favorable.* Nūnc nōstră sĕrēnŭs Ōrsă jŭvēs. *V. Fl. Voy.* Favens. || *Qui rend serein, sec.* Ūndĕ sĕrēnās Vēntŭs ăgăt nūbēs. *V.* (*G.* I, 461. *Non.* 2, 812, vertit *siccas*). Cœlūm vēntīs ăpĕrīrĕ sĕrēnīs. *O.* Hīc făvōnĭŭs sĕrēnū' st, īstīc aūstĕr īmbrĭcŭs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 35). || *Subst m. Nom d'homme.* Ānnæī făcĕrĕt mānūs Sĕrēnī. *M.* (VIII, 81, 11). || *Nom de plusieurs poëtes.* Ūltĭmă quæ mētrō fŭĭt hæc īnvēntă Sĕrēnī. *T. Maur.* (*Met.* 422).

Sērēs, ŭm, *m. pl. Voy.* Ser.

Sērēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se sécher.* Ūvēscūnt, eædēm dīspānsæ īn sōlĕ sĕrēscūnt. *Lr.* (I, 306). *Voy.* Areo.

Sērēstŭs *et* Sērgēstŭs, ī, *m. Deux compagnons d'Enée.* Īlĭŏnēā pĕtĭt dēxtrā, lævāquĕ Sĕrēstūm. *V.* Mnēsthĕă Sērgēstūmquĕ vŏcăt. *Id.*

Sērgĭă, æ, *f. Nom de femme.* Sērgĭă mī nōmēn fŭĕrăt. *Inscr.* (apud *Mur.* III, p. 1744). || *Adj.* Dŏmūs tĕnĕt ā quō Sērgĭă nōmĕn. *V.*

Sērgĭŏlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nām Sērgĭŏlŭs jām rādĕrĕ gūttŭr. *J.* (6, 105).

Sērgĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Hīc Sērgĭŭs īdĕm. *J.* (6, 112). || *Serge, nom de plusieurs évêques et papes. Voy. dans* Præsul.

1. Sērĭă, æ, *f. Grand vaisseau de terre (à ventre) pour conserver du vin, de l'huile; par ext. Cruche, jarre.* Rĕlēvī dōlĭă ōmnĭă, ōmnēs sērĭās. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 51). Ō sī Sūb rāstrō crĕpĕt ārgēntī mĭhĭ sērĭă, dēxtrō Hērcŭlĕ! *Pers.* (2, 11). SYN. Sērĭŏlă.

2. Sērĭă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Serius.

† Sērĭcĕŭs, ă, ŭm. *Comme* Sericus. Sērĭcĕūm tĕgmĕn, gēmmāntĭă tēxtă Lăcōnūm. *Eucher.* (in *Anthol.* II, p. 407).

Sērĭcūm, ī, *n.*, *et* Sērĭcă, ōrŭm, *pl. Étoffes du pays des Sères, tissu de soie, la soie.* Nĕc dēntēs ălĭtĕr, quām sērĭcă, nōctĕ rĕpōnās. *M.* (IX, 38). Quĭd rĕlĕvānt vărĭīs sērĭcă tēxtĭlĭbŭs? *Pp.* (I, 14, 22). Cōmptī vūltŭs ŏnĕrīquĕ vĕl īpsă Sērĭcă. *Cl.* Hūnc quī sŭpērbĭt sērĭcō. *Prud.* (*Peri.* 2, 237). SYN. Bōmbȳcĭnŭm, bōmbȳcĭnă, *pl.* PPH. Sērĭcă vēstĭs. Sērĭcă vēllēra, fīlă, stāmĭnă. Vēllĕră Sērŭm. VERS. Vēllĕrăquĕ ŭt fŏlĭīs dēpēctānt tĕnuĭă Sērēs. *V.* Sērēs lānĭgĕrīs rĕpĕtēbānt vēllĕră lūcīs. *Sil.* Mūnĕră Rūbrī Prætĕrĕā pōntī, dēpēxāquĕ vēllĕră rāmīs, Fēmĭnĕŭs lăbŏr. *Id.* Vēlă cŏlōrātī quālĭă Sērēs hăbēnt. *O.* Cāndĭdă Sīdōnĭō pērlūcēnt pēctŏră fīlō, Quōd Nīlōtĭs ăcūs cōmprēssūm pēctĭnĕ Sērūm Sōlvĭt, ĕt ēxtēnsō lāxāvĭt stāmĭnă vēlō. *L.* Jām părăt aūrātās trăbēās cīnctūsquĕ mĭcāntēs, Stāmĭnĕ quōd mōllī tōndēnt dē stīpĭtĕ Sērēs, Frōndĕă lānĭgĕræ cārpēntēs vēllĕră sīlvæ. *Cl.* Aūt sī quă Ărăbĭō lūcĕt bōmbȳcĕ pŭēllă. *Pp.* Hōs īllĕ Sērūm vēstĕ cōntēxī jŭbĕt. *Aus.* Vēllĕră dēpēctīt nĕmŏrālĭă vēstĭflŭŭs Sēr. *Id.* Vēllĕră pēr sīlvās Sērēs nĕmŏrālĭă cārpūnt. *Avien.* Ēōō ēx ōrbĕ pĕtītīs Rōmānōrūm spŏlĭīs flŭĭtāntēs sūmĕrĕ ămĭctūs. *Prud.* Cīnctū Găbīnō sērĭcām fūltūs tŏgām. *Id.* Mōllĭă vĕl tāctū quæ mīttūnt vēllĕră Sērēs. *Alcim.* Sērĭcă pūrpŭrĕīs stērnūntŭr vēllĕră vīllīs. *Fort.* Sūnt ĕtĭām ēōīs pāllĭă vēllĕrĭbŭs. *Orient.*

Sērĭcŭs, ă, ŭm (Σηρικός). *Des Sères.* Dōctŭs săgīttās tĕndĕrĕ Sērĭcās. *H.* Tē mŏdŏ mūnītō Sērĭcŭs hōstĭs ĕquō. *Pp.* (IV, 3, 8). || *De soie.* Ēt sērĭcă pēctŏrĕ pōnūnt Pēplă. *Stat.* Spūmīs fūcāntēm sērĭcă frēnă (equum). *Cl.* Īntēr sērĭcōs Jăcērĕ pūlvīllōs ămānt. *H.* *Voy. le précéd.*

Sērĭēs, ēī, *f. Suite, file.* Lōngē sĕrĭēs pōrrēctă vĭārūm. *St.* Hīc jŭvĕnūm sĕrĭēs tĕnĕrīs īmmīxtă pŭēllīs. *Tib.* (I, 3, 63, nempe choreas agentium). || *Bande d'oiseaux.* Vīmĭnă plūmĭgĕrām sĕrĭēm īmpĕdĭūnt. *Prud.* (*Cath.* 3, 44). || *Au fig. Suite, enchainement, succession.* Sĕrĭēs lōngīssĭmă rērūm. *V.* Tē jām sĕrĭēs ūsūsquĕ lăbōrūm Ērĭgĭt. *L.* Sĕrĭēmque ēvōlvĕrĕ fātī. *O.* SYN. Ōrdō. || *Suite d'années.* Īnnŭmĕrābĭlĭs Ānnōrūm sĕrĭēs. *H.* Vīdī quām sĕrĭēm mŏrāntīs ævī Prōnēctānt tĭbĭ cāndĭdæ Sŏrōrēs. *St.* Hæc ĕrĭt ætērnæ sĕrĭēs āb ŏrīgĭnĕ Rōmæ. *Aus.* (*Epig.* 148). || *Suite de générations.* Ēt sĕrĭē fūlcītĕ gĕnŭs. *Pp.* (IV, 11, 69). Dīgnĕ vĭr hāc sĕrĭē. *O.*

Sērĭētās, ātĭs, *f. Air sérieux, le sérieux.* Ēt grăvĭtās cōmĭs, lætāquĕ sērĭētās *Aus.* (*Par.* 2, 6). Rīsŭs, sērĭētās, dĭcācĭtātēs. *Sid.* (23, 440. Et *P. Nol.* 5, 512). SYN. Grăvĭtās.

† Sērīlĭă, ŭm, *n. pl. Corde de jonc.* Sēd sēctă līno ēt spārtĕīs sērīlĭbŭs. *Pacuv.* (ap. *Fest.* in v. *Serilia.* Sic enim legendum, non *Serilla*).

Sērĭō, *adv. Sérieusement.* Ĕgo ĕō quō me īpsă mīsĭt. Vērōn'? Sērĭō. *Pl.* (*Cas.* IV, 2, 11). Mīsĭt pōrro ōrāre ŭt vĕnīrēm sērĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 22). Vĕrĕŏr sērĭō. *Nœv.* (apud *Char.* 195).

Sērĭŏlă, æ, *f.* (de Seria). *Petite cruche.* Sērĭŏlæ vĕtĕrēm mĕtŭēns dērādĕrĕ līmūm. *Pers.* (4, 29).

Sērīphŏs *ou* Sērīphŭs, ī, *f.* (Σέριφος). *Séripho, une des Cyclades, lieu de déportation pour les Romains.* Ūt Gyărī claūsūs scŏpŭlīs pārvāquĕ Sērīphō. *J.* (10, 170). Sīc tĭbĭ vēstītæ prēssă Sērīphŏs ĕrăt. *O.*

1. Sērĭŭs, *adv. au compar. Voy.* Sero (*adv.*).

2. Sērĭŭs, ă, ŭm. *Sérieux, grave.* Aīt rēm dīvīnām fēcīsse ēt rēm sērĭăm. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 7). Sērĭă dĭctū. *H.* Nōn ĕgŏ tē nŏvī trīstēm, sævūm, sērĭūm. *Afran.* (apud *Non.* 1, 144). SYN. Grăvĭs. || *Véritable, réel.* Hæ nūgæ sērĭă dūcēnt Īn mălă. *H.* SYN. Vērŭs. || Sērĭă, *n. pl. pris subst. Choses sérieuses, le sérieux.* Sēd tămĕn āmōtō quærāmŭs sērĭă lūdō. *H.* Pōsthăbŭī tămĕn īllōrūm mĕă sērĭă lūdō. *V.* Tōt nōssēm lūsūs sērĭăque īpsĕ tŭă. *O.* Tām sērĭōrūm quām jŏcōrūm pārtĭcēps. *Aus* (*Prof.* 15, 5).

Sērmō, ōnĭs, *m. Discours familier, conversation, entretien.* Āmīssōs lōngō sŏcĭōs sērmōnĕ rĕquīrūnt. *V.* Hīs mĕdĭūm dĭctīs sērmōnĕm ābrūmpĭt. *Id.* Dētĭnŭĭt sērmōnĕ dĭēm. *O.* SYN. Cōllŏquĭūm, vērbă, dĭctă, fābŭlă. EP. Dūlcĭs, blāndŭs, vărĭŭs, lōngŭs. *Voy.* Colloquor. || *Bruit, rumeur.* Hæc tūm mūltĭplĭcī pŏpŭlōs sērmōnĕ rĕplēbăt. *V.* Cōmplēt sērmōnĭbŭs aūrēs. *Cl.* SYN. Rūmŏr, etc. *Voy. ce mot.* || *Objet d'entretien.* Fīlĭŭs mĕŭs nūnc pĕr ūrbēm sōlŭs sērmo ēst ōmnĭbŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 4). Ēt nūnc īntĕr ĕōs tū sērmo ĕs. *Pp.* (II, 21, 7). SYN. Fābŭlă. || *Langue, idiome.* Nēdūm sērmōnūm stĕt hŏnōs ēt grātĭă vīvāx. *H.* Dōctĕ sērmōnēs ŭtrĭūsquĕ līnguæ. *Id.* Ēt Gĕtĭcō scrīpsī sērmōnĕ lĭbēllūm. *O.* SYN. Līnguă. || *Poésie qui se rapproche de la prose, satire.* Īllĕ Bĭŏnēīs sērmōnĭbŭs ēt sălĕ nĭgrō. *H.* Ālbī, nōstrōrūm Sērmōnūm

căndĭdē jūdēx. *Id.* || *Eccl. Le Verbe.* Pătrĭsquĕ Sērmŏ, Chrĭstĕ. *Prud.* (*Cath.* 6, 3). *Voy.* Verbum.

Sērō, *et postérieurt.* Sērŏ, *adv. Tard.* Heū! sērō rĕvŏcātŭr ămōr, sērōquĕ jŭvēntă. *Tib.* (I, 3, 41). Prīncĭpĭīs ŏbstā : sērō mĕdĭcīnă părātŭr. *O.* Ēt vōs quī sērō lāpsūm rĕvŏcātis, ămīcī. *Pp.* (I, 1, 25). Aūgūstūs făscēs; sēd cœpīt sērŏ mĕrērī. *St.* Ălcīdæ cĭtŏ dī, sēd tĭbĭ sērŏ dăbūnt. *M.* (V, 66. Et *Juv.* 1, 169). SYN. Tārdē. PHR. Sēră cōmāntēm Nārcīssūm. *V.* || Sēro ēst. *Il est tard.* Sēro ēst : sēxtā, sī tĭbĭ plăcēt, vēnĭbŏ. *Pompon.* (ap. *Non.* 10, 32). || Sērĭŭs, *compar. Plus tard ou Trop tard.* Sērĭŭs ēgrĕdĭtŭr. *O.* Īpsĕ sălūtābō dĕcĭmā, vēl sērĭŭs, hōrā. *M.* (I, 109). || Sērĭŭs ōcĭŭs. *Voy.* Ocius.

1. Sērŏ, ĭs, ŭī, ērtŭm, sĕrĕrĕ. *Tresser, entremêler, mêler, et au fig.* Āltērnūm sĕrĭtōtĕ dĭēm cōncōrdĭtĕr āmbŏ. *Enn.* (ap. *Charis.* 177). Quĭd sĕrĭs fāndō mŏrās? *Sen.* (*Med.* 281). Ēt vūlnĕrā vāstā sĕrēbānt. *Lr.* (V, 1289). Quĭd tū pŏrrō vīs sĕrĕrĕ nĕgōtĭŭm? *Pl.* (*Most.* V, 1, 51). SYN. Nēctŏ, tēxŏ, jūngŏ, cōnsĕrŏ, mīscĕŏ. || — mănŭs *ou* prœlĭă. *En venir aux mains, combattre.* Cūm Vārrōnĕ mănŭs ēt cūm Vārrōnĕ sĕrēndă Prœlĭă. *Sil. Voy.* Consero 1. || — sērmōnēm. *S'entretenir, converser.* Hūjūs sĭmĭlēs sērmōnēs sĕrăt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 105. *Id. Pœn.* III, 3, 42, sermonem *copulat*). Mūlta īntēr sēsē vărĭō sērmōnĕ sĕrēbānt. *V.* SYN. Dīssĕrŏ, cōllŏquŏr. *Voy. le suiv.*

2. Sĕrŏ, ĭs, sēvī, sătŭm, sĕrĕrĕ. *Semer.* Ēxērcētĕ, vĭrī, taūrōs, sĕrĭte hōrdĕă cāmpīs. *V.* Ēt dŭbĭtānt hŏmĭnēs sĕrĕre, ātque īmpēndĕrĕ cūrām! Sēmĭnă vīdi ĕquĭdēm mūltōs mĕdĭcārĕ sĕrēntēs. *Id.* Īstĕ fĕrēt sĕgĕtēs, īstĕ sĕrēndŭs ăgĕr. *O.* Īllĕ pĭō stŭdĭō sūlcātă nŏvālĭă sēvĭt. *Fort.* (III, 24, 9). SYN. Sēmĭnŏ, cōnsĕrŏ. PPH. Sēmĕn, sēmĭnă jăcĭŏ, jāctŏ, spārgŏ, pōnŏ, dēpōnŏ. Sēmĭnă hŭmō spārgŏ, cōndŏ, tĕgŏ, ŏbrŭŏ. Sēmĕn hŭmō dō. Sūlcō sĕrŏ. Sēmĭnă sūlcīs, tērræ, ărvīs crēdŏ, cōmmīttŏ, māndŏ, dō, dēmīttŏ. Īn āgrōs, īn hŭmŭm sēmĕn spārgŏ, mīttŏ. Sūlcīs dēpōnŏ. Īngēstīs glēbīs ābscōndŏ. VERS. Dēbĭtă quām sūlcīs cōmmīttās sēmĭnă, quāmquĕ Īnvītæ prŏpĕrēs ānnī spēm crēdĕrĕ tērræ. *V.* Sūb jŭgă bōs vĕnĭăt, sūb tērrās sēmĕn ărātās. *O.* Mōtā spārgĕrĕ sēmĕn hŭmō. *Id.* Sēmĭnă pōnĭt hŭmō. *Pp.* Ēt sūlcīs crēdĭt ărātīs Sēmĭnă. *Tib.* Sēmĭnăque īn fœnŭs sūlcātīs crēdĕrĕ tērrīs. *Man.* Rīmātŭr tērrās, ēt sūlcīs sēmĭnă mīscĕt. Nēc sōlūm tērræ spēm crēdĕt īn ānnŭă vōtă. Māndānt ēt cĕrĕrēm sūlcīs dūm tērră tĕpōrĕ Aūtūmnī rĕsōlūtă pătēt, dūm sēmĭnă dūcĭt. *Id.* || *Planter.* Īpsĕ sĕrām tĕnĕrās mātūrō tēmpŏrĕ vītēs. *Tib.* (I, 1, 7). Cāstănĕās cēntūm sēvĭt Ŏtăcĭlĭŭs. *M.* (X, 79). Nūllām, Vārĕ, săcră vītĕ prĭŭs sēvĕrĭs ărbŏrĕm. *H.* SYN. Cōnsĕrŏ, plāntŏ, ŏbrŭŏ. PPH. Hŭmō, tērræ māndŏ. Scrŏbĭbŭs dēmīttŏ. Tērră cōndŏ, tĕgŏ, dēfīgŏ. Rādīcĕm tērræ īnfīgŏ. Plāntās hŭmō fīgŏ. Stīrpēs, vīrgūltă tērră tĕgŏ *ou* ābscōndŏ. VERS. Jŭvăt Īsmără bācchō Cōnsĕrĕre, ātque ŏlĕā māgnūm vēstīrĕ Tābūrnūm. *V.* Hīc plāntās tĕnĕro ābscīndēns dē cōrpŏrĕ mātrūm, Dēpŏsŭĭt sūlcīs, hīc stīrpēs ŏbrŭĭt ārvō. Scrŏbĭbŭs māndārĕ sŭbāctīs. Sēptĭmă pōst dĕcĭmām fēlīx ēt pōnĕrĕ vītēm. Aūsūm vēl tĕnŭī vītēm cōmmīttĕrĕ sūlcō. *Id.* || *Au fig. Semer, répandre.* Rūmōrēsquĕ sĕrĭt vărĭōs. *V.* (Ita *Id. Æ.* II, 98 : « *Spargere* voces in vulgum ambiguas. ») Sīc sēgnēs hērōēs ĕūnt, cāmpūmquĕ pătēntēm Āltērnō sērmōnĕ sĕrūnt. *St.* Rōmānūm sēvĭt jŭvĕnīli īn pēctŏrĕ bēllūm. *Sil.* SYN. Spārgŏ, fūndŏ, *qqf.* īnfūndŏ. *Voy. le precéd*

Sērōtĭnŭs, ă, ŭm. *Tardif, du soir, ou De l'arrière-saison.* Ēt cālīgāntī prĕmĕrēt sērōtĭnă nōctĕ. *Hil. Pict.* (*Genes.* 19).

Sērpēns, tĭs, *part. de* Serpo. || *Subst. m. f. Serpent.* Cōrpŏră nātōrŭm sērpēns āmplēxŭs ŭtĕr uĕ *V.* Hūmānōquĕ cădĭt sērpēns āfflātă vĕnēnō. *L.* Caūcăsōn āppēllānt, sērpēntūm cōllă lĕvāvĭt. *O.* Sērpēntĭum āllāpsūs tĭmĕt. *H.* SYN. Ānguĭs, cŏlŭbĕr, cŏlŭbră, drăcŏ, ānguĭcŭlŭs, *qqf.* hȳdrŭs, hȳdră, āspĭs, vīpĕră, chĕlȳdrŭs. EP. Āspĕr, ătrōx, dīrŭs, sævŭs, mĭnāx, hōrrĭdŭs, tērrĭbĭlĭs, tŭmĭdŭs, tŭmēns, sībĭlŭs, jŭbātŭs, crīstātŭs, ātĕr, cærŭlŭs, cærŭlĕŭs, vĭrēns, vĭrĭdĭs, līvēns, līvĭdŭs, squālĭdŭs, squāmōsŭs tōrtŭs, īntōrtŭs, sĭnŭātŭs, īmplĭcĭtŭs, lōngŭs, lūbrĭcŭs; vĕnēnōsŭs, vĕnēnĭfĕr, nōxĭŭs, mălŭs, lētĭfĕr PPH. Prōsērpēns bēstĭă. Gĕnŭs rēptĭlĕ. Squāmĕă tŭrbă. Vīpĕrĕŭm gĕnŭs. Sērpēntĭs ōrbēs, spīræ, vŏlūmĭnă, gȳrī, nōdī, trāctŭs, tōrtŭs, sĭnŭs, sībĭlă, mōrsŭs, āfflātŭs, vĕnēnŭm, vīrŭs. Sērpēntĭs squāmĕă tērgă. PHR. Sĭnŭōsă vŏlūmĭnă tōrquēns *ou* vērsāns. Mūltĭplĭcēs sĭnŭātŭs īn ōrbēs. Sĭnŭāns īmmēnsă vŏlūmĭnĕ tērgă. Pēr māgnă vŏlūmĭnă lābēns. Sībĭlă dăt, fūndĭt, mīttĭt, vībrăt. Līnguā strīdēns. Līnguā vĭbrāntĕ mĭnāx. Ōrĕ mĭnāx. Āttōllēns īrās. Cærŭlă cōllă tŭmēns. Squāmīs hōrrēns. Fūlgōrĕ nĭtĭdŭs. Măcŭlīs īnsīgnĭs ēt aūrō. Aūrō præsīgnĭs. Măcŭlīs crīstīsquĕ dĕcōrŭs. Aūrātō fūlgōrĕ nĭtĭdŭs. Vĕnēnō tŭmēns, tŭmĭdŭs, ārmātŭs, mĕtŭēndŭs. Vīpĕrĕō fēllĕ tŭmēns, plēnŭs. Mălă grāmĭnă pāstŭs. (Cf. *Virg. G.* III, 420 sq.; *Æ.* II, 204; V, 84 et 273; *Ov. Met.* III, 32; IV, 574; *Luc.* IX, 700; *St. Th.* V, 505; *Sil.* VI, 151.) || *Constellation.* Nāmquĕ vĭrūm mĕdĭūm Sērpēns sūb pēctŏră cīngĭt. *Cic.* (*N. D.* 2, 41). SYN. Ānguĭs, Drăcŏ. || *Eccl. Le démon.* Līvĭdŭs īncāssūm Sērpēns frĕmĭt ōrĕ crŭēntō. *P. Nol.* (26, 72). Sērpēntĭs suāsă lŏquēlīs Āccēpī. *Cypr.* (*Gen.* 103). SYN. Ānguĭs, Cŏlŭbĕr, Drăcŏ.

? Sērpēntĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des serpents.* Ægīnāmquĕ sĭmŭl, sērpēntĭfĕrāmquĕ Sĕrīphŭm. (*Ciris*, 477. Minus placet *sementiferam.*)

Sērpēntĭgĕnă, æ, *m. f.*, *Né d'un serpent; les Spartes, nés des dents de serpent semées par Cadmus.* Vōs sērpēntĭgĕnīs īn sē fĕră bēllă dĕdīstĭs. *O.* VERS. Ēt stĕtĭt īn ārmīs ōmnĕ vīpĕrĕŭm gĕnŭs Frātrŭm, cătērvæ dēntĕ Dīrcæō sătæ. *Sen.* Īn quōrŭm sūlcīs lĕgĭōnēs dēntĭbŭs ānguĭs Cŭm clȳpĕīs nāscŭntŭr, ēt hōrrĭdă bēllă căpēssūnt. *J.*

Sērpēntīnă, æ, *f. Nom de femme.* (*Inscr.* apud *Gruter.* II, p. 1165.)

Sērpēntĭpēs, ĕdĭs, *m. f. Dont les jambes sont des serpents* Sphīngăque, ēt Hārpȳĭās, sērpēntĭpĕdēsquĕ Gĭgāntās *O.*

Sērpīllŭm. *Voy.* Serpyllum.

Sērpŏ, ĭs, psī, pĕrĕ, *n. Ramper.* Sērpĕrĕ cærŭlĕŭm Dănăī vīdērĕ drăcōnĕm. *O.* Dūcĕrĕ dĕ lătĕbrīs sērpēntĭă sæclă fĕrārŭm. *Lr.* (VI, 766). Īlle āgmĭnĕ lōngō Tāndem īntēr pătĕrās ēt lævĭă pōcŭlă sērpēns (anguis). *V.* SYN. Rēpŏ, prōsērpŏ, rēptŏ, etc. *Voy.* Repo. || *Ramper, s'avancer lentement, se glisser; se répandre, circuler, et au fig.* Īstĕr Cōngēlăt, ēt tăcĭtīs īn mărĕ sērpĭt ăquīs. *O.* Fāllācēm pătrĭæ sērpĕrĕ dīxĭt ĕquŭm. *Pp.* (III, 13, 64). Pēr tŭă lānūgō quūm sērpĕrĕ cœpĕrĭt ōră. *Cl.* Īntēr vīctrīcēs hĕdĕrām tĭbĭ sērpĕrĕ laūrōs. *V.* Dīră pĕr īncaūtūm sērpānt cōntāgĭă vūlgŭs. *Id.* Ātque āēr īnĭmīcŭs sērpĕrĕ cœpĭt. *Lr.* (VI, 1119). Tăcĭtæ sērpūnt īn vīscĕră flāmmæ. *O.* Jām mūrmŭră sērpūnt Plēbĭs. *St.* Sērpĭtquĕ pĕr āgmĭnă mūrmŭr. *V.* Dōnŏ dīvŭm grātīssĭmă sērpĭt (quies). *Id.* Pēr mēmbră sĕnēctūs Sērpăt. *Lr.* (I, 415). SYN. Īnsērpŏ, rēpŏ, ādrēpŏ, ŏbrēpŏ, īrrēpŏ, īnsĭnŭŏ, spārgŏr. || *Serpenter.* Īn sīccō sērpēntēm pūlvĕrĕ rīvŭm Trānsĭĕrăt, quī Xānthŭs ĕrăt. *L.* Tērtĭŭs trāmēs căvā Cōnvāllĕ sērpēns. *Sen.* (*OEd* 283). SYN. Ērrŏ, văgŏr. || *Ramper* (*en parl. du style*). Sērpĭt hŭmī tūtŭs nĭmĭŭm tĭmĭdŭsquĕ prōcēllæ. *H.*

Sērpȳllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui contient du serpolet*

Quā sērpȳllĭfĕrīs ŏlēt cătīnīs. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 45, botellus).

Sĕrpȳllŭm, Sērpūllŭm ou Sērpĭllŭm, ī, *n.* (ἕρπυλλον). *Serpolet, herbe odorante.* Āllĭă sērpȳllūmque hērbās cōntūndĭt ŏlēntēs. *V.* (*Id. G.* IV, 30). Cīnnămă, sērpȳllūm, nārcīssōs, bālsămă, cōstōs. *Ennod.* (9, 149). EP. Vĭrēns, vĭrĭdĕ, frāgrāns, ŏdōrŭm, ŏlēns.

Sērră, æ, *f Scie.* Tūm fērrī rĭgŏr, ātque ārgūtæ lāmĭnă sērræ. *V.* Fērrōque īncīdĭt ăcūtō Pērpĕtŭōs dēntēs, ēt sērræ rēppĕrĭt ūsŭm. *O.* Sērræ strīdēntĭs ăcērbūm Hōrrōrēm. *Lr.* (II, 410). EP. Fērrĕă, ăcūtă, dēntātă, mōrdāx, ārgūtă, raūcă, strīdēns. || *Au fig. Épine du dos.* Cuī sērră lūmbīs ēmĭnĕt. *M.* (XI, 100).

Sērrācŭm. *Voy.* Sarracum.

Sērrānŭs, ī, *m. Surnom d'Atilius Régulus et de sa famille.* Vēl tē sūlcō, Sērrānĕ, sērēntēm. *V.* Sūdābātquĕ grăvī cōnsūl Sērrānŭs ărātrō. *Cl.* Sērrānŭs, clārūm nōmēn, tŭă, Rēgŭlĕ, prōlēs. *Sil.* Sērrānōs Cŭrĭōsquĕ tŭlĭt. *Man.* (IV, 148. Alii *Serranum* a *Regulo* distinguunt: ille enim *dictator* fuit, auctoribus *Serv.* ad *Æ.* VI, 845, et *Claud. Cons.* IV *Honor.* 414). || *Subst. m. Nom d'homme.* Ēt jŭvĕnēm Sērrānum, īllā quī plūrĭmă nōctĕ Lūsĕrăt. *V.*

Sērrātŭs, ă, ŭm. *Qui forme la scie.* Sērrātă lēctūm rēgŭlă Dēnte īnfrĕquēnti ēxăspĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 5, 218).

Sērtă, æ, *f. Comme* Sertum. Quūm tŭă præpēndēnt dēmīssæ īn pōcŭlă sērtæ. *Pp.* (II, 33, 37. Quod laudat *Char.* 83). Hūc ădēs Āŏnĭă crīnēm cīrcūmdătă sērtā. *Corn. Sev.* (ap. *Char.* l. cit.).

Sērtōrĭă, æ, *f. Nom de femme.* Dūm sūmĭt crētam īn făcĭēm Sērtōrĭă. (*Anth.* I, p. 655.)

Sērtōrĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m.* (Σερτώριος). *Q. Sertorius, partisan de Marius en Espagne.* Quīquĕ fĕrōs mōvĭt Sērtōrĭŭs ēxsŭl Ībērōs. *L.* Ārmăquĕ Sērtōrī rĕvŏcātō cōnsŭlĕ vīctă. *Id.* || *Autres.* Īn lūcēm cœnăt Sērtōrĭŭs. *M.* (VII, 9).

Sērtŭm, ī, *n.*, *et ordint.* Sērtă, ōrŭm, *pl. Bouquet, guirlande, couronne de fleurs.* Sērtă prŏcŭl tāntūm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Fēstăque ŏdōrātīs īnnēctūnt tēmpŏră sērtīs. *O.* Īmpŏsŭīt quĕ sŭæ spīcĕă sērtă cŏmæ. *Id.* Rŏsĕō Vĕnŭs aūrĕă sērtō Mœrēntēm pūlsāt pŭĕrūm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 88). SYN. Cŏrōnă, cŏrōllă, flōs, flōrēs. EP. Rŏsĕŭm, mȳrtĕŭm, laūrĕŭm, flōrĭdŭm, flōrĕŭm, pīctŭm, vărĭŭm, rĕcēns, vĭrēns, vĭrĭdĕ, frāgrāns, ŏdōrŭm, hālāns, rĕdŏlēns, fēstŭm; nēxĭlĕ, tēxtĭlĕ, īntōrtŭm. PPH. Sērtī dĕcŭs, hŏnŏr ou hŏnōs. Sērtōrŭm vīncŭlă ou nēxūs. Fēstă frōns (dis). PHR. Flōrēs sērtīs īntēxŏ. Sērtŭm, sērtă nēctŏ, cōnnēctŏ, fīngŏ, tēxŏ, īntēxŏ. Vărĭōs flōrēs īn sērtă jūngŏ, strīngŏ, lĭgŏ, cōllĭgŏ, vīncĭŏ. Sērtīs ōrnŏ, dĕcŏrŏ, cŏrōnŏ, cīngŏ. Sērtīs lŏcŭm īntēndŏ. Frōndĕ cŏrōnŏ, vēlŏ. VERS. Aūt vărĭōs nēctēt flōrēs, sērtīsquĕ lŏcābĭt. *Manil. Voy.* Corona, Flos. || *Au fig. Bouquet* (*en vers*). Quūm prĕmō ῥυθμῶν sērtŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 3, 255).

Sērtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sero 1. *Tressé.* Āccĭpĭūnt sērtās nārdō flōrēntĕ cŏrōnās. *L.*

1. Sērŭm, ī, *n. Petit-lait.* Dēntquĕ vĭām lĭquĭdō vīmĭnă rāră sĕrō. *O.* Ācrēmquĕ mŏlōssŭm Pāscĕ sĕrō pīnguī. *V.*

2. Sērŭm, *n. pris adv. Tard.* Sērūm cănĭt. *V.* || Sēră, *n. pl. Même sens. Voy. le suiv.*

Sērŭs, ă, ŭm. *Qui fait tard une chose, qui se fait attendre, lent, tardif.* Jūssā mātūrĭūs hōrā Fāc sēmpēr vĕnĭās, nēc nĭsĭ sērŭs ăbī. *O.* Nōn ĕgŏ cēssāvī, nēc fēcĭt ĭnērtĭă sērŭm. *Id.* Sērŭs īn cœlŭm rĕdĕās. *H.* Lībērtās, quæ sēră tămēn rēspēxĭt ĭnērtēm. *V.* Cūr sērŭs vērsārĕ bŏvēs ēt plaūstră Bŏōtēs. *Pp.* (III, 5, 35). Ō sērī stŭdĭōrŭm! *H.* SYN. Tārdŭs, lēntŭs, sēgnĭs. || *Qui se fait tard, qui a lieu tard.* Thēssălŭs īn sērōs Dītĭs sērvāvĕrăt ūsūs. *V. Fl.* Jūdĭcĭă trĕpĭdīs sēră sōrtĭtūr rĕīs. *Sen.* (*H. Fur.* 731). SYN. Ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs, nŏvīssĭmŭs, sŭprēmŭs. || *Qui viendra longtemps après, reculé.* Tārdă vĕnĭt, sērīs fāctūră nĕpōtĭbŭs ūmbrăm. *V.* (Sic *V. Fl.* VIII, 397). Quām laūdem ā sērā pōstĕrĭtātĕ fĕrăt. *O.* SYN. Ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs. || *Du soir, nocturne.* Sērōs ēxērcēt nōctŭă cāntūs. *V.* Nēc sēræ mĕmĭnĭt dēcēdĕrĕ nōctī. *Id.* Sērā sūb nōctĕ. *V. Fl.* Sērūm cănĭt īmpōrtūnă pēr ūmbrās. *V.* SYN. Nōctūrnŭs. || *De l'arrière-saison, qui pousse tard ou lentement.* Sērā lēctīs dē vītĕ răcēmīs. *O.* Sērā cŏmāntēm Nārcīssŭm (scil. sero). *V.* Īlle ĕtĭām sērās īn vērsūm dīstŭlĭt ūlmōs. *Id.* (*G.* IV, 144. Cf. *Serv.* infra). SYN. Sērōtĭnŭs. || *Avancé, en parl. de l'âge.* Mē tāngĭt sērĭŏr ætās. *O.* Sēra ēt săpĭēntĭŏr ætās. Pōst ānnōs pătŭĭt tūnc cūrĭă sērōs. *Id.* SYN. Prōvēctŭs. || *Lent, long.* Īmpŏsĭta ēst sērō tāndēm mănŭs ūltĭmă bēllō. *O.* SYN. Lōngŭs, dĭūtūrnŭs. || *Éloigné.* Sērum ūt vĕnĭāmŭs ăd āmnēm Phāsĭdĭs. *V. Fl.* SYN. Rĕmōtŭs, ūltĭmŭs, lōngīnquŭs. || *Qui vient ou qui fait trop tard, qui est en retard.* Sērum ēst căvēndī tēmpŭs īn mĕdĭīs mălīs. *Sen.* (*Thyest.* 487). Sūb pædăgōgō cœpĕrĭs lĭcēt, sērum ēst. *M.* (VIII, 44). Nūnc sēră quĕrēlĭs Haūd jūstĭs āssūrgĭs. *V.* Hērcŭlĕās jām sērŭs ŏpēs sprētīquĕ vŏcābĭs Ārmă vĭrī. *V. Fl.* Ō sērī mātērno īn cōrdĕ dŏlōrēs! *St.* SYN. Præpŏstĕrŭs. || ? *Grand.* (*Serv.* ad *G.* IV, 144.) || ? *Sinistre.* (*Serv.* ad *Æ.* XII, 863.)

Sērvă, æ, *f. Une esclave.* Mæŏnĭō rēgī quēm sērvă Lĭcȳmnĭă fūrtīm Sūstŭlĕrăt. *V.* Sērvā quĭă Tūllĭŭs ōrtŭs. *O.* SYN. Āncīllă, fămŭlă, mĭnĭstră.

Sērvābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut sauver.* Ēt tūtārĕ căpūt nūllī sērvābĭlĕ. *O.*

Sērvāns, tĭs, *part. prés. de* Servo. Sērvāntēm rīpās. *V.* || *Adj. Attaché à.* Sērvāntīssĭmŭs æquī. *V. Voy.* Servator.

† Sērvāssŏ, īs, *arch. Comme* Servem *et* Servavero. Ĕgŏ sī bŏnām fāmām mĭhĭ sērvāssŏ, sāt ĕrŏ dīvēs. *Pl.* (*Most.* I, 3, 71). Sērvāssĭnt quĭdēm. *Id.* (*Ps.* I, 1, 35. Et passim).

Sērvātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui sauve, sauveur.* Aūxĭlĭūmquĕ dŏmŭs sērvātōrēmquĕ fătētŭr. *O.* Æmĭlĭōs īntēr sērvātōrēsquĕ Cămīllōs. *Cl.* Vēl sī rēspēxĭt sērvātŏr Jūpĭtĕr. *Germ.* (*Arat.* 407. Est Ζεὺς σωτήρ) || *Gardien.* Saūrŏmătās ăvĭdōs sērvātōrēmquĕ crŭēntŭm Bēbrȳcĭī nĕmŏrĭs. *St. Voy.* Custos. || *Observateur, contemplateur.* Dōctŭs ăd hæc fātūr tăcĭtī sērvātŏr ŏlȳmpī. *L.* || *Attaché à, fidèle à.* Jūstĭtĭæ cūltŏr, rĭgĭdī sērvātŏr hŏnēstī. *L.* Sūb quō sērvātŏr jūstī tēmplīquĕ săcērdōs. *Juvc.* (I, 29). Sērvātŏr hŏnēstī. (*Anth.* II, p. 229.) SYN. Sērvāns, ōbsērvāns, cūltŏr, tĕnāx. || *Eccl. Le Sauveur.* Sēdĕrăt hīc răpĭdō Sērvātŏr ănhēlŭs īn æstū. *Juvc.* (II, 249). SYN. Sālvātŏr.

Sērvātrīx, īcĭs, *f. Qui sauve, conservatrice.* Ō mĕă Bācchĭs, sērvātrīx mĕă! *Ter.* (*Hec.* V, 4, 16). Pērquĕ Pĕlāsgās Sērvātrīx ūrbēs mātrūm cĕlĕbrābĕrĕ tūrbæ. *O.* Cōram ādsūnt ăquă sērvātrīx, pŏpŭlātŏr ĕt īgnĭs. *Prosp.* (*Prov. D.* 557). || *Qui protége.* Sērvātrīcēmquĕ Mĕdūsām Pēctŏrĭs (scil. Palladis thoraca). *St.*

Sērvātŭs, ă, ŭm. *Sauvé, conservé.* Sērvātōs cīvēs īndĭcăt hūjŭs ŏpĕ. *O.* Sērvātum ēx ūndīs. *V.* Sērvātīs lēgĭbŭs ūrbĕ frŭī. *O.* SYN. Īncŏlŭmĭs, sōspēs, sālvŭs. || *Gardé, conservé.* Sērvātă cēntūm clāvĭbŭs (cæcuba). *H.* Sērvātā, stūltĕ, pŭēllā. *O.* SYN. Cūstōdītŭs. || *Réservé.* Grăvĭōrăquĕ tēlā mĕrērī Sērvātŭs Căpănēŭs. *St.* || *Observé.* Līnguāvĕ sērvātæ pēnnāvĕ dīxĭt ăvĭs. *O.* Sī mŏdŏ rītĕ mĕmŏr sērvātă rĕmētĭŏr āstră. *V.* || *Qqf. compar.* Cāstĭŏr aūt prŏbĭŏr, sērvātĭŏr ūllă mărĭtō. *Inscr.* (ap. *Mur.* III, p. 1384).

† Sērvībŏ, īs, *ancien fut de* Servio. Mātrĭs sēr-

vĭbŏ cōmmŏdīs. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 45). Crēdŏ, sērvībīt tĭbī. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 76). Sērvībūnt gēntēs, ēt Săbă dōnă dăbĭt. *Fort.* (VIII, 6, 80).

Sērvĭēns, tĭs. *Qui sert, qui est esclave.* Ēt sērvĭēntēm cōrpŏrī. *Prud.* (*Peri.* 2, 582). SYN. Părēns, etc.

Sērvīlĭă, æ, *f. Nom de femme.* Mōx quūm dĕdĕrīt Sērvīlĭă nūmmōs. *J.* (10, 319).

Sērvīlĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Hōc ĭgĭtūr tŭmŭlō Sērvīlĭŏ claūsūs hăbētŭr. *Fort.* (IV, 13, 3).

Sērvīlĭs, ĕ. *D'esclave, servile.* Sūpplĭcĭtēr stābāt, sērvīlĭbŭs ūt quæ Jām pĕrĭtūră mŏdīs. *H.* Sīdŏnĭă fēcī sērvīlĭă pāllā Ōffĭcĭă. *Pp.* (IV, 9, 47). Quōs sī sērvīlīs tāntūm sūccēndĕrīt aūsŭs, Ūt tēlīs cērtārĕ vĕlīnt. *Alc.* (V, 482). SYN. Fămŭlārĭs, *qqf.* sērvŭs, fămŭlŭs. || *Qui a des sentiments d'esclave.* Nīl sērvīlĕ gŭlæ părēns hăbĕt? *H.* || Sērvīlĕ bēllūm. *Guerre des esclaves, en Italie et en Sicile.* Ārdēntī sērvīlĭă bēllă sūb Ætnā. *L.* Sērvīlĭă fœdĕră. *Sil.* Cōntrā lătrōnēs ātquĕ sērvīlēm mănūm. *H.* || *n. pris adv.* Sērvīlĕ gĕmēns. *Cl.*

Sērvīlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une illustre famille plébéienne.* || 1. (Cn. Geminus). *Consulaire qui fut tué à la bataille de Cannes.* Īntĕrĕā răpĭdīs ădĕrīt Sērvīlĭŭs ārmīs. *Sil.* || 2. (P. Vatia Isauricus). *Servilius, qui avait conquis l'Isaurie sur Mithridate.* Īndŏmĭtōs cūrrū Sērvīlĭŭs ēgĭt Ĭsaūrōs. *Cl.* Quōs nūnc mŏdĕrārĭs Ĭsaūrōs : Hōs quŏquĕ sūb nōstrīs dŏmŭĭt Sērvīlĭŭs ārmīs. *Sid.* (2, 464). Hūnc īntēr pūgnās cōmpēllāt Sērvīlĭūs sīc. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 4. Ita libri. Plerique edd. e conject. dant : *Servilius sic compellat*).

Sērvĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Vivre dans la condition d'esclave.* Sērvĭĕrāt quĭdām, quāntōlĭbĕt ōrdĭnĕ dīgnŭs. *O.* Prōptĕrĕā quōd sērvībās līběrālĭtĕr. *Ter.* (*And.* I, 1, 11). Īn sērvĭtūtem, ăb ĕō cuī sērvīvī prĭŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 19). SYN. Fămŭlŏr. PPH. Sūm sērvŭs, māncĭpĭūm. PHR. Nĕquĕ sērvĭtĭō me ēxīrĕ lĭcēbăt. *V.* || — sērvĭtūtēm, *arch. Même sens.* (*Pl. Mil.* II, 1, 17; *Capt.* II, 3, 31, et passim.) || *Devenir esclave par la guerre.* Nēc Grāĭīs sērvītūm mātrĭbŭs ībŏ. *V.* Trādūcĕrĕ căptām Sērvītūm gēntēm. *Sil.* Nōn sērvītūrī mœrĕt Cătŏ fātă nĕpōtĭs. *L.* Jām nōbīs Gērmānĭă sērvĭt. *Id.* SYN. Părĕŏ, *par ext.* sūbjĭcĭŏr, dŏmŏr, etc. PPH. Sērvĭtĭūm, jŭgūm āccĭpĭŏ, sŭbĕŏ, fĕrŏ, pătĭŏr. Dŏmĭnūm āccĭpĭŏ, pătĭŏr. Sērvĭtĭō prĕmŏr. Jŭgō cōllă dō, sūbjĭcĭŏ, sūbdŏ, sūbmīttŏ. Sērvĭtĭō sūbdŏr. Sūb jŭgă ĕŏ, mīttŏr. Sērvĭtĭī jŭgūm fĕrŏ. VERS. Nēc vīctōrĭs hĕrī tĕtĭgīt căptīvă cŭbīlĕ. *V.* Vīnclāquĕ căptīvā rēgēs cērvīcĕ fĕrēntēs. *Cl.* Căptāquĕ sērvīlī sūbdĕrĕ cōllă jŭgō. *Prosp.* || *En parlant de choses.* Tĭbĭ sērvĭăt ūltĭmă Thūlē. *V.* Sērvītūră sŭō Căpĭtōlĭă nōstră Cănōpō. *O.* Plăcĭdī sērvīrēnt lēgĭbŭs ēnsēs. *Cl.* || *En gén. Être soumis, dépendant, obéir.* Lĭcēăt Phrȳgĭō sērvīrĕ mărītō. *V.* Pătĭăræăquĕ rēgĭă sērvĭt (mihi). *O.* Sērvīrētquĕ tŭĭs, cōntēmptō Cāstŏrĕ, frēnīs Cȳllărŭs. *Cl.* SYN. Fămŭlŏr, părĕŏ, ōbsĕquŏr, ŏbēdĭŏ. PPH. Sūm ōbnōxĭŭs. || *Au fig. Être esclave.* Sērvĭĕt ætērnūm, quī pārvō nēscĭĕt ūtī. *H.* || *Obéir.* Sērvīssĕ jūssīs ābsquĕ fraūdĕ pūblĭcīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 998). || *Servir, être le serviteur de, être dévoué à.* Sēmpēr tĭbī dēdĭtă sērvĭt Mēns mĕă. *Tib.* (I, 2, 99). Huīc ūnī dŏmĭno ūsquĕ sērvĭāmŭs. *Cat.* (46, 14). Quō prŏpĭŏr quīsque ēst, sērvīrĕ fĭdēlĭŭs ægrō. *O.* SYN. Fămŭlŏr, mĭnīstrŏ. PPH. Ŏpĕrām dō, mĭnīstrŏ. PHR. Nēc nōn vērnālĭtĕr īpsīs Fūngĭtŭr ōffĭcĭīs. *H.* || *Eccl. Servir, être esclave.* Ēt, Dĕī fōrmām gĕrēntēs, sērvĭēmūs sæcŭlō. *Prud.* (*Peri.* 1, 59). Sērvīvītquĕ tŭō nōbīs sūb nōmĭnĕ dæmōn. *Juvc.* (I, 744).

Sērvĭtĭūm, ĭī, *n. État d'esclave.* Ĕgŏ, Pāmphĭlĕ, hōc tĭbī prō sērvĭtĭō dēbĕŏ. *Ter.* (*And* IV, 1, 52). Nĕquĕ sērvĭtĭō me ēxīrĕ lĭcēbăt. *V.* SYN. Fămŭlātŭs, *qqf.* mĭnīstĕrĭūm, ŏpĕră. PPH. Sērvīlĭs lăbŏr, ŏpĕră. Fămŭlārĕ ŏpŭs. || *Esclavage des vaincus.* Phthīām clārāsquĕ Mȳcēnās Sērvĭtĭō prĕmĕt. *V.* Pŏpŭlī, quōs trāxĕrāt hōstĭs Sērvĭtĭō. *Cl.* SYN. Sērvĭtūs, fămŭlātŭs jŭgūm, *par ext.* vīncŭlă, vīnclă. EP. Dūrūm, grāvĕ, ăcērbūm, īnīquŭm, mĭsĕrūm, mĭsĕrābĭlĕ, tūrpĕ. PPH. Sērvĭtĭī jŭgūm, pōndŭs, ŏnŭs. Tȳrānnī jŭgūm. || *En parl. des animaux.* Ŭbĭ lībĕră cōllă Sērvĭtĭo āssuērīnt (juvenci). *V.* Īllī ĕtĭām taūrōs prīmūm dŏcŭīssĕ fĕrūntŭr Sērvĭtĭūm. *Tib.* (II, 1, 41). Nūllūm sērvĭtĭī sīgnūm cērvīcĕ gĕrēntēm. *O.* Bēllŭă sērvĭtĭūm tēmpŏrĕ vīctă sŭbĭt (de elephante). *Id.* SYN. Jŭgūm. || *Au fig. Joug, servage.* Hōc mĭhĭ sērvĭtĭūm vĭdĕō dŏmĭnāmquĕ părātām. *O.* Ācrĭŭs īnvītōs.... ūrgĕt, Quām quī sērvĭtĭūm fērrĕ fătēntŭr, ămŏr. *Id.* || *Au pl., et qqf. au sing. Esclaves.* Ĭtă nūnc sērvĭtĭum ēst. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 21. *Gloss. Isid.* « Servitium, *multitudo servorum.* »)

Sērvĭtūs, ūtĭs, *f. Esclavage.* Quūm sērvĭtūtem ĭtă fĕrās, ūt fērrī dĕcĕt. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 12). Quūm trīstēm sērvĭtūtēm flērēnt Āttĭcī. *Ph.* Quāsquĕ cērvīcēs dărĕ sērvĭtūtī. *P. Nol.* (17, 202). *Voy.* Servitium. || Sērvĭtūtēm sērvĭŏ. *Voy.* Servio. || *Au fig.* Ălĭēnum æs, hŏmĭni īngĕnŭo ăcērba ēst Sērvĭtūs. *P. Syr.* || *Esclaves.* Sērvĭtūs ōbnōxĭă.... Āffēctūs prŏprĭōs īn fābēllās trānstŭlĭt. *Ph.* || † Sērvĭtūs. Cēssāvī sērvĭtūs Ēvæ. *P. Nol.* (22, 149). *Voy.* Pălūs.

Sērvĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m.* 1. *Servius Tullius, sixième roi de Rome.* Scēptrĭfĕrās Sērvī tēmplă dĕdīssĕ mănūs. *O.* || 2. (Sulpicius Rufus). *Jurisconsulte ami de Cicéron.* Nōn ălĭō pŏtĭūs gĕnĭtūs sĭt Sērvĭŭs āstrō, Quī lēgēs pŏsŭĭt, etc. *Man.* (IV, 213). || 3. *Nom d'un poëte.* Nēc mĭnŭs Hōrtēnsī, nēc sūnt mĭnŭs īmprŏbă Sērvī Cārmĭnă. *O.* (*Trist.* II, 441). || 4. *Autres.* (*Hor. Sat.* I, 10, 86; II, 3, 168.)

Sērvŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Conserver, sauver.* Dī pătrĭī, sērvātĕ dŏmūm, sērvātĕ nĕpōtēm! *V.* Āh! pŏtĭūs sērvēs nōstrām, tŭă mūnĕră, vītām! *O.* Ĭtă mē sērvĕt Jūpĭtĕr! *Ter.* (*Ph.* V, 3, 24). Pēr tŭă vūlnĕră sērvŏr. *V.* SYN. Cōnsērvŏ, tŭĕŏr, tūtŏr, prōtĕgŏ. PPH. Īncŏlŭmēm, tūtūm, sālvūm ēffĭcĭŏ, præstŏ. Pĕrīclīs ērĭpĭŏ. Ā mōrtĕ rĕdūcŏ, rĕvŏcŏ. Pĕrīclīs, mōrtī sūbdūcŏ. Lētō ērĭpĭŏ. Ā dīscrīmĭnĕ, ā pĕrīclīs rĕcĭpĭŏ. Mălīs ērĭpĭŏ. Vītām, ănĭmām sērvŏ. Mĕdĭō dīscrīmĭnĕ lētī *ou* mōrtĭs sērvŏ, rĕvŏcŏ. Sălūtēm āffĕrŏ, dō. VERS. Īncŏlŭmēm Pāllāntă mĭhī sī fātă rĕsērvānt. *V.* Ēt quā sērvētĭs rĕvŏcātum ā mōrtĕ Dărētā. *Id. Voy.* Incolumis. || *Garder, faire la garde.* Sī, dūm tū sēctārĭs ăprōs, ĕgŏ rētĭă sērvŏ. *V.* Ēt săcrōs sērvābăt īn ărbŏrĕ rāmōs. *Id.* SYN. Āssērvŏ, cūstōdĭŏ. *Voy.* Custodio. || *Conserver, retenir.* Vītĭsătŏr, cūrvām sērvāns sūb īmāgĭnĕ fālcēm. *V.* SYN. Rĕtĭnĕŏ. || *Au fig. Garder.* Ēt nātī sērvă cōmmūnĭs ămōrēm. *V.* Ætērnūm sērvāns sūb pĕctŏrĕ vūlnŭs. *Id.* SYN. Cōnsērvŏ, rĕtĭnĕŏ. || *Garder, être fidèle ou attaché à.* Cētĕră quī vītæ sērvārĕt mūnĭă. *H.* Quī lēgēs jūrăquĕ sērvăt. *Id.* Ēt sērvăt stŭdĭī fœdĕră quīsquĕ sŭī. *O.* Ūt sērvēm fĭdēm. *Ter.* (*And.* I, 5, 45). SYN. Cūstōdĭŏ, cŏlŏ, *qqf.* stō, fŏvĕŏ. || *Réserver.* Sūnt ēt pūrpŭrĕæ : tĭbi ēt hās sērvāmŭs ēt īllās. *O.* Aūt ārĭs sērvārĕ săcrōs (vitulos). *V.* SYN. Rĕsērvŏ. || *Observer, regarder.* Quī Lĭbȳcō nūpĕr cūrsū, dūm sīdĕră sērvăt. *V.* Mĕlĭūs sŭă sīdĕră sērvăt Nāvĭtă. *O.* SYN. Ōbsērvŏ, etc. *Voy. ce mot.* || Sērvā, *famil. Regarde, fais attention.* Hēm, sērvā. *Ter.* (*And.* II, 5, 5. *Id. Ad.* II, 1, 18; *Pl. Pers.* V, 2, 29). Hīc fōssa ēst īngēns, hīc rūpēs māxĭmă : sērvā. *H* || *Avoir l'inspection de, présider.* Cēntūm quæ sīlvās, cēntūm quæ flūmĭnă sērvānt. *V.* Gĕmĭnōsquĕ părīt, quī cōmpĭtă sērvānt. *O.* SYN. Præsĭdĕŏ, præsūm, tŭĕŏr, cūstō-

dĭŏ, prōtĕgō. || *Habiter, se tenir dans un lieu.* Sērvāntēm rīpās (hydrum). *V.* SYN. Cŏlŏ, īncŏlŏ, sĕdĕō.

✝ Sērvŭlĭcŏlă *ou* Sērvŏlĭcŏlă, æ, *m. f. Qui fréquente des esclaves.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 55.)

Sērvŭlŭs *ou* Sērvŏlŭs, ī, *m. dimin. du suiv.* Ād pōrtūm mīttūnt sērvŭlōs, āncīllŭlās. *Pl.* (*Men.* II, 2, 64). Quās rēctō vērtĭcĕ pōrtăt Sērvŭlŭs īnfēlīx. *J.* (3, 252). || *Au fig. Serviteur.* Ūt sĭbĭ dīcātūr : Sērvŭlĕ pērgĕ bŏnĕ. *Fort.* (V, 2, 54).

Sērvŭs *ou* Sērvŏs, ī, *m. Esclave, serviteur.* Dētrīmēntă, fŭgās sērvōrum, īncēndĭă rīdēt. *H.* Sī pœnām sērvō, sī vīncŭlă sævă rĕmīttĭs. *O.* Māxĭmă quæquĕ dŏmūs sērvīs ēst plēnă sŭpērbīs. *J.* (5, 66). SYN. Sērvŭlŭs, māncĭpĭūm, fămŭlŭs, pŭĕr, mĭnīstĕr, *qqf.* vērnă, *au pl.* sērvĭtĭă. EP. Fīdŭs, fĭdēlĭs, ăcēr, strēnŭŭs, vĭgĭl, īmpĭgĕr, gnāvŭs; īgnāvŭs, ĭnērs; fāllāx, dŏlōsŭs; ĭnŏps, mĭsĕr, īnfēlīx, hŭmĭlĭs, sōrdĭdŭs. PPH. Fămŭlōrŭm *ou* fămŭlārĭs grēx, tūrbă. Fămŭlæ tūrbæ nŭmĕrŭs. Sērvōrūm nŭmĕrōsă mānŭs. || *Eccl. Serviteur de Dieu.* Sērvĕ Dĕī, pătŭīt quām sīt tĭbĭ cēlsă pŏtēstās. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 143). || — ŭs, ă, ŭm. *Esclave.* Ō ĭmĭtātōrēs, sērvūm pĕcŭs! *H.* Nēc sērvūm vĭtĭī pēctŭs hăbērĕ sŭūm. *O.* SYN. Sŭbjēctŭs, sērvĭēns, ŏbnōxĭŭs. || *D'esclave.* Nēc tĭbĭ pērpĕtŭō sērvă bĭbātŭr ăquă. *O.* Hōc ēst cūr ŏdĭō sīt tĭbĭ sērvă mănŭs. *Id.* SYN. Sērvīlĭs.

Sēsămŭm, ī, *n.* (σήσαμον). *Sésame, blé de l'Inde.* Sēsămūm, păpāvĕrēmquĕ trītĭcum ēt frīctās nŭcēs. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 112).

Sēsclă, *f. Voy.* Sestla.

Sēscūncĭă, æ, *f. Une once et demie.* Nēc nōn ōxȳbăphī sĭmĭlĭs sēscūncĭă fīĕt. *Rh. Fan.* (*Pond.* 81). || *Au fig.* Sĕnĕcă nōn sēscūncĭæ. *Pomp.* (ap. *Non.* 1, 59).

Sēscŭplŭm, ī, *n. Une fois et demie autant.* Sēscŭplō vĕl ūnă vīncēt āltĕrīŭs sīngŭlŭm. *T. Maur.* (*Syll.* 1066). || — ŭs, ă, ŭm. *Qui contient une fois et demie autant.* Sēscŭplūm tēmpŭs nĕcēsse ēst ēdĕre īstām sȳllăbăm. *Id.* (ibid. 268).

Sēsē. *Voy.* Sui.

Sēsŏŏsĭs, ĭs, *m.* (*Diod.* Σεσόωσις). *Comme le suiv.* Ēt quī rēgnāvīt sĭnĕ nōmĭnĕ mōx Sēsŏŏsĭs. *Suet.* (ap. *Aus. Epist.* 19, 21).

Sēsōstrĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Σέσωστρις). *Sésostris, le plus grand roi de l'Égypte, législateur et conquérant.* Vēnĭt ăd ŏccăsūm mūndīque ēxtrēmă Sēsōstrĭs. *L.* Ūt prīmă Sēsōstrĭs īntŭlĕrīt rēx bēllă Gĕtīs. *V. Fl.*

Sēsquātŭs, ă, ŭm. *Nombres qui sont dans un rapport tel que l'excédant de l'un les divise tous deux.* Sēsquātă fĕrē quŏd nŭmĕrōs pārs sĕcăt īstōs. *T. Maur.* (*Ped.* 219. Alii leg. *sescupla*).

Sēsquĭŏpŭs, *et plutôt* Sēsquiŏpŭs, ĕrĭs, *n. Une journée et demie de travail.* Nĭsĭ cŏtīdĭānūs sēsquiŏpūs cōnfēcĕrĭs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 66).

Sēsquĭpĕdālĭs, ĕ. *D'un pied et demi; au fig. D'une longueur démesurée.* Nām sĭnĕ dēntĭbŭs ēst : hōc dēntēs sēsquĭpĕdālēs. *Cat.* (97, 5). Prōjĭcĭt āmpūllās ēt sēsquĭpĕdālĭă vērbă. *H.*

Sēsquĭpēs, ĕdĭs, *m. Un pied et demi.* Sī fĭĕrēs brĕvĭŏr, Claŭdĭă, sēsquĭpĕdĕ. *M.* (VIII, 59). Sēsquĭpĕdĕ quĭdem ĭs ēst, quām tū, lōngĭŏr. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 58). Pīnguĭs ăquālĭcŭlŭs prōpēnsō sēsquĭpĕde ēxstĕt. *Pers.* (1, 57).

Sēsquĭplŭm, ī, *n. Voy.* Sescuplum.

Sēsquĭsĕnēx, ĭs, *m. f. Très-vieux* (*mot à m. Vieillard et demi*), *très-vieille.* Tŭă dīcĭt ămīcă.... sēsquĭsĕnēx pŭĕrŭm. *Papin.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 28).

✝ Sēssĭbŭlŭm, ī, *n. Siége.* (*Pl. Pœn.* I, 2, 56.)

Sēssĭlĭs, ĕ. *Sur quoi l'on peut s'asseoir.* Cāstŏrĕ dīgnŭs ĕrĭt : sīc tērgūm sēssĭlĕ. *O.* || *Vase à large fond.* Rŭbēllŭm Ēxhālēt văpĭdā læsūm pĭcĕ sēssĭlĭs ōbbă. *Pers.* (5, 147). || Sēssĭlĭs *et* Sēdēns lāctūcă. *Laitue sessile, qui ne s'élève pas de terre.* Ēt ŭtrūmquĕ pōrrūm, sēssĭlēsquĕ lāctūcās. *M.* (III, 48). Vĕnīrĕ crēdŏ, sēssĭlēsvĕ lāctūcās. (*Auct. Priap.* 52, 19. Cf. *Plin.* 19, 38.) Īn quĭbŭs ēst lāctūcă sĕdēns, ēt sēctĭlĕ pōrrŭm. *M.* (X, 48).

Sēssĭs, ĭs, *m. La Sesia, rivière de la Cisalpine* Dūrĭă nām, Sēssĭs, tōrrēns vēl Stūră, vēl Ōrgŭs. *Ennod.* (1, 38. Qui est *Sessites* apud *Plin.* 3, 20, 4).

Sēssŏr, ōrĭs, *m. Spectateur* (*au théâtre*). Īn văcŭō lætŭs sēssōr plaŭsōrquĕ thĕātrō. *H.* || *Cavalier.* Āffātŭr āsēllă Sēssōrēm pēr vērbă sŭūm. *Sedul.* (I, 144. Et *P. Nol.* 21, 409). SYN. Ĕquĕs.

Sēssŭm, *supin de* Sedeo. Vōs ĭn āram ăbītĕ sēssŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 2).

Sēstērtĭŏlŭs, ī, *m. Petit sesterce.* (*Mart.* I, 59.)

Sēstērtĭŭs, ĭī, *m.*; Sēstērtĭī, ōrŭm, *et* Sēstērtĭă, *n. Sesterce, monnaie romaine valant le quart du denier, vingt centimes de notre monnaie.* Īntērcēptă dĕcēm quĕrērĭs sēstērtĭă fraŭdĕ. *J.* (13, 71). Bĭs dēnă sŭpēr sēstērtĭă nūmmūm. *H.* Mūtŭă tē cēntūm sēstērtĭă, Phœbĕ, rŏgāvī. *M.* (VI, 20). Ōffērrĕ, fūndĭs vēndĭtĭs, Sēstērtĭōrŭm mīllĭă. *Prud.* (*Peri.* 2, 76).

Sēstĭăcŭs, ă, ŭm (Σηστιακός). *De Sestos.* Lūmĭnă Sēstĭăcā præcēps dē tūrrĕ pŭēllă. *Aus.* (*Idyl.* 6, 23) Sēstĭăcōs nūnc fāmă sĭnŭs (jactet). *St.*

Sēstĭăs, ădĭs, *f.* (Σηστιάς). *De Sestos.* Sēstŏs, Ăbȳdēnīquĕ sĭnūs, ēt Sēstĭăs ōră. *Sidon.* (2, 506). || *Subst. f. Héro.* Sĕdēt ānxĭă tūrrĕ sŭprēmĭs Sēstĭăs īn scŏpŭlĭs. *St.*

Sēstĭs, ĭs, *f.* (Σηστίς). *Comme* Sestias. Sī cădăt īră mărĭs, Sēstĭ pŭēllă, tĭbĭ. *O.* (*Her.* 18, 2).

Sēstĭŭs. *Voy.* Sextius.

Sēstlă, æ, *f. sync. de* Sextula. Sēxtŭlă sēxtă mŏdō sŏlēt ēt mŏdŏ sēstlă vŏcārī. (*Anthol.* II, p. 405. Alii legunt *sescla*).

Sēstŏs, ī, *f.* (Σηστός). *Sestos, promontoire de la Thrace, en face d'Abydos.* Cœpĕrăt ā gĕmĭnā dīscēdĕrĕ Sēstŏs Ăbȳdō. *V. Fl.* Sēstŏn Ăbȳdēnā sēpărăt ūrbĕ frĕtūm. *O.* Sēstōnque ādmōvĭt Ăbȳdō. *L.*

Sētă, æ, *f., et ordint.* Sētæ, ārŭm, *pl. Poil dur, qqf. Soies.* Tĕgŭmĕn tōrquēns īmmānĕ lĕōnĭs, Tērrĭbĭli īmpēxūm sētā, cūm dēntĭbŭs ālbĭs. *V.* Ēt pĕcŭdūm fūlvĭs vēlāntŭr cōrpŏră sētĭs. *Id.* Prōtĭnŭs ēxŭvĭās rĭgĭdĭs hōrrēntĭă sētĭs Tērgă (apri). *O.* SYN. Vīllī, pĭlī. EP. Cŏmāntēs, hīrsūtæ, hīrtæ, hōrrēntēs, dūræ, rĭgĭdæ. || *Cilice.* Cōntēctŭs cĭnĕre, ēt sētĭs jējūnĭă dūcēns. *Fort.* (*V. S. M.* I, 302). || *Poils de l'homme.* Bārbă vĭrōs, hīrtæquĕ dĕcēnt īn cōrpŏrĕ sētæ. *O.* (Adde *Juvc.* 2, 11; *Mart.* VI, 56.) SYN. Pĭlī. || *Au sing. Crin de cheval, en partic. pour les lignes* Ēt pīscēm trĕmŭlā sălĭēntēm dūcĕrĕ sētā. *M.* (1, 56. Et *Ov. Hal.* 34). *Voy.* Linea.

Sētăbŭm. *Voy.* Sætabum.

Sētănĭŭm *ou* Sītănĭŭm, ĭī, *n. Sorte de nèfle ou d'oignon.* (*Pl. Truc.* V, vs. 16, ex *Mureti* conjectura. Cf. *Plin.* 15, 22.)

Sēth, *m. indécl.* (Σήθ). *Seth, troisième fils d'Adam.* Pōst quŏquĕ Sēth ŏbĭĭt, sŭb Ăbēl vĭcĕ rēddĭtŭs īdēm. *Fort.* (IX, 2, 15. Et *Victor, Gen.* II, 238).

Sētĭă, æ, *f.* (Σητία). *Bourg de la Campanie, renommé pour ses vins.* Pēndŭlă Pōmptīnōs quā spēctāt Sētĭă cāmpōs. *M.* (XIII, 112. *Ib.* 23). Sētĭa, ēt īncēlĕbrī mīsērūnt vāllĕ Vĕlītræ. *Sil.*

Sētĭānŭs *ou* Sētĭēnŭs, ă, ŭm. *Du mont Sétius.* Sētĭāna ăb ārcĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 622).

Sētĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Setosus. Sētĭgĕrōsquĕ sŭēs. *O.* Sētĭgĕræ fētūm sŭĭs. *V.* || *m. absolt. Sanglier.* Quī Dĭŏmēdēĭs mĕtŭēndŭs sētĭgĕr āgrĭs. *M.* (XIII, 93. Et *Ov. Met.* VIII, 376).

Sētīnŭs, ă, ŭm (Σητῖνος). *De Sétia.* Ēx ărcĕ clīvī spĕctăt ŭvă Sētīnī. *M.* (X, 74, 11). || *n. absolt. Vin de Sétia.* Ēt lātō Sētīnum ārdĕbĭt ĭn aūrō. *J.* (10, 27. Adde *Mart.* VI, 86).

Sĕtĭŭs mōns, *m. Le cap de Cette, sur la Méditerranée.* Ōrba īncŏlārūm : Sĕtĭŭs īndĕ mōns tŭmĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 604).

Sētōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de poil rude.* Sētōsī căpŭt hōc āprī tĭbĭ, Dēlĭă, pārvŭs. *V.* Dērĕpĭt ăd cŭbĭlĕ sētōsæ sŭĭs. *Ph.* SYN. Sētĭgĕr, vīllōsŭs. PPH. Sētīs āspĕr, hōrrĭdŭs, hōrrēns, hōrrēscēns, rĭgēns, cŏmāns, vēlātŭs. Vīllīs āspĕr, hōrrēns. PHR. Rĭgĭdīs hōrrēntĭă sētīs Tērgă. *O.* Hīrsūtăquĕ sētīs Vēllĕră. *Id.* Crūră rĭgēnt sētīs ēt pĕctŏră vīllīs. *M.* || Sētōsă vērbĕră. *Sorte de fouet fait avec de la peau de chèvre.* (*Prop.* IV, 1, 25.)

Seū, *partic. disjonct. Soit, ou, ou bien.* Prōră cŭbīlĕ mĭhī, seū mĭhī pūppĭs ĕrĭt. *Pp.* (II, 26, 34). Quīquĕ pĕdūm cūrsū vălĕt. . Aūt jăcŭlo īncēdīt mĕlĭŏr lĕvĭbūsvĕ săgīttīs, Seū crūdō fīdīt pūgnām cōmmīttĕrĕ cæstū. *V.* Nōstră vĕl æquālī sūspēndīt tēmpŏră lībrā Pārcă tĕnāx vērī ; seū nātă fĭdēlĭbŭs hōrīs, etc. *Pers.* (5, 47). SYN. Sīvĕ, aūt, vĕl. || Seū… seū, seū… sīvĕ. *Soit que.., soit que.* Seū căpŭt ăbdĭdĕrāt crīstātā cāssĭdĕ pēnnīs, Īn gălĕā fōrmōsŭs ĕrăt ; seū sūmpsĕrăt ærĕ, etc. *O.* Seū māgnī sŭpĕrās jām săxă Tīmāvī, Sīve ōram Īllўrĭcī lĕgĭs æquŏrĭs. *V.* Sīvĕ quŏd Āppŭlă gēns, seū quŏd Lūcānĭă bēllūm Īncŭtĕrēt vĭŏlēntă. *H.* Sīvĕ mălūm pŏtŭī tămĕn hōc vītārĕ căvēndŏ, Seū rătĭō fātūm vīncĕrĕ nūllă vălĕt. *O.* SYN. Sīvĕ.., sīvĕ. || *En omettant la partic. au premier membre.* Quō nōn ārbĭtĕr Ādrĭæ Mājŏr, tōllĕrĕ seū pōnĕrĕ vūlt frĕtă. *H.* || *Ou bien si.* Ēt mē, seū cōrpūs spŏlĭātūm lūmĭnĕ māvīs. *V.* Seū pōscăt āgnā, sīvĕ mālĭt hœdō. *H.* SYN. Sīvĕ. PPH. Vĕl sī, aūt sī. || *Comme* An. Ērrāvītnĕ vĭā, seū lāssă rĕsēdĭt, Īncērtūm. *V.* SYN. Ăn, nĕ.

Sĕvērē, *adv. Comme* Severiter.

Sĕvērĭānŭs, ī, *m. Nom d'un poëte.* Præstāntēmquĕ tŭbā Sĕvērĭānūm. *Sid.* (9, 316).

Sĕvērīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* || † Sĕvērīnŭs. *Séverin.* Tū pătĕr ēt pătrĭæ lūmĕn, Sĕvērīnĕ Bŏēthī. *Gerbert.* (in *Anthol.* I, p. 320).

Sĕvērĭtās, ātĭs, *f. Gravité, sévérité.* Trīstĭ' sĕvērĭtās ĭnēst ĭn vūltu, ātque ĭn vērbīs fĭdēs. *Ter.* (*And.* V, 2, 16). Sĕvērĭtātēm frōntĭs dūm plăcō tŭæ. *Ph.* Paūlūm dēpŏsĭtā sĕvērĭtātĕ. *M.* (IV, 14). SYN. Grăvĭtās, tĕtrĭcĭtās, sŭpērcĭlĭūm, dūrĭtĭă, etc. *Voy.* Supercilium.

† Sĕvērĭtĕr, *arch. Avec dureté, rigueur.* Sĕvērĭtĕr hŏdĭē sērmōnem ămīcă mēcūm cōntŭlĭt. *Titin.* (ap. *Non.* 11, 5). SYN. Sĕvērē, dūrē, rĭgĭdē, sævē.

† Sĕvērĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. arch. Comme* Severitas. Īllī căpĕrăt frōns sĕvērĭtūdĭnĕ. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 3. Hoc citat *Non.* 2, 798).

Sĕvērŭs, ă, ŭm. *Grave, sévère, qui a le visage sévère.* Īpse ēgrĕdĭtŭr : quām sĕvērŭs! *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 21). Sĕvērūm sĕrĭă dīctū (verba decent). *H.* Frōntĭs nōn ēssĕ sĕvēræ. *O.* SYN. Grăvĭs, aūstērŭs, rĭgĭdŭs, tĕtrĭcŭs, āspĕr, trīstĭs, dūrŭs, ĭnhūmānŭs. PPH. Frōntĕ sĕvērā, cōntrăctā, āddūctā, ōbdūctā, strīctā. Sĕvēræ frōntĭs. Sĕvērī sŭpērcĭlĭī. *Voy.* Supercilium. || *Qui mène une vie dure.* Tătĭōquĕ sēnī Cŭrĭbūsquĕ sĕvērĭs. *V.* Āgrĭcŏlæ dōnĕc vĭtĭō vērtērĕ sĕvērī. *Lr.* (V, 1356). SYN. Dūrŭs, rĭgĭdŭs, āspĕr, pătĭēns. || *Qui a des mœurs sévères.* Vīrgĭnĭtātĕ sĕvērā. *O.* Nūnc, nūnc sĕvērūm vīvĭtŭr. *Prud.* (*Cath.* 2, 33). SYN. Căstŭs, prŏbŭs, etc. || *Qui vit sobrement.* Ădĭmām cāntārĕ sĕvērĭs. *H.* Īrātŭs nĭmĭūm nĭmĭūmquĕ sĕvērĭs. *Tib.* (III, 6, 21. Et *Cat.* 27, 6). SYN. Sōbrĭŭs. || *Sévère, rigide.* Rūmōrēsquĕ sĕnūm sĕvērĭōrūm. *Cat.* (5, 2). Cūr īn thĕātrūm, Cătō sĕvērĕ, vēnīstī? *M.* (I, 3). SYN. Aūstērŭs, rĭgĭdŭs, tĕtrĭcŭs. || *Dur, insensible.* Nōn sĭnăt Ēndўmĭōn tē pĕctŏrĭs ēssĕ sĕvērī. *O.* SYN. Dūrŭs, fĕrŭs, rĭgĭdŭs, etc. || *Sévère, rigoureux.* Vĕtĭtī sī lēgĕ sĕvērā. *O.* SYN. Dūrŭs, īmmītĭs, sævŭs, etc. PHR. Haūd mōllĭă jūssă. *V.* Haūd mōllĭă fātū. *Id.* || *Genre sévère de littérature.* Paūlūm sĕvēræ Mūsă trăgœdĭæ Dēsīt thĕātrīs. *H.* Mūsās quī cŏlĭmŭs sĕvērĭōrēs. *M.* (IX, 12, 17). || *Dur, en parl. du vin.* Vūltīs sĕvērī mē quŏquĕ sūmĕrĕ Pārtēm fălērnī? *H.* SYN. Āspĕr, ācĕr, aūstērŭs. || *Triste, sombre, redoutable.* Fŭrĭās āmnēmquĕ sĕvērūm Cōcўtī mĕtŭĕt. *V.* Ēt nōctĭs sīgnă sĕvēră. *Lr.* (V, 1189). Pĕlăgēquĕ sĕvēră, Quō nĕquĕ nōstĕr ădīt quīsquăm, nĕquĕ bārbărŭs aūdĕt. (*Ibid.* 36.) Ēt dătă sūnt vītæ fīlă sĕvēră mĕæ. *O.* Eūmĕnĭdum īntēntō tūrbă sĕvēră fŏrō. *Prop.* (IV, 11, 22). SYN. Sævŭs, ātĕr, hōrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, trīstĭs, crūdēlĭs, īnfēstŭs. || *arch. Sérieux.* Hŏdĭē quŏd ĕgŏ dīxī pĕr jŏcūm, Īd ēvēntūrum ēsse ēt sĕvērum ēt sĕrĭūm. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 50). SYN. Sĕrĭŭs.

Sĕvērŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quō pōssĭt fĭĕrī mŏdŏ, Sĕvērĕ. *M.* (VII, 33). Fōrtem ātquĕ făcūndūm Sĕvērūm. *St.* (*Silv.* IV, 5, 3). || *Cornélius Sévère, poëte du siècle d'Auguste.* Quŏd lĕgĭs, ō vātēs māgnōrūm māxĭmĕ rēgŭm, Vēnĭt ăb īntōnsīs ūsquĕ, Sĕvērĕ, Gĕtīs. *O.* || *L. Septime-Sévère, empereur.* Īmpĭgĕr ēgĕlĭdō mŏvĕt ārmă Sĕvērŭs ăb Īstrō. *Aus.* (*Cæsar.* 21, 1). || *M. Alexandre-Sévère, empereur.* Ērgo hīs aūspĭcĭbŭs Trājānŭs, Nērvă, Sĕvērŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 278). || *Sulpice-Sévère, évêque de Bourges et historiographe.* Cūjŭs prōsāĭcŭs cĕcĭnīt prĭŭs āctă Sĕvērŭs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 469). || — mōns. *Montagne du pays des Sabins.* Mōntēmquĕ Sĕvērūm. *V.* (*Æ.* VII, 713).

Sēvī, *parf. de* Sero 2.

Sēvŏcŏ, ās, ārĕ. *Tirer à l'écart, éloigner, et au fig.* Sēvŏcăt hūnc gĕnĭtŏr, nĕc caūsām făssŭs ămōrĭs. *O.* Quĭd tū tē sōlŭs ē sĕnātū sēvŏcās? *Pl.* (*Aul.* III, 6, 13). Sēvŏcăt ā dōctīs, Hōrtălĕ, vīrgĭnĭbŭs. *Cat.* (65, 2, cura). SYN. Sēdūcŏ, sēpărŏ, ăbdūcŏ, etc.

Sēvūm, *n. Voy.* Sebum.

Sĕx, *indécl. Six.* Ān grăvĕ sĕx ānnīs pūlchrām fōvīssĕ Călўpsō? *O.* Bīs sĕx lēctīssĭmă mātrūm Cōrpŏră. *V.* SYN. Sēnī, æ, ă. PPH. Bīs tĕr. Bīs tērnī. Tĕr bīnī. || Sĕx sēptĕm. *Six ou sept.* Hīs mēnsĭbŭs Sĕx sēptĕm prōrsŭs nōn vīdīssĕ prōxŭmīs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 39. Et *Lucr.* IV, 578). Sĕd quādrīngēntīs sĕx sēptĕm mīllĭă dēsīnt. *H.*

Sĕxāgēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de soixante.* Hōc sĕxāgēnŏs trĭbŭĭt, dŭplĭcătquĕ quătērnŏs. *Man.* (III, 596. *Id.* II, 325) Ĭbĭ scrŏbēs ēffŏdĭtŏ dŭplōs sĕxāgēnōs īn dĭēs. *Pl.* (*fragm.* ap. *Prisc.* 751).

Sĕxāgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Soixantième.* Ūt lŏcŭplētem ăquĭlām tĭbĭ sĕxāgēsĭmŭs ānnŭs Āffĕrăt. *J.* (14, 197) Ānnō dēmūm quīnto ēt sĕxāgēsĭmō. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 15).

Sĕxāgīntā, *et postérieurement* Sĕxāgīntă, *indécl. Soixante.* Quūm sĕxāgīntā nŭmĕrĕt Cāscēllĭŭs ānnŏs. *M.* (VII, 8). Sāngŭĭnĕ Gērmānō sĕxāgīntāquĕ trĭūmphīs Ēssĕ nŏcēns cœpī. *Petr.* (*Sat.* 122). Sĕxāgīntă tĕrās quūm līmĭnă mānĕ sĕnātŏr. *M.* (XII, 26). SYN. Sĕxāgēnī, æ, ă. PPH. Dĕcĭēs sēnī *ou* Sēnī dĕcĭēs. Tĕr vīcēnī.

Sĕxāngŭlŭs, ă, ŭm. *Hexagone.* Nōnnĕ vĭdēs, quōs cērā tēgīt sĕxāngŭlă, fētŭs? *O.*

Sēxcēntī, æ, ă. *Six cents.* Sēxcēntōs īllī dĕdĕrāt Pŏpŭlōnĭă mātĕr (juvenes). *V.* Bālnĕă sēxcēntīs ēt plūrĭs pōrtĭcŭs, īn quā. *J.* (7, 178). || *Par ext. Un grand nombre : cent, mille.* Sēxcēntă sūnt, quæ mĕmŏrēm, sī sĭt ŏtĭŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 41. Et *Ter. Ph.*

IV, 3, 63). Sēxcēntās nŭmĕrārĕ dŏmōs dē sānguĭnĕ prīscō. *Prud.* (*Sym.* I, 567). *Voy.* Multi.

? Sēxcēntĭēs, *adv.* *Six cents fois; très-souvent.* Quīn sūspīrābŏ plūs sēxcēntĭēs īn dĭē. *Pl.* (*Men.* V, 4, 8. Sed versus claudicat. *Bothe*: sexcentos in dies).

† Sēxcēntŏplāgŭs, ī, *m.* *Qui reçoit de fréquentes corrections.* (*Pl. Capt.* III, 5, 68.)

† Sēxcēntŭm *ou* Sēx cēntŭm, *n. indécl.* *Comme* Sexcenti. Māxŭmū' si ărgēntī sēx cēntum āc mīllĕ rĕlīquīt. *Lucil.* (ap. *Non.* 8, 85).

Sēxcŭplŭm. *Voy.* Sescuplum.

Sēxdĕcĭēs *ou* Sēdĕcĭēs, *adv.* *Seize fois.* Sēxtārĭūs īstūm Sēxdĕcĭēs haūrīt. *Rh. Fan.* (*Pond.* 65). Quāmvīs sēxdĕcĭēs dēnīs ēt mīllĕ pĕrāctīs. *Rutil.* (1, 135).

Sēxdĕcĭm *ou* Sēdĕcĭm, *indécl.* *Seize.* Vērum ĕă, sī vīvĭt, ānnōs nāta ēst sēxdĕcĭm. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 20. Et *Mart.* VII, 67, 12). PPII. Bīs ŏctōnī.

Sēxdēnī *ou* Sēdēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de seize.* Sēxdēnīs Fēbrŭūs cĭtŏ sōlŭs ăb ōmnĭbŭs ērrăt. (*Anthol.* II, p. 351.)

Sēxēnnĭs, ĕ. *Agé de six ans.* Qui īllīnc sēxēnnīs pĕrĭērīm Cārthāgĭnĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 27).

Sēxēnnĭŭm, ĭī, *n.* *L'espace de six ans.* (*Plaut. Pœn. prol.* 67.)

Sēxĭēs, *adv.* *Six fois.* Ūnām dĕcēmplēx ēdĭtă sēxĭēs. *Prud.* (*Peri.* 14, 121). PPII. Bīs tĕr.

Sēxĭtānŭs, ă, ŭm. *De la ville de Sex* (Σέξ), *en Bétique.* Quŭm Sēxĭtānī pōnātūr caūdă lăcērtī. *M.* (VII, 78. Alii male *saxetani*. Interpres est *Plin.* 32, 53, 4 : « Colias, sive Parianus, sive *Sexitanus*, a patria Bætica, lacertorum minimus. »)

Sēxtāns, tĭs, *m.* *Monnaie romaine, la sixième partie de l'as.* Sēxtāntēs lĕgĭt ūncĭāsquĕ fīscī. *Sid.* (13, 37). Sērvŭs sēxtāntīs vērbīs nĕfārĭīs ūtĭtŭr. *Laber.* (apud *Gell.* 16, 9, scil. minimi pretii). || *Poids de deux onces, ou la sixième partie de la livre.* Nēc dēxtāns rĕtĭnēt nōmēn, sēxtāntĕ rĕmōtō. *Aus.* (*Eclog.* 1, 20). Sēxtāntēmquĕ trăhāt gūmmī cūm sēmĭnĕ Tūscō. *O.* Āt sī sēxtāntēm rĕtrăhās, ĕrĭt īllĕ dĕcūncĭs. *Rh. Fan.* (*Pond.* 46). || *Mesure de liquides.* Sēxtāntēs, Cāllīstĕ, dŭōs īnfūndĕ fălērnī. *M.* (V, 65).

Sēxtārĭŭs, ĭī, *m.* *Mesure romaine de capacité contenant un peu plus d'un demi-litre, setier.* Pānĭs ēmātŭr, ŏlŭs, vīnī sēxtārĭŭs; āddĕ. *H.* Dē quō sēxtārĭŭs āltĕr Dūcĭtŭr āntĕ cĭbŭm. *J.* (6, 427). Ā quō sēxtārī nōmēn fēcīssĕ prĭōrēs. *Rh. Fan.* (*Pond.* 71).

Sēxtĭānŭs, ă, ŭm. *De Sextius.* Nām Sēxtĭānŭs dūm vŏlo ēssĕ cōnvīvă. *Cat.* (44, 10).

Sēxtĭlĭānŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* Bīs dĕcĭēs sōlŭs, Sēxtĭlĭānĕ, bĭbĭs. *M.* (I, 12).

Sēxtīlĭs mēnsĭs, *et absolt.* *Mois d'août, le sixième de l'année romaine.* Pēr brūmām Tĭbĕrĭs, sēxtīlī mēnsĕ cămīnŭs. *H.* Sēxtīlēm tōtŭm mēndāx dēsīdĕrŏr. *Id.* Quōs nŭmĕro ādjĭcĭām, sēxtīlĭs, jūnĭŭs, ātquĕ. *Aus.* (*Eclog.* 14, 12). SYN. Aūgūstŭs. || — ĭs, ĕ. *adj.* *D'août.* Sēxtīlēs Hĕcătē Lātōnĭă vīndĭcăt īdŭs. *Aus.* (*Idyl.* 5, 23).

Sēxtīllŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* (*Mart.* II, 28.)

Sēxtĭŭs *ou* Sēstĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Nōn ēst Sēxtĭŭs īllĕ, sēd Căbāllŭs. *M.* (I, 42. Et *Hor. Od.* I, 4). || Sēxtĭæ ăquæ, *f. pl.* *Aix (en Provence).* Sēxtĭāsquĕ bāiās. *Sid.* (23, 13).

Sēxtŭlă, æ, *f.* *Le sixième d'une once; soixante-douzième partie de l'as, d'un tout.* Sēxtŭlă quæ fērtūr; nām sēx hīs ūncĭă cōnstăt. *Rh. Fan.* (*Pond.* 22). Lībrās scrīptŭlă sēxtŭlāsquĕ dīcĭt. *M.* (X, 55).

Sēxtŭs, ă, ŭm. *Sixième.* Săcrā vĭdēt fĭĕrī sēxtŭs ăb ūrbĕ lăpĭs. *O.* Cūrsōrēm sēxtā tĭbĭ, Rūfĕ, rĕmīsĭmŭs hōrā. *M.* (III, 100).

Sēxtŭs, ī, *m.* *Prénom et surnom romain.* Tūque, ō mĕārŭm cūră, Sēxtĕ, cūrārŭm, Vălē, Săbīnĕ. (*Catal. Virg.* 7, 6. Adde *Anth.* I, p. 199.) || *Sextus, fils de Pompée.* Sēxtŭs ĕrăt Māgnō prōlēs īndīgnă părēntĕ. *L.* *Voy.* Pompeius.

† Sēxŭngŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a six doigts, c'est-à-dire Rapace.* Hēm tu, ō sēxŭngŭlă ! *Pl.* (*Truc.* II, 2, 57).

Sēxŭs, ūs, *m.* *Sexe.* Nūllō dīscrīmĭnĕ sēxūs Rēgīnām scĭt fērrĕ Phārŏn. *L.* Tānquām pārvă fŏrēt sēxūs īnjūrĭă nōstrī. *M.* (IX, 9). Trĭplĭcēm vĭrīlī sēxū pārtūm prōcrĕāt. *Pac.* (apud *Fest.*). EP. Vĭrīlĭs; mŭlĭĕbrĭs, fēmĭnĕŭs. PPII. Vĭrīlĕ, *ou* fēmĭnĕŭm, mŭlĭĕbrĕ gĕnŭs. || *En partic.* *Le sexe féminin.* Sīn sōlo ādspĭcĭmūr sēxū, etc. *Sil.* (III, 114. *Gloss. Philox.* « Sexus, σχῆμα γυναικεῖον. ») || † *Au plur.* Rĕdĕūnt īn pēctŏră sēxūs. *St.* || ? *n.* *Voy.* Secus 2.

Sī, *conj.* *Si, supposé que.* Dēlĭtŭī, dūm vēlă dărēnt, sī fōrtĕ dĕdīssēnt. *V.* Sī tē nūllă mŏvēt tāntæ pĭĕtātĭs īmāgŏ. *Id.* Tēmpŏră sī fŭĕrīnt nūbĭlă, sōlŭs ĕrĭs. *O.* Sī quĭdquām crēdĭs Hŏmērō. *H.* PPII. *qqf.* Quŏd sī. Sī fōrtĕ, quāndŏ, ūnquām, fōrs. || *Ce mot se sous-entend qqf.* Tū quŏquĕ māgnām Pārtem ŏpĕre īn tāntō, sĭnĕrĕt dŏlŏr, Īcăre, hăbērēs. *V.* Huīc ălĭquīs jŭvĕnĭs dīxīssĕt ămāntĭă vērbă, Rēddēbāt tālēs prōtĭnŭs īllă sŏnōs. *O.* Græcŭlŭs ēsŭrĭēns īn cœlŭm, jūssĕrĭs, ībĭt. *J.* (3, 78. Et *Prop.* IV, 5, 9; *Hor. Sat.* I, 3, 15). || *Quand, lorsque.* Āntĕ fŏcŭm, sī frīgŭs ĕrĭt; sī mēssĭs, īn ūmbrā. *V.* Sī nōnă dĭēm mōrtālĭbŭs ālmŭm Aūrōra ēxtŭlĕrĭt. *Id.* Ānnōsām sī fōrtĕ nŭcēm dējēcĕrăt eūrŭs. *J.* (11, 119). Nām sī lūxĕrĭt, ād lībrārĭōrŭm Cūrrām scrīnĭă. *Cat.* (14, 16). SYN. Quŭm (*avec l'indic.*), quāndŏ, ŭt, *qqf.* quŏtĭēs, ŭbī, pōstquăm. || *Si, puisque.* Sī pŏtŭĭt mānēs ărcēssĕrĕ cōnjŭgĭs Ōrpheŭs. *V.* Vēstrō sī mūnĕrĕ tēllŭs Chāŏnĭām pīnguī glāndēm mūtāvĭt ărīstā. Sī cōncēssă pĕtō. *Id.* SYN. Quŭm (*avec le subj.*), quāndŏ, quāndŏquĭdĕm, sīquĭdĕm. || Sī nōn. *Si... ne pas* Sī nōn pērtæsŭm thălămī tædæquĕ fŭīssĕt. *V.* Ēt, sī nōn ălĭŭm lātĕ jăctārĕt ŏdōrēm. *Id.* SYN. Nīsī. || *Quoique, quand même.* Quŏd sī Thrēĭcĭō blāndĭŭs Ōrphĕō Aūdītām mŏdĕrēre ărbŏrĭbŭs fĭdēm. *H.* Ēxclūsĭt : rĕvŏcăt : rĕdĕăm ? nōn, sī me ōbsēcrĕt. *Ter.* (*Eun.* I, 1, 4). SYN. Ētsī, etc. *Voy.* Quamvis. || *Comme* Utinam. Sī nūnc sē nōbīs īlle aūrĕŭs ărbŏrĕ rāmŭs Ōstēndăt ! *V.* Ō sī Ēbūllĭt pătrŭī præclārŭm fūnŭs ! *Pers.* (2, 10). || *Comme* Sive. Sī mĕdĭă nōx ēst, sīve ēst prīmă vēspĕră. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 4). || *Comme* An. Jāmdūdŭm ēxspēctŏ, sī tŭŭm ōffĭcĭŭm scĭās. *Pl.* (*Pœn. prol.* 12). Vīsām, sī dŏmi ēst. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 7). Sēd fātīs īncērtă fĕrŏr, sī Jūpĭtēr ūnām Ēssĕ vĕlīt Tўrĭīs ūrbēm Trōjāquĕ prŏfēctīs. *V.* Quærēbām, sīccā sī pōssĕt pīscĭs ărēnā, etc. *Pp.* (II, 3, 5). Īnspĭcĕ, sī pōssŭm. *H.* || † Quăm sī. *Comme* Quasi. Quăm sī tu ōbjĭcĭās fōrmīcīs păpāvĕrēm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 8). || Sī quāndŏ. *Voy.* Siquando. || Sī quĭdēm. *Si toutefois.* Sī quĭdēm Sīs pŭdīcŭs, hīnc făcēssās. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 17). *Voy.* Siquidem.

Sĭbī, *dat.* *Voy.* Sui.

Sībĭlāns, tĭs. *Qui siffle.* Trĕmānt vĕnēnīm sībĭlāntīs Gŏrgŏnæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 278). SYN. Sībĭlŭs.

Sībĭlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Siffler.* Dērĭgŭēre ŏcŭlī, tŏt Ērīnnўs sībĭlăt hўdrīs. *V.* Pērvĭgĭl ēccĕ drăcō, squāmīs crĕpĭtāntĭbŭs hōrrēns, Sībĭlăt. *O.* PPII. Sībĭlă mīttŏ, ēdŏ, fūndŏ, dō, tōllŏ. VERS. Strīdŭlă vībrātīs fŭdērūnt sībĭlă līnguīs. *L.* Sībĭlă lāmbēbānt līnguīs vībrāntĭbŭs ōră. *V.* || *Siffler pour appeler.* Nūtēnt, nīctēnt, sībĭlēnt. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 72). || *En parl. des choses.* Strīdōrque īmmītĕ rŭdēntŭm Sībĭlăt. *Sil.* Nē sībĭlĕt aūră. *L.* In tĕpĭdā sūbmērsŭm sībĭlăt ūndā (ferrum). *O.* SYN. Strīdĕŏ, crĕpĭtŏ, crĕpŏ. || *Act.* *Siffler, se moquer.* Pŏpŭlŭs mē sībĭlăt,

ăt mĭhĭ plaūdō. *H.* SYN. Ēxplōdō. || ✝ *Envoyer en sifflant.* Lēnĭtĕr āllūdēns dūm sībĭlăt aūră sŏpōrĕm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 3).

Sībĭlŭm, ī, *n.*, *et* Sībĭlŭs, ī, *m.* *Sifflement.* Ēt zĕphȳrī căvă pēr călămōrūm sībĭlă prīmŭm. *Lr.* (V. 1381). Sēnsērūnt tōtī pāstōrĭă sībĭlă mōntēs. *O.* Strīdēntīs sībĭlă tēlī. *Sil.* Suāvĕ sībĭlŭm. *Seren.* (ap. *Non.* 3, 200). Vĕnĭēntīs sībĭlŭs aūstrī. *V.* Trīstīs Tārtărĕā vībrātūr sībĭlŭs aūrā. *Cl.* (*L. Herc.* 33). Ēt rŭdēntūm sībĭlŭs. *Poet.* (apud *Cœl.* ad *Cic.*, *Fam.* 8, 2). SYN. Strīdŏr, sŭsūrrŭs.

Sībĭlŭs, ă, ŭm. *Sifflant.* Tōllēntēmquĕ mĭnās, ēt sībĭlă cōllă tŭmēntĕm. *V.* (*Id. Æ.* II, 212). Ēt tōrvæ cŏmă sībĭlă frōntĭs. *V. Fl.* SYN. Sībĭlāns, *qqf.* strīdēns, sŭsūrrāns. || *Subst. m. Voy. le précéd.*

Sĭbĭmĕt. *Voy.* Suimet.

Sĭbĭnă. *Voy.* Sibyna.

Sĭbŏtēs, æ, *m.* *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 242.)

Sĭbȳllă, æ, *f.* (σίβυλλα). *Sibylle, femme inspirée qui rendait des oracles. L'antiquité en comptait dix. Les plus célèbres sont la sibylle de Cumes, en Italie, et la sibylle érythréenne à Babylone.* Tālĭbŭs ēx ădȳtō dĭctīs Cūmæă sĭbȳllă. *V.* Lĭttŏră Cūmārūm vīvācīsque āntră sĭbȳllæ Īntrăt. *O.* Cārmĭnă lōngævæ vōbīs cōmmīssă sĭbȳllæ. *L.* EP. Vĕtŭs, ānnōsă, lōngævă, præsāgă, præscĭă. PPH. Lōngævă vātēs *ou* săcērdōs. Ănŭs fātĭdĭcă. *Voy.* Augur.

Sĭbȳllīnŭs, ă, ŭm (σιβύλλινος). *De sibylle, sibyllin.* Quōd sĭbȳllīnī mŏnŭērĕ vērsūs. *H.* Āntĕ sĭbȳllīnæ fātă crĕmāvĭt ŏpĭs. *Rutil.* (2, 52).

Sĭbȳnă *ou* Sĭbĭnă, æ, *f.* (σιβύνη). *Espèce d'épieu.* Īllȳrĭcī rēstānt, sīcīs sĭbȳnīsquĕ fŏdēntēs. *Enn.* (ap. *Fest.*). Bārbărĭcām prīstēm sĭbȳnīs nōstrīs ōbtŭlĭt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 1, 192. Vitiosus antea versus, in quo emendarunt *sibynis*, pro glossemate *navibus*, et ipse ego *pristem*, pro vulgata lect. *pestem*).

Sīc, *adv.* *Ainsi, de la sorte.* Sīc ăĭt, ēt dĭctō cĭtĭūs tŭmĭda æquŏră plācăt. *V.* Tūm sīc āffārī, ēt cūrās hīs dēmĕrĕ dĭctīs. *Id.* Sīc ĕrăt. *O.* SYN. Ĭtă, tālĭtĕr. PPH. Hāc rătĭōnĕ. Hōc pāctō. Hōc *ou* hōccĕ mŏdō. Ăd *ou* ĭn hūnc mōrĕm, mŏdŭm. Ăd īstŭm mŏdŭm. PHR. Tālĭă vōcĭfĕrāns. *V.* Hæc ăĭt. *Id.* Tālī fŭgĭēntem ēst vōcĕ sĕcūtŭs. *Id.* Nōn īstō vīvĭmŭs īllīc, Quō tū rēre, mŏdō. *H.* || *Par ce moyen.* Sīc ītŭr ăd āstră. *V.* Sīc mē sērvāvĭt Ăpōllō. *H.* SYN. Ĭtă. PPH. Hāc rătĭōnĕ *ou* vĭā. PHR. Hāc ārtĕ Pōllūx, ēt văgŭs Hērcŭlēs Ĕnīsŭs. *H.* || *Ainsi, pareillement.* Sīc īllĕ mănŭs, sīc ōră fĕrēbăt. *V.* Sīc fōrmōsă fŭĭt, tālēm Schœnēĭdă dīcŭnt. *O.* SYN. Ĭtă, ĭtĕm, ĭtĭdĕm, æquĕ, părĭtĕr, tālĭtĕr. PPH. Nōn *ou* haūd sĕcŭs, ălĭtĕr. Nōn mĭnŭs. Hāc *ou* pārī rătĭōnĕ. Ĕōdĕm pāctō. || *Tant, tellement.* Nīl sīc mĕtŭēntĭs ŭt ācrēs Pŏtōrēs. *H.* Grăcĭlī sīc ātquĕ pŭsīllō. *Id.* Hīnc dēnsī rūrsŭs ĭnūndānt.... Sīc ōmnēs ămŏr ūnŭs hăbĕt dĕcērnĕrĕ fērrō. *V.* SYN. Ĭtă, ădĕō, tām, tāntŭm. || *Formule de souhait.* Sīc tŭă Cȳrnēās fŭgĭānt ēxāmĭnă tāxōs. *V.* Sīc tĭbĭ sēcrētīs ăgĭlīs dĕă sāltĭbŭs ădsĭt. *O.* Sīc tē dīvă pŏtēns Cȳprī... Vēntōrūmquĕ rĕgăt pătĕr. *H.* Sīc ūmbrōsă tĭbī cōntīngānt tēctă, Prĭāpĕ. *Tib.* (I, 4, 1. Et *Prop.* III, 15, 1). SYN. Ĭtă. || *Formule de réponse : Oui.* Phănĭŭm rĕlīctām sōlām? Sīc. *Ter.* (*Ph.* II, 2, 2). SYN. Ĭtă. PPH. Sīc ēst. || *Ainsi, avec un geste pour démontrer.* Ĕgŏ līmīs spēctō Sīc pēr flābēllūm clāncŭlŭm. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 53). || *Comme* Talis. Sīc sūm : sī plăcĕō, ūtĕrĕ. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 42. Et *Pl. Amph.* II, 1, 57). || Sīc quŏquĕ. *Même dans ce cas, même alors.* Sīc quŏque ĕrām rĕpĕtēndă tĭbī. *O.* Sīc quŏquĕ nōn ōmnīs pŏpŭlŭs pērvēnĭt ăd ōssă. *L.* (Adde *Sen. Troad.* 1120). SYN. Sīc tămĕn. || *Qqf. Médiocrement.* Quĭd rē gĕrĭt? Sīc, tĕnŭĭtĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 95). Fōrmā lūcŭlēntā? Sīc sătĭs. *Id.* (*Heaut.* III, 2, 12. Et nos in sermone: *Est-il grand? — Comme cela*). || *Légèrement, négligemment. sans attention.* Sŭb hāc Pīnū jăcēntēs sīc tĕmĕrĕ. *H.* Nōn... Cæcī prōtĭnŭs īrrŭāmŭs īllūc ; Sēd sīc, sīc sĭnĕ fīnĕ fērĭātī. *Petr.* (*fr.* p. 687 Burm.). Mīrābăr, hōc sī sīc ăbīrĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 4. Ubi *Donatus*, qui comparat græcum οὕτως).

Sīcă, æ, *f.* *Grand couteau à lame recourbée (du gladiateur Thrace).* Quōdquĕ tĭbī trĭbŭĭt sŭbĭlă, sīcă răpĭt. *M.* (III, 16). Aūt sīcās pătrĭbŭs, sēd Tārtără nīgra ănĭmābŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 532). Sīcă cŏmēs lătĕri ēst ; mănŭs aūtem hāstīlĭă vībrăt. *Avien.* (*D. Terr.* 1241). Vēl quōs, Spārtăcĕ, cōnsŭlūm sŏlēbās Vīctrīcī glădĭōs fŭgārĕ sīcā. *Sid.* (9, 254).

Sĭcāmbĕr, brī, *m.* ; Sĭcāmbrī, ōrŭm, *pl.* *Sicambres, peuple germanique, habitant les bords du Rhin, auj. la Westphalie.* Sīc tōnso ōccĭpĭtī sĕnēx Sĭcāmbĕr. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 28). Crīnĭbŭs īn nōdūm tōrtīs vēnērĕ Sĭcāmbrī. *M.* (*Spect.* 3). Tē cædĕ gaūdēntēs Sĭcāmbrī. *H.* || *f.* Nēscĭŏ quām prō mē laūdāt nūnc īstĕ Sĭcāmbrăm. *O.*

Sĭcāmbrĭă, æ, *f.* *Pays des Sicambres.* Mīlĭtĕt ūt nōstrīs dētōnsă Sĭcāmbrĭă sīgnīs. *Cl.*

Sĭcānī, ōrŭm, *m. pl.* *Sicaniens, peuple ibérique établi dans le Latium et dans la Sicile.* Aūrūncæquĕ mănŭs, Rŭtŭlī, vĕtĕrēsquĕ Sĭcānī. *V.* Vōmĕrĕ vērtērūnt prīmūm nŏvă rūră Sĭcānī. *Sil.* SYN. Sĭcŭlī. || *Siciliens.* Ūndĭquĕ cōnvĕnĭūnt Teūcrī mīxtīquĕ Sĭcānī. *V.*

Sĭcānĭă, æ, *f.* *La Sicile.* Āt frĕtă Sĭcānĭæ sāltĕm, etc. *V.* Sĭcānĭām pĕrĕgrīnă cŏlō. *O.* *Voy.* Sicilia.

Sĭcānĭs, ĭdĭs, *f.* *De la Sicile.* Plūrĭmă quā flāmmās Sĭcānĭs Ætnă vŏmĭt. (*Ibis*, 600.)

Sĭcānĭŭs, *et* Sĭcānŭs, Sĭcănŭs, Sĭcānŭs, ă, ŭm. *De Sicile.* Sĭcānĭō prætēntă sĭnū jăcĕt īnsŭlă cōntrā. *V.* Nēc nōn Sĭcānĭās vōlvēns Ămĕnānŭs ărēnās. *O.* Gēntēs vēnērĕ Sĭcānæ. *V.* Quæ mōntēs cĕlĕbrās, Ērȳcīnă, Sĭcānōs. *O.* Cētĕra Ĕlīssæīs ădĕrăt gēns Sĭcănă vōtīs. *Sil.* Hīnc Brŏmĭī quădrāntăl, ĕt hīnc Sĭcānă mĕdīmnă. *Aus.* (*Idyl.* 11, 46). *Voy.* Siculi.

Sīcārĭŭs, ĭī, *m.* *Assassin, sicaire.* Quōd mœchŭs fŏrĕt, aūt sīcārĭŭs. *H.* SYN. Grāssātŏr.

Sīccātŭs, ă, ŭm. *Séché, desséché.* Vĭrĭdēsquĕ mănū sīccātā căpīllōs. *O.* *Voy.* Siccus. || (*Nourrice*) *sèche, qui n'a pas de lait.* Ēt mŏdŏ sīccātām lāctĕ rĕlīnquĭt ŏvēm. *O.* *Voy.* Assus.

Sīccĭnĕ, *adv.* *Ainsi donc! est-ce ainsi que?* Sīccĭnĕ Thēssălĭcæ mēntēm frēgēre rŭīnæ? *L.* Sīccĭnĕ, sīc, īnquĭt, grātēs prĕtĭūmquĕ rĕpēndĭs, Paūlĕ, tŭī căpĭtĭs? *Sil.* Sīccĭne ĕam īncōmptīs vīdīstī flērĕ căpīllīs? *Pp.* (III, 6, 9). SYN. Sīc, ĭtănĕ. PPH. Sīc ērgŏ *ou* ĭgĭtŭr?

Sīccĭtās, ātĭs, *f.* *Sécheresse.* Ātque āb līppĭtūdĭne ūsquĕ sīccĭtās ūt sĭt tĭbī. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 18). Nōn vēntī, plŭvĭævĕ, sīccĭtāsvĕ. (*Anth.* II, p. 531.) *Voy.* Ariditas.

Sīccŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Sécher, faire sécher.* Īnjēctōs hŭmĕrīs sīccāntēm sōlĕ căpīllōs. *O.* Īpse ărĭēs ĕtĭāmnūnc vēllĕră sīccăt. *V.* SYN. Ēxsīccŏ. PPH. Hūmōrēm ēxprĭmŏ. Sīccŭm rēddŏ, ēffĭcĭŏ. || *Essuyer.* Lăcrĭmās ădmōtō pōllĭcĕ sīccăt. *O.* Lăcrĭmās sīccārĕ cădēntēs! *Pp.* (I, 19, 23). *Voy.* Tergeo. || — vūlnŭs. *Étancher le sang.* Mŏdŏ trīstĭă vūlnĕră sīccăt. *O.* Vūlnĕră sīccābăt lȳmphīs. *V.* || *Dessécher, brûler.* Sōrs ĕădem Īsmărĭōs Hēbrūm cūm Strȳmŏnĕ sīccăt. *O.* SYN. Ēxsīccŏ, cŏquŏ, ēxhaūrĭŏ, ūrŏ. || *Épuiser, tarir, et au fig.* Quīn īpsă tāntī pērvĭcāx clādēs mălī Sīccāvĭt ŏcŭlōs. *Sen.* (*OEd.* 57). Quūm sīccārĕ săcrām lārgō Pērmēssĭdă pōssĕt Ōrĕ. *M.* (VIII, 70). *Voy.* Exhaurio. || *En partic. Traire entièrement.* Bīnă dĭē sīccānt ŏvĭs ūbĕră. *V.* Rĭtūquĕ fĕrārŭm Dīstēntās

sĭccăt pĕcŭdēs. *L.* (Et *Ov. Am.* III, 5, 14). *Voy.* Mulgeo. || *Vider.* Sīccăt ĭnæquālēs călĭcēs cōnvīvă. *H.* SYN. Haŭrĭō, etc. || *Qqf. Faire évaporer les humeurs.* Quūm stŭdĭo, īn gȳmnăsĭō, dŭplĭcī cōrpūs sīccāssēm pĭlā. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 426).

Au pass. Sīccŏr. *Être séché.* Lăcrĭmæ sīccēntŭr. *J.* (16, 27). *Voy.* Areo, Aresco.

† Sīccŏcŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a les yeux secs.* Gĕnŭ' nŏstrūm sēmpĕr sīccŏcŭlūm fŭĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 75).

Sīccūm, ī, *n. Endroit sec.* Quūmquĕ mărīnæ īn sīccō lūdūnt fŭlĭcæ. *V.* Dōnĕc rōstră tĕnēnt sīccūm. *Id.* Aūt sīccūm quŏd mērgŭs ămăt. *L.* SYN. Lĭttŭs, tērră, ărēnă. PPH. Sīccūm lĭttŭs. Sīccă tērră, ărēnă.

Sīccŭs, ă, ŭm. *Sec, qui n'est pas humide, desséché.* Trūdĭtŭr ē sīccō rādīx ŏlĕāgĭnă līgnō. *V.* Sīccō tērrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr. *Id.* Īn sīccā pŭĕrī dēstĭtŭēntŭr hŭmō. *O.* SYN. Ārĭdŭs, ārēns, sīccātŭs, *qqf.* jējūnŭs. *Voy.* Aridus. || *Avec un régime.* Sēd nōn sānguĭnĕ sīccă sŭō. *Pp.* (IV, 10, 12). Sīccōs sānguĭnĭs ēnsēs. *Sil.* || Sīccīs ŏcŭlīs. *Les yeux secs, sans pleurer.* Sīccīs dīmĭttĕrĕ mātrēs Jām pŏtĕrānt ŏcŭlīs. *L.* (Adde *Prop.* I, 17, 11 ; *Mart.* I, 93 ; *Fort.* IV, 9, 9.) || *Qqf.* Sīccŭs. *Qui ne pleure pas.* Sīccŭs ærūmnās tŭlī. *Sen.* (*H. OEt.* 1269). || *Épuisé, vide.* Quēm vēstrūm pōcŭlă sīccă jŭvānt? *Tib.* (III, 6, 18). Stĕtĭt ūrnă paūlūm Sīccă. *H.* SYN. Ēxhaūstŭs, sīccātŭs. || *Altéré.* Jām dĭū făctum ēst pōstquām bĭbĭmūs; nĭmĭ' dĭū sīccī sŭmŭs. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 41). Sīccī prōgĕnĭēs īmpĭă Tāntălī. *Sen.* (*Thyest.* 137). Sīccūm sānguĭnĕ gŭttŭr. *V. Voy.* Sitiens. || *Qui ne boit pas ou n'a pas bu de vin, au fig. Tempérant.* Sīccīs ōmnĭă nām dūră dĕŭs prōpŏsŭĭt. *H.* Ăccēdēs sīccŭs ăd ūnctūm. *Id.* Sīccŭs, sōbrĭŭs ēst Ăpĕr : quĭd ăd mē? *M.* (XII, 30). Sīccūm, frūgī, cōntĭnēntēm. *Pl.* (*As.* V, 2, 7. Cf. *Non.* 4, 426. Opponitur *Madens*, *Madidus*). SYN. Sōbrĭŭs. || *Qqf. Affamé.* Cătŭlīquĕ rĕlĭctī Faūcĭbŭs ēxspēctānt sīccīs. *V.* (Et *Mart.* XII, 32, fame siccus). *Voy.* Famelicus. || *Sec, de sécheresse, qui dessèche.* Sōlĕ dĭēs rĕfĕrēntĕ sīccōs. *H.* Æstīvī tēmpŏră sīccă Cănīs. *Tib.* (I, 4, 6). Īn trĭvĭīs sīccā rĕquĭēscĕrĕ lūnā. *Pp.* (II, 17, 15). Æquātō sīccīs ăquĭlōnĭbŭs Īstrō. *O. Voy.* Serenus. || *Sec, maigre.* Ătquī cōrpŏră sīccĭōră cōrnū. *Cat.* (23, 12). SYN. Ārĭdŭs, măcĕr.

Sīcĕlĭs, ĭdĭs, *f.* (Σικελίς). *De Sicile.* Sīcĕlĭdēs Mūsæ, paūlō mājōră cănāmŭs. *V.* Īntēr Sīcĕlĭdās Cȳănē cĕlĕbērrĭmă nȳmphās. *O.* SYN. Sĭcŭlă.

Sīchă, æ, *m. Nom carthaginois.* (*Sil.* IX, 385.)

Sīchæŭs *ou* Sȳchæŭs, ī, *m. Sichée, époux de Didon, tué par Pygmalion.* Huĭc cōnjūx Sīchæŭs ĕrăt. *V.* Ēst mĭhĭ mārmŏrĕā săcrātŭs ĭn ædĕ Sīchæŭs. *O.*

Sīchēm, *m. indécl. Chef chananéen, massacré avec sa tribu par les enfants de Jacob.* Ēxstīnxĭt Sīchēm cūm pătrĕ, cūm pătrĭā. *Orient.* (*Common.* I, 356. Adde *Juvc.* II, 247). || *Qqf.* Sīchēmĭs, *au gén.* Mūtāntŭr sēdēs, Sīchēmĭs căstră lŏcāntŭr. *Cypr.* (*Genes.* 367).

Sĭcĭlĭă, æ, *f.* (Σικελία). *La Sicile, île au bout de l'Italie.* Quī Sȳrācūsīs pērhĭbērĕ nātŭs ēsse īn Sĭcĭlĭā. *Pl.* (*Men.* II, 3, 57). SYN. Sīcănĭă, Trīnăcrĭă, Trīnăcrĭs. EP. Æquŏrĕă, trĭfĭdă, dīvēs, fĕrāx, fēcūndă, fērtĭlĭs, frūgĭfĕră. PPH. Sĭcŭlă tēllūs. Sĭcŭlī fīnēs. Sĭcŭlūm lĭttŭs. Tērră *ou* ōră Sĭcŭlă, Sīcĕlĭs, Trīnăcrĭs, Trīnăcrĭă. (Cf. *Virg. Æ.* III, 410 sq.; *Ov. Met.* XIII, 724; *Fast.* IV, 419; *Claud. R. Pros.* I, 142 sq.)

† Sĭcĭlĭcēs. *Voy.* Sicilix.

Sĭcĭlĭcīssĭtō, ās, ārĕ, *n. Imiter les Siciliens; avoir l'accent sicilien.* Nōn ăttĭcīssăt, vērūm sĭcĭlĭcīssĭtăt. *Pl.* (*Men. prol.* 12).

Sĭcĭlĭcŭlă *et sync.* Sĭcĭlĭclă, æ, *f. Espèce de poignard.* (*Pl. Rud.* IV, 4, 125.) *Voy.* Argenteolus.

Sĭcĭlĭcŭs, ī, *m. Poids de six scrupules.* Drāchmām sī gĕmĭnēs, ădĕrĭt quēm dīcĭĕr aŭdīs Sĭcĭlĭcŭs. *Rh. Fan.* (*Pond.* 20. *Ib.* 82. Adde *Anthol.* II, p. 405).

Sĭcĭlĭēnsĭs, ĕ. *De Sicile.* Mĕūm hĕrūm lēnōnēm Sĭcĭlĭēnsēmquĕ hōspĭtēm. *Pl.* (*Rud.* II, 4, 30).

† Sĭcĭlĭx, ĭcĭs, *f. Sorte de lance à large fer.* Īncēdĭt vēlēs vūlgō sĭcĭlĭcĭbŭ' lātīs. *Enn.* (ap. *Fest.*).

Sīclŭs, *m. indécl.* (*Hebr.* Sēcĕl, Sēquĕl *ou* Schĕkĕl). *Poids hébreu de 6 grammes, et monnaie d'argent valant 1 fr. 26 c.* Quārtă sīclŭs, vĕl sĭcĭlĭcŭs, vĕl dēnĭquĕ sēcĕl. (*Anthol.* II, p. 405. Ubi non bene *sicel.* Cf. *Isid.* 16, 25.)

Sīcŏrĭs, ĭs, *m.* (Σίκορις). *Sicoris, rivière de la Tarraconaise.* Hēspĕrĭōs īntēr Sīcŏrĭs nōn ūltĭmŭs āmnēs. *L.* (Et *Aus. Epist.* 25, 58).

Sīcŭbĭ, *pour* Si alicubi. *Si quelque part.* Sīcŭbĭ māgnă Jŏvĭs āntīquō rōbŏrĕ quērcŭs Īngēntēs tēndăt rāmōs, aūt sīcŭbĭ nīgrūm. *V.* Nōctĕ sŭb hĭbērnā sērvānt frĕtă, sīcŭbĭ sævĭs. *V. Fl.* (Et *St. Ach.* II, 410; *Col.* X, 296). || 2. Sīc, ŭbĭ. *Ainsi, dès que.*

Sĭcŭlă, æ, *f. dimin.* de Sica. *Petit poignard.* (*Cat.* 67, 21.)

Sĭcŭlī, ōrŭm, *m. pl. Siciliens.* Flāmmæ tēmpēstās Sĭcŭlūm dŏmĭnātă pĕr āgrōs. *Lr.* (VI, 642). Pōllŭĭt æquŏrĕōs Sĭcŭlūs pīrātă trĭŭmphōs. *L.* || — ŭs, ă, ŭm. *De Sicile.* Mīllĕ mĕæ Sĭcŭlīs ērrānt īn mōntĭbŭs āgnæ. *V.* Scȳllă răpāx cănĭbŭs Sĭcŭlō lātrārĕ prŏfūndō. *O.* SYN. Sīcănŭs, Sīcănĭŭs, Trīnăcrĭŭs, *par ext.* Ætnæŭs, Ĕnnæŭs; *f.* Sīcĕlĭs. Sīcănĭs. || *De Vulcain.* Mārtĭŭs īncălŭĭt Sĭcŭlīs īncūdĭbŭs ēnsĭs. *L.* Sĭcŭlīs ăn cōnfōrmātă cămīnīs Ēffĭgĭēs. *St.* SYN. Vūlcānĭŭs, Cȳclōpĭŭs.

Sĭcŭlŭs, ī, *m. Nom d'un chef qui conduisit les Sicaniens en Sicile.* Mōx Lĭgŭrūm pūbēs, Sĭcŭlō dūctōrĕ nŏtāvĭt. *Sil.* || *Sicilien. Voy. le précéd.*

Sīcŭt, *adv. Comme.* Sīcŭt ăquæ trĕmŭlūm lābrīs ŭbĭ lūmĕn ăhēnīs. *V.* Ēt tŭnĭcās lăcrĭmīs, sīcŭt ăb īmbrĕ, grăvēs. *O. Voy.* Tanquam. || Sīcŭt ĕrăm. *Comme j'étais, dans l'état où j'étais.* Sīcŭt ĕrām, fŭgĭō sĭnĕ vēstĭbŭs. *O.* Sīcŭt ĕrăt, rēctōs dēfērt īn Tārtără cūrrŭs. *St.*

Sīcŭtī, *adv. Comme le précédent.* Queīscūm pārva Ăthēnīs pĕrĭĭt, sīcŭtī dīxī prĭŭs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 67). || ? Sīcŭtī. Sīcŭtī quādrŭpĕdūm cūmprīmīs ēssĕ vĭdēmŭs. *Lr.* (II, 535). Sīcŭtī quūm prīmŭs fīcōs prōpōlă rĕcēntēs Prōtŭlĭt. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 661, et 4, 118). Sīcŭtī sī quĭ' fĕrăt vās vīnī dīmĭdĭātŭm. *Enn.* (apud *Gell.* 3, 14. Multi emendant *sicut*, quod pronum est, quum Uti nunquam corripiatur. Contendere tamen nolim longam antiquis non pro ancipiti habitam, ut fit in multis, *ubi, ibi, tibi*, etc.).

Sĭcȳōn, ōnĭs, *f.* (Σικυών). *Sicyone, ancienne ville d'Achaïe.* Quŏt Sĭcȳōn bāccās, quŏt părĭt Hȳblă făvōs. *O.* Quī Drĕpănī scŏpŭlōs ĕt ŏlīvĭfĕræ Sĭcȳōnĭs Cūltă fĕrūnt. *St.* Ăpŭd Sĭcȳōnēm. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 25).

Sĭcȳōnĭŭs, ă, ŭm (Σικυώνιος). *De Sicyone.* Vēnĭt hĭēms, tĕrĭtŭr Sĭcȳōnĭă bāccă trăpētīs. *V.* Ēt sūbstrīctă gĕrēns Sĭcȳōnĭŭs īllĭă Lādōn. *O.* || *Subst. n. pl. Chaussure des Sicyoniens.* Ēt pĕdĭbŭs lævă sĭcȳōnĭă dēmĭt hŏnēstă. *Lucil.* (ap. *Fest.*). Ēt pŭlchra īn pĕdĭbŭs sĭcȳōnĭă rīdēnt. *Lr.* (IV, 1118. Et *Ciris*, 169).

Sīdēns, tĭs. *Qui s'affaisse.* Cōrpŏră, sīdēntēs īn tābēm spēctăt ăcērvōs. *L.*

Sīdĕrālĭs, ĕ. *Des astres.* Ēt sīdĕrāli īnscĭtĭā. *Aus.* (*Epist.* 22, 16). Quā sīdĕrālĭs lūcĭs īnclīnātĭo ēst. *Avien.* (*Or. mar.* 202).

Sīdĕrĕŭs, ă, ŭm. *Des astres, d'un astre.* Pōstĕră sīdĕrĕōs aūrōră fŭgāvĕrăt īgnēs. *O.* Prō Cănĕ sīdĕrĕō cănĭs hīc īmpōnĭtŭr āræ. *Id.* SYN. Cœlēstĭs. || *Celeste, qui vient du ciel.* Ăt vōs sīdĕrĕæ, quās nūlla

æquāvĕrĭt ætās (animæ). *Sil.* Sīdĕrĕō flāgrāns clўpĕō ēt cœlēstĭbŭs ārmīs. *V.* SYN. Dīvīnŭs, cœlēstĭs. || *Divin, fils d'un dieu.* Sīdĕrĕō nōstrī dē sānguĭnĕ Phrīxī. *V. Fl.* Sīdĕrĕūs cōnjūx (Ceyx, filius Luciferi). *O.* Stĭlĭchō dūm prōspĭcĭt ōrbī, Sīdĕrĕūsquĕ gĕnĕr. *Cl.* SYN. Dīvīnŭs, cœlēstĭs. || *Brillant.* Nēc tām sīdĕrĕō fūlgēt Thaūmāntĭās ārcū. *Col.* (X, 292). Sīdĕrĕæ Jūnōnĭs ăvēs. *Cl.* Vīllīsquĕ cŏmāntēm Sīdĕrĕīs pēllĕm. *V. Fl.* PHR. Lūmĭnă sīdĕrĭbūs cērtēnt. *M.* *Voy.* Fulgidus. || *Beau.* Nūnc sīdĕrĕām fūlgēntĭs Iūlī Ēffĭgĭēm fŏvĕt āmplēxū. *Sil.* Dōnēc sīdĕrĕō Pōllūx īntērrĭtŭs ōrĕ. *V. Fl.* Sī tām sīdĕrĕōs mănĕt ēxĭtŭs īstĕ mĭnīstrōs. *M.* (X, 66). *Voy.* Pulcher. || *Divin, sublime, supérieur.* Sīdĕrĕī vātĭs rĕfĕrēns præcēptă Mărōnĭs. *Col.* (X, 434). Īlĭăcūsquĕ Măcēr, sīdĕrĕūsquĕ Pĕdŏ. *O.* SYN. Dīvīnŭs, præstāns, ēxĭmĭŭs, etc.

Sĭdĭcīnum, ī, *n. Ville de Campanie.* || *D'où.* Sĭdĭcīnŭs, ă, ŭm. Tūm Sĭdĭcīnă lĕgūnt pērnīcĭbŭs ārvă mănĭplīs. *Sil.* Sĭdĭcīnăquĕ jūxtā Æquŏră. *V.*

Sīdŏ, ĭs, sēdī, sīdĕrĕ, *n. S'arrêter sur, se tenir; en partic. Se percher.* Sēdĭbŭs ōptātīs gĕmĭnā sūpĕr ārbŏrĕ sīdūnt. *V.* Quæsītīsquĕ dĭū tērrīs ŭbĭ sīdĕrĕ dētŭr (de volucri). *O.* Tūm quĕrŏr īn tōtō nōn sīdĕrĕ pālĭĭă lēctō. *Pp.* (IV, 3, 31). SYN. Sĕdĕŏ, cōnsĭdĕŏ, cōnsīdŏ. || *S'affaisser, s'enfoncer.* Sīdēbānt cāmpī, crēscēbānt mōntĭbŭs āltīs Āscēnsūs. *Lr.* (V, 494). Nāvĭs Sērvāta ān mĕdĭīs sīdăt ŏnūstă vădīs. *Pp.* (II, 14, 29). Nōn flĕbo īn cĭnĕrēs ārcēm sēdīssĕ pātērnōs. *Id.* (III, 9, 37). Nēcdūm rŏgŭs īllĕ dĕōrŭm Sēdĕrăt. *St.* Sūbmērsæ sēdĕrĕ rătēs. *Cl.* (*Cons.* IV *Hon.* 62). SYN. Dēsīdŏ, sūbsīdŏ, cōnsīdŏ. (De præterito ambigitur, quod Lexica et sæpe editiones efferunt *Sidi.* Id autem inusitatum esse ait *Prisc.* p. 889. Iterumque, p. 893 : « Cujus præteritum in usu non est... Sed utimur præterito *Sedeo* verbi, i. e. *sedi,* pro supradicti quoque verbi præterito. » Item, et sine controversia, dicebant *Consedi, Desedi*).

Sīdōn, ŏnĭs, *f.* (Σιδών, ῶνος *et* όνος). *Sidon, ville de Phénicie, près de Tyr, renommée par sa pourpre; par ext. Tyr.* Ātque ĕquĭdēm Teūcrūm mĕmĭnī Sīdōnă vĕnīrĕ. *V.* Fŭĕrāt tūm quūm Sīdōnĕ prŏfēctŭs. *O.* Prĕtĭōsăquĕ mūrĭcĕ Sīdōn. *L.* Stāt fūcārĕ cŏlōs nēc Sīdōnĕ vīlĭŏr Aūlōn. *St.* (Adde *Juvc.* II, 175, Sidonem). *Voy.* Tyrus.

Sīdŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σιδωνίς *et* Σιδονίς). *De Sidon.* Cōllŏcăt hūnc strātīs cōnchā Sīdōnĭdĕ tīnctīs. *O.* || *Absolt. Europe.* (*Ov. A. Am.* III, 252.) || *Didon.* (*Ov. Met.* XIV, 80.) || *Anne, sœur de Didon.* (*Ov. Fast.* III, 649)

Sīdŏnĭŭs, ă, ŭm (Σιδώνιος *et* Σιδόνιος) *De Sidon.* Īpsă sŭīs mănĭbūs quōndām Sīdōnĭă Dīdō. *V.* Līquĭt Āgēnŏrĭdēs Sīdōnĭă mœnĭă Cādmŭs. *O.* Sīdŏnĭās ōstēntăt ŏpēs. *V.* Quōs Sīdōnĭă vīx ūrbĕ rĕvēllī. *Id.* Aūt ŭbĭ Sīdŏnĭō taūrŭs ămōrĕ călĕt. *M.* (VII, 32). SYN. Tўrĭŭs. || (*Pourpre*) *de Sidon.* Sīdŏnĭām pīctō chlămўdēm cīrcūmdătă līmbō. *V.* Sīdŏnĭō fūlgēt sūblīmĭs ĭn ōstrō. *O.* Tīnctăquĕ Sīdŏnĭō mūrĭcĕ lānă jŭvăt? *Tib.* (III, 3, 18). *Voy.* Purpureus. || 2. *De Thèbes en Béotie, colonie phénicienne.* Ūnde ūrbem ĕtĭām tūrrēsquĕ vĭdērĕ Sīdŏnĭās. *St.* || 3. *De Carthage.* Cōnvēntăquĕ pātrŭm Sīdŏnĭī frēgērĕ dŭcēs. *Sil.*

Sīdŏnĭŭs, ĭī, *m.* (C. Sollius Sidonius Apollinaris). *Sidoine Apollinaire, évêque de Clermont, poëte chrétien.* Hānc tămĕn āntīstēs Sīdōnĭŭs ēxtŭlĭt ārcēm. *Fort.* (II, 15, 7). Nūlli īncōgnĭtŭs, ēt lĕgēndŭs ōrbī, Illīc Sīdŏnĭŭs tĭbi īnvŏcētŭr. (*Epitaph. Sidonii*, in *Hist. Littér.* t. II, p. 557.)

Sīdŭs, ĕrĭs, *n.*; Sīdĕră, ŭm, *pl. Astre, astres, étoiles, qqf. Planète.* Ēx Ārĭādnæō sīdĕrĕ nōssĕ pŏtēs. *O.* Rădĭāntĭă nōctĕ mĭcābānt Sīdĕră. *Id.* Dūm sīdĕră sērvăt. *V.* Crīnēmquĕ vŏlāntĭă sīdĕră dūcūnt. *Id.* Pērāmbŭlābĭs āstră sīdŭs aūrĕŭm. *H.* SYN. Āstrŭm, stēllă. *Voy.* Astrum, Stella. || *Ciel.* Fĕrĭt aūrĕă sīdĕră clāmŏr. *V.* Pўrămĭdūm sūmptūs ăd sīdĕră dūctī. *Pp.* (III, 2, 17). *Voy.* Cœlum. || Ād sīdĕră tōllŏ, fĕrŏ; mīttŏ. *Élever jusqu'au ciel (par ses louanges), porter aux nues; rendre immortel.* Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ăd sīdĕră cўcnī. *V.* Ēt sŏlēt īllĕ mĕās ăd sīdĕră fērrĕ cămēnās. *Calp.* (3, 42). Āltĕr ăquīs, āltēr flāmmīs ăd sīdĕră mīssŭs. *J.* (11, 63). *Voy.* Laudo, Apotheosis. || Sīdĕră tāngŏ. *Être heureux comme les dieux.* Nūnc mĭhĭ sūmmă lĭcēt cōntīngĕrĕ sīdĕră plāntīs. *Pp.* (I, 8, 43). Ēt dīs cāră fĕrār, ēt vērtĭcĕ sīdĕră tāngām. *O.* Sūblīmī fĕrĭām sīdĕră vērtĭcĕ. *H.* || *Le haut des airs.* Cĕlĕrīquĕ fŭgā sūb sīdĕră lāpsæ. *V* Clāmōrēs sĭmŭl hōrrēndōs ăd sīdĕră tōllĭt. *Id.* *Voy.* Æther. || *Temps de la nuit.* Vărĭō prōdūcūnt sīdĕră lūdō. *St.* Lānguĭdŭs ēxāctīs, heī mĭhĭ, sīdĕrĭbŭs. *Pp.* (I, 3, 38). Sīdĕrĭbūs dŭbĭīs. *J.* (5, 22). *Voy.* Nox. || *Signes du zodiaque.* Mūltĭfĭdūm jŭbăr, ēt bīssēnō sīdĕrĕ tēxtām Lōrīcām. *V. Fl.* Æthĭŏpūm vērsēmŭs ŏvēs sūb sīdĕrĕ Cāncrī. *V.* Quō sīdĕrĕ tērrās Vērtĕrĕ... Cōnvĕnĭăt. *Id.* SYN. Sīgnŭm. || *Saison.* Quīn ĕtĭam hībērnō mōlīrīs sīdĕrĕ clāssēm. *Id.* Călĭdī quūm sīdĕrĭs æstū Dēpōnīt flāvās ānnŭă tērră cŏmās. *Tib.* (II, 1, 47). *Voy.* Tempestas. || *Climat.* Nēc Lătĭō aūt ūsquām nōstrō sūb sīdĕrĕ tālĭs Bēllŭă. *J.* (12, 103). Quā mărĕ, quā tērræ, quā sīdŭs cūrrĭt ŭtrūmquĕ. *Petr.* (*Sat.* 119). SYN. Cœlŭm. || *État du ciel; en partic. Orage.* Tēctō grāvĕ sīdŭs ēt īmbrēm Vītārĕ. *O.* Scĭt trīstĕ Mĭnērvæ Sīdŭs. *V.* (*Æ.* XI, 259. Ubi *Serv.*). Fērtŭr ĭn ābrūptūm cāsū, nōn sīdĕrĕ pūppĭs. *Cl.* || *Les astres par rapport à l'astrologie.* Quĭd sīdŭs trīstĕ mĭnētŭr Sātūrnī. *J.* (6, 569. *Id.* 7, 194). Ō sīdĕrĕ dēxtrō Ēdĭtĕ! *St.* Vīvĕrĕ mē dūrō sīdĕrĕ cērtŭs ĕrĭs. *Pp.* (I, 6, 36). Grāvĕ sīdŭs hăbēntī Fīlă dĕdĭt vĭtæ. *O.* Quī trĭpŏdās, Clārĭī laūrōs, quī sīdĕră sēntĭs. *V.* || Sīdĕrĕ pērcūssŭs *Frappé d'une fâcheuse influence.* Sīdĕrĕ pērcūssa ēst sŭbĭtō tĭbĭ, Zōĭlĕ, līnguă. *M.* (XI, 85. *Id.* VII, 92). || *Lumière, éclat.* Gălĕāmque īncēndĭt hŏnōrō Sīdĕrĕ. *St.* SYN. Lūmĕn, īgnĭs, fūlgŏr, etc. || *Éclat de la beauté.* Hīc pŭĕrum ēgrĕgĭæ præclārūm sīdĕrĕ fōrmæ Cōnspĭcĭt. *St.* || *Ornement.* Pāngĭtĕ nūnc vărĭōs, tērrēstrĭă sīdĕră, flōrēs. *Col.* (X, 96). || *Au fig. Éclat, gloire.* Ō sīdŭs Făbĭæ, Māxĭmĕ, gēntĭs ădēs! *O.* SYN. Dĕcŭs. || *En parl. des yeux.* Quō tŭŭs fŭgĭt dĕcŏr, Ŏcŭlīquĕ, nōstrūm sīdŭs? *Sen.* (*Hip.* 1173). Pērque ŏcŭlōs, sīdĕră nōstră, tŭōs. *O.* (Et *Prop.* II, 3, 14).

† Sĭēm, sĭēs, sĭēt, *arch. pour* Sim, sis, etc. Vīvĕrĕ cūm sēnsū, nūllā quūm pārtĕ sĭēt mēns. *Lr.* (III, 102). Mĭnōr mājōrī : jāmne hōc scītĭs quĭd sĭēt? *Pl.* (*Amph.* I, 2, 23). Quum īllī pĕrīclī nĭhĭl ēx īndĭcĭō sĭēt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 6). Sī mĭhĭ nōn prætōr sĭēt āddĭtŭs, ātque ăgĭtēt mē. *Lucil.* (ap. *Macr.* 6, 4).

Sĭĕrĭm, ĭs, *pour* siverim, *de* Sino.

Sĭgălĭōn, ōnĭs, *m. Dieu chez les Égyptiens, le même qu'Harpocrate.* Aūt tŭă Sīgălĭōn Ægўptĭŭs ōscŭlă sīgnĕt. *Aus.* (*Epist.* 15, 27).

Sĭgāmbĕr. *Comme* Sicamber.

Sīgē, ēs, *f.* (Σίγη). *Ville de Troade.* Quīn ēt Dărdănĭstēs, nōbĭlī nātŭs Sīgē. *Avien.* (*Or. mar.* 46).

Sīgēūm *ou* Sīgēŏn, *et qqf.* Sīgĕōn, ī, *n.* (Σίγειον). *Promontoire de Sigée, dans la Troade.* Jŭvăt rĕlĭctī sōlă Sīgēī lŏcă. *Sen.* (*Ag.* 436). Āltūm vădōsōs Sīgēōn spēctāns sĭnūs. *Id.* (*Troad.* 935). || Sīgēŭs *et* Sīgēĭŭs, ă, ŭm (Σίγειος *et* Σιγήϊος). *De ce promontoire, troyen.* Sīgēă īgnī frĕtă lātă rĕlūcēnt. *V.* Sīgēōs rĕpĕtām tē cōnjŭgĕ pōrtūs. *O.* Hāc ībăt Sĭmŏĭs, hīc ēst Sīgēĭă tēllūs. *Id.*

Sĭgīllārĭă, ĭūm *ou* ĭōrŭm, *n pl. Fêtes dans les*

quelles on s'envoyait des statuettes en cadeau. VERS. Fēstă sĭgīllōrūm nōmĭnĕ sīgnă cŏlūnt. *Aus.* (*Eclogar. Fer. Rom.* 32). Sērvōrūm fēstū' dĭēs ēst Quēm plēnē hēxāmĕtrō vērsū nōn dīcĕrĕ pōssīs. *Lucil.* (ap. *Porph.* ad *Hor. Sat.* I, 5, 87).

Sĭgīllātĭm. *Comme* Singillatim.

Sĭgīllātŭs, ă, ŭm. *Façonné en statue.* Ōmnĭă sērvāns Caūtĕ sĭgīllātī lōngūm sălĭs ēffĭgĭātă Ēt dĕcūs ēt cūltŭm. *Prud.* (*Ham.* 745).

Sĭgīllŭm, ī, *n., dimin. de* Signum. *Petite marque, faible trace.* Rĕmĭgĕ pēnnĭgĕrō quā nōn făcĭt ālā sĭgīllŭm. *Fort.* (*V. S. M.* II, 326). Sĭgīlla īn mēnto īmprēssa Ămōrīs dĭgĭtŭlō. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 514). || *Ordint. Figurine, statuette.* Gēmmās, mārmŏr, ĕbūr, Tȳrrhēnă sĭgīllă, tăbēllās. *H.* Sūm frăgĭlĭs, sēd tū, mŏnĕō, nē spērnĕ sĭgīllŭm. *M.* (XIV, 178). Jām sī sŭb ārīs ăd sĭgīllōrūm pĕdēs Jăcēātĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 151). || *Attribut.* Quĭd vūlt sĭgīllŭm sēmpĕr āffīxūm Jŏvī Ăvĭs mĭnīstrǣ? *Prud.* (*Peri.* 10, 233). || *Broderies, dessins de tapisseries.* Cērtāmĭnă quāttŭŏr āddĭt Clāră cŏlōrĕ sŭō, brĕvĭbŭs dīstīnctă sĭgīllīs. *O.* || *Camée, sceau, cachet.* Ōdīstī clāvēs ēt grātă sĭgīllă pŭdīcō. *H.* SYN. Sīgnŭm, ānnŭlŭs. || — crŭcĭs. *Eccl. Signe de la croix.* Mōx sŭpĕr āmpūllām fēcĭt crŭcĭs īpsĕ sĭgīllŭm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 56).

Sīgmă, ătĭs, *n.* (σῖγμα). *Lettre de l'alphabet grec.* Ēt sīgmă quŏd īstīs părĭlī lŏcō vĭbrātŭr. *T. Maur.* (*Litt.* 187). || *Table et lit en fer à cheval (comme la lettre de ce nom).* Āccĭpĕ lūnātā scrīptūm tēstūdĭnĕ sīgmă. *M.* (XIV, 87. *Id.* X, 48. Quæ littera est C in antiqq. monum.). || *Siége de bain.* Āssȳrĭŭs mūrēx nēc tĭbĭ sīgmă dăbĭt. *Sid.* (17, 6).

† Sīgnācŭlŭm, ī, *n. Signe, miracle.* Quīn pŏtĭŭs scrūtārĕ Dĕī sīgnācŭla īn īpsō Fōntĕ vĕtūstātĭs. *Prud.* (*Apoth.* 294). || *Signe de la croix.* Īmprēssĭt jūnctīs pācĭs sīgnācŭlă lābrīs. *P. Petr.* (II, 629). Pōst īnscrīpta ŏlĕō frōntĭs sīgnācŭlă. *Prud.* (*Psych.* 360). VERS. Frōntēm lŏcūmquĕ cōrdĭs Crŭcĭs fĭgūră sīgnēt. *Prud.* || *Sceau.* Ēt sēptēm pŏtŭĭt sīgnācŭlă pāndĕrĕ sōlŭs. *Amœn.* (vs. 196).

† Sīgnāntĕr. *Clairement.* Ōmnĭă tūm jŭvĕnĭs sīgnāntēr claūsă rĕvēlāt. *Cypr.* (*Gen.* 1170).

Sīgnātŏr, ōrĭs, *m. Témoin signataire d'un acte civil.* Vĕnĭĕt cūm sīgnātōrĭbŭs aūspēx. *J.* (10, 336. *Id.* 1, 67; *Prud. Cath.* 12, 86).

Sīgnātŭs, ă, ŭm. *Qui a des marques, marqué.* Ēt mănĭbŭs Prōcnē pēctŭs sīgnātă crŭēntĭs. *V.* Nūllō cōllŭm sīgnātă jŭgō. *Sen.* (*Ag.* 354). Crūrăquĕ sīgnātī nĭgrō līvēntĭă fērrō. *Cl.* || *Tracé.* Ādmōrsō sīgnāta īn stīrpĕ cĭcātrīx. *V.* Cāsĕŭs Ētrūscǣ sīgnātŭs īmāgĭnĕ Lūnǣ. *M.* (XIII, 30). || *Monnaie frappée.* Cūr nāvālĭs īn ǣrĕ Āltĕră sīgnāta ēst (forma). *O.* || *Scellé, cacheté.* Aūgūstō rēddēs sīgnātă vŏlūmĭnă. *H.* Sīgnātīs quĭdquām māndārĕ tăbēllīs. *Tib.* (IV, 7, 7). || *Fermé, mis sous clé.* Nēc mīlle ēxcŭbĭǣ, nēc tē sīgnātă jŭvābūnt Līmĭnă. *Pp.* (IV, 1, 145). Hǣc sīgnātă mĭhī quīnquĕ dĭēbŭs ĕrūnt. *M.* (XIV, 79, flagra). || *Au fig. Respecté, conservé intact.* Sīgnātăquĕ jūră, Ēt caūsās, nōn fātă sĕquī. *L.* Prīmūm Chrȳsĭ eām nĕgăt sīgnātām rēddĕrĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 783, qui vertit *integram*). || *Désigné, proposé.* Aūt sīgnātă cĭtā lŏcă tāngĕrĕ fūndā. *Tib.* (IV, 1, 97). SYN. Dēsīgnātŭs, prōpŏsĭtŭs. || *Consigné.* Īdēm săcră cānō sīgnātăquĕ tēmpŏră fāstīs. *O.* Sīgnātă săcrātīs Gēstă pătrūm lĭbrīs. *P. Nol.* (23, 111).

Sīgnĭă, ǣ, *f.* (Σιγνία). *Ville des Volsques, auj. Segni.* Spūmāns īmmĭtī Sīgnĭă mūstō. *Sil.* (Et *Colum.* X, 131).

Sīgnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chargé de figures, de ciselures.* Tūnc īn sīgnĭfĕrā rĕsĭdēntī pūppĕ măgīstrō. *L.* Sīgnĭfĕrō crātērĕ mĭnāntēm. *V. Fl. Voy.* Cælatus. || *Qui porte les astres; subst. m. Le Zodiaque.* Prōptēr Sīgnĭfĕrī pŏsĭtūrām tōtĭŭs ōrbĭs. *Lr.* (V, 691). Quĭdquĭd Sīgnĭfĕrī cōmprēnsūm līmĭtĕ cœ̄lī. *L.* Flēctēns lōngōs Sīgnĭfĕr ānnōs. *Sen.* (*Thyest.* 846). Sīgnĭfĕr īndĕ sŭbēst. *Aus.* (*Sign. Cœl.* 6). *Voy.* Zodiacus. || *Porte-enseigne.* Rōmānǣque ăquĭlǣ sīgnĭfĕr hōstĭs ĕrăt. *O.* Jām tē sīgnĭfĕrām sĕquĭmūr vēxīllăquĕ Chrīstī. *Alc.* (VI, 650). Sīgnĭfĕr ārmă crŭcĭs fĕr nōbĭlĭtātă trĭŭmphĭs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 467). || *Qqf. Celui qui donne le signal.* Quī sīgnĭfĕr ōscŭlă fīgēns. *Arat.* (I, 101, de Juda).

Sīgnĭfĭcō, ās, ārĕ, *n. et act. Faire signe, indiquer par un signe.* Sīgnĭfĭcātquĕ mănu, ēt măgnā sĭmŭl īncĭpĭt ōrĕ. *V.* Pēr gēstūm rēs ēst sīgnĭfĭcāndă mĭhī. *O.* SYN. Īnnŭō. *Voy. ce mot.* || *Indiquer, annoncer.* Sīgnĭfĭcēt plăcĭdōs nūntĭă fībră dĕōs. *Tib.* (II, 1, 26). Quĭd mĭhĭ sīgnĭfĭcānt ērgō mĕă vīsă? *O.* SYN. Dēnūntĭō, pōrtēndō, etc. || *Indiquer, signifier.* Sīgnĭfĭcāt fābŭlă, Dŏmĭnūm vĭdērĕ plūrĭmum īn rēbŭs sŭīs. *Ph. Voy.* Ostendo.

Sīgnīnŭs, ă, ŭm (Σιγνῖνος). *De Signia.* Sīgnīnūm Sȳrĭūmquĕ pĭrūm. *J.* (11, 73). || *Subst. n.* (*s.-ent.* vinum). *Vin de Signia.* Pōtābĭs lĭquĭdūm sīgnīnă mŏrāntĭă vēntrēm. *M.* (XIII, 116).

† Sīgnĭtĕnēns, tĭs, *m. Qui parcourt le Zodiaque.* Quǣ căvă cœ̄lī sīgnĭtĕnēntĭbŭ' cōnfĭcĭ' bīgīs. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 19).

Sīgnō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Faire une marque, marquer, tracer.* Nēc sīgnārĕ quĭdem aūt pārtīrī līmĭtĕ cāmpŭm Fās ĕrăt. *V.* Cœ̄lī rĕgĭōnem īn cōrtĭcĕ sīgnānt. Vēstīgĭă pŭlvĕrĕ sīgnēnt. *Id.* Nōstrō sīgnābĭtŭr ārĕā cūrrū. *O.* Crŭōr sīgnāvĕrăt hērbām. *Id.* Nĕquĕ sīgnăt līnĕa ālbā. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 450). SYN. Īmprĭmō, scrībō, nŏtō, *qqf.* dīstīnguō. PPH. Sīgnŭm īmprĭmō. || *Inscrire, graver.* Cōrpŏră dānt tŭmŭlō, sīgnāntque hōc cārmĭnĕ sāxŭm. *O.* Rēm cārmĭnĕ sīgnō. *V.* Cŭbĭtum hērclē lōngīs līttĕrīs sīgnābō. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 7). SYN. Scrībō, īnscrībō, scālpō, etc. || *Au fig. Graver dans son esprit.* Tūnc ănĭmō sīgnā quōdcūmque īn cōrpŏrĕ mēndǣ ēst. *O.* SYN. Īmprĭmō, īnfīgō, dēfīgō. || *Représenter.* Flōrēntēs nūllā sīgnāvĭt īmāgĭnĕ vūltŭs. *M.* (IX, 75). *Voy.* Effingo. || *Sceller, cacheter, par ext. Signer.* Īdem ĕgo, ŭt ārcānās pōssīm sīgnārĕ tăbēllās. *O.* Sŭprēmās tĭbĭ trĭcĭēs īn ānnō Sīgnāntī tăbŭlās. *M.* (V, 39). Nūnc sīgnăt mĕŭs ānnŭlŭs lăgēnăm. *Id.* (IX, 88). SYN Ōbsīgnō. || *Fermer, et au fig.* Ŭt quī prīmă nŏvō sīgnăt quīnquēnnĭă lūstrō. *M.* (IV, 45). *Voy.* Claudo. || *Remarquer.* Āgnōscūnt, ātque ōră sŏnō dīscōrdĭă sīgnānt. *V.* SYN. Nŏtō, ādvērtō, dēprēndō, etc. || *Indiquer.* Sīgnăt prōdĭgĭīs cāsŭs nātūră fŭtūrōs. *Cl. Voy.* Ostendo. || *Désigner.* Sē sīgnāri ŏcŭlĭs. *V.* Tēr quătēr ēvōlvī sīgnāntēs tēmpŏră fāstōs. *O.* SYN. Dēsīgnō. || — nōmĭnĕ. *Donner un nom.* Nōmĭnĕ quī sīgnăt tēmpŏră vērnă sŭō. *M.* (IX, 17. Et *Luc.* IV, 655). || *Orner, et au fig.* Ōră pŭēr prīmā sīgnāns īntōnsă jŭvēntā. *V.* Sīgnābăt tĕnĕrās dŭbĭā lānŭgĭnĕ mălās. *O.* Dōtālĭ pŏtŭĭt cœ̄lūm sīgnārĕ Cŏrōnā (Bacchus). *Cl.* Ēt pătēr īpsĕ sŭō sŭpĕrūm jām sīgnăt hŏnōrĕ. *V.* Cĕlēbrīquĕ dĭēs sīgnātŭr hŏnōrĕ. *O.* SYN. Ōrnō, dĕcōrō, īnsīgnĭō, cōmmēndō.

Sīgnŭm, ī, *n. Marque pour reconnaître.* Aūt pĕcŏrī sīgnum aūt nŭmĕrōs īmprēssĭt ăcērvīs. *V.* Frōndēnti ēx īlĭcĕ mētām Cōnstĭtŭĭt, sīgnŭm naūtīs. *Id.* SYN. Nŏtă. || *Cachet. Voy.* Sigillum. || *En gén. Trace.* Nūllūm sērvĭtĭī sīgnūm cērvīcĕ gĕrēntēm. *O.* SYN. Nŏtă, vēstīgĭŭm. || *Traces de pieds, vestiges.* Quǣ rēntī nūlla ād spēlūncām sīgnă fĕrēbānt. *V.* Sīgnă quĕ năctă pĕdūm. *O. Voy.* Vestigium. || *Indice, figure, preuve.* Dīvīnī sīgnă dĕcōrĭs, Ārdēntēsqu nŏtāte ŏcŭlōs. *V.* Fēlīcĭă mēntĭs Sīgnă tŭǣ. *O* SYN.

īndĭcĭŭm, nŏtă, spĕcĭmĕn, īnsīgnĕ, ārgūmĕntŭm. EP. Mănĭfēstŭm, ăpērtŭm, cērtŭm; īncērtŭm, fāllāx, dŭbĭŭm. || *Signe, symptôme.* Mōrbōrŭm quŏquĕ tē caūsās ēt sīgnă dŏcēbŏ. *V.* Mīttēt tĭbĭ sīgnă Bŏōtēs. *Id.* Mōrtĭs tŭm sīgnă dăbāntŭr. *Lr.* (VI, 1181). Quæ-que ŏpōrtēnt Sīgna ēsse ăd sălūtĕm. *Ter.* (*And.* III, 2, 1). SYN. Īndĭcĭŭm, ōstĕntŭm. || *Enseigne, étendard.* Aūt cāstrīs aūdēbĭt vēllĕrĕ sīgnă. *V.* Īnfēstīs ŏbvĭă sīgnīs Sīgnă. *L.* *Voy.* Vexillum. || *Signal.* Dăt sīgnŭm raūcă crŭēntŭm Būccĭnă. *V.* Īt bēllō tēssĕră sīgnŭm. Pāstōrālĕ cănĭt sīgnŭm. *Id.* || *Signes, gestes.* Nūtū sīgnīsquĕ lŏquūntŭr. *O.* SYN. Gēstŭs, nūtŭs. || *Broderies, dessins de tapis.* Sēctāque ăb Āttălĭcīs pŭtrĭă sīgnă tŏrīs. *Pp.* (IV, 5, 24). || *Figure en relief.* Crātēra īmprēssŭm sīgnīs. *V.* Sīgnīs ēxstāntĭbŭs ăspĕr Āntīquŭs crātēr. *O.* Nūtăt pīnŭs ĭnĕrs, răpĭūntŭr sīgnă cĕrūchīs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 408). || *Statue.* Ōrăquĕ dūrŭĕrānt, sīgnūmque ēxsānguĕ sĕdēbăt. *O.* Părĭō fōrmātŭm mārmŏrĕ sīgnŭm. *Id.* SYN. Stătŭă, etc. *Voy. ce mot.* || *Astres, planètes, signes du Zodiaque.* Tūm nŏctēm nŏctīsque ŏrĭēntĭă sīgnă. *V.* Cœlō dīffūndĕrĕ sīgnă părābăt. *H.* Ōlĕnĭæ sīgnūm plŭvĭālĕ Căpēllæ. *O.* Quŭm sōl dŭŏdēnă pĕrēgĭt Sīgnă. *Id.* *Voy.* Astrum, Signifer. || *Augure.* *Voy.* Augurium. || *Ecclés.* Sīgnŭm crŭcĭs. *Signe de la croix.* (*Corip. Just.* II, 176.) *Voy.* Signaculum.

Sĭī, *pour* Sivi, *parf. de* Sino.

Sīl, īlĭs, *n.* *Sil, espèce d'ocre.* Ēstnĕ pĕrēgrīnī vōx nōmĭnĭs, ăn Lătĭī sīl? *Aus.* (*Idyl.* 12, *Gramm.* 8).

Sīlă, æ, *f.* 1. *Montagne du Bruttium.* Āc vĕlŭt īngēntī Sīlā, sūmmŏvĕ Tăbūrnō. *V.* (*Id. G.* III, 219). || 2. *Nom de femme.* Nūbĕrĕ Sīlă mĭhī. *M.* (XI, 24).

1. Sīlānŭs, ī, *m.* *Robinet.* Cōrpŏră sīlānōs ăd ăquārŭm strātă jăcēbānt. *Lr.* (VI, 1265. Vid. *Fest.* in v. *Tullios*).

2. Sīlānŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* || 1. *Propréteur pendant la seconde guerre Punique, défit les Carthaginois en Espagne.* Hīnc Nĕro, ēt hīnc vŏlŭcrīs Sīlānŭs nōctĕ dĭēquĕ. *Sil.* || 2. (Lucius). *Sénateur fiancé à Octavie, fille de Claude, et éconduit par les artifices d'Agrippine.* Prōh făcĭnŭs īngēns! fēmĭnæ ēst mūnŭs dătŭs Sīlānŭs, ēt crŭōrĕ fœdāvĭt sŭō. *Sen.* (*Oct.* 147). Sālvē, Gætūlĭcĕ, seū tū Sīlānŭs. *J.* (8, 27).

Sĭlărŭs, ī, *et* Sĭlĕr, ĕrĭs, *m.* (Σίλαρος *et* Σίλαρις). *Rivière de la Lucanie.* Ēst lūcōs Sĭlărī cīrca, īlĭcĭbūsquĕ vĭrēntĕm. *V.* Nūnc Sĭlărŭs quōs nūtrĭt ăquīs. *Sil.* Rādēnsquĕ Sălērnī Cūltă Sĭlĕr. *L.* Vĭtrĕōquĕ Sĭlĕr quī dēflŭĭt āmnī. *Col.* (X, 136).

Sīlās, æ, *m.* *Silas, apôtre compagnon de Paul.* Īnclūdūnt cŏmĭtāntĕ Sīlā vēstīgĭă. *Arat.* (II, 405).

Sĭlēndŭs, ă, ŭm. *Qu'on doit taire.* Āltĕrĭŭs făctī cūlpă sĭlēndă mĭhī. *O.* Mălă caūsă sĭlēnda ēst. *Id.* SYN. Tăcēndŭs, cēlāndŭs.

Sīlēnă, æ, *f.* (Σειληνή). *Femme de Silène.* (*Lucr.* IV, 1162.) || Sīlēnĭŭm, ĭī, *n.* *Nom de femme.* Dĕcĕt pŏl, mĕă Sīlēnĭŭm. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 24).

Sĭlēns, tĭs. *Qui se tait.* Dūmquĕ sĭlēns ādstăt, stătŭs ēst vūltūsquĕ dĭsērtī. *O.* Vūltū dēfīxŭs ŭtērquĕ sĭlēntī. *V. Fl.* SYN. Tăcēns, tăcĭtŭs, mūtŭs, ŏbmūtēscēns. PPH. Vērbīs *ou* vōcĕ cărēns. Mūtō ōrĕ. Præclūsā vōcĕ. Sĭnĕ vōcĕ. Cuī nūllă vōx, ōs mūtŭm. Cuī līnguă dĕēst, dēfŭĭt. Quī līnguæ pērdĭdĭt ūsŭm. PHR. Ērrāvĭt sĭnĕ vōcĕ dŏlŏr. *L.* || Sĭlēntēs, ŭm, *m. pl.* *Les morts, les ombres.* Æăcŭs huīc pătĕr ēst, quī jūră sĭlēntĭbŭs īllīc Rēddĭt. *O.* Īllĕ sĭlēntŭm Cōncĭlĭūmquĕ vŏcăt. *V.* Pĭă tūrbă sĭlēntŭm. *V. Fl.* *Voy.* Umbræ. || *Qui ne rend pas d'oracle.* Quērcūsquĕ sĭlēntēs (scil. Dodonææ). *L.* || (*Temps*) *pendant lequel on se tait.* Pȳthăgŏræ mŏnĭtŭs ānĭmīquĕ sĭlēntēs. *Cl.* || *Silencieux, calme.* Vōx quŏquĕ pēr lūcōs vūlgō ēxaūdītă sĭlēntēs. *V.* Dūmīsquĕ sĭlēntĭbŭs ērrăt. *Id.* Īmpăvĭdŭs sōmnō nŏctĕ sĭlēntĕ frŭī. *O.* Ūndă sĭlēns. *V. Fl.* SYN. Tăcēns, plăcĭdŭs, quĭētŭs. || *Qui se repose, suspendu.* Vōx ātră sĭlēntĭbŭs aūrĭs. *L.* Sĭlēntĭbŭs ārmīs. *Calp.* (1, 67). Lēgēsquĕ sĭlēntēs, Claūsăquĕ jūstĭtĭō trīstī fōră. *L.*

† Sĭlēntĕr. *En silence.* Quā pīnguĭă cūltă sĭlēntĕr Āgmĭnĕ Jōrdānīs vĭrĭdīs prōrūmpĭt ămœnō. *Juvc.* (III, 462).

Sĭlēntĭŭm, ĭī, *n.* *Silence.* Sĭlēntĭum īpsă fēcĭt ēx spēctātĭō. *Ph.* Ĭta huīc făcĭētĭs făbŭlæ sĭlēntĭŭm. *Pl* (*Amph. prol.* 15). Quĭd me āltă sĭlēntĭă cōgĭs Rūmpĕrĕ? *V.* Dĭgĭtōquĕ sĭlēntĭă suādĕt. *O.* EP. Āltŭm, lōngŭm, mūtŭm, sēcrētŭm. PPH. Līnguă sĭlēns. Ōs tăcĭtŭm, mūtŭm, prēssŭm, rĕprēssŭm, sūpprēssŭm. Vōcēs rĕprēssæ. Ābrūptŭs sērmŏ. || *Imposer silence, faire taire.* Dēxtrā, mănū *ou* dĭgĭtō sĭlēntĭă jŭbĕō, suādĕō, făcĭō. Vōcĕm, līnguăm præclūdŏ, ōcclūdŏ. Vērbă præcīdŏ. PHR. Fērt ănĭmŭs călĭdæ fēcīssĕ sĭlēntĭă tūrbæ Mājēstātĕ mănŭs. *Pers.* *Voy.* Sileo. || *Calme, repos.* Mĕdĭæ pēr tūtă sĭlēntĭă nŏctĭs. *O.* Nūnc tūrbă nūlla ēst : ōtĭum ēt sĭlēntĭum ēst. *Ter.* (*Hec. prol.* 2, 35). Mūndŭs cœlī vāstŭs cōnstĭtĭt sĭlēntĭō. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 2). SYN. Quĭēs, ōtĭŭm. || *Vie passée dans l'ombre.* Quāntum ĕtĕnĭm dīstānt ā mōrtĕ sĭlēntĭă vītæ? *Sil.* || *Discrétion.* Ēxĭmĭa ēst vĭrtŭs præstārĕ sĭlēntĭă rēbŭs. *O.* Hīnc fīdă sĭlēntĭă săcrīs. *V.*

† Sĭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Silens. *Silencieux.* Sĭlēntă lŏcă. *Næv.* (apud *Gell.* 19, 7).

Sīlēnŭs, ī, *m.* (Σειληνός). *Silène, nourricier de Bacchus.* Vĕnĕrăt ēt sĕnĭŏr pāndō Sīlēnŭs ăsēllō. *O.* Sīlēnŭm pŭĕrī sōmnō vīdērĕ jăcēntĕm. *V.* EP. Ārcădĭŭs, sĕnēx, ēbrĭŭs, mădĭdŭs. VERS. Īnflātum hēstērnō vēnās, ŭt sēmpĕr, Ĭācchō. *V.* Ēbrĭŭs ēccĕ sĕnēx pāndō Sīlēnŭs ăsēllō Vīx sĕdĕt. *O.* Tītŭbāns ānnīsquĕ mĕrōquĕ. Fērŭlā tītŭbāntēs ēbrĭŭs ārtŭs Sūstĭnĕt. Pāndō nōn fōrtĭtĕr hærĕt ăsēllō. *Id.* Cūstōs fămŭlūsquĕ dĕī Sīlēnŭs ălūmnī. *H.* (Cf. *Virg. Ecl.* 6; *Ov. A. Am.* I, 543 sq.; *Calp.* 10, 59 sq.)

Sĭlĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n.* *Se taire, ne pas parler ou cesser de parler.* Mūtă sĭlĕt vīrgō, tērrāmque īmmōtă tŭētŭr. *O.* Pōstquām sĭlŭērĕ sŏrōrēs. *Id.* Sī fōrtĕ vĭrūm quĕm Cōnspēxērĕ, sĭlēnt, ārrēctīsque aūrĭbŭs ādstānt. *V.* Ēlŏquăr, ān sĭlĕăm? *Id.* SYN. Tăcĕō, rĕtĭcĕō, cōntĭcĕō, ŏbmūtēscō, sĭlēscō, *qqf.* quĭēscō, fīnĭō. PPH. Sĭlēntĭă præstō, sērvō, tĕnĕō. Sĭlēns, mūtŭs, tăcĭtŭs sŭm, ădsŭm, stō, ădstō, mănĕō, pērstō. Vōcĕm tĕnĕō, prĕmō, cōmprĭmō, rĕprĭmō, sūpprĭmō, cōntĭnĕō, cōmpēscō. Ōră prĕmō. Vōcēs ōrĕ prĕmō. Līnguăm tĕnĕō, cōmprĭmō. Līnguæ mŏdĕrŏr. Vērbă nōn mīttō *ou* rēddō. Nōn rēspōndĕō. Nōn mūtŭă dīctă rĕfĕrō. Vērbīs cărĕō. Līnguă dēfĭcĭt, sūbstĭtĭt. Mĭhī līnguă vīnctă ēst. VERS. Tūm făctă sĭlēntĭă līnguīs. *V.* Cōntĭcŭĭt tāndĕm, făctōque hīc fīnĕ quĭēvĭt. Fīnĕm dĕdĭt ōrĕ lŏquēndī. Īncĭpĭt ēffārī, mĕdĭāque īn vōcĕ rĕsīstĭt. Vōx faūcĭbŭs hæsĭt. Ēt răbĭda ōră quĭērūnt. Rētrōquĕ pĕdĕm cŭm vōcĕ rĕprēssĭt. Nōn līnguă vălĕt, nōn cōrpŏrĕ nōtæ Sūffĭcĭūnt vīrēs, nĕc vōx nĕc vērbă sĕquūntŭr. Īllĕ nĭhĭl, nĕc mē quærēntĕm vānă mŏrātŭr. Hĭs mĕdĭŭm dīctīs sērmōnem ăbrūmpĭt. Prēssōque ŏbmūtŭĭt ōrĕ. *Id.* Nīl vērbī, pĕrĕās quĭn fōrtĭtĕr, āddăm. *H.* Sūpprĭmĭt ēxtēmplō vōcĕm. *O.* Pārs ūltĭmă vōcĭs Īn mĕdĭō sūpprēssă sŏno ēst. Sūbstĭtĭt ŭt clāmōr prēssŭs grăvĭtātĕ lŏquēntĭs. Tōrpŭĕrăt gĕlĭdō līnguă rĕtēntă mĕtū. Nūm cūltū līnguă rĕtēntă sĭlĕt? Tēr tēcŭm cōnātă lŏquī, tēr īnūtĭlĭs hæsĭt Līnguă, tēr īn prīmō dēstĭtĭt ōrĕ sŏnŭs. Ŏbmūtŭĭt īllă dŏlōrĕ, Ēt părĭtēr vōcēm lăcrĭmāsque īntrōrsŭs ŏbōrtās Dēvŏrăt īpsĕ dŏlŏr. Nĕc mē flērĕ dĭū, nĕc pŏtŭīssĕ lŏquī, Ēt lăcrĭmæ

dĕcĕrant ŏcŭlīs ĕt lĭnguă pălātō. Ĕt sŭbĭtō mūtă dŏlōrĕ fŭit. Lăcrĭmæ vōcem īmpĕdĭĕrĕ lŏquĕntīs. Sĕd ōs ĕt lĭnguă vŏlĕntī Dīcĕrĕ nōn ădĕrant. Lĭnguăquĕ māndāntīs vĕrba īmpĕrfĕctă rĕlīquĭt. Sŭpprēssăquĕ lĭnguă pălātō. Vĕrbīsquĕ dŏlōrĕ rĕtĕntīs. Fīnĭĕrāt vōcēs Pŏlÿhÿmnĭă. *Id.* Vōx faucēs nūllă sŏlūtās Prōsĕquĭtŭr. *L.* Sĕd mūrmŭrĕ nūllō Ōra ādstrĭctă sŏnānt. *Id.* Prĕssērĕ sĭlēntĭă frātrēs. *St.* Vōcēm prǣclūdĭt mĕtŭs. *Ph.* Cōntĭnĕt vōcēm tĭmŏr. *Sen.* Prōtĭnŭs ādstrĭcta ĕst dŭbĭtāntī lĭnguă pălātō. *P. Nol.* Haūd vērbŭm făcĭām. *Pl.* Ōrātĭōnĕm cōmprĭmām. Părcām lŏquī. Tĭmŏr prǣpĕdīt dĭctă lĭnguæ. Sĕd cōmprĭmĕnda ĕst mĭhĭ vōx ātque ōrātĭŏ. *Id.* || *Taisez-vous, silence.* Lĭnguă sĭlĕ; nōn ĕst ūltrā nārrābĭlĕ quĭdquăm. *O.* SYN. Sĭlĕās, tăcĕ, tăcĕās. PHR. Dĭgĭtō cōmpēscĕ lăbĕllŭm. *J.* Cōmpēscĕ vērbă. *Sen.* Lōngă cōllŏquĭa āmpŭtā. Jām părcĕ vērbīs. Quĭd sĕrĭs fāndō mŏrās? Quĭd pĕrdĭs ūltrā vērbă? *Id.* Lĭnguām cōmpēscās făcĕ. *Pl.* Ōs ŏpprĭmĕ *ou* ŏpprĭmās. Părcĕ vōcī. Ābstĭnĕ sērmōnĕm. Făc sĭlĕntĭŭm. Sērmōnī jām fīnĕm făcĕ tŭō. Sătĭs vĕrbōrum ĕst. *Id.* || *Au fig. Être calme.* Sĭlĕt ārdŭŭs æthĕr. *V.* Æquŏră tūtă sĭlĕnt. *Id.* Īmmōtǣquĕ sĭlĕnt frōndēs. *O.* Rĕstĭtĭt tŏrrens, sĭlŭērĕ vĕntī. *Sen.* (*Med.* 627). SYN. Sĭlēscŏ, quĭēscŏ. *Voy.* Quiesco. || *Être oisif.* Fīxāquĕ sĭlĕt Grādīvŭs ĭn hāstā. *St.* || *Être étouffé.* Lēgēs sĭlŭērĕ cōāctæ. *O.* Jūră sĭlĕnt, mūtǣquĕ tăcĕnt sĭnĕ vĭndĭcĕ lēgēs. (*Ad Liv.* 185.) SYN. Ŏpprĭmŏr. || *Act. Taire une chose, passer sous silence.* Ălĭŭm sĭlērĕ quŏd vŏlēs, prīmŭs sĭlĕ. *Sen.* (*Hip.* 876). Sī chārtæ sĭlĕānt quŏd bĕnĕ fēcĕrĭs. *H.* Nūllă mē tēllūs sĭlĕt. *Sen.* (*H. OEt.* 39). SYN. Tăcĕŏ, ŏmĭttŏ, prǣtĕrmĭttŏ, *qqf.* tĕgŏ, prĕmŏ, cēlŏ.

Au pass. Pōst, ŭbĭ jām thălămīs sē cōmpŏsŭērĕ, sĭlētŭr. *V.* Dē jūrgĭō sĭlētŭr. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 13). Nōn vĭŏlātă văgī sĭlĕāntŭr pāscŭă sōlīs. *Tib.* (IV, 1, 76). Jŭvĕnīs nōn dīgnē sĭlērī. *Sil.* Pēr quĕm tŭă vērbă sĭlēntŭr. *O.*

Sĭlĕr, ĕrĭs. 1. *n. Osier.* Cūrvă tĕnĕnt, ŭt mōllĕ sĭlĕr lēntǣquĕ gĕnīstæ. *V.* Mÿrrhă, sălīx, ăbĭēs, cŏrÿlŭs, sĭlĕr, ŭlmŭs, ăcĕr, nŭx. *Fort.* (III, 9, 23). || 2. *m. Voy.* Silarus.

Sĭlēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir silencieux, calme.* Sĭlēscūnt vĕntī, mōllĭtŭr mărĕ. *Pacuv.* (apud *Non.* 8, 37. Sic *Ov. Trist.* II, 151). Ēō dīcĕntĕ, dĕŭm dŏmŭs āltă sĭlēscĭt. *V.* Jām cœlī fŭrŏr æquĭnōctĭālĭs Jūcūndīs zĕphÿrī sĭlēscĭt aūrīs. *Cat.* (46, 2). Tūrbæ sĭlēscūnt. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 9). SYN. Quĭēscŏ, pōnŏ, etc.

Sĭlĕx, ĭcĭs, *m. f. Caillou, silex; qqf. Chaux.* Āc prīmŭm sĭlĭcī scĭntīllam ēxcūdĭt Ăchātēs. *V.* Tērrēnă sĭlĭcēs fōrnācĕ sŏlūtī Cōncĭpĭūnt īgnēm lĭquĭdārum ādspērgĭnĕ ăquārŭm. *O.* EP. Dūrŭs, ăcūtŭs, āspĕr. || *En gén. Pierre.* Īllĕ grăvĕm mĕdĭōs sĭlĭcĕm jăcŭlātŭs ĭn hōstēs. *O.* Pārs tōrquĕnt sĭlĭcēs, nĕū dēsĭnt tēlă fŭrōrī. *Id.* SYN. Lăpĭs, sāxŭm, mŏlārĭs. || *Pavé.* Sĭlĭcĕm pĕdĭbŭs quæ cōntĕrĭt ātrŭm. *J.* (6, 349). PPII. Strātă vĭārŭm. || *Rocher, quartier de rocher.* Stăbăt ăcūtă sĭlĕx, prǣcīsīs ūndĭquĕ sāxīs. *V.* Quăm sī dūră sĭlēx aūt stĕt Mārpēsĭă caūtēs. *Id.* Nōn rŭĕre ăvūlsōs sĭlĭcēs ā mōntĭbŭs āltīs. *Lr.* (V, 314). SYN. Caūtēs, sāxŭm. *Voy.* Rupes. || *Marbre.* Hīc Lĭbÿcŭs Phrÿgĭūsquĕ sĭlĕx. *St. Voy.* Marmor. || *Minerai.* Dūrĭs sĭlĭcŭm lāssātă mĕtāllīs. *L.* || *Symbole de la dureté de cœur ou de la stupidité.* Nĕc ĭn tĕnĕrō stăt tĭbĭ cōrdĕ sĭlĕx. *Tib.* (I, 1, 64). Ēt dīcām sĭlĭcēs pĕctŭs hăbērĕ tŭŭm. *O.* Nām tu ēs lăpĭdĕ sĭlĭcĕ stūltĭŏr. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 78). *Voy.* Durus, Stolidus.

Sĭlĭcērnĭŭm, ĭī, *n. Repas de funérailles.* Crēdĭdī sĭlĭcērnĭum ējŭs me ēsse ēsŭrŭm. *Cæcil.* (apud *Fest.* Conf. *Non.* 1, 235; *Serv.* ad *Æn.* V, 92). || *Au fig. Vieillard décrépit.* Ī sănĕ: ĕgŏ tē ēxērcēbo ŭt dīgnŭs ēs, sĭlĭcērnĭŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 48. Ubi *Donat.*). Sĭlĭcērnĭŭmquĕ nūtāns Tēntăt cĕlĕrārĕ cūrsŭm. *Capel.* (VIII, p. 271).

Sĭlĭcĕŭs, ă, ŭm. *De caillou* (*ou subst. m. Caillou*). Quĭēscām sĭlĭcĕō. *Lœv.* (ap. *Gell.* 19, 7).

Sĭlĭgĭnĕŭs, ă, ŭm. *De fleur de farine.* Īllă sĭlĭgĭnĕīs pīnguēscĭt ădūltĕră. *M.* (IX, 3).

Sĭlīgŏ, ĭnĭs, *f. Farine de première qualité.* Nĭvĕūs, mōllĭquĕ sĭlīgĭnĕ fāctŭs. *J.* (5, 70). *Voy.* Simila.

Sĭlĭquă, æ, *f. Gousse, cosse.* Grāndĭŏr ŭt fētŭs sĭlĭquīs fāllācĭbŭs ēssĕt. *V.* Sĭlĭquā quāssāntĕ lĕgūmĕn. *Id.* EP. Tŭmēns, tūrgēns, tūrgĭdă, plēnă. || *Par ext. Légumes secs.* Vīvĭt sĭlĭquīs ĕt pānĕ sĕcūndō. *H.* Sĭlĭquīs ĕt grāndī pāstă pŏlēntā. *Pers.* (3, 55). Sĕd laūdĕm sĭlĭquās ŏccūltŭs gānĕŏ. *J.* (11, 58). SYN. Lĕgūmĕn. || — grǣcă. *Caroube, casse.* Āssuēscūnt sĭlĭquæ vĭrĭdī mōllēscĕrĕ sūccō. *Pallad.* (*Insit.* 117. Cf. *Plin.* 15, 26; *Col.* 5, 10). || *Petit poids, le sixième d'un scrupule.* Sēmĭnă sēx ălĭī sĭlĭquīs lătĭtāntĭă cūrvīs Āttrĭbŭūnt scrīplō. *Rh. Fan.* (*Pond.* 10). Hīc sēxtām fīngī plăcŭĭt, sĭlĭquāmquĕ vŏcārī. (*Anthol.* II, p. 405.)

Sīlĭŭs, ĭī, *m. Silius Italicus, consul et poëte latin sous Néron.* Sīlĭŭs hæc māgnī cĕlĕbrāt mŏnŭmēntă Mărōnĭs. *M.* (XI, 49). Quās ĕt pērpĕtŭī dīgnāntŭr scrīnĭă Sīlī. *Id.* (VI, 64). Nōn Mārsŭs, Pĕdŏ, Sīlĭŭs, Tĭbūllŭs. *Sid.* (9, 261).

Sīlŏ, ōnĭs, *adj. m. Camard.* Rĕcālvum āc sīlōnĕm sĕnĕm, stătūtŭm, vĕntrĭōsŭm. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 11. *Gloss. Phil.* « Silo, *σιμός.* » *Gloss. Isid.* « Silo, *naso inciso vel reducto.* ») || *Subst. m. Nom d'homme.* Mĭhĭ rĕddĕ dĕcĕm sēstērtĭă, Sīlŏ. *Cat.* (102, 1).

Sĭlōŭs *et* Sĭlōŭs, ă, ŭm. *De Siloé, fontaine de Samarie.* Sĭlōām vŏcĭtānt. *Amœn.* (vs. 131, de piscina). Vōcĕ... Ăccēptă Dŏmĭnī, Sĭlōām vĕnīssĕt ăd ūndām. *Sedul.* (IV, 657).

Sĭlŭă, æ, *f. diérèse pour* Silva. Nūnc mărĕ, nūnc sĭlŭæ. *H.* (*Epod.* 13, 2. De quo *Prisc.* 546. Sic etiam in *Anthol.* II, p. 473).

Sĭlŭōsŭs. *Voy.* Silvosus.

Sĭlūrŭs, ī, *m.* (*σίλουρος*). *Silure, poisson de mer.* Vĕndĕrĕ mūnĭcĭpēs Phărĭā dĕ mĕrcĕ sĭlūrōs. *J.* (4, 33). Nūnc pĕcŭs æquŏrĕŭm cĕlĕbrābĕrĕ, māgnĕ sĭlūrĕ. *Aus.* (*Mos.* 135. Et *Fort.* I, 21, 51).

Sĭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Silo. || *Subst. m. Nom d'homme.* Ēt vōs, Sĭlĕ, Ālbūci, Ārquĭtĭquĕ, Vārrŏquĕ. (*Catal. Virg* 7, 3.)

Sĭlvă *ou* Sÿlvă, æ, *f. Forêt, bois.* Sĭlvă vĕtŭs stăbăt, nūllā vĭŏlātă sĕcūrī. *O.* Ārdŭă prōcērĭs spŏlĭāntŭr Gārgără sĭlvīs. *Id.* Īllă fŭgā sĭlvās sāltūsquĕ pĕrăgrăt. *V.* SYN. Sāltŭs, nĕmŭs, *qqf.* lūcŭs. EP. Āntīquă, vĕtŭs, ānnōsă, vĕtŭstă; nĭgră, nĭgrāns, ātră, ōbscūră, cæcă, ŏpācă, dēnsă, ūmbrōsă, frōndĭfĕră, frōndōsă, cŏmāns, prŏfūndă, tăcĭtă, sēcrētă, sĭlēns, hōrrēndă, hōrrĭdă, vĭrēns, vĭrĭdĭs, āltă, cēlsă, săcră, ĭncǣdŭă, vĕrēndă. PPII. Sĭlvārŭm sāltŭs, rĕcēssŭs, sēcēssŭs, lătĕbræ, ūmbræ. Nĕmŏrŭm, nĕmŏrĭs sēcrētă, ābdĭtă, ŏpācă. Fĕrārŭm rĕcēssŭs, tēctă, lūstră. Ārbŏrĭbŭs lŏcă cōnsĭtă. Jŭgă frōndĕă sĭlvæ. PHR. Rōbŏrĕ, ărbŏrĭbŭs, trăbĭbŭs dēnsă, frĕquēns. Frōndĭbŭs ātră, hōrrĭdă. Īlĭcĭs ūmbrā *ou* īlĭcĕ nĭgrā. Sōlī īmpērvĭă, nōn pērvĭă. Rāmīs ūmbrōsă. Mūltīs ānnīs ĭncǣdŭă. Īntōnsæ frōndĭs *ou* Īntōnsā frōndĕ. Ĭncūrvā sĕnĕctā. VERS. Ītŭr ĭn āntīquām sĭlvām, stăbŭlă āltă fĕrārŭm. *V.* Ēt cālĭgāntĕm nĭgrā fōrmīdĭnĕ lūcŭm. Jŭgă lōngă pĕtēbāt Sōlōrŭm nĕmŏrŭm. Sēclūsŭm nĕmŭs, ĕt vĭrgūltă sŏnāntĭă sĭlvīs. Īllĭc sāltŭs ăc lūstră fĕrārŭm. Nĭgrāntī pĭcĕā trăbĭbŭsque ōbscūrŭs ăcĕrnīs (lucus). *Id.* Ēst nĕmŭs ĕt pĭcĕīs ĕt frōndĭbŭs īlĭcĭs ātrŭm. *O.* Ēt rĕpĕtīt vĭrĭdāns, frōndĕă tēctă, nĕmŭs. Quām nūllă cĕcīdĕrāt ætās. Stăt vĕtŭs ĕt

dĕnsā prǣnūbĭlŭs ărbŏrĕ lūcŭs. *Id.* Lūcŭs ĕrāt lōngō nūnquăm vĭŏlātŭs ăb ǣvō. *L.* Sĭlvānī rāmōsă dŏmŭs. *Pp.* Ēt ĭnhŏrrŭĭt ātrŭm Mājēstātĕ nĕmŭs. *Cl.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 179 sq.; XI, 134; *Ovid. Met.* V, 388; *Fast.* III, 295; VI, 9; *Luc.* III, 399; *Prop.* IV, 4, 3; *Stat. Th.* IV, 419 sq.) || *Arbres.* Ēt nĕmŭs ōmnĕ sătās īntēndĭt vērtĭcĕ sĭlvās. *Pp.* (I, 14, 5). Frāctīsque ōbtēndūnt līmĭnă sĭlvīs. *St.* Nēmpe īntēr vărĭās nūtrītŭr sĭlvă cŏlŭmnās. *H.* Tāndem ŭbī cōmplēxa ēst sĭlvās, ălĭmēntăquĕ sūmpsĭt. (*Ad Liv.* 255, flamma.) *Voy.* Arbor. || *Qqf. Un seul arbre.* Aūt rĕfŭgǣ stĕrĭlēm răpĭt āĕră sĭlvǣ (Tantalus). *St.* Cēdēntēs ŏnĕrī rāmōs sĭlvāmquĕ flŭēntĕm Vīcĭt. *M.* (XI, 41, de quercu). || *Arbuste.* Sĭlvārūmque ălĭīǣ prēssōs prōpāgĭnĭs ārcūs Ēxspēctānt (scil. vites). *V.* Vĭrĭdēmque ăb hŭmō cōnvēllĕrĕ sĭlvăm (scil. myrtum). *Id.* Mĕdĭō stăt īngēns ārbŏr, ātque ūmbrā grăvī Sĭlvās mĭnōrēs ūrgĕt. *Sen.* (*OEd.* 542). SYN. Ārbūstŭm, vĭrgŭltŭm. || *Toute espèce de végétation.* Trīstīsquĕ lŭpīnī Sūstŭlĕrīs frăgĭlēs călămōs sĭlvāmquĕ sŏnāntĕm. *V.* Sŭbĭt āspĕră sĭlvă, Lāppǣquĕ trĭbŭlīquĕ. Ūnō dē cēspĭtĕ sĭlvă (de amello). *Id.* Cānnăbĭās nūtrīt sĭlvās. *Grat.* (*Cyn.* 47). SYN. Sĕgĕs. || *Au fig. Forêt de javelots.* Īmmānem ǣrātō cīrcūmfĕrt tĕgmĭnĕ sĭlvăm. *V.* Āc sĭlvam īngēntēm cōncūssō cŏrpŏrĕ vĭbrăt. *Sil.* SYN. Sĕgĕs. || *Cheveux hérissés.* Hōrrĭdă sīccǣ Sĭlvă cŏmǣ. *J.* (9, 12).

Sĭlvānŭs, ī, *m. Silvain, dieu des forêts.* Pānăquĕ, Sĭlvānūmquĕ sĕnēm, nȳmphāsquĕ sŏrōrēs. *V.* Ēt nĕmŏrŭm, Sĭlvānĕ, pŏtēns. *Calp.* (9, 56). || Sĭlvānī, *pl. Divinités des forêts.* Ēt nȳmphǣ, Sătȳrīque ēt mōntĭcŏlǣ Sĭlvānī. *O.* Nĕmŏrūmquĕ pŏtēntēs Sĭlvānī. *L. Voy.* Fauni.

Sĭlvēstĕr *ou* Sĭlvēstrĭs, ĭs, ĕ. *De forêt, des forêts.* Sĭlvēstrĭă nūmĭnă Faūnī. *O.* Gārrŭlă sĭlvēstrī fīstŭlă săcră dĕō. *Tib.* (II, 5, 30). Sĭlvēstrī nātă sŭb ūmbrā Mōllĭă frāgă lĕgēs. *O.* || *Qui vit dans les forêts.* Sĭlvēstrēs ūri āssĭdŭē căprĕǣquĕ sĕquācēs. *V.* Tēstĭs sĭlvēstĕr ăēdōn. *Petr.* (*Sat.* 131. Alii leg. *silvestris*). SYN. Sĭlvĭcŏlă. || *Sauvage, en parl. de la terre, de la végétation.* Sĭlvēstrēm flāmmīs āc fērrō mītĭgăt āgrŭm. *H.* Sĭlvēstrĭs rārīs spārsĭt lābrūscă răcēmīs. *V.* Ēxŭĕrīnt sĭlvēstrem ănĭmŭm (arbores). *Id.* SYN. Īncūltŭs, *qqf.* rŭdĭs, fĕrŭs. || *Sauvage, non civilisé.* Sĭlvēstrēs hŏmĭnēs... Cǣdĭbŭs ēt vīctū fœdō dētērrŭĭt Ōrphēŭs. *H.* Trŭcŭlēntŭs, ēt sĭlvēstĕr, ēt vītæ īnscĭŭs. *Sen.* (*Hip.* 461, de Hippolyto). SYN. Īncūltŭs, fĕrŭs, āspĕr, āgrēstĭs, etc. || *Rustique, champêtre.* Sĭlvēstrēm tĕnŭī mūsām mĕdĭtārĭs ăvēnā. *V.* Fīstŭlă sĭlvēstrēm nē cēssēt fūndĕrĕ mūsăm. *Lr.* (IV, 590). SYN. Rūstĭcŭs, āgrēstĭs. || *Subst. m. Voy.* Sylvester.

Sĭlvĭă, ǣ, *f. Fille de Tyrrhénus.* Sĭlvĭă prīmă sŏrōr, pālmīs pērcūssă lăcērtōs. *V.* || 2. *Rhéa Silvia, ou Ilie.* Sĭlvĭă vēstālĭs cœlēstĭă nūmĭnă pārtū. *O.*

Sĭlvĭcŏlă, ǣ, *m. f. Qui habite les forêts.* Sĭlvĭcŏlǣ Faūnō Drȳŏpē quēm nȳmphă crĕārăt. *O.* Sĭlvĭcŏlām tĕpĭdō lāctĕ prĕcārĕ Pălēn. *Id.* Ōscŭlă sĭlvĭcŏlīs ēmptă dĕdĕrĕ vĭrīs. *Pp.* (III, 13, 34). SYN. Sĭlvēstĕr.

Sĭlvĭcŏlēns, tĭs. *Comme* Silvicola. Sētĭgĕrōs ŭt ăprōs, ŭt ĕquōrūm sĭlvĭcŏlēntŭm Prōgĕnĭēm. (*Inscr. Salamancæ.*)

Sĭlvĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couvert de forêts.* Ībām fōrtĕ pĕr ārdŭŭm Mōntĭs sĭlvĭcŏmī nĕmŭs. (Apud *Mar. Vict.* p. 2592.)

Sĭlvĭcūltrīx, īcĭs, *f. Qui habite les forêts.* Ŭbĭ cērvă sĭlvĭcūltrīx. *Cat.* (63, 72).

Sĭlvĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les forêts, ou les arbres.* Mōntēs Sĭlvĭfrăgīs vēxāt flābrīs. *Lr.* (I, 274).

Sĭlvīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Col.* X, 1.)

Sĭlvĭŭs, ĭī, *m. Fils ou petit-fils d'Énée, donna son nom à la dynastie des rois d'Albe.* Sĭlvĭŭs, Ālbānūm nōmēn, tŭă pōstŭmă prōlēs. *V.* Sūccēssĭt Sĭlvĭŭs īllī. *O.*

Sĭlvōsŭs, ă, ŭm. *Couvert de forêts, boisé.* Quī mūndūm cūrvīs ānfrāctĭbŭs, ēt sĭlvōsīs Hōrrēntēm scŏpŭlīs. *Prud.* (*Ham.* 144. Possis et scandere sĭlŭōsīs). SYN. Nĕmŏrōsŭs. *Voy. ce mot.*

Sĭlvŭlă, ǣ, *f., dimin. de* Silva. *Petit bois, bosquet.* Pīngīt gēmmĕă prātă sĭlvŭlārŭm. *Sid.* (9, 230. Vocem agnoscit *Prisc.* 617).

Sĭmǣthŭs, etc. *Voy.* Symæthus, etc.

Sĭmălĭō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Tū, Sĭmălĭo, ĭn sĭnīstrŭm cōrnū. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 5).

Sĭmātŭs, ă, ŭm. *Comme* Simus. Sīmātǣquĕ jăcēnt pāndō sĭnŭāmĭnĕ nārēs. *Luperc.* (in *Anthol.* I, p. 516).

? Sĭmbrăvĭŭm *ou* Sĭmbrŭvĭŭm, ĭī, *n. Petit lac formé par l'Anio.* Quīque Ănĭēnĭs hăbēnt rīpās, gĕlĭdōquĕ rĭgāntŭr Sĭmbrăvĭō. *Sil.* (VIII, 368).

Sĭmĕōn, ōnĭs, *m.* 1. *Siméon, fils de Jacob, retenu comme otage en Égypte par Joseph.* || 2. *Vieillard à qui le Saint-Esprit avait révélé qu'il verrait le Messie avant de mourir.* Āccĭpĭēns Sĭmĕōn mănĭbŭs quēm jūstŭs ŭtrīsquĕ. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 81). Hǣc ăĭt īn Sĭmĕōnĕ Dĕŭs. *Juvc.* (I, 243).

Sĭmĭă, ǣ, *f. Voy.* Simius.

Sĭmĭlă, ǣ, *et* Sĭmĭlāgō, ĭnĭs, *f. Fleur de farine.* Nēc pŏtĕrĭs sĭmĭlǣ dōtēs nŭmĕrārĕ nēc ūsūs. *M.* (XIII, 10). Āddĭtŭr ēxcūssūs nĭvĕă sĭmĭlāgĭnĕ fūrfŭr. *Sam.* (vs. 267). Lāscīvīrĕ chŏrīs, sĭmĭlāgĭnĭs āzȳmŏn ēssĕ. *Prud.* (*Apoth.* 353). SYN. Sĭlīgō.

Sĭmĭlĭs, ĕ. *Semblable, pareil.* Īntĕr sē sĭmĭlēs, vīx ūt dīgnōscĕrĕ pōssīs. *O.* Īllum īndīgnāntī sĭmĭlēm sĭmĭlēmquĕ mĭnāntī Ādspĭcĕrēs. *V.* Nōnne hōc mōnstrī sĭmĭle ēst? *Ter.* (*Eun.* II, 3, 43. Sic *Id. Hec.* V, 3, 18, et passim). SYN. Cōnsĭmĭlĭs, pār, părĭlĭs, ǣquālĭs, ǣquŭs, īdĕm, prōxĭmŭs. PPH. Haūd *ou* nōn ābsĭmĭlĭs, dīssĭmĭlĭs. Haūd īmpār. Nōn *ou* haūd ălĭŭs. Ōrĕ, vūltū ălĭquēm rĕfĕrēns, sĭmŭlāns. VERS. Ōmnĭă Mērcŭrĭō sĭmĭlĭs, vōcĕmquĕ, cŏlōrēmque, Ēt crīnēs ālbōs, ēt mēmbră dĕcōră jŭvēntæ. *V.* Ō mĭhĭ sōlă mĕī sŭpĕr Āstȳănāctĭs ĭmāgō! Sīc ŏcŭlōs, sīc īllĕ mănūs, sīc ōră fĕrēbăt. Ēffĭgĭēm Xānthī Trōjāmquĕ vĭdētĭs. Pārvām Trōjăm, sĭmŭlātăquĕ māgnīs Pērgămă. Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtūmquĕ gĕrēns. Ōs hŭmĕrōsquĕ dĕō sĭmĭlĭs. Prōlēs Īndīscrētă sŭīs, grātūsquĕ părēntĭbŭs ērrŏr. Ēssĕt pār ǣtās ĕt ĭdēm sī rōbŭr ăb ānnīs. Quāntum īnstăr ĭn īpso ēst! *Id.* Hūjŭs ĕrāt făcĭēs īn quā mātērquĕ pătērquĕ Cōgnōscī pōssīnt. *O.* Rĭtū quŏquĕ cīnctă Dĭānǣ, Fāllĕrĕt, ēt crēdī pōssēt Lātōnĭă. Flāmmās ĭmĭtāntĕ pȳrōpō. Jŭvĕnĭs pātrĭī nōn dĕgĕnĕr ōrĭs. Făcĭēs nōn ōmnĭbŭs ūnă, Nēc dīvērsă tămēn: quālēm dĕcĕt ēssĕ sŏrōrŭm. *Id.* Plūrĭmă vūltū Mātĕr ĭnēst. *Cl.* Āt Trĭvĭǣ lūcĭs spĕcĭēs, ēt mūltŭs ĭn ōrĕ Frātĕr ĕrāt; Phœbīquĕ gĕnās ēt lūmĭnă Phœbī Ēssĕ pŭtēs, sōlūsquĕ dăbăt dīscrīmĭnă sēxŭs. *Id.* Eūrȳmĕdōn frātrem, ēt frātrēm mēntītĕ, Lȳcōrmă, Cūnctă părēs. *Sil.* || *Qui ressemble, en parl. d'un portrait.* Sī quĭs Ărīstŏtĕlēm sĭmĭlēm, vēl Pīttăcōn ēmĭt. *J.* (2, 6. Et *Mart.* I, 110). Tē sĭmĭlēm dōctǣ rĕfĕrēt mĭhĭ līnĕă cērǣ. *St.* || Sĭmĭllĭmŭs, ă, ŭm, *superl.* Dūlcĭs ĕt āltă quĭēs, plācĭdǣquĕ sĭmĭllĭmă mōrtī. *V.* SYN. Pērsĭmĭlĭs. || † Sĭmĭlĕ ēst, *arch. Comme* Similis est. *Le portrait de, la paire.* Tū pŭĕrī pŭsīllī sĭmĭle ēs. *Næv.* (ap. *Non* 3, 205. *Id.* ibid. In his proprie *simile* substantivum est). *Voy.* Quale, Tale.

† Sĭmĭlĭtās, ātĭs, *f. Ressemblance.* Vĭdē... quĭd fērt mōrŭm sĭmĭlĭtās. *Cæc.* (ap. *Non.* 2, 827).

Sĭmĭlĭtĕr. *D'une manière semblable ou ressemblante.* Ēcquĭd āssĭmŭlō sĭmĭlĭtĕr? *Pl.* (*Men.* I, 2

37), Ācclāmāt pŏpŭlūs, scūrrām mūltō sĭmĭlĭūs ĭmĭtātūm. *Ph.* SYN. Părĭtĕr, *ou* vērē.

Sĭmĭlĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Ressemblance.* Mīrāns Prŏmētheūs tāntām sĭmĭlĭtūdĭnēm. *Ph.* (*Fab. nov.* 4, 14). Sēntĭō, pătēr, tē vōcĭs cālvī sĭmĭlĭtūdĭnĕ. *Pacuv.* (ap. *Non.* 1, 20). SYN. Īnstār, *n. indécl.*

? Sĭmĭlŏ, ās, ārĕ. *Ressembler à, imiter, reproduire.* Ǣrā Fōrtĭs Ālĕxāndrī vūltūm sĭmĭlāntĭă. *H.* (*Epist.* II, 1, 240. Vulgo *simulantia*). Ēt fōrtāssĕ cŭprēssūm Scīs sĭmĭlārĕ. *Id.* (*A. P.* 19. Vulgo *simulare*). Quūm sīnt crūră tĭbī, sĭmĭlēnt quæ cōrnŭă lūnæ. *M.* (II, 35. Et hic, *simulent.* Multa alia prætereo. Lexicographi et plerique editores non agnoscunt *Similare, Assimilare,* quanquam *Assimulo* varie scribitur, quod non fit in vv. *Insimulare, Dissimulare.* Id quod ipse judicaveram, cum *Barthii, Heynii, Ruperti* et *Passovii* opinione quadrat, qui alterutrum verbum probant, prout sensus vel *similitudinis,* vel *simulationis* notionem postulat. Nec omnino simplex verbum exterminatum est. Cf. Onomasticon: « *Similo, as,* ὁμοιόω. » *Gloss. Thom.* ap. *Mai.* t. VIII, p. 533 : « *Similo, as;* quod componitur, *Assimilo.* ») || † *n. Ressembler à.* Ālbĕ pŭĕr, sĭmĭlānt ālbă lĭgūstră tĭbĭ. *Inscr.* (ap. *Murat.* III, p. 1514. Non verbum, sed neutralem sensum improbat *Diom.* p. 362 : « *Similo* non dicimus, sed *similis est.* » In quo plerique errant, post *Heinsium*).

† Sĭmĭtū, *arch. Comme* Simul. Ĕgŏ tē sĭmĭtū nōvī cūm Pārthāōnĕ. *Pl.* (*Men.* V, 1, 45. *Id. Amph.* II, 1, 84, et passim). Grātĭa hăbētūr ŭtrīsque, īllīsquĕ sĭbīquĕ sĭmĭtū. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 814). Plānctĭbūs heū! mĭsĕræ mātrĭs pātrīsquĕ sĭmĭtū. *Inscr.* (apud *Fea, Fram. Fast. Consul.* p. 10). || Ūt sĭmĭtū. *Comme* Ut semel, Simul ac. (*Pl. Truc.* I, 2, 6.)

Sīmĭŭs, ĭī, *m.*, *et* Sīmĭă, æ, *f. Singe; guenon.* Cāllĭdŭs ēmĭssās ēlūdĕrĕ sīmĭŭs hāstās. *M.* (XIV, 202). Hūmānī quālĭs sĭmŭlātŏr sīmĭŭs ōrĭs. *Cl.* Tūm jūdĕx īntĕr īllōs sēdĭt sīmĭŭs. *Ph.* Sīmĭă nēc sērpēns ūnūs, nēc cŭlēŭs ūnŭs. *J.* (8, 215. Adde *Enn.* apud *Cic. N. D.* 1, 35). EP. Tūrpĭs, dēfōrmĭs, hīrsūtŭs, văfĕr, vērsūtŭs, ĭmĭtātŏr, sĭmŭlātŏr; cāllĭdă, ĭmĭtātrīx, etc. (Cf. *Ov. Met.* XIV, 95 sq.; *Cl. Eutr.* I, 303 sq.) || *Au fig. Imitateur servile.* Hērmŏgĕnēs ūnquām lēgĭt, nēc sīmĭŭs īstĕ. *H.* || *Personne laide.* Sīmĭūm dĕāmāre ŏccĭpĭt. *Laber.* (apud *Char.* 84). || † Sīmĭă, *se rapportant à un homme.* Quĭs ēst hīc sīmĭă, Quī me hŏdĭē lūdĭfĭcātŭs ēst? *Afran.* (ap. *Char.* 84).

† Sīmŏ, ās, ārĕ. *Aplatir.* Sī mŏvĕt āc sīmāt nārēs, dēlphīnŭs ŭt ōlīm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 771).

Sĭmŏ, ōnĭs, *m.* (Σίμων). *Personnage de comédie.* Sī tĭbī quĭd fēcī aūt făcĭŏ, quŏd plăcĕāt, Sĭmŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 14). Pȳthĭās ēmūnctō lūcrātă Sĭmōnĕ tălēntūm. *H. Voy.* Simon.

Sĭmŏīs, ēntĭs *ou* ēntŏs, *m.* (Σιμόεις). *Simoïs, rivière de la campagne de Troie.* Hīc tĭbĭ sīt Sĭmŏīs, hæc mĕă cāstră pŭtā. *O.* Xānthum ēt Sĭmŏēntă vĭdēbŏ. *V.*

Sĭmōn, ōnĭs, *m. Simon Barjone* (*Saint Pierre*). Scāndātūr tĭbĭ sūmmă, Sĭmōn, hāmūsquĕ prŏfūndō. *Juvc.* (III, 393). *Voy.* Petrus. || 2. *Simon le lépreux.* Īllĕ Sĭmōnĭs ĕrāt tēctĭs, quēm lūrĭdă lēprā Vĭrtūte īpsĭūs dēfūgĕrāt. *Juvc.* (IV, 412). || † Sīmōn. Sīmōn quēm vŏcĭtānt Pĕtrūm. *Prud.* (*Sym.* II, *præf.* 1).

Sĭmōnĭdēs, ĭs, *m.* (Σιμωνίδης). *Simonide, illustre poëte grec, natif de l'île de Cos.* Sĭmōnĭdēs, quī scrīpsĭt ēgrĕgĭūm mĕlŏs. *Ph.* Sĭmōnĭdēs īdem īllĕ dē quō rĕtŭlī. *Id.* || Sĭmōnĭdēī, *gén. de l'inus.* Sĭmōnĭdeūs. Cōncēdĭt Cēī mūsă Sĭmōnĭdĕī. *Aus.* (*Prof.* 13, 6. Sic *Ulyssei* apud *Horat.*)

Sĭmōnĭdēŭs, ă, ūm (Σιμωνίδειος). *De Simonide,* Mœstĭŭs lăcrĭmĭs Sĭmōnĭdēīs. *Cat.* (38, 8).

Sĭmplēx, ĭcĭs. *Simple, qui n'est pas composé, unique.* Nēc vĭă mōrtĭs ĕrāt sĭmplēx. *V.* Āt nōn īntōnsūm sĭmplēx Dămăsĭchthŏnă vūlnŭs Āffĭcĭt. *O.* Dŭplēx quæ ēx ārgūmēntō fācta ēst sĭmplĭcī. *Ter.* (*Heaut. prol.* 6). SYN. Ūnŭs, ūnĭcŭs, sōlŭs. || *Simple, en parlant des aliments.* Ēt vīctū pāscūntūr sĭmplĭcĭs hērbæ. *V.* Mēmŏr īllĭŭs ēscæ Quæ sĭmplēx ōlīm tĭbĭ sēdĕrĭt. *H.* Pēllēbātquĕ sĭtīm sĭmplĭcĭs hūmŏr ăquæ. *O.* || *Simple dans la parure.* Ēt crīnĭs sĭmplēx, nōdūm cōllēctŭs ĭn ūnūm. *O.* Sĭmplēx mūndĭtĭĭs (Pyrrha). *H.* SYN. Īnōrnātŭs, īncūltŭs, īncōmptŭs. || *Simple, franc, naïf.* Quĭd mĕrŭĕrĕ bŏvēs, ănĭmāl sĭnĕ fraūdĕ dŏlīsquĕ, Īnnŏcŭūm, sĭmplēx? *O.* Dŏmŭs sĭmplēx ātque īnscĭă fraūdūm. *St.* Sĭmplĭcĭŏr sī quĭs, quālēm mē sæpĕ lĭbēntĕr Ōbtŭlĕrīm tĭbĭ. *H.* SYN. Cāndĭdŭs, sīncērŭs, īnnŏcŭŭs, īngĕnŭŭs. PHR. Nōn fāllĕrĕ dŏctŭs. *Tib.* Vērā sĭmplĭcĭtātĕ bŏnŭs. *M.* || Sĭmplĭcēs ānnī. *Enfance.* (*Mart.* X, 20.) SYN. Rŭdēs. || *Simple, crédule.* Hæc ănĭmūm mŏvĕrĕ pŭēllæ Sĭmplĭcĭs. *O.* Heū sĭmplēx nĭmĭūmquĕ rŭdĭs! *St.* SYN. Crēdŭlŭs, rŭdĭs.

Sĭmplĭcĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Trānstŭlĭt ād cūrām, Sĭmplĭcĭānĕ, tŭām. *Ennod.* (*Epig.* 78, 2).

Sĭmplĭcĭtās, ātĭs, *f. Simplicité d'une chose qui n'est pas composée.* Sūnt ĭgĭtūr sŏlĭdā prīmōrdĭă sĭmplĭcĭtātĕ. *Lr.* (I, 550). || *Simplicité, absence de recherche.* Sĭmplĭcĭtās rŭdĭs āntĕ fŭĭt, nūnc aūrĕă Rōmă. *Ov.* SYN. Mŏdēstĭă, rūstĭcĭtās. PPH. Sĭmplēx cūltŭs. || *Simplicité, franchise, candeur.* Nūdăquĕ sĭmplĭcĭtās, pūrpŭrĕūsquĕ pŭdŏr. *O.* Ēt vērā sĭmplĭcĭtātĕ bŏnŭs. *M.* (I, 40). SYN. Cāndŏr. EP. Ăpērtă, nūdă, cāndĭdă, īngĕnŭă, vēră, īnnŏcŭă. PPH. Mēns sĭmplēx, sīncēră. Ănĭmŭs sĭmplēx, sīncērŭs. Sīncērūm *ou* sĭmplēx īngĕnĭūm, cŏr, pēctŭs. Mēns fraūdĭs nēscĭă, fāllĕrĕ nēscĭă. || *Crédulité.* Vīsăquĕ sĭmplĭcĭtās ēst mĕă pōssĕ căpī. *O.* SYN. Crēdŭlĭtās.

Sĭmplĭcĭtĕr. *Simplement, sans art.* Quās tŭlĕrānt nĕmŏrōsă Pălātĭă, frōndēs Sĭmplĭcĭtĕr pŏsĭtæ. *O.* SYN. Tĕmĕrē. PPH. Sĭne ārtĕ. || *Franchement.* Dīc mĭhĭ sĭmplĭcĭtĕr. *M.* (XIV, 215). Vīs tū sĭmplĭcĭŭs sĕnēm fătērī? *Id.* (X, 83). SYN. Īngĕnŭē, cāndĭdē, sīncērē.

† Sĭmplĭcĭtŭs. *Comme le précéd.* Sĕd ĕām sĭmplĭcĭtūs dīcām, si ŏpĕra ēst aūrĭbŭs. *Pl.* (*Merc. prol.* 14. Male Codd., *ut sim implicitus.* Genuina lectio est ap. *Non.* 2, 825).

Sĭmplĭcĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Inscr.* apud *Grut.* t. II, p. 1163.)

† Sĭmplŏ, ās, ārĕ. *Ramener à l'unité.* Quŏd sĭmplēx, trĭplĭcēt, quŏdque ēst trĭplĭcābĭlĕ, sĭmplĕt. *Sedul.* (I, 282, de Trinitate).

Sĭmplŭs, ă, ŭm. *Simple, qui n'est pas double; subst. n. L'unité.* Vērum ōbsĕcrō te ŭt lĭcĕāt sĭmplūm sŏlvĕrĕ. *Pl.* (*Pœn.* V, 6, 25). Āltĕra aūt sĭmplō vĭcīssīm tēmpŏrĭs dŭplūm dăbĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 1065).

† Sĭmpŭlŏ, ōnĭs, *m. Convive.* Sūmmātēs vĭrī sĭmpŭlōnēs fāctī sūnt gānĕī. *Sutrius* (ap. *Fulg. de Prisc. Serm.*, n. 49. Cf. *Gloss. Isid.*).

Sĭmpŭvĭūm, ĭī, *n. Petite coupe pour les sacrifices.* Sĭmpŭvĭūm rīdĕrĕ Nŭmæ nĭgrūmquĕ cătīnūm. *J.* (6, 342). Ōrārĕ sĭmpŭvĭūm Nŭmæ. *Prud.* (*Peri.* 2, 514. Cf. *Non.* 15, 12).

Sĭmŭl, *adv. Ensemble, à la fois.* Āccēlĕrāt sĭmŭl Ǣnēās, sĭmŭl āgmĭnă Teūcrūm. *V.* Hæc āră tŭēbĭtūr ōmnēs, Aūt mŏrĭēre sĭmŭl. *Id.* Sūbdĕ căpŭt, cōrpŭsquĕ sĭmŭl, sĭmŭl ēlŭĕ crīmĕn. *O.* SYN. Ūnā, cōmmūnĭtĕr, părĭtĕr, *qqf.* mēcŭm, tēcŭm, etc. PHR. Haūd bĕnĕ cōnvĕnĭūnt, nĕc ĭn ūnā sēdĕ mŏrāntūr Mājēstās ĕt ămŏr. *O.* Ūna ōmnēs fēcērĕ pĕdĕm. *V.*

His mēcūm părĭtĕr cōnsīdĕrĕ rēgnīs. *Id.* || *En même temps.* Īllĕ sĭmŭl mănĭbūs tēndīt dīvēllĕrĕ nōdōs. *V.* || Sĭmŭl ăc, ātquĕ, *et absolt. Conj. Dès que.* Quăm sĭmŭl āc tālī pērsēnsīt pēstĕ tĕnērī. *V.* Sī săpĭăt, fŭgĭăt sĭmŭl ātque ădŏlēvĕrĭt ætās. *H.* Āt, sĭmŭl Æneās fūmāntēs pūlvĕrĕ cāmpōs Prōspēxit. *V.* Quōd sĭmŭl ēvūlsum ēst, frăgŏr æthĕră tērrŭĭt īpsŭm. *O.* SYN Ŭbī, pōstquăm, quŭm. (Alii uno verbo scribunt *simulac*, quod probat *Diom.* 430.) || *Qqf. prép. Avec.* Sĭmŭl hīs, tē, cāndĭdĕ Fūrnī. *H.* Āvūlsa ēst prōtĭnŭs hōstī Ōrĕ sĭmŭl cērvīx. *Sil.* (V, 418). Quīppĕ sĭmŭl nōbīs hăbĭtēt dīscrīmĭnĕ nūllō Bārbărŭs. *Ov.* (*Trist.* V, 10, 29. Et *Sen. Troad.* 1045. Sic græce ἅμα). *Voy.* Cum.

Sĭmŭlācrŭm, ī, *n. Image, effigie, statue.* Līgnĕă cōntŭlĕrāt vĕtĕrūm sĭmŭlācră dĕōrŭm. *O.* Ēt dīvum āmplēxæ sĭmŭlācră tĕnēbānt. *V.* Vīx pŏsĭtūm cāstrīs sĭmŭlācrŭm (de Palladio). *Id.* SYN. Ēffĭgĭēs, ĭmāgŏ, sīgnŭm, stătŭă. *Voy.* Statua. || *Au fig. Imitation, apparence, simulacre.* Bēllī sĭmŭlācră cĭēntēs. *Lr.* (II, 41). Pūgnæquĕ cĭēnt sĭmŭlācră sŭb ārmīs. *V.* Ēt vātī mōrtīs sĭmŭlācră rĕpēndĭt. *St.* Sĭmĭlem ēsse ārbĭtrārĕr, sĭmŭlācrŭmque hăbērĕ. *Pl.* (*Most.* I, 2, 6). SYN. Ĭmāgŏ, ēffĭgĭēs, spĕcĭēs, sĭmŭlāmĕn. || *Fantôme, spectre, ombres.* Ūmbræ ībānt tĕnŭēs, sĭmŭlācrăquĕ lūcĕ cărēntūm. *V.* Sĭmŭlācră mŏdīs pāllēntĭă mīrīs. Īnfēlīx sĭmŭlācrum ātque īpsĭŭs ūmbră Crĕūsæ. *Id.* Āt quŏndām nōctēm sĭmŭlācrăquĕ vānă tĭmēbām. *O.* SYN. Ĭmāgŏ, ūmbră, vīsŭm, mānēs, fōrmă, *qqf.* ōstēntŭm, lārvæ, lĕmŭrēs. EP. Nōctūrnŭm, hōrrēndŭm, tērrĭfĭcŭm, dīrŭm, ātrŭm, nīgrŭm, pāllēns, dēfōrmĕ, prōdĭgĭōsŭm, fālsŭm, vānŭm, mēndāx, ĭnānĕ, fŭgāx. PHR. Tērrĭbĭlēs vīsū fōrmæ. *V.* Fōrmă dĕī vūltū rĕdĕūntĭs ĕōdĕm. Nōtă mājŏr ĭmāgŏ. *Id.*

Sĭmŭlāmĕn, ĭnĭs, *n. Imitation.* Ānnŭă plāngōrīs pĕrăgēt sĭmŭlāmĭnă nōstrī. *O.* Īpsă sŭō gaūdēt sĭmŭlāmĭnĕ naūtĭcă pūbēs. *Aus.* (*Mos.* 228).

Sĭmŭlāns, tĭs, *part. Voy.* Simulo. || *Adj. Imitateur.* Nōn fŭĭt ĭn tērrīs vōcūm sĭmŭlāntĭŏr ālēs. *O.*

† Sĭmŭlātĭlĭs, ĕ. *Faux, simulé.* Nēc stāt ĭmāgĭnĕīs sĭmŭlātĭlĭs ūmbră fĭgūrīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 276).

Sĭmŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Imitation, contrefaçon.* Ātque ălĭŭd vērum ēst, ălĭŭd sĭmŭlātĭŏ vērī. *Prud.* (*Apoth.* 805). || *Feinte, mensonge.* Vērum ūt sĭmŭlārēs. Nōn mĕum ēst sĭmŭlātĭŏ. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 34).

Sĭmŭlātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui imite, qui contrefait.* Ēxcĭtăt ārtĭfĭcēm sĭmŭlātōrēmquĕ fĭgūræ Mōrphĕă. *O.* SYN. Ĭmĭtātŏr, sĭmŭlāns. || *Qui feint, supposé.* Ūt sĭbĭ cōmmīssī sĭmŭlātŏr Săbbŭră bēllī. *L.* SYN. Fīctŏr. || *Fourbe, dissimulé.* Sōllĭcĭtōs ŏdĭt sĭmŭlātŏr ămīcōs. *Sedul.* (V, 392). Aūdāx, pērjūrŭs, sĭmŭlātŏr, dīssĭmŭlātŏr. *P. Nol.* (*fr.* apud *Maium*, t. V, p. 372). SYN. Fāllāx, mēndāx, fālsŭs.

Sĭmŭlātrīx, īcĭs, *f. Celle qui imite.* || *Enchanteresse, magicienne.* Cōlchĭs, ēt Ææō sĭmŭlātrīx līttŏrĕ Cīrcē. *St.* Ūt vĕnēfĭcæ īllī Faūcēs prĕhēndam, ātquĕ ĕnĭcēm scĕlēstām sĭmŭlātrīcĕm. *Pl.* (*Most.* I, 3, 61. Cf. *Serv.* ad *Æ.* IV, 512). *Voy.* Maga.

Sĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Imité.* Būthrōtōs Phrȳgĭō sĭmŭlātăquĕ Trōjă tĕnētŭr. *O.* Sĭmŭlātăquĕ māgnīs Pērgămă. *V.* SYN. Fīctŭs, āssĭmŭlātŭs. || *Feint, déguisé, dissimulé.* Sēnsĭt ĕnĭm sĭmŭlātă mēntĕ lŏcūtām. *V.* Nēc nŏcŭĭt sĭmŭlātŭs ămŏr. *O.* Sĭmŭlātăs ōrdĭnĕ jūstō Ēxsĕquĭās, etc. *Sil.* Sĭmŭlātĭŭs ēxĭt Prōdĭtĭōnĭs ŏpŭs. *Petr.* (*fr.* p. 680 Burmann). SYN. Mēntītŭs, fīctŭs, fālsŭs, fāllāx.

Sĭmŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Imiter, représenter, en partic. Peindre, sculpter.* Dūcĕrēt æră Fōrtĭs Ălēxāndrī vūltūm sĭmŭlāntĭă. *H.* Nōn ĭmĭtābĭlĕ fūlmĕn Ærĕ ēt cōrnĭpĕdūm pūlsū sĭmŭlārăt ĕquōrūm. *V.* SYN. Ĭmĭtŏr, āssĭmŭlŏ, fīngŏ, ēffīngŏ, rĕfĕrŏ, rĕpræsēntŏ, *qqf.* pīngŏ, cælŏ, cūdŏ, pōnŏ. (*Dans ce sens, je préférerais* Simila. *Voy. ce mot.*) || *Prendre la figure ou les mœurs d'un autre.* Sĭmŭlāvĭt ănŭm. *O.* Quī Cŭrĭōs sĭmŭlānt, ēt Bācchānālĭă vīvŭnt. *J* (2, 3). || *Feindre.* Vōtūm prō rĕdĭtū sĭmŭlānt. *V.* Īllă chŏrūm sĭmŭlāns. *Id.* Nōn ēs quōd sĭmŭlās. *H.* Sĭmŭlābăt gaūdĭă vūltū. *O.* Tēctō sĭmŭlātŭr lūmĭnĕ sōmnŭs. Crēdĭdĭmūs lăcrĭmīs : ān ēt hæ sĭmŭlārĕ jŭbēntŭr ? *Id.* SYN. Fīngŏ, mēntĭŏr. || † Sĭmŭlŏ ĭn. *Comme* Insimulo. Quăsĭ nūnquām quĭdquam ĭn ĕās sĭmŭlĕm. *Pl.* (*Stich.* I, 2, 19).

Sĭmūltās, ātĭs, *f. Ressentiment, inimitié.* Sæpĕ sĭmūltātēs īră mŏrātă făcĭt. *O.* Īntēr fīnĭtĭmōs vĕtŭs ātque āntīquă sĭmūltās. *J.* (15, 33). SYN. Ŏdĭŭm, ĭnĭmīcĭtĭæ.

† Sĭmūltĕr, *arch. Comme* Similiter. Ēxōssābo ĕgo īllūm sĭmūltĕr ĭtĭdem ūt mūrænām cŏcŭs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 148. Cf. *Non.* 2, 780).

Sĭmŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Sĭmŭlă, Sīlēne āc Sătȳra ēst. *Lr.* (IV, 1165). || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Ter. Ad.* III, 4, 19. Adde *Moret.* 3 sq.)

Sĭmŭs, ă, ŭm (σιμός). *Camus, camard.* Dūm tĕnĕra āttōndēnt sīmæ vīrgūltă căpēllæ. *V.* Īmmūndūm sīmă căpēllă mărēm. *O.* Lāscīvūm Nērĕī sīmūm pĕcŭs. *L. And.* (ap. *Non.* 4, 277, de delphinis). SYN. Sĭmŭlŭs, sīmātŭs. PPH. Sīmă nārĕ. Sīmīs nārĭbŭs. || *Au fig.* Ēt sīmō dāmnāt sŭă prāndĭă vūltū. (*Moret.* 107.)

Sīn, *conjonct. Que si, mais si.* Sīn ōrtū quārtō, nāmque īs cērtīssĭmŭs aūctŏr. *V.* Sīn ābsūmptă sălūs. *Id.* PPH. Quōd sī. Āt sī. Sīn vērō. Sīn aūtĕm. || Sīn mĭnŭs. *Voy.* Minus.

Sīnāī, *indécl. Mont d'Arabie.* Aūlă Dĕī hæc sĭmĭlīs Sīnāī săcră jūră fĕrēntī. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 1171).

Sīnāpī, *n. indécl.*, *et* Sīnāpĭs, ĭs, *f.* (σίνηπι). *Sénevé, graine de moutarde.* Sæpĭŭs ērgŏ dĕcēt mōrdāx haūrīrĕ sĭnāpī. *Ser. Sam.* (vs. 67. Adde *Enn.* apud *Macr.* 6, 5). Sĕquĕ lăcēssēntī flētūm fāctūră sĭnāpĭs. *Col.* (X, 122). Præpārvæ grānō rēgnūm cœlēstĕ sĭnāpĭs. *Juvc.* (II, 820. Sic *Pl. Ps.* III, 2, 28).

Sīncērē, *adv. Purement.* Sătĭn' ĕgo ŏcŭlīs ūtĭlĭtātem ōbtĭnĕŏ sīncēre, ān părŭm ? *Pl.* (*Epid.* V, 1, 28). Nām nĕque īrātī, nĕquĕ blāndī quĭdquām sīncērĕ sŏnūnt. *Enn.* (apud *Non.* 10, 4). || *Sincèrement, de bonne foi.* Ātque īd sīncērē dīcăt ēt ēx ănĭmō. *Cat.* (109, 4). SYN. Vērē, īngĕnŭē, sīmplĭcĭtĕr. PPH. Bŏnā *ou* sīncērā fĭdē. *Voy. le suiv.*

† Sīncērĭs, ĕ. *Comme* Sincerus. Si īstūc crēdĕrēm sīncērĕ dīcī. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 96. Sic vult *Charis.* 61 ; qui tamen, p. 194, dubitat an adverbium sit. *Gloss. Phil.* « Sinceris, ἀκέραιος. »)

Sīncērĭtās, ātĭs, *f. Pureté.* || *Sincérité.* Sēd ād pērnĭcĭēm sŏlēt āgī sīncērĭtās. *Ph.* SYN. Sīmplĭcĭtās, cāndŏr.

Sīncērŭs, ă, ŭm. *Pur, sain, non altéré.* Sīncērum ēst nĭsĭ vās, quŏdcūmque īnfūndĭs ăcēscĭt. *H.* Nē pārs sīncēră trăhātŭr. *O.* Sĭnĕ vūlnĕrĕ cōrpŭs Sīncērūmquĕ fŭĭt. *Id.* Cērnĭtĕ sīncērōs ōmnēs ēx ōrdĭnĕ trūncōs. (*Id. Nuc.* 35.) Ŏptŭmum ēsse ŏpĕrĕ făcĭūndō cōrĭum, ēt sīncērīssŭmŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 52). SYN. Pūrŭs, sānŭs, īntĕgĕr, īncōrrūptŭs, īllæsŭs. || *Au fig. Pur, sans mélange.* Ădĕō nūllī sīncēră vŏlūptās. *O.* SYN. Pūrŭs, vērŭs, īngĕnŭŭs. || *Sans tache, sans souillure.* Pōnĭtŭr hīc bĭcŏlŏr sīncēræ bāccă Mĭnērvæ. *O.* SYN. Īntĕgĕr, īntāctŭs. || *Franc, vrai, sincère, loyal.* Īnstāntī, quō nēc sīncērĭŏr āltĕr hăbētŭr Pēctŏrĕ, nēc nĭvĕā sīmplĭcĭtātĕ prĭŏr. *M.* (VIII, 73). SYN. Cāndĭdŭs, īngĕnŭŭs, sīmplēx, vērŭs, īntĕgĕr, vērāx. PPH. Fāllĕrĕ *ou* fāllēndī nēscĭŭs. Ēxpērs dŏlī. Sĭnĕ fraūdĕ. Fraūdĭs nēscĭŭs. Sīncērō pēctŏrĕ,

rdĕ. Cuī mēns sīncērā, sīmplēx. Nōn fāllĕrĕ dōctŭs. Nōn fālsā lŏquī dŏctŭs. Nōn fīctŭs. PHR. Dōnā cārĕrĕ dŏlīs. *V.* Sī sūm vērī tĭbĭ cōgnĭtŭs ōrīs. *O.* Sīnĕ fraūdĭbŭs ūllīs. *Manil.* Ā plēnō vĕnĭēntĭă pēctŏrĕ vērī (verba). *L.* Cuī pēctŏră nēscĭă fālsī. *Juvc.* Sēd cērtūm mēntīquĕ părēm cōmpōnĕrĕ vūltŭm. *Cl.*

Sīncĭpŭt, pĭtĭs, *n. La moitié de la tête, par ext. Tête.* Ūrtīca, ēt fīssā fūmōsūm sīncĭpŭt aūrĕ. *Pers.* (6, 70). Flēbĭlĕ nātī Sīncĭpŭt ēlīxī. *J.* (13, 84). Fōrtĭquĕ lăcērtō Dīssĭcĭt ăncĭpĭtī mĭsĕrābĭlĕ sīncĭpŭt ēnsĕ. *Sid.* (5, 423). Sūblābrābo ēsŭi īllŭd sīncĭpŭt. *Nov.* (ap. *Non.* 2, 774. Et *Pl. Men.* I, 3, 28).

Sīndī, ōrŭm, *m. pl.* (Σινδοί). *Peuple Scythe, sur les bords du Palus-Méotide.* Dēgĕnĕrēsquĕ rŭūnt Sīndī. *V. Fl.* (Et *Avien. D. T.* 866; *Prisc.* 662).

Sīndōn, ŏnīs, *f.* (σινδών). *Étoffe très-fine de lin, gaze; robe, voile, linceul.* Nōn sīc īn Tўrĭā sīndŏnĕ tūtŭs ĕrīs. *M.* (IV, 19. *Id.* II, 16). Ēt līntēām dā sīndŏnĕm. *Aus.* (*Ephem.* 2, 2). SYN. Līntĕŭm. PHR. Cāndĭdā Sīdŏnĭō pēllūcēnt pēctŏră fīlō. *L.*

1. Sīnĕ, *prép. Sans.* Ūt quōndam īn stĭpŭlīs măgnūs sĭnĕ vīrĭbŭs īgnĭs. *V.* Tē sĭnĕ nīl āltūm mēns īnchŏăt. *Id.* Nām vĭtĭīs nēmō sĭnĕ nāscĭtŭr. *H.* SYN. Ābsquĕ, *qqf.* ēxtrā, cītrā. PPH. Rē dēmptā, sūblātā, rĕmōtā, ēxcēptā, pŏsĭtā, ădēmptā. Rĕī īmmūnĭs, ēxpērs, īndĭgŭs, ēxsōrs. Rē prīvātŭs, nūdŭs, cărēns, ōrbŭs, lībĕr, văcŭŭs. Nōn cŭm. VERS. Hās ārtēs tōllĕ: sĕnēscĭt ămŏr. *O.* Trōs Tўrĭŭsvĕ mĭhī nūllō dīscrīmĭnĕ ăgĕtŭr. *V.* Vōlvĭtŭr āttāctū nūllō. Ēxcūssā măgīstrō (navis). *Id.* Quĭs ĕnīm vīrtūtem āmplēctĭtŭr īpsăm, Prǣmĭă sī tōllās? *J.* Ēxĭgŭǣ clādēs sūmŭs, ōrbĕ rĕmōtō? *L.* Nūmĕrīsquĕ fērtŭr Lēgĕ sōlūtīs. *H.* Pōscĭt spē prœlĭă nūllā. *L.* Ōccūrrĭt ălĭŭs, ǣquĕ dēfēctŭs pĭlīs. *Ph.*

2. Sĭnĕ, *impér. de* Sino. *Permets.* Īnsānī fĕrĭānt, sĭnĕ, līttŏră flūctŭs. *V.*

┼ Sĭnĕdŭm, *arch.* (*de* Sine 2 *et* dum). Sĭnĕdūm pĕtĕrĕ. *Pl.* (*Truc.* II, 7, 67).

Sīngīllātĭm, *adv. En détail, en particulier.* Nēc sīngīllātīm cōrpŭscŭlă quǣquĕ văpōrĭs. *Lr.* (II, 152. *Id.* IV, 104). Sīc sīngīllātīm nōstrum ūnŭsquĭsquĕ mŏvētŭr. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 820. Et *Ter. Ph.* V, 8, 42; *Pl. Trin.* IV, 2, 39). SYN. Sīngŭlātīm, sējūnctīm; *adj.* sīngŭlī (æ, a).

┼ Sīnglārĭtĕr, *sync. de* Singulariter. Īntēr sē sīnglārĭtĕr āptă. *Lr.* (VI, 1065).

Sīngŭlārĭs, ĕ. *Seul.* Quī sēcāns flūctūm rātĕ sīngŭlārī. *Sen.* (*Troad.* 1030). SYN. Sōlŭs. || *Singulier, remarquable. Voy.* Rarus, Eximius. || — nŭmĕrŭs, *et absolt. Singulier, nombre singulier.* Lēctŏr ēt nōn sīngŭlārēm nōmĭnātīvūm scĭĕt. *T. Maur.* (*Syll.* 177).

Sīngŭlārĭtĕr. *Séparément.* Ūt ā jŭvēntā sīngŭlārĭtĕr sĕdēns, Tăcĭtăquĕ sēclūsūs dŏmō. *P. Nol.* (21, 726). *Voy.* Singillatim.

┼ Sīngŭlārĭŭs, ă, ŭm. *Séparé, isolé.* Hīs īndĭtō cătēnās sīngŭlārĭās. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 3). || *Particulier, qui n'appartient qu'à un seul.* Hŏmo ūnĭca ēst nātūra ēt sīngŭlārĭă. *Turp.* (ap. *Non.* 8, 60).

Sīngŭlātĭm, *adv. Comme* Singillatim. Hōs sīngŭlātĭm săpĕrĕ, nōs mĭnŭs ārbĭtrŏr. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 820).

Sīngŭlī, æ, ă, *pl. Tous successivement, un à un, l'un après l'autre.* Ēt mūltūm lăcrĭmās vērba īntēr sīngŭlă fūndĭt. *V.* Sīngŭlă quĭd rĕfĕrăm? *O.* Sīngŭlă dē nōbīs ănnī prǣdāntŭr ĕūntēs. *H.* Sīngŭlōs heū-heū! lăcĕrānt. *Id.* SYN. Quĭsquĕ, ōmnēs, cūnctī, etc. *Voy.* Omnis. || ┼ *Au sing.* Ātāt sīngŭlŭm vĭdĕō vēstīgĭŭm. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 34. Cf. *Non.* 2, 787).

Sīngūltātŭs, ă, ŭm. *Entrecoupé.* Ēt sīngūltātīs ōscŭlă mīxtă sŏnīs. *O.* SYN. Sīngūltāns.

Sīngūltĭm, *adv. D'une manière entrecoupée.* Sīngūltīm paūcă lŏcūtŭs. *H.*

Sīngūltĭō, īs, īrĕ, *n. Comme le suiv.* || *Battre* (*en parl. de pouls*). Sīngūltĭĕt... vēnă. *Pers.* (6, 72).

Sīngūltō, ās, ārĕ, *n. Palpiter, bondir.* Ēt dūm pēr dŭplĭcēm sānguĭs sīngūltăt hĭātŭm. *Sid.* (7, 292). Cuī sūbtēr ārctīs faūcĭbŭs Sīngūltăt ūnda ēt hālĭtŭs. *Prud.* (*Cath.* 12, 124). Trūncūmquĕ rĕlīquĭt Sānguĭnĕ sīngūltāntēm. *V.* Ōrăquĕ dūm călcăt jām sīngūltāntĭă lētō. *Sil.* SYN. Sīngūltĭō, pālpĭtō, ēmĭcō. || *Avoir la respiration inégale, sangloter.* Ēxpēllĭs mălĕ sīngūltāntĭă vērbă. *Calp.* (6, 24) Ēt sīngūltāntĭă vērbă Mōlĭŏr. *St.* Āc sīngūltāntēs rūmpūnt sūspīrĭă vōcēs. *P. Petr.* (II, 492). SYN. Sīngūltĭō. PPH. Sīngūltūs ēmĭttō, mĭttō, cĭĕō. Pēctŭs sīngūltū *ou* sīngūltĭbŭs quătĭō, cōncŭtĭō. VERS. Crēbrīs sīngūltĭbŭs īlĭă pūlsăt. *V.* Īmăquĕ lōngō Īlĭă sīngūltū tēndūnt. *Id.* Ōrăquĕ sīngūltū cōncŭtĭēntĕ sŏnānt. *O.* Rūptăquĕ sīngūltū vērbă lŏquēntĭs ĕrānt. Sīngūltū mĕdĭōs prǣpĕdĭēntĕ sŏnōs. Sīngūltūquĕ pĭās īntērrūmpēntĕ quĕrēlās. Plēnō sīngūltĭbŭs ōrĕ. *Id.* Quūm tĭbĭ sīngūltū fōrtĭă vērbă cădēnt. *Pp.* Frīgĭdŭlōs ūdō sīngūltūs ōrĕ cĭēntĕm. *Cat.* || *Act. Rendre d'une manière saccadée, en sanglotant.* Sēmĭnĕcēs pŭĕrī trĕpĭdās īn līmĭnĕ vītǣ Sīngūltānt ănĭmās. *St.* Quēm pōstquām vūlnĕrĭs aūctŏr Sīngūltāntem ănĭmam ēt vērsāntēm lūmĭnă vīdĭt. *O.*

Sīngūltŭs, ūs, *m. Oppression, sanglot.* Nānt ŏcŭlī; clāmōr, sīngūltūs, jūrgĭă glīscūnt. *Luc.* (III, 479). Sīngūltūquĕ pĭās īntērrūmpēntĕ quĕrēlās. *O.* Crēbrīs sīngūltĭbŭs īlĭă pūlsăt. *V.* Sīngūltĭbŭs ōscŭlă rūmpūnt. *L. Voy. le précéd.* || *Glouglou d'une bouteille. Voy. dans* Gillo.

┼ Sīngŭlŭs, ă, ŭm. *Voy.* Singuli.

┼ Sīnī, *ancien parf. de* Sino. Dūm tēmpŭs ăd ĕăm rēm tĭlĭt, sīni ănĭmum ŭt ēxplērēt sŭŭm. *Ter.* (*And.* I, 2, 17. Ubi *Donatus*: « Sini, antique. » Quod præteritum agnoscit *Diom.* p. 371).

Sīnĭs, ĭs, *m.* (Σίνις). *Sinis, brigand des environs de Corinthe, attachait ses victimes à des branches qu'il avait rapprochées de force, et les écartelait ainsi. Il fut tué par Thésée.* Mēmbră quĭs sǣvŭs Sĭnĭs, Aūt quĭs Prŏcrūstēs spārsĭt? *Sen.* (*Hipp.* 1169). Ārbŏrĕāsquĕ crŭcēs Sĭnĭs, ēt nōn hŏspĭtă Grāĭīs Sāxa, ēt cūrvātās īn sŭă fātă trăbēs. *Pp.* (III, 22, 37). Ōccĭdĭt īllĕ Sĭnĭs, māgnĭs mălĕ vīrĭbŭs ŭsŭs, Quī pŏtĕrăt cūrvārĕ trăbēs, ēt ăgēbăt ăb āltō Ād tērrăm lātē spārsūrās cōrpŏră pīnūs. *O.* Quĭd tāle īmmānēs ūnquām gēssīssĕ fĕrūntŭr Aūt Sĭnĭs Īsthmĭăcā pīnū, etc. *Cl.* Nōn trŭcĭbŭs mōnstrīs Sĭnĭn īnfāndūmquĕ dēdīstī Cērcўŏnă? *St.*

Sĭnīstĕr, tră, trŭm. *Gauche, qui est à gauche.* Tērrĭtŭs īn cŭbĭtūm rĕlĕvō mĕă mēmbră sĭnīstrŭm. *O.* Dēxtĕr ŭtī lǣvūm tĕnĕăt, dēxtrūmquĕ sĭnīster. *Tib.* (IV, 1, 104). SYN. Lǣvŭs. || Sĭnīstĕrĭŏr. *Comparat. en parl. de deux.* Nēvĕ sĭnīstĕrĭŏr prēssām rŏtă dūcăt ăd Ārăm. *O.* (Cf. *Prisc.* 600). *Voy.* Dexterior. || *Au fig. Fâcheux, funeste, sinistre.* Ārbŏrĭbūsquĕ sătīsquĕ nŏtūs pĕcŏrīquĕ sĭnīstĕr. *V.* Nūn tĭŭs ārmōrūm trīstĭs, rūmōrquĕ sĭnīstĕr. *L.* Ēt fŭī ăd cœptās hōră sĭnīstră vĭās. *O.* Ēt rĕpĕtō stŭdĭī sīgnă sĭnīstră mĕī. *Id.* Ēt vĕnĭăt fōrmǣ rūgă sĭnīstră tŭǣ. *Pp.* (III, 25, 12). SYN. Lǣvŭs, īnfaūstŭs, fūnēstŭs, nōxĭŭs, īnfēlīx. PHR. Ōmĭnă nōn ālbǣ cōncĭnŭīstĭs ăvēs. *O.* || *Mauvais, pervers.* Sĭnīstră quōs īn lūcēm nātūra ēxtŭlĭt. *Ph.* Quōdcūmque āttĭgĕrĭt, sī qua ēst stŭdĭōsă sĭnīstrī. *O.* SYN. Prāvŭs, mălŭs, pērvērsŭs. || *Qqf. Favorable.* Lĭquĭdo ēxĕō fŏrās Aūspĭcĭo, ăvī sĭnīstrā. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 1. *Id. Ps.* II, 2, 72). *Voy.* Lævus.

Sĭnīstră, æ, *f.* (*s.-ent.* manus). *Main gauche.* Nūnc

dēxtra īngĕmĭnāns īctūs, nūnc īllĕ sĭnīstrā. *V.* Īnfīrmā cōrnūm tĕnŭīssĕ sĭnīstrā. *O.* SYN. Lævă. || *Au fig.* Pōrci ēt Sōcrătĭōn, dŭæ sĭnīstræ Pīsōnĭs. *Cat.* (47, 1, scil. ejus furtorum ministri). || — (*s.-ent.* manus *ou* pars). *Le côté gauche.* Ādspĭcĕ nūnc ād sĭnīstrăm. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 38).

Sĭnīstrē, *adv. D'une manière fâcheuse.* Dērīsūm sĕmĕl ēxcēptūmquĕ sĭnīstrē. *H.*

Sĭnīstrōrsūm *et* Sĭnīstrōrsŭs, *adv. de mouv. A gauche.* Īllĕ sĭnīstrōrsum, hīc dēxtrōrsum ăbĭt. *H.* Pūppēs sĭnīstrōrsūm cĭtæ. *Id.*

Sĭnŏ, ĭs, sīvī *ou* sĭī, sĭtūm, sĭnĕrĕ, *n. Permettre.* Fās, aūt īllĕ sĭnīt sūmmī rēgnātŏr ŏlўmpī. *V.* Tū bĕnĕ cōnvĕnĭēns nōn sĭnĭs ēssĕ jŭgūm. *Pp.* (III, 25, 8). Cērte ĕgŏ, sī sĭnĕrēs, tĭtŭlūm tĭbĭ rēddĕrĕ vēllēm. *O.* Āh! nĕ dī sīvĕrīnt! *Pl.* (*Merc.* II, 2, 51). Nōn sĭīt ĕgēstās făcĕrĕ nōs. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 24. Sic optime *Diom.* 371. Alii, *sivit*). SYN. Pērmīttŏ, pătĭŏr, cōncēdŏ, fĕrŏ, īndūlgĕŏ. || *Avec le subj.* Sĭnĭte ēxōrātŏr ūt sīm. *Ter.* (*Hec. prol.* 2). Sĭnĕ te hōc ēxōrēm. *Id.* (*And.* V, 3, 29). Īnsānī fĕrĭānt, sĭnĕ, līttŏră flūctūs. *V.* Sĭnĭte īnstaūrātă rĕvīsăm Prœlĭă. *Id.* || *Qqf. Act. Laisser, souffrir, ou abandonner, céder.* Neū prŏpĭūs tēctīs tāxūm sĭnĕ. *V.* Sī quĕm Nūmĭnă lævă sĭnūnt. Āt nōn cædĕ vĭrī tāntā pērtērrĭtă Laūsūs.... sĭnĭt āgmĭnă. Vĭr Trōjānĕ, sĭne hānc ănĭmăm. Sĭnĭte ārmă vĭrīs, ēt cēdĭtĕ fērrō. *Id.* Nam īn tăbērnā ūsque ădhūc sīvĕrāt mē Sўrūs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 14). Hēm quĭsquĭs ēs, sĭnĕ mē. *Ter.* (*Ad.* III, 2, 23). SYN. Pērmīttŏ, pătĭŏr; rĕlīnquŏ, līnquŏ. || † *Avec le dat. Permettre à.* Ēt sĭnĕ dēfūnctīs dēfūnctōs cōndĕrĕ tērrā. *Juvc.* (II, 24).

Sĭnōn, ōnĭs, *m.* (Σίνων). *Sinon, Grec qui trompa les Troyens, et leur persuada d'introduire dans leur ville le cheval de bois.* Fūndĭt ĕquūs, vīctōrquĕ Sĭnōn īncēndĭă mīscĕt. *V.* Īnsĭdĭīs pērjūrīque ārtĕ Sĭnōnĭs. *Id.* Sēd jām, quōdcūmquĕ fŭĕrĭt, ūt dīxīt Sĭnōn. *Ph.*

Sĭnōpē, ēs, *f.* (Σινώπη). *Sinope, ville de Paphlagonie, sur le Pont-Euxin.* Āssўrĭōs cōmplēxă sĭnūs stăt ŏpīmă Sĭnōpē. *V. Fl.* Āltĕrĭūs Sўrĭæ, quæ tēndĭt ădūsquĕ Sĭnōpēn. *Prisc.* (*Peri.* 899).

Sĭnōpeūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Σινωπεύς). *De Sinope.* Nōn dŏlŭīt pătrĭā cўnĭcūs prŏcŭl ēssĕ Sĭnōpeūs. *O.* (Et *Pl. Curc.* III, vs. 72). SYN. Sĭnōpēnsĭs.

Sĭnōpĭs, ĭdĭs, *f.* (Σινωπίς). *De Sinope.* || *Subst. Sorte de terre rouge, crayon rouge.* Tĭtŭlūs ēt præscrībĕt īstĕ dīscŏlŏr sĭnōpĭdĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 537). *Voy.* Rubrica.

† Sĭnŭāmĕn, ĭnĭs, *n. néol. Courbure, sinuosité.* Nām Chrīstī pŏpŭlūs frĕquēns Rīpārūm sĭnŭāmĭnă Stīpāto āgmĭnĕ sēpsĕrăt. *Prud.* (*Peri.* 7, 34). Tām cŭpĭdūs vărĭō sĭnŭāmĭnĕ sūlcăt Rūstĭcūs ārtĕ sŏlūm. *Fort.* (VI, 12, 45. Et *Juvc.* I, 114). *Voy.* Curvamen.

Sĭnŭātūs, ă, ŭm. *Courbé.* Pārvūs ĕrāt gūrgēs pārvōs sĭnŭātūs ĭn ārcūs. *O.* Sĭnŭātīs flāmĭnĕ pēnnīs. *Cl. Voy.* Curvus.

Sĭnŭēssă, æ, *f. Sinuesse, ville de Campanie, sur la frontière du Latium.* Vūltūrnūs, nĭvĕīsquĕ frĕquēns Sĭnŭēssă cŏlūmbīs. *O.* Plōtĭūs ēt Vărĭūs Sĭnŭēssæ, Vīrgĭlĭūsquĕ. *H.*

Sĭnŭēssānūs, ă, ŭm. *De Sinuesse.* Īntĕr Mīntūrnās Sĭnŭēssānūmquĕ Pĕtrīnūm. *H.* Īn Sĭnŭēssānō vēllĕ sĕdĕrĕ lăcū. *M.* (XI, 8, 12).

Sīnūm, ī, *n.*, *et* Sīnŭs, ī, *m. Grand vase, écuelle, jatte.* Sīnūm lāctĭs, ĕt hæc tĕ lībă, Prĭāpĕ, quŏtānnīs Ēxspēctārĕ săt ēst. *V.* Ēt sīnūm vīnī cēssāmūs fūndĕrĕ Bācchō? *Valgius* (ap. *Serv.* ad *G.* III, 177). Ēxpēto īnvērgēre īn mĕ lĭquōrēs tŭōs Sīnō dūctĭm. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 13). Prætĕrĕā sīnŭs, ĕpĭchўsĭs. *Id. Rud.* V, 2, 32. Adde *Anth.* II, p. 363). || *Qqf.* Sīnŭs, ūs. Ŭbĭ sērmŏ dē sīnū sŏlĕt Sŭbŏrīrī. *Atta* (apud *Serv.* l. cit.).

Sĭnŭŏ, ās, ārĕ. *Courber, faire des sinuosités.* Pōnĕ lĕgīt, sĭnŭātque īmmēnsă vŏlūmĭnĕ tērgă. *V.* Sĭnŭētque āltērnă vŏlūmĭnă crūrūm. *Id.* Trĕmŭlæ sĭnŭāntŭr flāmĭnĕ vēstēs. *O.* Scŏpŭlīsquĕ căvūm sĭnŭāntĭbŭs ārcūm. *Calp.* (6, 68). *Voy.* Curvo.

Sĭnŭōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des courbures, sinueux.* Lūnāvītquĕ gĕnū sĭnŭōsūm fōrtĭtĕr ārcūm. *O.* Māxĭmŭs hīnc flēxū sĭnŭōso ēlābĭtŭr ānguĭs. *V.* Dūm līttŏră blāndō Ānfrāctū sĭnŭōsă lĕgūnt. *V. Fl. Voy.* Curvus. || *Qui forme des plis.* Sĭnŭōsă vēstĕ pĕpēndĭt. *O.* || *Au fig.* Ūt, quāntūm mĭhĭ te īn sĭnŭōsō pēctŏrĕ fīxī. *Pers.* (5, 27). Nēc sĭnŭōsă grăvī cūră lăbōrĕ văcēt. *Rutil.* (1, 322).

1. Sĭnŭs, ūs, *m. Enfoncement, cavité; partie intime, intérieur.* Sŭbĭtō dĕhīscĭt tērra, ĕt īmmēnsō sĭnū Lāxātă pătŭĭt. *Sen.* (*OEd.* 582). Tēllūrĭs ĭnānēs Cōncŭssīssĕ sĭnūs. *L.* SYN. Rĕcēssŭs, lătĕbræ, *qqf.* vīscĕră, ăbdĭtă, īntĭmă, īntĕrĭōră. || *Partie de la robe qui recouvrait la poitrine; sein, poitrine.* Pērquĕ sĭnūm lăcrĭmæ flūmĭnĭs īnstăr ĕūnt. *O.* Sĭnūm lăcrĭmĭs īmplēvĭt ŏbōrtĭs. *V.* Sēmănĭmēmquĕ sĭnū gērmānam āmplēxă tĕnĕbăt. *Id.* Īlle īn sĭnūm rĕpēntĕ dēmīsĭt căpŭt. *Ph.* Āttŏnĭtī mĭcŭērĕ sĭnūs. *O.* Pūrpŭrĕōs lănĭātă sĭnūs. *Id.* SYN. Grĕmĭūm, pēctŭs. || Sĭnū lăxō fērrĕ. *Porter qq. chose qu'on ne soutient pas, porter avec négligence.* (*Hor. Sat.* II, 3, 172.) || Īn sĭnūm spŭŏ. *Voy.* Spuo. || *Au fig. Sein.* Īn tăcĭtō cŏhĭbē gaūdĭă claūsă sĭnū. *Pp.* (II, 25, 30. Sic *Aul. Sab.* 1, 125). Lĭcēt Tŏnāntĭs prŏfŭgă cōndārĭs sĭnū. *Sen.* (*H. Fur.* 1010). Hīccĭnĕ nōn gēstāndŭs īn sĭnu ēst? *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 75). Nāscūntŭr īn īpsō Bēllă sĭnū. *Cl.* Bēllūmquĕ sĭnu īndēfēnsă rĕlīquĭt (Campania). *Sil.* || *Ventre, sein fécond.* Tāngĭtŭr, ēt tāctō cōncĭpĭt īllă sĭnū. *O.* Pāndĭt tērră sĭnūs. *V.* (Et *Sen. Oct.* 404). SYN. Grĕmĭūm, etc. *Voy.* Uterus. || *Ceinture renfermant la bourse.* Quō prĕtĭūm cōndăt, nōn hăbĕt īllĕ sĭnūm. *O.* Sēmpĕr ămātōrūm pōndĕrăt īllă sĭnūs. *Pp.* (II, 16, 12). *Voy.* Zona, Crumena. || *Au fig.* Cūr bŏnĭs tāntīs sĭnūm Sūbdūcĭs? *Sen.* (*Thyest.* 430). || *Courbure.* Ēt mălĕ cūrvātōs ēxtŭlĭt ūndă sĭnūs. *Fort.* (XI, 27, 14). || *Sinuosité, replis d'un serpent.* Cōnfĭcĭēnsquĕ sĭnūs ē cōrpŏrĕ flēxōs. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 42, de Dracone). Tārdōsquĕ sĭnūs trăhĭt ūltĭmŭs ŏrbēs. *V.* SYN. Ōrbĭs. || *Cheveux bouclés.* Ūt fĭĕrēt tōrtō flēxĭlĭs ŏrbĕ sĭnūs. *O.* Sūstĭnĕāt sĭmĭlēs flūctĭbŭs īllă sĭnūs. *Id.* SYN. Ōrbĭs. || *Plis d'une robe, par ext. Robe.* Nūdă gĕnū, nōdōquĕ sĭnūs cōllēctă flŭēntēs. *V.* Īndŭĕ rēgālēs, Lāŏdămīă, sĭnūs. *O.* Mæŏnĭs aūrātō cōnspĭcĭēndă sĭnū. *Id.* (Et *Tib.* I, 9, 70). *Voy.* Toga, Vestis. || *Golfe.* Nūnc tāntūm sĭnŭs ēt stătĭō mălĕfīdă cărīnīs. *V.* Īllўrĭcōs pĕnētrārĕ sĭnūs. *Id.* Ēst sĭnŭs āddūctōs mŏdĭcē fălcātŭs īn ārcūs. *O.* || *Voile gonflée par le vent.* Plēnāquĕ cūrvātō pāndĕrĕ vēlă sĭnū. *O.* Pōssīsquĕ sĭnūs īmplērĕ sĕcūndōs. *V.* Pūppīmquĕ fĕrēntēs Īn vēntūm, tŭmŭērĕ sĭnūs. *L. Voy.* Velum. || *Filet tendu.* Mīttī vĕnātĭō dēbĕt : Jām rĕmŏvētĕ sĭnūs. *M.* (XIII, 100). Īncīdĭt Ādrĭăcī spătĭum ādmīrābĭlĕ rhōmbī, Īmplēvītquĕ sĭnūs. *J.* (4, 39. Et *Grat. Cyn.* 29). *Voy.* Rete. || *Lieu retiré, partie la plus reculée d'un pays.* Aūt quōs ŏcĕănō prŏpĭŏr gĕrĭt Īndĭă lūcōs, Ēxtrēmī sĭnŭs ŏrbĭs. *V.* Quĭd ēxcūtĭs tēllūrĭs ēxtrēmæ sĭnūs? *Sen.* (*Herc. OEt.* 267). Sī quĭs sĭnŭs ăbdĭtŭs ūltrā. *Petr.* (*Satyr.* 119). SYN. Rĕcēssŭs. || *Qqf. ablat. pl.* Āccĭpĭūnt sĭnĭbūsquĕ sŭīs pĕplōquĕ flŭēntī. *Man.* (V, 387).

2. Sīnŭs, ī *ou* ūs, *m. Voy.* Sinum.

Sīōn, *f. indécl.* (Σιών). *Sion, montagne de Jérusalem sur laquelle était le temple de Salomon; Jéru-*

salem. Nūtrīcēmque ăbŏlēnt pĕtŭlānti ā pēctŏrĕ Sīōn. *Prud.* (*Ham.* 459). Ēt dīvīnă tĭbī quænām sīnt cāntĭcă Sīōn. *P. Nol.* (9, 27). Dē quō Zăchărĭās : Ēxsūltā, fīlĭă Sīōn. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 107).

Sīpărĭŭm, ĭī, *n. Petit rideau de théâtre, que l'on tirait après chaque acte.* Cōnsūmptīs ŏpĭbūs, vōcēm, Dămăsīppĕ, lŏcāstī Sīpărĭō. *J.* (8, 185).

Sīpărŭm *ou* Sīphărŭm, ī, *n.* (σίπαρος *et* σίφαρος). *Comme* Supparum. Ăvĭdī vŏlĭtāntĭă rāptīm Sīpără cōnvērtūnt. *Avien.* (*Arat.* 750).

Sīphŏ, ōnĭs, *m.* (σίφων). *Tuyau (pour lancer l'eau); trombe.* Ēffĭgĭēmquĕ dĕæ lōngīs sīphōnĭbŭs īmplēnt. *J.* (6, 310). Ēt trăbĭbūs mīxtīs ăvĭdōs sīphōnās ăquārūm. *L.*

Sīpŏ, ās. *Voy.* Supo.

Sīpŏlīndrŭm, ī, *n. Nom d'un aromate.* (*Plaut. Pseud.* III, 2, 43.)

Sīpūs, ūntĭs, *f.* (Σιποῦς). *Ville d'Apulie, au pied du mont Gargane, fondée par Diomède.* Ēt tērram ēt līttŏră Sīpūs (quæsivit). *Sil.* Ēt sūbdĭtă Sīpūs Mōntĭbŭs. *L.*

Sĭpўlēĭŭs *et* Sĭpўlēŭs, ă, ŭm (Σιπύλειος *et* Σιπυλήϊος). *Du Sipyle.* Cūjūs gĕnĭtrīx Sĭpўlēă fĕrētŭr Ēxhaūsīssĕ gĕnās. *St.* Thēbārŭm rēgīnă fŭī, Sĭpўlēĭă caūtēs Quæ mŏdŏ sŭm. *Aus.* (*Epitaph.* 27, 1).

Sĭpўlŭs, ī, *m.* (Σίπυλος). 1. *Un fils de Niobé.* Aūdītō sŏnĭtū pĕr ĭnānĕ phărētræ Frēnă dăbāt Sĭpўlŭs. *O.* || 2. *Mont Sipyle, en Lydie, sur lequel Niobé fut changée en rocher.* Tūm quūm Mæŏnĭām vīrgō Sĭpўlūmquĕ cŏlēbāt. *O.* Mē vēl Sĭpўlī Flēbĭlĕ sāxūm fīngĭtĕ, sŭpĕrī. *Sen.* (*H. OEt.* 184).

1. Sīquă. *Voy.* Siquis. || 2. Sīquā *ou* Sī quā, *adv. Si par quelque moyen.* Sī quā fāta āspĕră rūmpās. *V.* Sī quā fōrs ādjŭvĕt aūsūm. *Id.* Spārtăcūm si quā pŏtŭīt vāgāntēm Fāllĕrĕ tēstā. *H.*

Sīquāndŏ *ou* Sī quāndŏ, *pour* Si aliquando. *Si quelquefois.* Frīgĭdŭs āgrĭcŏlām sī quāndō cōntĭnĕt īmbĕr. *V. Voy.* Quum. || *Si jamais.* Laūrĭgĕrōsque īgnēs, sī quāndo, ăvĭdīssĭmŭs haūsī. *St.* SYN. Sī ūnquăm.

Sī quī. *Comme* Siquis. || † *Abl. Comme* Sīquā. Sī quī prŏhĭbĭōrēm făcĕrĕ pōssīs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 83).

Sĭquĭdēm, *conj. Car.* Nēc vānā vōcĕ lŏcūtŭs Fātă sĕnēx : sĭquĭdem hānc pĕrhĭbēnt pōst vūlnĕră jūnctīs Ēssĕ fĭdēm. *St.* Hōc sĭquĭdēm sōlō cīvīlīs crīmĭnĕ bēllī Dūx caūsæ mĕlĭōrĭs ĕrăt. *L. Voy.* Nam. || Sĭquĭdēm *et* Sī quĭdem. *Si toutefois.* Quĭd ĕgo aūdĭo? Āctum ēst, sĭquĭdēm vēră prædĭcăt. *Ter.* (*And.* III, 1, 7). Dēdūcām, sī quĭdem ŏpĕrām dărĕ prŏmīttĭtĭs. *Pl.* (*Trin. prol.* 5. *Id. Amph.* III, 4, 22, sĭquĭdem). Hōc quŏquĕ tēntēmūs, sĭquĭdēm jējūnă rĕmānsĭt; Sīn mĭnŭs, īnfērnī cōnjŭgĭs ūxŏr ĕrĭt. *O.* (*Fast.* IV, 603).

Sīquĭs *ou* Sī quĭs, sīquă, sīquŏd *et* Sīquĭd, *pour* Si aliquis, etc. Sī quĭs Ŏlўmpĭăcæ mīrātŭs præmĭă pālmæ. *V.* Sī quă tĭbī Cŏrўdōnĭs hăbĕt tē cūră, vĕnītō. Sī quă tĕgūnt. Sī quōd nōn æquō fœdĕre āmāntēs Cūræ nūmĕn hăbĕt. Eīa ăgĕ, sī quĭd hăbēs. *Id.*

Sīrēdŏnĕs, ŭm, *f. pl.* (Σειρηδόνες). *Les Sirènes.* Trēs īn Trīnăcrĭă Sīrēdŏnĕs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 20).

† Sīrēmps, *abl.* psĕ, *arch. Le même, la même.* Sīrēmpsĕ lēgēm jŭssĭt ēssĕ Jūpĭtĕr. *Pl.* (*Amph. prol.* 73. Cf. *Char.* 73 et 116, et *Fest.*).

Sīrēn, ēnĭs, *f.*; Sīrēnĕs, ŭm, *pl.* (Σείρην). *Les Sirenes, monstres moitié femmes et moitié oiseaux ou moitié poissons. Postées sur le promontoire de Pélore, ensuite à Caprée, elles attiraient les navigateurs par la douceur de leurs chants, et les faisaient périr. Ulysse échappa à leurs séductions en se faisant attacher au mât de son vaisseau, et en ordonnant à ses compagnons de se boucher les oreilles avec de la cire.* Mōnstră mărĭs Sīrēnĕs ĕrānt, quæ vōcĕ cănōrā Quāmlĭbĕt ādmīssās dētĭnŭērĕ rătēs. *O.* Īllō Lōtŏphăgōs, īllō Sīrēnās ĭn āntrō Ēssĕ pŭtā. *Id.* Jāmque ădĕō scŏpŭlōs Sīrēnum ādvēctă sŭbībăt. *V.* Dūlcĕ mălūm pĕlăgō Sīrēn, vŏlŭcrēsquĕ pŭēllæ. *Cl.* SYN. Ăchĕlōĭdĕs, Ăchĕlōĭădĕs. EP. Sĭcŭlæ, Tўrrhēnæ, æquŏrĕæ, blāndæ, cănōræ, dŏlōsæ, fāllācēs, īnfīdæ. PPII. Sĭcŭlæ, Tўrrhēnæ vīrgĭnēs, pŭēllæ. Tўrrhēnæ vŏlŭcrēs. Sĭcŭlī mărĭs mōnstră *ou* pēstēs. VERS. Sīrēn āssuētōs ēffūndĭt ĭn æquŏrĕ cāntūs. *Sil.* Trēs vŏlŭcrēs, trēs sēmĭdĕæ, trēs sēmĭpŭēllæ. *Aus.* Nām nēmo hæc ūnquam ēst trānsvēctŭs cærŭlă cūrsū, Quīn prĭŭs ādstĭtĕrīt vōcūm dūlcēdĭnĕ căptŭs; Pōst, vărĭīs ăvĭdō sătĭātŭs pēctŏrĕ mūsīs, Dōctĭŏr ād pătrĭās lāpsūs pērvēnĕrĭt ōrās. *Cic.* (*Fin.* 5, 18. Cf. *Ov. Met.* V, 554 sq.; *A. Am.* III, 311; *Mart.* III, 64, *Sil.* XII, 33; *Sen. Med.* 355; *Cl. R. Pros.* III, 254). || *Au fig.* Vītānda ēst, īmprŏbă Sīrēn, Dēsĭdĭă. *H.* Nūllām Sīrēnă flăgēllīs Cōmpărăt. *J.* (14, 19). Cătō grāmmătĭcūs, lătīnă Sīrēn. *Vet. Poet.* (ap. *Suet. Gram.* 11).

Sīrēnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σειρηνίς). *Des Sirènes.* Ād nōtōn ēst, lōngē sūprā Sīrēnĭdă rūpēm. *Prisc.* (*Peri.* 354. Vocem non habet *Forcell.*).

Sīrĭăcŭs, ă, ŭm (Σειριακός). *De Sirius.* Ēt ceū Sīrĭăcō tōrrētūr spīcă călōrĕ. *Avien.* (*Phœn.* 285).

† Sīrĭm, *sync. pour* Siverim. Căvēsĭs tē sŭpĕrārĕ sērvūm sīrĭs făcĭūndō bĕnĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 18). Nē dī sīrĭnt. Sīc ēst ūt lŏquŏr. (*Ib.* 3, 64, et passim.)

Sīrĭs, ĭs, *m.* (Σῖρις). *Nom d'un bras du Nil, en Éthiopie.* Sīrĭs āb Æthĭŏpūm pŏpŭlīs cōgnōmĭnĕ fērtŭr. *Prisc.* (*Peri.* 212. Et *Avien. D. T.* 337).

Sīrĭŭs, ĭī, *m.* (Σείριος). *Sirius, une des étoiles de la Canicule; la Canicule.* Tūm stĕrĭlēs ēxūrĕrĕ Sīrĭŭs āgrōs. *V.* Răpĭdŭs quā Sīrĭŭs īgnēs Ēxsĕrĭt. *L.* Quī trăhĭt æstĭfĕrō fūlgēntēm Sīrĭŏn ōrtū. *Capel.* (II, p. 24). *Voy.* Canicula. || — ĭŭs, ă, ŭm. *De Sirius.* Aūt Sīrĭŭs ārdŏr. *V.* Ēt sī quŏd āstrŭm Sīrĭō Fērvēt văpōrĕ. *Prud.* (*Cath.* 12, 22). Jām Sīrĭă cēssānt Sīdĕră. *Cl.* (*L. Herc.* 124).

Sīrmĭŏ, ōnĭs, *f. Cap de l'Italie supérieure.* Pænīnsŭlārūm, Sīrmĭo, īnsŭlārūmquĕ ŏcēllĕ. *Cat.* (31, 1). Sālve, ō vĕnŭstă Sīrmĭŏ (*Ibid.* 12).

Sīrmĭŭm, ĭī, *n.* (Σίρμιον). *Métropole de la Pannonie.* Nām Theŭdŏsĭŭs quō tēmpŏrĕ Sīrmī Aūgūstūm sūmpsĭt nōmĕn. *Sid.* (5, 109). Pērge, ō lĭbēllĕ, Sīrmĭŭm. *Aus.* (*Epist.* 26, 1).

Sīrpĕ, ĭs, *n.* (σίρφιον, σίρφι). *Plante, autrement nommée* Laser. Hōc ānnō mūltūm fŭtūrūm sīrpe ēt lāsērpĭtĭŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 16).

Sīrpĕă, æ. *Voy.* Scirpea.

Sīrpĕŭs, ă, ŭm. *Voy.* Scirpeus.

Sīrpĭcŭlŭs, ī, *m. Voy.* Scirpiculus.

1. Sīs, *subj. de* Sum. Sīs bŏnŭs ō fēlīxquĕ tŭīs. *V.*

2. Sīs, *abrév. pour* Si vis. *Si vous voulez.* Sīs hĕrūm tuīs făctīs sōspĭtārī, Dā mi īstās vīgīntī mĭnās. *Pl.* (*As.* III, 3, 93. *Ib.* II, 2, 43. Cf. *Cic. Orat.* 45). || *Ordint. après un impér. S'il vous plaît, je vous prie, de grâce.* Făc, sīs, văcīvās, Pseūdŏle, ædēs aūrĭūm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 54. Sic *Ter. Eun.* II, 3, 20). Tăcĕ, sīs, stūltă. *Pl.* (*Cas.* II, 2, 31). *Voy.* Agesis, Cavesis, Videsis, etc. || *Qqf. avant l'impér.* Īllūc, sīs, vĭdĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 1, 4). Sīs, jŭbĕ trānsīrĕ hūc. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 26). Nē, sīs, plōrā. *Id.* (*Pers.* IV, 4, 104). || *Au plur.* Sūltĭs, *pour* Si vultis. Hōc ăgĭtĕ, sūltĭs, spēctātōrēs nūnc ĭām. *Pl.* (*As. prol.* 1. *Id. Capt.* III, 5, 9, et passim). Pāndĭtĕ, sūltī, gĕnās, ēt cōrdĕ rĕlĭnquĭtĕ sōmnŭm. *Enn.* (apud *Fest.*).

3. † Sīs, *arch. pour* Suis. Lūmĭnă sīs ŏcŭlīs ĕtĭām bŏnŭs Āncŭ' rĕlīquĭt. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Sos.* Versum mutuatus est *Lucr.* III, 1038). Āt quūm sīs ălĭās cōncŭssīs ārtŭbŭs hīnnĭt. *Lr.* (V, 1075).

Sīsără *et* Sīsără, æ, *m. Général chananéen.* Tērrĭbĭlēm Sīsărām trānsfīxūm tēmpŏră pālō. *P. Nol.* (23, 162). Rēx Sīsără fūgām, etc. *Alcim.* (VI, 355).

Sīscĭă, æ, *f. Ville de Pannonie.* Ūrbīs mœnĭă Sīscĭæ. *Prud.* (*Peri.* 7, 3. Adde *Fort.* VIII, 6, 153).

Sīsēnnă, æ, *m. L. Cornelius Sisenna, orateur et historien latin.* Vērtĭt Ărīstīdēm Sīsēnnă, nĕc ōbfŭĭt īllī. *O.* || *Autres.* Sīsēnnās, Bārrōs ŭt ĕquīs præcūrrĕrĕt ālbīs. *H.*

Sīsēnnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Mātūrĭŭs ātquĕ Sīsēnnŭs. *Fort.* (I, 2, 21).

Sīsĕr, ĕrĭs, *n. Chervis, plante.* Pērvēllūnt stŏmăchūm sīsĕr, hālēc, fæcŭlă Cōă. *H.* Jām sīsĕr, Ăssȳrĭōquĕ vĕnīt quæ cōrtĭcĕ rādīx. *Col.* (X, 114. Adde *Moret.* 74).

† Sīstĭs, *arch. pour* Sivistis. Ēxsŭlārĕ sĭnĭtīs, sīstīs pēllī, pūlsūm pătĭminī. *Att.* (ap. *Cic. Sext.* 57).

Sīstŏ, ĭs (*sans parfait*), stătūm, sīstĕrĕ. 1° *act. Arrêter, faire arrêter, empêcher d'avancer.* Sīstĕ grădūm, tēque ādspēctū nē sūbtrāhĕ nōstrō. *V.* Īn prīmō līmĭnĕ sīstĕ pĕdēm. *O.* Līnquēntēm rētĭă cērvūm Vūlnĕrĕ sīstēbăt. *Sil.* Sīstĭt ĕquōs bĭjŭgēs. *V.* Sīstĕre ăquām flŭvĭīs. *Id.* SYN. Mŏrŏr, tĕnĕŏ, rētĭnĕŏ, rĕprĭmŏ, cŏhĭbĕŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *En gén. Arrêter, retenir, réprimer, empêcher, et au fig.* Ūtquĕ săcrī fōntēs nōn sōla īncēndĭă sīstūnt. *Plin.* (*Epist.* 7, 9). Sīstĕ, pŭĕr, lăcrĭmās. *O.* Sīstĕ tŭās, īngrātĕ, quĕrēlās. Sīstĕ mĕtūm, vīrgō. Cērtāmĭnă sīstĕ dĕărūm. Sīstĭte ŏpūs præsēns. Quī pōtūs, dŭbĭum ēst, sīstăt ălātnĕ sĭtĭm. *Id.* Frēnā tēmĕt, ēt sīste īmpĕtūm. *Sen.* (*Ag.* 203). || *Arrêter qq. ch. sur une pente.* Hīc rēm Rōmānām, māgnō tūrbāntĕ tŭmūltū, Sīstĕt ĕquĕs. *V.* SYN. Sūstĭnĕŏ, fūlcĭŏ, etc. || *Déposer, placer, établir, constituer.* Ō quī mē gĕlĭdīs īn vāllĭbūs Hæmī Sīstăt! *V.* Ēt tūtūm pătrĭō tē līmĭtĕ sīstăm. Mōnstrūm săcrātā sīstĭmŭs ārcĕ. *Id.* Rīpā sīstētŭr ĭn īllā Hæc, ăĭt. *O.* Sīstĭtŭr ānte ārās. *Id.* SYN. Stătŭŏ, cōnstĭtŭŏ, cōllŏcŏ, pōnŏ, dēpōnŏ. || *Amener devant.* Ānnām, cāră mĭhī nūtrīx, hūc sīstĕ sŏrōrēm. *V.* Ĕgŏ jam īllam hūc tĭbī sīstam īn vĭām. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 73). *Voy.* Adduco. || *Fixer un trait, enfoncer.* Īntōrquēns jăcŭlūm, clāmāntī sīstĭt ĭn ōrĕ. *V.* Īn lūmĭnĕ sīstĭt Spīcŭlă. *Sil. Voy.* Figo. || *Au fig. Placer, mettre, faire.* Tū mŏdŏ sērvĭtĭō văcŭūm mē sīstĕ sŭpērbō. *Pp.* (III, 17, 41). Sīstĕ mŏdūm, dīxĭt. *O.* SYN. Pōnŏ, făcĭŏ. || 2. *n. S'arrêter.* Sīstūnt āmnēs, tērræquĕ dĕhīscūnt. *V.* Ŭbī sīstĕrĕ dētūr. *Id. Voy.* Sto. || *Au fig.* Hāctĕnŭs sīstăt nĕfās. *Sen.* (*Thyest.* 744). || *Être.* Jūdēx ēxtrēmæ sīstēt vītæquĕ nĕcīsquĕ. *Man.* (IV, 547). Tēmpŏră quōd sīstānt prŏprĭīs părēntĭă sīgnīs. *Id.* (III, 529).

Sīstrātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un sistre.* Līnĭgĕrī fŭgĭūnt cālvī sīstrātăquĕ tūrbă. *M.* (XII, 29, 19).

Sīstrĭfĕr *et* Sīstrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui joue du sistre.* Sīstrĭfĕrām Phārĭām sūpplēx quūm vōcĕ rŏgārēs. (*Poemat.* a *Salmas.* editum.) Nēc sīc sīstrĭgĕrī dēmōnstrāt pērvĭă Nīlī. *Inscr. Tunis.* (*Journ. des Savants*, 1863, p. 562, quam repperit *Guérin.*)

Sīstrŭm, ī, *n.* (σεῖστρον). *Sistre, sorte de crécelle en métal* (*ayant la forme d'une raquette*), *instrument égyptien, attribut d'Isis.* Rēgīna īn mĕdĭīs pătrĭō vŏcăt āgmĭnă sīstrō. *V.* Pēr tŭă sīstră prĕcŏr, pēr Ănūbĭdĭs ōră vĕrēndī. *O.* Sēmĭdĕōsquĕ cănēs ēt sīstră jŭbēntĭă lūctūs. *L.* EP. Ægȳptĭūm, Īsĭăcūm, Phārĭūm, ærĕūm, ærĭsŏnūm, sŏnāns, tīnnŭlūm. PHR. Cōptŏs ēt ærĭsŏnī lūgēntĭă līttŏră Nīlī. *St.*

Sīsȳmbrĭūm, ĭī, *n.* (σισύμβριον). *Plante odoriférante dont on faisait des couronnes pour les mariées.* Cūmquĕ sŭā dŏmĭnæ dătă grātă sīsȳmbrĭă mȳrtō. *O.*

Sīsȳphĭdēs, æ, *m.* (Σισυφίδης). *Fils de Sisyphe, Ulysse.* Hīs sŭă Sīsȳphĭdēs aūdītīs, etc *O.*

Sīsȳphĭŭs, ă, ŭm (Σισύφιος). *De Sisyphe.* Ī nūnc, Sīsȳphĭās, īmprŏbĕ, cōnfĕr ŏpēs. *O.* Vēl tū Sīsȳphĭōs lĭcēt ādmīrērĕ lăbōrēs. *Pp.* (II, 17, 7). Sīsȳphĭă cērvīx cēssēt. *Sen.* (*H. OEt.* 942). || *De Corinthe.* Quām quæ Sīsȳphĭō fūndāvĭt nōmĕn ăb īsthmō. *Sil.* Sīsȳphĭī pōrtŭs. *St.*

Sīsȳphŭs, ī, *m.* (Σίσυφος). *Sisyphe, fils d'Éole, brigand tué par Thésée. Suivant la Fable, il est condamné, dans les enfers, à rouler sur la pente d'une montagne une énorme pierre, qu'il remonte sans cesse.* Aūt pĕtĭs, aūt ūrgēs rŭĭtūrūm, Sīsȳphĕ, sāxūm. *O.* Æŏlĭdēn sāxūm grăvĕ Sīsȳphŏn ūrgĕt. *Id.* VERS. Sāxum īngēns vōlvūnt ălĭī. *V.* Dāmnātŭsquĕ lōngī Sīsȳphŭs Æŏlĭdēs lăbōrĭs. *H.* Nēc īnquĭētă Lāssī mārmŏră Sīsȳphī vĭdēbĭt. *M.* Bīstŏnĭŭs vātēs, flāmmīsque Ăchĕrōntă sŏnāntēm Plācāvĭt plēctro, ēt fīxĭt rĕvŏlūbĭlĕ sāxūm. *Sil.* Tūnc ĕgŏ Sīsȳphĭō sāxă lăbōrĕ gĕrām. *Pp.* Sīsȳphŭs ēst īllīc, sāxūm vōlvēnsquĕ pĕtēnsquĕ. *O.* Sīc, quūm jām sūmmī tāngūntŭr cūlmĭnă mōntĭs, Īrrĭtă Sīsȳphĭō vōlvūntŭr pōndĕră cōllō. *Sen. phil.* (*Apocol.* 15). Quĭd, sāxūm prŏcŭl ādvērsō quī mōntĕ rĕvŏlvĭt..? (*Culex*, 242.) Ādvērsŭs āltōs Sīsȳphŭs mōntēs ăgēns Sāxūm lăbōrĕ sūmmō, quōd dē vērtĭcĕ, Sūdōrĕ sēmpĕr īrrĭtō, rĕvŏlvĭtŭr. *Ph.* (*Fab. nov.* 6, 3). Īllūd, quōd Sīsȳphŭ' vērsăt, Sāxūm sūdāns nītēndō, nĕquĕ prōfĭcĭt hīlūm. *Cic.* (*Tusc.* 1, 5. Cf. *Ov. Met.* IV, 459; *Hor. Epod.* 17, 68; *Prop.* IV, 11, 23; *Sen. Hip.* 1230; *Ag.* 16; *Med.* 747; *Mart.* V, 81; *Stat. Th.* IV, 537; *Sil.* XI, 447; XIII, 610; *Auct. Ibidis*, 177 et 193). || *Nom d'un nain d'Antoine.* (*Hor. Sat.* I, 3, 47.)

† Sĭtĕ, *abl. Comme* Siti. Cārcĕrĕ, cædĕ, fămē, vīnclīs, sĭtĕ, frīgŏrĕ, flāmmīs. *Fort.* (II, 16, 3. *Id.* VIII, 6, 21). Ēt lōngā sĭtĕ pērdĭtŭs, Spērnĭt flūmĭnă Tāntălŭs. *Boet.* (3, 12. Cf. *Prisc.* 761).

Sĭtēllă, æ, *f. Urne à suffrages.* Cōnjĭcĭām sōrtēs īn sĭtēllam, ēt sōrtĭăr. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 34). SYN. Sĭtŭlă.

Sīthōn, ŏnĭs, *m. Nom d'un hermaphrodite.* Mŏdŏ fēmĭnă Sīthōn. *O.* (*Met.* IV, 280).

Sīthŏnēs, ŭm, *m. pl.* (Σίθονες). *Les Thraces. Voy.* Thraces. || *Adj.* Sīthŏnăs ēt Scȳthĭcōs lōngum ēnŭmĕrārĕ trĭūmphōs. *O.* (*Fast.* III, 719. Alii leg. *Bistonas*).

Sīthŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Σιθονίς). *De Thrace.* Nēc vĕhĭt Āctæās Sīthŏnĭs ūndă rătēs. *O.* || *Subst. Phyllis, fille de Lycurgue.* Sīthŏnī, tūnc cērtĕ vēllēm nōn sōlă fŭīssēs. *O.*

Sīthŏnĭŭs, ă, ŭm (Σιθόνιος). *De Thrace.* Sīthŏnĭāsquĕ nĭvēs hĭēmĭs sŭbĕāmŭs ăquōsæ. *V. Voy.* Thracius. || *m. Habitant de la Thrace.* Īllīc Sīthŏnĭī fŭĕrānt tēntōrĭă Rhēsī. *O.* Sīthŏnĭīs nōn lĕvĭs Ēvĭŭs. *H.*

Sĭtĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Altéré, sec.* Nēc tāntŭs ūnquām sīdĕrum īnsēdĭt văpŏr Sĭtĭcŭlōsæ Āppŭlĭæ. *H.* Sĭtĭcŭlōsām sūstĭnēns dĭu ætātēm. (*Anthol.* II, p. 531.)

Sĭtĭēns, tĭs. *Altéré.* Quæ sĭmŭl ărēntī sĭtĭēntēs haūsĭmŭs ōrĕ. *O.* Dēvēnĭt hīrcūs sĭtĭēns īn eūndēm lŏcūm. *Ph.* SYN. Ārĭdŭs, sīccŭs, *qqf.* jējūnŭs. PPH. Sĭtī lăbōrāns, prēssŭs, cōmpūlsŭs, ēnēctŭs, cōnsūmptŭs. *Voy.* Sitio. || *Au fig.* Sĭtĭēns grăvĭs hāstă crŭōrēm. *Sil.* || *Desséché, sec, aride.* Āt nōs hīnc ălĭī sĭtĭēntēs ībĭmŭs Āfrōs. *V.* Ēt dărĕ, quās sĭtĭēns cōmbĭbăt hōrtŭs, ăquās. *O.* SYN. Sīccŭs, ārĭdŭs, etc. *Voy.* Aridus. || *Qui désire vivement, avide.* Ūt ăbfŭĕrĭs, ăvĭdŭs sĭtĭēnsquĕ rĕdībĭs. *O.* Ēt sēmpĕr fāmæ sĭtĭēns. *Sil.* Hæc tū cūnctă tĕnēns ănĭmō sĭtĭēntĕ bĭbīstī. *Alc.* (VI, 408). SYN. Ăvĭdŭs, cŭpĭdŭs.

Sĭtĭŏ, īs, īvī, īrĕ, *n. Avoir soif, être altéré.* Prōdĭtŏr īn mĕdĭō Tāntălŭs āmnĕ sĭtĭt. *O* Mĕdĭīs sĭtĭēmŭs ĭn ūndīs. *Id.* Flūmĭnĭbŭs... Cōnfēstim ēbĭbĭtīs sătĭs sĭtīssĕ. *Sid.* (9, 39). SYN. Ārĕŏ. PPH. Sĭtī

ārdĕō, lăbōrō, prĕmŏr, ūrŏr, ēxūrŏr, īncēndŏr, tŏrquĕŏr, cōnsūmŏr, pĕrĕō. Faūcēs, gŭttŭr *ou* ōrā sĭtĭs ūrgĕt, prĕmĭt, ūrĭt, tŏrquĕt, tōrrĕt. Sĭtī ōră *ou* faūcēs ārēnt, ārēscūnt, gŭttŭr flāgrăt. Sĭtĭm fĕrō, sēntĭō, tŏlĕrō, pătĭŏr. Sŭm sĭccŭs, ārĭdŭs, sĭtī sĭccŭs. Sĭtĭm cōllēgī, cōncēpī. Ōs sĭtī ārĕt, hĭăt. Sĭtĭs ārtūs ēxhaūrĭt. VERS. Ŭbī īgnĕă, vēnīs ōmnĭbŭs āctă, sĭtĭs mĭsĕrōs āddūxĕrăt ārtūs. *V.* Ēt sĭccō tērrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr Ārĭdŭs. *Id.* Quūm faūcēs ūrīt sĭtĭs. *H.* Fēssă lăbōrĕ sĭtīm cōncēpĕrăt, ōrăquĕ nūllī Cōllŭĕrānt fōntēs. *O.* Sĭtīm cōllēgĭt āb æstū. *Id.* Sĭccō tōrrēt sĭtĭs ōră pălātō. *Pp.* Hīc sĭtĭs ēt nūllō răbĭēs ēxstīnguĭtŭr æstū. *Sil.* Tōrrēntūr vīscĕră flāmmā. *L.* Pāndūnt ōră sĭtī. Ōrăquĕ prōjēctā squālēnt ārēntĭă līnguā. Ārēnt ōră sĭtī. *Id.* Sēd ācrēm Jāmjām pōtūrī dēsērĭt ūndă sĭtīm (Tantali). *Tib.* Ēt īntēr ūndās fērvĭda ēxūstūs sĭtī, Ăquās fŭgācēs ōrĕ dēcēpto āppĕtĭt. *Sen.* Tāntūm sĭtĭs hōrrĭdă tŏrquĕt ! Nōn ōrĕ mŏdo āngūstīsquĕ pĕrūstī Faūcĭbŭs ; īntĕrĭŏr sĕd vīs quătĭt. *St.* (Cf. *Ov. Met.* VII, 568 sq. ; *Luc.* IV, 324 et 755 ; IX, 500 sq.) || *Au fig. Être desséché, aride.* Ārĕt ăgĕr, vĭtĭō mŏrĭēns sĭtĭt āĕrĭs hērbă. *V.* Quūm sĭtĭūnt hērbæ. *Id.* Tēllūs tōtă sĭtĭt. *O.* SYN. Ārĕō, ārēscō, sĭccŏr. *Voy.* Ariditas. || *Act. Avoir soif de, désirer boire.* Aūrĭfĕrūmquĕ Tăgūm sĭtĭām pătrĭūmquĕ Sălōnĕm. *M.* (X, 96). Quāntĭllūm sĭtĭt ? Mŏdĭca ēst : căpĭt quădrāntăl. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 14). Tōtūm Œnŏphŏrūm sĭtĭēns. *J.* (7, 426). *Voy.* Sitior. || *Au fig.* Sĭtĭt mĕrĭtōs ĕtĭāmnum hæc hāstă crŭōrēs. *St.* Quūm sătĭs īmbrēm sĭtĭt. *P. Nol.* (17, 54, ager). || *Être altéré de, désirer vivement.* Flūmĭnĭs āttŏnĭtĭs cārmēn măgĭs ūndă sĭtīrĕt. *Sid.* (2, 74). Ēt sŭum īnfēnsi īnvĭcēm Sĭtĭānt crŭŏrēm. *Sen.* (*Thyest.* 102). SYN. Ārdĕō, pērcŭpĭō, ĭnhĭō.

Au pass. Sĭtĭŏr. *Être désiré ardemment.* Quō plūs sūnt pōtæ, plūs sĭtĭūntŭr ăquæ. *O.* Fūndĭtŭr īrrĭgŭŭs sānguĭs, mājŏrquĕ sĭtītŭr. *Alcim.* (III, 341).

Sĭtĭs, ĭs, *f. Soif.* Nūm, tĭbĭ quūm faūcēs ūrĭt sĭtĭs, aūrĕă quærĭs Pōcŭlă ? *H.* Dūlcĭs ăquæ sălĭēntĕ sĭtīm rēstīnguĕrĕ rīvō. *V.* EP. Ārĭdă, ārēns, sĭccă, fērvĭdă, īgnĕă, ārdēns, īmmēnsă, mūltă, sævă, dīră, ăvĭdă, vĭŏlēntă, vēsānă, vĕhĕmēns, ācrĭs. PPH. Sĭtĭs ārdŏr, æstŭs, flāmmă, răbĭēs. Pōtūs cŭpīdō. Bĭbēndī ārdŏr, cŭpīdō. Ūndæ jējūnĭă. *Voy.* Sitio. || *Donner soif.* Sĭtĭm dō, făcĭō, gīgnō, āffĕrō, āddūcō, īncĭtō, āccēndō. PHR. Īlle ŭbī sālsă sĭtī præcēpĭt vīscĕră lōngā (vermiculus). *Grat.* || *Étancher sa soif. Voy.* Bibo. || *Au fig. Sécheresse.* Sĭccă dĭū tēllūs fŭĕrăt, sĭtĭs ūssĕrăt hērbās. *O.* Ēt dēsērtă sĭtī rĕgĭō. *V.* Ēt Cănĭs ārēntī tōrrēăt ārvă sĭtī. *Tib.* (I, 4, 42). *Voy.* Ariditas. || *Soif, désir violent.* Quēm tĕnĕt ārgēntī sĭtĭs īmpōrtūnă fămēsquĕ. *H.* Fĕrĭtāsquĕ sĭtĭsquĕ crŭōrĭs. *O.* Tāntō mājŏr fāmæ sĭtĭs ēst quām Vīrtūtĭs. *J.* (10, 140). SYN. Ārdŏr, cŭpīdō, ămŏr, fămēs.

Sĭtītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui a soif, qui est altéré.* Clārŭs Hyăntēæ Stēllă sĭtītŏr ăquæ. *M.* (XII, 3).

Sĭtŭlă, æ, *f. Seau.* Ēxtrāctām pŭtĕō sĭtŭlām quī pŏnĭt ĭn hōrtō. *Poet.* (ap. *Char.* 246, et *Diom.* 457). Sī sĭtŭlām cēpĕrō. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 39). || *Comme* Sitella. Sōrtēs, sĭtŭlă. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 7).

1. Sĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sino. *Situé, placé.* Aūrum īrrēpērtum, ēt sīc mĕlĭŭs sĭtŭm. *H.* Aŭt, ĭn mēllĕ sĭtūm, sūffōcāri ātquĕ rĭgērĕ. *Lr.* (III, 905). SYN. Pŏsĭtŭs, lŏcātŭs, jăcēns, *qqf.* cōndĭtŭs. || *Couché, enterré, qui repose.* Ūndĭquĕ dēnsātō cœtū sĭtă mēmbră cŏrōnăt. *P. Nol.* (18, 124). Hīc sĭtŭs ēst. *Formule d'épitaphe.* Hīc sĭtŭs ēst Phăĕthōn, cūrrŭs aūrīgă pătērnī. *O.* Hīc sĭtŭs ēst Māgnŭs. *L.* (Et *Mart.* VI, 76, 3). Lygdămŭs hīc sĭtŭs ēst. *Tib.* (III, 2, 29). Hīc ēst īllĕ sĭtŭs. *Enn.* (ap. *Cic. Leg.* 2, 22). Hīc sĭtŭs īlle ĕgŏ sŭm. (*Anth.* II, p. 32.) SYN. Hīc jăcĕt. VERS. Mōntĕ sŭb hōc lăpĭdūm tēgĭtŭr Bālĭīstă sĕpūltŭs. *V.* Hōc sŭb mārmŏrĕ Glaūcĭās hŭmātŭs Jūnctō Flāmĭnĭæ jăcēt sĕpūlchrō. *M.* Cōndĭtŭs hīc ĕgŏ sūm, Bāssī dŏlŏr, Ūrbĭcŭs īnfāns. *Id.* Hōc tĕgŏr īn tŭmŭlō. *Aus.* Hēctŏrĭs hīc tŭmŭlŭs. Cōndŏr ĭn hōc tŭmŭlō. Ēnnŏmŭs hīc Chrŏmĭŭsquĕ jăcēnt. Hīc Prĭămī nōn ēst tŭmŭlŭs. Hēctŏrĭs ēt pătrĭs sĭmŭl ēst cōmmūnĕ sĕpūlchrūm. Dīc, cănĭs, hīc cūjūs tŭmŭlŭs ? *Id.* Hōc rĕcŭbānt tŭmŭlō vĕnĕrāndī mēmbră Lĕōntī. *Fort.* Hōc jăcĕt īn tŭmŭlō. Cēlsŭs ĭn hōc hŭmĭlī tŭmŭlō jăcēt Āttĭcŭs. Claūdĭtŭr hīc pōllēns Ŏrĭēntĭŭs īllĕ sĕpūltŭs. Hōc ĭgĭtŭr tŭmŭlō rĕcŭbāns Chlŏdŏbērtŭs hăbētŭr. *Id.* Ōssă sŭb hāc lăpĭdūm fēlĭcĭă mōlĕ quĭēscūnt. *Anthol.* Vēstĕr ĕgo, Īnsūbrēs, jăcĕo hīc sūb mārmŏrĕ, vēstĕr Lævīnŭs. Hīc Chīæ cŭbăt āmphŏræ mărītŭs. Hīc pŭĕr ōctāvō fraūdātŭs claūdĭtŭr ānnō. Hōc cāstæ īn tŭmŭlō jăcēt ætās prīmă pŭēllæ. *Ib.* Pārvă sŭb hōc tĭtŭlō Fēstī sūnt ōssă Lăbīllī. (*Inscr. Murat.* III, 1536.) || *Placé, déposé* (*en parl. de l'argent*). Īmo ăpŭd trăpēzītām sĭtum ēst. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 66). || *Au fig.* Pŏtĭōra ēssĕ, cuī cōr mŏdēstē sĭtum ēst. *Pl.* (*Men.* V, 6, 6). Sēd ĭīs, quās sēmpĕr īn te īntēllēxī sĭtās, Fĭde ēt tăcĭtūrnĭtātĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 6). Hōc ĕrĭt tĭbi ārgūmēntūm sēmpĕr īn prōmptū sĭtūm. *Enn.* (ap. *Gell.* 2, 29). SYN. Pŏsĭtŭs.

2. Sĭtŭs, ūs, *m. Situation, position.* Nēc rĕvŏcārĕ sĭtūs aūt jūngĕrĕ cārmĭnă cūrăt. *V.* (*Æ.* III, 451, scil. foliorum posituram). Tērrārūmquĕ sĭtūs ēt flūmĭnă dīcĕrĕ. *H.* SYN. Lŏcŭs, pŏsĭtŭs, pŏsĭtūră, *qqf.* rĕgĭō. || *Construction.* Rēgālīquĕ sĭtū pyrămĭdum āltĭŭs. *H. Voy.* Structura. || *Traces de vétusté, moisissure, saleté.* Īmmūndō pāllĭdă mītră sĭtū. *Pp.* (IV, 5, 70). Īpsĕ sĭtūs pūtrīquĕ făcĭt jām rōbŏrĕ pāllŏr Āttŏnĭtōs. *L.* Rōdăt, ēt īmmūndō cērā sĭt ālbă sĭtū. *O.* SYN. Squālŏr, mūcŏr, īllŭvĭēs, *qqf.* pædŏr. || *En partic. En parl. d'une terre inculte, de lieux abandonnés.* Cēssāt ĭnērs rĭgĭdō tērră rĕlīctă sĭtū. *O.* Pēr lŏcă sēntă sĭtū. *V.* Cærŭlĕō tĕnĕbrōsă sĭtū (tellus). *V. Fl.* Cānēscūnt tūrpī tēctă rĕlīctă sĭtū. *O.* SYN. Squālŏr. || *Rouille.* Ēxēsōsquĕ sĭtū cōgīt splēndērĕ lĭgōnēs. *Cl.* Hōrrēntēsquĕ sĭtū glădĭī. *St.* Mīlĭtĭs īn tĕnĕbrĭs ōccŭpăt ārmă sĭtŭs. *Tib.* (I, 10, 50). *Voy.* Rubigo. || *Vieillesse.* Vīctă sĭtū sæclīsque ēffētă sĕnēctūs. *V.* Ēăt, ōrō, pēr ānnōs Īlĭăcōs Pylĭōsquĕ sĭtūs. *St.* Dēmptōs Æsŏnĭs ēssĕ sĭtūs. *O. Voy.* Senectus. || *Vétusté.* Ēt quūm rūptă sĭtū Mēssālæ săxă jăcēbūnt. *M.* (VIII, 3). *Voy.* Vetustas. || *Rouille de l'esprit, inaction.* Nē pĕrĕānt tūrpī pēctŏră nōstră sĭtū. *O.* Ēt lōngō pĕrĭīt ārĭdă făctă sĭtū (vena). *Id.* SYN. Rūbīgō, dēsĭdĭă, *par ext.* sŏpŏr. || *Oubli de la postérité.* Nēc ūnquām Īndīgnūm pāssūrĕ sĭtūm. *Stat.* || *Solitude.* Ēt sĭtŭs īn thălămĭs, ēt mœstă sĭlēntĭă mēnsĭs. *St.*

Sīvĕ, *conj. Soit, soit que.* Sīvĕ quĭs Āntĭlŏchūm nārrābăt āb Hēctŏrĕ vīctūm. *O.* Sīvĕ sŭb īncērtās zĕphyrīs mōtāntĭbŭs ūmbrās, Sīve āntrō pŏtĭŭs sūccēdĭmŭs. *V.* SYN. Seū. || *Ou si.* Cāntāmŭs văcŭī, sīvĕ quĭd ūrĭmŭr. *H.* Sī te īn gērmānī frātrĭs dīlēxī lŏcō, Sīve æquum ēst. *Ter.* (*And.* I, 2, 19).

Sīvī, *parf. de* Sino.

Sīxtŭs, ī, *m. Sixte, nom de plusieurs papes.* Vīrgŏ Mārĭă, tĭbĭ Sīxtŭs nŏvă tēmplă dĭcāvī. *Poet.* (apud *Aldhelm. de Re metr.*, ed. *Maio*, t. V, p. 539)

Smărāgdĭnĕŭs, *et* Smărāgdĭnŭs, ă, ŭm (σμαράγδινος). *D'émeraude ; de couleur d'émeraude.* Ātquĕ smărāgdĭnĕō jānŭă pōstĕ vĭrĕt. *Fort.* (VIII, 7, 18). || + Smărāgdĭnŭs. Hās īntēr spĕcĭēs smărāgdĭnă grāmĭnĕ vērnō Prātă vĭrēnt. *Prud.* (*Psych.* 862).

Smărāgdŭs *ou* Zmărāgdŭs, ī, *m. f.* (σμάραγδος). *Émeraude, pierre précieuse.* Īn sŏlĭō Phœbŭs clārĭs

lūcentĕ smărāgdīs. *O.* Prĕtĭōsāquĕ fīlā smărāgdīs Dūctā vĭrent. *Cl.* Ārcānō lūcentēs īgnĕ smărāgdī. *St.* Īndōs sārdŏnўchās, Scўthās smărāgdōs. *M.* (IV, 28). Īntĕr Ērўthrǣās sūrgentĭă cōllă smărāgdōs. *Cl.* PPH. Vĭrĭdĭs, vĭrēns, vĭrĭdāns gēmmă *ou* lăpĭs. *Voy.* Gemma. (De scriptura vid. in v. *Smyrna.*) || *Jaspe, pierre dure et opaque.* Tēstūdĭnĭs Īndǣ Tērgă sĕdent crēbrō măcŭlās dīstīnctă smărāgdō. *L.* Grăvĭbūsquĕ smărāgdĭs Sūppŏsŭĭt cǣsās hўăcĭnthī rūpĕ cŏlūmnās. *Cl.* Quāndō strātă jăcēt pĕdĭbūs prĕtĭōsă smărāgdŭs. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 311). || *Couleur verte.* Ālbĭcăt īnsīgnĭs mīxtō vĭrĭdāntĕ smărāgdō. *Cl.* (*Phœn.* 135.). || † Smărāgdŭs. Sārdŏnўchās, smărāgdōs, ădămāntās, ĭăspĭdās ūnō. *M.* (V, 11).

Smărĭs, ĭs, *f.* (σμαρίς). *Smaride (picarel), poisson de la Méditerranée.* Mǣnǣ, lămўrūsquĕ, smărĭsquĕ. (*Ov. Hal.* 120.)

† Smĕrdălĕŏs *ou* Smĕrdălĕŭs, ă, ŭm (σμερδαλέος). *Terrible.* Smĕrdălĕōs cērtē, nĭsĭ rēs nōn mūndă vŏcētŭr. (*Anth.* II, 537.)

Smīlāx, ăcĭs, *f.* (Σμῖλαξ). *Jeune fille, éprise de Crocus, fut changée en une plante (le liseron).* Ēt Crŏcŏn īn pārvōs vērsūm cūm Smīlăcĕ flōrēs. *O.*

Smīnthǣŭs, ă, ŭm (Σμινθαῖος). *De Sminthe.* Smīnthǣă tĕnŭĭt spŏlĭă Phœbēī sĕnĭs. *Sen.* (*Thyest.* 176. Vulgo *Smynthea*, Σμίνθειος, quod nec displicet, ob seq. Smīnthĕŭs. At *Stephanum* sequor, apud quem Σμίνθη, Σμινθαῖος).

Smīnthĕŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Σμινθεύς). *De Smynthe, ville de Phrygie.* || *Un des noms d'Apollon.* Tālĭbŭs īntōnsūm cōmpēllăt Smīnthĕă dīctĭs. *O.* Cōnsŭlĭtŭr Smīnthĕŭs. *Id.*

Smўrnă *ou* Zmўrnă, ǣ, *f.* (Σμύρνα et Σμύρνη). 1. *Fille de Cinyre, la même que Myrrha.* || *Titre d'un poëme dont elle était le sujet, composé par Helv. Cinna.* Smўrnă mĕī Cīnnǣ, nōnām pōst dēnĭquĕ mēssēm. *Cat.* (95, 1). Smўrnām... dĭū sǣcŭlă pērvŏlŭent. *Id.* (*Ib.* 6). Ūnī Crāssĭtĭō sē crēdĕrĕ Smўrnă prŏbāvĭt *Poet.* (apud *Suet. Gram.* 18). *Voy.* Zmyrna. || *Myrrhe, parfum.* Ēt cōntēmptŭs ŏdōr smўrnǣ, mēllīsquĕ săpōrēs. *Lr.* (II, 503. Et *Pl. As.* V, 2, 78). *Voy.* Myrrha. || *Nom de femme.* Hīc jăcĕō īnfēlīx ĕgō Zmўrnă pŭēllă tĕnēbrīs. *Inscr.* (ap. *Mur.* III, p. 1384). || 2. *Smyrne, ville d'Ionie, l'une des sept villes qu'on donne pour patrie a Homère.* Smўrnă vĭrūm tĕnŭĭt, nōn Pōntŭs ĕt hōstĭcă tēllūs. *O.* Smўrnă tĭbī gēntīlĕ sŏlūm. *St.* Quōs Smўrnă dĕdĭt, quōs Māntŭă lībrōs. *Cl.* (De scriptione anceps est auctoritas. *Pierius, Manut., Dausq.* ex lapidibus scribi volunt *Zmyrna, Zmaragdus. Prisc.* p. 551 et 564, acriter defendit *Smyrna.*)

Smўrnǣŭs, ă, ŭm (Σμυρναῖος). *De Smyrne ; d'Homère.* Quāntūm Smўrnǣī dūrābūnt vātĭs hŏnōrēs. *L.* Smўrnǣīs ǣmŭlă plēctrīs Māntŭă quās ăcĭēs pĕlăgīquĕ pĕrīcŭlă lūsĭt, Smўrnǣās īmĭtātă tŭbās. *Sid.* (2, 185).

Sŏbŏlēs *ou* Sŭbŏlēs, ĭs, *f. Race, rejetons* Sīvĕ vĭrūm sŏbŏlēs, sīve ēst mŭlĭēbrĭs ŏrīgŏ. *Lr.* (IV, 1225). Sŏbŏlēmquĕ prĭōrī Dīssĭmĭlēm prōmīttĭt ŏrīgĭnĕ mīrā. *O.* Ūt dāmnă sēmpēr sŏbŏlĕ rĕpărārēt nŏvā. *Sen.* (*Hip.* 468). SYN. Gĕnŭs, prŏpāgŏ, prōlēs, prōgĕnĭēs, etc. *Voy.* Proles. || *Un seul enfant.* Cāră dĕūm sŏbŏlēs. *V.* Tērtĭă jām sŏbŏlēs, ălĭōs fēcūndă pĕnātēs Īmplētūră, dătŭr. *L.* Ārchўtǣ sŏbŏlēs, Băbўlōnĭŭs Hōrŏps. *Pp.* (IV, 1, 77). *Voy.* Filius. || *Petits d'animaux.* Dēnsĭŏr hīnc sŏbŏlēs, hīnc lārgī cōpĭă lāctĭs. *V.* Lāscīvī sŏbŏlēs grĕgĭs. *H.* || *Qqf. au plur.* Ēx quō Cǣsărĕās sŏbŏlēs hōrrēndă Lŏcūstă Ōccīdĭt. *Turnus* (apud *Schol* ad *Juv.* 1, 74).

Sōbrĭē, *adv. Sobrement, avec tempérance.* SYN. Mŏdĭcē, mŏdēstē, etc. || *Avec précaution, prudence.* Sī hānc rēm sōbrĭe āccūrāssīs. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 29. *Id. Capt.* II, 1, 29, et passim).

Sōbrĭĕtās, ātĭs, *f. Sobriété, tempérance.* Ārĭdă sōbrĭĕtās, ālbō jējūnĭă vūltū. *Prud.* (*Psych.* 244. *Ib.* 450). SYN. Tēmpĕrāntĭă, ābstĭnēntĭă. || *Vertu, chasteté.* Sōbrĭĕtās Jūdīth vīncĕrĕ sōlă făcĭt. *Fort.* (VIII, 6, 304).

Sōbrīnă, ǣ, *f. Cousine issue de germaine.* (*Pl. Pœn.* V, 2, 108.)

Sōbrīnŭs, ī, *m. Cousin issu de germain.* Sōbrīnūm tŭūm nōn nōrās? *Ter.* (*Ph.* II, 3, 37).

† Sōbrĭŏ, ās, ārĕ. *Dissiper l'ivresse.* Āb īstō Flūmĭnĕ pōtābīt quŏd sōbrĭăt ēbrĭĕtātĕ. *P. Nol.* (24 105). || Sōbrĭāns, *part. Qui ne produit pas l'ivresse* Īnēbrĭētūr sōbrĭāntĕ pōcŭlō. *P. Nol.* (21, 685).

† Sōbrĭŏr, *ancien compar. du suivant.* (*Laber.*, auctore *Char.* 64.)

Sōbrĭŭs, ă, ŭm. *Qui ne boit pas ou boit peu de vin, qui ne s'enivre pas, non ivre.* Sōbrĭŭs ā thērmīs nēscĭt ăbīrĕ dŏmūm. *M.* (XII, 71). Ēbrĭŭs ēs : nēc ĕnīm făcĕrēs īd sōbrĭŭs ūnquăm. *Id.* (III, 16). Ēccĕ sŭbūrbānā rĕdĭēns mălĕ sōbrĭŭs ǣdĕ. *O.* SYN. Ābstēmĭŭs. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Si ălĭă mēmbră vīnō mădĕānt, cōr sīt sāltēm sōbrĭūm. *Pl.* (*Truc.* IV, 4, 2). Ēt nōn sōbrĭă vērbă sŭbnŏtāstī. *M.* (I, 28. Pro *non sobria*, poeta dicere potuit *ebria*). || *Qui n'enivre pas.* Mīxtāquĕ sĕcūrō sōbrĭă lўmphă mĕrō. *Tib.* (II, 1, 46). Dăpēs mŏdĭcās ēt sōbrĭă pōcŭlă trādĭt. *Stat.* || *Qui ne donne pas de raisin.* Sīc vītĭfĕrō sūb pālmĭtĕ nūdōs Ūmbrāvĭt cōllēs ēt sōbrĭă rūră Lўǣŭs. *Stat.* || *Au moral : Tempérant, modéré.* Cărēt īnvĭdēndā Sōbrĭŭs aūlā. *H.* Ēt dīgna ēvŏlvĕrĕ tāntās Sōbrĭă cōrdă vĭcēs. *Stat.* Sōbrĭă paūpērtās. *Cl.* SYN. Tēmpĕrāns, frūgī, pārcŭs, mŏdēstŭs, ābstĭnēns. || *Réservé, vertueux, chaste.* Lūdāt pērmīssīs sōbrĭă Mūsă jŏcīs. *Aus.* (*Epig.* 9). Cāstīquĕ, rēcti āc sōbrĭī Vĭgĭlātĕ. *Prud.* (*Cath.* 1, 7). || *Qui est dans son bon sens.* Sătīn' sānŭs ĕs aūt sōbrĭŭs? *Ter.* (*Heaut.* IV, 3, 29. *Id. Eun.* IV, 4, 35 ; *And.* IV, 4, 39). SYN. Sānŭs. || *Attentif, soigneux.* Līmēn trānsīrĕ mĕmēntŏ Caūtĭŭs, ātque āltē sōbrĭă fērrĕ pĕdēm. *O.* SYN. Āttēntŭs, sēdŭlŭs, etc. *Voy.* Sobrie. || Sōbrĭă lānă. *Laine teinte en couleur d'améthyste, et nommée* amethystina. Ēbrĭă Sīdŏnĭǣ quūm sīm dē sānguĭnĕ cōnchǣ, Nōn vĭdĕō quārē sōbrĭă lānă vŏcēr. *M.* (XIV 154. In verbo ludit).

Sŏccĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Chaussé de brodequins ; comique.* Sŏccĭfĕrī jŏcōs Mĕnāndrī. *Sid.* (9, 215).

Sŏccŭs, ī, *m. Brodequin de femme.* Ādsīdo, āccūrrūnt sērvī, sŏccōs dētrăhūnt. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 72). Hūc vĕnī, nĭvĕō gĕrēns Lūtĕūm pĕdĕ sŏccūm. *Cat.* (61, 9). || *Brodequin des comédiens.* Ādstrīctō pērcūrrāt pūlpĭtă sŏccō. *H.* || *Genre comique, comédie.* Ān jŭvăt ād trăgĭcōs sŏccūm trānsfērrĕ cŏthūrnōs? *M.* (VIII, 3). Hūnc sŏccī cĕpērĕ pĕdēm. *H.* Ūsĭbŭs ē mĕdĭīs sŏccŭs hăbēndŭs ĕrĭt. *O. Voy.* Comœdia.

Sŏcĕr, ĕrī, *m. Beau-père.* Nēc cōnjūx īllī, nēc sŏcĕr ūllŭs ĕrăt. *O.* Quīd, sŏcĕrōs lĕgĕre, ēt grĕmĭīs ābdūcĕrĕ pāctās? *V.* Quūm gĕnĕr ātquĕ sŏcĕr dīrīs cōncūrrĕrēt ārmīs. *M.* (IX, 71). || *Au plur.* Sŏcĕrī. *Le beau-père et la belle-mère.* Quā sē... Āndrŏmăchē fērre īncŏmĭtātă sŏlēbăt Ād sŏcĕrōs. *V.* (*Æ.* II, 455. Ubi *Serv.*).

† Sŏcĕrŭs, ī, *m. Comme* Socer. Ăbĭīt sŏcĕrŭs, ăbĭīt mĕdĭcŭs. *Pl.* (*Men.* V, 5, 54).

Sŏcĭābĭlĭs, ĕ. *Fait pour s'unir.* || *Conjugal.* Hūjŭs gērmānō rūrsŭs sŏcĭābĭlĕ vīnclŭm Dĕbērī. *Juvc.* (IV, 19). *Voy. le suiv.* || † *Associé.* Cœtĭbŭs āngĕlĭcīs sŏcĭābĭlĭs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 460).

Sŏcĭālĭs, ĕ *D'allié, d'associé.* || Sŏcĭālĕ bēllŭm.

Guerre sociale, ou des alliés, que les Romains soutinrent contre l'Italie révoltée. Călcātāmquĕ tĕnēt bĕllīs sŏcĭālĭbŭs ūvăm. *J.* (5, 31). Sēd vīrtūs ăgĭtātă dŏmi ĕt sŏcĭālĭbŭs ārmīs. *Sulpitia* (vs. 22). || *Uni par le mariage, conjugal.* Līvĭă sīc tēcūm sŏcĭālēs īmplēăt ānnōs. *O.* Tībĭāque ēffūndīt sŏcĭālĭă cārmĭnă vōbīs. Mūtŭă cūră dŭōs ĕt ămōr sŏcĭālĭs hăbēbăt. *Id. Voy.* Conjugalis.

Sŏcĭālĭtĕr. *A titre d'associé.* Nōn ŭt dē sēdĕ sĕcūndā Cēdĕrĕt aūt quārtā sŏcĭālĭtĕr. *H.*

Sŏcĭātrīx, īcĭs, *f. Celle qui joint, unit.* Hūc tŭlĭt, āc mĕdĭī sŏcĭātrīx grātĭă Phrīxī. *V. Fl.*

Sŏcĭātŭs, ă, ŭm. *Associé, uni.* Thēseŭs sŏcĭātā pārtĕ lăbōrĭs Fūnctŭs. *O.* Sŏcĭātăquĕ pālmĭtĕ vītĭs. *St.* || *Marié.* Gērmānām nūpĕr thălămō sŏcĭātŭs hăbēbăt. *V.* (Et *Sen. OEd.* 662).

† Sŏcĭĕnnŭs, ī, *m.* Comme Socius. Ībo īntro, ātque īllī sŏcĭĕnnō tuō jam īntērstrīngām gŭlăm. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 32. Cf. *Non.* 2, 793).

Sŏcĭĕtās, ātĭs, *f. Société, alliance.* Nūnquam ēst fĭdēlĭs cūm pŏtēntĕ sŏcĭĕtās. *Ph.* Nūllă sānctă sŏcĭĕtās Nĕc fĭdēs rēgni ēst. *Enn.* (apud *Cic. Off.* 1, 8). SYN. Cōncŏrdĭă, fœdŭs, *qqf.* cōmmĕrcĭă, *pl.*

Sŏcĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Associer, faire une association.* Ōmnĭbŭs ēxhaūstōs jām cāsĭbŭs, ōmnĭum ĕgēnōs, Ūrbĕ, dŏmō sŏcĭās. *V.* Ēt sē pārtĭcĭpēm cāsūs sŏcĭārăt ĭn ōmnēs. *Sil.* Jŭvēncōs Āgrĭcŏla īmpŏsĭtō sŏcĭāre ăffēctăt ărātrō. *St.* SYN. Cōnsŏcĭŏ, āssŏcĭŏ, jūngŏ, ādjūngŏ, cōnjūngŏ, cōpŭlŏ, *qqf.* ādscīscŏ, etc. *Voy.* Jungo. PPH. Sŏcĭŭm dō, ādjūngŏ, ādscīscŏ, āccĭpĭŏ, sūmŏ. || *Unir par le mariage.* Nē pĕtĕ cōnnūbĭīs nātām sŏcĭārĕ Lătīnīs. *V.* Nē cuī mē vīnclō vĕllĕm sŏcĭārĕ jŭgālī. *Id.* Sŏcĭārĕ cŭbīlĭă. *O. Voy.* Conjugium, Nubo. || *En gén. Unir, associer.* Stāmĭnă pūrpŭrĕæ sŏcĭāvĕrăt aūrĕă tēlæ. *St.* Ōrphĕă pĕrcūssīs sŏcĭāntēm cārmĭnă nērvīs. *O.* Vērbă cănō sŏcĭāndă chŏrdīs. *H.* SYN. Cōnsŏcĭŏ, jūngŏ.

† Sŏcĭŏfraūdŭs, ă, ŭm. *Qui trompe son associé.* (*Pl. Ps.* I, 3, 128.)

Sŏcĭŭs, ă, ŭm. *Associé, uni; pareil.* Sŏcĭīsquĕ cŏmēs dīscŏrdĭă rēgnīs. *St.* Ēxērcēnt īllī sŏcĭæ cōmmĕrcĭă līnguæ. *O.* Dī mărĭs ēxcēptūm sŏcĭō dīgnāntŭr hŏnōrĕ. Cārpēbānt sŏcĭās Mērcŭrĭŭsquĕ vĭās. Pēr spēs nūnc sŏcĭās. *Id.* SYN. Sŏcĭātŭs, jūnctŭs, cōnjūnctŭs, *qqf.* pār, sĭmĭlĭs, æquŭs. || *Allié, d'allié.* Nēc mĭnŭs Ænĕădæ sŏcĭā sĭmŭl ūrbĕ frŭūntŭr. *V.* Ādvēntūm sŏcĭāsquĕ rătēs. *Id.* Quūm tĭmŭĭt sŏcĭās ānxĭă Rōmă mănūs (de bello sociali). *O.* || *Conjugal.* Sŏcĭōs Hўmĕnæŭs ăd īgnēs Cōnvĕnĭt. *O.* Prōmīssūs sŏcĭōs ŭbĭ nūnc Hўmĕnæŭs ĭn ānnōs? *Id. Voy.* Conjugalis. || *Auxiliaire.* Ād sŏcĭās cōnvērtĕrĕ Cōlchĭdŏs ārtēs. *V. Fl.*

Sŏcĭŭs, ī, *m., et* Sŏcĭă, æ, *f. Compagnon, associé; compagne.* Mēne ĭgĭtŭr sŏcĭūm sūmmīs ādjūngĕrĕ rēbŭs, Nīsĕ, fŭgīs? *V.* Hūnc căpĕ cōnsĭlĭīs sŏcĭūm. Āddĭt sē sŏcĭām, tĭmĭdīsquĕ sŭpērvĕnĭt Æglē. *Id.* SYN. Cŏmĕs, sŏdālĭs, *qqf.* ămīcŭs, cōnsōrs, pārtĭcēps, ādjūtŏr. *Voy.* Comes. || Sŏcĭī, *m. pl. Alliés, peuples unis pour faire la guerre.* Ēt lætī sŏcĭōrum ūlcīscĭmŭr ūmbrās. *V.* PPH. Sŏcĭă *ou* sŏcĭæ ăcĭēs, mănŭs. Sŏcĭă ārmă. Fœdĕrĕ jūnctī. Sŏcĭūm āgmĕn, sŏcĭă āgmĭnă. Ăcĭēs sŭbsĭdĭō mīssæ. VERS. Sŏcĭa ārmă sĕcūtŭs. *V.* Tōt lēctī prŏcĕrēs tēr dēnīs nāvĭbŭs ĭbānt Sūbsĭdĭō Trōjæ. Ēt gĕnĕr aūxĭlĭūm Prĭămō Phrўgĭbūsquĕ fĕrēbăt. Nōbīs ăd bēlli aūxĭlĭūm prō nōmĭnĕ tāntō Ēxĭgŭæ vīrēs. Aūxĭlĭōque ūrbēs Ītălæ pŏpŭlīquĕ sŭpērsūnt. Hōs cāstrīs ādhĭbĕ sŏcĭōs, ĕt fœdĕră jūngĕ. *Id.* Āntĕ tămēn bēllō vīrēs ācquīrĭt ămīcās. *O.* Aūgĕt ŭtērquĕ sŭās ēxtērnō rōbŏrĕ vīrēs. Ārmă jŭvēs, ōrō, prō nātō sūmptă, pĭæquĕ Pārs sīs mīlĭtĭæ. *Id.* Quĭbŭs āddĭmŭr ārmīs. *V. Fl.* || Sŏcĭŭs ou Sŏcĭă tŏrī. *Époux, épouse.* Āppēllātquĕ tŏrī sŏcĭăm. *O.* Vērtūmnūmquĕ tŏrī sŏcĭūm tĭbĭ dēlĭgĕ. *O. Voy.* Conjux. || — sānguĭnĭs. *Parent.* Dīlĭgăt ĕt sēmpēr sŏcĭŭs tē sānguĭnĭs. *O.* (*Id. Met.* III, 260). *Voy.* Cognatus.

Sōcōrdĭă, *et mieux* Sēcōrdĭă, æ, *f. Paresse, nonchalance.* Nīl lŏci ēst sēgnĭtĭæ nĕquĕ sōcōrdĭæ. *Ter.* (*And.* I, 3, 1). Mūlta āmīttūntŭr tārdĭtĭa ĕt sōcōrdĭă. *Att.* (ap. *Non.* 2, 866. Adde *Pl. As.* II, 1, 6. Prima syllaba producenda est, auctore *Festo*, qui scribit *secordia*, nempe *sine corde*, et vocem comparat cum v. *Sedulus*). *Voy.* Pigritia. || † Sŏcōrdĭă. Cæcōrūm cæcōs lŏquŏr, ātră sŏcōrdĭă quōrŭm. *Prud.* (*Apoth.* 126).

Sōcōrs, *et mieux* Sēcōrs (*voy. le précéd.*), dĭs. *Paresseux, négligent.* Nōlīm cētĕrārūm rērūm tē sōcōrdem eōdēm mŏdō. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 61. Adde *Pl. Cist.* IV, 2, 5). *Voy.* Piger. || † Sŏcōrs. Gŭla ēst fĕrīnă, sēd sŏcōrs ĕdācĭtās. *Prud.* (*Peri.* 10, 810. Item *Prud. Cath.* 1, 35).

Sōcrătēs, ĭs, *m.* (Σωκράτης). *Socrate, philosophe athénien, déclaré par l'oracle de Delphes le plus sage des hommes, fut condamné à boire la ciguë.* Sī Rōmănă fŏrēnt hæc Sōcrătĭs ōră, fŭīssēnt. *M.* (X, 99). Quærīt Sōcrătĭs vēstīgĭă. *Varr.* (apud *Non.* 1, 227). Quūm pārvās ædēs sĭbĭ fūndāssēt Sōcrătēs. *Ph.* EP. Āttĭcŭs, săpĭēns, sŏphŭs, cōnstāns, fōrtĭs. PPH. Cēcrŏpĭŭs sĕnēx. VERS. Īllĕ sĕnēx dīctŭs săpĭēns ăb Ăpōllĭnĕ. *O.* Sōrbĭtĭō tōllĭt quēm dīră cĭcūtæ. *Pers.* Pȳthăgŏrān, Ănȳtīquĕ rĕūm, dōctūmquĕ Plătōnă. *H.* Dūlcīquĕ sĕnĕx vīcīnŭs Hўmēttō. *J.* Æthĕrĭūsquĕ Plătōn, ĕt quī făbrĭcāvĕrăt īllŭm, Dāmnātŭsquĕ sŭās mĕlĭŭs dāmnāvĭt Ăthēnās. *Man.* || *Par antonom.* Quīppĕ mālim ūnūm Cătōnēm quām trĕcēntōs Sōcrătās. (*Anth.* I, 573.) || † Sŏcrătēs. Sŏcrătēm pālmām prōmĕrŭīssĕ fĕrūnt. *Maximian.* (1, 48).

Sōcrătĭcŭs, ă, ŭm (Σωκρατικός). *De Socrate.* Rēm tĭbĭ Sōcrătĭcæ pŏtĕrūnt ōstēndĕrĕ chārtæ. *H.* Quĭd tŭă Sōcrătĭcīs tĭbĭ nūnc săpĭēntĭă lĭbrīs Prōdĕrĭt? *Pp.* (II, 34, 27). Sūscĭpĭs ānnōs Sōcrătĭcō, Cōrnūtĕ, sĭnū. *Pers.* (5, 36). || † Sŏcrătĭcŭs. Sŏcrătĭcă pōst hūnc Sēctă mĭcăt. *Sid.* (23, 108. *Id.* 15, 96, recte secundam corripit).

Sōcrătĭōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Pōrcī ĕt Sōcrătĭōn, dŭæ sĭnĭstræ. *Cat.* (47, 1).

Sŏcrŭs *et* Sŏcrŭs, ūs, *f. Belle-mère.* Quæ prĕmĭt īnvīsām sŏcrŭs ĭnīquă nŭrŭm. *O.* Dēspērāndă tĭbī sālvā cōncŏrdĭă sŏcrū. *J.* (6, 230). Præsērtim ĭn ĕā rē quūm sĭt ādjūtrīx sŏcrŭs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 83). || † *m. arch. Beau-père.* Ērepta ā sŏcrū pōssēdĭt sŭō. *Att.* (ap. *Prisc.* 698, præmia. Adde *Næv.* ap. *Non.* 3, 198).

Sŏdālĭs, ĭs, *m. Compagnon, ami.* Cōnstāntīquĕ fĭdē vĕtĕrēm tūtārĕ sŏdālēm. *O.* Īncaūtūm crūdēlī mōrtĕ sŏdālĭs Ēxcĭpĭt. *V.* Gaūdēntēm pārvīsquĕ sŏdālĭbŭs ĕt lārĕ cērtō. *H.* SYN. Ămīcŭs, cŏmĕs, sŏcĭŭs. *Voy.* Amicus. || *f. Compagne.* Quæ rĕlĕvēt lūctūs, tūrbă sŏdālĭs ăbēst. *O.* || — ĭs, ĕ, *adj.* Lārgă nēc dēsūnt Vĕnĕrĭs sŏdālī Vīnă crātēræ. *H.* Ārĭdās frōndēs hĭēmĭs sŏdālī Dēdĭcēt Hēbrō. *Id.*

Sŏdālĭtās, ātĭs, *f. Liaison, commerce.* Cūjūs sēdŭlĭtās sŏdālĭtāsquĕ Æternā mĭhī laūdĕ sūnt cŏlēndæ. *Sid.* (23, 480. Adde *Att.* ap. *Non.* 5, 96). *Voy.* Sodalitium. || *Compagnie.* Nūnc ĕgŏ dē sŏdālĭtātĕ sōlŭs sum ōrātōr dătŭs. *Pl.* (*Most.* V, 2, 5).

Sŏdālĭtĭŭm *ou* Sŏdālĭcĭŭm, ĭī, *n. Liaison, commerce, amitié.* Jūrĕ sŏdālĭtĭī quī mĭhī jūnctŭs ĕrăt. *O.* (*Trist.* IV, 10, 46, nempe Propertius) Frātērnūm vērē dūlcĕ sŏdālĭtĭŭm. *Cat.* (100, 4). SYN. Sŏdālĭtās, cōnvīctŭs, ămīcĭtĭă, cōmmĕrcĭă, *pl. Voy.* Amicitia. || *Membres d'un même collége, corpora-*

tion. Nānquĕ sŏdālĭtĭī sācrāvĭt tūrbă fŭtūrūm Nōmĭnĭs īndĭcĭūm. *Inscr*. (apud *Murat*. II, p. 564).

Sōdēs, *sync. de* Si audes *Je vous prie, s'il vous plaît, de grâce*. Dīc ălĭquēm, sōdēs, dīc, Quīntĭlĭānĕ, cŏlōrēm. *J*. (6, 280). Aūt, sōdēs, mĭhĭ rēddĕ dĕcēm sēstērtĭă, Sīlŏ. *Cat*. (101, 1). Cŏrrĭgĕ, sōdēs. *H*. Rŏgĭtābam : Heūs pŭĕr, Dīc, sōdēs. *Ter*. (*And*. I, 1, 57. Cf. *Donat*. ad h. l., *Non*. 2, 834; *Cic*. *Or*. 45, et *Fest*.). SYN. Ămābŏ, quæsŏ, vĕlīm, sīs.

Sŏdŏmă, æ, *f*., *et* Sŏdŏmī, ōrūm, *m*. *pl*. (Σόδομα). *Sodome, ville de Palestine, dans la vallée du Jourdain, qui fut détruite par le feu du ciel*. Nēmŏ mĕmŏr Sŏdŏmæ, quæ mūndī fōrmă crĕmāndi ēst. *Prud*. (*Ham*. 735. Cf. *Alc*. II, 340; *Sedul*. I, 105). Lōt fŭgĭēns Sŏdŏmīs ārdēntĭbŭs, ōmnĭă sēcūm, etc. *Id*. (ibid. 791). Īllōs dētĕrĭŏr Sŏdŏmōrūm pœnă mănēbĭt. *Juvc*. (II, 460)

Sŏdŏmītă, æ, *m*. (Σοδομίτης). *Habitant de Sodome*. Ā Dŏmĭnō Dŏmĭnūs flāmmas plŭĭt īn Sŏdŏmītās. *Prud*. (*Apoth*. 316). || *Adj*. *m*. *f*. Sŏdŏmītă nēc lātēt cĭnĭs. *Prud*. (*Peri*. 5, 195). Sŏdŏmītă lĭbīdŏ. *Id*. (*Psych*. 42).

Sŏdŏmītĭcŭs, ă, ŭm. *De Sodome*. Dīcĭtŭr āttāctō nūbēs Sŏdŏmītĭcă nīmbō. *Alcim*. (III, 51).

Sōl, sōlĭs, *m*. *Le soleil*. Pēr dŭŏdēnă rĕgĭt mūndī sōl aūrĕŭs āstră. *V*. Sōlĕ sŭb ārdēntī rĕsŏnānt ārbūstă cĭcādĭs. *Id*. Sōlĭs ăd ŏccāsūm nātām quærēbāt ăb ŏrtū. *O*. SYN. Phœbŭs, Tītān, dĭēs, *qqf*. Hȳpĕrīŏn, Phăĕthōn, jŭbăr, lāmpăs. EP. Lūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, clārŭs, fŭlgēns; călēns, ārdēns, flăgrāns, fērvēns, fērvĭdŭs, tōrrĭdŭs, īgnĕŭs, īgnĭvŏmŭs, flāmmĭvŏmŭs, rădĭāns, rŏsĕŭs, pūrpŭrĕŭs, aūrĕŭs; sĕrēnŭs, tĕpēns; fēcūndŭs, bĕnīgnŭs, ūtĭlĭs. PPH. Sōlĭs jŭbăr, rădĭī, āstrūm, sīdŭs, lūx, lūmĕn, fāx, ārdŏr, flāmmă, īgnĭs, nĭtŏr, fŭlgŏr, splēndŏr. Sōlĭs, Phœbī āxĭs, cūrrŭs, rŏtæ, ĕquī, ōs, vūltŭs. Phœbēūm, sōlārĕ jŭbăr. Sōlārēs, Phœbēī īgnēs, rădĭī. Phœbēă, Phœbēĭă lāmpăs. Phœbēæ flāmmæ. Tītānĭă āstră. Tītānĭŭs ārdŏr. Phœbēă lūx *ou* fāx. Phœbī lūcĭdŭs ōrbĭs. Sīdĕrĕūm, æthĕrĭūm *ou* cœlēstĕ jŭbăr. Nĭtĭdīssĭmă sōlĭs ĭmāgŏ. Āstrōrūm dŏmĭnŭs, dūx, rēx. Sōlĭs splēndĭdă lūmĭnă, rŏtă fērvĭdă, flāmmĕŭs nĭtŏr. Lūcĭs, lūmĭnĭs aūctŏr, părēns, fōns. PHR. Rŏsĕă lāmpădĕ lūcēns. Rădĭīs cīnctŭs, frōntēm vāllātŭs. Pūrō nĭtĭdīssĭmŭs ōrbĕ. Pūrpŭrĕō tēmōnĕ sĕdēns. Rădĭīs ōmnĭă lūstrăt, cōllūstrăt. Quī tēmpĕrăt ōrbĕm. Pūrpŭrĕō quī mŏvĕt āxĕ dĭēm. Flāmmĭgĕrīs mūndūm cōmplēxŭs hăbēnīs. Răpĭdĭvĕ pŏtēntĭă sōlĭs Ācrĭŏr. Sōl ŏcŭlŭs mūndī. Āstrōrūm dŭctŏr mūndī vĭgĕt. Īmmēnsī lūx pūblĭcă mūndī. Nĭtēntĭs flāmmĕām Phœbī rŏtām. Ālmĕ sōl, cūrrū nĭtĭdō dĭēm quī Prōmĭs ēt cēlās. *Voy*. Lumen. || *Soleil levant, à midi, couchant*. *Voy*. Mane, Meridies, Vespere. || *Obscurcissement du soleil, éclipse*. *Voy*. Eclipsis. || *Le Soleil personnifié, Apollon*. Tālēs fūndĭt Sōl pēctŏrĕ vōcēs. *V*. *Fl*. Rēgĭă Sōlĭs ĕrăt. *O*. Sōlĭs fīlĭă (Circe). *V*. *Voy*. Apollo. || *Chaleur*. Quæ lĕāssĭdŭĭs sōlĭbŭs ūstă rĭgĕt. *O*. Quæquĕ cărēnt vēntĭs ēt sōlĭbŭs ōssă Quĭrīnī. *H*. SYN. Călŏr, æstŭs, fērvŏr. *Voy*. Calor. || *Climat*. Ātque ălĭō pătrĭām quærūnt sūb sōlĕ jăcēntĕm. *V*. SYN. Cœlūm, sīgnūm, sīdŭs. || *Jour, journée*. Hūnccĭnĕ sōlĕm Tām nīgrūm sūrrēxĕ mĭhī! *H*. Trēs ădĕō īncērtōs cæcā cālīgĭnĕ sōlēs Ērrāmŭs pĕlăgō, tŏtĭdēm sĭnĕ sīdĕrĕ nŏctēs. *V*. *Voy*. Dies. || Sōlĭs dĭēs. *Dimanche*. Prīmūm sūprēmūmquĕ dĭēm rădĭātŭs hăbĕt sōl. *Aus*. (*Eclog*. 5, 5). Sōl ēt Sātūrnŭs nĭhĭl ŏbstānt ūnguĭbŭs. (*Ib*. 7, 7.) || *Qqf*. *Année*. Sīt fēmĭnă, bīnŏs Quæ tŭlĕrĭt sōlēs. *Nem*. (*Cyn*. 120, de cane). || † *Au fig*. *Éclat*. Sōlĕ mētāllōrūm splēndēntĭă. *Corip*. (*Just*. III, 192).

† Sōlæ, *ancien dat*. *f*. *de* **Solus**. Mĭhĭ sōlæ rĭdĭcŭlō fŭĭt. *Ter*. (*Eun*. V, 6, 3. Ubi *Donat*. Adde *Pl*. *Mil*. II, 4, 3).

Sōlāmĕn, ĭnĭs, *n*. *Consolation*. Quīsquĭs hŏnōs tŭmŭlī, quīdquīd sōlāmĕn hūmāndi ēst. *V*. Hōc sōlāmĕn ĕrăt. *L*. Hōc ănĭmām sōlāmĭnĕ mūlcēns. *V*. *Fl*. *Voy*. Solatium.

† Sōlāmēntūm, ī, *n*. *Comme le précéd*. Hæc dāt sōlāmēntă dŏlōrī. *P*. *Nol*. (18, 345).

Sōlāns, tĭs. *Qui console*. Sōlāntĭă mīscēnt Cōllŏquĭă. *St*.

Sōlārĭs, ĕ. *Du soleil, solaire*. Dūmquĕ, quŏd ō brĕvĕ sīt! lūmēn sōlārĕ vĭdēbŏ. *O*. SYN. Phœbēŭs, Tītānĭŭs, *qqf*. Phăĕthōntĭŭs.

Sōlārĭūm, ĭī, *n*. *Cadran solaire*. Quīque ădĕō prīmūs stătŭĭt hīc sōlārĭūm. *Pl*. (*fr*. apud *Gell*. 3, 3. *Id*. *Mil*. II, 3, 69, et 4, 25). PHR. Quīntā dūm līnĕā tāngĭtŭr ūmbrā. *Pers*. Ād quīntām flēctĭtŭr ūmbră nŏtām. *Aus*.

Sōlātĭŏlūm, ī, *n*. *Faible consolation*. Ūt sōlātĭŏlūm sŭī dŏlōrĭs. *Cat*. (2, 7).

Sōlātĭūm, ĭī, *n*. *Consolation*. Sēd căpĕ dīctă mĕmŏr, dūrī sōlātĭă cāsūs. *V*. Sūrdæque ădhĭbēnt sōlātĭă mēntī. *O*. Sōlātĭă fātī Cārthāgō Mārĭūsquĕ tŭlĭt. *L*. Lĕpūs sēmănĭmĭs, mōrtĭs īn sōlātĭūm. *Ph*. SYN. Sōlāmĕn, āllŏquĭūm, ādmŏnĭtŭs, lēnīmĕn, lĕvāmĕn, āllŏcūtĭŏ. EP. Blāndūm, ămīcūm, dūlcĕ, grātūm, lēnĕ, mītĕ, mōllĕ, ŏptātūm. PPH. Lăbōrĭs *ou* lăbōrūm lĕvāmĕn, lēnīmĕn, fōmēntūm. Cūrārūm lēnīmĕn, mĕdĭcīnă. Lēnĭă dīctă *ou* vērbă. Cūræ cāsūsquĕ lĕvāmĕn. || *Au fig*. *Compensation*. Nŏctīquĕ rĕpēndĭt Lūx mĭnŏr hībērnæ vērnī sōlātĭă dāmnī. *L*.

Sōlātŏr, ōrĭs, *m*. *Consolateur*. Īpse ĕgŏ sōlātŏr, quūm jām māndātă dĕdīssēm. *Tib*. (I, 3, 15). Īpse ĕgŏ lūgēntūm mītĭs sōlātŏr. *St*.

Sōlātūm, ī, *n*. *Coup de soleil*. (*Afran*. ap. *Fest*.)

Sōlātŭs, ă, ŭm. 1. *De* Solor. *Qui a consolé*. Īsque hīs Ænēān sōlātŭs vōcĭbŭs īnfĭt. *V*. || 2. *De* Solo. *Désolé, ravagé*. Prōspĭcĭēt ăvĭdā pēstĕ sōlātās dŏmōs. *Sen*. (*OEd*. 4). SYN. Dēsōlātŭs.

Sōldŭs, ă, ŭm, *sync*. *de* Solidus. Quærĕrĕ plūs prōdēst, ĕt ĭnāne ābscīndĕrĕ sōldō. *H*. Mĕtŭēntĭs rēddĕrĕ sōldūm. *Id*. Ēx īnsŭlĭs fūndīsquĕ trīcĭēs sōldūm. *M*. (IV, 37. Cf. *Prisc*. 570).

Sŏlĕă, æ, *f*. 1. *Sandale*. Ūt cūm pīlĕŏlō sŏlĕās cōnvīvă trĭbūlĭs (portat). *H*. Ēt tĕnĕrō sŏlĕām dēmĕ vĕl āddĕ pĕdī. *O*. Sŏlĕā, pŭĕr, ŏbjūrgābĕrĕ rūbrā. *Pers*. (5, 169. Et *Prop*. II, 29, 40). || *Sorte de sabots en fer pour les bêtes de somme*. (*Cat*. 17, 26.) || 2. *Sole, poisson*. Fūlgēntēs sŏlĕæ cāndōrĕ. (*Ovid*. *Hal*. 124. Et *Pl*. *Cas*. II, 8, 59.)

Sŏlĕārĭŭs, ĭī, *m*. *Cordonnier en sandales*. Sŏlĕārĭī ādstānt. *Pl*. (*Aul*. III, 5, 40).

Sŏlĕātŭs, ă, ŭm. *Chaussé de sandales*. Ētsī jām lōtŭs, jām sŏlĕātŭs ĕrĭt. *M*. (XII, 84). Quĭs tu ēs vēntōso īn lŏcō Sŏlĕātŭs, īntēmpēstā nŏctĕ? *Afran*. (ap. *Non*. 3, 104).

Sōlemnĭs. *Voy*. Solennis.

Sōlēnnĭă, ĭūm, *n*. *pl*. *Solennité, fête*. Trīstĭă jām rĕdĕūnt ĭtĕrūm sōlēnnĭă nōbīs. *Pp*. (II, 33, 1). Ēt tŭmŭlō sōlēnnĭă mīttēnt. *V*. PPH. Sōlēnnĭs dĭēs. Sōlēnnĕ săcrūm. *Voy*. Festum, Annuus.

Sōlēnnĭs *ou* Sōllēnnĭs, *et* Sōlēmnĭs, ĕ. *Qui concerne une cérémonie, solennel*. Sōlēnnēs taūrum īngēntēm māctābăt ăd ārās. *V*. Ēt quūm sōlēnnĭă vōtă Rēddēmŭs nȳmphīs. Jām nūnc sōlēnnēs dūcĕrĕ pōmpās Ād dēlūbră jŭvăt. *Id*. Præsŏnŭĭt sōlēnnī tĭbĭă cāntū. *O*. SYN. Fēstŭs, cĕlĕbĕr. || *Consacré, selon la formule*. Sēd nēc sōlēnnĭă vērbă Āttŭlĭt. *O*. SYN. Săcĕr. || *Ordinaire, habituel*. Rōmæ dūlcĕ dĭū fŭĭt ēt sōlēnnĕ rĕclūsā Mānĕ dŏmō vĭgĭlārĕ. *H*. Rōmānĭs sōlēnnĕ vĭrĭs ŏpŭs. Īnsānīrĕ pŭtēs sōlēnnĭă mē (scil.

solenniter). *Id. Voy.* Solitus. || *Légitime, dû.* Sŏcĕr ārmā Lătīnūs hăbētō; Īmpĕrĭūm sōlēnnĕ sŏcĕr. *V.* Quōnĭām sōlēnnīs mĭhī dēbētūr glōrĭā. *Ph. Voy.* Debitus.

Sōlēnnĭtās, ātĭs, *f. Solennité, culte solennel.* Nōs hōc lŏcōrūm, prætĕr Hērcŭlānĕām Sōlēnnĭtātēm, vīdĭmūs mīrī nĭhĭl. *Avien.* (*Or. mar.* 273).

Sōlēnnĭtĕr. *Solennellement.* Nūnc ĭgĭtūr cĕlĕbrātĕ dĭēm sōlēnnĭtĕr ōmnēs. *Fort.* (X, 12, 21). || *Selon la coutume. Voy.* Mos.

† Sōlēnnĭtŭs, *adv. Comme le précéd.* (*Liv. And.* apud *Non.* 2, 821.)

† Sŏlēns, tĭs, *part. de* Soleo. *Qui a coutume, habitué.* Sī dīxĕrō mēndācĭūm, sŏlēns meō mōrĕ fēcĕrŏ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 43. *Id. Cas.* V, 1, 14).

Sŏlĕŏ, ēs, ĭtŭs sūm, ērĕ, *n. Avoir coutume.* Sūrgāmūs : sŏlĕt ēssĕ grăvīs cāntāntĭbŭs ūmbrā. *V.* Vēnātum īn sīlvās jŭvĕnīlĭtĕr īrĕ sŏlēbām. *O.* Cāntō quæ sŏlĭtūs, sī quāndo ārmēntā vŏcābāt. *V.* SYN. Āssŏlĕŏ, suēvī, āssuēvī, cōnsuēvī, dĭdĭcī, *qqf.* ămŏ. PPH. Cōnsuētūm hăbĕŏ. Sŏlĭtŭs, cōnsuētŭs *ou* āssuētŭs sūm. Mōs ēst mĭhī. Sōlēnnĕ hăbĕŏ, mĭhī ēst. Ā pŭĕrō āssuētŭs sūm. Crēbĕr *ou* frĕquēns ūsŭs ēst. PHR. Bĭsāltæ quō mōrĕ sŏlēnt. *V.* || Sŏlĕt, *unip. C'est la coutume.* SYN. Āssŏlĕt. *Voy.* Mos.

Sōlĕrs *ou* Sōllĕrs, tĭs. *Industrieux, ingénieux, adroit, habile.* Prīmŭs ărātrā mănū sōlĕrtī fēcĭt Ŏsīrĭs. *Tib.* (I, 7, 28). Frūgum ēt pĕcŭdūm cūstōdĭă sōlĕrs. *V.* Pōst hūnc cōnsĕquĭtūr sōlĕrtī cōrdĕ Prŏmētheūs. *Cat.* (64, 293). SYN. Săgāx, sūbtīlĭs, prūdēns, īngĕnĭōsŭs, cāllĭdŭs, ăcĕr, pĕrītŭs, īndūstrĭŭs. || *Avec le gén.* Mūsā lўræ sōlĕrs. *H.* Sōlĕrs cūnctāndī Făbĭŭs. *Sil.* SYN. Pĕrītŭs, etc. || *Avec l'infin.* Sōlĕrs nūnc hŏmĭnēm pōnĕrĕ, nūnc dĕūm. *H.* Sōlĕrs ōrnārĕ Cўpāssĭs. *O.* || *Rusé.* Īd sē sōlĕrtī fūrtī, dūm trādĭtūr, āstū. *O. Voy.* Dolosus. (Utraque scriptura obvia est, sed melior *Sollers*, ab Osco verbo *sollus.* Id etiam docet *Capell.* III, p. 54 : « Exilem sonum reddit L quum geminatur, ut *sollers, Sallustius.* »)

Sōlĕrtĕr *ou* Sōllĕrtĕr. *Habilement, adroitement.* Nūllă Lătīnās Īntĕr Hămādrўădās cŏlŭĭt sōlĕrtĭŭs hōrtōs. *O.* Nōn īllō jūssōs sōlĕrtĭŭs āltĕr Ēxprĭmĭt īncēssūs. *Id.* SYN. Scītē, bĕnĕ, dōctē.

Sōlĕrtĭă *ou* Sōllĕrtĭă, æ, *f. Adresse, industrie, habileté.* Ātque ārtēs pārĭāt sōlĕrtĭă, nūtrĭăt ūsŭs. *Cl.* Mĭsĕrīsquĕ vĕnīt sōlĕrtĭă rēbŭs. *O.* SYN. Īngĕnĭūm, prūdĕntĭă, ăcūmĕn, īndūstrĭă, pĕrītĭă. EP. Prūdēns, sūbtīlĭs, ăcūtă. *Voy.* Prudentia. || *Ruse.* Hīnc ăncĕps dŭbĭī tĕrrēt sōlĕrtĭă Maūrī. *L. Voy.* Dolus.

† Sōlī, *ancien gén. m. de* Solus. Quī pānĭs sōlī cŏrbŭlăm. *Cæcil.* (ap. *Non.* 3, 48. Cf. *Prisc.* 694).

† Sŏlĭcīsmŭs, ī, *m. Au lieu de* Solœcismus. Dā rēctūm cāsūm : jām sŏlĭcīsmŭs ĕrĭs. *Aus.* (*Epig.* 138).

† Sŏlĭdāmĕn, ĭnĭs, *n. Fondement.* Ūnŭs ămōr vīvō sŏlĭdāmĭnĕ jūnctŭs ălēscăt. *Fort.* (VI, 2, 115).

Sŏlĭdātŭs, ă, ūm. *Rendu solide.* Īnfūsō făcĭēs sŏlĭdātă vĕnēnō. *L.* Pēr tērgă fĕrōcĭs Dānūbĭī sŏlĭdātă rŭūnt. *Cl.* || *Au fig.* Quī, fērvēntĕ fĭdē, Chrīstī sŏlĭdātŭs ămōrĕ. *Fort.* (I, 11, 13).

Sŏlĭdē, *adv. D'une manière solide.* || *Tout à fait, beaucoup.* Hūnc scĭŏ mĕā sŏlĭdē sōlūm găvīsūrūm gaūdĭă. *Ter.* (*And.* V, 5, 8. Et *Pl. Trin.* IV, 2, 47). SYN. Ŏmnīnō, vāldē.

Sŏlĭdŏ, ās, ārĕ. *Former une surface solide, rendre solide, affermir, durcir.* Ēt vērtēndă mănu, ēt crētā sŏlĭdāndă tĕnācī (area). *V.* Nŏvōquĕ Īnjēctū sŏlĭdēt grăvēs ărēnās. *St.* Quūm pătĭtūr gūrgēs, tērgūm sŏlĭdāntĕ lĭquōrĕ. *Prud.* (*Apoth.* 658). Quō dīgēstā căpāx sŏlĭdārēt sēmĭnă mūndŭs. *Avien.* (*Arat.* 16). SYN. Fūndŏ 1, fīrmŏ, *qqf.* dūrŏ, ādstrīngŏ || *Soutenir.* Trăbĭbŭs sŏlĭdātŭr ăhēnĭs Cūlmĕn. *Cl.* SYN. Fūlcĭŏ, stăbĭlĭŏ, etc. || *Au fig.* Cōntēmptūs sŏlĭdēt vūlnĕră claūsă dŏlŏr. *Rutil.* (1, 121).

Sŏlĭdūm, ī, *n. pris subst. Terrain ou Surface solide* Fōssă fĭt ād sŏlĭdūm. *O.* Āltēquĕ jŭbēbĭs Īn sŏlĭdō pŭtēūm dēmĭttĭ. *V.* || *Au fig.* Īn sŏlĭdō rūrsūs fōrtūnă lŏcāvĭt. *V.* || *Somme entière.* Scĭlĭcĕt ūt dĕcĭēs sŏlĭdum ēxsōrbērĕt. *H. Voy.* Soldum.

Sŏlĭdŭs, ă, ūm. *Ferme, en parl. du terrain.* Nūnc sŏlĭda ēst tēllūs, quæ lăcŭs āntĕ fŭĭt. *O.* Quōd fŭĕrāt quōndām sŏlĭdīssĭmă tēllūs. *Id.* Sūppŏsĭtūmquĕ rŏtīs sŏlĭdūm mărĕ. *J.* (10, 176). SYN. Stăbĭlĭs, fīrmŭs. | *Solide, dur.* Sŏlĭdō grăvĭtĕr sŏnăt ūngŭlă cōrnū. *V* Hīc cōrpūs sŏlĭdum īnvĕnĭēs. *Lucil.* (apud *Non.* 4 421). *Voy.* Durus. || *Massif.* Mūltă vĭrūm sŏlĭdo ăr gēntō pērfēctă rĕlīnquūnt Ārmă. *V.* || *Entier.* Ēt sŏlĭda īmpōnĭt taūrōrūm vīscĕră flāmmĭs. *V.* Quānquām sŏlĭda hōră sŭpērsĭt. *J.* (11, 205). Nēc pārtēm sŏlĭdō dēmĕrĕ dē dĭē. *H.* Ūt sŏlĭdūm pārĕrem hōc mī bĕnĕfĭcĭūm, Chærĕă. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 32). SYN. Tōtŭs, īntĕgĕr. || *Qui est en bon état, solide, bien portant.* Sŏlĭdæquĕ sŭō stānt rōbŏrĕ vīrēs. *V. Voy.* Integer. || *Ferme, inébranlable.* Nōn cīvĭum ārdōr prāvă jŭbēntĭūm Mēntĕ quătĭt sŏlĭdā. *H.* SYN. Fīrmŭs. etc. *Voy. ce mot.*

† Sŏlĭdŭs, ī, *m. néol. Monnaie, la même que le* Nummus aureus. Tūm vēstem ōctāvā sŏlĭdī vīx pārtĕ cŏēmptām. *P. Petr.* (IV, 74). *Voy.* Aureus.

Sōlĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Torride.* Aūt quī sōlĭfĕræ sŭppŏsĭtūs plāgæ Pārthŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 159).

Sōlĭgĕnă, æ, *m. f. Fils du Soleil.* Sōlĭgĕnam Æētēn mĕdĭā rēgnārĕ sŭb Ārctō. *V. Fl*

Sŏlĭpūgă. *Voy.* Salpuga.

† Sŏlĭtās, ātĭs, *f. Comme* Solitudo. Tuām sōlĭtātēm mĕmŏrās. *Att.* (ap. *Non.* 2, 803).

† Sŏlĭtē, *adv. Ordinairement.* Ātque hāstīs sŏlĭtē pēr cāmpōs scūtă rĕclīnānt. *Corip.* (*Joh.* II, 279)

Sōlĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Solitude, isolement.* Ō jūcūndă, cŏvīnĕ, sōlĭtūdŏ! *M.* (XII, 24). Mœrōrēm, lăcrĭmās, ēxsĭlĭum, ĭnŏpĭām, sōlĭtūdĭnĕm. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 8). || *Solitude, lieu désert.* Quōd, quăcūmquĕ vĕnĭs, fŭga ēst ēt īngēns Cīrcă tē, Lĭgŭrīnĕ, sōlĭtūdŏ. *M.* (III, 44). Ŭbĭcūmquĕ dătum ĕrăt spătĭūm sōlĭtūdĭnĭs. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 55). Pōst īn pătēntēs īllĕ sōlĭtūdĭnēs. *Prud.* (*Cat.* 7, 61). *Voy.* Deserta (orum).

Sŏlĭtŭs, ă, ūm, *part. de* Soleo. 1. *Qui a coutume.* Lūscĭnĭās sŏlĭti īmpēnsō prāndĕrĕ cŏēmptās. *H.* Ēt păvĭdūm sŏlĭtōs īn pĕcŭs īrĕ lŭpōs. *O.* SYN. Suētŭs, cōnsuētŭs, āssuētŭs. || 2. *Pass. Accoutumé.* Ō sī sŏlĭtæ quĭdquām vīrtūtĭs ădēssĕt! *V.* Quōd nĭsī vĕnīssēs... Ād sŏlĭtās ārtēs. *O.* SYN. Suētŭs, āssuētŭs, cōnsuētŭs, sōlēnnĭs, ūsĭtātŭs, nōtŭs. || *Subst. n. L'ordinaire, la coutume.* Nēscĭŏ quā prætĕr sŏlĭtūm dūlcēdĭnĕ lætæ. *V.* Nōn prætĕr sŏlĭtūm lĕvēs. *H.* Āllēgāt mōrēm vĕtĕrūm, nīl dūlcĭŭs ēssĕ Āffīrmāt sŏlĭtīs. *Prud.* (*Sym.* II, 70). || Sŏlĭtō, *avec un compar. Plus que de coutume.* Sŏlĭtō fōrmōsĭŏr Æsŏnĕ nātŭs. *O.* Ād hās ĕpŭlās sŏlĭtō mātūrĭŭs ībāt. *J.* (11, 88). SYN. Āssuētō.

Sŏlĭūm, ĭī, *n. Siége élevé* (*fauteuil*); *qqf. Trône.* Præfātūs dīvōs, sŏlĭō rēx īnfĭt ăb āltō. *V.* Prōdĭt, ēt īn sŏlĭō mĕdĭŭs cōnsēdĭt ăcērnō. *O.* SYN. Sēdīlĕ, sēdēs, sēllă, *qqf.* thrŏnŭs. EP. Sūblīmĕ, sŭpērbūm, īnsīgnĕ, āltūm; rēgālĕ, rēgĭūm. PHR. Sŏlĭō sĕdēns, rĕsĭdēns, fūltŭs, sūbnīxŭs. || *Au fig. Royauté.* Īllĕ fĕrōx sōlŭs sŏlĭō scēptrīsquĕ pŏtītŭr. *O.* Sī tĭbĭ Pārthōrūm sŏlĭūm Fōrtūnă dĕdīssĕt. *Cl. Voy.* Regnum. || — ĕbūrnŭm. *Chaise curule.* Sŏlĭō seū fūltŭs ĕbūrnō Cīngās jūrĕ fŏrūm. *Cl.* (*L. Stilich.* III, 199). *Voy.* Curulis. || *Siége de baignoire.* Nōn vīs īn sŏlĭō prĭŭs lăvārī Quēmquām, Cŏtĭlĕ. *M.* (II, 70. *Ib* 42). || *Riche sarcophage; Eccl. Châsse.* Ēt māgnī

sōlĭūm brĕvĕ cōnfĕssōrĭs ădōrăt. *P. Nol.* (34, 6. *Id.* 24, 377).

Sōlĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre seul.* Quīdnām sōlĭvăgūs, būcŭlĕ, trīstĭă, Dēmīssīs grăvĭtĕr lūmĭnĭbūs, gĕmĭs ? *Sev. Sanct.* (*C. Bucol.* 1).

Sōllēnnĭs. *Voy.* Solennis.

Sōllērs. *Voy.* Solers.

Sōllĭcĭtātĭŏ, ōnĭs, *f. Demande, poursuite.* Nūptĭārūm sōllĭcĭtātĭŏ. *Ter.* (*And.* I, 5, 26. Sic *Donat.* Alii minus bene *sollicitudo*).

Sōllĭcĭtātŭs, ă, ŭm, *part. p.* Sōllĭcĭtātă sŭīs trĕpĭdānt īn sēdĭbŭs īntŭs. *Lr.* (II, 962).

Sōllĭcĭtē, *adv. Avec inquiétude ou sollicitude.* Sōllĭcĭtē lætī fūndūntŭr, ĕt īpsīs. *Sil.* Sōllĭcĭtē vōbīs vītēntŭr nōxĭă fārră. *Juvc.* (III, 239).

Sōllĭcĭtŏ, ās, ārĕ. *Remuer fréquemment.* Ēt tĕnĕrām fērrō sōllĭcĭtāvĭt hŭmŭm. *Tib.* (I, 7, 30). Sōllĭcĭtānt ălĭī rēmīs frĕtă. *V.* Stāmĭnă dōctō Pōllĭcĕ sōllĭcĭtăt. *O.* SYN. Mŏvĕŏ, īmpēllŏ, etc. *Voy.* Moveo. || *Poursuivre.* Mænălĭās ārcū sōllĭcĭtāssĕ fĕrās. *O.* SYN. Ăgŏ, ăgĭtŏ, prĕmŏ, pērsĕquŏr, īnstŏ, etc. || *Inquiéter, tourmenter.* Pārcĕ, prĕcōr, mānēs sōllĭcĭtārĕ mĕōs. *O.* Ēă cūră quĭētōs Sōllĭcĭtăt! *V.* SYN. Vēxŏ, tōrquĕŏ, tŭrbŏ, crŭcĭŏ. || *Faire souffrir.* Mălă cōpĭă quāndŏ Ægrūm sōllĭcĭtăt stŏmăchūm. *H.* SYN. Fătīgŏ, crŭcĭŏ, prĕmŏ. || *Solliciter, prier, presser.* Vānīs Tĕlĕthūsă mărītūm Sōllĭcĭtăt prĕcĭbŭs. *O.* Ēxcūsātūrōs nōn sōllĭcĭtēmŭs ămīcōs. *J.* (16, 28). Nūmĭnă vōtīs Sōllĭcĭtăt. *Tib.* (III, 4, 53). SYN. Ūrgĕŏ, fătīgŏ, prĕcŏr, etc. *Voy.* Precor. || *Tenter, chercher à séduire.* Dōnīsquĕ pŭdīcām Sōllĭcĭtārĕ fĭdĕm. *O.* Jūdĭcĭūm dōnīs sōllĭcĭtārĕ mĕūm. *Id.* SYN. Tēntŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Tenter, inviter.* Nūllūm sōllĭcĭtānt hæc, Flāccĕ, tŏreūmătă fūrĕm. *M.* (XII, 74). SYN. Īnvītŏ, āllĭcĭŏ.

Sōllĭcĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Inquiétude, souci.* Quāntā mē cūra ĕt sōllĭcĭtūdĭne āffĭcĭt! *Ter.* (*Ph.* II, 4, 1). Tōrquērĭēr ōmnī Sōllĭcĭtūdĭnĕ dīstrīctūm. *H.* Lĕvārĕ dūrīs pēctŏră sōllĭcĭtūdĭnĭbŭs. *Id. Voy.* Cura.

Sōllĭcĭtŭs, ă, ŭm. *Agité.* Ūt mărĕ sōllĭcĭtūm strīdēt rĕflŭēntĭbŭs ūndīs. *V.* Nōn tām sōllĭcĭtō mōtū prīvātă cărērēnt. *Lucr.* (I, 343). Tūrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmīttĕrĕ cæcŭbă sāccō. *M.* (XII, 60, 3). SYN. Mōtŭs, cōmmōtŭs, ăgĭtātŭs, tūrbĭdŭs. || *Au fig. Agité, inquiet.* Sōllĭcĭtīs ănĭmīs ŏnŭs ēxĭmĭt. *H.* Nāvĭtă sōllĭcĭtūs, quĭă vēntōs hōrrĕt ĭnīquōs. *O.* Āt rēx sōllĭcĭtūs mōnstrīs. *V.* SYN. Ānxĭŭs, tūrbātŭs, cōmmōtŭs, tĭmēns, trĕpĭdŭs, păvēns, dŭbĭŭs. PPH. Cūrā, cūrīs ăgĭtātŭs, prēssŭs, vēxātŭs, dīstrīctŭs. Tĭmōrĕ *ou* mĕtū sūspēnsŭs. Ānxĭă cōrdă gĕrēns. Cūrīs īngēntĭbŭs ægĕr *ou* mōrdācĭbŭs āctŭs. *Voy.* Cura, Territus. || *Trouble.* Prīmūs sōllĭcĭtōs fēcīstī, Rōmŭlĕ, lūdōs. *O.* Sōllĭcĭtō quās dămŭs ōrĕ prĕcēs. *Id.* SYN. Tūrbātŭs, tūrbĭdŭs. || *Qui inquiète.* Sī quĭs laūdăt Ārēllī Sōllĭcĭtās īgnārŭs ŏpēs. *H.* Sōllĭcĭtōs Gāllī dīcāmŭs ămōrēs. *V.*

† Sōllĭcūrĭŭs, ă, ŭm. *Qui s'occupe de tout.* (*L. And.* apud *Fest.* in v. *Sollo.* Idem videndus in *Solitaurilia.*)

Sōllĭŭs, ĭī, *m. Prénom de Sidoine Apollinaire.* Grĕgārĭŭs Pŏēta, ŭt īpsĕ cērnĭs ēssĕ Sōllĭūm. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 15. *Id. Carm.* 23, 28).

† Sōllŭs, ă, ŭm (*mot Osque*). *Tout entier.* Suāsă (alii Vāsă) quŏque ōmnīnō dĭrĭmĭt nōn sōllă dŭpōndĭ. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Sōlŏ, ās, ārĕ. *Rendre désert, désoler.* Īdem ănĭmŭs sōlārĕ dŏmōs. *St.* (*Th.* V, 149. Et IV, 36). *Voy.* Solatus 2, Desolo

Sōlœcīsmŭs, ī, *m.* (σολοικισμός). *Solécisme, faute contre la grammaire.* Vērbă : sōlœcīsmūm lĭcĕăt fēcīssĕ mărītō. *J.* (6, 456). Sūrgĕ; sōlœcīsmūm, Cāllĭŏdōrĕ, făcĭs. *M.* (V, 39, 8).

Sōlōn, ōnĭs, *m.* (Σόλων). *Solon, législateur des Athéniens, un des sept Sages de la Grèce.* Ēt Crœsūs, quēm vōx jūstī fācūndă Sŏlōnĭs. *J.* (10, 274). Ēssĕ quŏd Ārcĕsĭlās ærūmnōsīquĕ Sŏlōnēs. *Pers.* (3, 79). Cēcrŏpĭūsquĕ Sŏlōn, Nē quĭd nĭmĭs, īndŭpĕrābĭt (ap. *Hygin. Fab.* 221). EP. Āttĭcŭs, Cēcrŏpĭŭs, săpĭēns, lēgĭfĕr.

Sōlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Consoler.* Quōs bŏnŭs Ænēās dīctīs sōlātŭr ămīcīs. *V.* Ūt nĕquĕ rēspĭcĕrēs, nēc sōlārērĕ jăcēntēm. *O.* Sōlāndūs quŭm sĭmŭl īpsĕ fŏrēs. *Id.* SYN. Cōnsōlŏr. PPH. Sōlātĭă dō, fĕrŏ, præbĕŏ, præstŏ, mĭnīstrŏ, ădhĭbĕŏ. Cūrās, lūctūm, dŏlōrēm lĕvŏ, lēnĭŏ, mītĭgŏ, mūlcĕŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, āvērtŏ, cōmpēscŏ. Mœrēntēm ănĭmūm, mœrēntĭă pēctŏră sōlŏr, lēnĭŏ, mūlcĕŏ. Blāndīs, ămīcīs vērbīs, vōcĭbŭs sōlŏr. Dūlcĭbŭs āllŏquĭīs sōlŏr, ērĭgŏ, mūlcĕŏ. Ănĭmūm lūctū, trīstĭtĭā, mœrōrĕ sōlvŏ. Vērbīs sōlāntĭbŭs ūtŏr. VERS. Quānquām lēnīrĕ dŏlōrēm Sōlāndō cŭpĭt, ēt dīctīs āvērtĕrĕ cūrās. *V.* Lēnĭbŭs āllŏquĭīs ănĭma hæc mŏrĭbūndă rĕvīxĭt. *O.* Ādmŏnĭtū cœpī fōrtĭŏr ēssĕ tŭō. Sī cōnsōlērĭs ămīcūm, Mōllĭbŭs ēt vērbīs āspĕră fātă lĕvēs. Hæc mĭhĭ vērbă mălæ mĭnŭērūnt tædĭă vītæ. *Id.* || *Se consoler d'une chose, adoucir une douleur.* Ēt tēlā cūrās sōlābăr ănīlēs. *V.* Trīstēsquĕ rŭīnās Sōlābăr. *Id.* || *Apaiser, satisfaire ou éloigner.* Cōncūssāquĕ fămem īn sīlvīs sōlābĕrĕ quērcū. *V.* Mē sīlvă, căvūsquĕ Tūtŭs ăb īnsĭdĭīs tĕnŭī sōlābĭtŭr ērvō. *H.* Ălĭquam hăbēt pĕcūlĭārēm, quī spēm sōlētŭr sŭām. *Pl.* (*As.* III, 1, 37). Mœstīquĕ mĕtūm sōlātŭr Īūlī. *V.* Āssŭĭt, ēt vĭrĭdī sōlātūr vēstĕ rŭbōrēm. *Alcim.* (III, 15). SYN. Sēdŏ, plācŏ, cōmpēscŏ, āvērtŏ, pēllŏ, dēpēllŏ, etc.

† Sōlōx, ōcĭs (lana), *f. Laine grossière.* (*Titin.* ap. *Fest.*) || *Qui a une laine grossière.* Pāscălī pĕcōre āc mōntāno, hīrto ātquĕ sōlōcĕ. *Lucil.* (Ibid.)

Sōlpūgă. *Voy.* Salpuga.

Sōlstĭtĭālĭs, ĕ. *Du solstice.* Tārdĭŏr hībērnā sōlstĭtĭālĭs ĕrĭt (nox). *O.* Răbĭdīquĕ Lĕōnĭs Sōlstĭtĭālĕ căpŭt. *L.* || — mōrbŭs. *Maladie, qu'on croit être la même que* Comitialis. (*Pl. Trin.* II, 4, 143.)

Sōlstĭtĭūm, ĭī, *n. Solstice, époque de l'année où le soleil semble s'arrêter : à la fin de décembre et de juin.* || *Solstice d'hiver.* (Solstitium hibernum *ou* brumale. *Col.*) VERS. Brūmām Căprĭcōrnŭs ĭnērtēm Pēr mĭnĭmās cōgĭt lūcēs ēt māxĭmă nōctĭs Tēmpŏră. *Man. Voy.* Bruma. || *Solstice d'été.* Sōlstĭtĭūm tārdī quūm fĭt sūb sīdĕrĕ Cāncrī. *Manil.* (III, 503). Nēc mĭhĭ sōlstĭtĭūm quĭdquām dē nōctĭbŭs aūfērt. *O.* Hūmĭdă sōlstĭtĭa ātque hĭēmēs ōrātĕ sĕrēnās. *V.* Sævĭt sōlstĭtĭō quūm mĕdĭūs dĭēs, Ēt nōctēm brĕvĭbŭs præcĭpĭtāt rŏtīs. *Sen.* (*Hip.* 766). VERS. Vīcīno āltīssĭmă Cāncro ēst, Āc pēr sūmmă pŏlī Phœbūm trăhĭt āltĭŏr æstās. *Man.* Aūt īllūm pēnsārĕ dĭēm, quī, sīstĕrĕ jūssīs Sīdĕrĭbŭs, lōngō lāssāvĭt lūmĭnĕ mūndūm, Hūmānōs dŭplĭcāns dīlātā nōctĕ lăbōrēs. *P. Nol.* (24, 9). || *Par ext. Été, chaleur.* Sōlstĭtĭūm pĕcŏrī dēfēndĭtĕ. *V.* Pænŭlă sōlstĭtĭō, cāmpēstrĕ nĭvālĭbŭs aūrīs. *H.*

Sŏlŭām, ēs *ou* ās, *diérèse pour* Solvam. Zōnŭlām ūt sŏlŭās dĭū lĭgātām. (*Anth.* II, p. 474.)

† Sŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qui peut se dissoudre.* Quĭă dēxtră sŏlūbĭlĭs īllŭd Cæmēntūm strūxĭt rĕsŏlūbĭlĕ. *Prud.* (*Apoth.* 514. *Id. Peri.* 10, 507). SYN. Rĕsŏlūbĭlĭs. || *Qui peut s'ouvrir.* Claūsā vōcĕ dĭū, vīx faūcĕ sŏlūbĭlĕ fāndī. *Fort.* (VI, 7, 171).

Sŏlŭī, 1. *diérèse pour* Solvi, *parf.* Cătēnā, Nūllă quĕāt pōsthāc quām sŏlŭīssĕ dĭēs. *Tib.* (IV, 5, 16. Et *Cat.* 2, 13, citatus a *Prisc.* 546). || 2. † *Ancien parf. de* Soleo. (*Enn.* apud *Varr. L. L.* 9, 107.)

1. Sŏlŭm, ī, *n.* *Toute espèce de surface solide, plancher, base.* Āstră tĕnēnt cœlēstĕ sŏlūm. *O.* Ēt Cĕrĕālĕ sŏlūm pōmīs āgrēstĭbŭs aūgēnt (de paniceis quadris). *V.* Pōntĭquĕ jăcēntĭs Ōmnĕ sŏlŭm. *V. Fl.* Mănĭbūsquĕ crŭēntĭs Pūlsăt ĭnānĕ sŏlŭm (de sede oculorum). *St.* Ī nŭnc, ēt Phrўgĭīs sŏlă lævĭă cōnsērĕ crūstĭs. *Aus.* (*Mos.* 48). || *Sol, terre.* Ātquĕ sŏlō prŏcĕrās ērĭgĭt ālnōs. *V.* Ōmnĕ quŏtānnīs Tērquĕ quătērquĕ sŏlūm scīndēndŭm. *Id.* Ōmnĕ sŏlūm fōrtī pătrĭa ēst. *O.* SYN. Tērră, tēllūs, hŭmŭs. *Voy.* Terra. || Īn sŏlūm vĕnīrĕ. *Se rencontrer par hasard* (*sous les pas*). Nē vĕnīrēt, quŏd nūnc ăgĭtŭr, īn sŏlŭm. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 426). || Sŏlō æquārĕ. *Renverser, raser, détruire.* Āc tŭmŭlŭs īmō tōtŭs æquētŭr sŏlō. *Sen.* (*Troad.* 642). Æquā sŏlō fūmāntĭă cūlmĭnă pōnăm. *V. Voy.* Everto. || *Plante du pied, empreinte du pied, pas ; qqf. Semelle.* Āvĭă Pīĕrĭdūm pĕrăgrō lŏcă, nūllĭŭs āntĕ Trītă sŏlō. *Lr.* (I, 925). Ēt mōrdērĕ lŭtō pūtrĕ vĕtūsquĕ sŏlŭm. *M.* (IX, 74). Pīctōrūm sŏlă bāsĭātĕ rēgŭm. *Id.* (X, 72). Nūnc vīrgĭnālī pērdŏmĭtŭs sŏlō. *Prud.* (*Peri.* 14, 116, de dracone). SYN. Plāntă, pēs, vēstĭgĭŭm.

2. Sōlŭm, *n. pris adv.* *Seulement.* Nēc călămīs sōlum æquĭpărās, sēd vōcĕ măgīstrŭm. *V.* Ăb ōmnī Nōn sōlūm făctō, vērum ōpprŏbrĭō quŏquĕ tūrpī. *H.* SYN. Tāntŭm, tāntūmmŏdŏ, dūntāxăt, mŏdŏ.

Sōlŭs, ă, ŭm, *gén.* sōlĭŭs. *Seul, unique.* Sōlă dŏmum ēt tāntās sērvābāt fīlĭă sēdēs. *V.* Quī sōlŭs hŏnōs Ăchĕrōntĕ sŭb īmo ēst. *Id.* SYN. Ūnŭs, ūnĭcŭs. || *Seul, sans suite.* Sōlŭs hўpērbŏrĕās glăcĭēs Tănăīnquĕ nĭvālēm (lustrabat). *V.* Tū sōlŭs ăbībās. *O.* SYN. Īncŏmĭtātŭs. PPH. Nūllō cŏmĭtāntĕ. Nūllīs cŏmĭtāntĭbŭs *ou* stīpāntĭbŭs. || *Solitaire, isolé.* Lŏcă sōlă nŏcēnt : lŏcă sōlă căvētō. *O.* Sōlā sūb rūpĕ jăcēntĕm. *V.* SYN. Dēsērtŭs, văcŭŭs, vāstŭs. PHR. Lŏcŭs ăb ōmnī līběr ărbĭtrĭō văcăt. *Sen.* || † Sōlĕ, *vocat.* (*Ticidas* apud *Prisc.* 673. Male vulgo *Atticidas.* Vid. *Ticidas.*)

Sŏlūtē, *adv.* *Librement, sans entraves.* Mīttūnt īn rēbŭs ăpērtīs Cōrpŏră rēs mūltæ pārtīm dīffūsă sŏlūtē. *Lr.* (IV, 53). || *Séparément.* Sīc ēt ἐκ πάντων sŏlūtē, sīc ēt ἐκ νήσου făcĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 676). || *Sans gêne.* Cæsăr ămīcŭs ĕrăt ; pŏtĕrăt vīxīssĕ sŏlūtē. (*In Obit. Mœcen.* 103.)

† Sŏlūtŏr, ōrĭs, *m.* *Celui qui délie ou paye.* || *Nom d'homme ; nom d'un martyr de la légion Thébaine.* Ōctāvī mĕrĭtīs da, Ādvēntŏr ; rēddĕ, Sŏlūtŏr. *Ennod.* (*Carm.* 1, 47. Et hoc nomen est apud *Murat.* p. 876, 3).

Sŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Solvo. *Délié, détaché.* Ēt cīrcum Īlĭădēs, crīnēm dē mōrĕ sŏlūtæ. *V.* Ŭbī fūnĕ sŏlūtō Cūrrĭt. *O.* SYN. Lāxātŭs, lāxŭs, *qqf.* īrrĕlĭgātŭs, ēffūsŭs, flŭēns, rĕmīssŭs. || *Dissous, fondu.* Cērĭs ădstrīngĭtŭr īgnĕ sŏlūtīs. *O.* Nĭvĭbŭs dē mōntĕ sŏlūtīs. *Id.* || *Au fig. Dissous, rompu.* Īnstăbĭle, āc dīrĭmī cœptum, ēt jām pænĕ sŏlūtūm Cōnjŭgĭŭm. *J.* (9, 79). Ēssĕt, quăm dĕdĕrās, mōrtĕ sŏlūtă fĭdēs. *O.* Cœtūquĕ sŏlūtō Dīscēdūnt. *Id.* || *Ouvert, relâché.* Ēt jăcĕt īn grĕmĭō chārtă sŏlūtă mĕō. *O.* Aūt flōrĕ, tērræ quēm fĕrūnt sŏlūtæ. *H.* SYN. Ăpērtŭs, etc. || *Libre, libre de.* Sŏlūtŭs ōmnī fēnŏrĕ. *H.* Cūm fămŭlīs ŏpĕrūm sŏlūtīs. *Id.* Ō quĭd sŏlūtīs ēst bĕātĭŭs cūrīs ? *Cat.* (31, 7). SYN. Līběr, văcŭŭs, īnmūnĭs. || *Déridé, gai, joyeux.* Fēcūndī călĭcēs quēm nōn fēcērĕ dīsērtūm ? Cōntrāctā quēm nōn īn paūpērtātĕ sŏlūtūm ? *H.* Vērsĭbŭs īncōmptīs lūdūnt, rīsūquĕ sŏlūtō. *V.* || Sŏlūtă ōrātĭŏ, Sŏlūtŭs sērmŏ. *Prose.* Seū plānā sŏlūtīs Quūm strŭīs ōrsă mŏdīs. *St.* (Et *T. Maur. Syll.* 802, soluto sermone). *Voy.* Prosus. || *Languissant, affaibli, énervé.* Sōmnō vīnōquĕ sŏlūtī. *V.* Ānaīs ævōquĕ sŏlūtī. *O.* Lĭcĕt īllĕ sŏlūtūm Dēfēctūmquĕ vŏcĕt. *L.* SYN. Frāctŭs, lānguēns. *Voy.* Languidus. || *Payé.* Ōmnĭă cōndŭctŏr sōlvīt : mērcēdĕ sŏlūtā. *O.* Ēxsĕquĭīs Ænēās rītĕ sŏlūtīs. *V.* Jūstă sŏlūtă Rĕmō. *O.*

Sōlvŏ, ĭs, ī, sŏlūtūm, sōlvĕrĕ. *Désunir les parties, briser, rompre.* Trĭdēntĕ rūpēm sūbrŭĭt pūlsām pătĕr, Sōlvītquĕ mōntĕm. *Sen.* (*Ag.* 553). Ūtrīnquĕ mōntēs sōlvĭt, ābrūpto ōbjĭcĕ. *Id.* (*H. Fur.* 237). Cōmmīssās ăcĭēs ĕgŏ pōssūm sōlvĕrĕ. *Pp.* (IV, 4, 59). SYN. Rĕlāxŏ, dīssōlvŏ, frāngŏ, etc. *Voy.* Frango, Separo. || *Au fig.* Spēmquĕ dĕdīt dŭbĭæ mēntī, sōlvītquĕ pŭdōrĕm. *V.* Ēt fœdĕră sōlvĕrĕ fūrtō. *Id.* Trĭbŭs sōlvĭt jējūnĭă grānīs. *O.* Īmpĕrĭă sōlvĭt, quī tăcēt, jūssŭs lŏquī. *Sen.* (*OEd.* 527). SYN. Rūmpŏ, frāngŏ, ābrūmpŏ, *qqf.* vĭŏlŏ, dīscŭtĭŏ. || *Déboucher.* Cădūm sōrdēntēm sōlvĕrĕ fūmō. *St.* || *Interrompre.* Sōlvĭt cōnvīvĭă sōmnŭs. *Sil. Voy.* Abrumpo. || *Dissoudre, fondre.* Cōllăbĕfāctātŭs rĭgŏr aūrī sōlvĭtŭr æstū. *Lr.* (I, 492). Jāmquĕ Pўrēnææ, quās nūnquăm sōlvĕrĕ Tītān Ēvălŭĭt, flūxērĕ nĭvēs. *L.* Cœlūmve īn Tārtără sōlvăt. *V.* SYN. Lāxŏ, rĕlāxŏ, mōllĭŏ, dīssōlvŏ, rĕsōlvŏ, rĕmīttŏ. *Voy.* Liquefacio. || *Putréfier.* Cōrpŏră tūm sōlvīt tābēs. *L.* SYN. Rĕsōlvŏ, cōrrūmpŏ. || *Délier, détacher.* Rōbūstŭs quŏquĕ jām taūrīs jŭgă sōlvĕt ărātŏr. *V.* Sōlvĭtĕ vēlă cĭtī. *Id.* Nēc crīnēm sōlvĕrĕ cūrăt. *O.* SYN. Rĕsōlvŏ, rĕlāxŏ, lāxŏ. PPH. Vīnclīs ēxŭŏ, līběrŏ, sōlvŏ. Vīnclă dēmŏ, lĕvŏ. || — nāvĕm, etc. *S'embarquer.* Nāvīm cŭpĭmŭs sōlvĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 7, 17). Nāmquĕ rătēs aūdāx Lĭlўbæō līttŏrĕ sōlvĭt. *L.* (Et *Prop.* III, 7, 23, classem). *Voy.* Vela do. || — vītăm. *Oter la vie.* Fīgĭtĕ cērtāntēs, ātque hānc mĭhĭ sōlvĭtĕ vītăm. *Pp.* (II, 9, 39). || *Au fig. Dénouer, expliquer.* Āc trīstĕ cārmĕn ālĭtĭs sōlvī fĕræ. *Sen.* (*OEd.* 102). || — vērsŭm. *Mettre un vers en prose.* Nōn, ŭt sī sōlvās : Pōstquăm Dīscōrdĭă tētră, etc. *H.* || *Délivrer, et au fig.* Tēque īstō cōrpŏrĕ sōlvŏ. *V.* Ērgo ōmnīs lōngō sōlvĭt sē Teūcrĭă lūctū. Sōlvēnt fōrmīdĭnĕ tērrās. Sōlvĭtĕ cōrdĕ mĕtūm. *Id.* SYN. Ēxsōlvŏ, līběrŏ, ēxĭmŏ, ēxpĕdĭŏ. || *Ouvrir, déchaîner.* Īmpĭa īn ăvērsōs sōlvĭmŭs ōră dĕōs. *Tib.* (III, 5, 14). Sōlvūnt ăd jūrgĭă līnguās. *Ov.* Sōlvĭt fālsa īn præcōnĭă līnguās. *L.* || *Faire perdre son ressort, affaiblir, débiliter, rendre languissant.* Īllī mēmbră nŏvūs sōlvīt fōrmīdĭnĕ tŏrpŏr. *V.* Nēc cōrpŏră sēgnēs Īn vĕnĕrēm sōlvūnt. *Id.* Vŏlŭcrēsquĕ fĕrāsquĕ Sōlvĕrăt āltă quĭēs. *O.* Quōquĕ măgīs mĭsĕrōs ūndæ jējūnĭă sōlvănt. *L.* SYN. Rĕsōlvŏ, frāngŏ, rūmpŏ, dēbĭlĭtŏ, ēnērvŏ. || *Faire s'affaisser, par ext. Fermer* (*les yeux*). Ūt sĕnĭŏr lētō cănēntĭă lūmĭnă sōlvĭt. *V.* Cūnctāntīquĕ nătāntĭă lūmĭnă sōlvĭt. *Id.* || *Dérider, rendre gai.* Sōlvĕrĕ quī Cŭrĭōs Fābrĭcĭōsquĕ grăvēs. *M.* (IX, 29). SYN. Ēxplĭcŏ. || *Payer.* Ōmnĭă cōndŭctŏr sōlvīt : mērcēdĕ sŏlūtā. *O.* Sāltēm sēmīssēm, Gārrĭcĕ, sōlvĕ mĭhī. *M.* (XI, 106). SYN. Ēxsōlvŏ, pērsōlvŏ, pēndŏ, *qqf.* rĕpēndŏ, nŭmĕrŏ. || *Au fig.* Tū nĕquĕ vērbīs sōlvēs ūnquăm quŏd mĭhĭ rē mălĕ fēcĕrĭs. *Ter.* (*Ad.* V, 7, 80). || — pœnās. *Être puni.* Īllĕ quĭdēm pœnās, cūram hānc dīmīttĭtĕ, sōlvĕt. *O.* SYN. Pērsōlvŏ, lŭŏ, etc. *Voy.* Pœna. || — vōtŭm. *Accomplir un vœu.* Jām vōta īn līttŏrĕ sōlvēs. *V.* SYN. Ēxsōlvŏ, rēddŏ. || — fĭdĕm. *Remplir sa parole.* Vōvĕrăt, ēt vōtī sōlvĕrăt āntĕ fĭdĕm. *O.* Sōlvīstī fĭdĕm. *Ter.* (*And.* IV, 1, 19). SYN. Īmplĕŏ. || *Libérer qqn d'une dette.* Ĕgo ăd fŏrum ībo, ūt sōlvăm mīlĭtĕm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 137). Mē tĕnĕr sōlvĕt vĭtŭlŭs. *H.* SYN. Ābsōlvŏ.

Au pass. Sōlvŏr. *Être désuni, détaché, séparé.* Nēc tĭbĭ Tўrrhēnā sōlvătŭr fūnĭs ărēnā. *Pp.* (I, 8, 11). Sōlvŏr ăb āmplēxū, Prōtĕsĭlāĕ, tŭō. *O.* || *Se fondre.* Sōlvūntŭr tĕnĕræ vērĕ tĕpēntĕ nĭvēs. (*Ad Liv.* 102.) *Voy.* Liquesco. || *Se putréfier.* Tūnsă pĕr

intĕgrăm sŏlvūntŭr vīscĕră pēllĕm. *V. Voy.* Tabesco || *Perdre son ressort, se relâcher, s'affaiblir.* Exemplo Ænēæ sōlvūntŭr frīgŏrĕ mēmbră. *V.* Nĕque ūnquăm Sŏlvĭtŭr īn sŏmnōs. Sŏlvūntŭr lătĕră. *Id.* Sŏlvĭtŭr ăcrĭs hĭēms. *H.* Mŏdŏ sōlvĭmŭr æstū. *O.* SYN. Rĕlăxŏr, rĕsōlvŏr, rĕmĭttŏr, lăxŏr, lănguĕŏ, lănguēscŏ, frăngŏr, dēfĭcĭŏ, fătīscŏ. || *Se reposer.* Rōmŭlŭs ēxcŭbĭās dēcrēvĭt ĭn ōtĭă sōlvī. *Pp.* (IV, 4, 79). || *Être payé.* Quæ dīgnă, vĭrī, prō tălĭbŭs ausis Prǣmĭă pōssĕ rĕār sōlvī ? *V.* Māgnīs īnjūrĭă pœnīs Sŏlvĭtŭr. *O.*

Sŏlȳmă, æ, *f.*, *et* Sŏlȳmī, ōrŭm, *m. pl* (Σόλυμα et Σόλυμοι). *Solyme ou Jérusalem.* Ād Sŏlȳmām vĕntūrŭs ĕr , *Arat.* (II, 827). Hīnc lēctī prŏcĕrēs Sŏlȳmōs pĕr lōngă vĭārŭm Dēvĕnĭūnt. *Juvc.* (I, 229). Īllŭd mē crŭcĭăt, Sŏlȳmīs quŏd nātŭs ĭn īpsīs. *M.* (XI, 95. Et sic VII, 55). *Voy.* Hierosolyma.

Sŏlȳmŭs, ă, ŭm. *De Solyme.* Ān Sŏlȳmūm cĭnĕrēm pālmētāquĕ cāptă sŭbībĭs ? *St.* Sŏlȳmō nīgrāntēm pūlvĕrĕ frātrēm. *V. Fl.* Īntērprēs lēgūm Sŏlȳmārŭm. *J.* (6, 544).

Sŏlȳmŭs, ī, 1. *m. Un des compagnons d'Énée qui fonda une colonie à Sulmone.* Hūjŭs ĕrāt Sŏlȳmŭs, Phrȳgĭă cŏmĕs ēxsŭl ăb Īdā. *O.* Fătĕārquĕ nĕpōtēm Pērgămĕō īndīgnūm Sŏlȳmō. *Sil.* || *Un de ses descendants, guerrier dans la seconde guerre punique.* Nōmĭnĕ Rhœtēō Sŏlȳmŭs. *Sil.* (XI, 71). || 2. *f. Ville d'Italie, postérieurt. Sulmone.* Fūndāvĕrāt ūrbēm Ēx sēsē dīctām Sŏlȳmōn : cĕlĕbrātă cŏlōnīs Mōx Ĭtălīs, paūlātim āttrītō nōmĭnĕ, Sūlmŏ. *Sil.* (IX, 74. Cf. *Ov. Fast.* IV, 80).

Sŏmĕnă, æ, *m. La Somme, rivière de Belgique.* Scāldĭs, Săbă, Sŏmĕnă, Sūră. *Fort.* (VII, 4, 15).

Sŏmnĭcŭlōsē, *adv. D'une manière endormie, négligemment.* Tānta īncēptă rēs ēst ; haūd sŏmnĭcŭlōse hōc ăgēndum ēst. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 31).

Sŏmnĭcŭlōsŭs, ă, ŭm. *Dormeur, endormi, et au fig.* Sŏmnĭcŭlōsōs īllĕ pōrrĭgĭt glīrēs. *M.* (III, 58, 36). || *Qui endort.* Sŏmnĭcŭlōsam ŭt Pœnŭs āspĭdēm Psȳllŭs. *Helv. Cinn.* (ap. *Gell.* 9, 12. *Laber.* ibid., et ap. *Non.* 2, 795). *Voy. le suiv.*

Sŏmnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Somnifère, narcotique.* Nĕque ĕūm jŭvēre īn vŭlnĕră cāntŭs Sŏmnĭfĕrī. *V.* Vīrgāmquĕ pŏtēntī Sŏmnĭfĕrām sūmpsīssĕ mănū. *O.* Āspĭdă sŏmnĭfĕrām tŭmĭdā cērvīcĕ lĕvāvĭt. *L.* SYN. Sŏpōrĭfĕr, sŏpōrŭs, sŏmnĭfĭcŭs.

Sŏmnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le précédent.* || *Endormi.* Nĕquĕ mē cōnspĭcĕrēt sŏmnĭfĭcūm vēl tēmŭlēntŭm. *Capel.* (IV, p. 135. Debeat esse, temulentum).

† Sŏmnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Somnifer. Cāndĭdă sŏmnĭgĕrīs cōllūstrāt cōrnĭbŭs āxēs. *Dracont.* (I, 212, luna).

Sŏmnĭŏ, ās, ārĕ, *n. Songer, rêver.* Nĕc īn bĭcĭpĭtī sŏmnĭāssĕ Pārnāssō. *Pers.* (*Prol.* 2). Sēd sēnsā sŏmnĭāntūm Dīspār fătīgăt hōrrŏr. *Prud.* (*Cath.* 6, 41). PPH. Pĕr sŏmnŭm *ou* īn sŏmnīs vĭdĕŏ. VERS. Aūt quæ sōpītōs dēlūdūnt sŏmnĭă sēnsūs. *V.* Quæ mē sūspēnsam īnsŏmnĭă tērrēnt ? Īn sŏmnīs ēccĕ ānte ŏcŭlōs mœstīssĭmŭs Hēctŏr Vīsŭs ădēssĕ mĭhī. Mē pătrĭs Ānchīsæ, quŏtĭēs āstra īgnĕă sūrgūnt, Ādmŏnĕt īn sŏmnīs, ēt tūrbĭdă tērrĕt ĭmāgŏ. Huĭc sē fōrmă dĕī, vūltū rĕdĕūntĭs ĕōdĕm, Ōbtŭlĭt īn sŏmnīs. Nām mĭhī Cāssāndræ pĕr sŏmnŭm vātĭs ĭmāgŏ Ārdēntēs dărĕ vīsă făcēs. Nē vānă pŭtēs hæc fīngĕrĕ sŏmnŭm. Īpsă sēd īn sŏmnīs īnhŭmātī vēnĭt ĭmāgŏ Cōnjŭgĭs. *Id.* Cūr hæc ĕgŏ sŏmnĭă vīdī ? *O.* Tē mĭhĭ, cārĕ Phāŏn, tē sŏmnĭă nōstră rĕdūcūnt. Vīsa ēst ādstārĕ sŏrōrī Squālēntī Dīdō sānguĭnŏlēntă cŏmā. Mē... sĭmŭlācrăque ĭnānĭă sŏmnī, Ōmnĭnăque ārcānā nōctĕ pĕtītă mŏvēnt. Sŏmnĭă tē crŭcĭānt vērās ĭmĭtāntĭă pœnās. *Id.* Sŏmnĭă fāllācī lūdūnt tĕmĕrārĭă nōctĕ, Ēt păvĭdās mēntēs fālsă tĭmĕrĕ jŭbēnt. *Tib.* Nĕ tĭbĭ nēglēctī mīttānt mălă sŏmnĭă Mānēs. Nĕc sīnt īnsŏmnĭă vēră, Quæ tŭlĭt hēstĕrnā pēssĭmă nōctĕ quĭēs. Mœstăquĕ sōpītæ stāt sŏrŏr āntĕ tŏrūm. *Id.* Sōllĭcĭtōs vānā dēcĕpĭt ĭmāgĭnĕ sŏmnōs (nox). *L.* Quōs ăgĭtāt vēsānă quĭēs, sŏmnīquĕ fŭrēntēs. Trĕpĭdā quătĭtūr fōrmīdĭnĕ sŏmnŭs. Dīrī tūm plēna hōrrōrĭs ĭmāgŏ, Vīsă căpŭt mœstūm pĕr hĭāntēs Jūlĭă tērrās Tōllĕrĕ. Hūnc ăgĭtānt tōtīs frātērnă cădāvĕră sŏmnīs. *Id.* Ōmnĭă quæ sēnsū vōlvūntŭr vōtă dĭūrnō, Pēctŏrĕ sōpītō rēddĭt ămīcă quĭēs. *Cl.* Sŏmnĭă quæ mēntēs lūdūnt vŏlĭtāntĭbŭs ūmbrīs. *Petr.* (Cf. *Lucr.* IV, 964 sq.; *Virg. Æ.* II, 268 ; III, 147 ; XII, 906 ; *Ov. Met.* XI, 650 ; *Luc.* III, 10 ; *Petr. Sat.* 104 ; *Cl. Præf. Cons.* VI *Honor.* ; *R. Pros.* III, 109 ; *Sen. Troad.* 441 ; *Octav.* 712 sq.) || *Act.* Sŏmnĭŏ sŏmnĭŭm, *arch. Même sens.* Mīrum ātque īnscītūm sŏmnĭāvī sŏmnĭŭm. *Pl.* (*Rud.* III, 1, 5). || *Rêver à.* Mē sŏmnĭēs, me ēxspēctēs, dē mē cōgĭtēs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 113). || *Rêver éveillé, extravaguer, être visionnaire.* Āmāns, quŏd sūspĭcātŭr, vĭgĭlāns sŏmnĭăt. *P. Syr* Ēhŏ quæ tū sŏmnĭās ? Hīc hŏmŏ nōn sānŭs ēst. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 109). Āh stūltĕ, tū dē psāltrĭā mē sŏmnĭās ăgĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 6). SYN. Dēlīrŏ, fīngŏ. PPH. Īpsī sĭbĭ sŏmnĭă fīngūnt. *V.*

Sŏmnĭŭm, ĭī, *n. Songe, rêve.* Aūt quæ sōpītōs dēlūdūnt sŏmnĭă sēnsūs. *V.* Sŏmnĭă quæ vērās æquānt ĭmĭtāmĭnĕ fōrmās. *O.* SYN. Īnsŏmnĭŭm. EP. Nōctūrnŭm, hōrrēndŭm, sōllĭcĭtŭm, tērrĭfĭcŭm, mĭnāx, īnfaūstŭm ; lætŭm, faūstŭm ; ĭnānĕ, fāllāx, vānŭm, mēndāx ; vērŭm, cērtŭm. PPH. Nōctūrnă spĕcĭēs, ĭmāgŏ *ou* ēffĭgĭēs. Nōctūrnă sĭmŭlācră, vīsă. Ĭnānĭă sŏmnī sĭmŭlācră. Fālsī vīsūs. Nōctūrnæ ĭmāgĭnēs, fĭgūræ. Vānī vīsūs ĭmāgŏ. Fālsă sŏpōrĭs lūdĭbrĭă. Sŏmnī tērrŏr ĭnānĭs. Mēndāx sŏmnŭs. PHR. Vărĭīs īnfaūstă fĭgūrīs. Vărĭās ĭmĭtāntĭă fōrmās. Vērōs ĭmĭtāntĭă cāsūs. *Voy.* Somnio. || Īn sŏmnĭīs *ou* sŏmnīs. *En songe. Voy.* Somnus. || *Les Songes personnifiés.* Quām sēdēm Sŏmnĭă vūlgō Vānă tĕnērĕ fĕrūnt. *V.* Mānĭbūsque ōbstāntĭă vīrgŏ Sŏmnĭă dīmŏvĭt. *O.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 893 sq.; *Ovid. Met.* XI, 585 sq.) || *Au fig. Rêve, extravagance.* Mūltă tĭbĭ jām fīngĕrĕ pōssūm Sŏmnĭă. *Lr.* (I, 104). Īpsī sĭbĭ sŏmnĭă fīngūnt. *V.* SYN. Nūgæ, vānă. || *Rien, néant.* De ărgēntō sŏmnĭŭm : mōx, crās rĕdī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 50. *Id. Ph.* II, 3, 39).

† Sŏmnŏlēntĭă, æ, *f. Envie de dormir.* || *Au fig. Paresse. Voy. dans* Pigrito.

† Sŏmnŏlēntŭs *ou* Sŏmnŭlēntŭs, ă, ŭm. *Endormi.* Gāllŭs jăcēntēs īncrĕpăt, Ēt sŏmnŏlēntōs ēxcĭtăt. *Ambros.* (*Hymn.* 1, 18). Nĭctāntĕ cūrā sŏmnŏlēntūm lūcĭbŭs. *Capel.* (IX, p. 336).

† Sŏmnūrnŭs, ă, ŭm. *Vu pendant le sommeil, rêvé.* Lĕvĭs mēns sĭ ūnquām sŏmnūrnās ĭmāgĭnēs Āffātŭr. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 790).

Sŏmnŭs, ī, *m. Sommeil, repos.* Ūrūnt Lēthæō pērfūsă păpāvĕră sŏmnō. *V.* Tūm mōllēs sūb dīvō cārpĕrĕ sŏmnōs. *Id.* Pūblĭcă mē rĕquĭēs cūrārŭm, sŏmnŭs, hăbēbăt. *Ov.* Pēllĭbŭs īncŭbŭīt strātīs, sŏmnōsquĕ pĕtīvĭt. *V.* SYN. Sŏpŏr, quĭēs, rĕquĭēs. EP. Nōctūrnŭs, āltŭs, grăvĭs, ămīcŭs, dūlcĭs, lēnĭs, blāndŭs, mōllĭs, jūcūndŭs, plăcĭdŭs, trānquīllŭs, īrrĭgŭŭs, sălūbĕr ; sēgnĭs, īgnāvŭs, lēntŭs, lānguĭdŭs, pĭgĕr. PPH. Sŏmnī quĭēs, ōtĭă, mūnĕră, sĭlēntĭă, ĭnērtĭă. Sŏpōrĭs grăvĭtās. Nōctĭs ămīcă quĭēs. Dōnă sŏpōrĭfĕræ nōctĭs. PHR. Cūrārŭm *ou* lăbōrŭm dŏmĭtŏr. Cūrārŭm quĭēs, rĕquĭēs. Mōrtĭs ĭmāgŏ. || *Inviter au sommeil. Voy.* Sopio. || *Céder au sommeil, dormir. Voy.* Dormio. || *Troubler le sommeil, éveiller. Voy.* Expergefacio. || *Se réveiller. Voy.* Expergiscor. || Īn sŏmnīs. *Pendant le sommeil, en songe.* Īpsă sēd īn

sŏmnīs ĭnhŭmātī vĕnĭt ĭmāgŏ Cŏnjŭgĭs. *V.* Quūm dĕūs ĭn sŏmnīs ŏpĭfĕr cŏnsīstĕrĕ vīsŭs. *O.* Mīrīsque ēxĕmplīs sŏmnĭă ĭn sŏmnīs (dii) dănŭnt. *Pl.* (*Merc.* II, 1, 2. Quod deducere præstat a v. *Somnus* quam a v. *Somnium.* Utrumque probat *Serv.* ad *Æ.* I, 353). SYN. Pĕr sŏmnŭm. *V.* Pĕr sŏmnŏs. *O.* *Voy.* Somnio. || *Le dieu du Sommeil, fils de l'Érèbe et de la Nuit.* Sŏmnĕ, quĭēs rērŭm, plăcĭdīssĭmĕ Sŏmnĕ dĕōrŭm. *O.* Dēlāpsŭs Sŏmnŭs ăb āstrīs. *V.* SYN. Mŏrpheŭs, Sŏpŏr. PHR. Ēt cŏnsānguĭnĕŭs Lētī Sŏpŏr. *V.* Frātrīquĕ sīmīllĭmĕ Lētō. *V. Fl.* Mēntī dĕūs ŭtĭlĭs ægræ. *Tibul.* *Voy.* Morpheus. || *Par ext. Nuit.* Lībră dĭē sŏmnīquĕ părēs ŭbĭ fēcĕrĭt hōrās. *V.* Mīscŭĕrāt lūcĕm sŏmnō dĕŭs. *Sil.* *Voy.* Nox. || *Au fig. Inertie.* Cūr sŏmno ĭnĕrtī dēsĕrām pătrĭæ dĕcŭs? *Ph.* SYN. Sŏpŏr, ĭnĕrtĭă, ĭgnāvĭă, etc. || *Calme.* Pĭgrō tōrpēbānt æquŏră sŏmnō. *St.* Īmbēllī rĕcŭbānt ŭbĭ līttŏră sŏmnō. *Id.* *Voy.* Quies. || — ætērnŭs, dūrŭs, etc. *Mort.* Ōllī dūră quĭēs ŏcŭlŏs ēt fērrĕŭs ūrgĕt Sŏmnŭs. *V.* Nē lōngŭs tĭbĭ sŏmnŭs, ŭndĕ Nōn tĭmĕs, dētūr. *H.* Ērrātquĕ nĭgĕr pĕr lūmĭnă sŏmnŭs. *Sil.* *Voy.* Mors.

Sŏnābĭlĭs, ĕ. *Comme le suiv.* Cōrnŭă fūlsērŭnt, crĕpŭītquĕ sŏnābĭlĕ sīstrŭm. *O.*

Sŏnāns, tĭs. *Qui retentit, retentissant.* Ēxcĭpĭt ĭlle ĭctūs gălĕā clўpĕōquĕ sŏnāntēs. *O.* Phărĕtrāmquĕ fūgā sēnsērĕ sŏnāntĕm. *V.* Vīrgūltă sŏnāntĭă laūrō. *Id.* Vēntōs aūdīrēm lætă sŏnāntēs. *O.* *Voy.* Sonorus. || *Parlant.* Nēc mōrtālĕ sŏnāns. *V.* Ēt tē seū lătĭālĭtĕr sŏnāntĕm. *Sid.* (23, 235). *Voy.* Sono.

Sŏnātūrŭs, ă, ŭm, *part. f. de* Sono. Ātque ōs Māgnă sŏnātūrŭm. *H.*

? Sŏnāx, ăcĭs. *Retentissant.* Trītōnă vŏcăt, cŏnchæquĕ sŏnācī Īnspīrārĕ jŭbĕt. *O.* (*Met.* I, 333. Alii leg. *sonanti*, quod verum credo).

Sŏnĭpēs, ĕdĭs, *adj. Qui fait du bruit avec le pied.* Vēlātūr sŏnĭpēs æstīvī tūrbă Cănōpī. *Grat.* (*Cyn.* 42). || *Subst. m. Cheval.* Īnsūltāns sŏnĭpēs, ēt prēssīs pūgnăt hăbēnīs. *V.* Prīmŭs ĭn ōblīquŭm sŏnĭpēs ŏppōnĭtŭr āmnĕm. *L.* Tūm vērō păvĭdă sŏnĭpĕdēs mēnte ēxcĭtī. *Sen.* (*Hipp.* 1082). *Voy.* Equus. || *Nom d'une constellation.* (*Germ. Arat.* 216.) *Voy.* Equus.

† Sŏnĭtī, *ancien gén. de* Sonitus. Quĭdnam aŭtem hōc sŏnĭtī ēst, quŏd strīdŭnt fŏrēs? *Pacuv.* (apud *Non.* 8, 67. *Cæcil.* ib.).

† Sŏnĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Sono. Ærātæ sŏnĭtānt gălĕæ. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 3).

Sŏnĭtŭs, ūs, *m. Grand bruit, fracas; bruit.* Dūm flāmmās Jŏvĭs ēt sŏnĭtūs ĭmĭtātŭr ŏlўmpī. *V.* Quādrŭpĕdāntĕ pŭtrēm sŏnĭtū quătĭt ūngŭlă cāmpŭm. *Id.* Ēxcĭtŭr pĕdĭbŭs sŏnĭtŭs. *Lr.* (II, 327). Quăquĕ mŏvēnt sŏnĭtūs ærā, sĕquŭntŭr ăpēs. *O.* SYN. Sŏnŭs, frăgŏr, mūrmŭr, sŏnŏr, strīdŏr, strĕpĭtŭs, tŭmūltŭs, frĕmĭtŭs, gĕmĭtŭs, *qqf.* clāmŏr, vōx, clāngŏr, tīnnītŭs, sŭsūrrŭs, mūgītŭs. EP. Īngēns, vāstŭs, māgnŭs, raūcŭs, cŏnfūsŭs, hōrrēndŭs, tērrĭfĭcŭs, hōrrĭsŏnŭs, præcĕps, sŭbĭtŭs, rĕpēntīnŭs. || *Faire du bruit, retentir; entendre du bruit.* Sŏnĭtŭm, sŏnŭm, frăgōrĕm, mūrmŭr dō, ēdŏ, ēffĭcĭŏ, cĭĕŏ, tōllŏ, mīttŏ. Frĕmĭtŭm dō. Mūrmŭră mīscĕŏ. Aūrās, æthĕră, cœlŭm mūrmŭrĕ, frăgōrĕ, frăgōrĭbŭs cōmplĕŏ, īmplĕŏ, pūlsŏ, mīscĕŏ. Strĕpĭtūs īngĕmĭnŏ. Fĭt frăgŏr, sŏnĭtŭs, mūrmŭr. Ēxŏrĭtŭr, aūdītŭr frăgŏr. Quătĭt āstră frăgŏr. Frĕmĭtū, frăgōrĕ lŏcŭs sŏnăt, rĕsŏnăt, cōnsŏnăt, cōmplētŭr. VERS. Ēxtēmplo īngēntī mīscērī mūrmŭrĕ cœlŭm. *V.* Cœlŭm tŏnăt ōmnĕ frăgōrĕ. Ĭtĕrum ātque ĭtĕrŭm frăgŏr īntŏnăt īngēns. Tūm sŏnŭs aūdītŭr grăvĭŏr. Crēbĕr ăd aūrēs Vīsŭs ădēssĕ pĕdŭm sŏnĭtŭs. Sŏnĭtŭmquĕ fĕrŭnt ăd līttŏră vēntī. Ārrēctās īmpŭlĭt aūrēs Cōnfūsæ sŏnŭs ūrbĭs ĕt īllætābĭlĕ mūrmŭr. Fĭt sŏnŭs, īngēntī cŏncŭssa ēst pōndĕrĕ tēllŭs. Ēt gĕmĭtŭm īngēntĕm pĕlăgī, pūlsātăquĕ sāxă Aŭdīmŭs lōngē, frāctāsque ăd līttŏră vōcēs. Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs strĕpĭtū, cōllēsquĕ rĕsūltānt. Vīcīnæquĕ frĕmūnt rīpæ crĕpĭtāntĭbŭs ŭndīs. Ārĭdŭs āltīs Mōntĭbŭs aūdīrī frăgŏr, aūt rĕsŏnāntĭă lōngē Līttŏră mīscērī, ēt nĕmŏrum īncrēbrēscĕrĕ mūrmŭr. Strĕpĭt ōmnīs mūrmŭrĕ cāmpŭs. Mūrmŭrĕ cæcō Īntŭs sāxă sŏnānt. Fŭrĭt mūgītĭbŭs æthĕr Cōncŭssŭs. Crēbrīs mūgītĭbŭs āmnēs, Ārēntēsquĕ sŏnānt rīpæ. *Id.* Tўmpănă quūm sŭbĭtō nōn āppārēntĭă raūcīs Ōbstrĕpŭērĕ sŏnīs. *O.* Tērrĭbĭlēm strīdōrĕ sŏnŭm dĕdĭt. Ōssă grăvēm dărĕ frāctă sŏnŭm. Īndĕ frăgōrĕ grăvī strĕpĭtŭs lŏcă prōxĭmă tērrĕt. *Id.* Hīnc rūptī rĕbōārĕ pŏlī. *Sil.* Spūmĕă sāxōsīs clāmăt cōnvāllĭbŭs ŭndă. *Id.* Ēccĕ rĕpēns mūgīrĕ frăgŏr. *Cl.* Hōrrēndŭs ŭbīquĕ Ĭt frăgŏr. *Id.* *Voy.* Sono. || *En partic. Bruit des armes.* Ārmōrŭm sŏnĭtŭm tōtō Gērmānĭă cœlō Aūdĭĭt. *V.* *Voy.* Arma. || *Bruit de la trompette.* Āt tŭbă tērrĭbĭlēm sŏnĭtŭm prŏcŭl ærĕ cănōrō Īncrĕpŭĭt. *V.* *Voy.* Tuba.

Sŏnnŏ, ōnĭs, *m. Suénon, chef franc soumis par Valentinien.* Mārcŏmĕrēs Sŏnnōquĕ dŏcēnt. *Cl.*

1. Sŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Rendre un son, faire du bruit, résonner, retentir.* Scūtă sŏnānt, pūlsŭquĕ pĕdŭm trĕmĭt ēxcĭtă tēllŭs. *V.* Tōtō sŏnŭĕrŭnt æthĕrĕ nīmbī. *Id.* Mœstă sŏnăt plāngōrĕ dŏmŭs. *O.* Prōtĭnŭs āddūctīs sŏnŭērŭnt pēctŏră pālmīs. *Id.* SYN. Rĕsŏnŏ, īnsŏnŏ, strĕpŏ, pērstrĕpŏ, frĕmŏ, īnfrĕmŏ, mūgĭŏ, īmmūgĭŏ, rĕmūgĭŏ, rĕbŏŏ, tŏnŏ, īntŏnŏ, rĕsūltŏ, mūrmŭrŏ, rĕclāmŏ, gĕmŏ, ŭlŭlŏ, strĕpĭtŏ, crĕpŏ, crĕpĭtŏ, strīdĕŏ, *qqf.* pērsŏnŏ, bŏŏ, īnstrĕpŏ, sŭsūrrŏ, sībĭlŏ, clāmŏ. PPH. Sŏnĭtŭm dō, ēdŏ, etc. *Voy.* Sonitus. || *Parler.* Cўnthĭă nēc nōstrā dūlcĭs ĭn aūrĕ sŏnăt. *Pp.* (I, 12, 6). Dēsĭdĕt, ātque ălĭquă sēmpĕr ĭn aūrĕ sŏnăt. *M.* (III, 63). *Voy.* Loquor. || *Act. Faire entendre le son de.* Sŏnāntĕ mīxtīs tĭbĭīs cārmĕn lўrā. *H.* Nēc vōx hŏmĭnĕm sŏnăt. *V.* SYN. Rĕfĕrŏ. || *Réciter, déclamer, chanter.* Ēt māgnŏ nōbīs ōrĕ sŏnāndŭs ĕrīs. *O.* Nōlīs lĭcĕt, īllĕ sŏnābĭt. *M.* (VII, 51, 13). Tū Cānnās Mīthrĭdātĭcŭmquĕ bēllŭm Māgnā vōcĕ sŏnās. *Id.* (VI, 19). Mājōrēs mājōră sŏnēnt. *Id.* (IX, 1). SYN. Rĕcĭtŏ, dēclāmŏ, cănŏ, *qqf.* rūctŏ, vŏmŏ. *Voy.* Cano. || *Qqf. pass. Retentir.* Quēstŭs Ād sūrdās tĕnŭī vōcĕ sŏnāntŭr ăquās. (*Ad Liv.* 108.) || ? Sŏnāvī, ātŭm. *Voy.* Sonaturus, Resono.

2. † Sŏnŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Comme le précéd.* Călīgāre ŏcŭlŏs, sŏnĕre aūrēs, sūccĭdĕre ārtūs. *Lr.* (III, 157). Vālvās sŏnĕrĕ sēnsī rēgĭās. *Att.* (ap. *Non.* 10, 4. *Id.* et *Enn.* ibid. Cf. *Prisc.* 863).

Sŏnŏr, ōrĭs, *m. Bruit.* Sōllĭcĭtæ pōrrō, plēnæquĕ sŏnōrĭbŭs aūrēs. *Lr.* (VI, 1185). Sūmmæquĕ sŏnōrĕm Dānt sīlvæ. *V.* Sævă sŏnōrĭbŭs ārmă. *Id.*

Sŏnōrŭs, ă, ŭm. *Qui fait du bruit, bruyant, retentissant.* Lūctāntēs vēntōs tēmpēstātēsquĕ sŏnōrās. *V.* Īnvādŭnt mārtēm clўpĕīs ātque ærĕ sŏnōrō. *Id.* SYN. Sŏnāns, strīdēns, strīdŭlŭs, rĕsŏnāns, rĕsŏnŭs, raūcŭs, rĕbŏāns, rĕsūltāns, ăcūtŭs, tīnnŭlŭs. PPH. Sŏnō, sŏnĭtū, sŏnōrĕ sævŭs, hōrrēndŭs. Hōrrēndŭm *ou* raūcă sŏnāns. || Sŏnōră līttĕră. *Consonne.* Quæ gĕmĭnīs cōnstăt sŭbjēctă sŏnōrīs. *T. Maur.* (*Syll.* 993). SYN. Cōnsŏnă, cōnsŏnāns.

Sōns, tĭs, *m. f. n. Coupable, criminel.* Ōmnēs pĕr mōrtēs ănĭmām sōntem īpsĕ dĕdīssĕm. *V.* Quī tē, mĕă gaūdĭă, sōntēs Ēxstīnxērĕ dĕī? *St.* Nŏvă sōntĭbŭs ārmă Īnjĭcĭām rēgnīs. *Id.* (*Th.* I, 241. *Ib.* II, 376, sontibus vadis). SYN. Nŏcēns, etc. *Voy. ce mot.* || *Avec un rég.* Frātērnō sānguĭnĕ sōntĕm. *O.* || *Subst. m.* Sūpplĭcĭbŭs făcĭlēm, sōntĭbŭs ēssĕ trŭcēm. *O.* Tū nūntĭă sōntŭm Vīrgŏ Jŏvī. *V. Fl.* SYN. Nŏcēns, īmprŏbŭs, mălŭs. || *En partic. Les coupables qui sont punis dans les enfers.* Ān Stўgĭă sōntēs, dŭbĭtāvĭt,

mērgĕrĕt ūndā. *Ov.* || † *Compar.* Sōntĭŏr ēst īgnī. *Eugen.* (5, 5).

Sōntĭcŭs, ă, ŭm. Sōntĭcŭs mōrbŭs. *Maladie, qu'on croit être l'épilepsie, dont une attaque entraînait la remise des causes, la dispense du service militaire, etc.* (Cf. *Fest.* in v. *Sonticum* et in *Insons*; *Gell.* 16, 4, et 20, 1.) *Au fig. Très-incommode, fâcheux.* Ŏpĕræ, ātque āctŏr, cāntŏr, cūrsŏr, sĕnĭūm sōntĭcŭm. *Nov.* (ap. *Non.* 1, 1). || Sōntĭcă caūsă. *Motif légitime d'excuse, de dispense.* Pārcĕ, prĕcŏr, tĕnĕrō : nōn īllī sōntĭcă caūsa ēst, Sēd nĭmĭūs lūtō cōrpŏră tīngĭt ămŏr. *Tib.* (I, 8, 51). Sōntĭcam ŏpōrtĕt ēssĕ caūsām, quamōbrēm pērdās mŭlĭĕrĕm. *Nœv.* (apud *Fest.*).

Sŏnŭī, *parf. de* Sono.

Sŏnŭs, ī, *m. Toute espèce de son, de bruit.* || *Son faible.* Dāt sĭnĕ mēntĕ sŏnŭm. *V.* Mōtōs ĭn ărūndĭnĕ vēntōs Ēffēcīssĕ sŏnūm tĕnŭēm. *O. Voy.* Susurrus. || *Grand bruit, fracas.* Tūm sŏnŭs aūdītŭr grāvĭŏr. *V.* Cōnfūsæ sŏnŭs ūrbĭs. *Id.* Sīlvārūmquĕ sŏnūm, frāctæquĕ tŏnĭtrŭā nūbĭs. *Luc. Voy.* Sonitus. || *En partic. Son des instruments.* Īnflātām nēscĭt hăbērĕ sŏnŭm (tibiam). *O.* Nām nĕquĕ chōrdă sŏnūm rēddĭt quēm vūlt mănŭs ēt mēns. *H. Voy.* Cithara, Tibia. || *Son de la trompette, bruit des armes. Voy.* Tuba, Arma. || *Parole.* Ēt pĕrāgĭt tālēs ărbŏrĕ nīxă sŏnōs. *O.* Aūsŭs cūm blāndĭs nūpĕr ădīrĕ sŏnīs. *Id.* SYN. Vōcēs, vērbă.

Sŏphēnē, ēs, *f.* (Σωφηνή). *La Sophène, contrée de l'Arménie.* Căppădŏcēs mĕă sīgnă tĭmēnt, mōllīsquĕ Sŏphēnē. *L.* Jūdæă, Sŏphēnē. *Cl.*

Sŏphĭă, æ, *f.* (σοφία). *Sagesse.* Quūm tĭbĭ sīt sŏphĭæ pār fāma ēt cūră dĕōrūm. *M.* (I, 112. *Id.* VII, 73). Sŏphĭām vŏcānt mē Grāiī, vōs Săpĭēntĭām. *Afran.* (ap. *Gell.* 13, 8). Hōspēs, rĕsīste, ēt sŏphĭām Dōssēnī lĕgĕ. *Inscr.* (ap. *Sen. Epist.* 89). *Voy.* Sapientia. || *Sophie, femme de l'empereur Justin.* Jūstīnūm Sŏphĭāmquĕ rŏgāt sūccēdĕrĕ pătrī. *Corip.* (*Just.* I, 65). || † Sŏphīă. Æthĕrĭæ cŏlŭērūnt dŏgmă Sŏphīæ. *Prud.* (*Sym.* I, 34. *Id. Cath.* 11, 20, recte corripuerat). Quŏd tĕnēt aūgūstūm cēlsă Sŏphĭă grădūm. *Fort.* (*Suppl.*, t. II, p. 348).

† Sŏphĭcŭs, ă, ŭm. *Sophistique.* Hīc sŏphĭcās ārtēs Grāiōrum ēt vānă sĕcūtŭs Dōgmătă. *Prosp.* (*Prov. D.* 673).

† Sŏphīsmă, ătĭs, *n.* (σόφισμα). *Sophisme.* Āmbāgĕ fīctă præstrŭīs sŏphīsmătă. *Capel.* (IV, p. 155).

Sŏphīstă *et* Sŏphīstēs, æ, *m.* (σοφιστής). *Sophiste, philosophe.* Ēt tū, Pīttăcĕ, Lēsbĭŭs sŏphīstēs. *Sid.* (23, 106). Vēl plūrēs ūnō cōnclāmānt ōrĕ sŏphīstæ. *J.* (7, 167. Adde *Prud. Sym.* II, 889). Īnsūlsĕ sŏphīstă. *Lucil.* (ap. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 10).

Sŏphīstĭcŭs, ă, ŭm (σοφιστικός). *Sophistique.* Īdcīrcŏ mūndī stūltă dēlēgīt Dĕŭs, Ūt cōncĭdānt sŏphīstĭcă. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 30).

Sŏphŏclēs, ĭs, *m.* (Σοφοκλῆς). *Sophocle, illustre tragique grec.* Quĭd Sŏphŏclēs, quĭd Thēspĭs ēt Æschylŭs ūtĭlĕ fērrēnt. *H.* Cēssīssēnt Sŏphŏclēs ēt Eūrīpĭdēs. *Sid.* (23, 127).

Sŏphŏclēŭs, *et ordint.* Sŏphŏclēŭs, ă, ŭm (Σοφόκλειος). *De Sophocle.* Sōlă Sŏphŏclēō tŭă cārmĭnă dīgnă cŏthūrnō. *V.* Mūltă Sŏphŏclēō vĕnĭēt jāctūră cŏthūrnō. *O.* (Sic *Juv.* 6, 636).

1. Sŏphōs, *adv.* (σοφῶς). *Bien, bravo; subst. n. indécl. Approbation, applaudissements, bravos.* Quŏd tām grāndĕ sŏphōs clāmāt tĭbĭ tūrbă tŏgātă. *M.* (VI, 48. *Id.* III, 46, et passim). Ēt ădhūc sŏphōs vŏlūtānt Fŏră, tēmplă, rūră, cāstră. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 142).

2. Sŏphŏs, ī, *m. Voy.* Sophus.

Sōphrōn, ŏnĭs, *m* (Σώφρων). *Sophron, poëte dramatique de Syracuse.* Sōphrŏnăque īmplĭcĭtūm, tĕnŭīsque ārcānă Cŏrīnnæ. *St.*

Sōphrŏnă, æ, *f. Nom de femme.* Thāĭs, ĕgo ĕo ăd Sōphrŏnām. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 37).

Sŏphrŏnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Tāntă tĭbi ēst ănĭmī prŏbĭtās ōrīsquĕ, Sŏphrŏnī. *M.* (XI, 104).

† Sŏphŭm *ou* Sŏphŏn, ī, *n.* (σοφόν), *néol. Élévation du style, langage élevé.* Ātquĕ cŏthūrnātō vērbă rŏtātă sŏphō. *Fort.* (III, 23, 2). Rēddĭs ăb ōrĕ sŏphŭm. *Id.* (VII, 8, 44).

Sŏphŭs *ou* Sŏphŏs, ī, *m.* (σοφός). *Sage, philosophe.* Tē sēcrētă quĭēs, tē sŏphŭs ōmnĭs ămăt. *M.* (VII, 31). Pȳthăgŏrēōrūm pĕrĭīt schŏlă dōctă sŏphōrŭm. *Aus.* (*Idyl.* 15, 32). Nŏvīssĭmē sūccūmbĭt : tūm vīctŏr sŏphŭs. *Ph.* SYN. Săpĭēns, etc.

Sōpĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Endormir, assoupir.* Pērvĭgĭlēm sŭpĕrēst hērbĭs sōpīrĕ drăcōnĕm. *O.* Cūstōdēmquĕ rŭdēm sōmnī sōpīstĭs, ĕt aūrŭm. *Id.* Nēc mē sōpĭĕrāt mēntī dĕŭs ūtĭlĭs ægræ, Sōmnŭs. *Tib.* (III, 4, 19). Ād tēmpŭs plăcĭdō sōpīrī cŏrpŏră sōmnō. *P. Nol.* (28, 582). SYN. Cōnsōpĭō. PPH. Sōmnŭm, sōmnōs, sŏpōrēm mīttō, făcĭō, spārgō, īrrŏrō, īrrĭgō, īnvītō, dūcō, suādĕō, cōncĭlĭō, ārcēssō, īndūcō, præbĕō. Sōmnō grăvō, sōlvō. Sōmnŭm, quĭētēm ŏcŭlĭs īrrŏrō. Lūmĭnă sōmnō vīncĭō, dēvīncĭō. VERS. Ūndă lĕvī sōmnŭm suādēbĭt ĭnīrĕ sŭsūrrō. *V.* Āt Vĕnŭs Āscănĭō plăcĭdām pēr mēmbră quĭētēm Īrrĭgăt. Cūnctāntīquĕ nătāntĭă lūmĭnă sōlvĭt. *Id.* Dŏmŭīssēt lūmĭnă sōmnō. *St.* Nāmquĕ făcĭt sōmnūm claūsă lēctīcă fĕnēstrā. *J.* Mītēmquĕ rĭgăt pēr pēctŏră sōmnŭm. *Furius* (apud *Macr.* 6, 1). || *Au fig. Endormir, faire cesser.* Cœpĕrăt hūmānōs āltō sōpīrĕ lăbōrēs Nōx grĕmĭō. *Cl.* Nēcdūm fēstīvōs rēgĭă cāntŭs Sōpĭĕrāt. *Id.* || *Qqf. Tuer.* Quēm fūndă prŏcŭl pēr ĭnānĕ vŏlūtă Sōpĭĕrăt. *Sil. Voy.* Occīdo.

Au pass. Sōpĭŏr, īrĭs, īrī. *S'endormir.* Cāstŏrĕōquĕ grăvī mŭlĭēr sōpītă rĕcūmbĭt. *Lr.* (VI, 795). PPH. Sōmnŭm ĭnĕō. *V.* Sōmnōs pĕtō. *Id.* Sōmnō sūccūmbō, cŏrpŏră dō. *O.* Īn sōmnōs sōlvŏr *ou* lābŏr. *V.* Sōmnŭs ŏccŭpăt cŏrpŏră. *O.* VERS. Nēc dūlcī dēclīnāt lūmĭnă sŏnnō. *V.* Īncēptō tĕgĕrēt quūm lūmĭnă sōmnō. Prēssītquĕ jăcēntēm Dūlcĭs ēt āltă quĭēs. *Id.* Dūm mē jūcūndĭs lāpsām Sŏpŏr īmpŭlĭt ālĭs. *Pp.* Sēcūrō prēssōs sōmnō māndāvĕrăt ārtūs. (*Culex*, 158.) Sōmnŭs ĭn īgnōtōs ŏcŭlōs sūbrēpĭt. *O.* Nōctĕ fătīgātūm sōmnŭs.... Ēxcĭpĭt. Sūbĭt fūrtīm lūmĭnă fēssă sŏpŏr. *Id.* Īndĕ sŏpōrĭfĕrō cēssērūnt lānguĭdă sōmnō Mēmbră. *L. Voy.* Sopitus, Dormio.

Sōpītŭs, ă, ŭm. *Endormi.* Ēt sŭă sōpītīs hōstĭbŭs ārmă mŏvēnt. *O.* Hŭnc ĕgō sōpītŭm sōmnō.... săcrātă sēdĕ rĕcōndăm. *V.* SYN. Dōrmĭēns, sŏpōrātŭs, īnēxpērrēctŭs, dōrmītāns, *qqf.* sĕpūltŭs. PPH. Sōmnō sōpītŭs, sĕpūltŭs, vīnctŭs, dēvīnctŭs, vĭctŭs, sŏlūtŭs, grăvātŭs, jăcēns, dŏmĭtŭs. Sŏpōrĕ sŏlūtŭs, lānguēns. PHR. Sōmnōquĕ pĕr hērbām Cŏrpŏră fūsă vĭdēnt. *V.* Sōmnō vīnōquĕ sĕpūltī. *Id.* Trīstī dēvīnctām lūmĭnă sōmnō. *Cat.* Sōmnō cēdēntĭă mēmbră. *L.* Plăcĭdō dēmērsă sŏpōrĕ. *Juvc. Voy.* Dormio. || *Au fig.* Vīnclăquĕ sōpītās āddĭt ĭn ārctă mănŭs. *O.* Aūt quæ sōpītōs dēlūdūnt sōmnĭă sēnsŭs. *V.* || *Mort.* Tū quĭdem, ŭt ēs lētō sōpītŭs, sīc ĕrĭs ævī. *Lr.* (III, 918). Ēādem ălĭīs sōpītŭ' quĭēte ēst. (*Ibid.* 1052.) || *Assoupi, couvert, éteint, mort.* Cĭnĕrem ēt sōpītōs sūscĭtăt īgnēs. *V.* Fēră mœnĕră mīlĭtĭāī Pēr măria āc tērrās ōmnēs sōpītă quĭēscānt. *Lr.* (I, 30). Sūrgĭtĕ sōpītæ, quās ōbrŭĭt āmbĭtŭs, ārtēs. *Cl.* SYN. Sĕpūltŭs, prēssŭs, ŏpprēssŭs, ōbrŭtŭs, lătēns.

Sŏpŏr, ōrĭs, *m. Sommeil, repos.* Dēnĭquĕ quūm suāvī dēvīnxĭt mēmbră sŏpōrĕ Sōmnŭs. *Lr.* (IV, 454). Lūmĭnă quūm plăcĭdō vīctă dŏlōrĕ jăcēnt. *O.* Fēssōs sŏpŏr īrrĭgăt ārtūs. *V.* SYN. Sōmnŭs. *Voy. ce mot.* ||

Le dieu du Sommeil. Ēt cōnsānguĭnĕūs Lētī Sŏpŏr. *V.* Pīgrōsquĕ Sŏpōr dīffūdĕrăt ālās. *Cl.* (Et *Stat. Th.* II, 59). || *Breuvage narcotique.* Sānctĕ, vĕnī, tēcūmquĕ fĕrās quīcūmquĕ sŏpōrĕs. *Tib.* (IV, 4, 9). Hērbæ quārūm dē lāctĕ sŏpōrĕm Nōx lĕgĭt. *O.* || *Au fig. Engourdissement, inertie.* Īndĕ sŏpōr nōbīs ēt plăcĕt āltă quĭēs. *M.* (VII, 42). *Voy.* Inertia. || — ætērnŭs, lōngŭs, etc., *qqf. absolt. Mort.* Īntērdūmquĕ grāvī lēthārgō fērtŭr ĭn āltŭm Ætērnūmquĕ sŏpōrĕm. *Lr.* (III, 466). Quāttŭŏr vĭrōs sŏpōrī sē dĕdīsse hīc aūtŭmăt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 150. *Ib.* 147). || *Qqf. Tempe.* Lævūmquĕ sŏpōrĕm Nāĭdŏs āvērsā fērtūr tĕtĭgīssĕ sĕgīttā. *St.* (*Silv.* II, 3, 29).

† Sŏpōrāns, tĭs, *n. Endormi, dormant.* (*Fort.* VI, 7, 341.)

Sŏpōrātŭs, ă, ŭm. *Endormi; qqf. Mort.* Sæpĕ sŏpōrātōs īnvādĕrĕ prōfŭĭt hōstēs. *O.* (Et *V. Fl.* V, 334). Stāgnāquĕ trānquīllæ pōtāntēs mārcĭdă Lēthēs, Ægră sŏpōrātīs spūmānt ōblīvĭă līnguīs. *Cl.* (*R. Pros.* I, 280, scil. sopore tactis). Nāmquĕ sŏpōrātōs tăcĭtīs īn sēdĭbŭs ārtūs Dūm prĕmĭt āltă quĭēs. *V. Fl.* Pācĕ sŏpōrātūm, plăcĭdā rĕquĭētĕ sŭpērbŭm. *Tert.* (*Jon. et Nin.* 57). *Voy.* Sopitus, *ou* Mortuus. || ? *Qui endort, narcotique.* Mēllĕ sŏpōrātam ēt mĕdĭcātīs frūgĭbŭs ōffām Ōbjĭcĭt. *V.* (*Æ.* VI, 420. *Ib.* V, 854. Sed *Prisc.* p. 704, exhibet *saporatam* in pervetusto codice quem vidit *Turn.* 28, 45; et sic cod. *Erlang.*, auctore *Krchlio.* Nempe *Saporatus* valet *medicatus*, et refertur ad gustum et ad odoratum. Vid. *Saporatus*).

Sŏpōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui endort.* Spārgēns hūmĭdă mēllă sŏpōrĭfĕrūmquĕ păpāvĕr. *V.* Ātquĕ sŏpōrĭfĕræ bĭbĕrēm sī pōcŭlă Lēthēs. *O.* (Adde *Luc.* III, 8). SYN. Sōmnĭfĕr, sŏpōrŭs.

† Sŏpōrĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui endort.* Cūnctă sŏpōrĭflŭō mārcēscūnt ōssă tĕpōrĕ. *Eugen.* (6, 7).

Sŏpōrō, ās, ārĕ. *Endormir.* Īnsuētōs ānguēs nĭmĭă āstră sŏpōrānt. *St. Voy.* Sopio. || *Au fig. Étouffer, éteindre.* Mūltōquĕ sŏpōrānt Īmbrĕ rŏgūm. *St.* (*Th.* IV, 235).

Sŏpōrŭs, ă, ŭm. *Qui endort, assoupissant, narcotique.* Ūmbrārum hīc lŏcŭs ēst, sōmnī nōctīsquĕ sŏpōræ. *V.* Aūt āmnĕ dĭū pōtārĕ sŏpōrō. *Sil. Voy.* Somnifer. || † *Endormi.* Cōllă lĕvāns, ŏcŭlōsque ĕx mōrtĕ sŏpōrōs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 191).

Sōră, æ, *f. Ville et colonie romaine près d'Arpinum.* Ōptĭmă Sōræ. *J.* (3, 223, domus). Sōræquĕ jŭvēntūs. *Sil.*

Sōrāctĕ, ĭs, *n.* (Σώρακτον). *Soracte, montagne des Falisques.* Ēt sācrūm Phœbō Sōrāctĕ frĕquēntānt. *Sil.* Sānctī cūstōs Sōrāctĭs Ăpōllŏ. *V.* Vĭdēs ŭt āltā stēt nĭvĕ cāndĭdŭm Sōrāctĕ. *H.*

Sōrăcŭm, ī, *n.* (σώρακος). *Panier, cabas.* Ēccīllūm lībrōrum hăbĕō plēnūm sōrăcŭm. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 64. Vid. *Fest.*).

Sōrānŭs, ī, *m. Nom d'homme. Voy. dans* Gaudivigens.

Sōrbĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *Aspirer, humer.* Ī nūnc, ēt dŭbĭtā quā sōrbĕăt āĕră sānnā. *J.* (6, 306). Īllă quĕque īn cōrpŭs părĭtēr sōrbērĕ nĕcēsse ēst. *Lr.* (VI, 1128). Cērvīnŭs gĕlĭdūm sōrbĕt sīc hālĭtŭs ānguĕm. *M.* (XII, 29). Tērrăquĕ cœlēstēs ārĭdă sōrbĕt ăquās. *O.* Sĭmŭl flārĕ sōrbērĕque haūd făcĭlĕ ēst. *Pl.* (*Most.* III, 2, 104). SYN. *qqf.* Ābsōrbĕŏ, cōmbĭbŏ. || *Avaler.* Sōrdĭdŭs ēxhaūstō sōrbētŭr ăb ūbĕrĕ sānguĭs. *L.* Nōn īntĭmă cūrānt Vīscĕră nēc tōtās ăvĭdĕ sōrbērĕ mĕdūllās. *Id.* SYN. Ābsōrbĕŏ, ēxsōrbĕŏ, haūrĭŏ, bĭbŏ, glūtĭŏ, dēglūtĭŏ. || *Engloutir.* Tēr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt īn ābrūptūm flūctūs. *V.* Flūmĭnă.... Quæ dīvērsă lŏcīs, pārtīm sōrbēntūr ăb īpsā (terra). *O.* Ēt vāstō pūppīs mārĕ sōrbĕt hĭātū. *V. Fl.* SYN. Haūrĭŏ, ābsōrbĕŏ, trăhŏ, dūcŏ, vŏrŏ. || *Au parf.* Rēddĕt quŏd pārtĭcŭlātĭm Sōrbŭĕrăt. *Prud.* (*Apoth.* 1083. Et in *Anth.* II, p. 452, *sorbuit.* Alterum perf. *Sorpsi,* quod etiam dant *Char.* 217, et *Diom.* 363, non video nisi in compositis). || ? Sōrbŏ, ĭs. *Voy. ce mot.*

Sōrbīllŏ, ās, ārĕ. *Boire à petites gorgées.* Ēt cyăthōs sōrbīllāns paūlātim hūnc prōdūcām dĭĕm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 52. Verbum habet *Diom.* 336).

Sōrbĭlŭm, ī, *n. Aliment que l'on hume (œuf à la coque, huître, etc.).* Nām mĭhĭ.... vīctĭtāndūm sōrbĭlō. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 185).

Sōrbĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Action de boire; breuvage, bouillon.* Dīcĕrĕ, sōrbĭtĭō tōllīt quēm dīră cĭcūtæ. *Pers.* (4, 2. Et *Pl. Ps.* III, 2, 79). Pŏsŭīssĕ sōrbĭtĭōnĕm, quām nūllō mŏdō. *Ph. Voy.* Potus.

Sōrbĭtĭŭm, ĭī, *n. Décoction.* Sōrbĭtĭūm mēnthæ, răphănŭs vēl cōctă jŭvābĭt. *Ser. Sam.* (vs. 374).

? Sōrbŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. pour* Sorbeo. Quūm (Scylla) cănĭbūs răbĭdās īntēr frĕtă sōrbĕrĕt ūndās. *Tib.* (IV, 1, 72. Locus vexatissimus : alii leg. *serperet.* De verbo ipso cf. *Prisc.* p. 873 : « *Sorbeo,* vel etiam *Sorbo,* ut Probo placet. »)

Sōrbŭm, ī, *n. Sorbe ou Corme, fruit du sorbier ou cormier.* Fērmēnto ātque ăcĭdīs ĭmĭtāntŭr vītĕă sōrbīs (pocula). *V.* Sōrbă sŭmŭs, mōllēs nĭmĭūm dūrāntĭă vēntrēs. *M.* (XIII, 26). Mītĭă sōrbă. *Petr.* (*Sat.* 135).

Sōrdĕ, *f. abl. Voy.* Sordes.

Sōrdēns, tĭs. *Sale.* Ālbānōquĕ cădūm sōrdēntēm sōlvĕrĕ fūmō. *St. Voy.* Sordidus. || † *Fier, dédaigneux.* Cētĕră sōrdēntī dāmnāns ănĭmālĭă vūltū. *Avian.* (*Fab.* 40, 5).

Sōrdĕŏ, ēs, ŭī (*rare*), ērĕ, *n. Être sale, malpropre.* Cuī mănŭ' mātērnō sōrdĕt spārsă sānguĭnĕ. *Att.* (apud *Non.* 2, 773). Nūm tĭbĭ sōrdērĕ vĭdĕŏr? *Pl.* (*Truc.* II, 4, 27). Dūm nūllā tĕnĕrī sōrdēnt lānūgĭnĕ vūltūs. *M.* (I, 32). SYN. Sōrdēscŏ, squālĕŏ, *qqf.* pōllŭŏr, īnfĭcĭŏr, etc. *Voy.* Squaleo. || *Au fig.* Gēstīs quæ sōrdĕt īnīquīs. *Juvc.* (I, 746, vita). Pēctŏră nēc sōrdēnt. *Man.* (IV, 271, scil. animus non illiberalis). || *Être sordide, avare, mesquin.* Haūd sōrdērĕ vīsūs ēst fēstūs dĭēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 7). || *Paraître méprisable, être dédaigné.* Quŏnĭām sōrdēnt tĭbĭ mūnĕră nōstră. *V.* Cūnctānĕ præ Cāmpo ēt Tĭbĕrīnō flūmĭnĕ sōrdēnt? *H.* SYN. Cōntēmnŏr, etc. *Voy. ce mot.* || † Sōrdŭī, *parf.* Sōrdŭĕrīt nĭmĭūm lăcĕrō cīrcūmdătă pēplō. *Alcim.* (III, 393). Mēndīcī tēgmĭnĕ Fēlīx Sōrdŭĭt. *P. Nol.* (16, 294).

Sōrdēs, ĭŭm, *f. pl. Ordure, saleté.* Nōn ălĭūs lānām pūrgātīs sōrdĭbŭs æquĕ Præbŭĕrīt călăthīs. *Cl.* Ēt sīnt sĭnĕ sōrdĭbŭs ūnguēs. *O.* Sōrdēs fārrīs mōrdērĕ cănīnī. *J.* (5, 11). Nē dē prŏpīnquō sōrdĭūm cōntāgĭō. *Prud.* (*Cath.* 7, 33). SYN. Squālŏr, īllŭvĭēs, spūrcĭtĭă, spūrcĭtĭēs, *qqf.* cœnŭm, lŭtŭm, fæx, īmmūndĭtĭă. *Voy.* Squalor. || *Au fig. Deuil, habit de deuil.* Quĭă pœnă trŏpæīs Īmmĭnĕt, ēt sōrdēs mĕrŭīt vīctōrĭă nōstră. *Petr.* (*Sat.* 122). SYN. Squālŏr. || *Action honteuse. bassesse, turpitude.* Sī nĕque ăvārĭtĭām, nĕquĕ sōrdēs, aūt mălă lūstră Ōbjĭcĭĕt. *H.* Sĭnĕ sōrdĭbŭs ānnōs. *O. Voy.* Dedecus. || *Avarice, lésinerie.* Pērmīssum ārbĭtrĭō sĭnĕ sōrdĭbŭs ēxstrŭĕ fūnŭs. *H.* Nōn ŏpŭlēns, nēc ĕgēns; pārcŭs sĭnĕ sōrdĭbŭs ĕgī. *Aus.* (*Idyl.* 2, 7). *Voy.* Avaritia. || *Au sing.* Sōrdĕ *et* Sōrdĭs. Aūrĭcŭlæ cōllēctā sōrdĕ dŏlēntes. *H.* Tāntūm crīnēsquĕ gĕnæquĕ Sōrdĭs hăbēnt. *St.* Mūltāque ōbtēctum sōrdĕ dĕcōrĕm. *Prosp.* (*Prov. D.* 820). || † Sōrdī, *ancien abl.* Ūlcĕrĭbūs tētrīs prŏpĕ jām sōrdīquĕ sĕpūltă. *Lr.* (VI, 1270).

Sōrdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir sale.* Cōntrēctātŭs ŭbi mănĭbūs sōrdēscĕrĕ vūlgī Cœpĕrĭs. *H.* Nēc mĕtŭēns tālī făcĭēm sōrdēscĕrĕ tāctū. *P. Petr.* (II, 622). *Voy.*

Sordeo. || *Au fig. Se souiller.* Āntĕ dătūm, quām prīmŭs hŏmō sōrdēscĕrĕt Ādām. *Prud.* (*Sym.* II, 827).

Sōrdĭcē, ēs, *f.* (Σορδική). *Étang formé par le Sordus.* Ēt īncŏlæ īstām Sōrdĭcēn cōgnōmĭnānt. *Avien.* (*Or. mar.* 570).

Sōrdĭcēnŭs, ă, ŭm. *Du Sordus.* Īn Sōrdĭcēnī cēspĭtĭs cōnfīnĭō. *Avien.* (*Or. mar.* 558. *Ib.* 568).

Sōrdĭdātŭs, ă, ŭm. *Vêtu salement.* Quānquam ĕgŏ sūm sōrdĭdātŭs, Frūgī tămēn sŭm. *Pl.* (*As.* II, 4, 90. Et *Ter. Heaut.* II, 3, 56). Nōn sōrdĭdāti aūt dēbĭlēs. *Prud.* (*Peri.* 2, 273).

Sōrdĭdē, *adv. Salement.* || *Au fig. D'une manière commune, triviale.* Lŏquĭtūr laūte ēt mĭnĭmē sōrdĭdē. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 11).

† Sōrdĭdŏ, ās, ārĕ. *Salir.* Mōtō pūlvĕrĕ sōrdĭdātūr āēr. *Sid.* (23, 349).

Sōrdĭdŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu sale.* Sī tŏgă sōrdĭdŭla ēst. *J.* (3, 149). || *Sordide, honteux.* Ārmĭgĕrō mŏdŏ sōrdĭdŭlām cūrāntĕ răpīnām. *Prud.* (*Sym.* I, 69). || *De la dernière classe, abject.* Sērvŭlōrūm sōrdĭdŭlōrūm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 58).

Sōrdĭdŭs, ă, ŭm. *Sale, malpropre.* Sōrdĭdŭs ēx hŭmĕrīs nŏdō dēpēndĕt ămĭctŭs. *V.* Sōrdĭdĕ dē nĭvĕō cōrpŏrĕ pūlvĭs ăbī. *O.* Nē sōrdĭdă māppă Cōrrūgĕt nārēs. *H.* Sōrdĭdĭōr mūltō pōst hōc tŏgă. *M.* (I, 104). SYN. Sōrdēns, squālēns, squālĭdŭs, īmmūndŭs, spūrcŭs, fœdātŭs, fœdŭs, pōllūtŭs, tūrpĭs, sōrdĭdŭlŭs, ōbscēnŭs, īnfēctŭs. PPH. Sōrdĭbŭs īmmūndŭs. Squālōrĕ sōrdĭdŭs, cōnfēctŭs, ōbsĭtŭs. Squālōrĭs plēnŭs. *Voy.* Sordes. || *Qui a un extérieur négligé, ou Vêtu de deuil.* Tūm lăcĕrās ēffūsă cŏmās, ēt pūlvĕrĕ cānōs Sōrdĭdă. *Cl.* SYN. Squālēns, squālĭdŭs. || *Sordide, avare.* Aūt făllāt blāndā sōrdĭdă līnguă prĕcĕ. *Tib.* (III, 7, 14). Sōrdĭdŭs āc dīvĕs. *H.* Nēc cŭpīdŏ Sōrdĭdŭs aūfērt (somnos). *Id. Voy.* Avarus. || *Humble, vil, méprisable.* Sōrdĭdă rūră, Ātque hŭmĭlēs hăbĭtārĕ căsās. *V.* Ălĭī, sōrdĭdă tūrbă, jăcēnt. *O.* Nōn sōrdĭdŭs aūctŏr Nātūræ vērīquĕ. *H.* SYN. Hŭmĭlĭs, vīlĭs, ābjēctŭs, cōntēmptŭs. || *Honteux, coupable.* Nōn hăbēt ēvēntūs sōrdĭdă prædă bŏnōs. *O.* Cœlūm fătīgās sōrdĭdō pērjūrĭō. *Ph. Voy.* Turpis. || *Déshonorant.* Vīrtūs rĕpūlsæ nēscĭă sōrdĭdæ. *H.* SYN. Tūrpĭs, fœdŭs, prŏbrōsŭs, etc.

† Sōrdĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Saleté.* Ŭt mi ābstērsērūnt ōmnēm sōrdĭtūdĭnĕm! *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 10. Quod laudat *Non.* 2, 799).

Sōrdŭs, ī, *m. Rivière des Pyrénées.* Stāgno hōc ăb īpsō Sōrdŭs āmnĭs ēffluĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 574). || *Le peuple riverain, auj. la Cerdagne.* Gēns ēst Ībērūm : Sōrdŭs īndĕ dēnĭquĕ Pŏpŭlŭs ăgēbăt. (*Ib.* 552. Quos *Mel.* 2, 5, vocat *Sordones*).

Sōrēx, ĭcĭs, *m. Souris.* Sī prægnāns ārtūs căptīvī sōrĭcĭs ēdĭt. *Ser. Sam.* (vs. 57). Cātŭs ĭn ōbscūrō cēpīt prō sōrĭcĕ pīcām. (*Anthol.* II, p. 452.) *Voy.* Soricinus, Mus. || † Sōrēx. Ēt grīllŭs grīllāt, dēstrĭdĕt īndĕ sōrēx. (*Auct. Phil.* 62.)

Sōrĭcīnŭs, ă, ŭm. *De souris.* Cōnfōssĭōrēm sōrĭcīnă næniă. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 48).

Sōrītēs, æ, *m.* (σωρείτης). *Sorite, argument par accumulation.* Sōrītās cŭmŭli āccēssĭbŭs āggĕrāns. *Capel.* (II, p. 30). PHR. Īnvēntūs, Chrȳsĭppĕ, tŭī fīnītŏr ăcērvī. *Pers.* Dūm cădăt ēlūsūs rătĭōnĕ rŭēntĭs ăcērvī. *H.* Nōn hūnc.... Quĭdquām prōpŏsĭtō vĭrūm mŏrārī Chrȳsĭppŭs pŏtŭĭssĕt ēx ăcērvō. *Sid.* (23, 117).

Sŏrŏr, ōrĭs, *f. Sœur.* Quūm sīc ūnănĭmam āllŏquĭtŭr mălĕsānă sŏrōrĕm. *V.* Jŏvĭsquĕ Ēt sŏrŏr ēt cōnjūx. *Id.* Ō frūstrā mĭsĕræ spērātĕ sŏrōrī! *O.* Quālēm dĕcĕt ēssĕ sŏrōrŭm. *Id.* SYN. Gērmānă, cōnsōrs, *qqf.* sŏrōrcŭlă. EP. Cāră, dīlēctă, ămātă, ămāns, ūnănĭmĭs, fīdă, pĭă, dūlcĭs. PPH. Āltĕră prōlēs. || Sŏrōrēs Tārtărĕæ nĭgræ, vīpĕrĕæ, dīræ, etc., *et absolt. Les Furies.* Īntēntāns ānguēs, vŏcăt āgmĭnă sævă sŏrōrŭm. *V.* Ātrō crīnītās ānguĕ sŏrōrēs. *O. Voy.* Furiæ. || — trēs, trĭplĭcēs, dūræ, cōncŏrdēs, etc. *Les Parques.* Īmprŏpĕræ cuī dūcānt fīlă sŏrōrēs. *Sil.* Ēt sŏrōrūm Fīlă trĭūm pătĭūntŭr ātră. *H. Voy.* Parcæ. || — nŏvĕm, Āŏnĭæ, dōctæ, etc. *Les Muses.* Āŏnās īn mōntēs ūt dūxĕrĭt ūnă sŏrōrŭm. *V.* Ēt pĕtĕre Āŏnĭæ suādēbānt tūtă sŏrōrēs Ōtĭă. *O. Voy.* Musæ. || — æquŏrĕæ, lĭquĭdæ, etc. *Les Néréides.* Æquŏrĕæ pĕlăgō sĭmŭl ēmērsērĕ sŏrōrēs. *Sil. Voy.* Nereides. || — sævæ, scĕlēstæ. *Les Danaïdes.* Sī făllō, pœnă sŏrōrūm, Īnfēlīx hŭmĕrōs ūrgĕăt ūrnă mĕōs. *Pp.* (IV, 11, 27). Pœnĭtĕăt scĕlĕrĭs Dănăūm sævāsquĕ sŏrōrēs. *O. Voy.* Danaides. || — Āfræ. *Les Hespérides.* Crēdĕrĕ quæ pōssīs sūbrēptă sŏrōrĭbŭs Āfrīs. *J.* (5, 152). || *Qqf. Maîtresse, amie.* Sīvĕ sĭbī cōnjūx, sīvĕ fŭtūră sŏrŏr. *Tib.* (III, 1, 26). Frātrēm tē vŏcăt, ēt sŏrōr vŏcātŭr : Cūr vōs nōmĭnă nēquĭōră tāngūnt? *M.* (II, 4. *Id.* XII, 20). *Voy.* Amica. || *Adj. Qui se ressemblent, jumelles.* Hānc pēr dēxtĕrăm, Pērque hānc sŏrōrēm lævăm. *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 8, obsecro). Ābūnctæ paūlo āntĕ cŏmæ mĕă fātă sŏrōrēs Lūgēbānt. *Cat.* (66, 51. Adde *Mart.* XIV, 148, et *Moret.* 28).

Sŏrōrcŭlă, æ, *f., dimin. de* Soror. Gērmānă mĕă sŏrōrcŭlă. *Pl.* (*fragm.* apud *Prisc.* 612).

Sŏrōrĭŏ, ās, ārĕ, *n. Croître comme des sœurs.* Tūm păpĭllæ prīmŭlūm Sŏrōrĭābānt. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.* Sic et *Plin.* 31, 33, 4).

Sŏrōrĭŭs, ă, ŭm. *De sœur.* Ŭt hŏdĭe ādvĕnĭēns cœnām dēs sŏrōrĭām. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 60). Lăcrĭmānsquĕ sŏrōrĭă līnquĭt Līmĭnă. *O.* Ōscŭlă sēntīrī nōn ēssĕ sŏrōrĭă pōssēnt. *Id.*

Sōrs, tĭs, *f. Sort, hasard, décision du sort.* Sīt sōrs ēt nōbīs tălōrum īntērprĕtĕ jăctū. *Pp.* (III, 10, 27). Dūctŭs Nēptūnō sōrtĕ săcērdōs. *V.* Mē mĕŭs trāxīt stătĭm Sĭnĕ sōrtĕ dŏmĭnŭs. *Sen.* (*Troad.* 919). SYN. Sōrtītŭs, ālĕă, *qqf.* cāsŭs. *Voy.* Alea. || *Bulletin pour voter.* Dējēctāmque ærĕă sōrtēm Āccēpīt gălĕā. *V.* Stāt dūctīs sōrtĭbŭs ūrnă. *Id.* Cōnjĭcĭām sōrtēs īn sĭtēllām. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 34). || *Lots dans le partage de l'empire de Saturne.* Nōn īlli īmpĕrĭūm pĕlăgī sævūmquĕ trĭdēntēm, Sēd mĭhī sōrtĕ dătūm. *V.* Hæc īntēntātă mănēbăt Sōrs rērŭm. *Id.* Ēt, sī plăcērēnt tērtĭæ sōrtĭs lŏcă, Rēgnārĕ pŏtŭī. *Sen.* (*H. Fur.* 609). Āmplĭŭs sōrs nūllă rēstăt; rēgnă mē nōrūnt trĭă. *Id.* (*Hip.* 1212). || *Sort, destin.* Ō fēlīx quēm sōrs ălĭās dīspērsĭt ĭn ōrās! *L.* Nēscĭă mēns hŏmĭnŭm fātī sōrtĭsquĕ fŭtūræ! *V. Voy.* Fatum. || *Résultat, issue.* Āt rēgīnă grăvī pūgnæ cōntērrĭtă sōrtĕ. *V.* SYN. Ēvēntŭs, etc. || *Sort, état, condition.* Cuī plăcĕt āltĕrĭŭs, sŭă nīmĭrum ēst ŏdĭō sōrs. *H.* Quām sĭbī sōrtēm Seū rătĭō dĕdĕrĭt, etc. *Id.* Mĭsĕrāndæ sōrtĭs ăsēllŭs. *O.* Sōrtēm Tūrnī mĭsĕrāntŭr ĭnīquăm. *V.* SYN. Fātŭm, cōndĭtĭŏ, stătŭs. || *Rang.* Ō mĭhĭ dīlēctōs īntēr sōrs prīmă sŏdālēs? *O.* Nōn vērc hæ sĭnĕ sōrtĕ dătæ, sĭnĕ jūdĭcĕ sēdēs. *V. Voy.* Ordo. || *Rangs dans les naissances.* Sātūrnī sōrs ĕgŏ prīma fŭī. *O.* Nātĕ, brĕvĭs frūctŭs, dŭplĭcĭs sōrs āltĕră pārtŭs. (*Ad Pis.* 121.) || *Capital.* Dēbĭtŏr ūsūrām părĭtēr sōrtēmquĕ nĕgăbĭt. *M.* (V, 42). Ĕtĭām dē sōrtĕ nūnc vĕnĭo īn dŭbĭūm mĭsĕr. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 35 Adde *Pl. Most.* III, 1, 34). SYN. Căpŭt. || *Au plur. Oracle.* Ītălĭām Lȳcĭæ jūssērĕ căpēssĕrĕ sōrtēs. *V.* Aūxĭlĭūm pēr săcrās quærĕrĕ sōrtēs. *O. Voy.* Oraculum. || † Sōrtī, *ancien abl.* Sōrtī sūm vīctŭs. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 5).

Sōrtĭēntēs, *m. pl. Traduction latine du nom d'une pièce de Diphile.* Κληρούμενοι vŏcātŭr hæc cōmœdĭă Græcē, lătĭnē Sōrtĭēntēs : Dīphĭlŭs Hānc græcē scrīpsĭt. (*Prol. Cas. Pl.* 32.)

Sōrtĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Prophétique.* Sōrtĭlĕgīs nōn dīs-

crĕpŭĭt sēntēntĭā Dēlphīs. *H.* SYN. Fātĭdĭcŭs, præsāgŭs. || *Subst. m. Devin.* Sōrtĭlĕgīs ĕgĕānt dŭbĭī. *L. Voy.* Augur.

† Sōrtĭŏ, īs, īrĕ. *Comme le suiv.* Tĭbĭ pērmīttŏ, tūtĕ sōrtī. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 43. Adde *Enn.* ap. *Non.* 7, 24. Cf. *Prisc.* 799).

Sōrtĭŏr, īrĭs, ītŭs sŭm, īrī, *d. Tirer au sort.* Cōnjĭcĭām sōrtēs ĭn sĭtĕllam, ĕt sōrtĭăr. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 34. Forte *sortiam.* Vid. Sortio). Nĕc rēgnă vīnī sōrtĭērĕ tālīs. *H.* PPH. Sōrtēs dūcŏ, mīttŏ. || *Régler en tirant au sort, assigner des lots.* Ŭrbēm dēsīgnăt ărātrŏ, Sōrtītūrquĕ dŏmōs. *V.* Sīc fātă dĕūm rēx Sōrtītŭr, vōlvītquĕ vĭcēs. *Id.* Æquā lēgĕ nĕcēssĭtās Sōrtītŭr īnsīgnēs ĕt īmōs. *H.* SYN. Dīvĭdŏ, pārtĭŏr, dīstrĭbŭŏ. PPH. Sōrtĕ dīvĭdŏ, pārtĭŏr, āssīgnŏ, dēsīgnŏ. || *Choisir.* Sŏbŏlem ărmēntō sōrtīrĕ quŏtānnīs. *V.* Sōrtītŭs fōrtūnam ŏcŭlīs. *Id. Voy.* Eligo. || *Obtenir par le sort, avoir en partage.* Tū sī Mæŏnĭūm vātēm sōrtītă fŭīssēs. *O* Cāsū quŏd tē sōrtītŭs ămīcŭm. *H.* SYN. Ōbtĭnĕŏ, nānciscŏr, hăbĕŏ, cōnsĕquŏr. PPH. Mĭhĭ cōntĭngĭt *ou* ōbtĭngĭt.

† Sōrtĭs, *ancien nomin pour* Sors. Vĭdĕ nē qua īllĭc īnsĭt ălĭă sōrtĭs sŭb ăquā. Vērbĕrŏ! *Pl.* (*Cas.* II, 6, 28. Cf. *Prisc.* 751).

† Sōrtĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Billet ou Nom qui sort de l'urne.* (*Plaut. Cas.* II, 6, 38.)

Sōrtītō, *adv. Par le sort.* Lŭpīs ĕt āgnīs quāntă sōrtīto ōbtĭgĭt (discordia). *H.* Āt tĭbĭ sōrtīto ĭd ōbtĭgĭt. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 25). SYN. Sōrtĕ, *qqf.* fātō.

Sōrtītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui tire les noms de l'urne.* Sōrtītŏr ŭrnæ. *Sen.* (*Troad.* 985).

Sōrtītŭs, ă, ŭm, *part. de* Sortior. 1. *Qui a reçu par le sort.* Ōmnīs pēr mūrōs lĕgĭō sōrtītă pĕrīclŭm. *V.* Rēgnă văgæ, dīxī, sōrtītĕ trĭdēntĭfĕr ūndæ. *O.* Quīdăm sōrtītī mĕtŭēntēm săbbătă pătrĕm. *J.* (14, 96). SYN. Nāctŭs. || 2. *Qqf. pass. Désigné ou Obtenu par le sort.* Mīlle ŭrbēs Ăsĭæ sōrtītō rēxĕrĭt ănnō. *St.* (*Silv.* V, 2, 57). Īs mĕă sōrtītă vīndĭcĕt ōssă pĭlā. *Pp.* (IV, 11, 20).

Sōrtītŭs, ūs, *m Action de tirer au sort.* Jūssă mŏrī, quæ sōrtītŭs nōn pērtŭlĭt ūllōs. *V.* Ĕādēmque īn sīdĕra, ĕōsdĕm Sōrtītūs ănĭmārŭm (creati). *St.* || *Bulletin pour voter.* Ēt jām sōrtītūs Prŏthŏŏs vērsārăt ăhēnā Cāssĭdĕ. *St.* SYN. Sōrtēs.

† Sōs. 1. *Pour* Eos. Cīrcŭm sōs quæ sūnt māgnæ gēntēs ŏpŭlēntæ. *Enn.* (ap. *Fest.*). || 2. *Pour* Suos. Pœnī sūnt sŏlĭtī sōs săcrĭfĭcārĕ pŭēllōs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Puelli,* et apud *Non.* 2, 688). *Voy.* Sas.

Sōsĭă *et* Sōsĭās, æ, *m.* (Σωσίας). *Sosie, nom d'esclave de comédie; en gén. Nom d'homme.* Sōsĭă, prēndēndum ēst : quārtām jām tōtŭs ĭn hōrăm. *Aus.* (*Ephem.* 6, 1). Mōnēndŭs ēst jām Sōsĭās. (*Ib.* 4, 9.) Āmphĭtrŭōnĭs te ēsse āĭēbās Sōsĭām. Pēccāvērăm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 228).

Sōsĭbĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ēmīttĭs quārē, Sōsĭbĭānĕ, nĭhĭl. *M.* (IV, 33).

Sōsĭclēs, ĭs, *m.* (Σωσικλῆς). *Nom d'homme.* Īllŭm tūm vŏcăbānt Sōsĭclēm. *Pl.* (*Men.* V, 9, 64).

Sōsĭī, ōrŭm, *m. pl. Libraires de Rome sous Auguste.* Scīlĭcĕt ŭt prōstēs Sōsĭōrŭm pūmĭcĕ mūndŭs. *H.* Hīc mĕrĕt æră lĭbēr Sōsĭīs. *Id.* (De quibus *Gloss. Isidori* : « *Sosii,* duo fratres qui bonos libros ementent, et eos postea præparando, multum lucrabantur in vendendo. »)

Sōspēs, ĭtĭs, *m. f. n Sauvé, échappé au danger.* Quī nūnquăm sĭnĕ tē sōspĭtĕ sōspēs ĕrĭt. *O.* Cērtē fōrtūnā dŏmūsquĕ Sōspēs ăb īncŭrsu ēst. *Id.* Dēpŏsĭtŭm tĭbĭ sōspēs ĕrĭt. *J.* (13, 178. De quo *Prisc.* 650). Plēctāntŭr sīlvæ tē sōspĭtĕ. *H.* SYN. Īncŏlŭmĭs, sērvātŭs, sālvŭs, sŭpērstēs, īntĕgĕr, īllæsŭs. *Voy.* Incolumis. || † *Sauveur.* (*Enn* auctore *Festo.*)

Sōspĭtă, æ, *f. Protectrice : surnom de la Junon de Lanuvium.* Sōspĭtă dēlūbrīs dĭcĭtŭr aŭctă nŏvīs. *O.*

† Sōspĭtālĭs, ĕ. *Sauveur.* Quī tĭbĭ sōspĭtālĭs fŭĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 18).

Sōspĭtŏ, ās, ārĕ, *arch. Sauver.* Āntīquam, ŭt sŏlĭta ēs, bŏnā Sōspĭtēs ŏpĕ gēntĕm. *Cat.* (34, 23). Dī plūs plūsque īstŭc sōspĭtēnt quŏd nūnc hăbēs. *Pl.* (*Aul.* III, 6, 10). Pŏpŭlōque ŭt faūstŭm sēmpĭtērnĕ sōspĭtēnt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 819. *Lucil.* ibid. 7, 34). *Voy.* Servo.

Sōstrătă, æ, *f., et* Sōstrătŭs, ī, *m.* (Σώστρατος). *Noms de femme et d'homme.* Mīrīs mŏdīs ŏdīssĕ cœpīt Sōstrătăm. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 104). Ēt mădĭdīs cāntāt quæ Sōstrătŭs ālīs. *J.* (10, 178).

Sōtădēs, ĭs, *m.* (Σωτάδης). *Poëte de Crète, inventa un mètre qui porte son nom.* Quī mūltă fĕrūnt hōc pĕdĕ Sōtădēm lŏcūtŭm. *T. Maur.* (*Ped.* 152). *Voy. le suiv.* || *Autres.* Pĕrīclĭtātŭr căpĭtĕ Sōtădēs nōstĕr. *M.* (VI, 26).

Sōtădēŭs *et* Sōtădĭcŭs, ă, ŭm (Σωτάδειος *et* Σωταδικός). *De Sotade : nom d'une espèce de vers dans lequel entrait un pied composé de deux longues et deux brèves, comme* Lavinia. Ūt quīvĕrŏ, vērsū blătĕrābŏ Sōtădēō. *T. Maur.* (*Litt.* 21). Mētrūmquĕ făcĭt, Sōtădĭcūm quŏd ĕt vŏcārūnt. *Id.* (*Ped.* 151. Adde *Aus. Epist.* 14, 29).

Sōtās, æ, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* IV, 9.)

Sōtērĭă, ōrŭm, *n. pl.* (σωτήρια). *Présents qu'on faisait à un convalescent.* Nām quŏtĭēs sūrgīs, sōtērĭă pōscĭs ămīcōs. *M.* (XII, 56).

Spăcĭŏr, Spăcĭŭm, etc. *Voy.* Spatior, etc.

Spădīx, īcĭs, *m.* (σπάδιξ). *Cheval bai.* Hŏnēstī Spădīcēs glaūcīquĕ, cŏlŏr dētērrĭmŭs ālbīs. *V.* (Adde *Grat. Cyn.* 532).

Spădŏ, ōnĭs, *m. Eunuque.* Quŭm tĕnĕr ŭxōrēm dūcăt spădŏ, Mævĭă Tūscŭm. *J.* (1, 22). Nūsquăm spădŏ cōnsŭl ĭn ōrbĕ, Nĕc jūdēx dŭctōrvĕ fŭĭt. *Cl.* SYN. Eūnŭchŭs, etc. *Voy. ce mot.* || — gāllŭs. *Chapon.* Gāllīnă tĭbĭ Nŭmĭdĭcă, tĭbĭ gāllŭs spădŏ. *P. Syr.* (apud *Petr. Sat.* 55).

Spănĭŭs, ĭī, *m.* (σπάνιος). *Nom d'homme.* Quăm vēntŭm Spănĭŭs mănūmquĕ Prīscŭs. *M.* (II, 41).

Spărāx, *m. Nom d'esclave.* (*Pl. Rud.* III, 2, 43.)

Spārgŏ, ĭs, sī, sŭm, gĕrĕ. *Répandre, semer.* Jām cōrnū pĕtăt, ĕt pĕdĭbŭs quī spārgăt ărēnăm. *V.* Āc tōtīs vūlcānūm spārgĕrĕ tēctīs. Fērrūmque haūd dēbĭlĕ dēxtrā Spārgĭmŭs. *Id.* Pārtīmquĕ rŭdī dătă sēmĭnă jūssĭt Spārgĕre hŭmō. *O.* Ŏdōrēm lātē quæ jūcūndūm spārgĕrĕt. *Ph.* SYN. Dīspērgŏ, fūndŏ, dīffūndŏ, ēffūndŏ, dīssēmĭnŏ, sĕrŏ, mīttŏ, jăctŏ, prōjĭcĭŏ. || *Au fig. Répandre, disséminer, divulguer.* Ēt nōmēn fāmă pĕr ŭrbēs Spārsĕrăt. *O.* Ēt spārgĕrĕ vōcēs Īn vūlgum ămbĭgŭās. *V.* Vēra ăc fĭctă sĭmŭl spārgēbăt Fāmă pĕr ŭrbēm. *Sil.* SYN. Fūndŏ, sĕrŏ, vūlgŏ, nūntĭŏ, etc. || *Diviser, disperser.* Sī fōrtĕ mŏrāntēs Spārsĕrĭt, aūt præcēps nēptūno īmmīsĕrĭt eūrŭs. *V.* Īllĕ rŭĭt spārgītquĕ cănēs (aper). *O.* Cāptæ răptūrŭs mœnĭă Trōjæ, Spārsūrūsquĕ dĕōs. *L.* SYN. Dīssĭpŏ, dīspērgŏ, dīsjĭcĭŏ. || *Arroser.* Cōrpŭs flŭvĭālī spārgĕrĕ lўmphā. *V.* Spārgīt ăquīs ădĭtŭs. *O.* Spārsīssēnt lăcrĭmæ cōrpŏră nōstră pĭæ. *Id.* Pĕnētrālĭă Spārsīssĕ nōctūrnō crŭōrĕ Hōspĭtĭs. *H.* SYN. Rēspērgŏ, rĭgŏ, etc. *Voy.* Rigo. || *Joncher, couvrir.* Spārgĭte hŭmūm fŏlĭīs. *V.* Quĭs hŭmūm flōrēntĭbŭs hērbīs Spārgĕrĕt? Ēt jām prīmă nŏvō spārgēbăt lūmĭnĕ tērrās (Aurora) *Id.* Fēcĭt ăvēm Cīrcē, spārsītquĕ cŏlōrĭbŭs ālās. *O.* Spārsĕrĭt ĕt nīgrās ālbă sĕnēctă cŏmās. *Pp.* (III, 5, 24). SYN. Stērnŏ, cōnstērnŏ, tĕgŏ, vēstĭŏ.

Au pass. Spārgŏr. *Être semé, répandu, dispersé.* Spārgēndă prŏcēllĭs Mēmbră. *L.* Spārgūntŭr pĕr căpŭt ōmnĕ cŏmæ. *O.* || *Être arrosé.* Spārgĭtŭr āffūsŏ

cōrnŭă, Bācchē, mĕrō. *O. Voy.* Madeo. || *Au fig. Être rempli.* Sēd tămĕn ēt spārgī pēctŭs ămōrĕ nŏcĕt. *O.* SYN. Īmbŭŏr.

Spārsī, *parf. de* Spargo.

Spārsīm, *adv. Çà et là.* Gāllō cănēnte ēxtĕrrĭtōs, Spārsīm tĭmēre ēt cēdĕrĕ. *Prud.* (*Cath.* 1, 39).

Spārsĭŏ, ōnĭs, *f. Distribution faite au peuple.* Dīvēs spārsĭŏ quōs ăgĭt tŭmūltūs! *St.*

Spārsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Spargo. *Répandu, semé, épars, séparé.* Dōnă fĕrō Cĕrĕrĭs, lātōs quæ spārsă pĕr āgrōs. *O.* Spārsōs pĕr cōllă căpīllōs. *Id.* Spārsāsquĕ pĕr æquŏr Cȳclădăs. *V.* Tēmpŏrĭbūs gĕmĭnīs cānēbāt spārsă sĕnēctūs. *Id.* Spārsŭs ăb Ēmăthĭā fūgīt quīcūmquĕ rŭīnā. *L.* Spārsā cōmpāgĕ cărīnæ. *Id.* Ārtūsquĕ nōstrōs dīrŭs īmmīttāt Sĭnĭs : Spārsūs sĭlēbŏ. *Sen.* (*H. OEt.* 1392). SYN. Fūsŭs, dīffūsŭs, dĭspērsŭs, *qqf.* dīvīsŭs, dĭsjēctŭs, dīvūlsŭs, dĭscērptŭs. || *Arrosé.* Ēt spārsōs frātērnā cædē Pĕnātēs. *V.* Spārsāquĕ cœlēstī rōrĕ mădēbĭt hŭmŭs. *O.* || *Comme* Effusus. *Étendu, large.* Ūbĕrĭŏr Nīlō, gĕnĕrōsō spārsĭŏr Īstrō. *Fort.* (*V. S. M.* I, 129, translate de oratore). Spārso ōre, ădūncō nāsō. *Ter.* (*Heaut.* V, 5, 17, scil. diducto. Alii aliter intellig.). || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* XII, 57, 18.)

Spārtă, æ, *et* Spārtē, ēs, *f.* (Σπάρτη). *Sparte ou Lacédémone, ville du Péloponnèse.* Scīlĭcĕt hæc Spārtam īncŏlŭmĭs pătrĭāsquĕ Mȳcēnās Ādspĭcĭĕt. *V.* Mīsĭmŭs ēt Spārtēn : Spārtē quŏquĕ nēscĭă vērī. *O.* Cȳrēnē Spārtēve ănĭmōsă crĕăvĭt. *St.* SYN. Lăcĕdæmōn. *Voy. ce mot.*

Spārtăcŭs, ī, *m.* (Σπάρτακος). *Spartacus, gladiateur romain, chef d'une révolte.* Æmŭlă nēc vīrtūs Căpŭæ, nēc Spārtăcŭs ăcĕr. *H.* Ūt sĭmĭlī caūsā cădĕrēs quā Spārtăcŭs hōstĭs. *L.* Vēl quōs, Spārtăcĕ, cōnsŭlūm sŏlēbās Vīctrīcī glădĭōs fŭgārĕ sīcā. *Sid.* (9, 253).

Spārtānă, æ, *f. Femme de Sparte.* Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtūmquĕ gĕrēns, ēt vīrgĭnĭs ārmă Spārtānæ. *V.* SYN. Lăcænă, Lăcōnĭs. || *Hélène.* (*Luc.* X, 61.)

Spārtānŭs, ă, ŭm. *De Sparte.* Spārtānūs tĭbĭ cēdĕt ŏlŏr. *M.* (VIII, 28. *Id.* I, 56, Spartanum saxum). Spārtānă chlămȳs, cōnchȳlĭă Cōă. *J.* (8, 101). Prætĕrĕō clādēs Spārtānās, Trōĭă bēllă. *Orient.* (*Common.* I, 347). SYN. Lăcĕdæmŏnĭŭs, Lăcōn, Œbălĭŭs, Āmȳclæŭs, Thĕrāpnæŭs, *qqf.* Lăcōnĭŭs, Lēdæŭs. || — cănĭs, *et absolt. Espèce de chien originaire de Laconie.* Vēnātŏr tĕnĕt ōră lĕvĭs clāmōsă mŏlōssī, Spārtānōs Crētāsquĕ lĭgăt. *L.* Āt Spārtānōs : gĕnŭs ēst aūdāx Ăvĭdūmquĕ fĕræ. *Sen.* (*Hipp.* 35). PHR. Vēlōcēs Spārtæ cătŭlōs. *V.* Spārtānā gēntĕ Mĕlāmpūs. *O.* (Cf. *Virg. G.* III, 405). || *Qqf. Sabin.* Pōplĭcŏla īngēntĭs Vŏlēsī Spārtānă prŏpāgŏ. *Sil.*

Spārtē, ēs, *f. Voy.* Sparta.

Spārtĕŭs, ă, ŭm. *Fait de sparte.* Sēd cōmplĭcātūm spārtĕŭs Claūdāt cădāvĕr cŭlĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 5, 457). Spārtĕīs fūnĭbŭs. *P. Nol.* (21, 789). *Voy.* Spira.

Spārtī, ōrŭm, *m. pl.* (Σπάρτοι). *Les Spartes, guerriers armés, qui naquirent des dents de serpent semées par Cadmus. Voy.* Cadmus, Serpentigenæ.

Spārtĭātă, æ, *m.* (Σπαρτιάτης). *Spartiate.* Quēm tĭbĭ nōs ēssĕ Spārtĭātēn dīxĭmŭs. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 35). SYN. Spārtānŭs.

Spārtĭātĭcŭs, ă, ŭm (Σπαρτιατικός). *De Sparte.* Nārrābŏ tĭbĭ rēs Spārtĭătĭcās. *Pl.* (*Pœn.* III, 4, 9).

? Spārtĭcŭs, ă, ŭm. (*Spartica myrtus*, legitur in *Culice*, vs. 399, vitiose, ut videtur *Scaliger* legit *Parthica*.)

Spārtŭm, ī, *n.* (σπάρτον). *Sparte, sorte de jonc, dont on faisait des cordes.* Trājēctūs mĕdĭūm spārtō sēd cāsĕŭs ōrbēm. (*Moret.* 58.)

Spārŭlŭs, ī, *m. Spare, poisson de mer.* Ēt sūpĕr aūrātā spārŭlūs cērvīcĕ rĕfūlgēns. (*Ov. Hal.* 106. Et *Mart.* III, 60.)

† Spārŭm, ī, *n. Comme* Sparus. Tūm spără, tūm rŭmĭcēs pōrtāntŭr, trăgŭlă pōrrō. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Spara* et in *Rumex*, et apud *Non.* 3, 202).

Spărŭs, ī, *m. Petit javelot.* Āgrēstīsquĕ mănūs ārmāt spărŭs. *V.* Tēlūm spărŭs : ōră fĕrārŭm, etc. *Sil. Voy.* Spiculum. || *Poisson. Voy.* Sparulus.

Spătălē, ēs, *f.* (σπατάλη). *Nom d'une nymphe.* Ēt grăvĭbūs Spătălē bāccīs dĭădēmă cŏrōnăt. *Cl.* (Et *Mart.* II, 52, Spatalen).

† Spătărō, *interj.* (Vocabulum ex *Afran.* refertur a *Charisio*, 214, qui id ait ἐξουθενισμοῦ vim sensumque sufferre.)

Spătĭāns, tĭs. *Voy.* Spatior.

Spătĭātŭs, ă, ŭm. *Qui s'est promené.* Spătĭātăquĕ līttŏrĕ cūrvō. *O.* || *Qui s'est étendu.* Jām dĭū lātō spătĭātă cāmpō, Fōrtĭs hērōŏs, Ĕrătō, lăbōrēs Dīffĕr. *St.* Lātō spătĭātūm gūrgĭtĕ Gāngēn. *O.*

† Spătĭŏ, ās, ārĕ, *n. Comme le suiv.* Dēflēntēm vĭdĕās pŏpŭlūm spătĭārĕ pĕr ūrbēm. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 108).

Spătĭŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Faire du chemin, parcourir de l'espace, se promener.* Ēt sōla īn sīccā sēcūm spătĭātŭr ărēnā. *V.* Pōmpēiā lēntūs spătĭārĕ sŭb ūmbrā. *O.* Fīxūs lătĕrī spătĭāntĭs ădhæsī. *O.* Sērmōnēs vărĭōs grēssū spătĭāntĕ sĕrāmŭs. *P. Nol.* (24, 348). SYN. Āmbŭlŏ. *Voy. ce mot.* || *S'étendre.* Nēc mĕă tām lōngā spătĭētŭr ĭmāgĭnĕ pōmpă. *Pp.* (II, 13, 19). Ēt caūdā spătĭāntēs ēxplĭcăt ālās. *O.* Spătĭāntĭă brāchĭă pāssīm (vitis). *Id.* SYN. Ēxtēndŏr, ēxpāndŏr, pătĕŏ.

Spătĭōsē, *adv. Avec étendue, longuement.* Tū quŏquĕ, qui æstīvōs spătĭōsĭŭs ēxĭgĭs īgnēs. *Pp.* (III, 20, 11). SYN. Lātē.

Spătĭōsŭs, ă, ŭm. *Étendu, spacieux, long.* Āt lībēr tērræ spătĭōsīs cōllĭbŭs hōstĭs. *L.* Mētām spătĭōsō cīrcŭĭt ōrbĕ. *O.* SYN. Pătēns, āmplŭs, vāstŭs, lātŭs, căpāx, īmmēnsŭs, ăpērtŭs, lōngŭs PPH. Lātē pătēns, pōrrēctŭs, ēffūsŭs, ēxtēnsŭs. || *Grand.* Sæpĕ nĕcāt mōrsū spătĭōsūm vīpĕră taūrŭm. *O.* Ōmnĭbŭs Āndrŏmăchē vīsa ēst spătĭōsĭŏr æquō. *Id.* SYN. Īngēns, māgnŭs, āltŭs, prōcērŭs. *Voy.* Procerus. || *Long, en parl. du temps.* Sēd nūnquām dĕdĕrĭs spătĭōsūm tēmpŭs īn īrām. *O.* Spătĭōsām fāllĕrĕ nōctēm. *Id.* SYN. Lōngŭs, dĭŭtūrnŭs.

Spătĭŭm, ĭī, *n. Espace, étendue, distance.* Īnvĭdă mē spătĭō nātūră cŏērcŭĭt ārctō. *O.* Ātque ŏcŭlīs spătĭum ēmēnsŭs. *V.* Trēs pătĕăt cœlī spătĭūm, nōn āmplĭŭs, ūlnās. *Id.* SYN. Īntērvāllŭm, dīscrīmĕn. EP. Īngēns, āmplŭm, māgnŭm, lātŭm, īmmēnsŭm; brĕvĕ, pārvŭm, āngūstŭm. PPH. Spătĭī dīscrīmĭnă. || *Au fig.* Tē vērō, mĕă quēm spătĭīs prŏpĭŏrĭbŭs ætās Īnsĕquĭtŭr. *V.* || *Grande dimension, grandeur.* Dūm spătĭūm vīctī vīctōr cōnsīdĕrăt hōstĭs. *O.* Nēc tūtŭs spătĭo ēst ĕlĕphās. *L.* Spătĭum ādmīrābĭlĕ rhōmbī. *J.* (4, 39). SYN. Māgnĭtūdŏ, mōlēs. || *Carrière (pour la course des chars), par ext. Course.* Trītūmqu rĕlīnquūnt Quādrĭjŭgī spătĭŭm. *O.* Ād māxĭmă Cāmp Sūdābĭt spătĭă (equus). *V.* Īnde ălĭōs īnĕūnt cūrsū ălĭōsquĕ rĕcūrsūs Ādvērsīs spătĭīs. *Id.* Seū sēptēn spătĭīs cīrcō mĕrŭērĕ cŏrōnăm. *O.* SYN. Cūrrĭcŭlŭm ou cūrsŭs. || *Espace de temps.* Sōrtītūs spătĭūm vītæ brĕvĭs. *O.* Tēmpŭs īnānĕ pĕtō, rĕquĭēm spătĭūmqu fŭrōrī. *V.* Dā spătĭūm tĕnŭēmquĕ mŏrăm. *St.* SYN. Tēmpŭs, mŏră. || *Lieu de promenade.* Tēmplăque ēt īnnŭmĕrīs spătĭa īntērstīnctă cŏlŭmnīs. *St.* Phōcŭs īn īntĕrĭŭs spătĭūm lōngōsquĕ rĕcēssūs Cēcrŏpĭdās dūcĭt. *O. Voy.* Ambulacrum, Porticus.

† Spēbŭs, *abl. pl. de* Spes. Āmbĭgŭīs spēbūs lic...

ĕt cōnātĭbŭs ǣgrīs. *Victor* (*ad Salm.* 20. Adde *P. Nol.* 18, 243).

Spĕcĭālĭs, ĕ. *Particulier, spécial.* Nīl cuīquăm spĕcĭālĕ fŭĭt; cōmmūnĭă cūnctīs Ŏmnĭă. *P. Petr.* (II, 111). Sĕd nōbīs vŏlŭĭt spĕcĭālĕm tēmpŏre ĭn īstō Lǣtĭtĭām dōnārĕ Dĕŭs. *P. Nol.* (20, 313. Et *Fort.* VIII, 6, 285; *Sid.* 9, 165). SYN. Prŏprĭŭs, etc. || † *Comparat.* Spĕcĭālĭŏr hōspĕs. *Dracont.* (II, 425, de Noe).

Spĕcĭālĭtĕr. *Spécialement.* Hūmānīque ŏdĭūm gĕnĕrīs spĕcĭālĭtĕr ĭn tē. *Victor* (*Gen.* I, 472. Et *P. Nol.* 24, 146, specialius).

† Spĕcĭē, *anciens gén. et dat. de* Species. Hūjŭs sē spĕcĭē mēndāx Bēllōnă cŏāptăt. *Prud.* (*Psych.* 559). *Voy.* Specii.

Spĕcĭēs, ēī, *f. Vue, aspect.* Nōn tŭlĭt hānc spĕcĭēm fŭrĭātā mēntĕ Cŏrœbŭs. *V.* Īllă mĕīs ŏcŭlīs spĕcĭēs ăbĕūntĭs ĭnhǣrĕt. *O.* SYN. Vīsŭs, ădspēctŭs, vūltŭs, ĭmāgŏ, făcĭēs. || *Apparence, les dehors.* Fāllĭt ĕnīm vĭtĭūm spĕcĭē vĭrtūtĭs ĕt ūmbrā. *J.* (14, 109). Tālĭs ĕrāt spĕcĭēs aūrī frōndēntĭs ŏpācā Īlĭcĕ. *V.* SYN. Fōrmă, fĭgūră, ĭmāgŏ. || *Beauté.* Ī nūnc, ĕt jŭvĕnĭs spĕcĭē lǣtārĕ tŭī, quĕm. *J.* (10, 310). Ēt mŏnĕt ǣtātĭs spĕcĭē, dūm flōrĕăt, ūtī. *O.* (Cf. *Non.* 4, 407). SYN. Fōrmă, dĕcŏr, etc. *Voy.* Pulchritudo. || *Idée.* Cūjūs, vĕlŭt ǣgrī sōmnĭă, vānǣ Fīngēntūr spĕcĭēs. *H.* SYN. Ĭmāgŏ. || *Bienséance, décorum.* Nĕque ĕnīm spĕcĭē fāmāvĕ mŏvētŭr. *V.* SYN. Dĕcŏr. || *Espèce.* Quăm mūltǣ spĕcĭēs ĕt nōmĭnă quǣ sīnt. *V.* Mīllĕ mălī spĕcĭēs. *O.* SYN. Fōrmă, gĕnŭs. || Īn spĕcĭēm. *A la manière de.* Īnquĕ chŏrī lūdūnt spĕcĭēm. *O.* SYN. Īn mŏdŭm. *Voy.* Tanquam. || † *Le sens de la vue.* Spĕcĭēm quō vērtĭmŭs ōmnēs. *Lr.* (IV, 243). *Voy.* Visus. || *néol. Marchandises.* Pōscĕrĕ vēnālēs spĕcĭēs lĭcĭtātăquĕ fărră. *Cypr.* (*Gen.* 1270).

† Spĕcĭī, *arch. pour* Speciei. Ān mănĕāt spĕcĭī sĭmŭlācrum ĭn mōrtĕ sĭlēntūm. *Cn. Matt.* (ap. *Gell.* 9, 14).

Spĕcĭmĕn, ĭnĭs, *n. Marque, preuve, modèle, exemple.* Fīlĭă tū spĕcĭmĕn cēnsūrǣ nāctă pătērnǣ. *Pp.* (IV, 11, 67). Sālsa aūtēm tēllūs, ĕt quǣ pĕrhĭbētūr ămārā, Tālĕ dăbĭt spĕcĭmĕn. *V.* Ūnde ĭn nĕfāndā spĕcĭmĕn ēgrĕgĭūm dŏmō? *Sen.* (*Phœn.* 80). SYN. Īndĭcĭūm, nŏtă, sīgnŭm, ēxēmplŭm, ārgūmēntŭm. || *Ornement distinctif, insignes.* Cuī tēmpŏră cīrcŭm Aūrātī bīs sēx rădĭī fŭlgēntĭă cīngūnt, Sōlĭs ăvī spĕcĭmĕn. *V.* Drăcōnēs, Mātrĭs Ŏrǣ spĕcĭmĕn. *V. Fl.* SYN. Īnsīgnĕ.

† Spĕcĭŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕcĕrĕ, *arch. Voir, regarder.* Nūnc spĕcĭmĕn spĕcĭtūr, nūnc cērtāmĕn cērnĭtūr. *Pl.* (*Cas.* III, 1, 2. *Id. Mil.* III, 1, 100). Spēxīt dē mōntĭbŭ' cēlsīs. *Enn.* (apud *Fest.* Vid. *Varr. L. L.* 6, 82; *Prisc.* 626. Sicubi apud Grammaticos scriptum videmus *Spicio*, pro vitioso habendum est: ex illo enim *Species*, *Speculum*, *Specto*, etc.)

Spĕcĭōsē, *adv. Élégamment, bien.* Quŏd spĕcĭōsĭŭs ārmă Nōn ēst quī trāctăt. *H.* SYN. Pūlchrē.

Spĕcĭōsŭs, ă, ŭm. *Beau.* Īntrōrsŭm tūrpēm, spĕcĭōsŭm pēllĕ dĕcōrā. *H.* Sē quŏquĕ dĕt pŏpŭlō mŭlĭĕr spĕcĭōsă vĭdēndăm. *O.* SYN. Pūlchĕr, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Prōfĕrĕt ĭn lūcēm spĕcĭōsă vŏcābŭlă rērŭm. *H.* Īntērdūm spĕcĭōsă lŏcīs (fabula). *Id.* || *Spécieux, qui a une apparence trompeuse.* Spĕcĭōsăquĕ nōmĭnă cūlpǣ Īmpōnĭs, Mēdēă, tŭǣ. *O.* Sĕd mĭsĕrērĕ, prĕcŏr, spĕcĭōsŏque ērĭpĕ dămnō (de Mida). *Id.* SYN. Nĭtēns, nĭtĭdŭs.

Spēctābĭlĭs, ĕ. *Où la vue s'étend.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spēctābĭlĭs ūndĭquĕ cāmpŭs. *O.* || *Digne d'être vu, remarquable.* Īpsĕ sŭpĕr cūrrūm plăcĭdō spēctābĭlĭs ōrĕ. *O.* Mūltō spēctābĭlĭs aūrō. *Id.* Spēctābĭlĕ tēlā Dūxĭt ŏpŭs. *V. Fl.* SYN. Spēctāndŭs, cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, spĕcĭōsŭs, īnsīgnĭs, etc.

Spēctāclŭm, ī, *n. sync. pour* Spectaculum. Spēctāclum īpsă sĕdēns prīmō tēmōnĕ pĕpēndĭt. *Pp.* (IV, 8, 21. *Ib.* 56). Ēxŏrĭtūr vēntūs tūrbŏ; spēctācla ĭbĭ rŭūnt. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 47).

Spēctācŭlŭm, ī, *n. Action de regarder; ce qu'on voit, spectacle, tableau.* Nōn hōc īstă sĭbĭ tēmpŭs spēctācŭlă pōscĭt. *V.* Nēc căpĕre ōblātǣ sĕgnēm spēctācŭlă prǣdǣ. *O.* Quūm mi ōbtŭlĭsti hōc tām lĕpĭdŭm spēctācŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* I, 1, 81). SYN. Vīsŭs, spĕcĭēs. || *En partic. Ce qu'on voit au théâtre, spectacle.* Ărtĭfĭcēs lătĕrĭs, scēnǣ spēctācŭla, ămāntŭr. *O.* Quĭs spēctācŭlă nōn pŭtĕt dĕōrŭm? *M.* (I, 105). SYN. Lūdī. || *Salle de spectacle.* Vĭdĭmŭs ĭn cœlūm trăbĭbŭs spēctācŭlă tēxtīs Sūrgĕrĕ. *Calp.* (7, 23). Rĕsŏnānt spēctācŭlă plaūsū. *O.* SYN. Thĕātrŭm. *Voy. ce mot.*

† Spēctāmĕn, ĭnĭs, *n. Exemple, modèle.* Spēctāmĕn bŏnō sērvo ĭd ēst, quī rem hĕrīlĕm. *Pl.* (*Men.* V, 6, 1). Tēxăt spēctāmĭnĕ mōrŭm Ōrnāmēnta ănĭmǣ. *Prud.* (*Psych.* 915). *Voy.* Specimen.

Spēctāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être vu.* Hǣc tū spēctāstī, spēctāndăquĕ sǣpĕ dĕdĭstī. *O.* || *Digne d'être vu.* Spēctāndŭm nīgrīs ŏcŭlīs nīgrōquĕ căpīllō. *H.* Spēctāndŭs ĭn cērtāmĭnĕ mārtĭō. *Id. Voy.* Spectabilis.

† Spēctātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de regarder.* Ēt sŭspēnsă tĕnēt spēctātĭŏ vānă sŏdālēs. *Fort.* (*V. S. M.* II, 243).

Spēctātŏr, ōrĭs, *m. Spectateur.* Cŭpĕrem īpsĕ părēns spēctātŏr ădēssĕt. *V.* Īpsĕ nĕcīs cŭpĕrēm nōstrǣ spēctātŏr ădēssĕt. *O.* SYN. Spēctāns, tēstĭs, ārbĭtĕr. || *En partic. Au théâtre.* Sēdĕrăt Hīppŏmĕnēs cūrsūs spēctātŏr ĭnīquī. *O.* Ēxămĭnăt lēntŭs spēctātŏr, sēdŭlŭs īnflăt. *H.* Hīc dēlūdētŭr, spēctātōrēs, vōbīs īnspēctāntĭbŭs. *Pl.* (*Amph.* III, 4, 15). EP. Frĕquēns, āttēntŭs, ārrēctŭs, dēfīxŭs, ĭnhĭāns. || *Qqf. Celui qui essaye, éprouve, juge.* Quūm me īpsŭm nōrĭs, quam ēlĕgāns fōrmārŭm spēctātŏr sĭēm. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 18. Ubi *Donat.*). SYN. Prŏbātŏr.

Spēctātrīx, īcĭs, *f. Spectatrice.* Spēctātrīx ănĭmōs īpsă jŭvēncă dăbăt. *O.* Spēctātrīx scĕlĕrŭm (turba). *L.* Fēlīx quǣ tāntī spēctātrīx lǣtă trĭūmphī. *Aus.* (*Cl. Urb.* 7, 8).

Spēctātŭs, ă, ŭm. *Regardé.* Fābŭlă quǣ pōscī vūlt, ĕt spēctātă rĕpōnī. *H.* Spēctātās cōnsŭlĭt ūndās. *O.* || *Éprouvé, à l'épreuve.* Sūnt ănĭmi, ĕt rēbŭs spēctātă jŭvēntŭs. *V.* Pĭĕtās spēctātă pĕr īgnēs. *O.* Bēllī vĭrtūs spēctātă dŏmīquĕ. *H.* Tuām prŏbātām mi ēt spēctātām māxŭme ădŏlēscēntĭām. *Lucil.* (ap. *Non.* 5, 60). SYN. Prŏbātŭs, ēxplōrātŭs, cōgnĭtŭs, ēxpērtŭs. || *Remarquable, excellent, supérieur.* Fēcērĕ tāle ănte ălĭī spēctātī vĭrī. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 47). SYN. Ēgrĕgĭŭs, ēxĭmĭŭs, etc.

Spēctĭlĕ. *Voy.* Spetile.

Spēctŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Regarder attentivement, contempler.* Ārdēntēs spēctānt sŏcĭōs, sēmĭăstăquĕ sērvānt Būstă. *V.* Heū! măgnum āltĕrĭŭs frūstrā spēctābĭs ăcērvŭm. *Id.* Tālĭă dīcēntēm jāmdūdūm lūmĭnĕ tōrvō Spēctăt. *O.* SYN. Ădspēctŏ ădspĭcĭŏ, tŭĕŏr, cōntŭĕŏr, īntŭĕŏr, cōntēmplŏr, cērnŏ ōbsērvŏ, cōnsīdĕrŏ, īnspĭcĭŏ, *qqf.* spĕcŭlŏr, vĭdĕŏ. PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă fīgŏ, dēfīgŏ. Ŏcŭlīs, vīsū spēctŏ īntŭĕŏr, ōbsērvŏ, cōntēmplŏr, lūstrŏ, pērlūstrŏ, lĕgŏ mĕtĭŏr. Dēfīxŭs hǣrĕŏ, stō, pērstŏ. Ăvĭdīs ŏcŭlīs *ou* lūmĭnĭbŭs, ăvĭdō lūmĭnĕ spēctŏ, lūstrŏ, etc. VERS Dūm stŭpĕt, ātque ŏcŭlōs pīctūrā pāscĭt ĭnānī. *V.* Lĭbўǣ dēfīxĭt lūmĭnă rēgnīs. Nĕquĕūnt ēxplērī cōrdă tŭēndŏ. Lĭbўǣque ādspēctūs dĕtĭnĕt ūrbĭs. Ōbtūtūque hǣrĕt dēfīxŭs ĭn ūnō. Nēc vīdīssĕ sĕmĕl sătĭ ēst; jŭvăt ūsquĕ mŏrārī. Tōtūmquĕ pĕrērrăt Lūmĭnĭbŭs tăcĭtīs. Īllă sōlō fīxōs ŏcŭlōs ăvērsă tĕnēbăt. *Id.* Sĕd sīc īntēntĭs hǣrēbăm fīxŭs ŏcēllīs. *Pp.* Nē

văgă dīlēctō sătĭāntŭr lūmĭnă vīsū. *Id.* Cōrpŏre ŭt ēxănĭmī crūdēlĭă lūmĭnă pāscās. *O.* Nūsquăm lūmĕn dētōrquĕt ăb īllā. Căpĭōquĕ nŏvī spēctācŭlă cūrsūs. Hæsĭt ĭn ōppŏsĭtā lūmĭnă fīxŭs hŭmō. Lūmĭnă fīxă tĕnēns plēnă pŭdōrĭs hŭmō. Mūtă sĭlēt vīrgō, tērrāmque īmmōtă tŭētŭr. Īmmōtōsque ŏcŭlōs ĭn sē sĭnĕ fīnĕ tĕnēntĕm Ēxtĭmŭĭt. *Id.* Lūmĭnă sūnt nātī cārā sătŭrātă fĭgūrā. *Cat.* Lōngō sătĭāvĭt lūmĭnă vīsū. *St.* || *Regarder, voir.* Nūnc pārtem ĭn ōmnēm, Jūpĭtĕr, spēctā pŏlī. *Sen.* (*H. OEt.* 1138). Jāmjām mĭnācēs īrĕ pĕr cœlūm făcēs Spēctā. (*Ib.* 325.) Spēctāt flŭĭdōs pēndērĕ lăcērtōs. *O. Voy.* Video. || *Au fig. Voir, faire attention.* Īmpōrtūnĭtātĕm spēctāte ănĭcŭlæ. *Ter.* (*And.* I, 4, 4). Nūnc ălĭŭd spēctā. *Id.* (*Heaut.* V, 2, 38). SYN. Vĭdĕŏ, īnspĭcĭŏ, ădvērtŏ. || *Prendre garde.* Spēctāndūm nē cui ānnŭlūm dĕt. *Pl.* (*Asin.* IV, 1, 33, et apud *Non.* 4, 441). *Voy.* Caveo. || *Regarder, être tourné vers.* Mē vēstĭgĭă tērrēnt Ōmnĭă te ădvērsūm spēctāntĭă, nūllă rĕtrōrsūm. *H.* Ăd Ārctōs Æquŏrĭs ēxpērtēs spēctāt bŏrĕānquĕ Pĕlōrŭs. *O.* Prōnăquĕ quūm spēctēnt ănĭmālĭă cētĕră tērrăm. *Id.* SYN. Vērtŏr, cōnvērtŏr, ōbvērtŏr, dīrĭgŏr, vērgŏ. || *Juger, estimer.* Heū mē mĭsĕrūm! quī tŭum ănĭmum ēx ănĭmō spēctāvī mĕō. *Ter.* (*And.* IV, 1, 22). SYN. Æstĭmŏ, jūdĭcŏ. || *Éprouver, essayer.* Ŭt fūlvūm spēctātŭr ĭn īgnĭbŭs aūrŭm. *O.* Nōn hērclĕ, cuī nūnc hōc dēm spēctāndūm, scĭŏ. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 35, de argento). Īn dŭbĭīs hŏmĭnēm spēctārĕ pĕrīclīs. *Lr.* (III, 55). SYN. Prŏbŏ, īnspĭcĭŏ, ēxplōrŏ, æstĭmŏ. || *Avoir égard.* Si ăd vĭtŭlăm spēctās, nĭhĭl ēst quŏd pōcŭlă laūdēs. *V.* SYN. Rēspĭcĭŏ. || *Tourner les yeux vers, implorer l'assistance de.* Ăd mĕdĭcūm spēctō vēnīs fŭgĭēntĭbŭs ægĕr. *O.* SYN. Rēspĭcĭŏ. PHR. Īn te ōră Lătīnī, Īn te ŏcŭlōs rĕfĕrūnt. *V.* || *Avoir de la considération pour, considérer.* Vĭr bŏnŭs, ōmnĕ fŏrūm quēm spēctăt, ĕt ōmnĕ trĭbūnăl. *H.* SYN. Sūspĭcĭŏ. || *Appartenir à, concerner. Voy.* Pertineo.

Au pass. Spēctŏr. *Être regardé, contemplé.* Spēctātūm vĕnĭūnt, vĕnĭūnt spēctēntŭr ŭt īpsæ. *O.* SYN. Vĭdĕŏr, ădspĭcĭŏr, cērnŏr, etc. PPH. Ŏcŭlōs cōnvērtŏ, dēfīgŏ. Ŏră cōnvērtŏ.

† Spēctŭs, ūs, *m. Vue, aspect.* Ēt spēctū prōtērvō fĕrōx. *Pacuv.* (apud *Fest.*).

1. Spĕcŭlă, æ, *f. Lieu élevé d'où l'on découvre au loin; hauteur, sommet d'une tour, d'un édifice, le haut.* Præceps āĕrĭī spĕcŭlā dē mōntĭs ĭn ūndās Dēfĕrăr. *V.* Nām dĕdĭt ē spĕcŭlā cūstōs ŭbĭ sīgnă tŭmūltūs. *O.* SYN. Ārx, tūrrĭs, *ou* mōns, căcūmĕn, cūlmĕn. || Īn spĕcŭlīs. *Sur un lieu élevé, au fig. En observation.* Īn spĕcŭlīs sūmmōque ĭn vērtĭcĕ mōntĭs Plānĭtĭēs īgnōtă jăcēt. *V.* Īn spĕcŭlīs ōmnĭs Ăbȳdŏs ĕrăt. *O.* Rēstĭtĭt ĭn spĕcŭlīs fātī. *Cl.*

2. Spēcŭlă, æ, *f. diminut. de* Spes. Sī nōn īmpĕtrāvĭt, ĕtĭām spēcŭla ĭn sōrti ēst mĭhī. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 27. *Id. Pers.* II, 5, 9).

Spĕcŭlābĭlĭs, ĕ. *Placé en vue.* Līnquĭtŭr ēōĭs lōngē spĕcŭlābĭlĕ prōrĭs Sūnĭŏn. *St.*

† Spĕcŭlāmĕn, ĭnĭs, *n. Vue, yeux.* Hĕbēs īntŭĭtŭs spĕcŭlāmĭnĕ glaūcō. *Prud.* (*Apoth.* 20).

Spĕcŭlārĕ, ĭs, *n. Pierre spéculaire* (*transparente*), *qui se divise en feuilles, et dont les anciens faisaient des vitres.* Quæ vĕhĭtŭr claūsō lātīs spĕcŭlārĭbŭs āntrō. *J.* (4, 21). Hībērnīs ōbjēctă nŏtīs spĕcŭlārĭă pūrōs Ādmīttūnt sōlēs. *M.* (VIII, 14). Aūt spĕcŭlārĕ dĕdĭt, quō sānctŭs lūmĭnĕ trānsĭt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 505). || Spĕcŭlārĭs lăpĭs. *Même sens.* Sæpĕ lăpĭs tĕrĭtŭr, spĕcŭlārēm nōmĭnĕ dīcūnt. *Ser. Sam.* (vs. 376. Cf. *Plin.* 36, 45). || † *Au fig.* Ăd spĕcŭlārĕ nŏvūm cōncūrrēns ūndĭquĕ vīsŭm *Fort.* (*V. S. M* III, 156, de Martino).

† Spĕcŭlātĭŏ, ōnĭs, *f. Action de regarder.* Ūtquĕ sŭīs frŭĭtŭr dīvēs spĕcŭlātĭŏ tērrīs. *Aus.* (*Mos.* 326).

Spĕcŭlātŏr, ōrĭs, *m. Observateur.* Quō tū mātūtīnŭs, ăĭt, spĕcŭlātŏr ămīcæ. *Pp.* (II, 29, 31). Fŏcōs quĭbŭs æstŭăt aūrŭm, Quŏd pĕtĭt ārsūrŭs părĭtĕr spĕcŭlātŏr ăvārŭs. *Prud.* (*Psych.* 493). Jāmquĕ nĭgĕr pătŭlā spĕcŭlātŏr mīssŭs ăb ārcā. *Victor* (*Gen.* II, 396, de corvo). || *Au fig.* Caūtă spĕcŭlātŏr mēntĕ fŭtūrī. *Sil.* || *Éclaireur, espion.* Jām răpĭdō spĕcŭlātŏr ĕquēs pĕr līttŏră cūrsū. *L.* SYN. Ēxplōrātŏr.

Spĕcŭlātrīx, īcĭs, *f. Observatrice.* Cēlsă Dĭcārchæī spĕcŭlātrīx vīllă prŏfūndī. *St.* Caūcăsĭīs spĕcŭlātrīx Jūnŏ rĕsēdĭt Rūpĭbŭs. *V. Fl.*

Spĕcŭlātŭs, ă, ŭm, *part. de* Speculor. *Qui a observé.* Ārtĕ nŏvā spĕcŭlātă lŏcūm (Allecto). *V.*

Spĕcŭlŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Regarder attentivement, observer.* Mōntĭs sūblīmĕ căcūmĕn Ŏccŭpăt, ūndĕ sĕdēns pārtēs spĕcŭlātŭr ĭn ōmnēs. *O.* Quūm mē Cāstălĭā spĕcŭlāns ēx ārbŏrĕ Phœbŭs. *Pp.* (III, 3, 13). Sīgnōrum ŏbĭtŭs spĕcŭlāmŭr ĕt ōrtūs. *V. Voy.* Specto, Prospicio, Suspicio, Despecto. || *Au fig.* Rērūm spĕcŭlētŭr hŏnōrēm. *Arat.* (I, 869). || *Épier, guetter.* Nūnc spĕcŭlābŏr quĭd ĭbi ăgātŭr. *Pl.* (*Truc.* IV, 1, 10). SYN. Ēxplōrŏ, cīrcūmspĭcĭŏ.

Spĕcŭlūm, ī, *n. Miroir.* Flēt quŏque, ŭt īn spĕcŭlō rūgās ădspēxĭt ănīlēs. *O.* Ēt spĕcŭlūm cōnsŭlăt īpsă sŭūm. *Id.* Sēd pătrĭs ăd spĕcŭlūm tōnsī. *M.* (VI, 64). EP. Mŭlĭēbrĕ, vĭtrĕūm, ārgēntĕūm, aūrĕūm, lævĕ, pŏlītūm, nĭtĭdūm, nĭtēns, mĭcāns; æmŭlūm, fīdūm, fĭdēlĕ. PPH. Spĕcŭlī ōrbĭs, æquŏr, nĭtŏr, splēndŏr. Aūrĕă, ārgēntĕă, crȳstāllĭnă lāmĭnă. Spĕcŭlī nĭtĭdīssĭmŭs ōrbĭs. Vĭtrĕŭs *ou* crȳstāllĭnŭs ōrbĭs. PHR. Cōnsĭlĭūm fōrmæ spĕcŭlūm. *M.* Lūx æmŭlă vūltūm Rēddĭdĭt, ēt sĭmĭlēm tāndēm sē vīdĭt ĭn aūrō. *St.* Āccēptās rēddūnt spĕcŭla ōptĭmă fōrmās. *Victor.* Quālĭs (effigies) ĭn ădvērsō spĕcŭlōrūm cērnĭtŭr ōrbĕ. (*Anth.* II, p. 380.) || *Miroir des eaux.* Lȳmphārum ĭn spĕcŭlō vīdĭt sĭmŭlācrūm sŭūm. *Ph.* VERS. Nŭpĕr me ĭn līttŏrĕ vīdī, Quūm plăcĭdūm vēntīs stārĕt mărĕ. *V.* Ēt quĭd sē dĕcĕăt, spēctātās cōnsŭlĭt ūndās. *O.* Īstă rĕpērcūssæ, quăm cērnĭs, ĭmāgĭnĭs ŭmbra ēst. *Id.* Fōrmās pūră rĕfērt ŏcŭlīs spēctāntĭbŭs ūndă, Ōbjēctō quālēs spĕcŭli fūlgōrĕ vĭdēntŭr (*Anth.* l. cit.). Fōntĭs ăquæ rēddūnt sĭmŭlācra ĭmĭtāntĭă vērŭm, Quālĭă lævĕ rĕfērt spĕcŭlī, quūm cērnĭmŭs, æquŏr (*Ibid.* p. 381). Ēxprĭmĭt ōppŏsĭtās īmmōbĭlĭs ūndă fĭgūrās, Lævātī quālēs spĕcŭlī nĭtŏr īpsĕ rĕmīttĭt (*Ibid.* Hic plura, nec aspernanda). || *Au fig. Miroir.* Sēd spĕcŭlūm dĕĭtātĭs hŏmo ēst. *Prud.* (*Apoth.* 838). || † *Image.* Quĭd vĭdēs? Spĕcŭlūm tŭūm. *Pl.* (*Men.* V, 9, 3). SYN. Spĕcĭēs.

1. Spĕcŭs (*sans autres cas*), *n. Comme le suiv.* Hīc spĕcŭs hōrrēndūm, sævī spīrāmĭnă Dītĭs. *V.* (*Æ.* VII, 568. Ubi *Serv.*, qui notat legi etiam *horrendus*) Īnvīsūm cœlō spĕcŭs. *Sil.* (XIII, 425). Nōx ōbscūră lŏcī pĕr spĕcŭs āmbĭgŭūm. *Prud.* (*Peri.* 11, 160). || † Spĕcă, ōrŭm, *pl.* Quŏd dī... Dēprēssum āltĭs claūsērĕ spĕcīs. *Att.* (apud *Non.* 8, 31).

2. Spĕcŭs, ūs, *m.* (σπέος). *Antre, caverne.* Ēst spĕcŭs ēxēsī strūctūrā pūmĭcĭs āspĕr. *O.* Īpsi īn dēfōssīs spĕcŭbŭs, sēcūră sŭb āltă, etc. *V.* Quæ nĕmŏra aūt quōs ăgŏr ĭn spĕcŭs? *H.* Tūm scīssā vāllēs ăpĕrĭt īmmēnsōs spĕcŭs. *Sen.* (*Troad.* 179). SYN. Spĕcŭs, *n.*, spēlūncă, căvērnă, āntrŭm, etc. *Voy.* Antrum. || — Tārtărĕŭs, īnfērnŭs, Tænărĭŭs, hōrrēndŭs, etc. *Les enfers. Voy.* Inferi. || *Au fig. Trou, cavité.* Rēddĭt spĕcŭs ātrī vūlnĕrĭs ūndām Spūmāntēm. *V.* Căpācĭs ālvī mērsĭt Tārtărĕō spĕcū (mustela). *Ph.* SYN. Āntrŭm, căvērnă, căvŭs, hĭātŭs, lătĕbræ || † *f* Cōncăvă sŭb mōntēm lātē spĕcŭs

ĭntŭ' pătēLăt. *Enn.* (apud *Prisc* 713; *Non.* 3, 194, et *Fest.* Adde *Pacuv.* ibid.).

Spēlæūm, ī, *n.* (σπήλαιον). *Caverne, tanière.* Cērtum ēst īn sīlvīs, īntēr spēlæă fĕrārūm Māllĕ pătī. *V.* Spēlæă sŭbīt mĕtŭēndă fĕrārŭm. *Cl.* SYN. Cŭbīlĕ, lūstră, *pl.* PHR. Dŏmōs ēt lūstră fĕrārūm. *Nemes.*

Spēltă, æ, *f. Sorte de blé, qu'on croit être la même que* zea. Aūt tŏtīdēm spēltās nŭmĕrānt, trīstēsvĕ lŭpīnōs. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 12).

Spēlūncă, æ, *f.* (σπήλυγξ). *Antre, caverne.* Sēd pătēr ōmnĭpŏtēns spēlūncīs ābdĭdĭt ātrīs. *V.* Fōns săcĕr īn mĕdĭō, spēlūncăquĕ pūmĭcĕ pēndēns. *Ov.* SYN. Spĕcŭs, āntrŭm, etc. *Voy.* Antrum.

Spēndōn, *m.* (σπένδων). *Nom d'homme.* Jām bĭs ŭt ōctōnōs Spēndōn cōmplēvĕrăt ānnōs. *Inscr.* (in *Mus. Arelat.*, quæ nuper reperta).

Spēndŏphŏrŭs, ī, *m.* (σπενδοφόρος). *Nom d'homme.* Spēndŏphŏrūs Lĭbycās dŏmĭnī pĕtĭt ārmĭgĕr ūrbēs. *M.* (IX, 57).

Spēndūsă, *f.* (σπένδουσα). *Nom d'une cavale.* Spēndūsă, Lēthēn īncŏlīs. (*Momms., Inscr. N.*, n. 7147.)

† Spērābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut espérer.* Quūm nūllă vītæ meæ sălūs spērābĭlī' st. *Pl.* (*Capt.* III, 3, 3).

Spērātŭs, ă, ŭm. *Espéré.* Spērātō nūnquām cōllŏquĭōquĕ frŭī. *O.* || † Spērātă, æ, *f. arch. L'épouse future.* Spērātă, sālvē. *Pl.* (*Pœnul.* V, 4, 97. *Id. fragm.* ap. *Varr. L. L.* 6, 73). Cūrre, ēt nūntĭā Vĕnīrĕ me, ēt mēcūm spērātam āddūcĕrĕ. *Afran.* (ap. *Non.* 2, 810. Sic recte emendant vulgatam lectionem *speratum*).

? Spērātŭs, *m. Futur, prétendu. Voy. le précéd.*

Spērchēĭs *ou* Spērchĭīs, ĭdĭs, *f.* (Σπερχειΐς). *Du Sperchius.* Æstŭăt Ālphēūs, rīpæ Spērchēĭdĕs ārdēnt. *O.* Nēc nōn Spērchēĭdĕs ūndæ. *Id.*

Spērchēōnĭdēs *ou* Spērchĭōnĭdēs, æ, *m. Riverain ou fils du Sperchius.* Spērchĭōnĭdēnquĕ Lўcētŭm. *O.*

Spērchēŏs, Spērchēŭs, *ou* Spērchĭŏs, Spērchĭŭs, ī, *m.* (Σπερχεῖος *et* Σπερχειός). *Sperchius, fleuve de Thessalie.* Spērchĭōsque ēt vīrgĭnĭbūs bācchātă Lăcænīs Tāўgĕtă. *V.* Pōpŭlĭfĕr Spērchĭūs ēt īrrĕquĭētŭs Ĕnīpeūs. *O.* Fĕrĭt āmnĕ cĭtātō Mālĭăcās Spērchĭōs ăquās. *L.* (Scriptionem *Sperchius* malui eo quod *Prisc.* 587, notat *i* produci.) || *Nom d'un professeur.* (*Aus. Prof.* 8, 2.)

† Spērēs, *ancien plur. de* Spes (speris). Ēt sēmĕl ēffŭgĭt, spērēs ĭtă fūndĭtŭ' nōstrās. *Enn.* (apud *Fest.*). Spērō, sī spērēs quĭdquām prōdēssĕ pŏtīssūnt (*Id.* ibid.). Ēt ăvĭdĭtātēm spērĭbūs lāctēt sŭīs. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 54. *Id.* 2, 788, refert *sperem* et *speribus*).

Spērnāx, ācĭs. *Qui méprise.* Dūctōr Pīsŏ vĭrōs spērnācēs mōrtĭs ăgēbăt. *Sil.* SYN. Cōntēmptŏr.

Spērnēndŭs, ă, ŭm. *Méprisable.* Nōn spērnēndă tĭbī sūnt tālĭă. *Avien.* (*Progn.* 538). *Voy.* Vilis

Spērnŏ, ĭs, sprēvī, sprētŭm, spērnĕrĕ. *Séparer, éloigner.* Jūs ātque æquūm se ā mālīs spērnīt prŏcŭl. *Enn.* (apud *Non.* 4, 435, qui vertit *segregare*). Īlle īllās spērnīt sēgrĕgātque āb se ōmnēs, ēxtrā te ūnăm. *Pl.* (*Mil.* IV, 6, 17). Pērfĭdă sīgna ăbĭcĭt, mōnŭmēntăquĕ trīstĭă lōngē Spērnĭt. *Prud.* (*Psych.* 150). *Voy.* Separo. || *Rejeter, dédaigner, mépriser.* Cŏmĭtēmnĕ sŏrōrēm Sprēvīstī mŏrĭēns? *V.* Spērnĕ vŏlūptātēs: nŏcēt ēmptă dŏlōrĕ vŏlūptās. *H.* Nūmĭnă nēc spērnī sĭnĕ pœnā nōstră sĭnāmŭs. *O.* Nīl spērnăt aūrīs, nēc tămēn crēdāt stătĭm. *Ph.* SYN. Āspērnŏr, rĕjĭcĭŏ, cōntēmnŏ, etc. *Voy.* Contemno.

Spērŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Espérer.* Ūnă sălūs vīctīs, nūllām spērārĕ sălūtēm. *V.* Spērābām tămēn, ātque ănĭmō mĕă vōtă fŏvēbăm. *O.* Māgnūm spērāns fŏrĕ mūnŭs ămāntī. *V.* Grātă sŭpērvĕnĭēt, quæ nōn spērābĭtŭr, hōră. *H.* SYN. Cōnfīdŏ, ēxspēctŏ. PPH. Spēs ēst, ădēst, ōstēndĭtŭr, āffŭlgēt. Spēm căpĭŏ, cōncĭpĭŏ, hăbĕŏ, fŏvĕŏ, pāscŏ, ălŏ, ăgĭtŏ, āmplēctŏr. Spēm ănĭmō fŏvĕŏ, ăgĭtŏ, haūrĭŏ, etc. Spē dūcŏr, căpĭŏr, āccēndŏr, lāctŏr, trăhŏr, nĭtŏr. Spē ănĭmŭm pāscŏ, lāctŏ. Spēs ănĭmŭm, mēntēm hăbēt, sŭbĭt, fŏvĕt, dūcĭt, lāctăt, ēxcĭtăt, lĕvăt. Spēs mĭhĭ ēst, ădĭtŭr. mē sŭbĭt *ou* tĕnĕt. Spēm pōnŏ; cōllŏcŏ, rĕpōnŏ in. Spē præsūmŏ. Īn spēm vĕnĭŏ, ingrĕdĭŏr. Īn spē sŭm. Spēs rēstăt. Spē plēnŭs. VERS. Sīc ĕquĭdēm dūcēbam ănĭmō, rēbārquĕ fŭtūrŭm. *V.* Quūm spēs ārrēctæ jŭvĕnŭm. Hīc prīmum Ænēās spērārĕ sălūtēm Aūsŭs, ēt āfflīctīs mĕlĭūs cōnfīdĕrĕ rēbŭs. *Id.* Pēndēt ăb ōffĭcĭō spēs mĭhĭ māgnă tŭō. *O.* Nēc spēs āffēctăt ĕāsdēm. Spē trăhŏr ēxĭgŭā. *Id.* || *Faire espérer. Voy.* Spes. || *Attendre, s'attendre à, craindre.* Hūnc ĕgŏ sī pŏtŭī tāntūm spērārĕ dŏlōrēm. *V* (*Æ.* IV, 419. De quo *Quintil.* 8, 2, 3; *Charis.* 242; *Diom.* 444. Adde *Virg. Æ.* I, 546. Ubi *Serv.*). Jām quārtānām spērāntĭbŭs ægrīs. *J.* (4, 57). SYN. Prævĭdĕŏ, tĭmĕŏ. || *Croire, se flatter de.* Ēt tūm mīrĭfĭcē spērābāt se ēssĕ lŏcūtŭm. *Cat.* (84, 3). Spērābām jām dēfērvīsse ădŏlēscēntĭăm. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 72). SYN. Crēdŏ, pŭtŏ, rĕŏr, cōnfīdŏ. || † *Prier, implorer.* Deōs spērābŏ, tēquĕ pōstrēmŏ. *Pl.* (*Mil.* IV, 5, 10. Sic interpretatur *Serv.* ad *Virg. Æ.* IV, 419. Et *Pl. Cas.* II, 5, 38; *Cist.* II, 3, 51).

Spēs, ĕī, *f. Espérance, espoir.* Nēc mĭhĭ jām pătrĭam āntīquām spēs ūllă vĭdēndī. *V.* Nēc spēs ūllă fŭgæ. *Id.* Neū flŭĭtēm dŭbĭæ spē pēndŭlŭs hōræ. *H.* Ēxstīnguĕ flāmĭnās, nēvĕ tē dīræ spĕī Præbe ōbsĕquēntēm. *Sen.* (*Hipp.* 131. Sic *Aus. Parent.* 13, 9; *Prud. Sym.* II, *præf.* 14. Quod etiam docet *Charis.* 26). SYN. Fīdūcĭă, vōtă, ēxspēctātĭŏ. EP. Blāndă, lætă, aūrĕă, dūlcĭs, māgnă, ăvĭdă, ăvāră, īngēns, īmmŏdĭcă; lĕvĭs, ēxĭgŭă, āngūstă, tĕnŭĭs, tĭmĭdă, āncēps, āmbĭgŭă, dŭbĭă; ānxĭă, sōllĭcĭtă, pēndŭlă, ārrēctă; cērtă, fīdă; fāllāx, fālsă, ĭnānĭs, īrrĭtă, vānă, văcŭă, lūbrĭcă, cădūcă, frăgĭlĭs, crēdŭlă. PPH. Spēs fŭtūrī. Fīdūcĭă rērŭm. *Voy.* Spero. || *Donner de l'espoir.* Spēm dō, āddŏ, ādmŏvĕŏ, āccēndŏ, ōstēndŏ, āffērŏ, īnjĭcĭŏ. Spē īmplĕŏ. VERS. Spēmquĕ dĕdĭt dŭbĭæ mēntī, sōlvĭtquĕ pŭdōrēm. *V.* Nēc spēs ŏpĭs ūllă dăbātŭr. Hānc sĭnĕ mē spēm fērrĕ tŭī. Spēs āddĭtă sūscĭtăt īrās. Ēxtrēmīs spēs ēst āccēnsă dŭōbŭs. Quĭd mē cœlūm spērārĕ jŭbēbās? *Id.* Spēm mĭhĭ nēscĭŏ quām vūltū prōmīsĭt ămīcō. *O.* Spēm făcĭt, hōc rĕcĭpī mē quŏquĕ pōssĕ mŏdō. Spēs ēst īndūctă răpīnæ. *Id.* Tū spēm rĕdūcĭs mēntĭbŭs ānxĭīs. *H.* || *Ravir l'espérance.* Spēm ērĭpĭŏ, ădĭmŏ, dēmŏ, præcīdŏ. || *Concevoir de vaines espérances.* Spēm vānăm, ĭnānēm, fāllācēm căpĭŏ, cōncĭpĭŏ, fŏvĕŏ, etc. Ĭnānēs *ou* vānās spēs ăgĭtŏ. Spē ĭnānī, vānā, fāllācī, văcŭā, mēndācī dūcŏr, căpĭŏr, dēcĭpĭŏr, ăgŏr, dēlūdŏr; ănĭmŭm pāscŏ, lāctŏ. Ănĭmŭm spēs ĭnānĭs hăbēt, lūdĭt, dēcĭpĭt, dūcĭt, vērsăt. Ĭnānĭă vōtă fŏvĕŏ. Mēntēm vānā crēdŭlĭtātĕ fŏvĕŏ. || *Perdre l'espérance. Voy.* Despero. || *Tromper l'espoir.* Spēm fāllŏ, mēntĭŏr, dēstĭtŭŏ. VERS. Vānā spē lūsĭt ămāntēm. *V.* Īllă dĕūm prōmīssŏ fāllĭt ĭnānī, Ēt stūltam dŭbĭā spēm trăhĭt ūsquĕ mŏrā. *O.* Spēm mŏdŏ nōstrām fĭĕrī pătĭārĕ cădūcăm. *Id.* Fālsā spē prōdūcĕrēs. *Ter. Voy.* Perjurus. || *L'Espérance, divinit. qui avait un temple à Rome.* Ēt nūnquam īn dŭbĭī hŏmĭnēm bŏnă dēstĭtŭēns Spēs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *de Deis*, 13. Adde *Ov. Pont.* I, 1, 27 sq.; *A. Am.* I, 445; *Tib.* II, 6, 21; *Pl. Bac.* IV, 8, 52; *Cist.* IV, 1, 18). || *Qqf. Triste pressentiment, crainte.* Cœlō lānguēntĕ mărīquĕ Naūfrăgĭī spēs ōmnĭs ăbĭt. *L.* Dūm spēs nūllă nĕcĭs. *St. Voy.* Timor. || *L'objet même qui fait l'espoir.* Ălĭæ, spēm gēntĭs, ădūltōs. Ēdūcūnt fētūs. *V.* Ō lūx Dārdănĭæ, spēs ō fīdīssĭmă Teūcrūm! Ānnī spēm crēdĕrĕ tērræ *Id.* || † Spē,

ancien gén. Ŭt pērnōscātĭs ēcquĭd spē sĭt rēllĭquŭm. *Ter.* (*And. Prol.* 25. Sic recte *Bothe*; vulgo *spei*). *Voy.* Re.

Spētĭlĕ, ĭs, *n. Ventre de porc.* Ēstŏ pērnām, sūmēn sŭērĭs, spētĭlĕ, cāllŭm, glāndĭă. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.* Alii leg. *spectile*).

† Spēxī, *parf. de* Specio.

Sphæră, æ, *f.* (σφαῖρα). *Sphère, globe.* Īpsa ĕtĭām, lævā, sphærā fūlgēbăt hŏnōrā. *Capel.* (VI, p. 191). Cōncēptŭm vīrtūtĕ Dĕī, quēm sphærā pŏlōrŭm Sūstĭnĕt. *Drac.* (I, 110). SYN. Glŏbŭs, ōrbĭs. || *Balle à jouer. Voy.* Pila 1.

† Sphĕră, æ, *f. Au lieu de* Sphæra. Cūjŭs ăd ārbĭtrĭŭm sphĕră mōbĭlĭs ătquĕ rŏtŭndă Vōlvātŭr. *Prud.* (*Apoth.* 210).

Sphīnx, gĭs *ou* gŏs, *f.* (Σφίγξ). *Le Sphinx, monstre qui, selon la Fable, avait la tête et les mains d'une femme, le corps d'un chien, et la queue d'un dragon, avec des griffes et des ailes. Il habitait un rocher près de Thèbes, et proposait des énigmes aux passants, qu'il dévorait s'ils ne les devinaient pas. OEdipe lui donna la mort, après avoir expliqué son problème.* Sī Sphīngŏs ĭnīquæ Cāllĭdŭs āmbāgēs, tē præmōnstrāntĕ, rĕsōlvī. *St.* Nēc Sphīngă cæcĭs vērbă nēctēntēm mŏdĭs Fūgī. *Sen.* (*OEd.* 92). EP. Trĭfōrmĭs, cāllĭdă, vērsūtă, ĭnīquă, dīră, sævă, īmprŏbă. VERS. Tērrŭĭt Āŏnĭām vŏlŭcrĭs, lĕŏ, vīrgŏ, trĭfōrmĭs Sphīnx, vŏlŭcrĭs pēnnĭs, pĕdĭbŭs fĕră, frōntĕ pŭēllă. *Aus.* Nōta īn pōrtēntĭs Thēbānă trĭcōrpŏrĭbŭs Sphīnx. *Id.* Ēt Sphīnx vīrgĭnĕōs rīctŭs īnfēctă crŭōrĕ. *Sil.* Ŭbĭ sēdĭt āltā rūpĕ, sēmĭfĕrō dŏlōs Sphīnx ōrĕ nēctēns. *Sen.* (Cf. *Stat. Th.* 502 sq.; *Sen. Phœn.* 131, et *OEd.* 641; *Pl. Pœn.* I, 3, 34.)

Sphōndȳlŭs. *Comme* Spondylus.

Sphrāgītĭs, ĭdĭs, *f.* (σφραγῖτις). *Sceau, empreinte de cachet.* || *Piqûre avec une aiguille rougie, espèce de tatouage.* Quĭd, quŭm săcrāndŭs āccĭpīt sphrāgītĭdăs? *Prud.* (*Peri.* 10, 1076).

Sphȳnx. *Au lieu de* Sphinx.

Spīcă, æ, *f. Épi.* Flāvă Cĕrēs tĕnŭēs spīcĭs rĕdĭmītă căpīllōs. *O.* Ēt cĕrĕrem īn spīcĭs īntērcĭpĭt (aper). *Id.* SYN. Ărĭstă. *Voy.* Messis. || *Une des étoiles de la Vierge.* Āt quŭm, pēr dĕcĭmām cōnsūrgēns hōrrĭdă pārtēm, Spīcă fĕrēt præ sē squālēntĭs cōrpŭs ărĭstæ. *Man.* (V, 270). *Voy.* Spicum.

Spīcātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un épi, des épis.* || *Taillé en forme d'épis.* Spīcātāsquĕ făcēs săcrum ăd nĕmŏra āltă Dĭānæ Sīstĭmŭs. *Grat.* (*Cyn.* 484).

Spīcĕŭs, ă, ŭm. *D'épis.* Spīcĕā jām cāmpĭs quŭm mēssĭs ĭnhōrrŭĭt. *V.* Tĭbĭ sīt nōstrō dē rūrĕ cŏrōnă Spīcĕă. *O.*

Spīcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des épis; au fig. Fertile.* Spīcĭfĕra ēst Vīrgō Cĕrĕrĭs. *Man.* (II, 442). Prīmō spīcĭfĕrŭm prōfĕrăt ōrbĕ căpŭt. *Sid.* (17, 2). Spīcĭfĕrīsquĕ grăvĭs bēllātŏr Ărāŭrĭcŭs ōrĭs. *Sil.* SYN. Ărĭstĭfĕr, fērtĭlĭs.

† Spīcĭŏ. *Au lieu de* Specio.

† Spīclŭm, ī, *n. sync. pour* Spiculum. Āt cōntrā lăpĭdŭm cōnjēctŭm spīclōrŭmquĕ. *Lr.* (III, 199).

Spīcŏ, ās, ārĕ. *Former en épi.* Vēntŭs ălīt frūctŭs, ēt vēntŭs spīcăt ărĭstās. *Dracont.* (I, 587. *Ib.* 574). || *Rendre pointu.* Quām lōnga ēxĭgŭī spīcānt hāstīlĭă dēntēs! *Grat.* (*Cyn.* 117). SYN. Īnspīcŏ.

Spīcŭlŭm, ī, *n. Pointe.* Hāstārŭm trĕmŭlō quătĭēbāt spīcŭlă mōtū. *O.* SYN. Cūspĭs, mūcrŏ. || *Aiguillon d'abeille, de serpent, etc.* Nŏxĭă lūmĭnĭbŭs spīcŭlă cōndăt ăpĭs. *O.* Ēt spīcŭlă cæcă rĕlīnquŭnt, Āffīxæ vēnĭs. *V.* SYN. Cūspĭs, ăcŭlĕŭs || *Trait, javelot.* Spīcŭlă cōnvērsō fŭgĭēntĭă dīrĭgĭt ārcū. *V.* Cērtăquĕ lētĭfĕrā dīrēxīt spīcŭlă dēxtrā. *O.* SYN. Săgīttă, jăcŭlŭm, tēlŭm, etc. *Voy.* Sagitta. || *Traits de l'Amour.* Spīcŭlă quōt nōstrō pēctŏrĕ fīxĭt Ămŏr. *Pp.* (II, 13, 2). Quæ pătĭmŭr, mūltō spīcŭlă fēllĕ mădēnt. *O.* SYN. Săgīttă, tēlŭm. || *Rayon de soleil.* Cālīgŏ tērræ scīndĭtŭr Pērcūssă sōlĭs spīcŭlō. *Prud.* (*Cath.* 2, 6). SYN. Tēlŭm. *Voy.* Radius.

Spīcŭm, ī, *n. arch. Comme* Spica. *Épi.* (Cf. *Non.* 3, 230; *Fest.* in v. *Restibilis*; *Serv.* ad *Virg. G.* I, 111.) || *Une des étoiles de la Vierge.* Spīcum īllūstrĕ tĕnēns splēndēntī cŏrpŏrĕ Vīrgŏ. *Cic.* (*N. D.* 2, 42). || † Spīcŭs, ī, *m. Épi.* Quām sī mēssŏr pēr mēssim ūnŭmquēmquĕ spīcŭm cōllĭgĭt. *Poet.* (apud *Fest.* Cf. *Serv.* l. cit.).

Spīnă, æ, *f. Épine.* Ēt rĭgĕt āmīssā spīnă rĕlīctă rŏsā. *O.* Cārdŭŭs, ēt spīnĭs sūrgīt pălĭūrŭs ăcūtĭs. *V.* SYN. *qqf.* Rŭbŭs, sēntēs, vĕprēs. EP. Ăcūtă, hōrrēns, āspĕră. *Voy.* Dumus. || *Arête de poisson.* Lūbrĭcŭs, ēt spīnā nŏcŭŭs nōn gōbĭŭs ūllā. (*Ovid. Hal.* 128. *Ib.* 46.) || *Épine du dos, vertèbres.* Āt dūplēx ăgĭtŭr pēr lūmbōs spīnă. *V.* Pēctŭs, ĕt ā spīnæ tāntūmmŏdŏ crātĕ tĕnĕrī. *O.* Quā jūngĭt hŏmĭnēm spīnă dēfĭcĭēns ĕquō. *Sen.* (*H. OEt.* 505). || *Qqf. Quille de vaisseau.* Sūbtēr cōncūssa ēst spīnă cărīnæ. *Tert.* (*Jon. et Nin.* 39). || *Au fig. Vices, défauts.* Spīnās ănĭmōne ĕgō fōrtĭŭs, ān tū Ēvēllās āgrō. *H.* (*Id. Epist.* II, 2, 212). Spīnæ sūnt ănĭmō. *P. Nol.* (25, 285).

Spīnēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se couvrir d'épines.* Hānc ĕgō crēdĭdĕrīm sēntĭs spīnēscĕrĕ mēmbrĭs. *Capel.* (VI, p. 227).

Spīnētŭm, ī, *n. Lieu couvert d'épines, buisson.* Nūnc vĭrĭdēs ĕtĭam ōccūltānt spīnētă lăcērtōs. *V. Voy.* Dumetum. || *Épine.* Fīt sĭnĕ spīnētĭs rŏsă. (*Anthol.* II, p. 401.) || *Au fig. Vices.* Quŏnĭām spīnētă bĕnīgnŭs Ōmnĭă nōstrōrŭm sūscēpĕrăt īllĕ mălōrŭm. *Sedul.* (IV, 168). SYN. Spīnæ.

Spīnĕŭs, ă, ŭm. *D'épines.* Băcŭlŭmquĕ căpīt, quēm spīnĕă tōtŭm Vīncŭlă cīngēbānt. *O.* Spīnĕă līgnă, rŏsās. *Dracont.* (*Satisf.* 72).

Spīnĭfĕr *et* Spīnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des épines.* Mōsēs nēmpĕ Dĕŭm spīnĭfĕro īn rŭbō Vīdĭt. *Prud.* (*Cath.* 5, 35). Spīnĭgĕrĭs stīrpĭbŭs hīrtŭs ăgĕr. *Id.* (*Peri.* 11, 120). Spīnĭfĕrām sūbtēr caūdām Pīstrīcĭs ădhæsĭt. *Cic.* (*Arat.* 578. Alii, *spinigeram*). SYN. Spīnōsŭs. || *Au fig. Vicieux.* Dĕŭs īllāpsūrŭs īn ārtŭs Spīnĭfĕrōs, sūdĭbŭs quōs tēxūnt crīmĭnă dēnsĭs. *Prud.* (*Apoth.* 59). *Voy.* Spina.

Spīnōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des épines, piquant.* Quām quŭm spīnōsĭs īgnĭs sūppōnĭtŭr hērbĭs. *O.* Hīrsūtă spīnōsĭŏr hȳstrīcĕ bārbă. *Calp.* (6, 14). SYN. Spīnĭfĕr, spīnĕŭs, ăcūtŭs, etc. *Voy.* Dumosus, Acutus. || *Au fig. Aigu, poignant.* Spīnōsās Ērȳcīnă sĕrēns īn pēctŏrĕ cūrās. *Cat.* (64, 72). SYN. Ăcūtŭs, āspĕr.

Spīnthărĭs, *f.* (Verbo usus est *Sanctra*, auctore *Fest.* in v. *Spinturnix*, quod idem valet. Apud Græc. σπινθαρίς.)

Spīnthĕr, ĕrĭs, *n. Bracelet.* Jŭbĕāsquĕ spīnthēr nŏv'm rĕcōncīnnārĭēr. *Pl.* (*Men.* III, 3, 4. *Ib.* 7. Cf. *Fest.*, et *Prisc.* 646. Alii scrib. *spinter*).

Spīntūrnīcĭŭm, ĭī, *n. Comme le suivant.* (*Pl. Mil.* IV, 1, 41.)

Spīntūrnīx, īcĭs, *f. Sorte d'oiseau, cité pour sa laideur.* Ōccūrsātrīx ārtĭfĭcŭm, pērdĭtă spīntūrnīx. *Vet. Poet.* (apud *Fest.* Quæ qualis sit, se nescire fatetur *Plin.* 10, 17, 2).

Spīnŭs, ī, *f. Prunier sauvage.* Ēdūrāmquĕ pĭrum, ēt spīnōs jām prūnă fĕrēntēs. *V.* Ēt stĕrĭlēs spīnōs, ēt īnērtēm fētĭbŭs ōrnŭm. *Pall.* (*Insit.* 63).

Spīră, æ, *f.* (σπεῖρα). *Spirale.* Īngēntī spīrā tōtŭm præcīngĭt ŏlȳmpŭm. *Manil.* (I, 581, de circulo). *Voy.* Circulus. || *Tour, entortillement* Squāmĕŭs īn spīrām trāctū sē cōllĭgĭt āngŭĭs. *V.* Cōrrĭpĭŭnt, spīrīsquĕ lĭgānt īngēntĭbŭs. *Id.* SYN. Ōrbĭs, flēxŭs, gȳrŭs,

vŏlūmĕn, nōdŭs. || *Qqf. Corde, câble.* Quīd cēssātĭs, sŏcĭi, ējĭcĕrĕ spīrās spărtĕās? *Pacuv.* (apud *Fest.*). || *Cordon de chapeau.* Ēt lōngō jăctētūr spīrā gălĕrō. *J.* (8, 208). || *Sorte de corde en métal.* Pēndēntēs lȳchnī spīrīs rĕtĭnēntŭr ăhēnīs. *P. Nol.* (24, 390). || *Évolutions faites par des troupes.* Spīrās lĕgĭōnĭbŭ' nĕxūnt. *Enn.* (ap. *Fest.* Eodem sensu dicunt *orbes*).

Spīrābĭlĭs, ĕ. *Respirable, qu'on respire.* Pēr sŭpĕrōs, ātque hōc cœlī spīrābĭlĕ lūmĕn. *V.*

Spīrācŭlŭm, ī, *n. Ouverture, soupirail, en partic. Ouverture des enfers.* Hīc spĕcŭs hōrrēndŭm, sævī spīrācŭlă Dītĭs. *V.* Nĭtĭdī spīrācŭlă fōntĭs. *V. Fl.* SYN. Faucēs, ōs, hĭātŭs || † *Au fig. Inspiration.* Mōx ĕtĭam āssuētām pĕnĕtrānt spīrācŭlă mēntĕm. *Juvc.* (I, 115).

Spīrāmĕn, ĭnĭs, *n. Ouverture.* Sūlfŭrĕās pŏsŭit spīrāmĭnă Nārĭs ăd ūndās. *Enn.* (ap. *Prisc.* 692) Tālī spīrāmĭnĕ Nēsĭs Ēmīttīt Stȳgĭūm nĕbŭlōsĭs āĕră sāxĭs. *L.* SYN. Spīrāmēntŭm, spīrācŭlŭm. || *En partic. Issue par laquelle l'air sort dans la respiration.* Ălĭūs spīrāmĭnă nārĭs ădūncæ Āmpŭtāt. *Luc.* PPH. Spīrāndī vĭă. *O.* || *Respiration, souffle.* Pōst nōnī tăcĭtūrnă dĭū spīrāmĭnă mēnsĭs. *Sedul.* (II, 147). Īllĕ lăcēssītŭs lōngō spīrāmĭnĭs āctū. *Cl.* (*Magnet.* 36). *Voy.* Spiritus. || *Émanation, influence.* Nēc sūmmă Tŏnāntĭs Jūssă, nĕc Ārcădĭæ rĕtĭnēnt spīrāmĭnă vīrgæ. *St.* (*Th.* II, 69, scil. caducei). SYN. Aūră, āfflātŭs. || *Odeur.* Sōlŭs ŏdōr spārsī spīrāmĕn ărōmătĭs ēfflăt. *Prud.* (*Apoth.* 762). *Voy.* Odor. || *Vie, activité.* Lăzărūm jŭbĕt vĭgērĕ, Rĕddĭtō spīrāmĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 9, 47). Rĕfĭcĭt spīrāmĭnă fēssī Īgnĭs. *St.* SYN. Ănĭmă, vītă. || *Aspiration de lettre.* Ūnă nām spīrāmĕn ăddĭt ōmnĭbŭs vōcālĭbŭs. *T. Maur.* (*Syll.* 496. *Ib.* 518). || — sānctŭm. *Eccl. Le Saint-Esprit.* Fēmĭnĕăm sānctō cōmplēt Spīrāmĭnĕ mēntĕm. *Juvc.* (I, 244. Et *Sedul.* II, 176). *Voy.* Spiritus.

Spīrāmēntŭm, ī, *n. Comme le précéd.* Tēllūs ēt vīvĭt, hăbētquĕ Spīrāmēntă, lŏcīs flāmmam ēxhālāntĭă mūltĭs. *O.* Seū plūrēs călŏr īllĕ vĭās ēt cæcă rĕlāxăt Spīrāmēntă. *V.* Ābdĭtăque īntŭs Spīrāmēnta ănĭmæ lētālī vūlnĕrĕ rūpĭt. *Id.*

Spīrāns, tĭs. *Soufflant.* Sŭb ădvēntūm spīrāntĭs lēnĕ făvōnī. *O* || *Odorant.* Grăvĭtĕr spīrāntĭs cōpĭă thȳmbræ. *V. Voy.* Odorus. || *Respirant, vivant.* Quālĭs spīrāntĭbŭs īrĕ Āssuērās dŭcĭbŭs. *Sil.* Spīrāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *V.* || *Absolt.* Spīrāntĭă cūnctă. *P. Nol.* (35, 301). *Voy.* Vivus. || *Au fig. En parlant d'un tableau, d'une statue.* Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs æră. *V.* Părĭī lăpĭdēs, spīrāntĭă sīgnă. *Id.* SYN. Vīvŭs, vērŭs. || *Animé, agité.* Fērvētquĕ frētīs spīrāntĭbŭs æquŏr. *V.* || *Act. Exhalant, rendant.* Spīrāntēs nārĭbŭs īgnĕm (tauri). *V.*

Spīrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Spiro. Spīrātŭs ĭn īllōs Ā Chrīstō sūrgēntĕ sĕmĕl. *Arat.* (I, 222, nempe Spiritus).

† Spīrĭtālĭs, ĕ. *Spirituel, immatériel.* Ēt spīrĭtālī lāctĕ pēctŭs īrrĭgēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 14). Rēm spīrĭtālĕm tērrŭlēntĕ quærĕrĕ. *Ib.* (10, 378).

Spīrĭtŭs, ūs, *m. Souffle, vent.* Āc vĕlŭt Ēdōnī bŏrĕæ quūm spīrĭtŭs āltō Īnsŏnăt Ægæō. *V.* SYN. Flātŭs, ănĭmă, flābrūm, aūră. *Voy.* Ventus. || *Souffle, haleine, respiration.* Ēt spīrĭtŭs ōrĭs Mūltă rĕlūctānti ōbstrŭĭtŭr. *V.* Āttrāctŭs ăb āltō Spīrĭtŭs. *Id.* Sūrgĕt ĕt īnvĭtĭs spīrĭtŭs īn lăcrĭmĭs. *Pp.* (I, 16, 32). Quōrūm tērrĭbĭlĭs spīrĭtŭs īgnĭs ĕrăt. *O.* SYN. Hālĭtŭs, ănhēlĭtŭs, ănĭmă, flātŭs, flāmĕn, spīrāmĕn, spīrāmēntŭm, rēspīrāmĕn. PPH. Ōrĭs spīrĭtŭs, ănhēlĭtŭs. Ǣthĕrĭs haūstŭs. || *Souffle de la vie.* Dūm mĕmŏr īpsĕ mĕī, dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtūs. *V.* Spīrĭtŭs ēt văcŭās prĭŭs hīc tĕnŭāndŭs ĭn aūrās Ībĭt. *O.* Hŏmĭnŭmquĕ tēctō spīrĭtŭm cōmmīsĕrĭs. *Ph.* Spīrĭtū cūlpām lŭēs. *Id.* SYN. Ănĭmă, ănĭmŭs, vītă. || *Qqf. Odeur.* Spīrĭtŭs ūnguēntī suāvĭs dīffūgĭt ĭn aūrās. *Lr.* (III, 223). *Voy.* Odor. || *Esprit, aspiration.* Spīrĭtŭs hīc, flātū tĕnŭīssĭmă vīvĭfĭcāns *H. Aus.* (*Idyll.* 12, *Litt.* 19). || *Souffle, inspiration.* Spīrĭtūm Grāīæ tĕnŭēm Cāmēnæ. *H.* SYN. Flātŭs, āfflātŭs. || *L'esprit (opposé à la matière), force spirituelle qui anime le monde.* Lūcēntēmquĕ glŏbūm lūnæ, Tītānĭăque āstră Spīrĭtŭs īntŭs ălĭt. *V.* Ēt quōslĭbĕt ōccŭpăt ārtūs Spīrĭtŭs, ēquĕ fĕrĭs hŭmāna ĭn cōrpŏră trānsĭt. *O.* SYN. Mēns. || *Esprit, cœur, passion. qqf. Colère.* Lātĭŭs rēgnēs ăvĭdūm dŏmāndŏ Spīrĭtŭm. *H.* Sēd dīffĭcūltĕr cōntĭnētūr spīrĭtŭs. *Ph.* SYN. Ănĭmŭs. || *Orgueil, fierté.* Hæsīstī : cĕcĭdĭt spīrĭtŭs īllĕ tŭŭs. *Pp.* (II, 3, 2). Spīrĭtŭs īllĕ mĭnāx, ēt Drūsī mōrtĕ sŭpērbŭs. (*Ad Liv.* 277.) Spīrĭtŭs āltōs gĕrĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 384). Sēd frēgĭt īllōs spīrĭtŭs, etc. *Id.* (*Troad.* 271). SYN. Ănĭmŭs *ou* Ănĭmī. *Voy.* Superbia. || — Sānctŭs. *Le Saint-Esprit.* Mājēstās ūnĭŭsmŏdī Sŏcĭātă Sānctō Spīrĭtū. *Aus.* (*Eph.* 2, 17. Alii leg. *sacro*). Āt nōn ēx nĭhĭlō Dēŭs; ēt săpĭēntĭă vērā, Spīrĭtŭs ēt Sānctŭs. *Prud.* (*Ham.* 164. Et *P. Nol.* 21, 839). Crēdātūr Chrīstŭs sīc cōndĭtŭs : īnnŭbă vīrgŏ Nūbĭt Spīrĭtŭī. *Id.* (*Apoth.* 571). SYN. Sānctŭs Flātŭs. *Juvc.* Vīvĭfĭcŭs Flātŭs. Sānctŭm Flāmĕn *ou* Spīrāmĕn. *Id.* || *Au pl. Eccl. Esprits, créatures immatérielles.* Īpse īncōrpŏrĕŭs, ēt spīrĭtŭūm sătŏr ūnŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 305). || *Démons.* Nīgrōrūm dēpŭlĭt īrās Spīrĭtŭūm. *Sedul.* (III, 41). Spīrĭtĭbūsquĕ mălīs fērs, fŭgĭtīvĕ, fŭgăm. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 10).

Spīrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. 1. *n. Souffler.* Lētĭfĕrīs cālĭdī spīrārūnt flātĭbŭs aūstrī. *O.* Nēc zĕphȳrōs aūdīs spīrārĕ sĕcūndōs? *V.* Spīrānt clēmēntĭŭs aūstrī. *St.* SYN. Ādspīrŏ, flō. || *Respirer.* Quŏd quĕrŭlūm spīrăt, quŏd ăcērbūm Nævĭă tūssĭt. *M.* (II, 26). Quāntō spīrāssĕ vĕnēnō Ōră rĕŏr. *L.* SYN. Rēspīrŏ. || *Être animé; au fig. Respirer, vivre.* Spīrāntquĕ vēnæ, cōrque ădhūc păvĭdūm sălĭt. *Sen.* (*Thyest.* 756). Quūm Părĭs Œnōnē pŏtĕrĭt spīrārĕ rĕlīctā. *O.* Spīrăt ădhūc ămŏr, Vīvūntquĕ cōmmīssī călōrēs Ǣŏlĭæ fĭdĭbūs pŭēllæ. *H.* SYN. Vīvŏ. *Voy. ce mot.* || *Être vivant, en parl. d'un tableau, d'une statue.* Spīrăt Āpēllēā rĕddĭtŭs ārtĕ Mĕmŏr. *M.* (XI, 9). Ēt văriīs spīrăt Nērēĭă bāccă fĭgūrĭs. *Cl. Voy.* Spirans. || *Sortir par la respiration; en gén. Jaillir.* Lūx mĭcăt ēx ŏcŭlīs, spīrātque ē pēctŏrĕ flāmmă. *O.* Quŏd gĕnŭs, ēndŏ mărī spīrăt fōns dūlcĭs ăquāī Quī scătĭt. *Lr.* (VI, 891). SYN. Ēxĕŏ, ērūmpŏ. || *Exhaler une odeur.* Sēmpĕr ŏdōrātĭs spīrābūnt flōrĭbŭs āræ. *V. Fl.* || *Favoriser.* Quŏd sī tām făcĭlĭs spīrārĕt Cȳnthĭă nōbīs. *Pp.* (II, 24, 5). *Voy.* Adspiro. || *Avoir tel sentiment; en partic. Être fier.* Rāptā spīrāns īmmānĕ sĕcūrī. *V.* Ībam āltūm spīrāns. *St.* Spīrăt trăgĭcūm sătĭs, ēt fēlīcĭtĕr aūdĕt. *H.* Quī nūnc māgnūm spīrāmŭs ămāntēs. *Pp.* (II, 15, 53. Quæ omnia pro adverbiis accipio). || 2. *Act. Rendre par le souffle, exhaler.* Spīrăt ĭnēxhaūstūm flāgrāntī pēctŏrĕ sūlfŭr. *Cl.* Tūm tĕnŭēm spīrāns ănĭmām. *V. Fl.* SYN. Ēxspīrŏ, ēxhālŏ, ējĭcĭŏ, ējēctŏ, ēmīttŏ, mīttŏ, prōflŏ, vŏmŏ, ēvŏmŏ, ērūctŏ, rĕddŏ. *Au fig.* Vāstōs tēllūrĭs hĭātŭs Dīvīnām spīrārĕ fĭdĕm. *L.* || *Exhaler une odeur* Āmbrŏsĭæquĕ cŏmæ dīvīnūm vērtĭce ŏdōrĕm Spīrāvērĕ. *V.* Quīdquīd tūrĭfĕrīs spīrăt Pānchāĭă sīlvĭs *Cl.* SYN. Ēxhālŏ, hālŏ, ŏlĕŏ, rĕdŏlĕŏ, etc. *Voy.* Oleo || *Respirer qq. ch., être plein de.* Tōtūm spīrānt præcōrdĭă Phœbūm. *Cl.* Frātrĭs spīrāns īngēntĭă făctă. Cælārăt pătrŭī spīrāntēs prœlĭă dīrā Ēffĭgĭēs. *Id.* (Sic *Æschyl.* πνέειν Ἄρη, *Aristoph.* φυσᾶν πόλεμον.) || *Répandre, inspirer.* Quĭd hăbēs īllĭŭs, īllĭŭs Quæ spīrābăt ămōrēs? *H.* || *Ressembler à, reproduire, attester.* Māgŏ quătĭt cūrrŭs, ēt frātrĕm spīrăt ĭn

ărmīs. *Sil.* Insīgnĕ Mĭnērvăm Spīrăt ŏpŭs. *Cl.* SYN. Rĕfĕrŏ, tēstŏr. || † *Animer, donner la vie (le souffle).* Nātālis dĭēs Quō tē Crĕātŏr ārdŭūs Spīrāvĭt. *Prud.* (*Cath.* 11, 49).

Spīssātŭs, ă, ŭm. *Épaissi, condensé, épais.* Īgnĭs ĕnīm dēnsūm spīssātŭs ĭn āĕră trānsĭt. *O.* Spīssātæquĕ flŭūnt (nubes). *L.*

Spīssē, *adv.* *Avec densité.* || † *Lentement.* Ăt ĕnīm tū nĭmīs spīsse ātquĕ tārde īncēdĭs. *Næv.* (apud *Non.* 4, 422. Et *Pacuv.* ibid.).

Spīssēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *S'épaissir.* Fēcĭt, ŭt āntĕ, căvām, dŏcŭī, spīssēscĕrĕ nūbĕm. *Lr.* (VI, 176). SYN. Spīssŏr.

† Spīssĭgrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche lentement.* Sīcŭt ĕgo hōs dūco ădvŏcātōs hŏmĭnēs spīssĭgrădĭssŭmōs. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 3).

Spīssō, *adv.* *Lentement, tard.* Sēdī, quōd spīssō vĕnīrĕ vīsŭs ēst mānī mĭhī. *Afran.* (ap. *Non.* 4, 422).

Spīssŏ, ās, ārĕ. *Épaissir, condenser, serrer.* Ērgo ăcĭēs tāntæ pārvūm spīssāntŭr ĭn ōrbĕm. *L.* Tūnc mĭhi spīssēntūr sūbstrĭctō cōrnŭă vēlō. *Germ.* (*Arat.* 402). SYN. Dēnsĕŏ, cōgŏ, etc. *Voy.* Denseo.

Spīssŭs, ă, ŭm. *Épais, condensé, serré.* Quæ nōbis dūrāta āc spīssā vĭdēntŭr. *Lr.* (II, 444). Īlle aūtēm spīssā jăcŭĭt rĕvŏlūtŭs ărēnā. *V.* Nē spīssæ rīsūm tōllānt īmpūnĕ cŏrōnæ. *H.* Jām spīssĭŏr īgnĭs. *L.* SYN. Spīssātŭs, dēnsŭs, dēnsātŭs. || † *Lent.* Spīssum īstŭc ămānti ēst vērbūm « Vĕnĭĕt », nĭsĭ vĕnĭt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 77). Ōmnēs rēs spīssās făcĭt. *Cæcil.* (ap. *Non.* 4, 422. Ubi multa). *Voy.* Spisse.

Splēn, ēnĭs, *m.* (σπλήν). *Rate.* Ēt trīta īllĭnĭtŭr, vēl splēn āppŏnĭtŭr hœdī. *Ser. Sam.* (vs. 421. *Id.* 428, spleni). Quĭd făcĭăm? sēd sūm pĕtŭlāntī splēnĕ căchīnnŏ. *Pers.* (1, 12).

Splēndēns, tĭs. *Brillant.* Hōc fūsūm lābrīs splēndēntĭbŭs āmnĕm Īnfĭcĭt. *V.* Splēndēntī lāncĕā fērrō. *O.* *Voy.* Splendidus.

Splēndĕŏ, ēs, ŭī (*Char.* 216; *Diom.* 363), ērĕ, *n.* *Reluire, briller.* Ēxēsōsquĕ sĭtū cōgĭt splēndērĕ lĭgōnēs. *Cl.* Jāmdūdūm splēndēt fŏcŭs, ēt tĭbĭ mūndă sŭpēllēx. *H.* Splēndēt trĕmŭlō sūb lūmĭnĕ pōntŭs. *V.* Pēr Tārtēssĭăcās cōnspēctŭs splēndŭĭt ūrbēs. *Sid.* (15, 155, scil. chlamyde). SYN. Rēsplēndĕŏ, fūlgĕŏ, rĕfūlgĕŏ, nĭtĕŏ, mĭcŏ. *Voy.* Fulgeo, Luceo. || *Au fig.* Jām nēc Lăcænæ splēndēt ădūltĕræ Fāmōsŭs hōspēs. *H.* Măgīsquĕ sŏlĭtō splēndēt ēxtrēmŭs dĕcŏr. *Sen.* (*Troad.* 1139).

Splēndēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Commencer à reluire.* Īncĭpĭăt sūlco āttrītŭs splēndēscĕrĕ vōmĕr. *V.* Vĭdĭmŭs Ætnæā cœlūm splēndēscĕrĕ flāmmā. *O.* SYN. Fūlgēscŏ, nĭtēscŏ, lūcēscŏ. *Voy. le précéd.* || *Au fig.* Nī cŏmĭtātă Dĕī jŭbĕāt splēndēscĕrĕ vīrtūs. *Juvc.* (II, 183).

Splēndĭdē, *adv.* *Avec éclat, et au fig.* Pērjūrūm fŭĭt īn părēntĕm Splēndĭdē mēndāx. *H.*

Splēndĭdŭs, ă, ŭm. *Brillant, éclatant.* Splēndĭdĭŏr lĭquĭdīs quūm sōl căpŭt ēxtŭlĭt ūndīs. *Tib.* (IV, 1, 123). Ēt trăhĭtŭr mūltō splēndĭdă pāllă crŏcō. *O.* Ō fōns Bāndŭsĭæ, splēndĭdĭŏr vĭtrō. *H.* SYN. Splēndēns, fūlgēns, fūlgĭdŭs, etc. *Voy.* Fulgidus. || *Brillant, riche, somptueux, magnifique.* Āt dŏmŭs īntĕrĭŏr rēgālī splēndĭdă lūxū Īnstrŭĭtŭr. *V.* Tōtă dŏmŭs gaūdēt rēgālī splēndĭdă gāzā. *Cat.* (64, 46). Cōntēmptæ dŏmĭnŭs splēndĭdĭŏr rĕī. *H.* SYN. Nĭtĭdŭs, laūtŭs, etc. || *Au fig. Illustre, fameux, célèbre.* Splēndĭdăque ā dōctō fāmă rĕfūlgĕt ăvō. *Pp.* (III, 20, 8). Mīlĭtĭæ rĕfĕrās splēndĭdă făctă tŭæ. *O.* Quūm sĕmĕl ōccĭdĕrĭs, ēt dē tē splēndĭdă Mīnōs Fēcĕrĭt ārbĭtrĭă. *H.* SYN. Præclārŭs, īllūstrĭs, īnsīgnĭs, etc. *Voy.* Celeber

† Splēndĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Rendre brillant.* Lūmĭnă... āmbrŏsĭūm splēndĭfĭcānt dĭĕm. *Capel.* (IX, p. 309).

† Splēndĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui jette de l'éclat.* Splēndĭfĭcūmquĕ jŭbār rădĭāntī cārpĕrĕt haūstū. (In Thesauro *Basil. Fabri*, ex *Fabretto*, p. 101.)

† Splēndĭflŭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Āltĕr splēndĭflŭīs cœlūm fīrmāvĭt ĭn ōrīs. *Eugen.* (*Epil. ad Drac.*, vs. 2).

Splēndŏr, ōrĭs, *m.* *Éclat.* Ātque ŏcŭlōs īn sē splēndŏr ŭtērquĕ trăhĭt. *O.* Sānguĭnĕō splēndōrĕ rŏsās, văccĭnĭă nīgrō Īndŭĭt. *Cl.* SYN. Fūlgŏr, nĭtŏr, etc. *Voy.* Fulgor. || *Au fig.* Aūdēbīt, quæcūmquĕ pārūm splēndōrĭs hăbēbūnt, Vērbă mŏvērĕ lŏcō. *H.* || *Célébrité, rang illustre.* *Voy.* Decus.

† Splēndōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Lumineux.* Sōlquĕ cădīt, splēndōrĭfĕrō quī lūmĭnĕ clārŭs. *Tert.* (*Jud. Dom.* vs. 131).

Splēnĭātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'un emplâtre.* Cūr splēnĭātō sæpĕ prōdĕām mēntō. *M.* (X, 22).

Splēnĭŭm, ĭī, *n.* (σπλήνιον). *Emplâtre.* Ēt nŭmĕrōsă lĭnūnt stēllāntēm splēnĭă frōntēm. *M.* (II, 29 *Id.* VIII, 33, 20. Cf. *Plin.* 29, 38, 7).

Spōlētānŭs *et* Spōlētīnŭs, ă, ŭm. *De Spolète* (Spoletium *et* Spoletum), *ville d'Ombrie, renommée par ses vins.* Spōlētīnă bĭbīs, vēl Mārsīs cōndĭtă cēllīs. *M.* (XIV, 116).

Spŏlĭātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Spŏlĭātrīx, īcĭs, *f.* *Spoliateur, spoliatrice.* Quūm pŏpŭlūm grĕgĭbŭs cŏmĭtūm prĕmĭt hĭc spŏlĭātŏr Pūpĭllī. *J.* (1, 46). Sīc spŏlĭātrīcēm cōmmēndāt Faūstŭs ămīcăm. *M.* (IV, 29).

Spŏlĭātŭs, ă, ŭm. *Dépouillé, privé.* Quŏnĭām spŏlĭātă măgīstro ēst (navis). *V.* Seū cōrpŭs spŏlĭātūm lūmĭnĕ māvīs. *Id.* SYN. Prīvātŭs, ōrbātŭs, ēxūtŭs, ēxcūssŭs, ēxpērs, etc. *Voy.* Carens.

Spŏlĭŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Dépouiller, ravir les vêtements, les armes.* Āddĭt ĕquōs ēt tēlă, quĭbŭs spŏlĭāvĕrăt hōstĕm. *V.* Ūt nōtūm pōssĭt spŏlĭārĕ cădāvĕr. *L.* Vīctūm spŏlĭārĕ părābăt. *O.* SYN. Ēxspŏlĭŏ, nūdŏ, dēnūdŏ, ēxŭŏ. || *Dépouiller, piller.* Trīstĭ spŏlĭāntŭr tēmplă răpīnā. *L.* Pārs spŏlĭānt ārās. *V.* SYN. Ēxspŏlĭŏ, prædŏr, dīrĭpĭŏ. *Voy.* Spolium. || *En gén. Priver.* Seū mĕă fālx rāmō lūcūm spŏlĭāvĭt ŏpācō. *O.* Pōstquam īllūm vīctōr vītā spŏlĭāvĭt Ăchīllēs. *V.* Mōntēs spŏlĭāvĭmŭs āltōs. *St.* Spŏlĭātŭr lūmĭnĕ tērrā. *Lr.* (IV, 378). Fūnĕrĕ fēlīcī spŏlĭŏr. *V.* SYN. Nūdŏ, prīvŏ, ōrbŏ, ēxŭŏ, ēxcŭtĭŏ, ējĭcĭŏ; *avec l'acc.* aūfĕrŏ, răpĭŏ, ădĭmŏ, tōllŏ, ērĭpĭŏ.

Spŏlĭŭm, ĭī, *n.* *Peau d'animal servant de vêtement, dépouille.* Vīpĕrĕī rĕfĕrēns spŏlĭūm mĕmŏrăbĭlĕ mōnstrī. *O.* Īllă fĕræ spŏlĭūm, pīgnŭs ămōrĭs, hăbĕt. *Id.* Ūtī Pēllĭbŭs, ēt spŏlĭīs cōrpŭs vēstīrĕ fĕrārŭm. *Lr.* (V, 951). SYN. Ēxŭvĭæ, pēllĭs. || *Ordint. au plur. Dépouilles enlevées à l'ennemi, butin.* Quō nūnc Tūrnŭs ŏvăt spŏlĭō, gaūdētquĕ pŏtītŭs (de balteo). *V.* Fēmĭnĕō prædæ ēt spŏlĭōrum ārdēbăt ămōrĕ. *Id.* Ēt spŏlĭīs dĕcŏrāta ēst rēgĭă fīxīs. *O.* SYN. Ēxŭvĭæ. EP. Bēllĭcă, hōstīlĭă, ŏpīmă, āmplă, ŏpŭlēntă, rāptă, ērēptă, ădēmptă, pārtă, crŭēntă. PPH. Bēllōrŭm ēxŭvĭæ. Hōstīlĭs gāză, sŭpēllēx. || *Revenir chargé de dépouilles.* Spŏlĭă, ēxŭvĭās fĕrŏ, rĕfĕrŏ, ădĭmŏ, căpĭŏ, răpĭŏ, dētrăhŏ, lĕgŏ, ērĭpĭŏ. Spŏlĭă ēx hōstĕ fĕrŏ, rĕfĕrŏ; vīctō *ou* dēvīctō ēx hōstĕ rĕfĕrŏ. Spŏlĭīs ŏnŭstŭs, dĕcŏrātŭs, īnsīgnĭs, ōrnātŭs, aūctŭs, sŭpērbŭs, dītātŭs sŭm, rĕdĕŏ. Spŏlĭīs, ēxŭvĭīs, prædā pŏtĭŏr, gaūdĕŏ, ŏvŏ, ēxsūltŏ. Ēxŭvĭīs *ou* ēxŭvĭās īndūtŭs rĕdĕŏ. VERS. Laūrēntīs præmĭă pūgnæ Āggĕrăt, ēt lōngō prædām jŭbĕt ōrdĭnĕ dūcī. *V.* Prædam āssērvābānt : hūc ūndĭquĕ Trōĭă gāză Īncēnsīs ērēpta ădȳtīs, mēnsæquĕ dĕōrŭm, Crātērēsque aūrō sŏlĭdī, cāptīvăquĕ vēstĭs Cōngĕrĭtŭr. *Id.* Dūm lĕgĭt ēxŭvĭās, hōstīlĭăque

ārmă rĕvellit. (*Eleg. de Mœv.* vs. 17, in *Poet. Min.* II, p. 259 Lemaire.)

Spŏndă, æ, *f. Bois de lit, bord du lit, par ext. Lit.* Tŏrŭs ēst dē mōllĭbŭs ŭlvīs Īmpŏsĭtŭs lēctō, spŏndā pĕdĭbŭsquĕ sălīgnīs. *O.* Spŏndāquĕ sĭbī prŏpĭōrĕ rĕcŭmbĭt. *Id.* Ēxtrēma ĕt īn spŏndā cŭbĕt. *H.* ·ūlæīs jām sē rēgīnă sŭpērbīs Aūreā cōmpŏsŭĭt pōndā. *V.* (Adde *Mart.* I, 93). *Voy.* Lectus. || *Lit unèbre.* Ōrcīnĭānā quī fĕrūntŭr īn spŏndā. *M.* (X,). *Voy.* Sandapila. || *En gén. Bord, côté.* Vērbĕrānt pūppēm, quătĭūnt cărīnăm, Vēntĭlānt spŏndās lătērūm rŏtūndās. *Sid.* (*Epist.* IX, 16, 13).

Spŏndæŭs. *Au lieu de* Spondeus.

? Spŏndāĭcŭs (*ou plutôt* Spŏndĭăcŭs, *du grec* σπονδειακός), ă, ŭm. *De spondee, spondaïque.* Vĭtĭānt īāmbūm trāctĭbŭs spŏndāĭcīs. *T. Maur.* (*Met.* 667. Sic etiam *Santen*, sed aliter sentiunt *Voss.*, *Wasius Keil.* Græcum σπονδαϊκός bene rejicitur).

Spŏndĕō, ēs, spŏpŏndī, spōnsŭm, spŏndērĕ, *n. Répondre pour qqn, être caution.* Ēt spŏndērĕ lēvī prō paūpĕrĕ. *H.* Hīc spōnsūm vŏcăt, hīc aūdītūm scrīptā. *Id.* || *n. et act. Promettre, assurer de.* Spŏndĕō dīgnă tŭīs īngēntĭbŭs ōmnĭă cœptīs. *V.* Spŏndĕt fŏrtūnă sălūtĕm. *Id.* Ēt cĕlĕrēs mīssæ spŏndērĕ rĕcūrsūs. *O.* Sēmpĕr hæc nōbīs mănŭs Vōtūm spŏpŏndĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 1297). Dĕō spŏpŏndī, nōn īn hānc spēm glōrĭæ. *Prud.* (*Peri.* 10, 724). SYN. Pōllĭcĕŏr, prōmīttō, etc. || *En partic. Promettre en mariage.* Quāndo ĭtă vīs, dī bĕnĕ vōrtānt, spŏndĕō. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 172. *Id. Aul.* II, 2, 78). SYN. Dēspŏndĕō.

Spŏndēŭs, ī, *m.* (σπονδεῖος). *Spondée, pied composé de deux longues.* Spŏndēōs stăbĭlēs īn jūră pătērnă rĕcēpĭt. *H.* Dāctŷlŏn īn prīmō rēddēns, spŏndēŏn īn īmō. *T. Maur.* (*Met.* 292).

Spŏndĭăcŭs. *Voy.* Spondaicus.

Spŏndŷlŭs *ou* Sphŏndŷlŭs, ī, *m.* (σπόνδυλος *et* σφόνδυλος). *Sorte de mollusque à coquille.* Rŏsōs tĕpēntī spŏndŷlōs sĭnū cōndĭt. *M.* (VII, 19). Rārŭs īn ōbscūrā gĕnĕrātŭr spŏndŷlŭs ālgā. *P. Nol.* (2, 7. Cf. *Macr. Sat.* 2, 9).

Spŏngĭă, æ, *f.* (σπογγιά). *Éponge.* Ūt lēvīs āccēptā spŏngĭā tūrgĕt ăquā. *M.* (XIII, 47). Quām lēvīs ēt tĕnŭī tāctū sūspēnsă fŭgāvĭt Spŏngĭă. *P. Petr.* (II, 686). Ceū plēnām spŏngĭam ăquāī Sī quīs fōrtĕ mănū prĕmĕre ēxsīccārĕquĕ cœpĭt. *Lr.* (IV, 619). EP. Lēvīs, mōllĭs, bĭbŭlă, ūdă, hūmĭdă; tŭmēns, tŭmĭdă, tūrgĭdă || *Petite éponge de peintre pour effacer les couleurs.* Pără... spŏngĭām dēlētĭlēm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 212). *Voy.* Penicillum.

┼ Spŏngŭs, ī, *m.* (σπόγγος). *Comme* Spongia. Cōgēbāt, spŏngō tūrpī călămōquĕ rĕvīnctō, Īmprēssūm lăbĭīs ăcĭdūm pōtārĕ săpōrēm. *Juvc.* (II, 697).

┼ Spŏns, *f.* (*nomin. inus. de* Sponte). Spŏnte āblātīvī cāsūs quīs rēctŭs ĕrĭt? Spŏns. *Aus.* (*Idyl* 12, *per Interr.* 11. Cf. *Charis* p. 34).

Spōnsă. *f. Voy.* Sponsus.

Spōnsālĭs, ĕ. *Qui concerne un mariage futur.* Ōccūrrēre īllī vōtīs spōnsālĭbŭs ōmnēs. *Juvc.* (IV, 203). Hæc præcēptă sĕquēns, sērvāt spōnsālĭă fāctă. *Id.* (I, 142). || Spōnsālĭă, ĭūm, *n. pl. pris subst. Promesse de mariage, fiançailles.* Dīctātīs āb ĕō fēcī spōnsālĭă vērbīs. *O.* Ēt pāctūm, ēt spōnsālĭă nōstrā Tēmpēstātĕ părās. *J.* (6, 25).

Spōnsĭō, ōnĭs, *f. Promesse.* Ēt spōnsĭō dēbĭtă pŏscĭt. *Arat.* (I, 432). *Voy.* Promissum. || *Pari, gageure.* Sēd quūm spōnsĭō făbŭlæquĕ lāssæ Dē Scōrpō fŭĕrīnt ĕt Īncĭtātō. *M.* (XI, I). Spēctēnt jŭvĕnēs, quōs clāmŏr ĕt aūdāx Spōnsĭō, quōs cūltæ dĕcĕt āssēdīssĕ pŭēllæ. *J.* (11, 199. Et *Pl. Men.* IV, 2, 27).

┼ Spōnsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Spondeo. Mīlēsĭūsquĕ Thălēs spōnsārī dāmnă mĭnātŭr (apud *Hygin. Fab.* 221. Al. *sponsori*). Ēt vărĭīs ănĭmām spōnsāntēs dōtĭbŭs ādstānt. *P. Nol.* (18, 43).

Spōnsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui promet.* Nāscētŭr dīgnŭs tāntō spōnsōrĕ bĕātŭs. *P. Nol.* (6, 52, scil. Joanne Baptista). || *En partic. Qui promet le mariage.* Quī mĭhĭ cōnjŭgĭī spōnsŏr ēt ōbsēs ĕrăt. *O.* || *En gén. Répondant, caution.* Ōptāvītquĕ rĕūm spōnsŏr nōn pōssĕ rĕvērtī; Spōnsōrēmquĕ rĕūs tĭmŭĭt nē sōlvĕrĕt īpsŭm. *Manil.* (VI, 606). Rōmæ spōnsōrēm mē răpĭs. *H.* SYN. Præs, ōbsēs, văs. || *Qqf. f.* Spōnsŏr cōnjŭgĭī stăt dĕă pīctă sŭī. *O.*

Spōnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Spondeo. *Promis.* Prōdĭdĕrīt cōmmīssă fĭdē, spōnsūmvĕ nĕgārĭt. *H.* SYN. Prōmīssŭs. || *Promis en mariage.* Scīs spōnsām mĭhĭ? *Ter.* (*Eun.* V, 8, 6). SYN. Dēspōnsŭs. || Spōnsŭs, ī, *m. Prétendant, futur.* Spōnsī Pēnĕlŏpæ nĕbŭlōnēs. *H.* SYN. Prŏcŭs. || *Par ext. Époux.* Īmpĭæ spōnsōs pŏtŭērĕ dūrō Pērdĕrĕ fērrō. *H. Voy.* Maritus. || Spōnsă, æ, *f. Fiancée, future.* Flēbĭlī spōnsæ jŭvĕnēmvĕ răptŭm Plōrăt. *H.* Spōnsam hīc tŭam ămăt. *Ter.* (*And.* II, 1, 24). SYN. Dēspōnsă, păctă. PPH. Dēspōnsă pŭēllă. Vīrgŏ păctă, thălămīs dīctă. || *Par ext. Épouse.* Quēm spōnsæ tūrpēs, ĕt prætēxtātŭs ădūltĕr. *J.* (1, 78).

Spōnsŭs, ūs, *m. Promesse. Voy.* Sponsio. || *Caution, répondant.* Fraūdātōr nōmēn quūm lŏcăt spōnsu īmprŏbō. *Ph.* (I, 16. Sed alii aliter).

┼ Spōntānĕŭs, ă, ŭm. *Spontané, qui va de soi-même.* Cœlēstĭă quærĭtĕ rēgnă, Jūstĭtĭāmquĕ Dĕī: spōntānĕă cētĕră cūrrēnt. *Juvc.* (I, 682. *Ib.* 735).

Spōntĕ, *abl. de l'inus.* Spons, *pris adv. Volontiers, de plein gré, naturellement.* Spōntĕ mĕā, tŭā, sŭā. *Même sens.* Spōntĕ sŭā săndȳx pāscēntēs vēstĭĕt āgnōs. *V.* Ād tērrām nōn spōntĕ flŭēns. *Id.* Spōntĕ pēr īncaūtās aūdĕt tēntārĕ tĕnēbrās (fretum). *L.* Hæc spōntĕ tŭā pērfērrĕ pătīquĕ. *M.* (XII, 62). Ēt spōntĕ mĕā cōmpōnĕrĕ cūrās. *V.* SYN. Ūltrō, lĭbēntĕr; īpsĕ, vŏlēns, lĭbēns. PPH. Nōn īnvītŭs. Nūllō cōgēntĕ. Ănĭmīs vŏlēntĭbŭs. VERS. Spōnte ūltrōquĕ pĕrēmptŭs. *St.* Īpsĕ vŏlēns făcĭlīsquĕ sĕquētŭr. *V.* Nāmque ălĭæ, nūllīs hŏmĭnūm cōgēntĭbŭs, īpsæ Spōntĕ sŭā vĕnĭūnt. Quōs īpsă vŏlēntĭă rūră Spōntĕ tŭlērĕ sŭā. *Id.* Spōntĕ sŭā, sĭnĕ lēgĕ, fĭdēm rēctūmquĕ cŏlēbānt. *O.* Pēr sē dăbăt ōmnĭă tēllŭs. *Id.* || *Avec le gén. D'après la volonté de.* Pāxquĕ fŭĭt nōn spōntĕ dŭcūm. *L.* Seū spōntĕ dĕōrūm Cīrrhă sĭlĕt. *Id.* Sŭbĭt ōră jŭvēncæ Spōntĕ dĕī. *V. Fl.* Spōntĕ făvēntĭs hĕrī. *Sil.*

Spŏpŏndī, *parf. de* Spondeo.

Spŏrădēs, ŭm, *f. pl.* (Σποράδες). *Les Sporades, îles de la mer Égée.* Cōntĭnŭō Spŏrădās ceū stēllās ādspĭcĭs ālmās. *Prisc.* (*Peri.* 550). Sāxōsīs Spŏrădūm sæpe ōblūctāntĭă rīpīs. *Avien.* (*D. T.* 190).

Spōrtă, æ, *f. Corbeille, panier.* Dūm lŏquŏr, ēccĕ rĕdĭt spōrtā pīscātŏr ĭnānī. *M.* (X, 37, 17). Ēt spōrtās rĕfĕrūnt cŭmŭlātō pōndĕrĕ sēptēm. *Juvc.* (III, 217).

Spōrtŭlă, æ, *f. dimin. du précéd.* Ărūndĭnēm fērt, spōrtŭlāmque, ĕt hāmŭlūm pīscārĭūm. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 17. *Id. Curc.* II, 3, 10). || *En partic. Corbeille dans laquelle les patrons envoyaient à leurs clients le dîner, soit en nature, soit en argent.* Nōnnĕ vĭdēs quāntō cĕlĕbrētŭr spōrtŭlă fūmō? *J.* (3, 249. *Id.* 1, 95, et passim). Dăt Băĭānă mĭhī quādrāntēs spōrtŭlă cēntūm. *M.* (I, 60. *Id.* XIV, 125).

Sprērūnt, *sync. pour* Spreverunt. Īn sæclūm sæclī, quēm sprērūnt ædĭfĭcāntēs. *Amœn.* (vs. 123).

Sprētŏr, ōrĭs, *m. Qui méprise.* Ūtquĕ dĕōrūm Sprētŏr ĕrăt. *O.* Sprētōrquĕ mŏrārŭm. *Nem.* (*Cyn.* 79). *Voy.* Contemptor.

Sprētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sperno. Jūdĭcĭūm Părĭdĭs, sprētæque īnjūrĭă fōrmæ. *V.*

Sprēvī, *parf. de* Sperno.

Spūmă, æ, *f.* *Écume.* Vēlă dăbānt læti, spumas sălĭs ærĕ rŭēbānt. *V.* Ēt spūmās ăgĕt ōrĕ crŭēntās. *Id.* Spūmăquĕ pēstĭfĕrōs cīrcūmflŭĭt ălbĭdă rīctūs. *O.* EP. Ālbă, ālbēns, cāndēns, cāndĭdă; cōncrētă, tŭmĭdă, tŭmēns, spārsă. PPH. Spūmĕūs īmbĕr, hūmŏr, lĭquŏr. Spūmāns ūndă. Ăquæ cānæ. Cānŭs *ou* cānī flūctŭs. Mărĭs *ou* pōntī ādspērgŏ, cānĭtĭēs. Sālsă ădspērgŏ. Ālbēntēs nīmbī. Nĭvĕūs sălĭs lĭquŏr. Pōntī vĕnēnŭm *ou* vīrŭs. *Voy.* Spumo. || — ārgēntī. *Litharge.* Ēt spūmās mīscēnt ārgēntī. *V.* || — Bătāvă, Cāttĭcă. *Savon ou essence pour teindre les cheveux.* Cāttĭcă Teūtŏnĭcōs āccēndĭt spūmă căpīllōs. *M.* (XIV, 26. Alii leg. *caustica*). Ēt mūtāt Lătĭās spūmă Bătāvă cŏmās. *Id.* (VIII, 33).

Spūmāns, tĭs. *Écumant.* Aūt spūmāntĭs ăprī cūrsūm clāmōrĕ prĕmēntēm. *V.* Fīt sŏnĭtūs spūmāntĕ sălō. *Id.* *Voy.* Spumeus.

Spūmātŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écume.* Săxăquĕ cānă, sălĭs nĭvĕō spūmātă lĭquōrĕ. *Cic.* (*Div.* 1, 7).

Spūmātŭs, ūs, *m.* *Action d'écumer, écume.* Dīctāmnī flōrēntĭs ŏpēm, quōque ānguĭs ăbūndăt Spūmātū. *St.* (*Silv.* I, 4, 103).

Spūmēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Se couvrir d'écume, écumer.* Āt sī nōstră tŭō spūmēscānt æquŏră rēmō. *O.* Crēbrā spūmēscūnt æquŏră rūpĕ. *Avien.* (*D. Ter.* 185). *Voy.* Spumo.

Spūmĕŭs, ă, ŭm, *D'écume, écumeux, couvert d'écume.* Nōn sīc, āggĕrĭbūs rūptīs quūm spūmĕŭs āmnĭs Ēxĭĭt. *V.* Scŏpŭlī nēquīcquam ēt spūmĕă cīrcūm Săxă frĕmūnt. *Id.* Spūmĕŭs āccēnsō nōn sīc ēxūndăt ăhēnō Ūndārūm cŭmŭlŭs. *L.* Spūmĕŭs īn lōngā cūspĭdĕ fūmĕt ăpĕr. *M.* (XIV, 221). SYN. Spūmāns, spūmōsŭs, spūmĭfĕr, spūmĭgĕr. PPH. Spūmă, spūmĭs ōblĭtŭs, īllĭtŭs, cāndēns, ālbēns, spārsŭs, pērfūsŭs. *Voy.* Spumo.

Spūmĭfĕr *et* Spūmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Écumeux, qui rend de l'écume.* Spūmĭfĕrōquĕ tŭūm fōntī, quā plūrĭmŭs ēxĭt, Sūbdĕ căpŭt. *O.* (*Metam.* XI, 140. Alii, *spumigero*). Īllī spūmĭfĕrōs glŏmĕrānt ā pēctŏrĕ flūctūs. *St.* Spūmĭgĕrī sŭĭs ādvēntū vălĭdīvĕ lĕōnĭs. *Lr.* (V, 983). *Voy. le précéd.*

Spūmĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de l'écume.* Īpsūm spūmĭgĕnæ sălūm Cўthĕrēs. *Capel.* (IX, p. 310).

Spūmĭgĕr. *Voy.* Spumifer.

Spūmŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n.* *Écumer, jeter de l'écume, se couvrir d'écume.* Ōbjēctæ sālsā spūmānt ādspērgĭnĕ caūtēs. *V.* Quām măgĭs ēxhaūstō spūmāvĕrĭt ūbĕrĕ mūlctrā. *Id.* Spūmāvītquĕ nŏvĭs Lăpĭthæ dŏmĭtōrĭs hăbēnĭs (sonipes). *L.* SYN. Spūmēscŏ. PPH. Spūmām, spūmās fūndŏ, ēffūndŏ, spārgŏ, ējĭcĭŏ, ēmĭttŏ, ăgŏ, vŏmŏ, āttōllŏ. Spūmă, spūmĭs spārgŏr, pērfūndŏr, ālbēscŏ, ālbĕŏ, cānēscŏ, īncānēscŏ, ōblĭnŏr, æstŭŏ, fœdŏr, īnquĭnŏr. Spūmă flŭĭt, æstŭăt, fērvĕt. Spūmās ōrĕ fūndŏ. VERS. Cōncĭdĭt, ēt spūmās ăgĭt (æger). *Lr.* Flūctū spūmābānt cærŭlă cānō. *V.* Spūmăquĕ pēstĭfĕrōs cīrcūmflŭĭt ālbĭdă rīctūs. *O.* Pŏsĭtō mĕdĭcāmĕn ăhēnō Fērvĕt, ēt ēxsūltăt, spūmīsquĕ tŭmēntĭbŭs ālbĕt. Raūcō strīdōrĕ pĕr ărmōs Spūmă flŭĭt. *Id.* Cānă rōrāntem ādspērgĭnĕ pōntī Tўndărĭdēn. *St.* Spūmĭs īncāndŭĭt ūndă. *Cat.* Cānĭtĭēs ēmōtă mărĭs. *Manil.* Īndīgnārĭs ăquĭs, spūmā tūnc āstră lăcēssĭs. *L.* Spūmātque īn cūlmĭnă pōntŭs. *Id.* Săxăquĕ cānă, sălĭs nĭvĕō spūmātă lĭquōrĕ. *Cic.* || † *Au fig.* Pērcūrrēns tŭmĭdō spūmāntĭă cārmĭnă vērsū. *Fort.* (III, 23, 3). || † *Act.* *Rendre en écume.* Ægră sŏpōrātĭs spūmānt ōblīvĭă līnguĭs (Plutonis equi). *Cl.* Jām spūmābăt ĕquĭs Aūrōræ aūrīgă rŭbōrēs. *Fort.* (*Vit. S. M.* II, 264).

Spūmōsŭs, ă, ŭm. *Écumeux.* Īntĕr săxă, vīrūm spūmōsa īmmērsĕrăt ūndă. *V.* Ēffūsŭs Pīndō spūmōsĭs vōlvĭtŭr ūndĭs (Peneus). *O.* Ārdŭă quō scīssās spūmosĭŏr īncĭtăt ūndās. *Cl.* *Voy.* Spumeus. || *Au fig.* *Enflé* Nōnne hōc spūmōsum ēt cōrtĭcĕ pīnguī? *Pers.* (1, 96).

Spŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ, *n. et act.* *Cracher, rejeter en crachant.* Quūm vĕnĭt, ēt sīccō tērrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr. *V.* SYN. Ēxspŭŏ, spūtŏ, dēspŭŏ, scrĕŏ, ēxscrĕŏ, pўtīssŏ, *act.* ējēctŏ, ērūctŏ, vŏmŏ. *Voy.* Vomo. || *Cracher sur.* *Voy.* Conspuo. || Īn sĭnūm spŭŏ, dēspŭŏ; sĭnūm cōnspŭŏ. *Coutume des anciens pour obtenir des dieux le pardon d'un vœu trop ambitieux.* (*Juv.* 7, 111; *Mart.* II, 26; *Tib.* I, 2, 54; *Pl. As.* I, 1, 26. Cf. *Plin.* 28, 4, 7; *Petr. Sat.* 74 et 131.)

† Spūrcāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Ordures.* Grĕgĭs sŭīllī sōrdĭdă spūrcāmĭnă. *Prud.* (*Cath.* 9, 56).

Spūrcātŭs, ă, ŭm. *Sali, souillé.* Tŭă cānă sĕnēctūs Spūrcāta īmpūrĭs mōrĭbŭs īntĕrĕăt. *Cat.* (108, 1).

† Spūrcĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Obscène.* Nēc spūrcĭdĭci īnsūnt vērsūs. *Pl.* (*Capt. prol.* 56).

† Spūrcĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait des choses honteuses.* (*Pl. Trin.* IV, 1, 7.)

Spūrcĭtĭă, æ, *et* Spūrcĭtĭēs, ēī, *f.* *Saleté, ordure.* Cœnūm tētērrĭmă quūm sĭt Spūrcĭtĭēs, ĕădēm sŭbŭs hæc jūcūndă vĭdētŭr. *Lr.* (VI, 976). *Voy.* Sordes. || *Au fig.* *Mœurs dissolues.* Quīdvĕ sŭpērbĭă, spūrcĭtĭa āc pĕtŭlāntĭă quāntās Ēffĭcĭūnt clādēs. *Lr.* (V, 48). || *Avarice sordide, vilenie.* Rĕpēntĕ vĭdŭās fāctās spūrcĭtĭā pătrĭs. *Afran.* (apud *Non.* 4, 425).

Spūrcŏ, ās, ārĕ. *Salir, souiller.* Ēx īstōc lŏcō spūrcātŭr năsum ŏdōre īllŭĭbĭlī. *Pl.* (*Men.* I, 2, 57. Vulgo *illutibili*, metro reclamante). Jūpĭtĕr īncēstā spūrcāvīt lābĕ Lăcænās. *Prud.* (*Sym.* I, 60). SYN. Fœdŏ, pōllŭŏ, etc. *Voy.* Polluo.

Spūrcŭs, ă, ŭm. *Sale.* Săvĭă cōmmīnxīt spūrcă sălīvă tŭă. *Cat.* (78, 8). Sōrdĭdĭūs nĭhĭl ēst, nĭhĭl ēst tē spūrcĭŭs ūnō. *M.* (IV, 56). SYN. Īmmūndŭs, sōrdĭdŭs, fœdŭs, etc. *Voy.* Sordidus. || *Au fig.* *Souillé.* Mīllĭă tērrĭgĕnūm spūrcīssĭmă jūssĕrānt săcrārī. *Prud.* (*Peri.* 13, 37). SYN. Pōllūtŭs, īmpūrŭs. || *Obscène.* Ābscōndūnt spūrcās ēt mŏnŭmēntă lŭpās. *M.* (I, 35. Adde *Pompon.* et *Pl.* ap. *Non.* 4, 425). *Voy.* Impudicus. || *Méprisable.* Sāmnĭs, spūrcŭs hŏmō, vīta īllā dīgnŭ' lŏcōquĕ. *Lucil.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 17. *Nonius*, l. cit., idem laudat, præmissa interpretatione: « *Spurcum*, sævum vel sanguinarium.») || *Qui sent mauvais.* Mūltæ hŏmĭnī rēs Ācrĭtĕr īnfēstānt sēnsūs spūrcæquĕ grăvēsquĕ. *Lr.* (VI, 781. Cf. *Non.* l. cit.). Prætŏr nōstĕr ădhūc quām spūrcū' st ōrĕ. *Lucil.* (apud *Non.* ibid.). *Voy.* Fœtidus.

Spŭrĭŭs, ă, ŭm. *Illégitime.* Părĭăt spŭrĭōs ŭt tĭbĭ nātōs. (*Anth.* II, p. 598.) SYN. Nŏthŭs. || *Au fig.* *Faux, supposé.* Quīquĕ nŏtās spŭrĭīs vērsĭbŭs āppŏsŭĭt. *Aus.* (*Epist.* 18, 29. *Id.* *Sept. Sap. proœm* 13). || *m.* *Prénom romain.*

† Spūtāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Comme* Sputum. Hūmēctām săcrō spūtāmĭnĕ tērrām Cōntrēctāns. *Prud.* (*Apoth* 680).

Spūtātŏr, ōrĭs, *m.* *Qui crache souvent.* Mĭnĭmĕ spūtātŏr, scrĕātŏr sŭm. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 52).

Spūtŏ, ās, ārĕ, *n. et act.*, *fréq. de* Spuo. *Cracher.* Dēnique hŭmī spūtāns līmūm făcĭt. *P. Nol.* (20, 298). Cūmque ātrō mīxtōs spūtāntēm sānguĭnĕ dēntēs. *O.* Jāmdūdūm spūtŏ sānguĭnēm. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 27. *Id. Capt.* III, 4, 18).

Spūtŭm, ī, *n.* *Crachat.* Īnquĕ sŭōs mīttīt spūtă sŭbīndĕ sĭnūs. *M.* (II, 26). Spūtăquĕ pĕr dēntēs īrĕ crŭēntă căvōs. *Pp.* (IV, 5, 66. Et *Lucr.* VI, 1186). SYN. Sălīvă, pўtīsmă. EP. Crāssŭm, pīnguĕ, tūrpĕ, fœdūm, sōrdĭdŭm. *Voy.* Conspuo.

? Squāldŭs, ă, ŭm, *sync de* Squalidus. Quūm

paucīs squāldā sūblātīs dē cŭtĕ nērvīs. *Prosp.* (*Ing.* IV, 3. Vulgo *squalida.* Forte legendum *squala*).

Squālēns, tĭs, *et* Squālĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a une couche de, recouvert, enduit de; qui a une croûte, des aspérités, raboteux, rugueux.* Pēr tūnĭcām squālēntem aūrō lătŭs haūrĭt ăpērtŭm. *V.* (*Æ.* X, 314. De quo fusius *Gell.* 2, 6). Cærŭlĕūs măcŭlīs aūrō squālēntĭbŭs ānguĭs. *Sil.* Vīvō squālēntĭă mūrĭcĕ tērgă. *Cl.* Squālēntĭă tēlă vĕnēnīs. *O.* Sērpēntīs squāmæ squālido aūro ēt pūrpŭrā Prætēxtæ. *Att.* (apud *Gell.* l. cit.). Aūt lăpĭdēm bĭbŭlum, aūt squālēntēs īnfŏdĕ cōnchās. *V.* Nīgrō squālēntĭă pūmĭcĕ sāxă. *Petr.* (*Sat.* 120). Scīlĭcēt ēssĕ glŏbōsă, tămēn quūm squālĭdă cōnstēnt. *Lr.* (II, 469). Squālĭdă dēsērtīs rūbīgo īnfērtŭr ărātrīs. *Cat.* (64, 42). SYN. Ŏbdūctŭs, tēctŭs, āspĕr, scăbĕr, hōrrēns, hōrrĭdŭs. || *En partic. Couvert de rouille.* Hŭmĕrīs vīx sūstĭnĕt ægrīs Squālēntēm clўpĕūm... plēnāmquĕ trăhīt rūbīgĭnĭs hāstām. *Cl.* Squālēntĭă tēxtă Thōrācūm. *St. Voy.* Rubigo. || *Couvert de crasse, sale.* Ātrō squālēntēs pūlvĕrĕ vēstēs. *L.* Sēd frŭtĭcāntĕ pĭlō nĕglēcta ēt squālĭdă crūră. *J.* (9, 15). Pædōrĕ fœdō squālĭdam ŏbtēntūs cŏmām. *Sen.* (*OEd.* 625). SYN. Sōrdĭdŭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Couvert, dans la douleur, de vêtements négligés, et qqf. d'habits de deuil.* Squālēntĕ cūltū mœstŭs īngrĕdĭtŭr sĕnēx. *Sen.* (*OEd.* 554). Dēpōnĕ cūltūs squālĭdōs; fēstōs căpĕ. *Id.* (*Troad.* 883). Squālĭdŭs ād sŭpĕrōs tōllēns rĕŭs ōră mănūsquĕ. *O.* SYN. Sōrdĭdŭs, īncūltŭs, īncōmptŭs, nĕglēctŭs. || *Abandonné, inculte.* Squālĭdăque hūmānīs ŏssĭbŭs ălbĕt hŭmŭs. *O.* SYN. Īncūltŭs. || *Sec, aride.* Squālēntĭbŭs ărvīs Æstĭfĕræ Lĭbўēs. *L.* Sēd quā sē cāmpīs squālēntĭbŭs Āfrĭcă tēndĭt. *Sil.* Squālĭdăque īntŭs Ārvă cŏquīt nĭmĭŭm. *Id. Voy.* Squaleo. || *Noir.* Nūbĭbŭs ātrīs Ēt squālēntĕ dĭē. *St.* Ēt pĭcĕæ squālēntĭbŭs ūmbrīs Ābdĭdĕrānt. *Sil.* Ēt nūbĕ mœstūm squālĭda ēxŏrĭtŭr jŭbăr. *Sen.* (*OEd.* 2). *Voy.* Niger.

Squālĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Être recouvert d'une couche, avoir des aspérités.* Fīlăquĕ cōncrētō cōgīt squālērĕ mĕtāllō. *Cl.* (*Cons. Prob. et Olyb.* 182). Squālēnt fāstīgĭă mūscō. *O.* Squālēt (in clypeo) trĭplĭcī rāmōsă cŏrōnā Hўdră rĕcēns ŏbĭtū; pārs ānguĭbŭs āspĕră vīvīs Ārgēntō cælātă mĭcăt. *St.* (*Th.* IV, 168. Cf. *Gell.* 2, 6; *Macr.* 6, 7). SYN. Hōrrĕŏ. || *Être sale.* Squālēbăt, pūlchrĭŏr aūrō, Cæsărĭēs. *Cl.* Squālēnt scēptră sĭtū. *Id.* Ārēntīquĕ crŭōrĕ Squālēbāt bārbă. *Sil.* SYN. Sōrdĕŏ, sōrdēscŏ, hōrrĕŏ. PPH. Sūm sōrdĭdŭs, squālĭdŭs, īmmūndŭs, ŏbscēnŭs. Sōrdĭbŭs squālĕŏ. Sōrdĭbŭs, squālōrĕ ādspērgŏr, cōnspērgŏr, īnfĭcĭŏr, fœdŏr, hōrrĕŏ, pāllĕŏ, sūm ŏbsĭtŭs, fœdŭs, ātĕr, dēfōrmĭs, tūrpĭs. Sĭtū squālĕŏ, pāllĕŏ. || *Avoir un extérieur négligé* (*surtout dans la douleur*); *avoir des habits de deuil.* Quīdquĭd ĕt hīrsūtĭs squālēt ĭmāgĭnĭbŭs. *M.* (IX, 48, de philosophis). Āt cŏmĭtūm squālēnt īmmīssīs ōră căpīllīs, Īnfēlīx Drūsō, sēd pĭă tūrbă sŭō. (*Ad Liv.* 295.) *Voy.* Squalens, Squalor. || *Être inculte, abandonné.* Squālēnt ābdūctīs ārvă cŏlōnīs. *V.* SYN. Hōrrĕŏ. || *Être brûlé, être sec, se dessécher.* Squālēbāt tēllūs vĭtĭātō fērvĭdă dōrsō. *Sil.* Ēt Phăĕthōntēā mūndūm squālērĕ făvīllā. *St.* Dīffŭgĕre ūndæ; squālēnt fōntēsquĕ lăcūsquĕ. *Id. Voy.* Squalens, Areo. || *Être noir. Voy.* Squalens. || *Être horrible.* Sērpēntĭbŭs ātrīs Squālēt hŭmŭs. *O.* Ēxsānguī squālēbānt cōrpŏră tābō. *Id.* SYN. Hōrrĕŏ. || † Squālŭī, *parf.* Squālŭīt īn văcŭā căptīvŭs ĭmāgĭnĕ mūndī. *P. Nol.* (15, 97).

† Squālēs, ēī, *f. arch.* *Comme* Squalor. *Voy. dans* Scabres.

Squālēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *Comme* Squaleo. || *Au fig.* Lōngōquĕ sĭtū squālēscĕrĕ mēntēs Īgnāvī pătrĕmŭr. *Victor* (*ad Salmon.* 23).

Squālĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Squalens.

† Squālĭtās, ātĭs, *et* Squālĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. arch.* *Comme* Squalor. Squālĭtātĕ sūmma āc scābrē sūmma, īn ærūmna ŏbrŭtām. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 231). Īndīgnām clāde ēt squālĭtūdĭnĕ. *Att.* (ibid.).

Squālŏr, ōrĭs, *m.* *Croûte, aspérité, couche.* Nōn ălĭquō sĭnĕ mātĕrĭæ squālōrĕ rĕpērta ēst. *Lr.* (II, 425). Tūnĭcās chălўbūm squālōrĕ crĕpāntēs. *St.* SYN. Āspĕrĭtās. *Voy.* Squalens, Squaleo. || *Saleté, malpropreté, un extérieur négligé.* Īmmūndās fōrtūnās æquum ēst squālōrēm sĕquī. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 116). Tāndēm squālōrĕ sĭtūquĕ Ālmă Thĕmīs pŏsĭtō. *Calp.* (1, 43). Tērrĭbĭlī squālōrĕ Chărōn. *V.* SYN. Sōrdēs, sĭtŭs, etc. *Voy.* Sordes. || *Extérieur négligé dans la douleur, qqf. Habits de deuil.* Quā pōssūm, squālōrĕ tŭōs ĭmĭtātă lăbōrēs Dīcăr, ĕt hæc bēllī tēmpŏră trīstĭs ăgăm. *O.* Prōcĕrūm squālōrĕ rĕplētŭs Cārcĕr. *Cl.* Ōrāntūm squālŏr. *Sil.* Squālōrēmquĕ rĕī. *J.* (15, 135). SYN. Sōrdēs, sĭtŭs. *Voy.* Luctus. || *Vétusté, moisissure; lieu désert, terre inculte.* Squālŏr, tĭnĕæ ōmnĭă cædūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 97). SYN. Sĭtŭs. *Voy. ce mot.* || *Ténèbres.* Ērĕbī sē spōntĕ rĕlāxăt Squālŏr, ĕt ætērnām pătĭtŭr rārēscĕrĕ nōctēm. *Cl.* SYN. Hōrrŏr.

† Squālŭs, ă, ŭm, *arch.* *Comme* Squalidus. Lăvĕrĕ lăcrĭmīs vēstēm squālam ēt sōrdĭdăm. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 792, et 10, 2).

Squāmă, æ, *f.* *Écaille.* Ārrēctīsque hōrrēt squāmīs, ēt sībĭlăt ōrĕ. *V.* Dūrātæquĕ cŭtī squāmās īncrēscĕrĕ sēntĭt. *O.* EP. Āspĕră, dūră, crĕpĭtāns, nĭtĭdă, fūlgēns, mĭcāns. PPH. Squāmōsūm tĕgmĕn. Squāmōsă pēllĭs, cŭtĭs. Squāmārūm nēxūs, ōrdŏ, sĕrĭēs. || *Par ext.* *Poisson à écailles.* Hōc prĕtĭūm squāmæ? *J.* (4, 25). || *Au fig.* *Écailles en métal, mailles.* Thōrāca īndūtŭs, ăhēnīs Hōrrēbāt squāmīs. *V.* Dŭplĭcī squāmā lōrīcă fĭdēlĭs ĕt aūrō. *Id.*

Squāmĕŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écailles.* Squāmĕă cōnvōlvēns sūblātō pēctŏrĕ tērgă. *V.* Squāmĕă Cīnўphĭī tĕnŭīs mēmbrānă chĕlўdrī. *O. Voy.* Squamosus. || *Couvert d'une cotte de mailles.* Īncēdīt quŏtĭēs clўpĕātŭs, ĕt aūrō Squāmĕŭs. *Cl.*

Squāmĭfĕr *et* Squāmĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des écailles.* Squāmĭfĕrōs īngēns hæmōrrhŏĭs ēxplĭcăt ōrbēs. *L.* Squāmĭgĕrīs ăvĭdōs fīgīt cērvīcĭbŭs ūnguēs. *O. Voy.* Squamosus. || Squāmĭgĕrī, ōrŭm, *m. pl.*; Squāmĭgĕră gēns, etc. *Poissons.* Nām quō squāmĭgĕrī pŏtĕrūnt prōcēdĕrĕ tāndēm? *Lr.* (I, 379. *Id.* II, 343). Prōfērre ălĭquām dē gūrgĭtĕ gēntēm Squāmĭgĕrām. *Cypr.* (*Sod.* 142).

Squāmōsŭs, ă, ŭm. *Couvert d'écailles* Squāmōsūsquĕ drăco, ēt fūlvā cērvīcĕ lĕænā. *V.* Īllĕ vŏlūbĭlĭbŭs squāmōsōs nēxĭbŭs ōrbēs Tōrquĕt. *O.* SYN. Squāmĕŭs, squāmĭfĕr, squāmĭgĕr. PPH. Squāmīs tēctŭs, cōntēctŭs, ŏbdūctŭs, hōrrēns, ārmātŭs, mūnītŭs, dēfēnsŭs. PHR. Squāmīs vēlāntĭbŭs ārtūs. || — pĕcŭs, āgmĕn. *Poissons.* Sĭnĕ squāmōsō pĕcū. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 5). Squāmōsă pāscēns āgmĭnă. *Prud.* (*Peri.* 5, 444). || *Au fig.* *Rugueux* (*en parl. de la peau*), *qui a des boutons.* Ōrăquĕ sīccă rĭgēnt squāmōsīs āspĕră līnguīs. *L.* Lūrĭdă dīscŭtĭtŭr squāmōsō cōrpŏrĕ lēprā. *Juvc.* (II, 525). SYN. Scăbĕr, scăbĭōsŭs.

? Squārrōsŭs, ă, ŭm. *Crasseux, ou Qui a des boutons, galeux.* Vārrōnum āc rŭpĭcūm squārrōsa, īncōndĭtă rōstră. *Lucil.* (ap. *Fest.* Quidam conjecerunt *squamosa*, ob grammatici interpretationem: « *Squarrosos* ab eadem squamarum similitudine, quorum cutis exsurgit ob assiduam illuviem. ») *Voy. le précéd.*

Squīllă, æ, *f.* *Squille, poisson de mer du genre*

de l'écrevisse. Cærŭlĕūs nōs Līrĭs ămāt, quēm sīlvă Mărīcæ Prōtēgĭt : hīnc squīlĭæ māxĭmă tūrbă sŭmŭs. *M.* (XIII, 83). Ādspĭcĕ quām lōngō dīstēndāt pēctŏrĕ lāncēm, Quæ fērtūr dŏmĭnō squīllă. *J.* (5, 80). || 2. *Au lieu de* Scilla.

St. *Sifflement que nous faisons entendre pour commander le silence. Ces deux consonnes équivalent à une syllabe longue.* Īsĭs, ĕt Hārpŏcrătēs, dĭgĭtō quī sīgnĭfĭcāt st. *Vet. Poet.* (ap. *Varr. L. L.* 5, 57). St! tālĕ vērbūm căvĕ făxĭs. *Næv.* (ap. *Char.* 214). St, st! tăcēte : hăbēte ănĭmūm bŏnūm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 1. *Id. Pœn.* III, 2, 32; *Cas.* II, 1, 5; *Ter. And.* IV, 1, 59. Cf. *Diom.* 412). || 2. *Pour* est, *dans les Comiques.* Te ēcāstōr præstōlābār. Jāmne ōrnātă rēs 'st? *Pl.* (*Cas.* III, 3, 15). Āltēr nārĕ cŭpĭt, āltēr pūgnārĕ părātū' st. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Nare.* Scribitur etiam uno verbo *paratust*).

Stăbĕrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Hērēdēs Stăbĕrī. *H.*

Stăbĭæ, ārŭm, *f. pl. Stabies, ville de Campanie.* Hērcŭlĕāmque ūrbēm, Stăbĭăsque, ĕt ĭn ōtĭă nātām Pārthĕnŏpēn. *O.* Fōntĭbŭs ēt Stăbĭæ cĕlĕbrēs, ēt Vēsvĭă rūră. *Col.* (X, 133. Et *Sil.* XIV, 409).

Stăbĭlīmĕn, ĭnĭs, *et* Stăbĭlīmĕntŭm, ī, *n. Soutien.* Mĭhĭ pōrtēntō cœlēstūm pătĕr Prōdĭgĭūm mīsĭt, rēgnī stăbĭlīmĕn mĕī. *Att.* (apud *Cic. N. D.* 3, 27). SYN Fūlcīmĕn. || *Au fig. Soutien pour l'estomac.* Hæc sūnt vēntrī stăbĭlīmēntă, pāne ĕt āssă būbŭlă. *Pl.* (*Curc.* II, 5, 88). *Voy.* Fultura.

Stăbĭlĭō, īs, īvī, ītŭm, īrĕ. *Affermir, rendre solide.* Sēmĭtă nūllă pĕdēm stăbĭlībăt. *Enn.* (ap. *Cic. Divin.* 1, 20). Hīc sĭtū quāssās stăbĭlīrĕ tūrrēs. *Sen.* (*Thyest.* 568). Ēt stăbĭlīt sŏlĭdūm mōntĭs ĭn ārcĕ grădŭm. *Fort.* (VIII, 6, 122). SYN. Fīrmō, fūlcĭō, cōnstĭtŭō. || *Au fig. Établir fermement.* Tūllĭūs quī lĭbērtātēm cīvĭbūs stăbĭlīvĕrăt. *Enn.* (apud *Cic. Sext.* 58). Crĕōntī rēgnūm stăbĭlīvĭt sŭūm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 39).

Stăbĭlĭs, ĕ. *Ferme, solide, qui n'enfonce pas.* Quæ mănĕāt stăbĭlī, quūm fŭgĭt īllă, pĕdĕ. *O.* Īllă vĕlūt mĕdĭō stăbĭlĭs sĕdĕt īnsŭlă pōntō (de navi). *Id.* Stăbĭlēmquĕ vĕtāt dēfīgĕrĕ grēssŭm. *Sil.* (Et *Boet.* 1, 1, stabili gradu.) Ūt fūndāmēntō stăbĭlī fōrtūnă mănērĕt. *Lr.* (V, 1120). SYN. Fīrmŭs. || *Au fig. Solide, stable, immuable.* Stăbĭlī pŏtĭērĕ sălūtĕ. *O.* Nēc stăbĭlēs ānnōs ănĭmĭs, vĭrĭdēmquĕ jŭvēntām Ūt căpĭās. *O.* Nēc sĭbĭ quĭdquām spōndērĕ pŏtēst Fīrmum ēt stăbĭlĕ. *Sen.* (*Oct.* 925). *Voy.* Firmus. || Stăbĭlĕ ēst. *Comme* Stat. *Il est résolu.* Prŏfēctō stăbĭle ēst, mē pătri aūrūm rēddĕrĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 25).

Stăbĭlītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Stabilio. Aūspĭcĭō, rēgnī stăbĭlītă scāmnă sŏlūmquĕ. *Enn.* (ap. *Cic. Div.* 1, 48. Et *Lucr.* III, 203). Quæ cōnjūncta ănĭmæ stăbĭlīto īn cōrpŏrĕ sūrgūnt. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1146).

Stăbŭlātŭs, ă, ŭm. 1. *part. de* Stabulor. *Qui a habité dans une étable.* Īsĭ, Phŏrōnēĭs quōndām stăbŭlātă sŭb āntrĭs. *St.* || 2. *Qqf. pass. Qui a servi d'étable.* Ūt būbŭs stăbŭlātă sŭĭs lŏcă, etc. *P. Nol.* (18, 344).

Stăbŭlō, ās, ārĕ, *et* Stăbŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Être dans l'étable, demeurer, en parl. des animaux.* Nēc mōs bēllāntēs (tauros) ūnā stăbŭlārĕ; sĕd āltĕr. *V.* Mūltās sīlvă tĕgĭt, mūltæ stăbŭlāntŭr ĭn āntrĭs (pecudes). *O.* Cēntaūrī ĭn fŏrĭbŭs stăbŭlānt. *V.* Părĭtĕr stăbŭlārĕ bĭmēmbrēs Cēntaūrōs ūnāquĕ fĕrūnt Cyclōpăs ĭn Ætnā. *St.* Vīncĕrĕ suētŭs ĕrās : hōc stăbŭlās tŭmŭlō. *Inscr.* (apud *Mur.* II, p. 635, de equo). Quāntă cōhōrs, ōmnī stăbŭlāntĕ pĕr ātrĭă mōnstrō! *Sil.* || *Qqf. en gén. Habiter, loger.* Tārtēssŏs stăbŭlāntī cōnscĭă Phœbō. *Sil.* Hōspĭtĭōquĕ vŏcāt lōngē stăbŭlārĕ părāntēs. *Cypr.* (*Sodom.* 47, angelos).

Stăbŭlŭm, ī, *n. Étable.* Īpsĕ, vĕlūt stăbŭlī cūstōs īn mōntĭbŭs ōlĭm. *V.* Nēc prĭŭs ā stăbŭlĭs aūdēt sēcēdĕrĕ. *O.* SYN. Præsēpĕ, sēptŭm, māndră, *qqf.* būbīlĕ, ŏvīlĕ, caūlă. EP. Āmplŭm, īngēns; claūsūm, tūtŭm, mūnītŭm; ŏpīmŭm, pīnguĕ; tĕpēns, tĕpĭdŭm, fūmāns; tūrpĕ, sōrdĭdŭm, īmmūndŭm. PPH. Stăbŭlī claūstră, sēptă, tēctă, hōspĭtĭŭm. Pĕcŏrŭm dŏmŭs. || *Les troupeaux mêmes.* Stăbŭlĭs ēt mēssĭbŭs īngēns Tūrbă dĕūm. *V. Fl.* Ān Tārtēssĭăcŭs stăbŭlī nūtrītŏr Ĭbērī Bætĭs. *M.* (VIII, 28). *Voy.* Armentum, Grex. || *En gén. Gîte.* Ītūr ĭn āntīquām sīlvām, stăbŭla āltă fĕrārŭm. *V.* Ōbtĭnĕt ēxpūlsŭs stăbŭlūm cāmpēstrĕ sĭlūrŭs. *Fort.* (I, 21, 51). || *Hôtellerie.* Sīc ĕtĭam īn stăbŭlō sēmpēr, sīc cœnăt ĭn āgrō. *M.* (VI, 94). SYN. Dēvērsōrĭŭm, caūpōnă. || *Mauvais lieu.* Quæ tĭbi ŏlānt stăbŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 56. *Id. Cas.* II, 1, 12). *Voy.* Lupanar.

Stāctă, æ, *et* Stāctē, ēs, *f. Essence de myrrhe.* Sīcŭt ămārăcĭnī blāndūm stāctæquĕ lĭquōrēm. *Lr.* (II, 846). Sēd mĕlĭōr stāctĭs pōnātŭr Āchāĭcă mȳrrhă. *Col.* (X, 173). Tū mĭhī stāctē, tū cīnnămŭm, tū rŏsă. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 6).

Stădĭŭm, ĭī, *n.* (στάδιον). *Stade, mesure itinéraire.* Sīdĕra ŭt īn stădĭīs ŏrĭāntūr quæquĕ cădāntquĕ. *Man.* (III, 445). || *Le stade du cirque.* Quūm stădĭō jām pīgră quĭēs cānūsquĕ sĕdērĕt Pūlvĭs. *St.* Nūllūmquĕ cŏrōnăt Īn stădĭō sēcūrŭs hŏnŏr. *Arat.* (II, 861. Adde *Cat.* 63, 60). SYN. Cūrrĭcŭlŭm, spătĭă, cīrcŭs.

Stădĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Quōd mĭhĭ quōndām Lēgārāt Stădĭŭs. *Pers.* (6, 65).

Stāgmă *ou* Stāmmă, ătĭs, *n.* (στάγμα). *Gouttes, écoulement.* Pērfūsă pūlchēr mēntă rūssō stāgmătĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 908. Sic *Salmas.*, ex codice. Male vulgo *stemmate*).

Stāgnāns, tĭs. *Débordé ou Inondé.* Hōrrĭdă jūxtā Stāgnāntēs cōnsŭl mōlītŭr prœlĭă rīpās. *Sil.* Ēffŭĭt Ægæō stāgnāntĭŏr. *Cl.* SYN. Stāgnātŭs, rēstāgnāns, ēffūsŭs, etc. *Voy.* Stagno. || *Au fig.* Stāgnāntēm cædē, ēt făcĭlēm dīscēdĕrĕ tērrām. *Sil.*

Stāgnātŭs, ă, ŭm. *Inondé.* Quæquĕ sĭtīm tŭlĕrānt, stāgnātă pălūdĭbŭs hūmēnt. *O.* Nēc quæ stāgnātă pălūdĕ. *Col.* (X, 11).

Stāgnō, ās, ārĕ, *n. Être débordé.* Āccŏlĭt ēffūsō stāgnāntēm flūmĭnĕ Nīlūm. *V.* Præpīnguĕ sŏlūm stāgnāntĭs Hĕlōrī. *Id.* SYN. Rēstāgnō, ēxūndō, ēxspătĭŏr, ēxcūrrō, ēffūndŏr, sŭpērfūndŏr. PHR. Cāmpō jăcĕt ūndă. *V. Fl.* Rīpās spūmāntī gūrgĭtĕ lāxăt (amnis). *Sil.* Ēt rīpās pērdĭdĭt āmnĭs. *Id.* || *Être inondé.* Ēt lĭquĭdĭs stāgnārĕ pălūdĭbŭs ōrbĕm. *O.* SYN. Nătō, ĭnūndō, ōbrŭŏr, etc.

† Stāgnŏr, ārĭs, ārī, *d. Comme* Stagno. Jāmquĕ quătērdēnĭs stāgnāntŭr cūnctă dĭēbŭs. *Cypr.* (*Gen.* 289).

Stāgnōsŭs, ă, ŭm. *Inondé.* Hīc dūm stāgnōsī spēctāt tēmplūmquĕ dŏmōsquĕ Līternī. *Sil.*

Stāgnŭm, ī, *n. Étang, lac.* Sūnt lĭquĭdī fōntēs, ēt stāgnă vĭrēntĭă mūscō. *V.* Sæpĕ sŭpēr stāgnī rīpām cōnsīstĕrĕ, sæpĕ. *O.* SYN. Lăcŭs, *qqf.* pălūs. EP. Āltŭm, prŏfūndŭm, cærŭlĕŭm, nĭtĭdŭm, pūrŭm, lĭquĭdŭm, pērspĭcŭŭm, vĭtrĕŭm; rĭgŭŭm, gĕlĭdŭm, tăcĭtŭm, sĭlēns; pīgrŭm, sēgnĕ. PPH. Stāgnă tăcēntĭs ăquæ. PHR. Stāgnă pĕtīt pătŭlōsquĕ lăcūs. *O.* Pīgrō quæ stŭpĕt ūndă lăcū. *M* Rēstāgnāns gūrgĭtĕ vāstō Ēffĭgĭem īn pĕlăgī lăcŭs. *Sil.* Hīc stāgnăt hŭmōr frīgŏre ætērnō rĭgēns. *Sen. Voy.* Pălus. || *Souv. au plur. Mer.* Īmĭs Stāgnă rĕfūsă vădĭs. *V.* Stāgnăque ēt eūrīpī. *O.* Rūbrī stāgnă prŏfūndī. *L. Voy.* Mare. || *Eau d'un fleuve.* Stāgnă rŭbēntĭs Aūrĕă Pāctōlī. *Cl.* Stāgnă Tăgī. Stāgnă Tĭmāvī. *Id.*

Stāiŭs ou Stājŭs, ī, m. *Nom d'homme.* Dīc ăgĕdūm Stāiō. *Pers.* (2, 22).

Stălāgmĭŭm, ĭī, n. (σταλάγμιον). *Pendant d'oreilles.* Jam ēx aūre ējūs stălāgmĭūm dŏmi hăbĕō. *Cœcil.* (ap. *Fest.* Adde *Pl. Men.* III, 3, 18).

Stălāgmŭs, ī, m. *Nom d'esclave.* (*Plaut. Capt.* IV, 2, 95.)

Stălĭnŏ, ōnĭs, m. *Nom d'homme.* (*Plaut. Cas.* V, 3, 16.)

Stāmĕn, ĭnĭs, n. (στήμων et στάμων). *Fil d'une quenouille.* Lævĭă vērsātō dūcēntēm stāmĭnă fūsō. *O.* Sūccīnctōs ŏpĕrōsō stāmĭnĕ fūsōs. *Id.* Dēdūcāt plēnā stāmĭnă lōngă cŏlū. *Tib.* (I, 3, 86). SYN. Fīlūm. *Voy.* Filum, Neo. || *Fil des Parques.* Hīc quŏquĕ cōgnōscō nātālīs stāmĭnă nōstrī. *O.* Trīstĭă nōn ĕquĭdēm Pārcārūm stāmĭnă, dīxĭt, Rēspēxī. *L.* Quĕrātŭr... nĭmĭō dē stāmĭnĕ. *J.* (10, 252). *Voy.* Parcæ. || *Fil du tisserand; en gén. Fil.* Stāmĭnă pūrpŭrĕæ sōcĭāvĕrăt aūrĕā tēlæ. *St.* Dē quō tămĕn īllă rĕmīttĭt Stāmĭna, ĕt āntīquōs ēxērcēt ărānĕă cāssēs. *O.* Quūm pătŭīt lēctō stāmĭnĕ tōrtă vĭă. *Pp.* (IV, 4, 40). SYN. Fīlūm, līcĭă, *pl.*, sūbtēmĕn. || *Toile, étoffe.* Sērūm prĕtĭōsō stāmĭnĕ vēlăt. *Cl.* Mōtōque īn stāmĭnĕ Dēlŏs Ērrăt. *Id.* SYN. Tēlă, etc. *Voy.* Vestis. || *Corde d'instrument.* Tūm stāmĭnă dōctō Pōllĭcĕ sōllĭcĭtăt. *O.* Mūsĭcă cōntĭngēns sūbtīlī stāmĭnă pūlsū. (*Anthol.* I, p. 624.) SYN. Fīlūm, chōrdă.

Stāmĭnĕŭs, ă, ŭm. *Couvert de fil.* Stāmĭnĕā rhōmbī dūcĭtŭr īllĕ rŏtā. *Pp.* (III, 6, 26).

? Stāmmă, ătĭs, n. *Voy.* Stagma.

Stānnĕŭs, ă, ŭm. *D'étain.* Mŭrĭātĭcam aūtēm vĭdĕo īn vāsīs stānnĕīs. *Pl.* (apud *Fest.* v. *Narica*). Stānnĕā tēctă dĕdĭt. *Fort.* (I, 8, 14, de sepulchro).

Stānnŭm, ī, n. *Étain, métal.* Gĕnĭtrīx hæc ōrā mĕtāllī, Ālbēntīs stānnī vēnās vŏmĭt. *Avien.* (*D. T.* 742). Sūnt stānnī pōndĕrĕ plēnæ Hēspĕrĭdēs. *Prisc.* (*Peri.* 575). EP. Ālbūm, līvēns.

Stāns, tĭs. *Qui se tient droit, debout.* Stāns cēlsa īn pūppī. *V.* Stāns pĕde ĭn ūnō. *H.* || *Droit, qui n'est pas incliné.* Ēt sĕgĕtīs cānæ stāntēs pērcūrrĕre ărīstās. *O.* Īnjūrĭōsō nē pĕdĕ prōrŭās Stāntēm cŏlūmnăm. *H.* SYN. Rēctŭs, ērēctŭs. || *Au fig. Qui est debout, sain et sauf.* Stāntĕ pŏtēst mūndō Rōmāquĕ sŭpērstĭtĕ Māgnŭs Ēssĕ mĭsĕr. *L.* Quō stĕtĭt stānte Īlĭŏn. *Sen.* (*Troad.* 31). Stāntĭbŭs ēt sālvīs hīs cōllĭbŭs. *J.* (9, 131). SYN. Incŏlŭmĭs, etc. *Voy. ce mot.* || *Qui se tient près.* Stāns hōstĭa ăd ārăm. *V.* SYN. Ādstāns, prŏpĭŏr. || *Immobile, stagnant, gelé.* Stāntĭă cōncŭtĭō cāntū frĕtă. *O.* Rĭgĭdō stāntĭă vīnă gĕlū. *Id.* Āntĕquām stāntēs rĕpĕtāt pălūdēs. *H.* SYN. Īmmōbĭlĭs, īmmōtŭs, ĭnērs, sēgnĭs, tōrpēns, *qqf.* gĕlātŭs, etc. || *Qui avance, qui est en saillie.* Grāndĕ căpŭt, stāntēs ŏcŭlī. *O. Voy.* Exstans.

Stăphȳlă, æ, f. (σταφυλή). *Nom de femme.* Heūs, Stăphȳlă, tē vŏcŏ. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 2).

Stăphȳlīnŭs, ī, m. (σταφυλῖνος). *Panais, légume.* Sĭnūm stăphȳlīnŭs ĭnūmbrĕt. *Col.* (X, 168).

Stăphȳlĭŭs, ĭī, m. *Nom d'un rhéteur.* (*Aus. Prof.* 20, 4.)

Stăsĭmŭs, ī, m. (στάσιμος). *Nom d'esclave.* Quĭd tēcūm, Stăsĭmĕ? *Pl.* (*Trin.* II, 4, 166).

Stătārĭŭs, ă, ŭm, *adj. de* Sisto. *Calme, tranquille, sédentaire.* || — cōmœ̄dĭă. *Genre de comédie calme, sans pathétique.* Stătārĭam ăgĕre ŭt lĭcĕăt pēr sĭlēntĭŭm. *Ter.* (*Heaut. prol.* 36. Ubi *Eugraph.* Cf. *Donat.* ad *Ter. prol. Ad.* 24).

Stătĕră, æ, f. (στατήρ). *Peson, romaine, par ext. Balance.* Sēd cērtā vĕlŭt æquŭs īn stătĕrā. *St.* (*Silv.* IV, 9, 46). Nōn ērgo ēst mănŭs īstă, sēd stătĕră. *M.* (X, 55). SYN. Lībră. trŭtĭnă. *Voy.* Trutina. || *Au fig. Instrument auquel une chose est suspendue; Eccl. Croix.* Bĕātă, cūjūs brāchĭīs Prĕtĭūm pĕpĕndĭt sæcŭlī; Stătĕră făcta ēst cōrpŏrĭs. *Fort.* (II, 7, 23). || *Joug.* Sūb āltā Rĕpīt lāngŭĭdă quādrŭpēs stătĕrā. *St. Voy.* Jugum.

Stătĭcŭlŭs, ī, m. *Sorte de danse sans évolutions.* (*Plaut. Pers.* V, 2, 43. Cf. *Macr.* 2, 10.)

1. Stătĭm, *adv. Aussitôt.* Sēx sēstērtĭă sī stătīm dĕdīssēs. *M.* (VI, 30). Sĕpĕlīrĕ lĭcĕăt; rĕddĕ quōd cērnās stătĭm Ūrī. *Sen.* (*Thyest.* 1028). Hīc ēst Mĕnāndēr scrīptōr : mūtātŭs stătĭm. *Ph.* Nōlō, quōd cŭpĭō, stătīm tĕnērĕ. *Petr.* (*Satyr.* 15). *Voy.* Protinus. || 2. Stātīm. *D'une manière fixe, toujours.* Tălēnta ārgēntī bīnă Stātīm căpĭēbăt. *Ter.* (*Ph.* V, 3, 6. Ubi *Donatus* : « *Statim*, perpetuo, æqualiter, et quasi uno statu. Plautus : *Ita statim stant signa.* Et habet primam longam; quando autem significat aliud, primam brevem habet. ») Ād tērrām sē prōstērnūnt, stătīm lăcrĭmāntēs. *Enn.* (apud *Isid. Orig.* 2, 1. Et *Pl.*, *Ter.*, *Afran.* apud *Non.* 4, 423, qui hæc præmittit : « *Statim*, producta prima syllaba, a *Stando*, perseveranter et æqualiter significat. »)

Stătĭnæ, ārŭm, *f. pl.* (*s.-ent.* aquæ). *Une source en Campanie.* Stătĭnāsquĕ rĕnātās. *St.*

Stătĭŏ, ōnĭs, f. *Repos, immobilité.* Quæ mănĕt īn stătĭōne, ĕā prætēr crēdĭtŭr īrĕ. *Lr.* (IV, 389). Nōn ēssĕt stătĭō tērrīs, nōn āmbĭtŭs āstrīs. *Man.* (II, 70). Āstră īrĕ vĕtăt, cūrsūsquĕ văgōs stătĭōnĕ mŏrātŭr. *L.* SYN. Quĭēs. || *Temps de séjour.* Āltērnā frātrēm stătĭōnĕ rĕdēmĭt. *O.* Stătĭōnĕ pĕrāctā, Āstră pĕtēs sērŭs. *L.* SYN. Mŏră. || *En partic. En parl. d'un poste militaire, Faction, vedette.* Nūnc quŏquĕ cōmmūnī pōrtām stătĭōnĕ tĕnēbānt. *V.* Vĭgĭlī mūrōs stătĭōnĕ tŭērī. *Cl.* SYN. Cūstōdĭă, *par ext.* ēxcŭbĭæ. || *Au fig.* Căpĭēbānt bīnă quĭētĕm, Cētĕră sērvābānt ătque īn stătĭōnĕ mănēbānt (lumina) *O.* Ūbĕrĭbŭs sēmpēr lăcrĭmīs sēmpērquĕ părātīs Īn stătĭōnĕ sŭā. *J.* (6, 273). || *Poste, emploi.* Īmpĕrĭī stătĭōnĕ rĕlīctā. *O. Voy.* Munus. || *Lieu où l'on se tient, station, demeure.* Prīncĭpĭō sēdēs ăpĭbŭs stătĭōquĕ pĕtēndă. *V.* Stătĭō grātīssĭmă mērgīs. *Id.* Ērgo īntēr sōlīs stătĭōnem ēt sīdĕră sēptēm Ēxpōrrēctă jăcēt tēllūs. *Varr.* (ap. *Prisc.* 609). Pōnĕ rĕcōmpŏsĭtās īn stătĭōnĕ cŏmās. *O.* SYN. Lŏcŭs, sēdēs, dŏmŭs, etc. || *Port de refuge.* Dēprēnsīs ōlīm stătĭō tūtīssĭmă naūtīs. *V.* Ēt tūtā prŏhĭbēt stătĭōnĕ Mŏnœ̄cī. *L. Voy.* Portus. || *Lieu de réunions publiques.* Cōnvīctŭs, thērmæ, stătĭōnēs, ōmnĕ thĕātrŭm. *J.* (11, 4).

Stătĭŭs, ĭī, m. 1. *Cæcilius Statius, poëte comique.* Cæcĭlĭō pālmām Stătĭō dō cōmĭcō. *Volc. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24. Hic videndus etiam in 4, 20). *Voy.* Cæcilius. || 2. (P. Papinius). *Stace, poëte épique* Thēbăĭdŏs, lætām fēcĭt quūm Stătĭŭs ūrbĕm. *J.* (7, 83. Cf. *Sid.* 9, 227 sq.). SYN. Păpĭnĭŭs.

Stătīvŭs, ă, ŭm. *Immobile.* Sŏlūm stătīvŭm. *Orient.* (*Orat.* 24, 21).

Stătŏr, ōrĭs, m. *Qui arrête, qui empêche de fuir : surnom de Jupiter.* Hīc Stătŏr, hōc prīmō cōndĭtă Rōmă lŏcō. *O.* (*Id. Fast.* VI, 793). Jŏvī Stătōrī dĕbēt ēt dīs cētĕrīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 415).

Stătŭă, æ, f. *Statue.* Īnsānĭt vĕtĕrēs stătŭās Dāmăsīppŭs ĕmēndŏ. *H.* Seū rūbră Cānĭcŭlă fīndĕt Īnfāntēs stătŭās. *Id.* Æsōpi īngĕnĭō stătŭām pŏsŭērē Āttĭcī. *Ph.* SYN. Sīgnŭm, sĭmŭlăcrŭm, ĭmāgŏ, ēffĭgĭēs, spĕcĭēs. EP. Ærĕă, ăhēnă, ārgēntĕă, aūrĕă; cērĕă, ĕbūrnă, ĕbūrnĕă; sūblīmĭs, ārdŭă, dĕcōră, pūlchră, ēxprēssă, vīvă, spīrāns. PPH. Ārgēntŭm, aūrŭm, æs, mārmŏr ou sāxŭm scūlptŭm, lăbōrātŭm, spīrāns. Vīvī dē mārmŏrĕ vūltŭs. Ærā vūltŭm sĭmŭlāntĭă, ĭmĭtāntĭă, rĕddēntĭă. Ē ou dē mār-

mŏrĕ sīgnŭm. Ĭmāgŏ, ēffĭgĭēs aūrō, ĕbŏrĕ, mārmŏrĕ ēxprēssă. Vīvīs cērtāntĭă vūltĭbŭs ærā. VERS. Ēxcūdēnt ălĭī spīrāntĭă mōllĭŭs ærā. V. Nūnc tē mārmŏrĕŭm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs; āt tū, Sī fētūră grĕgēm sŭpplēvĕrĭt, aūrĕŭs ēstŏ. Id. Ēxprēssī vūltūs pĕr ăhēnĕā sīgnă. H. Ærĕŭs ūt stēs. Id. Cŏlĭtūr prō Jŏvĕ fōrmă Jŏvĭs. O. Pārĭō fōrmātum ē mārmŏrĕ sīgnŭm. Quōs dĕdĭt ārs vūltūs. Id. Sĭmŭlācrăquĕ mœstă dĕōrŭm Ārtĕ cărēnt, cæsīsque ēxstānt īnfōrmĭă trūncīs. L. Īllī mārmŏrĕŭm căpŭt ēst, tŭă vīvĭt ĭmāgŏ. J. Frăgĭlī sĭmŭlācră nĭtēntĭă cērā. Id. Nūllī cōmmīssă mĕtāllō Fōrmă dĕī. Stat. Nūnc tē mārmŏrĕām prō sūmptū fēcĭmŭs. Auson. Dē mārmŏrĕ Bācchŭs. Avian. Voy. Sculpo. || Hērcŭlĭs stătŭæ. *Colonnes d'Hercule.* Cālpēn quā sūmmām sūstĭnĕt ūnām Hērcŭlĭs ē stătŭīs. Prisc. (Peri. 334). Voy. Hercules. || Bācchī stătŭæ. *Localité aux confins de l'Inde.* Ōcĕănūs Bācchī stătŭās quā tāngĕrĕ fērtŭr. Prisc. (Peri. 617. Ibid. 1058). || *Au fig. En parl. d'un homme.* Ēx hāc stătŭā vērbĕrĕā vŏlŏ Ērŏgĭtārĕ. Pl. (Capt. V, 1, 31).

Stătŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Établir, constituer, fonder.* Ēt stătŭēnt tŭmŭlum, ēt tŭmŭlō sōlēnnĭă mīttēnt. V. Ūrbēm præclārām stătŭī. Id. Prō rĭgĭdīs călămōs stătŭĕrĕ cŏlūmnīs. O. Stătŭītque ārās dē cēspĭtĕ bīnās. Id. SYN. Cōnstĭtŭŏ, pōnŏ, cōllŏcŏ, qqf. ædĭfĭcŏ, ērĭgŏ, fūndŏ, etc. Voy. Fundo 1. || *Arrêter, faire arrêter.* Jāmquĕ rătēm Scȳthĭcīs aūstēr stătŭīssĕt ĭn ōrīs. V. Fl. Ēt stătŭĭt fēssōs, fēssūs ēt īpsĕ, bŏvēs. Pp. (IV, 9, 4). Nāvem ēxtēmplō stătŭĭmŭs. Pl. (Bac. II, 3, 57). SYN. Sīstŏ. || *Déposer, exposer.* Nūdām tē stătŭēt tŭŭs Lŭpērcŭs. M. (IV, 28). || *Proposer.* Ēxēmplŭm stătŭĭte īn mē. Ter. (Heaut. prol. 51. Et Pl. Rud. III, 2, 6). Voy. Propono. || *Jeter.* Sūblīmēm mĕdĭum ārrĭpĕrem, ēt căpĭtĕ prōnum īn tērrām stătŭĕrēm. Ter. (Ad. III, 2, 18). || *Au fig. Établir, constituer, imposer.* Nām prŏprĭæ tēllūrĭs hĕrŭm nātūră nĕque īllŭm, Nēc mē, nēc quēmquām stătŭĭt. H. Īpsĕ mŏdūm stătŭām cārmĭnĭs, īllă sŭī. O. Quūm dēstĭnāssēm tērmĭnum ŏpĕrī stătŭĕrĕ. Ph. Sī nūnquam ăvārĕ prĕtĭŭm stătŭĭ ārtī mĕæ. Ter. (Hec. prol. 2, 41). SYN. Cōnstĭtŭŏ, pōnŏ, īmpōnŏ, dō, āssīgnŏ, præscrībŏ, făcĭŏ. || *Calculer, fixer.* Quām tĭbĭ nōstrōrūm stătŭātūr sūmmă mălōrŭm. O. SYN. Dēcērnŏ. || *Arranger, décider.* Rēs quŏquĕ prīvātās stătŭī sĭnĕ crīmĭnĕ jūdēx. O SYN. Dīrĭmŏ, jūdĭcŏ, dīscēptŏ, dēcīdŏ. || *Décider, résoudre.* Quī quūm trīste ălĭquīd stătŭĭt, fīt trīstĭs ēt īpsĕ. O. SYN. Dēcērnŏ, cōnstĭtŭŏ. || *n. Se résoudre à, décider.* Stătŭūnt, īn nŏctĕ sĭlēntī Fāllĕrĕ cūstōdēs. O. Sūmmă dē rē stătŭīssĕ. V. SYN. Dēcērnŏ, cōnstĭtŭŏ. PPH. Cōnstĭtŭĭt ănĭmŭs āggrĕdī. Sen. Voy. Volo 2. || *Se persuader.* Nōlīm stătŭās, nōs mēntĕ mălīgnā Id făcĕrĕ. Cat. (68, 7). Voy. Puto.

Stătūră, æ, f. *Stature, taille.* Quārē prō făcĭē, prō stătūrā, etc. Lucil. (apud Non. 3, 236). Trŭcŭlēntĭs ŏcŭlĭs, cōmmŏdā stătūrā, trīstī frōntĕ. Pl. (As. II, 3, 21). SYN. Cōrpŭs.

Stătūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Sto. *Qui doit s'arrêter, rester immobile.* Hīnc cōnsŭl ŭtērquĕ, Hīnc ăcĭēs stătūră dŭcūm. L. (II, 565. Ibid. 719). || *Qui doit coûter.* Dāmnāvĭt mūltō stătūrūm sānguĭnĕ mārtēm. M. (VI, 32. Et Luc. III, 381). Sānguĭnĕ quīppĕ Stătūra ŏbsĕquĭā. Sil. (XVII, 80). SYN. Cōnstātūrŭs.

Stătŭs, ă, ŭm, *part. pass. de* Sisto. *Arrêté, marqué, fixé, fixe.* Pōnēmūsquĕ sŭōs ād stătă sīgnă dĭēs. O. Quōrūm stătă tēmpŏră flātŭs. L. Īnde hæc stătă săcră quŏtānnīs Sōlēnnēs rĕcŏlūnt ĕpŭlæ. St. SYN. Cērtŭs, fīxŭs, sōlēnnĭs, fīrmŭs, rătŭs. || Stătūs dĭēs. *Jour où l'on doit comparaître en justice.* Sī stătŭ' cōndĭctūs cum hŏste īntērcēdĭt dĭēs. Pl. (Curc. I, 1, 5. De quo Fest.). || Stătă fōrmă. *Beauté médiocre.* (Enn. apud Gell. 5, 11.)

Stătŭs, ūs, m. *Position, posture.* Cōncrĕpŭīt dĭgĭtīs, lăbōrăt, crēbrō cōmmūtăt stătŭs. Pl. (Mil. II, 2, 51). SYN. Pŏsĭtūră, pŏsĭtŭs, hăbĭtŭs. || *Attitude d'un combattant.* Stăt īn stătū sĕnēx, ŭt ădōrĭātŭr, etc. Pl. (Mil. IV, 9, 13). Aūt quĭd mĭnācī Pōrphȳrĭōn stătū? H. || *État des choses.* Ēst ĕtĭām quŏquĕ păcātī stătŭs āĕrĭs īllĕ. Lr. (III, 293). Mītĭŏr cœlī stătŭs. Sen. (OEd. 1054). Dŭbĭtāsnĕ vērtī pōssĕ nātūræ stătūm? Prud. (Peri. 10, 941). Cīvĭtātēm quĭs dĕcĕāt stătŭs. H. SYN. Hăbĭtŭs. || *État, condition.* Flēbĭlĭs ūt nōstēr stătŭs ēst, ĭtă flēbĭlĕ cārmĕn. O. Ōmnĭs Ărīstīppŭm dĕcŭīt cŏlŏr, ēt stătŭs, ēt rēs. H. SYN. Cōndĭtĭŏ, hăbĭtŭs, fōrtūnă, sōrs.

Stătūtŭm, ī, n. *Décret, statut.* Quōs nūbĕ lēgĭs ēt stătūtōrŭm jŭgō. P. Nol. (21, 654, levavit).

Stătūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Statuo. *Établi, assis, fondé.* Nūnc hæc cārĭnă sāt prŏbē fūndāta ēt bĕnĕ stătūta ēst. Pl. (Mil. III, 3, 44). || † *Élevé, grand.* Rĕcālvum āc sīlōnēm sĕnēm, stătūtūm, vēntrĭōsŭm. Pl. (Rud. II, 2, 11). || *Ordinl. au fig. Établi, réglé, ordonné.* Caūtum ēt stătūtūm jūs ĕrăt. Prud. (Cath. 12, 145. Id. Peri. 10, 59). Voy. Status.

Stĕgă, æ, f. (στέγη). *Tillac d'un navire.* Fōrte ŭt āssēdi īn stĕgā. Pl. (Bac. II, 3, 44. Id. Stich. III, 1, 12. Cf. Fulg. de Prisc. Serm., p. 565).

Stēllă, æ, f. *Étoile, constellation.* Nām nĕquĕ tūnc stēllīs ăcĭēs ŏbtūsă vĭdētŭr. V. Stēllă tĭbi ŏppŏsĭtī nŏcŭīt cōntrārĭă Mārtĭs. O. Stēllă Lĕōnĭs. H. SYN. Sīdŭs, āstrŭm, sīgnŭm. Voy. Astrum. || Stēllīs īnsĕrŏ. *Élever au ciel.* Stēllīs īnsĕrĕre ēt cōncĭlĭō Jŏvĭs. H. Voy. Apotheosis. || — ērrāns, văgă, etc. *Planète.* Stēllāsquĕ văgās mīrātŭr, ēt āstră Fīxă pŏlīs. L. Pālāntēsquĕ pŏlō stēllās. V. Voy. Planeta. || — cădēns, lābēns, etc. *Étoile tombante, ou qui file, météore igné (bolide).* Sæpe ĕtĭām stēllās, vento īmpēndēntĕ, vĭdēbĭs Præcĭpĭtēs cœlō lābī. V. Stēllă făcēm dūcēns mūltā cūm lūcĕ cŭcūrrĭt. Cœlō ceū sæpĕ rĕfīxă Trānscūrrūnt, crīnēmquĕ vŏlāntĭă sīdĕră dūcūnt. Id. Fērtŭr, ŭt īntērdūm dē cœlō stēllă sĕrēnō : Quæ, sī nōn cĕcĭdĭt, pŏtŭīt cĕcĭdīssĕ vĭdērī. O. Quālĭs sānguĭnĕō præstrīngĭt lūmĭnă crīnĕ, Ād tērrām cœlō dēcūrrēns, īgnĕă lāmpăs. Sil. Lāpsă pĕr āltŭm Āĕră dīspērsōs trāxērĕ cădēntĭă sūlcōs Sīdĕră. L. Ēt stēllă lōngā sēmĭtām flāmmā trăhēns. Sen. Nōn sīc fūlmĭnĭs īmpĕtūs trĭsūlcī, Nōn sūlcūs răpĭdĕ cădēntĭs āstrī. Sid. || Qqf. *Foudre.* Aūtūmnōquĕ măgĭs stēllīs fūlgēntĭbŭs āltă Cōncŭtĭtūr cœlī dŏmŭs. Lr. (VI, 356). || † *Vue.* Jām brĕvĕ dēcrēscĭt lūmēn, lānguētquĕ sĕnīlī Sēgnĭs stēllă gĕlū. (Phœn. vs. 36.)

Stēllă, æ, m. L. *Arruntius Stella, poëte sous Trajan.* Laūrĭgĕrōs hăbĭtăt fācūndūs Stēllă pĕnātēs. M. (XII, 3. Id. I, 8; Stat. Silv. I, 2; Sid. 9, 268).

Stēllāns, tĭs. *Étoilé.* Stēllāntēs nōx pīctă sĭnūs. Cl. Ōră prĭŏr stēllāntĭă tōllĕrĕ Taūrŭm Īndĭcăt. O. Voy. Stellifer. || *Au fig.* Gēmmĭs caūdām stēllāntĭbŭs īmplēt. O. Stēllāntĭă glaūcā Lūmĭnă nūbĕ trĕmūnt V. Fl.

Stēllās, ātĭs, m. (ager). *Canton fertile de la Campanie.* Stēllātēsquĕ dŏcēnt cāmpī. Sil.

Stēllātŭs, ă, ŭm. *Étoilé, parsemé d'étoiles.* Ēffūsī stēllātūs crīnĭbŭs æthēr. V. Fl. Ūt pătŭīt stēllātă dŏmŭs. Cl. SYN. Stēllāns, stēllĭgĕr. Voy. Stelliger. || *Couvert d'étoiles d'or.* Stēllātō spĕcĭōsă thŏlō. P. Nol. (25, 178, ecclesia). Nōx stēllātō pĕplō. Fulg. (Mythol. I). || *Au fig.* Ātque īllī stēllātŭs ĭāspĭdĕ fūlvā Ēnsĭs ĕrăt. V. Vărĭīs stēllātūs cōrpŏră gūttīs (lacertus). O. SYN. Măcŭlōsŭs, vărĭŭs.

Stēllĭfĕr et Stēllĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a des étoiles étoilé.* Aūt tē stēllĭfĕrō dēspĭcĭēns pŏlō. Sen. (Hip-

785). Stēllĭgĕrī jŭbăr ōmnĕ pŏlī. *St.* Stēllĭgĕrum āttōllēns ăpĭcēm (Julius). *Sil.* SYN. Stēllāns, stēllātŭs. PPH. Stēllīs dīstīnctŭs, rădĭāns, lūcĭdŭs, mĭcāns. || *Qui porte les astres.* Ŭbi īllă, quæ mūndūm tŭlĭt, Stēllĭgĕră cērvīx? *Sen.* (*H. OEt.* 1343).

┼ Stēllĭmĭcāns, tĭs. *Qui brille d'étoiles.* Līmbūs pīctŭs Bīs sēx sīgnīs stēllĭmĭcāntĭbŭs. *Varr.* (apud *Prob.* ad *Virg. E.* 6, 31).

Stēllĭō, ōnĭs, *m.* ***Espèce de lézard.*** Nām sæpĕ făvōs īgnōtŭs ădēdĭt Stēllĭō. *V.* (Cf. *Ovid. Met.* V, 451 sq.). Scōrpĭŭsque ĭctū jŭgŭlāt, părĭtquĕ Stēllĭō pēstēm. *Eugen.* (30, 15).

Stēllō, ās, ārĕ. *Couvrir d'étoiles.* Quī cœ̄lūm stēllēt fōmēs. *Capel.* (II, p. 29). || *n. Être couvert d'étoiles, et au fig.* Quī rŏsŭlīs stēllārĕ nĕmūs vēl flōrĭbŭs āgrōs Īmpĕrăt. *Drac.* (I, 717). *Voy.* Stellans.

Stēmmă, ătĭs, *n.* (στέμμα). *Couronne, guirlande* Vēr quŏquĕ flōrĭgĕrō sūccīnctŭs stēmmătĕ vĕnĭt. (*Anth.* II, p. 356.) *Voy.* Sertum. || *Ordint. Guirlande portant les noms et les titres des ancêtres, et qu'on suspendait à leurs portraits; par ext. Arbre généalogique, titres de noblesse.* Lōngūmquĕ pūlchrā stēmmă rĕpĕtĭt ā Lēdā. *M.* (V, 36). Stēmmătă quĭd făcĭūnt? quĭd prōdēst, Pōntĭcĕ, lōngō Sānguĭnĕ cēnsērī? *J.* (8, 1). Stēmmătĕ quōd Tūscō rāmūm mīllēsĭmĕ dūcĭs. *Pers.* (3, 29). Stēmmă tĭbī pātrĭs Æ̆dŭĭcī. *Aus.* (*Prof.* 16, 7). SYN. Līnĕă. *Voy.* Cera, Nobilitas. || *Au fig. Gloire.* Rĕfērrĕ prīscī stēmmă nūnc jējūnĭī Lĭbĕt. *Prud.* (*Cath.* 7, 81).

Stĕnĕbœ̄ă. *Au lieu de* Sthenebœa.

Stēntŏr, ŏrĭs, *m.* (Στέντωρ). *Stentor, héros de l'Iliade, qui avait une voix très-forte.* Tū mĭsĕr ēxclāmās, ūt Stēntŏră vīncĕrĕ pōssīs. *J.* (13, 112).

Stĕphănĭō, ōnĭs, *m.* (στεφανίων). *Nom d'homme.* (*Ter. Ad.* III, 3, 26.)

Stĕphănīscĭdĭŭm, ĭī, *n.* (στεφανίσκος), *dimin. de* Stephanium. (*Pl. Stich.* V, 4, 57.)

Stĕphănĭŭm, ĭī, *n.* (στεφάνιον). *Nom de femme.* (*Plaut. Stich.* III, 1, 27.)

Stĕphănŭs, ī, *m.* (στέφανος). *Nom d'homme.* Scīs quām sīnt Stĕphănī bălnĕă jūnctă mĭhī. *M.* (XI, 53). || *Eccl. Saint Étienne, premier martyr.* Prīmŭs ĭnīt Stĕphănŭs mĕrcēdēm sānguĭnĭs, īmbrī Āfflīctŭs lăpĭdūm. *Amœn.* (vs. 177). Lăpĭdēs, Jūdæ̆ā rĕbēllĭs, Īn Stĕphănūm lȳmphātă răpĭs. *Arat.* (I, 590. Ubi plura). Mārtȳrĭs īn Stĕphănī vĕnĕrābĭlĭs æ̆dĕ săcrātā. *Inscr.* (ap. *Mai,* t. V, p. 37, in 4).

Stērcŏrĕŭs, ă, ŭm. *De fumier.* || *Au fig. Impur.* (*Plaut. Mil.* II, 1, 12.)

Stērcŏrō, ās, ārĕ. *Fumer, mettre de l'engrais.* PPH. Stērcŏrĕ, fĭmō tērrām *ou* sătă tĕgō, spārgō, ādspērgō, sătŭrō, rĕplĕō, fēcūndō, ŏpĕrĭō, ōbdūcō. Stērcŭs āddō, īngĕrō, jăcĭō, dīssĭpō, dēfĕrō. VERS. Spārgĕ fĭmō pīnguī (virgulta). *V.* Ārĭdă tāntūm Nē sătŭrārĕ fĭmō pīnguī pŭdĕăt sōlă, nēvĕ Ēffētōs cĭnĕrem īmmūndūm jăctārĕ pĕr āgrōs. *Id.*

Stērcŭlīnĭūm, ī, *n. Lieu où l'on met le fumier, tas d'ordures; et au fig.* Īn stērcŭlīnō gāllŭs gāllīnācĕŭs. *Ph.* Cōmmīxtūm cœ̄nūm, stērcŭlīnūm pūblĭcūm. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 6. *Id. Cas.* I, vs. 26; *Ter. Phor.* III, 2, 41).

Stērcŭlĭŭs *et* Stērcŭlŭs, ī, *m. Divinité à laquelle on rapportait l'art de fumer les champs (peut-être Saturne).* Jānūm bĭfrōntem ēt Stērcŭlūm Cŏlĭt sĕnātŭs. *Prud.* (*Peri.* 2, 448. Cf. *Lact.* 1, 20; *Macr.* 1, 7; *August. C. D.* 18, 15).

Stērcŭs, ŏrĭs, *n. Excrément, fiente.* Hūmĭdă crētā, cŏlōrquĕ Stērcŏrĕ fūcātŭs crŏcŏdīlī. *H.* Ērgō mĭsĕr trĕpĭdās nē stērcŏrĕ fœ̄dă cănīnō Ātrĭă dīsplĭcĕānt. *J.* (14, 64). Stērcŏrĭbŭs mīxtīs fōns ĕăt īrrĭgŭŭs. (*Anth.* II, p. 410.) SYN. Pūrgāmĭnă. EP. Īmmūndūm tĕtrūm, ŏlĭdūm. || *Fumier, engrais.* Sŏlĭdō vēl stērcŏre ăsēllī, Ārmēntīvĕ fĭmō sătŭrēt jējūnĭă tērræ̆. *Col.* (X, 81). SYN. Fĭmŭs. PPH. Pīnguĭs fĭmŭs. Cĭnĭs īmmūndŭs.

Stērcūtĭŭs. *Comme* Sterculius.

Stĕrĭlēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir stérile.* || *Au fig.* Īmpĭă Trīnăcrĭæ̆ stĕrĭlēscānt gaūdĭă vōbīs. *Val. Cat.* (*Dir.* 9).

Stĕrĭlĭs, ĕ. ***Stérile.*** Īnfēlīx lŏlĭum ēt stĕrĭlēs dŏmĭnāntŭr ăvēnæ̆. *V.* Trīstĕ sŏlūm, stĕrĭlĭs sĭnĕ frūgĕ, sĭne ārbŏrĕ tēllŭs. *O.* Stĕrĭlĭs prŏfūndī vāstĭtās squālēt sŏlī. *Sen.* (*H. Fur.* 701). SYN. Īnfēcūndŭs, īnfēlīx, *qqf.* dĭffĭcĭlĭs, mălīgnŭs, mēndāx, fāllāx, ĭnērs, sēgnĭs, pĭgĕr, ărēnōsŭs, ārĭdŭs. PPH. Nōn fēcūndŭs. Mălĕ fēcūndŭs. Frūgĭbŭs īnfēlīx. Stĕrĭlēs ād sēmĭnă tērræ̆. Tērră, tēllūs, ārvă nōn frūgĭbŭs āptă fĕrēndīs. Trīstĕ sŏlūm. VERS. Prīmīs sĕgĕtēs mŏrĭūntŭr ĭn hērbīs. *V.* Lăpĭs ōmnĭă nūdŭs, Līmōsōquĕ pălūs ōbdūcăt pāscŭă jūncō. Cŏlōnōs Ēxspēctātă sĕgĕs vānīs ēlūsĭt ărīstīs. Vīctūm sĕgĕs æ̆gră nĕgābăt. *Id.* Nōn ăgĕr hīc pōmūm, nōn dūlcēs ēdŭcăt ūvās. *O.* Nōn hīc pāmpĭnĕīs ămĭcītŭr vītĭbŭs ūlmŭs, Nūllă prōmūnt rāmōs pōndĕrĕ pōmă sŭō. Lŏlĭūm trĭbŭlīquĕ fătīgānt Trītĭcĕăs mēssēs, ēt ĭnēxpūgnābĭlĕ grāmĕn. Ārvăquĕ jūssĭt Fāllĕrĕ dēpŏsĭtūm, vĭtĭātăquĕ sēmĭnă fēcĭt. Tūrpĭs sĭnĕ grāmĭnĕ cāmpŭs. Tērră prĭūs fālsō pārtū dēlūdĕt ărāntēs. Nēc ăd sĕgĕtēs īngĕnĭōsŭs ăgĕr. Cēssăt ĭnērs rĭgĭdō tērră rĕlīctă sĭtū. *Id.* Īllă tămēn tēllūs stĕrĭlĭs, fēcūndăquĕ nūllī Ārvă bŏnō. *L.* Pīgrĭs ŭbĭ nūllă cāmpīs Ārbŏr æ̆stīvā rĕcrĕātŭr aūrā. *H.* Ēt fœ̄dă tēllūs tŏrpĕt æ̆tērnō sĭtū. *Sen.* Nōn prātă vĭrĭdī læ̆tă făcĭē gērmĭnānt; Nēc ădūltă lēnī flūctŭăt zĕphȳrō sĕgĕs; Nōn ūllă rāmōs sīlvă pōmĭfĕrōs hăbĕt. *Id.* Stĕrĭlĭs jējūnĭă tērræ̆. *Sid.* || *Stérile, qui n'a pas de progéniture.* Stĕrĭlēmquĕ tĭbī, Prōsērpĭnă, văccăm. *V.* (Vid. *Fest.*) SYN. Īnfēcūndă. PHR. Quōd nĕquĕānt părĕrĕ. *J.* || *Au fig. Improductif, qui ne rapporte rien, ne donne rien.* Gāllīnam īmpēndăt ămīcō Tām stĕrĭlī. *J.* (12, 96). Āt cīrcūm pūlpĭtă nōstră, Ēt stĕrĭlēs căthĕdrās. *M.* (I, 77). || *Stérile, vain, inutile.* Stĕrĭlēm spērāndō nūtrĭt ămōrēm. *O.* Sēd cāssă tămēn stĕrĭlīsquĕ dŏlēntēs Fāmă jŭvăt. *St.* SYN. Cāssŭs, ĭnānĭs, vānŭs. || *Avec le gén.* Heū! stĕrĭlēs vērī, quĭbŭs ūnă Quĭrītēm Vērtīgō făcĭt! *Pers.* (5, 75). || *Qui rend stérile.* Nēc stĕrĭlēm sĕgĕs Rūbīgĭnēm (sentiet). *H.* Stĕrĭlī nōn quĭdquām frīgŏrĕ gīgnĭt. *L.* Aūtūmnūm stĕrĭlĭs fērrĕ jŭbētŭr hĭēms. *M.* (VIII, 68). || *arch. Vide.* Neū quĭs mănūs āttŭlĕrĭt stĕrĭlēs īntrō ād nōs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 2). Stĕrĭlĭs hīnc prōspēctŭs ūsque ăd ūltĭmām plătēam ēst prŏbē. *Id.* (*Mil.* III, 1, 15). *Voy.* Vacuus.

┼ Stĕrĭlŭs, ă, ŭm. *Comme* Sterilis. *Vide; privé de.* Ēt sŏnĭtū stĕrĭla, ēt sūccō jējūnă fĕrūntŭr. *Lr.* (II, 844. Cf. *Fest.*).

Stērnāx, ācĭs. *Qui jette à terre, qui bronche.* Ēt stērnācĭs ĕquī lāpsūm cērvīcĕ. *V.* Cōrrēptīs stērnācem ād prœ̄lĭă frēnīs Frāngĕre ĕquūm. *Sil.*

Stērnō, ĭs, strāvī, strātūm, stērnĕrĕ. *Étendre sur la terre.* Mōllĭt hŭmūm fŏlĭīs, nātăsquĕ sŭb æ̆quŏrĕ vīrgās Stērnĭt. *O.* Quās nōn nĭsĭ tēmpŏrĕ fēstō Stērnĕrĕ cōnsuĕrānt (vestes). *Id.* SYN. Sŭbstērnō, īnstērnō, ēxtēndō, ēxpāndō, dēpōnō, pōnō. || *Couvrir, joncher.* Āntĕ ārās cæ̆sī tērrām strāvērĕ jŭvēncī. *V.* Cōngĕrĭēm sīlvæ̆ Nĕmĕæ̆ō vēllĕrĕ sūmmām Stērnĭs. *O.* Tȳrrhēnās stērnĕrĕ vāllēs Cæ̆dĭbŭs. *Sil.* SYN. Tĕgō, ŏpĕrĭō, etc. *Voy.* Tego. || — vĭăm, ĭtĕr. *Paver une route, au fig. Aplanir le chemin, ouvrir la route.* Vĭām quī quōndām pĕr mărĕ māgnūm Strāvĭt. *Lr.* (III, 1043, de Xerxe). Præ̆sēns tĭbĭ fāmă bĕnīgnūm Strāvĭt ĭtĕr. *St.* Hōc ĭtĕr Ālpēs, Hōc Cānnæ̆ strāvērĕ tĭbī. *Sil.* SYN. Mūnĭō. || — mărĕ. *Aplanir*

la mer, la rendre calme. Plăcĭdī strāvērūnt æquŏră ventī. *V.* Stērnĕrĕt æquŏr ăquīs. *Id.* Tērtĭă sōrs ūndās strāvĭt. *Manil.* || *Renverser à terre, en partic. un adversaire, une ville.* Stērnĭt ăgrōs, stērnĭt sătă lætă, bŏūmquĕ lăbōrēs (torrens). *V.* Īnclēmēntĭă dīvūm Hās ēvērtĭt ŏpēs, stērnītque ā cūlmĭnĕ Trōjăm. Stērnĕrĕ cædĕ vĭrōs. *Id.* Ēt fūlvā mŏrĭbūndūm strāvĭt ărēnā. *O.* SYN. Prōstērnŏ, āfflīgŏ, ēvērtŏ, dējĭcĭŏ, prōjĭcĭŏ, dētūrbŏ, ēxtēndŏ, præcĭpĭtŏ, prōrŭŏ, ēxcŭtĭŏ. PPH. Hŭmī stērnŏ, prōstērnŏ, āfflīgŏ, fūndŏ, ĭs. Prōnŭm stērnŏ. Præcĭpĭtēm dō. Hŭmī *ou* sōlō prōnŭm stērnŏ. Īn hŭmŭm dējĭcĭŏ. Sōlō ēffūndŏ. Tērræ dētūrbŏ. *Voy.* Occīdo, Everto. || *Au fig. Abattre.* Mōrtālĭă cōrdă Pēr gēntēs hŭmĭlīs strāvĭt păvŏr. *V.* || — mē. *Se coucher.* Stērnūnt sē sōmnō dīvērsæ īn līttŏrĕ phōcæ. *V. Voy. le suiv.*

Au pass. Stērnŏr. *Être étendu.* Glārĕă dūră Stērnĭtŭr. *Tib.* (I, 7, 59). Stērnĭtŭr īn dūrō vēllŭs ŭtrūmquĕ tŏrō. *O.* || *Être jonché.* Stērnĭtŭr ōmnĕ sŏlūm tēlīs. *V.* || *S'étendre, se coucher.* Stērnĭmŭr ŏptātæ grĕmĭō tēllūrĭs. *V.* Īnquĕ sŭī stērnūntŭr vēllĕrĭs aūrō. *V. Fl.* SYN. Prōcūmbŏ, etc. PPH. Mē stērnŏ. *Voy.* Jaceo. || *Se mettre à genoux.* Īn Căpĭtōlīnās cērtātĭm scāndĭtŭr ārcēs, Stērnūntūrquĕ Jŏvī. *Sil.* Sūpplēx hīnc stērnĭtŭr hŏspēs. *V. Fl.* SYN. Prōcūmbŏ, prōcĭdŏ, etc. *Voy.* Genu. || *Être renversé violemment, tomber.* Stērnĭtŭr, ēxănĭmīsquĕ trĕmēns prōcūmbĭt hŭmī bōs. *V.* Cōrpŏrĕ tōtō Stērnĭtŭr īn vūltūs. *St.* SYN. Dējĭcĭŏr, dētūrbŏr, fūndŏr, āfflīgŏr, prōcūmbŏ, etc. *Voy.* Cado.

Stērnŭŏ, ĭs, ī, ūtūm, ŭĕrĕ, *n. Éternuer.* SYN. Stērnūtŏ. || *Au fig.* Stērnŭĭt ēt lūmēn, pŏsĭtō nām scrībĭmŭs īllō, Stērnŭĭt, ēt nōbīs prōspĕră sīgnă dĕdĭt. *O.* || *Act.* Cāndĭdŭs ārgūtūm stērnŭĭt ōmĕn Ămŏr. *Pp.* (II, 3, 24). Dēxtrām stērnŭĭt āpprŏbātĭōnĕm. *Cat.* (45, 9).

Stērnūtŏ, ās, ārĕ, *n. Éternuer.*

Stĕrŏpē, ēs, *f.* (Στερόπη). *Stérope, fille d'Atlas, aimée de Mars.* (*Ov. Fast.* IV, 172. Alii non bene *Asteropen.*) || *Une des Pléiades.* Sæpĕ mĭnāx Stĕrŏpēs sīdĕrĕ pōntŭs ĕrăt. *O.* Ēlēctrā, Stĕrŏpēquĕ, sĭmūl sānctīssĭmă Māiă. *Cic.* (*Arat.* 46).

Stĕrŏpēs, æ, *m.* (Στερόπης). *Nom d'un cyclope.* Brōntēsquĕ, Stĕrŏpēsque, ēt nūdūs mēmbră Pўrăcmōn. *V.* Brōntēsque, ēt Stĕrŏpēs, Ăcmŏnĭdēsquĕ sŏlēnt. *O.* || *Nom de guerrier.* (*V. Fl.* I, 446.)

? Stērquīlĭnĭūm. *Voy.* Sterculinum.

Stērtĭnĭūs, ĭī, *m. Nom d'un philosophe stoïcien.* Sī quīd Stērtĭnĭūs vērī crĕpăt. *H.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ān Stērtĭnĭūm dēlīrĕt ăcūmĕn. *H.*

Stērtŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Ronfler.* Stērtĭmŭs, īndŏmĭtūm quŏd dēspūmārĕ fălērnŭm Sūffĭcĭăt. *Pers.* (3, 3). Vĭgĭlāntī stērtĕrĕ nāsō. *J.* (1, 57). Nōctēs vĭgĭlābăt ăd īpsūm Mānĕ, dĭēm tōtūm stērtēbăt. *H.* PPH. Rhōnchōs ēdŏ. PHR. Tōtō prōflāntēm pēctŏrĕ sōmnŭm. *V.*

Stēsĭchŏrŭs, ī, *m.* (Στησίχορος). *Stésichore, poëte lyrique de Sicile.* Stēsĭchŏrūsquĕ fĕrōx, āctūsque ēgrēssă vĭrīlēs. *St.* Stēsĭchŏrīquĕ grăvēs cămēnæ. *H.* (Adde *Sid.* 9, 217.)

Stĕtī, *parf. de* Sto.

Sthĕnĕbœă. *Voy.* Sthenobœa.

Sthĕnĕlēĭs, ĭdĭs, *f. De Sthénélus.* Īn vŏlŭcrēm cōrpūs nātī Sthĕnĕlēĭdă vērsūm. *O.* (scil. Cycnum, Stheneli filium, versum in avem cognominem).

Sthĕnĕlēĭūs, ă, ūm (Σθενέλειος *et* Σθενελήϊος). *De Sthénélus.* Prōlēs Sthĕnĕlēĭă Cycnŭs. *O.* Sthĕnĕlēĭūs hōstĭs (scil Neptunus). *Id.*

Sthĕnĕlūs, ī, *m.* (Σθένελος). *Sthénélus, fils de Capanée, un des chefs des Grecs au siége de Troie.* Thēssāndrūs, Sthĕnĕlūsquĕ dŭcēs, ēt dīrŭs Ŭlўssēs. *V.* Tўdīdēs Sthĕnĕlūsquĕ prĕmānt. *St.* || *Nom d'un Rutule.* (*Virg. Æ.* X, 388.)

Sthĕnŏbœă *et* Sthĕnĕbœă, æ, *f.* (Στενόβοια *et* Στενέβοια). *Sthénobée, femme de Prœtus, éprise de Bellérophon, son beau-fils.* Nēc Sthĕnŏbœă mĭnūs quām Crēssa ēxcāndŭĭt. *J.* (10, 327. Et *Sid.* 5, 178). *Voy.* Bellerophon.

Sthĕnŏbœĭūs, ă, ūm (Στενέβοιος). *De Sthénobée.* || — hērōs. *Bellérophon, aimé de Sthénobée.* Quām sī spēctāssēt quōndām Sthĕnĕbœĭūs hērōs. *Sid.* (11, 74).

Stĭchŭs, ī, *m. Personnage et comédie de Plaute.* Quās mēcum āddūxī, Stĭchĕ. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 17).

Stīctē, ēs, *f. Une chienne.* (*Ov. Met.* III, 217.)

Stīgmă, ătĭs, *n.* (στίγμα). *Marque faite au front avec un fer rouge, surtout aux esclaves ; stigmate.* Trīstĭă sērvōrūm stīgmătă dēlēt Ĕrōs. *M.* (X, 56). Mītĭūs īd sānē, quōd nōn ēt stīgmătĕ dīgnūm Crēdĭdĭt. *J.* (10, 183). SYN. Nŏtă. PHR. Stīgmă, nŏtām ĭnūrŏ, īmpōnŏ, īnscrībŏ, scrībŏ, făcĭŏ. Frōntēm stīgmătĕ nŏtŏ, īnscrībŏ, sīgnŏ, dēfōrmŏ. VERS. Dēlētūră quĭdēm frōntī dătă sīgnă fŭgārūm. *Col.* (X, 125). || *Marque d'une coupure, d'une piqûre ; sorte de tatouage.* Hæc quæcūmquĕ mĕō nŭmĕrāstī stīgmătă mēntō, Āntĭŏchī fērrum ēst. *M.* (XI, 84). Āst ĕgŏ, trānsfīxās clāvīs nĭsĭ vīdĕrŏ pālmās, Ātquĕ bĕātă crŭcīs tūm stīgmătă cārnĕ gĕrēntēm. *Fort.* (*V. S. M.* II, 333). Stīgmătă nōn tĭmŭĭt pōrtāre īn cōrpŏrĕ Chrīstī. *Damas.* (*de Paulo*, 22). SYN. Nŏtă, pūnctūm, *par ext.* vūlnŭs. PHR. Rūptām mĭnūtīs prǣfĕrēns mēmbrīs cŭtēm... Cōnfōssă pārvīs mēmbră fīgēbānt stĭlīs. *Prud.* || *Au fig. Flétrissure.* Vīvēt, ēt hærēbĭt, tōtōquĕ lēgētŭr ĭn ōrbĕ, Stīgmătă nēc văfrā dēlēbĭt Cīnnămŭs ārtĕ. *M.* (VI, 64, 25). Sīgnātām fīxō pēccātī stīgmătĕ cārnēm. *Alcim.* (III, 8).

† Stīgmŏ, ās, ārĕ. *Marquer d'un fer rouge.* Quāmcūmquĕ pārtēm cōrpŏrĭs fērvēns nŏtă Stīgmārĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1080).

Stīlbōn, ōntĭs, *m.* (στίλβων). *L'étoile de Mercure.* Quæ Stīlbōn vōlvăt, quæ sæcŭlă Phænōn. *Aus.* (*Idyl.* 18, 11). Ēgrĕgĭām sŏbŏlēm cuī pēr Stīlbōntĭs ămōrēm. *Theodul.* (vs. 333, sociasti).

Stĭlĭchŏ, ōnĭs, *m. Stilicon, soldat goth, beau-père et ministre de l'empereur Honorius.* Ōrĕ fĕrēns pătrēm, Stĭlĭchō mātūrĭŏr ævī. *Cl.* Cōnsŭlĕ dēfēnsæ sūrgūnt Stĭlĭchōnĕ sĕcūrēs. *Id.* Āt Stĭlĭcho ætērnī fātālĭă pīgnŏră rēgnī. *Rutil.* (2, 55. Cf. *Claud. L. Stil.* ; *Prud. Sym.* II, 710).

Stĭlĭchōnĭūs, ă, ūm. *De Stilicon.* Āgnōscăt fămŭlūm vīrgō Stĭlĭchōnĭă pōntūm. *Cl.*

Stīllă, æ, *f. Goutte.* Ātque ŏlēī stīllām dărĕt ēntĕrŏcēlĭcŭs ūnctŏr. *M.* (XII, 71). *Voy.* Gutta.

Stīllāns, tĭs. *Qui tombe en gouttes, ou dégouttant.* Spārsōs stīllāntī rōrĕ căpīllōs. *O.* Stīllāntēmquĕ tĕnēns gĕnĕrōsō sānguĭnĕ cūltrūm. *Id.* SYN. Stīllātŭs, rōrāns, sūdāns. || *Au fig.* Quī vīx stīllāntēs, ārĭdĕ, vōcēs Rūmpĭs. *Calp.* (6, 23).

Stīllātŭs, ă, ūm. *Tombé en gouttes, qui découle.* Stīllātăquĕ sōlĕ rĭgēscūnt Dē rāmīs ēlēctră nŏvīs. *O.* Stīllātăquĕ cōrtĭcĕ mўrrhă. *Id.*

Stīllĭcĭdĭūm, ĭī, *n. Gouttes qui tombent.* Stīllĭcĭdī cāsūs lăpĭdēm căvăt. *Lr.* (1, 313).

Stīllŏ, ās, ārĕ, *n. Découler goutte à goutte, couler.* Flāvăquĕ dē vĭrĭdī stīllābānt īlĭcĕ mēllă. *V.* Sæpĕ cŏrōnātīs stīllānt ūnguēntă căpīllīs. *O.* Hōc eōdēm fērrō stīllēt ŭtērquĕ crŭŏr. *Pp.* (II, 8, 26). SYN. Flŭŏ, dēstīllŏ, sūdŏ, mădĕŏ. PPH. Gūttātĭm cādŏ, flŭŏ. Gūttīs stīllŏ. || *Au fig.* Rōrāntēs sānguĭnĕ vēntōs, Ēt plūmīs stīllārĕ dĭēm. *St.* || *Act. Faire couler.* Ētĭām stīllābĭt ămīcīs Ēx ŏcŭlīs rōrēm. *H.* SYN. Fūndŏ, etc. || *Au fig. Débiter lentement.* Quūm făcĭlēm stīllāvĭt

in aūrĕm Ēxĭgŭūm dē nātūræ pātrĭæquĕ vĕnēnō. *J.* (3, 122).

Stĭlŭs *ou* Stȳlŭs, ī, *m.* (στύλος). *Verge de fer piquante, pointe, poinçon.* Sōlă vŏlŭnt : stĭlŭs ŭt tĕnŭĭs sŭb ăcūmĭnĕ pūnctī Ēlĭcĭăt tĕnĕrūm, dē quō rŏsă nātă, crŭōrĕm. *Aus.* (*Idyl.* 6, 76). Cōnfōssă pārvīs mēmbră fīgēbānt stĭlīs. *Prud.* (*Peri.* 9, 14). Sĕd īpsă pīngēns vūlnĕra ēxprēssīt stĭlō. (*Ib.* 10, 1124.) SYN. Ăcūmĕn, pūnctŭm, cūspĭs, *qqf.* tēlŭm. || *Ordint. Poinçon pour écrire, style.* Sæpĕ stĭlŭm vērtās. *H.* Căpĕ stĭlŭm prŏpĕre ĕt tăbĕllās. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 76). Cūjŭs ĕrĭt quānquam īn chārtīs stĭlŭs īpsĕ crŭēntŭs. *Man.* (V, 454). SYN. Grăphĭŭm, *par ext.* călămŭs, ărūndŏ, pēnnă. PHR. Dēxtră tĕnĕt fērrūm, văcŭām tĕnĕt āltĕră cērām. *O.* || *Au fig. Style.* Dīssĭmĭli ōrātĭōnĕ sūnt făctæ āc stĭlō. *Ter.* (*And. prol.* 12). Dīcēndī *ou* scrībēndī gĕnŭs, rătĭŏ, mŏdŭs, cŏlŏr. || Stĭlī ūlmĕī. *Verges.* Quăsī lĭbrō quūm scrībūntūr călămō līttĕræ, Stĭlīs mē tōtum ūsque ūlmĕīs cōnscrībĭtō. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 131). Nōn ātrāmēntō călămī, sēd mēntĭs stĭlō. *P. Nol.* (21, 433). || *Pointes fichées en terre pour arrêter la cavalerie, chevaux de frise.* Cērvōrum āmbūstīs īmĭtāntūr cōrnŭă rāmīs, Ēt stĭlŭs ōccŭlĭtūr, cæcum īn vēstīgĭă tēlŭm. *Sil.* (X, 413). *Voy.* Cervus.

Stĭmĭcōn, ōnĭs, *m. Nom de berger.* Jāmprīdēm Stĭmĭcōn laūdāvīt cārmĭnă nōbīs. *V.*

Stĭmŭlă, æ, *f. Nom d'une divinité adorée à Rome.* Lūcŭs ĕrāt : dŭbĭūm Sĕmĕlæ Stĭmŭlæne vŏcētŭr. *O.* (*Fast.* VI, 503. Cf. *Schol.* ad *Juven.* 2, 3; *August. C. D.* 4, 11 et 16).

Stĭmŭlātŏr, ōrĭs, *m. Instigateur.* Ārctōī stĭmŭlātŏr pērfĭdĕ mārtĭs. *Cl.* (*Ruf.* II, 501).

Stĭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Aiguillonné.* Jūrgĭă præcĭpŭē vīnō stĭmŭlātă căvētō. *O.* Ōrō, mĭnās stĭmŭlātăquĕ cōrdă rĕmūlcē. *St.* SYN. Īmpūlsŭs, āccēnsŭs, ăgĭtātŭs, fērvĭdŭs. PHR. Stĭmŭlīs ăgĭtātŭs Ămōrĭs. *O.*

† Stĭmŭlĕŭs, ă, ŭm. *D'aiguillon.* Sūpplĭcĭŭm stĭmŭlĕŭm. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 31).

Stĭmŭlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Piquer de l'aiguillon, aiguillonner; par ext. Fouetter.* Hūnc Dūrĭŭs stĭmŭlābăt ĭn æquŏrĕ cūrrŭm. *Sil.* Bīstŏnăs aūt Māvōrs ăgĭtāns, sī vērbĕrĕ sævō Pāllădĭă stĭmŭlĕt tūrbātōs ægĭdĕ cūrrūs. *L.* SYN. Īnstĭmŭlŏ. PPH. Stĭmŭlō *ou* stĭmŭlīs pūngŏ, fōdĭŏ, lăcēssŏ, ăcŭŏ, āccēndŏ, ēxcĭtŏ, cōncĭtŏ, ăgŏ, īmpēllŏ, ăgĭtŏ, ūrgĕŏ, lăcĕrŏ, prĕmŏ, īncrĕpŏ, ūrŏ. Stĭmŭlōs sūbdŏ, ādmŏvĕŏ, ădhĭbĕŏ, ādjĭcĭŏ, sūbjĭcĭŏ, sūbjēctŏ, cōndŏ, sūffīgŏ. *Voy.* Flagellum. || *Au fig. Aiguillonner, exciter, animer.* Ŭbĭ sē sævæ stĭmŭlāvĭt vērbĕrĕ caūdæ (leo). *L.* Cūr nōn stĭmŭlĕtŭr, ĕātquĕ Pĕr cōgnātă sŭīs ēxēmplă sŏrōrĭbŭs Īnō? *O.* Stĭmŭlāntĕ fămē. *Id.* Dūm stĭmŭlās cōrnu ātque īn prœlĭă mēntēs Āccēndĭs. *Sil.* SYN. Īnstĭmŭlŏ, ēxstĭmŭlŏ, cōncĭtŏ, īncĭtŏ, ăgŏ, īmpēllŏ, ăcŭŏ, ēxăcŭŏ, āccēndŏ, ăgĭtŏ, prĕmŏ, ūrgĕŏ. PPH. Stĭmŭlīs ăgŏ, īmpēllŏ, etc. VERS. Ācrēs stĭmŭlōs sūb pēctŏrĕ vērtĭt. *V.* Ārrēctæ stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs īræ. Stĭmŭlīs haūd mōllĭbŭs īncĭtăt īrās. *Id.* Stĭmŭlōs dĕdĭt æmŭlă vīrtūs. *L.* Ūrgēntēs āddūnt stĭmŭlōs. *Id.* Æmŭlă vīrtūs Ēxăcŭĭt stĭmŭlīs (juvenem). *Cl.* Stĭmŭlōs īn pēctŏrĕ cæcōs Cōndĭdĭt. *O.* Stĭmŭlōsquĕ fŭrēntī Ādjĭcĭānt. *Id.* *Voy.* Accendo. || *Tourmenter, faire souffrir.* Jāctŏr, crŭcĭŏr, ăgĭtŏr, stĭmŭlŏr. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 4). Cūrīs ănĭmūm stĭmŭlāntĭbŭs ægrŭm. *Cl.* *Voy.* Crucio.

† Stĭmŭlŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Jām stĭmŭlum īn mănu ēst. *Pl.* (*Men.* V, 2, 112).

Stĭmŭlŭs, ī, *m. Aiguillon, bâton garni d'une pointe de fer pour exciter les bœufs.* Aūt stĭmŭlō tārdōs īncrĕpŭīssĕ bŏvēs. *Tib.* (I, 1, 10). EP. Fērrĕŭs, ăcūtŭs, ācĕr. PPH. Stĭmŭlī fērrŭm, cūspĭs, ăcūmĕn. PHR. Lūcăgŭs ūt prōnŭs pēndēns īn vērbĕră tēlō Ādmŏnŭĭt bĭjŭgōs. *V.* || *Sorte de cravache, de fouet.* Cĕcĭdēre ĕt lōră rĕpēntĕ, Ēt stĭmŭlī. *Sil.* Prō stĭmŭlīs dōrsō quătĭūntŭr ĭnānĭă lōră. *Id.* *Voy.* Flagellum. || *On s'en servait pour châtier les esclaves.* Quĭd ăĭs, stĭmŭlōrŭm trītŏr? *Pl.* (*Pers.* V, 2, 17. *Id. As.* II, 4, 12; *Curc.* I, 2, 40; *Ter. Ph.* I, 2, 28). || *Au fig. Aiguillon, encouragement.* Īngĕnĭō stĭmŭlōs sūbdĕrĕ fāmă sŏlĕt. *O.* Quōd fŭĕrăt stĭmŭlīs făctūră sĭne ūllīs. *Id.* Dŭbĭæque īn prœlĭă mēntī Ūrgēntēs āddūnt stĭmŭlōs. *L.* SYN. Călcăr. || *Piqûre, blessure, souffrance, souci.* Quēm glōrĭă Tūrnī Ōblīqua īnvĭdĭă stĭmŭlīsque ăgĭtābăt ămārīs. *V.* Cæcī stĭmŭlōs āvērtĕre ămōrĭs. *Id.* Quōd nŏvōs sūffīxĕrĭt Stĭmŭlōs dŏlōrī. *Sen.* (*Phœn.* 206). Nēc prĭŭs hī mēntēm stĭmŭlī, quām vītă, rĕlīnquēnt. *O.* Sātūrnĭă mēntēs Īnvĭdĭæ stĭmŭlō fŏdĭt. *Sil.* SYN. Vūlnŭs, crŭcĭātŭs, dŏlŏr, mōrsŭs, cūră.

† Stīnguŏ, ĭs, īnxī, īnctŭm, īnguĕrĕ, *arch. Éteindre.* Quēm nĕquĕ lōngă vĕtŭstās Īntĕrĭmĕt, stīnguēns præclāra īnsīgnĭă cœlī. *Cic.* (*Arat.* ap. *Prisc.* 882). Stīnguūntūr rădĭī cæcā călīgĭnĕ tēctī. *Id.* (*Progn.* ibid.). Sēd quæ sūnt rērūm prīmōrdĭă, nūllā pŏtēst vīs Stīnguĕrĕ. *Lr.* (I, 487. *Ib.* 666; II, 827).

Stĭpātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui est de la suite de qqn.* Rēx ĭbĭs, nĕquĕ tē quīsquām stĭpātŏr, ĭnĕptŭm Prætĕr Crīspīnŭm. *H.*

Stĭpātŭs, ă, ŭm. *Aggloméré, serré, dense.* Ūt vĭdĕās nōn ē stĭpātīs pārtĭbŭs ēssĕ. *Lr.* (I, 666, de igne). Stĭpātăquĕ mēmbră tĕrūntŭr. *L.* SYN. Dēnsŭs. *Voy. ce mot.* || *En parl. d'une foule.* Nī frātrūm stĭpātă cŏhōrs fŏrĕt ōbvĭă. *V.* Hōs ārctō stĭpātă thĕātrō Spēctăt Rōmă pŏtēns. *H.* SYN. Dēnsŭs, *par ext.* frĕquēns, cĕlĕbĕr. || *Entouré de.* Ān Tȳrĭīs ōmnīquĕ mănū stĭpātă mĕōrŭm? *V.* SYN. Cīrcūmdătŭs, cīnctŭs.

Stĭpēndĭālĭs, ĕ. *Qui concerne un tribut.* Pōssĭt, fœdĕrĕ sūb stĭpēndĭālī. *Sid.* (*Epist.* VIII, 9, 47).

Stĭpēndĭŭm *et* Stīpēndĭŭm, ĭī, *n. Solde militaire.* Lātrōnēs, ĭbŭs dīnŭmĕrēm stĭpēndĭŭm. *Pl.* (*Mil.* I, vs. 74). *Voy.* Merces. || *Années de service.* Sī sīnglīs stĭpēndĭīs ăd hōstēs ēxŭvĭās dăbĭt. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 36). || *Tribut.* Īndŏmĭtō nēc dīră fĕrēns stĭpēndĭă taūrō. *Cat.* (64, 173). Pœnī stĭpēndĭă pēndūnt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 5, 182). SYN. Trĭbūtŭm. || *Au fig.* Ēst ĕtĭām laūdĭs stĭpēndĭă pōscĕrĕ tāntŭm. *Fort* (VIII, 6, 293). Quæ fīnĭs, aūt quōd mē mănĕt stĭpēndĭŭm? *H.* (Hic potius stipendium. Et vid. Stipendialis. Forte Stipipendium, Stippendium, antique dictum est, unde prima producebatur.)

Stīpēs, ĭtĭs, *m. Tronc; par ext. Arbre.* Cōnstērnūnt tērrām cōncūssō stīpĭtĕ frōndēs. *V.* Mārtĭă, pīcŭs, ăvĭs gĕmĭnō prō stīpĭtĕ pūgnānt Ēt lŭpă. *O.* Stāmĭnĕ quōd mōllī tōndēnt ē stīpĭtĕ Sērēs. *Cl.* SYN. Trūncŭs *ou* ārbŏr. *Voy. ces mots.* || *Bois coupé, pieu.* Tērmĭnĕ, sīvĕ lăpĭs, sīve ēs dēfōssŭs ĭn āgrīs Stīpēs ăb āntīquīs. *O.* Stīpēs ăcērnŭs ĕrām, prŏpĕrāntī fālcĕ dŏlātŭs. *Pp.* (IV, 2, 59). SYN. Trūncŭs, pālŭs. EP. Īlĭcĕŭs, rōbŏrĕŭs, quērnŭs, līgnĕŭs, vălĭdŭs, rōbūstŭs, dūrŭs, rĭgĭdŭs; vĭrĭdĭs; ārĭdŭs, vĕtŭs. || *Bois à brûler.* Cāssăquĕ sēdūctō stīpĭtĕ flāmmă pĕrĭt. *O.* Īgnĭs ĭn hēstērnō stīpĭtĕ pārvŭs ĕrăt. *Id.* *Voy.* Lignum. || *Massue.* Dăte hūc săgĭttās, stīpĭtem hūc vāstūm dătĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 1230). Tērgōquĕ lĕōnŭm Ēxŭvĭæ, gēntīlĭs hŏnōs, ĕt pīnĕŭs ārmăt Stīpēs. *St.* *Voy.* Clava. || *Épieu, sorte d'arme.* Stīpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtŭr sŭdĭbūsvĕ præūstīs. *V.* Mīttēntem stīpĭtĕ quērnō Ōccŭpăt Ægīdēs. *O.* SYN. Sŭdēs. || *Branche, baguette, rejeton.* Stīpĭtĕ quæ dūrō vīrgās mēntītă Săbæās Tōxĭcă. *L.* SYN. Vīrgă, vīrgūltŭm. || *Tige.* Mīttĭt præcĭpŭōs nĕmŏrālĭs Ārĭcĭă pōrrŏs : Īn nĭvĕō vĭrĭdēs stīpĭtĕ cērnĕ cŏmās. *M.* (XIII, 19). SYN.

Caūlĭs. || *Au fig. Bûche, souche, imbécile.* Quæ sūnt dĭcta ĭn stūltūm : caūdēx, stīpēs, ăsĭnūs, plūmbĕŭs. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 4). SYN. Trūncŭs.

Stĭphĕlŭs. *Voy.* Styphelus.

Stīpō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Agglomerer, condenser.* Aūt quūm līquēntĭă mēllă Stīpānt. *V.* SYN. Dēnsĕō, dēnsō, cōgō. || *Accumuler.* Īmpĕrăt ād nāvēs fērrī, stīpātquĕ cărīnīs Īngēns ārgēntŭm. *V.* SYN. Cŭmŭlō, āccŭmŭlō. || *Remplir.* Stīpānt grăvēs Ēquī rĕcēssūs Dănăi, ĕt ĭn vōtō lătēnt. *Petr.* (*Sat.* 89). Quæ tūnc Flāmĭnĭām stīpābūnt mīllĭă vūlgī! *Cl.* Stīpăt tūrbă fŏrŭm. *O. Voy.* Impleo. || *Entourer, escorter.* Tāndēm prōgrĕdĭtūr māgnā stīpāntĕ cătērvā. *V.* Năĭdĕs ĕt sŏcĭā stīpānt ūtrīnquĕ cŏrōnā. *Cl.* SYN. Cīrcūmdō, cīngō, etc. *Voy.* Comitor.

Au pass. Stīpŏr. *Être accumulé.* Cūnctăquĕ præcĭpĭtī stīpāntūr sæcŭlă cūrsū. *Cl.* SYN. Cŏĕō, cōnvĕnĭō. || *Être rempli.* Prūnīsquĕ Dănăscī Stīpāntūr călăthī. *Col.* (X, 404). SYN. Īmplĕŏr, etc. || *Être entouré.* Stīpātūr sŏcĭīs. *Cl.*

Stīps, ĭpĭs, *f. Petite pièce de monnaie, faible somme.* Āntĕ dĕūm mātrēm cōrnū tībĭcēn ădūncō Quūm cănĭt, ēxĭgŭæ quĭs stĭpĭs æră nĕgăt? *O.* Dīc, īnquăm, pārvā cūr stĭpĕ quærăt ŏpēs. *Id.*

Stĭpŭlă, æ, *f. Chaume, paille.* Ātquĕ lĕvēm stĭpŭlām crĕpĭtāntĭbŭs ūrĕrĕ flāmmīs. *V.* Pōstmŏdŏ dē stĭpŭlā māgnŭs ăcērvŭs ĕrĭt. *O.* SYN. Cūlmŭs, călămŭs, pălĕă. *Voy.* Culmus. || *Flûte de Pan.* Strīdēntī mĭsĕrūm stĭpŭlā dīspērdĕrĕ cārmĕn. *V. Voy.* Fistula.

Stĭpŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Fixer des conditions, stipuler.* Quāntūmvīs stĭpŭlāre, ĕt prōtĭnŭs āccĭpĕ quŏd dō. *J.* (7, 165). Nūllūm pĕrīclum ēst, quōd scĭām, stĭpŭlārĭĕr. *Pl.* (*Ps.* IV, 6, 14).

Stīrĭă, æ, *f. Goutte qui pend.* Stīrĭăque īmpēxīs īndūrŭĭt hōrrĭdă bārbīs. *V.* Flāvēntēs ādstrīngīt stīrĭă sētās. *Cl. Voy.* Gutta. || *En partic. Roupie.* Tūrpĭs ăb īnvīsō pēndēbăt stīrĭă nāsō. *M.* (VII, 36). PHR. Mădĭdĭque īnfāntĭă nāsī. *J.* Nēc cōngĕlātī gūttă prōdĕrĭt nāsī. *M.*

Stīrps, īrpĭs, *m. et plus souv. f. La partie inférieure du tronc, racine, souche.* Nāmquĕ dĭū lūctāns, lēntōque ĭn stīrpĕ mŏrātŭs. *V.* (*Æ.* XII, 781. Sic *Ibid.* 208; *Pacuv.* apud *Non.* 3, 237; *Enn.* apud *Fest.* Utrumque genus agnoscunt *Char.* p. 85, et *Diom.* 314). SYN. Rādīx. *Voy. ce mot.* || Ā stīrpĕ, stīrpĭbŭs, Cūm stīrpĭbŭs. *Jusqu'à la racine.* Vēllĕrĕ tūm cŭpĭēs ālbōs ā stīrpĕ căpīllōs. *Pp.* (III, 25, 13). Āntīquāsquĕ dŏmōs ăvĭūm cūm stīrpĭbŭs īmīs Ērŭĭt. *V. Voy.* Radicitus. || *Le tronc, l'arbre même.* Sēd stīrpēm Teūcrī nūllō dīscrīmĭnĕ săcrūm Sūstŭlĕrānt. *V.* Stīrpēsquĕ răptās, ĕt pĕcŭs, ĕt dŏmōs Vōlvēntĭs ūnā. *H. Voy.* Truncus, Arbor. || *Rejeton, jeune plant.* Hīc stīrpēs ōbrŭĭt ārvō. *V.* (Et *Lucr.* V, 1364.) *Voy.* Virgultum. || *Branche.* Lătōnā quōndām stīrpēs părĭēntĕ rĕtēntās. *O. Voy.* Ramus. || *Au fig. Race, souche, lignée.* Sēque ōrtum āntīquā Teūcrōrum ā stīrpĕ vŏlēbăt. *V.* Sēmĭfĕr īntĕrĕā dīvīnæ stīrpĭs ălūmnō Lætŭs ĕrăt. *O. Voy.* Proles. || *Source, auteur.* Quōd si ēxquīrātūr ūsque āb stīrpe aūctōrĭtās. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 180). SYN. Fōns, ŏrīgō, etc.

Stīrŭs, ī, *m.* (Στεῖρος). *Roi d'Albanie, qui devint gendre d'Éétès, et lui amena des secours.* Tūm gĕnĕr Ālbānīs Stīrūs qui ādvĕnĕrăt ōrīs. *V. Fl.* (V, 460. Cf. III, 496).

Stīvă, æ, *f. Manche de la charrue.* Stīvăquĕ, quæ cūrrūs ā tĕrgō tōrquĕăt īmōs. *V.* Īndĕ, prĕmēns stīvām, dēsīgnăt mœnĭă sūlcō. *O.*

Stlātă, æ, *f. Brigantin, navire de course.* Ăcătīs, phăsēlīs, līntrĭbŭs, stlātīs, rătĕ Tārnim ĕt Gărūmnām pērmĕăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 31).

Stlātārĭŭs, ă, ŭm. *Apporté par un corsaire; étranger.* Spōndĕt ĕnīm Tŷrĭō stlātārĭă pūrpŭră fīlō. *J.* (7, 134). Ēt mĕlĭŏr nāvĭs quām quæ stlātārĭă pōrtăt. *Enn.* (apud *Schol. Juv.* l. cit. Cf. *Prisc.* 589; *Petr. Sat.* 108, ubi *Burm.*).

† Stlēmbŭs, ă, ŭm. *Lent.* (*Lucil.* apud *Fest.*, de equo.)

Stlōppŭs, ī, *m. Onomatopée pour imiter le bruit de l'air sortant de la bouche, quand on a enflé les joues.* Nēc stlōppō tŭmĭdās īntēndĭs rūmpĕrĕ būccās. *Pers.* (5, 13. Sic etiam *Prisc.* 565. Alii minus bene *scloppo*).

Stō, ās, stĕtī, stātūm, stārĕ, *n. Se tenir droit, être debout.* Stābăt ăcūtă sĭlēx, præcīsīs ūndĭquĕ sāxīs. *V.* Ān rēctō stĕt fābŭlă tālō. *H.* Ăhēnĕŭs ūt stĕs. *Id.* || *Se tenir raide, être hérissé.* Fūndī stābūnt sēntĭbŭs. *Titin.* (ap. *Non.* 4, 421). Stānt ĕt jūnĭpĕrī. *V.* Stānt fūltī pūlvĕrĕ crīnēs. *St.* Ōbstŭpŭī, stĕtĕrūntquĕ cŏmæ. *V.* SYN. Rĭgĕō, hōrrĕō. *Au fig.* Stăt sēntĭbŭ' pēctŭs. *Lucil.* (apud *Gell.* 8, 5). || *Être debout, subsister, et au fig.* Trōjăquĕ nūnc stārēs, Prĭămīque ārx āltă mănērēs. *V.* Dūm stābăt rēgno īncŏlŭmĭs. Ēt bĕne ăpūd mĕmŏrēs vĕtĕrĭs stăt grātĭă fāctī. Cœptī fīdūcĭă bēllī Pāllădĭs aūxĭlĭīs sēmpēr stĕtĭt. *Id.* Tē lōngā stārĕ sĕnēctā, Ævūmque ēxtēndīssĕ vĕlīm. *Stat.* Sūmmīsquĕ nĕgātūm Stārĕ dĭū. *Luc.* SYN. Mănĕō, pērmănĕō, dūrō, vĭgĕō, vīvō, etc. *Voy.* Vivo. || *Rester en place (en parl. du combattant), tenir bon, attendre de pied ferme.* Stăt īn stătū sĕnēx, ūt ădŏrĭātūr, etc. *Pl.* (*Mil.* IV, 9, 13). Hĭs māgnum Ālcīdēn cōntrā stĕtĭt. *V.* Stĕtĭt aūdācēs ēffūsŭs ĭn īrās. *Stat.* Stătquĕ lătūs præfīxă vĕrū. *Tibul.* (I, 6, 49). SYN. Cōnsīstō, rĕsīstō, rēstō, ōbsīstō. || *S'arrêter, se tenir, demeurer.* Stātĕ, vĭrī : quæ caūsă vĭæ? *V.* Quæ fīnĭs stāndī? *Id.* Stĕtĭt hōc mĭsĕrābĭlĭs īpsō Ēccĕ lŏcō. *O.* Jŭvēntūs Stăt, dūm līxă bĭbăt. *L.* Quōt prĭŭs ærātæ stĕtĕrānt ād līttŏră prōræ. *V.* SYN. Sīstō, sūbsīstō, rĕsīstō, cōnsīstō, mănĕō, mŏrŏr, cōmmŏrŏr, quĭēscō, *qqf.* cēssō. PPH. Grēssūm, grēssūs, grădūm tĕnĕō, prĕmō, rĕprĭmō. Vēstīgĭă prĕmō. Grēssĭbŭs hærĕō. || *Comme* Adsto. Ūt stĕtĭt āntĕ ŏcŭlōs pŏsĭtō vēlāmĭnĕ nōstrōs. *O.* || *Comme* Exsto. Sīc tērgūm sēssĭlĕ, sīc stānt Pēctŏră cēlsă tŏrīs. *O.* || — cīrcūm. *Entourer.* Stānt ĕt ŏvēs cīrcūm. *V. Voy.* Circumsto. || *Être calme, immobile, stagnant.* Quūm plăcĭdūm vēntīs stārĕt mărĕ. *V.* Seū stābĭt ĭnērs, seū prōflŭĕt hūmŏr. *Id.* SYN. Tōrpĕō, quĭēscō. || *Au fig. Se fixer, s'arrêter.* Ōmnĭs ĭn Āscănĭō cārī stăt cūră părēntĭs. *V.* Īn vūltū stārĕ sŭōrūm. *Sil.* SYN. Hærĕō. || Stăt, *unip. Il est décidé, je suis résolu à.* Stăt cāsūs rĕnŏvāre ŏmnēs. *V.* Quōs ūt sēpōnī stĕtĭt ĕt sēcērnĕre ăb ărmīs. *Sil.* SYN. Sĕdĕt. PPH. Cērtŭs sūm. Cērtūm ēst. || *Être, se trouver.* Īnquĕ căvā nūllŭs stĕt tĭbĭ nārĕ pĭlŭs. *O.* Strōphădēs Grāiō stānt nōmĭnĕ dīctæ. *V.* Nēc nōtīs stābăt cōntēntă vĕnēnīs. *V. Fl.* Mēns stĕtĭt īn dŭbĭō. *L.* Nām quāntūm fērrō, tāntūm pĭĕtātĕ pŏtēntēs Stāmŭs. *Pp.* (III, 22, 21). Stānt ĭn vūltĭbŭs īræ. *Sil.* Stānt cōrdĕ tĭmōrēs. *Id.* Ăvārŭs... cuī sī stĕt tērræ trādĭtŭs ōrbĭs. *Varr.* (apud *Non.* 4, 421). Stăt tāctū cāntūquĕ pŏtēns. (*Anthol.* I, p. 624.) SYN. Sŭm, vērsŏr, *qqf.* īnsūm. || *Être en abondance.* Stăt crŭŏr īn tēmplīs. *L.* Tāntŭs quūm stārĕt plŭŏr. *Laber.* (ap. *Non.* 3, 181). || *Avoir d'une manière prolongée, être plein de.* Stānt pūlvĕrĕ cāmpī. *Enn.* (ap. *Porphyr.* ad *Hor. Od.* I, 9, 1). Jām pūlvĕrĕ cœlūm Stārĕ vĭdēnt. *V.* Pūlvĕrĕō stānt āstră glŏbō. *St.* Stānt lūmĭnă flāmmā. *V.* Stĕtĭt īmbrĕ crŭēntō Īnfōrmĭs făcĭēs. *L.* Nīmbōsīsquĕ pŏlūs stĕtĭt īmbrĭbŭs. *Boet.* (1, 3. Cf. *Gell.* 8, 5; *Non.* 4, 421; *Donat.* ad *Ter. And.* IV, 2, 16). || *Coûter.* Sēd nēscīs quāntī stĕt mĭhĭ tālĭs ămŏr. *M.* (V, 16). Haūd

illī stābūnt Ǣnēïā pārvō Hōspĭtĭă. *V.* Sānguĭnĕ quīppĕ... Stātūra ōbsĕquĭā. *Sil.* (XVII, 80). *Voy.* Consto. || *Assister qqn en justice.* Īntĕrĕām sī Aūt vălĕō stāre, aūt nōvī cīvīlĭă jūră. *H.* Stānt pătrōnī fōrtĭtĕr. *Ph.* SYN. Ādsūm, ādstō. || *Comme* Prosto. Quōd stĕtĕrāt mūltīs īn cārcĕrĕ fōrnĭcĭs ānnīs. *J.* (10, 239. Et *Hor. Sat.* I, 2, 30). || — prō, cŭm. *Favoriser.* Stābĭt prō sīgnīs jūsquĕ pĭūmquĕ tŭīs. *O. Voy.* Faveo. || Pēr mē stăt. *Il dépend de moi.* Sī pŏtĕrĭt fĭĕri ŭt nē pătēr pēr mē stĕtĭssĕ crēdăt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 16). || — ănĭmō. *Avoir son bon sens.* Quūm, prūdēns, scĕlŭs ōb tĭtŭlōs ădmīttĭs ĭnānēs, Stās ănĭmō? *H. Voy.* Sapio.

Au pass. unip. Stătŭr. *On se tient, on s'arrête.* Sălvē : quĭd ăgĭtŭr? Stătŭr hīc ăd hūnc mŏdŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 40. Et *Ter. Eun.* II, 2, 40). Pāctō Stătŭr, ĕt ārbĭtrĭūm Rōmŭlŭs ūrbĭs hăbĕt. *O.*

Stœchădēs, ŭm, *f. pl.* (Στοιχάδες). *Les îles d'Hyères, près de Marseille.* Vēnĕrăt īn flūctūs Rhŏdănī..., Stœchădŏs ārvă tĕnēns. *L.*

† Stœchēŏn *ou* Stœchīŏn, *n.* (στοιχεῖον). *Lettre de l'alphabet.* Ārctĭcōn īdcīrcō stœchīōn Grǣcĭă dīxĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 881. Sed ἀρκτικὸν.... στοιχεῖον potius scribendum).

Stōĭcī, ōrŭm, *m. pl.* (Στωϊκοί). *Stoïciens, philosophes du Portique.* Stōĭcŭs hās pārtēs, hās Ĕpĭcūrŭs ăgĭt. *Aus.* (*Epig.* 9). Stōĭcŭs ōccīdĭt Bărĕām. *J.* (3, 116). PHR. Chrȳsīppī Pōrtĭcŭs ĕt grēx. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *Des stoïciens, stoïque.* Ēt quī nēc Cȳnĭcōs nēc Stōĭcă dōgmătă lēgĭt. *J.* (13, 121). Quĭd, quōd lĭbēllī Stōĭci īntĕr sērĭcōs Jăcērĕ pūlvīllōs ămānt? *H.*

Stōĭcĭdǣ, ārŭm, *m. pl. Stoïciens.* Fūgērūnt trĕpĭdī vēra ăc mānĭfēstă cănēntēm Stōĭcĭdǣ. *J.* (2, 64).

Stŏlă, ǣ, *f. Longue robe de femme.* Ād tālōs stŏlă dēmīssa, ĕt cīrcūmdătă pāllă. *H.* Quĭd sĭbĭ pērsōnǣ, quĭd stŏlă lōngă vŏlūnt? *O. Voy.* Vestis. || *Par ext. Femmes.* Hīc ĕquĕs, hīc jŭvĕnūm cœtū stŏlă mīxtă lăbōrăt. *St.* (*Silv.* I, 2, 235). || *Robe des joueurs de lyre, des prêtres, etc.* Rēgnūm rĕlĭquī sēptūs mēndīcī stŏlā. *Enn.* (ap. *Non.* 14, 6). Īn săcērdōtĭs stŏlā. *P. Nol.* (28, 109).

Stŏlātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la* Stola. PPH. Stŏlā vēlātŭs. *H.* || *Au fig.* Stŏlātŭs īnnŏcēntĭă. *P. Nol.* (21, 786). || *Chaste.* Ēt stŏlātŭm Pērmīttĭt mĕrētrīcĭbūs pŭdōrēm? *M.* (I, 36).

? Stŏlĭdē, *adv. Sottement.* Quĭd tū stŏlĭdē clāmās? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 1. Seu vocativus est). *Voy.* Stulte.

Stŏlĭdŭs, ă, ŭm. *Sot, insensé.* Ājăcĭs stŏlĭdī Dănăīs sōlērtĭă prōsĭt. *O.* Stŏlĭdǣ cōnvītĭă līnguǣ. *Id.* Āltĕră prǣstŭpĭdō pārs ēst stŏlĭdīssĭmă cōrdĕ. *Juvc.* (IV, 201). Nĭhĭl ēst prŏfēctō stūltĭūs nēc stŏlĭdĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 162). *Voy.* Stultus.

Stŏmăchāns, tĭs, *et* Stŏmăchātŭs, ă, ŭm. *Irrité.* Īnflāvĭt fērmēnto ănĭmī stŏmăchāntĕ tŭmōrēm. *Prud.* (*Ham.* 195). Āntĕ pĕdēs sānctī stŏmăchātŭs prōjĭcĭt. *P. Petr.* (IV, 76). *Voy.* Iratus.

Stŏmăchŏr, ārĭs, ārī, *d. Se mettre en colère.* Ēt prāvē sēctūm stŏmăchērĭs ōb ūnguēm. *H.* Īd ĕquĭdēm ădvĕnĭēns mēcūm stŏmăchābăr mŏdō. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 32). *Voy.* Irascor.

Stŏmăchōsŭs, ă, ŭm. *Irascible.* Lǣvā stŏmăchōsŭs hăbēnā Dīcĕt ĕquĕs. *H. Voy.* Iracundus.

Stŏmăchŭs, ī, *m. Estomac.* Sī stŏmăchūs dŏmĭnī fērvĕt vīnōquĕ cĭbōquĕ. *J.* (5, 49). Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vūlgārĭă tēmnĭt. *H.* Quī stŏmăchūm rēgēm tōtĭŭs cōrpŏrĭs ēssĕ Cōntēndūnt, vērā nītī rătĭōnĕ vĭdēntŭr. *Ser. Sam.* (vs. 303). SYN. Vēntĕr, *par ext.* gŭlă. *Voy.* Venter. || *Colère.* Pēlīdǣ stŏmăchūm cēdĕrĕ nēscĭī. *H. Voy.* Ira.

Stŏrāx. *Voy.* Styrax.

Străbă, ǣ, *f. de* Strabo. (*Prisc.* 643, et 684, ubi locus ex *Varrone.*)

Străbāx, *m. Nom d'homme.* (*Plaut. Truc.* II, 2, 42.)

Străbō, ōnĭs, *m.* (στραβός et στραβών). *Louche, qui louche.* Sī quōd sĭt vĭtĭūm, nōn fāstīdīrĕ : străbōnēm Āppēllăt pǣtūm pătĕr. *H.* || *Au fig.* Nūllī me īnvĭdērĕ, nōn străbōnēm fĭĕrī sǣpĭŭs Dēlĭcĭīs me īstōrŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 109).

Strāgēs, ĭs, *f. Renversement, ruine.* Dăbĭt īllĕ rŭīnās Ārbŏrĭbūs strāgēmquĕ sătĭs. *V.* Nĭsĭ quās tērrēstrēs pōntūs strāgēs cōncĭĕt. *Att.* (ap. *Non.* 2, 165). Strāgēs nĕmŏrŭm. *Sil.* SYN. Rŭīnă, cāsŭs, ĕxĭtĭŭm. || *Carnage, massacre.* Prōcŭbŭīssĕ sŭpēr cōnfūsǣ strāgĭs ăcērvōs. *V.* Quās ĭbĭ tūm fērrō strāgēs, quǣ fūnĕră Tūrnŭs Ēdĭdĕrĭt. *Id.* Strāgĕ vĭrūm cŭmŭlātă rătĭs. *L.* Crēscūnt īn cŭmŭlūm strāgēs. *Cl.* SYN. Cǣdēs, etc. *Voy. ce mot.* || *Défaite.* Ēt strāgĕ pŭdēndā Fūdĕrĭt īmbēllēs ăquĭlās. *Cl. Voy.* Clades.

Strāgŭlă, ǣ, *f. Voy.* Stragulus.

Strāgŭlŭm, ī, *n. Étoffe qu'on étendait sur le lit, couverture.* Zōĭlŭs ǣgrōtăt : făcĭūnt hānc strāgŭlă fēbrēm. *M.* (II, 16). Nām nĕquĕ tūm plūmǣ, nēc strāgŭlă pīctă sŏpōrēm, Nēc sŏnĭtūs plăcĭdǣ dūcĕrĕ pōssĭt ăquǣ. *Tib.* (I, 2, 79). SYN. Vēstĭs, vēlāmĕn, gaūsăpĕ, pĕrīstrōmă, pāllĭŭm. EP. Tēxtĭlĕ, pīctŭm, pūrpŭrĕŭm, pūlchrŭm, dĕcōrŭm. PPH. Strāgŭlă vēstĭs. PHR. Vēstĭbŭs hūnc (torum) vēlānt, quās nōn nĭsĭ tēmpŏrĕ fēstō Stērnĕrĕ cōnsuērānt. *O.* Tŏrŭs pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs. *Id.* || *Housse de cheval.* Strāgŭlă sŭccīnctī, vēnātŏr, sūmĕ vĕrēdī. *M.* (XIV, 86). SYN. Strātă, ĕphīppĭă.

Strāgŭlŭs. ă, ŭm. *Qu'on étend sur le lit.* || Strāgŭlă vēstĭs. *Comme* Stragulum. Cuī strāgŭlă vēstĭs, Blāttārum āc tĭnĕārum ĕpŭlǣ, pūtrēscăt īn ārcā. *H.*

Strāmĕn, ĭnĭs, *et* Strāmēntŭm, ī, *n. Paille étendue à terre; lit de paille, d'herbes, de feuillage; litière.* Hīc jŭvĕnem ăgrēstī sūblīmem īn strāmĭnĕ pōnūnt. *V.* Mōllēsquĕ vĭrēntī Strāmĭnĕ cōmpŏsŭērĕ tŏrōs. *Sil.* Ăgĕ, si ēt strāmēntĭs īncŭbĕt. *H.* Strāmēntă dēsūnt! *Ph.* SYN. *qqf.* Pălĕă, hērbă, fŏlĭă, frōndēs. EP. Ārĭdŭm, sīccŭm, mōllĕ, vĭrēns. VERS. Strātīsquĕ lŏcāvĭt Ēffūltūm fŏlĭīs ēt pēllĕ Lĭbȳstĭdĭs ūrsǣ. *V.* Ēxănĭmī sĭmĭlēm strātĭs pōrrēxĭt īn hērbĭs. *O.* Mīxtăquĕ cūm fŏlĭīs prǣbŭĭt hērbă tŏrŭm. *Id.* Pălĕā pōrrēctŭs īn hōrnā. *H.* || *Chaume.* Tēctām strāmĭnĕ vĭdĭt Fōrtĕ căsām. *O.* Ādspĭcĕ dē cānnā strāmĭnĭbūsquĕ dŏmŭm. *Id.* SYN. Cūlmŭs. || *En gén. Toute chose étendue sur la terre* (*un lit de qq.* ch.). Vērnārĕ mūltĭs flōrĭbŭs Strāmēntă tēstārūm vĭdĕt. *Prud.* (*Peri.* 5, 322).

Strāmĭnĕŭs, ă, ŭm. *De paille.* Īllūm strāmĭnĕōs īn ăquām mīsīssĕ Quĭrītēs. *O.* || *Couvert de chaume.* Strāmĭnĕīs ēssĕt nūnc quŏquĕ dēnsă căsĭs (Roma). *O.*

Strāngŭlātrīx, īcĭs, *f. Celle qui étrangle.* Sūccēdĕt īllīs strāngŭlātrīx faūcĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 10, 1103, manus).

Strāngŭlō, ās, ārĕ (στραγγαλέω). *Serrer, comprimer.* Nōn tĭbĭ sēpŏsĭtās īnfēlīx strāngŭlăt ārcā Dīvĭtĭās. *St.* (*Silv.* II, 2, 150). SYN. Cōnstrīngō, strīngō, ārctō. || *Mort causée par la strangulation ou la suffocation.* Ēt tŭā sīc Stȳgĭŭs strāngŭlĕt ōră lĭquŏr. (*Ibis*, 594.) SYN. Sūffōcō, prǣfōcō, ēlīdō. PPH. Ănĭmām sūffōcō, īntērclūdō, ēlīdō, ōbstrŭō, prǣclūdō, claūdō. Faūcēs, cōllŭm, cōllă, gūttŭr āngō, prĕmō, ēlīdō, cōnstrīngō, cōmprĭmō, īnnēctō, lǣdō, lĭgō. Lăquĕō īntĕrĭmō. Lăquĕō ănĭmām ēlīdō, claūdō, etc. Lăquĕō, vīnclīs faūcēs, cōllŭm, cōllă, gūttŭr, gūttŭră nōdō, īmplĭcō, īnsĕrō, lĭgō, īnnēctō, ōbstrīngō, frāngō, etc. Gūttŭră ēlīsā prĕmō. Mănū gūttŭră āngō. Mē sūspēndō, lăquĕō sūspēndō. Cōllō lăquĕŭm, vīn-

cŭlă āptŏ, nēctŏ. Cērvīcēm, cērvīcēs nōdō cōndŏ. Lăquĕō vītām fīnĭŏ, pœnās sūmŏ. Īn sūspēndĭă ĕŏ. Sūspēndĭă mĭnŏr. VERS. Ēt nōdum īnfōrmīs lētī trăbĕ nēctĭt ăb āltā. *V.* Gĕmĭnōsquĕ prĕmēns ēlīsĕrĭt āngŭēs. *Id.* Frūstrāquĕ vīnclă gūttŭrī nēctēs tŭō. *H.* Sĕnīlĕ gūttŭr frēgĕrĭt. Pēndŭlŭm zōnā bĕnĕ tē sĕcūta ēlīdĕrĕ cōllŭm. *Id.* Lăquĕō cōllŭm nōdātŭs, ămātŏr Ā trăbĕ sūblīmī trīstĕ pĕpēndĭt ŏnŭs. *O.* Quūm fŏrĭbŭs lăquĕī rĕlĭgārĕt vīncŭlă sūmmīs. Ātque ŏnŭs īnērīx ēlīsā faūcĕ pĕpēndĭt. Prægrăvĕ cōmprēssā faūcĕ pĕpēndĭt ŏnŭs. Ōbrŭtŭs īmmānī cŭmŭlō, sūb pōndĕrĕ Cæneūs Æstŭăt ārbŏrĕō... Sĕd ĕnĭm pōstquām sŭpĕr ōră căpŭtquĕ Crēvĭt ŏnŭs, nĕc hăbĕt quās dūcăt spīrĭtŭs aūrās, Dēfĭcĭt. Rēspīrāmĕn ĭtĕrquĕ Ērĭpĭŭnt ănĭmæ. Vītālēsquĕ vĭās ēt rēspīrāmĭnă claūsĭt. *Id.* Sīc tĭbĭ claūdātŭr pōllĭcĕ vōcĭs ĭtĕr. (*Ibis*, 572.) Ūtvĕ Sȳrăcŏsĭō præstrīctā faūcĕ pŏētæ, Sīc ănĭmæ lăquĕō sĭt vĭă claūsă tŭæ. (*Ibid.* 551.) Mēmbră pĕpēndērŭnt cūrvāto ēxsānguĭă rāmō. *Sil.* Nēxūque ēlīsā lĕōnĭs Ōră Clĕōnæī. *Id.* Hīc lăquĕō faūcēs ēlīsāquĕ gūttŭră frēgĭt. *L.* Aūt lăquĕīm cōllō tōrtōsque āptārĕ rŭdēntēs. Nūnquām vĕnĭēmŭs ăd ēnsēs, Aūt lăquĕōs. *Id.* Lăquĕūm mĭsĕrī nēctēmŭs ăb īllā Īlĭcĕ. *Calp.* Ēlīdĭt gĕmĭnōs īnfāns, nĕc rēspĭcĭt, āngŭēs. *M.* Jām sūspēndĭă sævă cōgĭtābās. *Id.* Răbĭdī quūm cōllă mĭnāntĭă mōnstrī Āngĕrĕt. *St.* Ēlīdĭt īllīc fūnĕ cōllŭm mārtȳrĭs. *Prud.* Jūdæ ēmĭnŭs ārctăt Īnfēlīx cōllŭm lăquĕūs prō crīmĭnĕ tāntō. *Id.* Ēlīdēndŏ sŭūm fĕră pēr sūspēndĭă cōllŭm. *Fort.* Lĭgārĕ gūttŭr pēndŭlō căvūm vīnclō. *Vet. Poet.* (ap. *Diom.* 507). Cōrrĭpĭt, ătque ārtūs cōnstrīngēns fōrtĭbŭs ūlnīs, Īgnĭflŭōs flātūs ănĭmāmque īn pēctŏrĕ claūsĭt. (*Laud. Herc.* 136.) Quīn tū tē sūspēndĭs? *Pl.* Tē sūspēndĭtŏ. Proīn tū te īn lăquĕum īndŭăs. Hērclĕ mē sūspēndĭō... Sătĭŭ' st mōrtŭŭm. *Id.* || *Au fig.* *Étouffer.* Strāngŭlăt īnclūsŭs dŏlŏr, ătque ēxæstŭăt īntŭs. *O.* Sēd plūrēs nĭmĭā cōngēstā pĕcūnĭā cūrā Strāngŭlăt. *J.* (10, 12). Stērnăt lĕōnēm strāngŭlātŭm fōrtĭbŭs Ōrātĭōnĭs brāchĭīs. *P. Nol.* (21, 543).

† Strārăm, *sync. pour* Straveram. Ēt vīctōr strārăt quī clāssĭbŭs æquŏr. *Man.* (I, 774).

† Strātă, æ, *f.* (*s.-ent.* via). *Chemin pavé.* Stērnĭtĕ jām strātās. *Juvc.* (I, 316).

† Strătēgŭs, ī, *m.* (στρατηγός). *Général, chef.* Nēc strătēgŭs, nēc tȳrānnŭs quĭsquām, nĕc ăgŏrānŏmŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 6. *Id. Stich.* V, 4, 20).

Strătĭē, ēs, *f. Ville d'Arcadie.* (*St. Th.* IV, 286.)

† Strătĭōtĭcŭs, ă, ŭm (στρατιωτικός). *Militaire.* Mŭlĭĕbrēs mōrēs dīscēndi, ōblīv'scēndi strătĭōtĭcī. *Pl.* (*Mil.* IV, 8, 49. *Id. Ps.* II, 2, 9).

Strătīppŏclēs, ĭs, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Epid.* I, 2, 3.)

Strătŏ *ou* Strătōn, ōnĭs, *m.* (Στράτων). *Nom d'homme.* Īs ŭbĭ mŏlēstŭs măgĭs ēst : quæso, īnquām, Strătŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 24. Et *Pl. As.* II, 2, 77, filium Stratonis).

Strătŏclēs, ĭs, *m.* (Στρατοκλῆς). *Nom d'homme.* Aūt Strătŏclēs, aūt cūm mōllī, etc. *J.* (3, 99).

Strătōnīcŭs, ī, *m.* (Στρατόνικος) *Nom d'homme.* (*Plaut. Rud.* IV, 2, 27.)

Strătŏphănēs, ĭs, *m.* (Στρατοφάνης). *Nom d'homme.* (*Plaut. Truc.* II, 6, 22.)

Strātŏr, ōrĭs, *m. Écuyer de l'empereur.* Strātŏr prōcērŭs, vēlōx cănĭs. *Paul. Pell.* (vs. 144).

Strātŭm, ī, *n. Tout ce qu'on étend.* || *Lit.* Nōn strātŭm, nōn ūllă pătī vēlāmĭnă pōssŭm. *O.* Strātōquĕ rĕcōndĭdĭt āltō (caput). *Id.* Cōrrĭpĭo ē strātīs cōrpŭs. *V. Voy.* Lectus. || *Housse.* Strātīs īnsīgnĭă pīctīs Tērgă prĕmēbăt ĕquī. *O.* SYN. Strāgŭlŭm. *Voy.* Ephippium. || Strātă vĭārŭm. *Chemin pavé.* Mīrātŭr pōrtās, strĕpĭtūmque, ēt strātă vĭārŭm. *V.* Strātăquĕ jām vūlgī pĕdĭbūs dētrītă vĭārŭm Săxĕă cōnspĭcĭmŭs. *Lr.* (I, 316). Āspĕră mōntōsæ cārpūntŭr strātă Lătīnæ. *P. Nol.* (14, 72). SYN. Strātŭm ĭtĕr. Vĭă strātă, mūnītă.

Strātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sterno. *Étendu sur la terre, déployé.* Strātōquĕ sŭpēr dīscŭmbĭtŭr ōstrō. *V.* Ēxănĭmī sĭmĭlēm strātīs pōrrēxĭt īn hērbīs. *O.* Vēnĕrăt ād strātī cāptātă cŭbīlĭă lēctī. *Id.* SYN. Īnstrātŭs, ēxtēnsŭs. || *Qui gît à terre.* Strātăque ĕrăt tĕpĭdō tēgŭlă quāssă sŏlō. *O.* Strātă jăcēnt pāssīm sŭă quæquĕ sŭb ārbŏrĕ pōmă. *V.* SYN. Jăcēns, prōjēctŭs. || *Étendu, couché.* Nūnc vĭrĭdī mēmbră sŭb ārbŭtō Strātŭs. *H.* SYN. Fūsŭs, jăcēns, rĕcŭbāns. *Voy.* Recubans. || *Étendu violemment, renversé.* Strātăque Crētæām bēllŭă tīnxĭt hŭmŭm. *O.* Dārdănĭă strātŭs dēxtrā. *V.* Prō cædĕ bŏūm strātīsque jŭvēncīs. *Id.* SYN. Prōstrātŭs, dējēctŭs, ēvērsŭs, fūsŭs. || *Au fig. Abattu.* Quōd nōn īmpūlsā, nĕc īpsō Strātă mĕtū (urbs). *L.* || *Aplani, calme.* Strātŭm sĭlēt æquŏr. *V.* Strātăque æquālĭtĕr ūndā. *O. Voy.* Tranquillus, Mare. || *Jonché de.* Strātī bāccīs sīlvēstrĭbŭs āgrī. *V.* Strātī dēlētō mīlĭtĕ cāmpī. *Sil.* SYN. Cōnstrātŭs, tēctŭs, ŏpērtŭs.

Strāvī, *parf. de* Sterno.

Strĕbŭlă, æ, *f.*, *et* Strĕbŭlă, ōrŭm, *n. pl. Partie postérieure des victimes.* Strĕbŭla āgnīnă tĕnĕ. *Pl* (*fr.* apud *Fest.*).

Strēnă, æ, *f.*, *et* Strēnæ, ārŭm, *pl. Présent, don.* Quæstōrĭs ămīcī Cūrām prō strēnīs ēxcŭbŭīssĕ tŭīs. *Aus.* (*Epig.* 18. Et *Pomp.* ap. *Non.* 1, 56). || Strēnă bŏnă. *Offrande agréable aux dieux; par ext. Bon présage.* Bŏnă scævă strēnăque ōbvĭam ōccēssīt mĭhī. *Pl.* (*Stich.* V, 2, 24).

Strēnŭē, *adv. Avec activité, diligence; fortement.* Sĕquĕrĕ prŏpĕrē me ād măcēllŭm strēnŭē. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 86. *Id. Bac.* III, 3, 41). Ēcquīs vĭrōrŭm, strēnŭē Cȳmbām pĕrītŭs pēllĕrĕ..? *Prud.* (*Peri.* 5, 449). SYN. Īmpĭgrē, gnāvĭtĕr, fōrtĭtĕr.

† Strēnŭĭŏr, *ancien compar. de* Strenuus. Nām strēnŭĭōrī dētĕrĭŏr sī prædĭcăt. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 10. Quod laudat *Prisc.* 600. *Lucil.* ibid.).

Strēnŭĭtās, ātĭs, *f. Activité, diligence.* Strēnŭĭtās āntīquă mănĕt. *O.* SYN. Īndūstrĭă.

† Strēnŭŏ, ās, ārĕ, *n. Être diligent.* Dūm tū strēnŭās, Rēs ĕrĭt sōlūtă. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 34).

Strēnŭŭs, ă, ŭm (στρηνής). *Prompt à agir, actif, alerte.* Ūnă mĭnīstrārŭm făcĭēndīs strēnŭă jūssīs. *O.* Nūnc ī, rēm strēnŭŭs aūgĕ. *H.* Strēnŭă nōs ēxērcĕt īnērtĭă. *Id.* SYN. Īndūstrĭŭs, gnāvŭs, ăcĕr, ălăcĕr, prōmptŭs, īmpĭgĕr, ăgĭlĭs, cĭtŭs. *Voy.* Gnavus. || *Courageux.* Trājĭcĭās cĕlĕrī strēnŭă mēmbră pĕdĕ (per ignes). *O. Voy.* Fortis. || *Actif* (*en parl. d'un poison*). Nĕc pătĭtŭr tāxōs, nĕc strēnŭă tōxĭcă sūdăt. *Col.* (X, 18). SYN. Fōrtĭs.

Strĕpēns, tĭs. *Bruyant, retentissant.* Tāndēm mūrmŭrĕ būccĭnæ strĕpēntĭs. *Sid.* (23, 339). *Voy.* Sonans.

† Strĕpĭtī, *ancien gén. de* Strepitus. Quĭd īn cāstrīs strĕpĭti ēst? *Enn.* (apud *Non.* 8, 52).

Strĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Strepo. Īntĕr sē fŏlĭīs strĕpĭtānt (de avibus). *V.* Pūlsīs strĕpĭtānt īncūdĭbŭs ēnsēs. *V. Fl.* Ārmă fĕrūnt strĕpĭtāntĭă cœlō Aūdītă. *Tib.* (II, 5, 73). *Voy.* Strepo.

Strĕpĭtŭs, ūs, *m. Bruit, fracas, tumulte.* Fīt strĕpĭtŭs tēctīs, vōcēmquĕ pĕr āmplă vŏlūtānt Ātrĭă. *V.* Cōnsŏnăt ōmnĕ nĕmŭs strĕpĭtū. *Id.* Nōn hŏmĭnŭm strĕpĭtŭs aūdĭt, nōn īllĕ rŏtārŭm. *O.* SYN. Sŏnĭtŭs, mūrmŭr, strīdŏr, etc. *Voy.* Sonitus.

Strĕpŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ, *n. Retentir, faire du bruit.* Tōt părĭbŭs strĕpĕrēt clȳpĕīs, tōt strīngĕrĕt ēnsēs. *V.* Strĕpĭt ōmnĭs mūrmŭrĕ cāmpŭs. Raūcō

strĕpŭĕrūnt cōrnŭă cāntū. *Id.* SYN. Strĕpĭtō, pērstrĕpŏ, sŏnŏ, etc. *Voy.* Sono. || † *Act.* Ēt quēm pōrcă grūnnītūm strĕpăt. *Prud.* (*Peri.* 10, 993). || *Citer avec emphase, vanter.* Quīd gĕnŭs ēt prŏăvōs strĕpĭtīs? *Boet.* (3, 6). *Voy.* Sono.

Strĭātă, æ, *f. Sorte de poisson inconnu, à coquille striée.* (*Pl. Rud.* II, 1, 9.)

? Strĭblītă. *Voy.* Scriblita.

Strīctē, *adv. En serrant.* Strīctĭŭs āssūtæ vēstēs rō cērā cŏērcēnt Mēmbrā. *Sid.* (5, 243). || *Au fig. avec économie.* Quīd tĭbĭ nūnc prōdēst strīctē vīxīssĕ tot ānnīs? *Inscr.* (ap. *Momms. I. N.*, n. 7143).

Strīctīm, *adv. D'une manière serrée, étroitement.* Sēd brĕvĭtēr strīctīmquĕ dŭōs dīcēmŭs ămāntēs. (*Epithal. Laurent.* 5.) || *En rasant, ras.* Sēd ŭtrūm strīctīmne āttōnsūrūm dīcam ēsse, ān pēr pēctĭnĕm? *Pl.* (*Capt.* II, 2, 18).

? Strīctĭpēllæ. *Voy. le suiv.*

? Strīctĭvēllæ, *f. pl. Femmes qui s'épilent avec le fer chaud.* (*Pl.* apud *Non.* 2, 765. Aliter *Varr. L. L.* 7, 65, et aliter *Gell.* 3, 3. Aliquis conj. *strictipellæ*, *Guyetus* autem *strictipelles*).

Strīctūră, æ, *f. Paillette, parcelle qui jaillit du fer rouge; masse de fer rouge.* Strīdūntquĕ căvērnīs Strīctūræ chălybūm. *V.* Crēbræ ŭt scīntīllæ īn strīctūrīs, quōd gĕnŭs ōlīm Fērvēntī fērrō. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 77). Dēcŏquāt īn māssām fērvēns strīctūră sĕcūrēs. *Prud.* (*Sym.* II, 286. Et *Rutil.* 1, 353).

Strīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Stringo, *et adj. Serré, resserré.* Strīctāquĕ pāndēntēs dēdūcūnt cārbăsă naūtæ. *L.* Sŏnĭpēs strīctæ cōntēmptŏr hăbēnæ. *St.* SYN. Ādstrīctŭs, cōnstrīctŭs, prēssŭs, āddūctŭs, cōntēntŭs. || *Au fig. Resserré par le froid.* Strīctĭŏr Ēōōs præcēssērāt aūră jŭgālēs. *Aus.* (*Idyl.* 14, 3) Strīctōs īnsēdĭmŭs āmnēs. *V. Fl.* Pēctŏră pīgrō Strīctă gĕlū. *L. Voy.* Gelatus. || *Tendu, raide.* Strīctīs ērēxīt pēctŏră sētīs. *O.* (Adde *Juv.* 6, 401). SYN. Ērēctŭs, rēctŭs, rĭgĭdŭs, tēntŭs, stāns. || *Étroit.* Sēd tămĕn ēst ārtīs strīctīssĭmă jānŭă nōstræ. *O. Voy.* Arctus. || *Qui a le front contracté, sévère.* Strīctōs nēc crēdĕ Cătōnēs. *Manil.* (V, 106). Nūllă fŏrō răbĭēs, aūt strīctæ jūrgĭă lēgĭs. *St.* || *Tiré du fourreau, nu, apprêté.* Strīctōquĕ fĕrīt rĕtĭnācŭlă fērrō. *V.* Tōt strīctās jūrĕ sĕcūrēs. *L.* Strīctō stāt prōxĭmŭs ārmĭgĕr ārcū. *V. Fl.* Ēt strīctīs ŭnguĭbŭs īnstānt. *St.* SYN. Nūdātŭs, nūdŭs. || *Par ext. Armé.* Nōn tĭmĕō strīctās īn mĕā fātă mănūs. *O.* || *Effleuré, blessé légèrement.* Lūcānā cūspĭdĕ frōntēm Strīctŭs ăpĕr. *St.* SYN. Præstrīctŭs.

Strīdēns, tĭs. *Qui siffle, qui fait du bruit.* Ēccĕ vĭrō strīdēns ālīs āllāpsă săgītta ēst. *V.* Ālĭī strīdēntĭă tīngūnt Ǣră lăcū. Trăhūnt strīdēntĭă plaūstră. *Id.* SYN. Strīdŭlŭs, crĕpĭtāns, crĕpāns, strĕpĭtāns, ārgūtŭs, tīnnŭlŭs, etc. *Voy.* Sonorus.

Strīdĕŏ, ēs, ērĕ, *et* Strīdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Rendre un son perçant, siffler, crier, murmurer, en gén. Faire du bruit.* Prēssōquĕ dĭū strīdērĕ mŏlārī. *J.* (5, 160). Āūrĭbŭs īncērtūm fērālīs strīdĕăt ŭmbră. *L.* Quām sēgnīs Scўthĭcæ strīdērēt ărūndĭnīs āēr Cōmpērtum ēst. *Id.* Strīdĕre ăpēs ŭtĕrō. *V.* Quōdquĕ pĭō fūsūm strīdāt īn īgnĕ mĕrūm. *O.* Strīdĕrĕ sēcrētā dīvīsōs aūrĕ sŭsūrrōs. *H.* SYN. Crĕpŏ, crĕpĭtŏ, sŭsūrrŏ, strĕpŏ, etc. PPH. Strīdōrēm dŏ, ēdŏ, cĭĕŏ, tōllŏ, mīttŏ. *Voy.* Sono. || *Oqf.* Strīdī, *parf. de* Strido. Mīssāquĕ pēr pēctŭs dūm trānsīt, strīdērāt hāstă. *Enn.* (apud *Prisc.* 817. *Idem* ibid., et *Prob.* in *Cath.* p. 1480, agnoscunt etiam *Stridui*, a *Strideo*).

Strīdŏr, ōrĭs, *m. Son aigre, perçant; sifflement; en gén. Bruit, murmure.* Tūm strīdŏr fērrī, trāctæquĕ cătēnæ. *V.* Ātque īndīgnātūm māgnīs strīdōrĭbŭs æquŏr. *Id.* Strīdōre hōrrĭsŏnō pĕnĕtrāntēm cūspĭdĭs īctūm. *O.* Āt tŭbă tērrĭfĭcīs frēgīt strīdōrĭbŭs aūrās. *Sil.* SYN. Strĕpĭtŭs, crĕpĭtŭs, mūrmŭr, sŏnĭtŭs, frāgŏr, etc. *Voy.* Sonitus. || *Sons inarticulés de la voix.* Pōssĕ quĕrī tāntūm raūcō strīdōrĕ rĕlīquīt (de simiis). *O.* Ūmbrārūm făcĭēs dīrō strīdōrĕ mĭnātūr. *Petr.* (*Sat.* 122. Et *Luc.* VI, 623). || — măgĭcŭs. *Évocations magiques.* Jām cĭēt īnfērnās măgĭcō strīdōrĕ cătērvās. *Tib.* (I, 2, 47).

Strīdŭlŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son aigre, bruyant.* Strīdŭlă Saūrŏmătēs plaūstră būbūlcŭs ăgīt. *O.* Sŏnĭtūm dāt strīdŭlă cōrnŭs. *V. Voy.* Stridens.

Strĭgāns, tĭs. *Voy.* Strigo.

Strĭgĭlĭs, ĭs, *f. Strigile, sorte de racloir en bronze, dont on se servait après le bain.* Ī, pŭĕr, ēt strĭgĭlēs Crīspīni ād bălnĕă dēfĕr. *Pers.* (5, 126). Sūb nōctēm quī pŭĕr ūvăm Fūrtīvā mūtāt strĭgĭlī. *H.* Præfrāctām strĭgĭlēm, sŏlĕam īmprŏbŭ' dīmĭdĭātām. *Lucil.* (apud *Gell.* 3, 14. Adde *Pl. Stich.* I, 3, 78. Cf. *Lucil.* ap. *Charis.* 100, strigilim. Quam describit *Mart.* XIV, 51). EP. Fērrĕă, ærĕă, dēntātă, dūră, rĭgĭdă. || Strīglĭbŭs, *sync. pour* Strigilibus. Dŏmŭs sŏnăt ūnctīs Strīglĭbŭs, ēt plēnō cōmpōnīt līntĕă gūttō. *J.* (3, 262).

Strĭgŏ, ās, ārĕ, *n. S'arrêter.* Nāmque ŭbĭ strĭgāndum, ēt ŭbĭ cūrrēndūm sīt, scĭŏ. *Ph.* (III, 6, 9. Alii leg. *tricandum*). Īt ĕquō, rĕdītquĕ tēlō Fŭgĭēns strĭgānsquĕ Pārthŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 13, 80). Lævă, sīvĕ dēxtĕra, Strĭgārĕ mūlă... cœpĕrăt. (*Catal. Virg.* 8, 18.)

? Strĭgŏ, ōnĭs, *m. Voy. le suiv.*

? Strĭgŏr, ōrĭs, *m. Fort, solide.* Lēmbūm cōnspĭcŏr Lōngūm, strĭgōrēm. *Pl.* (*Epid.* II, 3, 45. Sic etiam *Fest.*, sed perobscure. *Muret.* et *Salmas.* legunt *triconem*).

Strĭgōsŭs, ă, ŭm. *Maigre, efflanqué.* Hīnnō mē vĭdĕās strĭgōsĭōrēm *Mæcen.* (apud *Suet. Vit. Horat.* Cf. *Char.* 85 : « Unde etiam *strigosi* dicuntur corpore macilento. » Et *Non.* 2, 762).

Strīngŏ, ĭs, īnxī, īctūm, īngĕrĕ. *Serrer, presser.* Strīngēbānt māgnōs vīncŭlă pārvă pĕdēs. *O.* Strīngīt vīttă cŏmās. *L.* Frōndēns hĕdĕrā strīngĭtŭr æscŭlŭs. *Cl.* SYN. Cōnstrīngŏ, ādstrīngŏ, prĕmŏ, cōmprĭmŏ, lĭgŏ, vīncĭŏ, etc. *Voy.* Vincio. || *Presser ses rives (en parl. d'une rivière).* Plēnō quēm flūmĭnĕ cērnīs Strīngēntēm rīpās. *V.* Strīngīt frūgĭfĕrās fēlīx Ālīsōntĭă rīpās. *Aus.* (*Mos.* 371). SYN. Ārctŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Mettre à l'étroit, rétrécir, diminuer.* Ātque părēntīs Præclāram īngrātā strīngāt mălŭs īnglŭvĭē rēm. *H.* Strīngīs lūcēm brĕvĭōrĕ mŏrā. *Boet.* (1, 5). SYN. Ārctŏ. || *Tirer l'épée (du fourreau), dégainer, en gén. Apprêter une arme.* Tōt părĭbŭs strĕpĕrēt clўpĕīs, tōt strīngĕrĕt ēnsēs. *V.* SYN. Dēstrīngŏ, ēdūcŏ, nūdŏ. *Voy.* Vagina. || *Au fig.* Nōn strīngĕrĕ dēntēs Ūllă pŏtēst ūncōs. *Calp.* (5, 92, de serpentibus). Līběr īn ādvērsōs hōstēs strīngātŭr ĭāmbŭs. *O.* || *Serrer de près, raser, côtoyer.* Līttŭs ăma, ēt lævās strīngāt sĭnĕ pālmŭlă caūtēs. *V.* Nūnc strīngām mētās īntĕrĭōrĕ rŏtā. *O.* Sēd lævo īntĕrĭōr strīngēbāt trāmĭtĕ mētām. *Sil.* SYN. Lĕgŏ, rādŏ. || *Au fig.* Sēd prēssīs strīngām rĕvŏcātam āb ŏrīgĭne fāmām Nārrāndī mētīs. *St.* || *Raser, effleurer.* Strīngēbāt sūmmās ālēs mĭsĕrābĭlĭs ūndās. *O.* Prēssō strīngīt vēstīgĭă rōstrō (canis). *L.* Jām sūmmūm rădĭīs strīngēbāt Lūcĭfĕr Hæmūm. *Cl.* SYN. Rādŏ. || *Blesser légèrement, atteindre, effleurer.* Hūnc lĕvĭs hāstă Strīnxĕrăt. *V.* Cŏlŭbĕr fŭgĭēntĭs ădūncō Dēntĕ pĕdēm strīnxīt. *O.* (Cf. *Non.* 4, 442). SYN. Præstrīngŏ, fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, lædŏ, etc. *Voy.* Vulnero. || *Au fig.* Strīnxĕrīt ŭt nōmēn făbŭlă nūllă mĕūm. *O.* || *Serrer le cœur, toucher, émouvoir.* Ātque ănĭmūm pătrĭæ strīnxīt pĭĕtātĭs ĭmāgŏ. *V.* Sēd tē părēntīs cūră sī strīngīt pĭă. *Capel.* (I, p. 12). Tŭā dēlīctō strīngāntŭr pēctŏră nōstrō. *O.* Strīngī sŭpĕ-

rāntĕ ămōrĕ. *P. Nol.* (17, 70). || *Rider la surface de l'eau.* Sūmmăvĕ quūm tĕpĭdō strīngĭtŭr ūndă nŏtō. *O.* Hīc sūmmă lēnī strīngĭtŭr Thĕtĭs vēntō. *M.* (X, 30). SYN. Crīspŏ. || *Cueillir.* Quĕrnās glāndēs tūnc strīngĕrĕ tēmpŭs. *V.* Rŏsĕīs strīngēntēm līlĭă pālmīs. *Calp.* (9, 24). SYN. Cārpŏ, dēcērpŏ, etc. || *Couper, émonder.* Tūm strīngĕ cŏmās, tūm brāchĭă tōndĕ. *V.* Hīc ŭbĭ dēnsās Ăgrĭcŏlæ strīngūnt frōndēs. *Id.* Aūt sĭlvīs strīngūnt rēmōs. *Sil.* Nēc quærās ăvĭdā mănū Vērnōs strīngĕrĕ pālmĭtēs. *Boet.* (1, 6). *Voy.* Puto.

Strīngŏr, ōrĭs, *m. Frisson.* Mōrbŭs ŭt īndĭcăt, ēt gĕlĭdāī strīngŏr ăquāī. *Lr.* (III, 694).

Strīnxī, *parf. de* Stringo.

Strīx, ĭgĭs, *f.* (στρίγξ). *Grand-duc, oiseau de nuit.* Quōd trĕpĭdŭs būbō, quōd strīx nōctūrnă quĕrūntŭr. *L.* Ēst īllīs strĭgĭbŭs nōmĕn. *O.* Nōctūrnæquĕ gĕmūnt strĭgĕs, ēt fērālĭă būbŏ Dāmnă cănēns. *St.* (*Th.* III, 501. Quam describit *Ovid. Fast.* VI, 133 sq.).

Strŏbīlŭs, ī, *m.* (στρόβιλος). *Nom d'esclave.* Strŏbīlūm mīrŏr ŭbĭ sĭt. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 16).

Strōngȳlē, ēs, *ou* Strōngȳlŏs, ī, *f.* (Στρογγύλη). *Une des îles Éoliennes.* Brĕvīsquĕ jūxtā Strōngȳlē stăt īnsŭlă. *Avien.* (*Or. mar.* 453).

Strŏphă, æ, *et* Strŏphē, ēs, *f.* (στροφή). *Strophe, première partie d'un chœur, à laquelle répondait l'antistrophe.* Nām pōst quāttŭŏr hōs, vērtĭtŭr āltĕră Ād lēgēm sĭmĭlēm cōnsĭmĭlīs strŏphē. *T. Maur.* (*Met.* 1127. *Ibid.* 1125). || *Ruse, mensonge.* Vērbōsīs ācquīsīvīt sĭbĭ fāmām strŏphīs. *Ph.* Cæsăr īn Ălbānūm jūssīt mē mānĕ vĕnīrĕ, Cæsăr Cīrcēĭōs : jām strŏphă tālĭs ăbīt. *M.* (XI, 8. Et *Prud. Apoth.*, 2 *præf.* 25). SYN. Mēndācĭūm, fraūs.

Strŏphădēs, ŭm, *f. pl.* (Στροφάδες). *Les Strophades, îles de la mer Ionienne, demeure des Harpies.* Āccĭpĭūnt : Strŏphădēs Grāĭō stānt nōmĭnĕ dīctæ. *V.* (Adde *V. Fl.* IV, 500). || † *Adj.* Naūfrăgŭs ūt fŭĕrīt Strŏphădās cōmpūlsŭs ăd ūndās. (*Argum Virg. Æ.* III, in *Anthol.* I, p. 379.)

Strŏphĭārĭŭs, ĭī, *m. Fabricant de* Strophium. Strŏphĭārĭī ādstānt. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 42).

Strŏphĭŭm, ĭī, *n.* (στρόφιον). *Sorte d'écharpe ou de sautoir rouge, à l'usage des jeunes filles.* Nōn tĕrĕtī strŏphĭō lūctāntēs vīnctă păpīllās. *Cat.* (64, 65). Strŏphĭōquĕ rĕcīnctă, Nēc tŭmĭdās flŭĭtāntĕ sĭnū vēstītă păpīllās. *Prud.* (*Sym.* II, 37). SYN. Fāscĭă. || *Bandeau pour la tête.* Ēt grāvĭdūm rŏsĕō nēctĕ căpūt strŏphĭō. (*Copa*, 32.) Līgă strŏphĭō, Laūdĕ Dĕī rĕdĭmītă, cŏmās. *Prud.* (*Cath.* 3, 29).

Strŏphĭŭs, ĭī, *m.* (Στρόφιος). *Roi de Phocide, père de Pylade.* Nōn ĭtă vīxĕrūnt Strŏphĭō ātque Ăgămēmnŏnĕ nātī. *O.* (Adde *Sen. Ag.* 918).

Strūctĭlĭs, ĕ. *Propre à la construction; bâti.* Nōn sĭlĭcĕ dūrō strūctĭlīvĕ cæmēntō. *M.* (IX, 76). Vīdĕrāt ārgīllām, sĭmŭlācrum ēt strūctĭlĕ, flātū Cōncălŭīssĕ Dĕī. *Prud.* (*Ham.* 190. *Id. Psych.* 836, structile saxum).

Strūctŏr, ōrĭs, *m. Constructeur.* Quī cŭpĭs ēgrĕgĭī strūctōrēm nōscĕrĕ tēmplī. *Fort.* (I, 11, 1). SYN. Cōndĭtŏr, pŏsĭtŏr. || *Sorte d'écuyer tranchant, de maître d'hôtel.* Ēt quæ nōn ĕgĕānt fērrō strūctōrĭs, ŏfēllæ. *M.* (X, 48, 15). Sēd nēc strūctŏr ĕrīt, cuī cēdĕrĕ dēbĕăt ōmnĭs Pērgŭlă. *J.* (11, 136. *Id.* 5, 120. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 704).

Strūctŭm, ī, *n. pris subst. Accumulation, construction.* Fīt quăsi ŭt ăd tōrnūm sāxōrūm strūctă tŭāmŭr. *Lr.* (IV, 362).

Strūctūră, æ, *f. Matériaux superposés, construction ; ouvrage construit, édifice.* Ēst spĕcŭs ēxēsī strūctūrā pūmĭcĭs āspĕr. *O.* Prīmă quĭdēm sūrgēns ŏpĕrūm strūctūră fĕfēllīt Pōmpēĭūm. *L.* Ūndĕ hīc tām tĕnŭīs strūctūră pătēscĭt hĭūlcă. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 501). || *En gén. Structure, arrangement.* Ēt strūctūră mĕī cārmĭnĭs ēssĕ pŏtēst. *O.* Hīnc vērbīs strūctūră vĕnīt pēr mēmbră lĕgēndī. *Man.* (II, 758).

Strūctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Struo. *Superposé, accumulé.* Cānŭs ăpēx strūctā sūrgēbăt ăd āstră prŭīnā. *Sil.* Lætĭŏr ēlūxīt strūctōs sŭpĕr īgnĭs ăcērvōs. *Tib.* (IV, 1, 134). || *Élevé, construit, bâti.* Strūctăquĕ pēndēntī pūmĭcĕ tēctă sŭbīt. (*Ad Liv.* 252.) Strūctă mĕīs mănĭbŭs pērjūræ mœnĭă Trōjæ. *V.* Sāxō strūctă vĕtūstō (templa). *Id.* || *En gén. Arrangé.* Strūctăquĕ sūnt nōstrīs bārbără vērbă mŏdīs. *O.* Strūctōs īntēr fĕră prœlĭă vērsŭs. *Id.*

Strŭēs, ĭs, *f. Tas, monceau.* Ārmăquĕ cūm tēlīs īn strŭĕ mīxtă sŭīs. *O.* Ārmăquĕ cōngēstā strŭĕ dēplōrātă jăcēbānt. *Petr.* (*Sat.* 123). Ērēctam ăd īgnēs fūnĕbrem ēscēndām strŭēm. *Sen.* (*Phœn.* 112). Hīc ūt quădrātō lătĕrĕ stīpātæ strŭēs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 481). SYN. Āggĕr, cŭmŭlŭs, cōngĕrĭēs, ăcērvŭs. *Voy.* Acervus. || *Sorte de gâteau sacré.* Hæc ădŏlēt flāmmīs cūm strŭĕ fērctă sŭīs. *O.* (*Fast.* I, 276. Vid. *Fest.* in v. *Ferctum*).

† Strŭīx, īcĭs, *f. Comme le précéd.* Tāntās strŭīcēs cōncīnnăt pătīnārĭās. *Pl.* (*Men.* I, 1, 26. Et *Næv.* apud *Serv.* ad *Æ.* IV, 267, struix malorum. Adde *Liv. And.* apud *Fest.*).

Strūmă, æ, *f. Glande suppurante, écrouelles.* (Cf. *Cels.* 5, 28 ; *Plin.* 22, 16.) || *Au fig.* Quĭd īnvĭdōrūm pēctŏrūm Strūmās rĕtēxām tūrgĭdās? *Prud.* (*Peri.* 2, 258). || *m. Surnom romain.* Sēlla īn cŭrūlī Strūmă Nōnĭŭs sēdĕt. *Cat.* (52, 2. De eodem loquitur *Plin.* 37, 21, 2).

Strūmōsŭs, ă, ŭm. *Qui a les écrouelles.* Strūmōsum, ātque ŭtĕrō părĭtēr gībbōquĕ tŭmēntēm. *J.* (10, 309).

Strŭō, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Entasser, accumuler.* Āltăquĕ cōngēstōs strūxīsse ăd sīdĕră mōntēs. *O.* Ātque āddĭt ăcērvō Quēm strŭīt. *H.* Rēm strŭĕre ēxōptās cæsō bŏvĕ. *Pers.* (2, 44). SYN. Ēxstrŭŏ, āggĕrŏ, ăcērvŏ, cōngĕrŏ. *Voy.* Aggero 1. || *Élever, construire, bâtir.* Ēt pūppēm quăm strūxĭmŭs īpsæ. *V. Fl.* Īmmĕmŏr strŭĭs dŏmōs. *H.* Mūrōs strūxīt Ăpōllŏ lyrā. *M.* (VIII, 6). Īnque ŏrbēm tĕrĕtī mītrā rĕdĭmēntĕ căpīllūm Strūxĕrăt. *Cl.* SYN. Cōnstrŭŏ, ædĭfĭcŏ, ērĭgŏ, etc. *Voy.* Fundo 1. || *Charger, combler.* Strŭĭtŭr rāmīs fēlīcĭbŭs ārā. *Grat.* (*Cyn.* 442). Nēc quēm strūxērĕ Lyæō Īndōrūm spŏlĭīs (lectum). *Cl. Voy.* Onero. || *Charger une table de mets, servir.* Quĭbŭs ōrdĭnĕ lōngō Cūră pĕnūm strŭĕrĕ. *V.* Mēnsās ūt strŭĕrēs hōspĭtĭbŭs dĭīs. *Sen.* (*Thyest.* 148). *Voy.* Structor. || *Ranger, disposer, préparer.* Nē strŭĕre aūdĕrēnt ăcĭēm. *V.* SYN. Īnstrŭŏ, dīspōnŏ, cōmpōnŏ, părŏ, etc. *Voy.* Paro. || *Au fig. Méditer, tramer, machiner.* Strūxĕrīt īnsĭdĭās nōtūs fĕrĭtātĕ Lycāōn. *O.* Quĭd strŭăt hīs cœptīs. *V.* Tyndărĭs hās īllī læsō prō fœdĕrĕ pœnās Strūxĕrăt. *Aul. Sab.* (1, 79). Īnfāndūm strŭĕrēt quūm Cătĭlīnă nĕfās. *M.* (IX, 71, 2). SYN. Mōlĭŏr, mĕdĭtŏr, părŏ, etc. *Voy.* Molior.

Strūthĕă *ou* Strūthĭă (mālă), *n. pl* (στρούθιον). *Une espèce de coings.* (*Pl. Pers.* I, 3, 7. Cf. *Col.* 5, 10.)

Strȳmōn, ŏnĭs, *m.* (Στρυμών). *Strymon, fleuve de Thrace.* Strȳmŏnă sīc gĕlĭdūm brūmā pēllēntĕ rĕlīnquūnt. *L.* Dēserti ăd Strȳmŏnĭs ūndăm. *V.*

Strȳmŏnĭs, ĭdĭs, *f.* (Στρυμονίς). *Du Strymon, Amazone.* Strȳmŏnĭs ābscīssōs fērtŭr ăpērtă sĭnŭs. *Pp.* (IV, 4, 72).

Strȳmŏnĭŭs, ă, ŭm (Στρυμόνιος). *Du Strymon, de Thrace.* Strȳmŏnĭæ dānt sīgnă grŭēs. *V.* Sīve hōs Strȳmŏnĭă bŏrĕās ējēcīt ăb Ārctō. *St.*

Stŭdēns, tĭs. *Qui désire, qui vise à.* Ēt dīssĭpărĕ sānctă sānctōrūm stŭdēns. *Prud.* (*Peri.* 10, 47).

Tāntūm stŭdēns ūt nātūm rĕcŭpĕrēt sŭūm. *Prisc.* (*Argum.* in *Pl. Capt.* 4). SYN. Cŭpĭēns.

Stŭdĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Avoir du goût pour une chose, s'attacher à, rechercher avec empressement.* Hōrum īllĕ nĭhĭl ēgrĕgĭē prætĕr cētĕră Stŭdēbăt. *Ter.* (*And.* I, 1, 31). Vērsūs ămăt: hōc stŭdĕt ūnŭm. *H.* Quī stŭdĕt ŏptātām cūrsū cōntĭngĕrĕ mētām. *Id.* Heū! quām, quæ stŭdĕās pōnĕrĕ, fērrĕ grăve ēst! *O.* Quānquām lĭbēntĕr ēscīs ălĭēnīs stŭdēs. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 9). SYN. Pĕtō, vŏlō, cŭpĭō, ārdĕō, īncūmbō, pōscō. PPH. Stŭdĭŭm mĭhĭ ēst. *Voy.* Cupio. || *Étudier, se livrer à l'étude* (*avec le dat.*). PHR. Stŭdĭīs văcō, īndūlgĕō, īncūmbō. Ārtĭbŭs īngĕnŭīs văcō. Stŭdĭīs dō tēmpŏră, īntēndō mēntēm, ănĭmŭm *ou* mēntēm cŏlō, ēxcŏlō, īnfōrmō. Mūsās cŏlō. Mūsīs sērvĭō. Pĕr ārtēs īngĕnŭās ănĭmŭm cŏlō. PHR. Tōtōs dāt tētrĭcæ dĭēs Mĭnērvæ. *M. Voy.* Litteræ. || *Favoriser.* Cuī stŭdĕās, vĭdĕō: vīncēt cuīcūmquĕ făvēbīs. *O. Voy.* Faveo. || † *Avec le gén.* Dīffĭcĭlĕm, quī tē nĕc ămĕt, nēc stŭdĕăt tŭī. *Cæcil.* (apud *Cic. N. D.* 3, 29).

Stŭdĭōsē, *adv. Avec application, zèle.* Tēxēntēm tēlām stŭdĭōse īllam ŏffēndĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 44). Nēc pŏsŭīt stŭdĭōsĭŭs āltĕră cāssēs. *O.* SYN. Stŭdĭō (*abl.*), gnāvĭtĕr, āssĭdŭē, etc.

Stŭdĭōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime, qui recherche, amateur, passionné pour.* Rēx fŭīt ūtĭlĭūm bēllō stŭdĭōsŭs ĕquōrŭm. *O.* Nēc fŭīt ārbŏrĕī stŭdĭōsĭŏr āltĕră fētūs. *Id.* Quīd stŭdĭōsă cŏhōrs ŏpĕrŭm strŭīt? *H.* SYN. Ămāns, cŭpĭdŭs, dēdĭtŭs, ămātŏr. || *Studieux.* Tū quŏquĕ Pĭĕrĭdŭm stŭdĭō, stŭdĭōsē, tĕnĕrīs. *O.* PPH. Stŭdĭīs dēdĭtŭs, īntēntŭs, īnvĭgĭlāns, văcāns. Cuī stŭdĭă cūræ, cōrdī. *Voy.* Studeo. || *Qui favorise.* Ād vōs, stŭdĭōsă, rĕvērtŏr, Pēctŏră. *O.* SYN. Făvēns.

Stŭdĭŭm, ĭī, *n. Goût, penchant, désir.* Mōrēs, ēt stŭdĭa, ēt pŏpŭlōs ēt prœlĭă dīcăm. *V.* Dūmquĕ pŭēllārī stŭdĭō cālăthōsquĕ sĭnūmquĕ Īmplĕt. *O.* Ēt fāmæ stŭdĭŭm mĭhĭ crēscĭt hŏnōrĕ. *Id.* Quŏt căpĭtŭm vīvūnt, tŏtĭdēm stŭdĭōrŭm Mīllĭă. *H.* SYN. Vŏlūntās, cŭpĭdĭtās, cŭpīdō. || *Affection, amour, passion.* Fōrsĭtăn hōc stŭdĭŭm pŏssĭt fŭrŏr ēssĕ vĭdērī. *O.* Stŭdĭīsque ŏdĭīsquĕ cărēntī. *L.* SYN. Ămŏr. || *Faveur.* Cōnsūrgūnt Teūcrī stŭdĭīs. *V. Voy.* Favor. || *Empressement, zèle.* Īllă grădŭm stŭdĭō prŏpĕrābăt ănīlī. *V.* Aūstērŭm stŭdĭō fāllēntĕ lăbōrĕm. *H.* SYN. Sēdŭlĭtās. || *Soin.* Dīquĕ dĕæque ōmnēs, stŭdĭŭm quĭbŭs ārvă tŭērī. *V.* SYN. Cūră. || Stŭdĭō, *abl. pris adv. Avec soin.* Īnclūsās ănĭmās... Lūstrābăt stŭdĭō rĕcŏlēns. *V.* SYN. Stŭdĭōsē. || *Travail, profession.* Scīlĭcĕt ēst cŭpĭdŭs stŭdĭōrŭm quīsquĕ sŭōrŭm. *O.* Stŭdĭīs āspērrĭmă bēllī. *V.* SYN. Lăbŏr, ŏpŭs. || *Études libérales.* Vōs quŏquĕ, cōnsōrtēs stŭdĭī, pĭă tūrbă, pŏētæ. *O.* Nēc stŭdĭō cĭthăræ, nēc mūsæ dēdĭtŭs ūlĭī. *H.* Ō sērī stŭdĭōrŭm! *Id.* Stŭdĭīs ēxcūltĕ Sūīllī. *O. Voy.* Studeo.

Stūltē, *adv. Sottement.* Hæc ĕgŏ dūm stūltē mĕdĭtŏr. *O.* Tūm mĭsĕr īntĕrĭī, stūltē cōnfīsŭs ămārī. *Tib.* (I, 9, 45. Et sæpe apud Comicos). SYN. Stŏlĭdē, ĭnēptē, mălĕ, īnsĭpĭēntĕr.

† Stūltĭlŏquēntĭă, æ, *f.*, *et* Stūltĭlŏquĭŭm, ĭī, *n. Sots discours.* Ŏcclūsĭōrēmque hăbĕānt stūltĭlŏquēntĭām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 185). Nĭsī sūpprĭmĭs Tuūm stūltĭlŏquĭŭm. *Id.* (*Mil.* II, 3, 24).

† Stūltĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui parle sottement.* Tăcē, stūltĭlŏquĕ. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 45).

Stūltĭtĭă, æ, *f. Sottise, folie, déraison.* Stūltĭtĭāne ērrēt, nĭhĭlŭm dīstābĭt, ăn īrā. *H.* Stūltĭtĭām pătĭūntŭr ŏpēs. *Id.* Stūltĭtĭāmquĕ mĕŭm crīmĕn dēbērĕ vŏcārī. *O.* SYN. Īnsānĭă, vēsānĭă, āmēntĭă, dēmēntĭă, stŭpŏr. EP. Cæcă, prœceps, tĕmĕrārĭă, vēsānă PPH. Mēns stūltă, īnsānă, stŏlĭdă, dēlīră. Stūltă pēctŏră.

† Stūltĭvĭdŭs, ă, ŭm. *Qui a la berlue.* Făcĭām te ūtĭ stūltĭvĭdŭm fătĕārĭs. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 64).

Stūltŭs, ă, ŭm. *Insensé, déraisonnable, sot.* Dīxĭt Dāmœtās; īnvĭdĭt stūltŭs Ămȳntās. *V.* Brūtŭs ĕrăt stūltī săpĭēns ĭmĭtātŏr. *O.* Sēd nĕquĕ sōlārī prūdēntĕm stūltĭŏr aūsĭm. *Id.* SYN. Īnsānŭs, vēsānŭs, stŏlĭdŭs, ĭnēptŭs, āmēns, dēmēns, fătŭŭs, īnsĭpĭēns, dēlīrŭs, mălĕsānŭs, stŭpĭdŭs, tārdŭs, hĕbĕs, prœstŭpĭdŭs, vēcōrs, ēxcōrs, īnsūlsŭs, bārdŭs, plūmbĕŭs, *qqf.* lăpĭs, sāxŭm, stīpĕs, frŭtēx, caūdēx, trūncŭs, ăsĭnŭs. PPH. Mēntĭs, rătĭōnĭs, cōnsĭlĭī ĭnŏps, ĕgēns. Mēntĕ căptŭs. Dēlīrā mēntĕ. Nōn sānæ mēntĭs. Īngĕnĭō tārdŭs. Hĕbĕtī pēctŏrĕ. Cuī ŏbtūsŭm pēctŭs, ŏbtūsă pēctŏră. *Voy.* Amens. || *En parl. de choses.* Ēt pŏpŭlōs stūltā crēdŭlĭtātĕ mŏvĕt. *O.* Stūltŭs quŏd stūltō sæpĕ tĭmōrĕ trĕmō. *Pp.* (II, 34, 20). Ĕquēstĕr ōrdō stūltum ērrōrem īntēllĭgĭt. *Ph.*

Stūpă. *Voy.* Stuppa.

Stŭpĕfăcĭō, ĭs, ēcī, āctŭm, ăcĕrĕ. *Étonner, rendre interdit.* Sēnsūs gĕlĭdŭs stŭpĕfēcĕrăt hōrrŏr. *Sil.* SYN. Pērcēllō. PPH. Āttŏnĭtŭm ēffĭcĭō, rēddō. || *Au pass.* Stŭpĕfīō, ĭĕrī. Sēd măgĭs ūt nōstrō stŭpĕfīăt Cȳnthĭă vērsū. *Pp.* (II, 13, 7). *Voy.* Stupeo.

Stŭpĕfāctŭs, ă, ŭm. *Rendu immobile.* Īn stătŭām mūtātă sălīs stŭpĕfāctă rĕmānsĭt. *Sedul.* (I, 106). || *Au fig. Étonné, stupéfait.* Ībăt, ĕt īngēntī mōtū stŭpĕfāctŭs ăquārŭm. *V.* Ālcīdēs stŭpĕfāctŭs rōbŏrĕ tāntō. *L.* SYN. Āttŏnĭtŭs, pērcūlsŭs, mīrāns, ădmīrāns, stŭpĭdŭs.

Stŭpēndŭs, ă, ŭm. *Étonnant.* Chōrdā, vōcĕ, mĕtrō stŭpēndĕ psāltēs. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 16).

Stŭpēns, tĭs. *Immobile.* Stŭpēnte ŭbi ūndā sēgnĕ tōrpēscĭt frĕtŭm. *Sen.* (*H. Fur.* 763). *Étonné.* Cārmĭnĭbŭs stŭpēns (de Cerbero). *H.* Ætōlă Călȳdōn stŭpēns ăb ārcĕ. *Sid.* (14, 17). *Voy.* Stupefactus.

Stŭpĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être immobile.* Quæ flŭĭt, ān pĭgrō quæ stŭpĕt ūndă lăcū. *M.* (IX, 100). Căptāvĭt rĕfŭgām, stŭpŭītque Īxĭōnĭs ōrbĭs. *O.* SYN. Tōrpĕō, lāngŭĕō, stō, *qqf.* cōnsĭstō. || *N'avoir pas l'usage de ses sens, être engourdi.* Ēt stŭpĕānt mūltō cōrdă sĕpūltă mĕrō. *O.* Sæpĕ mălīs stŭpĕō. *Id.* Stŭpĕt hīc vĭtĭō. *Pers.* (3, 32). *Voy.* Torpeo. || *n. et act. Être stupéfait, rester interdit ou ébahi, admirer.* Dūm stŭpĕt, ŏbtūtūque hærēt dēfīxŭs ĭn ūnō. *V.* Ŏccūrsū stŭpŭērĕ dŭcĭs. *L.* Stŭpĕt Ālbĭŭs ærĕ. *H.* Hīc stŭpĕt īn tĭtŭlīs. *Id.* Pārs stŭpĕt īnnūptæ dōnum ēxĭtĭālĕ Mĭnērvæ. *V.* Jāmquĕ nŏvŭm tērræ stŭpĕānt lūcēscĕrĕ sōlĕm. *Id.* SYN. Ŏbstŭpĕō, ŏbstŭpĕfīō, mīrŏr, ădmīrŏr, hĭō. PPH. Stŭpĕfāctŭs, āttŏnĭtŭs hærĕō, tōrpĕō, stō, mănĕō. Āttŏnĭtīs ănĭmīs hærĕō. *Voy.* Miror. || *Être stupide.* Trūncō quŭm stŭpĕās hōrrĭdĭŏr, cŭpĭs Fōrmāre ē prŏprĭīs cārmĭnă vērsĭbŭs. (*Anth.* I, p. 611.)

Stŭpēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Comme le précéd.*

† Stŭpĭdē, *adv. Avec étonnement.* Ēt cœlŭm stŭpĭdē sūspĭcĭēns, ăĭt. (*Baptism. Bæbian.* vs. 55).

Stŭpĭdĭtās, ātĭs, *f. Stupidité.* Īmpĕrĭtŭs stŭpĭdĭtāte, ērūmpĭt se, īmpŏs cōnsĭlĭī. *Att.* (ap. *Non.* 3, 235).

† Stŭpĭdō, ās, ārĕ. *Rendre interdit.* Quŏd păvĭdŭm stŭpĭdĕt săpĭēns sōlērtĭă vūlgŭs. *Capel.* (VI, p. 188. *Id.* VII, 235).

Stŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Immobile, attentif ou interdit.* Ĭtă pŏpŭlŭs stŭdĭō stŭpĭdŭs īn fūnāmbŭlō. *Ter.* (*Hec. prol.* 1, 4. Adde *Pl. Pœn.* V, 4, 80; *Epid.* IV, 2, 13). || *Sot.* Jām cērtē stŭpĭdō nōn dīcēs, Paūlă, mărītō. *M.* (XI, 8). *Voy.* Stultus. || *Qqf. Inculte, stérile.* Blāndĭflŭās stŭpĭdīs īndūxĭt cōllĭbŭs ūvās. *Fort.* (III, 12. 39).

Stŭpŏr, ōrĭs, *m. Immobilité, langueur, repos* Fīnĕ

cărēnt lăcrĭmæ, nĭsĭ quūm stŭpŏr ōbstĭtĭt īllīs. *O.* ŏcŭlōs stŭpŏr ūrgĕt ĭnērtēs. *V. Voy.* Torpor. || *Étonnement, admiration.* Stŭpŏr āmnĭbŭs Īndīs. *Cl.* (*Cons.* II *Stil.* 349). || *Sottise, stupidité.* Quĭ stŭpŏr hĭc, Mĕnĕlāĕ, tŭŭs? *O.* Vērūm stŭpōrĕ vūlgī fāctūm nōbĭlĕm. *Ph.* (Et *Mart.* XIV, 210). *Voy.* Stultitia. || *Qqf. Homme stupide.* Tālĭs īstĕ mĕūs stŭpŏr nīl vĭdĕt, nĭhĭl aŭdĭt. *Cat.* (17, 21).

Stūppă *ou* Stūpă, æ, *f.* (στύππη). *Étoupe.* Stūppă vŏmēns tārdūm fūmūm *V.* Stūppă jăcĭt flāmmās. *Lr.* (VI, 881. Et *Pers.* 5, 135). || *En partic. Mèche.* Stūppă mădēns lĭquĭdūm tĕnŭī fācĕ cōncĭpĭt īgnĕm. *P. Nol.* (20, 137).

Stūppĕŭs, ă, ŭm. *D'étoupe.* Stūppĕă prærūpĭt Phrygĭæ rĕtĭnācŭlă pūppĭs. *O.* Stūppĕă flāmmă mănū... Spārgĭtŭr. *V.*

Stŭprātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui déshonore, séducteur.* Hĭc dīcĕt ēnsĭs, quĕm tŭmŭltŭ tērrĭtŭs Līquĭt stŭprātŏr. *Sen.* (*Hipp.* 896. Et *Prud. Peri.* 10, 221). SYN. Tĕmĕrātŏr. PPH. Stŭprī aŭctŏr. *O.*

† Stŭprē, *adv. Honteusement.* Fœdē stŭprēquĕ căstīgŏr cŏtīdĭē. *Nelcus* (ap. *Fest.* in v. *Stuprum*).

Stŭprŏ *et* Stūprŏ, ās, ārĕ. *Ravir l'honneur, déshonorer.* Qui īllānc stŭprāvĭt nŏctū Cĕrĕrĭs vĭgĭlĭĭs. *Pl.* (*Aul. prol.* 36). SYN. Vĭtĭŏ, cōrrūmpŏ, tĕmĕrŏ, vĭŏlŏ, pōllŭŏ, cōmprĭmŏ. PPH. Stŭprūm īnfĕrŏ. Vĭm īnfĕrŏ, fĕrŏ. Stŭprō pōllŭŏ, cōrrūmpŏ, vĭŏlŏ, īnquĭnŏ. Stŭprūm făcĭŏ. Pŭdōrĕm, pŭdīcĭtĭăm mĭnŭŏ, īmmĭnŭŏ, aŭfĕrŏ. Căstŭm pŭdōrĕm ădĭmŏ. || *Au pass.* Quŏd stūprātă vĭro ēst ănŭs nŏcēntī. (*Anth.* II, p. 587.) PPH. Stŭprūm *ou* vĭm pătĭŏr. Stŭprō pōllŭŏr. PHR. Quūm căstum āmīsĭt pōllūtō cōrpŏrĕ flōrĕm. *Cat.* Vīm stŭprī pāssa ēxcĭdĭt. *Sen.*

Stŭprŭm *et* Stūprŭm, ī, *n. Déshonneur, honte.* (Cf *Næv.* ap. *Fest.* sub hoc v.) || *Ordint. Commerce criminel, séduction, adultère.* Nūllĭs pōllŭĭtŭr căstă dŏmŭs stŭprĭs. *H.* Nēc, prĕtĭūm stŭprī, gēmmās aŭrūmquĕ pŏpōscī. *O.* Ēt ne īn sūspīcĭōnĕ pōnātŭr stŭprī. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 27). SYN. Flāgĭtĭŭm, fūrtŭm, *qqf.* vīs, ădūltĕrĭŭm, cōncŭbĭtŭs. EP. Tūrpĕ, fœdŭm, īnfāmĕ, pŭdēndŭm, īnfāndŭm, fūrtīvŭm. PPH. Vīs stŭprī. Stŭprŭm cōrpŏrĭs. Stŭprī cōmmērcĭă, crīmĭnă. Dāmnă pŭdōrĭs. Læsă pŭdīcĭtĭă. Læsŭs pŭdŏr. Nĕfāndæ vĕnĕrĭs fūrtŭm. Lābēs pŭdōrĭs. Răptă vīrgĭnĭtās. Ērēptæ *ou* ădēmptæ vīrgĭnĭtātĭs dēdĕcŭs.

Stūră, æ, *m. Rivière de la Cisalpine. Voy.* Orgus.

Stūrnŭs, ī, *m. Étourneau, oiseau.* Nūnc stūrnōs ĭnŏpēs frīngŭīllārūmquĕ quĕrēlās. *M.* (IX, 55. Adde *St. Silv.* II, 4, 17; *Avien. Progn.* 356).

† Stygĭālĭs, ĕ. *Du Styx.* Hīnc măgĭcō vĕnĕrātă Jŏvī Stygĭālĭă săcră. (*Ciris,* 374.)

Stygĭŭs, ă, ŭm (Στύγιος). *Du Styx; des enfers.* Pēr Stygă dētŭr ĭtĕr, Stygĭās trānābĭmŭs ūndās. *O.* Īllă quĭdēm Stygĭă nābāt jām frīgĭdă cymbă. *V.* Āllēcto īn Teūcrōs Stygĭīs sē cōncĭtăt ālīs. *Id. Voy.* Infernus. || Stygĭŭs Jūpĭtĕr, frātĕr, rēx, etc. *Voy.* Pluto. || Stygĭă Jūnŏ. *Voy.* Proserpina. || Stygĭæ vīrgĭnēs *ou* sŏrōrēs. *Voy.* Furiæ. || Stygĭŭs cănĭs, cūstōs. *Voy.* Cerberus. || *Infernal, magique.* Māxĭmŭs hōs īntēr Stygĭă vĕnĭt ārtĕ Chŏāspēs. *V. Fl.* Tālĭbŭs ēxūrām Stygĭō cūm cārmĭnĕ sīlvīs. *L. Voy.* Magicus. || *Au fig. Noir, horrible, funeste, mortel.* Quīque hālĭtŭs ēxĭt Ōrĕ nĭgēr Stygĭō (de angue). *O.* Stygĭŭs dĕdĭt ōmĭnă būbŏ. *Id.* Cōrrūptōs Stygĭām pēstēm dēmĭttĭt īn āmnēs. *Cl.* SYN. Ātĕr, fērālĭs, mōrtĭfĕr.

Stylŭs. *Voy.* Stilus.

Stymphālă, ōrŭm, *n. pl. Voy.* Stymphalum.

Stymphālĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Stymphalius. (*Pl. Pers.* I, 1, 4.)

Stymphālĭdĕs, ŭm, *f. pl.* (Στυμφαλίδες). *Oiseaux du Stymphale, qui ravageaient l'Arcadie: Hercule les perça de ses flèches.* Ærĭpĕdĕm sīlvīs cērvăm, Stymphālĭdăs āstrīs Ābstŭlĭt. *M.* (IX, 102). Tālēs Hērcŭlĕă Stymphālĭdăs ārtĕ cŏāctās. *Petr.* (*Sat.* 136. Adde *Claud. R. Pros.* II, *proœm.* 37; *Sen. H. Fur.* 244). PPH. Stymphālĭă mōnstră. Stymphālī vŏlŭcrēs. || *Au sing.* Hīs ădĭcĕ pēnnās saūcĭæ Stymphālĭdŏs. *Sen.* (*Med.* 783).

Stymphālĭs, ĭdĭs, *f.* (Στυμφαλίς). *Du Stymphale.* Tēstĭs ĕrĭt Phŏlŏē, tēstēs Stymphālĭdĕs ūndæ. *O.*

Stymphālĭŭs, ă, ŭm. *Du Stymphale.* Stymphālĭă mōnstră săgīttā Pērcŭlĭt. *Cat.* (68, 112).

Stymphālŭm, ī, *n.*; Stymphālă, ōrŭm, *pl.*, *et* Stymphālŭs, ī, *m.* (Στύμφηλον, Στύμφηλος, Στύμφαλος). *Stymphale, lac d'Arcadie.* Vŏlŭcrēs Stymphālă cŏlēntēs. *Lr.* (V, 32). Mōnstrĭfĕrūmque Ĕrymānthŏn, ēt ærĭsŏnŭm Stymphālŏn. *St.* Stymphālī pĕpŭlĭt vŏlŭcrēs dīscrīmĭnĕ quīntō. *Auson.* (*Idyl.* 19, 5. Male vulgo *Stymphalidas*).

Styphĕlŭs, ī, *m.* (στυφελός). *Nom d'un Centaure.* (*Ov. Met.* XII, 459.)

Styrāx *et* Stŏrāx, ăcĭs, *m.* (στύραξ). *Styrax, arbre de Syrie; gomme odorante qui en découle.* Nōn styrăce Īdæō frāgrāntēs pīctă căpīllōs. (*Ciris* 168.) Aūt styrăcēm tōrrēs, aūt dīrī vūltŭrĭs ālăm. *Ser. Sam.* (vs. 864). Spīrĭtŭs īn plătăno ēst, Vīrgo īn stŏrăce, īn nūcĕ Chrīstŭs. *P. Nol.* (24, 277. Ubique *Plin.* habet *styrax*). || *Nom d'esclave.* Stŏrāx, nōn rĕdĭĭt hāc nŏcte ā cœna Æschĭnŭs? *Ter.* (*Adelph.* I, 1, 1. Ubi *Donatus* : « Puer ab odore *Storax.* »)

Styrŭs, *m. Au lieu de* Stirus.

Styx, ygĭs, *f.* (Στύξ). *Le Styx, fontaine d'Arcadie. Les poëtes en font un fleuve des enfers. Quand les dieux avaient juré par le Styx, ce serment était inviolable.* Āllĭgăt, ēt nŏvĭēs Styx īntērfūsă cŏērcĕt. *V.* Pēr Stygă dētŭr ĭtĕr, Stygĭās trānābĭmŭs ūndās. *O.* Cūm Stygĕ vīnă bĭbās. *Id.* SYN. *Par ext.* Ăchĕrōn, Cōcytŭs, Lēthē. EP. Tārtărĕă, nĭgră, ātră; tārdă, ĭnērs, tōrpēns, pĭgră; trīstĭs, hōrrĭdă; īnnābĭlĭs, īrrĕmĕābĭlĭs. PPH. Stygĭă pălūs. Stygĭŭs lăcŭs, gūrgĕs, āmnĭs, vōrtēx, tōrrēns. Stygĭæ ăquæ, ūndæ, pălūdēs. Stygĭŭm stāgnŭm, flūmĕn. Stygĭī āmnēs. Stygĭs āltă pălūs. Stygĭs īrrĕmĕābĭlĭs ūndă. Stygĭæ stāgnă pălūdĭs. Stygĭă æquŏră. Dĭīs, dīs, sŭpĕrīs jūrātă pălūs, ūndă. VERS. Dī cūjŭs jūrārĕ tĭmēnt ēt fāllĕrĕ nūmĕn. *V.* Stygĭī pēr flūmĭnă frātrĭs, Pēr pĭcĕ tōrrēntēs ātrăquĕ vŏrāgĭnĕ rīpās Ānnŭĭt (Jupiter). *Id.* Stygĭī quŏquĕ cōnscĭă sūntŏ Nūmĭnă tōrrēntĭs, tĭmŏr ēt dĕŭs īllĕ dĕōrŭm. *O.* Īmpērjūrātæ lābĕrĭs āmnĭs ăquæ. Pēr Stygă Jūnōnī fālsūm jūrārĕ sŏlēbāt Jūpĭtĕr. *Id.* Ēt Styx pērjūrĭă dīvŭm Ārgŭĭt. *St.* Āt māgnīs sēmpēr dīvīs rēgīquĕ dĕōrŭm Jūrārī dīgnātă pălūs. *Sil.* Jūrātōs sŭpĕrīs quī tĕtĭgĭt lăcŭs. *Sen.* Nēc tĭmŭĭt Stygĭs Jūrātōs sŭpĕrīs lăcŭs. Jūrātă sŭpĕrīs ūndă, tē părĭtēr prĕcŏr. *Id. Voy.* Acheron. || *Par ext. Les enfers.* Ād Stygă nīmbĭfĕrō vīndĭcĭs īgnĕ dătōs (Gigantas). *O. Voy.* Inferi. || *Qqf. L'enfer des chrétiens.* Ēt Stygĭs Ōmnĭpŏtēns ădămāntĭnă claūstră rĕvēllĭt. *Fort.* (*V. S. M.* 1, 5).

† Suādă, æ, *f. Déesse de la Persuasion.* Flōs dēlībātŭs pŏpŭlī, Suādæquĕ mĕdūllă. *Enn.* (apud *Gell.* 12, 2; *Cic. Brut.* 15, et *Senect.* 14; *Quintil.* 2, 15, 4; *Serv.* ad *Æ.* I, 724). *Voy. le suiv.*

Suādēlă, æ, *f. Déesse de la Persuasion.* Āc bĕnĕ nūmmātūm dĕcŏrāt Suādēlă, Vĕnūsquĕ. *H.* SYN. Pīthō. || *Conseil.* Jām pērdūcēbam īllam ād mē suādēlă mĕā. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 24).

Suādēns, tĭs. *Qui conseille.* Ūt pĕlăgō suādēnte ētĭām rĕtĭnācŭlă sōlvās. *O.* Suādēntĭă vērbă. *St.*

Suādĕŏ, ēs, sī, sŭm, dērĕ, *n. et act. Conseiller.* Suādēre, ōrāre, ūsque ădĕō dōnēc pērpŭlĭt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 36). Hĭc jām gālbănĕōs suādēbo īncēndēre ŏdō-

rēs. *V.* Jūtūrnām sūccūrrĕrĕ frātrī Suāsī. *Id.* SYN. Cōnsĭlĭŏr, hŏrtŏr, īmpēllŏ, mŏnĕŏ. PPH. Sūm aūctŏr. *Voy.* Hortor. || *Au fig. Exciter, pousser.* Suādĕt ĕnīm vēsānă fămēs. *V.* Sæpĕ lĕvī sōmnūm suādēbĭt īnīrĕ sŭsūrrō. Suādēntquĕ cădēntĭă sīdĕră sōmnōs. *Id.* Hōstīlēs lūxūm suāsērĕ răpīnæ. *L.* SYN. Hŏrtŏr, īmpēllŏ, īnvītŏ, etc. *Voy.* Excito. || *Ordonner.* Dĭgĭtōquĕ ĭlēntĭă suāsĭt. *O. Voy.* Jubeo. || † Sŭādĕŏ, *diér.* Vĕnĕrēmquĕ sŭādĕnt. *Lr.* (IV, 1155). Quĭs tĭbĭ Taūrŏbŏlūs vēstēm mūtārĕ sŭāsĭt? (*Anth.* I, p. 33.)

Suādŭs, ă, ŭm. *Qui conseille ou persuade.* Lāctĭs ĕt Āctæōs īmbrēs suādūmquĕ crŭōrĕm Mānĭbŭs. *St.*

† Sŭāptĕ, Sŭōptĕ, *et synér.* Suāptĕ, Suōptĕ, *abl. De sa propre, de son propre.* Īpsĕ sŭāptĕ Mōbĭlĭtātĕ călēscĭt, ĕt ē cōntāgĭbŭs īgnĭs. *Lr.* (VI, 279. Sic *Prud. Sym.* II, 473). Quĭd rēre ăd ănĭmūm suāptĕ nātūrā trŭcēm? *Sen.* (*Ag.* 250). Frūgēs tămĕn īpsæ suāptĕ nātūra ĕnītēnt. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Tusc.* 2, 5). Sŭōpte ŭtrōsquĕ dĕcŭĭt āccēptōs cĭbō. *Næv.* (ap. *Macr.* 2, 14. Cf. *Diom.* 319). Tūm bŏnă quēmquĕ dŏcēnt sēctārī pōssĕ sŭōptĕ Īngĕnĭō. *Prosp.* (*Ingr.* I, 151). Suīptĕ pătrĭs. (*Argum. Plaut. Rud.* 4.)

Suāsī, *parf. de* Suadeo.

Suāsŏr, ōrĭs, *m. Conseiller.* Ādjĭcĕ Trōjānæ suāsōrem Āntēnŏră pācĭs. *O.* Mē suāsōre ātque īmpūlsōre ĭd făctum aūdāctĕr dīcĭtŏ. *Pl.* (*Most.* III, 3, 13. Adde *Enn.* apud *Gell.* 7, 2). SYN. Suādēns, aūctŏr, īmpūlsŏr, cōnsĭlĭārĭŭs, etc. *Voy.* Impulsor.

? Suāsŭm, ī, *n. Sorte de couleur. Voy.* Insuasum.

† Suāsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suadeo. *Qui a reçu conseil, conseillé.* Mĕgădōrŭs ā sŏrōrĕ suāsŭs dūcĕrĕ Ūxōrēm. (*Argum. Pl. Aulul.* 1, 6.) Tūm prōptĕr suāsām mĭsĕrōrūm cōrdĭbŭs ēscăm. *Alc.* (III, 126). Sērpēntĭs suāsă lŏquēlĭs, Āccēpī. *Cypr.* (*Gen.* 103).

Suāsŭs, ūs, *m. Conseil.* Nē tĕmĕre hānc te ēmīssĕ dīcās suāsu ātque īmpūlsū mĕō. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 48 Et *Ter. Phor.* V, 1, 3). Sērpēntĭs suāsū, pōmī sūcco ātră prŏpīnāns. *Fort.* (II, 4, 11).

Suāvĕ, *n. pris adv. Doucement, agréablement.* Suāvĕ lŏcŭs vōcī rĕsŏnāt cōnclūsŭs. *H.* Ēt suāvĕ rŭbēns hўăcīnthŭs. *V.*

Suāvĕlŏquēns. *Voy.* Suaviloquens.

Suāveŏlēns, tĭs. *Qui a une bonne odeur.* Cīngĕ tēmpŏră flōrĭbŭs Suāveŏlēntĭs ămārăcī. *Cat.* (61, 6. *Id.* 19, 13). Tŭīquĕ lūcī suāveŏlēntĭs hŏspĭtēs. *Inscr.* (apud *Don.* p. 38). *Voy.* Odorus.

Suāvĭātĭŏ *ou* Sāvĭātĭŏ, ōnĭs, *f. Baisers.* (*Plaut. Bac.* I, 2, 8.)

Suāvĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Suāvĭdĭcĭs pŏtĭŭs, quām mūltĭs, vērsĭbŭs ēdăm. *Lr.* (IV, 181).

Suāvĭlŏquēns, tĭs, *et* Suāvĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Doux à l'oreille, harmonieux.* Vŏlŭī tĭbĭ suāvĭlŏquēntĕ Cārmĭnĕ Pĭērĭō rătĭōnem ēxpōnĕrĕ nōstrăm. *Lr.* (I, 946. Adde *Enn.* apud *Cic. Brut.* 15). Nūnc suāvĭlŏquĭs... Vērsĭbŭs ōstēndăm. *Lr.* (II, 528).

† Suāvĭŏ *ou* Sāvĭŏ. *Comme* Suavior. Ēgŏ nōn sāvĭēm? *Pompon.* (apud *Non.* 7, 49).

Suāvĭŏlŭm *ou* Sāvĭŏlŭm, ī, *n.*, *dimin. de* Suavium. Sāvĭŏlūm dūlcī dūlcĭŭs āmbrŏsĭă. *Cat.* (99, 2).

Suāvĭŏr *ou* Sāvĭŏr, ārĭs, ārī, *d. Baiser.* Jūcūndum ōs ŏcŭlōsquĕ sāvĭābŏr. *Cat.* (9, 9. Adde *Poet.* apud *Gell.* 19, 11). *Voy.* Osculor.

Suāvĭs, ĕ. *Doux au goût.* Ērgo ŭbĭ quŏd suāve ēst ălĭĭs, ălĭĭs fĭt ămārŭm. *Lr.* (II, 662). Vīdĭmŭs ēt mĕrŭlās pōni, ēt sĭnĕ clūnĕ pălūmbēs, Suāvēs rēs. *H.* SYN. Dūlcĭs. || *Doux à l'odorat.* Spīrĭtŭs ūnguēntī suāvĭs dĭffūgĭt ĭn aūrās. *Lr.* (III, 223). Tūm căsĭa ātque ălĭĭs īntēxēns suāvĭbŭs hērbĭs. *V.* Hūnc (odorem) pōstquām tōtĭs ăvĭdă trāxĭt nārĭbŭs : Ō suāvĭs ănĭmă! *Ph.* SYN. Dūlcĭs, frāgrāns, ŏdōrŭs, etc. *Voy.* Odorus. || *Au fig. Doux, agréable aimable.* Āt sērmō līnguā cōncīnnŭs ŭtrāquĕ Suāvĭŏr. *H.* Sēd tēmpĕrātæ suāvēs sūnt ārgūtĭæ. *Ph.* Quūm suāvī dēvīnxĭt mēmbră sŏpōrĕ Sōmnŭs. *Lr.* (IV, 454). SYN. Dūlcĭs, blāndŭs, jūcūndŭs, grātŭs, etc. *Voy.* Jucundus. || Suāvĕ ēst. *Il est doux, agréable.* Suāve ēst ēx māgnō tōllēre ăcērvō. *H.* (Adde *Lucr.* II, 1, seq.) *Voy.* Placet. || † Sŭāvĭs, *diér.* Cūjŭs jŭgă fērrĕ sŭāve ēst. *Sedul.* (I, 274). Ēt pēr pōmă sŭāvĭs ĭn ūmbrā. *Fort.* (II, 4, 30).

† Suāvĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui a un son doux.* Suāvĭ sŏnæquĕ mŏdōs tēstūdĭnĭs ārbŏrēs sĕcūtæ. *Pallad* (in *Anth.* I, p. 99).

Suāvĭtās, ātĭs, *f. Douceur au goût* (*en gén.*), *et au fig.* Īs hăbĕt sūccum, īs suāvĭtātĕm. *Pl.* (*As.* I, 3, 27. *Id. Ps.* III, 2, 92). Tū pĕrēnnĭs suāvĭtās. *Prud.* (*Cath.* 9, 61). SYN. Dūlcēdŏ.

Suāvĭtĕr. *Avec douceur.* Sūccī Suāvĭtĕr āttīngūnt, ēt suāvĭtĕr ōmnĭă trāctānt, etc. *Lr.* (IV, 626). SYN. Suāvĕ, dūlcĕ. || *Au fig. Agréablement, heureusement.* Quĭd ăgĭs, dūlcĭssĭmĕ rērŭm? Suāvĭtĕr, ūt nūnc ēst. *H.* Vīctūrūm suāvĭŭs āc sī, etc. *Id.* SYN. Blāndĕ, jūcūndē, bĕnĕ, fēlīcĭtĕr, etc.

Suāvĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Douceur; terme de tendresse.* Āgĕ, mūlsă mĕă, suāvĭtūdŏ. *Pl* (*Stich.* V, 5, 14. Sic *Turpil.* ap. *Non.* 2, 797).

Suāvĭŭm *ou* Sāvĭŭm, ĭī, *n. Baiser* (*ordint. en mauv. part*). Sāvĭă cōmmīnxĭt spūrcă sălīvă tŭă. *Cat.* (78, 8. *Id.* 79, 4. Et *Pl. As.* I, 3, 72). Ŭbĭ dŏmum ădvēni, āssēdi, ēxtēmplō sāvĭūm Dāt jējūna ănĭmā. *Cæc.* (ap. *Non.* 4, 2). SYN. Bāsĭŭm, ōscŭlŭm, suāvĭŏlŭm. *Voy.* Osculor. || *Lèvres qui s'avancent pour donner un baiser.* Mājōrēm pārtēm vĭdĕās vālgĭs sāvĭĭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 17. *Id. As.* IV, 1, 53; *Poet.* ap. *Gell.* 19, 11). || *Terme de tendresse.* Meūm sāvĭūm, quĭd ăgĭtŭr? *Ter.* (*Eun.* III, 2, 3. Et. *Pl. Pœn.* I, 2, 153).

Sŭb, *prép. Sous.* || 1. *Avec l'abl. Sous* (*sans mouv.*). Ārmă sŭb ădvērsā pŏsŭĭt rădĭāntĭă quērcū. *V.* Sŭb mātrĭbŭs āgnī. *Id.* Mănĕt sŭb Jŏvĕ frīgĭdō. *H.* Āc mē Sŭb cūltrō līnquĭt. *Id.* Æētēn mĕdĭā rēgnārĕ sŭb Ārctō. *Man.* (V, 318). SYN. Sŭbtĕr. || *Au fig.* Sŭb dŏmĭnā mĕrētrīcĕ fŭĭssĕt tūrpĭs ĕt ēxcōrs. *H.* Ēt ădhūc sŭb jūdĭcĕ līs ēst. Sævō tē sŭb cūstōdĕ tĕnēbŏ. *Id.* Cūrvām sērvāns sŭb ĭmāgĭnĕ fālcēm. *V.* Pŏpŭlum āntīquā sŭb rēllĭgĭōnĕ tŭērī. *Id.* Scēptrĭgĕrō cūm rēgĕ, părī sŭb hŏnōrĕ rĕsĭdūnt. *Sil.* Hæc pōstquām quĕrŭlā mēcūm sŭb lītĕ pĕrēgĭt. *Pp.* (IV, 7, 95). || *Au pied de.* Vīdērĕ Rhætī bēllă sŭb Ālpĭbŭs Drūsūm gĕrēntĕm. *H.* Clāssēmquĕ sŭb īpsā Āntāndrō. *V.* Trōjæ sŭb mœnĭbŭs āltĭs. *Id.* || *Sous les coups de.* Sī mē dēgĕnĕrī strāvīssēnt fātă sŭb hōstĕ. *L.* || Sŭb ārmĭs. *Sous les armes, en armes.* Pūgnæquĕ cĭēnt sĭmŭlācră sŭb ārmĭs. *V.* (Et *Ov. Her.* 1, 17.) || *Sous, dans, dans l'intérieur.* Sŭb tērrā fŏdĕrĕ lărēs. *V.* Sŭb īngēntī lūstrāt dūm sīngŭlă tēmplō. *Id.* Īllĭŭs īndĭcĭō sĭlvĭs īnvēntă sŭb āltĭs. *O.* SYN. Īn, *qqf.* Īntrā. || *Sur.* Nātă prŏcŭl Lĭbўcĭs ăbĕrāt dīvērsă sŭb ōrĭs. *O.* Tūtă sŭb ēxĭgŭō flūmĭnĕ nōstră mŏra ēst. *Pp.* (III, 9, 36). Scўthĭcă sŭb rūpĕ Prŏmēthĕă rădăt. *M.* (XI, 84. Cf. *Diom.* 407 : « *Sub* præpositio significat modo *supra*, etc. »). SYN. Īn, sŭpĕr. || *A, en, dans, et au fig.* Quæ nŏctĕ lătēnt, sŭb lūcĕ fătērī. *O.* Mūltăquĕ mē fŭgĭānt prīmĭs spēctātă sŭb ānnĭs. Sŭb ĕōdēm tēmpŏrĕ. *Id.* Ēt vĕnĕrēs tĕpŭērĕ sŭb ārmĭs. *Nemes.* (*E.* 1, 13). SYN. Īn, pĕr. || *Immédiatement après.* Quō deīndĕ sŭb īpsō Ēccĕ vŏlāt. *V. Voy.* Post. || *A, d'après.* Ōmnĭă sŭb vērbōnĕ crĕāt nātūră părātquĕ. *Lr.* (IV, 787). Bācchī sŭb nōmĭnĕ Jūnŏ Rīsĭt. *O.* SYN. Ād. || *Au bruit de.* Crīspūm sŭb crŏtălō dōctă mŏvērĕ lătŭs. (*Copa*, 2.) Cōmpŏsĭtūm grăcĭlī sŭb ărūndĭnĕ cārmĕn. *Nemes.* (*E.* 1, 3). SYN. Ād.

|| 2. *Avec l'acc.* *Sous* (*avec mouv.*). Vāllōs sūb tēctă rĕfērtō. *V.* Ēt nūnc māgnă mĕī sūb tērrās ībĭt ĭmāgŏ. Dēxtrā sūb Tārtără mīsī. *Id.* Ēt căvă sūb tĕnĕ-rūm scāmnă dĕdīssĕ pĕdĕm. *O.* SYN. Sūbtĕr, ĭn, ăd. || *Au fig.* Quūm sē sūb lēgēs pācĭs ĭnīquæ Trādĭdĕ-rĭt. *V.* || *A, vers.* Ātque ōmnĭă fērrĕ sŭb aūrās, Sī quă tĕgūnt. *V.* SYN. Ăd. || *Environ, vers.* Prīmā vĕl aūtūmnī sūb frīgŏră. *V.* Vīsă sūb ōbscūrūm nōctĭs. Prīmī sūb lūmĭnă sōlĭs. *Id.* Sūb lūcĕm. *Sil.* Sŭb hōc tēmpŭs. *H.* SYN. Ăd, cīrcā, cīrcĭtĕr. || *Devant, auprès.* Pōstēsquĕ sŭb īpsōs. *V.* SYN. Āntĕ, prŏpĕ, jūxtā. || *Immédiatement après.* Īllĕ sŭb hæc (scil. statim respondit). *St.* || *Qqf. comme* Sub *avec l'abl.* *Sous un ciel, dans un climat.* Quīdquĭd Sūb nōtōn ēt bŏrĕān hŏmĭnūm sūmŭs. *L.* (VII, 363).

Sŭbāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subigo. *Soumis.* Tērnāquĕ trānsĭĕrĭnt Rŭtŭlīs hībērnă sŭbāctīs. *V.* || *Remué, travaillé, amolli par le travail.* Scrŏbĭbŭs māndēt mūtātă sŭbāctīs Sēmĭnă. *V.* Jāmquĕ sŭbāctūm Fōrmăt ŏpŭs. (*Moret.* 47. Vid. *Fest.*)

Sŭbærātŭs, ă, ŭm. *Qui a de l'airain dans l'intérieur.* Nē quă sŭbærātō mēndōsūm tīnnĭăt aūrō. *Pers.* (5, 106).

Sŭbămārŭs, ă, ŭm. *Un peu amer.* Dūlcĭă mūltĭmŏdīs quædām sŭbămāră quĕrēlīs. *P. Nol.* (10, 9).

Sŭbăquĭlŭs, ă, ŭm. *Qui tire sur le brun, noirâtre.* (*Pl. Rud.* II, 4, 9.)

† Sŭbărūndĭnŏ, ās, ārĕ. *Échalasser, et au fig.* Vīnĕă pāmpĭnĕōs sŭbărūndĭnăt ēbrĭă cāmpōs. *Dracont.* (I, 171).

Sŭbaūscūltŏ, ās, ārĕ. *Écouter en silence.* Tăcĕ, sŭbaūscūltēmŭs. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 3).

† Sŭbāxĕm, *arch.* *Comme* Subegissem. (*Pacuv.* apud *Non.* 2, 365.) *Voy.* Axim.

† Sūbbāllĭŏ, ōnĭs, *m.* *Esclave qui sert Ballion.* (*Pl. Ps.* II, 2, 13.)

† Sūbbăsĭlĭcānŭs, ī, *m.* *Qui se tient dans ou vers les basiliques.* (*Pl. Capt.* IV, 2, 35.)

Sūbbĭbŏ, ĭs, ĕrĕ. *Boire (du vin) raisonnablement.* Sīvĕ sūbbĭbĭt. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 58. Vocem agnoscit *Prisc.* 568).

Sūbblāndĭŏr, īrĭs, īrī, *d.* *Flatter en secret.* Vīrīs ălĭēnīs, mī vīr, sūbblāndīrĭĕr. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 23). || *Flatter.* Ūt sūbblāndītūr cārnŭfĕx! *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 35. Et *Lucil.* ap. *Non.* 7, 30).

Sūbcăvŭs, ă, ŭm. *Creux, vide.* Tōtīŭs sūbcăvă mōntĭs Ēst nātūră. *Lr.* (VI, 683. *Ib.* 557).

Sūbcērnŏ *ou* Sūccērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Agiter pour passer au tamis.* || *Au fig.* Prōgrĕdĭēns lātē dīffūndĭtŭr, ēt sūbcērnēns. *C. Sev.* (*Ætn.* 493, mare).

Sūbcrētŭs *ou* Sūccrētŭs, ă, ŭm, *part. p. du précéd.* *Passé au tamis.* || *Au fig.* Grādŭs sūccrētū' st crībrō pōllĭnārĭō. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 10).

Sūbcūstōs, ōdĭs, *m.* *Gardien à la place d'un autre.* (*Pl. Mil.* III, 2, 54.)

Sūbcŭtĭŏ. *Voy.* Succutio.

Sūbdĭdī, *parf. de* Subdo.

Sūbdĭtīcĭŭs *ou* Sūbdĭtītĭŭs, *et* Sūbdĭtīvŭs, ă, ŭm. *Mis à la place, substitué.* Sūbdĭtīcĭūm fĭĕri ĕgo ĭllūm mīlĭtĭs sērvūm vŏlŏ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 62). Nāmquĕ de īllō sūbdĭtīvō Sōsĭă mīrūm nĭmī' st. *Id.* (*Amph.* II, 2, 198). Quŏd sūbdĭtīvī præmĭūm nātī pĕtīt. *Sen.* (*OEd.* 803). SYN. Sūbdĭtŭs, sūppŏsĭtŭs.

† Sūbdĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Subdo. Vīs īpsă pĕrīclī Sūbdĭtăt hūnc stĭmŭlūm. *Lr.* (VI, 603).

Sūbdĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subdo. *Placé au-dessous.* Rādĭīs jŭgă sūbdĭtă mātūtīnīs. *O.* Ăvĭdīs ŭbĭ sūbdĭtă flāmmă mĕdūllīs. *V.* || *Soumis, sujet.* Plūtōnīs sūbdĭtă rēgnō Māgnă dĕūm prōlēs. *Tib.* (IV, 1, 67). Tōt sūbdĭtĕ rēbŭs. *Pers.* (5, 124). SYN. Sūbjĕctŭs, ōbnŏxĭŭs, pārēns. PPH. Ălĭēnī jūrĭs făctŭs. Sŭb īmpĕrĭō, sūb nūtū, dĭtĭōnĕ. Īmpĕrĭō sūbdĭtŭs. PHR. Ălĭēni ārbĭtrĭī Jūrīsquĕ făctŭs. *Sen.* *Voy.* Obedio. || *Mis à la place.* Nēc sōlvĭt Dănăās sūbdĭtă cērvă rătēs. *Pp.* (III, 22, 34). || *Enfant substitué.* Sūbdĭtūm sē sūspĭcātŭr. *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 12). *Voy.* Subditicius. || *Mis après, qui suit.* Nēc sūbdĭtă cūrrĭt. *T. Maur.* (*Litt.* 938, littera).

† Sūbdĭū, *adv.* *De jour.* (*Pl. Most.* III, 2, 78.)

Sūbdŏ, ĭs, ĭdī, ĭtūm, ĕrĕ. *Mettre dessous.* Ādmīssō sūbdĕrĕ cālcăr ĕquō. *O.* Sūbdĭdĕrātquĕ rŏtās. *V.* SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūppōnŏ. || *Au fig.* Īngĕnĭō stĭmŭlōs sūbdĕrĕ fāmă sŏlĕt. *O.* || *Exposer.* Nēc tămĕn hānc pōssīs ŏcŭlōrūm sūbdĕrĕ vīsū. *Lr.* (V, 102). SYN. Sūbjĭcĭŏ, ōbjĭcĭŏ, etc. || *Soumettre.* Sūbdĕrĕt Hīspānūm lēgĭbŭs ŏcĕănūm. *Cl.* Sūbdĭdĭt ŏcĕănūm scēptrīs. *Id.* SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūbmīttŏ, sŭbĭgŏ. *Voy.* Vinco. || *Au fig.* Dĕŭs nōn ōmnĭă sūbdĭt Cōrdă sĭbī. *Prosp.* (*Ing.* II, 86). || *Substituer.* Hīc fīlĭūm sūbdĭdĕrāt vīcĭnī. (*Argum.* 2, *Pl. Merc.* 9.) SYN. Sūppōnŏ. || *Ajouter.* SYN. Sūbjĭcĭŏ, āddŏ.

Sūbdŏlĕ, *adv.* *Avec ruse.* Ăquām frīgĭdām sūbdŏlē sūffūndūnt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 37). SYN. Dŏlōsē.

Sūbdŏlŭs, ă, ŭm. *Fourbe, trompeur.* Fāc tĭtŭbēt blæsō sūbdŏlă līnguă sŏnō. *O.* Sūbdŏlă tēndūntūr crāssīs mŏdŏ rētĭă tūrdīs. *M.* (II, 40. Et *Lucr.* II, 560). *Voy.* Dolosus.

† Sūbdŏmŏ, ās, ārĕ. *Soumettre.* Sīc īstī sŏlēnt sŭpērbī sūbdŏmārī. *Pl.* (*As.* III, 3, 112).

Sūbdūcŏ, ĭs, xī, ctūm, ĕrĕ. *Retirer de dessous.* Ēt nōs ērgŏ mănūm fĕrŭlæ sūbdūxĭmŭs. *J.* (1, 15). Nēc frūstūm căprĕæ sūbdūcĕrĕ. *Id.* (11, 142). Ŏnĕrī sūbdūcĕrĕ cōllă. *O.* Tērrāquĕ sē pĕdĭbūs rāptīm sūbdūcăt. *Lr.* (I, 1099). SYN. Sūbtrăhŏ, aūfĕrŏ, tōllŏ. || *Oter, soustraire, dérober.* Ēt lāc sūbdūcĭtūr āgnīs. *V.* Ænēān mănĭbūs sūbdūcĕrĕ Grāiūm. *Id.* Ănĭmām sūbdūcĭtĕ mōrtī. *O.* Ēt ātræ Sīdĕră sūbdūcūnt nūbēs. *L.* SYN. Sūbtrăhŏ, ērĭpĭŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, tōllŏ. || — mē. *S'esquiver.* Tēmpŭs ēst sūbdūcĕre hīnc mē. *Pl.* (*As.* V, 2, 62). Clām tē sūbdūxtī mĭhĭ. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 25). SYN. Mē răpĭŏ, ērĭpĭŏ. || *Dérober, voler.* Sūbdūxĭt māppās quāttŭŏr Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Ĕgŏ ĕī sūbdūco ānnŭlūm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 81). SYN. Sūbrĭpĭŏ, ădĭmŏ, răpĭŏ, aūfĕrŏ, fūrŏr. *Voy.* Furor. || *Retirer en élevant, relever.* Sæpĕ pŭēllārēs sūbdūcĭt āb æquŏrĕ plāntās. *O.* Tūnĭcās ōrā sūbdūcĕre āb īmā. *Id.* Īn pŭtĕō cœnām cŏquānt : Īndĕ cōctām sūrsūm sūbdūcēmŭs cōrbŭlīs. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 3). *Voy.* Extraho. || — nāvĕm. *Retirer un navire sur le rivage.* Quāssātām vēntīs lĭcĕăt sūbdūcĕrĕ clāssĕm. *V.* Sīccō sūbdūctæ līttŏrĕ pūppēs. *Id.* Quænĕ sūbdūctă ĕrāt tūto īn tērrā? *Pl.* (*Most.* III, 2, 50. Opponitur *Deducere*). || — rătĭōnĕm, nŭmĕrūm. *Calculer.* Sīdĕrūmquĕ mĭcāntĭūm Sūbdūcāt nŭmĕrūm prĭŭs. *Cat.* (61, 207). Ībo īntro, ātque īntŭs sūbdūcām rătĭūncŭlām. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 89). Bĕnĕ sūbdūctā rătĭōnĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 1. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 436). *Voy.* Ratio. || — sē, *qqf.* *S'abaisser.* Quā sē sūbdūcĕrĕ cōllēs Īncĭpĭūnt. *V.* SYN. Sē dēmīttĕrĕ.

Sūbdūctŭs, ă, ŭm. *Abaissé.* Sūbdūcta ād mānēs īmōs dēsīdĭmŭs ūndā. *V.* || *Retiré de dessus, relevé* Tūnĭcīs... sūbdūctīs ūsquĕ făcētŭs. *H.* || *Soustrait* Aūt cīstam ēffrāctam, ēt sūbdūctă vĭātĭcă plōrăt. *H.* || Sūbdūctă nāvĭs, rătĭŏ. *Voy. le précéd.* || Sūbdūctūm sŭpērcĭlĭūm, etc. *Front sévère.* Sūbdūctīs cūm sŭpērcĭlĭīs sĕnēs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 436). Nūnc vŏlŏ sūbdūctō grăvĭōr prōcēdĕrĕ vūltū. *Pp.* (II, 10, 9). *Voy.* Supercilium.

Sŭbĕdŏ, ĕdĭs *ou* ēs, ēdī, ēsŭm, ĕdĕrĕ. *Ronger par dessous.* Ē scŏpŭlō, quēm raūcă sŭbēdĕrăt ūndă. *O.*

Sŭbēgī, *parf. de* Subigo.

Sŭbĕŏ īs īvī *ou* ĭī, ĭtūm, īrĕ, *n. et act.* *Se met-*

tre sous. Quēm sŭbĭīsse hŭmĕrīs cōnfēctum ætātĕ pă-rēntēm. *V*. Pārs īngēntī sŭbĭērĕ fĕrĕtrō. Ēt jūnctī cūrrūm dŏmĭnæ sŭbĭērĕ lĕōnēs. *Id*. SYN. Sūppōnŏr, sŭbjĭcĭŏr, sŭccēdŏ. || *Aller dessous*. Præcēps ŏccĭdŭās īllĕ sŭbīvĭt ăquās. *O*. SYN. Sŭccēdŏ. *Voy*. Descendo. || *Entrer dans*. Pŏrtŭquĕ sŭbīmŭs. *V*. Prōgrĕssī sŭb-ĕūnt lūcō. *Id*. Aūt dŏmĭs sŭbĭt. *Sil*. Mācrā căvūm rĕpĕtēs ārctūm, quĕm măcrā sŭbīstī. *H*. Lātūm sŭb-ĕānt vēnābŭlă pēctŭs. *L*. Mănēsquĕ sŭbīvĭt Īntĕgĕr. *St*. SYN. Īntrŏ, īngrĕdĭŏr. || *S'approcher de*. Āc tēctā sŭbībānt. *V*. Jāmquĕ prŏpīnquābānt cāstrīs, mūrōs-quĕ sŭbībānt. *Id*. Săxăquĕ brūmālī grāndĭnĕ plēnā sŭbīs. *O*. SYN. Ădĕŏ, āccēdŏ, etc. || *Au fig*. Nē sŭb-ĕānt ănĭmō tædĭă jūstă tŭō. *O*. || *Suivre*. Pōnĕ sŭbĭt cōnjŭx. *V*. Ōmnĕ pĕcŭs, fōrmīdĭnĕ pūlsā, Pōnĕ sŭbĭt. *V*. *Fl*. *Voy*. Sequor. || *Succéder*. Īn quōrūm sŭbĭērĕ lŏcūm fraūdēsquĕ dŏlīquĕ. *O*. Sŭbĭīt ārgēntĕă prōlēs. Fūrcās sŭbĭērĕ cŏlūmnæ. *Id*. *Voy*. Succedo. || *Attaquer*. Hērbēsūmquĕ sŭbĭt. *Virg*. *Voy*. Aggredior. || *Adresser la parole*. Prĕcĭbūs cōmmōtă Tŏnāntēm Jūnŏ sŭbĭt. *St*. Sŭbĭt īllĕ lŏquēntēm Tālĭbŭs. *Cl*. *Voy*. Alloquor. || *Croître, pousser*. Nē sŭbĕānt hērbæ. *V*. Sŭbĭt āspĕră sīlvă, Lāppæquĕ trĭbŭlīquĕ. *Id*. Āltĕră bārbă sŭbĭt. *M*. (VII, 83). *Voy*. Cresco. || *Venir sans bruit, s'insinuer*. Ān sŭbĭt (amor), ēt tăcĭtā căllĭdŭs ārtĕ nŏcēt? *O*. Sŭbĭt fūrtīm lūmĭnă fēssă sŏpŏr. *Id*. Sŭbĕūnt mōrbī trīstīsquĕ sĕnēctūs. *V*. SYN. Ŏbrēpŏ, īrrēpŏ, īnsĭnŭŏ. || *Se présenter à l'esprit*. Nēc mĕn-tēm sŭbĭīt, quŏ præmĭă făctŏ, etc. *O*. Mĕmŏrĭă nō-strī sŭbĕăt. *Sen*. (*Med*. 556). Sŭbĭīt dēsērtă Crĕūsă *V*. SYN. Ŏbvērsŏr. || *Entreprendre*. Īpsĕ dŭcĭs cūrās mĕrĭtōsquĕ sŭbīrĕt hŏnōrēs. *V*. *Fl*. Jām clāvūm tŏ-tāmquĕ sŭbĭt tōrquērĕ cărīnăm. *Cl*. SYN. Sūscĭpĭŏ, ŏbĕŏ, āggrĕdĭŏr. || *Souffrir, supporter, subir*. Nēc tē pœnĭtĕāt dūrōs sŭbĭīssĕ lăbōrēs. *Tib*. (I, 4, 47). Dē-bĭtă săcrĭlĕgæ vīnclă sŭbĭtĕ mănŭs. *O*. Păgĭnă jūdĭ-cĭūm dōctī sŭbĭtūră mŏvētŭr Prīncĭpĭs. Ēx mĕrĭtō pœnās sŭbĭērĕ. Sērvĭtĭūm tēmpŏrĕ vīctă sŭbĭt. *Id*. Quæcūmquĕ sŭbīrĕ Pătrīs jūssă tŭī. *V*. *Fl*. SYN. Fĕ-rŏ, pătĭŏr, tŏlĕrŏ, etc.

Au pass. Sŭbĭtŭr, etc. Sŭbĕūntŭr prōspĕră cāstră. *J*. (16, 2). Părĭtēr sŭbĕūntŭr frīgŏra ēt æstūs. *Prosp*. (*Prov*. *D*. 722). Nūllă tĭbī sŭbĕūndă prĭūs sūnt mœ-nĭă, vīctŏr. *L*.

Sŭbĕr, ĕrĭs, *n*. *Liège*. Tēgmĭnă queīs căpĭtūm răptūs dē sŭbĕrĕ cōrtēx. *V*. Quāprōptēr dēlīro, ēt cŭpĭde ŏffĭcĭūm fūngŏr sŭbĕrūm. *Lucil*. (ap. *Non*. 1, 62. Vulgo perperam *ruberum*, *ruderum*). Mūtāt (Phyllis) flēbĭlĭtĕr rĭgĭdūm prō cōrpŏrĕ sŭbĕr. *Theodul*. (vs. 110). PHR. Nābīs sĭnĕ cōrtĭcĕ. *H*.

Sŭbĕrĕŭs, ă, ŭm. *De liège*. Sŭbĕrĕūs cōrtēx călĭdīs pōtātŭr īn ūndīs. *Ser*. *Sam*. (vs. 649).

┼ Sŭbĕrĭēs, ēī, *f*. *Comme* Suber. (*Lucil*. ap. *Fest*.)

Sŭbĕrĭgŏ, īs, ĕrĕ. *Élever*. Īsthmōn cūrvātă sūblīmĕ sŭbĕrĭgĭt ūndā Tēmpēstās. *Sil*.

Sŭbērrŏ, ās, ārĕ, *n*. *Errer sous*. Īndĭgĕnās flŭvĭōs, Ītălīs quīcūmquĕ sŭbērrānt Mōntĭbŭs. *Cl*.

Sŭbĕūndŭs, ă, ŭm. *Voy*. Subeo.

Sŭbēx, ĭcĭs, *f*. *Voy*. Subices.

Sŭbflŏ, Sŭbfūltŭs, etc. *Voy*. Sufflo, etc.

┼ Sŭbgrūndārĭūm, ĭī, *n*. *Tombe d'enfant*. (*Rutil Gemin*. apud *Fulg*. *de Prisc*. *Serm*. p. 561.)

Sŭbgrūnnĭŏ, īs, īrĕ, *n*. *Grogner tout bas*. Gēstū ūbgrūnnĭt ălūmnō Blāndŭs. *P*. *Nol*. (27, 345, sus).

Sŭbhŏrrĭdŭs, ă, ŭm, *dimin*. *de* Horridus. Prīmă vĭæ făcĭēs īncūltă, sŭbhŏrrĭdă, trīstĭs. *Prud*. (*Sym*. II, 884).

┼ Sŭbĭcēs, *f*. *pl*. *Le haut des airs*. Pĕr ĕgŏ dĕūm ūblīmās sŭbĭcēs, hūmĭdās, Ūndĕ ŏrĭtŭr īmbĕr. *Enn*. (ap. *Non*. 2, 764; *Gell*. 4, 17, et *Fest*. Primam corripi notat *Gell*., ut est in *Obex*).

Sŭbĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Comme* Subjicio. Hīs ăcŭĭt stĭmŭlīs, sŭbĭcītque haūd mōllĭă dīctū. *Sil*. Īpsĕ mănū sŭbĭcĭt glădĭōs, āc tēlă mĭnīstrăt. *L*. Ēt īllā, cuī mē cīvĭūm sŭbĭcĭt fŭrŏr. *Sen*. (*Oct*. 827. Vid. *Abicio*, *Adicio*, *Obicio*, etc.)

? Sŭbĭcŭlūm, ī, *n*. *Voy*. Sudiculum.

┼ Sŭbĭēctŭs, *dièr*. *pour* Subjectus. Sī quă fērvēntī sŭbĭēctă Cāncro ēst. *Sen*. (*Hip*. 287).

Sŭbĭgŏ, ĭs, ēgī, āctūm, ĭgĕrĕ. *Pousser en dessous, diriger*. Āst ălĭūs sŭbĭgĭt săxūm cōntra ārdŭă mōntĭs. *Sil*. Quām dĕdĕrāt dūctŏr sŭbĭgēndæ ād mœnĭă clāssī. Frōndōsūmque ăpĭcēm sŭbĭgēns ād sīdĕră mātĕr. *Id*. Īpsĕ rătēm cōntō sŭbĭgĭt. *V*. Qui ādvērsō vīx flūmĭnĕ lēmbūm Rēmĭgĭīs sŭbĭgĭt. *Id*. SYN. Ăgŏ, īmpēllŏ, *qqf*. rĕgŏ, dīrĭgŏ. || — tērrăm. *Remuer la terre, labourer*. Āntĕ Jŏvēm nūllī sŭbĭgēbānt ārvă cŏlōnī. *V*. Sŭbĭgēbānt vōmĕrĕ tērrăm. *O*. (Cf. *Non*. 4, 439). SYN. Ĕxērcĕŏ, etc. *Voy*. Aro. || *Pousser dessous, atteler*. Cēlsōs sŏnĭpēdēs ōcĭūs sŭbĭgĭt jŭgō. *Sen* (*Hip*. 1002). SYN. Sūbjūngŏ. || *Soumettre, subjuguer*. Hōstēm sŭbēgĭt sūbjŭgātūm sēptĭēs. *Prud*. (*Peri*. 10, 777). Thēssălam ĕt īndŏmĭtām frēnīs sŭbĭgam āntĕ dŏmēmquĕ. *Lucil*. (apud *Non*. l. cit.). SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūbmīttŏ, dŏmŏ, etc. *Voy*. Vinco, Subactus. || *Forcer*. Aūdītquĕ dŏlōs, sŭbĭgītquĕ fătērī. *V*. Dīră fămēs sŭbĭgăt mălīs ābsūmĕrĕ mēnsās. *Id*. *Voy*. Cogo. || *Travailler, amollir par le travail*. Seū dĭgĭtīs sŭbĭgēbăt ŏpŭs. *O*. SYN. Ĕxērcĕŏ, mōllĭŏ. (Cf. *Fest*. in v. *Subactus*.) || *Au fig*. *Adoucir*. Quāmvīs rĭgēntēm tōt mălīs, sŭbĭgēnt vĭrūm. *Sen*. (*Thyest*. 302). *Voy*. Mollio. || *Aiguiser*. Sŭbĭgūnt īn cōtĕ sĕcūrēs. *V*. *Voy*. Acuo.

┼ Sŭbīncrĕpĭtŏ, ās, ārĕ, *n*. *Faire quelque bruit*. Ātquĕ sŭbīncrĕpĭtāns cāsūră căcūmĭnĕ nūtăt. *Fort*. (*V*. *S*. *M*. I, 259).

Sŭbīndĕ, *adv*. *Ensuite*. Prīmūm gaūdērĕ, sŭbīndĕ Præcēptum aūrĭcŭlīs hōc īnstīllārĕ mĕmēntŏ. *H*. *Voy*. Deinde. || *Successivement*. Ĕūnt sŭbīnde, ēt rĕdĕūnt ōmnēs rūstĭcī. *Ph*. || *De temps en temps*. Ēt nūnc sæpe hŏmĭnūm, nūnc īlle īn sævă fĕrārūm Vērtĭtŭr ōră, sŭbīndĕ nŏvōs mūtāntĭă vūltūs. *Alc*. (II, 63). *Voy*. Interdum.

Sŭbīntrŏ, ās, ārĕ, *n*. *Entrer en secret*. Fōrtĕ sŭbīntrārūnt ūnĭcă tēctă sĭmŭl. (*Anth*. II, p. 402.) || *Au fig*. Ănĭmūm sī cūră sŭbīntrăt. *Poet*. (ap. *Mai*. t. V, p. 386).

Sŭbĭtārĭŭs, ă, ŭm. *Subit, imprévu*. Rēs sŭbĭtārĭa ēst. *Pl*. (*Mil*. II, 2, 70).

Sŭbĭtō, *adv*. *Aussitôt, tout-à-coup*. Mūtātam īgnōrēnt sŭbĭtō nē sēmĭnă mātrēm. *V*. Ēt ēx ŏcŭlīs sŭbĭtō, ceū fūmŭs īn aūrās. *Id*. Dūrātōs sŭbĭtō dĭgĭtōs īn crīnĕ vĭdērēs. *O*. SYN. Prōtĭnŭs, etc. *Voy*. *ce mot*. || *Vite*. Sŭbĭtō pēr cōlūm vīnă vĭdēmŭs Pērflŭĕrĕ. *Lr*. (II, 391). Vīx īllām sŭbĭtō pōssīs cōgnōscĕrĕ. *O*. SYN. Cĭtŏ, brĕvī, etc. || ┼ Sŭbĭtŏ. Quūm sŭbĭtŏ vāstūm tŭmŭĭt ēx āltō mărĕ. *Sen*. (*Hip*. 1007. *Id*. *Troad*. 172, et passim).

Sŭbĭtūm, *n*. *pris adv*. *Comme* Subito. Quūm sŭbĭtūm cāmpō præstrīnxĕrāt aūrēs. *Sil*. (XV, 462).

Sŭbĭtŭs, ă, ŭm. *Soudain, subit*. Tūm vēro Ænēās sŭbĭtīs ēxtērrĭtŭs ūmbrīs. *V*. Plūră lŏcūtūrī sŭbĭtō sūbdūcĭmŭr īmbrĕ. *O*. Sŭbĭtārūm fōrmă vŏlŭcrūm. *Id*. SYN. Rĕpēns, rĕpēntīnŭs, īmprōvīsŭs, īnŏpīnŭs, nĕcŏpīnŭs, īnŏpīnātŭs, nŏvŭs, cĕlĕr, vēlōx, fēstīnŭs, cĭtŭs. || Dē sŭbĭtō. *Tout-à-coup*. *Voy*. Desubito. || Pēr sŭbĭtūm. *Même sens*. (*Sil*. X, 505; XV, 145.) || — clīvŭs. *Pente rapide*. Mōllĭă nōn sŭbĭtīs aūgēnt făstīgĭă clīvīs. *St*.

Sūbjăcĕō, ēs, ērĕ, *n*. *Être couché ou situé dessous*. Ēt mātēr făcĭlī mōllīssĭmă sūbjăcĕt ārvō. *Col*. (X, 195). Quīdquīd sūbjăcĕt āxĭbŭs. *Sen*. (*H*. *OEt*. 1108).

Ūnūsvĕ sūlcăt sūbjăcēntēm cēspĭtĕm. *Avien.* (*Ora mar.* 287). || *Au fig. Être soumis.* Ēt mălĕ pērtĭnāx Vīncēndī stŭdĭŭm sūbjăcŭĭt căsĭbūs āspĕrĭs. *Prud. Cathem. præf.* 14).

† Sūbjāctŏ, ās, ārĕ. *Se vanter de.* Sōlīs quī sē sūbiāctăt ămīcūm. *Corip.* (*Just. præf.* 30).

Sūbjēcī, *parf. de* Subjicio.

Sūbjēctĭŏ, ōnĭs, *f. Soumission.* Quō sīt sūbjēctĭo ēt īpsā sŏlūtō Līběrā jūdĭcĭō. *Prud.* (*Ham.* 701).

Sūbjēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Subjicio. *Mettre dessous.* Sūbjēctātquĕ mănūs. *O.* || *Au fig.* Sūbjēctāt lāssō stĭmŭlōs. *H.* || *Jeter, pousser en haut.* Săxăquĕ sūbjēctāre, ēt ărēnæ tōllĕrĕ nīmbōs. *Lr.* (VI, 701). Nīgrāmque āltē sūbjēctăt ărēnăm. *V.* SYN. Jāctŏ, etc. *Voy.* Subjicio.

Sūbjēctŭs, ă, ŭm. *Mis dessous.* Quūm fŏrĕt Ǣnēæ cērvīx sūbjēctā părēntī. *O.* Ārtūs sūbjēctō tōrrŭĭt īgnī. *Id.* || *Au fig. Soumis, exposé.* Sūbjēctĭŏr īn dĭem ēt hōrăm Īnvĭdĭæ. *H.* SYN. Ōbnōxĭŭs, ēxpŏsĭtŭs. || *Soumis.* Pārcĕrĕ sūbjēctīs, ēt dēbēllārĕ sŭpērbōs. *V. Voy.* Subditus. || *Placé après.* Quās ūt vītēmūs, vērsūs sūbjēctī mŏnēnt. *Ph.* Quæ gĕmĭnīs cōnstăt sūbjēctă sŏnōrĭs. *T. Maur.* (*Syll.* 993). *Voy.* Sequens. || *Supposé, falsifié.* Nēc mĕă sūbjēctā cōnvīcta ēst gēmmă tăbēllā. *O.* || *Poussé en l'air, qui s'élève.* Ǣthĕră sūbjēctīs lāmbĭt ĕt āstră cŏmīs. (*Ad Liv.* 255.) Tēr flāmma ād sūmmūm tēctī sūbjēctă rĕlūxĭt. *V.*

Sūbjĭcĭŏ, ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. 1. *Mettre dessous.* Āltĕră dēpŏsĭtæ sūbjēcīt brăchĭă pāllæ. *O.* Sūbjēcīt brăchĭă cōllō. *Id.* Rāmĕă cōstīs Sūbjĭcĭūnt frăgmēntă. *V.* Sūbjĭcĭūnt vĕrŭbūs prūnās. *Id.* SYN. Sūbdŏ, sūppōnŏ, sŭbĭcĭŏ, *qqf.* sūbstērnŏ, sūbmīttŏ. || *Soumettre.* Quæ tĭbĭ sūbjēcī lātīssĭmă rēgnă Lўcūrgī. *O.* SYN. Sūbdŏ, sūbmīttŏ, etc. || *Exposer, présenter.* Quām quæ sūnt ŏcŭlīs sūbjēctă fĭdēlĭbŭs. *H.* SYN. Ōbjĭcĭŏ, ēxpōnŏ, præbĕŏ, etc. || *Au fig. Présenter, suggérer, fournir.* Spēs ēst vīrgĭnĭbūs Pēlĭă sūbjēctă crĕātĭs. *O.* Sī mĕmĭnīsti īd quŏd ōlīm dīctum ēst, sūbjĭcĕ. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 40). Nēc tĭbĭ sūbjĭcĭēt cārmĭnă sērŭs ămŏr. *Pp.* (I, 7, 20). SYN. Āffĕrŏ, præbĕŏ, sūggĕrŏ. || *Ajouter, répondre.* Vīx paūcă fŭrēntī Sūbjĭcĭō. *V.* Sēd nōn sēdātō pēctŏrĕ Tўdeūs Sūbjĭcĭt. *St.* || 2. *Pousser en haut, élever.* Quāntūm vērĕ nŏvō vĭrĭdīs sē sūbjĭcĭt ālnŭs. *V.* Ēt cōrpŏră sāltū Sūbjĭcĭūnt ĭn ĕquōs. *Id.* Īllūm Dūră rĕpērcūssō sūbjēcīt ăb āĕrĕ tēllūs. *O.* (Cf. *Diom.* 407; *Non.* 2, 764, et 4, 410.) *Voy.* Erigo.

Sūbjŭgālĭs, ĕ. *Qu'on met au joug.* Jūmēntă, pĕcŭă, sūbjŭgālēs bēllŭās. *Prud.* (*Peri.* 10, 333).

† Sūbjŭgātŭs, ă, ŭm. *Soumis.* Hōstēm sŭbēgīt sūbjŭgātūm sēptĭēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 777).

† Sūbjŭgŏ, ās, ārĕ, *néol. Attacher, joindre.* Cōnsŏnæ quūm sūbjŭgātūr, vēl rĕlātæ īn cōnsŏnăm. *T. Maur.* (*Syll.* 271). || *Soumettre, subjuguer.* Nūlla ēst vīctōrĭă mājŏr Quām quæ cōnfēssōs ănĭmō quŏquĕ sūbjŭgăt hōstēs. *Cl.* || *Au fig.* Nēc lĭbĭdŏ sūbjŭgāvīt jūră clārī pēctŏrĭs. *Ennod.* (*Parænes. Didascal.*, p. 443 Sirm.).

Sūbjūnctŭs, ă, ŭm, *part. p.* Sūbjūnctă lăcērtīs Brăchĭă. *O.* Rōstrō sūbjūnctă lĕōnēs (puppis). *V.* Ēt pārs cōnfērtūr sūbjūnctī prīmă. *Man.* (II, 326).

Sūbjūngŏ, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Mettre sous le joug, attacher, atteler.* Ārmĕnĭās cūrrū sūbjūngĕrĕ tĭgrēs. *V.* || *En gén. Joindre.* Tū făc ŭtrūmque ūnī sūbjūngās nōmĕn ĕōrūm. *Lr.* (III, 422). *Voy.* Jungo. || *Soumettre.* Nūllī fās Ītălō tāntăm sūbjūngĕrĕ gēntēm. *V. Voy.* Subigo. || *Au fig.* Dŏmĭno ēt sūbjūngĭtūr ūnī. *Prud.* (*Sym.* II, 632). || *Ajouter.* Ātque hæc pērcūssīs sūbjūngīt cārmĭnă nērvīs. *O. Voy.* Addo.

Sūblābŏr, ĕrĭs, psūs sūm, bī, *d. Se retirer sans bruit.* Ēt cāssā frēndēns sūblābĭtūr īrā. *V. Fl.* || *Au fig. S'affaiblir, se perdre.* Mēmŏrĭă lōngō lāssā sūblābēns sĭtū. *Sen.* (*OEd.* 817).

† Sūblābrŏ, ās, ārĕ. *Mettre la dent sur, écorner.* Sūblābrābo ēsŭi īllūd sīncĭpŭt. *Nov.* (apud *Non.* 2, 774).

Sūblāpsūs, ă, ŭm, *part. de* Sublabor. *Qui s'est insinué.* Prīmă lŭēs, ŭdō sūblāpsă vĕnēnō, Pērtēntāt sēnsūs. *V.* || *Au fig. Qui s'est retiré, qui a fui; évanoui.* Īn pējūs rŭere, āc rētrō sūblāpsă rĕfērrī. *V.*

Sūblātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sustollo, *mais servant à* Tollo. *Élevé, dressé.* Lūbrĭcă cōnvōlvĭt sūblātō pēctŏrĕ tērgă. *V.* Nūnc pŏtēs ād sōlēm sūblātō dīcĕrĕ vūltū. *O.* SYN. Ēlātŭs, ērēctŭs, etc. || *Au fig.* Sūblātŭs ăd æthĕră clāmŏr. *V.* || *Élevé, nourri.* Nōn ĭtă mē... Sūblātum ērŭdĭīt. *V.* Fīlĭŭs īn rē Præclārā sūblātŭs ălĕtŭr. *H.* || *Enorgueilli.* Mēns hŏmĭnūm rēbūs sūblātă sĕcūndīs. *V.* Fīdēns măgĭs, ēt sūblātĭŏr ārdēt. *O. Voy.* Superbus. || *Oté, enlevé.* Dăpēs jŭbēt ēt sūblātă rĕpōnī Pōcŭlă. *V.* Quāntăquĕ sūblātō lūmĭnĕ rīxă fŭĭt. *Pp.* (II, 15, 4). Sūblātam ēx ŏcŭlīs quærĭmŭs īnvĭdī (virtutem). *H.* Haūd mōllĭă fātū Sūblātīs ăpĕrīrĕ dŏlīs. *V. Voy.* Tollo.

† Sūblēctŏ, ās, ārĕ (*fréq. de l'inus.* Sublicio). *Séduire, tromper.* Ŭt ĕgŏ sūblēcto ōs! *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 74. Prima positio est *Lacio*).

Sūblēctŭs, ă, ŭm, *part. p. Substitué.* Līběrōs părēntĭbūs Sūblēctōs hăbēbĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 43).

Sūblĕgŏ, ĭs, ēgī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Ramasser sous.* Sūblēgīt quŏdcūmquĕ jăcērēt īnūtĭlĕ. *H.* || *Au fig. Recueillir furtivement (des paroles).* Clām nōstrum hūnc sērmōnēm sūblēgērūnt. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 98). Ēt sērmōnem hīnc sūblĕgăm. *Turpil.* (ap. *Non.* 4, 271). Vēl quæ sūblēgī tăcĭtūs tĭbĭ cārmĭnă nūpĕr. *V.* SYN. Ēxcĭpĭŏ, aūcŭpŏr.

† Sūblēstŭs, ă, ŭm. *Léger.* Līnguā făctĭosi, īnērtēs ŏpĕrā, sūblēstā fĭdĕ. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 13. *Id. Pers.* III, 1, 20, fides sublestior. Cf. *Non.* 2, 830, et *Fest.*).

Sūblēvī, *parf. de* Sublino.

Sūblĕvŏ, ās, ārĕ. *Élever, relever.* Ēt tērrā sūblĕvăt īpsūm. *V.* Nōdūs quī sūblĕvăt ēnsēm. *Cl. Voy.* Levo. || *Porter, trainer.* Vīx sūblĕvăt ūnūm Tārdă rătĭs. *Cl.* Hānc, pīscĕ vŏlūtăm, Sūblĕvăt ōcĕănī mōnstrūm. *Id.* || *Au fig. Secourir.* Ābsēntem aūxĭlĭō sūblĕvĕt ūsquĕ sŭō. *O.* SYN. Jŭvŏ, ādjŭvŏ. *Voy.* Auxilior. || *Alléger, décharger. Voy.* Levo.

Sūblīdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étouffer.* Aūt mūrmŭr tĕnĕrūm sūblīdīt vōcĕ mĭnūtā. *Prud.* (*Apoth.* 852).

Sūblĭgăr, ārĭs, *n. Caleçon.* Pērsōnām thўrsūmquĕ tĕnēnt ēt sūblĭgăr Āttī. *J.* (6, 70). Sī pŭdŏr ēst, trānsfĕr sūblĭgăr īn făcĭēm. *M.* (III, 87).

Sūblĭgŏ, ās, ārĕ. *Lier par-dessous.* Tūm lătĕri ātque hŭmĕrīs Tĕgĕæūm sūblĭgăt ēnsēm. *V.* Hārpāstō quŏquĕ sūblĭgātă lūdĭt. *M.* (VII, 67). *Voy.* Ligo.

Sūblīmĕ, *adj. n. pris adv. En haut.* Cāntāntē sūblīmĕ fĕrēnt ād sīdĕră cycnī. *V.* Sūblīme ēxpūlsa ērŭĕrēnt. *Id.* Sūblīmĕ vŏlāntēs Ǣthĕrĭæ nūbēs. *Lr* (VI, 97). Nūnc sūblīmĕ răpĭt. *Sil.* SYN. Sūblīmĭtĕr āltē, sūrsūm. PPH. Īn sūblīmĕ. Īn āltŭm.

Sūblīmĭs, ĕ. *Haut, élevé.* Rēgĭă Sōlĭs ĕrāt, sūblīmĭbūs āltă cŏlūmnīs. *O.* Īpsă Păphōn sūblīmĭs ăbīt *V.* Sūblīmēs īn ĕquīs rĕdĕūnt. *Id.* Quāntō sūblīmĭŏ Ātlās Ōmnĭbūs īn Lĭbўā sīt mōntĭbŭs. *J.* (11, 24) SYN. Āltūs, ēxcēlsūs, ērēctŭs, etc. *Voy.* Celsus. || Īn sūblīmĕ. *En haut.* Īn sūblīmĕ rătī mănĭbūs sīc pōssĕ sŭpērbīs Sūstōllī. *Alc.* (IV, 116). *Voy.* Sublime. || Sūblīmĕm răpĭŏ, ărrĭpĭŏ, fĕrŏ. *Enlever de terre, entrainer un esclave pour un châtiment.* Quīn tu īllūm jŭbēs āncīllās răpĕrĕ sūblīmĕm dŏmūm? *Pl.* (*As.* V, 2, 18 *Id. Mil.* V, vs. 1; *Ter. And.* V, 2, 20).

Au fig. Sublime, grand, élevé. Hīc dūm sūblīmēs vērsūs rūctātūr. *H.* Quī făcĭs īn pārvā sūblīmĭă cārmĭnă cēllā. *J.* (7, 28). Vīvō sūblīmĕ dĕdĭstī Nōmĕn. *O.* SYN. Āltŭs, grāndĭs, præstāns, etc. || *Qui a des sentiments élevés.* Vīnūm sūblīmĭă pēctŏră frēgĭt. *O.* Mēns tŭă sūblīmĭs sŭprā gĕnŭs ēmĭnĕt īpsŭm. *Id.* SYN. Ēlātŭs, āltŭs. || *Hautain, altier.* Sūblīmĭs, cŭpĭdŭsquĕ (de juvene). *H. Voy.* Superbus.

Sūblīmĭtĕr. *D'une manière élevée.* Ēt sŏlĭtō sūblīmĭŭs ōră lĕvāvĭt. *St.* Sūblīmĭŭs āltŭm Āttōllīt căpŭt. (*Ov. Hal.* 69.) *Voy.* Sublime.

† Sūblīmŏ, ās, ārĕ. *Élever.* Sōl, quī cāndēntem īn cœlō sūblīmāt făcĕm. *Enn.* (apud *Non.* 2, 775. Vid. *Fest.*). Ēcclēsĭæ sūblīmăt ŏpŭs. *Arat.* (I, 666). || *Au fig.* Aūt tŭmĭdūm lārgō sūblīmāt flāmĭnĕ bōmbŭm. *Prud.* (*Apoth.* 849). Vērā rĕnārrāntēm cēlsō sūblīmăt hŏnōrĕ. *Cypr.* (*Gen.* 1230).

† Sūblīmŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Sublimis. Pēr mărĭa, āc tērrās, sūblīmăquĕ cœlī. *Lr.* (I, 341. Adde *Att.* apud *Non.* 8, 45).

† Sūblīngĭŏ, ōnĭs, *m. Marmiton, aide de cuisine.* (*Pl. Ps.* III, 2, 103.)

Sūblĭnĭŏ, īs, īrĕ. *Comme le suiv.* Ĭtă sūblĭnītum ēst ōs cūstōdī mŭlĭĕrĭs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 75).

Sūblĭnŏ, ĭs, lēvī, lĭtŭm, lĭnĕrĕ. *Enduire. Voy.* Lino. || — ōs. *Au fig. Se moquer* (*mot à mot, Barbouiller de couleur le visage d'une personne endormie*). Vīn' pătrī sūblĭnĕrĕ pūlchrē me ōs tŭō? *Pl.* (*Merc.* II, 4, 17). Ĭtă mī stŏlĭdō sūrsūm vōrsum ōs sūblēvēre ŏffūcĭĭs. *Id.* (*Capt.* III, 4, 123). Sĕnĕx, tĭbi ōs ēst sūblĭtūm plēne ēt prŏbē. *Id.* (*Epid.* III, 4, 55. Cf. *Non.* 1, 219). SYN. Ōs lĭnĕrĕ. *Mart.* || *Appliquer sur.* Brāctĕŏlās trăbĭbūs sūblēvĭt. *Prud.* (*Perist.* 12, 49).

Sūblūcĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Luire sous.* Fūndūntūr, vĭŏlæ sūblūcēt pūrpŭră nīgræ. *V.* || *Luire un peu.* Quālĭă sūblūcēnt fŭgĭēntĕ crĕpūscŭlă Phœbō. *O.* Cāndĭdă nēc mīxtō sūblūcēnt ōră rŭbōrĕ. *Id.*

Sūblŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Arroser ou Laver par-dessous.* Sūblŭĭt īllīc Ūndă Chĕlĭdŏnĭās. *Avien.* (*D. Ter.* 183. Et *Mart.* VI, 81, 2).

Sūblūstrĭs, ĕ. *Qui donne un peu de clarté.* Ēt gălĕa Eūrўălūm sūblūstrī nōctĭs īn ūmbrā Prōdĭdĭt. *V.* Nōctĕ sūblūstrī. *H.* Dēnĭquĕ quūm lūna ēst, sūblūstrī splēndēt ămĭctū. *Prud.* (*Sym.* I, 365).

Sūblūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subluo. *Arrosé par-dessous.* (*Mart.* II, 42.)

Sūbmānŭs. *Voy.* Summanus.

Sūbmērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Submerger, immerger.* Ātque īpsōs pŏtŭĭt sūbmērgĕrĕ pōntō. *V.* Mĕdĭo īn flūctū quēm vīdĭmŭs īpsī Sūbmērsŭm. *Id.* Īn tĕpĭdā sūbmērsūm sībĭlăt ūndā (ferrum). *O. Voy.* Mergo. || *Au fig.* Vīlĕ lătēns vīrtūs : quĭd ĕnīm sūbmērsă tĕnēbrĭs Prōdĕrĭt ōbscūrō? *Cl.*

† Sūbmĕrŭs, ă, ŭm. (*Vin*) *presque pur.* Sæpe ēxāntlāvĭt sūbmĕrūm scĭtĭssŭmē. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 116).

? Sūbmĭnĭă, æ, *f. Voy.* Subminium.

Sūbmĭnĭstrŏ, ās, ārĕ. *Fournir, donner.* Quæ bīnă pĕdĭbūs sūbmĭnĭstrānt tēmpŏră. *T. Maur.* (*Syll.* 78). Ēt sōlātĭă vānă sūbmĭnĭstrăt. *St.*

Sūbmĭnĭŭm, ĭī, *n. Sorte de vêtement de femme.* Sūppărum aūt sūbmĭnĭŭm. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 48. Alii leg. *subminiam.* Cf. *Non.* 14, 20).

Sūbmīssē, *adv. D'une manière réservée.* Mūltăquĕ sūbmīssē, mūltă mĭnāntĕr ăgĭt. *O.* Dēfēctō sūbmīssĭŭs hōstĕ dŏlērēm. *Cl.*

Sūbmīssŭs *ou* Sūmmīssŭs, ă, ŭm. *Baissé, abaissé, incliné.* Sūbmīssī pĕtĭmŭs tērrăm. *V.* Īn dūrā sūbmīssō pŏplĭtĕ tērrā. *O.* Sūbmīssōque hŭmĭlēs īntrārūnt vērtĭcĕ. *Id.* Sŏlĭtō fūnĭs sūbmīssĭŏr īnfrā. *P. Nol* (20, 156). SYN. Dēprēssŭs, dēmīssŭs, hŭmĭlĭs. || *Au fig. Bas, humble, soumis.* Rŏgāvĭt Sūbmīssā fŭgĭēns vōcĕ clĭēntĭs ŏpēm. *O.* (Sic *Mart.* VIII, 75). Āc sūbmīssă prĕcātŭr. *V. Fl.* Sūbmīssĭs prĕcĭbŭs. *L.* Sūbmīssā Bŏsphŏrŭs ūndā. *Petr.* (*Sat.* 123). || *Fléchi.* Trīstēmquĕ vĭrō sūbmīssŭs hŏnōrēm Lārgītŭr vītæ. *St.* || *Levé, élevé.* Crēdĭtĕ sūbmīssās Rōmām nūnc tēndĕrĕ pālmās. *Sil.* Sūbmīssī pālmās. *Id.*

Sūbmīttŏ *ou* Sūmmīttŏ, ĭs, sī, ssŭm, ttĕrĕ. *Mettre ou placer dessous* (*au prop. et au fig.*). Nūnquāmnĕ vĭrīlī Sūbmīttĕrĕ jŭgō? *St. Voy.* Subjicio. || *Faire reproduire* (*des troupeaux*), *élever.* Sūbmīttĭtĕ taūrōs. *V.* (*Id. G.* III, 73 et 159. Adde *Nemes.* 114). || *Soumettre.* Āngūstōs sūbmīttĭtĕ pōntĭbŭs āmnēs. *St.* Sūpplēx ănĭmōs sūbmīttere ămōrī. *V.* Ēt mĭhĭ rēs, nōn mē rēbūs sūbmīttĕrĕ cōnŏr. *H.* SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūbdŏ. || *Baisser, abaisser* (*au prop. et au fig.*). Īllĕ căpūt nĭvĕūm vĭrĭdī sūbmīsĭt īn hērbā. *O.* Sūbmīsēre ŏcŭlōs. *Id.* Ădōrātō sūbmīttăt Cæsărĕ sīgnă. *L.* SYN. Dēmīttŏ. || — gĕnŭ. *Plier le genou.* Gĕnĭbūsquĕ sălūtānt Sūbmīssi aūxĭlĭŭm. *Sil. Voy.* Genu. || *Élever, lever en haut.* Nūmĕn prĕcātŭs, rĭtĕ sūbmīsī mănŭs. *Sen.* (*OEd.* 226). Sūbmīssās tēndūnt ālta ād Căpĭtōlĭă dēxtrās. *Sil.* SYN. Tōllŏ, ērĭgŏ, etc. || *Produire, fournir, offrir.* Sīc ēt Ăvērnă lŏca ālĭtĭbūs sūbmīttĕrĕ dēbēnt Mōrtĭfĕrām vĭm. *Lr.* (VI, 819). Lætĭfĭcōs nĕquĕāt fētūs sūbmīttĕrĕ tēllūs. *Id.* (I, 194). Quōd sūbmīttăt hŭmŭs fōrmōsă cŏlōrēs. *Pp.* (I, 2, 9). Nōn păbŭlă tēllūs Pāscēndĭs sūbmīttĭt ĕquīs. *L.* Vīnĕă sūbmīttĭt căprĕās nōn sēmpĕr ĕdūlēs. *H.* SYN. Părĭŏ, gīgnŏ, prōdūcŏ, sūppĕdĭtŏ, mĭnīstrŏ.

Sūbmŏnĕŏ *ou* Sūmmŏnĕŏ, ēs, ērĕ. *Avertir tout bas.* Sūbmŏnŭĭt mē Pārmĕnŏ. *Ter. Eun.* (III, 5, 22).

Sūbmōssēm, *sync. pour* Submovissem. Dīspĕrĕām nī Sūbmōssēs ōmnēs. *H.*

Sūbmōtŭs *ou* Sūmmōtŭs, ă, ŭm. *Éloigné.* Āst ălĭōs lōngē sūbmōtōs ārcēt ărēnā. *V.* || *Au fig.* Sūbmōtŭs pŭdŏr. *Hor.* || *En partic. Exilé.* Sūbmōtūm pătrĭā prōscīndĕrĕ, līvŏr, Dēsīnĕ. *O.* Nūnc quŏquĕ sūbmōtūm stŭdĭō dēfēndĭs ămīcŭm. *Id. Voy.* Exsul. || *Enfoncé, profond.* Hīc spēlūncă fŭĭt vāstō sūbmōtă rĕcēssū. *V.* SYN. Rĕdūctŭs, rĕmōtŭs.

Sūbmŏvĕŏ *ou* Sūmmŏvĕŏ, ēs, ōvī, ōtŭm, ŏvērĕ. *Éloigner.* Aūdĭĭt ēt sī quēm tēllūs ēxtrēmă rĕfūsō Sūbmŏvĕt ōcĕănō. *V.* Īnfōrmēs hĭĕmēs rĕdūcĭt Jūpĭtĕr, īdēm Sūbmŏvĕt. *H.* SYN. Rĕmŏvĕŏ, ārcĕŏ, pēllŏ, rĕpēllŏ, etc. *Voy.* Arceo. || *Au fig.* Nĕquĕ cōnsŭlārĭs Sūbmŏvēt līctōr mĭsĕrōs tŭmūltūs. *H.* Ōmnēm quĕrēlām sūbmŏvēt fēlīcĭtās. *Ph.*

Sūbmūrmŭrŏ, ās, ārĕ, *n. Murmurer par-dessous.* Tē sūlcāntĕ vĭām rōstrō, sūbmūrmŭrĕt ūndā. (*Anthol.* II, p. 383.) Dūlcĕ tĭbī pīnūs sūbmūrmŭrăt. *T. Maur.* (*Met.* 561).

Sūbnāscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Naître en dessous.* Āssĭdŭē sūbnāscēns prōflŭăt īgnĭs. *Sil.* Nūm vădă sūbnātĭs īmō vĭrĭdēntŭr ăb hērbīs. (*Ov. Hal.* 90.)

Sūbnătŏ, ās, ārĕ, *n. Nager par-dessous.* Pārs sūbnătāt ūndā, Mēmbrōrūm pārs ēxstăt ăquīs. *Sil.*

Sūbnātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Subnascor.

Sūbnēctŏ, ĭs, xŭī, xŭm, ēctĕrĕ. *Nouer par-dessous.* Aūrĕă sūbnēctēns ēxsērtæ cīngŭlă māmmæ. *V.* Tĕrĕtī sūbnēctĭt fībŭlă gēmmă. *Id.* Āntēmnīs tōtūm sūbnēctĭtĕ vēlŭm. *O.* Tĕrĕtī crīnēm sūbnēctĭtŭr aūrō *V. Fl.* Lătĕrī sūbnēxŭĭt ārcæ. *Arat.* (I, 1030). Spĕcĭēquĕ cŏmān sūbnēxŭs ŭtrăquĕ. *St.*

Sūbnĭgĕr, nĭgră, nĭgrŭm. *Un peu noir.* Sūbnĭgrĭs ŏcŭlĭs, ōblōngĭs mālĭs. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 55).

† Sūbnĭtĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre éclatant.* Īlle ēxcūssa ālā sūbnĭtĭdārĕ vĭām. *Fort.* (VIII, 6, 190).

Sūbnītŏr, ĕrĭs, īxŭs sŭm, ītī, *d. S'appuyer.* Mōllĭtĕr īnflĕxō sūbnītēns pŏplĭtĕ sīdĭt. *Repos.* (*Conc M. et Ven.* 71). *Voy.* Innitor.

Sūbnīxŭs, ă, ŭm. *Appuyé sur* Sūbnīxāsquĕ jŭgīs īmmānĭbŭs ædēs. *Cl.* Sŏlĭōque āltē sūbnīxă rĕsēdĭt. *V.* || *Au fig. Qui se repose sur, qui compte sur, fier.* Sī quĭs ĕrĭt māgnæ sūbnīxŭs rōbŏrĕ mēntĭs. *M.* (I, 40). Clādĕ phărĕtrĭgĕrī sūbnīxās rēgĭs Ăthēnās. *Sil.* Chrīstō sūbnīxă vŏlūntās. *Prosp.* (*Epig.* 88, 7. Cf. *Non.* 4, 452). SYN. Nīxŭs, frētŭs, fīdēns, ēlātŭs, sŭpērbŭs.

Sūbnŏtŏ, ās, ārĕ. *Noter tacitement.* Quūm vūltū dĭgĭtōquĕ sūbnŏtāssĕt. *M.* (VI, 82. *Id.* 1, 28). || *Écrire (un chiffre, une somme).* Nām cālcŭlāndă prīmĭtŭs, Tūnc sūbnŏtānda ēst sūmmŭlă. *Prud.* (*Peri.* 2, 131).

Sūbnūbĭlŭs, ă, ŭm. *Un peu obscur.* Līmĕs ĕrāt tĕnŭĭs lōngā sūbnūbĭlŭs ūmbrā. *O.*

Sŭbŏlĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Répandre un peu d'odeur.* || *Au fig.* Rēs mĭhī sŭbŏlĕt. *J'ai vent d'une chose.* Mīrūm nī sŭbŏlĕt jam hōc huīc vīcīnæ mĕæ. *Pl.* (*Cas.* III, 2, 24). Ūt nē paūlŭlūm quĭdēm sŭbŏlĕāt, etc. *Ter.* (*Heaut.* V, 1, 26). SYN. Sūbsēntĭŏ, ōlfăcĭŏ.

Sŭbŏlēs. *Voy.* Soboles.

Sŭbŏrĭŏr, ĕrĭs, ōrtŭs sŭm, ŏrīrī, *d. Sortir de dessous.* Ēx īnfīnītō sŭbŏrīrī cōpĭă pŏssĕt. *Lr.* (I, 1035).

Sŭbōrnŏ, ās, ārĕ. *Préparer par fraude.* Lāctĕ nĕgātō, Ūndĕ sŭbōrnātūm sōrbētŭr. *Ennod.* (*Carm.* 9, 95, scil. venenum). || *Charger qqn d'une commission perfide.* Sŭām clĭēntām sōllĭcĭtāndum ād mīlĭtēm Sŭbōrnăt. (*Argum. Pl. Mil.* 2, 13.) Sŭbōrnātā suādēt suī părāsītī fīlĭā. (*Argum. Pl. Pers.* 4.)

? Sŭbōrsă, ōrŭm, *n. pl. Discours, paroles.* Lŏcă pāssīm blătĕrāntēm Jŏvĭālĭbŭs sŭbōrsīs. *Capel.* (IV, p. 135. Sic *Grot.*).

Sŭbōrtŭs, ūs, *m. Naissance; lever des astres, levers successifs.* Ēx ălĭo ātque ălĭō lūcēm jăctārĕ sŭbōrtū. *Lr.* (V, 303, de sole). Stānt vērī stēllārum ōrtūs vērīquĕ sŭbōrtūs. *Man.* (III, 326. Jure *Bentl.* eos miratur qui de occasu intelligunt).

Subp. *Voy.* Supp.

Sūbrēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subrigo. *Dressé.* Ĭlĭă cōrnĭpĕdĭs sūbrēctā cŭspĭdĕ fīxĭt. *Sil.* Sūrgūnt ădvērsā sūbrēctæ frōntĕ cŏlūbræ. *L.* || *Au fig. Élevé, noble.* Sūbrēctōs sēnsūs. *P. Nol.* (19, 5).

? Sūbrĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Gouverner en sous-ordre, ou tout bas.* Quī rĕgĭt hīnc jŭvĕnēs, sūbrĕgĭt īndĕ sĕnēs. *Fort.* (II, 13, 28. Alii leg. *subrigit*).

Sūbrēmĭgŏ, ās, ārĕ, *n. Ramer ou Nager par-dessous.* Lævā tăcĭtīs sūbrēmĭgăt ūndīs. *V.* || † *Act. Pousser comme avec la rame.* Quæ tĕnŭem īmpēllēns ănĭmām, sūbrēmĭgăt ūndăm. *C. Sev.* (*Ætn.* 295).

Sūbrēpŏ, ĭs, psī, pĕrĕ, *n. Ramper furtivement, se glisser, et au fig. S'insinuer.* Sōlvĭtŭr īn lătĭcēm; sūbrēpĭt crīnĭbŭs hūmŏr. *Cl.* Ēt mĕdĭīs sūbrēpĭt vīnĕă mūrīs. *L.* Ēt nŏvă dēsuētīs sūbrēpēns vītă mĕdūllīs. *Id.* Blāndă quĭēs vĭctīs fūrtīm sūbrēpĭt ŏcēllīs. *O.* Tăcĭtŭs sūbrēpsĭt frātrĭbŭs hōrrŏr. *St.* Jām sūbrēpĕt ĭnērs ætās. *Tib.* (I, 1, 71). Sīccĭnĕ sūbrēpstī mī, etc. *Cat.* (77, 3, pro *subrepsisti*). SYN. Ōbrēpŏ, īrrēpŏ, īllābŏr, etc. || *Avec l'acc.* Ūrbĭs ăvēntēs Mœnĭă nŏctūrnī sūbrēpĕrĕ. *H.* || *Croître, pousser.* Īnsĭtă præcŏquĭbūs sūbrēpĕrĕ pērsĭcă prūnīs. *Calp.* (2, 43). Sūbnāscŏr, sūccrēscŏ.

1. Sūbrēpsī, *parf. du précéd.*

? 2. Sūbrēpsī, *ancien parf. de* Subripio. Hīc ōbsīstām, ne īmprūdēnti hūc ĕă sē sūbrēpsĭt mĭhī. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 62, pro *subripuerit*).

Sūbrēptĭcĭŭs *ou* Sūbrēptītĭŭs, ă, ŭm. *Soustrait.* Ădōptăt īllūm pŭĕrūm sūbrēptĭcĭūm. *Pl.* (*Men. prol.* 60. *Id. Pœn.* V, 2, 3).

Sūbrēptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subripio. *Soustrait.* Căptăne ăn sūbrēptă sĭt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 109). Sūbrēptă părātīs Ā fămŭlō Gănȳmēdĕ dŏlīs. *L.*

Sūbrīdĕŏ, ēs, sī, sŭm, dērĕ, *n. Sourire.* Ōllī sūbrīdēns hŏmĭnūm sătŏr ātquĕ dĕōrŭm. *V.* Līmĭs sūbrīsĭt ŏcēllīs. *O.* Cāndĭdă vīcīnī sūbrīsĭt mōllĕ pŭēllă: *Pers.* (3, 110). *Voy.* Rideo

Sūbrĭgŏ *ou* Sūrrĭgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭgĕrĕ. *Dresser, lever.* Tōt vĭgĭlēs ŏcŭlī sūbtēr, tōt sūbrĭgĭt aūrēs. *V.* Spārgĭtquĕ jŭbās, ēt sūbrĭgĭt aūrēs. *L.* Ōmnēs căpĭtūm sūbrēxĭt hĭātūs. *St.* SYN. Ārrĭgŏ, ērĭgŏ, tōllŏ, etc. || *Au fig.* Præcĭpŭōs mĕrĭtō sūbrēxĭt ĭn āctūs. *Stat.* || ? *Gouverner. Voy.* Subrego.

Sūbrĭpĭŏ *ou* Sūrrĭpĭŏ, ĭs, ĭpŭī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Dérober, soustraire.* Prætōrī māppām sūbrĭpĭt Hērmŏgĕnēs. *M.* (XII, 29). Nām dē mīllĕ făbæ mŏdĭīs quūm sūbrĭpĭs ūnūm. *H.* Ōmnĭbŭs ūna ōmnēs sūrrĭpŭĭt vĕnĕrēs. *Cat.* (86, 6). SYN. Răpĭŏ, sūbdūcŏ, sūbtrăhŏ, tōllŏ, *qqf.* fūrŏr. || *Au fig.* Crīmĭnă sūnt ŏcŭlīs sūbrĭpĭēndă pătrĭs. *O.* Quūm mē sūbrĭpŭĭt prīncĭpĭs īră tĭbī. *Id.* || ? *Ancien parf.* Sūbrēpsī. *Voy. ce mot.*

Sūbrŏgŏ, ās, ārĕ. *Substituer.* Fămŭlăm... Sūbrŏgăt īn thălămōs. *Victor* (*Gen.* III, 512).

Sūbrŭbĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Être un peu rouge.* Plēnăquĕ pūrpŭrĕō sūbrŭbĕt ūvă mĕrō. *O.* (*Id. Am.* II, 5, 36). Ēt vēste āb rŏsĕā sūbrŭbĕt īpsĕ pŏlŭs. (*Anth.* II, p. 306.)

Sūbrūfŭs, ă, ŭm. *Qui a les cheveux un peu rouges.* Sūbrūfŭs ălĭquāntŭm. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 115).

Sūbrŭŏ, ĭs, ī, ŭtŭm, ŭĕrĕ. *Abattre, renverser.* Sī vēntūră dĭēs, mūndī quæ sūbrŭăt ārcēs. *Pp.* (III, 5, 31). Sūbrŭĭt hæc ævī dēmōlītūrquĕ prĭōrĭs Rōbŏră. *O.* SYN. Ēvērtŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Rārēscĭt cōrpŭs, ēt ōmnĭs Sūbrŭĭtŭr nātūră. *Lr.* (IV, 863). Sūbrŭĭt æmŭlōs Rēgēs mūnĕrĭbŭs. *Hor.*

? Sūbrūptŭs, ă, ŭm, *part. p.* Plūrăquĕ pēr pārtēs sūbrūptō tēmpŏrĕ sīgnă. *Man.* (III, 379. Sed editor egregius *Pingré* rectius, *subrepto*).

Sūbrŭtŭs, ă, ŭm. *Renversé.* Claūstrăquĕ Pēlūsī Rōmānō sūbrŭtă fērrō. *Pp.* (III, 9, 55). Ōssă tŭī Măgnī, sī nōndūm sūbrŭtă flūctū Īnvīsā tēllūrĕ jăcēnt. *L.*

† Sūbsānnŏ, ās, ārĕ. *Se moquer de.* Raūcā sūbsānnăt vōcĕ măgīstrī Cōnsĭlĭŭm. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 8).

Sūbscrībŏ, ĭs, psī, ptŭm, bĕrĕ. *Écrire au-dessous.* Ī, pŭĕr, ātquĕ mĕō cĭtŭs hæc sūbscrībĕ lĭbēllō. *H.* || *Mettre une inscription.* Nēvĕ mĕrērĕ mĕō sūbscrībī caūsă sĕpūlchrō. *O.* SYN. Īnscrībŏ. || *Au fig. Être de l'avis de, souscrire, approuver.* Nēvĕ, prĕcŏr, māgnī sūbscrībĭtĕ Cæsărĭs īræ. *O.* Ānnŭĭs, ēt nōstrīs sūbscrībĭs, cāndĭdĕ, vōtīs. (*Ad Liv.* 296.) Aūt grātĭæ sūbscrībĭt, aūt ŏdĭō sŭō. *Ph.* SYN. Āssēntĭŏr, ānnŭŏ, prŏbŏ, făvĕŏ, etc. || *Qqf. Intenter un procès.* Crās sūbscrībam hŏmĭnī dīcām. *Pl.* (*Pœn.* III, 6, 5).

Sūbscŭs, ūdĭs, *f. Tenon.* Nēc ūllă sūbscŭs cŏhĭbēt cōmpāgem ālvĕī. *Pacuv.* (ap. *Fest.* Et *Pl. fragm.* ibid.).

Sūbsĕcīvŭs *ou* Sūbsĭcīvŭs, ă, ŭm. *Qui suivra, ultérieur.* Prætĕrĕa hæccĕ sūbsĕcīvā, sī quāndō vŏlēs, ŏpră. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 815, qui vertit *secundum, sequens.* Plerique legunt *operam*; Dousa, Passer. *opera*).

Sūbsĕcŏ, ās, ārĕ. *Couper par-dessus.* Īllă păpāvĕrĕās sūbsĕcăt ūnguĕ cŏmās. *O.* Nōn ūnguēs fērrō sūbsĕcŭīssĕ lĭcĕt. *Id.* (Adde *Tib.* I, 8, 12).

Sūbsēdī, *parf. mixte de* Subsideo *et* Subsido.

Sūbsēllĭŭm, ĭī, *n. Siége, banc.* Scīs tū me ēsse ūnūm īmī sūbsēllī vĭrūm. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 33). SYN. Scāmnūm, sēllă, sēdīlĕ. || *En partic. Siéges au théâtre.* Ūt cōnquæstōrēs sīngŭli īn sūbsēllĭīs Ēānt pēr tōtām căvĕām spēctātōrĭbŭs. *Pl.* (*Amph. prol.* 65 *Id. Pœn. prol.* 5). Sūbsēllĭōquĕ sēmĭfūltŭs ēxtrēmō *M.* (V, 14). || *Siéges des juges.* Trōssŭlŭs ēxsūltăt tĭbĭ pēr sūbsēllĭă lævĭs. *Pers.* (1, 82). || *Par ext. Jugement.* Sī ăd rĕī vēntum ēst Sūbsēllĭŭm, quum ōră-

tŏr ĕxcĭtāt flētŭm. *Cat.* (39, 2). || *Juge.* Sēxtĭlĭānĕ, bĭbĭs quāntŭm sŭbsēllĭă quīnquĕ. *M.* (I, 27). || *Trône.* Ūtquĕ sălūtātō tĕtĭgĭt sŭbsēllĭă vŭlgō. *Corip.* (*Just.* II, 301). SYN. Sŏlĭŭm.

Sūbsēntātŏr, ōrĭs, *m.* *Comme* Assentator. *Flatteur.* Sūbdŏlī sūbsēntātōrēs, rēgī quī sŭnt prōxŭmī. *Fl.* (*fragm.* ap. *Fronton. Epist. ad Cæs.* 2, 8).

Sūbsēntĭŏ, ĭs, īrĕ. *Se douter de.* Ētsī sūbsēnsi ĭd quŏquĕ. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 62).

Sūbsĕquēns, tĭs. *Suivant.* Ī măgĭs vōcālĭs ēssĕ jūdĭcānda ēst sūbsĕquēns. *T. Maur.* (*Syll.* 477).

Sūbsĕquŏr, ĕrĭs, quī, *d.* *Suivre de près.* Vīx ĕgŏ lēctīcām sūbsĕquŏr, īllĕ fĕrĕt. *M.* (III, 46). Sūbsĕquĭtūr, prēssōquĕ lĕgĭt vēstĭgĭă cūrsū. *O.* Sĕquōr, sūbsĕquōr tē. *Pl.* (*Amph.* II, 1, 1).

Sūbsērvĭŏ, ĭs, īrĕ, *n.* *Être esclave.* Ĭta īstæc sŏlēnt, quæ vĭrōs sūbsērvīrĕ Sĭbī pōstŭlānt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 16). *Voy.* Servio. || *Au fig.* *Seconder.* Ūt sūbsērvĭās Ōrātĭōnī. *Ter.* (*And.* IV, 3, 20).

Sūbsēssŏr, ōrĭs, *m.* *Qui se tient en embuscade.* Tū præcĭpĭtēs clāmōrĕ fĕrās Sūbsēssŏr ăgēs. *Sen.* (*Hip.* 51. Cf. *Serv* ad *Æ.* XI, 268).

Sūbsĭcīvŭs. *Voy.* Subsecivus.

Sūbsĭdĕŏ, ēs, ēdī, ēssŭm, ĭdērĕ, *n.* *Se mettre en embuscade.* Dēvīcta Ăsĭā, sūbsēdĭt ădūltĕr *V.* (*Æ.* XI, 268, de Ægistho. Ubi *Serv.*, qui variam lect. memorat *devictam Asiam*, mihi improbatam). *Voy.* Subsido, Subsessor. || *Autres sens.* *Voy.* Subsido.

Sūbsĭdĭŭm, ĭī, *n.* *Secours.* Tēr dēnīs nāvĭbŭs ĭbānt Sūbsĭdĭō Trōjæ. *V.* Ēt nī sūbsĭdĭō sŭbĕāt fŭgā. *Id.* Ĭnūtĭlĕ bēllĭs Sūbsĭdĭŭm. *St.* *Voy.* Auxilium.

Sūbsīdŏ, ĭs, ēdī, īdĕrĕ, *n.* *Se baisser, s'abaisser.* Ēt sē cōllēgĭt ĭn ārmă, Pōplĭtĕ sūbsīdēns. *V.* || *Aller ou rester au fond.* Gălĕāque īmā sūbsēdĭt Ăcēstēs. *V.* Īmplĭcĭtĭs gaūdēnt sūbsīdĕrĕ mēmbrĭs. *L.* || *S'affaisser, s'aplanir, se calmer.* Sūbsīdūnt ūndæ. *V.* Ăscēnsŭs, nĕque ĕnĭm pŏtĕrānt sūbsīdĕrĕ săxă. *Lr.* (V, 494). Sūbsīdĕrĕ vāllēs. *O.* Sēd mŏdŏ sūbsīdūnt, īntērmĭssīquĕ sĭlēscūnt (venti). *Id.* SYN. Sīdŏ, cōnsīdŏ, dēsīdŏ, *qqf.* dēscēndŏ, pōnŏ. || *Être renversé.* Sūbsīdēnt ūrbēs? *L.* || *Au fig.* Ănĭmĕ, quĭd rūrsŭs tĭmēs, Ēt āntĕ rēm sūbsīdĭs? *Sen.* (*Thyest.* 283). Cōmmīxtī cōrpŏrĕ tāntō Sūbsīdēnt Teūcrī. *V.* || *Neut. et act.* *Être à l'affût de, attendre (à la chasse) ; au fig.* *Attaquer par ruse.* Aūt spūmāntĭs ăprī cūrsŭm clāmōrĭbŭs ūrgēs, Sūbsīdĭsquĕ fĕrō. *Aus.* (*Epist.* 4, 30). Sūbsīdĕrĕ sæpĕ lĕōnĕm Āssuērāt. *Sil.* (XIII, 221). Sūbsīdĕrĕ rēgnŭm Chālcĭdŏs Eūbŏĭcæ, vānā spē răptĕ, părābās. *L.* (V, 227). *Voy.* Subsideo.

Sūbsīdŭŭs, ă, ŭm. *Qui descend au fond.* Sūbsīdŭāsquĕ frăcēs. *Grat.* (*Cyn.* 474).

Sūbsĭlĭŏ, ĭs, īvī, ĭī *ou* ŭī, ūltŭm, ĭlīrĕ, *n.* *Sauter, s'élancer.* Nēc quūm sūbsĭlĭūnt īgnēs ād tēctă dŏmōrŭm. *Lr.* (II, 191). Sēmpēr dāmnōsī sūbsĭlŭērĕ cănēs. *Pp.* (IV, 8, 46, in talorum jactu). Pēssŭli, heūs pēssŭlī, sūbsŭlīte, ōbsĕcrŏ. *Pl.* (*Curc.* I, 2, 64). *Voy.* Salio.

Sūbsīstŏ, ĭs, stĭtī, stĭtŭm, sīstĕrĕ, *n.* *S'arrêter.* Āddūctĭs āmēns sūbsīstĭt hăbēnĭs. *V.* Tăcĭtā rĕflŭēns ĭtă sūbstĭtĭt ūndā. *Id.* Sūbstĭtĭt īn mĕdĭōs præscĭă lĭnguă sŏnōs. *O.* SYN. Cōnsīstŏ, sīstŏ, stŏ, etc. *Voy.* Sto. || *Résister.* Ērgō nēc clўpĕō jŭvĕnīs sūbsīstĕrĕ tāntŭm, Nēc dēxtrā vălĕt *V.* Aūsīm Prō tē vĕl sōlŭs dēnsīs sūbsīstĕrĕ tūrmĭs. *Tib.* (IV, 1, 195). Ūt īnfīrmæ nĕquĕānt sūbsīstĕrĕ vīrēs (*Ibid.* 2). *Voy.* Resisto. || *S'arrêter, céder, défaillir.* Īngĕnĭūmquĕ mĕĭs sūbstĭtĭt ōmnĕ mălĭs. *O.* *Voy.* Deficio. || *Qqf.* *Exister, subsister.* Sānctŭs ăb ætērnō sūbsīstĭt Spīrĭtŭs. *Prud.* (*Apoth. præf.* 3). *Voy.* Exsisto.

Sūbsōlānŭs, ī, *m.* *Un des vents d'Est.* Āt sūbsōlānūs mĕdĭō flāt rēctŭs ăb ōrtū. (*Anth.* II, 388. Cf *Plin.* 2, 47 ; *Isid.* 13, 11.)

Sūbstāntĭă, æ, *f.* *Substance.* Ēt trĭbŭs ūnă sŭbēs mīxtīm sūbstāntĭă rēbŭs. *Prud.* (*Ham.* 78). Sūbstāntĭă sīmplēx. *Id.* (*Sym.* II, 239). Vōs sŭbjēctă trĕmĭt fămŭlāns sūbstāntĭă mūndī. *Alc.* (II, 154). Cuī răptă sŏnōræ Dæmŏnĭs īncūrsū fŭĕrāt sūbstāntĭă vōcĭs. *Juvc.* (II, 422). Sī mĭnŏr hæc mădĭdī sūbstāntĭă cēspĭte ăb ūnō Sūbrĭgĭtŭr. *Avien.* (*Prognost.* 91). || † *Nourriture.* Ōmnī cărēntēm cērnĕrēt sūbstāntĭā. *Prud.* (*Cath.* 7, 40). Mī quŏnĭām sūmmō sūbstāntĭă pārtă lăbōre ēst. *Avian.* (*Fab.* 34, 17). SYN. Vīctŭs.

Sūbstērnŏ, ĭs, strāvī, strātŭm, tērnĕrĕ. *Étendre ou mettre dessous, et au fig.* Nātūra īnsĭdĭāns pōntūm sūbstrāvĭt ăvārĭs. *Pp.* (III, 7, 37). Lævĭă sūbstērnēns rōbūstō brāchĭă cōllō. *Cat.* (64, 332). Quāssăquĕ cūm fūlvā sūbstrāvĭt cīnnămă mўrrhā. *O.* Dēlĭcĭās quŏque ŭtī mūltās sūbstērnĕrĕ pōssīnt. *Lr.* (II, 22). SYN. Sūppōnŏ, sŭbjĭcĭŏ, stērnŏ.

Sūbstĭtŭŏ, ĭs, ŭī, ūtŭm, ĕrĕ. *Placer sous.* Dēbŭĕrās ŏcŭlĭs sūbstĭtŭīssĕ tŭīs. *O.* SYN. Sūppōnŏ, sūbjĭcĭŏ. || *Substituer.* Sūbstĭtŭĭt mērsō dūm nōx sŭă lūmĭnă sōlī. *L.* Phœbŭs Lūmĭnă sūbstĭtŭĭt. *Avien* (*Arat.* 9?7). SYN. Sūffĭcĭŏ.

Sūbstŏ, ās, ārĕ, *n.* *Se tenir ferme, résister.* Pĕrĭī! mĕtŭo ūt sūbstĕt hōspēs. *Ter.* (*And.* V, 4, 11).

Sūbstrāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Ce qu'on met sous, en partic. Litière.* Lūbrĭcă rōbŏrĕĭs ădĕrānt sūbstrāmĭnă plaūstrĭs. *Sil.* Flōs lēctūs, flōs vīnclă tŏrĭs, sūbstrāmĭnă flōrēs. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 46).

Sūbstrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Substerno. Æquŏră sūbstrāta æthĕrĭīs īngēntĭbŭs ōrĭs. *Lr.* (IV, 412). Quēm mūnĕrĕ fīdō Nōbĭlĭs Āmbrŏsĭī sūbstrātā mēntĕ rĕcēpī. *P. Nol.* (24, 435).

Sūbstrāvī, *parf. de* Substerno.

Sūbstrīctŭs, ă, ŭm. *Serré.* Ēt ōrā frēnĭs dŏmĭtā sūbstrīctĭs lĭgāt. *Sen.* (*Hip.* 1003). || *Étroit, grêle.* Sūbstrīctăquĕ crūră gĕrēntēm (mergum). *O.* Sŏnĭpēsquĕ vĭrīquĕ Sūbstrīctī cōrpŭs. *Sil.* SYN. Grăcĭlĭs.

Sūbstrīngŏ, ĭs, īnxī, īctŭm, īngĕrĕ. *Serrer.* Fēstīnānt trĕpĭdī sūbstrīngĕrĕ cărbăsă naūtæ. *M.* (XII, 29). Sūmmō jāmdūdŭm sūbstrīngĭt līntĕă mālō. *Sil.* Āc sē Mōbĭlĭtātĕ cărēns sŏlĭdōs sūbstrīnxĭt ăd ūsŭs. *Prud.* (*Apoth.* 675, de aqua). SYN. Strīngŏ, cōnstrīngŏ, ādstrīngŏ, etc. || *Au fig.* Mărĭtŭs Naūsĕăt, ātque ŏcŭlĭs bīlēm sūbstrīngĭt ŏpērtĭs. *J.* (6, 432). || — aūrēm. *Prêter l'oreille.* Aūrēm sūbstrīngĕ lŏquācī. *H.*

Sūbstrŭŏ, ĭs, ūxī, ūctŭm, ŭĕrĕ. *Poser les fondements, bâtir.* Ēt fūndāmēntŭm sūbstrŭūnt. *Plaut.* (*Most.* I, 2, 39). Quĭd, quæ flūmĭnĕā sūbstrūctă crĕpīdĭnĕ fūmānt Bălnĕă? *Aus.* (*Mos.* 337). Nĕmŏrĭs prōcĕrā căcūmĭnă sēnsĭm Sūbstrūctā cērtāt tăcĭtŭs cōntīngĕrĕ mētā. *Sil.* *Voy.* Struo.

Sūbsūltŏ *ou* Sūssūltŏ, ās, ārĕ, *n.* *fréq. de* Subsilio. Ūt sūbsūltābāt, pōstquām vīcĭt vīllĭcŭs! *Pl.* (*Cas.* II, 7, 10. *Id.* *Capt.* III, 4, 104)

Sūbsŭm, sŭbēs, sŭbēssĕ. *Être dessous, être caché.* Nām pĕnĭtŭs prōrsŭm lătĕt hæc nătūră sŭbēstquĕ. *Lr.* (III, 274). Quīppĕ sōlō nātūră sŭbēst. *V.* Lāctĕ mădēns īllīc sŭbĕrāt Pān īlĭcĭs ūmbræ. *Tib.* (II, 5, 27). Ōmnĭbŭs ūncă cĭbĭs æră sŭbēssĕ pŭtāt. *O.* || *Être près.* Nēc vīcīnă sŭbēst, vīnŭm præbērĕ tăbērnă Quæ pōssĭt. *H.* Tēmplă mărī sŭbsūnt. *O* || *Être présent.* Nōtĭtĭæ sŭbĕrĭt sēmpĕr ămīcă tŭæ. *O.* SYN. Ādsŭm, sūccūrrŏ.

Sūbsūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subsuo. *Cousu par dessous.* Quārŭm sūbsūtā tālōs tĕgăt īnstĭtă vēstĕ. *H*

Sūbtēgmĕn *ou* Sūbtēmĕn, ĭnĭs, *n.* *Trame de la toile ou de l'étoffe.* Īnsērĭtŭr mĕdĭŭm rădĭīs sūbtēmĕn ăcūtĭs. *O.* || *En gén.* *Fil, par ext.* *Tissu, étoffe.* Rŭbĕt Tўrĭō sūbtēmĭnĕ thōrāx. *St.* Crŏcĕō sūbtēmĭnĕ

vēstēs. *V. Fl.* Trĭbŭĕrĕ cŏlōrĕm Phœnīcēs, Sērēs sūbtēmĭnă. *Cl.* Fērt pĭctūrātās aūrī sūbtēmĭnĕ vēstēs. *V.* Tĕnŭīque āptās sūbtēmĭnĕ tēlās Pērcūrrēnt. *Auson.* (*Mos.* 397). SYN. Fīlŭm, stāmĕn, *qqf.* tēlă. *Voy.* Filum. || *Fil des Parques.* Cūrrĭtĕ, dūcēntēs sūbtēmĭnă, cūrrĭtĕ, fūsī. *Cat.* (64, 327). || *Suite, ligne.* Āltĕrnōsquĕ mĕtūs sūbtēmĭnĕ tēndĕrĕ lōngō. *Nemes.* (*Cyn.* 311).

? Sūbtēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever.* Āltĭūs ād māgnī sūbtēndīt sīdĕră mūndī. (*Ciris,* 7. Sic *Scalig.*, probante *Heynio.* Alii, *suspendit.*)

Sūbtĕr, *prép. Au-dessous de.* 1. *Avec l'acc.* Ŏccūltās ēgīssĕ vĭās sūbtĕr mărĕ. *V.* Sūbtērque īmās āblātă căvĕrnās. *O.* Ūmbrōsī sūbtĕr pīnētă Gălæsī. *Pp.* (II, 34, 67). SYN. Sŭb. || 2. *Qqf. Avec l'abl.* Fērrĕ lĭbĕt sūbtĕr dēnsā tēstūdĭnĕ cāsūs. *V.* (Cf. *Diom.* 406). Sūbtĕr Rhœtēō lĭttŏrĕ. *Cat.* (64, 7). || *Adv. Au-dessous.* Tŏt vĭgĭlēs ŏcŭlī sūbtĕr. *V.* Cuī sūbtĕr ărctīs faūcĭbŭs Sīngūltăt ūnda ēt hālĭtūs. *Prud.* (*Cath.* 12, 123. Adde *Lucr.* VI, 537).

Sūbtĕrănhēlŏ, ās, ārĕ, *n. Étouffer sous le poids.* Īnsēssăquĕ pōndĕrĕ tāntō Sūbtĕrănhēlăt hŭmŭs. *St.*

Sūbtĕrdūcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Soustraire.* || — mē. *S'échapper.* Sĕrva īstās fŏrēs, Nē tĭbĭ clām sē sūbtĕrdūcăt īstĭnc. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 71).

Sūbtĕrfŭgĭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'échapper, s'esquiver.* Sūbtĕrfūgīssĕ sīc mĭhi hŏdĭē Chrȳsălŭm. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 2). || *Act. Échapper à, éviter.* Nēquīcquām mărĕ sūbtĕrfŭgī sævīs tēmpēstātĭbŭs. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 83).

Sūbtĕrjăcĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Être placé sous.* Hīc gēns ārdēntēm cœlī sūbtĕrjăcĕt āxĕm. *Alcim.* (I, 205).

Sūbtĕrlābŏr, ĕrĭs, ī, *d. Couler par-dessous.* Sīc tĭbĭ, quūm flūctūs sūbtĕrlābĕrĕ Sĭcānŏs. *V.* Flūmĭnăque āntīquōs sūbtĕrlābēntĭă mūrōs. *Id.* Sūbtĕrlābēntĭs tăcĭtō rūmōrĕ Mŏsēllæ. *Aus.* (*Mos.* 22).

Sūbtĕrlŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mouiller par-dessous.* Gūrgĭtĕ sīdĕrĕō sūbtĕrlŭĭt Ōrīŏnă. *Cl.* Ēt dōrmĭēntŭm mēmbră jām sūbtĕrlŭēns. *P. Nol.* (21, 53).

Sūbtĕrmĕŏ, ās, ārĕ. *Couler par-dessous.* Ēt jūnctōs răpĭdō pōntēs sūbtĕrmĕăt æstū. *Cl.*

† Sūbtĕrnŭs, ă, ŭm. *Profond.* Rēllĭgĭōnĭs ŏpēm sūbtĕrnīs pōscĕrĕ ăb āntrīs. *Prud.* (*Sym.* I, 392).

Sūbtĕrrānĕŭs, ă, ŭm. *Souterrain.* Ēsse ălĭquōs Mānēs ēt sūbtĕrrānĕă rēgnă. *J.* (2, 149). Pēr sūbtĕrrānĕă sōlīs Cĕrnĕrĕ fūlgŏrĕm. *Prud.* (*Peri.* 11, 167).

Sūbtĕrsĕcŏ, ās, ārĕ. *Couper en dessous.* Mĕdĭŭm sūbtĕrsĕcăt hīc Căprĭcōrnŭm. *Cic.* (*Arat.* 273).

Sūbtĕrtĕnŭŏ, ās, ārĕ. *User par-dessous.* Ānnŭlŭs īn dĭgĭtō sūbtĕrtĕnŭātŭr hăbēndŏ. *Lr.* (I, 312).

Sūbtĕrvŏlŏ, ās, ārĕ. *Voler par-dessous.* Ēt vāstō sūbtĕrvŏlăt āstră tŭmūltū (fragor). *St.*

Sūbtēxŏ, ĭs, ŭī, tŭm, ĕrĕ. *Faire un tissu, joindre.* Appŏsĭtām nīgræ lūnām sūbtēxĭt ālūtæ. *J.* (7, 192). SYN. Īntēxŏ, sūbnēctŏ, jūngŏ. || *Au fig.* Īncēptīs dē tē sūbtēxām cārmĭnă chārtīs. *Tib.* (IV, 1, 212). || *Mettre devant.* Sōlī sūbtēxĕrĕ nūbēs. *O.* SYN. Īndūcŏ, ōbdūcŏ. || *Couvrir.* Cœlŭm sūbtēxĕrĕ fūmō. *V.* Ēt quăsĭ dēnsēndō sūbtēxĭt cærŭlă nīmbīs. *Lr.* (VI, 481). Nōctūrnā cœlŭm sūbtēxĭtŭr ūmbrā. *St.* SYN. Ōbdūcŏ, tĕgŏ, etc.

Sūbtēxtŭs, ă, ŭm. *Tissu avec; au fig. Joint.* Ēt sūbtēxtă mălīs bŏnă sūnt. *Man.* (III, 522). || *Couvert.* Nēc Phœbŭm sūrgĕrĕ sēntĭt Nōx sūbtēxtă pŏlō. *L.* || *Ajouté.* Sūbtēxtŭs ēstŏ flēbĭlī thrēnō pātrĭs. *Aus.* (*Prof.* 5, 3).

Sūbtīlĭs, ĕ. *Subtil, délié, mince.* Quæ vūlgō vŏlĭtānt sūbtīlī prædĭtă fīlō. *Lr.* (IV, 86). Vēntŭs sūbtīlī cŏrpŏrĕ (*Ib.* 902. *Id.* VI, 225, de igne). SYN. Tĕnŭĭs, grăcĭlĭs, mĭnūtŭs. || *Au fig. Subtil, fin, délicat.* Fērvĭdă quŏd sūbtīlĕ ēxsūrdānt vīnă pălātŭm. *H.* Jūdĭcĭŭm sūbtīlĕ vĭdēndīs ārtĭbŭs. Sūbtīlĭs vĕtĕrŭm jūdēx. *Id.* SYN. Ăcĕr, ăcūtŭs, dēlĭcātŭs, sōlērs. || *Attentif, actif, soigneux.* Sūbtīlī rēm sūmmām pērspĭcĕ cūrā. *Man.* (III, 43). Tū mŏdŏ sūbtīlēs, ănĭmō dŭcĕ, pērcĭpĕ cūrās. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 143). SYN. Ăcĕr, īntēntŭs.

Sūbtīlĭtĕr. *D'une manière subtile, déliée.* Prīvās ād pārtēs sūbtīlĭtĕr īnsĭnŭātŭs. *Lr.* (VI, 1031, aer. *Id.* III, 740). || *Au fig. Avec subtilité, jugement.* Sī mēndācĭŭm Sūbtīlĭtĕr līmāssĕt. *Ph.* SYN. Ăcūtē.

Sūbtĭtŭbŏ, ās, ārĕ, *n. Être un peu chancelant.* Quī pĕdĕ sūbtĭtŭbō, bālbūtĭŏ faūcĭs ănhēlō. *Fort.* (*V. S. M.* II, 475). || *Au fig. Chanceler un peu.* Dŭbĭtābĭlĕ pēctŭs Sūbtĭtŭbāntĕ fĭdē. *Prud.* (*Apoth.* 581).

Sūbtrāctŭs, ă, ŭm. *Soustrait.* Nē pĕdĭbŭs răptīm tēllūs sūbtrāctă fĕrātŭr Īn bărāthrŭm. *Lr.* (VI, 604). Ārmă flăgĭtō prŏpĕrĕ mĭhĭ Sūbtrāctă rēddī. *Sen.* (*H. Fur.* 1242).

Sūbtrăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Dérober, soustraire.* Sūbtrăhĭs ēffrāctō tū quŏquĕ cōllă jŭgō. *O.* Sūbtrăhĭtŭr prēssō mōllĭs ărēnă pĕdĕ. *Id.* Nūllă pārs prōlĭs tŭæ Tĭbĭ sūbtrăhētŭr. *Sen.* (*Thyest.* 977). SYN. Sūbdūcŏ, sūbrĭpĭŏ, răpĭŏ, ērĭpĭŏ, etc. *Voy.* Subduco. || — mē. *Se dérober, s'éloigner.* Sīstĕ grădŭm, tēque ādspēctū nē sūbtrăhĕ nōstrō. *V.* SYN. Ērĭpĭŏ, sūbdūcŏ, etc. *Voy.* Abscedo. || *Au fig.* Vīrēs sūbtrăhĭt īpsĕ tĭmŏr. *O.*

Sūbtrīstĭs, ĕ. *Un peu triste.* Sūbtrīstĭs vīsū' st ēsse ălĭquāntŭlŭm mĭhĭ. *Ter.* (*And.* II, 6, 16).

Sūbtrītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subtero. *Usé par-dessous.* Queīs sūbtrītæ ād fēmĭna ĭam ĕrānt ūngŭlæ. *Pl.* (*As.* II, 2, 74).

Sūbtŭs, *adv. En dessous.* Ēxtēmplō sūbtŭs frīgēscĭt tērră cŏītquĕ. *Lr.* (VI, 866). Nēc ĭnānĭă sūbtŭs Īndĭcĕt ādmōtŭs dĭgĭtīs pēllēntĭbŭs īctŭs. *Aus.* (*Idyl.* 16, 12).

? Sūbtūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Subtundo. *Frappé légèrement.* Flēt tĕnĕrās sūbtūsă gĕnās. *Tib.* (I, 10, 55. Alii leg. *suffusa*).

Sŭbūcŭlă, æ, *f. Tunique de dessous.* Rīdēs, sī fōrtĕ sŭbūcŭlă pēxæ Trītă sŭbēst tŭnĭcæ. *H.* (Cf. *Non.* 14, 36).

Sŭbŭlă, æ, *f. Alêne.* Quŏdquĕ tĭbī trĭbŭīt sŭbŭlă, sīcă răpĭt. *M.* (III, 16).

Sŭbūlcŭs, ī, *m. Porcher.* Īnspĭcĭēns ĭtĭdēm sānctŭs pēr rūră sŭbūlcŭm. *Fort.* (*Vit. S. M.* III, 373).

† Sŭbūlŏ, ōnĭs, *m. Joueur de flûte.* Sŭbūlō quōndām mărīnās prŏptĕr ādstăbăt plăgās. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 35. Adde *Lucil.* ap. *Aus. Epigr.* 70, 8, et vid. *Fest.*).

Sŭbūră *ou* Sŭbūrră, æ, *f. Subure, quartier de Rome.* Quūm sīs īpsă dŏmī, mĕdĭăque ōrnērĕ Sŭbūrā. *M.* (IX, 38. *Id.* VII, 31). Ēt mĕdĭă vēxīllŭm pōnŏ Sŭbūrā. *J.* (10, 156. Et *Pers.* 5, 32).

Sŭbūrānŭs, ă, ŭm. *De Subure.* Ērgŏ Sŭbūrānæ tīrōnēm trādĕ măgīstræ. *M.* (XI, 79).

Sŭbūrbānŭs, ă, ŭm. *Voisin de la ville.* Lēctă sŭbūrbānīs mīttūntŭr ăpŷrīnă rāmīs. *M.* (XIII, 43). Caūlĕ sŭbūrbānō. *H.* Quōsquĕ sŭbūrbānīs vĕtŭs Ārdĕă mīttĭt ăb ōrīs. *P. Nol.* (14, 74). || *Subst. n. Propriété aux portes de la ville.* Hōc ŏptō : mūlās hăbĕăt ēt sŭbūrbānŭm. *M.* (VIII, 61. *Id.* V, 35). PHR. Dōnāstī, Lŭpĕ, rūs sŭb ūrbĕ nōbīs. *M.* || *Subst. m. pl. Habitants de différents villages aux environs de Rome.* Nēc tămĕn hūnc nōbīs tāntūmmŏdŏ præstăt hŏnōrēm Rōmă : sŭbūrbānī dānt mĭhĭ mūnŭs ĭdēm. *O.* Jāmquĕ sŭbūrbānōs Ētrūscăquĕ cōntŭdĭt ārmă. *Id.*

Sŭbūrgĕŏ, ēs, ērĕ. *Pousser par-dessous.* Dūm prōram ād săxă sŭbūrgĕt. *V.*

Sŭbūrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Brûler par-dessous ou légère-*

ment. Cūjŭs ĕt īn mĕdĭīs flāmmă sŭbūrĭt ăquīs. (*Anth.* I, p. 66.) Tămĕn sŭbūstī cōrpŏrĭs sīgnīs mĭsĕr. *P. Nol.* (7, 37).

Sŭbŭs, *dat. pl. de* Sus.

Sŭbūstŭs, *part. p. Voy.* Suburo.

Sūbvēctŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Subvebo. Ēt fērrūgĭnĕā sūbvēctāt cōrpŏră cȳmbă. *V.* Sūbvēctānt sāxă. *Sil.*

Sūbvēctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui transporte.* Bŏsphŏrŭs Īnăchĭæ sūbvēctŏr vīrgĭnĭs. *Avien.* (*D. T.* 199).

Sūbvēctŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Īllă dătō sūbvēctă pĕr āĕră cūrrū. *O.* Ēt Nōx ātră pŏlūm bĭgīs sūbvēctă tĕnēbăt. *V.*

Sūbvĕhŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕhĕrĕ. *Transporter en l'air, soulever, conduire dans un lieu élevé.* Quālī tē sūbvĕhăt aūrā Dōrĭs. *St.* Ād Pāllădĭs ārcēs Sūbvĕhĭtŭr. *V.* Nōn sī cōnsērtūm sŭpĕr hæc tŭă mēmbră gĭgāntă Sūbvĕhĕrēs. *St. Voy.* Attollo.

Sūbvēllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Arracher par-dessous.* Rādōr, sūbvēllōr, dēsquāmŏr. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 202).

† Sūbvĕnībŏ, *arch. pour* Subveniam. Dēfēndam ēt sūbvĕnībŏ sēdŭlō. *Pl.* (*Men.* V, 7, 20).

Sūbvĕnĭŏ, īs, ēnī, ēntūm, vĕnīrĕ, *n. Secourir.* Nūllă vĭām fōrtūnă rĕgĭt, nĭhĭl aūctŏr Ăpōllŏ Sūbvĕnĭt. *V.* Ēt sūbvēntūrōs aūfĕrĕt ūndă dĕōs. *O.* Ăpōllŏ, quæsŏ, sūbvĕnī mi, ātque ādjŭvā. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 24). SYN. Sūccŭrrŏ, etc. *Voy.* Auxilior.

Sūbvēntŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. du précéd.* Spēs bŏna, ōbsĕcrō, sūbvēntā. *Pl.* (*Rud.* I, 4, 11).

† Sūbvērbūstŭs, ă, ŭm (*de* Sub, verber *et* ustus). *Qui a la peau enflammée par les coups.* (*Plaut. fr.* apud *Fest.*)

Sūbvērsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Subverto. (*Pl. Curc.* IV, 1, 23.)

Sūbvērsŏr, ōrĭs, *m. Celui qui renverse.* Ād prāvōs sūbvērsōr trānstŭlĭt ūsūs. *Alc.* (II, 76, diabolus).

Sūbvērtŏ, ĭs, tī, sūm, tĕrĕ. *Renverser, et au fig.* Tāntās ŏpĕrūm sūbvērtĕrĕ mōlēs. *O.* Sūbvērtĕrĕ sīlvăm. *L.* Spārsĭt pŏtĭūs Phārsālĭă nōstrās, Quām sūbvērtĭt, ŏpēs. *Id.* Sūbvērsă jăcēbăt Prīstĭnă mājēstās sŏlĭōrūm. *Lr.* (V, 1135). Quæ sūbvērsă, sŭīs gĕnŭērūnt lūcră rŭīnīs. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 249). *Voy.* Everto.

Sūbvēstĭŏ, īs, īrĕ. *Vêtir en dessous.* Ēt nŏvă sūbvēstīt rĕpărātās plūmă vŏlŭcrēs. *Drac.* (I, 642).

† Sūbvīndĭcŏ, ās, ārĕ *Garantir un peu.* Lævūmquĕ lătūs sūbvīndĭcăt ūndīs Æquŏrĕīs. *Corip.* (*Johan.* V, 742).

Sūbvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. S'élever en volant.* Nŭmĕrūsque ēx āgmĭnĕ mājŏr Sūbvŏlăt. *O.* Sēd pēnnīs sūbvŏlăt āltĕ Pērseūs. *Man.* (V, 592). || *Au fig.* Pĭă sūbvŏlārĕ vōtă. *Capel.* (II, p. 33).

Sūbvōlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever.* Mōlīrīque ārcem, ēt mănĭbūs sūbvōlvĕrĕ sāxă. *V.* Ēbrĭă sānguĭnĕæ sūbvōlvānt vēllĕră nūbēs. *Avien.* (*Prog.* 309).

Sūbvūltŭrĭŭs, ă, ŭm. *D'une couleur tirant sur celle du vautour.* (*Pl. Rud.* II, 4, 9.)

Sūccēdānĕŭs, ă, ŭm. *Qui succède à.* (*Plaut. Epid.* I, 2, 37. De quo *Gell.* 4, 6.)

Sūccēdŏ, ĭs, ēssī, ēssŭm, ēdĕrĕ, *n. Aller sous, venir sous.* Quālēs īnstāntī nīmbōrūm frīgŏrĕ mœstæ Sūccēdūnt rāmīs vŏlŭcrēs. *V. Fl.* Tŭmŭlō sĭnĕrĕt sūccēdĕrĕ tērræ (corpora). *V.* Sūccēdōque ŏnĕrī. *Id.* SYN. Sŭbĕŏ. || *Entrer.* Nōstrīs sūccēdĕ pĕnātĭbŭs hōspĕs. *V.* Ēt pārvæ sūccēdĭmŭs ūrbī. *Id.* Rēx jūssæ sūccēdĭt ăquæ. *O.* Aūdītĕ, pŭĕrī, paūcă: vōs sūccēdĭtĕ. *Afran.* (ap. *Non.* 4, 443). *Voy.* Intro. || *Venir dans la mêlée.* Īpsĭ īn cērtāmĭnă rūrsŭs Sūccēdūnt. *V.* Mēzēntĭŭs ārdēns Sūccēdĭt pūgnæ. *Id.* || *S'élever.* Īnquĕ dĭēm măgĭs īn mōntēm sūccēdĕrĕ sīlvās. *Lr.* (V, 1369). Ād sūmmūm sūccēdĕre hŏnōrēm. (*Ib.* 1122.) Āltō sūccēdĕrĕ cœlō. *V.* Īllĕ quĭdem ād sŭpĕrōs. Sūccēdĕt fāmā. *Id.* SYN. Sūrgŏ. || *S'approcher.* Sūccēdūnt tēctō, ēt flāmmās ād cūlmĭnă jāctānt. *V. Voy.* Accedo. || *Au fig. Succéder.* Ēt jŭbăr hōc nĭtĭdūm nīgræ sūccēdĕrĕ nōctī. *O.* SYN. Sŭbĕŏ, trūdŏ, ēxcĭpĭŏ; sūffĭcĭŏr, sūbstĭtŭŏr. PHR. Īn quōrūm sŭbīrĕ lŏcūm. *O.* Īn dŏmĭnī sŭbĕăt pārtēs. *Id.* || *Réussir.* Lĕpĭde hōc sūccēssĭt sŭb mănŭs nĕgōtĭūm. *Pl.* (*Mil.* III, 2, 59). Pārūm sūccēdĭt quŏd ăgŏ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 56). Tĭmŭĭt nē nōn sūccēdĕrĕt. *H.* Vōtī Phœbūs sūccēdĕrĕ pārtēm Mēntĕ dĕdĭt. *V.* || Sūccēdĭt, *unip. La chose réussit.* Hāc nōn sūccēssĭt. *Ter.* (*And.* IV, 1, 47). Sūccēssūrūmquĕ Mĭnērvæ Īndŏlŭĭt. *O.* || *Qqf. Act. Escalader.* Ŭt hōstĭs Nēquīcquam ārmātōs aūsĭt sūccēdĕrĕ mūrōs. *Sil.* (X, 597).

Sūccēndŏ, ĭs, dī, sŭm, dĕrĕ. *Mettre le feu dessous.* Thēstĭăs ābsēntēm sūccēndĭt stīpĭtĕ nātūm. *O.* Flāmmĭfĕrā pīnūs mănĭbūs sūccēndĭt āb Ætnā. *Id. Voy.* Accendo. || *Au fig. Enflammer.* Quāntūm nōn prīmō sūccēndūnt clāssĭcă cāntū. *L.* Īllī rŭbŏr īgnĕŭs ōră Sūccēndĭt. *Id.*

Sūccēnsĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Se fâcher.* Quĭs ĕnĭm sūccēnsĕt ămāntī? *O.* Aūt cūr pōstrēmō fīlĭō sūccēnsĕăm? *Pl.* (*As.* I, 1, 35). Nē sūccēnsŭĕrĭs vĕlūt sŭpērbō. *M.* (VII, 60, 6). *Voy.* Irascor.

Sūccēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Succendo. *Qui a pris feu, incendié, enflammé.* Sūccēnsūs Phœbī flăgrāssĕt cūrrĭbūs æthĕr. *L.* Sūccēnsăquĕ tēmplă tĕnēntēs. *O.* SYN. Īncēnsŭs, flăgrāns, etc. || *Au fig.* Deŭcālĭōn Pȳrrhæ sūccēnsŭs ămōrĕ. *O.* Āt Pœnī sūccēnsi īrā. *Sil.* Lūctū sūccēnsŭs ăcērbō. *V. Fl.*

Sūccēntŭrĭŏ *ou* Sūbcēntŭrĭŏ, ās, ārĕ. *Ajouter comme supplément à une centurie, compléter, et au fig.* Sūccēntŭrĭā cēntŭm, etc. *Pl.* (apud *Fest.* Et *Cæcil.* ib.). Ĕgo īn īnsĭdĭīs hīc ĕrŏ Sūccēntŭrĭātŭs, sī quĭd dēfĭcĭēs. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 52. Ubi *Donat.*).

Sūccērnŏ, Sūccrētŭs. *Voy.* Subcerno, etc.

Sūccēssī, *parf. de* Succedo.

Sūccēssĭŏ, ōnĭs, *f. Succession.* Hūnc tĭbĭ jūrĕ grădūm sūccēssĭŏ sānctă părāvĭt. *Fort.* (IV, 8, 9). Mōrtĭbŭs ætērnīs făcĭēns sūccēssĭŏ pœnām. *Victor* (*Gen.* II, 87). || *Au pl. Générations.* Sūccēssĭōnūm mȳstĭcārūm līnĕīs. *P. Nol.* (28, 180).

Sūccēssŏr, ōrĭs, *m. Qui succède, successeur, et au fig.* Sūccēssōr fŭĭt hīc tĭbĭ, Gāllĕ; Prŏpērtĭŭs īllī. *O* Sūccēssōr frātrĭs hŏnōrĭs ĕrĭt. *Id.* Sīc quăsĭ Pȳthăgŏræ lŏquĕrĭs sūccēssŏr ĕt hērēs. *M.* (IX, 48). Sūccēssōrĕ nŏvō vīncĭtŭr ōmnĭs ămŏr. *O.* Ēt sūccēssōrēm, dēpūlsā nōctĕ, fĕrēbăt Īnsīstēns aūrōră dĭēm. *Alc.* (V, 116). || *Qqf. f.* Phœbĕ, Frātērnīs sūccēssŏr ĕquīs *Corn. Sev.* (apud *Char.* 66).

† Sūccēssūm, ī, *n. Succès.* Hōs fŭgĭtāstĭs, Quĭrītēs, sūccēssīs bŏnīs. (*Prol. Pl. Pseud.* 7.)

Sūccēssŭs, ūs, *m. Succès.* Ātque hīc ēxsūltāns sūccēssu ănĭmīsquĕ Cŏrœbŭs. *V.* Sūccēssūque ācrĭŏr īpsō. *Id.* Sūccēssūmque ārtēs nōn hăbŭērĕ mĕæ. *O.* Sūccēssūsquĕ nŏvīs sūccēssĭbŭs aūgēnt. *Cl.* SYN Ēxĭtŭs, ēvēntŭs, ēffēctŭs, ēvēntă (orum). EP. Fēlīx, faūstŭs, lætŭs, prōspĕr; ŏptātŭs, spērātŭs, ēxspēctātŭs. PHR. Faūstă, prōspĕră sōrs, fōrtūnă. Sĕcūndŭs *ou* fōrtūnātŭs cāsŭs, ēxĭtŭs. Bŏnŭs ēxĭtŭs. Faūstă rērūm ēvēntă.

Sūccĭdānĕŭs. *Voy.* Succedaneus.

1. Sūccĭdŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* Cado), *n. Tomber, tomber de fatigue.* Īn mĕdĭīs cēnātĭbŭs ægrī Sūccĭdĭmŭs. *V.* Sūccĭdĕre hōrrĭsŏnō pōsse ōmnĭă vīctă frăgōrĕ. *Lr.* (V, 110). *Voy.* Cado, Deficio.

2. Sūccīdŏ, ĭs, ī, sūm, dĕrĕ (*de* Cædo). *Couper.* Āt rŭbĭcūndă cĕrēs mĕdĭō sūccīdĭtŭr æstū. *V.* Ītĕ, grĕgēm mĕtĭte īmbēllem āc sūccīdĭtĕ fērrō. *Sil. Voy.* Seco.

Sūccĭdŭs, ă, ŭm (*de* Succus). *Plein de suc.* SYN.

Sūcсōsŭs. || — lānă. *Laine grasse (laine nouvellement coupée).* Vīnŭm quŏd sūccĭdă nōlĭt Lānă pătī. *J.* (5, 24). Ăcētŭm Sūccĭdă lānă răpĭt. *Ser. Sam.* (vs. 455). Sūccĭdă pāllĭŏlō vēllĕră quīnquĕ pĕtĭt. *M.* (XI, 27). || *Au fig. Avide.* Vīx ūnō pōmūm lībārāt sūccĭdă mōrsū Inglŭvĭēs. *Alcim.* (II, 263).

Sūccĭdŭŭs, ă, ŭm (*de* Succĭdo). *Qui tombe facilement, chancelant.* Sūccĭdŭī tītŭbānt grēssūs. *Cl.* Sūccĭdŭīquĕ grădūs. *St.* Sūccĭdŭās āppōrtāt mātrĭbūs āgnās. *Id.* SYN. Tĭtŭbāns, etc. || *Fléchi, courbé.* Sūccĭdŭō dīcŏr prōcŭbŭīssĕ gĕnū. *O.* SYN. Prōnŭs.

Sūccīnctŭs, ă, ŭm. *Retroussé, qui a un vêtement retroussé.* Vēstēm rītū sūccīnctă Dĭānæ. *O.* Īllĕ rĕtōrtō Pæōnium īn mōrēm sĕnĭōr sūccīnctŭs ămĭctū. *V.* Vēlūtī sūccīnctūs cūrsĭtāt hōspĕs. *H.* Cōrnŭă sūccīnctī prĕmĕrēnt quūm tōrvă mĭnīstrī. *L* SYN. Ăccīnctŭs. || *Au fig.* Bārbără pārs læva ēst ăvĭdæ sūccīnctă răpīnæ. *Ov.* Ēxsērtūm răpĕrēm sūccīnctĭŏr āgmĕn. *Cl.* SYN. Ăccīnctŭs, ēxpĕdītŭs, prōmptŭs, părātŭs. || *Qui a à la ceinture.* Glădĭō sūccīnctŭs. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Cracentes*). Cāndĭdă sūccīnctām lātrāntĭbŭs īnguĭnă mōnstrīs. *V.* || *En gén. Entouré, et au fig.* Sūccīnctūs pŏpŭlō. *V. Fl.* Sūccīnctă Cĕraūnĭă nīmbīs. *Cl.* Rējĭcĕ sūccīnctōs ŏpĕrōsō stāmĭnĕ fūsōs. *O.* Sūccīnctāquĕ pēctŏră cūrīs. *St.* SYN. Cīnctŭs, cīrcūmdătŭs, etc. || *Qqf. Bref, succinct.* Sūccīnctī quæ sīnt bŏnă, dīscĕ, lĭbēllī. *M.* (II, 1).

Sūccīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Retrousser.* Crūrĕ tĕnŭs mĕdĭō tŭnĭcās sūccīngĕrĕ. *J.* (6, 446). || *Ceindre, entourer la ceinture.* Īllă fĕrīs ătrām cănĭbūs sūccīngĭtŭr ālvŭm. *O.* Ădstrīctī sūccīngānt īlĭă vēntrēs. *Grat* (*Cyn.* 271). SYN. Cīngŏ, cīrcūmdŏ, etc.

Sūccīngŭlŭm, ī, *n. Baudrier.* Āb Hīppŏlўtā sūccīngŭlŭm Hērcŭlēs... ābstŭlĭt. *Pl.* (*Men.* I, 3, 17. Vid. *Fest.*). SYN. Bāltĕŭs.

Sūccĭnŏ, ĭs, ĭnŭī, ēntŭm, ĭnĕrĕ. *Répondre à un chant.* Cāntĭbŭs īstĕ tŭīs āltērnō sūccĭnĕt ōrĕ. *Calp.* (4, 79). || *Au fig. Dire, parler, crier.* Vīctūm dătĕ, sūccĭnĭt āltĕr. *H.* Quĭd īstās Sūccĭnĭs āmbāgēs? *Pers.* (3, 19).

Sūccĭnŭm, ī, *n. Succin, ambre jaune.* Īn cūjŭs mănĭbūs, ceū pīnguĭă sūccĭnă, trītās Cērnĭs ĕphēmĕrĭdās. *J.* (6, 572). Quŏd mўrtŭs, quŏd mēssŏr Ărābs, quŏd sūccĭnă trītă. *M.* (III, 65). Gēmmĕă flētĭfĕrī jăcŭlātūr sūccĭnă trūncī. *Aus.* (*Idyl.* 6, 74). SYN. Ēlēctrŭm. PHR. Lūcēt Phăĕthōntĭdĕ cōndĭtă gūttā. *M. Voy.* Electrum. || *Collier d'ambre.* Spērnĕrĕ sūccĭnă, flārĕ rŏsās, Fūlvă mŏnĭlĭă rēspŭĕrĕ *Prud.* (*Peri.* 3, 21. Cf. *Isid.* 16, 6).

Sūccĭnŭs, ă, ŭm. *D'ambre.* Īmplĭcŭĭt tĕnŭēm sūccĭnă gūttă fĕrām. *M.* (VI, 15. *Id.* IV, 59).

Sūccīsŏr, ōrĭs, *m. Élagueur.* Quām sī nēc sēră sūccīsōr fălcĕ rĕpūrgĕt. *Alc.* (IV, 48. Quod verbum non video apud *Forcel.*). SYN. Frōndātŏr.

Sūccīsŭs, *part. p. de* Succīdo. *Coupé.* Pūrpŭrĕŭs vĕlŭtī quūm flōs sūccīsŭs ărātrō. *V.* Pōplĭtĕ Pālmŭm sūccīsō vōlvī sēgnēm sĭnĭt. *Id.*

Sūccōsŭs, ă, ŭm. *Plein de suc, de sève.* Quāmvīs mātĕrĭēs fŏvĕāt sūccōsĭŏr īntŭs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 529. *Ib.* 262). || — lānă. *Laine grasse.* Aūt tū sūccōsæ cĭnĕrēm pērdūcĭtŏ lānæ. *Sam.* (vs. 1054). *Voy.* Succidus.

Sūccrērūnt, *sync. pour* Succreverunt. Quăsi hērbă īrrĭgŭă, sūccrērūnt ūbērrŭmē. *Pl.* (*Trin.* I, 1, 9. Male vulgo *succreverunt*).

Sūccrēscŏ, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. Croître, s'élever, pousser.* Sūccrēscĭt āb īmō (cortex). *O.* Āt tĭbĭ sūccrēscāt prōlēs. *Tib.* (I, 7, 55). *Voy.* Cresco. || *Se reproduire, reparaître.* Pēr sēquĕ vĭdēnt sūccrēscĕrĕ vīnă. *O.*

Sūccrētŭs, ă, ŭm. *Voy.* Subcretus.

† Sūccrŏtīllŭs, ă, ŭm. *Grêle, faible.* Fābŭlārĕ sūccrŏtīllā vōcŭlā. *Titin.* (apud *Fest.* Et *Afran. ibid.*, succrotilla voce). *Voy.* Crocotilus.

Sūccŭlēntŭs, ă, ŭm. *Plein de suc, bien nourri.* Quĭă sūccŭlēntī cōrpŏrĭs lĭcēntĭă Rĕtūndĭtūr jējūnĭīs. *P. Nol.* (21, 631). SYN. Pīnguĭs. || *Au fig.* Ēx quō fŭrōrēs sūccŭlēntōs cōllĭgĭt. *Prud.* (*Ham. præf.* 58). || — ŏcŭlī. *Yeux chassieux.* Nōn sūccŭlēntīs īnflŭēns ōbtūtĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 433). *Voy.* Lippus.

Sūccūmbŏ, ĭs, ŭbŭī, ŭbĭtŭm, ūmbĕrĕ, *n. Tomber sous.* Vīctā pŏtēs flēxō sūccŭbŭīssĕ gĕnū. *O.* Ăncīpĭtī sūccūmbēns vīctĭmă fērrō. *Cat.* (64, 370). SYN. Sūccĭdŏ, cădŏ, etc. *Voy.* Cado. || *Plier sous le poids* Nātūră pĕpĕrcĭt, Sūccŭbĭtūra ŏnĕrī. *Man.* (I, 463) Lūmĭnă cūstōdĭs sūccūmbĕrĕ nēscĭă sōmnō. *O.* SYN. Cēdŏ, ŏpprĭmŏr, ōbrŭŏr. || *Au fig. Succomber, être vaincu par, se soumettre.* Huīc ūnī fŏrsān pŏtŭī sūccūmbĕrĕ cūlpæ. *V.* Sūccŭbŭĭt mĕdĭcīnă mălīs. *Sil.* Prĕcĭbŭs sūccūmbĕrĕ nōstrīs. *O.* Vīrtūtēm tūrbæ sūccūmbĕrĕ vīdĭt. *Id.* Sūccūmbĕrĕ pōscĭt Cūnctă sĭbī. *Cl.* Sūccūmbĕ, vīrtŭs; pērfĕr īmpĕrĭūm pătrĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1315). Nŏvīssĭmē sūccūmbĭt: tūm vīctŏr sŏphŭs. *Ph.* SYN. Cēdŏ, vīncŏr, sūbmīttŏr, sūbjĭcĭŏr.

Sūccūrrŏ, ĭs, ī, rĕrĕ, *n. Courir, venir ou aller sous.* Tēmpŏrĕ ĕōdem ălĭūd nĕquĕāt sūccūrrĕrĕ lūnæ Cōrpŭs. *Lr.* (V, 764). SYN. Sūccēdŏ, sŭbĕŏ. || *Ordint. Accourir au secours, au fig. Secourir.* Sūccūrrĭtĭs ūrbī Īncēnsæ. *V.* Nōn īgnără mălī, mĭsĕrīs sūccūrrĕrĕ dīscŏ. Rēbŭs sūccūrrĭtĕ fēssīs. *Id. Voy.* Auxilior. || Sūccūrrĭt, *unip. Il vient dans l'esprit.* Pūlchrūmquĕ mŏrī sūccūrrĭt ĭn ārmīs. *V.* SYN. Sŭbĭt.

Sūccŭs *ou* Sūcŭs, ī, *m. En gén. Suc.* SYN. Hūmŏr. || *Suc des aliments.* Prīncĭpĭō, sūccūm sēntīmŭs īn ōrĕ, cĭbūm quūm Māndēndo ēxprĭmĭmŭs. *Lr.* (IV, 618). Cōnchȳlĭă, pīscēs, Lōngē dīssĭmĭlēm nōtō cĕlāntĭă sūccŭm. *H.* Āmbrŏsĭæ sūccō sătŭrī. *O.* Sūccōs ŏblītă prĭōrēs (poma). *V.* SYN. Săpŏr. || *Suc des plantes, sève.* Tĕnĕrā dūlcēs āb ărūndĭnĕ sūccōs. *L.* Sĭnĕ pōndĕrĕ sūccī, Mōbĭlĭbŭs vēntīs ārĭdă fāctă cădūnt. *O.* Quās hōrtŭs ălĭt sūccīs cūm mītĭbŭs hērbās. *Id.* SYN. Lāc. || *Remèdes extraits des plantes, ou Poison.* Tūm sūccōs hērbāsquĕ dĕdī, queīs līvŏr ăbīrĕt. *Tib.* (I, 6, 13). Īllă Măchāŏnĭōs sŭpĕrānt mĕdĭcāmĭnă sūccōs. *O.* Pūrgāntēs pēctŏră sūccōs. Sæpĕ tŭlĭt lāssīs sūccŭs ămārŭs ŏpĕm. Hōrrēndīs īnfāmĭă pōcŭlă sūccīs. *Id.* Nēc mĕă mōrtĭfĕrīs īnfēcĭt pōcŭlă sūccīs. *Tib.* (III, 5, 9). *Voy.* Medicamen, Venenum. || *Lait.* Ēt sūccŭs pĕcŏrī, ēt lāc sūbdūcĭtŭr āgnīs. *V.* Dīcĭtŭr hīc ăsĭnæ vălĭdōs pērvīncĕrĕ sūccōs. *Ser. Sam.* (vs. 531). *Voy.* Lac. || *Jus du raisin, vin.* Pāx ălŭĭt vītēs, ēt sūccōs cōndĭdĭt ūvæ. *Tib.* (I, 10, 47). Sūccīs mīscērĕ Lȳæī Pōcŭlă. *Sil.* Pūrpŭrĕō spūmārūnt pōcŭlă sūccō. *Id. Voy.* Vinum. || *Sang, graisse, sève.* Cōrpŭs sŏlĭdum ēt sūccī plēnŭm. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 26). Ēt īn āĕră sūccŭs Cōrpŏrĭs ōmnĭs ăbĭt. *O.* Suō sĭbĭ sūccō vīvūnt. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 12, cochleæ). SYN. Hūmŏr, ădēps. || *Teinture.* Tȳrĭōquĕ rŭbēntĭă sūccō. *Ov.* || *Autres sucs.* Gărō dē sūccīs pīscĭs Ībērī. *H.* Quī cāndĭdŭs ōvī Sūccŭs ĭnēst. *Ser. Sam.* (vs. 1052). || *Qqf. Eau.* Spārsōsquĕ bĭbūnt vĭŏlārĭă sūccōs. *Cl.*

Sūccūssātŏr *et* Sūccūssŏr, ōrĭs, *m. Cheval qui a le pas dur.* Sūccūssātōrĭs tētrī tārdīquĕ căbāllī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 55). Hūnc... Cāmpānŭs sŏnĭpēs sūccūssōr nūllŭ' sĕquētŭr. *Id.* (*Ibid.* Minus bene *Macr.* 1, 5, habet *subcursor*, si proba est lectio).

Sūccūssŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Succutio. Ăgĭte, āc, vūlnŭs nē sūccūssēt grēssŭs, caūte īngrĕdĭmĭnī. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 55).

Sūccūssŏr. *Voy.* Succussator.

Sūccūssŭs, ă, ŭm, *part. p de* Succutio. Tōtă sūccūssō sŏlō Nūtāvĭt aūlă *Sen* (*Thyest.* 696).

Sūccūssŭs, ūs, *m. Secousse.* Nē sūccūssu ārrĭpĭāt mājōr dŏlŏr. *Pacuv.* (ap. *Cic. Tusc.* 2, 21). Ēt tōtās quătĭt āssĭdŭīs sūccūssĭbŭs ūrbēs. (*Ov. Hal. fragm.* 40, ed. *Column.*)

Sūccŭtĭō, ĭs, ūssī, ūssŭm, ŭtĕrĕ. *Secouer, ébranler.* Fērrātōs ūtrīnquĕ rŏtārūm sūccŭtĭt ŏrbēs. *Lr.* (VI, 549). Sūccŭtĭtūrque āltē, sĭmĭlīsque ēst cūrrŭs ĭnānī. *O.*

Sŭcērdă, æ, *f. Fumier de porc.* Hīc īn stērcŏre hūmī, stăbŭlīquĕ fīmo ātquĕ sŭcērdīs. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 813. Et *Titin.* apud *Fest.*).

? Sŭcrō, ās, ārĕ, *n. Être penché, ou Paître* (?). (*P. Petr.* IV, 527. Melius *vorantum* ed. Petschenig).

Sūcrō, ōnĭs, *m. f. Rivière et ville de la Tarraconaise.* Quām Sūcrō rĭgēntĭbŭs ūndīs Mīttēbāt. *Sil.* || *Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 505.)

Sūctŭs, ūs, *m. Action de sucer, sucement.* Ūt crēmēntō fĭērēnt cōrpŏră Mājōră pārvo, ūt sūctū lāctĭs cāndĭdō. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 767).

Sŭcŭlă, æ, *f. Jeune truie.* Quīn tu īs dĭērēctă, cūm sŭcŭla ēt cūm pōrcŭlīs? *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 126). || *Un manche.* (*Plaut.* l. cit. 125.)

Sūcūrō, ōnĭs, *m. Nom d'un professeur.* (*Aus. Prof.* 10, 31.)

Sūcŭs. *Voy.* Succus.

Sūdābūndŭs, ă, ŭm. *Qui est tout en sueur.* Tūrbă rĕpēntĕ sŭōs jām sūdābūndă rĕlīnquĭt. (*Ad Pis.* 176.)

Sūdāns, tĭs. *Qui sue.* Jŭvĕnūm sūdāntĭbŭs āctă lăcērtīs. *O.* Vēntĭlēt æstīvūm dĭgĭtīs sūdāntĭbŭs aūrūm. *J.* (1, 28). SYN. Sūdābūndŭs, *qqf.* mădēns, mădĭdŭs. PPH. Sūdōrĕ flŭēns, mădēns, mădĭdŭs, mānāns, pērfūsŭs, fūmāns. Sūdōrĭbŭs flŭēns, mădēns, etc. PHR. Ēffētōs tĕpĭdīs sūdōrĭbŭs ārtūs. *St.* Bēllī sūdōrĕ călēns. *Id.* Sūdōrĕ flŭēntĭă mūltō Brāchĭă. *O.* Tūnc ēxhaūstă sŭpēr mūltō sūdōrĕ jŭvēntūs Ēxtrăhĭtūr. *L.* Vĭdēt ēxhaūstōs sūdōrĭbŭs ārtūs. *Id.* Sālsīs sūdōrĭbŭs ūdă. *Prud.* Sūdōrĕ mūltō dīffluēntēs cōrpŏră. *Ph. Voy.* Sudo. || *Qui suinte.* Ŏdōrātō sūdāntĭă līgnō Bālsămă. *V.*

Sūdārĭŭm, ĭī, *n. Mouchoir (pour s'essuyer).* Jām mĭhĭ nīgrēscūnt tōnsā sūdārĭă bārbā. *M.* (XI, 39). Nām sūdārĭă Sætăba ēx Ībērīs. *Catul.* (12, 14). || *Suaire.* Sūdārĭă līnquĕ sĕpūlchrō. *Fort.* (III, 9, 71).

Sūdātōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui fait suer.* Vĕl ūnctĭōnēs Græcās sūdātōrĭās. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 73).

Sūdātrix, īcĭs, *f. Qui fait suer.* Dūm pēr līmĭnă tē pŏtēntĭŏrūm Sūdātrīx tŏgă vēntĭlāt. *M.* (XII, 18).

Sūdātŭs, ă, ŭm. *Qui a coulé ou dégoutté.* Sūdātāquĕ līgnō Tūră fĕrāt. *O.* || *Au fig. Qui a coûté des sueurs, travaillé avec peine.* Gĕlĭdōquĕ lăbōr sūdātŭs ĭn Hæmō. *St.* (Sic *Sil.* III, 91.) Līngŏnĭcō sūdātās vōmĕrĕ mēssēs. *Cl.* Sūdātāquĕ bēllă. *Prud.* (*Sym.* II, 550).

Sŭdēs *ou* Sŭdĭs, ĭs, *f. Pieu.* Frāxĭnĕās āptārĕ sŭdēs fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *V.* Quādrĭfĭdāsquĕ sŭdēs. *Id.* Tāndēmquĕ rāptūm trūncŭs āmbūstā sŭdĕ Mĕdĭūm pĕr īnguĕn stīpĭte ērēctō tĕnĕt. *Sen.* (*Hip.* 1098). SYN. Stīpĕs, pālŭs. || — præūstă, *et absolt. Bâton durci au feu, qui servait d'arme.* Stīpĭtĭbŭs dūrīs ăgĭtūr sŭdĭbūsvĕ præūstīs. *V.* Jăcĭūntquĕ sŭdēs ēt ĭnānĭă tēlă. *Sil.* Nūnc sŭdĕ, nūnc dūrō cōntrārĭă pēctŏră cōntō Dētrūdĭt mūrīs. *L.* Sŭdĕ fīgĭs ŏbūstā. *O.* PHR. Ēt ădūstī rōbŏrĭs ĭctū. *L.* Āmbūstās sĭnĕ cūspĭdĕ cōrnōs. *Sil.* || *Au fig. Épine, arête.* Ērēctās īn tērgā sŭdēs. *J.* (4, 128, de rhombo). || *Péché.* Dĕŭs īllāpsūrŭs ĭn ārtūs Spīnĭfĕrōs, sŭdĭbūs quōs tēxūnt crīmĭnă dēnsīs. *Prud.* (*Apoth.* 59). *Voy.* Spina.

Sūdĭcŭlŭm, ī, *n. Sorte de fouet.* (*Pl. Pers.* III, 3, 14. Sic interpretatur *Paul.* ex *Festo.*)

Sūdō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ 1. *n. Suer.* Mūltă tŭlĭt fēcĭtquĕ pŭĕr, sūdāvĭt ēt ālsĭt. *H.* Pŭĕr sūdāvĭt ĭn ārmīs. *St.* Sī dīxĕrĭs æstŭō, sūdāt. *J.* (3, 103). PPH. Sūdōrĕm fūndō, mīttō. Sūdōrĕ pērfūndŏr, mānō, mădĕō, flŭō, dīffluō. Sūdŏr ĭt, flŭĭt, mānăt, līquĭtŭr, ērūmpĭt; pĕr ārtūs, pēr mēmbră, cōrpŏrĕ, tōtō cōrpŏrĕ, ē tōtō cōrpŏrĕ flŭĭt, etc. Ārtūs, mēmbră sūdōrĭbŭs flŭūnt, mānānt. VERS. Sūdŏr flŭĭt ūndĭquĕ rīvīs. *V.* Sālsūsquĕ pĕr ārtūs Sūdŏr ĭĭt. Ōssăque ēt ārtūs Pērfūdĭt tōtō prōrūptūs cōrpŏrĕ sūdŏr. Gĕlĭdŭs tōtō mānābāt cōrpŏrĕ sūdŏr. Īmmūndŭs ŏlēntĭă sūdŏr Mēmbră sĕquēbātŭr. *Id.* Ōccŭpăt ōbsēssōs sūdŏr mĭhĭ frīgĭdŭs ārtūs, Cærŭlĕæquĕ cădūnt mădĭdō dē pēctŏrĕ gūttæ. *O.* Pērquĕ mĕōs ārtūs frīgĭdă gūttă flŭĭt. Ōbsēssōs ōccŭpăt ārtūs Sūdŏr. Ēquĕ căpīllīs Rōs cădĭt. *Id.* Frīgĭdă dē tōtā frōntĕ cădēbăt ăquă. *Pp.* Heū heū! quāntŭs ĕquīs, quāntŭs ădēst vĭrīs Sūdŏr! *H.* Quūm sūdŏr ăd īmōs Mānārēt tālōs. *Id.* Gĕlĭdŭs cădĭt īmbĕr ănhēlō Pēctŏrĕ. *St.* Sūdōrĭbŭs ōră Pūlvĕrŭlēntă rŭbēnt. *Cl.* Sūdŏr ădhūc pēr mēmbră călĕt. *Id.* Fēssă jăcēt cērvīx, fūmānt sūdōrĭbŭs ārmī. *L.* Quām tĕpĭdŭs lāxō mānāvĭt cōrpŏrĕ sūdŏr. *Petr.* Sūdēs, ēt pēctŏrĕ lævō Ēxcŭtĭāt gūttās. *Pers.* Sūdŏr pĕr ārtūs frīgĭdŭs tōtōs cădĭt. *Sen. Voy.* Sudans. || *Découler, être humide.* Hūmŏr sūdāvĭt ăb ūvīs. *Sil.* Tĕpĭdō sūdānt hūmŏrĕ lăcūnæ. *V.* Aūsŏnĭō sūdābĭtĭs, ārmă, crŭōrĕ. *Sil.* Tērră sūdăt sānguĭnĕ. *Enn.* (ap. *Non.* 10, 4). SYN. Stīllō, flŭō, mădĕō, etc. || *Au fig.* Tăcĭtā sūdānt præcōrdĭă cūlpā. *J.* (1, 167. Sic *Pl. Most.* II, 1, 48, madeo metu). || *Prendre de la peine.* Sūdābĭs sătĭs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 23). Ēt fērrĕă sūdānt Claūstră rĕmōlīrī. *St.* SYN. Dēsūdō, nītŏr. || 2. *Act. Rendre par un écoulement, distiller.* Ēt dūræ quērcūs sūdābūnt rōscĭdă mēllă. *V.* Pīnguĭă cōrtĭcĭbūs sūdēnt ēlēctră mўrīcæ. *Id.* Hōc tĭbĭ Cāmpānī sūdāvĭt bāccă Vĕnāfrī. *M.* (XIII, 101). SYN. Stīllō, fūndō 2. || *Supporter un travail pénible.* Sūdāvĭt īmpār prœlĭūm. *Prud.* (*Cath.* 2, 76). Ān tĕnĕrūm pĭĕtātĭs ŏpŭs sūdātŭr ĭn ārmīs? *Id.* (*Psych.* 240). SYN. Dēsūdō, ēxsūdō, pērfĕrō, tŏlĕrō, etc.

Sūdŏr, ōrĭs, *m. Sueur.* Sūdōrīsquĕ mădēns pēr cōllūm splēndĭdŭs hūmŏr. *Lr.* (VI, 1186). Sālsūsquĕ pĕr ārtūs Sūdŏr ĭĭt. *V.* Ēxhaūstōs sūdōrĭbŭs ārtūs. *L.* Ēffētōs tĕpĭdīs sūdōrĭbŭs ārtūs. *St.* EP. Æstīvŭs, rĕpēntīnŭs, sŭbĭtŭs; lārgŭs, flŭēns, mădĭdŭs, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs, tĕpēns, fūmāns, sālsŭs, pīnguĭs, īmmūndŭs. PHR. Sūdōrĭs hūmŏr, gūttæ, rōs, lātĕx. Sūdātŭs hūmŏr, līquŏr. Frōntĭs hūmŏr. *Voy.* Sudo. || *Au fig. Travail, effort.* Mūltō phălĕrās sūdōrĕ rĕcēptās. *V.* SYN. Lăbŏr. || *Humidité.* Tēllūs sūdōrĕ mădēscēt. *Poet.* (apud *Aug.* *C. D.* 18, 23). *Voy.* Humor. || *Liquide.* Nīgrī mădĭdŭs sūdōrĕ vĕnēnī. *O.*

Sūdŭs, ă, ŭm. *Serein.* Ērgo ŭbĭ vēr nāctæ sūdūm cāmpōsquĕ pătēntēs. *V.* Aūrĕōs sūbdūcĭt īgnēs sūdŭs ōră Lūcĭfĕr. *Tiberian.* (ap. *Fulg. de Prisc. Serm.* p. 568). Sūdă rĕdĭt făcĭēs līquĭdæ sĭnĕ nūbĕ dĭēī. *Prud.* (*Psych.* 640). Nēc vēntōrūm flămĭnă, flāndō, sūdă sĕcūndēnt. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 131). SYN. Sĕrēnŭs, etc. || *Subst. n. Beau temps.* Ārmă... Pēr sūdūm rŭtĭlārĕ vĭdēnt. *V.* Pĭcĕō pēr sūdūm tūrbĭdă nīmbō. *V. Fl. Voy.* Serenum. || Sūdŭm ēst. *Il fait beau.* (*Pl. Mil.* I, 1, 2.) || *n. pris adv.* Sūdūm pŏlītō prænĭtēns pūrgāmĭnĕ. *Prud.* (*Cathem.* 7, 80, de argento).

Sŭērĭm *ou* Suērĭm, Suērūnt. *Voy.* Suesco.

† Sŭērĭs, *ancien gén. de* Sus. Pērnam, ābdōmĕn, sūmĕn, sŭērĭs glāndĭŭm. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 44, in trochaico. Sic egregie *Bothe.* Male vulgo, *suis*, claudicante versu. Genitivum *sueris* sumen ex *Plauto* testatur *Fest.* in v. *Spetile*).

Suēscō, ĭs, ēvī, ētŭm, ēscĕrĕ, *n. S'accoutumer.* Suēscāt pĕrĭtīs fābŭlīs Sĭmŭl jŏcārī ēt dīscĕrĕ. *Aus.*

(*Epist.* 19, 91). Vălĭdōs ĕtĭām prævērtĕrĕ suēscānt. *Nemes.* (*Cyn.* 193). Suēscānt ōrā sĭlēntĭō. *T. Maur.* (*Præf.* 58). *Voy.* Assuesco. || *Au parf. J'ai coutume.* Ūrbĭs vīrtūtĭsquĕ părēns sĭc vĭncĕrĕ suēvĭt. *Pp.* (IV, 10, 17). Ārcānăquĕ suēvĭt Prōdĕrĕ. *Cl.* Suēvĕrăt ārcæ Claūstră rĕmōlīrī. *Id.* Rōmānăquĕ vūlnĕră suērīnt Quānta āffērrĕ mănūs (pro sueverint). *Sil. Voy.* Soleo. || *Qqf.* Suēmŭs, *sync. pour* Suevimus. Ūsūrpāre ŏcŭlīs, nĕc vōcēs cērnĕrĕ suēmŭs. *Lr.* (I, 302). || † Sŭēvī, etc., *arch.* Hās Græcī stēllās Hy̆ădās vŏcĭtārĕ sŭērūnt. *Cic.* (*Arat. N. D.* 2, 43). Quīn fērrī quŏquĕ vīm pĕnĕtrārĕ sŭēvĭt. *Lr.* (VI, 954). Āppēllārĕ sŭēmŭs. *Id.* (I, 54). Ēt gĕmmīs flōrēre ārbūstă sŭēssĕ. *Id.* (V, 910).

Suēssă *et* Sŭēssă, æ, *f. Ville de Campanie, patrie du poëte Lucilius.* Dētrītăquĕ bēllīs Suēssă. *Sil.* Rŭdēs cămēnās quī Sŭēssæ prævĕnīs. *Aus.* (*Epist.* 15, 9). SYN. Aūrūncă.

Sŭēssĕ, *sync. pour* Suevisse. *Voy.* Suesco.

Suēssōnēs, ŭm, *m. pl.* (Σουεσσίονες). *Peuple gaulois entre l'Oise et la Marne* (*du Soissonnais*). Lōngīsquĕ lĕvēs Suēssōnēs ĭn ārmīs. *L.* (I, 424).

Suētōnĭŭs, ĭī, *m. Suétone, historien latin.* Quōrūm pēr plēnām sĕrĭēm Suētōnĭŭs ōlĭm. *Aus.* (*Cæs. Dedic.* 4. Adde *Sid.* 24, 105).

Suētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suesco. *Accoutumé.* Bēllă nĕfāndă părāt, suētūs cīvīlĭbŭs ārmīs. *L.* Dīdūcĕrĕ rīctūm Suētŭs, hĭāt tāntŭm. *J.* (10, 230). || † Sŭētŭs, *arch.* Cōnstĭtŭūnt, pōrro ēx ălĭīs sēntīrĕ sŭētī. *Lr.* (II, 903). Fūrēsquĕ fĕræquĕ sŭētæ Hūnc vēxārĕ lŏcūm. *H.* (*Sat.* I, 8, 17. Et *Anthol.* II, 218).

Suēvī, *parf. de* Suesco.

Sŭēvŭs *ou* Suēvŭs, ī, *m.*; Sŭēvī *ou* Suēvī, ōrŭm, *pl. Les Suèves, peuple germain entre l'Elbe et la Vistule.* Fūndăt ăb ēxtrēmō flāvōs ăquĭlōnĕ Sŭēvōs Ālbĭs. *L.* Īllĕ gĕnūs Suēvōs ācre, īndŏmĭtōsquĕ Sĭcāmbrōs Cōntŭdĭt. (*Ad Liv.* 312.) Crīnītūsquĕ tŭō sūdābĭt fāscĕ Sŭēvŭs. *Cl.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Bārbărŭs aūt Suēvō pērfūsūs sānguĭnĕ Rhēnŭs. *Pp.* (III, 3, 45). Trĭplēx crīstă jŭbās ēffūndĭt crīnĕ Sŭēvō. *Sil.*

Sūffārcĭnātŭs *ou* Sŭbfārcĭnātŭs, ă, ŭm. *Chargé de bagages.* Qui īncēdūnt sūffārcĭnātī cūm lĭbrīs, cūm spōrtŭlīs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 10. Et *Ter. And.* IV, 4, 30; *Cæcil.* ap. *Non.* 2, 882).

Sūffēcī, *parf. de* Sufficio.

Sūffēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sufficio. *Substitué.* Sūbjĭcĭt hīnc hŭmĭlem, ēt sūffēctūs pōstĕrĭōrēm. *Lucil.* (apud *Gell.* 4, 17. Alii leg. *sufferctus*). || *Teint, taché.* Ārdēntēs ŏcŭlōs sūffēctī sānguĭne ēt īgnī. *V.* Ēt măcŭlīs sūffēctă gĕnās. *V. Fl.*

Sūffēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Quām nōn ĭn ălĭquā rē vĭdērĕ Sūffēnŭm. *Cat.* (22, 18).

Sūffĕrŏ, fērs, fērrĕ. *Placer sous.* Ŭbĭ mĭhĭ vāpŭlāndum ēst, tūtĕ cŏrĭūm sūffĕrās. *Pl.* (*Pœn.* IV, 3, 36. *Id. fr.* ap. *Non.* 4, 429, sufferam meum tergum). SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūppōnŏ. || *Ordint. Soutenir, supporter.* Nĕc claūstră, nĕc īpsī Cūstōdēs sūffērrĕ vălēnt. *V.* Dūrūm sūffērrĕ lăbōrēm. *Lr.* (III, 1012). Quōd sŭpĕrēst, sūffērtĕ, pĕdēs, prŏpĕrātĕ lăbōrēm. *Pp.* (III, 21, 21). Sūffērrĕ sūmptūs. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 44). SYN. Sūstĭnĕŏ, fĕrŏ, tŏlĕrŏ, pătĭŏr, etc. || — pœnās, etc. *Subir un châtiment.* Aūt pœnās sūffĕrăm. *Att.* (ap. *Non.* 4, 29. Adde *Pl. Cist.* I, 3, 54). Ĕgŏ sūpplĭcĭŭm sūffĕrăm? *Ter.* (*And.* V, 3, 17).

? Sūffērtŭs *ou* Sūffērctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suffercio. *Voy.* Suffectus.

Sūffētĭŭs, *m. Mettus Suffetius ou Fuffetius. Voy.* Mettus

Sūffĭcĭēns, tĭs. *Suffisant.* Rōmām cŭpĭēntī pērdĕrĕ fātō Sūffĭcĭēns. *L.* Nĕc vōx āntrī cōmplērĕ căpācĭs Sūffĭcĭēns spătĭŭm. *Id.* SYN. Ĭdōnĕŭs, āptŭs, pār.

† Sūffĭcĭēntĭă, æ, *f. Suffisance.* Quĭă sūffĭcĭēntĭă nōstră Ēx Chrīsto ēst. *Prosp.* (*Ing.* III, 132). Ēt sūffĭcĭēntĭă vīctūs. *Eugen.* (1, 10).

Sūffĭcĭŏ, ĭs, fēcī, fēctŭm, fĭcĕrĕ. *Mettre à la place, substituer.* Ātque ălĭam ēx ălĭā gĕnĕrāndō sūffĭcĕ prōlēm. *V.* Īpsæ rēgēm pārvōsquĕ Quĭrītēs Sūffĭcĭūnt *Id.* Spērāns hērēdēm sūffĭcī sē prŏxĭmŭm. *Ph.* SYN. Sŭbstĭtŭŏ, sūpplĕŏ. || *Fournir.* Īpsĕ pătēr Dănăīs ănĭmōs vīrēsquĕ sĕcūndās Sūffĭcĭt. *V.* Īpsă sătĭs tēllūs.... Sūffĭcĭt hūmōrēm. *Id.* Dūx āgmĭnă sūffĭcĭt ūnŭs. *Sil.* SYN. Mĭnīstrŏ, sūppĕdĭtŏ, præbĕŏ, sūggĕrŏ, etc. || *Qqf. Teindre. Voy.* Suffectus. || *n. Suffire à, être capable, pouvoir.* Quōdquĕ sătĭs pŏpŭlō pŏtĕrăt, nōn sūffĭcĭt ūnī. *O.* Nĕc lŏcŭs ĭn tŭmŭlōs, nĕc sūffĭcĭt ārbŏr ĭn īgnēs. *Id.* Nĕc sūffĭcĭt ūmbŏ Īctĭbŭs. *V.* Nĕc nōs ōbnītī cōntrā, nĕc tēndĕrĕ tāntŭm Sūffĭcĭmŭs. *Id.* Nĕc laūdārĕ sătĭs dīgnāsquĕ rĕpēndĕrĕ grātēs Sūffĭcĭăm. *St.* SYN. *qqf.* Vălĕŏ, pōssŭm. PPH. Sătĭs sŭm. || *Unip.* Mĭhĭ pārvă lŏcūtō Sūffĭcĭt ĭn vēstrās sæpĕ vĕnīrĕ mănūs. *M.* (IX, 1). PPH. Sătĭs *ou* săt ēst. Ăbūnde ēst. || *Fournir une matière suffisante.* Ĕrgo ĕgŏ sūffĭcĭām rĕŭs ĭn nŏvă crīmĭnă sēmpĕr. *O.* SYN. Sŭpērsŭm, sŭpĕrŏ. || *Se présenter.* Nĕc vērbă vŏlēntī Dīcĕrĕ sūffĭcĭūnt. *O.* SYN. Sūppĕtŏ, sūccūrrŏ.

Sūffīgŏ, ĭs, xī, xŭm, gĕrĕ. *Ficher sous, dans, et au fig.* Cŏlūmnām mēntō sūffīgĭt sŭō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 54. Sic *fragm.* ap. *Maium.* Vulgo tamen melius *suffulsit*). Quĭd ēst Quōd te ēffĕrārĭt, quōd nŏvōs sūffīxĕrĭt Stĭmŭlōs dŏlōrī? *Sen.* (*Phœn.* 206). SYN. Sūppōnŏ, īnfīgŏ, dēfīgŏ, etc. || *Attacher en haut, suspendre.* Īn crŭcĕ sūffīgăt sērvŭm. *H.* Sūffīxum ĭn sūmmā mē mĕmĭnī ēssĕ crŭcĕ. *Cat.* (99, 4). Prōvĭdŭs āntēnnæ sūffīxĭt līntĕă sūmmæ. *L. Voy.* Suspendo, Crux.

Sūffīmĕn, ĭnĭs, *n. Odeur d'une substance brûlée.* Ī, pĕtĕ vīrgĭnĕā, pŏpŭlūs, sūffīmĕn ăb ārā. *O.*

Sūffĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Imprégner de l'odeur d'une substance brûlée, ordint. Parfumer.* Āt sūffīrĕ thy̆mō, cērāsquĕ rĕcīdĕre ĭnānēs. *V.* Deīn, quēmcūmquĕ lŏcum ēxtērnæ tĕtĭgērĕ pŭēllæ, Sūffīt, ēt pūrā līmĭnă tērgĕt ăquā. *Pp.* (IV, 8, 83). Vēllĕră cūm vīvō sūffīrī sūlfŭrĕ prōdēst. *Ser. Sam.* (vs. 1037). SYN. Pērfūndŏ, ŏdōrŏ. || *Qqf. Réchauffer.* Īgnĭbŭs æthĕrĭīs tērrās sūffīrĕ fĕrācēs. *Lr.* (II, 1096).

Sūffītŭs, ă, ŭm, *part. p.* Ēt sūffītă dŏmŭs pīnguī frāgrābăt ămōmō. *Alcim.* (III, 229. Et *Ov. Fast.* V, 677).

Sūffīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suffigo. *Attaché à, ordint. Suspendu.* Sūffīxă tĭgīllō Jānŭă. *Cat.* (67, 39). Ērēctō sūffīxŭs rōbŏrĕ. *Sil. Voy.* Suspensus. || *Crucifie.* Quæ sīt sūffīxă pŏtēstās. *Prud.* (*Apoth.* 382).

Sūfflābĭlĭs, ĕ. *Qu'on rend en soufflant.* Spīrāmūs quŏtĭēs ănĭmæ sūfflābĭlĭs aūrās. *Prud.* (*Apoth.* 842).

Sūfflāmĕn, ĭnĭs, *n. Ce qui sert à enrayer.* Īpsĕ rŏtām strīngĭt mūltō sūfflāmĭnĕ cōnsŭl. *J.* (8, 148. Sic codd. meliores. Alii, et edd. *adstringit*). Tārdăt sūfflāmĭnĕ cūrrŭm. *Prud.* (*Psych.* 417). || *Au fig. Entrave, retard.* Nĕc rēs āttĕrĭtūr lōngō sūfflāmĭnĕ lītĭs. *J.* (16, 50).

Sūfflātŭs, ă, ŭm. *Soufflé.* || *Au fig. Enflé.* Nĕque aūro, aūt gĕnĕre, aūt mūltĭplĭcī scĭēntĭā Sūfflātŭs, quærīt Sōcrătĭs vēstīgĭă. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 227). || *Irrité.* Sūfflātŭs īllūc vĕnĭĕt. *Pl.* (*Bac.* IV, 2, 21)

Sūfflŏ, ās, ārĕ, *n. et act. Souffler.* Sūfflāvĭt būccĭs tērquĕ quătērquĕ sŭīs. *M.* (III, 17). Āntehāc sūfflābăt ăquĭlo aūt aūstĕr. *Turpil.* (ap. *Non.* 8, 38). Ănĭmām sūfflāvĕrăt ōrĕ. *Prud.* (*Apoth.* 782). SYN. Flō, spīrŏ, etc. || *Enfler.* Ăgĕ, tībĭcĕn... Sūfflā cĕlĕrĭtēr tĭbĭ būccās. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 41). *Voy.* Inflo. || *Au fig Dire avec emphase.* Sūfflā: sūm cāndĭdŭs

Pers. (4, 20). || — mē. *Décharger sa colère.* Nēscĭō quĭd sē sūfflāvĭt ŭxōrī sŭæ. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 19).

Sūffōcō, ās, ārĕ. *Serrer, étouffer, suffoquer.* Aūt īn mēllĕ sĭtūm sūffōcāri ătquĕ rĭgērĕ. *Lr.* (III, 905). Sūffōcātā crŭōrĕ. *Arat.* (II, 278). *Voy.* Strangulo. || *Boucher.* Ĕt sūffōcārĕ lăcūnās Cōnātŭr. *Lucil.* (ap. *Diom.* 361).

Sūffŏdĭō, ĭs, ōdī, ōssŭm, ŏdĕrĕ. *Creuser ou Percer en dessous.* Sēd cădĭt īn fŏvĕām præcēps, quām căllĭdă fōrtĕ Fraūs īntērcīsō sūffōdĕrăt æquŏrĕ fūrtĭm. *Prud.* (*Psych.* 259). Sūffōssō rĕvŏlūtŭs ĕquō. *V. Voy.* Fodio. || *Enfouir.* Cōmmīssūm vĭdĕō nōn sūffōdīssĕ tălēntūm. *Fort.* (III, 14, 41). *Voy.* Defodio.

Sūffrāgātŏr, ōrĭs, *m. Partisan.* Ĕt sūffrāgātōrēs tŭōs Ŭlcīscăr. *Pl.* (*Cas.* II, 4, 20. Et *Nov.* apud *Non.* 1, 13). **SYN.** Sūffrāgāns.

Sūffrāgĭūm, ĭī, *n. Vote, suffrage.* Nōn ĕgŏ vēntōsæ plēbīs sūffrāgĭă vēnŏr Īmpēnsīs cœnārŭm, etc. *H.* Līběră sī dēntūr pŏpŭlō sūffrāgĭă. *J.* (8, 211). Ōlīm pŏpŭlī prĭŭs hŏnōrēm căpĭēbăt sūffrāgĭō. *Pl.* (*Bac.* III, 3, 34). || *Au fig. Suffrage, approbation.* Quūm scrībo, ēt sūpplēx pŏpŭlī sūffrāgĭă căptō. *H.* Prŏpĕrāns sūffrāgĭă nātō. *Aus.* (*Idyl.* 6, 81). SYN. Făvŏr, etc. *Voy. ce mot.*

Sūffrāgŏr, ārĭs, ārī, *d. Donner son suffrage; au fig. Approuver, favoriser.* Cōpĭă mē pērdĭt : tū sūffrāgārĕ rŏgātŭs. (*Anth.* II, p. 497.) Sī quĭs ĕrĭt stēllīs tūm sūffrāgāntĭbŭs ōrtŭs. *Man.* (IV, 552). *Voy.* Faveo, Probo.

Sūffrīngō, ĭs, ĕrĕ. *Rompre par-dessous.* Ŭt ĕgo hīscĕ sūffrīngām tălōs. *Pl.* (*Truc.* II, 8, 8. *Id. Rud.* IV, 4, 15).

Sūffūdī, *parf. de* Suffundo.

Sūffŭgĭō, ĭs, ūgī, ŭgĕrĕ, *n. et act. Fuir, échapper.* Hīnc ŭbĭ sūffūgĭt sēnsūm sĭmŭl āngŭlŭs ōmnĭs. *Lr.* (IV, 360. *Id.* V, 151).

Sūffŭgĭŭm, ĭī, *n. Asile, refuge, et au fig.* Sūffŭgĭūm nīmbōs vītāntĭbŭs ēssĕm. (*Ov. Nuc.* 119.) Trīstĭă nōctĭs Sūffŭgĭa, īllātō cōnfūsŭs lūmĭnĕ, quærăm. *P. Nol.* (10, 321). Sūffŭgĭūm mĭsĕrīs. *Sil.*

Sūffūlcĭō, īs, īrĕ. *Étayer, soutenir.* Tāntæ īn te īmpēndēnt rŭīnæ, nĭsī sūffūlcīs fīrmĭtĕr. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 77). || *Soutenir l'estomac, en parl. des aliments.* Prōptĕrĕā căpĭtŭr cĭbŭs ŭt sūffūlcĭăt ārtŭs. *Lr.* (IV, 868. *Ib.* 951). || *Mettre comme un étai.* Cōlūmnām mēntō sūffūlsĭt sŭō. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 55). *Voy.* Suffigo.

† Sūffūlgĕō, ēs, ērĕ, *n. Briller dessous.* Tūm fĭt ŭt hūmŏr ăquæ sūffūlgĕăt. (*Anth.* II, p. 341.)

Sūffūltŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suffulcio. *Supporté, soutenu.* Stāns īn pērpĕtŭūm, părĭbŭs sūffūltă cŏlūmnīs Pōrtĭcŭs. *Lr.* (IV, 428). Ōctō Sўrīs sūffūltă. *M.* (IX, 3, lectica). || *Au fig.* Hāc ŏpĕ sūffūltŭs. *Fort.* (I, 8, 5. *Ib.* 9, 13, amore). SYN. Fūltŭs, frĕtŭs.

Sūffūndō, ĭs, ūdī, ūsūm, ūndĕrĕ. *Verser en cachette.* Ăquām frīgĭdām sūbdŏlĕ sūffūndūnt. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 36, translate). || *Verser sur, arroser, couvrir.* Āt sī vīrgĭnĕūm sūffūdĕrĭt ōrĕ rŭbōrĕm. *V.* Hўpĕrīŏnĭs ōrbĕm Sūffūndī măcŭlīs. *St.* Ĕt tĕpĭdō sūffūndĭt lūmĭnă rōrĕ. *O.* Sūffūndūntquĕ sŭā cœlūm cālīgĭnĕ. *Lr.* (VI, 478, nebulæ). SYN. Īnfūndō, spārgō, ādspērgō, tĕgō, etc.

Sūffūrŏr, ārĭs, ārī, *d. Voler en cachette.* (*Pl. Truc.* II, 7, 15. *Id. fragm.* ap. *Non.* 3, 180.)

Sūffūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suffundo. *Répandu sous.* Āt quĭbŭs īntŭmŭĭt sūffūsā vēntĕr ăb ūndā. *O.* || *Arrosé.* Lăcrĭmīs ŏcŭlōs sūffūsā nĭtēntēs. *V.* Līngua ēst sūffūsă vĕnēnō. *O* Cāndĭdŭs ā sălĭbŭs sūffūsīs fēllĕ rĕfūgī. *Id.*

Sūgdĭăs, ădĭs, *f. La Sogdiane, contrée de l'Asie* Sūgdĭăs hānc sĕquĭtūr, răpĭdūs quām dīvĭdĭt Oxŭs. *Prisc.* (*Peri.* 723. Et *Avien. Descr. T.* 924).

Sūggĕrō, ĭs, ēssī, ēstūm, ĕrĕrĕ. *Porter ou mettre dessous.* Vīrgĕă sūggĕrĭtūr cōstīs ūndāntĭs ăhēnī. *V.* || *Fournir.* Sūggĕrĕ tēlă mĭhī. *V.* Ălīmēntăquĕ mītĭă tēllūs Sūggĕrĭt. *O.* Cūr tu hīs rēbūs sūmptūm sūggĕrĭs ? *Ter.* (*Ad.* I, 1, 36). SYN. Sūbmīttō, sūppĕdĭtō, sūbjĭcĭō, præbĕō, mĭnīstrō. || *Au fig.* Sūggĕrĭt āffātūs, tūrbātăquĕ pēctŏră mūlcēt. *V. Fl.*

Sūggēstūm, ī, *n. Comme* Suggestus, *m.*

Sūggēstŭs, ă, ūm, *part. p. Accumulé.* Fīdăquĕ sūggēstā cāstră cŏrōnāt hŭmō. *Pp.* (IV, 4, 8). || *Élevé, construit.* Cēlsīs sūggēstă thĕātră cŏlūmnīs. *Sil.*

Sūggēstŭs, ūs, *m. Élévation, accumulation.* Cēlsæ prŏcŭl ādspĭcĕ frōntĭs hŏnōrēs, Sūggēstūmquĕ cŏmæ. *St.* Prōtĭnŭs ēx sēsē sūggēstū vūlnĕră cōmplēt. *Cypr.* (*Sodom.* 124, de statua salis). || *Tribune aux harangues.* SYN. Rōstră (*à Rome*).

† Sūggīllō, ās, ārĕ. *Meurtrir ; au fig. Blesser, se moquer de.* || ? *Comme* Suggero. Scĭăt hīc, quĭs īllī vērbă sūggīllēt Dĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 999).

Sūgō, ĭs, xī, ctūm, gĕrĕ. *Sucer, en partie. Teter.* Cœpīt lăbĭă sūgĕrĕ. *Nov.* (ap. *Non.* 10, 10). Sæpĕ sŏpōrāntēm fūrtīvă pĕr ōscŭlă sūxī. *Fort.* (VI, 7, 341). Căpēllām Gnōssĭăm Sūxīssĕ fērtūr Jūpĭtĕr. *Prud.* (*Peri.* 10, 619). SYN. Ēxsūgō. PHR. Sūccūm ōrĕ, lăbrīs haūrĭō, trăhō, ēxtrăhō, ēxprĭmō, dūcō.

Sŭī, sĭbĭ, sē. *De soi, à soi, soi.* Pīgnŏră cāră sŭī, quæ nūnc ĕgŏ līmĭne ĭn īpsō. *V.* Māndăt fĭĕrī sĭbĭ tălĭă Dăphnĭs. Tēquĕ sĭbĭ gĕnĕrūm Tēthўs ĕmăt ōmnĭbŭs ūndīs. Nēc mĭnŭs Ǣnēās sē mātūtīnŭs ăgēbăt Āddĭt sē sŏcĭăm. *Id.* SYN. Sŭīmĕt, etc., īpsĭŭs, etc. || *Act. et abl. avec redoubl.* Sēsē. Īlli īntĕr sēsē măgnā vī brăchĭă tōllūnt. *V.* Fĕrānt ŏcŭlīs sēse ōbvĭă nōstrīs. *Id.* Hăbĕt ălĭŭd măgĭs ēx sēse ĕt mājŭs. *Ter* (*And.* V, 4, 51).

Sŭīllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Stŭdĭīs ēxcūltĕ Sŭīllī. *O.*

Sŭīllŭs, ă, ŭm. *De porc.* Nēc dīstārĕ pŭtānt hūmānā cārnĕ sŭīllām. *J.* (14, 98. Et *Prud. Cathem.* 9, 56). SYN. Pōrcīnŭs. || — fūngŭs. *Une espèce de champignon* (*peut-être Truffe*). Sūnt tĭbĭ bōlētī : fūngōs ĕgō sūmō sŭīllōs. *M.* (III, 60. Cf. *Plin.* 22, 47). || *Subst. f. Nom de femme.* (*Anthol.* II, p. 44.)

Sŭīmĕt (*Prisc.* 947), sĭbĭmĕt, sēmĕt. *De soi-même, etc.* Īpsă quĭdēm vīrtūs sĭbĭmĕt pūlchērrĭmă mērcēs. *Sil.* (XIII, 663). Dăbĭt īpsă sĭbĭmĕt Pōndĕră. *Man.* (IV, 439). Jūnŏ sĭnū măgnī sēmĕt fūrātă mărĭtī. *St.* Sēmĕt prōgnātōs. *H.*

Sūlcātŏr, ōrĭs, *m. Qui trace des sillons, laboureur.* Ĕt pătŭlī sūlcātŏr Thēssălŭs āgrī. *Avien.* (*D. T.* 587). *Voy.* Agricola. || *Au fig.* Sūlcātŏr nāvĭtă pōntī. *Sil.* Sīccæ sūlcātŏr ărēnæ (Bagrada). *L.*

Sūlcātŭs, ă, ŭm. *Sillonné.* Ĕt (rura) quōndām sūlcātă Cămīllī Vōmĕrĕ. *L.* || *Au fig.* Sūlcātō vărĭōs dūxĕrūnt gūrgĭtĕ trăctūs. *L.* Sūlcātūm trĕmŭlă sĕcăt āĕră flāmmā. *Sil.*

Sūlcī, ōrŭm, *m. pl. Peuplade de la Sardaigne.* Pārs ădĭt āntīquā dūctōs Cārthāgĭnĕ Sūlcōs. *Cl.*

Sūlcĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*H. Sat.* I, 4, 65.)

Sūlcō, ās, ārĕ. *Sillonner, labourer.* Nēc quīsquām prēssō vōmĕrĕ sūlcăt hŭmŭm. *O.* Ăd īmpĕrĭūm dŏmĭnæ sūlcābĭmŭs āgrōs. *Tib.* (II, 3, 81). SYN. Prōscīndō, ărō, etc. *Voy.* Aro. || *Au fig.* Ĕt cōntēntŭs ĭtĕr caūdā sūlcārĕ părēās. *L.* Sūlcāns rēgnă mĕātū. *Id.* Sūlcāvītquĕ cŭtēm rūgīs. *O.* || *Fendre* (*les flots*), *naviguer.* Ĕt lōngā sūlcānt vădă sālsă cărīnā. *V.* Seū rătĕ cærŭlĕās pīctā sūlcāvĭmŭs ūndās. *O. Voy.* Navigo. || *Sillonner avec les roues.* Nēc jŭgă sūlcābĭt nōstĕr Bĕrĕcўntĭă cūrrŭs. *Cl.* || — ĭtĕr. *Décrire* (*un*

trajet). Mĕdĭūm cœlī dūm sūlcăt ĭtĕr. *Sen.* (*H. OEt.* 683).

Sūlcŭs, ī, *m.* *Sillon de la charrue.* Grāndĭă sæpĕ quĭbūs māndāvĭmŭs hōrdĕă sūlcīs. *V.* Quūm prīmūm sūlcōs æquānt sătă. Lŏcūm cōnclūdĕrĕ sūlcō. *Id.* Hērbăquĕ quæ lătŭīt Cĕrĕālĭbŭs ōbrŭtă sūlcīs. *O.* EP. Lōngŭs, rēctŭs, cūrvŭs, prŏfūndŭs, dūctŭs, fīssĭlĭs. PHR. Sūlcī cūlmĭnă, āggĕrēs. Sūlcī tēllūrĭs ărātæ. || *Fosse pour les jeunes plants.* Hīc plāntās tĕnĕro ābscīndēns dē cōrpŏrĕ mātrŭm, Dēpŏsŭīt sūlcīs. *V.* Tĕnŭī vītēm cōmmīttĕrĕ sūlcō. *Id.* SYN. Scrōbs. || *Traces de roues.* Dēlēt sūlcōs ĭtĕrātă prĭōrēs Ōrbĭtă. *St. Voy.* Orbita. || *Au fig. Sillon tracé sur l'eau.* Cānēbānt æquŏră sūlcō. *V. Fl.* Īnfīndūnt părĭtĕr sūlcōs. *V.* || *Sillon de feu.* Dīspērsōs trāxērĕ cădēntĭă sūlcōs Sīdĕră. *O.* Tūm lōngō līmĭtĕ sūlcŭs Dāt lūcĕm. *V.* || *Rides.* Sūlcīsquĕ gĕnārŭm Cŏrrŭĕrāt pāssā făcĭēs rūgōsĭŏr ūvā. *Cl.* (Et *Mart.* III, 72). *Voy.* Ruga. || *Trace de blessure, estafilade.* Grāndēsquĕ rŭbēnt īn pēctŏrĕ sūlcī. *Cl.* || *Sillon de la plume* (*de métal*). Călămīquĕ rĕvōlvĕrĕ sūlcōs. *Prud.* (*Apoth.* 600). || *Petit bras de rivière.* Spārgĭtŭr īn sūlcōs (Sicoris). *L.*

Sūlfŭr *ou* Sūlphŭr, ŭrĭs, *n.* *Soufre.* Nōnnĕ vĭdēs, ĕtĭām tērrā quŏquĕ sūlfŭr ĭn īpsā? *Lr.* (VI, 808). Lūtĕa ŭt ĕxĭgŭīs ārdēscūnt sūlfŭră fūmīs. *O.* Ēt lātē cīrcūm lŏcă sūlfŭrĕ fūmānt. *V.* EP. Vīvŭm, ŏdōrŭm, grăvĕŏlēns; lūtĕŭm, flāvŭm; pīnguĕ, fūmāns, ārdēns, călĭdŭm. PPH. Sūlfŭrĭs īgnĭs, ŏdŏr, aūră. Sūlfŭrĕá vīs. PHR. Cærŭlĕī vīvō dē sūlfŭrĕ fūmī. *O.* || *Allumette.* Rūptō pōscēntēm sūlfŭră vītrō. *J.* (5, 48). *Voy.* Sulfuratum. || — æthĕrĭŭm, etc. *La foudre.* Ǣthĕrĭōquĕ nŏcēns fūmāvĭt sūlfŭrĕ fērrŭm. *L.* Ōcĭŭs īlĕx Sūlfŭrĕ dīscŭtĭtūr săcrō. *Pers.* (2, 24). *Voy.* Fulmen.

Sūlfŭrātŭm, ī, *n.* *Allumette.* Quī pāllēntĭă sūlfŭrātă frāctīs Pērmūtāt vĭtrĕīs. *M.* (I, 42).

Sūlfŭrātŭs, ă, ŭm. *Soufré.* Nēc sūlfŭrātæ līppŭs īnstĭtōr mērcīs. *M.* (XII, 57. *Id.* X, 3). PPH. Sūlfŭrĕ īndūctŭs, īllĭtŭs. PHR. Īndūctō cērātæ sūlfŭrĕ tædæ. *O.* Sūmmīs cīrcūmlĭtă tædīs, Ādmōtām răpĭūnt vīvācĭă sūlfŭră flāmmām. *Id.*

Sūlfŭrĕŭs, ă, ŭm. *De soufre, soufré, sulfureux.* Sūlfŭrĕīs ārdēt fōrnācĭbŭs Ǣtnă. *O.* Sūlfŭrĕā Nār ālbŭs ăquā. *V.*

Sūllă *ou* Sȳllă, æ, *m.* *Sylla, dictateur, vainqueur de Mithridate, rival de Marius.* Cōnsĭlĭŭm dĕdĭmŭs Sūllæ, prīvātŭs ŭt āltŭm Dōrmīrĕt. *J.* (1, 16). Sūllæ quī sē vĕlĭt ēssĕ sĕcūndŭm. *Sil.* Ēt pācēm, dūm Sūllă rĕdĭt. *L.* || 2. *Ministre de Néron.* Sūllæquĕ cæsī rĕfĕrāt ābscīsūm căpŭt. *Sen.* (*Oct.* 438).

Sūllānŭs *ou* Sȳllānŭs, ă, ŭm. *De Sylla.* Sūllānūm sŏlĭtō tĭbĭ lāmbĕrĕ fērrŭm. *L.*

Sūlmŏ, ōnĭs, *m.* *Sulmone, ville du Bruttium, patrie d'Ovide.* Sūlmŏ mĭhĭ pātrĭa ēst, gĕlĭdīs ūbērrĭmŭs ūndīs. *O.* Ā quō Sūlmōnīs mœnĭă nōmĕn hăbēnt. *Id.* (Cf. *Sil.* IX, 75.) || *Nom d'homme.* (*Virg. Æ.* IX, 412.)

Sūlmōnēnsĭs, ĕ. *De Sulmone.* Dē Sūlmōnēnsī mĕră Cēcrŏpĭs. *J.* (6, 186).

Sūlphŭr, etc. *Voy.* Sulfur, etc.

Sūlpĭcĭă, æ, *f.* *Poétesse du temps de Domitien.* Ōmnēs Sūlpĭcĭām lĕgānt pŭēllæ. *M.* (X, 35. Adde *Sid.* 9, 262). || *Autres femmes.* Sūlpĭcĭa ēst tĭbĭ cūltă tŭīs, Mārs māgnĕ, călēndīs. *Tib.* (IV, 2, 1).

Sūlpĭcĭŭs, ĭī, *m.* *Sulpicius, nom d'homme.* Sūlpĭcĭī pŭĕrī mœstā tĕgĭt cĭnĕrēs. (*Anthol.* II, p. 66.) || *Eccl. Saint Sulpice.* Cūm dŭcĕ Sūlpĭcĭō. *Fort.* (*V. S. M.* III, 10). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* *De Sulpicius.* Quī nūnc Sūlpĭcĭīs āccŭbăt hōrrĕīs. *H.*

† Sūltān, *m.* (*Chald* princeps). *Sultan, chef des* Turcæ, *peuple scythe, envoya une députation à Justin III.* Ēn sūltān nōstrā sērvīrĕ părātŭs ĭn aūlā. *Corip.* (*Just.* III, 390).

† Sūltĭs. *Voy.* Sis 2.

Sŭm, ĕs, fŭī, ēssĕ. *Être.* Sūm pĭŭs Ǣnēās, fāmā sŭpĕr æthĕră nōtŭs. *V.* Nōn tŭlĭt Āntĭgĕnēs : ĕt ĕrāt tūm dīgnŭs ămārī. Quīsquĭs ĕs, āmīssōs hīnc jam ōblīvīscĕrĕ Grāiōs. *Id.* Nōs nŭmĕrūs sŭmŭs, ĕt frūgēs cōnsūmĕrĕ nātī. *H.* || *Exister.* Quō pŭlchrĭŏr āltĕr Nōn fŭit Ǣnēădūm. *V.* Ēstĭs ĭō, sŭpĕrī. *St. Voy.* Existo. || *Vivre.* Pēr quīnquēnnĭă jām dĕcĕm, Nī fāllŏr, fŭĭmŭs. *Prud.* (*Cath. præf.* 1). *Voy.* Vivo. || *Se trouver.* Sīcŭt ĕrām, fŭgĭō sĭnĕ vēstĭbŭs. *O.* SYN. Vērsŏr. || Ūt nūnc ēst. *Pour le présent.* Quĭd ăgĭs, dūlcīssĭmĕ rērŭm? Suāvĭtĕr, ūt nūnc ēst. *H.* || Ēst mĭhĭ. *J'ai, je possède.* Sūnt mĭhĭ bĭs sēptēm præstāntī cōrpŏrĕ nȳmphæ. *V.* Nōmēn Mērcŭrĭo ēst mĭhĭ. *Pl.* (*Amph. prol.* 19). *Voy.* Habeo. || Ēssĕ īn vēstĕ. *Avoir un certain costume.* Sīve ĕrĭt īn Tȳrĭīs. . Sīve ĕrĭt īn Cōīs. *O.* Īn lāxā quĭd jŭvăt ēssĕ tŏgā? *Tib.* (II, 3, 80). || Bĕnĕ *ou* Mălĕ ēst mĭhĭ. *Voy.* Bene, Male. || *Demeurer, habiter, rester.* Ēst dĕŭs īn nōbīs, ăgĭtāntĕ călēscĭmŭs īllō. *O.* Nēmpe Ămŏr īn pārvā tē jŭbĕt ēssĕ căsā. *Tib.* (II, 3, 30). SYN. Hăbĭtŏ, mănĕŏ, cōmmŏrŏr, etc. || *Durer.* Īnvĭdĭām quŏd hăbĕt, nōn sŏlĕt ēssĕ dĭū. *Pp.* (II, 25, 34). *Voy.* Duro. || *Arriver, avoir lieu.* Ō Lāērtĭădē, quĭdquĭd dīcam aŭt ĕrĭt, aŭt nōn. *H. Voy.* Evenio. || Ēst (*avec le gén.*). *C'est le propre de.* Ēst mĭsĕrōrum ŭt mălĕvŏlēntēs sīnt. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 52). *Voy.* Pertinet. || Ēst mĭhĭ cŭm. *Avoir affaire à.* Pōstrēmō tēcūm nĭl rē nōbīs, Dēmĭpho, ēst. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 74). || Ēst ălĭquĭd. *Voy.* Aliquis. || *Avec l'inf. Il est permis, il est possible de.* Ēst quādām prōdīrĕ tĕnŭs, sī nōn dătŭr ūltrā. *H.* Ŏppĭdŭlō quŏd vērsū dīcĕrĕ nōn ēst. *Id.* Nēc nōn ĕt Tĭtȳŏn, Tērræ ōmnĭpărēntĭs ălūmnŭm, Cērnĕre ĕrăt. *V.* Ălĭī, quōrūm nŭmĕrūm cōmprēndĕrĕ nōn ēst. *O.* Fŭĕrĭt dēlērĕ Săgūntŭm. *Sil. Voy.* Licet, Possum. || Ēst ŭt (*avec le subj.*). *Il se peut que.* Ēst ūt vĭrō vīr lātĭŭs ōrdĭnĕt. *H.* Nōn ēst ŭt cōpĭă mājŏr Āb Jŏvĕ dōnārī pōssīt mĭhĭ. *Id.* || Ēst cūr *ou* quŏd. *Il y a des raisons pour.* Nāmque ēst quŏd vīsām dŏmŭm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 26). || Ēst quŭm. *Il arrive que.* Ēn ĕrĭt ūnquăm īllĕ dĭēs, quŭm, etc. *V.* || *Valoir.* Quī sīt plūrĭs quam īllĕ sĭt. *Pl.* (*As.* II, 4, 29). Pōstrēmo ā me ārgēntŭm, quānti ēst, sūmĭtŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 9, 20). *Voy.* Tanti. || *Qqf. au parf. Avoir cessé, n'être plus.* Quūm dīcăt sŭbĭtā vōcĕ, fŭīssĕ tĭbĭ. (*In obit. Mœcen.* 158.) Sīve ĕrĭmŭs, seū nōs fātā fŭīssĕ vŏlēnt. *Tib.* (III, 5, 32). Fŭĭmŭs Trōēs, fŭĭt Īlĭum, ĕt īngēns Glōrĭă Teūcrōrŭm. *V.* || Ēstŏ. *Voy. ce mot.* || *Qqf.* Ēst, ēssĕ. *Manger. Voy.* Edo.

† Sŭm, *arch. pour* Eum. (*Enn.* apud *Fest.* in v. *Sas.*)

Sūmĕn, ĭnĭs, *n.* *Tetine de truie.* Ēssĕ pŭtēs nōndūm sūmĕn. *M.* (XIII, 44. Et *Juv.* 12, 73). || † *arch. Sein.* Ēt mănū' lībĕrĭūs lāctānti īn sūmĭnĕ sīdăt. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 54).

Sūmmă, æ, *f.* *Total, somme.* Vītæ sūmmă brĕvĭs. *H.* Īnfēlīx ŏpĕrĭs sūmmā. *Id.* || *En partic. Somme d'argent.* Quăcūmquĕ sūmmā trādĕt lūxŭrĭæ dŏmŭm. *Ph.* Sūmmām nūmmōrŭm. *H.* || *Résumé.* Rătă sīt vērbōrūm sūmmă tŭōrŭm. *O.* Nāvĭgĕt : hæc sūmma ēst. *V.* || Ād sūmmăm. *En somme.* Ād sūmmām, nēc Maūrŭs ĕrăt. *J.* (3, 79. Et *Hor. Epist.* I, 1, 106). || *Le principal, la tête.* Sūmmă dŭcum Ătrīdēs *O.* Sōlūs sūmmam hăbĕt hīc ăpŭd nōs. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 15). || Sūmmă sūmmārŭm. *Résumé général.* Quām pĕnēs ămāntūm sūmmă sūmmārūm rĕdĭt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 4. Et *Lucr.* III, 817).

† Sūmmănŏ, ās, ārĕ. *Dérober.* Quĭă vēstĭmēnta, ŭbi

ŏbdŏrmīvĭt ēbrĭŭs, Sūmmăno, ŏb ĕām rēm me ŏmnēs Sūmmānūm vŏcānt. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 46. Alii volunt secundam produci: unde sensus impeditior. Ludit in verbo. Exstat vetus verbum Mănuor).

Sūmmānŭs, ī, *m. Nom de Pluton.* Rĕddĭtă, quīs quĭs ĭs ēst, Sūmmānō tēmplă fĕrūntŭr. *O.* (Adde *Pl. Bac.* IV, 8, 53. Quidam scrib. *Submanus,* non bene, si verbi etymon est *Summus Manium*, ut vult, inter alios, *Capel.* II, p. 40.)

Sūmmātēs, ūm, *m. pl. Les principaux citoyens.* Dēlĭcĭæ sūmmātūm vĭrūm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 90). Sūmmātēs vĭrī. *Sutrius* (apud *Fulgent. de Prisc. Serm.* p. 567). *Voy.* Proceres. || *f.* Sūmmātēs mātrōnās. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 27).

Sūmmātĭm, *adv. Sommairement, en abrégé.* Sēd tămĕn ŭt pŏtĕrō sūmmātim āttīngĕrĕ, tāngām. *Lr.* (III, 260). Sūmmātĭm tămĕn ēxpĕrĭār rēscrībĕrĕ paūcīs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 163).

† Sūmmātŭs, ūs, *m. Souveraineté.* Īmpĕrĭūm sĭbĭ quum āc sūmmātūm quīsquĕ pĕtēbăt. *Lr.* (V, 1141).

Sūmmē, *adv. Très-fortement.* Sūmmē mūnītō. *H.* Scīlĭcĕt hæc sūmmē cĕlĕrī rătĭōnĕ gĕrūntŭr. *Lr.* (IV, 255). *Voy.* Valde.

Sūmmĕrgŏ, Sūmmĭttŏ. *Voy.* Submergo, etc.

Sūmmĭtās, ātĭs, *f. Sommité.* Dēnĭque ārcĭs sūmmĭtās Zĕphÿrĭs vŏcātă. *Avien.* (*Or. mar.* 226).

Sūmmœnĭūm, ĭī, *n. Remparts, murs de la ville.* Nūllăquĕ sūmmœnī fōrnĭcĕ rīmă pătēt. *M.* (I, 35). || *D'où,* Sūmmœnĭānŭs, ă, ŭm. Sūmmœnĭānās cœnĕt ntĕr ŭxōrēs. *M.* (III, 81. *Id.* XI, 62).

Sūmmŏpĕrĕ, *adv. Extrêmement.* Ōmnĭă sūmmŏpĕre hōs vītæ pōstscēnĭă cēlānt. *Lr.* (IV, 1182).

Sūmmŏvĕŏ. *Voy.* Submoveo.

Sūmmŭlă, æ, *f., dimin. de* Summa. *Faible somme.* Nām călcŭlāndă prīmĭtŭs, Tūnc sūbnŏtānda ēst sūmmŭlă. *Prud.* (*Peri.* 2, 132). Sūmmŭlă nē pĕrĕăt. *J.* (7, 174).

Sūmmŭs, ă, ŭm. *Le plus haut, le plus élevé.* Hī sūmmo īn flūctū pēndēnt. *V.* Sūmmōque ŭlŭlārūnt vērtĭcĕ nўmphæ. Pĕdĭbūs sūmmās æquābĭs ărēnās. *Id.* SYN. Āltĭssĭmŭs, sūblīmĭs, sŭprēmŭs. || *Très-grand.* Sūmmĕ dĕūm rēctŏr. *O.* Sūmmă vŏlūptās. *H.* Sūmmĭs sălĭēns vīrĭbŭs. *Ph.* SYN. Māxĭmŭs. || *Dernier.* Vēnĭt sūmmă dĭēs ĕt ĭnēlūctābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Īn flŭvĭūm prīmī cĕcĭdēre, īn cŏrpŏră sūmmī. *L.* SYN. Ūltĭmŭs, pōstrēmŭs. || *Supérieur, excellent, parfait.* Ămīcŭs sūmmŭs mĕŭs ĕt pŏpŭlārĭs Gĕtă. *Ter.* (*Phor.* I, 1, 1). Sūmmă fōrmă sēmpēr cōnsērvām dŏmī Vĭdēbĭt. *Id.* (*Eun.* II, 3, 74). SYN. Ĕgrĕgĭŭs, præstāns, etc. || *De noble extraction.* Quōd făcĭūnt sūmmĭs nātī gĕnĕrĭbŭs. *Pl.* (*Most.* V, 2, 20). *Voy.* Nobilis. || *Glorieux.* Sŏcĭūm sūmmĭs ādjūngĕrĕ rēbŭs. *V.* SYN. Dĕcōrŭs, pūlchĕr, etc. || Sūmmă rēs. *La chose publique, la république.* Āt tē... sūmmām sērvārĕ dĕcēt rēm. *Enn.* (apud *Fest.* v. *Sum.* Adde *Att.* ap. *Non.* 2, 52). Quō rēs sūmmă lŏcō, Pānthū? *V.* || Sūmmă, *n. pl. pris subst. La surface; le haut, le bout; au fig. Les extrémités, les extrêmes; le faîte des grandeurs.* Vēl sūmmă pēllĭs īgnĭs ōbdūctūs cŏquĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 488). Quūm mē rūpĕrĭm, ōmnĭă sūmmă fēcĕrĭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 149). Sŭpĕrīque ād sūmmă vŏcāntēs. *L.* || Sūmmŭm, *n. pris subst. Le haut.* Īn sūmmō cūstōs Tārpēĭæ Mānlĭŭs ārcĭs Stābăt. *V.* Pērvĕnĭt īn sūmmŭm. *Ov.* || Sūmmŭm, *adv. Pour la dernière fois.* Nūnc ĕgŏ te īnfēlīx sūmmūm tĕnĕōquĕ tŭōrquĕ. (*Ad Liv.* 135.)

† Sūmmŭssŭs, ī, *adj. m. Qui parle entre les dents, qui murmure.* (*Næv.* apud *Festum.*)

Sūmŏ, ĭs, mpsī, mptŭm, mĕrĕ. *Prendre.* Sūmĕrĕt ăgrēstēm pŏsĭtō dĭădēmătĕ fālcēm. *J.* (13, 39). Quām dē cælātā sūmĕrĕ lāncĕ jŭvăt (pomum). *O.* SYN. Căpĭŏ, prĕhēndŏ, *qqf.* āssūmŏ, āccĭpĭŏ, răpĭŏ. || *Au fig* Sūmpsi ănĭmūm, grātēsquĕ dĕō nōn tērrĭtŭs ēgī. *O.* Sūmūnt īncēndĭă vīrēs. *V.* || — pœnās, etc. *Punir.* Pœnām scĕlĕrāto ēx sāngŭĭnĕ sūmĭt. *V. Voy.* Pœna. || *Prendre, dérober.* Ōmnĭă vīscātĭs mănĭbūs lĕgĕt, ōmnĭă sūmĕt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 428). *Voy.* Subduco. || *Recevoir.* Vēl tŭă mē Sēstōs, vēl tē mĕă sūmăt Ăbȳdŏs. *O.* Laūdēmque ā crīmĭnĕ sūmĭt. *Id Voy.* Accipio. || *Choisir.* Sūmĭtĕ mātĕrĭām vēstrĭs, quī scrībĭtĭs, æquām Vīrĭbŭs. *H.* Sŏcĕrūmquĕ Lȳcāŏnă sūmĭt. *O.* Sūmĕ dĭēm qui ēst vīsŭ' tĭbī pūlchērrĭmŭs ūnŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 428). *Voy* Eligo. || *Prendre, revêtir.* Cūm tăbŭlīs ănĭmūm cēnsōrĭs sūmĕt hŏnēstī. *H.* SYN. Căpĭŏ, āssūmŏ, īndŭŏ. || *Entreprendre.* Quēm vĭrum aūt hērōă lўră, vēl ācrī Tībĭā sūmĭs cĕlĕbrārĕ, Clīō? *H.* Prō tāntō sūmĕrĕ bēllŭm Cōnjŭgĕ. *O.* SYN. Sūscĭpĭŏ, ĭnĕŏ. || *Employer, dépenser, consacrer.* Ŏpĕrām sūmēbăt ĭnānēm. *H.* (Sic *Ter. Heaut.* IV, 3, 15.) Hūnc lăbōrēm sūmās, laūdēm quī tĭbi āc frūctūm fĕrăt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 428). Ĕt hĭlărem hūnc sūmāmŭs dĭēm. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 68, rei). SYN. Īnsūmŏ, īmpēndŏ, cōnsūmŏ. || *Acheter.* Quæ pārvō sūmī nĕquĕūnt, ōbsōnĭă căptās. *H. Voy.* Emo. || *Emprunter.* Sūmptōs nōn rēddĕrĕ nūmmōs. *J.* (16, 40. Cf. *Cic.* ap. *Non.* 4, 428). *Voy.* Mutuor. || *Poser un principe.* Lībĕr ĕgo! ūndĕ dătum hōc sūmĭs, tōt sūbdĭtĕ rēbŭs? *Pers.* (5, 124. Et *Lucr.* I, 972).

Sūmpsĕ, *sync. pour* Sumpsisse. Ārgēntum, ămōrĭs caūsā, sūmpsĕ mūtŭūm. *Næv.* (ap. *Gell.* 2, 19).

† Sūmptī, *ancien gén. de* Sumptus. Īntērcăpēdŏ sūmptī făcĭūndī fŭĭt. *Turpil.* (ap. *Non.* 8, 12. *Id.* ibid. 2, 488). || Sūmptī făcĭŏ *ou* Sūmptĭfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Dépenser.* Ĕt, prætĕr ŏpĕrām, rēstĭm sūmptī fēcĕrĭm. *Pl.* (*Cas.* II, 7, 2. *Id. Trin.* II, 1, 20. Adde *Lucil.* et *Cæcil.* ap. *Non.* 8, 12).

Sūmptŭōsē, *adv. Somptueusement.* Vōs cōnvīvĭă laūtă sūmptŭōsē Dē dĭē făcĭtĭs. *Cat.* (47, 5).

Sūmptŭōsŭs, ă, ŭm. *Qui fait de la dépense, dépensier.* Mĕa ēst pŏtēns, prŏcāx, māgnĭfĭcă, sūmptŭōsă, nōbĭlĭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 15). || *Cher, coûteux, somptueux.* Nōn sūmptŭōsā blāndĭŏr hōstĭā. *H.* Ūt cōnvīvĭă sūmptŭōsĭōră. *M.* (I, 100, 11). SYN. Prĕtĭōsŭs, cārŭs.

Sūmptŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Sumo. *Pris, reçu* Gaūsăpă sī sūmpsĭt, gaūsăpă sūmptă prŏbă. *O.* || *Qqf. Consumé.* Mĕtū Pērcūlsŭs, cūrĭs sūmptŭs sūspīrāntĭbŭs. *Vet. Poet.* (ap. *Cic. Div.* 1, 21).

Sūmptŭs, ūs, *m. Frais, dépense.* Nām nĕquĕ pўrămĭdūm sūmptūs ād sīdĕră dūctī. *Pp.* (III, 2, 17) Ēx rē sūmptūs præbētŭr ăvĭtā. *H.* SYN. Īmpēnsă, īmpēndĭŭm. EP. Ēxĭgŭŭs, tĕnŭĭs, pārcŭs; māgnŭs, īngēns, dīvĕs, māgnĭfĭcŭs, prŏfūsŭs, ēffūsŭs, īmmēnsŭs. || Sūmptŭm făcĭŏ. *Faire de la dépense.* Quēm sūmptūm făcĭs īn lūstrĭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 277).

Sūnĭās, ădŏs, *f.* (Σουνιάς). *Du Sunium.* Sūnĭădŏs cōntrā sūmmūm quŏquĕ rūpĭs ăd ōrtūs. *Prisc.* (*Peri.* 532. Et *Avien. D. Ter.* 678).

Sūnĭŏn *ou* Sūnĭŭm, ĭī, *n.* (Σούνιον). *Sunium, promontoire de l'Attique.* Sūnĭŏn ēxpŏsĭtūm Pīræăque tūtă rĕcēssū Līnquĭt. *O.* (Adde *Stat. Th.* XII, 625; *Sen. Hipp.* 26; *Ter. Eun.* I, 2, 35).

Sūntŏ, 3ᵉ *person. pl. impérat. fut. de* Sum. Hæc prīmă pĭācŭlă sūntŏ. *V.* Stўgĭī quŏquĕ cōnscĭă sūntŏ Nūmĭnă tŏrrēntĭs. *O.*

Sŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Coudre.* Sārcĭnātōrem ēssĕ sūmmūm; sŭĕrĕ cēntōnem ŏptŭmĕ. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 818). || *Au fig.* Heī! mĕtŭŏ lēnōnēm, nē quīd suō sŭăt căpĭtī. *Ter.* (*Ph.* III, 2, 6).

Sŭōptĕ *ou* Suōptĕ, *arch. Voy.* Suapte.

Sŭpēllēx, ēctĭlĭs, *f. Meubles, mobilier* Jāmdūdūm

splēndēt fŏcŭs, ēt tĭbĭ mūndă sŭpēllēx. *H.* Jūdæīs, quōrūm cŏphĭnŭs fœnūmquĕ sŭpēllēx. *J.* (3, 14). Vīrgĕă prætĕrĕā Cĕlēī vīlisquĕ sŭpēllēx, Ărbŭtĕæ crātēs, etc. *V.* SYN. Īnstrūmēntŭm, īnstrūmēntă, *qqf.* ārmă. EP. Laūtă, pūlchră, dīvĕs, ŏpŭlēntă, prĕtĭōsă, splēndĭdă, sŭpērbă; cūrtă, vīlĭs, sōrdĭdă. || *Au fig. Bagage.* Tēcum hăbĭta, ēt nōrĭs quām sīt tĭbĭ cūrtă sŭpēllēx. *Pers.* (4, 52). Tăce, ātquĕ pārcĕ mŭlĭĕbrī sŭp'lēctĭlī. Quæ ĕa ēst sŭpēllēx? Clārŭs clāmōr sĭnĕ mŏdō. *Pl.* (*Pœn.* V, 3, 27).

Sŭpĕr, *prép. Sur.* || 1. *Avec l'abl. Sur* (*sans mouv.*). Rĕquĭēscĕrĕ... Frōndĕ sŭpēr vĭrĭdī. *V.* Gĕmĭnā sŭpĕr ārbŏrĕ sīdūnt. Strātōquĕ sŭpēr dīscūmbĭtŭr ōstrō. *Id.* Līgnă sŭpēr fŏcō Lārgē rĕpōnēns. *H.* SYN. Sŭprā, ĭn. || *Sur, touchant.* Mūltă sŭpēr Prĭămō rŏgĭtāns, sŭpĕr Hēctŏrĕ mūltă. *V.* Hæc sŭpĕr ārvōrūm cūltū pĕcŏrīsquĕ cănēbām. *Id.* Cōnsūltānt bēllō sŭpĕr. *Sil.* SYN. Dē. || *A cause de.* Iīs āccēnsă sŭpĕr. *V. Voy.* Ob. || *Pour.* Nēc sŭpĕr īpsĕ sŭā mōlītŭr laūdĕ lăbōrēm. *V.* Nīl sŭpĕr īmpĕrĭō mŏvĕŏr. *Id.* (Cf. *Diom.* 407). SYN. Prō. || *Qqf. Après.* Bēllă sŭpēr mĕrō. *H. Voy.* Post. || *Au delà de.* Nŏctĕ sŭpēr mĕdĭă. *V.* (*Æ.* IX, 61. Sic *Serv.*). SYN. Ūltrā. || 2. *Avec l'acc. Sur* (*avec mouv.*). Īllĕ sŭpēr tērrām dēsēctō pōplĭtĕ lābēns. *O.* || *Au-dessus de.* Fāmā sŭpĕr æthĕră nōtŭs. *V.* Nōmēntānŭs ĕrāt sŭpĕr īpsūm, Pōrcĭŭs īnfrā. *H.* || *Au delà de.* Sŭpĕr ēt Gărămāntăs ēt Īndōs Prōfĕrĕt īmpĕrĭūm. *V.* || *Outre.* Quī sŭpĕr ōbscēnă dīcta ēt pĕtŭlāns jūrgĭŭm. *Ph.* || Sŭpĕr ōmnĭă. *Par dessus tout.* Tālĭă cārmĭnĭbŭs cĕlĕbrānt : sŭpĕr ōmnĭă Căcī, etc. *V.* Clāmātō sæpĕ părēntĕ... Māgnĭs sŭpĕr ōmnĭă dīvīs. *O.* || 3. *Adv. En outre.* Cuī nĕque ăpŭd Dănăōs ūsquām lŏcŭs, ēt sŭpĕr īpsī Dārdănĭdæ īnfēnsī pœnās cūm sānguĭnĕ pōscūnt. *V.* Ēccĕ sŭpēr mœstī māgnā Dĭŏmēdĭs ăb ūrbĕ Lēgātī rēspōnsă fĕrūnt. *Id.* SYN. Īnsŭpĕr. || *De dessus.* Hæc sŭpĕr ē vāllō dēspēctānt Trōēs. *V.* Sŭpērque īnmānĕ bărāthrūm Cērnātŭr. *Id.* Quūm sŭpĕr ē tōtīs ēmīsīt cōllĭbŭs āgmĕn Māgnŭs. *L.* SYN. Dēsŭpĕr. || Sŭpēr quām. *Plus que.* Pœnās dĕdĭt ūsquĕ sŭpērquĕ Quām sātĭs ēst. *H.* || *Comme* Superest. Nĕque ĕnīm fŭgā jām sŭpĕr ūllă pĕrīclī. *V.* Ō mĭhĭ sōlă mĕī sŭpĕr Āstyănāctĭs īmāgŏ! *Id.* Nēc spēs ūllă sŭpĕr. *V. Fl.*

† Sŭpĕrā, *ancien primit. de* Supra. Tōrvŭ' Drăcō sērpīt sŭbtēr, sŭpĕrāquĕ rĕvōlvēns Sēsē. *Cic.* (*N. D.* 2, 42. *Id.* apud *Prisc.* p. 980 et 1001. Sic pro var. lect. ap. *Lucr.* 1, 429, et passim.)

Sŭpĕră, ōrŭm, *n. pl. Le ciel.* Cōcȳtīquĕ pĕtīt sēdēm, sŭpĕra ārdŭă līnquēns. *V. Voy.* Cœlum.

Sŭpĕrābĭlĭs, ĕ. *Surmontable.* Pēr vīm nōn ēst sŭpĕrābĭlĭs ūllī. *O.*

Sŭpĕrāddŏ, ĭs, ĕrĕ. *Ajouter par dessus.* Ēt tŭmŭlūm făcĭte, ēt tŭmŭlō sŭpĕrāddĭtĕ cārmĕn. *V.* Lēntā quĭbŭs tōrnō făcĭlī sŭpĕrāddĭtă vītĭs. *Id.* Laūrŭs sŭpĕrāddĭtă būstō. *Pp.* (II, 13, 33).

Sŭpĕrāddūcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Amener en sus.* Quĭne ĕtĭām sŭpĕrāddūcās? *Pl.* (*Truc.* II, 6, 54, ancillas).

Sŭpĕrādjĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Surajouter.* Ēt sŭpĕrādjēcta ēst gĕnĕrī cūstōdĭă sānctō. *Prosp.* (*Prov. D.* 340).

Sŭpĕrādstŏ, ās, ĭtī, ārĕ, *n. Se tenir au-dessus.* Chālcĭdĭcāquĕ lĕvĭs tāndēm sŭpĕrādstĭtĭt ārcĕ. *V.* Vērtĭcĭbūs sŭpĕrādstāntēm, mĕdĭūmquĕ sĕcāntēm Cœlūm. *Man.* (I, 637).

Sŭpĕrāggĕrŏ, ās, ārĕ. *Accumuler sur.* Tēstīsquĕ tĕgīt; sŭpĕrāggĕrăt īgnēs. (*Moret.* 51.)

Sŭpĕrăgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Pousser ou conduire au-dessus.* Quīppe ŭbĭ nōn ūnquām Tītān sŭpĕrĕgĕrĭt ōrtŭs. *Tib.* (IV, 1, 158. Possit etiam esse ab *Egerere.* Nisi legendum *supererigit.* Alii legunt *superingerit*). Āst ălĭīs, pĕdĭbŭs sŭpĕrāctĭs, vērtĭt ĭn āltŭm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 165)

Sŭpĕrāllŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Arroser en dessus.* Căspĭă nām lātē tērrām sŭpĕrāllŭĭt ūndă. *Avien.* (*D. T.* 881. Alii minus bene *superabluit*).

Sŭpĕrāmbŭlŏ, ās, ārĕ. *Marcher sur.* Cālcātās Dŏmĭnŭs sŭpĕrāmbŭlăt ūndās. *Sedul.* (III, 226).

Sŭpĕrāns, tĭs. *Très-abondant, qui excelle; trans porté de.* Quūm sĕmĕl īn tērrā fŭĕrĭt sŭpĕrāntĭŏr īgnĭs. *Lr.* (V, 395). Hīc vīctōr sŭpĕrāns ănĭmīs, taūrōquĕ sŭpērbŭs. *V.*

Sŭpĕrātŏr, ōrĭs, *m. Vainqueur.* Gōrgŏnĭs ānguĭcŏmæ Pērseŭs sŭpĕrātŏr. *O.* Pŏpŭlī sŭpĕrātŏr Ētrūscī. *Id.* SYN. Vīctŏr.

Sŭpĕrāttōllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever au-dessus.* Sēnsīm sŭpĕrāttōllĕ līmēn pĕdēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 1).

Sŭpĕrāttrăhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Tirer au-dessus.* Ārgō quōd cūrvīs pūppīm sŭpĕrāttrăhĭt ōrīs. *Avien.* (*Arat. Phæn.* 1250).

Sŭpĕrātŭs, ă, ŭm. *Surpassé, surmonté.* Ēt sŭpĕrātă sŭæ rĕfĕrēbāt jūssă nŏvērcæ. *O.*

? Sŭpĕraūrātŭs, ă, ŭm. *Doré en dessus.* (*Ov. Hal.* 107. Alii legunt divisim.)

Sŭpērbē, *adv. Avec orgueil.* Sătĭn' sŭpērbe īllūdĭtĭs mē? *Ter.* (*Ph.* V, 7, 22. Et *Pl. Merc.* V, 4, 38). SYN. Ēlātē, cōntēmptĭm. || *Magnifiquement.* Băbȳlōnĭcă pīctă sŭpērbē Tēxtă. *M.* (VIII, 28).

Sŭpērbĭă, æ, *f. Orgueil.* Nōn ĕă vīs ănĭmō, nēc tāntă sŭpērbĭă vīctĭs. *V.* Quærĭtĕ nūnc, hăbĕăt quām nōstră sŭpērbĭă caūsām. *O.* Īnquĭnăt ēgrĕgĭōs ādjūnctă sŭpērbĭă mōrēs. *Cl.* SYN. Fāstŭs, ănĭmŭs, ănĭmī, spīrĭtŭs, ārrŏgāntĭă, īnsŏlēntĭă, tŭmŏr, fīdūcĭă, *qqf.* sŭpērcĭlĭŭm, glōrĭă. EP. Cæcă, īnsānă, dēmēns, ēlātă, tŭmēns, vēntōsă, ĭnānĭs, vānă, aūdāx, præcēps. PPH. Sŭpērbŭs *ou* ēlātŭs ănĭmŭs. Sŭpērbă mēns, pēctŏră. Ēlātī, māgnī, tŭmĭdī, tŭmēntēs, sŭpērbī ănĭmī. Tŭmĭdæ mēntĭs fāstŭs. Mēntĭs tŭmŏr. PHR. Quāntăquĕ mātērnæ fŭĕrīt fīdūcĭă fōrmæ. *O.* Ēt tōllēns văcŭūm plūs nĭmĭō glōrĭă vērtĭcēm. *H.* Pōnĭte īnflātōs tŭmĭdōsquĕ vūltūs. *Sen.* Nēc tămēn, mĕrĭēns, ădhūc Dēpōnĭt ănĭmōs. *Id.* Quēm tŭmŏr īnflātī cōrdĭs pēr sūmmă lŏcārăt. *Juvc.* || *Donner de l'orgueil.* Sŭpērbĭăm, fāstūm, fāstūs, ănĭmŭm, ănĭmōs dō, āddŏ, făcĭŏ. Fāstūm părĭŏ. PHR. Hōs fāstūs ănĭmōsquĕ dāt Săbēllō. *M.* || *Qqf. En bonne part.* Sūmĕ sŭpērbĭăm Quæsītām mĕrĭtĭs. *H.* || † *Au plur.* (*Pl. Stich.* II, 1, 28.)

† Sŭpērbĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Superbus. Sŭpērbĭfĭcă mănū Ātrūm pĕr ūrbēs dūcĭt Ārgŏlĭcās cănēm. *Sen.* (*H. Fur.* 58).

Sŭpērbĭlŏquēntĭă, æ, *f. Jactance.* (*Poet.* ap. *Cic. Tusc.* 4, 16.)

Sŭpērbĭŏ, īs, īrĕ, *n. S'énorgueillir.* Īllĕ lĭcēt pătrĭīs sĭnĕ fīnĕ sŭpērbĭăt āctĭs. *O.* Nēc ăvī măgĭs īllĕ sŭpērbĭt Nōmĭnĕ. *Id.* Vūlgīquĕ sŭpērbĭt Flētĭbŭs. *Cl.* (*B. Gild.* 72). Sŭpērbĭēns hŏnōrĕ dīvīnæ dŏmŭs. *Ph.* SYN. Ēffĕrŏr, tŭmĕŏ, īntŭmĕŏ, tūrgĕŏ, glōrĭŏr, īnsŏlēscŏ, *qqf. par ext.* jāctŏ, āttōllŏ. PPH. Ănĭmō, ănĭmĭs ēffĕrŏr. Fāstū tŭmĕŏ, tūrgēscŏ. Āltōs ănĭmōs gĕrŏ. Pēctŏră *ou* cōrdă fāstū tŭmēnt. Pēctŏră fāstū plēnă gĕrŏ. Ănĭmŭm, mēntēm, cōrdă fāstūs hăbĕt, pōssĭdĕt, īnflăt. Mē fĕrŏ pŏlō, ĭn āstră. Căpŭt cœlō ēffĕrŏ, ērĭgŏ, tōllŏ. Cœlŭm vērtĭcĕ tāngŏ. Māgnŭm, āltŭm spīrŏ. VERS. Nēscĭă mēns hŏmĭnŭm fātī sōrtīsquĕ fŭtūræ, Ēt sērvārĕ mŏdūm, rēbŭs sŭblātă sĕcūndĭs! *V.* Dūm nĭmĭūm vānō tŭmĕfāctŭs nōmĭnĕ gaūdēs. *M.* Tōtŭs pŏpŭlārĭbŭs aūrĭs Īmpēllī, plaūsūquĕ sŭī gaūdērĕ thĕātrī. *L.* Nūnquămquĕ lĕvāntĭbŭs āltĕ Īntŭmŭĭt rēbŭs. *Cl.* Nĭmĭŭm sŭblātă sĕcūndĭs Cōllă gĕrĭt. *Id.* Mūltōsquĕ tŭmōrēs Mēntĕ gĕrĭt fămŭlŭs, Māgnī cērvīcĕ rĕvūlsā. *L.* Quī nūnc māgnūm spīrāmŭs ămāntēs. *Pp.* || *Au fig.* Ēt quæ sūb Tȳrĭă cōnchă sŭpērbĭt ăquā. *Pp.* (IV, 5, 22). Phlĕgræīs sīlvă

sŭpērbĭt Ēxŭvĭīs. *Cl.* || *Qqf. Dédaigner de.* Ēt spŏlĭārĕ sŭpērbĭt. *St.*

† Sŭpērbĭtĕr, *arch. Comme* Superbe. Īllă īmpĕrāt sŭpērbĭtĕr. *Afr.* (apud *Non.* 11, 48. *Næv.* ibid., et *Enn.* apud *Prisc.* 1010).

Sŭpērbŭs, ă, ŭm. *Fier, orgueilleux.* Ī, sŏrŏr, ātque hōstēm sūpplēx āffārĕ sŭpērbŭm. *V.* Dŏmĭnīs pārērĕ sŭpērbīs. *Id.* Māxĭmă quæquĕ dŏmūs sērvīs ēst plēnă sŭpērbīs. *J.* (5, 66). Laūdātō pāvōnĕ sŭpērbĭŏr. *O.* SYN. Ēlātŭs, tŭmēns, tŭmĭdŭs, tŭmĕfāctŭs, fĕrōx, īnflātŭs, ārrŏgāns, īnsŏlēns, cēlsŭs, rĕsŭpīnŭs, sūblīmĭs, fāstōsŭs, sŭpīnŭs. PPH. Fāstū tŭmēns, tŭmĭdŭs, tŭmĕfāctŭs, ēlātŭs, plēnŭs. Fāstū prǣcōrdĭă tŭmĭdŭs. Ănĭmĭs ēlātŭs. Ēlātā frōntĕ sŭpērbŭs. Ēlātā *ou* cēlsā cērvīcĕ. Āltŭm *ou* māgnŭm spīrāns. VERS. Ēt mĕdĭām tŭlĕrāt grēssūs rĕsŭpīnă pĕr ūrbĕm. *O.* Frūstrāque ănĭmīs ēlātĕ sŭpērbīs. *V.* Fōrtūnāquĕ dūlcī Ēbrĭă. *H.* Fāstū tūrgĭdŭs āltō. *Cl.* Tŭmēns ĭnānī grăcŭlūs sŭpērbĭā. *Ph. Voy.* Superbia, Superbio. || *En parl. de choses, et au fig.* Grēssūs glŏmĕrārĕ sŭpērbōs. *V.* Ātquĕ sŭpērbă pătī fāstīdĭă. *Id.* Ŏcŭlōs cīrcūmtŭlĭt īllă sŭpērbōs. *O.* || *Dédaigneux.* Tāngēntīs mălĕ sīngŭlă dēntĕ sŭpērbō. *H.* SYN. Fāstīdĭōsŭs, cōntēmptŏr. || *Puissant.* Hīnc pŏpŭlūm lātĕ rēgēm bēllōquĕ sŭpērbŭm. *V.* (*Æ.* I, 21. *Serv.* vertit *nobilem*). Cĕcĭdĭtquĕ sŭpērbŭm Īlĭŭm. *Id.* Nōn ūnquām tŭlĭt Dŏcŭmēntă fōrs mājōră, quām frăgĭlī lŏcō Stārēnt sŭpērbī. *Sen.* (*Troad.* 4). || *Criminel, cruel, tyran.* Quōd sŭpĕrēst, hǣc sūnt spŏlĭa ēt dē rēgĕ sŭpērbō Prīmĭtĭæ. *V.* (*Æ.* XI, 15. Ubi *Serv.*). Quōs īllī bēllō prŏfŭgōs ēgērĕ sŭpērbō. *Id.* (*Ib.* VIII, 118. Quod *Non.* 4, 420, vertit *iniquo*). SYN. Sævŭs, āspĕr, etc. || *D'où,* Sŭpērbŭs Tārquĭnĭŭs *ou* rēx, *et absolt. Tarquin le Superbe, dernier roi de Rome.* Sŭpērbŭm Tārquĭnĭum īmpīngēns. *Sid.* (5, 66. Cf. *Serv.* ad *Æ.* XI, 15). Īndĕ Sŭpērbī Tōtūm rēgĭs āgrŭm. *J.* (6, 524). Tūtŭs āb īnsĭdĭīs, dīrĕ Sŭpērbĕ, tŭīs. *O.* || *Fier (en bonne part).* Ēt tēstūdĭnĕā Phœbĕ sŭpērbĕ lўrā. *Tib.* (IV, 2, 22. *Ib.* 4, 2). SYN. Lætŭs, gaūdēns, frĕtŭs. || *Beau, glorieux.* Sŭpērbōs Vērtĕrĕ fūnĕrĭbūs trĭūmphōs. *H.* Quō fās ēst īrĕ sŭpērbās Vīrtūtĕ ēt fāctīs ănĭmās. *Sil.* SYN. Pūlchĕr, dĕcōrŭs, nōbĭlĭs, etc. || *Riche, opulent, superbe.* Bārbărĭcō pōstēs aūrō spŏlĭīsquĕ sŭpērbī. *V.* Ŏnĕrātquĕ sŭpērbīs Mūnĕrĭbŭs. *V. Fl.* Īllă quĭdēm laūta ēst dăpĭbūsque īnstrūctă sŭpērbīs. *M.* (III, 45, mensa). SYN. Laūtŭs, dīvĕs, ŏpŭlēntŭs, măgnĭfĭcŭs, splēndĭdŭs, etc. || ? *Mort.* Făcĭam ĕgo hŏdĭĕ tē sŭpērbŭm, ni hīnc ăbīs. Quōnām mŏdō? Aūfĕrērĕ, nōn ăbībīs, sī ĕgŏ fūstēm sūmpsĕrŏ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 201, interprete *Non.* 2, 784. Sed alii melius intelligunt *nobilem, divitem,* quia divites lectica feruntur). || ? *Horrible.* Fŏrĭbūsque āffīxă sŭpērbīs, Ŏră vĭrūm trīstī pēndēbānt pāllĭdă tābō. *V.* (*Æ.* VIII, 196. *Non.* 4, 420, exponit *vitabili.* Aliter tamen præstare videtur, nempe *crudelibus,* quod sup.).

Sŭpērcĭlĭŭm, ĭī, *n. Sourcil.* Hīrsūtūmquĕ sŭpērcĭlĭūm prōmīssăquĕ bārbă. *V.* Ārtĕ sŭpērcĭlĭī cōnfīnĭă nūdă rĕplētīs. *O.* (Et *Juv.* 2, 93). || — tōllŏ. *Se mettre en colère.* (*Cat.* 67, 46.) || *Sourcil, autorité, volonté.* Īmpĕrĭūm Jŏvĭs Cūnctă sŭpērcĭlĭō mŏvēntĭs. *H.* Ānnŭĕ sīdĕrĕō lætă sŭpērcĭlĭō. *Cl.* SYN. Nūtŭs. || *Sourcil, sévérité, gravité.* Dēmĕ sŭpērcĭlĭō nūbĕm. *H.* Dūrīs tōrvă sŭpērcĭlĭīs. *O.* Tērrārūm dŏmĭnūm pōnĕ sŭpērcĭlĭŭm. *M.* (I, 5). Tūrbĭdō Vūltū, sūbdūctīs cūm sŭpērcĭlĭīs sĕnēs. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 436). Āh pĕrĕāt, cuī sūnt prīscă sŭpērcĭlĭă! (*Copa,* 34.) SYN. Sĕvērĭtās, āspĕrĭtās, tētrĭcĭtās, grăvĭtās, trīstĭtĭă, dūrĭtĭă, rĭgŏr. EP. Tētrĭcŭm, rĭgĭdŭm, trīstĕ, grăvĕ, mŏrōsŭm. PPH. Vūltŭs sĕvērŭs, aūstērŭs, tĕtrĭcŭs, grăvĭs. Sĕvērī *ou* rĭgĭdī vūltŭs. Frōns sĕvēră, āddūctă, ōbdūctă, ādstrīctă, cōnstrīctă, cōntrāctă, tĕtrĭcă, rĭgĭdă. Sĕvērī mōrēs. PHR. Frōntēm cōntrāhŏ, āttrāhŏ, āddūcŏ, etc. Frōntēm rĕlāxŏ, rĕmĭttŏ, ēxplĭcŏ, ēxpōrrĭgŏ, sōlvŏ. Sŭpērcĭlĭūm *ou* sŭpērcĭlĭă pōnŏ, dēpōnŏ. VERS. Trīstĕ sŭpērcĭlĭūm, dūrīquĕ sĕvērā Cătōnĭs Frōns. *M.* Ēt nŭmĕrās nōstrōs ādstrīctā frōntĕ trĭēntēs. *Id.* Ēxplĭcŭīt vīnō cōntrāctæ sērĭă frōntĭs. *H.* Nūnc vŏlŏ sūbdūctō grăvĭŏr prōcēdĕrĕ vūltū. *Pp.* Nēc frōns trīstĕ rĭgēns nĭmĭūsque īn mōrĭbŭs hōrrŏr. *St.* Nēc nūbēm frōntĭs ămābăt. *Sil.* Quĭd mē spēctātīs cōnstrīctā frōntĕ, Cătōnēs? *Petr.* Āntīquī laūdābānt vērbă Cătōnĭs, Tūtōrīsvĕ sŭpērcĭlĭūm pătrŭīvĕ rĭgōrēm. *Man.* || *Orgueil.* Sī cūm măgnīs vīrtūtĭbŭs āffērs Grāndĕ sŭpērcĭlĭŭm. *J.* (6, 167). *Voy.* Superbia. || *Sommet.* Ēccĕ sŭpērcĭlĭō clīvōsī trāmĭtĭs ūndăm Ēlĭcĭt. *V. Voy.* Cacumen.

Sŭpērcōntĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Īmpērfēctă; sŭpērcōntēxēre hērbĭdă lāpsōs Pōndĕră. *Sil.* (Sed præstat dividere, *super cont.*).

Sŭpērcrĕpĭtāns, tĭs. *Qui retentit au-dessus.* Sŭpērcrĕpĭtāntĕ rŭīnā. *Corip.* (*Joh.* IV, 198).

Sŭpērcūrrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Surpasser.* Ōmnĭă vōtă Jūrĕ sŭpērcūrrĭt. *Victor* (*Gen. præf.* 117).

Sŭpĕrēdĭtŭs, ă, ŭm. *Elevé au-dessus.* Ātque ŏrĭēns ŏbĭtūs ējŭs sŭpĕrēdĭtă vĭdĭt. *Lr.* (V, 707).

Sŭpĕrēdŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever au-dessus.* Īpsĕ tămēn vēlōx cĕlĕrēm sŭpĕrēdĕrĕ cōrpŭs Aūdĕt ĕquŭm. *Tib.* (IV, 1, 115. Sed alii melius divisim).

Sŭpĕrēffīŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être superflu.* Quĭdquĭd, ĭnīquĕ, tĭbī nūllō sŭpĕrēffīŭĭt ūsū. *P. Nol.* (35, 511)

Sŭpĕrēmĭcŏ, ās, ārĕ, *n. S'élever au-dessus.* Hīnc fĭĕri ŭt tērrām lĕvĭŏr sŭpĕrēmĭcĕt ūndă. *Sid.* (15, 75).

Sŭpĕrēmĭnĕŏ, ēs, ērĕ. *S'élever au-dessus des autres.* Cōllōquĕ tĕnŭs sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs. *O* Vĭctōrquĕ vĭrōs sŭpĕrēmĭnĕt ōmnēs. *V.* SYN. Sŭpĕrŏ, ēxsŭpĕrŏ. PPH. Sūm sŭprā. Căpŭt tōllŏ, āttōllŏ, ēffĕrŏ īntĕr. PHR. Sēd cūnctīs āltĭŏr ĭbăt. *V.* Hŭmĕrīs ēxstāntēm sūspĭcĭt āltīs. Īpsĕ cătērvīs Vērtĭtŭr īn mĕdĭīs, ēt tōtō vērtĭcĕ sūpra ēst. Vērum hæc tāntum ălĭās īntēr căpŭt ēxtŭlĭt ūrbēs, etc. *Id.* Nĭtēt sŭpĕr āltĭŏr ōmnēs. *Sil.* Sīlvă, quām sūpra ēmĭnēns Dēspēctāt quērcŭs. *Sen.*

Sŭpĕrēnătŏ, ās, ārĕ. *Nager sur, surnager.* Tŭmĭdūm sŭpĕrēnătăt āmnĕm. *L.* Māchĭnă quæ sūrgēns flūctūs sŭpĕrēnătĕt ōmnēs. *Alc.* (IV, 240).

† Sŭpĕrēscĭt, *ou plutôt* Sŭpĕrēssĭt, *arch. pour* Supererit. Dūm quĭdēm ūnŭs hŏmō Rōmānŭ' tŏgā sŭpĕrēssĭt. *Enn.* (ap. *Fest.* Adde *Att.* ibid.).

Sŭpĕrēvŏlŏ, ās, ārĕ, *n. Franchir rapidement.* Āgmĭnĕ nūbĭfĕrām rāptō sŭpĕrēvŏlăt Ālpēm. *L.*

Sŭpĕrēxĕŏ, īs, īrĕ, *n. S'avancer jusqu'à.* Tēr bīnōs dĕcĭēsquĕ nŏvēm sŭpĕrēxĭt īn ānnōs. *Aus.* (*Idyl* 18, 1).

† Sŭpĕrēxstŏ, ās, ārĕ, *n. Vivre encore.* Ōccŭbăt Hīppŏlўtŭs, nēc sŭpĕrēxstăt Ădōn. *Fort.* (VII, 12, 18).

Sŭpĕrēxtēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre sur.* Sē sŭpĕrēxtēndēns, ēffŭgăt ārmă nĕcĭs. *Fort.* (X, 6, 40).

Sŭpĕrfĕrŏ, ērs, ērrĕ. *Porter sur.* Lĕvĭquĕ cўmbă sīc sŭpĕrfērrī sălō. *Avien.* (*Or. mar.* 369).

Sŭpĕrfĭcĭēs, ēī, *f. Surface, superficie.* Līnĕāque ā sūmmā, tĕnŭīs dēscēndĭt ăb īmā Dūctă sŭpĕrfĭcĭē. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 107). Īstă sŭpĕrfĭcĭēs tăbŭlæ gĕmĭnō pătĕt ōrĕ. *P. Nol.* (28, 537).

Sŭpĕrfĭŏ, ĭs, ĭĕrī, *pass. Être de reste, rester.* Ēdēpōl tē vōcēm lĭbēntĕr, sī sŭpĕrfĭăt lŏcŭs. *Pl.* (*Stich* IV, 2, 12. *Id. Trin.* II, 4, 108).

Sŭpĕrflŭŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Déborder.* SYN. Ăbūndŏ, ēxūndŏ, etc. || *Au fig.* Ēt īllĕ nūnc sŭpērbŭs ēt sŭpĕrflŭēns. *Cat.* (29, 7, scil. opibus). Nēc cōmprĕhēndī vīsĭbūs nōstrīs vălĕt, Ēxtrāque ēt īntŭs īmplĕt āc sŭpĕrflŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 315, de Deo)

Sŭpĕrflŭŭs, ă, ŭm. *Superflu.* Quĭd sĭbi ărātră vŏlŭnt? quĭd cūră sŭpĕrflŭă rāstrī. *Prud.* (*Sym.* II, 283). Nēc quæ cōmplētīs cĕcĭdērĕ sŭpĕrflŭă mēnsīs. *Alcim.* (III, 249). *Voy.* Supervacuus.

Sŭpĕrfŭgĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Fuir sur.* Īntāctās lĕvĭs īpsĕ sŭpĕrfŭgĭt ŭndās. *V. Fl.*

Sŭpĕrfŭī, *parf. de* Supersum.

Sŭpĕrfŭlgĕŏ, ēs, ērĕ. *Briller au-dessus.* Tēmplă sŭpĕrfŭlgēs, ēt prōspēctārĕ vĭdērĭs. *St.*

Sŭpĕrfūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Superfundo. *Répandu par-dessus.* Nūdă sŭpĕrfūsīs tīngāmŭs cōrpŏră lȳmphīs *O* Nē sŭpĕrfūsīs vĭŏlētŭr ŭndīs īgnĭs. *Sen.* (*Thyest.* 584). || *Au fig.* Nōnnĕ, sŭpĕrfūsīs cōllēctŭm cōrnĭbŭs, hōstĕm Īn mĕdĭŭm dăbĭmŭs? *L.* || *Qqf. Arrosé, enduit.* Mēllĕ sŭpĕrfūsās cūnctōrŭm pōrrĭgĭt ēscās. *Fort.* (XI, 12, 3). SYN. Pērfūsŭs, etc.

Sŭpērgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ēssŭs sŭm, ĕdī, *d. Aller au-dessus; au fig. Surpasser.* Cūnctă sŭpērgrĕdĭēns, Sātūrnī sēptĭmă lūx ēst. *Aus.* (*Ecl. de Nom. Dier.* 11). Altă sŭpērgrĕdĭēns, mēnte ūltrā nūbĭlă tēndēns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 435). Ōră sŭpērgrēssŭs Pȳlĭī sĕnĭs. *St. Voy.* Supero.

Sŭpĕrī, ōrŭm, *m. pl. Voy.* Superus.

Sŭpĕrīmmĭnĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ. *Menacer au-dessus.* Pāstōrĕm... Ēnsĕ sĕquēns nūdō sŭpĕrīmmĭnĕt. *V.*

Sŭpĕrīmpēndēns, tĭs. *Suspendu sur.* Tēmpē, quæ sīlvæ cīngūnt sŭpĕrīmpēndēntēs. *Cat.* (64, 286).

Sŭpĕrīmpōnŏ *ou* Sŭpĕr īmpōnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Poser dessus.* Quŭm fūlvā sūbstrāvĭt (phœnix) cōrpŏră mȳrrhā, Sē sŭpĕr īmpōnĭt. *O.* (*Met.* XV, 399). SYN. Sŭpērpōnŏ, sŭpĕrīnjĭcĭŏ. || Sŭpĕrīmpŏsĭtŭs, *part. p. Placé dessus* (*d'une manière permanente*), *superposé.* Quæ sŭpĕrīmpŏsĭtō mōlēs gĕmĭnātă cŏlōssō. *St.* Aūt sŭpĕrīmpŏsĭtā cēlātŭr ărūndĭnĕ dāmnŭm. *O.*

Sŭpĕrīncēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Enflammer davantage.* Hānc sŭpĕrīncēndĭt Vĕnŭs *V. Fl.* (II, 126. Seu divisim).

Sŭpĕrīncŭmbŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Se coucher sur.* Quŭm sŭpĕrīncŭmbēns, scīssā tŭnĭcāquĕ cŏmāquĕ. *O.*

Sŭpĕrīndŭcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Recouvrir de.* Ōrnāvĭt sŭpĕrīndŭctīs īnfōrmĭă fōrmīs. *Victor* (*Gen.* I, 20).

Sŭpĕrīngĕrŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre en sus, ajouter, accumuler.* Cāsĕŭs ādjĭcĭtŭr; dĭctās sŭpĕrīngĕrĭt ēscās. (*Moret.* 98.) Īllāpsæ sŭpĕrīngĕrŭntŭr ēscæ. *Prud.* (*Cath.* 4, 87). Quæ sŭpĕrīngēstī pōrtārēt cūlmĭnă mōntĭs. *St.* Sēd sŭpĕrīngēstīs prŏpĭŏr quæ sūbdĭtă tēlīs. *Sil.*

Sŭpĕrīnjĭcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Jeter sur.* Rārās sŭpĕrīnjĭcĕ frōndēs. *V.* Quō sŭpĕrīnjēcĭt tēxtŭm rŭdĕ sēdŭlă Baūcĭs. *O.* Sēd sŭpĕrīnjēctīs quĭs lātĕt ædĕ tŏgīs? *Id. Voy.* Superimpono.

Sŭpĕrīnsīdĕŏ, ēs, ērĕ, *n. Rester.* Jām dēsīdĕrĭŭm rērŭm sŭpĕrīnsīdĕt ūnā. *Lr.* (III, 915).

Sŭpĕrīnstērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Recouvrir.* Quā sŭpĕrīnstrātōs... Prēssĕrăt āntĕ tŏrōs. *Sil.* Cōllă Vēstĕ sŭpĕr fūlvīque īnstērnŏr pēllĕ lĕōnĭs. *V.*

Sŭpĕrīnstrĕpŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Faire du bruit ou Crier sur.* Sŭpĕrīnstrĕpĭt ācĕr. *Sil.* (II, 186).

Sŭpĕrīnsūltŏ, ās, ārĕ, *n. Sauter sur.* Tūm sŭpĕrīnsūltāns āvĭdŭs lānguēntĭă cūrrū Mēmbră tĕrĭt. *Cl.*

Sŭpĕrīntŏnŏ, ās, ārĕ, *n. Résonner au-dessus.* Dāt tēllūs gĕmĭtum, ēt clȳpĕŭm sŭpĕrīntŏnăt īngēns. *V.* (*Æ.* IX, 709. Sic melius quam divisim. *Clypeum* enim hic neutrum est, ut notant *Caper* ap. *Serv.* . cit., et *Non.* 3, 41).

Sŭpĕrīnvĕhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Transporter au-dessus.* Flūctĭgĕnī spĕcĭēm mōnstrī sŭpĕrīnvĕhĭt aūstĕr. *Avien.* (*Arat.* 1158).

Sŭpĕrīnvērgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Verser sur.* Tūm sŭpĕrīnvērgēns līquĭdī cārchēsĭă bācchī. *O.*

Sŭpĕrĭŏr, *m. f.*, ŭs, *n. Placé au-dessus.* Sĭtī cōmpūlsī : sŭpĕrĭŏr stābăt lŭpŭs, Lōngēque īnfĕrĭŏr āgnŭs. *Ph.* Nĕquĕ sŭpĕrĭŏr āccūmbĕrĕ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 42). || *Au fig. Un supérieur.* Īnfĕrĭŏr dīscĭt quĭdquĭd pĕccăt sŭpĕrĭŏr. *P. Syr.*

Sŭpĕrīrrŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Se précipiter sur.* Ēt dĭctō cĭtĭŭs sŭpĕrīrrŭĭt īgnēs. *Hil. Pict.* (*Macch.* 266).

Sŭpĕrĭŭs, *adv. Au-dessus.* || *Ci-dessus.* Quāntŭm vălērēnt īntĕr hŏmĭnēs lĭttĕræ, Dīxī sŭpĕrĭŭs. *Ph.*

Sŭpērjăcĭŏ, ĭs, ēcī, āctŭm *et* ēctŭm, ăcĕrĕ. *Jeter par-dessus.* Scŏpŭlōsquĕ sŭpērjăcĭt ŭndăm. *V.* Mēmbră sŭpērjēctā quūm tŭă vēstĕ fŏvēt. *O.* Ēt sŭpērjēctō păvĭdæ nătārūnt Æquŏrĕ dāmæ. *H.* (Sic et *St. Th.* I, 631). SYN. Sŭpērpōnŏ, sŭpĕrīnjĭcĭŏ, etc.

Sŭpērmĭcŏ, ās, ārĕ. *Briller au-dessus.* Tĕpĭdŭmquĕ sŭpērmĭcăt aūstrŭm. *Avien.* (*Arat.* 846).

Sŭpērnătŏ, ās, ārĕ. *Nager sur.* Sūmmāsquĕ sŭpērnătăt ŭndās. *St.* Tăbŭlīs ădhūc sŭpērnătābăt ēxtĭmĭs. *P. Nol.* (21, 179). || *Déborder sur.* Tērrāmquĕ sŭpērnătăt ŏmnĕm. *Avien.* (*Progn.* 87).

Sŭpērnătŭs, ă, ŭm. *Né par-dessus.* Mōxquĕ sŭpērnătā dūcĕrĕ cārnĕ cŭtĕm. *P. Nol.* (35, 318).

Sŭpērnē, *plutôt que* Sŭpērnĕ, *adv. En haut.* Ūndĕ sŭpērnē Plūrĭmŭs Ērĭdănī pēr sīlvām vōlvĭtŭr āmnĭs. *V.* Tēctă sŭpērnē tĭmēnt, mĕtŭūnt īnfērnĕ căvērnās. *Lr.* (VI, 597. Alii leg. *superna.* Et sic pluribus ejusdem locis). Ēt ălbŭm mūtŏr īn ălĭtĕm Sŭpērnĕ, nāscūntŭrquĕ lævēs, etc. *H.* (*Od.* II, 20, 10. Sed alii codd. *superna*, quod malunt *Muret.* et *Bentl.*). Ōmnĭcŏlŏr vĭtrĕās pĭctūră sŭpērnĕ tīngĭt ŭndās. *Prud.* (*Peri.* 12, 39). *Voy. à* Inferne.

Sŭpērnŭs, ă, ŭm. *Placé au-dessus; terrestre.* Crīnēs ā frōntĕ sŭpērnī. *St.* Stȳgĭāsquĕ cănēs īn lūcĕ sŭpērnā Dēstĭtŭăm. *L.* || *Céleste.* Cērtĕ vĭtă tĭbī sēmpĕr dīrēctă sŭpērnās Ād lēgēs. *L.* Sŭpērnīs Dētēstāndă dĭīs. *Id.* Nūmēnquĕ sŭpērnŭm. *O.* SYN. Sŭpĕrŭs, cœlēstĭs.

Sŭpĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Passer, franchir, gravir.* Jām gĕlĭdās Cæsār cūrsū sŭpĕrāvĕrăt Ālpēs. *L.* Sŭpĕrānt mōntēs ēt flūmĭnă trānānt. *V.* Fāstīgĭă tēctī Āscēnsū sŭpĕrō. *Id.* SYN. Trānscēndŏ, scāndŏ, trājĭcĭŏ, sŭpērgrĕdĭŏr. *Voy.* Ascendo. || *Passer, aller au delà.* Rēgnă Lĭbūrnōrum, ēt fōntēm sŭpĕrārĕ Tĭmāvī. *V.* Bĭmărēm cūrsū sŭpĕrāvĭmŭs Īsthmŏn. *O.* SYN. Prætērvĕhŏr, etc. || *Sortir de.* Sŭpĕrāssĕt sānguĭnĕ rīpās (Trebia). *Sil.* SYN. Trānscēndŏ, trānscūrrŏ, ēxĕŏ, sŭpērgrĕdĭŏr, etc. || *Passer, traverser.* Ēgrēssī sŭpĕrānt fōssās. *V.* Dūrīs flŭvĭūm sŭpĕrārĕ lăcērtīs. *L.* SYN. Trājĭcĭŏ, trānsmĭttŏ, etc. || *Au fig. Surpasser, l'emporter sur.* Dūrĭtĭā fērrum ūt sŭpĕrēs. *O.* Cērtēt Phœbūm sŭpĕrārĕ cănēndŏ. *V.* SYN. Præstŏ, ēxcēllŏ, præcēllŏ, ēxsŭpĕrŏ, præĕŏ, āntĕĕŏ, prævērtŏ, præcūrrŏ, vīncŏ, præcēdŏ, prægrĕdĭŏr, sŭpĕrēmĭnĕŏ, āntĕcēllŏ, *qqf.* sŭpērgrĕdĭŏr, āntēstŏ, prænĭtĕŏ, præfūlgĕŏ, prēmŏ. PPH. Sūm præstāntĭŏr. || *Vaincre, triompher de.* Pŏpŭlō sŭpĕrāmŭr āb ūnō. *O.* Sŭpĕrāt vīrtūtĕ dŏlōrēs. *Id.* Clām fērro īncaūtŭm sŭpĕrăt. *V.* Cāsūs sŭpĕrāvĕrăt ōmnēs. *Id.* SYN. Vīncŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Fléchir.* Dŏmĭnāmquĕ pŏtēntēm Sūpplĭcĭbŭs sŭpĕrā vōtīs. *V. Voy.* Placo. || *n. Monter, s'élever au-dessus.* Sŭpĕrānt căpĭte ēt cērvīcĭbŭs āltīs. *V.* Quānquam īnfōssŭs hŭmō, sŭpĕrăt tămĕn āggĕr īn aūrās. *St.* Rădĭōsŭs ēccĕ sōl sŭpĕrābăt ē mărī. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 41). *Voy.* Ascendo, Surgo. || *Être très-abondant.* Sī sŭpĕrānt fētūs. *V.* Āntīquæ gēntĭs sŭpĕrānt tĭbĭ laūdēs. *Tib.* (IV, 1, 28). SYN. Ăbūndŏ, rĕdūndŏ. || *Rester, être de reste.* Nēc tēmpŏră vītæ Lōngă mĕæ sŭpĕrānt. *O.* Sēx sŭpĕrānt vērsūs. *Pp.* (IV, 2, 57). Sī dē quīncūncĕ rĕmōta ēst Ūncĭă, quĭd sŭpĕrăt? *H.* *Voy.* Resto. || *Rester, être conservé.* Sŭpĕrēt mŏdŏ Māntŭă nōbīs. *V.* SYN. Mănĕŏ, rĕlīnquŏr. || *Survivre.* Sŭpĕrătne ēt vēscĭtŭr aūrā Ætherĭā? *V.* Cāptæ sŭpĕrāvĭmŭs ūrbī. *Id.* Pārs

quæ sōlă mĕī sŭpĕrābīt cōrpŏrĭs, ōssă. *Tib.* (III, 2, 17). *Voy.* Supersum

Sŭpĕrōbdūcŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre dessus.* Sēd sŭpĕrōbdūctō prædĭtă pāllĭŏlō. *P. Nol.* (22, 110).

Sŭpĕrōbrŭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étouffer par le poids.* Īngēstĭs cŏmĭtūm sŭpĕrōbrŭĭt ārmĭs. *Pp.* (IV, 4, 89). Īnjēctĭs pĕrĭī sŭpĕrōbrūtă sāxĭs. *Aus.* (*Epit. Her.* 25).

? Sŭpĕrpīngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Colorer en haut.* Cūnctă sŭpĕrpīngūnt rŭtĭlām sŭă sīdĕră nōctĕm. *Avien.* (*Phœn.* 906. Alii divisim, et aliter interpungunt).

Sŭpĕrpōnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mettre dessus.* Ægră sŭpĕrpŏsĭtā mēmbră fŏvērĕ mănū. *O.* Vēstĕ sŭpĕrpŏsĭtā. *Fort.* (VIII, 6, 275). SYN. Sŭpĕrīmpōnŏ. *Voy.* Impono.

Sŭpĕrrŭtĭlŏ, ās, ārĕ, *n.* *Briller en dessus.* Tēctă cŏrūscă sŭpĕrrŭtĭlānt. *Prud.* (*Peri.* 3, 196).

Sŭpērsĕdĕŏ, ēs, ērĕ, *n.* *Discontinuer, surseoir à, différer.* Ĕgŏ sŭpērsĕdērēm nūptĭīs. *Turpil.* (ap. *Non.* 1, 187). Sŭpērsĕde īstīs rēbūs jām. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 37). Sŭpērsĕde īstīs vērbīs. *Id.* (*Pœn.* I, 3, 5). SYN. Ābstĭnĕŏ, ŏmĭttŏ, etc.

Sŭpērsīdŏ, ĭs, ĕrĕ, *n.* *S'arrêter sur.* Cōnscēndĭt aūrās, ēt sŭpērsīdēns quăsĭ Cālīgŏ sēmpēr nūbĭlūm cōndīt căpŭt. *Avien.* (*Or. mar.* 229).

Sŭpērstērnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Étendre sur, joncher.* Rēgālĭă fœnō Fūlcră sŭpērstērnānt. *Prud.* (*Sym.* II, 300).

Sŭpērstĕs, ĭtĭs, *m. f.* *Survivant, qui reste.* Cōntră ĕgŏ vīvēndō vīcī mĕă fātă, sŭpērstĕs Rēstārem ūt gĕnĭtōr. *V.* Mē tămĕn ēxstīnctō, fāmă sŭpērstĕs ĕrĭt. *O.* Rūstĭcĭtās prīscīs īllă sŭpērstĕs ăvīs. *Id.* Cœnīsquĕ trĭbūs jām pĕrnă sŭpērstĕs. *M.* (X, 48, 17). || *Sain et sauf.* Stāntĕ pŏtēst mūndō Rōmāquĕ sŭpērstĭtĕ Māgnŭs Ēssĕ mĭsĕr. *L.* Deōs quæso ūt sīt sŭpērstĕs. *Ter.* (*And.* III, 2, 6, puer. Quod et alia laudat *Non.* 4, 424). SYN. Sālvŭs, sōspĕs, īncŏlŭmĭs. || *Qqf. n.* Pōst mĕă mānsūrūm fātă sŭpērstĕs ŏpŭs. *O.* Sŭpērstĭtĕ plaūstrō. *St.* bēllō. *Id.* || *arch.* *Présent, surtout en justice.* Nūnc mĭhĭ lĭcēt quĭdvīs lŏquī : nēmo hīc ădēst sŭpērstĕs. *Pl.* (*fragm.* ap. *Fest.*).

Sŭpērstĭtĭŏ, ōnĭs, *f.* *Superstition.* Vānă sŭpērstĭtĭō vĕtĕrūmve īgnāră dĕōrūm. *V.* Mōx cīrcūm trīstēs sērvātă Pălæmŏnĭs ārās Nīgră sŭpērstĭtĭō. *St.* (Et *Sen.* (*Thyest.* 678). EP. Vānă, īnānĭs, prāvă, cæcă, stūltă, īnsānă. PHR. Vānă, īnānĭs *ou* fālsă rēllĭgĭŏ. Vānī rĭtūs. Vānæ rēllĭgĭōnĭs cōmmēntă. Vānŭs dĕōrūm cūltŭs. || *Qqf.* *Religion.* Ūnă sŭpērstĭtĭō sŭpĕrīs quæ rēddĭtă dīvīs. *V.* (*Æ.* XII, 817; de Styge. Ubi *Serv.*).

Sŭpērstĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Superstitieux.* || *Devin ou De devin.* Īllĭc hŏmō sŭpērstĭtĭōsŭ' st. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 167 *Id.* *Curc.* III, vs. 27; *Rud.* IV, 4, 95). Mīssă sūm sŭpērstĭtĭōsīs hărĭŏlātĭōnĭbūs. *Att.* (apud *Cic.* *Div.* 1, 31). SYN. Dīvīnŭs.

† Sŭpērstĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Supersto. 1. *n.* Ūt mĭhĭ sŭpērsĭt, sŭpĕrĕt āc sŭpērstĭtēt. *Pl.* (*Pers.* III, 1, 3). || 2. *Act.* *Conserver.* Rēgnūmquĕ nōstrum ūt sōspĭtēnt, sŭpērstĭtēnt. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 776. Male vulgo *superstitentque*).

Sŭpērstŏ, ās, ārĕ. *Se tenir au-dessus.* Ōssă sŭpērstābūnt vŏlŭcrēs ĭnhŭmātă. *O.* Ātque ārmă sĭmŭl cŭmŭlātă sŭpērstāns. *St.* Cīrca hŭmĭlēs rērūm pārtēs, quĭbŭs īpsă sŭpērstās. *Prud.* (*Sym.* I, 432).

Sŭpērsŭm, pĕrēs, pērfŭī, pĕrēssĕ, *n.* *Rester.* Ēt tāntūm sŭpĕrēssĕ mărĭs! *V.* Mūltāquĕ dē māgnā sŭpĕrēssēnt fērcŭlă cœnā. *H.* Ārmāquĕ, quĭquĕ căvā sŭpĕrēst dē cāssĭdĕ vūltŭs. *Val. Fl.* Īndĕ sĭbĭ mĕmŏrānt ūnūm sŭpĕrēssĕ lăbōrĕm. *Enn.* (ap. *Gell.* 1, 22). Nūnc mĭhĭ cūr cāntēnt, sŭpĕrēst... dīcĕrĕ. *O.* Quŏd sŭpĕrēst vītæ. *Pp.* (III, 17, 19). SYN. Rēstŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Être conservé.* Mŏdŏ vītă sŭpērsĭt *V.* SYN. Mănĕŏ, rĕlīnquŏr. || *Survivre.* Āt tū, quī sŭpĕrēs mœstæ sōlātĭă mātrī. (*Ad Liv.* 411.) Ēt sŭpĕrēssĕ vĭdēt dē tōt mŏdŏ mīllĭbŭs ūnūm. *O.* SYN. Sŭpĕrŏ, mănĕŏ. PPH. Sŭm sŭpērstĕs. PHR. Sŭpērstĕs Rēstārem ūt gĕnĭtŏr. *V.* Ănĭmām prōdūcĕrĕ rēbŭs Āfflīctĭs. *L.* || *Être en abondance.* Cuī tāntă rēs ĕrāt ēt sŭpĕrĕrāt. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 19. *Ib.* 3, 10). SYN. Sŭpĕrŏ, ăbūndŏ, āffluŏ. || *Être de trop.* Nĕquĕ dēfĭāt, nĕquĕ sŭpērsĭt. *Pl.* (*Men.* I, 3, 3). SYN. Sŭpērflŭŏ. || *Avec tmèse.* Jāmque ădĕō sŭpĕr ūnŭs ĕrām. *V.* Quāntūm dē bēllō dīcĭtŭr ēssĕ sŭpĕr. *O.*

Sŭpērtĕgŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir.* Cāndĭdăque ōssă sŭpĕr nīgră făvīllă tĕgēt. *Tib.* (III, 2, 10).

Sŭpērtēxŏ, ĭs, ĕrĕ. *Couvrir, recouvrir, cacher.* Părvāque ăquārūm vī sŭpērtēxī sŏlūm. *Avien.* (*Or. mar.* 126. Cf. *Prisc.* *Peri.* 163 : « Parcior et tenui *prætexens* ima fluento. »)

Sŭpĕrūndŏ, ās, ārĕ, *n.* *Déborder, et au fig.* Quŏd, crēscēntĕ fĭdē, sŭpĕrūndāt grātĭă Chrīstī. *P. Nol.* (18, 183).

Sŭpĕrŭs (*m. peu usité*), ă, ŭm. *D'en haut.* Līmĕn sŭpĕrum īnfĕrūmquĕ, sālvĕ. *Pl.* (*Merc.* V, 1, 1). Sŏcĭūs sŭpĕrī quōndam īgnĭs ŏlўmpī. *V. Fl.* SYN. Sŭpērnŭs, *qqf.* āltŭs, etc. || Dē sŭpĕrō. *D'en haut.* (*Pl.* *Amph.* III, 4, 18.) || Sŭpĕrūm mărĕ. *La mer Adriatique.* Ūndās Īnfĕrnī Sŭpĕrīquĕ mărĭs. *L.* Quāquĕ jăcēt Sŭpĕrī Lārīnās āccŏlă pōntī. *Sil.* || *Souv.* *Du ciel.* Īnfĕrŭs ān sŭpĕrūs tĭbĭ fērt dĕū' fūnĕra, Ūlÿssĕ. *Lœv.* (apud *Prisc.* p. 606). Dī Deæquĕ sŭpĕri ātque īnfĕrī. *Pl.* (*Cist.* II, 1, 36). Sŭpĕrīsquĕ Jŏvēm dētrūdĕrĕ rēgnīs. *V.* Sēsĕ... sŭpĕra ād cōnvēxă fĕrēbāt. *Id.* SYN. Cœlēstĭs, æthĕrĭŭs. || Sŭpĕrī, ōrŭm, *m. pl.* *Les dieux du ciel.* Flēctĕrĕ sī nĕquĕō sŭpĕrōs, Ăchĕrōntă mŏvēbŏ. *V.* Rēx sŭpĕrūm. *O.* Pār sŭpĕrīs. *H.* *Voy.* Dii. || Sŭpĕră, ōrūm, *n. pl.* *Le ciel.* Ōmnēs cœlĭcŏlās, ōmnēs sŭpĕra āltă tĕnēntēs. *V.* Sŭpĕra ārdŭă līnquēns. *Id.* || *De la terre, terrestre.* Īnclūsās ănĭmās, sŭpĕrūmque ād līmĕn ĭtūrās. *V.* Pătēr sŭpĕrīs cōncēssĭt āb ōrīs. *Id.* *Voy.* Terrestris. || *Qqf.* Sŭpĕrī, ōrŭm, *m. pl.* *Les habitants de la terre, les hommes.* Tūque, ēxcĭtĕ părēns ūmbrīs, ūt nōstră vĭdērēs Fūnĕra, ēt ōblītōs sŭpĕrūm pătĕrĕrĕ dŏlōrēs. *V. Fl.*

Sŭpērvăcānĕŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.*

Sŭpērvăcŭŭs, ă, ŭm *Superflu, vain.* Ōmnĕ sŭpērvăcŭūm plēnō dē pēctŏrĕ mānăt. *H.* Sĕpūlchrī Mīttĕ sŭpērvăcŭōs hŏnōrēs. *Id.* Sæpĕ sŭpērvăcŭōs cōgĭt hăbērĕ mĕtŭs. *O.* SYN. Īnānĭs, vānŭs, etc.

Sŭpērvĕhŏ, ĭs, ĕrĕ. *Transporter au-dessus ou au delà.* Quēm māxŭmum ĭn ōrīs Prōgĕnĭēs Phthĭæ clāră sŭpērvĕhĭtŭr. *Cat.* (66, 43). Ārmă sŭpērvĕhĕrīs quŏd, Thrăsўbūlĕ, tŭă. *Aus.* (*Epig.* 24).

Sŭpērvĕnĭŏ, īs, īrĕ, *n. et act.* *Venir sur.* Hērēs Hērēdem āltĕrĭŭs, vĕlŭt ūndă sŭpērvĕnĭt ūndām. *H.* Nām crūră lŏquēntĭs Tērră sŭpērvĕnĭt. *O.* || *Arriver à l'improviste, survenir.* Āddĭt sē sŏcĭām, tĭmĭdīsquĕ sŭpērvĕnĭt Æglĕ. *V.* Grātă sŭpērvĕnĭēt, quæ nōn spērābĭtŭr, hōră. *H.* || *Surprendre un ennemi.* Sēmănĭmī lăpsōquĕ sŭpērvĕnĭt. *V.* Sīc cănĭs īllă sŭōs tăcĭtūrnă sŭpērvĕnit hōstēs. *Grat.* (*Cyn.* 185). SYN. Ōccŭpŏ, etc. || *Devancer.* Tĕnĕrōsquĕ sŭpērvĕnĭt ānnōs (virtus). *St.* *Voy.* Prævenio. || *L'emporter sur.* Vīlēsquĕ sŏrōrĭs Ōrnātŭs sācrō præcūltă sŭpērvĕnĭt aūrō. *St.* *Voy.* Supero.

Sŭpērvŏlŏ *et* Sŭpērvŏlĭtŏ, ās, ārĕ. *Voler, voltiger au-dessus.* Īnfēlīx sŭă tēctă sŭpērvŏlĭtāvĕrĭt ālĭs. *V.* Frăgĭlēmquĕ sŭpērvŏlĭtāntĭă mālūm Vēlă tŭlĭt tūrbŏ. *L.* Dēspēctāt tērrās, tōtūmquĕ sŭpērvŏlăt ōrbēm. *O.* Trĕmĕbūndă sŭpērvŏlăt hāstă. *V.*

Sŭpērvŏlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rouler sur.* Quīnquĕ sŭpērvŏlvīt sē pārtĭbŭs. *Avien.* (*Phœn.* 970).

Sŭpīnātŭs, ă, ŭm. *Comme* Supinus. Īllĕ sŭpīnātā rĕsĭdēns cērvīcĕ. *Prud.* (*Peri.* 11, 85). Ōrĕ sŭpīnāto. *St.* Āntĕ sŭpīnātās ăquĭlōni ōstēndĕrĕ glēbās. *V*

Sŭpīnŏ, ās, ārĕ. *Pencher ou renverser en arrière.*

coucher sur le dos. Præcĭpĭtātquĕ rĕtrō jŭvĕnem, ătque īn tĕrgā sŭpīnăt. *St.* Tōllūnt ărmōs (equi), ĕquĭtĕmquĕ sŭpīnānt. *Id.* Nāsūm nīdōrĕ sŭpīnŏr. *H.* || *Abaisser, fermer.* Ŏcŭlōsquĕ sŭpīnăt Sōmnŭs. *Dracont.* (I, 371). || *Au fig.* Sŭpīnŏr. *Aller en pente.* Jāmquĕ sŭpīnāntūr fēssīs... Pēnthēī dēvēxă jŭgī. *St.*

Sŭpīnŭs, ă, ŭm. *Penché ou renversé en arrière, couché sur le dos.* Cŭbăt īn făcĭēm, mōx deīndĕ sŭpīnŭs. *J.* (3, 280). Stērtĭtquĕ sŭpīnŭs. *H.* Quĭd nūnc sŭpīnă sūsum īn cœlūm cōnspĭcĭs? *Pl.* (*Cist.* II, 3, 78). SYN. Sŭpīnātŭs, rĕsŭpīnŭs, rĕsŭpīnātŭs, cŭbāns, rĕcūmbēns, strātŭs, prōstrātŭs, etc. *Voy.* Recubans. || *En parl. de choses.* Tēndōquĕ sŭpīnās Ād cœlūm cūm vōcĕ mănūs. *V.* (Et *Hor. Od.* III, 23, 1). Crīnēs ā frōntĕ sŭpīnī. *St.* || *Courbé, penché.* Hæc tēxtĭlĭs ūmbră sŭpīnī Pālĭmtĭs. *M.* (XII, 31). SYN. Prōnŭs. || *Qui va en pente.* Sīn tŭmŭlĭs ăcclīvĕ sŏlūm cōllēsque sŭpīnōs. *V.* Sŭpīnūm Tībŭr. *H.* SYN. Rĕsŭpīnŭs, cŭbāns. || *Au fig. Indolent.* Ĕt mūltūm rĕfĕrēns dē Mæcēnātĕ sŭpīnō. *J.* (1, 66). Ĕt sŭpīnum ănĭmum īn grăvī dērĕlīnquĕrĕ cœnō. *Cat.* (17, 25). Dēlĭcĭæ sŭpīnĭōrēs. *M.* (II, 6, 13). SYN. Īgnāvŭs, sēgnĭs, ĭnērs, etc. || *Fier.* Sēse ălĭquēm crēdēns, Ĭtălō quŏd hŏnōrĕ sŭpīnŭs, etc. *Pers.* (1, 129). SYN. Rĕsŭpīnŭs, etc. *Voy.* Superbus. || *Qui rétrograde.* Flūmĭnăque īn fōntēs cūrsū rĕdĭtūră sŭpīnō. *O.* Nēc rĕdĭt īn fōntēs ūndă sŭpīnă sŭōs. *Id.* Quōd nēc cărmĭnĕ glōrĭōr sŭpīnō. *M.* (II, 86). SYN. Rĕcūrrēns. *Voy. ce mot.*

† Sŭpō ou Sĭpō, ās, are. *Jeter.* Obtōrquĕ prōram, ăc tōrtās cōpŭlās sŭpā. *Att.* (ap. *Non.* 3, 66).

Sŭppāctŭs. *Voy.* Suppingo 1.

Sŭppălpŏr, ārĭs, ārī, *d. Flatter.* Ōccœpĭt ējūs mātrī sŭppălpārĭēr. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 28).

Sŭppăr, ărĭs, *m. f. n. Presque égal.* Nām sŭppărĭs ævī Sūm tĭbi ĕgo, ēt pōssŭm, etc. *Aus.* (*Epist.* 1, 13. *Ib.* 32).

Sŭppărăsītŏr, ārĭs, ārī, *d. Faire sa cour à.* Hānc āppēllābo, ēt sŭppărăsītābōr pătrī. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 17. *Ib.* III, 4, 10).

Sŭppărŭm, ī, *n. Petite voile* (*placée au-dessus de la grande, et qu'on déployait quand on voulait recueillir plus de vent*). Sūmmăquĕ pāndēns Sŭppără vēlōrūm, pĕrĭtūrās cōllĭgĭt aūrās. *L.* Sūmmĭs ānnēctĭtĕ sŭppără vēlĭs. *St.* (Adde *Sen. Med.* 328). *Voy.* Velum. || *Robe courte de toile* (*ayant la forme d'une aube*). Hŭmĕrĭs hærēntĭă prīmĭs Sŭppără nūdātōs cīngūnt āngūstă lăcērtōs. *L.* Tăcē : pŭēllă nōn sūm, sŭppărō si īndūtă sŭm. *Afran.* (ap. *Non.* 14, 20). Ōstrīnum hīc īndūtŭs sŭppărŭm. *Varr.* (ibid. Adde *Næv.* ib.; *Pl. Epid.* II, 2, 48).

Sŭppĕdĭtŏ, ās, ārĕ. *Fournir, donner.* Sŭppĕdĭtā mĭhĭ tēlă vădĭs līvēntĭs Ăvērnī. *Sil.* Lūxŭrĭæ sūmptūs sŭppĕdĭtāre ūt pōssĭēs. *Pl.* (*As.* IV, 2, 10). SYN. Mĭnĭstrŏ, præbĕŏ, sūffĭcĭŏ, sŭggĕrŏ, sūbmīttŏ. || *Au fig.* Tū pătrĭă nōbīs Sŭppĕdĭtās præcēptă. *Lr.* (III, 9). || *n. Suffire, être suffisant, abonder.* Nōn quĕō lăbōrī sŭppĕdĭtārĕ. *Pl.* (*As.* II, 4, 17). Ūndĕ măre, īngĕnŭī fōntēs, ēxtērnăquĕ lōngē Flūmĭnă sŭppĕdĭtārĕ. *Lr.* (I, 230). Āt nĕquĕ cūr făcĭānt īpsæ, quārēvĕ lăbōrēnt. Dīcĕrĕ sŭppĕdĭtăt. *Id.* (III, 731). Ĭtă gaūdĭīs gaūdĭūm sŭppĕdĭtăt. *Pl.* (*Trin.* V, 1, 3). SYN. Sūffĭcĭŏ, sŭppĕtŏ, ăbūndŏ.

? Sŭppērnātŭs, ă, ŭm. *Dont on a coupé une cuisse; en gén. Coupé.* Ālnŭs īn fōssā Lĭgŭrī jăcĕt sŭppērnātā sĕcūrī. *Cat.* (17. 19. Sed codd. exhibent *superata*, et metrum requirit *separata*, quod conj. *Muret.* Pravo igitur libro usus est *Festus*, qui dat vel innuit *suppernata*).

† Sŭppĕtĭæ, ārŭm, *f. pl. Secours.* Quĭdquĭd ĕgŏ mălĕ fēcī, aūxĭlĭă mi ēt sŭppĕtĭæ sūnt dŏmī. *Pl.* (*Epid.* V, 2, 12. *Id. Amph.* V, 1, 54, et passim).

Sŭppĕtŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être présent, suffire.* Deōsque ōro ūt vītæ tuæ sŭpērstēs sŭppĕtăt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 19). Nōvĭs ŭt ūsquĕ sŭppĕtās lăbōrĭbŭs. *H.* Paūpĕr ĕnĭm nōn ēst, cuī rērūm sŭppĕtĭt ūsŭs. *Id.* Ŭt plāgæ quŏquĕ pōssīnt sŭppĕtĕre īpsæ. *Lr.* (I, 1048). Ŭtĭnăm, quæ dīcĭs, dīctĭs făctă sŭppĕtānt! *Pl.* (*Ps.* I, 1, 106). SYN. Ādsŭm, sūffĭcĭŏ, sŭpērsŭm, sŭppĕdĭtŏ.

Sŭppīlŏ, ās, ārĕ. *Voler, dérober.* Lēnæ : sŭppīlēs clām dŏmi ūxōrēm tŭām. *Pl.* (*As.* IV, 2, 6. *Id Men.* V, 2, 52). Sŭppīlātum ēst aūrum, ātque ōrnāmēnta ōmnĭă. *Cæc.* (apud *Non.* 1, 42). SYN. Sūffūrŏr, sūbrĭpĭŏ, sūbdūcŏ, etc. *Voy.* Furor.

1. Sŭppīngŏ, ĭs, pāctŭm, pīngĕrĕ (*de* Pango). *Ficher sous, garnir en dessous.* Fūlmēntās jŭbĕām sŭppīngī sōccĭs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 94). Quī sōccĭs hăbĕăt aūrō sŭppāctūm sŏlūm. *Id.* (*Bac.* III, 2, 98).

2. Sŭppīngŏ, ĭs, ĭctŭm, īngĕrĕ (*de* Pingo). *Colorer légèrement.* Īgnītō sŭppīnxĕrĭt ōră rŭbōrĕ. *Avien.* (*Progn.* 132).

Sŭpplāntŏ, ās, ārĕ. *Donner un croc en jambe, renverser.* Sŭpplāntāre aiūnt. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 157). || *Au fig.* Sŭpplāntārĕ vērbă. *Ne prononcer que la moitié des mots* (*manger ses mots*). Tĕnĕrō sŭpplāntăt vērbă pălātō. *Pers.* (1, 35)

Sŭpplĕŏ, ēs, ērĕ. *Remplir de nouveau.* Ādjēctōquĕ căvæ sŭpplēntūr sānguĭnĕ vēnæ. *O.* Cōnsūmptās ĭtĕrūm dĕæ Sŭpplēnt Eūrȳdĭcēs cōlōs. *Sen.* (*H. OEt.* 1083). *Voy.* Impleo. || *Compléter.* Sī fētūră grĕgēm sŭpplēvĕrĭt. *V.* Sŭpplērī sūmmă. *Lr.* (I, 1043). || *Suppléer, remplacer.* Rēmĭs zĕphȳrōs sŭpplērĕ cădēntēs. *St.* Rēmĭgĭūm sŭpplēt. *V.* || — lŏcūm, vĭcēm. *Même sens.* Āc tĭbĭ părēntĭs īpsĕ sŭpplēbō lŏcūm. *Sen.* (*Hip.* 633). || *Réparer.* Quā Gāllĭcă dāmnă Sŭpplēvĭt Māgnŭs. *L. Voy.* Reparo. || *Donner comme supplément.* Lībātăquĕ sŭpplēns Præmĭă. *Aus.* (*Mos.* 412).

Sŭpplētŭs, ă, ŭm, *part. p.* Sēd nĕquĕ sŭpplētĭs cōnstābăt flāmmă lŭcērnĭs. *Pp.* (IV, 8, 43. Et *P. Nol.* 22, 21, suppleta carne).

Sŭpplēx, ĭcĭs, *m. f. n. Suppliant.* Ād tē cōnfŭgĭo, ēt sŭpplēx tŭă nūmĭnă pōscŏ. *V.* Tām tĭbĭ sūm sŭpplēx quām tū mĭhĭ sæpĕ fŭĭstī. *O.* SYN. Ōrāns, prĕcāns, rŏgāns, sŭpplĭcāns, *qqf.* jăcēns, prōstrātŭs, sūbmīssŭs. || *En parl. de choses, et au fig.* Sŭpplĭcĭbŭs dŏmĭnūm lāssārĕ lĭbēllĭs. *M.* (VIII, 31). Dĕcōræ sŭpplĭcĕ vīttā Mātrēs. *H.* Sŭpplĭcēs tēndō mănŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1192). Dŏmĭnāmquĕ pŏtēntēm Sŭpplĭcĭbŭs sŭpĕrā dōnĭs. *V.* Sŭpplĭcĕ vōtō. *Pers.* (2, 35). || *m. pris subst.* Tū laūdĕ nŏvā, tū sŭpplĭcĕ dīgnō Dīgnĭŏr. *V. Fl.* Sŭpplĭcĭbŭs tŭīs Pārcās. *H.*

Sŭpplĭcāns, tĭs. *Suppliant.* Jam hæc tĭbi ădĕrĭt sŭpplĭcāns. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 41). *Voy.* Supplex.

Sŭpplĭcāssĭs, *arch. pour* Supplicaveris. (*Pl. As.* II, 4, 61.)

Sŭpplĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Supplication.* Īntēntă sŭpplĭcātĭŏ Dōrmīrĕ cōr mūndūm vĕtăt. *Prud.* (*Cath.* 1, 83. Et *Sid. Ep.* II, 10, 3). *Voy.* Preces.

Sŭpplĭcātŏr, ōrĭs, *m. Suppliant. Voy.* Supplex.

Sŭpplĭcĭă, ōrŭm, *n. pl. Supplications, prières.* Sŭpplĭcĭīs plăcāns cœlĭtum ārās ēxplĕām. *Att.* (ap. *Non.* 4, 433. *Afran.* ibid.). *Voy.* Preces. || *Supplices. Voy.* Supplicium.

Sŭpplĭcĭtĕr. *En suppliant.* Sŭpplĭcĭtĕr vĕnĕrāns dēmīssō lūmĭnĕ Tūrnŭs. *V.* Sŭpplĭcĭtĕr pŏsĭtō prōcŭbŭĕrĕ gĕnū. *O.* SYN. Ābjēctĕ, dēmīssĕ. PPH. Sŭpplĭcĕ vōcĕ. Sŭpplĭcĭbŭs vōtĭs. PHR. Vēlāmēntă mănū prætēndēns sŭpplĭcĕ. *O.*

Sŭpplĭcĭŭm, ĭī, *n. Offrandes faites dans les sacrifices.* Nĭhĭl eī ăccēptum ēst ā pĕrjūrĭs sŭpplĭcĭī. *Pl.* (*Rud. prol.* 25. *Id. Epid.* V, 2, 58). *Voy.* Supplicia.

|| *Peine, châtiment, supplice.* Rēgem ăd sūpplĭcĭūm præsēntī mārtĕ rĕpōscūnt. *V.* Tē trīstĕ mānēbĭt Sūpplĭcĭūm. Sūpplĭcĭă haūsūrūm scŏpŭlīs. *Id.* Sūpplĭcĭīs dēlīctă cŏērcĕt. *H.* SYN. Pœnă, pœnæ, crŭcĭātŭs, tōrmēntūm. EP. Dēbĭtūm, jūstūm, ĭnĭquūm, īnjūstūm, ăcērbūm, trĭstĕ, dīrūm, dūrūm, grāvĕ, sævūm, hōrrēndūm, īmmānĕ. PPH. Pœnæ gĕnŭs. Scĕlĕrūm vīndēx *ou* ūltrīx pœnă. Rĕōrūm pœnæ, crŭcĭātŭs. || Sūpplĭcĭūm dō, lŭō, etc. *Être puni.* Dăbĭtūr pōl sūpplĭcĭūm mĭhī dē tērgō vōstrō. *Pl.* (*As.* II, 4, 75. Et *Cat.* 116, 8). Nĭmĭūm crūdēlĕ lŭīstī Sūpplĭcĭūm. *V. Voy.* Punio. || *Supplications. Voy.* Supplicia.

Sūpplĭcŏ, ās, ārĕ, *n. Supplier.* Nĕque ĕnĭm jām fīlĭă Cœī Sūpplĭcăt īndīgnīs. *O.* Quāndŏquĭdēm mĭhĭ sūpplĭcāndūm sērvŭlō. *Pl.* (*Merc.* I, 1, 59). Ĭtă nūnc īs sĭbĭ mē sūpplĭcātūrūm pŭtăt. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 50). SYN. Ōbsĕcrŏ, ōbtēstŏr, ōrŏ, etc. PPH. Sūpplēx ōrŏ, prĕcŏr, pōscŏ, vĕnĭŏ, āccēdŏ. Sūpplĭcĭtĕr rŏgŏ, vĕnĕrŏr. Sūpplĭcĕ vōcĕ rŏgŏ. *Voy.* Precor. || *Au fig.* Ārĭdă nēc Plŭvĭō sūpplĭcăt hērbă Jŏvī. *Tib.* (I, 7, 26). || † *Avec l'acc. de la chose.* Flēxō pōplĭtĕ sūpplĭcăt quĭētēm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 35).

Sūppōnŏ, ĭs, ŏsŭī, ŏsĭtūm *et sync.* ōstūm, ōnĕrĕ. *Mettre dessous.* Fālcēm mātūrīs quĭsquām sūppōnăt ărīstīs. *V.* Sūppōnūnt ălĭī cūltrōs. *Id.* Jŭgō taūrōs sūppōnĕrĕ cōllă. *O.* Mēntō sūppŏsŭīssĕ mănūm. Cērvīcēmquĕ pŏlō sūppŏsĭtūrŭs Ătlās. *Id.* SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūbmīttŏ. || *Au fig. Mettre en seconde ligne.* Ēt vĕtĕrēm Lătĭō sūppŏsŭīssĕ Sămōn. *O.* SYN. Pōsthăbĕŏ, etc. || *Mettre à la place, substituer.* Mĕlĭōrēm, quam ĕgŏ sūm, sūppōnō tĭbĭ. *Pl.* (*Curc.* II, 2, 6). Pŭĕrum aūt pŭēllām, quī sūppōnāntūr mĭhĭ. *Id.* (*Truc.* II, 4, 50). SYN. Sūbstĭtŭŏ, sūbdŏ. || *Soumettre.* Ǣthĕrăque īngĕnĭō sūppŏsŭĕrĕ sŭō. *O.* Mē tĭbĭ sūppŏsŭī. *Pers.* (5, 36). SYN. Sūbjĭcĭŏ, sūbjūngŏ, sūbdŏ.

Sūppōrtŏ, ās, ārĕ. *Porter, supporter.* Sūppōrtāntĕ mănū, trăhĭt īpse ăd pābŭlă Chrīstī. *Fort.* (V, 2, 47).

Sūppŏsĭtĭŏ, ōnĭs, *f. Substitution d'un enfant.* Dē pŭēllæ prōlŏquī Sūppŏsĭtĭōnĕ. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 3).

Sūppŏsĭtĭtĭŭs, ă, ūm. *Mis à la place.* Hērmēs sūppŏsĭtĭtĭūs sĭbi ĭpsī. *M.* (V, 24, 8). SYN. Sūppŏsĭtŭs. || *Suborné.* Ēxplōrātōrem hūnc făcĭāmūs lūdōs sūppŏsĭtĭtĭūm. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 71).

Sūppŏsĭtŭs *et sync.* Sūppōstŭs, ă, ūm, *part. p. de* Suppono. *Placé dessous.* Āc vīx sūppŏsĭtī tĭngūntūr sānguĭnĕ cūltrī. *V.* Ĭgnēs Sūppŏsĭtōs cĭnĕrī dŏlōsō. *H.* Sūppōstāquĕ cœlō Săxă. *Sil.* || *Substitué, en parl. d'un enfant.* Quĭd īstī sūppŏsĭtūm pŭĕrum ŏpūs pēssŭmæ? *Pl.* (*Truc.* I, 1, 71. *Id. Cist.* IV, 2, 49). SYN. Sūbdĭtŭs, sūbdĭtīvŭs, sūppŏsĭtĭtĭŭs, sūbdĭtĭtĭŭs. || *Supposé, établi.* Hīs ĭgĭtūr rēbūs sūbjūnctīs sūppŏsĭtīsquĕ. *Lr.* (VI, 542). || *Supposé, faux.* Ēt trĕpĭdăt nē Sūppŏsĭtŭs vĕnĭās, āc fālsō nōmĭnĕ pōscās. *J.* (1, 97).

† Sūppŏsīvī, *arch. pour* Supposui. Sūppŏsīvĭt sĭbĭ Prō fīlĭŏlō. *Pl.* (*Truc.* IV, 3, 30).

Sūppōstrīx, īcĭs, *f. Celle qui substitue un enfant.* Sūppōstrīx pŭĕrūm. *Pl.* (*Truc.* IV, 2, 51).

Sūppōstŭs. *Voy.* Suppositus.

Sūpprēssī, *parf. de* Supprimo.

Sūpprēssŭs, ă, ūm, *part. p. du suiv.* Sī jām dēfĭcĭăt, sūpprēssō lĭnguă pălātō. *O.* Sūpprēssīs fōntĭbŭs ărēt (amnis). *Id.* Īllĕ tĕgēns āltā sūpprēssūm mēntĕ dŏlōrēm. *L.*

Sūpprĭmŏ, ĭs, ēssī, ēssūm, ĭmĕrĕ. *Retenir, arrêter, supprimer, cesser.* Sūpprĭmĭt ēxtēmplō vōcēm. *O.* Pārs ūltĭmă vōcĭs Īn mĕdĭō sūpprēssă sŏno ēst. Nēc prĭŭs ăĕrĭī cūrsūs sūpprēssĭt hăbēnās. Cūm vītā sūpprēssă fŭga ēst. *Id.* Sūpprĭmĕ, Mūsă, quĕrēlās. *O.* Hōc sē măgĭs sūpprĭmĕrĕ fēlīcēm dĕcĕt. *Sen.* (*Troad.* 261). SYN. Cŏhĭbĕŏ, cŏērcĕŏ, rĕtĭnĕŏ, cōntĭnĕŏ, *qqf.* claūdŏ, ōccūltŏ, etc. *Voy.* Cohibeo.

Sūpprōmŭs, ī, *m. Celui qui est après le* Promus. (*Plaut. Mil.* III, 2, 24. *Ib.* 12.)

Sūppŭdĕt, ĕrĕ, *n. unip. Être un peu honteux.* Fāctī sūppŭdĕt. *Lucil.* (ap. *Schol. Veron.* ad *Virg. Æ.* IX, 373).

† Sūppūngŏ, ĭs, ĕrĕ. *Causer de faibles élancements.* Quōd tĕnŭīs mĭsĕrōs sūppūngĭt ănhēlĭtŭs ārtūs. *Eugen.* (5, 16).

Sūppūrŏ, ās, ārĕ, *n. Suppurer.* || † *Act. Rendre (une humeur).* Ēvŏmŭĭt lăcrĭmīs, quēm sūppūrāvĕrăt, æstūm. *P. Nol.* (20, 256).

† Sūppŭs *ou* Sūpŭs, ă, ūm, *arch. Comme* Supinus. Ēt sĭmĭlī rătĭōne ănĭmālĭă sūppă văgārī. *Lr* (I, 1060. Et *Lucil.* apud *Fest.*).

Sūppŭtŏ, ās, ārĕ. *Supputer.* Quĭd sĭt ūtĭlĕ, sōllĭcĭtīs sūppŭtăt ārtĭcŭlīs. *O.* (*Pont.* II, 3, 17. Sic *Heins.* ex optt. codd. Alii, *computat*).

Sŭprā *et* Sūprā, *prép. Sur, au-dessus de.* Ōllī cærŭlĕŭs sūprā căpŭt ădstĭtĭt īmbĕr. *V.* Sāltū sūprā vēnābŭlă fērtŭr. *Id.* Tērră, sŭprā sē quæ sūnt, cōncŭtĭt ōmnĭă mōtū. *Lr.* (V, 552). Sīvĕ sŭprā tērrās Phœbŭs, seū cūrrĕrĕt īnfrā. *Tib.* (IV, 1, 66). SYN. Sŭpĕr. || *Au-dessus, au delà, plus que.* Īllĭs īră mōdūm sūpra ēst. *V.* Ān sūprā mōrēm sĭt dēnsă (terra). *Id.* Glōrĭă quēm sūprā vĭrēs ēt vēstĭt ĕt ūnguĭt. *H.* Sūprā trēs cyăthōs. *Id.* Sūprā quōd fĭĕrī nīl, Mărĭānĕ, pŏtēst. *M.* (II, 31). SYN. Ūltrā. || *Adv. Au-dessus.* Ān mārĕ quōd sūprā, mĕmŏrēm, quōdque āllŭĭt īnfrā? *V.* Stŭpĕt īnscĭă sūprā Īmpūbēsquĕ mănŭs. *Id.* SYN. Sŭpĕr, īnsŭpĕr, dēsŭpĕr. || *Au delà, plus.* Ăgrūm fōrtāssĕ trĕcēntīs, Aūt ĕtĭām sūprā nūmmōrūm mīllĭbŭs ēmptūm. *H.* Nĭhĭl sŭprā Dĕōs lăcēssŏ. *Id.* Ădĕō vĕnŭsto, ŭt nīl sŭprā. *Ter.* (*And.* I, 1, 93). SYN. Ūltrā, plūs.

Sŭprēmă, ōrūm, *n. pl. Les derniers devoirs.* Flēbānt, ēt cĭnĕri īngrātō sūprēmă fĕrēbānt. *V. Voy.* Exsequiæ.

Sŭprēmō, *adv. Comme le suiv.*

Sŭprēmūm *et* Sūprēmūm, *adv. Pour la dernière fois.* Ēt māgnā sūprēmūm vōcĕ cĭēmŭs. *V.* Tūnc ēst cōnspēctă sŭprēmūm. *O.*

Sŭprēmŭs *et* Sūprēmŭs, ă, ūm. *Le plus élevé, très-élevé.* Āt chŏrŭs æquālīs Dryădūm clāmōrĕ sŭprēmōs Īmplērūnt mōntēs. *V.* Mōntēsquĕ sŭprēmōs Sĭlvĭfrăgīs vēxăt flābrīs. *Lr.* (I, 274, venti vis). *Voy.* Altus. || *Très-élevé en dignité, tout-puissant.* Jūpĭtēr sūprēmĕ, sērvās mē. *Pl.* (*Capt.* IV, 1, 1). Rēgīnæ Jūnōnĭ', sŭprēmæ cōnjŭgĭ' tēmplūm. *Vet. Poet.* (apud *Plin.* 35, 37). SYN. Sūmmŭs. || *Dernier.* Cōmpĕrĭt īnvĭdĭām sūprēmō fīnĕ dŏmārī. *H.* Dīgrēssū mœstă sŭprēmō. *V.* Sūprēmām bēllīs īmpŏsŭīssĕ mănūm. *O.* SYN. Ēxtrēmŭs, ūltĭmŭs, nŏvīssĭmŭs. || *En partic. Dernier, de mort, de funérailles.* Quī sūprēmūm cŏmĭtāntūr hŏnōrēm. *V.* Sūprēmă mĭhĭ quūm vĕnĕrĭt hōră. *Tib.* (I, 1, 59). Dūcĭt sūprēmōs nænĭă nūllă chŏrōs. *O.* Quūm mē sūprēmŭs ădēdĕrĭt īgnĭs. *Id.* SYN. Ūltĭmŭs, fūnĕbrĭs, fērālĭs, fūnĕrĕŭs. || *Dernier, placé au bout.* Ēt quēm sūprēmæ Tēthyŏs ūndă fĕrĭt. *M.* (*Spect.* 3). SYN. Ūltĭmŭs. || *Très-grand, extrême.* Măcĭē cōnfēctă sŭprēmā. *V.* SYN. Sūmmŭs, māxĭmŭs, īngēns.

Sūră, æ, 1. *f. Gras de la jambe, jambe.* Ādspĭcĭt īn tĕrĕtēs līgnūm sūccēdĕrĕ sūrās. *O.* Sūră chārtās cēlārĕ lĭgātās. *Id.* Pūrpŭrĕōque āltē sūrās vĭncīrĕ cŏthūrnō. *V.* Pārs cōmpĕdĕ sūrās Crūrăquĕ sīgnātī nīgrō līvēntĭă fērrō. *Cl. Voy.* Crus. || 2. *m. Nom d'homme.* Dūm Sūră laūdātūr tŭŭs. *M.* (I, 50). || 3. *Ri-*

vière de Belgique, auj. la Saur. Sūra tŭās prŏpĕrāt nōn dēgĕnĕr īrĕ sŭb ūndās. *Aus.* (*Mos.* 355. Et *Fort.* VII, 4, 15). || 4. Sŭră, *f. Comme* Syra. *Voy.* Syrus 1.

† Sūrcŭlŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Īnsĭtă cūm frūctū sūrcŭlă, pōmă sĭmŭl. *Fort.* (V, 16, 4).

Sūrcŭlŭs, ī, *m. Rejeton (d'arbres), jet, scion.* Nēc sūrcŭlŭs īdĕm Crūstŭmĭīs Sўrĭīsquĕ pĭrīs. *V.* Sūrcŭlŭs īgnōtō cŏălēscĭt mūnĕrĕ dīvĕs. *Ennod.* (*Carm.* 9, 143). SYN Vīrgă, flăgēllŭm.

Sūrdē, *adv. Comme les sourds.* Sūrde aūdĭūnt. *Afran.* (apud *Char.* 194).

Sūrdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir sourd.* Sūrdēscūnt aūrēs, bālbūtĭt dēnĭquĕ līnguă. *Eugen.* (5, 9).

Sūrdŭs, ă, ŭm. *Sourd.* Nūnc ĕgŏ mē sūrdīs aūrĭbŭs ēssĕ vĕlīm. *Tib.* (IV, 14, 2). Quæ Sĭcŭlōs cāntūs ēffūgĭt rēmĭgĕ sūrdō. *J.* (9, 150). Mĕtŭŏ nē nōn sīt sūrda, ātque hæc aūdīvĕrĭt. *Pl.* (*Cas.* III, 3, 12). || Sūrdō cănŏ, *prov. Parler à un sourd, à quelqu'un qui ne veut pas entendre.* Nōn cănĭmŭs sūrdīs ; rēspōndēnt ōmnĭă sīlvæ. *V.* Cāntābānt sūrdō. *Pp.* (IV, 8, 47. Et *Ter. Heaut.* II, 1, 10). || *Au fig. Sourd, insensible.* Sūrdāquĕ blāndĭtĭīs sāxă mŏvērĕ sŭīs. *O.* Sūrdæque ădhĭbēnt sōlātĭă mēntī. Sūrdĭŏr īllă frĕtō sūrgēntĕ. *Id.* Dē tē quŏdcūmque ăd sūrdās mĭhĭ dīcĭtŭr aūrēs. *Pp.* (II, 20, 13). *Voy.* Durus. || *Sourd à.* Ād mĕă mūnĕră sūrdŭs. *O.* Sūrdōs īn tŭă vōtă dĕōs. *Id.* Sēd sūrdă vĕtāntī. *L.* Sūrdūmquĕ tĭmōrī. *Sil.* Vōtōrum haūd sūrdĕ mĕōrŭm. *Id.* || *Sourd, indocile.* Ēt sūrdōs ēxpĕdĭt ārcūs. *St.* (Sic *Virg. G.* I, 514 : Neque audit currus habenas.) || *Qu'on entend peu, qui rend peu de son.* Sūrdă nĭhīl gĕmĕrēt grăvĕ būccĭnă. *J.* (7, 71). Īstīŭs tĭbĭ sīt sūrdă sĭne ærĕ lўră. *Pp.* (IV, 5, 56). Mĭhĭ sūrdă sĭne īllō Plēctră. *St.* || *Silencieux.* Ēt sūrdīs rĕsŏnāt clārĭŭs īn lŏcīs. *Sen.* (*H. Fur.* 577). || *Obscur, inconnu.* Nōn ĕrĭt ŏffĭcĭī grātĭă sūrdă tŭī. *O.* Sĭnĕ lūcĕ gĕnūs, sūrdūmquĕ părēntŭm Nōmĕn. *Sil.* || *Qui a une odeur faible.* Sĕu spīrēnt cīnnămă sūrdŭm. *Pers.* (6, 36).

Sūrgĕdŭm, *arch.* (*de* Surge *et* dum). Sūrgĕdum hūc. *Pl.* (*Most.* V, 1, 53).

Sūrgēns, tĭs. *Qui se lève ou s'élève.* Sūrgēntĭbŭs āstrīs. *V.* Sūrgēntēs ærĕ cŏlŭmnās. Sūrgēntēs dĕmŏrŏr aūstrōs. *Id.* Tēllūrĭs ĭn āltŭm Sūrgēntīs tŭmŭlŭs. *L.* || *Au fig.* Nūllā sūrgēns dŏlŏr ēx caūsā. *Sen.* (*Thyest.* 944).

Sūrgŏ, ĭs, rrēxī, rrēctŭm, rgĕrĕ, *n. Se lever (quand on est assis).* Sūrgāmŭs : sŏlĕt ēssĕ grăvīs cāntāntĭbŭs ūmbră. *V.* Sŏlĭō tūm Jūpĭtĕr aūreō Sūrgĭt. *Id.* Sūrgĭt hŭmō pīgrē. *O.* SYN. Āssūrgŏ, dēsūrgŏ, cōnsūrgŏ. PPH. Mē, cōrpŭs tōllŏ, āttōllŏ, lĕvŏ, ēffĕrŏ. Hŭmō mēmbră lĕvŏ, tōllŏ. || *Se lever (quand on est couché).* Ēxcūssērĕ mĕtūs sōmnŭm : cōntērrĭtă sūrgŏ. *O.* Vĕgĕtūs præscrīpta ād mūnĭă sūrgĭt. *H.* Cūmquĕ dĭē sūrgūnt. *O.* SYN. Ēxsūrgŏ. PPH. Lēctō sūrgŏ, dēsĭlĭŏ, prōsĭlĭŏ, ēxsĭlĭŏ. Lēctŭm, cŭbīlĕ līnquŏ, rĕlīnquŏ. VERS. Cōrrĭpĭo ē strātīs cōrpŭs. *V.* Tērrĭtŭs ēxsūrgīt ; fŭgĭt ōmnĭs ĭnērtĭă sōmnī. *O* Dŏcēt fūrtīm mōllī dēscēndĕrĕ lēctō. *Tib.* (1, 2, 9). Ēxĭgĭt ē strātīs cōrpŭs. *Sil.* Ōllī rūptă quĭēs : āttōllĭt mēmbră, tŏrōquĕ Ērĭgĭtŭr. *Id.* Răpĕ mēmbră lēctō. *Aus.* || *Se lever pour parler.* Sūrgĭt ăd hōs clўpĕī dŏmĭnūs sēptēmplĭcĭs Ājāx. *O.* || *Relever de maladie.* Nām quŏtĭēs sūrgĭs, sōtērĭă pōscĭs ămīcōs. *M.* (XII, 56). || *Se lever, en parlant des astres.* Pōstĕrā jāmquĕ dĭēs prīmō sūrgēbăt Ĕōō. *V.* Āquĭs Nōx sūrgĭt ăb īsdĕm. *O.* SYN. Ŏrĭŏr, nāscŏr. || *S'élever croître, grandir.* Vēntī vōlvūnt mărĕ, māgnăquĕ sūrgūnt Æquŏră. *V.* Lăpĭdōsōs sūrgĕrĕ mōntēs. *O.* Āræ dē cēspĭtĕ sūrgūnt. *Sil.* Tūnc āggĕrĕ mūltō Sūrgĭt ŏpŭs. *L.* SYN. Āssūrgŏ, cōnsūrgŏ, ēxsūrgŏ, tōllŏr, āttōllŏr, ērĭgŏr, crēscŏ, ēxsīstŏ, ēxĕŏ, ēvādŏ. PPH. Mē tōllŏ, āttōllŏ, sūbjĭcĭŏ, ērĭgŏ. Īn aūrās. ĭ-thĕră āssūrgŏ. Hŭmō sūrgŏ, mē tōllŏ. VERS. Ēxĭīt ăd cœlūm rāmīs fēlīcĭbŭs ārbŏs. *V.* Sūrgēns (Tisiphone) căpŭt āltĭŭs ēffĕrt. Paūlātīm sēsē tōllīt măre, ĕt āltĭŭs ūndās Ērĭgĭt, īnde īmō cōnsūrgĭt ăd æthĕră fūndō. Quāntūm vērĕ nŏvō vĭrĭdīs sē sūbjĭcĭt ālnŭs. *Id.* || *Être élevé.* Ærĕă cuī grădĭbūs sūrgēbānt līmĭnă. *V.* Sūrgēntem īn cōrnŭă cērvŭm. Hŭmĕrīs sūrgūnt quā tēgmĭnă sūmmă. *Id.* Āntīquō quæ prōxĭmă sūrgĭt ŏvīlī. *J.* (6, 529, æde). SYN. Stŏ. || *Au fig.* Jāmque āltĭŭs īræ Dārdănĭō sūrgūnt dūctōrī. *V.* Quæ nūnc ănĭmō sēntēntĭă sūrgĭt ? *Id.* Pūgna āspĕră sūrgĭt. *Id.* Prīmō sūrrēxīt păgĭnă vērsū. *O.* Sēx mĭhĭ sūrgăt ŏpūs nŭmĕrīs. *Id.* || *Eccl. Ressusciter.* Sūrrēctūrŭs ĕrĭs fūlgĭdŭs, ōrĕ nĭtēns. *Fort.* (IX, 5, 12). *Voy.* Resurgo. || † *Act. (arch.) Comme* Surrigo. *Élever.* Plaūdĭtĕ, vălētĕ, lūmbōs sūrgĭte ātque ēxtōllĭtĕ. *Pl.* (*Epid.* V, fin.). Cōncrēscūnt Ālpēs, sūrgīt căpŭt Āpēnnīnŭs. *Avien.* (*D. T.* 484. Alii leg. *Apennino*). Quā prīmūm sūrgĭtŭr īngēns Āppĭă. *St.* (*Silv.* V, 1, 222. Sic bene *Gronov.* restituit ex cod. Mediceo, præeunte *Heinsio.* Aliter, *nascitur*).

Au pass. unip. Sūrgĭtŭr. *On se lève.* Sūrgĭtŭr, ēt mīssō prŏcĕrēs ēxīrĕ jŭbēntŭr Cōncĭlĭō. *J.* (4, 144).

Sūrpĕrĕ, sūrpŭī, etc., *sync. pour* Surripere *ou* Subripere, etc. Cērnĕrĕ quūm nĕquĕās, mōtūs quŏquĕ sūrpĕrĕ dēbēnt. *Lr.* (II, 314). Ūnūm mē sūrpĭtĕ mōrtī. *H.* Pŭĕrūm quădrīmūm, quēm mĭhĭ sērvŭs sūrpŭĭt. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 102. Et *Mart.* XII, 29, 10). Quĭd hăbēs īllĭŭs, īllĭŭs Quæ mē sūrpŭĕrāt mĭhĭ ? *H.*

Sūrpĭcŭlŭs. *Voy.* Scirpiculus.

Sūrptŭs, ă, ŭm, *sync. pour* Surreptus. (*Plaut. Pœn.* V, 2, 98. Alii perperam *surreptus.*)

Sūrpŭī, *parf. Voy.* Surpere.

† Sūrrēmĭt, *parf. de* Surrimo. *Prendre.* Īnquĕ mănū sūrrēmĭt hāstăm. *Vet. Poet.* (ap. *Fest.*).

Sūrrēntīnŭs, ă, ŭm. *De Surrente.* Ēt Sūrrēntīnō gĕnĕrōsōs pālmĭtĕ cōllēs. *O.* Vēl quōs ē vērtĭcĕ Sūrrēntīnō Mīttĭt. *St.* || *n. absolt. Vin de Surrente.* Sūrrēntīnă bĭbīs. *M.* (XIII, 110).

Sūrrēntŭm, ī, *n. Surrente, ville de la Campanie, renommée par ses vignobles.* Ēt zĕphўrō Sūrrēntūm mōllĕ sălūbrī. *Sil.*

Sūrrēpŏ, Sūrrēptītĭŭs. *Voy.* Subrepo, etc.

Sūrrēxĕ, *sync. pour* Surrexisse. Hūnccĭnĕ sōlĕm Tām nīgrūm sūrrēxĕ mĭhī ! *H.*

Sūrrēxtī, *sync. pour* Surrexisti. Ūndĕcĭēs ūnā sūrrēxtī, Zŏīlĕ, cœnā. *M.* (V, 80).

Sūrrĭgŏ, Sūrrĭpĭŏ. *Voy.* Subrigo, etc.

Sūrsūm *et* Sūrsŭs, *adv. En haut.* Deīn sūrsum āscēndam īn tēctŭm. *Pl.* (*Amph.* III, 4, 25). Prætērĭto hāc rēctā plātēā sūrsŭm. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 35). Ādspĭcĭt nĭhīl sūrsŭm. *M.* (I, 97). SYN. *qqf.* Sŭpērnē. || Sūrsūm vērsŭm *et* Sūrsūs vērsŭs. *Même sens.* Sūrsūs ĕnīm vērsūs gīgnūntŭr. *Lr.* (II, 188). Sūrsūm vērsŭs ăgĭt sĕrĭēm. *Prud.* (*Apoth.* 1007). Ĭtă mī stŏlĭdō sūrsūm vōrsum ōs sūblĕvēre ōffŭcĭīs. *Pl.* (*Capt* III, 4, 123). || † Īn sūrsŭm. *Même sens.* Vērgĭtŭr īn sūrsūm mūtātō pōndĕrĕ nīmbŭs. *Alc.* (IV, 450). || Sūrsūm dĕōrsŭm. *Voy.* Deorsum.

† Sūrŭs, ī, *m. Branche, bûche, palis.* (*Enn.* apud *Fest.* in v. *Surum* et in *Rigido.*)

1. † Sŭs, *adv. En haut.* || Sūsquĕ dēquĕ hăbĕŏ fĕrŏ. *Prendre avec indifférence, ne pas se soucier* Ātque īd mē sūsquĕ dēque ēsse hăbĭtūrām pŭtāt *Pl.* (*Amph.* III, 2, 5). Nūnc tū sūsquĕ dēquĕ fērs *Laber.* (apud *Gell.* 16, 9. *Lucil.* ibid.).

2. Sūs, sŭĭs, *m. Porc, cochon.* Glāndĕ sŭēs lætī rĕdĕūnt. *V.* Sētĭgĕrīs sŭbŭs ācrĕ vĕnēnum ēst. *Lr.* (V, 968). SYN. Pōrcŭs, pōrcŭlŭs, pōrcēllŭs. EP. Sētĭgĕr,

sētōsŭs, hīspĭdŭs, hōrrĭdŭs; īmmūndŭs, tūrpĭs, ŏbscēnŭs, fœdŭs, lŭtŭlēntŭs; ăvĭdŭs, tārdŭs, grăvĭs. || *Sanglier.* Sūs ĕrăt, īnfēstæ fămŭlūs vīndēxquĕ Dĭānæ. *O.* Quām cănĭs ăcĕr, ŭbī lătĕāt sūs. *H.* Ætōlō dē sŭĕ dīvĕs ĕdăt. *M.* (XIII, 41). SYN. Ăpĕr. || *f. Truie; laie.* Ēt ămīcă lŭtō sūs. *H.* Īnvēntă sŭb īlĭcĭbūs sūs. *V.* SYN. Pōrcă. || Tērgŭm *ou* tērgă sŭĭs. *Lard.* Sīccī tērgă sŭĭs, rārā pēndēntĭă crātĕ. *J.* (11, 82). Māgnōrum hōrrēntĭă cēntŭm Tērgă sŭŭm. *V. Voy.* Lardum. || *Sorte de poisson.* Lōlīgō dūrīquĕ sŭēs. (*Ov. Halieut.* 132.) || *Ancien gén.* Sŭĕrĭs. *Voy. ce mot.*

Sūsă, ōrŭm, *n. pl.* (Σοῦσα). *Suse, ancienne ville de Perse.* Nōn tōt Ăchæmĕnĭīs ārmāntūr Sūsă săgīttīs. *Pp.* (II, 13, 1). Dēcūrrēnt Mēdīcă Sūsīs Ăgmĭnă. *L.*

Sūsānnă, *et qqf.* Sŭsānnă, æ, *f. Susanne, nom d'une femme de la tribu de Juda.* Sūsānnām pōst hūnc dīgnīs quīs laūdĭbŭs ūnquăm Ēxcŏlăt? *Alcim.* (VI, 549 sq.). Ēxcĭpĭānt lætō Thēclă, Sŭsānnă chŏrō. *Fort.* (in *Notit. Mss.* t. XII, p. 108 Guérard).

Sūscēpī, *parf. de* Suscipio.

† Sūscēptŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Suscipio. *Recevoir.* Ēccĕ rĕnāscēntēs sūscēptăt Chrīstŭs ălūmnōs. (*Mabill. Annal. Bened.* II, p. 532, ex uno baptisterio.)

Sūscēptŏr, ōrĭs, *m. Celui qui reçoit.* Sūscēptōr pĕrĕgrŭm. *Fort.* (IV, 10, 14). || *Protecteur, patron.* Nūnc ăd tē, vĕnĕrāndĕ părēns, ætērnĕ pătrōnĕ, Sūscēptōr mĕŭs. *P. Nol.* (28, 292).

Sūscēptŭm, ī, *n. Entreprise.* Sūscēptăquĕ māgnă lăbōrĕ Crēscĕrĕ dīffĭcĭlī. *O. Voy.* Inceptum.

Sūscēptŭs, ă, ŭm, *part. p. Pris, reçu; entrepris.* Ōrăquĕ sūscēptā mānĕ lăvēntūr ăquā. *O.* Hæc mĭhī vōtă tŭām prōptĕr sūscēptă sălūtĕm. *Pp.* (II, 9, 25). || *Qqf. Défendu.* Tū mŏdŏ sūscēptī caūsām dīmīttĭs ămīcī. *O.*

Sūscĭpĭŏ, ĭs, ēpī, ēptŭm, ĭpĕrĕ. *Soulever, soutenir, ramasser.* Cŏmĭtēs, dŏmĭnāmquĕ rŭēntĕm Sūscĭpĭūnt. *V.* Ŏnŭs sūscēpĕrăt ūrbĭs Ūnă dŏmŭs. *O.* SYN. Sūstĭnĕŏ, sūstēntŏ, sūffūlcĭŏ. || *Se charger de, entreprendre.* Māndātīquĕ mĕī lēgātŭs sūscĭpĕ caūsăm. *O.* Sānguĭnĕī jŭvĕnīlĭă mūnĕră Mārtĭs Sūscĭpĕ. *Id.* Bēllūm cūm gēntĕ fĕrōcī Sūscĭpĭtūr. *Id.* Ēcquĭd scīs quāntūm sūscĭpĭăt scĕlĕrĭs? *Cat.* (87, 4). SYN. Ăggrĕdĭŏr, mōlĭŏr, ĭnĕŏ, ădŏrĭŏr, āssūmŏ. || *Prendre, saisir, recueillir, et au fig.* Sūscēpītque īgnēm fŏlĭīs. *V.* Tĕpĭdūmquĕ crŭōrĕm Sūscĭpĭūnt pătĕrīs. *Id.* Sōlquĕ cădēntī Ŏbvĭŭs ætērnām sūscēpīt lāmpădă mūndī. *Lr.* (V, 402). Sūscĭpĕ, dīxĭt, rēctŏr, hăbēnās. *Sen.* (*Troad.* 726). SYN. Căpĭŏ, ăccĭpĭŏ, ēxcĭpĭŏ, cōncĭpĭŏ, rĕcĭpĭŏ, prĕhēndŏ *ou* prēndŏ, sūmŏ. || *Être saisi de, gagner, contracter.* Cōrpŭs Sūscĭpĭt īmmānēs mōrbōs. *Lr.* (III, 461). SYN. Cōncĭpĭŏ, pērcĭpĭŏ, cōntrăhŏ. || — lībĕrōs. *Avoir des enfants.* Săltēm sī quă mĭhī dē tē sūscēptă fŭīssĕt Āntĕ fŭgām sŏbŏlēs. *V.* Fīlĭām quam ĕx tē sūscēpī. *Pl.* (*Epid.* IV, 1, 34. *Id. Amph.* V, 2, 9). SYN. Tōllŏ, etc. *Voy.* Gigno. || — vōtŭm. *Faire un vœu.* Sūscĭpĭt ēt sōlvīt prō dŭcĕ vōtă sŭō. *M.* (VIII, 4. Et *Ov. Fast.* VI, 245). || — ĭnĭmīcĭtĭās. *Encourir des inimitiés.* (*Ter. Hec.* II, 1, 34.) SYN. Sŭbĕŏ. || *Reprendre, répondre.* Sūscĭpĭt Ānchīsēs. *V. Voy.* Respondeo.

† Sūscĭtābŭlŭm, ī, *n. Ce qui excite, ce qui soutient (la voix). Voy.* Phœnicium.

Sūscĭtātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui excite.* (*Mart.* III, 82, 17. Alii male *sciscitator*.)

Sūscĭtŏ, ās, ārĕ. *Élever.* Ēt quī, prōscīssō quæ sūscĭtăt æquŏrĕ tērgă. *V.* Pēndēntĭă līntĕă mălō Sūscĭtăt (aura). *O.* Quī dēlūbră dĕūm nŏvă tōtō sūscĭtăt ōrbī. *Lr.* (V, 1165). SYN. Ēxcĭtŏ, āttōllŏ, ērĭgŏ, etc. || *Faire lever une personne assise ou couchée; un oiseau.* Ēt sūscĭtāntī Lēctĭō rĕlūctātŭr. *M.* (V, 36). Lāssūs dōrmĭŏ : sūscĭtās jăcēntĕm. *Id.* (III, 44). Dēpŏsŭīt căpŭt, ēt dōrmīt: sūscĭtă. *Pl.* (*Most.* II, 1, 35). Ōscĭnĕm cōrvūm prĕcĕ sūscĭtābŏ. *H.* SYN. Ēxcĭtŏ. || *Au fig. Éveiller, animer, exciter.* Sōpītōs sūscĭtăt īgnēs. *V.* Ēt vīm sūscĭtăt īrā. Īpsĕ dĕōs īn Dārdănă sūscĭtăt ārmă. *Id.* Mŏvētquĕ plaūsūs, ēt clāmōrēs sūscĭtăt. *Ph.* Cĭthără tăcēntĕm Sūscĭtăt mūsăm. *H.* SYN. Ēxcĭtŏ, īmpēllŏ, etc.

Sūsĭs, ĭdĭs, *f.* (Σουσίς). *De Suse.* Ēlāpsūs rēgī trŭcŭlēntō Sūsĭdĭs ōræ. *Sid.* (*Epist.* VII, 17, 7).

† Sūspēctĭŏ, ōnĭs, *f. Soupçon.* Sūspēctĭōnĕm fērrĕ fălsăm. *Enn.* (ap. *Non.* 11, 16). Nām qui īstæc tĭbī īncĭdīt sūspēctĭŏ? *Ter.* (*And.* III, 2, 21).

Sūspēctŏ, ās, ārĕ. *Regarder en haut.* Sūspēctāns tăbŭlām quāmdām pīctām. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 35). Vērsă Lўcāōnĭīs sēd sūspēctātŭr īn Ūrsīs Fōrmă sŭpĕr. *Avien.* (*Arat.* 118). *Voy.* Suspicio. || *Au fig.* Quī sūmmŭm sūspēctŏ Pătrĕm. *P. Nol.* (10, 193). || † *Suspecter.* Īllă rĕcēntĕm Sūspēctăt căptīvă fĭdĕm. *Prud.* (*Apoth.* 547).

Sūspēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suspicio. *Suspect* Hōc mĭhī sūspēctum ēst, quŏd ŏlēs bĕnĕ, Pōstŭmĕ, sēmpĕr. *M.* (II, 12). Sūspēctās hăbŭīssĕ dŏmōs Cārthāgĭnĭs āltæ. *V.* Āmbĭgŭīs sūspēctŭs ăquīs (locus). *O.* || *Odieux.* Ēt sīs sūspēctă Dĭānæ. *O.* Nōn dărĕ, sūspēctŭm. *Id.* Vĕnĭēt sūspēctĭŏr ætās. *Stat. Voy.* Invisus. || *Soupçonneux, craintif.* Sūspēctŭs căvēsĭs nē sīs misĕr ōmnĭbŭs hōrĭs. *Dionys. Cato* (IV, 44). Ēccĕ prŏcēllōsōs sūspēcta īntērrŏgŏ vēntōs. *Fort.* (VIII, 6, 241).

Sūspēctŭs, ūs, *m. Vue en hauteur.* Tūrrĭs ĕrăt văstō sūspēctu ēt pōntĭbŭs āltīs. *V.* Quāntŭs ăd æthĕrĭūm cœlī sūspēctŭs ŏlўmpŭm. *Id.* || *Au fig. Admiration.* Īntrāvīt mēntēs sūspēctŭs hŏnōrŭm. *O.*

Sūspēndĭŭm, ĭī, *n. Action de pendre ou de se pendre.* Præbŭĭt īlla ārbōr mĭsĕrō sūspēndĭă cōllō. *O.* Jām sūspēndĭă sævă cōgĭtābĭs. *M.* (I, 116). Ŭtĭnām mē dīvi ădăxīnt ăd sūspēndĭŭm! *Pl.* (*Aul.* I, 1, 11). *Voy. le suiv.*

Sūspēndŏ, ĭs, ī, sŭm, dĕrĕ. *Suspendre.* Ēnsēm cōllō sūspēndĭt ĕbūrnŭm. *V.* Tīgnīs nīdūm sūspēndăt hĭrūndŏ. Hŭmĕrīs hăbĭlēm sūspēndĕrăt ārcŭm. *Id.* Pīscēm sūspēndĕrăt hāmō. *O.* SYN. Tōllŏ, ērĭgŏ, *qqf.* dēmīttŏ. || *Pendre.* Sūspēndānt ōmnēs nūnc ĭām se hărūspĭcēs. *Pl.* (*Pœn.* III, 5, 1). Āc sūspēndĕ tē. *Id.* (*Bac.* IV, 8, 62). *Voy.* Strangulo, Crucifigo. || *Au pass.* Sūspēnsŭs ēst pătĭbŭlō. *Fort.* (II, 7, 4). SYN. Pendeo. || — lāncĕ, trŭtĭnā. *Peser.* Scīs jūstūm gĕmĭnā sūspēndĕrĕ lāncĕ. *Pers.* (4, 10. Et *Juv.* 6, 436). || *Suspendre une offrande.* Tērtĭăque ārmă pătrī sūspēndēt căptă Quĭrīnō. *V.* Sūspēndīssĕ pŏtēntī Vēstīmēntă mărīs dĕō. *H.* || *Soutenir.* Tū Lĭbўcōs Īndīs sūspēndĭs dēntĭbŭs ōrbēs. *M.* (II, 43). Tērră lĕvīs mĕdĭām vīrgūltăquĕ mōlĕm Sūspēndūnt. *L. Voy.* Sustineo. || *Élever (par le labour).* Tĕnŭī săt ĕrīt sūspēndĕrĕ sūlcō. *V.* Līttŏră mūltō Vōmĕrĕ sūspēndūnt. *St. Voy.* Aro. || *Placer dans un lieu élevé.* Cāstrăquĕ prærŭptīs sūspēndūnt ārdŭă săxīs. *Sil.* Jūnōnĕm vŏlŭcrī prīmām sūspēndĭt ŏlўmpō. *V. Fl.* || *Au fig. Retenir, arrêter* Nēc jām sūspēndĕrĕ flētŭm Sūstĭnĕt. *O.* Tăcĭtō sūspēndĭt vōtă lăbēllō. *Cat.* (64, 104). SYN. Rĕtĭnĕŏ, sūpprĭmŏ, cŏhĭbĕŏ, etc. || *Tenir en suspens, en admiration.* Sūspēndītque ănĭmōs fĭctā grăvĭtātĕ. *O.* Sūspēndĭt pīctā vūltūm mēntēmquĕ tăbēllā. *H.* SYN. Dēfīgŏ. || — nāsō. *Se moquer. Voy.* Nasus.

Sūspēnsĭŏ, ōnĭs, *f. Action de suspendre.* Jōtă quŏd ērĭgĭtŭr, sūspēnsĭŏ cōrpŏrĭs hīc ēst. *Orient.* (*Trin.* 76).

Sūspēnsŭs, ă, ŭm. *Suspendu.* Ālvĕŭs... clāvō sūspēnsŭs ăb ānsā. *O.* Sūspēnsă grăvēs aūlæă rŭīnās In pătĭnām fēcērĕ. *H.* Sūspēnsă săcrīs īnsīgnĭă fānīs.

Tib. (II, 4, 23). SYN. Pēndēns, *qqf.* dēmīssŭs. || *Pendu.* Mōrĕ vĕl īntĕrĕās cāptī sūspēnsŭs Ăchæī. (*Ibis*, 301.) SYN. Pēndēns, sūffīxŭs. || *Suspendu, qui presse légèrement.* Sūspēnsīs tĕnĕrōs īmĭtāntūr dēntĭbŭs haūstūs. *Lr.* (V, 1069). Ēt fērt sūspēnsōs cōrdĕ mĭcāntĕ grădūs. *O.* Sūspēnsō pĕdĕ. *Ph.* Ērēpĭt, sūspēnsă fĕrēns vēstīgĭă. *Sil.* || *Élevé au-dessus, appuyé sur.* Flūctū sūspēnsă tŭmēntī. *V.* Hæc cærŭlĕā sūspēnsă lĕænā Īnnātăt. *Cl.* SYN. Sūblātŭs, fūltŭs, īnnīxŭs, etc. || *Élevé en haut, placé sur une hauteur.* Sūspēnsum īn tērrās pōrtāt mārĕ (caurus). *Sil.* Sāxīs sūspēnsam hānc ādspĭcĕ rūpĕm. *V.* SYN. Sūblātŭs, ēdĭtŭs. || *Suspendu en volant.* Sūspēnsūm lībrāns mĕdĭă īntēr nūbĭlă cōrpŭs. *Sil.* Ālĭtŭūm sūspēnsă cŏhōrs. *Cl.* || *Au fig. Attentif.* Sūspēnsīs aūrĭbŭs īstă bĭbām. *Pp.* (III, 6, 8). SYN. Ărrēctŭs, āttēntŭs. || *En suspens, inquiet.* Sūspēnsăm... Gaūdĭă pērtēntānt mēntĕm. *V.* Nēc tē sūspēnsūm, nātĕ, tĕnēbō. Quæ mē sūspēnsam īnsōmnĭă tērrēnt? *Id.* Ŭtrăquĕ sūspēnsī plēnă tĭmōrĭs, ăĭt. *O.* Mēntēm sūspēnsā sĭlēntĭă lībrānt. *Cl.* SYN. Pēndēns, ăncēps, āmbĭgŭŭs, sōllĭcĭtŭs, īncērtŭs, dŭbĭŭs. || *Suspendu, arrêté.* Sūspēnsæque dĭū lăcrĭmæ flūxērĕ pĕr ōră. *O.*

1. Sūspĭcĭō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Regarder en haut.* Sūspĭcĭēns, haūsĭt cœlūm, mēntēmquĕ rĕcēpĭt. *V.* Fāstīgĭă sūspĭcĭt ūrbĭs. *Id.* PPH. Ŏcŭlōs, lūmĭnă, vūltŭm tōllō, āttōllō; cœlō *ou* ād cœlŭm, ăd æthĕră tōllō. PHR. Ŏcŭlōs ād sīdĕră lætŭs Ēxtŭlĭt. *V.* Ērgo āltē vēstīga ŏcŭlīs. *V.* Ōs hŏmĭnī sūblīmĕ dĕdĭt, cœlūmquĕ tŭērī Jūssĭt, ĕt ērēctōs ād sīdĕră tōllĕrĕ vūltŭs. *O.* Ōrăque īn cœlum ērĭgăt. *Sen.* Ādspĭcĭt nĭhĭl sūrsŭm. *M.* Quĭd nūnc sŭpīnă sūsum īn cœlūm cōnspĭcĭs? *Pl.* || *Admirer.* Mārmōr vĕtŭs, æræque ĕt ārtēs Sūspĭcĕ. *H.*

2. Sūspīcĭō, ōnĭs, *f.* *Soupçon.* Sūspīcĭo ēst mĭhī, nūnc vōs sūspĭcārĭĕr. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 149). Eāmdēm me īn sūspīcĭōnēm scĕlĕrīs pārtīvĭt pătĕr. *Enn.* (ap. *Non.* 7, 64). Ōblĭnĭtūr, mĭnĭmæ sī qua ēst sūspīcĭō rīmæ. *M.* (XI, 45). Cōncīnnăt vērīsĭmĭlīs sūspīcĭō cūlpās. *Aus.* (*Epist.* 24, 8). Mălīgna īnsōntēm dēprĭmĭt sūspīcĭō. *Ph.* Ād trīstēm pārtēm strēnŭa ēst sūspīcĭō. *P. Syr.*

Sūspīcĭōsŭs, ă, ŭm. *Soupçonneux, craintif.* Sūnt, nēscĭō quōmŏdŏ, Sūspīcĭōsī. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 14).

† Sūspĭcō, ās, ārĕ, *arch.* *Comme le suiv.* Nē mĕmŏrēs... aūt sūspĭcēs. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 42).

Sūspĭcŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Soupçonner, se douter.* Nēscĭō quŏd māgnūm sūspĭcŏr ēssĕ nĕfās. *M.* (III, 72). Dīcām quĭd sūspĭcĕr ēssĕ. *Id.* (VI, 54). Ēt quāntūm mōtū fōrmōsī sūspĭcŏr ōrĭs. *O.* SYN. Aŭgŭrŏr, cōnjĭcĭō, ārbĭtrŏr, ŏpīnŏr. *Voy.* Puto. || *Espérer.* Sūspĭcŏr hōc dāmnō tĭbĭ nōn fŏrĕ. *O.* Quōrūm tē mĕmŏrĕm... Sūspĭcŏr. *Id.*

Sūspīrātŭs, ă, ŭm, *part.* *Vivement désiré.* Quĭd sūspīrātōs māgno īn dīscrīmĭnĕ naūtīs Lēdæōs frātrēs rĕfĕrăm? *Sil.*

Sūspīrātŭs, ūs, *m.* *Action de respirer.* Ēt sūspīrātĭbŭs haūstīs. *O.* SYN. Sūspīrĭŭm.

Sūspīrĭtŭs, ūs, *m.* *Comme le suivant.* (*Pl.* *Merc.* I, 2, 4.)

Sūspīrĭŭm, ĭī, *n.* *Respiration.* Rēscīssōquĕ nŏcēnt sūspīrĭă dūră pălātō. *L.* Nēc dăt sūspīrĭă cūrsŭs Vūlnĕrĭs. *Id.* Ŭt pĕtīvĭt Sūspīrĭum āltē! *Pl.* (*Cist.* I, 1, 57). *Voy.* Spiritus. || *Ordint. Soupir.* Sōllĭcĭtūs rĕpĕtām tōtā sūspīrĭă nōctĕ. *Tib.* (III, 7, 29). Sūspīrĭă dūxĭt ăb īmō Pēctŏrĕ. *O.* Ŭrĕrĕ nēc mĭsĕrūm cēssānt sūspīrĭă pēctŭs. *M.* (X, 13). SYN. Gĕmĭtŭs, sīngūltŭs, lāmēntŭm. *Voy.* Suspiro, Lamentum.

Sūspīrō, ās, ārĕ, *act.* *Rendre par le souffle.* Nēc rōrĕ mădēntēm Āĕră, nēc tĕnŭēs vēntōs sūspīrăt Ănaūrŏs. *L.* Ōdōnĭs īnclūsūm sūspīrăt pēctŏrĕ Băcchūm. *Id.* SYN. Spīrō, ēxspīrō, etc. || *Aspirer.* Dēfīxæque hōspĭtĕ pūlchrō, Pērsĭdēs ārcānūm sūspīrāvērĕ călōrĕm. *Cl.* || *Désirer vivement.* Ăvāră sūspīrānt lŭcră. *Prud.* (*Cath.* 2, 44). Ălĭōs jām nūnc sūspīrăt ămōrēs. *Tib.* (IV, 5, 11). *Voy.* Cupio. || *Regretter.* Cūnctīs dĕpēndĕt ăb ārmīs Sūspīrāndă dŏmŭs. *St.* Īnvĕnĭēs ălĭquēm quī mē sūspīrĕt ădēmptūm. *Ov.* || *n.* *Rendre des exhalaisons.* Tēllūs ātro ēxūndāntĕ văpōrĕ Sūspīrāns. *Sil.* || *Respirer souvent, être haletant.* Quīn sūspīrābŏ plūs sēxcēntĭēs īn dĭē. *Pl.* (*Men.* V, 4, 8). Līnĭgĕr īmpŏsĭtō sūspīrăt vēctĕ săcērdōs, Tēstātūs sūdōrĕ dĕūm. *Cl.* *Voy.* Anhelo. || *Soupirer.* Sūspīrāns, āltōquĕ trăhēns ā pēctŏrĕ vōcĕm. *V.* Īngĕmĭt, ēt tăcĭtō sūspīrăt pēctŏrĕ. *O.* Ātque īntēr sīngŭlă dīctă Flēbĭlĕ sūspīrăt. *Cl.* SYN. Gĕmō, īngĕmō. PPH. Sūspīrĭă dō, ēdō, dūcō, mīttō, jăctō, trăhō, gĕmĭnō, īngĕmĭnō, cōngĕmĭnō. Īn sūspīrĭă ĕō, fūndŏr. VERS. Lōngīs sīngūltĭbŭs īlĭă pūlsăt. *V.* Rĕpĕtām tōtā sūspīrĭă nōctĕ. *Tibul.* Pōstquām sūspīrĭă tāndēm Lāxāvĭt frēnōsquĕ dŏlŏr. *Cl.* || *Soupirer sur.* Ēt mĕrĭtūm jūstā sūspīrārēmŭs ăb īrā Ēxsĭlĭŭm. *P. Nol.* (9, 4). Lāssō sūspīrāns pēctŏrĕ nātŭm. *Cypr.* (*Gen.* 666). || *Soupirer pour.* Īn flāvō sæpe hōspĭtĕ sūspīrāntĕm. *Cat.* (64, 98). Sōlā sūspīrăt īn īllā. *O.* || *Se plaindre que.* Sūspīrānt lōngō nōn vīsām tēmpŏrĕ mātrĕm. *J.* (11, 152). SYN. Gĕmō, īngĕmō, quĕrŏr, etc. || *Désirer que.* Nēc Jŏvĕ mājōrēm nāscī sūspīrăt Ăchīllĕm. *V. Fl.* SYN. Cŭpĭō, ŏptō, etc. || *Au fig.* Cūrīs sūmptūs sūspīrāntĭbŭs. *Poet.* (ap. *Cic.* *Div.* 1, 21).

Sūsquĕ dĕquĕ. *Voy.* Sus 1.

Sūssūltō. *Voy.* Subsulto.

Sūstēntācŭlŭm, ī, *n.* *Appui.* Ēxtēndēns hŭmĭlēs ād sūstēntācŭlă pālmās. *P. Petr.* (IV, 198).

Sūstēntō, ās, ārĕ. *Voy. le suiv.*

Sūstĭnĕō, ēs, ŭī, ēntŭm, ĭnērĕ, *et fréq.* Sūstēntō, ās, ārĕ. *Soutenir, porter.* Sūstĭnĕās ŭt ŏnŭs, nītēndūm vērtĭcĕ plēno ēst. *O.* Īnfīrmōs băcŭlō quŏquĕ sūstĭnĕt ārtŭs. *Id.* Tērgō fērrātōs sūstĭnĕt ōrbēs (unda). *V.* Lăpĭs ālbŭs Pōcŭlă cūm cўăthō dŭŏ sūstĭnĕt. *H.* Frātrēmquĕ rŭēntēm Sūstēntăt dēxtrā. *V.* Sīc Hērcŭlĕ quōndām Sūstēntāntĕ pŏlūm. *Cl.* SYN. Fūlcĭō, fĕrō, gĕrō. PHR. Cœlūm quī vērtĭcĕ fūlcĭt. *V.* Īn tē dŏmŭs īnclīnātă rĕcūmbĭt. *Id.* Fūlcītūr tēstā fāgĭnă mēnsă mĭhī. *M.* Cēntēnīs īncūmbūnt tēctă cŏlūmnīs. *Id.* || *Tenir, porter, avoir.* Ēt gălĕām prēssā sūstĭnŭīssĕ cŏmā. *O.* Īngĕnŭā spĕcŭlūm sūstĭnŭīssĕ mānū. *Mē* bārbără tēllūs Sūstĭnĕt. *Id.* Āccĭpĭte! Hōc tĕnĕ tu, ēt sūstĭnĕ! *Afran.* (apud *Non.* 2, 333). SYN. Tĕnĕō, hăbĕō, etc. || *Tenir au-dessus.* Sūstĭnĕt ā jŭgŭlō dēxtrām. *V.* Īngēntēm sūstĭnĕt ūmbrām. *Id.* || *Arrêter.* Sūstĭnĕās cūrrūm. *Lucil.* (apud *Cic.* *Att.* 13, 21). Jŏvĕm.., tūrĕ dătō, sūstĭnŭīssĕ mānūm. *O.* Sūstĭnŭīquĕ grădūm. *Id.* Cĕlĕrēs sūstĭnŭīt vĭās. *Sen.* (*Hip.* 794). Sūstēntābăt ăquās, cūrsūsque īnhĭbēbăt ĕquōrūm. (*Ad Liv.* 230.) SYN. Cōntĭnĕō, cŏhĭbĕō, etc. || *Au fig. Soutenir, se charger de.* Quūm tōt sūstĭnĕās ēt tāntă nĕgōtĭă sōlŭs. *H.* SYN. Fĕrō, sŭbĕō. || *Soutenir, défendre.* Trōjānās sūstēntăt ŏpēs (Venus). *V.* SYN. Dēfēndō, tŭĕŏr, etc. || *Soutenir, entretenir, sustenter.* Hīnc pătrĭăm pārvōsquĕ nĕpōtēs Sūstĭnĕt. *V.* Sōlŭs ōmnēm fămĭlĭăm Sūstēntăt. *Ter.* (*Ad.* III, 5, 3). SYN. Ălō, etc. || *Soutenir, consoler* Aūsŭs ĕs āllŏquĭō sūstĭnŭīssĕ tŭō. *O.* SYN. Ērĭgō, sōlŏr. || *Souffrir, résister à.* Nēc tāntōs sūstĭnĕt æstūs. *O.* Quī fērrum, īgnēmquĕ, Jŏvēmquĕ Sūstĭnŭīt tŏtĭēs, ūnām nōn sūstĭnĕt īrām. *Id.* SYN. Fĕrō, tŏlĕrō, rĕsīstō, sŭbĕō. || *Souffrir, supporter.* Ēt, quōs sūstĭnŭī bīs mēnsūm quīnquĕ, lăbōrēs. *O.* Ā quō rĕpūlsŭs, trīstēm sūstĭnŭīt nŏtām. *Ph.* Sūstēntāns ălăpās. *Sid.* (16, 48). Quæ ădhūc, tē cărēns, dum hīc

fŭī, sūstēntābăm. *Pl.* (*Capt.* (V, 1, 4). SYN. Fĕrŏ, pătĭŏr, etc. || *Avec l'infin. Consentir à, pouvoir, oser.* Nōn sūstĭnĕt ūltrā Pērdĕrĕ blāndĭtĭās. *O.* Sūstĭnĕās tĭbĭ Hăbĭtu ēssĕ sĭmĭlēs. *Ph.* Nēc jām sūspēndĕrĕ flētūm Sūstĭnĕt. *O.* Sēd nōn āttōllĕrĕ cōntrā Sūstĭnĕt hæc ŏcŭlōs. Sūstĭnĕt īre īllūc. *Id.* SYN. Pōssŭm, vălĕŏ, aŭdĕŏ. || — ănĭmăm, vītăm. *Prolonger l'existence.* Nūnc ănĭmam ādmōtīs fŭgĭēntēm sūstĭnĕt hērbīs. *O.* Hānc mĭhĭ, vĕl ăcūtā Sī sĕdĕām crŭcĕ, sūstĭnē. *Mæcen.* (ap. *Sen. Epist.* 101, vitam). Sūstĭnĕt hōc ănĭmæ spēs tămĕn ūnă tŭī. *O.* Īllă răpīt jŭvĕnēs, sūstĭnĕt īllă sĕnēs. (*Ad Liv.* 372.) SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ, etc. || *Absolt. Patienter.* Ēxspēctēs ēt sūstĭnĕās, Aūgūstĕ, nĕcēsse ēst. *M.* (IX, 4). || *Qqf. Se bien porter.* Vălŭīstĭn' ūsquĕ? Sūstēntātum ēst sēdŭlō. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 14). Vălŭīstĭn' bĕnĕ? Sūstēntāvī sēdŭlō. (*Ib.* IV, 2, 8.)

† Sūstōllŏ, ĭs, ĕrĕ. *Élever.* Cāndĭdăque īntōrtī sūstōllānt vēlă rŭdēntēs. *Cat.* (64, 235). Sūstōllēns sīgnă părēntī. (*Ib.* 210.) Āt Căprā, lævō Fīxa hŭmĕrō, clārē sūstōllĭtŭr. *Avien.* (*Phœn.* 414). Æstŭăt, ēt păpŭlās āltē sūstōllĭt ăcūtās. *Ser. Sam.* (vs. 716). *Voy.* Sublatus, Sustuli, Erigo. || *Au fig.* Prō sīgnīs, quæ vīx vĕnĕrātĭŏ pōssĕt Mīrāntīs dīgnō pŏpŭlī sūstōllĕrĕ cūltū. *Juvc.* (II, 604). || *Enlever.* Hĕrīlēm nōstrām fīlĭām sūstōllĕrĕ. *Pl.* (*Cist.* II, 3, 8). SYN. Aūfĕrŏ, etc.

Sūstŭlī, *parf. de l'ancien verbe* Sustollo, *ou plutôt* Sustulo, *servant à* Tollo. *Élever.* Sūstŭlĭt ēxūtās vīnclīs ād sīdĕră pālmās. *V.* Părĭbūs sē sūstŭlĭt ālīs. *Id.* Dēnsō păvēntēm sūstŭlĭt āĕrĕ. *H. Voy.* Tollo. || *Soutenir.* Tērgō quī sūstŭlĭt ōrbēm. *Pp.* (IV, 9, 37). || *Au fig.* Ănĭmōs sūstŭlĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 8, 10). || *Faire périr, détruire.* Mē trūncŭs īllāpsūs cĕrĕbrō Sūstŭlĕrăt. *H.* Quĭs nĕgĕt Ænēæ māgnā dē stīrpĕ Nĕrōnĕm? Sūstŭlĭt hīc mātrēm, sūstŭlĭt īllĕ pātrēm (ap. *Suet. Ner.* 39). || *Comme* Tuli. *Porter, prononcer.* Tūnc īllă tālēm sūstŭlĭt sēntēntĭăm. *Ph.*

† Sūstŭlŏ, *arch. Comme* Tollo. (Cf. *Char.* 220; *Diom.* 369; *Prisc.* 817.)

† Sŭsŭm, *arch. Comme* Sursum. Quīd nūnc sŭpīnă sūsum īn cœlūm cōnspĭcīs? *Pl.* (*Cist.* II, 3, 78. Vulgo *sursum;* sed *susum* antique, quod in alios *Plauti* locos reponam. Cf. *Prisc.* p. 559 : « Nam *Suscipio* et *Sustuli* a *sursum* vel *susum* adverbio. »)

Sŭsūrrŏ, ās, ārĕ, *n. Murmurer, gazouiller.* Tūm sŏnŭs aūdītŭr grăvĭŏr, trāctīmquĕ sŭsūrrānt (apes). *V.* Hȳblæīs ăpĭbūs sēpēs dēpāstă sŭsūrrăt. *Aus.* (*Epist.* 25, 12). Īmă sŭsūrrāntīs rĕpĕtēbānt ād vădă lȳmphæ. (*Culex,* 104. *Ib.* 153.) Lĕvĕ Mīncĭūs sŭsūrrĕt. *Cl.* (*Nupt. Hon.* 2, 13). SYN. Mūrmŭrŏ, īmmūrmŭrŏ, sŭbmūrmŭrŏ, strĕpŏ, strĕpĭtŏ, strīdĕŏ, *qqf.* crĕpĭtŏ, sībĭlŏ. || *Parler bas, chuchoter.* Āst ĕgŏ cūm cārā dē tē nūtrīcĕ sŭsūrrŏ. *O.* Pārs, quīd vĕlĭt, aūrĕ sŭsūrrăt. *Id.* SYN. Mūrmŭrŏ, cōmmūrmŭrŏ, dēmūrmŭrŏ. PPH. Īn aūrēm dīcŏ, lŏquŏr. Īn aūrĕ sŏnŏ. VERS. Sæpe īllum aūdīvī fūrtīvā vōcĕ lŏquēntēm. *Cat.* Ēxĭgŭō vĕl nūllō mūrmŭrĕ dīxī. *O.* Fūrtīm līnguā tĭtŭbāntĕ lŏcūtŭs. Ārcānăquĕ mūrmŭră fīgĭt Aūrĭbŭs. *St.* Mūssāntī vōcĕ sŭsūrrānt. *Juvc.* Haūd īllīc tăcĭtō mălă vērbă sŭsūrrō Cōncĭpĭūnt. *L.* Ēt sēcūm, sēd ŭt aūdĭăm, sŭsūrrăt. *M.* Īn lēctō quŏquĕ vĭdĕrēs Strīdĕrĕ sēcrētā dīvīsōs aūrĕ sŭsūrrōs. *H.* Pūltēs Cōram ălĭīs dīctēm pŭĕrō, sēd īn aūrĕ plăcēntās. *J. Voy.* Murmuro. || *En parl. de la Renommée.* Nūnc ŭt văgă fāmă sŭsūrrăt. *O.* (Cf. *Prud. Sym.* II, 919.) || *Au pass. unip.* Jām sŭsūrrāri aūdĭŏ, Cīvem Āttĭcam ēsse hānc. *Ter.* (*And.* IV, 4, 40). || *Act.* Cāntĭcă quī Nīlī, quī Gādītānă sŭsūrrăt. *M.* (III, 63). Tē plătănūs, Mĕlĭbœĕ, sŭsūrrăt. *Nem.* (*E.* 1, 72). Tūnc, tūnc cārmĭnă dīgnĭōră vōbīs… Plūs īllīs ĕgŏ bārbărŭs sŭsūrrĕm. *Sid.* (*Epist.* VIII, 11, 54).

? Sŭsūrrŭm, ī, *n. Murmure. Voy.* Susurrus, a.

Sŭsūrrŭs, ī, *m. Léger murmure, frémissement, gazouillement.* Sæpĕ lĕvī sōmnūm suādēbĭt īnīrĕ sŭsūrrō. *V.* Ēt fērvēnt raūcō fērvēntĭă mūstă sŭsūrrō. (*Calp.* 1, 3). SYN. Mūrmŭr, strĕpĭtŭs, sŏnŭs. EP. Lĕvĭs, tĕnŭĭs, lēnĭs, mōllĭs, blāndŭs, grātŭs, gārrŭlŭs. || *Entretien secret, chuchotement.* Lēnēsquĕ sŭb nōctēm sŭsūrrī Cōmpŏsĭtā rĕpĕtāntŭr hōrā. *H.* Blāndōs aūdīrĕ sŭsūrrōs. *Pp.* (I, 11, 13). Mūrmūrque hŭmĭlēsquĕ sŭsūrrōs Tōllĕrĕ dē tēmplīs. *Pers.* (2, 6). SYN. Mūrmŭr. || *Bruits sourds, rapports secrets.* Dŭbĭōque aūctōrĕ sŭsūrrī. *O.* Tĕnŭī jŭgŭlōs ăpĕrīrĕ sŭsūrrō. *J.* (4, 110).

? Sŭsūrrŭs, ă, ŭm. *Qui parle bas.* Prōcrĭn ădīt, līnguāquĕ rĕfērt aūdītă sŭsūrrā. *O.* (*Met.* VII, 225. Alii volunt esse susurră, *n. pl.*).

† Sūtēlæ, ārŭm, *f. pl. Ruses.* Ātque ōb sūtēlās tuās tē mōrtī mīsĕrŏ. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 35. Conf. *Pl. Amph.* I, 1, 211. Et vid. *Fest.*).

Sūtĭlĭs, ĕ. *Cousu.* Tĕrĭtŭr quā sūtĭlĭs ālvō Bāltĕŭs. *V.* Gĕmŭĭt sŭb pōndĕrĕ cȳmbă Sūtĭlĭs. *Id.* Ŭbĭ sūtĭlĭs īllīs Ēst dŏmŭs. *V. Fl.* (VI, 81, scil. ex corio consuto). *Voy.* Sutus. || — cŏrōnă. *Couronne de feuilles de roses.* Sūtĭlĭs āptētŭr dĕcĭēs rŏsă crīnĭbŭs. *M.* (IX, 94). Frōntēm sūtĭlĭbūs rŭbēr cŏrōnīs (*Ib* 91). Tēmpŏră sūtĭlĭbūs pīngūntŭr tōtă cŏrōnīs. *Ov.* || — thȳrsŭs. *Thyrse enlacé de lierre.* Sūtĭlĭbūs Līběr cōmmīttīt prœlĭă thȳrsīs. (*Antholog.* II, p. 496.) || — lăpīllī. *Pierreries enchâssées, montées.* Gēmmās vĭrēntēs ēt lăpīllōs sūtĭlēs. *Prud.* (*Cath.* 7, 158. *Id. Ham.* 268).

Sūtŏr, ōrĭs, *m. Cordonnier.* Sī dărĕ sūtōrī cālcĕŭs īstă pŏtēst. *M.* (IX, 75. *Id.* III, 16). Mălūs quūm sūtŏr, īnŏpĭă dēpērdĭtŭs. *Ph.* (Et *Juv.* 3, 294.)

Sūtrĭūm, ĭī, *n. Ville d'Étrurie.* (*Pl. Cas.* III, 1, 10.) || *D'où,* Sūtrĭŭs, ă, ŭm. Cĭmĭnīquĕ lăcūm (tenent), quī Sūtrĭă tēctă. *Sil.*

Sūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Suo. *Cousu.* Pēllĭbŭs ēt sūtīs ārcēnt mălĕ frīgŏră brācīs. *O.* Seū cōrtĭcĭbūs tĭbĭ sūtă căvātīs (alvearia). *V.* SYN. Cōnsūtŭs, sūtĭlĭs. || Sūtŭm, ī, *n. Objet cousu, tissu.* Pērque ærĕă sūtă. *V.* (Sic *Stat. Th.* III, 385. *Id.* V, 131, suta ferrea.)

Sŭŭs, ă, ŭm. *Son, sa, sien, sienne; particulier.* Cūr sŭŭs hæc īllī rĕsĕrābĭt mœnĭă Māvōrs. *O.* Mīrātūrque nŏvās frōndēs, ēt nōn sŭă pōmă. *V.* Ārbŏrĭbūs sŭŭs hōrrŏr īnēst. *L.* SYN. Prŏprĭŭs. || *Dû, juste.* Strŭĕrēmquĕ sŭīs āltārĭă dōnīs. *V.* Nōn vĕnĭt āntĕ sŭūm nōstră quĕrēlă dĭēm. *O.* SYN. Dēbĭtŭs, jūstŭs. || *Qui est son maître.* Tēcūm trīstīsque hĭlărīsquĕ, nĕc ūnquăm Īllĕ sŭŭs. *St.* Āncīllă, mĕă quæ fŭĭt hŏdĭĕ, sŭă nūnc ēst. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 3). || *Qui se possède.* Vīx sŭă, vīx sānæ vĭrgŏ Nīsēĭă cōmpŏs Mēntīs ĕrăt. *O.* || *Favorable, ami.* Fēssōsquĕ sŏpŏr sŭŭs ōccŭpăt ārtŭs. *V.* Vēntīs ĭtūrŭs nōn sŭīs. *H.* Hōc Tārpēĭă sŭūm tēmpŭs rătă. *Pp.* (IV, 4, 81). Vīncēntī pārmæ quūm sŭă tūrbă făvĕt. *M.* (IX, 69). *Voy.* Faveo. || Sŭŭm, ī, *n. pris subst. Son bien.* Neū sŭum ădĭmĕrem āltĕrī. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 34). || Sŭī, ōrŭm, *m. pl.;* Sŭæ, ārŭm, *f. Les siens, ses parents, ses amis, ses concitoyens; ses parentes, ses amies, ses compagnes.* Nēc pārtēm pŏsŭērĕ sŭīs. *V.* Vĭdĕātque īndīgnă sŭōrŭm Fūnĕră. *Id.* Īnclāmātquĕ sŭōs. *O.* Bēllă părānt, rĕpĕtūntquĕ sŭās. *Id.* || Sŭŭs sĭbĭ, *ancien pléon.* Ĭtă nūnc īgnōrāns suō sĭbĭ sērvĭt pătrī. *Pl.* (*Capt. prol.* 50. *Ib.* I, 1, 12). Suō sĭbi hūnc glădĭō jŭgŭlŏ. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 35). || *Ce mot est souvent monosyllabe dans les Comiques, comme on vient de le voir, et comme* Meus, Tuus. Prōptēr suī gnātī mĭsĕrĭăm mĭsĕrūm sĕnĕm. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 27. *Id. As.* II, 2, 14, et passim). *Voy.* Sam, Sis 3, Sos.

Sŭūsmĕt, Sŭāmĕt (*inus. au nomin.*), etc. *Son propre*. Ĕxcēlsīs sŭāmĕt jŭgă nīxă cŏlūmnīs Vīdĭt. *St.* Rōmāmquĕ sŭīsmĕt Pūgnāntēm mēmbrīs. *Manil.* (IV, 43).

† Sŭūsptĕ (*inus. au nomin.*), Sŭīptĕ, sŭūmptĕ, etc. *Comme le précéd.* Quum īlla ōscŭlātă... ēssĕt sŭūmpte ămīcūm. *Pl.* (*Mil.* II, 4, 38. Et *Arg. Pl. Rud.* 4, suipte). *Voy.* Suapte.

Sūxī, *parf. de* Sugo.

Sȳăgrĭŭs, ĭī, *m.* (Συάγριος). *Syagrius, nom de plusieurs patrices de la Gaule, dans le quatrième et le cinquième siècles.* Prīscī Fērrĕŏlūm pătrēm Sȳăgrĭī. *Sid.* (24, 36). || *Évêque d'Autun.* Dā Fōrtūnātō săcĕr hæc pĭă vōtă, Sȳăgrī. *Fort.* (V, 7).

Sȳbărĭs, ĭs, *f.* (Σύβαρις). *Sybaris, ancienne ville de l'Italie méridionale, sur le golfe de Tarente. La mollesse de ses habitants est passée en proverbe.* Ĕt Sȳbărīs cōllēs, hīnc ēt Rhŏdŏs. *J.* (6, 296). Īnfōrtūnātæ Sȳbărīs vīcīnă rŭīna ēst. *Avien.* (*D. T.* 521). || *m. Nom d'homme.* (*Hor. Od.* I, 8, 2; *St. Th.* VII, 641.)

Sȳbărītĭcŭs, ă, ŭm (Συβαριτικός). *De Sybaris.* Quī cērtānt Sȳbărītĭcīs lĭbēllīs. *M.* (XII, 96).

Sȳbărītĭs, ĭdŏs, *f.* (Συβαρῖτις). *Femme Sybarite.* || *Titre d'un poëme.* Nēc quī cōmpŏsŭīt nūpēr Sȳbărītĭdă, fūgĭt. *O.*

Sȳbōtēs, æ, *m.* (συβώτης). *Comme* Subulcus. Ĕt fīdūm Lāērtĭădæ gĕnŭērĕ sȳbōtēn. *Man.* (V, 126).

† Sȳcŏlătrōnĭdæ, ārŭm, *m. pl. Voleurs de figues : nom d'un peuple supposé.* (*Pl. Mil.* I, 1, 43.)

Sȳcŏphāntă, æ, *m.* (συκοφάντης). *Menteur, fourbe, rusé.* Clāmĭtēnt mē sȳcŏphāntam hērēdĭtātēs pērsĕquī. *Ter.* (*And.* IV, 5, 20). Ĕgŏ sȳcŏphāntām jām cōndūcŏ dē fŏrō. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 86). Væ căptĭōsīs sȳcŏphāntārūm strŏphīs. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 25). SYN. Mēndāx, etc.

Sȳcŏphāntĭă, æ, *f.* (συκοφαντία). *Fourberie, ruse.* Pēr sȳcŏphāntĭam ātquĕ pēr dŏctōs dŏlōs. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 70). Quūm nōstrīs sȳcŏphāntĭīs, dŏlīs āstūtĭīsquĕ. *Id.* (*As.* III, 2, 2). *Voy.* Dolus.

† Sȳcŏphāntĭōsē, *adv. Avec fourberie. Voy. dans* Malefice.

† Sȳcŏphāntŏr, ārĭs, ārī, *d.* (συκοφαντέω). *Être fourbe.* Quānquam hōc me ætātīs sȳcŏphāntārī pŭdĕt. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 57).

Sȳcōtūm, ī, *n.* (συκωτόν). *Foie d'oie engraissée avec des figues.* Sȳcōtūm pōnŏ Prŏmēthei. *Vesp.* (*Jud. Coc. et Pist.* 81).

Sȳēdră, ōrŭm, *n. pl.* (*Ptol.* Σύεδρα). *Ville de Cilicie.* Pārvīsquĕ Sȳēdrīs. *L.* (VIII, 259).

Sȳēnē, ēs, *f.* (Συήνη). *Syène, ville de la Haute-Égypte.* Scīs quŏtĭēs Phărĭō mădĕāt Jŏvĕ fūscă Sȳēnē. *M.* (IX, 36). Cāncrōquĕ sŭām tōrrēntĕ Sȳēnēn. *L.* || *Porphyre, granit rose.* Æmŭlŭs īllīc Mōns Lĭbȳs Īlĭăcūsquĕ nĭtēnt, ēt mūltă Sȳēnē. *St.* Ēōæ vēnă Sȳēnēs. *Id.*

Sȳēnītēs, æ, *m.* (Συηνίτης). *De Syène.* Ēccĕ Sȳēnītēs, gĕnĭtūs Mēthīōnĕ, Phōrbās. *O.*

Sȳgāmbĕr. *Voy.* Sicamber.

Sȳlă, *f. Voy.* Sila.

Sȳllă, *m. Voy.* Sulla.

Sȳllăbă, æ, *f.* (συλλαβή). *Syllabe.* Sȳllăbă lōngă, brĕvī sūbjēctă, vŏcātŭr ĭāmbŭs. *H.* Ĕt pŭdĕāt, sī tē quā sȳllăbă pārtĕ mŏrātŭr. *O.* || *Par ext. Vers.* Vĕrōnă dŏctī sȳllăbās ămāt vātĭs. *M.* (I, 62).

Sȳllŏgĭsmŭs, ī, *m.* (συλλογισμός). *Syllogisme, sorte d'argument.* Pēr sȳllŏgĭsmōs plēctĭlēs. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 24). || † Sȳllŏgĭsmŭs. Ārgūmēntōsīs dāt rētĭă sȳllŏgĭsmīs. *Sid.* (2, 175).

Sȳlvă, Sȳlvānŭs. *Voy.* Silva, etc.

Sȳlvēstĕr, trĭs, *adv. Voy.* Silvester. || Sȳlvēstĕr, trī, *m. Sylvestre, nom de plusieurs papes.* Mārtīnŭs ŏvāns, Sȳlvēstĕr ĕt ālmŭs. (Apud *Mai.* t. V, p. 152, in 4.) Nē Sȳlvēstri ŏbĕāt nōctĭs ămīcă dŏmŭs (*Ibid.*)

Sȳlvĭcŏlă. *Voy.* Silvicola.

Sȳmæthēŭs *et* Sȳmæthĭŭs, ă, ŭm (Συμαίθειος *et* Συμαίθιος). *Du Symèthe.* Quāquĕ Sȳmæthēās āccĭpĭ æquŏr ăquās. *O.* Sȳmæthĭă cīrcŭm Flūmĭnă. *V.* | Sȳmæthĭs, ĭdĭs, *f.* (Συμαιθίς). Nȳmphāquĕ Sȳmæthĭdĕ crētŭs. *O.*

Sȳmæthŭm, *n.*, *et* Sȳmæthŭs, ī, *m.* (Σύμαιθος *et* Σύμηθος). *Symèthe, rivière de Sicile.* Răpĭdīquĕ cōlūnt vădă flāvă Sȳmæthī. *Sil.*

Sȳmbŏlă, æ, *f.* (συμβολή). *Contribution, collecte, en partic. Écot.* Sȳmbŏlām dăbo, ēt jŭbēbo ād Săgārīnūm cœnām cŏquī. *Pl.* (*Stich.* III, 1, 34). Ūt dē sȳmbŏlīs ēssēmŭs. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 2).

Sȳmbŏlŭm, ī, *n.* (σύμβολον). *Signe, marque, indice.* Ălĭēnī sȳmbŏlă sēxūs. (*Anth.* I, 73.) *Voy.* Signum. || Sȳmbŏlŭm, *et arch.* Sȳmbŏlŭs, ī, *m. Cachet.* Ĕpīstŏlam hānc mŏdo īntērcēpi ēt sȳmbŏlŭm. Quēm sȳmbŏlŭm? Qui ā mīlĭte āllātŭ' st mŏdŏ. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 26). || † *Comme* Symbola. *Réunion, collecte.* Cōnfœdĕrēntŭr ōmnĭă Hīnc īndĕ mēmbra īn sȳmbŏlŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 437). Aūgēntŭr mĕrĭtīs sȳmbŏlă Taūrŏbŏlĭī. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 387, de antistite Cybeles). Sȳmbŏlŭm mē fērre ĕt hōc ārgēntŭm. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 4).

Sȳmmăchŭs, ī, *m.* (Σύμμαχος). *Symmaque, nom d'homme.* Sȳmmăchŭ' prætĕrĕā jām tūm dēpōstŭ' būbūlcŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 119). Nōn hăbŭī fēbrēm, Sȳmmăchĕ; nūnc hăbĕō. *M.* (V, 9) || (Aurel. Avianus). *Illustre orateur et patricien de la fin du quatrième siècle.* Paūlīnum, Āmpĕlĭūmquĕ, Sȳmmăchūmquĕ. *Sid.* (9, 305). || *Beau-père de Boèce et ministre de Théodoric.* Pēr tē, pēr quī tē tālēm gĕnŭērĕ părēntēs, Sȳmmăchĕ. *Ennod.* (*Parænes. didascalica*, p. 447 Sirm.).

† Sȳmmĕtrŏs, ă, ŏn *ou* ŭm (σύμμετρος). *Proportionné.* || Sȳmmĕtrŏn, ī, *n. Proportion.* Ārgūtām mŭtĭlēt pēr dīssŏnă sȳmmĕtră nōrmām. *Prud.* (*Psych.* 831. Equidem intelligo *dissona symmetra*, μέτρον ἄμετρον. Alii leg. *semetra*).

Sȳmphōnĭă, æ, *f.* (συμφωνία). *Réunion d'instruments ou de voix, chœur, concert* (*surtout, Ensemble d'instruments à vent; musique d'harmonie*). Ūt grātās īntēr mēnsās sȳmphōnĭă dīscōrs. *H.* Flūctĭbŭs Āctĭăcīs sīgnūm sȳmphōnĭă bēllī Ǣgȳptō dĕdĕrăt. *Prud.* (*Sym.* II, 527). Ēt sānctās cĕcĭnīt cōncōrs sȳmphōnĭă laūdēs. *P. Petr.* (I, 352). SYN. Cōncēntŭs.

Sȳmphŏrĭānŭs, ī, *m. Saint Symphorien, martyr d'Autun.* Aūgūstōdūnō, Sȳmphŏrĭānĕ, vĕnīs. *Fort.* (VIII, 6, 160).

Sȳmplēgās, ădĭs, *f.* (συμπληγάς). *Collision.* Ūt, præbēnte ālgām dēnsī sȳmplēgădĕ līmī, Sērvĕt ĭnōffēnsās sēmĭtă clāră nŏtās. *Rutil.* (1, 461). || Sȳmplēgās, ădĭs, *f.*; Sȳmplēgădĕs, ŭm, *pl.* (Συμπληγάδες). *Iles vis-à-vis le Bosphore de Thrace, qui, suivant les poëtes, avaient été d'abord mobiles.* Vānă rĕpērcūssīt pōntūm Sȳmplēgās ĭnānĕm. *L.* Ārtĕ vĭrī dŏmĭtæ Sȳmplēgădĕs, ēt nŏvă pāssæ Jūră sŏlī. *Cl.* Tĭmŭīt cōncūrsĭbŭs Ārgō Ūndārūm spārsās Sȳmplēgădās ēlīsārūm. *O.* SYN. Cȳănĕæ.

Sȳmpŏsĭŭs, ĭī, *m.* (συμπόσιον). *Nom d'un poëte latin.* Hæc quŏquĕ Sȳmpŏsĭŭs dē cārmĭnĕ lūsĭt ĭnēptō. *Symp.* (*Ænigm. prol.* 1).

Sȳnăgōgă, æ, *f.* (συναγωγή). *Synagogue.* Jāmquĕ Căphārnææ sȳnăgōgam īntrāvĕrăt ūrbĭs. *Sedul.* (IV, 82). Ĕt cāmpūs pătŭīt quō sȳnăgōgă fŭĭt. *Fort.* (V, 5, 30).

Sȳnăphēă *ou* Sȳnăphĭă, æ, *f.* (συνάφεια). *Connexion, succession régulière.* Rĕpĕtītă vĭcĕ lōngæ brĕvĭbŭs pēr sȳnăphĭām. *T. Maur.* (*Met.* 506).

Sȳnăpōthnēscōntēs, *m. pl.* (συναποθνήσκοντες). *Titre d'une pièce de Diphile, imitée par Térence.* (*Ter. Ad. prol.* 6.)

† Sȳnāxĭs, ĭs, *f.* (σύναξις). *Réunion; communauté religieuse.* Rēpsĭt quālĕ nĕfās īntrā pĭă sēptă sȳnāxĭs! *Fort.* (VIII, 16, 1).

† Sȳncĕrāstŭm, ī, *n.* (συγκέραστος). *Mets composé.* Hŏnŏs sȳncĕrāstō pĕrĭt. *Pl.* (*fragm.* apud *Varr. L. L.* 7, 61).

Sȳncĕrāstŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Pœn.* IV, 2, 64.)

Sȳnĕdră, *n. pl. Au lieu de* Syedra.

Sȳngrăphă, æ, *f.*, *et* Sȳngrăphŭs, ī, *m.* (συγγραφή). *Billet, lettre, convention écrite.* Sȳngrăphām făcĭto āffĕrās. *Pl.* (*Asin.* I, 3, 85). Ăgĕdum, īstum ōstēndĕ, quēm cōnscrīpstī, sȳngrăphŭm. (*Ib.* IV, 1, 1. Cf. *Non.* 3, 208.) || *Sauf-conduit.* Ā prætōrĕ sūmām sȳngrăphŭm. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 90). || † Sȳngrăphŭm, *n. Même sens; testament.* Lēgĕ săcră părēntĭs Sȳngrăphă. *Corip.* (*Just.* II, 368).

Sȳnhălŭs *ou* Sȳnălŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ēt sĕnĭōrĭs ŏpĕm Sȳnhălī vŏcăt. *Sil.*

Sȳnnăs, ădĭs, *f.*, *et postérieurt.* Sȳnnădă, æ, *f.* (τὰ Σύνναδα, *et* Συννάς, *f.*). *Ville de Phrygie, célèbre par ses carrières de marbre.* Quōd Phrȳgĭă Sȳnnăs, Āfră quōd Nŏmăs mīttĭt. *M.* (IX, 76). Sȳnnădĕ quōd mœstă Phrȳgĭæ fŏdĕrĕ sĕcūrēs. *St.* Mārmŏrĕ, pūrpŭrĕīs cēdĭt cuī Sȳnnădă vēnīs. *Cl.* || *Marbre de cette ville.* Jūngĭtŭr hīc sȳnnăs, Nŏmădŭm lăpĭs āddĭtŭr īstĭc. *Sid.* (5, 37). Măcŭlōsăquĕ sȳnnăs. *Prud.* (*Sym.* II, 247). PPH. Phrȳgĭŭm mārmŏr. PHR. Dŏmŭs Phrȳgĭĭs īnnīxă cŏlŭmnīs. *Tib.*

Sȳnŏdălĭs, ĕ. *Eccl. Synodal.* Cōncĭlĭum āllēctŭm fŭĕrăt sȳnŏdălĕ Nĕmaūsŭm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 415). || Sȳnŏdălĭă, ĭŭm, *n. pl. Statuts synodaux.* (*Fort. ibid.* 423.)

1. Sȳnŏdŭs, ī, *f.* (σύνοδος). *Eccl. Synode, concile.* Nē Mārtīnŭs ĕăt, sȳnŏdī nĭsĭ pācĕ rĕcēptă. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 345). Nōn prĕmĕrĭs sȳnŏdō. *Prosp.* (*Ing.* I, 230). SYN. Cōncĭlĭŭm.

2. Sȳnŏdūs, ōntĭs, *m.* (συνόδους). *Sorte de poisson* (*spare*). Ēt rŭtĭlŭs păgŭr, ēt fūlvī sȳnŏdōntēs, ēt ēx sē. (*Ov. Hal.* 107.)

Sȳnthĕsĭs, ĭs, *f.* (σύνθεσις). *Collection.* Aūt ūnām dărĕ sȳnthĕsĭn, quĭd hōrrēs? Ālbōrŭm călĭcum ātquĕ căcăbōrŭm. *St.* Ēt crāssō fĭgŭlī pŏlītă cælō Sēptēnārĭă sȳnthĕsĭs Săgūntī. *M.* (IV, 46). SYN. Sŭpēllēx. || *Composition médicale.* Sȳnthĕsĭs hæc prōdēst ūndā mōllītă călēntī. *Ser. Sam.* (vs. 575). Āntĭdŏtŭs vērō mūltīs Mīthrĭdătĭcă fērtŭr Cōnsŏcĭātă mŏdīs; sēd Măgnŭs scrīnĭă rēgĭs Quŭm răpĕrĕt vīctŏr, vīlēm dēprēndĭt ĭn īllīs Sȳnthĕsĭn. (*Id.* 1069.) || *Vêtement de riches pendant les repas.* Ēt mūtātă tĭbi ēst sȳnthĕsĭs ūndĕcĭēs. *M.* (V, 79). Sīc mĭcăt īnnŭmĕrīs ārcŭlă sȳnthĕsĭbŭs. *Id.* (II, 46).

Sȳphāx, ăcĭs, *m.* (Σύφαξ). *Syphax, roi des Numides.* Sŭpĕrăt Măsĭnīssă Sȳphăcĕm. *O.* Ēt vīctī mŏnŭmēntă Sȳphăcĭs. *Pp.* (III, 11, 61). Spēsquĕ Sȳphāx Lĭbȳcīs ūnă. *Sil.* || † Sȳphăcĕm. Cŏmpŭlĭmŭs dīrŭm Sȳphăcĕm. *Cl.* (*Bel. Gild.* 91).

Sȳră, *f. Esclave syrienne. Voy.* Syrus 1.

Sȳrăcŏsĭŭs, ă, ŭm (Συρακόσιος *et* Συρακούσιος). *De Syracuse.* Prīmă Sȳrăcŏsĭō dĭgnāta ēst lūdĕrĕ vērsū. *V.* Ārcĕ Sȳrăcŏsĭă sūspēnsŭs ĭn āĕrĕ claūsō. *O.*

Sȳrăcūsæ, ārŭm, *f. pl.* (Συρακοῦσαι). *Syracuse, ville principale de Sicile.* Ūtquĕ Sȳrăcūsās Ārĕthūsĭdăs ābstŭlĭt ārmīs Claūdĭŭs. *O.* Mĕrcātŏr quĭdăm fuĭt Sȳrăcūsīs sĕnēx. *Pl.* (*Men. prol.* 17). PPH. Ūrbs Sȳrăcŏsĭă. Sȳrăcŏsĭæ ārcēs. || ? *Au sing.* Īpsă Sȳrăcūsæ pătŭlōs ūrbs īnclȳtă mūrōs, etc. *Sil.* (XIV, 277). || † Sȳrăcūsæ. Quīs Cătĭnām tăcĕăt? quīs quādrŭplĭcēs Sȳrăcūsās? *Aus.* (*Cl. Urb.* 11, 1).

Sȳrăcūsānŭs, ă, ŭm. *Syracusain.* Sĭcŭlŭs sūm Sȳrăcūsānŭs. *Pl.* (*Men.* V, 9, 10).

Sȳrăcŭsĭŭs. *Voy.* Syracosius.

Sȳrĭă, æ, *f.* (Συρία). *Syrie. contrée de l'Asie, entre l'Euphrate et la Méditerranée.* Hōc mīsso īn Sȳrĭăm, rĕquĭērānt ōmnĭbŭs aūrēs. *Cat.* (84, 7). Sȳrĭām quō sīdĕrĕ sērvĕt. *L.* || *Qqf. au pl.* (*emphatiqt.*) Māvūlt quām Sȳrĭās Brĭtānnĭāsquĕ. *Cat.* (45, 22).

Sȳrīnx, īngĭs, *f.* (Σύριγξ). *Nymphe d'Arcadie, qui, fuyant les poursuites du dieu Pan, implora le secours de ses sœurs, et fut changée en roseau, dont le dieu composa sa flûte.* Năĭăs ūnă fŭĭt; nȳmphæ Sȳrīngă vŏcăbānt. *O.* (*Met.* I, 691 sq.). VERS. Pērcūssăquĕ mŏdīs sŏnăt Lȳcĕīs Sōlœrs Ārcădĭă nĕmūs cĭcūtă Pērnīx sēmĭfĕrī pŭēllă Pānŏs: Nām vērsa īn călămōs sŏnăt lŏquācēs, etc. *Capel.* (IX, p. 310. Cf. *Publ. Opt.* poemation cui titulus *Syrinx*). *Voy.* Fistula. || *Fistule.* (*Anth.* II, p. 466.)

Sȳrīscă, æ, *f.*, *et* Sȳrīscŭs, ī, *m. dimin. de* Syrus. *Noms de femme et d'homme.* Cōpă Sȳrīscă, căpŭt Grāĭā rĕdĭmītă mĭtēllā. (*Copa*, 1). Sȳrīscĕ, tē cūrāstī mōllĭtĕr! *Ter.* (*Ad.* V, 1, 1. Et *Mart.* V, 71).

Sȳrĭŭs, ă, ŭm (Σύριος). *De Syrie.* Quŭm dăbĭtŭr Sȳrĭō mŭnĕrĕ plēnŭs ŏnȳx. *Pp.* (II, 13, 30). Crūstŭmĭīs Sȳrĭīsquĕ pĭrīs. *V.* Vēl Sȳrĭās văcŭāssĕ cŏlŭs. *Sid.* (22, 197). *Voy.* Syrus, *adj.*

Sȳrmă, ătĭs, *n.* (σύρμα). *Robe traînante.* Ēt sĭnŭs lāxī flŭĭdŭmquĕ sȳrmă. *Sen.* (*OEd.* 423). Ūt tĕnĕr īncēssŭs vēstīgĭă sȳrmătĕ vērrăt. *Prud.* (*Psych.* 363). Ēt flŭĭdăm crīspō dūxīssĕt sȳrmătĕ vēstĕm. *P. Nol.* (14, 127). SYN. Cȳclăs. || *Robe des tragédiens.* Lōngŭm tū pōnĕ Thȳēstæ Sȳrmă. *J.* (8, 229. Et *Mart.* XII, 96). Hīc sī sȳrmătĕ cūltŭs ēt cŏthŭrnō. *Sid.* (23, 125). || *Au fig. Tragédie.* Nām scĕlŭs ā Pȳrrhā, quānquam ōmnĭă sȳrmătă vōlvās. *J.* (15, 30). || † *arch.* Sȳrmă, æ, *f.* Quĭd hīc cūm trăgĭcīs vērsĭbŭs ēt sȳrmā făcĭs? *Valer.* (ap. *Prisc.* 679).

Sȳrōn, ōnĭs, *m. Philosophe épicurien, dont Virgile suivit les leçons.* Tūm tĭbĭ Sȳrōnēm, Mărŏ, cōntŭlĭt īpsĕ măgīstrŭm. (*Anth.* I, p. 368.)

Sȳrŏphœnīx, īcĭs, *m. f.* (Συροφοῖνιξ). *De Phénicie, partie de la Syrie.* Ōbvĭŭs āssĭdŭō Sȳrŏphœnīx ūdŭs āmōmō. *J.* (8, 159. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 431).

Sȳrŏs, ī, *f.* (Σῦρος). *Ile, une des Cyclades.* Ēt Sȳrōn cĕpīssĕ. *O.* (Adde *Sen. Troad.* 229.)

Sȳrtĭcŭs, ă, ŭm (Συρτικός). *Des Syrtes.* Nēc stĕrĭlīs Lĭbȳē, nēc Sȳrtĭcŭs ōbstĭtĭt Āmmōn. *L.* Sȳrtĭcă cōrnūtās făcĭēs hăbŭērĕ trŏpæă. *Prud.* (*Sym.* II, 355).

Sȳrtĭs, ĭs *et* ĭdĭs, *f.*; Sȳrtēs, ĭŭm, *pl.* (Σύρτεις). *Syrte, les Syrtes, deux golfes d'Afrique, près de la côte de Carthage, dangereux par des bancs de sable.* Quām bārbără dāmnīs Sȳrtĭs ălĭt. *L.* Āmbĭgŭæ cŏlĕrēt quī Sȳrtĭdŏs ārvă. *Id.* Æstātēm sūb Sȳrtĕ dăbō. *Sid.* (5, 549). Īn brĕvĭa ēt Sȳrtēs ūrgēt, mĭsĕrābĭlĕ vīsū. *V.* Nūnc īllās prōmĭtĕ vīrēs, Nūnc ănĭmōs, quĭbŭs īn Gætŭlīs Sȳrtĭbŭs ūsī. *Id.* Dēprēnsŭs hæsĭt Sȳrtĭŭm brĕvĭbŭs vădīs. *Sen.* (*H. Fur.* 323). EP. Āfră, Lĭbȳcă, īnhŏspĭtă, īnfāmĭs, naūfrăgă.

1. Sȳrŭs, ă, ŭm (Σύρος). *De Syrie.* Vīnă Sȳră rĕpărātă mĕrcĕ. *H.* Ēt nĭgrī Sȳră dēfrŭtī lăgēnă. *M.* (IV, 46). Sȳrŭs dēflūxĭt Ŏrōntēs. *J.* (3, 62). SYN. Sȳrĭŭs, *par ext.* Āssȳrĭŭs. || Sȳrī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de la Syrie, Syriens.* Vīvānt Gălătæquĕ Sȳrīquĕ. *L.* Cūltăquĕ Jūdæō sēptĭmă săcră Sȳrō. *O* || *Esclaves syriens* (*à Rome*), *hommes de peine, portefaix, porteurs de litières.* Lōngōrŭm vĕhĭtŭr cērvīcĕ Sȳrōrŭm. *J.* (6, 351). Ōctō Sȳrīs sūffūltă dătŭr lēctīcă pŭēllæ. *M.* (IX, 3). || Sȳrŭs, ī, *m.*, *et* Sȳră, æ, *f. Noms d'esclaves.* Mĕŭm mĭhĭ rēddātŭr : sāltĕm

quānti ēmpta ēst, Sȳrĕ. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 41). Sēd mātēr rūrĕ rĕdīīt, nām vĭdĕō Sȳrăm. *Pl.* (*Merc.* IV, 5, 5. Antique scribebatur *Surus, Sura,* auctore *Donat.* ad *Ter. Hec.* I, 2, 8). || *Pub. Syrus, poëte, auteur de mimes.* Făvēntĕ tĭbĭ mē, vīctŭs ēs, Lăbĕri, ā Sȳrō. *J. Cæs.* (ap. *Macr.* 2, 7).

2. Sȳrŭs, ī *ou* ūs, *m. Brindille, petite branche.* Sēcūm fĕrēntēs tĕgŭlās, rāmōs, sȳrūs. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 222. Ita scripsit *Nonius,* qui verbum falso deducit a græco σύρειν, ubi prior producitur. Illud idem esse videtur ac *Surus,* quo usus est *Ennius.* Vide *Fest.* sub h. v., qui inde deducit *Surculus*).

T

T, *f. n. Lettre de l'alphabet.* T, quā sŭpĕrīs dēntĭbŭs īntĭma ēst ŏrīgŏ. *T. Maur.* (*Litt.* 118. Adde *Aus. Idyl.* 12, *Lit.* 18).

Tăbæ, ārŭm, *f. pl. Ville de la grande Phrygie.* || *Autre, de Sicile.* Ēt bēllārĕ Tăbās dŏcĭlĭs. *Sil.*

Tābĕfăctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tabefacio. *Comme* Tabens. Quĭă cūnctă crĕātă nĕcēsse ēst Tābĕfăctă sĕnēscĕrĕ tāndĕm. *Prud.* (*Cath.* 10, 14).

Tăbēllă, æ, *f., dim. de* Tabula. *Ais, petite planche.* Heū! quāntūm fātī pārvă tăbēllă vĕhĭt! *O.* Hōs ĕmĕ, quōs ārctāt brĕvĭbūs mēmbrānă tăbēllīs. *M.* (I, 3, libros). *Voy.* Tabula. || *Au fig.* Mūltĭplĭcēs strŭīt tăbēllās. *M.* (XI, 31, pistor). || *Tableau.* Vēl quūm Paūsĭăcā tŏrpēs, īnsānĕ, tăbēllā. *H.* Sūspēndīt pīctā vūltūm mēntēmquĕ tăbēllā. *Id. Voy.* Tabula. || — vōtīvă. *Tableau votif.* Vōtīvā pătĕāt vĕlŭtī dēscrīptă tăbēllā Vītă sĕnĭs. *H.* (Et *Juv.* 12, 27; *Tib.* I, 3, 27). || *Tablettes.* Tām cĭtō cōmmīsī prŏpĕrātīs vērbă tăbēllīs. *O.* Rāsīs īnfūsă tăbēllīs Cēră. *Id.* Crŏcĕæ mēmbrānă tăbēllæ. *J.* (7, 23). SYN. *Par ext.* Cēră *ou* cēræ, chārtă. || *Registre des actes publics; au fig. Acte, contrat.* Ōbsīgnă, Mārcĕ, tăbēllās. *Pers.* (5, 81). Quādrīngēntōrūm rēddīs, mĭhĭ, Phœbĕ, tăbēllās. *M.* (IX, 103). || *En partic. Testament.* Fālsās sīgnārĕ tăbēllās. *J.* (8, 142). || *Bulletin de suffrage.* Quælĭbĕt aūstērās dē mē fĕrăt ūrnă tăbēllās. *Pp.* (IV, 11, 49).

Tābēns *et* Tābēscēns, tĭs. *Qui se fond; dégouttant; corrompu.* Cēră sŭpēr călĭdō tābēscēns mūltă lĭquēscăt. *Lr.* (VI, 515). Ēt sălĕ tābēntēs ārtūs īn līttŏrĕ pōnūnt. *V.* Ēt lătĕbrām tābēntĭs vūlnĕrĭs āltē īmprēssăm. *Prud.* (*Sym.* I, 16). Tābēns sănĭēs. *St. Voy.* Tabidus. || *Livide.* Tābēntēsquĕ gĕnās. *V.*

Tābĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tābēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Se fondre, se liquéfier.* Tābŭĕrānt cēræ : nūdōs quătĭt īllĕ lăcĕrtōs. *O.* Sōlĕ jām fōrtī mĕdĭōquĕ vērĕ Tābŭīt Hæmŭs. *Sen.* (*Med.* 589). Ēxstrūctās nīnguēs rădĭīs tābēscĕrĕ cōgĭt. *Lr.* (VI, 966). SYN. Lĭquēscō, etc. *Voy. ce mot.* || *Dégoutter, être noyé.* Āssĭdŭō tābēscĕrĕ lūmĭnă flētū. *Cat.* (68, 55). SYN. Flŭō, nătō, etc. *Voy.* Tabens. || *Tomber en dissolution.* Quæcūmquĕ mŏră flŭĭdōvĕ călōrĕ Cōrpŏră tābŭĕrīnt. *O.* Spōntĕ sŭā lānæquĕ cădūnt ēt cōrpŏră tābēnt. *Id.* (Et *Lucr.* IV, 1255). Bīsquĕ tŭūm dĕcĭēs tōtō nōn tābŭīt ānnō. *M.* (IX, 83). Ōmnĭă paūlātīm tābēscĕre, ēt īrĕ Ād căpŭlūm. *Lr.* (II, 1174). SYN. Cōntābĕō, sōlvŏr, cōrrūmpŏr, pŭtrēscō, etc. *Voy.* Putresco. || *Au fig. Se consumer, se sécher, se miner.* Quī sīc tābŭĕrĭt (scil. amore). *O.* Āssĭdŭīs ănĭmūm tābēscĕrĕ cūrīs. *Id.* Ūt sĕmĕl Æmŏnĭō tābŭīt hōspĭtĭō. *Pp.* (I, 15, 20, Hypsipyle). Quōdque ălĭēnă căpēllă gĕrăt dīstēntĭŭs ūbĕr, Tābēscăt. *H.* Quæ dŏlōre āc mĭsĕrĭā Tābēscĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 3, 11). SYN. Cōntābĕō, cōntābēscō, ēxtābēscō, ābsūmŏr, cōnsūmŏr, mācĕrŏr, ēxēdŏr, pĕrēdŏr, cŏquŏr, cārpŏr, lānguĕō, lĭquŏr (eris). || *Décroître.* Crēscĕre ĭtĕmquĕ dĭēs lĭcĕt, ēt tābēscĕrĕ nōctēs. *Lr.* (V, 679).

Tăbērnă, æ, *f. Habitation, cabane.* Pāllĭdă Mōrs æquō pūlsăt pĕdĕ paūpĕrūm tăbērnās. *H.* SYN. Dŏmŭs, căsă. || *Boutique de marchand.* Ābjēcto īnstrūmēnto ārtĭs claūsāquĕ tăbērnā. *H.* Cōntrā Cæsărĭs ēst fŏrūm tăbērnă. *M.* (I, 118). Ĕgŏ dēvōrtŏr ēxtrā pōrtam hūc īn tăbērnām tērtĭām. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 63). || *Qqf. Atelier.* Tērgēns Brāchĭă Vūlcānŭs Lĭpăræā nīgră tăbērnā. *J.* (13, 44). SYN. Ōffĭcīnă. || *Cabaret, taverne.* Mīgrĕt īn ōbscūrās hŭmĭlī sērmōnĕ tăbērnās. *H.* Tūrpĭs īn ārcānā sŏnŭīt quūm rīxă tăbērnā. *Pp.* (IV, 8, 19). SYN. Caūpōnă, etc.

Tăbērnācŭlŭm, *et sync.* Tăbērnāclŭm, ī, *n. Tente.* Cāssĭdem īn căpŭt : dōrmībō plăcĭde īn tăbērnăcŭlō. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 100). Īn tăbērnāclo, īd quĭdem hŏdĭē nūnquām pŏtĕrĭt dīcĕrĕ. *Id.* (*Amph.* I, 1, 270). *Voy.* Tentorium.

Tăbērnæ, ārŭm, *f. pl. Noms de plusieurs villes sur le Rhin.* Rĭgŭāsquĕ pĕrēnnī fōntĕ Tăbērnās. *Aus.* (*Mosel.* 8).

Tābēs, *abl.* ĕ, *f. Fonte de la neige, etc.* Prīmā tābĕ nĭvĭs. *L.* (X, 225). || *Humeur corrompue, putréfaction.* Quūm jām tābĕ flŭūnt (cadavera). *L.* Tūnc ārtĕ nĕfāndā Sūbmōta ēst căpĭtĭs tābēs. *Id.* Hōs nĕcāt āfflātōs fūnēstī tābĕ vĕnēnī. *O.* Tīnctāquĕ mōrtĭfĕrā tābĕ săgĭttă mădĕt. *Id. Voy.* Tabum. || *Au fig. Consomption.* Hīc quōs dūrŭs ămŏr crūdēlī tābĕ pĕrēdĭt. *V.* Lēntāquĕ mĭsērrĭmă tābĕ Lĭquĭtŭr. *O.* Cæcā lĭquĕfăctæ tābĕ mĕdūllæ. *Id.* Līvĭdă tābēs Īnvĭdĭæ. *St.* SYN. Pēstĭs, mōrbŭs, lānguŏr, vĕnēnŭm, *qqf.* līvŏr. || *Qqf.* Tābĭs, *gén.* (*Helv. Cinn.* ap. *Char.* 73 et 116.) || † Tābī *ou* Tābē, *ancien abl.* (*Lucr.* I, 806. *Prisc.* 768, comparat *tabe* cum *fame.*)

Tābēscō. *Voy.* Tabeo.

Tābĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Tābĭdŭlāmquĕ vĭdēt lābī pēr vīscĕră mōrtēm. (*Ciris,* 182.)

Tābĭdŭs, ă, ŭm. 1. *Qui se fond ou se putréfie; au fig. Miné de consomption.* Mēns mĭhĭ tābĭdă făctă Dē nĭvĕ mānāntĭs mōrĕ lĭquēscĭt ăquæ. *O.* Dŏmĭnā sīc Phȳllĭdĕ tābĭdŭs ērrō. *Calp.* (3, 50). Ēt fēllĕ nīgrō tābĭdūm spūmăt jĕcŭr. *Sen.* (*OEd.* 358). SYN. Tābēns, tābēscēns, lĭquēscēns, lĭquĕfăctŭs, tābĕfăctŭs, rēsōlūtŭs, cōrrūptŭs, lānguĭdŭs. || 2. *Qui corrompt, consume.* Īndīgnās prĕmĕrĕt pēstĭs quūm tābĭdă faūcēs. *M.* (I, 79). Tābĭdă cōnsūmĭt fērrūm lăpĭdēmquĕ vĕtūstās. *O.* Tābĭdă mēmbrĭs... Ārbŏrĭbūsquĕ sătĭsquĕ lŭēs. *V.* SYN. Tābĭfĭcŭs.

† Tābĭfĭcābĭlĭs, ĕ. *Qui consume de chagrin.* Pērnĭcī ōrbĭfĭcŏr lībĕrōrūm lēto ēt tābĭfĭcābĭlī. *Att.* (apud *Non.* 2, 852).

Tābĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui fait fondre.* Īn cāmpōs ālbās dēscēndĕrĕ nīnguēs Tābĭfĭcīs rădĭīs sŭbĭgīt sōl. *Lr.* (VI, 737). || *Qui amène la consomption ou la corruption.* Tābĭfĭcam ēxspīrāt sănĭēm. *Sil.* Tābĭfĭcā cœlī vĭtĭă. *Sen.* (*OEd.* 79). Ōssăquĕ dīssōlvēns cūm cōrpŏrĕ tābĭfĭcŭs sēps. *L.*

Tābĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui tombe de consomption, de pourriture.* Āngĕlŭs hōspĭtĭūm quī nēscĭt ădīrĕ cădūcūm Crātĭs tābĭflŭæ *Prud.* (*Apoth.* 895). || *De*

consomption. Cūnctăquĕ tābĭflŭūs pĕnĕtrāssĕt ăcūmĭnĕ mōrbŭs. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 430).

† Tăblīstă, æ, *m. sync. de* Tabulista. *Qui joue aux dés, aux échecs, etc.* Cōnsŭlĭbŭs scēptrūm, mēnsīs dĕcŭs, ārmă tăblīstīs. (*Anthol.* II, p. 439.)

Tābrăcă, æ, *f. Petite île de la côte de Mauritanie.* Quālēs, ūmbrĭfĕrōs ŭbĭ pāndīt Tābrăcă sāltūs. *J.* (10, 194. Et *Sil.* III, 256).

Tăbŭlă, æ, *f. Ais, planche, en partic. de navire.* Quī nāvēm mērcĭbŭs īmplēt Ād sūmmūm lătŭs, ēt tăbŭlā dīstīnguĭtŭr ūndā. *J.* (14, 288). Ēt lăcĕrās nūpēr tăbŭlās īn līttŏrĕ vīdī. *O.* Naūfrăgĭī tăbŭlās quī pĕtĭērĕ mĕī. *Id.* SYN. Āssĕr, tăbēllă. || *Table pour différents jeux, damier, etc.* Nĕque ĕnīm lŏcŭlīs cŏmĭtāntĭbŭs ītŭr Ād cāsūm tăbŭlæ. *J.* (1, 89). Cāllĭdĭōrĕ mŏdō tăbŭlā văriātŭr ăpērtā Cālcŭlŭs. (*Ad Pis.* 180.) Dīscŏlŏr ēt tăbŭlæ cālcŭlŭs īndĕ dătŭr. (*Anthol.* II, p. 439.) || *Tableau.* Quīquĕ mŏvēs cœlūm, tăbŭlāmquĕ cŏlōrĭbŭs ūrīs. *O.* Quālīs Ăpēllēīs ēst cŏlŏr īn tăbŭlīs. *Pp.* (I, 2, 22). Tăbŭlā jāctārĕ căpācī Cōrvīnūm. *J.* (8, 6). SYN. Tăbēllă, pīctūră, ĭmāgŏ, ēffĭgĭēs, sĭmŭlācrūm, *qqf.* cŏlōrēs. PPH. Pīctōs ōstēndĕrĕ vūltūs Mājōrūm. *J. Voy.* Pictor. || — vōtīvă. *Tableau votif.* Mē tăbŭlā săcĕr Vōtīvā părĭēs īndĭcăt, etc. *H.* || Tăbŭlām pōrtō. *En parl. des naufragés qui imploraient des secours en portant un tableau de leur naufrage.* Lārgīre ĭnŏpī, nē pīctŭs ŏbērrĕt Cærŭlĕa īn tăbŭlā. *Pers.* (6, 32). Cētĕrī tăbŭlām sŭām Pōrtānt, rŏgāntēs vīctŭm. *Ph.* PHR. Mērsā rătĕ naūfrăgŭs āssēm Dūm rŏgăt, ēt pīctā sē tēmpēstātĕ tŭētŭr. *J.* Quūm frāctā te īn trăbĕ pīctūm Ēx hŭmĕrō pōrtēs. *Pers.* Sī frāctīs ēnātăt ēxspēs Nāvĭbŭs, ærĕ dătō quī pīngĭtŭr. *H.* || *Tableaux pour l'étude de la géographie et de la cosmographie.* Cōgŏr ĕt ē tăbŭlā pīctōs ēdīscĕrĕ mūndōs. *Pp.* (IV, 3, 37). || *Les Douze Tables.* Dīcānt cūr cōndĭtă sīt lēx Bīs sēx īn Tăbŭlīs. *Prud.* (*Sym.* II, 461). Quō bīs sēx Tăbŭlās dŏcēntĕ jūrīs. *Sid.* (23, 47). Tăbŭlās pēccārĕ vĕtāntēs. *H.* || *Tables de proscription.* Īn tăbŭlām Sȳllæ sī dīcānt dīscĭpŭlī trēs. *J.* (2, 28. Et *Mart.* V, 69). Tăbŭlā nŏtāntĕ dēdĭtōs trīstī nĕcī. *Sen.* (*Oct.* 509). || *Tableau pour écrire, tablettes.* Nēc cērāta ădĕō tăbŭlā. *Pl.* (*As.* IV, 1, 18). Lævō sūspēnsī lŏcŭlōs tăbŭlāmquĕ lăcērtō. *H.* Pōnātūr cālcŭlŭs, ădsīnt Cūm tăbŭlā pŭĕrī. *J.* (9, 40). Fōrmŭlă vītæ, Sīgnātīs quām tū cōndĭdĕrās tăbŭlīs. *Aus.* (*Par.* 4, 20). *Voy.* Tabellæ. || *Au pl. Registre.* Bŏnōs īn ălĭīs tăbŭlīs ēxscrīptōs hăbĕt. *Pl.* (*Rud. prol.* 21). || *Acte, contrat.* SYN. Tăbēllæ, sȳngrăphă. || *Testament.* Īn tăbŭlās mūltīs hæc vĭă fēcĭt ĭtēr. *O.* Nām sī Lĭbĭtīnam ēvāsĕrĭt æger, Dēlēbĭt tăbŭlās. *J.* (12, 122. Et *Mart.* V, 32, 1, tabulis supremis). *Voy.* Testamentum.

Tăbŭlārĭă, ōrŭm, *n. pl. Lieux où sont déposés les actes publics, archives.* Īnsānūmquĕ fŏrum aūt pŏpŭlī tăbŭlārĭă vīdĭt. *V.* Ēx ære ēt sŏlĭdō rērūm tăbŭlārĭă fērrō. *O.*

Tăbŭlātūm, ī, *n. Plancher.* Quā sūmmā lăbāntēs Jūnctūrās tăbŭlātă dăbānt. *V.* Tăbŭlātă cătāstæ. *M.* (IX, 60). || *Tillac.* Ēt pĕdĭbŭs pūlsānt tăbŭlātă frĕmēntēs. *V. Fl.* (VIII, 305). || *Espalier.* Āssuēscānt (vites), sūmmāsquĕ sĕquī tăbŭlātă pĕr ūlmōs. *V.* Fīxīs tăbŭlātă vĭrēbānt Pālmārūm rāmīs. *Corip.* (*Just.* IV, 78).

Tăbŭlātŭs, ă, ūm. *De planches, planchéié.* Æthĕră mōlĕ sŭā tăbŭlātă pălātĭă pūlsānt. *Fort.* (IX, 15, 3). Ædīlīs ōlīm scēnām tăbŭlātām dăbăt. *Aus.* (*Sept. Sap. prol.* 14).

Tābūm (*inus.*), *abl.* Tābō, *et qqf. gén.* tābī, *n. Sang corrompu, pus, sanie.* Ōrā vĭrūm trīstī pēndēbānt pāllĭdă tābō. *V.* Ēt sănĭē tābōquĕ flŭēntēs (necabat). *Id.* Fœdātăquĕ brāchĭă tābō. *O.* SYN. Tābēs, sănĭēs, etc. *Voy.* Sanies. || *Corruption.* Tūrpī dīlāpsă cădāvĕră tābō. *V.* SYN. Lŭēs, etc. || *Poison.* Īnfēcĭt păbŭlă tābō. *V.* Nīgrāmquĕ pĕr ārtūs Stīllāntīs tābī sănĭēm vīrūsquĕ cŏāctūm Sūstŭlĭt (Erichtho). *L.* Quūm pāllă, tābō mūnŭs īmbūtūm. *H. Voy.* Venenum. || *Qqf. Pourpre.* Vēllĕră Sīdŏnĭō jām paŭcă rŭbēscĕrĕ tābō. *St.* (De declinatione cf. *Char.* 17 et 23 et 25.)

Tăbūrnŭs, ī, *m. Montagne du Samnium, fertile en oliviers.* Ātque ŏlĕā māgnūm vēstīrĕ Tăbūrnūm. *V.* Vĕnĭăt Caūdīnī sāxă Tăbūrnī. *Grat.* (*Cyn.* 509).

† Tăbŭs, ī, *m. arch. Comme* Tabum. Tābūm flŭēntēm vūlnĕrīs dēxtra ēxcĭpĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 520. Quod genus agnoscit *Char.* 19).

† Tăcĕ. *Au lieu de* Tăcē, *impér. de* Taceo. Tăcĕ tū. Nōn tăcĕŏ, quāndŏ rēs vōrtĭt bĕnĕ. *Pl.* (*Curc.* V, 2, 62. Adde *Ter. Eun.* III, 2, 36). || Tăcĕdūm. *Même sens.* (*Pl. Men.* II, 2, 73.)

Tăcēndŭs, ă, ūm. *Qu'on doit taire.* Grăvīs ēst cūlpă, tăcēndă lŏquī. *O.* Dīcēndă, tăcēndă lŏcūtŭs. *H.*

Tăcēns, tīs. *Qui se tait, et au fig.* Quāmvīs hōc vēl mē scīrĕ tăcēntĕ pŏtēs. *O.* Gēstātŏr pătĕt, ēssĕdō tăcēntĕ. *M.* (IV, 64, 19). *Voy.* Silens.

Tăcĕō, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ, *n. Se taire.* Vērĕ prĭŭs vŏlŭcrēs tăcĕānt, æstātĕ cĭcādæ. *O.* Nēc tăcĕt Ēvāndrī mātĕr. *Id.* Nēc tăcŭī dēmēns. *V.* SYN. Sĭlĕō, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Quūm tăcĕt ōmnīs ăgĕr. *V.* Nōn ŏcŭlī tăcŭērĕ tŭī. *O.* Plēctră dŏlōrĕ tăcēnt. *Id.* Tăcŭērūnt jūrgĭă. *L.* Nātālēm cŏlĭmŭs : tăcētĕ lītēs. *M.* (X, 87). || *Act. Taire une chose par discrétion,* Cōmmīssă tăcērĕ Quī nĕquĭt, hīc nĭgĕr ēst. *H.* || *Taire, passer sous silence.* Aūt flēxī tăcŭīssēm vīmĕn ăcānthī. *V.* Ūtque ălĭās tăcĕăm, etc. *O. Voy.* Sileo. || *Au pass.* Aūrĕŭs īn mĕdĭō mārtĕ tăcētŭr ămŏr. *O.* Nūllōquĕ tăcēbĭtŭr ævō. *O.* Ēt pīgrī tăcēāntŭr stāgnă Nĕrōnīs. *M.* (*Spect.* 28). || *Unip.* Tăcērī sī vīs, vērā dīcĭtō. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 26). Īgnōtum ēst, tăcĭtum ēst, crēdĭtum ēst. *Id.* (*Ad.* III, 5, 28).

Tăcĭtă, æ, *f. Déesse du silence.* Săcră făcĭt Tăcĭtæ. *O.*

Tăcĭtē, *adv. Sans parler, tout bas.* Quĭdnam ēssĕ dīcām? Tăcĭte aūscūltēmŭs. *Pl.* (*Asin.* III, 2, 42). Trānsĭlŭĭt, quēstŭs tăcĭtē. *L.* SYN. Sĭlēntĭō; *part.* tăcēns, sĭlēns. PHR. Lābră mŏvĕt mĕtŭēns aūdīrī. *H.* Tăcĭtō tāntūm pĕtĭt ōscŭlă vūltū. *L.* Īllă ălĭŭd tăcĭtā jām sĭbĭ mēntĕ rŏgăt. *Tib.* || *Au fig. En silence, sans bruit.* Ēt tăcĭtē pĕrăgēns lēnĕ Mĕlānthŭs ĭtĕr. *O.* Ānnī tăcĭtē lābēntĭs ŏrīgŏ. *Id.* SYN. Clām, ōccūltē, fūrtĭm, etc. PPH. Pēr tăcĭtūm. Tăcĭtō pĕdĕ.

Tăcĭtūm, ī, *n. Secret.* Sīc ārĕt mĕdĭīs tăcĭtī vūlgātŏr ĭn ūndīs. *O. Voy.* Arcanum.

Tăcĭtūrnĭtās, ātĭs, *f. Silence.* Sī tăcĭtūrnĭtās Ōbstārĕt mĕrĭtīs īnvĭdă Rōmŭlī. *H. Voy.* Silentium. || *Discrétion.* Sēd īīs, quās sēmpĕr īn te īntēllēxī sĭtās, Fĭde ēt tăcĭtūrnĭtātĕ. *Ter.* (*And.* I, 1, 5. Et *Pl. Trin.* I, 2, 105). SYN. Fĭdēs. PHR. Fīdō pēctŏre ărcāna ōccŭlām. *Sen.*

Tăcĭtūrnŭs, ă, ūm. *Qui se tait, silencieux, taciturne.* Quī sērmōnĕ plăcēt, tăcĭtūrnă sĭlēntĭă vītĕt. *O.* Cōnjūngĭt nōstrās clām tăcĭtūrnă mănŭs. *Tib.* (I, 6, 60). Īngĕnĭūm... stătŭā tăcĭtūrnĭŭs. *H.* SYN. Tăcēns, tăcĭtŭs, sĭlēns, mūtŭs. PPH. Pārcŭs lŏquēndī. PHR. Ūltrō quī sĭlĕăt. *H.* Rāro ēt pērpaūcă lŏquēntĭs. *Id.* Rārŭs sērmo īllīs ēt māgnă lŭbīdŏ tăcēndī. *J.* Ēt vērbōrūm vīr paūcōrūm. *Enn.* || *Discret.* Tām bŏnĕ dāndīs Sēmpēr cōnsĭlĭīs, quām tăcĭtūrnĕ dătīs. *Aus.* (*Prof.* 24, 9). || *Silencieux, calme, paisible.* Hæc cērtē dēsērtă lŏca ēt tăcĭtūrnă quĕrēntī. *Pp.* (I, 18, 1). Cārĕtquĕ Rīpă văgīs tăcĭtūrnă vēntīs. *H.* Bēllīssŭmūm hĕrclē vīdī ēt tăcĭtūrnīssŭmūm. *Pl.* (*Curc.*

I, 1, 21, ostium). SYN. Sĭlēns, plăcĭdŭs, trānquīllŭs, quĭētŭs. || *Qqf. Dont on ne parle pas.* Aŭt tĭnĕās pāscēs tăcĭtūrnŭs ĭnērtēs (de libro). *H.*

Tăcĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. f. Qui se taira.* Mūlĭŏ, quŏd nōn dēt tăcĭtūrīs, āccĭpĕ, mūlis. *M.* (XIII, 11).

Tăcĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Taceo. *Tu, sur quoi l'on se tait.* Tăcērĕ nĕquĕō mĭsĕră, quōd tăcĭto ūsŭs ēst. *Pl.* (*Cist.* I, 2, 10). Sūspēndās pŏtĭŭs mē quăm tăcĭta hæc aŭfĕrās. *Id.* (*Asinar.* IV, 2, 7). Quĭs tē, māgnĕ Cătō, tăcĭtum, aŭt tē, Cōssĕ, rĕlīnquăt? *V.* SYN. Ŏmīssŭs, prætĕrmīssŭs. || *Ordint. Qui se tait.* Tăcĭtō vĕnĕrāntŭr mūrmŭrĕ nūmĕn. *O.* Mātrōnæ tăcĭtæ spēctēnt, tăcĭtæ rīdĕānt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 32). SYN. Tăcēns, sĭlēns, tăcĭtūrnŭs, mūtŭs. || *Au fig.* Ănĭmūm tăcĭtō pāllōrĕ fătērī. *O.* Tōtūmquĕ pĕrērrăt Lūmĭnĭbŭs tăcĭtīs. *V.* || *Silencieux, calme.* Tăcĭtō lābēntĭă cœlō Sīdĕră. *V.* Sūstĭnŭīt tăcĭtās cōnscĭŭs āmnĭs ăquās. *O.* SYN. Mūtŭs, quĭētŭs, plăcĭdŭs. || Pēr tăcĭtum. *En silence.* Sūrgēns sēdātīs āmnĭbŭs āltŭs Pēr tăcĭtūm Gāngēs. *V.* Pēr tăcĭtum āllāpsŭs. *Sil.* || *Secret, caché, insensible.* Mōnstrāvĭt tăcĭtās hōstĭbŭs īllĕ vĭās. *M.* (XIII, 60). Tăcĭtăque ēxæstŭăt īrā. *O.* Vūlnŭs Mēntĕ gĕrĭt tăcĭtā. *Id.* Tăcĭtīsquĕ sĕnēscĭmŭs ānnīs. *Id.* SYN. Cæcŭs, ārcānŭs, sēcrētŭs, īgnōtŭs, etc. PPH. Nōn īntēllēctŭs. *Voy.* Arcanus.

Tăcĭtŭs, ī, *m. Tacite, historien latin.* Ēt quī, pro īngĕnĭō flŭēntĕ, nūllī, Cōrnēlī Tăcĭte, ēs tăcēndŭs ōrī. *Sid.* (23, 154).

Tāctĭlĭs, ĕ. *Palpable.* Tāctĭlĕ nīl nōbīs quōd sīt, cōntīngĕrĕ dēbēt. *Lr.* (V, 152).

Tāctĭō, ōnĭs, *f. Toucher, attouchement.* Sēd quīd tĭbĭ nōs, mēndīce hŏmŏ, tāctĭo ēst? *Pl.* (*Aul.* III, 2, 9. *Ib.* IV, 10, 14; *Cas.* II, 6, 54).

Tāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tango. *Touché.* Răpĭās īllĭŭs tāctă lābēllīs Pōcŭlă. *O.* Frōndēs aŭtŭmnō frīgŏrĕ tāctæ. *Id.* || *Touché du pied, foulé.* Ēt pœnæ tēllŭs ēst mĭhĭ tāctă mĕæ. *O.* || *Frappé.* Dē cœlō tāctās mĕmĭnī prædīcĕrĕ quĕrcŭs. *V.* || *Au fig. Touché, atteint.* Prŏbē tāctŭs Bāllĭo ēst. *Pl.* (*Ps.* V, 2, 13). Mātērnō tāctă dŏlōrĕ. *Pp.* (III, 7, 68). Prīmōquĕ Cŭpīdĭnĕ tāctă. *Ov.* || *Traité.* Quām sī tāctă lŏquăr. *Man.* (III, 21).

Tāctŭs, ūs, *m. Toucher, tact.* Pēllĭs, ēt ād tāctūm trāctāntī dūră rĕsīstĭt. *V.* Tāctūque īnnōxĭă mōllī Lāmbĕrĕ flāmmă cŏmās. *Id.* Mēmbră rĕfōrmīdānt mōllēm quŏquĕ saŭcĭă tāctūm. *O.* PPH. Pālpāndī sēnsŭs. *Prud.*

Tædă, æ, *f. Arbre résineux, pin.* Ēt mĕă frōndēntī cīrcūmdăt tēmpŏră tædā. *Calp.* (2, 29). *Voy.* Pinus. || *Bois de pin; en partic. Planche de vaisseau.* Sī sīt lātīssĭmă tædă. *J.* (12, 59) || *Ordint. Torche, flambeau.* Ārdēntēs tædās ălĭi ād fāstīgĭă jăctānt. *V.* Pĭcĕūm fērt fūmĭdă lūmĕn Tædă. *Id.* Ārdĕt, ŭt ād māgnōs pīnĕă tædă dĕōs. *O.* SYN. Fāx, etc. *Voy. ce mot.* || *Torche, instrument de supplice.* Vērbĕră, cārnĭfĭcēs, rōbŭr, pĭx, lāmĭnă, tædæ. *Lr.* (III, 1030. Et *Juv.* 1, 155). || *Flambeau qu'on portait devant les époux; flambeau de l'hymen, mariage.* Sī nōn pērtæsūm thălămī tædæquĕ fŭīssĕt. *V.* Tædās ēxōsă jŭgālēs. *O.* Fērālēs ōmĭnĕ tædās. *L.* Tēmpŏră tædīs Āptă. *O.* SYN. Fāx. *Voy.* Conjugium.

† Tædēns, *part. prés. du suiv.* Nōnnĕ pĭgēr lūcrī quīsquīs tædēnsquĕ lăbōrīs Īnsānīrĕ pŭtēt? *Alc.* (IV, 327).

Tædĕt, ērĕ, *qqf.* tæsūm ēst, *n unip. S'ennuyer, être dégoûté.* Mōrtem ōrăt, tædĕt cœlī cōnvēxă tŭērī. *V.* Tædĕt pĕlăgī pērfērrĕ lăbōrēm. *Id.* Nēc tædēbĭt ăvūm pārvo ādvĭgĭlārĕ nĕpōtī. *Tib.* (II, 5, 93). Nūpēr, crēdŏ, jam ōmnĭŭm Tædēbăt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 70). Mē... cōnvīvī sērmōnīsquĕ Tæsum ēst. *Pl.* (*Most.* I, 4, 4. Quod perfectum agnoscit *Charis* 141; non autem *Diom.* 397, qui vult *Pertæsum est*). SYN. Pĭgēt, pērtæsūm ēst, *qqf.* pœnĭtēt. PPH. Tædĭă, fāstīdĭă mē *ou* ănĭmūm tĕnēnt, căpĭūnt, cēpērūnt, sŭbĕūnt. Tædĭă căpĭŏ.

Tædĭfēr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un flambeau.* || Tædĭfĕră dĕă. *Cérès.* Ēt pēr tædĭfĕræ mȳstĭcă săcră dĕæ. *O.*

† Tædĭōsŭs, ă, ŭm. *Ennuyeux.* Hæc tædĭōsă mēntĕ dūm rĕcōgĭtŏ. *Eugen.* (12, 27).

Tædĭūm, ĭī, *n. Ennui, dégoût, déplaisir.* Tāntă mĕæ sī tē cēpērūnt tædĭă laūdĭs. *V.* Hīc quŏquĕ sŭbstĭtĕrāt pōst tædĭă lōngă lăbōrŭm. *O.* Ŭt lōngī tædĭă bēllī Mēntĕ fĕrānt plăcĭdā. *Id.* SYN. Fāstīdĭŭm. EP. Lōngŭm, ĭnērs, īgnāvŭm, lānguēns, lānguĭdŭm grăvĕ, mŏlēstŭm, sōllĭcĭtŭm, trīstĕ.

Tænără. *Voy.* Tænarus.

Tænărĭdēs, æ, *m.*, *et* Tænărĭs, ĭdĭs, *f.* (Ταιναρίδης *et* Ταιναρίς). *De Ténare ou de Laconie.* Tōllĕrĕ Tænărĭdēs ōrbēm prŏpĕrābăt (scil. Hyacinthus). *O.* Ēxcēpĭt pōrtū Tænărĭs ōră sŭō. Rēddĭtă Mōpsŏpĭă Tænărĭs ūrbĕ sŏrŏr. *Id.*

Tænărĭŭs, ă, ŭm (Ταινάριος). *De Laconie.* Quōd nōn Tænărĭīs dŏmŭs ēst mĭhĭ fūltă cŏlūmnīs. *Pp.* (III, 1, 49). Tænărĭæ făcĭēm cūlpāssĕ mărītæ. *O. Voy.* Spartanus. || *Des enfers.* Āfflātăquĕ cūrrū Sīdĕră Tænărĭō. *Cl.* Tænărĭās ĕtĭām faŭcēs, āltă ōstĭă Dītĭs. *V. Voy.* Infernus.

Tænărŭs, ī, *m. f.*; Tænărūm *ou* Tænărŏn, *n.*, *et* Tænără, ōrŭm, *n. pl.* (Ταίναρος *et* Ταίναρον). *Ténare, promontoire de Laconie.* Spārtānă tēllŭs nōbĭle āttōllĭt jŭgŭm, Dēnsīs ŭbi æquŏr Tænărūs sīlvīs prĕmĭt. *Sen.* (*H. Fur.* 662). || *Il était célèbre par ses marbres noirs.* Quĭdvĕ dŏmŭs prōdēst Phrȳgĭīs īnnīxă cŏlūmnīs; Tænărĕ, sīvĕ tŭīs, sīvĕ, Cărȳstĕ, tŭīs? *Tib.* (III, 3, 13). || *Il y avait une caverne où la Fable plaçait une des entrées des enfers.* Ēst lŏcŭs : Īnăchĭæ dīxērūnt Tænără gēntēs. *St.* (*Th.* II, 32 sq.). Dōrĭdă tūnc Mălĕān, ĕt ăpērtām Tænărŏn ūmbrīs. *L.* Spārtānīque ădērĭt jānŭă Tænărī. *Sen.* (*H. Fur.* 587). PPH. Tænărĭæ faŭcēs. *V.* Tænărĭă pōrtă. *O.* || *Les enfers mêmes.* Tænăra ĕt āspĕrō Rēgnūm sūb dŏmĭnō. *Sen.* (*Troad.* 402). Quō Stȳx ĕt īnvīsi hōrrĭdă Tænărī Sēdēs. *H. Voy.* Inferi.

Tænĭă, æ, *f.* (ταινία). *Ruban, cordon.* Pūnĭcĕīs ībānt ēvīnctī tēmpŏră tænĭīs. *V.* Fīt lōngæ tænĭă vīttæ (coluber). *Id.* Tænĭă nē mădĭdōs vĭŏlēt bōmbȳcĭnă crīnēs. *M.* (XIV, 24). SYN. Tænĭŏlă, fāscĭŏlă, vīttă. || *Bandes pour panser les blessures.* Dūm tænĭām, quī vūlnŭs vīncīrēt, pĕtĭt. *Cæcil.* (apud *Fest.*). SYN. Fāscĭă. || *Bandelettes dont les Égyptiens et les Grecs enveloppaient les cadavres.* Sēpūlchrūm plēnūm tænĭārum, ĭta ŭt sŏlĕt. *Cæcil.* (*Ibid.*). || *Rubans pour les guirlandes.* Dĕōs dĕcŏrārĕ sătĭŭ' st, quam ūrbēm, tænĭīs. *Att.* (*Ibid.*). SYN. Lēmnīscŭs. || *Ver solitaire, ténia.* Īntērnō quŭm vīscĕrĕ tænĭă sērpēns. *Ser. Sam.* (vs. 564).

Tænĭŏlă, æ, *f. dimin. du précéd.* Vēl bĕnĕ cīngūnt Tēmpŏră tænĭŏlīs, vēl līcĭă crīnĭbŭs āddūnt. *Prud.* (*Sym.* II, 1105).

Tætĕr, tră. *Voy.* Teter.

† Tăgāx, ăcĭs, *m. f. n. Comme* Furax. Mănūm pērscrībĕrĕ pōssĕ tăgăcēm. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 8. Cf. *Paul.* ex *Festo*, et *Gloss. Isid.*).

Tăgēnĭă, ōrŭm, *n. pl.* (ταγηνίαι). *Sorte de poisson dont on faisait de la saumure.* (*Pl.* apud *Fest.* in v. *Navita.*)

Tăgēs, ĭs *et* ētĭs, *m. Étrusque inventeur de la divination.* Indĭgĕnæ dīxērĕ Tăgēm, quī prīmŭs Ētrūscām Ēdŏcŭīt gēntēm cāsŭs ăpĕrīrĕ fŭtūrōs. *O.* (*Met.* XV, 554 sq. Adde *Luc* I, 637; *Colum* X, 345). ||

Nom de guerrier. (*V. Fl.* VI, 223.) || *Nom d'homme.* Rūră mĕī Thȳrrhēnă pĕtīt săltūsquĕ Tăgētĭs. *St.*

† Tăgŏ, ĭs, ĕrĕ, *primitif de* Tango. Hĕrclĕ vērō tū căvēbĭs me āttĭgās : sī mē tāgĭs. *Pl.* (*As.* II, 2, 106). Ŭt ĕgŏ, sī quĭsquăm mē tăgĭt. *Pac.* (ap. *Fest.*). Sĕd, ō Pĕtrūllĕ, nē mĕūm tāxīs lĭbrŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 822, pro *tetigeris*).

Tăgŭs, ī, *m.* (Τάγος). *Le Tage, fleuve d'Espagne et de Lusitanie, qui roulait des sables d'or.* Īn mărĕ prōrĭpĭtŭr Tăgŭs aūrĭcŏlōrĭbŭs ŭndīs. *Cl.* Cēdăt ĕt aūrĭfĕrī rīpă bĕātă Tăgī. *O.* Tāntī tĭbĭ nōn sĭt ŏpācī Ōmnĭs ărēnă Tăgī. *J.* (3, 54). *Voy.* Aurifer. || *Nom de guerrier.* Ĭĭt hāstă Tăgō pēr tēmpŭs ŭtrūmquĕ. *V.* (Et *Luc.* III, 586).

Tălăĭōnĭdēs, æ, *m. Fils de Talaüs, Adraste.* Dŭx Tălăĭōnĭdēs, etc. *St.*

Tălăĭōnĭŭs, ă, ŭm: *De Talaüs.* Sī scĕlĕre Œclīdēs Tălăĭōnĭæ Ĕrĭphȳlēs. *O.* (*A. Am.* III, 13. Sic bene *Heins.* Alii *Talaionidæ*).

Tālārĭă, ŭm, *n. pl. Talonnières, ailes attachées aux talons.* Ĕt lĭquĭdūm mōtīs tālārĭbŭs āĕră fĭndĭt. *O.* Pĕdĭbūs tālārĭă nēctĭt Aūrĕă. *V.* Jām nūnc pĕr aūrās Pērsĕī tālārĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 21, 6). || ? *Robe traînante.* Aūră rĕfērt ōblātă cĭtīs tālārĭă plāntīs. *O.* (*Met.* X, 591, de Atalanta. Alii aliter).

Tālārĭs (tunica, vestis), *f. Robe qui descendait jusqu'aux talons. Voy.* Syrma.

Tālārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les dés.* || Lēx tālārĭă. *Règles du jeu de dés.* Ātque ădĕo, ŭt nē lēgī fraūdĕm fēcĕrīnt tālārĭæ. *Plaut.* (*Mil.* II, 2, 9. Sic Bothe. Vulgo *faciant.* Ritschl conj. *faciant aleariæ*).

Tălāssĭŏ, etc. *Voy.* Thalassio.

Tălăūs, ī, *m.* (Τάλαος). *Talaüs, père d'Adraste, d'Eurydice, d'Ériphyle.* Cōnjŭgĕ, quām Tălăī Tȳndărĕīquĕ gĕnĕr. (*Ibis*, 356.) Ĕt Tălăum, ĕt cānā rōrāntem ādspērgĭnĕ pōntī. *St.*

Tālĕă, æ, *f. Petite branche, scion.* Frāxĭnĕa īn flāmmīs fūndĭt quĕm tālĕă sūccŭm. *Ser. Sam.* (vs. 167. Poetam reprehendit *Forcell.* ob primam productam. Sed antique scriptum credo pro *Tallea*, a græco θαλλός).

Tălēntŭm, ī, *n.* (τάλαντον). *Lingot d'or ou d'argent, en gén. Poids d'une matière précieuse.* Ārgēnti ātque aūrī mĕmŏrās quæ mūltă tălēntă. *V.* Jăcēnt pĕnĭtūs dēfōssă tălēntă Cælāti ārgēntī. Mūnĕră pōrtāntēs, aūrīque ĕbŏrīsquĕ tălēntă. *Id.* || *Talent* (*grand talent attique, depuis Solon*), *poids de soixante mines, valant* 5750 *fr. de notre monnaie.* Cĕcrŏpĭūm sŭpĕrēst pōst hæc dŏcŭīssĕ tălēntŭm. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 37 sq.). Tălēntīs māgnīs tŏtĭdēm quŏt ĕgo ĕt tū sŭmŭs. *Pl.* (*Most.* III, 1, 114). Dĕcēm tălēnta. Āccĭpĭŏ. *Ter.* (*Andr.* V, 4, 48). || † *néol. Or.* Vēstīs dūctĭlĭbūs cōnclūdēns fīlă tălēntīs. *Alcim.* (VI, 37). Nōn ærūgŏ tĕnēt mōrdācī dēntĕ tălēntŭm. *Fort.* (I, 15, 83). Rŭĭtūrō strūctă tălēntō. *Id.* (II, 14, 9). || † *Richesses, trésors.* Ōlīm dīvĭtĭīs grăvĭbūsque ōpprēssă tălēntīs. *Prud.* (*Psych.* 581). || † *Au fig. Trésor.* Māgnă bĕātōrūm rĕtĭnēt hæc tērră tălēntă. *Fort.* (X, 11, 1). Cœlī dōtāndă tălēntō. *Id.* (VIII, 7, 5).

Tālĭŏ, ōnĭs, *f. Peine du talion, retour.* Cōrrūmpĭt sĭnĕ tālĭōnĕ cælĕbs. *M.* (XII, 64).

† Tālĭpĕdŏ, ās, ārĕ, *n.* (talus, pes). *Ne pas se soutenir, chanceler.* Tūm, quăsĭ tālĭpĕdāns, prīmūm cōnsūrgĭt. *Lr.* (III, 503. Sic, egregia conjectura, reposuit *Lambinus.* Vulgo *vacillans*, quod merum est glossema. *Festus* : « *Talipedare* antiqui dicebant pro vacillare pedibus lassitudine, etc. » *Lachm.* dedit *vaccillans*, ut mala lectio pejor fiat. Non vero verbi quantitatem ignoravit poeta, qui paulo superius (vs. 478) habet : « Crura văcillanti ; » et septem locis sibi constat).

Tālĭs, ĕ. *Tel, pareil, semblable.* Tālĭs ĕrăt Dīdō, tālēm sē lætă fĕrēbăt. *V.* Nōn tāli aūxĭlĭō, nōn dēfēnsōrĭbŭs īstīs Tēmpŭs ĕgĕt. *Id.* Nīl mĕtŭēntēm tālĕ. *O.* SYN. Hĭc, ĭs, hūjŭsmŏdī. || *Ce, cette.* Tālĭă vōcĕ rĕfērt. *V.* Tālĭbŭs Īlĭŏneūs. *Id.* || *Comme* Tantus. Quæsō, tam āngŭstām, tālĭs vĭr, pōnĭs dŏmŭm ? *Ph.* Haūd ĕquĭdēm tālī mē dīgnŏr hŏnōrĕ *V.* || Tālĭs... quālĭs, quī, ăc, ătquĕ, etc. *Tel que.* Ūltĭmă tālĭs ĕrĭt quæ mĕă prīmă fĭdēs. *Pp.* (II, 20, 34). Fāxŏ tāli ĕūm māctātum, ātque hīc ēst, īnfōrtūnĭō. *Ter.* (*Ph.* V, 8, 39). Dī bĕnĕ, quŏd tālēs stīrpēmque ănĭmōsquĕ vĕnītĭs Ŭt rēspōnsă jŭvĕnt! *St.* || † Tālĕ, *n.* (*pris subst.*), *se joignant à un nom m. ou f.* Vĭrgŏ nūlla ēst tālĕ Sētĭæ. *Titin.* (ap. *Non.* 3, 240). *Voy.* Quale, Simile.

Tālīscūmquĕ, tālĕcūmquĕ. *Tel que.* Tālĭăcūmquĕ pŭēr dŏmĭnūs flōrēntĭs ăgēllī Īmpŏsŭīt mēnsīs. (*Anth.* II, p. 494.)

Tălīsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Lūcānĕ Tălīsī. *Aus.* (*Par.* 8, 3).

Tālĭtĕr. *Pareillement, de la sorte.* Tālĭtĕr ēxūta ēst vĕtĕrēm nŏvă Rōmă sĕnēctăm. *M.* (V, 7). SYN. Sīc, ĭtă.

Tālpă, æ, *m. f. Taupe.* Aūt ŏcŭlīs căptī fōdērĕ cŭbīlĭă tālpæ. *V.* Ĕt tālpa ēst mĭhĭ fōssŏr ātque ărātŏr. *M.* (XI, 19).

Tālthȳbĭŭs, ĭī, *m.* (Ταλθύβιος). *Héraut grec au siége de Troie.* Eūrȳbătī dătă sūm Tālthȳbĭōquĕ cŏmĕs. *O.* (Et *Pl. Stich.* II, 1, 33.)

Tālŭs, ī, *m. Talon.* Cāndĭdŭs, ĕt tālōs ā vērtĭcĕ pūlchĕr ăd īmōs. *H.* Īmmŏdĭcō prōdībānt tūbĕrĕ tālī. *O.* Tālōquĕ tĕnŭs vēstīgĭă tīnguĭt. *Id. Voy.* Pes. || *Au fig.* Ăn rēctō stĕt fābŭlă tālō. *H.* Tĭbĭ rēctō vīvĕrĕ tālō Ārs dĕdĭt. *Pers.* (5, 104). || *Dé à jouer.* Quūm stĕtĕrīt nūllŭs vūltū tĭbĭ tālŭs ĕōdēm. *M.* (XIV, 14). Tē tālōs, Aūlĕ, nŭcēsquĕ Fērrĕ sĭnū lāxō. *H.* SYN. Tēssĕră. EP. Ĕbūrnŭs, ĕbūrnĕŭs; sĕcūndŭs, dāmnōsŭs. PHR. Nŭmĕrōsquĕ mănū jăctābĭt ĕbūrnōs. *O.* *Voy.* Fritillus.

Tăm, *adv. Autant, aussi.* Tăm fēlīx ŭtĭnăm quăm pĕctŏrĕ cāndĭdŭs ēssĕm! *O.* Quæ tē tăm lætă tŭlērūnt Sæcŭlă? *V.* SYN. Sīc, ădĕō, ĭtă. PPH. Nōn mĭnŭs *ou* sēcĭŭs. || *Qqf. avec un verbe* Quĭd tu ērgŏ, quæsŏ, tăm trāctās? *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 24. *Id. Most.* IV, 2, 8). SYN. Tāntŭm, ădĕō. || Tăm măgĭs, *arch. pour* Tanto magis. Tăm măgĭs īllă frĕmēns. *V.* Tăm măgĭs hīs rēbŭs pĕnĭtūs tēntātă lăbāscĭt. *Lr.* (I, 539). || Tămnĕ, *interrog.* Tămne ārcŭlă Tŭă plēna ēst ărānĕārŭm? *Afran.* (ap. *Fest.*). || Tăm... quăm, ătquĕ, ŭt, etc. *Autant que.* Tăm sānctūm quăm fŭĭt hŏspĕs. *J.* (3, 137). Tăm cōnsĭmĭle ēst ātque ĕgŏ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 287. *Id. Curc.* I, 1, 51, tam... quasi). || † Tăm mŏdŏ. *Tout à l'heure.* Īllĭco hīc ănte ōstĭŭm, Tăm mŏdo, īnquĭt Prænēstīnŭs. *Plaut.* (*Trin.* III, 1, 7. Vid. *Fest.*). || † *Comme* Tamen. Bĕnĕ quūm făcĭmŭs, tăm mălĕ sŭbīmŭs, ŭt quĭdăm pĕrhĭbēnt vĭrī. *Titin.* (ap. *Fest.* Et alii *ibid.*).

Tămă, æ, *f. Enflure aux jambes* Păpŭlæ, tămă, nē bŏă nōxĭt. *Lucil.* (ap. *Fest.*).

Tămărīcĕ, ēs, *et* Tămărīx, īcĭs, *f.* (ταμαρίκη). *Tamarin, arbrisseau.* Ĕt tămărīx nōn lætă cŏmās *L.*

Tămăsēŭs, ă, ŭm (Ταμασεῖος). *De Tamase, ville de Cypre.* Ēst ăgĕr, īndĭgĕnæ Tămăsēūm nōmĭnĕ dīcūnt. *O.* (Urbs est apud *Steph.* Ταμάσσεος).

† Tămdĕ, *arch. Comme* Tam. Tămdĕ mĭhi īnfēstī quăm Rhŏndēs Īcădĭōnquĕ. *Lucil.* (apud *Fest.* in v *Querqueram*). *Voy.* Quamde.

Tămdĭū. *Voy.* Tandiu.

Tămĕn, *conj. Cependant, néanmoins.* Hīc tămĕn īlle ūrbēm Pătăvī sēdēsquĕ lŏcăvĭt. *V.* Sĕd tămĕn āmōtō quærāmŭs sērĭă lūdō. *H.* Scĭēns, eī mātĕr dăt ŏpĕ-

ram ābsēntī tămĕn. (*Prol. Cas. Pl.* 63.) SYN. Āttămĕn, ăt, aūtĕm, vērŭm, nĭhĭlōmĭnŭs, vērūmtămĕn. PPH. Nĭhĭlō sēcĭŭs. Nōn mĭnŭs. || Sī tămĕn. *Si toutefois.* Sī tămĕn īn dīō quōndām cōncrētā prŏfūndō Spūmā fŭī. *O.* SYN. Sī mŏdŏ. || *Qqf. Comme* Tandem. Tămĕn ōbfīrmāto ănĭmō mītēscīt mĕtŭs. *Pacuv.* (ap. *Non.* 4, 454). Ēxănĭmēs ārtūs prīmō, mōx ōssă rĕquīrēns, Rēppĕrĭt ōssă tămĕn pĕrĕgrīnā cōndĭtă tērrā. *O.* (*Metam.* II, 336). || ? *Comme* Statim. Hīc hœdōs dēpōnĕ : tămĕn vĕnĭēmŭs ĭn ūrbĕm. *V.* (*E.* 9, 62, interprete *Non.* l. cit. Sed melius *Serv.*). || † *Qqf. dans les Comiques,* tamen *ne compte que pour une syllabe, ou la dernière s'abrége devant une consonne.* Nōn lĭbēt. Tămĕn sūspĭcŏr. *Ter.* (*Hec.* V, 4, 37. Et *Pl. Stich.* V, 3, 6, illud tămĕn negotium).

Tămĕn ētsī *ou* Tămĕnētsī, *conj. Comme* Tametsi. Āt Rōmānŭs hŏmō, tămĕn ētsī rēs bĕnĕ gēsta ēst. *Enn.* (apud *Cic. de Orat.* 3, 42). Tămĕnētsī bēllā quĭĕrūnt, Nōn pĕrĭīt vīrtūs. (*Ad Pis.* 26. Et *Catul.* 68, 135.)

Tămĕsă, æ, *et* Tămĕsĭs, ĭs, *m. La Tamise, grand fleuve d'Angleterre.*

Tamētsī *ou* Tam ētsī, *conj. Quoique.* Ădŏlēscēns, tamētsī prŏpĕrās, te hōc săxūm rŏgăt. *Pacuv.* (apud *Gell.* 1, 24). Nūnquam ĕdĕpōl fŭgĭēt, tamētsī căpĭtāl fēcĕrĭt. *Pl.* (*Men.* I, 1, 16). Īnfēlīx. Mĕtŭĭt hīc nōs, tamētsī sēdŭlō Dīssĭmŭlăt. *Ter.* (*Ph.* II, 3, 81). Cōllĭgĕre aūxĭlĭūm, tamētsi ēst īndĭgna ŭt fĕrăm. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 186. Et sic ubique. Frustra igitur Lexica dant Tămetsi. Sic *Quamobrem,* etc.). SYN. Quămvīs, etc.

Tămĭăthĭs, ĭs, *f.* (Ταμίαθις). *Ville de la Basse-Égypte, auj. Damiette. D'où,* Tămĭăthĭcŭs, ă, ŭm. Ŭt Byrsān pĕtĕrēs, vĕl Āfrĭcānæ Tēllūrīs Tămĭăthĭcūm rĕbēllĕm. *Sid.* (23, 257. Sic bene *Furlan.* Editi, *Tanaiticum*).

? Tāmnŭs. *Voy.* Thamnus.

Tāmquăm. *Voy.* Tanquam.

Tănăgĕr, ăgrī, *m. Rivière de Lucanie.* Ēt sīccī rīpă Tănăgrī. *V.*

Tănăgră, æ, *f.* (Τάναγρα). *Tanagre, ville de Béotie.* Gĕlĭdæ dē cōllĕ Tănăgræ. *St.*

Tănăgræŭs, ă, ŭm (Ταναγραῖος). *De Tanagre.* Prīmă Tănăgræūm tūrbāvĭt ărūndŏ Cŏrœbūm. *St.*

Tănăĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Τάναϊς). *Le Tanaïs, auj. le Don, fleuve qui sépare l'Europe de l'Asie.* Sōlŭs hўpērbŏrĕās glăcĭēs Tănăīmquĕ nĭvālĕm Lūstrābăt. *V.* Mĕdĭīs Tănăīs fūmāvĭt ĭn ūndīs. *O.* Īllă sĭbī Tănăī Scўthĭæquĕ pălūdĭbŭs ūdæ Quærăt. *Id.* EP. Scўthĭcŭs, gĕlĭdŭs, frīgĭdŭs, nĭvālĭs. || *Nom d'homme.* (*Virg. Æ.* XII, 513; *Hor. Sat.* I, 1, 105.)

Tănăītĭcŭs, ă, ŭm, *et* Tănăītĭs, ĭdĭs, *f.* (Ταναϊτικός *et* Ταναῖτις). *Du Tanaïs.* Strīnxĭt hўpērbŏrĕīs Tănăītĭcă crūstă prŭīnīs. *Sid.* (11, 97). Ēgīt cătērvās, Āttĭcūm pūlsāns sŏlūm, Tănăītĭs, aūt Mæōtĭs. *Sen.* (*Hip.* 400, scil. Amazon).

Tănăquīl, īlĭs, *f. Femme de Tarquin l'ancien.* Lătĭīs mŏvēt ōră Cămēnīs Præscĭă fātōrūm Tănăquīl. *Cl.* Quās hăbŭīt Tănăquīl, quās Pўthăgŏrēă Thĕānō. *Aus.* (*Parent.* 30, 5). || *Par anton. Femme impérieuse.* Tănăquīl tŭă nescĭăt īstŭd. *Auson.* (*Epist.* 25, 31. Et *Juv.* 6, 565).

Tāndĕm, *adv. Enfin.* Īlle hæc, dēpŏsĭtā tāndēm fōrmīdĭnĕ, fātŭr. *V.* Jām tāndem Ītălĭæ fŭgĭēntīs prēndĭmŭs ōrās. *Id.* Mūltūm Nāsīcā nĕgātās Āccĭpĭēt tāndĕm. *H.* SYN. Pōstrēmō, dēmūm, dēnĭquĕ. PPH. Ād ēxtrēmūm. Ēxtrēmō sūb fīnĕ. Sŭprēmō fīnĕ. || *Avec une interrog. Donc.* Nūm quī mălĕ nōs ăgĭmŭs tāndĕm? *Pl.* (*Truc.* II, 1, 27). Aīn tāndēm? cīvīs Glўcĕrĭum ēst. *Ter.* (*And.* V, 3, 4. Cf. *Donat.* ad *Phorm.* II, 1, 1; *Serv.* ad *Æ.* I, 335, et *Fest.*). SYN. Dēmūm, ērgŏ, ĭgĭtŭr. || *Qqf. comme* Tamen. Sīn fōrma ŏdĭō sūm, tāndem ūt mōrĭbūs plăcĕām vĭrō. *Titin.* (ap. *Non.* 4, 433).

Tāndĭū, Tāmdĭū *ou* Tām dĭū, *adv. Si longtemps.* Dă, sī quĭd ūltra ēst : tāndĭū pătĕrīs mănŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 614). Quam aūt hīc mănērĕ tāndĭū. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 27). SYN. Tāntīspĕr.

† Tāngĕdŭm. *Comme* Tange. (*Pl. Rud.* III, 5, 5.)

Tāngŏ, ĭs, tĕtĭgī, tāctŭm, tāngĕrĕ. *Toucher.* Tāngĕre ĕnim ēt tāngī, nĭsī cōrpŭs, nūllă pŏtēst rēs. *Lr.* (I, 304). Cŭbĭtō stāntēm prŏpĕ tāngēns. *H.* SYN. Āttīngŏ, cōntīngŏ, trāctŏ, āttrēctŏ, cōntrēctŏ, pālpŏr. PPH. Mănū, mănĭbŭs tēntŏ, pērtēntŏ. || *Toucher (du pied), entrer.* Ūt prīmum ālātīs tĕtĭgīt māgālĭă plāntīs. *V.* Tāngĕrĕ pōrtūs. *Id.* Thrācĭă nōctūrnō tāngĕrĕ cāstră dŏlō. *O. Voy.* Intro. || *Atteindre.* Mētām tĭbĭ tāngĕrĕ vītæ. *O.* SYN. Āttīngŏ, āssĕquŏr, pērvĕnĭŏ. || ? *Oindre, frotter.* Sēd nĭmĭūs lūtō cōrpŏră tāngĭt Ămŏr. *Tib.* (I, 8, 52. Sed alii melius *tingit.* Eadem varietas apud *Pers.* 3, 44; *Ov. Fast.* IV, 790). || *Prendre, s'approprier.* Tĕtĭgīn' tuī quĭdquăm? *Ter.* (*Ad.* II, 1, 24). Quŏd nōn tŭum ēssēt, tāngĕrēs. *Plaut.* (*Aul.* IV, 10, 10). SYN. Sūmŏ, aūfĕrŏ, etc. *Voy.* Fūror. || *Frapper.* Sīgnātā cĭtā lŏcă tāngĕrĕ fūndā. *Tibul.* (IV, 1, 97). Flăgēllō Tāngĕ Chlŏēn sĕmĕl ārrŏgāntĕm. *Hor. Voy.* Verbero. || *Goûter.* Ūt Sătўrī lævīsquĕ sĕnēx tĕtĭgērĕ săpōrĕm. *O.* Tāngēntīs mălĕ sīngŭlă dēntĕ sŭpērbō. *H.* SYN. Āttīngŏ, etc. *Voy.* Gusto. || *Au fig. Toucher, émouvoir.* Nēc sōlōs tāngĭt Ătrīdās Īstĕ dŏlŏr. *V.* Ēt mēntĕm mōrtālĭă tāngūnt. *Id.* Nōs quŏquĕ tāngĭt hŏnŏs. *O.* Tĭtŭlī tāngēbăr ămōrĕ. *Id.* Ēt tē, fīdīssĭmĕ rēctŏr, Haūd vānī tĕtĭgērĕ mĕtūs. *V. Fl.* SYN. Mŏvĕŏ, īmpēllŏ, āffĭcĭŏ, etc. *Voy.* Moveo. || *Toucher, blesser.* Quō pāctō Rhŏdĭūm tĕtĭgĕrim īn cōnvīvĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 30). SYN. Mōrdĕŏ, lædŏ. || *Attraper, tromper.* Sī nēmĭnem ălĭūm pŏtĕrŏ, tuūm tāngām pătrĕm. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 118). Īstīs tē tĕtĭgī trīgīntā mĭnīs. *Id.* (*Epid.* V, 2, 40). Mi ēst īrātŭs pătĕr, Quĭă sē tălēnto ārgēntī tĕtĭgī. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 8). *Voy.* Decipio. || *Entreprendre, aborder.* Āvērsīs ŭtĭnām tĕtĭgīssēm cārmĭnă Mūsīs! *O. Voy.* Suscipio. || *Toucher, mettre le doigt sur.* Vĭdŭām rĕlīnquēs? Tāngĭs ēn īpsōs mĕtūs. *Sen.* (*OEd.* 795). || *Toucher légèrement un sujet.* Nōn tāngō, quŏd ăvārŭs hŏmō; quōdque īmprŏbŭ', mīttŏ. *Lucil.* (apud *Ruf. de Schem. lex.*, in *Antiphr.*). SYN. Āttīngŏ, præstrīngŏ.

Tānquăm *ou* Tāmquăm, *adv. Comme.* Sānguĭnĕæ mānānt tānquām dē vūlnĕrĕ gūttæ. *O.* Ātque ĭdĕō nūllī cŏmĕs ēxĕō, tānquăm Māncŭs. *J.* (3, 47). SYN. Ŭt, vĕlŭt, vĕlŭtī, sīcŭt, ceū, quăsĭ, quōmŏdŏ; quālĭs; *avec le gén.* īnstăr, mōrĕ, rĭtū, mŏdō; *qqf.* sĭmĭlĭs, păr. PPH. Īn mōrĕm, spĕcĭĕm, mŏdŭm. Ut sŏlĕt. Mōrĕ mŏdōquĕ. Nōn *ou* haūd ălĭtĕr. Nōn *ou* haūd sĕcŭs ăc, ătquĕ. Nōn sĕcŭs ătque ōlĭm. Ūt quōndăm. Quō mōrĕ sŏlĕt. || *Qqf.* Tānquām sī. *Comme si.* Tānquām sī claūdŭs sīm, cūm fūsti āmbŭlāndŭm. *Pl.* (*Asin.* II, 4, 21). || *Conj. Comme si, de même que si.* Tānquam ēt dīvērsīs pārtĭbŭs ōrbĭs Ānxĭă præcĭpĭtī vĕnīssĕt ĕpīstŏlă pīnnā. *J.* (4, 148). Cūrĭŏ lætātŭs, tānquām fōrtūnă lŏcōrūm Bēllă gĕrăt. *L.* (IV, 661). Ăccūsās rūmpīsquĕ cŏquūm, tānquam ōmnĭă crūdă Āttŭlĕrĭt. *M.* (III, 13). SYN. Ceū, quăsĭ, vĕlŭt, vĕlŭtī.

Tāntălĕŭs, ă, ŭm (Ταντάλειος). *De Tantale.* Tāntălĕæ pŏtĕrĭt trādĕrĕ pōmă mănū. *Pp.* (II, 1, 66). Mē Tāntălĕīs cōnsīstĕrĕ tēctīs. *St.*

Tāntălеūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (*peut-être* Ταντάλεύς). *Comme* Tantalus. Fāllāx Tāntălĕō cōrrĭpĭārĕ lĭquŏr. *Pp.* (IV, 11, 24).

? Tāntălĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Tantalĕŭs. Nōn ăquā Tāntălĭcīs sūbdūcĭtŭr īnvĭdă lābrĭs. *Cl.* (*R. Pr* II,

336. Sed alii *Tantaleis*). Aūrātă rēgēs scēptră Tāntălīcī gĕrūnt. *Sen.* (*Thyest.* 228).

Tāntălĭdēs, æ, *m.* (Ταντaλίδης). *Fils ou Descendant de Tantale: Pélops, Atrée et Thyeste, Agamemnon, Oreste, etc.* Quīnām Tāntălĭdārum īntĕrnĕcĭōnī mŏdŭs Părētŭr. *Att.* (ap. *Cic. N. D.* 3, 38). Quĭd? nōn Tāntălĭdēs, ăgĭtāntĕ cŭpīdĭnĕ cūrrūs (scil. Pelops)? *O.* Tāntălĭdæ frātrēs ābsīnt (Atreus et Thyestes). Tāntălĭdæ Tāntălĭs ūxōr ĕrō (Orestæ). *Id.*

Tāntălĭs, ĭdĭs, *f.* (Ταντaλίς). *Fille ou Petite-fille de Tantale : Niobé, Hermione, etc.* Tāntălĭdēs mātrēs āptā răpīnă sŭmŭs. *O.* Dīrō cōnvītĭă fāctō Tāntălĭs ădjēcĭt. *Id.* Āltĕră mœrēbāt fūnĕră Tāntălĭdŏs. *Pp.* (II, 31, 14).

Tāntălŭs, ī, *m.* (Τάνταλος). *Tantale, fils de Jupiter, roi de Phrygie, puis d'Argos. La Fable le représente dans les enfers tourmenté par une faim et une soif éternelles, au milieu d'un étang dont les eaux fuient devant lui, et près de fruits qui lui échappent. Admis à la table de Jupiter, il avait divulgué sur la terre les secrets du ciel. D'après une fable postérieure, ayant lui-même reçu les dieux, il leur avait servi les membres de son fils Pélops.* Tāntălŭs ā lābrīs sĭtĭēns fŭgĭēntĭă cāptăt Flūmĭnă. *H.* Tĭbĭ, Tāntălĕ, nūllæ Dēprēndūntŭr ăquæ; quæque īmmĭnĕt, ēffŭgĭt ărbŏr. *O.* Cūr nōn ēxspēctānt Tāntălŏn ūndæ? *St.* EP. Phrȳx, Phrȳgĭŭs; prōdĭtŏr, īnfīdŭs, gārrŭlŭs; sævŭs, crūdēlĭs, īmmĭtĭs, bārbărŭs; sĭtĭēns, ārĭdŭs, mĭsĕr, īnfēlīx. PHR. Pĕlŏpĭs pătĕr, părēns. Phrȳgĭŭs sĕnēx. VERS. Sīc ārĕt mĕdĭīs tăcĭtī vūlgātŏr ĭn ūndīs; Pōmăquĕ, quæ nūllō tēmpŏrĕ tāngăt, hăbĕt. *O.* Īn mĕdĭō gārrŭlŭs āmnĕ sĭtĭt. Quærĭt ăquās ĭn ăquīs, ēt pōmă fŭgācĭă cāptăt Tāntălŭs : hōc īllī gārrŭlă līnguă dĕdĭt. *Id.* Pōmă pătēr Pĕlŏpīs præsēntĭă quærĭt, ĕt īdēm Sēmpĕr ĕgĕt, lĭquĭdīs sēmpĕr ăbūndăt ăquīs. (*Ibis,* 181.) Ōptăt quĭētēm Pĕlŏpĭs īnfīdī pătĕr, Ĕgēns bĕnīgnæ Tāntălŭs sēmpĕr dăpĭs. *H.* Nēc bĭbĭt īntĕr ăquās, nēc pōmă pătēntĭă cārpĭt Tāntălŭs īnfēlīx, quēm sŭă vōtă prĕmūnt. *Petr.* Tāntălŭs ēst īllīc ēt cīrcūm stāgnă, sĕd ācrēm Jāmjām pōtūrī dēsĕrĭt ūndă sĭtīm. *Tib.* Vēl tū Tāntălĕă mŏvĕāre ād flūmĭnă sōrtĕ, Ūt lĭquŏr ārēntī fāllăt āb ōrĕ sĭtīm. *Pp.* Quī fāllēntĭbŭs ūndīs Īmmĭnĕt, ēt rĕfŭgā stĕrĭlēm răpĭt āĕră sīlvā. *St.* Vīx ūltĭmŭs āmnī Rēstăt, nēctărĕās dīvūm quī prōdĭdĭt ēscās, Gūttŭrĭs ārēntī rĕvŏlūtŭs ĭn ōmnĭă sēnsū. (*Culex,* 239.) Nōn ălĭtĕr sĭtĭēns vīcīnās Tāntălŭs ūndās Cāptăt, ĕt āppŏsĭtĭs ābstĭnĕt ōră cĭbīs. *Maxim.* (1, 185) Ăvĭdō fŭgācēs ōrĕ cāptāntēm cĭbōs. *Sen.* Īn āmnĕ mĕdĭō, faūcĭbŭs sīccīs, sĕnēx Sēctātŭr ūndās; āblŭĭt mēntūm lătēx ; Fĭdēmquĕ quūm jām sæpĕ dēcēptō dĕdĭt, Pĕrĭt ūnda ĭn ōrĕ, pōmă dēstĭtŭūnt fămēm. *Id.* Mē lūdăt āmnĭs ōră vīcīna āllŭēns. *Id.* Nūnc īntĕr ūndās gārrŭlī sĕnĭs sīccŭs. *M.* Quōd stāns ĭn āmnĕ Tāntălŭs mĕdĭō sĭtĭt. *Ph.* (*Fab. nov.* 6. Cf. *St. Th.* 1, 246; XI, 128; *Sen. H. Fur.* 752 sq.; *Thyest.* 144; *Agam.* 19; *H. OEt.* 944 et 1075).

Tāntī (*s.-ent.* pretii), *pris adv. D'un si grand prix, si cher.* Vīn' tānti īllam ĕmī? *Pl.* (*Merc.* II, 4, 22). || Tāntī ēst. *Cela vaut la peine, ce n'est pas trop payé.* Vīx Prĭămŭs tāntī tōtăquĕ Trōjă fŭĭt. *O.* Nēc ĕnĭm mĭhĭ sīdĕră tāntī. *St.* Vīx fŭĕrāt tāntī cīvīlĭă bēllă mŏvērĕ. *L.* Sūnt īpsă pĕrīcŭlă tāntī. *M.* (I, 13).

Tāntīdēm, *adv. Autant, pour un prix égal.* Tāntīdem īlle īllī rūrsŭs īnjĭcĭāt mănŭm. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 19). Tāntīdēm quăsĭ fētă cănēs sĭnĕ dēntĭbŭ' lātrăt. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 32). || ? Tāntīdēm. Quĭd? quăsĭ nōn cūrēt tāntīdem Ărīstŏtĕlēs. *Varr.* (apud *Non.* 7, 105. Verum lege *tanti idem.* De quo nullus dubito, quum in eamdem conjecturam inciderit vir doctissimus *Dübner*).

Tāntīllŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Tantulus. *Si petit, très-petit.* Quem ĕgŏ mŏdŏ pŭĕrūm tāntīllum īn mănĭbŭs gēstāvī mĕīs. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 24). Tāntīllă tāntă vērbă fūndĭtăt. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 61). Tāntīllō mōmĭnĕ flūtăt. *Lr.* (III, 190). || *n. pris subst. et adv. Si peu, tant soit peu.* Tāntīllūm lŏcī ŭbĭ cătēllŭs cŭbĕt. *Pl.* (*Stich.* IV, 2, 40). Tāntīllūm vēstræ dēmĕrĕ sævĭtĭæ *Cat.* (99, 6). Si hĕrclĕ tāntīllūm pēccāssīs. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 106). Pōtāte haūd tāntīllō... mĭnŭs. *Id.* (*Most.* II, 1, 47).

Tāntīspĕr, *adv. Pendant autant de temps que.* Ĕgŏ tē mĕum ēssĕ dīcī tāntīspēr vŏlŏ, Dūm, quŏd tē dĭgnum ēst, făcĭēs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 54). SYN. Tāndĭū. || *Pendant ce temps.* Hæc tĭbĭ tāntīspēr sŭbĭtō sīnt mīssă lĭbēllō. (*Ibis,* 641. Et *Pl. Aul.* IV, 5, 6 ; *Sen. Thyest.* 280.)

Tāntō, *adv.* (*avec un compar.*). *D'autant plus.* Tāntō, nātĕ, măgĭs cōntēndĕ tĕnācĭă vīnclă. *V.* Tāntō quĭppĕ măgĭs vīctŭs fătĕārĕ nĕcēsse ēst. *Lr.* (V, 345). Tāntō mājōrēs hūmānă nĕgōtĭă lūdī ! *J.* (14, 264). Tāntōque ānguēs ācrĭŭs Pērsĕquī. *Pl.* (*Amph.* V, 1, 61). SYN. Ĕō, hōc. || Tāntō mĕlĭŏr. *Formule d'approbation.* Tānto, īnquĭt, mĕlĭŏr : āssēm deĭnde īllī dĕdĭt. *Ph.* (Adde *Pl. Pers.* II, 5, 25; *Ter. Heaut.* III, 2, 38). || *Tant, autant.* Nūnc quŏquĕ pōst tāntō vĭdĕăt. *V.* Bīs tānto ămīcī sūnt īntĕr sē quăm prĭŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 73). Tāntō pēssĭmŭs ōmnĭūm pŏētă. *Cat.* (49, 6).

Tāntŏpĕrĕ, *adv., et* Tāntō... ŏpĕrĕ. *Tant, tellement.* Āt quōd mōbĭlĕ tāntŏpĕre ēst, cōnstārĕ rŏtūndās. *Lr.* (III, 187). Ĭtă fĭt, ŭbĭ quĭd tāntŏpĕre ēxpĕtās. *Pl.* (*Cas.* II, 6, 18. Et *Ter. Hec.* IV, 1, 15). Mīrum ēst me, ūt rĕdĕām, te ŏpĕrĕ tāntō quæsĕrĕ. *Id.* (*Bac.* II, 2, 1). *Voy.* Magnopere.

Tāntŭlŭs, ă, ŭm. *Si petit.* Prīmum ănĭmālĭă sūnt jām pārtīm tāntŭlă. *Lr.* (IV, 115). Āt quī tāntŭli ĕgĕt quāntum ēst ŏpŭs. *H.* || *n. pris adv. Si peu.* Ŭbĭ tāntŭlūm pēccāssĭt. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 6).

Tāntŭm, *adv. Tant.* Tāntum ævī lōngīnquă vălĕt mūtārĕ vĕtūstās! *V.* Tāntūm tērrōrĭbŭs āddĭt, Quōs tĭmĕānt, nōn nōssĕ dĕōs. *L.* SYN. Ădĕō, sīc. || *Autant... que.* Tu, ūt ōccēpīstī, tāntūm quāntūm quĭs, fŭgĭēs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 94). SYN. Tăm. || *Qqf. devant un adj.* Nēc tāntūm dūlcĭă quāntŭm Ēt lĭquĭdă. *V* Nēc tāntūm Vĕnĕrĭs quāntūm stŭdĭōsă cŭlīnæ. *H.* || *Seulement.* Sērtă prŏcūl tāntūm căpĭtī dēlāpsă jăcēbānt. *V.* Tāntūm nē nŏcĕās, dūm vīs prōdēssĕ, vĭdētŏ. *O. Voy.* Solum. || — nōn. *Presque.* Quīquĕ căpŭt rērūm, Rōmām, pŏpŭlūmquĕ pătrēsquĕ Tāntūm nōn prīmō rēxīt sūb nōmĭnĕ. *Aus.* (*Mosel.* 409. Ubi *Scal.*).

Tāntūmdĕm. *Voy.* Tantusdem.

Tāntūmmŏdŏ, *adv. Seulement.* Ŏmnĭă pērdĭdĭmŭs, tāntūmmŏdŏ vītă rĕlĭcta ēst. *O.* Āddūcĭt prĕtĭō, prĕcĭbŭs, ūt tāntūmmŏdŏ Īpsō lūdōrum ōstēndĕrēt sēsē dĭē. *Ph. Voy.* Sōlum, *adv.*

Tāntŭs, ă, ŭm. *Si grand.* Tāntŭs ămōr laūdūm, tāntæ ēst vīctōrĭă cūræ. *V.* Nōn ĕă vīs ănĭmō, nēc tāntă sŭpērbĭă vīctīs. *Id.* Tāntōque ēst cōrpŏrĕ, quāntō, etc. *O.* SYN. Īs, tālĭs. PPH. Tām māgnŭs. || *n. pris subst. Tant, autant, tant de.* Tāntūm dēbŭĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 38). Quōd tāntūm jūrĭs hăbērēnt. *Ov.* Tāntūm nōbĭlĭtātĭs īnēst. *Id.* || Īn tāntūm *Jusqu'à ce point.* Nēc quĭsquăm... Īn tāntūm spē tōllĕt ăvōs. *V.* || Tāntum ēst. *C'est tout.* Nūnquid āmplĭŭs? Tāntum ēst. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 11). Nūnquĭd ēst ălĭŭd mălī...? Tāntum ēst. *Ter.* (*Eun.* V, 6, 24). || † *Qqf. Comme* Tot. Quăsĭ mī nōn sēxcēntă tāntă sōlī sŏlĕānt crēdĭēr. *Pl.* (*Ps.* II, 2, 37). Ārēbānt tāntīs ēpōtī mīllĭbŭs āmnēs. *Cl.* Nūnquām sē tāntō vūltūrĕ cœlūm īndŭĭt. *L*

Tāntūsdĕm, ădĕm, ūmdĕm. *Aussi grand.* Mālō bĕn' făcĕrĕ tāntūmdem ēst pĕrīcŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* III, 3, 20). || *n. pris subst. Une égale quantité.* Tāntūmdem ărgēntī quāntūm mīlēs dēbŭĭt. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 64). Ēx pārvō nōbīs tāntūmdem haūrīrĕ rĕlīnquās. *H.* Hăbērĕ Tāntūmdĕm. *J.* (10, 90). || *Adv.* Tāntūmdem īllĕ pătēns sŭpĕrā mōrtālĭbŭs ēdĭt. *Cic.* (*Arat.* 337). || Tāntūmdĕm scīrĕ. *En savoir tout autant.* Ĕgŏ tāntūmdēm scĭō quāntūm tū. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 48. Et *Ter. Eun.* II, 3, 29).

Tăpēs (*inus.*), ētĭs, *m.*; tăpētēs, ĭbŭs, *pl.*; *et* Tăpētŭm, ī, *n.* (τάπης). *Tapis, housse.* Īllūm Sīdŏnĭō fūlgēntem ārdōrĕ tăpētă. *Sil.* (IV, 268). Nūllō dĕcŏrārĕ tăpētĕ Cŏrnĭpĕdĕm. *Id.* Pūlchrōsquĕ tăpētās. *V.* Quī fōrtĕ tăpētĭbŭs āltīs Ēxstrūctīs. Īnstrātōs ōstro ālĭpĕdēs pīctīsquĕ tăpētīs. *Id.* Pŏsĭtīquĕ tăpētĭbŭs āltīs. *O.* Strāgŭlă pūrpŭrĕīs lūcēnt vīllōsă tăpētīs. *M.* (XIV, 147). Āltā sūb mōlĕ tăpētŭm. *St.* SYN. Strāgŭlă (orum). EP. Bārbărĭcŭs, Phrўgĭŭs, Tўrĭŭs, Sīdŏnĭŭs, Āttălĭcŭs, pīctŭs, vărĭŭs. PHR. Tăpētă (*sing.*), Bārbărĭcūm dĕcŭs. *Sil.* Băbўlōnĭcă pīctā sŭpērbē Tēxtă. *M.* Tēxtĭlĭbūs si īn pīctūrīs... jāctārĭs. *Lr.*

† Tăpētĕ, ĭs, *n. arch. Comme le précéd.* Tăpētĕ glăbrŭm. *Turpil.* et *Cæcil.* (ap. *Non.* 3, 251, et 14, 34). Cōnsērtăquĕ tăpētĭă. *Pl.* (*Stich.* II, 2, 54. *Id. Ps.* I, 2, 14).

Tăphrŏs *ou* Tăphrŭs, ī, *m.* (Τάφρος). *Détroit entre la Corse et la Sardaigne.* Rādīcĕ fūsa ĭnūsquĕ Tăphrūm pērtĭnĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 606).

Tāppūllă (lex), *f. La loi Tappulla (du consul Tappulus ou Tappullus), qui réglait les festins.* Tāppūllām lēgēm rīdēnt. *Lucil.* (ap. *Fest.*).

Tāprŏbănē, ēs, *f.* (Ταπροβάνη). *Taprobane, île de la mer des Indes, auj. Ceylan.* Aūt ŭbī Tāprŏbănēn Īndĭcă cīngĭt ăquā. *O.* Īnsŭlă Tāprŏbănē gīgnīt tĕtrōs ĕlĕphāntōs. *Avien.* (*Descr. T.* 777).

Tāpsŭs, ī, *f. Au lieu de* Thapsus.

Tāpūllă. *Voy.* Tappulla.

Tăpўrī, ōrŭm, *m. pl.* (*Strab.* Τάπυροι, *Steph* Τάπυρροι). *Voy.* Apyri.

Tărănĭs, ĭs, *m. Le Jupiter Gaulois, à qui l'on immolait des victimes humaines.* Ēt Tărānīs Scўthĭcæ nōn mītĭŏr ārā Dĭānæ. *L.*

Tărās, āntĭs, *m.* (Τάρας). *Rivière et ville d'Italie, Tarente.* Ēt tŭă mītĭs Ŏră, Tărās. *St.* Āntīquūsquĕ Tărās. *L.*

Tărātāllă. *Nom d'esclave, forgé par Martial.* Sī tĭbī Mīstўllŭs cŏquŭs, Æmĭlĭānĕ, vŏcātŭr, Dīcētūr quārē nōn Tărātāllă mĭhī? (I, 51. Joci materies est in *Homeri* versu, *Iliad.* I, 465 : Μίστυλλόν τ'ἄρα τ'ἄλλα.)

† Tărātāntără. *Onomatopée pour imiter le bruit de la trompette.* Āt tŭbă tērrĭbĭlī sŏnĭtū tărătāntără dīxĭt. *Enn.* (ap. *Serv.* ad *Æ.* IX, 503).

Tārbēllĭcŭs *et* Tārbēllŭs, ă, ŭm. *D'un peuple d'Aquitaine* (Tarbelli), *sur le territoire de Tarbes.* Mōllĭtĕr ādmīssūm claūdīt Tārbēllĭcŭs æquŏr. *L.* (I, 421, Atur). Ŏppĭda Ĭbērōrūm, Tārbēllĭcă jām tĕnĕt ārvă. *Aus.* (*Epist.* 24, 125). Tārbēllă Pўrēnē. *Tib.* (I, 7, 9. Et *Aus. Parent.* 4, 12).

Tārchŏ *et* Tārchōn, ōnĭs *et* ōntĭs, *m. Tarchon, chef étrusque, allié d'Énée.* Lēctōs Cōrtōnă sŭpērbī Tārchōntĭs dŏmŭs, ēt vĕtĕrēs mīsērĕ Grăvīscæ. *Sil.* Haūd prŏcŭl hīnc Tārcho ēt Tўrrhēnī tūtă tĕnēbānt Cāstră lŏcīs. *V.* (Et *Colum.* X, 346). || *Chef Cilicien.* (*Luc.* IX, 219.)

Tārdātŭs, ă, ŭm. *Retardé.* Āt nōn tārdātŭs cāsū nĕquĕ tērrĭtŭs hērōs. *V. Voy.* Tardus.

Tārdē, ĭŭs, *adv. Lentement.* Prōlēm tārdē crēscēntĭs ŏlīvæ. *V.* Tām tārdē pătrī Vītām dăt ălĭquĭs? *Sen.* (*H. Fur.* 1310). Tārdē cўăthōs mĭhī dās. *Pl.* (*Pers.* V, 1, 19). SYN. Lēntē, pĭgrē, sēgnĭtĕr, cūnctāntĕr. || *Tard.* Tārdĭŭs hōspĕs Ădvĕnĭēns. *H.* Gĕnĭtŭs sī tārdĭŭs ēssēs. *St.* Tārdĭŭs aūt cĭtĭŭs cūrrīt sōrs īstă pĕr ōmnēs. *Fort.* (IV, 26, 155).

Tārdēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir lent.* Tārdēscīt līnguă, mădēt mēns. *Lr.* (III, 418).

Tārdĭgĕnĭcŭlŭs *et sync.* Tārdĭgĕnĭclŭs, ă, ŭm. *Qui ralentit la marche.* Mēnte ēxsēnsā, tārdĭgĕnĭclō Sĕnĭo ōpprēssŭm. *Næv.* (ap. *Gell.* 19, 7, et *Lon.* 4, 345. Vulgo *tardigemulo* vel *tardigenulo*. Habent *tardi ingenio senis* Codd. Nonii.)

? Tārdĭgĕnŭlŭs, ă, ŭm. *Voy. le précéd.*

Tārdĭgrădŭs, ă, ŭm. *Qui marche lentement.* Quădrŭpēs, tārdĭgrăda, ăgrēstĭs, hŭmĭlĭs, āspĕră. *Pacuv.* (ap. *Cic. Div.* 2, 64, de testudine).

Tārdĭpēs, ĕdĭs, *m. Qui marche lentement; épith. de Vulcain.* Scrīptă tārdĭpĕdī dĕō dătūrŭm. *Cat.* (36, 6). || *Subst. m. Vulcain.* Quīn ēt Tārdĭpĕdī săcrīs jām rītē părātīs. *Col.* (X, 419).

Tārdĭtās, ātĭs, *f. Lenteur.* SYN. Sēgnĭtĭēs, ĭnērtĭă, mŏră, etc. *Voy.* Pigritia.

† Tārdĭtĭēs, ēī, *et* Tārdĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme le précéd.* Mūlta āmīttūntūr tārdĭtĭē, sŏcōrdĭā. *Att.* (apud *Non.* 2, 866). Ātque ēccōs sēgnēs sōmno ēt tārdĭtūdĭnĕ. (*Id.* ibid. Adde *Pl. Pœn.* III, 1, 29).

Tārdĭŭscŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu lent.* Ăd cūrsūrām sūm tārdĭŭscŭlă. *Pl.* (*fr.* apud *Non.* 3, 54. Et *Ter. Heaut.* III, 2, 4).

Tārdŏ, ās, ārĕ. *Retarder.* Āltă pŭēllārēs tārdăt ărēnă pĕdēs. *O.* Quāntūm nōn nŏxĭă cŏrpŏră tārdānt. *V.* Gĕlĭdŭs tārdāntĕ sĕnēctā Sānguĭs hĕbĕt. *Id.* Vŏlŭcrīsquĕ Fātī Tārdāvĭt ālās. *H.* SYN. Rĕtārdŏ, mŏrŏr, rĕmŏrŏr, rĕtĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, īmpĕdĭŏ, etc. PPH. Mŏrām făcĭŏ, āffĕrŏ. *Voy.* Moror. || *Qqf. Avec un infin.* Īpsa īntĕrĕa ēffŭgĕrĕt, īllum ūt mœrōr tārdārēt sĕquī. *Att.* (ap. *Cic. N. D.* 3, 26. Quod *Attii* esse, non *Ennii*, probavit *Dübn.* ad *Eurip. Med.* Sic *Cæs. B. C.* 2, 43). || *Qqf. n. Tarder.* Tārdāntēm cōntēmnĭt hĕrŭm. *Juvc.* (IV, 193).

Au pass. Tārdŏr. *Être retardé.* Tārdātŭr, cārōque ŏnĕrī tĭmĕt ōmnĭă sēcŭm. *V.* SYN. Mŏrŏr, hærĕŏ.

† Tārdŏr, ōrĭs, *m. Lenteur, difficulté.* Nē mē pĕdātū prīmō vērsŭūm tārdŏr Rĕfrēnĕt. *Varr.* (apud *Non.* 3, 255).

Tārdŭs, ă, ŭm. *Lent.* Dēsĭdĭā tārdōs ēt mūltō frīgŏrĕ pīnguēs. *J.* (4, 44). Sæpe ŏlĕō tārdī cōstās ăgĭtātŏr ăsēllī (onerat). *V.* Īncēssīt pāssū dē vūlnĕrĕ tārdō. *O.* Pĕlĭās ēt vūlnĕrĕ tārdŭs Ŭlўssĕī. *V.* SYN. Lēntŭs, ĭnērs, sēgnĭs, rĕmīssŭs, etc. *Voy.* Piger. || *Au fig.* Ēt gēns īllă quĭdēm sūmptīs nōn tārdă phărētrīs. *V.* Tārdūsquĕ fŭgæ, lōngūmquĕ rĕsīstēns. *V. Fl.* Nēctĕrĕ tēctōs Nūnquām tārdă dŏlōs. *Sil.* || *Lourd, stupide.* Văh, tārdŭs ēs! *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 27). *Voy.* Stolidus. || — ăquă. *Eau dormante.* Tārdăquĕ pălūs ĭnămābĭlĭs ūndā. *V.* || — săpŏr. *Saveur qu'on perçoit lentement, ou que l'on conserve longtemps.* Mĕdĭă fērt trīstēs sūccōs tārdūmquĕ săpōrēm Fēlīcĭs mălī. *V.* (*G.* II, 126. Illud vult *Serv.*, hoc autem *Non.* 4, 457).

Tărēntīnŭs, ă, ŭm. *De Tarente.* Lānă Tărēntīnō vĭŏlās ĭmĭtātă vĕnēnō. *H* Fīlă Tărēntīnī grăvĭtēr rĕdŏlēntĭă pōrrī. *M.* (XIII, 18).

Tărēntŭm, ī, *n.*, *et* Tărēntŭs, ī, *f.* (Τάρας). *Tarente, ville de la Grande-Grèce, au fond du golfe de Tarente.* Pēctĭnĭbŭs... jāctăt sē mōllĕ Tărēntŭm. *H.* (Sic *Ov. Met.* XV, 50). Hīnc sĭnŭs Hērcŭlĕī, sī vēra ēst fāmă, Tărēntī. *V.* Vērtĕrăt ēt mēntēm Tўrĭă ād cōnātă Tărēntŭs. *Sil.* Sēd vīcīt ămœnă Tărēntŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 747). Trĕpĭdāvĕrăt ūnctă Tărēntŭs. *Sid.* (5, 435).

Tārgĭbĭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Tārgĭbĭlūs sĭmŭlārĕ fŭgăm. *Cl.* (*in Eutr.* II, 432).

Tārmēs, ĭtĭs, *m. Taret, ver qui ronge les navires.* Āmbo ăb īnfĭmō tārmēs sĕcăt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 138, postes. Cf. *Paul.* ex *Festo*).

Tārnĭs, ĭs, *m. Rivière de Gaule* (*le Tarn*). Tārnim ĕt Gărūmnăm pĕrmĕăt. *Aus.* (*Epist.* 22, 32).

Tārpă, æ, *m. Tarpa* (Spurius Mæcius), *critique latin.* Jūdĭcĕ Tārpā. *H.*

Tārpēiă, æ, *f. Vestale qui livra la citadelle de Rome aux Sabins.* Ārcīsquĕ vĭā Tārpēiă rĕclūsā, Dīgnā ănĭmām pœnā cōngēstīs ēxŭĭt ārmīs. *O.* (*Met.* XIV, 776 sq.). || *Nom de l'une des compagnes de Camille.* (*Virg. Æ.* XI, 656.)

Tārpēiŭs *ou* Tārpējŭs mōns, Tārpēiă rūpēs, Tārpēiŭm săxŭm, etc. *Mont Tarpéien, sur lequel est bâti le Capitole.* Tārpēiā dē rūpĕ tŏnāns. *L.* Ēt sŭā Tārpēiā rēsĭdēns ĭtă flēvĭt ăb ārcĕ. *Pp.* (IV, 4, 29). Nūpĕr Tārpēiō quæ sēdĭt cūlmĭnĕ, cōrnīx. (Apud *Suet. Domit.* 23.) Hīnc ād Tārpēiăm sēdem ĕt Căpĭtōlĭă dūcĭt. *V.* SYN. Căpĭtōlĭŭm, Căpĭtōlĭă, *pl.*, Săxŭm. || — ŭs, ă, ŭm. *Du mont Tarpéien, du Capitole.* Pēr sōlĭs rădĭōs Tārpēiăquĕ fūlmĭnă jūrăt. *J.* (13, 78). Tārpēiīs quī sæpĕ dĭīs sŭă jūră nĕgārūnt. *L.* SYN. Căpĭtōlīnŭs.

Tārquĭnĭŭs, ĭī, *m. Tarquin, nom de deux rois de Rome.* Vīs ĕt Tārquĭnĭōs rēgēs, etc. *V.* || 1. *Tarquin l'ancien.* Tārquĭnĭī cōrpŭs bŏnă fēmĭnă lăvĭt ĕt ūnxĭt. *Enn.* (apud *Serv.* ad *Æ.* VI, 219. Alii leg. *Tarquinium*; nam antique genitivus Tārquĭnī). || 2. *Tarquin le Superbe.* Ūltĭmă Tārquĭnĭŭs Rōmānæ gēntĭs hăbēbăt Rēgnă, vĭr īnjūstŭs, fōrtĭs ăd ārmă tămĕn. *O.* Nēc nōn Tārquĭnĭum ējēctŭm Pōrsēnnă jŭbēbăt Āccĭpĕrĕ. *V.* Ān sŭpērbōs Tārquĭnī fāscēs? *H.* SYN. Sŭpērbŭs. *Voy. ce mot.*

Tārrăcō, ōnĭs, *f.* (Ταρράκων). *Ville principale de la Tarraconaise, en Espagne, auj. Tarragone.* Tārrăcō Cāmpānō tāntūm cēssūră Lyǣō. *M.* (XIII, 118). Dāt Tārrăcō pūbēm Vītĭfĕra, ĕt Lătĭō tāntūm cēssūră Lyǣō. *Sil.* (Adde *Aus. Parent.* 24, 10; *Prud. Peri.* 4, 23).

Tārsĭs, *f. Voy.* Tharsis.

Tārsŭs, ī, *f.* (Ταρσός). *Tarse, ville de Cilicie.* Dēsērĭtūr Taūrīquĕ nĕmūs Pērsēăquĕ Tārsŭs. *L.* Dīrīmĭt quī flūmĭnĕ Tārsōn. *Prisc.* (*Peri.* 816).

Tārtărēŭs, ă, ŭm (Ταρτάριος). *Du Tartare, infernal.* Tārtărēās Pāndīŏnă mīsĭt ăd ūmbrās. *O.* Tārtărēam īntēndīt vōcēm. *V. Voy.* Infernus. || *De l'enfer des Chrétiens.* Tārtărēūmquĕ chăōs mōnstrābīt tērră dĕhīscēns. *Poet.* (apud *Aug. C. D.* 18, 23). || *Au fig. Ténèbres.* Căpācĭs ālvī mērsīt tārtărēō spĕcū. *Ph.* Tārtărēām prōflāntēs pēctŏrĕ nōctēm (tauri). *V. Fl.*

† Tārtărīnŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* (*Enn.* apud *Prob.* et *Fest.*) *Voy. dans* Paluda.

Tārtărŭs, ī, *m.*, *et* Tārtără, ōrŭm, *n. pl.* (Τάρταρος *et* Τάρταρα). *Le Tartare, le lieu le plus profond des enfers.* Tārtărŭs hōrrĭfĭcōs ērūctāns faūcĭbŭs æstūs. *Lr.* (III, 1026). Tūm Tārtărŭs īpsĕ Bĭs pătĕt īn præcēps tāntŭm. *V.* Ănĭmās sūb trīstĭă Tārtără mīttĭt. *Id.* Nōn hūc, ŭt ŏpācă vĭdērēm Tārtără, dēscēndī. *O.* Nēscĭs Tārtărōn ĕt prŏcūl nŏcēntūm Aūdīs vērbĕră. *St.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 575 sq. *Tartarus* est ap. *Diom.* 314). *Voy.* Inferi. || Tārtărŭs pătĕr. *Pluton.* Ēt pătĕr ōrāntēs cæsōrŭm Tārtărŭs ūmbrās. *V. Fl.* (IV, 258). || *Qqf. L'enfer des chrétiens.* Jūre ĭgĭtūr cēssīt rūmpēntī Tārtără Chrīstō. *P. Nol.* (25, 101). Mōrs, ĭnĭmīcă tĭbī Tārtără nīgră cŏlĭs. *Fort.* (II, 11, 48. *Id.* passim).

Tārtēssĭăcŭs *et* Tārtēssĭŭs, ă, ŭm (Ταρτησσιακός *et* Ταρτήσσιος). *De Tartesse.* Jām Tārtēssĭăcō quōs sōlvĕrăt æquŏrĕ Tītān. *Sil.* Ēt Tārtēssĭăcă cōncrēpăt ærĕ mănū. *M.* (XI, 17). Tārtēssĭă Cālpē. *Aus.* (*Epist.* 19, 1). Prēssĕrăt ōccĭdŭūs Tārtēssĭă līttŏră Phœbŭs. *O.* || *Par ext. Espagnol.* Mĕōquĕ sŭbībăt Gērmānō dēvēxă jŭgō Tārtēssĭă tēllŭs. *Sil.* Ād Tārtēssĭăcūm vĕnĭt Īndŭs ăquātŏr Ĭbērŭm. *Sidon.* (5, 286). || Tārtēssĭī, *m. pl. Habitants de Tartesse.* Ēt rūrsŭs īndĕ, sī pĕtăt quīsquăm pĕdĕ Tārtēssĭōrŭm līttŭs. *Avien.* (*Or. mar.* 178).

Tārtēssĭs, ĭdĭs, *f.* (Ταρτησσίς). *De Tartesse.* Tūquĕ tŭīs, Māvōrs, Tārtēssĭdă pāngĕ călēndīs. *Col.* (X, 192, scil. lactucam).

Tārtēssĭŭs. *Voy.* Tartessiacus.

Tārtēssŏs *ou* Tārtēssŭs, ī, *f.* (Ταρτησσός). *Tartesse, ville à l'extrémité de la Bétique, près des colonnes d'Hercule.* Tārtēssŏs stăbŭlāntī cōnscĭă Phœbō. *Sil.* Quām gĕnĕrānt Tārtēssī līttŏrĕ Gādēs. *Col.* (X, 185). EP. Hēspĕrĭă, ōccĭdŭă. *Voy.* Calpe, Gades.

? Tārŭă, æ, *f. Armée* (?). Ēt lātōs īmplēvĭt tārŭă cāmpōs. *Corip.* (*Joh.* VI, 273. *Ib.* IV, 1136. Vox ignota Lexicis, et quam non interpretatur *Mazzucchelli*).

Tārvīsŭs, ī, *f. Ville de Vénétie* (*Trévise*). Quā mĕă Tārvīsŭs rēsĭdĕt. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 665).

Tāscī, ōrŭm, *m. pl. Peuplade de la Perse.* (*Prisc. Peri.* 971.)

? Tăt. *Voy.* Tatæ.

Tătă, æ, *m. Papa, mot enfantin; père nourricier.* Māmmās ātquĕ tătās hăbĕt Āfră, sĕd īpsă tătārŭm Dīcī, etc. *M.* (I, 101).

Tătæ, *exclamat. de joie, d'étonnement.* Tătæ! ēcquĭs ēst? *Pl.* (*Truc.* III, 1, 18. Alii leg. *tat*). Băbæ! Tătæ? Păpæ! *Id.* (*Stich.* V, 7, 3).

Tătĭēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Voy.* Titienses.

Tătĭŭs, ĭī, *m.* (Τάτιος). *Roi des Sabins, surprit le Capitole, et partagea le pouvoir avec Romulus.* Nēc īn ūltĭmă fērrō Dēcērtārĕ plăcēt, Tătĭūmque āccēdĕrĕ rēgnō. *O.* Nōn ĕgŏ sūm Cŭrĭŭs, nōn Nŭmă, nōn Tătĭŭs. *M.* (XI, 104). Ātquĕ Săbīnă fĕrī cōntŭdĭt ārmă Tătī. *Pp.* (IV, 2, 52). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Ēt Tătĭæ prætōrĭă tūrmæ. *Pp.* (IV, 4, 31).

Taū, *n. indécl.* (ταῦ). *Lettre grecque.* Taū stĭlŭs īpsĕ brĕvī rētrōrsŭs ăcūmĭnĕ dūctŭs Ēffĭcĭt. *P. Nol.* (26, 625). Mālŭs ŭt āntēnnām fērt vērtĭcĕ, sīc ĕgŏ sūm T. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 18). || *Apocope vicieuse du mot* Taurus, *usitée chez les Gaulois.* Dīc quĭd sīgnĭfĭcēnt Cătălēctă Mărōnĭs? īn hīs ăl Cēltărūm pŏsŭĭt; sĕquĭtūr nōn lūcĭdĭŭs taū. *Auson.* (*Idyl.* 12, *Gram.* 5). Taū Gāllĭcŭm, etc. (*Catal. Virg.* 2, 4, ubi *Scalig.*)

Taūlāntĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Ταυλάντιοι). *Peuple d'Illyrie.* Quēmquĕ vŏcăt cōllēm Taūlāntĭŭs īncŏlă Pētrăm. *L.* (Et *Sil.* XV, 294.)

Taūlās, āntĭs, *m. Nom de guerrier.* Clārī Taūlāntĭs ălūmnŭs. *V. Fl.*

Taūrānŭs, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* V, 472.)

Taūrēŭs, ă, ŭm. *De taureau.* Ēt fērĭūnt mōllēs taūrĕă tērgă mănūs. *O.* Taūrĕă tērgă. *V.* SYN. Taūrīnŭs. || *Subst. f. Nerf de bœuf.* Taūrĕă pūnĭt, etc. *J.* (6, 491). *Voy.* Scutica.

Taūrī, ōrŭm, *m. pl.* (Ταῦροι). *Habitants de la Chersonèse taurique. Ils immolaient à Diane les étrangers qui échouaient sur leurs côtes.* Taūrōrŭmquĕ lŏcōs dēlūbrăquĕ sævă Dĭānæ Ādvĕnĭt. *V. Fl.* Ēt Taūrōrŭm bărbără tēllŭs. *Sen.* (*Octav.* 978). || *D'où,* Taūrĭcŭs, ă, ŭm (Ταυρικός). Īllă nĕfāndī Taūrĭcă săcrī Īnvēntrīx. *J.* (15, 116). Taūrĭcă dīrā Cædĕ phărētrātæ pāscĭtŭr āră dĕæ. *O.* Taūrĭcă săcră. *Prud.* (*Sym.* I, 395).

Taūrĭcōrnĭs, ĕ. *Qui a des cornes de taureau.* Săltăt Tŏnāntēm taūrĭcōrnēm lūdĭŭs. *Prud.* (*Peristeph.* 10, 222).

Taūrĭcŭs. *Voy.* Tauri.

Taūrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui nourrit des bestiaux.* Taūrĭfĕrīs ŭbĭ sē Mēvānĭă cāmpīs Ēxplĭcăt. *L.*

Taūrĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a la tête d'un taureau.* Sīc taūrĭfōrmīs vōlvĭtŭr Aūfĭdŭs. *H.*

Taūrĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Engendré d'un taureau.* Taūrĭgĕnō sēmĭne ōrtŭm. *Att.* (ap. *Macr.* 6, 5).

1. Taūrīnŭs, ă, ŭm (ταυρινός). *De taureau.* Taūrīnō quāntūm pōssēnt cīrcūmdărĕ tĕrgō. *V.* Taūrīnæ cōrnŭă frōntĭs. *O.* SYN. Taūrĕŭs, būbŭlŭs. || *De cuir.* Taūrīnīs fōllĭbŭs aūrās Āccĭpĭūnt. *V.* Taūrīnă tÿmpănă. *Cl.* || *Subst. m. et f. Noms d'homme et de femme.* Taūrīnūs cārī jūssūs pĭĕtātĕ părēntĭs. (*Anth.* I, p. 61.) Hūnc pŏsŭīt tĭtŭlūm nĕptĭs Taūrīnă săcrātum. *Inscr.* (ap. *Murat.* IV, p. 1903).

2. Taūrīnŭs, ă, ŭm. *Des Tauriniens, peuple au pied des Alpes Cottiennes.* Taūrīnīs dŭctōr stătŭīt tēntōrĭă cāmpīs. *Sil.*

† Taūrīscŭs, ă, ŭm. *Comme* Tauricus. Īncŏlă Taūrīscī Scÿthă līttŏrĭs. *Avien.* (*Descr. T.* 444).

Taūrŏbŏlĭŭm, ĭī, *n. Sacrifice d'un taureau en l'honneur de Cybèle.* Taūrŏbŏlīquĕ sĭmŭl māgnī dūx mÿstĭcĕ săcrī. (*Anthol.* I, p. 32. *Ib.* 31.) || — ŭs, ī, *m. Prêtre chargé de ce sacrifice.* Quīs tĭbĭ taūrŏbŏlūs vēstēm mūtārĕ sŭāsĭt? (*Anthol.* I, p. 33.)

Taūrŏmĕnītānŭs *ou* Taūrŏmĭnītānŭs, ă, ŭm. *De Tauriminium* (Ταυρομένιον), *ville maritime de Sicile.* Taūrŏmĕnītānām vīncūnt fērvōrĕ Chărÿbdĭn. *L.* (Et *Sil.* XIV, 256). || † Taūrŏmĕnītānŭs. Vēl Taūrŏmĕnītānă quōs Chărÿbdĭs, etc. *Sid.* (9, 163).

Taūrŭbŭlæ, ārŭm, *f. pl. Ile voisine de Naples.* Dītēs Căprĕæ vĭrĭdēsquĕ rĕsūltānt Taūrŭbŭlæ. *St.*

Taūrŭs, ī, *m.* (ταῦρος). 1. *Taureau ; par ext. Bœuf.* Ātque ĭdĕō taūrōs prŏcŭl īn sēcrētă rĕlēgānt Pāscŭă. *V.* Haūd sĕcŭs ēxārsĭt quām cīrcō taūrŭs ăpērtō. *O.* SYN. Jŭvĕncŭs, bōs. *Voy.* Bos. || *Peau de bœuf, cuir.* Trĭbūsquĕ Trānsĭīt īntēxtūm taūrīs ŏpŭs. *V.* || *Taureaux d'airain vomissant des flammes, qui gardaient la Toison-d'Or.* Ēcce ădămāntēīs vūlcānūm nārĭbŭs ēfflānt Æripĕdēs taūrī. *O.* Flāmmĭfĕrōs vĭdĕt īntĕr rēgĭă taūrōs Pāscŭă, Tārtărĕām prōflāntēs pĕctŏrĕ nŏctēm. *V. Fl.* (VI, 434. *Id.* VII, 185; VIII, 437). Taūrī fĕrōcĭs ōrĕ flāmmānti ŏccĭdĕt. *Sen.* (*Med.* 241). PHR. Ārmĭfĕro ĭn ārvō flāmmĕŭm Æētæ pĕcŭs. *Sen.* || *Le taureau de Pérille.* (*Ov. A. Am.* I, 653; *Trist.* V, 1, 53.) *Voy.* Perillus, Phalaris. || 2. *Signe céleste.* Cāndĭdŭs aūrātīs ăpĕrĭt quūm cōrnĭbŭs ānnŭm Taūrŭs. *V.* Sīdĕră jām Tÿrĭŭs Phrīxēī rēspĭcĭt Āgnī Taūrŭs. *M.* (X, 51). PPH. Taūrī sīgnŭm, sīdŭs, āstrŭm. Lūcĭdŭs Eūrōpæ vēctŏr. || 3. (Ταῦρος). *Taurus, chaîne de montagnes dans l'Asie-Mineure.* Ēt Cĭlĭcīs Taūrī sāxōsă căcūmĭnă vīsēt. *Sil.* Frīgĭdŭs īntōnsōs Taūrŭs ălāt Cĭlĭcās. *Tib.* (I, 7, 16). || 4. Thērmæ Taūrī. *Ville d'Étrurie.* Nōssĕ jŭvăt Taūrī dĭctās dē nōmĭnĕ thērmās. *Rutil.* (1, 249. Incolæ vocantur *Aquenses Taurini* a *Plin.* 3, 8, 3). || 5. *Nom d'homme.* Ād cœnām Sĕlĭūm tū, rŏgō, Taūrĕ, vŏcā. *M.* (II, 14, 18. Et *Anthol.* II, p. 206).

Taūtānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 466.)

Tāx. *Onomatopée imitant le bruit des coups.* Tāx, tāx tĕrgō mĕō ĕrĭt. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 12. Cf. *Char.* 313).

† Tāxĕă, æ, *f. Lard.* Gāllūm săgātūm, pīnguī pātūm tāxĕā. *Afran.* (ap. *Isid. Or.* 20, 2, qui vocem gallicam esse testatur).

Tāxēs, *m. Nom de guerrier.* (*V. Fl.* VI, 252.)

Tāxĕŭs, ă, ŭm. *D'if.* Ēn tāxĕā mārcĕt Sīlvă cŏmīs. *St.*

Tāxĭlī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de l'Inde.* Tāxĭlŭs īntĕr quōs, etc. *Prisc.* (*Peri.* 1048).

Tāxīllŭs, ī, *m., dimin. de* Talus. *Dé (à jouer).* Tāxīllōs pĕrdĭdī. *Pompon.* (ap. *Prisc.* 615).

1. Tāxĭm, *adv. Comme* Sensim. Clāndēstīnō tăcĭtŭs tāxĭm pērspēctāvī pēr căvŭm. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 840).

2. Tāxĭm, īs, ĭt, *arch. pour* Tetigerim, etc. Sĕd, ō Pĕtrūllĕ, nē mĕūm tāxīs lĭbrŭm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 856). *Voy.* Tago.

Tāxŏ, ās, ārĕ. *Taxer, et au fig.* Quēm tūnc mērcēdĕ sŏlūtā Sērvĭtĭī lōngūm crēdās tāxāssĕ lăbōrĕm. *Alcim.* (V, 349). Scĕlĕră tāxāntūr mŏdō Mājōrĕ vēstră. *Sen.* (*H. Fur.* 746). Īngēntī lĭcĕt Tāxātă pœnā līnguă crŭcĭētŭr lŏquāx. *Id.* (*Thyest.* 91). SYN. Æstĭmŏ.

Tāxŭs, ī, *f. If, arbre vert.* Ēst vĭă dēclīvĭs, fūnēstā nūbĭlă tāxō. *O.* Sīc tŭă Cÿrnēās fŭgĭānt ēxāmĭnă tāxōs. *V.* Phœbō nōn pērvĭă tāxŭs ŏpācăt. *L.* EP. Āmāră, trīstĭs, fērālĭs, fūnēstă, nĭgră, ātră. || *Javelot.* Aūrās sĕcăt Ītălă tāxŭs. *Sil.* (Adde *Stat. Theb.* VI, 101).

Tāÿgĕtē, ēs, *f.* (Ταϋγετή). *Une des Pléiades.* Tāÿgĕtē sĭmŭl ōs tērrīs ōstēndĭt hŏnēstŭm. *V.* Māiăn, ĕt Ēlēctrām, Tāÿgĕtēnquĕ Jŏvī. *O.*

Tāÿgĕtŏn *ou* Tāÿgĕtŭm, ī, *n.*, *et* Tāÿgĕtă, ōrŭm, *pl.* (Ταΰγετον). *Taygète, montagne de Laconie.* Spērchīūsque, ēt vīrgĭnĭbūs băcchātă Lăcænĭs Tāÿgĕtă. *V.* (Ita *Sil.* IV, 363.) Bīs Tāÿgĕtōn sīlvāsquĕ cŏmāntēs Strūxĕrăt. *V. Fl.* Gĕlĭdīque īncūltă jŭvēntŭs Tāÿgĕtī. *L.* Cūlmĭnă Tāÿgĕtī. *Cl.*

Tē, *acc. et abl. de* Tu.

Tēānŭm, ī, *n.* (Τεανόν). *Ville de Campanie.* Crās fērrāmēntă Tēānūm Tōllētĭs, fābrī. *H.* (Et *Sil.* V, 551.)

Tĕātĕ, ĭs, *n.* (Τεατέα). *Ville d'Apulie.* Cōrfīnī pŏpŭlōs māgnūmquĕ Tĕātĕ trăhēbăt. *Sil.* (VIII, 520. Alii leg. *Reate*). Prŏcŭl īstă tŭīs, Tīfātă, Tĕātĕ. *St.*

† Tēchnă, æ, *f.* (τέχνη). *Artifices, ruses.* Mĕtŭŏ nē tēchnæ meæ pērpĕtŭō pĕrĭĕrīnt. *Pl.* (*Most.* II, 1, 23. Et *Ter. Heaut.* III, 1, 62). Cōndīgne īs quām tēchnām... fēcĭt. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 8). Āspĭdās ūt căpĭāt tēctīs fraūs hŏspĭtă tēchnīs. *Ennod.* (*Epigr.* 76, 1). *Voy.* Dolus.

Tĕclă, æ, *f. Voy.* Thecla.

Tēcmēssă *et qqf.* Tēcmēssă, æ, *f.* (Τέκμησσα). *Tecmesse, fille de Teuthras, femme d'Ajax.* Ŏdĭmŭs ēt mœstās : Tēcmēssām dīlĭgăt Ājāx. *O.* Mōvĭt Ājācēm Tĕlămōnĕ nātŭm Fōrmă cāptīvæ dŏmĭnūm Tēcmēssæ. *H.*

Tēcŏlĭthŏs, ī, *m.* (τηκόλιθος). *Pierre à laquelle on attribuait la propriété de dissoudre les calculs de la vessie.* Tēcŏlĭthŭm mĕmŏrēm, jūstō cōgnōmĭnĕ dīctŭm, Quī lăpĭdēs rēnŭm trītŭs pōtŭsquĕ rĕsōlvĭt. *Prisc.* (*Peri.* 982. Conf. *Plin.* 37, 68).

Tēctē, ĭŭs, *adv. Secrètement.* Tēctĭŭs īllă cŭpĭt. *O.* Sēd tēctĭŭs ōptăt. *Tib.* (IV, 5, 17). *Voy.* Furtim.

† Tēctŏnĭcŭs, ă, ŭm (τεκτονικός). *Architectural.* Pāndĕrĕ tēctŏnĭcās pēr sīngŭlă prædĭă fōrmās. *Aus.* (*Mos.* 299).

Tēctōrĭŭm, ĭī, *n. Revêtement de chaux, de plâtre ou de stuc.* Vōlvĭt ănhēlātās tēctōrĭă pēr căvă flāmmās. *Aus.* (*Mos.* 339). Tū quĭcūmquĕ vĭdēs cīrcā tēctōrĭă nōstră. (*Anthol.* II, p. 520, de templo Priapi.) || *Au fig. Ce qui recouvre, fard.* Tāndem ăpĕrīt vūltum, ēt tēctōrĭă prīmă rĕpōnĭt. *J.* (6, 466). Pīctæ tēctōrĭă līnguæ. *Pers.* (5, 25).

Tēctōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui sert à recouvrir.* Pēnĭcŭlūm tēctōrĭŭm. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 18. Alii leg. *paniculam tectoriam*).

Tēctŏsăgēs, ŭm, *et* Tēctŏsăgī, ōrŭm, *m. pl.* (Τεκτοσαγεῖς). *Tectosages, peuple d'Aquitaine.* Ūsque īn Tēctŏsăgōs, prīmævō nōmĭnĕ Vōlcās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 9).

Tēctŭm, ī, *n. Toit.* Tēr flāmma ād sūmmūm tēctī sūbjēctă rĕlūxĭt. *V.* Rāră dŏmŏrŭm Tēctă vĭdēnt.

Sūmmīquē fĕrīt lăquĕārĭă tēctī. *Id.* EP. Āltŭm, ārdŭŭm, cēlsŭm, ēxcēlsŭm, sūblīmĕ; hŭmĭlĕ, rūstĭcŭm, ăgrēstĕ, strāmĭnĕŭm. PHR. Tēctī āpēx, cūlmĕn, fāstīgĭă (*pl.*), vērtēx. || *Par ext. Maison.* Tēctum aūgūstum, īngēns, cēntūm sūblīmĕ cŏlūmnīs. *V.* Laūrŭs ĕrāt tēctī mĕdĭō. Ǣnēān īn rēgĭă dūcĭt Tēctă. *Id.* Sūb paūpĕrĕ tēctō. *H. Voy.* Domus, Regia, Casa. || *Retraite des animaux.* Cōnsōrtĭă tēctă Ūrbĭs hăbēnt (apes). *V.* Tēctōquĕ rĕpōnūnt (formicæ). *Id.*

Tēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tego. *Couvert, caché.* Pīnguī sūb cōrtĭcĕ tēctŭs (ignis). *V.* Prīmā tēctŭs lānūgĭnĕ mălās. *O.* Pĭcēā cālīgĭnĕ tēctŭs. *Id.* || ? Vĭă Tēctă. *Une des rues de Rome (en galerie).* Līngŏnŭs ā Tēctā Flāmĭnĭāquĕ rĕcēns. *M.* (VIII, 75, 2. Sic melius quam ut alii, *Recta.* Adde *Ov. Fast.* VI, 192). || Sārtŭs tēctŭs. *Voy.* Sartus. || *Au fig. Caché, secret, dissimulé.* Fāllăt ĕūm tēctō cāră pŭēllă dŏlō. *Tib.* (III, 6, 12). Mānăt ămōr tēctŭs. *O.* Ādvērsa ējŭs pēr tē tēctă tăcĭtăquĕ... sĭēnt. *Ter.* (*Hec.* III, 3, 28). SYN. Ōccūltŭs, sēcrētŭs, ārcānŭs, cēlātŭs, etc. *Voy.* Arcanus.

Tēcūm. *Avec toi.* Nēc tēcūm tālĭă gēssī. *V.*

† Tēd, *arch. pour* Te. Nĕquĕōn' ĕgŏ tēd īntērdīctīs făcĕrĕ mānsuētām mĕīs? *Pl.* (*As.* III, 1, 1). Quō tēd hōc nōctīs dīcām prŏfĭcīscī fŏrās? *Id.* (*Curc.* I, 1, 1. De quo *Char.* 87, et *Diom.* 436). *Voy.* Med.

Tēdă. *Voy.* Tæda.

† Tēdīgnĭlŏquĭdēs, *m. Mot forgé par Plaute.* (*Pers.* IV, 6, 22, nempe, Te digna loquens.)

Tĕgĕă, æ, *et* Tĕgĕē, ēs, *f.* (Τεγέα *et* Τεγέη). *Tégée, ville d'Arcadie.* Mē Tĕgĕē rēgem īndēfēssă rĕpōscĭt. *St.* (*Th.* XI, 177. Malim *Tegea*, ut amat Noster in talibus). Nōn Tĕgĕā, nōn īpsă dĕō văcăt ălĭtĕ fēlīx Cȳllēnē. (*Ib.* V, 287. Hoc ipsum laudat *Prisc.* 681.) Tūnc ĭtă vēlōcēm Tĕgĕēs āffātŭr ălūmnŭm. *Id.*

Tĕgĕæŭs *ou* Tĕgĕēŭs, *et* Tĕgĕātĭcŭs, ă, ŭm (Τεγέειος *et* Τεγεατικός). *De Tégée; d'Arcadie.* Fīctĭlĭs ēt călămī, Pān Tĕgĕēĕ, tŭī. *Pp.* (III, 3, 30). Āltĕr ăb Ārcădĭā, Tĕgĕēæ sānguĭnĕ gēntĭs. *V.* Ēt dē Mænălĭā vŏlŭcēr Tĕgĕātĭcŭs ūmbrā. *St.*

Tĕgĕātĭs, ĭdĭs, *f.* (Τεγεᾶτις). *De Tégée, arcadienne.* Dēxtĕră lāscīvīt cæsā Tĕgĕātĭdĕ căprā. *Sil.* Mātĕr Tĕgĕātĭs ĕphēbī. *St.*

Tĕgĕēŭs. *Voy.* Tegeæus.

Tĕgĕs, ĕtĭs, *f. Natte.* Aūsă Pălātīnō tĕgĕtēm præfērrĕ cŭbīlī. *J.* (6, 117). Nēc tĭbĭ dē bĭbŭlā sārtă pălūdĕ tĕgĕs. *M.* (XI, 32). Ātque ănĭmam īn tĕgĕtēs pūtrem ēxspīrārĕ pătērnās. *Pp.* (IV, 5, 67).

Tĕgēstræōn, ī, *n. Ville au fond de l'Adriatique, auj. Trieste.* Āltă Tĕgēstræōn pōstrēmæ mœnĭă tērræ. *Prisc.* (*Peri.* 375. Apud *Steph.* Τέγεστρα, et *Tergeste* apud *Plin.* 3, 22, 2).

? Tĕgĕtĭcŭlă, æ, *f. dimin. de* Teges. Dāt tĭbĭ sēcūrōs vīlĭs tĕgĕtĭcŭlă sōmnōs. *M.* (IX, 93, 3).

Tĕgĭllŭm, ī, *n. Chapeau de jonc.* (*Pl. Rud.* II, 7, 18. Quod interpretatur *Fest.* Vocem eodem sensu usurpat *Varr.* ap. *Non.* 2, 846).

Tĕgĭmĕn, Tĕgŭmĕn *et* Tēgmĕn, ĭnĭs, *n. Toute espèce d'enveloppe.* || *Enveloppe naturelle, peau, etc.* Ēxŭĕ dē pălĕā tēgmĭnĭbŭsquĕ sŭīs (hordea). *O.* Sūræ flŭxērĕ, sĭnĕ ūllō Tēgmĭnĕ pōplĕs ĕrăt. *L.* (IX, 770). Tēgmĭnă crūdă bŏŭm. *St.* Ēxcūssō sălĭīt quūm tēgmĭnĕ prōlēs (scil. ovo). *Cl.* Tēgmĭnĕ dēmptō. *Lr.* (III, 603, scil. corpore, respectu ad animum). SYN. Tĕgŭmēntŭm *ou* Tēgmēntŭm, *qqf.* pēllĭs, cŏrĭŭm. || *Vêtement.* Nēxĭlĭs āntĕ fŭīt vēstĭs quām tēxtĭlĕ tēgmĕn. *Lr.* (V, 1348). Tĕgĭmēn dērēptă lĕōnī Pēllĭs ĕrăt. *O.* Cōnsērtŭm tēgmĕn spīnīs. *V. Voy.* Vestis. || *Toute espèce de coiffure, chapeau, casque.* Fūlvōsquĕ lŭpī dē pēllĕ gălērōs Tēgmĕn hăbēnt căpĭtī. *V.* Tēgmĭnă queīs căpĭtŭm răptūs dē sŭbĕrĕ cōrtēx *Id.* *Voy.* Galerus, Petasus, Galea. || *Bouclier, cuirasse.* Tūtōquĕ lătēt sūb tēgmĭnĕ pēctŭs. *L.* Rĕmŏvēbĭtŭr ōmnĕ Tēgmĭnĭs ōffĭcĭŭm. *O.* Sēptēnō vălĭdām cīrcŭmfērt tēgmĭnĕ mōlēm. *V. Fl. Voy.* Lorica, Clypeus. || *Couvert, ombrage.* Sŭb tēgmĭnĕ făgī. *V. Voy.* Umbraculum. || *Maison.* Sŭbĭt ūnō tēgmĭnĕ. *St.* SYN. Tēctŭm, dŏmŭs. || *Voûte du ciel.* Nēc rēs ūllă gĕrī cœlī sūb tēgmĭnĕ pōssēt. *Lr.* (I, 986. Et *Cic. Arat.*, *N. D.* 2, 44). SYN. Fōrnīx. || *Enduit, revêtement.* Spŏlĭātăquĕ tēgmĭnĕ cērǣ Rīmă pătēt. *O.* || *Surface.* Ŏnȳchĭnō tēgmĭnĕ. *Læv.* (apud *Gell.* 19, 7. de fluminibus gelatis). SYN. Cŭtĭs.

Tēgmēntŭm *ou* Tĕgŭmēntŭm, ī, *n. Comme le précéd.* Āccĭpe hōc tĕgŭmēntum ēt sūstĭnē. *Afran.* (apud *Non.* 2, 333). Hīs ŏvĭŭm pēllēs tĕgŭmēntă fŭērŭnt. *Paul. Nol.* (22, 105). || *Au fig.* Īstæc ĕgŏ mī sēmpĕr hăbŭī ǣtātī tĕgŭmēntŭm mĕǣ. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 32).

Tĕgŏ, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕgĕrĕ. *Couvrir, recouvrir, cacher.* Ēt quæ vōs rārā vĭrĭdīs tĕgĭt ărbŭtŭs ūmbrā. *V.* Īncēptō tĕgĕrēt quūm lūmĭnă sōmnō. Sē pōst crātērā tĕgēbăt. Hŭmō tĕgĕrĕ (semen). *Id.* Frōndĕ tĕgūntŭr ăvēs. *O.* Ōstēndīt tērrās Tītān, ēt sīdĕră tēxĭt. *L.* SYN. Cōntĕgŏ, ōbtĕgŏ, ŏpĕrĭŏ, vēlō, ōbdūcŏ, cōndŏ, ābscōndŏ, ăbdŏ, ōccūltŏ, *qqf.* ōbvēlŏ, ōbnūbŏ, īnvōlvŏ, dēfŏdĭŏ, sĕpĕlĭŏ, ōbrŭŏ. *Voy.* Abdo, Obscuro. || *Couvrir, vêtir.* Hōrrĭdă vīllōsă cōrpŏră vēstĕ tĕgānt. *Tib.* (II, 3, 78). Quēm pēllĭs... aūrō cōnsērtă tĕgēbăt. *V. Voy.* Vestio. || *Recouvrir les restes, enterrer.* Cōrpŭs hŭmō pătĭārĕ tĕgī. *V.* Ōssă tĕgēbăt hŭmŭs. *O.* Ōssă tĕgĭt tŭmŭlŭs. *Id. Voy.* Sepelio. || *Couvrir, protéger.* Nōn claūsă tĕgūnt jām mœnĭă Teūcrōs. *V.* Īntŭs sē văstī Prōteŭs tĕgĭt ōbjĭcĕ săxī. *Id.* SYN. Prōtĕgŏ, dēfēndŏ, tŭĕŏr. || *Entourer, en parl. d'une foule.* Vātēm Ōmnĭs Ăpōllĭnĕŭs tĕgĕrēt Bācchīquĕ săcērdōs. *St.* Ēŭm stīpātă tĕgēbăt Tūrbă dŭcŭm. *V.* SYN. Cīngŏ, cīrcŭmdŏ, stīpŏ. || — lătŭs. *Accompagner. Voy.* Latus. || *Au fig. Cacher, dissimuler.* Ălĭtŭr vĭtĭŭm, vīvītquĕ tĕgēndŏ. *V.* Cōnsĭlĭŭm vūltū tĕgĭt. Ēt fērrĕ sŭb aūrās Sī quă tĕgūnt. *Id.* Ēt pēctŏră lǣtă Frōntĕ tĕgūnt. *L.* Pēctŏrĭbūsquĕ dăbās mūltă tĕgēndă mĕīs. *O.* Sŭpērbă jāctās, tĕgĕrĕ quæ dēbēt pŭdŏr. *Ph.* SYN. Ŏpĕrĭŏ, cōndŏ, ābscōndŏ, prĕmŏ, cēlŏ, dīssĭmŭlŏ, ōbvōlvŏ, īnvōlvŏ, *qqf.* sĭlĕŏ, tăcĕŏ. || *Protéger.* Nēc tē tŭă plūrĭmă, Pānthū, Lābēntēm pĭĕtās, nĕc Ăpōllĭnĭs īnfŭlă tēxĭt. *V.* SYN. Prōtĕgŏ, etc.

Tēgŭlă, æ, *f. Tuile.* Ūltĭmŭs ārdēbĭt quēm tēgŭlă sōlă tŭētŭr. *J.* (3, 201). Lǣsĭt ēt ōbjēctŭm tēgŭlă cūrtă căpŭt. *Pp.* (IV, 7, 26). SYN. Lătĕr, lătērcŭlŭs, īmbrēx, tēstă. EP. Cōctă, cōctĭlĭs, căvă, cōncăvă, dūră, rŭbră.

† Tĕgŭs, ŏrĭs, *n. Comme* Tergus. Ārrĭpŭīt glădĭŭm, prǣtrūncāvĭt trĭbŭ' tĕgŏrĭbŭs glāndĭă. *Pl* (*Capt.* IV, 4, 7. *Ib.* 3, 2. Cf. *Varr. L. L.* 5, 110 « *Tegus* suis, ab eo quod eo tegitur. » Quam vocem Lexica ignorant).

Tēĭŭs, ă, ŭm (Τήϊος). *De Téos, ville d'Ionie, patrie d'Anacréon.* Prǣcēpĭt lȳrĭcī Tēĭă mūsă sĕnĭs. *O.* Ănăcrĕōntă Tēĭŭm. *H. Voy.* Anacreon. || Tēĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Prop.* IV, 8, 31.)

Tēlă, æ, *f. Toile, tissu, étoffe.* Lāssārēt vĭdŭās pēndŭlă tēlă mănŭs. *O.* Tēlă jŭgō vīncta ēst. *Id.* Ē tĕnŭī tēlās dīscrēvērăt aūrō. *V.* SYN. Stāmĕn, tēxtūră, tēxtŭm. EP. Sūbtīlĭs, tĕnŭĭs, pēllūcĭdă. PPH Stāmĭnă tēlæ. || *Toile d'araignée.* Ārĭdă cūm tōtā dēscēndăt ărānĕă tēlā. *J.* (14, 61. Et *Mart.* VIII, 33) *Voy.* Araneum. || *Fil, laine.* Vēllĕră, nēc tēlās pōssūnt āttīngĕrĕ pūtrēs. *V.* Fīrmăquĕ cōndūctīs ānnĕctĭt lĭcĭă tēlīs. *Tib.* (I, 6, 79). || *Au fig. Projet ourdi* Ēxōrsa hæc tēlă nōn măle ōmnīnō mĭhi ēst. *Pl.* (*Bac.*

II, 3, 116). || *Métier (de tisserand).* Stāmĭnă bārbărĭcā sūspēndĭt cāllĭdă tēlā. *O.* Ēt āpplaūsō tēlā sŏnāt lātĕrĕ. *Tib.* (II, 1, 66). Pāllădĭs tēlæ văcānt. *Sen.* (*Hipp.* 103)

Tĕlămōn, ōnĭs, *m.* (Τελαμών). *Télamon, fils d'Éaque, un des Argonautes, père d'Ajax.* Nēc, pārs mīlĭtĭæ, Tĕlămōn sĭne hŏnōrĕ rĕcēssĭt. *O.* Mōvĭt Ājācēm Tĕlămōnĕ nātŭm. *H.* || *Nom que les Romains donnaient au géant Atlas.* (*Enn.* apud *Serv.* ad *Æ.* I, 745, et IV, 247.)

Tĕlămōnĭădēs, æ, *m. Ajax, fils de Télamon.* Nēc Tĕlămōnĭădēs, etc. *O.*

Tĕlămōnĭŭs, ă, ŭm (Τελαμώνιος). *De Télamon; absolt. Ajax.* Quāntŭs ĕrāt Cālchās ēxtīs, Tĕlămōnĭŭs ārmīs. *O.*

? Tēlān, ānŏs, *m. Athénien pauvre, qui mourut pour sa patrie, et que Solon cita comme heureux.* Tēlānă dīcŏ cīvēm nōn īgnōbĭlēm. *Aus.* (*Sept. Sap. Sol.* 25. Sic omnes. Qui autem vulgo vocatur *Tellus*, et apud *Herodot.* 1, 30, Τέλλος).

Tēlchīnēs, ŭm, *m. pl.* (Τελχῖνες). *Prêtres de Cybèle, qui vinrent s'établir à Rhodes.* Tālĕ nĕc Īdæīs quīdquām Tēlchīnēs ĭn āntrīs. *St.* Phœbēāmquĕ Rhŏdōn, ēt Ĭālўsĭōs Tēlchīnās. *O.*

Tēlĕbŏæ, ārŭm *et sync.* ūm, *m. pl.* (Τηλεβόαι). *Téléboens, peuple pirate de l'Acarnanie.* Nām cūm Tēlĕbŏīs bēllum ēst Thēbānō pŏplō. *Pl.* (*Amph. prol.* 101). Tēlĕbŏūmquĕ dŏmōs. *St. Voy.* Telon.

Tēlĕgŏnŭs, ī, *m.* (Τηλέγονος). *Télégone, fils d'Ulysse et de Circé, tua son père sans le connaître. Il vint en Italie, où il fonda Tusculum.* Fāctăquĕ Tēlĕgŏnī mœnĭă cēlsă mānū. *O.* Tēlĕgŏnī jŭgă pārrĭcīdæ. *H.* Tēlĕgŏnī līnquēns pūlsātōs ārĭĕtĕ mūrōs. *Sil.* || *Au fig.* Œdĭpŏdās făcĭtō Tēlĕgŏnōsquĕ vŏcēs. *O.* (*Trist.* I, 1, 114, de libris suis).

Tēlĕmăchŭs, ī, *m.* (Τηλέμαχος). *Télémaque, fils d'Ulysse et de Pénélope.* Lāērtēsquĕ sĕnēx, Tēlĕmăchūsquĕ pŭĕr. *O.* Tēlĕmăchūs, prōlēs pătĭēntĭs Ŭlўssēī. *H.* (Et *Cat.* 61, 228; *Sen. Troad.* 596).

Tēlĕmŭs, ī, *m.* (Τήλεμος). *Nom d'un Cyclope, qui était devin.* Tēlĕmŭs Eūrўmĕdēs. *O.*

Tēlĕphŭs, ī, *m.* (Τήλεφος). *Télèphe, fils d'Hercule et d'Augé, roi d'Arcadie, combattit contre Achille, dont la lance le blessa, puis le guérit.* Sānŭs Ăchīllēā rĕmĕāvīt Tēlĕphŭs hāstā. *Cl.* Ĕgŏ Tēlĕphŏn hāstā Pūgnāntēm dŏmŭī, vīctum ōrāntēmquĕ rĕfēcī. *O.* PPH. Mўsŭs dūx. PHR. Mўsŭs ēt Æmŏnĭā jŭvĕnĭs quā cŭspĭdĕ vūlnŭs Sēnsĕrăt, hāc īpsā cūspĭdĕ sēnsĭt ŏpēm. *Pp.* Ŏpŭsquĕ mĕæ bīs sēnsĭt Tēlĕphŭs hāstæ. *O.* Tēlĕphŭs ætērnā cōnsūmptŭs tābĕ pĕrīssĕt, Sī nōn, quæ nŏcŭĭt, dēxtră tŭlĭssĕt ŏpĕm. *Id.* Ŭt Lārīssæā cūrātŭs Tēlĕphŭs hāstā. *Ser. Sam.* (vs. 836). *Voy.* Pēlias. || *Nom de plusieurs tragédies latines.* (*Juv.* 1, 5. *Attii* autem tragœdiam innuere videtur *Hor. A. P.* 96.) || *Nom d'homme.* (*Hor. Od.* I, 13 1; III, 19, 26.)

Tĕlĕsīnŭs, ī, *m. Voy.* Thelesinus.

Tĕlĕsphŏrŭs, ī, *m.* (Τελεσφόρος). *Nom d'homme.* Faūstīnĕ, Tĕlĕsphŏrŭs hōrtōs, etc. *M.* (I, 115).

Tĕlĕstēs, æ *ou* ĭs, *m. Crétois, père d'Ianthe.* Dīctæō nātă Tĕlĕstĕ. *O.*

Tĕlĕstĭdēs, dæ *ou* dĭs, *m. Nom d'homme.* (*Plaut Epid.* V, 1, 30.)

† Tĕlĕtă *et* Tĕlĕtē, æ, *f.* (τελετή). *Mystères, sacrifice.* Tĕlĕtīs hŏnōrās taūrĕīs cōnsōrs pĭĭs. *Inscr.* (*Anth.* II, p. 151).

Tĕlĕthūsă, æ, *f.* (Τελεθοῦσα). *Femme de Lygdus, mère d'Iphis.* Vānīs Tĕlĕthūsă mărītŭm Sōllĭcĭtāt prĕcĭbŭs. *O.* || *Nom de femme.* (*Mart.* VI, 71.)

Tēlgŏn, ōnĭs, *m. Nom de guerrier.* Cȳrēnēs īncŏlă Tēlgŏn. *Sil.*

Tēlĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des traits.* Tĭmēndĕ mātrī tēlĭgĕr sævæ pŭĕr. *Sen.* (*H. OEt.* 543). SYN. Săgĭttĭfĕr.

Tēlĭnŭm, ī, *n.* (τήλινον). *Sorte d'essence parfumée.* Cōrpūsquĕ suāvī tēlĭno ŭnguĭmŭs. *Julius* (apud *Isid.* 4, 12).

† Tĕlĭŏs *ou* Tĕlĭŭs, *mieux que* Tĕlĭŏs, ă, ŭm (τέλειος). *Parfait.* Quōt tĕlĭōs prīmūs nŭmĕrūs sōlūsqu prŏbātŭr. *Aus.* (*Epist.* 18, 18).

Tēllūs, ūrĭs, *f. Déesse de la Terre, Vesta, Cérès.* Tēllūrēm pōrcō, Sīlvānŭm lāctĕ pĭābānt. *H.* Prīmāmquĕ dĕōrŭm Tēllūrĕm. *V. Voy.* Terra. || *La terre, considérée comme productive.* Fūndĭt hŭmō făcĭlēm vīctŭm jūstĭssĭmă tēllūs. *V.* Rēddĭt ŭbĭ cĕrĕrēm tēllūs ĭnărātă quŏtānnīs. *H.* Frūgēs tēllūs ĭnărātă fĕrēbăt. *O. Voy.* Terra, Ager. || *Le sol.* Nūnc sŏlĭda ēst tēllūs. *O.* Tēllūs prĭŭs īmă dĕhīscăt. *V.* SYN. Tērră, sŏlŭm. || *Terre, région, pays.* Āmbĭgŭām tēllūrĕ nŏvā Sălămīnă fŭtūrām. *H.* Ēxsŭlĭbūs tēllūs ūltĭmă Tībŭr ĕrăt. *O.* Gnōssĭă tēllūs. *V.* Māvōrtĭă tēllūs. *Id. Voy.* Regio. || † Tēllūs. Īntērrīvātă mārmŏrĕ tēllūs ĕrăt. *Capel.* (VI, p. 191.)

Tēlmēssĭs *ou* Tēlmīssĭs, ĭdŏs, *f.* (Τελμησσίς). *De Telmesse.* Māgnōsquĕ sĭnūs Tēlmīssĭdŏs ūndæ. *L.*

Tēlmēssŏs, Tēlmēssŭs, *ou* Tēlmīssŏs, ī, *f.* (*Strab.* Τελμησσός, *Steph.* Τελμισσός). *Ville maritime de Carie.* Tēlmīssŭs, Lўrbē. *Prisc.* (*Peri.* 809).

Tēlŏn, ōnĭs, *m. Télon, chef des Téléboens, qui s'établit à Caprée.* Ēt Nĕptūnĭcŏlæ trānsvērbĕrăt ōră Tēlōnĭs. *Sil.* (XIV, 443. Et *Virg. Æ.* VII, 734). || *Nom de guerrier.* (*Luc.* III, 592.)

? Tēlŏnŭm (flumen), ī, *n. Rivière des Marses.* Flūmēnquĕ Tēlŏnŭm. *O.* (*Fast.* V, 565. Alii leg. *Tolenum*).

Tēlŭm, ī, *n. Toute espèce d'arme, surtout Arme qu'on lance.* Quōd cuīquĕ rĕpērtŭm Rīmāntī, tēlum īră făcĭt. *V.* Nēc sāxă, nĕc ūllŭm Tēlōrum īntĕrĕā cēssāt gĕnŭs. Cōrpŏrĕ tēlă mŏdo ātque ŏcŭlīs vĭgĭlāntĭbūs ēxĭt (scil. cæstum). *Id.* Tēlīs lăpĭdŭm. *Juvc.* (III, 721). Frōntĭs nūnc pārs cărĕt āltĕră tēlō (scil. cornu). *O. Voy.* Arma. || *Ordint. Trait, javelot, javeline.* Tēlum īmmānĕ, mānū vălĭdā quōd fōrtĕ gĕrēbăt. *V.* Tēlăquĕ cōnjĭcĭūnt, prōtūrbāntque ēmĭnŭs hōstēm. *Id.* Hæsūrŭm clўpĕī cūrvāmĭnĕ tēlŭm. *O.* Strīdēntĭs sībĭlă tēlī. *Sil. Voy.* Sagitta, Hasta. || Trĭcūspĭdĕ tēlō. *Trident.* Pŏsĭtōquĕ trĭcūspĭdĕ tēlō Mūlcĕt ăquās rēctōr pĕlăgī. *O. Voy.* Tridens. || — Jŏvĭs. *Foudre.* Ēxcŭtĕre īrātō tēlă trĭsūlcă Jŏvī. *O.* Ārbĭtrĭum ēst īn sŭā tēlă Jŏvī. *Id. Voy.* Fulmen. || *Qqf. Aiguillon.* Pēndēns īn vērbĕră tēlō Ādmŏnŭīt bĭjŭgōs. *V. Voy.* Stimulus. || *Au fig. Arme.* Ūsquĕquāquĕ săpĕre ŏpōrtĕt: ĭd ĕrĭt tēlum ăcērrŭmŭm. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Fam.* 7, 16). Ĭtăquĕ mē mălum ēsse ŏpōrtĕt... Ātque hūnc tēlō suō sĭbĭ, mălĭtĭa, ā fŏrĭbūs pēllĕrĕ. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 112). || *Traits de lumière, rayons.* Nōn rădĭī sōlĭs, nōn lūcĭdă tēlă dĭēī. *Lr.* (I, 147). || *Traits de l'Amour.* Quæ pŭĕrō dōnēs tēlă, Cŭpīdŏ, părā. *M.* (IX, 57). Vĕnĕrĭs quī tēlīs āccĭpĭt īctŭs. *Lr.* (IV, 1048). SYN. Săgĭttă, cūspĭs. || *Coups de la Fortune.* Fōrtūnæ tēlīs cōnfīxŭs ĭnīquīs. *O.* || *Traits de l'Envie, etc.* Frāngĭtŭr īnvĭdĭæ tēlō dĕcŭs. (*Culex*, 341.) Ēt lĭnguæ tēlă sŭbīrĕ tŭæ. *O.* SYN. *qqf.* Vērbĕr. || *Aiguillon de la douleur, etc.* Sævī pōst tēlă dŏlōrĭs. *Rutil.* (1, 451). Nēc gĕlĭdī tōrpēt tēlīs pērfīxă păvōrĭs. *Lr.* (III, 306). SYN. *qqf.* Ăcūmĕn. || *Nom d'une maladie.* Ēst ēt vīs mōrbī, quōd tēlūm cōmmĕmŏrātŭr. *Ser. Sam.* (vs. 402). || *Nom d'une constellation.* Pēgăsŭs, ēt Dēlphīn, Tēlūmque, Ăquĭla, Ānguĭtĕnēnsquĕ. *Aus.* (*Eclog. Sign. Cœl.* 5).

Tĕmĕnĭcŭs, ă, ŭm. *D'un canton de la Narbonaise.*

Tĕmĕnĭcum ĕt āgrūm, dūră săt vŏcābŭlă. *Avien.* (*Or. mar.* 666).

† Tĕmĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être souillé; souillé.* Sēd dē sēdĕ pĭă pĕpŭlīt tĕmĕrābĭlĕ gūttŭr. *Fort.* (II, 4, 10, scil guttur Adami pomo violatum).

Tĕmĕrārĭŭs, ă, ŭm. *Qui agit sans discernement.* Tēmŭlēntă ēst mŭlĭĕr ĕt tĕmĕrārĭă. *Ter.* (*And.* I, 4, 2). Jūpĭtĕr īn mūltōs tĕmĕrārĭă fūlmĭnă tōrquĕt. *O.* SYN. Præcēps, īncōnsūltŭs, īncaūtŭs, cæcŭs. || Nōn tĕmĕrārĭum ēst. *Ce n'est pas un effet du hasard.* Sēd quĭd hōc, quōd pīcŭs ŭlmūm tŭndĭt? haūd tĕmĕrārium ēst. *Pl.* (*As.* II, 1, 14. *Id. Aul.* II, 2, 7). *Voy.* Temere. || *Audacieux, téméraire.* Ābstŭlĕrăt tōtām tĕmĕrārĭŭs īnstĭtŏr Ŭrbĕm. *M.* (VII, 60). Pārcĕ mĕō, jŭvĕnīs, tĕmĕrārĭŭs ēssĕ pĕrīclō. *O.* Quēm lŭpă sērvāvĭt, mănŭs hūnc tĕmĕrārĭă cīvĭs Pērdĭdĭt. Tĕmĕrārĭă vīrtūs. *Id.* SYN. Præcēps, aūdāx, etc. *Voy.* Audax. || *Vain.* Sōmnĭă fāllācī lūdūnt tĕmĕrārĭă nōctĕ. *Tib.* (III, 4, 7. *Ib.* 6, 27, temeraria vota). *Voy.* Vanus.

Tĕmĕrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui souille, déshonore.* Quāntŭs Ăpōllĭnĕæ tĕmĕrātŏr mātrĭs Ăvērnō Tēndĭtŭr. *St.* (Et *Id. Ach.* I, 601; *Alcim.* I, 318).

Tĕmĕrātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Temero.

Tĕmĕrĕ, *adv. Au hasard, sans choix, sans ordre.* Hī tĕmĕre ērrābānt īn ŏpācæ vāllĭbŭs Īdæ. *O.* Quūm tĕmĕre īn vĭrĭdī grāmĭnĕ lāssă jăcĕt. *Id.* Trēs jūxtā fămŭlōs, tĕmĕre īntĕr tēlă jăcēntēs. *V.* Sŭb āltā vĕl plătănō vĕl hāc Pīnū jăcēntēs sīc tĕmĕrĕ. *H.* Sīc tĕmĕrĕ jăctæ cōllă pērfūndānt cŏmæ. *Sen.* (*Hip.* 394). Pōndŭsque ĕt ārtūs tĕmĕrĕ cōngēstōs dătĕ. (*Ib.* 1248. *Id.* multis locis.) SYN. Pāssĭm, fōrtŭĭtō. PPH. Sĭne ōrdĭnĕ. || *Sans discernement.* Nōn... tĕmĕre ēdī lūcĕ prōfēstā Quĭdquām, prætĕr ŏlŭs. *H.* Quām tĕmĕre īn nōsmĕt lēgēm sāncīmŭs ĭnīquām! *Id.* SYN. Īncōnsūltē, stūltē. || *Négligemment.* Haūd tĕmĕre ēst vīsŭm. *V.* (*Æ.* IX, 375, interprete *Charis.* 196. Vid. et *Serv.*). || *De soi-même.* Nūnquam ĕdĕpōl tĕmĕrĕ tīnnīt tīntīnnābŭlūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 162). Ūndĕ vŏcālēm tĕmĕre īnsĕcūtæ Ōrphĕā sīlvæ. *H.* (*Od.* I, 12, 7. Aut *inordinate*, aut *sine cunctatione*, secundum *Porphyr.*). SYN. Spōntĕ. || *Sans raison.* Nōn tĕmĕre ēst, quōd cōrvŭs cāntăt. *Pl.* (*Aul.* IV, 3, 1). Nēscĭō quĭd trīstĭs ēst : nōn tĕmĕre ēst. *Ter.* (*Heaut.* IV, 1, 7). || *Facilement.* Nōn tĕmĕre ā mē Quīvĭs fērrĕt ĭdĕm. *H.* Flŭvĭŭs... nōn hāc tĕmĕrĕ trānsīrī pŏtēst. *Pl.* (*Bacch.* I, 1, 52, et apud *Char.* 196).

Tĕmĕrĭtās, ātĭs, *f. Imprudence, témérité.* Hīnc tĕmĕrĭtātĕ fērtŭr īn præcēps sŭā. *Sen.* (*Oct.* 838). Ĭta īntrīcāvĭt hūjŭs hānc rēm tĕmĕrĭtās! *Afran.* (ap. *Non.* 1, 26). Sŏlĕt ēsse īn dŭbĭīs prō cōnsĭlĭō tĕmĕrĭtās. *P. Syr.* SYN. Īmprūdēntĭă. PPH. Aūsă *ou* cœptă tĕmĕrārĭă. Mēns īncōnsūltă. Vīs ēxpērs cōnsĭlĭī.

† Tĕmĕrĭtĕr. *Comme* Temere. (*Att.* ap. *Non.* 11, 54; *Enn.* ap. *Prisc.* 1010.)

† Tĕmĕrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Témérité.* Heū! nōn tўrānnūm nŏvī tĕmĕrĭtūdĭnĕm? *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 867).

Tĕmĕrŏ, ās, ārĕ. *Profaner les choses saintes; souiller, corrompre.* Cĕrĕālĕ nĕmŭs vĭŏlāssĕ sĕcūrī Dīcĭtŭr, ĕt lūcōs fērrō tĕmĕrāssĕ vĕtŭstōs. *O.* Dăpĭbŭs tĕmĕrārĕ nĕfāndĭs Cōrpŏră. Flŭvĭōs tĕmĕrāssĕ vĕnēnĭs. Pūrām nōn tĕmĕrāssĕ fĭdĕm. Thălămōs tĕmĕrārĕ pŭdīcōs. *Id.* Nūnquām tĕmĕrāndō pārcĕrĕ fērrō. *L.* Tĕmĕrātăque jūră. *Id.* Ūltŭs ăvōs Trōjæ, tēmpla ĕt tĕmĕrātă Mĭnērvæ. *V.* SYN. Pōllŭŏ, īnquĭnŏ, vĭŏlŏ, īnfĭcĭŏ, etc. *Voy.* Polluo.

Tĕmĕsă *ou* Tēmpsă, æ; Tĕmĕsĕ, ēs, *f.*, *et* Tĕmĕsæ, ārŭm, *pl.* (Τεμέση et Τέμψη). *Témèse, ville du Bruttium, célèbre par ses fonderies d'airain.* Āt queīs sē tōtĭs Tĕmĕsē dĕdĭt haūstă mĕtāllĭs. *St.* Thūrīnōsquĕ sĭnūs, Tĕmĕsēnque ĕt Iāpўgĭs ārvă. *O.* Ǣră dŏmānt Tĕmĕsæ. *St.*

Tĕmĕsæŭs, ă, ŭm (Τεμεσαῖος). *De Témèse.* Tĕmĕsæăquĕ cōncrĕpăt ǣră. *O.* Quāmvīs Tĕmĕsæă lăbōrēs Ǣră tŭōs mĭnŭānt. *St.* Quāmvīs Tĕmĕsæă rĕmōvĕrĭt ǣră. *O.* (*Med. Fac.* 41. Est qui legit *Temesœia moverit*, nec male).

Tĕmĕt, *acc. et abl. de* Tumet.

Tēmētŭm, ī, *n. Vin.* Dē Cōrcўræā tēmētūm dūxĕrăt ūrnā. *J.* (15, 25). Pūllōs, ōvă, cădūm tēmētī, nēmpĕ mŏdo īstō. *H.* (Adde *Pl. Aul.* II, 6, 5; *Nov.* et *Pompon.* ap. *Fest.*)

Tēmnēndŭs, ă, ŭm. *Méprisable.* Ēst ĕt īn īncēssū pārs nōn tēmnēndă dĕcōrĭs. *O. Voy.* Vilis.

Tēmnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser.* Sī gĕnŭs hūmānum ĕt mōrtālĭă tēmnĭtĭs ārmă. *V.* Ēt nōn tēmnĕrĕ dīvōs. *Id.* Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vūlgārĭă tēmnĭt. *H. Voy.* Contemno. || † Tēmpsī, *parf. rare.* Quōdque ădĕō fŭĕrīnt quī tē tēmpsērĕ sŭpērbŭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 855). Tēmpsīstī tālēm, prūdēns Mārtīnĕ, fŭrōrĕm. *P. Petr.* (IV, 517. Vocem agnoscit *Prisc.* p. 899: « Temno, *tempsi*, temptum, facit. » Quod ignoravit *Freund*).

Tēmŏ, ōnĭs, *m. Timon d'un char.* Blāndĭŭs ēlātō sūrgānt tēmōnĕ jŭgālēs. *Cl.* Lōngē lāpsūm tēmōnĕ rĕlīnquĭt. *V.* Aūrĕŭs āxĭs ĕrăt, tēmo aūrĕŭs. *O.* || *Par ext. Char.* Aūt dē tēmōnĕ Brĭtānnō Ēxcĭdĕt Ārvĭrăgŭs. *J.* (4, 126). || *Chariot du Bouvier.* Īllĕ lĭcĕt pārvō jăcĕāt Tēmōnĕ pĕr æthrăm. *Avien.* (*Phæn.* 131). Flēxōque Ŭrsæ Tēmōnĕ păvĕrĕnt. *L.* Cuī nĕquĕ Tēmŏ pĭgĕr, etc. *St. Voy.* Plaustrum.

Tēmpē, *n. pl.* (Τέμπη). *Tempé, vallée de Thessalie, entre l'Olympe et le mont Ossa, traversée par le fleuve Pénée.* Pāstŏr Ărīstæŭs, fŭgĭēns Pēnēĭă Tēmpē. *V.* Tēmpē, quæ sīlvæ cīngūnt sŭpĕrīmpēndēntēs. *Cat.* (64, 286). EP. Thēssălă, ămœnă, grātă; nĕmŏrōsă, ŏpācă, ūmbrōsă, frīgĭdă, vĭrēntĭă, vĭrĭdāntĭă. (Cf. *Ov. Met.* I, 569 sq.; *Sen. Herc. Fur.* 283.) || *En gén. Vallée délicieuse.* Āt frīgĭdă tēmpē, Mūgītūsquĕ bŏūm, mōllēsquĕ sŭb ārbŏrĕ sōmnī Nōn ābsūnt. *V.* Hĕlōrĭă tēmpē. *O.* Teūmēsĭă tēmpē. *St.* Nōn zĕphўrīs ăgĭtātă tēmpē. *H.*

† Tēmpĕă, *n. pl.* (Τέμπεα). *Comme le précéd.* Vōs quŏquĕ, quī rĕsŏnō cŏlĭtĭs căvă Tēmpĕă cœtū. *Solin.* (in *Anthol.* II, p. 386).

Tēmpĕrāns, tĭs. *Tempérant, ménager.* Si ēst, pătrŭĕ, cūlpam ŭt Āntĭpho īn se ădmīsĕrĭt, Ēx quā mĭnŭ' rĕī fŏrĕt aūt fāmæ tēmpĕrāns. *Ter.* (*Ph.* II, 1, 40. Vulgo, *Ex qua re*: hoc enim sæpius intruditur). *Voy.* Frugi.

Tēmpĕrāntĭă, æ, *f. Tempérance, modération.* SYN. Sōbrĭĕtās, mŏdēstĭă, etc. *Voy.* Frugalitas.

Tēmpĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Comme* Temperies. Dēpōscŏ, cœlī blāndă tēmpĕrātĭŏ. *Capel.* (I, p. 12).

Tēmpĕrātŏr, ōrĭs, *m. Qui donne la trempe.* Ārmōrūm Sālŏ tēmpĕrātŏr āmbĭt. *M.* (IV, 55, 15).

Tēmpĕrātŭs, ă, ŭm. *Qui s'abstient.* Āb īnsŏlēntī tēmpĕrātām Lætĭtĭā. *H.* || *Réglé, tempéré, modéré* Vīm tēmpĕrātām dī quŏquĕ prōvĕhūnt Īn mājŭs. *H* Sēd tēmpĕrātæ suāvēs sūnt ārgūtĭæ. *Ph.* SYN. Mŏdĕrātŭs, mŏdĭcŭs.

Tēmpĕrī *ou* Tēmpŏrī, *adv. A temps, à propos bientôt, vite.* Dā (al. Dătĕ) pēnsām lānām : quī nōn rĕddĕt tēmpĕrī Pŭtātām rēctē, făcĭto ŭt mūlctētŭr mălō. *Titin.* (ap. *Non.* 4, 362). Ēdĕpōl vĕnĭo ādvōrsŭm tēmpĕrī. *Pl.* (*Men.* III, 1, 17). SYN. Ōppōrtūnē *ou* mātūrē, cĭtō. *Voy.* Opportune. || Tēmpĕrĭŭs *ou* Tēmpŏrĭŭs, *compar.* Mŏdŏ sūrgĭs ĕŏō Tēmpĕrĭŭs cœlō, mŏdŏ sērĭŭs īncĭdĭs ūndīs. *O.*

Tēmpĕrĭēs, ēī, *f. Température de l'air.* || *Douce température, chaleur modérée.* Tēmpĕrĭē cœlī cōrpūsque ănĭmūsquĕ jŭvāntŭr. *O.* Tēmpĕrĭē blāndārŭm căptŭs ăquārŭm. *Id* Sŭb Jŏvĕ tēmpĕrĭēs, ĕt nūn-

quăm tūrbĭdŭs ānnŭs. *L.* || *Mélange de deux choses qui se tempèrent l'une par l'autre, et au fig.* Ŭbĭ tēmpĕrĭēm sūmpsēre hūmōrquĕ călōrquĕ, Cōncĭpĭūnt. *O.* Mīscēt quăm jūstă pŭdōrĕm Tēmpĕrĭēs! *Cl.* Aūstērĭs dōctūs jūngĕrĕ tēmpĕrĭēm. *Aus.* (*Par.* 22, 7). || *Modération.* Trānquīllăquĕ mōrŭm Tēmpĕrĭēs, tĕnĕrōque ănĭmūs mātūrĭŏr ævō. *St.* Ēxpŏsĭtī cēnsūs, ēt dōctă frŭēndī Tēmpĕrĭēs. *Id.* Ămōr mēntĭsquĕ bĕnīgnæ Tēmpĕrĭēs. *Cl.*

Tēmpĕrŏ, ās, ārĕ. *Tempérer plusieurs choses l'une par l'autre, mélanger.* Lēctās Păgăsæīs cōllĭbŭs hērbās Tēmpĕrăt, ēt vărĭă vūlnĕră mīscēt ŏpĕ. *O.* Tēmpĕrĕt ānnōsūm Mārcĭă lȳmphă mĕrŭm. *Tib.* (III, 7, 26). Ēt quī pōcŭlă tēmpĕrăt Tŏnāntī. *M.* (IX, 12. Et *Hor. Epod.* 17, 80). SYN. Mīscĕŏ, etc. || *Rétablir une température moyenne, rafraîchir ou réchauffer.* Scătĕbrīs ārĕntĭă tēmpĕrăt ārvă. *V.* Ēt frīgĭdŭs āĕră Vēspĕr Tēmpĕrăt. *Id.* Œbălĭæ quī tēmpĕrăt ārvă Gălæsūs. *Cl.* Sī tēmpĕrārī bālnĕūm cŭpīs fērvēns. *M.* (III, 25). Quĭs ăquăm tēmpĕrĕt īgnĭbŭs? *H. Voy.* Refrigero *ou* Calefacio. || *Au fig. Tempérer, mélanger.* Ēt ămāră lēntō Tēmpĕrĕt rīsū. *H.* || *Gouverner, régir.* Quāntōquĕ rătēm quī tēmpĕrăt, āntĕīt Rĕmĭgĭs ōffĭcĭŭm. *O.* Gāllĭcă nēc lŭpātīs Tēmpĕrĕt ōră frēnīs. *H.* Vărĭīsquĕ mūndŭm Tēmpĕrăt hōrīs (Jupiter). Mŭlĭĕr sī fōrtĕ dŏlōsă, Lībērtūsvĕ sĕnēm dēlīrūm tēmpĕrĕt. *Id.* SYN. Mŏdĕrŏr, rĕgŏ, gŭbērnŏ, etc. || *Régler, mettre des bornes.* Tēmpĕrăt ēt sūmptūs pārcŭs ŭtērquĕ părēns. *O.* SYN. Mŏdĕrŏr, cŏērcĕŏ, frēnŏ. || *Apaiser.* Mōllītque ănĭmōs, ēt tēmpĕrăt īrās. *V.* SYN. Mōllĭŏ, mītĭgŏ, lēnĭŏ, etc. *Voy.* Placo. || *n. S'abstenir.* Quĭs tālĭă fāndŏ Tēmpĕrĕt ā lăcrĭmīs? *V.* Jām sĭbĭ tūm cūrvīs mălĕ tēmpĕrăt ūndă cărīnīs. *Id.* Ā sŏlĭtīs nōstēr vēnātĭbŭs ārcŭs Tēmpĕrĕt. *Cl.* SYN. Ābstĭnĕŏ. || *Avec l'inf.* Pŭērŭm... tēmpĕrārēt tōllĕrĕ. *Vet. Poet.* (ap. *Cic. Div.* 1, 21). Dōrmīrĕ tēmpĕrēnt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 22. *Ib.* 34). || *Être modéré.* Quum ĭn ămōrĕ tēmpĕrēs. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 8). || *Modérer.* Līnguæ tēmpĕră. *Pl.* (*Rud.* IV, 7, 28)

Tēmpēstās, ātĭs, *f. Temps, époque.* Eā tēmpēstātĕ flōs pŏētārūm fŭĭt. (*Prol. Pl. Cas.* 18.) Nōn ĕgŏ prō mūndī rēgnō măgĭs ānxĭŭs īllā Tēmpēstātĕ fŭī. *O.* Pōstĕră tēmpēstās mĕlĭŏr. *H.* Spōnsālĭă nōstră Tēmpēstātĕ părās. *J.* (6, 26). SYN. Tēmpŭs, ætās. || *Espace de temps, qqf. Jour.* Quăm tē pōst mūltīs tŭĕŏr tēmpēstātĭbŭs! *Pacuv.* (ap. *Non.* 1, 6). Tērtĭă tē Phthīæ tēmpēstās lætă lŏcābĭt. *Cic.* (*Div.* 1, 25, quum sit apud *Hom. Il.* IX, 363 : Ἤματί κ' ἐν τριτάτῳ). Cĭs hērclĕ paūcās tēmpēstātēs, Trānĭŏ. *Pl.* (*Most.* I, 1, 17, scil. breve tempus, seu paucos dies). || *Temps, état de l'atmosphère ; sérénité.* Quūm tŏnŭĭt lævūm bĕnĕ tēmpēstātĕ sĕrēnā. *Enn.* (ap. *Cic. Div.* 2, 39). Ūnde hæc clāră rĕpēntĕ Tēmpēstās? *V.* Lĭquĭdīssĭmă cœlī Tēmpēstās. *Lr.* (IV, 168). Quūm tēmpēstās ārrīdēt. *Id.* (II, 32). *Voy.* Serenum. || *Tempête.* Fērtŭr ăb īmmēnsō tēmpēstās hōrrĭdă cœlō. *Sil.* Ēffūsīs īmbrĭbŭs ātră Tēmpēstās sĭnĕ mōrĕ fŭrīt. *V.* Pĕlăgī tōt tēmpēstātĭbŭs āctī. *Id.* SYN. Prŏcēllă, hĭēms, etc. *Voy.* Procella. || *La Tempête personnifiée.* Tē quŏquĕ, Tēmpēstās, mĕrĭtām dēlūbră fătēmŭr. *O.* Ēt Tēmpēstātĭbŭs āgnăm Cædĕrĕ deīndĕ jŭbēt. *V.* Īmmŏlābĭtŭr căpĕr, Ēt āgnă Tēmpēstātĭbŭs. *H.* || *Au fig.* Flūctĭbŭs īn mĕdĭīs ēt tēmpēstātĭbŭs ūrbīs. *H.* Ălĭă ēx ălĭā cūră fătīgăt, Vēxātque ănĭmōs nŏvă tēmpēstās. *Sen.* (*Ag.* 62). Tōtā pērfūsūm pēctŏră bēllī Tēmpēstātĕ. *St.* Sī quāndō pŏētĭcă sūrgĭt Tēmpēstās. *J.* (12, 24). SYN. Tūrbæ. || *Désastre, ruine.* Quāntă pēr Īdæōs, sævīs ēffūsă Mȳcēnīs, Tēmpēstās ĭĕrĭt. *V.* Pērnĭcĭēs ēt tēmpēstās bărāthrūmquĕ măcēllī. *Hor.* Cīmbrĭcă tēmpēstās. *Claud. Voy.* Pernicies. || *Pluie, grêle, abondance.* Īt tōtō tūrbĭdă cœlō Tēmpēstās tēlōrŭm. *V.* Nōn Tārtēssĭăcīs īllūm sătĭārĭt ărēnīs Tēmpēstās prĕtĭōsă Tăgī. *Cl.*

Tēmpēstīvē, *adv. En temps convenable.* Fēlīcēs āmbō tēmpēstīvēque sĕpūltī! *O.* Tēmpēstīvĭŭs īn dŏmŭm Paūlī... cōmīssābĕrĕ Măxĭmī. *H.* PPH. Īn tēmpŏre īpsō. *Sen. Voy.* Opportune.

† Tēmpēstīvō, *adv. Comme le précéd.* Quī nōstræ ætātī tēmpēstīvō tēmpĕrēnt. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 41).

Tēmpēstīvŭs, ă, ŭm. *Qui vient à temps, convenable.* Vĕnĭēt nārrātĭbŭs hōră Tēmpēstīvă mĕīs. *O.* SYN. Cōmmŏdŭs, ōppōrtūnŭs. || *Qui sied à l'âge.* Ēt tēmpēstīvūm pŭĕrīs cōncēdĕrĕ lūdŭm. *H.* || *Qui a l'âge convenable.* Tāndēm dēsĭnĕ mātrĕm Tēmpēstīvă sĕquī vĭrō. *H.* Aūt tēmpēstīvām sīlvīs ēvērtĕrĕ pīnŭm. *V.* SYN. Mātūrŭs.

Tēmplŭm, ī, *n. L'espace du ciel.* Cōntrĕmŭĭt tēmplūm māgnūm Jŏvĭs āltĭtŏnāntĭs. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 7). Cœlī cærŭlă tēmplă. (*Id.* ib.) Mūndī māgnum ēt vērsātĭlĕ tēmplŭm. *Lucr.* (V, 1435. Et *Ter. Eun.* III, 5, 42. Vid. *Fest.*). || *Ordint. Temple.* Hīc tēmplūm Jūnōni īngēns Sīdōnĭă Dīdō Cōndēbăt. *V.* Tēmplă mănēnt hŏdĭē vāstīs īnnīxă cŏlūmnīs. *O.* Ēsse ălĭquŏd nūmēn tēmplīs ārāque rŭbēntī. *J.* (13, 37). SYN. Ædēs (*sing.*), dēlūbrŭm, fānŭm, *qqf.* săcrārĭă, săcēllŭm, ădȳtŭm. EP. Aūgūstŭm, pĭŭm, rēllĭgĭōsŭm, săcrŭm, sānctŭm, vĕnĕrābĭlĕ ; āntīquŭm, vĕtŭs, vĕtūstŭm ; āltŭm, sūblīmĕ, ēxcēlsŭm, cēlsŭm, īngēns, āmplŭm ; cōnspĭcĭēndŭm, pūlchrŭm, māgnĭfĭcŭm, nōbĭlĕ ; mārmŏrĕŭm, aūrātŭm. PPH. Tēmplă dĕōrŭm *ou* dĕūm. Săcră dŏmŭs, ædēs, sēdēs. Tēmplī līmēn, tēctă, pĕnētrālĕ, pĕnētrālĭă, săcrārĭă. Săcră tēctă *ou* līmĭnă. Rēllĭgĭōsă dĕōrŭm *ou* dĕūm līmĭnă. VERS. Sŏlĭdō dē mārmŏrĕ tēmplŭm Īnstĭtŭām. *V.* Mĕdĭă tēstūdĭnĕ tēmplī. Tūm vīcīna āstrīs Ērȳcīno īn vērtĭcĕ sēdēs Fūndātŭr Vĕnĕrī. Hæc mē săcră quŏtānnīs Ūrbĕ vĕlīt pŏsĭtā tēmplīs sĭbĭ fērrĕ dĭcātīs. *Id.* Īnvīctō sūnt dătă tēmplă Jŏvī. *O.* Ārcĕ quŏque īn sūmmā, Jūnōnī tēmplă Mŏnētæ Ēx vōtō mĕmŏrānt făctă, Cămīllĕ, tŭō. *Id.* || *Au fig.* Īllō quæ tēmplūm pēctŏrĕ sēmpēr hăbēt (de Justitia). *O.* Hūmānum īn pēctŭs tēmplăquĕ mēntĭs. *Lr.* (V, 104). || *Eccl. Église.* Quīsquĭs ăd hæc sānctī cōncūrrīs līmĭnă tēmplī. *Fort.* (I, 2, 1). SYN. Ēcclēsĭă. || *Tombeau ou Chapelle sépulcrale.* Fŭĭt īn tēctīs dē mārmŏrĕ tēmplŭm Cōnjŭgĭs āntīquī. *V.* (Et *Sil.* I, 81. Cf. *Non.* 6, 92.) || *Séjour infernal.* Ăchĕrūsĭă tēmpla ālta Ōrcī sālvēte īnfĕră. *Enn.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 6). || *De la mer.* Quæ me īn lŏcīs Nēptūnĭīs tēmplīsquĕ tūrbŭlēntīs Sērvāvĭt. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 3. *Id. Rud.* IV, 2, 4). || — līnguæ. *Langue, ou Palais.* Līnguæ sūdāntĭă tēmplă. *Lr.* (IV, 628).

Tēmpŏrī, Tēmpŏrĭūs. *Voy.* Temperi.

Tēmpsă. *Voy.* Temesa.

Tēmpsī, *parf. de* Temno.

1. Tēmpŭs, ŏrĭs, *n. Temps, succession des temps.* Sēd fŭgĭt īntĕrĕā, fŭgĭt īrrĕpărābĭlĕ tēmpŭs. *V.* Flūxĕre īntĕrĕā pĕdĕ tēmpŏră lāpsă fŭgācī. *Cl.* Clām tăcĭtūm tēmpŭs ăbīrĕ sŏlēt. *O.* Tēmpŭs ĕdāx rērŭm, tūque, īnvĭdĭōsă vĕtŭstās. *Id.* SYN. Ævŭm, ætās, dĭēs (*sing.*), ānnī. EP. Lōngŭm, dĭŭtūrnŭm ; brĕvĕ, fŭgāx, fŭgĭēns, cĭtŭm, lābēns, præcēps, mōbĭlĕ, vŏlūbĭlĕ. *Voy.* Ævum, Vetustas. || Tēmpŏrĕ. *Avec le temps.* Tēmpŏrĕ rūrĭcŏlæ pătĭēns fīt taūrŭs ărātrī. *O.* Lēntēscūnt tēmpŏrĕ cūræ. *Id.* || *Temps, espace de temps.* Tēmpŏrĭs ūt pūnctō nĭhĭl ēxstēt. *Lr.* (I, 1102). Nēc lōngum īn mĕdĭō tēmpŭs. *V.* Lōngō pōst tēmpŏrĕ vīsŭm. *Id.* Ēxĭgŭō tēmpŏrĕ līběr ĕrĭs. *O.* SYN. Spătĭŭm, mŏră. || Ōmnī tēmpŏrĕ. *En tout temps, toujours.* Seū mœstŭs ōmnī tēmpŏrĕ vīxĕrĭs. *H.* (Et *Prop.* II, 21, 19 ; *Ov. Met.* X, 135.) SYN. Pēr ōmnĕ tēmpŭs. *H. Voy.* Semper. || Nūllō tēmpŏrĕ. *Jamais.* Cāsūrŭm

nūllō tēmpŏrĕ nōmĕn hăbēnt. *O. Voy.* Nunquam. || *Temps, époque particulière.* Tēmpŏrĕ jam ēx īllō cāsūs mĭhĭ cōgnĭtŭs ūrbĭs. *V.* Tēmpŏră nōctĭs. *O.* Tēmpŭs ĕdēndī. *H.* || Ānnī tēmpŏră. *O. Les saisons.* SYN. Hōræ, *qqf.* sīdŭs, sīgnŭm. VERS. Spătĭīs ēxēgīt quāttŭŏr ānnŭm (Jupiter). *O.* Ēt prīmī tēmpŏră vērĭs ĕūnt. *Id.* Tēmpŏrĭbūsquĕ părēm dīvērsīs quāttŭŏr ānnŭm. *V.* Văriīsquĕ mūndŭm Tēmpĕrăt hōrĭs (Jupiter). *H.* Ēt quī tēmpŏră dīgĕrēns Quāttuŏr, præcĭpĭtīs dĕŭs Ānnī dīspŏsŭīt vĭcēs. *Sen.* Tēmpŏră cūr văriānt ānnī : vēr, prīmă jŭvēntă, Cūr æstātĕ pĕrīt; cūr æstās īpsă sĕnēscĭt, Aūtūmnōque ōbrēpĭt hĭēms ēt ĭn ōrbĕ rĕcūrrĭt. *Corn. Sev.* (Adde *Ov. Met.* XV, 200 sq.) || — ēxtrēmŭm *ou* ūltĭmŭm. *Temps voisin de la mort, les derniers moments.* Lōngæque ēxtrēmă sĕnēctæ Tēmpŏră. *O.* Ēxtrēmō mŏrĭtūrūm tēmpŏrĕ frātrēm. (*Ad Liv.* 90.) Ō sæpĕ mēcūm tēmpŭs ĭn ūltĭmŭm Dēdūctĕ! *H.* || *Age.* Tēmpūs pŭĕrīlĕ jŭvēntæ. *O. Voy.* Ætas. || *Temps, circonstances, position.* Tēmpŏră sī fŭĕrīnt nūbĭlă, sōlŭs ĕrĭs. *O.* Quō sīt cōmpŏsĭtūm tēmpŏrĕ, quōquĕ lŏcō (carmen). *Id.* Nēc mĭsĕræ prōdēsse īn tālī tēmpŏrĕ quībăt. *Lr.* (I, 93). SYN. Tēmpēstās, dĭēs (*pl.*), cōndĭtĭŏ, rēs (*pl.*), stătŭs. || Prō tēmpŏrĕ. *Suivant les circonstances.* Nūnc tē mārmŏrĕūm prō tēmpŏrĕ fēcĭmŭs. *V.* Ēt cērnēt vūltūs ălĭīs prō tēmpŏrĕ vērsōs. *O.* || Ēx tēmpŏrĕ. *Comme le temps vient.* Ātque ēx tēmpŏrĕ vīvĭs. *Pers.* (3, 62). || *Temps favorable.* Nūnc tēmpŭs ĕquōs, nūnc pōscĕrĕ cūrrūs. *V.* Tēmpūs sēcum īpsă mŏdūmquĕ Ēxĭgĭt. Quæ mōllīssĭmă fāndī Tēmpŏră. *Id.* Tēmpŏrĭbūs mēdĭcīnă vălēt. *Ov.* || Tēmpŏrĕ, Īn tēmpŏrĕ, Pēr tēmpŭs. *A temps, à propos.* Dātă tēmpŏrĕ prōsūnt. *O.* Rōmānă sīc ēst vōx : Vĕnīto īn tēmpŏrĕ. *Aus.* (*Sept. Sap.* 6, 5. Et *Ter. And.* IV, 4, 19). Ātque ădĕo ĭn īpsō tēmpŏre ēccum īpsum ōbvĭām. *Ter.* (*And.* III, 2, 52). Pēr tēmpŭs hīc vĕnīt mīlēs mĭhī. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 3). *Voy.* Opportune. || *Jour de l'échéance.* Ūsūră vŏrāx ăvĭdūmque īn tēmpŏrĕ fœnŭs. *L.* SYN. Dĭēs. || *Temps de la mesure, mesure dans les vers.* Ērĭpĭās sī Tēmpŏră cērtă, mŏdōs. *H.* Ād mĕă pērpĕtŭūm dēdūcĭtĕ tēmpŏră cārmĕn. *O.* Āc pĕr hōs, prōdūctă pēr sē, quæ dŭōrūm tēmpŏrum ēst. *T. Maur.* (*Syll.* 270).

2. Tēmpŭs, ŏrĭs, *n., et ordint.* Tēmpŏră, ŭm, *pl. Tempe, tempes.* Īt hāstă Tāgō pēr tēmpŭs ŭtrūmquĕ. *V.* Pēr gĕmĭnūm trānscūrrīt tēmpŭs ărūndŏ. *Sil.* Tēmpŏrĭbūs gĕmĭnīs cānēbāt spārsă sĕnēctūs. *V.* Sŏlĭdō frēgīt căvă tēmpŏră plūmbō. *L.* Tēmpŏră pōpŭlēā fērtūr vīnxīssĕ cŏrōnā. *H.* || *Tête.* Trēmŭlūm mŏvēns Cānā tēmpŭs Ănīlĭtās. *Cat.* (61, 161). Jăcŭīt pūlsūs trĭă tēmpŏră rāmō Căcŭs. *Pp.* (IV, 9, 15). *Voy.* Caput. || *Qqf. Visage.* Cærŭlĕō quædām sŭă tēmpŏră fūcō Tīnxĕrĭt. *Pp.* (II, 18, 31).

Tēmpÿră, ōrŭm, *n. pl. Ville de Thrace.* Săltŭs ăb hāc tērrā brĕvĭs ēst Tēmpÿră pĕtēntī. *O.*

Tēmŭlēntĭă, æ, *f. Ivresse.* (*Nov.* apud *Fest.* in v. *Temetum.*) *Voy.* Ebrietas.

Tēmŭlēntŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Pōl măgĭs īstĭūs tēmŭlēntæ, fūtĭlĭs. *Afran.* (ap. *Fest.* in v. *Temetum*). Pĕrĭī! Tēmŭlēnta ĕs. *Ter.* (*Eun.* IV, 3, 13). *Voy.* Ebrius. || † Tēmŭlēntŭs. Nēquĕ mē cōnspĭcĕrēt sōmnĭfĭcūm vēl tēmŭlēntŭm. *Capel.* (IV, p. 135).

Tēn'. *Voy.* Tūn'.

† Tĕnācĭă, æ, *f. Indocilité* (*d'un cheval*). Quōrūm tĕnācĭam haūd īnfrēnārĭs mĭnīs. *Enn.* (ap. *Non.* 1, 5. Alii paulo aliter).

Tĕnācĭtĕr. *En tenant fortement.* Tēnĕ fĕrūnt gĕmĭnōs prēssīssĕ tĕnācĭtĕr āngŭēs? *O.* || *Au fig. Obstinément.* Ān mĭsĕrōs trīstĭs fōrtūnă tĕnācĭtĕr ūrgēt? *O.*

† Tĕnācŭlŭm, ī, *n. Lien, attache.* Āngūstōquĕ tĕnācŭlō Cērtāt vīncĕrĕ pōndĕrĭs Īn præcēps făcĭlēm fŭgām. *T. Maur.* (*Præf.* 29).

Tĕnāx, ācĭs. *Qui tient fortement.* Tūm dēntĕ tĕnācī Āncŏră fūndābāt nāvēs. *V.* Flōs āpprīmă tĕnāx. Tĕnācĭă vīnclă. *Id.* SYN. Hærēns, ădhærēns. || *Visqueux.* Ēt mēllă tĕnācĭă fīngūnt. *V.* SYN. Lēntŭs. || *Au fig. Qui retient dans sa mémoire.* Sēcrētă rērum īn nōn tĕnācem ēffūndĕrēm. *Avien.* (*Or. mar.* 22). || *Qui attache, enchaîne.* Ēt Cīrcæ fraūdēs, lōtōsque hērbæquĕ tĕnācēs. *Pp.* (III, 12, 27). || *Attaché à.* Tām prāvī fīctīquĕ tĕnāx quām nūntĭă vērī. *V.* Jūstum ēt tĕnācēm prōpŏsĭtī vĭrŭm. *H.* Pārcă tĕnāx vērī. *Pers.* (5, 48). SYN. Sērvāns. || *Obstiné.* Quūm vĭdĕō quām sīnt mĕă fātă tĕnācĭă, frāngŏr. *O.* Cæsărĭs īră tĕnāx. *Id. Voy.* Obstinatus. || *Qui tient à ce qu'il a, avare, tenace.* Quæsītīquĕ tĕnāx. *O.* Sævūs, pārcūs, trŭcŭlēntūs, tĕnāx. *Ter.* (*Ad.* V, 4, 12). Rēgnī tĕnācĭs dŏmĭnŭs ēt tăcĭtæ Stÿgĭs. *Sen.* (*Hipp.* 625). *Voy.* Avarus.

Tēndŏ, īs, tĕtēndī, tēnsŭm *et* tēntŭm, tēndĕrĕ. *Tendre, étendre.* Ēt pālmās cœlō cūm vōcĕ tĕtēndĭt. *V.* Tēndēns ād sīdĕră pālmās. Tēndūnt vēlă nŏtī. *Id.* Tēndĕ, prĕcōr, vălĭdā lōră sĭnīstră mănū. *O.* Āfrĭcă sē tēndīt cāmpīs. *Sil.* SYN. Cōntēndŏ, īntēndŏ, ēxtēndŏ, prōtēndŏ, dīlātŏ, ēxplĭcŏ. || *Remplir.* Ēt măgĭs ūbĕră tēndūnt. *V.* SYN. Dīstēndŏ. *Voy.* Impleo. || *Tendre, présenter.* Pārvūmquĕ pătrī tēndēbăt Īūlūm. *V.* Tū mūnĕră sūpplēx Tēndĕ, pĕtēns pācēm. *Id.* SYN. Pōrrĭgŏ, prōtēndŏ, ōffĕrŏ. || *Act. et n. Dresser une tente, camper.* Fœdāquĕ Tārpēĭō cōnōpĭă tēndĕrĕ sāxō. *Pp.* (III, 11, 45). Lĕgĭō lātīs tēndēbăt ĭn ārvĭs. *V.* Hīc sævūs tēndēbăt Ăchīllēs. *Id. Voy.* Castra. || *Au fig.* Nōn ānxĭă mēntēm Spēs ăgĭt, ēt lōngō tēndīt præcōrdĭă vōtō. *Cl.* Tēnde ănĭmūm vĭgĭlēm. *St.* || *Prolonger.* Æstīvām sērmōnĕ bĕnīgnō tēndĕrĕ nōctēm. *H.* (*Epist.* I, 5, 11. Minus bene *extendere*). SYN. Prōdūcŏ, prōfĕrŏ, etc. || — cūrsŭm, ĭtĕr, etc. *Aller, se diriger vers.* Tāntō pōssĕ mĭnŭs cūm sīgnīs tēndĕrĕ cūrsŭm. *Lr.* (V, 630). Ăcĭē tēnde īn Căpĭtōlĭă cūrsŭm. *St.* Ĭtĕr ād nāvēs tēndēbăt Ăchātēs. *V.* Ād dŏmĭnūm tēndēbăt ĭtĕr. *O. Voy.* Eo. || *n. Faire des efforts.* Vāstō cērtāmĭnĕ tēndūnt. *V.* Nēc nōs ŏbnītī cōntrā nēc tēndĕrĕ tāntŭm Sūffĭcĭmŭs. *Id.* SYN. Cōntēndŏ, nītŏr, lūctŏr, etc. || *S'efforcer de.* Īllĕ sĭmŭl mănĭbūs tēndīt dīvēllĕrĕ nōdōs. *V.* Lŏcūm tēndūnt sŭpĕrārĕ prĭōrēm. *Id.* Ăquă tēndīt rūmpĕrĕ plūmbŭm. *H. Voy.* Conor. || *Aller, se diriger vers.* Quā vī tēndăt ĭn hōstēm. *V.* Cūrsūque ād līmĭnă tēndĭt. Quō tēndĕrĕ pērgānt. *Id.* Ād cērtām tēndĕrĕ mōrtēm. *L. Voy.* Eo. || *Avoir du penchant.* Frātĕr ăd ēlŏquĭūm vĭrĭdī tēndēbăt ăb ævō. *O.* SYN. Spēctŏ. || *Incliner vers.* Mōllĭs quā tēndĭt Ĭōnĭă. *Pp.* (I, 6, 31). *Voy.* Vergo.

1. Tēnĕ (*de* Te *et* ne). Tēne, īnquĭt, mĭsĕrāndĕ pŭĕr, quūm lætă vĕnīrĕt, Īnvīdĭt Fōrtūnă mĭhī? *V.* || 2. Tĕnĕ, *et dans le Comiques* Tĕnĕ, *impér. de* Teneo. (*Pl. Rud.* V, 3, 4.)

Tĕnĕbræ *et* Tēnēbræ, ārŭm, *f. pl. Ténèbres, obscurité, nuit.* Prōspĭcĭūnt Teūcri, āc tĕnēbrās īnsūrgĕrĕ cāmpīs. *V.* Fūmĭfĕrām nōctēm cōmmīxtīs īgnĕ tĕnēbrīs. *Id.* SYN. Călīgŏ, nōx, ūmbră *ou* ūmbræ, *qqf* nūbēs, nĕbŭlă, squālŏr. EP. Nōctūrnæ, dēnsæ, ŏpācæ prŏfūndæ, nīgræ, nīgrāntēs, spīssæ, ātræ, cæcæ, ōbscūræ, călīgāntēs, pĭcĕæ, hōrrēndæ, tăcĭtæ, sĭlēntēs. PPH. Călīgĭnĭs *ou* nōctĭs hōrrŏr. Sĭnĕ sōlĕ dĭēs. VERS. Īnvōlvērĕ dĭēm nīmbi, ēt nōx hūmĭdă cœlūm Ābstŭlĭt. *V.* Īnvōlvītquĕ dŏmūm călīgĭnĕ cæcā. Ēt călīgāntēm nīgrā fōrmīdĭnĕ lūcūm. Pōntō nōx īncŭbăt ātră. Ībānt ōbscūrī sōlā sūb nōctĕ pĕr ūmbrām Cœlūmque ōbtēxĭtŭr ūmbrā. Heū! quĭānām tāntī cīnxērūnt æthĕră nīmbī? Īnhōrrŭīt ūndă tĕnēbrīs Cōndĭtŭr

in tĕnēbrās āltūm cālīgĭnĕ cœlūm. Obtēntā dēnsāntūr nōctĕ tĕnēbræ. Tĕnēbrīs nĭgrēscūnt ōmnĭă cīrcūm. *V.* Tĕnĕbrās īndūcĕrĕ rēbŭs. *O.* Ēt lătēt ōbscūrā cōndĭtā nūbĕ dĭēs. Fŭgĭt aūrĕă cœlō Lūnă, tĕgūnt nĭgræ lătĭtāntĭă sīdĕră nūbēs. Ōmnĕ lătēt cœlūm, dŭplĭcātăquĕ nōctĭs ĭmāgo ēst. Dēnsīs ădŏpērtŭs nūbĭbŭs aūstĕr. *Id.* Aūt ădĭmēnt lūcēm cæcā cālīgĭnĕ nūbēs. *Cic.* Nēc Phœbūm sūrgĕrĕ sēntĭt Nōx sūbtēxtă pŏlō : rērūm dīscrīmĭnă mīscĕt Dēfōrmĭs cœlī făcĭēs jūnctæquĕ tĕnĕbræ. *L.* Nūbēs sūccēdĕrĕ sōlī Cœpēre, ēt rădĭīs īntēr quăsĭ rūmpĕrĕ sōlĭs. Īnvōlvēre ōrbēm tĕnĕbrīs. *Id.* Tĕnētŭr Nūbĭbŭs, ēt dŭbĭō vānēscĭt Cȳnthĭă cōrnū. *Cl.* Dēnsæ cœlum ābscōndĕrĕ tĕnĕbræ. *J.* Dēlĭtŭĭt cœlum, ēt sŭbĭtīs lūx cāndĭdă cēssĭt Nūbĭbŭs. *St.* Ēt nūbĕ dēnsā sōrdĭdām lūcem ābdĭdĭt. *Sen.* Spīssĭōr dēnsīs cŏĭt Cālīgŏ tĕnĕbrīs. *Id. Voy.* Nox, Umbraculum, Pulvis, Fumus, Obscurus. || *Dissiper les ténèbres.* Tĕnĕbrās, ūmbrās dīscŭtĭŏ, pēllŏ, dīspēllŏ, rĕsōlvŏ, lāxŏ, vīncŏ, ēvīncŏ. || *Ténèbres qui couvrent les yeux dans l'évanouissement.* Ŏcŭlōs vāstæ ōbdūxērĕ tĕnĕbræ. *L.* Tĕnĕbrīs ēxsānguĭs ŏbōrtīs Sūccĭdŭō dīcōr prōcŭbŭīssĕ gĕnū. *O.* || *Cécité.* Tĕnĕbrās ēt clādēm lūcĭs ădēmptæ Ōbjĭcĭt. *O.* Tĕnĕbrāsquĕ săgācēs Tīrēsĭæ. *St.* SYN. Nōx. *Voy.* Cæcitas. || *Lieu ténébreux.* Claūsæ tĕnĕbrīs ēt cārcĕrĕ cæcō. *V.* Āfflīctūs vītam īn tĕnĕbrīs lūctūquĕ trāhēbām. *Id.* Quāntī nūnc tĕnĕbrās ūnūm cōndūcĭs ĭn ānnŭm. *J.* (3, 225). || *Ténèbres des enfers.* Ēxplēbō nŭmĕrūm, rēddārquĕ tĕnĕbrīs. *V.* Quĭd Stȳgă, quĭd tĕnĕbrās, quĭd nōmĭnă vānă tĭmētĭs? *O.* (Adde *Cat.* 3, 13; *Hor Od.* IV, 7, 25). || *Au fig.* Quālĭbŭs īn tĕnĕbrīs vītæ quāntīsquĕ tĕnĕbrīs Dēgĭtŭr hōc ævī quōdcūmque ēst? *Lr.* (II, 15). Quī pōstquām tĕnĕbrās dīspŭlĭt călŭmnĭæ. *Ph.* Phārsālĭă nōstră Vīvēt, ēt ā nūllō tĕnĕbrīs dāmnābĭtŭr ævō. *L.* Nōctĭs hīc rūmpĭt tĕnĕbrās, hīc tĕnĕbrās pēctŏrĭs. (*Anth.* I, p. 8.) SYN. Nōx, *qqf.* pĕnĕtrālĕ, sēcrētūm.

Tĕnĕbrĭcōsŭs, ă, ŭm. *Comme* Tenebrosus. Quī nūnc ĭt pēr ĭtēr tĕnĕbrĭcōsūm. *Cat.* (3, 11).

† Tĕnĕbrĭcŭs, ă, ŭm. *Ténébreux.* Hæc ā Tārtărĕā tĕnĕbrĭca ābstrāctūm plăgā. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

† Tĕnĕbrĭŏ, ōnĭs, *m. Celui qui recherche les ténèbres, voleur.* Hūc vēnĭt, fŭgĭēns tĕnĕbrĭōnēm Thūrĭūm. *Afran.* (apud *Non.* 1, 67).

Tĕnĕbrōsŭs, ă, ŭm. *Ténébreux, obscur.* Āĕră dīmōvĭt tĕnĕbrōsum, ēt dīspŭlĭt ūmbrās. *V.* Tĕnĕbrōsā sēdĕ tȳrānnŭs Ēxĭĕrăt. *O.* SYN. Ōbscūrŭs, nĭgĕr, etc. *Voy.* Obscurus. || *Au fig.* Ō spīssŭs ērrŏr, ō tĕnĕbrōsūm gĕnŭs! *Prud.* (*Peri.* 10, 373. *Id. Sym.* I, 244). SYN. Cæcŭs.

Tĕnĕdŏs *ou* Tĕnĕdŭs, ī, *f.* (Τένεδος). *Ténédos, petite île de la mer Égée, en face de Troie.* Ēst īn cōnspēctū Tĕnĕdōs, nōtīssĭmă fāmā Īnsŭlă. *V.*

Tĕnēllŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Ēt pŭēllā tĕnēllŭlō dēlĭcātĭŏr hœdō. *Cat.* (17, 15. Et *Læv.* ap. *Prisc.* 903, manu tenellula).

Tĕnēllŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Tener. Cuī nōmĕn vōx prīmă mĕūm, lūdūsquĕ tĕnēllō. *St.* Ēpīrōtă tĕnēllōrūm nūtrīcŭlă vātūm. *Domit. Mars.* (ap. *Suet. Gram.* 18. Et *Pl. Cas.* I, vs. 20).

Tĕnĕŏ, ēs, ŭī, tēntūm, tĕnērĕ. *Tenir, soutenir, porter.* Īllĕ tĕnēns dēxtrā băcŭlūm clāvēmquĕ sĭnīstrā. *O.* Hæc nōn sūnt dĭgĭtīs ārmă tĕnēndă tŭīs. *Id.* Āvērsī tĕnŭērĕ făcēm. *V.* SYN. Sūstĭnĕŏ, gĕrŏ, fĕrŏ, gēstŏ, pōrtŏ, hăbĕŏ. || *Tenir, retenir, contenir.* Vērum, ŭbĭ cōrrēptūm mănĭbūs vīnclīsquĕ tĕnēbĭs. *V.* Fēssās nōn vīncŭlă nāvēs Ūllă tĕnēnt. *Id.* SYN. Cōntĭnĕŏ, cŏhĭbĕŏ, etc. *Voy.* Cohibeo. || *Enfermer.* Īllīc claūsă tĕnēnt stăbŭlīs ārmēntă. *V.* Ēt pĕcŭs ōmnĕ tĕnēndūm. *Id.* Ōbsĭdĭōnĕ tĕnērī. *Id.* Īntrā claūstră (te) tĕnēbŏ. *H.* SYN. Claūdŏ, īnclūdŏ, etc. || *Toucher, atteindre.* Jāmquĕ prŏpīnquābānt scŏpŭlō, mētāmquĕ tĕnēbānt. *V.* SYN. Āttīngŏ, āssĕquŏr. || *Contenir, renfermer, embrasser.* Prōlēm Dēvŏrăt, īmmērsām vīscĕrĭbūsquĕ tĕnēt. *O.* Dŏmĭnām lēctīcă tĕnēbăt. *Id.* SYN. Cōntĭnĕŏ, hăbĕŏ, āmplēctŏr. || *Couvrir, recouvrir.* Ōbdūctō lātē tĕnēt ōmnĭă līmō. *V.* (Cf. *Non.* 4, 462). *Voy.* Tego. || *Occuper, habiter.* Jāmquĕ tĕnēbăt Nōx mĕdĭūm cœlī spătĭūm. *Hor.* Quæ gūrgĭtĭs hŭjŭs Īmă tĕnēs. *V.* Căpĭtōlĭă cēlsă tĕnēbăt. Tĕnēānt... hŏmĭnēsnĕ fĕrænĕ. *Id.* SYN. Pŏssĭdĕŏ, ŏccŭpŏ, ōbtĭnĕŏ, hăbĕŏ, cŏlŏ, īncŏlŏ. *Voy.* Habito. || *Au fig. Tenir, posséder.* Tāntănĕ vōs gĕnĕrīs tĕnŭĭt fīdūcĭă vēstrī? *V.* Tū dŏmĭnī nōmĕn, prīncĭpĭs īllĕ tĕnēt. *O.* Tĕnēt īnsānābĭlĕ mūltōs Scrībēndī căcŏēthĕs. *J.* (7, 50). SYN. Hăbĕŏ, ōbtĭnĕŏ. || *Gouverner.* Brūtō prætōrĕ tĕnēntĕ Tūnc Ăsĭām. *H.* Tĕnēntĕ Cæsărĕ tērrās. *Id.* Scēptrīs Călȳdōnă tĕnērēm. *Val. Fl.* SYN. Ōbtĭnĕŏ, rĕgŏ, mŏdĕrŏr, etc. || *Garder, conserver, tenir à.* Prōpŏsĭtūmquĕ tĕnēt. *O.* Fāmām sĭnĕ lābĕ tĕnēbŏ. Tĕnŭērĕ sĭlēntĭă cūnctī. *Id.* Sērmōnēm... pătrĭūm mōrēsquĕ tĕnēbūnt. *V.* SYN. Rĕtĭnĕŏ, sērvŏ. || *Tenir fixe.* Īntēntīque ōră tĕnēbānt. *V.* Ŏcŭlōsquĕ sŭb āstră tĕnēbăt. Tĕnŭĭtque ĭnhĭāns trĭă Cērbĕrŭs ōră. *Id.* || *Retenir, contenir.* Spēctātum ădmīssī, rīsūm tĕnĕātĭs, ămīcī? *H.* Tĕnŭĭt gēntēs īn pācĕ fĭdēlī. *O.* SYN. Cōmprĭmŏ, rĕtĭnĕŏ, cōmpēscŏ, etc. || *Arrêter, retarder.* Tĕnŭĭt mōră nūllă vŏcātōs. *O.* Nĕquĕ tē tĕnĕō, nĕquĕ dīctă rĕfēllŏ. *V.* Nōn tē pēr lōnga ĕxōrsă tĕnēbŏ. *Id.* Rŭēntēm Vōcĕ tĕnēt. *L.* SYN. Mŏrŏr, dētĭnĕŏ. || *Empêcher.* Ēt phœbī tĕnŭērĕ vĭās. *L. Voy.* Impedio. || *Enchaîner, charmer.* Hūnc Phœnīssă tĕnēt Dīdō. *V.* Ănĭmōs dūlcī nŏvĭtātĕ tĕnērĕ. *O.* Ābsēntēm tēntūră vĭrūm. *Cl.* SYN. Dētĭnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, vīncĭŏ, dēvīncĭŏ. || *Attacher, lier.* Pătrĭæ tĕnĕōr nēc lēgĭbŭs ūllīs. *V.* Fātī quŏd lēgĕ tĕnētŭr. *Id.* SYN. Ōbstrīngŏ, vīncĭŏ, etc. || *Comprendre, concevoir.* Tĕnēs jăm? Prŏpĕmŏdo, ātque aūscūltŏ pērlŭbēns. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 50. Et *Ter. Heaut.* IV, 3, 22). SYN. Īntēllĭgŏ, vĭdĕŏ. || *Savoir, avoir retenu.* Nŭmĕrōs mĕmĭnī, sī vērbă tĕnērēm. *V.* Ēt mĕmŏrī māndātūm mēntĕ tĕnērĕ. *Lr.* (II, 583). Ēt tĕnĕŏ mĕlĭŭs īstă quām mĕūm nōmĕn. *M.* (IV, 37). Ŭt lĕpĭdē rēs ōmnēs tĕnēt! *Pl.* (*Most.* I, 3, 15). SYN. Scĭŏ, nōvī, *qqf.* mĕmĭnī. || — ĭtĕr, vĭām. *Aller, se diriger vers.* Quōvĕ tĕnētĭs ĭtĕr? *V.* Fŭgām mĕdĭōs tĕnŭīssĕ pĕr hōstēs. *Id. Voy.* Eo. || *Tenir qqn, le prendre sur le fait.* Tĕnĕŏ nŏcēntēm : cōnvĕnĭt nŭmĕrŭs, lŏcŭs. *Sen.* (*OEd.* 781). Quĭd, quūm mănĭfēstō tĕnētŭr? *Pl.* (*Ps.* II, 4, 57). SYN. Căpĭŏ, cōnvīncŏ. || Tĕnĕ, *famil. Tiens, voilà.* Mănum, īnquăm, cĕdŏ tŭam āctūtūm. Tĕnĕ. *Pl.* (*Capt.* IV, 2, 58). *Voy.* Tene 2.

Tĕnĕr, ĕră, ĕrūm. *Tendre (non dur), mou.* Sŭpĕrāt tĕnĕr ōmnĭbŭs hūmŏr. *V.* Cānă lĕgām tĕnĕrā lānūgĭnĕ mālă. *Id.* Quī tĕnĕrōs caūlēs ălĭēnī frēgĕrĭt hōrtī. *H.* Prātă tĕnērrĭmă. *O.* SYN. Mōllĭs, *qqf.* tĕnēllŭs, tĕnēllŭlŭs. || *Tendre, délicat.* Nām tĕnĕrās ārcēbānt vīncŭlă pālmās. *V.* Nēc rēs hūnc tĕnĕræ pōssēnt pērfērrĕ lăbōrēm. *Id.* SYN. Mōllĭs, dēlĭcātŭs, īnfīrmŭs. || *Tendre, jeune.* Dūm tĕnĕrās dēfēndo ā frīgŏrĕ mȳrtōs. *V.* Ŏvĭūm tĕnĕrōs dēpēllĕrĕ fētŭs. *Id.* Ōs tĕnĕrūm pŭĕrī bālbūmquĕ pŏētă fĭgūrăt. *H.* SYN. Mōllĭs, tĕnēllŭs, *qqf.* rŭdĭs, flēxĭlĭs, flēxĭbĭlĭs, făcĭlĭs, trāctābĭlĭs. || *Qqf. m. absolt. Enfant.* Īndĕ vĕnīt Rōmām tĕnĕr īpse ĕtĭam ātquĕ pŭēllŭs. *Lucil.* (ap. *Prisc.* 697). Tāntūmquĕ rĕsērvăt Dēpŏsĭtūm tĕnĕrĭs. *Cl. Voy.* Puer. || Ā tĕnĕrō *ou* tĕnĕrīs, īn tĕnĕrīs (*s.-ent.* annis). *Depuis ou Dans le bas âge.* Ā tĕnĕrō fāndī rŭdĭs. *St.* Ădĕo īn tĕnĕrīs cōnsuēscĕrĕ mūltum ēst! *V.* Īncēstōs ămōrēs Dē tĕnĕrō mĕdĭtātŭr ūnguī. *H. Voy.* Puer. || *Efféminé.* Quūm tĕnĕr ūxōrēm dūcăt spădŏ. *J.* (1, 22. *Id.* 8, 16). SYN. Mōllĭs, frāctŭs.

|| *Au fig. Tendre, délicat, doux.* Stāt nĕcĕ mātūrā tĕnĕrūm pĕnsārĕ pŭdōrĕm. *O.* Īn mātrĕm tĕnĕrīs cōnvērsā quĕrēlīs. *Cl.* SYN. Mōllīs. || *Poëte ou Vers érotiques.* Ēt tĕnĕrī pōssīs cārmĕn lēgīssĕ Prŏpērtī. *O.* Tĕnĕrōs quŏquĕ mīttĕrĕ vērsūs. *Id.*

Tĕnĕrāscŏ, īs, ĕrĕ, *n. Devenir tendre.* Scīlĭcĕt īn tĕnĕrō tĕnĕrāscĕrĕ cōrpŏrĕ mēntĕm. *Lr.* (III, 766. Quod laudat *Diom.* 334).

Tĕnĕrŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Tener. Ō quæ tĕnĕrŭlæ cōmpārīs tĕnĕs crīnĕm! *Rufin.* (*Metr. Comic.* p. 2712).

† Tĕnĕsīs, *pour* Tene si vis. Tĕnĕsīs ārgēntŭm. *Plaut.* (*Pers.* III, 3, 9. Alii scrib. *tene, sis*).

Tĕnŏr, ōrĭs, *m. Marche continue, continuité, suite, succession.* Prōtĭnŭs hāstă fŭgīt, sērvātquĕ crŭēntă tĕnōrĕm. *V.* Sūrgĕrĕ sīgnă sŏlĕnt, prīmūmque ōstēndĕrĕ vūltŭm; Cētĕră paūlātīm, plăcĭdōque ēdūctă tĕnōrĕ, Tōtă pătēnt. *O.* Ēxplōrātque hăbĭlēs trūncōs rēctīquĕ tĕnōrĕm Stīpĭtĭs. *Cl.* || *Au fig.* Nōn ălĭōs prīmā crēscēntĭs ŏrīgĭnĕ mūndī Īllūxīssĕ dĭēs, ălĭūmvĕ hăbŭīssĕ tĕnōrĕm Crēdĭdĕrīm. *V.* Dūmquĕ tĕnŏr vītæ sīt sĭnĕ lābĕ mĕæ. *O.* Prōsĕquĭtūr fātī, quī fŭīt āntĕ, tĕnŏr. *Id.* Jūstīquĕ tĕnōrĕm Flēctĕrĕ nōn ŏdĭūm cōgīt, nōn grātĭă suādĕt. *Cl.* Nōn ūnō cōntēntă vălēt nātūră tĕnōrĕ. *Petr.* (*fragm.*). Hērōōs grēssū trūncārĕ tĕnōrēs (scil. admixto pentametro). *St.* SYN. Sĕrĭēs, *qqf.* prōgrēssŭs, ōrdŏ.

Tēnŏs, ī, *f.* (Τῆνος). *Une des Cyclades.* Dĭdўmēque, ēt Tēnŏs, ēt Āndrŏs. *O.*

Tēnsă, æ, *f. Voy.* Thensa.

Tēnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tendo. *Tendu.* Pīlă părātă dĭū tēnsīs tĕnŭērĕ lăcērtīs. *L.* Lāncĕă sēd tēnsō bāllīstæ tūrbĭnĕ răptă. *Id.* Tēnsōquĕ mŏdōs ĭmĭtābĭtŭr ārcū. *St.* Cĭtō rūmpēs ārcūm, sēmpĕr sī tēnsum hăbŭĕrĭs. *Ph. Voy.* Tentus.

Tēntāmĕn, ĭnĭs, *et* Tēntāmēntŭm, ī, *n. Expérience, épreuve, essai, tentative.* Hæc īn prīmĭtĭīs tēntāmĭnă prīmă mănēbānt. *Juvc.* (IV, 110). Prīmā fĭdĕ vōcīsquĕ rătæ tēntāmĭnă sūmpsĭt. *O.* Tēntāmēntă nĭhĭl, nĭhĭl ārtēs pōssĕ mĕdēntūm. Mĕdĭtātăquĕ pænĕ rĕlīnquī Tēntāmēntă. *Id.* Nōn ūllă pĕr ārtĕm Tēntāmēntă tŭī pĕpĭgī. *V.* SYN. *qqf.* Pĕrīcŭlŭm *ou* Pĕrīclŭm.

Tēntātĭŏ, ōnĭs, *f. L'action d'éprouver.* || *Ecclés. Tentation.* Tētrī sævă prŏcŭl tēntātĭŏ dæmŏnĭs ābsīt. *Juvc.* (I, 629. Et *Sedul.* II, 289).

Tēntātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui sollicite.* Nōtŭs ēt īntĕgræ Tēntātŏr Ŏrīōn Dĭānæ. *H.* || *Eccl. Le Tentateur, le Démon.* Rūrsŭs ăt īllĕ dŏlōs vērsūtīs ārtĭbŭs āptāns Nēctĕrĕ Tēntātŏr prŏpĕrăt. *Juvc.* (I, 412). Scĕlĕrūmquĕ vĕpōrēs Īgnītŭs Tēntātŏr ăgăt. *Arat.* (II, 560).

Tēntātŭs, ă, ŭm. *Touché, essayé, éprouvé.* Sălĭūnt tēntātæ pōllĭcĕ vēnæ. *O.* Pēr nōn tēntātās prīmă cŭcūrrĭt ăquās. *Id.* || *Sollicité.* Prĕcĭbŭs tēntātă rĕpūgnās. *O.* || *Attaqué d'une maladie, saisi.* Tēntātōs sēnsĭt rĭgŭīssĕ lăcērtōs. *O.* Tēntātūm frīgŏrĕ cōrpŭs. *H.*

Tēntĭpēllĭŭm, ĭī, *n. Forme (de cordonnier) en fer pour étendre la peau.* Prō mănĭbŭs crēdo hăbērĕ ĕgo īllōs tēntĭpēllĭŭm. *Afran.* (ap. *Fest.*). || *Au fig.* (*Titin.* ibid., de medicamento quo rugæ extenduntur, ut ait *Fest.*)

Tēntŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Teneo. *Tâter, toucher.* Īnvīsōs sī quĭs tēntārăt ămĭctŭs. *V.* Mănĭbŭs quŏquĕ pēctŏră tēntăt. *O.* Tēntăt ĕăm rōstrō (ficum). Dūmquĕ sŭō tēntăt sălĭēntĕm pōllĭcĕ vēnăm. *Id.* Ād lēctum āccēdĭt, tēntăt īn tĕnĕbrīs căpŭt. *Ph.* SYN. Tāngŏ, āttrēctŏ, cōntrēctŏ, āttīngŏ, pālpŏr. || *Chercher.* Hæc quŭm tēntārĕt sī quă rēs ēssĕt cĭbī. *Ph.* Rōmæ cōndūcĕrĕ fūrnōs Tēntārēnt. *J.* (7, 4). Quā tēntēt rătĭōne ădĭtŭs. *V.* Quæ sīt fōrtūnă făcīllĭmă, tēntăt. Caūsās tēntārĕ lătēntēs. *Id.* SYN. Quærŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Tenter, essayer, éprouver.* Tēntāmūsquĕ vĭăm, ēt vēlōrūm pāndĭmŭs ālās. *V.* Ēxcūrsūsquĕ brĕvēs tēntānt. Flūvĭōs tēntārĕ mĭnācēs. Fŭgăm cūrsū tēntāvĭt ĕquōrŭm. *Id.* Sēd quĭd tēntārĕ nŏcēbĭt? *O.* Pōllĭcĭtāmquĕ fĭdēm tēntăt. *Id.* Brūmā tēntābĭmŭs Īstrŭm. *Cl.* SYN. Ēxpĕrĭŏr, ēxplōrŏ, *qqf.* ădĕŏ, āggrĕdĭŏr. || *Tenter de.* Ēt vĕtĭtō frūstrā tēntārŭnt æquŏrĕ tīngī. *O.* Ūt nēmo īn sēsē tēntăt dēscēndĕrĕ, nēmŏ! *Pers.* (4, 23). SYN. Āggrĕdĭŏr, tēndŏ, etc. *Voy.* Conor. || *Solliciter.* Ātque ĭtĕrūm tēntārĕ prĕcāndŏ. *V.* Īmprŏbĭtās īpsōs aūdĕt tēntārĕ părēntēs. *Juv.* (10, 305). SYN. Ādĕŏ, āggrĕdĭŏr, sōllĭcĭtŏ. || *Provoquer.* Tēntāndāsquĕ rătŭs mōtūrī mīlĭtĭs īrās. *L.* Fūmāntēm nāsūm vīvī tēntāvĕrĭs ūrsī. *M.* (VI, 64, 28). SYN. Prōvŏcŏ, lăcēssŏ, īrrĭtŏ, etc. || *Attaquer, en parl. d'une maladie.* Mōrbō rēnēs tēntāntŭr ăcūtō. *H.* Tūrpĭs ŏvēs tēntăt scăbĭēs. *V.* Quūm căpŭt aūt ŏcŭlŭs, tēntāntĕ dŏlōrĕ, Lædĭtŭr īn nōbīs. *Lr.* (III, 148). Tĕnŭīsquĕ lăgēŏs, Tēntātūră pĕdēs (scil. ebrietate). *V.* || *Au fig. Attaquer, s'attaquer à.* Quĭd grăvĭdām bēllīs ūrbem ēt cōrda āspĕră tēntās? *V.* Quī mē fērrō aūsī tēntārĕ. *Id.* Bēllīs pĕrĕgrīna ēt fēmĭnă tēntŏr. *O.*

Tēntōrĭŭm, ĭī, *n. Tente, pavillon.* Præbēt sēcūrōs īntrā tēntōrĭă sōmnōs. *L.* Rhēsī nĭvĕīs tēntōrĭă vēlīs. *V.* Paūcī tēntōrĭă pōnūnt. *O.* SYN. Tăbērnăcŭlŭm, tăbērnāclŭm.

Tēntŭs, ă, ŭm. 1. *Part. p. de* Tendo. *Tendu.* Tўmpănă tēntă tŏnānt pălmīs. *Lr.* (II, 619). Rĕfērtquĕ tēntă grēx ămĭcŭs ūbĕră. *H.* Sīt sūbrēctă, făcēs ĕt ăcūmĭnă tēntă cŏrūscāns. *Avien.* (*Progn.* 141). *Voy.* Tensus. || — mŭlĭĕr. *Femme enceinte.* (*Alcim.* IV, 211.) || 2. *Part. p. de* Teneo.

Tēntўră, ōrŭm, *n. pl.* (Τέντυρα et Τεντυρίς) *Ville de la Haute-Égypte.* Quī vīcīnă cŏlūnt ūmbrōsæ Tēntўră pălmæ. *J.* (15, 76).

Tĕnŭĭs *ou* Tĕnuĭs, ĕ. *Menu, mince, délié, ténu, subtil.* Vīx hăbĕō tĕnŭēm, quæ tēgăt ōssă, cŭtēm *O.* Tĕnŭīssĭmă fīlō (toga). *Id.* Sēctă nĭsi īn tĕnŭēs ēssēmŭs līgnă tăbēllās. *M.* (XIV, 3). Tĕnuĭă nēc lānæ pēr cœlūm vēllĕră fērrī. *V.* Īn tĕnŭem ēx ŏcŭlīs ēvānŭīt aūrām. *Id.* Cōrpŭs ăquæ, nātūrăquĕ tĕnuĭs Āĕrĭs. *Lr.* (II, 232). SYN. Ēxīlĭs, grăcĭlĭs, sūbtīlĭs, mĭnūtŭs, *qqf.* lĕvĭs. || *Au fig. Délié, subtil.* Quæ tĭbī tām tĕnŭī cūrā līmāntŭr. *O.* Tū mĭhī dā tĕnŭēs aūrēs ănĭmūmquĕ săgācēm. *Lr.* (IV, 913. Et *Mart.* VI, 64, tenues Athenæ). SYN. Sūbtīlĭs, ăcĕr. || *Maigre.* Gēllĭŭs ēst tĕnŭĭs. *Cat.* (89, 1. Et *Mart.* XI, 101). *Voy.* Macer. || *Petit, étroit.* Īnsīgnēm tĕnŭī frōntĕ Lўcōrĭdă. *H.* Sīgnātŭs tĕnŭī mĕdĭa īntĕr cōrnŭă nīgrō. *O.* SYN. Pārvŭs, ēxĭgŭŭs, āngūstŭs. || *Faible, léger, peu abondant.* Tĕnŭī quūm strīngĭtŭr aūrā (mare). *O.* Tĕnŭī cōntēntŭs cĭbō. *Ph.* Ēt æstŭāntī tĕnŭĕ vēntĭlăt frīgŭs. *M.* (III, 82). *Voy.* Parvus. || — vīnŭm. *Vin léger.* Tĕnŭīsquĕ lăgēŏs. *V.* (*G.* II, 93. Cf. *Serv.* et *Plin.* 14, 4. Opponitur *pingue, crassum*). || *Au fig. Petit, faible.* Tĕnŭī dīscrīmĭnĕ lētī Ēssĕ sŭōs. *V.* Āt tĕnŭīs nōn glōrĭă. *Id.* || *Pauvre, misérable.* Tĕnŭēs Teūcrūm rēs ērĭpĕ lētō. *V* Tĕnuĭs ŏpŭm, nōn pătrĕ nĭtēns. *Sil.* (Et *Sen. Hip.* 209.) *Voy.* Pauper, Miser. || *Bas, petit, humble.* Rēs tĕnŭēs tĕnŭī sērmōnĕ pĕrāctās. *H* Tĕnŭī ēssĕ ōrātĭōne ēt scrīptūrā lĕvī. *Ter.* (*Ph. prol* 5). *Voy.* Humilis. || — pŏētă. *Auteur de poésies légères.* Nēc sŭă plūs dēbēt tĕnŭī Vērōnă Cātūllō. *M.* (X, 103). *Voy.* Tenuo. || † *Avec synér., la première syllabe restant brève.* Ōbnūbĭt tĕnŭia ōră cŏmĭs. *St.* (*Th.* VI, 196. Sic *Ib.* V, 597). Spērnĕ cōlī tĕnŭiōrĕ lўrā. *Id.* (*Silv.* I, 4, 36. Sic *Id. Th.* IV, 697. Quod Noster solus ausus est, ex infracta, ut credo, ætatis suæ pronuntiatione).

Těnŭĭtās, ātĭs, *f. Petitesse, maigreur.* Crūrūmquĕ nĭmĭām tĕnŭĭtātēm vĭtŭpĕrăt. *Ph.*

Tĕnŭĭtĕr. *Petitement, misérablement.* Quīd rē gĕrĭt? Sīc tĕnŭĭtĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 95).

Tĕnŭŏ, ās, ārĕ. *Rendre subtil.* Nōctūrnā, sī quīd crāssi ēst, tĕnŭābĭtŭr aūrā. *H.* Spīrĭtŭs ēt văcŭās prĭŭs hīc tĕnŭāndŭs ĭn aūrās Ībĭt. *O.* SYN. Āttĕnŭŏ, ēxtĕnŭŏ. || *Amincir, diminuer.* Grāndĭă pēr mūltōs tĕnŭāntŭr flūmĭnă rīvōs. *O.* Lūnă quătĕr plēnūm tĕnŭātă rĕtēxŭĭt ōrbĕm. *Id.* SYN. Āttĕnŭŏ, mĭnŭŏ, ĭmmĭnŭŏ. || *Amaigrir.* Dīcĕrĭs ēt măcĭē vūltūm tĕnŭāssĕ. *Pp.* (IV, 3, 27). Seū rĕcrĕārĕ vŏlēt tĕnŭātūm cōrpŭs. *H.* || *User.* Āssĭdŭō vōmĕr tĕnŭātŭr ăb ūsū. *O. Voy.* Tero. || *Au fig. Diminuer, affaiblir.* Fāctām tĕnŭābĭmŭs īrām. *O.* Fāmām tĕnŭēnt ōblīvĭă cūlpæ. *Id.* Ēt Pōllēntīnī tĕnŭātūs fūnĕrĕ cāmpī Hōstĭs. *Cl.* || *Rabaisser.* Māgnă mŏdīs tĕnŭārĕ pārvīs. *H.* SYN. Dēprĭmŏ, ēlĕvŏ. || — cārmĕn. *Traiter un genre léger.* Dīcĭtĕ, quō părĭtēr cārmēn tĕnŭāstĭs ĭn āntrō. *Pp.* (III, 1, 5). Māxĭmō cārmēn tĕnŭārĕ tēntŏ. *Stat. Voy.* Tenuis.

1\. Tĕnŭs, *prép. qui gouverne ordint. l'abl. avec un nom sing., et le génit. avec un pluriel (l'ablatif est rare avec un nom pluriel). Jusqu'à.* Lătĕrī căpŭlō tĕnŭs ābdĭdĭt ēnsēm. *V.* Sūmmō tĕnŭs āttĭgĭt ōrĕ. Pūbĕ tĕnŭs. *Id.* Ŭtĕrō tĕnŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1669). Mĕdĭā tĕnŭs ēmĭnĕt ālvō. *O.* Fæcĕ tĕnŭs. *H.* Lătĕrūm tĕnŭs. *V.* Crūrūm tĕnŭs. *Id.* Lābrōrūm tĕnŭs. *Lr.* (I, 939. Hoc *Diom.* 404, ait esse antique dictum). Pēctŏrĭbūsquĕ tĕnūs mōllēs ērēctŭs ĭn aūrās. *O.* Pēnnīs tĕnŭs āctā săgĭtta ēst. *Id. Voy.* Usque.

2\. Tĕnŭs, ī *ou* ŏrĭs, *n.* (τένων). *Lacet.* Pēndēbĭt (turdus) hŏdĭē pūlchre : ĭta īntēndī tĕnŭs. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 22, interprete *Non.* 1, 17. *Serv.* ad *Æ.* VI, 62, vertit, extremam partem arcus).

Tĕpĕfăcĭŏ *et qqf.* Tĕpēfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rendre tiède, échauffer.* Īn mātrĭs jŭgŭlō fērrūm tĕpĕfēcĭt ăcūtūm. *H.* Āltă tĕpĕfăcĭēt pērmīxtă flūmĭnă cædĕ. *Cat.* (64, 360). SYN. Cālĕfăcĭŏ *ou* cālfăcĭŏ. PPII. Tĕpōrēm dō, āddŏ. || *Au pass.* Tĕpĕfĭŏ, ĭs, ĭĕrī. *Devenir tiède, s'échauffer.* Sēd măgĭs ūt nōstrō tĕpĕfīăt Cŷnthĭă vērsū. *Pp.* (II, 13, 7. Alii leg. *stupefiat*, minus bene).

Tĕpĕfāctŭs, ă, ŭm, *part. p.* Īntĕrēā tĕnĕrĭs tĕpĕfāctŭs ĭn ōssĭbŭs hūmŏr. *V.* Trājēctōque hæsīt tĕpĕfāctă cĕrēbrō (hasta). *Id.*

Tĕpēns, tĭs, *et* Tĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Tiède.* Vēr ĕrăt ætērnūm, plăcĭdīquĕ tĕpēntĭbŭs aūrīs Mūlcēbānt zĕphўrī, etc. *O.* Trūncūmquĕ tĕpēntēm Prōvōlvēns. *V.* Ūndĕ căvæ tĕpĭdō sūdānt hūmōrĕ lăcūnæ. *Id.* Tĕpĭdūmquĕ lĭgūrĭĕrĭt jūs. *H.* Tĕpĭdāsquĕ præbĕt Jūpĭtĕr brūmās. *Id.* SYN. Tĕpĕfāctŭs, tĕpēscēns, călēns, tĕpōrŭs, *qqf.* mītĭs. || *Encore tiède, à peine éteint.* Cērtāquĕ dē tĕpĭdīs cōllĭgĭt ōssă rŏgīs. *O.* Tĕpĭdōsquĕ rĕfōvĕrăt īgnēs. *Id.* || *Au fig. Échauffé.* Nēscĭō quēm sēnsī cōrdĕ tĕpēntĕ dĕūm. *O.* || *Tiède, peu échauffé.* Quīd jŭvăt ādmŏnĭtū tĕpĭdām rĕcălēscĕrĕ mēntĕm? *Ov.* Quāmvīs haūd tĕpĭdōs sūb pēctŏrĕ sēnsĕrăt īgnēs. *Id.*

Tĕpĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tĕpēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être ou Devenir tiède, s'échauffer.* Sēmpērquĕ rĕcēntī Cædĕ tĕpēbăt hŭmŭs. *V.* Ēst ŭbĭ plūs tĕpĕānt hĭĕmēs? *H.* Ūndārēt Lĭbўĕ, tĕpērĕt Hæmŭs. *St.* Ōdĭt ĕt hībērnōs, sī tĕpŭērĕ, dĭēs. *M.* (XI, 59). Fīxō fērrum īn pūlmōnĕ tĕpēscĭt. *V.* Sīlvāquĕ sōlĕ lăcūm pāssūră tĕpēscĕrĕ nūllō. *O.* SYN. Tĕpĕfīŏ, călĕŏ, călēscŏ. *Voy.* Caleo. || *Au fig S'enflammer d'amour.* Sæpĕ tĕpēnt ălĭī jŭvĕnēs ; ĕgŏ sēmpĕr ămāvī. *O.* Lўcĭdān quō... mōx vīrgĭnēs tĕpēbūnt. *H.* || *Redevenir tiède, se refroidir.* Sĕd āntĕ Īncĭpĭăt pŏsĭtūs quām tĕpŭīssĕ călīx. *M.* (II, 1). SYN. Dēfērvĕŏ, rĕfrīgĕrŏr, frīgēscŏ. || *Au fig.* Nūnc ālbūm căpŭt, ēt vĕnĕrēs tĕpŭērĕ sŭb ānnīs. *Nemes.* (*E.* 1, 13). Paūlātīm cădĭt īră fĕrōx, mēntēsquĕ tĕpēscūnt. *L.* Āffēctūm vēstrī nōn tĕpŭīssĕ mĭhĭ. *Eugen.* (14, 12).

Tĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tepens.

Tĕpŏr, ōrĭs, *m. Chaleur douce.* Quæ nĕquĕ dānt flāmmās, lēnīquĕ tĕpōrĕ crĕmāntŭr. *O.* Fīĕt ĕnīm călŏr āc frīgŭs, mĕdĭīquĕ tĕpōrēs Īntĕr ŭtrūmquĕ jăcēnt. *Lr.* (II, 516). Ōvāquĕ mātērnūs rūpĭt hĭūlcă tĕpŏr. *Cl. Voy.* Calor.

† Tĕpōrŏ, ās, ārĕ. *Comme* Tepefacio Nēc flāmmās rēstīnguĭt ăquā, glăcĭēmvĕ tĕpōrăt Flāmmĕūs īgnĭs ăquæ. *Dracont.* (I, 143).

Tĕpōrŭs, ă, ŭm. *Comme* Tepidus. Sōl prŏfēctŭs ā tĕpōrō vēris æquĭnōctĭō. *Aus.* (*Ecl. de Solst.* 1)

Tĕr, *adv. Trois fois.* Īpsĕ tĕr āddūctā cīrcūm căpŭt ēgĭt hăbēnā. *V.* Flāmmă tĕr āccēnsa ēst, ăpĭcēmquĕ pĕr āĕră dūxĭt. *O.* || Tērquĕ quătērquĕ, *ou simplt.* Tĕr. *Souvent.* Tērquĕ quătērquĕ mănū pēctŭs pērcūssĭt hŏnēstūm. *V.* Ātque īmō bărăthrī tēr gūrgĭtĕ vāstōs Sōrbĕt ĭn ābrŭptūm flūctŭs. *Id.* (*Æ.* III, 421. Cf. *Serv.* ad *Æ.* I, 120). || *Très, devant un adj.* Ō ĕgŏ tēr fēlīx! *O.* Ō tērquĕ quătērquĕ bĕātī! *V.*

Tērcēntēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de trois cents.* Tērcēntēnă quĭdēm pŏtĕrās ĕpĭgrāmmătă fērrĕ. *M.* (II, 1). Sī tērcēntēnīs dĕcĭēs āccēdĕrĕ sēnōs. *Aus.* (*Eclog.* 11, 9. Scribitur etiam divisim).

Tērcēntūm *ou* Tēr cēntūm. *Trois cents.* Tērcēntūm mēssēs, tērcēntūm mūstă vĭdērĕ. *O.* Tērcēntūm nĭvĕī tōndēnt dūmētă jŭvēncī. *V.* SYN. Tērcēntēnī, trĕcēntī, æ, ă.

Tērdĕcĭēs *ou* Tēr dĕcĭēs, *adv. Trente fois, qqf. Treize fois.* Ūt nōn tēr dĕcĭēs rēspīrĕt. *J.* (14, 28. Et *Aus. Epist.* 7, 32, nempe triginta).

† Tērdĕcĭmŭs, ă, ŭm. *Comme* Tertius decimus. *Treizième.* Tērdĕcĭmōquĕ dĭē pērdĭdĭt ōrbă sătūm. (*Anthol.* II, p. 189.)

Tērdēnī *ou* Tēr dēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de trente.* Tēr dēnīs nāvĭbŭs ībānt. *V.* Tēr dēnās cūrĭă văccās Āccĭpĭt. *O.*

Tĕrĕbīnthŭs, ī, *f.* (τερέβινθος). *Térébinthe, arbre résineux.* Īnclūsūm būxō aūt Ōrĭcĭā tĕrĕbīnthō Lūcĕt ĕbŭr. *V.* Ōbsĕquĭtŭr mōrīs blāndō tĕrĕbīnthŭs ŏdōrĕ. *Pallad.* (*Insit.* 135. Et *Prop.* III, 7, 49)

Tĕrĕbră, æ, *f. Tarière, vrille.*

Tĕrĕbrŏ *et* Tĕrēbrŏ, ās, ārĕ. *Percer avec la tarière, en gén. Percer.* Mātĕrĭēm lævārĕ, dŏlāre, āc rādĕrĕ tīgnă, Ēt tĕrĕbrāre ĕtĭām. *Lr.* (V, 1265). Prīmă, tĕrĕbrātō pēr rāră fŏrāmĭnă būxō. *O.* Ēt tĕrĕbrārĕ căvās ŭtĕri ēt tēntārĕ lătĕbrās. *V.* Lūmēn tēlō tĕrĕbrāmŭs ăcūtō. *Id.* Scīndūnt sŭbĭndĕ vēl tĕrĕbrānt ārĕām. *Prud.* (*Peri.* 10, 1018). SYN. Fŏrŏ, pērfŏrŏ, fŏdĭŏ, etc. *Voy.* Perforo. || *Creuser en frottant.* Dĭgĭtō tĕrĕbrārĕ sălīnūm. *Pers.* (5, 138). || *Au fig. Accabler de ses importunités.* Hānc vĕnĭam īllīs sīnĕ te ēxōrem. Ūt tĕrĕbrăt! *Pl.* (*Bac.* V, 2, 82. *Id. fr.* apud *Non.* 1, 315).

Tĕrēdŏ, ĭnĭs, *f. Taret, insecte qui ronge le bois des navires.* Ēstūr ŭt ōccūltā vĭtĭātă tĕrēdĭnĕ nāvĭs. *O.*

Tĕrēdōn, ŏnĭs, *f.* (Τερηδών). *Ville à l'embouchure de l'Euphrate.* Ēxtrēmā flŭvĭī sūb pārtĕ Tĕrēdŏn rādēns. *Prisc.* (*Peri.* 908). || *D'où,* Tĕrēdŏnĭŭs, ă, ŭm. Īndĕ Tĕrēdŏnĭæ jŭgă prōptēr māxĭmă rūpĭs. *Avien.* (*D. T.* 1162).

† Tĕrēĭdēs, æ, *m.* (Τηρεΐδης). *Fils de Térée, Itys.* Tĕrēĭdēsquĕ pŭĕr. (*Ibis*, 436.)

Tĕrēntĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Lucil.* ap. *Capel.* III, p. 60.)

Tĕrēntĭānŭs, ă, ŭm. *De Térence.* Tĕrēntĭānŭs Phōrmĭŏ. *Aus.* (*Epist.* 22, 10). || *Subst. m. Nom d'homme.* Tām lōnge ēst mĭhĭ quām Tĕrēntĭānŭs! *M.*

(I, 87) || *Terentianus Maurus, poëte qui a écrit sur la versification.* Sēd nēc cēntĭmētēr Tĕrēntĭānŭs. *Sid.* (9, 265).

Tĕrēntīnŭs, ă, ŭm. *Voy.* Terentus.

Tĕrēntĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Térence, poëte comique.* Vīncĕrĕ Cæcĭlĭŭs grăvĭtātĕ, Tĕrēntĭŭs ārtĕ. *H.* Tū quŏquĕ, quī Lătĭūm lēctō sĕrmōnĕ Tĕrēntī Cōmĭs, ĕt ādstrīctō pērcūrrīs pūlpĭtă sōccō. *Aus.* (*Idyl.* 4, 58). Tū quŏquĕ, tu īn sūmmīs, ō dīmĭdĭātĕ Mĕnāndĕr, Pōnĕrĭs, ĕt mĕrĭtō, pūrī sērmōnĭs ămātŏr: Lēnĭbŭs ātque ŭtĭnām scrīptĭs ādjūnctă fŏrĕt vīs, Cōmĭca ŭt æquātō vīrtūs pōllērĕt hŏnōrĕ Cūm Græcīs, nĕque īn hāc dēspēctūs pārtĕ jăcērēs! Ūnum hōc mācĕrŏr, ĕt dŏlĕō tĭbĭ deēssĕ, Tĕrēntī. *J. Cæs.* (ap. *Donat. Vit. Terentii.* Cf. *Volcat. Sedigit.* apud *Gell.* 15, 24).

Tĕrēntŭs, ī, *m. Endroit du champ de Mars où était enfoui un autel à Pluton, que l'on découvrait pour les fêtes séculaires.* Ĕt quæ Rōmŭlĕūs sācră Tĕrēntŭs hăbĕt. *M.* (IV, 1. *Id.* X, 63). Flūmĭnĭs īllă lătūs, cuī sūnt vădă jūnctă Tĕrēntī, Ādspĭcĭt. *O.* || *D'où,* Tĕrēntīnŭs, ă, ŭm. Trīnă Tĕrēntīnō cĕlĕbrātă trĭnōctĭă lūdō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 34).

Tĕrēs, ĕtĭs. *Rond, arrondi, ordint. en parl. d'un objet long et cylindrique.* Īncūmbēns tĕrĕtī Dāmōn sīc cœpĭt ŏlīvæ. *V.* Ĕt tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ vĕrūquĕ Săbēllō. *Id.* Tĕrĕtēm vērsābāt pōllĭcĕ fūsūm. *O.* Tĕrĕtēs sūræ. *H.* Quūm tĕrēs ēxcēlsō cŏăcērvātum āggĕrĕ būstŭm. *Cat.* (64, 364, scil. ubi columella). Brāchĭŏlūm tĕrēs. *Id.* (61, 181). Cōllēctæ tĕrĕtī nōdāntŭr īāspĭdĕ vēstēs. *Cl.* || *Qqf. Rond, sphérique.* Ŭt īn ōrbĕ tĕrĕtī nōmĭna ĕōrum incīdĕrĕt. *Aus.* (*Sept. Sap. Solon,* 8. *Id. Idyl.* 12, *de Cib.* 9, teres lens). *Voy.* Rotundus. || *Au fig.* Fōrtĭs, ĕt īn se īpsō tōtŭs; tĕrēs ātquĕ rŏtūndŭs, Ēxtērnī nē quīd vălĕāt pēr lævĕ mŏrārī. *H.* (Quod expressit *Aus. Idyl.* 16, 5). || — ōrătĭō. *Style arrondi, coulant.* Tū mĭhĭ, Mæcēnās, tĕrĕtī cāntābĕrĕ vērsū. (*Ad Pis.* 236. Opponitur *Asper, Scaber.*)

Tēreūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *acc.* ĕă, *m.* (Τηρεύς). *Térée, roi de Thrace, fut changé en huppe, comme il poursuivait Philomèle et Progné, qui lui avaient servi les membres de son fils Itys.* Hīs ādhĭbēt cōnjūx īgnārūm Tēreă mēnsīs. *O.* Scĕlŭs ēst pĭĕtās īn cōnjŭgĕ Tēreō. Tēreūsque dŭăbŭs īnīquŭs. *Id.* Aūt ŭt mūtātōs Tēreī nārrāvĕrĭt ārtŭs. *V.* Flēt Phĭlŏmēlă nĕfās īncēstī Tērĕŏs, ĕt quæ. *M.* (XIV, 75). PPH. Thrāx *ou* Īsmărĭŭs tўrānnŭs. Thrēĭcĭŭs rēx. *Voy.* Philomela, Procne.

Tērgĕmĭnŭs *et* Trĭgĕmĭnŭs, ă, ŭm. *Triple.* Tērgĕmĭnī nĕcĕ Gērўŏnĭs spŏlĭīsquĕ sŭpērbŭs. *V.* Tērgĕmĭnāmque Hĕcătēn. *Id.* Tērgĕmĭnūmquĕ vĭrūm, tērgĕmĭnūmquĕ cănēm. *O.* Cērtăt tērgĕmĭnīs tōllēre hŏnōrĭbŭs. *H.* SYN. Trĭplēx. PHR. Quī tēr āmplūm Gērўŏnēn Tĭtўŏnquĕ trīstī Cōmpēscĭt ūndā. *H.* || *En partic. Trois enfants jumeaux.* Ĕt tĭbĭ sūnt gĕmĭnī ĕt trĭgĕmĭnī... fĭlĭī. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 122).

Tērgĕnŭs, *m. f. n. Qui est de trois espèces.* Hūmāna ēffĭcĭūnt hăbĭtācŭlă tērgĕnŭs ārtēs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 43. *Ib.* 49).

Tērgĕō, ēs, sī, sŭm, gērĕ, *et qqf.* Tērgō, ĭs, ĕrĕ. *Frotter, nettoyer, polir.* Hīc lăvĕt ārgēntūm, vāsa āspĕră tērgĕāt āltĕr. *J.* (14, 162). Pārs lævēs clўpĕŏs ĕt lūcĭdă spīcŭlă tērgēnt. *V.* (*Æ.* VII, 626. Sic optimi codices; pauci *tergunt*). Ĕt pūrā līmĭnă tērgĭt ăquā. *Prop.* (IV, 8, 84. *Tergeo* et *Tergo* agnoscit *Prisc.* p. 894). SYN. Rādŏ, pŏlĭŏ, mūndŏ, pūrgŏ. || *Essuyer.* Lăvārī, aūt frĭcārī, aūt tērgērī, aūt ōrnārī. *Pl.* (*Pœn.* I, 2, 9). Spīssăquĕ dē nĭtĭdīs tērgĭt ămōmă cŏmīs. *O.* (*Her.* 21, 166). Mănŭquĕ sĭmŭl lăcrĭmāntĭă tērsĭt Lūmĭnă *Id.* Ĕt pēctŏrĕ tērgēt Līmĭnă. *St.* Hōspĭtĭs ātquĕ nŏvī vēstīgĭă tērgĕrĕ līnguā. *Fort.* (*V. S. M.* II, 361). SYN. Ābstērgĕŏ, āblŭŏ, ēlŭŏ, sīccŏ, etc. || *Au fig. Ébranler fortement un organe.* Ārĭdŭs ūndĕ aūrēs tērgēt sŏnŭs īllĕ. *Lr.* (VI, 119. Hoc idem est ac *radere,* quod in præced. vs.). || *Polir, corriger.* Quēm (librum) sī tērsĕrĭs aūrĕ dīlĭgēntī. *M.* (VI, 1). SYN. Līmŏ, ēmēndŏ, etc. || *Dissiper.* Aūrōra ōbscūrī tērgēbāt lūmĭnă cœlī. *Sil.* Sōlārīquĕ mĕtūm, flētūsque hīs tērgĕrĕ dĭctīs. *Alc* (*V,* 555). SYN. Dīscŭtĭŏ, dēpēllŏ, dīmŏvĕŏ, etc. || *Laver, effacer, expier.* Fōntĕ Cīnўphĭō scĕlŭs Sŭb āxĕ Lĭbўcō tērsĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 907). SYN. Āblŭŏ ēlŭŏ, pūrgŏ.

Tērgēstĕ, ĭs, *et* Tērgēstŭm, ī, *n.* (Τέργηστον). *Ville d'Istrie, auj. Trieste.* Tērgēstūmquĕ dĕhīnc cūrvī sălĭs īncŭbăt ōrăm. *Avien.* (*D. T.* 529).

Tērgīnŭm, ī, *n. Fouet.* Vēstrūm dūrĭŭs tērgum ĕrĭt quām tērgīnum hōc mĕŭm. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 21). Sōlvī dūm sālvō tērgo ĕt tērgīnō lĭcĕt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 469).

Tērgĭvērsŏr, ārĭs, ārī, *d. Tergiverser.*

Tērgŭm, ī, *n. Dos.* Sēd nĕquĕ vīm plūmīs ūllām, nĕquĕ vūlnĕră tērgō Āccĭpĭūnt. *V.* Īntōrtō vērbĕrĕ tērgă sĕcā. *Tib.* (I, 9, 22). Taūrī cōnsīdĕrĕ tērgō. *O.* SYN. Dōrsŭm, *qqf.* hŭmĕrī, scăpŭlæ. *Voy.* Dorsum. || Pōst tērgŭm *ou* tērgă, etc. *Derrière le dos, par derrière.* Ōssăquĕ pōst tērgūm māgnæ jăctātĕ părēntĭs. *O.* Mănŭs pōst tērgă rĕvīnctŭm. *V.* Quī jăm pōst tērgă rĕlīquĭt Sēxāgīnta ānnōs. *J.* (13, 16). Nēc... gĕmĭnōs ā tērgō rēspĭcĭt āngues. *V.* Mănĭbūsque īn tērgă rĕtōrtīs. *Prud.* (*Sym.* II, 559). SYN. Pōnĕ. *Voy.* Revinctus. || Tērgă dō, vērtŏ, præbĕŏ, etc. *Fuir.* Pārs vērtĕrĕ tērgă. *V. Voy.* Fugio. *D'où,* Tērgă, *absolt. Fuite.* Tērgăquĕ Pārthōrūm, Rōmānăquĕ pēctŏră dīcām. *O.* || Tērgă sŭĭs. *Lard.* Sōrdĭdă tērgă sŭĭs. *O.* (Et *Juv.* 11, 82). || *Verso d'une page.* Scrīptŭs ĕt īn tērgō, nēcdūm fīnītŭs Ŏrēstēs. *J.* (1, 6). || *Ce qui recouvre (un bouclier, etc.).* Pēr līnĕă tērgă trĭbūsquĕ Trānsĭĭt īntēxtūm taūrīs ŏpŭs. *V.* Tŏt fērrī tērgă, tŏt ærĭs. *Id.* || *En parlant de la mer, des vagues, ou d'un fleuve gelé.* Ēmĭnĕt īn tērgō pĕlăgī. *L.* Nīgĕr īnfĭcĭt hōrrŏr Tērgă mărĭs. *Id.* Ūndăquĕ jām tērgō fērrātōs sūstĭnĕt ōrbēs. *V.* Dūră mĕānt cĕlĕrī tērgă pĕr āmnĭs ĕquō. *O.* Āmbō glăcĭālĭă sēctī Tērgă rŏtīs. *Cl.* SYN. Dōrsŭm. || — ārvōrŭm. *Élévation formée par le sillon, ou motte de terre.* Prōscīssō quæ sūscĭtăt æquŏrĕ tērgă. *V.* Glēbās cūnctāntēs crāssăquĕ tērgă. *Id.* || *Par ext. Corps.* Cōrrĭpĭt ōbjēctam, ātque īmmānĭă tērgă rĕsōlvĭt Fūsŭs hŭmī (Cerberus). *V.* Squāmĕă cōnvōlvēns sūblātō pēctŏrĕ tērgă. *Id.* || *Comme* Tergus. *Cuir, peau.* Taūrīnō quāntūm pōssēnt cīrcūmdărĕ tērgō. *V.* Tērgum īmmānĕ lĕōnĭs. *Id. Voy.* Corium, Pellis. || *Divers objets en cuir. Bouclier.* Ĕt tērgō dēcŭtĭt hāstās. *V.* Ĕt prōxĭmă rūpĭt Tērgă nŏvēnă bŏūm. *O.* || *Tambour.* Ĕt fĕrĭūnt mōllēs taūrēă tērgă mănūs. *O.* Ēvĭă pūlsānt Tērgă mănū. *Stat.* || *Outre.* Quōs bŏvĭs īnclūsōs tērgō (ventos). *O.* Dērēptă bĭcōrnī Tērgă căprō. *Id.* || *Ceste.* Dūrōque īntēndĕrĕ brāchĭă tērgō. *V.* || † Tērgŭs, ī, *m. arch.* Hăbĕō, ŏpīnŏr, fămĭlĭārēm tērgūm, nē quærām fŏrĭs. *Pl.* (*As* II, 2, 52. Ita leg. etiam *Non.* 3, 242). *Voy. le suiv*

Tērgŭs, ŏrĭs, *n. Comme* Tergum. *Dos.* Aūrĕă quām mōllī tērgŏrĕ vēxĭt ŏvĭs. *Pp.* (II, 26, 6. Ali leg. *vellere*). Răptās fŭgĭēntĭbŭs īngĕrĭt hāstās Īn tērgŭs. *V.* (*Æ.* IX, 763. Alii leg. *tergum,* sed illud habet *Char.* 54, et 118. Possis etiam intelligere de clypeo tergum protegente). Tūm pēnĕ tērgŭs, ūltĭma īn mōnstrūm cŏĭt Făcĭēs. *Sen.* (*Hip.* 1046). *Voy. le précéd.* || *En partic. Lard.* Sērvātōquĕ dĭū rĕsĕcăt dē tērgŏrĕ pārtĕm Ēxĭgŭām. *O.* || *Par ext. Corps.* Tūm, dīvīsō tērgŏrĕ, Sīlvās pĕtĭvĭt. *Ph.* || *Ordint.*

Peau d'animal, cuir. Tĕrgŏră Jĕrĭpĭūnt cōstīs, ēt vīscĕră nūdānt. *V.* Squālēntī tĕrgŏrĕ sērpēns. *Sil.* (Cf. *Char.* 54). SYN. Tĕrgŭm, cŏrĭŭm, pēllĭs, cŭtĭs. || *Bouclier et cuirasse de cuir.* Gēstāssēt lævā taūrōrūm tĕrgŏră sēptĕm. *O.* Ēt Mārtĭs Gĕtĭcō tĕrgŏrĕ fīdă măgĭs. *M.* (VII, 2, 2, lorica).

† Tĕrjŭgŭs, ă, ŭm. *Triple.* Pĕrfĕr ĭn ēxcūrsū vēl tĕrjŭgă mīllĭa ĕpōdōn. *Aus.* (*Epist.* 8, 11).

† Tĕrmĕn, ĭnĭs, *n.* *Comme* Terminus. (*Att.* apud *Festum.*)

† Tĕrmēntŭm, ī, *n.* *Comme* Detrimentum (*Pl. Bac.* IV, 9, 5, interprete *Festo.*)

Tĕrmĕs, ĭtĭs, *m.* *Rejeton, bouture.* Gērmĭnāt ēt nūnquām fāllēntĭs tĕrmĕs ŏlīvæ. *H.* Īncūltō Sīlvānŭs tĕrmĭtĕ gaūdēns. *Grat.* (*Cyn.* 20. *Ibid.* 132). SYN. Sūrcŭlŭs, vīrgūltŭm, etc.

Tĕrmĭnālĭă, ĭūm *ou* ĭōrŭm, *n. pl.* *Fêtes du dieu Terme.* Vēl āgnă fēstĭs cæsă Tĕrmĭnālĭbŭs. *H.*

Tĕrmĭnŏ, ās, ārĕ. *Limiter, borner, terminer, séparer.* Tĕrră mărĕ, ēt cōntrā, mărĕ tĕrrās tĕrmĭnăt ōmnēs. *Lr.* (I, 998). Quā cūrvām bēllŭă caūdăm Tĕrmĭnăt īnsīgnĭs. *Avien.* (*Phæn.* 839). Quā sūnt lōngīssĭmă rēgnă, Cārdĭne ăb ōccĭdŭō vīcīnŭs Gādĭbŭs Ātlās Tĕrmĭnăt. *L.* SYN. Dīstĕrmĭnŏ, claūdŏ, fīnĭŏ, dēfīnĭŏ, cīrcūmscrībŏ, īnclūdŏ, sēpărŏ, sēcērnŏ. PPH. Mētās fīgŏ, pōnŏ. Fīnēs cōnstĭtŭŏ. Līmĭtĭbŭs dīvĭdŏ, dīscērnŏ, sēpărŏ. Līmĭtĭbŭs *ou* cērtĭs spătĭīs cŏērcĕŏ. VERS. Līmĕs ăgrō pŏsĭtŭs, lītem ūt dīscērnĕrĕt ārvīs. *V.* Nēc sīgnārĕ quĭdem aūt pārtīrī līmĭtĕ cāmpŭm Fās ĕrăt. *Id.* Quā pŏpŭlŭs ādsītă cērtĭs Līmĭtĭbŭs vīcīnă rĕfīgīt jūrgĭă. *H.* Nōn fīxŭs ĭn ăgrīs, Quī rĕgĕrēt cērtĭs fīnĭbŭs ārvă, lăpĭs. *Tib.* Īmmōtō dīvīsĭt līmĭtĕ mūndŭm. *Lr.* Gāllĭcă cērtŭs Līmĕs ăb Aūsŏnĭīs dīstērmĭnăt ārvă cŏlōnĭs. *L.* Caūtŭs hŭmŭm lōngō sīgnāvīt līmĭtĕ mēnsŏr. *O.* Gēntĭbŭs ēst ălĭīs tēllŭs dătă līmĭtĕ cērtō. Vīx ĭtă līmĭtĭbŭs dīscrēvĕrăt ōmnĭă cērtĭs. *Id.* Īmprŏbŭs aūt cāmpūm mĭhĭ sī vīcīnŭs ădēmĭt, Ēt săcrum ēffōdĭt mĕdĭō dē līmĭtĕ sāxŭm. *J.* Nūllŭs īn cāmpō săcĕr Dīvīsĭt ăgrōs ārbĭtĕr pŏpŭlīs lăpĭs. *Sen. Voy.* Separo. || *Au fig.* Īmpĕrĭum ōcĕănō, fāmām quī tĕrmĭnĕt āstrīs. *V.*

Tĕrmĭnŭs, ī, *m.* *Borne, limite.* Quĭd, quŏd ūsquĕ prōxĭmōs Rĕvēllĭs ăgrī tĕrmĭnōs? *H.* Quīcūmquĕ mūndī tĕrmĭnŭs ōbstĭtĭt. *Id.* SYN. Fīnĭs, līmĕs, mētă, *qqf.* lăpĭs. *Voy.* Termino. || *Au fig. Terme, borne, fin.* Ēt sīc fātă Jŏvĭs pōscūnt, hīc tĕrmĭnŭs hærĕt. *V.* Āngūstī tĕrmĭnŭs ævī. *Id.* Quŏd sĕmĕl dĭctum ēst stăbĭlīsquĕ rērŭm Tĕrmĭnŭs sērvĕt. *H.* Tē rĕdĭgam ăd ĕgēstātĭs tĕrmĭnōs. *Pl.* (*As.* I, 2, 13). *Voy.* Finis. || *Le dieu Terme, sous la garde duquel étaient les bornes des champs.* Tĕrmĭnĕ, sīvĕ lăpĭs, sīve ēs dēfōssŭs ĭn ăgrō Stīpĕs, ăb āntīquīs sīc quŏquĕ nūmĕn hăbēs. *O.* (*Fast.* II, 641 sq.). Nūllīs vĭŏlātŭr Tĕrmĭnŭs ēxtīs. *Prud.* (*Sym.* II, 1008). PHR. Sēpărăt īndĭcĭō quī dĕŭs ārvă sŭō. *O.*

Tĕrmĭtĕŭs, ă, ŭm. *De bouture.* Mănū rāmŭm pāllēntĕ săcērdōs Tĕrmĭtĕŭm quătĭēns. *Grat.* (*Cyn.* 446).

† Tĕrmŏ, ōnĭs, *m. arch. Comme* Terminus. Īngēntī vādīt cūrsū, quā rĕddĭtŭ' tĕrmo ēst. *Enn.* (apud *Fest.*).

? Tĕrnōctĕm, *acc. f. L'espace de trois nuits.* Tĕrnōctem Hĕrcŭlĕăm. *Stat.* (*Th.* XII, 301. Sed potius scribendum divisim, quum *Schol.* habeat *noctem.*)

Tĕrnŭs, ă, ŭm. *Triple.* Tĕrnō cōnsūrgūnt ōrdĭnĕ rēmī. *V.* Tē grătĭă tĕrnă Āfflāvĭt dŏcŭĭtquĕ lŏquī. *Cl.* SYN. Trĭplĕx. || Tĕrnī, æ, ă, *pl.* *Qui sont au nombre de trois.* Mūnĕrăque īn nāvēs tĕrnōs ŏptārĕ jŭvēncōs. *V.* Tĕrnă Mĕdūsæī vīncīrēm gūttŭră mōnstrī. *O.* Dărĕ mīllĭă tĕrnă măcēllō. *H.* SYN. Trēs, ĭă.

Tĕrŏ, ĭs, trīvī, trītŭm, tĕrĕrĕ. *Presser, broyer, piler.* Mīllĭă frūmēntī tŭă trīvĕrĭt ārĕă cēntŭm. *H.* Tōstās æstū tĕrĭt ārĕă frūgēs. *V.* Tĕrĭtŭr Sĭcyōnĭă băccă trăpētĭs. *Id.* SYN. Cōntĕrŏ, āttĕrŏ, tūndŏ, frāngŏ, cōmmĭnŭŏ, *qqf.* mŏlŏ, pīlŏ. || *Frotter, polir.* Nēc tŭă mōrdācī pūmĭcĕ crūră tĕrās. *O.* Hīnc rădĭōs trīvērĕ rŏtīs. *V.* SYN. Frīcŏ, pŏlĭŏ, rādŏ. *Voy.* Polio. || *User par le frottement, user.* Hōc (tempus) rĭgĭdōs sĭlĭcēs, hōc ădămāntă tĕrĭt. *O.* Nōn tăm sæpĕ tĕrēt līntĕă fūllŏ tĭbī. *M.* (XIV, 51). Tĕrĭtŭr nōstĕr ŭbīquĕ lĭbĕr. *Id.* (VIII, 3). SYN. Cōntĕrŏ, dētĕrŏ, cōnsūmŏ. || *Rendre* (*les mains*) *calleuses.* Īpsĕ lăbōrĕ mănūm dūrō tĕrăt. *V.* || *Fouler, parcourir.* Nēc tĭbi, ŭt īnvĕnĭās, lōngă tĕrēndă vĭa ēst. *O.* Ēt Āppĭăm mānnīs tĕrĭt. *H.* Hīnc sī rĕcēssĭt, pōrtĭcūm tĕrĭt tēmplī. *M* (III, 20). Āngūstŭm fōrmīcă tĕrēns ĭtĕr. *V. Voy.* Calco. || *Presser, serrer de près.* Cālcēmquĕ tĕrĭt jăm cālcĕ Dĭōrēs. *V.* SYN. Prĕmŏ, præstrīngŏ. || *Au fig. Passer le temps.* Ōmne ævūm fērrō tĕrĭtŭr. *V.* Quā spē Lĭbycīs tĕrĭt ōtĭă tērrīs? *Id.* Āltĕră jăm tĕrĭtŭr bēllīs cīvīlĭbŭs ætās. *H.* Dĭēm sērmōnĕ tĕrĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 66). SYN. Cōnsūmŏ, īnsūmŏ, īmpēndŏ, cōntĕrŏ. || *Fouler aux pieds.* Jūrătă dĕōrŭm Mājēstās tĕrĭtŭr. *Cl.*

Tērpsĭchŏrē, ēs, *f.* (Τερψιχόρη). *Terpsichore, la Muse de la danse.* Tērpsĭchŏrē făcĭlēm lāscīvō pōllĭcĕ mŏvĭt Bārbĭtŏn. *Cl.* Tērpsĭchŏre āffēctŭs cĭthărĭs mŏvĕt, īmpĕrăt, aūgĕt. *Aus.* (*Idyl.* 20, 5). || *En gén. Muse, études.* Tūnc sēquĕ sŭāmquĕ Tērpsĭchŏrēn ŏdĭt. *Juv.* (7, 35). || *Qqf.* Tērpsĭchŏră, æ. Aūrĕă Tērpsĭchŏræ tōtam lyră pērsŏnăt æthrăm. (*Anth.* I, p. 51.)

Tērquīnī *ou* Tēr quīnī, æ, ă. *Au nombre de quinze.* Ēt jăm tēr quīnīs sŭpĕr ōmnĭă cēlsĭŏr ūlnīs Ārcă fĕrēbātŭr. *Victor* (*Gen.* II, 379).

Tērră, æ, *f.* *La terre* (*élément*), *le continent.* Nōn sī tērră mărī mīscēbĭtŭr, ēt mărĕ cœlō. *Lr.* (III, 854). Prīncĭpĭō tērrām, nē nōn æquālĭs ăb ōmnī Pārtĕ fŏrēt, māgnī spĕcĭēm glŏmĕrāvĭt ĭn ōrbĭs. *O.* Mūltum īlle ēt tērrīs jāctātŭs ēt āltō. *V.* Āntĕ mărĕ, ēt tērrās, ēt, quŏd tĕgĭt ōmnĭă, cœlŭm. *O.* SYN. Tēllūs. EP. Īnērs, brūtă, dūră, vāstă, māgnă, māxĭmă, āltă. PHR Tērrēnōs ādspĭcĕ trāctūs, Ēt mărĭs. *Man.* || Tērræ mōtŭs, trĕmŏr. *Voy. le suiv.* || *La terre considérée comme productrice.* Quŏd tērră crĕārăt Spōntĕ sŭā. *Lr.* (V, 955). Āgrĭcŏlă īncūrvō tērrām dīmōvĭt ărātrō. *V.* Ūdăquĕ pērpĕtŭō grāmĭnĕ tērră vĭrĕt. *O.* SYN. Tēllūs, hŭmŭs, cāmpŭs, ăgĕr, ārvŭm, sŏlŭm. EP. Ālmă, āltrīx, fēcūndă, ūbĕr, pīnguĭs, fērtĭlĭs, fĕrāx; ūdă, hūmĭdă, īrrĭgŭă; cūltă, lætă, pīctă; ārĭdă, sīccă, stĕrĭlĭs, sĭtĭēns, ărēnōsă. PPH. Tērræ sīnŭs, grĕmĭŭm. *Voy.* Ager, Pratum. || *La Terre, divinité.* Tĭtyŏn Tērræ ōmnĭpărēntĭs ălūmnŭm. *V.* Vēsta ĕădem ēst quæ Tērră : sŭbēst vĭgĭl īgnĭs ŭtrīquĕ. *O.* (*Fast.* VI, 267 sq. Adde *Lucr.* II, 993). SYN. Vēstă, Cĕrēs, Cybĕlē, Mātĕr. || *Le sol.* Tērrăquĕ sē pĕdĭbŭs răptīm sūbdūcăt. *Lr.* (I, 1109). Cæsī tērrām strāvērĕ jŭvēncī. *V.* Ēt tērră sūblēvăt īpsŭm. *Id.* Quūm vēllēt tērræ prōcūmbĕrĕ. *O.* SYN. Sŏlŭm, hŭmŭs, ărēnă. PPH. Tērræ sŏlŭm. *Voy.* Solum. || *Terre, par rapport à la sépulture.* Rēllĭquĭās dīvīnīque ōssă părēntĭs Cōndĭdĭmŭs tērrā. *V.* Īnhŭmātăquĕ cōrpŏră tērræ Māndēmŭs. Aūt tū mĭhĭ tērrām īnjĭcĕ. *Id.* SYN. Hŭmŭs, *qqf.* pūlvĭs. *Voy.* Sepelio. || Sīt tĭbĭ tērră lĕvĭs! *Voy.* Levis. || Sūb tērrā, tērrīs, tērrās. *Sous terre, qqf. Dans les enfers.* Ōmnĭă sūb māgnā lābēntĭă flūmĭnă tērrā. *V.* Sūb tērrīs pŏsŭīstquĕ dŏmōs. Ēt nūnc māgnă mĕī sūb tērrās ībĭt ĭmāgŏ. *Id.* Sūb tērrīs sī jūră dĕūm ēt tōrmēntă gĭgāntŭm. *Pp.* (III, 5, 39) || *La terre, le monde.* Dēspĭcĭēns mărĕ vēlĭvŏlŭm tērrāsquĕ jăcēntēs. *V.* Īmpĕrĭŭm tērrīs, ănĭmōs æquābĭt ŏlympō. *Id.* Tērrārŭm dŏmĭnōs ēvĕhĭt ăd dĕōs. *H.* SYN. Ōrbĭs, mūndŭs. PPH. Ōrbĭs tērrārŭm. || *Les*

nations, les hommes. Pācĕ dătā tĕrrīs. *O.* Sīc rĕgăt împĕrĭūm, tĕrrāsquĕ cŏërcĕăt ōmnēs Cæsăr. *Id.* Ŏstēndēnt tĕrrīs hūnc tāntūm fātă. *V.* Pērpĕtŭā sōlvēnt fōrmīdĭnĕ tĕrrās. *Id.* SYN. Gēntēs, pŏpŭlī, hŏmĭnēs. || *Une terre, un pays.* Tērră prŏcŭl vāstīs cŏlĭtŭr Māvōrtĭă cāmpīs. *V.* Ēt tĕrrām āltrīcēm sævi ĕxsĕcrāmŭr Ŭlÿssī. Tăcĭtūsquĕ mĕā dīscēdĕrĕ tĕrrā. *Id.* SYN. Rĕgĭō. *Voy. ce mot.* || *Une certaine quantité de terre.* Mūltā mĕmŏr ŏccŭlĕ tĕrrā (plantas). *V.* Scrŏbĭbūs sŭpĕrābĭt tĕrră rĕplētīs. *Id.* || *Poussière.* Ēt sīccō tĕrrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr. *V. Voy.* Pulvis.

Tērræmōtŭs *ou* Tērræ mōtŭs *ou* trĕmŏr. *Tremblement de terre.* Ēt tĕrræ mōtŭs ŏbōrtŭs. *Lr.* (VI, 586). Ārdŭă sī tĕrræ quătĭātŭr mōtĭbŭs Īdē. *O.* Ūndĕ trĕmŏr tĕrrīs. *V.* Quō māxĭmă mōtū Tērră trĕmĭt. *Id.* VERS. Īndĕ trĕmŏr tĕrrās grăvĭtĕr pērtēntăt. *Lr.* Tērră sŭpērnă trĕmīt, māgnīs cōncūssă rŭīnīs. Tērrăquĕ sē pĕdĭbūs rāptīm sūbdūcăt. *Id.* Sūb pĕdĭbūs mūgīrĕ sŏlūm, ēt jŭgă cœptă mŏvērī. *V.* Īnsŏlĭtīs trĕmŭērūnt mōtĭbŭs Ālpēs. Trĕmēre ōmnĭă vīsă rĕpēntĕ, Līmĭnăquĕ, laūrūsquĕ dĕī, tōtūsquĕ mŏvērī Mōns cīrcŭm. *Id.* Lōngō trĕmŭĭt cūm mūrmŭrĕ tēllūs. *O.* Tēctă rĕpēntĕ quătī. Mōtāmquĕ trĕmōrĭbŭs ūrbĕm. Māgnōquĕ trĕmōrĕ Ōmnĭă cōncŭtĭēns (tellus). *Id.* Quō nūnc ēt tēllūs ātque hōrrĭdă cōntrĕmŭērūnt Æquŏră. *Cat.* Mœnĭăque īn præcēps lāpsūrōs plēnă trĕmōrēs. *L.* Ēt trĕmĕbūnda ōmnī cōncūssa ēst pōndĕrĕ tēllūs. *Juvc.*

Tērrānĕŏlă, æ, *f. Sorte d'alouette.* Āvīs quām dīcūnt tērrānĕŏlām rūstĭcī. *Ph.* (*Fab. nov.* 31, 1).

† Tērrās, *ancien génitif s. de* Terra. (*Næv.* apud *Prisc.* 679.)

Tērrēnŭs, ă, ŭm. *De terre.* Tērrēnō Lÿcūs ēst ĕpōtŭs hĭātū. *O.* Tērrēno ēx āggĕrĕ būstŭm. *V.* SYN. Tērrĕŭs. || *De la terre, terrestre.* Tērrēnum īgnōtās hŏmĭnēm prōjēcĭt īn ūndās. *L.* Tērrēnăquĕ nūmĭnă pōscĭt. *O.* Tērrēnīque hĕbĕtānt ārtūs. *V.* Tērrēnō rĕgī. *Prud.* (*Ham.* 194). SYN. Tērrēstrĭs.

Tērrĕō, ēs, ŭī, ĭtŭm, ērĕ. *Effrayer.* Ætērnūm lātrāns ēxsānguēs tērrĕăt ūmbrās. *V.* Jām tūnc rēllĭgĭō păvĭdōs tērrēbăt ăgrēstēs. *Id.* Ōmnĭpŏtēns tŏnĭtrūque ēt fūlmĭnĕ tērrŭĭt Ūrbĕm. *O.* SYN. Tērrĭtō, tērrĭfĭcō, cōntērrĕō, ēxtērrĕō, pērtērrĕō, trĕmĕfăcĭō, păvĕfăcĭō, hōrrĭfĭcō, tūrbō, pērtūrbō, cōntūrbō. PPH. Tērrōrēm, tĭmōrēm, păvōrēm, mĕtŭm, hōrrōrēm āffĕrō, īnfĕrō, mŏvĕō, īncŭtĭō, īnjĭcĭō, īmmīttō, īngĕmĭnō, ăcŭō. Fōrmīdĭnĕ, păvōrĕ, tĕrrōrĕ mŏvĕō, cōmplĕō, īmplĕō, tūrbō, pērcēllō. Ănĭmōs, mēntēs tērrĭfĭcō, tūrbō, cōncŭtĭō, tĕrrōrĕ cōncŭtĭō. Cōrdă, pĕctŏră mĕtū īmplĕō, etc. Sŭm tĕrrōrī *ou* tērrŏr. VERS. Cŏmĕs fōrmīdĭnĭs aūră, Quæ cĭĕt hōrrōrem īn mĕmbrīs, ēt cōncĭtăt ārtūs. *Lr.* Ōmnĭă māgnō Nē cēssă tūrbārĕ mĕtū. *V.* Cæcīque īn nūbĭbŭs īgnēs Tērrĭfĭcānt ănĭmōs. Ātrūmquĕ tĭmōrĕm Īmmīsĭt.Nūnc ōmnēs tērrēnt aūræ, sŏnŭs ēxcĭtăt ōmnĭs Sūspēnsum, ēt părĭtēr cŏmĭtīque ŏnĕrīquĕ tĭmēntĕm. Hīc ălĭŭd mājŭs mĭsĕrīs mūltōquĕ trĕmēndŭm Ōbjĭcĭtŭr măgĭs, ātque īmprōvĭdă pĕctŏră tūrbăt. *Id.* Scīpĭădēs, fūlmĕn bēllī, Cārthāgĭnĭs hōrrŏr. *Lucr.* Vānăquĕ sōllĭcĭtīs īncŭtĭt ūmbră mĕtŭm. *O.* Tāntūm trāhĭt īllĕ tĭmōrĭs. *Id.* Aūdācī tū tĭmŏr ēssĕ pŏtēs. *Pp.*

Au pass Tērrĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī. *Être effrayé.* Sīc ĕgŏ, bēllĭgĕrīs ā gēntĭbŭs ūndĭquĕ sēptŭs, Tērrĕŏr. *O.* Tērrētŭr mĭnĭmō pēnnæ strīdŏrĕ cŏlūmbă. *Id.* Frūstrā tērrēbĕrĕ nīmbīs. *V.* SYN. Ēxtērrĕŏr, cōntērrĕŏr, tūrbŏr, cōntūrbŏr, păvĕō, tĭmĕō, mĕtŭō, trĕmō, trĕpĭdō, hōrrĕō, hōrrēscō, ēxhōrrēscō, pērhōrrēscō, pērtĭmēscō, ēxtĭmēscō, păvēscō, ēxpăvēscō, fōrmīdō. PPH. Tērrōrĕ, fōrmīdĭnĕ, păvōrĕ, mĕtū īmplĕŏr, tūrbŏr, cōncŭtĭŏr, pērcēllŏr. Hōrrōrĕ quătĭŏr. Tērrōrĕ, mĕtū păvĕō, pāllĕō. Păvōrĕ stŭpĕō, frīgĕō. Tērrŏr, hōrrŏr mĕ ŏccŭpăt, hăbĕt, pērcĭpĭt, tūrbăt, ăgĭtăt; mēntĕm, pĕctŭs hăbĕt, sŭbĭt; mēmbră quătĭt, ŏccŭpăt ārtūs. Cōrdă hōrrēnt, hōrrēscūnt, păvēnt. VERS. Mōrtālĭă cōrdă Pēr gēntēs hŭmĭlīs strāvīt păvŏr. *V.* Quōd sī tāntŭs hăbēt mēntēs ēt pĕctŏră tērrŏr. Ōbstŭpŭī, stĕtĕrūntquĕ cŏmæ, ēt vōx faūcĭbŭs hæsĭt. Trĕmĕfāctă nŏvūs pēr pĕctŏră cūnctīs Īnsĭnŭāt păvŏr. Ōbstŭpŭēre ănĭmī, gĕlĭdūsquĕ pĕr īmă cŭcūrrĭt Ōssă trĕmŏr. Mĭhĭ frīgĭdŭs hōrrŏr Mēmbră quătĭt, gĕlĭdūsquĕ cŏĭt fōrmīdĭnĕ sānguĭs. Ārrēctæque hōrrōrĕ cŏmæ. Āt mē tūm prīmūm sævŭs cīrcūmstĕtĭt hōrrŏr. *Id.* Ōbstŭpŭī, gĕlĭdūsquĕ cŏmās ērēxĕrăt hōrrŏr. *O.* Īllĕ dĭū părĭtēr cūm mēntĕ cŏlōrēm Pērdĭdĕrăt, gĕlĭdōquĕ cŏmæ tĕrrōrĕ rĭgēbānt. Vūlgī pĕctŏră tērrŏr hăbĕt. Nēc tĭmŭī dē mōrtĕ tămĕn. *Id.* Quāntōs īllă tŭlĭt lānguēntī cōrdĕ tĭmōrēs! *Cat.* Tōrpŭĕrăt lōngō līnguă rĕtēntă mĕtū. *O.* Tālĭă cērnēntī mĭhĭ quāntŭs ĭn ōssĭbŭs hōrrŏr. *St.* Fīt tĭmŏr, ēt păvĭdă trĕpĭdăt fōrmīdĭnĕ pēctŭs. *O.* Ōbstŭpŭī, sēnsīquĕ mĕtū rĭgŭīssĕ căpīllōs, Ēt gĕlĭdūm sŭbĭtō frīgŏrĕ pēctŭs ĕrăt. Pāllŭĭt, ēt sŭbĭtō gĕnŭa īntrĕmŭērĕ tĭmōrĕ. Pāllŭĭt, ēt sŭbĭtō sĭnĕ sānguĭnĕ frīgĭdă sēdĭt. Āttŏnĭtōs sŭbĭtŭs trĕmŏr ŏccŭpăt ārtūs. Mĭsĕræ vōxquĕ cŏlōrquĕ fŭgĭt. *Id.* Tūnc pērcŭlĭt hōrrŏr Mēmbră dŭcĭs. *L.* Ōmnĭă tōrpŏr Pēctŏră præstrīnxĭt, gĕlĭdūsque īn vīscĕră sānguĭs Pērcūlsă pĭĕtātĕ cŏĭt. Vūlgŭs ĭnānī Pērcūlsūm tērrōrĕ păvĕt. Trĕpĭdă quătĭtŭr fōrmīdĭnĕ sōmnŭs. Sēnsĭt ēt īpsĕ mĕtŭm. *Id.* Tĭmēnt păvĭdōquĕ gĕlāntŭr Pēctŏrĕ. *J.* Mēntēsquĕ pērcūlsæ stŭpēnt. *H.* Ēt cōrde ēt gĕnĭbŭs trĕmĭt. *Id.* Ītquĕ tĭmŏr tōtōs gĕlĭdō sūdōrĕ pĕr ārtūs. *Sil.* Păvĕt ănĭmŭs, ārtūs hōrrĭdūs quāssăt trĕmŏr. *Sen.* Cōr pĕpŭlĭt hōrrŏr, mēmbră tōrpēscūnt gĕlū, Pēctūsquĕ trĕmŭĭt. Ēn hōrrĕt ănĭmŭs, ēt păvŏr mēmbra ēxcŭtĭt. Mē līquĭt ănĭmūs, mēmbră quătĭūntŭr, lābānt, Tōrpētquĕ vīnctŭs frīgĭdō sānguĭs gĕlū. Hōrrērĕ vīnctŭm trĕpĭdŭs ādstrīnxĭt rĭgŏr. *Id.* Nām mĭhi hōrrŏr mēmbră mĭsĕrō pērcĭpĭt dīctīs tŭīs. *Pl.* Ēă rēs me hōrrōre āffĭcĭt. Tōtŭs tĭmĕō. *Id.* Vērum ŭbĭ cōncrētō rĭgŭērūnt mēmbră tĭmōrĕ. *Avian. Voy.* Timeo, Tremo.

Tērrēstĕr *ou* Tērrēstrĭs, ĭs, ĕ. *De la terre, terrestre, qqf. Humain* Tērrēstrĭs cœna ēst. Sūs tērrēstrĭs bēstĭa ēst. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 86). Tāntōs tērrēstrĭbŭs ārmīs. *O.* Tērrēstrĭă quāndō Mōrtālēs ănĭmās vīvūnt sōrtĭtă. *H.* SYN. Tērrēnŭs, *qqf.* tērrĕŭs, hŭmānŭs, tērrĭgĕnă. PPH. Dē tēllūrĕ sătŭs.

Tērrĕŭs, ă, ŭm. *De terre, de la terre.* Bīs nŏvĭēs mājŏr clŭĕăt quām tērrĕŭs ōrbĭs. (*Anthol.* II, p. 330.) Tērrĕō, tānquām frăgĭlī cărīnā, Cōrpŏrĕ vēctī. *P. Nol.* (17, 179). Sī tērrĕă fōrtĕ vŏlūntās Lŭtĕūm săpĭt, ēt grăvĕ căptăt. *Prud.* (*Cath.* 10, 25). Cuī tērrĕŭs ōrtŭs. *Capel.* (I, p. 23). *Voy. le précéd.*

Tērrĭbĭlĭs, ĕ. *Terrible, effrayant, redoutable.* Tērrĭbĭlēs vīsū fōrmæ. *V.* Fŭrĭīs āccēnsŭs, ēt īrā Tērrĭbĭlĭs. *Id.* Mōnstrăquĕ, tērrĭbĭlēs pērsĕquĭtūrquĕ fĕrās. *O.* SYN. Tērrĭfĭcŭs, tĭmēndŭs, mĕtŭēndŭs, trĕmēndŭs, hōrrēndŭs, fōrmīdāndŭs, fōrmīdābĭlĭs, hōrrĭbĭlĭs, hōrrĭfĭcŭs, hōrrĭdŭs, *qqf.* grăvĭs, mĭnāx, sævŭs, āspĕr, ātrōx.

† Tērrĭcŏlă, æ, *m. f. Habitant de la terre.* Tērrĭcŏlās Lămĭās. *Lucil.* (ap. *Lact.* 1, 22).

† Tērrĭcŭlă, æ, *f., et* Tērrĭcŭlŭm, ī, *n. Chose qu effraie, épouvantail.* Pērtĭmŭīstīs cāssām tērrĭcŭlam ădvērsārĭī. *Afran.* (apud *Non.* 4, 319). Proīnde īstă tŭa aūfĕr tērrĭcŭlă. *Att.* (*Ib.* 3, 244).

Tērrĭfĭcō, ās, ārĕ. *Effrayer.* Ēt quæ rēs nōbīs vĭgĭlāntĭbŭs ŏbvĭă mēntēs Tērrĭfĭcĕt. *Lr.* (I, 133). Cæcīque īn nūbĭbŭs īgnēs Tērrĭfĭcānt ănĭmōs. *V.* Tērrĭfĭcās, mŏrĭtūrĕ, vĭrōs? *St. Voy.* Terreo.

Tērrĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Effrayant.* Sērăquĕ tērrĭfĭcī cĕcĭnērūnt ōmĭnă vātēs. *V.* (Et *Lucr.* II, 632, terrificas cristas). *Voy.* Terribilis

Tērrĭgĕnă, æ, *m. f. Né de la terre.* Tērrĭgĕna ērĭgĭtūr sērpēns. *St.* Tērrĭgĕnă mīlēs mūtŭă cæde ŏccĭdĭt. *Sen.* (*Med.* 470). || *En parl. des Géants.* Dōnēc tērrĭgĕnæ, făcĭnūs mīrābĭlĕ, frātrēs. *O.* (Et *V. Fl.* II, 18). Hūc quŏquĕ tērrĭgĕnām vĕnīssĕ Tȳphōĕă nārrānt. *Id.* || *Les premiers hommes, les hommes.* Frīgŭs ĕnīm nūdōs sĭnĕ pēllĭbŭs ēxcrŭcĭābăt Tērrĭgĕnās. *Lr.* (V, 1425. *Ib.* 1410). Ætērnĕ rēctōr, dīvĭdĕ jānŭās Cœli, ŏbsĕrātās tērrĭgĕnīs prĭŭs! *Prud.* (*Peristeph.* 14, 82).

† Tērrĭlŏquŭs, ă, ŭm (terreo, loquor). *Qui dit des choses effrayantes.* Tērrĭlŏquīs vīctūs dīctīs, dēscīscĕrĕ quærēs. *Lr.* (I, 104).

Tērrĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui fait un bruit effrayant.* Tērrĭsŏnūs strīdōr vĕnĭēntĭs Ălānī. *Cl.* Āt tŭbă tērrĭsŏnō strĕpŭīt grăvĕ raŭcă frăgōrĕ. *Sid.* (5, 413).

Tērrĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Terreo. Ēt māgnās tērrĭtăt ūrbēs. *V.* Ēt cœlūm tērrĭtăt ārmīs. *Id.* Cœlūmquĕ trĭsŭlcā Tērrĭtăt ōmnĕ cŏmā (fulmen). *St.*

Tērrĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Terreo. *Effrayé, épouvanté.* Sŭbĭtōque ādspēctū tērrĭtŭs hæsĭt. *V.* Īnŏpīnō tērrĭtă vīsū. *O.* Tērrĭtŭs hōstĕ nŏvō. *Id.* SYN. Ēxtērrĭtŭs, cōntērrĭtŭs, pērtērrĭtŭs, păvĭdŭs, păvēns, păvĕfāctŭs, păvĭtāns, tĭmēns, trĕmēns, trĕmĕbūndŭs, trĕpĭdāns, trĕpĭdŭs, āttŏnĭtŭs, hōrrēns, hōrrēscēns, mĕtŭēns, fōrmīdāns, tūrbātŭs, pērtūrbātŭs, *qqf.* ēxănĭmĭs *ou* ēxănĭmŭs, ēxănĭmātŭs, ēxsānguĭs, ēxtērnātŭs, stŭpĕfāctŭs. PPH. Tērrōrĕ păvēns, pērcūlsŭs, cāptŭs, āttŏnĭtŭs, ēxănĭmātŭs, pāllēns, āmēns. Fōrmīdĭnĕ trĕpĭdŭs, tōrpēns. Tĭmōrĕ, păvōrĕ, tērrōrĕ, mĕtū mūtŭs, sōllĭcĭtŭs, cōnfūsŭs. Mēntĕ păvĭdŭs *ou* păvĭdă. Ēxănĭmĭs mĕtū. PHR. Āncĭpĭtī mēntēm fōrmīdĭnĕ prēssŭs. *V.* Tūrbāti ănĭmī cōnfūsăquĕ vūlgī Pēctŏră. Pērcūlsă nŏvā mēntēm fōrmīdĭnĕ. Vīsu ēxsānguēs. *Id.* Āttŏnĭtī nŏvĭtātĕ păvēnt. *O.* Ēt ădhūc tērrōrĕ păvēntēs. *Id.* Īmplĭcĭtās tērrōrĕ cŏhōrtēs. *L.* Lānguĭdă cērnĭt Cūnctă mĕtū. *Id.* Păvĭdō tērrĭtă vūltū. *Sen.* Grăvī Tērrōrĕ păvĭdŭm. *Id.*

Tērrŏr, ōrĭs, *m. Effroi, épouvante.* Vūlgī pēctŏră tērrŏr hăbĕt. *O.* Nāscētūr vōbīs ēxpērs tērrōrĭs Ăchīllēs. *Cat.* (64, 338). Sēd vărĭīs pōrtēntă dĕūm tērrōrĭbŭs ōbstānt. *V.* Tāntūm tērrōrĭbŭs āddĭt, Quōs tĭmĕānt, nōn nōssĕ dĕōs. *L.* SYN. Tĭmŏr, păvŏr, fōrmīdŏ, etc. *Voy.* Timor. || *Objet ou Être effrayant.* Ēt trĕpĭdō tērrōrĕ rĕplēta ēst Pēr nĕmŏra āc mōntēs. *Lr.* (V, 41, terra).

† Tērrŭlēntē. *D'une manière terrestre.* Rēm spīrĭtālēm tērrŭlēntē quærĕrĕ. *Prud.* (*Peri.* 10, 378).

† Tērrŭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme* Terrenus. Hīc tērrŭlēntĭs, īllĕ vīvĭs fūngĭtŭr. *Prud.* (*Ham. præf.* 5). Quōd tērrŭlēntum āc sōrdĭdŭm. *Id.* (*Peri.* 2, 196).

Tērsī, *parf. de* Tergeo.

Tērstī, *sync. pour* Tersisti. Ūt tērstī lūmĭnă sæpĕ mănū! *Cat.* (66, 30).

Tērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tergeo. Tērsīs nĭtĕānt tālārĭă plāntīs. *O.* (Et *Pl. Stich.* V, 5, 4). SYN. Laūtŭs, mūndŭs, etc. PPH. Sĭnĕ sōrdĭbŭs.

Tērtĭō, *adv. Pour la troisième fois.* Nōn hērclĕ vĕnĭām tērtĭō. *Ter.* (*Eun.* III, 3, 24).

Tērtĭŭs, ă, ŭm. *Troisième.* Tērtĭă jām lūnæ sē cōrnŭă lūmĭnĕ cōmplēnt. *V.* Nūptă Jŏvĭs frātrī, tērtĭă rēgnă tĕnĕt. *O.* Sīc āb Jŏvĕ tērtĭŭs Ājāx. *Id.*

† Tērtŭs, ă, ŭm. *Comme* Tersus. Ærĕă tērtă nĭtēt gălĕă. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 847).

Tērūncĭŭs, ĭī, *m. Petite pièce de monnaie qui valait trois onces, ou la quatrième partie de l'as romain.* Nĕquĕ rīdĭcŭlōs jām tĕrūncī făcĭūnt. *Pl.* (*Capt.* III, 1, 17).

Tērvĕnĕfĭcŭs *et* Trĭvĕnĕfĭcŭs, ă, ŭm. *Triple empoisonneur.* Ūt pērgræcētūr tēcūm, tērvĕnĕfĭcĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 7, 15). Phĭlĭppūm rēgem aūt Dārīūm, trĭvĕnĕfĭcă! *Id.* (*Aul.* I, 2, 8).

Tēscă *ou* Tēsquă, ōrūm, *n. pl. Lieux sauvages, déserts.* Nām quæ dēsērta ēt ĭnhōspĭtă tēsquă Crēdĭs. *H.* Āmplēxūs fīnēs, sāltūs, nĕmŏrōsăquĕ tēsquă. *L.* Pēr gēntēs āltē æthĕrĭās ēt tēscă vŏlābĭs, Tēmpla āntīquă dĕūm. *Hostius* (apud *Fest.* Cf. *Varr. L. L.* 7, 10). || *Adj.* Quĭs tu ēs mōrtālĭs, qui īn dēsērta ēt tēscă te ādpōrtās lŏcă? *Att.* (ap. *Fest.* Et *Cic.* ibid. « Loca aspera, tesca tuor. »)

Tēssēllă, æ, *f., dimin. du suiv. Petite pièce carrée pour la marqueterie ou la mosaïque.* Nūlla ūncĭă nōbīs Ēst ĕbŏrĭs, nēc tēssēllæ. *J.* (11, 131).

Tēssĕră, æ, *f.* (τέσσαρες, *Æol.* τέσσερες). *Figure cubique, cube.* (Cf. *Isid.* 18, 63.) || *Comme* Tessella *et* Tesserula. *Voy. ces mots.* || *Dé à jouer.* Hīc mĭhĭ bīssēnō nŭmĕrātŭr tēssĕră pūnctō. *M.* (XIV, 17). Tālōrūm dūcĕrĕ jāctūs Ūt scĭăt ēt vīrēs tēssĕră mīssă tŭās. *O.* Ītă vīta ēst hŏmĭnūm quăsĭ quūm lūdās tēssĕrĭs. *Ter.* (*Ad.* IV, 7, 21). SYN. Tālŭs. || *Espèce de taille qu'on portait aux greniers publics pour avoir du blé.* Quā vīlīs tēssĕră vĕnĭt Frūmēntī. *J.* (7, 174). || *Marque que l'on donnait à l'hôte lors de son départ, pour le reconnaître; au fig. Hospitalité.* Tēssĕrām Cōnfērrĕ sī vīs hōspĭtālem, ēccam āttŭlī. *Pl.* (*Pœn.* V, 2, 87. *Id. Cist.* II, 1, 27). || *Tessère, petite tablette de bois où l'on écrivait le mot d'ordre.* Clāssĭcă jāmquĕ sŏnānt; īt bēllō tēssĕră sīgnūm. *V.* Tăcĭtūm dāt tēssĕră sīgnūm. *Sil.* Dāt tēssĕră sīgnūm Ēxcŭbĭīs. *St.* || *Tessère* (*billet de spectacle*). Nūnc dāt spēctātās tēssĕră lārgă fĕrās. *M.* (VII, 78, 10).

Tēssĕrŭlă, æ, *f. dimin. du précéd. Petite pierre de mosaïque.* Quām lĕpĭdĕ lēxēs cōmpōstæ, ūt tēssĕrŭlæ ōmnēs Ēndŏ păvīmēntō. *Lucil.* (ap. *Cic. Or.* 44). SYN. Tēssēllă. *Voy.* Emblema. || *Dé.* Quī vŏmĭt īntērnīs tēssĕrŭlās grădĭbŭs. (*Anth.* I, p. 520.) || *Taille pour avoir du blé.* Scăbĭōsūm tēssĕrŭlā fār Pōssĭdĕt. *Pers.* (5, 74). *Voy.* Tessera.

Tēstă, æ, *f. Vase de terre cuite.* Quō sĕmĕl ēst īmbūtă rĕcēns, sērvābĭt ŏdōrēm Tēstă dĭū. *H.* SYN. Vās, etc. || *En partic. Amphore, par ext. Tonneau.* Mĭhĭ fūndăt ăvītūm Cōnsŭlĭbŭs prīscīs cōndĭtă tēstă mĕrūm. *O.* Græcā quŏd ĕgo īpsĕ tēstā Cōndĭtūm lēvī (vinum). *H.* Ădhūc Fălērnā fæce ēt tēstā nŏbĭlī. *Ph.* Sēnsĭt Ălēxāndēr, tēstā quūm vīdĭt īn īllā Māgnum hăbĭtātōrēm. *J.* (14, 311). SYN. Āmphŏră, cădŭs. || *Coupe.* Cūrtāquĕ Lēdæ sōbrĭŭs bĭbăt tēstā. *M.* (III, 82). *Voy.* Poculum. || *Urne.* Āccĭpĭăt mānēs pārvŭlă tēstă mĕōs. *Pp.* (II, 13, 32). SYN. Ūrnă. || *Jarre.* Āntĭpŏlĭtānī nēc quæ dē sānguĭnĕ thȳnnī Tēstă rŭbĕt. *M.* (IV, 89). SYN. Ōrcă. || *Lampe.* Tēstā quum ārdēntĕ vĭdērēnt Scīntīllāre ŏlĕūm. *V.* SYN. Lūcērnă. || *Brique, tuile.* Frăgĭlī cīrcūmdătă tēstā Mœnĭă mīrāntŭr. *L.* Ōccĭdĭs ēmīssæ pērcūssūs pōndĕrĕ tēstæ. *Aus.* (*Par.* 11, 9). *Voy.* Later, Tegula. || *Tesson, têt.* Mēnsæ sēd ĕrăt pēs tērtĭŭs īmpār : Tēstă pārēm fēcĭt. *O.* (Et *Mart.* III, 81; *Juv.* 6, 514). || *Écaille, coquillage, poisson à coquillage.* Sēd nōn ōmnĕ măre ēst gĕnĕrōsæ fērtĭlĕ tēstæ. *H. Voy.* Ostrea. || *Castagnette.* Aūdĭăt īllĕ Tēstārūm crĕpĭtūs cūm vērbīs. *J.* (11, 170). || *Petit navire.* Ēt brĕvĭbūs pīctæ rēmīs īncūmbĕrĕ tēstæ. *J.* (15, 128). || *Glace.* Ābscīdĭt heū! tĕnĕrūm lūbrĭcă tēstă căpŭt. (*Anth.* II, p. 60. Quidam etiam leg. apud *Ov. Trist.* III, 10, 38). || *Tête chauve.* Ābjēcta īn trĭvĭīs īnhŭmātī glăbră jăcēbăt Tēsta hŏmĭnĭs. *Aus.* (*Epig.* 72). Cŏmām cŭtēmquĕ vērtĭcĭs rĕvūlsērăt Ā frōntĕ tōrtōr, nūdă tēsta ūt tĕgmĭnĕ, etc. *Prud.* (*Peri.* 10, 762).

Tēstāmēntŭm, ī, *n. Testament.* Ēx tēstāmēntō sīc ēst ēlātă. *H.* Cāptēs āstūtŭs ŭbīquĕ Tēstāmēntă sĕnūm. *Id.* Quūm tēstāmēntō pătrĭă pārtīssēt bŏnă

Afr. (apud Non. 7, 64). SYN. Tăbŭlæ, tăbēllæ. PPH. Tēstātæ ou sŭprēmæ tăbŭlæ, tăbēllæ. Sŭprēmă vŏlūntās. PPH. Sūprēmās ērrōr nē pōssīt rūmpĕrĕ cērās. (Anth. I, p. 219.) || Eccl. L'Ancien et le Nouveau Testament. Īntŏnăt ātquĕ nŏvī mīrācŭlă Tēstāmēntī. Alcim. (VI, 398). Tēstāmēntōrūm vĕtĕrīsquĕ nŏvīquĕ măgīstĕr. P. Nol. (23, 372. Et Prud. Ham. 122).

Tēstātīm, adv. En morceaux. Jam īstām cŏlăphīs cōmmĭnŭīssēm tēstām tēstātīm tĭbĭ. Pompon. (apud Non. 2, 842. Et Juvent. ap. Char. 196).

Tēstātĭŏ, ōnĭs, f. Témoignage, attestation, preuve. Ēt sūmma ēst mĕrĭtī tēstātĭŏ vōtī. P. Nol. (14, 12). Nĭtēt præsēns nōstrīs tēstātĭŏ fāctīs. Juvc. (II, 675).

Tēstātŏr, ōrĭs, m. Celui qui rend témoignage. Īsdēmquĕ sīgnātōrĭbŭs Tēstātŏr ēt sătōr jŭbēt, etc. Prud. (Cath. 12, 87).

Tēstātŭs, ă, ŭm, part. de Testor. 1. Qui a attesté. Mūltă Jŏvem ēt læsī tēstātūs fœdĕrĭs ārās. V. Tēstātūs jūsquĕ fĭdēmquĕ. O. Lūctūs tēstātă cŭprēssūs. L. || 2. Attesté, prouvé. Nōtă tŭa ēst prŏbĭtās tēstātăquĕ tēmpŭs ĭn ōmnĕ. O. Tēstātōs ōrbĕ lăbōrēs. Id. || Tēstātæ tăbŭlæ. Testament. (Cat. 68, 122.)

Tēstĕŭs, ă, ŭm. De tesson. Pēr frāgmĕn īllŭd tēstĕūm. Prud. (Peri. 5, 553).

Tēstĭfĭcŏr, ārĭs, ārī, d. Attester, témoigner. Tē mĕmŏrēm dŏmĭnæ tēstĭfĭcērĕ lĭcēt. O. Āntīquās tēstĭfĭcāntŭr ŏpēs. Līnguāquĕ præsēntēm tēstĭfĭcātă dĕām. Id. (Et Mart. VI, 56). Voy. Testor.

Tēstĭmōnĭŭm, ĭī, n. Témoignage, action de témoigner. Ŏvĭs dāmnātă fālsō tēstĭmōnĭō. Ph. Quī fālsās lītēs fālsīs tēstĭmōnĭīs Pĕtūnt. Pl. (Rud. prol. 13. Et Ter. Ph. II, 1, 64). || Au fig. Ēgō dŭōrūm rēgūm tēstĭmōnĭō Laūdātŭs. Aus. (Sept. Sap. 1, 54).

Tēstĭs, ĭs, m. Témoin en justice. Āmbĭgŭæ sī quāndŏ cĭtābĕrĕ tēstĭs Īncērtæquĕ rĕī. J. (8, 79). Vēndūnt pērjūrĭă tēstēs. O. EP. Fīdŭs, vērŭs, vērāx, īntēgĕr, īncōrrūptŭs ; fālsŭs, cōrrūptŭs, mēndāx. || Témoin, spectateur. Īllĕ dŏlēt vērē, quī sĭnĕ tēstĕ dŏlēt. M. (I, 34). Fōrs mē sērmōnī tēstēm dĕdĭt. O. Īllō tēstĕ mŏrī. L. SYN. Ārbĭtĕr, cōnscĭŭs, spēctātŏr, spēctāns. || f. Gaūdēt ĕnīm vīrtūs tēstēs sĭbĭ jūngĕrĕ Mūsās. Cl. Nōx, ēt tŭă tēstĭs Dēxtĕră. V. Cūrĭă tēstĭs. L. Tēstĕ lŭcērnā. M. (XI, 105). || Qqf. n. Tēstĭs Mĕtaūrūm flūmĕn. H. (Vūlnĕră, et Līttŏră tēstēs. Ov. Fast. IV, 885, et VI, 765.) Sīdĕră sūnt tēstēs. Pp. (II, 9, 41). Nēc tēstĕ quīsquām lūmĭnĕ Pēccārĕ cōnstāntĕr pŏtēst. Prud. (Cath. 2, 27). || † Tēstĕ, n. Cœlūm tēstĕ vŏcāt. Alcim. (VI, 576).

Tēstĭŭs, ĭī, m. Nom d'homme. Tēstĭŭs ōbstŭpŭīt. St. (Possit et esse Thestius).

Tēstŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, d. Être témoin. Cōnfĭtĕŏr : tēstērĕ lĭcēt ; sīgnātĕ, Quĭrītēs. O. SYN. Tēstĭfĭcŏr. PPH. Sūm tēstĭs. || Témoigner, attester, prouver. Sūnt Ăgămēmnŏnĭās tēstāntĭă līttŏră cūrās. Pp. (III, 7, 21). Cārmĭnă jūrĕ dămūs rārōs tēstāntĭă mōrēs. O. Ūt pūrō tēstāntūr sīdĕră cœlō. Tib. (IV, 1, 10). Lōngum Āndrŏmăchæ tēstēntūr ămōrēm. V. SYN. Tēstĭfĭcŏr, dēclārŏ, ōstēndŏ, ārgŭŏ, sīgnĭfĭcŏ, mōnstrŏ, dŏcĕŏ. || Prendre à témoin. Tēstātūr mŏrĭtūră dĕōs. V. Ēt nōn vĭŏlābĭlĕ vēstrūm Tēstōr nūmĕn, ăīt. Id. Tēstēm tē tēstōr mĭhĭ. Pl. (Rud. V, 2, 51). SYN. Āttēstŏr, āppēllŏ, jūrŏ, vŏcŏ, cĭtŏ. PHR. Dī mĭhĭ sūnt tēstēs. O. Cōgam īn fœdĕră tēstēs Ēssĕ dĕōs. Id. Voy. Juro. || Tester, faire son testament. Tēstāndī quūm sīt lēnōnĭbŭs ātquĕ lănīstīs Lībĕrtās. J. (6, 216).

† Tēstŭ, abl. tēstū, n. indécl. Comme Testa. Īndīgnūm vĕlŭt dīcī sōlēt tēstū. Afran. (ap. Char. p. 118. Mumm. ibid. Cf. Prisc. 624). Āră fĭt : hūc īgnēm cūrtō fērt rūstĭcă tēstū. O. (Fast. II, 645. Pauci leg. testa). || Couvercle. Stānt călĭcēs : mĭnŏr īndĕ făbās, ŏlūs āltĕr hăbēbăt, Et fūmānt tēstū prēssŭs ŭtērquĕ sŭō. O. (Fast. V, 509. Et hic pauci, testa).

Tēstūdĭnĕŭs, ă, ŭm. De tortue. Vēl tēstūdĭnĕō mălă pērmūlcētŏ crŭōrĕ. Ser. Sam. (vs. 115). Tēstūdĭnĕum īstūm tĭbi ĕgŏ grāndībō grădūm. Pl. (Aul. I, 1, 10). || D'écaille de tortue. Aūt tēstūdĭnĕæ cārmĕn ĭnērmĕ lўræ. Pp. (IV, 6, 32). Ēt tēstūdĭnĕūm mēnsūs quātĕr hēxăclīnŏn. M. (IX, 60. Adde Tib. IV, 2, 22).

Tēstūdŏ, ĭnĭs, f. Tortue, animal. Āquĭla īn sūblīmĕ sūstŭlĭt tēstūdĭnĕm. Ph. EP. Dūră, rēpēns, īgnāvă, lēntă, pĭgră, sēgnĭs, tārdă. || Écaille de tortue. Nēc vărĭōs ĭnhĭānt pūlchrā tēstūdĭnĕ pōstēs. V. Gēmmāntēs prīmā fūlgēnt tēstūdĭnĕ lēctī. M. (XII, 66). Ēbŏre ēt tēstūdĭnĕ cūltōs Trēs hăbŭīt thălămōs. O. || Cithare, lyre. Īpsĕ căvā sōlāns ægrūm tēstūdĭne ămōrēm. V. Sāxă mŏvērĕ sŏnō tēstūdĭnĭs. H. Āpōllĭnĕā sĕquĭtūr tēstūdĭnĕ cāntŭs. L. SYN. Chĕlўs. Voy. Cithara. || En gén. Écaille, coquille. Īstĕ lĭcēt dĭgĭtōs tēstūdĭnĕ pūngăt ăcūtā. M. (XIII, 86, de echino). || Tortue militaire, manœuvre usitée dans les assauts : les soldats s'avançaient la tête couverte de leurs boucliers. Ăccĕlĕrānt āctā părĭtĕr tēstūdĭnĕ Vōlscī. V. Scrūtātūrquĕ căvās cæcā tēstūdĭnĕ tūrrēs. St. Hōstīlēs dēnsā tēstūdĭnĕ mūrōs Tēctă sŭbīt vīrtūs. L. PHR. Jūnctæque ūmbōnĕ phălāngēs. J. || Voûte. Mĕdĭā tēstūdĭnĕ tēmplī. V. SYN. Thŏlŭs, fōrnĭx.

Tēstŭlă, æ, f. dimin. de Testa. Seū căvā tēstŭlā Sūccūm līntĕŏlō sūggĕrĭt ēbrĭō. Prud. (Cath. 5, 17. Id. Peri. 5, 278 ; Seren. ap. Diom. 511).

Tētĕ, acc. et abl. de Tute.

Tĕtēndī, parf. de Tendo.

Tētĕr ou Tætĕr, tētră, tētrūm. Noir, sale. Hīc ĕgŏ, prŏptĕr ăquām, quŏd ĕrāt tĕtērrĭmă, vēntrī Īndīcō bēllūm. H. Nōbīs cœnūm tĕtērrĭmă quūm sĭt Spūrcĭtĭēs. Lr. (VI, 976). Lăvĭt īmprŏbă tētĕr Ōră crŭŏr. V. Pāllĭdă tētrīs Vīscĕră tīnctă nŏtīs. L. SYN. Ātĕr, nĭgĕr, sōrdĭdŭs, fœdŭs, tūrpĭs, spūrcŭs, ōbscēnŭs. || Infect. Tētĕr ŭt īmmūndæ cārnĭs ăbīrĕt ŏdŏr. M. (III, 24). Spīrĭtŭs tētĕr sănĭēsquĕ mānēt Ōrĕ trĭlīnguī. H. Nāmque ălĭīs ălĭŭd rētrō quŏquĕ tētrĭŭs ēssĕt Nārĭbŭs. Lr. (II, 510). Voy. Fœtidus. || Amer. Ābsīnthĭă tētră. Lr. (I, 934. Id. II, 510. Cf. Non. 4, 466). Voy. Amarus. || Obscène. Tētră lĭbīdŏ. H. Voy. Obscenus. || Laid, horrible. Dēfōrmem ēt tētrum ānte ōmnĭă vūltūm. J. (10, 191). Tĕtērrĭmă (mulier) vūltū. Id. (6, 417). Voy. Turpis. || Au fig. Dīscōrdĭă tētră. Enn. (apud Hor. Sat. I, 4, 60). SYN. Hōrrĭdŭs, īmpĭŭs, etc. Voy. Ater. || Horrible, cruel. Tētrī crŭcĭātŭs. Att. (ap. Cic. Tusc. 2, 7). SYN. Dīrŭs, sævŭs, etc.

Tēthўs, ўŏs, acc. ўă ou ўn, f. (Τηθύς). Téthys, fille de Cœlus et de Vesta, sœur de Saturne, femme de l'Océan, mère des Fleuves et des Nymphes. Tēquĕ sĭbī gĕnĕrūm Tēthўs ĕmăt ōmnĭbŭs ūndīs. V. Tēnĕ sŭām Tēthўs cōncēssīt dūcĕrĕ nēptēm? Cat. (64, 29). Dūxĕrăt Ōcĕănūs quōndām Tītānĭdă Tēthўn. O. Tēthўŏs hās nēptēs. Id. PPH. Ōcĕănī cōnjūx. Gĕnĭtrīx Nērēĭă. Mărĭs dĕă. || Au fig. La mer. Ceū pătĕr Ōcĕănūs cūm sævā Tēthўĕ Cālpēn Hērcŭlĕām fĕrĭt. Sil. Āb ōccāsū Tēthўn īmpēllĭt ĕt ōrtū. Id. (XVII, 243). Tēthўŏs ūndă văgæ lūnārĭbŭs æstŭĕt hōrīs. L. Voy. Mare. || ? Tēthўs. Tēthўs ēt ēxtrēmō sæpĕ rĕcēptă lŏcō. O. (Fast. V, 22. Sed credo delendum et).

Tĕtĭgī, parf. de Tango.

† Tĕtĭnī, ancien parf. de Teneo. Quōrsum ĭtĭnĕr tĕtĭnīsse āiūnt. Pacuv. (ap. Non. 2, 838. Id. ibid.). Ūt quæ tum ābsēntēm rēbŭs dŭbĭīs cōnjŭgēm Tĕtĭnĕrĭt. Att. (Ibid. Cf. Fest. in v. Purime).

Tĕtrăchōrdŏn, ī, n., et Tĕtrăchōrdŭs, ī, m. (τετρά-

χορδος). *Tétracorde, suite de quatre notes ou quatre degrés conjoints.* Nōnne ā prīncĭpĭō gĕmĭnūm tū dāns tĕtrăchŏrdŏn. *Capel.* (II, p. 43).

Tĕtrăcōlŏs, ī, *m. f.* (τετράκωλος). *Strophe de quatre vers.* Hānc dōctī tĕtrăcōlŏn vŏcĭtānt strŏphĕn. *T. Maur.* (*Met.* 1139).

Tētrădĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Pōst quŏquĕ Tētrădĭī fămŭlŭs prōcōnsŭlĭs ēxspēs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 431). Sălēs ŏpīmās, Tētrădī. *Aus.* (*Epist.* 15, 2).

Tĕtrăgōnŭm, *et à tort* Tētrăgŏnŭm, ī, *n.* (τετράγωνον). *Tétragone.* Tētrăgŏno ābsŏlvēt dŭbĭārŭm vīnclă mŏrārŭm. *Aus.* (*Eclog. de Rat. Puerp.* 42). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* (*Id.* ibid. 21).

Tĕtrăgrāmmătŏs, *adj. m.* (τετραγράμματος). *Composé de quatre lettres, tétragramme (nom mystérieux de la divinité chez les Juifs).* Ēt tē pōssĕ Dĕī tĕtrăgrāmmătŏn ānnŭō fārī. *Theodul.* (vs. 324).

Tĕtrămĕtĕr, mĕtrī, *m.* (τετράμετρος). *Tétramètre, de quatre pieds.* Hĭc quŏquĕ tĕtrămĕtĕr sĭmĭlĭs rĕmănērĕ vĭdētŭr. *T. Maur.* (*Met.* 548. *Ib.* 574, tĕtrămĕtrō).

Tĕtrārchă *ou* Tĕtrārchēs, æ, *m.* (τετράρχης). *Tétrarque, gouverneur de la quatrième partie d'un royaume.* Tētrārchæ rēgēsquĕ tĕnēnt, māgnīquĕ tȳrānnī. *L.* Ōmnĭă māgnă lŏquēns, mŏdŏ rēgēs ātquĕ tĕtrārchās. *H.* Mōx præsŭl ēt tĕtrārchēs. *Prud.* (*Cath.* 6, 69).

Tĕtrăstĭchŏn *ou* Tĕtrăstĭchŭm, ī, *n.* (τετράστιχον). *Quatrain.* Quōd nōn īnsŭlsē scrībĭs tĕtrăstĭchă quædăm. *M.* (VII, 84). Quālĭs... Æneădūm fŭĕrīt vātēs, tĕtrăstĭchă dīcēnt. (*Anth.* I, p. 374.)

Tĕtrāx, ăcĭs, *m. Tétras, coq de bruyère.* Ēt tĕtrăcēm, Rōmæ quēm nūnc vŏcĭtārĕ tărăcēm Cœpērūnt. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 1).

Tētrē, *adv. D'une manière dégoûtante.* Sēd quā nōn tētrĭŭs ūllă Ūltrīcēs fūcātă gĕnās. *Cl.*

Tĕtrĭcă rūpēs, *et absolt.* Tĕtrĭcă, æ, *f. Montagne des Sabins.* Quī Tĕtrĭcæ hōrrēntēs rūpēs mōntēmquĕ Sĕvērŭm. *V.* Ā Tĕtrĭcā cŏmĭtāntŭr rūpĕ cŏhōrtēs. *Sil.*

Tētrĭcĭtās, ātĭs, *f. Air sombre, sévère.* Lætā sēd tētrĭcĭtātĕ dĕcōrŭm. (*Ad Pis.* 91.) SYN. Trīstĭtĭă, sŭpērcĭlĭŭm, etc. *Voy.* Supercilium.

Tĕtrĭcŭs *et* Tētrĭcŭs, ă, ŭm. *Qui a le visage sombre ou sévère, au fig. Sévère, austère.* Āt quām nōn tētrĭcŭs, quām nūllā nūbĭlŭs īrā! *M.* (VI, 10). Hōc ădĭtū tētrĭcæ vīdī dătă vērbă pŭēllæ. *O.* Pērmīssīsquĕ jŏcīs tūrbă lĭcēntĭŏr Ēxsūltēt, tētrĭcīs lībĕră lēgĭbŭs. *Cl.* Ēt quī frōntĕ nĭmīs crīmĭnă tētrĭcă Quærūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 579). SYN. Sĕvērŭs, trīstĭs, rĭgĭdŭs, aūstērŭs, grāvĭs, sævŭs, etc. *Voy.* Severus. || *Cruel.* Mŏvērūnt tētrĭcās tām pĭă vōtă dĕās. *M.* (IV, 73, de Parcis). *Voy.* Sævus. || *Triste, funeste.* Ēt tētrĭcæ cōntĭcŭērĕ tŭbæ. *M.* (VII, 79). SYN. Trīstĭs, sævŭs, dīrŭs, etc. || *Subst. m. Nom d'un tyran des Gaules.* Rēgnŭm quūm Vīctōrīnŭs hăbērĕt Vīctŏr, ēt īn Tētrĭcŏs rĕccĭdĭt īmpĕrĭŭm. *Aus.* (*Par.* 4, 9).

Tĕtrīnnĭŏ, īs, īrĕ, *n. Crier comme les canards.* (*Auct. Carm. Philom.* 22.)

† Tētrĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Tetricitas. (*Att.* ap. *Non.* 2, 854.) *Voy. dans* Aspernabilis.

† Tētrŏ, ās, ārĕ. *Rendre horrible.* Fĕrārum ādvēntūs nē tētrēt lŏcă. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 837).

† Tĕtŭlī, *arch. Comme* Tuli, *parf. de l'inus.* Tulo. Sūnt ŭbĭ fōrte ĭtă sē tĕtŭlērūnt sēmĭna ăquārŭm. *Lr.* (VI, 672). Sī rĕdĭtūm tĕtŭlīssĕt ĭs aūt īn tēmpŏrĕ lōngō. *Cat.* (66, 35). Cōncĭtūm tĕtŭlī grădŭm. *Vet. Poet.* (apud *Char.* 248, et *Diom.* 435). Ŭbi hānc ĕgŏ tĕtŭlēro īntrā līmĕn. *Pl.* (*Cist.* III, vs. 19).

1. Teūcĕr, *et qqf.* Teūcrŭs, ī, *m.* (Τεῦκρος). *Teucer, héros originaire de la Crète, régna avec Dardanus, son gendre, dans la Troade, et donna son nom aux Troyens* (Teucri). Teūcrŭs Rhœtēās prīmum ēst ādvēctŭs ăd ōrās. *V.* (*Æ.* III, 108. Ubi *Serv.* Quem nominativum agnoscunt *Char.* 64, et *Prisc.* 621). || 2. *Teucer, fils de Télamon et frère d'Ajax, prit part au siége de Troie, fut chassé de Salamine par son père, et alla s'établir à Chypre, où il fonda une autre Salamine.* Prīmŭsvĕ Teūcĕr tēlă Cȳdōnĭō Dīrēxĭt ārcū? *H.* Teūcĕr Sălămīnă pătrēmquĕ Quūm fŭgĕrĕt. *Id.* PHR. Pătrŭēlĭs Āchĭllī. *O. Voy. le suiv.*

Teūcrī, ōrŭm, *m. pl.* (Τευκροί). *Les Troyens.* Nēc pōsse Ītălĭā Teūcrōrum āvērtĕrĕ rēgĕm. *V.* Ūndĕ dŏmūs Teūcrŏs Jūlĭă tāngĭt ăvōs. *O. Voy.* Trojani. || — cĕr *ou* crŭs, cră, crŭm. *Des Troyens.* Quūm Phrȳgĭī Teūcrō mānābūnt sāngŭĭnĕ rīvī. *Cat.* (64, 344). Teūcrās fŭērāt mērsūrā cărīnās. *O.* || *Qqf. Les Romains.* Gēntēm cōntra ēt fātālĭă rēgnă Teūcrōrŭm. *Sil.* (XVII, 348).

Teūcrĭă, æ, *f. La Troade.* Ērgo ōmnīs lōngō sōlvīt sē Teūcrĭă lūctū. *V.* SYN. Trōăs.

Teūcrĭs, ĭdĭs, *f.* (Τευκρίς). *Troyenne.* Căptīvās Teūcrĭdās īntĕr Quūm stārēt. *O.*

Teūcrĭŭs, ă, ŭm. *De Troie.* Mīlēs quătĕrēt quūm Teūcrĭă bēllō Mœnĭă. *Sil.*

Teūmēsŏs *ou* Teūmēssŏs, ī, *m.* (*Steph.* Τευμησσός). *Montagne de Béotie.* Īllĕ răpī Teūmēsŏn ăĭt. *St.* || *D'où,* Teūmēsĭŭs, ă, ŭm. Jāmque ārvă grădū Teūmēsĭa ēt ārcēs. *St.* Īntrăt Teūmēsĭă Tēmpē. *Id.*

Teūtātēs, æ, *m. Divinité gauloise, que les Romains croyaient être la même que Mercure, et à qui les Celtes immolaient des victimes humaines.* Ēx quĭbŭs īmmītĭs plācātūr sāngŭĭnĕ dīrō Teūtātēs. *L.* (I, 444. Cf. *Lact.* 1, 21).

Teūthrāntēŭs *et* Teūthrāntĭŭs, ă, ŭm (Τευθράντειος *et* Τευθράντιος). *De Teuthras, de Mysie.* Pēnēōsquĕ sĕnēx Teūthrāntēŭsquĕ Căĭcŭs. *O.* Nēc tĭbĭ crīmĕn ĕrūnt, Teūthrāntĭă tūrbă, sŏrōrēs. *Id.*

Teūthrās, āntĭs, *m.* (Τεύθρας). 1. *Teuthras, fils de Pandion, roi de Mysie, père de Thespius.* Teūthrāntĭs hōc fātētŭr ēvērsī dŏmŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 477). *Voy le précédent, et* Thespius. || *Nom de guerriers.* (*Virg. Æ.* X, 402; *Sil.* XI, 288.) || *Rivière de Campanie.* Tĕnŭī Teūthrāntĭs īn ūndā. *Pp.* (I, 11, 11).

Teūtŏnēs, ŭm, *et* Teūtŏnī, ōrŭm, *m. pl.* (Τεύτονοι). *Teutons, peuples de la Germanie, vaincus par Marius.* Cāntābĕr ēxĭgŭīs aūt lōngīs Teūtŏnŭs ārmīs. *L.* Mē, Teūtŏnĕ jūnctō. *Sid.* (7, 76).

Teūtŏnĭcŭs, ă, ŭm. *Des Teutons.* Teūtŏnĭcās Rōmă rĕfrīngăt ŏpēs. *Pp.* (III, 3, 44). Pōst Teūtŏnĭcŏs Lĭbȳcōsquĕ trĭŭmphŏs. *L.* || *Par ext. Germanique.* Teūtŏnĭcŭs vōmĕr Pȳrēnæīquĕ jŭvēncī. *Cl.* (Et *Mart.* XIV, 26). *Voy.* Germanus.

Tēxī, *parf. de* Tego.

Tēxŏ, ĭs, ŭī, tŭm, ĕrĕ. *Tresser, entrelacer.* Nūnc făcĭlĭs Rŭbĕā tēxātŭr fīscĭnă vīrgā. *V.* Tēxēndæ sēpēs ĕtĭām. Lēntæ tēxūnt ūmbrăcŭlă vītēs. *Id.* Tū mŏdŏ tēxēbās vărĭōs pēr cōrnŭă flōrēs. *O.* SYN. Īntēxŏ, cōntēxŏ, nēctŏ, īnnēctŏ, cōnnēctŏ, īnsērŏ. || *En partic. Tisser, faire un tissu.* Tēxĭtŭr hæc căstrīs quārtă lăcērnă tŭīs. *Pp.* (IV, 3, 18). Īllă gĕrāt vēstēs tĕnŭēs quās fēmĭnă Cōă Tēxŭĭt. *Tib.* (II, 3, 55). Tēxēntēm tēlām stŭdĭōse īpsam ōffēndĭmŭs. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 44). Nē tĕnŭēm tēxēns sūblīmĭs ărānĕă tēlām. *Cat.* (68, 49). SYN. Īntēxŏ, cōntēxŏ, *par ext.* nĕŏ. PHR. Ārgūtō tĕnŭēs pērcūrrēns pēctĭnĕ tēlās. *V.* Sĭmĭlĭs nēc pīngŭĭă quĭsquăm Vēllĕră pēr tĕnŭēs fērrī prōdūcĕrĕ rīmās. *Cl. Voy.* Neo. || *Absolt.* Nī nōs tēxāmŭs, nĭhĭl ēst, fūllōnēs, vōbīs quæstī. *Titin.* (apud *Non.* 8, 6). Pāllās mē dŏcŭīt tēxēndī nōssĕ lăbōrĕm. *Sympos.* (*Ænig.* 17). || *Construire en*

superposant, en entrelaçant. Tēxĭtŭr ēt cōstīs pāndā cărīnă sŭīs. *O.* Bīs dēnās Ĭtălō tēxāmūs rōbŏrĕ nāvēs. *V.* Īmmānēm pÿrăm Tēxēbăt ūstōr fūmĭdūs pīnu ārĭdā. *Prud.* (*Peri.* 10, 847). SYN. Strŭŏ, cōnstrŭŏ, ērĭgŏ, āttōllŏ, etc. || *Joindre (jointoyer une maçonnerie), cimenter.* Īllī sāxă lĭgānt, ŏpūsquĕ tēxūnt Cōctō pŭlvĕrĕ sōrdĭdōquĕ tōfō. *St.* (*Silv.* IV, 3, 51). || *Au fig.* Quāmvīs sērmōnēs pōssūnt lōngī tēxĭēr. *Pl.* (*Trin.* III, 3, 68). || *Composer un ouvrage.* Quōd tŭă tēxŭĕrānt scrīptă, rĕtēxĭt ŏpŭs. *O.* Stāmĭnĕ quō cœ̄pīt tēxĕrĕ flēndă dŏlŏr. *Fort.* (VI, 7, 22). || *Insérer dans un ouvrage, dire, célébrer, chanter.* Nām pĭĕtātĭs ŏpūs, vīctērēs tēxĕrĕ lĭbrīs. *Fort.* (II, 12, 3).

Tēxtĭlĭs, ĕ. *Tressé, entrelacé.* Tēxtĭlĭbūs sērtīs ōmnĕ rŭbēbăt ĭtĕr. *M.* (VI, 80. Alii leg. *tonsilibus*). Tēxtĭlĭs ūmbră sŭpīnī Pālmĭtĭs. *Id.* (XII, 31). SYN. Tēxtŭs, īntēxtŭs. || *Tissu.* Tēxtĭlĭbūsque ŏnĕrāt dōnĭs, āc tālĭă fāṭŭr. *V.* Nēxĭlĭs āntĕ fŭīt vēstĭs quām tēxtĭlĕ tēgmĕn. *Lr.* (V, 1349). Æquum ēst īndŭĕrĕ nūptām vēntūm tēxtĭlēm. *Petr.* (*Sat.* 55). Īpse āllĭgātūs pēste īntĕrĭmŏr tēxtĭlī. *Cic.* (*Tusc.* 2. 8). || *Subst. n. Un tissu.* Quĭd rĕlĕvānt vărĭīs sērĭcă tēxtĭlĭbūs ? *Pp.* (I, 14, 22). SYN. Tēxtŭm.

Tēxtŏr, ōrĭs, *m. Tisserand.* Ēt mălĕ pērcūssās tēxtōrĭs pēctĭnĕ Gāllī. *J.* (9, 30). Hĭnc īnstāt tĭbĭ tēxtŏr, īndĕ fŭllŏ. *M.* (XII, 59). Ēxĭgŭāquĕ tŏgā sĭmŭlēt tēxtōrĕ Cătōnēm. *H.*

Tēxtrīnŭm, ī, *n. Art de tisser.* Āt pārte ēx ălĭā tēxtrīnō prīmă Mĭnērvæ Pāllă. *Sid.* (15, 126). || *Au fig. Chantier pour la construction des vaisseaux.* Īdēm cāmpŭs hăbēt tēxtrīnūm nāvĭbŭ' lōngĭs. *Enn.* (ap. *Serv.* ad *Æ.* XI, 326).

Tēxtrīx, īcĭs, *f. Tisseuse.* Sēquănĭcæ pīnguēm tēxtrīcĭs ălūmnăm. *M.* (IV, 19. Quidam etiam legunt apud *Tib.* II, 1, 65). PHR. Ŏpĕrum haūd īgnāră Mĭnērvæ. *V.*

Tēxtŭm, ī, *n. Ouvrage formé de plusieurs parties réunies, tressé.* Prōptēr dīssĭmĭlēm nātūrām tēxtāquĕ rērŭm. *Lr.* (VI, 996). Pīnĕā cōnjūngēns tēxtă cărīnæ. *Cat.* (64, 10. Et *Ov. Fast.* I, 506). Ēt dōnă mātrūm vīmĭnĕō fĕrūnt tēxtō. *Id.* (III, 58). Fērrĕă tēxtă. *Sid.* (5, 399). || *Tissu, étoffe.* Pūrpŭră nēmpĕ mĭhī prĕtĭōsăquĕ tēxtă dăbūntŭr. *O.* Băbÿlōnĭcă pīctă sŭpērbē Tēxtă. *M.* (VIII, 28). SYN. Tēxtĭlĕ, tēlă, tēxtūră. PHR. Pīctīs īntēxtūm vēstĭbŭs aūrūm. *O.* *Voy.* Vestis. || *Contexture.* Clÿpĕī nōn ēnārrābĭlĕ tēxtŭm. *V.* Pēplī mīrābĭlĕ tēxtŭm. *St.* SYN. Tēxtūră.

Tēxtūră, æ, *f. Tissu, contexture, agglomération.* Tēxtūrās rērūm tĕnŭēs tĕnŭēsquĕ fĭgūrās. *Lr.* (IV, 159). || *Tissu.* Cœ̄æ tēxtūră Mĭnērvæ. *Pp.* (IV, 5, 23. Et *Pl. Stich.* II, 2, 24).

Tēxtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Texo. *Assemblé, construit.* Āttōllĕrĕ mōlēm Rōbŏrĭbūs tēxtīs. *V.* Părĭĕtĭbūs tēxtūm cæcīs ĭtĕr. *Id.* Vīmĭnĕ quērnō Tēxtă dŏmŭs. *St.* || *Tressé.* Tēxtă rŏsīs fōrtāssĕ tĭbī... cŏrōnă plăcĕt. *M.* (XIII, 51). || *Tissé.* Cōnstrīngātquĕ tŭōs pūrpŭră tēxtă tŏrōs. *M.* (XI, 57). Cōnjŭgĭs fīdæ mānū Tēxtōs ămĭctūs. *Sen.* (*Ag.* 883).

Tēxtŭs, ūs, *m. Enlacement, contexture, tissu.* Mūltō măgĭs hæc sūnt tĕnuĭă tēxtū. *Lr.* (IV, 729). Sī, prīmă nōstrīs quæ sĭt īncūnābŭlīs Ŏrĭgŏ, tēxtū stēmmătĭs rĕcēnsĕās. *Prud.* (*Peri.* 10, 126). Ōstrĭcŏlōr pēplī tēxtŭs. *Sid.* (5, 18). SYN. Cōntēxtŭs, tēxtŭm, tēxtūră. || *Filet.* Mărīnīs Īnsĭdĭās grĕgĭbūs măcŭlōso īnnēxĕrĕ tēxtū. *Juvc.* (I, 434). || *Contexture du discours, néol. Texte.* Quārūm rătĭō mănĭfēstă pĕr ārtēm Cōllēcta ēst, vĕnĭētquĕ sŭō pĕr cārmĭnă tēxtū. *Man.* (III, 270). Trīna ĕtĕnĭm vărĭō flōrēbăt ĕpĭstŏlă tēxtū. *P. Nol.* (10, 7). Cōnsūmmāndă sŭō prŏpĕrāt quĭă pāgĭnă tēxtū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 521). SYN. Cōntēxtŭs.

Tēxŭī, *parf. de* Texo.

Th, *n. Groupe représentant une lettre de l'alphabet grec.* Ānsĭs cīnctă dŭābŭs ĕrĭt quŭm jōtă, lĕgēs Θ. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 23). *Voy.* Theta.

Thāĭs, ĭdĭs, *f.* (Θαΐς). *Célèbre courtisane d'Alexandrie, qui demeura à Athènes.* Tūrbă Mĕnāndrēæ fŭĕrāt nēc Thāĭdŏs ōlĭm. *Pp.* (II, 6, 3). || *Nom de femme.* Ĭtă făcĕrĕ cērtum ēst, mōs gĕrūndŭ' st Thāĭdī. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 108. *Ib.* 110). Thāĭdă Sēxtŭs ămăt. *M.* (III, 11, 6).

Thălămŭs, ī, *m.* (θάλαμος). *Chambre à coucher.* Hīc thălămum īnvāsĭt nātæ. *V.* Thălămī jām līmĭnă tāngĭt, Jāmquĕ fŏrēs ăpĕrĭt. *O.* Ūt pŏsĭtūm tĕtĭgī thălămō mălĕ saūcĭă lēctŭm. *Id.* SYN. Cŭbīlĕ, cŭbĭcŭlŭm. || *En partic. Chambre nuptiale.* Quīnquāgīnta īntūs thălămī, spēs tāntă nĕpōtŭm. *V.* Ūbērtīm thălămī quās īntrā līmĭnă fūndūnt. *Cat.* (66, 17, lacrimulas). || *Lit, en partic. Lit nuptial.* Quūm Mĕnĕlāēō sŭrgĕrĕt ē thălămō. *Pp.* (III, 12, 14. *Ib.* 5, 63). Thălămīquĕ dĭū cōnsōrtĕ cărēbăt. *O.* SYN. Cŭbīlĕ, lēctŭs, tŏrŭs. || *Au fig. Mariage.* Thălămi ēxpērtēm sĭnĕ crīmĭnĕ vītăm Dēgĕrĕ. *V.* Tēntāssēt Pēleūs thălămŏs quŏquĕ fōrsĭtăn īllōs. *O.* *Voy* Conjugium. || *Habitation, séjour.* Fērrēīque Eūmĕnĭdūm thălămī. *V.* Ŭbĭ jām thălămīs (apes) sē cōmpŏsŭērĕ, sĭlētŭr Īn nōctēm. *Id.*

Thălāssĭcŭs *et* Thălāssĭnŭs, ă, ŭm (θαλασσικός *et* θαλάσσινος). *Qui est de la couleur de la mer.* Tĕrĭtūrquĕ thălāssĭnă vēstĭs. *Lr.* (IV, 1120). Pāllĭŏlum hăbēās fērrūgĭnĕūm ; nam īs cŏlōs thălāssĭcŭ'st. *Pl.* (*Mil.* IV, 4, 43).

Thălāssĭŏ *ou* Thălāsĭŏ, ōnĭs ; Thălāssĭŭs *et* Thălāssŭs, ī, *m. Comme* Hymen. *On répétait ce mot dans les cérémonies nuptiales.* Ēt īnscĭō rĕpēntĕ clāmātūm sŭpĕr : Thălāssĭō, Thălāssĭŏ. (*Catal. Virg.* 5, 15.) Quĭd, sī mē jŭbĕās Thălāssĭōnēm Vērbīs dī cĕrĕ nōn Thălāssĭōnĭs? *M.* (I, 36). Lŭbĕt Jam sērvīre Thălāssĭō. *Cat.* (61, 134). Nēc tŭă dēfŭĕrūnt vērbă, Thălāssĕ, tĭbĭ. *M.* (XII, 42. Cf. *Liv.* 1, 9 ; *Serv.* ad *Æ.* I, 655, et *Fest.*). || Thălāssŭs. *Nom d'homme.* Ōffĭcĭūm nōmēnquĕ tŭūm, prīmævĕ Thălāssĕ, Pārvŭlŭs aūdīvī. *Aus.* (*Prof.* 12, 1).

Thălāssŏmĕlĭ, *n.* (θαλασσόμελι). *Eau de mer miellée.* Sæpĕ thălāssŏmĕli ādjēctō cŭmŭlāvĭmŭs īmbrī *Ser. Sam.* (vs. 537).

Thălāssŭs, ī, *m. Voy.* Thalassio.

Thălēs, ētĭs, *m.* (Θάλης). *Thalès, de Milet, un des sept Sages de la Grèce.* Dīxī. Rĕcēdam, ūt sĭt mŏdūs : vĕnĭt Thălēs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 16. *Ib.* 4, 1). Chrÿsĭppī nōn dīcĕt ĭdēm, nēc mītĕ Thălētĭs Īngĕnĭūm. *J.* (13, 184). || † Thălēm, *ancien acc.* Thălēm tălēntō nōn ĕmām Mīlēsĭūm. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 24. *Id. Bac.* I, 2, 14). || † Thălēs. Thălēs hōc ĕtĭām nŭmĕrīs īnquīrĭt ĕt āstrīs. *Sid.* (15, 79). *Voy. le suivant.*

Thălētĭcŭs, *et à tort* Thălētĭcūs, ă, ŭm. *De Thalès.* Quārtŭs Ānăxăgŏrās Thălētĭcă dōgmătă sērvăt. *Sid.* (15, 89).

Thălĭă, æ, *f.* (Θάλεια). *Thalie, muse de la comédie, de la poésie lyrique, en gén. de la poésie.* Cōmĭcă lāscīvō gaūdēt sērmōnĕ Thălĭă. *Aus.* (*Idyl.* 20, 3). Nōstră nĕc ērŭbŭĭt sīlvās hăbĭtārĕ Thălĭă. *V.* Cūrvæ scītă Thălĭă lÿræ. *O.* Sī dărĕ vīs nōstræ vīrēs ănĭmōsquĕ Thălīæ. *M.* (VIII, 73, 3). PHR. Sŏnĭs dĕă cōmĭcă gaūdĕt. (*Anth.* I, p. 51.) || *L'une des Grâces. Voy.* Charites. || *Nom d'une Nymphe.* (*Virg. Æ.* V, 826.)

Thălĭārchŭs, ī, *m. Nom d'homme* Ō Thălĭārchĕ, mĕrūm dĭōtă. *H.*

Thălĭŭs, ĭi, *m. Nom d'homme.* Scīs mē Scŏrpō Thălĭōquĕ dătūrŭm. *M.* (IV, 67).

Thāllŭs, ī, *m.* (θαλλός). *Jeune pousse, petite branche ; en partic., d'olivier, de palmier.* Vīvĭdă quīn ĕtĭām mīscēbānt cīnnămă thāllī. *Alc.* (III, 228). Pērgĭt Ămȳclæō spārgēns āltārĭă thāllō. (*Ciris*, 376.)

Thāllūsă, æ, *f.* (θάλλουσα). *Nom de femme.* Thāllūsa hōc tŭmŭlō cōndĭtă lūcĕ cărĕt. *Inscr.* (ap. *Grut.* II, p. 950).

? Thāmnŭs, ī, *m.* (θάμνος). *Sorte d'arbrisseau.* Jām thāmnī spōntĕ vĭrēscūnt. *Col.* (X, 373. Sed alii leg. *rhamni*).

Thămȳrās, æ, *et* Thămȳrĭs, ĭs, *m.* (Θάμυρις). *Poète thessalien, fut privé de la vue par les Muses, qu'il avait défiées sur la lyre.* Mē lĭcĕt ēt Thămȳræ cāntōrĭs fātă sĕquāntŭr. *Pp.* (II, 22, 19). Quĭd mĭsĕrūm Thămȳrān pīctă tăbēllă jŭvĕt ? *O.* Mūtōs Thămȳrĭs dāmnātŭs ĭn ānnōs, Ōrĕ sĭmūl cĭthărāquĕ... Cōntĭcŭĭt præcēps. *St.* (Et *Ibis*, 272.) || *Nom de guerrier.* (*Sil.* II, 177.) || Thămȳrĭs, *f. Comme* Tomyris.

Thămȳrŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* XII, 341 ; *V. Fl.* III, 128.)

Thāpsŏs *ou* Thāpsŭs, ī, *f.* (*Ptol.*, *Strab.*, *Steph.* Θάψος). 1. *Péninsule de Sicile, près de Syracuse.* Mĕgărōsquĕ sĭnūs Thāpsūmquĕ jăcēntĕm. *V.* Thāpsōnque ĕt Hĕlōrĭă tēmpē. *O.* Ĕrȳcīnăquĕ Thāpsŏs. *L.* (Et *Sil.* XIV, 206. Alii minus bene scrib. *Tapsus*). || 2. *Ville d'Afrique, célèbre par la victoire de César sur les restes de l'armée de Pompée.* Ēt Zăma, ĕt ūbĕrĭōr Rŭtŭlō nūnc sānguĭnĕ Thāpsŭs. *Sil.*

Thārĕ, *indécl.*, *et qqf.* Thāră, *m. Le père d'Abraham.* Dē sēmĭnĕ Thārĕ Vĭr jūstŭs mĕtŭēnsquĕ Dĕī. *Victor* (*Gen.* III, 272). Ābrām, Quēm gĕnŭĭt prīscō dē nōmĭnĕ Thāră vŏcātŭs. *Cypr.* (*Gen.* 349).

Thārsĭs *ou* Tārsĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *f. Ville d'Espagne, qu'on croit être la même que Tartesse.* Lēsbĭă, quām gĕnŭĭt tēllūs pūlchērrĭmă, Thārsĭs. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 42).

Thāscĭŭs, ĭi, *m. Nom d'homme.* Lætĭōr īntĕrēā jām Thāscĭŭs. *Prud.* (*Peri.* 13, 88).

Thăsĭŭs, ă, ŭm (Θάσιος). *De Thasos.* Sūnt Thăsĭæ vītēs, sūnt ēt Mārĕōtĭdēs ālbæ. *V.* Quīnquĕ Thăsī vīnī dēprōmām, bīnă Fălērnī. *Poet.* (ap. *Plin.* 14, 16).

Thăsŏs, ī, *f.* (Θάσος). *Thasos, île de la mer Égée.* Nōn hūc ādmīssæ Thăsŏs, aūt ūndōsă Cărȳstŏs. *St.* Flāvēntĭă sāxă, Thăsōsquĕ. *Id.*

Thăsŭs *ou* Thrăsŭs, ī, *m. Habitant de Délos, dévoré par des chiens.* Āntĕ dĭēm rāptō nōn ădĕūndă Thăsō. (*Ibis*, 477.)

Thaūmāntēŭs, ă, ŭm (Θαυμάντειος). *De Thaumas.* || Thaūmāntēă vīrgŏ. *Comme le suiv.* Rōmŭlēōs cūm vīrgĭnĕ Thaūmāntēā Īngrĕdĭtŭr cōllēs. *O.*

Thaūmāntĭās, ădĭs, *et* Thaūmāntĭs, ĭdĭs, *f.* (Θαυμαντιάς *et* Θαυμαντίς). *Fille de Thaumas, Iris.* Rōrātĭs lūstrāvĭt ăquīs Thaūmāntĭăs Īrĭs. *O.* Ād quēm sīc rŏsĕō Thaūmāntĭăs ōrĕ lŏcūta ēst. *V.* Cīnctām Thaūmāntĭdă nīmbīs. *Cl. Voy.* Iris.

Thaūmās, āntĭs, *m.* (Θαύμας). 1. *Fils de l'Océan, époux d'Électre.* || 2. *Nom d'un Centaure.* (*Ov. Met.* XII, 303.)

Thēānō, ūs, *f.* (Θεανώ). *Fille de Pythagore.* Quās hăbŭĭt Tănăquīl, quās Pȳthăgŏrēă Thēānō. *Aus.* (*Parent.* 30, 5). || *Nom d'une Troyenne.* (*Virg. Æ.* X, 703.)

Thĕātrālĭs, ĕ. *De théâtre.* Jūră thĕātrālĭs dūm sĭlŭērĕ lŏcī. *M.* (V, 24). Mēmbră thĕātrālī spĕctēt vērtīgĭnĕ fērrī. *Prud.* (*Ham.* 310).

Thĕātrŭm, ī, *n.* (θέατρον). *Théâtre, lieu où l'on représente des ouvrages dramatiques, salle de spectacle ; les spectateurs, l'assemblée, le public.* Tūnc nōn mārmŏrĕō pēndēbānt vēlă thĕātrō. *O.* Plaūsūquĕ sŭī gaūdērĕ thĕātrī. *L.* Rāră cŏrōnātō plaūsērĕ thĕātră Mĕnāndrō. *M.* (V, 10). Ĭtĕrum ātque ĭtĕrūm spĕctāndă thĕātrīs. *H.* Ērēctă mĕdĭūm vāllĭs īnclūdēns lŏcūm Crēscĭt thĕātrī mōrĕ. *Sen.* (*Troad.* 1128). Spīssīs thĕātrīs. *H.* SYN. Scēnă, pūlpĭtă, spĕctācŭlă, lūdī, căvĕă, cŭnĕī. EP. Mārmŏrĕŭm, āltŭm, ēxcēlsŭm, sūblīmĕ ; āmplŭm, īngēns, căpāx, spătĭōsŭm ; fēstŭm sōlēnnĕ. PPH. Thĕātrī *ou* thĕātrālēs lūdī. Scēnĭcī lūdī. Scēnārŭm ārtēs. VERS. Scēnīs ăgĭtātŭs Ŏrēstēs. *V.* Hūnc plaūsŭs hĭāntēm Pēr cŭnĕōs, gĕmĭnātŭs ĕnĭm, plēbīsquĕ pătrūmquĕ Cōrrĭpŭĭt. Căvĕæ cōnsēssum īngēntĭs. *Id.* Trāxītquĕ văgūs pēr pūlpĭtă vēstēm. *H. Voy.* Amphitheatrum, Comœdia, Tragœdia. || *Emplacement pour des jeux publics.* Mĕdĭāque īn vāllĕ thĕātrī Cīrcŭs ĕrăt. *V.* Ād tŭmŭlūm cŭnĕōsquĕ thĕātrī. *Id.* Ēt ŏpācă thĕātrī Cūlmĭnă. *St.* (*Th.* VI, 714). *Voy.* Circus.

Thēbæ, ārŭm, *f. pl.*, *et* Thēbē, ēs, *f.* (Θῆβαι *et* Θήβη). *Thèbes, nom de plusieurs villes.* || 1. *Thèbes, capitale de la Haute-Égypte, célèbre par ses cent portes, et dont il existe encore des ruines.* Ātquĕ vĕtūs Thēbē cēntūm jăcĕt ōbrŭtă pōrtīs. *J.* (15, 6). Seū quæ pālmĭfĕræ mīttūnt vēnālĭă Thēbæ. *Pp.* (IV, 5, 25). || 2. *Thèbes en Cilicie, patrie d'Andromaque.* Ēĕtĭōnēās īmplēvī sānguĭnĕ Thēbās. *O.* PPH. Vĕtĕrēs Ēĕtĭōnĭs ŏpēs. *O.* || 3. *Thèbes en Béotie, fondée par Cadmus ou par Ogygès. Selon la Fable, Amphion en éleva les murs au son de la lyre.* Dūm tĭbĭ Cādmēæ dīcūntŭr, Pōntĭcĕ, Thēbæ. *Pp.* (I, 7, 1). Bācchō vĕl Ăpōllĭnĕ Thēbās Īnsīgnēs. *H.* Ōgȳgĭīs cīrcūmdătă mœnĭă Thēbīs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 568). Dīræque ād mœnĭă Thēbēs Sōlŭs ăbī. *St.* SYN. *qqf.* Cādmēă. EP. Cādmēă, Ăgēnŏrēă, Tȳrĭă, Sīdŏnĭă, Dīrcæă, Ōgȳgĭă, Āmphīōnĭă, Hērcŭlēă, Œdĭpŏdĭōnĭă, Āŏnĭă ; āntīquă, vĕtŭs, clāră, īnclȳtă, nōbĭlĭs, Mārtĭă. PPH. Ūrbs Thēbānă *ou* Cādmēă. Ĕchīōnĭæ, Āmphīōnĭs ārcēs. Ūrbs drăcōnĭgĕnă. Ūrbs cōndĭtă Cādmō.

† Thēbæŭs, ă, ŭm (Θηβαῖος). *Comme* Thebanus. Thēbæō mōntĕ rĕvūlsæ (columnæ) *Cl.*

Thēbăĭcŭs, ă, ŭm (Θηβαϊκός). *De Thèbes (en Égypte). Au pl. f. Dattes.* Chārtæ, Thēbăĭcævĕ, cārĭcævĕ. *Stat.*

Thēbăĭs, ĭdĭs, *f.* (Θηβαΐς). *De Thèbes, Thébaine.* Ēt chĕlȳs ūnă Thēbăĭs. *St.* Thēbăĭdēs jūssīs sŭă tēmpŏră frōndĭbŭs ōrnānt. *O.* (*Id. A. Am.* III, 778, scil. Andromache.) || *La Thébaïde, poëme de Stace.* Cūrrĭtŭr ād vōcēm jūcŭndam ēt cārmĕn ămīcæ Thēbăĭdŏs. *J.* (7, 82). Cūmquĕ tŭīs crēvīt mĕă Thēbăĭs ānnīs. *St.* Thēbăĭs mūltā crŭcĭātă līmā. *Id.* || *Thébaïde, contrée de la Haute-Égypte.* (*Anth.* I, p 242.)

Thēbānŭs, ă, ŭm (Θηβαῖος). *De Thèbes, en Béotie.* Thēbānōs āptārĕ mŏdōs stŭdĕt aūspĭcĕ mūsā. *H.* Thēbānæ Sĕmĕlēs pŭĕr. *Id.* Tū quŏquĕ Thēbānæ mālă prædā tăcēbĕrĕ mātrĭs. *O.* SYN. Cādmēŭs, Ăgēnŏrēŭs, Āŏnĭŭs, Dīrcæŭs, Ōgȳgĭŭs, Āmphīōnĭŭs. || *De Thèbes, en Cilicie.* Quūm Thēbānă crŭēntūm Hēctŏră Thēssălĭcō vīdĭt ăb āxĕ răpī (scil. Andromache). *O.*

Thēbē, ēs, *f. Nymphe aimée par le fleuve Asope.* Quĭd rĕfĕram Āsōpōn, quēm cēpĭt Mārtĭă Thēbē. *O.* || *Thèbes. Voy.* Thebæ.

Thēbŏgĕnēs, *mieux que* Thēbăgĕnēs, *adj. m. f.* (Θηβογένης). *Originaire de Thèbes (en Béotie). Voy. dans* Scaturrex.

Thēcă, æ, *f.* (θήκη). *Étui, gaine, fourreau.* Sōrtītŭs thēcām, călămīs ārmārĕ mĕmēntŏ. *M.* (XIV, 19). Sēd fŭĕrīt cūrvā quūm tūtă nŏvācŭlă thēcā. *Id.* (XI, 59). Arcă nĭtēns ēt thēcă pŏtēns glădĭī bĭs ăcūtī. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 211). SYN. Lŏcŭlī, vāgīnă.

Thēclă, æ, *f. Nom de femme ; Thècle, nom d'une sainte.* Et Jūstīnă, sĭmūl cōnsŏcĭāntĕ Thēclā. *Fort.* (VIII, 6, 34). *Voy* Susanna.

Thĕlĕsīllă, æ, *f. Nom de femme.* (*Mart.* XI, 98.)

Thĕlĕsīnă, æ, *f.*, *et* Thĕlĕsīnŭs, ī, *m. Noms de femme et d'homme.* Ūxōrēm nōlō Thĕlĕsīnăm dūcĕrĕ. *M* (II, 49). Ēssĕ tĭbī măgnŭs, Thĕlĕsīnĕ, vĭdērĭs ămīcŭs. *Id.* (III, 40. Et *Juv.* 7, 25).

Thĕlīnĕ, ēs, *f. Ancien nom d'Arles.* Ărĕlātŭs īllīc cīvĭtās āttōllĭtŭr, Thĕlīnĕ vŏcātă sūb prĭōrĕ sæcŭlō. *Avien.* (*Or. mar.* 679. Quæ vox Celtica dicitur).

† Thĕlĭs, *f. arch. Comme* Thetis. (*Enn.* ap. *Varr. L. L.* 7, 87. Hic videndus etiam, *R. R.* 3, 9.)

Thēmă, ătĭs, *n.* (θῆμα). *Proposition, sujet.* Sīc, thēmătĕ jūnctō, Hī măgĭs āltērnīs sōlvērūnt vōcĭbŭs ōră. *Arat.* (II, 494).

Thĕmĭs, ĭdĭs, *f.* (Θέμις). *Thémis, fille du Ciel et de la Terre, déesse de la Justice.* Quūm rēgnă Thĕmīs trĭpŏdāsquĕ tĕnērēt. *L.* Ād Thĕmĭdīs cŏēūnt āntră sĕvēră dĭī. *Cl.* Fātĭdĭcāmquĕ Thĕmĭn, quæ tūnc ōrāclă tĕnēbāt. *O.* SYN. Jūstĭtĭă. *Voy. ce mot.*

Thĕmĭsōn, ōnĭs, *m. Nom d'un célèbre médecin de Syrie.* Quŏt Thĕmĭsōn ægrōs aūtūmno ŏccīdĕrĭt ūnō. *J.* (10, 221). || *Autres.* Ūxōrēm, Thĕmĭsōn (habeat), etc. *M.* (XII, 20).

Thĕmīstō, ūs, *f.* (Θεμιστώ). *Femme d'Athamas.* || *La même que Thisbé.* Pāllĭă nōtă fŏvēt lăcrĭmīs dēcēptă Thĕmīstō. (*Anthol.* I, p. 107.)

Thĕmīstŏclēs, ĭs, *m.* (Θεμιστοκλῆς). *Thémistocle, fils de Néoclès, général athénien, défit les Perses à Salamine, fut banni d'Athènes, et se réfugia auprès d'Artaxerce, roi de Perse.* SYN. Nĕŏclīdēs. PHR. Ārmă Nĕŏclīdēs quī Pērsĭcă cōntŭdĭt ārmīs. *O.*

Thēnsă, æ, *f. Char sur lequel on promenait les statues des dieux et leurs ornements.* (Cf. *Fest.*; *Diom.* 372; *Serv.* ad *Æ.* I, 17, et *Cic.* passim.) || *En gén. Char, voiture.* Vēndĕ thēnsam ătquĕ mūlōs. *Titin.* (ap. *Non.* 4, 219).

Thĕŏcrĭtŭs, ī, *m.* (Θεόκριτος). *Théocrite, poëte bucolique de Syracuse.* PPH. Sȳrācŏsĭŭs pŏētă, vātēs, pāstŏr. Sȳrācŏsĭă cămēnă. PHR. Cārmĭnă pāstōrĭs Sĭcŭlī mŏdŭlābŏr ăvēnā. *V.* Āscræŭs Sĭcŭlūsquĕ sĕnĕx. *St.*

Thĕŏdămāntēŭs *ou* Thīŏdămāntēŭs, ă, ŭm (Θειοδαμάντειος). *De Théodamas.* Thīŏdămāntēō prŏxĭmŭs ārdŏr Hȳlæ. *Pp.* (I, 20, 6).

Thĕŏdămās *ou* Thīŏdămās, āntĭs, *m.* (Θειοδάμας). *Théodamas, roi des Dryopes, fut tué par Hercule. Voy. le suiv.* || *Fils de Mélampe.* Pĕr sŏmnŭm Thēbās ēt Thīŏdămāntă vĭdēbāt. *St.*

Thĕŏdĕrĭcŭs, Theŏdĕrĭcŭs, Theōdŏrĭcŭs *ou* Theūdŏrĭcŭs, ī, *m. Nom germain.* || *Théodoric, roi des Visigoths d'Espagne, vainqueur d'Attila.* Sī quōs Pārrhăsĭs Ūrsă fērt tŭmūltŭs, Theūdŏrīcĕ, tŭæ mănūs rŏgāntŭr, Ūt mārtēm vălĭdŭs pĕr īnquĭlīnŭm Dēfēnsēt tĕnŭēm Gărūmnă Tībrĭm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 9, 41). || *Théodoric, fondateur de l'empire osthrogothique d'Italie.* Rōmānæ cŏlŭmēn sălūsquĕ gēntĭs, Theūdŏrĭcŭs ămăt. *Sid.* (23, 72). || *Thierry, fils de Clovis, roi des Francs orientaux.* Theūdĕrĭcŭs ŏvāns ōrnāvĭt hŏnōrĕ trĭbūnŭm. *Fort.* (VII, 16, 17).

Thĕŏdōră, æ, *f. Femme de Justinien.* Thĕŏdōră rēgēbāt. *Corip.* (*Just.* IV, 270).

Thĕŏdŏrĭcŭs. *Voy.* Theodericus.

? Theōdŏrĭs *ou* Theūdŏrĭs, ĭs, *m. Théodoric.* (*Sid.* 7, 220.) *Voy.* Theodericus.

Thĕŏdōrŭs, ī, *m.* (Θεόδωρος). *Nom d'homme.* Mīrārĭs, Thĕŏdōrĕ ? măgnă caūsa ēst. *M.* (V, 73. Et *Juv.* 7, 177; *Corip. Just.* I, 26).

Thĕŏdŏsĭŭs, *et ordint.* Theūdŏsĭŭs, ĭī, *m.* (Θεοδόσιος). *Théodose le Grand, empereur romain.* Quōs cælō Jūpĭtĕr ārcēt, Theūdŏsĭŭs tērrĭs. *Cl.* Ex quō Theūdŏsĭŭs cōmmūnĭă jūră fŭgātō Rēddĭdĭt aūctōrĭs frātrī. *Sid.* (5, 354). Hæc lŏcă Theūdŏsĭŭs dĕcŏrāt pōst fātă tȳrānnī. (*Anthol.* I, p. 244.) || Theūdŏsĭūpŏlĭs, ĭs, *f.* (Θεοδοσίου πόλις). *Nom de deux villes d'Asie.* Theūdŏsĭūpŏlĭn ūt dēnsūs vāllāvērĭt hōstĭs. *Corip.* (*Johan.* I, 70).

Thĕŏdŏtŭs *et* Theūdŏtŭs, ī, *m.* (Θεόδοτος). *Nom d'homme.* Quām tŭlĭt ā sævō Theūdŏtŭs hōstĕ nĕcēm. (*Ibis*, 468.)

Thĕŏdūlphŭs *et* Theūdūlphŭs, ī, *m. Théodulfe, évêque d'Orléans au huitième siècle.* Cōdĭcĭs hūjŭs ŏpŭs strūxĭt Thĕŏdūlphŭs, ămōrĕ Īllĭŭs hīc cūjŭs vōx bĕnĕdĭctă tŏnăt. *Theod.* (apud *Sirm.* t. II, p. 1052). Theūdūlfī fămŭlī (miserere). *Epitaph.* (*Gallia Christ.* t. VIII, p. 1422).

Thĕŏdūlŭs *et* Theūdūlŭs, ī, *m.* (Θεόδουλος). *Nom d'homme.* Theūdūlī tĭbĭ nōmĕn ĕrăt. *Inscr.* (apud *Mur.* I, p. 397).

Thĕŏgnĭs, ĭdĭs, *m.* (Θέογνις). *Ancien poëte gnomique, de Mégare.* Ĕtĭām prĭŭsquām Thĕŏgnĭs nāscĕrētŭr. *Lucil.* (apud *Gell.* 1, 3).

Thĕōn, ōnĭs, *m.* (Θέων). *Nom d'un sophiste grec, connu par son esprit satirique.* || *Autres.* Pāgānŭm Mĕdŭlīs jŭbĕō sălvērĕ Thĕōnĕm. *Aus.* (*Epist.* 4, 2).

Thĕōnīnŭs, ă, ŭm. *De Théon; satirique.* Dēntĕ Thĕōnīnō quūm cīrcūmrōdĭtŭr. *H.*

Thĕŏphĭlă, *mieux que* Thĕŏphīlă, æ, *f.* (Θεόφιλος) *Nom de femme.* Hæc ēst īllă tĭbī prōmīssă Thĕŏphĭlă, Cānī. *M.* (VII, 69).

Thĕŏphrāstŭs, ī, *m.* (Θεόφραστος). *Théophraste, philosophe, élève d'Aristote et de Platon.* Rhētŏrăs pūlchrōs Thĕŏphrāstŭs ōrnăt. *Rufin.* (*Met. Comic.* p. 2715).

Thĕŏpōmpŭs, ī, *m.* (Θεόπομπος). *Théopompe, orateur et historien de Chio, élève d'Isocrate.* Dīcĭmŭ ēgrĕgĭōs, Thĕŏpōmpī mōrĕ, lăbōrēs. *Rufin.* (*Met. Com* p. 2714). || *Nom d'homme.* Quĭs jūssĭt fĭĕrī tē, Thĕŏpōmpĕ, cŏquŭm? *M.* (X, 66).

Thĕŏtīmŭs, ī, *m.* (Θεότιμος). *Nom d'homme.* Aū fūgĭt mi ănĭmŭs, crēdo, ŭt sŏlĕt, ād Thĕŏtīmŭm. *Q. Cat.* (ap. *Gell.* 19, 9. Adde *Pl. Bac.* IV, 6, 7).

Thĕræŭs, ă, ŭm (Θηραῖος). *De Théra, une des Cyclades.* Nēc fĕră Thĕræō tēllūs ŏbsēssă cŏlōnō. *Tib.* (IV, 1, 140. Insula ipsa est Θήρα).

Thĕrāmnæ, ārŭm, *f. pl.* (*Steph.* Θέραμναι), *et* Thĕrāpnæ, ārŭm, *f. pl.*, *ou* Thĕrāpnē, ēs, *f.* (Θεράπναι). *Petite ville de Laconie, patrie de Castor et de Pollux.* Ūmbrōsævĕ măgĭs cŏlŭĕrĕ Thĕrāpnæ. *St.* Mīsĭt Ăgēnŏrĕīs dūctōrem ănĭmōsă Thĕrāpnē. *Sil.* (Etiam *Vet. Poet.* apud *Mythog.* a *Maio* editum, III, p. 175, habet *Therapnam*).

Thĕrāpnæŭs, ă, ŭm (Θεραπναῖος). *De Thérapné, de Laconie.* Īstă Thĕrāpnæīs sī fōrmă fŭīssĕt Ămȳclīs. *M.* (IX, 104). Mēmbră Thĕrāpnæā rēsōlūtŭs gȳmnădĕ Pōllūx. *St. Voy.* Spartanus. || *De diverses colonies lacédémoniennes. De Canope.* Cūrvĕ Thĕrāpnæī lāscīvĭăt ōră Cănōpī. *St.* || *De Tarente.* Blāndă Thĕrāpnæī plăcĕānt vīnētă Gălæsī. *Stat.* || *Des Sabins.* Ēcce īntēr prīmōs Thĕrāpnæō ā sānguĭnĕ Claūsī Ēxsūltăt. *Sil.* (VIII, 412, scil. Nero. Secunda correpta fuit more Græcorum).

Thĕrāsĭă, æ, *f.* (Θηρασία). *Thérèse, femme de Paulin de Nole.* Ēsto ēt Paūlīnī Thĕrāsĭæquĕ mĕmŏr. *P. Nol.* (22, 240).

Thĕrĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Dēt mĭhĭ prīmă mĕūs nārrāndi ēxōrdĭă frātĕr Thĕrĭdĭŭs. *P. Nol.* (20, 101).

Thĕrīnŭs, ī, *m.* (θέρινος). *D'été; m. Nom d'homme.* Dīctŭs ăb æstīvō Thĕrīnŭs tĭbĭ mēnsĕ vŏcārĕr. *M.* (IX, 13. Græce etiam scribitur).

Thērmæ, ārŭm, *f. pl.* (θερμός). *Sources chaudes.* Quūmquĕ Mărōjălĭcīs tŭă prōdĭgĭs ōtĭă thērmīs *P. Nol.* (10, 241). || *Ordint. Bains publics.* Nĭtĭdās vă-

rĭō dē mārmŏrĕ thērmās Ēxstrūxĭt. *M.* (X, 79. *Id.* passim). Dūm pĕtĭt aūt thērmās aūt Phœbī bālnĕă. *J.* (7, 233). SYN. Bālnĕă. *Voy.* Balneum, Lavo. || *Ville de Sicile, près d'Himère.* Lĭttŏră Thērmārūm, prīscă dōtātă cāmēnā. *Sil.* (XIV, 232).

Thērmōdōn, ōntĭs, *m.* (Θερμώδων). *Thermodon, fleuve de Cappadoce, sur les bords duquel avaient habité les Amazones.* Ēt tū fēmĭnĕæ, Thērmōdōn, cōgnĭtĕ tūrmæ. *O.* Pērstrĕpĭt ēt tēllūs ēt Ămāzŏnĭūs Thērmōdōn. *Sil.* Quālēs Thrēĭcĭæ quūm flūmĭnă Thērmōdōntĭs Pūlsānt. *V.* Cĕlĕrēm prŏpĕ Thērmōdōntă. *Pp.* (IV, 4, 71).

Thērmōdōntēŭs, Thērmōdōntĭăcŭs *et* Thērmōdōntĭŭs, ă, ŭm (Θερμωδόντειος, Θερμωδοντιακός *et* Θερμωδόντιος). *Du Thermodon ; des Amazones.* Thērmōdōntēīs tūrbă lăvātūr ăquīs. *Pp.* (III, 14, 14). Thērmōdōntĭăcā mūnīta īn prœlĭă pēltā. *Sil.* Īnclūsă rīpīs vĭdŭă (cohors) Thērmōdōntĭīs. *Sen.* (*Med.* 215).

Thērmŏpōlĭŭm, ĭī, *n.* (θερμοπώλιον). *Cabaret où l'on vend des boissons chaudes (café).* Quōs sēmpēr vĭdĕās bĭbēntēs ēsse īn thērmŏpōlĭō. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 14. *Id. Trin.* IV, 3, 6).

† Thērmŏpōtŏ, ās, ārĕ (*mot hybride, de* θερμός *et* pōtŏ). *Humecter d'une boisson chaude.* Cōndălĭum ĕs ōblĭtŭs, pōstquām thērmŏpōtās gūttŭrēm. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 7. Vulgo *thermopotasti*, reclamante metro. Poeta enim popularis non corripuit pŏtare, ut spectantes offenderet, dum Græcis morem gerit. Locum emendavit sedulus metricus *Bothe ;* sed frustra, etsi rem exemplis stabilivit. Quibus unum addam : *Ter. Hec.* V, 3, 28 : « Postquam id *video*, Nescio quid suspicarier mage cœpi. »)

Thērmŏpȳlæ, ārŭm, *f. pl.* (Θερμαὶ πύλαι). *Thermopyles, défilé dans le mont OEta, ouvrant le passage de la Phocide, célèbre par le dévouement de Léonidas.* Lȳmphăque īn Œtæīs Mālĭă Thērmŏpȳlīs. *Cat.* (68, 54). Dōnĕc cōntīngāt călĭdă ōstĭă Thērmŏpȳlārūm. *Prisc.* (*Peri.* 455). Nēc nōn Thērmŏpȳlās, ĕt Hēllĭs ūndās... Īnsānīs ĕquĭtāssĕ cūm cătērvīs. *Sid.* (9, 41, de Xerxe).

Thērmŭlæ, ārŭm, *f. pl., dimin. de* Thermæ. Ētrūscī nĭsī thērmŭlīs lăvārĭs. *M.* (VI, 42).

Thērmŭs, ī, *m.* (θερμός). *Nom d'homme.* Jūsquĕ sŭī pūlsō jām pērdĭdĭt Ūmbrĭă Thērmō. *L.*

Thērŏdămās, āntĭs, *m.* (Θηροδάμας). *Nom d'un roi de Scythie.* Nōn tĭbĭ Thērŏdămās crūdūsvĕ rŏgābĭtūr Ătrĕūs. *O.* (*Pont.* I, 2, 121. Alii leg. *Theromedon*). || *D'où,* Thērŏdămāntēŭs, ă, ŭm. Thērŏdămāntēōs ŭt quī sēnsērĕ lĕōnēs. (*Ibis*, 385. Et hic alii *Theromedonteos.*)

Thērŏmĕdōn, ōntĭs, *m. Voy. le précéd.*

Thērōn, ōnĭs, *m.* (θηρῶν). *Nom de guerrier.* Ōccīsō Thērōnĕ, vĭrūm quī māxĭmŭs. *V.* (Et *Sil.* II, 149.) || *Nom de chien.* (*Ov. Met.* III, 211.)

Thērsāndĕr *ou* Thērsāndrŭs, ī, *m.* (Θέρσανδρος). *Thersandre, fils de Polynice, guerrier au siége de Troie.* Thērsāndrūm pōrtābăt ăvō (Argia). *St.* Lætīquĕ căvō sē rōbŏrĕ prōmūnt Thērsāndrūs Sthĕnĕlūsquĕ dŭcēs. *V.*

Thērsēs, *m. Nom d'un Thébain. Voy.* Ismenius.

Thērsĭlŏchŭs, ī, *m.* (Θερσίλοχος). *Fils d'Anténor, tué au siége de Troie.* Mĕdōntăquĕ Thērsĭlŏchūmquĕ. *V.*

Thērsītēs, æ, *m.* (Θερσίτης). *Thersite, grec au siége de Troie, souvent cité pour sa difformité.* Tām mălā Thērsītēn prŏhĭbēbăt fōrmă lătērĕ. *O.* Quām tē Thērsītæ sĭmĭlēm prōdūcăt Ăchīllēs. *J.* (8, 271).

† Thēsaūrārĭŭs, ă, ŭm. *Relatif aux trésors.* Cōnfīgĕ săgĭttīs fūrēs thēsaūrārĭōs. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 24). || *Subst. m.* (*néol.*) *Trésorier.* Dă, sī Chrīstŭs ĕrĭt tĭbĭ thēsaūrārĭŭs īndĕ. *Fort.* (X, 21, 17).

Thēsaūrŏchrȳsŏnīcŏchrȳsĭdēs, æ, *m. Nom forgé par Plaute pour désigner un richard.* (*Pl. Capt.* I, 2, 35.)

? Thēsaūrūm, ī, *n. Comme le suiv.* (*Plaut. Aul.* II, 2, 88 et 89. Sed *id* potest esse *eam rem*).

Thēsaūrŭs, ī, *m.* (θησαυρός). *Trésor, argent caché.* Vĕtĕrēs tēllūrĕ rĕclūdĭt Thēsaūrōs, īgnōtum ărgēntī pōndŭs ĕt aūrī. *V.* Thēsaūro īnvēntō quī mĕrcēnārĭŭs ăgrūm. *H.* Cūstōdĭēbăt quī thēsaūrōs ăbdĭtōs. *Ph.* Thēsaūrum ēffŏdĭēbam īntŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 4, 8). *Voy.* Divitiæ. || *Au fig.* Thēsaūrum hūc mĭ āppōrtāvīstī mălī. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 51). Īste ēst thēsaūrūs stūltīs īn līnguā sĭtŭs. *Id.* (*Pœn.* III, 3, 12. *Id. fragm.* ap. *Non.* 6, 45, thesaurum stupri). Ōrcīnō trādĭtŭs thēsaūrō. *Næv.* (apud *Gell.* 1, 24). Thēsaūrōs pĭĕtātĭs hăbēns. *Fortun.* (VII, 8, 37). || *Comédie de Ménandre ; une autre de Philémon.* (*Pl. Trin. prol.* 10 ; *Ter. Eun. prol.* 10.)

Thēsbă, æ, *f. Ville de la province de Galaad, patrie du prophète Élie.* || *D'où,* Thēsbītēs, æ, *m.* Thēsbītēn quūm fōrtĕ sĕnēm jām flāmmĕūs ăxĭs Tōllĕrĕt. *Sid.* (16, 32).

Thēsbōn, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Hīc hăbĭtăt tŭŭs īlle hŏspēs, mĕă vīscĕră, Thēsbōn. *Victor* (*ad Salm.* 5).

Thēsēĭs, ĭdŏs, *f.* (Θησηΐς). *La Théséide, poëme sur les exploits de Thésée.* Vēxātŭs tŏtĭēs raūcī Thēsēĭdĕ Cōdrī. *J.* (1, 2).

Thēsēŭs *et* Thēsēĭŭs, ă, ŭm (Θησεῖος *et* Θησήϊος). *De Thésée.* Gnōssĭdă : Thēsēō crīmĭnĕ făctă dĕă ēst. *O.* Ō mĭhĭ Thēsēă pēctŏră jūnctă fĭdĕ. Thēsēĭŭs hērōs. *Id.* Thēsēĭă Trœzēn. *St.* || *Athénien.* Scāndam ĕgŏ Thēsēæ brāchĭă lōngă vĭæ. *Pp.* (III, 21, 24). Hōs tĭbĭ Thēsēī pŏpŭlātrīx mīsĭt Hȳmēttī. *M.* (XIII, 104).

Thēseŭs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Θησεύς). *Thésée, fils d'Égée, roi d'Athènes, fut aimé d'Ariane, qu'il enleva, après avoir tué le Minotaure, et délaissa dans l'île de Naxos. Il fit prisonnière Hippolyte, reine des Amazones, dont il eut un fils du même nom. Descendu aux enfers avec son ami Pirithoüs, pour ravir Proserpine, il y fut retenu prisonnier jusqu'à l'arrivée d'Hercule, qui le délivra.* Nēc Lēthæă vălēt Thēseŭs ābrūmpĕrĕ cārō Vīncŭlă Pīrĭthŏō. *H.* Aūt mōrtem ōppĕtĕrĕt Thēseŭs, aūt præmĭă mōrtĭs. *Cat.* (64, 102). Spārsĕrăt Ărgŏlĭcās nōmĕn văgă fāmă pĕr ūrbēs Thēsĕōs. *O.* Nōtŭs ămōr Phædræ, nōta ēst īnjūrĭă Thēseī. *Id.* Nēc sīc īncŏlŭmēm Mīnōĭs Thēsĕă vīdĭt. *Pp.* (II, 14, 7). Cālcăt Pīrĭthŏūmquĕ Thēsĕūmquĕ. *Sid.* (24, 29). SYN. Ægīdēs. EP. Nēptūnĭŭs, Trœzēnĭŭs, fōrtĭs, aūdāx ; fīdŭs, ămīcŭs ; īngrātŭs, pērfĭdŭs, pērjūrŭs, prŏfŭgŭs, crūdēlĭs. PPH. Trœzēnĭŭs hērōs. Vīctŏr Mīnōtaūrī. Hīppŏlȳtī pătĕr. Pīrĭthŏī cŏmĕs. (Cf. *Ov. Met.* VII, 433 sq., *Her.* 10 ; *Virg. Æ.* VI, 618 ; *St. Th.* XII, 576.)

Thēsīdēs, æ, *m.* (Θησείδης). *Fils de Thésée, Hippolyte.* Thēsīdēs Thēseūsquĕ dŭās răpŭērĕ sŏrōrēs. *O.* Pōrtĭtŏr īllĕ Chărōn Thēsīdæ fātă vĕhēbăt. *Avien.* (*Phænom.* 211). || Thēsīdæ, ārŭm, *m. pl. Les Athéniens.* Præmĭăque īngĕnĭīs pāgōs ĕt cōmpĭtă cīrcūm Thēsīdæ pŏsŭērĕ. *V.* (Cf. *Prisc.* p. 582.)

Thĕsĭs, ĭs, *f.* (θέσις). *Abaissement de la voix sur une ou plusieurs syllabes.* Ārsĭn hānc Græcī vŏcārūnt, ăltĕrām vĕrō thĕsĭn. *T. Maur.* (*Syll.* 1060).

Thēspĭăcŭs, ă, ŭm (Θεσπιακός). *De Thespies.* Cēntūm Thēspĭăcīs ŏdōră lūcīs. *St.* (Et *V. Fl.* I, 93.)

1. Thēspĭădēs, æ, *m.* (Θεσπιάδης). *Tiphys, originaire de Thespies.* Ēt lūnām quārtō dēnsām vĭdĕt īmbrĭbŭs ōrtū Thēspĭădēs. *V. Fl.* || *Descendants de Thespius et d'Hercule, qui fondèrent Crotone.* Pătĕfēcĭt ămīcās Āltă Crŏtōn pōrtās, Āfrīsque ăd bārbără jūssă Thēspĭădūm dŏcŭīt sūbmīttĕrĕ cōllă nĕ

pōtēs. *Sil.* (Cf. *Ov. Met.* XV, 12 sq.) || *Autres.* (*Stat. Th.* II, 629.)

2. Thēspĭădēs, ŭm, *f. pl. Voy.* Thespias.

Thēspĭæ, ārŭm, *f. pl.* (Θεσπιαί et Θέσπεια). *Thespies, ville de Béotie où les Muses étaient honorées. Voy.* Thespias, Thespius.

Thēspĭăs, ădĭs, *f.* (Θεσπιάς). *Fille de Thespius.* Nēmpĕ Thēspĭădēs văcānt, Brĕvīque ĭn īllās ărsĭt Ālcīdēs făcĕ. *Sen.* (*H. OEt.* 369). *Voy.* Thespius. || *Les Muses, honorées à Thespies.* Thēspĭădēs cĕrtātĕ dĕæ. *O.* (Cf. *Varr. L. L.* 7, 20.)

Thēspĭs, ĭs, *m.* (Θέσπις). *Thespis, poëte d'Icarie en Attique, inventeur de la tragédie.* Ignōtūm trăgĭcæ gĕnŭs īnvēnīssĕ cămēnæ Dīcĭtŭr, ēt plaūstrīs vēxīssĕ pŏēmătă Thēspĭs, Quæ cănĕrēnt ăgĕrēntquĕ pĕrūnctī fæcĭbŭs ōră. *H.* Aūt plaūstrīs sŏlĭtūm sŏnārĕ Thēspĭn. *Sid.* (9, 237).

Thēspĭŭs, ă, ŭm (Θέσπιος). *De Thespies.* Thēspĭă mœnĭă. *V. Fl.* Pērgĕ līnquĕrĕ Thēspĭæ Rūpĭs Āŏnĭŏs spĕcūs. *Cat.* (61, 27). || *Subst. m. Thespius, fils de Teuthras, roi de Mysie, maria ses cinquante filles à Hercule.* Thēspĭŭs ŏbstŭpŭīt, tŏtĭēs gĕnĕr. *St.*

Thēsprōtĭs, ĭdĭs, *f.* (Θεσπρωτίς). *Thesprotide, contrée sur le littoral de l'Épire.* Ōrtūs Thēsprōtĭdĕ tērrā. *Avien.* (*Phæn.* 384).

Thēsprōtĭŭs et Thēsprōtŭs, ă, ŭm (Θεσπρώτιος et Θεσπρωτός). *De la Thesprotide; subst. m. Thesprotiens.* Nūnc ēt Phæācūm Thēsprōtĭăque ārvă lăcēssēns. *Sil.* Thēsprōtī Drўŏpēsquĕ rŭūnt. *L.* || *Subst. m. Thesprotus, chef d'une colonie eubéenne qui vint fonder Cumes.* Ēt mŏdŏ Thēsprōtī mīrāntēm sūbdĭtă rēgnō Prŏxĭmă Mīsēnīs æquŏră nōbĭlĭbŭs. *Pp.* (I, 11, 3). || ? *Autre.* Thēsprōtĕ, sī quĭs sānguĭne ĕxōrtām tŭō, etc. *Poet.* (ap. *Char.* 254).

Thēssălī, ōrŭm, *m. pl.* (Θεσσαλοί et Θετταλοί). *Habitants de la Thessalie, Thessaliens.* Thēssălŭs ūt rĭgĭdō sĕnĭōr mē mōntĕ rĕcēpĭt. *St.* Dēbĭtŭs Æăcĭs dŭx Thēssălŭs āppŭlĭt ōrīs. *V. Fl.* Thēssălŭs āncīllæ făcĭē Brīsēĭdŏs ărsĭt (scilicet Achilles). *O.* SYN. Thēssălĭcī, Ēmăthĭī. || — ŭs, ă, ŭm, *adj. Voy.* Thessalicus. || *De Thessalie, magique.* Quæ săgă, quĭs tē sŏlvĕrĕ Thēssălĭs Măgŭs vĕnēnĭs... pŏtĕrĭt? *H.*

Thēssălĭă, æ, *f.* (Θεσσαλία). *La Thessalie, grande province au nord de la Grèce.* Ēt bĭbĕrĕ ē tōtā tōxĭcă Thēssălĭā. *Pp.* (I, 5, 6). Līttŏră Thēssălĭæ rĕdūcī tĕtĭgīssĕ cărīnā. *O.* SYN. Ēmăthĭă, Æmŏnĭă.

Thēssălĭcŭs, Thēssălĭŭs et Thēssălŭs, ă, ŭm (Θεσσαλικός, Θεσσάλιος et Θεσσαλός). *De Thessalie.* Pūlsūm Thēssălĭcīs āgmĕn ĕquēstrĕ jŭgīs. *O.* Thēssălĭcī dā bēllă dŭcĭs. *V. Fl.* Thēssălĭcāmque ădĭīt, hōspĕs Ăchīllĭs, hŭmŭm. *O.* (*Pont*, I, 3, 74. Alii leg. *Thessaliam*). Thēssălĭūm quădrīgă dĕcŭs. *Grat.* (*Cyn.* 228). Thēssălă pŭppĭs. *V. Fl.* Thēssălă pīnŭs. *St.* SYN. Ēmăthĭŭs, Æmŏnĭŭs. || *De Thessalie (par rapport aux enchantements), magique.* Quīdquĭd ēt hērbārŭm Thēssălă tērră gĕrĭt. *Tib.* (II, 4, 56). Thēssălĭcō lūnām dēdūcĕrĕ rhōmbō. *M.* (IX, 30). Quūm Thēssălĭcīs vēxātă mĭnīs. *Sen.* (*Med.* 790). Quæ sīdĕra ēxcāntātă vōcĕ Thēssălă? *H. Voy.* Magicus.

Thēssălĭs, ĭdĭs, *f.* (Θεσσαλίς). *Thessalienne.* Nūllă cărēt fūmō Thēssălĭs ără mĕō. *O.* Thēssălĭdūm vīrgō pūlchērrĭmă. *Id.* SYN. Thēssălă. || *Magicienne.* Thēssălĭdūm cārmĕn. *L. Voy.* Maga.

Thēssălĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Thessalicus.

Thēssălŏnīcă, æ, et Thēssălŏnīcē, ēs, *f.* (Θεσσαλονίκη). *Thessalonique, ancienne ville de Macédoine.* Tāngēbāt Măcĕtūm fīnēs, mūrōsquĕ sŭbībāt, Thēssălŏnīcă, tŭōs. *Cl.* Ēt pĕr Ægæōs pĕnētrābĭs æstūs Thēssălŏnīcēn. *P. Nol.* (30, 19).

Thēssāndrŭs. *Au lieu de* Thersandrus.

Thēstĭădēs, æ, *m.* (Θεστιάδης). *Fils ou petit-fils de Thestius.* Rēspĭcĕ Thēstĭădēn (scil. Meleagrum). *O.* Thēstĭădæ clāmānt (scil. Plexippus et Toxeus). *Id.*

Thēstĭăs, ădĭs, *f.* (Θεστιάς). *Fille de Thestius, Althée.* Thēstĭăs haūd ălĭtĕr dŭbĭīs āffēctĭbŭs ērrăt. *O.*

Thēstĭŭs, ĭī, *m.* (Θέστιος). *Thestius, Lacédémonien, père de Léda, d'Althée, etc.* Thēstĭŭs ōrbŭs ĕrĭt. *O.*

Thēstŏrĭdēs, æ, *m.* (Θεστορίδης). *Fils de Thestor, Calchas.* Ēt vērī prōvĭdŭs aūgŭr Thēstŏrĭdēs. *O.* (Et *St. Ach.* I, 497).

Thēstўlĭs, ĭs, *f. Nom de femme.* Ā me īllōs ābdūcĕrĕ Thēstўlĭs ōrăt. *V.* (Et *Mart.* VIII, 56).

Thēstўlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Thēstўlĕ, Vīctōrĭs tōrmēntūm dūlcĕ Vŏcōnī. *M.* (VII, 28).

Thētă, *n. indécl.* (θῆτα). *Lettre de l'alphabet grec. Les juges s'en servaient pour porter une sentence de mort.* Tŭūmquĕ nōmēn thētă sēctĭlĭs sīgnĕt. *Aus.* (*Epig.* 128, 13). Nīgrūm vĭtĭō præfīgĕrĕ thētă. *Pers.* (4, 13. Et *Mart.* VII, 37). || *Signe critique dans un manuscrit.* Īstī quī vălĕt ĕxărātĭōnī Dēstrīctūm bŏnŭs āpplĭcārĕ thētă. *Sid.* (9, 336).

Thētĭdēŭs et Thētĭdēĭŭs, ă, ŭm. *De Thétis, fils de Thétis.* Thētĭdēĭŭs hērōs Nēc Dănăūm căpĭt aūrĕ prĕcēs. (*Epitom. Iliad.* 692.)

Thētĭs, ĭdĭs, *f.* (Θέτις). *Thétis, fille de Nérée, femme de Pélée et mère d'Achille.* Vēctă ēst frēnātō cærŭlă pīscĕ Thētĭs. *Tib.* (I, 5, 46). Jūpĭtĕr æquŏrĕæ Thētĭdĭs cōnnūbĭă vītăt. *O.* Quūm Thētĭn Æmŏnĭīs Chīrōn āccēdĕrĕ tērrīs. *St.* Frūstrā, Thētī, mērgĕrĕ clāssēm. *Id.* Nātĕ pŭēr Thētĭdĕ. *H.* SYN. Nērīnē. PPH. Fīlĭă Nērēī. Gĕnĭtrīx Nērēĭă. Ăchīllĭs, Æăcĭdæ mātĕr, părēns, gĕnĭtrīx. PHR. Prō nātō cærŭlă mātĕr Āmbĭtĭōsă sŭō fŭĭt. *O.* Pēr nūmĭnă mātrĭs ăquōsæ. *Id.* (Conf. *Catul.* 64. Male interdum confunduntur *Thetis* et *Tethys*). || *Au fig. La mer.* Ēt tēntārĕ Thētĭn rătĭbŭs. *V.* Hīc lātrāt Gætūlă Thētĭs. *Cl.* || † Thētī, *ancien abl.* Tum īllĕ prōgnātŭs Thētī. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 33, Cf. *Prisc.* 709).

Theūdōrīcŭs, Theūdŏsĭŭs, Theūdŏtŭs. *Voy.* Theodericus, Theodosius, etc.

Theūmēsĭŭs. *Au lieu de* Teumesius.

Thīă, æ, *f.* (Θεία). *Épouse d'Hypérion.* Prōgĕnĭēs Thīæ clāră sŭpērvĕhĭtŭr. *Cat.* (66, 44).

? Thĭăsāns, tĭs, *part.* (θιάζω). *Employé dans les thiases.* Thĭăsāntēm mĕlūm. *Pacuv.* (ap. *Non.* 3, 136).

Thĭăsŭs, ī, *m.* (θίασος). *Thiase, troupe célébrant par des danses les fêtes de Bacchus; danses.* Īnstĭtŭīt, Dāphnĭs thĭăsōs īndūcĕrĕ Bācchō. *V.* Īnsūltānt thĭăsīs. *Id.* Vŏlĭtābăt Īăcchŭs Cūm thĭăsō Sătўrōrŭm. *Cat.* (65, 251). Cōnfēctŭs thĭăsīs. *St. Voy.* Chorea.

Thīŏdămās. *Voy.* Theodamas, etc.

Thīsbæŭs, ă, ŭm (Θισβαῖος). *De Thisbé.* Quæ nūnc Thīsbæās ăgĭtāt mūtātă cŏlūmbās. *O.*

Thīsbē, ēs, *f.* (Θίσβη). 1. *Ville de Béotie.* Dĭōnæīs ăvĭbŭs cīrcūmsŏnă Thīsbē. *St.* || 2. *Thisbé, jeune Babylonienne qui aima Pyrame, et se donna la mort, croyant que son amant avait été dévoré par un lion.* Pўrămŭs ēt Thīsbē, jŭvĕnūm pūlchērrĭmŭs āltĕr. *O.* (Cf. *Met.* IV, 55 sq.).

Thŏāctēs, æ ou ĭs, *m. Nom d'homme.* Rēgīsquĕ Thŏāctēs Ārmĭgĕr. *O.*

Thŏāntēŭs, ă, ŭm (Θοάντειος). *De Thoas; de Tauride.* Īllĕ Thŏāntēæ trānsīt dēvēxă Dĭānæ. *V. Fl.* Quīquĕ Thŏāntēæ Taūrĭcă săcră dĕæ. (*Ibis*, 386.)

Thŏāntĭăs, ădĭs, et Thŏāntĭs, ĭdĭs, *f.* (Θοαντιάς et Θοαντίς). *Fille de Thoas, Hypsipyle.* Hæc ĕgŏ cōnjŭgĭō fraūdātă Thŏāntĭăs ōrŏ. *O.* Lăcĕrās cŏmĭtātă Thŏāntĭs Ādvĕnĭt ēxsĕquĭās. *St.*

Thŏās, āntĭs, *m.* (Θόας). 1. *Thoas, roi de la Tauride, qui chargea Iphigénie du culte sanglant de Diane.* Rēgnă Thŏās hăbŭīt, Mæōtĭdĕ clārŭs ĭn ōră.

O. Ăntĭphătæ mēnsās ĕt Taūrĭcă rēgna Thŏāntĭs. *Id.* (22, 2). *Voy.* Tauri. || 2. *Fils de Bacchus et d'Ariane, roi de Lemnos et père d'Hypsipyle.* Răpŭī dē cædĕ Thŏāntă. *O.* (*Her.* 6, 135. Loquitur Hypsipyle. Adde *Stat. Th.* V, 240). || *Nom de guerrier.* (*Virg. Æ.* X, 415.)

Thŏĕ, ēs, *f.* (θοός). *Nom d'une amazone.* (*V. Fl.* VI, 379.) || *Une cavale.* Fūnālēmquĕ Thŏēn. *St.*

Thŏlōsă. *Voy.* Tolosa.

Thŏlŭs, ī, *m.* (θόλος). *Voûte* (*ordint. de temple*), *dôme.* Ā plŭvĭō vīndĭcăt īmbrĕ thŏlŭs. *O.* Āfflātōsquĕ văgō tēmpĕrăt īgnĕ thŏlōs. *Cl.* Sūspēndīvĕ thŏlo, aūt săcra ăd făstīgĭă fīxī. *V.* Fīgāmquĕ sŭpērbīs Ārmă thŏlīs. *St.* || *Par ext. Temple.* Quŏd cŏlĕrĭs mājōrĕ thŏlō. *St.* Cæsărĕūm prōspĭcĭs ēccĕ thŏlŭm. *M.* (II, 59).

Thōmās, æ, *m.* (Θωμᾶς) *Eccl. Saint Thomas, surnommé Didyme, un des douze Apôtres.* Sic ŭbĭ prō clўpĕō dēfēndăt pēctŏră Thōmās. *Cl.* Thōmæ sŭbjēctă vĭgōrī. *Fort.* (V, 2, 11, de Perside). || *Un intendant du palais.* (*Corip. Just.* I, 18.)

Thōmīx, ĭcĭs, *f.* (θώμιγξ). *Corde de jonc.* Vīnctŭm Thōmĭcĕ cānnăbĭnā. *Lucil.* (apud *Fest.*).

Thŏmўrĭs, ĭs, *f. Voy.* Tomyris.

Thōnītĭs, ĭdĭs, *f.* (Θωνῖτις). *Lac traversé par le Tigre.* Ātquĕ lăcūm mĕdĭŭs Thōnītĭdĭs īntrăt ĕt ēxĭt. *Prisc.* (*Peri.* 913).

Thŏōn, ōnĭs, *m. Nom de guerrier.* (*Ovid. Metam.* XIII, 259.)

Thōrācĭŭm, ĭī, *n.* (θωράκιον). *Vêtement de femme qui couvrait la poitrine.* Rīcæ, thōrācĭă, mītræ. *Lucil.* (ap. *Non.* 14, 16. Alii aliter).

Thōrāx, ācĭs, *m.* (θώραξ). *Ce qui couvre la poitrine.* || *Tunique ou espèce de corsage.* Vĭrĭdēm thōrācă jŭbēbĭt Āfferrī. *J.* (5, 143). || *Ordint. Corset en mailles de métal ou de fil, cuirasse.* Mūltĭplĭcēm tĕnŭēs ĭtĕrānt thōrācă cătēnæ. *St.* Thōrācă sĭmŭl cūm pēctŏrĕ rūmpĭt. *V.* Thōrācūm vălĭdōs pūlsānt sūspīrĭă nēxūs. *Cl.* SYN. Lōrīcă. PHR. Ărctōs thōrācūm nēxūs. *St. Voy.* Lorica. || † *Comme* Pectus, *au fig.* Pēr thōrācă mĕūm dūcās, prĕcŏr, ōrĭs ărātrŭm. *Fort.* (VII, 12, 113).

Thŏrīngī *et* Thūrīngī, ōrŭm, *m. pl. Les Thuringiens, peuple germain.* Neūrŭs, Bāstārnă, Thŏrīngŭs. *Sid.* (7, 323). Sāxŏnĕ Thūrīngī rĕsŏnānt. *Fort.* (VI, 3, 11). || — ŭs, ă, ŭm. Quām gĕnŭīt cœlō tērră Thŏrīngă săcrō. *Fort.* (VIII, 1, 22).

Thŏrīngĭă, æ, *f. La Thuringe, contrée de l'Allemagne* (*Saxe*). *Voy. dans* Nabis 2.

Thōs, thŏōs, *m.* (θώς). *Thos, espèce de loup.* (*On traduit ordint. par* Chacal; *mais Roulin montre que la description donnée par Pline,* 8, 52, *ne convient pas au chacal. C'est, d'après lui, le* Lynx du Nord.) Hīc ĕt sēmĭfĕrām thŏŭm dē sānguĭnĕ prōlĕm Fīnxĭt. *Grat.* (*Cyn.* 253). Thŏēs cōmmīssōs, clārīssĭmă fāmă lĕōnēs Ēt sŭbĭērĕ āstū. (*Ibid.* 256. Cf. *Plin.* 8, 52, 1, et not. *Littré*; *Solin.* 30.)

? Thōspītĭs, ĭs, *f. Lac, le même que* Thonitis. Plăcĭdæquĕ rĕcūmbūnt Æquŏră Thōspītĭs. *Avien.* (*D Ter.* 1170. Sic optt. edd.).

Thŏŭs, ī, *m.* (θοός). *Nom de chien. Voy. dans* Lycisca.

Thrācă, æ, *ou* Thrācē, ēs, *et* Thrācĭă, æ, *f.* (Θράκα, Θράκη, Θρακία *et* Θρηκία). *La Thrace, contrée à l'extrémité de l'Europe, vers le Pont-Euxin.* Gĕmĭt ūltĭmă pūlsū Thrācă pĕdŭm. *V.* Ēt dūræ sĭmĭlēm nĭhĭl Ōrphĕă Thrācæ. *St.* Quŭm gĕlĭdām Thrācēn, ĕt ŏpērtūm nūbĭbŭs Hæmŏn. *Ov.* Ēt nĭvĕ cāndĭdăm Thrācēn. *H.* Nōn Thrācĭă tāntūm Vīdĭt. *L.* Grātāta ēst scīlĭcĕt īllīs Thrācĭă. *O.* Nōn Thrācĭă tāntŭm. *L.* SYN. *qqf.* Rhŏdŏpē, Hæmŭs, Ŏthrўs, Īsmărŭs, Strўmŏn. EP. Āspĕră, hōrrĭdă, fĕră, bārbără; gĕlĭdă, frīgĭdă, nĭvālĭs, nĭvōsă, glăcĭālĭs; bēllĭcă, bēllĭgĕră, Mārtĭă, Māvōrtĭă. PPH. Tērră *ou* tēllŭs Bīstŏnĭă, Bīstŏnĭs, Sīthŏnĭă, Sīthŏnĭs. Lўcūrgī, Œāgrī rēgnă. PHR. Tērră prŏcŭl vāstīs cŏlĭtŭr Māvōrtĭă cāmpīs, Thrācēs ărānt, ăcrī quōndām rēgnātă Lўcūrgō. *V.*

Thrācēs, ŭm, *m. pl.* (Θρᾶκες *et* Θρῆκες). *Thraces, habitants de la Thrace.* Thrācēs ărānt, ăcrī quōndām rēgnātă Lўcūrgō (terra). *V.* Quĭd Sērēs, quĭd Thrācēs ăgānt. *J.* (6, 403). Mōllīrĕ Thrācūm pēctŏră. *H.* SYN. Thrācĭī, Thrēĭcĭī, Bīstŏnēs, Bīstŏnĭī, Sīthŏnĭī. *Voy.* Thrax, Thracius.

Thrācĭă, æ, *f. Voy.* Thraca.

Thrācĭŭs, Thrēĭcĭŭs *et* Thrācŭs, ă, ŭm (Θράκιος *ou* Θρήκιος *et* Θρηΐκιος). *De Thrace.* Nōn mē cārmĭnĭbūs vīncĕt, nĕc Thrācĭŭs Ōrpheŭs. *V.* Rhætĭcă nūnc præbĕnt Thrācĭăque ārmă mĕtŭm. *O.* Nĕc nōn Thrēĭcĭŭs lōngā cūm vēstĕ săcērdōs. *V.* Thrēĭcĭās hĭēmēs. *L.* Thrācă pălŭs. *V. Fl.* SYN. Thrāx, Bīstŏnĭŭs, Sīthŏnĭŭs, Īsmărĭŭs, Œăgrĭŭs, Ōdrўsĭŭs, Rhīpæŭs, Rhŏdŏpēŭs, Rhŏdŏpēĭŭs, Strўmŏnĭŭs, Ēdōnŭs, *qqf.* Ārctōŭs, hўpērbŏrēŭs.

Thrăsămūndŭs, ī, *m. Roi des Vandales.* Cārthāgō flōrēs, Thrăsămūndī nōmĭnĕ rēgnās. (*Anth.* II, p. 630. *Ib.* I, 482.) || *D'où,* Thrăsămūndĭăcŭs, ă, ŭm. (*Ibid.* I, 483.)

Thrāscīās, æ, *m.* (θρασκίας). *Nom d'un vent, le même que* Circius. Thrāscīām Græcī prŏprĭă dīxērĕ lŏquēlā. (*De Duod. Vent.* 7, in *Poet. Min.* IV, p. 494 Lemaire).

Thrăsĕă *et* Thrăsĕās, æ, *m.* (Θρασέας). *Sénateur et philosophe romain, illustre par ses vertus, fut forcé de se donner la mort sous Néron.* Quŏd māgnī Thrăsĕæ cōnsūmmātīquĕ Cătōnēs. *M.* (I, 9). Quālĕ cŏrōnātī Thrăsĕa Hēlvĭdĭŭsquĕ bĭbēbānt. *J.* (5, 36).

Thrăsĭŭs, ĭī, *m.* (Θράσιος). *Nom d'un devin.* Quūm Thrăsĭŭs Būsīrĭn ădĭt, mōnstrātquĕ pĭārī. *O.*

Thrăsŏ, ōnĭs, *m.* (Θράσων). *Nom d'homme.* Mīlĕs Thrăsŏ. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 61).

Thrăsŭs. *Voy.* Thasus.

Thrăsўbūlŭs, ī, *m.* (Θρασύβουλος). *Thrasybule, Athénien qui chassa les trente tyrans, et rendit la liberté à sa patrie.* Ārmă sŭpērvĕhĕrĭs quŏd, Thrăsўbūlĕ, tŭă. *Aus.* (*Epig.* 24).

Thrăsўllŭs, ī, *m.* (Θράσυλλος). *Nom d'homme.* Ūtquĕ vĕl Eūrўdămās tēr cīrcūm būstă Thrăsўllī (*Ibis,* 331. Et *Juv.* 6, 576.)

Thrăsўmăchŭs, ī, *m.* (Θρασύμαχος). *Nom d'homme.* Sīcūt Thrăsўmăchī prŏbăt ēxĭtŭs. *J.* (7, 204, metri necessitate syllaba prima producta).

Thrăsўmēnŭs. *Voy.* Trasimenus.

Thrāx, ācĭs, *m.* (Θρᾷξ). *Thrace.* Nōn Maūrŭs ĕrăt, nēquĕ Sārmătă, nĕc Thrāx. *J.* (3, 79). Thrāx pŭĕr, ădstrīctō glăcĭē dūm lūdĕrĕt Hēbrō. (*Anth.* II, p. 62.) Thrācĭs ĕt ēxĭtĭūm Lўcūrgī. *H. Voy.* Thraces || *Comme* Threx.

Thrēcē, ēs, *f. Voy.* Thraca.

Thrēcĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Du gladiateur nommé* Threx. Thrēcĭdĭcō prīncēps bēllă mŏvēns glădĭō. *Aus.* (*Cæs.* 18. Cf. *Cic. Phil.* 7, 6).

Thrēcĭŭs, ă, ŭm (Θρήκιος). *Comme* Thracius. Ūt Thrēcĭă Bācchē. *O.* (*Am.* I, 14, 21).

Thrēĭcĭŭs. *Voy.* Thracius.

Thrēīssă *et* Thrēssă, æ, *f.* (Θρήϊσσα *et* Θρῆσσα). *Femme de Thrace.* Quālĭs ĕquōs Thrēīssă fătīgăt Hārpălўcē. *V.* Thălămīsquĕ tŭīs Thrēīssă prŏpīnquăt. *V. Fl.* Thrēssă pŭēllă. *O.* Cārăsquĕ tŏrĭs īndūcĕrĕ Thrēssās. *Val. Fl.* Thrēssæquĕ Prŏpōntĭdĭs ūrbēm. *Aus.* (*Profes.* 16, 13). SYN. Bīstŏnĭs, Sīthŏnĭs, Ēdōnĭs, Thrācĭă, Thrēĭcĭă.

Thrēnŏs *ou* Thrēnŭs, ī, *m.* (θρῆνος). *Chant funè-*

bre, éloge funèbre. Ānnŭūm fūnctī mĕmŏrā Lĕōntī Nōmĭnĕ thrēnŭm. *Aus.* (*Prof.* 7, 3). Sūbtēxtŭs ēstō flēbĭlī thrēnō pătrĭs. *Id.* (*Ib.* 5, 3). Mœstī vĕnĭēs cōmmĕmŏrātŭs Mūnĕrĕ thrēnī. *Id.* (*Ib.* 21, 2).

Thrēx, ēcĭs, *ou* Thræx *et* Thrāx, *m. Le gladiateur appelé thrace, ayant la plus lourde armure.* Thrēx ēst Gāllīnă Sўrō pār. *H.* (*Sat.* II, 6, 44). Quĭs mīrmīllōnī cōntēndĭtŭr? Æquĭmănŭs Thrēx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *per Interr.* 3. Utrubique legitur etiam *Thrax.* Vid. *Fest.*)

Thrĭăsĭŭs, ă, ŭm (Θριάσιος). *De Thria, dème de l'Attique.* Quæ sāxōsō lŏcă Pārnēthī Sūbjēctă jăcēnt, ēt quæ Thrĭăsĭīs Vāllĭbŭs āmnĭs, etc. *Sen.* (*Hip.* 4).

Thrīdāx, ăcĭs, *f.* (θρίδαξ). *Thridace, laitue sauvage.* Quŏd sŭpĕrēst, thrīdăcī jūngēs rāmēntă cărīnæ. *Ser. Sam.* (vs. 448).

? Thrŏnĭŭs, ĭī, *m. Nom de guerrier.* (*Virg. Æn.* X, 753. Alii leg. *Atronium.*)

† Thrŏnŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Īn sūblīmĕ thrŏnūm prōcēdēns ædĕ sŭpērbā. *Fort.* (*Vit. S. M.* IV, 213).

Thrŏnŭs, ī, *m.* (θρόνος), *néol. Trône.* Crās Dĭōnē jūră dīcēt, fūltă sūblīmī thrŏnō. (*Pervig. Vener.* 7.) Vōx ēccĕ sūmmō mīssă pērsūltāt thrŏnō. *Prud.* (*Hamart. præf.* 10). Laūdētŭr, cēlsī thrŏnŭs ēst cuī rēgĭă cœlī. *Juvc.* (I, 512). *Voy.* Solium.

Thūcўdĭdēs, ĭs, *m.* (Θουκυδίδης). *Thucydide, célèbre historien grec.* Tūm quī dĕcŭs Māgnūm lŏquēndi ēst, Āttĭcŭs Thūcўdĭdēs. *Avien.* (*Or. mar.* 49. Et *Catal. Virg.* 2, 3).

Thūlē, *et qqf.* Thўlē, ēs, *f.* (Θούλη). *Thulé, limite septentrionale du monde connu des anciens, qu'on place assez probablement en Norwége.* Tĭbĭ sērvĭăt ūltĭmă Thūlē. *V.* Quāntum ūltĭmŭs ōrbĭs Cēssērĭt, ēt rĕflŭō cīrcūmsŏnă gūrgĭtĕ Thūlē. *St.* Hēspĕrĭæ vădă cālīgāntĭă Thūlēs. *Id.* Īnsŏlĭtō bēllī trĕmĕfēcĭt mūrmŭrĕ Thūlēn. *Cl.* || † Thūlē (*ou peut-être* Thūlă). Īngĕnĭōquĕ pŏtēns ūltĭmă Thūlē cŏlĭt. *Fortun.* (VII, 1, 16).

Thūnnŭs. *Voy.* Thynnus.

Thūrĕŭs, Thūrĭfĕr, etc. *Voy.* Tureus, etc.

Thŭrīngī. *Voy.* Thoringi.

Thūrīnŭs *et* Thūrĭŭs, ă, ŭm. *De Thurium, ville de la Grande-Grèce.* Thūrīnōsquĕ sĭnŭs. *O.* Hērŏdŏtŭs īpsĕ Thūrĭŭs; tūm quī dĕcŭs, etc. *Avien.* (*Or mar.* 49). Hūc vĕnĭt, fŭgĭēns tĕnĕbrĭōnēm Thūrĭŭm. *Afran.* (ap. *Non.* 1, 67. Edd. *Tyrium, Tyrinum*).

Thūs. *Voy.* Tus.

Thūscŭs. *Voy.* Tuscus.

Thўās, *et mieux* Thўĭās, ădĭs, *f.*; Thўĭădēs, ŭm, *pl.* (Θυάς *et* Θυιάς). *Bacchantes.* Thўĭās, ŭbi aūdĭtō stĭmŭlānt trĭĕtērĭcă Bācchō. *V.* Fās pērvĭcācēs ēst mĭhī Thўĭădās (cantare). *H.* Thўĭădēs ēffūsĭs pēr sŭā cōllă cŏmĭs. *O.* (De scriptura cf. *Vel. Long.* p. 2220; *Bentl.* ad *Hor. Od.* II, 19, 9).

Thўăsŭs. *Au lieu de* Thiasus

Thўbrĭs. *Voy.* Tibris.

Thўēnē, ēs, *f. Une des Hyades.* Tērtĭă lūx vĕnĭăt, quā tū, Dōdōnĭ Thўēnē. *O.*

? Thўēstæŭs. *Voy.* Thyesteus.

Thўēstēs, æ, *m.* (Θυέστης). *Thyeste, fils de Pélops, petit-fils de Tantale, et frère d'Atrée, séduisit sa belle-sœur. Atrée, pour s'en venger, lui fit servir dans un festin le fils né de cet inceste. Le soleil recula pour ne pas éclairer cet horrible repas.* Fūgērĭt ān mēnsās Phœbŭs cœnāmquĕ Thўēstæ. *M.* (III, 45). Tērĕŏs, aūt cœnām, crūdĕ Thўēstă, tŭām. *Id.* (IV, 49). Āstră Thўēstæ īmpŭlĭt, ēt sŭbĭtĭs dāmnāvĭt nŏctĭbŭs Ārgŏs. *L.* SYN. Tāntălĭdēs. EP. Pĕlŏpēĭŭs, ădūltĕr, dīrŭs, scĕlĕrōtŭs. PHR. Nātōrūmque ĕpŭlās, cōnvērsăquĕ sīdĕră rētrō, Ērēptūmquĕ dĭēm. *Man* Rūctāntēmquĕ pătrēm nātōs, sōlēmquĕ rĕvērsŭm, Et cæcūm sĭnĕ sōlĕ dĭēm. *Id.* (Cf. *Sen. Thyest.* passim; *Sid.* 9, 108 sq.).

Thўēstēŭs, ă, ŭm (Θυέστειος). *De Thyeste.* Nēvĕ Thўēstēĭs cŭmŭlēmŭr vīscĕră mēnsĭs. *O.* Sōlĕ, Thўēstēæ nŏctēm dūxērĕ Mўcēnæ. *L.* Mīsĭt Thўēstēās prĕcēs. *H.*

Thўēstĭădēs, æ, *m.* (Θυεστιάδης). *Fils de Thyeste.* Īndĕ Thўēstĭădēn thălămōque ănĭmōque rĕcēpĭt. *O.*

Thўĭă, æ, *f.* (θύα *et* θυία). *Thuia, arbuste odoriférant.* Sēd thўĭæ thălămō aūt Ōrĭcĭæ tĕrĕbīnthī. *Pp.* (III, 7, 49. Alii aliter).

Thўlē. *Voy.* Thule.

Thўmbĕr *et* Thўmbrŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Nām tĭbĭ, Thўmbrĕ, căpūt Ēvāndrĭŭs ābstŭlĭt ēnsĭs. *V.* (De quo *Diom.* 437).

1. Thўmbră, æ, *f.* (θύμβρα). *Sarriette, plante.* Ēt sătŭrēĭă, thўmī rĕfĕrēns thўmbrǣquĕ săpōrēm. *Col.* (X, 233). Grăvĭtēr spīrāntĭs cōpĭă thўmbræ. *V.* Ēt thўmbræ vĕtĕrēs, ēt pāssĭs ūvă răcēmĭs. *Petr.* (*Sat.* 135).

2. Thўmbră, æ, *f.* (Θύμβρα). *Ville de la Troade, qui avait un temple d'Apollon.* Tārdĭŭs suētō vĕnĭt īpsĕ Thўmbræ Rēctŏr. *St.*

Thўmbræŭs, ă, ŭm (Θυμβραῖος). *De Thymbrée; épith. d'Apollon.* Tēquĕ, pătēr vātūm Thўmbrææ. *St.* Thўmbræŭs Ăpōllŏ. *V.* Dā prŏprĭām, Thўmbrææ, dŏmŭm. *Id.*

Thўmĕlē, ēs, *f.* (θυμέλη). *Orchestre, place pour le chœur dans les théâtres.* Īllārūm vōcēs, īllārūm Mūsă mŏvēbāt Ōmnĭă, quæ thўmĕlē cārmĭnă dūlcĭs hăbēt. *Avien.* (in *Anth.* I, p. 113). || *Nom d'une célèbre danseuse.* Quā Thўmĕlēn spēctās dērīsōrēmquĕ Lătīnŭm. *M.* (I, 5). Zēlŏtўpŭs Thўmĕlēs. *J.* (8, 197).

† Thўmĭāmŭs, ă, ŭm. *Qui aime le thym.* (*Pl Bac.* V, 2, 11.)

Thўmœtēs, æ, *m. Un fils de Priam.* Prīmūsquĕ Thўmœtēs. *V.* (Quidam scrib. *Tymœtes.*)

Thўmŭm, ī, *n.* (θύμον). *Thym.* Fērvĕt ŏpŭs, rĕdŏlēntquĕ thўmō frāgrāntĭă mēllă. *V.* Ād vĭŏlam, ēt cўtĭsōs, ēt thўmă cānă vŏcŏ. *O.* Grātă cārpēntĭs thўmă (apis). *H.* EP. Āttĭcŭm, Cēcrŏpĭŭm, Hўblæŭm; dūlcĕ, suāvĕ, frāgrāns, ŏdōrŭm, ŏdōrātŭm, ŏlēns, rĕdŏlēns.

Thўnæŭs, ă, ŭm. *Comme* Thyniacus. Thўnæăquĕ jūxtā Lĭttŏră. *V. Fl.* (IV, 424).

Thўnĭă, æ, *f.* (Θυνία). *Partie de la Bithynie.* Vīx īpsĕ crēdēns Thўnĭam ātquĕ Bīthўnōs Lĭquīssĕ cāmpōs. *Cat.* (31, 5).

Thўnĭăcŭs, Thўnĭcŭs *et* Thўnŭs, ă, ŭm (Θυνιακός, Θυνικός *et* Θῦνος). *De Bithynie.* Thўnĭăcōsquĕ sĭnŭs, ēt āb hĭs, pēr Ăpōllĭnĭs ūrbēm. *O.* Nēc quōs Thўnĭcă līmă pērpŏlīvĭt. *Poet.* (ap. *Isid.* 19, 32. Emendavit Burm. in *Anthol.* I, p. 413). Thўnă mērcĕ bĕātŭm. *H. Voy.* Bithynus.

Thўnĭās, ădĭs, *f.* (Θυνιάς). *Bithynienne.* Grātă dŏmŭs nўmphĭs hūmĭdă Thўnĭăsĭn. *Pp.* (I, 20, 34).

Thўnĭcŭs. *Voy.* Thyniacus.

Thўnnŭs *ou* Thūnnŭs, ī, *m.* (θύννος). *Thon, poisson de mer.* Plūrēs ādnābūnt thўnni, ēt cētārĭă crēscēnt. *H.* Ēt pāvĭdī māgnō fŭgĭēntēs āgmĭnĕ thўnnī. (*Ov. Hal.* 98.) Ēt mădĭdūm thўnnī dē sălĕ sūmĕn ĕrĭt. *M.* (X, 48, 12).

Thўnŭs. *Voy.* Thyniacus.

Thўŏn, ī, *n.* (θύον). *Ambre.* Nāmquĕ thўō mўrrhăquĕ vĭgēt, cūm tūrĭs hŏnōrĕ. *Prisc.* (*Peri.* 877. Cf. *Plin.* 37, 11, 9). SYN. Ēlēctrŭm.

Thўŏneŭs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Θυωνεύς). *Thyonée, un des noms de Bacchus, ainsi appelé de sa mère Semélé ou Thyoné.* Cūm Mārtĕ cōnfūndēt Thўŏneŭs Prœlĭă. *H.* Īndĕtōnsūsquĕ Thўŏneŭs. *O.*

Thȳōnĭānŭs, ă, ŭm. *De Bacchus.* Mīgrāte : hīc mĕrŭs ĕst Thȳōnĭānŭs. *Cat.* (27, 7).

Thȳōtēs, æ, *m.* (θυώτης). *Sacrificateur.* Hŏspĭtĭbūs rĕsĕrāns sēcrētā thȳōtēs. *V. Fl.*

Thȳrē *ou* Thūrē, ēs, *f.* (Θύρη *ou* Θούρη). *Ville de Messénie.* Ēt Lăcĕdæmŏnĭūm Thȳrē lēctūrā crŭōrēm. *St.* || *D'où.* Thȳrēĭs, ĭdĭs, *f.* Sī tū sīgnāssēs ōlīm Thȳrēĭdă tērrām. *O.* (*Fast.* II, 663. Alii leg. *Thyreatida*).

Thȳrsăgĕtæ, ārŭm, *m. pl.* (Θυρσαγέται *ou* Θυσσαγέται). *Peuple Sarmate.* Sānguĭnĕīs gēstāntēm tȳmpănă bēllīs Thȳrsăgĕtēn. *V. Fl.*

Thȳrsĭgĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte un thyrse.* Ēt tū, thȳrsĭgĕrā Lībĕr ăb Īndĭā. *Sen.* (*Hip.* 753). Aūt hōs thȳrsĭgĕrī răpĭt ād Dĭōnȳsĭă Bācchī. *Prud.* (*Sym.* II, 857).

Thȳrsĭs, ĭs, *m. Nom de berger.* Thȳrsĭn ĕt āttrītīs Dāphnĭn ărūndĭnĭbŭs. *Pp.* (II, 34, 68).

. Thȳrsĭtĕnēns, tĭs, *m. Comme* Thyrsiger. (*Antholog.* I, p. 11.)

Thȳrsŭs, ī, *m.* (θύρσος). *Tige des plantes.* Thȳrsī frōndĕ vĭrēntēs. *O.* Ēt Tārtēssĭăcōs Păphĭōsquĕ rĕvēllĕrĕ thȳrsōs. *Col.* (X, 370). SYN. Caūlĭs. || *Thyrse, sorte de lance dont le fer était couvert de feuilles de lierre, et qu'on portait aux fêtes de Bacchus.* Sērtă cŏmīs, mănĭbūs frōndēntēs sūmĕrĕ thȳrsōs. *O.* Nōn tămĕn aūt tĕrĕtēs thȳrsōs aūt mōllĭă gēssī Pēnsă. *St.* Pārcĕ, grăvī mĕtŭēndĕ thȳrsō. *H.* EP. Bācchĭcŭs, Bācchēŭs, pāmpĭnĕŭs, frōndēns. PPH. Pāmpĭnĕă hāstă. Pāmpĭnĕīs vēlātæ frōndĭbŭs hāstæ. Īnsīgnĭă Bācchī. VERS. Cāndĭdă pāmpĭnĕō sūbnēctĭtŭr īnstĭtă pīlō *St.* || *Au fig. Aiguillon.* Sēd ācrī Pērcūssĭt thȳrsō laūdĭs spēs māgnă mĕūm cŏr. *Lr.* (I, 921). Sīc, ŭbĭ mōtă călēnt vĭrĭdī mĕă pēctŏră thȳrsō. *O.*

? Thȳrsūtŭs, ă, ŭm. *Conique.* Aūt scīllā thȳrsūtă sĕgĕs, etc. *Col.* (X, 373. Sed alii aliter).

Tĭāră, æ, *f.*, *et* Tĭārās, æ, *m.* (ἡ τιάρα). *Tiare, ornement de tête, à l'usage des pontifes et des rois d'Asie.* Tēmpŏră pūrpŭrĕīs tēntāt vēlārĕ tĭārīs. *O.* Scēptrūmquĕ săcērquĕ tĭārās. *V.* Tūnc mīlēs trĕmŭlūs pŏsĭtā tŭlĭt ārmă tĭārā. *J.* (10, 267). Flēctĭt... lūnātūm Pērsă tĭārām. *Sid.* (2, 51). EP. Phrȳgĭă (*ou* Phrȳgĭŭs), Pērsĭcă; rēgĭă.

Tĭbărānī *ou* Tĭbărēnī, ōrŭm, *m. pl.* (Τιβαρηνοί). *Peuple Scythe.* Hīnc Tĭbărēnūm Dānt vĭrĭdēs pōst tērgă lăcūs. *V. Fl.* (V, 148. Et *Prisc. Peri.* 743).

Tĭbĕrēĭŭs, ă, ŭm. *De Tibère.* Tĭbĕrēĭă prīmŭm Aūlă tĭbī (panditur). *St.*

Tĭbĕrīnĭs, ĭdĭs, *f. Du Tibre.* Dīxĕrāt : ānnŭĕrūnt nȳmphæ Tĭbĕrīnĭdĕs ōmnēs. *O.*

Tĭbĕrīnŭs, ī, *m. Roi d'Albe, qui donna son nom au Tibre.* Rēgnūm Tĭbĕrīnŭs ăb īllīs Cēpĭt, ĕt īn Tūscī dēmērsŭs flūmĭnĭs ūndīs, Nōmĭnă fēcĭt ăquæ. *O.* || Tĭbĕrīnŭs *et* Tĭbrīnŭs, ă, ŭm (Τιβερινός). *Du Tibre.* Tĭbĕrīnī flūmĭnĭs ūndă. *V.* Rĕdĭēnsquĕ pĕr ūndās Clœlĭă Tĭbrīnās. *Cl. Voy. le suiv.*

Tĭbĕrĭs, Tĭbrĭs, Thȳbrĭs, Tȳbrĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *et* Tĭbĕrīnŭs, ī, *m.* (Τέβερις *et* Τίβερις). *Le Tibre, fleuve d'Italie qui sort de l'Apennin, traverse Rome, et se jette dans la mer Tyrrhénienne, à Ostie. Il se nommait primitivement* Albula. Vīllā-quĕ, flāvūs quām Tĭbĕrīs lăvĭt. *Hor.* Ā quō pōst Ītălī flŭvĭūm cŏgnōmĭnĕ Tĭbrĭm Dīxĭmŭs : āmīsĭt vērūm vĕtŭs Ālbŭlă nōmĕn. *V.* Vīcīnăquĕ Tĭbrĭdĭs ārvă. Flŭvĭō Tĭbĕrīnŭs ămœnō Vōrtĭcĭbūs răpĭdīs, ēt mūltā flāvŭs ărēnā, Īn mărĕ prōrŭmpĭt. *Id.* Hāc quōndām Tĭbĕrīnŭs ĭtĕr făcĭēbāt. *Pp.* (IV, 2, 7). SYN. Ālbŭlă. EP. Āpēnnīnĭgĕnă, Aūsŏnĭŭs; Tūscŭs, Tȳrrhēnŭs; Ītălŭs, Rōmānŭs, Rōmŭlēŭs, Lȳdĭŭs, Mārtĭŭs, cōrnĭgĕr; flāvŭs, tŭmĭdŭs, prǣcēps. PHR. Tūscŭs *ou* Tĭbĕrīnŭs āmnĭs. Tĭbrĭdĭs ūndă. Tĭbĕrīnă flŭēntă. PHR. Ētrūscīs mānāt quæ fōntĭbŭs ūndă. *Tib.* || *Roi qui donna son nom au fleuve, dieu du fleuve.* Tūm rēgēs, āspērque īmmānī cŏrpŏrĕ Tĭbrĭs, Ā quō pōst Ītălī flŭvĭūm cŏgnōmĭnĕ Tĭbrĭm Dīxĭmŭs. *V.* Dā nūnc, Tĭbrī pătĕr. *Id.* (Adde *Prop.* IV, 1, 8).

Tĭbĕrĭŭs, ĭī, *m.* (Τιβέριος). *Tibère, empereur romain, successeur d'Auguste.* Cæsăr Tĭbĕrĭŭs quūm pĕtēns Nĕāpŏlĭn. *Ph.* Prænōmĕn Tĭbĕrĭī năctŭs, Nĕrŏ prīmă jŭvēntæ Tēmpŏră laūdātō gēssĭt ĭn īmpĕrĭō. *Aus.* (*Cæs.* 3). || *Autres.* Tē, Tĭbĕrī, nŭmĕrārĕ, căvīs ābscōndĕrĕ trīstĕm. *H.*

Tĭbĭ. *dat. de* Tu.

Tĭbĭă, æ, *f. L'os antérieur de la jambe, tibia.* Cōncĭdĭt cāsū grăvī Nĕcŏpīnŭs, ēt sĭnīstrām frēgĭt tĭbĭām. *Ph.* || *Ordint. Flûte.* Aūt ŭbĭ cūrvă chŏrōs īndīxĭt tĭbĭă Bācchī. *V.* Tĭbĭă nōn, ŭt nūnc, ŏrĭchālc vīnctă, tŭbæquĕ Æmŭlă. *H.* Quærĭtŭr īn scēnā căvă tĭbĭă, quærĭtŭr ārīs. *O.* SYN. Ēbŭr, būxŭs *ou* būxūm, lōtŏs, cōrnŭ. EP. Phrȳgĭă, Bĕrĕcȳnthĭă; bĭfŏrĭs, mūltĭfŏră, būxĕă, ĕbūrnă, ĕbūrnĕă, sōlēnnĭs, fēstă, cūrvă. PPH. Phrȳgĭūm būxūm. Phrȳgĭă lōtŏs. PHR. Bĕrĕcȳnthĭæ flāmĭnă tĭbĭæ. *H.* Ōbstrēpĭt ĕt Phrȳgĭō tĭbĭă cūrvă sŏnō. *Tib.* Prō sīstrō Phrȳgĭīquĕ fŏrāmĭnĕ būxī. *O.* Jām Phrȳgĭæ lōtī gēmmāntĭă lūmĭnă prōmūnt. *Col.* || *La flûte, jouant sur le mode phrygien, était employée dans les funérailles.* Tĭbĭă fūnĕrĭbūs cōnvĕnĭt īstă mĕīs. *O.* Cuī, sīgnūm lūctūs, cōrnū grăvĕ mūgĭt ădūncō Tĭbĭă, cuī tĕnĕrōs suētūm prōdūcĕrĕ mānēs Lēgĕ Phrȳgūm mœstā. *St.* Fūnĕrĕōsquĕ mŏdōs cāntū lăcrĭmāntĕ fĕrēbāt Tĭbīcĕn. *Sedul.* (III, 133). *Voy.* Tuba. || *Vers chantés avec la flûte.* Quēm vĭrum aūt hērōă lȳră vĕl ācrī Tĭbĭă sūmēs cĕlĕbrārĕ, Clīō? *H.*

Tĭbĭālĭs, ĕ. *De flûte.* Gĕmĭt aūră tĭbĭālĭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 31).

? Tĭbĭātĭm. *Sur la jambe.* Quōs tĭbĭātĭm cālcĕās. *Titin.* (apud *Fest.* in v. *Mulleos*, e conj. *Scalig.*).

Tĭbīcĕn, ĭnĭs, *m. Joueur de flûte.* Nīlōtēs tĭbīcĕn ĕrăt, crŏtălĭstrĭă Phȳllĭs. *Pp.* (IV, 8, 39). Tēmpŏrĭbūs vĕtĕrūm tĭbīcĭnĭs ūsŭs ăvōrŭm Māgnŭs. *O.* Nūnc tĭbīcĭnĭbūs, nūnc ēst gāvīsă trăgœdĭs. *H.* VERS. Īnflāvĭt quūm pīnguĭs ĕbūr Tȳrrhēnŭs ăd ārās. *V.* Īllĕ dăbĭt cāntūs īntĕr cōnvīvĭă dūlcēs, Mūlcēbĭtquĕ sŏnō Bācchŭm. *Man.* || *Étai, soutien.* Hæc mŏdŏ vērrēbāt stāntēm tĭbīcĭnĕ vīllām. *O.* Nōs ūrbēm cŏlĭmūs tĕnŭī tĭbīcĭnĕ fūltām. *J.* (3, 193. Et *Cat.* 61, 158. Vid. *Fest.*).

Tĭbīcĭnă, æ, *f. Joueuse de flûte.* Ēbrĭă nōs mădĭdīs rūmpĭt tĭbīcĭnă būccīs. *M.* (XIV, 64). Nūllō gĕmĭt hīc tĭbīcĭnă cōrnū. *J.* (2, 90. Et *Ter Ad.* V, 7, 7).

Tĭbĭmĕt, *dat. de l'inus.* Tumet. *Voy. ce mot.*

Tĭbĭsēnŭs, ă, ŭm. *Du Tibisis, fleuve de Scythie.* Mȳrăcēn Tĭbĭsēnăquĕ jūxtă Ōstĭă. *V. Fl.*

Tĭbrĭcŏlă, æ, *m. f. Riverain du Tibre.* Pāscĭt ĭtēm sānctīs Tĭbrĭcŏlās dăpĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 11, 174).

Tĭbrīnŭs. *Voy.* Tiberinus.

Tĭbrĭs. *Voy.* Tiberis.

Tĭbūllŭs, ī, *m. Tibulle, poëte élégiaque du siècle d'Auguste.* Dīcēntŭr nŭmĕrī, cūltĕ Tĭbūllĕ, tŭī. *O.* Ūssĭt ămātōrēm Nĕmĕsĭs lāscīvă Tĭbūllŭm. *M.* (XIV, 193). Nĕc trīstĭs ĭn īpsīs Nāsŏ Tŏmīs, dīvēsquĕ fŏcō lūcēntĕ Tĭbūllŭs. *St.* SYN. Ālbĭŭs.

Tĭbŭr, ŭrĭs, *n. Tibur, ville près de Rome, auj. Tivoli.* Rōmæ Tĭbŭr ămēm vēntōsŭs, Tĭbŭrĕ Rōmăm. *H.* Ātīnă pŏtēns Tĭbūrquĕ sŭpērbŭm. *V.* Tĭbŭrĕ mē nūllă jūssĭt ădēssĕ mŏră. *Pp.* (III, 16, 2). EP. Grātŭm, ămœnŭm, ūdŭm, Hērcŭlĕūm. VERS. Tĭbŭr Ārgēō pŏsĭtūm cŏlōnō. *H.* Ārgēī rēgnūm cŏlōnī. *M.* Tūm gĕmĭnī frātrēs Tĭbūrtĭă mœnĭă līnquūnt, Frātrĭs Tĭbūrtī dīctām cŏgnōmĭnĕ gēntĕm. *V.*

Tĭbūrnă, æ, *f. Nom de femme.* (*Sil.* II, 554.)

Tībūrnŭs, ī, *m. Un des fondateurs de Tibur*. Īllā rĕcŭbāt Tībūrnŭs ĭn ŭmbrā. *St.* Ēt præcēps Ănĭo, ēt Tībūrnī lūcŭs. *H.* || — ŭs, ă, ŭm. *De Tibur*. Hīc, Ănĭō Tībūrnĕ, flŭīs. *Pp.* (III, 22, 23).

Tībūrs, ūrtĭs, *et* Tībūrtīnŭs, ă, ŭm. *De Tibur*. Quūm Tībūrtĕ vĭā prætōrēm quīnquĕ sĕquūntŭr Tē pŭĕrī. *H.* Tūm gĕmĭnī frātrēs Tībūrtĭă mœnĭă līnquūnt. *V.* Hīc Tībūrtīnā jăcĕt aūrĕă Cynthĭă tērrā. *Pp.* (IV, 7, 85). Nūnc Tībūrtīnīs cēdĭtĕ frīgŏrĭbŭs. *M.* (IV, 57). || Tībūrtēs, ŭm, *m. pl. Habitants de Tibur*. Si ūrbānŭs ēssēs, aūt Săbīnŭs, aūt Tībūrs. *Cat.* (40, 10). Prædām Tībūrtum ēx āgmĭnĕ Tārchōn Pōrtăt ŏvāns. *V.* Tībūrtēs Faūnōs. *St.*

Tĭcĭdă *ou* Tĭcĭdās, æ, *m. Poète latin*. Quĭd rĕfĕrām Tĭcĭdæ, quĭd Mēmmī cārmĕn? *O.*

Tĭcīnŭs, ī, *m. Le Tésin, fleuve du Nord de l'Italie*. Dūm Rōmānă tŭæ, Tĭcīnĕ, cădāvĕră rīpæ Nōn căpĭūnt *Sil.* Cōllā lĕvānt pūlchēr Tĭcīnŭs ēt Āddŭă. *Cl.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Quæque ād Tĭcīnă flŭēntă ŏppĕtĭĕrĕ nĕcēm. *Sil.* || † Tĭcīnŭs. Pōst dāmnă Tĭcīnī. *Sid.* (7, 552).

Tĭfātă, *m. Montagne de Campanie*. Ārdŭŭs īpsĕ Tĭfāta īnsĭdĭt *Sil.* (Adde *Stat. Silv.* IV, 4, 85).

Tĭgēllĭŭs, ĭī, *m. Tigellius Hermogène, chanteur du temps de César*. Mœstum āc sōllĭcĭtum ēst cāntōrĭs mōrtĕ Tĭgēllī. *H.* (*Id. Sat.* I, 3, 4).

Tĭgīllīnŭs *ou* Tĭgēllīnŭs, ī, *m. Nom d'un favori de Néron*. Pōnĕ Tĭgīllīnūm : tædā lūcēbĭs ĭn īllā. *J.* (1, 155). || *Autres*. (*Mart.* III, 20.)

Tĭgīllŭm, ī, *n. dimin. de* Tignum. Ēt quæ cōndūctō pēndēnt ănăbāthră tĭgīllō. *J.* (7, 46). Pătēr dĕōrūm rīsĭt, ātque īllīs dĕdĭt Pārvūm tĭgīllūm. *Ph.* Prætĕrĕā quæ fūmōsō sūspēnsă tĭgīllō. *Petr.* (*Sat.* 135. Et *Cat.* 67, 39).

Tīgnŭm, ī, *n. Poutre, solive, chevron*. Mŏdĭcīs īnstrāvĭt pūlpĭtă tīgnīs. *H.* Dīstūrbārĕ dŏmōs, āvēllĕrĕ tīgnă trăbēsquĕ. *Lr.* (VI, 240). Sōrdĭdă tērgă sŭīs nĭgrō pēndēntĭă tīgnō. *O.* SYN. Tĭgīllŭm.

Tīgrānēs, ĭs, *m. Tigrane, nom de plusieurs rois d'Arménie*. Phărĭōs hīnc cērnĭtĕ rēgēs, Tīgrānēmquĕ mĕŭm. *L.* Tīgrāni, Āntĭŏchō, Pȳrrhō, Pērsæ, Mĭthrĭdātī. *Sid.* (7, 81).

Tĭgrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit des tigres*. Tĭgrĭfĕrī phărĕtrātă pĕr ārvă Nĭphātĭs. *Sid.* (2, 444).

1. Tĭgrĭs, *et ordint.* Tĭgrĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *f.* (τίγρις). *Tigre, bête féroce*. Hȳrcānæquĕ tĭgrēs, ēt jūssī stārĕ drăcōnēs. *Petr.* (*Sat.* 134). Ārmĕnĭævĕ tĭgrēs, aūstrōve ăgĭtātă Chărȳbdĭs. *O.* Tĭgrĭdĭs ēxŭvĭæ pēr dōrsum ā vērtĭcĕ pēndēnt. *V.* Hȳrcānæque ādmōrūnt ūbĕră tĭgrēs. *Id.* Īnquĕ căpīstrātīs tĭgrĭbŭs āltă sĕdēt. *O.* Ōrbā tĭgrĭdĕ pējŏr. *J.* (6, 270). Tĭgrĭn ĭnānēm īrĕ jŭbēt. *St.* EP. Ārmĕnĭă, Căspĭă, Hȳrcānă, Caūcăsĭă, Gāngētĭcă, Īndĭcă, Pārthĭcă; măcŭlōsă, vărĭă, pīctă; cĭtă, pērnīx; trŭx, tērrĭbĭlĭs, īmmānĭs, sævă, fĕră. PPH. Fĕră Hȳrcānă, Căspĭă *ou* Căspĭās. || *Navire avec l'image d'un tigre*. (*Virg. Æ.* X, 166.) || *Nom d'une chienne*. (*Ov. Met.* III, 217.)

2. Tĭgrĭs, ĭs *ou* ĭdĭs, *m.* (Τίγρις). *Le Tigre, grand fleuve de l'Asie, qui reçoit l'Euphrate, et se jette dans le golfe Persique*. Ēt Tĭgrĭs, ēt Rūbrī rădĭāntĭă līttŏră pōntī. *Man.* (IV, 804. Sic *Hor. Od.* IV, 14, 46). Quāquĕ căpŭt răpĭdō tōllĭt cūm Tĭgrĭdĕ māgnŭs Eūphrātēs *L.* Tĕpĭdūm Rŭbēntī Tĭgrĭn īmmĭscēt frĕtō. *Sen.* (*Troad.* 11).

Tĭlĭă, æ, *f. Tilleul, arbre*. Nēc tĭlĭæ lævēs aūt tōrnō rāsĭlĕ būxŭm. *V.* Nēc tĭlĭæ mōllēs. *O.*

Tīllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme*. Quō tĭbĭ, Tīllī. *H.*

Tīmāgĕnēs, ĭs, *m.* (Τιμαγένης). *Nom d'un rhéteur et historien*. Iārbītān Tīmāgĕnĭs æmŭlă līnguă. *H.*

Tīmānthēs, ĭs, *m. Nom d'homme*. Hōspĭtĭs hīc prīmūm nœ̄nĭtŭs rĕdĭĕrĕ Tīmānthĭs. *V. Fl*

Tīmārchĭdēs, ĭs, *m Nom d'homme*. (*Pl. Pers.* IV, 3, 32.)

Tĭmāvŭs, ī, *m. Le Timave, fleuve de la Vénétie, qui se jette dans l'Adriatique*. Rēgnă Lĭbūrnōrum ēt fōntēm sŭpĕrārĕ Tĭmāvī. *V.* Īnquĕ nŏvēm cōnsūrgēns ōră Tĭmāvŭs. *Cl.* (Et *Mart.* VIII, 28).

† Tĭmĕfāctŭs, ă, ŭm. *Effrayé*. Hīs tĭbĭ tūm rēbūs tĭmĕfāctæ rēllĭgĭōnēs. *Lr.* (II, 43).

Tĭmēndŭs, ă, ŭm. *Redoutable*. Ōblīquō dēntĕ tĭmēndŭs ăpēr. *O.* Tĭmēndā vōcĕ. *H.*

Tĭmēns, tĭs, *part. et adj. Craignant, effrayé*. Păritēr cōmĭtīque ŏnĕrīquĕ tĭmēntēm. *V.* Lānĭgēr cōntrā tĭmēns. *Ph.* Mōrtīsquĕ tĭmēntēs. *Lr.* (VI, 1237).

Tĭmĕō, ēs, ŭī, ērĕ, *n.* *Avoir peur, craindre*. Sīc nōs īn lūcĕ tĭmēmŭs Īntērdŭm. *Lr.* (VI, 35). Nēc tĭmŭī dē mōrtĕ tămĕn. *O.* Tĭmēnt, păvĭdōquĕ gĕlāntŭr Pēctŏrĕ, *J.* (6, 95). Nūnc nōstræ pārtī tĭmĕō. *Ter.* (*And.* II, 5, 8). Tōtŭs tĭmĕō, *Pl.* (*Amph.* V, 1, 25). SYN. Păvĕō, mĕtŭō, tērrĕŏr, etc. *Voy.* Terreor. || — nē, *ou avec l'infin.* Nē pĕrĕāt, tĭmĕō ? *O.* Nē mĕă sīnt, tĭmĕō, vōtă, mŏdēstă părŭm. Trāctārī vūlnĕră nōstră tĭmēnt. *Id.* || *Craindre de, hésiter, se faire scrupule*. Sīvĕ quŏd īnvēntīs mĭsēr ābstĭnĕt āc tĭmĕt ūtī. *H.* Nēc mŏdĭcā cœ̄nārĕ tĭmēs ŏlŭs ōmnĕ pătēllā. *Id.* Nēc jūrārĕ tĭmē. *Tib.* (I, 4, 21). SYN. Vĕrĕŏr, dŭbĭtō. || *Act. Craindre, redouter*. Ōmnĭă tūtă tĭmēns. *V.* Tĭmŭītquĕ sŭæ præsāgĭă mēntĭs. *O.* Ābĭgĭtquĕ, tĭmētquĕ Ōră prŏtērvă cănŭm. *Id.* SYN. Păvĕō, ēxpăvĕō, fōrmīdō, rĕfōrmīdō, mĕtŭō, vĕrĕŏr, hōrrĕō, hōrrēscō, ēxhōrrēscō, ēxtĭmēscō, pērtĭmēscō, trĕmō, păvēscō. || *Ne pas craindre, cesser de craindre, bannir la crainte*. Rēddētŭr, nē tĭmē. *Ter.* (*Ad.* II 4, 15). Nōn ēst quŏd tĭmĕās, ăĭt. *Ph.* PHR. Pārcĕ mĕtū. *V.* Sōlvĕ mĕtūs. Sōlvĭtĕ cōrdĕ mĕtūm. Mœstūmquĕ tĭmōrēm Mīttĭtĕ. Nŏvă rēs ōblātă tĭmōrēm Lēnĭĭt. Pōstquām păvŏr ōssă rĕlīquĭt. *Id.* Tĭmŏr ōmnĭs ăbēst. *Ov.* Ēxcŭtĕ cōrdĕ mĕtūs. *Id.* Ēt mĕtŭs hīnc ābsĭt. *L.* Mĕtūs ēxsōlvĕrăt aūdāx Tūrbă sŭōs. *Id.* Nōn prōtĭnŭs ēxŭĭt ōmnĕm Dīvă mĕtŭm. *Cl.* Sōlvĕ mĕtūs ănĭmō. *St.*

Au pass. Être redouté. Nēc pīlă tĭmēntŭr Nōstră nĭmīs Pārthīs. *L.* Tānquām sŭs Călȳdōnĭŭs tĭmētŭr. *M.* (XI, 18, 18). *Voy.* Terreo. || *unip.* Ūrbī tĭmētŭr. *Sen.* (*Med.* 886). Ūrbī Māgnōquĕ tĭmētŭr. *L.*

Tĭmĭdĕ, *adv. Avec crainte, timidité*. Īnquĕ nŏvūm tĭmĭdē cōrpŏră lībrăt ĭtĕr (Dædalus). *O.* Tĭmĭdē vērba īntērmīssă rĕtēntăt. *Id.* Vēl quŏd rēs ōmnēs tĭmĭdē gĕlĭdēquĕ mĭnīstrăt. *H* SYN. *qqf.* Vĕrēcūndē, cūnctāntĕr.

Tĭmĭdĭtās, ātĭs, *f. Crainte, timidité*. Ēffārĕ, quæ cōr tŭūm tĭmĭdĭtās tērrĭtĕt. *Pac.* (ap. *Non.* 3, 246).

Tĭmĭdŭs, ă, ŭm. *Qui craint, timide*. Īllĕ dŭcēm haūd tĭmĭdīs vādēntem pāssĭbŭs æquăt. *V.* Tĭmĭdīssĭmă tūrbă, cŏlūmbæ. *O.* Tĭmĭdō Pēnēĭă cūrsū Fūgĭt. *Id.* Tĭmĭdūmquĕ brĕvēmquĕ lĭbēllūm. *M.* (XII, 11). SYN. Tĭmēns, mĕtŭēns, păvĭdŭs, ĭnaūdāx, *qqf.* vĕrēcūndŭs, īgnāvŭs, īmbēllĭs. || *Avec le gén.* Tĭmĭdŭsquĕ prŏcēllæ. *H.* || *Avec l'inf.* Cōdrŭs prō pătrĭā nōn tĭmĭdŭs mŏrī *H.* (Et *Sil.* XVI, 575).

Tĭmōlŭs. *Voy.* Tmolus.

Tīmŏmăchŭs, ī, *m.* (Τιμόμαχος). *Peintre célèbre de Byzance*. Mēdēām vēllēt quūm pīngĕrĕ Tīmŏmăchī mēns. *Aus.* (*Epig.* 129).

Tīmōn, ōnĭs, *m.* (Τίμων). *Timon, philosophe athénien, surnommé le Misanthrope*. Tīmōn Pāllădĭīs ōlīm lăpĭdātŭs Ăthēnīs. *Aus.* (*Idyl.* 15, 34).

Tĭmŏr, ōrĭs, *m. Crainte, appréhension, effroi*. Dēgĕnĕrēs ănĭmōs tĭmŏr ārgŭĭt. *V.* Sōllĭcĭtām tĭmŏr ānxĭŭs āngĭt. *Id.* Sēd mē tĭmŏr īpsĕ mălōrŭm Sæpĕ sŭpērvăcŭōs cōgĭt hăbērĕ mĕtūs. *O.* Păvĭdō mĭhĭ mēmbră tĭmōrĕ Hōrrŭĕrānt. *Id.* Vēntūrī tĭmŏr īpsĕ

mălī. *L.* Gaūdēt tămĕn ēssĕ tĭmōrī Tām măgnō pŏpŭlīs. *Id.* Quāntōs īllă tŭlīt lānguēntī cōrdĕ tĭmōrēs! *Cat.* (64, 69. Sic *Hor. Epist.* I, 4, 12). SYN. Mĕtŭs, fōrmīdŏ, păvŏr, etc. PPH. Păvĭdŭs tĭmŏr *ou* mĕtŭs. *Ov. Voy.* Terror. || *Bannir l'effroi Voy.* Timeo. || *Objet effrayant, effroi.* Cācŭs Ăvēntīnæ tĭmŏr ātque īnfāmĭă sīlvæ. *O.* Aūdācī tū tĭmŏr ēssĕ pŏtēs. *Pp.* (III, 7, 28). SYN. Tērrŏr, hŏrrŏr. || *Crainte religieuse.* Sĭmŭlācră dĕōrŭm Mājēstātĕ lŏcum ēt săcro īmplēvērĕ tĭmōrĕ. *Sil.* SYN. Mĕtŭs, fōrmīdŏ, hŏrrŏr.

Tīmŏthĕŭs, ī, *m.* (Τιμόθεος). *Timothée, nom d'homme ; nom d'un apôtre.* Āndrēām dēvēxĭt Ăchīvīs, Tīmŏthĕūmque Ăsĭā. *P. Nol.* (26, 336).

Tīncă, æ, *f. Tanche, poisson.* Quĭs nōn ēt vĭrĭdēs, vūlgī sōlātĭă, tīncās Nōrĭt ? *Aus.* (*Mos.* 125).

Tīnctĭlĭs, ĕ. *Qui sert à enduire.* Nām vŏlŭcrī fērrō tīnctĭlĕ vīrŭs ĭnēst. *O.* || *Enduit.* Săgīttă mēllĕ tīnctĭlĭs prŏphētĭcō. *P. Nol.* (36, 55).

Tīnctōrĭŭm, *n. Au lieu de* Cinctorium.

Tīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tingo. *Trempé, mouillé.* Gĕlĭdō ceū lāmĭnă cāndēns Tīnctā lăcū strīdĭt. *O.* Tīnctāquĕ mōrtĭfĕrā tābĕ săgīttă mădēt. *Id.* SYN. Īmbūtŭs, mădĕfāctŭs, mădēns, īnfēctŭs, etc. *Voy.* Madefactus. || *Teint.* Pūrpŭră Thēssălĭcō cōnchārŭm tīnctă cŏlōrĕ. *Lr.* (II, 500). Lānæ bĭs Āfrō Mūrĭcĕ tīnctæ. *H.* SYN. Īncŏctŭs, mĕdĭcātŭs, sătŭrātŭs, fūcātŭs, īmbūtŭs, sătŭr, ēbrĭŭs. || *Au fig.* Vĭrĭdī tīnctōs ærūgĭnĕ vērsūs. *M.* (X, 33). Vērbă vĕlŭt tīnctŭm sīngŭlă vīrŭs hăbēnt. *O.* Cāndēntī lūmĭnĕ tīnctŭs. *Lr.* (V, 720).

Tĭnĕă, æ, *f. Teigne, insecte.* Cōndĭtŭs ŭt tĭnĕæ cārpĭtŭr ōrĕ lĭbĕr. *O.* Tĭnĕās pāscēs tăcĭtūrnŭs ĭnērtēs. *H.* SYN. Tĕrēdŏ, blāttă. || *Teigne de la tête, vermine.* Mīsĕrābĭlĕ tūrpēs Ēxēdērĕ căpūt tĭnĕæ. *Cl.* Pūlvĕrĕ rēspērsūs tĭnĕās. *Id.* Aūrĭbŭs ēt tĭnĕās cāndēntī pēllĕrĕ cūltrō. *Nemes.* (*Cyn.* 209). || *Sorte de ver ou de chenille.* Aūt dīrŭm tĭnĕæ gĕnŭs. *V.* Quæquĕ sŏlēnt cānīs frōndēs īntēxĕrĕ fīlīs Āgrēstēs tĭnĕæ. *O.*

Tīngĭs, ĭs, *f. Ville de Mauritanie, auj. Tanger.* Ēt Tīngīn răpĭdō mīttēbăt ăb æquŏrĕ Līxŭs. *Sil.* Īngĕrĕt Tīngīs sŭă Cāssĭānŭm. *Prud.* (*Peri.* 4, 45). || *D'où,* Tīngēnsĭs, ĕ. Ăbÿlæ Tīngēnsĭs ăd ārvă Īmprŏbă tēndĭt ĭtĕr. *Corip.* (*Johan.* V, 278).

Tīngŏ *ou* Tīnguŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ. *Tremper, mouiller.* Fērrĕt ĭtĕr, cĕlĕrēs nēc tīngĕrĕt æquŏrĕ plāntās. *V.* Spārsā tīngĕrĕ cōrpŭs ăquā. *O.* Lȳdĭă Pāctōlī tīngĭt ărātă lĭquŏr. *Pp.* (I, 6, 32). SYN. Mădĕfăcĭŏ, īmbŭŏ, spārgŏ, ādspērgŏ, rĭgŏ, etc. *Voy.* Madefacio, Rigo. || *Tremper le fer.* Ēt Stȳgĭă cāndēntēm tīnxĕrăt ūndā. *V.* Strīdēntēm gĕlĭdīs hūnc Sălŏ tīnxĭt ăquīs. *M.* (XIV, 33). || *Colorer.* Pōntĭfĭcŭm sĕcūrēs Cērvīcĕ tīngĕt. *H.* Flāvă vĕrēcūndŭs tīnxĕrăt ōră rŭbŏr. *O.* SYN. Īmbŭŏ, lĭnŏ, īllĭnŏ, cŏlōrŏ, īnfĭcĭŏ, etc. *Voy.* Unguo. || *En partic. Teindre.* Phōcăĭcō bĭbŭlās tīngēbăt mūrĭcĕ lānās. *O.* Ēt nĭvĕām Tȳrĭō mūrĭcĕ tīngĭt ŏvēm. *Tib.* (II, 4, 28). SYN. Īmbŭŏ, fūcŏ, īnfĭcĭŏ, cŏlōrŏ, mĕdĭcŏ. PPH. Cŏlōrĕ *ou* fūcō tīngŏ, mădĕfăcĭŏ, īnfĭcĭŏ, lĭnŏ, īllĭnŏ, īmbŭŏ, mĕdĭcŏ, sătŭrŏ. Lānām, vēllĕră cŏlōrĕ, fūcō, vĕnēnō, mūrĭcĕ tīngŏ, pīngŏ. Cŏlōrĕ fūcŏ. Cŏlōrēm fūcŏ. VERS. Nēc vărĭōs dīscēt mēntīrī lānă cŏlōrēs. *V.* Vēllĕră mūtēntūr Tȳrĭōs īncŏctă rŭbōrēs. Tȳrĭōque ārdēbăt mūrĭcĕ lænă. Crŏcĕō mūtābĭt vēllĕră lūtō. *Id.* Tȳrĭŭm quæ pūrpŭră sēnsĭt ăhēnŭm. *O.* Ālbēntēs īnvērtĕrĕ mūrĭcĕ lānās. *Sil.* Gætūlīs fūcārăt vēllŭs ăhēnīs. *Id.* Quæ vēllĕră tāntŭm Dītĭbŭs Āssȳrĭī spūmīs fūcāntŭr ăhēnī ? *Cl.* Răpĭūnt Tȳrĭōs tĭbĭ vēllĕră sūccōs. Ēt pīctūrātæ sătŭrāntŭr mūrĭcĕ vēstēs. *Id.* Ēt Călābrŭm cōxĭt vĭtĭātō mūrĭcĕ vēllŭs. *Pers.* || *Se teindre les cheveux.* Tīngĕrĕ bārbām Nōn pŏtēs, hæc caūsa ēst, sēd pŏtēs, Ōlĕ, cŏmām. *M.* (IV, 36). Ān, sī cærŭlĕō quædām sŭă tēmpŏră fūcō Tīnxĕrĭt. *Pp.* (II, 18, 31). PHR. Quæ mēntĭtă sŭās vērtĭt ĭnēptă cŏmās. *Pp. Voy.* Capillus. || *Eccl. Baptiser.* Jōrdānīs trĕpĭdāns lāvĭt tīngēntĕ Jŏhānnĕ. *P. Nol.* (24, 48). || — lūmĭnĕ. *Éclairer.* Vŏlŭcrī lŏcă lūmĭnĕ tīngūnt. *Lr.* (VI, 173). || *Au fig.* Rōmānō lĕpĭdōs sălĕ tīngĕ lĭbēllōs. *M.* (VIII, 3, 17).

Tĭnĭă, æ, *f. Rivière d'Ombrie.* (*Sil.* VIII, 452.)

† Tīnnīmēntŭm, ī, *n. Comme* Tinnitus. Tīnnīmēntum ēst aūrĭbŭs. *Pl.* (*Rud.* III, 5, 26).

Tīnnĭŏ, īs, īvī *et* ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Crier comme les oiseaux.* Vērĕ nŏvō, quŭm jăm tīnnīrĕ vŏlŭcrēs Īncĭpĭēnt. *Calp.* (5, 16. Aliunde vulgo propriam verbi vim deducunt. Sed *Diom.* 255 : « *Tinnire* aves, oves balare. ») SYN. Strīdĕō. || *En gén. Rendre un son aigre, tinter, retentir.* Nūnquam ĕdĕpōl tĕmĕrĕ tīnnīt tīntīnnābŭlŭm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 162). Tīnnīt hāstīlĭbŭs ūmbo. Ērātō sŏnĭtū gălĕæ. *Enn.* (ap. *Macr* 6, 3). Nē quă sŭbærātō mēndōsŭm tīnnĭăt aūrō. *Pers* (5, 105). Sīgnŭm mōx tīnnĭt ĭn aūrēs. *Fort.* (II, 13, 13). SYN. Strīdĕō, crĕpŏ, crĕpĭtŏ. PPH. Tīnnītŭm dō, ēdŏ. || ? *Tinter (en parl. des oreilles).* Sŏnĭtū sŭōptĕ Tīnnĭūnt aūrēs. *Cat.* (51, 10. Alii leg. *tintinant*). || *Crier aux oreilles, étourdir.* Nĭmĭŭm tīnnīs : nōn plăcēs. *Pl.* (*Ps.* III 2 99. *Id. Cas.* II 3, 32). SYN. Ōbtūndŏ.

Tīnnĭpŏ, ās, ārĕ, *n. Chanter (en parl. d'un oiseau de nuit).* Pārŭs ĕnĭm quāmvĭs pēr nŏctēm tīnnĭpĕt ŏmnĕm. (*Auct. Phil.* 9. Quod verbum confirmatur ab *Aldhelm.* ap. *Mai.* t. V, p. 570 : « Parri tinnipant. » Forte *parrus,* pro vulgata *parus.* Notum est verbum Parra).

Tīnnĭtŏ, ās, ārĕ, *n. Chanter, en parl. d'un oiseau.* Ēt mĕrŭlŭs mŏdŭlāns sāt pūlchrīs tīnnĭtăt ōdīs. (*Auct. Philom.* 13).

Tīnnītŭs, ūs, *m. Son aigre, cri, tintement.* Tīnnītūsquĕ cĭē, ēt Mātrĭs quătĕ cȳmbălă cīrcŭm. *V.* Æräquĕ tīnnītūs ærĕ rĕpūlsă dăbūnt. *O.* Ārgūtă căvīs tīnnītĭbŭs ærā. *Sil.* EP. Ăcūtŭs, ārgūtŭs, strīdēns, sŏnāns, raūcŭs. *Voy.* Sonitus.

Tīnnŭlŭs, ă, ŭm. *Qui rend un son aigre ; qqf. en bonne part. Éclatant, sonore.* Jāctāntēm Phărĭă tīnnŭlă sīstră mănū. *O.* Nūptĭālĭă cōncĭnēns Vōcĕ cārmĭnă tīnnŭlā. *Cat.* (61, 12). Īllĭc cȳmbălă tīnnŭlæquĕ Gādēs. *St.* Tīnnŭlās plēctrō fĕrĭēntĕ chōrdās. *Sen.* (*Troad.* 833). SYN. Strīdēns, ārgūtŭs.

Tīntīnnābŭlŭm, ī, *n. Clochette, sonnette.* Tōt părĭtēr pēlvēs, tōt tīntīnnābŭlă dīcās Pūlsārī. *J.* (6, 440). Clārūmquĕ cōllō jāctāns tīntīnnābŭlŭm. *Ph.* Ūt præsēpĭă vīdĭt Nūdă bŏŭm, ēt nūllōs dărĕ tīntīnnābŭlă pūlsūs. *P. Nol.* (18, 336. Cf. *Mart.* XIV, 163).

† Tīntīnnācŭlŭs, ī *m. Esclave fouetteur.* (*Pl. Truc.* IV, 3, 8.)

Tīntīnnĭŏ, īs, īrĕ, *et* Tīntīnnŏ, ās, ārĕ, *n. Comme* Tinnio. Tīntīnnābānt cŏmpĕdēs. *Næv.* (apud *Fest.*). Tīntīnnīrĕ jānĭtōrĭs īmpĕdīmēnta aūdĭŏ. *Afran.* (apud *Non.* 1, 188).

† Tīntīnnŭm, ī, *n. Comme* Tintinnabulum. Tīntīnnŭm răpĭt āltĕr ĭnŏps. *Fort.* (II, 20, 49).

Tīntĭnŏ, ās, ārĕ, *n. Tinter (en parl. des oreilles).* Sŏnĭtū sŭōptĕ Tīntĭnānt aūrēs. *Cat.* (51, 10. Alii *tinniunt.* Sed *Onomastic.* Vulcan. p. 153 : « Tintino, ἀλαλάζω. »)

Tīnŭs, ī, *f. Laurier-tin, arbuste vert.* Ēt bāccīs cærŭlă tīnŭs. *O.* (*Met.* X, 98. Cf. *Plin.* 15, 39)

Tīnxī, *parf. de* Tingo.

Tīphȳs, ȳĭs *ou* ȳŏs, *m.* (Τῖφυς). *Tiphys, charpentier des temps héroïques de la Grèce, pilote des Argonautes et inventeur du gouvernail.* Tīphȳs ĭn Æ-

mŏnĭā pūppĕ măgĭstĕr ĕrăt. *O.* Quĭd tĭbĭ cūm pătrĭā, nāvĭtă Tīphў, mĕā? *Id.* Āltĕr ĕrĭt tūm Tīphўs, ĕt āltĕră, quæ vĕhăt, Ārgō. *V.* Tīphўn nŏvām frēnārĕ dŏcŭīstī rătĕm. *Sen.* (*Med.* 3). SYN. Thēspĭădēs. PHR. Dŏmĭtōr prŏfūndī. *Sen.* Aūsŭs Tīphўs pāndĕrĕ vāstō Cārbăsă pōntō, lēgēsquĕ nŏvās Scrībĕrĕ vēntīs. *Id.* Stēllīs quī sēgnĭbŭs ūsŭm, Ēt dĕdĭt æquŏrĕōs, cœlō dŭcĕ, tēndĕrĕ cūrsūs. *V. Fl.*

Tīppŭlă. *Voy. le suiv.*

Tīppūllă *ou* Tīpūllă, æ, *f. Insecte qui marche sur l'eau.* Ūt lĕvīs tīppūllă lўmphōn frīgĭdōs trānsīt lăcūs. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 857. Adde *Pl. Pers.* II, 2, 62, et cf. *Fest.*).

Tīrĕsĭās, æ, *m.* (Τειρεσίας). *Tirésias, devin de Thèbes, perdit la vue pour avoir décidé en faveur de Jupiter dans une contestation que ce dieu avait avec Junon, ou, suivant d'autres, pour avoir vu Diane au bain.* Māgnō Tīrĕsĭās ādspēxĭt Pāllădă vātēs. *Pp.* (IV, 9, 57). Hōc quŏquĕ, Tīrĕsĭā, prætĕr nārrātă, pĕtēntī Rēspōndĕ. *H.* Tĕnĕbrāsquĕ săgācēs Tīrĕsĭæ. *St.* EP. Lōngævŭs, cæcŭs, præscĭŭs, dīvīnŭs, săgāx. PPH. Vātēs Dīrcæŭs. PHR. Āpōllĭnĕā clārŭs ĭn ārtĕ sĕnĕx. *O.* Jūdĭcĭs ætērnā dāmnāvĭt lūmĭnă nōctĕ. *Id.* (Cf. *Met.* III, 335 sq.) || *Par anton. Aveugle.* Tāndĕmquĕ fātĕbĕrĕ lætŭs Nĕc sūrdūm, nĕc Tīrĕsĭān. *J.* (13, 248).

Tīrĭdātēs, ĭs, *m. Tiridate, roi des Parthes.* Quĭd Tīrĭdātēn tērrĕăt, ūnĭcē Sēcūrŭs. *H.*

Tīrŏ, ōnĭs, *m. Soldat nouveau au service, recrue.* Ēt tū, quō sōlō stābūnt jām rōbŏrĕ cāstră, Tīrŏ rŭdĭs. *Luc.* SYN. Tīrūncŭlŭs. || *Au fig.* Īllĕ vĕtŭs mīlēs sēnsĭm ēt săpĭēntĕr ămābĭt, Mūltăquĕ tīrōnī nōn pătĭēndă fĕrĕt. *O.* Sūb tīrōnĕ dĭē vĕtĕrāna īn sæclă părātŭs. *Dracont.* (I, 231). || *Jeune homme qui vient de prendre la robe virile.* Ērgo ūt tīrōnēm cĕlĕbrārĕ frĕquēntĭă pōssĭt, Vīsă dĭēs dāndæ nōn ălĭēnă tŏgæ. *O.* || *En gén. Apprenti, novice.* Ūt sīm tīrŏ tŭæ sēmpĕr ămīcĭtĭæ. *M.* (III, 36). SYN. Nŏvĭcĭŭs, rŭdĭs, īgnārŭs. || *Nom d'homme; entre autres, Tiron, sténographe et ami de Cicéron.* Tīrōnĭs nōssĕ fŭgācēs Blāndĭtĭās (apud *Plin. j. Epist.* 7, 4).

Tīrōcĭnĭŭm, ĭī, *n. Apprentissage de la guerre, en gén. Noviciat.* Lūnăquĕ pĕr tŏtĭdēm lūcēs mūtētŭr ĕt ŏrbēs, Nēc tīrōcĭnĭō pĕccēt, cīrcūmquĕ fĕrātŭr. *Man.* (I, 188). SYN. Rŭdĭmēntŭm. || † Tīrōcĭnĭŭm. Vānă tīrōcĭnĭī sūnt nōmĭnă: mīlĭtăt ōlĭm. *P. Petr.* (I, 37).

Tīrūncŭlŭs, ī, *m. dimin. de* Tiro. Nēc lătŭs Āfræ Nōvĭt ăvīs nōstĕr tīrūncŭlŭs. *J.* (11. 142).

Tīrўns, thĭs, *f.* (Τιρυνς). *Tirynthe, ville d'Argolide.* Sŭŭs ēxcĭt ĭn ārmă Āntīquām Tīrўnthă dĕŭs. *St.*

Tīrўnthĭŭs, ă, ŭm (Τιρύνθιος). *De Tirynthe, ou d'Hercule.* Ēst vĭă dēclīvĭs, pĕr quām Tīrўnthĭŭs hērōs. *O.* Tīrўnthĭă pūbēs. *St.* || *Subst. m. Hercule, élevé à Tirynthe.* Gērўŏnĕ ēxstīnctō, Tīrўnthĭŭs āttĭgĭt ārvă. *V.* Tīrўnthĭŭs āngŭēs Prēssĭt. *O.* Īntērmīssă tĭbī rĕnŏvăt, Tīrўnthĭĕ, săcră Pōllĭŭs. *St.* || *Subst. f. Alcmène.* Quūm tē, Tīrўnthĭă, cēpĭt. *O.* || *De villes fondées par Hercule, ou de ses descendants.* Nēc tē cūltū Tīrўnthĭă vīncăt Aūlă (scil. Herculanum). *St.* Quătĭt ūt Tīrўnthĭă tēctă (Saguntum). *Sil.* Tīrўnthĭŭs hērōs (Fabius). *Id.*

Tĭs, *arch.* || 1. *Pour* Tui. (*Pl. Mil.* IV, 2, 42, ed. *Lindem.* Cf. *Charis.* 118.) || 2. Tĭs, *pour* Tuis. *Voy.* Tuus.

Tīsæŭs, ă, ŭm (Τισαῖος). *Du promontoire Tisée, en Thessalie.* Tēmplăquĕ Tīsææ mĕrgūnt ōblīquă Dĭānæ. *V. Fl.*

Tīsămĕnŭs, ī, *m.* (Τισάμενος). *Roi d'Argos, fils d'Oreste.* Tīsămĕnīquĕ pătrī, Cāllĭrhŏēsquĕ vĭrō. (*Ibis*, 348.)

Tīsĭphŏnē, ēs, *f.* (Τισιφόνη). *Tisiphone, l'une des Furies.* Pāllĭdă Tīsĭphŏnē mĕdĭă īntĕr mīllĭă sævĭt. *V.* Prōnŭbă Tīsĭphŏnē thălămīs ŭlŭlāvĭt ĭn īllīs. *O.* Tīsĭphŏnēs ātrō sī fŭrĭt āngŭĕ căpŭt. *Pp.* (III, 5, 40). PPH. Nōctĭs ălūmnă. (Cf. *Virg. G.* III, 551 sq.; *Æ.* VI, 570; *Ov. Met.* IV, 473 sq.)

Tīsĭphŏnēŭs, ă, ŭm (Τισιφόνειος). *De Tisiphone, des Furies, et au fig.* Cŭpĭās ērādĕrĕ vītæ Tēmpŏră, sī pōssīs, Tīsĭphŏnēă tŭæ. *O.* (Alii scrib. *Tisiphonæus*).

Tīssæ, ārŭm, *f. pl.*, *et* Tīssē, ēs, *f.* (Τίσσα *et* Τίσσαι). *Village au pied de l'Etna.* Ēt pārvō nōmĭnĕ Tīssæ. *Sil.* (XIV, 267).

1\. Tītān, ānĭs, *m.* (Τιτάν). 1. *Titan, fils du Ciel et de Vesta, frère de Saturne et père des Titans. Voy. le suiv.* || 2. *Petit-fils de Titan, fils d'Hypérion, le Soleil.* Ūndĕ vĕnĭt Tītān, ĕt nōx ŭbĭ sīdĕră cōndĭt. *L.* Ōccĭdŭūm lōngē Tītānă sĕcūtī. *St. Voy.* Sol. || 3. *Prométhée, petit-fils de Titan, fils d'Iapet.* Ēt mĕlĭōrĕ lŭtō fīnxĭt præcōrdĭă Tītān. *J.* (14, 35).

Tītānĕs, ŭm, *m. pl.* (Τιτᾶνες). *Les Titans, fils de Titan et de la Terre; firent la guerre à Saturne, qui avait détrôné leur père, et furent foudroyés par Jupiter.* Cōncĭtăt īrātūs vălĭdōs Tītānăs ĭn ārmă. *O.* Scīmŭs ŭt īmpĭōs Tītānăs īmmānēmquĕ tūrmām Fūlmĭnĕ sūstŭlĕrĭt cădūcō. *H.* PHR. Quūm Tītānăs Fūlmĭnĕ vīctōs vĭdĕrĕ dĕī. *Sen.* Tūm pārtū Tērră nĕfāndō Cœūmque Īăpĕtūmquĕ crĕăt. *V. Voy.* Gigantes. || *On les confond qqf. avec les Géants.* Ēmīttĕ Sīcŭlō vērtĭcĕ ārdēntēs, pătĕr, Tītānăs īn mē, quī mănū Pīndūm fĕrānt. *Sen.* (*H. OEt.* 1308). Quæque ănhēlāntēm prĕmēns Tītānă, tāntīs Ætnă fērvēscĭt mĭnīs. *Id.* (*Med.* 409, scil. Enceladum).

Tītānĭă, æ, *f.*, *et* Tītānĭs, ĭdĭs, *f.* (Τιτανία *et* Τιτανίς). *De Titan ou des Titans.* Ōmnĕm Tītānĭdă pūgnām. *J.* (8, 132). *Voy.* Titanius. || *Adj. et subst Fille ou petite-fille de Titan ou d'un Titan. Latone, fille de Cœus.* Pŏsĭtōquĕ gĕnū Tītānĭă tērrām Prēssĭt. *Ov.* || *Diane, fille de Latone, la Lune.* Dūmque ĭbĭ pĕrlŭĭtŭr sŏlĭtā Tītānĭă lўmphā. *O.* Tītānĭă frātrĕ rĕlīctō. *Id.* (*Fast.* IV, 943). Jāmquĕ pĕr ēmĕrĭtī sūrgēns cōnfīnĭă Phœbī Tītānĭs. *Stat.* || *Pyrrha, fille d'Épiméthée, petite-fille de Titan.* Aūgŭrĭō Tītānĭă mōtă ēst. *O.* || *Circé, fille du Soleil.* Prōdĭgĭōsă pĕtīt Tītānĭdōs ātrĭă Cīrcēs. *O.* Quāntă sĭt hērbārŭm, Tītānĭ, pŏtēntĭă, nūllī Quām mĭhĭ cōgnĭtĭŭs. *Id.* || *Qqf. Sœur de Titan.* Dūxĕrăt Ōcĕănŭs quōndām Tītānĭdă Tēthўn. *O.*

Tītānĭăcŭs, ă, ŭm. *Comme* Titanius. Hīnc Tītānĭăcīs āblātă drăcōnĭbŭs, īntrăt, etc. *O.*

Tītānĭŭs, ă, ŭm (Τιτάνιος). *De Titan ou des Titans.* Hīc gĕnŭs āntīquūm Tērræ, Tītānĭă pūbēs *V.* Tītānĭă bēllă. *Sil.* || *Du soleil.* Lūcēntēmquĕ glŏbūm lūnæ Tītānĭăque āstră. *V.* Tītānĭă tēllŭs (scil. Colchi). *V. Fl.* Tītānĭŭs ālĕs (phœnix). *Cl.* || *Qqf. subst. m. Le soleil.* Īmmērsō quūm jām Tītānĭŭs ōrbĕ, etc. *Avien.* (*Phœn.* 127). || *Subst. f. Voy.* Titania.

† Tītānŭs, ī, *m. Comme* Titan. Dīsne ādvōrsĕr? quăsī Tītānī, cūm dīs bēllĭgĕrēm? *Pl.* (*Pers.* I, 1, 26). Quūm sævo ōbsĭdĭō māgnŭs Tītānŭ' prĕmēbăt. *Enn.* (apud *Non.* 3, 154. Ubi male Codd. *Titanum*; Junius, *Titana.* Recte Merul. *Titanus*).

Tĭtărēssŭs *ou* Tĭtărēsŭs, ī, *m.* (Τιταρησσός). *Fleuve de Thessalie.* Dēfēndĭt Tĭtărēssŭs ăquās. *L.* (Et *Sen. Troad.* 850.)

Tīthōnēŭs, ă, ŭm, *et* Tīthōnĭŭs, ă, ŭm (Τιθώνειος *et* Τιθώνιος). *De Tithon.* Mēmnōn ŭbĭ Tīthōnēŭs Sūspēndĭt rŏsĕās Aūrōræ mātrĭs hăbēnās. *Avien.* (*D. T.* 368). Tē pŏtŭĭt lăcrĭmīs Tīthōnĭă flēctĕrĕ cōnjūx *V.* || *Subst. f. Voy. le suiv.*

Tīthōnĭs, ĭdĭs, *f.*, *et* Tīthōnĭă, æ, *f. L'Aurore, épouse de Tithon.* Cĭtĭŭs Tīthōnĭdă mœstī Dēfĭcĕrēnt

rōrēs. *St.* Ālmă nŏvō crīspāns pĕlăgūs Tīthōnĭă phœbō. *V. Fl.*

Tīthōnŭs, ī, *m.* (Τιθωνός). *Tithon, fils de Laomédon, ravi par l'Aurore; se lassa d'une immortalité qui ne le garantissait pas de la décrépitude, et fut changé en cigale.* Tīthōnī crŏcĕūm līnquēns Aūrōră cŭbīlĕ. *V.* Tīthōnūsquĕ rĕmōtŭs ĭn aūrās. *H.* Lōngă Tīthōnūm mĭnŭĭt sĕnĕctūs. *Id.*

Tĭthÿmălŭs, ī, *f.* (τιθύμαλος). *Tithymale, plante.* Aūt tĭthÿmălŭs ătrōx vūlnūs cōntrītă pĕrūngĭt. *Ser. Sam.* (vs. 841. *Id.* 1106).

Tĭtĭēnsēs, ĭŭm, *m. pl. Une des centuries de chevaliers institués par Romulus, du nom de Titus Tatius.* Quīn ĕtĭām pārtēs tŏtĭdēm Tĭtĭēnsĭbŭs īllĕ, Quōsquĕ vŏcānt Rhāmnēs Lūcĕrĭbūsquĕ dĕdĭt. *O.* (*Fast.* III, 131. Alii scrib. *Tatiensibus*, quod nomen exhibet *Varr. L. L.* 5, 55. Sed vid. *Cic. Rep.* 2, 8; *Liv.* 1, 13, et *Fest.* sub voce *Titiensis.*)

Tĭtĭēs, *m. pl. Abréviation du précédent.* Hīnc Tĭtĭēs Rhāmnēsquĕ vĭrī. *Prop.* (IV, 1, 31).

Tĭtĭī, ōrŭm, *m. pl. Collége de prêtres romains, chargés de faire les sacrifices des Sabins.* Sēptēmvĭrque ĕpŭlīs fēstīs, Tĭtĭīquĕ sŏdālēs. *L.*

Tītīllŏ, ās, ārĕ. *Chatouiller.* Tītīllārĕ măgīs sēnsūs quām lædĕrĕ pōssūnt. *Lr.* (II, 429). SYN. Mūlcĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Prætĕrĕā nē vōs tītīllēt glōrĭă. *H.*

Tĭtĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un Comique latin.* Āllĭă præcēpĭt Tĭtĭnī sēntēntĭă nēctī, Quī vĕtĕrī clārās ēxprēssĭt mōrĕ tŏgātās. *Ser. Sam.* (vs. 1046).

Tĭtĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme. Voy. dans* Ficatum.

Tĭtĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēd Tĭtĭūm cōnjūx hæc mĕmĭnīssĕ vĕtăt. *Tib.* (I, 4, 74. Et *Mart.* IV, 37). || *Au pl. Voy.* Titii. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Tĭtĭă, æ, *f.* (*s.-ent.* lex). *Loi relative à l'adultère.* Scāntĭnĭām mĕtŭēns, nōn mĕtŭĭt Tĭtĭăm. *Aus.* (*Epig.* 89).

† Tĭtĭvīllĭtĭŭm, ĭī, *n. Brin qui s'enlève de la vieille toile, chose de nulle valeur.* Nōn ĕgo īstūc vērbum ēmīssīm tĭtĭvīllĭtĭō. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 39. Cf. *Fulg. de Prisco Serm.* p. 563, et *Fest.*).

Tĭtŭbāns, tĭs. *Chancelant.* Vălĭdō tĭtŭbāntĭă vīnō Mēmbră mŏvēnt. *O.* || *Au fig.* Lăcrŭmāns, tĭtŭbānti ănĭmō. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 42).

Tĭtŭbātŭs, ă, ŭm. *Qui a chancelé.* Vēstīgĭă prēssō Haūd tĕnŭĭt tĭtŭbātă sŏlō. *V.*

Tĭtŭbŏ, ās, ārĕ, *n. Chanceler.* Īllĕ, mĕrō sōmnōquĕ grăvĭs, tĭtŭbārĕ vĭdētŭr. *O.* Lāssŭs ān pōndūs tĭtŭbāvĭt Ătlās? *Sen.* (*H. OEt.* 1599). SYN. Lăbŏ, lăbāscŏ, nūtŏ, văcīllŏ. PHR. Dŭbĭī stāntquĕ lābāntquĕ pĕdēs. *O.* || *Au fig.* Căvĕ nē tĭtŭbēs, māndātăquĕ frāngās. *H.* Tĭtŭbāt fōrtūnă. *Sil.* Quĭd, ănĭmĕ, tĭtŭbās? *Sen.* (*Med.* 937). SYN. Lăbŏ, lăbāscŏ, hærĕŏ, hæsĭtŏ. || *Au pass. unip.* Nē quĭd, ŭbĭ mīlēs vēnĕrĭt, Tĭtŭbētŭr. *Pl.* (*Mil.* III, 3, 70. *Id. Men.* I, 2, 33, titubatum est).

Tĭtŭlātŭs, ă, ŭm. *Écrit dans une épitaphe.* (Apud *Grut.* II, p. 1145.)

Tĭtūllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Āh! tū, mĭsĕr Tĭtūllĕ, nēc sĕnēx vīvĭs. *M.* (VIII, 44).

† Tĭtŭlŏ, ās, ārĕ. *Mettre un titre à.* || ? *Au fig. Orner*, Ēt vērnī rŏsĕās tĭtŭlābĭt flōrĭbŭs aūrās. *Tert.* (*Judic. Dom.* 2).

† Tĭtŭlŭm, ī, *n. Comme le suiv.* Bĕnĕ vălĕăt īs qui hōc tĭtŭlūm pērlēgĭt mĕŭm. *Inscr.* (apud *Hentz.* n. 6293).

Tĭtŭlŭs, ī, *m. Titre, épigraphe.* Lēgĕrăt hūjŭs Ămōr tĭtŭlūm nōmēnquĕ lĭbēllī. *O.* Āddĭtă pēr tĭtŭlōs sŭă nōmĭnă rēbŭs hăbēbĭs. *M.* (XIII, 3) SYN. Nōmĕn. || *Étiquette.* Cūjūs (vini) pătrĭām tĭtŭlūmquĕ sĕnēctūs Dēlēvĭt. *J.* (5, 34). SYN Nōmĕn, nŏtă. || *Inscription, affiche, enseigne.* Cūmquĕ dŭcūm tĭtŭlīs ōppĭdă căptă lĕgĕt. *O.* Ăt quōrūm tĭtŭlūs pēr bārbără cōllă pĕpēndĭt. *Pp.* (IV, 5, 51). Tĭtŭlūm mēntītă Lўcīscæ. *J.* (6, 123, Messalina). || *Légende (de la monnaie).* Cōncīsum ărgēntum īn tĭtŭlōs făcĭēsquĕ mĭnūtās. *Juv.* (14, 291). || *Affiche de vente.* Sūb tĭtŭlūm nōstrōs mīsĭt ăvără lărēs. *O.* Ītĕ sūb īmpĕrĭūm, sūb tĭtŭlūmquĕ, lărēs. *Tib.* (II, 4, 54). || *Inscription; épitaphe.* Dānt mūnĕră tēmplīs, Āddūnt ēt tĭtŭlūm : tĭtŭlūs brĕvĕ cārmĕn hăbēbăt. *O.* Tĭtŭlō sīgnētŭr ĭmāgŏ. *Id.* Tĭtŭlō rēs dīgnă sĕpūlchrī. *J.* (6, 230). *Voy.* Epigramma. || *Au fig. Titre d'honneur.* Hūnc tĭtŭlūm mĕrĭtīs pēnsāndūm rēddĭtĕ nōstrīs. *O.* Tĭtŭlī tāngēbăr ămōrĕ. *Id.* Quī stŭpĕt īn tĭtŭlīs ēt ĭmāgĭnĭbŭs. *H.* Fēmĭnă tāntōrūm tĭtŭlīs īnsīgnĭs ăvōrūm. *L.* SYN. Nōmĕn, hŏnŏr *ou* hŏnōs, *qqf.* stēmmă, laūs, dĕcŭs. EP. Clārŭs, īnsīgnĭs, sŭpērbŭs, pĕrēnnĭs, vīctūrŭs, mānsūrŭs. || *Qqf. Prétexte.* Tĭtŭlō pĭĕtātĭs. *L.* SYN. Nōmĕn, spĕcĭēs.

Tĭtŭs, ī, *m. Prénom romain, comme Tite-Live, etc.* Tērtĭă nāmquĕ Tĭtī sĭmŭl ēt cēntēsĭmă Līvī Chārtă dŏcēt. *Ser. Sam.* (vs. 728). || *Nom et surnom.* Cōgĭt mē Tĭtŭs ăctĭtārĕ caūsās. *M.* (I, 18). || *Titus, empereur romain, surnommé les Délices du genre humain.* Īnsīgnēm cūm pātrĕ Tĭtūm. *Sid.* (2, 473). Ēt Tĭtŭs, ēt fōrtēs gēssērūnt bēllă Nĕrōnēs. *Prud* (*Sym.* I, 279). PHR. Fēlīx īmpĕrĭō, fēlīx brĕvĭtātĕ rĕgēndī; Ēxpērs cīvīlīs sānguĭnĭs, ōrbĭs ămōr. *Aus* Āt Tĭtŭs ōrbĭs ămōr. rāptŭs flōrēntĭbŭs ānnīs. Āt Tĭtŭs īmpĕrĭī fēlīx brĕvĭtātĕ sĕcūtŭs. *Id.* || *Tite, Grec disciple de saint Paul.* (*P. Nol.* 30, 35.)

Tītўrŭs, ī, *m.* (τίτυρος). 1. *Animal né d'une brebis et d'un bouc.* Tītўrŭs ēx ŏvĭbūs ŏrĭtūr, hīrcōquĕ părēntĕ. *Eugen.* (22, 4). || 2. *Tityre, nom de berger* Tītўrĕ, tū pătŭlæ rĕcŭbāns sūb tēgmĭnĕ făgī. *V.* Tītўrōn ē sīlvīs dŏmĭnām dēdūxĭt ĭn ūrbēm. *Calp.* (4, 161).

Tĭtўŭs *ou* Tĭtўŏs, ўī, *m.* (Τιτυός). *Tityus ou Titye, géant monstrueux, fils de Jupiter et de la nymphe Élara, cru fils de la Terre, parce que son père l'avait caché dans le sein de la terre, pour le soustraire aux fureurs de Junon. Percé de traits par Apollon et par Diane, pour avoir voulu outrager Latone, il fut précipité dans les enfers, où un vautour lui ronge éternellement le cœur.* Pōrrēctūsquĕ nŏvēm Tĭtўūs pēr jūgĕră tērræ, Āssĭdŭās ātrō vīscĕrĕ pāscĭt ăvēs. *Tib.* (I, 3, 75). Nēc nōn ēt Tĭtўōn, Tērræ ōmnĭpărēntĭs ălūmnūm, Cērnĕre ĕrăt. *V.* Īncōntĭnēntīs nēc Tĭtўī jĕcŭr Rĕlīnquĭt ālĕs. *H.* EP. Tērrĭgĕnă, īmmānĭs, īngēns, aūdāx, tĕmĕrārĭŭs, īmpĭŭs, īnfēlīx, mĭsĕr. VERS. Vīscĕră præbēbăt Tĭtўŭs lănĭāndă, nŏvēmquĕ Jūgĕrĭbūs dīstēntŭs ĕrăt. *O.* Sīc īncōnsūmptūm Tĭtўī, sēmpērquĕ rĕnāscēns, Nōn pĕrĭt, ūt pōssīt sæpĕ pĕrīrĕ, jĕcŭr. *Id.* Jūgĕrĭbūsquĕ nŏvēm quī sūmmūs dīstăt ăb īmō, Vīscĕrăque āssĭdŭē dēbĭtă præbĕt ăvī. (*Ibis*, 183.) Quĭd dīcăm Tĭtўōn, cūjūs, sūb vūlnĕrĕ sævō, Vīscĕră nāscūntŭr, grăvĭbŭs cērtāntĭă pœnīs? *Cl.* Quī vūltŭr jĕcŭr ūltĭmūm pĕrērrăt, Ēt pēctŭs trăhĭt īntĭmāsquĕ fībrās, Nōn ēst quēm lĕpĭdī vŏcānt pŏētæ, Sēd cōrdīs mălă, līvŏr ātquĕ lūctŭs. *Petr.* Præbēt vŏlŭcrī Tĭtўŏs ætērnās dăpēs. *Sen.* (Cf. *Virg. Æ.* VI, 595 sq.; *Ov. Pont.* I, 2, 41 ; *Prop.* III, 5, 44; *Sen. Thyest.* 9; *Hipp.* 1233; *H. OEt.* 1070; *Auct. Culic.* 236; *Phæd. Fab. nov.* 6, 13.)

Tlēpŏlĕmŭs, ī, *m.* (Τληπόλεμος). *Tlépolème, chef des Rhodiens au siége de Troie.* Sānguĭnĕ Tlēpŏlĕmūs Lўcĭām tĕpĕfēcĕrăt hăstām. *O.* Tlēpŏlĕmŭs măgnō sătŭs Hērcŭlĕ. (*Epitom. Iliad.* 523.)

Tmărĭŭs, ă, ŭm (Τμάριος). *Du mont Tmarus.* Tmărĭī Jŏvĭs aūgŭrĕ lūcō. *Cl.*

Tmărŭs, ī, *m.* (Τμάρος). *Montagne d'Épire.* (*Virg. Ecl.* 8, 44.) || *Un Rutule.* (*Virg. Æ.* IX, 685.)

Tmōlĭŭs, ă, ŭm. *Du Tmole, de Lydie.* Āfrĭcă quōt sĕgĕtēs, quōt Tmōlĭă tērră răcēmōs (parit). *O.* Tmōlĭŭs āssūrgīt quĭbŭs, etc. *V.*

Tmōlŭs *et* Tĭmōlŭs, ī, *m.* (Τμῶλος). *Mont de Lydie, où le Pactole prend sa source.* Nōnnĕ vĭdēs, crŏcĕōs ŭt Tmōlŭs ŏdōrēs, Īndĭă mīttĭt ĕbūr? *V.* Rĭgĕt ārdŭŭs āltō Tmōlŭs ĭn āscēnsū. *O.* Dēsĕrŭērĕ sŭī nȳmphǣ vīnētă Tĭmōlī. *Id.* Hōspēs Tĭmōlī Lȳdĭām fōvīt nŭrŭm. *Sen.* (*H. OEt.* 371. *Steph.* dat Τύμωλος, unde scribi posse videtur *Tymolus*).

Tŏbīăs *et* Tōbĭăs, *m.* (Τοβίας). *Tobie, juif de la tribu de Nephthali; son fils.* Sānctī sătŏr īllĕ Tŏbīǣ, Săcĕr āc vĕnĕrābĭlĭs hērōs. *Prud.* (*Cath.* 10, 69). Ādvŏlĕt mīssŭs Răphăēl, ŭt ōlĭm Tōbĭǣ Mēdīs. *P. Nol.* (17, 134).

Tŏchărī, ōrŭm, *m. pl.* (Τόχαροι). *Peuple au delà de la mer Caspienne. Voy.* Phruri.

Tŏdŭs, ī, *m. Sorte d'oiseau qui a les jambes très-grêles.* || *D'où,* Tŏdīllŭs, ă, ŭm. *Grêle.* Cum ēxtōrtīs tālīs, cūm tŏdīllīs crūscŭlīs. *Pl.* (*fr.* ap. *Fest.* in v. *Todi* et in *Succrotilla.* Sed *Prisc.* 611, exhibet *crocotillis* cruseulis).

Tōfŭs *ou* Tōphŭs, ī, *m. Tuf, pierre spongieuse et friable.* Ēt tōfūs scăbĕr, ēt nīgrīs ēxēsă chĕlȳdrīs Crētă. *V.* Pūmĭcĕ mūltĭcăvō nēc lǣvĭbŭs ātrĭă tōfīs Strūctă sŭbĭt. *O.* Īllī sāxă lĭgānt, ŏpŭsquĕ tēxūnt Cōctō pūlvĕrĕ sōrdĭdōquĕ tōfō. *St.*

Tŏgă, ǣ, *f. Toge, manteau ample et long, insigne des citoyens romains.* Ēffĭŭīt ēffūsō cuī tŏgă lāxă sĭnū. *Tib.* (I, 6, 40). Rūstĭcĭūs tōnsō tŏgă dēflŭīt. *H.* SYN. *qqf.* Tŏgŭlă, ămĭctŭs, vēstĭs. EP. Aūsŏnĭă, Lătĭă, Rōmānă, ūrbānă, lōngă, lōtă; sōrdĭdă, trītă. || *Au fig. La qualité de citoyen romain.* Āncīlĭōrum, ēt nōmĭnĭs, ēt tŏgǣ Ōblītŭs ǣtērnǣquĕ Vēstǣ. *H.* Tāntum ĭgĭtŭr, mūrōs īntrā, tŏgă cōntŭlĭt īllī Nōmĭnĭs ēt tĭtŭlī. *J.* (8, 240, de municipe). || *Les Romains.* Queīs cēdāt tŏga ēt ārmĭfĕrī gēns săcră Quĭrīnī. *Sil.* || *En partic. Les clients.* Heū! quām pērfātŭǣ sūnt tĭbĭ, Rōmă, tŏgǣ! *M.* (X, 18. *Ib.* 47). SYN. Tŏgātī. || *Habit de paix.* Vādĕ pĕr ūrbānǣ cāndĭdă cāstră tŏgǣ. *O.* Lătĭăquĕ mĭcāntēm Lōrīcām mūtārĕ tŏgā. *Cl.* || *La paix elle-même.* Prǣstāns bēllōquĕ tŏgāquĕ. *L.* Ōblītŭs sĭmŭlārĕ tŏgām. Prǣtŭlĭt ārmă tŏgǣ. *Id.* Cēdānt ārmă tŏgǣ, cōncēdāt laŭrĕă līnguǣ. *Cic.* (*Carm.*, *In Pis.* 30). || — prǣtēxtă. *Voy. ce mot.* || — pūră, vĭrīlĭs, lībĕră. *Robe virile* (*toge unie*), *que les jeunes Romains prenaient à l'âge de dix-sept ans.* Tŏgāmquĕ pūrām jām părārēt fīlĭō. *Ph.* Pūră vĕnĕrābĭlĭs ǣquĕ, Quām cūrrŭs ōrnāntĕ, tŏgā. *L.* Āntĕ dĕōs lībĕră sūmptă tŏgă. *Pp.* (IV, 1, 132). Quārĕ tŏgă lībĕră dētŭr Lūcĭfĕrō pŭĕrīs. *O.* PHR. Nēc sāltēm tĕnĕrīs ōstrūm pŭĕrīlĕ lăcērtīs Ēxŭĭt, ālbēntīque hŭmĕrōs īndūxīt ămĭctū. *St.* || *Au fig. Jeunesse.* Ǣtās prīmă crĕpāntĭbŭs Flēvīt sūb fĕrŭlīs; mōx dŏcŭĭt tŏgă Īnfēctūm vĭtĭīs fālsă lŏ[illegible] *Prud.* (*Cath. præf.* 8). || — pālmātă. *Voy.* [illegible]atus. || — ātră. *Habit de deuil.* Ātrām quĭs lăcrĭmīs īncălŭīssĕ tŏgām? *Pp.* (IV, 7, 28). *Voy.* Atratus. || *Toge des acteurs Romains dans la comédie.* Dīcĭtŭr Āfrānī tŏgă cōnvĕnīssĕ Mĕnāndrō. *H. Voy.* Togatus. || *Qqf. Robe de femmes, surtout des courtisanes et des femmes condamnées pour adultère.* Prāndērĕ stāntēm nōbīscum īncīnctām tŏgā. *Afran.* (ap. *Non.* 14, 25 Cf. *Varr.* ibid.). Sī tĭbĭ cūră tŏga ēst pŏtĭŏr, prēssūmquĕ quăsīllō Scōrtŭm. *Tib.* (IV, 10, 3). Cārfīnĭă tālēm Nōn sūmĕt dāmnātă tŏgām. *J.* (2, 70). *Voy.* Stola, Togatus. || *Enveloppe.* Nē tŏgă cōrdȳlīs ēt pǣnŭlă dēsĭt ōlīvīs. *M.* (XIII, 1). SYN. Ămĭctŭs, tēgmĕn. || † *arch. Toit.* Tŏgǣ nē rūstĭcǣ sīt cōpĭă. *Titin.* (ap. *Non.* 1, 3).

Tŏgātŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Sīt mājŏr nŭmĕrŭs tŏgātŭlōrŭm. *M.* (XI, 25. *Id.* X, 74).

Tŏgātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la toge.* Gēns tŏgātă. *Les Romains.* Rōmānōs rērŭm dŏmĭnōs gēntēmquĕ tŏgātām. *V.* || Tŏgātī, ōrŭm, *m. pl. Romains, en partic. Clients.* Nē tē pūlsārĕ tŏgātŭs Aūdĕăt. *J.* (16, 8). Pōst tē sēllă, tŏgātī Āntĕ pĕdēs. *Id.* (7, 142). Cīnctūm tŏgātīs pōst ĕt āntĕ Saūfēiūm. *M.* (II, 74, 1. *Ib.* vs. 6). SYN. Tŏgă, tŏgātŭlī. || *Des Romains, national.* Tū cārŭs Lătĭō, mĕmŏrquĕ gēntĭs, Cārmĕn fōrtĭŏr ēxsĕrēs tŏgātŭm. *St.* SYN. Rōmānŭs, Lătĭŭs, etc. || Tŏgātǣ, ārŭm, *f. pl.* (*s.-ent.* fabulæ). *Pièces dont le sujet était romain; en partic. Comédies.* Vēl quī prǣtēxtās, vēl quī dŏcŭērĕ tŏgātās. *H.* Īmpūne ērgŏ mĭhī rĕcĭtāvĕrĭt īllĕ tŏgātās? *J.* (1, 3). Aūt māgnōs hērōās ăgīt scēnīsquĕ tŏgātās. *Man.* (V, 477). *Voy* Prætexta. || *Subst. f. Courtisane ou femme adultère* Īn āncīllā pēccēsnĕ tŏgātā. *H.* Mātrīsquĕ tŏgātǣ Fīlĭŭs. *M.* (VI, 64). *Voy.* Toga.

Tŏgŭlă, ǣ, *f. dimin. de* Toga. Trītă quĭdēm nōbīs tŏgŭla ēst vīlīsquĕ pūtrīsquĕ. *M.* (IX, 101). Tŏgŭla ŏbūncŭlă. *Titin.* (ap. *Non.* 14, 1).

? Tŏlēnŭm, *n. Voy.* Telonum.

Tŏlĕrābĭlĭs, ĕ, *et* Tŏlĕrāndŭs, ă, ŭm. *Qui peut ou doit être supporté.* Quĭbŭs āspĕră quōndām Vīsă mărīs făcĭēs ēt nōn tŏlĕrābĭlĕ nūmĕn. *V.* (Et *Juv.* 7, 69). Sēd tŏlĕrāndă fămēs, nōn tŏlĕrāndŭs ămŏr. *Cl.* Tŏlĕrāndăquĕ nūllīs Āspĕră sōrs pŏpŭlīs. *St.* SYN. Fĕrēndŭs, etc.

Tŏlĕrāntĭă, ǣ, *f. Constance à supporter, patience.* Hās īntĕr vĭrtūtĭs ŏpēs, tŏlĕrāntĭă rērŭm Spērnēbāt cūnctās īnsŭpĕrātă mĭnās. *Maxim.* (1, 34). Ālĭōs īnspĭcĭăt, ēt dīscāt tŏlĕrāntĭăm. *Ph.* (*Append.* 2, 1).

Tŏlĕrō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Supporter.* Quā nūnc ārtĕ grăvēs tŏlĕrābĭs ĭnūtĭlĭs ānnōs? *M.* (VII, 63). Dūm vīrēs ānnīquĕ sĭnūnt, tŏlĕrātĕ lăbōrēs. *O.* Sūb tē tŏlĕrārĕ măgīstrō Mīlĭtĭăm. *V.* SYN. Fĕrŏ, pērfĕrŏ, pătĭŏr, pērpĕtĭŏr, sūstĭnĕŏ, sŭbĕŏ, etc. *Voy.* Patior. || *Sustenter, entretenir.* Cuī tŏlĕrārĕ cŏlō vītām, tĕnŭīquĕ Mĭnērvā Īmpŏsĭtūm. *V. Voy.* Sustineo. || *Fournir à, suffire à, soutenir.* Quūm tŏlĕrāre hūjŭs sūmptūs nōn quĕăt. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 33. Et *Pl. Trin.* II, 2, 57).

† Tŏlētānŭs, ă, ŭm. *De Tolède.* Īmă Tŏlētānō prǣcīngānt īlĭă cūltrō. *Grat.* (*Cyn.* 341).

Tŏlētŭs, ī, *f. Ville de la Tarraconaise, auj. Tolède.* Quǣ mē dīmīttīs, dūră Tŏlētĕ, vălē. *Fort.* (VI, 7, 122). || † Tŏlētŭs. (*Id.* ibid. 13.)

† Tōllǣ, ārŭm, *f. pl.*, *et* Tōllēs, ĭŭm, *m. pl Tumeurs à la gorge.* Quōs aūtēm vŏcĭtānt tōllēs, āttīngĕrĕ dēxtrā Dēbēbĭs. *Ser. Samm.* (vs. 291. Cf *Fest.*, *Gloss. Philox.*, et *Isid.* 11, 1).

Tōllēnŏ, ōnĭs, *m. Machine qui tire de l'eau à l'aide d'une bascule.* (*Pl. fr.* ap. *Fest.* in v. *Reciprocare.* Cf. *Sil.* XIV, 320.)

† Tōllēs. *Voy.* Tollæ.

Tōllŏ, ĭs, ĕrĕ, *parf.* sūstŭlī, *sup.* sūblātŭm (*de* Suffero *ou* Sustollo). *Lever, élever.* Jūssĭt, ēt ērēctōs ād sīdĕră tōllĕrĕ vūltūs. *O.* Flūctŭs ād sīdĕră tōllĭt. *V.* SYN. Āttōllŏ, ēxtōllŏ, ērĭgŏ, ēffĕrŏ, lĕvŏ, sūblĕvŏ, etc. *Voy.* Erigo, Sustuli, Sublatus. || — mē. *S'élever.* Āc sē tōllĕrĕ hŭmō, rēctōque ādsīstĕrĕ trūncō. *O.* Paūlātĭm sēsē tōllĭt mărĕ. *V. Voy.* Surgo. || *Au fig.* Tōllēntēmquĕ mĭnās. *V.* Tōllēmŭs ĭn āstră nĕpōtēs. Īn tāntŭm spē tōllĕt ăvōs. Clāmōrēs sĭmŭl hōrrēndōs ād sīdĕră tōllĭt. *Id.* Cērtăt tērgĕmĭnīs tōllĕrĕ hŏnōrĭbŭs. *H.* Nē spīssǣ rīsūm tōllānt īmpūnĕ cŏrōnǣ. *Id.* Hūmānǣquĕ mĕmŏr sōrtĭs, quǣ tōllĭt ĕōsdēm, Ēt prĕmĭt. *O.* || — ănĭmōs. *Donner du courage, rassurer, qqf. absolt. Consoler.* Ūltro ănĭmōs tōllĭt dĭctīs ātque īncrĕ[illegible] ūltrō. *V* Nī săpĭēns sīc

Nōmĕntānŭs ămīcŭm Tōllĕrĕt. *H.* SYN. Ērĭgŏ. *Ou bien, Avoir de la confiance, être fier.* Ănĭmōs tămĕn ōmĭnĕ tōllĭt. *V.* Ī nūnc, tōllĕ ănĭmōs, ĕt fōrtĭă gēstă rĕcēnsĕ. *O.* (Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 134). *Voy.* Confido, Superbio. || *Soulever, ramasser, porter.* Īngēntēm mănĭbūs tōllĭt crātēră dŭābŭs. *O.* Tōllĭt hŭmō săxŭm. Ĕt īn rēgēm sūstŭlĭt ărmă. *Id.* SYN. Sūblēvŏ, fĕrŏ, pōrtŏ, etc. || *Remplir le devoir de père ou de mère, élever, par ext. Engendrer.* Quŏd ĕrĭt nātŭm, tōllĭtŏ. *Pl.* (*Amph.* I, 3, 3). Sī, quŏd pĕpĕrīssem, ĭd ēdŭcārem āc tōllĕrĕm. *Id.* (*Truc.* II, 4, 45). Tōllĕrĕ dūlcēm Cōgĭtăt hērēdĕm. *J.* (6, 38, de patre). Quēm sērvă Lĭcўmnĭă fūrtĭm Sūstŭlĕrăt. *V.* SYN. Ēdŭcŏ *ou* ēdūcŏ, ălŏ, etc. *Voy.* Sublatus, Gigno. || *Prendre, recevoir.* Ēt, quæ dēbētūr pārs tŭæ mŏdēstĭæ, Aūdāctēr tōllĕ. *Ph.* Quŭm dīxtī mĭhī : Sūmĕ, tōllĕ, dōnŏ. *M.* (VI, 30). Hōc tĭbĭ dīctŭm Tōllĕ mĕmŏr. *H.* SYN. Sūmŏ, căpĭŏ, āccĭpĭŏ, aūfĕrŏ. || *Emmener.* Tōllĭtĕ mē, Teūcrī. *V.* Plaūstrōquĕ mŏrāntēs Sūstŭlĭt. *O.* SYN. Ābdūcŏ, aūfĕrŏ, dūcŏ. || *Oter, emporter, enlever, éloigner, chasser, supprimer, et au fig.* Tōllĭtĕ cūncta, īnquĭt, cœptōsque aūfĕrtĕ lăbōrēs. *V.* Pæne ēst ōblītă phărĕtrăm Tōllĕrĕ cūm tēlīs. *O.* Tōllĭtĕ lūmĕn Ē mĕdĭō. *J.* (9, 105). Præmĭă sī tōllās. *Id.* (10, 142). Vīrtūtĕ cărēntĭă tōllĕt. *H.* Mūrmūrque hŭmĭlēsquĕ sŭsūrrōs Tōllĕrĕ dē tēmplīs. *Pers.* (2, 6). Hās ārtēs tōllĕ, sĕnēscĕt ămŏr. *O.* Tōllĕ mŏrās. Lēnĭŭs īnstāndō tædĭă tōllĕ tŭī. *Id.* SYN. Aūfĕrŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, ăbĭgŏ, ārcĕŏ, pēllŏ, rĕmŏvĕŏ, sūpprĭmŏ, mīttŏ, etc. || *Faire périr.* Sōrbĭtĭō tōllĭt quēm dīră cĭcūtæ. *Pers.* (4, 2). Quōs tămĕn ōmnēs Nōn ĕgŏ tōllēndī caūsă, sĕd īllĕ fŭĭt. *O.* Quī rēgēs cōnsuērīs tōllĕrĕ. *H. Voy.* Occīdo. || *Détruire, abolir.* Vēl tōtōs tōllĕ lĭbēllōs *O.* Mōrēm tōllĭtĕ bārbărŭm. *H.* SYN. Ăbŏlĕŏ, dēlĕŏ, rēscīndŏ, ēxstīnguŏ, etc. || ? — grădŭm. *Se hâter.* Ădĭbŏ cōntra, ĕt tōllăm grădŭm. *Pl.* (*Bac.* III, 6, 6. Sed alii melius, *contollam*).

Tŏlōsă, æ, *f.* (Τολῶσσα). *Toulouse, ville célèbre de la Narbonaise.* Mārcŭs, Pāllădĭæ nōn īnfĭtĭāndă Tŏlōsæ Glōrĭă. *M.* (IX, 100). Tē sĭbĭ Pāllădĭæ āntĕtŭlĭt tŏgă dōctă Tŏlōsæ. *Aus.* (*Par.* 3, 11. Et *Rutil.* 1, 496. Quidam scrib. *Tholosa*).

Tŏlōsānŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.*

Tŏlōsās, ātĭs, *m. f. n. De Toulouse.* Quī Tŏlōsātēm tĕnŭīt căthēdrăm. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 66). Nēc quādrā dĕērāt cāsĕī Tŏlōsātĭs. *M.* (XII, 32).

Tŏlūmnĭŭs, ĭī, *m. Lars Tolumnius, roi étrusque de Véies.* Vēiēntĭs cædĕ Tŏlūmnī. *Pp.* (IV, 10, 23). || *Un ancien augure.* (*Virg. Æn* XI, 429.)

† Tŏlūtĭlĭs. *Qui va au trot, rapide.* (*Varr* apud *Non.* 1, 60.)

† Tŏlūtĭlŏquēntĭă, æ, *f. Volubilité.* Ō pēstĭfĕră ... trūx tŏlūtĭlŏquēntĭă! *Næv.* (apud *Non.* 1, 12).

† Tŏlūtĭm, *adv. Au trot, en trottant; au fig. Rapidement.* Si ōmne ĭtĕr ēvādĭt stădĭŭmque āccīvĕ tŏlūtĭm. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 12. Etiam *Varr.* et *Nov.* ibid.). Tŏlūtĭm nĭ bădĭzās. *Pl.* (*As.* III, 3, 116).

Tŏmācŭlŭm *et sync.* Tŏmāclŭm, ī, *n. Cervelas, saucisson.* Ēxta ēt cāndĭdŭlī dīvīnă tŏmācŭlă pōrcī. *J.* (10, 355). Quŏd fūmāntĭă quī tŏmāclă raūcŭs Cīrcūmfērt tĕpĭdīs cŏquūs pŏpīnīs. *M.* (I, 42).

Tŏmē, ēs, *f.* (τομή). *Coupure; césure de vers.* Tūm quŏd būcŏlĭcē tŏmē rĕlīnquĭt. *Aus.* (*Epist.* 4, 90). Hānc ēt tŏmēn dīxērĕ : fōrmă tālĭs ēst. *T. Maur.* (*Met.* 95). SYN. Cæsūră.

Tŏmēntŭm, ī, *n. Tout ce qui sert à rembourrer (laine, bourre, plume, ou un végétal), coussin, natte, pour mettre sur les gradins des théâtres.* Tŏmēntŭm cōncīsă pălūs cīrcēnsĕ vŏcātŭr : Hæc prō Leūcōnĭcō strāmĭnă paūpĕr ĕmĭt. *M.* (XIV, 160. *Ib.* 159).

Tŏmī, ōrŭm, *m. pl., et* Tŏmĭs, ĭs, *f.* (Τόμις). *Tomes, ville sur la mer Noire à l'embouchure du Danube, où Ovide mourut exilé.* Nēc trīstĭs īn īpsīs Nāsŏ Tŏmīs. *St.* Dānŭbĭŭs vĕtĕrēsquĕ Tŏmī. *Cl.* Ætērno īncŏlŭīt Tŏmŏs rĕātū. *Sid.* (9, 271). Tām mĭhĭ cāră Tŏmĭs. *O.* (*Pont.* IV, 14, 59).

Tŏmītæ, ārŭm, *m. pl.* (Τομῖται). *Habitants de Tomes.* Quūm mārĭs Eūxīnī pŏsĭtōs ād lævă Tŏmītās. *O.* || *D'où,* Tŏmītānŭs, ă, ŭm. Nāsŏ Tŏmītānæ jām nōn nŏvŭs īncŏlă tērræ. *O.* Pēr Tŏmītānām grădĭērĭs ūrbēm. *P. Nol.* (17, 187).

Tŏmŭs, ī, *m.* (τόμος). *Tome, volume.* Scrīptūră quāntī cōnstĕt, ēt tŏmŭs vīlĭs. *M.* (I, 67). SYN. Lĭbĕr, vŏlūmĕn, etc. || ? *f. Tomes, ville. Voy.* Tomi.

Tŏmўrĭs, ĭs, *f.* (*Herodot.* Τόμυρις, *Lucian.* Τώμυρις). *Tomyris, reine des Massagètes, qui, suivant Hérodote, défit Cyrus, et le mit à mort.* Nēc quā rēgnă văgō Tŏmўrīs fīnīvĭt Ărāxĕ. *Tib.* (IV, 1, 144) Quām Tŏmўrīs tūrbātă vălēt, cōgnōvĭt īn ūtrĕ. (*Anth.* I, p. 189.) Ōrbātæ ād Tŏmўrĭs vĕnīrĕt ūtrēm. *Sid.* (9, 34).

Tŏnāns, tĭs. *Qui tonne.* Tārpēiă dē rūpĕ tŏnāns. *L.* Sŭb āxĕ tŏnāntī. *V.* || *Subst. m. Jupiter.* Hāc ĭtĕr ēst sŭpĕrīs ād māgnī tēctă Tŏnāntĭs. *O.* Tōtŭm cōnflārĕ Tŏnāntēm. *J.* (13, 153). *Voy.* Jupiter. || — fālcĭfĕr. *Saturne.* (*Mart.* V, 16.) || *Qqf. Dieu, dans les poëtes chrétiens.* Ceū nūlla ōffēndānt hŏmĭnŭm dēlīctă Tŏnāntēm. *Prosp.* (*Epigr.* 76, 3). Nām Scrīptūră dŏcēt dē tē māndāssĕ Tŏnāntēm. *Sedul.* (II, 205). *Voy.* Deus.

† Tŏnāntĕr. *En tonnant.* Tēmpŏrĭbūs nōstrīs Chrīstō rēgnāntĕ tŏnāntĕr. *Drac.* (III, 223).

Tŏnāntĭŭs, ĭī, *m. Tonance Ferréol, préfet dans les Gaules; son fils, homme de lettres.* Hīc dōcti īnvĕnĭēs pătrēm Tŏnāntiī. *Sid.* (24, 34).

Tōndĕŏ, ēs, tŏtōndī, tōnsŭm, tōndērĕ. *Tondre, raser.* || *Tondre les troupeaux.* Nēc mĭnŭs īntĕrĕā bārbās īncānāquĕ mēntă Cīnўphĭī tōndēnt hīrcī sētāsquĕ cŏmāntēs. *V.* Aūt tōndĕt īnfīrmās ŏvēs. *H* SYN. Dētōndĕŏ, *qqf.* tōnsĭtŏ. || *Faire la barbe.* Quō tōndēntĕ grăvĭs jŭvĕnī mĭhĭ bārbă sŏnābăt. *J.* (1, 25). Tōndēăt hīc ĭnŏpēs Cўnĭcōs ēt Stōĭcă mēntă. *M.* (XI, 85). PPH. Bārbăm sĕcŏ, rĕsĕcŏ, mĕtŏ, făcĭŏ, rādŏ, ābrādŏ, pōnŏ, ābscīndŏ; fērrō sĕcŏ, etc. Tōnsōrī cōllŭm cōmmīttŏ. PHR. Ēxpūngĭtquĕ gĕnās. *M.* || *Couper les cheveux.* Tōndēndīs hæc ārmă tĭbī sūnt āptă căpīllīs. *M.* (XIV, 36). PPH. Căpīllōs, crīnēs dētōndĕŏ, sĕcŏ, rĕsĕcŏ, dēsĕcŏ, mĭnŭŏ, sūccīdŏ, cūrtŏ. Căpŭt dēnūdāndŭm tōnsōrī dŏ. VERS. Nē mălĕ dēfōrmēt rĭgĭdōs tōnsūră căpīllōs : Sīt cŏmă, sīt dōctă bārbă rĕsēctă mănū. *O.* Fātālī nātă părēntēm Crīnĕ sŭŭm spŏlĭăt. Hēctŏrĭs īn tŭmŭlō cānŭm dē vērtĭcĕ crīnēm (relinquit). *Id.* Sī cūrtātŭs ĭnæquālī tōnsōrĕ căpīllōs. *H.* || *Qqf. n. Être tondu, rasé.* Cāndĭdĭōr pōstquām tōndēntī bārbă cădēbăt. *V.* (*E.* 1, 29. Etsi intelligi potest de tonsore, ut sup. in *Juv.* loco. *Quintil.* 1, 6, 44 : « *Lavamus*, et *tondemus*, et *convivimus.* » Cf. *Suet. Aug.* 79). || *Couper le poil.* Lūtĕă sēd nĭvĕŭm īnvŏlvăt mēmbrānă lĭbēllŭm; Pūmēx cuī cānās tōndĕăt āntĕ cŏmās. *Tib* (III, 1, 9). SYN. Rādŏ, ābrādŏ. || *Couper l'herbe, la moisson.* Nōcte ārĭdă prātă Tōndēntŭr. *V.* Tōndētūrquĕ sĕgēs mātūrōs ānnŭă pārtŭs. *Tib.* (IV, 1, 173). Cŏlōnŭs āgrōs ūbĕrīs tōndēs sŏlī. *Sen.* (*Phœn.* 130). *Voy.* Meto. || *Tailler les arbres.* Tūm strīngĕ cŏmās, tūm brāchĭă tōndĕ. *V.* Īllĕ cŏmām mōllīs jām tūm tōndēbăt ăcānthī. *Id. Voy.* Puto. || *Tondre en broutant, paître.* Ĕquōs īn grāmĭnĕ vīdī Tōndēntēs cāmpŭm. *V.* Tōndēnt dūmētă jŭvēncī. Rōstrōque īmmānīs vūltŭr ŏbūncō Īmmōrtālĕ jĕcūr tōndēns. *Id.* Ŭbĭ tōndĕt ālēs ăvĭdă fēcūndŭm jĕcŭr. *Sen.* (*Agam.* 18.

Adde *Sil.* XIII, 839. Sic Gr. κείρειν). SYN. Āttōndĕō, dētōndĕō, cārpŏ, pāscŏr, dēpāscŏr, rīmŏr. || *Au fig. Dépouiller.* Tōndēbo aūro ūsque ād vīvām cŭtēm. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 8). Tōndēns pūrpŭrēā rēgnā pătērnā cŏmā. *Pp.* (III, 19, 22, de Scylla).

† Tŏnēscĭt, ĕrĕ, *n. Comme* Tonat. Tūnc dērĕpēntĕ cœlĭtum āltūm tŏnĭtrĭbŭs Tēmplūm tŏnēscĭt *Varr.* (apud *Non.* 2, 858. Vulgo *repente*).

† Tōngĕō, ēs, ērĕ. *Savoir à fond.* Ālĭī rhētŏrĭcā tōngēnt. *Enn.* (apud *Fest.*).

Tōngĭlĭānŭs, Tōngĭlĭŭs, *et* Tōngīllŭs, ī, *m. Noms d'hommes.* Īncēndīssĕ tŭām, Tōngĭlĭānĕ, dŏmŭm. *M.* (III, 52). Ēxĭtŭs hīc ēst Tōngīllī. *J.* (7, 129). Ómnēs Tōngĭlĭūm mĕdĭcī jūssērĕ lăvārī. *M.* (II, 40).

Tŏnĭtrālĭs, ĕ. *Où il tonne.* Nēvĕ rŭānt cœlī tŏnĭtrālĭă tēmplă sŭpērnĕ. *Lr.* (I, 1098).

Tŏnĭtrŭ, *abl.* trū, *n.*, *et* Tŏnĭtrŭs, ūs, *m. Tonnerre.* Dēsŭpĕr īnfūndam, ēt tŏnĭtrū cœlum ŏmnĕ cĭĕbŏ. *V.* Fūlgŏrēm cērnĭmŭs āntĕ Quām tŏnĭtrum āccĭpĭmŭs. *Lr.* (VI, 170). Făcĭēnt ŏptātă tŏnĭtrŭă cœnās. *J.* (5, 117). Tŏnĭtrŭs ăgĭs, ēt mĕă fūlmĭnă tŏrquēs. *St.* Nōn ŏvĭūm fĭbrǣ tŏnĭtrŭsvĕ sĭnĭstrī. *O.* Hūmānās mōtūră tŏnĭtrŭă mēntēs. *Id.* Clāmŏr tŏnĭtrŭum ēt rŭdēntūm sībĭlŭs. *Pac.* (apud *Cœl.* ad *Cic. Fam.* 8, 2). Ūndārum īncūrsū grăvĭs ūndă, tŏnĭtrĭbŭs æthĕr. *O.* Aūlǣō mīssō, dēvŏlūtĭs tŏnĭtrĭbŭs. *Ph.* (V, 7, 23. Alii leg. *tonitrubus.* De quantitate ultimæ vid. notata sup. in *Cornu*; de declinatione cf. *Char.* 23; *Prisc.* 624). SYN. *Par ext.* Fūlmĕn, fūlgŭr. EP. Sŭbĭtŭm, rĕpēntīnŭm, raŭcŭm, īngēns, sŏnōrŭm, rĕsŏnŭm, hōrrĭsŏnŭm, rĕbŏāns; grăvĕ, tērrĭbĭlĕ, hōrrĭfĭcŭm. PPH. Æthĕrĭŭs frăgŏr, tŭmŭltŭs, strĕpĭtŭs, frĕmĭtŭs. Ĭctī āĕrĭs sŏnĭtŭs, sŏnŭs. Æthĕrĭum mūrmŭr. Frāctō dīsplōsā tŏnĭtrŭă cœlō. Frāctǣ tŏnĭtrŭă nūbĭs. *Voy.* Tono, Fulmen. || *Qqf. Foudre.* Tŏnĭtrū quūm rūptā cŏrūscō Īgnĕă rīmă mĭcāns pērcūrrĭt lūmĭnĕ nĭmbōs. *V.*

Tŏnĭtrŭŭm, ī, *n. arch. Comme le précéd.*

Tŏnŏ, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ, *n. Tonner; unip. Il tonne.* Quēm sŭpĕr īngēns Pōrtă tŏnāt cœlī. *V.* Ēt ăd ŏmnĭă fūlgŭră pāllēnt, Quūm tŏnăt. *J.* (13, 223). Cūr tŏnăt ēx īllā pārtĕ? *Lr.* (VI, 409). Ūt tŏnŭīt vălĭdĕ! *Pl.* (*Amph.* V, 1, 10). SYN. Īntŏnŏ. VERS. Pārtĭbŭs īntŏnŭīt cœlī pătēr īpsĕ sĭnĭstrĭs. *Cic.* Nīx, vēntī, fūlmĭnă, grāndŏ, Ēt răpĭdī frĕmĭtŭs, ēt mūrmŭră māgnă mĭnārŭm. *Lr.* Tŏnĭtrū quătĭūntŭr cǣrŭlă cœlī. Māgnūm pērcūrrūnt mūrmŭră cœlŭm. Cŏncŭssī trĕmŭērĕ pŏlī. *Id.* Īntĕrĕā māgnŏ mīscērī mūrmŭrĕ cœlŭm. *V.* Īngēns frăgŏr æthĕră cōmplēt. Ĭtĕrūm frăgŏr īncrĕpăt īngēns. Sŭbĭtōquĕ frăgŏrĕ Īntŏnŭīt lævŭm. Vībrātŭs āb æthĕrĕ fūlgŏr Cūm sŏnĭtū vēnĭt, ēt rŭĕrĕ ŏmnĭă vīsă rĕpēntĕ. Tŏnĭtrūquĕ trĕmīscūnt Ārdŭă tērrārum ēt cāmpī. *Id.* Quāntŭs ab æthĕrĭō pērsŏnăt āxĕ frăgŏr. *O.* Ūt mĕdĭŭs... īntŏnĕt æthĕr, Ēxsĭlĭāntquĕ căvĭs ēlīsī nūbĭbŭs īgnēs. Quālēmvĕ sŏnūm, quūm Jūpĭtĕr ātrās Īncrĕpŭīt nūbēs, ēxtrēmă tŏnĭtrŭă rēddūnt. Tŏnĭtrūque ēt fūlmĭnĕ tērrŭĭt Ūrbēm. *Id.* Rŭĭt īgnĕŭs æthĕr Cūm tŏnĭtrū. *V. Fl.* Tŏnăt āltī rēgĭă cœlī. Tērrĭfĭcīquĕ rŭūnt sŏnĭtūs. *Id.* Rūptūsquĕ frăgōrĕ Hōrrĭsŏnō pŏlŭs. *Sil.* Ŏbscūrō rĕsŏnānt cōmmōtă tŏnĭtrŭă cœlō. *Id.* Nūbĭlă quūm tāntō quătĕrēntŭr pūlsă frăgōrĕ. *Man.* || *Faire gronder le tonnerre.* Răpĭdĭs quī tŏnăt āltŭs ĕquīs. *O.* Nūnc sūmmĕ tōtō Jūpĭtĕr cœlō tŏnă. *Sen.* (*Med.* 531. *Id. Hip.* 682). SYN. Īntŏnŏ, fūlmĭnŏ. VERS. Tŏnĭtrū cœlum ŏmnĕ cĭĕbŏ. *V.* Hīc Pătĕr ŏmnĭpŏtēns cœlō tĕr clārŭs ăb āltō Īntŏnŭīt. Ān tē, gĕnĭtŏr, quūm fūlmĭnă tŏrquēs, Nēquīcquam hōrrēmŭs, cæcīque īn nūbĭbŭs īgnēs Tērrĭfĭcānt ănĭmōs, ēt ĭnānĭă mūrmŭră mīscēnt? *Id.* Trĕmēndō Jūpĭtĕr īpsĕ rŭēns tŭmŭltū. *H.* Nāmquĕ Dĭēspĭtĕr Īgnī cŏrūscō nūbĭlă dīvĭdēns Plērūmquĕ, pĕr pūrūm tŏnāntēs Ēgĭt ĕquōs vŏlŭcrēmquĕ cūrrŭm. *Id.* Tŏnĭtrūs ăgĭs, ēt mĕă fūlmĭnă tŏrquēs. *St.* Cūnctă sŏnōrō Cōncŭtĭēns tŏnĭtrū. *Cl.* Cœlīquĕ sĕrēnă Cōncŭtĭēns tŏnĭtrū. *Lr.* Tērrĭfĭcō quătĭūnt sŏnĭtū cœlēstĭă tēmplă. *Id. Voy.* Fulmino. || *Au fig. Résonner, retentir.* Ēxŏrĭtūr clāmŏr... cœlūm tŏnăt ŏmnĕ tŭmūltū. *V.* Hōrrĭfĭcĭs jūxtā tŏnăt Ætnă rŭīnĭs. *Id.* Tȳmpănă tēntă tŏnānt pālmĭs. *Lr.* (II, 619). *Voy.* Sono. || *Tonner, en parl. d'un orateur.* Proīndĕ tŏna ēlŏquĭō. *V.* Quālĭs Pīndărĭcō spīrĭtŭs ōrĕ tŏnăt. *Pp.* (III, 17, 40). || *Act. Faire retentir.* Īnsānō vērbă tŏnārĕ fŏrō. *Pp.* (IV, 1, 134). Quǣ trĭnō jŭvĕnĭs fŏrō tŏnābās (verba) *St.* Āspĕră vēl părĭbūs bēllă tŏnārĕ mŏdĭs. *M.* (VIII, 3). || *Invoquer d'une voix forte.* Tērcēntūm tŏnăt ōrĕ dĕōs. *V.*

† Tŏnŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. arch. Comme le précédent.* (*Varr.* ap. *Non.* 1, 245.)

Tōnsǣ, ārŭm, *f. pl. Rames.* Īn lēntō lūctāntūr mārmŏrĕ tōnsǣ. *V.* Sūspēnsĭs sĭlŭērūnt æquŏră tōnsĭs. *Sil.* Īmpūlsǣ tōnsĭs trĕmŭērĕ cărīnǣ. *L.* SYN. Rēmī. || *Qqf. Au sing.* Ālĭŭs īn mărī vūlt māgnō tĕnērĕ tōnsăm. *Enn.* (apud *Fest.*). Vălĭdā pērcūssō pēctŏrĕ tōnsā. *V. Fl.*

Tōnsĭlĭs, ĕ. *Tondu, rasé.* Vĭdŭāquĕ plătănō tōnsĭlīquĕ būxētō. *M.* (III, 58). Jām tōnsĭlēs tăpētēs, ēbrĭī fūcō. *Cn. Matt.* (ap. *Gell.* 20, 9). SYN. Tōnsŭs, rāsŭs, rāsĭlĭs, glăbĕr.

Tōnsīllă, ǣ, *f. Pieu pour attacher la corde d'un navire.* Tōnsīllām pēgī lævo īn līttŏrĕ. *Pacuv* (ap. *Prisc.* 894. Adde *Att.* ap. *Fest.*).

Tōnsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Tondeo. Rērĭn' tĕr īn ānnō tu hās tōnsĭtārī? *Pl* (*Bac.* V, 2, 9).

Tōnsŏr, ōrĭs, *m. Qui tond, barbier.* Ādrāsūm quēmdām văcŭā tōnsŏrĭs īn ŭmbrā. *H.* Tōnsōrēm căpĭtī nōn ēst ădhĭbērĕ nĕcēssŭm. *M.* (VI, 57. Et *Juv.* 6, 373). VERS. Cāndĭdĭŏr pōstquām tōndēntī bārbă cădēbăt. *V.* Vīx tăngēntĕ văgōs fērrō rĕsĕcārĕ căpīllōs Dōctŭs, ēt hīrsūtās ēxcŏlŭīssĕ gĕnās. *M. Voy.* Tondeo.

Tōnstrīnă, ǣ, *f. Boutique de barbier.* Nūnc sĕnēx ēst īn tōnstrīnā; nūnc jām cūltrōs āttĭnēt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 16. *Id. Amph.* IV, 1, 5; *Ter. Ph.* I, 2, 39). PHR. Văcŭā tōnsōrĭs īn ūmbrā. *H.*

Tōnstrīx, īcĭs, *f. de* Tonsor. Sĕd īstă tōnstrīx, Āmmĭānĕ, nōn tōndĕt. *M.* (II, 17). Tōnstrīcēm Sȳrām nōvīstī nōstrăm. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 51)

Tōnsūră, ǣ, *f. Action de tondre, la coupe des cheveux.* Nē mălĕ dēfōrmēt rĭgĭdōs tōnsūră căpīllōs. *O* PHR. Īncōmptĭs brĕvĭŏr mēnsūră căpīllĭs. *O.* || *La tonte des troupeaux.* Ā tĕpĭdĭs fīēt tōnsūră călēndĭs. *Calp.* (2, 79).

Tōnsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tondeo. *Tondu.* Jām mĭhĭ nīgrēscūnt tōnsā sūdārĭă bārbā. *M.* (XI, 39). Vēl quūm tōnsĭs īllōtŭs ădhæsĭt Sūdŏr (ovibus). *V.* || *Coupé, taillé, moissonné.* Dūrĭs ūt īlēx tōnsă bĭpēnnĭbŭs. *H.* Căpūt tōnsǣ fŏlĭīs ēvīnctŭs ŏlīvǣ. *V.* Āltērnĭs īdēm tōnsās cēssārĕ nŏvālēs. *Id.*

Tōnsŭs, ūs, *m. Coupe de cheveux.* Fūnēstā vēstĕ, tōnsū lūgūbrī. *Att.* (ap. *Non.* 2, 850. Et *Pl. Amph* I, 1, 288).

Tŏnŭs, ī, *m.* (τόνος). *Ton, son.* Tǣdĭă dūlcĭsŏnĭs aūfĕrăt īllă tŏnĭs. *Capel.* (IX, p. 309). Quēis nūmĕrūm dĕdĭt īllĕ tŏnĭs. *Licent.* (*ad Augustin.* 7).

Tŏpāzĭăcŭs, ă, ŭm. *De topaze.* Pūlchrā tŏpāzĭăcĭs ŏnĕrātūr zōnā lăpīllĭs. *Fort.* (VIII, 6, 273)

Tŏpāzŏn, ŏnĭs, *m. Comme le suiv.* Sārdŏnĭūm jūxta āppŏsĭtūm, pūlchērquĕ tŏpāzŏn. *Prud.* (*Psych.* 863).

Tŏpāzŏs *ou* Tŏpāzŭs, ī, *m. f.* (τόπαζος). *Topaze, pierre précieuse.* Ŏmnĭcŏlōrquĕ dĕcēns ēt īn ŏmnĭbŭs ūnā tŏpāzŭs. *Fort.* (*V S. M* III, 517 *Id.* passim).

Cūrălĭīquĕ dĕcūs lĭquĭdī grātĭīquĕ tŏpāzī. *Prisc.* (*Peri.* 1021. Id possit etiam deduci a *Topazion*, quod ap. *Plin.* 37, 32, Gr. τοπάζιον et τοπάζιος). *Voy.* Gemma. || † *Adj.* Hōs chlămȳs, ăst illōs ārmīllă tŏpāză dĕcŏrăt. *Fort.* (*V. S. M.* II, 454).

† Tōpĕr. *Voy.* Topper.

Tōphŭs. *Voy.* Tofus.

Tŏpĭă, ōrūm, *n. pl.* (τόπια). *Paysages à fresques sur les murs des appartements.* Sūnt tŏpĭa ēt călȳbæ. (*Copa*, 7. Cf. *Vitr.* 7, 5.)

† Tōppĕr *ou* Tōpĕr, *adv.* (*abrév. de* Toto opere). *Vite.* Tōppĕr fōrtūnæ cōmmūtāntŭr hŏmĭnĭbŭs. *Neœus* (apud *Fest.*). Căpēssēt flāmmām vōlcānī tōppĕr. *Næv.* (*Ibid.* Etiam *Att.* et *L. Andr.* ibid. Cf. *Quint.* , 6, 40). || *Peut-être.* Tōppĕr quām nēmō mĕlĭŭs scĭt. *Enn.* (apud *Fest.*).

Tŏrăl, ālĭs, *n. Étoffe pour orner les lits de table.* Nē tŭrpĕ tŏrăl, nē sōrdĭdă māppă. *H.* Ēt Tȳrĭās dărĕ cīrcum īllōtă tŏrālĭă vēstēs. *Id.*

Tōrcŭlăr *ou* Tōrcŭlārĕ, ārĭs, *n. Lieu où est le pressoir; pressoir.* Cālcātūrŭs ĕrāt quī sōlŭs tōrcŭlăr āltŭm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 169. Bonam editionem Romanam sequor. Ultima corripitur, ut in Altăr, Calcăr, Pulvinăr).

Tōrcŭlŭm, ī, *n. Comme le précéd.* Vīnĕīs ŭt āmplă cēlla ēt tōrcŭlūm rēspōndĕānt. *Varr* (ap. *Non.* 1, 233. Male aliter vett. edd.).

Tŏrĕtæ, ārŭm, *m. pl.* (Τορέται, *Strab.* Τορεάται). *Peuple scythique.* Ātquĕ Tŏrĕtārūm prōptĕr gĕnŭs. *Avien.* (*D. T.* 866).

Tŏreūmă, ătĭs, *n.* (τόρευμα). *Vase en terre, en verre ou en métal, ayant des figures en relief; ciselures* Sēd Sūrrēntīnæ lævĕ tŏreūmă rŏtæ. *M.* (IX, 102). Tōllĕ, pŭĕr, călĭcēs tĕpĭdĭquĕ tŏreūmătă Nīlī. *Id.* (XI, 1?). Phīdĭăcī tŏreūmă cælī. *Id.* (IV, 39). Ālcōnĭs rĕfĕrēnt Bŏētĭquĕ tŏreūmă. (*Culex*, 66.) *Voy.* Cælatus.

Tŏrĭnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple scythique.* Mēllĭs hŏnōs Tŏrĭnĭs. *V. Fl.*

† Tōrmĕn, ĭnĭs, *n. Comme* Tormentum. *Douleur* (*physique*). Cārnĭs dēlĭcĭās īmmēnsō tōrmĭnĕ pēndĭt. *Alcim.* (*ad Sor.* 201, in *Corp. Poet.* Sed vs. in *Collect. Pisaur.* deest). Quūm lōngīnquă sŭī cūrvārēnt tōrmĭnă mōrbī. *Rust. Help.* (*Hist.* 58).

Tōrmēntŭm, ī, *n. Corde tendue, lien.* Quādrŭplĭcī tōrmēnto ādstrīngĕrĕ lūmbōs. *Grat.* (*Cyn* 26). Tōrmēntō cĭthărāquĕ tēnsĭōrēm. (*Auct. Priap.* 6, *Anth.* II, p. 485.) Tōrmēntō nōn rĕtĭnērī pŏtŭĭt fērrĕō. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 12). || *Enroulement* (*des cheveux*), *tresse, natte.* Aūt īmplēxārūm strŭĕ tōrmēntōquĕ cŏmārŭm. *P. Nol.* (22, 85). || *Machine de guerre avec laquelle on lançait des pierres, des traits, etc.* Mūrālī cōncĭtă nūnquām Tōrmēntō sīc sāxă ĭrĕmūnt. *V.* Ēt tērquĕ quătērquĕ rŏtātūm Mīttĭt ĭn Eūbŏĭcās tōrmēntō fōrtĭŭs ūndās. *O.* Tōrmēntĭs strīdēns māgnōquĕ frăgōrĕ Dīscūssīt trabs āctă căpŭt. *Sil.* SYN. Bālĭstă, māchĭnă. || *Par extens. Projectile.* Nōn īllum īmpāctă mŏvērēnt Tōrmēnta ŏppŏsĭtŭm. *St.* || *Chez les modernes : Canon.* SYN. Æs, æră. EP. Ærĕŭm, ăhēnĕŭm, bēllĭcŭm, Mārtĭŭm, fŭlmĭnĕŭm, tŏnāns. PPH. Ærĕă fūlmĭnă. Māchĭnă fūlmĭnĭs æmŭlă. Æs īgnĭvŏmŭm. (Tormentum *est impropre ici;* Fistula *conviendrait mieux.*) || *Torture, supplice.* Ēxĭgĭs ŭt nūllī gĕmĭtūs tōrmēntă sĕquāntŭr. *O.* Īnvĭdĭā Sĭcŭlī nōn īnvēnērĕ tȳrānnī Mājŭs tōrmēntŭm. *H.* SYN. Crŭcĭātŭs. || *Tourment, douleur, et au fig.* Ægĕr ĕnīm trāxī cōntāgĭă cōrpŏrĕ mēntĭs, Līberă tōrmēntō pārs mĭhĭ nē quă văcĕt. *O.* Tōrmēntum īngēns nūbēntĭbŭs hærĕt. *J.* (2, 137). Dēprēndās ănĭmī tōrmēntă lătēntĭs ĭn ægrō Cōrpŏrĕ. *Id.* (9, 18). SYN. Crŭcĭātŭs, dŏlŏr, mălŭm. || *En parl de l'amour.* Ārdĕāt ĭpsă lĭcēt, tōrmēntĭs gaūdĕt ămāntĭs. *J.* (6, 208. Et *Mart.* (VII, 29). || *En parl. de l'ivresse.* Tū lēnĕ tōrmēntum īngĕnĭo ādmŏvēs. *H.*

Tōrnātŭs, ă, ŭm. *Tourné, arrondi au tour, et au fig.* Ēt mălĕ tōrnātōs īncūdī rēddĕrĕ vērsūs. *H.* Ēt tōrnātă brĕvī sūbstrīngĭtŭr ūngŭlă cōrnū. *Calp.* (6, 55, scil. rotunda).

Tōrnŏ, ās, ārĕ. *Tourner, travailler au tour.* Mōllĭbŭs ēx hĕdĕræ tōrnēntŭr pōcŭlă līgnĭs. *Ser. Sam* (vs. 408). || *Au fig. Arrondir.* Īn mŏdĭcām tōrnāt sĭlĭquā tēndēntĕ fĭgūrām. *Pallad.* (*Insit.* 153). Tām tōrnārĕ cătē cōntōrtōs pōssĭĕt ōrbēs. *Cic.* (*Arat.* 306) SYN. Rŏtūndŏ.

Tōrnŭs, ī, *m. Tour, instrument de tourneur.* Lēntă quĭbūs tōrnō făcĭlī sŭpĕrāddĭtă vītĭs. *V* Aūt tōrnō răsĭlĕ būxūm. *Id.* || *Au fig.* Āngūstō vērsūs īnclūdĕrĕ tōrnō. *Pp.* (II, 34, 43). Ādvŏlāt ēxcūssō vēlōx sēntēntĭă tōrnō. (*Ad Pis.* 83.)

Tŏrōsŭs, ă, ŭm. *Musculeux.* Fĕrĭūntquĕ sĕcūrēs Cōllă tŏrōsă bŏūm. *O.* Hīs pŏpŭlūs rīdēt, mūltūmquĕ tŏrōsă jŭvēntūs. *Pers.* (3, 86). SYN. Lăcērtōsŭs, nērvōsŭs. *Voy.* Robustus. || *Au fig. Solide.* Clāvă tŏrōsă tĭbĭ părĭtĕr cūm pēllĕ jăcēbăt. (*In Obit. Mæcen.* 79.)

Tōrpēdŏ, ĭnĭs, *f. Engourdissement. Voy.* Torpor. || *Torpille, poisson qui engourdit la main du pêcheur.* Quĭs nōn īndŏmĭtām dīræ tōrpēdĭnĭs ārtēm Aūdĭĭt, ēt mĕrĭtō sīgnātās nōmĭnĕ vīrēs ? *Cl.* (Cf. *Epigr.* 3).

Tōrpēns, Tōrpēscēns, tĭs, *et* Tōrpĭdŭs, ă, ŭm. *Engourdi, et au fig.* Āntrăquĕ Mūsārŭm lōngō tōrpēntĭă sōmnō. *Cl.* Nōn tămĕn ēxăcŭēt tōrpēns săpŏr īllĕ pălātŭm. *O.* Stŭpĕfāctŭs crīmĭnĕ tāntō, Jām quăsĭ tōrpēscēns. *Repos.* (*Conc. M. et Ven.* 159). Tōrpĭdă sūprēmōs pătĭtŭr jām caūdă trĕmōrēs. *Aus.* (*Mos.* 264). Tōrpĭdŭs ūt mūltō cōllīdēns mēmbră trĕmōrĕ. *Cypr.* (*Gen.* 165). SYN. Ādstrīctŭs, cōnstrīctŭs, stŭpĕfāctŭs, stŭpĭdŭs, lānguēns, rĭgēns, īmmōbĭlĭs, īmmōtŭs, ĭnērs, īgnāvŭs, etc.

Tōrpĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tōrpēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être engourdi, immobile, s'engourdir, et au fig.* Nēc tōrpērĕ grăvī pāssūs sŭă rēgnă vĕtērnō. *V.* Tōrpēnt.. ăd prœlĭă vīrēs. *Id.* Ănĭmōque ēt cōrpŏrĕ tōrpēt. *H.* Vēl quūm Paūsĭăcā tōrpēs, īnsānĕ, tăbēllā. *Id.* Tōrpētquĕ vīnctūs frīgĭdō sānguĭs gĕlū. *Sen.* (*Troad* 627). Īn nōstrō jām mīlĭtĕ rōbŭr Tōrpŭĭt. *Cl.* Pīgrĭŏr ādstrīctīs tōrpŭĭt Hēbrŭs ăquīs. Āddūctūs sūb vērbĕră tōrpŭĭt ēnsĭs. *Id.* Cōr pĕpŭlĭt hōrrōr; mēmbră tōrpēscūnt gĕlū. *Sen.* (*Med.* 926). Sēgnĕ tōrpēscĭt frĕtŭm. *Id.* (*H. Fur.* 763). Vĭgōr sĕnĭō tōrpēscĕrĕ rērŭm. *Sil.* SYN. Ōbtōrpēscŏ, stŭpĕō, rĭgĕō, lānguĕŏ, lānguēscŏ, *qqf.* ādstrīngŏr, cōnstrīngŏr, gĕlŏr. PPH. Īmmōbĭlĭs, īmmōtŭs, dēfīxūs sŭm, hærĕō *ou* mănĕō. Tōrpŏr mēmbră, ārtūs, cōrpŭs hăbĕt, āllĭgăt, cōnstrīngĭt, vīncĭt (*de* vincio). *Voy.* Stupeo, Gelor

Tōrpĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Torpens.

Tōrpŏr, ōrĭs, *m. Engourdissement.* Ēt sĭmĭlĭs mōrtī pēctŏră tōrpŏr hăbĕt. *O.* Tōrpŏr ĭnērs ēt mōrs ĭmĭtātă quĭētēm. *St.* Ōlĭī mēmbră nŏvūs sōlvĭt fōrmīdĭnĕ tōrpŏr. *V.* Lānguōrque ōbrēpsĭt, pīgrŏr tōrpōrquĕ quĭētĭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 169) SYN. Stŭpŏr, lānguŏr, ĭnērtĭă, etc.

† Tōrpōrŏ, ās, ārĕ. *Engourdir.* Ējŭs ādspēctūs rĕpēns Cōr tōrpōrāvĭt hŏmĭnī ămōrĕ. *Turpil.* (ap. *Non.* 2, 870). || ? *Tuer.* Cōrpūs cōntēmplātŭr ūndĕ tōrpōrārĕt vūlnĕrĕ. *Enn.* (ap. *Non.* 1, 73. Vulgo *corporaret;* sed quomodo huic voci ea significatio esse possit ?)

Tōrquātŭs, ă, ŭm. *Qui porte un collier* Ādfŭĭt Āllēctō brĕvĭbŭs tōrquātă cŏlūbrĭs. *O.* PPH. Tōrquĕ ōrnātŭs, dīstīnctŭs. || *Qui a un collier naturel.* Tōrquātī tārdānt hĕbĕtāntquĕ pălūmbī. *M.* (XIII, 67. Et *Prop.* IV, 5, 63, torquatæ columbæ). || *Subst. m.*

Manlius, surnommé Torquatus, pour avoir arraché le collier d'or d'un Gaulois qu'il avait vaincu en combat singulier. Sævūmquĕ sĕcūrī Ădspĭcĕ Tŏrquātŭm. *V.* Tŏrquātum ĕt Hŏrātĭă făctă. *Man.* (V, 107). || *Autres de la même famille.* Sūprēmō tē sōlĕ dŏmī, Tŏrquātĕ, mănēbŏ. *H.* Tŏrquātō rŭĭt īndĕ mĭnāx. *L.* Ăd lăpĭdĕm Tŏrquātŭs hăbĕt prætōrĭă quārtŭm. *M.* (X, 79). || — ŭs, ă, ŭm *De la famille des Torquatus.* Cŏrvīnōsquĕ sĭmŭl Tŏrquātăquĕ nōmĭnă. *L.*

Tŏrquĕō, ēs, sī, tŭm, quērĕ. *Tourner, courber.* Tāxī tŏrquēntŭr ĭn ārcūs. *V.* Prōrās ăd lĭttŏră tŏrquēnt. *Id.* Tŏrquēntēm frēnīs ōră fĕrōcĭs ĕquī. *O.* SYN. Īntŏrquĕō, flēctō, īnflēctō, īncūrvō, vērtō, īnvērtō. *Voy.* Flecto, Verto. || *Détourner, retourner.* Paūlūm sī dēvĭŭs hōstĭs Tŏrsĭt ĭtĕr. *St.* Tŏrquĕt ăb ōbscēnīs jām nūnc sērmōnĭbŭs aūrēs. *H.* Sēnsĭt, ĕt ăd sŏnĭtūm vōcĭs vēstīgĭă tŏrsĭt. *V.* SYN. Āvērtō, rĕflēctō. || *Faire tourner, rouler, tordre.* Ēt stāmĭnă pōllĭcĕ tŏrquē. *O.* (Adde *Juv.* 2, 55). SYN. Vōlvŏ, vērtō, etc. || *Friser.* Fērrō tŏrquērĕ căpĭllōs. *O.* SYN. Vībrŏ, crīspō. || *Rouler, entraîner.* Tārtărĕŭs Phlĕgĕthōn, tŏrquētquĕ sŏnāntĭă sāxă. *V.* Cœlī quī sīdĕră tŏrquĕt. *Id.* Sīdĕrăque āltă trăhĭt, cĕlĕrīquĕ vŏlūmĭnĕ tŏrquĕt. *O.* SYN. Vōlvŏ, cīrcŭmăgŏ, vērsō, etc. || *Au fig. Régir.* Cūnctă tŭō quī bēllă, pătĕr, sūb nūmĭnĕ tŏrquēs. *V.* Cœlum āc tērrās quī nūmĭnĕ tŏrquĕt. *Id.* || *Brandir, jeter, lancer.* Spīcŭlă tŏrquēbāt Lўcĭō Gŏrtўnĭă cŏrnū. *V.* Tēlă mănū tŏrsĭt. *O.* Tŏrquēntūr tēlă lăcērtīs. *L.* SYN. Īntŏrquĕō, cōntŏrquĕō, lībrŏ, vībrō. *Voy.* Jaculor. || — sībĭlă. *Siffler avec son dard.* Āngŭĭs stĕtĭt, ĕt trĕpĭdāntĭă tŏrsĭt Sībĭlă. *V. Fl.* (Et *Prop.* IV, 8, 8). || *Porter.* Tŏrquĕt nūnc lăpĭdĕm, nūnc īngēns măchĭnă tĭgnŭm. *H.* Tĕgŭmĕn tŏrquēns īmmānĕ lĕōnĭs. *V.* Āxem hŭmĕrō tŏrquĕt stēllīs ārdēntĭbŭs āptŭm. *Id.* SYN. Sūstĭnĕō, gēstō, fĕrō, etc. || *Mettre à la torture, au fig. Tourmenter, faire souffrir.* Ēt tŏrquērĕ mĕrō quēm pērspēxīssĕ lăbōrānt. *H.* Īnvĭdĭă vĕl ămōrĕ mĭsĕr tŏrquēbĕrĕ. *Id.* Pœnĭtĕt, ĕt făctō tŏrquĕŏr īpsĕ mĕō. *O.* Tŏrquĕŏr, īnfēstō nē vĭr ăb hōstĕ cădăt. *Id.* Tŏrquĕt cōnvīvām fămē. *Ph.* Ōră Trīstĭă tēntāntūm sēnsū tŏrquēbĭt ămārŏr. *V.* Māgnŭs Ălĕxāndĕr, pātrĭs quēm glōrĭă tŏrsĭt. *Sid.* (5, 202). SYN. Crŭcĭō, vĕxŏ, āngŏ.

Tŏrquēs *et* Tŏrquĭs, ĭs, *m. f. Collier.* Cōllūm mārmŏrĕŭm tŏrquēs gēmmātă cŏrōnăt. *Læv.* (ap. *Char.* 118). Īt bărbără vēstĭs, Ēt tŏrquēs īnsīgnĕ lŏcī. *V. Fl.* Tŏrquĭs ăb īncīsā dĕcĭdĭt ūncă gŭlā. *Pp.* (IV, 10, 44). Cōllōquĕ dĕcōrŭs Tŏrquĭs ĭn hōstīlēs cĕcĭdĭt pĕr vūlnŭs ărēnās. *St.* Cīrcūmdăt bēllĭcă tŏrquĕ Cōllă. *Sil.* Aūt tŏrquĭs ădēmptæ, Aūt cŏrvī tĭtŭlōs aūxĭlĭārĭs hăbēnt. *O.* SYN. Mŏnīlĕ. *Voy. ce mot.* || *Collier pour les animaux.* Īpsīs ē tŏrquĭbŭs āptōs Jūngĕ părēs. *V.* SYN. Cīrcŭlŭs. || *Qqf. Couronne.* Sæpĕ dĕūm nēxīs ōrnātæ tŏrquĭbŭs āræ. *V.* || *Au fig. Cercle, tour.* Hīnc vāstīs ūrgēnt īmmēnsī tŏrquĭbŭs ŏrbēs. *Man.* (V, 584).

Tŏrrēns, tĭs, *part. act. Voy.* Torreo. || *Adj. Brûlant, ardent.* Quæ răpĭdŭs flāmmīs ămbĭt tŏrrēntĭbŭs āmnĭs. *V.* Cœlī quūm tŏrrēntīssĭmŭs āxĭs Īncŭbŭĭt tērrīs. *St. Voy.* Fervidus. || *Qui se précipite en torrent, violent, rapide.* Tŏrrēntĭs ăquæ vĕl tūrbĭnĭs ātrī Mŏrĕ fŭrēns. *V.* Tŏrrēntī flūmĭnĕ mērsŭs. *O.* Ābrūptīs quūm tŏrrēntīssĭmŭs ēxĭt Pōntĭbŭs. *Stat.* Tŏrrēntĕ clŏācā. *J.* (5, 106). Tŏrrēntēs sānguĭnĕ cāmpī. *Sil.* SYN. Præcēps, răpĭdŭs, vĕhĕmēns, vĭŏlēntŭs, *par ext.* ēffūsŭs. || *Au fig.* Ābstŭlĭt īngēntēs fātō tŏrrēntĕ rŭīnās. *L.* || *En parl. de l'éloquence.* Prōmptĭŭs ĕt Īsæō tŏrrēntĭŏr. *J.* (3, 74, sermo). Pādĭ fŭĕntĭs īmpĕtū tŏrrēntĭŏr. *Aus.* (*Epist.* 21, 3, de ambo). Īngĕnĭō tŏrrēntĕ lŏquāx dē fōntĕ sălūbrī. *Fort.* (VII, 5, 31). SYN. Præcēps, vĕhĕmēns. PHR. Quēm mīrābāntŭr Ăthēnæ Tŏrrēntem, ĕt plēnī mŏdĕrāntēm frēnă thĕātrī. *J.* Mōntĕ dēcūrrēns vĕlŭt āmnĭs, Īmbrēs Quēm sŭpĕr nōtās ălŭērĕ rīpās, Fērvĕt īmmēnsŭsquĕ rŭĭt prŏfūndō Pīndărŭs ōrĕ. *H.*

Tŏrrēns, tĭs, *subst. m. Torrent.* Quā săxă rŏtāntĭă lātē Īmpŭlĕrāt tŏrrēns ārbūstăquĕ dīrŭtă rīpīs. *V.* Flūmĭnĕ pērpĕtŭō tŏrrēns sŏlĕt ācrĭŭs īrĕ. *O.* Tŏrrēntēs īmmānĕ frĕmūnt. *Cl.* EP. Mōntānŭs, hībērnŭs, sŭbĭtŭs; lābēns, cădēns, rŭēns, præcēps; tŭmĭdŭs, frăgōsŭs, sŏnōrŭs, tūrbĭdŭs, spūmāns, spūmĕŭs, răpāx, răpĭdŭs, vĭŏlēntŭs, fŭrēns. PPH. Ūndæ răpācēs. Rŭēns dē mōntĭbŭs āmnĭs. Tŏrtō vŏrtĭcĕ tŏrrēns. VERS. Aūt răpĭdŭs mōntānō flūmĭnĕ tŏrrēns Stērnĭt ăgrōs, stērnĭt sătă lætă, bŏūmquĕ lăbōrēs, Præcĭpĭtēsquĕ trăhĭt sīlvās : stŭpĕt īnscĭŭs, āltō Āccĭpĭēns sŏnĭtūm sāxī dē vērtĭcĕ, pāstŏr. *V.* Aūt ŭbĭ, dēcūrsū răpĭdō dē mōntĭbŭs āltīs, Dānt sŏnĭtūm spūmōsī āmnēs, ĕt ĭn æquŏră cūrrūnt, Quīsquĕ sŭūm pŏpŭlātŭs ĭtĕr. *Id.* Mūltă quŏque hīc tŏrrēns, nĭvĭbŭs dē mōntĕ sŏlūtīs, Cŏrpŏră tūrbĭnĕō jŭvĕnīlĭă vŏrtĭcĕ mērsĭt. *O.* Ēccĕ vĕlūt tŏrrēns, ūndīs plŭvĭālĭbŭs aūctŭs, Aūt nĭvĕ quæ, zĕphўrō vīctă tĕpēntĕ, flŭĭt, Pēr sătă pērquĕ vĭās fērtŭr : nĕc, ŭt āntĕ sŏlēbăt, Rīpārūm claūsās mārgĭnĕ fīnĭt ăquās. *Id.* Ūt răpĭdŭs tŏrrēns, ănĭmōs cuī vērnă mĭnīstrānt Flāmĭna, ĕt ēxūtī cōncrētō frīgŏrĕ cōllēs, Quūm văgŭs īn cāmpōs frūstrā prŏhĭbēntĭbŭs ēxĭt Ōbjĭcĭbŭs, rĕsŏnānt pērmīxtō tūrbĭnĕ tēctă. *St.* Āvūlsās ōrnōs ĕt ădēsī frāgmĭnă mōntĭs Cūm sŏnĭtū vōlvēns, fērtŭr lātrāntĭbŭs ūndīs. *Sil. Voy.* Fluvius, Diluvium. || *Au fig.* Quāntŭs Īllĕ mĕrī vĕtĕrĭs pēr crūră mădēntĭă tŏrrēns! *J.* (6, 318). Ābūndāns Ūmbrārum hūc ăgĭtŭr tŏrrēns. *Sil.* Nēc tŏrrēntĕ Lĭbўs vīso ārmōrūmquĕ vĭrūmquĕ. *Id.*

Tŏrrēntĕr. *Comme un torrent, rapidement.* Tŏrrēntĭŭs āmnĕ (ruunt). *Cl.*

Tŏrrĕō, ēs, ŭī, tōstŭm, tŏrrērĕ. *Sécher, dessécher.* Jām răpĭdŭs, tŏrrēns sĭtĭēntēs Sīrĭŭs Īndōs. *V.* Flāmmĕō văpōrĕ tŏrrēns tērræ fētum ēxŭssērĭt. *Pac.* (apud *Fest.*, scil. solum). Ēt Cănĭs ārēntī tŏrrĕăt ārvă sĭtī. *Tib.* (I, 4, 42). Sīccō tŏrrĕt sĭtĭs ōră pălātō. *Pp.* (IV, 9, 21). SYN. Ūrŏ, ēxūrō. *Voy.* Sicco. || *Faire cuire ou rôtir.* Frūgēsquĕ rĕcēptās Ēt tŏrrērĕ părānt flāmmīs ĕt frāngĕrĕ sāxō. *V.* Sūbjĭcĭūnt vĕrŭbŭs prūnās, ĕt vīscĕră tŏrrēnt. *Id.* Fūrnīs tŏrrēbānt fārră cŏlōnī. *O.* Sævĭŏr īllō Quī fālsūm lēntō tŏrrŭĭt īgnĕ bŏvĕm. *Id.* SYN. Cŏquŏ. PHR. Dūm tūrdōs vērsăt ĭn īgnĕ. *H.* || *Qqf. Brûler.* Īllă vĕlīm răpĭdā vūlcānŭs cārmĭnă flāmmā Tŏrrĕăt. *Tib.* (I, 9, 50). *Voy.* Uro. || *Au fig. Enflammer d'une passion.* Căptăquĕ fēmĭnĕŭs pēctŏră tŏrrĕt ămŏr. *O.* Mē tŏrrĕt făcĕ mūtŭā (Calais). *H.* Pēctŭs īnsānūm văpŏr Āmŏrquĕ tŏrrĕt. *Sen.* (*Hip.* 640). SYN. Ūrŏ, ădūrŏ, īncēndō, etc. *Voy.* Incendo, Ardeo.

Tŏrrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Commencer à être brûlé.* Īgnĭbŭs īmpōsĭtūm călĭdīs tŏrrēscĕrĕ flāmmīs. *Lr.* (III, 904)

Tōrrĭdŭs, ă, ŭm. *Sec, desséché.* Quā vĭdĕt Ītălĭăm sāxōsō tōrrĭdă dōrsō. *Sil.* Ēt dūmētă jŭgīs hōrrĭdă tōrrĭdĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 136). *Voy.* Aridus. || *Altéré.* Sī tōrrĭdă pārvŭs Vĕnĭt ĭn ōră crŭŏr. *L.* Cērne ŭt dēmērsō tōrrĭdŭs ōrĕ bĭbăt. (*Anth.* II, p. 365.) *Voy* Sitiens. || *Rôti.* Tōrrĭdă fārră. *O.* SYN. Tōstŭs. || *Brûlé, brûlant.* Sēmpĕr sōlĕ rŭbēns ĕt tōrrĭdă sēmpĕr ăb īgnī (Zona). *V.* Tōrrĭdŭs æstŭăt āĕr. *Pp.* (II, 28, 3). SYN. Ūstŭs, āccēnsŭs, flāgrāns, fērvēns, etc. *Voy.* Fervidus. || *Qui brûle.* Æstās tōrrĭdă. *V.* || *En parl. du froid.* Nē tōrrĭdă nīmbīs Īnstĕt hĭĕms. *Calp.* (5, 107). || — vōx. *Voix pénible d'une bouche desséchée.* (*Calp.* 3, 59).

Tōrrĭs, ĭs, *m. Tison embrasé.* Flāgrāntēm mātĕr ăb īgnĕ Ērĭpŭĭt tōrrĕm. *O.* EP. Āccēnsŭs, fūmāns.

flāmmāns, ignĕŭs, īgnītŭs. || *On s'en servait dans les combats.* Hīc tōrre ārmātŭs ŏbūstō. *V.* Ōbvĭŭs āmbūstūm tōrrēm Cŏrўnæŭs ăb ārā Cōrrĭpĭt. *Id.* PHR. Cīrcūm căpŭt īgnĕ rŏtātō Īnsĕquĭtŭr. *O.* Ōccŭpăt ōs flāmmīs. *V.* || *Qqf. Tison éteint.* Fūnĕrĕūm tōrrēm mĕdĭōs cōnjĕcĭt ĭn īgnēs. *O.*

† Tōrrŭs, ī, *m. Comme* Torris. Ŭbĭ tōrrŭs ēssĕt īntērfēctŭs flāmmĕŭs. *Att.* (ap. *Non.* 1, 51. *Id.* ibid. Adde *Enn.* et *Pacuv.* apud *Serv.* ad *Æ.* XII, 298). || 2. *Adj. Comme* Torridus. (Festus : « *Torum,* antiqua consuetudine, torridum, aridum. »)

Tōrsī, *parf. de* Torqueo.

Tōrtē, *adv. De côté, obliquement.* Īndĕ tămēn quāmvīs tōrtē pĕnĭtūsquĕ rĕmōtă. *Lr.* (IV, 306).

Tōrtĭlĭs, ĕ. *Tortillé, qui va en tournant.* Tōrtĭlĭs ē dĭgĭtīs ēxcĭdĭt ānsă mĕīs. *O.* Tōrtĭlĭbūs vībrātă fălărĭcă nērvīs. *L.* Fīt tōrtĭlĕ cōllō Aūrum īngēns cŏlŭbĕr. *V.* SYN. Tōrtŭs, etc.

† Tōrtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Torqueo. Āmcīsă rĕcēntī Vūlnĕrĕ tōrtārī. *Lr.* (III, 660). Ĭbĭ tŏlūtīm tōrtŏr. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 872, in equuleo).

Tōrtŏr, ōrĭs, *m. Bourreau.* Tūnc fēlīx, quŏtĭēs ălĭquīs tōrtōrĕ vŏcātō Ūrĭtŭr. *J.* (14, 21). Ātquī scĭēbăt quæ sĭbĭ bārbărŭs Tōrtōr părārĕt. *H.* SYN. Cārnĭfēx. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ōccūltūm quătĭēnte ănĭmō tōrtōrĕ flăgēllūm. *J.* (13, 195).

† Tōrtūm, ī, *n. Comme* Tormentum. Nām te īn tĕnĕbrĭcā sæpĕ lăcĕrābō fāmē Claūsum, ēt fătīgāns ārtūs tōrtō dīstrăhăm. *Pac.* (apud *Non.* 2, 849. Sic Codd. Sed melius *Aurat.* et *Guyet* conj. *tortu*).

Tōrtŭōsŭs, ă, ūm. *Tortueux, et au fig.* Ō tōrtŭōsĕ sērpēns. *Prud.* (*Cath.* 6, 141, translate. *Ib.* 6, 142, fraudes tortuosas).

Tōrtŭs, ă, ūm, *part. p. de* Torqueo. *Tors, tordu.* Crīnĭbūs īn nōdūm tōrtīs vĕnērĕ Sĭcāmbrī. *M.* (*Spect.* 3). Tōrtă rĕdĭmītŭs tēmpŏră quērcū. *V.* Tōrtōs īncīdĕrĕ fūnēs. *Id.* Tōrtăquĕ vērsātō dūcēntēs stāmĭnă fūsō. *O.* SYN. Tōrtĭlĭs, flēxŭs. || *Tournant, tortueux.* Ēt tōrtīs ērrāns quī flēxĭbŭs. *Pompon. Sec.* (ap. *T. Maur. Met.* 573). || *Au fig. Contourné, obscur.* Cōndĭtĭōnēs tĕtŭlĭ tōrtās. *Pl.* (*Men.* IV, 2, 25). SYN. Implēxŭs, etc. || *Roulé.* Cūm tōrtō pūlvĕrĕ nūbĕm. *L.* SYN. Vŏlūtŭs. || *Brandi, lancé.* Prŏāvī fūlmĭnă tōrtă mănū. *O.* Lāncĕă nūdātōs ēxērcēt tōrtă lăcērtōs. *Sil.* || *Torturé, et au fig.* Tōrtūs quī lēgēm nēc mĕrŭīssĕ gĕmĭt. *Fort.* (X, 16, 6). Cōmmīssūmquĕ tĕgēs ēt vīnō tōrtŭs ĕt īrā. *H.*

Tōrtŭs, ūs, *m. Action de tourner, tournoiement, tour.* Quō sūspēnsă trăhēns lībrārēt vūlnĕră tōrtū. *St.* || *Repli.* Nēquīcquām lōngōs fŭgĭēns dăt cōrpŏrĕ tōrtūs (serpens). *V. Voy. dans* Multiplicabilis. || *Tourment, supplice. Voy.* Tortum.

Tŏrŭlŭs, ī, *m.* (*de* Torus). *Petite corde.* Tŏrŭlŭs ĭnĕrĭt aūrĕŭs Sūb pĕtăsō. *Pl.* (*Amph. prol.* 144).

† Tŏrūm, ī, *n. Comme le suiv.* Quæ cōmmūnĕ tŏrūm sērvāvĭt căstă mărĭtī. (*Anth.* II, p. 123.)

Tŏrŭs, ī, *m. Petite corde.* (Cf. *Caton. R. R.* 135 ; *Col.* 11, 3. Etiam *Varr.* apud *Non.* 1, 35, ait *Torum* appellatum a *torta herba.* Adde *Serv.* ad *Æ.* I, 708, et II, 2. Et *Isid.* 20, 1 : « *Torus* dicitur a *tortis herbis,* quæ accumbentium humeris supponuntur. ») *Voy.* Torulus. || *Muscle.* Lūxŭrĭătquĕ tŏrīs ănĭmōsūm pēctŭs. *V.* Gaūdētquĕ cŏmāntēs Ēxcŭtĭēns cērvīcĕ tŏrōs (leo). *Id.* Ō pēctŏra, ō tērga, ō lăcērtōrūm tŏrī ! *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). Sŏlĭdōrūm mōlĕ tŏrōrŭm. *O.* SYN. Mūscŭlŭs, nērvŭs. || *Lit d'herbe, de feuillage.* Sīlvēstrēm mōntānă tŏrūm quūm stērnĕrĕt ūxŏr Frōndĭbŭs ēt cūlmō. *J.* (6, 5). Mīxtăquĕ cūm fŏlĭīs præbŭĭt hērbă tŏrŭm. *O.* Dātquĕ tŏrūm cēspĕs. *Id.* Vĭrĭdāntĕ tŏrō cōnsēdĕrăt hērbæ. *V.* || *En gén. Lit* Īndĕ tŏrō pătĕr Ænēās sīc ōrsŭs ăb āltō. *V.* Lūcēnt gĕnĭālĭbŭs āltīs Aūrĕă fūlcră tŏrīs. *Id.* Et sīgnīs crēscĭt tŏrŭs āspĕr ĕbūrnīs. *St.* SYN. Lēctŭs, cŭbīlĕ, etc. *Voy.* Lectus. || *Lit nuptial, et au fig.* Jŭgālēs Cōncĭlĭārĕ tŏrōs. *St.* Prīmă mĕīs tū pāctă tŏrīs. *Aul. Sab.* (2, 9). Tū mĭhĭ jūnctă tŏrō. *O.* SYN Thălămŭs. *Voy.* Conjugium.

† Tōrŭs, *arch. Voy.* Torrus.

Tōrvă *et* Tōrvŭm, *n. pris adv. De travers, avec un regard menaçant.* Ārdēntem ēt tōrvă tŭēntēm Lēnībăt. *V.* (Et *V. Fl.* II, 555). Tōrvum ĕt ōblīquum īntŭēns. *Sen.* (*Thyest.* 706). SYN. Ōblīquē. PPH Tōrvīs ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs. Tōrvō, ōblīquō ŏcŭlō, lūmĭnĕ. PHR. Ādspĭcĭt hānc tōrvīs (suppl. oculis). *O.* Trānsvērsă tŭēntĭbŭs hīrcīs. *V.* || *D'une manière terrible.* Īt tōrvūm lăcrĭmāns. *St.* Tōrvūmquĕ rĕpēntĕ Clāmăt. *V.* SYN. Mĭnācĭtĕr.

† Tōrvĭtĕr, *arch. Comme le précédent.* Quēm nūnc tū tām tōrvĭtĕr īncrĕpŭīstī. *Enn.* (apud *Non.* 11, 57. *Pompon.* ibid. Adde *Enn.* ap. *Prisc.* 1010).

Tōrvŭs, ă, ŭm. *Qui regarde de travers, d'un air menaçant.* Īllĕ tŭēns ŏcŭlīs īmmītēm Phīnĕă tōrvīs. *O.* SYN. Ōblīquŭs. || *Menaçant, terrible.* Ōptĭmă tōrvæ Fōrmă bŏvĭs. *V.* Tōrvă lĕænă. *Id.* Tōrvŭs ăpĕr. *Pp.* (II, 3, 6). Tōrvă Mĕgæră. *Cl.* SYN. Tērrĭbĭlĭs, fĕrōx, mĭnāx, sævŭs, ātrōx, hōrrēndŭs, mĕtŭēndŭs, etc. || *Qui a le visage sévère.* Nēc sĕdĕō dūrīs tōrvă sŭpērcĭlĭīs. *O.* Quĭd ? sī quĭs vūltū tōrvō fĕrŭs, ēt pĕdĕ nūdō, Ēxĭgŭæquĕ tŏgæ sĭmŭlēt tēxtōrĕ Cătōnĕm ? *H.* SYN. Āspĕr, dūrŭs, tĕtrĭcŭs, sĕvērŭs, fĕrŭs, hōrrĭdŭs, etc.

Tōstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Torreo. *Desséché.* Tōstă sĭtĭt tēllūs. *O.* Īn Lĭbўă Īndĭāvĕ tōstā. *Cat.* (45, 6). SYN. Tōrrĭdŭs, etc. *Voy.* Aridus. || *Rôti, grillé, torréfié.* Vīscĕră tōstă fĕrūnt. *V.* Ēt cōrpŏră tōstă Cārnĕ rĕplēnt. *O.* || *Qqf. Brûlé.* Tōsti āltī stānt părĭĕtēs. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 3, 19). Tōstōs ĕn ădspĭcĕ crīnēs. *O.*

Tŏt, *plur. indécl. Tant de, un si grand nombre, autant de.* Cuī quŏt sūnt cōrpŏrĕ plūmæ, Tŏt vĭgĭlēs ŏcŭlī sūbtĕr. *V.* Tŏt mălă sūm fŭgĭēns tēllūrĕ, tŏt æquŏrĕ pāssŭs. *O.* SYN. Tāntūm (*avec le gén.*). PPH. Tām mūltī. || *Qqf. Si peu de.* Vīx crēdēnt, tāntūm rērūm cĕpīssĕ tŏt ānnōs. (*Ad Liv.* 339.)

† Tōtæ, *anciens gén. et dat. f. de* Totus. Gānnĭt ŏdĭōsŭs ōmnī tōtæ fămĭlĭæ. *Pl.* (*fr.* apud *Varr L. L.* 7, 103. Cf. *Char.* 133). || † Tōtī, *gén. pour* Totius. (*Afran.* apud *Prisc.* 694.)

Tŏtĭdĕm, *indécl. Aussi nombreux, autant de.* Ērrāmŭs pĕlăgō, tŏtĭdēm sĭnĕ sīdĕrĕ nōctēs. *V.* Scrīpsīssĕ dŭcēntōs Āntĕ cĭbūm vērsŭs, tŏtĭdēm cœnātŭs. *H.* Nŭmĕrŭs vīx ēst tŏtĭdēm quŏt Thēbārūm pōrtæ. *J.* (13, 26).

Tŏtĭēs *ou* Tŏtĭēns, *adv. Autant de fois.* Nē pŏpŭlum ēxtrēmă tŏtĭēs ēxōrĕt ărēnā. *H.* Īllă tŭă tŏtĭēs æră rĕpūlsă mănū. *Tib.* (I, 3, 24). Quōs ĕgŏ sīm tŏtĭēs jām dēdĭgnātă mărītōs. *V.* PPH. Tām sæpĕ. Tŏt vĭcĭbŭs.

Tōtŭs, ă, ŭm, *gén.* ĭŭs *ou* īŭs, *dat.* ī. *Tout, tout entier.* Măgnănĭmōsquĕ dŭcēs, tōtīŭsque ōrdĭnĕ gēntĭs. *V.* Tōtō dīvīsōs ōrbĕ Brĭtānnōs. *Id.* Ā cūnctīs ēxpēllĭtŭr æthĕrĕ tōtō. *O.* Ātque ŏcŭlī, pārtēs ănĭmāntĭs tōtĭŭs ēxstānt. *Lr.* (III, 97). SYN. Ōmnĭs, ūnĭvērsŭs, īntĕgĕr, pērfēctŭs, plēnŭs, sŏlĭdŭs, īncōnsūmptŭs, *qqf.* pērpĕtŭŭs. || Ēx tōtō. *Entièrement.* Nōn tămĕn ēx tōtō dēsĕrĕre īllă pŏtēs. *O.* (*Id. Her.* 16, 158). SYN. Ōmnīnō. || *Subst. n. L'univers.* Tū, mĕdĭtāns Tōtūm, dĕcŏrās, Pĕrĭāndrĕ, Cŏrīnthūm. *Sid.* (15, 47. Gr. τὸ πᾶν). || *Au moral.* Hăbēs tōtă quŏd mēntĕ pĕtīstī. *V.* Nēscĭō quĭd mĕdĭtāns nūgārūm, tōtŭs ĭn īllīs. *H.* Tōtŭs pŏpŭlārĭbŭs aūrīs Īmpēllī. *L.* Nūnc quŏquĕ, nē vĭdĕār tōtŭs ăbēssĕ, căvēs ? *O.*

Eccĕ săcĕr tōtūsquĕ dĕī (Mopsus). *V. Fl.* || † *Comme* Omnes, Singuli. Tōtōs īn pœnam ōrdīrĕ nĕpōtēs. *St.* Cuī bīnī cūstōdēs sēmpĕr tōtīs hōrīs āccŭbānt. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 57).

Tŏxeūs, ĕŏs, ĕī *ou* eī, *m.* (Τοξεύς). 1. *Toxée, fils d'OEnée, frère d'Althée.* Tŏxĕă, quīd făcĭăt, dŭbĭūm. *O.* || 2. *Fils d'Eurytus et frère d'Iole.* Nēcdūm fōrtī sānguĭnĕ Tŏxeū. *Sen.* (*H. OEt* 214).

Tŏxĭcūm, ī, *n.* (τοξικόν). *Poison pour les flèches, en gén. Poison.* Ŭt hŏmĭnĕm mĭsĕrūm tŏxĭcō trānsēgĕrĭt. *Cœcil.* (apud *Fest.*). Ādspĭcĭs ēt mīttī sŭb ădūncō tŏxĭcă fērrō. *O.* Tŏxĭcă fātĭlĕgī cărpūnt mātūră Săbæī. *L.* Vēlōcĭūsvĕ mĭscŭīssĕ tŏxĭcūm. *H. Voy.* Venenum.

Tŏxĭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sălūtēm dīcīt Tŏxĭlō Tīmārchĭdēs. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 32).

Trăbālĭs, ĕ. *De poutre.* Clāvōs trăbālēs ēt cŭnĕōs mănū Gēstāns ăhēnā. *H.* || *Au fig. Gros comme une poutre, énorme.* Tēlōque ōrāntēm mūltă trăbālī (ferit). *V.* Dēxtrāquĕ trăbālēm Hāstam īntōrsĭt ăgēns. *St.* Trăbālī scēptrō. *Cl.*

1. Trăbĕă, æ, *f. Trabée, robe des rois de Rome, et ensuite des consuls dans les jours de cérémonie. Elle était d'une étoffe blanche avec plusieurs bandes de pourpre (une dalmatique).* Īpsĕ Quĭrīnālī trăbĕā cīnctūquĕ Găbīnō. *V.* (*Id. Æ.* XI, 334). Trăbĕāquĕ dĕcōrŭs Rōmŭlŭs. *O.* Quōs săcră Quĭrīnī Pūrpŭra, ēt aūrātŭs trăbĕæ vēlāvĭt ămĭctŭs. *Aus.* (*Epist.* 24, 64). Jām părāt aūrātās trăbĕās cīnctūsquĕ mĭcāntēs. *Cl.* || *Au fig. Consulat.* Pōst trăbĕās ēxsŭl. *Cl.* Ānnŭs, quī trăbĕās, hīc dĕdĭt ēxsĭlĭūm. *Id.*

2. Trăbĕă, æ, *m. Q. Trabéa, ancien comique latin.* Tūrpĭlĭūs sēptĭmūm, Trăbĕa ōctāvum ōbtĭnĕt. *Volcat. Sed.* (apud *Gell.* 15, 24).

Trăbĕālĭs, ĕ. *De la robe trabée.* Ēffŭlgēns trăbĕālĭs mōlĕ mĕtāllī. *Sid.* (2, 2, scil. auro).

Trăbĕātŭs, ă, ŭm. *Vêtu de la trabée.* Hōc ĭgĭtŭr vīdĭt trăbĕātī cūră Quĭrīnī. *O.* Cēnsōrēmquĕ tŭūm vēl quōd trăbĕātĕ sălūtās. *Pers.* (3, 29). Ēt sūlcātă dĭū trăbĕātō rūră cŏlōnō (scil. consule). *Cl.*

† Trăbēs, *arch. Comme* Trabs. Cæsa āccĭdīssĕt ăbĭēgna ăd tērrām trăbēs. *Enn.* (apud *Cic. N. D.* 3, 30. *Id.* apud *Varr. L. L.* 7, 33).

† Trăbīcă, æ, *f. Navire.* (*Pacuv.* apud *Fest.*)

Trābs, trăbĭs, *f. Poutre, solive, grosse pièce de bois.* Aūrātāsquĕ trăbēs, vĕtĕrūm dĕcŏra āltă părēntūm. *V.* Quūm jam hīc trăbĭbūs cōntēxtŭs ăcērnīs Stārĕt ĕquŭs. *Id.* Tīgnă trăbēsquĕ. *Lr.* (II, 192). SYN. Tīgnūm, tĭgīllūm, rōbŭr. EP. Ārbŏrĕă, sēctă, cōntēxtă, lōngă, fīrmă, sŏlĭdă, vălĭdă. || *Bélier pour la guerre.* Ŭt māchĭnă mūrī, Quæ scŏpŭlīs trăbĭbūsquĕ dĭū cōnfēctāquĕ flāmmīs. *V. Fl. Voy.* Aries. || *Navire.* Quō dŭcĕ trābs Cōlchās săcră cŭcūrrĭt ăquās. *O.* Jām mărĕ tūrbārī trăbĭbŭs. *V. Voy.* Navis. || *Toit.* Sŭb īsdĕm Sīt trăbĭbŭs. *H. Voy.* Tectum. || *Arbre de haute futaie.* Sīlvă frĕquēns trăbĭbŭs. *O.* Dēnsūm trăbĭbūs nĕmŭs. *Id.* Frāxĭnĕæquĕ trăbēs. *V. Voy.* Arbor. || *Gros javelot.* Ēt trăbĕ frāxĭnĕā Căpănēŭs rŭĭt ōbvĭŭs. *St.* Lērnæām jăcĭt īpsĕ trăbēm. *Id. Voy.* Trabalis. || *Grosse torche.* Vāstām rŏgō flăgrāntĕ cōrrĭpĭāt trăbēm. *Sen.* (*H. Fur.* 103). || *Pilier en métal.* Trăbĭbūs sŏlĭdātŭr ăhēnīs Cūlmĕn. *Cl.*

Trăchălĭō, ōnĭs, *m.* (τράχηλος). *Nom d'homme.* (*Plaut. Rud.* III, 6, 17.)

Trăchās, æ, *f. Autre nom d'Anxur.* Trăchāsque ōbsēssā pălūdĕ. *O.*

Trāchȳn, ȳnĭs, *ou* Trāchīn, īnĭs, *f.* (Τραχύν et Τραχίν). *Trachine, ville de Thessalie.* Hērcŭlĕā Trāchīnĕ jŭbĕ, sŭb ĭmāgĭnĕ rēgĭs, Ālcȳŏnēn ădĕāns [illegible] Lăpĭdōsă Trāchīn. *Sen.* (*Troad.* 820).

Trāchȳnĭŭs *ou* Trāchīnĭŭs, ă, ŭm. *De Trachine.* Ēxpūlsūmquĕ dŏmō pătrĭā Trāchīnĭă tēllūs Āccĭpĭt. *O.* Trāchīnĭŭs hērōs. *Id.*

Trāctă, ōrŭm, *n. pl. Laine cardée.* Trāctāquĕ dē nĭvĕō vēllĕrĕ dūctă pŭtăt. *Tib.* (I, 6, 80).

Trāctābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut remuer ou manier.* Vīx trāctābĭlĕ pōndŭs. *St.* (Sic *Ter. Maur. præf.* 66). || *Au fig. Qu'on peut toucher, traitable, accessible, doux.* Ēst mărĕ, cōnfĭtĕŏr, nōndūm trāctābĭlĕ nāntī. *O.* Dūm nōn trāctābĭlĕ cœlūm. *V.* Nēc vōcēs ūllās trāctābĭlĭs aūdĭt. *Id.* SYN. Mītĭs, lēnĭs, făcĭlĭs. || *Qu'on peut façonner.* Nēc ădhūc trāctābĭlĭs ārtĕ. *O.*

Trāctātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Trāctātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui touche, qui frotte, qui masse; baigneur, baigneuse.* Pērcūrrĭt ăgĭlī cōrpŭs ārtĕ trāctātrīx. *M.* (III, 82). || *Au fig. Commentateur.* Trāctātŏr, gĕōmĕtră, mūsĭcūsquĕ. *Sid.* (*Ep.* IV, 11, 9. Et *Alcim.* VI, 406).

Trāctātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tracto.

Trāctātŭs, ūs, *m. Action de toucher, de frotter.* Stĭli īmmŏrāntīs pătĕrĕ trāctātūm, Prŏbĕ. *Avien.* (*Or. mar.* 625). || † *néol. Action de disserter.* Trāctātū vărĭō nōctēm sērmōnĕ trăhēntēs. *Corip.* (*Johan.* III, 7).

Trāctīm, *adv. Sans interruption.* Tūm sŏnŭs aūdītŭr grăvĭŏr, trāctīmquĕ sŭsūrrānt (apes). *V.* Pĕr ārtūs Īre ălĭōs trāctīm gĕlĭdī vēstīgĭă lētī. *Lr.* (III, 528). Ēxtēndēns nēc sē sūbstāntĭă trāctīm Prōdūxĭt. *Prud* (*Apoth.* 273).

Trāctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Traho. *Tirer, entraîner.* Aūt quī tē sīc rēspĕctāntĭbūs Trāctāvērĕ nōbīs. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 2). Mālīs mōrsūquĕ fĕrārūm Trāctārī. *Lr.* (III, 902). SYN. Trăhō, răpĭō, răptō. || *Toucher, manier.* Dūrōs gaūdēt trāctārĕ rŭdēntēs. *J.* (6, 102). Ād tāctūm trāctāntī dūră rĕsīstĭt (pellis). *V.* Trāctātă nŏtām lābēmquĕ rĕmīttūnt Ātrāmēntă. *Hor.* SYN Tāngō, āttrēctō, etc. *Voy.* Tango. || *Retourner, remuer.* Ǣrĕ sŏlūm tērræ trāctābānt. *Lr.* (V, 1288). SYN. Vērtō, ēxērcĕō, etc. || *Frapper.* Trāctăt īnaūrātæ cōnsŏnă fīlă lȳræ. *O.* SYN. Pūlsō, īmpēllō, etc. || *Au fig. Manier, traiter, administrer.* Quæ rēs... rătĭōnĕ mŏdōquĕ Trāctārī nōn vūlt. *H.* Mĭnŭ' quī caūte ēt cōgĭtātē rēm suām trāctāvĭt, pătĕr. *Pl.* (*Trin.* II, 2, 46). Ōmnĭă... trāctāndă pŭtābăt ĭnērmī Jūstĭtĭă. *J.* (4, 80). SYN. Hăbĕō, gĕrō, cūrō. || *Exercer un art.* Ārtēm trāctānt mūsĭcām. *Ter.* (*Ph. prol.* 17). Trāctānt făbrīlĭă făbrī. *H.* (*Epist.* II, 1, 116. Alii intellig. *disserunt*). SYN. Ēxērcĕō. || — pērsōnām, etc *Remplir un rôle.* Pārtēs mīmūm trāctārĕ sĕcūndās. *H.* SYN. Ăgō. || — vītām. *Vivre.* Vōlgĭvăgō vītām trāctābānt mōrĕ fĕrārūm. *Lr.* (V, 930). SYN. Trăhō, ăgō, etc. || *Traiter qqn, se conduire à son égard.* Paūlōquĕ bĕnīgnĭŭs īpsūm Tē trāctārĕ vŏlēs. *H.* Hā ārtĕ trāctābāt vĭrūm, Ŭt ănĭmūm... īncēndĕrĕt. *Ter* (*Heaut.* II, 2, 125). SYN. Hăbĕō. || *Travailler à.* Ē quæ dēspērāt trāctātă nĭtēscĕrĕ pōssĕ, rĕlīnquĭt. *H* || *Repasser dans son esprit.* Fīgēndum ēt mĕmŏrī trāctāndūm pēctŏrĕ. *J.* (11, 27). Gaūdēt māgnă ærūmnās dŏlŏr Trāctārĕ tōtās. *Sen.* (*Troad.* 10[illegible]). SYN. Vērsō, vōlvō, vŏlūtō, ăgĭtō. || *Eccl. Int[illegible]ter, commenter.* Dīssĕrĭt, ēlōquĭtŭr, trāctāt, dŏcet. *Prud.* (*Peri.* 13, 101).

Trāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Traho. *Tiré, traîné* Hēctŏrĭs... cīrcūm sŭă Pērgămă trāctī. *O.* || *Retiré, arraché.* Trāctōque ā vūlnĕrĕ fērrō. *O.* || *Traîné en longueur.* Jāmquĕ fĕrē trāctō dŭō pēr quīnquēnnĭă bēllō. *O.*

Trāctŭs, ūs, *m. Action de tirer.* Trāctūquĕ gĕmēntēm Fērrĕ rŏtām. *V.* Tēndūnt īllī, trāctūquĕ vĭcīssīm Taūrĕă tērgă dŏmānt. *V. Fl.* || *Action de conduire.* Aūt sī qua īncērtō fāllēt tē līttĕră trāctū. *P* (IV, 3, 5). SYN. Dūctŭs. || *Action de se traîner*

ramper. Squāmĕūs īn spīrām trāctū sē cōllĭgĭt ănguĭs. *V*. Līttŏrĕām trāctū squāmæ crĕpĭtāntĭs ărēnām Sūlcăt. *O*. || *Coup (de dés)*. Nōs ād vērbĕră trāctŭūm strŭēntēs. *Sid*. (23, 492). || *Action de carder*. Vēllĕră mōllĭbăt nĕbŭlās æquāntĭă trāctū. *O*. || *Course, marche*. Æquŏrĕōsquĕ sălēs lōngō mītēscĕrĕ trāctū. *L*. Pērpĕtŭō pŏssīnt ævī lābēntĭă trāctū. *Lr*. (I, 1003). *Voy*. Cursus. || *Sillon de feu, etc*. Flāmmārŭm lōngōs ā tērgo ālbēscĕrĕ trāctūs. *V*. Sūlcātō vărĭōs dūxērūnt (puppes) gūrgĭtĕ trāctūs. *L*. SYN. Sūlcŭs. || *Long espace, longue étendue*. Lōngōquĕ pĕr āĕră trāctū Fērtŭr (Phaethon). *O*. Cōntĭnŭūs sŭbĭtārŭm trāctŭs ăquārŭm. *L*. Quūm mĕdĭæ jăcĕānt īmmēnsīs trāctĭbŭs Ālpēs. *Id*. Cōrrŭptō cœlī trāctū. *V*. Spătĭōsīs trāctĭbŭs ōrnī. *Cl*. SYN. Spătĭŭm. || *Région, parages, canton, place*. Trāctū sūrgēns ŏlĕāstĕr ĕōdēm. *V*. Trāctŭm prŏcĕrēs tĕnŭērĕ sĕcūndŭm Æquŏrĕī. *Cl*. Trāctŭs ŭtēr plūrēs lĕpŏrēs, ŭtēr ēdŭcĕt āprōs. *H*. SYN. Rĕgĭŏ, lŏcŭs.

Trādĭdī, *parf. de* Trado.

† Trādĭtŏr, ōrĭs, *m*. *Traître*. Trādĭtŏr īmmītĭs, fĕrĕ prōdĭtŏr, īmpĭĕ lātrŏ. *Sedul*. (V, 61).

Trādĭtŭs, ă, ŭm, *part. p*. Rītŭs ŭt ā prīscō trādĭtŭs ēxstăt ăvō. *Tib*. (II, 1, 2). Trādĭtă rēgnă. *O*.

Trādŏ, ĭs, ĭdī, ĭtŭm, ĕrĕ. *Remettre, confier, donner*. Trādĭt ĕquūm cŏmĭtī, pārĭbūsquĕ rĕsīstĭt ĭn ārmīs. *V*. Nūpĕr mĭhĭ trādĭdĭt Ægōn (pecus). *Id*. Lŏcăque hæc tĭbĭ lībĕră trādŏ. *O* Tū pŭĕrōs sōmnō fraūdās, trādīsquĕ măgĭstrīs. *Id*. SYN. Præbĕŏ, cōmmīttŏ, dō, dēdŏ, māndŏ, præstŏ, trĭbŭŏ. || *Au fig*. Īn tŭām cūstōdĭām me ĕt meās spēs trādŏ, Trānĭŏ. *Pl*. (*Most*. II, 1, 59. Vulgo *meque*). Ĕgo hōc ēffēctūm lĕpĭdē tĭbĭ trādām. *Id*. (*Curc*. III, vs. 15). Jūs tĭbi ĕt ārbĭtrĭūm nōstræ fōrtūnă sălūtĭs Trādĭdĭt. *O*. || — īgnī, tŭmŭlō. *Brûler, enterrer*. (*Sen. Thyest*. 1091; *Troad*. 1110.) || — ĭn fŭgām. *Mettre en fuite*. *Voy*. Transdo. || — mē. *Se livrer, se soumettre*. Quūm sē sūb lēgēs pācĭs ĭnīquæ Trādĭdĕrĭt. *V*. SYN. Dēdŏ, sŭbmīttŏ, sŭbjĭcĭŏ, sŭbdŏ || *Présenter*. Quī tēstāmēntŭm trādĕt tĭbĭ cūmquĕ lĕgēndŭm. *H*. SYN. Pōrrĭgŏ, ŏffĕrŏ, etc. || *Présenter qqn*. Hūnc hŏmĭnēm vēllēs sī trādĕrĕ. *H*. (*Id. Epist*. I, 9, 3). || *Qqf. Rendre*. Īncŏlŭmēs nātōs sŭpplēx vūlpī trādĭdĭt. *Ph*. || *Au fig*. *Livrer, trahir*. Trādō pătrĭōsquĕ mĕōsquĕ pĕnātēs. *O*. Trādĭs ŏvīlĕ lŭpæ. *Id*. Trādĭdĭt Hēspĕrĭām. *L*. Trādĭmŭr heū! tāntūmquĕ sĕquī prŏhĭbēmŭr ămōrēm. *Cl*. *Voy*. Prodo. || *Transmettre, passer à qqn*. Ītă tāndēm mājōrēs fāmām trādĭdērūnt tĭbĭ tŭī? *Pl*. (*Trin*. III, 2. 16. Vulgo *Itane*). Trādūntquĕ mĕtūs. *Sil*. SYN. Trānsmīttŏ. || *Rapporter, raconter*. Ōbvĭă quæque ĕădēm trādĭtque aūdĭtquĕ. *V*. *Fl*. Īgnārōquĕ Lĭchæ... lūctūs īpsă sŭōs trādĭt. *O*. Īndĭcĭūm scĕlĕrĭs pērfēctăquĕ trādĭdĭt ūnī. Trādĭtŭr āntīquī fābŭlă plēnă jŏcī. *Id*. || *Enseigner*. Ōrgĭă trādĭdĕrăt. *O*. Quūm trādĕrĕt ārtēm. Trādĭt præcēptă vŏlāndī. *Id*. *Voy*. Doceo || *Transmettre (une image)*. Fīt quŏquĕ, dē spĕcŭlo īn spĕcŭlum ūt trādātŭr ĭmāgŏ. *Lr*. (IV, 302).

Trādūcŏ, ĭs, xī, ctŭm, cĕrĕ. *Conduire au delà, faire passer, transporter*. Ātquĕ sătās ălĭō vīdī trādūcĕrĕ mēssēs. *V*. Jāmne hānc trādūxtī hūc ād nōs vīcīnām tŭām? *Pl*. (*Cas*. III, 3, 16). SYN. Trānsfĕrŏ, trājĭcĭŏ, trānsmīttŏ, trānspōrtŏ, trānsvĕhŏ. || *Au fig*. *Transporter, tourner vers*. Pōst pārtŭm, cūră īn vĭtŭlōs trādūcĭtŭr ōmnĭs. *V*. Gēntēm... pācĭs trādūxĭt ād ārtēs. *O*. Mē mĕă paūpĕrtās vītæ trādūcĭt ĭnērtī. *Tibul*. (I, 1, 9). SYN. Trānsfĕrŏ, cōnvērtŏ, vērtŏ. || *Passer le temps*. Trādūcĕrĕ lēnĭtĕr ævŭm. *H*. Cōnsŭl trādūcĕrĕ nōctĕm Ēxsōmnĭs. *Sil*. SYN. Ăgŏ, trānsĭgŏ, dūcŏ, etc. || *Donner en spectacle, exposer au mépris public*. Dēsĭnĕ, sī pŭdŏr ēst, mĭsĕrām trādūcĕrĕ cālvăm. *M*. (III, 74). Rīdērĭs, mūltŏquĕ măgĭs trādūcĕrĭs, Āfĕr. *Id*. (VI, 77). Squālēntēs trādūcĭt ăvōs. *J*. (8, 16). Īn quā sē trādūcēbăt Ŭlŷssēs. *Id*. (11, 31, de Achillis lorica). Nēc sīc pēr tōtam īnfāmīs trādūcērĕr ūrbēm. *Pp*. (II, 24, 7). Păgĭnă... Quæ tŭă trādūcĭt mănĭfēstō cārmĭnă fūrtō. *M*. (I, 54, scil. manifestum furem prodit).

Trādūx, ūcĭs, *m. f*. *Vigne qu'on fait croître d'un arbre à un autre*. || *Au fig*. *Intermédiaire*. Săcră mārmŏră, rēsvĕ vĕtūstās, Trādūcĕ mātĕrĭā. *Corn. Sev*. (*Ætn*. 566). Vītāndūs tămĕn ērrŏr ĕrīt, nē trādūcĕ cārnĭs Trānsfūndi īn sŏbŏlēm crēdātŭr fōns ănĭmārŭm. *Prud*. (*Apoth*. 919).

Trādūxtī, *sync. pour* Traduxisti. *Voy*. Traduco.

Trăgĭcōcōmœdĭă, æ, *f*. *Tragi-comédie*. Făcĭam ūt cōmmīxtă sīt trăgĭcōcōmœdĭă. *Pl*. (*Amph. prol*. 59).

Trăgĭcŭs, ă, ŭm (τραγικός). *De tragédie*. Cārmĭnĕ quī trăgĭcō vīlēm cērtāvĭt ŏb hīrcŭm. *H*. Trăgĭcīs scēptrūm rēgālĕ cŏthūrnīs. *O*. || *Qui a le style tragique*. Nēc sīc ēnītār trăgĭcō dīffērrĕ cŏlōrī. *H*. Nām spīrăt trăgĭcūm sătĭs ĕt fēlīcĭtĕr aūdĕt. *Id*. Quūm pōssēs trăgĭcō fōrtĭŭs ōrĕ lŏquī. *M*. (VIII, 18). SYN. Cŏthūrnātŭs, sūblīmĭs, grāndĭs. || *Subst. m*. *Poète tragique*. Ēt trăgĭcŭs plērūmquĕ dŏlēt sērmōnĕ pĕdēstrī. *H*. Ăpŭd trăgĭcōs nūllŭs, etc. *J*. (15, 31). PPH. Cŏthūrnātŭs vātēs, pŏētă. PHR. Ān trăgĭcă dēsævĭt ĕt āmpūllātŭr ĭn ārtĕ? *H*. Āt quī cŏthūrnīs rēgĭōs āctūs lĕvānt. *T. Maur*. || *Au fig*. *Tragique, digne de la tragédie*. Trăgĭcōs sī pērsĕquăr īgnēs. *O*. Trăgĭcō pōllūtŭs ădūltĕr Cōncŭbĭtū. *J*. (2, 29).

Trăgœdĭă, æ, *f*. (τραγῳδία). *Tragédie, genre tragique*. Ōmnĕ gĕnūs scrīptī grăvĭtātĕ trăgœdĭă vīncĭt. *O* Ēffūtīrĕ lĕvēs īndīgnă trăgœdĭă vērsūs. *H*. SYN Cŏthūrnŭs *ou* cŏthūrnī, Mēlpŏmĕnē, sŷrmă. EP. Ănĭmōsă, grăvĭs, sĕvēră, trīstĭs, mœstă, sūblīmĭs. PPH Ārs trăgĭcă. Trăgĭcŭm cārmĕn. Æschŷlĕŭs, Sŏphŏclēŭs, Cēcrŏpĭŭs, trăgĭcŭs cŏthūrnŭs. Cārmĕn rēgālĕ. VERS. Paūlūm sĕvēræ Mūsă trăgœdĭæ Dēsīt thĕātrīs. *H*. Grāndĕ Sŏphŏclēō cārmĕn bācchāmŭr hĭātū. *J*. Vēnĭt ĕt īngēntī vĭŏlēntă Trăgœdĭă pāssū : Frōntĕ cŏmæ tōrvā; pāllă jăcēbăt hŭmī; Lævă mănūs scēptrūm lātē rēgālĕ tĕnēbăt; Lŷdĭŭs āptă pĕdūm vīnclă cŏthūrnŭs ĕrăt. *O*. Trānstŭlĭt ād trăgĭcōs sē nōstră Thălīă cŏthūrnōs. *M*. || *Tragédie, pièce*. Cūlpātŭr aūtēm vērsŭs īn trăgœdĭīs. *T. Maur*. (*Met*. 661). SYN. Prætēxtă, prætēxtātă. || *Au fig*. Sĕrĭēmquĕ tāntæ dīgĕrēns trăgœdĭæ. *Prud*. (*Peri*. 10, 1113).

Trăgœdŭs, ī, *m*. (τραγῳδός). *Acteur tragique*. Quī sē crēdēbāt mīrōs aūdīrĕ trăgœdōs. *H*. Fābŭlă seū mœstō pōnātŭr hĭāndă trăgœdō. *Pers*. (5, 3). PHR. Āltĕ grădĭtŭr mājōrĕ cŏthūrnō. *Cl*.

Trăgŭlă, æ, *f*. *Sorte de javelot*. Tūm spără, tūm rŭmĭcēs pōrtāntŭr, trăgŭlă pōrrō. *Lucil*. (ap. *Fest*.). Cuī trăgŭlă sēmpĕr Fūlmĭnĕam ārmābăt (dextram). *Sil*. || — īnjĭcĭŏ. *Au fig*. Trăgŭlam īn te īnjĭcere ădōrnăt : nēscĭō quām fābrĭcām făcĭt. *Pl*. (*Epid*. V, 2, 25. *Id*. *Ps*. I, 4, 14).

Trăgŭs, ī, *m*. (τράγος). *Sorte de poisson*. Răpĭdīquĕ lŭpī, pērcæquĕ trăgīquĕ. (*Ov. Hal*. 112. Cf. *Gloss. Isid*.) || *Odeur des aisselles*. Īndĕ trăgŭs cĕlĕrēsquĕ pĭlī. *M*. (XI, 22). *Voy*. Caper.

Trăhă *et* Trăhĕă, æ, *f*. *Traîneau*. || *Herse*. Trĭbŭlăquĕ, trăhĕæque, ĕt ĭnīquō pōndĕrĕ rāstrī. *V*.

† Trăhāx, ācĭs. *Avide, qui rapine*. Prŏcāx, răpāx, trăhāx. *Pl*. (*Pers*. III, 3, 6).

Trăhŏ, ĭs, āxī, āctŭm, ăhĕrĕ. *Tirer, entraîner de force*. Ēccĕ trăhēbātŭr pāssīs Prĭămēĭă vīrgŏ Crīnĭbŭs. *V*. Cūm stăbŭlīs ārmēntă trăhĭt. Nāvēs īn săxă trăhēntēm. *Id*. Ēxĭgŭō fūnēm cōnāmĭnĕ trāxĭt. *O*. Trăhĕrētŭr ărūndĭnĕ prædă. *M*. (IX, 55). SYN. Răpĭŏ, răptŏ, dūcŏ, ābdūcŏ, *qqf*. āttrăhĕ, trāctŏ. || *Trainer*

à terre. Lātāmquĕ trăhēns īnglōrĭūs ālvŭm. *V*. Cōntēntā cērvīcĕ trăhūnt strīdēntĭă plaūstră. *Id*. Trāxītquĕ văgūs pēr pūlpĭtă vēstĕm. *H*. || *Détirer la laine, carder*. Vōs lānām trăhĭtĭs. *J*. (2, 54). Trăhūnt hŏnēstæ pūrpŭrās clĭēntæ. *H*. Dătā pēnsă trăhēmŭs. *O*. SYN. Trāctŏ, mōllĭŏ, nĕŏ. || *Tirer de, retirer de*. Trăhēns hærēntĭă vīscĕrĕ tēlă. *O*. Trāxītque ē cōrpŏrĕ fērrŭm. *Id*. SYN. Ēxtrăhŏ, ēdūcŏ, ēvēllŏ, etc. || *En partic. Tirer au sort*. Ŏpĕrūmquĕ lăbōrĕm... aūt sōrtĕ trăhēbăt. *V*. SYN. Dūcŏ. || *Boire*. Pārūm mŏdĕrātō gūttŭrĕ trāxĭt (amnem). *O*. Hās trăhĕ, Cæsăr, ăquās. *L*. Pōcŭlă... Ārēntĕ faūcĕ trāxĕrĭm. *H*. SYN. Dūcŏ, etc. *Voy*. Bibo. || — aūrās, spīrĭtūm, etc. *Respirer, etc*. Fērvēntēs aūrās... Ōrĕ trăhĭt. *O*. Ēt tāntō pĕnĭtŭs trāxīt sūspīrĭă mōtū. *Id*. Spīrĭtum ēxtrēmūm trăhēns. *Ph*. Īmōquĕ trăhēns ā pĕctŏrĕ vōcĕm. *V*. SYN. Dūcŏ. || *Contracter, faire contracter*. Āt cŏrĭa ēt cārnēm trăhĭt. *Lr*. (VI, 968, de igne). Īn mănĭbūs trăhĭēr nērvī. (*Ibid*. 1188.) Quūm bĕnĕ vīr trāxīt vūltūm, rūgāsquĕ cŏēgĭt. *O*. SYN. Cōntrăhŏ, āddūcŏ. || — rŭīnăm. *Tomber en ruines*. Scŏpŭli īngēntēm trāxērĕ rŭīnăm. *V*. SYN. Dō. || Trăhĕrĕ, răpĕrĕ. *Tirer à soi, rapiner*. Cētĕră răpĕ, trăhĕ, fŭgĕ, lătē. *Pl*. (*Trin*. II, 2, 12). || *Au fig*. Quō fātă trăhūnt rĕtrăhūntquĕ, sĕquāmŭr. *V*. Tōt cūræ, quæ mĕum ănĭmūm dīvōrsē trăhūnt. *Ter*. (*And*. I, 5, 25). || *Attirer*. Spē trăhŏr ēxĭgŭā. *O*. Trăhĭt sŭă quēmquĕ vŏlūptās. *V*. SYN. Dūcŏ, āttrăhŏ, āllĭcĭŏ. || *Retirer, recueillir*. Sīc trāxīt laūdēm sŭpĕrātīs Līběr ăb Īndīs. *O*. Laūdābĭlĕ nōmĕn Sūmĭt, ēt ā cēnsū fāmăm trăhĭt. *J*. (11, 22). SYN. Dūcŏ, pĕrcĭpĭŏ, căpĭŏ, fĕrŏ. || *Prendre, recevoir, contracter*. Ōssă fĕrūnt lăpĭdīs trāxīssĕ fĭgūrăm. *O*. Pĕctŏră trāxērūnt tĕnŭēm pērcūssă rŭbōrĕm. *Id*. Trāxērūnt vērtĭce ŏdōrĕm. *Sil*. SYN. Dūcŏ, āccĭpĭŏ, cōncĭpĭŏ, etc. || *Entraîner, causer*. Ōmnĕ trăhĭt sēcūm Cæsărĭs īră mălūm. *O*. Tāntūm trăhĭt īllĕ tĭmōrĭs (Hector). *Id*. SYN. Īnvĕhŏ, īmpōrtŏ. || *Traîner en longueur*. Vărĭō nōctēm sērmōnĕ trăhēbăt *V*. Dătūm trăhĕrēnt pēr tālĭă tēmpŭs. *Id*. Sīc ănĭmūm tēmpūsquĕ trăhŏ. *Ov*. SYN. Dūcŏ, prōdūcŏ, prōtrăhŏ, prōfĕrŏ. || — vērbă. *Traîner ses paroles*. Vērbă trăhēns lārgīs cūm flētĭbŭs. *Sil*. || *Passer*. Vītam īn tĕnĕbrīs lūctūquĕ trăhēbăm. *V*. Sōlă dŏmī lūctū sĕnĭūm trāctūră rĕlīnquŏr. *Cl*. Pēr nūllă trăhām sūspīrĭă sōmnōs. *O*. SYN. Dūcŏ, ăgŏ, etc. || *Faire passer*. Spīnās īn pīscĕ nŏtātās Trāxīt ĭn ēxēmplŭm. *O*. SYN. Dūcŏ.

Trājānŭs, ī, *m*. *Trajan, empereur romain*. Dī tĭbĭ dēnt quīdquīd, prīncēps Trājānĕ, mĕrērĭs! *M*. (X, 34). Āggrĕdĭtūr rēgīmĕn vĭrĭdī Trājānŭs ĭn ævō, Bēllī laūdĕ prĭŏr, cētĕră pătrĭs hăbēns. *Aus*. (*Cæs*. 14). SYN. Ūlpĭŭs. || — ūm fŏrŭm. *Place de Rome, où est élevée la colonne Trajane*. Plaūsōrēs cŭī fūlgĭdām Quĭrītēs Trājānō stătŭām fŏrō lŏcārūnt. *Sid*. (9, 302). Aūt Mărŏ Trājānō lēctŭs ĭn ūrbĕ fŏrō. *Fort*. (VII, 8, 26). *Voy*. Ulpius.

Trājēcī, *parf*. *de* Trajicio.

† Trājēctŏr, ōrĭs, *m*. *Qui traverse* Īgnĭs Trājēctōr nĕbŭlæ. *Prud*. (*Ham*. 875).

Trājēctŭs, ă, ŭm. *Transporté au delà, passé*. Hĭs rătĭbūs trājēctă mănŭs (scil. cohors). *L*. Īn cŏr Trājēctō lătĕrĭs mĭsĕrī căpĭtĭsvĕ dŏlōrĕ. *H*. || *Traversé, percé*. Pĕctŏră trājēctūs Lўncēō Cāstŏr ăb ēnsĕ. *O*. || *Mis en travers*. Cōncāvă trājēctō cўmbă rŭdēntĕ vĕhăt. *O*. || *Qu'on a traversé*. Trājēctæ Sўrtēs, āncŏră jāctă mĭhi ēst. *Pp*. (III, 24, 16).

Trājĭcĭŏ (*et arch*. Trānsjĭcĭŏ), ĭs, ēcī, ēctŭm, ĭcĕrĕ. *Jeter au travers ou au delà*. Sī pŭdŏr ēst, ălĭō trājĭcĕ tēlă vĭă. *Pp*. (II, 12, 18). || *Transporter au delà, faire passer*. Trājĭcĭās cĕlĕrī strēnŭă mēmbră pĕdĕ. *O*. Ēt quōcūmque ŏcŭlōs trājēcĭmŭs ōmnĭă fērrī *Lr*. (IV, 425). Sŭpēr rārōs fœnī flāmmāntĭs ăcērvōs Trājĭcĭt īmmūndōs ēbrĭă tūrbă pĕdēs. *Pp*. (IV, 4, 77). Hīnc ĕgŏ trājĭcĕrĕr. *O*. SYN. Trānsmīttŏ, trānspōrtŏ, trānsvĕhŏ, trānsfĕrŏ. || *Traverser, passer au delà*. Jām mĕdĭūm æthĕrĭō cūrsū trājēcĕrăt āxĕm (Aurora). *V*. Trājēcīt clўpĕō Tĭbĕrĭm. *Cl*. Trājĭcĭt ēt fātī līttŏră māgnŭs ămŏr. *Pp*. (I, 19, 12). SYN. Trānsmīttŏ, trānsĕŏ, sŭpĕrŏ, prætĕrĕŏ, *qqf*. prætērvŏlŏ. || *Percer*. Trājēcīt pĕctŏră tēlō. *O*. Trājēcīt ărūndĭnĕ līnguăm. *Id*. Ēt căvă tēmpŏră fērrō Trājĭcĭt. *V*. SYN. Cōnfŏdĭŏ, etc. *Voy. ce mot*. || *Au fig. Transporter*. Ārbĭtrĭūm lītĭs trājēcĭt ĭn ōmnēs. *O*. SYN. Trānsfĕrŏ, trādūcŏ.

Trālātītĭūs *ou* Trānslātītĭūs, ă, ŭm. *Traditionnel, consacré, usité, ordinaire*. Dī sūnt lŏcūtī mōrĕ trālātĭtĭō. *Ph*.

Trāllēs, ĭūm, *f. pl*. (Τράλλεις, *Steph*. Τράλλις). *Tralles, ville de Lydie*. Hīc Āndro, īllĕ Sămō, hīc Trāllĭbūs aūt Ālăbāndīs. *J*. (3, 70. Accusativum *Trallis*, posteriore producta, dat *Prisc*. 1007).

† Trālŏquŏr *ou* Trānslŏquŏr, ĕrĭs, ī, *d*. *Dire d'un bout à l'autre*. (*Pl. Pers*. III, 3, 7.)

Trālūcĕŏ. *Voy*. Transluceo.

Trāmă, æ, *f*. *Trame*. Trāmă tŏpāzŭs ĕrăt rŭtĭlāns, ēt stāmĕn ĭăspĭs. *Fort*. (*Vit. S. M*. IV, 323). Trāmās pūtrĭdās. *Plaut*. (*Rud*. V, 2, 37). SYN. Sūbtēmĕn, tēxtūră. || *Au fig*. Mĭhĭ trāmă fĭgūræ Sīt rĕlĭquă. *Pers*. (6, 73).

Trāmĕs, ĭtĭs, *m*. *Chemin de traverse, surtout dans les montagnes ou sur une côte*. Cārpĭtūr ācclīvīs pēr mūtă sĭlēntĭă trāmĕs. *O*. Vēntum ĕrăt ād mōllī dēclīvēm trāmĭtĕ rīpăm. *Id*. Ēccĕ sŭpērcĭlĭō clīvōsī trāmĭtĭs ūndăm Ēlĭcĭt. *V*. Hōc sŭpĕrātĕ jŭgum, ēt făcĭlī jām trāmĭtĕ sīstăm. *Id*. (Cf. *Serv*. ad *G*. I, 108. Proprie *Cic. Phil*. 12, 11 : « Nunc idem in Apennini *tramitibus* facere potero? ») || *En gén. Sentier, chemin*. Pălāntēs ērrŏr cērtō dē trāmĭtĕ pēllĭt. *H*. Ādspĭcĭēndă vĭa ēst cœlī, vērūsquĕ pĕr āstră Trāmĕs. *Pp*. (IV, 1, 107). SYN. Sēmĭtă, cāllĭs, vĭă, etc. || *Au fig*. Ātquĕ vĭām mōnstrāvĭt trāmĭtĕ pārvō. *Lr*. (VI, 26, scil. viam vitæ). Dūlcēmquĕ flōrēm spīrĭtūs Dūco ēx ăpērtō trāmĭtĕ. *Poet*. (apud *Gell*. 19, 11). || *Action d'aller, marche*. Nūllī vīsă, cĭtō dēcūrrĭt trāmĭtĕ vīrgŏ. *V*. *Voy*. Cursus.

Trāmīttŏ, Trāmūtŏ. *Voy*. Transmitto, etc.

Trānătŏ *et* Trānŏ, *ou* Trānsnătŏ, Trānsnŏ, ās, ārĕ, *n. et act*. *Nager à travers, ou passer à la nage*. Āc sŭūm quō lībĕr ēssĕ trānsnătāns sŏlĕt mărĕ. *Luxor*. (in *Anth*. II, p. 582). Sŭpĕrānt mōntēs, ēt flūmĭnă trānānt. *V*. Trānsnāntō Tĭbĕrĭm. *H*. Trānārĕ sŏnōrās Tōrrēntūm fŭrĭās. *Cl*. Ōbsĕquĭō trānāntŭr ăquæ. *O*. SYN. Trājĭcĭŏ, sŭpĕrŏ, trānsmīttŏ, *qqf*. īnnŏ. PPH. Nāndō, nătāndō, nătātū trājĭcĭŏ, etc. PHR. Nēc vīncĕrĕ pōssĭs Flūmĭnă. *O*. || *Fendre les airs; en gén. Traverser*. Trānsnāvīt cĭtă pēr tĕnĕrās cālĭgĭnĭs aūrās. *Enn*. (apud *Serv*. ad *G*. IV, 59). Pĕr aūrās Īn Lĭbўēn nĭvĕīs trānsnāvĭt cōncŏlŏr ālīs. *Sil*. Tūrbĭdă trānăt (Mercurius) Nūbĭlă. *V*. Pĕlāsgōs Ŭt vĭdĭt trānsnārĕ rătēs. *St*. Nĕque hăbēt quā trānĕt, ŭt āntĕ. *Lr* (VI, 1051, lapis). Īngēntĭă trānăt Ēxsūltāns spătĭă. *Sil*.

Trānĭŏ, ōnĭs, *m*. *Nom d'homme*. Cĭs hērclĕ paūcās tēmpēstātēs, Trānĭŏ. *Pl*. (*Most*. I, 1, 17).

Trānŏ, ās. *Voy*. Tranato.

Trānquīllē, *adv*. *Tranquillement, doucement*. Sĕd, ămābŏ, trānquīllē. *Pl*. (*Cist*. I, 1, 112). SYN. Plăcĭdē, lēnĭtēr, quĭētē, lēnĕ, pācĕ. PHR. Trānquīllă tŭēns, nēc frōntĕ tĭmēndŭs *V*. *Fl*. Cūm pācĕ dēlābēntĭs Ētrūscum īn mărĕ. *H*.

Trānquīllĭtās, ātĭs, *f*. *Calme de la mer*. Hīc făcĭt trānquīllĭtātem īste ōmnēs flūctūs cōncĭĕt. *Pl*. (*Merc*. V 2 36). Fŏrĭs sĕdēbăt īn frĕtō trānquīllĭtās. *P*

Nol. (21, 99) SYN. Quĭēs, trānquīllūm. *Voy.* Mare. || *En gén. Tranquillité, repos. Voy.* Quies.

Trānquīllō, ās, ārē. *Rendre le calme, calmer.* Cūj's nūnquām vūltūm trānquīllāvī grātĭīs. *Pl.* (*Capt.* I, 2, 21). SYN. Plācō, lēnĭō, etc. || *Tranquilliser.* Quĭd pūrē trānquīllĕt, hŏnōs, ān dūlcē lūcēllūm. *H.*

Trānquīllŭs, ă, ūm. *Calme, en parlant des flots.* Trānquīllās ĕtĭām naūfrāgŭs hōrrĕt ăquās. *O.* Trānquīllă pĕr āltă. *V.* Trānquīllă sŭb æquŏră. *V. Fl.* SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, mītĭs, lēnĭs. || *En gén. Calme, tranquille.* Ēxtūrbāre ŏdĭīs trānquīllă sīlēntĭă nōctĭs. *St.* Trānquīllă sĕnēctūs. *H.* Lōngōquĕ tŏgæ trānquīllĭŏr ūsū. *L.* Trānquīllī cŏmĭtēm tēmpŏrĭs ēssĕ fĭdēm. *O.* Quī me hŏdĭē ēx trānquīllĭssĭmā rē cōnjēcĭsti īn nūptĭās. *Ter.* (*And.* III, 5, 14). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, plācātŭs, pācātŭs, sēcūrŭs, sērēnŭs. PHR. Pācēmquĕ tĕnēntĭbŭs eūrĭs. *L.* Pŏsĭtō bŏrēā. *Id.* || *n. pris subst. Le calme.* Trānquīllum ēst : ālcēdŏnĭă sūnt cīrcūm fŏrūm. (*Prol. Cas. Pl.* 26.) Trānquīllō sĭlĕt (campus). *V.* Īmmōtī jăcēnt Trānquīllă pĕlăgī. *Sen.* (*Troad.* 200). Quī te ād scŏpŭlum ē trānquīllo aūfĕrās. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 8). *Voy.* Quies. || *Qui a l'esprit tranquille.* Pēctŏrĕ trānquīllō quī fīt vūltūquĕ sĕrēnō. *Lr.* (III, 294). Sĕnĭtă cērtē Trānquīllæ pĕr vīrtūtēm pătĕt ūnĭcă vītæ. *J.* (10, 366). Ōffĕr grātă Dĕō trānquīllō pēctŏrĕ dōnă. *Juvc.* (1, 540). SYN. Plăcĭdŭs, quĭētŭs, sēcūrŭs, sĕrēnŭs. PPH. Cūrĭs văcāns *ou* văcŭŭs. Ēxpērs cūrārūm. Ănĭmī plăcĭdŭs. VERS. Ēxpērs tūrbārum, ātque ănĭmūm vīrtūtĕ quĭētă Cŏmpŏsĭtŭs. *St.* Īn vūltū cūrārum īgnāră vŏlŭptās. *Id.* Mōllĭă sēcūræ pĕrăgēbānt ōtĭă gēntēs. *O.* Sēcūrām plăcĭdō trādūcĭt pēctŏrĕ vītăm. (*Culex.*) *Voy.* Securus. || *Subst. m. Nom d'homme; surnom de l'historien Suétone.* Dīsce ēx Trānquīllō quæ mĕmĭnīssĕ pĭgĕt. *Aus.* (*Cæs. Tetrast.* 6, 4). Pōst quēm Trānquīllūs vīxĭt. *Sid.* (7, 112).

Trāns, *prép. Au delà de.* Cœlūm, nōn ănĭmūm mūtānt, quī trāns mărĕ cūrrūnt. *H.* Trānsmīssæ stĕtĕrīnt trāns æquŏră clāssēs. *V.* Cūrvōs trāns rīpām mīsĕrăt ārcūs. *O.* SYN. Ūltrā. || *Au fig. Au delà de, sans.* Cūnctāquĕ trāns mĕrĭtūm cōncēssīt dēbĭtă sērvō. *Juvc.* (III, 448). SYN. Ūltrā, cĭtrā, sĭnĕ. || *Contre.* Jūră fĕrūs pŏpŭlō trāns lēgem āc tēmpŏră rēgnī (dabas). *St.* SYN. Ūltrā, cōntrā.

Trānsăbĕō, īs, īrē. *Aller au delà.* Pŏpŭlōs ātque æquŏrā lōngē Trānsăbĭīt. *V. Fl.* Tēllūrĕ jăcēntēm Trānsăbĭērĕ fŭgā. *St.* SYN. Prætĕrĕō. || *Percer.* Mēdĭūmquĕ, nĭhīl cūnctātă, Pŏlītēn Trānsăbĭt. *St.* (Et *Sil.* XII, 264.) *Voy.* Confodio.

Trānsāctŭs, ă, ūm, *part. p. de* Transigo *Achevé, terminé, passé, parcouru.* Hīc trānsāctūm rēddĕt ōmnĕ, si īllūc vēnĕrĭt. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 95. Et *Ter. Ad.* II, 4, 22, transacta re). Duābūs vĭgĭlĭīs trānsāctĭs. *Cæcil.* (apud *Non.* 12, 1). Trānsāctūmquĕ vĭæ lāssă rĕcūrrĭt ĭtĕr. *Fort.* (X, 6, 64). || *Percé.* Fērrūm pĕr āmbōs tĕnŭĕ trānsāctūm pĕdēs. *Sen.* (*OEdip.* 857). Cūspĭdĕ Mūrrī Trānsāctŭs. *L.*

Trānsădĭgō, ĭs, ĕrĕ. *Enfoncer à travers.* Trānsădĭgīt cōstās ēt crātēs pēctŏrĭs ēnsēm. *V.* (*Æ.* XII, 508). || *Transpercer.* Jŭvĕnēm... Trānsădĭgīt cōstās. *Id.* (ib. 275). Hōs ūnā... Trānsădĭgām fērrō. *St. Voy.* Confodio.

Trānsālpīnŭs, ă, ūm. *Qui est au delà des Alpes, par rapport à l'Italie); Gaulois.* Trānsālpīnā ... ēām răpĭās īn vīncŭlă pūbēm. *Prud.* (*Sym.* II, 694).

Trānsbĕnĕvēntānŭs, ă, ūm. *Qui est au delà de Bénévent.* Trānsbĕnĕvēntānĭs hūc fīnĭbŭs ādvĕnĭēntēm. *P. Nol.* (27, 374).

Trānscēndō, ĭs, dī, sūm, dĕrĕ. *Passer au delà, franchir.* Aūdēt trānscēndĕrĕ vāllūm. *L.* Īllā quŏque Ālbĭūm mĕtŭīt trānscēndĕrĕ līmĕn. *Pp.* (I, 14, 19). SYN. Sŭpĕrō, trānsgrĕdĭor. || *Au fig. Franchir, surpasser.* Quæ mĭsĕrōs hŏmĭnēs cōgūnt trānscēndĕrĕ fīnēs Jūrĭs. *Lr.* (III, 60). Vōtă trānscēndī mĕă. *Sen.* (*Thyest.* 912). Trānscēndēns fāctă tŭōrūm. *Sil.* || *Au pass.* Trānscēndĭtūr ōmnī Īnvēntōr lētī lāpsū. *Alcim.* (IV, 148).

† Trānscīdō, ĭs, ĕrĕ (*de* trans *et* cædo). *Frapper de manière à entamer* (*les chairs*). Trānscīdī lōrīs ōmnēs ādvĕnĭēns dŏmī. *Pl.* (*Pers.* IV, 8, 1).

Trānscrībō, ĭs, psī, ptūm, bĕrĕ. *Transcrire.* SYN. Ēxscrībō. || *Porter sur un rôle; en partic. Enregistrer les membres d'une colonie.* Trānscrībūnt ūrbī mātrēs. *V.* (*Æn.* V, 550. Ubi *Serv.*). || *Au fig.* Īn quōd mălūm trānscrībŏr? *Sen.* (*Thyest.* 13). || *Transporter, faire passer à.* Ēt tŭă Dārdănĭīs trānscrībī scēptră cŏlōnĭs. *V.* Ērgo ĕgŏ cuīquām Pōssĕ tŭæ vĭdĕār spătĭūm trānscrībĕrĕ vītæ? *O.* Īn tē trānscrībĕt vĕtĕrūm tōrmēntă vĭrōrūm. *Id.* Dēlērī făcĭēs mōrtī, trānscrīptă sălūtī. *P. Nol.* (28, 404). SYN. Trānsfĕrō. || *Qqf, Traduire.* Tĕnĕāt trānscrīpta ōrātĭō laūdĕm. *P. Petr.* (V, 872).

Trānscūrrō, ĭs, ī, sūm, ĕrĕ, *n. et act. Courir au delà, traverser.* Cĭtō Trānscūrrĕ cūrrĭcŭlo ād nōs. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 42). Ĕgo hīnc trānscūrro ād fŏrūm. *Ter* (*Eun.* IV, 6, 25). Vīsŭs āb aūrōrā cœlūm trānscūrrĕrĕ nīmbŭs. *V.* Prætērque ŏcŭlōs trānscūrrĕrĕ rēgĭs Jūssĭt (effigiem). *O.* Bācchī trānscūrrĕrĕ mētās. *Cl.* SYN. Prætĕrĕō, trānsăbĕō, prætērvĕhŏr, etc. || *Percer.* Pēr gĕmĭnūm trānscūrrĭt tēmpŭs ărūndō. *Sil. Voy.* Confodio. || *Au fig. Passer.* Hīc tămĕn ād mĕlĭūs pŏtĕrĭt trānscūrrĕrĕ quōndăm. *H.* Īn prōlēm trānscūrrĭt grātĭă pātrūm. *Cl.* || *Parcourir, achever.* Trānscūrsă, lēctŏr, pārtĕ māgnā fābŭlā. *Cavel.* (II, p. 47).

Trānscūrsŭs, ă, ūm. *Passé, traversé, et au fig.* Hēspĕrĭa īngrēssŭs trānscūrsīs Ālpĭbŭs ārvă. *Paul. Petr.* (I, 212). Mēdĭī trānscūrsā pārtĕ lăbŏrĭs. *Id.* (IV, 115). Trānscūrso ĭn ārcem ŏpŭs ēst tĭbĭ. *Ter.* (*Hec.* III, 4, 17). *Voy. le précéd.*

Trānscūrsŭs, ūs, *m. Action de traverser.* Præpĕtĕ trānscūrsū cōrdĭs pĕnĕtrālĭă fīgēns. *Prud.* (*Ham* 542). Trānscūrsū prŏpĕrāntĕ lĕgăm. *P. Nol.* (28, 514).

† Trānsdō, ĭs, *primitif de* Trado. Prŏpĕrĭtēr nāvem īn fŭgām Trānsdūnt. *Att.* (ap. *Non.* 2, 663. Et *Ter. Ph. prol.* 2, auctore *Donato*).

† Trānsdūcō, ĭs, *arch. Voy.* Traduco.

Trānsēnnă, æ, *f. Jalousie, fenêtre grillée.* || *Filet ou lacet pour les oiseaux.* Nūnc āb trānsēnna hīc tūrdŭs lūmbrīcūm pĕtĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 6, 22) || *Au fig. Piége.* (*Pl. Pers.* IV, 3, 11 ; *Rud.* IV, 7, 10.)

Trānsĕō, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtūm, īrĕ, *n. et act Passer au delà, traverser, franchir.* Tūtæquĕ pĕr īllūd Mūrmŭrĕ blāndĭtĭæ mĭnĭmō trānsīrĕ sŏlēbānt. *O.* Nōs trānsĕūntĭs rīsŭs ēxcĭtāt tūrbæ. *M.* (XII, 57). Sāltū spătĭa īmprŏbă trānsĭt. *Sil.* Mænălă trānsĭĕrăm. *O* SYN. Prætĕrĕō, trānsgrĕdĭŏr, trānsmĕō, trānsmīgrō, trānsĭlĭō, trājĭcĭō, trānsmīttō, pērmĕō, pĕnĕtrō, pērvādō, prætērvĕhŏr, trānsvĕhŏr, sŭpĕrō. || *Au fig* Cuī tāntum īn vītā rēstāt trānsīrĕ mălōrūm. *Lr.* (V 228). Spătĭūmquĕ jŭvēntæ Trānsĭt. *O.* Cōnsūmptīs prĕcĭbŭs, vĭŏlēntām trānsĭt ĭn īrām. Trānsĭĕrānt ăd ŏpŭs nĭtĭdæ jŭvĕnīlĕ pălæstræ. *Id.* || *Passer, s'écouler.* Tĕrnăquĕ trānsĭĕrīnt Rŭtŭlīs hībērnă sŭbāctĭs. *V.* Quūm trānsĭĕrīnt mĕī Nūllō cūm strĕpĭtū dĭēs. *Sen.* (*Thyest.* 398). || — ăd. *Aller vers, passer chez.* Trānsīto ăd ŭxōrēm mĕām. *Ter.* (*Ph.* IV, 5, 6). Trānsī, sōdēs, ăd fŏrūm (*Ib.* V, 7, 28). SYN. Ădĕō. || *Se changer en.* Īlle in hŭmūm, sāxūmque, ūndāmquĕ, trăbēmquĕ Trānsĭt. *O.* SYN. Ăbĕō, vērtŏr. || *Devancer, au fig. Surpasser.* Trānsĭt ĕquūm cūrsū. *V.* Jūpĭtĕr . . . Trā sīvĭt, quādrāgīntā cŭbĭta āltū' Tărēntō. *Lucil.*

(apud *Non.* 3, 68). Quæcūmquĕ pĕr ævŭm Ēxhĭbŭīt mŏnŭmēntă fĭdēs... trānsīssēt nōstră jŭvēntūs. *L. Voy.* Supero. || *Transpercer.* Trānsĭīt hăstă dŭōs. *Sil.* Īlĭă cōrnĭpĕdĭs sŭbrēctă cūspĭdĕ trānsĭt. *Id. Voy.* Confodio. || *Passer sous silence.* Fēstīno ăd nōstrōs, ēt rēgĕm trānsĕō Pōntī. *J.* (10, 273). SYN. Prætĕrĕō, ŏmīttō, etc. || Rēs mē trānsĭt. *J'ignore.* Nīl trānsĭt ămāntēs. *St.* SYN. Prætĕrĭt, fŭgĭt. || *Qqf. Au pass.* Ūt vĕnĭānt gēmmæ, tōtūs trānsībĭtŭr ōrbĭs. *Man.* (IV, 398). Sī mărĕ trānsītūr grēssū. *Alcim.* (V, 622).

Trānsērtūs *ou* Trānssērtūs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Transero. *Enté.* Vīdi ĕgŏ trānsērtōs ălĭēno īn rōbŏrĕ rāmōs Āltĭūs īrĕ sŭīs. *St.*

Trānsfĕrō, fērs, tŭlī, lātŭm, fērrĕ. *Transporter d'un lieu dans un autre.* Rēgnūmque ăb sēdĕ Lāvīnī Trānsfĕrĕt. *V.* Fĕrŭs ōmnĭă Jūpĭtĕr Ārgŏs Trānstŭlĭt. *Id.* Āc sŭă dīlēctă cērvīcĕ mōnīlĭă trānsfĕrt. *St.* SYN. Trānspōrtō, trānsmīttō, trājĭcĭō, trānsvĕhō. || — mē. *Se transporter.* Tūrĕ tē mūltō Glȳcĕræ dĕcōrām Trānsfĕr īn ædĕm. *H.* SYN. Cōnfĕrŏ, etc. *Voy.* Eo. || *Au fig. Transporter, reporter.* Ā Tȳrĭă cōllēctūm pēllĭcĕ trānsfĕrt Īn gĕnĕrīs sŏcĭōs ŏdĭŭm. *O.* Ēt dŭbĭōs īn tē trānsfĕrrĕ Quĭrītēs *L.* SYN. Vērtō, cōnvērtō, trādūcō, trājĭcĭō, etc. || *Faire passer au travers.* Dē spĕcŭlo īn spĕcŭlūm trānsfērtŭr ĭmāgō. *Lr.* (IV, 315). SYN. Trādūcō, trānsmīttō.

Trānsfīgō, ĭs, ĕrĕ. *Percer d'outre en outre.* Mĕquĕ pĕtīs strīctō mĕdĭūm trānsfīgĕrĕ fērrō. *M.* (V, 50). Săgīttă Cŭpīdŏ cōr mĕūm trānsfīxĭt. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 25). *Voy.* Confodio.

Trānsfĭgūrō, ās, ārĕ. *Métamorphoser.* Ēt quī cōrpŏră prīmă trānsfĭgūrăt. *St. Voy.* Muto.

Trānsfīxī, *parf. de* Transfigo.

Trānsfīxŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Transfigo. *Percé.* Illum ēxspīrāntēm trānsfīxō pēctŏrĕ flāmmās. *V.* Trānsfīxūs pēctŏră fērrō. *L.* || *Enfoncé dans.* Dŭplĭcātquĕ vĭrūm trānsfīxă dŏlŏrĕ (hasta). *V.* Ōră dŭcīs, quæ trānsfīxō sŭblīmĭă pīlō Vīdĭmŭs. *L.*

Trānsflŭō, ĭs, ĕrĕ, *n. Passer en coulant, au fig. S'écouler.* Āst ŭbĭ sēxtă dehīnc lūcīs trānsflūxĕrăt hōră. *Juvc.* (III, 560). Trānsflūxĕrĕ dĭēs. *Cl.*

Trānsfŏdĭō, ĭs, ĕrĕ. *Percer d'outre en outre.* Ēt pēctŏră dūrō Trānsfōssī lĭgnō. *V.* Īnguĭnĕ trānsfōssō. *V. Fl.* Nēc tĭbĭ trānsfōssīs fīxērūnt aūrĭbŭs aūrŭm. *Alcim.* (VI, 41). *Voy.* Confodio, Foro.

Trānsfōrmĭs, ĕ. *Qui change de forme.* Īllĕ sŭă făcĭēm trānsfōrmĭs ădūltĕrăt ārtĕ. *O.* Trānsfōrmĭă cōrpŏră. *Id.*

Trānsfōrmō, ās, ārĕ. *Transformer.* Ōmnĭă trānsfōrmāt sēse īn mīrācŭlă rērŭm. *V.* Gēmmāsquĕ nŏvēm trānsfōrmăt ĭn īgnēs. *O.* Nī prĭŭs īn scŏpŭlŭm... Trānsfōrmātă fŏrĕt. *Id. Voy.* Muto.

Trānsfŏrō, ās, ārĕ. *Transpercer.* Hăstă cŏmēs dīctīs mūrālī tūrbĭnĕ pēctŭs Trānsfŏrăt. *Sil.*

Trānsfōssŭs, ă, ŭm. *Voy.* Transfodio.

Trānsfrĕtō, ās, ārĕ, *n. et act. Passer la mer.* Nōn lĕve ēst naūtæ rătĕ trānsfrĕtārĕ, Vīncĕre aūt vāstūm pĕlăgūs nătātū. *Fort.* (IX, 7, 25).

Trānsfūdī, *parf. de* Transfundo.

Trānsfŭgă, æ, *m. Transfuge, celui qui passe dans le camp ennemi.* || *Au fig. Transfuge, qui abandonne.* Nūdūs cāstră pĕto, ēt trānsfŭgă dīvĭtŭm Pārtēs līnquĕrĕ gēstĭō. *H.* Trānsfŭgă mūndī. *L.* Trānsfŭgă Pīsæ. *St.* (Adde *Mart.* XIV, 131). SYN. Fŭgĭtīvŭs, fŭgĭēns.

Trānsfŭgĭō, ĭs, ĕrĕ, *n. Passer d'un lieu dans un autre, en partic. Passer à l'ennemi.* Ēx quō plāsmă nŏvūm dē cōnsēptō părădīsī Līmĭtĕ prōgrĕdĭēns, āmplūm trānsfŭgĭt ĭn ōrbĕm. *Prud.* (*Psych.* 226). SYN. Trānsĕō *ou* dēscīscō. || *Au fig.* Īllĭŭs ŏcŭli ătque aūrēs... Trānsfŭgĕre ăd nōs. *Plaut.* (*Mil.* II, 6, 106). || *Act. Eviter.* Impĕtŭs āttēntōs ŏcŭlōrūm trānsfŭgĭt īctūs. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 346).

Trānsfŭgĭŭm, ĭī, *n. Désertion.* Ēt crēdĭtŭr īstīs Nūmĭnĭbūs, quī trānsfŭgĭō mĕrŭērĕ săcrārī. *Prud.* (*Sym.* II, 504).

Trānsfūmō, ās, ārĕ, *n. et act. Jeter de la fumé au delà.* Claūstrăquĕ cōmprēssæ trānsfūmăt ănhēlĭtūs īræ. *St.* Īncūmbūnt sĭmŭl, āc pĕr ōbsĕrātās Trāns fūmānt tăbŭlās. *Sid.* (23, 333, equi).

Trānsfūndō, ĭs, ūdī, ūsŭm, ūndĕrĕ. *Transvaser, mettre dans un vase, verser dans, en gén. Transporter.* Seū tē Cōrnēlĭă, Māgnĕ, Āccĭpĭēt, nōstrăquĕ mănū trānsfūndĕt ĭn ūrnām. *L.* Ēt trānsfūdĭmŭs hīnc ĕt hīnc tăbēllīs Errāntēs ănĭmās. *Petr.* (*Sat.* 79). SYN. Fūndō, īnfūndō. || *Au fig.* Hōcnĕ fĕrēns ŏnŭs īllætābĭlĕ, mātrĭs Trānsfūndām grĕmĭō? *St.* Trānsfūndāmŭs īn īpsŭm Cūrās. *P. Nol.* (23, 198). || *Jeter ou Lancer des bataillons.* Jāmque īn Daūnĭăcōs trānsfūndēns āgmĭnă cāmpōs. *Sil.* Sŭās īn nōs trāns fūndĕrĕt Ārctōs (barbaries). *Cl.* SYN. Ēffūndō. || *Répandre, prodiguer.* Paūpĕrĭbūs dīvĕs cēnsūm trānsfūdĭt ĕgēnīs. *Fort.* (IV, 1, 23). SYN. Fūndō, prōfūndō.

Trānsfūngŏr, ĕrĭs, ī, *d. Se livrer constamment à.* Nē, mōrĕ pĕcŏrĭs, ōtĭō trānsfūngĕrĕr. *Inscr.* (apud *Momms. I. N.*, n. 1137).

Trānsgrĕdĭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Franchir; surpasser.* Prīmōrūm mĕrĭtūm pōstrēmī trānsgrĕdĭēntŭr. *Juvc.* (III, 549). *Voy.* Transeo, Supero.

Trānsgrēssŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Transgresseur de la loi, pécheur.* Lēgĭs trānsgrēssŏr. *Drac.* (II, 352). Nām trānsgrēssōrēs mōrs crūda ēt dīră sĕquētŭr. *Victor* (*Genes.* I, 309). Gaūdĕt trānsgrēssōr pēccāto īmpūnĕ pōtītŭs. *Prosp.* (*Epig.* 76, 1). || *Le Démon.* Hūjŭs Trānsgrēssōr dē cūnctīs sūmĕrĕ fōrmăm Ēlĭgĭt. *Alcim.* (II, 120. Græce διάβολος).

Trānsgrēssŭs, ă, ŭm. *Qui a franchi, passé; qui a transgressé.* Cūstōdēs fūrtīm trānsgrēssă jăcēntēs. *Tibul.* (II, 1, 75). Māgnō pĕr cærŭlă sāltū Cōrbŭlō trānsgrēssŭs. *Sil.* Trānsgrēssī præcēptă Dĕī quōd prōdĭtĭs ōmnēs. *Juvc.* (III, 139).

Trānsĭgō, ĭs, ēgī, āctŭm, ĭgĕrĕ. *Pousser à travers.* Bēllātōrem ălăcēr pĕr pēctŏră trānsĭgĭt ēnsēm. *Sil.* SYN. Trājĭcĭō, trānsmīttō. || *Transpercer.* Vīscĕră nōn ūnūs jāmdūdūm trānsĭgĭt ēnsĭs. *Sil.* Trāns ēgīt jŭvĕnēm cūspĭs Sīdōnĭă. *Id.* Glădĭō pēctūs trānsĭgĭt. *Phæd. Voy.* Confodio. || *Traverser, parcourir.* Trānsĭgĕrēt cūrsū sŏnĭpēs cērtāmĭnă cāmpī. *Sil.* || *Au fig.* Vēnātĭbūs ævūm Trānsĭgĭtŭr. *Sil.* SYN. Trādūcō, dūcō, ēxĭgō, ăgō, etc. || *Faire jusqu'au bout, achever.* Īntūs trānsĭgētŭr sī quĭd ēst quōd rēstĕt. *Ter.* (*Andr.* fin.). Tāntīspĕr dūm trānsĭgĭmŭs hānc cōmœdĭăm. *Pl.* (*Truc. prol.* 11). SYN. Cōnfĭcĭō, pĕrăgō, ābsōlvō, etc. *Voy.* Finio || *n. Terminer un différend, transiger.* Pōstrēmo īntĕr sē trānsĭgānt īpsi, ŭt lŭbĕt. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 61). SYN. Păcīscŏr, cōnvĕnĭō.

Trānsĭlĭō, īs, ŭī, īvī *ou* ĭī, īrĕ, *n. et act. Sauter par-dessus, franchir.* Pĕr hōrtūm trānsĭlīvĭt ăd nōs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 38). Cĕlĕrēs īncōgnĭtă trānsĭlĭt ūmbrās (sagitta). *V.* Mœnĭă quæ dĕdĕrās trānsĭlĭēndă Rĕmō. *O.* Trānsĭlŭī pŏsĭtās tĕr īn ōrdĭnĕ flāmmās. *Id.* Nōn tāngēndă rătēs trānsĭlĭūnt vădă. *H.* SYN. Trānsĕō, trānsgrĕdĭŏr, trānscēndō, trānscūrrō, prætĕrĕō, sŭpĕrō. || *Au fig.* Īndĭcĭūm stŭdĭī trānsĭlŭīssĕ mĕī. *O.* Āmplă vĕtūstātĭs quŭm tēmpŏră trānsĭlŭīssēnt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 224). || *Passer sous silence.* Prōxĭmă pārs vītæ trānsĭlĭēndă mĕæ. *O.* SYN. Trānsĕō, prætĕrĕō, etc.

Trānsĭtĭō, ōnĭs, *f. Passage d'un lieu dans un autre* Mūltăquĕ cōrpŏrĭbūs trānsĭtĭōnĕ nŏcēnt. *O.*

Trānsĭtūs, ă, ŭm, *part. p. de* Transeo. *Par où l'on a passé.* Ăltĕrĭūs dūctūs lŏcŭs ēst pēr trānsĭtā sīgnă. *Man.* (II, 368).

Trānsĭtŭs, ūs, *m. Passage.* Quōd dătūs ēst vērbīs ăd ămīcās trānsĭtŭs aūrēs. *O.* SYN. Trānsĭtĭō. || *Au fig. Transition.* Quĭs trānsĭtūs īndĕ părātŭr? *Ov.* || *Dégradation des couleurs.* Trānsĭtŭs īpsĕ tămēn spēctāntĭă lūmĭnă fāllĭt. *O.*

Trānslāpsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Translabor. *Qui a passé au delà.* Ūnōquĕ Pădūm trānslāpsă vŏlātū. *Cl.*

Trānslātīcĭūs. *Voy.* Tralatitius.

Trānslātĭō, ōnĭs, *f. Transport.* || *Traduction.* Fīnĭĕrāt sūmptūm trānslātĭō cœptă vŏlūmĕn. *Paul. Petr.* (IV, 1).

Trānslātītĭūs. *Voy.* Tralatitius.

Trānslātŭs *ou* Trālātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Transfero. *Transporté, et au fig.* Cūmquĕ sŭīs vĭdĕōr trānslātām vīrĭbŭs Ætnām Pēctŏrĕ fērrĕ mĕō. *O.* Trānslātōs ălĭō mœrēbĭs ămōrēs. *II.* Rērūmquĕ pŏtēstās Mūtāvĭt trānslātă lŏcūm. *L.* Nōbīsquĕ pĕrĭt trānslātă pŏtēstās. *Alc.* (II, 98).

Trānslĕgō, ĭs, ĕrĕ. *Lire à la hâte.* Ăgĕ, quæsō, mi hērclĕ trānslĕgĕ. *Pl.* (*As.* IV, 1, 5).

Trānslūcĕō *ou* Trālūcĕō, ēs, ērĕ, *n. Paraître à travers.* Īn lĭquĭdīs trānslūcĕt ăquīs, ŭt ĕbūrnĕă sī quĭs Sīgnă tĕgăt (vitro). *O.* Ēt pīctă trānslūcēt cærŭlŭs ūndā. *St. Voy.* Pelluceo. || *Se réfléchir.* Ūsque ădĕō ē spĕcŭlo īn spĕcŭlūm trānslūcēt ĭmāgō. *Lr.* (IV, 309).

Trānsmărīnŭs, ă, ŭm. *Qui traverse la mer; d'outre-mer.* Ĕgŏ trānsmărīnŭs hŏspēs sūm dĭăpōntĭŭs. *Pl.* (*Most.* II, 2, 66). Ălphēūs flŭăt, ātquĕ trānsmărīnă īn flūctūs cădăt ūndă cōnjŭgālēs. *Sid.* (9, 101).

Trānsmĕō *ou* Trāmĕō, ās, ārĕ. *Passer au delà.* Sīngŭlă cīrcŭĭtū quæ tāntūm trānsmĕăt āstră. *Man.* (II, 376). *Voy.* Transeo.

Trānsmīgrātĭō, ōnĭs, *f. Émigration.* Hæc trānsmīgrātĭō nōstræ Gēntĭs. *Prud.* (*Ham.* 448).

Trānsmīgrō, ās, ārĕ, *n. Passer dans un autre lieu, émigrer. Voy.* Migro.

Trānsmīssŭs, ă, ŭm. *Transporté au delà.* Quīn, ŭbĭ trānsmīssæ stĕtĕrīnt trāns æquŏră clāssēs. *V.* Ēt Stўgă trānsmīssō tăcĭtām dēprēndĕrĕ vīsū. *V. Fl.* || *Enfoncé.* Nĕc ūllŭs pēr mĕūm strīdĕt lātŭs Trānsmīssŭs ēnsĭs. *Sen.* (*H. OEt.* 1165). || *Passé, traversé.* Trānsmīssăquĕ pūppī Lāmpsăcŭs. *V. Fl.* || *Passé, écoulé.* Nēmŏ mŏdūm trānsmīssī cōmpŭtĕt ævī. *St.* Trānsmīssæ glōrĭă vītæ. *Cl.* Præteritus. || *Qqf. Transmis.* Mōrs vĕnĭt īndĕ vŏrāx trānsmīssă nĕpōtĭbŭs īpsīs. *Fort.* (IX, 2, 9).

Trānsmīssŭs, ūs, *m. Transmission, héritage.* Nūnc rēgnūm pŏtĭtūr trānsmīssū pătrĭs. *Pacuv.* (apud *Non.* 7, 112).

Trānsmīttō *ou* Trāmīttō, ĭs, īsī, īssŭm, īttĕrĕ. *Transporter au delà, faire passer.* Mĭhi īllam ŭt trāmīttās; ārgēntum āccĭpĭās. *Pl.* (*Epid.* III, 4, 27). Stābānt ōrāntēs, prīmī trānsmīttĕrĕ cūrsŭm. *V.* Vĕtŭĭt trānsmīttĕrĕ bēllă Phĭlīppōs. *L.* Īn pĕlăgŭs... pērfōssō pēctŏrĕ, cōrpŭs Vŭlnĕrĭbŭs trānsmīsĭt ăquās. *Id.* Trānsmīttūnt fūlgŭră sīlvæ. *St.* SYN. Trājĭcĭō, trānsfĕrō, *qqf.* trānsvĕhō, trānspōrtō. || *Passer à la chausse.* Trānsmīttĕrĕ cæcŭbă săccō. *M.* (XII, 60, 9). *Voy.* Cōlo. || *Au fig.* Vĭdŭōs ŭt trānsmīttărĕ pēr ānnōs. *Stat.* || *Transmettre.* Mē fămŭlām fămŭlōque Hĕlĕnō trānsmīsĭt hăbĕndām. *V.* Āllŏquĭtūr jŭvĕnēm, cuī mōs trānsmīttĕrĕ sīgnă. *Sil.* Ēt ōngō trānsmīttĭt hăbērĕ nĕpōtī. *St.* Ēt huīc trānsmīsĭt suām schŏlām. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 470). SYN. Trādō, rĕlīnquō. || *Donner accès.* Sēsē dŏmĭnūmquĕ rĕtōrsĭt Īn lātŭs, ātque ăvĭdām trānsmīsĭt dēvĭŭs hāstām. *St.* || *Enfoncer.* Pērque ōs ĕlĕphāntō brāchĭūm trānsmīttĕrēs. *Pl.* (*Mil.* I, 1, 29). Făcĕm Pēr pēctūs hōc trānsmīttĕ. *Sen.* (*Thyest.* 1089). SYN. Īmmīttō, īnjĭcĭō, trājĭcĭō. || *Aller au delà, passer, traverser, franchir, parcourir.* Trānsmīttūnt cūrsū cāmpōs. *V.* Flŭvĭūm trānsmīttĕrĕ nāndō. *St.* Trānsmīttĕrĕ săltū Mūrālēs fōssās. *Sil.* Săltū trānsmīttĭtŭr ălĭtĕ Gāngēs. *Id.* Quāntūm Bălēărĭcă tōrtō Fūndă pŏtēst plūmbō mĕdĭī trānsmīttĕrĕ cœlī. *O.* SYN. Trājĭcĭō, trānsĕō, prætĕrĕō, sŭpĕrō, trānscūrrō, pērcūrrō, etc. *Voy.* Transeo. || *Passer du temps.* Stĕrĭlēs trānsmīsīmŭs ānnōs. *St.* Vĭgĭlēs ŏpĕrī trānsmīttĕrĕ nōctēs. *Id.* SYN. Trānsĭgō, trādūcō, ăgō, dūcō, etc. || *Percer.* Ŏppŏsĭtās vĕtĭta ēst trānsmīttĕrĕ crātēs (cuspis). *Sil.* Trānsmīttĭt cūspĭdĕ pēctŭs. *Id. Voy.* Confodio. || *Négliger, laisser.* Īmbēllēs vĭtŭlōs mōllēsquĕ jŭvēncōs Trānsmīttĭt (leo). *Stat.* SYN. Prætĕrĕō, nēglĭgō, etc. || *Passer sous silence.* Haūd fās, Băcchĕ, tŭōs tăcĭtūm trānsmīttĕre hŏnōrēs. *Sil.* SYN. Prætĕrĕō, prætērmīttō, ŏmīttō, trānsĕō, etc.

Trānsmŏvĕō *ou* Trāmŏvĕō, ēs, ērĕ. *Transporter, et au fig.* Lăbōrĕ ălĭēnō māgnām pārtām glōrĭām Vērbīs sæpe īn sē trānsmŏvĕt, qui hăbĕt sălēm. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 9). SYN. Trānsfĕrō

Trānsmūtō *ou* Trāmūtō, ās, ārĕ. *Faire changer de place, transférer.* Trānsmūtăt īncērtōs hŏnōrēs, Nūnc mĭhī, nūnc ălĭīs bĕnīgnă. *H.* Trānsmūtāns dēxtĕră lævīs. *Lr.* (II, 488)

Trānsnătō, Trānsnō *Voy.* Tranato, etc.

Trānspădānŭs, ă, ŭm. *Qui est au delà du Pô.* Aūt Trānspădānŭs, ūt mĕōs quŏque āttīngām. *Cat.* (39, 13).

Trānspēctŭs, ūs, *m. Vue au travers.* Jānŭă quūm pēr sē trānspēctūm præbĕt ăpērtūm. *Lr.* (IV, 273).

Trānspĭcĭō, ĭs, ĕrĕ. *Voir au travers.* Quōd gĕnŭs, īllă, fŏrĭs quæ vērē trānspĭcĭūntŭr. *Lr.* (IV, 272).

† Trānsplāntō, ās, ārĕ. *Transplanter, et au fig. Transporter.* Trānsplāntātōrūm cūltōrēs ēssĕ dĕōrūm. *Sedul.* (I, 259).

Trānspōrtō, ās, ārĕ. *Faire passer au delà de.* Nĕc.. raūcă flŭēntă Trānspōrtārĕ prĭūs quām sēdĭbŭs ōssă quĭērūnt. *V.* (*Æ.* VI, 338, scil. portare animas trans fluenta). SYN. Trājĭcĭō, trānsmīttō. || *Transporter.* Tāndēm dēsĭstēns pĕlăgī trānspōrtăt ĭn ūndās. *Alcim.* (IV, 78). Ārgīvā prīmūm sūm trānspōrtātă cărīnā *M.* (XIII, 72). SYN. Trānsvĕhō, trānsfĕrō.

Trānssūmō. *Voy.* Transumo.

Trānstĭbĕrīnŭs, ă, ŭm. *Qui est au delà du Tibre.* Pūlchră quĭdēm, vērūm trānstĭbĕrīnă dŏmŭs. *M.* (I, 109. *Ib.* 42). Trānstĭbĕrīnă prĭūs sōlvĭt săcră. *Prud.* (*Peri.* 12, 63).

† Trānstĭnĕō, ēs, ērĕ. *Donner accès à travers, ou Passer à travers.* Cōmmĕātūs trānstĭnēt trāns părĭĕtēm. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 58. Alii codd. habent *jam,* pro *trans*).

Trānstră, ōrūm, *n. pl. Bancs des rameurs.* Vĭgĭlātĕ, vĭri, ēt cōnsīdĭtĕ trānstrīs. *V.* Trānstră pēr ēt rēmōs. *Id.* Īncūrvæ fūmābānt trānstră cărīnæ. *O* || *Qqf. Au sing.* Cœnă sĭt īn trānstrō. *Pers.* (5, 147).

Trānstŭlī, *parf. de* Transfero.

Trānsūmō *ou* Trānssūmō, ĭs, ĕrĕ. *Prendre de la main d'un autre.* Hāstām lævā trānsūmĭt, ēt āltō Dēsĭlŭĭt cūrrū. *St.*

Trānsŭō *ou* Trānssŭō, ĭs, ĕrĕ. *Percer avec une aiguille; enfiler.* Călĭdōquĕ tĕnĕrōs trānsŭĭt fērrō pĕdēs *Sen.* (*Phœn.* 254, de Œdipo). Vĕrŭbŭs trānsūtă sălīgnīs Ēxtă părānt. *O.*

Trānvēctŭs, ă, ŭm. *Voy. le suiv.*

Trānsvĕhō, ĭs, ēxī, ēctŭm, ĕhĕrĕ. *Transporter au delà.* Nōn pūppĭs ūmbrās fūrvă trānsvēxĭt mĕās. *Sen.* (*H. OEt.* 1964). Flūmĭnĕām tēxĭt, quæ trānsvĕhăt āgmĭnă, clāssēm. *Sil.* Āgmĭnă, Flāmĭnĭō quæ līmĭtĕ

Mūlvĭŭs ăggĕr Trānsvĕhĭt. *St.* SYN. Trājĭcĭŏ, trānsmĭttŏ, prætĕrvĕhŏ, trānspōrtŏ, etc. || Trānsvĕhŏr, *pass. et dép. Être transporté au delà, traverser, passer.* Nām nēmo hæc ūnquam ēst trānsvēctŭs cærŭlă cūrsū. *Cic.* (*Fin.* 5, 18). Nēc pārtem ēxĭgŭām cīrcī trānsvēctă, quĭēvĭt. *St.* Sūrdōquĕ cărīnā Rēmĭgĕ Sīrēnūm cāntūs trānsvēctă tĕnācēs. *Cl.* (Et *Sen. H. Fur.* 889). SYN. Prætĕrvĕhŏr, etc. *Voy.* Transeo.

Trānsvĕnă, æ, *m. f. Émigré.* Trānsvĕnă Lōt ădĕrăt. *Cypr.* (*Sod.* 31).

Trānsvērbĕrŏ, ās, ārĕ. *Percer d'outre en outre.* Ādvērsī lōngā trānsvērbĕrăt ābĭĕtĕ pēctŭs. *V.* Ēt Nēptūnĭcŏlæ trānsvērbĕrăt ōră Tĕlōnĭs. *Sil.* *Voy.* Confodio.

? Trānsvērsŏ, ās, ārĕ. *Remuer, retourner* Trānsvērsāt dūrātă mănū. (*Moret.* 46.)

Trānsvērsŭs, *arch.* Trānsvōrsŭs, ă, ŭm. *Qui traverse, mis en travers, qui marche obliquement, oblique.* Nām trānsvōrsă fĕrōs ēxībānt dēntĭs ădāctŭs Jūmēntă. *Lucr.* (V, 1329). Āstră trānsvērsōs ăgūnt Ōblīquă cūrsūs. *Sen.* (*H. Fur.* 1332). Dĭgĭtūm trānsvōrsum aūt ūnguēm lātum ēxcēssĕrĭs. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 18). Īncōmptīs āllĭnēt ātrŭm Trānsvērsō călămō sĭgnŭm (versibus). *H.* SYN. Ōblīquŭs. || Ēx trānsvērsō. *En travers, de travers.* Ūndĕ văcēfĭt Cūmquĕ lŏcŭs, sīve ēx trānsvōrsō, sīvĕ sŭpērnĕ. *Lr.* (VI, 1016). Ēx trānsvōrsō cēdĭt, quăsĭ cāncĕr sŏlĕt. *Pl.* (*Ps.* IV, 1, 45). SYN. Ōblīquē. || Trānsvērsŭm *et* Trānsvērsă, *n. pris adv. Même sens.* Mūtātī trānsvērsă frĕmūnt (venti). *V.* Trānsvērsă tŭēntĭbŭs hīrcīs. *Id.* (Sic *V. Fl.* II, 154). || *Au fig. Détourné du droit chemin, égaré.* Trānsvērsō mēntēm dŭbĭām tōrrēntĕ tŭlērūnt. *L.* Trānsvērsā mēntĕ. *Enn.* (ap. *Cic. N. D.* 3, 26). || *Subst. n. pl. Le verso d'une page.* Lōngī rĕlĕgĭt trānsvērsă dĭūrnī. *J.* (6, 483).

Trānsvŏlĭtŏ *ou* Trāvŏlĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Intēr sēptă mĕānt vōcēs, ēt claūsă dŏmōrŭm Trānsvŏlĭtānt. *Lr.* (I, 355).

Trānsvŏlŏ *ou* Trāvŏlŏ, ās, ārĕ. *Voler à travers.* Vūltūr rĕlīctō trānsvŏlēt Tĭtyŏ fĕrŭs. *Sen.* (*Hip.* 1233). Pēgăsŭs hīnnĭēns Trānsvŏlăt æthrăm. *Tiberian.* (apud *Fulg. Myth.* 1). || *En gén. Traverser.* Quālĭă sūnt vĭtrī (foramina), spĕcĭēs quæ trāvŏlăt ōmnĭs. *Lr.* (IV, 604). Trānsĕŏ, trānscūrrŏ, trājĭcĭŏ, etc. || *Voler au delà, passer au delà.* Prŏpĭōrēm trānsvŏlăt hōstēm (de hasta). *Sil.* Ēxēmplō tĕnŭīs quŏd trānsvŏlăt ŭmbræ. *Prud.* (*Ham.* 388). SYN. Trānsĕŏ, prætĕrĕŏ. || *Au fig.* Mūlcĭbĕr, crēdo, ārmă fēcĭt... Trāvŏlāvērŭnt ăd hōstēs. *Pl.* (*Epid.* I, 1, 33). || *Passer, négliger.* Trānsvŏlăt īn mĕdĭō pŏsĭta, ēt fŭgĭēntĭă căptăt. *H.* *Voy.* Prætereo.

Trānsvŏlvŏ, ĭs, ĕrĕ. *Rouler au delà, et au fig.* Īnque ălĭās sēdēs cūnctām trānsvŏlvĕrĕ mōlēm. *Juvc.* (III, 380). Dōnēc rŏtāta ānnālĭŭm Trānsvŏlvĕrēntūr mīllĭă. *Prud.* (*Cath.* 11, 29).

Trăpēs, ētĭs, *m.*, *et* Trăpētŭm, ī, *n.* (τραπητός). *Moulin à olives, machine pour les écraser; par ext. Pressoir.* Tĕrĭtūr Sĭcyŏnĭă băccă trăpētīs. *V.* Ūnctīs Bætĭcă prŏvŏcăt trăpētīs. *St.* || *Au fig. Examen dans lequel on presse les expressions.* Quō sŭpērsĭdēns trăpētō. *T. Maur.* (*Syll.* 22, sermo).

Trăpēzītă, æ, *m.* (τραπεζίτης). *Banquier, changeur.* Ēxōrnātum āddūcĭte ăd mē jam ăd trăpēzītam Æschĭnŭm. *Pl.* (*Ps.* II, 4, 67. *Id. Curc.* IV, 4, 3). SYN. Ārgĕntārĭŭs.

Trăsĭmēnĭcŭs, ă, ŭm. *De Trasimène.* Strāgēm nēc Trăsĭmēnĭcām lŏquātŭr. *Sid.* (9, 248).

Trăsĭmēnŭs, ī, *m. Lac Trasimène, auj. lac de Pérouse, près duquel Annibal battit les Romains.* Nūllānĕ nūnc Trĕbĭæ ēt Trăsĭmēnī nōmĭnă? *Sil.* Stāgnīs Trăsĭmēnŭs ŏpācīs. *Id.* Pōstquĕ tŭōs, Trăsĭmēnĕ, lăcūs. *Man.* (IV, 39). PPH. Mæŏnĭŭs, Lȳdĭŭs lăcūs. *Sil.* PHR. Hōrrēndūs bēllō Trĕbĭām, Cānnāsquĕ, Lăcūmquĕ Āntĕ fŭgām tālī pēnsābăt ĭmāgĭnĕ dūctŏr. *Manil.* || — ŭs, ă, ŭm. Trăsĭmēnăquĕ līttŏră tēstēs. *Ov.* Trăsĭmēnă flŭēntă. *Sil.* SYN. Trăsĭmēnĭcŭs. || *Nom d'homme.* Nām fōrmā cērtārĕ dĕīs, Trăsĭmēnĕ, vălērēs. *Sil.*

Trăsȳmēnŭs. *Voy. le précéd.*

Traūsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Jūre, īnquĭt, Traūsĭŭs īstīs Jūrgātūr vērbīs. *H.*

Trăvĕhŏ. *Voy.* Transveho.

Trĕbātĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme; entre autres, un célèbre jurisconsulte du temps de Cicéron.* Mīllĕ dĭē vērsūs dēdūcī pōssĕ, Trĕbātī. *H.*

Trĕbēllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Lucil.* apud *Non.* 1, 1.)

Trĕbĭă, æ, *m. La Trébie, rivière d'Italie qui se jette dans le Pô, et près de laquelle Annibal vainquit les Romains.* Strāgĕ vĭrūm mērsŭs Trĕbĭa ēst. *Sil.* (IX, 189. *Id.* IV, 643, o Trebia... perfide). Tēmpŏră Cānnārŭm Trĕbĭæquĕ. *L.* (Et *Sid.* 5, 84).

Trĕbĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Dā Trĕbĭō, pōne ăd Trĕbĭŭm. *J.* (5, 135).

Trĕbōnĭŭs, ĭī, *m.* (Τρεβώνιος). *Nom d'homme.* Dēprēnsī nōn bēlla ēst fāmă Trĕbōnī. *H.*

Trĕbŭlă, æ, *m. Bourg des Sabins.* Trĕbŭlă nōs gĕnŭĭt. *M.* (XIII, 33).

Trĕcēnī *et* Trĕcēntī, æ, ă. *Qui sont au nombre de trois cents.* Nōn sī trĕcēnīs, quŏtquŏt ēūnt dĭēs, Āmīcĕ, plăcēs īllăcrĭmābĭlēm Plūtōnă taūrīs. *H.* Āst Īlvă trĕcēntōs (dederat). *V.* Āntīstāns mĭhĭ mīllĭbŭs trĕcēntīs. *Cat.* (9, 2). SYN. Tērcēntŭm, tērcēntēnī.

Trĕcēntĭēs, *adv. Trois cents fois.* Dŭcēntĭēs cŏmēssēt aūt trĕcēntĭēs. *Cat.* (29, 15). Dĕdĕrās, Āpīcī, bīs trĕcēntĭēs vēntrī. *M.* (III, 22. Alii leg. *tricenties*).

† Trĕchĕdīpnŭm, ī, *n.* (τρεχέδειπνος). *Vêtement particulier aux parasites.* Rūstĭcŭs īllĕ tŭŭs sūmĭt trĕchĕdīpnă, Quĭrīnĕ. *J.* (3, 67).

Treīs. *Voy.* Tres.

Trĕmĕbūndŭs, ă, ŭm. *Qui tremble, s'agite.* Trĕmĕbūndă vĭdēt pūlsārĕ crŭēntŭm Mēmbră sŏlŭm. *O.* Trĕmĕbūndăquĕ tēlă. *Sil.* Ēffētæ trĕmĕbūndĭŏr ūbĕrĕ pōrcæ. *Col.* (X, 396). *Voy.* Tremulus. || *Tremblant de peur.* Cāĭŭs ā prīmā trĕmĕbūndŭs lūcĕ sălūtăt Tōt dŏmĭnōs. *M.* (IX, 94). *Voy.* Tremefactus.

Trĕmĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Faire trembler.* Ānnŭĭt, ēt tōtūm nūtū trĕmĕfēcĭt ŏlȳmpŭm. *V.* Īnsŏlĭtō bēllī trĕmĕfēcĭt mūrmŭrĕ Thūlēn. *Cl.* SYN. Quătĭŏ, cōncŭtĭŏ, quăssŏ, mŏvĕŏ. || *Effrayer.* Lērnām trĕmĕfēcĕrĭt ărcū. *V.* *Voy.* Terreo.

Trĕmĕfāctŭs, ă, ŭm. *Ébranlé.* Ēt trĕmĕfāctă sŏlō tēllūs. *V.* Trĕmĕfāctăquĕ nūtăt Īnsŭlă. *Cl.* SYN. Cōncūssŭs, etc. *Voy.* Tremulus. || *Effrayé.* Ēxtēmplō trĕmĕfāctă nŏvūs pēr pēctŏră cūnctīs Īnsĭnŭăt păvŏr, *V.* Scūtĭcæ trĕmĕfāctŭs hăbēnīs. *O.* SYN. Trĕmēns, trĕmĕbūndŭs, etc. *Voy.* Territus.

Trĕmēndŭs, ă, ŭm. *Redoutable, terrible.* Mānēsque ădĭĭt rēgēmquĕ trĕmēndŭm. *V.* Vīsūque ădĭtūquĕ trĕmēndŭs. *St.* Ēt præstăt sĭnĕ vī scēptră trĕmēndă Jŏvī. *O.* *Voy.* Terribilis. || *n. pris adv. D'une manière terrible.* Sŏnăt īllă trĕmēndŭm. *V. Fl.*

Trĕmēns, tĭs. *Qui tremble, s'agite.* Stĕtĭt īllă trĕmēns (hasta). *V.* Vĕrūbūsquĕ trĕmēntĭă fīgūnt. *Id.* Frāngĭt trĕmēntēs īlĭcēs. *H.* Dūm prædām călămō trĕmēntĕ dūcĭt. *M.* (IV, 30). *Voy.* Tremulus. || *Que l'âge fait trembler.* Sēd tārdă trĕmēntī Gĕnŭă lăbānt. *V.* Āvĭăsquĕ trĕmēntēs Āntĕfĕrūnt pătrĭbŭs. *Aus.* (*Idyl.* 4, 18). Sĕnĭō trĕmēntēm dēbĭli ātque ævō grăvēm. *Sen.* (*Med.* 258). || *Tremblant de peur.* Īpsĭŭs ā sŏlĭō rēgīs trāxītquĕ trĕmēntēm. *V.* Mōx stārĕ pă-

vēntēs Vīdĕrăt... sēquĕ trĕmēntūm Spārgĕrĕ cædĕ mănūs. *V. Fl. Voy.* Territus.

† Trĕmēntĕr. *En tremblant.* Sūspĕxīssĕ Dĕūm sătĭs ēst dē cōrdĕ trĕmēntĕr. *Drac.* (III, 671).

Trĕmīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Commencer à trembler.* Tŏnĭtrūquĕ trĕmīscūnt Ārdŭă tērrārūm. *V.* Ōmnēmquĕ trĕmīscēns Ād strĕpĭtūm. *O. Voy. le suiv.* || *Act. Trembler devant, redouter.* Mȳrmĭdŏnūm prŏcĕrēs Phrȳgĭa ārmă trĕmīscūnt. *V.*

Trĕmŏ, ĭs, ŭī, ĕrĕ, *n. Trembler, être agité, s'agiter.* Pūlsūquĕ pĕdūm trĕmĭt ēxcĭtă tēllūs. *V.* Ēt tĕpĭdī trĕmĕrēnt sūb dēntĭbŭs ārtūs. *Id.* Ārmōrum ĕt cădĭīs pĭctă trĕmēbăt ăquă. *Pp.* (IV, 6, 27). SYN. Trĕmīscŏ, īntrĕmŏ, cōntrĕmŏ, trĕpĭdŏ, ăgĭtŏr, mŏvĕŏr, cōmmŏvĕŏr, *qqf.* sălĭŏ, sūbsĭlĭŏ, pālpĭtŏ, crīspŏr, sīngūltŏ, mĭcŏ. VERS. Ūt mărĕ fīt trĕmŭlūm, tĕnŭī quūm strīngĭtŭr aūrā, Ūt quătĭtūr trĕpĭdō frāxĭnă vīrgă nŏtō. *O.* Ūtquĕ lĕvī zĕphȳrō grăcĭlēs vĭbrāntŭr ărīstæ, Frīgĭdă pōpŭlĕās ūt quătĭt aūră cŏmās. Pūlsāntūr trĕpĭdī cōrdĕ mĭcāntĕ sĭnūs. *Id.* || *Trembler de peur.* Mĕtŭēns īndūcĕrĭs, ātquĕ Āltĕrcāntĕ lĭbīdĭnĭbūs trĕmĭs ōssă păvōrĕ. *H.* Ēt cōrde ĕt gĕnĭbūs trĕmĭt. *Id.* Hōrrĕo ātque ănĭmō trĕmŏ. *Sen.* (*Ag.* 883. Sic *Ter. Eun.* I, 2, 4). SYN. Trĕmīscŏ, cōntrĕmīscŏ, trĕpĭdŏ, hōrrĕŏ. VERS. Gĕlĭdūsquĕ pĕr īmă cŭcūrrĭt Ōssă trĕmŏr. *V.* Pōplĭtĕ sŭccĭdŭō gĕnŭa īntrĕmŭĕrĕ. *O.* Mē trĕmŏr īnvāsĭt. Sīc mĕă vĭbrārī pāllēntĭă mēmbră vĭdērēs. *Id.* Văgūs pĕr ārtūs ērrăt ēxcŭssōs trĕmŏr; Ērēctŭs hōrrĕt crīnĭs; Īmpūlsīs ădhūc Stăt tērrŏr ănĭmīs, ĕt cŏr āttŏnĭtūm sălĭt, Păvĭdūmquĕ trĕpĭdīs pālpĭtăt vēnīs jĕcŭr. *Sen.* Crēbērquĕ tōtūm pōssĭdĕt cōrpūs trĕmŏr. Quătĭt ōra ĕt ārtūs hōrrĭdūs nōstrōs trĕmŏr, Pūlsătquĕ pēctūs. Ēt ōssa ĕt ārtūs gĕlĭdŭs īnvāsĭt trĕmŏr. *Id. Voy.* Terreor. || *Act. Redouter.* Tē Stȳgĭī trĕmŭērĕ lăcūs. *V.* Nōs jūssă vĭrī nūtūmquĕ trĕmāmŭs. *Sil.* Jūnōnēm lædĕrĕ nōlĭt, Ōffēnsāmquĕ trĕmăt. *O. Voy.* Timeo.

Trĕmŏr, ōrĭs, *m. Tremblement, agitation.* Nōnnĕ vĭdēs ūt tōtă trĕmōr pērtēntăt ĕquōrūm Cōrpŏră? *V.* Mănĭbūs trĕmŏr īncĭdĭt. *H.* || *Tremblement de terre. Voy.* Terræmotus. || *Tremblement causé par l'effroi.* Cūr āntĕ tŭbām trĕmŏr ōccŭpăt ārtūs? *V.* Mē trĕmŏr īnvāsĭt. *O.* Ārtūs hōrrĭdūs quāssăt trĕmŏr. *Sen.* (*Troad.* 168). SYN. Hōrrŏr. *Voy.* Tremo, Terror. || *Objet d'effroi.* Sīlvārūmquĕ trĕmŏr. *M.* (V, 66, de Caco. *Ib.* 24). SYN. Tērrŏr, hōrrŏr.

† Trĕmŭlēntŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Hīc mĭsĕr hīnc păvĭdūs, hīnc trĕmŭlēntŭs ĕŏ. *Eugen.* (12, 64).

Trĕmŭlŭs, ă, ŭm. *Tremblant, agité.* Splēndĕt trĕmŭlō sūb lūmĭnĕ pōntŭs. *V.* Cōrrĭpŭĭt trĕmŭlīs āltārĭă flāmmĭs. *Id.* Trĕmŭlō cōntēntæ fūnĕ cărīnæ. *L.* Ŏcŭlōs trĕmŭlō fūlgōrĕ mĭcāntēs. *O.* SYN. Trĕmĕbūndŭs, trĕmēns, trĕmīscēns, trĕpĭdāns, mōtŭs, ăgĭtātŭs, *qqf.* crīspŭs, crīspātŭs, mĭcāns, vĭbrāns, pālpĭtāns, sīngūltāns. || *Qui tremble à cause de l'âge.* Īndĕ sĕnīlĭs Hĭēms trĕmŭlō vĕnĭt hōrrĭdă pāssū. *O.* Trĕmŭlōs dēdūxĭt vērtĭcĕ cānōs. *Petr.* (*Sat.* 137). Īncūrvūs, trĕmŭlūs, lăbĭīs dēmīssĭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 44. Et *Cat.* 61, 161). SYN. Trĕmēns, trĕmĕbūndŭs. || *Qqf. Tremblant de peur.* Trĕmŭlāsquĕ mănūs ānnīsquĕ mĕtūquĕ Tēndĭt. *O.* SYN. Trĕmēns, etc. *Voy.* Territus. || *Qui fait trembler.* Tūm fīxūm trĕmŭlō quătĭētŭr frīgŏrĕ cōrpŭs. *Cic.* (*Arat.* 68).

Trĕpĭdāns, tĭs. *Tremblant, agité.* Ēt cīrcūmtōnsæ trĕpĭdāntī vērtĭcĕ pīnūs. *Petr.* (*Sat.* 131). Trĕpĭdāntĭă cōnsŭlĭt ēxtă. *O. Voy. le précéd.* || *Qui tremble d'effroi.* Āc trĕpĭdāntēm mōrtĕ fŭtūrā. *O.* Jām frăgŏr ārmōrūm trĕpĭdāntēs pērsŏnăt aūrēs. *Petr.* (*Sat.* 121). Sēd quĭd ĕgo hæc ănĭmō trĕpĭdāntī dīctă prŏfūndŏ? *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 7). *Voy.* Territus. || *Agité, troublé, ému.* Trĕpĭdāntĭă bēllō Cōrdă. *V.*

Trĕpĭdāntĕr, *adv. En tremblant.* Cānnās... Cōrām tē trĕpĭdāntĕr ēxplĭcārĕ. *Sid.* (23, 302).

Trĕpĭdātĭŏ, ōnĭs, *f. Tremblement, agitation ; au fig. Trouble.* Sēd mōrtālĭs trĕpĭdātĭŏ plāntās Mērgĭt. *Amœn.* (vs. 43). Flātŭs, ĕt īntērnæ prōdĭt trĕpĭdātĭŏ fībræ. *P. Nol.* (15, 283). Scĭt pătĕr īpsĕ, tŭī sĭt quæ trĕpĭdātĭŏ cōrdĭs. *Juvc.* (I, 616).

Trĕpĭdē, *adv. En s'agitant, en se donnant du mouvement.* Trĕpĭdē cōncūrsāns, ōccŭpāta ĭn ōtĭō. *Ph.* || *En tremblant.* Ēgrēssūs trĕpĭdē, nūmēn vĭdīssĕ sŭpērnūm Nūtĭbŭs ēdŏcŭĭt. *Juvc.* (I, 45).

Trĕpĭdŏ, ās, āvī, ātūm, ārĕ, *n. S'agiter, trembler.* Trĕpĭdānt sūb pēctŏrĕ fībræ. *L.* Sēntĭt ădhūc trĕpĭdārĕ nŏvō sūb cōrtĭcĕ pēctŭs. *O.* Sōrdĭdūm flāmmæ trĕpĭdānt rŏtāntēs Vērtĭcĕ fūmūm. *H.* Ōblīquō lăbōrăt Lȳmphă fŭgāx trĕpĭdārĕ rīvō. *Id. Voy.* Tremo. || *Se donner du mouvement, courir çà et là.* Āc vāstīs trĕpĭdātŭr ĭn āgrīs. *Sil.* Tăcĕ, trĕpĭdārī sēntĭo ĕt cūrsārī sūrsūm prōrsūm. *Ter.* (*Hec.* III, 1, 35). Fŭgĕrēnt, ĕt ārctōs cīrcūm trĕpĭdārēnt căvōs. *Ph.* SYN. Cōncūrsŏ, cūrsĭtŏ. PHR. Ōmnĕ tŭmūltū Cōnjūrāt trĕpĭdō Lătĭūm. *V.* || *S'agiter (pour faire qq. ch.), se hâter.* Mūltā mănū mĕdĭcā Phœbīquĕ pŏtēntĭbŭs hērbīs Nēquīcquām trĕpĭdăt. *V.* Quĭd ēst? quĭd trĕpĭdās? quĭd fēstīnās, mī Gĕtă? *Ter.* (*Ad.* III, 2, 25. Sic *Pl. Cas.* II, 7, 9). Cūjŭs ōctāvūm trĕpĭdāvĭt ætās Claŭdĕrĕ lūstrūm. *H. Voy.* Festino. || *Trembler d'effroi.* Cōrdĕ sŭō trĕpĭdăt. *Enn.* (ap. *Cic. de Or.* 3, 42). Īngēntī trĕpĭdārĕ mĕtū. *V.* Măgīsquĕ Ēxănĭmēs trĕpĭdārĕ. *H.* Īn dŭbĭīs trĕpĭdārĕ pĕrīclīs. *L. Voy.* Terreor. || *Act. Redouter.* Ēt mōtæ ăd lūnām trĕpĭdābĭs ărūndĭnĭs ūmbrām. *J.* (10, 21). Nēc dāmæ trĕpĭdānt lŭpōs. *Sen.* (*H. OEt.* 1058). *Voy.* Timeo. || *Avec l'infin. et le subj.* Aūt cērtæ trĕpĭdēs ōccūrrĕrĕ mōrtī. *St.* Trĕpĭdās nē stērcŏrĕ fœdă cănīnō Ātrĭă dīsplĭcĕānt. *J.* (14, 64).

Trĕpĭdŭs, ă, ŭm. *Agité, qui tremble.* Ēt fŏlĭīs ūndām trĕpĭdī dēspūmăt ăhēnī. *V.* Păvĭdūmquĕ trĕpĭdīs pālpĭtăt vēnīs jĕcŭr. *Sen.* (*H. OEt.* 708). *Voy* Tremulus. || *Qui s'agite, qui se hâte ; où il y a du mouvement.* Nōs prŏcŭl īndĕ fŭgām trĕpĭdī cĕlĕrārĕ. *V.* Ēxănĭmīs trĕpĭdōque ēxtērrĭtă cūrsū. Tūm trĕpĭdæ īntĕr sē cŏĕūnt. *Id.* Lūdŭs ĕnīm gĕnŭĭt trĕpĭdūm cērtāmĕn. *H.* SYN. Trĕpĭdāns, fēstīnāns, fēstīnŭs. || *Au fig.* Trĕpĭdæ rēs. *Position critique, danger.* Sæpĕ dŭcēs trĕpĭdīs pĕtĭēre ōrācŭlă rēbŭs. *Tib.* (II, 3, 23). Trĕpĭdīs Făbĭūs spēs ūnĭcă rēbŭs. *Sil.* (Et *Hor. Od.* III, 2, 5). || *Tremblant, effrayé, troublé.* Trĕpĭdōquĕ fŭgām ēxprōbrāvĭt ămīcō. *O.* Trĕpĭdī fōrmīdĭnĕ pōrtās Ēxplōrānt. *V.* SYN. Trĕmēns, tūrbātŭs, sōllĭcĭtŭs, ānxĭŭs. *Voy.* Territus. || *Avec le gén.* Īllæ īntūs trĕpĭdæ rērūm. *V.* Trĕpĭdūsquĕ sălūtĭs. *Sil.* Trĕpĭdūmquĕ tŭbārūm (equum). *St.* || *Qui trouble, agite.* Quĭd trĕpĭdæ nōctēs sōmnūsquĕ mĭnāntŭr. *Stat.* Īndĭcĭō sērvāns nātōs trĕpĭdōquĕ pĕrīclō. *Nemes.* (*Cyn.* 152).

Trēs, trĭă, trĭūm, trĭbŭs, *acc.* trēs *ou* trīs, ĭă. *Trois.* Trēs ĕquĭtūm nŭmĕrō tūrmæ. *V.* Trēs nŏtŭs ābrēptās īn săxă lătēntĭă tōrquĕt. *Id.* (*Æ.* I, 108. Alii leg. *tris*). Nēctĕ trĭbūs nōdīs tērnōs, Ămăryllĭ, cŏlōrēs. *Id.* Ēt dĭgĭtīs trĭă tūră trĭbūs sūb lūmĭnĕ pōnĭt. *O.* SYN. Tērnī, æ, ă. || *Par ext. Un petit nombre.* Vēnīssĕt vērbīs chārtă nŏtātă trĭbŭs. *O* Trĭă nōn cōmmūtābĭlĭs vērba hŏdĭē īntĕr vōs. *Ter.* (*Ph.* IV, 3, 33).

Trēssĭs, ĭs, *m. Valeur de trois as ; au fig. Faible valeur.* Hīc Dāma ēst, nōn trēssĭs ăgāsŏ. *Pers.* (5, 76).

Trēsvīllæ, ārŭm, *f. pl. Localité dans l'Aquitaine.* Ēxīn tēndĕ grădūm, Trĭbūsquĕ Vīllīs Thaūmāstūm ēxpĕtĕ. *Sid.* (24, 84).

Trēsvĭrī, ōrūm, *m. pl. Trois magistrats romains*

chargés de la police des prisons et des esclaves. On les nomme plus ordinairement Triumviri capitales. Ŭt æquā pārtī prōdĕānt ād trēsvĭrōs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 20. *Id. Amph.* I, 1, 3). *Voy.* Triumviri.

Trēvĕrĭcŭs, ă, ŭm. *Des* Treveri. Trēvĕrĭcæque ūrbīs sŏlĭūm, quæ prŏxĭmă Rhēnō. *Aus.* (*Cl. Urb.* 4). Quōndam Trēvĕrĭcīs īn mœnĭbŭs īnnŭbă vīrgŏ. *P. Petr.* (II, 479).

Trēvĭdŏn, ī, *n.*, *ou* Trēvĭdŭs, ī, *m. f. Ville de la Gaule, dans le pays des* Ruteni. Ībīs Trēvĭdŏn ēt călūmnĭōsīs Vīcīnūm nĭmĭs heū! jŭgūm Rŭtēnīs. *Sid.* (24, 32).

Trēvĭr, ĭrī, *m.*; Trēvĭrī *ou* Trēvĕrī, ōrŭm, *pl.* (Τρηβιροί *et* Τρηουΐροι). *Peuple Belge, postérieurt. Trèves.* Tū quŏquĕ, lætātūs cōnvērtī prœlĭă, Trēvĭr. *L.* || † Trēvĭrī *ou* Trēvĕrī. Quī quōndam īngrĕdĭēns Trēvĕrōrūm mœnĭă mīlĭs. *Fort.* (*V. S. M.* I, 368. Sic etiam *Inscr.* in *Anth.* II, p. 59).

Trĭācălă. *Voy.* Triocala.

Trĭāngŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a trois angles.* Vēl tĭbĭ quōd fūlgēt răpĭtūrquĕ trĭāngŭlŭs īgnĭs. *Capel.* (VI, p. 188). Cētĕră sūnt sĭmĭlī rătĭōnĕ trĭāngŭlă sīgnă. *Man.* (II, 282).

Trĭārĭī, ōrŭm, *m. pl. Triaires, soldats d'élite qu'on plaçait au troisième rang.* Ăgĭtĕ nūnc, sūbsīdĭtĕ ōmnēs, quāsĭ sŏlēnt trĭārĭī. *Pl.* (*fr.* apud *Varr. L. L.* 5, 89).

Trĭās, ădŏs, *et à tort* ādŏs, *f.* (τριάς). *Le nombre trois; Eccl. Trinité.* Lūmĕn ăpŏstŏlĭcūm quūm spārgĕrĕt ūnă Trĭădŏs. *Fort.* (V, 2, 1. Alii, *triades*).

? Trĭbăccă, æ, *f. Qui a trois perles.* (Quidam leg. ex *P. Syr.* apud *Petr. Sat.* 55. Sed alii melius, *tibi bacca*, quum vox inaudita *tribacca* primam hoc loco producat. Hoc habet *Wernsd.* in *Poet. Min.*; illud autem et duo codd. *Biblioth. Paris.*)

Trĭbōn, ōnĭs, *m.* (τρίβων). *Manteau rapé.* Pēră, pŏlēntă, trĭbōn, băcŭlŭs, scȳphŭs, ārctă sŭpēllēx Īstă fŭĭt Cȳnĭcī. *Aus.* (*Epig.* 53).

Trĭbrăchȳs *ou* Trĭbrăchȳs, ȳs, *m.* (τρίβραχυς). *Tribraque, pied composé de trois brèves.* Īāmbŭs īllĕ fĭĕt, īstĕ trĭbrăchȳs. *T. Maur.* (*Met.* 89).

Trĭbūlĭs, ĕ. *De la même tribu.* Ēstne Hēgĭō, trĭbūlĭs nōstĕr? *Ter.* (*Adelph.* III, 3, 85). || *Par ext. De pauvre, pauvre.* Ūt cūm pīlĕŏlō sŏlĕās cōnvīvă trĭbūlĭs. *H.* Nūnc ănŭs, ēt trĕmŭlō vīx āccĭpĭēndă trĭbūlī. *M.* (IX, 50, de toga).

Trĭbŭlŏ, ās, ārĕ, *Eccl. Faire souffrir.* Quōsquĕ frĕmēns hōstīs fāllācī trĭbŭlăt āstū. *Alc.* (VI, 532). Ēt trĭbŭlātă cārnĕ vīctrīx cāstĭtās. *P. Nol.* (21, 621).

Trĭbŭlŭm, ī, *n. Sorte de herse dont on se servait pour faire sortir le grain de l'épi.* Trībŭlăquĕ, trăhĕæque, ēt īnīquō pōndĕrĕ rāstrī. *V.*

Trĭbŭlŭs, ī, *m. Sorte de chardon.* Lāppæquĕ, trĭbŭlīque, īntērquĕ nĭtēntĭă cūltă. *V.* Pēr trĭbŭlōs grădĭēns, spīnæ cāvĕfēcĭt ăcūmĕn. *Fort.* (VIII, 6, 193). || *Chevaux de frise.* Ēt trĭbŭlōs pēr cāstră lŏcāt fūrcāsquĕ bĭcōrnēs. *Corip.* (*Johan.* IV, 617).

Trĭbūnāl, ālĭs, *n. Siége du tribun rendant la justice, tribunal; par ext. Chaise curule.* Quōd făcĭăt māgnās tūrpĕ trĭbūnāl ŏpēs. *O.* Mānĕ sŭpērbă trĭbūnāl ădĭt, Fāscĭbŭs ādstăt ēt īn mĕdĭīs. *Prud.* (*Peri.* 3, 64). Sĕdĕās īn āltō tū lĭcēt trĭbūnālī, Ēt ē cŭrūlī jūră gēntĭbūs rēddās. *M.* (XI, 98, 17). SYN. *qqf.* Cŭrūlĭs. *Voy. ce mot.*

Trĭbūnātŭs, ūs, *m. Tribunat, pouvoir des tribuns du peuple.* Nōn cōnsŭlātŭs īpsĕ, nōn trĭbūnātŭs. *M.* (XI, 98, 14).

Trĭbūnĭcĭŭs *ou* Trĭbūnĭtĭŭs, ă, ŭm. *De tribun, tribunicien.* Ārmă trĭbūnĭcĭūm cīngĕrĕ dīgnă lătŭs. *M.* (XIV, 32). Sævă trĭbūnĭcĭō mădŭĕrūnt rōbŏră tābō. *L.*

Trĭbūnŭs, ī, *m. Tribun, magistrat romain.* Sūmĕrĕ dēpŏsĭtūm clāvūm, fĭĕrīquĕ trĭbūnō. *H.* Ēt cūm cōnsŭlĭbūs tūrbāntēs jūră trĭbūnī. *L.* || *Tribun militaire.* Quōd mĭhĭ pārērĕt lĕgĭō rōmānă trĭbūnō. *H.* Cæsār, sūb quō mĕrŭīssĕ trĭbūnŭs Glōrĭŏr. *O.* || *Au fig.* Fuī præfĕrrātŭs ăpŭd mŏlās trĭbūnŭs vāpŭlārĭs. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 22).

Trĭbŭŏ, ĭs, ī, ūtŭm, ŭĕrĕ. *Donner, accorder.* Hæc bŏnă nōn prīmæ trĭbŭīt nātūră jŭvēntæ. *O.* Dōnă trĭbūtūrām pōsthāc sē tālĭă nūllī. Trĭbŭītquĕ vŏcābŭlă mōntī. Hōc mātrīs prĕcĭbūs trĭbŭīssĕt Ăchīllēs. *Id.* Nōstĕr ămōr tālēs trĭbŭīt tĭbĭ, Cȳnthĭă, laūdēs. *Pp.* (III, 24, 3). Vītām quām trĭbŭĭs. *L.* SYN. Dō, lārgĭŏr, dōnŏ, præbĕŏ, cōncēdŏ, īmpērtĭŏ *ou* īmpērtĭŏr, præstŏ, dēfĕrŏ, āttrĭbŭŏ, trādŏ, āddŏ, pērmīttŏ, cōndōnŏ. *Voy.* Do. || *Attribuer.* Hīs ĭgĭtūr sēnsūm trĭbŭēbānt. *Lr.* (V, 1171). SYN. Āttrĭbŭŏ, āssīgnŏ.

1. Trĭbŭs, *dat. et abl. de* Tres.

2. Trĭbŭs, ūs, *f. Tribu, partie du peuple romain, ainsi appelée parce que les citoyens furent divisés d'abord en trois classes.* Claūdĭă nūnc ā quō dīffūndĭtūr ēt trĭbŭs ēt gēns. *V.* Ātque ūnām vēstīrĕ trĭbūm tŭă vēllĕră pōssūnt. *M.* (II, 46). Trĭbŭūm păvŏr āntĕ trĭbūnāl. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 609). || *Le peuple (par opposition aux magistrats, aux chevaliers).* Dāt pŏpŭlŭs, dāt grātŭs ĕquēs, dāt tūră sĕnātŭs, Ēt dĭtānt Lătĭās tērtĭă dōnă trĭbūs. *M.* (VIII, 15). Gaūdēnt tūrmæquĕ trĭbūsquĕ. *St. Voy.* Tribulis. || *Tribus des Hébreux.* Quēm dūm quīsquĕ trĭbū īn prŏprĭā mæctāvĕrĭt. *Alc.* (V, 231). Bēnjămītă trĭbŭs. *Fort.* (II, 21, 14). || *Au fig. Société, compagnie.* Nōn ĕgŏ... Grāmmătĭcās āmbīrĕ trĭbūs ēt pūlpĭtă dīgnŏr. *H.*

Trĭbūtĭm, *adv. Par tribus.* Prīmōrēs pŏpŭli ārrĭpuit pŏpŭlūmquĕ trĭbūtĭm. *H.*

Trĭbūtŭm, ī, *n. Tribut, impôt.* Īmpĭă cōntĭnŭī cēssānt aūgmēntă trĭbūtī. *Cl.* Ēx ōmnī gēntĕ trĭbūtă pĕtĭt. *O.* Ūrbēm frēnārĕ trĭbūtīs. *St.* SYN. Æră, *qqf.* vēctīgāl. || *Au fig.* Prīmŭsque īnsīgnĕ trĭbūtŭm Īpsĕ pălām lăcĕrā pōscēbāt Rēgŭlŭs ūmbrā. *St.* Sātūrnālĭcĭō Măcrūm fraūdārĕ trĭbūtō. *M.* (X, 17).

Trĭbūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tribuo. Dēmptīs paūcīs, paūcīsquĕ trĭbūtīs. *Lr.* (I, 799).

† Trĭbūtŭs, ī, *m. arch. Comme* Tributum. Trĭbūtŭs quum īmpĕrātŭs ēst. *Pl.* (*Epid.* II, 2, 43. Cf. *Gell.* 13, 20; *Non.* 3, 252).

Trīcæ, ārŭm, *f. pl. Bagatelles.* Sūnt ăpĭnæ trīcæque, ēt sī quīd vīlĭŭs īstīs. *M.* (XIV, 1. Adde *Pl. Rud.* V, 2, 16. Cf. *Plin.* 3, 16, 5). || *Embarras.* Ūt me īn trīcās cōnjēcīstī! *Pl.* (*Pers.* V, 2, 18). Jūdĭcĭă, lītēs, tūrbās, trīcās, cōncĭōnēs māxĭmās. *Turpil.* (apud *Non.* 1, 26). || *Mots détournés, obscurs.* Quīn tu īstās mīttĭs trīcās? *Pl.* (*Most.* III, 1, 45. *Id. Curc.* V, 2, 15). SYN. Āmbāgēs.

Trīcāstīnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de la Narbonaise.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Jāmquĕ Trīcāstīnīs īncēdīt fīnĭbŭs āgmĕn. *Sil.*

Trīccă, æ, *et* Trīccē, ēs, *f.* (Τρίκκη). *Ville de Thessalie.* Pārvă Gōrtȳnē, stĕrĭlīsquĕ Trīccē. *Sen.* (*Troad.* 824). || *D'où,* Trīccæŭs, ă, ŭm. Trīccæī sīdŭs stăt nōmĭnĭs. *Avien.* (*Phæn.* 206).

Trīcēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de trente.* Ēt tŭă trīcēnōs lārgītūr spōrtŭlă nūmmōs. *M.* (X, 27). Bīs tĭbĭ trīcēnī fŭĭmŭs, Māncīnĕ, vŏcātī. *Id.* (I, 44). Nām quūm trīcēnās pēr pārtēs sīdĕră cōnstēnt. *Man.* (II, 696). *Voy.* Triginta.

Trīcēntĭēs, *adv. Voy.* Trecenties.

Trĭcēps, ĭpĭtĭs. *Qui a trois têtes.* Tūquĕ, trĭcēps Hĕcătē. *O.* Trĭcĭpĭtem ēdūxĭt Hȳdrā gĕnĕrātūm cănĕm. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

Trīcēsĭmŭs *ou* Trīgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Trentième.* Aŭt mĭnŭs, aŭt cērtē nōn plūs trīcēsĭmă lūx ēst. *M.* (VI, 7). Bīs jām pǣnĕ tĭbī cōnsŭl trīcēsĭmŭs īnstăt. *Id.* (I, 16). Trīcēsĭmă sābbătă. *H.* SYN. Tĕrdēnŭs.

Trĭchĭlă, æ, *f.*, *et* Trĭchĭlŭm, ī, *n.* *Treille, berceau de verdure.* Āt quī sūb trĭchĭlā mānāntēm rēpĭt ăd ūndăm. *Col.* (X, 374. *Ib.* 378). Ēt trĭchĭla ūmbrĭfĕrīs frīgĭda ărūndĭnĭbŭs. (*Copa.* 8.) PHR. Ūnŭs ĕrăt trĭbŭs īn sēcrētā lēctŭlŭs ūmbrā. *Pp.*

Trĭchōrŭm, ī, *n.* (τρίχωρος). *Édifice divisé en trois corps de logis.* Aŭt quĭd pārtĭtīs dīstāntĭă tēctă trĭchōrīs ? *St.*

Trīcĭēs, *adv.* *Trente fois.* Sūprēmās tĭbĭ trīcĭēs ĭn ānnŭm Sīgnāntī tăbŭlās. *M.* (V, 39. *Id.* IV, 37).

Trĭclīnĭŭm, ĭī, *n.* *Lit de table pour trois personnes.* Strātăquĕ nōn ūnās cīngūnt trĭclīnĭă bāīās. *M.* (X, 13). PHR. Sæpĕ trĭbūs lēctīs vĭdĕās cœnārĕ quătērnōs. *H.* Tērtĭă nē văcŭō cēssārĕt cŭlcĭtă lēctō. *J.* || *Salle à manger.* Nūnc jām lūxŭrĭæ pārs ēt trĭclīnĭă tēmplīs Cōncērtānt. *Man.* (V, 507). Ūnŭm prōmōrāt vīx pĕdĕm trĭclīnĭō. *Ph.* Āntĕ fŏrēs aūtem ēt trĭclīnī līmĭnă quĭdăm. *Lucil.* (ap. *Donat.* ad *Ter. Eun.* II, 3, 44).

Trīcŏ, ōnĭs, *m.* *Chicaneur* (*famil. Lanternier*). Nēc mĭhi ămātōre hōc ŏpŭ' nēc trīcōnĕ vădātō. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 26. *Id.* ib. 85). Lōngum ēst trīcōnēm mălĕfĭcum ēxōrnārĭĕr. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 46).

Trīcŏr, ārĭs, ārī, *d.* *Chercher des détours, tergiverser.* || ? *S'arrêter.* Nāmque ŭbĭ trīcāndŭm... scĭŏ. *Ph.* (Sed recte alii, *strigandum*).

Trĭcŏrĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Τρικόριοι). *Peuple de la Narbonaise.* || *Nom d'homme.* Āt lībērtīnŭs Trĭcŏrĭŭs Sŷrŭs īpse ăd māstīgĭās. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 173).

Trĭcōrnĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui a trois cornes.* Fūrcă trĭcōrnĭgĕrā spĕcĭē pænūltĭmă sūm Ψ. *Aus.* (*Idyl.* 12. *Litt.* 27).

Trĭcōrpŏr, ŏrĭs, *m. f. n.* *Qui a trois corps.* Gērȳŏnæ pĕtĕrēt quŭm lōngā trĭcōrpŏrĭs ārvā. *Sil.* Ēt fōrmā trĭcōrpŏrĭs ūmbræ. *V.* (Et *Aus. Idyl.* 12, *de Hist.* 25, tricorporibus). SYN. Tērgĕmĭnŭs, trĭplēx.

Trīcōsŭs, ă, ŭm. *Chicaneur.* Hīc 'st trīcōsŭ', bŏvīnātōrque, ōre īmprŏbŭ' dūrō. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 84, et *Gell.* 11, 7). || *Qui n'agit pas, inutile.* Ālcmēnæ, Jŏvĭs ēt māgnī fōrtīssĭmă prōlēs, Trīcōsŭs sŭbĭtō pōst mĕā fātă vŏcŏr. *Inscr.* (ap. *Grut.* p. 50, n. 1, de Hercule).

Trĭcūspĭs, ĭdĭs, *m. f. n.* *Qui a trois pointes.* Pŏsĭtōquĕ trĭcūspĭdĕ tēlō. *O. Voy. le suiv.*

Trĭdēns, tĭs. *Qui a trois dents.* Cōnvūlsŭm rēmĭs rōstrīsquĕ trĭdēntĭbŭs æquŏr. *V.* Spūmās vŏmĭt ærĕ trĭdēntī. *V. Fl.* SYN. Trĭcūspĭs, trĭfĭdŭs. || *Subst. m. Trident de Neptune.* Fŭdĭt ĕquŭm māgnō tēllūs pērcūssă trĭdēntī. *V.* Lērnē pūlsă trĭdēntĕ pălūs. *Pp.* (II, 26, 48). SYN. Fūscĭnă. EP. Nēptūnĭŭs, vălĭdŭs, pŏtēns, sævŭs. PPH. Trĭfĭdă, trĭplēx *ou* trĭsūlcă cūspĭs, hāstă. Trĭplēx tēlŭm. Trĭcūspĭdĕ tēlō. || *Fourche du gladiateur rétiaire.* Nēc gălĕā frōntem ābscōndĭt; mŏvĕt ēccĕ trĭdēntēm. *J.* (8, 203. Adde *Prud. Sym.* II, 1109).

Trĭdēntĭfĕr *et* Trĭdēntĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte un trident; subst. m. Neptune.* Rēgnă văgæ, dīxī, sōrtītĕ Trĭdēntĭfĕr ūndæ. *O.* Cūmquĕ Trĭdēntĭgĕrō tŭmĭdī gĕnĭtōrĕ prŏfūndī. *Id.*

Trĭdēntĭpŏtēns, tĭs. *Comme le précéd.* Dīvĕ trĭdēntĭpŏtēns, cūjŭs măria īrĕ pĕr āltă Ōrdīmŭr. *Sil.*

† Trīdŭānŭs, ă, ŭm. *Qui dure trois jours.* Īmāgŏ mōrtēm trīdŭānī fūnĕrĭs .. prætŭlĭt. *P. Nol.* (21, 208). || † Trīdŭānŭs. Quæ tēmpŏră Saūlŭs Īn tĕnĕbrīs trīdŭānă gĕrĭt. *Arat.* (I, 723). *Voy. le suiv.*

Trīdŭŭm, ī, *n.* *L'espace de trois jours.* Quĭd prōdēst mĭhĭ tām mācēr lĭbēllŭs, Sī tōtō tĭbĭ trīdŭō lĕgātŭr! *M.* (II, 6). Trīdŭŭm nōn īntĕrēst ætātĭs ŭtĕr mājŏr sĭĕt. *Pl.* (*Bac.* III, 2, 57). Pōst hōc sĕquĕrĭs trīdŭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 28). PHR. Nām mĭhĭ jām trīnī pĕrĭĕrūnt ōrdĭnĕ sōlēs. *Calp.* Nūllă mĕæ trīnīs tĕtĭgērūnt grāmĭnă vāccæ Lūcĭfĕrīs. *Id. Voy.* Dies. || † Trīdŭŭm. Pōst trīdŭŭm rĕmĕāns. *Fort.* (V, 5, 61)

Trĭēnnĭŭm, ĭī, *n.* *L'espace de trois ans.* Făcĭte hŭc ŭt rĕdĕāt nōstĕr quāmprīmŭm sĕnēx, Trĭēnnĭŭm quī jam hĭnc ăbēst. *Pl.* (*Most.* I, 1, 76. Et *Ter. And.* I, 1, 40; *Turpil.* apud *Non.* 4, 431). SYN. Trĭĕtērĭs. || *n. pl.* *Comme* Trieterica. Īsmărĭæ cĕlĕbrānt rĕpĕtītă trĭēnnĭă Bācchæ. *O.*

Trĭēns, tĭs, *m.* *Le tiers de la livre, quatre onces.* Sī dē quīncūncĕ rĕmōta ēst Ūncĭă, quĭd sŭpĕrēst? pŏtĕrās dīxīssĕ, Trĭēns. Eū! *H.* Pōndĕrĭbŭs jūstīs făc sĭt ŭtĕrquĕ trĭēns. *O.* || *Le tiers de l'as, petite monnaie de cette valeur.* Ēt quōt sūnt āssēs, ŭbĭ nōnāgīntă trĭēntēs. *Aus.* (*Epist.* 7, 17). Īnfēlīx nĕc hăbēt, quēm pōrrĭgăt, ōrĕ trĭēntēm. *J.* (3, 267). || *Mesure ou coupe contenant le tiers du setier; au fig. Coups que l'on boit.* Quŭm fŭĕrĭt mūltīs ēxāctă trĭēntĭbŭs hōră. *Pp.* (III, 10, 29). Călĭdŭmquĕ trĭēntēm Ēxcŭtĭt ē mănĭbŭs. *Pers.* (3, 100). Ēt nŭmĕrās nōstrōs ădstrīctā frōntĕ trĭēntēs. *M.* (XI, 40. *Id.* I, 107). || *En gén. Le tiers.* Bīs quīnōs ānnōs Ărĭēs, ūnŭmquĕ trĭēntĕ Fraūdātŭm dăbĭt. *Man.* (III, 563. *Ib:* 566).

Trĭĕtērĭcŭs, ă, ŭm (τριετηρικός). *Qui se fait tous les trois ans.* || Trĭĕtērĭcă săcră, *et absolt.* *Fêtes de Bacchus, Orgies.* Tēmpŭs ĕrăt quō săcră sŏlēnt trĭĕtērĭcă Bācchō. *O.* Aūdītō stĭmŭlānt trĭĕtērĭcă Bācchō Ōrgĭă. *V.* Ēdōnō rĕfĕrēns trĭĕtērĭcă Bācchō. *O.* Rĕvŏcārĕ pĭæ trĭĕtērĭcă mātrēs Cōnsuērānt. *St.* SYN. Trĭēnnĭă, trĭĕtĕrĭs. *Voy.* Orgia. || *Épith. de Bacchus.* Trĭĕtērĭcĕ, Nȳsĭĕ, Līběr. (*Anthol.* I, p. 11.)

Trĭĕtērĭs, ĭdĭs, *f.* (τριετηρίς). *Espace de trois ans.* Sēx mĭhĭ dē prīmā deērānt trĭĕtērĭdĕ mēnsēs. *M.* (VII, 95). Cūm trĭbŭs Ēlēīs ūnām trĭĕtērĭdă lūstrīs. *Stat.* Jūlĭŭs, ŭt pĕrhĭbēnt, rāptŭs trĭĕtērĭdĕ rēgnăt. *Aus.* (*Cæs.* 3). Vīx āctām trĭĕtērĭdēm dŏlēmŭs. *Sid.* (*Epist.* II, 8, 13). SYN. Trĭēnnĭŭm. || *Fêtes qui se célébraient tous les trois ans : Orgies, Jeux Néméens.* Ātră săcrŭm rĕcŏlĭt trĭĕtērĭs Ŏphēltēn. *St.* (*Id. Th.* V, 93). *Voy. le précéd.*

Trĭfaūx, aūcĭs, *adj.* *A trois gueules.* Cērbĕrŭs hæc īngēns lātrātū rēgnă trĭfaūcī Pērsŏnăt. *V.* Fōrmāquĕ trĭfaūcī Pērsŏnăt (Cerberus). *Sil.*

† Trĭfāx, ācĭs, *f.* *Long trait de trois coudées.* Părĭēs pērcūssŭ' trĭfācī. *Enn.* (apud *Paul.* ex *Fest.*).

Trĭfĭdŭs, ă, ŭm. *Fendu en trois; qui a trois pointes.* Nāīdēs Hēspĕrĭæ trĭfĭdā fūmāntĭă flāmmā. *O.* Dīspērsōs trĭfĭdīs ārdōrĭbŭs īgnēs. *V. Fl.* Trĭfĭdō vĭbrātā pĕr aūrās Līnguă mĭcăt mōtū. *Sil.* SYN. Trĭcūspĭs, trĭsŭlcŭs, *par ext.* trĭplēx.

Trĭfīlĭs, ĕ. *Qui a trois fils; trois cheveux. Voy.* Semitatus.

Trĭfīssĭlĭs, ĕ. *Fendu en trois.* Ψ dīcĭt ēssĕ, nām trĭfīssĭlĭs fōrma ēst. *Aus.* (*Epig.* 128, 7).

Trĭfŏlīnŭs, ă, ŭm. *De Trifolium, montagne de la Campanie renommée pour ses vins.* Tē Trĭfŏlīnŭs ăgēr fēcūndĭs vītĭbŭs īmplēt. *J* (9, 56. Et *Mart.* XIII, 114).

Trĭfōrmĭs, ĕ. *Qui a trois formes, trois figures, trois corps.* Jūpĭtĕr ārcēs Tēmpĕrăt æthĕrĭās ēt mūndī rēgnă trĭfōrmĭs. *O.* Dīvă trĭfōrmĭs (Hecate). *H.* Gērȳŏnæ spŏlĭŭm trĭfōrmĭs. *Sen.* (*Ag.* 841). Vŏlŭcrĭs, lĕŏ, vīrgŏ, trĭfōrmĭs Sphīnx. *Aus.* (*Idyl.* 11, 40). SYN. Trĭplēx, tērgĕmĭnŭs, *qqf.* trĭcōrpŏr.

Trĭfūr, ūrĭs, *m.* *Triple coquin.* Nōn fūr, sēd trĭfūr. *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 6).

Trĭfūrcĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Gibier de potence.* Tūn',

trĭfūrcĭfĕr, mĭhi aūdēs īnclēmēntĕr dīcĕrĕ? *Pl.* (*Rud.* III, 4, 29).

Trĭgă, æ, *f.* *Char attelé de trois chevaux.* || *Au fig. Assemblage de trois* (*trio*). Trīgă mĭhī paūcōs īntĕr dīlēctā sŏdālēs, Trīgă sŏdālĭtĭī pārs bĕnĕ māgnă mĕī. (*Anth.* I, p. 439.)

Trĭgĕmĭnŭs. *Voy.* Tergeminus.

Trīgēsĭmŭs. *Voy.* Tricesimus.

Trīgīntā, *et postérieurt.* Trīgīntă, *indécl.* *Trente.* Trīgīntā māgnōs vōlvēndīs mēnsĭbŭs ōrbēs. *V* Trīgīntā tōtō mălă sūnt ĕpīgrāmmătă lĭbrō. *M.* (VII, 81). Ēt nūnquām vīsīs trīgīntā clārā mămīllīs. *J.* (12, 74). Tēr trīgīntă quădrūm pārtēs pēr sīdĕră rēddānt. *Man.* (II, 322). Ārgēntī trīgīntă mĭnās pŏsŭĕrĕ prŏfānī. *Juvc.* (IV, 642). PPH. Tēr dēnī, æ, ă. PHR. Tēr dēnās, pŭtŏ, quīnquĭēsquĕ sēnās; Vēl bĭs quīnquĕ, dĕhīnc dĕcēm dĕcēmquĕ; Vēl sēnās quătĕr, ēt bĭs āddĕ tērnās, etc. *Auson.* (*Epist.* 7, 24, sq.).

Trĭgōn, ōnĭs, *m.* *Balle ou ballon que se renvoyaient trois joueurs disposés en triangle.* Cāptābĭt tĕpĭdūm dēxtrā lævāquĕ trĭgōnĕm. *M.* (XII, 83). Seū lēntūm cērōmă tĕrĭs tĕpĭdūmvĕ trĭgōnă. *Id.* (IV, 19). || *Poisson. Au lieu de* Trygon.

Trĭgōnŭs, ă, ūm (τρίγωνος). *Triangulaire; subst. n. Triangle.* Lĭcĕt ērgō sīgnā trĭgōnă Dīcāntūr, pārtēs nōn sērvānt īllă trĭgōnās. *Man.* (II, 318). Nāmque Ărĭēs, Lĕo ēt Ārcĭtĕnēns, sŏcĭātă trĭgōnō Sīgnă. (*Ib.* 523.) SYN. Trĭāngŭlŭs. || † Trĭgōnŭs. Trĭgōnūs rĕcūrvēt, cīrcŭlūsquĕ tōrquĕāt. *Capel.* (II, p. 30). Pēr trīnās spĕcĭēs trĭgōnōrūm rēgŭlă cūrrĭt. *Aus.* (*Idyl.* 11, 50. Idem corripit Tetragōnus).

Trĭhōrĭŭm, ĭī, *n.* *Durée de trois heures.* Nēc dūrātūrī pōst bīnă trĭhōrĭă cōrvī. *Aus.* (*Epist.* 4, 62. *Id. Mos.* 87). Ōcto ēt ōctōgīntă gȳrīs, ēt sŭpēr trĭhōrĭō. *Id.* (*Eclog.* 17, 5).

Trĭjŭgĭs, ĕ. *Attelé de trois chevaux.* Vēl cĭsĭō trĭjŭgī, sī plăcĕt, īnsĭlĭās. *Aus.* (*Epist.* 8, 6).

Trĭjŭgŭs, ă, ūm. *Qui a trois points d'attache, trois branches.* Īnnēctēns trĭjŭgūm sūprēmō stāmĭnĕ fērrūm. *P. Nol.* (20, 121).

Trĭlībrĭs, ĕ. *Qui pèse trois livres.* Mūllūm laūdās, īnsānĕ, trĭlībrĕm. *H.*

Trĭlīnguĭs, ĕ. *Qui a trois langues.* Sānĭēsquĕ mānēt Ōrĕ trĭlīnguī. *H.* Căpŭt īnsĕrĭt īllĕ trĭlīnguĕ Cōnjŭgĭs īn faūcēs. *Prud.* (*Ham.* 587, de serpente). Cāntūquĕ trĭlīnguī. *V. Fl.*

Trĭlīx, īcĭs, *m. f.* *Tissu de trois fils, qui a un triple tissu.* Vēllĕră quūm sūmānt Pătăvīnæ mūltă trĭlīcēs. *M.* (XIV, 143). Lōrīcām cōnsērtam hāmīs aūrōquĕ trĭlīcĕm. *V.* Pēr clȳpĕī cēdēntĭs ŏpūs crātēmquĕ trĭlīcĕm. *V. Fl.*

Trĭlōngŭs, ī, *m.* *Molosse, pied de trois longues.* Hīc trĭlōngūs tūnc sŏnābĭt quāndŏ Rōmānōs lŏquŏr. *T. Maur.* (*Ped.* 43). SYN. Mŏlōssŭs.

Trĭmēstrĭs, ĕ. *De trois mois.* Trĭmēstrēs Ānnōrūm cœlīquĕ vĭcēs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 24).

Trĭmĕtĕr *et* Trĭmĕtrŭs, ă, ūm (τρίμετρος). *Trimètre, de trois mètres ou de six pieds; ordint. Vers iambique.* Sēd tēr fĕrītŭr : hīnc trĭmĕtrūs dīcĭtŭr. *T. Maur.* (*Met.* 626). Ūnde ĕtĭām trĭmĕtrīs āccrēscĕrĕ jūssĭt Nōmĕn ĭāmbēīs. *H.* *Voy.* Iambus.

Trĭmĕtrĭă, æ, *f.* *Pièce composée de trimètres* Æsōpĭām trĭmĕtrĭām. *Aus.* (*Epist.* 16, 78). Ūt mŏrām vŏlŭcrĭpēs Hăbēāt părūmpĕr īnsĭtām trĭmĕtrĭă. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 5).

Trĭmŏdĭŭm, ĭī, *n.* *Trois boisseaux.* Nōn mŏdĭō, nĕquĕ trĭmŏdĭō, vērum īpso hōrrĕō. *Plaut.* (*Men. prol.* 15).

Trīmŭs, ă, ūm. *De trois ans.* Ānnōs sī tŏt hăbēt Lĭgēă, trīma ēst. *M.* (XII, 7) Quæ vĕlŭt lātĭs ĕquă trīmă cāmpīs. *H.* Trīmām sūmĕ mĭhī tōrvā jām frōntĕ jŭvēncăm. *Victor* (*Gen.* III, 459).

Trīnăcrĭă *et* Trīnācrĭă, æ, *f.* (Τρινακρία). *La Sicile, ainsi nommée de ses trois promontoires.* Trīnăcrĭā fīnēs Ĭtălōs mīttĕrĕ rĕlīctā. *V.* SYN. Trīnăcrĭs. PPH. Tērră Trīnăcrĭs. *Voy.* Sicilia.

Trīnăcrĭs, ĭdĭs, *f.* (Τρινακρίς). *De Sicile* Tērră trĭbūs scŏpŭlīs vāstūm prōcūrrĭt īn æquŏr Trīnăcrĭs, ā pŏsĭtū nōmĕn ādēptă lŏcī. *O.* Trīnăcrĭs Hȳblă. *Id.* Dōrĭs Trīnăcris, aūt vŏrāgĭnōsō, etc. *Sid.* (23, 421). || *Subst. f. La Sicile.* Trīnăcrĭs ēst ŏcŭlīs tē dŭcĕ nōtă mĕīs. *O.*

Trīnăcrĭŭs *et* Trīnācrĭŭs, ă, ūm (Τρινάκριος). *De Sicile.* Nōs quŏquĕ Trīnăcrĭæ sūppŏsŭīssĕt ăquæ. *O.* Præstăt Trīnăcrĭī mētās lūstrārĕ Păchȳnī. *V.* Quūm tāntum ārdērēm quāntūm Trīnăcrĭă rūpēs *Cat.* (68, 53). *Voy.* Siculus.

Trīnĭtās, ātĭs, *f.* *Eccl.* *La réunion de trois.* Mōx ēt trĭfōrmĭs āngĕlōrūm trīnĭtās. *Prud.* (*Psych. præf.* 45). SYN. Trĭās. || *Ordint. La Sainte Trinité.* Ō Trīnĭtātĭs hūjŭs Vīs ūnă, lūmĕn ūnŭm, Dĕŭs ēx Dĕō pĕrēnnĭs, Dĕŭs ēx ŭtrōquĕ mīssŭs! *Prud.* (*Cath.* 6, 5). PPH. Trīnŭs Dĕŭs. *Fort.* VERS. Ūnūm nāmquĕ Dĕūm cŏlĭmŭs dē nūmĭnĕ trīnō. *Prud.* Dēnĭquĕ quōd sŭmŭs aūt ăgĭmŭs, Trīnă sŭpērnă rĕgāt pĭĕtās. *Id.* Ōmnĭpŏtēns Gĕnĭtōr, Nātūsque ēt Spīrĭtŭs ālmŭs; Ūna īn Pērsōnīs pār trĭbŭs ēst dĕĭtās. *Prosp.* Ūnă trĭūm dĕĭtās, ūna ēst ēssēntĭa, ăb ūnō Īdem ēst ēt Vērbī Spīrĭtŭs ātquĕ Pătrĭs. *Id.* Dĕŭs ārbĭtĕr ōrbĭs Pērsōnīs trĭbŭs ēst. *Arat.* Pērsōnīs prŏprĭīs stăt trĭbŭs ūnŭs ăpēx : Nām Pătĕr, ēt Gĕnĭtŭs, quŏquĕ Sānctŭs Spīrĭtŭs īdĕm : Sīc trĭbŭs ēst ūnūm jūs, ŏpŭs, ōrdŏ, thrŏnŭs. *Fort.* Quōd Pătĕr, ēt Nātŭs, quōd Spīrĭtŭs ēst ĭbĭ Sānctŭs. *Sedul.* (Adde *Prud. Apoth. præf.* init.). || † Trĭnĭtās. Ēt Trĭnĭtātĭs ŏpēm māchĭnă trīnă sŏnĕt. *Fort.* (III, 6, 52).

Trĭnōctĭālĭs, ĕ. *De trois nuits.* Sĕd īpsĕ dīvūm Ōffēnsūs gĕnĭtōr trĭnōctĭālī Āffēcĭt dŏmĭcœnĭō clĭēntĕm. *M.* (XII, 77).

Trĭnōctĭŭm, ĭī, *n.* *Espace de trois nuits.* Trīnă Tĕrēntīnō cĕlĕbrātă trĭnōctĭă lūdō. *Aus.* (*Idyl.* 11, 34).

Trĭnōdĭs, ĕ. *Qui a trois nœuds* Ōssă mĕī frātrĭs clāvā pērfrāctă trĭnōdī. *O.* || *De trois syllabes.* Trĭnōdēm dāctȳlūm. *Aus.* (*Epist.* 21, 38).

Trīnsŏ, ās, *n.* *Voy.* Trisso.

Trĭnūmmŭs *ou* Trĭnūmŭs, ī, *m.* *Nom d'une pièce de Plaute.* Nōmĕn Trĭnūmmō fēcĭt. *Pl.* (*Trin. prol.* 20. Nomen est a *tribus nummis*).

Trīnŭs, ă, ūm, *et* Trīni, æ, ă. *Qui sont au nombre de trois, triple.* Quæ trīnō jŭvĕnīs fŏrō tŏnābās *St.* Trīnūm dīcēndī gĕnŭs ēst. *Aus.* (*Idyl.* 11, 66). Seū cōnsānguĭnĕō Grātĭă trīnă dĕdĭt. *Capel.* (I, p. 1). Nōmĭnă trīnă fĕrō : sīc vŏlŭērĕ Cūrēs. *O.* Cōrnŭă trīnă. *Id.* Quī trīnă vāstō căpĭtă cōncŭtĭēns sŏnō. *Sen.* (*H. Fur.* 784). SYN. Trēs, trĭplēx. || *Eccl. Qui est en trois personnes.* Pērpĕtŭūm trīnō pŏssĕ plăcērĕ Dĕō. *Fort.* (VII, 12, 34).

Trĭōbŏlŭm, ī, *n.* (τριώβολον). *Monnaie valant trois oboles.* Nōn īllī ĕgo hŏdĭē dēbĕō trĭōbŏlŭm. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 67. *Id. Bac.* II, 3, 26).

Trĭŏbrĭs, ĭs, *m.* *Rivière d'Aquitaine, auj. la Truyère.* Flāvūm crāstĭnŭs ādspĭcĭs Trĭŏbrĕm. *Sid.* (24, 22).

Trĭōcălă *ou* Trĭăcălă, æ, *f.* (*Diod.* Τριόκαλα, *Ptol.* Τριόκλα). *Ville de Sicile.* Ēt nūnc sērvīlī vāstātă Trĭōcălă bēllō. *Sil.* (XIV, 270. Incolæ *Triocalini* ap. *Cic.* et *Plin.* Ea nunc dicitur *Troccoli*).

† Trĭŏdēĭŭs, ă, ūm. *Comme* Hecateius. Ēt vĕnĕrāndă mŏvĕt Cȳbĕlēs Trĭŏdēĭă sīgnă. *Inscr.* (apud *Murat.* I, p. 387. Græce Τριοδῖτις, Trivia).

Trĭōnēs ūm, *m. pl.* *Les deux Ourses* Ārctūrūm,

plŭvĭāsque Hўădăs, gĕmĭnōsquĕ Trĭōnēs. *V.* Tūm prīmūm rădĭīs gĕlĭdī călŭērĕ Trĭōnēs. *O.* Ōrnātām gĕmĭnīs stārĕ Trĭōnĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 146). *Voy.* Ursa. || *Au sing. Voy.* Septentrio.

Trĭŏpēĭs, ĭdĭs, *f.* (Τριοπηΐς). *Métra, petite-fille de Triopas.* Sæpĕ pătĕr dŏmĭnīs Trĭŏpēĭdă vēndĭt. *O.*

Trĭŏpēĭŭs, ă, ŭm (Τριοπήϊος). *De Triopas.* || *Subst. m. Fils de Triopas, Érisichthon.* Nōn tămĕn īdcīrcō fērrūm Trĭŏpēĭŭs īllā (silva) Ābstĭnŭĭt. *O.*

† Trĭpārcŭs, ă, ŭm. *Fort chiche.* Trĭpārcōs, vĕtŭlōs, ăvĭdōs, ārĭdōs. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 14).

Trĭpārtītŭs *ou* Trĭpērtītŭs, ă, ŭm. *Divisé en trois.* Ātquĕ trĭpārtītūm tĕnŭī sūb fāscĭbŭs ōrbĕm. *Epitaph. J. Cæs.* (apud *Maium*, t. III, p. 363). Ātquĕ trĭpārtītīs hăbĭtātŭr fīnĭbŭs īllă. *Prisc.* (*Peri.* 965).

Trĭpēctŏr, *m. f. n.*, *ou* Trĭpēctŏrŭs, ă, ŭm. *Qui a trois poitrines.* Quĭdvĕ trĭpēctŏră tērgĕmĭnī vīs Gērўŏnāī? *Lr.* (V, 28).

Trĭpēs, ĕdĭs, *m. f. n. Qui a trois pieds.* Sĭt mĭhĭ mēnsă trĭpēs, ĕt Cōnchă sălĭs pūrī! *H.* Trĭpēs grăbātŭs ĕt bĭpēs mēnsă. *M.* (XII, 32. Posteriorem male corripit *Auson. Idyl.* 11, 39). || *Au fig. Homme qui s'appuie sur un bâton.* Fītquĕ trĭpēs prōrsŭs, quădrŭpēsque, ŭt pārvŭlŭs īnfāns. *Maxim.* (1, 219, de sene). || † *Subst. m.* (*néol.*) *Trépied.* Frīxūræ, cŭcŭmæ, scāfă, pătēllă, trĭpēs. *Fort.* (VI, 10, 14). *Voy.* Tripus.

Trĭphŷlĭs, ĭdĭs, *f.* (Τριφυλίς). *Autre nom de l'Élide.* Zĕphŷrūmquĕ Trĭphŷlĭdĭs ārvă Ēxcĭpĭūnt, pēr quām dēscēndĭt flūmĭnĕ pūlchrō Ālphēŭs. *Prisc.* (*Peri.* 406. Adde *Avien.* 568, secunda male correpta).

Trĭpīctŭs, ă, ŭm. *Peint trois fois, écrit en trois langues.* Ī, scrībă, trĭpīctīs Dīgĕrĕ vērsĭcŭlīs. *Prud.* (*Apoth.* 381, scil. hebraice, græce, latine).

Trĭplēx *et qqf.* Trĭplēx, ĭcĭs, *m. f. n. Triple.* Nēc mē pāstōrĭs Ībērī Fōrmă trĭplēx, nēc fōrmă trĭplēx tŭă, Cērbĕrĕ, mōvĭt. *O.* Pēr trĭplĭcīs vūltūs ārcānăquĕ săcră Dĭānæ. Trĭplĭcīs cōnfīnĭă mūndī. *Id.* SYN. Tērgĕmĭnŭs, *qqf.* trĭplŭs. || *Trois.* Quæquĕ rătūm trĭplĭcī pōllĭcĕ nētĭs ŏpŭs. *O.* Pœnārūmquĕ dĕæ trĭplĭcēs. *Id.* Trĭplĭcī pūbēs quām Dārdănă vērsū Īmpēllūnt (navem). *V.* Frōntĕ crŭcĭs tĭtŭlŭs trĭplēx sĭt trĭplĭcĕ līnguā. *Prud.* (*Apoth.* 383). Trĭplĭcĕ mērcĕ fērāx, ālĭtĕ, pīscĕ, rătĕ. *Fort.* (VII, 4, 12). || Trĭplĭcēs, *m. pl.* (*s.-ent.* codicilli, pugillares). *Tablettes à trois feuilles.* Tūnc trĭplĭcēs nōstrōs nōn vīlĭă dōnă pŭtābĭs. *M.* (XIV, 6. *Id.* VII, 72).

Trĭplĭcābĭlĭs, ĕ. *Triple. Voy. dans* Triplico.

Trĭplĭcĭtās, ătĭs, *f. Personnalité triple.* Trĭplĭcĭtās sīmplēx, sīmplĭcĭtāsquĕ trĭplēx. *Inscr.* (ap. *Grut.* II, p. 1173).

Trĭplĭcō, ās, ārĕ. *Tripler.* Trĭplĭcābĭt Āquārĭŭs ānnōs. *Man.* (III, 573). Quŏd sīmplēx, trĭplĭcĕt; quŏdquĕ ĕst trĭplĭcābĭlĕ, sīmplĕt. *Sedul.* (I, 282). Ēt quī cōncēptūs trĭplĭcātæ vēspĕrĕ nōctĭs. *Aus.* (*Idyl.* 11, 28). Rēs nōn pārvă dŏcet trĭplĭcātĭs jūnctă tălēntĭs. *Ennod.* (*Carm.* 9, 126).

Trĭplŭs, ă, ŭm. *Comme* Triplex. Āt prīscŭs ūsŭs dīxĭt hās ōmnēs trĭplās. *Avien.* (*Or. mar.* 583).

Trĭpŏlĭs, ĭs, *f.* (Τρίπολις). *Ville d'Afrique, auj. Tripoli.* Nēc mĭnŭs hĭc Trĭpŏlĭs pīnguī sōlă pōrrĭgĕt āgrō. *Avien.* (*D. T.* 1074. Et *Prisc. Peri.* 856).

† Trĭpōrtēntŭm, ī, *n. Très-grand prodige.* Dĕūm trĭpōrtēntă. *Pacuv.* (ap. *Varr. L. L.* 7, 59).

Trĭptŏlĕmŭs, ī, *m.* (Τριπτόλεμος). *Triptolème, fils de Céléus et de Métanire. Lorsque Cérès était à la recherche de sa fille, elle fut accueillie par Céléus. La déesse reconnaissante nourrit Triptolème de son lait, lui apprit l'agriculture, et l'envoya, sur un char attelé de deux dragons, enseigner aux hommes le labourage. Les Athéniens l'honoraient comme un dieu.* Trĭptŏlĕmūm grĕmĭō sūstŭlĭt īllă sŭō. *O.* Trĭptŏlĕmŏn ōlĭm, sīve Ēpĭmĕnĭdĕm vŏcānt. *Aus.* (*Epist.* 22, 46. Et *Stat. Silv.* IV, 2, 35; *Prud. Sym.* II, 917). PHR. Ūncīquĕ pŭĕr mōnstrātŏr ărātrī. *V.* Ēt quī prīmŭs hŭmō prēssĭt ărātră pŭĕr. *Rutil.*

Trĭpŭdĭō, ās, ārĕ, *n. Sauter, danser.* Lætum, īn Pārnāsso, īntĕr pīnōs trĭpŭdĭāntem īn cīrcŭlīs. *Att.* (ap. *Non.* 10, 12). SYN. Sāltō. || † Trĭpŭdĭō. Crēdĭtŭr ĕt săcrō trĭpŭdĭārĕ grădū. *Fort.* (VIII, 6, 4).

Trĭpŭdĭŭm, ĭī, *n. Sauts, danse.* Quōs nōs dĕcĕt cĭtātīs cĕlĕbrārĕ trĭpŭdĭīs. *Cat.* (63, 26).

Trĭpūs, ŏdĭs, *m.* (τρίπους). *Trépied, siége de la Pythonisse dans le temple de Delphes; l'oracle même.* Quī trĭpŏdās, Clărĭī laūrūs, quī sīdĕră sēntĭs. *V.* Mīttĭtŭr ād trĭpŏdās. *O.* Īmmōtōs trĭpŏdās vāstæquĕ sĭlēntĭă rūpĭs. *L.* Sālvē, prīscă fĭdēs trĭpŏdūm. *St.* SYN. Cōrtīnă. *Voy.* Delphi, Oraculum. || *Siége qui avait la forme d'un trépied, et qu'on donnait aux vainqueurs dans les jeux.* Mūnĕră... Īn mĕdĭō, săcrī trĭpŏdēs vĭrĭdēsquĕ cŏrōnæ. *V.* Dōnārĕm trĭpŏdās, præmĭă fōrtĭūm Grāĭōrūm. *H.*

Trĭquĕtră, æ, *f. La Sicile.* Mīlĭtĭbŭs prōmīssă Trĭquĕtră Prædĭă, etc. *H. Voy. le suiv.*

Trĭquĕtrŭs, ă, ŭm. *Qui a trois pointes, triangulaire.* Ēssĕ trĭquētra ălĭīs, ălĭīs quădrātă nĕcēsse ēst. *Lr.* (IV, 654). Trĭquĕtrō cŏāctŭ dēltă līttĕrām dūcĭt. *Aus.* (*Epig.* 128). SYN. Trĭāngŭlŭs. || *De la Sicile.* Hūc Ēnnææ cŏhōrs, Trĭquĕtrīs quām mīsĕrāt ōrīs. *Sil. Voy. le précéd.*

Trĭrēmĭs, ĭs, *f.* (*s.-ent.* navis). *Trirème, galère à trois rangs de rames.* Naūsĕăt āc lŏcŭplēs quēm dūcĭt prīvă trĭrēmĭs. *H.* PHR. Trĭplĭcī pūbēs quām Dārdănă vērsū Īmpēllūnt. *V.* Tērnō cōnsūrgūnt ōrdĭnĕ rēmī. *Id.*

† Trĭsæclĭsĕnēx, ĭs, *m. Vieillard qui a trois siècles.* (*Læv.* aut *Næv.* apud *Gell.* 19, 7, de Nestore. Quem *Horat. Od.* II, 18, 38, dicit *ter ævo functum.*)

Trĭscūrrĭă, ōrŭm, *n. pl.* (tri, scurra). *Indignes bouffonneries, charges.* Quī sĕdĕt, ĕt spēctăt trĭscūrrĭă pătrĭcĭōrŭm. *J.* (8, 191. Alii aliter. Sed ita libri, nec mutandum).

? Trīssō *ou* Trīnsō, ās, ārĕ, *n. Gazouiller comme l'hirondelle.* Trīssăt hĭrūndŏ văgă. (*Auct. Phil.* 26.)

Trīstĕ, *adv. Tristement.* Ūmbræ rĕsŏnārīnt trīste ĕt ăcūtŭm. *H.* Nēc ēnsēs Trīstĕ mĭcānt. *St.* Quĭd flēs Ānxĭă căptīvā trīstĭŭs Āndrŏmăchā? *Pp.* (II, 20, 1). || *n. pris subst. Chose triste.* Trīstĕ lŭpūs stăbŭlīs. *V.* || *Malheur ou Tristesse.* Nūnc trīstĕ lōngūm, nūnc brĕvĕ gaūdĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 14, 107).

Trīstĕgă, ōrŭm, *n. pl.* (τρίστεγα). *Trois étages.* Trīstĕgăque hĭc făcĭēs, sĭmŭl āc cœnăcŭla, īn īllīs. *Alcim.* (IV, 244).

† Trīstĭfĭcō, ās, ārĕ. *Attrister.* Ātque ănĭmūm cœptīs trīstĭfĭcārĕ bŏnīs. *Eugen.* (*Præf.* 6).

Trīstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui attriste.* Trīstĭfĭcās cērtānt Nēptūnō rĕddĕrĕ vōcēs. *Cic.* (*Div.* 1, 7). Mātĕr trīstĭfĭcō vūlnĕrĕ saūcĭă. *Sev. Sanct.* (*C. Bucol.* 73). Trīstĭfĭcōs lătĭcēs stăgnāntī fēllĕ tĕnēbăt. *Amœn* (vs. 50). *Voy.* Tristis.

† Trīstĭmōnĭă, æ, *f. Tristesse.* Trīstĭmōnĭăm Ēx ănĭmō dētūrbāvĭt ĕt vēcōrdĭăm. *Nov.* (ap. *Fest.* v Vecors).

Trīstĭs, ĕ. *Triste.* Sūpplĭcĭtĕr trīstēs, ĕt tūnsæ pēctŏră pălmīs. *V.* Trīstĭŏr, ĕt lăcrĭmīs ŏcŭlōs sūffūsă nĭtēntēs. *Id.* SYN. Mœstŭs, mœrēns, āfflīctŭs, dŏlēns, ānxĭŭs, sōllĭcĭtŭs. PPH. Mœrōrĕ *ou* trīstĭtĭā prēssŭs, dējēctŭs, gĕmēns. Lūctū ŏpprēssŭs. Cuī frōns trīstĭs, nūbĭlă. VERS. Sēd frōns lætă pārum ĕt dējēctō lūmĭnă vūltū. *V.* Mœrēns, īncōnsōlābĭlĕ vūlnŭs Mēntĕ gĕrĭt tăcĭtā. *O.* Sīc ăd lætĭtĭām mēns mĕă sēgnĭs ĕrăt. Sīc ĕgŏ mēntĕ jăcēns ĕt ăcērbō saūcĭŭs

ictū. Rīsūs ăbēst. *Id.* || *Qui a ordinairement le visage sévère; au fig. Grave, sévère.* Vūltu ūt tristi ēst sĕnĕx. *Pl.* (*Most.* III, 2, 124) Ōdĕrūnt hĭlărēm trīstēs trīstēmquĕ jŏcōsī. *H.* Trīstĭ' sĕvērĭtās ĭnēst īn vūltu ātque īn vērbīs fĭdēs. *Ter.* (*Andr.* V, 2, 16). Ādde eōdēm, trīstĭs ăc sĕvērūs phĭlŏsŏphūs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 455). Trīstĭs vīrtūs pērvērsă tŭlĭt Præmĭă rēctī. *Sen.* (*Hip.* 984). Ēt sērmōne ŏpūs ēst mŏdŏ trīstī, sæpĕ jŏcōsō. *H.* SYN. Grăvĭs, sĕvērŭs, tĕtrĭcŭs, rĭgĭdŭs, hŏrrĭdŭs. || *Triste, affligeant, fâcheux, funeste.* Trīstī lānguēbūnt cōrpŏră mōrbō. *V.* Trīstēs Āmăryllĭdĭs īrās. *Id.* Trīstĭă fātă. *O.* Quūm mĭsĕrō trīstēs vĕnĕrĕ călēndæ. *H.* SYN. Fūnēstŭs, fātālĭs, īnfaūstŭs, āspĕr, dīrŭs, etc. || Trīstĭă, *n. pl. Adversité.* Īntērdūm mīscēntūr trīstĭă lætīs. *O.* Nūnc ĕgŏ mītĭbŭs Mūtārĕ quærŏ trīstĭă. *H.* || *Horrible, terrible, menaçant.* Trīstīquĕ pălūs ĭnămābĭlĭs ūndā. *V.* Īsque ădÿtīs hæc trīstĭă dīctă rĕpōrtăt. Trīstĭŭs haūd īllīs mōnstrŭm. *Id.* Trīstīssĭmă nōctĭs ĭmāgŏ. *O.* Trīstēs ūrsæ. *St.* SYN. Hōrrēndŭs, hōrrĭdŭs, dīrŭs, tērrĭbĭlĭs, ātĕr, sævŭs, mĭnāx, mĕtŭēndŭs, etc. || *Nuisible.* Trīstī mĕdĭcāmĭnĕ tāctæ Dēflūxērĕ cŏmæ. *O. Voy.* Noxius. || *Amer.* Ālĭīs quōd trīste ēt ămārum ēst. *Lr.* (IV, 635). Mēdĭă fērt trīstēs sūccōs. *V.* Ābsīnthĭă trīstĭă. *O.* Trīstĭs săpŏr. *Id.* Sāvĭŏlūm trīstī trīstĭŭs hēllĕbŏrō. *Cat.* (99, 14). SYN. Ămārŭs, āspĕr, etc. || *Qqf. Irrité.* Nōn dĕcĕt te ēssĕ tām trīstēm tuō Jŏvī. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 14). Īllă mĭnātūr Quæ sŏlĕt īngrātō trīstĭs ămīcă vĭrō. *Pp.* (I; 6, 9. Et *Tib.* IV, 4, 18; *Afran.* apud *Non.* 4, 455). *Voy.* Iratus.

† Trīstĭtās, ātĭs, *f. Comme le suiv.* Quĭd īstŭc ēst? vūltum āllĭgăt quæ trīstĭtās? *Pacuv.* (apud *Non.* 2, 869. *Turpil.* ibid. Vulgo male, *tristitias*).

Trīstĭtĭă, æ, *et* Trīstĭtĭēs, ēī, *f. Tristesse.* Cōmpēscŭĭt ōmnēm Rēs nŏvă trīstĭtĭăm. *O.* Sīc tū săpĭēns fīnīrĕ mĕmēntŏ Trīstĭtĭām vītæquĕ lăbōrēs. *H.* SYN. Mœrŏr, lūctŭs, dŏlŏr, *qqf.* ānxĭĕtās, sōllĭcĭtūdŏ PPH. Vūltūs, frōntĭs trīstĭtĭă. Frōns trīstĭs, nūbĭlă. Vūltūs trīstĭs, mœstŭs *ou* nūbĭlŭs. Frōntĭs nūbĭlă *ou* nūbēs (*sing.*). *Voy.* Dolor. || *Qqf. Colère.* Prōptēr mē mōta ēst, prōptĕr mē dēsĭnăt īră, Sīmque ĕgŏ trīstĭtĭæ caūsă mŏdūsquĕ tŭæ. *O.* (Et *Prop.* I, 18, 10.) *Voy.* Tristis. || † *Au plur.* Prōjĭcĕ trīstĭtĭās, ēt rĕnŏvērĕ jŏcīs. *Maxim.* (5, 68).

Trīstŏr, ārī, *d. S'attrister.* Vōs ĭtă trīstārī, tānquam hŏmĭnēs văcŭōs. *P. Nol.* (35, 550. Et *Corip. Johan.* VI, 532).

Trĭsūlcŭs, ă, ŭm. *Qui a trois pointes.* Cuī dēxtrā trĭsūlcīs Īgnĭbŭs ārmāta ēst. *O.* Ēxcŭtĕre īrātō tēlă trĭsūlcă Jŏvī. *Id.* SYN. Trĭcūspĭs, trĭfĭdŭs, trĭplēx. || *En parlant de la langue du serpent.* Līnguīs mĭcăt ōrĕ trĭsūlcīs. *V.* (Cf. *Stat. Th.* V, 509.) || *Qui a trois promontoires.* Nūnc īllām sŏcĭă rāptām tēllūrĕ trĭsūlcām (de Sicilia). *Cl. Voy.* Triquetrus. || *Au fig.* Ēt, dīscīssă dŏlīs, rĕsŏnăt sērmōnĕ trĭsūlcō. *Prud.* (*Ham.* 202, lingua. Sic translate *Bilinguis*).

Trĭsÿllăbŭs, ă, ŭm (τρισύλλαβος). *Trisyllabe, qui a trois syllabes.* Fīt dāctÿlūs; trĭsÿllăbīs tēmpūs mănĕt. *T. Maur.* (*Met.* 34. *Ib.* 804).

Trĭt. *Syllabe imitant le cri des rats.* (*Næv* apud *Char.* 213.)

Trĭtānnŭs, ī, *m. Nom d'un gladiateur.* (*Lucil.* ap. *Cic. Fin.* 1, 20.)

Trĭtăvŭs, ī, *m. Cinquième aïeul.* Pătĕr, ăvŭs, prŏăvŭs, ăbăvŭs, ātăvŭs, trĭtăvŭs. *Pl.* (*Pers.* I, 2, 5. Prima autem corripi debere videtur).

† Trĭtĭcĕĭūs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* (*Plaut. Cas.* II, 8, 59.)

Trĭtĭcĕŭs, ă, ŭm. *De froment.* Āt sī trĭtĭcĕām īn mēssēm rōbūstăquĕ fārră. *V.* Trĭtĭcĕōs fētūs pāssūrăquĕ fārră bĭs īgnĕm. *O.* Trĭtĭcĕūsquĕ nĭtŏr sēlēctā sōrdĕ nĭtēbĭt. *Juvc.* (II, 812). SYN. Cĕrĕālĭs. || *Au fig.* Trĭtĭcĕāmquĕ fĭdēm lŏlĭō pĕrĕūntĕ cŏrōnēs. *Arat.* (I, 369).

Trĭtĭcŭm, ī, *n. Froment.* Quĭd ĭgĭtūr mē vōlt? Trĭtĭcī mŏdĭōs dĕcēm. *Pl.* (*Stich.* I, 3, 98. *Id. Pœn.* I, 2, 113). Ŏvēm rŏgābăt cērvūs mŏdĭūm trĭtĭcī. *Ph.* SYN. Fār, frūmēntŭm. || *Ce mot n'a pas de pluriel. Voy. la note dans* Hordeum.

Trītōn, ōnĭs, *m.* (Τρίτων). 1. *Triton, dieu marin, fils et trompette de Neptune.* Cȳmŏthŏē sĭmŭl ēt Trītōn ādnīxŭs, ăcūtō, etc. *V.* Cōncūssās Trītōn ēxăspĕrăt ūndās. *O.* Cærŭlĕōs hăbĕt ūndă dĕōs, Trītōnă cănōrŭm. *Id.* EP. Æquŏrĕŭs, mărīnŭs, cănōrŭs, sēmĭfĕr, squāmōsŭs, squāmĕŭs. VERS. Strātăque æquālĭtĕr ūndā, Cærŭlĕīs Trītōn pēr mărĕ cūrrĕt ĕquīs. *O.* Cærŭlĕūm Trītōnă vŏcăt, cōnchæquĕ sŏnācī Īnspīrārĕ jŭbĕt. *Id.* Prōrūmpĭt gūrgĭtĕ tōrvŭs Sēmĭfĕr : ūndōsī vēlābānt brāchĭă crīnēs; Hīspĭdă tēndēbăt bĭfĭdō vēstīgĭă cōrnū. *Cl.* Dĕūs quēm tōtō līttŏrĕ pōntūs Aūdĭt vēntōsā pērflāntēm mūrmŭră cōnchā. *L.* Stăt cĕlĕr ōbsĕquĭō jūssa ād Nēptūnĭă Trītōn. *St.* || *Au pl. Les Tritons, monstres marins moitié hommes et moitié poissons.* Trītōnēsquĕ cĭtī, Phōrcīque ēxērcĭtŭs ōmnĭs. *V.* || 2. *Fleuve et lac de la Libye, près desquels naquit Minerve.* Seū tū Lĭbȳcō Trītōnĕ rĕpēxās Lōtă cŏmās. *St.* Vīrgĭnĕūm Trītōnă bĭbĭt. *Cl.* Nēcdūm Cīnȳphĭō Trītōnĕ trŭcēs hĭlărāvĕrăt ārtūs. *Sid.* (15, 6). *Voy. le suiv.* || 3. *Marais de Thrace. Voy.* Tritoniacus.

Trītōnĭă, æ, *et* Trītōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Τριτωνία *et* Τριτωνίς). *Surnom et nom de Minerve.* Nēc dŭbĭīs eă sīgnă dĕdĭt Trītōnĭă mōnstrĭs. *V.* Trītōnĭă vīrgŏ. Trītōnĭă Pāllăs. Sævæquĕ pĕtūnt Trītōnĭdĭs ārcēm. *Id.* Pāllădĭs ād tēmplūm Trītōnĭdŏs ālmæ. *Lr.* (VI, 751). *Voy.* Minerva.

Trītōnĭăcŭs, ă, ŭm. 1. *De Minerve.* Quūm Trītōnĭăcā Lātōŭs ărūndĭnĕ vīctūm Āffĕcĭt pœnā (scil. victum tibia). *O.* || 2. *Du marais Triton, en Thrace.* Quūm Trītōnĭăcām nŏvĭēs sŭbĭērĕ pălūdēm. *Ov.* (*Metam.* XV, 358).

Trītōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Τριτωνίς). *Du fleuve ou Du marais de Libye.* Stāgnă cŏlūnt Trītōnĭdŏs āltă pălūdĭs. *Sil.* Ēt grātās cīrcūm rīpās Trītōnĭdĭs ūndæ. *Prisc.* (*Peri.* 253). || *De Minerve.* Cūrrūm Trītōnĭdă mīsĭt īn ārcēm. *O.* Quĭd mĭhĭ cūm Mĭnȳīs, quĭd cūm Trītōnĭdĕ pīnū? *Id.* SYN. Pāllădĭūs. || *Subst. f. Lac de la Libye.* Ēt Pāllās Lĭbȳcīs Trītōnĭdŏs ēdĭtă lȳmphīs. *Sil.* SYN. Trītōn. || *Minerve. Voy.* Tritonia. || *Qqf. Olive.* Quæ Trītōnĭdĕ fērtĭlēs Āthēnās Ūnctīs, Bætĭcă, prōvŏcās trăpētīs. *St.* || *Nom de nymphe.* (*Sil.* II, 65.)

Trītōnĭŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tritonia. || *De Minerve.* Trīstĭfĭcīs Trītōnĭă nōctŭă Cārrīs Ādvŏlĭtāns. *Prud* (*Sym.* II, 573).

Trītŏr, ōrĭs, *m. Celui qui use.* Quĭd ăĭs, crūx, stĭmŭlōrūm trītŏr? *Pl.* (*Pers.* (V, 2, 17).

Trītŭm, ī, *n. Vêtement râpé. Voy. dans* Tritus.

Trītūră, æ, *f. Action de broyer; de battre le blé* Māgnăquĕ cūm māgnō vĕnĭĕt trītūră călōrĕ. *V.* Āgrĭcŏlæquĕ mănūm trītūră vĕtārĕt ădēmptă. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 177).

Trĭtūrrītă, æ, *f. Bourg étrusque à l'embouchure de l'Arno.* Īndĕ Trĭtūrrītām pĕtĭmŭs. *Rutil.* (1, 527 *Ib.* 615).

Trītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tero. *Broyé, pilé.* Nēc pĭgĕāt nĭvĕō trītūm cūm lāctĕ păpāvĕr Sūmĕrĕ. *O.* || *Usé, râpé.* Sī fōrtĕ sŭbūcŭlă pēxæ Trītă sŭbēst tŭnĭcæ. *H.* Trītīs līttŏrĭs ārĭdī lăpīllīs. *M.* (VIII, 64). Nīl ēst trītĭŭs Hēdȳlī lăcērnīs. *Id.* (IX, 58). *Subst. n. pl. Vêtements râpés.* Pēxātŭs pūlchrē, rīdēs mĕă, Zōĭlĕ, trītă. *Mart.* (II, 58). || *Aiguisé.* Dēntĭbŭs īllĕ

fĕrōx īn quĕrnō stīpĭtĕ trītīs. *O.* || *Foulé souvent.* Cūrvīs Āppĭă trītă rŏtīs. *O.* Lŏcă nūllĭŭs āntĕ Trītă sŏlō. *Lr.* (I, 924). || *Au fig. Dont on a l'habitude, bien connu.* Cāsūs mūltīs hīc cōgnĭtŭs āc jăm Trītŭs. *I.* (13, 9).

Trītŭs, ūs, *ordint. à l'abl.* Trītū, *m. Trituration, broiement.* Dūlcăcĭdīs spārsūm sūccīs trītūquĕ sŏlūtŭm. *Ser. Sam.* (vs. 607).

Trĭŭmphālĭs, ĕ. *Triomphal, de triomphe.* Sāxă trĭŭmphālēs frēgērĕ Căphārĕă pūppēs. *Pp.* (III, 7, 39). Fūnŭs ātque ĭmāgĭnēs Dūcānt trĭŭmphālēs tŭŭm. *H.* PHR. Vēlāmĭnă sūmmō Tēr cōnspēctă Jŏvī. *L.* || — cŏrōnă. *Voy.* Corona. || — vĭr. *Personnage qui a triomphé.* Pīctā Vēstĕ trĭŭmphālēs ōccŭbŭīssĕ sĕnēs. *O.*

Trĭŭmphāns, tĭs. *Triomphant.* Lǣtă trĭŭmphāntī dĕ sūmmō mātĕr ŏlÿmpō Plaūdĕt. *O. Voy.* Victor, Triumpho. || — ĕquī. *Chevaux du triomphateur.* Āntĕ trĭŭmphāntēs sērvă fĕrētŭr ĕquōs. *O.* SYN. Cŏrōnātī, laūrĭgĕrī.

† Trĭŭmphātŏr, ōrĭs, *m. Triomphateur.* Ērgŏ trĭŭmphātōr lătĭtānte ēx hōstĕ tŏgātŭs. *Prud.* (*Sym.* I, 539).

Trĭŭmphātŭs, ă, ŭm. *De qui on a triomphé; vaincu.* Īlĭĕ trĭŭmphātā Căpĭtōlĭa ăd āltă Cŏrīnthō. *V.* Rōmă trĭŭmphātī dūm căpŭt ōrbĭs ĕrĭt. *O.*

† Trĭŭmphĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Triomphal.* Fīxă trĭŭmphĭgĕrīs cūm rāmīs vīttă pĕpēndĭt. *Ennod.* (*Epig.* 50, 7).

Trĭŭmphŏ, ās, ārĕ, *n. Triompher.* Īllă cŏrōnātīs āltă trĭŭmphăt ĕquīs. *O.* Quŭmquĕ trĭŭmphārĕt gĕmĭnā Cārthāgĭnĕ vīctā. *Cl.* SYN. Ŏvārĕ. PHR. Trĭŭmphŭm ăgŏ, dūcŏ. Trĭŭmphō īnvĕhŏr. Cūrrū sūblīmĭs ĕŏ. Ād tĕmplă dĕōrŭm *ou* dĕŭm trĭŭmphōs dūcŏ. Trĭŭmphī dĕcŭs, hŏnōrēs rĕfĕrŏ. Trĭŭmphālēs, vīctrīcēs laūrōs gĕrŏ. Laūrĭgĕrō cūrrū īnvĕhŏr. VERS. Pārtōque ībīt rēgīnă trĭŭmphō. *V.* Vīctŏr ăgĕt cūrrŭm cǣsīs īnsīgnĭs Ăchīvīs. *Id.* Īngrĕdĭŏr cūrrū lǣtōs ĭmĭtāntĕ trĭŭmphōs. *O.* Quūm lǣtă trĭŭmphŭm Vōx cănĕt, ēt lōngǣ vīsēnt Căpĭtōlĭă pōmpǣ. *Id.* Prǣmĭă bēllī Āntĕ sŭōs cūrrūs ŏppĭdă vīctă fĕrĕt. *Tib.* Ērgo ĕrĭt īllă dĭēs, quā tū, pūlchērrĭmĕ rērŭm, Quāttŭŏr īn nĭvĕīs aūrĕŭs ībĭs ĕquīs. *O.* Ī nūnc, māgnĭfĭcōs vīctōr mōlīrĕ trĭŭmphōs. Hōs sŭpĕr īn cūrrū, Cǣsăr, vīctōrĕ vĕhĕrĭs Pūrpŭrĕŭs pŏpŭlī rītĕ pĕr ōră tŭī; Quāque ībĭs, mănĭbŭs cīrcŭmplaūdĕrĕ tŭōrŭm, Ūndĭquĕ jāctātō flōrĕ tĕgĕntĕ vĭās. Tēmpŏră Phœbēā laūrō cīngēntŭr, Ĭōquĕ Mīlĕs, Ĭō māgnā vōcĕ, trĭŭmphĕ, cănĕt. *Id.* Cuī laūrŭs ǣtērnōs hŏnōres Dālmătĭcō pĕpĕrĭt trĭŭmphō. *H.* Nūnc nĕquĕ tē lōngī rĕmĕāntēm pōmpă trĭŭmphī Ēxcĭpĭt. *L.* Quūm tū gĕnĭtōrĭs ămīcō Ēxcēptūs grĕmĭō, mĕdĭām vĕhĕrērĕ pĕr ūrbĕm, Vēlārētquĕ pĭōs cōmmūnĭs laūrĕă cūrrūs. *Cl.* Jāmquĕ părābāntŭr pōmpǣ sĭmŭlăcră fŭtūrǣ, Tārpēĭō spēctāndă Jŏvī. *Id.* Īpse, ădstāns cūrru, ātque aūrō dĕcŏrātŭs ĕt ōstrō, Mārtĭă prǣbēbāt spēctāndă Quĭrītĭbŭs ōră. *Sil.* Fēstă cŏrōnātūs lūdĕt cōnvīvĭă mīlĕs, Īntĕr laūrĭgĕrōs quūm cŏmĕs ībĭs ĕquōs. *M. Voy.* Triumphans. || *Au fig.* Mīrŭm sī dē mē jūrĕ trĭŭmphăt ămŏr. *Prop.* (II, 8, 40). Ā mē Nōtā cŏrōnātīs Mūsă trĭŭmphăt ĕquīs. *Id.* (III, 1, 9). Dēquĕ cŏthūrnātō vātĕ trĭŭmphăt Ămŏr. *O.* SYN. Vīncŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Tressaillir de joie.* Trĭŭmphŏ, sī lĭcĕt mē lătērĕ tēcto ābscēdĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* IV, 2, 5. Et *Pl. Bac.* IV, 9, 48). SYN. Ŏvārĕ, ēxsūltārĕ.

Trĭŭmphŭs, ī, *m.* (θρίαμβος). *Triomphe.* Ērgo ōmnīs pŏtĕrĭt pŏpŭlūs spēctārĕ trĭŭmphōs. *O.* Āt Cǣsăr trĭplĭcī īnvēctūs Rōmānă trĭŭmphō Mœnĭă. *V.* EP. Aūgūstŭs, fēstŭs, sōlēmnĭs, lǣtŭs; laūrĭgĕr, dĕcŏrŭs, māgnĭfĭcŭs, sŭpērbŭs, sūblīmĭs, clārŭs, īnsīgnĭs, nōbĭlĭs. PHR. Trĭŭmphī pōmpă, dĕcŭs, hŏnŏr, hŏnōs, hŏnōrēs. Trĭŭmphālēs ĕquī, cūrrŭs. Trĭŭmphālĭs pōmpă. Cūrrŭs vīctŏr, laūrĭgĕr. *Voy. le précéd.* || Trĭŭmphŭm cănŏ, Ĭō trĭŭmphĕ. *Cris publics dans la cérémonie du triomphe.* Quūm lǣtă trĭŭmphŭm Vōx cănĕt. *O.* Pŏpŭlō clāmāntĕ trĭŭmphŭm. *Id.* Mīlĕs, Ĭō, māgnā vōcĕ, trĭŭmphĕ, cănĕt *Id.* Ātquĕ dūm prōcēdĭt, Ĭō trĭŭmphĕ, Nōn sĕmĕl dīcēmŭs, Ĭō trĭŭmphĕ. *H.* (Adde *Tib.* II, 5, 118.) || *Au fig. Victoire, supériorité.* Scīlĭcĕt hǣc Spārtām īncŏlŭmīs pătrĭāsquĕ Mÿcēnās Ādspĭcĭĕt, pārtōque ībīt rēgīnă trĭŭmphō (Helena)! *V.* Nām căpĭūnt ănĭmīs pālmām, gaūdēntquĕ trĭŭmphō. (*Ov. Hal.* 67, de equis.) Clārī gĭgāntēō trĭŭmphō (Jovis). *H.* SYN. Vīctōrĭă, pālmă.

Trĭŭmvĭr, ĭrī, *m.*; Trĭŭmvĭrī, ōrŭm, *pl.* 1. *Triumvirs, magistrats romains chargés de la souveraine puissance* (Triumviri Reipublicæ Constituendæ). Ūltĭmă sāngŭĭnĕūs tūrbāvĭt sǣclă trĭŭmvĭr. *Prud.* (*Sym.* II, 427). PHR. Prōscrīptūs pĕrĭĭt ā trĭbŭs īllĕ vĭrīs. (*Anthol.* I, p. 347.) || 2. (Triumviri Capitales). *Magistrats chargés de la procédure des causes criminelles. Voy.* Tresviri, *et* Triumviralis. || 3. (Triumviri Agrarii, *ou* Deducendæ Coloniæ). Quŏd pŏsŭīt nōstrīs īpsĕ trĭŭmvĭr ăgrīs. *Sid.* (17, 18).

Trĭŭmvĭrālĭs, ĕ. 1. *Des triumvirs.* Ēt sī fōrtĕ tŭŭm căpŭt lătŭsquĕ Cīrcŭmstēnt glădĭī trĭŭmvĭrālēs. *Sid.* (23, 474). || 2. *Des triumvirs* (Capitales). Sēctŭs flăgēllīs hīc trĭŭmvĭrālĭbŭs. *H.*

Trĭvĕnēfĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Terveneficus. Phĭlīppŭm rēgem aūt Dārīŭm, trĭvĕnēfĭcă. *Plaut.* (*Aul.* I, 2, 8).

Trīvī, *parf. de* Tero.

Trĭvĭă, ǣ, *f. Surnom de Diane, dont la statue était placée dans les carrefours.* Cāndēns cōrpŭs taūrŭs, Trĭvĭǣ Lūmĭnĕ lūnǣ. *Varr.* (apud *Non.* 4, 86). Jām sŭbĕūnt Trĭvĭǣ lūcōs ātque aūrĕă tēctă. *V.* Vōtă nŏvēm Trĭvĭǣ nōctĕ sĭlēntĕ dĕdī. *Tib.* (I, 5, 16). Ēxtă cănūm vīdī Trĭvĭǣ lībārĕ Săpǣōs. *O.* PPH. Trĭvĭă dĕă. *Prop. Voy.* Diana. || Trĭvĭǣ lăcŭs, nĕmŭs. *Lac et bois du Latium, près d'Aricie.* Aūdĭĭt ēt Trĭvĭǣ lōngē lăcŭs. *V.* Fūmăt Ărīcīnŭm Trĭvĭǣ nĕmŭs. *St.*

Trĭvĭālĭs, ĕ. *De carrefour; au fig. Vulgaire, trivial.* Īntĕr īnfāntŭm trĭvĭālĕ mūrmŭr. *Ennod.* (*Carm.* 7, 67). Cōmmūnī fĕrĭăt cārmĕn trĭvĭālĕ mŏnētā. *J.* (7, 55). Nōn hŏc trĭvĭālī mōrĕ vĭātŏr. *Calp.* (1, 28). || *n. pris adv.* Nēc trĭvĭālĕ sŏnāns. *Nem.* (*E.* 4, 2).

Trĭvīcŭs, ī, *m. Bourg d'Italie* (*chez les* Hirpini). Vīcīnă Trĭvīcī Vīllă. *H.*

Trĭvĭŭm, ĭī, *n. Lieu où aboutissent trois chemins, carrefour.* Nōctūrnīs Hĕcătē trĭvĭīs ŭlŭlātă pĕr ūrbēs. *V.* Seū vĕtŭs īn trĭvĭō flōrĕă sērtă lăpĭs. *Tib.* (I, 1, 12). Nē vĕlŭt īnnātī trĭvĭīs āc pǣnĕ fŏrēnsēs. *H.* SYN. Cōmpĭtă, āngĭpōrtŭs, *par ext.* quādrĭvĭŭm. PPH. Ĭtĕr mūltĭfĭdŭm. *Prud.* PHR. Īn tĕrnās cōmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Phōcǣă trĭfĭdās rĕgĭŏ quā scīndĭt vĭās. *Sen.*

Trōās, ădĭs, *f.* (Τρῳάς). *De Troie, de la Troade* Trōās Ăchīllēō cōnjūnctă Pŏlÿxĕnă būstō. *Aus.* (*Ep Her.* 26). Quī prīmŭs Dănăŭm Trōădă tāngăt hŭmŭm *O.* Plăcĕt: āgnōscō Trōădă tūrbăm. *Sen.* (*Troad.* 94) || *Subst. f. Troyenne, femme de Troie.* Āt prŏcŭl īn sōlā sēcrētǣ Trōădēs āctā. *V.* Trōădă tĕlōrŭm lăpĭdŭmque īncēssērĕ jāctŭ Cœpĭt. *O.* SYN. Īlĭăs, Dārdănĭs, Teūcrĭs, Trōjānă. || *La Troade. Voy.* Teucria.

Trŏchǣŭs, ī, *m.* (τροχαῖος). *Trochée ou chorée, pied composé d'une longue et d'une brève.* Nām quūm fīnītŭr vōcālī sērmŏ trŏchǣŭm Dēstĭtŭēns. *T. Maur* (*Syll.* 844). Fĕrōx ĭāmbŭs ēt trŏchǣŭs hāctĕnŭs. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 2). Spōndēōn, cŭī dō; trŏchǣōn, ārī. *T. Maur.* (*Met.* 987. *Cui dono... arido* Catulli sunt). SYN. Chŏrēŭs, chŏrĭŭs.

Trŏchāĭcŭs, ă, ŭm (τροχαϊκός). *Trochaïque.* Ērgŏ

quī vērsūs părātŭr īntĕgĕr trŏchāīcŭs. *Ter. Maur.* (*Met.* 772).

Trŏchīlŭs, ī, *m.* (τρόχιλος, τροχίλος *et* τροχῖλος). *Sorte de pluvier, oiseau.* Phĭltra ōmnĭă ŭndĭque ērŭūnt, Trŏchĭlī, ĭÿngēs, tænĭæ. *Læv.* (apud *Apul. Apolog.* t. II, p. 36 Bip. Alii leg. *trochilisci, trochisci*).

Trŏchlĕă, æ, *f. Poulie.* Mūltăquĕ pēr trŏchlĕās ēt tȳmpănă pōndĕrĕ māgnō Cōmmŏvĕt. *Lr.* (IV, 906).

Trŏchŭs, ī, *m.* (τρόχος). *Sorte de jeu consistant en un cercle de fer qu'on roulait avec une verge de métal.* Īndŏctūsquĕ pĭlæ dīscīvĕ trŏchīvĕ quĭēscĭt. *H.* Īndūcēndă rŏta ēst : dās nōbīs ūtĭlĕ mūnŭs; Īstĕ trŏchūs pŭĕrīs, āt mĭhĭ cānthŭs ĕrĭt. *M.* (XIV, 168). Quām cĕlĕr ārgūtō quī sŏnăt ærĕ trŏchŭs. *Id.* (XI, 21). Īncrĕpăt ēt vērsī clāvĭs ădūncă trŏchī. *Pp.* (III, 14, 6. *Gloss. Isid.* « Trochus, *rota ludentium.* »)

Trōēs, ŭm, *m. pl.* (Τρῶες). *Les Troyens.* Ōptātā pŏtĭūntŭr Trōēs ărēnā. *V.* Cūrsū pālāntēs Trōās ăgēbăt. Laūrēntūm Trōūmque ăcĭēs. *Id. Voy.* Trojani.

Trœzēn, ēnĭs, *f.* (Τροιζήν). *Trézène, ville du Péloponnèse.* Pīttheām prŏfŭgō cūrrū Trœzēnă pĕtēbām. *O.* Thēsēĭă Trœzēn. *St.*

Trœzēnĭŭs, ă, ŭm (Τροιζήνιος). *De Trézène.* Trœzēnĭŭs hērōs. *O.*

Trōgĭlŭs, ī, *f.* (*Steph.* Τρώγιλος). *Promontoire d'Ionie.* Pērflātăquĕ Trōgĭlŏs aūstrīs. *Sil.*

Trōgīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Cūjă ŏpĕrā Trōgīnū' Călīx pēr cāstră clŭēbāt. *Lucil.* (apud *Non.* 2, 99. *Scal.* legit *Terginus*).

Trōglŏdȳtæ, ārŭm, *m. pl. Troglodytes, dénomination générale des peuples de l'Afrique qui se creusaient des demeures souterraines. Voy.* Erembi.

† Trōĭă, æ, *f. diér. de* Troja. Mīsĭt īnfēstōs Trōĭæ rŭīnīs. *Sen.* (*Troad.* 824. *Ib.* 853).

1. Trōĭădēs, æ, *m.* (Τρωϊάδης). *Troyen.* Trōĭădēsquĕ pŭĕr. (*Anthol.* II, p. 315.)

2. Trōĭădēs, ŭm, *f. pl.* (Τρωϊάδες). *Comme* Troades. Nē mĭhĭ Pūlȳdămās ēt Trōĭădēs Lăbĕōnĕm Prætūlĕrīnt. *Pers.* (1, 4).

Trōĭcŭs *et* Trōĭŭs, ă, ŭm (Τρωϊκός *et* Τρώϊος). *De Troie.* Nē cărĕānt sūmmā Trōĭcă fātă mănū. *O.* Trōĭcă vēlă. *Id.* Trōĭcă pūbēs. *Sen.* (*Ag.* 637). Ēt Trōĭă gāză pēr ūndās. *V.* Trōĭŭs Ænēās Lĭbȳcīs ērēptŭs ăb ūndīs. *Id.* Trōĭă clāssĭs. *O. Voy.* Trojani.

Trōĭlŭs *et* Trōĭlŏs, ī, *m.* (Τρώϊλος). *Troïle, fils de Priam, tomba sous les coups d'Achille.* Fŭgĭēns āmīssīs Trōĭlŭs ārmīs. *V.* Ĭbi ōccĭdī Trōĭlūm. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 36). Strīdŭlă Pēlīdæ pēr Trōĭlŏn ēxĭĭt ōrnŭs. *Sid.* (5, 191).

Trōjă, æ, *f.* (Τροία). *Troie, ville de Phrygie, fameuse par le siége de dix ans qu'elle soutint contre les Grecs. Elle avait été bâtie par Apollon et Neptune.* Trōjăquĕ nūnc stārēs, Prĭămīque ārx āltă mănērēs! *V.* Lāŏmĕdōntēæ lŭĭmūs pērjūrĭă Trōjæ. *Id.* Prō Trōjă stābăt Ăpōllō. *O.* SYN. Īlĭōn, Īlĭūm, Īlĭŏs, Pērgămūm, Pērgămă, *par ext.* Teūcrĭă, Trōăs, Phrȳgĭă. EP. Ăpōllĭnĕă, Nēptūnĭă; āntīquă, vĕtŭs; dīvĕs, sŭpērbă, pŏtēns; pērjūră, pērfĭdă; cāptă, vāstătă, dīrŭtă, īncēnsă. PPH. Mœnĭă Trōjæ, Trōĭcă. Ūrbs Trōjānă. Trōjānæ, Īlĭăcæ, Pērgămĕæ ārcēs, tūrrēs. Prĭămī, Āssărăcī rēgnŭm, rēgnă, ūrbs, ārx, Īmpĕrĭūm. Phœbī, Nēptūnī, Nēptūnĭă mœnĭă. Ăpōllĭnĭs ārcēs. Trōjānă rēgnă. VERS. Ō pătrĭa, ō dīvūm dŏmŭs Īlĭum, ēt īnclȳtă bēllō Mœnĭă Dārdănĭdūm! *V.* Dūm rēs stĕtĭt Īlĭă rēgnō. Prĭămī dūm rēgnă mănēbānt. Vīdērūnt mœnĭă Trōjæ, Nēptūnī fābrĭcātă mănū, cōnsīdĕre ĭn īgnēs. *Id.* Pērgămă quūm cĕcĭdērēnt bēllō sŭpērātă bĭlūstrī. *O.* Cĕcĭdĭt dĕcēnnī mārtĕ cōncūssum Īlĭūm. *Sen.* Rēstĭtĭt ānnīs Trōjă bĭs quīnīs, Ūnĭŭs nōctĭs pĕrĭtūră fūrtō. *Id.* || *Évolutions équestres établies par Énée et renouvelées par Auguste.* Trōjăquĕ nūnc, pŭĕrī, Trōjānūm dīcĭtŭr āgmĕn. *V.* PHR. Sōlēnnĕ rĕfĕrēns Trōĭcī lūsūs săcrŭm, Pŭĕr cĭtātās nōbĭlĭs tūrmās ăgēs. *Sen.* (*Troad.* 781).

Trōjānī, ōrŭm, *m. pl. Les Troyens.* Sīn ēt Trōjānīs cūm mūltō glōrĭă vĕnĭt Sānguĭnĕ. *V.* Tāndem ăd Trōjānōs dīvă sŭpērbă vĕnĭt. *Tib.* (II, 5, 46). Cœlēstēsquĕ dŭās Trōjānō jūdĭcĕ vīcĭt. *O.* SYN. Trōēs, Teūcrī, Trōjŭgĕnæ, Dārdănĭdæ, Dārdănĭī, Lāŏmĕdōntĭădæ, Ænĕădæ, *par ext.* Phrȳgĭī, Phrȳgēs. PPH. Dārdănĭī cŏlōnī. Gēns Trōjānă. Trōĭcă, Hēctŏrĕă. Trōjānŭs pŏpŭlŭs. Trōjānă stīrps. Trōjānŭm *ou* Lāŏmĕdōntēŭm gĕnŭs. Āssărăcī gēns *ou* gĕnŭs. PHR. Gĕnŭs āltō ā sānguĭnĕ Teūcrī. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *Des Troyens.* Trōjānās ŭt ŏpēs ēt lāmēntābĭlĕ rēgnŭm Ērŭĕrīnt Dănăī. *V.* Nēc gĕmĭnō bēllūm Trōjānum ōrdĭtŭr ăb ōvō. *H.* Rēgnăquĕ vīsūrās ĭtĕrūm Trōjānă săgīttās. *O.* SYN. Trōĭcŭs, Trōĭŭs, Dārdănĭŭs, Dārdănŭs, Īlĭăcŭs, Īlĭŭs, Dănăŭs, Pērgămĕŭs, Teūcrŭs, Phrȳgĭŭs, Rhœtēŭs, Rhœtēĭŭs, Īdæŭs, *qqf.* bārbărŭs. || — Ēquŭs. *Voy.* Equus.

Trōjŭgĕnæ, ārŭm *et synér.* ŭm, *m. pl. Troyens.* Trōjŭgĕnās āc tēlă vĭdēs ĭnĭmīcă Lătīnīs. *V.* Trōjŭgĕnum īnfēstō prōstērnēt cōrpŏră fērrō. *Cat.* (64, 356). *Voy.* Trojani. || *Adj. m. f.* Bēllōquĕ sŭbāctās Trōjŭgĕnās gēntēs. *Lr.* (I, 464).

Trŏpæŭm, ī, *n.* (τρόπαιον). *Trophée, monument de victoire.* Ēt dŭŏ rāptă mănū dīvērso ēx hŏstĕ trŏpæă. *V.* Stēntquĕ sŭpēr vīnctōs trūncă trŏpæă vĭrōs. *O.* Fīxīquĕ trŏpæŭm. *Sil.* SYN. *Par ext.* Ēxŭvĭæ, spŏlĭă. EP. Hŏstīlĕ, sŭpērbŭm, clārŭm, īnsīgnĕ, nōbĭlĕ. VERS. Hæc ārma ēxŭvĭāsque vĭrī tŭă quērcŭs hăbēbĭt. *V.* Āddĭt ĕquōs ēt tēlă, quĭbūs spŏlĭāvĕrăt hŏstēm... Īndūtōsquĕ jŭbēt trūncōs hŏstīlĭbŭs ārmīs Īpsōs fērrĕ dŭcēs, ĭnĭmīcăquĕ nōmĭnă fīgī. Īngēntēm quērcūm, dēcīsīs ūndĭque rāmīs, Cōnstĭtŭĭt tŭmŭlō, fūlgēntĭăque īndŭĭt ārmă, Mĕzēntī dŭcĭs ēxŭvĭās, tĭbĭ, māgnĕ, trŏpæŭm, Bēllĭpŏtēns : āptăt rōrāntēs sānguĭnĕ crīstās Tēlăquĕ trūncă vĭrī. *Id.* Bēllōrum ēxŭvĭæ, trūncīs āffīxă trŏpæīs Lōrīca, ēt frāctă dē cāssĭdĕ būccŭlă pēndēns, Ēt cūrtūm tēmōnĕ jŭgūm, vīctæquĕ trĭrēmĭs Ăplūstre, ēt sūmmō trīstĭs cāptīvŭs ĭn ārcū. *J.* Phlēgræīs sīlvă sŭpērbĭt Ēxŭvĭīs, tōtūmquĕ nĕmŭs vīctōrĭă vēstĭt. *Cl. Voy.* Spolium. || *Au fig. Trophée, victoire.* Thēsīdēs Thēseŭsquĕ dŭās răpŭērĕ sŏrōrēs : Pōnĭtĕ dē nōstrā bīnă trŏpæă dŏmō. *O.* Īngĕnĭī vĭdēās bīnă trŏpæă tŭī. *Id.* Cāntēmŭs Aūgūstī trŏpæă. *H.* Mæcēnātĭs ĕrūnt vēră trŏpæă fĭdēs. *Pp.* (III, 9, 34). SYN. Trĭūmphŭs, vīctōrĭă.

Trŏpĭcŭs, ă, ŭm (τροπικός). *Qui fait partie des tropiques; subst. pl. m. Tropiques.* Quæ (signa) trŏpĭca āppēllānt, quŏd ĭn īllīs quāttŭŏr ānnī Tēmpŏră vērtūntŭr sīgnīs. *Manil.* (III, 618). Quāntăquĕ nōx trŏpĭcō sē pōrrĭgĭt īn Căprĭcōrnō. *Aus.* (*Idyl.* 16, 8). Ā trŏpĭco īn trŏpĭcūm dūm pērmĕăt ānnŭs. *Id.* (*Eclog. Rat. Dier.* 2, de sole).

Trŏpĭs, ĭs, *f.* (τρόπις). *Sentine d'un vaisseau.* || *Dépôt du vin, fond de bouteille.* Fūmōsæ fĕrĕt īpsĕ trŏpīn dē fæcĕ lăgēnæ. *M.* (XII, 83).

Trŏpŭs, ī, *m.* (τρόπος). *Trope ou figure de rhétorique.* Quæ trŏpōs ōmnēs rĕlīnquăt ēt sŭpērbă schēmătă. *T. Maur.* (*Syll.* 26). || † *néol. Son, chant.* Rēddēbāntquĕ sŭōs pēndŭlă săxă trŏpōs. *Fort.* (X, 10, 54). Mūlcĕăt ātque aūrēs fīstŭlă blāndă trŏpīs. (*Ib.* 12, 4. *Id.* passim).

Trōs, ōĭs, *m.* (Τρώς). *Tros, roi de Phrygie, père d'Assaracus, d'Ilus et de Ganymède.* Trōs ēst gĕnĕrātŭs ăb Īlō. *O.* Trōsquĕ părēns. *V.* || *Adj. Troyen.* Trōs, ăĭt, Ænēā, cēssās? *V. Voy.* Troes.

Trōsmĭs, ĭs, *f. Ville de Mœsie, sur le Danube.* Hīc cāptām Trōsmīn cĕlĕrī vīrtūtĕ rĕcēpĭt. *O.*

Trōssŭlŭs, ī, *m. Petit-maître, jeune élégant.* Trōssŭlŭs ēxsūltāt tĭbĭ pēr sŭbsēllĭă lævĭs. *Pers.* (1, 82). Nūnc ĕmūnt Trōssŭlī, nārdō nĭtĭdī, vūlgo Āttĭcō tălēnto ĕquūm. *Varr.* (apud *Non.* 1, 240. Adde *Ter. Maur. Syll.* 582).

Trŭă, æ, *f. Écumoire.* (*Titin.* et *Pompon.* apud *Non* 1, 68.) *Voy. dans* Confuto.

Trŭcīdō, ās, ārĕ. *Tuer, massacrer.* Fīt vĭă vī, rūmpūnt ădĭtūs, prīmōsquĕ trŭcīdānt. *V.* Nē pŭĕrōs cōrām pŏpŭlō Mēdēă trŭcīdĕt. *H. Voy.* Occīdo. || *Au fig.* Seū pīscēs, seū pōrrum ĕt cæpĕ trŭcīdās. *H.* Īgnēm cōntĭnŭō māgnō clāmōrĕ trŭcīdăt. *Lr.* (VI, 147, de nube). Ēt vēlōx ĭnŏpēs ūsūră trŭcīdăt. *Aus.* (*Idyl.* 15, 9. Præiverat *Liv.* 6, 37).

Trūctă, æ, *f. Truite, poisson.* Līmācēm părĭtēr nūnc sĭbĭ trūctă pĕtăt. *Eucheria* (*fr.* vs. 18.)

† Trŭcŭlēntĕr. *D'un air farouche, terrible.* Īnquĕ săcērdōtēm trŭcŭlēntĕr ăcērbă rĕdūndāns. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 541).

Trŭcŭlēntĭă, æ, *f. Dureté.* Tŭam ēxspēctō trŭcŭlēntĭăm. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 7).

Trŭcŭlēntŭs, ă, ŭm. *Qui a le visage dur.* Spēctăt trŭcŭlēntă lŏquēntēm. *O.* (Adde *Pl. As.* II, 3, 21 ; *Ter. Ad.* V, 4, 11). SYN. Tōrvŭs, trūx, dūrŭs, mĭnāx, tērrĭbĭlĭs, etc. || *Farouche, cruel.* Nūllă Gĕtīs tōtō gēns ēst trŭcŭlēntĭŏr ōrbĕ. *O.* Fētā trŭcŭlēntĭŏr ūrsā. *Id.* Pōntī trŭcŭlēntūm dīvĭdĭt æquŏr. *Cat.* (64, 174). SYN. Sævŭs, trūx, āspĕr, ātrōx, etc. *Voy.* Sævus. || *Sauvage, insensible.* Trŭcŭlēntŭs, ēt sīlvēstĕr, ēt vītæ īnscĭŭs. *Sen.* (*Hip.* 461, de Hippolyto). SYN. Fĕrŭs, rūstĭcŭs, etc.

Trŭcŭlō, ās, ārĕ, *n. Chanter comme les grives.* Dūm tūrdŭs trŭcŭlăt. (*Auct. Phil.* 15.)

Trūdĭs, ĭs, *f. Croc, perche.* Fērrātāsquĕ trūdēs, ĕt ăcūtā cūspĭdĕ cōntōs. *V.* (*Æ.* V, 208. Sic pars Codicum, et *Isid.* 18, 7. Alii, *sudes*).

Trūdō, ĭs, sī, sūm, dĕrĕ. *Pousser avec violence, pousser en avant.* Trūdĭt ĕt īmpēllĭt, quăsĭ nāvēm vēlăquĕ vēntūs. *Lr.* (VI, 1031). Glăcĭēm quūm flūmĭnă trūdūnt. *V.* Īn prœlĭă trūdĭt ĭnērtēm. *H.* SYN. Prōpēllō, īmpēllō, prōtrūdō, ăgō. || *Chasser.* Īlle hīnc trūdētŭr... fŏrās. *Pl.* (*As.* III, 1, 30). Īnfaūstāmquĕ sŭīs trūsērĕ pĕnātĭbŭs ūmbrăm. *Cl.* SYN. Pēllō, etc. *Voy. ce mot.* || *Faire sortir, faire paraître, en partic. Faire pousser.* Ōffēnsō trūdĭtŭr īgnĕ lătēx. *Cl.* Trūdĭtŭr ē sīccō rādīx ōlĕāgĭnă līgnō. *V.* Sēd trūdĭt gēmmās. *Id.* SYN. Ēmīttō, ēdūcō. || *Au fig.* Trūdĭtŭr dĭēs dĭē. *H.* Fāllācĭă ălĭa ălĭăm trūdĭt. *Ter.* (*And.* IV, 4, 40).

Trŭēntīnŭs, ă, ŭm. *Du Truentum, rivière du Picenum.* (*Sil.* VIII, 433.)

Trūgōn. *Voy.* Trygon.

Trūllă, æ, *f. Cuiller de cuisine à longue queue.* Quōs trūllă, pēlvĭs, cānthărŭs, sārtāgĭnēs. *Prud.* (*Peri.* 10, 299). || *Vase à boire.* Fēstĭs pōtārĕ dĭēbŭs Cāmpānā sŏlĭtŭs trūllā. *H.* Clīnĭcŭs Hērōdēs trūllām sūbdūxĕrăt ægrō. *M.* (IX, 97. Et *Juv.* 3, 108).

Trūllĕūm, ī, *n., et* Trūllĕŭs, ī, *m. Vase pour se laver les mains.* Trūllĕŭ' prōstŏmĭde huic īngēns dē nārĭbŭ' pēndĕt. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 84).

Trūncātŭs, ă, ŭm. *Comme* Truncus. Trūncātōs ălĭī răpŭērĕ lăcērtōs. *Cl.* Trūncātŭsquĕ Pĕlōps. *St.* Trūncātī mūcrōnĭs frāgmĭnă vĭdĭt. *Prud.* (*Psych.* 145). Mănĭbūsquĕ rĕdĭt trūncātŭs ĕt ārmĭs. *Cl.*

Trūncō, ās, ārĕ. *Couper, rogner, mutiler.* Trūncăt ŏlūs fŏlĭīs. *O.* Trūncāvītquĕ căpŭt cōmprēssāquĕ dēntĭbŭs ōră. *L. Voy.* Seco. || *Comme* Obtrunco. *Tuer.* Īn mĕdĭō trūncāntēm mărmŏrĕ cērvōs. *V. Fl.* Trūncābās āgnĭnă. *Corip.* (*Johan.* III, 315).

Trūncŭs, ă, ŭm. *Coupé, rogné, tronqué.* Trūncă mănūm pīnŭs rĕgĭt, ēt vēstīgĭă fīrmăt. *V.* Tēlăquĕ trūncă vĭrī. *Id.* Trūncās ĭnhŏnēstō vŭlnĕrĕ nārēs. *Id.* Trūncī nārĭbŭs aūrĭbūsquĕ vūltūs. *M.* (II, 83). Hīnc trūncă rŏtātĭs Brāchĭă răptă vĭrĭs. *V. Fl.* SYN. Trūncātŭs, lăcĕr, mŭtĭlŭs, etc. *Voy.* Desectus. || *Au fig* Īt trūncūm sĭne hŏnōrĕ pĕcūs (scil. amisso tauro) *St.* Trūncō sērmōnĕ. *Id.* || *Plus petit que nature de nain.* Jăctābăt trūncās ăd căvă būxă mănūs *Pp* (IV, 8, 42).

Trūncŭs, ī, *m. Tronc d'arbre.* Gēnsquĕ vĭrūm trūncīs ēt dūrō rōbŏrĕ nātă. *V.* Cælēbs sĭnĕ pālmĭt trūncŭs. *O.* SYN. Stīpĕs, *par ext.* ārbŏr. EP. Ārbŏrĕŭs, prōcērŭs, āltŭs, īngēns; tĕrĕs, rŏtūndŭs; dūrŭs, fīrmŭs, vălĭdŭs. PHR. Trūncī rōbŭr. || *Troncs servant à faire des trophées.* Īndūtōsquĕ jŭbēt trūncōs hōstīlĭbŭs ārmĭs Īpsōs fērrĕ dŭcēs. *V.* || *L'arbre même.* Chāŏnĭō rădĭāntĭă trūncō Vēllĕră vēxĭt ŏvĭs. *V. Fl.* || *Qqf. Grosse branche.* Īlli aūtem īntōrquēnt trūncīs frōndēntĭbŭs ūndăm. *V. Fl.* || *Le tronc humain (le corps moins la tête).* Īnquĕ cănēs tŏtĭdēm trūncō dīgēstŭs ăb ūnō Cērbĕrŭs. *O.* Tūm căpŭt īpsi aūfērt dŏmĭnō, trūncūmquĕ rĕlīnquĭt. *V.* Jăcĕt īngēns līttŏrĕ trūncŭs, Āvūlsūmque hŭmĕrĭs căpŭt, ēt sĭnĕ nōmĭnĕ cōrpŭs. *Id.* PPH. Trūncŭm cōrpŭs. *Cat.* || Trūncī sŭĭs. *Pieds de cochon.* Dūrātī sălĕ tērgă sŭĭs trūncīquĕ văcābānt. (*Moret.* 56.) || *Au fig. Homme stupide.* Trūncō quūm stŭpĕăs hōrrĭdĭŏr. (*Arzugitan.* vates, vs. 3, in *Poet. Min.* II, p. 472 Lemaire.) SYN. Stīpĕs.

Trŭō, ōnĭs, *m. Pélican.* || *Au fig.* Ūndĕ prōrēpsĭt trŭō? *Cæcil.* (ap. *Festum,* de homine nasuto).

Trūsī, *parf. de* Trudo.

? Trūsĭtō, ās, ārĕ, *fréq. du suiv. Voy.* Tunsito.

Trūsō, ās, ārĕ, *fréq. de* Trudo. (*Cat.* 56, 6.)

Trŭtĭnă, æ, *f. Fléau d'une balance; par ext. Balance, et au fig.* Īndĕ Mărōnēm, Ātque ălĭā pārte īn trŭtĭnā sūspēndĭt Hŏmērūm. *J.* (6, 435). Hāc lēge īn trŭtĭnā pōnātŭr ĕădēm. *H.* Rōmānī pēnsāntŭr ĕădēm Scrīptōrēs trŭtĭnā. *Id.* Ēxāmēnve īmprŏbum īn īllā Cāstīgēs trŭtĭnā. *Pers.* (1, 6). Ēt jūstō trŭtĭnæ se ēxāmĭnĕ pēnsăt. *Aus.* (*Idyl.* 16, 9). Trŭtĭnā sŭb jūdĭcĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 1005). SYN. Lānx, lībră, ēxāmĕn, bĭlānx, stătēră. EP. Æquă, æquālĭs, jūstă, cērtă, fĭdēlĭs, pēndēns, pēndŭlă. PPH. Jūstæ pōndĕră lībræ. Rēctō, æquātō ēxāmĭnĕ lībrā. PHR. Jūstūm gēmĭnā sūspēndĕrĕ lāncĕ Āncĭpĭtĭs lībræ. *Pers* Jūpĭter īpsĕ dŭās æquato ēxāmĭnĕ lāncēs Sūstĭnĕt. *V.* || *Qqf. Signe céleste.* Hīnc Trŭtĭnæ spĕcĭēs vĕnĭt, ārmātūsquĕ vĕnēnō Scōrpĭŭs. (*Anthol.* II, p. 316.) *Voy.* Libra.

† Trŭtĭnō, ās, ārĕ. *Peser; au fig. Peser ses paroles, etc.* Tāntī trŭtĭnāntēm pōndĕră făctī. *P. Petr.* (III, 128). Ātque ēxpōrrēctō trŭtĭnāntŭr vērbă lăbēllō. *Pers.* (3, 82. Quod alii volunt esse pro *trutinant*). Īntēnde ōbsĕquĭūm, nēc trŭtĭnātō sŏphĭsm. *Fort.* (III, 27, 6).

? Trŭtĭnŏr, *d. Comme le précéd.*

Trūx, trŭcĭs. *Qui a l'air farouche, menaçant.* Lūmĭnă vōlvĭt, ŏbĭtquĕ trŭcī prŏcŭl ōmnĭă vīsū. *V.* Nēc frōntĕ trŭcēm, nēc mōlĕ trĕmēndūm. *V. Fl.* Făcĭēsquĕ trŭcēs ŏcŭlōsquĕ mĭnācēs. *L.* SYN. Trŭcŭlēntŭs, tōrvŭs, mĭnāx. || *Cruel* Hūnc... Cūm trŭcĭbŭs vĕnĕrēm jūngĕrĕ pōssĕ fĕrĭs. *Tib.* (I, 9, 76). Ănĭmīquĕ trŭcēs sŭă pēctŏră pūlsānt. *L.* Nĕque ēxcĭtātŭr clāssĭcō mīlēs trŭcī. *H.* SYN. Trŭcŭlēntŭs, āspĕr, sævŭs, etc. *Voy.* Sævus. || *Suivi d'un infin.* Aūdērĕ trŭcēm. (*Sil.* XIII, 220.)

Trȳblĭūm, ĭī, *n.* (τρύβλιον). *Plat, assiette.* Ŏlĕa īn trȳblĭō. *Pl.* (*Stich.* V, 4, 9).

Trȳgōn, ōnĭs, *m.* (τρυγών). *Pastenague, poisson.* Lētālĭs trȳgōn mōllēsquĕ plătēssæ. *Aus.* (*Epist.* 4 60. Adde *Plaut. Capt.* IV, 2, 71. Cf. *Plin.* 9, 42).

Trўphĕrŭs, ī, *m.* (τρυφερός). *Nom d'homme.* (*Juv.* 11, 136.)

Trўphŏ *ou* Trўphōn, ōnĭs, *m.* (τρυφῶν). *Nom d'homme.* Nōn hăbĕō, sĕd hăbēt bĭblĭŏpōlă Trўphōn. *M.* (IV, 72). Nĕque hōc nĕgăt Trўphōnĭs æmŭlī dŏmŭs. (*Catal. Virg.* 8, 7 Nomen habet *Prisc.* p. 1079, et alibi).

Tū, tŭī, tĭbī, tē. *Toi.* Tū mĭhĭ quōdcūmque hōc rēgnī, tū scēptră Jŏvēmquĕ Cōncĭlĭās. *V.* Sī quă tŭī Cŏrўdōnĭs hăbēt tē cūră, vĕnītŏ. Cūnctă tĭbī Cĕrĕrēm pūbēs ăgrēstĭs ădōrĕt. Tĭbĭ dēsĕrĭt Hēspĕrŭs Œtăm. Tē, vĕnĭēntĕ dĭē, tē, dēcēdēntĕ, cănēbăt. *Id.* SYN. Tūtĕ, *qqf.* tūtēmĕt. || † Tū quĭdēm *ou* Tŭquĭdēm. Quōd vīscŭs dēdĕrăt, tū quĭdem hōc īn vīscĕră lărgī. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 888. Eodem modo Sĭquidem).

† Tŭāptĕ, tŭōptĕ, *ancien ablat. Comme* Tua ipsius, etc. Scĭō tē spōntĕ nōn tuāpte ĕrrāssĕ. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 40. Cf. *Diom.* 321). Tūtĕ tĭbi ā tuōpte īngĕnĭō prōdēs plūrĭmŭm. *Id.* (*Capt.* II, 3, 11).

† Tŭātĭm, *adv. Suivant ton habitude.* Ēccĕrĕ jām tŭătĭm Făcĭs. *Pl.* (*Amph.* II, 1 4. Cf. *Char.* 166 et 196; *Non.* 2, 853).

Tŭbă, æ, *f. Trompette.* Ēxŏrĭtūr clāmōrquĕ vĭrūm clāngōrquĕ tŭbārŭm. *V.* Nōn tŭbă dīrēctī, nōn ærĭs cōrnŭă flēxī. *O.* Tērrĭbĭlēsquĕ tŭbās, aūdītăquĕ cōrnŭă cœlō. *Id.* SYN. Clāssĭcŭm, bŭccĭnă, cōrnū, lĭtŭŭs, æs. EP. Ærĕă, căvă, cūrvă, īnflātă, mārtĭă, bēllĭcă, trīstĭs, fūnēstă, hōrrĭdă, tērrĭbĭlĭs, fĕră, trĕmēndă; clāră, cănōră, sŏnāns, rĕsŏnāns, raūcă, strīdēns, vōcālĭs. PPH. Æs, cōrnū cănōrŭm, rĕcūrvŭm, raūcŭm, Tўrrhēnŭm, căvŭm. Tŭbæ, tŭbārŭm sŏnŭs, sŏnĭtŭs, strīdŏr, clāngŏr, mūrmŭr, sīgnŭm, sīgnă. VERS. Āt tŭbă tērrĭbĭlēm sŏnĭtūm prŏcŭl ærĕ cănōrō Īncrĕpŭĭt. *V.* Mŏrāntēs Mārtĭŭs īlle ærĭs raūcī cănŏr īncrĕpăt. Ærĕ cĭērĕ vĭrōs, mārtēmque āccēndĕrĕ cāntū. Tўrrhēnŭsquĕ tŭbæ mūgīrĕ pĕr æthĕră clāngŏr. Dăt sīgnŭm spĕcŭlā Mīsēnŭs ăb āltā Ærĕ căvō. Bēllō dăt sīgnŭm raūcă crŭēntŭm Bŭccĭnă. Īnde, ŭbĭ clāră dĕdĭt sŏnĭtŭm tŭbă. *Id.* Quōs ærĕ rĕcūrvō Strīdēntēs ăcŭērĕ tŭbæ. *L.* Īmmĭtī mūrmŭrĕ sævæ Īntĕr bēllă tŭbæ. *Sil.* Fērālīque hōrrĭdă cāntū Būccĭnă lўmphātās ăgĭt īn cērtāmĭnă mēntēs. Īncrĕpŭērĕ sĭmŭl fērālĭă clāssĭcă sīgnŭm. Āt tŭbă tērrĭfĭcĭs frēgĭt strīdōrĭbŭs aūrās. *Id.* Ūt frĕmĭt ācĕr ĕquŭs, quŭm bēllĭcŭs ærĕ cănōrō Sīgnă dĕdĭt tŭbĭcēn, pūgnæque āssūmĭt ămōrēm. *O.* Nūllās tŭbă vērbĕrĕt aūrēs. *L.* Strīdŏr lĭtŭŭm clāngōrquĕ tŭbārŭm Nōn pĭă cōncĭnŭĭt cŭm raūcō clāssĭcă cōrnū. Tūnc strīdŭlŭs āēr Ēlīsŭs lĭtŭīs, cōncēptăquĕ clāssĭcă cōrnū, Tūnc aŭsæ dărĕ sīgnă tŭbæ. *Id.* Lūctĭfĭcŭm clāngēntĕ tŭbă. *V. Fl.* Āt tŭbă lūctĭfĭcĭs pūlsăt clāngōrĭbŭs ūrbēm. *St.* Mārtĭă cuī sŏmnōs clāssĭcă pūlsă fŭgēnt. *Tib.* Āt tŭbă tērrĭsŏnō strĕpŭĭt grăvĕ raūcă frăgōrĕ. *Sid.* Nōn bēllă nōrăt, nōn tŭbæ frĕmĭtŭs trŭcēs. *Sen.* Clāngēntĭsquĕ tŭbæ pĕrcŭssĭt pēctŏră tērrŏr. *Alc.* || Āntĕ tŭbăm. *Avant le signal du combat.* Cūr āntĕ tŭbām trĕmŏr ŏccŭpăt ărtŭs? *V.* Āntĕ tŭbām nōbĭs aūdāx Gērmānĭă sērvĭt. *Cl.* Tēcŭm prĭŭs ērgŏ vŏlūtă Hæc ănĭmo āntĕ tŭbās. *J.* (1, 168). || *Trompettes pour la manœuvre des vaisseaux.* Ēt frĕtă nāvālī sōllĭcĭtārĕ tŭbā. *M.* (*Spect.* 28). Neū tŭbă præmŏnĭtōs pērdŭcăt ăd æquŏră naūtās. *L.* Ēt tŭbā jūssī dărĕ vēlă naūtæ. *Sen.* (*Troad.* 1047). || *Pour les funérailles.* Tĭbĭă fūnēstă trīstĭŏr īllă tŭbā. *Pp.* (II, 7, 12). Fūnĕrĕă flēbĭlĭōră tŭbă (carmina) *O.* Hīnc tŭbă, cāndēlæ. *Pers.* (3, 103. Adde *Virg Æ.* XI, 192; *Hor. Sat.* I, 6, 43; *Stat. Theb.* VI, 119). EP. Mœstă, fūnĕrĕă, lūgŭbrĭs, fūnĕbrĭs, fĕrālĭs. || *Pour les sacrifices et les fêtes publiques.* Ēt tŭbă cōmmīssōs mĕdĭō cănĭt āggĕrĕ lūdōs. *V.* Īntĕr săcră tŭbās, nōn īntĕr bēllă sŏnārĕ. *Calpurn.* (1. 67). Dīgnīssĭmă prōrsŭs Flōrālī mātrōnă tŭbā. *J.* (6, 249). || *Au fig. La trompette épique.* Pĭĕrĭă cănĕrēt quŭm fĕră bēllă tŭbā. *M.* (X, 64). Smўrnæās īmĭtātă tŭbās. *Sid.* (2, 185). Nēc Lătĭæ cĕcĭnērĕ tŭbæ. *Cl.* || *Grand bruit.* Jām tŭbă nīmbōrŭm sŏnŭĭt. *Cl.* || *Signal.* Hæc tŭbă rīxæ: Deīn clāmōrĕ părī cōncūrrĭtŭr. *J.* (15, 51). || Tŭbām īnflŏ. *Parler avec emphase.* Īllĕ Prōsĕquĭtŭr, māgnīsquĕ tŭbām cōncēntĭbŭs īnflăt. *Prud.* (*Sym.* II, 68).

1. Tūbĕr, ĕrĭs, *n. Tumeur, excroissance.* Prætĕrĕā cōlăphīs tūbĕr ēst tōtŭm căpŭt. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 37). Tūbĕr ădstrŭĕ gībbĕrŭm. *Mæcen.* (apud *Sen. Epist.* 101). Īmmŏdĭcō prōdībănt tūbĕrĕ tālī. *O.* || *Au fig.* Quī nē tūbĕrĭbŭs prŏprĭīs ŏffēndăt ămīcŭm, Pōstŭlăt, īgnōscēt vērrūcĭs īllĭŭs. *H.* || *Truffe.* Tūbĕră bōlētīs pōmă sĕcūndă sŭmŭs. *M.* (XIII, 50). Trādēntŭr tūbĕră, sī vēr Tūnc ĕrĭt. *J.* (5, 116).

2. Tŭbĕr, ĕrĭs, *m. Jujube, fruit.* Nōn tĭbĭ dē Lĭbўcĭs tŭbĕrēs ĕt ăpўrĭnă rāmĭs. *M.* (XIII, 42. *Ib.* 43).

Tŭbĭcĕn, ĭnĭs, *m. Trompette, celui qui sonne de la trompette.* Quŭm bēllĭcŭs ærĕ cănōrō Sīgnă dĕdĭt tŭbĭcĕn. *O.* Quā jăcĕt ēt Trōjæ tŭbĭcēn Mīsēnŭs ărēnā. *Pp.* (III, 18, 3). *Voy.* Tuba.

Tŭbĭlūstrĭă, ōrŭm, *n. pl. Tubilustres, purification des trompettes employées dans les sacrifices.* Prōxĭmă Vūlcānī lūx ēst: Tŭbĭlūstrĭă dīcūnt. *O.* (Vid. *Fest.*)

† Tŭbūrcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. arch. Manger gloutonnement.* Tŭbūrcĭnārī sĭnĕ mē vūltĭs rĕlĭquĭās. *Titin.* (apud *Non.* 2, 851. Et *Turpil.* ibid.). Tŭbūrcĭnārī dē sŭō, sī quĭd dŏmĭ ēst. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 42. Cf. *Quint.* 1, 6, 42).

Tŭbŭlŭs, ī, *m. Tuyau.* || *Nom d'homme.* (*Lucil.* ap. *Cic. N. D.* 1, 23.)

Tŭbŭs, ī, *m. Tuyau, canal, tube.* Tērnōs vĕtūstī cōngĭōs fălērnī Tŭbōs pĕr āmplōs vīscĕrūm rĕfūndēns Haūsĭt. (*Anth.* I, p. 228, de Cl. Tiberio. Adde *Mart.* XI, 61.) SYN. Cănālĭs, fīstŭlă.

Tūccă, æ, *m. Nom d'homme.* Nōn ēst, Tūccă, sătĭs quŏd ēs gŭlōsŭs. *M.* (XII, 41. Quod ipsum nomen significat *gulosus*). || *Plotius Tucca, ami de Virgile, qui mit en ordre et publia l'Énéide, avec L. Varius.* Tūccă vĕtăt Vărĭŭsquĕ sĭmŭl; tū, māxĭmĕ Cæsăr, Nōn sĭnĭs. *Sulpicius* (in *Anthol.* 1, p. 352). SYN. Plōtĭŭs.

Tūccētŭm *ou* Tūcētŭm, ī, *n. Viande conservée dans la graisse, conserve de viande.* Āmbrŏsĭō rĕdŏlēnt tūccētă săpōrĕ. *Callimorph.* (ap. *Fulg. de Pr. Serm.* p. 566). Sēd grāndēs pătĭnæ tūccētăquĕ crāssă. *Pers.* (2, 43. *Gloss. Isidori* : « *Tuccetum*, bubula condita apud Gallos Alpinos. »)

Tūccĭŭs, ĭī, *m.*, *et* Tūccĭă, æ, *f. Noms d'homme et de femme.* Rōmām pĕtēbăt ēsŭrītŏr Tūccĭŭs. *M* (III, 14. Et *Juv.* 6, 64, Tuccia).

Tūcētŭm. *Voy.* Tuccetum.

Tūcĭă. *Voy.* Tutia.

Tŭdĕr, ĕrĭs, *n. Colonie Ombrienne établie en Étrurie, auj. Todi.* Dēvēxūm lătĕrī pēndēt Tŭdĕr. *Sil.*

Tŭdērs, ērtĭs, *m.* · Tŭdērtēs, ŭm *ou* ĭŭm, *m. pl. Les habitants de Tuder.* Haūd părcī mārtēm cōlŭīssĕ Tŭdērtēs. *Sil.* Cēlsō dē cōllĕ Tŭdērtēm. *Id.*

Tŭdēs, ĭs *ou* ĭtĭs, *m. Marteau, maillet.* Fābrīlēs ŏpĕræ tŭdĭbŭs cōntūndĕrĕ māssās Fēstīnānt. *Corn. Sev.* (*Ætn.* 659).

† Tŭdĭcŭlŏ, ās, ārĕ. *Remuer.* Hæccĭnĕ nōs bīs tērvĕ tŭdĭcŭlāssĕ? *Varr.* (ap. *Non.* 2, 844).

Tŭdĭtānŭs, ī, *m. Surnom romain.* Mārcŭ', Tŭdītānō cōllēgă, etc. *Enn.* (ap. *Cic. Brut.* 15). Pūblĭŭ' Păvŭ' mĭhĭ Tŭdĭtānŭs quæstŏr, etc. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 67).

† Tŭdĭtŏ, ās, ārĕ. *Battre à coups de marteau; en gén. Frapper.* Nēc tŭdĭtāntĭă rēm cēssānt ēxtrīnsĕ-

cūs ūllăm Cōrpŏră Cōnfĭcĕrĕ. *Lr.* (II, 1143. *Id.* III, 395). || *Au fig. Faire.* Hæc īntēr sē tōtā vī tŭdĭtāntēs. *Enn.* (ap. *Fest.* Eodem sensu *Cudo*).

Tŭĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sūm, ērī, *d. Regarder, contempler.* Tālĭă dīcēntēm jāmdūdūm āvērsă tŭētūr. *V.* Ēxplērī mēntēm nĕquĭt, ārdēscĭtquĕ tŭēndŏ. *Id.* Ŏcŭlīsquĕ tŭēns īmmītĭbŭs. *O.* Cœlūmquĕ tŭērī Jūssĭt. *Id.* SYN. Īntŭĕŏr, ādspĭcĭŏ, spēctŏ, *qqf.* tŭŏr, īntŭŏr, cōntŭŏr. *Voy.* Specto, Video. || *Au fig. Observer.* Vūlnĕră, mōrbōs, Caūsāsque āffēctūsquĕ cănūm, tŭă cūră tŭērī ēst. *Grat.* (*Cyn.* 345). SYN. Ōbsērvŏ, Īnspĭcĭŏ, cōnsīdĕrŏ, etc. || *Garder, conserver.* Īmpŏsĭtūmquĕ sĭbī fīrmă tŭētŭr ŏnŭs. *O.* Cōmmīssă dŭæ sĭnĕ fraūdĕ tŭēntūr. Hāc... fraūdĕ tŭēndă fĭdēs. *Id.* SYN. Cūstōdĭŏ, sērvŏ. || *Défendre, protéger.* Hæc ără tŭēbĭtūr ōmnēs. *V.* Cōgnātūm, Vēstă, tŭērĕ căpŭt. *O.* Nūnc ĕrĭt aūxĭlĭīs īllă tŭēndă pătrĭs. *Id.* SYN. Tūtŏr, dēfēndŏ, prōtēgŏ, tĕgŏ, sērvŏ, cūstōdĭŏ, *qqf.* pătrōcĭnŏr, făvĕŏ, fŏvĕŏ. PPH. Sūm tūtēlă, cŏlŭmĕn. Sūscĭpĭŏ pătrōcĭnĭūm. PHR. Ārcēs quĭbŭs āltŭs Ăpōllŏ Præsĭdĕt. *V.* Quĭbŭs ēst tūtēlă pĕr āgrōs. *Pp.* || *Soutenir.* Ūt sōlā clādūm tŭĕārĭs nōmĭnă fāmā. *Sil.* SYN. Sūstĭnĕŏ, etc. || *Nourrir.* Lāctĕ nŏvām pūbēm făcĭlīquĕ tŭēbĕrĕ māzā. *Grat.* (*Cyn.* 307). Flōrĭdă quām mūltās Hӯblă tŭētūr ăpēs. *O.* SYN. Ălŏ, etc.

Tŭgŭrĭŭm, ĭī *et synér.* ī, *n. Chaumière.* Sōrdĭdūm tŭgŭrĭum ēt tūrpĕ. *Afran.* (ap. *Fest.*). Paūpĕrĭs ēt tŭgŭrī cōngēstūm cēspĭtĕ cūlmĕn. *V.* Ūt fētum ĭn ējūs tŭgŭrĭō dēpōnĕrĕt. *Ph. Voy.* Casa.

Tŭīmĕt. *Voy.* Tibimet.

† Tŭlăt, *subj. Comme* Ferat. Nĭsĭ quŏd făcūltās tŭă nōbīs ŏpĕrām tŭlăt. *Att.* (ap. *Macrob. De differ. græci latiniq. Verbi*). *Voy. le suiv.*

Tŭlī, *parf. de l'inus.* Tulo, *servant à* Tollo *et à* Fero. (Cf. *Charis.* p. 220; *Diom.* 369.)

Tūllă, æ, *f. Nom de femme.* Cŭlĭcēllŭs ămāsĭŏ Tūllæ. *Sept Seren.* (ap. *Diom.* 513).

Tūllĭă, æ, *f. Tullie, fille de Servius Tullius, instigatrice du meurtre de son père, dont elle écrasa le cadavre sous les roues de son char.* Pătrĭōs frēgīt quæ cūrrĭbŭs ārtūs, Ēt stĕtĭt, āddūctīs sŭpĕr ōră trĕmēntĭă frēnīs, Tūllĭă. *Sil.* Dĕdĭt īnfāndī Scĕlĕrĭs pœnās cūm Tārquĭnĭō Tūllĭă cōnjūx : quæ pēr cæsī Mēmbră părēntĭs sævōs ēgĭt Īmpĭă cūrrūs, lăcĕrōquĕ sĕnī Vĭōlēntă rŏgōs nātă nĕgāvĭt. *Sen.* (*Oct.* 303. Adde *Ov. Fast.* VI, 601 sq.) || *Autres.* (*Juv.* 6, 307.)

Tūllĭānŭs, ă, ūm. *De Tullius* (*Cicéron*). Tūllĭānă pērcrĕpāns īn cāstra ābībĭs. *Capel.* (V, p. 187).

1. Tūllĭŭs, ĭī, *m. Tuyau ; jet d'eau ou de tout autre liquide.* Mīssō sānguĭnĕ tĕpĭdō tūllĭi ēfflāntēs vŏlānt. *Enn.* (ap. *Fest.*).

2. Tūllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* || *Servius Tullius, sixième roi de Rome.* Tūllĭŭs īnvēnĭt cēnsūm, Vūlcānĭă prōlēs. (*Anthol.* I, p. 199.) Nāmquĕ pătēr Tūllī Vūlcānŭs, Ŏcrĭsĭă mātēr Præsīgnĭs făcĭē Cōrnĭcŭlānă fŭĭt. *O.* SYN. Sērvĭŭs. || *Nom de famille de Cicéron.* Dīxĕrăt : Ō mōrēs, ō tēmpŏră ! Tūllĭŭs ōlĭm. *M.* (IX, 72. *Id.* IV, 16). *Voy.* Cicero.

Tūllŭs, ī, *m. Prénom romain.* || *Tullus Hostilius, troisième roi de Rome.* Rĕsĭdēsquĕ mŏvēbĭt Tūllŭs ĭn ārmă vĭrōs. *V.* Quō pĭŭs Ænēās, quō dīvĕs Tūllŭs ĕt Āncŭs. *H.* Ī nūnc, ēt vĕtĕrĭs prōfēr præcōnĭă Tūllī. *Sid.* (2, 288). || *Nom d'homme.* Nēc dēsīdĕrĭō, Tūllĕ, mŏvērĕ mĕō. *Pp.* (III, 22, 6).

Tŭlŏ, *inus. Voy.* Tulat.

Tŭm, *conj. Tant.., tant* (*répété, ou opposé à* quum). || *Et, en outre.* Nārcīssum ēt flōrēm jūngīt bĕnĕŏlēntĭs ănēthī; Tūm, căsĭa ātque ălĭīs īntēxēns suāvĭbŭs hērbīs, Mōllĭă lūtĕŏlā pīngīt vāccīnĭă călthā. *V.* Ēnsĕ fĕrīt, stĕrĭlēmquĕ tĭbī, Prōsērpĭnă, văccăm; Tūm Stӯgĭō rēgī nōctūrnās īnchŏăt ārās. *Id.* (Adde *Ter. And.* I, 1, 34.) SYN. Ēt, īnsŭpĕr, prætĕrĕā, deīndĕ. || *Adv. Alors. Voy.* Tunc. || *Tantôt... tantôt.* Tūm cănĭt Hēspĕrĭdūm mīrātām mālă pŭēllām, Tūm Phăĕtōntĭădās mūscō cīrcūmdăt... Tūm cănĭt, etc. *V.* SYN. Nūnc.., nūnc.

† Tūmbă, æ, *f.* (τύμβος, *qqf.* τύμβα). *Tombe.* Sūnt ēt mūtă tămēn tăcĭtās claūdēntĭă tūmbās Mārmŏră. *Prud.* (*Peri.* 10, 9).

Tŭmĕfăcĭŏ, ĭs, ĕrĕ. *Gonfler, enfler.* Ēxtēntām tŭmĕfēcĭt hŭmūm (vis ventorum). *O.* SYN. Īnflŏ. || *Au fig.* Nūm mē lætĭtĭā tŭmĕfāctūm fāllĭs ĭnānī. *Pp.* (III, 6, 3. *Id.* IV, 1, 63). Dūm nĭmĭūm vānō tŭmĕfāctŭs nōmĭnĕ gaūdēs. *M.* (IV, 11).

Tŭmēns, tĭs, *et* Tŭmĭdŭs, ă, ūm. *Gonflé, enflé, renflé, bombé.* Pērquĕ pĕdēs trājēctūs lōrā tŭmēntēs. *V.* Sībĭlă cōllă tŭmēntēm. *Id.* Tŭmēntēs mūltō săccōs hōrdĕō. *Ph.* Tŭmĭdīs vēlīs ăquĭlōnĕ sĕcūndō. *H.* Quā tŭmĭdūs rĭgăt ārvă Nīlŭs. *Id.* Tŭmĭdæque īn vītĭbŭs ūvæ. *O.* SYN. Tŭmĕfāctŭs, īnflātŭs, tūrgēns, tūrgēscēns, tūrgĭdŭs. || *Qqf. Élevé.* Āt vōs, quā vĕnĭēt, tŭmĭdī sūbsīdĭtĕ mōntēs. *O. Voy.* Tumor, Celsus. || *Au fig. Gonflé de colère, irrité.* Ăccēnsūm quĭs bīlĕ fĕrēt, fămŭlīsquĕ tŭmēntēm Lēnĭĕt? *St.* Īrātūsquĕ Chrĕmēs tŭmĭdō dēlītĭgăt ōrĕ. *H.* Tŭmĭda ēx īrā jām cōrdă rĕsīdūnt. *V. Voy.* Iratus. || *Enflé, orgueilleux.* Fūlgēntem ārmīs, āc vānā tŭmēntēm. *V.* Mĭthrĭdātēīsquĕ tŭmēntēm Nōmĭnĭbūs Pōntūm. *O.* Tŭmĭdūsquĕ nŏvō præcōrdĭă rēgnō. *V.* Ērĭdănī tŭmĭdīssĭmŭs āccŏlă, Cēltæ. *Sil.* SYN. Tŭmĕfāctŭs, īnflātŭs, tūrgĭdŭs, etc. *Voy.* Superbus. || *En gén. En proie à une passion.* Stās ănĭmō... quūm tŭmĭdum ēst cŏr? *H.* || *Qqf. Qui gonfle.* Tŭmĭdōque īnflātūr cārbăsŭs aūstrō. *V.* Tŭmĭdōs caūsābĭtŭr eūrōs. *O.*

Tŭmĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *et* Tŭmēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Être gonflé ou enflé, se gonfler.* Ēt tŭă jām flētū lūmĭnă fēssă tŭmēnt. *Tib.* (I, 8, 68). Ūt tŭmĕăt... făcĭt ūvă răcēmĭs. *O.* Plēnĭs tŭmŭērūnt gūttŭră vēnĭs. *Id.* Vērĕ tŭmēnt tērræ. *V.* Quā vī mărĭa āltă tŭmēscānt *Id.* Īnflātāquĕ cōllă tŭmēscūnt. *O.* Vērĕ tŭmēscĭt Tābĕ nĭvĭs (fluvius). *L.* SYN. Tūrgĕŏ, tūrgēscŏ, īnflŏr, *qqf.* sūrgŏ, crēscŏ. PHR. Sūrgĭt tĭbĭ lūtĕă pēllĭs. *Pers.* || *S'élever, en parl. d'une montagne.* Cōnspĭcŭō clīvūs mōllĭtĕr ōrbĕ tŭmĕt. *Cl.* SYN. Crēscŏ, sūrgŏ. || *Au fig. Fermenter, se préparer sourdement.* Bēllă tŭmēnt. *O.* Fraūdēmque ēt ŏpērtă tŭmēscĕrĕ bēllă. *V.* || *Être gonflé de colère.* Tŭmĕt ănĭmŭs īrā. *Sen.* (*Phœn.* 352. *Id. Troad.* 1096). Ēt răbĭē fĕră cōrdă tŭmēnt. *V.* Ăcrī cōrdĕ tŭmĕt (Mars). *V. Fl.* Rūmpŏr, ĕt ōră mĭhī părĭtēr cūm mēntĕ tŭmēscūnt. *O.* Răbĭē sūccēnsă tŭmēscĭt. *Cl. Voy.* Irascor. || *Être gonflé d'orgueil, s'enorgueillir.* Tŭmēs āltō Drūsōrūm stēmmătĕ. *J.* (8, 40). Mĕrĭtō tŭmĕt Săbēllŭs. *M.* (IV, 46). Pāctōlī fōntĕ tŭmēscĭt. *Cl.* SYN. Īnflŏr, tūrgĕŏ, etc PHR. Mājēstātĕ fĕrōx, nĭmĭīs dūm vīrĭbŭs aūctŭs Īnflātūr, dūm grāndĕ tŭmēns sēse āltĭŭs ēffĕrt. *Prud Voy.* Superbio. || *Être transporté d'une violente passion.* Laūdĭs ămōrĕ tŭmēs. *H.* Nēc nūnc mĭhī jūngĕrĕ mōntēs Mēns tŭmĕt. *V. Fl. Voy.* Tumens.

Tŭmĕt (*inusité*), Tŭīmĕt (*Prisc.* p. 947), Tĭbĭmĕt, Tēmĕt, *pron. Toi-même.* Ceū tĭbĭmĕt scēptra ēt prōprĭōs lātūrŭs hŏnōrēs. *St.* (*Th.* IX, 67). Nūllum ēst pērīclūm tĭbĭmĕt. *Sen.* (*Ag.* 798). Pōrtēndĭt tĭbĭmĕt cănĭs īd præsēntĭă. *Avien.* (*Prognost.* 533. Et *Pl. Bacch.* II, 3, 91). Pĕtĕt ūndĕcūmquĕ tēmĕt hæc dēxtra, ēt fĕrĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1011).

Tŭmĭdŭlŭs, ă, ūm, *dimin. du suiv.* Cōmplānātōrēm tŭmĭdŭlæ gīngīvŭlæ (ap. *Apul. Apol.* t. II, p. 9).

Tŭmĭdŭs, ă, ūm. *Voy.* Tumens.

Tŭmŏr, ōrĭs, *m. Proéminence, bosse, enflure.* Tūrpĭă quūm făcĕrēt Pāllădĭs ōră tŭmŏr. *Pp.* (II, 30, 18). Quūm, flāmĭnĕ frāctō, Dūrāt ădhūc sævītquĕ tŭmŏr

(pelagi). *Cl.* PHR. Nēc lōrīcă tĕnēt dīstēntī cōrpŏrĭs aūctŭm. *L.* || *En partic. Élévation (d'une montagne), éminence.* Tŭmŏr īllĕ lŏcī pērmānsĭt, ĕt āltī Cōllĭs hăbĕt spĕcĭēm. *O.* Cūrvātă tŭmōrĕ Pārvō plānĭtĭēs. *Cl.* Ĕt plānūs mŏdĭcō tŭmōrĕ vērtĕx. *M.* (IV, 64). SYN. Tŭmŭlūs. || *Gonflement sur le corps, (enflure).* Ĕt tālĭs tŭmŏr ēxcĭtĕt pāpīllās. *M.* (VIII, 64). SYN. Tūbĕr. || *Au fig. Fermentation.* Præsēns tŭmŏr ĕt cīvīlĭă nūpĕr Clāssĭcă. *Cl.* || *Colère.* Pōnātŭr ōmnĭs īra, ĕt ēx ănĭmō tŭmŏr Ērāsŭs ăbĕăt. *Sen.* (*Thyest.* 519). Tŭmŏr ōmnĭs ĕt īræ Cōncēssērĕ dĕūm. *V. Voy.* Ira. || *Orgueil, fierté.* Ād rēctă flēctī rēgĭūs nōlīt tŭmŏr. *Sen.* (*Hipp.* 136). Mē tŭmŏr īmpŭlĕrīt, mē dēvĭūs ēgĕrĭt ārdŏr. *Cl. Voy.* Superbia. || *Qqf. Au plur.* Quāntōsnĕ tŭmōrēs Mēntĕ gĕrīt fămŭlūs, Māgnī cērvīcĕ rĕvūlsā! *L.* (Adde *Sen. Phœn.* 585; *Aus. Clar. Urb.* 2, 10.)

† Tŭmŭlāmĕn, ĭnĭs, *n. Sépulture.* Īpsĕ mĕīs quōd cōnstĭtŭī tŭmŭlāmĭnă mēmbrīs. *Inscr.* (apud *Fabrett.* p. 634).

Tŭmŭlātŭs, ă, ŭm. *Enterré.* Īnquĕ Tŏmītānā jăcĕām tŭmŭlātŭs ărēnā. *O.* Cănăcē jăcĕt hōc tŭmŭlātă sĕpŭlchrō. *M.* (XI, 91).

Tŭmŭlŏ, ās, ārĕ. *Enterrer.* Ōptăt, ĕt ēxănĭmĭs mănĭbūs tŭmŭlētŭr ămīcīs. *O.* Nēc sīm tŭmŭlāndŭs ăb īllā. *Id.* Nĕque īnjēctā tŭmŭlābŏr mōrtŭă tērrā. *Cat.* (64, 153). SYN. Cōntŭmŭlŏ, hŭmŏ. *Voy.* Sepelio.

Tŭmŭlōsŭs, ă, ŭm. *Qui offre un tertre.* Ēxsĕquĭās rĕcĭpīt (campus) tŭmŭlōsŭs hŭmāndās. *Amœn.* (vs. 158).

† Tŭmūltī, *ancien gén. de* Tumultus. Nīl ōrnātī, nīl tŭmūlti : āccēssi ; īntro ādspēxī. Scĭŏ. *Ter.* (*And.* II, 2, 28. *Id. Hec.* III, 2, 21 ; *Pl. Cas.* III, 5, 22). Quĭd hīnc tŭmūlti āntĕ fŏrēs? *Turpil.* (ap. *Non.* 8, 50. Ubi plurima).

† Tŭmūltŭŏ, ās, ārĕ, *n. Comme le suiv.* Ēt quĭd sīt, mi ēxpĕdī, Quĭd tŭmūltŭēs? *Pl.* (*Rud.* III, 2, 14). Văgānt mātrōnæ, pĕrcĭtæ tŭmūltŭānt. *Att.* (ap. *Non.* 7, 2. Sic recte, quamvis alii aliter).

Tŭmūltŭŏr, ārĭs, ārī, *d. Exciter du tumulte, remuer, se soulever.* Præsērtim īn rē pŏpŭlī plăcĭda, ātque īntērfēctīs hōstĭbŭs, Nōn dĕcĕt tŭmūltŭārī. *Pl.* (*Pœn.* III, 1, 21). Tŭmūltŭāntĭs ēxcĭtāt tūrbæ sŏnŭs. *P. Nol.* (21, 167). SYN. Trĕpĭdŏ, tūrbŏr.

Tŭmūltŭōsē, *adv. En tumulte.* Tŭmūltŭōse ĕt cūnctīs cōpĭīs. *Afran.* (ap. *Char.* 197).

Tŭmūltŭōsŭs, ă, ŭm. *Tumultueux.* Quĭs hŏmŏ tām tŭmūltŭōsō sŏnĭtū me ēxcīvĭt fŏrās? *Pl.* (*Trin.* V, 2, 52. Vulgo *subito* foras : illud autem ex præced. versu irrepsit). Tŭmūltŭōsūm sōllĭcĭtāt mărĕ. *H.*

Tŭmūltŭs, ūs, *m. Tumulte, trouble, soulèvement.* Īlle ĕtĭām (sol) cæcōs īnstārĕ tŭmūltūs Sæpĕ mŏnĕt. *V.* Ōmnĭă quūm bēllī trĕpĭdō cōncūssă tŭmūltū. *Lr.* (III, 846). Nēc mĭnŭs ĕt scĕlĕrūm făcĭē rērūmquĕ tŭmūltū Gaūdēbūnt. *Man.* (V, 455). SYN. Tūrbă, tūrbæ, trĕpĭdātĭŏ. *Voy.* Seditio, Discordia. || *En partic. Tumulte, levée en masse qui se faisait lorsque la République était attaquée sur son territoire, ou que les Gaulois approchaient.* Sĭmŭl ōmnĕ tŭmūltū Cōnjūrāt trĕpĭdō Lătĭŭm. *V.* Hĭc rēm Rōmānām, māgnō tūrbāntĕ tŭmūltū, Sīstĕt (Marcellus). *Id.* || *Dispute, querelle.* Īnquĕ rĕpēntīnōs cōnvĭvĭă vērsă tŭmūltūs. *O.* SYN. Rīxă, jūrgĭă (*pl.*). || *Tumulte, bruit.* Āt dŏmŭs īntĕrĭŏr gĕmĭtū mĭsĕrōquĕ tŭmūltū Mīscētŭr. *V.* Māgnō Cālchāntă tŭmūltū Prōtrāhĭt īn mĕdĭōs. *Id.* Ūtquĕ sătĭs trĕpĭdūm tūrbā cŏĕūntĕ tŭmūltūm Cōmpŏsŭīt vūltū. *L.* SYN. Mūrmŭr, clāmŏr, etc. || *Trouble des éléments, bruit de l'orage, etc.* Pĕlăgī cœlīquĕ tŭmūltūs. *L.* Cœlūm tŏnăt ōmnĕ tŭmūltū. *V.* Cōrpŏrĭs mōrtālĕ tŭmūltūs Nōn tŭlĭt æthĕrĭōs. *Ov.* Trĕmēndō Jūpĭtĕr īpsĕ rŭēns tŭmūltū. *H.* SYN. Mūrmŭr, frăgŏr, sŏnĭtŭs, strĕpĭtŭs, etc. *Voy.* Sonitus. || *Au fig. Trouble, confusion.* Quĭs hĭc tŭmūltūs vīscĕra ēxăgĭtāt mĕă? *Sen.* (*Thyest.* 1000). Stŏmăchōquĕ tŭmūltūm Lēntă fĕrĕt pītuĭtă. *H.* Tām văriūs vōcūm gĕnĕrūmquĕ tŭmūltŭs. *Cl.* || *Trouble d'esprit.* Gaŭdĕt mōnstrīs mēntĭsquĕ tŭmūltū. *L.* Nĕquĕ cōnsŭlārĭs Sūbmŏvēt līctōr mĭsĕrōs tŭmūltūs Mēntĭs. *H.* Nōndūm tŭmūltū pēctŭs āttŏnĭtō cărĕt. *Sen.* (*H. Fur* 1219). SYN. Tūrbæ. *Voy.* Cura.

Tŭmŭlŭs, ī, *m. Élévation de terre, naturelle ou factice.* || *Éminence, colline.* Ēst ūrbĕ ēgrēssīs tŭmŭlŭs. *V.* Cōllĕ tŭmĕt mŏdĭcō, lēnīque ēxcrēvĭt īn āltŭm Pīnguĕ sŏlūm tŭmŭlō. *L.* SYN. Tŭmŏr, ŭmbŏ cōllĭs. PHR. Tŭmŭlūs sūrgēntĭs īn āltŭm Tēllūrĭs. *L Voy.* Collis. || *Tertre indiquant une sépulture, tumulus, sépulture.* Tŭmŭlūmquĕ sŭpēr grāvĭs āddĭt ărēnæ. *O.* Tūnc ĕgŏmĕt tŭmŭlūm Rhœtēō lĭttŏre ĭnānĕm Cōnstĭtŭī. *V.* || *Par ext. Tombeau, pierre tumulaire.* Ĕt tŭmŭlūm făcĭte, ĕt tŭmŭlō sŭpērāddĭtĕ cārmĕn. *V.* Hōc tămĕn īn tŭmŭlī mārmŏrĕ cārmĕn ĕrĭt. *O. Voy.* Sepulchrum. || *Qqf. Urne.* Sīt tŭmŭlūs lēnæ, cūrtō vĕtŭs āmphŏră cōllō. *Pp.* (IV, 5, 73).

Tūn', *apocope de* Tune. Tūn' mărĕ trānsĭlĭās? *Pers.* (5, 146). Tūn' sānŭs? *H.* Tēn' prōvīncĭă nārrăt ēssĕ bēllăm? *Cat.* (44, 6. Et *Pers.* 1, 29).

Tūnc *et* Tūm, *adv. Alors.* Tūnc ĕgŏmĕt tŭmŭlūm Rhœtēō lĭttŏre ĭnānĕm Cōnstĭtŭī. *V.* Sŏcĭīs tūnc ārmă căpēssānt Ēdīcō. *Id* Tūnc ĕgŏ crēdĭdĕrĭm, vōbīs ĕt sīdĕra ĕt āmnēs, etc. *Pp.* (I, 1, 23). Āt mē tūm prīmūm sævūs cīrcūmstĕtĭt hōrrŏr. *V.* Tūm vēro īn nŭmĕrūm Faūnōsquĕ fĕrāsquĕ vĭdērēs. *Id.* PHR. Ēō *ou* īllō tēmpŏrĕ. Tūnc tēmpŏrĭs. Īllīs dĭēbŭs. || Jām tŭm. *Déjà, alors.* Jām tūm rēllĭgĭō dūrōs tērrēbăt ăgrēstēs. *V.* Quĭbŭs Ītălă jām tūm Flōrŭĕrĭt tērra ālmă vĭrīs. *Id.* || Tŭm... quŭm. *Alors que.* Tūm dĕcŭīt quūm scēptră dăbās. *V.* Tūm fīgĕrĕ dămās... Quūm nīx āltă jăcĕt. *Id.* || Quĭd tŭm? *Eh bien quoi? Quoi donc?* Quĭd tūm? sōlă fŭgā naūtās cŏmĭtābŏr ŏvāntēs? *V.* (*Id. E.* 10, 38). Quĭd tūm pōstēă? *Ter.* (*Eun.* II, 3, 78). || Tŭm. *Et, de plus. Voy. ce mot.* || † Ēxtūnc *ou* Ēx tūnc. *Depuis lors.* Sūmpsĭt ăb īpso ēx tūnc Ādām pătrĕ tērrā dŏlōrĕm. *Fort.* (IX, 2, 5). *Voy. dans* Insipidus.

Tūncĕr *ou* Tūncrŭs. *Voy.* Tunger.

Tūndŏ, ĭs, tŭtŭdī, tūnsūm, tūndĕrĕ. *Frapper à coups redoublés.* Tūndĭĕr, ātque ējŭs crēbrō pūlsārĭĕr īctū. *Lr.* (IV, 935). Tūndĕt ăd Īdæōs cȳmbălă raūcă chŏrōs. *Pp.* (III, 17, 36). Pēctŏrăque īnfēstā tūndāt ăpērtā mănū. *O.* Gēns ēffrēnă vĭrūm Rhīpæō tūndĭtŭr eūrō. *V.* SYN. Fĕrĭŏ, pūlsŏ, cædŏ, plāngŏ, vērbĕrŏ, *qqf.* cōntūndŏ. *Voy.* Verbero. || *Broyer, piler.* SYN. Frāngŏ, pīnsŏ, tĕrŏ, cōntĕrŏ. *Voy.* Tunsus. || *Au fig. Rebattre les oreilles, répéter, importuner.* Pērgĭn' aūrēs tūndĕrĕ? *Pl.* (*Pœn.* I, 3, 25). Tūndēndo ātque ŏdĭō dēnĭque ēffēcīt sĕnĕx. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 48). Āssĭdŭīs hīnc ātque hīnc vōcĭbŭs hērōs Tūndĭtŭr. *V.* Tūndāt Āmȳclē, Nātālēm Mājĭs īdĭbŭs ēssĕ tŭūm. *Pp.* (IV, 5, 35). || *Qqf. Frapper (une seule fois).* Ēt mĭsĕrūm sānctō tūndĕrĕ pōstĕ căpŭt. *Tib.* (I, 2, 88). Tūndĭt hŭmūm mŏrĭēns. *O.* Lăpĭdēm dĭgĭtō quūm tūndĭmŭs. *Lr.* (IV, 266).

Tūngĕr *ou* Tūngrŭs; *et* Tūngrī, *m. pl. Peuple Belge (du pays de Tongres).* Tū Tūngrum, ĕt Văhălĭm, etc. *Sid.* (23, 244. De his *Plin.* 4, 31, 2).

Tŭnĭcă, æ, *f. Tunique, vêtement de dessous qu'on recouvrait de la toge.* Ēt tŭnĭcām, mōllī mātēr quām nēvĕrăt aūrō. *V.* Tŭnĭcīsquĕ flŭēntĭbŭs aūrās Ēxcĭpĭt. *O.* Āmbās Dīdūxī tŭnĭcās, ĕt pēctŏră nūdă cĕcĭdī. *Calp.* (3, 30). *Voy.* Vestis. || Tŭnĭcām pōnŏ. *En parlant des esclaves qui allaient être fouettés.*

Pōnūnt Cōsmētæ tŭnĭcās. *J.* (6, 476. Et *Pl. Pers.* II, 1, 34). || Tŭnĭcă mŏlēstă. *Voy.* Molestus. || *Au fig. Enveloppe, pellicule, écorce.* Sē mĕdĭō trūdūnt dē cōrtĭcĕ gēmmæ, Ēt tĕnŭēs rūmpūnt tŭnĭcās. *V.* Rĕplĭctæ Būlbōrūm tŭnĭcæ. *St.* || *Cosse, gousse.* Tŭnĭcām mĭhĭ mālō lŭpīnī. *J.* (14, 153). SYN. Sĭlĭquă. || *Peau de raisin.* Dīstēndīt tŭnĭcās ūvārūm cārcĕrĕ mūstī. *Ennod.* (*Carm.* 5, vs. 13). || *Cuirasse de scarabées.* Quūm tĕrĕtēs pōnūnt tŭnĭcās æstātĕ cĭcādæ. *Lr.* (IV, 56). SYN. Fōllĭcŭlŭs. || *Enveloppes pour le poisson.* Ēt lāxās scōmbrīs sæpĕ dăbūnt tŭnĭcās. *Cat.* 95, 8. Adde *Mart.* IV, 87).

Tŭnĭcātŭs, ă, ŭm. *Vêtu d'une tunique.* Vīlĭă vēndēntēm tŭnĭcātō scrūtă pŏpēllō. *H.* Aūt ăpĕrī făcĭēm, vēl tŭnĭcātă lăvā. *M.* (III, 3, scil. balneo utere). || *Au fig.* Ō sōlēs! ō tŭnĭcātă quĭēs! *M.* (X, 51, scil. rure viventis). || *Recouvert d'une pelure.* Tŭnĭcātūm cūm sălĕ mōrdēns Cæpĕ. *Pers.* (4, 30).

Tŭnĭcŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Tunica. Rĕdāctūs sum ūsque ăd ūnam hānc tŭnĭcŭlăm. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 65. Vulgo, *ad hanc unam*). Sĭbĭ vēntūm făcĕrĕ tŭnĭcŭlā. *Cæcil.* (ap. *Fest.* v. *Obstipum.* Adde *Turpil.* ap. *Non.* 14, 8).

? Tūnsĭtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Tundo. *Frapper à coups redoublés.* Sŭbĭtō lātrōnēs ēx īnsĭdĭīs ādvŏlānt, Īntērquĕ cædēm fērrō mūlūm tūnsĭtānt. *Ph.* (II, 8, 7. Libri habent *trucidant*, quod omnes facile rejiciunt. *Tunsitant* est *Meursii* conjectura; quæ melior mihi visa est. *Salm.* vult *tusitant*; sed ex *Rigaltio* plerique, *trusitant*).

Tūnsŭs *ou* Tūsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Tundo. *Frappé à coups redoublés.* Īngēntēm sŏnĭtūm tūnsīs ăd sīdĕră tōllūnt Pĕctŏrĭbūs. *V.* Quūm grăvĭtĕr tūnsīs gĕmĭt ārĕă frūgĭbūs. *Id.* || *Pilé.* Tūnsūm gāllæ ādmīscērĕ săpōrĕm. *V.* Mīscēbĭmŭs hōrdĕă tūnsă. *Ser. Samm.* (vs. 746).

† Tŭōptĕ. *Voy.* Tuapte.

Tŭŏr, ĕrĭs, ī, *d. Comme* Tueor. *Voir, regarder.* Nēc călĭdōs æstūs tŭĭmūr, nēc frīgŏră quīmŭs. *Lr.* (I, 301. *Id.* IV, 360, *tuamur*, et passim). Hæc ōscŭlă, nātī, Vēstră tŭōr! sīc vōs, etc. *St.* (*Th.* III, 152. Quod laudat *Eutych.* p. 2164. Cf. *Fest.*). *Voy.* Contuor, Intuor.

Tūrānĭŭs. *Voy* Turranius.

Tūrbă, æ, *f. Trouble, désordre, bruit.* Quāntās tūrbās cōncĭvi īnscĭēns! *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 17). Prĭūsquām tūrbārūm quĭd făcĭăt āmplĭūs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 93). Fŭgĭam īntrō, nē quĭd hīc tūrbæ fĭăt. *Id.* (*Aul.* II, 8, 9). Căvĕ ne īn tūrbām te īmplĭcēs. *Att.* (ap. *Non.* 12, 26. Ubi multa). SYN. Tŭmūltŭs. *Voy.* Discordia. || *Au fig. Trouble d'esprit.* Ēxpērs tūrbārum, ātque ănĭmum vīrtūtĕ quĭētā Cōmpŏsĭtŭs. *St. Voy.* Cura. || *Attroupement, foule, multitude.* Hūc ōmnĭs tūrba ăd rīpās ēffūsă rŭēbăt. *V.* Īpsĕ făce īn tūrbā, quā vĕnĭt īllă, lŏcūm. *O.* Ūrgērĭs tūrbā cīrcūm tē stāntĕ. *H.* SYN. Cātērvă, āgmĕn, cŏhōrs, cœtŭs, cōnvēntŭs, mănŭs, glŏbŭs, frĕquēntĭă, cŏrōnă, cōncūrsŭs, mūltĭtūdō, nŭmĕrŭs, cōpĭă, vīs, vūlgŭs. EP. Cĕlĕbrĭs, dēnsă, spīssă, frĕquēns, īngēns, mūltă, plūrĭmă, nŭmĕrōsă, cōnfūsă, clāmōsă. PHR. Tūrbæ glŏbŭs. Jŭvĕnūm nŭmĕrōsă cŏhōrs. Vīs hŏmĭnūm. Plūrĭmă tūrbă vĭrōrūm *ou* vĭrūm. VERS. Quā glŏbŭs īllĕ vĭrūm dēnsīssĭmŭs ūrgĕt. *V.* Jŭvĕnūm mănŭs ēmĭcăt ārdēns. Quīs glŏbŭs, ō cīvēs, călīgĭnĕ vōlvĭtŭr ātrā? Hōs ĭnĭmīcă sŭpēr mīxtō prĕmĭt āgmĭnĕ tūrbă. Ūndĭque ĕnīm dēnsā Teūcri īnclūsērĕ cŏrōnā. Stīpātă tĕgēbăt Tūrbă dŭcūm. Tāntō cōmplērunt āgmĭnĕ rīpās. Fŏrĭbŭs dŏmŭs āltă sŭpērbīs Mānĕ sălūtāntūm tōtīs vŏmĭt ædĭbŭs ūndăm. Ātque hīc īngēntēm cŏmĭtum āfflūxīssĕ nŏvōrūm Īnvĕnĭo ādmīrāns nŭmĕrūm, mātrēsquĕ vĭrōsquĕ, Cōllēctam ēxsĭlĭō pūbēm, mĭsĕrābĭlĕ vūlgŭs. *Id.* Rūmpī pĕnetrālĭă tūrbā, Ēt pŏpŭlūm lædī dēfĭcĭēntĕ lŏcō. *O.* Dēnsum hŭmĕrīs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs. *H.* Ēffūsæque īmpĕtŭs aūlæ. *St.* Dŏmĭbūsque ēmīssă sŭpērbīs Ūndă frĕmĭt vūlgī. *M.* || *La foule, le vulgaire.* Nēc īn tūrbām, nēc tūrbæ cārmĭnă dīcām. *Man.* (II, 136). Prōptēr quōd vūlgūs crāssăquĕ tūrbă rŏgăt. *M.* (IX, 23). *Voy.* Vulgus. || *Peuple, nation.* Crēdĕ mĭhī, nĭmĭūm Mārtĭă tūrbă săpĭt. *M.* (I, 4). Tūrbă Rĕmī. *J.* (10, 73). SYN. Gēns, etc. || *Secte.* Nēc mĭnūs ēssĕ sŭām Stōĭcă tūrbă vĕlĭt. *M.* (VII, 68). *Voy.* Secta. || *Troupe d'animaux.* Quēm tūrbă cănūm cīrcūmsŏnă tērrĕt. *O.* Tūrbă lŭpōrūm. *Sil.* || *En gén. Grand nombre, abondance.* Nēc tē mīssă sŭpēr jăcŭlōrūm tūrbă mŏrātŭr. *O.* Tūrbă rŏtārūm. Ādfŭĭt huĭc tūrbæ (arborum) mētās īmĭtātă cŭprēssŭs. *Id.* Tūrbă mālōrūm. *L.* SYN. Cōpĭă, vīs, nŭmĕrŭs.

Tūrbălĭō, *m. Nom d'homme.* (*Pl. Rud.* III, 2, 43.)

Tūrbātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Tūrbātrīx, īcĭs, *f. Qui trouble, perturbateur, perturbatrice.* Ăccŭmŭlăt crēbrōs tūrbātrīx fāmă păvōrēs. *St.* Tēmpēstās plăcĭdæ tūrbātrīx īnvĭdă pācĭs. *Prud.* (*Psych.* 670).

Tūrbātŭs, ă, ŭm. *Troublé, en désordre.* Cūm vīlī tūrbātīs vēstĕ căpīllīs. *O.* || *Troublé, trouble.* Īs nĕquĕ līmō Tūrbātam haūrĭt ăquăm. *H.* Mārsĭcă Pĕlīgnī mīttūnt tūrbātă cŏlōnī. *M.* (XIII, 121). SYN. Tūrbĭdŭs. || *Au fig.* Trīstĭbŭs īntĕrĕā sŏmnūm tūrbātă fĭgūrīs. *St.* Nēc tūrbātum ănĭmī. *Sil.* Tūrbātă vūltū. *Sen.* (*Oct.* 692). *Voy.* Turbidus.

† Tūrbēllæ, ārŭm, *f. pl. dimin. de* Turbæ. Quō pāctō ēt quāntās sŏlĕām tūrbēllās dărĕ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 107. *Id. Bac.* IV, 9, 134).

Tūrbĕn, ĭnĭs, *m. Comme* Turbo 2. Nāmque ăgŏr ŭt pēr plānă cĭtŭs sŏlă vērbĕrĕ tūrbĕn. *Tib.* (I, 5, 3, sic legente *Charis.* 117. Cf. *Serv.* ad *Æ.* VII, 378 Quod tamen damnat ipse *Char.* p. 48).

Tūrbĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Turbidus. Tūrbĭdŭlōs sēnsŭs, ēt līlĭgĭōsă frăgōsīs Ārgūmēntă mŏdīs *Prud.* (*Apoth.* 208).

Tūrbĭdŭs, ă, ŭm. *Troublé, agité.* Nēc tūrbĭdă pōntī Æquŏră lædēbānt năvēs ăd săxă. *Lr.* (V, 998). Ēt frĕtă vēntīs Tūrbĭdă. *O.* Īt tōtō tūrbĭdă cœlō Tēmpēstās tēlōrum, āc fērrĕŭs īngrŭĭt īmbĕr. *V.* SYN. Tūrbātŭs, mōtŭs, cōmmōtŭs, sōllĭcĭtŭs, ăgĭtātŭs. || *Mis en désordre.* Ūtque ĕrăt ē sŏmnō tūrbĭdă, răptă cŏma ēst. *O.* || *Trouble, en parl. d'un liquide.* Tūrbĭdŭs hīc cœnō văstăquĕ vŏrāgĭnĕ gūrgēs. *V.* Tūrbĭdă sōllĭcĭtō trānsmīttĕrĕ cæcŭbă săccō. *M.* (XII, 60. *Id.* VIII, 45). SYN. Tūrbātŭs, tūrbŭlēntŭs. || *Obscurci, obscur.* Āt nōs sōllĭcĭtī lūmĭnĕ tūrbĭdō. *Sen.* (*Hip.* 790, de luna). Vōlvĭtŭr ăd mūrōs cālīgĭnĕ tūrbĭdŭs ātrā Pūlvĭs. *V. Voy.* Obscurus. || *Vue trouble.* Ăcĭēquĕ fālsūm tūrbĭdă cœlūm vĭdēs. *Sen* (*H. Fur.* 954). || *Au fig. Troublé.* Pĕctŏră sūnt īpsō tūrbĭdĭōră mărī. *O.* Tūrbĭdă pērvērsās īndŭĭt īllă cŏmās. *Id.* Ēt tūrbĭdă tērrĕt ĭmāgō. *V.* Vĭdēbām stārĕ trīstēs, tūrbĭdō vūltū. *Turpil.* (apud *Non.* 4, 436). SYN. Tūrbātŭs, pērtūrbātŭs, cōnfūsŭs, sōllĭcĭtŭs, āttŏnĭtŭs, āmēns. PHR. Pērtūrbātīs sēnsĭbŭs. *Ph.* || *En partic. Troublé par la colère.* Tūrbĭdŭs īrā. *St.* Quēm tūrbĭdă sēmpēr Jūnō vĭdĕt (Ganymedem). *Id.* Lūmĭnĕ nōs, Ăfēr, tūrbĭdĭōrĕ nŏtās. *M.* (IX, 26). || *Par la joie.* Ātque ănĭmō spēm tūrbĭdŭs haūsĭt ĭnānĕm. *V.* || *Par l'effroi.* Ēx ŏcŭlīs sē tūrbĭdŭs ābstŭlĭt Ārŭns. *V.* || *n. pris adv. Avec trouble.* Plēnōquĕ băcchī pĕctŏrĕ, tūrbĭdūm Lætātŭr. *H.*

Tūrbĭnĕŭs, ă, ŭm. *Qui tourbillonne.* Cōrpŏră tūrbĭnĕō jŭvĕnīlĭă vōrtĭcĕ mērsĭt. *O.*

1. Tūrbō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agiter, troubler;*

confondre, mettre en désordre, rendre trouble. Nūllā tēmpēstās frētŭm Vĭŏlēntă tūrbēt. *Sen.* (*H. Fur.* 931). Pēctĕrĕ tē nōlīm, sēd nēc tūrbārĕ căpīllōs. *M.* (II, 36). Āttĭcă nēctărĕūm tūrbātīs mēllă fălērnūm. *Id.* (XIII, 108). Ēvērsæ tūrbānt cōnvīvĭă mēnsæ. *O.* Īntēmpēstīvā tūrbāntēs fēstă mĭnērvā. *Id.* SYN. Ăgĭtō, cōmmŏvĕō, pērtūrbō, cōntūrbō, mīscĕō, pērmīscĕō. || *Au fig* Sēd rēs ănĭmōs īncōgnĭtă tūrbăt. *V.* Ēt tāntō tūrbētūr Græcĭă lūctū. *V. Fl.* Mājŏr mē tāntō rĕvĕrēntĭă tūrbăt. *M.* (VII, 52) Tūrbāntēs jūră trĭbūnī. *L.* || *Poursuivre vivement.* Aprŏs Lătrātū tūrbābĭs ăgēns. *V.* Ǣthĕrĭă quōs lāpsă plāgā Jŏvĭs ālēs ăpērtō Tūrbābăt cœlō. *Id.* Tūrbābăt răpĭdās ăd sŭă lūstră fĕrās. *Avian.* (17, 2). SYN. Prōtūrbō, ăgĭtō, etc. || *Qqf. Renverser.* Prīmă Tănăgræūm tūrbāvĭt ărūndō Cŏrœbūm. *St.* SYN. Prōtūrbō, etc. *Voy.* Sterno. || *Dissiper.* Grĕgēs sērvōrum, ŏstrūmquĕ rĕnīdēns, Quæ tūrbānt cēnsūm. *Petr.* (*Sat.* 119). Tāntum hānc (partem opum) tūrbāvĭt fīlĭūs ămēns, Dūm mĕlĭōrĕ nŏvās āttōllĭt mārmŏrĕ vīllās. *J.* (14, 94). *Voy.* Decoquo. || *neut. Occasionner du trouble.* Dūm nē rĕdūcām, tūrbēnt pōrrō, quām vĕlīnt. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 12). Īmpāstūs ceū plēnă lĕō pĕr ŏvīlĭă tūrbāns. *V.* Māgnō tūrbāntĕ tŭmūltū. *Id.* || *Être agité, troublé.* Cŏrpŏră quæ īn sōlīs rădĭīs tūrbārĕ vĭdēntūr. *Lr.* (II, 125). Ēt sēptēmgĕmĭnī tūrbānt trĕpĭda ōstĭă Nīlī. *V.* (*Æ.* VI, 800. *Serv.* vertit *turbantur*). Quā nūllām mĕlĭūs, pĕlăgō tūrbāntĕ, cărīnæ Aūdīvērĕ mănūm. *L.* (III, 593. Etsi aliter etiam intelligi potest). || *Au pass. unip.* Tōtīs Ūsque ădĕō tūrbātūr ăgrīs! *V.*

2. Tūrbō, ĭnĭs, *m. Tourbillon, vent impétueux.* Quā dătă pōrtă, rŭūnt, ăc tērrās tūrbĭnĕ pērflānt. *V.* Īndŏmĭtūs tūrbō cōntōrquēns flāmĭnĕ rōbūr. *Cat.* (64, 107). Āvūlsīt lăcĕrōs, pērcūssā pūppĕ, rŭdēntēs Tūrbō răpāx. *L.* EP. Ācĕr, răpāx, præcĕps, vĭŏlēntūs, īndŏmĭtūs, fūlmĭnĕūs, raūcūs, hōrrĭsŏnūs. VERS. Ādvērsī rūptō ceū quōndăm tūrbĭnĕ vēntī Cōnflīgūnt. *V.* Ăgēns hĭĕmĕm rŭīt æquŏrĕ tūrbō. *Id.* Frāngĭtūr īncūrsū nīmbōsī tūrbĭnĭs ărbŏr. *O.* Īntērdūm vōrtĭcĕ tōrtō Cōrrĭpĭūnt (venti), răpĭdīquĕ rŏtāntī tūrbĭnĕ pōrtānt. *Lr.* Vēntūs Tūrbĭnĭbūs fŭrĭt īnsānīs. *Sil.* Ceū tūrbĭnĕ raūcō Quūm grăvĭs ārmātūr Bŏrĕās. *Cl.* *Voy.* Ventus, Procella. || *Tourbillon de fumée, de poussière.* Ātrām prōrūmpĭt ăd æthĕră nūbĕm Tūrbĭnĕ fūmāntēm pĭcĕō (Ætna). *V.* Quāntūs Bīstŏnĭō tōrquētūr tūrbĭnĕ pūlvĭs. *L.* *Voy.* Fumus, Pulvis. || *Au fig.* Nēscĭō quō mĭsĕræ tūrbĭnĕ mēntĭs ăgōr. *O.* Vīrtūtĭs jām sōlă fĭdēs, quām tūrbĭnĕ nūllō Ēxcūtĭēt Fōrtūnă tĭbī. *L.* Ō cōnfūsĕ nĭmĭs Grădīvī tūrbĭnĕ Vārrō! *Sil.* Tūrbĭnĕ sūb mūndī quūm pērsĕquĕrēntūr ĭnīquī. *Fort.* (II, 18, 1). || *Tournoiement, mouvement circulaire; au fig. Révolution.* Cūm cœlī tūrbĭnĕ fērrī. *Lr.* (V, 623). Ātēr lētĭfĕrō strīdēbāt tūrbĭnĕ sērpēns. *Sil.* Hæc īncĭtātĭs mēmbră tūrbĭnĭbūs fĕrăt. *Sen.* (*Hip.* 1236, de rota). Rēs dĕūs nōstrās cĕlĕrī cĭtātās Tūrbĭnĕ vērsăt. *Id.* (*Thyest.* 621). Vērtĕrĭt hūnc dŏmĭnūs, mōmēntō tūrbĭnĭs ēxĭt Mārcūs Dāmă. *Pers.* (5, 78). SYN. Gȳrūs, vērtīgō, tōrtūs. || *En partic. Gouffre.* Hōs tūrbō răpāx, hōs lūbrĭcă fāllūnt Sāxă. *St.* *Voy.* Vorago. || *Mouvement du fuseau, le fuseau même.* Lībrātūm tĕrĕtī vērsābăt tūrbĭnĕ fūsūm. *Cat.* (64, 313). Hānc lūcĕm cĕlĕrī tūrbĭnĕ Pārcă nĕăt! (*Ad Liv.* vs. 164.) || *Fuseau magique.* Cĭtūmquĕ rĕtrō sōlvĕ, sōlvĕ tūrbĭnĕm. *H.* *Voy.* Rhombus. || *Figure circulaire, corps arrondi.* Căvă būccĭnă sūmĭtūr īllī Tōrtĭlĭs, īn lātūm quæ tūrbĭnĕ crēscĭt ăb īmō. *O.* || *Impétuosité, violence.* Tēnsō bāllīstæ tūrbĭnĕ răptă Lăncĕă. *L.* Hāstă vŏlāns īmmānī tūrbĭnĕ trānstrĭs Īnsŏnŭĭt. *V. Fl.* Īntōrquēns dīrēctō tūrbĭnĕ rōbūr. *Sil.* Præcĭpĭtēm scŏpŭlo ātque īngēntĭs tūrbĭnĕ sāxī Ēxcūtĭt. *V.* Quō tūrbĭnĕ tōrquĕăt hāstăm. *Id.* SYN. Vīs, īmpĕtūs. || *Sabot, jouet d'enfant.* Ceū quōndăm tōrtō vŏlĭtāns sūb vērbĕrĕ tūrbō, etc. *V.* (*Æ.* VII, 378 sq. Multi addunt locum *Tibulli*, qui supra in v. *Turben*). PPH. Vŏlūbĭlĕ būxŭm. *V.* || *Qqf. Trouble.* Īnsŏmnī lāssātās tūrbĭnĕ tāndĕm Cōntĭcŭīssĕ dŏmōs. *V. Fl.* *Voy.* Turba.

3. Tūrbō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Cŏrpŏrĕ mājŏrēm rīdēs Tūrbōnĭs ĭn ārmīs Spīrĭtūm. *H.* (Cf. *Charis.* 117).

Tūrbŭlēntūs, ă, ŭm. *Trouble, troublé, orageux.* Cūr... tūrbŭlēntām fēcīstī mĭhĭ Ăquām bĭbēntī? *Ph.* Īn... tēmplīsquĕ tūrbŭlēntĭs. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 3). SYN. Tūrbĭdūs. || *Au fig.* (*Proie, pêche*) *disputée à la tempête.* Tūrbŭlēntām prædăm. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 142). || *Troublé, embarrassé.* Heū ĕdĕpōl rēs tūrbŭlēntās! *Pl.* (*Epid.* I, 1, 68).

Tūrcæ, ārŭm, *et postérieurt.* Tūrcī, ōrŭm, *m. pl.* (Τουρκοί). *Turcs, peuple scythe.* (Cf. *Plin.* 6, 7, 7, Turcæ.)

Tūrcĭūs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Tūrcĭūs īllĕ ēst. *P. Nol.* (28, 236). || *Adj.* Tūrcĭæ gēntĭs dĕcŭs. (*Id.* ib. 158).

Tūrdă, æ, *f. de* Turdus. Nēc tĕnŭēm sōlērs tūrdārūm nōssĕ sălīvăm. *Pers.* (6, 24. Hoc merito *Schol.* defendit, et habet ed. *O. Jahn.* Litem dirimit *Serv.* *Gramm.* editus a *Lindem.* p. 393 : « *Turdus* quum apud alios genere masculino sit, Persius *turdarum* dicit. » Id etiam vult *Non.* 3, 254, etsi vulgo corruptus).

Tūrdĕtānī, ōrŭm, *m. pl.* (Τουρδιτανοί). *Peuple de la Bétique.* (*Pl. Capt.* I, 2, 60, ubi in verbo ludit, *turdorum* avidos innuens.)

Tūrdŭs, ī, *m. Grive, oiseau.* Nīl mĕlĭūs tūrdō. *H.* Īntēr ăvēs tūrdūs sī quĭs mē jūdĭcĕ cērtĕt. *M.* (XIII, 92). Tūrdōquĕ lĭcēt mīssāquĕ cŏlūmbā. *O.* EP. Pĕrĕgrīnŭs, ăvĭdŭs, ĕdāx, crāssŭs, pīnguĭs.

Tūrĕūs, ă, ŭm. *D'encens.* Sōlĭs ēst tūrĕă vīrgă Săbæĭs. *V.* Cōngēstă crĕmāntūr Tūrĕă dōnă, dăpēs. *Id.* Dētĭs, ĕt īn vĕtĕrēs tūrĕă grānă fŏcōs. *O.*

Tūrgēns, tĭs, *et* Tūrgĭdŭs, ă, ŭm. *Gonflé, enflé.* Cōncūrrūnt Sătȳrī, tūrgēntĭăque ōră părēntĭs Rīdēnt. *O.* Quĭd nōstrō gĕmĭtū tūrgēntĭă lūmĭnă tōrquēs? *Pp.* (I, 21, 3). Dīc hăbĭlēm, quæcūmquĕ brĕvĭs; quæ tūrgĭdă, plēnăm. *O.* Āt īllĕ sīmā nārĕ, tūrgĭdīs lăbrīs. *M.* (VI, 39). Hībērnā nĭvĕ tūrgĭdī (fluvii). *H.* SYN. Tŭmēns, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Gonflé d'orgueil.* Āltō Tūrgĭdŭs āllŏquĕrĭs fāstū. *Cl.* || *Emphatique.* Tūrgĭdŭs Ālpīnŭs jŭgŭlăt dūm Mēmnŏnă. *H.*

Tūrgĕō, ēs, ērĕ, *et* Tūrgēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Être gonfle, enflé, se gonfler.* Frūmēnta īn vĭrĭdī stĭpŭlā lāctēntĭă tūrgēnt. *V.* Tūrgĕt ĕt īnsōlĭda ēst (herba). *O.* Ăccēptā spōngĭă tūrgĕt ăquā. *M.* (XIII, 47). Plēnō quūm tūrgĕt săccŭlūs ōrĕ. *J.* (14, 138). Prīmā Cĕrēs dŏcŭĭt tūrgēscĕrĕ sēmĕn īn ăgrīs. *O.* Vălĭdĕ tūrgēscĭt lūrĭdā caūlĕ Brāssĭcă. *Col.* (X, 325). SYN. Tŭmĕō, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Crēdĭtŭr, ēt nĭmĭīs tūrgēnt mēndācĭă mōnstrīs. *Cl.* Būllātīs ŭt mĭhĭ nūgīs Păgĭnă tūrgēscăt. *Pers.* (5, 19). || *Être irrité.* Īn fērmēntō tōta ēst: ĭtă tūrgēt mĭhĭ. *Pl.* (*Cas.* II, 5, 17) Cŏrquĕ mĕūm pĕnĭtūs tūrgēscĭt trīstĭbŭs īrīs. *Cic.* (*Tuscul.* 3, 9). Tūrgēscĭt vĭtrĕă bīlĭs. *Pers.* (3, 8). || *Être emphatique.* Prŏfēssŭs grāndĭă, tūrgĕt. *H.* || † Tūrsī, *parf.* Cȳclōpĭs vēntēr vĕlŭt ōlīm tūrsĕrăt āltī, Cārnĭbūs hūmānīs dīstēntūs. *Enn.* (apud *Prisc.* p. 870).

Tūrgĭdŭlūs, ă, ŭm, *dimin. du suiv.* Flēndō tūrgĭdŭlī rŭbēnt ŏcēllī. *Cat.* (3, 18). Dē jām tūrgĭdŭlīs nŭmĕrābăt dāmnă răcēmīs. *P. Petr.* (V, 455).

Tūrgĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Turgens.

† Tūrgŏr, ōrĭs, *m. Enflure.* Vīx ūmbĭlīcūm, mūltā

ŏpĕrtŭm fāscĭā, Tūrgōrĕ pīnguĭs īnsŭĭt rŭbĕllŭlŭm. *Capel.* (V, p. 187). *Voy.* Tumor.

Tūrĭă, æ, *et* Tūrĭŭs, ĭī, *m. Rivière de la Tarraconaise, auj. le Guadalaviar.* Rŏsĕĭs fōrmōsīs Tūrĭă rīvīs. *Cl.* (Cf. *Prisc.* 641.) Præstrīngĭt āmnĭs Tūrĭŭs ōppĭdŭm Tўrĭn. *Avien.* (*Or. mar.* 482).

Tūrĭbŭlŭm, ī, *n. Cassolette à encens, encensoir.* Tūrĭbŭla ĕt pătĕræ : quæ tērtĭă vāsă dĕūm? Lānx. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per interr.* 5). Nōnnĕ vĭdēs ŭt tūrĭbŭlīs frīgēntĭbŭs īgnĭs Mārcĕăt? *Prud.* (*Apoth.* 479). SYN. Ăcērră. || *Constellation.* Tūrĭbŭlŭm vĭcīnum aūstrīs. *Germ.* (*Arat.* 391).

Tūrĭcrĕmŭs, ă, ŭm. *Qui brûle de l'encens.* Vīdĭt, tūrĭcrĕmīs quŭm dōna īmpōnĕrĕt ārīs. *V.* Cūm prĕcĕ tūrĭcrĕmīs dēvĕnĕrātă fŏcīs. *O.*

Tūrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit l'encens.* Ēt dŏmĭtās gēntēs, tūrĭfĕr Īndĕ, tŭās. *O.* Tōtăquĕ tūrĭfĕrīs Pānchāĭă dīvĕs ărēnīs. *V.* || *Eccl. Thuriféraire.* Cāthŏlĭcă nōn ēs dē plēbĕ, sĕd ūnŭs Dē grĕgĕ tūrĭfĕrō. *Prud.* (*Apoth.* 292).

Tūrĭlĕgŭs, ă, ŭm. *Qui recueille l'encens.* Nām mŏdŏ tūrĭlĕgōs Ărăbās, mŏdŏ dēspĭcĭt Īndōs. *O.*

Tŭrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*Hor. S.* II, 1, 49.)

Tūrmă, æ, *f. Petite troupe de cavalerie, espèce de brigade.* Trēs ĕquĭtŭm nŭmĕrō tūrmæ, tērnīquĕ văgāntŭr. *V.* Ālĭpĕdēs răpĭs ăd cērtāmĭnă tūrmās. *Sil.* Ēt tū, fēmĭnĕæ Thērmōdōn cōgnĭtĕ tūrmæ. *O.* EP. Ĕquēstrĭs, frēnātă, cĭtă, lĕvĭs, sŏnōră, sŏnāns. || *Par ext. Toute espèce de troupe armée, bataillons.* Īpsĕ sălūtātŭm rĕdŭcēs pōst prœlĭă tūrmās Ībăt. *Cl.* Tūrmās īnvāsĭt ăgrēstēs. *V.* Tītānăs īmmānēmquĕ tūrmăm. *H. Voy.* Exercitus. || *En gén. Foule.* Mōrtālēsquĕ tūrmās. *H.* (*Od.* III, 4, 47. Alii leg. *turbas*).

Tūrmālĭs, ĕ. *De la cavalerie.* Ēxcĭtăt īncēstōs tūrmālīs būccĭnă sōmnōs. *Cl.* || *Des chevaliers.* Nōn sānguĭnĕ crētŭs Tūrmālī trăbĕāquĕ Rĕmī. *St.* SYN. Ĕquēstĕr. || *n. pris adv. Comme font des cavaliers.* Mīxtă vĭrīs tūrmālĕ frĕmĭt (Bellona). *St.*

Tūrmātĭm, *adv. Troupe contre troupe.* Prœlĭă pūgnāsque Ēdĕrĕ tūrmātīm cērtāntĭă *Lr.* (II, 117).

Tūrnŭs, ī, *m.* 1. *Turnus, chef des Rutules, vaincu et tué par Énée.* Cēssĕrĭt Aūsŏnĭō sī fōrs vīctōrĭă Tūrnō. *V.* Tūrnŭs, ăn Ænēās, Lătĭæ gĕnĕr ēssĕt Ămātæ. *O.* PPH. Daūnĭŭs hērōs. *V.* Sēcūrŭs lĭcĕt Ænēān Rŭtŭlŭmquĕ fĕrōcēm Cōmmĭttās. *J.* (1, 162). || 2. *Turnus Herdonius, d'Aricie.* Ēt Tūrnī lăcŭs, ĕt pōmōsī Tībŭrĭs ārvă. *Col.* (X, 138. Alii leg. *Turris*). || 3. *Poëte satirique.* Cōntŭlĭt ăd sătĭrās īngēntĭă pēctŏră Tūrnŭs. *M.* (XI, 11). Nēc Tūrnŭs pŏtĭŏr, nēc Jŭvĕnālĭs ĕrĭt. *Rutil.* (1, 604. Et *Sid.* 9, 267). || *Autres.* (*Sid. Epist.* IV, 24.)

Tŭrŏnĕs, ŭm, *et* Tŭrŏnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de la Gaule, riverain de la Loire, sur le territoire de la Touraine.* Īnstăbĭlēs Tŭrŏnās cīrcŭmsĭtă căstră cŏērcēnt. *L.* (1, 437. Alii leg. *Turones*). Ēst lŏcŭs īn Tŭrŏnŭm fīne ĕt cōnfīnĕ Bĭtūrgŭm. *Fort.* (*V. S. M.* III, 269). Quŭm bēllă tĭmēntēs Dēfēndĭt Tŭrŏnŏs, ăbĕrās. *Sid.* (5, 211). Dūlcĕ căpŭt Tŭrŏnīs, rēllĭgĭōnĭs ăpēx. *Fort.* (V, 13, 2).

Tūrŏnĭcŭs, ă, ŭm, *et* Tūrŏnĭcēnsĭs, ĕ. *Des* Turones. Tūrŏnĭcŭm fŏvĕās pāstŏr ĭn ūrbĕ grĕgĕm. *Fort.* (V, 4, 2. *Id.* VIII, 15, 2. Prima producta ob necessitatem fuit). Fōrtĕ dĕcŭs gĕnĕrĭs, Tūrŏnĭcēnsĭs ăpēx. *Id.* (VIII, 20, 2).

† Tūrpāssĭs, *arch. pour* Turpaveris. (*Pacuv.* ap. *Non.* 2, 886.)

Tūrpĭcŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Turpis. Īstă tūrpĭcŭlō pŭēllă nāsō. *Cat.* (41, 3).

Tūrpĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un ancien Comique latin.* Tūrpĭlĭŭs sēptĭmŭm, Trăbĕa ōctāvum ōbtĭnĕt. *Volc. Sedig.* (ap. *Gell.* 15, 24).

† Tūrpĭlŭcrĭcŭpĭdŭs, ă, ŭm. *Qui recherche un gain honteux.* (*Pl. Trin.* I, 2, 63.)

Tūrpĭs, ĕ. *Laid, difforme.* Nē crūrĕ mălō, nē sīt pĕdĕ tūrpī. *H.* Aūt tūrpēs vĕtŭlīsquĕ fœdĭōrēs. *M.* (VIII, 79). Nāmque ălĭæ tūrpēs hōrrēnt. *V.* Tūrpēs pāscĭt sūb gūrgĭtĕ phōcās. Fōrmă bŏvĭs, cuī tūrpĕ căpŭt, cuī plūrĭmă cērvīx. *Id.* (Et *Prop.* III, 22, 36, de bove). Tūrpēs ēssĕdă quŏd trăhŭnt bĭsōntēs. *M.* (I, 105). Īdēmque hăbēbăt fīlĭām tūrpīssĭmăm. *Ph.* SYN. Dēfōrmĭs, īnfōrmĭs, fœdŭs, hōrrĭdŭs, *qqf.* mălŭs, prāvŭs, tĕtĕr, īndĕcēns. PPH. Fōrmā mălā (ancillam). *Pl.* || *Sale.* Nē tūrpĕ tŏrăl, nē sōrdĭdă māppă Cōrrūgĕt nārēs. *H.* Tūrpĭă mēmbră fĭmō. *V.* Tūrpĭs ŏvēs tēntăt scăbĭēs. *Id.* Tūrpĭs ăb īnvīsō pēndēbăt stīrĭă nāsō. *M.* (VII, 37). Vēstītŭs tūrpĭs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 57). SYN. Fœdŭs, sōrdĭdŭs, etc. *Voy.* Sordidus. || *Honteux, déshonorant.* Pārs īngēntēm fōrmīdĭnĕ tūrpī Scāndūnt rūrsŭs ĕquŭm. *V.* Tūrpĭă quĭd rĕfĕrām vānæ mēndācĭă līnguæ? *O.* Tūrpī frēgērūnt sæcŭlă lūxū. *J.* (6, 298). Tūrpēmquĕ rĕpūlsăm. *H.* SYN. Fœdŭs, īnhŏnēstŭs, īnhŏnōrŭs, pŭdēndŭs, īndīgnŭs, prŏbrōsŭs, dēdĕcŏr, īndĕcōrŭs, īndĕcēns, ērŭbēscēndŭs, sōrdĭdŭs, īnfāmĭs. || *En partic. Licencieux, indécent, obscène.* Tūrpĭs ămŏr sūrdīs aūrĭbŭs ēssĕ sŏlĕt. *Pp.* (II, 16, 36). Tūrpĭs ădūltĕr. *H.* Pŭdĕt Dīcĕre hāc præsēntĕ vērbŭm tūrpĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 4, 18). Hīstŏrĭæ tūrpēs īnsĕrŭīssĕ jŏcōs. *O.* SYN. Flāgĭtĭōsŭs, ōbscēnŭs, fœdŭs, īmpūrŭs, spūrcŭs, etc. *Voy.* Impudicus. || Tūrpĕ ēst. *Il est honteux.* Tūrpe ĕrĭt, īngĕnĭŭm mĭtĭŭs ēssĕ fĕrīs. *O.* Tūrpĕ sĕnēx mīlēs, tūrpĕ sĕnīlĭs ămŏr. *Id.* PHR. Nēc fŭĭt ōpprŏbrĭō fāctă sĭne ārtĕ căsă. *Pp.* Dēdĕcŏri ēst fōrtūnă prĭŏr. *L.* || *n. pris adv. Honteusement.* Jăcĕt hōstĭs ărēnā, Tūrpĕ gĕmēns. *St. Voy. le suiv.*

Tūrpĭtĕr. *D'une manière laide, difforme.* Ūt tūrpĭtĕr ātrŭm Dēsĭnăt īn pīscēm mŭlĭĕr fōrmōsă sŭpērnĕ. *H.* Tūrpĭtĕr ōblīquō claūdĭcĕt īllĕ pĕdĕ. *O.* SYN. Fœdē, dēfōrmĭtĕr. || *Au fig.* Īngĕnĭŭm... tūrpĭtĕr hīrtŭm. *H* || *Honteusement.* Tūrpĭtĕr ōbtĭcŭīt sūblātō jūrĕ nŏcēndī. *H.* Tūrpĭŭs ējĭcĭtŭr, quām nōn ădmĭtĭtŭr, hŏspēs. *O.* SYN. Fœdē, prŏbrōsē, tūrpĕ. || *D'une manière indécente.* Aūt tŭnĭcām sūmmā dēdūcĕrĕ tūrpĭtĕr ōrā. *O.*

Tūrpĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Laideur.* Cuī sērvĭtūtēm dī dănūnt lēnōnĭām Pŭĕro, ātque ĕīdēm si ăddūnt tūrpĭtūdĭnĕm. *Pl.* (*Ps.* III, 1, 1). SYN. Dēfōrmĭtās. || *Au fig. Honte.* Ēst hŏnēstă tūrpĭtūdŏ, prō bŏnā caūsā mŏrī. *P. Syr. Voy.* Dedecus.

Tūrpŏ, ās, ārĕ. *Enlaidir.* Āst īllī fœdă cĭcātrīx Sētōsām lævī frōntēm tūrpāvĕrăt ōrĭs. *H.* Tē... rūgæ Tūrpānt ĕt căpĭtĭs nĭvēs. *Id.* Tūrpātquĕ dĕcōră jŭvēntā ōră nŏvŭs păllŏr. *Sil.* SYN. Dētūrpŏ, fœdŏ, dēfōrmŏ, cōrrūmpŏ. || *Souiller, salir.* Jŏvĭs ārām sānguĭnĕ tūrpārī. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 35). Cānĭtĭem īmmūndō pērfūsām pūlvĕrĕ tūrpāns. *V.* Hērcŭlĕā tūrpātŭs gўmnădĕ vūltŭs. *St* SYN. Fœdŏ, pōllŭŏ, īnquĭnŏ, etc. *Voy.* Polluo. || *Au fig. Déshonorer.* Nēc tūrpāvĭt ăvōs. *St.* Āfflīctōs tūrpārem ĕgŏ prŏdĭtŏr Ārgōs. *Id.*

Tūrrānĭŭs, ĭī, *m. Nom d'un poëte tragique.* Mūsăquĕ Tūrrānī trăgĭcīs īnnīxă cŏthūrnīs. *O.* || *Autres.* Tūrrānī, pŏtĕs ēsŭrīrĕ mēcŭm. *M.* (V, 79).

Tūrrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Comme* Turriger.

? Tūrrĭgĕnă. *Voy.* Tyrrhigena.

Tūrrĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte une tour ou des tours.* Tūrrĭgĕrās clāssīs pĕlăgō spārsūră cărīnās. *L.* Fĕræquĕ Tūrrĭgĕræ mōlĕm (trabeus, scil. elephantum). *Sil.* || *Couronné de tours, de créneaux.* Tūrrĭgĕræque ūrbēs. *V.* Ēt tūrrĭgĕræ Āntēmnæ. *Id.* SYN. Tūrrītŭs. PPH. Tūrrĭbŭs mūnītŭs, cīnctŭs, īnstrūctŭs. || Tūrrĭgĕră dĕă. *Cybèle, qu'on représente avec une*

couronne crénelée. Tūrrĭgĕrām cāstō vīnxĭt ămōrĕ dĕām. *O.* (*Id. Trist.* II, 24). SYN. Tūrrītă. PHR. Aūrĕā, sānctārūm dĕcŭs īmmōrtālĕ cŏmārūm, Dēflūxĭt căpĭtī tūrrīs, sūmmōquĕ vŏlūtŭs Vērtĭcĕ, crīnālīs vĭŏlātūr pūlvĕrĕ mūrŭs. *Cl.* || *En parl. de villes ainsi représentées.* Tūrrĭgĕrō cānōs ēffūndēns vērtĭcĕ crīnēs. *L.* (Et *Rutil.* 1, 117).

Tūrrĭs, ĭs; *acc.* ĕm *et* ĭm; *abl.* ĕ *et* ī, *f.* (τύρρις). *Tour, fort.* Bāllīstā pērvōrtām tūrrim ēt prōpūgnācŭlă. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 59). Tūrrim īn præcĭpĭtī stāntĕm, sūmmīsquĕ sŭb āstră Ēdūctām tēctīs. *V.* (*Æ.* II, 460. Sic omnes, præter *Char.* 25, qui legit *turrem.* Sed *Gell.* 13, 20, leg. *turrim*). Ăpŭd vĕtūstām tūrrĕm. *Att.* (ap. *Prisc.* 762). Īnquĕ sŭā tūrrī pērlātūīssĕt ănūs. *O.* Ēt īn ōmnī tūrrĕ fŭrēntĕm. *V. Fl.* (Adde *Prud. Peri.* 14, 3, turrium.) EP. Āltă, ārdŭă, ēxcēlsă, sūblīmĭs, mūnītă, vāllātă, vălĭdă, tūtă, sēcūră, ĭnāccēssă. PHR. Tūrrĭs mūnīmĕn, prōpūgnācŭlă. Tūrrītă prōpūgnācŭlă, mœnĭă. Tūrrĭgĕræ *ou* tūrrītæ ārcēs. VERS. Stāt fērrĕă tūrrĭs ăd aūrās. *V.* Jām vălĭdīs sēptī dēgēbānt tūrrĭbūs ævūm. *Lr.* Cāndĭdă quā gĕmĭnās ōstēndūnt cūlmĭnă tūrrēs. *Pp.* Stāt tūrrĭs mūnītă lŏcō, mūrōquĕ tĕnācī, Ūndĕ dătūr lōngē cāmpōs prōspēctŭs ĭn ōmnēs, Sūblīmīquĕ mĭnāns īrrūmpĭt ĭn æthĕră tēctō. *Aus.* Tūrrītăquĕ sūmmīs Dīspōnīt cāstēllă jŭgīs. *Luc.* Ūrbĕm sŭpĕr ārdŭă tūrrĭs Ēmĭnĕt. *Id.* Ēssĕ lŏcūm sŏlĭdæ tūtūm mūnīmĭnĕ mōlĭs. *O.* Īn lătŭs ōmnĕ pătēns tūrrīs cīrcūmspĭcĭt ūndās. *Id. Voy.* Propugnaculum. || *Tour en bois, machine de siége.* Tūrrĭm, cōmpāctīs trăbĭbūs quam ēdūxĕrăt īpsĕ, Sūbdĭdĕrātquĕ rŏtās, pōntēsque īnstrāvĕrăt āltōs. *V.* Ēt jām mōtūrās īngēntĭă pōndĕră tūrrēs Ērĭgĭt, ēt mĕdĭīs sūbrēpĭt vīnĕă mūrīs. *L.* || *Tours formant la couronne de Cybèle. Voy.* Turriger. || ? Tūrrĭs lăcŭs. *Voy.* Turnus 2.

Tūrrītŭs, ă, ŭm. *Garni de tours, qui porte des tours.* Tāntā mōlĕ vĭrī tūrrītīs pūppĭbŭs īnstānt. *V.* Quō tĭbĭ tūrrītīs īncīngĕrĕ mœnĭbŭs ūrbēs? *O.* Tūrrītās mōlēs āc prōpūgnācŭlă dōrsō Bēllŭă nīgrāntī gēstāns. *Sil. Voy.* Turriger. || — cŏrōnă. *Couronne garnie de créneaux.* Tēmpŏră mūrālī cīnctūs tūrrītă cŏrōnā. *Sil. Voy.* Corona. || — dĕă. *Cybèle.* Claūdĭă tūrrītæ rārā mĭnīstră dĕæ. *Pp.* (IV, 11, 52). Īnvĕhĭtūr cūrrū Phrȳgĭās tūrrītă pĕr ūrbēs. *V. Voy.* Turriger. || *Au fig. Élevé en forme de tour.* Gĕmĭnō dēmīttūnt brāchĭă mūrō Tūrrītī scŏpŭlī. *V.* Tūrrītūm tōrtīs căpŭt āccūmŭlārăt ĭn āltūm Crīnĭbŭs. *Prud.* (*Psych.* 183).

† Tūrsī, *parf. de* Turgeo.

Tūrtŭr, ŭrĭs, *m. Tourterelle, tourtereau.* Tĭbi īstōs hăbĕās tūrtŭrēs, pīscēs, ăvēs. *Pl.* (*Most.* I, 1, 44). Nēc gĕmĕre āĕrĭă cēssābĭt tūrtŭr ăb ūlmō. *V.* Cărĭtūrūs tūrtŭrĕ māgnō. *J.* (6, 39). EP. Fīdŭs, fīdēlĭs, gĕmēns, quĕrŭlŭs. *Voy.* Columba.

Tūs, tūrĭs, *n. Encens.* Āngŭlŭs īstĕ fĕrĕt pĭpĕr ēt tūs ōcĭŭs ūvā. *H* Ēt tūs, ĕt īgnĕm vīvĭdum īn cārbōnĭbŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 917). Īndĭă mīttĭt ĕbūr, mōllēs sŭă tūră Săbæī. *V.* Ādspĭcĭt āră prĕcēs vōtīvăquĕ tūră pĭōrŭm. *O.* EP. Ēōŭm, Pānchæŭm, Săbæŭm, Năbăthæŭm, Īndŭm; pīnguĕ, fūmāns, văpōrŭm; ŏdōrŭm, ŏdōrĭfĕrŭm, ŏlēns, rĕdŏlēns, frāgrāns; pĭŭm, săcrŭm. PPH. Tūrĕă *ou* tūrĭs mīcă, vīrgă. Tūrĕă dōnă, mūnĕră, grānă, gērmĭnă. Tūrĭs grānă, lăcrĭmæ, hŏnōrēs, ŏdōrēs, fūmŭs, văpŏr, ăcērvī, ăcērră. Āssȳrĭŭs *ou* Săbæŭs ŏdŏr. Săbæă mērx. || *Brûler ou Offrir de l'encens.* Tūs, tūră ădŏlĕō, crĕmŏ, īncēndŏ, ūrŏ, dō, fĕrŏ, rĕdŭŏ; flāmmīs, fŏcīs dō, āddŏ, īmpōnŏ; ārīs, āltārĭbŭs fĕrŏ; ĭn īgnēs, īn fŏcŏs dō, fĕrŏ, mīttŏ; ĭn ārās fĕrŏ. Tūrĕ cŏlŏ, vĕnĕrŏr, sūpplĭcŏ, lĭtŏ. Tūrĭs hŏnōrēs fĕrŏ, rĕfĕrŏ, ădŏlĕŏ. Tūrĭs hŏnōrĕ dīgnŏr. Tūrĕă grānă fŏcīs ūrŏ. VERS. Tūrĭcrĕmīs quūm dōna īmpōnĕrĕt ārīs *V.* Pānchæīs ădŏlēscūnt īgnĭbŭs āræ. Plēnā sūpplēx vĕnĕrātūr ăcērrā. Săcrīs ădŏlēnt āltārĭă flāmmīs. Cēntūmquĕ Săbæō Tūrĕ călēnt āræ. Ēt tēmplūm tūrĕ văpōrānt. *Id.* Tūră fĕr ăd māgnōs vīnăquĕ pūră dĕōs. *O.* Sīc căpĭtūr mĭnĭmō tūrĭs hŏnōrĕ dĕŭs. Quæ dĕ pārvā dīīs paŭpĕr lībăt ăcērrā Tūră. Tūnc ĕgŏ tūră fĕrām răpĭdīs sōlēnnĭă flāmmīs. Quīs nōn āltārĭbŭs īllīs Īrrĭtă tūră tŭlĭt? Sŭpĕrīs pĭă tūră fĕrēbăt. Ēt fūmō tūrĭs ădōrăt (deos). Quūm făcĕrēs āltārĭă pīnguĭă tūrĕ. Cōngēstăquĕ flāmmā Tūră lĭquĕfīūnt. Tūrăque ĭn īgnĕ sŏnēnt, īnfĭcĭāntquĕ dĭĕm. *Id.* Ūrāntūr pĭă tūră fŏcīs, ūrāntŭr ŏdōrēs Quōs tĕnĕr ē tērrā dīvĭtĕ mīttĭt Ărābs. *Tib.* Nātālīs Jūnō, sānctōs căpĕ tūrĭs hŏnōrēs. *Id.* Cŏrōnātās ŭbĭ tūrĕ pĭāvĕrĭs ārās. *Pp.* Cōstūm mōllĕ dăte ēt blāndī mĭhĭ tūrĭs hŏnōrēs. *Id.* Āltārĭă fūmēnt Fēstă Jŏvī. *Sil.* Vōtăquĕ tūrĭcrĕmōs nōn īrrĭtă fūdĭt ĭn īgnēs. *L.* Nōn āntĕ... Quām tūrĕ flāmmās pāscăt, ēt plācĕt dĕōs. *Sen.* Splēndēscăt īgnīs tūrĕ, quŏd... Dīvēs Săbæīs cōllĭgĭt trūncīs Ărābs. *Id.*

Tūscī, ōrūm, *m. pl. Les Étrusques ou Toscans.* Aūt Tūscī tĭbĭ Tūscŭlīvĕ mīttūnt. *M.* (VII, 31). Hæc cōntrā dūx ĭtă Tūscŭs ăĭt. *O.* || — ŭs, ă, ŭm. Nēc Tūscūs plăcĭdīs dēvĕhĭt āmnĭs ăquīs. *O.* Pōnēbānt ĭgĭtūr Tūscō fārrātă cătīnō. *J.* (11, 109). SYN. Ĕtrūscŭs, Tȳrrhēnŭs. || Tūscŭs vātēs. *Haruspice d'Étrurie.* Tūscōs dē mōrĕ vĕtūstō Āccīrī vātēs. *L.* || Tūscŭs vīcŭs. *Quartier de Rome.* Ūnguēntārĭŭs, āc Tūscī tūrbă īmpĭă vīcī. *H.*

Tūscĭă. *Voy.* Tutia.

Tūscŭlānŭs, ă, ŭm. *De Tusculum, Tusculan.* Nēc Tūscŭlānōs Ălgĭdōsquĕ sēcēssūs. *M.* (X, 30). SYN. Tūscŭlŭs. || *n.* (*s.-ent.* prædium). *Maison de plaisance à Tusculum.* Cătōnīs mŏdŏ, Gāllĕ, Tūscŭlānŭm Tōtā crēdĭtŏr ūrbĕ vēndĭtābăt. *Fur. Bib.* (apud *Suet. Gram.* 11).

Tūscŭlī, ōrŭm, *m. pl. Habitants de Tusculum.* Aūt Tūscī tĭbĭ Tūscŭlīvĕ mīttūnt. *M.* (VII, 31). || — ŭs, ă, ŭm. Ālgĭdŭs aūt hōrrēns, aūt Tūscŭlă prōtĕgĭt ūmbrā *St.* Tūscŭlă tēllūs. *Tib.* (I, 7, 57). Ālbānōs quŏquĕ Tūscŭlōsquĕ cōllēs. *M.* (IV, 64). SYN. Tūscŭlānŭs.

Tūscŭlĭdæ, ārŭm, *m. pl. Tusculans. Voy. dans* Papiria.

1. Tūscŭlŭm, ī, *n. Tusculum, ville du Latium, dont on attribuait la fondation à Télégone, fils d'Ulysse et de Circé.* Nēc ŭt sŭpērnī vīllă cāndēns Tūscŭlī. *H.* PHR. Tēlĕgŏnī jŭgă pārrĭcĭdæ. *H.*

2. Tūscŭlŭm, ī, *n., dimin. de* Tus. *Un peu d'encens.* Nūnc tūscŭlum ēmi ēt hāscĕ cŏrōnās flōrĕās. *Pl.* (*Aul.* II, 7, 15. *Prisc.* 611, legit : *tusculum emi hoc et coronas*).

Tūscŭs. *Voy.* Tusci.

Tūssĭŏ, īs, īrĕ, *n. Tousser.* Sī quīs Fōrtĕ cŏhērēdūm sĕnĭōr mălĕ tūssĭēt. *H.* Āt tū nōn cēssās tōtīs tūssīrĕ dĭēbŭs. *M.* (XI, 87). PPH. Tūssīs pūlmōnĕm *ou* pēctŭs quāssăt, cōncŭtĭt. Tūssĭm pătĭŏr. Tūssīs mē ūrgĕt *ou* quătĭt. PHR. Āspĕră pūlmōnĕm tūssīs quătĭt. *Sil.* Ēt quătĭt ægrōs Tūssīs ănhēlă sŭēs, ēt faūcĭbŭs āngĭt ŏbēsīs. *V.* Lēnĭăt ūt faūcēs mĕdĭcŭs, quās āspĕră vēxăt Āssĭdŭē tūssīs, Pārthĕnŏpæĕ, tĭbĭ. *M.* Hīc mē grăvēdŏ frīgĭda, ēt frĕquēns tūssīs Quāssāvĭt. *Cat.* Īntērdūm faūcēs tūssī quătĭūntūr ătrōcī. *Ser. Sam.* Vīdī ĕgŏ rūgōsō tūssīm cōncrēscĕrĕ cōllō. *Pp.*

Tūssĭs, ĭs, *f. Toux.* Sālsăquĕ, pēr faūcēs raūcās vīx ēdĭtă tūssī. *Lr.* (VI, 1188). Gĕmĭtūs, scrĕātūs, tūssīs, rīsūs ābstĭnĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 132). EP. Āspĕră, ægră, sīccă, ănhēlă, frĕquēns, raūcă. *Voy. le précéd.*

Tūsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Tunsus.

† Tūtācŭlŭm, ī, *n. Abri.* Fīda ūt tūtācŭlă nūdīs Īnvălĭdīsquĕ părĕt. *Prud.* (*Sym.* II, 387).

Tūtāmĕn, ĭnĭs, *n.* *Défense, abri.* Dōnăt hăbērĕ vĭrō (loricam), dĕcŭs ēt tūtāmĕn ĭn ārmīs. *V.* SYN. Mūnīmĕn. || *Au fig.* Quī tē tūtāmĕn fŏrĕ pŭtārăt fămĭlĭæ. *Poet.* (ap. *Char.* 252).

† Tūtāmēntŭm, ī, *n.* *Comme le précéd.* Ātquĕ dĭcātōrūm sĭbĭ tūtāmēntă lŏcōrŭm. *P. Nol.* (26, 375).

Tūtānŭs, ī, *m.* *Une des divinités tutélaires des Romains.* Nŏctu Ānnĭbālĭs quūm fŭgāvi ēxērcĭtūm Tūtānŭs, hōc Tūtānŭ' Rōmæ nūncŭpŏr. *Varr.* (ap. *Non.* 12, 42).

Tūtātŭs, ă, ŭm, *part. de* Tutor. *Qui a protégé.* Nīl nĭsĭ mē sōlūm prīmō tūtātŭs ēs; āt nūnc. *O.*

1. Tūtĕ, *et* Tūtĕ īpsĕ. *Toi-même.* Īn ĕāmdēm tūte āccēdĕrēs īnfāmĭām. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 84. Adde *Ter. Phor.* II, 2, 4). Quāmvīs jām cŏrpŏrĭs īpsĕ Tūtĕ tĭbī pārtēm fĕrĭās. *Lr.* (II, 440). Vērte ōmnēs tēte īn făcĭēs. *V.* Sī nātūm gĕnĭtōrĕ Dĕē tēte āssērĭs. *Sedul.* (I, 203). Quōd tūte īpsĕ fătēbĕrĕ mājŭs. *V.* Dē rēbūs tūtĕ lŏquārĭs Īpsĕ tŭīs. *Pp.* (III, 14, 25). *Voy.* Tutemet.

2. Tūtē, *adv.* *Comme* Tuto. Ūt gnātūs tūtē scēptrūm pŏtĭrētūr pătrĭs. *Att.* (ap. *Non.* 7, 112. Male alii *natus virtute*; etiam male vulgo *potiretur*).

Tūtēlă, æ, *f.* *Protection, garde.* Dīquĕ dĕæque ōmnēs, quĭbŭs ēst tūtēlă pĕr āgrōs. *Pp.* (III, 13, 41). Nām dīvūm sērvăt tūtēlă pŏētās. *Tib.* (II, 5, 113). Tūtēlæ sŭbdĭtă cūră tŭæ. *O.* SYN. Tūtāmĕn, cūstōdĭă, pătrōcĭnĭŭm, præsĭdĭŭm, *qqf.* nūmĕn. *Voy.* Auxilium. || Tūtēlām gĕrŏ. *Défendre, garder.* Mēō tērgō tūtēlām gĕrām. *Pl.* (*Trin.* IV, 3, 51. *Ib.* 2, 28, tutelam januæ). *Voy.* Custodio. || *Image d'une divinité protectrice d'un navire.* Ōrnātās dĕcŭīt fūlgēns tūtēlă cărīnās. *L.* Tūtēlæque dĕūm flŭĭtānt. *Sil.* SYN. Nūmĕn. || *Protecteur, patron.* Rērūm tūtēlă mĕārŭm Quūm sīs. *H.* Tūtēlă Lēmnī dīspārēs mŏvēt grēssūs. (*Auct. Priap.* 35, de Vulcano.) SYN. Præsĭdĭŭm, tūtŏr, etc. || *Protégé.* Lānŭvĭum ānnōsī vĕtŭs ēst tūtēlă drăcōnĭs. *Pp.* (IV, 8, 3). Vīrgĭnūm prīmæ, pŭĕrīquĕ clārīs Pătrĭbŭs ōrtī, Dēlĭæ tūtēlă dĕæ. *H.* Flāvæ tūtēlă Mĭnērvæ Nāvĭs. *O.* || *Tutelle.* Gnātī... quī tĭbi īn tūtēlam ēst trādĭtŭs. *Pacuv.* (ap. *Cic. de Or.* 2, 46). Ād sēnōs ăbĕăt tūtēlă părēntēs. *H.* || *Remède.* Aūt īncūrvātæ sī qua ēst tūtēlă pŏdāgræ. *Grat.* (*Cyn.* 478). *Voy.* Remedium.

Tūtĕmĕt. *Comme* Tute 1. Tūtĕmĕt īn cūlpā quūm sīs. *Lr.* (IV, 916). Tūtĕmĕt mīrābĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 3, 133. Cf. *Prisc.* 947).

Tūtĭă *ou* Tūcĭă, æ, *m.* *Ruisseau qui se jette dans le Tibre.* Tūtĭă dēdūcīt tĕnŭēm sĭnĕ nōmĭnĕ rīvŭm. *Sil.* (XIII, 5. Alii legunt etiam *Tuscia* et *Turia*).

Tūtĭcānŭs, ī, *m.* *Nom d'homme.* (Cf. *Ov. Pont.* IV, 12, 9 sq.)

Tūtĭlĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Fāmæ Tūtĭlĭūm sŭæ rĕlīnquăt. *M.* (V, 56, 6. Et *Anth.* II, p. 342).

Tūtō, *adv.* *En sûreté, sûrement, sans danger.* Īnquĕ nŏvōs sōlēs aūdēnt sē gērmĭnă tūtō Crēdĕrĕ. *V.* Quæ tūtō tĭbĭ māgnă vŏlānt (verba). *Id.* Sēd prĕcŏr ūt pōssīm tūtĭŭs ēssĕ mĭsĕr. *O.* Tūtĭŭs ēt gĕmĭnōs ānxĭă mātĕr ălīt. *Pp.* (II, 22, 42). SYN. Īmpūnĕ. || *Sans crainte.* Tūtō sŭpērbă fērt căpūt fāstū grăvī. *Sen.* (*OEd.* 613, Niobe). SYN. Sēcūrē.

† Tūtŏ, ās, ārĕ, *arch.* *Comme le suiv.* Nōn ĕrăt quī cōrpūs trĕmŭlūm fămŭlă tūtārĕt tŏgā. *Pompon.* (ap. *Non.* 7, 70). Tū, mŭlĭĕr, tĕgĕ te, ēt tūtā tēmplă Lībĕrī. *Pacuv.* (ibid.). Pātrĭa ēt prōgnātī tūtāntūr, sērvāntŭr. *Pl.* (*Amph.* II, 2, 20).

1. Tūtŏr, ārĭs, ātŭs sūm, ārī, *d. fréq. de* Tueor. *Garder, défendre, protéger.* Hānc prīmūm tūtārĕ dŏmŭm. *V.* Ārmīs rēs Ītălās tūtērĭs. *H.* Quō mē dūcĕ, quō lārĕ tūtĕr. *Id.* Quī sē cōmmīttĭt hŏmĭnī tūtāndum īmprŏbō. *Ph* SYN. Tŭĕŏr, prōtĕgŏ, dēfēndŏ, etc. *Voy.* Defendo. || *Favoriser.* Tūtātūr făvŏr Eūrўălūm, lăcrĭmæquĕ dĕcōræ. *V.* SYN. Tŭĕŏr, sūstĭnĕŏ, etc. || — pārtēs. *Soutenir un rôle.* Ādspĭcĕ, Plaūtūs Quō pāctō pārtēs tūtētŭr ămāntĭs ĕphēbī. *H.* *Voy* Defendo. || *Écarter, éviter.* Vēnĭmŭs, ēt tăcĭtō sŏnī tūm tūtābĭmŭr āntrō. *Calp.* (6, 70).

2. Tūtŏr, ōrĭs, *m.* *Gardien, protecteur.* Ēt tē, pătēr Sīlvānĕ, tūtōr fīnĭŭm. *H.* Pătrĭām tūtōrĕ cărēntēm Ēxcēpĭt. *L.* Tūtŏr ŏpūm, vīndēx scĕlĕrŭm. *Prud.* (*Sym.* II, 434). SYN. Cūstōs, dēfēnsŏr, pătrōnŭs, tūtēlă. || *Tuteur.* Pārvŭs tūtōrēm, sūmăt ĕgēnŭs ŏpēm. *Fort.* (VIII, 4, 30). SYN. Cūrātŏr. PHR. Īndŭĕ mēntĕ pătrēm. *Cl.* Tū cūrīs sūccēdĕ mĕīs, tū pīgnŏră sōlŭs Nōstră fŏvĕ. *Id.* || *Au fig.* Hānc tĭbī (progeniem, scil. carmina) cōmmēndō: quæ, quō măgĭs ōrbă părēntĕ, Hōc tĭbĭ tūtōrī sārcĭnă mājŏr ĕrĭt. *O.*

? Tūtŭbŏ. *Voy* Cucubo.

Tŭtŭlātŭs, ī, *m.* *Flamine* (*ainsi appelé à cause de la houppe qu'il portait sur la tête*). Lībăquĕ, fīctōrēs, Ārgēōs ēt tŭtŭlātōs. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Tutulus*). || — ŭs, ă, ŭm. *Qui présente une touffe.* Mŭlĭĕr ŭbi ādspēxīt tām mīrĭfĭcē tŭtŭlātām trŭām. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 68).

Tŭtŭlŭs, ī, *m.* *Chignon, touffe.* (Vid. *Fest.*)

Tūtŭs, ă, ŭm, *part. de* Tueor *ou* Tuor. *Qui est en sûreté, qui n'a rien à craindre.* Hīs quŏnĭām lătŭīssĕt tūtŭs ĭn ōrīs. *V.* Ēt tūta ā bēllō Bīstŏnĭs ōră fŭĭt. *O.* Mĕdĭō tūtīssĭmŭs ībĭs. *Id.* Quī vōs ăb ōmnī tūtās præstem īnjūrĭā. *Ph.* Sērās tūtĭŏr ībis ăd lŭcērnās. *M.* (X, 19). SYN. *qqf.* Sēcūrŭs. PHR. Tūtŭs ăb īnsĭdĭīs. *H.* Tūtō pŏsĭtŭs lŏcō. *Sen.* Īn lŏcō tūto ēst sĭtŭs. *Id.* Āt cărēt īnsĭdĭīs hŏmĭnūm, quĭă mītĭs, hĭrūndŏ. *O.* || *Sûr, qui offre de la sûreté.* Tūtă lăcū nīgrō nĕmŏrūmquĕ tĕnēbrīs. *V.* Dēprēnsīs ōlīm stătĭō tūtīssĭmă naūtīs. *Id.* Dŏlōsă tūtō cōndĭdĭt sēsē căvō. *Ph.* || *Au fig.* Nūsquām tūtă fĭdēs. *V.* PHR. Aūt ūllă pŭtātĭs Dōnă cărērĕ dŏlīs Dănăūm? *V.* Īnsĭdĭæ... ā vātĭbŭs ābsūnt. *O.* || Tūtŭm ēst. *Il est sûr.* Ō nūllīs tūtūm crēdĕrĕ blāndĭtĭīs. *Pp.* (I, 15, 42). || Tūtŭm, ī, *n.*, *et* Tūtă, ōrŭm, *pl.* *Lieu de sûreté, abri.* Īntēr tūtă dŏmōrŭm. *V.* Tūtă pĕtūnt. *Id.* Pōstquam ēx ōbsĭdĭōne īn tūtum ēdūxī mănĭplārēs mĕōs. *Pl.* (*Most.* V, 1, 7). Părum īpsĕ fīdēns mĭhĭmĕt īn tūtō. *Sen.* (*OEd.* 24). || *Qui prend ses sûretés, prudent, craintif.* Nōn nĭsĭ vīcīnās tūtŭs ărārīt ăquās. *O.* Sērpĭt hŭmī tūtŭs nĭmĭŭm tĭmĭdŭsquĕ prŏcēllæ. *H.* *Voy.* Cautus. || *n. pris adv.* *En sûreté.* Tūtūm sūb sēdĕ fŭīssēnt. *Varr.* (apud *Fest.*)

Tŭŭs, ă, ŭm. *Ton, ta.* Cȳrēnē sŏrŏr, īpsĕ tĭbī, tŭă māxĭmă cūră. *V.* Tŭŭs, ō rēgīnă, quĭd ōptēs, Ēxplōrārĕ lăbŏr. *Id.* Ādvēntū pōssīm lætŭs ŭt ēssĕ tŭō. *O.* || *Ton cher.* Nēc tŭŭs hīc Mœrĭs, nēc vīvĕrĕt īpsĕ Mĕnālcās. *V.* || *Favorable.* Sēd, nĕ tēmpŏrĕ nōn tŭō dĭsērtām Pūlsēs ēbrĭă jānŭām, vĭdētŏ. *M.* (X, 19, 12. *Ib.* 19). Īnquĕ vĭcēm vēntī, quŏtĭēs tŭă flāmĭnă cēssānt. *Aus.* (*Epist.* 5, 33). *Voy.* Favens. || Tŭŭm, ī, *n.*; tŭă, ōrŭm, *pl.* *Ton bien.* Tĕtĭgīn' tuī quĭdquām. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 24. Et *Pl. Aul.* IV, 10, 10) Nōn tŭă, sed tē. *J.* (8, 68). || Tŭŭm ēst. *Il t'appartient de.* (*Ter. And.* IV, 1, 54; *Pl. Stich.* V, 4, 36). || † *Ce mot est souvent monosyllabe dans les Comiques.* Bŏnīs tuīs rēbŭs mĕās rēs īrrīdēs mălās. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 45. *Id. Epid.* III, 4, 37). Scĭō: tū cŏāctŭs tuā vŏlūntāte ēs. Mānĕ. *Ter.* (*And.* IV, 1, 34). Ūt vīm cōntēndās tuam (*ou* tam) ... mājēstātēm vĭrī. *Att.* (ap. *Non.* 12, 4). *Voy.* Meus, Suus. || *Qqf. la première voyelle est supprimée.* Quūm, vītā fūnctūs, jūngār tīs ūmbrā fĭgūrīs. *Inscr.* (apud *Marin. Inscr. Alb.* p. 127. Et *Att.* sup.). *Voy.* Sas, Sis, Sos.

Tўănēĭŭs, ă, ŭm (τὰ Τύανα). *De Tyane (en Cappadoce).* Ōstēndĭt ădhŭc Tўănēĭŭs īllīc īncŏlă. *O.*

Tўbrĭs, Tўbŭr. *Voy.* Tibris, Tibur.

Tўchĭŭs, ĭī, *m.* (Τύχιος). *Béotien qui passe pour l'inventeur de la cordonnerie.* Nēc quĭsquam īnvītā făcĭāt bĕnĕ vīncŭlă plāntæ Pāllădĕ, sīt Tўchĭō dōctĭŏr īllĕ lĭcĕt. *O.*

Tўdē, ēs, *f.* (Τεῦδαι). *Place forte de la Tarraconaise.* Œnēæ mīsĕrĕ dŏmūs Ætōlăquĕ Tўdē. *Sil.* (III, 367. Cf. *Plin.* 4, 34, 3).

Tўdeūs, ĕōs, ĕī *ou* eī, *m.* (Τυδεύς). *Tydée, fils d'OEnée, roi de Calydon, et père de Diomède, héros du siége de Thèbes, où il perdit la vie.* Hīc īllī ŏccūrrĭt Tўdeūs, hīc īnclўtŭs ārmīs. *V.* Tўdĕōs īllă dĭēs, īllŭm fŭgĭūntquĕ trĕmŭntquĕ. *St.* Tўdĕă māgnănĭmŭm stĭmŭlīs īngĕntĭbŭs ăngŭnt. Māgnō fĕrĭēs īmpĕrdĭtă Tўdeō Pēctŏră. *Id.* SYN. Œnīdēs. PPH. Œnēĭŭs *ou* Āchĕlōĭŭs hērōs.

Tўdīdēs, æ, *m.* (Τυδείδης). *Fils de Tydée, Diomède.* Tўdīdēs mūltā văstābăt cædĕ crŭēntŭs. *V.* Ō Dănăūm fōrtīssĭmĕ gēntĭs, Tўdīdē! *Id.* Nūnc mĭhĭ Tўdīdēn āttōllānt cārmĭnă vātŭm. *Cl. Voy.* Diomedes.

Tўlŏs, ī, *f.* (Τύλος). *Ile dans le golfe Persique.* (*Prisc. Peri.* 1059.)

Tўmbră. *Voy.* Thymbra.

Tўmœtēs. *Voy.* Thymœtes.

Tўmōlŭs, *pour* Timolus. *Voy.* Tmolus.

Tўmpănŏtrībă, æ, *f.* (τυμπανοτρίβης). *Qui bat du tambour.* (*Pl. Truc.* II, 7, 49.)

Tўmpănŭm, ī, *n.* (τύμπανον). *Tambour (de basque), tambourin, instrument qui servait dans les cérémonies de Cybèle et de Bacchus.* Tўmpănă vōs būxūsquĕ vŏcānt Bĕrĕcўnthĭă Mātrīs. *V.* Raūcō rĕsŏnāntĭă tўmpănă pūlsū. *Sil.* (XVII, 19). Dētrāctă pēllĕ, sĭbĭ fĕcērūnt tўmpănă. *Ph.* EP. Taūrīnŭm; Īdæŭm, Phrўgĭŭm; crĕpĭtāns, rĕsŏnāns, sŏnōrŭm, căvŭm. PHR. Tērgŏră tēnsă bŏŭm. Taūrĕă tērgă. VERS. Tўmpănă tēntă tŏnānt pālmīs. *Lr.* Ēt quătĭās mōllī tўmpănă raūcă mănū. *O.* Aūt sī quīs pārvō fĕrĭăt căvă tўmpănă sāxō. Ēt fĕrĭūnt mōllēs taūrĕă tērgă mănūs. *Id.* Plāngēbānt ălĭæ prōcērīs tўmpănă pālmīs. *Cat.* Tūm plūrĭmă būxŭs, Ærăquĕ taūrīnōs sŏnĭtū vīncēntĭă pūlsūs. *St.* Gĕmĭna ærā sŏnānt, Īdæăquĕ tērgă. *Id.* Taūrīnăquĕ pūlsū Bācchārŭm Brŏmĭōs īnvītānt tўmpănă rēmōs. *Cl.* Tēntīs rĕsŏnānt căvă tўmpănă tērgīs. *Aus.* || *Roue (pleine).* Hīnc rădĭōs trĭvērĕ rŏtīs, hīnc tўmpănă plaūstrīs. *V.* || *Roue à chevilles (pour élever les fardeaux).* Mūltăquĕ pēr trŏchlĕās ēt tўmpănă pōndĕrĕ māgnō Cōmmŏvĕt. *Lr.* (IV, 903).

Tўndărĕūs, ī, *m.* (Τυνδάρεος). *Tyndare, roi de Laconie, mari de Léda.* Mē tĭbĭ Tўndărĕūs, vītā grăvĭs aūctŏr ĕt ānnīs, Trādĭdĭt. *O.* Tўndărĕīquĕ gĕnĕr. *Id.* Tўndărĕō dīlēctĕ gĕnĕr, dīlēctĕ Tŏnāntī. *Aus.* (*Epit. Her.* 2. Adde *Pacuv.* ap. *Non.* 9, 3; *Att.* ap. *Prisc. Vers. Comic.* p. 1325).

Tўndărĭdēs, æ, *m.* (Τυνδαρίδης). *Fils de Tyndare, Castor ou Pollux.* Mīrātŭr ĕt īpsĕ Tўndărĭdēs (i. e. Pollux). *V. Fl.* Tўndărĭdēn pĕtĭt (Castorem). *Id. Voy.* Castor. || *Au pl. Castor et Pollux.* Tўndărĭdæ frātrēs, hīc ĕquĕs, īllĕ pŭgĭl. *O.* Ōptātōs quærĕrĕ Tўndărĭdās. *Pp.* (I, 17, 18). *Voy.* Castor. || *Qqf. Enfants de Tyndare (y compris les filles).* Hūnc lībērtă sĕcūrī Dīvīsīt mĕdĭŭm, fōrtīssĭmă Tўndărĭdārŭm (scil. Clytæmnestra). *H.*

Tўndărĭs, ĭdĭs, *f.* (Τυνδαρίς). *Fille de Tyndare, Hélène ou Clytemnestre.* Tўndărĭs ēxtērnō pătrĭăm mūtāvĭt ămōrĕ. *Pp.* (II, 32, 31). Nōn tĭbĭ Tўndărĭdĭs făcĭēs īnvīsă Lăcænæ. *V.* Ægīsthī crīmĕn Tўndărĭdŏsquĕ lĕgīs. *O.* Quōdquĕ tĭbī gĕmĭnŭs, Tўndărĭ, Cāstŏr ĕrăt. *Id.*

Tўndărĭŭs, ă, ŭm (Τυνδάριος). *De Tyndare.* Frātrēsquĕ pĕtīvīt Tўndărĭōs. *V. Fl.* Tўndărĭūsquĕ pŭĕr. *Id.* || *Lacédémonien.* Tўndărĭī Lătĭās Fōrtūnă Tărēntī Aūxĭt ŏpēs. *Sil.* (Quidam ubique legunt *Tyndareus*).

Tўndărŭs, ī, *m.* (Τύνδαρος). *Tyndare, roi de Laconie. Voy.* Tyndareus. || *Nom d'homme.* (*Plaut. Capt.* II, 3, 18.)

Tўpănŭm, ī, *n.* (τύπανον). *Comme* Tympanum. Nĭvĕīs cĭtātă cēpĭt mănĭbūs lĕvĕ tўpănŭm, Tўpănŭm, tŭbăm, Cўbēbē, tŭă, Mātĕr, īnĭtĭă. *Cat.* (63, 8).

Tўphōeūs, ŏĕŏs, ŏĕī *ou* ŏeī, *m.* (Τυφωεύς). *Typhoée, un des Géants, enseveli sous les rochers d'Ischia (Inarime), ou, selon d'autres, sous l'Etna.* Cōndĭtŭs Īnărĭmēs ætērnā mōlĕ Tўphōeūs. *L.* Āltā jăcĕt văstī sŭpĕr ōră Tўphōĕŏs Ætnĕ. *O.* Īnărĭmĕ Jŏvĭs īmpĕrĭīs īmpōstă Tўphōeō. *V.* Tūm Cătĭnĕ nĭmĭum ārdēntī vīcīnă Tўphōeō. *Sil.* Æthĕrĭās aūsūm spērārĕ Tўphōĕă sēdēs. *O.* Nēc, quō cēntĭmănūm dējēcĕrăt īgnĕ Tўphōeă. *Id.* (Cave scribas Tўphœă). SYN. Tўphōn. *Voy.* Gigantes.

Tўphōĕŭs *ou* Tўphōĭŭs, ă, ŭm, *et* Tўphōĭs, ĭdĭs, *f.* (Τυφώϊος *et* Τυφωΐς). *De Tomboée.* Nātĕ, pătrīs sūmmī quī tēlă Tўphōĕă tēmnĭs. *V.* (*Æ.* I, 669. Sic expresse leg. *Prisc.* 588. Alii *Typhoia*, quod a *Servio* agnoscitur). Rūpītnĕ Tўphōĭă cērvīx Īnărĭmēn? *Cl.* Ārvă... dīvērsă Tўphōĭdŏs Ætnæ. *O.*

1. Tўphōn, ōnĭs, *m.* *Typhon, dieu du mal chez les Égyptiens, meurtrier d'Osiris.* Dīssŏnă săcră Mĭthrăm, Dītēmquĕ, fĕrŭmquĕ Tўphōnĕm. *Capel.* (II, p. 43).

2. Tўphōn, ōnĭs, *m.* (τυφών). *Tourbillon (de vent), typhon, cyclone, trombe.* Quāntŭs ŭbĭ īmmēnsō prōspēxĭt ăb æthĕrĕ tўphōn Īgnĕ sĭmŭl vēntīsquĕ rŭbēns. *V. Fl.* || *Géant, le même que* Typhoeus. Tērrĭbĭlĕm quōndăm fŭgĭēns Tўphōnă Dĭōnĕ. *O.* Mĕrĭtō Tўphōnĭs hăbēntŭr Hōrrēndæ sēdēs, quĕm Tēllūs sævă prōfūdĭt. *Man.* (II, 874). Tўphōn īn īllō pŏsĭtŭs īmmānĭs rŏgō. *Sen.* (*H. OEt.* 1733. Et *Luc.* IV, 595. Cf. *Prisc.* 588).

Tўphōnĭs, ĭdĭs, *f.* (Τυφωνίς). *Fille de Typhon.* Īnsŭpĕr Hārpўĭæ Tўphōnĭdēs, īră Tŏnāntĭs. *V. Fl.*

Tўphŭs, ī, *m.* (τῦφος). *Enflure.* Sī tŭmŏr īnsŏlĭtŭs tўphō sē tōllăt īnānī. *Ser. Sam.* (vs. 225). || *Au fig. Orgueil, arrogance.* Sīn sānnă tўphī nārĭs īnĭūm tōrsērĭt. *Capel.* (V, p. 187).

Tўpĭcŭs, ă, ŭm (τυπικός). *Eccl. Symbolique.* Tўpĭcīquĕ crŭōrĭs Aūxĭlĭō vēntūră dŏcĕt. *Sedul.* (I, 102). Tўpĭcæ dŏcŭmēntă fĭgūræ. *Arat.* (II, 74).

Tўpŭs, ī, *m.* (τύπος). *Type, figure, image, symbole.* Ēcclēsĭæquĕ tўpūm cāmpūs gĕnĕrōsĭŏr ēxplĕt. *Fort.* (*V. S. M.* III, 204).

Tўră *ou* Tўrās, æ, *m.* (Τύρας). *Fleuve de la Sarmatie d'Europe, auj. le Dniester.* Līnquĭtŭr ābrūptīs pĕlăgō Tўră, līnquĭtŭr ēt mōns. *V. Fl.* Lābĭtŭr ēt nūllō tārdĭŏr āmnĕ Tўrās. *O.*

Tўrānnĭcŭs, ă, ŭm (τυραννικός). *Tyrannique.* Nēc īnquĭētō tēmpŏrĭs tўrānnĭcī Pălātĭō te āttōllĕrēs. *Aus.* (*Prof.* 5, 23). Ārcīs jūstĭtĭŭm trīstĕ tўrānnĭcæ. *Prud.* (*Cath.* 5, 80).

Tўrānnĭs, ĭdĭs, *f.* (τυραννίς). *Tyrannie.* Ōdĭōquĕ tўrānnĭdĭs ēxsŭl Spōnte ĕrăt. *O.* Quĭd Nĕrō tām sævă crūdăquĕ tўrānnĭdĕ fēcĭt? *J.* EP. Īmpōrtūnă, sŭpērbă, fĕrōx, īnīquă, ăcērbă, grăvĭs, īmmītĭs, vĭŏlēntă. PHR. Īnīquŭm, grăvĕ *ou* dūrŭm īmpĕrĭŭm. Tўrānnī jŭgŭm. Sērvīlĕ jŭgŭm. Rēgnī sævŭs fŭrŏr. *Voy.* Sævitia.

Tўrānnŭs, ī, *m.* (τύραννος). *Roi absolu, souverain.* Pārs mĭhĭ pācĭs ĕrĭt, dēxtrăm tĕtĭgīssĕ tўrānnī (Æneæ). *V.* Lætē tўrānnŭs. *H.* Nēc strătēgŭs, nēc tўrānnŭs quĭsquăm, nĕque ăgŏrānŏmŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 6). Tētrārchæ rēgēsquĕ tĕnēnt, māgnīquĕ tўrānnī. *L.*

SYN. Rēx, etc. *Voy. ce mot.* || *Tyran.* Invĭdĭā Sĭcŭlī nōn īnvēnērĕ tўrānnī Mājūs tōrmēntŭm. *H.* Vīdĭt Bĭstōnĭī fōrĭbūs pēndērĕ tўrānnī. *L.* Quī mōrtĕ cūnctōs lŭĕrĕ sūpplĭcĭūm jŭbĕt, Nēscĭt tўrānnŭs ēssĕ : dīvērsa īrrŏgā. *Sen.* (*H. Fur.* 511. *Id. Oct.* 959). EP. Īnīquŭs, sævŭs, īmmītĭs, fĕrŭs, dīrŭs, crūdēlĭs.

Tўrās. *Voy.* Tyra.

Tўrĭānthĭnŭs, ă, ŭm (Τυριάνθινος). *Teint de la pourpre violette.* Sīc īntērpŏsĭtūs vīllō cōntāmĭnăt ūnctō Ūrbĭcă Līngŏnĭcūs Tўrĭānthĭnă bārdŏcŭcūllŭs. *M.* (I, 54).

Tўrĭdātēs. *Voy.* Tiridates.

Tўrĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Τύριος). *Les Tyriens.* Sæpĕ dĕdīt sēdēm tōtās mūtāntĭbŭs ūrbēs, Ŭt Tўrĭīs. *L.* Ūrbs āntīquă fŭĭt, Tўrĭī tĕnŭērĕ cŏlōnī, Cārthāgō. *V.* SYN. *Par ext.* Sīdŏnĭī, Phœnīcēs. || — ŭs, ă, ŭm. *De Tyr, Tyrien.* Ēt quæ sūb Tўrĭā cōnchā sŭpērbĭt ăquā. *Pp.* (IV, 5, 22). || *De Tyr (par rapport à la pourpre), teint en pourpre.* Nēc quæ bīs Tўrĭō mūrĭcĕ, lānă, rŭbēs. *O.* Tўrĭūm quæ pūrpŭră sēnsĭt ăhēnŭm. *St.* Tўrĭōque ārdēbāt mūrĭcĕ lænă. *V.* SYN. Sīdŏnĭŭs, Sārrānŭs, Āssўrĭŭs, etc *Voy.* Purpura. || Tўrĭă, ōrŭm, *n. pl.* *Étoffe de pourpre.* Sīve ĕrĭt īn Tўrĭīs, Tўrĭōs laŭdābĭs āmĭctūs. *O.* Īncŭbĕt ĕt Tўrĭīs. *Varius* (ap. *Macr.* 6, 1). || *Qqf.* Tўrĭă, æ, *f.* (*s.-ent.* toga). *Toge de pourpre.* Hīspānās, Tўrĭāsquĕ, cŏccĭnāsquĕ. *M.* (IV, 28). || *Diverses colonies de Tyr. Thébains, de Thèbes.* Tўrĭīs ĕā caūsā cŏlōnĭs *St.* Jūssĕrĭt Āmphīōn Tўrĭōs āccēdĕrĕ mōntēs. Cānūnt Tўrĭām rēptāntĭă sāxă Ād chĕlўn. *Id. Voy.* Thebani. || *Carthaginois, de Carthage.* Dōtālēsquĕ tŭæ Tўrĭōs pērmīttĕrĕ dēxtræ. *V.* Dīffŭgĭūnt Tўrĭī quō quēmque ăgĭt ērrŏr. *O.* (*Fast.* III, 555). Tўrĭō pārērĕ sŏlēbānt Ānnĭbălī. *J.* (12, 107). Tўrĭæ vīrēs. *Cl.* Tўrĭī dŏlī. *Sil. Voy.* Pœnus. || *Colonies en Espagne.* Tўrĭīs quī Gādĭbŭs hŏspĕs Ādjăcĕt. *L.* (*Id.* X, 457).

Tўrĭs, ĭs, *m.* *Ville d'Espagne.* *Voy* Turia.

1. Tўrŏ, ōnĭs, *m.* *Voy.* Tiro.

2. Tўrō, ūs, *f.* (Τυρώ). *Tyro, fille de Salmonée, aimée du fleuve Énipée.* Vōbīscūm cāndĭdă Tўrō. *Pp.* (II, 28, 51). SYN. Sālmōnĭs.

Tўrŏs. *Voy.* Tyrus.

Tўrrhēnī, ōrŭm, *m. pl.* (Τυρρηνοί). *Tyrrhéniens, autre nom des Étrusques.* Tўrrhēnī, quæ tānta ănĭmīs īgnāvĭă vēnĭt? *V.* Tўrrhēnīquĕ dŭcēs, Tўrrhēnum ēxērcĭtŭs ōmnĭs. *Id.* SYN. Tūscī, Ētrūscī. || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* (Τύρρηνος). Ēt Tўrrhēnă pĕdūm cīrcūmdăt vīncŭlă plāntĭs. *V.* Tўrrhēnōquĕ bŏvēs īn flūmĭnĕ lāvĭt Ībērās. *Id.* Tўrrhēnāquĕ mōnstră Dīcērĕ. *O.* SYN. Ētrūscŭs, Tūscŭs, Lўdŭs, Lўdĭŭs. || *De Tyrrhénie, par rapport à la trompette; qui sonne de la trompette.* Īnflāvĭt quŭm pīnguĭs ĕbūr Tўrrhēnŭs ăd ārās. *V.* Tўrrhēnūsquĕ tŭbæ mūgīrĕ pĕr æthĕră clāngŏr. *Id.* Tўrrhēnæ clāngōrĕ tŭbæ. *Sil.* Īnsŏnŭīt Tўrrhēnŭm mūrmŭr. *St. Voy.* Tuba. || Tўrrhēnŭm mārĕ. *La mer Tyrrhénienne, qui baigne la côte occidentale de l'Italie; par ext. la Méditerranée.* Gēns ĭnĭmīcă mĭhī Tўrrhēnūm nāvĭgăt æquŏr. *V.* Cæmēntīs lĭcĕt ōccŭpēs Tўrrhēnum ōmnĕ tŭīs (mare). *H.* Quā Bĕtĭs ōcĕānŭm Tўrrhēnūmque aŭgĕt Ībērŭs. *P. Nol.* (10, 235). SYN. Īnfĕrŭm, Tūscŭm. || Tўrrhēnŭs, *m.* (*s.-ent.* pontus). *Même sens.* Tāntās quāmvīs Tўrrhēnŭs ĕt Ægān Vōlvăt ăquās. *V. Fl.* (IV, 715). || *Par ext.* *Italien.* Hōrrĕāt ōrtūs Jām pūbēs Tўrrhēnă tŭōs. *Sil. Voy.* Italus. || *Subst. m.* *Héros lydien, fils d'Atys ou d'Hercule, qui conduisit les Étrusques en Italie.* Mæŏnĭām quōndam īn Lătĭās ādvēxĕrăt ōrās Tўrrhēnŭs. *Sil.* || *Nom de guerrier.* Tўrrhēnŭs ĕt ācĕr Ăcōntĕūs. *V.* (Et *Luc.* III, 709).

Tўrrhēnĭă, æ, *f.* (Τυρρηνία). *La Tyrrhénie, l'Étrurie, province d'Italie.* Cōncūrrīt Lătĭō Tўrrhēnĭă tōtă, dĭūquĕ. *O.* SYN. Ētrūrĭă.

Tўrrhēnĭcŭs, ă, ŭm (Τυρρηνικός). *De Thyrrhénie.* Stāgnă sŭb ōcĕănī Tăgŭs ĕt Tўrrhēnĭca Ībērŭs. *Inscr.* (ap. *Grut.* 690, 5). Tўrrhēnĭcă prōptĕr Tārrăcŏ. *Aus.* (*Epist.* 24, 88).

Tўrrhēnŭs. *Voy.* Tyrrheni.

? Tўrrheŭs, ĕī, *m.* *Voy.* Tyrrhus.

Tўrrhīdæ, ārŭm, *m. pl.* *Les fils de Tyrrhus.* Tўrrhīdæ pŭĕrī quēm mātrĭs ăb ūbĕrĕ rāptŭm Nūtrībānt. *V.*

? Tўrrhĭgĕnæ, ārŭm, *m. pl.* *Les descendants de Tyrrhus.* Īntĕr Tўrrhĭgĕnās Lўdĭă tōtă sŭōs. *Rutil.* (1, 596).

Tўrrhŭs, ī, *m.* *Pâtre des troupeaux de Latinus.* (*Virg. Æ.* VII, 485.)

Tўrtæŭs, ī, *m.* (Τυρταῖος). *Tyrtée, poëte athénien, dont les chants conduisirent les Lacédémoniens à la victoire dans la guerre Messénique.* Tўrtæūsquĕ mărēs ănĭmōs īn mārtĭă bēllă Vērsĭbŭs ēxăcŭĭt. *H.*

Tўrŭs *ou* Tўrŏs, ī, *f.* (Τύρος). *Tyr, ville maritime de Phénicie, la plus puissante de l'antiquité, renommée par sa pourpre et les voyages de ses navigateurs.* Prīmă rătēm vēntīs crēdĕrĕ dōctă Tўrŏs. *Tib.* (I, 7, 20). Quūm fŭgĕrĕt Dīdō fāmŭlām Tўrŏn, īmpĭă dīrī, etc. *Sil.* Ōrtă Tўrō, rēgnūm Lĭbўcā pōssēdĭt ĭn ōrā. *O.* SYN. *Par ext.* Sīdōn. EP. Cādmēă, Phœnīssă, Ăgēnŏrĕă, prīscă, vĕtŭs, āntīquă; dīvĕs, pŏtēns, ŏpŭlēntă, īnclўtă, nōbĭlĭs. || *Tyr, par rapport à sa pourpre.* Ēt Tўrŭs ōstrīnōs præbĕt Cādmēă cŏlōrēs. *Pp.* (III, 13, 7. Et *Tib.* IV, 2, 16; *Mart.* VI, 11). || *La pourpre, vêtement de pourpre.* Quæquĕ Tўrōn tŏtĭēs ēpōtāvērĕ lăcērnæ. *M.* (II, 29). *Voy.* Purpura.

U

Ū, *f. n.* *Lettre de l'alphabet.* Sūbjēcĭmŭs īllām cŭī nōmēn Ū dĕdērūnt. *T. Maur.* (*Litt.* 154).

Ŭbbă. *Voy.* Obba.

1. Ūbĕr, ĕrĭs, *m. f. n.* *Fertile.* Frūgēs ĕt āgrĭs rĕtŭlĭt ūbĕrēs. *H.* Mē gĕnŭīt tērrĭs fērtĭlĭs ūbĕrĭbŭs. *Pp.* (I, 22, 10, Umbria). Nīvĕĭs ūbērrĭmă pōmīs. *O.* Quīdquīd ūbĕrī cīngĭt sŏlō Phōcĭs. *Sen.* (*H. Fur.* 333). SYN. Fērtĭlĭs, etc. *Voy. ce mot.* || *En gén.* *Abondant.* Dōnāquĕ prōmīssīs ūbĕrĭōră fĕrām. *O.* Ūbĕrĭbūs flēnt ōmnĭă gŭttĭs. *Lr.* (I, 349). Lāctĭs ĕt ūbĕrēs Cāntārĕ rīvōs. *H.* Pīscātū nŏvō me ūbĕrī cōm pŏtīvĭt. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 6). SYN. Ăbūndāns, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Ēt quāndo ūbĕrĭŏr vĭtĭōrūm cōpĭă? *J.* (1, 87). Tŭāsquĕ īngĕnĭō laŭdēs ūbĕrĭōrĕ cănūnt. *O.*

2. Ūbĕr, ĕrĭs, *n.* *Mamelle.* Ūbĕră māmmārum īn sōmnīs lāctāntĭă quærĭt. *Lr.* (V, 883). SYN. Păpīllă, mămīllă. || *Ordint.* *Sein, pis.* Grăvĭdō sŭpĕrānt vīx ūbĕrĕ līmēn. *V.* Ūbĕră vāccæ Lāctĕă dēmīttūnt. *Id.* Ūbĕrăque ēbĭbĕrānt ăvĭdī lāctāntĭă nātī. *O.* SYN. Māmmă. EP Plēnŭm, dīstēntŭm, tēntŭm, tŭmēns, tŭmĭdŭm, ālmŭm. PPH. Ūbĕră māmmārŭm. *Lr.* ||

Allaiter. Ūbĕră, māmmăm, māmmās dŏ, præbĕŏ, ādmŏvĕŏ, sŭggĕrŏ, pōrrĭgŏ. Ūbĕrĕ, ūbĕrĭbŭs, lāctĕ ălŏ, nūtrĭŏ. Lāctĭs pōtŭm, sūccŭm *ou* ălĭmēntă dŏ. Ăb ūbĕrĕ sūspēndŏ. VERS. Bīnōs ălĭt ūbĕrĕ fētūs. *V*. Gĕmĭnōs huic ūbĕră cīrcŭm Lūdĕrĕ pēndēntēs pŭĕrōs. Ārmēntālĭs ĕquæ māmmīs ēt lāctĕ fĕrīnō Nūtrībăt, tĕnĕrīs īmmūlgēns ūbĕră lābrīs. *Id*. Cătŭlīs lāctēntĭbŭs ūbĕră præbĕt. *O*. Quæque tĭbī quōndām, tĕnĕrō dūcēndă pălātō, Plēnă dĕdĭt nūtrīx ūbĕră, tīgrĭs ĕrăt. Jām rĕfĕrēnt hœdīs ūbĕră plēnă sŭīs. *Id*. Ūltrōquĕ fĕrēbānt Ŏbvĭă sēcūrīs ūbĕră lāctĭs ŏvēs. *Tib*. Sēd pōtāndă fĕrēns īnfāntĭbŭs ūbĕră māgnīs. *J*. Ēt quŭm mūltă (bucula) sŭōs sūspēndăt ăb ūbĕrĕ nātōs. *Calp*. Ēt mĭsĕrōs fētūs dūlcī cūm lāctĕ rĭgābūnt. *Juvc*. Nūtrĭt ădmōto ūbĕrĕ. *Ph*. Quōd tĕnĕrīs lābĭīs ūbĕră prēssă dĕdī. *Fort*. Ēt tānquām părĭtēr nōs ūbĕră cāră bĕātæ Pāvīssēnt ūnō lāctĕ flŭēntĕ dŭōs. *Id*. || *Teter*. Ūbĕră sūgŏ, dūcŏ, trăhŏ, bĭbŏ, ēbĭbŏ. PHR. Sīccăquĕ fētārŭm lāmbēntēs ūbĕră mātrŭm Stānt vĭtŭlī. *Calp*. Pārvūmquĕ sŭb ūbĕrĕ nātŭm. *Sil*. Lāc tīgrĭdĭs īnfāns Hyrcānā sŭb rūpĕ bĭbĭt. *Sid*. *Voy*. Lactens. || Ăb ūbĕrĕ dēpūlsŭs, etc. *Sevré*. *Voy*. Depulsus. || *Traire*. *Voy*. Mulgeo. || *Au fig*. *Sein fécond de la terre; végétation féconde, fécondité*. Pūtrĭă mātūrī sŏlvāntŭr ŭt ūbĕră cāmpī. *Col*. (X, 89. Græc. οὖθαρ ἀρούρης). Quīquĕ frĕquēns hērbīs ēt fērtĭlĭs ūbĕrĕ cāmpŭs. *V*. Dīvĭtĭs ūbĕr ăgrī. Tērră pŏtēns ārmīs ātque ūbĕrĕ glēbæ. Īn dēnsō nōn sēgnĭŏr ūbĕrĕ bācchŭs. *Id*. Ărāt cuī dīvĭtĭs ūbĕr Cāmpī Fūlgĭnĭă. *Sil*. Pălmĭtĭs ūbĕr Ētrūscī. *Cl*. Īnjūssī cōnstĕrnĭtŭr ūbĕrĕ mālī. *Col*. (X, 16). Lŏcŏrūm lātĕ vĭrĭdĭa, ēt frūgum ūbĕră. *Att*. (ap. *Non*. 9, 6). *Voy*. Ubertas.

Ūbĕrĭŭs, ūbĕrrĭmĕ, *adv. compar. et sup. de l'inus*. Uberiter. *Très-abondamment*. Ūbĕrĭŭs nūllī prōvĕnĭt īstă sĕgĕs. *O*. Mōrēs mălī, Quăsi hērba īrrĭgŭă succrērūnt ūbĕrrĭmĕ. *Pl*. (*Trin*. I, 1, 9. Vulgo *succreverunt*).

Ūbērtās, ātĭs, *f*. *Fertilité*. Rāmī bāccārum ūbērtāte īncūrvēscĕrĕ. *Poet*. (ap. *Cic*. *Tusc*. 1, 28). Sēd tămĕn ūbērtās sĕquĭtŭr : quācūmquĕ prŏpīnquăt, Incēssū fēcūndăt ĭtĕr. *Sid*. (2, 329). SYN. Fērtĭlĭtās, ūbĕr, cōpĭă, etc. *Voy*. Fertilitas. || *En gén*. *Abondance*. Nēc pūbe æquāndūm, nĕc ŏpum ūbērtātĕ Săgūntūm. *Sil*. Ūnguĕn Ūbērtātĕ nŏvā vĭtrĕō sŭb cōrtĭce ŏbōrtūm. *Fort*. (*V. S. M*. IV, 58). *Voy*. Copia. || *Au fig*. Vīrgo īntāctă mănēns, fĭdĕi ūbērtātĕ mărītā. *Fort*. (VIII, 5, 247).

Ūbērtĭm, *adv*. *Abondamment, surtout en parl. des larmes*. Quāntæque cădēbānt Ūbērtīm lăcrĭmæ. *Cl*. Ūbērtīm thălămī quās īntrā līmĭnă fūndūnt. *Cat*. (66, 17, lacrimulis).

Ŭbī *ou* Ŭbī, *adv*. *Où (sans mouv.), dans le lieu où; avec interrogat. Où (en quel endroit)?* Lŏcum ēxquīrūnt, ŭbī prīmă părētŭr Ărbŏrĭbŭs sĕgĕs. *V*. Rēddĭt ŭbī cĕrĕrĕm tēllūs īnărātă quŏtānnīs. *H*. Dēlŏs ŭbī nūnc, Phœbĕ, tŭă ēst? *Tib*. (II, 3, 29). SYN. *Qqf*. Quō, quā, quĭbŭs *ou* queīs, ŭbĭnăm? PPH. Quō lŏcō. Quā pārtĕ, rĕgĭōnĕ. Īn quō, quā, quĭbŭs. PHR. Quā tē rĕgĭōnĕ rĕquīrăm? *O*. Mīttĕ sēctārī, rŏsă quō lŏcōrŭm Sēră mŏrētŭr. *H*. || — tērrārŭm, gēntĭŭm. *Même sens*. Ŭbi īllŭm quærām gēntĭŭm? *Pl*. (*Epid*. V, 2, 13). *Voy*. Gens. || Ŭbi ŭbī *ou* Ŭbĭŭbī. *Comme* Ubicumque. *Partout où*. Ŭbi ŭbi ĕrĭt, jam īnvēstīgābŏ. *Pl*. (*Rud*. IV, 6, 6. Et *As*. II, 2, 21). Ŭbi ŭbi ēst, dĭū cēlārī nōn pŏtēst. *Ter*. (*Eun*. II, 3, 4). || *Conj*. *Quand, dès que*. Hæc ŭbī dīctă dĕdĭt. *V*. Īpse, ŭbĭ tēmpŭs ĕrĭt. *Id*. Ērgo ŭbĭ nōx ădĕrĭt. *O*. (Eo sensu posterior fere corripitur.) SYN. Quŭm, quăndŏ, ŭt, sĭmŭl, pōstquăm. PPH. Sĭmŭl ăc *ou* ātquĕ. Ŭt prīmŭm. Vīx... quŭm.

Ŭbĭcūmquĕ *ou* Ŭbĭcūnquĕ, *qqf*. Ŭbĭcūmquĕ. *Par tout où*. Ūnī Sērvŏr, ŭbĭcūmque ēst : ūnī mĕă gaŭdĭă sērvŏ. *O*. PHR. Ŭbĭcūmquĕ lŏcōrŭm. *H*. Quōvīscūmquĕ lŏcō pŏtēs hūnc fīnīrĕ lĭbēllŭm. *M*. || *Partout*. Tē, dĕă, mūnĭfĭcām gēntēs ŭbĭcūmquĕ lŏquūntŭr. *O*. Quī tēcūm cŭpĭs ēssĕ mĕōs ŭbĭcūmquĕ lĭbēllōs. *M*. (I, 3). *Voy*. Ubique.

Ŭbĭnăm? *Où?* Blāndīs ŭbĭnăm ōra ărgūtă quĕrēlīs? *St*. Ŭbĭnam ēst hĕrŭs? *Pl*. (*As*. II, 2, 62). Aūt ŭbĭnām jăcŭlūm dēlĭtŭīssĕt ăgēns. *Avian*. (*Fab*. 17, 12). SYN. Ŭbĭ. || — gēntĭŭm? *Même sens*. (*Pl*. *Merc*. II, 3, 97).

† Ŭbĭquăquĕ. *Comme* Ubicumque. Īstĭŭs hŏmĭnĭs ŭbĭ fĭt quăquĕ mēntĭŏ. *Pl*. (*Bac*. II, 3, 17).

Ŭbīquĕ, *adv*. *Partout, en tout lieu*. Crūdēlĭs ŭbīquĕ Lūctŭs, ŭbīquĕ păvŏr. *V*. Quīdquĭd ŭbīque ēst Gēntĭs Dārdănĭæ. *Id*. Cāsŭs ŭbīquĕ vălĕt. *O*. SYN. Ŭbĭcūmquĕ, ŭbĭvĭs. PPH. Pēr tōtŭm ōrbĕm. Tōtō ōrbĕ. Ōmnĭbŭs tērrīs. Īn mūndō. Tōtō mūndō. Quā tērră pătĕt. VERS. Ōmnĭbŭs ūmbră lŏcīs ădĕrō. *V*. Tōtō sūrgĕt gēns aūrĕă mūndō. Tōtūm vūlgātă pēr ōrbĕm. Quæ rĕgĭo īn tērrīs nōstrī nōn plēnă lăbōrĭs? *Id*. Prætĕrĭtūs Cĕrĕrī nūllŭs ĭn ōrbĕ lŏcŭs. *O*. Nātām Sōlĭs ăd ōccāsūm sōlĭs quærēbăt ăb ōrtū. Tērrārūm quāscūmquĕ vĭdēnt ōccāsŭs ĕt ōrtŭs. Pēr mărĕ, pēr tērrās. *Id*. Ōmnĭbŭs īn tērrīs, quæ sūnt ā Gādĭbŭs ūsquĕ, etc. *J*. Ō, quā sōl hăbĭtābĭlēs Īllūstrăt ōrās, māxĭmĕ prīncĭpŭm. *H*. || 2. *Qqf*. Ŭbīquĕ. *Comme* Et ubi. *Et où*. Lĭquĭdāquĕ mēntĕ vĭdĭt, sĭnĕ queīs ŭbīquĕ fŏrĕt. *Cat*. (63, 46).

Ŭbĭvīs, *adv*. *Comme le précéd*. Nōn ŭbĭvīs cōrāmvĕ quĭbŭslĭbĕt. *H*. Ŭbĭvīs făcĭlĭŭs pāssŭs sīm quăm, etc. *Ter*. (*And*. I, 2, 32. *Id*. *Hec*. III, 1, 4).

Ūcălĕgōn, ōntĭs, *m*. *Ucalégon, vieillard troyen, dont la maison fut incendiée*. Jām prōxĭmŭs ārdĕt Ūcălĕgōn. *V*. || *Par anton*. *Un incendié*. (*Juv*. 3, 199.)

Ūdŭs, ă, ŭm. *Humecté, humide*. Nīgră sŭbēst ūdō tāntūm cuī līnguă pălātō. *V*. Ūdīs ărĭēs īn gūrgĭtĕ vīllīs Mērsātŭr. *Id*. Āunŭĕrūnt ōmnēs Tĭbĕrīnĭdēs ūdæ. *O*. Ūdă Mōbĭlĭbŭs pōmārĭă rīvīs. *H*. Ūdæ Vōcĭs ĭtĕr. *V*. SYN. Ūvĭdŭs, hūmĭdŭs, hūmēns, mădēns, mădĭdŭs, mădĕfāctŭs, *qqf*. īrrĭgŭŭs, īnsīccātŭs. || *Pluvieux*. Vērĕ mădēnt ūdō tērræ. *V*. SYN. Īmbrĭfĕr, plŭvĭŭs. || *Qui a trop bu*. Rāptŭs ē pŏpīnā, Ædīlēm rŏgăt ūdŭs ālĕātŏr. *M*. (V, 84). SYN. Mădēns. *Voy*. Ebrius. || Ūdă, *f*. (*s.-ent*. littera). *Liquide, t. de gramm*. Sī quāmlĭbĕt ūdām Cōntĭnĕāt (vocalis), vĕnĭēnsque ălĭām sŭbjēcĕrĭt ūdăm. *T. Maur* (*Syll*. 928. *Id*. passim). SYN. Lĭquĭdă.

Ūfēns *et* Oūfēns, tĭs, *m*. *Rivière d'Italie, qui se jette dans les Marais Pontins*. Ātque īn mărĕ vŏlvĭtŭr Ūfēns. *V*. (Adde *Sil*. VIII, 382.) *Voy*. Oufentina. || *Nom de guerrier*. (*Virg*. VII, 745; *Sil*. IV, 337.)

Ūlcĕrŏ, ās, ārĕ. *Blesser, écorcher*. Māntĭcă cuī lūmbōs ŏnĕre ūlcĕrĕt, ātque ĕquĕs ārmōs. *H*. *Voy* Vulnero. || *Au fig*. Nōn āncīllă tŭŭm jĕcŭr ūlcĕrĕt. *H*.

Ūlcĕrōsŭs, ă, ŭm. *Plein d'ulcères*. Ēst ūlcĕrōsīs ārtŭbŭs, Quī tābĕ cōrrūptā flŭăt. *Prud*. (*Peri*. 2, 153). SYN. Saūcĭŭs. || *Au fig*. Ēt lĭbīdŏ Sævĭēt cīrcā jĕcŭr ūlcĕrōsŭm. *H*.

† Ūlcīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch*. *Comme le suiv*. Nīsī pătrĕm, mātērnō sānguĭne ēxānclāndo, ūlcīscĕrĕm. *Enn*. (ap. *Non*. 4, 155).

Ūlcīscŏr, ĕrĭs, ūltŭs sŭm, ūlcīscī, *d*. *Se venger de, tirer vengeance, punir, châtier*. Ēgŏ pŏl tē pro īstīs dīctīs ēt fāctīs, scĕlŭs, Ūlcīscăr. *Ter*. (*Eun*. V, 4, 19). Ālphĕsĭbœă sŭōs ūlta ēst prō cōnjŭgĕ frātrēs *Pp*. (I, 15, 15). Ūlcīscī stătŭĭt, pœnæque ĭn ĭmāgĭnĕ tōta ēst. *O*. Ūltŭs ēs ōffēnsās, ŭt dĕcĕt, īpsĕ tŭās. *Id*. Pūnctūm vŏlŭcrĭs pārvŭlæ Vŏlŭīstī mōrte ūlcīscī *Ph*. SYN. Pērsĕquŏr, ēxsĕquŏr, pūnĭŏ. PPH. Mē ūlcī-

scŏr, vindĭcŏ. Pœnās ēxĭgŏ, sūmŏ, rĕpōscŏ, etc. VERS. Sūmpsīssĕ mĕrēntēs Laūdābŏr pœnās, ănĭmūmque ēxplēssĕ jŭvābĭt Ūltrīcĭs flāmmæ. *V.* Quŏd vīndĭctā Nēmŏ măgĭs gaūdĕt quām fēmĭnă. *J.* Hæc cērvīx nōn sōlă cădĕt : mīscēbĭtŭr āltĕr Sāngŭĭs, nēc Stўgĭās fĕrăr īncŏmĭtātŭs ăd ūmbrās, Nēc mĕă sēcūrūs rīdēbĭt fūnĕră vīctŏr. *Cl. Voy.* Punio. || *Venger qqn.* Ēt sŏcĭōrum ūlcīscĭmŭr ūmbrās. *V.* Ūlcīscī pătrĭăm. *Id.* Sē nĭmĭs ūlcīscēns. *O.* Cæsōs ūlcīscĕrĕ frātrēs. *Id.* SYN. Vīndĭcŏ.

Ūlcŭs, ĕrĭs, *n. Plaie, ulcère.* Ēt sĭmŭl, ūlcĕrĭbūs quăsi ĭnūstĭs, ōmnĕ rŭbērĕ Cōrpŭs. *Lr.* (VI, 1165). Fērrō rēscīndĕrĕ sūmmŭm Ūlcĕrĭs ōs. *V.* Ūlcĕră Pæōnĭæ trāctāt sōlērtĭă cūræ. *Cl.* EP. Tētrŭm, tūrpĕ, fœdŭm, pŭtrĕ, tābĭfĭcŭm, etc. *Voy.* Vulnus. || *Au fig. Blessure du cœur.* Ūlcŭs ĕnĭm vīvēscĭt, ĕt īnvĕtĕrāscĭt ălēndŏ. *Lucr.* (IV, 1061, de amore). SYN. Vūlnŭs, mălŭm. || — tāngŏ, *prov. Mettre le doigt sur la plaie.* (*Ter. Ph.* IV, 4, 9; *Ovid. Trist.* III, 11, 64.)

Ūlīgŏ, ĭnĭs, *f. Humidité de la terre; en gén. Humidité, moiteur.* Āt quæ pīnguĭs hŭmūs dūlcīque ūlīgĭnĕ lætă. *V.* Pēstĭfĕrā Prōmptīni ūlīgĭnĕ cāmpī. *Sil.*

Ūlīxēs, ĭs *ou* ī, *m. Comme* Ulysses.

† Ūllæ, *anciens gén. et dat. f. de* Ullus. Nĕquĕ sūnt ignī sĭmŭlātă nĕque ūllæ Prætĕrĕā rēiī. *Lr.* (I, 687. Cf. *Char.* 133). || † Ūllī, *gén. m., pour* Ullius. (*Pl. Truc.* II, 2, 38.)

† Ūllŏ, *arch. pour* Ultus fuero. Quī, nĭsĭ gĕnĭtōrem ūllŏ, nūllūm meĭs dāt fīnēm mĭsĕrĭīs. *Att.* (ap. *Non.* 2, 894. Alii leg. *ulso,* e conject.).

Ūllŭs, ă, ŭm, *gén.* ūllĭŭs, *dat.* ūllī. *Quelqu'un, quelque.* Āmnēs ūllī rūmpūntŭr fōntĭbŭs. *V.* Si ūllō mŏdo ēst ŭt pōssĭt. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 102). Ūllŭs sĭ pŭdŏr ēst, rĕpōnĕ cœnăm. *M.* (II, 37). Nēc te ūllĭŭs vĭŏlēntĭă vīncăt. *V.* Ārcānūm nĕquĕ tū scrūtābĕrĭs ūllĭŭs ūnquăm. *H.* SYN. Ălĭquĭs, (si) quĭs. *Voy.* Non ullus.

Ūlmĕŭs, ă, ŭm. *De bois d'orme.* Īpsōs quī tĭbī sūbvēctābānt rūre hūc vīrgās ūlmĕās. *Pl.* (*As.* II, 2, 74. *Id. Epid.* V, 1, 20). Tōtā sŏnăt ūlmĕă cœnă Sŭbūră. *J.* (11, 141).

Ūlmĭtrĭbă, æ, *m. Qui brise les verges (d'orme) à force d'être battu.* (*Pl. Pers.* II, 4, 7).

Ūlmŭs, ī, *f. Orme, arbre.* Vīmĭnĭbūs sălĭcēs fēcūndæ, frōndĭbŭs ūlmī. *V.* Pāmpĭnĕæ vītēs, ĕt ămīctæ vītĭbŭs ūlmī. *O.* Pătŭlā pĕcŭs ōmnĕ sŭb ūlmo ēst. *Pers.* (3, 6). EP. Dēnsă, ŏpācă, frōndōsă ; pāmpĭnĕă, vītĭcŏmă, vītĭfĕră; dūră, fōrtĭs, vălĭdă. *Voy.* Arbor. PPH. Vītĭbŭs ārbŏr ămīcă. || *Verges d'orme (pour châtier les esclaves).* Quĭs ĕgŏ sĭm, mē rŏgĭtās, ūlmōrum Āchĕrūns? *Pl.* (*Amph.* IV, 2, 9). *Voy. les précéd.*

Ūlnă, æ, *f.; ordint.* Ūlnæ, ārŭm, *pl. L'avant-bras; le bras, les bras.* Pŭĕri īnstăr Bīmŭlī, trĕmŭlā pătrĭs Dōrmĭēntĭs ĭn ūlnā. *Cat.* (17, 13). Rōbŏră quūm vĕtĭtĭs prēnsārēnt āltĭŭs ūlnĭs. *L.* Cŭpĭdĭs āmplēctĭtŭr ūlnĭs. *O.* Frāngēns ūndām pŭĕrīlĭbŭs ūlnĭs. *Sil.* SYN. Brāchĭŭm, lăcĕrtŭs. *Voy.* Brachium, Amplector. || *Aune, brasse (l'étendue des deux bras).* Trēs pătĕăt cœlī spătĭŭm, nōn āmplĭŭs, ūlnās. *V.* Sēptēmque āssūrgĭt ĭn ūlnās. *Id.* Cūm bĭs trĭum ūlnārŭm tŏgā. *H.*

Ūlpĭcŭm, ī, *n. Sorte d'ail à grosse tête.* Plēnĭŏr Ālli ūlpĭcīquĕ quăm Rōmānī rēmĭgēs. *Pl.* (*Pœn.* V, 5, 35). Ēt ŏlēntĭă lātē Ūlpĭcă. *Col.* (X, 113).

Ūlpĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ūlpĭŭs ēmĕrĭtĭs lōngævī mūnĕrĭs ānnĭs. *Inscr.* (ap. *Murat.* III, p. 1625). || *En partic. Trajan.* Dācĭcă bēllĭpŏtēns quūm frēgĕrăt Ūlpĭŭs ārmă. *Cl. Voy.* Trajanus. || — ŭs, ă, ŭm. *De Trajan.* Ūlpĭă prōgĕnĭēs. *Cl.* Ūlpĭă quŏd rŭtĭlāt pōrtĭcŭs ærĕ mĕō. *Sid.* (8, 8). Ād Ūlpĭă pōscūnt Tē fŏră. (*Ib.* 2, 544.) || — (Limanius). *Consul en Occident sous Constance II.* Īn se ĕtĭām trāctūm cōmmīsĕrăt Ūlpĭŭs ēnsĕm. *Sid.* (5, 561).

? Ūlsŏ. *Voy.* Ullo.

Ūltĕrĭŏr, ĭŭs; ōrĭs, *compar. de l'inus.* Ulter. *Qui est au delà, de l'autre côté.* Tēndēbāntquĕ mănūs rīpæ ūltĕrĭōrĭs ămōrĕ. *V.* Ūltĕrĭŭs mĕdĭō spătĭūm sōl āltŭs hăbēbăt. *O.* || *Au fig. Qui vient après, ultérieur.* Ūltĕrĭōră pŭdĕt dŏcŭīssĕ. *O.* Sēmpĕr ĕt īnvēntĭs ūltĕrĭōră pĕtĭt. *Id.* Ūltĕrĭŏr tāngăt pēctŏră, Phyllĭ, dŏlŏr. *Aul. Sab.* (2, 97).

Ūltĕrĭŭs, *adv. Au delà, plus loin.* Ūltĕrĭŭs nĭhĭl ēst, nĭsĭ nōn hăbĭtābĭlĕ frīgŭs. *O.* Īnde ăbĭt ūltĕrĭŭs. *Id.* SYN. Ūltrā. || *Au fig.* Ūltĕrĭŭs nē tēnde ŏdĭīs. *V.* Sī me ūltĕrĭŭs prōvēxĕrĭt īră. *Pp.* (II, 15, 19). SYN. Lōngĭŭs. || *Plus longtemps.* Nōn tŭlĭt ūltĕrĭŭs. *O* Jām nōn ūltĕrĭŭs Phrўgĭā tēllūrĕ mŏrābŏr. *Cl.* SYN. Lōngĭŭs, dĭūtĭŭs, āmplĭŭs. || *Avec l'abl. Au delà de, plus que.* Quŏtĭēsquĕ rŏgābăt Ūltĕrĭŭs jūstō. *O.* SYN. Āmplĭŭs, plūs. || *Prép. (avec l'acc.)* Ūltĕrĭŭsquĕ dŏmōs vādĕrĕ Mēmnŏnĭās. *Pp.* (I, 6, 4).

Ūltĭmŭs, ă, ŭm, *superl. Le plus éloigné, le plus reculé.* Ūltĭmŭs Æthĭŏpūm lŏcŭs ēst. *V.* Quæ fīlă rāmĭs ūltĭmī Sērēs lĕgūnt. *Sen.* (*Hip.* 389). Pērvēnĭt ăd drăcōnĭs spēlūncam ūltĭmăm. *Ph.* Stăgni ūltĭmă vīvō Cēspĭtĕ cīngūntŭr. *O.* SYN. Ēxtrēmŭs, *qqf.* lōngīnquŭs, rĕmōtŭs, īntĭmŭs, prŏfūndŭs. || *Le premier (dans le temps).* Tū sānguĭnĭs ūltĭmŭs aūctŏr. *V.* Ūltĭmă quĭd rĕfĕrăm? *O.* (Adde *Corn. Sev. Ætn.* 17.) || *Dernier (souv. par rapport à la mort).* Ūltĭmŭs īllĕ dĭēs bēllō gēntīquĕ fŭīssĕt. *V.* Pārs ūltĭmă vītæ. Ūltĭmă Laūsō Pārcæ fīlă lĕgūnt. *Id.* Ūltĭmă plōrātō sūbdĭtă flāmmă rŏgō. *O.* Ūltĭmă vōlvēntēs ōrābăt pēnsă sŏrōrēs. *M.* (IV, 73). Lўcĭdās hăbĕt ūltĭmă rērŭm. *Calp.* (3, 91). SYN. Ēxtrēmŭs, sŭprēmŭs, sūmmŭs, nŏvīssĭmŭs. || *Le dernier, le moindre.* Ūltĭmă sĭt laūdēs īntĕr ĭt īllă tŭās. (*Ad Liv.* 44.) SYN. Mīnĭmŭs. || *Le plus grand, le plus considérable.* SYN. Ēxtrēmŭs, grăvīssĭmŭs, māxĭmŭs. || Ūltĭmă, *n. pl. Les limites.* Ēt mūndi ūltĭmă. *Sen.* (*H. Fur.* 703). *Les épreuves les plus cruelles.* Ūltĭmă jām pāssī cŏmĭtēs bēllōquĕ frĕtōquĕ. *O.* SYN. Ēxtrēmă.

Ūltĭŏ, ōnĭs, *f. Vengeance.* Īnfīrmi ēst ănĭmi ēxĭgŭīquĕ vŏlŭptās Ūltĭŏ. *J.* (13, 190). Ēt prōmpta hæc ēst ūltĭŏ vātī. *Auson.* (*Epig.* 34). SYN. Vīndīctă. || *Punition.* Prīma hæc ēst ūltĭŏ. *J.* (13, 2). Sătĭs hæc lăcrĭmāndăquĕ nōbĭs Ūltĭŏ. *St.* Cūr crīmĭnĕ sālvō Ūltĭŏ dīffērtŭr? *P. Petr.* (II, 457). SYN. Pœnă, etc. *Voy. ce mot.*

Ūltŏr, ōrĭs, *m. Vengeur.* Ēxŏrĭāre ălĭquĭs nōstrĭs ēx ōssĭbŭs ūltŏr. *V.* Prōmĭsi ūltōrĕm. *Id.* Īmmēnsĭs āccēssĭt clādĭbŭs ūltŏr. *L.* SYN. Vīndēx, pūnītŏr. EP. Æquŭs, sĕvērŭs, ătrōx, āspĕr. PPH. Pœnārŭm ēxāctŏr. PHR. Quīquĕ nĕcēm Crāssī vīndĭcĕt, ūltŏr ĕrĭt. *O. Voy.* Ulciscor. || *Adj.* Ūltōrēm sprētă pĕr ăgrōs Mīsĭt ăprŭm. *O.* Ūltōrēs răpĭānt trīstĕ cădāvĕr ĕquī. (*Ibis,* 340.) Stătquĕ dĭēs aūsĭs ōlĭm tām trīstĭbŭs ūltŏr. *St.*

Ūltrā, *prép. Au delà de.* Sī pĭgŭĭt pōrtās ūltrā prōcēdĕrĕ. *Pp.* (IV, 7, 29). Vīrēs ūltrā sōrtēmquĕ sĕnēctæ. *V.* Ūltrā prōmĭssūm tēmpŭs ăbēssĕ quĕrŏr. *O.* SYN. Trāns. || *Adv. Au delà, plus loin, plus longtemps, davantage.* Quĭd ūltrā Prōvĕhŏr? *V.* Sī nīl cōncēdĭtŭr ūltrā. *O.* Nĭhĭl ūltrā līnguă prĕcārī Sūstĭnĕt. *Id.* SYN. Ūltĕrĭŭs, lōngĭŭs, āmplĭŭs. || Ūltrā cĭtrāquĕ. *Au delà et en deçà.* Fīnēs, Quōs ūltrā cĭtrāquĕ nĕquĭt cōnsīstĕrĕ rēctŭm. *H.* Dēxtĕră dērĭgŭĭt, nēc cĭtrā mōtă nēc ūltrā. *O. Voy.* Ultro.

† Ūltrāmūndānŭs, ă, ŭm. *Qui est au delà des*

mondes. Ūltrāmūndānūm fās ēst cuī cērnĕrĕ Pātrĕm. *Capel.* (II, p. 43).

Ūltrīx, īcĭs, *f. Vengeresse.* Ūltrīcēsquĕ sĕdēnt īn līmĭnĕ Dīræ. *V.* (Et *Sen. Med.* 967, deæ.) || *En parl. de choses.* Ūltrīcēm phărētrā dēprōmĕ săgīttām. *V.* Spārgēnsquĕ cŏmās ūltrīcĭbŭs ūndīs. *O.* Trāctūsquĕ rŏtīs ūltrīcĭbŭs Hēctŏr. *Cl.* Ūltrīcĕ dēxtrā fūsŭs. *Sen. H. Fur.* 895). || Ūltrīcĭă, *n. pl.* Māndābāt Tўrĭīs ūltrīcĭă bēllă fŭtūrīs. *Sil.* Ēt tēla ūltrīcĭă pōscĭt. *St.*

Ūltrō, *adv. De son propre mouvement, de soi-même, naturellement.* Ēntēllūs vīrēs īn vēntum ēffūdĭt, ēt ūltrō īpsĕ grăvīs grăvĭtērque ăd tērrām pōndĕrĕ vāstō Cōncĭdĭt. *V.* Mĭsĕrēscĭmŭs ūltrō. *Id.* Ĕtĭam ūltrō dērīsum ādvĕnĭt. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 21). Ūltro ōbjēctōrūm vīlĭŭs ēst prĕtĭŭm. *Prosp.* (*Epig.* 66, 6). SYN. Spōntĕ, īpsĕ. || *Volontiers.* Spōnte ūltrōquĕ pĕrēmptŭs. *St. Voy.* Sponte. || *En prenant les devants, d'avance.* Ĕtĭam me ūltro ăccūsātum ādvĕnĭt. *Ter.* (*Ph* II, 3, 13. *Id. Ad.* IV, 3, 4). Proīn, āntĕquām sē fīrmēt aūt vīrēs părēt, Pĕtātŭr ūltrō. *Sen.* (*Thyest.* 201). SYN. Prĭŭs. || *Au contraire.* Heī mĭhi! īnsānīrĕ me āiūnt, ūltrō quum īpsi īnsānĭūnt. *Pl.* (*Men.* V, 2, 90. *Id. Aul.* III, 5, 56). SYN. Cōntrā. || *Qqf. Loin.* Ūltro īstum ā mē! *Pl.* (*Capt.* III, 4, 19. *Id. Amph.* 1, 1, 164). || Ūltrō cĭtrōquĕ. *Comme* Ultra citraque. *En avant et en arrière.* Vŏlĭtānt ūltrō cĭtrōquĕ pĕr aūrās. *Lr.* (IV, 37).

Ūltŭs, ă, ŭm, *part. de* Ulciscor. *Qui a vengé.* Ūltŭs ăvōs Trōjæ, tēmpla ēt tĕmĕrātă Mĭnērvæ. *V.* Ūltă vĭrūm. *Id.* || *Qui s'est vengé.* Ūltŭs ăbīt Tmōlŭs. *O.* Ūltă mănū thălămōs. *St.* || † *Pass. Puni ou Vengé.* Lēgĕ quŏd ōccĭdĭt ūltŭs īpsĕ sŭā. *V. Fl.*

Ŭlŭbræ, ārŭm, *f. pl. Bourg du Latium.* Ēst Ŭlŭbrīs, ănĭmŭs sī tē nōn dēfĭcĭt æquŭs. *H.* Văcŭīs ædĭlĭs Ŭlŭbrīs. *J.* (10, 102).

Ŭlŭlă, æ, *f. Chat-huant.* Cērtēnt ēt cycnīs ŭlŭlæ, sīt Tītўrŭs Ōrphеŭs. *V. Voy.* Bubo.

† Ŭlŭlāmĕn, ĭnĭs, *n. Comme* Ululatus. Quĭd tūrbă sŭpērstēs ĭnēptă Clāngēns ŭlŭlāmĭnă mīscēt? *Prud.* (*Cath.* 10, 114).

Ŭlŭlātŭs, ă, ŭm, *part. p. Appelé par des hurlements.* Nōctūrnīs Hĕcătē trĭvĭīs ŭlŭlātă pĕr ūrbēs. *V.* Nūllōque ŭlŭlātă dŏlōrĕ Rēspēxīt Lūcīnă dŏmŭm. *St.* || *Qui retentit de hurlements.* Ŭlŭlātăquĕ tēllūs Īntrĕmĭt. *V. Fl.* Ōgўgĭīs ŭlŭlātă fŭrōrĭbŭs āntră. *St.* Ŭlŭlātŭm Caūcăsŏn. *Id.*

Ŭlŭlātŭs, ūs, *m. Hurlement, vocifération.* Lāmēntīs, gĕmĭtūque, ēt fēmĭnĕō ŭlŭlātū Tēctă frĕmūnt. *V.* Īmplēvĭt săcrām quĕrŭlīs ŭlŭlātĭbŭs Īdēn. *O.* Vīctōrque ŭlŭlātŭs ădērrăt Aūrĭbŭs. *St.* SYN. Clāmŏr, vōcēs, etc. *Voy.* Clamor.

Ŭlŭlō, ās, ārĕ, *n. Hurler, en parl. des chiens et des loups.* Cănēs ŭlŭlat ăcūtē. *Enn.* (apud *Fest.* in v. *Nictare*). Vīsæquĕ cănēs ŭlŭlārĕ pĕr ūmbrăm. *V.* Pĕr nōctēm rĕsŏnārĕ lŭpīs ŭlŭlāntĭbŭs ūrbēs. *Id.* PPH. Ŭlŭlātŭm mīttŏ, ēmīttŏ, fūndŏ, dō. Ŭlŭlātū, ŭlŭlātĭbŭs aūrās, cœlŭm, æthĕră cōmplĕŏ, īmplĕŏ, pērsŏnŏ, mīscĕŏ. || *Au fig. Vociférer.* Sūmmōque ŭlŭlārūnt vērtĭcĕ nўmphæ. *V.* Pērquĕ vĭās ūrbīs Lătĭōsque ŭlŭlāssĕ pĕr ăgrōs. *O.* Lætīs ŭlŭlārĕ trĭŭmphīs. *L.* SYN. Ēxŭlŭlŏ, clāmŏ, vōcĭfĕrŏr, etc. *Voy.* Clamo. || *Retentir de hurlements.* Pĕnĭtŭsquĕ căvæ plāngōrĭbŭs ædēs Fēmĭnĕīs ŭlŭlānt. *V.* Ēt rĕsŏnæ sīlvīs ŭlŭlārūnt flēbĭlĕ rīpæ. *Sil.* Ŭlŭlāntĭă Dīndўmă Gāllīs. *Cl. Voy.* Sono. || *Act. Faire retentir de hurlements, ou Appeler par des hurlements.* Ōrbātām prŏprĭīs ŭlŭlāvĭt cīvĭbŭs ūrbĕm. *Prud.* (*Ham.* 451). Quĕm sēctŭs ŭlŭlāt Mātrīs ēnthĕæ Gāllŭs. *M.* (V, 41). *Voy.* Ululatus.

Ŭlvă, æ, *f. Ulve, herbe des marais.* Prōptĕr ăquæ rīvūm vĭrĭdī prōcūmbĭt īn ŭlvā. *V.* Ŭlvīs ēt ărūndĭnĕ pīnguīs (aper). *H.* Ēxsūl līmōsā Mărĭŭs căpŭt ābdĭdĭt ŭlvā. *L.* PPH. Ālgă pălūstrĭs.

Ŭlvōsŭs, ă, ŭm. *Couvert d'ulves.* Ŭlvōsā quĕm vēl Nīcĕr ăblŭĭt ūndā. *Sid.* (7, 324).

Ŭlўssēs et Ŭlīxēs, īs, *ou* ĕī, eī, ī, *de l'inus.* Ulysseus, *m.* (Ὀδυσσεύς). *Ulysse, fils de Laërte, roi d'Ithaque et de Dulichium, héros du siége de Troie, immortalisé par Homère dans l'Odyssée.* Sī mĭnŭs ērrāssēt, nōtŭs mĭnŭs ēssĕt Ŭlўssēs. *O.* Pēnĕlŏpē cōnjūx sēmpĕr Ŭlўssīs ĕrŏ. *Id.* Cārmĭnĭbŭs Cīrcē sŏcĭōs mūtāvĭt Ŭlўssīs. *V.* Ēt tērram āltrīcēm sævi ēxsēcrāmŭr Ŭlўsseī. *Id.* (Sed utrubique variatur: *Charis.* p. 10, agnoscit *Ulyssis* et *Ulyssei*). Nēc cūrsŭs dŭplĭcīs pĕr mărе Ŭlўssĕī. *H.* Lăbōrĭōsī rēmĭgēs Ŭlўssĕī. Haūd mălĕ Tēlĕmăchŭs, prōlēs pătĭēntĭs Ŭlўssī. *Id.* Hānc tŭă Pēnĕlŏpē lēntō tĭbĭ mīttĭt, Ŭlўssĕ. *O* (*Her.* 1, 1. Sic in vocativ. *Achille*). SYN. Lāērtĭădēs, Æŏlĭdēs, Sīsўphĭdēs, Ĭthăcŭs. EP. Dūlĭchĭŭs, Ĭthăcēnsĭs, Ĭthăcŭs, dĭsērtŭs, făcūndŭs, sŏlērs, căllĭdŭs, pēllāx, āstūtŭs, dŏlōsŭs; fōrtĭs, ănĭmōsŭs, pătĭēns; văgŭs, ērrāns. PHR. Dūlĭchĭŭs, Lāērtĭŭs *ou* Nērĭtĭŭs hērōs, dūx, dūctŏr. Lāērtĭă prōlēs. Lāērtē *ou* Lāērtā sătŭs *ou* crĕātŭs. VERS. Mūltōrūm prōvĭdŭs ūrbēs Ēt mōrēs hŏmĭnum īnspēxĭt. *H.* Dīc mĭhĭ, Mūsă, vĭrūm, căptæ pōst tēmpŏră Trōjæ, Quī mōrēs hŏmĭnūm mūltōrūm vīdĭt ĕt ūrbēs. *Id.* Cōndĭtŭs hōc tŭmŭlō Lāērtā nātŭs Ŭlīxēs : Pērlĕge Ŏdўssēān, ōmnĭă nōssĕ vŏlēns. *Aus.* (Cf. *Ov. Met.* XIII, 124 sq., *Prop.* III, 12, 23; *Tib.* IV, 1, 52: *Sidon.* 9, 143; *Boet.* 4, 3).

Ūmbēllă, æ, *f. Parasol.* Ēn cuī tū vĭrĭdem ūmbēllām, cuī sūccĭnă mīttās! *J.* (9, 50). Ūmbēllām lŭscæ, Lўgdĕ, fĕrās dŏmĭnæ. *M.* (XI, 73). SYN. Ūmbrăcŭlă (*pl.*). PHR. Āccĭpĕ quæ nĭmĭōs vīncānt ūmbrăcŭlă sōlēs. *M.*

Ūmbĕr, brī, *m.*; Ūmbrī, ōrŭm, *pl.* (Ὄμβροι). *Ombrien, habitant de l'Ombrie.* Īllă, vĕlŭt cōnjūx Ūmbrī rŭbĭcūndă mărītī. *O* Tūnc Ūmbrīs Mārsīsquĕ fĕrāx. *L.* || *Espèce de chien de chasse, originaire de l'Ombrie.* Āt vīvĭdŭs Ūmbĕr Hærĕt hĭāns, jāmjāmquĕ tĕnēt. *V.* Fĕrās vēstīgăt, ēt lōngō săgāx Lōrō tĕnētŭr Ūmbĕr. *Sen.* (*Thyest.* 497). Pĕtĭt cērvōs Ūmbrō vēnātŏr ĕdăcī. *V. Fl.* Ēxĭgĭt Ūmbĕr Nārĕ săgāx ē cāllĕ fĕrās. *Sil.* SYN. Tūscŭs cănĭs. *Grat.* || *Qqf. f. Femme Ombrienne.* Quĭd? Sārsĭnātĭs ēcqua ēst, si Ūmbrām nōn hăbēs? *Pl.* (*Most.* III, 2, 83). || — bĕr, bră, brŭm. Cūr Tūscŭs ăpĕr gĕnĕrōsĭŏr Ūmbrō? *St.* Ēt lăcŭs æstīvīs īntēpĕt Ūmbĕr ăquīs. *Pp.* (IV, 1, 124). || *Subst. m. Nom d'homme.* Ōmnĭă mīsīstī mĭhĭ Sātūrnālĭbŭs, Ūmbĕr. *M.* (VII, 52).

Ūmbĭlīcŭs, ī, *m. Nombril.* Sēctī pōdĭcĭs ūsque ăd ūmbĭlīcŭm. *M.* (VI, 37). || *Au fig. Le point central; le milieu.* Dĭēs quĭdēm jam ăd ūmbĭlīcum ēst dīmĭdĭātŭs mōrtŭŭs. *Pl.* (*Men.* I, 2, 45). || — tērræ. *Le centre de la terre, Delphes.* Ō sāncte Ăpōllŏ, qui ūmbĭlīcūm cērtūm tērrārum ŏbtĭnēs. *Att.* (apud *Cic. Div.* 2, 56, et *Varr. L. L.* 7, 17). Dēlphŏs Pўthĭŭs, ōrbĭs ūmbĭlīcŭm. (*Anth.* II, p. 548. Cf. *Liv.* 34, 48. Gr. ὀμφαλὸς γῆς.) *Voy.* Delos. || *Cylindre autour duquel on roulait les volumes; ornements en forme de bouton qui tenaient aux extrémités de ce cylindre.* Quĭd prōdēst mĭhĭ tām măcĕr lĭbēllŭs, Nūllō crāssĭŏr ūt sĭt ūmbĭlīcō? *M.* (II, 6). Ēt frōntĭs gĕmĭnō dĕcēns hŏnōrĕ, Pīctĭs lūxŭrĭēris ūmbĭlīcīs. *Id.* (III, 2, 9). Ēt bīnīs dĕcŏrātŭs ūmbĭlīcīs. *St. Voy.* Cornu, Frons. || Ăd ūmbĭlīcŭm āddūcŏ, pērvĕnĭŏ. *Achever la composition ou la lecture d'un livre.* Īāmbŏs Ăd ūmbĭlīcum āddūcĕrĕ. *H.* Ŏhē, jām sătĭs ēst, ŏhē, lĭbēllĕ : Jām pērvĕnĭmŭs ūsque ăd ūmbĭlīcōs. *M.* (IV, 91).

Ūmbŏ, ōnĭs, *m. Bosse d'un bouclier.* Ēt sūmmō

clўpĕī nĕquīcquam ūmbōnĕ pĕpēndĭt. *V.* || *Par ext. Bouclier (bombé, convexe).* Flĕctūntquĕ sălīgnās Ūmbōnūm crātēs. *V.* Văstōs ūmbō vŏmĭt aūrĕūs īgnēs. *Id.* Tĕrĭtūr jūnctīs ūmbōnĭbūs ūmbŏ. *Sil. Voy.* Clypeus. || *Coude.* Tūrbātīquĕ grădūs, clўpĕūm nĕc sūstĭnĕt ūmbŏ. *St.* Īn tūrbam īncĭdĕrīs, cūnctōs ūmbōnĕ rĕpēllĕt. *M.* (III, 46, 5). || *Masse de plis que formait la toge ramenée sur l'épaule gauche; la toge elle-même.* Tōtāque īmpūnĕ Sŭbūrā Pērmīsĭt spārsīsse ŏcŭlōs jām cāndĭdŭs ūmbŏ. *Pers.* (5, 33, scil. toga virilis). || *Élévation du sol, petite éminence; qqf. Borne.* Sŏlĭdūs cōntrā rĭgĕt ūmbŏ mălīgnī Mōntĭs. *Stat.* Stānt jŭga, ĕt ōbjĕctūs gĕmĭnīs ūmbōnĭbūs āggĕr Cāmpum ēxīrĕ vĕtăt. Tūnc ūmbōnĭbŭs hīnc ĕt hīnc cŏāctīs, Ēt crēbrīs ītĕr āllĭgārĕ gōmphīs. Hīnc sāxĕūs ūmbŏ Ārbĭtĕr āgrĭcŏlīs. *Id.*

Ūmbră, æ, *f. Ombre formée par le soleil ou une lumière.* Mājōrēsquĕ cădūnt āltīs dē mōntĭbŭs ūmbræ. *V.* Fēcĕrăt ēxĭgŭās jām sōl āltīssĭmŭs ūmbrās. *O.* Ēt mōtæ ăd lūnām trĕpĭdābĭs ărūndĭnĭs ūmbrăm. *J.* (10, 21). Īpsĕ mĕās sōlŭs, quōd nīl ĕst, æmŭlŏr ūmbrās. *Pp.* (II, 34, 19). || *Ombre, obscurité de la nuit.* Hūmēntēmque aūrōră pŏlō dīmōvĕrăt ūmbrăm. *V.* Jām nōx īndūcĕrĕ tērrīs Ūmbrās. *H.* Rōrĭfĕrīs tērrām nōx ōbrŭĭt ūmbrīs. *L.* Ăd ūmbrām lūcĭs ăb ōrtū. *H.* SYN. Tĕnĕbræ, cālīgŏ. *Voy.* Nox, Tenebræ. || *Ténèbres de la mort.* Sēd nōx ātră căpūt trīstī cīrcūmvŏlăt ūmbrā. *V.* || *Ombre, ombrage.* Sīvĕ sŭb īncērtās zĕphўrīs mōtāntĭbŭs ūmbrās. *V.* Āptāmquĕ vĭdēs pāstōrĭbŭs ūmbrăm. *Id. Voy. le suiv.* || *Ce qui donne de l'ombrage, arbre, tente, portique, etc.* Rūrīs ŏpācī Fālcĕ prĕmēs ūmbrās. *V.* Nūtrītās flŭvĭō pŏpŭlātūr fērvĭdŭs ūmbrās (ignis). *Sil.* Nĕc hăbēbāt Pēlĭŏn ūmbrās. *O.* Sēd gĕnŭs īgnāvūm, quōd lēctō gaūdĕt ĕt ūmbrā. *J.* (7, 105). Văcŭā tōnsōrĭs ĭn ūmbrā. *H.* Pōmpēiā lēntŭs spătĭārĕ sŭb ūmbrā. *O.* || *En partic. École, cours publics (qui se tenaient sous des ombrages ou des portiques).* Ăd pūgnām quī rhētŏrĭcā dēscēndĭt ăb ūmbrā. *J.* (7, 173). || *En parl. de la barbe, des cheveux, etc.* Dūm rŏsĕīs vĕnĭt ūmbră gĕnīs. *St.* Nūnc ūmbră nŭdātă sŭā jām tēmpŏră mœrēnt. *Petr.* (*Sat.* 109). || *Ombre, fantôme, mânes des morts, ombres des enfers.* Quūm tĕnŭēm fŭĕrō mūtātŭs ĭn ūmbrăm. *Tib.* (III, 2, 9). Ēt Paūlī stāre īngĕntēm mīrābĕrĭs ūmbrăm. *Sil.* Ūmbrāque ērrārĕt Crāssŭs ĭnūltā. *L.* Ūmbræ ībānt tĕnŭēs sĭmŭlācrăquĕ lūcĕ cărēntūm. *V.* Vūltĭbŭs Eūmĕnĭdūm mātrīsque ăgĭtābĭtūr ūmbrīs. *Ov.* SYN. Sĭmŭlācrūm, ĭmāgŏ, mānēs, Lĕmŭrēs, lārvæ, ănĭmæ; fūnctī, dēfūnctī, mōrtŭī, sĭlēntēs, sĕpūltī. EP. Tārtărĕă, Stўgĭă, īnfērnă; lĕvĭs, tĕnŭĭs; ātră, nĭgră, pāllēns, pāllĭdă, gĕlĭdă. PPH. Cōrpŏră fūnctă, dēfūnctă, cōndĭtă, vītā fūnctă *ou* dēfūnctă. Cœtŭs sĭlēntūm. VERS. Ēt nī dōctă cŏmēs tĕnŭēs sĭnĕ cōrpŏrĕ vītās Ādmŏnĕāt vŏlĭtārĕ căvā sŭb ĭmāgĭnĕ fōrmæ. *V.* Ēt nūnc māgnă mĕī sŭb tērrās ībĭt ĭmāgŏ. *Id.* Ērrānt ēxsānguēs sĭnĕ cōrpŏrĕ ĕt ōssĭbŭs ūmbræ. *O.* Vūlgūsquĕ căvā sŭb nŏctĕ rĕpōstūm. *St.* Īllĭc ūmbrārūm tĕnŭī strīdōrĕ vŏlāntūm Flēbĭlĭs aūdītūr quēstŭs : sĭmŭlācră cŏlōnī Pāllĭdă dēfūnctāsquĕ vĭdēnt mīgrārĕ fĭgūrās. *Cl. Voy.* Simulacrum. || *Par ext. Les enfers.* Nōn mē... Tārtăra hăbēnt, trīstēs ūmbræ. *V.* Ūmbrārūmquĕ rŏgăt răptā cūm cōnjŭgĕ rēgĕm. *O.* Ēmēnsō frĕtă, Tērrāsque ĕt ūmbrās. *Sen.* (*H. OEt.* 1477). *Voy.* Inferi. || *Au fig.* Ŭt prīmūm dīscūssæ ūmbræ, ĕt lūx rĕddĭtă mēntī. *V.* Ēt Sălămīnĭăcīs quāntam ĕōīsquĕ trŏpæīs Īngĕnĭō pōrtŭs ūrbs īnvĭă fēcĕrĭt ūmbrăm. *Sil.* Stăt māgnī nōmĭnĭs ūmbră. *L.* || *Prétexte.* Scĕlĕrīquĕ prŏfānō Fāllāx lēgĭtĭmām rēgnī prætēxĕrăt ūmbrăm. *Cl.* SYN. Caūsă, spĕcĭēs, nōmĕn. || *Retraite.* Nōs, Măcĕr, īgnāvæ Vĕnĕrīs cēssāmŭs ĭn ūmbrā. *O.* SYN. Sēcēssŭs. || *Apparence, fantôme.* Lībērtātĕ pĕrīs, cūjūs sērvāvĕrĭs ūmbrăm. *L.* Ēt ĭnānēm prōsĕquār ūmbrăm. *Id.* || *Faux semblant.* Mēndācīque dĭū pĭĕtātĭs fāllĭtŭr ūmbrā. *O.* Fāllĭt ĕnĭm vĭtĭūm spĕcĭē vīrtūtĭs ĕt ūmbrā. *J.* (14, 109). SYN. Spĕcĭēs, ĭmāgŏ. || *Ombre, néant.* Pūlvĭs ĕt ūmbră sŭmŭs. *H.* || *Personne amenée par un convive à un repas.* Quōs Mæcēnās āddūxĕrăt ūmbrās. *H.* Lŏcŭs ēst ĕt plūrĭbŭs ūmbrīs *Id.* || *Ombre, poisson.* Tūm cōrpŏrĭs ūmbræ Līvēntĭs, răpĭdīquĕ lŭpī. (*Ov. Hal.* 111.) Mĕrŭlāmque, ūmbrāmquĕ mărīnăm. *Enn.* (apud *Apul. Apol.*, t. II, p. 44 Bip. Adde *Aus. Mos.* 90). || 2. *Le fém. de* Umber. *Ombrienne. Voy. ce mot.*

Ūmbrācŭlūm, ī, *n., et ordint.* Ūmbrācŭlă, ōrūm, *pl. Ombrage, lieu ombragé.* Tēctūs flăgēllīs mūltĭnōdī gērmĭnĭs, Nāto ĕt rĕpēntĕ pērfrŭēns ūmbrācŭlō. *Prud.* (*Cath.* 7, 140). Hīc cāndĭdă pōpŭlŭs āntrō Īmmĭnĕt, ĕt lēntæ tēxūnt ūmbrācŭlă vītēs. *V.* Ēt vĭrĭdēs rāmī prætēnt ūmbrācŭlă fēssīs. *Bed.* (*Confl. Ver. et Hiem.* 49). SYN. Ūmbră, scēnă. EP. Nĕmŏrālĭă, sīlvēstrĭă, frōndōsă, ărbŏrĕă, vĭrēntĭă, vĭrĭdāntĭă, dēnsă, ŏpācă, spīssă, nĭgrāntĭă, pătŭlă, gĕlĭdă, ămœnă, dūlcĭă, grātă, mōllĭă, sĭlēntĭă, trĕmŭlă. PPH. Ārbŏrĭs, nĕmŏrĭs ūmbră. Sīlvæ, nĕmŏrĭs frīgŭs. Lŏcŭs nĕmŏrōsŭs, sīlvēstrĭs, ūmbrōsŭs, ŏpācŭs; ārbŏrĭbŭs tēctŭs, ūmbrīs ŏpācŭs. Rāmōrūm ūmbræ, lătĕbræ, frīgŭs, tĕgmĕn, tĕgmĭnă. Nĕmŏră sōlī īnvīsă, īnāccēssă. Nĕmŭs sōlĭs rădĭīs īnāccēssūm. Ŏpācī frīgŏrĭs ūmbræ. VERS. Lūcŭs ĭn ūrbĕ fŭĭt mĕdĭă, lætīssĭmŭs ūmbræ. *V.* Hūnc tĕgĭt ōmnĭs Lūcŭs, ĕt ōbscūrīs claūdūnt cōnvāllĭbŭs ūmbræ. Lātē rāmōs ĕt brāchĭă tēndēns Hūc īllūc, mĕdĭa īpsa īngēntēm sūstĭnĕt ūmbrăm. Sīcŭbĭ nīgrūm Īlĭcĭbŭs crēbrīs săcrā nĕmŭs āccŭbĕt ūmbrā. Pālmāquĕ vēstībŭlum aūt īngēns ŏlĕāstĕr ĭnūmbrĕt. Hōspĭtĭīs tĕnĕāt frōndēntĭbŭs ārbŏs. *Id.* Sīlvă cŏrōnăt ăquās, cīngēns lătŭs ōmnĕ, sŭīsquĕ Frōndĭbŭs, ŭt vēlō, Phœbēōs sūbmŏvĕt īctŭs; Frīgŏră dānt rāmī. *O.* Plătănīs stĕrĭlēm præbēntĭbŭs ūmbrăm. Quæ præbĕt lātās ārbōr spătĭāntĭbŭs ūmbrās. Cānă sălīctă dăbānt, nūtrītăquĕ pōpŭlŭs ūndā, Spōntĕ sŭā nātās rīpīs dēclīvĭbŭs ūmbrās. *Id.* Quā pīnŭs īngēns ālbăquĕ pōpŭlŭs Ūmbram hōspĭtālēm cōnsŏcĭāre ămānt. *H.* Lūcŭs ĕrăt..! Ōbscūrūm cīngēns cōnnēxīs āĕră rāmīs, Ēt gĕlĭdās āltē sūbmōtīs sōlĭbŭs ūmbrās. *L.* Quōd tāxī cīrcum ĕt pĭcĕæ squālēntĭbŭs ūmbrīs Ābdĭdĕrānt, cœlīque ārcēbānt lūmĭnĕ tēmplūm. *Sil.* Vĕtĕrīs sūb nŏctĕ cŭprēssī. *V. Fl.* Tēxtĭlĭs ūmbră sŭpīnī Pālmĭtĭs. *M.* Stăt īngēns ārbŏr, ātque ūmbrā grāvī Sīlvās mĭnōrēs ūrgĕt, ĕt māgno āmbĭtū Dīffūsă rāmōs, ūnă dēfēndĭt nĕmŭs. *Sen.* Sīlvāquĕ tōrrēntēs rāmōrūm frīgŏrĕ sōlēs Tēmpĕrăt, ĕt mĕdĭō brūmām sĭbi vīndĭcăt æstū. *Cl.* Hĕlĭădēs, tĕnĕrīs āmplēxæ brāchĭă trūncīs, Cāndĭdă fūndēbānt tēntīs vēlāmĭnă rāmīs. (*Culex.*) || *Se mettre à l'ombre.* Nūnc ĕtĭām pĕcŭdēs ūmbrās ĕt frīgŏră căptānt. *V.* Mōllī sŭccēdĕrĕ sæpĭŭs ūmbræ. Ūmbrōsam ēxquīrĕrĕ vāllēm. Tū pătŭlæ rĕcŭbāns sŭb tĕgmĭnĕ fāgī. Lēntŭs ĭn ūmbrā. Quūm pĕcŏrī jām grātĭŏr ūmbra ēst. Frīgŭs căptābĭs ŏpācūm. Rīpāque æstŭs vĭrĭdāntĕ lĕvārĕt Ō quī mē gĕlĭdīs īn vāllĭbŭs Hæmī Sīstăt, ĕt īngēntī rāmōrūm prōtĕgăt ūmbrā! *Id.* Dūlcĕ vĭātōrī lāssō Īn sūdōrĕ lĕvāmĕn. *Cat.* Ōppōrtūnă sŭā blāndītūr pōpŭlŭs ūmbrā, Dātquĕ tŏrūm cēspĕs. *O.* Ārbŏrĕă frīgŭs dūcēbăt ăb ūmbrā. Plătănīs præbēntĭbŭs ūmbrăm. Rĕpĕtēbām frīgŭs ĕt ūmbrās. *Id.* Seū tē dēnsă tĕnēbĭt Tībŭrĭs ūmbră tŭī. *H.* Hīc īn rĕdŭctā vāllĕ, Cănīcŭlæ Vītābĭs æstūs. Jām pāstŏr ūmbrās cūm grĕgĕ lānguĭdō Rīvūmquĕ fēssŭs quærĭt. *Id.* Pūbēs dīscūmbĕt ĭn hērbā, Ārbŏrĭs āntīquæ quā lĕvĭs ūm-

bră cădĭt. *Tib.* Frōndĭbŭs ĕt pătŭlā dēfĕndĭmŭs ărbŏrĕ sōlēs. *St.* Tōrrĕntĕm pătŭlā vītābānt īlĭcĕ sōlĕm. *Calp.* Quūm dēnsās pāstŏr pĕcŭdēs cōgēbăt ĭn ūmbrās. (*Culex.*) || *Parasol.* Aūrĕă pēllēbānt tĕpĭdōs ūmbrācŭlă sōlēs. *O.* (*Id. A. Am.* II, 209). Ăccĭpĕ quǣ nĭmĭōs vīncānt ūmbrācŭlă sōlēs. *M.* (XIV, 28. Et *Tib.* II, 5, 97). SYN. Ūmbēllă. || *Au sing.* Ūmbrācŭlūmquĕ vērtĭcĭs. *P. Nol.* (21, 662).

† Ūmbrātĭcŏlă, ǣ, *m. f. Comme le suivant.* (*Pl. Truc.* II, 7, 49.)

Ūmbrātĭcŭs, ă, ŭm. *Qui se tient à l'ombre, efféminé.* Si hīc me hŏdĭe ūmbrātĭcūs dērīsĕrĭt. *Pl.* (*Curc.* IV, 3, 24). SYN. Ūmbrātĭlĭs. || † *Ombragé.* Ēxcīsĭs ūmbrātĭcă rūpĭbŭs āntră. *Fort.* (*Supplem.* 1, 87).

Ūmbrātĭlĭs, ĕ. *Qui vit dans l'ombre, mou, énervé.* SYN. Dēlĭcātŭs, mōllĭs, sēgnĭs.

Ūmbrātŭs, ă, ŭm. *Ombragé.* Āt qui ūmbrātă gĕrūnt cīvīlī tēmpŏră quērcū. *V.* Ūmbrātūs dūx īpsĕ rŏsīs. *Cl.* Ūmbrātūsquĕ gĕnās. *St.*

Ūmbrēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Nūnc ăgĕr Ūmbrēnī sūb nōmĭnĕ. *H.*

Ūmbrī, ōrŭm, *m. pl. Voy.* Umber.

Ūmbrĭă, ǣ, *f. L'Ombrie, contrée d'Italie, derrière l'Étrurie.* Ūmbrĭă Rōmānī pātrĭă Cāllĭmăchī. *Pp.* (IV, 1, 64). Sūbstĭtŭīt pătrĭīs mĕdĭŏcrēs Ūmbrĭă sēdēs. *Rutil.* (1, 551. Et *Mart.* VII, 97).

Ūmbrĭcĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Hīc tūnc Ūmbrĭcĭŭs. *J.* (3, 21).

Ūmbrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui donne de l'ombre.* Sūb plătāno ūmbrĭfĕrā, fōns ūnde ēmānăt ăquāī. *Cic.* (*Div.* 2, 30). Īn nĕmŭs ūmbrĭfĕrŭm. *V.* SYN. Ūmbrōsŭs. || *Qui sert à transporter les ombres* (*des morts*). Ūmbrĭfĕrǣquĕ frĕmĭt sūlcātŏr pāllĭdŭs ūndǣ. *St.* Quēm sĕmĕl ūmbrĭfĕrā nāvĭtā līntrĕ tŭlĭt. (*Ad Liv.* 428.)

Ūmbrŏ, ās, ārĕ. *Ombrager, donner de l'ombre.* Ūmbrābātquĕ cŏmā sūmmī fāstīgĭă mōntĭs (quercus). *Sil.* Vītĭfĕrō sūb pālmĭtĕ nūdōs Ūmbrāvĭt cōllēs ĕt sōbrĭă rūră Lўǣŭs. *St.* Mōntēs ūmbrāntŭr ŏpācī. *V.* Ălphēās ūmbrāntĭă Mǣnălă rīpās. *Cl.* SYN. Īnūmbrŏ, ŏbūmbrŏ, ŏpācŏ, tĕgŏ. PHR. Ūmbrā tĕgŏ, ōbtĕgŏ. Ūmbrās īndūcŏ, prǣbĕŏ, ēxplĭcŏ *ou* prǣtēxŏ. PHR. Tārdă vĕnĭt, sērĭs fāctūră nĕpōtĭbŭs ūmbrăm. *V. Voy.* Umbraculum. || *Couvrir de ténèbres.* Vāstōquĕ mānēs cārcĕrĕ ūmbrāntēm pŏlŭm. *Sen.* (*Hipp.* 836). Nōn ūmbrāntŭr sōmnō pūpŭlǣ. *Varr.* (apud *Non.* 2, 790).

Ūmbrŏ, ōnĭs, *m. Rivière d'Étrurie.* Tāngĭmŭs Ūmbrōnēm : nōn ēst īgnōbĭlĕ flūmĕn. *Rutil.* (1, 337. Cf. *Plin.* 3, 8). || *Nom d'un pontife du pays des Marses.* Fōrtĭssĭmŭs Ūmbrŏ. *V.*

Ūmbrōsŭs, ă, ŭm. *Ombragé.* Ǣstĭbŭs āt mĕdĭīs ūmbrōsam ēxquīrĕrĕ vāllĕm. *V.* Ūmbrōsō sērvābăt vērtĭcĕ mōntĭs. *Sil.* Ūmbrōsāmquĕ rīpām. *H.* SYN. Ūmbrātŭs, ŏpācŭs, *qqf.* dēnsŭs, spīssŭs. PPH. Ūmbrĭs ōbscūrās. Lǣtĭssĭmŭs ūmbrǣ *ou* ūmbrā. Ărbŏrĭbŭs dēnsŭs, nĭgĕr, ŏpācŭs. Sōlī īnāccēssŭs, īmpērvĭŭs. Nūllĭs sōlĭbŭs pērvĭŭs. Sōlĭs *ou* phœbī īnscĭŭs, nēscĭŭs. || *Qui ombrage.* Dēnsās, ūmbrōsă cācūmĭnă, fāgōs. *V.* Crīnēs ūmbrōsă tĕgēbăt ărūndŏ. *Id.* Ūmbrōsǣ sălĭcēs. *O.* SYN. Ūmbrĭfĕr, ūmbrāns, ŏpācŭs.

Ūmĕrus, ī, *m. Voy.* Humerus.

Ūmĭdŭs, ă, ŭm. *Voy.* Humidus.

Ūmŏr, ōrĭs, *m. Voy.* Humor.

Umquăm. *Voy.* Unquam.

Ūnā, *adv. Ensemble.* Tūque ădĕs, īncēptūmque ūnā dĕcūrrĕ lăbōrĕm. *V.* Vēnātum Ǣnēās ūnāquĕ mĭsĕrrĭmă Dīdō Īn nĕmŭs īrĕ părānt. *Id.* SYN. Sĭmŭl, părĭtĕr. PHR. Sīc ōrĕ mĭsĕrrĭmŭs ūnō Ēxŏrĭtŭr clāmŏr. *O. Voy.* Simul. || † Unā sĭmŭl *ancien pléon* (*Plaut. Most.* II, [illegible] 43.)

† Ūnānĭmāns, tĭs. *Comme le suiv.* Sēd sŏcĭāī ūnănĭmāntĭs, fĭdēntĭs fŭĭt ŏffĭcĭŭm. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 81. Vulgo *sociæ*).

Ūnănĭmĭs, ĕ, *et* Ūnănĭmŭs, ă, ŭm. *Qui vit en bon accord, unanime.* Quūm sīc ūnănĭmam āllŏquĭtŭr mălĕsānă sŏrōrĕm. *V.* (*Æ.* IV, 8. Pauci habent *unanimem*). Ūnănĭmă cōnjūx, ēxplĭca ērrōrēm, prĕcŏr *Sen.* (*OEd.* 773). Ūnănĭmĭs fālsĕ sŏdālĭbŭs. *Cat.* (30 1. *Id.* passim). SYN. Cōncŏrs, etc. *Voy. ce mot.* || *En parl. d'animaux, de choses, et au fig.* Părĭbūsquĕ lŭpātĭs Ūnănĭmēs frēnāntŭr ĕquī. *Cl.* Ūnănĭmī frĕtă cūrvă fĕrūnt (venti). *V. Fl.*

Ūnănĭmĭtās, ātĭs, *f. Bonne intelligence, bon accord.* Pērquĕ nōstram ēgrĕgĭam ūnănĭmĭtātĕm, quām nōn mĕmŏrĭă Dējūgăt. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 256).

Ūncĭă, ǣ, *f. Once, douzième partie de la livre romaine.* Ūncĭăque īn lībrā pārs ēst quǣ mēnsĭs ĭn ānnō. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 28). Sēxtāntēs lĕgĭt ūncĭāsquĕ fīscī. *Sid.* (13, 37). Ātque huīc ŭt āddās aūrī pōndŏ ūncĭām. *Pl.* (*Men.* III, 3, 3). SYN. Ūncĭŏlă. || *Douzième partie du setier.* Dīlūtī bĭbĭs ūncĭām fălērnī. *M.* (I, 107). || *Douzième partie d'un tout.* Nōn ĕrĭt ūncĭă tōtă, Dēcīdăt tēcūm quā pătĕr īpsĕ dĕūm. *M.* (IX, 4). || *Au fig. Petite quantité.* Nĕquĕ pīscĭum ūllam ūncĭam hŏdĭē pōndō cēpī. *Pl.* (*Rud.* IV, 2, 8). Nūllă Dē nōstrō nōbĭs ūncĭă vēnĭt ăprō. *M.* (IX, 49). Ădĕō nūlla ūncĭă nōbĭs Ēst ĕbŏrĭs. *J.* (11, 131).

Ūncĭātĭm, *adv. Once par once ; au fig. Sou par sou.* Quŏd ĭlle ūncĭātĭm vīx dē dēmēnsō sŭō... Cōmpārsĭt mĭsĕr. *Ter.* (*Ph.* I, 1, 9).

Ūncīnŭs, ī, *m. Crochet.* Stāmĭnĭs ūncīnō, quāsī pīscĭs ĭnhǣsĕrăt hāmō. *P. Nol.* (20, 265).

Ūncĭŏlă, ǣ, *f., dimin. de* Uncia. *Même sens.* Ūncĭŏlām Prŏcŭlēĭŭs hăbĕt, sēd Gīllŏ dĕūncēm. *J.* (1, 40). Lībră, vĕl ās, ēx ūncĭŏlĭs cōnstăt dŭŏdēnĭs. (*Anthol.* II, 404.)

? Ūncŏ, ās. *Voy.* Hirco.

Ūnctĭŏ, ōnĭs, *f. Action d'oindre, friction.* Vĕl ūnctĭōnēs grǣcās sūdātōrĭās. *Pl.* (*Stich.* II, 1, 74).

Ūnctĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Ungo. Quǣ se ūnguĕntĭs ūnctĭtānt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 117).

Ūnctĭūscŭlŭs, ă, ŭm. *Assez gras.* Num īpse ĕgŏ pŭlmēnto ūtŏr măgĭs ūnctĭūscŭlō. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 84).

Ūnctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui frottait d'essence au sortir du bain* (*garçon de bain*). Ātque ŏlĕī stīllām dărĕt ēntĕrŏcēlĭcŭs ūnctŏr. *M.* (XII, 70. *Id.* VII, 32, 6. Adde *Pl. Trin.* II, 1, 22). SYN. Ălīptēs.

Ūnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Ungo. *Frotté, oint, ordint. d'un corps gras ou sale ; huilé.* Nōndum ēxpĭātĭs ūnctă crŭōrĭbŭs (arma). *H.* Seū pŭĕr ūnctĭs Trāctāvĭt călĭcēm mănĭbŭs. *Id.* Nătăt ūnctă cărīnă (scil. pice). *V.* Ūnctĭs Bǣtĭcă prōvŏcăt trăpētĭs. *St.* Ūnctă pălǣstră. *O.* Ūnctās Tўndărĭdĭs dīcāssĕ lūctās. *Sid.* (9, 184). SYN. Pĕrūnctŭs, īnūnctŭs, īllĭtŭs, lĭtŭs, ŏblĭtŭs, pērlĭtŭs, īmbūtŭs, tīnctŭs, pērfūsŭs, cōntīnctŭs, mădēns, mădĭdŭs, spārsŭs, dēlĭbūtŭs, lōtŭs, pērlōtŭs, rēspērsŭs, flŭēns, hūmēns, ūdŭs, mānāns, *qqf.* pīnguĭs, fœdŭs, fœdātŭs, sōrdĭdŭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs. PHR. Ūdō Tūrpĭă mēmbră fĭmō. *V.* Pīnguĭă crūră lŭtō. *J.* Ŏpūs nĭtĭdǣ jŭvĕnīlĕ pălǣstrǣ. *O.* || *Parfumé.* Āssўrĭāquĕ nārdō Pōtāmŭs ūnctī. *H.* Ūnguĕntĭs ūnctă. *Pl.* (*Truc.* II, 2, 34). SYN. Pĕrūnctŭs, pērfūsŭs, nĭtēns, lǣvĭs, etc. *Voy.* Unguentum, Capillus. || *Graissé, en parl. d'un mets.* Ūnctă sătĭs pīnguī pōnēntŭr ŏlŭscŭlă lārdō. *H.* Ūnctă cădūnt lāxĭs tūnc pŭlmēntārĭă lābrĭs. *Pers.* (3, 102). SYN. Pīnguĭs. || *Au fig. Gras, où l'on fait bombance ; splendide, riche.* Ūnctā vīxīssĕ pătēllā. *Pers.* (4, 17). Vērum ŭbĭ quĭd mĕlĭŭs cōntīngĭt ĕt ūnctĭŭs. *H.* Quī cōmĭs blāndūsque, ĕt mēnsā cōmmŏdŭs ūnctā. *Aus* (*Par.* 7, 10). Sīc ēst : cāptŭs ĕs ūnctĭōrĕ cœnā *M.*

(V, 45). Ūnctīs fālcĭfĕrī sĕnīs dĭēbŭs. *Id.* (XI, 7). Nĭsi ūnctā dēvŏrārĕ pātrĭmōnĭă. *Cat.* (29, 23). SYN. Laūtŭs, pīnguĭs. || *n. pris subst. Bonne chère.* Sī vēro ēst, ūnctūm quī rēctē pōnĕrĕ pŏssĭt. *H.* Cœnārĕ sĭne ūnctō. *Pers.* (6, 16). || *m. Qui fait bonne chère.* Āccēdēs sĭccŭs ăd ūnctŭm. *H.* || *Eccl. L'Oint du Seigneur.* Quĭs tŭŭs ūnctŭs ĕrĭt, quæ vērum āmīsĕrĭs Ūnctŭm? *Sedul.* (V, 356).

Ūncŭs, ă, ŭm. *Crochu, courbé en crochet.* Prēnsāntēmque ūncīs mănĭbŭs căpĭta āspĕrā mōntĭs. *V.* Ūncīquĕ pŭĕr mōnstrātŏr ărātrī. Ūncō nōn āllĭgăt ān cŏrā mōrsū. *Id.* Ōmnĭbŭs ūncă cĭbīs ærā sŭbēssĕ pŭtăt. *O.* SYN. Ădūncŭs, ŏbūncŭs, rĕdūncŭs, cūrvŭs, etc. *Voy.* Curvus. || — lābrŭm. *La lèvre supérieure, recourbée quand on joue de la flûte de Pan.* Ūncō sæpĕ lăbrō cālămōs pērcūrrĭt hĭāntēs. *Lr.* (IV, 590. *Id.* V, 1406). || *En parl. du nez.* Ūncā nārĕ jăcēnt. *Sil. Voy.* Aduncus.

Ūncŭs, ī, *m. Crochet, clou à crochet.* Nēc sĕvērŭs ūncŭs ăbēst, lĭquĭdūmquĕ plūmbŭm. *H.* Aūrītūsquĕ călīx trĭbŭs ūndĭquĕ fīgĭtŭr ūncīs. *P. Nol.* (20, 123). EP. Fērrĕŭs, vălĭdŭs, tĕnāx. PPH. Fērrī īncūrvūm ăcūmĕn. *P. Nol.* || *Croc avec lequel on traînait les criminels aux gémonies.* Ēlēctūm tāndēm trājēctō gŭttŭrĕ cōrpŭs Dūcĭt, ĕt īnsērtō lăquĕīs fērālĭbŭs ūncō. *L.* Cārnĭfĭcīsquĕ mănū, pŏpŭlō plaūdēntĕ, trăhērĭs, Īnfīxūsquĕ tŭīs ōssĭbŭs ūncŭs ĕrĭt. *O.* Faūcĭbŭs ūncŭs ĕrĭt. (*Ibis*, 167.) Sējānŭs dūcĭtŭr ūncō. *J.* (10, 66. *Id.* 13, 245). SYN. Ūncīnŭs. || *Au fig.* Ēt bĕnĕ quūm fīxūm mēntō dēcŭssĕrĭs ūncŭm. *Pp.* (IV, 1, 141). || *Grappin pour saisir les vaisseaux* Fērrĕā dūm pŭppī răpĭdōs mănŭs īnsĕrĭt ūncōs. *L. Voy.* Manus. || *Ancre de navire.* Lĕgĭtŭr pĭgĕr ūncŭs ărēnīs. *V. Fl.* (Et *Luc.* II, 694.) *Voy.* Ancora.

Ūndă, æ, *f. Eau agitée, onde, flot; en gén. Eau.* Cūrvāta īn mōntĭs făcĭēm cīrcūmstĕtĭt ūndă. *V* Fōns sŏnăt ā dēxtrā, tĕnŭī pēllūcĭdŭs ūndā. *O.* Căpŭt fōntānā spārgĭtŭr ūndā. Ūndīs cōntrārĭŭs īgnĭs. *Id.* Trīstīquĕ pălūs ĭnămābĭlĭs ūndā. *V.* SYN. Flūctŭs, ăquă, etc. *Voy.* Aqua, Fons, Fluvius, Palus. || *Eau de la mer, vague, flot, mer.* Seū rātĕ cærŭlĕās pīctā sūlcāvĭmŭs ūndās. *O.* Hĭēms ăquĭlōnĭbŭs āspĕrăt ūndās. *V.* Nōn Sĭcŭlā Pălĭnūrŭs ūndā. *H. Voy.* Mare. || Ūndă dĕcĭmă. *Voy.* Decimus. || *Un liquide qcq.* Mānāns nārĭbŭs ūndă Sānguĭnĭs. *Sil.* Ūndă crŏcī. *M.* (VIII, 33. *Id.* XIII, 40). SYN. Lĭquŏr, hūmŏr, flūctŭs, rīvŭs. || *Flots de lave.* Ēvēcta īn lōngūm răpĭdīs fērvōrĭbŭs ūnda ēst. *Sev.* (*Ætn.* 602). || — āĕrĭæ. *L'air.* Āĕrĭās quōd sīc dīvērbĕrăt ūndās. *Lr.* (II, 151). || *Tourbillon de fumée.* Quā plūrĭmŭs ūndām Fūmŭs ăgĭt. *V.* SYN. Tūrbŏ. || *Au fig.* Mānĕ sălūtāntūm tōtīs vŏmĭt ædĭbŭs ūndām. *V.* Spīssēquĕ rŭūnt cōnfērtă pĕr ārmā Ūndæ Bŏjōrūm. *Sil.* Aūrĕā lūnātæ quūm stĕtĭt ūndă jŭbæ. *M.* (VIII, 55). Ēt mērsŏr cīvīlĭbŭs ūndīs. *H.* Tāntīs bēllōrūm sīdŭs īn ūndīs. *Cl.* SYN. Æstŭs *ou* Tūrbă.

Ūndāns, tĭs. *Voy.* Undo.

Ūndāntĕr *et* Ūndātĭm, *adv. En ondes.* Nīmbĭs ūndātĭm nĭgrō Præcēps ăquārūm flūmĭne īgnēs ōbrŭĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 857).

Ūndĕ, *adv.* || 1. *Adv. interrogatif. D'où? De quel lieu?* Ūndĕ tĭbī, quæ tē sīc ămĕt, ūxŏr ĕrĭt? *O.* Ūndĕ tĭbī mīttātŭr ĕpīstŏlă, quærĭs. *Id.* || — gēntĭŭm? *Même sens.* Ūnde hæc ĭgĭtŭr gēntĭum ēst? *Pl.* (*Epid.* III, 4, 47). || *De qui? desquels?* Quālĭs, ĕt ūndĕ gĕnūs, quī sint mĭhĭ, Tūllĕ, pĕnātēs, Quærĭs. *Pp.* (I, 22, 1). PPH. Ā quō *ou* quĭbŭs. || *Par quelle cause.* Ūndĕ trĕmōr tērrīs. *V.* Ūnde hæc... tām dīrā cŭpīdŏ? *Id.* SYN. Cūr, quōmŏdŏ, quārĕ. || 2. *Sans interrogat. D'où, de quel lieu.* Fāstīgĭă cūlmĭnĭs, ūndĕ Tēlā mănū mĭsĕrī jăctābānt īrrĭtă Teūcrī. *V.* Sāxīs ūndĕ lŏquācēs Lȳmphæ dēsĭlĭūnt tŭæ. *H.* PPH. Ā *ou* ēx quō, quĭbŭs. || *En parl. des personnes. De qui, dont, desquels.* Gĕnŭs ūndĕ Lătīnŭm (de Ænea). *V.* Nȳmphæ, gĕnŭs āmnĭbŭs ūnde ēst. *Id.* Mātūtīnĕ pătēr, seū Jānĕ... Ūnde hŏmĭnēs ŏpĕrūm prīmōs vītæquĕ lăbōrēs Īnstĭtŭūnt. *H.* Ūndĕ nĭl mājŭs gĕnĕrātŭr īpsō. *Id.* (*Od.* I, 12, 17, scil. ex quo Jove. Cf. *Orel.*, qui multa exhibet ad hunc loc.). Ē prædōnĭbŭs Ūnde ēmĕrăt. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 34). || *Par quelle cause.* Ūndĕ dŏlērĕ vĕlīs. *O.* Ūndĕ lŏcūm Grāiī dīxērūnt nōmĭne Āōrnōn. *V.* SYN. Quārĕ, cūr. || *Par qui.* Ēst, dīs grātĭă, Ēt ūnde hæc fīānt. *Ter.* (*Ad.* I, 2, 41). SYN. Pēr quĕm, quōs, etc. || Ūnde ūndĕ. *Comme* Undecumque. *De tous côtés.* Mērcēdem aūt nūmmōs ūnde ūnde ēxtrīcăt. *H.* (Et *Cat.* 67, 27.)

Ūndĕcĭēs, *adv. Onze fois.* Ūndĕcĭēs ūnā sūrrēxtī, Zōĭlĕ, cœnā. *M.* (V, 79). Ūndĕcĭēs bīnās vīxĭt ŏlȳmpĭădās. *Aus.* (*Par.* 1, 4).

Ūndĕcĭm, *indécl. Onze.* Si ūndĕcīm deōs, prætēr sēsē, sēcum āddūcăt Jūpĭtĕr. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 4). Phœbō quāttŭŏr, ūndĕcīm Phĭlētō. *M.* (II, 44).

Ūndĕcĭmŭs, ă, ŭm. *Onzième.* Āltĕr ăb ūndĕcĭmō tūm mē jām cēpĕrăt ānnŭs. *V.* Stēllārūm sūblīmĕ cŏēgĕrăt āgmĕn Lūcĭfĕr ūndĕcĭmŭs. *O.* PPH. Pōst dĕcĭmūm prīmŭs.

Ūndĕcūmquĕ *ou* Ūndĕcūnquĕ, *adv. De quelque part que ce soit.* Pĕtĕt ūndĕcūmquĕ tēmĕt hæc dēxtra, ēt fĕrĕt. *Sen.* (*H. Fur.* 1011). Lŏcō lŏcāndŭs ūndĕcūmque īn ūltĭmō. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 5). SYN. Ūnde ūndĕ. || *Avec tmèse.* Cūnctās īn pārtēs, ūndĕ văcēfĭt Cūmquĕ lŏcŭs. *Lr.* (VI, 1016).

Ūndēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de onze.* Mē quătĕr ūndēnōs scĭăt īmplēvīssĕ dĕcēmbrēs. *H.* (Et *Mart.* VII, 66, 3). SYN. Ūndĕcĭm. || Ūndēnī pĕdēs. *Distiques (hexamètres suivis de pentamètres : six pieds plus cinq).* Mūsă pĕr ūndēnōs ēmŏdŭlāndă pĕdēs. *O.* || Ūndēnæ sȳllăbæ. *Vers saphique.* Nūnc pĕr ūndēnōs ĕquĭtārĕ suētŭs Sȳllăbās. *Sid.* (*Ep.* IX, 16, 37). || *Qqf. au singul.* Bīsque ūndēnă (pars) nŏcēns, ēt bīs dŭŏdēnă nŏcēns ēst. *Man.* (IV, 451).

Ūndeoctōgīntā, *indécl. Soixante-dix-neuf.* Sī... strāmēntīs cŭbĕt ūndē-Ōctōgīnta ānnōs nātŭs. *H.*

Ūndēvīcēsĭmŭs *et* Ūndēvīgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Dix-neuvième.* Ērĭpŭĭt nōbīs ūndēvīcēsĭmŭs ānnŭs Īngrēssūm jŭvĕnēm mīlĭtĭām cŭpĭdē. *Inscr.* (ap. *Murat* 773, 1). || ✝ Ūndēvīgēsĭmŭs. (*Inscr.* in *Anth.* II, p. 21.)

Ūndēvīgīntī, *indécl. Dix-neuf.*

Ūndĭcŏlă, æ, *m. f. Aquatique.* Ēt Pīstrim ūndĭcŏlām, Lĕpŏrīs quā tēndĭtŭr ālvŭs. *Avien.* (*Phæn.* 809).

✝ Ūndĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui coule.* Quĭs nĕgĕt ūndĭflŭōs prōcēdĕrĕ fōntĭbŭs āmnēs? *Dracont.* (I, 607).

✝ Ūndĭfrăgŭs, ă, ŭm. *Qui brise les vagues.* Cūrsĭbŭs ūndĭfrăgīs ŭt rătĭs īrĕt ăquīs. *Fort.* (VII, 31, 2. *Id. Supplem.* 1, 107).

Ūndĭquĕ, *adv. De tous côtés.* Pūrŭs ăb ārbŏrĭbŭs, spēctābĭlĭs ūndĭquĕ cāmpŭs. *O.* Dēlīrŭs ĕt āmēns Ūndĭquĕ dīcātŭr mĕrĭtō. *H.* Ūndĭquĕ cōgūnt Aūxĭlĭă. *V.* PPH. Ēx *ou* Āb ōmnī pārtĕ.

Ūndĭsĕcă, æ, *m. f. Qui fend les vagues.* Hūnc sĭmĭlī ūndĭsĕcæ quī cōgĭt mūnĭă prōræ. *Tert.* (*Jon. et Nin.* 56).

Ūndĭsŏnŭs, ă, ŭm. *Qui retentit du bruit des vagues.* Āt Thĕtĭs, ūndĭsŏnīs pēr nōctem īn rūpĭbŭs ādstāns. *St.* Ūndĭsŏnām Psămăthēn. *V. Fl.* Ūndĭsŏnās flūctū sūrgēntĕ prŏcēllās. *Sedul.* (I, 46). SYN. Flūctĭsŏnŭs. || *Qqf. Qui fait retentir les vagues.* Cōgăr ĕt ūndĭsŏnōs tūm prĕce ădīrĕ dĕōs. *Pp.* (III, 21, 18).

✝ Ūndĭtŭs, *adv. Par le moyen des eaux.* Quā mărĭs Ōcĕănī cīrcūmsŏnăt ūndĭtŭs æstŭs. *P. Nol.* (28, 354).

Ūndĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui erre sur les flots, quina-*

vigue. Ūrĭtŭr ūndĭvăgūs Pȳthōn, ēt cōrnĭgĕr Hāmmōn (scil. naves eo nomine). *Sil.* SYN. Flūctĭvăgŭs, *qqf.* pōntĭvăgŭs. || *Qui erre dans les eaux.* Nēc trăhĭt ūndĭvăgām plŭvĭālĭbŭs īmbĕr ărēnām. *Fort.* (*V. S. M.* III, 485). || *Dont les flots sont errants.* Tēthȳŏs ūndĭvăgæ quūm prōsĭlĭt æquŏrĕ Tītān. (*Anth.* II, p. 303.) Ūndĭvăgūmquĕ sălūm. *Corip.* (*Johan.* VII, 344).

Undŏ, ās, ārĕ, *n. Couler à flots, être agité, bouillonner.* Flūmĭnă mōntĭbŭs āltīs Ūndābānt. *Petr.* (*Sat.* 123). Ūndāntīque ănĭmām dīffūndĭt ĭn ārmă crŭōrĕ. *V.* Cōstīs ūndāntĭs ăhēnī. *Id.* Ūndāntēs sāngŭĭnĕ vūltūs. *St.* SYN. Ēxūndŏ, æstŭŏ, ēxæstŭŏ, ĭnūndŏ, flūctŭŏ, flŭŏ, mānŏ. *Voy.* Æstuo. || *Ondoyer, être ondoyant, en parl. de la flamme, de la fumée, etc.* Flāmmīs īntĕr tăbŭlātă vŏlūtŭs... ūndābăt vōrtĕx. *V.* Ūndāntēs vōlvĭt flāmmās ăd sīdĕră vērtēx. *Sil.* Nēc cœlūm pătĕt Ūndāntĕ fūmō. *Sen.* (*Troad.* 19). Ēt jŭvăt ūndāntēm būxō spēctārĕ Cȳtōrūm. *V.* Sĭcŭlīs flāmmīs ūrgēntĭbŭs Ætnām Ūndăt ăpēx. *L.* || *Être flottant (en parl. des rênes, des vêtements).* Ūndāntĭă lōră. *V.* Mănĭbūsque ūndāntēs flēctĭt hăbēnās. *Id.* Ūndāntēmquĕ sĭnūm nōdīs īrrūgăt Ĭbērīs. *St.* Ūndāntēm chlămȳdēm quāssāndō făcĭt. *Pl.* (*Epid.* III, 3, 51). SYN. Flūctŭŏ, flŭŏ. || *Au fig. En parl. d'une foule ; abonder.* Ūndārĕ vĭdērēs Īmă vĭrīs. *Cl.* Pŏpŭlīs ūndārĕ pĕnātēs. *Id.* Ūndăt ĕquīs flōrētquĕ vĭrīs (regio). *V. Fl.* Ūndārēt nē sīlvă fāvīs. *Cl.* Nīgrōque ūndāntĭă pĕctŏră fēllĕ. *Sil. Voy.* Abundo. || *En parl. des passions.* Mēns răpĭt ūndāntēm cūrīs. *V. Fl.* Ūndāntēs ægrō frēnābăt cōrdĕ dŏlōrēs. *Sil.* SYN. Æstŭŏ, ēxæstŭŏ, flūctŭŏ. || *Qqf. act. Inonder.* Æăcĭdēs tĕpĭdō mŏdŏ sāngŭĭnĕ Teūcrōs Ūndābĭt cāmpōs. *St.*

Ūndōsŭs, ă, ŭm. *Dont les flots sont agités.* Trōjă pĕr ūndōsūm pĕtĕrētūr clāssĭbŭs æquŏr. *V.* SYN. Ūndāns, ăgĭtātŭs, *par ext.* prŏcēllōsŭs. || *De fleuve, aquatique.* Năĭdēs, āmplēxūs ūndōsăquĕ rēgnă trĕmēntēm. *Sil.* Ūndōsō rĕfŏvēns ăb hōstĕ pēctŭs. *Sid.* (14, 20, scil. Acheloo). || *Ondoyant.* Vōlvēns īncēndĭă gūrgĕs Flāmmārūm stāgnāntĕ lăcū. *Alcim.* (III, 49).

Ūngŏ *et mieux* Ūnguŏ, ĭs, xī, ctŭm, gĕrĕ *ou* guĕrĕ. *Oindre, enduire, frotter, huiler, mouiller.* Ūngĕrĕ sī caūlēs ŏlĕō mĕlĭōrĕ căpūtquĕ Cœpĕrīs. *H.* Ūtĭlīs ūngēndīs āxĭbŭs ēssĕ pŏtēs. *M.* (II, 77). Hōstīlīque ūngĕrĕ prīmŭs Tēlă crŭōrĕ. *Sil.* Ūngĕrĕ vŭlnŭs Hērbārūm sūccīs. *Id.* Rīmōsă cŭbīlĭă līmō Ūngĕ fŏvēns cīrcūm. *V.* SYN. Ĭnūngŏ, pĕrūngŏ, lĭnŏ, ōblĭnŏ, īllĭnŏ, pērlĭnŏ, īmbŭŏ, tīngŏ, pērdūcŏ, ōbdūcŏ, īndūcŏ, īnfĭcĭŏ, mădĕfăcĭŏ, cīrcūmlĭnŏ, *qqf.* lūtŏ. *Voy.* Unctus, Madefacio. || *En partie. Parfumer.* Ĕtĭāmne ūnguēntīs ūnguēndūm cēnsēs? *Pl.* (*Most.* I, 3, 115). Glōrĭă quēm sūprā vīrēs ēt vēstĭt ēt ūngĭt. *H.* Pōstēsquĕ sŭpērbōs Ūngĭt ămārăcĭnō. *Lr.* (IV, 1174). SYN. Tīngŏ, pērfūndŏ, ŏdōrŏ, etc. *Voy.* Unguentum. || *Embaumer les morts.* Ārsūrōs ārtūs ūnxĭt. *O.* Cōrpūsquĕ lăvānt frīgēntĭs ĕt ūngūnt. *V.* || *Empoisonner des armes.* Ūngĕrĕ tēlă mănū, fērrūmque ārmārĕ vĕnēnō. *V. Voy.* Veneno.

Ŭnguēllă, æ, *f. Pied de cochon.* (*Vespa, Judic. Coc. et Pist.* 81)

Unguēn, ĭnĭs, *n. Un corps gras (comme l'huile, la poix, etc.), graisse.* Fœnĭsēcæ crāssō vĭtĭārūnt ūnguĭnĕ pūltēs. *Pers.* (6, 40). Mōllītāmquĕ pĭcem ēt rāsūm dĕ năvĭbŭs ūnguĕn. *Ser. Sam.* (vs. 557). Ēt pīnguēs ūnguĭnĕ cērās. *V.* Ārmānt ălĭī pĭcīs ūnguĭnĕ flāmmās. *V. Fl.* Pīnguī flŭĭt ūnguĭnĕ tēllūs. *Id.* EP. Crāssūm, pīnguĕ, lēntūm. || *En partic. Parfum.* Bĕneŏlēntīs ēt ūnguĭnĕ nārdī. *Aus.* (*Epit. Her.* 36, 1). *Voy.* Unguentum. || *Eccl. Onction.* Vās ŏlĕī vĭtrĕūm ... Ūndĕ sălūtĭfĕrō dĕpēllĕrĕt ūnguĭnĕ mōrbūm. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 55). Tīnctūm pācĭfĭcī chrīsmătĭs ūnguĭnĕ. *Prud.* (*Cath.* 5, 156). || *Au fig. Bénédiction.* Flŭĭt ūnguēn ăb ūnguĕ. *Fort.* (*V. S. M.* II, 12).

Ūnguēntārĭă, æ, *f.* (*s.-ent* ars). *Composition des parfums.* Ūt bālnĕātōr făcĭăt ūnguēntārĭām. *Plaut.* (*Pœn.* III, 3, 90).

Ūnguēntārĭŭs, ĭī, *m. Parfumeur.* Ūnguēntārĭŭs, āc Tūscī tūrbă īmpĭă vīcī. *H.*

Ūnguēntātŭs, ă, ŭm. *Parfumé.* Sĕnēctă ætāte ūnguēntātŭs pĕr vĭās, īgnāve, īncēdĭs. *Pl.* (*Cas.* II, 3, 23. *Id. Mil.* III, 3, 50; *Cat.* 61, 142). SYN. Ūnctŭs. *Voy. le suiv.*

Ūnguēntūm, ī, *n. Essence, huile parfumée.* Ēt crāssum ūnguēntum, ēt Sārdō cūm mēllĕ păpāvĕr. *H.* Ūmbrātŭs dūx īpsĕ rŏsīs ēt mārcĭdŭs ibĭt Ūnguēntīs. *Cl.* Sæpĕ cŏrōnātīs stīllānt ūnguēntă căpīllīs. *O.* SYN. Ūnguēn, ŏdŏr, ŏdōrēs, mȳrrhă, nārdŭs, ămōmūm, bālsămă, ŏpŏbālsămă. EP. Frāgrāns, ŏdōrūm, ŏdōrĭfĕrūm, ŏdōrātūm, dūlcĕ, suāvĕ ; pīnguĕ, crāssūm, Ĕōūm, Ărăbūm, Īndūm, prĕtĭōsūm. PPH. Rōs Tȳrĭŭs, Ărăbŭs. Mȳrrhēă gūttă. Āssȳrĭūm ŏlĕūm. Āssȳrĭæ lăcrĭmæ. Lĭquĭdī ŏdōrēs. Ŏdōrātūm, bĕneŏlēns, frāgrāns ŏlĕūm. Ămōmī, nārdī, crŏcī, mȳrrhæ sūccŭs. VERS. Sȳrĭŏ mūnĕrĕ plēnŭs ŏnȳx. *St.* Nārdī pārvŭs ŏnȳx ēlĭcĭēt cădūm, etc. *H.* Gēmmātīs ălĭī pĕr tōtūm bālsămă tēctūm Ēffūdērĕ cădīs. *Cl.* Pōssīdĕātquĕ, mĕtĭt quīdquīd bĕneŏlēntĭbŭs ārvīs Cūltōr ŏdōrātæ dīvēs Ărăbs sĕgĕtĭs. *Tib.* Quō prĕtĭōsa ĭnĕrānt lātē frāgrāntĭs ŏlīvī Ūnguēntă. *Juvc. Voy.* Amomum, Balsamum, Myrrha, etc. || *Cheveux parfumés.* Dūlcīs cōmpŏsĭtīs spīrāvĭt crīnĭbŭs aūră. *V.* Vībrātōs călĭdō fērrō mȳrrhāquĕ mădēntēs. Āmbrŏsĭæquĕ cŏmæ dīvīnūm vērtĭce ŏdōrēm Spīrāvērĕ. *Id.* Nōn Ărăbō nōstēr rōrĕ căpīllŭs ŏlēt. *O.* Sēd mădĭdūs mȳrrhā crīnĭs. Nĭtĭdīssĭmă nārdō (coma). *Id.* Cŏrōnātŭs nĭtēntēs Mălŏbăthrō Sȳrĭō căpīllōs. *H.* Pērfūsūm lĭquĭdīs ūrgĕt ŏdōrĭbŭs. *Id.* Sȳrĭō mădĕfăctŭs tēmpŏră nārdō. Īllĭŭs ē nĭtĭdō stīllēnt ūnguēntă căpīllō. *Id.* Quōd mădĭdīs nārdō spārsă cŏrōnă cŏmās. *M.* Cuī cŏma ēt ūnguēntō sōrdĭdă vēstĭs ĕrăt. Tīngĕ căpūt nārdī fŏlĭō, cērvīcăl ŏlēbĭt : Pērdĭdĭt ūnguēntūm quūm cŏmă, plūmă tĕnēt. Rŏsās căpĕ, tīngĕrĕ nārdō. *Id.* || *Corps parfumé.* Ēt crŏcĭnō nārēs mȳrrhēŭs ūngăt ŏnȳx. *Pp.* Mănŭs ūnctă sūcco ămōmī, Ărăbūmquĕ mēssĕ pīnguĭs. *Sid.* || † *Au fig. Parfum.* Ōrĭs ăb ūnguēntō mēmbră rĕfērtă gĕrŏ. *Fort.* (VII, 5, 6).

Ūnguĭcŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Unguis. Cōrpŏrĭs ēxtrēmās quŏquĕ pārtēs ūnguĭcŭlōsquĕ. *Lr.* (VI, 948). Ūsque ăb ūnguĭcŭlo ăd căpīllūm sūmmum ēst fēstīvīssŭmă. *Pl.* (*Epid.* V, 1, 18).

† Ūnguĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *De l'ongle (touché par l'ongle).* Nām sĭmĭl ūt tētĭgīt bĕnĕdĭctās ōrĕ sălīvās, Ēffūgĭt ūnguĭfĕrūm lāngōrĭs sārcĭnă tāctūm. *Fort.* (*V. S. M.* I, 499).

Ūnguĭs, ĭs ; *abl.* ĕ *ou* ī, *m. Ongle.* Ūnguĭbŭs īnfŏdĭūnt frūgēs. *V.* Cūltēllō pūrgāntēm lēnĭtĕr ūnguēs. *H.* EP. Tĕnĕr, nĭtĭdŭs, cāndĭdŭs, rŏsēŭs, lūcēns, lævĭs, rĭgĭdŭs, dūrŭs. || *Par ext. Doigt, main.* Ēt tĕnŭī prīmām dēlĭgĕre ūnguĕ rŏsām. *O.* (Sic *Mart.* IX, 39). Īdēm quūm tĕnŭī cārptŭs dēflōrŭĭt ūnguĕ. *Cat.* (62, 43. de flore). SYN. Dĭgĭtŭs, pōllĕx, mănŭs. || *Griffe, serre.* Bēllă gĕrūnt, rōstrīsque ēt ădūncīs ūnguĭbŭs īrās Ēxĕrcēnt (volucres). *O.* Fērt ăquĭla, īmplĭcŭĭtquĕ pĕdēs, ātque ūnguĭbŭs hæsĭt. *V.* EP. Cūrvŭs, rĕcūrvŭs, ūncŭs, ădūncŭs, ŏbūncŭs, hāmātŭs, tĕnāx, ăvĭdŭs. || *Déchirer avec les ongles ou les griffes.* Ūnguĕ, ūnguĭbŭs cārpŏ, lăcĕrŏ, sīgnŏ, nŏtŏ, saūcĭŏ, ărŏ ; nŏtŏ gĕnās, pēctŭs, lătŭs ; ārtŭs dīrĭpĭŏ, īn vūltūs ĕŏ. Strīctīs ūnguĭbŭs īnstŏ. Īn vūltūm ūnguēs cōnjĭcĭŏ. || Mēdĭūm ūnguēm ōstēndŏ. *Montrer le doigt du milieu, pour se moquer.* Quūm Fōrtūnæ

ĭpsĕ mĭnācī Māndārēt lăquĕūm mĕdĭūmquĕ ōstēndĕrĕt ūnguĕm. *J.* (10, 52). *Voy.* Digitus. || Ūnguēs rōdō, ārrōdō, etc. *Se ronger les ongles (dans la méditation ou le dépit).* Sæpĕ căpŭt scăbĕrĕt, vīvōs ĕt rōdĕrĕt ūnguēs. *H.* Nēc plŭtĕūm cædĭt, nēc dēmōrsōs săpĭt ūnguēs. *Pers.* (1, 106). Crūdūm Chærēstrătūs ūnguĕm Ābrōdēns. *Id.* (5, 162). Ēccĕ ĭtĕrūm nīgrōs cōrrōdĭt lĭvĭdŭs ūnguēs. *M.* (IV, 27). Ūnguĕ mĕām mōrsō sæpĕ quĕrĕrĕ fĭdĕm. *Pp.* (III, 25, 4). Ĕt sæpĕ ĭmmĕrĭtōs cōrrūmpās dēntĭbŭs ūnguēs. *Id.* (II, 4, 3). || Dē tĕnĕrō ūnguī. *Dès l'enfance.* Īncēstōs ămōrēs Dē tĕnĕrō mĕdĭtātŭr ūnguī. *H.* || Ăd *ou* Ĭn ūnguĕm. *Avec perfection, en donnant le dernier poli : métaph. prise de ceux qui travaillent le marbre.* Nēc sēcĭŭs ōmnĭs ĭn ūnguĕm Ārbŏrĭbūs pŏsĭtīs sēctō vĭă līmĭtĕ quădrĕt. *V.* Dĕcĭēs nōn cāstīgāvĭt ăd ūnguĕm (carmen). *H.* Ăd ūnguĕm Fāctūs hŏmō. *Id.* Jūdēx īpsĕ sŭī, tōtūm se ēxplōrăt ăd ūnguĕm. *Aus.* (*Idyl.* 16, 3). SYN. *Par ext.* Ădămūssĭm. || *Qqf. Comme* Ungula. Hīc brĕvĭs ăd nŭmĕrūm răpĭdōs quĭ cōllĭgĭt ūnguēs. *M.* (XIV, 199, de Asture). || — fērrĕŭs. *Harpon.* Bēllāntēs cūrvī răpĭēbăt ĭn āĕră fērrī Ūnguĭbŭs. *Sil.* SYN. Ūncŭs, mănŭs.

Ūngŭlă, æ, *f. Sabot, corne du pied des herbivores.* Quădrŭpĕdāntĕ pŭtrēm sŏnĭtū quătĭt ūngŭlă cāmpūm. *V.* Ūngŭlăquĕ īn quīnōs dīlāpsa ābsūmĭtŭr ūnguēs. *O.* SYN. Ūnguĭs. EP. Cōrnĕă, dūră, sŏlĭdă, fīssă, bĭsŭlcă, ădūncă. PHR. Pĕdūm cōrnū, ăcūm n. Pĕdēs ūncī, bĭsŭlcī, sŏlĭdī. || *Par ext. Cheval, chevaux.* Ŭt, quūm cārcĕrĭbūs mīssōs răpĭt ūngŭlă cūrrūs. *H.* Ĕt ūngŭlārūm pūlsĭbūs călēns Īstĕr. *M.* (VII, 7). || *Qqf. Ongle, griffe, serre, main.* Nĭsĭ mīlŭīnīs aūt ăquĭlīnīs ūngŭlīs. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 63. *Id. Aul.* III, 4, 8, de gallo). Quīn ĭbĭ cōnstrĭctīs ūngŭlīs cœnăm cŏquās. *Pl.* (*Ps.* III, 2, 65). || *Instrument de torture.* Cōstās bĭsŭlcīs ēxsĕcāndās ūngŭlīs. *Prud.* (*Peri.* 10, 73). Nōn ūngŭlārūm tāntă vīs lătŭs fŏdĭt. (*Ib.* 10, 484).

† Ūngŭlŭs. ī, *m. Anneau, bague.* Sūspēnsum īn lævō brăchĭō ōstēndo ūngŭlūm. *Pac.* (apud *Fest.* Qui Oscæ linguæ verbum esse ait. *Id.* ibid.).

Unguō. *Voy.* Ungo.

† Ūnī, *ancien gén. m. de* Unus. Nāmque ūnī cōllēgĭī sŭmŭs. *Titin.* (apud *Prisc.* 694). Lūdĕre hānc sĭnĭt, ŭt lŭbĕt, nēc pĭlī făcĭt ūnī. *Cat.* (17, 17).

Ūnĭcē, *adv. Uniquement, particulièrement, beaucoup.* Īmo ūnĭce ūnūm plūrĭmī pēndĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29. *Id. Asin.* I, 3, 56, et passim) Quĭd Tĭrĭdātēn tērrĕăt, ūnĭcē Sēcūrŭs. *H.*

Ūnĭcŏlŏr, ōrĭs, *et* Ūnĭcŏlōrŭs, ă, ŭm. *Qui est d'une seule couleur.* Plūmĕŭs, ūnĭcŏlŏr, pūllō vēlāmĭnĕ tēctŭs. *O.* Ūnĭcŏlŏr plūmĭs ālēs. *P. Nol.* (20, 31). || *Au fig. Pareil.* Sīc ănĭmās cœlī dē fōntĭbŭs ūnĭcŏlōrās Īnfūndĭt nātūră sŏlō. *Prud.* (*Ham.* 819. Quidam legunt *unicolores*).

Ūnĭcŭbă, æ, *f. Femme qui n'a eu qu'un mari.* Cōnjŭgĭs ūnĭcŭbæ jūgĕ tĕnĕrĕ bŏnŭm. (*Bapt. Bæb.* vs. 126. *Gloss. Isid.* « Unicuba, *unius viri uxor.* »)

Ūnĭcūltŏr, ōrĭs, *m. Eccl. Adorateur d'un seul Dieu* Ēdĕrĕ jūssŭs ĕrăt quĭd vīvĕrĕt : Ūnĭcūltŏr, īnquĭt *Prud.* (*Peri.* 13, 90).

Ūnĭcŭs, ă, ŭm. *Unique, seul.* Ūnĭcă fōrtūnīs āră rĕpērtă mĕīs. *O.* Ūnĭcō gaūdēns mŭlĭĕr mărītō. *H.* Āmĭsĭt pătĕr ūnĭcūm Sĭlānŭs. *M.* (VI, 62, supple filium). SYN. Ūnŭs, sōlŭs. || *Unique en son genre, rare, remarquable, accompli.* Ūnĭcă tūnc vŏlŭcrĭs, nĕc vīsă prĭōrĭbŭs ānnīs. *O.* Hŏmo ūnĭca ēst nātūra āc sīngŭlārĭă. *Turpil.* (ap. *Non.* 8, 60). Quĭs tām săgācī cōrde ātque īngĕnĭo ūnĭcō? *Afran.* (ap. *Fest.* in v. *Sagaces*). Nām tū pŏēta ēs prōrsŭs ăd ĕām rem ūnĭcŭs. *Pl.* (*As.* IV, 1, 3). SYN. Ūnŭs, sīngŭlārĭs, rārŭs, ēxĭmĭŭs, præcĭpŭŭs, præstāns, etc. || *Chéri.* Sēd pŏtĕrĭs : quĭd ĕnĭm nōn ūnĭcă pŏssĭt? (*Ciris*, 334.) Tĭbī īlle ūnĭcū' st, mi ĕtĭam ūnĭcō măgĭs ūnĭcŭs. *Pl* (*Capt.* I, 2, 47). *Voy.* Carus.

Ūnĭgĕnă, æ, *m. f. Enfant unique.* SYN. Ūnĭcŭs. || *Eccl. Le Fils, Jésus-Christ.* Spīrĭtum ăb Ūnĭgĕnā sānctum, ĕt Pătrĕ prōcēdēntĕm. *P. Nol.* (24, 93) Ūnĭgĕnām sūbmīssŭs ădōrăt. *Prosp.* (*Prov. D.* 672) || *Frère ou Sœur.* Tē sōlūm, Phœbĕ, rĕlīnquēns, Ūnĭgĕnāmquĕ sĭmŭl. *Cat.* (64, 300, de Diana). Ūnĭgĕna īmpēllēns nūtāntĭbŭs āĕră pēnnīs. *Id.* (66, 53).

Ūnĭgĕnĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Ūnĭgĕnī rĕdĭmĭs prōfūsō sānguĭnĕ nātī. *Victor* (*Gen. præf.* 91. Alii *unigenæ*). Sī tē Dŏmĭnīquĕ Dĕīquĕ Ūnĭgĕnī cōgnōscō pătrĕm. *P. Nol.* (5, 46).

† Ūnĭmāmmă, æ, *f. Qui n'a qu'un sein : épith. des Amazones.* (*Titian.*, auctore *Isid.* 9, 2.)

† Ūnĭmāmmĭă, æ, *f. Mot forgé par Plaute pour désigner le pays des Amazones* (*Curc.* III, vs. 75).

Ūnĭmŏdŭs, ă, ŭm. *Uniforme.* Ūnĭmŏdīs cōmpāgĭbŭs ūnĭŭs. *Prud.* (*Psych.* 770).

† 1. Ūnĭō, īs, īrĕ. *Voy.*

2. Ūnĭō, ōnĭs, *m. Perle de la plus belle eau; en gén. Perle.* Jūrăt Gēllĭă, sēd pĕr ūnĭōnēs. *M.* (VIII, 81). Grāndēs, nōn pŭĕrōs, sēd ūnĭōnēs. *Id.* (XII, 49). Vēstem, ūnĭōnēs, pĕdĭsĕquōs, ĕt cētĕră. *Ph.* SYN. Mărgărītă, băccă, cōnchă, ĕlēnchŭs, lăpĭs, lăpīllŭs, gēmmă. EP. Fūlgĭdŭs, nĭtĭdŭs, mĭcāns, ālbŭs, cāndĭdŭs, ārgēntĕŭs, nĭvĕŭs, prĕtĭōsŭs, tĕrēs, lævĭs, tŭmēns; æquŏrĕŭs, Ărăbŭs, Īndŭs, Ērythræŭs, Gāngētĭcŭs. PPH. Æquŏrĕă cōnchă, băccă. Băccă cōnchæ. Īndĭcŭs, Īndŭs, ĕōŭs lăpĭs, lăpīllŭs. Īndī dōnă mărĭs. Pĕlăgī dōnă Rŭbēntĭs. Rŭbrī mūnĕră pōntī. Rŭbrī mărĭs spŏlĭă. Rŭbrī līttŏrĭs lăpīllŭs. VERS. Mīrō cāndōrĭs hŏnōrĕ Lūcĕt ĭn aūrĕ lăpĭs Rūbrĭs ādvēctŭs ăb ūndīs. *Sil.* Mūnĕrĕ vēstĭs, aūt pēllūcĭdŭlī dēlĭcĭīs lăpĭdĭs. *Cat.* Vēstĭs, ĕt ē Rūbrō lūcĭdă cōnchă mărī. *Tib.* Ĕt quāscūmquĕ nĭgĕr Rūbrō dē līttŏrĕ cōnchās Prōxĭmŭs ĕōīs cōllĭgĭt Īndŭs ăquīs. Nēc tĭbĭ gēmmārūm quĭdquĭd fēlīcĭbŭs Īndīs Nāscĭtŭr, ĕōī quā mărĭs ūndă rŭbĕt. Nōn lăpĭs hānc gēmmæquĕ jŭvēnt. *Id.* Ē Rūbrō cōncha Ērycīnă sălō. *Pp.* Plēnă mărĭs Rūbrī spŏlĭīs, cōllōquĕ cŏmīsquĕ Dīvĭtĭās Clĕŏpātră gĕrĭt. *L.* Quĭdquĭd Ērythræă nĭgĕr īnvĕnĭt Īndŭs ĭn ālgā. *M.* Lăpĭs ĕōă lēctŭs ĭn ūndā. *Sen.* Nēc nĭvĕŭs lăpĭs Dēdūcăt aūrēs, Īndĭcī dōnūm mărĭs. *Id.* Ĕt pēllūcēntēs cŭpĕrĕt pēnsārĕ lăpīllōs. *Man.* Quĭs jūnxĭt lăpĭdēs ōstrō? quĭs mīscŭĭt īgnēs Sīdōnĭī Rūbrīquĕ mărĭs? *Cl.* Aūrĭbŭs aūt grăvĭdīs vĭrĭdēs sūspēndĕrĕ băccās; Nēctĭtŭr ĕt nĭtĭdīs cōnchārūm călcŭlŭs ālbēns Crīnĭbŭs. *Prud.* Cōnchĕă băccă mărĭs prĕtĭo ēst. (*Culex.*) Quæ gēmmīs nĭvĕīs ūndă fĕrācĭŏr? *Boet. Voy.* Gemma, Inauris, Monile.

Ūnĭtās, ātĭs, *f. Unité.* Cāīn crŭēntŭs, ūnĭtātĭs īnvĭdŭs. *Prud.* (*Ham. præf.* 48).

† Ūnĭtĕr. *De manière à ne faire qu'un.* Ēx īnĕūnte ævō cōnjūnctam ātque ūnĭtĕr āptăm. *Lr.* (V, 538. *Id.* III, 851, et passim). || *Au fig.* Ūnĭŭs ēstĭs ŏvēs : heū! cūr nōn ūnĭtĕr ītĭs? *Fort* (V, 5, 55). SYN. Cōncōrdĭtĕr.

† Ūnĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Unire. *Uni.* Sīmŭs ŭt ūnĭtī cōrpŏrĕ, mēntĕ, fĭdĕ. *P. Nol* (28, 287. Adde *Anthol.* I, p. 485, unitum decus).

Ūnĭŭsmŏdī. *D'une même espèce, uniforme.* Āc fīlĭūs sūmmī Dĕī, Mājēstās ūnĭŭsmŏdī. *Aus.* (*Ephem. Parecb.* 16). || Ūnĭmŏdī, *arch.* Nām părēntum īnjūrĭæ Ūnĭmŏdī sūnt fērmē. *Ter.* (*Heaut.* I, 2, 30. Etsi plerique leg. *uniusmodi*).

Ūnĭvērsŭs, ă, ŭm. *Tout entier.* Ūnĭvērsūm trī dŭūm? Vĭdĕ quĭd ăgās. Stăt sēntĕntĭă. *Ter.* (*Eun.* II, 1, 18). Hērmēs glōrĭă mārtĭs ūnĭvērsī. *M.* (V, 24)

SYN. Tōtŭs, ōmnis. || *Subst. m. pl. Tous les hommes ou Tous les assistants.* Paūcōrum īmprŏbĭtās ūnĭvērsīs călămĭtās. *P. Syr.* Ăb ūnĭvērsīs căpĭte ēst prōtrūsūs fŏrās. *Ph.* SYN. Ōmnēs, cūnctī, quīsquĕ. || *Subst. n. Toutes les choses, le monde.* Lēx ūnĭvērsi ēst, quæ jŭbēt nāsci ēt mŏrī. *P. Syr.* SYN. Tōtŭm. || † *Avec* Totus *ou* Omnis, *ancien pléon.* Grĕgem ūnĭvērsūm vŏlŭīt tōtum āvŏrtĕrĕ. *Pl.* (*Trin.* 1, 2, 134). Nam īd gĕnŭs hŏmĭnum ōmnĭbŭs Ūnĭvērsīs ēst ădvōrsŭm. (*Ib.* IV, 3, 39.) || † Ūn' vērsŭs *ou* Ūnvērsŭs, *syncop.* Sēd măgĭs ūnvērsūm. *Lr.* (IV, 263).

† Ūnĭvĭră, æ, *f. Femme qui n'a été mariée qu'une fois.* (*Anth.* II, p. 275.) *Voy. dans* Celsinus.

Ūnŏcŭlŭs, ă, ŭm. *Qui n'a qu'un œil.* Ūnŏcŭlĕ, sălvē. *Pl.* (*Curc.* III, vs. 22). Quŏd ūnŏcŭlūs fŭĭt. *Att.* (ap. *Gell.* 3, 11, de Cyclope). PHR. Saūcĭŭs ātque ūnō lūmĭnĕ cāssŭs ĕrās. *Aus.* Lūmĭnĕ dēgĕrĕt ūnō. *Avian.*

† Ūnōsē, *adv. A la fois.* Ŭt mūltă paūcīs vērba ūnōse ōbnūntĭēm. *Pacuv.* (ap. *Non.* 2, 881).

Ūnquăm *ou* Ūmquăm (*ordint. précédé de* si *ou* ne), *adv. Quelquefois, quelque jour, (si) jamais.* Āntĕquam īlla ūnquām dē mĕā pĕcūnĭā... fīăt, etc. *Pl.* (*Bac.* III, 4, 14. *Ib.* 22). Sī pātrĭōs ūnquām rĕmĕāssēm vīctŏr ăd Ārgōs. *V.* Ēxcŭtē : sīc ūnquām lōngā rĕlēvērĕ cătēnā. *O.* SYN. Ălĭquāndŏ *ou* quāndŏ, ōlĭm. || Nōn ūnquăm. *Comme* Nunquam. Nōn ūnquām grăvĭs ærĕ dŏmūm mĭhĭ dēxtră rĕdībăt. *V.*

Ūnŭs, ă, ŭm, *gén.* ūnĭŭs *ou* ūnīŭs, *dat* ūnī. *Un, un seul.* Ūnŭs ĕrăt tōtō nātūræ vūltŭs ĭn ōrbĕ. *O.* Ūnă căpūt sērī nātă nĕpōtĭs ălĭt. *Cat.* (68, 120). Ūnĭŭs ōb nōxam ēt fŭrĭās Ājăcĭs Ŏīleī. *V.* Nāvĭbŭs, īnfāndum! ămīssīs ūnĭūs ŏb īrăm. *Id.* Mĭhĭ cōmmŏdŭs ūnī. *H.* SYN. Sōlŭs, ūnĭcŭs. || Ūnŭs ēt ăltĕr. *Un ou deux, et au fig.* Quī mŏdŏ dē mūltīs ūnŭs ĕt ăltĕr ĕrănt. *O.* Pūrpŭrĕŭs, lātē quī splēndĕăt, ūnŭs ĕt ăltĕr Āssŭĭtŭr pānnŭs. *H.* || Īn ūnŭm. *En un même lieu.* Cōmpŭlĕrāntquĕ grĕgēs Cŏrўdōn ĕt Thўrsĭs ĭn ūnŭm. *V.* Quŏd sī vōs ălĭquĭs cōndūcēt cāsŭs ĭn ūnŭm. *O.* || Ăd ūnŭm. *Jusqu'au dernier.* Sī nōndum ēxōsŭs ăd ūnŭm Trōjănōs. *V.* || *Un, simple.* Dēnĭquĕ sĭt quŏdvīs sīmplēx dūntāxăt ĕt ūnŭm. *H.* Sæpĕ dŭplēx ūnŭm păgĭnă trāctăt ŏpŭs. *M.* (II, 77). || *L'un.* Quum īntēr nōs sōrdĕrēmŭs ūnŭs ăltĕrī. *Pl.* (*Truc.* II, 4, 30). Ūnăm fōrmōsam ēt ŏcŭlīs vēnāntēm vĭrōs, Ăt ăltĕrăm, etc. *Ph.* SYN. Āltĕr || *Un dans le nombre.* Sēdīssēm fōrsĭtăn ūnŭs Dē cēntūm jūdēx īn tŭă vērbă vĭrīs. *O.* Sūm paūlo īnfīrmĭŏr, ūnŭs Mūltōrŭm. *H.* || *Un, un certain, quelqu'un.* Sĕd ēst huīc ūnūs sērvūs vĭŏlēntīssŭmŭs. *Pl.* (*Truc.* II, 1, 39). Ūnŭm vīdī mōrtŭum ēffērrī fŏrās. *Id.* (*Most.* IV, 3, 9). Īntēr mŭlĭĕrēs Quæ ĭbī ădĕrānt, fōrte ūnam ădspĭcĭo ăd'lēscēntŭlăm. *Ter.* (*And.* I, 1, 90. Ubi *Donat.*). Pērfēctăquĕ trādĭdĭt ūnī (stamina), Ŭtquĕ fĕrăt dŏmĭnæ, gēstū rŏgăt. *O.* SYN. Ălĭquĭs, quīdăm. || *Le même.* Quĭă quăsi ūna ætās ĕrăt. *Pl.* (*Capt. prol.* 20. *Id. Mil.* III, 1, 129). Quī cāmpōs cōllēsquĕ grădū pērlābĭtŭr ūnō. *Lucil.* (ap. *Apul. Florid.*, t. II, p. 149 Bip.). SYN. Īdĕm, etc. || *Un par excellence, un plus que tous les autres.* Rhīpeūs, jūstīssĭmŭs ūnŭs Quī fŭĭt īn Teūcrīs. *V.* Quām Jūnō fērtŭr tērrīs măgĭs ōmnĭbŭs ūnăm Pōsthăbĭtā cŏlŭīssĕ Sămō. *Id.* Nĭhĭl ēst tē sānctĭŭs ūnō. *M.* (III, 69). Ĭnmo ūnĭce ūnŭm plūrĭmī pēndĭt. *Pl.* (*Bac.* II, 2, 29). Sūmĕ dĭem quī vīsŭ' tĭbĭ pūlchērrŭmŭs ūnŭs. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 428). || *Qqf. au plur.* Ūnæ quīnquĕ rĕmŏrāntŭr mĭnæ. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 52). Sĕquĕrĕ mē trēs ūnōs pāssŭs. *Id.* (*Bac.* IV, 7, 34). Quāre īllūd sătĭs ēst, sī nōbīs īd dătŭr ūnīs. *Cat.* (68, 148). Ădĕrĭt ūna ĭn ūnīs ædĭbŭs. *Ter.* (*Eun.* II, 3, 75). Sătĭs ūnă sŭpērquĕ Vīdĭmŭs ēxscĭdĭă. *V.* Tōtūmque īn pārtĭbŭs ūnīs Bēllōrŭm fēcērĕ nĕfās. *L.* (IV, 547).

|| † Ūnĕ, *vocat. m.* Ō ămīce, ēx mūltīs mī ūnĕ, Cĕphălĭō! *Pl.* (*fr.* apud *Prisc.* 673). Tū prætĕr ōmnēs ūnĕ dē căpĭllătīs. *Cat.* (37, 17).

Ūnūsquīsquĕ, ūnăquæquĕ, ūnūmquŏdquĕ *ou* ūnūmquīdquĕ. *Chaque, chacun.* Sīc sīngĭllātĭm nōstrum ūnūsquīsquĕ mŏvētŭr. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 820). Proīndĕ lĭcēt quāmvīs ēx ūnōquōquĕ lŏcō sōl. *Lr.* (VI, 621). Ūnūmquŏdque īstōrŭm vērbūm. *Pl.* (*As.* I, 3, 1. *Ib.* II, 2, 60, unumquidque). Ēst lŏcŭs ūnī-Cuīquĕ sŭŭs. *H.* Sī nōn ōffēndĕrĕt ūnūm-Quēmquĕ pŏētārŭm līmæ lăbŏr. *Id.* SYN. Quīsquĕ.

† Ūnūsquīsquĭs, ūnūmquīdquĭd, *arch. Comme le suiv.* Sīc ūnūmquīdquīd paūlātĭm prōtrăhĭt ætās. *Lr.* (V, 1387. Sic *Ter. Ad.* IV, 2, 51).

Ūnūsquīvīs, ūnăquævīs, ūnūmquŏdvīs. *Qui vous voudrez.* Quōrum ūnūmquŏdvīs lĕvĭtĕr sī fōrtĕ cĭēbĭs. *Lr.* (IV, 125).

† Ūnvērsŭs, ă, ŭm. *Voy.* Universus.

Ŭpĭlĭŏ. *Voy.* Opilio.

Ŭpŭpă, æ, *f. Huppe, oiseau. Voy.* Epops. || *Pioche.* Ĭtĭdem hæc mi ădvĕnĭēnti ŭpŭpă, quī mē dēlēctēm, dăta ēst. *Pl.* (*Capt.* V, 4, 7).

Ūrănĭă, æ, *et* Ūrănĭē, ēs, *f.* (Οὐρανία, Οὐρανίη). *Uranie, muse de l'astronomie.* Ēxcĭpĭt Ūrănĭē; fēcērĕ sĭlēntĭă cūnctæ. *O.* (Et sic *Aus. Idyl.* 20, 8) Cōllĭs ō Hĕlĭcōnĭī Cūltŏr, Ūrănĭæ gĕnŭs. *Cat.* (61, 1).

Ūrănĭŏ, ōnĭs, *et* Ūrănĭŭs, ĭī, *m. Noms d'hommes* Cūrētī gĕnĭtōr nŏvĕrăt Ūrănĭŭs. *Cl.* Ūrănĭō Sătўrō sŭprēmŭm frātĕr hŏnōrĕm. *Ambros* (ap. *Gruter.* II, p. 1167).

Ūrănŭs, ī, *m.* (Οὐρανός). *Uranus, père de Saturne Voy.* Cœlus.

Ūrbānātĭm, *adv. En citadin.* Ăt ĕgŏ rūstĭcātĭm tăngăm; nam ūrbānātĭm nēscĭŏ. *Pomp.* (ap. *Non.* 1, 8).

Ūrbānĭtās, ātĭs, *f Urbanité, politesse, bon ton.* Cōncīnnă vīsa ūrbānĭtās Trāctārĕ nōsmēt lūdĭcrīs? *Prud.* (*Peri.* 2, 321).

Ūrbānŭs, ă, ŭm. *De la ville.* Vŏlŏ scīre ēx tē, cūr ūrbānās rēs tām dēsŭbĭtō dēsĕrĭs? *Pompon.* (ap. *Non.* 12, 1. Sic *Pl. Cas.* I, vs. 13). Ūrbānæ cōmmŏdă vĭtæ. *O.* SYN. Ūrbĭcŭs. || Ūrbānī fāscēs. *La préfecture de Rome.* Ūrbānōs fāscēs gaūdēns tĭbĭ Rōmă părābăt. *Inscr.* (ap. *Gruter.* II, p. 1055). Ūrbānīs Tătĭūs gaūdēns mē fāscĭbŭs aūctŭm. (*Ibid.* I, p. 99.) || *Citadin.* Rūstĭcŭs ūrbānō cōnfūsŭs. *H.* Rūstĭcŭs ūrbānŭm mūrēm mūs paūpĕrĕ fērtŭr, etc. *Id.* PHR. Rūre ĕgŏ vīvēntēm, tū dīcĭs ĭn Ūrbĕ bĕātŭm. *H.* || *En partic. Romain.* Si ūrbānŭs ēssēs, aūt Săbīnŭs, aūt Tībŭrs. *Cat.* (40, 10). || *Poli, de bon ton, qui a l'usage du monde.* Hīc tĭbĭ cōmĭs, ĕt ūrbānŭs, lībērquĕ vĭdētŭr. *H.* SYN. Cōmĭs. PHR. Mōrēs nōn sătĭs Ūrbĭs hăbēt. *O.* || *Qui parle en termes choisis.* Dūm stŭdĕt ūrbānŭs, tēndĭtquĕ dĭsērtŭs hăbērī. *H.* || *Plaisant, spirituel.* Hŏmo ēst vĕnūstŭs, ēt dĭcāx, ēt ūrbānŭs. *Cat.* (22, 2). Ūrbāni āssĭdŭī cīvēs, quōs scūrrās vŏcānt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 165). Ūrbānŭs cœpĭt hăbērī, Scūrră văgŭs. *H.* SYN. Fēstīvŭs, lĕpĭdŭs, dĭcāx, scūrră. PHR. Tūm sălĕ mūltō Līnguă dĭcāx, blāndīs ēt sĭnĕ līte jŏcīs. *Aus.*

Ūrbĭcă, æ, *f. Voy.* Urbicus.

† Ūrbĭcăpŭs, ī, *m. Preneur de villes.* Ūrbĭcăpe, ŏccīsŏr rēgŭm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 64. Adde *Corip. Johan.* I, 100).

Ūrbĭcrĕmŭs, ă, ŭm. *Qui brûle les villes.* Pīgnŏră cāră dŏmūs prŏpĕrābăt, sēdĕ rĕlĭctā, Nūbĭbŭs ūrbĭcrĕmīs sŭbdūcĕrĕ. *Prud.* (*Ham.* 727).

Ūrbĭcŭs, ă, ŭm. *De la ville.* Ūrbĭcă Līngŏnĭcŭs Tўrĭānthĭnă bārdŏcŭcūllŭs. *M.* (I, 54). Tŭōsque ălŭmnōs ūrbĭcōs Lāctāntĕ cōmplēxūs sĭnū. *Prud.* (*Peri.* 2, 569). SYN. Ūrbānŭs. || *Subst. m. et f. Noms d'homme et de femme* Băssī dŏlŏr, Ūrbĭcŭs īnfāns.

M. (VII, 95). Vĕtĕrūm sīc fēmĭnă mōrŭm Ūrbĭcă. *Aus.* (*Parent.* 30, 1). || *Entre autres, Un auteur d'Atellanes.* Ūrbĭcŭs ēxŏdĭō rīsūm mŏvĕt Ātēllānæ. *J.* (6, 71). Ūrbĭcŭs pŏētā. *M.* (I, 42, 11).

Urbs, ūrbĭs, *f. Ville.* Īntĕrĕā Æneās ūrbĕm dēsīgnăt ărātrō. *V.* Ūrbs āntīquă rŭīt, mūltōs dŏmĭnātă pĕr ānnōs. Sī quĭbŭs ējēctŭs tērrīs aūt ūrbĭbŭs ērrăt. *Id.* Quī mōrēs hŏmĭnūm mūltōrūm vīdĭt ĕt ūrbēs. *H.* SYN. Cīvĭtās, ŏppĭdŭm, *qqf.* ārx, ārcēs, mœnĭă. EP. Vĕtŭs, āntīquă; dīvĕs, flōrēns, pūlchră, pŏtēns, sŭpērbă, ŏpŭlēntă; frĕquēns, cĕlĕbrĭs; clāră, nōbĭlĭs; tūrrītă, tūrrĭgĕră, mūnītă, īnclȳtă, sēcūră, īnvīctă. PPH. Ūrbĭs mœnĭă, ārcēs, mūrī, mōlēs, tēctă, hōspĭtĭŭm. PHR. Ūrbs mœnĭbŭs, mūrīs *ou* ārcĭbŭs ārdŭă, cīnctă, præcīnctă, cīrcūmdătă. Pŏsĭtū dēfēnsă. Dīvĕs ŏpŭm. Grāvĭs ŏpĭbŭs. Dīvĭtĭīs fētă. Pŏpŭlō *ou* cīvĭbŭs frĕquēns. Dŏmĭbŭs, ædĭbŭs, tēctīs ārdŭă *ou* sŭpērbă. || *La ville, les citoyens.* Vīcīnæ, rūptīs īntēr sē lēgĭbŭs, ūrbēs Ārmă fĕrūnt. *V.* Ūrbēm sōmnō vīnōquĕ sĕpūltăm. *Id.* Mœstam āttŏnĭtāmquĕ vĭdērēs Hānc ūrbĕm. *J.* (11, 197). || *La ville (opposée à la campagne).* Rūre ūnŭs, āltĕr ūrbĕ, pĕrĕgrē tērtĭŭs. (*Argum. Truc. Pl.* 3.) Ūrbĭs ămātōrēm Fūscūm sālvērĕ jŭbēmŭs, Rūrĭs ămātōrēs. *H.* || — dŏmĭnă, rēgīnă, *et absolt. Rome.* Dŏmĭnā quī nātŭs ĭn Ūrbe ēst. *M.* (III, 1). Ābstŭlĕrāt tōtām tĕmĕrārĭŭs īnstĭtŏr Ūrbĕm. *Id.* (VII, 60). Mĭnātŭs Ūrbī vīnclă. *H.* Cōndĭtŏr Ūrbĭs. *O.*

Ūrcĕŏlŭs, ī, *m. dimin. du suiv.* Ūrcĕŏlī sēx, Ōrnāmēntum ăbăcī. *J.* (3, 203. *Id.* 10, 64).

Ūrcĕŭs, ī, *m. Petit vase servant à remplir d'autres vases, tasse.* Hānc tĭbĭ vīrtūtēm frāctā făcĭt ūrcĕŭs ānsā. *M.* (XI, 57). Pāndā rŭbĕr ūrcĕŭs ānsā. *Id.* (XIV, 106). Ăquārĭum ūrcĕum ūnĭcūm dŏmī frēgĭt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 10, 24). SYN. Ūrcĕŏlŭs.

Ūrcīsīnŭs, ī, *m. Nom d'un martyr.* (*Fort. V. S. M.* IV, 683.)

Ūrēdŏ, ĭnĭs, *f. Nielle, charbon, maladie des plantes.* SYN. Cārbūncŭlŭs, rūbīgŏ. || *Démangeaison. Voy.* Pruritus.

Ūrēns, tĭs. *Qui brûle.* Ūrēntēs ēffŭgĭt īllă mănŭs. *O.* || *Au fig. Caustique, mordant.* Lūdĕrĕ blāndĭtĭīs ūrēntĭbŭs. *P. Nol.* (10, 261). || — ŏcŭlī. *Yeux qui fascinent.* Ūrēntēs ŏcŭlōs īnhĭbērĕ pĕrītā. *Pers.* (2, 34).

Ūrgĕō *et* Ūrguĕō, ēs, gērĕ. *Pousser, presser, poursuivre.* Ūnda īmpēllĭtŭr ūndā, Ūrgētūrquĕ prĭŏr vĕnĭēnte, ūrgētquĕ prĭōrĕm. *O.* Trĕpĭdĭquĕ pĕdēm pĕdĕ fērvĭdŭs ūrgĕt. *V.* Īn brĕvĭă ēt Sȳrtēs ūrgĕt. *Id.* Ūrgĕrīs tūrbā cīrcūm tē stāntĕ. *H.* SYN. Prĕmŏ, īmpēllŏ, prōpēllŏ, īnstŏ, īnsĕquŏr, īnsēctŏr. *Voy.* Ursi. || — tērrăm. *Travailler la terre sans relâche.* Ūrgēs Jāmprīdēm nōn tāctā lĭgōnĭbŭs ārvă. *H.* (Eodem sensu *Insto, Insequor, Insector.*) || *Presser, charger.* Quī sāxō sŭpĕr ātque īngēntĭs pōndĕrĕ tēstæ Ūrgērēnt. *V.* Ŏcŭlōs stŭpŏr ūrgĕt ĭnērtēs. *Id.* Māgnīs sūbjēctūm mōlĭbŭs ūrgēs. *O.* Īnfēlīx ūrgēăt ōssă lăpĭs. *Tibul.* (I, 4, 60) SYN. Prĕmŏ, ōpprĭmŏ, ŏnĕrŏ, ōbrŭŏ, etc. || *Presser, faire sans désemparer ; hâter, précipiter.* Vēstĕ tĕgēns, tĭbĭ quām nŏctēs fēstīnă dĭēsquĕ Ūrgēbām. *V.* Ūrgēnt Cērtātīm dĕcŏrāntquĕ pȳrās. *V. Fl.* Ūrgēntēs ūltĭmă fātă. *Sil.* SYN. Fēstīnŏ, prŏpĕrŏ, cĕlĕrŏ, etc. *Voy.* Festino. || — ĭtĕr. *Presser le pas.* Aūdĭt, ĕt ād vōcēm cōncĭtŭs ūrgĕt ĭtĕr. *O.* || *Presser, faire dépêcher.* Fămŭlāsquĕ lăbōrĭbŭs ūrgēnt. *O.* Āh! quŏtĭēs ălĭquō dīxī prŏpĕrāntĕ : quĭd ūrgēs? *Id.* SYN. Īnstŏ. || *Qqf. Enfoncer.* Ēt mĭsĕrūm tĕnŭēs īn jĕcŭr ūrgĕt ăcūs. *O.* SYN. Īnfīgŏ, īnfŏdĭŏ. || *Presser, être près.* Hūnc dēnsīs frōndĭbŭs ātrūm Ūrgĕt ŭtrīnquĕ lătŭs. *V.* Quāquĕ ōbārĕtrātæ vīcĭnĭă Pērsĭdĭs ūrgĕt. *Id.* Quā cūrvātī līttŏră pōntī Sūnĭŏn ūrgĕt. *Sen.* (*Hip.* 25). SYN. Prĕmŏ, strīngŏ. || *Au fig. Presser, charger.* Nōn ĕā tē mōlēs Rōmānī nōmĭnĭs ūrgĕt. *O* Āt tē cēlātīs ætās grāvĭs ūrgēăt ānnīs. *Pp.* (III, 25, 11). *Voy.* Onero || *Poursuivre, accabler, tourmenter.* Fātīs ūrgētŭr ăcērbīs. *V.* Ūrgēntŭr pœnīs. *Id.* Sōmnōquĕ fămēquĕ Ūrgēntŭr. *J.* (6, 423). Ūt mălă quēm scăbĭēs ēt mōrbŭs rēgĭŭs ūrgĕt. *H.* SYN. Prĕmŏ, ŏpprĭmŏ, vēxŏ, ēxērcĕŏ, crŭcĭŏ, īncūmbŏ. || *Menacer.* Fātōque ūrgēnti īncūmbĕrĕ. *V.* || *Poursuivre sans relâche.* Ūrgĕt Prōpŏsĭtūm. *H.* Mājŭs ŏpŭs māgnī cērtāmĭnĭs ūrgĕt. *O.* SYN. Prĕmŏ, īncūmbŏ. || *Avec l'infin.* Mărĭsquĕ Bāīīs ōbstrĕpēntĭs ūrgēs Sūbmŏvērĕ līttŏră. *H.* SYN Īnstŏ. || *Pousser, exciter.* Cēcrŏpĭās īnnātŭs ăpēs ămŏr ūrgĕt hăbēndī. *V.* Ūrgĕt præsēntĭă Tūrnī. *Id* Quŏd te ūrgĕt scĕlŭs? *Pl.* (*Men.* II, 2, 47). || *Poursuivre, rechercher.* Dūm thălămōs dīlēctæ Phȳllĭdŏs ūrgēs. *Aul. Sab.* (2, 15). SYN Īnstŏ, pērsĕquŏr, cāptŏ, etc.

Ūrīnă, æ, *f. Urine.* Ēt dēns Ĭbērā dēfrĭcātŭs ūrīnā. *Catul.* (37, 20). SYN. Lōtĭŭm. EP. Fœdă, tūrpĭs, spūrcă, īmmūndă. PPH. Ōbscēnŭs īmbĕr. *Ser. Sam.* VERS Tōtĭŭs hūmōrēm săccātum ŭt cŏrpŏrĭ' fūndānt. *Lr.* Sī cuī vēsīcæ tārdŭs cūnctābĭtŭr hūmŏr. *Sam* Ŏlĭdæ grāvĕ quŏd mīnxērĕ căpēllæ. *Id.* Quĭdquĭd vēsīcă rĕmīsĭt. *O.*

Ūrīōn, ōnĭs, *m. Voy.* Orion.

Ūrnă, æ, *f Urne, sorte de cruche à col étroit.* Cælātāque āmnēm fūndēns pătĕr Īnăchŭs ūrnā. *V.* Ūrgēbāt mĕdĭūm fīctĭlĭs ūrnă căpŭt. *Pp.* (IV, 4, 16) Ūrnāsquĕ frūstrā Dănăĭdēs plēnās gĕrūnt. *Sen.* (*H. Fur.* 757). SYN. Hȳdrĭă, ăquālĭs, sērĭă, sĭtŭlă, sĭtēllă, ūrnŭlă, *en gén.* vās. *Voy.* Vas. || *Vase où l'on serrait l'argent.* Ō si ūrnam ārgēntī fōrs quæ mĭhĭ mōnstrĕt! *H.* SYN. Sērĭă. || *Urne cinéraire.* Ūrnăquĕ nōs hăbĕăt, quāmlĭbĕt ārctă, dŭōs. *O.* Cœlō tĕgĭtŭr, quī nōn hăbĕt ūrnăm. *L.* Ōssăquĕ nēc tŭmŭlō nēc sēpārĕ cōntĕgăt ūrnā. *V. Fl.* SYN. Ōllă, cădŭs, *qqf* tēstă. PPH. Ūrnă sĕpūlcbrī. *Aus.* Ūrnă sĕpūlcbrālĭs. (*Anthol.* II, p. 277.) *Voy.* Sepulchrum. || *Urne pour tirer au sort ou déposer les suffrages.* Cērvĭŭs īrātŭs lēgēs mĭnĭtātŭr ĕt ūrnăm. *H.* Cālcŭlŭs īmmĭtĭs dīmĭttĭtŭr ātĕr ĭn ūrnăm. *O.* Stāt dūctīs sōrtĭbŭs ūrnă. *V.* Ōmnĕ căpāx mŏvĕt ūrnă Nōmĕn. *H.* SYN Sērĭă, sĭtŭlă, sĭtēllă. || *Urne, mesure de capacité égale à la moitié de l'amphore.* Sī sĭt ŏpŭs lĭquĭdī nōn āmplĭŭs ūrnā, Vēl cȳăthō. *H.* Dē Cōrcȳræā tēmētūm dūxĕrăt ūrnā. *J.* (15, 25). Călĭdō sūb pēctŏrĕ māscŭlă bīlĭs Īntŭmŭĭt, quām nōn ēxstīnxĕrĭt ūrnă cĭcūtæ. *Pers.* (5, 144). || *Urne du Verseau.* Jām lēvĭs ōblīquā sūbsīdĭt Ăquārĭŭs ūrnā. *O.* Cădĕt Ægŏcĕrōs, frāngēsquĕ tŭām, Quīsquĭs ĕs, ūrnăm. *Sen.* (*Thyest.* 864). Căprĭcōrnŭs, ĕt ūrnăm Quī tĕnĕt *Aus.* (*Eclog. Sign. Cœl.* 8)

Ūrnĭgĕr, ĕră, ĕrūm. *Qui porte une urne.* Ēt quī pōrtăt ăquăm pŭĕr ūrnĭgĕr. (*Anth.* II, p. 314.)

Ūrŏ, ĭs, ūssī, ūstūm, ūrĕrĕ. *Brûler, faire brûler* Ūrĭt ŏdōrātăm nŏctūrna īn lūmĭnă cēdrūm. *V.* Ūrĕ fŏcō cāncrōs. *Id.* Nēglēctīs ūrēndă fīlīx īnnāscĭtŭr āgrīs. *H.* SYN. Ădūrŏ, ēxūrŏ, pĕrūrŏ, crĕmŏ, cōmbūrŏ, īncēndŏ, āccēndŏ, sūccēndŏ, tōrrĕŏ, cōnsūmŏ PPH. Īgnĕ, īgnĭbŭs, flāmmīs, fŏcīs ūrŏ, crĕmŏ, etc. Īgnĕm, īgnēs, flāmmās sūbdŏ, sūbjĭcĭŏ, īnfĕrŏ, fĕrŏ, ādmŏvĕŏ, sūppōnŏ. Īgnĭbŭs, īgnī, flāmmīs, fŏcīs dŏ, īmpōnŏ, pērmīttŏ, trādŏ, māndŏ. Īn īgnĕm, īgnēs, Īn flāmmăm mīttŏ, īnjĭcĭŏ. Sūbjēctīs flāmmīs ūrŏ. Flāmmīs ăbŏlĕŏ, dēlĕŏ, ēxstīnguŏ, ābsūmŏ. Īn cĭnĕrēs dŏ. || *En partic. Incendier.* Aūt nāvēs ūram, aūt cāstră māctābo īn mărĕ. *Att.* (ap. *Non.* 4, 291). Ūrĭtĕ vīctrīcēs Nēptūnĭă Pērgămă flāmmæ. *O.* Tēmplă dĕōrūm Ūrĕrĕ. *Id.* Rōmānŭs ārcēs ūrĕrĕt. *H.* SYN. Īncēndŏ, crĕmŏ, īnflāmmŏ, etc. PPH. Īgnēs,

făcēs īnjĭcĭō, sūbjĭcĭō, sūbdō. Flāmmās jăcĭō, jāctō, spārgō. Vūlcānūm spārgō. Făcĭbŭs īncēndō, crĕmō. Īgnī, flāmmīs cīngō, cīrcŭmdō, īnvōlvō. *Voy.* Incendium. || *Brûler les corps.* Sĕpĕlīrĕ lĭcĕāt : rēddĕ quŏd cērnās stătīm Ūrī. *Sen.* (*Thyest.* 1028). *Voy.* Rogus. || — cŏlōrĭbŭs. *Peindre à l'encaustique.* Tăbŭlāmquĕ cŏlōrĭbŭs ūrĭs. *O.* Pīctă cŏlōrĭbŭs ūstīs (puppis). *Id. Voy.* Encaustus. || *Brûler, en parlant de la fièvre, etc.* Nēc fēbrĭbŭs ūrŏr ănhēlīs. *O.* Īnnātūs tŭmŏr Pŭĕrīlĕ fœdā cōrpŭs ūrēbāt lŭĕ. *Sen.* (*OEd.* 858). SYN. Tōrrĕō. || *Brûler, dessécher.* Sīccă dĭū tēllūs fŭĕrāt ; sĭtĭs ūssĕrāt hērbās. *O.* Quūm sōl grăvĭs ūrĕrĕt ārvă. *Id. Voy.* Sicco. || *En parlant de la soif.* Quūm faūcēs ūrīt sĭtĭs. *H.* || *Brûler un terrain.* Ūrĭt ĕnĭm līnī cāmpūm sĕgĕs, ūrĭt ăvēnæ. *V.* Ūrēntēs cūltă căpēllās. *Id.* || *Brûler, griller, en parlant du froid.* Ūrēbānt mōntānă nĭvēs. *L.* Nīx hērbās lædēt tĕnĕrās, nīx ūrēt ărīstās. *Avien* (*Progn.* 486). Rătēm cānīs ūrēbāt lūnă prŭīnīs. *V Fl.* SYN. Ădūrō, etc. || *Causer une inflammation* Quārūm Dēlĭcĭās ēt pānnĭcŭlūs bōmbȳcĭnŭs ūrĭt *J.* (6, 259). Lōrīs nōn ūrĕrĭs, āiō. *H.* Sī mĭnŏr, ūrēt (calceus). *Id.* Prēnsōs ūrānt jŭgă prīmă jŭvēncōs. *O.* || *Chauffer fortement.* Vūlcānŭs ārdēns ūrĭt ōffĭcīnās. *H.* || *Au fig. Enflammer, exciter, piquer, irriter, faire souffrir.* Ūrĭt mĭsĕrūm glōrĭă pēctŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 620). Māgnōrūmquĕ vĭrōs quī laūdĭbŭs ūrāt ăvōrūm. *V. Fl.* Nāmque ūrĭtŭr āltō Cōrdĕ, quŏd īnnŭmĕrī cŏmĭtēs, etc. *St.* Mĕūm jĕcŭr ūrĕrĕ bīlĭs. *H.* Tăcĭtīsquĕ dŏlōrĭbŭs ūrăr. *O.* Aūt sī laūdāt, te ŭt măle ūrāt. *Ter.* (*Eun.* III, 1, 48). SYN. Āccēndō, pūngō, stĭmŭlō, crŭcĭō, āngō, cŏquō. || *Enflammer d'amour.* Mē tămĕn ūrĭt ămŏr. *V.* Ūrĭtquĕ vĭdēndō Fēmĭnă. Ūrĭtŭr īnfēlīx Dīdō. *Id.* Quĭd ĭn hŏspĭtĕ, rēgĭă vīrgō, Ūrĕrĭs? *O.* Ūrĭt mē Glȳcĕræ nĭtŏr. *H.* SYN. Ădūrō, āccēndō, īncēndō, tōrrĕō, īnflāmmō, etc. *Voy.* Amo, Ardeo.

Ūrŏpȳgĭŭm, ĭī, *n.* (οὐροπύγιον) *Croupion.* Ēt ănătĭs hăbĕās ūrŏpȳgĭūm măcræ. *M.* (III, 93, 12).

Ūrsă, æ, *f. Femelle de l'ours.* Vīllōsæ cătŭlōs īn sūmmīs mōntĭbŭs ūrsæ. *O.* Fētă trŭcŭlēntĭŏr ūrsă. *Id.* Sīc fōrmāt līnguā fētūm, quūm prōtŭlĭt, ūrsă. *Vet. Poet.* (apud *Isid. Or.* 12, 2). || *En gén. Ours.* Ūrsă pĕr īncūltōs ērrābāt squālĭdă mōntēs. *O.* Ēt pēllĕ Lĭbȳstĭdĭs ūrsæ. *V. Voy.* Ursus. || *La Grande Ourse et la Petite Ourse, nom de deux constellations.* Quæquĕ mĭcāt gĕlĭdō Pārrhăsĭs Ūrsă pŏlō. *O.* Hōrrĭdă Pārrhăsĭō quēm tĕgĭt Ūrsă jŭgō. *M.* (VI, 25). Ūrsāsque, ēt Plaūstră vŏcārĕ sŏlēmŭs. *Avien.* (*Phœn.* 103). Ēt vĕtĭtūm mărĕ Tētĭgīstĭs, Ūrsæ. *Sen.* (*Med.* 758). SYN. Ārctŏs, *au pl.* Ārctī, Trĭōnēs, ŭtrăquĕ Ārctŏs. *Voy.* Arctos, Zona.

† Ūrsī, *parf. de* Urgeo. Tālĭbŭs ēxcēptūm Pīlātŭs vōcĭbŭs ūrsĭt. *Juvc.* (IV, 594. Vocem agnoscunt *Char.* 217, *Prisc.* 867, et usurpat *Quadrig.* ap. *Non.* 4, 484).

Ūrsĭdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sēd plăcĕt Ūrsĭdĭō lēx Jūlĭă. *J.* (6, 38. Et *Anth.* I, p. 685).

Ūrsīnŭs, ă, ŭm. *D'ours.* Sīvĕ fĕl ūrsīnūm tĕpĕfăctā dīlŭĕ lȳmphā. *Ser. Sam.* (vs. 123. *Id.* 270). || *Subst. m. Ursin, nom d'homme.* Gĕdīppa Ūrsīnūsquĕ sŭŭs. *Aus.* (*Epist.* 4, 37).

Ūrsŭlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ūrsŭlĕ, cōllēgā nōbĭlĭs Hārmŏnĭō. *Aus.* (*Epist.* 18, 25).

Ūrsŭs, ī, *m. Ours.* Nēc vēspērtīnŭs cīrcŭmgĕmĭt ūrsŭs ŏvīlĕ. *H.* Tām mūlta īnfōrmēs ūrsī, strāgēmquĕ dĕdērĕ. *V.* SYN. Ūrsă. EP. Vīllōsŭs, grăvĭs, tārdŭs ; sævŭs, fĕrŭs, mĕtŭēndŭs. *Voy.* Fera. || *Nom d'homme.* Sēd fămŭlūm gĕmĭs, Ūrsĕ, pĭūm. *Stat.* (*Silv.* II, 6, 15. Et *Inscr.* ap. *Gruter.* I, p. 637).

Ūrtīcă, æ, *f. Ortie, plante.* Aūt pĭpĕr ūrtīcæ mōrdācĭs sēmĭnĕ mīscēnt. *O.* Ābstēmĭŭs hērbīs Vīvĭs ēt ūrtīcā. *H.* (Et *Pers.* 6, 70 ; *Ser. Sam.* 119). EP. Ăcūtă, āspĕră, mōrdāx. || *Au fig. Démangeaison.* Ūndĕ Hæc tĕtĭgīt, Grādīvĕ, tŭōs ūrtīcă nĕpōtēs ? *J.* (2, 127). SYN. Prūrīgō, prūrītŭs. || *Ortie de mer, zoophyte.* (*Pl. Rud.* II, 1, 9.)

? Ūrūcă *ou* Cūrrūcă, æ, *f.* (*Mot incertain et inexpliqué. Le scholiaste hésite entre un nom d'homme ou d'insecte.*) Tū tĭbĭ tūnc, ūrūcă, plăcēs *J.* (6, 275. De verbo Uruca cf. *Turn.* 18, 16).

Ūrŭs, ī, *m. Aurochs, sorte de buffle de la Gaule.* Sīvēstrēs ūri āssĭdŭē căprĕæquĕ sĕquācēs. *V.* Lātĭsquĕ fĕrī cōrnĭbŭs ūrī. *Sen.* (*Hipp.* 65. Gallicum vocabulum esse testatur *Macr.* 6, 4).

† Ūrvō *ou* Urbō, ās, ārĕ. *Tracer le sillon d'enceinte d'une ville.* (*Enn.*, auctore *Festo.* Etiam *Pompon. Dig.* 50, 16 : « *Urbs* ab *urvo* appellata est : *urvare* est aratro definire. »)

Ūsĭtātŭs, ă, ŭm. *Ordinaire, usité.* Nōn ūsĭtātĭs, Vārĕ, pōtĭōnĭbŭs. *H.* Hōc ūsĭtātum ēst Hērcŭlī : căptās ămāt. *Sen.* (*H. OEt.* 362). SYN. Sŏlĭtŭs, etc.

Ūspĭăm, *adv. Comme le suiv.* Mĕtŭō, mĭhĭ ne ōbsīnt, nēve ōbstēnt ūspĭăm. *Pl.* (*Mil.* IV, 2, 6. Et *Ter. Ad.* I, 1, 12).

Ūsquăm, *adv. En quelque lieu, quelque part.* Sī quĭd Ūsquăm jūstĭtĭæ ēst, ēt mēns sĭbĭ cōnscĭă rēctī. *V.* Dŭbĭtem haŭd ĕquĭdem īmplōrārĕ quŏd ūsquam ēst. *Id.* Ān quĭsquam ūsquăm gēntĭum ēst æquĕ mĭsĕr ? *Ter.* (*Hec.* III, 1, 13). Tōllās lĭcēt ōmnĕ quŏd ūsquam ēst Aūri ătque ărgēntī. *J.* (8, 122). SYN. Ūspĭăm. || *En quelque chose.* Nĕque ĭstīc, nĕque ălĭbi ūsquăm tĭbi ĕrĭt īn mē mŏră. *Ter.* (*And.* II, 5, 9). || *Avec mouv.* Nĕquĕ... ūsquăm Dēcūrrēns ălĭō. *H.* Nōn ūsquăm prōrēpĭt. *Id.* SYN. Quōquăm, quōpĭăm.

Ūsquĕ. 1. *Prép. Jusque.* Mīlētum ūsque? ōbsĕcrō. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 21). Ūsquĕ sŭb ēxtrēmūm brūmæ īntrāctābĭlĭs īmbrēm. *V.* Hōrrēndŭs ăb āstrīs Dēscēndĭt vōs ūsquĕ frăgŏr. *St.* Ādmŏrūnt ŏcŭlīs ūsquĕ sŭb ōră făcēs. (*Ibis*, 240.) || Ūsquĕ ăb, Ăb ūsquĕ *ou* Ăbūsquĕ. *De, venant de.* Vēnĭt ăb īntōnsīs ūsquĕ, Sĕvērĕ, Gĕtīs. *O.* Ūsque ā Lūcĭfĕrō dōnēc lūx ōccĭdăt. *J.* (13, 158). *Voy.* Abusque. || Ūsquĕ ăd, Ăd ūsquĕ. *Jusqu'à.* Vērbĕrĭbŭs cæsūm te īn pīstrīnūm, Dāvĕ, dēdam ūsque ăd nĕcēm. *Ter.* (*And.* I, 2, 28). Īngūrgĭtāvĭt ūsque ăd īmūm gūttŭrēm. *Næv.* (apud *Non.* 3, 102). *Voy.* Adusque. || Īn ūsquĕ *ou* Īnūsquĕ. *Voy.* Inusque. || Ūsque ădĕō, Ūsque ădhūc, etc. *Voy. les suiv.* || 2. *Adv. Sans interruption, longtemps, beaucoup, toujours.* Cāntāntēs lĭcēt ūsquĕ, mĭnŭs vĭă lædĕt, ĕāmŭs. *V.* Ĕgŏ văpŭlāndo, īllĕ vērbĕrāndo ūsque ămbō dēfēssī sŭmŭs. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 5. *Ib.* IV, 2, 19, usque occidit, i. e. *valde cædit*, ut exponit *Donat.* Item *Char.* 206 : *Usque mulcavit*, valde mulcavit). Mēns īntēntă sŭīs nē fŏrĕt ūsquĕ mălĭs. *O.* Āllātrēs lĭcēt ūsquĕ nōs ēt ūsquĕ. *M.* (V, 60). Pœnās dĕdĭt ūsquĕ sŭpērquĕ Quām sătĭs ēst. *H.* Ān ūsquĕ Īn nōstrūm jăcĭēs vērbă sŭpērbă căpŭt? *Pp.* (II, 8, 15). *Voy.* Multum, Diu, Semper.

Ūsque ădĕō, *adv. Tant, jusque-là.* Ūndĭquĕ tōtĭs Ūsque ădĕō tūrbātŭr ăgrīs ! *V.* Ūsque ădĕō grăvĭs ūxōrī nātīsquĕ sĭbĭquĕ. *J.* (10, 201. Et *Lucr.* IV, 173). SYN. Tāntūm, ĭtă, sīc. || Ūsquĕ dōnĕc, dūm. *Jusque-là que, jusqu'à ce que.* Ūsque ădĕo ōbnīxī nōn cēdĕrĕ dūm grăvĭs aūt hōs, etc. *V.* Ădĕo ūsquĕ, sătĭĕtātēm dūm căpĭēt pătĕr. *Pl.* (*Amph.* I, 2, 10). *Voy.* Donec.

Ūsque ădhūc, *adv. Jusqu'ici.* Prōspĕrĕ vōbīs cūncta ūsque ădhūc Prōcēssērūnt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 45. Et *Ter. And.* I, 5, 27). SYN. Hāctĕnŭs. *Voy. ce mot.*

Ūsque āffătim. *Jusqu'à la satiété.* (*Plaut. Pœn.* III, 1, 31.)

Ūsque āntehāc, *adv* *Jusqu'ici.* (*Ter. And.* II, 1, 3.) *Voy.* Hactenus.

Ūsquĕ dōnĕc *et* Ūsquĕ dŭm, *conj. Jusqu'à ce que.* Ūsquĕ dōnĕc pērsĕcūtŭs vūlpem ĕrō vēstīgĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 113). Ūsquĕ lăbōrāntēs dŭm fērrŭm mōllĭăt īgnis. *H. Voy.* Donec.

Ūsquĕquāquĕ, *adv. En quelque lieu que ce soit, partout.* Nōn ūsquĕquāque ĭdōnĕum īnvĕnĭās lŏcŭm. *Afran.* (ap. *Non.* 12, 2). Mārĭquĕ tērrāque ūsquĕquāquĕ quærĭtăt. *Pl.* (*Pœn. prol.* 105. Et *Mart.* IX, 99). SYN. Ŭbīquĕ. || *En tout temps.* Ūsquĕquāquĕ săpĕre ŏpōrtĕt: ĭd ĕrĭt tēlum ăcērrŭmŭm. *Poet.* (ap. *Cic. Fam.* 7, 16). Ēgnātĭŭs, quōd cāndĭdōs hăbēt dēntēs, Rĕnīdĕt ūsquĕquāquĕ. *Cat.* (39, 1). SYN. Ŭbīquĕ, sēmpĕr.

Ūsquĕquō. *Voy.* Quousque.

Ūssī, *parf. de* Uro.

Ūstĭcă, æ, *f. Montagne et vallon des Sabins.* Vāllēs ĕt Ūstĭcæ cŭbāntĭs, etc. *H.*

Ūstŏr, ōrĭs, *m. Celui qui faisait brûler les morts.* Rŏbŏră nōn dēsīnt mĭsĕrō, nēc sōrdĭdŭs ūstŏr. *L.* Ūstōrquĕ tædās præfĕrăt nŏvæ nūptæ. *M.* (III, 93. Et *Cat.* 59, 4).

Ūstŭlō, ās, ārĕ. *Brûler.* Īnfēlīcĭbŭs ūstŭlāndă līgnīs. *Cat.* (36, 9, scripta). Fērvēntī căpŭt ūstŭlārĕ fērrō. (*Anthol.* II, p. 517.) *Voy.* Uro. || *En parl. du froid.* Sērī frīgŏrĭs ūstŭlāvĭt aūră. (*Anth.* II, 531.)

Ūstŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Uro. *Brûlé.* Crūdēlĭtĕr īgnĭbŭs ūstŭs. *O.* Quŭm Pāllăs ūstō vērtĭt īram ăb Īlĭō. *H.* || *Brûlé par le froid.* Nēc nŏvă pēr gĕlĭdās ūstă sĭt hērbă nĭvēs. *O.* || *Au fig. Qui a très-chaud, rôti.* Fămŭlōs quōs făbĕr ūstŭs hăbēt. *Fort.* (VII, 14, 34).

Ūsūfăcĭō, ĭs, ĕrĕ. *S'approprier.* Nām pūgnīs ūsūfēcīstī tŭŭm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 129).

Ūsūră, æ, *f. Usage, jouissance* Ātque hānc pōstrēmăm sōlĭs ūsūrām căpĕ. *Att.* (ap. *Non.* 3, 262). Nĕque ădĕo hāsce ēmī mĭhĭ, nĕc ūsūræ mĕæ. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 144, ædes). SYN. Ūsŭs. || *Intérêt de l'argent.* Hīnc ūsūră vŏrāx ăvĭdūmque īn tēmpŏrĕ fœnŭs. *L.* Pōllĭŏ, quī trĭplĭcem ūsūrām præstārĕ părātŭs. *J.* (9, 7). Ūsūrās sānctō gaūdĕt cōncrēscĕrĕ lūcrō. *Alcim.* (VI, 308). EP. Ăvĭdă, vŏrāx, īnēxplētă. *Voy.* Fœnus. || *Qqf. Service rendu, obligation.* Dōnŭm Mōrĭbŭs āntīquīs hōc pro ūsūrā dărĕ sēmpĕr Vīsum ănĭmō. *Inscr.* (ap. *Gruter.* I, p. 28).

Ūsūrārĭŭs, ă, ŭm. *Dont on a l'usage, dont on jouit.* (*Pl. Amph.* I, 2, 36; *Curc.* III, vs. 12.) || *Qui concerne l'intérêt de l'argent, d'intérêt.* Ŭbi æră pērscrībāntŭr ūsūrārĭă. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 53, scil. tabulæ).

Ūsūrpō, ās, ārĕ. *Se servir, faire usage de.* Ō bărăthrum, ŭbĭ nūnc ĕs? ŭt ĕgŏ te ūsūrpēm lŭbēns! *Pl.* (*Bac.* I, 2, 41). SYN. Ūtŏr. *Voy. ce mot.* || *Saisir, percevoir.* Nēc frīgŏră quīmŭs Ūsūrpāre ŏcŭlīs. *Lr.* (I, 300). Quās ĕgŏ nĕque ŏcŭlīs, nĕquĕ pĕdĭbŭs ūnquam ūsūrpāvī mĕīs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 4). Ūndĕ mĕæ ūsūrpānt aūrēs sŏnĭtŭm? *Id.* (*Cas.* III, 5, 9). SYN. Āccĭpĭō, pērcĭpĭō.

Ūsŭs, ă, ŭm, *part. de* Utor. *Qui s'est servi.* Īpsă ŭā Dīdō cōncīdĭt ūsă mănū. *O.* Īntĕgrīs ŏpĭbŭs nŏvī ōn lātĭŭs ūsŭm Quām nūnc ăccīsīs. *H.*

Ūsŭs, ūs, *m. Usage, pouvoir de se servir.* Vŏcīsquĕ mĕæ præclūdĭtŭr ūsŭs. *O.* SYN. Ūsūră, făcŭltās. || *Action de se servir, usage, emploi.* Ād stŭdĭum ātque ūsŭm fōrmābĭs ăgrēstĕm. *V.* Hōs ădhĭbēndŭs ĭn ūsŭs. *O.* Hūmānīs ūsĭbŭs āptă Cĕrēs. Sĭnĕ mīlĭtĭs ūsū. *Id.* Nātīs ĭn ūsŭm lætĭtĭæ scўphīs. *H.* || *Possession.* Quædām māncĭpăt ūsŭs. *H.* || *Usure, dépérissement par la vétusté.* Fērrĕŭs āssĭdŭō cōnsūmĭtŭr ānnŭlŭs ūsū *O.* Sĭlĭcēs tĕnŭāntŭr ăb ūsū. *Id.* SYN. *Par ext.* Dĭēs, vĕtūstās. || *Usage, pratique, expérience.* Sūnt ălĭī quōs īpsĕ vĭā sĭbĭ rēppĕrĭt ūsŭs. *V.* Cōgnĭtă rēs ūsū. *O.* Pătĭēndī cōllĭgăt ūsŭm. *Id.* Utque ārtēs părĭăt sōlērtĭă, nūtrĭăt ūsŭs. *Cl.* Ēt quōdcūmquĕ săgāx tēntāndō rēppĕrĭt ūsŭs. *Man.* (I, 83). Ūsŭs mē gĕnŭĭt, pĕpĕrĭt mātĕr Mĕmŏrĭă. *Afran.* (ap. *Gell.* 13, 8). SYN. Ēxpĕrĭēntĭă. *Voy. ce mot.* || *Usage, coutume, habitude.* Scĕlĕrŭm jăm fēcĕrăt ūsŭm. *L.* Mĭhĭ sīc ēst ūsŭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 28). SYN. Cōnsuētūdō, mōs. || *Usage (pour les langues).* Cădēntquĕ Quæ nūnc sūnt ĭn hŏnōrĕ vŏcābŭlă, sī vŏlĕt ūsŭs *H.* || *Liaison, relation.* Ēxĭgŭŭs nōbīs cūm quĭbŭs ūsŭs ĕrăt. *O.* Tū tămĕn, ō nōbīs ūsū jūnctīssĭmĕ... Sīs lōngō mĕmŏr. *Id.* SYN. Cōnsuētūdō, etc. *Voy.* Amicitia. || *Utilité, profit.* Nēscīs quĭd văleăt nūmmŭs, quĕm præbĕăt ūsŭm. *H.* Bŏnĕ ūsŭī ēstīs nūllī. *Pl.* (*Curc.* IV, 2, 14). Ălĭquīsquĕ mălō fŭĭt ūsŭs ĭn īllō. *O.* SYN. Ūtĭlĭtās, frūctŭs, bŏnŭm. || Ūsŭs ēst. *Comme* Opus est. *Il est profitable; il est besoin, il faut.* Ān cuīquam ēst ūsŭs hŏmĭnī ŭt sē crŭcĭĕt? Mĭhĭ. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 29. Ubi *Eugraphius*: « Mihi expedit. ») Mīlĭtī nūmmīs dŭcēntīs ūsŭs ēst prō Băcchĭdĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 55. *Id. As.* I, 1, 76, et passim). Ēt mŏnĕō quĭd făcto ūsŭ' sĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 75). Nūnc vīrĭbŭs ūsŭs, Nūnc mănĭbŭs răpĭdīs, etc. *V.* (*Æ.* VIII, 441. De quo *Non.* 4, 488). || † *Qqf. Avec l'acc.* Ăd ĕām rem ūsū' st hŏmĭnem āstūtŭm. *Pl.* (*Pseud.* I, 3, 151). || Ūsŭs vĕnĭt. *Le besoin se présente.* Nōn ūsŭs vĕnĭĕt, spērō. *Ter.* (*Heaut.* III, 2, 42).

1. Ūt, *adv. Comme, de même que.* Ūt tūte ĕs, ĭtĕm cēnsēs ōmnēs ēssĕ. *Pl.* (*Rud.* IV, 4, 55). Ālbŭs ŭt ōbscūrō dētērgēt nūbĭlă cœlō Sæpĕ nŏtŭs. *H.* Utquĕ pŭdōrĕ Nōn cărĕt, īnvĭdĭă sīc mĕă cūlpă cărĕt. *O.* SYN. Sīcŭt, vĕlŭt, ŭtī, vĕlŭtī, quōmŏdŏ, tānquăm. *Voy.* Tanquam. || Ūt quīsquĕ. *Voy.* Quisque. || *De quelle façon, de la façon que.* Trōjānās ŭt ŏpēs ēt lāmēntābĭlĕ rēgnŭm Ērŭĕrīnt Dănăī. *V.* Vĭdēn' ŭt gĕmĭnæ stānt vērtĭcĕ crīstæ. Ūt pērhĭbēnt. *Id.* Ūt nūnc sūnt mōrēs. *Ter.* (*Ph.* I, 2, 5). *Voy.* Quomodo. || *Comme, avec exclam.* Ūt sæpe īngĕnĭă sūmma ĭn ōccūltō lătēnt! *Pl.* (*Capt.* I, 2, 262). Ūt ēst aūdăcĭă! *Ter.* (*Eun.* III, 3, 19). Ūt sēmpĕr gaūdēs īllūdĕrĕ rēbŭs Hūmānīs! *H.* SYN. Quōmŏdŏ, quăm. || *Dans quel état.* Ūt tē pōst mūltă tŭōrŭm Fūnĕră... Ādspĭcĭō! *V.* SYN. Quālĭs. || *Comment?* Ūt vălēs? *Pl.* (*Pers.* I, 1, 17). Ūt vălĕt? ŭt mĕmĭnĭt nōstrī? *H.* SYN. Quōmŏdŏ. || *Comme* Utpote. Sūpplĭcĭtĕr stābăt, sērvīlĭbŭs ŭt quæ Jăm pĕrĭtūră mŏdīs. *H.* Quāndo Æscŭlāpi ĭtă sēntĭō sēntēntĭăm, Ūt quī mē nĭhĭlī făcĭăt. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 2). || *Combien.* Ūt vōstræ fōrtūnæ mĕīs præcēdūnt, Lĭbănĕ, lōngĕ! *Pl.* (*As.* III, 3, 39). SYN. Quăm, quāntŭm. || *Depuis que.* Dĕcĭmās sĕcŭīt mēssŏr ărīstās Ūt nūllă dĭēs mœrōrĕ cărĕt. *Sen.* (*Troad.* 76). Ūt sŭmŭs ĭn Pōntō, tēr frīgŏrĕ cōnstĭtĭt Īstĕr. *O.* Vīcēsĭmă cērtĕ Nŏx fŭĭt, ŭt nōstræ cŭpĭūnt tē cērnĕrĕ sīlvæ. *Calp.* (7, 1). SYN. Quŭm. PPH. Ēx quō. || *Quand, lorsque.* Ūt aūdīstī, nām tē dīvērsă tĕnēbăt Tērră, mĕōs cāsŭs. *O.* SYN. Quŭm, quāndŏ, pōstquăm, etc. || Ūt prīmŭm. *Dès que.* Ūt prīmum ālātīs tĕtĭgīt măgālĭă plāntīs. *V.* Ūt prīmŭm lūx ālmă dăta ēst. *Id. Voy.* Ubi. || *Comme, pendant que.* Ūt nŭmĕrābătŭr fōrte ărgēntum, īntērvĕnĭt, etc. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 52). SYN. Quŭm, dŭm, quāndŏ. || *Plût aux dieux que.* Ūt pĕrĕăt pŏsĭtŭm rūbīgĭnĕ tēlŭm! *H.* Ūt te ōmnēs dī dĕæquĕ... pērdŭĭnt! *Ter* (*Heaut.* IV, 6, 6. Cf. *Char.* 197). *Voy.* Utinam. || *Qqf. Où.* Sīve ĭn ēxtrēmōs pĕnĕtrābĭs Īndōs, Lītŭs ŭt lōngĕ rĕsŏnānte ĕōā Tūndĭtŭr ūndā. *Cat.* (11, 2. *Id.* 17, 10). || Ūt ŭt. *De quelque façon que.* Ūt ŭt ērgā me ēst mĕrĭtă. *Pl.* (*Amph.* V, 1,

49. *Id. Most.* III, 1, 14, et passim). Ŭt ŭt ĕrānt ălĭă. *Ter.* (*Ph.* III, 1, 4). SYN. Ŭtcūmquĕ.

2. Ŭt, *conj. Que, pour que, afin que.* Ut sŭă vērbă lēgās, Māxĭmĕ, Nāsŏ rŏgăt. *O.* Ŭt rĕcĭtātă prŏbēntŭr Cārmĭnă. Sīc mē dīcūnt ălĭēnă lŏcūtūm, Ŭt fŏrĕt āmēntī nōmĕn ĭn ōrĕ tŭūm. *Id.* Sī fātă fŭīssĕnt Ŭt căděrĕm, mĕrŭīssĕ mănū. *V.* Ēlĕmēntă vĕlīnt ŭt dīscĕrĕ prīmă. *H.* || *De sorte que, au point que.* Sălsă sūnt, tāngĕre ŭt nōlīs. *Pl.* (*Pœn.* 1, 2, 35). Īn vēntrēs ăbĕānt, ŭt crēdās fālcĭbŭs āctūm. *J.* (14, 149). Cŏmmŏdŭs ēt pătĭēns, nōn ŭt dē sēdĕ sĕcūndā Cēdĕrĕt. *H.* Pūræ sūnt plătĕæ, nĭhĭl ŭt mĕdĭtāntĭbŭs ōbstĕt. *Id.* || Ŭt nē. *Comme* Ne. Dīmitto, ŭt nē rēs tĕmĕrĕ trāctēnt tūrbĭdās. *Enn.* (apud *Cic. de Or.* 1, 45). Ātque ŭt nē, quī ēssĕm, fămĭlĭārēs quærĕrēnt. *Pl.* (*Amph. prol.* 127). Vērum, ŭt ne īrātē dīmīssūm tē sēntĭās. *Ph.* Sēd vīm nĕgāvĭt, ŭt ne īnēxpūgnābĭlĭs Ēssĕt. *Sen.* (*Oct.* 870. Et *Ter. Ph.* V, 7, 82). || *Comme* Ne non, *après* Vereor, etc. Dīēs mi ŭt sĭt sătĭs, vĕrĕŏr, ăd ăgēndūm *Ter* (*And.* IV, 2, 22). || Ĕgŏn' ŭt..? *Faudra-t-il que je.* Ĕgŏn' ŭt sŏrōrēm rēgĭa ēxpēllī vĕlĭm? *Sen.* (*OEdip.* 671). Ŭtnĕ tĕgām spūrcō Dāmæ lătŭs? *H.* || *Quoique.* Ŭt dēsĭnt vīrēs, tămĕn ēst laūdāndă vŏlūntās. *O.* Dētrăhăt ŭt mūltūm, mūltūm rēstābĭt ăcērbī. *Id.* Servi ŭt tăcĕānt, jūmēntă lŏquūntŭr. *J.* (9, 103). Nōn pŏtēs, ŭt cŭpĭās, vēndĕrĕ, caūpŏ, mĕrūm. *M.* (I, 57). *Voy.* Quamvis

Ŭtcūmquĕ *ou* Ŭtcūnquĕ, *adv. De quelque façon que.* Īnfēlīx, ŭtcūmquĕ fĕrēnt ĕă fāctă mĭnōrēs. *V.* Ŭtcūmquĕ vălēmŭs. *O.* || *De quelque façon que ce soit, en tout cas, en définitive.* Ā fēmĭnīs ŭtcūmquĕ spŏlĭārī vĭrōs. *Ph.* Ēxĭtŭs īlle ŭtcūmque hŏmĭnĭs. *J.* (10, 271). || *Comme* Quandocumque. *Toutes les fois que, tant que.* Ŭtcūmquĕ mēcūm vōs ĕrĭtĭs, lĭbēns Īnsānĭēntēm nāvĭtă Bōsphŏrūm Tēntābō. *H.* Ŭtcūmquĕ dēfēcēre mōrēs, Dēdĕcŏrānt bĕnĕ nātă cūlpæ. *Id.*

Ūtēndŭs, ă, ŭm, *arch. Dont on doit ou l'on peut se servir.* Ætās măgĭs ăd hæc ūtēnda ĭdōnĕa ēst. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 81). Ŭt nūmmōs sēxcēntōs mĭhĭ dărēs ūtēndōs mūtŭōs. *Pl.* (*Pers.* I, 3, 36). Aūrēs tĭbĭ cōntra ūtēndās dăbŏ. *Enn.* (apud *Non.* 10, 11). Mūltă rŏgānt ūtēndă dărī. *O.*

1. Ŭtĕr, ŭtră, ŭtrŭm, *gén.* ŭtrĭŭs *et ordint.* ŭtrīŭs. *Lequel des deux.* Trāctŭs ŭtĕr plūrēs lĕpŏrēs, ŭtĕr ēdŭcĕt āprōs. *H.* Ŭtrīŭs hōrūm Vērbă prŏbēs. *Id.* (Sic *Lucr.* IV, 305, et passim. At *Prisc.* 970, penultimam produci posse ait; itemque in compositis). Stānt ăcĭēs; sĕd ŭtră dĭ sīnt prō pārtĕ rŏgāndī, Ēlĭgĭtĕ. *O.* Ēlĭge ŭtrūm făcĭās. *Id.* SYN. Ŭtĕrnĕ.

2. † Ŭtĕr, ĕrī, *m. arch. Comme* Uterus. Nūnc ŭtĕr Crēscĭt. *Cæcil.* (ap *Non.* 2, 915).

3. Ŭtĕr, ŭtrĭs *et ordint.* ŭtrĭs, *m. Outre, peau préparée pour contenir des liquides.* Mōllĭbŭs īn prātīs ūnctōs sălŭĕrĕ pĕr ŭtrēs. *V.* Æŏlĭōs Ĭthăcīs īnclūsĭmŭs ŭtrĭbŭs eūrōs. *O.* Cōllŏquĕ cōmplĭcātūm Ŭtrĭbŭs părēm rĕpōrtăt. *Capel.* (VIII, p. 272). EP. Tŭmĭdŭs, īnflātŭs. || *Au fig. Homme gonflé d'orgueil.* Crēscēntēm tŭmĭdīs īnflă sērmōnĭbŭs ŭtrēm. *H.*

? Ŭtĕrnăm. *Voy. le suiv.*

Ŭtĕrnĕ, etc. *Comme* Uter 1. Ŭtĕrnĕ Ād cāsūs dŭbĭōs fīdĕt sĭbĭ cērtĭŭs? *H.* (*Sat.* II, 2, 107 Alii leg. *uternam*). *Voy.* Utrumne.

Ŭtĕrquĕ, ŭtrăquĕ, ŭtrūmquĕ; *gén.* ŭtrĭūsquĕ *et peut-être* ŭtrīūsquĕ. *L'un et l'autre.* Vīs ĕrgo īntĕr nōs, quĭd pōssĭt ŭtĕrquĕ, vĭcīssĭm Ēxpĕrĭāmŭr? *V.* Sŭpĕr ŭtrăquĕ quāssăt Tēmpŏră. Īn ŭtrūmquĕ părātŭs. *Id.* Quī pōstquām dĭdĭcĭt cāsūs ŭtrĭūsquĕ sŏrōrĭs. *O.* Quŏd tĭbĭ nōn ŭtrĭūsquĕ pĕtītī cōpĭă făcta ēst. *Cat.* (68, 39. Sic *Hor. Od.* III, 8, 5; *Epist.* I, 17, 15; *Mart. Spect.* 13. Vid. tamen notata in v. *Uter* 1). || Părĭēs dŏmŭī cōmmūnĭs ŭtrīquĕ. *O.* SYN. Āmbŏ. || *Qqf. avec un plur* Ŭtrăquĕ fēstīnānt. *O.* Ŭtĕrque īnsānĭūnt. *Pl.* (*Curc.* I, 3, 31). || *Au plur. Les uns et les autres.* Hōc bĕnĕfĭcĭo ŭtrīque ăb ŭtrīsquĕ vērō dēvīncĭmĭnī. *Ter.* (*Heaut.* II, 4, 14). || *Tous les deux.* Pălmās ŭtrāsquĕ tĕtĕndĭt. *V.* Nŏvĭtquĕ tŭās ŭtrāsquĕ dŏmŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1062). SYN. Āmbŏ, etc. || *Absolt.* Īntĕr ŭtrūmquĕ vŏlă (*vole au milieu*). *O.*

† Ŭtĕrūm, ī, *n. Comme le suiv.* Pĕrĭī, mĕă nūtrīx! ōbsĕcrō te, ŭtĕrūm dŏlĕt. *Pl.* (*Aul.* IV, 7, 10. Adde *Afran.* et *Turpil.* ap. *Non.* 3, 258).

Ŭtĕrŭs, ī, *m. Sein de la mère.* Mātūrūmque ŭtĕrō mōllĭtĕr ēffĕr ŏnŭs. *O.* Dīvă pŏtēns ŭtĕrī. *Id.* Ēt făcĕrēnt ŭtĕrī pōndĕră lēntă mŏrăm. *Pp.* (IV, 1, 96). Quæ lăbōrāntēs ŭtĕrō pŭēllās. *H.* SYN. Vēntĕr, ālvŭs. vīscĕră. || *Ventre.* Dīssĭlŭīt strīngēns ŭtĕrūm mēmbrānă, flŭūntquĕ. *L.* Strūmōsum, ātque ŭtĕrō părĭtĕr gībbōquĕ tŭmēntēm. *J.* (10, 308). || *En parl. des ch. Ventre, cavité.* Īnclūdūnt, ŭtĕrūmque ārmātō mīlĭtĕ cōmplēnt (de equo Trojano). *V.* Plērīsquĕ mērsīs īntŭs īn nāvĭs ŭtĕrō. *P. Nol.* (21, 175). Ŭtĕrō tŭmēntĕ fūndānt Ŏpŏbŏlsămūm lŭcērnæ. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 80).

Ŭtĕrvīs, ŭtrăvīs, ŭtrūmvīs *Qui des deux vous voudrez.* Vĕl ĕgo ămāre ŭtrāmvīs pōssīm. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 8). Īn aūrem ŭtrāmvīs ōtĭōse ŭt dōrmĭās. *Ter* (*Heaut.* II, 3, 101). SYN. Ŭtĕrlĭbĕt, ŭtĕrcūmquĕ

Ŭtī. *Comme* Ut. || *Adv.* Nāmquĕ cănēbăt, ŭtī măgnūm pĕr ĭnānĕ cŏāctă *V* Flūctŭs ŭtī prīmō cœpīt quum ālbēscĕrĕ vēntō. *Id* || *Conj. Que, afin que.* Ærīque æs plūmbō fīt ŭtī jūngātŭr ăb ălbō. *Lr.* (VI, 1077). Ēt cŏmēs āltĕr, ŭtī nē sōlŭs rūsvĕ pĕrĕgrēve Ēxīrēm. *H.* Ŭtĭn' ēxĭmĭūm nēmĭnem hăbĕăm? *Ter.* (*Hec.* I, 1, 9).

† Ŭtĭbĭlĭs, ĕ. *Comme* Utilis. Nōn ŭtĭbĭlĭs hīc lŏcŭs făctīs tŭīs. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 45. *Id. Mil.* III, 1, 19; *Ter. Hec.* I, 1, 9. Cf. *Prisc.* 632).

Ŭtĭcă, æ, *f. Utique, ville maritime d'Afrique.* Prōxĭmă Sīdōnĭīs Ŭtĭca ēst ēffūsă mănĭplīs *Sil.* Aūt fŭgĭās Ŭtĭcăm. *H.*

Ŭtĭlĭs, ĕ. *Qui sert, utile, bon, avantageux.* Vēr ădĕō frōndī nĕmŏrūm, vēr ŭtĭlĕ sĭlvīs. *V.* Bīs pōmīs ŭtĭlĭs ărbōs. Dānt ŭtĭlĕ līgnŭm, Nāvĭgĭīs pīnōs. *Id.* Quērnăquĕ glāns vīcta ēst ŭtĭlĭōrĕ cĭbō. *O.* Ēt nărĭbŭs ŭtĭlĭs Ăgrĕ. *Id.* Ŭtĭlĕ prōpŏsŭĭt nōbīs ēxēmplăr Ŭlȳssēm. *H.* Cōnsūltīssĭmŭs ŭtĭlīssĭmŭsquĕ. *Sid.* (*Epist.* III, 12, 9). SYN. Prōfĭcĭēns, prōfēctŭrŭs, cōmmŏdŭs, āptŭs, ĭdōnĕŭs, bŏnŭs, āccōmmŏdŭs. PHR. Ēx ūsū nōstro ēst. *Pl. Voy.* Prosum. || *Avec l'infin.* Ādspīrārĕ chŏrīs ĕrăt ŭtĭlĭs (tibia). *H.* || *n. pris subst L'utile.* Ōmnĕ tŭlĭt pūnctūm quī mīscŭĭt ŭtĭlĕ dūlcī. *H.* Ŭtĭlĭūm tārdŭs prōvīsŏr. *Id.*

Ŭtĭlĭtās, ātĭs, *f.* † *Faculté de se servir.* Sătĭn' ĕgo ŏcŭlīs ŭtĭlĭtātem ŏbtĭnĕō sīncēre, ān părŭm? *Pl.* (*Epid.* V, 1, 28). || *Utilité, profit.* Ātque īpsa ŭtĭlĭtās, jūstī prŏpĕ mātĕr ĕt æquī. *H.* Vūlgŭs ămīcĭtĭās ŭtĭlĭtātĕ prŏbăt. *O.* SYN. Cōmmŏdĭtās, ūsŭs, frūctŭs, quæstŭs, ēmŏlŭmēntŭm, lŭcrŭm PHR. Quĭd ŭtĭlĕ, quĭd nōn. *H.* || *Besoin.* Ŭtĭlĭtās ēxprēssĭt nōmĭnă rērŭm. *Lr.* (V, 1028).

Ŭtĭlĭtĕr. *Utilement.* Ŭtĭlĭtĕr nōbīs pērfĭdŭs īllĕ fŭĭt. *O.* Ŭtĭlĭŭs stārēnt ĕtĭāmnūnc mœnĭă Phœbī. *Id.* Sērvĭĕt ŭtĭlĭtĕr. *H.* SYN. Cōmmŏdĕ.

Ŭtĭnăm, *adv. Plût aux dieux que!* Ātque ŭtĭnăm ēx vōbīs ūnŭs, vēstrīquĕ fŭīssĕm, etc.! *V.* Fēcīssēntque ŭtĭnăm! *Id.* Ō ŭtĭnăm, tūnc quūm Lăcĕdæmŏnă clāssĕ pĕtēbăt. *O.* SYN. Ŭt, *qqf* sī, ŭtī PPH. Ō ŭtĭnăm! Ō sī! Quām vēllĕm! Dī făcĭānt! Dī, prĕcŏr, hōc jŭbĕānt! Fātă sĭnānt! Dī tĭbĭ lēnt! Fāxĭt dĕŭs! || Ŭtĭnăm nē. *Plût aux dieux que... ne pas!* (*Ter. Ph.* I, 3, 5; *Enn.* apud *Cic. Top.* 16; *Phæd.* IV, 7, 6.)

Ŭtĭquĕ, *adv. En tout cas, toujours.* Nēc sŭpĕrārĕ quĕūnt mōtūs ŭtĭque ēxĭtĭālēs. *Lr.* (II, 570).

† Ūtŏ, ĭs, ĕrĕ, *arch. Comme le suiv.* Quĭă sŭpēllēx, quæ nōn ūtĭtŭr, ĕmĭtŭr tămĕn. *Nov.* (ap. *Gell.* 15, 13). Mālās tōllĭmŭ' nōs ātque ūtĭmŭ' rīctū. *Lucil.* (ap. *Non.* 6, 43. Cf. *Prisc.* 799).

Ūtŏr, ĕrĭs, ūsŭs sŭm, ūtī, *d. User, se servir.* Sērvĭēt æternūm, quĭă pārvō nēscĭĕt ūtī. *H.* Pōndĕrĭbūs mŏdŭlīsquĕ sŭīs rătĭo ūtĭtŭr. *Id.* Ād quēm tūm Jūnō sŭpplēx hīs vōcĭbŭs ūsa ēst. *V.* Ūtĕrĕ cōnsĭlĭīs. *O.* Vīrĭbŭs ūtēndum ēst. *L.* Quŏtĭdĭē, īnquĭt, spĕcŭlō vōs ūtī vŏlŏ. *Ph.* SYN. Ūsūrpŏ, ădhĭbĕŏ. || — (aliquo). *Se conduire envers quelqu'un, vivre avec.* Sī scīrēt rēgĭbŭs ūtī. *H.* || *Avoir, éprouver.* Īllĕ făcĭlī me ūtētŭr pătrĕ. *Ter.* (*Heaut.* II, 1, 5). Īta ūsque ădvōrsā tēmpēstāte ūsī sŭmŭs. *Id.* (*Hec.* III, 4, 9). Ēt nōs mĭnōre īnvĭdĭa ūtāmŭr quam ūtĭmŭr. *Pl.* (*Aul.* III, 5, 8. Vulgo, *Et inv. nos min.*). SYN. Hăbĕŏ, ēxpĕrĭŏr, nāncīscŏr. || — mē (*à l'abl.*). *Se donner du bon temps.* (*Pl. Mil.* III, 1, 84; *Capt.* IV, 4, 12.) || † *Avec l'accus.* Aūt ălĭquĭd quŏd nōn cōnsuēvĭmŭs ūtī. *Lr.* (VI, 1135). Quēm mĕtŭās sæpe, īntērdūm quem ūtārĕ lĭbēntĕr. *Lucil.* (ap. *Non.* 7, 112). Ămīcōs ūtŏr prīmōrēs vĭrōs. *Turpil.* (ib. 9, 4). Rēs quās ūtī sŏlēt. *Nov.* (ap. *Non.* 9, 9). Mĕă, quæ prætĕr spem ēvēnēre, ūtāntŭr sĭnĕ. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 29. Ubi *Donat.* Adde *Plaut. Pœn.* V, 3, 128. De quo passim Grammatici). *Voy.* Utendus, Fruor.

Ūtpŏtĕ, *adv. Vu que, attendu que, en tant que, comme.* Ūtpŏtĕ fāllācī quæ tūm prīmmm ēxcĭtă sōmnō. *Cat.* (64, 56). Īndĕ Rŭbōs fēssī pērvēnĭmŭs, ūtpŏtĕ lōngŭm Cārpēntēs ĭtĕr. *H.* Ūtpŏtĕ dē lĭquĭdō nātūræ sēmĭnĕ prīmōs. *Prud.* (*Apoth.* 903).

Ūt prĭmŭm. *Voy.* Ut.

Ŭtrāquĕ, *adv. Des deux côtés* Ātque hērcle ŭtrāquĕ tē, quum ād nōs vĕnīs, Sūffārcĭnātām vīdī. *Cœcil.* (ap. *Non.* 2, 882). Nēctūntūr caūdās, ēt lēntă trăhūntŭr ŭtrāquĕ Vīncŭlă. *Avien.* (*Phœn.* 553).

† Ūtrĕ, ĭs, *n. arch. Comme* Uter 3. *Une outre.* Flāccĭdă lĕgĕt ūtrĭă. *L. And.* (ap. *Non.* 3, 267).

Ŭtrĭbī. *Voy.* Utrubi.

Ŭtrīnquĕ *ou* Ŭtrīmquĕ, *adv. Des deux côtés.* Cīrcum hōs ūtrīnquĕ phălāngēs Stānt dēnsæ. *V.* Spătĭōquĕ părī dīstābăt ŭtrīnquĕ. *O.* PPH. Hīnc ĕt īllīnc. Ēx ŭtrāquĕ pārtĕ. PHR. Mūltūmque ăb ŭtrāquĕ crŭōrĭs Pārtĕ dătŭr. *O.* || *Au fig.* Vĭrtūs ēst mĕdĭūm vĭtĭōrum ĕt ŭtrīnquĕ rĕdūctūm. *H.*

† Ŭtrīnquĕsĕcŭs *et* Ŭtrīnsĕcŭs, *adv. Comme le précéd.* Quāre ūtrīnquĕsĕcūs quūm cōrpūs văpŭlĕt. *Lr.* (IV, 940). Īncŏlŭmī fērvōrĕ cădūnt ūtrīnsĕcŭs īgnēs. *C. Sev.* (*Ætn.* 503).

† Ŭtrīquĕ, *ancien gén. m. de* Uterque. Nūnc ŭtrīquĕ dīscēptātŏr ēccum ădēst, ăgĕ, dīspŭtā. *Pl.* (*Most.* V, 2, 16. Vulgo *utriusque*, quod et servari potest).

Ŭtrō, *adv. de mouv. Vers lequel des deux côtés.* Nēscĭt ŭtrō pŏtĭŭs rŭăt, ēt rŭĕre ārdēt ŭtrōquĕ. *O.*

Ŭtrŏbīdĕm *ou* Ŭtrŭbīdĕm, *adv. Vers les deux mêmes côtés.* Ūtrōsquĕ pērcōgnōvi ŭtrŏbīdĕm. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 50).

Ŭtrŏbīquĕ *et mieux* Ŭtrŭbīquĕ, *adv. Des deux côtés.* Pāvŏr ēst ŭtrŭbīquĕ mŏlēstŭs *H.* Ŭtrŭbīquĕ mē mĕtŭs ăgĭtăt. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 21).

Ŭtrōquĕ, *adv. de mouv. Des deux côtés.* Jāctāntēmque ūtrōquĕ căpŭt. *V.* Nūnc hūc, nūnc īllūc, ēt ŭtrōquĕ sĭne ōrdĭnĕ cūrrŏ. *O* Sēd qui ŭtrōque ērrōr vōs ăgĭtăt, ēxpĕdībŏ. *Pompon.* (apud *Non.* 10, 5.) SYN. Ŭtrŭbīquĕ.

Ŭtrōquĕvērsŭm, *adv. Vers les deux côtés* (*Pl.* in *Capt.* II, 3, 8.)

Ŭtrŭbī, Ŭtrĭbī *et* Ŭtrŏbī, *adv. Dans lequel des deux endroits.* Ŭtrŭbi āccūmbo? Ŭtrŭbī tū vīs? *Pl.* (*Stich.* V, 5, 9). Ŭtrŭbī cœnātūri ēstĭs? *Nœv.* (ap. *Charis* 198. Alii leg. *utribi*). Ūndĕ rĕpūlsŭs Vī fŭĕro, aūt ŭtrŭbī fŭĕrīs, quōrūmvĕ bŏnōrŭm. *Auson.* (*Idyl.* 11, 63. Alii leg. *utrobi*).

Ŭtrŭbīquĕ. *Voy.* Utrobique.

Ŭtrŭm, *adv. Est-ce que? laquelle des deux choses?* Ūtrūm strĭctīmne āttōnsūrūm dīcam ēsse, ān pēr pēctĭnĕm, Nēscĭŏ. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 18). || Ŭtrūmnĕ. *Même sens.* Ŭtrūmnĕ Cōsmī, Nīcĕrōtĭs ān lībrām? *M.* (XII, 66). Ŭtrūmnĕ vīsūs vōtă dēcĭpĭūnt mĕōs? *Sen.* (*H. Fur.* 618. *Id.* sæpius).

Ūvă, æ, *f. Raisin.* Dūcĕrēt āprīcīs īn cōllĭbŭs ūvă cŏlōrĕm. *V.* Īpsĕ răcēmĭfĕrīs frōntēm cīrcūmdătŭs ūvīs. *O.* Dūm mūstīs ūvă tŭmēbĭt. *Id* SYN. Răcēmŭs, *par ext.* vītĭs, vīnĕă, pālmĕs, vīndēmĭă. EP. Răcēmĭfĕră, grăvĭdă, tūrgĭdă, pēndŭlă, mātūră, mītĭs, aūrĕă, pāllĭdă, rŭbĭcūndă, rŭbēns, pūrpŭrĕă. PPH. Vītĭs frūctŭs, fētŭs, pĭgnŏră, mūnĕră. Vītĕă, Bācchēă *ou* Bācchēĭă dōnă, mūnĕră. VERS. Quō vĭrĕt ūvă jŭgō. *Pp.* Prīmă mĭhī văriăt līvēntĭbŭs ūvă răcēmīs. *Id.* Cērtāntem ĕt ūvām pūrpŭræ. *H.* Sūnt aūrō sĭmĭlēs lōngīs īn vītĭbŭs ūvæ, Sūnt ēt pūrpŭrĕæ. *O.* Vărĭīs sŏlĕt ūvă răcēmīs Dūcĕrĕ pūrpŭrĕūm nōndūm mātūră cŏlōrĕm. Plēnāquĕ pūrpŭrĕō sŭbrŭbĕt ūvă mĕrō. Pūrpŭră fūlgōrĕm pīctīs āccōmmŏdăt ūvīs. Nōn hīc pāmpĭnĕă dūlcīs lătĕt ūvă sŭb ūmbrā. *Id.* Pūrpŭrĕæ fētīs dēpēndēnt vītĭbŭs ūvæ. *Nemes. Voy* Vindemia. || *Par ext. Vigne.* Ēt tūrpēs ăvĭbŭs prædām fērt ūvă răcēmōs. *V.* Vĕnĭūnt fēlīcĭŭs ūvæ. *Id. Voy.* Vitis. || *Vin.* Cālcātāmquĕ tĕnĕt bēllīs sŏcĭālĭbŭs ūvām *J.* (5, 31). Prælō dŏmĭtām Călēnō Tū bĭbēs ūvām. *H.* Pōcŭlăque īnvēntīs Āchĕlōĭă mīscŭĭt ūvīs. *V Voy.* Vinum. || *Abeilles suspendues en grappe* Jāmque ārbŏrĕ sūmmā Cōnflŭĕre, ēt lēntīs ūvām dēmīttĕrĕ rāmīs. *V.* Ēxāmēnve ăpĭūm lōngā cōnsēdĕrĭt ūvā. *J.* (13, 68). || *Luette.* Nōn sĕcăt, ēt tōllĭt stīllāntēm Fānnĭŭs ūvăm. *M.* (X, 56).

Ūvēns, tĭs. *Voy.* Uvidus.

Ūvēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. S'humecter.* Sūspēnsæ īn līttŏrĕ vēstēs Ūvēscūnt. *Lr.* (I, 306). Ūvētquĕ sēmpĕr dūlcĭbŭs tēllūs ăquīs. *Avien.* (*Or. mar.* 522). *Voy.* Madeo || *Boire.* Seū quĭs căpĭt ācrĭă fōrtĭs Pōcŭlă, seū mŏdĭcīs ūvēscĭt lætĭŭs. *H.*

Ūvĭdŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du suiv* Ūvĭdŭlam ā flūctū. *Cat.* (66, 63).

Ūvĭdŭs, ă, ŭm, *et* Ūvēns, tĭs. *Humide, mouillé, moite.* Nōn vĭdēs rĕfērrĕ me ūvĭdūm rētĕm? *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 5). Lŏcŭs ēst ādspērgĭnĕ mūltā Ūvĭdŭs ēx āltō dēsĭlĭēntĭs ăquæ. *O.* Mē... părĭēs īndĭcăt ūvĭdă Sūspēndīssĕ pŏtēntī Vēstīmēntă mărĭs dĕō. *H.* Ūvēntī fērrum ādmōvĭt tĕpĕfāctă pălātō. *Sil.* Scŏpŭlīs ūvēntĭbŭs hærēnt. *St.* SYN. Mădĭdŭs, mădēns, ūdŭs, etc *Voy.* Madidus. (Plurimis locis ambigitur inter *Uvidus, Uvens*, et *Humidus, Humens.*) || *Arrosé, rafraîchi.* Cīrcā nĕmŭs ūvĭdĭquĕ Tībŭrĭs rīvōs. *H.* Rūră Pārvă, sĕd āssĭdŭīs ūvĭdă sēmpĕr ăquīs. *O.* SYN. Īrrĭgŭŭs, rĭgŭŭs. || *Légèrement ivre.* Dīcĭmŭs īntĕgrō Sīccī mānĕ dĭē, dīcĭmŭs ūvĭdī. *H.* Bācchŭs ūvĭdŭs. *Id.* Ūvĭdŭs hībērnā vēnĭt dē glāndĕ Mĕnālcās. *V.* (*E.* 10, 20. Quanquam *Servius* intelligit *pinguis*). SYN. Mădēns, mădĭdŭs, pōtŭs *Voy.* Ebrius.

Ūvĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte du raisin.* Pāmpĭnŭs ūvĭfĕræ vītĭs sārmēntă rĕvēstĭt. *Dracont.* (I, 629). Præbĕt ĕt ūvĭfĕrīs frōndĕă tēctă cōmīs. *Fort.* (VI, 8, 4). || *Qui produit de la vigne.* Gaūrō Māssĭcŭs ūvĭfĕr rĕmīttĭt. *St.* Māssĭcŭs ūvĭfĕrīs āddēbăt nōmĭnă glēbīs. *Sil.* SYN. Vītĭfĕr.

Ūxămă, æ, *f. Ville d'Espagne, auj. Osma.* (*Sil.* III, 384.)

Ūxŏr, ōrĭs, *f. Épouse, femme mariée* Ūxŏr ămāns

flēntēm, flēns ācrĭŭs īpsă, tĕnēbăt. *O.* Sī vērum ēxcūtĭās, făcĭēs, nōn ūxŏr, ămātŭr. *J.* (6, 143). Scīlĭcĕt ūxōrēm, dōtēmquĕ, fĭdēmque ĕt ămīcōs. *H.* SYN. Cōnjūx, nūptă, spōnsă, mŭlĭĕr, mărītă, *qqf.* cōmpār, dŏmĭnă, mātrōnă, fēmĭnă, ūxōrcŭlă. EP. Cāstă, pŭdīcă, fīdă, fĭdēlĭs; fōrmōsă, vĕnūstă, pūlchră; cāră, ămātă, dīlēctă; fēcūndă. PPH. Tŏrī, thălămī, lēctī sŏcĭă, cōnsōrs, pārtĭcēps. Cōnnŭbĭō, tŏrō jūnctă. Vīnclō jŭgālī *ou* Fœdĕrĕ lēctī sŏcĭātă. Cōnjŭgĭō vīnctă. || Ūxōrēm dūcō. *Se marier. Voy.* Conjugium. || *Femelle d'animaux.* Ŏlēntĭs ūxōrēs mărītī *H.* SYN. Cōnjūx, fēmĭnă. || *Au fig.* Cērēă quēm nūdī tĕgĭt ūxŏr ăbōllă grăbātī. *M.* (IV, 53).

Ūxōrcŭlă, æ, *f., dimin. du précéd.* Mĕa ūxōrcŭlă. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 19. *Ib.* V, 2, 38). Ēxĭgĕ mēndācēs pŏpŭlōrum ūxōrcŭlă bārbās *Ennod.* (*Epig.* 53)

Ūxōrĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne l'épouse.* Hōc dĕcĕt ūxōrēs : dōs ēst ūxōrĭă lītēs. *O.* Īstī quī dōtēs nēglĭgūnt ūxōrĭās. *Afran.* (apud *Non.* 4, 195). || *Qui cherche à plaire à son épouse.* Pūlchrāmque ūxōrĭŭs ūrbēm Ēxstrŭĭs. *V.* Lābĭtūr rīpā, Jŏvĕ nōn prŏbānte ūxōrĭŭs āmnĭs. *H.*

V

V, *n. f. Lettre de l'alphabet.* Cēcrŏpĭĭs īgnōtă nŏtĭs, fērālĕ sŏnāns V. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 8). Hūjŭs īn lŏcŭm vĭdētŭr V lătīnă sūbdĭtă. *T. Maur.* (*Syll.* 93).

Văcāns, tĭs. *Vide.* Lōngē sāltūs lātēquĕ văcāntēs. *V.* Fīnēs hōstĕ văcāntēs. *L. Voy.* Vacuus. || *Au fig. Libre, délivré de.* Hōrāmque ănĭmūmquĕ văcāntēm. *O* Văcāns cūrīs. *L.*

Văcăt, *unip. Voy.* Vaco.

Văcātĭō, ōnĭs, *f. Repos; congé.* || *Endroit vacant.* Lēctī pōscĕ brĕvĭs văcātĭōnēm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 40).

Vāccă, æ, *f. Vache, génisse.* Cōnstĭtĭt ānte ŏcŭlōs cāndĭdă vāccă mĕōs. *O.* Sīc cȳtĭsō pāstæ dīstēndānt ūbĕră vāccæ. *V.* Stērĭlēmquĕ tĭbī, Prōsērpĭnă, vāccām. *Id.* SYN. Bōs (*fém.*), būcŭlă, jŭvēncă, jūnīx, vāccŭlă, vĭtŭlă, *qqf.* jŭvēncŭlă, fōrdă. EP. Cōrnĭgĕră, pīnguĭs, pĕtūlcă, nĭtĭdă, fēcūndă, tōrvă, etc. PPH. Cōnjūx cāndĭdă taūrī. *Voy.* Bos, Lac. || *Ville de Numidie, près de Cirta.* (*Sil.* III, 259.)

Vāccīnĭŭm, ĭī, *n., et ordint.* Vāccīnĭă, ōrŭm, *pl. Vaciet, arbrisseau; son fruit.* Ālbă lĭgūstră cădūnt, vāccīnĭă nīgră lĕgūntŭr. *V.* Nēc tē pūrpŭrĕō vēlēnt vāccīnĭă fūcō. *O.*

Vāccŭlă, æ, *f., dimin. de* Vacca *Génisse.* Tĕnĕrăquĕ, mātrĕ mūgĭēntĕ, vāccŭlă. *Cat.* (20, 14). Vāccŭlă nōn ūnquām sēcrētă cŭbīlĭă căptāns. *Val. Cat.* (*Dir.* 132).

Văcēfīō, īs, fĭĕrī, *pass. Devenir vide.* Mūltūsquĕ văcēfīt īn mĕdĭō lŏcŭs. *Lr* (VI, 1004. *Ib.* 1016).

Văcērră, æ, *f. Pieu, poteau.* || *m. Homme stupide.* (*Liv. And.* ap. *Fest.*) || *Nom d'homme.* Mīrārĭs vĕtĕrēs, Văcērră, sōlōs. *M.* (VIII, 69).

Văchālĭs. *Voy.* Vahalis.

Văcīllō, ās, ārĕ, *n. Vaciller, chanceler.* Dēnĭquĕ sūb pĕdĭbūs tēllūs quŭm tōtă văcīllăt. *Lr.* (V, 1235). Hāc ĭgĭtūr rătĭōnĕ văcīllānt ōmnĭă tēctă *Id.* (VI, 575). SYN. Lābō, nūtō, tĭtŭbō, etc. || *Au fig.* Ægrōtăt fāmă văcīllāns. *Lr.* (IV, 1120). || ? Vāccīllō. *Voy.* Talipedo.

Văcīvē, *adv. Par loisir.* Quārtŭm lĭbēllŭm dūm văcīvē pērlĕgēs. *Ph*

Văcīvĭtās, ātĭs, *f. Vide, manque* Ĭtă, cĭbī văcīvĭtātĕ, vĕnĭō lāxĭs lāctĭbŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 40).

Văcīvŭs, ă, ŭm. *Vide.* Ŭt bĕnĕ văcīvās ædēs fēcīstī mĭhī! *Pl.* (*Cas.* III, 4, 6). SYN. Văcŭŭs. || *Au fig. Qui vaque, non occupé.* Āccĭpĭte ĕt dătĕ văcīvās aūrēs, dum ēlŏquŏr *Pl.* (*Trin. prol.* 11). Văcīvŭm tēmpŭs. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 38).

Văcō, ās, ārĕ, *n. Être vide.* Ōdī, quŭm lātē splēndĭdă cēră văcăt. *O.* Cērnĭs ŭt fōntēs lĭquŏr īntrōrsŭs ăctŭs līnquăt; ŭt rīpæ văcēnt? *Sen.* (*Thyest.* 107). PPH. Văcŭŭm, văcāns, văcŭātŭm ēst. || *Être vide de, manquer, n'avoir point.* Hōstĕ văcārĕ dŏmōs, sēdēsque ādstārĕ rĕlĭctās. *V.* Ōră văcēnt ĕpŭlīs. *O.* Văcăt īnsŭlă cūltū. *Id.* SYN. Cărĕō. *Voy. ce mot.* || *Prendre du repos.* Fēstŭs īn prātīs văcăt ōtĭōsō Cūm bŏvĕ păgŭs. *H.* SYN. Quĭēscō, ōtĭŏr. || *Donner tout son temps à une occupation, vaquer à.* Īn nūllūm mĕă mēns grāndĕ văcāvĭt ŏpŭs. *O.* Vēl tāntŭm caūsīs, vēl tĭbī sæpĕ văcās. *M.* (II, 5). Aūlă chŏrīs ĕpŭlīsquĕ văcăt. *Cl.* SYN. Īncŭmbō, stŭdĕō, īnvĭgĭlō, īnsūdō. || *Prêter son attention, écouter.* Dŭm pĕrăgō tēcūm paūcă, sĕd āptă, văcā. *O.* Nōstrīs cārmĭnĭbūs tămēn văcābĭt. *M.* (VI, 96). SYN. Āttēndō, aūdĭō. || *Avec l'infin. Avoir le loisir de.* Nūllōs hŏmĭnŭm lūgērĕ văcāmŭs. *L.* Tēr Tȳrĭās ăcĭēs ādvērsăquĕ sīgnă văcāstī Stērnĕrĕ. *St.* || Văcăt, *unip. Même sens.* Ēt văcĕt ānnālēs nōstrōrum aūdīrĕ lăbōrŭm. *V.* Sī văcăt ēxĭgŭŭm prŏfŭgō dărĕ tēmpŭs ămīcō. *O.* Sī văcăt, ĕt plăcĭdī rătĭōnem ădmīttĭtĭs, ēdām. *J.* (1, 21). PPH. Tēmpŭs ēst. || *Qqf. Il est permis.* Hāctĕnŭs īndūlsīssĕ văcăt. *V.* Quātĕnŭs īndūlsīssĕ văcăt. *Sil. Voy.* Licet.

Văcŭātŭs, ă, ŭm. *Vidé.* Rārĭŏr āēr Fāctŭs, ĭnānītūsquĕ lŏcūs măgĭs āc văcŭātŭs. *Lr.* (VI, 1022). Īm pēnsīs bēllī văcŭātōs sæpĕ pĕnātēs. *Sil.*

Văcūnă, æ, *f. Déesse des Sabins, que les laboureurs honoraient après la récolte.* Nūnc quŏquĕ quŭm fīūnt āntīquæ săcră Văcūnæ. *O.* Hæc tĭbī dīctābām pōst fānŭm pūtrĕ Văcūnæ. *H.* || *La même, prise pour la déesse du loisir.* Tōtām trādō tĭbī sĭmŭl Văcūnām. *Aus.* (*Epist.* 4, 99). Quī lĕgĭs hæc, dīvæ bŏnă vērbă prĕcārĕ Văcūnæ, Nūnc sāltēm văcŭō dētŭr ŭt ēssĕ mĭhī. *Inscr.* (ap. *Bonad.* ex ant. lapide, II, p. 536).

Văcūnālĭs, ĕ. *De Vacuna.* Āntĕ Văcūnālēs stāntquĕ sĕdēntquĕ fŏcōs. *O.*

Văcŭō, ās, ārĕ. *Vider, rendre vide.* Ēlȳsĭŭm līcĕăt sī văcŭārĕ nĕmŭs. *M.* (XI, 5). Văcŭāntquĕ prŏfūndō Aūrum īmmānĕ mĕrō. *St.* Văcŭārĕ cĕrēbrō Ōră. *Sil.* SYN. Īnānĭō, ēxhaūrĭō. || — cœlŭm. *Dévider.* Vēl Sȳrĭās văcŭāssĕ cōlŭs. *Sid.* (22, 197). Ēt Lăchĕsīn pūtrī văcŭāntēm sæcŭlă pēnsō. *St. Voy.* Neo. || *Au fig.* Quō sĕmĕl īmplētŭs, nūnquām văcŭābĭtŭr īllō. *Prosp.* (*Epig.* 73, 9, amore Christi). Văcŭāvĭt ūmbrām vērĭtās. *P. Nol.* (21, 644).

Văcŭŭs, ă, ŭm. *Vide; vaste, spacieux.* Pērquĕ dŏmōs Dītĭs văcŭās ĕt ĭnānĭă rēgnă. *V.* Āēră pēr văcŭūm fērrī. Ŭt văcŭō pătŭērūnt æquŏrĕ cāmpī. *Id.* SYN. Văcāns, văcŭātŭs, ĭnānĭs, *qqf.* pūrŭs, ăpērtŭs līber, lātŭs, āmplŭs, ēffūsŭs, pătēns, spătĭōsŭs. || *n. pris subst. Vide, espace vide.* Īn văcŭūm pŏtĕrūnt se ēxtēndĕrĕ rāmī. *V.* Văcŭī mĭnŭs īntŭs hăbērĕ. *Lr.* (I, 367). SYN. Īnānĕ. || *Qui manque, privé.* Văcŭŭm vēlāmĭnĕ pēctŭs. *St.* Ēnsĕ vīdĭt ĕbūr văcŭŭm. *O.* SYN. Cărēns, ēxpērs, etc. *Voy. ces mots.* || *Au fig. Exempt, libre de.* Sīve ŏpĕrūm văcŭō grātŭs cōnvīvă pēr īmbrēm (venerat). *H* Văcŭās cædĭs hăbētĕ mănūs. *O*

SYN. Lībĕr, văcāns, īmmūnĭs, etc. || *Qui manque.* Ănĭmī văcŭŭs. *St.* || *Qui a du loisir.* Cētĕră, quæ văcŭās tĕnŭīssēnt cārmĭnĕ mēntēs. *V.* Sī văcŭŭm tĕpĭdō cēpīssēt vīllŭlă tēctō. *H.* Nēc rūrsūs jŭbĕō, dūm sīt văcŭīssĭmă, quærās. *O.* SYN. Văcāns, ōtĭōsŭs, etc. || Văcŭŭm ēst. *Il est loisible, il est permis.* Āt præscīrĕ dĕīs văcŭum ēst. *Capel.* (I, p. 9). || *Qui est sans propriétaire.* Ēlĭgĕ dē văcŭīs, quām nōn sĭbĭ vīndĭcĕt āltĕr. *O.* || Īn văcŭŭm vĕnĭŏ. *Recueillir une succession vacante.* Ēt, sī quĭs cāsūs pŭĕrum ēgĕrĭt Ōrcō, Īn văcŭŭm vĕnĭās. *H.* || *Libre d'amour.* Cāntāmūs văcŭī, sīvĕ quĭd ūrĭmŭr. *H* Quī sēmpĕr văcŭām, sēmpĕr ămābĭlĕm Spērăt. *Id.* || *Qui n'a pas de cause.* Văcŭō quæ cūrrĕrĕ sēmĭnă mōtū Āffīrmăt. *Lr.* (II, 96). SYN. Ĭnānĭs. || *Vain, inutile.* Nēc văcŭōs tăcĭtūs fāscēs ēt ĭnānĕ trĭbūnăl Āccĭpĭĕt. *Calp.* (1, 70). Nūllă sŭpĕr văcŭīs tĕrĕrēntūr tēmpŏră vērbīs. *Alcim.* (V, 45). SYN. Ĭnānĭs, vānŭs. || *Qqf. Isolé, seul (par suite d'une mort).* Vōs ĭtă trīstārī, tānquam hŏmĭnēs văcŭōs. *P. Nol.* (35, 550).

Vădātŭs, ă, ŭm, *part. de* Vador. *Qui a assigné en justice.* Ēt cāsū tūnc rēspōndĕrĕ vădātō Dēbēbăt; quōd nī fēcīssēt, pērdĕrĕ lītĕm. *H.* (*Sat.* I, 9, 36. *Bentl.* leg. *vadatus*, et sic habet ms. *Bamberg.* Quod melius est). || *Pass. Qui doit comparaître; au fig. Lié, engagé.* Ītă mē vădātum ămōrĕ vīnctūmque āttĭnēs. *Pl* (*Bac.* II, 2, 3). Nēc mĭhi ămātōre hōc ŏpŭ', nēc trīcōnĕ vădātō *Lucil.* (apud *Non.* 1, 26).

? Vădĭmōnĭōsŭs, ă, ŭm. *Engagé, promis comme gage.* Cūr īstūc vădĭmōnĭōsūm vēstīmēntūm vēscĕrĭs? *Nov.* (apud *Non.* 4, 478 Male vulgo, *vadimonia suum*, sine sensu).

Vădĭmōnĭŭm, ĭī, *n. Engagement pris sous caution de comparaître en justice.* Āptĭŭs hæ căpĭānt vădĭmōnĭă gārrŭlă cēræ *O.* Nēc fōră sūnt nōbīs, nēc sūnt vădĭmōnĭă nōtă. *M.* (XIV, 135). Lābĭtūr īntĕrĕā rēs, ēt vădĭmōnĭă fīūnt. *Lr.* (IV, 1119). Vădĭmōnĭum' ūltro hīc mĭhĭ făcĭt. *Pl* (*Epid.* V, 2, 19). || *Au fig.* Quī prĕcĕ prōfūsā dŏmĭnī vădĭmōnĭă plācāns. *Fort.* (*V. S. M.* II, 405).

Vādŏ, ĭs (*sans parf.*), ĕrĕ, *n. Aller en avant, souv. Aller rapidement.* Vādĭmŭs haūd dŭbĭam īn mōrtĕm. *V.* Vāde, ăgĕ, nātĕ, vŏcā zĕphyrōs. Īllĕ dŭcem haūd tĭmĭdīs vādēntĕm pāssĭbŭs æquăt *Id.* Nōn ĕgŏ pēr præcēps ēt ăcūtā căcūmĭnă vādăm: *O.* SYN. Ĕō, grădĭŏr, āmbŭlō, pērgŏ, fēstīnŏ, etc.

Vădŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Assigner qqn en justice en lui faisant donner caution.* Vădātŭr hīc mē. *Pl.* (*Pers.* II, 4, 18. *Id. Aul.* II, 4, 40). Jāmquĕ vădātūrūs: Lēctīcā prōdĕăt, īnquĭt. *O.* || *Pass. Être assigné, donner caution.* (Cf. *Diom* 445.) *Voy.* Vadatus.

Vădōsŭs, ă, ŭm. *Guéable, qui a des bancs.* Āmnīsquĕ vădōsī Āccŏlă Vūltūrnī. *V.* Līttŏrăque īn Sȳrtēs rĕvŏcāns sĭnŭātă vădōsās. *Man.* (IV, 598).

Vădŭm, ī, *n. Gué; banc de sable.* Flūmĭnĕīs vīx tūtă vădīs. *L.* Īllīdītquĕ vădīs, ātque āggĕrĕ cīngĭt ărēnæ. *V* Sēdĭt līmōsō prēssā cărīnă vădō. *O.* SYN. *qqf.* Brĕvĭă, *pl.* || *En gén. Fond.* Hīrcūmquĕ clnūsō līquĭt hærēntēm vădō. *Ph. Voy.* Fundus. || *Au fig.* Cēră vădūm tēntēt rāsīs īnfūsă tăbēllīs. *O.* || Īn vădō sŭm. *Prov. Être en lieu de sûreté.* Ōmnĭs rēs ēst jam īn vădō. *Ter.* (*And.* V, 2, 4. Et *Pl. Aul.* IV, 10, 73). || *Par ext. Eau des fleuves, de la mer.* Lōngā sūlcānt vădă sālsă cărīnā. *V.* Mīttĭt ăb Eūxīnīs hānc tĭbĭ Nāsŏ vădīs. *O.* Plăcĭdă quĭētō lābĭtūr Lēthē vădō. *Sen.* (*H. Fur.* 680. *Id. Phœn.* 604). || Vădă (Volaterrana), *n. pl. Petite ville sur la côte d'Étrurie.* Īn Vōlātērrānūm, vērō Vădă nōmĭnĕ, trācĭŭm. *Rutil.* (1, 453).

Væ, *interj.* (οὐαί). *Hélas!* Māntŭă, væ! mĭsĕræ nĭmĭūm vīcīnă Crĕmōnæ! *V.* Huīc ĕgŏ, væ dēmēns! nārrābām Flūmĭnum ămōrēs. *O.* Væ! mĕŭm Fērvēns dīffĭcĭlī bīlĕ tŭmēt jĕcŭr. *H.* SYN. Heū, āh. || *Malheur à!* Væ mĭsĕrō mĭhĭ! *Plaut.* (*Most.* III, 1, 18. et *Ter. Heaut.* II, 3, 9). Væ tērgō mĕō! *Pl.* (*Men.* II, 2, 3). Væ tĭbĭ, caūsĭdĭcĕ! *M.* (V, 33). SYN. Pĕrĕām, pĕrĕās *ou* pĕrĕăt, dīspĕrĕăm, etc. PPH. Tē *ou* Āt tē Dī pērdānt! Āh, pĕrĕăm! Vōbīs mălĕ sīt! Pĕrĕās mălĕ! Nē vălĕăm *ou* vīvăm... sī! Tĭbĭ mūltă mălă ēvĕnĭānt! VERS. Īstī dī mălă mūltă dēnt clĭēntī. *Cat.* Āt vōbīs mălĕ sīt, mălæ tĕnēbræ Ōrcī! *Id.* Āt pĕrĕăt quīcūmquĕ mĕrācās rēppĕrĭt ūvās! *Pp.* Pācĕ tŭā, pĕrĕānt ārcūs pĕrĕāntquĕ săgīttæ! *Tib* Īllī sūb tērrīs fīānt mălă mūltă pŭēllæ! *Pp.* Sēd mĭhĭ vēl tēllūs ōptēm prĭŭs īmă dĕhīscăt, Vēl pătĕr ōmnĭpŏtēns ădĭgăt mē fūlmĭne ăd ŭmbrās! *V.* Dēvŏrĕr āntĕ, prĕcŏr, sŭbĭtō tēllūrĭs hĭātū, Aūt rŭtĭlō mīssī fūlmĭnĭs īgnĕ crĕmĕr! *O.* Īllum ĕgŏ dēvŏvĕō. (*Ibis*, 93.) Jūpĭtĕr tē dīquĕ pērdānt! *Pl.* Væ căpĭtī tŭō! *Id.* *Voy.* Exsecror, Imprecor. || Væ vīctīs, *formul. Malheur aux vaincus!* (*Pl. Ps.* V, 2, 19.) || † *Avec l'accus.* Væ tē! *Pl.* (*As.* II, 4, 75).

Vænĕŏ. *Voy.* Veneo.

Văfĕr, văfră, văfrŭm. *Fin, rusé.* Quā văfĕr ēlūdī pōssīt rătĭōnĕ mărītŭs. *O.* Aūt văfri īnscĭtĭă jūrĭs Pōstrēmum ēxpēllĕt. *H.* Stīgmătă nēc văfrā dēlēbĭt Cīnnămŭs ārtĕ. *M.* (VI, 64). Tērgūm vărĭūm, līnguām văfrăm. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 70). SYN. Āstūtŭs, cāllĭdŭs, dŏlōsŭs, etc.

Văgă, æ, *f.* (Οὐάγα). *Ville de Numidie.* Tūm Văga, ēt āntīquīs dīlēctŭs rēgĭbŭs Hīppŏ. *Sil.*

Văgābūndŭs, ă, ŭm. *Errant. Voy. le suiv.* || † Văgăbūndŭs. Quūm văgăbūndă vŏlăt cōmmōtīs plaūsĭbŭs ālĕs. *Drac.* (I, 257. Sic vulgo. Sed unus cod noni sæculi non habet *cum*. Versus utcumque vitiosus).

Văgāns, tĭs. *Errant, vagabond.* Nārcīssūm pēr dēvĭă lūstră văgāntēm. *O.* Tōtōquĕ văgāntĭă cælō Lūmĭnă. *L.* Cūrīs sŏlūtŭs, ēxsŭl, īntrĕpĭdŭs, văgāns. *Sen.* (*OEd.* 13). *Voy.* Errans.

Văgātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Vagor 1.

Văgē, *adv. D'une manière errante.* Vītāī paūsă, văgēquĕ Dēērrārūnt pāssīm mōtūs āb sēnsĭbŭs ōmnēs. *Lr.* (III, 872).

Văgēllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Dēclāmātōrĭs mūlīnō cōrdĕ Văgēllī. *J.* (16, 23).

Văgēnnī, ōrŭm, *m. pl. Peuples des montagnes de la Ligurie.* Tūm pērnīx Lĭgŭs, ēt spārsī pēr sāxă Văgēnnī. *Sil.*

Vāgīnă, æ, *f. Gaîne, fourreau.* Ātque hăbĭlēm (ensem) vāgīna āptārăt ĕbūrnā. *V.* Gēmmās ād pōcŭlă trānsfērt Ā dĭgĭtīs, quās īn vāgīnæ frōntĕ sŏlēbăt Pōnĕrĕ. *J.* (5, 42). SYN. Thēcă, *qqf.* Ĭmāgŏ. P Ēbūrnă, ĕbūrnĕă, căvă, aūrātă, pēndēns, pēndŭlă, sūspēnsă. PPH. Văcŭŭm *ou* căvŭm ĕbŭr. || *Épée dans le fourreau.* Ēnsēm, glădĭŭm, fērrŭm tĕgŏ, cōndŏ, rĕcōndŏ; vāgīnā, īn vāgīnā tĕgŏ, claūdŏ, rĕcōndō; vāgīnæ rēddŏ. VERS. Claūsūsque ēt cōndĭtŭs ēnsĭs *L.* Quōs cŏhĭbēbăt ĕbūr vāgīnæ sēctĭlĭs, ēnsēs. *Sil.* Glădĭēsquĕ tĕgăt vāgīnă mĭnācēs. *Cl.* Ōmnĭŭm fērrūm lătĕt. *Sen.* Quĭd strīctum ăbnŭĭs Rĕcōndĕre ēnsēm? *Id.* || *Dégainer.* Ēnsēm, glădĭŭm, fērrŭm căpĭŏ, strīngŏ, dēstrīngŏ, cōrrĭpĭŏ, ārrĭpĭŏ, dētĕgŏ, rĕclūdŏ, nūdŏ, ēxsĕrŏ, ēxŭŏ; vāgīnā ērĭpĭŏ, dērĭpĭō, dūcŏ, lībĕrŏ, etc. Ēnsĭs nūdŭs, nūdātŭs, văcŭŭs. VERS. Vāgīnāquĕ căvā fūlgēntēm dērĭpĭt ēnsēm. *V* Pārs glădĭōs strīngūnt mănĭbŭs. Stāt fērri ăcĭēs mūcrōnĕ cŏrūscō. *Id.* Ēt strīctūm prŏpĕrē vāgīnā dētēgĭt ēnsēm. *Sil.* Ēnsēm Vāgīna ēxŭĕrăt. *St.* Dētēgĕ jām fērrŭm. *L.* Ēnse ārmārĕ mănūs. *V. Fl.* Aūt cūr dēxtĕrīs Āptāntūr ēnsēs cōndĭtī? *H.*

Vāgĭō, īs, ĭī, ītŭm, īrĕ, *n. Vagir, crier comme l'enfant au berceau.* Vāgĭĕrūnt clāmōrĕ pārī : sēntīrĕ pŭtārēs. *O.* Īnfāntī vāgĭăt ōrĕ pŭĕr. *Id.* Prīmō mūrmŭrĕ dūlcĕ vāgĭēntēm. *St.* Īnfāntēm vāgīssĕ nĕgānt. *Phoc.* (in *Anth.* I, p. 365). SYN. Plōrō, flĕō. PPH. Vāgītŭm, vāgītūs dō, ēdō, mīttō, fūndō, ōrĕ fūndō, cĭĕō. Vāgītū, vāgītĭbŭs aūrās, ǣthĕrā īmplĕō, fĕrĭō, pūlsō. PHR. Mŏdŏ prīmōs īncĭpĭēntēm Ēdĕrĕ vāgītūs. *J.* Īnfāntūmque ănĭmǣ flēntēs. *V.* || *Au fig.* Clāmōrque ăd cœlūm vōlvēndŭ' pĕr ǣthĕră vāgĭt. *Enn.* (apud *Varr. L. L.* 7, 104).

? Vāgītō, ās, ārĕ, *n.*, *fréq. du précéd.* Quūmquĕ tĭbī vāgītĕt tĕrtĭŭs īnfāns. *St.* (*Silv.* IV, 8, 35. Alii leg. *vagiret*. Sed *Gloss. Isid.* « Vagitatur, *violenter flet.* » Ubi forte legendum *vagitat*).

Vāgītŭs, ūs, *m. Vagissement, cri des enfants au berceau.* Cōntĭnŭō aūdītǣ vōcēs, vāgītŭs ĕt īngēns. *V.* Vāgītūs dĕdĭt īllĕ mĭsĕr. *O.* Vāgītūmquĕ rŭdēm flĕtūmque īnfāntĭs ămābās. *St.* Fēlīx quǣ tāntĭs sŏnŭīt vāgītĭbŭs! *M.* (IX, 21). SYN. Plōrātŭs, flĕtŭs. EP. Pŭĕrīlĭs, tĕnĕr, quĕrŭlŭs, trĕmŭlŭs.

† Văgō, ās, ārĕ, *n. Comme le suiv.* Văgēnt rūspāntēs sīlvās, sĕctāntēs fĕrās. *Att.* (ap. *Non.* 2, 744. Et *Seren.* ap. *Non.* 7, 2). Quǣ cīrcūm vīcīnōs văgās. *Pl.* (*Mil.* II, 5, 14). Īnfērnās ănĭmās Ăchĕrōntĕ văgārĕ. *Lr.* (III, 628). Īmpĕrăt ŭt prōdăt, sī nūntĭă vērā văgārēnt. *Fort.* (*V. S. M.* I, 477).

1. Văgŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Courir çà et là, errer; se tromper de route.* Nūnc īntĕrquĕ cănēs, ĕt cīrcūm tēctă văgāntŭr. *V* Stēllǣ spōntĕ sŭā, jūssǣnĕ văgēntŭr ĕt ērrēnt. *H.* Lātōsquĕ văgātă pĕr āgrōs. *O.* SYN. Dīscūrrō, ērrō, ŏbērrō, deērrō, pālŏr. PPH. Ērrō vĭā. Hūc īllūc fĕrŏr. Īncērtō cūrsū fĕrŏr. Vĭā dēflēctō. Dēvĭŭs ērrō. Īncērtīs pāssĭbŭs ērrō. Vĭǣ nēscĭŭs *ou* īnscĭŭs ērrō, văgŏr. Văgŭs fĕrŏr. Īncērtām vĭām, īncērtās vĭās ĕō. Ĭtĕr, vĭām nēscĭō. Văgāntēm *ou* īncērtūm ērrŏr ăgĭt. VERS. Ēxcŭtĭmŭr cūrsu, ĕt cǣcīs ērrāmŭs ĭn ŭndīs. *V.* Ērrābānt āctī fātīs mărĭa ōmnĭă cīrcŭm. Vărĭīs hīnc īnde ērrōrĭbŭs āctŭs. Pēr dēvĭă lūstră văgāntēm. Sīc tōtā pāssīm rĕgĭōnĕ văgāntŭr. Sīve ērrōrĕ vĭǣ, seū tēmpēstātĭbŭs āctī, Īgnāri hŏmĭnūmquĕ lŏcōrūmque Ērrāmŭs. *Id.* Pālāntēs ērrōr cērtō dē trāmĭtĕ pēllĭt. *H.* Ērrāmŭsquĕ văgō pĕr lŏcă sācră pĕdĕ. *O.* || *Au fig. Se répandre.* Ĕā fāmă văgātŭr. *V.* Mīxtāquĕ cūm vērīs pāssīm cōmmēntă văgāntŭr. *O.* SYN. Spārgŏr. || *Errer, être incertain.* Pĭĕtās īncērtă văgātŭr. *St.* (*Th.* X, 736). || *Aller à l'aventure, divaguer.* Īdcīrcōnĕ văgĕr, scrībāmquĕ lĭcēntĕr? *H.*

2. † Văgŏr, ōrĭs, *m. Comme* Vagitus. Quī clāmōs ŏppūgnāntēs văgōrĕ vŏlāntī. *Enn.* (apud *Fest.*). Mīscētŭr fūnĕrĕ văgŏr. *Lr.* (II, 577).

Văgŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Vagus. Ănĭmŭlă văgŭlă, blāndŭlă. *Hadrian.* (apud *Spart. Hadr.* 25).

Văgŭs, ă, ŭm. *Errant.* Nĕc văgŭs, ēxtērnīs rĕpĕtēns cōmpēndĭă tērrīs. *Tib.* (I, 3, 39, navita). Sǣpĕ văgōs ūltrā līmĭnă fērtĕ pĕdēs. *O.* Ăt tū, naūtă, văgǣ nē pārcĕ mălīgnŭs ărēnǣ *H.* SYN. Văgāns, ērrāns, ērrābūndŭs, ērrātĭcŭs, ŏbērrāns, dēvĭŭs, dīscūrrēns. PPH Ērrōrĕ, ērrōrĭbŭs āctŭs. Vărĭīs ērrōrĭbŭs āctŭs. Vĭā ēxcŭssŭs. Vĭǣ nēscĭŭs, īnscĭŭs, īncērtŭs. *Voy.* Vagor 1. || — pēs. *En partic. Pied qui danse dans un soulier trop large.* Nĕc văgŭs īn lāxō pēs tĭbĭ pēllĕ nătĕt. *O.* || — crīnēs. *Cheveux non attachés, flottants.* Ūtquĕ văgī crīnēs pĕr cōllă jăcēbānt. *O.* (Et *Prop.* II, 22, 9). SYN. Sŏlūtŭs. *Voy.* Capillus. || *Fleuve qui sort de son lit.* Quǣ quūm sǣpĕ văgŭs prĕmĕrĕt tōrrēntĭbŭs ūndīs Tībrĭs. *M* (X, 85). Văgŭs ĕt sĭnīstrā Lābĭtŭr rīpā. *H.* SYN īnūndāns, ēxūndāns, ēffūsŭs. || *Qui se répand fluide.* Ūt văgŭs, ē tērrīs quā sūrgĕrĕ nītĭtŭr, āēr *Tib.* (IV, 1, 21). *Voy.* Fluidus. || *Ondoyant agité.* Dīscūrsūs vărĭōs văgūmquĕ mānĕ. *M.* (VII, 39, scil. ob turbam clientium). Seū văgă dūcēnt Ǣquŏră. *Tibul.* (II, 6, 3). || *Au fig. Vagabond.* Jām văgă prōsĭlĭĕt frēnīs nātūră rĕmōtīs. *H.* SYN. Sŏlūtŭs, ēffūsŭs. || *Inconstant, léger.* Quīntĭlĭānĕ, văgǣ mŏdĕrātŏr sūmmĕ jŭvēntǣ. *M.* (II, 90). SYN. Īncōnstāns, lĕvĭs, etc. || *Volage.* Nōn ēst īllă văgīs sĭmĭlĭs cōllātă pŭēllīs. *Pp.* (I, 5, 7). Mārtēm fŭrĭbūndă cĕcīdī, Lēgĭtĭmōs ēssĕt quūm văgŭs āntĕ tŏrōs. *M.* (VI, 21). || *Désœuvré.* Quūm pătŭlīs tĕrĕrēm văgŭs ōtĭă Sēptīs. *St.* || *Qui divague, extravagant.* Fāllūnt nōs ŏcŭlī, văgīquĕ sēnsūs Ōpprēssā rătĭōnĕ mēntĭūntŭr. *Petr.* (*fragm.*). Stĭmŭlātŭs ŭbĭ fŭrēntī răbĭē, văgŭs ănĭmī. *Cat.* (63, 4).

Vāh, *interj. exprimant l'étonnement, la douleur, la joie.* Vāh! lēno ĭnīquă mē nōn vōlt lŏquī. *Ter.* (*Ad.* II, 1, 33). Vāh! sōlŭs hĭc hŏmo ēst quī scĭăt dīvīnĭtŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 33). Vāh! pĕrĭī; hōc mălum īntĕgrāscĭt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 5). Vāh! cēnsēn' hŏmĭnēm me ēssĕ? *Id.* (*Ad.* IV, 2, 40). Vāh! vīvĕre ĕtĭāmnūnc lŭbĕt. (*Ib.* III, 3, 90).

Vāhă, *primitif de* Vah. (*Pl. Cas.* IV, 4, 25. Cf. *Prisc.* p. 548.)

Văhălĭs, *mieux que* Văchălĭs, ĭs, *m. Le Wahal, nom d'un bras du Rhin à son embouchure.* Tū Tūngrum ĕt Văhălīn, Vĭsūrgĭn, Ālbĭn. *Sid.* (23, 44. *Ib.* 13, 31. Cf. *Cæs. B. G.* 4, 10; *Tac. Ann.* 2, 6).

Vălă, ǣ, *m. Nom d'homme.* (*Hor Ep.* I, 15, 1.)

Vălāmĕrĭs, ĭs, *f. Ville d'Illyrie.* (*Sid.* 2, 225).

Vāldē, *adv., sync. de* Valide. *Fort, beaucoup.* Nīl mĭhĭ tām vāldē plăcĕăt, Rhāmnūsĭă vīrgŏ. *Cat.* (68, 77). Nām mălă vālde ēst Bēstĭă. *Id.* (69, 7) Hōc vāldē vĭtĭūm pĕrĭcŭlōsum ēst. *M.* (III, 44). SYN. Mūltūm, etc. *Voy. ce mot.* || *Oui, certainement.* Meām tu ămīcām vēndĭdīstī? Vāldē, vīgīntī mĭnīs. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 110. *Gloss. Placidi* : « *Valde* adverbium comprobantis et probantis. ») SYN. Ĭtă, sānē. || Vāldĭŭs, *compar.* Quĭd pōssīm, vĭdĕt āc nōvĭt mē vāldĭŭs īpsō. *H.* Vāldĭŭs ōblēctăt pŏpŭlūm mĕlĭŭsquĕ mŏrātŭr. *Id.* SYN. Măgĭs, mĕlĭŭs.

Vălē, vălētĕ, *impér. de* Valeo. *Portez-vous bien, formule d'adieu chez les Latins.* Sālve ǣtērnūm mĭhĭ, māxĭmĕ Pāllă, Ǣtērnūmquĕ vălē. *V.* Vīvĕ vălēquĕ. *H.* Dūrāquĕ cōnsērvǣ līgnă, vălētĕ, fŏrēs. *O.* SYN. Vălĕās, vīvĕ. || *Subst. n. Adieu.* Āccĭpĕre ĕt părĭlī rĕddĕrĕ vōcĕ vălē. *O. Voy. le suiv.* || *Qqf. Salut, état de santé.* Āccĭpĕ sūprēmō dīctūm mĭhĭ fōrsĭtăn ōrĕ, Quōd, tĭbĭ quī mīttĭt, nōn hăbĕt īpsĕ, vălē. *O.* SYN. Sălūs. || *Qqf.* Vălētō, *impérat. fut.* Fēstīvī pŭĕr īngĕnī, vălētō. (*Anth.* II, p. 217 Sic *Aveto* scripserat Catilina, ap. *Sall. Catil.* 35.)

Vălē dīcō *ou* Vălēdīcō, *qqf.* Vălĕdīcō, cĭs, xī, cĕrĕ. *Dire adieu.* Sūprēmūmquĕ vălē, plēnō sīngūltĭbŭs ōrĕ, Vīx dīxĭt. *O.* Vīx īllūd pŏtŭīt dīcĕrĕ trīstĕ vălē. Sǣpĕ, vălĕ dīctō, rūrsūs sūm mūltă lŏcūtŭs. Īdquĕ quŏd īgnōtī făcĭūnt, vălēdīcĕrĕ sāltēm. *Id.* (*Trist.* I, 7, 21). VERS. Vīvĭtĕ sīlvǣ. *V.* Ǣtērnūmquĕ vălĕ. *Id.* Trīstĭquĕ mĭsērrĭmă tāndēm Ōrĕ Vălē dīxĭt. *O.* Quām vīx sūstĭnŭĭt dīcĕrĕ līnguă vălē! Trīstĭs ăbīs; ŏcŭlīs ăbĕūntēm prōsĕquŏr ūdīs, Ĕt dīxĭt tĕnŭī mūrmŭrĕ līnguă vălē. Ēstĕ sălūtātī tēmpŭs ĭn ōmnĕ mĭhĭ. *Id.* Neūtĕrquĕ rĕcēdēns Sūstĭnŭĭt dīxīssĕ vălē. *L.* Ātque īn pērpĕtŭūm, frātĕr, ăve ātquĕ vălē. *Cat.*

Vălēn', *pour* Valesne. Vălēn'? Vălŭīstīn'? Vălĕo, ĕt vălŭī rēctĭŭs. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 12. Forte, *at valui*).

Vălēns, tĭs. *Qui est en bonne santé.* Sīvĕ ǣgră părĭtĕr, sīvĕ vălēntĕ sŭmŭs. *Pp.* (II, 21, 20). SYN. Sānŭs, vălĭdŭs. || *Fort, robuste.* Nēssŭs ădīt, mēmbrīsquĕ vălēns scītŭsquĕ vădōrŭm. *O.* Trūncōs sēnsērĕ vălēntēs. *V* SYN. Vălĭdŭs, etc. *Voy.* Robustus.

|| — tēlă, vēstĭs. *Grosse étoffe.* Sī fŭĭt Ăndrŏmăchē tŭnĭcās īndūtă vălēntēs. *O.* || *Au fig. Efficace, fort, puissant.* Ăd lētūm caūsās sătĭs īllō vălēntēs Plāgă dĕdĭt. *O.* Ămōr pătrĭæ, rătĭōnĕ vălēntĭŏr ōmnī. *Id* SYN. Pŏtēns. || *Subst.* *m Valens, empereur d'Orient, de la famille Flavienne.* Ŭt scĭăt hōc, sŭpĕrūm cūră sĕcūndă, Vălēns. *Aus.* (*Epig.* 3, 6). Nēc fīdă Vălēntī Dēxtĕră. *Cl.*

Vălēntĕr. *Fortement.* Præcēps spīrārĕ vălēntĭŭs eūrŭs. *O.* SYN. Fōrtĭtĕr, vălĭdē, vĕhĕmēntĕr. || *Courageusement.* Cŏmĭtārĕ vălēntĕr Tūrbām, nātĕ, mĕăm. *Hil. Pict.* (*Macch* 184. Conf. *Non.* 2, 901. « *Valentia,* fortitudo. »)

Vălēntĭă, æ, *f.* 1. *arch. Force, vigueur ; vaillance.* Săpĭēntĭă gŭbērnātŏr tōrquēt nāvem, haūd vălēntĭă. *Titin.* (apud *Non.* 2, 901). Ōmnēs fōrmīdānt hŏmĭnēs ēj' s vălēntĭăm. *Nov.* (ibid.) SYN. Vīs, vīrtūs. || 2. *Valence, villes de l'Espagne Tarraconaise et de la Gaule Narbonaise.*

Vălēntīnă, *au lieu de* Vălēntīnă, æ, *f. Nom de femme.* Vălēntīnă tĭbī, etc. (*Anth.* II, p. 234.)

Vălēntīnĭānŭs, *et à tort* Vălēntĭnĭānŭs, ī, *m Valentinien, frère de Valens, empereur d'Occident.* Mōtĭbŭs Ĭtălĭæ pūgnāntĕ Vălēntīnĭānō. *Fort.* (*V. S. M.* II, 118). Ămplă Vălēntīnĭānī vīrtūs cōgnĭtă mūndō. (*Anth.* II, p. 460.)

Vălēntīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Īnquĕ Vălēntīnūm tē mŏrĭēntĕ cădēns. *Aus.* (*Parental.* 15, 8). || *Entre autres, Un hérésiarque fameux du deuxième siècle.* || *Nom d'un saint.* Īndĕ Vălēntīnī bĕnĕdīctī tēmplă rĕquīrĕ. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 647).

† Vălēntŭlŭs, ă, ŭm, *dimin de* Valens. Ōbsĕcro, ŭt vălēntŭla ēst? *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 26).

Vălĕō, ēs, ŭī, ĭtūm, ērĕ, *n. Être en bonne santé.* Făcĭlĕ ōmnēs, quūm vălēmŭs, rēctă cōnsĭlĭă ægrōtīs dămŭs. *Ter.* (*And.* II, 1, 9). Bĕnĕne ūsquĕ vălŭīstī? *Pl.* (*Epid.* I, 2, 26). Sī tămĕn īpsĕ vălēs, ălĭquā nōs pārtĕ vălēmŭs. *O.* Ŭt vălĕt? *H.* SYN. Vĭgĕō. PPH. Bĕnĕ vălĕō. Sūm sānŭs, īncŏlŭmĭs, vălēns. Mē bĕnĕ, rēctē hăbĕō. PHR Sī vēntrī bĕnĕ, sī lătĕri ēst pĕdĭbŭsquĕ. *H.* Ŭt sīt mēns sāna īn cōrpŏrĕ sānō. *J* || Vălē, *impérat. Voy. ce mot.* || Nē vălĕăm sī. *Que je meure si.* Nē vălĕăm sī nōn rēs ēst grātīssĭmă nōbīs. *M* (IV, 31). *Voy.* Dispeream. || Vălĕās, ĕăt, etc. *Loin de moi, de nous, etc.* Vălĕānt qui īntĕr nōs dīssĭdĭūm vŏlūnt. *Ter.* (*And.* IV, 2, 13). Vălĕātquĕ Vĕnŭs vălĕāntquĕ pŭēllæ. *Tib.* (II, 6, 9). *Voy.* Væ. || *Être fort, puissant, pouvoir* Flēt sĭbĭ dēmēntēs tām vălŭīssĕ mănŭs. *Tib.* (I, 10, 56). Tūm, quĭă plūs vălĕō, mē sĕquētŭr tērtĭă. *Ph.* Plūs vălĕānt lēgĭbŭs ārmă, făcĭt. *O.* Sīve ănĭmīs, sīve ārtĕ vălēs. *V.* Hæc ămŏr ēt mājŏră vălĕt. *Tib.* (III, 6, 17). SYN. Pōllĕō, pŏssūm. PPH. Vīm, pōndŭs hăbĕō. Sūm pŏtēns, pōllēns. || *Avec l'inf.* Ăvēm cōntīngĕrĕ fērrō Nōn vălŭĭt. *V.* Nēc vălŭērĕ mănūs ēdūcĕrĕ tēlŭm. *O.* SYN. Pōssŭm, *parf.* ēvălŭī. || *Avoir de l'effet.* Vērbă Prō dēplōrātō nōn vălĭtūră vĭrō. *O.* Īpsĕ vălērĕ (vetuit), Jūrāssēt cŭpĭdē quīdquĭd ĭnēptŭs ămŏr. *Tib.* (I, 4, 23). SYN. Fīō, ēvĕnĭō. || *Valoir, coûter. Voy.* Consto. || *Au pass. unip.* Ŭt vălētŭr? *Pl.* (*Pers.* II, 5, 8).

Vălĕrĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ā Vălĕrĭānō, Pōllĭō, pĕtēs Quīntō. *M.* (I, 114). || *Valérien, empereur romain.* || † Vălĕrĭānŭs. *Nom d'un évêque.* Vīdĭmŭs, ō Chrīstī Vălĕrĭānĕ săcĕr. *Prud.* (*Peri.* 11, 2. *Ib.* 13, 35).

Vălĕrĭŭs, ĭī *et synér.* ī, *m. Valérius, nom d'une illustre famille romaine.* Vălĕrī sēntēntĭă dīă. *Lucil.* (apud *Schol. Cruq.* ad *Hor. Sat.* 1, 6, 12). || *Entre autres, P. Valérius Publicola, consul avec Brutus.* Lævīnūm, Vălĕrī gĕnŭs. *H.* (Et *P. Nol.* 28, 168). SYN. Pōplĭcŏlă. || *M Valérius Corvinus, M. Valérius Messala. Voy.* Corvinus, Messala. || *C. Valérius Flaccus, poëte épique latin.* SYN Flāccŭs. VERS. Ō mĭhĭ cūrārŭm prĕtĭūm nōn vīlĕ mĕārŭm, Flāccĕ! *M. Voy.* Flaccus. || † Vălĕrĭŭs. *Nom de pontifes.* Hīnc săcērdōtūm dŏmŭs īnfŭlātă Vălĕrĭōrŭm. *Prud.* (*Peri.* 4, 80). *Voy. le précéd.*

Vălĕrŭs, ī, *m. Guerrier Rutule.* (*Virg.* X, 752.)

Vălēscō, ĭs, ĕrĕ, *n. Prendre de la force.* Sēd pŏtĭŭs tālī făctō rĕcrĕātă vălēscăt. *Ir.* (1, 941).

Vălētūdō, ĭnĭs, *f. État de santé.* Quāquĕ vălētūdō cōnstăt, nūnc līběră mōrbīs, Nūnc ŏpprēssă. *Man.* (III, 140). || *Bonne santé.* Grātĭă, fāmă, vălētūdō cōntīngăt ăbūndē. *H.* Vălētūdō dēcrēscĭt, ăccrēscĭt lăbŏr. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 4). SYN. Sānĭtās, *qqf.* sălūs. || *Mauvaise santé.* Dūră vălētūdo īncĭdĕrĭt, seū tărdă sĕnēctūs. *H. Voy.* Morbus.

Vălgĭŭs, ĭī, *m. Valgius, poëte du siècle d'Auguste.* Ămīcĕ Vălgī, stăt glăcĭēs ĭnērs. *H.* Vălgĭŭs, ætērnō prŏpĭŏr nōn āltĕr Hŏmērō. *Tib.* (IV, 1, 181).

Vālgŭs, ă, ŭm. *Qui a les jambes en cerceau, bancal.* Aūt vārum, aūt vālgum, aūt cōmpērnēm. *Pl.* (*fr* apud *Fest.* Et *Nov.* apud *Non.* 1, 98). PHR. Sĭmŭlānt quæ cōrnŭă lūnæ Crūră. *M.* || Vālgă lăbră. *Lèvres qui s'avancent (pour donner un baiser).* Mājŏrēm pārtēm vĭdĕās vālgīs săvĭīs. *Pl.* (*Mil.* II, 1, 16).

Vălĭdē, *adv. Comme* Valde. Ămārĕ vălĭdē cœpi hīc mĕrētrīcēm. *Pl.* (*Mercat.* I, 1, 42). Ŭt tŏnŭĭt vălĭdē! *Id.* (*Amph.* V, 1, 10). Quāntō pŏētæ sūnt mŏlēstī vălĭdĭŭs. *Ph.* Flāgĭtārĕ vălĭdĭŭs Cŭbīlĕ cœpĭt *Id.* || *Oui, précisément.* Lēgĭrŭpă. Vălĭdē. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 130).

Vălĭdŭs, ă, ŭm. *Bien portant.* Bĕnĕ făctūm, te ădvĕnīssĕ sālvum ătque vălĭdūm! *Ter.* (*Hec.* III, 5, 6). Frŭī pārātī ; ēt vălĭdō mĭhĭ, Lātōē, dōnēs. *H.* SYN. Vălēns, sānŭs. || *Fort, robuste, solide.* Mē mĭsĕrum hŏmĭnēs ōctō vălĭdī cædūnt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 7). Vălĭdō tōrquēntŭr pīlă lăcērtō. *O.* Pūppĭs vălĭdā fūndātă cărīnā. *Id.* Vălĭdīs rādīcĭbŭs hærēns. *L.* SYN. Vălēns, rōbūstŭs, fōrtĭs, fīrmŭs, etc. *Voy.* Robustus. || *Violent.* Tūm vălĭdī flūctūs. *L.* Vălĭdōquĕ pĕrūrĭmŭr æstū. *O.* Vălĭdōs cŭtĕ rēppŭlĭt īctūs. *Id.* SYN. Vĭŏlēntŭs, īngēns, māgnŭs, etc. || — vīnŭm. *Vin fort.* Vălĭdō tĭtŭbāntĭă vīnō Mēmbră mŏvēnt. *O.* SYN. Fōrtĕ, ācrĕ. || *Fort, lourd.* Pōst vălĭdō nītēns sūb pōndĕrĕ făgĭnŭs ăxĭs Īnstrĕpăt. *V.* Vērsārēm vălĭdō pīnguĕ bĭdēntĕ sŏlŭm. *Tib.* (II, 3, 6). Vălĭdō tērrās fīndēbăt ărātrō. *O.* Vălĭdō dēcērnĕrĕ cæstū. *Cl.* SYN. Grăvĭs. || *Au fig.* Sēd quĭă mēntĕ mĭnŭs vălĭdūs quăm cōrpŏrĕ tōtō. *H.* || *Efficace, puissant.* Vălĭdōsquĕ vĕnēfĭcă sūccōs Mērgĭt ĭn ærĕ căvō. *O.* Vălĭdō mĕdĭcāmĭnĕ. *Id.* SYN. Vălēns, præsēns, pŏtēns, ūtĭlĭs. || *Avec l'inf.* Quī vălĭdūs sērvārĕ grĕgĕm. *Cl.*

Vălĭtūdō. *Voy.* Valetudo.

Vălĭtūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Valeo (*Ov. Trist.* I, 3, 46.) Pōntĭfĭcīs mĕrĭtīs stās vălĭtūră măgĭs. *Fort.* (III, 14, 16).

Vāllātŭs, ă, ŭm. *Voy.* Vallo. || *Au fig.* Vāllātŭs ămīcīs. *P. Nol.* (16, 62).

? Vāllĕbănă, æ, *f. Ville d'Aquitaine.* Vāllĕbănæ, nŏvă rēs ēt vīx crēdēndă pŏētīs, etc. *Aus.* (*Epig.* 69. Aliquis conj. *Vallebona.* Nunc certe urbs est nomine *Valbone*).

Vāllēs, ĭs, *f. Voy.* Vallis.

Vāllĭă, æ, *m Roi des Visigoths d'Espagne.* Quī fārtēssĭăcĭs ăvŭs hūjūs Vāllĭă tērrĭs. *Sid.* (2, 363).

Vāllĭs *et* Vāllēs, ĭs, *f. Vallée, vallon.* Vāllĭs ĭn āmplēxū nĕmŏrŭm sēdĕt. *St.* Ēst cūrvo ānfrāctū vāllēs ăccōmmŏdă fraūdī. *V.* Rūră mĭhi ēt rĭgŭī plăcĕānt īn vāllĭbŭs āmnēs *Id.* Vālĭē sŭb ŭmbrōsā lŏcŭs ēst. *O.* SYN. Cōnvāllĭs, *qqf.* cōnvēxă (orum), tēmpē. EP.

Prōnă, præcĕps, dēclīvĭs, căvă, cŏncăvă, dēprēssă, āltă; ŏccūltă, sēcrētă, rĕdūctă, ŏpācă, nĕmŏrōsă, ūmbrōsă, frōndōsă, dūmōsă, vĭrĭdĭs, vĭrēns, īrrĭgŭă, frīgĭdă, gĕlĭdă, ămœnă. PPH. Vāllĭs tĕnĕbræ, rĕcēssŭs, sĭlēntĭă, ūmbrācŭlă. VERS. Īn vāllĕ rĕdūctā Sēclūsūm nĕmŭs. *V.* Quām (vallem) dēnsīs frōndĭbŭs ātrūm Ūrgĕt ŭtrīnquĕ lătŭs, tĕnŭĭs quō sēmĭtă dūcĭt, Āngūstæquĕ fĕrūnt faūcēs, ădĭtūsquĕ mălīgnī. Ō quī mē gĕlĭdīs īn vāllĭbŭs Hæmī Sīstăt, ĕt īngĕntī rāmōrūm prōtĕgăt ūmbrā! Spēlūncæ vīvīquĕ lăcūs, ăt frīgĭdă tēmpē... Nōn ăbsūnt. *Id.* Vāllĭs dēnsīs lătĕt ābdĭtă sīlvīs. *O.* Vāllĭs ĕrăt pĭcĕīs ĕt ăcūtā dēnsă cŭprēssū. *Id.* Cōntĭnŭī mōntēs, nĭsĭ dīssŏcĭēntŭr ŏpācā Vāllĕ. *H.* || *Au fig. Cavité.* Vāllĕ sŭb ālārūm trūx hăbĭtārĕ căpĕr. *Cat.* (69, 5). || *Eccl.* Ād pătrĭām vītæ dē nŏctĭs vāllĕ vŏcātī. *Prosp.* (*Epig* 65, 9).

Vāllŏ, ās, ārĕ. *Environner de retranchements, fortifier.* Cōnsīdūnt căstrīs... ĕt mœnĭă vāllānt. *V.* Nūllī vāllārēnt ŏppĭdă mūrī. *L.* SYN. Ōbvāllŏ, mūnĭŏ. PHR. Vāllō cīngŏ, mūnĭŏ, cŏrōnŏ. Vāllūm dūcŏ. Dūctō vāllō tŭĕŏr, tūtŏr, prōpūgnŏ. *Voy.* Munio. || *En gén. Environner.* Līquĕrĭt, āc nūllīs īnŏpēm vāllāvĕrĭt ărmīs. *V. Fl.* Quæ vāllăt sălĕ Bōsphŏrūm Prŏpōntĭs. *Sid.* (23, 422). Vāllāntquĕ fĕrī tēmpŏră dēntēs. *Sen.* (*H. OEt.* 1932). Dēnsā jŭvĕnūm vāllātă cŏrōnā. *L.* Sōl rădĭīs frōntēm vāllātŭs ăcūtīs. *O. Voy.* Circumdo. || *Au fig.* Sīc căstră rĕlīnquēns Vāllārăt mŏnĭtīs. *Sil.* Īngrātæ vāllāntŭr plānctĭbŭs āræ. *St.*

Vāllūm, ī, *n. Retranchement, redoute, palissade défendue par un fossé.* Ēffŭgĭt ēxĭgŭō nŏctūrnă pĕrīcŭlă vāllō. *L.* SYN. Āggĕr, mūnīmĕn, prōpūgnācŭlūm, fōssă. *Voy.* Propugnaculum. || *Au fig. Rempart.* Flāmmārūm vāllō nātūræ mœnĭă fēcĭt. *Man* (I, 151).

Vāllŭs, ī, *m. Pieu, palis.* Ēxăcŭūnt ălĭī vāllōs fūrcasquĕ bĭcōrnēs. *V.* SYN. Pālŭs, stīpĕs. || *Palissade.* Nōn ārcēs, nōn vāllŭs ĕrăt. *Tib.* (I, 10, 9). *Voy. le précéd.* || *Au fig.* Nōn ăcŭs ābrūpĭt, nōn vāllŭs pĕctĭnĭs īllōs (capillos). *O.*

Vālvæ, ārŭm, *f. pl. Porte à battants.* Ārgēntī bĭfŏrēs rădĭābānt lūmĭnĕ vālvæ. *O.* Ātrĭă nōbĭlĭūm vālvīs cĕlĕbrāntŭr ăpērtīs. Lēmnĭŭs ēxtēmplō vālvās pătĕfēcĭt ĕbūrnās. *Id.* Făcĭlī pătŭērūnt cārdĭnĕ vālvæ. *Juv.* (4, 63). SYN. Jānŭă, fŏrēs, etc. *Voy.* Fores. || *Qqf. au sing.* Hūc ĕăt ĕt īllūc vālvă dīsjēcto ōbjĭcĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 999. Alii minus bene, *aula.* Adde *Pompon.* ap. *Non.* 1, 69).

Vāndălărĭcŭs, ī, *m. Nom d'un roi Vandale, qu'on croit être le même que Hildéric.* Vāndălărĭcĕ pŏtēns, gĕmĭnī dĭădēmătĭs hērēs. (*Anthol.* II, p. 460.)

Vāndălī, ōrŭm, *m. pl. Les Vandales, peuple des confins de la Germanie, qui envahit l'Espagne et fonda un royaume à Carthage.* Ūt prīmūm vērsīs dăt tērgūm Vāndălŭs ārmīs. *Sid.* (5, 424. *Id.* 2, 348, et passim). Dăhă, Sārmătă, Vāndălŭs, Hūnnŭs. *Prud.* (*Sym.* II, 807).

Vāndălĭcŭs, ă, ŭm *Des Vandales.* Heū! cædĕ dĕcēnnī Vāndălĭcīs glădĭīs stērnĭmŭr ēt Gĕtĭcīs. *Prosp.* (*Prov. Dei, prol.* 33). Vāndălĭcās tūrmās ēt jūnctī mārtĭs Ălānōs. *Sid.* (2. 364).

Vānēscŏ, ĭs, nŭī, nēscĕrĕ, *n. S'annihiler, s'évaporer, s'évanouir, se dissiper, et au fig.* Cārmĭnĕ læsă Cĕrēs stĕrĭlēm vānēscĭt ĭn hērbām. *O.* Īncĭpĭūnt grăvĭdæ vānēscĕrĕ nūbēs. *Id.* Nīgră quŏd īnfūsā vānēscăt sēpĭă lymphā. *Pers.* (3, 13). Călĭdīs fūmŭs ăb īgnĭbŭs Vānēscĭt spătĭūm pēr brĕvĕ. *Sen.* (*Troad.* 392). Spīrĭtŭs āntĕ mĕūs tĕnŭēs vānēscăt ĭn aūrās. *O.* Vānēscĭtque ăbsēns, ĕt nŏvŭs īntrăt ămŏr. *Id.* SYN. Ēvānēscŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Vāngĭŏnĕs, ŭm, *m. pl. Vangions, peuple germanique des bords du Rhin* Ēt quī tē lăxīs ĭmĭtāntŭr Sārmătă, brācīs, Vāngĭŏnēs. *L.* Āc prŏpĕ Vāngĭŏnūm prĕmĕrēt lŏcă fērvĭdŭs hōstĭs. *Fort* (*V S. M.* I, 69).

† Vānĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Vaniloquus. (*Plaut Trin.* II, 1, 37.)

Vānĭlŏquēntĭă, æ, *f. Paroles futiles; menteries.* Jām mĕās ŏpplēbĭt aūrēs vānĭlŏquēntĭā. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 14. Vulgo *sua vanil.*).

† Vānĭlŏquĭdōrŭs, ī, *m. Mot hybride, composé de* Vanus, Loquor *et* δῶρον. (*Pl. Pers.* IV, 6, 20.)

Vānĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Menteur.* Ērgo īstōc măgĕ, quĭă vānĭlŏquŭs, văpŭlābĭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 223). *Voy.* Mendax. || *Hâbleur, fanfaron.* Vānĭlŏquūm Cēltæ gĕnŭs ēt mūtābĭlĕ mēntĭs. *Sil.* Pūnĭō sīc Pērsās vānĭlŏquōs Nĕmĕsĭs. *Aus.* (*Epig.* 21, 4). SYN. Jāctāns, ēlātŭs, etc.

Vānĭtās, ātĭs, *f. Vanité, futilité.* Aūt, sī quĭd ūnquām vānĭtātĭs mȳstĭcæ Nōbīs cŏlēndum ēst. *Prud.* (*Peri.* 10, 251). SYN. Vānă, *pl.* PPH. Vānæ rēs. Vānă rērūm || *Menteries.* Nōn pŭdĕt Vānĭtātĭs? *Ter.* (*Ph.* III, 2, 40). *Voy.* Mendacium. || *Vanité, jactance* Lăpĭs ēccĕ nōstrō fīxŭs ōffēnsācŭlo ēst, Īmpīngăt īn quēm vānĭtās. *Prud.* (*Apoth. præf* 2, 34. *Id. Peri.* 2, 331). || *Eccl Au plur. Les vanités.* Nē vānĭtātēs haūrĭăt. *Ambros.* (*Hymn.* 3, 8).

† Vānĭtūdŏ, ĭnĭs, *f. Comme le précéd.* || *Mensonge.* Tu īnvēntūs vērō, vānĭtūdĭnĕ quī cōnvīncās. *Pl.* (*Capt.* III, 4, 38. Et *Pacuv.* ap. *Non.* 2, 886).

Vānnŏ, ĭs, ĕrĕ. *Vanner.* (*Lucil.* ap. *Non* 1, 69.)

Vānnŭs, ī, *f. Van à vanner.* Ārbŭtĕæ crātēs ēt mȳstĭcă vānnŭs Ĭācchī. *V* SYN Vēntĭlābrŭm.

† Vānŏ, ās, ārĕ, *n. Mentir, tromper.* Tānta ŭt frūstrāndŏ lăctāns, vānāns prōtrāhĭt. *Att.* (ap. *Non.* 1, 54, et 2, 885).

Vānŭs, ă, ŭm. *Vain, inutile, vide, sans réalité.* Ēxspēctātă sĕgēs vānīs ēlūsĭt ărīstīs. *V.* Nŏctēm sĭmŭlācrăquĕ vānă tĭmēbām. *O.* Nōn vānæ rĕdĕăt sānguĭs ĭmāgĭnī. *H.* SYN. Văcŭŭs, cāssŭs, ĭnānĭs, ĭnūtĭlĭs. || Īn vānūm. *En vain.* Cēdĭt īn vānūm lăbŏr. *Sen.* (*Hip.* 182). *Voy.* Frustra. || Vānă rērūm, *et absolt.* Vānă, *n. pl. Vanités.* Cōrrūptŭs vānīs rērūm. *H.* Mūndi īntēr vānă vĭcīssĭm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 7). || *Futile, frivole, sans fondement, sans effet.* Mūltă mălīs sĭmŭlāns vānā spē lūsĭt ămāntēm. *V.* Nēc vānōs hōrrēt strĕpĭtūs. Vānō mœstī cōmĭtāmŭr hŏnōrĕ. *Id.* Vānă pĕdūm fīdūcĭă. *O.* Gaūdĭă vānă. *H.* SYN. Văcŭŭs, cāssŭs, īrrĭtŭs, ĭnānĭs, frīvŏlŭs, fūtĭlĭs. || *Trompé, qui se trompe.* Crēdo ĕquĭdēm, nēc vānă fĭdēs. *V.* Aūt ĕgŏ vērī Vānă fĕrŏr. *Id.* Nēc fōrsān vōtī vānŭs fŏrĕt. *Sil.* SYN. Frūstrātŭs, dēcēptŭs. || *Qui trompe, menteur.* Hæc mĭhĭ sī Dēlphī Dōdōnăquĕ dīcĕrĕt īpsă, Ēssĕ vĭdērēntŭr vānŭs ŭtērquĕ lŏcŭs. *O.* Vānum ĕtĭām mēndācēmque īmprŏbă fīngĕt. *V. Voy.* Mendax. || *Vain, superbe.* Vānĕ Lĭgŭs frūstrăque ănĭmīs ēlātĕ sŭpērbīs. *V.* Neū tĭbĭ prō vānō vērbă bĕnīgnă cădānt. *Prop.* (I, 10, 24). *Voy.* Superbus. || *n. pris adv.* Vānă tŭmēntēm *V.* Nē vānă lăbōrēs. *O.* SYN. Frūstrā, *ou* Sŭpērbē.

Văpĭdŭs, ă, ŭm. *Évaporé, éventé.* Vējēntānūmquĕ rŭbēllūm Ēxhālēt, văpĭdā læsūm pĭcĕ, sēssĭlĭs ōbbā. *Pers.* (5, 147). || *Au fig. Gâté, corrompu.* Āstūtām văpĭdō sērvās sŭb pēctŏrĕ vūlpēm. *Pers.* (5, 117).

Văpŏr, ōrĭs, *m. Vapeur d'eau ou d'un autre liquide.* Nēc jām sē căpĭt ūndă; vŏlăt văpŏr ătĕr ăd aūrās. *V.* Crāssūm răpĭt ējēctātquĕ văpōrēm Cōrnĭpĕdūm flāmmātă sĭtĭs. *St.* Fūmānt hūmēntēs călĭdā dē nărĕ văpōrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 248). Rēddī Mōllĭă, quæ fīūnt, āĕr, ăquă, tērră, văpōrēs. *Lr.* (I, 467). || *Vapeur, fumée.* Cōnfērte īn ārās, pīnguĭs ēxūndĕt văpŏr. *Sen.* (*H. Fur.* 909, turis). *Voy.* Fumus. || *Émanations du gibier, vent* Tūm sīgnă văpōrĕ fĕ-

rīnō Īntĕmĕrātă lĕgēns. *Grat.* (*Cyneg.* 223). *Voy.* Odor. || *Air chaud, bouffées de chaleur, chaleur; feu, flamme.* Ēt călĭdō sōlĭs cōncrētă văpōrĕ. *Lr.* (V, 796. *Id.* V, 1101, flammæ vapore). Dēclārānt ĭctūs, ĕt ĭnūstă văpōrĕ Sīgnă. *Id.* (VI, 220. Et sæpius). Cōquĭtūrquĕ văpōrĭbŭs āēr. *V. Fl.* Nēc pūppĭbŭs īgnĭs Īncŭbŭīt sōlĭs; sēd quæ vīcīnă fŭērĕ Tēctă mărī, lōngīs răpŭērĕ văpōrĭbŭs īgnĕm. *L.* Lēntŭsquĕ cărīnās Ēst văpŏr. *V.* Nēc tāntŭs ūnquām sīdĕrum īnsēdĭt văpŏr. *H.* Părĭtĕrquĕ făvīllĭs Dūrēscĭt glăcĭēs, tāntī sēcūră văpōrĭs. *Cl. Voy.* Calor, Ignis. || *Au fig.* Pēctŭs īnsānūm văpŏr Ămōrquĕ tŏrrĕt. *Sen.* (*Hipp.* 640).

Văpōrātŭs, ă, ŭm. *Fumant.* Lārgōquĕ rĕfēctī Tūrĕ, văpōrātĭs lūcēnt āltārĭbŭs īgnēs. *St.* || *Au fig. Enflammé, sympathique.* Īndĕ văpōrātă lēctŏr mĭhĭ fērvĕāt aūrĕ. *Pers.* (1, 126).

Văpōrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui exhale de la vapeur. bouillant.* Sīvĕ văpōrĭfĕrās, blāndīssĭmă līttŏră, Bāīās. *St.* Quāquĕ văpōrĭfĕrīs jūnctŭs fōrnācĭbŭs āmnĭs. *Id.* SYN. Văpōrŭs. || *Chaud, brûlant.* Ēccĕ văpōrĭfĕrōs rīdēns īntērsĕcăt īgnēs. *Prud.* (*Apoth.* 134). Ēccĕ văpōrĭfĕrūm sĭtĭēns Cănĭs ēxsĕrĭt āstrŭm. *Fort.* (VI, 12, 5). SYN. Călĭdŭs, tōrrĭdŭs, etc.

Văpōrŏ, ās, ārĕ. *Remplir de vapeur, de fumée.* Sūccēdūnt mātrēs, ĕt tēmplūm tūrĕ văpōrānt. *V.* Cāmpānă frĕmēns ceū sāxă văpōrăt Cōndĭtŭs Īnărĭmēs ætērnā mōlĕ Tȳphœūs. *L.* PPH. Văpōrĕ, văpōrĭbŭs, *qqf.* fūmō īmplĕŏ, rĕplĕŏ, etc. || *Échauffer.* Lævūm dēcēdēns cūrrū fŭgĭēntĕ văpōrĕt (sol). *H.* SYN. Călfăcĭŏ, tōrrĕŏ, āccēndŏ, etc. || ✝ *n. Être atteint par qq. ch. qui dévore.* Īnvĭdĭă quŏnĭām, ceū fūlmĭnĕ, sūmmă văpōrānt. *Lr.* (V, 1130).

Văpōrŭs, ă, ŭm. *Qui exhale de la vapeur, de la fumée; chaud.* Tēr vīttĭs, tēr frōndĕ săcrā, tēr tūrĕ văpōrō Lūstrāvĭt. *Nemes.* (*E.* 4, 63). Hōs quūm dēfŭgĕrēt văpōrŭs ārdŏr, Ōrānt ūt cĕlĕr īgnĭs ādvŏlārĕt. *Prud.* (*Peri.* 6, 115) Tūm flātu īmmīssă văpōrō Vītă rĭgāvĭt hŭmŭm. *Victor* (*Gen.* I, 189). SYN. Văpōrĭfĕr.

✝ Văpŏs, ōrĭs, *m. arch* *Comme* Vapor. Vōcēs Pērvŏlĭtānt, pērmānăt ŏdōs, frīgŭsquĕ, văpōsquĕ. *Lr.* (VI, 952. Et *Næv.*, *Att.*, *Varr.* ap. *Non.* 8, 27).

Văppă, æ, *f. Vin éventé.* Mūltă prōlŭtŭs văppā naūta ātquĕ vĭātŏr. *H.* SYN. Vīllŭm. || *m. Homme méprisable, mauvais sujet.* Hīc Dāma ēst nōn trēssĭs ăgāsŏ, Văppa ēt līppŭs. *Pers.* (5, 76). Nōn ĕgo, ăvārŭm Quūm vĕtŏ tē fĭĕrī, văppām jŭbĕo āc nĕbŭlōnĕm. *H.* Sătĭsnĕ cum īstō Văppā frīgŏrăque ĕt fămēm tŭlīstĭs? *Cat.* (28, 4). Nōs văppæ sŭmŭs. (*Auct. Priap.* 14. Cf. *Plin.* 14, 25, 4). SYN. Nĕbŭlŏ.

Văppŏ, ōnĭs, *m. Sorte de volatile inconnu.* (*Lucr.* ap. *Prob. Cathol.* p. 1450 Alludere videtur ad locum lib. III, 387.)

✝ Văpŭlārĭs, ĕ. *Chargé de donner des coups, fouetteur.* Trĭbūnŭs văpŭlārĭs. *Pl.* (*Pers.* I, 1, 22).

Văpŭlŏ, ās, ārĕ, *n Recevoir des coups.* Sī rīxa ēst, ŭbĭ tū pūlsās, ĕgŏ văpŭlŏ tāntŭm. *J.* (3, 289). Văpŭlăt āssĭdŭō vĕnĕtī quādrīgă flăgēllō. *M.* (VI, 46). Ĕgŏ nōn văpŭlātūm dūdūm cōndūctŭs fŭī. *Pl.* (*As.* III, 3, 9). SYN. Vērbĕrŏr, pērcŭtĭŏr, cædŏr, fĕrĭŏr. PPH. Vīrgīs, scŭtĭcā, lōrō, lōrĭs cædŏr. Vīrgīs vărĭŏr. Tērgŭm, tērgă, scăpŭlās, lătŭs vērbĕrĭbŭs, flăgrĭs, flăgēllō dō, sŭbjĭcĭŏ *ou* præbĕŏ. Flăgēllīs sēcŏr. Tērgō plēctŏr. PHR. Hīc frāngĭt fĕrŭlās, rŭbĕt īllĕ flăgēllĭs. *J. Voy.* Flagellum. || *En gén. Être frappé.* Tūrrĭs plŭvĭō văpŭlăt aūstrō. *Sen.* (*Ag.* 93). Nōn ĕgŏ, sēd tĕnŭĭs văpŭlăt ūmbră mĕă. *Pp.* (II, 12, 20, scil. telo petitur). Quūm sēctā Cōlchō lūnă văpŭlăt rhōmbō. *M.* (XII, 57, 17). *Voy.* Verbero. || *Au fig.* Văpŭlā. *Tu seras rossé.* Văpŭlāre ĕgŏ tē vĕhĕmēntĕr jŭbĕŏ. *Pl.* (*Curc* IV, 4, 12. *Id.* *As* II, 4, 72, va͏pula. Vid. *Fest.*). || *Au fig. Être battu en brèche* Văpŭlăt pĕcūlĭūm. *Pl.* (*Stich.* V, 5, 10).

Vāră, æ, *f. Bâton fourchu planté pour soutenir* Aūt dūm dĭspŏsĭtĭs āttŏllĭt rētĭă vārĭs. *L.*

Vārēnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Sil.* IV, 543)

Vărĭă, æ, *f. Ville des Èques.* Quīnquĕ bŏnōs sōlĭ tūm Vărĭām dīmīttĕrĕ pātrēs. *H.*

Vărĭāns, tĭs, *part. Changeant, varié. Voy.* Vario. Varius.

✝ Vărĭāntĭă, æ, *f. Variété.* Ūnde hæc ŏrĭtūr v rĭāntĭă rērŭm. *Lr.* (III, 319. *Id.* I, 654. Hoc lauda *Non.* 2, 887).

Vărĭātŭs, ă, ŭm. *Nuancé.* Ārcūs vīx ūllă vărĭātŭ lūcĕ cŏlōrĕm. *L.* Āttălĭcīs vărĭātă pĕr ārtēm Aūlæī (tela). *Sil.* Prīscīs hŏmĭnūm vărĭātă fĭgūrīs. *Cat.* (64, 50, vestis). SYN. Dīstīnctŭs, pĭctŭs, vărĭŭs. || *Tacheté.* Plūrĭbŭs īllĕ nŏtīs vărĭātām pīngĭtŭr ālvŭm. *L. Voy.* Maculosus. || *Changé.* Fōrmās vărĭātŭs ĭn ōmnēs. *O.* || *Au fig.* Tŏtĭēs vărĭātĭs Cōnsĭlĭīs. *Prud.* (*Sym.* II, 435). SYN. Vărĭāns, mūtātŭs. || *Varié* Pīnxērūntquĕ lŏcūm vărĭātō gērmĭnĕ flōrēs *Fort.* (VI, 8, 5). *Voy.* Varius.

Vărĭcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des varices.* Dīxērĭs hæc īntēr vărĭcōsōs cēntŭrĭōnēs. *Pers.* (5, 189). Vărĭcōsŭs fĭĕt hărūspēx. *J.* (6, 397. Adde *Lucil.* et *Pompon.* ap. *Non.* 1, 99, et 2, 577).

Vărĭcŭs, ă, ŭm. *Qui écarte les jambes en marchant.* Āmbŭlăt, īngēntēs vărĭcă fērtquĕ grădūs. *O.*

Vărĭē, *adv. Diversement, en sens divers.* Quūm vŏlŭmŭs, vărĭēquĕ dătūm sĭt mēmbră mŏvērĕ. *Lr.* (IV, 879). Quŏtĭēs Fōrtūnă pĕr ōrbĕm Sērvĭtĭum īmpĕrĭūmquĕ tŭlĭt, vărĭēquĕ rĕvērtĭt. *Man.* (I, 516). Grēssĭbŭs īncērtĭs vărĭē tĭtŭbāssĕ prŏbēntŭr. *Prud.* (*Sym.* II, 362). Ārtūsquĕ vărĭē jāctăt īncērtŭs dŏlŏr. *Sen.* (*Hip.* 366). SYN. Dīvērsē.

Vărĭĕtās, ātĭs, *f. Variété.* Dīctōrūm sēnsŭs ūt dēlēctēt vărĭĕtās. *Ph.* Ēt cōpĭōsa ăbŭndāt rērŭm vărĭĕtās. *Id.* Jūcūndŭm nĭhĭl ēst, nĭsĭ quōd rĕfĭcĭt vărĭĕtās. *P. Syr.*

Vărīllŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 2, 22.)

Vărĭŏ, ās, ārĕ. *Nuancer.* Gēmmā vărĭāntĕ căpīllōs. *O.* Īlle ŭbĭ nāscēntēm măcŭlīs vărĭāvĕrĭt ōrtŭm (sol). *V.* Ōmnĭgĕnōs gīgnūnt vărĭāntquĕ cŏlōrēs. *Lr.* (II, 759). Vărĭābūnt pēctŏră pālmīs. *Cat.* (64, 351). SYN. Dīstīnguŏ, pīngŏ. || *Nuancer en brodant.* Vēstēs pĭctō vărĭāvĕrăt aūrō. *V. Fl.* Tēxtă Sĕmīrămĭă quæ vărĭāntŭr ăcū. *M.* (VIII, 28, 18). *Voy.* Pingo. || *Tacheter* Nīgrăque cærŭlĕīs vărĭārī cŏrpŏră gūttĭs. *O. Voy* Maculo. || *Changer; varier; et au fig.* Pŏsĭtū vărĭārĕ căpīllōs. *O.* Ārbĭtrĭō vărĭăt mūltă pŏētă sŭō. *Id.* Dīscūrrūnt vărĭāntquĕ vĭcēs. *V.* Quī vărĭārĕ cŭpĭt rēm prōdĭgĭālĭtĕr ūnām. *H.* SYN. Mūtŏ. *Voy. ce mot.* || *n. Se nuancer.* Prīmă mĭhī vărĭăt līvēntĭbŭs ūvă răcēmīs. *Pp.* (IV, 2, 13). || *Subir des variations, changer, être mobile, varié, différent.* Nōn ĭtă Cārpăthĭæ vărĭānt ăquĭlōnĭbŭs ūndæ. *Pp.* (II, 5, 11). Tēmpŏră cūr vărĭānt ānnī. *C. Sev.* (*Ætn.* 235). Īntēr sē mūltūm vărĭārĕ fĭgūræ Nōn pōssūnt. *Lr.* (II, 484). Āĕrĭāsquĕ sĭmŭl vŏlŭcrēs vărĭāntĭbŭ' fōrmīs. *Id.* (V, 823). Dīvērsæ rĕdĕūnt nŭmĕrō vărĭāntĕ călēndæ *Aus.* (*Eclog. Quot. Cal.* 2). Sīc ăbĕūnt, rĕdĕūntquĕ mĕī vărĭāntquĕ tĭmōrēs. *O.* Quŏnĭām vărĭānt ănĭmī, vărĭāmŭs ĕt ārtēs. *Id.* Vūlgī vărĭārĕ lăbāntĭă cōrdă. *V.* SYN. Vărĭŏr, mūtŏr, īmmūtŏr. PPH. Sūm vărĭŭs, dīvērsŭs, mōbĭlĭs.

Vărĭtīnnă, æ, *m. Nom d'homme* (*Anth.* I, p. 618.)

Vărĭŭs, ă, ŭm. *Nuancé.* Tēn' lăpĭdēs vărĭōs lūtŭlēntā rādĕrĕ pālmā? *H.* Sēd vărĭī flōrēs. *Tib.* (I, 7, 45). Aūtūmnŭs. . Pūrpŭrĕō vărĭŭs cŏlōrĕ. *H.* Ūt vărĭīs sōlĕt ūvă răcēmīs. *O.* SYN. Vărĭātŭs, dīstīnctŭs pĭctŭs. || *Tacheté, rayé.* Lȳncēs Bācchī vărĭæ *V.*

Quās hŭmŭs excēptās vărĭōs ănĭmāvĭt ĭn ănguēs. *O.* (Et *Sen. Hip.* 63, de tigribus). *Voy.* Maculosus, Virgatus. || *Varié, différent, divers.* Cŭpĭēns vărĭā fāstīdĭā cœnā Vīncĕrĕ. *H.* Ārbŏrĭbūs vărĭā ēst nātūrā crĕāndīs. *V.* Vărĭīs ăcŭūnt rūmŏrĭbŭs īrās. Tūm vărĭæ vĕnĕrĕ ārtēs. *Id.* Nē tămĕn īgnōrēs vărĭōrŭm jūră dĭērŭm. *O.* SYN. Vărĭāns, dīvērsŭs, dīssĭmĭlĭs, *qqf.* mūltī, mūltĭplēx. || *Variable, changeant.* Vărĭum ēt mūtābĭlĕ sēmpĕr Fēmĭnă. *V.* SYN. Lĕvĭs, mōbĭlĭs, mūtābĭlĭs, īncōnstāns.

Vărĭŭs, ĭī, *m. L. Varius, poète tragique du siècle d'Auguste.* Mæcēnās trăgĭcō quătĭēntēm pūlpĭtă gēstū Ēvēxīt Vărĭŭm. (*Ad Pis.* 226.) Plōtĭŭs ēt Vărĭŭs. *H.* Ēt Vărĭō cēssīt Rōmānī laŭdĕ cŏthŭrnī. *M.* (VIII, 18. Adde *Virg. E.* 9, 35).

Vărīx, ĭcĭs, *m. f. Varice, veine enflée. Voy.* Varicosus.

Vārŏ *ou* Vārrŏ, ōnĭs, *m. Homme grossier.* Vārrōnum āc rŭpĭcūm squāmōsa, īncōndĭtă rōstră. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Squamosus.* Alii leg. utrubique *squarrosa*). Vārŏ, rĕgŭstātūm dĭgĭtō tĕrĕbrārĕ sălīnūm Cōntēntŭs. *Pers.* (5, 138. Alii leg. *Baro*).

Vārrŏ, ōnĭs, *m. Nom d'une illustre famille plébéienne.* || 1. *Varron* (M. Terentius), *consul battu à Cannes.* Quæ Făbĭo īncōlŭmnī Vārrōnem ād bēllă vŏcāstī. *Sil.* Cānnās cĕlĕbrēs Vārrōnĕ fŭgātō. *Sid.* (7, 554. Et *Manil.* IV, 38). || 2. *Varron* (M. Terentius), *le plus érudit polygraphe de l'antiquité.* Vārrōnĭs fŭĭt īstă sĕnĭs sēntēntĭă. *Ser. Sam.* (vs. 850). Ēt vōs, Sĭle, Ālbūci, Ārquĭtĭquĕ, Vārrŏquĕ. (*Virg. Catal.* 7, 3.) Quēm Scaūrŭs, ēt Āspĕr, Quēm sĭbĭ cōnfērrēt Vārrŏ, prĭōrquĕ Crātēs. *Aus.* (*Epist.* 18, 26). Ōmnĭs dŏctrīnæ rătĭō tĭbĭ cŏgnĭtă, quālēm Cōndĭt sēxcēntĭs Vārrŏ vŏlūmĭnĭbŭs. *Id.* (*Prof.* 20, 9). || 3. (C. Atacinus). *Poète du siècle d'Auguste.* Hæc quŏquĕ pērfēctō lūdēbāt Īāsŏnĕ Vārrŏ, Vārrō Leūcădĭæ māxĭmă flāmmă sŭæ. *Pp.* (II, 34, 85. Et *Hor. Sat.* I, 10, 46). || 4. *Autre poète inconnu.* Sātūrnālĭcĭās pērdĕrĕ, Vārrŏ, nŭcēs. *M.* (V, 30, 8). || *Adj. Voy. le précéd.*

Vārŭs, ă, ŭm. *Qui a les jambes courbées en dedans, cagneux.* Hūnc vārŭm dīstōrtĭs crūrĭbŭs. *H.* (Adde *Lucil.* apud *Non.* 1, 104, varam). || *En gén. Recourbé.* Vīrgĭnĕă tĕnŭīt cōrnŭă vāră mănū. *O.* SYN. Rĕcūrvŭs, rĕpāndŭs. || *Courbé, en parl. des bras des lutteurs.* Tēnŭīque ā pēctŏrĕ vārās Īn stătĭōnĕ mănŭs. *O.* Vāră nēc īnjēctō cērōmătĕ brāchĭă tēndĭs. *M.* (VII, 32). Ēt brāchĭă lātē Vāră tĕnēnt. *St.* || *Courbé, qui est de travers.* Vēl quūm făllĭt pĕdĕ rēgŭlă vārō. *Pers.* (4, 11). *Voy.* Curvus. || *Au fig.* Gĕmĭnōs, Hōrŏscŏpĕ, vārō Prōdūcĭs gĕnĭō. *Pers.* (6, 18. Quidam legunt *vario*).

Vārŭs, ī, *m. Varus, nom d'homme.* || 1. (P. Attius). *Ancien préteur d'Afrique, partisan de Pompée.* Vārŭs, ŭt ādmōtæ pūlsārūnt Aūxĭmŏn ālæ. *L.* (II, 466) || 2. (Quintilius). *Général sous Auguste, célèbre par le désastre de son armée en Germanie.* Quūm fĕră dūctōrēm răpŭīt Gērmānĭă Vārŭm. *Man.* I, 904). || 3. (Quintilius). *Ami de Virgile et d'Horace.* Vārĕ, tŭŭm nōmĕn... Cāntāntēs sūblīmĕ fĕrēnt ād sīdĕră cȳcnī. *V.* Nūllām, Vārĕ, săcrā vītĕ prĭŭs sēvĕrĭs ārbŏrēm. *H.* (*Od.* I, 18, 1. *Id. Epod.* 5, 73, alium nominare videtur, prænomine *Alphium*). || 4. *Un centurion du temps de Martial.* (*Mart.* X, 26.) || 5. *Le Var, rivière qui descend des Alpes.* Fīnĭs ēt Hēspĕrĭæ prōmōtō līmĭtĕ Vārŭs. *L.*

1. Văs, vădĭs, *m. f. Caution, répondant.* Quĭs sŭbĭt īn pœnām căpĭtālī jūdĭcĭō? Văs. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Per inter.* 1). Īllĕ, dătĭs vădĭbŭs, quī rūrĕ ēxtrāctŭs ĭn ūrbem ēst. *H.* SYN. *Par ext.* Spōnsŏr, prǣs, ōbsĕs. || *Au fig.* Prǣdēs vădēsquĕ pœnĭtūdĭnĭs rĕōs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 4, 21). Tē vădĕ, mōrtālēs cōmmīttūnt sēmĭnă sūlcĭs. (*Laud. Dom.* 44, scil. Deo.)

2. Vās, vāsĭs, *n.*; vāsă, ōrŭm, *pl. Vase, pot, vaisseau en gén.* Sīncērum ēst nĭsĭ vās, quŏdcūmque īnfūndĭs ăcēscĭt. *H.* Quăsĭ quŏd vās ēssĕ vĭdētŭr. *Lr.* (III, 554). Īn eōdēm vāsĕ mănērĕt. (*Ib.* 796.) Quāssātĭs ūndĭquĕ vāsĭs Dīffluĕre hūmōrēm. (*Ib.* 435.) Hīc lăvĕt ārgēntūm, vāsa ăspĕră tērgĕăt āltĕr. *J.* (14, 162. De declinatione copiose agunt *Diom.* 282 et 285; *Capel.* III, p. 74). SYN. Vāscŭlŭm, *qqf.* ūrcĕŭs, hȳdrĭă, ăquālĭs, sĭtŭlă, sĭtēllă, ūrnă, sērĭă, ōllă, tēstă, cānthărŭs, āmphŏră, cȳăthŭs, trūllă, crātēr, crātēră, etc. *Voy.* Amphora, Olla, Poculum. || *Au pl., qqf. Ustensiles, bagages.* Cūltrūm, sĕcūrim, pīstīllūm, mōrtārĭūm, Quæ ūtēndă vāsă sēmpĕr vīcīnī rŏgānt. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 17). Nēc vāsă tĕnēntĭă lōngē. *Grat.* (*Cyn.* 219, scil. venatica). SYN. Īnstrūmēntă, sŭpēllēx, ārmă. || † Vāsŭm, ī, *n. arch.* Ălĭquŏd vāsum ārgēntĕŭm, Aŭt vāsum ăhēnum ălĭquŏd. *Pl.* (*Truc.* I, 1, 38). Rārēquĕ făcĭt lătĕrāmĭnă vāsī. *Lr.* (VI, 233).

Văsātēs, ŭm, *et* Văsātæ, ārŭm, *m. pl. Peuple d'Aquitaine; leur ville, auj. Bazas.* Vīcīnās ūrbēs cŏlŭī pătrĭāquĕ dŏmōquĕ, Vāsātēs pătrĭā, sēd lărĕ Būrdĭgălām. *Aus.* (*Idyl.* 2, 3. *Id. Par.* 24, 8). Ēxsŭl ărēnōsōs nōn dēdīgnārĕ Văsātās. *P. Nol.* (10, 247. Qui sunt *Vasatæ* et apud *Ammian.*). || — tĭcŭs, ă, ŭm, Vēl quŏt hăbēt jūnctōs Văsātĭcă rhēdă căbāllōs. *Aus.* (*Epist.* 7, 18).

Vāscŏ, ōnĭs, *m.*; Vāscŏnēs, ŭm, *pl. Les Basques, qui occupaient autrefois les deux versants des Pyrénées; en partic. Navarrais.* Cāntăbĕr, ēt gălĕæ cōntēmptō tēgmĭnĕ Vāscŏ. *Sil.* Vāscŏnēs, ŭt fāma ēst, ălĭmēntĭs tālĭbŭs ūsī. *J.* (15, 93). Cāntăbĕr ūt tĭmĕāt, Vāscō văgŭs ārmă păvēscăt. *Fort.* (X, 23, 11). || *Adj.* Vāscŏnĕ sāltū. *P. Nol.* (10, 211). SYN. Vāscŏnĭcŭs.

Vāscŏnĭă, æ, *f. Le pays basque.* Vāscŏnĭæ sāltūs ēt nīnguĭdă Pȳrēnǣī... hōspĭtĭă. *P. Nol.* (10, 202).

Vāscŏnĭcŭs, ă, ŭm. *Des Basques.* Āc sī Vāscŏnĭcīs mĭhĭ vītă fŭīssĕt ĭn ōrĭs. *P. Nol.* (10, 217).

Vāscŭlŭm, ī, *n. dimin. de* Vas. *Petit vase.* Ārgēntī vāscŭlă pūrī. *J.* (9, 141). Sēx īllīc fŭĕrānt sāxĭs prǣpūlchră căvātĭs Vāscŭlă. *Juvc.* (II, 140). Vāscŭla īntūs pūrē prŏpĕra ātque ēlŭĕ. *Pl.* (*Aul.* II, 3, 3). *Voy.* Vas 2. || *Au fig.* Pōnĕ hŭc cădūcūm vāscŭlŭm Cōmpāgĕ tēxtūm tērrĕā. *Prud.* (*Peri.* 5, 301, de corpore. Quod *Plaut.* vocat *salillum animæ*).

Vāstātŏr, ōrĭs, *m. Qui ravage, dévastateur.* Ārcădĭæ vāstātŏr ăpĕr. *O.* Vāstātōrēmquĕ crŭēntō Ōrĕ fĕrŭm. *Id.* Māgnæ vāstātŏr dēbĭtĕ Trōjæ. *St.* SYN. Pŏpŭlātŏr, *qqf.* ēvērsŏr.

Vāstātŭs, ă, ŭm. *Dévasté.* Vāstātă Pœnōrūm tŭmūltū Fānă. *H* Lūstră fŭgĭt vāstātă (venator). *V. Fl.*

Vāstē, *adv. Sur une grande étendue.* Īmmēnsūm pătĕăt vāstēquĕ prŏfūndŭm. *Lucr.* (I, 956). Vāstĭŭs īnsūrgēns dĕcĭmæ rŭĭt īmpĕtŭs ūndæ. *O.* SYN. Lātē īmmēnsŭm.

† Vāstēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir désert.* Nē scĕlĕrĕ tŭō Thēbānī vāstēscānt ăgrī. *Att.* (ap. *Non.* 2, 892).

Vāsthī, *f. indécl. Vasthi, femme d'Assuérus.* Īn sŏlĭō Vāsthī mĕrŭīt căptīvă lŏcārī. *Theodul.* (vs. 283).

Vāstĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Dévastateur.* Ērȳmānthĭām hæc (dextra) vāstĭfĭcam ăbjēcĭt bēllŭām. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

Vāstĭtās, ātĭs, *f. Vaste étendue, immensité; désert, solitude, dépopulation, ravage.* Scȳthărum īnhōspĭtālĭs cāmpī vāstĭtās. *Varr.* (apud *Non.* 4, 482). Stĕrĭlĭs prŏfūndī vāstĭtās squālēt sŏlī. *Sen.* (*H. Fur.* 701). Tē prŏptĕr, tŏt tāntāsque hăbēmŭs vāstĭtātēs fūnĕrŭm. *Att.* (ap. *Non.* 4, 482) SYN. Vāstă, dēsērtă, *ou* strāgēs, cǣdēs.

† Vāstĭtĭēs ēī, *et* Vāstĭtūdō, ĭnĭs, *f. Comme le précéd.* Discĭdĭūm, vāstĭtĭēs vēnĭt. *Pl.* (*Ps.* I, 1, 68). Quæ vāstĭtūdo hæc aūt ūnde īnvāsĭt mĭhĭ? *Att.* (apud *Non.* 2, 891). Squālēs scăbrēsque īncūltā vāstĭtūdĭnĕ. *Pac.* (ibid. 4, 25).

Vāstō, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Rendre désert, dépeupler, dévaster.* Dūm bĕllo Ārgŏlĭcī vāstābānt Pĕrgămă rēgēs. *V.* Ēt lātōs vāstānt cūltōrĭbŭs āgrōs. *Id.* Vāstātūm fīnēs īvĕrăt Āssўrĭōs. *Cat.* (66, 12). Ēt cūnctă vāstāns, sævĭt īrāto ĭmpĕtū. *Ph.* SYN. Pŏpŭlŏr, pŏpŭlō, dēsŏlō, dēpŏpŭlŏr, *par ext.* dīrŭō, ēvĕrtō. PPH. Vāstŭm *ou* dēsērtŭm făcĭō. PHR. Hæc ĕgŏ vāstă dăbō. *V. Voy.* Populor, Everto.

Vāstŭs, ă, ŭm. *Dévasté, désert.* Jam hānc ūrbēm fĕrrō vāstām făcĭēt Pēleūs. *Att* (apud *Fest.*). Hæc ĕgŏ vāstă dăbō. *V.* SYN. Vāstātŭs, dēvāstātŭs, dēsērtŭs, dēsōlātŭs, sōlātŭs, sōlŭs. || Vāstă, ōrŭm, *n. pl. Déserts.* Pēr vāstă cŭcūrrĭt Æthĭŏpŭm. *Cl. Voy.* Desertum. || *Au fig. Isolé.* Quæ nūnc ābs tē vĭdŭæ ēt vāstæ vīrgĭnēs sūnt. *Enn.* (ap. *Serv.* ad *Æ.* I, 52). || *Ordint. Vaste, immense, spacieux.* Āppārēnt rārī nāntēs īn gūrgĭtĕ vāstō. *V.* Vāstæque ēxhaūstă pĕrĭcŭlă tērræ. Hīc spēlūncă fŭĭt, vāstō sūbmōtă rĕcēssū. *Id.* Āncĭpĭtēsquĕ vĭās ēt ĭtĕr Tītānĭă vāstŭm Dīxĕrăt. *O.* SYN. Īmmēnsŭs, lātŭs, ēffūsŭs, pătēns || *Grand, gros, colossal.* Sē vāstĭs īnfērt Mēzēntĭŭs ārmĭs. *V.* Vāstōs quătĭt ægĕr ănhēlĭtŭs ārtŭs. *Id.* Seū vāstŭm vălĭdō tōrquēns hāstīlĕ lăcērtō. *O.* Hī quūm cēpīssēnt cērvŭm vāstī cōrpŏrĭs. *Ph.* SYN. Māgnŭs, īngēns, īmmānĭs, prōcērŭs, etc. *Voy.* Procerus. || *Fort, en parl. du poids.* Ād tērrām pōndĕrĕ vāstō Cōncĭdĭt. *V.* (Et *Ov. Her.* 9, 88). SYN. Grāvĭs, īngēns. || *En parl. du bruit.* Ēt vāstō clāmōrĕ lăcēssēssūnt. *V.* Nām mūrmŭrĕ vāstō īmpūlsŭm. *L.* (Et *Sen. Hip* 1171, de mugitu). SYN. Īngēns, māgnŭs, grăvĭs, īmmānĭs, etc. || *Au fig. Grand, fort, considérable.* Vāstĭs cūm vīrĭbŭs ēffērt Ōră Dărēs. *V.* Vāstō cērtāmĭnĕ tēndūnt. *Id.* Īmpĕtŭs ēst fūlvĭs ēt vāstă lĕōnĭbŭs īră. *O.* Vāstă pŏtēntĭă. *Id.* Nēc aūdēnt fātă tām vāstŭm nĕfās Ādmīttĕrĕ. *Sen.* (*H. OEt.* 767).

† Vāsŭm, ī, *n. Voy.* Vas.

Vātēs, ĭs, *m. Devin.* Nēc vātēs Hĕlĕnŭs, quum mūltă hōrrēndă mŏnērĕt. *V.* Hæc cĕcĭnĭt vātēs, ēt tē sĭbĭ, Phœbĕ, vŏcāvĭt. *Tib.* (II, 5, 65). Īrrĭtă vērōrŭm nōn sūnt præsāgĭă vātŭm. *O.* SYN. Vātĭcĭnātŏr, săcērdōs, dīvīnŭs, *qqf.* Chāldæŭs, cōnjēctŏr, aūgŭr. EP. Săcĕr, dīvīnŭs, fātĭdĭcŭs, præsāgŭs, præscĭŭs, prænūntĭŭs; cērtŭs, vērŭs; fāllāx, fālsŭs, vānŭs, mēndāx; ānceps, āmbĭgŭŭs, ōbscūrŭs; āttŏnĭtŭs, īnsānŭs, fŭrēns. PPH. Īntērprēs dēōrŭm, dēŭm, dīvŭm. Fŭtūrī gnārŭs, præscĭŭs. Vēntūrī ævī præscĭŭs, prōvĭdŭs, præsāgŭs, nōn īnscĭŭs. Fātă cănēns. Cui præsāgă līnguă, ōs fātĭdĭcŭm. Ēvēntūră vĭdēns. Săgāx vēntūră vĭdērĕ. PHR. Ātque hæc deīndĕ cănĭt dīvīno ēx ōrĕ săcērdōs. *V.* Tūnc ĕtĭām fātĭs ăpĕrĭt Cāssāndră fŭtūrĭs Ōră. Nōvĭt nāmque ōmnĭă vātēs, Quæ sīnt, quæ fŭĕrīnt, quæ mōx vēntūră trăhāntŭr. *Id.* Aūgŭr ămātĕ dĭīs, tē nōn cœlēstĭă frūstră Ēdŏcŭĭt, laūrōquĕ sŭā dīgnātŭs Ăpōllo ēst, Ēt nĕmŏrŭm Dōdōnă părēns. *St.* Āt mĭhĭ fātōrŭm lēgēs ævīque fŭtūrī Ēvēntūră pătēr pōssĕ vĭdērĕ dĕdĭt. *Tib. Voy.* Augur, Haruspex, Prædico. || *Dieu rendant des oracles.* Māgnām cuī mēntem ănĭmŭmquĕ Dēlĭŭs īnspīrāt vātēs. *V.* (*Id. Æ.* IV, 376, *Augur Apollo*). || *Augure de Rome.* Pōntĭfĭcŭm lĭbrōs, ānnōsă vŏlūmĭnă vātŭm. *H.* || *Eccl. Prophète.* Sānctī Dēŭs ōrĕ lŏcūtŭs Īsāīæ vātĭs. *P. Nol.* (6, 310). *Voy.* Propheta. || *Poëte.* Āt săcrī vātēs, ēt dīvŭm cūră vŏcāmŭr. *O.* Mē quŏquĕ dīcūnt Vātēm pāstōrēs. *V.* Vātĭs ăvārŭs Nōn tĕmĕrē ēst ănĭmŭs. *H. Voy.* Poeta. || *f. Prophétesse, sibylle.* Āmphrўsĭă vātēs. *V.* Ēt vānă vātēs āntĕ Cāssāndrām fŭī. *Sen.* (*Troad.* 37). SYN. Săcērdōs, dīvīnă, Sĭbўllă. || *Poétesse.* Sōlă tŭŭm vātēs Lēsbĭă vīncĕt ŏpŭs (scil. Sappho). *O.* SYN. Pŏētrĭă.

Vātĭcānŭs *et* Vātĭcānŭs, ī, *m.* (mons, collis). *Le Vatican, une des sept collines de Rome.* Rēddĕrĕt laūdēs tĭbĭ Vātĭcānī Mōntĭs ĭmāgō. *H.* Ēt Vātĭcānō frăgĭlēs dē mōntĕ pătēllās. *J.* (6, 344). Īn Vātĭcānĭs cōndĭtă mūstă cădĭs. *M.* (I, 19. Sic *Id.* passim).

Vātĭcĭnātŏr, ōrĭs, *m. Devin.* Ūndĕ tămēn vīvāt, vātĭcĭnātŏr hăbĕt. *O. Voy.* Vates. || *Eccl. Prophète.* Quōd sānctūs vātĭcĭnātŏr Prōdĭdĭt. *Prud.* (*Ham.* 343).

Vātĭcĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Prédire.* Quæ tĭbĭ fāctōrŭm pœnās īnstārĕ tŭōrŭm Vātĭcĭnŏr mŏrĭēns. *O.* Fīgăr ĕrăt vērāx vātĭcĭnātă sŏrŏr. *Id.* Sīc māgnă săcērdōs Ēst mĭhĭ dīvīnō vātĭcĭnātă sŏnō. *Tib.* (I, 6, 43). SYN. Prædīcō, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Parler comme un oracle.* Pārrĭcīdă... Săcrĭlĕgĕ... Pērjūrĕ. Vĕtĕră vātĭcĭnāmĭnī. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 129).

? Vātĭcĭnŭs, ă, ŭm. *Prophétique.* Ērgo ŭbĭ vātĭcĭnōs cōncēpĭt mēntĕ fŭrōrēs. *O.* (*Met.* II, 640. Alii leg. *faticinos, fatidicos*).

Vătĭēnă, æ, *f. Nom de femme.* Mĕă Vătĭēna, ămă bō. *Lepid.* (apud *Atil. Fort.* p. 2677).

Vătīnĭānŭs, ă, ŭm. *De Vatinius* 1. Quī, quūm mīrĭfĭcē Vătīnĭānă Mēūs crīmĭnă Călvŭs ēxplĭcāssēt *Cat.* (53, 2. *Id.* 14, 3).

Vătīnĭŭs, ĭī, *m.* 1. *Vatinius, consul romain noté d'infamie, qui vivait du temps de Cicéron.* Pēr cōnsŭlātŭm pējĕrāt Vătīnĭŭs. *Cat.* (52, 3). || 2. *Cordonnier de Bénévent, dont le nez difforme servit de type à une sorte de verrerie grotesque.* Vīlĭă sūtōrĭs călĭcēm mŏnŭmēntă Vătīnī. *M.* (XIV, 96). || *n. pl. Absolt. Vases à la Vatinius.* Vătīnĭōrŭm prōxĕnētă frāctōrŭm. *M.* (X, 3).

Vătĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Valgus. Līntĕă fērrĕt Ăprō vătĭŭs quūm vērnŭlă nūpĕr. *M.* (XII, 70).

Vătrāx, ācĭs. *Qui a les pieds tortus* Ūt sī prōgĕnĭem āntīquām, qua ēst Māxĭmŭ' Quīntŭs, Quā vărĭcōsŭ', vătrāx. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 99. Alii, *varicosus*).

Vătrēnŭs, ī, *m. Rivière de la Gaule Cispadane.* Vătrēno Ērĭdănōquĕ pĭgrĭōrēs. *M.* (III, 67).

? Vătrĭcōsŭs. *Voy.* Varicosus.

Vĕ, *partic. disj. Ou, ou bien.* Sī quĭs īn ādvērsŭm răpĭāt cāsūsvĕ dĕūsvĕ. *V.* Māgnă mĭnōrvĕ fŏrō sī rēs cērtābĭtŭr ōlĭm. *H.* Nēc quōd fŭĭmūsvĕ, sŭmūsvĕ, Crās ĕrĭmŭs. *O. Voy.* Vel. || 2. Vĕ. *Comme* Væ. (Sic scribit *Fest.* Item *Ne* pro *næ.*)

Vēcōrdĭă, æ, *f. Méchanceté.* Tāntă vēcōrdĭa īnnātă cuīquam ūt sĭēt, Ūt mălĭs gaūdĕānt ātque ēx īncōmmŏdĭs! *Ter.* (*And.* IV, 1, 2). SYN. Īmprŏbĭtās. || *Folie, délire.* Quæ tē vēcōrdĭă, Thēseūs, Eūrўtĕ, pūlsāt, ăĭt? *O.* SYN. Fŭrŏr, āmēntĭă, īnsānĭă, etc. *Voy.* Amentia.

Vēcōrs, ōrdĭs. *Foux, furieux, en délire.* Sēquĕ jăcĭt vēcōrs ē sūmmæ cūlmĭnĕ tūrrĭs. *O.* Īmpĭī bēllī mĭnās Āvērtĕre ūnŭs, tūquĕ vēcōrdēs pŏtēs Īnhĭbērĕ jŭvĕnēs. *Sen.* (*Phœn.* 290). SYN. Fŭrēns, fŭrĭōsŭs, īnsānŭs, etc. *Voy.* Amens. || *Sot, insensé.* Scrībēt mălă cārmĭnă vēcōrs. *H. Voy.* Stultus.

† Vēctātŏr, ōrĭs, *m. Comme* Vector. Mīxtĭs vēctātōr ēt ārmĭs Fōrtĭs ĕquŭs. *Corip.* (*Johan.* III, 253).

Vēctātŭs, ă, ŭm. *Traîné, porté.* Sēd sōlŭs văcŭō vĕlŭtī vēctātŭs īn ōrbĕ. *Man.* (II, 138).

Vēctīdĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nōstīn' Vēctīdī prædĭă? *Pers.* (4, 25).

Vēctīgāl, ālĭs, *n. Tribut, impôt.* Īnstārquĕ trŏpæī Rēttŭlĭt īgnōtŭm gĕlĭdĭs vēctīgāl āb ōrĭs. *Cl.* Ēt pătrĭŭm vēctīgāl sōlvĕrĕ gaūdĕt. *Id.* Ānnōnæ quŏquĕ vēctīgāl mērcēsquĕ sĕquētŭr. *Man.* (V, 248) SYN. Trĭbūtŭm, *qqf.* pōrtōrĭŭm, vēcūmă || *Revenu.* Ĕgŏ

vēctīgālĭă māgna, Dīvĭtĭās hăbĕō trĭbŭs āmplās rēgĭbŭs. *H.* SYN. Rĕdĭtŭs. || *Au fig. Tribut.* Vēctīgāl mĕrĭtæ cōnnŭbĭālĕ lўræ. *Cl.* (*Epist. ad Seren.* 18). **Sūpplĭcĭūm** vēctīgāl ĕrĭt. *Man.* (V, 627).

Vēctīgālĭs, ĕ. *Tributaire.*

Vēctĭs, ĭs, *m. Barre de bois ou de fer; épieu.* Vēctĕ Pĕlĕthrŏnĭūm Măcărĕūs īn pĕctŭs ădāctō Strāvĭt. *O.* Īn mĕdĭum hūc āgmĕn cūm vēctī, Dōnāx. *Ter.* (*Eun.* IV, 7, 4). || *Levier, pince.* Ēt vēctēs, ĕt ărcūs Ŏppŏsĭtīs fŏrĭbūs mĭnācēs. *H.* || *Barre de porte, ou verrou.* Cēntum ærĕī claūdūnt vēctēs ætērnăquĕ fērrī Rōbŏră. *V.* SYN. Pēssŭlŭs. || *Perche pour porter les fardeaux.* Līnĭgĕr īmpŏsĭtō sūspīrāt vēctĕ săcērdōs. *Claud.*

Vēctĭŭs *ou* Vēttĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Ō fērrĕă pēctŏră Vēctī! *J.* (7, 150. Et *Cat.* 98, 1, Vetti).

Vēctō, ās, ārĕ, *fréq. de* Veho. *Porter, transporter.* Cŏrpŏră vīvă nĕfās Stўgĭā vēctārĕ cărīnā. *V.* Nĭvĕ cāndĭdĭōrĭbūs āmbŏ Vēctābāntŭr ĕquīs. *O.* Vēctābŏr hŭmĕrīs. *H.*

Vēctōnēs, Vēctōnĭcŭs. *Voy.* Vettones.

Vēctŏr, ōrĭs, *m.* 1. *Celui qui porte, porteur; monture (cheval).* Quūm stēllĭgĕrī vēctŏr ŏlўmpī. *Sen.* (*H. OEt.* 1907, Atlas). Ēccĕ rŭdēns raūcō Sīlēnī vēctŏr ăsēllŭs. *O.* Ōptĭmŭ' vēctŏr. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 60, de equo). || 2. *Celui qui est porté, cavalier.* Sēd nĕquĕ vēctŏr ĕquūm... Cōmpărĭbūs frēnīs ārtĭlĭcēmquĕ rĕgĭt. *O.* Nōn vēctōr Lĭbўcī nĭgĕr căbāllī. *M.* (XII, 24). Cārmĕn... quōd cūrrēns vēctŏr ăb ūrbĕ lĕgăt. *Pp.* (IV, 7, 84). SYN. Ĕquĕs. || *Souv. Passager (sur un navire).* Īdēm nāvĭgĭūm, nāvĭtă, vēctŏr ĕrŏ. *O.* Cēdĕt ĕt īpsĕ mărī vēctŏr. *V.* Sōlă tĭbī hæc ēst caūsă tĭmōrĭs, Vēctōrēm nōn nōssĕ tŭūm. *L.* Īntēr vēctōrūm lăcrĭmās ĕt mōrtĭs mĕtūm. *Ph.*

† Vēctrīx, īcĭs, *f. du précéd. Monture.* Vēctrīcĭs prŏprĭæ fŭrēns ĭn ūsūs. (*Anth.* I, 628, scil. equæ)

Vēctūră, æ, *f. Voiturage, transport.* Ēcquĭs prō vēctūra ŏlīvī Rĕsōlvĭt? *Pl.* (*As.* II, 4, 26). || *Voiture, frais de voiturage.* Trēs mĭnās pro īstīs dŭōbūs præter vēctūrām dĕdī. *Pl.* (*Most.* III, 2, 136).

Vēctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Veho. *Voituré, transporté.* Dīvērsă pĕr æquŏră vēctī. *V.* Trāns æthĕră vēctæ. *Id.* || *Avec l'acc. sans prép.* Vēntīs măria ōmnĭă vēctī. *V.* (*Æ.* I, 524). Frūstrāquĕ tŏt æquŏră vēctæ. *V. Fl.* (V, 670).

† Vĕgĕŏ, ēs, ērĕ. *Exciter, animer.* Ēt mŏdĕrārĭēr hūnc frēnīs dēxtrāquĕ vĕgērĕ. *Lr.* (V, 1297). Cūm māgnō strĕpĭtū vūlcānūm vēntŭ' vĕgēbāt. *Enn.* (ap. *Fest.* v. *Metonymia*). Æquŏră sālsă vĕgēs īngēntĭbŭ' vēntīs. *Id.* (ap. *Non.* 2, 876).

† Vĕgĕtābĭlĭs, ĕ. *Vital.* Tērră grăvīs, lĭquĭdūm pĕlăgūs, vĕgĕtābĭlĭs āĕr. *Victor* (*Gen.* III, 103. Et *P. Nol.* 24, 165).

† Vĕgĕtāmĕn, ĭnĭs, *n. Mouvement, vie.* Sūnt trĭă nēmpĕ sĭmūl: lūx, ĕt călŏr, ĕt vĕgĕtāmĕn. *Prud.* (*Ham.* 75). Nōstræ vĕgĕtāmĭnă vītæ. (*Ib.* 299.)

† Vĕgĕtātŏr, ōrĭs, *m. Qui donne le mouvement.* Īrrĕquĭēs, cūncta īpsĕ mŏvēns, vĕgĕtātŏr ĭnērtūm. *P. Nol.* (5, 16). Prīncĭpĭum āc fīnĭs, vĕgĕtātŏr ĕt īntŭs ĕt ēxtrā. *Orient.* (*Trin.* 35).

† Vĕgĕtō, ās, ārĕ. *Donner le mouvement, animer, fortifier, faire croître.* Ūndĕ flŭēns ănĭmă strūctūm vĕgĕtāvĕrăt Ādām. *Prud.* (*Ham.* 846). Tĭbĭ, dūm vĕgĕtātă cŏhærēnt, Ănĭmūs sĭmŭl ĕt cărŏ sērvĭt. *Id.* (*Cath.* 10, 7). Sēd vĕgĕtāntĕ Dĕō mēns nūllīs claūsă tĕnēbrīs. *Alc.* (VI, 542). Ŭbĭ fōrtĭă mēmbră īntĕmĕrātă sălūs vĕgĕtăt. *Juvc.* (II, 356). Mātūrō cŭpĭēns mē vĕgĕtārĕ dĭē. *Aus.* (*Idyl.* 14, 6, de rosa). SYN. Ănĭmŏ, rōbŏrŏ.

Vĕgĕtŭs, ă, ŭm. *Plein de vigueur, vigoureux, fort.* Ŭbĭ cūrātă sŏpōrī Mēmbră dĕdĭt, vĕgĕtŭs præscrīpta ăd mūnĭă sūrgĭt. *H.* Sī nōbĭlem ănĭmūm vĕgĕtă lībērtās ălĭt. *Sen.* (*Hipp.* 459). Ætās vĕgĕtă. *Turpil.* (ap. *Non.* 4, 271). SYN. Vălēns, vălĭdŭs, vīvĭdŭs, ăgĭlĭs, strēnŭŭs, fōrtĭs, rōbūstŭs. || *Entier, intact.* Pēs īncŏlŭmĭs vĕgĕtūsquĕ mănēbĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 823). SYN. Īncŏlŭmĭs, īntĕgĕr, etc. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Anth.* I, p. 439.)

Vēgrāndĭs, ĕ. *Avorté, petit, faible.* Vēgrāndĭă fārră cŏlōnī Quæ mălĕ crēvērūnt vēscăquĕ pārvă vŏcānt. *O.* Hīc sæpĕ fālsūs mēssĭbūs vēgrāndĭbŭs. *Aus.* (*Epist.* 22, 13. Cf. *Varr. R. R.* 2, 2. *Gloss Isid.* « Vefaba, *parva faba.* ») || *Au fig.* Nĭmĭum ĭs vēgrāndī grădū. *Pl.* (*frag.* apud *Festum.*). || *Très-grand.* Ŭt rāmālĕ vĕtŭs vēgrāndī sŭbĕrĕ cōctūm. *Pers.* (1, 97. Sic *Ott. Jahn*, cum parte librorum. Alii *prægrandi*, quod defendit *Bentl.* ad *Hor. Sat.* I, 2, 129. Utrumque sensum agnoscit *Gell.* 5, 12).

Vĕhĕmēns *et syner.* Vēmēns, tĭs. *Violent, fort, grand.* Vĕhĕmēns vĭŏlēntĭă vīnī Cōntūrbāre ănĭmūm cōnsuēvĭt. *Lr.* (III, 481). Nīmīrūm quī quūm vĕhĕmēntī pērcŭlĭt īctū. *Id.* (VI, 311. *Ib.* 517, imber). Jām vērō clīnāta ēst ūngŭlă vēmēns Fōrtĭs ĕquī. *Cic.* (*Arat.* 53). SYN. Vĭŏlēns, vĭŏlēntŭs, ăcĕr, māgnŭs, īngēns, grăvĭs, vălĭdŭs, fōrtĭs. || *Au fig.* Vērum ŭbĭ vĕmēntī măgĭs ēst cōmmōtă mĕtū mēns. *Lr.* (III, 153). Ne hæc quĭdĕm Sāt vĕhĕmēns caūsa ăd ōbjūrgāndūm. *Ter.* (*And.* I, 1, 122). || *Exagéré.* Ŏdĭūmquĕ lībēllīs Sēdŭlŭs īmpōrtēs ŏpĕră vĕhĕmēntĕ mĭnīstĕr. *H.* Vĕhĕmēns ĭn ŭtrāmquĕ pārtēm, Mĕnĕdēme, ēs nĭmĭs, Aūt lārgĭtātĕ nĭmĭa, aūt pārsĭmōnĭă. *Ter* (*Heaut.* III, 1, 31). SYN. Īmmŏdĭcŭs. || *Véhément.* Præcēptŏr vĕhĕmēns ĕūndŏ fīrmăt. *Prud.* (*Peri.* 6, 20). Vēmēns, ĕt lĭquĭdŭs, pūrōquĕ sĭmīllĭmŭs āmnī *H.* SYN. Ācĕr, vīvĭdŭs. || *Aigre, mordant.* Mălĕdīctūm vĕhĕmēns ēsse ēxīstŭmānt. *Ter.* (*Ad. prol.* 17). Ēt sălĭbūs vĕhĕmēns īntrā pōmœrĭă nātĭs. *J.* (9, 11). SYN. Ācĕr, ăcērbŭs, mōrdāx. || *Irrité, furieux, méchant.* Vĕhĕmēns lŭpŭs, ĕt sĭbĭ ĕt hōstī Īrātūs părĭtĕr. *H.* Lăcĕrātŭs quĭdām mōrsū vĕhĕmēntĭs cănĭs. *Ph.* SYN. Īrātŭs, răbĭdŭs, ăcĕr. || *Terrible, redoutable.* Nĕ pœnās Nĕmĕsīs rĕpōscăt ā tē: Ēst vēmēns dĕă: lædĕre hānc căvētŏ. *Cat.* (50, 20). *Voy.* Terribilis.

Vĕhĕmēntĕr, *et qqf.* Vēmēntĕr. *Fortement, violemment.* Tāctŭs sūm vĕhĕmēntĕr vīscō. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 39). Ămōque, ĕt laūdo, ĕt vĕhĕmēntĕr dēsīdĕrō. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 38). Quāntō blāndĭŏr hæc, tāntō vĕhĕmēntĭŭ' mōrdĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 250). Nām tĭbĭ vēmēntĕr nŏvă rēs mōlītŭr ăd aūrēs Āccĭdĕrĕ. *Lr.* (II, 1024). SYN. Vĭŏlēntĕr, ăcrĭtĕr, fōrtĭtĕr vălĭdĕ.

Vĕhĕmēntĭă, æ, *f. Force, violence.* || *Sévérité, rigueur.* Hīnc quĭă nōn vălŭīt flēctī vĕhĕmēntĭă Sānctī. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 354).

Vĕhĭcŭlūm, ī, *n. Chariot, voiture.* Mĭhi æquum ēst dărī... vĕhĭcŭlă quī vĕhăr *Pl.* (*Aul.* III, 5, 28). Cŏmēs fācūndŭs īn vĭā prō vĕhĭcŭlo ēst. *P. Syr.* *Voy.* Plaustrum, Rheda. || *Au fig. Véhicule.* Vĕhĭcŭlum ārgēntī mĭsĕr ējĕcī. *Pl.* (*Pers.* V, 2, 5).

Vĕhŏ, ĭs, ēxī, ēctūm, ĕhĕrĕ. *Transporter en voiture, en bateau, etc., porter.* Nāvēm quæ Lўcĭōs fīdūmquĕ vĕhēbăt Ŏrōntēm. *V.* Pīsæām Phrўgĭīs vēxĭt ĕbūrnĭs ĕquīs (currus). *O.* Grānĭfĕrō sōlĭtūm quūm vĕhĭt ōrĕ cĭbūm. *Id.* Rētĭcŭlūm pānĭs, vēnālēs īntĕr, ŏnūstō Fōrtĕ vĕhās hŭmĕrō. *H.* Bācchĕ pătēr, tŭæ Vēxērĕ tĭgrēs. *Id.* Āccīngĕrĕ, nōstrām Vēctūrŭs dŏmĭnăm. *Cl.* SYN. Vēctŏ, dēvĕhŏ, trānsvĕhŏ, fĕrŏ, dēfĕrŏ, aūfĕrŏ, gĕrŏ, gēstŏ, pōrtŏ, trānspōrtŏ, trăhŏ. || *Rouler, charrier.* Dūm cœlūm stēllās, dūm vĕhĕt āmnĭs ăquās. *Tib.* (I, 4, 66). Quōdquĕ sŭō Tăgŭs āmnĕ vĕhĭt. *O.* SYN. Trăhŏ, vōlvŏ. || *Au fig.* Vēxīssĕ

poēmătă Thēspis. *H.* Pēr pōntūm pĭă bēllă vĕhō. *Sil.* || *Porter, élever.* Ārdŭă Tīphȳn, Nāvĭs ŏb innŏcŭæ mĕrĭtūm, sīc glōrĭă vēxĭt. *Cl.* || *Emporter.* Nĕquĕ Dīffīngĕt, īnfēctūmquĕ rĕddĕt Quōd fŭgĭēns sēmĕl hōră vēxĭt. *H.* SYN. Aūfĕrō, ābdūcō, răpĭō.

Au pass. Vĕhŏr, ĕrĭs, ēctūs sūm, ĕhī. *Être traîné, porté, emporté.* Quā tămĕn īpsĕ vĕhĕr (puppi). *O.* Pīscĕ vĕhī quædăm. *Id.* Pēr lĭquĭdūm vŏlŭcrī vĕhăr æthĕră pēnnā *Tib.* (IV, 1, 210). SYN. Vēctŏr, fĕrŏr, dēfĕrŏr, aūfĕrŏr, ĕō, etc.

Vēiă *ou* Vējă. æ, *f. Nom de femme.* Ăbāctā nūllā Vēiă cōnscĭēntĭā. *H.*

Vēiānĭŭs *ou* Vējānĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Vēiānĭŭs ārmīs Hērcŭlĭs ād pōstēm fīxīs. *H.*

Vēiēns *ou* Vējēns, tĭs, *m. f. n. De Véies.* Ēmptŏr ăgrī Vēiēntĭs. *H.* Nūnc īn pătērnīs sēdĭbŭs ēt sŏlō Vēiēntĕ. *St.* || *m. Habitant de Véies, les Véiens.* Vēiēntĭs cædĕ Tŏlūmnī. *Pp.* (IV, 10, 23). Vēiēntūm pŏpŭlī. *Sil.*

Vēiēntānŭs *ou* Vējēntānŭs, ă, ŭm. *De Véies.* Ēt Vēiēntānī bĭbĭtūr fæx crāssă rŭbēllī. *M.* (I, 104. *Id.* II, 53; *Pers.* 5, 147). || Vēiēntānŭm, *n.* (*s.-ent.* vinum). Quī Vēiēntānūm fēstīs pŏtārĕ dĭēbŭs. *H.*

Vēiēntō, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Ēt cūm mōrtĭfĕrō prūdēns Vēiēntŏ Cătūllō. (4, 113).

Vēiī *ou* Vējī, ōrŭm, *m. pl.* (Οὐήϊοι). *Véies, ancienne ville florissante d'Étrurie.* Ō Vēiī vĕtĕrēs, ēt vōs tūm rēgnă fŭīstĭs. *Pp.* (IV, 10, 27). Gāllōrūm făcĭbŭs, Vēiōsque hăbĭtāntĕ Cămīllō. *L.* Sī nōn ēt Vēiōs ōccŭpăt īstă dŏmŭs. (Apud *Suet. Ner.* 39.) || ? Vēiŭs, ă, ŭm. *De Véies.* Fōrtĕ sŭpēr pōrtæ dūx Vēiŭs ādstĭtĭt ārcĕm. *Pp.* (IV, 10, 31 Sed vox ignota, et legendum *dux Veiens*, ut sup vs. 23, *Veientis*, de eodem Tolumnio).

Vējŏvĭs, is, *m. Nom sous lequel les Romains adoraient Jupiter enfant, ou, selon d'autres, le dieu du mal.* Nōnīs săcrātă quŏd īllīs Tēmplă pŭtānt lūcōs Vējŏvĭs āntĕ dŭōs. *O.* (*Fast.* III, 429. *Ib.* 447. Cf. *Gell.* 5, 12; *Capel.* II, p. 40).

Vĕl, *partic. disj. Ou, ou bien.* Ātque, ŭbĭ jām brĕvĭōrquĕ dĭēs ēt mōllĭŏr æstās, Quæ vĭgĭlāndă vĭrĭs, vēl quūm rŭĭt īmbrĭfĕrūm vēr. *V.* Prīmā vēl aūtūmnī sŭb frīgŏră. *Id.* SYN. Vĕ, aūt, seū, sīvĕ. || *Et.* Sīlvĭŭs Ænēās, părĭtēr pĭĕtātĕ vēl ārmīs Ēgrĕgĭŭs. *V.* Pēctŏră Fābrĭcĭī dōnīs īnvīctă vēl ārmīs. *Cl. Voy.* Et. || *Même.* Vēl Prĭāmō mĭsĕrāndă mănŭs. *V.* Aūsīm vēl tĕnŭī vītēm cōmmīttĕrĕ sūlcō. *Id.* Ēxcĭpĭēt, vēl sī pūlvĕrŭlēntŭs ĕās. *M.* (III, 5). SYN. Ĕtĭām, quŏquĕ. *Voy.* Etiam. || *Par exemple.* Vēl mĕă quūm sævīs ăgĭtāt fāstīdĭă vērbīs. *H.* Vēl quūm sē păvĭdūm cōntrā mĕă jūrgĭă fīngĭt. *V.* (Adde *Ter. Heaut.* IV, 6, 2; *Hec.* I, 1, 3). SYN. Ūt, vĕlŭt, quōmŏdŏ.

Vēlābrēnsĭs, ĕ. *Du Vélabre.* Ēt Vēlābrēnsī māssă rĕcŏctă fŏcō. *M.* (XI, 52, 10. *Id.* XIII, 32).

Vēlābrŭm, ī, *n., et* Vēlābră, ōrŭm, *pl.* (Βήλαυρον). *Vélabre, quartier de Rome au pied du mont Aventin.* Quā Vēlābră sŏlēnt īn cīrcūm dūcĕrĕ pōmpās. *O.* Āt, quā Vēlābrī rēgĭō pătĕt, īrĕ sŏlēbăt. *Tib.* (II, 5, 33. Et *Hor. Sat.* II, 3, 229).

Vēlāmĕn, ĭnĭs, *n. Tout ce qui sert à recouvrir, à revêtir.* Tēxĭt ădōrātām cārnīs vēlāmĭnĕ fōrmām *Sedul.* (III, 294). SYN. Tēgmĕn, tĕgŭmēntŭm. || *Ordint. Vêtement.* Ēt cīrcūmtēxtūm crŏcĕō vēlāmĕn ăcānthō. *V.* Quæ nĭmĭūm grăcĭlĭs, plēnō vēlāmĭnă fīlō Sūmăt. *O.* Clārī vēlāmĕn hŏnŏrĭs. *J.* (3, 178). Vēlāmĭnă sūmmō Tēr cōnspēctă Jŏvī. *L.* SYN. Tēgmĕn, ămĭctŭs, etc. *Voy.* Vestis. || *Voile de tête.* Ēt vūltūs vēlāmĭnĕ cēlăt ămātŏs. *O.*

Vēlāmēntŭm, ī, *n. Comme le précédent.* || *En partic. Bandelettes que portaient les suppliants.* Vēlāmēntă mănū prætēndēns sūpplĭcĕ. *O.* SYN. Vittæ.

Vēlārĭŭm, ĭī, *n., et* Vēlārĭă, orum, *pl. Tente dressée au-dessus des théâtres.* Ēt pēgma, ēt pŭĕrōs īnde ād vēlārĭă rāptōs. *J.* (4, 122). SYN. Vēlŭm. PPH. Vēlōrūm ūmbrācŭlā.

Vēlātŭs, ă, ŭm. *Qui a des voiles, une voilure.* Cōrnŭă vēlātārum ōbvērtĭmŭs āntēnnārŭm. *V.* SYN. Vēlĭfĕr. || *Qui a un voile, voilé.* Vēlātă sūmmūm flāmmĕō tĕnŭī căpŭt. *Sen.* (*Oct.* 702). || *Revêtu.* Tŭnĭcā vēlātă rĕcīnctā. *O.* Ālbō Vēlātă pānnō. *H.* SYN. Vēstītŭs, tēctŭs, etc. || *Orné de guirlandes ou de bandelettes, comme pour les fêtes ou les supplications.* Vēlātīs mănĭbŭs ōrānt, īgnōscāmŭs pēccātūm sŭūm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 101). Īt pēr vēlātās ānnŭă pōmpă vĭās. *O.* Vēlātī rāmīs ōlĕæ (oratores). *V.* || *Au fig. Voilé, caché.* Vēlātīs cōrnĭbŭs ēt jām Lūnă vĕnĭt. *V Fl. Voy.* Abditus.

Vĕlēdă, æ, *f. Véléda, prophétesse divinisée par les Germains.* Căptīvæquĕ prĕcēs Vĕlēdæ. *Stat.* (Cf. *Tac. Germ.* 8).

? Vĕlēnēnsĭs. *Voy.* Veliensis.

Vĕlēs, ĭtĭs, *m. Vélite, fantassin armé à la légère.* Nōndūm cālfāctī vĕlĭtĭs hāstă sŏlūm. (*Ibis.* 48.) Mūltōs hāstātōs, pōst īd mūltōs vĕlĭtēs. *Pl.* (*Cist. fr.* ap. *Maium*). Ūt vĕlēs bŏnŭ' sūb vītēm quī sūbjĭcĭt hāstās. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Sub*, scil. sursum jacit. Corrupte legitur *subsit* apud *Fest.*, *submittit* apud *Paul.* Adde *Titin.* apud *Non.* 18, 2). SYN. Rōrārĭŭs. PPH. Ārmātūră lĕvĭs. *L.*

Vĕlĭă, æ, *f. Ville de Lucanie.* Quæ sĭt hĭēms Vĕlĭæ. *H. Voy.* Velinus. || *Un des quartiers de Rome.*

? Vĕlĭēnsĭs, ĕ. *De Vélia.* Sūppărūm pūrūm, Vĕlĭēnsĕ līntĕūm. *Nov.* (apud *Non.* 14, 20. Alii *Velenense*, ex *Isid.* 19, 22).

Vēlĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Garni de voiles.* Hūc ŭbĭ vēlĭfĕrām naūtæ ādvērtērĕ cărīnām. *O.* Pāllădă vēlĭfĕrō quærēntēm brāchĭă mālō. *Val. Fl.* SYN. Vēlātŭs. || *Qui enfle les voiles.* Æstās vēlĭfĕrīs sōlvĭt Ētēsĭīs. *Sen.* (*Thyest.* 129).

Vēlĭfĭcātŭs, ă, ŭm., *part. pass. Couvert de voiles, rendu navigable.* Crēdĭtŭr ōlīm Vēlĭfĭcātŭs Ăthōs. *J.* (10, 173).

Vēlĭfĭcō, ās, ārĕ, *n. Faire voile, naviguer.* Naūtā pēr ūrbānās vēlĭfĭcābăt ăquās. *Pp.* (IV, 9, 6). Fērt ĭtĕr ād Rōmām quōd vēlĭfĭcāntĕ vŏlātū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 405, navita). SYN. Vēlĭfĭcŏr, nāvĭgō. PPH. Vēlă dō, etc. *Voy.* Velum. || *Act. Au fig. Faire faire l'office du navire.* Vīscĕră vēlĭfĭcāns ănĭma īnspīrātă fĕrīnā. *Tert.* (*Jon. et Nin.* 98, de pisce Jonæ).

Vēlĭfĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Naviguer.* Cærŭla ăd īnfērnōs vēlĭfĭcātă lăcūs. *Pp.* (II, 28, 40). || *Au fig. Travailler avec ardeur, s'escrimer.* Īntērcā vērbă jăctāre, ēt lābrīs īntēr sē vēlĭtārī, vēlĭfĭcārĭēr. *Afr* (apud *Non.* 1, 2).

Vĕlīm, īs, *subj. de* Volo 2.

Vĕlīnŭs, ă, ŭm. *De Vélia.* Pōrtūsquĕ rĕquīrĕ Vĕlīnōs. *V.* || Vĕlīnŭs, *m.* (*s.-ent.* lacus). *Lac sur les confins des Sabins, auj. lac de Rieti.* Sūlfŭrĕā Nār ālbŭs ăquā, fōntēsquĕ Vĕlīnī. *V.* Sūb gĕlĭdō nūtrītŭm, Tŭllĕ, Vĕlīnō. *Sil.* || Vĕlīnă, *f.* (*s.-ent.* tribus). *L'une des tribus de Rome.* Hīc mūltum īn Făbĭā valĕt, īllĕ Vĕlīnā. *H.* Ūt quīsquĕ Vĕlīnā Pūblĭŭs ēmĕrŭĭt. *Pers.* (5, 73).

Vēlĭtātĭō, ōnĭs, *f. Escarmouche, engagement.* Ēquĭdēm me ād vēlĭtātĭōnem ēxērcĕō. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 41). || *Au fig. Dispute.* Vērbīs vēlĭtātĭōnēm fĭĕrī cōmpēndī vŏlŏ. *Pl.* (*As.* II, 2, 41. Cf. *Non.* 1, 2).

Vĕlĭtērnŭs, ă, ŭm. *De Vélitres.* || *Subst. m. Nom de guerrier.* (*Sil.* XIII, 229.)

Vĕlĭtēs, *m. pl. Voy.* Veles.

Vēlĭtŏr, ārĭs, ārī, *d. Escarmoucher; au fig. Se prendre de dispute.* Nēscĭŏ quĭd vōs vēlĭtātī ēstĭs īn-

tĕr vōs dŭōs. *Pl.* (*Men.* V, 2, 27). Cŏmpĕrcē vērbīs vēlĭtāri; ād rēm rĕdī. *Turpil* (ap. *Non* 1, 2. Adde *Afran.* et *Cæcil.* ibid.).

Vĕlĭtræ, ārŭm, *f. pl.* *Vélitres, ville des Volsques.* Sĕtĭa, ĕt īncĕlĕbrī mĭsĕrūnt vāllĕ Vĕlĭtræ. *Sil*

Vĕlĭŭs, ĭī, *m.* *Nom d'homme.* Vĕlĭŭs hānc Mārtī prō dŭcĕ vōvĭt ăvĕm. *M.* (IX, 32).

Vĕlĭvŏlāns, tĭs, *et* Vĕlĭvŏlŭs, ă, ŭm. *Qui va à voiles.* Ādvĕnĭt, ĕt fĕră vēlĭvŏlāntĭbŭs Nāvĭbŭ' cōmplēvĭt mănŭ' līttŏră. *Vet. Poet.* (apud *Cic. Div.* 1, 31). Ēt frĕtă vēlĭvŏlās nōn hābĭtūră rătēs. *O.* (Et *Lucr.* V, 1441). || *Où l'on va à voiles.* Dēspĭcĭēns mărĕ vēlĭvŏlūm tērrāsquĕ jăcēntēs. *V.* (Et *Ov. Pont.* IV, 16, 21. Vid. *Liv. And.* apud *Macr.* 6, 5).

Vēllĭcŏ, ās, ārĕ. *Picoter, tirailler.* Cōrnīx ādstăt; ĕă vōltŭrĭōs dŭŏ vĭcĭssĭm vēllĭcăt. *Pl.* (*Most.* III, 2, 146). Cuī dĕŭs ărrīdēns hōrrēntēs pĕctŏrĕ sētās Vēllĭcăt. *Nemes.* (3, 31). SYN. Vēllŏ, cārpŏ. || *Au fig. Médire.* Vēllĭcĕt ābsēntēm Dēmētrĭŭs. *H.* Nēc mĭhĭ tām dūrīs īnsūltĕt mōrĭbŭs, ĕt tē Vēllĭcĕt. *Pp.* (II, 5, 7). SYN. Cārpŏ, mōrdĕŏ, dētrăhŏ.

Vēllĭgĕr, ĕrī, *m.* *Le Porte-Toison ou le Bélier, constellation.* Vēllĭgĕr ĕt nīgrā cūrsūs stătĭōnĕ tĕnēbăt. *Germ.* (*fr.* in *Anth.* II, p. 340).

Vēllŏ, ĭs, vēllī *ou* vūlsī, vūlsŭm, vēllĕrĕ *Arracher.* Līmĭnă pērrūmpĭt, pōstēsque ā cārdĭnĕ vēllĭt. *V.* Hāstām dē cēspĭtĕ vēllĭt. *Id.* Āffīxām vēllēns ŏcŭlō pēndēntĕ săgīttām. *L.* SYN. Āvēllŏ, ēvēllŏ, cōnvēllŏ, rĕvēllŏ, ēxtrăhŏ, ēdūcŏ, ēmŏvĕŏ. PHR. Rādĭce āb īmā fūndĭtŭs vūlsōs sĭmŭl Ēvōlvĭt ōrbēs. *Sen. Voy.* Evello. || — sīgnă. *Enlever les étendards, décamper.* Ŭbĭ prīmūm vēllĕrĕ sīgnă Ānnŭĕrīnt sŭpĕrī. *V.* || *Déraciner* Nām quæ prīmă sōlō rūptīs rādīcĭbŭs ārbŏr Vēllĭtŭr *V.* SYN. Ēvēllŏ, ēxstīrpŏ, ērŭŏ, etc. *Voy.* Eruo. || *Arracher, cueillir.* Ūnguĭbŭs ĕt rārās vēllēntēm dēntĭbŭs hērbās. *O.* Sīccās dē cēspĭtĕ vūlsĕrăt hērbās. *L.* SYN. Cārpŏ, dēcērpŏ, etc. || *Arracher les cheveux, la barbe, épiler.* Pēctŭsquĕ pūlsāns părĭtĕr ĕt cŏmām vēllēns. *M.* (V, 38). Vēllūnt tĭbĭ bārbām Lāscīvī pŭĕrī. *H.* Īllă gĕnæ flōrēm prīmævō cōrpŏrĕ vūlsĭt. *L.* SYN. Ēvēllŏ, cārpŏ, etc. *Voy.* Vulsus. || *Séparer.* Nōn pōsse āmplēxū vēllĕrĕ, nātă, mĕō. *Fort.* (VI, 7, 334). SYN. Āvēllŏ, dīvēllŏ, ābstrăhŏ, sēpărŏ, etc. || *Pincer, pour avertir quelqu'un.* Vēllĕrĕ cœpī, Ēt prēssārĕ mănū lēntīssĭmă brāchĭă. *H.* Cŷnthĭŭs aūrēm Vēllĭt, ĕt ādmŏnŭĭt. *V.* Mōrs aūtēm vēllēns: Vīvĭte, ăĭt, vĕnĭŏ. (*Copa*, 38.) Vēllĕ lătŭs dĭgĭtīs, ĕt pĕdĕ tāngĕ pĕdēm. *O.* Vēllĭt sæpĭŭs aūrēm Īnvĭdă paūpērtās *Calp.* (4, 155). SYN. Vēllĭcŏ, præstrīngŏ, *qqf.* fŏdĭŏ (latus). || *Au fig. Tirailler, tourmenter.* Sēd mĕă sēcrētō vēllūntŭr pēctŏră mōrsū. *St* SYN. Tōrquĕŏ, pūngŏ.

Vēllŭs, ĕrĭs, *n.* *Flocon de laine, laine.* Mūrĭcĭbŭs Tŷrĭīs ĭtĕrātæ vēllĕră lānæ. *H.* Pōtāntĭă vēllĕră fūcūm. *Id.* Quāmvīs Mīlēsĭă māgnō Vēllĕră mūtēntŭr. *V.* Quæ vēllĕră mōtīs Nūlĭă trăhūnt dĭgĭtīs *O.* SYN. Lānă. *Voy. ce mot* || *Toison.* Īpse ărĭēs ĕtĭāmnūm vēllĕră sīccăt. *V.* Strātīsquĕ jăcēbăt Vēllĕrĭbŭs. *Id.* || — aūrĕŭm. *La Toison-d'Or, dépouille du bélier qui conduisit Phrixus en Colchide. Elle était suspendue à un chêne sacré près de la ville d'Éa, et confiée à la garde de monstres qui vomissaient des flammes. Ce fut pour la conquérir que les Argonautes entreprirent leur voyage.* Mōllĕ gĕrĭt tērgō lūcĭdă vēllŭs ŏvĭs. *Tib.* (II, 1, 62). Īnvĭdĕō Phrīxō, quēm pēr frĕtă trīstĭă tūtūm Aūrĕă lānĭgĕrō vēllĕrĕ vēxĭt ŏvĭs. *O.* PPH. Vēllŭs Ăthāmāntēūm, Phrīxēūm, Nĕphĕlēūm, Ææūm, aūrātūm, fūlvūm, rūtĭlūm. Aūrĕŭs ărĭēs. Aūrātă *ou* aūrĕă ŏvĭs, pēllĭs. Aūrātūm pĕcŭs. Aūrātă tēgmĭnă. Aūrātæ vēllŭs ŏvĭs. Ărĭēs *ou* ŏvĭs aūrātō *ou* fūlvō vēllĕrĕ, tēgmĭnĕ. Aūrātæ pĕcŭdĭs ēxŭvĭæ. VERS. Nĭtĭdō rădĭāntĭă vīllō (vellera). *O.* Pērvĕnĭt īn Cōlchās aūrĕă lānă dŏmōs. *Id.* Cūstōdīsque fĕrōs claūsĭt sērpēntĭs hĭātŭs, Īrĕt ŭt Æsŏnĭās aūrĕă lānă dŏmōs. *Pp.* Ādĭce ēxpĕtĭtă spŏlĭă Phrīxēī ărĭĕtĭs. *Sen.* Spŏlĭŭmquĕ Cōlchī pĕcŭdĭs aūrātæ tĕnēnt. *Id.* Ūnde ălĭŭs fūrtīvæ dēvĕhăt aūrūm Pēllĭcŭlæ. *J.* (Cf. *V Fl.* passim; *Ov. Met.* VII, 7; *Cat.* 64; *Sen. Med.*). *Voy.* Helle, Phrixus. || *En gén. Peau de bête.* Fūlvī sētīs hīrsūtă lĕōnĭs Vēllĕră. *O.* Lătĕrī cērvīnă sĭnīstrō Vēllĕră dēpēndēnt. *Id.* SYN. Pēllĭs, spŏlĭŭm, tēgmĕn. || *Bandelettes de laine dont on entrelaçait les couronnes.* Pārnāssĭă vēllĕră. *St. Voy.* Vitta. || *Divers objets ressemblant à la laine. Cocons de soie ou toupe de coton* Vēllĕrăque ŭt fŏlĭīs dēpēctānt tĕnŭĭă Sēres. *V.* Mōllĭă vēl tāctū quæ mīttūnt vēllĕră Sērēs. *Alcim.* (VI, 40). || *Nuages moutonnés.* Phœbŭs dēnsās īn vēllĕră nūbēs Spārsĕrăt. *L.* Tĕnuĭă nēc lānæ pēr cœlūm vēllĕră fērrī. *V.* || — ăquārŭm. *Neige.* Ādspĭcĕ quām dēnsūm tăcĭtārūm vēllŭs ăquārŭm Dēflŭăt. *M.* (IV, 3). Vēllĕrĭs æthĕrĭī sūccō lāctāntĕ rĕfēcĭt. *Paul. Nol.* (16, 211). || —(arborum). *Feuillage* Āt sĭmŭl īndŭĭmŭs nōstrīs sŭă vēllĕră rāmīs. *O* (*Nuc.* 131. Alii, *munera*).

Vēlŏ, ās, ārĕ. *Voiler, couvrir la tête.* Ēt căpĭtă āntĕ ārās Phrŷgĭō vēlāmŭr ămĭctū. *V.* SYN. Ōbvēlŏ, ōbnūbŏ, ŏpĕrĭŏ, tēgŏ, ōbtēgŏ, cōntēgŏ, īnvōlvŏ, ōbvōlvŏ, ābscōndŏ, etc. *Voy.* Tego. || *Ceindre la tête.* Vēlāt mātērnā tēmpŏră mŷrtō. *V.* Dūm vēlāt tēmpŏră vīttīs. *O.* SYN. Cīngŏ, cīrcūmdŏ, etc. || *En gén. Revêtir.* Ēt pĕcŭdūm fūlvīs vēlātŭr cōrpŏră sētīs. *V.* Glaūcō vēlābăt ămĭctū Cārbăsŭs (Tiberim). *Id.* Ăvēmquĕ Rēddĭdĭt, ĕt mĕdĭō vēlāvĭt ĭn āĕrĕ pēnnīs. *O.* Squāmīs vēlāntĭbŭs ārtŭs. *Id.* SYN. Tēgŏ, vēstĭŏ, etc. *Voy.* Vestio. || *Recouvrir, orner.* Nōs dēlūbră dĕūm... fēstā vēlāmŭs frōndĕ pĕr ūrbēm. *V.* Ēt vēlānt scăbrās flōrĭdă sērtă mŏlās. *O.* Āltăquĕ vēlēntŭr fōrtāssĕ Pălātĭă sērtīs. *Id.* SYN. Tēgŏ, ōrnŏ, dĕcŏrŏ, etc. || *Qqf. Attacher.* Nūnc rŏgēs quĭd fīăt? rēstĭs vīlĭs ēst: vēlēt gŭlām. *Pompon.* (ap. *Non.* 4, 479). SYN. Lĭgŏ, etc. || *Au fig. Couvrir, cacher.* Scĕlĕrĕ vēlāndum ēst scĕlŭs. *Sen.* (*Hip.* 721). SYN. Cēlŏ, ābscōndŏ, tēgŏ, etc. *Voy.* Abdo.

Vēlōcĭtās, ātĭs, *f.* *Vitesse.* Pĕrīcŭlōsă nēc rătēm flātū grăvī Pĕrūrgĕăt vēlōcĭtās. *P. Nol* (21, 359). SYN. Lĕvĭtās, īmpĕtŭs, etc.

Vēlōcĭtĕr. *Promptement, rapidement.* Vīsĕ sŏpōrĭfĕrām Sōmnī vēlōcĭtĕr aūlām. *O.* Quūmvĕ rĕnāscēntēm tĕrĕrēt vēlōcĭtĕr Hŷdrām. (*In Obit. Mæc.* 83.) Vēlōcĭŭs ĕt cĭtĭŭs nōs Cōrrūmpūnt vĭtĭōrum ēxēmplă dŏmēstĭcă. *J.* (14, 31). *Voy.* Cito, *adv.*

Vēlōx, ōcĭs. *Prompt, rapide.* Vēlōcēs Spārtæ cătŭlōs ācrēmquĕ Mŏlōssūm. *V.* Fāmă, mălūm quō nōn ălĭŭd vēlōcĭŭs ūllūm. *Id.* Vēlōxquĕ Mĕtaūrŭs (fluv.). *L.* Vēlōcĭă crūră. *O.* Vēlōx flāmmă. *Lr.* SYN. Cĭtŭs, cĕlĕr, præcĕps, lĕvĭs, etc. *Voy.* Celer. || *Au fig.* Prīncĭpĭūm dēs, Jānĕ, lĭcēt vēlōcĭbŭs ānnīs. *M.* (VIII, 8). Quŏs vēlōx lĕpŏrūm tĭmŏr fătīgăt. *Id.* (I, 105). Vēlōx ād făcĭnŭs. *Cl.* Rērūm prūdēntĭă vēlōx Āntĕ pĭlōs vĕnĭt. *Pers.* (4, 4). || *Avec l'inf.* Nēc jam ābsīstĕrĕ vēlōx. *St.* || — vĭă. *Chemin qu'on parcourt rapidement.* Vādĕ vēlōcī vĭă. *Sen.* (*Med.* 190. *Id. Troad.* 398). SYN. Brĕvĭs || — vĕnēnūm. *Poison violent.* Vēlōcĭŭsvĕ mīscŭīssĕ tōxĭcūm. *H.* SYN. Ācrĕ. || — īngĕnĭŭm. *Esprit vif, imagination ardente.* Īngĕnĭūm vēlōx, aūdācĭă pērdĭtă, sērmŏ Prōmptŭs. *J.* (3, 73). SYN. Ācrĕ, tōrrēns. || *Qqf. Avisé, qui a de la sagacité.* Ūsū pĕrĭtŭs hărĭŏlō vēlōcĭŏr. *Ph.* SYN. Ācĕr, săgāx, prūdēns. || *Subst. m. Nom d'homme.* (*Mart.* I, 111.)

Vēlŭm, ī, *n* *Voile de navire.* Tālĭă jāctāntī strīdēns ăquĭlōnĕ prŏcēllă Vēlum ādvērsă fĕrĭt. *V.* Vēl

tămēn spēctăt sūmmō flŭĭtāntĭă mālō. *O.* SYN. Cārbăsă, līntĕă, līnă, sĭnūs, *qqf.* ālæ. EP. Naūtĭcŭm, cĭtŭm, fŭgāx, lĕvĕ, vŏlĭtāns, cūrvŭm, căvŭm, sĭnŭōsŭm, lāxŭm; īnflātŭm, tŭmĭdŭm, tŭmēns, tūrgĭdŭm, plēnŭm. PPH. Vēlōrŭm sĭnŭs, ālæ. Vēlă āntēnnīs *ou* mālō pēndēntĭă, nēxă, āffīxă. Tōrtō cārbăsă līnō. VERS. Tēndūnt vēlă nŏtī. *V.* Vēntīs īntēndĕrĕ vēlă sĕcūndīs. Sĭnūs īmplērĕ sĕcūndōs. Plēnō sŭbĭt ōstĭă vēlō. *Id.* Flātūquĕ sĕcūndō Cārbăsă mōtă sŏnānt. *O.* Zĕphўrī vĕnĭānt īn līntĕă. *Id.* Īn Lĭbўām prŏpĕrō trānsmīsīt cærŭlă vēlō. *Sil.* Cŭcūrrĭt Vēlō prōrā sŭō. *J. Voy.* Navigo. || *Carguer les voiles.* Vēlă, līntĕă, cārbăsă lĕgŏ, cōllĭgŏ, cōntrăhŏ, sūbdūcŏ, dēpōnŏ, sūbstrīngŏ. VERS. Ātque ōmnīs nāvĭtă pōntō Hūmĭdă vēlă lĕgĭt. *V.* Ārdŭă jām dūdūm dēmīttĭtĕ cōrnŭă, rēctŏr Clāmăt, ĕt āntēnnīs tōtūm sūbnēctĭtĕ vēlŭm. *O.* || *Déplier les voiles.* Vēlă pāndŏ, dēdūcŏ, sōlvŏ, ēxplĭcŏ, fūndŏ; vēntīs dō, etc. Vēlīs ūtŏr. VERS. Vēlōrŭm pāndĭmŭs ālās. *V.* Jŭbĕt ūtī nāvĭtă vēntīs. *O.* Cōrnŭăque īn sūmmā lŏcăt ārbŏrĕ, tōtăquĕ mālō Cārbăsă dēdūcĭt, vĕnĭēntēsque āccĭpĭt aūrās. Plēnăquĕ cūrvātō pāndĕrĕ vēlă sĭnū. Pēndēntĭăque ūndĭquĕ rēctŏr Cārbăsă dēdūcĭt, nē quā lĕvĭs ēfflŭăt aūră. Īllĕ dĕdĭt cērtæ līntĕă plēnă fŭgæ. *Id.* Jūngĭtque ēxtrēmō fēlĭcĭă līntĕă mālō. *Pp.* Ūtĕrĕ vēlīs, Tōtōs pāndĕ sĭnūs. *J.* || Vēlă dō, făcĭŏ, sōlvŏ. *S'embarquer, naviguer.* Vīx ē cōnspēctū Sĭcŭlæ tēllūrĭs īn āltūm Vēlă dăbānt lætī. *V.* Dātĕ vēlă, īmpēllĭtĕ rēmōs. Sōlvĭtĕ vēlă cĭtī. *Id.* SYN. Vēlĭfĭcō *ou* vēlĭfĭcŏr, nāvĭgŏ. PPH. Nāvĕm sōlvŏ. Nāvĕm *ou* īn nāvĕm scāndŏ, cōnscēndŏ. Pōrtŭm, pōrtūs, lītŭs, līttŏră līnquŏ, rĕlīnquŏ, dēsĕrŏ. Pōrtū ēxĕŏ, ēxcēdŏ, ēgrĕdĭŏr, prōgrĕdĭŏr, prōvĕhŏr, dīscēdŏ. Mărĕ, æquŏr cōrrĭpĭŏ, căpēssŏ. Æquŏr nāvĕ *ou* nāvĭbūs cōnscēndŏ. Ĭtĕr vēlīs tēndŏ. Īn āltūm vēlă dō. Vēlă vēntīs, nŏtō dō, pāndŏ, īntēndŏ, ēxplĭcŏ, pērmīttŏ. Vīncŭlă, rĕtĭnăcŭlă, fūnēs, rŭdēntēs sōlvŏ, lāxŏ, rūmpŏ. Līttŏrĕ, mārgĭnĕ nāvĕm, rătĕm sōlvŏ; fūnĕm sōlvŏ, etc. Ā tērrā fūnĕm cōnvēllŏ. VERS. Pĕlăgī pĕtĕrĕ āltă părābăt. *V.* Dărĕ clāssĭbūs aūstrōs. Līttŏrĕ cēlsās Dēdūcūnt tōtō nāvēs. Līnquĭmŭs Ōrtўgĭæ pōrtūs, pĕlăgōquĕ vŏlāmŭs. Tēndĭt ĭtĕr vēlīs, pōrtūmquĕ rĕlīnquĭt. Tūm līttŏrĕ fūnĕm Dērĭpĕre, ēxcūssōsquĕ jŭbĕt lāxārĕ rŭdēntēs. *Id.* Sōlvĕ rătĕm. *O.* Sōlvūnt rĕtĭnăcŭlă pūppīs. Quūm vīncŭlă prōræ Sōlvĕrĕt. *Id.* Trāxitquĕ căvās ā līttŏrĕ pūppēs. *L.* Clāssēm răpĭēbăt īn ūndās. Sōlvēnsquĕ rătĕm dăt cārbăsă vēntīs. *Id.* Prōpēllĭte īn æquŏră nāvĕm. *Pp.* Nē tĭbĭ Tўrrhēnā sōlvātŭr pūppĭs ărēnā. *Id.* || *Au fig.* Ēt dēs īngĕnĭō vēlă sĕcūndă mĕō. *O.* Fāmæ nēc dărĕ vēlă sŭæ. *M.* (VIII, 70). Īnsānĭēntĭs dūm săpĭēntĭæ Cōnsūltŭs ērrō, nūnc rĕtrōrsŭm Vēlă dăre, ātque ĭtĕrārĕ cūrsūs Cōgŏr rĕlēctōs. *H.* || Vēlīs rēmīsquĕ. *Faire usage de la voile et des rames; au fig. Se hâter.* Rēmōquĕ mŏvĕ vēlōquĕ cărīnăm. *O.* Rēmĭgĭō vēlīsquĕ, quāntūm pŏtĕrīs, fēstīna ēt fŭgĕ. *Pl.* (*As.* I, 3, 5). || *Tenture, tapisserie.* Vēlă tĕgānt rīmās. *J.* (9, 105). Ōrnātās paūlo āntĕ fŏrēs, pēndēntĭă līnquĭt Vēlă dŏmŭs. *Id.* (6, 227). Frōndĭbŭs, ūt vēlō, Phœbēōs sŭbmŏvĕt īctūs. *O.* SYN. Aūlæă, *plur.* || *Comme* Velarium. *Tente de théâtre.* Nēc sĭnŭōsă căvō pēndēbānt vēlă thĕātrō. *Pp.* (IV, 1, 15). Quāmvīs nōn mŏdĭcō călĕānt spēctācŭlă sōlĕ, Vēlă rĕdūcūntŭr. *M.* (XII, 29. Et *Lucr.* IV, 73. *Ov. A. Am.* I, 103).

Vĕlŭt *et* Vĕlŭtī, *adv. Comme, de même que.* Āc vĕlūtī, vĕlŭt āgmĭnĕ fāctō, Quā dătă pōrtă, rŭūnt. *V.* Īmprōvīsum āsprīs vĕlŭtī quī sēntĭbŭs āngŭĕm Prēssĭt hŭmī nĭtēns. *Id.* Ēt vĕlŭt ābsēntēm cērtātim Āctæōnă clāmānt. *O.* Vĕlŭtī Cānnārum īn pūlvĕrĕ vĭctīs Cōnsŭlĭbŭs. *J.* (11, 198). SYN. Ūt, sīcŭt, tānquăm, quăsī, etc. *Voy.* Tanquam. || *Presque.* Cōrnŭăque ēxtrēmæ vĕlŭt ēvānēscĕrĕ lūnæ. *O.* SYN. Tānquăm, quăsī, pænĕ, etc. || *Comme* Utpote. Nēc sūccēnsŭĕrīs vĕlŭt sŭpērbō. *M.* (VII, 60. Gr. ὡς, ὥστε). || Vĕlŭt sī, Vĕlŭtī sī. *Comme si.* Vĕlŭtī sī cūnctă mĭnēntŭr Flūmĭnă, quōs mīscēnt pĕlăgō, sūbdūcĕrĕ fōntēs. *L.* || Vĕlŭt, Vĕlŭtī, *avec ellipse de* si. *Comme si.* Vĕlŭt ūnĭcă rēbŭs Spēs fŏrĕt āfflīctīs, pătrĭōs ēxcēdĕrĕ mūrōs. *L.* (I, 497. *Id.* IV, 252). Āc vĕlŭtī stĕt vŏlŭcrīs dĭēs. *H.* Sæpĕ, vĕlŭt gēmmās ējūs sīgnūmquĕ prŏbārĕm. *Tib.* (1, 6, 25). Vĕlŭtī cōgnōscĕrĕt. *O.* (*Met.* IV, 595). Vĕlŭt ūrgĕăt aūstĕr. *J.* (4, 59) Ēt vĕlŭt ēdōctōs jŭbĕăt vŏlĭtārĕ pĕr īpsŭm. *Man.* (V, 171). Vĕlŭtī dēscēndăt ăd īmōs Stīrpĕ lăcŭs ălĭā. *St.* (*Silv.* II, 3, 59. Hunc frequentem sensum a *Forcell.* novisque ejus editoribus mire omissum video).

Vēmēns, Vēmēntĕr. *Voy.* Vehemens.

Vēnă, æ, *f. Veine.* Ōssă, crŭŏr, vēnæ, călŏr, hūmŏr, vīscĕră, nērvī. *Lr.* (II, 669). Plēnīs tŭmŭērūnt gūttŭră vēnīs. *O.* Pāllēnt āmīssō sānguĭnĕ vēnæ. *Id.* EP. Sānguĭnĕă, trĕmēns, mĭcāns, sălĭēns, tūrgĭdă, sĭnŭōsă, mūltĭfĭdă. || *Saigner.* Vēnăm, vēnās ăpĕrĭŏ, īncīdŏ, pērtūndŏ, sēcŏ, īntērscīndŏ, ābscīndŏ, ābrūmpŏ, sōlvŏ, ēxsōlvŏ, rēclūdŏ. Fērrūm vēnæ ādmŏvĕŏ. PHR. Īntĕr īmă fĕrīrĕ pĕdīs sălĭēntĕm sānguĭnĕ vēnăm. *V.* || *Qqf. Artère, pouls.* Ād mĕdĭcūm spēctō, vēnīs fŭgĭēntĭbŭs, ægĕr. *O.* Dūmquĕ sŭō tēntăt sălĭēntĕm pōllĭcĕ vēnăm. *Id.* SYN. Ārtērĭă, pūlsŭs. || *Veine ou Filet d'eau.* Nē mălĕ fēcūndæ vēnă pĕrīrĕt ăquæ. *O.* Nēc īn Lŭcrīnā lōtă Sălmăcīs vēnā. *M.* (X, 30). SYN. Fōns, rīvŭs. || *Veine métallique, filon, mine.* Ēt quī prīncĭpĭō sūb tērrā quærĕrĕ vēnās Īnstĭtĭt. *Cat.* (66, 49). Ārgēntī vēnās aūrīquĕ sĕquūntŭr. *Lr.* (VI, 809). Ābdĭtă quĭd prōdēst gĕnĕrōsī vēnă mĕtāllī? (*Ad Pis.* 213.) Tĕnŭe ārgēntŭm vēnæquĕ sĕcūndæ. *J.* (9, 31.) *Voy.* Fodina. || *Veines du bois, du marbre, etc.* Vēnæ tăbŭlārŭm sæpĭŭs hīscānt. *Lr.* (VI, 1069). Ān pīctūrātā lūcēntĭă mārmŏră vēnā Mīrĕr? *St.* Pūrpŭrĕīs cēdīt cuī Sўnnădă vēnīs. *Cl.* || *Cellules des végétaux.* Sūdēnt īrrĭgŭæ frāgrāntĭă bālsămă vēnæ. *Cl.* || — hĭāntēs. *Fentes de la terre.* Seū dūrăt măgīs, ēt vēnās ādstrīngĭt hĭāntēs. *V.* SYN. Rīmă. || *Au fig. La partie intime.* Quærĭt pārs sēmĭnă flāmmæ Ābstrūsa īn vēnīs sĭlĭcīs. *V.* Vūlnŭs ălĭt vēnīs, ēt cæcō cārpĭtŭr īgnī. *Id.* SYN. *qqf.* Mēdūllă. || *Veine poétique.* Āt fĭdēs, ēt īngĕnī Bĕnīgnă vēna ēst. *H.* Stūdĭūm sĭnĕ dīvĭtĕ vēnā. *Id.* Sēd vātem ēgrĕgĭūm, cuī nōn sīt pūblĭcă vēnā. *J.* (7, 53).

Vēnābŭlŭm, ī, *n. Épieu de chasseur.* Rētĭă rāră, plăgæ, lātō vēnābŭlă fērrō. *V.* Splēndĭdăque ādvērsōs vēnābŭlă cōndĭt īn ārmōs. *O.* Lātūm sŭbĕānt vēnābŭlă pēctŭs. *L.*

Vĕnāfrŭm, ī, *n. Vénafre, ville de Campanie.* Hōc tĭbĭ Cāmpānī sūdāvĭt băccă Vĕnāfrī. *M.* (XIII, 101). Āccītā pūbĕ Vĕnāfrō. *Sil.* || — ānŭs, ă, ŭm, *adj. De Vénafre.* Prēssă Vĕnāfrānæ quōd băccă rēmīsĭt ŏlīvæ. *H.* (Et *Juv.* 5, 86).

Vēnālĭcĭŭs *ou* Vēnālĭtĭŭs. *Comme le suiv.*

Vēnālĭs, ĕ. *Exposé en vente.* Laūdăt vēnālēs, quī vūlt ēxtrūdĕrĕ, mērcēs. *H.* Vēnālēs īnjūrĭă fēcĕrĭt āgrōs. *J.* (14, 151). SYN. Vēnālĭcĭŭs, ēxpŏsĭtŭs, prōstāns. || Vēnālēs, ĭŭm, *m. pl. Esclaves.* Rētĭcŭlūm pānīs, vēnālēs īntĕr, ŏnūstō Fōrtĕ vĕhās hŭmĕrō. *H* (Et *Pl. Trin.* II, 2, 51). || *n. pl. Objets de vente.* Ī[illegible] prŏprĭōs fābrĭcārĕ dăbĭt vēnālĭă quæstūs. *Man.* (V, 204). || *Mercenaire, soldé.* Hīnc nŏvă cōmplērēnt ha[illegible] tārdō mīlĭtĕ cāstră Vēnālēs ănĭmæ, Rhŏdănī quī gūrgĭtĕ gaūdēnt. *Sil.* Āffērt vēnālem īn prœlĭă dēxtrăm. *Id.* || *Vénal, qui se laisse corrompre.* Aūdāx vēnālī cōmĭtātŭr Cūrĭŏ līnguā. *L.* Nūnquām vēnālēs ēssēnt ăd mūnŭs ămīcæ. *Pp.* (I, 16, 21). PHR. Ēmptīquĕ Quĭrītēs Ād prædām strĕpĭtūmquĕ lŭcrī sūffrāgĭă vēr-

tūnt. *Petr.* Ŏmnĭă Rōmæ Cūm prĕtĭō. *J.* || *Avec l'abl. Qu'on peut acheter avec.* Aūrō pūlsă fĭdēs, aūrō vēnālĭă jūră. *Pp.* (III, 13, 49). Nōn gēmmīs, nĕquĕ pūrpŭrā vēnālĕ nĕc aūrō. *H.* SYN. Mĕrcābĭlĭs, părābĭlĭs.

Vēnāns, tĭs, *m. Chasseur.* Vāstă vĕlūt Lĭbўæ vēnāntūm vōcĭbŭs ālĕs Quūm prĕmĭtŭr. *Cl.* Vēnāntūm sūbĭtō vōcĭbŭs cōntērrĭtŭs. *Ph.* SYN. Vēnātŏr. || *f. Chasseresse.* Vēnāntĭs ārcūm pērtĭmēscūnt vĭrgĭnĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 282). SYN. Vēnātrīx.

Vēnātĭcŭs, ă, ūm. *De chasse.* Ībo ŏdōrāns, quăsĭ cănĭs vēnātĭcŭs. *Pl.* (*Mil.* II, 2, 113). Vēnātĭcŭs ĕx quō Tēmpŏrĕ cērvīnām pēllēm lātrāvĭt ĭn aūlā (catulus). *H.* SYN. Vēnātŏr. PHR. Ēt lūstrīs rĕcŭbārĕ fĕrās, īntērprĕtĕ nārĕ Dīscērĕ, nōn vīsās ĕt ĭn āĕrĕ quærĕrĕ plāntās. *Sid.* (7, 189). *Voy.* Canis (*Chien de chasse*). || *Au fig. Qui va à la piste.* Prōlătīs rēbūs, părăsītī vēnātĭcī Sŭmŭs. *Pl.* (*Capt.* I, 1, 17).

Vēnātĭŏ, ōnĭs, *f. Chasse; en partic. Chasses qui se faisaient dans le cirque.* Pūlchĕr ădēst ŏnăgēr : mīttī vēnātĭŏ dēbĕt Dēntĭs Ērўthræī. *M* (XIII, 100). *Voy.* Venatus.

Vēnātŏr, ōrĭs, *m. Chasseur.* Vēnātŏr, tĕnĕræ cōnjŭgĭs īmmĕmŏr. *H.* Ēquō vēnātŏr Īāpўgĕ fērtŭr. *V.* SYN. Vēnāns. EP. Vāgŭs, ērrāns; vĭgĭl, mātūtīnŭs, īmpĭgĕr, strēnŭŭs, cĕlĕr, cĭtŭs. PPH. Fĕrārūm ăgĭtātŏr. Dīānæ *ou* nĕmŏrūm stŭdĭōsŭs, cūltŏr. Dīānæ mīlĕs. Āctæōnĭs æmŭlŭs. PHR. Āssuētāquĕ mūltō Vēnātū nĕmŏrūm (gens). *V.* Vēnātu īnvĭgĭlānt pŭĕrī, sīlvāsquĕ fătīgānt. Vīdĭmŭs ōbscūrīs prīmām sūb vāllĭbŭs ūrbēm Vēnātu āssĭdŭō. Āspĕr vīctū vēnātŭs ălēbăt. *Id.* *Voy.* Venor.

Vēnātrīx, īcĭs, *f. Chasseresse.* Nāmque hŭmĕrīs dē mōre hăbĭlēm sūspēndĕrăt ārcūm Vēnātrīx. *V.* Pēr călămōs vēnātrīcĭs phărĕtrāmquĕ pŭēllæ. *J.* (13, 80). SYN. Vēnāns. || *Qui chasse, de chasse.* Vēnātrīxquĕ mĕtū vēnāntūm tērrĭtă fūgĭt (ursa). *O.* Vēnātrīx, sīlvīs āspĕrā, blāndă dŏmī. *M.* (XI, 70, canis). SYN. Vēnāns, vēnātĭcă.

† Vēnātūră, æ, *f. Chasse, et au fig.* Īllam ŏcŭlīs vēnātūrām făcĕrĕ. *Pl.* (*Mil.* IV, 1, 43).

Vēnātŭs, ă, ūm, *part. de* Venor. *Qui a chassé.* Mīllĕ fĕrās Phœbē sīlvīs vēnātă rĕdībăt. *O.*

Vēnātŭs, ūs, *m. Chasse.* Vēnātu īnvĭgĭlānt pŭĕrī. *V.* Āssuētāquĕ mūltō Vēnātū nĕmŏrūm. *Id.* Quĭs tĭbĭ mōnstrābāt sāltŭs vēnātĭbŭs āptōs? *O.* SYN. Vēnātĭŏ. PPH. Vēnāndī cūră, lăbŏr, stŭdĭūm. Dīānæ stŭdĭūm, lūdŭs, pălæstră. PHR. Ēt quōdcūmquĕ sŏlĕt vēnāndī pōscĕrĕ cūră. *Man.* || *Par ext. Pêche.* Hūnc quī cēpi īn vēnātū mĕō. *Pl.* (*Rud.* IV, 3, 31).

Vēndĭbĭlĭs, ĕ. *Qui est de vente.* Ēt fūndŭs nĕc vēndĭbĭlĭs. *H.* (Et *Ov.* *Am.* III, 12, 10.)

Vēndĭcŏ. *Voy.* Vindico.

Vēndĭdī, *parf. de* Vendo.

† Vēndĭtārĭŭs, ă, ūm. *Vénal.* (*Pl.* *Stich.* I, 3, 102.)

Vēndĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Vendo. *Vendre.* Fīlī, nōn pŏtĕs āssĕ vēndĭtārĕ. *Cat.* (34, 8). || — mĕ. *Se prostituer.* Nōn ĕgŏ pōssūm, quæ īpsă sēsē vēndĭtăt, tŭtārĭĕr. *Pl.* (*Mil.* II, 3, 41). Dūm sē Păphĭæ mălĕ blāndŭs ădūltĕr Vēndĭtăt. *Prud.* (*Sym.* I, 286, Mars). SYN. Prōstĭtŭō. || *Au fig. Faire étalage de.* Nōmĕn cāsūmquĕ vēndĭtānt. *P. Nol.* (21, 332). *Voy.* Vendo.

Vēndĭtŏr, ōrĭs, *m. Vendeur.* Nĕc deest prōlātō jējūnŭs vēndĭtŏr aūrō. *L.* Tūrbātūr tōtā līgnōrūm vēndĭtŏr ūrbĕ. *Corip.* (*Just.* IV, 13). Vēndĭtŏr īnfēlīx, sĕd nōn fēlīcĭŏr ēmptŏr. *Dracont.* (II, 507). SYN. Mērcātŏr. || *Au fig.* Īmprŏbĕ lēgūm Vēndĭtŏr. *Cl.*

Vēndĭtŭs, ă, ūm, *part. Vendu.* Cōnjŭgĭs īnsĭdĭīs ĕt ĭnīquō vēndĭtŭs aūrō. *St.*

Vēndŏ, ĭs, dĭdī, dĭtūm, dĕrĕ. *Vendre* Vīgīntī mīnīs ŏpīnŏr pōssĕ me īllām vēndĕrĕ. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 93). Mērx ēst quæ, vēndĭtă sæpĕ, Vēndēntēm nūnquām dēsĕrĭt aūt mĭnŭĭt. *M.* (XII, 102). Vēndĕrĕ mūnĭcĭpēs pāctā mērcēdĕ sĭlūrōs. *J.* (4, 33). SYN. Vēnūmdŏ, vēnūm trādŏ, vēndĭtŏ, *qqf.* dīstrăhŏ. || *Au fig. Vendre, trafiquer.* Vēnde ănĭmām lūcrō. *Pers.* (6, 75) Hŏc rīdērĕ mĕūm, tām nīl, nūllā tĭbĭ vēndŏ Īlĭădĕ. *Id.* (1, 122). Sōllĭcĭtīsquĕ vĕlīm vēndĕrĕ vērbă rĕīs. *M.* (V, 16). Ēx quō sūffrāgĭă nūllī Vēndĭmŭs. *J.* (10, 77. *Id.* 14, 218, perjuria). || — mĕ, etc. *Se prostituer.* Āt tĭbĭ quī vĕnĕrēm dŏcŭīstī vēndĕrĕ prīmŭs. *Tib.* (I, 4, 59). *Voy. le précéd.* || *Trahir pour de l'argent.* Vēndĭdĭt hĭc aūrō pătrĭām. *V.* || *Faire étalage de, vanter.* Īnjūstē tōtūm dūcĭt vēndĭtquĕ pŏēmă. *H.* SYN. Vēndĭtŏ, ōstēntŏ, etc. *Voy.* Jacto

Vĕnēfĭcă, æ, *f.* *Voy.* Veneficus.

Vĕnēfĭcĭūm, ĭī, *n. Conjuration magique par les philtres.* Quōsquĕ vĕnēfĭcĭīs ābstŭlĭt īllă sŭīs. *O.* Ēt Ēsquĭlīnī pōntĭfēx vĕnēfĭcī. *H.* (Adde *Att.* ap. *Non.* 4, 218, veneficiis.) SYN. Cārmĕn. *Voy.* Magicus.

Vĕnēfĭcŭs, ī, *m.*, *et* Vĕnēfĭcă, æ, *f. Enchanteur magicien, magicienne.* Ĕgŏ pŏl īllum ŭlcīscăr hŏdĭē Thēssălūm vĕnēfĭcūm. *Pl.* (*Amph.* IV, 3, 9). Bărbără nārrātŭr vĕnīssĕ vĕnēfĭcă tēcūm. *O.* Quānti ūnă vĕnēfĭcă cōnstăt? *Juv.* (6, 626. *Voy.* Magus, Maga. || *Terme injurieux.* Ētĭāmnĕ dīcĭs ŭbĭ sīt, vĕnēfĭcĕ? *Pl.* (*Pers.* II, 4, 7). Quĭd, ăĭs, vĕnēfĭcă? *Ter.* (*Eun.* V, 1, 9). || — ŭs, ă, ūm. *Magique.* Cōncĭpĭt īllă prĕcēs, ĕt vērbă vĕnēfĭcă dīcĭt. *O.* *Voy.* Magicus.

Vĕnēnātŭs, ă, ūm. *Empoisonné, venimeux.* Ārvă vĕnēnātīs, prō sēmĭnĕ, dēntĭbŭs īmplēs. *O.* Nēvĕ vĕnēnātō lĕvĭūs fĕrĭārĭs āb āngue *Id.* (Sic *Lucr.* V, 27). *Voy.* Venenifer, Veneno. || *Au fig. Envenimé.* Nūllă vĕnēnātō līttĕră mīxtă jŏco ēst. *O.* PHR. Cāndĭdŭs ā sălĭbŭs sūffūsīs fēllĕ rĕfūgī. *O.* || *Qqf. Enchanté, magique.* Ōră vĕnēnātā tĕtĭgīt mīrāntĭă vīrgā. *O.* *Voy.* Magicus.

Vĕnēnĭfĕr, ĕră, ĕrūm. *Venimeux, vénéneux.* Jāmquĕ vĕnēnĭfĕrō sānguĭs mānārĕ pălātō. *O.* Quāndŏ vĕnēnĭfĕrī sērpēntĭs sævă prŏpāgŏ. *Juvc.* (II, 639). SYN. Vĕnēnātŭs, *qqf.* vīrōsŭs, pēstĭfĕr. PPH. Vĕnēnō, vĕnēnīs īnfēctŭs, īllĭtŭs, ādspērsŭs, īmbūtŭs, pērfūsŭs, mădēns, tīnctŭs, spūmāns, tŭmēns, plēnŭs, ārmātŭs, mĕtŭēndŭs, nŏxĭŭs. Vīrŭs hăbēns *ou* fĕrēns. Vĕnēnī tābĕ, tābō, fēllĕ, sănĭē; vīpĕrĕō sūccō, lētĭfĕrīs sūccīs īnfēctŭs, īmbūtŭs, etc. PHR. Nŏxĭă sērpēntum ēst ādmīxtō sānguĭnĕ pēstĭs : Mōrsū vīrŭs hăbēnt, ĕt sāltēm dēntĕ mĭnāntŭr. *L.* Mĭhĭ plēnă vĕnēnō Ōccūrrāt sērpēns. *Id.* *Voy. les suiv.*

Vĕnēnŏ, ās, ārĕ. *Saturer, teindre.* Quōs cōnchā pūrpŭra īmbŭēns vĕnēnāvĭt. *Cn. Matt.* (apud *Gell.* 20, 9). SYN. Mĕdĭcŏ, tīngŏ, īmbŭŏ, etc. || *Empoisonner, infecter de poison.* Pīgră vĕnēnātīs ēffūndĭt flūmĭnă vēnīs. *Cl.* SYN. Īnfĭcĭŏ, cōrrūmpŏ, vĭtĭŏ. PPH. Vĕnēnō, vĕnēnīs īnfĭcĭŏ, īmbŭŏ, īllĭnŏ, līnŏ, tīngŏ, ūngŏ, vĭtĭŏ, sūffūndŏ. Vĕnēnūm spārgŏ, īnfūndŏ, īnstīllŏ. Tābō īnfĭcĭŏ, cōrrūmpŏ, etc. VERS. Cōrrūpītquĕ lăcūs, īnfēcīt pābŭlă tābō. *V.* Pĕcŏrīque ādspērgĕrĕ vīrŭs. Vīpĕrĕam īnspīrāns ănĭmām. *Id.* Lātĭcēs rādīcĕ nŏcēntī Spārgĭt. *O.* Vĭtĭātās īnfĭcĭt aūrās. *Id.* *Voy.* Venenum. || *Empoisonner les armes.* Tēlă, săgīttās, spīcŭlă, călămōs vĕnēnō tīngŏ, īmbŭŏ, mĕdĭcŏ *ou* mĕdĭcŏr. VERS. Ūngĕrĕ tēlă mănū, fērrūmque ārmārĕ vĕnēnō. *V.* Quī, mōrtĭs sævō gĕmĭnēnt ūt vūlnĕrĕ caūsās, Ōmnĭă vīpĕrĕō spīcŭlă fēllĕ līnūnt. *O.* Ādspĭcĭs ĕt mīttī sūb ădūncō tōxĭcă fērrō, Ēt tēlūm caūsās mōrtĭs hăbērĕ dŭās. *Id* Mūltō sătūrāntŭr tēlă vĕnēnō. *L.* Īllĭtă tēlă dŏlīs. *Id.* Spīcŭlăque īnfūsūm fērrō lātūră vĕnēnūm, Quæ fĕrĭānt bĭs, mīssă sĕmĕl. *Sid.* || *Infecter les airs.* Ūt spătĭūm cœlī quādām dē pārtĕ vĕnēnĕt. *Lr.* (VI, 820). SYN

Cŏrrūmpŏ, vĭtĭŏ, īnfĭcĭŏ, pōllŭŏ, etc. *Voy.* Pestis. || *Au fig.* Nōn īstīc ōblīquo ŏcŭlō mĕă cōmmŏdă quīsquăm Līmăt, nōn ŏdĭo ōbscūrō mōrsūquĕ vĕnēnăt. *H.* SYN. Īnfĭcĭŏ, cŏrrūmpŏ, etc.

Vĕnēnŭm, ī, *n. Suc des plantes, ordint. de plantes vénéneuses, poison.* Quĭd lŏquăr hērbārŭm fībrās, mĕdĭcāntĕ vĕnēnō Tīnctās, lētĭfĕrī fūdīssĕ pĕrīcŭlă sūccī? *Prud.* (*Ham.* 230). Ēt fāllāx hērbă vĕnēnī. *V.* Mēmbrīs ăgĭt ātră vĕnēnă. *Id.* Mădĭdūm sūdōrĕ vĕnēnī. *O.* Quĭd hōc vĕnēnī sævĭt īn præcōrdĭīs? *H.* SYN. Tōxĭcŭm, ăcōnītă (orum). EP. Lūrĭdŭm, nĭgrŭm, ātrŭm, tētrŭm; ācrĕ, vēlōx, dīrŭm, trīstĕ, fūnēstŭm, lētĭfĕrŭm, pēstĭfĕrŭm, lētālĕ, īmmĕdĭcābĭlĕ, ēxĭtĭābĭlĕ, ēxĭtĭālĕ, nōxĭŭm, mōrtĭfĕrŭm. PPH. Lētālēs, lētĭfĕrī, fūnēstī *ou* vĕnēnātī sūccī. Vĕnēnĭfĕræ, mōrtĭfĕræ, trīstēs hērbæ. Hērbă nŏcēns. Fūnēstă grāmĭnă. Dīrŭm *ou* lētĭfĕrŭm mĕdĭcāmĕn. VERS. Hōrrēndīs īnfāmĭă pābŭlă sūccīs Cōntĕrĭt. *O.* Quĭdquĭd hăbĕt Cīrcē, quĭdquĭd Mēdēă vĕnēnī, Quĭdquĭd ĕt hērbārŭm Thēssălă tērră gĕrĭt. *Tib.* Mălă grāmĭnă pāstŭs (coluber). *V.* Quōdcūmquĕ grāmĕn flōrĕ mōrtĭfĕrō vĭrĕt, Dīrūsvĕ tōrtīs sūccŭs īn rādīcĭbŭs Caūsās nŏcēndī gīgnĭt, āttrēctăt mănŭ. *Sen.* Hērbāsquĕ, quās Iōlchŏs, ătque Ībērĭă Mīttĭt, vĕnēnōrŭm fĕrāx. *H.* Nēc dē tēllūrĕ crŭēntă Līvĭdă mōrtĭfĕrīs vēllātīs tōxĭcă sūccīs. *Sedul.* || *Donner du poison.* Vĕnēnŭm dō, præbĕō, īnfūndŏ, fūndŏ, mīscĕō. Vĕnēnō tōllŏ, nĕcō. Lētālēs hērbās *ou* sūccōs mīscĕō. VERS. Cōctūmquĕ vĕnēnŭm Prīvīgnōquĕ dătŭm. *J.* Pōcŭlă sī quāndō sævæ īnfēcērĕ nŏvērcæ. *V.* Lūrĭdă tērrĭbĭlēs mīscēnt ăcōnītă nŏvērcæ. *O.* Nēc mĕă mōrtĭfĕrīs īnfēcĭt pōcŭlă sūccīs Dēxtĕră, nēc cuīquām tētră vĕnēnă dĕdĭt. *Tib.* Stўgĭō spūmāntĭă pōcŭlă tābō Pōrrĭgĭt, ēt lārgē pœnās lētūmquĕ mĭnīstrăt. *Sil.* Sōrbĭtĭō tōllĭt quēm dīră cĭcūtæ. *Pers.* Lētālēs cōmpōnĕrĕ sūccōs. *St.* Vēlōcī cōrrūmpūnt pōcŭlă lētō. *L.* Īnfūndās ăcōnītă pălām. *Id.* Vĕnēnōsŭsvĕ mīscŭīssĕ tōxĭcŭm. *Hor.* || *Boire du poison.* Vĕnēnŭm bĭbŏ, ēbĭbŏ, haūrĭŏ, sūmŏ. VERS. Pōcŭlă fūrtīvō răpĭēt prŏpĕrātă vĕnēnō *Sil.* Nōn tămĕn ōbscūrō pĭă pōllŭĭt ōră vĕnēnō. *M.* Pōtō Mĭthrĭdātēs sæpĕ vĕnēnō. Sūmmă vĕnēnŭm pōtĭōnĕ dūxīstī. *Id.* Neū sŭbĕānt lābrīs pōcŭlă nīgră tŭīs. *Pp.* Pōcŭlă nēc trīstī grāmĭnĕ mīxtă bĭbūnt *Cl.* || *Sucs des plantes servant aux cérémonies magiques; magie, enchantements.* Vūlnŭs rĕfĕrēns, quōd cārmĭnĕ nūllō Sūstĭnĕăt, nūllīsquĕ lĕvĕt Mēdēă vĕnēnīs. *V Fl.* Vĕnēnă... nōn vălēnt Cōnvērtĕre hūmānām vĭcēm. *H.* Phœbē... dīrīs vērbōrum ōbsēssă vĕnēnīs Pāllŭĭt. *L.* (Et *Pl. Ps.* III, 2, 80). SYN. Hērbæ, sūccī, cārmĭnă, cāntŭs, etc. *Voy.* Magicus. || *Venin des serpents, etc.* Pērfūsŭs sănĭē vīttās ātrōquĕ vĕnēnō. *V.* Læsæquĕ vĕnēnŭm Mōrsĭbŭs īnspīrānt. *Id.* Ŭt ātrŭm Cōrpŏrĕ cōmbĭbĕrĕt vĕnēnŭm (Cleopatra). *H.* SYN. Vīrŭs, tābō (*abl.*), sănĭēs, fĕl, spūmă. EP. Vīpĕrĕŭm, spūmāns, ātrŭm, lătēns, cæcŭm, ōccūltŭm, etc. PPH. Vĕnēnī tābēs, fĕl, sănĭēs, spūmă, tābō. Vīpĕrĕæ spūmæ. VERS. Pĕnĭtūsque īn vīscĕră lāpsŭm Sērpēntīs fŭrĭālĕ mălŭm. *V.* Cōnjūx, īn quām cālcātă vĕnēnŭm Vīpĕră dīffūdĭt, crēscēntēsque ābstŭlĭt ānnōs. *O.* Īnspīrātquĕ nŏcēns vīrŭs, pĭcĕūmquĕ pĕr ōssă Dīssĭpăt ēt mĕdĭō spārgĭt pūlmōnĕ vĕnēnŭm. *Id.* || *Liqueur pour teindre en pourpre.* Ālbă nĕque Āssўrĭō fūcātūr lānă vĕnēnō. *V.* Lānă Tărēntīnō vĭŏlās īmĭtātă vĕnēnō. *H.* Tē nēc Āmўclæō dĕcŭĭt līvērĕ vĕnēnō. *M.* (VIII, 28). SYN. Mĕdĭcāmĕn, sūccŭs, *qqf.* sănĭēs, tābō, *abl. Voy.* Purpura. || *Fard.* Quūm pŏsĭtīs sŭă cōllĭnĕt ōră vĕnēnīs. *O. Voy.* Fucus. || *Préparation, drogue.* Pūtrīsque āfflūxĭt ăb āltō Hūmŏr, ēt īnfūsō făcĭēs sŏlĭdātă vĕnēno ēst. *L.* (VIII, 690). SYN. Mĕdĭcāmĕn, mĕdĭcāmēntŭm. || — mărĭs. *Écume.* Spūmæquĕ rĭgēntĭs Īngēntēs făcĭūnt tŭmŭlōs pĕlăgīquĕ vĕnēnŭm. *Man.* (V, 689) || *Au fig. Mauvais vin.* Nōs lĭbĭmŭs tōrtī pūllă vĕnēnă cădī. *M.* (IX, 3). || *Poison de l'amour.* Ōccūltum īnspīrēs īgnēm, fāllāsquĕ vĕnēnō. *V.* Cōquĭtūrque ārdēntĕ vĕnēnō. *O.* Vērtĭt fŭrĭālĕ vĕnēnŭm Pēctŭs īn āmbōrŭm. *Id.* Sī mĕă tēlă dĕdī blāndō mĕdĭcātă vĕnēnō. *Sil.* SYN. *Par ext.* Mălŭm. || *Venin de l'envie, de la calomnie, etc.* Ātră vĕnēnō īnvĭdĭæ. *Sil.* Līngua ēst sūffūsă vĕnēnō (de Invidia). *O.* Ātque ălĭquīs, cuī mēns hŭmĭlī læsīssĕ vĕnēnō Sūmmă. *St.* Quūm făcĭlēm stīllāvĭt īn aūrēm Ēxĭgŭūm dē nātūræ pătrĭæquĕ vĕnēnō. *J.* (3, 122). Ātrō cārmĭnă quæ mădēnt vĕnēnō. *M.* (VII, 71). Fraūdīsquĕ vĕnēnō Āggrĕdĭmūr mēntēs. *Sil.* Blāndōquĕ vĕnēnō Dēsĭdĭæ vīrtūs paūlātĭm ēvīctă sĕnēscĭt. *Id.* SYN. Vīrŭs, fĕl, tābēs, tābō, pēstĭs. || *Chose pernicieuse, fléau.* Hæc sūnt vĕnēnă fōrmōsārŭm mŭlĭĕrŭm. *Afran.* (ap. *Non.* 1, 1). Ōmnĭă cōllĭgām vĕnēnă. *Cat.* (14, 19, scil. libros ineptos). Vītæ crūdēlĕ vĕnēnŭm. *Id.* (77, 5). SYN. Pēstĭs, mălŭm, lŭēs. || *En parl. d'un homme.* Rŭpĭlī pūs ātquĕ vĕnēnŭm. *H.*

Vēnĕŏ, *mieux que* Vænĕŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ĭtŭm, īrĕ. *Être vendu.* Lўgdămŭs īn prīmīs, ōmnīs mĭhĭ caūsă quĕrēlæ, Vēnĕăt, ēt pĕdĭbŭs vīncŭlă bīnă trăhăt. *Pp.* (IV, 8, 79). Cōrrūptŭs vānīs rērŭm, quĭă vēnĕăt aūrō Rāra ăvĭs. *H.* Vēnĭt vīlīssĭmă rērŭm Hīc ăquă *Id.* Pŏpŭlōs vēnīrĕ sŭb hāstā. *Cl.* Vēnĭbūnt sērvī, sūpēllēx. *Pl.* (*Men.* V, 9, 92). SYN. Vēndŏr, vēnūmdŏr, vēnŭm ĕŏ. || † *arch.* Vēnĕŏr, *pass. Même sens.* Ĕgōne īllī vēnĕăr? *Pl.* (*fr.* apud *Diom.* 365). Rēppŭlĭt īllĕ fămēm vēnĭtŭs crīmĭnĕ frātrŭm. *Sedul.* (*Testam. collat.* 21. Quod participium agnoscit *Prisc.* 907, damnat autem *Diom.* 365).

Vĕnĕrābĭlĭs, ĕ, *et* Vĕnĕrāndŭs, ă, ŭm. *Digne de respect, auguste, vénérable.* Īlle ădmīrāns vĕnĕrābĭlĕ dōnŭm Fātālīs vīrgæ. *V.* Āntĕ Lărēm gūstĕt, vĕnĕrābĭlĭŏr Lărĕ, dīvĕs. *H.* Īllŭd ămīcĭtĭæ sānctum ēt vĕnĕrābĭlĕ nōmĕn. *O.* Īndĕ săcrō vĕnĕrāndă pĕtēs Pāllătĭă clīvō. *M.* (I, 71). Pīlādĕ nātĕ, mŏnĕ, vīrgā vĕnĕrāndĕ pŏtēntī. *O.* SYN. Vĕrēndŭs, rĕvĕrēndŭs, aūgŭstŭs, cŏlēndŭs, *par ext.* săcĕr, sānctŭs.

Vĕnĕrāns, tĭs, *part. de* Veneror. Quĭd tămĕn hæc prōsūnt quāmvīs vĕnĕrāntĭă mūltōs? *M.* (V, 15). || *Absolt.* Īntrārēs vĕnĕrāntĭbŭs Sĭcāmbrīs. *Sid.* (23, 246). SYN. Prōnŭs, prōcĭdŭŭs, etc.

† Vĕnĕrāntĕr. *Avec respect.* Sŭbmīssīque ōmnēs gĕnĭbŭs vĕnĕrāntĕr ădōrānt. *Tert.* (*J. Dom.* 184). Quæ vōs mūltĭplĭcī vĕnĕrāntĕr hŏnōrĕ sălūtānt. *Fort.* (V, 14, 9. *Id.* passim; *Sedul.* V, 432).

Vĕnĕrātĭŏ, ōnĭs, *f. Vénération, respect.* Nōmĭnĭs ōrāmŭs vĕnĕrātĭŏ sānctĭfĭcētŭr. *Juvc.* (I, 621. *Id.* II, 286, et passim). Glōrĭă pōntĭfĭcŭm, vĕnĕrātĭŏ Chrīstĭcŏlārŭm. *Fort.* (V, 21, 1). SYN. Rĕvĕrēntĭă, cūltŭs, hŏnōs.

Vĕnĕrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui révère.* Īllĕ dŏmūs vēstræ prīmīs vĕnĕrātŏr ăb ānnīs. *O.*

Vĕnĕrātŭs, ă, ŭm, *part. de* Veneror. 1. *Qui a vénéré.* Fāllācī vĕnĕrātŭs nūmĭnă cūltū. *O.* Vĕtĕrēs vĕnĕrātŭs ămōrēs. *Tib.* (II, 4, 47). || 2. *Pass. Vénéré* Cūrsūsquĕ dăbĭt vĕnĕrātă sĕcūndōs. *V.*

Vĕnĕrĕŭs *ou* Vĕnĕrĭŭs, ă, ŭm. *De Vénus.* Ĕădem hæc săcērdōs Vĕnĕrĭă. *Pl.* (*Rud.* II, 2, 25. *Id. Mil.* III, 1, 54; *Enn.* apud *Varr. L. L.* 5, 62; *Anth.* I, p. 662). SYN. Dĭōnæŭs, Ĕrўcīnŭs. || *Subst. f. Nom de femme.* (*Aus. Parent.* 27, 1.)

† Vĕnĕrŏ, ās, ārĕ. *Comme le suiv.* (*Plaut. Bacch.* II, 1, 4, venero; *Truc* II, 5, 23 venerem.)

Vĕnĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Vénérer, adorer, prier.* Fārrĕ pĭo ēt plēnā sūpplēx vĕnĕrātŭr ăcērrā. *V.* Plācātam Eūrўdĭcēn vĭtŭlā vĕnĕrābĕrĕ cæsā. *Id.* Nēc tū sūpplĭcĭbŭs mē sīs vĕnĕrātă lĭbēllīs. *Pp.* (II, 20, 33). SYN. Vĕrĕŏr, rĕvĕrĕŏr, cŏlŏ, ădōrŏ, hŏnōrŏ, prĕcŏr

PPH. Hŏnōrĕ, cūltū prōsĕquŏr, ōrnŏ, dĕcŏrŏ. Hŏnōrĕ cŏlŏ. *Voy.* Adoro, Sacrifico, Precor. || *Admirer, rechercher.* Sī vĕnĕrŏr stūltūs nĭhĭl hōrūm. *Hor.* (*Sat.* II, 6, 8).

1. Vĕnĕtī, ōrūm, *m. pl.* (Ἐνετοί). *Venètes, peuple de la Gaule Cisalpine, au fond de l'Adriatique.* Sīc Vĕnĕtūs stāgnāntĕ Pădō, fūsōquĕ Brĭtānnŭs Nāvĭgăt Ōcĕănō. *L.* (Et *Sil.* VIII, 607). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Quāntum Hȳpānĭs Vĕnĕtō dīssīdĕt Ērĭdănō. *Pp.* (I, 12, 4). Īn Vĕnĕtīs sĭnt laūtă lĭcĕt cōnvīvĭă tērrīs. *M.* (XIII, 88). SYN. Āntēnŏrĕŭs, Eūgănĕŭs. || 2. *Qui est de couleur bleue.* Cōntēntūsque īllīc vĕnĕtō dūrōquĕ cŭcūllō. *J.* (3, 170). Aūtūmnī vĕnĕtūs (color), fērrūgĭnĕ dīvĕs ĕt ōstrō. *Corip.* (*L. Just.* I, 324). Mĭcānt cŏlŏrēs, Ālbūs, vēl vĕnĕtūs, vīrēns, rŭbēnsquĕ. *Sid.* (23, 324). || *Subst. m. Vénètes, conducteurs de char de la faction Veneta, qui étaient habillés de bleu.* Vāpŭlăt āssĭdŭō vĕnĕtī quādrīgă flăgēllō. *M.* (VI, 46). Dē prăsĭnō cōnvīvă mĕŭs vĕnĕtōquĕ lŏquātŭr. *Id.* (X, 48, 23).

Vĕnĭă, æ, *f. Permission, faveur.* Ēxtrēmam hānc ōrō vĕnĭām; mĭsĕrērĕ sŏrōrĭs. *V.* Vĕnĭām dōnēc pătĕr īpsĕ sĕdēndī Trānquīllā jŭbĕt ēssĕ mănū. *St.* Hānc prō cōnjŭgĕ sūpplēx Ăccēpĭt vĕnĭām. *O.* SYN. Cōpĭă, lĭcēntĭă, făcūltās, lībērtās, *qqf.* mūnŭs. || Vĕnĭā tŭā. *Avec votre permission, sauf votre bon plaisir.* Īstă mĕīs fīēt nōtīssĭmă fōrmă lĭbēllīs, Cālvĕ, tŭā vĕnĭā. *Pp.* (II, 25, 3. Et *Ter. Ph.* II, 3, 31). SYN. Pācĕ tŭā. || Vĕnĭām dō. *Accorder une demande.* Dā vĕnĭām. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 19. Et *Pl. Bac.* III, 6, 3). SYN. Cōncēdŏ, ānnŭŏ, sĭnŏ. || *Grâce, pardon.* Tū mŏdŏ pōscĕ dĕōs vĕnĭām. *V.* Et vĕnĭām dăpĭbūs nūllīsquĕ părātĭbŭs ōrānt. *O.* SYN. Pāx, īndūlgēntĭă. || Dō vĕnĭām. *Pardonner.* Nāmquĕ dăbūnt vĕnĭām vōtīs, īrāsquĕ rĕmīttēnt. *Virg.* SYN Pārcŏ, īgnōscŏ. *Voy.* Parco.

Vĕnĭābĭlĭs *et* Vĕnĭālĭs, ĕ. *Eccl. Pardonnable, véniel.* Spēm căpĭō, fŏrĕ quĭdquĭd ăgō vĕnĭābĭle ăpŭd tē. *Prud.* (*Ham.* 935). Vĕnĭālĕ quĭdquĭd hōrum ĕrĭt. *Paul. Nol.* (10, 100). || *Qui produit le pardon.* Quŏd præsūmpsĭt ămŏr, sĭt vĕnĭālĕ mĭhī. *Fort.* (XI, 12, 8). Ēxtōrquēt hōc fōrtĕ Dĕī vĕnĭābĭlĕ sīgnŭm. *Id.* (II, 5, 1).

† 1. Vēnībŏ, *futur. de* Veneo. Ōmnĭă Vēnībūnt. *Plaut.* (*Men.* V, 9, 96). || † 2. Vĕnībŏ, *ancien fut. de* Venio. Sēxtă, sī tĭbĭ plăcĕt, Vĕnībŏ. *Pompon* (ap. *Non.* 10, 32).

Vĕnĭēns, tĭs. *Qui vient, venant.* Cōntrā tūrbă Phrȳgūm vĕnĭēns. *V.* || Ānnī vĕnĭēntēs. *La jeunesse et l'âge viril* (*auxquels succède le Retour*). Mūltă fĕrūnt ānnī vĕnĭēntēs cōmmŏdă sēcŭm, Mūltă rĕcēdēntēs ădĭmūnt. *H.* || *Futur, qui doit suivre immédiatement.* Cūrās vĕnĭēntem ēxtēndĭt ĭn ānnŭm. *V.* Dīscĕ tămĕn, vĕnĭēns ætās. *O. Voy.* Venturus.

Vĕnīlĭă, æ, *f. Vénilie, nom de plusieurs nymphes du Latium.* Cuī Pīlūmnŭs ăvūs, cuī dīvă Vĕnīlĭă mātĕr. *V.* (Alia est apud *Ov. Met.* XIV, 334).

Vĕnĭŏ, īs, vēnī, vēntŭm, vĕnīrĕ, *n. Venir, arriver.* Pārcĭte, ăb ūrbĕ vĕnĭt, jăm pārcĭtĕ, cārmĭnă, Dăphnĭs. *V.* Nēc vēnī, nĭsĭ fātă lŏcŭm sēdēmque dĕdīssēnt. Hūc, pătĕr ō Lēnææ, vĕnī. *Id.* Quā vōs tămĕn ūrbĕ vĕnītĭs? *O.* Ūndĕ vĕnīs? ēxclāmăt, cūjŭs ăcētō, etc. *J.* (3, 292). SYN. Ādvĕnĭŏ, ădvēntŏ, dēvĕnĭŏ, āccēdŏ, fĕrŏr, āffĕrŏr, dēfĕrŏr, ădsŭm, pērvĕnĭŏ, cōncēdŏ, ădvŏlŏ, tāngŏ, āttīngŏ, cōntīngŏ. PPH. Grădŭm, grēssŭm fĕrŏ, flēctŏ. Ĭtĕr, vĭăm, cūrsŭm hăbĕŏ, tĕnĕŏ, dīrĭgŏ. VERS. Hūc ădĕs, ō Lēnææ făvēns. *V.* Hūc tāntūm cōncēdĕ. Ūt prīmum ălātīs tētĭgĭt măgālĭă plāntīs. Dēvĕnĕrĕ lŏcōs lætōs ĕt ămœnă vĭrētă. *Id.* Ūt tēmplī tĕtĭgērĕ grădūs. *O. Voy.* Advenio. || *Venir par mer, par eau, aborder* Tūscūm rătĕ vēnĭt ĭn āmnĕm. *O.* Pēr quās mŏdŏ vēnĕrăt ūndās. Vēnĭmŭs ĭn pōrtŭm. *Id.* Pĕlăgĭnĕ vĕnīs ērrōrĭbŭs āctŭs? *V.* SYN. Fĕrŏr, vĕhŏr, ădvĕhŏr, dēfĕrŏr, nāvĭgŏ, āppēllŏ, pērlābŏr, āllābŏr. VERS. Lĭbȳæ cĭtūs ădstĭtĭt ōrīs. *V.* Ītălĭæ fŭgĭēntīs prēndĭmŭs ōrās. Āst ŭbĭ dīgrēssŭm Sĭcŭlæ te ădmōvĕrĭt ōræ Vēntŭs. Hūc cūrsum Īlĭăcās vēntō tĕnŭīssĕ cărīnās. Pĕlăgōquĕ rĕmēnsō, Īmprōvīsi ădĕrūnt. *Id.* Dīæ tēllūrĭs ăd ōrās Āpplĭcŏr *O. Voy.* Appello 2. || *Aller.* Nĭsĭ ĕō mērcātūm vĕnĭŏ, dāmnūm māxŭmum ēst. *Ter.* (*Ad.* II, 2, 23). Răpĭdūm vĕnĭēmŭs Ŏāxĕm. *V.* Hānc ēx dīvērsō sēdēm vĕnĭēmŭs ĭn ūnăm. *Id.* SYN. Ĕŏ, ădĕŏ, mīgrŏ, pĕtŏ, etc. *Voy.* Eo. || *Revenir.* Īnfēlīx! hŏdĭē vīr mĭhĭ rūrĕ vĕnĭt. *Pp.* (II, 23, 20). Vĕnīre īn pătrĭăm vŏlŭīt cūrsū pĕlăgĭō. *Ph. Voy.* Redeo. || *Venir en volant.* Hūc lĕvĭbūs cōrnīx pēnnīs dēlāpsă pēr aūrās Vēnĭt. *O.* SYN. Ādvŏlŏ, fĕrŏr, lābŏr, etc. *Voy.* Volo 1. || *Approcher, menacer, fondre sur.* Ād cōnflīgūndūm vĕnĭēntĭbūs ūndĭquĕ Pœnīs. *Lr.* (III, 845). Chāŏnĭās dīcūnt ăquĭlā vĕnĭēntĕ cŏlūmbās. *V.* SYN. Prŏpīnquŏ, īngrŭŏ, īmmĭnĕŏ, īnstŏ, īrrŭŏ. || *Venir d'en haut, tomber.* Vēnĭt ĭn hōc īllā fūlmĕn ăb ārcĕ căpŭt. *O. Voy.* Cado. || *Tomber, couler.* Nōn ēxspēctātā quŭm vĕnĭt īmbĕr ăquā. (*Ov. Nuc.* 120.) Cœlō vĕnĭt āgmĕn ăquārŭm. *V.* Sī lăcrĭmæ, nĕque ĕnĭm vĕnĭūnt īn tēmpŏrĕ sēmpĕr. *O.* SYN. Cădŏ, flŭŏ, etc || *Sortir.* Fūlmĕn ăb ōrĕ vĕnĭt. *O.* Gĕmĭnō lūmĕn ăb ōrĕ vĕnĭt. *Id.* SYN. Ēxĕŏ, ēmĭcŏ, ēxsĭlĭŏ, etc. || *Se lever, en parl. des astres.* Tē, vĕnĭēntĕ dĭē, tē, dēcēdēntĕ, cănēbăt. *V.* Vĕnĭt Hēspĕrŭs, ītĕ căpēllæ. *Id.* SYN. Sūrgŏ, ŏrĭŏr. || *Pousser, croître.* Hīc sĕgĕtēs, īllīc vĕnĭūnt fēlīcĭŭs ūvæ. *V.* Īpsæ Spōntĕ sŭā vĕnĭūnt. *Id.* SYN. Prōvĕnĭŏ, crēscŏ. || *Venir, parvenir, en parl. du bruit, d'une nouvelle.* Ā pŏpŭlō clāmŏr ĭn āstră vĕnĭt. *O.* Vūlgī quæ vōx ūt vĕnĭt ăd aūrēs. *V.* SYN. Pērvĕnĭŏ, fĕrŏr. || *Survenir.* Mĭsĕrāndăquĕ vĕnĭt Ārbŏrĭbūsquĕ sătīsquĕ lŭēs. *V.* SYN. Sŭpērvĕnĭŏ, īncĭdŏ. || *Au fig.* Quŭm læta vĕnīrĕt, Īnvĭdĭt fōrtūnă mĭhĭ. *V.* Hīnc cănĭbūs blāndīs răbĭēs vĕnĭt. Vĕnĭēt lūstrīs lābēntĭbŭs ætās. Ātque hăbĭlīs mēmbrīs vĕnĭt vĭgŏr. *Id.* Vĕnĭt ĭn ārtūs Līvŏr. *O.* Tārdă vĕnĭt dīctīs dīffĭcĭlīsquĕ fĭdēs. Spēs vĕnĭt ēx mĕrĭtō. Hæc quŏque ăb āltĕrĭŭs grātā dŏlōrĕ vĕnĭt (voluptas). *Id.* Hōræ Mōmēntō cĭtă mōrs vĕnĭt, aūt vĭctōrĭă lætă. *H.* || *Venir, en parl. d'une lettre.* Ēcquĭd, ŭt ē Pōntō nŏvă vĕnĭt ĕpīstŏlă, pāllēs? *O.* SYN. Fĕrŏr, dēfĕrŏr, āffĕrŏr, mīttŏr, trădŏr. || *Naître, provenir.* Hīnc vărĭæ vĕnēre ārtēs. *V.* SYN. Ŏrĭŏr, nāscŏr, etc. || *Arriver, avoir lieu, être fait.* Quŏd vĕnĭt ēx făcĭlī. *O.* Sōlă nēc hæc nōbīs īnjūrĭă vĕnĭt ăb īllō. Rēsquĕ nŏvæ vĕnĭūnt. *Id.* SYN. Ēvĕnĭŏ, fīŏ, āccĭdŏ. || — Īn mōrĕm, ĭn ēxēmplŭm, etc. *Devenir une habitude, un exemple, etc.* Jām dŏlŏr īn mōrēm vĕnĭt mĕŭs. *O.* Vĕnĭt ĭn ēxēmplūm fŭrŏr hĭc. *Id.* SYN. Ăbĕŏ. || — Īn fœdŭs. *Contracter une alliance.* Aūt hæc īn fœdĕră vēnī. *V. Voy.* Fœdus. || — ĭn ōră vĭrūm. *Devenir célèbre. Voy.* Os 1. || — ĭn āstră. *Voy.* Apotheosis. || — Īn mēntĕm. *Venir à l'esprit.* Nēc vĕnĭt īn mēntēm, quōrūm cōnsēdĕrĭs ārvīs? *V.* SYN. Sŭbĭt, sūccūrrĭt. || — Īn pārtēm. *Partager.* Hīnc sŏrŏr īn pārtēm mĭsĕrā cŭm mătrĕ dŏlōrĭs Vĕnĭt. *O.* || — Īn ărbĭtrĭŭm. *Se livrer à discrétion, être soumis.* Vĕnĭt ĭn ărbĭtrĭŭm quŭm Cȳthĕrēă mĕŭm. *O.* (*Id. Her.* 5, 36). || Īn *ou* Ād ārmă, ăd prœlĭă *ou* cērtāmĕn, etc. *Prendre les armes, aller à la guerre, venir à un combat.* Ān quŏd ĭn ārmă prĭŏr nūllēquĕ sŭb īndĭcĕ vēnī? *O.* Cērtāmĕn vĕnĭt ăd īmpăr. *Id.* Nēc sīc ăd prœlĭă vēnī. *V. Voy.* Bellum, Pugno. || — ūsŭs vĕnĭt. *Voy.* Usus.

Au pass. unip *On vient.* Ădūsquĕ dēcēm, nŭmĕrō crēscēntĕ, vĕnītŭr *Ov.* Vēntum ĕrăt ăd rīpăm. *Id.*

vĕntum ĕrăt ăd Thēbās. *St.* Vĕntum ĕrăt ăd Vēstæ. *H.* Sī quăndo ăd prœlĭă vĕntum ēst. *V.*

┼ Vĕnītŭs, ă, ŭm, *part. p. Voy.* Veneo.

┼ Vĕnŏ, ās, ārĕ, *arch. Comme le suiv.* Tĕnĕŏr cōnsĭptā, ŭndĭquĕ vēnŏr. *Enn.* (apud *Non.* 2, 878. Cf. *Prisc.* 794).

Vēnŏr, ārĭs, ātŭs sŭm, ārī, *d. Chasser (le gros gibier).* Ēt cănĭbŭs lĕpŏrĕm, cănĭbŭs vēnābĕrĕ dāmās. *V.* Aŭt ācrēs vēnābŏr ăprōs. *Id.* Vēnātum īn sīlvās jŭvĕnīlĭtĕr īrĕ sŏlēbăm. *O.* Cāssĭbŭs īmpŏsĭtīs vēnŏr. *Pp.* (IV, 2, 33). PPH. Vēnātŭm ĕŏ. Fĕrās sēctŏr, īnsēctŏr, pērsĕquŏr, ăgŏ, ăgĭtŏ, ēxăgĭtŏ, tūrbŏ, ūrgĕŏ, fătīgŏ; cănĭbŭs, cătŭlīs ăgĭtŏ, etc. Fĕrīs rētĭă, lăquĕōs, plăgās tēndŏ, pōnŏ; dŏlōs, īnsĭdĭās mōlĭŏr, mĕdĭtŏr, strŭŏ, părŏ. Fĕrās īn rētĭă ăgŏ, pēllŏ, trūdŏ, ăgĭtŏ. Sīlvās, sāltŭs rētĭbŭs, plăgīs, īndāgĭnĕ cīngŏ, claŭdŏ, sēpĭŏ, cīrcŭmdŏ. Cērvŏs fōrmīdĭnĕ tērrĕŏ, ăgĭtŏ, etc. Fĕrārŭm lătēbrās, spēlūncās, lūstră īntrŏ, rīmŏr, tūrbŏ. Vēnātū, vēnātĭbŭs īnvĭgĭlŏ, stŭdĕŏ. Dĭānæ, vēnāndī stŭdĭŭm *ou* stŭdĭă cŏlŏ. Vēnāndō pēr jŭgă, pēr sīlvās văgŏr. VERS. Părthĕnĭōs cănĭbŭs cīrcŭmdărĕ sāltŭs. *V.* Vēlōcēs jăcŭlō cērvōs cŭrsūquĕ fătīgăt. Tūm lăquĕīs căptārĕ fĕrās ēt făllĕrĕ vīscō. Nēc rētĭă cērvīs Ūllă dŏlŭm mĕdĭtāntŭr. Īnsĭdĭīs cŭrsūquĕ fĕrās ăgĭtābăt Iūlŭs. Hōs (cervos) nōn īmmīssīs cănĭbŭs, nōn cāssĭbŭs ūllīs, Pūnĭcĕæve ăgĭtānt păvĭdōs fōrmīdĭnĕ pēnnæ. Aŭt spūmāntĭs ăprī cūrsŭm clāmōrĕ prĕmēntĕm. Sæpe ĕtĭām cūrsū tĭmĭdōs ăgĭtābĭs ŏnāgrōs... Sæpĕ vŏlūtābrīs pūlsōs sīlvēstrĭbŭs ăprōs Lātrātū tūrbābĭs ăgēns, mōntēsquĕ pēr āltōs Īngēntēm clāmōrĕ prĕmēs ăd rētĭă cērvŭm. *Id.* Dūmquĕ fĕrās sĕquĭtŭr, dūm sāltŭs ēlĭgĭt āptōs, Nēxĭlĭbŭsquĕ plăgīs sīlvās Ĕrўmănthĭdăs āmbĭt. *O.* Aŭt păvĭdōs tērrĕ vărĭā fōrmīdĭnĕ cērvōs, Aŭt cădăt ādvērsā cŭspĭdĕ fōssŭs ăpĕr. Īn ăprōs Aŭdĕt ĕt hīrsūtās cōmĭnŭs īrĕ lĕās. *Id.* Nōn tămĕn ŭt vāstōs aŭsīm tēntārĕ lĕōnēs, Aŭt cĕlĕr āgrēstēs cōmĭnŭs īrĕ sŭēs. *Pp.* Vēnātū sīlvās ēxērcĕt ŏpācās, Aŭt Pīndī nĕmŏra ēxcŭtĭēns, aŭt Mænălă lūstrāns. *Sil.* Īpsa ĕgŏ pēr mōntēs rētĭă tōrtă fĕrām; Īpsa ĕgŏ vēlōcīs quærām vēstīgĭă cērvæ, Ēt dēmām cĕlĕrī fērrĕă vīnclă cănī. *Tib.* Vēnātŏr sāltŭs cănĭbŭs quătĭt. *Petr.* Vēnātū cīngĕrĕ sāltŭs, Ēt jŭgă rīmārī cănĭbŭs Gætūlă vĭdēbăt. *Cl.* Hīc ŏlĭdām clāmōsŭs ăgēs īn rētĭă vūlpēm, Mōrdēbĭtquĕ tŭōs sōrdĭdă prædă cănēs. *M.* Aŭt īmpĕdītām cāssĭbŭs rĕfērt dāmăm. *Id.* Nām fŏvĕa ātque īgnī prĭŭs ēst vēnārĭĕr ōrtŭm Quām sēpīrĕ plăgīs sāltŭm, cănĭbŭsquĕ cĭērĕ. *Lr.* Īnstrŭmēntă părăt vēnāndī. *Rutil.* Ălĭŭs rārās Cērvīcĕ grăvī pōrtārĕ plăgās, Ălĭŭs tĕrĕtēs prŏpĕrĕt lăquĕŏs; Pīctă rŭbēntī līnĕā pēnnā Vānō clūdăt tērrōrĕ fĕrās: Tū grăvĕ dēxtrā læ̆văquĕ sĭmŭl Rōbŭr lātō dīrĭgĕ fērrō; Tū præcĭpĭtēs clāmōrĕ fĕrās Sūbsēssŏr ăgēs; tū jām vīctŏr Cūrvō sōlvēs vīscĕră cūltrō. *Sen. Voy.* Venator, Canis. || *En parl. des animaux.* Vēnāri ăsēllō cōmĭtĕ quŭm vēllēt lĕŏ. *Ph.* Īn ādvērsō... vēnātŭr Ămānō (tigris). *V. Fl.* Fămŭlæ Jŏvĭs ēt gĕnĕrōsæ Īn sāltū vēnāntŭr ăvēs. *Juv.* (14, 81). || *Au fig. Rechercher, être à la poursuite.* Nōn ĕgŏ vēntōsæ plēbīs sŭffrāgĭă vēnŏr. *H.* Pōmīs vĭdŭās vēnēntŭr ăvārās. *Id.* Nēc quō vēnētŭr ămōrēs. *O.* Ūnām fōrmosam, ĕt ŏcŭlīs vēnāntēm vĭrōs. *Ph.* SYN. Aŭcŭpŏr, căptŏ. PHR. Cœnæ quŭm rētĭă tēndĭt. *M.* || — vērbă. *Écouter en cachette une conversation.* Quī vērbă vēnātŭr mĕă. *Turpil.* (ap. *Non.* 4, 271). SYN. Sūblĕgŏ.

Vēnōsŭs, ă, ŭm. *Veineux, qui a les veines saillantes; âpre, raboteux, et au fig.* Ēst nūnc, Brīsēī quēm vēnōsŭs lĭbĕr Āttī, Sūnt quōs Păcŭvĭŭsque ĕt vērrŭcōsă mŏrētŭr Āntĭŏpă. *Pers.* (1, 76. Bene Schol. « *Venosus*, quasi inæqualis, horridus; similiter et *verrucosa* Antiopa » Opponeretur *lævis, politus*).

Vēntĕr, trĭs, *m. Ventre (sa forme extérieure).* Vēntrĕ mĭnŏr zōna ēst: tŭnĭcārŭm vīnclă rĕlāxăt. *O.* Īntŭmŭĭt sŭffūsā vēntĕr ăb ūndā. *Id.* Mōntānī quŏquĕ vēntĕr ădēst ăbdōmĭnĕ tārdŭs. *J.* (4, 107). Vēntrem ălĭēnŭm Mœstŭm fŏvēre ēx mŏlĭto hōrdĕo, ŭtī cătăplāsmō. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 210). SYN. Ālvŭs, ăbdōmĕn, *qqf.* vēntrĭcŭlŭs, ŭtĕrŭs. EP. Tŭmēns, tŭmĭdŭs, tūrgĭdŭs. || *Ventre, intestins.* Fœdīssĭmă vēntrĭs Prōlŭvĭēs. *V.* Sōrbă sŭmŭs, mōllēs nĭmĭŭm dūrāntĭă vēntrēs. *M.* (XIII, 26). SYN. Ālvŭs, vīscĕră, īntēstīnă. PPH. Pĕnĕtrālĭă vēntrĭs. *Juvc.* || *Panse, estomac.* Quĭdquīd quæsĭĕrăt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *H.* Tūnc ĕgŏ nōn ŏcŭlōs, sēd vēntrēm pāscĕrĕ vēnī *M.* (IV, 78). Ærĕ pătērnō, Āc rēbŭs mērsīs īn vēntrĕm. *J.* (11, 40). SYN. Stŏmăchŭs, gŭlă. EP. Căvŭs, căpāx, ăvĭdŭs, ĭnānĭs, jējūnŭs, fămēlĭcŭs, īnsătĭātŭs; plēnŭs, rĕfērtŭs, grăvĭs, ŏnūstŭs. PHR. Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vūlgārĭă tēmnĭt. *H.* Mălă cōpĭă quāndō Ægrŭm sōllĭcĭtăt stŏmăchŭm. Cōrpŭs ŏnūstŭm Hēstērnīs vĭtĭīs. *Id.* Stŏmăchŭs fērvēt vīnōquĕ cĭbōquĕ. *J.* Stŏmăchŭm lāxārĕ săgīnīs. *Id.* || *Au fig. Faim, appétit.* Măgīstĕr ārtĭs, īngĕnĭquĕ lārgītŏr Vēntĕr. *Pers.* (*Prol.* 10). Quōs īmprŏbă vēntrĭs Ēxēgĭt cæcōs răbĭēs. *V.* SYN. Fămēs, īnglŭvĭēs. *Voy.* Fames. || *Gastronome, glouton.* Vīvĭtĕ lūrcōnēs, cŏmĕdōnēs, vīvĭtĕ vēntrēs. *Lucil.* (apud *Non.* 1, 34). *Voy.* Helluo. || *Le sein de la mère.* Ūt sŭă mātūrŭs cōmplēvĭt tēmpŏră vēntĕr. *O.* Hŏmĭnēs īn vēntrĕ nĕcāndōs Cōndŭcĭt. *J.* (6, 595). SYN. Ŭtĕrŭs, vīscĕră. || *Au fig. Ventre.* Tōrtūsquĕ pĕr hērbăm Crēscĕrĕt īn vēntrĕm cŭcŭmĭs. *V.* Tŭmĭdōquĕ cŭcŭrbĭtă vēntrĕ. *Pp.* (IV, 2, 43). Ēt pāne ēt vēntrĕ lăgēnæ. *J.* (12, 60). || *Qqf. Flancs de navire.* Nām prŏpĕ jām tŭmĭdās vēntrĕ bĭbēbăt ăquās. *Fort.* (X, 10, 10). SYN. Lătŭs.

Vēntĭdĭŭs, ĭī, *m. Lieutenant d'Antoine contre les Parthes.* Prŏbāstī, Vēntĭdĭō māctātĕ Săpŏr. *Sid.* (2, 457). Vīctrīcēsque ăquĭlās sŭb dŭcĕ Vēntĭdĭō. *Gall.* (*Eleg. fragm.*, vs. 54). || *Autres.* (*Juv.* 11, 22.)

┼ Vēntĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Qui produit du vent ou des vapeurs.* Īn sŭmmō sūnt vēntĭgĕnī crātērēs, ŭt īpsī Nōmĭnĭtānt. *Lr.* (VI, 702).

Vēntĭlābrŭm, ī, *n. Van.* Dēt vēntĭlābrō lēctă quæque ŭt hōrrĕīs. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 53) *Voy.* Vannus.

Vēntĭlātŏr, ōrĭs, *m. Qui évente; qui vanne; au fig. Escamoteur.* Tū vēntĭlātŏr ūrbĭs, ēt vūlgī lĕvĭs Prōcēllă. *Prud.* (*Peri* 10, 78. Cf. *Quint.* 10, 7, 11).

Vēntĭlŏ, ās, ārĕ. *Souffler pour allumer le feu.* Hānc Vĕnŭs, ŭt vīvăt, vēntĭlăt īpsă făcĕm. *Pp.* (IV, 3, 50). Răpĭdūsque īncēndĭă flātŭs Vēntĭlăt. *Sil.* SYN. Flō, āfflŏ, ādspīrŏ, *par ext.* cōncŭtĭŏ. || *Éventer, rafraîchir par l'agitation de l'air.* Ēt æstŭāntī tĕnŭĕ vēntĭlăt frīgŭs Sŭpīnă prăsĭnō cōncŭbīnă flābēllō. *M.* (III, 82). Pătrĭcĭŭs rŏsĕīs pāvōnŭm vēntĭlăt ālīs. *Cl.* PHR. Prōfŭĭt ēt tĕnŭī vēntŭm mŏvīssĕ tăbēllā. *O.* Căpe hōc flābēllum, ēt vēntŭlum huic sīc făcĭtŏ. *Ter. Voy* Flabellum. || *Faire mouvoir, agiter.* Pōpŭlĕās vēntĭlăt aŭră cŏmās. *O.* Prīmă cărbăsă vēntĭlāntŭr aŭrā. *St.* Dūm pĕr līmĭnă tē pŏtēntĭōrŭm Sŭdātrīx tŏgă vēntĭlăt. *M.* (XII, 18). Vēntĭlēt æstīvŭm dĭgĭtīs sŭdāntĭbŭs aŭrŭm. *J.* (1, 28). SYN. Mŏvĕŏ, ăgĭtŏ, vērsŏ. || *Faire le moulinet avec une arme.* Văgŭs īllĕ pĕr ărmŏs Cŭrrĭt, ēt īn tōtō vēntĭlăt ārmă bŏvĕ. *M.* (V, 31). || *Au fig. Émouvoir, troubler.* Mēns īn cĕrĕbrō vēntĭlātŭr ēbrĭō. *Prud.* (*Ham. præf.* 57). || *Vanner; purger, éclaircir.* Quŏd ēxcĭtātŭr vēntĭlāntĕ dŏctrīnā. *Boet.* (3, 11, semen veri). SYN. Pūrgŏ.

┼ Vēntĭŏ, ōnĭs, *f. Venue, arrivée.* Quĭd tĭbi hŭc vēntĭo ēst? *Pl.* (*Truc.* II, 7, 61).

Vēntĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Venio. *Venir souvent.*

Quūm vēntĭtābās quō pŭēllă dūcēbăt. *Cat.* (8, 4). Vēntĭtāre ădūltĕrŭm. *Phæd.*

† Vēntŏr, ōrĭs, *m. Celui qui vient.* Ūnŭs ĭn ărgēntō quām bĕnĕ vēntŏr hăbĕt! *Ennod.* (*Epig.* 22, 4, de eo qui lanci manum admovet).

Vēntōsŭs, ă, ŭm. *De vent, produit par le vent.* Vēntōsī cĕcĭdērūnt mūrmŭrĭs aūræ. *V.* || *Qui produit du vent.* Ălĭī vēntōsīs fōllĭbŭs aūrās Āccĭpĭūnt rēddūntquĕ. *V.* Pāmpĭnĕāmquĕ quătĭt vēntōsīs ĭctĭbŭs hāstām. *V. Fl.* || *Battu par le vent.* Sī prĕmĕrēm vēntōsās hōrrĭdŭs Ālpēs. *O.* Quĭs tu ēs, vēntoso Īn lŏcō, Sŏlĕātŭs, īntēmpēstā nōctū? *Afran.* (ap. *Non.* 3, 104). || *Enflé par le vent.* Vēntōsā prŏflāntēm mūrmŭră cōnchā. *L.* || *Léger comme le vent.* Prīmăquĕ vēntōsīs pălmă pĕtētŭr ĕquīs. *O.* Lūdĕrĕ vēntōsās jăctū pĕrĕūntĕ săgĭttās. *Prud.* (*Sym.* I, 656). Īdēm nōn frūstrā vēntōsās āddĭdĭt ālās. *Pp.* (II, 12, 5. Sic *Virg. Æ.* XII, 846). *Voy.* Celer. || *Au fig. Léger.* Tū lĕvĭs ēs, mūltōquĕ tŭīs vēntōsĭŏr ālīs. *O.* || *Vain, frivole.* Nōn ĕgŏ vēntōsæ plēbīs sūffrāgĭă vēnŏr. *H.* Fīngĕrĕt ēsse hŏmĭnēm vēntōsā sūbdŏlŭs ārtĕ. *Prud.* (*Apoth.* 967). SYN. Vānŭs, etc. || *Vain, superbe.* Ān tĭbĭ māvōrs Vēntōsa īn līnguā... Sēmpĕr ĕrĭt? *V.* Vēntōsă fĕrāt cuī glōrĭă fraūdēm. *Id.* Quēm tŭlĭt ād scēnām vēntōsō Glōrĭă cūrrū. *H.* Ĭbĭ glōrĭă tāntŭm, Vēntōsūmquĕ dĕcŭs. *St.* SYN. Vānŭs, tŭmĭdŭs, etc. *Voy.* Superbus.

Vēntrĭcŭlŭs, ī, *m.*, *dimin. de* Venter. Īnfrā vēntrĭcŭlŭm. *J.* (3, 96). Vēntrĭcŭlŭs mērgī rāptŭs, sălĕ trītŭs ĕt ūstŭs. *Ser. Sam.* (vs. 327).

Vēntrĭōsŭs, ă, ŭm. *Ventru.* Cānŭm, vārŭm, vēntrĭōsŭm. *Pl.* (*Merc.* III, 4, 54). PHR. Mōntānī quŏquĕ vēntĕr ădēst ăbdōmĭnĕ tārdŭs. *J.* (4, 117).

Vēntŭlŭs, ī, *m.*, *dimin de* Ventus. *Vent léger.* Căpe hōc flābēllum, ĕt vēntŭlum huĭc sīc făcĭtŏ. *Ter.* (*Eun.* III, 5, 47. Adde *Pl. Cas* III, 5, 14).

Vēntūrŭs, ă, ŭm. *Qui doit venir.* Vēntūrăquĕ dēsŭpĕr ūrbī. *V.* Vēntūrŭs ĭn ūnŭm. *Id.* || *Qui doit arriver.* Vēntūrīque īnscĭŭs ævī. *V.* SYN. Fŭtūrŭs, etc. || Vēntūrŭm, ī, *n.*, *et* Vēntūră, ōrŭm, *pl. L'avenir.* Præscĭă vēntūrī (vates) *V.* Ēt tăcĭtī vēntūră vĭdēbānt. *Id. Voy.* Futurum.

† Vēntŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Venio Trānquīllō mărī vēntūm (scil. *me*, cum ambiguo sensu) gaūdĕo ĕcāstŏr ād tē. *Pl.* (*Cist.* I, 1, 16. *Id. Curc.* II, 3, 35, ubi in verbo ludit).

Vēntŭs, ī, *m. Vent.* Quīppe ĕtĕnĭm vēntūs sūbtīlī cōrpŏrĕ tĕnuĭs. *Lr.* (IV, 902). Dūm nūbĭlă vēntŭs ăgēbăt. *V.* Hūc cūrsum Īlĭăcās vēntō tĕnŭīssĕ cărīnās. Vēntŭs ĕrĭt, vēntō sēmpĕr rŭbĕt aūrĕă Phœbē. *Id.* Ūtquĕ fĕrūnt īmbrēs gĕlĭdīs cōncrēscĕrĕ vēntīs. *O.* SYN. Spīrĭtŭs, flātŭs, flābrŭm, flāmĕn, flāmĭnă, aūră. EP. Æŏlĭŭs, āĕrĭŭs, ālĕs, cĕlĕr, răpĭdŭs, vŏlŭcĕr, spīrāns. PPH. Vēntōrŭm flātŭs, flābră, ănĭmæ. Æŏlĭī frātrēs. Æŏlĭī cărcĕrĭs āgmĭnă. VERS. Vēntōsī cĕcĭdērūnt mūrmŭrĭs aūræ. *V.* Ēt quæcūmquĕ fŭgānt īndūctās flāmĭnă nūbēs. *O.* Pūlsæ vēntōrŭm flāmĭnĕ nūbēs. *Catul.* || *Vent léger, favorable.* Lēnī crĕpĭtābăt brāctĕă vēntō. *V.* Prōsĕquĭtūr sūrgēns ā pūppī vēntŭs ĕūntēs. *Id.* Līntĕă dēm pŏtĭŭs, vēntīsquĕ fĕrēntĭbŭs ūtăr. *O.* SYN. Ănĭmă, aūră, flātŭs, etc. *Voy.* Zephyrus. || *Vent violent, contraire.* Suāvĕ mărī māgnō, tūrbāntĭbŭs æquŏră vēntīs. *Lr.* (II, 1). Cōntĭnŭō vēntī vōlvūnt mărĕ, māgnăquĕ sūrgūnt Æquŏră. *V* Frĕmūnt īmmānī tūrbĭnĕ vēntī. *O.* Īntŏnŭĭt vēntō nĕmŭs. *Id.* SYN. Flāmĕn, flābră, tūrbŏ, bŏrĕās, ăquĭlŏ, caūrŭs, *qqf.* aūstĕr, eūrŭs, Āfrĭcŭs, *par ext.* prŏcēllă. EP. Vălĭdŭs, vĭŏlēns, vĭŏlēntŭs, vĕhĕmēns, tūrbĭdŭs, fŭrēns, īnsānŭs, hībērnŭs, nīmbōsŭs, prŏcēllōsŭs, præcēps, răpĭdŭs, īmmītĭs, trūx, sævŭs, īngēns, māgnŭs, fōrtĭs, ĭnīquŭs, fĕrŭs, ĭnĭmīcŭs, īnfēstŭs, hōrrĭsŏnŭs, strīdēns, sŏnōrŭs, sŏnāns, raūcŭs, frĕmēns, crēscēns, sūrgēns, cŏŏrtŭs, mōtŭs, æquŏrĕŭs, *au pl.* dīscŏrdēs, dīvērsī, lūctāntēs. PPH. Vēntī, vēntōrŭm flābră, flātŭs, flāmĭnă, vīs, vīrēs, īmpĕtŭs, mĭnæ, fŭrĭæ, răbĭēs, īră, īræ, strĕpĭtŭs, mūrmŭr, mūrmŭră, strīdŏr, vērbĕră. Vēntī tūrbŏ, vīs fĕră. Vēntōrŭm dīscōrdĭă, prœlĭă, cērtāmĭnă. VERS. Vălĭdī vīs īncĭtă vēntī. *Lr.* Ūt mărĕ, quūm māgnī cōmmōrūnt æquŏră vēntī, Vērtĭtŭr. Quūm frĕtă cīrcŭm Fērvēscūnt, grăvĭtĕr spīrāntĭbŭs īncĭtă flābrīs. Flābrăquĕ vēntōrŭm vĭŏlēntō tūrbĭnĕ vēxānt. Răpĭdō pērcūrrēns (ventus) tūrbĭnĕ cāmpōs Ārbŏrĭbŭs stērnĭt māgnīs, mōntēsquĕ sŭprēmōs Sĭlvĭfrăgīs vēxăt flābrīs : ĭtă pērfūrĭt ācrī Cūm frĕmĭtū, sævĭtquĕ mĭnācī mūrmŭrĕ pōntŭs. Quūm sŭbĭtō vălĭdī vēntī cōnmōtă prŏcēllă Nūbĭbŭs īntōrsĭt sēsē. *Id.* Ōmnĭă vēntōrŭm cōncūrrĕrĕ prœlĭă vīdī. *Virg.* Bŏrĕæ quūm spīrĭtŭs āltō Īnsŏnăt Ægæō. Vĕnĭēntĭs sībĭlŭs aūstrī. Strīdēns ăquĭlōnĕ prŏcēllă. Cōntĭnŭō, vēntīs sūrgēntĭbŭs, aūt frĕtă pōntī Īncĭpĭūnt ăgĭtātă tŭmēscĕrĕ, etc. Quūm glăcĭālĭs hĭēms ăquĭlōnĭbŭs āspĕrăt ūndās. Vēntī, vĕlŭt āgmĭnĕ fāctō, Quā dătă pōrtă, rŭūnt, āc tērrās tūrbĭnĕ pērflānt. Seū tērrām răpĭdō părĭtĕr cūm flāmĭnĕ pōrtānt Māgnō dīscōrdēs æthĕrĕ vēntī Prœlĭă ceū tōllūnt, ănĭmīs ĕt vīrĭbŭs æquīs. Ādvērsī rūptō ceū quōndām tūrbĭnĕ vēntī Cōnflīgūnt, zĕphŷrūsquĕ nŏtūsque, ĕt lætŭs ĕōīs Eūrŭs ĕquīs. *Id.* Āc vĕlŭt ēx āltō quūm māgnŭs ĭnhōrrŭĭt aūstĕr, Nāvĭtă sōllĭcĭtŭs quā vēntōs hōrrĕt ĭnīquōs. *O.* Āssĭmĭlārĕ frĕtō pōssīs, quōd sævă quĭētŭm Vēntōrŭm răbĭēs mōtīs ēxāspĕrăt ūndīs. Gĕlĭdūs bŏrĕās sīccā bācchātŭr āb Ārctō. Ăgĭtāntēs æquŏră vēntōs. *Id.* Sīc ŭbĭ prīmă mŏvēnt pĕlăgō cērtāmĭnă vēntī. *Sil.* Nōn grăvĭōrĕ mŏvēnt vēntī cērtāmĭnă mōlĕ. *Id.* Quālĭtĕr hīnc gĕlĭdūs bŏrĕās, hīnc nūbĭfĕr eūrŭs Vēlă trăhūnt. *St.* (Cf. *Lucr.* I, 274 sq.; *Virg. G.* I, 318 et 356; *Æ.* I, 56, II, 416; X, 356; *Ov. Trist.* I, 2, 27; *Sil.* IX, 282; XIV, 121; *Luc.* V, 598; *Val. Fl.* I, 584 sq.) *Voy.* Turbo 2, Boreas, Procella. || *Air.* Vānīs jăctāntēm cōrnŭă vēntīs. *Cat.* (64, 111). Īn vēntōs vĭtă rĕcēssĭt. *V.* Vēntōsquĕ lăcēssĭt Īctĭbŭs. Prōquĕ vĭrō nĕbŭlam ēt vēntōs ōbtēndĕrĕ ĭnānēs. *Id.* Īd quŏquĕ quōd vēntīs ănĭmăl nūtrītŭr ĕt aūrā. *O* Tĕnŭī vēntūm mōvīssĕ tăbēllā. *Id.* SYN. Aūră, āēr. || *Paroles qu'emporte le vent.* Nēc vēntī mĕă vērbă fĕrānt. *Aul. Sab.* (2, 135). Dīctă văgīs nēquīcquām crēdĭtă vēntīs. *Cat.* (65, 17. *Id.* 30, 10). Nēc mĕă dīctă răpāx pēr mărĕ vēntŭs ăgĭt. *O.* Mūltă pătrī pōrtāndă dăbăt māndātă; sēd aūræ Ōmnĭă dīscērpūnt, ĕt nūbĭbŭs īrrĭtă dōnānt. *V.* Tū făc nē vēntīs vērbă prŏfūndām. *Lr.* (IV, 932). || *Livrer ou Être livré aux vents, dissiper, se dissiper.* Făc, mĕŭs īn vēntōs hīc tĭmŏr ōmnĭs ĕăt. *O.* Trīstĭtĭam ēt mĕtŭs Trādām prŏtērvīs īn mărĕ Crētĭcŭm Pōrtārĕ vēntīs. *H.* Quæ tămĕn ūt vānīs dīmĭttēns ōmnĭă vēntīs. (*Culex*, 379.) || *Qqf. Souffle de la vie.* Ēst ĭgĭtŭr călŏr āc vēntūs vĭtālĭs ĭn īpsō Cōrpŏrĕ. *Lr.* (III, 129). SYN Spīrĭtŭs, ănĭmă. || *Commotion de la foudre.* Fūlmĭnĭs āfflāvĭt vēntīs ĕt cōntĭgĭt īgnī. *V.* || *Les quatre points cardinaux.* Vĭdēmŭs Quāttŭŏr ā vēntīs ĕt cœlī pārtĭbŭs ēssĕ. *Lr.* (VI, 1109). || — tēxtĭlĭs. *Étoffe très-fine.* Æquum ēst īn dŭĕrĕ nūptām vēntūm tēxtĭlēm. *Pub. Syr.* (ap. *Petr* 55). Cōntŭlĭt hīc vēntōs prĕtĭōsī mēmbră mĕtāllī. *Ennod.* (*Epig.* 48). *Voy.* Nebula.

Vēnūcŭlă, æ, *f. Sorte de raisin.* Nām făcĭĕ præstānt (poma); vēnūcŭlă cōnvĕnĭt ōllīs. *H.*

Vēnŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Vena. Cōndĭtūmquĕ făc vĕtŭstŭm, nē mălīgnīs vēnŭlīs Āspĕrŭm dūcăt săpōrĕm. *Florus* (in *Anthol.* I, p. 10).

Vĕnŭlēĭŭs *ou* Vĕnŭlējŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* IV, 83, 4

Vĕnŭlŭs, ī, *m. Guerrier Rutule.* Mīttĭtŭr ĕt mā-gnām Vĕnŭlūs Dĭŏmēdĭs ăd ŭrbĕm. *V.* (Et *Ov. Met.* XIV, 460.) || *Autre guerrier.* (*Sil.* IV, 181.)

Vēnŭm, *ancien supin de* Veneo, *et employé subst. En vente* (*avec un verbe de mouv.*). Sēque ĕt sŭă trādĭtă vēnūm Căstră vĭdēt. *L.* Vēnūmquĕ rĕdībăt, Dūm vēndī pŏtŭĭt. *Cl.* Dŏlēt huīc pŭēllō sēsē vēnūm dūcĭĕr. *Pl.* (*fr.* ap. *Fest.* in v. *Puelli*). *Voy. le suiv.*

Vēnūmdŏ *ou* Vēnūndŏ, ās, ărĕ. *Vendre.* Ūti ĕām vēnūmdărēm nūnc, crēdo, īntĕr sŭās Æquālēs. *Cæc.* (ap. *Gell.* 2, 23). Tūque, ō Mīnōă vēnūmdătă Scȳllă fĭgūrā. *Pp.* (III, 19, 21). Vēnūm cūnctă dărī. *Cl.* SYN. Vēndŏ. *Voy. ce mot.*

Vĕnŭs, ĕrĭs, *f. Vénus, déesse de la beauté, mère de Cupidon et des Amours.* Sīc Vĕnŭs; ăt Vĕnĕrĭs cōntrā sīc fīlĭŭs ōrsŭs. *V.* Pēr Vĕnĕrēm jūrō pŭĕrī-quĕ vŏlātĭlĭs ārcŭs. *O.* Cūstōdēm păvĭdūm Jūpĭtĕr ĕt Vĕnŭs Rīsīssēnt. *H.* SYN. Cȳthĕrēă, Cȳthĕrēĭă, Cȳ-thērē, Cȳprĭs, Păphĭă *ou* Păphĭē, Ăphrŏdītē, Ămă-thūntĭă, Ămăthūntĭăs, Ĕrȳcīnă, Dĭōnē. EP. Īdălĭă, Păphĭă, Ămăthūntĭă, Dĭōnæă, Gnĭdĭă; ālmă, pŏtēns, dūlcĭs, blāndă, jūcūndă; pūlchră, fōrmōsă, dĕcōră, vĕnūstă, cāndĭdă, nĭvĕă; īgnĕă, lāscīvă, prŏcāx, pĕ-tŭlāns, tūrpĭs. PPH. Dĕă *ou* dīvă Păphĭă, Īdălĭă, Ămă-thūntĭă, Cȳthĕrēĭs, Cȳthĕrēĭăs, Cȳprĭă. Dīvă Păphī. Mātĕr Păphĭă *ou* Dĭōnæă. Cȳthĕrēă Vĕnŭs. Mātĕr Ămō-rŭm. Vūlcānī *ou* Vūlcānĭă cōnjūx *ou* ūxŏr. Dĕă ōrtă mărī, æquŏrĕ nātă, gĕnĕrātă pōntō, nātă frĕtō. VERS. Ænĕădūm gĕnĭtrīx, hŏmĭnūm dīvūmquĕ vŏlūptās, Ālmă Vĕnūs, cœlī sūbtĕr lābēntĭă sīgnā Quæ mărĕ nāvĭgĕrūm, quæ tērrās frūgĭfĕrēntēs Cōncĕlĕbrās, etc. *Lr.* Jām Cȳthĕrēă chŏrōs dūcīt Vĕnŭs. *H.* Dīvă pŏ-tēns Cȳprī. Mātĕr sævă Cŭpīdĭnŭm. Ō quæ bĕātām dīvă tĕnēs Cȳprŭm. Ō Vĕnūs, rēgīnă Gnĭdī Păphīquĕ. Quæ Gnĭdŏn Fūlgēntēsquĕ tĕnēt Cȳclădăs, ĕt Păphŭm Jūnctĭs vīsĭt ŏlōrĭbŭs. *Id.* Īn mărĕ nīmīrūm jūs hă-bĕt ōrtă mărī. *O* Īn mĕdĭō quōndām cōncrētă prŏ-fūndō Spūmă fŭī, Grāiūmquĕ mănēt mĭhĭ nōmĕn ăb īllā. *Id.* Ō Păphŏn, ō sēdēs quæ cōlĭs Īdălĭās. (*Virg. Catal.* 6, 2.) *Voy.* Cupido 2. || Pōrtŭs Vĕnĕrĭs. *Port-Vendres, au pied des Pyrénées.* Quæ Nārbo ăd Vĕ-nĕrĭs nūtrĭt. *Aus.* (*Epist.* 9, 28, subaudi *portum*). || *Amour.* Quēm dāmnōsă vĕnŭs, quēm præcēps ālĕă nūdăt. *H.* Ōmnēmquĕ rĕfūgĕrăt Ōrphĕŭs Fēmĭnĕām vĕnĕrĕm. *O.* Nōs vĕnĕrēm tūtām cōncēssăquĕ fūrtă cănēmŭs. *Id.* SYN. Ămŏr, cŭpīdŏ (*fém.*). *Voy.* Amor. || *Accouplement des animaux.* Sōlvĕ mărēs, mīttĕ īn vĕnĕrēm pĕcŭārĭă prīmŭs. *V.* Ĕt vĕnĕrēm cērtīs rĕ-pĕtūnt ārmēntă dĭēbŭs. *Id.* || *Maîtresse.* Pārtă mĕæ vĕnĕrī sūnt mūnĕră. *V.* Īpsūm mē mĕlĭōr quūm pĕ-tĕrēt vĕnŭs. *H.* Tū vĕnĕrī dŏmĭnæ plaūdĕ făvēntĕ mănū. *O.* Ămīcă, etc. *Voy. ce mot.* || *Planète de Vénus.* Lūna ĕt Mērcŭrĭŭs, Vĕnŭs āc Sōl, Mārs quŏquĕ fūlgēns. *Aus.* (*Ecl. Sign. Cœl.* 14). *Voy.* Lucifer, Hesperus. || — mēnsĭs. *Mois de Vénus ou d'avril.* || — dĭēs. *Vendredi.* Sēxtă sălūtĭgĕrūm sĕquĭtŭr Vĕ-nŭs ālmă părēntĕm. *Aus.* (*Ecl. Nom. Dier.* 10). *Voy.* Cypris. || — jăctŭs. *Coup de dés réputé favorable, lorsque chacun présentait des points différents.* Mē quŏquĕ pēr tālŏs vĕnĕrēm quærēntĕ sĕcūndōs, Sēmpĕr dāmnōsī sūbsĭlŭērĕ cănēs. *Pp.* (IV, 8, 45. Cf. *Mart.* XIV, 14). || *Beauté, grâce.* Quō fūgĭt vĕnŭs heū! quōvĕ cŏlŏr dĕcēns? *H.* Ōrdĭnĭs hæc vīrtūs ĕrĭt, ĕt vĕnŭs, aūt ĕgŏ fāllŏr. *Id. Voy. le suiv.* || *Qqf. Déesse des jardins; au fig. Jardinage.* Cŏcŭs ĕdĭt nēptū-nŭm, vĕnĕrēm, cĕrĕrēm. *Næv.* (ap. *Fest.* in v. *Coquus.* Cf. *Varr. R. R.* 1, 1).

Au pl. Vĕnĕrēs, *f. Il y avait quatre divinités du nom de Vénus.* Lūgēte, ō Vĕnĕrēs Cŭpīdĭnēsquĕ. *Cat.* (3, 1). Rēspōndēnt Vĕnĕrēs Cŭpīdĭnēsquĕ. *M.* (IX, 12). Pērpĕtŭō Flōrās īntĕr Vĕnĕrēsquĕ crĕāstī. *Prud.* (*Sym* I, 266. *Id. Apoth.* 189, Junonibus et Cythereis). || *Au fig. Grâce, beauté, élégance, attrait.* Quās hă-bĕăt vĕnĕrēs ălĭēnă pĕcūnĭă, nēscīs. *J.* (13, 34. Et *Pl. Stich.* II, 1, 5, venerum). SYN. Vĕnŭs, grātĭă, vĕnūstās, dĕcŏr, blāndĭtĭæ.

Vĕnŭsīnŭs, ă, ŭm. *De Vénouse, ville d'Apulie, patrie d'Horace.* Nām Vĕnŭsīnŭs ărāt fīnēm sŭb ŭtrūmquĕ cŏlōnŭs. *H.* (Et *Juv.* 6, 167). || *D'Horace.* Hæc ĕgŏ nōn crēdām Vĕnŭsīnā dīgnă lŭcērnā? *J.* (1, 51).

Vĕnūstās, ātĭs, *f. Beauté, grâce.* Nām nūllă vĕ-nūstās, Nūlla īn tām māgnō cōrpŏrĕ mīcă sălĭs. *Cat.* (86, 3) Ămōr, Vŏlūptās, Vĕnŭ', Vĕnūstās, Gaūdĭūm. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 7). SYN. Vĕnŭs, fōrmă, grātĭă, lĕpŏr, ēlĕgāntĭă, dĕcŏr, etc. *Voy.* Pulchritudo. || *Bonheur.* Quĭs mē fōrtūnātĭōr v'nūstātĭsque ădĕō plēnĭōr? *Ter.* (*Hec.* V, 4, 8. Et *Pl. Pœn.* I, 2, 44; *Stich.* II, 1, 5, venustatum). *Voy.* Invenustus.

Vĕnūstē, *adv. D'une manière charmante.* Ō Thāĭs mĕă!.. Ēcquĭd nōs ămās? — Quăm vĕnūstē! *Ter.* (*Eun.* III, 2, 2. Ironice dictum). SYN. Lĕpĭdē, bĕ-nē, etc.

† Vĕnūstŏ, ās, ārĕ. *Rendre charmant, orner.* Ĕt pāgĭnām vĕnūstāns Mūlto īllĭtām cŏlōrĕ. *Capel.* (III p. 48). Ōrnātūsquĕ rĕfērt vărĭōs quī mēmbră vĕnū-stānt. *Alcim.* (VI, 45. Adde *Næv.* apud *Fulg. Pr. Serm.* p. 566). SYN. Ōrnŏ, dĕcŏrŏ, etc.

Vĕnūstŭlŭs, *dimin. du suiv. Voy.* Vinnulus.

Vĕnūstŭs, ă, ŭm. *Gracieux, charmant.* Vūltū... Ădĕō mŏdēsto, ădĕō vĕnūsto, ŭt nĭl sūprā. *Ter.* (*And.* I, 1, 92). Dŏmum ĕt ōrnāmēntă, cūm vĕnūstīs hŏr-tŭlīs. *Ph.* Sālve, ō vĕnūstă Sīrmĭŏ. *Cat.* (31, 12). Ĕt quāntum ēst hŏmĭnūm vĕnūstĭōrūm. *Id.* (3, 2). SYN. Fōrmōsŭs, lĕpĭdŭs, pūlchĕr, ēlĕgāns, etc. *Voy* Pulcher. || *Au fig. Élégant, spirituel.* Hŏmo ēst vĕ-nūstŭs, ĕt dĭcāx, ĕt ūrbānŭs. *Cat.* (22, 2). || *Heureux. Voy.* Venustas, Invenustus.

Vēpāllĭdŭs, ă, ŭm. *Très-pâle.* Vēpāllĭdă lēctō Dē-sĭlĭăt mŭlĭĕr. *H.* (*Sat.* I, 2, 129. Scholiastæ agnoscunt *vepallida* et *væ pallida.* Prius exhibet *Orel.*, quod unice verum credo).

Vĕprēcŭlă, æ, *f. dimin. du suiv.* Vīpĕra īn vĕprē-cŭla ēst. *Pompon.* (ap *Non.* 3, 234).

Vĕprēs *ou* Vĕprĭs, ĭs, *m., et ordint.* Vĕprēs, ŭm, *pl. Buisson épineux.* Aūt lĕpŏrī, quī vĕprĕ lătēns, hōstīlĭă cērnĭt Ōră cănŭm. *O.* Mūnĕrĕ Fēlīcĭs, dē vĕ-prĕ nătă sĕgĕs. *Fort* (III, 9, 102). Hīrsūtī sĕcŭĕrūnt cōrpŏră vĕprēs. *V.* Cōrnă vĕprēs ĕt prūnă fĕrūnt. *H* Ăpĕrīrĕ mălīgnās Tōt nĕmŏrūm vĕprūmquĕ vĭās. *St* SYN. Rŭbŭs, sēntēs, dūmŭs, etc. *Voy.* Dumi. || *Qqf du fém.* (*arch.*). Īllōrūm spŏlĭīs vĕprēs vŏlĭtāntĭbŭs aūctās. *Lr.* (IV, 60. Sed *Diom.* 315, dat unice: *hi vepres*).

Vēr, vērĭs, *n. Printemps.* Hīc vēr āssĭdŭum, āt-que ălĭēnĭs mēnsĭbŭs æstās. *V.* Vēr ĕrăt ætērnūm. *O.* Quūm vērĕ rŭbēntī Cāndĭdă vēnĭt ăvĭs lōngīs īn-vīsă cŏlūbrīs. *V.* EP. Nŏvŭm nāscēns, blāndŭm, plăcĭdŭm, ămœnŭm, grātŭm, jūcūndŭm, ămīcŭm, lætŭm, rīdēns, sērēnŭm, sūdŭm; flōrēns, vērnāns, vĭrēns, pūrpŭrĕŭm; tĕpēns, tĕpĭdŭm; fērtĭlĕ, fērāx, fēlīx, lūxŭrĭāns; ŏdōrŭm, frāgrāns; mădĭdŭm, plŭ-vĭŭm, nīmbōsŭm, īmbrĭfĕrŭm, ūdŭm PPH. Vērnŭm *ou* vērĭs tēmpŭs. Vērnă tēmpŏră. Vērnă tēmpēstās. Vērĭs dĭēs. Vērĭs hŏnōs, clēmēntĭă, īndūlgēntĭă. Flō-rĭfĕr ānnŭs. Pārs ānnī mĕlĭŏr, ŏptĭmă. || Vērĕ. *Au printemps.* Vērĕ nĭtēnt tērræ, vērĕ rĕmīssŭs ăgĕr. *O.* Vērĕ măgĭs, quĭă vērĕ călŏr rĕdĭt ōssĭbŭs. *V.* PPH. Vērĕ nŏvō. Vērnō tēmpŏrĕ. VERS. Ĕt quŭm tēmpŏră sē vērĭs flōrēntĭă pāndūnt. *Lr.* Quūm tēmpēstās ārrī-dĕt, ĕt ānnī Tēmpŏră cōnspērgūnt vĭrĭdāntēs flōrĭ-bŭs hērbās. *Id.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānĭs quūm mōn-

tĭbŭs hūmŏr Lĭquĭtŭr, ĕt zĕphўrō pūtrĭs sē glēbă rĕsōlvĭt. *V.* Ĕt nūnc ōmnĭs ăgĕr, nūnc ōmnĭs pārtŭrĭt ărbŏs, Nūnc frōndĕnt sĭlvæ, nūnc fōrmōsĭssĭmŭs ānnŭs. Ŭbĭ pūlsam hĭĕmĕm sōl aūrĕŭs ĕgĭt Sūb tĕrrās, cœlūmque æstīvā lūcĕ rĕclūsĭt. Cāndĭdŭs aūrātĭs ăpĕrĭt quūm cōrnĭbŭs ānnūm Taūrŭs, ĕt ādvērsō cēdēns Cănĭs ōccĭdĭt āstrō. Āntĕ nŏvĭs rŭbĕānt quām prātă cŏlōrĭbŭs, āntĕ Gārrŭlă quām tīgnĭs nīdūm sūspēndăt hĭrūndŏ. Vēr ădĕō frōndī nĕmŏrūm, vēr ūtĭlĕ sĭlvĭs. *Id.* Vēr ăpĕrĭt tūnc ōmnĭă, dēnsăquĕ cēdĭt Frīgŏrĭs āspĕrĭtās, fētăquĕ tērră pătĕt. *O.* Quŏtĭēsquĕ rĕpēllĭt Vēr hĭĕmĕm, Pīscīque Ărĭēs sūccēdĭt ăquōsō. Tūnc hērbă nĭtēns ĕt rōbŏrĭs ēxpērs Tūrgĕt ĕt īnsŏlĭda ēst, ĕt spē dēlēctăt ăgrēstĕm; Ōmnĭă tūm flōrēnt, flōrūmquĕ cŏlōrĭbŭs ālmŭs Rīdĕt ăgĕr, nĕque ădhūc vīrtŭs īn frōndĭbŭs ūlla ēst. Quūm vērĕ tĕpēntī Vītĭs ăgĭt gēmmās, pīgrăquĕ cēdĭt hĭēms. Ōmnĭă tūnc flōrēnt, tūnc ēst nŏvă tĕmpŏrĭs ætās. Frīgŏră jām zĕphўrī mĭnŭūnt. Nūnc hērbæ, rūptā tēllūrĕ, căcūmĭnă tōllūnt, Nūnc tŭmĭdō gēmmās cōrtĭcĕ pălmĕs ăgĭt. *Id.* Sōlvĭtŭr ācrĭs hĭēms grātā vĭcĕ vērĭs ĕt făvōnī, etc. *H.* Jām vēr ĕgĕlĭdōs rĕfĕrt tĕpŏrēs; Jām cœlī fŭrŏr æquĭnōctĭālĭs Jūcūndĭs zĕphўrī sĭlēscĭt aūrĭs. *Cat.* Quūm sē pūrpŭrĕō vērĕ rĕmīttĭt hŭmŭs. *Tib.* Jāmque, ēxūtă gĕlū, tĕpŭĕrūnt sīdĕră lōngĭs Sōlĭbŭs, ĕt vĕlōx īn tĕrgă rĕvōlvĭtŭr ānnŭs. *St.* Vērĭs tāntŭs hŏnōs ĕt ŏdōræ grātĭă Flōræ. *M.* Flōrĭdă pēr vărĭōs ūt pīngĭtŭr Hўblă cŏlōrēs. Vērĕ nŏvō vēstītŭr hŭmŭs, vēstītŭr ĕt ărbŏs. *Id.* Sŏlūtĭs Vēr nĭvĭbŭs vĭrĭdēm mūndī rĕpărāvĭt ămĭctŭm. *Cl.* Zĕphўrĭs quūm prīmūm brūmă rĕmīttī, Ĕt jŭgă dīffūsĭs nūdārī cœptă prŭīnĭs. Mĭtĭŏr āltĕrnūm zĕphўrī jām brūmă tĕpŏrēm Sēnsĕrăt, ĕt prīmī lāxābānt gērmĭnă flōrēs. *Id.* Blāndĭsquĕ sălūbrĕ Vēr zĕphўrĭs tĕpĭdō mūlcēbăt rūră sĕrēnō *Sil.* Tūnc prīmūm mĭtī pĕlăgūs cōnstērnĭtŭr ūndā, Ĕt vărĭōs aūdĕt flōrēs ēmīttĕrĕ tēllūs... Tōtūmquĕ cănōrā Vōcĕ nĕmūs lŏquĭtŭr, frōndēmquĕ vĭrēscĭt ĭn ōmnĕm. *Man.* Dūm tĕpĭda īndūlgĕt tērrĭs clēmēntĭă mūndī. *Grat.* Flōrĭdă quūm tēllūs gēmmāntēs pīctă pĕr hērbās Vērĕ nŏtăt dūlcī dīstīnctă cŏlōrĭbŭs ărvă... Ĕt quōscūmquĕ nŏvānt vērnāntĭă tēmpŏră flōrēs. (*Culex*, 69 et 409. Cf. *Lucr.* V, 736 sq.; *Virg. G.* II, 323; *Ov. Fast.* I, 151; III, 234; *Trist.* III, 12, 5; *Hor. Od.* I, 4; IV, 7; et *Sil.* XII, 1 sq.) *Voy.* Flos, Frondeo, Herba. || *Le Printemps personnifié.* Īt Vēr, ĕt Vĕnŭs, ĕt Vĕnĕrĭs prænūntĭŭs āntĕ. *Lr.* (V, 736). Tū nĕquĕ Vēr sēntĭs cīnctūm flōrēntĕ cŏrōnā. *O.* || *Par ext. Fleurs.* Quūm brĕvĕ Cēcrŏpĭæ vēr pŏpŭlāntŭr ăpēs. *M.* (IX, 14). Spīrāntēsquĕ crŏcōs, ĕt ĭn ūrnā pērpĕtŭūm vēr. *J.* (7, 208). || *Au fig. Printemps de l'âge.* Jūcūndūm quum ætās flōrĭdă vēr ăgĕrĕt. *Cat.* (68, 16). Ætātĭs brĕvĕ vēr ĕt prīmōs cārpĕrĕ flōrēs. *Ov. Voy.* Juventa.

Vērācĭtĕr. *Avec véracité, vérité* Sēmĭnă sēx. . Āttrĭbŭūnt scrīptō, lēntēs vērācĭtĕr ōctŏ. *Rhem. Fan.* (*Pond.* 11. Et *Plaut.*, auctore *Prisc.* 1010). SYN. Sīncērē, vērē.

Vĕrăgrī, ōrŭm, *m. pl. Peuple de la Gaule Narbonaise.* Gēns hīc Vĕrăgrī Bērgĭnĕquĕ cīvĭtās. *Avien.* (*Or. mar.* 690. Cf. *Cæs. B. G.* 3, 1).

Vērānnĭŭs, *et dimin.* Vērānnĭŏlŭs, ī, *m Noms d'homme.* Ĕt Vērānnĭŭs Hæc ămēm nĕcēsse ēst Ūt Vērānnĭŏlūm mĕum ĕt Făbūllŭm. *Cat.* (12, 16).

Vērātĭă, æ, *f. Nom de femme.* (*Inscr* apud *Murat.* III, p. 1694.)

Vērātrŭm, ī, *n. Ellébore.* Prætĕrĕā nōbĭs vērātrum ēst ācrĕ vĕnēnŭm. *Lr.* (IV, 642). Nōn hīc ēst Īlĭăs Āttī, Ēbrĭă vērātrō *Pers.* (1, 50). *Voy.* Helleborus.

Vērāx, ācĭs. *Sincère, vrai, véridique.* Cōmpērtum ēst vērācĭbŭs ūt mĭhĭ sīgnĭs. *Tib.* (IV, 1, 120). Ĕrāt vērāx vātĭcĭnātă sŏrŏr. *O.* Cāndĭdă quūm vērāx ăpĕrĭt præcōrdĭă Lībĕr. *H.* SYN. Sīncērŭs, vērĭdĭcŭs, vērŭs, etc. PPH. Nōn mēndāx. *H.* PHR. Vīr līngua ĕt pēctŏrĕ vērŭs. *M. Voy.* Sincerus.

Vērbēnă, æ, *f. Gazon ou feuillage consacré, comme celui dont on ornait les temples ou que portaient les Féciaux.* Ĕx ārā sūme hīnc vērbēnās. *Ter.* (*And.* IV, 3, 11, de myrto). Āră cāstĭs Vīnctă vērbēnĭs. *H.* Vērbēnā tēmpŏră vīnctī. *V.* Vērbēnĭs cōmpĭtă vēlŏ. *Pp.* (IV, 3, 57). SYN. Sĕgmĕn. || *Verveine, plante odorante.* Vērbēnāsque ădŏlĕ pīnguēs ĕt māscŭlă tūră. *V.*

Vērbĕr, ĕrĭs, *n. Verge, baguette, houssine.* Prēnsīquĕ nĕgābūnt Vērbĕră lēntă pătī. *V.* Īllī īnstānt vērbĕrĕ tōrtō. *Id.* Ĕt īctū Vērbĕrĭs īncrĕpŭĭt. *O* Vērbĕră pāssī Īctĭbŭs īnnŭmĕrĭs lăcĕrūm scīndēntĭă cōrpŭs. *Sil.* Sĕcăt īllĕ crŭēntĭs Vērbĕrĭbŭs. *J.* (10, 316). SYN. Flăgēllŭm, vīrgă, flăgrŭm, scŭtĭcă, hăbēnă, lōrŭm. *Voy.* Flagellum. || *Courroie d'une fronde, câble d'une baliste.* Stūppĕă tōrquēntēm Bălĕārĭs vērbĕră fūndæ. *V.* Ēxcūssæ cōntōrtō vērbĕrĕ glāndēs. *O.* Āt sāxūm quŏtĭēs īngēntī vērbĕrĭs āctū Ēxcŭtĭtŭr. *L.* SYN. Hăbēnă, lōrŭm. || *Coup porté.* Pērcŭtĭmūrquĕ căpŭt cōnvērsæ vērbĕrĕ vīrgæ. *O.* Nē pōssĭm lăpĭdūm vērbĕră sōlă quĕrī. (*Id. Nuc.* 70.) Ēxĭgŭō clāvī flĕxū dēclīnăt ăquārūm Vērbĕră. *Cl.* Vīncĭtĕ fērrō; vērbĕrūm vīs ēxtrăhăt Sēcrētă mēntĭs. *Sen.* (*Hip.* 884. *Id. H. Fur.* 801). SYN. Īctŭs. *Voy. ce mot.* || *En partic. Coup donné par la rame.* Prætōrĭă pŭppĭs Vērbĕrĭbŭs sēnĭs ăgĭtŭr. *L.* Cēntēnō frāctūs spūmābăt vērbĕrĕ pōntŭs. *Sil.* Plăcĭdō dărĕ vērbĕră pōntō (de natante). *O.* || *Battement des ailes.* Ālārūm vērbĕră nōscŏ. *V.* SYN. Plaūsŭs. || *Coup de vent.* Vērbĕră vēntōrūm vītārĕ. *Lr.* (V, 955). || Vērbĕră līnguæ. *Action de la langue dans la parole.* Psĭttăcŭs... Hūmānæ sĭmŭlăt quī vērbĕră līnguæ. *Prisc.* (*Peri.* 1034). || *Au fig.* Mēns hăbĕt āttŏnĭtōs, ĕt sūrdō vērbĕrĕ cædĭt. *J.* (13, 194). || *Réprimande.* Mĕtŭēntēs Pătrŭæ vērbĕră līnguæ. *H.* || *Eccl. Châtiment.* Vērbĕră jūstĭtĭæ. *Prosp.* (*Epig.* 76, 6). *Voy* Flagellum.

Vērbĕrābĭlĭs, ĕ. *Qui mérite d'être battu.* Vērbĕrābĭlĭssĭme, ĕtĭām rŏgĭtās? *Pl.* (*Aul.* IV, 4, 6).

† Vērbĕrābūndŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ūt ĕūm vērbĕrābūndum āddūcām dŏmŭm. *Pl.* (*fr.* apud *Maium*).

Vērbĕrātŏr, ōrĭs, *m. Chargé de battre, fouetteur.* Dōnētŭr īpsĭs vērbĕrātŏr pārvŭlĭs. *Prud.* (*Peri.* 9, 38).

Vērbĕrātŭs, ă, ŭm. *Battu, fouetté.* Pērcūssĭs făcĕre ātquĕ vērbĕrātŭs. *M.* (VII, 95. Et *Pl. Amph.* I, 1, 124). SYN. Īctŭs, pērcūssŭs, cæsŭs. || *Frappé, battu.* Nōn vērbĕrātæ grāndĭnĕ vīnĕæ. *H.*

† Vērbĕrĕŭs, ă, ŭm. *Fait pour les coups.* Ēx hāc stătŭā vērbĕrĕā vŏlŏ Ērŏgĭtārĕ. *Pl.* (*Capt.* V, 1, 31. *Id. Pers.* II, 2, 2; et passim).

1 Vērbĕrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ *Battre, donner des coups, fouetter.* Ītă dī făcĭānt ūt tū pŏtĭŭs sīs, ātque ĕgŏ te ūt vērbĕrĕm! *Pl.* (*Amph* I, 1, 224). Vērbĕrăt, ātque ōbĭtĕr făcĭēm lĭnĭt. *J.* (6, 481). SYN. Cædŏ, fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, pūlsŏ, *par ext.* plēctŏ, cāstīgŏ, mūltŏ. PPH. Vērbĕrĕ, vērbĕrĭbŭs, īctĭbŭs cædŏ, cōncīdŏ, tūndŏ, cōntūndŏ, lăcĕrŏ, sĕcŏ, etc. Vērbĕră dŏ, fĕrŏ. *Voy.* Flagellum, Pugnus. || *En gén. Frapper.* Brāchĭă prōtēndēns, ĕt vērbĕrăt īctĭbŭs aūrās. *V.* Fūndā vērbĕrăt āmnĕm. Æthĕră vērbĕrăt ālĭs. Sīdĕră vērbĕrăt ūndā. *Id.* Nĭvĕ vērbĕrăt ăgrōs Jūpĭtĕr. *St.* Ādrĭăcās quī vērbĕrăt Aūfĭdŭs ūndās. *L.* Lĕvī cănōrām vērbĕrāns plēctrō chĕlўn. *Sen.* (*Troad.* 321) SYN. Fĕrĭŏ, pērcŭtĭŏ, pūlsŏ, tūndŏ, cædŏ, plāngŏ, plaūdŏ, quătĭŏ, *qqf.* dēvērbĕrŏ, dīvērbĕrŏ, īmpēllŏ,

jăcŭlŏr. PPH. Ictūm, ictūs, vērbĕră dō, īngĕmĭnŏ. Ictū vērbĕrŏ. Ictū, ictĭbūs, vērbĕrĕ fĕrĭŏ, tūndŏ, cædŏ, pūlsŏ, quătĭŏ, cōntūndŏ, īnsĕquŏr, etc. PHR. Tūm crēbrōs ēnsĭbūs ictūs Cōngĕmĭnānt. V. Vēntōsquĕ lăcēssūnt Ictĭbūs. Nūnc dēxtra īngĕmĭnāns ictūs, nūnc īllĕ sĭnīstrā. Pēctŏră nūnc fœdāns pūgnīs, nūnc ūnguĭbūs ōră. *Id.* Vĕhĕmēntī pērcŭlĭt ictū. *Lr.* Cōrpŏră sērpēntūm băcŭlī vĭŏlāvĕrăt ictū. *O.* Ictĭbūs æră sŏnānt. Ōră prŏtērvīs Insĕquĭtūr mănĭbūs, gĕnĕrōsăquĕ pēctŏră pūlsăt. *Id.* Seū tĭbĭ cāndĭdōs Tūrpārūnt hŭmĕrōs. *H. Voy.* Plango. || *Blesser.* Cōstās ... fālcātō vērbĕrăt ēnsĕ. *O. Voy.* Vulnero. || *Frapper d'une réverbération.* Flāmmă nĭtōrĕ sŭō tēmplōrūm vērbĕrăt aūrūm. *O.* SYN. Fĕrĭŏ. || *Frapper, en parlant d'un son.* Mĭhĭ dēxtĕră vōx aūrēs, ūt vĭdētūr, vērbĕrăt. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 177). SYN. Fĕrĭŏ, pūlsŏ, īmpēllŏ. || *Au fig.* Vērbĕrārĕ vērbīs. *Réprimander.* Me īllīs quĭdem hæc vērbĕrăt vērbīs. *Pl.* (*Truc.* I, 2, 17). *Voy.* Verber, Objurgo. || — lăpĭdĕm. *Prov. Faire une chose inutile, perdre sa peine.* (*Pl. Curc.* I, 3, 41.)

Au pass. Vērbĕrŏr. *Être frappé.* Mĕdĭă sī lūcĕ pălāmquĕ Vērbĕrŏr. (*Ov. Nuc.* 147.) SYN. Cædŏr, pērcŭtĭŏr, fĕrĭŏr, vāpŭlŏ, etc. *Voy.* Vapulo.

2\. Vērbĕrŏ, ōnĭs, *m. Qui est souvent battu.* Ĕdĕpŏl hŏmĭnĕm vērbĕrōnĕm ! *Pl* (*Ps.* IV, 7, 63. *Id.* passim ; *Ter. Ph.* IV, 4, 3).

† Vērbĭfĭcātĭŏ, ōnĭs, *f. Discours.* Quīd tĭbĭ dē mĕō ămōrĕ vērbĭfĭcātĭo ēst pătrī ? *Cæcil.* (ap. *Donat.* ad *Ter. Eun.* IV, 4, 4).

Vērbĭgĕnă, æ, *m. Eccl. Né du Verbe.* Ōmnĭpărēns, pĭĕ, Vērbĭgĕnă. *Prud.* (*Cath* 3, 2. Et *Fort Vit. S. M.* III, 158).

Vērbōsĭtās, ātĭs, *f. Bavardage.* Vērbōsĭtātĭs īpsĕ rūmpātūr lŏcŭs. *Prud* (*Peri.* 10, 551).

Vērbōsŭs, ă, ŭm. *Bavard, verbeux.* Cēdūnt vērbōsī gārrŭlă bēllă fŏrī. *O.* Cūjŭs vērbōsă nē sĭt cōmmēndātĭŏ. *Ph. Voy.* Garrulus. || *Verbeux avec intention de duper.* Vērbōsīs ăcquīsīvĭt sĭbĭ fāmām strŏphĭs. *Ph.* || *m. pris subst. Diseur de riens.* Id quŏd vērbōsīs dīcĭtŭr ēt fătŭīs. *Cat.* (98, 2. *Gloss. Isid.* « *Verbosus*, nugator pessimus. »)

Vērbŭm, ī, *n. Mot prononcé ou écrit, parole.* De ēxclūsĭōnĕ vērbūm nūllŭm. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 8). Nŭmĕrōs mĕmĭnī, sī vērbă tĕnērĕm. *V.* Lăcrĭmās vērba īntēr sīngŭlă fūndĭt. *Id.* Nēc vērbūm vērbō cūrābĭs rēddĕrĕ fīdŭs Intērprēs. *H.* Quŏd vērbīs græcă lătīnīs Mīscŭĭt. *Id.* Vēnīssĕt vērbīs chārtă nŏtātă pĭīs. *O.* SYN. Dīctĭŏ, vŏcăbŭlŭm, vōx. || *Au plur. Paroles, discours, langage.* Sŭm dēcēptă tŭīs ēt ămāns ēt fēmĭnă vērbīs. *O.* Blāndăquĕ vērbă mŏvēnt. Vērbīs pĕtŭlāntĭbŭs ūtī. *Id.* Dīxītquĕ nŏvīssĭmă vērbă. *V.* Vērbīs cōmpēllăt ămīcīs. *Id.* SYN. Dīctă, vōcēs, sērmŏ, *qqf.* lŏquēlă, sŏnŭs. || *Qqf. au sing. Même sens.* Vīmque ăffōrĕ vērbō Crēdĭdĕrăt. *V.* In vērbō vēstīgĭă tōrsĭt. *Id.* Sūb vērbūm quĕrŭlās īmpŭlĭt aūră fŏrēs. *O.* Mĭsĕrām mē ! quŏd vērbum aūdĭŏ ! *Ter.* (*And.* I, 5, 5. *Id. Eun.* I, 2, 95). || *Pensée.* Pōstrēmō nōn mĕum īllŭd vērbūm făcĭŏ, etc. *Ter.* (*Ad.* V, 8, 29). SYN. Sēntēntĭă, ēffātŭm. || *Proverbe.* Nām vĕtŭ' vērbum hŏc quĭdem ēst. *Ter.* (*Ad.* V, 3, 17. Et *Pl. Truc.* IV, 4, 32). Sīc vĕtŭs vērbūm jŭbĕt. *Aus.* (*Idyl.* 6 *bis*, 5). || *Qqf. Parole, faculté de parler.* Prĭŭs ābstŭlĭt ūsŭm Vērbōrŭm. *O.* SYN. Vōx, lŏquēlă. || In vērbă jūrŏ. *Jurer d'après une formule prescrite, au fig. Suivre le parti de.* Nūllĭŭs ăddīctŭs jūrāre īn vērbă măgīstrī. *H.* (*Id. Epod.* 15, 4). || Bŏnă vērbă. *Voy.* Bonus. || Vērbă făcĭŏ, hăbĕŏ, etc., *qqf.* dō. *Parler.* Ēt cūm sēdŭctă tālĭă vērbă făcĭt *O.* Quūm prō cōncēssā vērbă sălūtĕ dămŭs. *Id. Voy* Loquor. || — rēddŏ *Prononcer, articuler.* Quŏndăm mălĕ rēddĕrĕ vērbă. *O.* Rēddēbās blæsō tām mălĕ vērbă sŏnō. *Id.* SYN. Rēddĕrĕ quī vōcēs jām scīt pŭĕr. *H.* || *ou, Répondre.* Vērbăquĕ tōt rēddĭt : Mĕlĭŏr mĭhĭ dēxtĕră līnguā. *O. Voy.* Respondeo. || Nīl ŏpŭs ēst vērbīs ; *et*, Quĭd ŏpŭs ēst vērbīs ? *A quoi bon parler plus longtemps ? Il suffit.* Dēnĭquĕ quĭd vērbīs ŏpŭs ēst ? *O.* (Adde *Pl. Pœn. prol.* 113). Nīl ŏpŭs ēst vērbīs. *Lr.* (V, 264). SYN. Quĭd mūltă ? || *Vaines paroles. D'où,* Vērbă dō. *Tromper, duper.* Nē mi ēx īnsĭdĭīs vērba īmprūdēntī dŭĭt. *Pl.* (*Aul.* I, 1, 23. *Id.* passim). Cuī vērbă dărĕ dĭffĭcĭle ēst. *Ter.* (*And.* I, 3, 6). Hōc ădĭtū vīdī tĕtrĭcæ dătă vērbă pŭēllæ. *O.* Nōmĭnĕ vērbă dărēm. *Pp.* (II, 24, 8). Cuī nīl īpsĕ dăbās, īs tĭbĭ vērbă dĕdĭt. *M.* (II, 76. In verbo ludit). *Voy.* Decipio. || Vērbīs mĕīs, tŭīs, etc. *En mon nom, etc.* Vīcīnām nōstram hūc ēvŏcā vērbīs mĕīs. *Ter.* (*Hec.* IV, 4, 98). Nam ēxēmplō, sī vērbīs sŭīs pĕtĕrēm, dătūrōs dīxĭt. *Pl* (*Rud.* II, 3, 74. *Id. Mil.* IV, 4, 48, matris verbis). Vērbīsquĕ mĕīs lŏcă grātă sălūtā. *O.* || *Eccl. Le Verbe.* Tū Vērbūm, Pătĕr ālmĕ, tŭūm Nātūmquĕ Dĕūmquĕ Cōncēdīs tērrīs tōtŭm. *Aus* (*Idyl.* 1, 16). Prōmīssūm cōmplēvĭt ŏpŭs Vērbūm cărŏ făctŭm. *Sedul.* (II, 43). Sēd Vērbō quŏd sēmpĕr ĕrăt, Vērbūm cărŏ făctum ēst. *Prud.* (*Apoth.* 525). Exsūlta ăgnōscēns tē Vērbi īn cārnĕ rĕnātŭm. *Prosp.* (*Epig.* 93, 67). Jām Pătĕr ōmnĭpŏtēns lībrāntĭs pōndĕrĕ Vērbī Ūndĭquĕ cōllēctīs dīscrēvĕrăt ărĭdă lўmphīs. *Alcim.* (I, 14). *Voy.* Christus.

Vērcēllæ, ārŭm, *f. pl. Ville de la Gaule Transpadane, auj. Vercelli.* Vērcēllæ fūscĭquĕ fĕrāx Pōllēntĭă vīllī. *Sil.* (Et *Mart.* X, 12).

† Vērcŭlŭm, ī, *n., dimin. de* Ver. || *Au fig. Terme d'affection.* (*Pl Cas.* IV, 4, 14. Quod laudat *Prisc* 610.)

Vērē, *adv. Avec vérité, vraiment ; véritablement, réellement.* Quāndo ōmnĭă vērē Heū ! nĭmĭūm dē tē vātēs, Mīsēnĕ, lŏcūta ēst. *V.* Ō vērē Phrўgĭæ, nĕque ĕnīm Phrўgĕs ! *Id.* Quæ tŭă vōtă lŏquōr, mĕă sūnt, ēt vērĭŭs hæc sūnt Vōtă mĕă. *P. Nol.* (24, 201). || *Dans l'ordre, justement.* Vērĭŭs hūnc tĭtŭlūm mātrī tū, nātă, dĭcāssēs. (*Anth.* II, p. 194.)

Vĕrēcūndē, *adv. Avec pudeur.* Vĕrēcūnde ēt mŏdĭcē mōrēm gĕrĭt. *Enn* (apud *Non.* 4, 292). SYN. Pŭdēntĕr, pŭdīcē, cāstē, īngĕnŭē.

Vĕrēcūndĭă, æ, *f. Honte, pudeur. Voy.* Pudor. || † Vĕrēcūndĭă. Ērŭbŭī stŭpŭīque ; ōmnēs vĕrēcūndĭă mōtūs Ābstŭlĭt. *Maxim.* (5, 55).

Vĕrēcūndĭtĕr. *Voy.* Reverecunditer.

Vĕrēcūndŏr, ārĭs, ārī, *d. Avoir de la retenue.* Vĕrēcūndārī nēmĭnem ăpŭd mēnsām dĕcēt. *Pl.* (*Trin* II, 4, 77).

Vĕrēcūndŭs, ă, ŭm. *Pudique, chaste* Īllă vĕrēcūndō vīx tōllēns lūmĭnă vūltū. *O.* Dīscĕ vĕrēcūndō sānctĭŭs ōrĕ lŏquī. *M.* (VIII, 1) SYN. Pŭdēns, pŭdīcŭs, mŏdēstŭs, cāstŭs, etc. || — cŏlŏr. *Rougeur.* Fūgīt jŭvēntās, ēt vĕrēcūndŭs cŏlŏr Rĕlīquĭt ōră. *H.* (Et *Ov. Met.* I, 484, verecundo rubore). *Voy.* Rubor. || *Modeste, réservé.* Nĭmīs vĕrēcūnda ĕs. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 26. Hoc ironice dictum : quo redit prava *Nonii* interpretatio, 2, 879 . « *Verecundum* est *audax, confidens.* » Nec mutandum in *iracunda*, cum *Lamb.*). || *Honnête, vertueux.* Vītă vĕrēcūnda ēst, mūsă jŏcōsă mĭhĭ. *O* SYN. Cāstŭs, prŏbŭs, īngĕnŭŭs. || *Sobre.* Quūm sīccārĕ săcrām lōngō Pērmēssĭdă pōssĕt Ōrĕ, vĕrēcūndām mălŭĭt ēssĕ sĭtĭm. *M.* (VIII, 70). SYN. Mŏdĭcŭs, mŏdēstŭs, sōbrĭŭs, tēmpĕrāns. || † Vĕrēcūndŭs. Līlĭă nūnc rĕpărāns, nūnc vĕrēcūndă rŏsās. *Fort.* (VII, 6, 10. *Id.* passim). *Voy.* Verecundia, Inverecundus.

Vĕrēdŭs, ī, *m. Cheval de poste, en gén. Cheval de voyage.* Vēl rūptūm tērgă vĕrēdūm Cōnscēndās,

prŏpĕrē dūmmŏdŏ jām vĕnĭās. *Aus.* (*Epist.* 8, 7). Strāgŭlă sūccīnctī vēnātŏr sūmĕ vĕrēdī. *M.* (XIV, 86). Ātquĕ pŏst vĕrēdŏs Rēmīs vēlĭvŏlūm quătĭt Gărūmnăm. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 30).

Vĕrēndŭs, ă, ŭm. *Redoutable.* Flūctūsquĕ vĕrēndōs Clāssĭbŭs ēxĭgŭā spērāt sŭpĕrārĕ cărīnā. *L.* SYN. Mĕtŭēndŭs, etc. *Voy.* Terribilis. || *Vénérable.* Pătrĭbŭs stīpātă vĕrēndīs. *O. Voy.* Venerabilis.

Vĕrēns, tĭs. *Qui a une crainte respectueuse.* Ēffārīquĕ vĕrēns. ŏpĕ tūtŭs Ăchīllĭs, Hæc ăĭt. (*Epit. Iliad.* 54.) Ŏcŭlīquĕ vĕrēntēs Ād sānctūm rĕdĭērĕ pătrĕm. *St.*

† Vĕrēntĕr, *néol. Avec une crainte religieuse.* Sānctōquĕ vĕrēntĕr Stārĕ chŏrō. *Sedul.* (I, 8. Et *Fort.* X, 14, 5).

† Vĕrĕŏ, ēs, ērĕ, *arch. Craindre.* Ŭbĭ mālūnt mĕtŭī quām vĕrērī se āb sŭīs *Afr.* (ap. *Gell.* 15, 13).

Vĕrĕŏr, ērĭs, ĭtŭs sŭm, ērī, *d. Avoir une crainte respectueuse.* Vĕrērī vōs se ēt mĕtŭĕrĕ, ĭta ŭt æquum ēst Jŏvĕm. *Pl.* (*Amph. prol.* 23). || *En gén. Craindre, redouter.* Ēquĭdēm dē tē nīl tālĕ vĕrēbăr. *V.* Vĕrĕŏr quō sē Jūnōnĭă vērtānt Hŏspĭtĭă. *Id.* Ănĭmō pējōră vĕrētŭr. *O.* Cūm mūltīs vĕrĕŏr nē sĭt hăbēndă mĭhĭ. *Id.* Jŭbĕt hīc dē frātrĕ vĕrērī. (*Ad Liv.* 155.) SYN. Tĭmĕŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Avec l'infin.* Īnsānōs qui īntĕr vĕrĕāre īnsānŭs hăbērī. *H.* Quī vĕrĭtŭs nōn ēs pōrtūs ăpĕrīrĕ fĭdēlēs. *O.* || *Se faire scrupule de, hésiter à.* Sēd quŏnĭām nōn ēs vĕrĭtŭs cōncrēdĕrĕ nōbīs. *Pp.* (I, 10, 11). Nēc vĕrĭtī dŏmĭnōrūm fāllĕrĕ dēxtrās. *V.* SYN. Tĭmĕŏ, dŭbĭtŏ. || *Qqf. Être en suspens.* Lēnĭtās Vĕrēbăr quōrsum ēvādĕrĕt. *Ter.* (*And.* I, 2, 4). *Voy.* Metuo. || *Avoir de la pudeur.* Hīc vĕrērī pērdĭdĭt. *Pl.* (*Bac.* I, 2, 50. Sic Gr. αἰδοῦμαι). || † *arch. Avec le génit.* Ŏptāndum ūxōrem quæ nōn vĕrĕātŭr vĭrī. *Afran.* (ap. *Non.* 9, 3. *Att.* et *Pacuv.* ibid. Adde *Ter. Ph.* V, 7, 78).

Vērgēllŭs, *m. Rivière d'Apulie.* (*Sil.* VIII, 668.)

Vērgēns, tĭs. *Qui penche vers.* Īllўrĭs Īōnĭās vērgēns Ēpĭdāmnŭs ĭn ūndās. *L.* Vērgēns sōl. *St.* SYN. Īncūmbēns, prōnŭs, īnclīnātŭs, prŏpēndēns, etc.

Vērgĭlĭæ, ārŭm, *f. pl. Nom latin des Pléiades.* Ēt sĭt ĭnērs tārdīs nāvĭtă Vērgĭlĭīs. *Pp.* (I, 8, 10). Vērgĭlĭās tĕnŭī cūm lūcĕ vĭdēbĭs. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 44. Et *Pl. Amph.* I, 1, 119). *Voy.* Pleiades.

Vērgŏ, ĭs, ĕrĕ. 1. *Act. Tourner, incliner vers.* Ēt pŏlŭs āvērsī călĭdŭs quā vērgĭtŭr aūstrī. *L.* Īn tērrās ĭgĭtūr sōlĭs quŏquĕ vērgĭtŭr ārdŏr. *Lr.* (II, 212). SYN. Īnclīnŏ, īnflēctŏ, flēctŏ. *Voy.* Flecto. || *Verser en retournant le vase, comme dans les libations faites aux dieux infernaux; en gén. Verser.* Spūmāntēsquĕ mĕrō pătĕræ vērgūntŭr. *St.* SYN. Īnvērgŏ, fūndŏ, etc. || 2. *Ordint. n. Être incliné vers, pencher.* Quō vērgăt pōndĕrĕ lētūm (de fatorum lance). *V.* SYN. Vērgŏr, īnclīnŏr, pēndĕŏ, prŏpēndĕŏ, spēctŏ. *Voy.* Vergens. || *Au fig. Pencher, décliner.* Sī paūlūm sūmmō dēcēssĭt, vērgĭt ăd īmŭm (poema). *H.* Mēns ĕtĭām vērgēns āltūm pĕtĭt, āltăquĕ vērgĭt. *Sedul.* (III, 332). || † Vērsī, *parf.* (Quod, etsi a grammaticis datum, non est in usu.)

Vĕrĭă, æ, *f. Nom de femme.* Vĕrĭă, sūprēmī cārmĕn hŏnōrĭs hăbĕ. *Aus.* (*Parent.* 16, 2).

† Vĕrĭcŏlă, æ, *m. f. Voué au culte de la vérité.* Āt quūm vĕrĭcŏlæ pĕnĕtrāvĕrĭs ōstĭă lēgĭs. *Cypr* (*ad Senator. apostat.* 43).

Vĕrĭdĭcŭs, ă, ŭm. *Véridique* Ōmnĭă vĕrĭdĭcō quī quōndam ēx ōrĕ prŏfūdĭt. *Lr.* (VI, 6). Seū tŭă vĕrĭdĭcæ dīscūnt rēspōnsă sŏrōrēs. *M.* (V, 1). Vĕrĭdĭcōs Pārcæ cœpērūnt ēdĕrĕ cāntūs. *Cat.* (64, 306). SYN. Vērāx, vērŭs. *Voy.* Sincerus.

Vĕrīnŭs, ī, *m. Nom d'homme* Vĭrtūtĕm, Vĕrīnĕ tŭām plūs mīrĕr ĭn ārmīs. *Symm* (*Epist.* I, 2. Adde *Poet.* in *Anth.* I, p. 330).

Vērīsĭmĭlĭs *ou* Vērī sĭmĭlĭs, ĕ. *Vraisemblable.* Nōn vērīsĭmĭlĕ dīcĭs, nēc vērum ārbĭtrŏr. *Ter.* (*Hec.* I, 2, 65. Et *Pl. Ps.* I, 4, 10). Cōncīnnāt vērīsĭmĭlĭs sŭspīcĭŏ cūlpăm. *Aus.* (*Epist.* 24, 8). SYN. Prŏbābĭlĭs.

Vērĭtās, ātĭs, *f. La vérité, le vrai.* Vērĭtātĭs vīs ātque ācrĭtās. *Att.* (apud *Non.* 8, 80). Ērgō ēxplōrānda ēst vērĭtās mūltūm prĭŭs. *Ph.* Rĕpūlsūs īllĕ vērĭtātĭs vīrĭbŭs. *Id.* Ūt clāră māgnī vērĭtās mўstērĭī. *P. Nol.* (21, 137). SYN. Vērūm. || *La Vérité, déesse que l'on représentait nue, avec un miroir à la main.* Īncōrrūptă Fĭdēs, nūdăquĕ Vērĭtās. *H.* || *Sincérité, franchise.* Ōbsĕquĭum ămīcōs, vērĭtās ŏdĭūm părĭt. *Ter.* (*And.* I, 1, 41). Sīccīs rūstĭcă vērĭtās căpīllīs. *M.* (X, 72). SYN. Sīncērĭtās.

Vĕrĭtŭs, ă, ŭm, *part. de* Vereor. *Qui a craint* Paūpĕrĭēm vĕrĭtŭs. *H.* Nōn vĕrĭta ā pŏpŭlō prætĕrĕūntĕ lĕgī. *O.*

Vērĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Clārŭs sŭpērbō Vērĭōrūm nōmĭnĕ. (*Bapt. Bœb.* vs. 6.) Cf. Veria.

† Vērĭvērbĭŭm, ĭī, *n. Véracité.* (*Plaut. Capt.* III, 4, 36.)

Vērmĭcŭlātŭs. *De mosaïque. Voy.* Emblema.

Vērmĭcŭlŭs, ī, *m. Vermisseau.* Ēt tămĕn hæc quūm sūnt quăsĭ pūtrēfāctă, pĕr īmbrēs Vērmĭcŭlōs părĭūnt. *Lr.* (II, 898). Ne aūrĭcŭlam ōbsīdāt cărĭēs, nē vērmĭcŭlīquĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 80). Īmprēsso īn tērrām rōstrī mūcrōnĕ sĕquācēs Vērmĭcŭlōs trăhĭt. *Nemes.* (*fr. Aucup.* 27). Mĭnĭmī quā sīgnă dĕdīssēnt Vērmĭcŭlī. *P. Nol.* (16, 108). *Voy.* Vermis. || *Maladie des chiens, gale.* Vērmĭcŭlūm dīxērĕ, mălă ātque īncōndĭtă pēstĭs. *Grat.* (*Cyn.* 387).

Vērmĭflŭŭs, ă, ŭm. *Grouillant de vers.* Vūlnĕrĕ vērmĭflŭō fœtĭdŭs īntĕrĭīt. *P. Nol.* (22, 134).

Vērmĭnă, ōrŭm, *n. pl. Spasmes, convulsions.* Dēnĭque ĕōs vītā prīvārānt vērmĭnă sævă. *Lr.* (V, 995 Vid. *Fest.*).

Vērmĭnŏ, ās, ārĕ, *n. Grouiller de vers.* || *Au fig Démanger.* Sī tĭbĭ mōrōsā prūrīgĭnĕ vērmĭnăt aūrĭs *M.* (XIV, 23). *Voy.* Prurio.

Vērmĭnŏr, ārĭs, ārī, *d. Éprouver des spasmes, de violentes douleurs.* Dĕcĭmō mēnsĕ dēmūm tūrgēns vērmĭnātŭr, pārtŭrĭt. *Pompon.* (ap. *Non.* 1, 189).

Vērmĭs, ĭs, *m. Ver.* Quīppĕ vĭdērĕ lĭcēt vīvōs ēxsīstĕrĕ vērmēs. *Lr.* (II, 871). Ānnōsā rūbrōs sī lēgĕrĭs ārbŏrĕ vērmēs. *Ser. Sam.* (vs. 174). Īndūtōs tērrēnīs vērmĭbŭs hāmōs. *Aus.* (*Epist.* 4, 57). SYN. Vērmĭcŭlŭs, lūmbrīcŭs. EP. Ēxĭgŭŭs, rēpēns, īnfēstŭs, ēdāx.

Vērnă, æ, *m.*, *qqf. f. Esclave né dans la maison, de naissance, en gén. Esclave.* Pŏsĭtōsquĕ vērnās, dītĭs ēxāmĕn dŏmūs, Cīrcūm rĕnīdēntēs Lārēs. *H* Āncĭlla, aūt vērna ēst præstō pŭĕr. *Id.* Quūm pārs Nīlĭăcæ plēbĭs, quūm vērnă Cănōpī Crīspīnŭs. *J.* (1, 26). SYN. Vērnŭlă, vērnācŭlŭs. *Voy.* Servus. || *Esclaves remplissant dans la maison un rôle de bouffons, et jouissant d'une grande liberté de paroles.* Ūrbānŭs tĭbĭ, Cæcĭlī, vĭdērĭs: Nōn ēs, crēdĕ mĭhī; quĭd ērgŏ? vērna ēs. *M.* (I, 42). Vērnāsquĕ prŏcācēs Pāscō lībātĭs dăpĭbŭs. *H.* Cērtē, mŏdĭcō cōntēntŭs, ăgēbās Vērnam ĕquĭtēm, cōnvīvă jŏcō mōrdēntĕ făcētŭs. *J.* (9, 9, scil. eras facetus tanquam verna). *Voy. le suiv.* || *Terme injurieux.* (*Pl. Amph.* I, 4, 13.) || *Adj. Produit dans la maison, domestique* Pīscīnă rhōmbūm pāscĭt ēt vērnās lŭpōs. *M.* (X, 30) Ēt vērnæ tūbĕrēs. *Id.* (XIII, 43. *Id.* III, 1, verna liber). SYN. Vērnācŭlŭs, dŏmēstĭcŭs. || *Qqf. Romain né dans Rome.* Sēd dē plēbĕ Rĕmī, Nŭmæquĕ vērnă. *M.* (X, 76).

Vērnācŭlŭs, ă, ŭm. *De la maison, domestique*

qui appartient en propre. Īllŭd aūtem īnsērvĭūndum ēst cōnsĭlĭūm vērnācŭlŭm. *Pl.* (*Pœn.* IV, 2, 105). Illīs vērnacŭlă caūlīs Mātĕrĭēs. *Sev.* (*Ætn.* 384). Hæc quæcūmquĕ tĭbī pŏsŭī vērnācŭlă pōmă. (*Anth.* II, p. 497.) SYN. Dŏmēstĭcŭs, prŏprĭŭs. || *Subst. m. Comme* Verna. Vērnācŭlōrūm dictă, sōrdĭdūm dēntēm. *M.* (X, 3). || *Au fig. Serviteur.* Ēcclēsĭæ sēmpēr fŭērām vērnācŭlŭs ālmæ. *Inscr.* (apud *Gruter.* II, p. 1167). Vērnācŭlă Chrīstī. *Aldhelm.* (ap. *Mai.* t. V, p. 389, in 8).

Vērnālĭs, ĕ. ***Du printemps, printanier.*** Tūnc āngūsta dĭēs vērnālēs fērtŭr ĭn hōrās. *Man.* (III, 258). Sūccēdūnt ĭtērūm vērnālĭă tēmpŏră mūndō. *Fort.* (IX, 3, 5). SYN. Vērnŭs. || ? *D'esclave. Au lieu de* Vernilis.

? Vērnālĭtĕr. *Voy.* Verniliter.

Vērnāns, tĭs. *Qui pousse au printemps.* Ŭt āltă sīlvās fōrmă vērnāntēs ălĭt. *Sen.* (*Herc. OEt.* 380). || ┼ *Du printemps.* Vērnāntĭă tēmpŏră. (*Culex*, 409.) *Voy.* Vernus. || *Au fig.* Sĕnĭōque ĭtĕrūm vērnāntĕ rĕsūmpsĭt (vires). *Cl.* Īntrānt sīdĕrĕō vērnāntēs lūmĭnĕ pōrtās. *Fort.* (VIII, 6, 177. Sic dicitur *florens lumine*).

┼ Vērnĕmĕtēs, ĭs. *Mot celte signifiant, Un grand temple.* (*Fort.* I, 9, 9.)

┼ Vērnĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Comme* Vernans. Hĭnc jām vērnĭcŏmæ frōndēnt tĭbĭ mūnĕra ŏlīvæ. *Capel.* (VI, p. 188).

┼ Vērnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Printanier.* Cōmĕrĕ vērnĭfĕrīs flōrēntĭă līmĭnă sērtīs. *Capel.* (I, p. 1).

Vērnīlĭs, ĕ. *D'esclave né dans la maison Voy.* Verniliter.

Vērnīlĭtās, ātĭs, *f. Impudence en paroles.* Quĭbŭs īngĕnĭum ănĭmi ūtĭbĭle, ēst mŏdĭcum ēt sĭnĕ vērnīlĭtātĕ. *Pl.* (*fr. Bacch* 4). *Voy.* Verna.

Vērnīlĭtĕr. *En esclave né dans la maison.* Nēc nōn vērnīlĭtĕr īpsīs Fūngĭtŭr ŏffĭcĭīs. *H.* (*Sat.* II, 6, 108. Sic recte *Bentleius* cum parte codicum, itemque recentiores. Vett. edd. aliique libri, *vernaliter.* Sed *Scurra, Scurrilis,* etc. Apud veteres ipsos male confusa fuisse *Vernalis* et *Vernilis*, disces ex *Gloss. Placidi*, ubi *Vernalis* pro *Vernus* defenditur). Crēdō, nĭmĭ' tāndem hōc fĭt vērnīlĭtĕr. *Cæcil.* (apud *Non.* 1, 203. Sic bene codd.).

Vērnŏ, ās, ārĕ, *n.* ***Être au printemps, éprouver l'influence du printemps, pousser, fleurir.*** Vērnăt hūmŭs, flōrēsque ēt mōllĭă pābŭlă sūrgūnt. *O.* Ārgūtō pāssĕrĕ vērnăt ăgĕr. *M.* (IX, 55). Īndŏcĭlīquĕ lŏquāx gūttŭrĕ vērnăt ăvĭs. *O.* || *Au fig. Fleurir, être jeune; briller, être brillant, florissant.* Quūm tĭbĭ vērnārēnt dŭbĭā lānūgĭnĕ mālæ. *M.* (II, 61). Dūm vērnăt sānguĭs, dūm rūgīs īntĕgĕr ānnŭs. *Pp.* (IV, 5, 57). Ēt spārsōs pāssīm tērgō vērnārĕ cŏlōrēs. *Nemes.* (*Cyn.* 320). Sīncērīs ănĭmīs vērnăt ĭn ōrĕ dĭēs. *Fort.* (III, 30, 20). Cēcrŏpĭdæ quōs fāmă cănĭt sērmōnĕ dĭsērtō Gўmnăsĭīs vērnārĕ sŭīs. *Arat.* (II, 455). Vōcĭbŭs ēt vērnārĕ nŏvīs. *P. Nol.* (20, 19). || ┼ *Au pass.* Mārmŏră cūm rădĭīs vērnāntŭr, cērnĕ, sĕrēnīs. (Apud *Mai*, t. V, p. 113, in 4.)

Vērnŭlă, æ, *m., qqf. f., dimin. de* Verna. Quēm sĕquĭtŭr cūstōs āngūstæ vērnŭlă căpsæ. *J.* (10, 117). Sīc vērnŭlārŭm, sīc sĕnātōrūm cărŏ Tābēscĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 524). || *Par ext. Habitant de.* Dēspĭcĭs īnsŏntēs măcŭlātæ vērnŭlă tērræ. *Ennod.* (*Epig.* 35, 3). || *Adj. Concitoyen, domestique, propre.* Vērnŭlă rīpārŭm. *J.* (5, 104, de lupo pisce). Vērnŭlă quā vărĭō cārmĭnĕ lūdĭt ăvĭs. *Rutil.* (I, 112). Prætĕr lĭbēllōs vērnŭlōs, nĭhĭl mīsī. *M.* (V, 18).

┼ Vērnŭm, ī, *n. Le printemps.* Sēd rĕdĕăt vērnūm. *Ennod.* (*Carm.* 6, 37. *Ib.* 4, 31. Et *Tert* sup. in v. *Titulo*)

Vērnŭs, ă, ŭm. *Du printemps.* Nām sĭmŭl āc spĕcĭēs pătĕfăcta ēst vērnă dĭēī. *Lr.* (I, 10). Nĭx vērnĕ sōlĕ sŏlūtă. *O.* Vērnō pērsŏnă cāntăt. *Petr.* (*Sat.* 120). Ēt căpŭt ĭn vērnā sēmpĕr hăbērĕ rŏsā. *Pp.* (III, 5, 22). SYN. Vērnālĭs.

Vērō. 1. *Adv. Vraiment, avec vérité.* Ĕhŏ, māvĭs vĭtŭpĕrārī fālsō quām vēro ēxtōllī? *Pl.* (*Most.* I, 3, 21). Bēllum ēt pŭdīcūm vērō prōstĭbŭlŭm. *Id* (*Aul.* II, 4, 6. Et *Capt.* III, 4, 35). || *Comme* Sane. Vāh, glōrĭārĕ ēvēnīsse ēx sēntēntĭā? Nōn hērclĕ vērō. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 17). Āt nē prōpālām. Săpĭēntēr sānē. Sūpplĭcātūm crās ĕăt. Ĭta hērclĕ vērō. *Pl.* (*Pers.* III, 3, 41). || *Comme* Ergo. Căpe hōc aūrūm. Nōn ĕquĭdem āccĭpĭām. Căpĕ vērō. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 136. *Id. Epid.* V, 2, 59). || *Pour exprimer l'ironie.* Ēgrĕgĭām vērō laūdem ēt spŏlĭa āmplă rĕfērtĭs. *V.* Sānē, quĭă vēro hæ mĭhĭ pătēnt sēmpĕr fŏrēs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 9). || 2. *Conj. Mais, or.* Tē vērō, mĕă quēm spătĭīs prŏprĭōrĭbŭs ætās Īnsĕquĭtŭr, etc. *V.* Tūm vēro ĭn nŭmĕrūm Faūnōsquĕ fĕrāsquĕ vĭdērēs Lūdĕrĕ. Sī vērō vĭcĭāmquĕ sĕrēs vīlēmquĕ fāsēlūm. *Id.* SYN. Aūtēm, sēd, pōrrŏ. || Āt vērō. *Voy.* At. || ┼ *Postérieurement,* Vērŏ. Sīn vērŏ prĕcēs ēt dĭctă sŭpērbŭs Rēspŭērĭt. *V. Fl.* (V, 322). Tū pŏtĭŏr, Thēbānĕ, quĕrī; nōs vērŏ vŏlēntēs. *St.* (*Th.* II, 188). Tūm vērŏ păvĭdā sŏnĭpĕdēs mēnte ēxcĭtī. *Sen.* (*Hip.* 1082).

┼ Vērŏ, ās, ārĕ, *n. Dire vrai.* Sātĭn' vātēs vērānt ætāte ĭn ăgūndā. *Enn* (ap. *Gell.* 18, 2).

Vērōnă, æ, *f.* (Βηρών). *Vérone, ville des Vénètes, sur l'Adige, patrie du poëte Catulle.* Māntŭă Vīrgĭlĭō gaūdēt, Vērōnă Cătūllō. *O.* Quārē quōd scrībīs Vērōnæ tūrpĕ Cătūllō. *Cat.* (68, 27. Et *Mart.* I, 8). PHR. Sī nōn īgnōta ēst dōctī tĭbĭ tērră Cătūllī. *M.*

Vērōnēnsĭs, ĕ. *De Vérone.* Flōs Vērōnēnsūm dēpĕrĕūnt jŭvĕnūm. *Cat.* (98, 2. Alii leg. *Veronensium;* sed *Veronensum* ut *mensum, cœlestum*).

Vērpŭs, ī, *m. Circoncis.* Quæsītum ād fōntēm sōlōs dēdūcĕrĕ vērpōs. *J* (14, 104. Et *Mart.* VII, 82). SYN. Rĕcŭtītŭs.

Vērrēs, ĭs, *m. Verrat, porc.* Vērrĭs ōblīquūm mĕdĭtāntĭs ĭctŭm. *H.* Quĭdam īmmŏlāssĕt vērrēm quūm sāncto Hērcŭlī. *Ph.* (Adde *Pl. Mil.* IV, 2, 67). *Voy.* Sus. || *C. Cornelius Verrès, préteur de la Sicile, qu'il dépouilla; il fut accusé par Cicéron.* Ātque hīnc Āntōnĭŭs, īndĕ Săcrĭlēgūs Vērrēs. *J.* (8, 105).

Vērrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'une famille patricienne.* Clārŭs sŭpērbō Vērrĭōrūm nōmĭnĕ. (*Bapt. Bæb.* 6.)

Vērrŏ, ĭs, ī (*Charis.* 218), sūm, rĕrĕ. *Traîner à terre, laisser traîner.* Cæsărĭēmquĕ mĕām, quām lōngă pĕr æquŏră vērrŏ *O.* Cānĭtĭēmquĕ sŭām cōncrēto īn sānguĭnĕ vērrēns. *Id. Voy.* Traho. || *Ordinᵗ Balayer.* Vērrĕ păvīmēntūm, nĭtĭdās ōstēndĕ cŏlūmnās. *J.* (14, 60). Līgnūm cædāt, pēnsūm făcĭăt, ædēs vērrāt, vāpŭlēt. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 97). Quĭdquĭd dē Lĭbўcĭs vērrĭtŭr ārĕīs. *Hor.* SYN. Pūrgŏ. || *Balayer, frotter avec une ch. qui traîne.* Ēt grădĭēns īmā vērrĭt vēstīgĭă caūdā. *V.* Sūmmæ caūdā vērrūntŭr ărēnæ. *O.* Sī dĕcĕt aūrātā Bācchūm vēstīgĭă pāllā Vērrĕrĕ. *St.* Ŭndōsī vērrēbānt brāchĭă crīnēs. *Cl.* || *Pousser devant soi.* Mărĭa āc tērrās cœlūmquĕ prŏfūndūm Quĭppĕ fĕrānt răpĭdĭ sēcūm, vērrāntquĕ pĕr aūrās. *V.* Nēc nōstra Āctĭăcūm vērrĕrĕt ōssă mărĕ. *Pp.* (II, 15, 44). Nūbĭlă cœlī Vērrūnt. *Lr.* (I, 279). SYN. Ăgŏ, ăgĭtŏ, īmpēllŏ, etc. || — mărĕ. *Battre la mer, ramer.* Cærŭlă vērrēntēs ăbĭēgnīs æquŏră pălmīs. *Cat* (64, 7). Rēmīs vădă līvĭdă vērrūnt. *V.* Ādnīxī tŏrquēnt spūmās, ēt cærŭlă vērrūnt. *Id.* Āptāquĕ vērrēndīs sīdĕră quærĭt ăquīs. *O.* || — mărĕ rētĭbŭs. *Pêcher au filet.* Sēu rētĭbŭs æquŏr Vērrĕrĕ. *Sil.* (Sic *Manil.* IV, 285, everrere) || *Au fig. Emporter, voler.* Quĭdquĭd pō-

nĭtŭr, hīnc ĕt īndĕ vērrīs. *M.* (II, 37. Et *Pl. Truc.* II, 7, 7). *Voy.* Fūror.

Vĕrrūcă, æ, *f. Verrue, poireau.* Vĕrrūcæ quŏquĕ dēsēctæ frēnārĕ crŭōrĕm. *Ser. Sam.* (vs. 807. Et *Lucil.* ap. *Non.* 4, 131). || *Au fig. Léger défaut.* Quī, nē tūbĕrĭbūs prŏprĭīs ōffēndăt ămīcūm Pōstŭlăt, īgnōscăt vērrūcīs īllĭŭs æquum ēst. *H.*

Vĕrrūcōsŭs, ă, ŭm. *Qui a des verrues. Voy.* Vatrax. || *Au fig. Raboteux. Voy.* Venosus.

† Vĕrrūncŏ, ās, ārĕ, *n. arch. Comme* Verto. *Tourner, arriver.* Pōrtēnta ŭt pŏpŭlo ĕt pātrĭæ vērrūncēnt bĕnĕ. *Att.* (ap. *Non.* 2, 895. *Pacuv.* ibid.; *Att.* apud *Cic. Div.* 1, 22. Vid. *Fest.*).

Vērsābūndŭs, ă, ŭm. *Qui tourbillonne.* Vērsābūndŭs ĕnīm tūrbō dēscēndĭt. *Lr.* (VI, 438).

Vērsātĭlĭs, ĕ. *Qui tourne aisément.* Mūndī māgnum ĕt vērsātĭlĕ tēmplŭm. *Lr.* (V, 1435).

Vērsātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Verso. *Tourné en rond, retourné.* Lævĭă vērsātō dūcēntēm stāmĭnă fūsō. *Ov.* Ŏvăquĕ nōn ācrī lĕvĭtĕr vērsātă făvīllā. *Id.* || 2. *De* Versor. *Qui s'est trouvé.*

Vērsĭcŏlŏr, ōrĭs, *m. f. n. Nuancé de diverses couleurs.* Āstŭr ĕquō fīdēns ĕt vērsĭcŏlōrĭbŭs ārmīs. *V.* Sīc ēst hæc cūltū vērsĭcŏlōrĕ dĕcēns. *O.* Ēffūltūm plūmā vērsĭcŏlōrĕ căpŭt. *Pp.* (III, 7, 50). SYN. Mūltĭcŏlŏr, vărĭŭs. PPH. Vărĭīs cŏlōrĭbŭs, vărĭō cŏlōrĕ dīstīnctŭs, nĭtēns. Cŏlōrĭbŭs vărĭŭs. Mūltīs cŏlōrĭbŭs vărĭātŭs. Vărĭō splēndōrĕ cŏlōrŭm īnsīgnĭs.

† Vērsĭcŏlōrĭŭs *et* Vērsĭcŏlōrŭs, ă, ŭm, *néol. Comme le précéd.* Hæc ĕădēm nōbīs quæ vērsĭcŏlōrĭă fīlă. *Calp.* (11, 68). Īdque ĕtĭām pārĭēs tĭbī vērsĭcŏlōrŭs ădūmbrēt. *Prud.* (*Sym.* II, 56).

Vērsĭcŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Versus. *Petite ligne; vers.* Caūsăquĕ vērsĭcŭlīs scrīptă dŭōbŭs ĕrĭt. *O.* Quī me ēx vērsĭcŭlīs mĕīs pŭtātĭs. *Cat.* (16, 3). Scrībĕrĕ vērsĭcŭlōs *H.*

Vērsĭfĭcātŏr, ōrĭs, *m. Versificateur.* Vērsĭfĭcātōrēm, quīd līttĕră quæquĕ mĭnīstrĕt, Dīspĭcĕrĕ. *T. Maur.* (*Syll.* 724).

Vērsĭfĭcŏ, ās, ārĕ. *Mettre en vers.* Mūlta hŏmĭnēs pōrtēnta ĭn Hŏmērō vērsĭfĭcātā Mōnstră pŭtānt. *Lucil.* (ap. *Non.* 13, 2).

† Vērsĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui concerne les vers.* || *Subst. m. Poëte.* Dūlcĭsŏnæ Pĭĕrĭdēs vērsĭfĭcō făvētĕ. *Poet.* (ap. *Diom.* 508).

Vērsĭfōrmĭs, ĕ. *Qui prend diverses formes.* Pŭĕr īpsĕ vērsĭfōrmĭs Făcĭbŭs stŭdēt Cŭpīdŏ. *Capel.* (IX, p. 310).

† Vērsĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut faire tourner. Voy.* Vertilis. || ? *Au fig. Qui sait se retourner, captieux* Făcēssăt ērgŏ vērsĭlĭs prŏfūndĭtās. *Capel.* (IV, p. 135. Sic omnes exhibent).

† Vērsĭlŏquŭs, ī, *m. Poëte.* Trīstĭă nīl căpĭūnt pĕctŏră vērsĭlŏquī. *Ennod.* (*Carm.* 6, 36. Ubi *Sirm.* Vox ignota Lexicis).

Vērsĭpēllĭs, ĕ. *Qui peut se métamorphoser, qui se change.* Ĭtă vērsĭpēllēm sē făcĭt, quāndō lŭbĕt. *Pl.* (*Amph. prol.* 121. *Id. Pers.* I, 2, 48, de capillo). SYN. Mūtābĭlĭs, vărĭŭs. || *Au fig.* Quĭcūm vērsĭpēllĭs fīo, ēt quĭcūm cōmmūto ōmnĭă. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 173). || *Dissimulé, trompeur.* Vērsĭpēllēm frūgī cōnvĕnĭt ēsse hŏmĭnēm, pēctŭs cuī săpĭt. *Pl.* (*Bac.* IV, 4, 12). Plāsmă prīmūm pērcŭlīssĕ Vērsĭpēlli āstūtĭă. *Prud.* (*Cath.* 9, 92).

Vērsŏ *et arch.* Vōrsŏ, ās, ārĕ, *fréq. de* Verto. *Tourner et retourner.* Quī cœlūm vōrsăt stēllīs ārdēntĭbŭs āptŭm. *Enn.* (ap. *Macr.* 6, 1). Vērsāntquĕ tĕnācī fōrcĭpĕ fērrŭm. *V.* Mācrōs dūm tūrdōs vērsăt ĭn īgnĕ. *H.* Vērsātŭr cĕlĕrī Fōrs lĕvĭs ōrbĕ rŏtæ. *Tib.* (I, 5, 70). SYN. Vērtŏ, etc. || *Pousser devant soi, faire aller çà et là.* Tū cūrrūm dēsērto īn grāmĭnĕ vērsās. *V.* Æthĭŏpūm vērsēmŭs ŏvēs sūb sīdĕrĕ Căncrī. *Id.* SYN. Ăgŏ, ăgĭtŏ, īmpēllŏ, etc. || *Manier sans cesse.* Nōctūrnā vērsātĕ mănū, vērsātĕ dĭūrnā. *H.* SYN. Trāctŏ. || *Au fig. Rouler dans son esprit, réfléchir.* Īllă dŏlōs dīrūmquĕ nĕfās īn pēctŏrĕ vērsăt. *V.* Vērsātĕ dĭū quīd fērrĕ rĕcūsēnt, Quīd vălĕānt hŭmĕrī. *H.* SYN. Vŏlūtŏ, mĕdĭtŏr, ăgĭtŏ, pērpēndŏ, etc. || *Exercer.* Īn ŭtrūmquĕ părātŭs, Seū vērsārĕ dŏlōs, seū cērtæ ōccūmbĕrĕ mōrtī. *V.* Vērsāmŭs prœlĭă. *Pp.* (II, 1, 45). SYN. Ēxērcĕŏ, ăgĭtŏ. || *Agiter, ballotter.* Spēsquĕ tĭmōrque ănĭmūm vērsăt ŭtrōquĕ mĕūm. *Pp.* (III, 17, 12). SYN. Ăgĭtŏ, jāctŏ, ēxērcĕŏ. || *Donner de l'embarras, tourmenter.* Vōrsābo ĕgo īllum hŏdĭē, sī vīvō, prŏbē. *Pl.* (*Bac.* IV, 5, 6). || *Conduire à son gré, en maître.* Fōrs ōmnĭă vērsăt. *V.* Īllĕ (servus) plăcēt, vērsātquĕ dŏmūm, nĕquĕ vērbĕră sēntĭt. *O.* SYN. Rĕgŏ. || *Bouleverser.* Ātque ŏdĭīs vērsārĕ dŏmōs. *V.* SYN. Vērtŏ, mīscĕŏ.

Vērsŏr, ārĭs, ārī, *d. Demeurer, se trouver, être.* Vōrsārī crēbro hīc quūm vīdērēnt mē dŏmī. *Pl.* (*Amph. prol.* 128). Nēscīs quāntīs īn mălīs vōrsēr mĭsĕr. *Ter.* (*And.* IV, 1, 25). SYN. Sŭm, *qqf.* ēxsīstŏ, mănĕŏ. PPH. Mē hăbĕŏ.

Vērsōrĭă, *arch.* Vōrsōrĭă, æ, *f. Corde pour attacher le bout de la voile.* Hūc sĕcūndŭs vēntŭs nūnc ēst; căpĕ mŏdō vōrsōrĭăm. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 34. *Id. Trin.* IV, 3, 19). SYN. Pēs.

Vērsŭm *et* Vērsŭs, *arch.* Vōrsŭm, Vōrsŭs, *prép Du côté de, vers.* Ŭtrōquĕ vōrsūm rēctum ēst īngĕnĭūm mĕūm. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 8). Vōrsum ōrtŭs, vōrsum ōccāsŭs flŭĭt āltĕr ĕt āltĕr. (*Anthol.* II, p. 173.) Clīvŭs deōrsūm vōrsŭs ēst. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 36). || Sūrsūm vērsŭm, etc. *Voy.* Sursum.

Vērsūră, æ, *f. Sens, direction.* || *Emprunt.* Īn ĕōdēm lŭto hæsĭtās : vērsūrā sŏlvēs. *Ter.* (*Ph.* V, 2, 15). SYN. Mūtŭŭm.

1. Vērsŭs, *prép. Voy.* Versum.

2. Vērsŭs, *arch.* Vōrsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Verto *Tourné, retourné.* Nēc strĕpĭtūm vērsō Sātūrnĭă cārdĭnĕ fēcĭt. *O.* Ēt nūnc ăd fōntēs, nūnc īn mărĕ vērsŭs ăpērtŭm (Mæander). *Id.* Āddūctīs spūmānt frētă vērsă lăcērtīs. *V.* || *Mis en fuite.* Jāmque īn pălāntēs āc vērsōs tērgă fĕrōcēs Pūgnābānt Ĭtălī. *Sil.* Aūt vērsī tērgă dĕdērĕ. *V.* PPH. Fŭgā vērsōs... hōstēs. *V.* Vērsa ăcĭēs rĕtrō. *H.* || *Renversé.* Ēt pōst trŏpæă Trōĭca, āc vērsum Īlĭŭm. *Sen.* (*Ag.* 190). || *Transformé.* Ōmnĭă jām rĕsŏlūtă fŏrēnt, ĕt ĭn āĕră vērsă. *Lr* (V, 279). || *Au fig. Changé.* Vērsīs ăd prōspĕră fātīs. *O.* || Vĭcĕ vērsā. *Réciproquement.* Vērsā vĭcĕ, sī sĭt prĭŏr Ū, sĕquātŭr īllă. *T. Maur.* (*Litt.* 72). Vīr pĭgĕr vērsā vĭcĕ. *P. Nol.* (21, 29). *Voy.* Vicissim.

3. Vērsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Verro. *Balayé.* Vōrsă... laūtă, cōctăque ōmnĭa ŭt sĭēnt. *Pl.* (*Ps.* I, 2, 31). Ēt vērsā pūlvīs īnscrībĭtŭr hāstā. *V.* (*Æ.* I, 478. *Servius* : « *Tracta*... ab eo quod est *verro.* » *Diom.* 373 : « Melius est enim *tracta* intelligere quam *inversa.* » Alterum tamen præstat. Ceterum *Versus* a *Verro* etiam agnoscitur a *Char.* p. 219).

4. † Vērsŭs, ī, *m. arch. Comme le suiv* Ōmnēs sūnt dēnīs sȳllăbīs vērsī. *Lœv.* (ap. *Prisc.* 712). Vērsōrūm nŭmĕrŭs. *Laber.* (ibid.).

5. Vērsŭs, *arch.* Vōrsŭs, ūs, *m. Ligne, rang, rangée.* Īlle ĕtĭām sērās īn vērsūs dīstŭlĭt ūlmōs. *V.* Trĭplĭcī pūbēs quām Dārdănă vērsū Īmpēllūnt (scil. remis). *Id.* Quā lăxā mŏnīlĭă crēbrō Nūdābānt vērsū pēctŭs (catenularum ordine). *Sil.* Strīngĕ nŏtās cīrcum, ēt gēmmāntēs ēxĭgĕ vērsŭs. *Grat.* (*Cyn.* 144, scil. ramorum ordines). SYN. Ōrdŏ, sērĭēs. || *Ligne d'écriture.* Ēmēndēs lĭcĕt īnspēctōs lōngo ōrdĭnĕ vērsūs. *Prud.* (*Peri.* 9, 79). || *Ordint. Vers.* Vērsĭbŭs īncōmptīs lūdūnt rīsūquĕ sŏlūtō. *V.* Lūctōr dēdūcĕrĕ

versūm. *O.* Vērsĭbŭs impărĭtēr jūnctīs, etc. *H.* SYN. Vērsĭcŭlŭs, cārmĕn. PHR. Sive ōrsă lĭbēbăt Āŏnĭīs vincīrĕ mŏdīs. *St. Voy.* Carmen. || *Qqf. Mouvement en cadence.* Si īstŏc vōrsū mē vīcĕrīs, ālĭō mē prōvŏcātŏ. *Pl.* (*Stich.* V, 7, 2).

Vērsūtē, *arch.* Vōrsūtē, *adv. Avec ruse.* Pējōrem ĕgo hŏmĭnēm măgĕquĕ vōrsūtē mălŭm Nūnquām... Vīdī. *Pl.* (*Ps.* IV, 3, 1). *Voy.* Astute.

Vērsūtĭă, æ, *f. Ruse, hypocrisie.* Nēc dēfŭĭt ægrō Tēntāndī īntĕrēā Chrīstūm vērsūtĭă fāllāx. *Juvc.* (I, 397). *Voy.* Astutia.

† Vērsūtĭlŏquŭs, ă, ŭm. *Qui a un langage dissimulé.* Num nōn vīs hūjūs mē vērsūtĭlŏquās mălĭtĭās? *Poet.* (ap. *Cic. de Or.* 3, 38).

Vērsūtŭs, *arch.* Vōrsūtŭs, ă, ŭm. *Fécond en expédients, prompt à se retourner, ingénieux.* Vōrsūtĭŏr ēs quām rŏtă fĭgŭlārĭs. *Pl.* (*Epid.* III, 2, 35. Cf. *Non.* 6, 34). Vīdĕrăt hōc īn mē vĭtĭūm vērsūtă Cŏrīnnă. *O.* SYN. Căllĭdŭs, văfĕr, īngĕnĭōsŭs, săgāx, etc. || *Fourbe, rusé.* Mălo hērclĕ vōstrō tām vōrsūtī vīvĭtīs. *Pl.* (*Cas.* II, 8, 53). Ālĭpĕdīs dē stīrpĕ dĕī vērsūtă prŏpāgŏ. *O.* Āt Nŏmăs ārcānās tōllāt vērsūtă sălīvās. *Pp.* (IV, 7, 37). SYN. Căllĭdŭs, āstūtŭs, dŏlōsŭs, etc. *Voy.* Dolosus.

Vērtăgŭs, ī, *et* Vērtăgră, æ, *m.* (*Xenoph.* οὐέρτραγος). *Vautre, espèce de chien lévrier.* Nōn sĭbĭ, sēd dŏmĭnō vēnātūr vērtăgŭs ācĕr. *M.* (XIV, 200. Forte *vertagrus*). Ēt pīctūm măcŭlā vērtāgrām dēlĭgĕ fālsā. *Grat.* (*Cyn.* 203. Alii, *vertagam, vertraham*).

Vērtēns, tĭs. *Qui tourne.* Gōrgŏnă dēsēctō vērtēntēm lūmĭnă cōllō. *V.* || *Qui se tourne; qui prend la fuite.* Vōrtēntĭbūs Tēlĕbŏīs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 95). SYN. Vērsŭs. || — ānnŭs, mēnsĭs. *L'année présente, le mois courant.* Nūnquam hērcle hūnc mēnsēm vōrtēntēm, crēdŏ, sērvĭbĭt tĭbĭ. *Pl.* (*Pers.* IV, 4, 76). Seū quĭă vērtēntĭs frūctūm pērcēpĭmŭs ānnī. *Pp.* (IV, 2, 11. Adde *Lucil.* ap. *Non.* 4, 387, anno vertente).

Vērtēx, ĭcĭs, *m.* **Ce qui tourne; tourbillon.** (Cf. *Quintil.* 8, 2, 7.) *Voy.* Vortex. || *Axe, pôle.* Ēxtrēmūsque ădĕō dŭplĭcī dē cārdĭnĕ vērtēx Dīcĭtūr ēssĕ pŏlŭs. *Cic.* (*N. D.* 2, 41). Hīc vērtēx nōbīs sēmpēr sūblīmĭs (scil. Arcticus). *V. Voy.* Polus. || *Le haut de la tête; par ext. Tête.* Sūppŏsĭtōquĕ grăvēm vērtĭcĕ pōrtăt ăquām. *O.* Ēt rĕsŭpīnŭs hŭmūm mŏrĭbūndō vērtĭcĕ pūlsăt. *Id.* Nūdō cuī vērtĭcĕ fūlvă Cæsărĭēs. *V.* Flāvŭs ăb īntōnsō pēndēbăt vērtĭcĕ crīnĭs. *St. Voy.* Caput. || *Sommet, cime.* Æthĕrĭō cōntīngēns vērtĭcĕ nūbēs... Taūrŭs. *Tib.* (I, 7, 15). Ōră sŭb ēxcēlsō jāmdūdūm vērtĭcĕ cōnī Sævă mĭcānt. *V. Fl.* Hīrsūtăquĕ vērtĭcĕ pīnŭs. *O.* Vērtĭcĕ cēlsō Āĕrĭæ quērcūs. *V.* Āt prŏcŭl ēx cēlsō mīrātŭs vērtĭcĕ mōntĭs. *Id.* (De quo *Charis.* p. 243 : « Pro *cacumine* nunc *verticem* posuit, qui est animalium. ») SYN. Căcūmĕn, cūlmĕn, ăpĕx, etc. || *Montagne.* Sĭcŭlī vērtĭcĭs lāxā spĕcūm. *Sen.* (*H. Fur.* 80). Quō vērtĭcĕ Nāĭs Lūsĕrĭt Œnōnē. *L. Voy.* Mons. || Ā vērtĭcĕ. *Depuis la tête, du haut.* Tālōs ā vērtĭcĕ pūlchĕr ăd īmōs. *H.* Sī tēmpēstās ā vērtĭcĕ sīlvīs Īncŭbŭĭt. *V.* Īngēns ā vērtĭcĕ pōntŭs Īn pūppīm fĕrĭt. *Id.* || *Au fig.* **Le point** *le plus élevé, la pointe.* Nūnc, nūnc dŏlōrum ānxĭfĕrī tōrquēnt vērtĭcēs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 9).

Vērtĭcōrdĭă, æ, *f. Un des surnoms de Vénus.* PHR. Indĕ Vĕnŭs vērsō nōmĭnă cōrdĕ tĕnēt. *O.*

† Vērtĭcŭlæ, ārūm, *f. pl. Articulations; vertèbres.* Hærēt vērtĭcŭlīs āffīxum īn pōstĕrĭōrĕ Pārtĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 103. Quod et innuit *Fest.*).

Vērtīgŏ, ĭnĭs, *f. Action d'être tourné, tour, tournoiement, révolution.* Āddĕ quŏd āssĭdŭā răpĭtūr vērtīgĭnĕ cœlūm. *O.* Trāxērūnt tōrtī măgĭcā vērtīgĭnĕ fīlī. *L.* Tūnc ēt vērtīgŏ rŏtārūm Īmplĭcăt, etc. *Prud* (*Psych.* 415). Quĭbŭs ūnă Quĭrītēm Vērtīgō făcĭt. *Pers.* (5, 76, de circumacto servo ut liber fiat). SYN. Gȳrŭs, ōrbĭs, *abl.* rŏtātū, tŏrtū. || *Au fig.* Vērtīgĭnĕ rērūm Āttŏnĭtī. *L.* || *Éblouissement, vertige.* Quūm jām vērtīgĭnĕ tēctūm Āmbŭlăt. *J.* (6, 303, de ebriis).

† Vērtĭlĭs, ĕ. *Qui se tourne.* Quŏtĭēs crāssātūr vērtĭlĕ tērgūm Flātĭbŭs. *Sid.* (5, 411, de angue).

Vērtŏ, *arch.* Vōrtŏ, ĭs, ī, sūm, tĕrĕ. *Tourner, faire tourner.* Vērtĭtūr īntĕrēā cœlum, ēt rŭĭt ōcĕănō nōx. *V.* SYN. Vērsŏ, vŏlūtŏ, cīrcŭmăgŏ, cīrcūmvērtŏ, vōlvŏ, tōrquĕŏ. || — tērgă. *Prendre la fuite.* Ōmnēs vērtēbānt tērgă Săbæī. *V. Voy.* Versus 2, Fugio. || *Tourner vers, diriger.* Quā sē sīgnōrūm vērtĕrĕt ōrdŏ. *V.* Ĕquōs ăd mœnĭă vērtūnt. Quōquĕ vŏcăt, vērtāmŭs ĭtĕr. *Id.* Ŏcŭlōs ăd sīdĕră vērtĭt. *Sil.* Sī quōs (pisces)... Hīēms ăd hōc vērtăt mărĕ. *H.* SYN. Cōnvērtŏ, tōrquĕŏ, dīrĭgŏ. || — prædās. *Diriger des troupeaux qu'on dérobe.* Ād līttŏră vērtĕrĕ prædās. *V.* SYN. Āvērtŏ, ābdūcŏ, etc. || *Retourner, mettre sens dessus dessous.* Vērtūnt crātĕrās āhēnōs. *V.* SYN. Īnvērtŏ. || — tērrăm, etc. *Labourer.* Fēcūndās vērtēntēs vōmĕrĕ glēbās. *Lr.* (V, 211). Tērrām cēntūm vērtēbăt ărātrīs. *V.* SYN. Īnvērtŏ. *Voy.* Aro. || *Renverser, et au fig.* Cȳcnūm Vī mūltā vērtĭt. *O.* Flūxās Phrȳgĭæ rēs vērtĕrĕ fūndō. *V.* Prōcērās mănĭbūs vērtĕrĕ frāxĭnōs. *H.* Vērtĕ sōlō Spārtēn. *Stat.* SYN. Ēvērtŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Tourner, diriger.* Quūm Pāllăs ūstō vērtĭt īram ăb Īlĭō Īn īmpĭām Ājăcĭs rătēm. *H.* Quĭn hūc ĭnānēs, sī pŏtēs, vērtīs mĭnās? *Id.* || — mē. *Se tourner, se réfugier.* Pĕrĭī : quĭd ăgām? quō mē vōrtăm? *Ter.* (*Hec.* IV, 1, 1. *Id. Heaut.* V, 1, 73). SYN. Cōnvērtŏ. *Voy.* Confugio. || — rēm. *Faire tourner une affaire.* Dī bĕnĕ vōrtānt quŏd ăgās! *Ter.* (*Ph.* III, 3, 19. Adde *Pl. Trin.* II, 4, 101). || — vĭtĭō. *Faire un crime de* Nēc tĭmŭĭt, sĭbĭ nē vĭtĭō quĭs vērtĕrĕt. *H.* || *Changer, convertir.* Vērte ōmnēs tēte īn făcĭēs. *V.* Aūt īn ăvēm Prōcnē vērtātūr, Cādmŭs īn ănguēm. *H.* Dūlcĭă se īn bīlēm vērtūnt. *Id.* Ōmnĭă vērtūntūr, cērtē vērtūntūr ămōrēs. *Pp.* (II, 8, 7). SYN. Cōnvērtŏ, mūtŏ, etc. *Voy.* Muto. || — sōlūm. *Changer de pays.* Quī vērtĕrĕ sōlūm Bāiās, ēt ăd ōstrĕă cūrrūnt. *J.* (11, 49). || *Traduire.* Phĭlēmŏ scrīpsĭt, Plaūtūs vōrtĭt bārbărē. *Pl.* (*Trin. prol.* 19). SYN. Trānsfĕrŏ. || *Agiter, débattre.* Ŭbi ĕgŏ vĭdĕō rēm vōrti īn mĕō fŏrō. *Pl.* (*Most.* V, 1, 10). SYN. Vērsŏ, ăgŏ, etc. || *Qqf. Au pass. Se trouver; être occupé de; résider, dépendre.* Rēs īn pĕrīclō vōrtĭtūr. *Pl.* (*Merc.* I, 2, 12). Īn mērcātūrā vōrtĭtūr. *Id.* (*Most.* III, 1, 109). Nōn hīc vīctōrĭă Teūcrūm Vērtĭtūr. *V.* SYN Vērsŏr, *qqf.* stăt. || *n. Être tourné, changé.* Ēt tōtæ sŏlĭdam īn glăcĭēm vērtĕrĕ lăcūnæ. *V.* Căvă mĕă vōcĭlă rīmā Pērcūssās dŏmĭnæ vērtăt ăd aūrĭcŭlās. *Pp* (I, 16, 27). SYN. Vērtŏr, mē vērtŏ. || Rēs bĕnĕ *ou* mălĕ vērtĭt. *La chose tourne bien ou mal.* Hōs īllī, quŏd nēc bĕnĕ vērtăt! mīttĭmŭs hœdōs. *V.* Quæ rēs bĕnĕ vōrtăt! *Pl.* (*Trin.* II, 4, 99). Quæ rēs tĭbĭ vōrtăt mălĕ! *Ter.* (*Ad.* II, 1, 37)

? Vērtrāhă. *Voy.* Vertagus.

Vērtūmnŭs *et* Vōrtūmnŭs, ī, *m.* **Vertumne,** *divinité étrusque, était douée, comme Protée, du pouvoir de se métamorphoser, présidait dans le principe aux relations commerciales et aux pensées des hommes. Les Romains en firent l'époux de Pomone.* Tālĭs īn ætērnō fēlīx Vērtūmnŭs ŏlȳmpō. *Tib.* (IV, 2, 13). Quĭd mīrārĕ mĕās tŏt īn ūnō cōrpŏrĕ fōrmās? Āccĭpĕ Vērtūmnī sīgnă pătērnă dĕī. *Pp.* (IV, 2, 1). Sēd ĕnĭm sŭpĕrābăt ămāndŏ Hōs quŏquĕ Vērtūmnŭs. *O.* || Vērtūmnō ĭnīquō nātŭs. *Homme qui n'est pas maître de ses pensées.* Vērtūmnīs, quŏtquŏt sūnt, nātŭs ĭnīquīs *H.* || *Qqf. La statue de Ver-*

tumne qui était placée dans un coin du Forum. Vērtūmnūm Jānūmquĕ, lĭbĕr, spĕctārĕ vĭdērĭs. *H.*

Vĕrū, *abl.* ū, *n. indécl.; au pl.* Vĕră (*de* verum, *et non* verua. *Char.* 50), ŭbŭs *et qqf.* ĭbŭs. *Broche.* Grăcĭlīquĕ trājēctās vĕrū Mūgīrĕ fībrās. *Sen.* (*Thyest.* 1063). Sŭbjĭcĭūnt vĕrĭbŭs prūnās, ĕt vīscĕră tŏrrēnt. *V.* (*Æ* V, 103. Alii legunt *verubus*). Vĕrŭbŭs trānsūtă sălĭgnīs Ēxtă părānt. *O.* (Sic et *Prop.* III, 12, 29; *Juv.* 15, 82; *V. Fl.* I, 254). || *Javelot en forme de broche.* Ēt tĕrĕtī pūgnānt mūcrōnĕ vĕrūquĕ Săbēllō. *V.* Stātquĕ lătŭs prǣfīxă vĕrū. *Tib.* (I, 6, 49). SYN. Vĕrūtŭm.

Vĕrŭīnă, æ, *f. Sorte de dard, le même que le précéd.* Sī tĭbi ēst măchæra, ēt nōbīs vĕrŭīna ēst dŏmī. *Pl.* (*Bac.* IV, 8, 46). Vĕrŭīnā cōnfŏdĭēndĕ. *Gn. Bass.* (ap. *Fulg. de Prisc. Serm.* p. 565).

1\. Vērŭm, *adv. Vraiment, oui.* Făcĭēs? Vērŭm *Ter.* (*Heaut.* V, 3, 11. *Id. Ad.* IV, 2, 4). *Voy.* Vero. || *Ordint. conj. Mais.* Vērum ĕtĭam īnvīsōs sī quīs tēntārăt ămĭctūs. *V.* Vērum, ŭbĭ plūră nĭtēnt īn cărmĭnĕ. *H.* SYN. Sĕd, etc. *Voy. ce mot.* || Vērum ĕnĭmvērō, *qqf.* Vērum ĕnĭm. *Ces mots indiquent une opposition plus forte.* (*Pl. Capt.* V, 4, 2; *Ter. Ad.* II, 1, 47; *Titin.* apud *Non.* 4, 116.) || † Vērūm vĕrō, *arch.* Vērum hĕrclĕ vērō quŭm bĕllĕ rĕcŏgĭtŏ. *Pl.* (*Curc.* III. vs. 5).

2\. Vērŭm, ī, *n., et* Vēră, ōrŭm, *pl. Chose vraie, le vrai, la vérité.* Nēc prŏcŭl ā vēro ēst. *O.* Quŭm vēntum ăd vērum ēst. *H.* Mōrdācī rādĕrĕ vērō Aūrĭcŭlās? *Pers.* (1, 107). Nē dŭbĭtā, nām vēră vĭdēs. *V.* Ōbscūrīs vēra īnvŏlvēns. Ănĭmŭm sī vērīs īmplē Ăpōllŏ. *Id.* SYN. Vērĭtās.

3\. † Vĕrŭm, ī, *n. arch Comme* Veru. Vĕrum ēxtērgĕtŭr. *Pl.* (*Rud.* V, 2, 17. *Ib.* 15). Cŏncŏquīt pārtĕm văpōrĕ flāmmārum, ēt trĭbŭīt vĕrīs īn fŏcōs lăcērtă. *Att.* (apud *Non.* 3, 121. Vulgo *veribus.* In quo trepidant editores, de metro solliciti. *Vera* in communi usu erat, non *verua*, ut notat *Char.* p. 50 et 118).

Vērŭmtămĕn *ou* Vērūntămĕn, *conj. Mais pourtant.* Vērūntămĕn āccĭpĭēntŭr mūlsō mīlĭtēs. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 151). Vērūmtămĕn æstŭăt īntŭs. *O. Voy.* Tamen.

Vērŭs, ă, ŭm. *Vrai, véritable, réel.* Hinc sĭnŭs Hērcŭlĕī, sī vēra ēst fāmă, Tărēntī. *V.* Ēt vēra īncēssū pătŭīt dĕă. *Id.* Ŭt fŏrēt ēxēmplūm vērī Phōcæŭs ămōrĭs. *O.* Vērĭssĭmă crīmĭnă. *Id.* Vīs dīcām tĭbĭ vērĭōră vērīs? *M.* (VI, 30). SYN. *qqf.* Sīncērŭs, gērmānŭs, īngĕnŭŭs. PPH. Nōn sĭmŭlātŭs, vānŭs, fālsŭs *ou* fūcātŭs. || *n. pris subst. Voy.* Verum. || Vērŭm ēst. *Il est juste, équitable.* Mētīrī sē quēmquĕ sŭō mŏdŭlo āc pĕdĕ vērum ēst. *H.* Mē vērĭŭs ūnŭm Prō vōbīs fœdŭs lŭĕrĕ. *V.* (De quo sensu agit *Prisc.* p. 1180.) SYN. Æquŭm ēst. || *Véridique.* Sŭm vērŭs? *Ter.* (*And.* II, 5, 12). Expērta ēst vērōs īrrĭtă līnguă dĕōs. *Pp.* (III, 13, 66). Vēră fŭīt vātēs. *O.* SYN. Vērāx, vērĭdĭcŭs. *Voy.* Sincerus. || *Subst. m. Nom d'homme.* Quŭm trăhĕrēt Prīscŭs, trăhĕrēt cērtămĭnă Vērŭs. *M.* (*Spect.* 29, 1).

Vĕrūtŭm, ī, *n.* (*s.-ent.* jaculum, telum, etc.). *Comme* Veru. *Sorte de dard.* Vīx ĕtĭām cūrsūs quīngēntōs sæpĕ vĕrūtī. *Lr.* (IV, 410). Tĕnŭī pūgnāx īnstārĕ vĕrūtō. *Sil.* || — ŭs, ă, ŭm. *En forme de ce dard.* Tūm strĭctă vĕrūtīs Dēntĭbŭs. *Grat.* (*Cyneg.* 110). || *Adj. m. Armé de ce dard.* Lĭgŭrēm, Vŏlscōsquĕ vĕrūtōs Ēxtŭlĭt. *V.*

Vērvēcīnŭs, *et* Vērvēgnŭs, ă, ŭm. *De mouton, de bélier.* Mūsmōnēm căpra ēx vērvēgnō sēmĭnĕ gīgnĭt. *Eugen.* (22, 5).

Vērvēx, ēcĭs, *m. Mouton.* Sūtŏr ĕt ēlīxī vērvēcīs lābră cŏmēdĭt. *J.* (3, 294). Flūmĭnĭbŭs vērtĭt vērvēcŭm lānă cŏlōrēm. *Prisc.* (*Peri.* 430). Vērvēcē cæsō fūmĕt īt cēspēs mĕŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 187) *Voy.* Aries. || *Au fig. Homme stupide, apathique.* Vērvēcum īn pătrĭā, crāssōquĕ sŭb āĕrĕ nāscī *J.* (10, 50. Et *Pl. Merc.* III, 3, 6).

Vĕsăgŭs, ī, *m. Nom de guerrier gaulois.* Dēmĕtĭt āvērsī Vĕsăgūs tŭm cōllă jŭbāsquĕ. *Sil.*

Vēsānĭă, æ, *f. Folie, délire.* Ēxtĭmŭī nē vōs ăgĕrĕt vēsānĭă dīscōrs. *H. Voy.* Amentia.

Vēsānĭēns, tĭs. *Comme le suiv.* (*Cat.* 25, 14.)

Vēsānŭs, ă, ŭm. *Qui n'est pas dans son bon sens, en délire.* Āc lātōs ērrāt vēsānŭ pĕr ăgrōs. *O.* Ĕpŭlīs vēsānă mĕrōquĕ Rēgĭă. *L.* Cāndĭdă vēsānā vērbĕrăt ōră mănū. *Pp.* (II, 9, 10). *Voy.* Amens. || — mărĕ, etc. *Mer furieuse.* Vēsānī mūrmŭră pōntī. *Pp.* (I, 8, 5. Et *Man.* V, 543). || *Qui rend furieux.* Suādĕt ĕnĭm vēsānă fămēs. *V.*

Vĕsătæ *ou* Vĕsătēs. *Voy.* Vasates.

Vēsbĭŭs. *Voy.* Vesevus.

Vēscīnŭs, ă, ŭm. *De Vescia, petite ville de Campanie, sur le Liris.* Hæc tĭbĭ Vēscīnō dē grĕgĕ māssă vĕnĭt. *M.* (XIII, 31). Vēscīnīs īmpūlsŭs ăquīs. *L.* (II, 425. Sic bene utrubique emendat *Furlan.* Vulgo *Vestinus*).

Vēscŏr, ĕrĭs, ī, *d. Se nourrir de.* Āc pŏtĭŭs fŏlĭīs părcūs vēscātŭr ămārīs *H.* Ŭndĕ fămēs hŏmĭnī vĕtĭtōrŭm tāntă cĭbōrŭm? Aŭdētĭs vēscī? *O.* Ălĭtĕ vēscī. *Id* Vīscĕrĭbŭs mĭsĕrōrum ēt sānguĭnĕ vēscĭtŭr ātrō. *V.* SYN. Pāscŏr, ĕdō, etc. *Voy.* Edo. (Pro perfecto, quo caret verbum, *Char.* 221, et *Diom.* 376, dant *Pastus sum.*) || *Au fig.* Fērrīquĕ rĭgōrĕ Vēscĭtŭr (magnes). *Cl.* || *Qqf. Avec l'acc.* Aŭt ĕāndēm vēscātŭr dăpēm. *Att.* (apud *Non.* 4, 478). Quī, rēgnum ădēptŭs, cœpĭt vēscī sīngŭlās. *Ph.* Sīc ūsquĕ săcrās īnnŏxĭă laūrūs Vēscăr. *Tib.* (II, 5, 63). || — aūră æthĕrĭă, etc. *Respirer.* Sī vēscĭtŭr aūră Æthĕrĭā. *V.* Vēscī vītālĭbŭs aūrīs. *Lr.* (V, 855). || — ŏcŭlīs (aliquid). *Repaître ses yeux de.* Făcĭnŭs ŏcŭlī vēscūntŭr tŭī. *Att.* (apud *Non.* 1, 275). SYN. Pāscŏr. || † *arch. Se servir de, jouir.* Quī vĭgĕt, vēscātŭr ārmīs. *Pac.* (apud *Non.* 4, 478. *Id.* ibid.). Nŭm părĭtēr vĭdĕŏr pătrīs vēscī prǣmĭīs? *Att.* (ibid.).

Vēscŭs, ă, ŭm (ve, esca). *Qui mange; qui ronge.* Nēc mărĕ quæ īmpēndēnt, vēscō sălĕ săxă pĕrēsă. *Lr.* (I, 326, interpretibus *Gell.* 16, 5, et *Paul.* ex *Fest.*). || *Qui ne profite pas, mal venu, maigre, grêle, chétif.* Āt pŭĕr ēst vēscīs īmbēcīllŭs vīrĭbŭs. *Afran.* (ap. *Non.* 2. 904). Vēgrāndĭă fārră cŏlōnī Quæ mălĕ crēvērūnt, vēscăquĕ, părvă vŏcānt. *O* (*Fast.* III, 445. Quem sensum agnoscunt. *Non.* 2, 904, et *Fest.*). || *Desséché, sec.* Nēc vēscās sălĭcūm frōndēs. *V.* (*Georg.* III, 175. *Servius*: « siccas et teneras. » Aliter *Non.*). || *Rebutant, fatigant.* Quām fāstīdĭōsum āc vēscŭm cŭm Fālcĭdĭō vīvĕrĕ! *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 904. Aliter quidem legitur et exponitur in corrupto lemmate, sed *Fest.* vocem interpretatur « fastidiosus, » et *Gell.* loc. citat., « cum edendi fastidio. ») || *Qu'on mange.* Vērbēnāsquĕ prĕmēns, vēscūmquĕ păpāvĕr. *V.* (*G.* IV, 131. *Servius*: « Vescum, quo vescimur. » Nempe edulia ex papaveris seminibus conficiebantur, auctore *Plin.* 19, 53, 1)

Vĕsēvŭs, ī, *et* Vĕsvĭŭs *ou* Vēsbĭŭs, ĭī, *m. Le Vésuve, montagne et volcan près de Naples.* Prōrūptī tŏnŭīt quŭm fōrtĕ Vĕsēvī Hēspĕrĭæ lētālĭs ăpēx. *V. Fl.* Īnsānī sŏlētŭr dāmnă Vĕsēvī. *St.* Nēc rūptīs quŏtĭēs văgŭs cămĭnīs Tōrquēt fūmĭfĭcōs Vĕsēvŭs īgnēs. *Boet.* (1, 4). Frāctās ŭbĭ Vēsvĭŭs ērĭgĭt īrās, Æmŭlă Trīnăcrĭīs vōlvēns īncēndĭă flāmmīs. *St.* Hīc ēst pāmpĭnĕīs vĭrĭdīs mŏdŏ Vēsvĭŭs ūmbrīs. *M.* (IV, 44. Pauci male, *viridis Vesuvius*). Ŭt măgĭs Īnărĭmĕ, măgĭs āt mūgītŏr ănhēlăt Vēsvĭŭs, āttŏnĭtās ācēr

quūm sūscĭtăt ūrbēs. *V. Fl.* Ēvŏmŭĭt pāstōs pēr sæcŭlă Vēsbĭŭs ĭgnēs. *Sil. Voy.* Ætna. || Vĕsēvŭs, Vēsvĭnŭs *et* Vēsvĭŭs, ă, ŭm. *Du Vésuve.* Căpŭa ēt vĭcīnă Vĕsēvō Ōră jŭgō. *V.* Mōnstrāntūr Vēsvīnă jŭga, ātque ĭn vērtĭcĕ sūmmō Dēpāstī flāmmīs scŏpŭlī. *Sil.* (XII, 152. Pauci, *Veseva, Vesuvina*). Ēxsĕrĕ sēmŭstōs Vēsvīnō fŭlgŭrĕ vūltūs. *St.* Rūctāssēnt dītēs Vēsvīna īncēndĭă Lŏcrōs. *Id.* (Et passim. Ubique alii leg. *Vesuvinus*. At secundam corripi posse vix crediderīs). Fōntĭbŭs ēt Stăbĭīs cĕlĕbrēs, ēt Vēsvĭă rūră. *Col.* (X, 133).

Vēsī, ōrŭm, *m. pl. Les Visigoths, partie de la grande nation Gothique établie dans le midi de la Gaule et dans l'Espagne.* Lāxāntēs frēnă dŭēllō Vēsōrūm prŏcĕrēs. *Sid.* (7, 399. *Id.* 5, 476, Vesus).

Vēsīcă, æ, *f. Vessie.* Nām dīsplōsă sŏnāt quāntūm vēsīcă, pĕpēdī. *H.* Quĭdquĭd vēsīcă rĕmīsĭt, Vērtĭtŭr īn lăpĭdēs. *O.* SYN. Vēsīcŭlă. || *Vessie desséchée.* Fōrtĭŏr īntōrtōs sērvăt vēsīcă căpĭllōs. *M.* (VIII, 33, 19. *Id.* XIV, 62). || *Au fig. Enflure.* Ā nōstrīs prŏcŭl ēst ōmnīs vēsīcă lĭbēllīs. *M.* (IV, 49). SYN. Tŭmŏr.

Vēsīcŭlă, æ, *f., dimin. du précéd.* Quūm plēna ănĭmæ vēsīcŭlă pārvă Sæpe ĭtă dăt părĭtēr sŏnĭtūm, dīsplōsă rĕpēntĕ. *Lr.* (VI, 130).

Vēspă, æ, *f. Guêpe.* Līs ăd fŏrūm dēdūcta ēst, vēspā jūdĭcĕ. *Ph.* SYN. Fūcŭs. || *m. Nom d'homme.* Īllum ĕgŏ Vēspă prĕcŏr. (*Judic. Coci et Pist.*, vs. 1).

Vēspăsĭānŭs, ī, *m. Vespasien, empereur Romain, père de Titus et de Domitien.* Hīs dĕcĭmŭs, fātōque ādscītŭs Vēspăsĭānŭs. *Aus.* (*Monost. Imper.* 10). Hīs tĭtŭlīs prīncēps lēctūs sĭmĭlīquĕ lăbōrī Vēspăsĭānŭs ĕrăt. *Sid.* (5, 326).

Vēspĕr, ĕrīs, *et* Vēspĕrŭs, ī, *m.* (Ἕσπερος). *L'Étoile de Vénus, lorsqu'elle paraît le soir.* Īllīc sēră rŭbēns āccēndīt lūmĭnă Vēspĕr. *V.* Nēc tĭbĭ Vēspĕrō Sūrgēntĕ dĕcēdūnt ămōrēs. *H.* SYN. Hēspĕrŭs, Nōctĭfĕr, *qqf.* Vĕnŭs. EP. Œtæŭs, ōccĭdŭŭs, sērŭs, ūmbrĭfĕr, nōctĭfĕr, fūscŭs, rōscĭdŭs. PPH. Vĕnĕrīs āstrūm, sīdŭs *ou* stēllă. PHR. Dīlēctŭs Vĕnĕrī. *Cl.* Prīmās rĕfĕrēns tĕnĕbrās. *St.* Nōctīs nūntĭŭs. *Id. Voy.* Lucifer. || *Le soir.* Quūm frīgĭdŭs āĕră vēspĕr Tēmpĕrăt. *V.* Quĭd vēspĕr sērŭs vĕhăt. *Id.* Ūsque ā māne ăd vēspĕrūm. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 97). SYN. Vēspĕră. PPH. Vēspērtĭnūm tēmpŭs. Vēspērtīnæ, sēræ hōræ. Sōl ōccĭdŭŭs, cădēns, vērgēns. Īn nōctēm vērgēns dĭēs. Nōx prīmă. Dŭbĭæ crĕpūscŭlă nōctĭs. *Voy.* Vespere. || *Le couchant.* Nūnc zĕphўrŭs sērō vēspĕrĕ mīssŭs ădēst. *O.* Ēt vēspĕre ăb ātrō Cōnsūrgūnt vēntī. *V. Voy.* Occidens. || *Les peuples de l'Occident.* Nēc nōn tōtŭs ădēst vēspĕr, pŏpŭlīquĕ rĕpōstī. *Sil.*

Vēspĕră, æ, *f.* (ἑσπέρα). *Le soir.* Ūt quōsquĕ săcrīs crūdēlīs vēspĕră lūcīs Strāvĕrăt. *St.* Sī mĕdĭă nōx ēst, sīve ēst prīmă vēspĕră. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 4). *Voy. le précéd.*

Vēspĕrĕ *et* Vēspĕrī, *abl. et adv. Le soir, au soir.* Rĕvōrsĭōnem ăd tērrām făcĭūnt vēspĕrī. *Pl.* (*Bac.* II, 3, 62). Nūnquām tām māne ēgrĕdĭŏr, nĕquĕ tām vēspĕrī Dŏmūm rĕvōrtŏr. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 15). PPH. Sōlĕ cădēntĕ, ōccĭdŭō, fŭgĭēntĕ, prōnō, īnclīnātō, sŭprēmō, ēmĕrĭtō. Dĭē vērgēntĕ, dēcēdēntĕ, lăbēntĕ. Sōlĕ sŭb ōccĭdŭō. Sŭb nōctēm. Crēscēntĭbŭs ūmbrīs. Prīmă nōctĕ. Dē nōctĕ. Īn nōctēm vērgēntĕ dĭē. Vēspērtīnīs sŭb hōrīs. PHR. Vīsă sŭb ōbscūrūm nōctĭs. *V.* Tĕnĕbrīs ēt sōlĕ cădēntĕ. Nōctēm dūcēntĭbŭs āstrīs. *Id.* Nōx ĕrăt īncĭpĭēns. *O.* Sōlīs jām lūcĕ cădēntĕ. *Id.* Cœlō vĕnĭēntĭbŭs āstrīs. *Pp.* Jām mŏrĭēntĕ dĭē. *St.* Ŏbōrtă nōx ēst. *Sen.* Hēspĕrŭs æthræ Quūm rĕdĭt. *Avien.* VERS. Dēvēxo īntĕrĕă prŏpĭŏr fĭt vēspĕr ŏlўmpō. *V.* Dĭēm clausō cōmpōnĕt vēspĕr ŏlўmpō. Sōlīs ăd ōccāsūm, quūm frīgĭdŭs āĕră vēspĕr Tēmpĕrăt, ēt sāltūs rĕfĭcīt jām rōscĭdă lūnă. Nōx rŭĭt, ēt fūscīs tēllūrem āmplēctĭtŭr ālīs Ēt sōl crēscēntēs dēcēdēns dūplĭcăt ūmbrās. Sōl rŭĭt īntĕrĕa, ēt mōntēs ūmbrāntŭr ŏpācī. Præcĭpĭtem ōcĕănī rūbrō lăvĭt æquŏrĕ cūrrūm (sol). Ēmēnsō quūm jām dēcēdĕt ŏlўmpō. Nī rŏsĕŭs fēssōs jām gūrgĭtĕ Phœbŭs Ĭbērō Tīngăt ĕquōs, nōctēmquĕ dĭē lăbēntĕ rĕdūcăt. Quūm jām sē cōndĕt īn ūndās (sol). *Id.* Sōl ēxtīmă cœlī Īmpŭlĭt, ātquĕ sŭōs ēfflāvĭt lānguĭdŭs ĭgnēs. *Lr.* Trāhĕrēnt quūm sēră crĕpūscŭlă nōctēm. *O.* Ēxtrēmă pĕrāctæ Pārs lūcĭs. Jāmquĕ dĭēs ēxāctŭs ĕrăt, tēmpŭsquĕ sŭbībăt Quōd tū nēc tĕnĕbrās, nēc pōssīs dīcĕrĕ lūcēm. Ūltĭmă pārs lūcīs prīmăquĕ nōctĭs ĕrăt. Sīc, ŭbĭ lūx ācta ēst, ēt nōctĭs ămīcĭŏr hōră Ēxhĭbŭĭt pūlsō sīdĕră clāră dĭē. Hūmĭdă quūm pūlsō nōx ĕrĭt ōrtă dĭē. Jāmque ŭbĭ cærŭlĕūm vārĭābūnt sīdĕră cœlūm. Ēt lūx, tārdĕ dīscēdĕrĕ vīsă, Præcĭpĭtātŭr ăquīs. Cāndĭdŭs ōcĕănō nĭtĭdūm căpŭt ăbdĭdĕrăt sōl, Ēt căpŭt ēxtŭlĕrăt dēnsīssĭmă sīdĕrĕūm nōx. Quūm jām prŏpĕ lūcĕ pĕrāctā, Dēmĕrĕ pūrpŭrĕīs sōl jŭgă vēllĕt ĕquīs. Prōnŭs ĕrăt Tītān, īnclīnātōquĕ tĕnēbăt Hēspĕrĭūm tēmōnĕ frĕtūm. Cōndĕrĕ jām vūltŭs sōlĕ părāntĕ sŭōs. *Id.* Jām nōx īndūcĕrĕ tērrīs Ūmbrās, ēt cœlō dīffūndĕrĕ sīgnă părābăt. *H.* Sīdĕră prīmă pŏlī, Phœbō lăbēntĕ sŭb ūmbrās, Ēxĭĕrānt. *L.* Tītān jām prōnŭs īn ūndās Ībăt. *Id.* Sīcŭt ăgīt lĕvĭbūs pēr sēră crĕpūscŭlă pēnnīs Ē pāstū vŏlŭcrēs ăd nōtă cŭbīlĭă vēspĕr. *Sil.* Sōlvĕrăt Hēspĕrĭī dēvēxō mārgĭnĕ pōntī Flāgrāntēs sōl prōnŭs ĕquōs. *St.* Jām nōctīs prŏpĭōrĭbŭs sŭb ūmbrīs. *Id.* Sēd jām sēră dĭēs cădĭt, ēt jām sōlĕ fŭgātō, Frīgĭdŭs æstīvās īmpēllĭt Nōctĭfĕr hōrās. *Calp.* Sērās quūm prōtŭlĭt hōrās Vēspĕrŭs. *Aus.* Prēmĭtŭrquĕ dŭbĭŭs nōctĕ vīcīnă dĭēs. *Sen. Voy.* Nocte. || *Soir et matin. Voy.* Māne.

† Vēspērnă, æ, *f. Diner.* (*Plautus*, auctore *Festo* in v. *Scensas* et in *Cœna*.)

Vēspērtĭlĭō, ōnĭs, *m. Chauve-souris.* Strīx nōctūrnă sŏnāns ēt vēspērtĭlĭō strīdūnt. (*Auct. Phil.* 39.) Āt vēspērtĭlĭō, dŭbĭōs ēvēntūs tĭmēns. (*Æsop. Fab.* 18, 3, ed. *Schwab.* Utra potior auctoritas, videris.) PPH. Mĭnўēĭă prōlēs, *ou* ăvĭs, vŏlŭcrĭs. VERS. Mĭnĭmām prō cōrpŏrĕ vōcēm Ēmīttūnt, pĕrăgūntquĕ lĕvī strīdōrĕ quĕrēlās; Tēctăquĕ, nōn sīlvās cĕlĕbrānt, lūcēmquĕ pĕrōsæ Nōctĕ vŏlānt, sērōquĕ trăhūnt ā vēspĕrĕ nōmĕn. *O.*

Vēspērtīnŭs, ă, ŭm (ἑσπερινός). *Du soir.* Quæ vēspērtīnīs flŭĭtānt nĕbŭlōsă sŭb hōrīs. *Aus.* (*Epist.* 3, 5). SYN. Sērōtĭnŭs, sērŭs. || *n. pris adv.* Tūm vēspērtīnūm cōrnīx lōngævă rĕsūltăt. *Avien.* (*Prog.* 416). SYN. Sērūm. || *Qui agit le soir.* Fāllācēm cīrcūm vēspērtīnūsquĕ pĕrērrŏ Sæpĕ fŏrūm. *H.* Nēc vēspērtīnūs cīrcūmgĕmĭt ūrsŭs ŏvīlĕ. *Id.* || *Du couchant.* Sūrgēnte ā sōle ăd ĕūm quō Vēspērtīnă tĕpēt rĕgĭō. *H.* SYN. Ōccĭdŭŭs, etc.

Vēspĕrūgŏ, ĭnĭs, *f. Comme* Vesper. Nēc Jŭgŭlæ, nĕquĕ Vēspĕrūgŏ, nĕquĕ Vērgĭlĭæ ōccĭdūnt. *Plaut.* (*Amph.* I, 1, 119). Vērgĭlĭæ, Jŭgŭlæ, Vēspĕrūgŏ, Lūcĭfĕr. *Orient.* (*Or.* 24, 12).

Vēspĕrŭs, ī, *m. Voy.* Vesper.

Vēspīllŏ, ōnĭs, *m. Porteur de corps morts.* Nŭpĕr ĕrăt mĕdĭcŭs, nūnc ēst vēspīllŏ Dĭaŭlŭs. *M.* (I, 48). Pōstquām trīstĕ căpŭt fāstīdĭă vēspīllōnŭm. *Id.* (II, 61, 3, meruit. Et *Anth* II, p. 466).

Vēstă, æ, *f.* (Ἑστία). 1. *La Terre, femme de Cœlus et mère de Saturne.* Stăt vī tērră sŭā, vī stāndō Vēstă vŏcātŭr. *O.* SYN. Tērră, Tēllūs, Ōps, Rhēă, etc. || 2. *Vesta, fille de Saturne et d'Ops, petite-fille de la précédente, en l'honneur de laquelle était entretenu le feu sacré.* Sēmĭnĕ Sātūrnī tērtĭă Vēstă fŭĭt. *O.* Vēstæ vĭgĭlēs ēxstīnguĕrĕ flāmmās. *Id.* Pērgămĕūmquĕ lărem ēt cānæ pĕnētrālĭă Vēstæ *V.* Nām

Vēsta Īlĭăcæ fēlīx tūtēlă făvīllæ. *Prop.* (IV, 4, 69). PHR. Cæsărĕōs īntĕr săcrātă pĕnātēs. *Ov.* || *Le feu.* Tēr lĭquĭdo ārdēntēm pērfūdĭt nēctărĕ vēstăm. *V. Voy.* Ignis.

Vēstālĭs, ĕ. *De Vesta ou des Vestales.* Fōrtĕ rĕvērtēbār fēstīs Vēstālĭbŭs īllāc. *O.* Vēstālī rāptŭs ăb ārā Īgnĭs *L.* Īlĭă, Vēstālēs dēsĕrŭīssĕ fŏcōs. *Tib.* (II, 5, 52). Vēstālĭs ŏrīgŏ făvīllæ. *Prud.* (*Sym.* II, 969). Vīrgĭnĭtās Vēstālĭs ădīt, flāmmāsquĕ tŭētŭr. *Cl.* || — vīrgŏ, pŭēllă, *et f. absolt. Vestale, vierge consacrée au culte de Vesta, et chargée d'entretenir le feu sacré.* Quōt nŭmĕro ānnōrūm Vēstālĭs vīrgŏ mĭnīstrăt. *Aus.* (*Epist.* 7, 12). Sēd sī Vēstālēs ūlcīscĭtŭr īstă pŭēllās Pēstĭs. *Prud.* (*Sym.* II, 1000). Cūr mŏdŏ Vēstālĭs tædās īnvītŏr ăd ūllās Tūrpĭs? *O.* PPH. Vēstæ mĭnīstră, săcērdōs, āntīstĭtă. Vīrgŏ, pŭēllă Vēstæ săcră, săcrātă, dĭcātă, dēvōtă ; fŏcī vĭgĭlĭs, ætērnī, pērpĕtŭī cūstōs. VERS. Īlĭăcæ tūtēlă făvīllæ. *Pp.* Vīrgĭnĕō lēctă mĭnīstră fŏcō. *Id* Quæquĕ cŏlūnt sānctōs vīrgĭnĭtātĕ fŏcōs. *O.* Quæque īgnēs Trōĭcă sērvăt Vēstă tŭōs. *Id.* Ātque ēxplōrātās jām laūdĕt Vēstă mĭnīstrās. *St.* || *Subst. m. Nom d'homme.* Mīssŭs ĕs Eūxīnās quŏnĭām, Vēstālĭs, ăd ūndās. *O.*

Vēstĕr, *arch.* Vōstĕr, tră, trŭm. *Votre, vôtre.* Cŏlŭī vēstrōs sī sēmpĕr hŏnōrēs. *V.* Dūx ĕgŏ vēstĕr ĕrăm. *Id.* Quōd mĭhĭ dētrāctum ēst, vēstrōs āccēdăt ăd ānnōs! *Pp.* || Vēstrŭm ēst. *Il vous appartient de, c'est à vous de.* Vēstrum ēst dărĕ, vīncĕrĕ nōstrŭm. *O.* || *Qui vient de vous.* Vēstrum hōc aūgŭrĭŭm, vēstrōque īn nūmĭnĕ Trōja ēst. *V.* || *Qui vous est cher ou dévoué.* Vēstĕr ĭn ārdŭōs Tōllŏr Săbīnōs. *H.* Hæc săt ĕrĭt, dīvæ, vēstrūm cĕcĭnīssĕ pŏētăm. *V.* Ōmnĭă cārmĭnĭbūs vēstrūm sērvāssĕ Mĕnālcăm. *Id.* || ┼*néol. Comme* Tuus. Ēt pŏpŭlūm vēstrā rĕquĭēscĕrĕ fēcĭt ĭn ūmbrā. *Corip.* (*Laud. Anast.* 22. Adde *Fort.* III, 26, 11, et 28, 13).

Vēstĭbŭlŭm, ī, *n. Vestibule, la salle d'entrée.* Hīnc quŏquĕ vēstĭbŭlūm dīcī rĕŏr ; īndĕ prĕcāndŏ Āffāmŭr Vēstăm. *O.* Vēstĭbŭlīs ăbĕūnt vĕtĕrēs lāssīquĕ clĭēntēs. *J.* (1, 132. *Id.* 7, 126). SYN. Ātrĭŭm, ātrĭă, līmĕn. || *En gén. Entrée.* Vēstĭbŭlum ānte īpsūm prīmīsque īn faūcĭbŭs Ōrcī. *V.* Pālmăquĕ vēstĭbŭlum aūt īngēns ŏlĕāstĕr ĭnūmbrĕt (de alveari). *Id.* SYN. Līmĕn, ădĭtŭs.

Vēstĭcēps, ĭpĭs, *m. Qui a atteint l'âge de puberté.* Īdēm vēstĭcĭpēs mōtū jām pūbĕrĭs ævī Ād mōrēs ārtēsquĕ bŏnās... Prōdūxī. *Aus.* (*Idyl.* 4, 73. Cf. *Gell.* 5, 19, et *Fest.*). *Voy.* Vestis.

Vēstĭflŭŭs, ă, ŭm. *Qui porte des vêtements flottants.* Quēm Lȳdŭs ădōrăt Vēstĭflŭŭs. *Petr.* (*Sat.* 133). Vēllĕră dēpēctīt nĕmŏrālĭă vēstĭflŭŭs Sēr. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Hist.* 24).

Vēstīgĭŭm, ĭī, *n. Empreinte de la plante des pieds, trace, vestige.* Hāc sōccī vĭdĕō vēstīgĭŭm īn pŭlvĕrĕ. *Pl.* (*Cist.* IV, 2, 29). Ēt grădĭēns īmā vērrĭt vēstīgĭă caūdā. *V.* Vēstīgĭă rētrō Ōbsērvātă sĕquŏr. Tŭă dūm vēstīgĭă lūstrŏ. *Id.* Ĭnĕrānt vēstīgĭă rīpīs. *O.* SYN. *qqf.* Īndĭcĭŭm, sīgnŭm. EP. Īmprēssŭm, sīgnātŭm, tĕnŭĕ, dŭbĭŭm, mănĭfēstŭm, rĕcēns. PPH. Pĕdŭm vēstīgĭă, sīgnă, nŏtæ, īndĭcĭă. || Vēstīgĭă făcĭŏ. *Laisser la trace de ses pieds, marcher.* Ēxtrēmă pĕr īllōs Jūstĭtĭa, ēxcēdēns tērrīs, vēstīgĭă fēcĭt. *V.* Hās mĕŭs ūsquĕ dŏmōs vēstīgĭă fēcĭt Ăpōllŏ. *St.* SYN. Grădŭm, grēssŭm, ĭtĕr, vĭăm. || *En gén. Trace.* Sīgīlla īn mēnto īmprēssa Ămōrĭs dīgĭtŭlō Vēstīgĭō dēmōnstrānt mōllĭtūdĭnĕm. *Varr.* (ap. *Non.* 2, 514). Vēstīgĭă fœdă rĕlīnquūnt (Harpyiæ). *V.* Vīdĭt ŭt ōpprēssām, vēstīgĭă cōrpŏrĭs, hērbăm. *O.* Cērnĕ cĭcātrīcēs, vĕtĕrĭs vēstīgĭă pūgnæ. *Id.* SYN. Īndĭcĭŭm, sīgnŭm, pīgnŭs, rēllĭquĭæ. || *Qqf. Fragment.* Spārsăquĕ sūnt lātē lăcĕrī vēstīgĭă cūrrūs. *Ov. Voy* Fragmen. || *Au fig. Trace, vestige.* Āgnōscō vĕtĕrĭs vēstīgĭă flāmmæ. *V.* Sī quă mănēnt scĕlĕrĭs vēstīgĭă nōstrī. Paūcă tămĕn sŭbĕrūnt prīscæ vēstīgĭă fraūdĭs. *Id.* Nūllă vĭdēt vēstīgĭă fūrtī. *O.* Rēdĭt mĕmŏrĭă tĕnuĕ pēr vēstīgĭŭm. *Sen.* (*OEd.* 768). SYN. Īndĭcĭŭm. || *Par ext. Le bout des pieds, les pieds.* Vēstīgĭă prīmī Ālbă pĕdĭs. *V.* (De quo *Non.* 4, 493). Cāndĭdă pērmūlcēns lĭquĭdīs vēstīgĭă lȳmphīs. *Cat.* (64, 162). Prīmăquĕ pātrĭcĭă claūsīt vēstīgĭă lūnā. *St.* Prīmūmquĕ pĕdīs vēstīgĭă tīnxī. *O.* Īn āllūdēntĭbŭs ūndīs Sūmmă pĕdūm tālōquĕ tĕnūs vēstīgĭă tīngĭt. Ūt sŏlĭdā pōnĭt vēstīgĭă tērrā. *Id. Voy.* Pes. || *Pas, marche.* Ād sŏnĭtūm vōcĭs vēstīgĭă tōrsĭt. *V.* Cæcă rĕgēns fīlō vēstīgĭă. *Id.* SYN. Pāssŭs, grădŭs, etc. || Pōst vēstīgĭă. *Par derrière.* Ēt jūssōs lăpĭdēs sŭă pōst vēstīgĭă mīttūnt. *O.* SYN. Pōst tērgŭm *ou* tērgă. *Voy.* Pone.

Vēstīgŏ, ās, ārĕ. *Suivre à la piste, chercher la trace ; chercher partout.* Sīc, quūm fĕrās vēstīgăt, ēt lōngō săgāx, etc. *Sen.* (*Thyest.* 497). Vēstīgātquĕ vĭrŭm. *V.* Ŭbĭ mœnĭă gēntĭs, Vēstīgēmŭs. Ērgo āltē vēstīga ŏcŭlīs. *Id.* Vēstīgātquĕ vĭrōs. *O.* SYN. Īnvēstīgŏ, quærŏ, īnquīrŏ, scrūtŏr, etc. || *Au fig. Chercher, scruter.* Quīsquīs prŏfūndā mēntĕ vēstīgăt vērŭm. *Boet.* (3, 11).

Vēstīmēntŭm, ī, *n. Vêtement.* Dā mĭhĭ vēstīmēnti ălĭquĭd ārĭdī. *Pl.* (*Rud.* II, 7, 16). Flūxă vĭrōrŭm Vēstīmēntă vĭdēs. *L.* Cuīcūmquĕ nŏcērĕ vŏlēbăt, Vēstīmēntă dăbăt. *H. Voy.* Vestis.

Vēstīnī, ōrŭm, *m. pl. Peuple du Bruttium.* || *Adj.* Mārsă mănŭs, Pēlīgnă cŏhōrs, Vēstīnă vĭrŭm vīs. *Enn.* (apud *Char.* 251). Vēstīnă jŭvēntūs. *Sil. Voy.* Vescinus. || *Subst. m. Nom d'homme.* Pār māgnīs Vēstīnŭs ăvīs. *St.*

Vēstĭŏ, īs, īvī *ou* ĭī, ītŭm, īrĕ. *Vêtir, habiller, au pass. Se vêtir.* Quālēs ēssĕ dĕcēt quōs ārdēns pūrpŭrā vēstĭt. *J.* (11, 155). Glōrĭă quēm sūprā vīrēs ēt vēstĭt ēt ūngĭt. *H.* Ātque ūnăm vēstīrĕ trĭbūm tŭā vēllĕră pōssūnt. *M.* (II, 46). Rōmă măgīs fūscīs, vēstītŭr Gāllĭă rūfīs. *Id.* (XIV, 129). SYN. Vēlŏ, tĕgŏ, cōntĕgŏ, īndŭŏ, ŏpĕrĭŏ, īndūcŏ, ōbdūcŏ, ămĭcĭŏ, cīngŏ, īncīngŏ, cīrcūmdŏ, *par ext.* ōrnŏ, ēxōrnŏ. PPH. Vēstĕ, vēstĭbŭs, ămīctū īndŭŏ, tĕgŏ, vēlŏ, ŏpĕrĭŏ, etc. Tēgmĭnĕ vēstĭŏ. Cōrpŭs vēstĭŏ, tĕgŏ, etc. Cōrpŭs ămīctū cīrcūmdŏ. Vēstēm īndŭŏ, īndūcŏ, īndŭŏr, tĕgŏr, sūmŏ, etc. Ārtŭs vēstĕ īndūcŏ. Vēstēm hŭmĕrīs īndūcŏ. VERS. Cōrpŭs spŏlĭīs vēstīrĕ fĕrārŭm. *Lr.* Vēstĕ sŭpēr fūlvīque īnstērnŏr pēllĕ lĕōnĭs. *V.* Vōbīs pīctă crŏco ēt fūlgēntī mūrĭcĕ vēstĭs. Īgnōta īn vēstĕ rĕpōrtăt Ādvĕnīssĕ vĭrōs. Pūrpŭrĕō vēlārĕ cŏmās ădŏpērtŭs ămīctū. Tūnĭcăque īndūcĭtŭr ārtŭs. Cuī pēllĭs lātōs hŭmĕrōs ērēptă jŭvēncō Pūgnātōri ŏpĕrĭt. Quēm fūlvă lĕōnĭs Pēllĭs ŏbĭt tōtŭm, præfūlgēns ūnguĭbŭs aūrĕīs. *Id.* Aūrātā cōrpŏră vēstĕ tĕgī. *O.* Āspĕră tēxērūnt vēllĕră mōllĕ lătŭs. Lātĕrī prætēntăt vēllĕră lævō. Īn lōngīs vēstĭbŭs īrĕ. Stābūnt īn vēstĭbŭs ātrīs. Pēllĭbŭs ēt sūtīs ārcēnt mălĕ frīgŏră brācīs. Ēt vēstēs hŭmĕrīs īndŭĭt īpsă mĕīs. Sī tē vīdīssēt cūltū Būsīrĭs ĭn īllō. *Id.* Ēt quĭbŭs aūrātā mōs ēst fūlgērĕ lăcērnā. *J.* Pūrā cūm vēstĕ vĕnīrĕ. *Tib.* Hŭmĕrōs dĕă vēstĭbŭs āmbĭt Rōmŭlĕīs. *Cl.* Mōllīque ŭt sē vēlāvĭt ămīctū, Frīgĭdŭlam īnjēctā cīrcūmdăt vēstĕ pŭēllăm. (*Ciris*, 250.) *Voy.* Vestitus, a. || *Couvrir d'une fourrure naturelle, de toison, etc.* Spōntĕ sŭā săndȳx pāscēntēs vēstĭĕt āgnōs. *V.* Ēt cŭtĕ Lēdæō vēstītŭr pūllŭs ĭn ōvō. *M.* (VIII, 33). || *En gén. Couvrir.* Hīc nŭmĕrŭs tōtōs tĭbĭ vēstĭăt ōssĭbŭs ăgrōs. *L.* Ĕbŭr ātrĭă vēstĭt. *Id.* Lārgĭŏr hīc cāmpōs æthēr ēt lūmĭnĕ vēstĭt Pūrpŭrĕō. *V.* Ātque haūstā vēstītŭr ărēnā. *St.* Ēt māgnō pūppēm prŏcŭl æquŏrĕ vēstĭt. *V. Fl.* Ārgŏlĭcīs prīmum ŭt vēstīta ēst clāssĭbŭs Aū-

tĭs. *Cic.* (*Div.* 2, 30). *Voy.* Tego. || *Souv. Couvrir de végétation.* Ātque ŏlĕā māgnūm vēstīrĕ Tābūrnūm. *V.* Dīffūsōs hĕdĕrā vēstīt pāllēntĕ cŏrymbōs. Sūō vĭrĭdīs sēmpĕr sē grāmĭnĕ vēstĭt. *Id.* Rīdĕt ăgĕr, vēstītŭr hūmūs, vēstītŭr ĕt ărbōs. *M.* (X, 51). Īngēntī tēllūrēm prōxĭmŭs ūmbrā Vēstĭt Ăthōs. *St.* SYN. Īndŭō, tĕgō, etc. *Voy.* Frondeo. || *En parl. de la barbe.* Mōllī vēstīt lānūgĭnĕ mālās. *Lr.* (V, 887, juventas). Tūm mĭhī prīmă gĕnās vēstībāt flōrĕ jŭvēntās. *V.* Ōrăquĕ rīdēntī lānūgĭnĕ vēstĭăt ætās. *Cl. Voy.* Vestitus, Lanugo.

Vēstĭs, ĭs, *f. Vêtement, habit, costume.* Aūrĕă pūrpŭrĕām sūbnēctĭt fībŭlă vēstēm. *V.* Quām văriæ līnguīs, hăbĭtū tām vēstĭs ĕt ārmīs. *Id.* Hŭmĕrīs dēpōnĕrĕ vēstēs. *O.* Măcŭlās læsīs dē vēstĭbŭs aūfĕrt. *Id.* SYN. Tĕgmĕn, tĕgĭmĕn *ou* tĕgŭmĕn, vēstīmēntŭm, vēstītŭs, ămīctŭs, vēlāmĕn, vēlāmēntŭm, cūltŭs, *qqf.* tēxtă, vēllŭs *ou* vēllĕră, chlămys, tŏgă, tŭnĭcă, pāllĭŭm *ou* pāllĭă, pænŭlă, lænă, lăcērnă, pānnŭs *ou* pānnī; ēndrŏmĭs, stŏlă, cărbăsŭs, pāllă, sīnŭs; *n. pl.* bōmbycĭnă, sērĭcă. EP. Lōngă, flŭēns, dēmīssă. nĭtēns, dĕcōră, dīvĕs, splēndĭdă, splēndēns, pīctă, pīctūrātă, līnĕă, lānĕă, sērĭcă, pūrpŭrĕă. PPH. Vēstĭs ārtĕ tēxtă; ōstrō, mūrĭcĕ tīnctă, ărdēns; aūrō īntērtēxtă, āspĕră, rĭgēns, īnsīgnĭs, īllūsă; fĭgūrīs pīctă, dĕcōrātă *ou* vărĭātă. Vēstĭs mōllī *ou* prĕtĭōsō stāmĭnĕ. PHR. Lōngæ tĕgmĭnă pāllæ. *V.* Īlĭădūmquĕ lăbōr, vēstēs. Ārtĕ lăbōrātæ vēstēs ōstrōquĕ sŭpērbō. *Id.* Ārtĭs ŏpūs rārǣ. *Tib.* Pāllădĭæ ārtĭs ŏpŭs. *M.* Īndūtūm tĕgmĭnĕ vēstĭs. *Juvc.* || — pūră, līběră. *La robe virile.* Tēmpŏrĕ quō prīmūm vēstĭs mĭhĭ trādĭtă pūra ēst. *Cl.* Vēstĭs quŏquĕ līběră pĕr tē Sūmĭtŭr. *O. Voy.* Toga. || *Déchirer ses vêtements dans la douleur.* Vēstēs rūmpŏ, ābrūmpŏ, scīndŏ, ābscīndŏ, lăcĕrŏ, dīrĭpĭŏ. VERS. Tūm vēro ā pēctŏrĕ vēstēm Dīrĭpŭĭt, plānxītquĕ sŭōs fŭrĭbūndă lăcērtōs. *O.* Părĭtērquĕ sīnūs părĭtērquĕ căpīllōs Rūpĭt. Tūm flēvī, rūpīquĕ sīnūs. *Id. Voy.* Plango. || *Couverture de lit, de meuble.* Vēstĭs ĕrăt lēctō nōn īndīgnāndă sălīgnō. *O.* Tīnctă sŭpēr lēctōs cāndērĕt vēstĭs ĕbūrnōs. *H.* Plēbēja īn vēstĕ cŭbāndūm. *Lr.* (II, 36). SYN. Strāgŭlūm, strāgŭlă. || *Pièce d'étoffe.* Ēt rūpĭt pīctās, cœlēstĭă crīmĭnă, vēstēs. *O.* SYN. Tēlă. || *Partie de l'habillement.* Āntĭgŏnē tĕnĕrās dēfēndĭtŭr ātrā Vēstĕ gĕnās. *St.* || *Qqf. Peau.* Nēc sŭprā căpŭt ējŭsdēm cĕcĭdīssĕ vĭĕtām Vēstēm. *Lr.* (III, 386). Vēstēmquĕ rĕlīnquĕre, ŭt ănguĭs (*Ib.* 614). SYN. Ēxŭvĭæ. || *Au fig. Barbe.* Īmpūbēm mōllī pūbēscĕrĕ vēstĕ. *Lr.* (V, 672). *Voy.* Vestitus, Vesticeps, Lanugo.

Vēstĭspĭcă, æ, *f.*, *et* Vēstĭspĭcŭs, ī, *m. Esclaves chargés de visiter les effets de toilette.* (*Afran.* ap. *Non.* 1, 41; *Pl. Trin.* II, 1, 21.)

Vēstītŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Vestio. *Vêtu, habillé.* Vīllĭcŭs hĭc aūtēm cūm cŏrōnā, cāndĭdĕ Vēstītŭs, laūtēque ēxōrnātŭs āmbŭlăt. *Pl.* (*Cas.* IV, 1, 9. Vulgo *laute exornatusque*, contra metrum et grammaticam). Sīc tĭbĭ vēstītæ prēssă Sĕrīphŏs ĕrăt. *O.* PHR. Vēstĕ *ou* vēstēm īndūtŭs. Vēstĕ tēctŭs, vēlātŭs, ămīctŭs, cīnctŭs, īncīnctŭs, sŭccīnctŭs, cīrcŭmdătŭs, īnsīgnītŭs, ōrnātŭs, dĕcōrŭs, fūlgēns, īnsīgnĭs, nĭtēns, nĭtĭdŭs, cōnspĭcŭŭs, cōnspĭcĭēndŭs, spēctābĭlĭs, sŭpērbŭs. Ămīctū tēctŭs, sŭccīnctŭs, īnsīgnĭs, etc. Sūb vēstĕ *ou* tĕgmĭnĕ. VERS. Ōstrōque īnsīgnĭs ĕt aūrō. *V.* Tyrĭō cōnspēctŭs ĭn ōstrō. Lŭpæ nūtrīcĭs tĕgmĭnĕ lætŭs. Īpsĕ pĕrĕgrīnā fērrūgĭnĕ clārŭs ĕt ōstrō. Pīctŭs ăcū chlămydem ēt fērrūgĭnĕ clārŭs Ībērā. *Id.* Aūrātō cīrcūmvēlātŭr ămīctū. *O.* Nīvĕă vēlātæ cōrpŏră vēstĕ. Īndūtŭs chlămydēm Tyrĭăm. Nūnc pēllūcēntī cīrcūmdătă cōrpŭs ămīctū. Vēstĭbŭs īntēxtō Phrygŭs spēctābĭlĭs aūrō. *Id* Cūm bĭs trĭum ūlnārūm tŏgă *H.* Nōn nĭsĭ vēl cŏcĕō mădĭdă vēl mūrĭcĕ tīnctā Vēstĕ nĭtēns. *M.* Pūrpŭrĕīs rŭbēns lăcērnīs. *Id. Voy.* Vestio, Purpuratus. || *Couvert, en partic. de végétation.* Grāmĭnĕ vēstītīs ăccŭbŭĕrĕ tŏrīs. *O.* Vēstītōs mēssĭbŭs āgrōs. *Id.* Ēt pōrtārĕ sŭīs vēstītās frōndĭbŭs ūvās. *Pp.* (III, 13, 31). Vēstīta ærĕ cĭbīs. *Cl.* Cōrpŏrĕā vēstītă fĭgūrā. *Id.* || *Qui a de la barbe.* Nōndūm tĕnĕrās vēstītĕ gĕnās *Sen.* (*H. OEt.* 213). *Voy.* Vestio. || *Au fig. Orné de.* Īngrĕdĭtŭr vēstītă fĭdĕ, vēstītă pŭdōrĕ. *Drac.* (III, 472).

Vēstītŭs, ūs, *m. Vêtement.* Vēstītum ătque ōrnātum īmmūtābĭlēm Hăbĕt. *Pl.* (*Epid.* IV, 2, 8). Mēmbrăquĕ vēstītū nūnquām tĕmĕrātă prŏfānō. *Cl. Voy.* Vestis. || *Toilette, frais de toilette.* Vēstītū nĭmĭo īndūlgēs. *Ter.* (*Ad.* I, 1, 38). Sūmptu ēt vēstītū tŭō. *Pl.* (*Capt.* II, 2, 72).

† Vēstrārŭm, *ancien gén. f. de* Vos. (*Ter. Heaut.* II, 4, 6.) *Voy.* Vestrorum.

Vēstrĭtĭŭs, ĭī, *m. Vestritius Spurinna, poëte.* Dūlcēs Vēstrĭtĭī jŏcōs. *Vestrit.* (in *Poet. Min.* II, p. 394, Lemaire).

† Vēstrōrŭm *ou* Vōstrōrŭm, *ancien gén. de* Vos, *primitif de* Vestrum. Quō quīsquĕ păcto hīc vītām vōstrōrum ēxĭgăt. *Ter.* (*Hec.* II, 1, 19. Ubi *Donat.* Adde *Pl. Most.* I, 3, 123; *Pacuv.* ap. *Non.* 2, 122. Cf. *Gell.* 20, 6).

Vĕsŭlŭs, ī, *m. Montagne de Ligurie.* Āctŭs ăpĕr, mūltōs Vĕsŭlŭs quēm pīnĭfĕr ānnōs Dēfēndĭt. *V.* || *Nom de guerrier.* (*Sil.* X, 145.)

Vēsŭs, ī, *m. Visigoth. Voy.* Vesi.

? Vĕsŭvīnŭs, ă, ŭm. *Au lieu de* Vesvinus

Vĕsŭvĭŭs. *Au lieu de* Vesvius. *Voy.* Vesevus.

Vēsvīnŭs, ă, ŭm, *et* Vēsvĭŭs, ĭī, *m. Voy.* Vesevus.

Vĕtāns, āntĭs, *part. Qui défend.* Frātrēm Sūppŏsŭīt tŭmŭlō, rēgĕ vĕtāntĕ, sŏrŏr. *O.* SYN. *Par ext.* Īnvītŭs, nōlēns. || *Qui empêche.* Vēntōs aūdītĕ vĕtāntēs. *O.* SYN. Ōbstāns, rĕlūctāns, ādvērsŭs, etc.

† Vĕtĕr, *m. arch. Comme* Vetus. Quūm vĕtĕr ŏccŭbŭīt Prĭămŭs sūb mārtĕ Pĕlāsgō. *Enn.* (apud *Prisc.* 607. *Att.* ibid.).

Vĕtĕrānŭs, ī, *m. Soldat vétéran.* Quæ rūră dăbūntŭr, Quæ nōstĕr vĕtĕrānŭs ărĕt? *L.* || *Qqf. adj. m. f. n. Vieux, ancien.* Quūm vĕtĕrānŭs ĕrĭt. (*Anth.* I, p. 657.) Nūbĭt ănŭs vĕtĕrānă, săcrō pērfūnctă lăbōrĕ. *Prud.* (*Sym.* II, 1081). Sūb tīrōnĕ dĭĕ vĕtĕrāna īn sæclă părātŭs. *Drac.* (I, 231).

Vĕtĕrātŏr, ōrĭs, *m. Vieux routier.* Quĭd hīc vūlt vĕtĕrātōr sĭbĭ? *Ter.* (*And.* II, 6, 26. *Id. Heaut.* V, 1, 16; *Pl. Most.* III, 1, 78).

Vĕtĕrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Vetero. *Vieilli, vieux.* Vĕtĕrātī Prīscĭllĭānī. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 336).

Vĕtĕrēs, ŭm, *m. pl. Les anciens. Voy.* Vetus.

Vĕtĕrīnŭs, ă, ŭm. *Propre à porter les fardeaux, de bête de somme.* Ēt vĕtĕrīnō sēmĭne ĕquōrūm. *Lr.* (V, 891. *Ib.* 866. Cf. *Non.* 1, 44, et *Fest.*).

† Vĕtĕrĭŏr, ŭs, *ancien compar. de* Veter *ou* Vetus. Sĕnēm tĭbĭ dēdo īllūm vĕtĕrĭōrĕm. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 30. Sic bene *Prisc.* 607; recepit *Bothe.* Vulgo *ulteriorem*).

Vĕtērnōsŭs, ă, ŭm. *Atteint d'une maladie de langueur, en partic. Hydropique; au fig. Languissant.* Hĭc ēst vĕtŭs, vĭĕtŭ', vĕtērnōsŭs, sĕnēx. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 21. Ubi *Donat.* Adde *Nov.* ap. *Non.* 1, 98). Lōngă vĕtērnōsī rĕnŏvātŭr cōrpŏrĭs ætās. *Alc.* (I, 245).

Vĕtērnŭs, ī, *m. Maladie de langueur, en partic. Hydropisie.* Num ĕūm vĕtērnŭs aūt ăqua īntērcŭs tĕnĕt? *Pl* (*Men.* V, 4, 3). *Voy.* Veternosus. || *Au fig. Langueur, assoupissement, paresse.* Cūr mē fūnēstō prŏpĕrēnt ārcērĕ vĕtērnō. *H.* Nēc tōrpērĕ grăvī pāssŭs sŭă rēgnă vĕtērnō. *V.* (Et *Cat.* 17, 24). SYN. Tŏrpŏr, lānguŏr. || *Vétusté.* Nēc sōlōs hŏmĭnūm trānsērēssă vĕtērnō Fērtŭr ăvōs (silva) *St. Voy.* Vetu-

stas. || † Vĕtērnŭs, ă, ŭm, *arch. Languissant, inactif, vieux.* Līnguă fātūr, quām vĕtērnă vīnxĕrānt sĭlēntĭă. *Prud.* (*Cath.* 9, 68). Quīdquīd Āscrǣŭs vĕtērnā rūpĕ pāstŏr īncĭnĭt. *Fulg.* (*Myth. præf.* 1).

Vĕtĭtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Veto. *Défendu.* Hīc thălămum īnvāsīt nātǣ vĕtĭtōsque hўmĕnǣōs. *V.* Ēt vĕtĭtō frūstrā tēntārūnt ǣquŏrĕ tīngī. *O.* Vĕtĭtā lēgĭbŭs ālĕā. *H.* SYN. Īncōncēssŭs, īllĭcĭtŭs, īmpērmīssŭs, nĕgātŭs. PPH. Nōn cōncēssŭs, pērmīssŭs *ou* dătŭs. || *Subst. n. Chose défendue.* Nītĭmŭr īn vĕtĭtūm sēmpĕr, cŭpĭmūsquĕ nĕgātă. *O.* PHR. Īrĕ pĕr īllĭcĭtŭm. *St.* Gēns hūmānă rŭĭt pēr vĕtĭtūm nĕfās. *H.* || *Défense.* Quǣ cōntrā vĕtĭtūm dīscōrdĭă? *V.*

Vĕtō, ās, ŭī, ĭtŭm, ārĕ. *Défendre, faire une défense.* Nē quĭs hŭmāssĕ vĕlīt Ājācem, Ātrīdă, vĕtās: cūr? *H.* Āvārŭm Quūm vĕtō tē fĭĕrī. Vĕtŭīt mē tālī vōcĕ Quĭrīnŭs. *Id.* Quīn ĕtĭam āccēndās vĭtĭa īrrītēsquĕ vĕtāndō. *O.* Nūllă Rēllĭgĭō vĕtŭīt sĕgĕtī prǣtēndĕrĕ sēpēm. *V.* Cōdĭcĕ sǣvō Hērēdēs vĕtăt ēssĕ sŭōs. *J.* (10, 237). SYN. Ābstērrĕō, prŏhĭbĕō. PPH. Jŭbĕō nē Nōn sĭnō *ou* pērmīttō. || *Empêcher, s'opposer à.* Nōn me ūllă vĕtābūnt Frīgŏră Pārthĕnĭōs cănĭbŭs cīrcūmdărĕ sāltŭs. *V.* Hōs vĕtŭīt mē nŭmĕrārĕ tĭmŏr. *Pp.* (II, 29, 4). SYN. Īmpĕdĭō, prŏhĭbĕō, ōbstō, etc. || *Avec l'acc.* Quĭă bēllă vĕtābăt. *V.* Nēc mājōră vĕtō. *O.* Stăt văstă lātē quērcŭs, ēt phœbūm vĕtăt. *Sen.* (*H. OEt.* 1624). Ītĕr mĕdĭīs nātūră vĕtābăt Sўrtĭbŭs. *L.* || *Qqf. Avec l'abl.* Quōs vĕtăt īgnĕ Crĕōn. *St.* SYN. Īntērdīcō. || *Éloigner, détourner.* Āvērtām lūctūs, ēt trīstĭă dāmnă vĕtābō. *St.* SYN. Prŏhĭbĕō, āvērtō, ārcĕō, etc. || † *Qqf. parf.* Vĕtāvī. Ēxcēptō sī quĭd Măsŭrī rūbrĭcă vĕtāvĭt. *Pers.* (5, 90).

Au pass. Vĕtŏr. *Être empêché.* Quīppĕ vĕtōr fātīs. *V.* Vĕtōrquĕ Plūră lŏquī. *O.* SYN. Prŏhĭbĕŏr, īmpĕdĭŏr, ārcĕŏr, etc. *Voy.* Nequeo.

Vēttōnēs, ŭm, *m. pl.* (Οὐέττωνες). *Peuple de Lusitanie.* Vēttōnēsquĕ lĕvēs, prŏfŭgīque ā gēntĕ vĕtŭstā. *L.* (IV, 9. Alii minus bene *Vectones*). Āt Vēttōnum ālās Bălārŭs prŏbăt ǣquŏre āpērtō. *Sil.*

Vēttōnĭă, *mieux que* Vēttŏnĭă, ǣ, *f. Le pays des Vettons.* Clāră cŏlōnĭă Vēttōnĭǣ. *Prud.* (*Peri.* 3, 187. Nescio an et scriptum fuerit Οὐέττονες).

Vēttōnĭcă, ǣ, *f. Au lieu de* Betonica.

Vĕtŭī, *parf. de* Veto.

Vĕtŭlōnĭă, ǣ, *f. Ancienne ville d'Étrurie.* Mǣŏnĭǣquĕ dĕcūs quōndām Vĕtŭlōnĭă gēntĭs. *Sil.*

Vĕtŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. de* Vetus. *Assez vieux, vieillot.* Sērvātūră dĭū părĕm Cōrnīcĭs vĕtŭlǣ tēmpŏrĭbŭs Lўcēn. *H.* Vĕtŭlī nōtīquĕ cŏlūmbī. *Id.* SYN. Ānnōsŭs, etc. || *Subst. m. et f. Vieillard, vieille.* Sī vĕtŭlō jŭvĕnīs nōn āssūrrēxĕrăt. *J.* (13, 55). Vīs făcĕre ūt nŏvērcă vĕtŭlūm dērĕpēntĕ dēsĕrăt? *Pompon.* (apud *Non.* 12, 2). Fīlĭŏlām tūrpī vĕtŭlǣ prōdūcĕrĕ tūrpĕm. *J.* (6, 241). *Voy.* Senex, Anus. || *Vieux, en parl. de choses.* Mĭnĭstĕr vĕtŭlī pŭĕr fālērnī. *Cat.* (27, 1). Ēxĭgŭā vĕtŭlōs mīsĭt ăb ūrbĕ cădōs. *M.* (XIII, 112). *Voy. le suiv.*

Vĕtŭs, ĕrĭs, *m. f. n. Ancien, antique, vieux, d'autrefois, âgé.* Hānc ōlīm vĕtĕrēs vītām cŏlŭērĕ Săbīnī. *V.* Vĕtĕrūmque ēx ōrdĭne ăvōrŭm Ēffĭgĭēs. Vĕtĕrem Ānchīsēn āgnōvĭt ămīcŭm. Ēt vĕtĕrem īn līmō rānǣ cĕcĭnērĕ quĕrēlăm. Vĕtĕrĭs jām frāctă căcūmĭnă fāgī. Nē vĕtŭs īndĭgĕnās nōmēn mūtārĕ Lătīnōs (jubeas). Hǣc mĕă sūnt: vĕtĕrēs mīgrātĕ cŏlōnī. Jūxtāquĕ vĕtērrĭmă laūrŭs. *Id.* Ēt rēgnūm Prĭămī vĕtŭs. *H.* Nōn mĭhĭ rēspōndēnt vĕtĕrēs īn cārmĭnă vīrēs. *O.* Ēt vĕtĕrī spūmāvĭt Lērnă vĕnēnō. *St.* Ēt sēptēm vĕtĕrēs tŭī sŏdālēs *M.* (I, 100). Sĕnēx vĕtŭs, dēcrĕpĭtŭs. *Pl.* (*Merc.* II, 2, 20). SYN Āntīquŭs, vĕtŭstŭs, prīscŭs, prīstĭnŭs, ānnōsŭs, lōngǣvŭs, vĕtŭlŭs, *qqf.* sĕnēx, sĕnĭŏr, ănŭs, dĭūtĭnŭs. VERS. Fēssă vĕtŭstō Ǣtātĭs spătĭō dŏmŭs. *L.* Ādspĭcĕ quām lōngī tēmpŏrĭs āctă cănăm. *O.* Mūltă quŏd ānnōsǣ vīcērūnt sǣcŭlă sīlvǣ, Quōdquĕ sŭīs dūrānt flōrĕă sērtă lŏcīs. *Prosp. Voy.* Senex. || Vĕtĕrēs, ŭm, *m. pl. Les anciens; les ancêtres.* Mīrārīs vĕtĕrēs, Văcērrā, sōlōs. *M.* (VIII, 69). Cūmǣām, vĕtĕrēs, cōnsŭlŭīstĭs ănŭm. *O.* SYN. Prīscī, prĭōrēs, āntīquī, mājōrēs, ăvī, prŏăvī, *qqf.* vĕtŭstās. PPH. Vĕtĕrēs vĭrī *ou* ăvī. Prīscă ǣtās. PHR. Ūt prīscă gēns mōrtālĭŭm. *H.* || *Qu'on avait auparavant, précédent.* Fĭt lŭpŭs, ēt vĕtĕrĭs sērvăt vēstīgĭă fōrmǣ. *O.* SYN. Prīstĭnŭs, prīscŭs. || *Subst. m. Surnom romain.* Nūnc rĕpărăt cūltū sūb pŏtĭōrĕ Vĕtŭs. *Inscr.* (ap. *Plin.* 31, 1. Qui est Antistius Vetus).

Vĕtŭstās, ātĭs, *f. Ancienneté, antiquité.* Cēdĭt ĕnĭm, rērūm nŏvĭtāte ēxtrūsă, vĕtŭstās. *Lr.* (III, 977). Rēspĭce ĭtĕm, quām nīl ăd nōs ānteāctă vĕtŭstās Tēmpŏrĭs ǣtērnī fŭĕrĭt. (*Ib.* 985.) Ēx ŏcŭlīsquĕ vĕtŭstātĕm sūbdūcĕrĕ nōstrīs. *Id.* (II, 69). Sīc crēdĭdĭt ālta vĕtŭstās. *Sil.* SYN. Āntīquĭtās, *qqf.* vĕtĕră *ou* vĕtĕrēs. PPH. Prīscă tēmpŏră. Prīscī tēmpŏrĭs ǣtās. Vĕtŭstŭm ǣtātĭs spătĭŭm. || *En partic. Vieillesse.* Quāmvīs ōbstĕt mĭhĭ tārdă vĕtŭstās. *O.* Dēmŏcrĭtūm pōstquām mātūră vĕtŭstās Ādmŏnŭĭt. *Lr.* (III, 1052). Vĕtŭstās Ānguĭbŭs ēxŭĭtŭr. *Ovid. Voy.* Senectus. || *Ordint. Long espace de temps, le temps, la vétusté.* Tēmpŭs ĕdāx rērūm, tūque, īnvĭdĭōsă vĕtŭstās, Ōmnĭă dēstrŭĭtĭs. *O.* Ānnīs sōlvĭt (saxum) sūblāpsă vĕtŭstās. *V.* Tāntūm ǣvī lōngīnquă vălĕt mūtārĕ vĕtŭstās! *Id.* Ōmnĭă pōst ŏbĭtūm fīngĭt mājōră vĕtŭstās. *Pp.* (III, 1, 23). SYN. Ǣtās, ǣvūm, tēmpŭs, tēmpŏră, dĭēs (*sing.*), ānnī, *qqf.* sĭtŭs. EP. Lōngă, ānnōsă, lōngǣvă, sēră, tārdă, ēxtrēmă; dāmnōsă, ĕdāx, vĭtĭōsă. PPH. Tēmpŏrĭs ǣtās, spătĭŭm, ǣvŭm. Ǣtātĭs spătĭŭm. Lōngă dĭēs. Ānnōrŭm sĕrĭēs. Lōngī tēmpŏrŭm trāctŭs. Lōngī fŭgă mōbĭlĭs ǣvī. VERS. Mūltă dĭēs vărĭīquĕ lăbōr mūtābĭlĭs ǣvī Rēttŭlĭt īn mĕlĭŭs. *V.* Dōnēc lōngă dĭēs, pērfēctō tēmpŏrĭs ōrbĕ, Cōncrētam ēxēmĭt lābĕm. *Id.* Lăpĭdēs quŏquĕ vīncī cērnĭs ăb ǣvō. *Lr.* Quĭd nōn, lōngă dĭēs, quĭd nōn cōnsūmĭtĭs, ānnī? *M.* Tābĭdă cōnsūmĭt fērrūm lăpĭdēmquĕ vĕtŭstās, Nūllăquĕ rēs mājŭs tēmpŏrĕ rōbŭr hăbĕt. *O.* Īnnŭmĕrābĭlĭs Ānnōrŭm sĕrĭēs ēt fŭgă tēmpŏrŭm. *H. Voy.* Ævum.

Vĕtŭstē, *adv. Anciennement.* Sīc ămūrcă, quǣ vĕtŭstē sǣpĕ pēr C scrībĭtŭr. *T. Maur.* (*Syll.* 620). SYN. Āntīquē.

Vĕtŭstīllă, ǣ, *f. Nom de femme.* (*M.* III, 93.)

Vĕtŭstŭs, ă, ŭm. *Antique, ancien, vieux.* Ēst ūrbe ēgrēssīs tŭmŭlŭs tēmplūmquĕ vĕtŭstūm. *V.* Prĭămī dē gēntĕ vĕtŭstā. *Id.* Fēssă vĕtŭstō Ǣtātĭs spătĭō. *L.* Vĕtŭstā Pǣnĕ pŭĕr pŭĕrō jūnctŭs ămīcĭtĭā. *O.* Tŭă rīpă vĕtŭstĭŏr ūrbĕ. *Id.* Vĕtŭstī cŭpĭdă sŭm. *Plaut.* (*Curc.* I, 2, 4, scil. Liberi). *Voy.* Vetus.

† Vēxāmĕn, ĭnĭs, *n. Ébranlement, secousse.* Māgnō vēxāmĭnĕ mūndī. *Lr.* (V, 341).

Vēxātĭō, ōnĭs, *f. Tourment.* Sī quĭd nōstră tŭīs ădĭcĭt vēxātĭō rēbŭs. *M.* (X, 82).

Vēxātrīx, īcĭs, *f. Celle qui tourmente.* Tēne, ō vēxātrīx hŏmĭnūm, pŏtŭīssĕ rĕsūmptīs Vīrĭbŭs, etc. *Prud.* (*Psych.* 58, de Libidine).

Vēxātŭs, ă, ŭm. *Secoué, ballotté.* Nāvĭgĭa īn sūmmūm vĕnĭūnt vēxātă pĕrīclūm. *Lr.* (VI, 430). Vēxātă nŏtō sērvăt lōngōs Ūndă tŭmūltŭs. *Sen.* (*H. Fur.* 1090). || *Tourmenté par un long travail.* Heū mălă vēxātǣ quāntă tŭlērĕ cŏmǣ! *O.* || *Frotté, usé.* Ā tē vēxātās mălō tĕnĕrĕ rŏsās. *M.* (XI, 89). Vēllĕrĕ Tūscō Vēxātǣ dūrǣquĕ mănūs. *J.* (6, 288). || *Au fig. Ballotté, tourmenté, ennuyé.* Sēd tĭbĭ vēxātǣ pēr mūltă pĕrīcŭlă vītǣ. *Pp.* (II, 28, 15). Aūdācĭs pŏpŭlī bēllō vēxātŭs ēt ărmīs. *V.* Vēxātŭs tŏtĭēs raūcī Thēsēĭdĕ Cōdrī. *J.* (1, 2).

Vēxī, *parf. de* Veho.

Vēxīllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Porte-enseigne.* Hūnc vēxīllĭfĕræ quŏnĭām fōrs ōbtŭlĭt īctŭm. *Prud.* (*Psych.* 420, de Sobrietate Crucis signum ferente).

Vēxīllŭm, ī, *n. Enseigne, étendard, drapeau.* Dīscŏlŏr īncēdĭt lĕgĭō, pŏsĭtīsquĕ părūmpĕr Bēllōrūm sīgnīs, sĕquĭtūr vēxīllă Quĭrīnī. *Cl.* Dēnsīquĕ lĕvānt vēxīllă Cŏrāllī. *V. Fl.* Tūnc mārtĭă cuīquĕ Vēxīlla, ūt mĕrĭtum, ĕt prædæ lībāmĭnă dāntŭr. *St.* Nōmĕn dŭcūm vēxīllă præscrīptūm fĕrūnt. *Sen.* (*Phœn.* 400). SYN. Sīgnŭm, ăquĭlă, *qqf.* drăcŏ, sĕrpēns. EP. Mārtĭŭm, bēllĭcŭm, pīctŭm, ēxpānsŭm, ēxplĭcĭtŭm, lĕvĕ, vŏlĭtāns, flŭĭtāns. VERS. Sŏcĭīs ēdīcĭt, sīgnă sĕquāntŭr. *V.* Ādvērsīs ōbvĭă sīgnīs Sīgnă, părēs ăquĭlās. *L.* Hī vŏlŭcrēs tōllūnt ăquĭlās, hī pīctă drăcōnŭm Cōllă lĕvānt. *Cl.* Lātēquĕ vĭdērēs Sūrgĕrĕ pūrpŭrĕīs ūndāntēs ānguĭbŭs hāstās, Sērpēntūmquĕ văgō cœlūm sævīrĕ vŏlātū. *Id.* Sīgnăquĕ bēllĭcă Prætēndūnt tŭmĭdīs clāră drăcōnĭbŭs. *Prud.* || *Qqf. Troupe rangée sous un drapeau.* Āccēdūnt ūtrīnquĕ pĭō vēxīllă tŭmūltū. *Stat.* || *Au fig.* Sūbmīttēntēmquĕ mŏdēstē Fōrtūnæ vēxīllă sŭæ. *St.* || *Eccl. Étendard de la croix; au fig. Signe de la croix.* Vēxīllă Rēgīs prōdĕūnt. *Fort.* (II, 7, 1). Ēn sīgnō săcrātă crŭcīs vēxīllă cŏrūscānt. *Sedul.* (I, 321). Pāngĕ vēxīllŭm, nŏtātīs quŏd rĕfūlgĕt frōntĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 9, 84). SYN. Sīgnŭm.

Vēxŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Agiter fortement; secouer, ballotter.* Mōntēsquĕ sŭprēmōs Sīlvĭfrăgīs vēxāt flābrīs. *Lr.* (I, 274). Dūlĭchĭās vēxāssĕ rătēs. *V.* (De quo fusius *Gell.* 2, 6; *Macrob.* 6, 7.) Aūt mărĕ Cāspĭŭm Vēxānt ĭnæquālēs prŏcēllæ. *H.* Cœlī quŏquĕ nūbĭlă vēxānt (venti). *O.* SYN. Jāctŏ, ăgĭtŏ, ēxăgĭtŏ, quāssŏ, cōncŭtĭŏ. || *Au fig. Tourmenter, faire souffrir, inquiéter, infester.* Vēxāt cŏrpŏră fēssă călŏr. *Tib.* (IV, 11, 2). Faūcēs quās āspĕră vēxāt Āssĭdŭē tūssĭs. *M.* (XI, 87). Trĕpĭdām vēxāt lĕgĭōnĭbŭs ūrbĕm. *Cl.* Flōrērĕ nŏcēntēs, Vēxārīquĕ pĭōs. *Id.* SYN. Āngŏ, crŭcĭŏ, dīscrŭcĭŏ, tōrquĕŏ, āffĭcĭŏ, lædŏ, īnfēstŏ, lăcĕrŏ, quătĭŏ, ōpprĭmŏ. || *Agiter, troubler.* Dēsĭnĕ fūnēstīs ănĭmūm, Prōsērpĭnă, cūrīs Ēt vānō vēxārĕ mĕtū. *Cl.* Īnsōmnĭă vēxānt. *O.* Ēt sŏlĭtō pācēm vēxārĕ tŭmūltū. *Cl.* Vitam īngrātīs vēxārĕ quĕrēlīs. *Lr.* (VI, 15). Vēxāt fŭrŏr īstĕ pŏētās. *H.* Nōlī vēxārĕ : quĭēscĭt. *J.* (1, 126). SYN. Tūrbŏ, ăgĭtŏ, etc. *Voy.* Turbo. || — mēntēm, *qqf. Troubler la raison.* Phīltră quĭbŭs vălĕāt mēntēm vēxārĕ mărītī. *J.* (6, 610). || — ŏpēs, etc. *Tourmenter sa fortune.* Hīc ŭbĭ Rōmă sŭās aūrĕă vēxāt ŏpēs. *M.* (IX, 60).

Vĭă, æ, *f. Chemin, route, voie.* Hīnc vĭă Tārtărĕī quæ fērt Āchĕrōntĭs ăd ūndās. *V.* Lūcĕt vĭă lōngō Ōrdĭnĕ flāmmārŭm. *Id.* Īn tĕrnās cōmpĭtă sēctă vĭās. *O.* Ībām fōrtĕ vĭā Săcrā. *H.* Sĕnēcta ætāte ūnguēntātūs pĕr vĭās... īncēdĭs. *Pl.* (*Casin.* II, 3, 23). SYN. Ĭtĕr, *par ext.* sēmĭtă, cāllĭs, trāmĕs, *qqf.* ădĭtŭs, mĕātŭs, spătĭŭm, āggĕr. EP. Trītă, frĕquēns, cĕlĕbrĭs; ăpērtă, pătēns, lātă, spătĭōsă; făcĭlĭs, plānă; dīffĭcĭlĭs; sălĕbrōsă, săxōsă; lŭtŭlēntă, cœnōsă; lōngă. PPH. Sēmĭtă cāllĭs. Vĭæ āggĕr. Trītŭm spătĭŭm. Strātă vĭārŭm. || *Trajet, marche, voyage.* Cāntāndō lĭcĕt ūsquĕ, mĭnŭs vĭă lædĕt, ĕāmŭs. *V.* Dūm rĕdĕō, brĕvĭs ēst vĭă, pāscĕ căpēllās. *Id.* Aūdītăquĕ vĭæ caūsă. *O.* SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs. || Īntĕr vĭās. *En chemin.* Īntĕr vĭās ĕpīstŏla ēxcĭdĭt mĭhĭ. *Turpil.* (apud *Non.* 11, 8. Et *Ter. Eun.* IV, 2, 1). || *Traversée.* Quūm pĕdĕs īncēdĭt mĕdĭī pĕr māxĭmă Nērĕī Stāgnă, vĭām scīndēns. *V.* Quūm dăbĭt aūră vĭām. *O.* SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs. *Voy.* Navigo. || *Qqf. Course aérienne.* Aūdācēm pēnnīs rēppĕrĭt īllĕ vĭām. *O.* Āĕrĭās hŏmĭnĕm cārpĕrĕ pōssĕ vĭās. *Id.* SYN. Vŏlātŭs. || *Se mettre en route, être en route.* Vĭām, ĭtĕr cārpŏ, īnvādŏ, īnĕŏ, īngrĕdĭŏr, cōrrĭpĭŏ, răpĭŏ, tĕnĕŏ, sĕquŏr, tĕrŏ, ĕŏ, tĕnĕŏ, cĕlĕrŏ, præcĭpĭtŏ, cōnfĭcĭŏ. Ĭtĕr făcĭŏ. *Voy.* Proficiscor, Eo. || *Direction.* Vĭāmque āffēctăt Ŏlўmpō. *V.* Vērsīsquĕ vĭārūm Īndĭcĭīs răptōs săxo ōccūltābăt ŏpācō. *Id.* In dēvĭă cāmpī Ōblīquārĕ vĭās. *St.* SYN. Ĭtĕr, grădŭs, grēssŭs, pāssŭs, vēstīgĭŭm. || *Chemin parcouru.* Lāssăquĕ făctă mărī, lāssăquĕ făctă vĭā. *O.* Fēssām lūctŭquĕ vĭăquĕ. *Id.* SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs. || *Cours de fleuve.* Ōccūltās ĕgīssĕ vĭās sŭbtĕr mărĕ (Alpheum). *V.* Nŏvāsquĕ Tănăĭs āccĭpĭăt vĭās. *Sen.* (*H. OEt.* 86). SYN. Ĭtĕr, cūrsŭs, lāpsŭs. || Vĭæ sōlĭs. *Révolution annuelle du soleil.* Ēxtra ānnī sōlīsquĕ vĭās. *V.* || *Petits escaliers des vomitoires, conduisant aux bancs des théâtres.* Ēt hīnc mĭsĕr dējēctŭs īn vĭām trānsĭt, Sŭbsēllĭōquĕ sēmĭfūltŭs ēxtrēmō. *M.* (V, 14). || *En gén. Ouverture, conduit, canal, passage.* Fīndĭtŭr īn sŏlĭdūm cŭnĕīs vĭă. *V.* Ūna eādēmquĕ vĭā sānguĭs ănĭmūsquĕ sĕquūntŭr. Seū plūrēs călŏr īllĕ vĭās ĕt cæcă rĕlāxăt Spīrāmēntă. *Id.* Vītālēsquĕ vĭās ĕt rēspīrāmĭnă claūsĭt. *O.* Ēt faūcēs ārēnt, vīxque ēst vĭă vōcĭs ĭn īllīs. *Id.* Vūlnŭs hĭăt, māgnæquĕ pătēt vĭă lūbrĭcă plāgæ. *St.* SYN. Ādĭtŭs *ou* ēxĭtŭs, ĭtĕr, fŏrāmĕn, etc. || *Bande de broderie.* Īllă gĕrăt vēstēs tĕnŭēs, quās fēmĭnă Cōă Tēxŭĭt, aūrātās dīspŏsŭītquĕ vĭās. *Tib.* (II, 3, 55). *Voy.* Virga. || *Au fig. Chemin, route; moyen, manière.* Īnvēnī, gērmānă, vĭām : grātārĕ sŏrōrī. *V.* Tēntāndă vĭa ēst, quā, etc. Quæ vĭă claūsōs Ēxcŭtĭăt Teūcrōs vāllō. Pătĕr īpsĕ cŏlēndī Haūd făcĭlem ēssĕ vĭām vŏlŭĭt. Vĭă prīmă sălūtĭs. Nēc vĭă mōrtĭs ĕrăt sīmplēx. *Id.* Tūtă frĕquēnsquĕ vĭa ēst, pĕr ămīcūm fāllĕrĕ nōmĕn. *O.* Ēt vĭtæ mōnstrātă vĭa ēst. *H.* Vīrtūtīsquĕ vĭām dēsĕrĭt ārdŭæ. *Id.* Lāxāvītquĕ vĭām bēllīs. *L.* Fāllēndīquĕ vĭās māllĕ mĭnīstrĕt ămŏr. *Tib.* SYN. Ĭtĕr, rătĭŏ, mŏdŭs.

Vĭālĭs, ĕ. *Des rues.* || Lărēs vĭālēs. *Lares qui présidaient aux rues.* Īnvŏcŏ Vōs, Lărēs vĭālēs. *Pl.* (*Merc.* V, 2, 23).

† Vĭāns, tĭs. *Voyageur. Voy.* Vio.

† Vĭās, *ancien gén. sing. de* Via. Dūx īpsĕ vĭās. *Enn.* (ap. *Prisc.* 679).

† Vĭātĭcātŭs, ă, ŭm. *Muni de provisions de voyage. Voy. dans* Æstive.

Vĭātĭcŭm, ī, *n.*, *et* Vĭātĭcă, ōrŭm, *pl. Provisions de voyage, ordint. Argent.* Sĕquĕrĕ mē, vĭātĭcum ūt dem hīnc ā trăpēzītā tĭbī. *Pl.* (*Capt.* II, 3, 89). Ēt sūbdūctă vĭātĭcă plōrăt. *H.* PHR. Aūxĭlĭūmquĕ vĭæ. *V. Voy.* Pecunia. || *Pécule du soldat.* Mīlēs cōllēctă vĭātĭcă mūltīs Ærūmnīs. *H.* || *Au fig. Épargne.* Frūgĕ Clĕānthēā : pĕtĭte hīnc, jŭvĕnēsquĕ sĕnēsquĕ, Fīnem ănĭmō cērtŭm, mĭsĕrīsquĕ vĭātĭcă cānīs. *Pers.* (5, 64). Ēt spīrĭtālī dīvĭtēm vĭātĭcō. *P. Nol.* (21, 317). || † *Qqf. Route, voyage.* Dēdūcĭt dūlcēm pĕr ămāră vĭātĭcă nātăm. *Fort.* (VI, 7, 127). *Voy. le suiv.*

† Vĭātĭcŭs, ă, ŭm. *De voyage.* Ĕgŏ sŏrōrī meæ cœnam hŏdĭē dărĕ vŏlō vĭātĭcām. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 61, scil. ob reditum).

Vĭātŏr, ōrĭs, *m. Voyageur.* Quūm vĕnĭt, ĕt sīccō tērrām spŭĭt ōrĕ vĭātŏr. *V.* Ēt tūtă lătĕt ārcĕ vĭātŏr. *Id.* Cāntābĭt văcŭŭs cōrām lātrōnĕ vĭātŏr. *J.* (10, 22). SYN. Pĕrĕgrīnŭs, ādvĕnă, *qqf.* hōspĕs. EP. Ērrāns, văgŭs, pūlvĕrŭlēntŭs, lāssŭs, fēssŭs, prŏpĕrāns, fēstīnŭs, lēntŭs, pĭgĕr.

Vībēnnĭŭs, *m. Nom d'homme.* (*Cat.* 34, 1.)

Vībēx, īcĭs, *f. Marque de coups de fouet, meurtrissure.* Sī pŭtĕāl mūltā caūtŭs vībīcĕ flăgēllās. *Pers.* (4, 48). Ādmīxtōque ŏlĕō vībīcēs cōmprĭmĭt ātrās. *Ser. Sam.* (vs. 803. Et *Pl. fragm.* apud *Varr. L. L.* 7, 63. Cf. *Paul.* ex *Fest.*).

Vĭbĭă, æ, *f. Nom de femme.* Vĭbĭă crūdēlī fūnĕrĕ

răptă vĭrō. (*Anthol.* II, p. 132.) || Vībĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.*

Vībĭdĭŭs, *m. Nom d'homme.* (*Hor. Sat.* II, 8, 22.)

Vībĭŭs, *m. Voy.* Vibia.

Vībrābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être agité ou lancé.* Aūt prætĕr dŏmĭnūm vībrābĭlĭs ōrnŭs Ăchĭllī. *Aus.* (*Epist.* 24, 109).

Vībrāns, tĭs, *part. de* Vibro. Jūpĭtĕr, ūt mĕmŏrānt, sēd nōn aūt fūlmĭnă vībrāns. *L.* || *Ordint. n. Qui s'agite, remué, dardé.* Sībĭlă lāmbēbānt līnguīs vībrāntĭbŭs ōră. *V.* Cōncŭtĭēnsquĕ sŭīs vībrāntĭă tēlă lăcērtīs. *O.* Vībrāntĭbŭs hāstīs. *St.* Crīspōquĕ trĕmōrī Vībrāntīs sētæ. *Aus.* (*Mosel.* 253). SYN. Vībrātŭs. || *Au fig. Qui reluit.* Ēt sævā vībrāntēs lūcĕ tĕnēbrās. *V. Fl.* SYN. Cŏrūscāns, cŏrūscŭs.

Vībrātŭs, ă, ŭm. *Agité, dardé, lancé.* Trĭfĭdō vībrātă pĕr aūrās Līnguă mĭcāt mōtū. *Sil.* Nāmque īmprōvīsō vībrātŭs ăb æthĕrĕ fūlgŏr Cūm sŏnĭtū vĕnĭt. *V.* Vībrātă pĕr aūrās Spīcŭlă. *O.* SYN. Vībrāns, cŏrūscāns, jăcŭlātŭs, trĕmŭlŭs, etc. || — căpĭllī. *Cheveux frisés.* Crīnēs Vībrātōs călĭdō fērrō mÿrrhāquĕ mădēntēs. *V.* || *Au fig. Rapide.* Flāmmĭs cŏrūscī fūlmĭnīs vībrātĭŏr. *Aus.* (*Epist.* 21, 5, de iambo).

Vībrŏ *et* Vībrŏ, ās, ārĕ. *Ébranler, secouer, faire vibrer.* Ōbvĭăque ādvērsās vībrābānt flāmĭnă vēstēs. *O.* Īnfērnās răbĭēs ārcānă căvērnās Vībrăt. *Cl.* Mūltĭfĭdās rēgīs quēm fīlĭă līnguās Vībrāntēm (draconem). *V. Fl.* SYN. Ăgĭtŏ, quătĭŏ, cŏrūscŏ. || *Lancer, darder.* Aūt trĕmŭlum ēxcūssō jăcŭlūm vībrārĕ lăcērtō. *O.* Fūlmĭnă vībrăt Jūpĭtĕr. *Cl.* Spīcŭlăque īn sīlvīs tūtă vībrābĭt Ămŏr. *Gall.* (*Eleg. fragm.* vs. 72). Īnsuētōsquĕ pălūs rădĭōs Mæōtĭă vībrăt. *Cl.* SYN. Jăcĭŏ, jăcŭlŏr, mĭttŏ, etc. *Voy.* Jaculor. || *Au fig.* Dēsīssēmquĕ trŭcēs vībrāre ĭāmbōs. *Catul.* (36, 5). || *Frapper d'un reflet.* Ēt trĕmŭlā vībrātūr ĭmāgĭnĕ pōntŭs. *Sil.* || *Au fig. Agiter, émouvoir.* Vībrăt ădhūc mĕmŏrēs ănĭmōs. *P. Nol.* (23, 396, pavor). *Voy.* Quatio. || *n. S'agiter, remuer, être dardé.* Trēsvĕ vībrānt līnguæ, trĭplĭcī stānt ōrdĭnĕ dēntēs. *O.* Ūltrīx īnjūstī vībrāvĭt lāncĕă bēllī. *Sil.* SYN. Vībrŏr, mĭcŏ, cŏrūscŏ, trĕmŏ. *Voy.* Vibrans. || *Luire, produire des reflets.* Īn trĕmŭlō vībrānt īncēndĭă pōntō. *Sil.* Tÿrĭō vībrăt tŏrŭs īgnĕŭs ōstrō. *V. Fl.* Sūmmō quā fāx īn vērtĭcĕ vībrăt Vīrgĭnĭs. *Avien.* (*Phœn.* 472). SYN. Cŏrūscŏ, mĭcŏ.

Vībūrnŭm, ī, *n. Viorne ou Laurier-tin, arbrisseau.* Quāntūm lēntă sŏlēnt īntēr vībūrnă cŭprēssī. *V.*

Vīcānŭs, ă, ŭm. *Qui court les rues, ambulant.* Nōn vīcānōs hărūspĭcēs, nōn dē cīrco āstrŏlŏgōs. *Enn.* (apud *Cic. Div.* 1, 58). || *Habitant d'une ferme ou d'un hameau.* Cūnctăquĕ vīcānīs cīrcūm mētātă cŏlōnīs. *P. Nol.* (25, 84).

Vĭcārĭŭs, ĭī, *m. Qui tient la place d'un autre, remplaçant.* Dēfūnctūmquĕ lăbōrĭbŭs Æquālī rĕcrĕāt sōrtĕ vĭcārĭŭs. *H.* || *Esclave en sous-ordre.* Cuī dătum ēst? Stĭchō, vĭcārĭo īpsī tuō. *Pl.* (*Asinar.* II, 4, 27. *Ib.* 28). Sīvĕ vĭcārĭŭs ēst, sērvō quī părĕt ŭtī mōs. *H.* Ēssĕ săt ēst sērvūm, jām nōlō vĭcārĭŭs ēssĕ. *M.* (II, 18).

Vīcātĭm, *adv. De rue en rue.* Vōs tūrbă vīcātim hīnc ĕt hīnc săxīs pĕtēns. *H.* (Adde *Prud. Ham.* 403).

Vĭcĕ, vĭcĕm, *abl. et acc. sing. de l'inus.* Vix; *pl.* Vĭcēs, ĭbŭs, *f. Tour, succession, tour de rôle, réciprocité, échange, alternative.* Dĭffūgērĕ nĭvēs grātā vĭcĕ vērĭs ēt făvōnī. *H.* Sūccēdūnt sērvāntquĕ vĭcēs. *V.* Hāc vĭcĕ sērmōnŭm. *Id.* Hīs ăgĭtūr vĭcĭbŭs Trāchīnĭă pūppīs, Ēt mŏdŏ sūblīmīs, etc. *Ov.* Āltērnārĕ vĭcēs. Vĭcĕ mūtātā... rĕcōrdŏr. *Id.* Rĕmŏrūmquĕ părēs dūcĭtĕ sōrtĕ vĭcēs. *Pp.* (III, 21, 12). Spătĭūm dĭēī nŏctĭs ēxcĭpĭūnt vĭcēs. *Ph.* SYN. Vĭcīssĭtūdŏ, *qqf.* ōrbĭs. PHR Lăbŏr āctŭs ĭn ōrbĕm. *V.* || Vĭcĭbŭs, Pēr vĭcēs, Īn vĭcēs, In vĭcĕm, *qqf.* Vĭcĕ. *Successivement, tour à tour; réciproquement.* Mŏdo ădēst vĭcĭbūsquĕ rĕcēdĭt. *Man.* (III, 553). Ēt cără vĭcĭbŭs cērvĭcĕ frŭūntŭr. *St.* Pērquĕ vĭcēs mŏdŏ, Pērsĕphŏnē, mŏdŏ, Fīlĭă, clāmăt. *O.* Īnquĕ vĭcēs ădĭta ātque ēxhaūstă pĕrīcŭlă sæpĕ Cōmmĕmŏrārĕ jŭvăt. Īnquĕ vĭcēm tŭă mē, tē mĕă fōrmă căpĭt. *Id.* Vĭcĕ dĭctă rĕpōrtă. *St.* SYN. Āltērnīs, vĭcīssĭm. || Vĭcĕ vērsā. *Voy.* Versus 2. || *Fois.* Dējēcĭt ăcēr plūs vĭcĕ sīmplĭcī (scil. non semel). *Hor.* || *Retour, récompense, peine, châtiment; rendre la pareille, payer de retour.* Mūltārūm mĭsĕrās ēxĭgĭt ūnă vĭcēs. *Pp.* (I, 13, 10). Rĕddĕ vĭcēm mĕrĭtīs. *O.* Nōn pŏtĕrīs īpsă rĕfērrĕ vĭcēm. *Id.* Vĭcēsquĕ sŭpērbæ Tē măncĕānt īpsŭm. *H.* Vīs āptām mĕrĭtīs vĭcēm rĕfērrĕ? *Boet.* (4, 4). SYN. Mūnŭs *ou* Pœnă. PHR. Pār rĕfērŏ. || *Fonctions remplies à la place d'un autre; en gén. Fonctions, rôle.* Āssuētām præstēs vĭcēm. *Ph.* Fūngĕrĕ mātērnīs vĭcĭbŭs pătĕr. *Pp.* (IV, 2, 75). Fūngăr vĭcĕ cōtĭs. *H.* Ēt vĭcĕ tēlī Sævĭt nūdă mănŭs. *J.* (15, 53). SYN. Pārtēs, mūnŭs. || Vĭcēm hăbērĕ (alicujus rei). *Tenir la place d'une chose, la remplacer, la valoir.* Mōrtĭs hăbēt vĭcēs, Lēntē quūm trăhĭtūr vītă gĕmēntĭbŭs. *Sen.* (*H. OEt.* 105). SYN. Īnstăr. || — sōlĭs. *La course du soleil dans les différentes saisons.* Sōlĭs ēxcēssī vĭcēs. *Sen.* (*H. OEt.* 44. Forte legendum *vias*, ut *Virg. Æ.* VI, 797 : « Extra anni solisque vias. ») || *Chances, périls.* Tēstŏr, ĭn ōccāsū vēstrō, nēc tēlă nēc ūllās Vītāvīssĕ vĭcēs Dănăūm. *V.* Tērrā mărīquĕ pēr grăvēs bēllī vĭcēs. *Sen.* (*Oct.* 480). SYN. Dīscrīmĭnă, pĕrīcŭlă. || *Sort, ordint. Sort malheureux.* Tăcĭtē gĕmēntēs trīstēm fōrtūnæ vĭcēm. *Ph.* Ūt nūnc Mĕnĕdēmī vĭcēm Mīsĕrēt mē. *Ter.* (*Heaut.* IV, 5, 1). *Voy.* Sors. || † *Qqf.* Vĭcĭs, *gén.* Pēr dēvĭă pāssĭm Dīspērsī sūbĭērĕ, vĭcĭs mĕrĭtīquĕ lăbōrĕ Æquātō. *Sil.* (VII, 53).

Vīcēnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui a vingt ans.* Tūm lēx mē pērdĭt quīnă vīcēnārĭă. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 69).

Vīcēnī, æ, ă. *Qui sont au nombre de vingt.* Trīcēnōs, pŭtŏ, bīs, vīcēnōs tēr, pŭtŏ, nūmmōs. *M.* (IV, 28). Vīcēnōs pērsæpĕ pĕdēs jăcĕt ōbrŭtă mōlēs. *Sev.* (*Ætn.* 504). SYN. Vīgīntī.

Vīcēnnĭs, ĕ. *Qui dure vingt ans.* Vīrtūtūm mĕrĭtīs vīcēnnĭă præcĭpĕ vōtă. *Pub. Optat.* (*Pan. ad Const.* 10, 35).

Vīcēntĭă *ou* Vīcētĭă, æ, *f. Vicence, ville de Vénétie.* Fēlīcēm mĕrĭtīs Vīcētĭă lætă rĕfūndĭt. *Fort.* (VIII, 6, 165).

Vĭcēs, *pl. Voy.* Vice.

Vīcēsĭmŭs *et* Vīgēsĭmŭs, ă, ŭm. *Vingtième.* Nōndūm vīcēsĭmă vĕnĕrĭt æstās. (*Ad Pis.* 249). Sēptĭmă pōst dĕcĭmūm lūctum ēt vīgēsĭmă pōrtăt. *Man.* (IV, 462. Alii, *vicesima*). Cērnĭtĭs ūt pūrō nōx jām vīcēsĭmă cœlō Fūlgĕăt. *Calp.* (1, 77).

Vĭcī, *parf. de* Vinco.

Vĭcĭă, æ, *f. Vesce, graine à fourrage.* Aūt tĕnŭēs fētūs vĭcĭæ trīstīsquĕ lŭpīnī. *V.* Flōrĕ sĕmēl læsō pĕrĕūnt vĭcĭæquĕ făbæquĕ. *O.*

Vĭcĭēs, *adv. Vingt fois.* Ēt pēdĭt dĕcĭēsquĕ vĭcĭēsquĕ. *M.* (XII, 77). PPH. Bīs dēnīs vĭcĭbŭs. || — (*s.-ent.* centena sestertia). *Deux millions de sesterces.* Nōn plēnūm mŏdŏ vĭcĭēs hăbēbās. *M.* (I, 100).

† Vīcīnē, *adv. Près.* Quāntūm crēscĭt ăquīs, pīscē vīcīnĭŭs ōffērt. *Fort.* (III, 12, 11, fluvius). Cūm Dŏmĭnō vīcīnĭŭs ōrĕ lŏcūtūm. *Arat.* (I, 690). SYN. Prŏpĕ.

Vīcīnĭă, æ, *f. Voisinage, proximité.* Quāquĕ phărĕtrātæ vīcīnĭă Pērsĭdĭs ūrgĕt. *V.* Vīcīnĭă sōlĭs Mōllĭt... cērăs. *O.* SYN. Vīcīnĭtās, prōxĭmĭtās. || † Hīc *et* Hūc vīcīnĭæ, *arch. Dans le voisinage, dans les environs, près d'ici.* Ēx Āndrō cōmmĭgrāvĭt hūc vīcīnĭæ. *Ter.* (*And.* I, 1, 42. Add° *Pl. Mil.* II, 3, 2, hic viciniæ.

Cf. *Char.* 197). || *Le voisinage, les voisins.* Sēd vĭdēt hūnc ōmnĭs dŏmŭs ēt vīcīnĭă tōtă. *H.* Quærĕ pĕrēgrīnūm, vīcīnĭă raūcă rĕclāmăt. *Id.* SYN. Vīcīnī.

Vīcīnĭtās, ātĭs, *f. Proximité.* Vēl vīrtūs tŭă mē, vēl vīcīnĭtās făcĭt, Ŭt, etc. *Ter.* (*Heaut.* I, 1, 4). SYN. Vīcīnĭă. || *L'approche.* Īnvīsă nām vīcīnĭtās Lūcĭs. *Prud.* (*Cath.* 1, 41). SYN. Ādvēntŭs.

Vīcīnŭs, ă, ŭm. *Voisin, rapproché.* Vīcīnæ, rūptĭs Īntēr sē lēgĭbŭs, ūrbēs Ārmă fĕrūnt. *V.* Vīcīnĕ Pălæmōn. *Id.* Heū, quām vīcīna ēst ūltĭmă tērră mĭhĭ! *O.* Nī cōnvēxă fŏrēt, pārtī vīcīnĭŏr ēssĕt. *Id.* SYN. Prŏpīnquŭs, prŏpĭŏr, prōxĭmŭs, fīnĭtĭmŭs, cōnfīnĭs, cōntērmĭnŭs. || *m. f. Voisin, voisine.* Vīcīni ōdērūnt, nōtī, pŭĕri ātquĕ pŭēllæ. *H.* Bŏnŭs sānĕ vīcīnŭs, ămābĭlĭs hōspĕs. *Id.* Nēc tū vīcīnō quĭdquām cōncēdĕ rŏgāntī. *O.* Ēt vīcīnă sĕnī nōn hăbĭlĭs Lycō. *H.* || *Qui appartient au voisin.* Vīcīnūmquĕ pĕcūs grāndĭŭs ūbĕr hăbĕt. *O.* SYN. Ălĭēnŭs. || *Au fig.* Ēt mălă sūnt vīcīnă bŏnĭs. *O.* Vīcīnōquĕ mĕtū tērrēt ŭtrūmquĕ lătŭs. *Id.* || *Prochain.* Quūm mōrs vīcīnă flāgĭtābĭt dēbĭtŭm. *Ph.* Vīcīnō vŏlŭcrĭs stăt sēdŭlă pārtū. *St.* Spēs tămĕn ēst frāctĭs vīcīnæ pācĭs ĭn ūndĭs. *O.* SYN. Prŏpīnquŭs, prŏpĭŏr, īnstāns, īmmĭnēns. || *Qui se rapproche, analogue. Voy.* Similis.

† Vĭcĭs, *gén. Voy.* Vice.

† Vĭcĭssātĭm, *adv. Comme le suiv.* Ăd ārgūmēntŭm nūnc vĭcĭssātĭm vŏlō Rĕmĭgrārĕ. *Pl.* (*Pœn. prol.* 46. Et *Nœv.* ap. *Non.* 2, 879).

Vĭcĭssĭm, *adv. Tour à tour, à son tour, alternativement.* Hānc vĕnĭām pĕtĭmūsquĕ dămūsquĕ vĭcĭssĭm. *H.* Quĭd pōssĭt ŭtērquĕ, vĭcĭssĭm Ēxpĕrĭāmŭr. *V.* Sīc ōrĕ vĭcĭssĭm Ōrsă rĕfērt. *Id.* SYN. Vĭcĭbŭs, īnvĭcēm, āltērnĭs, *qqf.* vĭcĕ, părĭtĕr, cōntrā. PPH. Pēr vĭcēs. Āltērnĭs vĭcĭbŭs. *Voy.* Alternis.

† Vĭcĭssĭtās, ātĭs, *f. Comme le suiv.* Vĭcĭssĭtātēmque īmpĕrĭtāndī trādĭdĭt. *Att.* (ap. *Non.* 2, 893).

Vĭcĭssĭtūdō, ĭnĭs, *f. Succession, tour.* Ōmnĭŭm rērum heūs vĭcĭssĭtūdo ēst. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 45). Nīl aūtem ŏffĭcĭēt tēmpŏrĭbŭs vĭcĭssĭtūdō. *T. Maur.* (*Met.* 481). *Voy.* Vice.

† Vīctī, *ancien gén. de* Victus, us. (*Pl. Capt.* IV, 2, 75, et apud *Non.* 8, 8.)

Vīctĭmă, æ, *f. Victime, ordint. de gros bétail.* Vīctĭmă quæ dēxtrā cĕcĭdīt vīctrīcĕ vŏcātŭr, Hōstĭbŭs āmōtĭs hōstĭă nōmĕn hăbĕt. *Ovid.* Mūgītŭs vīctĭmă dīrōs Ēdĭdĭt. *Id.* Māxĭmă taūrŭs Vīctĭmă. *V.* Nōlō vīctĭmās, āgnīnĭs me ēxtĭs plācārī vŏlō. *Pl.* (*Ps.* I, 3, 95). Vīctĭmă pōntĭfĭcūm sĕcūrĭm Cērvīcĕ tīngĕt. *H.* SYN. Hōstĭă, taūrŭs, jŭvēncŭs, jŭvēncă, bōs, văccă, vĭtŭlŭs, vĭtŭlă, *par ext.* āgnŭs, āgnă, ŏvĭs, pĕcŭs (udis), bĭdēns, căpĕr. EP. Săcră, pĭă, sōlēnnĭs, ŏpīmă, vōtă, vōtīvă, dēbĭtă, fēlīx, grātă, faūstă. PPH. Taūrōrŭm sānguĭs, crŭŏr. Săcræ *ou* săcrātæ pĕcŭdēs. Vōtīvæ cædĭs hŏnōs. || *Conduire une victime à l'autel, l'immoler.* Vīctĭmăm, taūrŭm, pĕcŭdĕm dūcō, īmmŏlō, cædō, fĕrĭō, pērcŭtĭō, jŭgŭlō, măctō, stērnō. Ăd ārās dūcō. Ānte ārās sīstō, stătŭō, cōnstĭtŭō Ārĭs ādmŏvĕō. Āntĕ *ou* ăd ārās cædō, etc. Vīctĭmă ānte ārās sīstĭtŭr. Vīctĭmă cædĭtŭr, cădĭt, cōncĭdĭt, stērnĭtŭr, prōcūmbĭt; āntĕ ārās cădĭt. Taūrŭm, jŭvēncŭm sĕcūrī fĕrĭō, etc. Ārăm, ārās, āltārĭă pĕcŭdŭm sānguĭnĕ *ou* crŭŏrĕ tīngō, īmbŭō, rēspērgō, etc. Pĕcŭdī cūltrōs sūbjĭcĭō, sūppōnō. Cūltrōs ĭn gŭttŭră cōnjĭcĭō. Vīctĭmă sānguĭnĕ, crŭŏrĕ cūltrōs tīngit, īnfĭcĭt. VERS. Ārās... Cōnstĭtŭe, ēt săcrŭm jŭgŭlĭs dēmĭttĕ crŭŏrĕm. *V.* Ēt dŭctŭs cōrnū stābĭt săcĕr hīrcŭs ăd ārăm. Mūltă tĭbi ānte ārās nōstrā cădĕt hōstĭă dēxtrā. Īllĭŭs ārăm Sæpĕ tĕnēr nōstrĭs āb ŏvīlĭbŭs īmbŭĕt āgnŭs. Tūră dăbānt, tĕpĭdūsquĕ crŭŏr fūmăbăt ăd ārās. Tūm rītĕ săcrātās Īn flāmmām jŭgŭlānt pĕcŭdēs. Bācchō căpĕr ōmnĭbŭs ārĭs Cædĭtŭr. Plăcātam Eūrydĭcēn vĭtŭlā vĕnĕrābĕrĕ cæsā. Quūm făcĭām vĭtŭlā prō frūgĭbŭs. Pĕcŭdūmquĕ crŭōrĕ Pīnguĕ sŏlūm. Sētĭgĕræ fētūm sŭĭs, īntōnsāmquĕ bĭdēntēm Āttŭlĭt, ādmŏvĭtquĕ pĕcūs flăgrāntĭbŭs ārĭs. Sānguĭnĕ plācāstĭs vēntōs ēt vīrgĭnĕ cæsā.., Sānguĭnĕ quærēndī rĕdĭtūs. *Id.* Vīctĭmă prō tēmplō cūr cădăt īctă Jŏvĭs. *O.* Vīctĭmă Tārpēĭōs īnfĭcĭt īctă fŏcōs. Vīctĭmă mājŏr ădēst: Văccă sĭt ān taūrŭs, nōn ēst cōgnōscĕrĕ prōmptŭm. Fūsō taūrōrūm sānguĭnĕ cēntŭm. Tēllūrī plēnæ vīctĭmă plēnă dătŭr. Tēr dēnās cūrĭă văccās Āccĭpĭt, ēt lārgō spārsă crŭōrĕ mădĕt. Īctăquĕ cōnjēctōs īncălfăcĭt hōstĭă cūltrōs. Mĭnĭstĕr, Hōstĭă cœlĭtĭbŭs quō fĕrĭēntĕ cădĭt. Vīlĕ căpĕr mōrsā Bācchī māctāndŭs ăd ārās Dūcĭtŭr ūltōrĭs. *Id.* Plācārĕ ēt vĭtŭlī sānguĭnĕ dēbĭtō Cūstōdēs Nŭmĭdæ dĕōs. *H.* Ō fōns Bāndŭsĭæ... Crās dōnābĕrĭs hœdō. Ăvĕt īmmŏlātō Spārgĭēr āgnō (ara). *Id.* Īllă dĭēs hōrnĭs cædēm dēnūntĭăt āgnĭs. *Pp.* Cāsūrŭm tĭbĭ rūstĭcās ăd ārās Dūcām cōrnĭbŭs aūrĕĭs jŭvēncŭm. *M.* || *Au fig. Victime.* Vīctĭmă dēcēptŭs dēcĭpĭēntĭs ĕrō. *O.* Jūpĭtēr, hæc hŏdĭē tĭbĭ vīctĭmă cōncĭdĕt Ācrōn. *Pp.* (IV, 10, 15). Vīctĭmă nīl mĭsĕrāntĭs Ōrcī. *H.* Vīvăt, ēt ūt Brūtī prōcūmbăt vīctĭmă, rēgnĕt. *L.* Mē nūptĭālī vīctĭmăm fĕrĭăt dĭē. *Sen.* (*H. OEt.* 348). || *Eccl. La victime offerte pour le salut des hommes.* Mītĭs ămōrĕ pĭō prō nōbĭs vīctĭmă făctŭs. *Fort.* (II, 1, 3). Jējūnĭōrŭm dūm lĭtāmŭs vīctĭmăm, Nĭhĭl hōc prŏfēctō pūrĭŭs mystērĭō. *Prud.* (*Cath.* 7, 5).

Vīctĭtō, ās, ārĕ, *n., fréq. de* Vivo. Nūllum hăbēmŭs īgnēm: fīcĭs vīctĭtāmŭs ārĭdĭs. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 59. *Id* passim; *Ter. Eun.* V, 8, 43).

Vīctŏr, ōrĭs, *m. Vainqueur.* Vīctŏr ăb Aūrōræ pŏpŭlĭs ēt lītŏrĕ Rūbrō (Antonius). *V.* Părĭtērquĕ rŭēbānt Vīctōrēs vīctīquĕ. *Id.* Sæpe ŭtĭlĕ vīncī Vīctōrĭs plăcĭdī fēcĭt clēmēntĭă mūltĭs. *O.* SYN. Trĭūmphāns, ŏvāns, *qqf.* dŏmĭtŏr, sŭpĕrātŏr, dēbēllātŏr, trĭūmphātŏr, dŏmātŏr. EP. Clārŭs, īnsīgnĭs, cĕlĕbĕr; æquŭs, mītĭs, clēmēns; dūrŭs, īmmītĭs, āspĕr, ĭnĭquŭs. PPH. Spŏlĭīs ōrnātŭs, ŏnūstŭs, īnsīgnĭs, dĕcōrŭs, sŭpērbŭs, pŏtĭtŭs. Vīctŏr dŏmĭtō *ou* fūsō hōstĕ, sŭpĕrātĭs hōstĭbŭs. Sŭpĕrātō vīctŏr ăb hōstĕ. Vīctō hōstĕ sŭpērbŭs. VERS. Hūnc tu ōlĭm cœlō, spŏlĭĭs Ŏrĭēntĭs ŏnūstŭm Āccĭpĭēs. *V.* Īnsīgnĭs spŏlĭĭs Mārcēllŭs ŏpīmĭs Īngrĕdĭtŭr. Hēctŏrĕ, quī rĕdĭt ēxŭvĭās īndūtŭs Ăchīllī. Vīctrīcī rĕdĭmītŭs tēmpŏră laūrō. *Id.* Cuī laūrŭs ætērnōs hŏnōrēs Dălmătĭcō pĕpĕrĭt trĭŭmphō. *H.* Clārūm vīncēndō nōmĕn hăbēbăt. *C.* Quī vīcĭt sēmpēr, vīctĭs ūt pārcĕrĕ pōssĕt. *Id.* Ēxŭvĭĭs plēnŭs ăb hōstĕ rĕdĭt. *Pp.* Prōfŭĭt hōc vīncēntĕ căpī. *Cl.* Ēxāctō lætŭs cērtāmĭnĕ vīctŏr. *Id. Voy.* Vinco, Triumpho. || *Vainqueur dans les jeux.* Vīctōrēm māgnā præcōnĭs vōcĕ Clĕānthŭm Dēclārăt. *V.* Hīc jŭvĕnĭs, jām vīctŏr ŏvāns, vēstīgĭă prēssō Haūd tĕnŭĭt tĭtŭbātă sŏlō. *Id.* || *En parl. d'animaux, de choses.* Īnsīgnēm pālmā pēr grāmĭnă cūrrŭm, Vīctōrēsque ŏstēntăt ĕquōs. *V.* Vīctŏr Quŏlĭbĕt īn sāltŭs cŏmĭtāntĭbŭs āgmĭnă taūrĭs Īnvītō pāstōrĕ trăhĭt (taurus). *L.* Ōbnīxūm vīctōr dētrūsĭt ĭn aūstrŭm (æstus). *Id.* Īndĕ sĕcūtŭs Pēr rāmōs vīctŏr (ignis). *V.* || *Triomphal.* Cūrrū, Cæsăr, vīctōrĕ vĕhēris. *O.* SYN. Trĭŭmphālĭs. || *Au fig. Triomphant, qui a réussi, dont les désirs sont comblés.* Vīctōrquĕ Sĭnōn īncēndĭă mīscĕt. *V.* Vīctōrquĕ vĭrūm vŏlĭtārĕ pĕr ōră. *Id.* (Ubi *Serv.* Et cf. *Non.* 12, 17.) Vīctŏr prōpŏsĭtī sĭmŭl āc pērvĕnĕrĭs īllūc. *H.* Vīctōrēm tērrĭs īmpŏsĭtūră pĕdĕm (urbs). *O.* SYN. Ŏvāns, ēxsūltāns, *qqf.* cōmpŏs PPH. Vōtī cōmpŏs. || *m. Nom d'homme, entre autres d'un martyr.* Thēstylĕ, Vīctōrĭs tōrmēntŭm dūlcĕ Vŏcōnī. *M.* (VII, 28). Māssĭlĭă Vīctŏr mārtyr ăb ūrbĕ vĕnĭt. *Fort.* (VIII, 6, 156). || † *arch. Comme* Victrix. Vīctōrēs lĕgĭōnēs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 33).

Vīctōrĭă, æ, *f. Victoire.* Tāntŭs ămōr laūdūm, tāntæ ēst vīctōrĭă cūræ. *V.* Ārdŭă sōllĭcĭtīs vīctōrĭă quærĭtŭr ārmīs. *O.* Sæpĭŭs īncaūtæ nŏcŭīt vīctōrĭă tūrbæ. *Cl.* SYN. Trĭūmphŭs, pālmă, trŏpæūm, *qqf.* laūrŭs. EP. Clāră, nōbĭlĭs, īnsīgnĭs, mĕmŏrāndă, læ̆tă, sŭpērbă; ăncēps, dŭbĭă. PPH. Pālmæ hŏnŏr, hŏnōs, hŏnōrēs. Vīctōrĭs *ou* vīncēndī glōrĭă, dĕcŭs. Vīctrīx pālmă *ou* glōrĭă. Vīctrīcēs laūrī. *Voy.* Victor, Vinco, Triumphus. || *La Victoire, déesse représentée avec des ailes, une couronne de laurier et une palme.* Īntēr ūtrūmquĕ vŏlāt dŭbĭīs Vīctōrĭă pēnnīs. *O.* Īpsă dŭcī săcrās Vīctōrĭă pāndĕrĕt ālās. *Cl.* Mārmŏrĕo īn tēmplō rŭtĭlās Vīctōrĭă pēnnās Ēxplĭcĕt. *Prud.* (*Sym.* II, 28). || *Au fig. Triomphe, succès.* Quĭd, vīctōr, gaūdēs? hæc tē vīctōrĭă pērdĕt. *O.* (*Fast.* II, 811, scil. decepta virgine. *Id. A. Am.* II, 539). || *Nom de femme.* (*Inscr.* ap. *Murat.* p. 1237.)

Vīctōrĭānŭs, *et à tort* Vīctŏrĭānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Ēxĭmĭūs mĕrĭtīs Vīctŏrĭānŭs ădēst. *Fort.* (IV, 11, 6).

Vīctōrīnŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Rēgnūm quūm Vīctōrīnŭs hăbērĕt. *Aus.* (*Par.* 4, 9).

Vīctōrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Vīctōrī stŭdĭōsĕ, mĕmŏr. *Aus.* (*Prof.* 22, 1. Et *Fort.* III, 4, 25).

Vīctrīx, īcĭs, *f. Victorieuse.* Quā vīctrīx rĕdĭt īllă, pĕdēmque ēx hōstĕ rĕpōrtăt. *V. Voy.* Victor. || *En parlant de choses, et au fig.* Ūrĭtĕ vīctrīcēs Nēptūnĭă Pērgămă flāmmæ. *O.* Vīctrīcēs... Ēlūdēt pālmās ūnă pŭēllă tŭās. *Pp.* (IV, 1, 139). Vīncāsquĕ vĭrūm, vīctrīxquĕ sĭēs. *Pl.* (*Cas.* IV, 4, 3). Vīctrīx caūsă dĭīs plăcŭĭt, sēd vīctă Cătōnī. *L.* || *Triomphale.* Īntēr vīctrīcēs hĕdĕrām tĭbĭ sērpĕrĕ laūrōs. *V.* SYN. Trĭūmphālĭs. || *Qui a réussi.* Jūnōnēm vīctrīx āffātūr vōcĕ sŭpērbā. *V.* || Vīctrīcĭă, *n. pl.* Vīctrīcĭăque ārmă sĕcūtŭs. *V.* Vīctrīcĭă fūlmĭnă cāmpīs. *O.* Vīctrīcĭă bēllă. *St.* Vīctrīcĭă sīgnă. *L.* || † *Qqf. au sing.* Ōmĭnă sūrgūnt Vīctrīcī cōncēptă sŏlō. *Cl.* (*Cons.* VI *Honor.* 24. Ita *Inscr.* ap. *Maff. Mus. Veron.* 170, 2 : « Heu facinus victrix! » Id autem non agnoscit *Serv.* ad *Æ.* III, 54).

Vīctūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Vivo *Qui vivra.* Hīs mē cōnsōlōr, vīctūrŭs suāvĭŭs āc sī. *H.* Vīctūrōs ăgĭmŭs sēmpēr, nēc vīvĭmŭs ūnquăm. *Man.* (IV, 4). || *Qui doit vivre, durable, immortel.* Āltĕră dās nōstrō vīctūrūm nōmĕn ămōrī. *O.* Dōnă, sĕd īngĕntī fōrsān vīctūră sŭb ævō. *St.* SYN. Īmmōrtālĭs, pĕrēnnĭs, etc.

Vīctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Vinco. *Vaincu; souv. m. pris subst.* Īncēdūnt vīctæ lōngo ōrdĭnĕ gēntēs. *V.* Vīctīs dŏmĭnābĭtŭr Ārgīs. Quōndam ĕtĭām vīctīs rĕdĭt īn præcōrdĭă vīrtūs. Ūnă sălūs vīctīs. *Id.* SYN. Dēvīctŭs, dŏmĭtŭs, sŭpĕrātŭs, dēbēllātŭs, trĭūmphātŭs, frāctŭs, āttrītŭs, strātŭs, prōstrātŭs, sŭbjēctŭs, sŭbāctŭs, sŭbdĭtŭs, pārēns, ōbnōxĭŭs. PPH. Bēllō vīctŭs, dŏmĭtŭs. Ārmīs dēbēllātŭs. PHR. Frāctī bēllō fātīsquĕ rĕpūlsī. *V.* Īnfrāctōs ādvērsō mārtĕ Lătīnōs. *Id.* Mēdūmquĕ flūmĕn gēntĭbŭs āddĭtŭm Vīctīs. *H.* Hōstīs tērrāquĕ mărīquĕ Vīctŭs. *Id.* || *En parlant d'animaux, et au fig.* Vīctŭs ăbĭt, lōngēque īgnōtīs ēxsŭlăt ōrīs (taurus). *V.* Mūltōquĕ jăcēbăt Mēmbră dĕō vīctŭs. Vīctă sĭtū vērīque ēffētă sĕnēctūs. Vīctūsque ănĭmī rēspēxĭt. Mēne īncēptō dēsīstĕrĕ vīctăm? *Id.* || *Fléchi.* Hīc vērō vīctūs gĕnĭtōr sē tōllĭt ăd aūrās. *V.* Nūm lăcrĭmās vīctūs dĕdĭt? *Id.* || *Dont les vœux n'ont pas été exaucés.* Nūnc vīctī, trīstēs. *V.* (*E.* 9, 5). *Voy.* Victor

Vīctŭs, ūs, *m. Nourriture, aliments.* Fūndĭt hŭmō făcĭlēm vīctūm jūstīssĭmă tēllūs. *V.* Ēt vīctūm sĕgĕs ægră nĕgābăt. *Id.* Cædĭbŭs ēt vīctū fœdō dētērrŭĭt Ōrphēŭs *H.* Tūnc vīctūs ăbĭērĕ fĕrī. *Tib.* (II 1, 43). Vīctĭbŭs īnvīdĭt pōstquām nōn ūtĭlĭs aūctōr. *O.* SYN. Cĭbŭs, ēscă, ălĭmēntă, ĕpŭlæ, *qqf.* dăpēs.

Vīcŭs, ī, *m. Rue; quartier d'une ville.* Dēfĕrăr īn vīcūm vēndēntēm tūs ĕt ŏdōrēs. *H.* Dīctūs Scĕlĕrātŭs ăb īllā Vīcŭs. *O.* Ēt tŭă Pātrĭcĭūs cūlmĭnă vīcŭs hăbĕt. *M.* || *Localité, bourg.* Īndĕ Sĕgōr vīcō nōmēn vōx bārbără nōvĭt. *Cypr.* (*Sodom.* vs. 198).

Vĭdĕ, *arch. pour* Vidē. Sēd vĭdĕ cōnsĭlĭūm, sī plăcēt. Quĭd cōnsĭli ēst? *Pl.* (*Trin.* III, 3, 34). Vĭdĕ mīrum īngĕnĭum āc dēlēnĭfĭcām mŭlĭĕrēm. *Turpil.* (ap. *Non.* 4, 115). Vĭdĕ nē dŏlōnĕ cōllūm cōmpūngām tĭbĭ. *Ph. Voy.* Cave. || Vĭdĕ, sīs, *ou* Vĭdēsīs, *pour* Vide, si vis. Vĭdēsīs quām mōx văpŭlārĕ vīs, nisi āctūtum hīnc ābīs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 204. *Id. Capt.* IV, 2, 103, et passim). Vĭdēsīs nē mājōrūm tĭbĭ fōrtĕ Līmĭnă frīgēscānt. *Pers.* (1, 108).

Vĭdēlĭcĕt, *adv. A savoir, c'est-à-dire, sans doute.* Pŏl haūd pătērnum īstūc dĕdīstī. Vĭdēlĭcĕt Dē psāltrĭa hæc aūdīvĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 4. *Id. Heaut.* II, 3, 22). Vēră cāntās : vānă vēllēm! Pătrĭs ămīcŭs vĭdēlĭcĕt. *Pl.* (*Most.* IV, 2, 63). SYN. Scīlĭcĕt, etc. || *Comme* Videre licet. Ēssĕ vĭdēlĭcĕt īn tērrīs prīmōrdĭă rērūm. *Lr.* (I, 211. Et *Pl. Stich.* IV, 1, 49. Cf. *Donat.* ad *Ter. Ad.* l. cit.).

Vĭdēn'? *pour* Videsne? *Vois-tu?* Vĭdēn' ūt gĕmĭnæ stānt vērtĭcĕ crīstæ? *V.* (*Æ.* VI, 780. Quo *Ennium* prius usum testatur *Serv.*). Vĭdēn' ūt trĕpĭdāntĭbŭs ădvŏlĕt ālīs? *Tib.* (II, 2, 17. Et *Ter. Eun.* II, 2, 10). SYN. Vĭdēsnĕ! PPH. Nōnnĕ vĭdēs?

Vĭdēns, tĭs. *Voyant.* Mēă rēgnă vĭdēns. *V.* || *Pris subst. Éveillé.* Jāmquĕ vĭdēntī Sānguĭnĕīs frōntēm mōrĭs ĕt tēmpŏră pīngĭt. *V.* || *Vivant.* Vīvūs vĭdēnsquĕ pĕrĕō. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 28). Mōrtŭă cuī vīta ēst prŏpĕ jām vīvo ātquĕ vĭdēntī. *Lr.* (III, 1060).

Vĭdĕō, ēs, vīdī, vīsūm, vĭdērĕ. *Voir, apercevoir.* Aūt vĭdĕt, aūt vīdīssĕ pŭtăt pēr nūbĭlă lūnām. *V.* Nēc gĕnĕrum Ænēān căptīvă vĭdēbō. *Id.* Vīdīssĕt lăcrĭmās, vūltūs vīdīssĕt ămāntĭs. *O.* SYN. Ādspĭcĭō, cōnspĭcĭō, cērnō, tŭĕōr. PPH. Ŏcŭlīs vĭdĕō, ădspĭcĭō, āccĭpĭō, haūrĭō, lĕgō, ūsūrpō, prōsĕquŏr. Lūmĭnĕ, lūmĭnĭbŭs vĭdĕō. Vīsū cōmprēndō, pērcĭpĭō. PHR. Vīdi ŏcŭlōs ānte īpsĕ mĕōs. *V.* Quōd vĭdĕānt ŏcŭlī nīl, nĭsĭ līttŭs, hăbēnt. *O.* Prēndĕrĕ quæ pōssīs ŏcŭlōrum lūmĭnĕ. *Lr. Voy.* Adspicio. || *En parl. de choses, et au fig.* Quæquĕ nāscēntēm vĭdĕt ōră sōlēm. *Sen.* (*Hip.* 285). Quæ, Tĭbĕrīnĕ, vĭdēbĭs Fūnĕră! *V.* Tērtĭă dūm Lătĭō rēgnāntēm vĭdĕrĭt æstās. *Id.* Gāllĭcă rūră vĭdĕt (Apenninus). *L.* || *Qqf. Regarder.* Īllūd vĭde, ōs ūt sĭbĭ dĭstōrsĭt cārnŭfēx. *Ter.* (*Eun.* IV, 4, 3). Mē vĭdĕ. *Pl.* (*Merc.* V, 4, 53). SYN. Īntŭĕōr, etc. *Voy.* Specto. || *Par ext. Entendre.* Mūgīrĕ vĭdēbĭs Sūb pĕdĭbŭs tērrăm. *V.* Vīdīstīn' tōtō sŏnĭtūs pērcūrrĕrĕ cœlō? *Pp.* (II, 16, 49). || *Éprouver.* Ēt cāsūs ăbĭēs vīsūră mărīnōs. *V.* Quam ĭbĭ mĭsĕrĭăm vīdī! *Ter.* (*Ad.* V, 4, 13). || *Absolt. Y voir clair.* Scīlĭcĕt īnsānō nēmo īn ămōrĕ vĭdĕt. *Pp.* (II, 14, 18). || *Au fig. Être clairvoyant, comprendre.* Ălĭēna ūt mĕlĭŭs vĭdĕānt ēt dījūdĭcēnt. *Ter.* (*Heaut.* III, 1, 98). Dŏmĭnūm vĭdērĕ plūrĭmum īn rēbŭs sŭīs. *Ph.* Īntērdūm vūlgūs rēctūm vĭdĕt. *H.* SYN. Īntēllĭgō, *qqf.* săpĭō, cōnsŭlō. || *Prévoir.* Ēt tăcĭtī vēntūră vĭdēbānt. *V.* Săgāx vēntūră vĭdērĕ. *O.* Ēvēntūră pătēr pōssĕ vĭdērĕ dĕdĭt. *Tib.* (III, 4, 48). *Voy.* Prævideo. || *Voir, décider.* Quæ cōndĭtĭōnēs sūnt : ūtram āccĭpĭās, vĭdĕ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 118). || *Prendre garde, veiller à.* Quĭd dē quŏquĕ vĭro, ēt cuī dīcās, sæpĕ vĭdētō. *H.* Sēd vĭde, ē nāvi ēffĕrāntūr quæ impĕrāvī jam ōmnĭă. *Pl.* (*Amph.* II, 1, 82). SYN. Cūrō, āttēndō, căvĕō. || — sĭbĭ. *Veiller à ses intérêts.* Rēcte ĕgō mĭhĭ vīdīssēm. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 11). SYN. Prōvĭdĕō, cōnsŭlō. || Vĭdĕrĭs, etc *C'est à vous de voir,*

de décider. Vīdĕrĭt Ātrīdēs : Hĕlĕnēn ĕgŏ crīmĭnĕ sōlvŏ. *O*. Vīdĕrĭt īstă dĕŭs. *Id*. Vīdĕrĭt hæc bĕllō vĭrĭdĭs mănŭs. *St*.

Au pass. Vĭdĕŏr, ērĭs, vīsŭs sŭm, vĭdērī. *Être vu*. Ēt fŭgĭt ād sălĭcēs, ēt sē cŭpĭt āntĕ vĭdērī. *V*. Dīvīsquĕ vĭdēbĭt Pērmīxtōs hērōās, ĕt īpsĕ vĭdēbĭtŭr īllīs. *Id*. *Voy*. Adspicior. || *Ordint*. *Paraître, sembler*. Īmo ĕgŏ Sārdōīs vĭdĕār tĭbi ămārĭŏr hērbīs. *V*. Hæc āltērnāntī pŏtĭŏr sēntēntĭă vīsa ĕst. *Id*. Dā mĭhĭ fāllĕrĕ, dā jūstō sānctōquĕ vĭdērī. *H*. SYN. Hăbĕŏr, dūcŏr. PPH. Spĕcĭēm hăbĕŏ, gĕrŏ. || Mĭhĭ vĭdĕŏr, *et absolt*. Vĭdĕŏr (aliquid facere). *Je me figure, je crois, il me semble que*. Jām mĭhĭ pēr rūpēs vĭdĕŏr sīlvāsquĕ sŏnāntēs Īrĕ. *V*. Vĭdĕŏr flŭvĭōs spēctārĕ crŭōrĭs. *L*. Aūdīrĕ vōcēm vīsă sūm mŏdŏ mīlĭtĭs. *Ter*. (*Eun*. III, 2, 1). Tŭmŭlō vĭdĕŏr rĕpĕrīrĕ sŭb īllō Pōssĕ vĭam ād mūrōs. *V*. SYN. Mĭhĭ fīngŏ. || Mĭhĭ vĭdētŭr, vīsŭm ēst. *Il me semble bon, j'ai décidé, je veux*. Quīppe ĭtă Nēptūnō vīsum ēst. *V*. Dīs ălĭtĕr vīsŭm. *Id*. Crĕpūscŭlō sŏlūtŭs, quā vīsum ēst, văgŏr. *Ph*. *Voy*. Libet.

Vĭdēsīs. *Voy*. Vide.

Vĭdŭă, æ, *f*. *Veuve*. *Voy*. Viduus.

† Vĭdŭālĭs, ĕ. *De veuvage*. Pērmānsīt bīs dēnīs īn vĭdŭālĭbŭs ānnīs. *Inscr*. (apud *Murat*. 75, 2). Nām vĭdŭālĭs ăpēx pūpīllōrūmquĕ phălāngēs. *Inscr*. (apud *Gruter*. II, p. 1166).

Vĭdŭātŭs, ă, ŭm. *Privé, dépouillé*. Ārvăquĕ Rhīpæīs nūnquām vĭdŭātă prŭīnīs. *V*. Vĭdŭātăquĕ lūmĭnĕ rēgnă. *Sil*. Vĭdŭātæ jūdĭcĕ lēgēs. *Cl*. *Voy*. Viduus, Carens. || *Avec le gén*. Ōrbă pĕdŭm pārtīm, mănŭŭm vĭdŭātă vĭcīssĭm. *Lr*. (V, 838).

Vĭdŭĭtās, ātĭs, *f*. *Manque, dénûment*. Aŭxĭlī, præsĭdī vĭdŭĭtās nōs tĕnĕt. *Pl*. (*Rud*. III, 3, 2. Ubi libentius scandam, vīduĭtās, quo melior sit creticus). SYN. Īnŏpĭă. || *Veuvage*. *Voy*. Viduus.

Vĭdŭlŭs, ī, *m*. *Sac de voyage, havre-sac*. Eūm tū cōntĭnŭō vĭdŭlūm rĕpōscĭtŏ. *Pl*. (*Rud*. V, 2, 65. *Ib*. IV, 4, 86). SYN. Săccŭs, mārsūpĭŭm.

Vĭdŭŏ, ās, ārĕ. *Priver, dépouiller*. Tām mūltīs vĭdŭāssēt cīvĭbŭs ūrbēm. *V*. Ēt fŏlĭīs vĭdŭāntŭr ōrnī. *H*. Sēd sŭpĕr ōptātō pērgīt vĭdŭārĕ sŏpōrĕ. *Ser. Samm*. (vs. 957, febris).

Vĭdŭŭs, ă, ŭm. *Privé, qui manque de*. Vĭdŭŭs phărētrā Rīsīt Ăpōllŏ. *H*. Cōgŏr ădīrĕ lăcŭs vĭdŭōs ā lūmĭnĕ Phœbī. (*Culex*, 372.) Nēc vĭdŭūm pēctŭs ămōrĭs hăbĕt. *O*. SYN. Cărēns, ēxpērs, etc. || *m. f. Veuf, veuve; célibataire, fille*. Quŭm jūvĭt vĭdŭōs răptā Săbīnā vĭrōs. *O*. Crūstīs ēt pōmīs vĭdŭās vĕnēntŭr ăvārās. *H*. Rēgīnā gēntĭs vĭdŭă Thērmōdōntĭæ. *Sen*. (*H. Fur*. 245). Vĭdŭās dōrmīrĕ pŭēllās. *Pp*. (II, 33, 17). SYN. *qqf*. Cælēbs, vīrgŏ. PPH. Cōnjŭgĕ, ŭxōrĕ vĭdŭātŭs, ōrbŭs, prīvātŭs. Cōnjŭgĕ, vĭrō, mărītō, cōnsōrtĕ ōrbă, ōrbātă, etc. Sĭnĕ cōnjŭgĕ. PHR. Dējēctām cōnjŭgĕ tāntō. *V*. Quō sē răptā bīs cōnjŭgĕ fērrĕt? *Id*. Īllă sĭbī răptō bīs vĭdŭātă vĭrō. *M*. || *Au fig*. *Vide, seul*. Scўrĭă nēc vĭdŭō Deĭdămīă tŏrō. *Pp*. (II, 9, 16). Hōstĭbŭs ēvĕnĭāt vĭdŭō dōrmīrĕ cŭbīlī ! *O*. Īn vĭdŭō jăcĕō sōlŭs ĕt īpsĕ tŏrō. *Id*. SYN. Văcŭŭs, cælēbs, sōlŭs. || *Vigne qui n'est pas mariée aux ormeaux, etc*. Ŭt vĭdŭa īn nūdō vītĭs quæ nāscĭtŭr ārvō. *Cat*. (62, 49). Ēt vītēm vĭdŭās dūcĭt ăd ārbŏrēs. *H*. SYN. Cælēbs. || *Eccl*. Vĭdŭă. *La veuve*. Ēxsŭl, ĕgēns, vĭdŭæ nūdīquĕ jăcēntēs. *Fort*. (IV, 25, 11).

Vĭēnnă, æ, *f*. *Vienne, métropole des Allobroges, sur le Rhône*. Hæc dē vītĭfĕrā vĕnīssĕ pĭcātă Vĭēnnā. *M*. (XIII, 107). Ālpīnō quæquĕ Vĭēnnă jŭgō. *Aus*. (*Parent*. 4, 6).

Vĭĕŏ, ēs, ērĕ. *Lier, mettre en botte*. Ībānt mălăcī vĭērĕ Vĕnĕrĭām cŏrōllām. *Enn* (apud *Varr. L. L*. 5, 62. Cf. *Non*. 1, 925, et *Fest*.).

Vĭētŏr *et* Vĭētŏr, ōrĭs, *m*. *Vannier*. Et viētōrem, ēt pīscātōrēm te ēsse, īmpūrĕ, pōstŭlās. *Pl*. (*Rud*. IV, 3, 51).

Vĭētŭs, ă, ŭm. *Mou, flasque, mûr, vieux*. Nēc sūprā căpŭt ējŭsdēm cĕcĭdīssĕ vĭētăm Vēstēm sēntīmŭs. *Lr*. (III, 386, de araneo). Præcĭpĭtēt Scўthĭcā jŭvĕnīs pĭĕtātĕ vĭētŭm Vōtīvō dē pōntĕ pătrēm. *Prud*. (*Sym*. II, 294). Ēt jām vĭētă Sārra īn ălvō fērtĭlĭs. *Id*. (*Psych. præf*. 47). SYN. Pŭtrĭs, flăccĭdŭs, vĕtŭs, sĕnēx, etc. || *Qqf*. Vĭētŭs. Quī sūdŏr vĭētīs ēt quām mălŭs ūndĭquĕ mēmbrīs Crēscĭt ŏdŏr. *H*. (*Epod*. 12, 7).

Vīgēnnă, æ, *f*. *La Vienne, rivière qui se jette dans la Loire*. Quā Vīgēnnă prŏcāx līttŏrĕ frāngĭt ăquās. *Fort*. (VIII, 24, 4).

Vĭgēns, tĭs, *part. du suiv*. Hērbæ rōrĕ vĭgēntēs. *Lr*. (II, 361). SYN. Vălĭdŭs, vĕgĕtŭs, fōrtĭs.

Vĭgĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n*. *Être dans sa force*. Pāllŏr ăbīt, sŭbĭtæquĕ vĭgēnt īn cōrpŏrĕ vīrēs. *O*. Tū quī jŭvēntæ flōrĕ prīmævō vĭgēs. *Sen*. (*Hip*. 620). Mōbĭlĭtātĕ vĭgĕt, vīrēsque ăcquīrĭt ĕūndŏ (Fama). *V*. Tū cuī jām cūnæquĕ vĭgēnt ănĭmīquĕ vĭrīlēs. *V. Fl*. SYN. Vălĕŏ, pōllĕŏ. PHR. Dūm dŏlŏr īn cūrsu ēst. *O*. || *Être florissant*. Dūm stăbăt rēgno īncŏlŭmīs, rēgnūmquĕ vĭgēbăt Cōnsĭlĭīs. *V*. Māgnæ vĭgŭērĕ Mўcēnæ. *O*. Ēt, jŭvĕnūm rītū, flōrēnt mŏdŏ nātă vĭgēntquĕ (verba). *H*. Ēsse īn dēlĭcĭīs sūmmōque īn hŏnōrĕ vĭgērĕ. *Lr*. (IV, 1149). SYN. Flōrĕŏ.

Vĭgēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n*. *Prendre de la force*. Jām lætī stŭdĭō pĕdēs vĭgēscūnt. *Cat*. (46, 8).

Vīgēsĭmŭs. *Voy*. Vicesimus.

Vīgēssĭs *ou* Vīcēssĭs, ĭs, *m*. *Somme de vingt as*. Āmphŏră vĭgēssĭs, mŏdĭūs dătŭr ærĕ quătērnō. *M*. (XII, 76).

Vĭgĭl, ĭlĭs, *et* Vĭgĭlāns, tĭs. *Qui veille*. Dūmquĕ vĭgĭl Phrўgĭōs sērvāt cūstōdĭă mūrōs. *O*. Tōt vĭgĭlēs ŏcŭlī sŭbtĕr. *V*. Ēt vĭgĭlūm cănūm Trīstēs ēxcŭbĭæ. *H*. Ēt vĭgĭlāns stērtĭs, nēc sōmnĭă cērnĕrĕ cēssās. *Lr*. (III, 1062). Quōs cārpānt nūllæ mē vĭgĭlāntĕ fĕræ. *Pp*. (III, 17, 16). SYN. Īnsŏmnĭs, vĭgĭlāx, etc. PHR. Sōmnī pārcīssĭmŭs īpse ēst. *L*. Īnscĭă sōmnī Lūmĭnă. *V. Fl*. || *Au fig*. *Conservé ou Qui éclaire pendant la nuit*. Vĭgĭlēmquĕ săcrāvĕrăt īgnēm. *V*. Vĭgĭlēs lŭcērnās Prōfĕr īn lūcēm. *H*. Lūmĭnă quīn ĕtĭām sūmmā vĭgĭlāntĭă tūrrĕ. *O*. || *Qui dure pendant la nuit, qui ne sommeille pas*. Āttĕnŭānt vĭgĭlēs cōrpŭs mĭsĕrābĭlĕ cūræ. *O*. Vĭgĭlēs quēstŭs. *St*. || *Vigilant*. Ādspĭcĭt īntēntūm vĭgĭlīque hæc aūrĕ trăhēntēm. *St*. Tēnde ănĭmūm vĭgĭlēm. *Id*. SYN. Pērvĭgĭl, āttēntŭs, ārrēctŭs, ăcĕr, sēdŭlŭs, vĭgĭlāx. || Vĭgĭlāns. *Réveillé*. Jām cērtūm vĭgĭlāns. *H*. *Voy*. Expergefactus. || *Qqf*. Vĭgĭl. *Passé sans dormir*. Ēt vĭgĭlēs ŏbĕūnt lānguēntĭă lūmĭnă nōctēs. *L*. (Item *Sil*. XI, 409). SYN. Vĭgĭlātŭs, īnsŏmnĭs.

Au pl. Vĭgĭlēs, ŭm. *Gardes de nuit, sentinelles*. Īntĕrĕā vĭgĭlum ēxcŭbĭīs ōbsīdĕrĕ pōrtās. *V*. Vīx prīmī prœlĭă tēntānt Pōrtārūm vĭgĭlēs. *Id*. Tērtĭă jām vĭgĭlēs cōmmōvĕrăt hōră sĕcūndōs. *L*. SYN. Vĭgĭlĭæ, ēxcŭbĭæ, cūstōdēs, cūstōdĭă. PPH. Vĭgĭlūm ēxcŭbĭæ, cūstōdĭă. PHR. Ēxcŭbĭās ăgŏ, ăgĭtŏ, tĕnĕŏ, sōrtĭŏr. Ĕŏ pēr ēxcŭbĭās. VERS. Nūnc quŏquĕ cōmmūnī pōrtām stătĭōnĕ tĕnēbānt. *V*. Vĭgĭl sērvăt cūstōdĭă mūrōs. *O*. Mūrōs quī mīlĭtĕ sērvēnt. Ōmnĭs pēr mūrōs lĕgĭō sōrtītă pĕrīclūm Ēxcŭbăt, ēxērcētquĕ vĭcēs. Nōctēm cūstōdĭă dūcĭt Īnsōmnēm lūdō. *Id*. *Voy*. Custodia. || *Au fig*. *Flambeau*. Āt vĭgĭlēs mūndī... Sōl ēt lūnă. *Lr*. (V, 1435).

† Vĭgĭlābĭlĭs, ĕ. *Éveillé*. Ō stūltă nōstrī pēctŏrĭs dōrmītĭŏ, Vĭgĭlābĭlĭs! *Varr*. (apud *Non*. 2, 239).

Vĭgĭlāndŭs, ă, ŭm. *Qui doit être passé en veillant*.

Nēc vĕnĭāt sĭnĕ tē nōx vĭgĭlāndă mĭhĭ. *Pp.* (III, 13, 2). || *Qu'il faut faire avec vigilance. Voy.* Vigilo.

Vĭgĭlāns, tĭs. *Voy.* Vigil.

Vĭgĭlāntĕr. *Avec vigilance.* Ēt quāmvīs dāmnīs vĭgĭlāntĕr cūrā rĕsīstĭt. *Prosp.* (*Epig.* 88, 3).

Vĭgĭlāntĭă, æ, *f. Veille.* || *Au fig. Soin vigilant.* Āt sī quōs haūd ūllă vĭrōs vĭgĭlāntĭă fūgĭt. *V.* (Et *Ter. Ad.* III, 4, 34). SYN. Sēdŭlĭtās, cūră. || *Nom de femme.* (*Corip. Just. præf.* 21.)

Vĭgĭlātŭs, ă, ŭm. *Passé sans dormir.* Āttĕnŭānt jŭvĕnūm vĭgĭlātæ cōrpŏră nōctēs. *O.* SYN. Vĭgĭl, īnsōmnĭs. || *Au fig. Fait à force de veilles.* Hōc prĕtĭūm cūræ vĭgĭlātōrūmquĕ lăbōrūm Cēpĭmŭs? *O.* Vĭgĭlātă prœlĭă. *J.* (7, 27). SYN. Lūcūbrātŭs.

Vĭgĭlāx, ācĭs. *Comme* Vigil. Jām strĕpĭt nīdīs vĭgĭlāx hĭrūndŏ. *Aus.* (*Eph.* 1, 2). Nēc frŭĭtŭr sōmnō, vĭgĭlācĭbŭs ēxcĭtă cūrīs. *O.*

Vĭgĭlĭă, æ, *f. Veille, action de veiller.* Fāndĭ, tăcēndī, sōmnī, vĭgĭlĭæ ēst mŏdŭs. *Aus.* (*Sept. Sap.* 3, 12). Hāc nōctu ăgĭtāndum ēst vĭgĭlĭās. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 27). PPH. Vĭgĭl *ou* vĭgĭlātă nōx. Vĭgĭlēs hōræ. || *En partic. Veilles militaires.* Nōctu īn vĭgĭlĭām quāndo ībāt mīlĕs. *Pl.* (*Ps.* IV, 7, 84). *Voy.* Vigiles. || *Mystères nocturnes.* Cĕrĕrĭs vĭgĭlĭīs. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 65). SYN. Mȳstērĭă. || *Par ext. Nuit.* Nam ĕgŏ, duābŭs vĭgĭlĭīs trānsāctīs, dūcŏ dēsŭbĭtō dŏmŭm. *Cæcil* (ap. *Non.* 12, 1). || *Au fig. Soin vigilant, travail assidu.* Quī māgnās ŏpēs Ēxāggĕrārĕ quærĭt ŏmnī vĭgĭlĭā. *Ph.* SYN. Cūră, stŭdĭŭm, lăbŏr, etc.

Vĭgĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme; entre autres, Vigile, pape.* Pūblĭcă lībērtās, Vĭgĭlī, sānctĭssĭmĕ pāpă. *Arat.* (*Præf.* 3). *Et voy. dans* Adminiculo.

Vĭgĭlō, ās, ārĕ, *n. Veiller.* Sēd vĭgĭlō, vĭgĭlāntquĕ mĕī sĭnĕ fīnĕ dŏlōrēs. *O.* Nēve ūsque ād lūcēm vĭgĭlēs. *Ter.* (*Eun.* II, 2, 47). Rĕdĕō, sī vĭgĭlātŭr ĕt hīc. *M.* (XII, 68). SYN. Pērvĭgĭlŏ, *qqf.* ēvĭgĭlŏ, ēxcŭbŏ. PPH. Nōctēm vĭgĭlŏ. Nōctēm vĭgĭlēm, īnsōmnĕm dūcŏ, trădūcŏ, pērdūcŏ, trăhŏ, pătĭŏr. Nōctēm vĭgĭl *ou* vĭgĭlāns dūcŏ. Nūllī sōmnō sŭccŭmbŏ. VERS. Sērōs hībērni ād lūmĭnĭs īgnēs Pērvĭgĭlāt. *V.* Vărĭō nōctēm sērmōnĕ trăhēbānt. Æquāssēt nōctī lūdum, īn lūcēmquĕ tŭlīssēt. Nĕque ĕnīm mēmbrīs dāt cūră quĭētēm. Nēc dūlcī dēclīnāt lūmĭnă sōmnō. *Id.* Īnsōmnēm lūdō cērtātīm dūcĕrĕ nōctēm. *St.* Nēc cūrārūm Sōmnŭs, dŏmĭtŏr lūmĭnă sōlvĭt. *Sen. Voy.* Insomnis, Dormio. || — nōctēm, *act. Veiller pendant la nuit.* Nōctēs vĭgĭlābăt ăd īpsŭm Mānĕ. *H.* Nōctēs vĭgĭlārĕ sĕrēnās. *Lr.* (I, 143). Nōctēs vĭgĭlāntŭr ămāræ. *O.* SYN. Pērvĭgĭlŏ, ēvĭgĭlŏ. *Voy.* Vigilandus, Vigilatus. || *Faire sentinelle pendant la nuit.* SYN. Ēxcŭbŏ. *Voy* Vigiles. || *S'éveiller.* Præcĭpĭtēs vĭgĭlātĕ vĭri, ĕt cōnsīdĭtĕ trānstrīs. *V.* SYN. Ēvĭgĭlŏ, etc. *Voy.* Expergiscor. || *Au fig. Veiller.* Ān tăcĭtā vĭgĭlēt făcĕ Trōĭcŭs īgnĭs. *St. Voy.* Vigil. || *Veiller, être vigilant.* Vĭgĭlāndum ēst sēmpĕr: mūltæ īnsĭdĭæ sūnt bŏnīs. *Att.* (ap. *Cic. Planc.* 24). Nāmque īstă sŭbĭtă mē jŭbēt bĕnīgnĭtās Vĭgĭlārĕ. *Ph.* SYN. Căvĕŏ, prōspĭcĭŏ. || ? *Avec le dat. Donner ses soins à.* Sī pōssēm stŭdĭīs vĭgĭlārĕ sĕvērīs. *Pp.* (II, 3, 7. Forte, studiis possem invigilare). || — (aliquid). *Faire qq. ch. avec un soin vigilant.* Quæ vĭgĭlāndă vĭrīs. *V.*

Vīgīntī, *indécl. Vingt.* Ād lĭttŏră mĭttĭt Vīgīntī taūrōs. *V.* Quāttŭŏr hīnc răpĭmŭr vīgīntī mīllĭă rhēdīs. *H.* SYN. Vīcēnī, æ, ă, bīsdēnī, quātĕrquīnī. VERS. Bīs dĕcĭmæ nŭmĕrāntēm frīgŏră brūmæ. *M.* Jām tĭbĭ bīs dēnīs nŭmĕrāntŭr mēssĭbŭs ānnī. *Calp.*

Vĭgŏr, ōrĭs, *m. Force, vigueur.* Dēbĭlĭtāt vīrēs ănĭmī, mūtātquĕ vĭgōrēm. *V.* Ātque hăbĭlīs mēmbrīs vĕnĭt vĭgŏr. *Id.* Cērvīx dēfēctă vĭgōrĕ. *O.* Ōlīm jŭvēntās ĕt pătrĭūs vĭgŏr. *H.* SYN. Vīs, vīrēs, vīrtūs, rōbŭr. *Voy.* Vis. || — īgnĕŭs. *Force qui anime les êtres, vie.* Īgnĕŭs ēst ōllīs vĭgŏr ĕt cœlēstĭs ŏrīgŏ Sēmĭnĭbŭs. *V.* || *Au fig.* Sēd vĭgŏr īngĕnĭī quōndām vēlōcĭs, etc. *O.* SYN. Vīs. || † *Qqf. Au plur.* Vīncĭs, ăĭt, nōstrōs mīrāndo ărdōrĕ vĭgōrēs. *Sil.*

Vīlānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Anth.* II, p. 282. Quod nomen est *Villanus,* non geminata littera.)

Vīlēscŏ, ĭs, lŭī, lēscĕrĕ, *n. Perdre son prix.* Thēsaūrūs nīgrāntĕ ŏcŭlīs vīlēscĭt hŏnōrĕ. *Prud.* (*Psych.* 530). Vīlēscĭt prĕtĭō dēprĕtĭātŭs hŏmŏ. *P. Nol.* (22, 56). Āt pōstquam ārgēntō dēfōrmīs vīlŭĭt ætās. *Avien.* (*Phæn.* 318). SYN. Sōrdĕŏ.

Vīlĭpēndŏ, ĭs, ĕrĕ. *Mépriser.* Ĕtĭāmnūm mē vīlĭpēndĭt. *Pl.* (*Truc.* II, 6, 58).

Vīlĭs, ĕ. *Qui est à vil prix, à bon marché; sans valeur, vil, méprisable, vulgaire.* Nĕquĕ quĭdquām vīlĕ nūnc ēst, nĭsĭ mōrēs mălī. *Pl.* (*Trin.* I 1, 10). Ŏlĕō cōstās ăgĭtātŏr ăsēllī, Vīlĭbŭs aūt ŏnĕrāt pōmīs. *V.* Vīlĭă tūră. *Pp.* (II, 10, 24). Vēnĭt, vīlīssĭmă rērŭm, Hīc ăquă. *H.* Vīlēm rĕdĭgātŭr ăd āssēm. *H.* Vīlēm spērnĕ cĭbŭm. Nām gĕnŭs ĕt vīrtūs, nĭsĭ cūm rē, vīlĭŏr ālga ēst. *Id.* Nōs ănĭmæ vīlēs, ĭnhŭmāta īnflētăquĕ tūrbă. *V.* Dā rĕdĭtūm pŭĕrō, sĕnĭs ēst sī grātĭă vīlĭs. *O.* Sī, dūm mē cărĕās, ēst tĭbĭ vīlĕ mŏrī. *Id.* SYN. Ābjēctŭs, cōntēmnēndŭs, cōntēmptŭs, spērnēndŭs, āspērnāndŭs, dēspēctŭs, dēdīgnāndŭs, āspērnābĭlĭs, vūlgārĭs; nĭhĭlī (*gén.*). PPH. Mĭnĭmī *ou* Nūllĭŭs prĕtĭī. PHR. Plēbējōs cālĭcēs ĕt paūcĭs āssĭbŭs ēmptōs. *J.* Īmpūrĕ, nĭhĭlī! *Pl.* || Vīlī (*s.-ent* pretio). *A vil prix.* Īnstrūctām vīlī vēndĭs, Āmœnĕ, dŏmŭm. *M.* (XII, 66. Et *Pl. Epid.* I, 1, 49). || *n. pris subst. Chose sans valeur.* Vīlĕ lătēns vīrtūs. *Cl.* Tū pōscĭs vīlĭă rērŭm. *H.* || *Adv. Voy.* Viliter.

Vīlĭtās, ātĭs, *f. Bas prix.* || *Au fig. Bassesse; mépris.* Dūctī vīlĭtātĕ nĭmĭă vēstra aūt pērpĕrĭtūdĭnĕ *Att.* (ap. *Non.* 2, 626. Vulgo *ductabilitate*). Cārum ŏffērrĕ mē meūm căpŭt vīlĭtātī. *Pl.* (*Capt.* II, 1, 34).

Vīlĭtĕr, *adv., et* Vīlĕ, *n. A bas prix, sans valeur.* Vīscĕrĭbŭs bŏnŭs ēst: cētĕră vīlĕ săpĭt. *M.* (XIII, 84) Ēt vīlĕ vĭrēntēs Hēspĕrĭdŭm (ramos). *Cl.* Vĕnīrĕ pŏtĕrĭs īntēstīnīs vīlĭŭs. *Pl.* (*Curc.* II, 1, 28).

† Vīlĭtŏ, ās, ārĕ. *Avilir.* Tŭă vĭtĭă quæ tē vīlĭtānt. *Turp.* (apud *Non.* 2, 896).

Vīllă, æ, *f. Maison des champs, métairie, maison de plaisance.* Ēt jām sūmmă prŏcŭl vīllārŭm cūlmĭnă fūmānt. *V.* Nĭtĭdīs fūndātă pĕcūnĭă vīllīs. *H.* Hīnc nōs Cōccējī rĕcĭpĭt plēnīssĭmă vīllă. Sŭpīnī vīllă cāndēns Tūscŭlī. *Id.* SYN. Vīllŭlă, prædĭŭm; rūs.

Vīllātĭcŭs, ă, ŭm. *Comme* Villicus (*adj.*).

† Vīllātŏr, ōrĭs, *m., apocope vicieuse de* Cavillator. Jām sūm vīllātŏr prŏbŭs. *Pl.* (*Truc.* III, 2, 15). *Voy.* Conia (*pour* ciconia).

Vīllĭcă, æ, *f. Voy.* Villicus.

Vīlĭcŏr, ārĭs, ārī, *d. Exploiter une ferme, être intendant de propriétés rurales.* Lōnge ăb ūrbĕ vīllĭcārī, quŏ hĕrŭ' rārēntĕr vĕnĭt. *Pompon.* (ap. *Non.* 2, 897). Phĭlōn, mĕīs quī vīllĭcātŭs prædĭīs. *Aus.* (*Epist.* 22, 1). || *Vivre à la campagne.* Ĕgŏ nōndum ĕtĭam hīc vīllĭcābăr, Phædrĭă. *Turpil.* (apud *Non.* loc. cit.).

Vīllĭcŭs, ī, *m., et* Vīllĭcă, æ, *f. Fermier, fermière; intendant de propriétés rurales; en gén. Campagnard.* Vīllĭcĕ sīlvārum ĕt mĭhĭ mē rĕddēntĭs ăgēllī. *H.* Cūstōdēm mĕdĭō stătŭĭt quām vīllĭcŭs hōrtō. *M.* (III, 68) Seū Prænēstīnō tē vīllĭcă lēgĭt īn hōrtō. *Id.* (IX, 61). Āspărăgī, pŏsĭtō quōs lēgĭt vīllĭcă fūsō. *J.* (11, 69). SYN. Cŏlōnŭs, rūstĭcŭs; cŏlōnă, rūstĭcă. || *Par ext. Intendant.* Vīllĭcŭs ærārī quōndām, nūnc cūltŏr ăgēllī. (*Auct. Priap.* 82, 4.) Pēgăsŭs āttŏnĭtæ pŏsĭtŭs mŏdŏ vīllĭcŭs ūrbī. *J.* (4, 77). SYN. Præfēctŭs. || — ŭs, ă, ŭm. *De ferme campagnard.* Et

jăcŭla, ĕt fūndās, ĕt vīllĭcă nōmĭnă līnī. *Aus.* (*Epist.* 4, 56). SYN. Vīllātĭcŭs.

Vīllĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* (*H. Sat.* I, 2, 64.)

Vīllōsŭs, ă, ŭm. *Velu.* Prǣcĭpŭūmquĕ tōro ĕt vīllōsī pēllĕ lĕōnĭs. *V.* Vīllōsāquĕ sētĭs Pēctŏră sēmĭfĕrī. *Id.* Nōbĭlĭūs vīllōsă tĕgānt tĭbĭ līntĕă cĭtrūm. *M.* (XIV, 138). || *Au fig. Hérissé de.* Vīllōsă cŏlūbrĭs Gūttŭră. *O.*

Vīllŭlă, æ, *f. dimin. de* Villa. Prōxĭmă Cāmpānō pōntī quæ vīllŭlă, tēctūm Prǣbŭĭt. *H* (Et *Id. Sat.* II, 3, 10. Adde *Anth.* II, p. 568).

Vīllŭlŭs, ī, *m., dimin. de* Villus. Sōrdēbānt tĭbĭ vīllŭlī. *Cat.* (61, 136).

Vīllŭm, ī, *n. dimin. de* Vinum. *Petit vin, piquette.* Ăbĕam, ātque ēdōrmīscām hōc vīllī. *Ter.* (*Ad.* V, 2, 11. Cf. *Prisc.* 536). SYN. Vāppă.

Vīllŭs, ī, *m. Touffe de poils, poil (des animaux ou des étoffes).* Ūdīsque ărĭēs īn gūrgĭtĕ vīllīs Mērsātŭr. *V.* Brāchĭă cœpērūnt nīgrīs hōrrēscĕrĕ vīllīs. *O.* Vēllĕră cūm Mīnўīs nĭtĭdō rădĭāntĭă vīllō. *Id.* Cālfăcĭūnt vīllī păllĭă vēstră mĕī. *M.* (XIV, 136). Tōnsīs ... māntēlĭă vīllīs. *V.* SYN. Pĭlī, sētæ, *qqf.* vēllŭs.

Vīmĕn, ĭnĭs, *n. Baguette, branche flexible.* Fĕrētrūm Ărbŭtĕīs tēxūnt vīrgīs ĕt vīmĭnĕ quērnō. *V.* Vīmĕn ăcānthī. Āspĕră rūscī Vīmĭnă. *Id.* Tūm fīscēllă lĕvī dētēxta ēst vīmĭnĕ jūncī. *Tib.* (II, 3, 17). Nī dĕŭs hōrrēntēm Lēthǣō vīmĭnĕ mūlcēns. *St.* SYN. Vīrgă, scīpĭŏ, frŭtēx. *Voy.* Virgultum. || *Par ext. Corbeille, panier.* Sēmŏdĭūsquĕ făbæ, cūm vīmĭnĕ Pĭcēnārŭm. *M.* (VII, 53. *Id.* IV, 89). SYN. Fīscĭnă, fīscēllă, etc. || *Ruche.* Ŭt rĕlĕvēnt dēmptī vīmĭnă tōrtă făvī. *O.*

Vīmĭnālĭs (mons, collis), *m. Mont Viminal, une des collines de Rome.* PHR. Dīctūmquĕ pĕtūnt ā vīmĭnĕ cōllĕm. *J.*

Vīmĭnĕŭs, ă, ŭm. *Fait de branches flexibles.* Dŭŏ vīmĭnĕī fāscēs vīrgārŭm. *Pl.* (*Ep.* I, 1, 25). Vīmĭnĕāsquĕ trăhīt crātēs. *V.* SYN. Vīrgĕŭs.

Vīn', *pour* Visne ? *Veux-tu?* Vīn' tū gaŭdērĕ rĕlĭctīs? *Pers.* (6, 63. Et *Pl. Pers.* IV, 4, 105).

Vīnālĭă, ĭōrŭm *ou* ĭŭm, *n. pl. Fêtes romaines lors de la floraison de la vigne et à la clôture des vendanges.* Cūr ĭgĭtūr Vĕnĕrĭs fēstūm Vīnālĭă dīcānt, Quǣrĭtĭs. *O.* Dīctă dĭēs hīnc ēst Vīnālĭă. *Id.*

Vīnārĭŭm, ĭī, *n. Vase à mettre du vin.* Īnvērtūnt Āllīfānīs vīnārĭă tōtă. *H. Voy.* Amphora.

Vīnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne le vin, qui contient du vin.* Quāsī vāscŭlūm vīnārĭūm. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 46. *Id. Mil.* III, 2, 43, cella vinaria). || *Subst. m. Marchand de vin.* Vīnă... vēndĭdī vīnārĭō. *Pl.* (*Asin.* II, 4, 30).

Vīncēntĭŭs, ĭī, *m., et* Vīncēntĭă, æ, *f. Noms d'homme et de femme; entre autres, Saint Vincent.* Īnvĭdĭă fātī răpĭtūr Vīncēntĭă flōrēns. (*Anth.* II, p. 87.) Īndĕ, Vīncēntī, tŭă pālmă nāta ēst. *Prud.* (*Peri.* 4, 77. Adde *P. Nol.* 26, 153).

Vīncĭbĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut vaincre.* || *Qui peut vaincre.* Jūstam īllām caūsām, făcĭlēm, vīncĭbĭlem, ōptŭmām. *Ter.* (*Ph.* I, 4, 48. Sic *Donat.* interpretatur). Vīncĭbĭlēmquĕ pĕtīt clāmgōrēm. (*Anthol.* II, p. 329.)

Vīncĭŏ, īs, xī, ctūm, cīrĕ. *Lier, attacher.* Pūrpŭrĕās āltē sūrās vīncīrĕ cŏthūrnō *V.* Nēc vīncīrĕ nŏvīs tēmpŏră flōrĭbŭs. *H.* Ānnŭlĕ, fōrmōsæ dĭgĭtūm vīnctūrĕ pŭēllæ. *O.* Āppŏsĭtīs vīncītūr vītĭbŭs ŭlmŭs. *Id.* SYN. Ēvīncĭŏ, dēvīncĭŏ, rĕvīncĭŏ, nēctŏ, īnnēctŏ, cōnnēctŏ, lĭgŏ, āllĭgŏ, cōllĭgŏ, rĕlĭgŏ, ōblĭgŏ, strīngŏ, cōnstrīngŏ, ōbstrīngŏ, ādstrīngŏ, nōdŏ, cŏērcĕŏ, cŏhĭbĕŏ, īmpĕdĭŏ, īmplĭcŏ, ārctŏ, cŏārctŏ, *qqf.* cīngŏ, īncīngŏ, tĕnĕŏ, cōntĭnĕŏ, rĕtĭnĕŏ, īllăquĕŏ, īrrētĭŏ, prĕmŏ, cōmprĭmŏ, rĕdĭmĭŏ, PPH. Vīnclō, vīnclīs *ou* nōdō strīngŏ, cŏērcĕŏ, etc. Nēxū cŏērcĕŏ. PHR. Nōn vīncŭlă nāvēs Ūllă tĕnēnt, ūncō nōn āllĭgăt āncŏră mōrsū. *V. Voy.* Nodo. || *En partic. Charger de liens. enchaîner.* Vīnxĕrăt ĕt pōst tērgă mănūs. *V.* Grăvĭbūs vīncītĕ cătēnīs. *O.* Vīncītĕ sēptām nōctĕ tĕnĕbrōsī spĕcūs. *Sen.* (*Ag.* 999). SYN. Cōnstrīngŏ, nōdŏ, cŏērcĕŏ. PPH. Vīncŭlă, vīnclă, cătēnās dō, āddŏ, īnjĭcĭŏ, ădhĭbĕŏ, īntēndŏ, nēctŏ, lĭgŏ, īmpōnŏ, etc. Vīnclīs, cătēnīs dō. Vīnclīs, cătēnīs cōnstrīngŏ, cŏērcĕŏ, ŏnĕrŏ, căpĭŏ, cŏhĭbĕŏ, prĕmŏ, etc. Nōdīs vīncĭŏ. Nēxū, nēxĭbŭs ādstrīngŏ, cōnstrīngŏ. Mănĭbŭs, pĕdĭbŭs *ou* cōllō vīncŭlă īnjĭcĭŏ, cīrcūmdŏ, etc. Cōmpĕdĕ, mănĭcīs vīncĭŏ, lĭgŏ, nēctŏ, etc. VERS. Mōx ŭbĭ cōrrēptūm mănĭbūs vīnclīsquĕ tĕnēbĭs. *V.* Tĕnĕrās ārcēbānt vīncŭlă pālmās. Mănĭcīsquĕ jăcēntēm Ŏccŭpăt. Cōntēndĕ tĕnācĭă vīnclă. Hīc tĭbĭ, nātĕ, prĭŭs, vīnclīs căpĭēndŭs. Vīm dūram ĕt vīncŭlă căptō Tēndĕ. Vīnclīs ĕt cārcĕrĕ frēnăt. *Id.* Hūnc tū cōmpēscĕ cătēnā. *H.* Mē pătĕr sǣvīs ŏnĕrĕt cătēnīs. *Id.* Ībūnt āntĕ dŭcēs ŏnĕrātī cōllă cătēnīs *O.* Ādspĭcĭs īndĭcĭbūs nēxās pēr cōllă cătēnās. Aūt dărĕ căptīvās ād fĕră vīnclă mănūs. Īndīgnō cīrcūmdăt vīncŭlă cōllō. Ārrēptāmquĕ cŏmā, flēxīs pōst tērgă lăcērtīs, Vīnclă pătī cōgĭt. *Id.* Mātērnīs quĕrĭtūr lĭvērĕ cătēnīs Brāchĭă. *Pp.* Āccēpērĕ tŭæ, Rōmŭlĕ, vīnclă mănūs. *Id.* Crūră lĭcēt dūră cōmpĕdĕ vīnctă sŏnēnt. *Tib.* Bārbără fērrātīs īnnēctūnt cōllă cătēnīs. *Cl.* Sŭbĭtǣ cōllō sŏnŭērĕ cătēnæ. Grăvĭbūs fērrī rĕlĭgātă cătēnīs. Tēndĕrĕ cōnātūr pālmās: vīs īmprŏbă fērrī Īmpĕdĭt. *Id.* Āst ălĭās mănĭcǣquĕ lĭgānt tĕrētēsquĕ cătēnæ. *L.* Aūt prŏfŭgōs fērrī pōndĕrĕ nēctĕ pĕdēs. *Aus.* Ādstrīnxērĕ pĕdēs scŏpŭlīs, īnjēctāquĕ vīnclă. *Man.* Căptīvă dăbĭt brāchĭă vīnclīs. *Sen. Voy.* Vinctus. || *Au fig.* Tēntātūră pĕdēs ōlīm vīnctūrāquĕ līnguām (vitis). *V.* Mūltō mēntēm vīncīrĕ Lўæō. *Pp.* (III, 5, 21). SYN. Lĭgŏ, dētĭnĕŏ, ādstrīngŏ, etc. || *Enchaîner par des cérémonies magiques.* Hōstīlēs līnguās ĭnĭmīcăquĕ vīnxĭmŭs ōră. *O.* || *Unir.* Ēssĕ tŭām vīnctām, nūmĭnĕ tēstĕ, fĭdēm. *O.* Vīnxĭt ămōrĕ dĕām. *Id.* Nōn cērtō vīncītūr fœdĕrĕ lēctŭs. *Pp.* (III, 20, 21). SYN. Dēvīncĭŏ, cōnstrīngŏ, ōblĭgŏ, etc. PHR. Dĕōs cătēnæ cōllĭgānt ădūltĕrōs. *Prud.*

Vīnclŭm, ī, *n. Voy.* Vinculum.

Vīncŏ, īs, vīcī, vīctŭm, vīncĕrĕ. *En gén. Vaincre.* || *Vaincre à la guerre.* Rēddĕ mĕīs: vīcīstī, ĕt vīctūm tēndĕrĕ pālmās Aūsŏnĭī vīdērĕ. *V.* Caūsā quēm vīncīt, vīncăt ĕt ārmīs. *O.* Dĕcĭmō jām vīncĭtĭs ānnō. *L.* Huīc vīncĕrĕ tārdĕ, Vīncī pǣnĕ fŭĭt. *Cl.* SYN. Dēvīncŏ, dēbēllŏ, sŭpĕrŏ, dŏmŏ, stērnŏ, ēxpūgnŏ, cōntūndŏ, fūndŏ, frāngŏ, sūbjĭcĭŏ, sŭbĭgŏ, āttĕrŏ. PPH. Vīctŏr rĕdĕŏ, sŭpĕrātō hōstĕ *ou* ăb hōstĕ rĕdĕŏ, ē cērtāmĭnĕ rĕdĕŏ. Clādĕ āffĭcĭŏ, frāngŏ *ou* cōntūndŏ, etc. Ārmīs dēbēllŏ, cōntūndŏ. Bēllō, cērtāmĭnĕ, pūgnā vīncŏ. Vīctōrĭs dĕcŭs *ou* hŏnōrēm fĕrŏ, rĕfĕrŏ. Trĭūmphŭm, trŏpǣūm, pālmām rĕfĕrŏ. VERS. Cēssĕrĭt Aūsŏnĭō sī fōrs vīctōrĭă Tūrnō. *V.* Ēgrĕgĭām vērō laūdem ĕt spŏlĭă āmplă rĕfērtĭs. Hēspĕrĭām sŭă sūb jŭgă mīttānt. Sī vērō căpĕre Ītălĭām scēptrīsquĕ pŏtīrī Cōntĭgĕrĭt vīctōrī. Trōjānīs cūm mūltō glōrĭă vēnĭt Sānguĭnĕ. Sīn nōstrum ānnŭĕrĭt nōbīs vīctōrĭă mārtĕm. *Id.* Trādĭdĕrāt fămŭlās jām tĭbĭ Rhēnŭs ăquās. *O.* Ārctōās dŏmŭī gēntēs, ĭnĭmīcă sŭbēgī Ārmă mĕtū. *L.* Mœnĭă vīctŏr Cōrrĭpŭĭt. Tōtūm sūb Lătĭās lēgēs quūm mĭsĕrīs ōrbēm. *Id.* Hānc ĕgŏ vēl rēgnō vīctŏr vēl mōrtĕ tĕnēbŏ Vīctŭs hŭmūm. *Cl.* Tāntā clādĕ sŭpērbŭm Cōntŭdĭmŭs Tănăīm. Vīctōrĭă nūllă Clārĭŏr aūt hŏmĭnūm vōtīs ōptātĭŏr ūnquăm Cōntĭgĭt. *Id. Voy.* Victor, Triumpho, Subigo. || *Vaincre dans une lutte, dans les jeux.* Āmphĭtrўŏnĭădēs vīdĭt, quūm vīncĕrĕt Hўdrăm. *L.* Nōn jām prīmă pĕtō Mnēsthĕŭs, nĕquĕ vīncĕrĕ cērtŏ. *V.* PHR. Mĕrĭtǣque ēxspēctēnt

præmĭă pālmæ. *V.* || *En gén. Vaincre, triompher, l'emporter.* Ēt mē sērvŭlŭm, Quī rĕfĕrīrĕ nōn aūdēbām, vīcĭt. *Ter.* (*Ad.* IV, 2, 27). Vīncŏr ăb Ænēā. *V.* Nōn mē cārmĭnĭbŭs vīncēt, nēc Thrācĭŭs Ōrpheŭs. Vīncĕt ămōr pătrĭæ. *Id.* Quī fōrtĭbŭs ārmīs Āctă pătrīs vīncĕt. *O.* Sēd fōrmā vīncīs, vīncīs māgnĭtūdĭnĕ. *Ph.* SYN. Sŭpĕrŏ, etc. *Voy. ce mot.* || *Gagner sa cause.* Vīncĕre ĕrānt ōmnēs dīgnæ, jūdēxquĕ vĕrēbăr. *O.* Făbĭō vĕl jūdĭcĕ vīncām. *H.* || *Voir ses vœux comblés.* Rūmpāntŭr ĭnīquī : Vīcĭmŭs. *Pp.* (I, 8, 28). Vīcĭmŭs, ēxclāmăt. *O.* (*Met.* VI, 513). || *Fléchir, gagner.* Ēt ēst quī vīncī pōssĭt. *H.* SYN. Flēctŏ, etc. || *Séduire.* Pēnĕlŏpēn īpsām, pērstēs mŏdŏ, tēmpŏrĕ vīncēs. *O.* SYN. Dŏmŏ, cōrrŭmpŏ, etc. || *Démontrer, prouver.* Quĭd nūnc? vīncōn' ārgūmēntīs, tē nōn ēssĕ Sōsĭăm? *Pl.* (*Amph.* I, 1, 277). Mūltă sĭmūl vīncām cōnsūrgĕrĕ nūbĭbŭs īpsīs. *Lr.* (VI, 497). Vīncĕt ĕnīm stūltōs rătĭo īnsānīrĕ pŏētās. *H.* SYN. Cōnvīncŏ, pērvīncŏ, prŏbŏ, ōstēndŏ, etc. || *Convaincre qqn.* Ērgō nĕgātūm vīncŏr ūt crēdām mĭsĕr. *H.* || *Triompher d'un sujet.* Nēc sum ănĭmī dŭbĭŭs, vērbīs ĕă vīncĕrĕ māgnŭm Quām sĭt. *V.* || *Qqf. Surpasser en montant, gravir.* Āltă Sŭbūrānī vīncēnda ēst sēmĭtă clīvī. *M.* (V, 22). Āscēnsū vīncĕrĕ mōntēs. *Cl.* Āĕră vīncĕrĕ sūmmŭm (de sagittis). *V. Voy.* Supero. || *Triompher du temps, vivre au-delà.* Cōntra ĕgŏ vīvēndō vīcī mĕă fātă. *V.* Mūltă... dūrāndō sæcŭlă vīncĭt. *Id.* || *Amollir par la cuisson.* Aūt vīncĕrĕ flāmmā (viscera). *V.* SYN. Dŏmŏ. || *Éteindre.* Flāmmām Vīncĕrĕ gūrgĭtĭbŭs nōn pŏtŭīssĕ sŭīs. *O.* Ēxhaūstō jām flūmĭnĕ vīcĕrăt æstŭm. *Pp.* (IV, 9, 63, nempe sitim). SYN. Dŏmŏ. *Voy.* Restinguo. || *Vaincre, en parlant des choses.* Nōctēm flāmmīs fūnālĭă vīncūnt. *V.* Neū tūrbĭnĕ vēntī Vīncāntŭr (naves). *Id.* Nōn īllŭd ŏpŭs tĕnŭīssĭmā vīncānt Stāmĭnă. *O.* Vīncĕt ŭbi ērāsās bārbă pŭdēndă gĕnās. *Pp.* (IV, 8, 26).

Au pass. Vīncŏr. *Être vaincu. Voy. le précéd.* || *Céder à, être remplacé par.* Quērnăquĕ glāns vīcta ēst ūtĭlĭōrĕ cĭbō. *O.* SYN. Cēdŏ, etc.

Vīnctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Vincio. *Lié, attaché.* Pūnĭcĕō cānās stāmĭnĕ vīnctă cŏmās. *Pp.* (IV, 9, 52). Vīnctī cōrnŭă vīttīs. *O.* SYN. Ēvīnctŭs, nēxŭs, lĭgātŭs, etc. || *Chargé de liens, enchaîné.* Ēt cēntūm vīnctŭs ăhēnīs Pōst tērgūm nōdīs. *V.* Spēs ĕtĭām vălĭdā sōlātŭr cōmpĕdĕ vīnctŭm. *Tib.* (II, 6, 25). Pārs ăgĭtūr vīnctīs pōst tērgūm căptă lăcērtīs. *O.* SYN. Cōnstrīctŭs, rĕvīnctŭs, lĭgātŭs, cŏērcĭtŭs, rĕtēntŭs, căptīvŭs, etc. PPH. Mănŭs, pālmās, brāchĭă vīnctŭs, rĕvīnctŭs. Mănĭbŭs vīnctīs, rĕvīnctīs. Cōllă vīnctŭs. Cōmpĕdĕ nēxŭs. VERS. Mănŭs pōst tērgă rĕvīnctŭm. *V.* Ībūnt āntĕ dŭcēs ŏnĕrātī cōllă cătēnīs. *O.* Grăvĭbŭsquĕ cŏērcĭtă vīnclīs. Vīnclăquĕ căptīvā rēgēs cērvīcĕ gĕrēntēs. *Id.* Cīrcūmdătă cōllă cătēnīs. *Pp.* Īn māgnā... cōmpĕdĕ fōssŏr. *J. Voy.* Vincio, Revinctus. || *Débiteur emprisonné.* Quōs ære vīnctōs dē cătēnā cārcĕrīs Ābsōlvĭt. *P. Nol.* (28, 212). SYN. Nēxŭs. || *Au fig. Enchaîné.* Ūndăquĕ vīnctă gĕlū. *O.* Sōmnō vīnctă jăcēbās. Sīc mĕă lēgĕ dătā vīncta ătque īnclūsă Thălīă. *Id.* Mē rĕtĭnēnt vīnctūm fōrmōsæ vīnclă pŭēllæ. *Tib.* (I, 1, 55).

† Vīncŭlātŭs, ă, ŭm. *Comme le précéd.* Quāsĭ vīncŭlātīs prætĕrĭt. *P. Nol.* (21, 75?).

Vīncŭlŭm *et sync.* Vīnclŭm, ī, *n. Lien, attache.* Mōllĭt ŏdōrātās, pēnnārŭm vīncŭlă, cērās. *O.* Tēxtăquĕ cōmpŏsĭtā jūncēā vīnclă rŏsā. *Id.* Nōdōs ēt vīncŭlă līnĕă rūpĭt. *V.* SYN. Nēxŭs, nōdŭs, *qqf.* rētĭnācŭlă, fūnĭs, fāscĭă, lōrŭm. EP. Fīrmŭm, vălĭdŭm, ārctŭm, tĕnāx. || *En partic. Liens, chaînes.* Mārs quŏquĕ dēprēnsŭs fābrīlĭă vīncŭlă sēnsĭt. *O.* Mōx vīncŭlă fērrī Ēxēdĕrĕ sĕnĕm. *L.* Sūstŭlĭt ēxūtās vīnclīs ăd sīdĕră pālmās. *V.* SYN. Cătēnă, nōdī, mănĭcæ, cōmpĕdēs (*pl.*). PPH. Vīncŭlă fērrī. Vīnclōrŭm nōdī, nēxŭs, cōmpāgēs, rĕtĭnācŭlă. *Voy.* Catena, Carcer. || *Enchaîner. Voy.* Vincio. || *Faire délier les chaînes, détacher.* Vīncŭlă, vīnclă, cătēnās sōlvŏ, lāxŏ, rĕlāxŏ, rĕmīttŏ, dēmŏ, ădĭmŏ, lĕvŏ. Vīnclīs, cătēnīs ēxŭŏ, lĕvŏ, ēxŏnĕrŏ. || *Lacet pour se pendre.* Āptābăt pāllēntī vīncŭlă cōllō. *O. Voy.* Strangulo. || *Cordon pour sceller les lettres.* Chārtă sĭt ā vīnclīs nōn lăbĕfāctă sŭīs. *O.* (*Id. Trist.* IV, 7, 7). || *Rubans employés dans la coiffure.* Prætīngēs rŏsĕō tēmpŏră vīncŭlō. *Sen.* (*Med.* 70). Īmpŏsĭtă căpĭtī vīnclă vĕnĕrāndō gĕrĕ. *Id.* (*Thyest.* 544). || *Cordons de chaussure, chaussure.* Ēt Tyrrhēnă pĕdūm cīrcūmdăt vīncŭlă plāntīs. *V.* Ūnum ēxūtă pĕdēm vīnclīs. *Id.* Hăbēnt gĕmĭnī vīncŭlă nūllă pĕdēs. *O.* || *Au fig. Lien, nœud, chaîne.* Ēt nŏvă căptīvā vīncŭlă mēntĕ fĕrām. *O.* Mē rĕtĭnēnt vīnctūm fōrmōsæ vīnclă pŭēllæ. *Tib.* (I, 1, 55). Nē cuī mē vīnclō vēllēm sŏcĭārĕ jŭgālī. *V.* Sātūrnī gēntem haūd vīnclō nēc lēgĭbŭs æquām. *Id.* Ēxcūsārĕ lăbōrem ēt mērcēnārĭă vīnclă. *H.* Vīncŭla ămīcĭtĭæ. *Lr.* Vīncŭlă jūrĭs. *L.* Vīncŭlă cūrārŭm. *Sil.* SYN. Cătēnă, nēxŭs, nōdŭs. PHR. Ēt tăcĭtæ Mārtēm tĕnŭērĕ cătēnæ. *V. Fl.* Mē... Grātă dētĭnŭĭt cōmpĕdĕ Myrtălĕ. *H.*

Vīndĕlĭcī, ōrŭm, *m. pl. Vindéliciens, peuple entre les Alpes et le Danube.* Lēgĭs ēxpērtēs Lătĭnæ Vīndĕlĭcī dĭdĭcērĕ nūpĕr, etc. *H.* Sŭbāctō Vīctŏr Vīndĕlĭcō. *Sid.* (7, 234). || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Mē tĭbĭ Vīndĕlĭcīs răptūm nārrābăt ĭn ōrīs. *M.* (IX, 85). Vīndĕlĭcī sāltŭs. *Cl.*

Vīndēmĭă, æ, *f. Vendange, récolte du raisin.* Flōrēt ăgēr, spūmăt plēnīs vīndēmĭă lăbrīs. *V.* Hōstĭcă Tyrrhēnō vōta ēst vīndēmĭă rēgī. *O.* Pŏtĭŭs quām nōn māgnūm mēssēm, nōn prŏbām vīndēmĭām. *Lucil.* (ap. *Non.* 3, 139). EP. Lætă, fēcūndă, fĕrāx, fērtĭlĭs, spūmāns, pīnguĭs. PPH. Ūvās cārpŏ, dēcērpŏ, vītĕ *ou* vītĭbŭs dēcērpŏ. Ūvās cālcŏ, prĕmŏ; pĕdĭbŭs, plāntīs prĕmŏ, ēxprĭmŏ *ou* rūmpŏ. Răcēmōs cālcŏ VERS. Hūc, pătēr ō Lēnæĕ, vĕnī, nūdātăquĕ mūstō Tīngĕ nŏvō mēcūm dērēptīs crūră cŏthŭrnīs. *V.* Mūltăquĕ flŭēntēs Sūffĭcĭēt bācchō vītēs (campus). *Id.* Tēmpŏrĭbŭs cērtīs mātūrām rūstĭcŭs ūvăm Dēlĭgĭt, ēt nūdō sŭb pĕdĕ mūstă flŭūnt. *O.* Cārpĭtĕ dē plēnīs pēndēntēs vītĭbŭs ūvās. *Id.* Aūrĕă tūnc prēssōs pĕdĭbŭs dĕdĭt ūvă lĭquōrēs. *Tib.* Pūrpŭrĕō spūmēnt mĭhĭ dōlĭă mūstō, Ēt nŏvă prēssāntēs īnquĭnĕt ūvă pĕdēs. *Pp.* Hūmŏr sūdāvĭt ăb ūvīs. *Sil.* Prēssērăt hĭc mădĭdōs nōbĭlĭs ūvă lăcūs. *M.* Mădĭdīs īncūmbānt prælă răcēmīs, Ēt spūmēnt raūcō fērvēntĭă mūstă sŭsūrrō. *Calp.* Dēcērpūnt vītĭbŭs ūvās, Ēt pōrtānt călăthīs, cĕlĕrīque īllĭdĕrĕ plāntā Cōncăvă sāxă sŭpēr prŏpĕrānt : vīndēmĭă fērvĕt Cōllĭbŭs īn sūmmīs; crēbrō pĕdĕ rūmpĭtŭr ūvă, Nūdăquĕ pūrpŭrĕō spārgūntŭr pēctŏră mūstō. *Id.* Ētēsĭs flŭĕrēnt spūmĕă vīnā jŭgīs. *Cl.* Quūm sătŭr Aūtūmnŭs, quāssāns sŭă tēmpŏră pōmīs, Sōrdĭbŭs ēt mūstō spūmāntēs ēxprĭmĕt ūvās. *Col.* Fērvĕăt ūt lăcŭs, ēt mūltō cōmplētă fălērnō Ēxūndēnt pīnguī spūmāntĭă dōlĭă mūstō. *Id.* Ēt rĕpĕtăt bācchūm pēr pīnguĭă mūstă flŭēntĕm. *Man.* Tūm Lībēr grăvĭdā dēscēndĭt plēnŭs ăb ūlmō, Pīnguĭăque īmprēssīs dēspūmānt mūstă răcēmīs. *Id.* Sōrdĭdăs īmprēssās cālcābĭt vīnĭtŏr ūvās. *Sedul.* Dē quā (vite) Dūlcĭă sānguĭnĕō vīnā rŭbōrĕ flŭūnt. *Fort.* (Cf. *Calp.* 10, 40 sq.). || *Raisin.* Mĭtĭs ĭn āprīcīs cŏquĭtŭr vīndēmĭă sāxīs. *V.* Ārbŏrĭbŭs pēndĕt vīndēmĭă nōstrīs. *Id. Voy.* Uva.

Vīndēmĭātŏr (*synér.* Vīndēmiātŏr), *et* Vīndēmĭtŏr, ōrĭs, *m. Vendangeur.* Dūrŭs Vīndēmiātŏr ĕt īnvīctŭs, cuī sæpĕ vĭātŏr Cēssīssĕt. *H.* Quŏd quæso ŭt īn pēctŭs tŭŭm Dēmīttās, tānquām vīndēmĭtŏr īn fī-

scĭnăm. *Næv.* (ap. *Serv.* ad *G.* I, 266). Cārpēbāt rārās sērūs vīndēmĭtŏr ŭvās. *Sen. phil.* (*Apocoloc.*, cap. 1). SYN. Lēgŭlŭs. PPH. Mātūræ vīnĭtŏr ūvæ. *V.* || *Constellation, la même qu'Ampélus chez les Grecs.* Bŏōtēs Mērgētūr, vīsūs ēffŭgĭētquē tŭōs; Āt nōn ēffŭgĭēt Vīndēmĭtŏr. *O.*

Vīndēx, ĭcĭs, *m. f. Qui affranchit, libérateur, libératrice, défenseur, patron.* Tĭmŭērē dēī prō vīndĭcē tērræ (scil. Hercule). *O.* Vīndĭcĭbūs pācātūs vīrĭbŭs ōrbĭs. *Id.* Jūră sĭlēnt, mūtæquĕ tăcēnt sĭnĕ vīndĭcē lēgēs. (*Ad Liv.* 185.) Cūjūs vīs fĭĕrī, lĭbēllē, mūnŭs? Fēstīnā tĭbĭ vīndĭcēm părārē. *M.* (III, 2). Quūm Phœbūs līnquēns stāntēm sē vīndĭcē Dēlŏn. *Pp.* (IV, 6, 27). SYN. Āssērtŏr, dēfēnsŏr, pătrōnŭs. || *Au fig. Celui qui décide.* Nēc dĕŭs īntērsīt, nĭsĭ dīgnūs vīndĭcē nōdŭs Īncĭdĕrĭt. *H.* || *Gardien, gardienne.* Prōh! căstĭtātĭs vīndĭcēm ārmēmūs mănŭm. *Sen.* (*Hip.* 261). SYN. Cūstōs. || *Vengeur, vengeresse, qui punit.* Vīndēx ăvāræ fraūdĭs. *H.* Tū sāltēm dēbĭtă vīndēx Hūc ădēs, ēt tōtōs īn pœnam ōrdĭrē nĕpōtēs (ad Tisiphonen). *St.* Fāctă vĭrūm mūlctāntēs vīndĭcē pœnā. *Cat.* (64, 192). Vīndĭcē flāmmā. *O.* SYN. Ūltŏr, pūnītŏr, ūltrīx. || *Eccl. Le Dieu vengeur.* Ēxstīnxīssē grăvēs ætērnī vīndĭcĭs īrās. *P. Nol.* (23, 221). || *Qqf. n.* Vīndĭcē cœlō. *Alc.* (IV, 353). || *Qui s'approprie, usurpateur.* Ātque hŏnōrī pōstĕrōrūm tuōrūm vīndēx fĭĕrēs. *Pl.* (*Trin.* III, 2, 16). || *Subst. m. Nom d'homme. Vindex, esclave qui découvrit la conspiration des fils de Brutus.* Dēdūctūm Vīndĭcē mōrēm Lēx cĕlĕbrāt, fămŭlūsquĕ jŭgō lāxātŭs hĕrīlī Dūcĭtŭr. *Cl.* || *Noble Gaulois, compétiteur de Galba à l'empire.* Hīc sĭtŭs ēst Rūfūs, pūlsō quī Vīndĭcē quōndăm. *Plin. j.* (*Epist.* 9, 19). Cūm Vīndĭcē Gālbă. *J.* (8, 222). || *Autre.* (*Mart.* IX, 44, 14.)

Vīndĭcĭæ, ārŭm, *f. pl. Jouissance par provision d'une chose en litige.* Nēmo hīc vīndĭcĭās... vĕrētŭr. *Lucil.* (ap. *Fest.*).

Vīndĭcŏ, ās, ārĕ. *Affranchir, délivrer, défendre.* Grāiūmque ĭdĕō bīs vīndĭcāt ārmĭs. *V.* Seū Pērsēĭă vīrgŏ vīndĭcātā. *Sid.* (23, 296). SYN. Lībĕrŏ, āssērŏ, dēfēndŏ, prōtĕgŏ, cūstōdĭŏ. || *Venger, punir.* Quīquĕ nĕcēm Crāssī vīndĭcēt, ūltŏr ĕrĭt. *O.* Quōd nōn ōffēnsās vīndĭcēt ēnsĕ sŭās. *Id.* Crēdĭs tē sătĭs ēssē vīndĭcātūm? *M.* (II, 83). SYN. Ūlcīscŏr, etc. *Voy. ce mot.* || *Revendiquer, s'approprier.* Văstāquĕ, quæ nēmō vīndĭcēt, ārvă jăcēnt. *O.* Jūpĭtĕr īllăm Vīndĭcăt, ēt fēstĭs gaūdēt ĭnēssĕ sŭīs. *Id.* SYN. Ādscrībŏ, ărrŏgŏ, āssērŏ, āssūmŏ, āttrĭbŭŏ. || *Avec l'infin.* Vīndĭcăt hōc Phărĭūs dēxtrā gēstārĕ sătēllēs. *L.*

Vīndīctă, æ, *f. Baguette dont le préteur touchait l'esclave auquel il donnait la liberté.* Quēm tēr vīndīctā quătērquĕ Īmpŏsĭta haūd ūnquām mĭsĕrā fōrmīdĭnĕ prīvĕt. *H.* Vīndīctā pōstquām mĕŭs ā prætōrē rĕcēssī. *Pers.* (5, 88. Et *Pl. Curc.* I, 3, 56). || *Défense.* Quūm tĭbĭ sūscēpta ēst lēgĭs vīndīctă sĕvēræ. *O.* SYN. Pătrōcĭnĭūm, cūstōdĭă, tūtēlă. || *Vengeance.* Āt vīndīctă bŏnūm vītā jūcūndĭŭs īpsā. *J.* (13, 180). Mĭnŭēt vīndīctă dŏlōrēm. *O.* Făcĭlĭs vīndīcta ēst mĭhĭ. *Ph. Voy.* Ultio.

Vīnĕă, æ, *f. Vignoble, vigne.* Nōn rāstrōs pătĭētŭr hŭmūs, nōn vīnĕă fālcēm. *V.* Hīnc ōmnĭs lārgō pūbēscĭt vīnĕă fētū. *Id.* Gĕnĕrōsæ fērtĭlĭs ŭvæ Vīnĕă. *O.* SYN. Vīnētūm, vītĭs. *Voy. ces mots.* || *Mantelet, machine de guerre pour couvrir les assiégeants.* Hīc grăvĭda ārmātō sūrgēbāt vīnĕă dōrsō. *Sil.* Tūnc ădŏpērtă lēvī prōcēdĭt vīnĕă tērrā. *L.* Āggĕre īn jăcĭūndō sī quo ēst vīnēĭs āctĭs ŏpŭs. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 27). SYN. *qqf.* Vītĭs.

Vīnētūm, ī, *n. Vignoble, vignes.* Prātă, lăcūs, rīvōs, sĕgĕtēs vīnētăquĕ lætă. *Lr* (V, 1371). Ŏptĭmă vīnētĭs sătĭō quūm vēiĕ rŭbēntī, etc. *V.* Nēvĕ tĭbi ād sōlēm vērgānt vīnētă cădēntēm. *Id.* SYN. Vīnĕă, *par extens.* vītĭs. EP. Lætūm, fĕrāx, fērtīlĕ, fēcūndūm, pāmpĭnĕūm, ūvĭfĕrūm. PPH. Cōllēs vītĭbŭs, pālmĭtĕ vēstītī, ămĭctī. Jūgă fēlīcĭă bācchī. Cōllēs pāmpĭnĕī, Bācchō *ou* Lўæō grātī, dīlēctī. Lŏcă vītĭbŭs cōnsĭtă. Lŏcŭs *ou* cāmpŭs fērtĭlĭs ŭvæ. VERS. Jŭvăt Īsmără bācchō Cōnsĕrĕrĕ. *V.* Făvĕt āltĕră Bācchō (tellus). *Id.* Quō vĭrĕt ūvă jŭgō. *Pp.* Dēxtĕr Īācchō Cōllĭs. *St.* Hīc ēst pāmpĭnĕĭs vĭrĭdĭs mŏdŏ Vēsvĭŭs ūmbrīs... Hæc jŭgă, quām Nўsæ cōllēs, plūs Bācchŭs ămāvĭt. *M.* Ēt ămīcŭs Aūlōn Fērtĭlī bācchō, mĭnĭmūm Fălērnĭs Īnvĭdĕt ūvĭs. *H.*

† Vīnĭbŭās, *acc. f. pl. Ivrognesses.* (*Lucil.* ap. *Non.* 2, 97.)

Vīnĭtŏr, ōrĭs, *m. Vigneron.* Aūt cūstōs grĕgĭs, aūt mātūræ vīnĭtŏr ūvæ *V. Voy.* Vindemiator.

Vīnnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Aūgūstō rēddās sīgnātă vŏlūmĭnă, Vīnnī. *H.*

† Vīnnŭlŭs, ă, ŭm. *Qui a de molles inflexions, tendre.* Ōscŭlāndo, ōrātĭōnĕ vīnnŭlā, vĕnŭstŭlā. *Pl.* (*Aul.* I, 3, 70. Quod laudant exponuntque *Non.* 2, 898, et *Paul.* ex *Fest.*).

Vīnŏlēntŭs, ă, ŭm. *Voy.* Vinulentus.

Vīnōsŭs, ă, ŭm. *Qui aime le vin.* Laūdĭbŭs ārgŭĭtŭr vīnī vīnōsŭs Hŏmērŭs. *H.* Nēquĭtĭām vīnōsă tŭām cōnvīvĭă nārrānt. *O.* Vīnōsĭŏr ætās. *Id.* Vīnōsīssŭma ēst. *Pl.* (*Curc.* I, 1, 77). PHR. Grăvĭdæ mūnĕră vītĭs ămāns. *O.* Nīmĭīque Ēlpēnŏră vīnī. *Id.* Dēvōtăm vīnō tērtĭām. *Ph.* Neū mūltī Dămălĭs mĕrī. *H.* Nārrātŭr ēt prīscī Cătōnĭs Sæpĕ mĕrō călŭīssĕ vīrtūs. *Id. Voy.* Ebrius.

Vīnŭlēntŭs, ă, ŭm. *Ivre.* Vīnŭlēntūs, mūltā nŏcte, īn vĭā. *Pl.* (*Cist.* I, 3, 11). Quās vīnŭlēntæ sōmnĭīs fīngūnt ănŭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 250).

Vīnŭm, ī, *n. Vin.* Rēllĭquĭās vīno ēt bĭbŭlām lăvērĕ făvīllăm. *V.* Vīnă nŏvūm fūndām călăthĭs Ārŭsĭă nēctăr. *Id.* Pānĭs ĕmātŭr, ŏlŭs, vīnī sēxtārĭŭs. *H.* Prōdīt fūmōsō cōndĭtă vīnă cădō. *O.* SYN. Mĕrūm, bācchŭs, ĭācchŭs, lўæŭs, Lībĕr, *par ext.* ūvă, vītĭs, nēctăr; *en partic.* mūstŭm; vīllŭm, vāppă; fălērnŭm, māssĭcūm, cæcŭbūm, fălērnă, cæcŭbă, etc., *qqf.* tēstă, cădŭs, āmphŏră. EP. Chīūm, Lēsbĭūm, Māssĭcūm, Fălērnūm, Cæcŭbūm, Sūrrēntīnŭm, Sētīnūm, Mărĕōtĭcūm; dūlcĕ, suāvĕ, pūrŭm, grātŭm, lætŭm, nēctărĕūm, rŭbēns, rŭbĭcūndŭm, nĭgrŭm, pūrpŭrĕūm, frāgrāns, ŏdōrātŭm, gĕnĕrōsŭm, fōrtĕ, vălĭdŭm, ācrĕ, călĭdŭm, spūmāns; vĕtŭs, vĕtŭlŭm, vĕtŭstŭm, lēnĕ. PPH. Bācchī, Lўæī Ĭācchī pōcŭlă, mūnĕră, dōnă, nēctăr, lĭquŏr, lātĭcēs. Bācchĭcŭs, Bācchēŭs, Lўæŭs, Lēnæŭs hūmŏr, lătēx, lĭquŏr. Bācchēŭm *ou* Lēnæŭm nēctăr. Mūnĕră vītĭs. Vītĕă pōcŭlă. Lĭquŏr vītĭgĕnŭs. Vītĭgĕnī lātĭcēs, sūccī. Bācchī māssĭcŭs hūmŏr. Lўæī, ūvæ sūccī. Mūnĕră grātă Lўæī. Vīnŭm mĕrūm. VERS. Gēns ĕpŭlātă tŏrĭs Lēnæūm lībăt hŏnōrēm. *V.* Mūnĕră lætĭtĭāmquĕ dĕī. Pōcŭlăque īnvēntĭs Ăchĕlōĭă mīscŭĭt ūvĭs. Dūrūm bācchī dŏmĭtūră săpōrēm. *Id.* Pōcŭlă nēc nōrānt sūccĭs mūlcērĕ Lўæī. *Sil.* Pāx ălŭīt vītēs ēt sūccōs cōndĭdĭt ūvæ. *Tib.* Spūmārūnt pōcŭlă sūccō. *Sid.* Haūd ălĭūs dăt mūstă răcēmĭs, Pūrpŭrĕūmquĕ grăvī fūndĭt dē pălmĭtĕ sūccŭm. *Prud. Voy.* Vindemia, Vitis. || *Action de boire du vin, vin bu, débauche, ivresse.* Quĭă vīnī vĭtĭo ătque ămōrĭs fēcī. *Pl.* (*Aul.* IV, 10, 15). Lōngīnquūm mōrtālĭbŭ' mōrbŭm īn vīno ēssĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 232). Sōmnō vīnōquĕ sĕpūltī. *V.* Nēc jŭvăt īn lūcēm nĭmĭō mārcēscĕrĕ vīnō. *O.* Vīnĭs ŏcŭlīque ănĭmīquĕ nătābānt. Vīnă părānt ănĭmŭm. Vīnă quĭēs sĕquĭtŭr. *Id.* Ēt jŭvĕnūm cūrās ēt lībĕră vīnă rĕfērrĕ. *H.* Ēxplĭcŭīt vīnō cōntrāctæ sērĭă frōntĭs. Īnnātăt ācrī Pōst

vīnūm stŏmăchō. *Id.* Vīnō fōrmă pĕrĭt. *Pp.* (II, 33, 33). *Voy.* Ebrietas. || *Boire du vin, en servir ou en verser.* Vīnŭm, vīnă, mĕrŭm bĭbŏ, pōtŏ, haŭrĭŏ. Vīnō, mĕrō, cÿăthīs īndūlgĕŏ, văcŏ. Pōcŭlă, călĭcēs haŭrĭŏ, ēxhaŭrĭŏ, sīccŏ, ēxsīccŏ, văcŭŏ. Cădīs nōn pārcŏ. Vīnŭm pōnŏ, dō, præbĕŏ, mĭnīstrŏ, mīscĕŏ, fūndŏ, dēfūndŏ. VERS. Īmplēntūr vĕtĕrīs bācchī. *V.* Īlle īmpĭgĕr haŭsĭt Spūmāntēm pătĕram, ēt plēnō sē prōlŭĭt aŭrō. Īnflātum hĕstērnō vēnās, ūt sēmpĕr, Ĭācchō. Mūltōquĕ jăcēbăt Mēmbră dĕō vīctŭs. Căpĕ Mæŏnĭī cārchēsĭă bācchī. *Id.* Ēt rĕlĕvānt mūltō pēctŏră sīccă mĕrō. *O.* Vīnōquĕ lĕvānt cūrāsquĕ sĭtīmquĕ. *Id.* Seū te īn rĕmōtō grāmĭnĕ... rĕclīnātūm bĕāris Īntĕrĭōrĕ nŏtā fălērnī. *H.* Prēssūm Călĭbūs dūcĕrĕ Lībĕrŭm. Cūm quō mŏrāntēm sæpĕ dĭēm mĕrō Frēgī. Seū quīs căpĭt ācrĭă fōrtĭs Pōcŭlă, seū mŏdĭcīs ūvēscĭt lætĭŭs. Mūltā prōlūtŭs văppā. Cæcŭbum ēt prælō dŏmĭtām Călēnō Tū bĭbēs ŭvām. Văcŭīs cōmmĭttĕrĕ vēnīs Nōn nĭsĭ lēnĕ dĕcĕt (vinum). Tūnc ād vīnă rĕdīt lætŭs. *Id.* Lārgĭŭs ēffūsō mădĕăt tĭbĭ mēnsă fălērnō, Spūmĕt ēt aŭrātō mōllĭŭs īn călĭcĕ. *Pp.* Chīō sōlvĭtĕ vīnclă cădō. *Tib.* Mădĕānt gĕnĕrōsō pōcŭlă bācchō. Quī sē, quīque ūnā vīnă jŏcōsă cŏlūnt. *Id.* Vĕtŭlō mīscērĕ fălērnō Īn Vātīcānīs cōndĭtă mūstă cădīs. *M.* Tū sētīnă quĭdēm sēmpēr vēl māssĭcă pōnīs. *Id.* Ātquĕ tŭām vīncānt dōlĭă fūsă sĭtīm. *Cl.* || *Qqf.* *Raisin.* Tūm vīnūm, priūsquām cōctum ēst, pēndĕt pūtrĭdūm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 125). || *Bacchus.* Vīnūm prĕcēmūr; nam hīc dĕūs præsēns ădēst. *Poet.* (ap. *Pompej. gram.* p. 468).

† Vĭŏ, ās, ārĕ, *n. néol. Faire route.* Pērsīstīt tămĕn āffīrmāns ĭtĕr ēssĕ vĭāndī. *Prud.* (*Sym.* II, 772. Et *Juvenc.* I, 154). SYN. Ĕŏ, etc. || *Au part. Voyageur.* Quūm fōrtĕ vĭāntī Cōnspĭcĭtūr dīffūsă lĕvī fĭcūlnĕă frōndĕ. *Alc.* (VI, 417). Præbēnt rūptă lŏcūm stāgnă vĭāntĭbŭs. *Prud.* (*Cath.* 5, 65). SYN. Vĭātŏr.

Vĭŏlă, æ, *f. Violette, fleur.* Pāllēntēs vĭŏlās ēt sūmmă păpāvĕră cārpēns. *V.* Tūm quæ pāllĕt hŭmī, quæ frōndēns pūrpŭrăt aūrō, Pōnātŭr vĭŏlă. *Col.* (X, 101). Dūlcī vĭŏlās fērrūgĭnĕ pīngĭt. *Cl.* SYN. Ĭŏn, *qqf.* vĭŏlārĭă. EP. Vērnă, hālāns, frāgrāns, ŏdōră, tĕnŭĭs, hŭmĭlĭs, fērrūgĭnĕă, pūrpŭrĕă. || *Couleur de la violette.* Lānă Tărēntīnō vĭŏlās īmĭtātă vĕnēnō. *H.* Nēc tīnctūs vĭŏlā pāllŏr ămāntĭŭm. *Id.* || *Au fig. Couleurs, ornements.* Vērbōrūm vĭŏlīs mūltĭcŏlōrĭbŭs. *Sid.* (*Epist.* IX, 13, 13).

Vĭŏlābĭlĭs, ĕ. *Qu'on peut violer ou profaner.* Vōs, ætērnī īgnēs, ēt nōn vĭŏlābĭlĕ vēstrŭm Tēstŏr nūmĕn, ăĭt. *V.* Mōllĕ mĕūm lĕvĭbūsquĕ cŏr ēst vĭŏlābĭlĕ tēlīs. *O.* Nūllīs vĭŏlābĭlĭs ārmīs Tūrbă, sĕnēs. *St.* SYN. Vĭŏlāndŭs.

Vĭŏlāntīllă, æ, *f. Nom de femme.* Stēllæ Vĭŏlāntīllæquĕ prŏfēssŭs Clāmārētŭr hўmēn. *St.*

Vĭŏlārĭūm, ĭī, *n., et ordint.* Vĭŏlārĭă, *pl. Parterre de violettes.* Īrrĭgŭūmquĕ bĭbānt vĭŏlārĭă fōntēm. *V.* Īllă lĕgĭt călthās, huīc sūnt vĭŏlārĭă cūræ. *O.*

Vĭŏlārĭŭs, ĭī, *m. Teinturier en violet.* (*Pl. Aul.* III, 5, 36.)

Vĭŏlātŏr, ōrĭs, *m. Violateur.* Cōnfŭgĭt īntērdūm tēmplī vĭŏlātŏr ăd āram. *O.* SYN. Pōllūtŏr. || *Qui salit, qui trouble.* Ēt nātrīx vĭŏlātŏr ăquæ. *L.*

Vĭŏlātŭs, ă, ŭm, *part. p.* Gĕtĭcō pĕrĕām vĭŏlātŭs ăb ārcŭ. *O.* Sīlvă vĕtŭs stăbăt, nūllā vĭŏlātă sĕcūrī. *Id.* Flētūquĕ gĕnās vĭŏlātă. Nūllō vĭŏlātūm crīmĭnĕ cōrpŭs. *Sil.* Cērtē vĭŏlātă pŏtēstās Īnvĕnĭt īstă dĕōs. *L.* SYN. Pōllūtŭs, cōrrūptŭs, etc., *qqf.* fœdātŭs, fœdŭs, saūcĭŭs.

Vĭŏlēns, tĭs. *Voy.* Violentus.

Vĭŏlēntĕr. *Avec force, violemment.* Āddūctō dējĭcĭs ārcū Aūt fūndā vĭŏlēntĕr ăvēs. *Cl.* (*L. Herc.* 72). Tĭbĕrīm rĕtōrtīs Līttŏre Ētrūscō vĭŏlēntĕr ūndīs. *H.* SYN. Vĕhĕmēntĕr, ācrĭtĕr, fōrtĭtĕr, vălĭdē, vī, īmpĕtĕ. || *Au fig.* Ămōr quō mē vĭŏlēntĭŭs ūssĭt. *O.* || *A contre-cœur.* Pătrem ădŏlēscēntīs făcta hæc tŏlĕrāre aūdĭŏ Vĭŏlēntĕr. *Ter.* (*Ph.* V, I, 4).

Vĭŏlēntĭă, æ, *f. Force, violence.* Vĕhĕmēns vĭŏlēntĭă vīni Cōntūrbāre ănĭmām cōnsuēvĭt. *Lr.* (III, 483) Vĭŏlēntĭă pōntī. *Sil.* SYN. Vīs, īmpĕtŭs. || *Au fig Emportement, violence.* Tālĭbŭs ēxārsĭt dīctīs vĭŏlēntĭă Tūrnī. *V.* Ĕādem ēst vĭŏlēntĭă vūltū. *O* *Voy.* Ira.

Vĭŏlēntŭs, ă, ŭm, *et* Vĭŏlēns, tĭs. *Impétueux, violent, fougueux.* Nāvĭgĭīs vĭŏlēntĭŏr īncĭdĭt eūrŭs. *V.* Seū quōd Lūcānĭă bēllūm Īncŭtĕrēt vĭŏlēntă. *H.* Quā vĭŏlēns ōbstrĕpĭt Aūfĭdŭs. *Id.* Ēxcĭtŭs mĕdĭōs vĭŏlēntŭs īn hōstēs Fērtŭr (aper). *O.* Īn mărĕ pūrpŭrĕūm vĭŏlēntĭŏr īnflŭĭt āmnĭs. *V.* SYN. Ācĕr, vĕhĕmēns, tūrbĭdŭs, præcēps. || *Au fig. Excessif, violent.* Mīttĕ vĭŏlēntum īmpĕtūm Dŏlōrĭs. *Sen.* (*Phœnis.* 347). || *Au fig.* Vĭŏlēntă lŭēs. *V. Fl.* Vĭŏlēntām trānsĭt īn īrām. *Ov.* || *D'un caractère violent, irritable; audacieux: tyrannique.* Frātĕr vĭŏlēntīssĭmŭs. *Ter.* (*Eun.* V, 4, 32). Nūnc fĕrŭs ēt vĭŏlēns. *Pers.* (5, 171). Nōn ălĭquĭd dīxī, vĭŏlēntăquĕ līnguă lŏcūta ēst. *O.* Dăt făcĭēs ănĭmōs: făcĭē vĭŏlēntă Cŏrīnna ēst. *Id.* Sēd quĭd vĭŏlēntĭŭs aūrĕ tўrānnī? *J.* (4, 86). Vĭŏlēntă nēmo īmpĕrĭă cōntĭnŭĭt dĭū. *Sen.* (*Troad.* 258). SYN. Vĕhĕmēns, āspĕr, fĕrōx, præcēps, aūdāx, tĕmĕrārĭŭs, īmpŏtēns, īrācūndŭs, ātrōx. || *Qqf. Terrible, en bonne part.* Hōstĭbŭs ēvĕnĭăt, quām sīs vĭŏlēntŭs īn ārmīs, Sēntīrĕ. *O.* SYN. Sævŭs, mĕtŭēndŭs, āspĕr, etc.

Vĭŏlĕŭs, ă, ŭm. *Violet.* Ēt ĭŏlāŭs vĭŏlĕŭs fĭt. *T. Maur.* (*Syll.* 369). SYN. Vĭŏlācĕŭs.

Vĭŏlŏ, ās, ārĕ. *User de violence envers, porter atteinte, blesser.* Mōrtālīn' dĕcŭĭt vĭŏlārī vūlnĕrĕ dīvūm? *V.* Quīcūnque Īlĭăcōs fērrō vĭŏlāvĭmŭs āgrōs. *Id.* Prīmă sŭūm mīssō vĭŏlāvĭt Pēnthĕă thўrsō. *O.* Cĕrĕālĕ nĕmŭs vĭŏlāssĕ sĕcūrī. *Id.* Pōrrum ēt cæpĕ nĕfās vĭŏlāre ēt frāngĕrĕ mōrsū. *J.* (15, 9). SYN. Īnvādŏ, īncēssŏ, īmpĕtŏ, āggrĕdĭŏr, lædŏ, ōffēndŏ, fœdŏ, cōrrūmpŏ, vūlnĕrŏ. || *Déshonorer une femme.* Pārcĭtĕ, quām cūstōdĭt Ămōr, vĭŏlārĕ pŭēllām. *Tib.* (I, 6, 51). *Voy.* Stupro. || *Ternir l'éclat, gâter, altérer, souiller.* Īndūm sānguĭnĕō vĕlŭtī vĭŏlāvĕrĭt ōstrō Sī quīs ĕbŭr. *V.* Făcĭēm nīgrā vĭŏlārĕ cŭlīnā. *M.* (X, 66). Vĭŏlāvĭt ŏbōrtō Rōrĕ gĕnās. *Cl.* Ēt vĭŏlārĕ dĭēm (pulvere). *L.* Ātque aūrūm vĭŏlārĕ cĭbīs. *St.* SYN. Pōllŭŏ, tĕmĕrŏ, īnfĭcĭŏ, cōrrūmpŏ, etc. *Voy.* Polluo. || *Au fig. Attaquer, violer, profaner, enfreindre.* Āntĕ, pŭdōr, quām tē vĭŏlŏ. *V.* Nūm Vĕnĕrīs māgnæ vĭŏlāvī nūmĭnă vērbō? *Tib.* (I, 2, 81). Quām vĭŏlāvĭt, īn īllām Cōndĭtŭr (scil. Vestam). *O.* Vĭŏlārĕ fĭdēm. *Id.* SYN. Pōllŭŏ, tĕmĕrŏ, prŏfānŏ, *qqf.* rūmpŏ, frāngŏ, rēscīndŏ. || *Souiller les yeux.* Nūnc ŏcŭlōs tŭă quūm vĭŏlārĭt ĕpīstŏlă nōstrōs. *O.* SYN. Pōllŭŏ, cōnscĕlĕrŏ, cōntāmĭnŏ, etc.

Vīpĕră, æ, *f. Vipère.* Vīpĕră dēlĭtŭĭt, cœlūmque ēxtērrĭtă fūgĭt. *V.* Ūt tūto ăb ātrīs cōrpŏrĕ vīpĕrīs Dōrmīrēm. *H.* Pārvă nĕcăt mōrsū spătĭōsūm vīpĕră taūrūm. *O.* Īn ōffĭcīnām făbrī vēnĭt vīpĕră. *Ph.* SYN. Ĕchĭdnă. PPH. Vīpĕrĕūm gĕnŭs. *Voy.* Serpens. || *Au fig. Vipère (en parl. d'une femme).* Nōn sūm tām crīmĭnōsă, quām tū, vīpĕră. *Afran.* (ap. *Isid. Differ. Verb.* c. 86). Tūnĕ dŭŏs ūnā, sævīssĭmă vīpĕră, cœnā? *J.* (6, 641. Cf. *Donat.* ad *Ter. Eun.* V, 1, 8).

Vīpĕrĕŭs, ă, ŭm. *De vipère.* Vīpĕrĕō spīcŭlă fēllĕ līnūnt. *O.* Īntŭs ĕdēntēm Vīpĕrĕās cārnēs. *Id.* SYN. Vīpĕrīnŭs. || *Composé de vipères.* Vīpĕrĕūm crīnēm vīttīs īnnēxă crŭēntīs. *V.* Vīpĕrĕō dŏmăt hānc ætērnă Mĕgæră flăgēllō. *Sil.* || *Épith. des monstres que la mythologie armait de vipères: Méduse, les Furies,*

Cerbère, Briarée, etc. Vīpĕrĕī rĕfĕrēns spŏlĭūm mĕmŏrābĭlĕ mōnstrī (scil. Medusæ). *O.* Vīpĕrĕæ sŏrōrēs. Ēt trĭā vīpĕrĕō fēcĭmūs ōrā cănī. *Id.* SYN. Cŏlūbrĭfĕr. || *Au fig. Venimeux, empoisonné.* Vīpĕrĕam īnspīrāns ănĭmăm. *V. Voy.* Venenifer. || *Eccl. Du serpent, trompeur.* Dēsuēscĭtĕ căptās Aūrēs vīpĕrĕō rūrsūm præbērĕ sŭsūrrō. *Prosp.* (*Ing.* III, 34).

Vīpĕrīnŭs, ă, ŭm. *Comme* Vipereus. Cuī vīpĕrīnō mōrsū vēnæ vīscĕrŭm. *Att.* (apud *Cic. Fin.* 2, 29). Nōdō cŏērcēs vīpĕrīnō Bīstŏnĭdūm sĭnĕ fraūdĕ crīnēs. *H.* || *Eccl.* Ān vīpĕrīnă nōn căvēmūs dōgmătă? *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 3).

Vīpsānĭŭs, ĭī, *m. Nom de famille de M. Agrippa. Voy.* Agrippa. || — ānŭs, ă, ŭm, *adj. D'Agrippa.* Quā vīcīnă plŭĭt Vīpsānīs pōrtă cŏlūmnīs. *M.* (IV, 18).

Vĭr, vĭrī, *m. Homme* (*par opposit. à Femme*). Fēmĭnă quĭd făcĭăt, quūm sĭt vĭr lævĭŏr īpsā? *O.* Dēquĕ vĭrō făctūs, mīrābĭlĕ, fēmĭnă. *Id.* Lĭnguā, vĭr mŭlĭĕrquĕ, făvē. *Tib.* (II, 2, 2). SYN. *qqf.* Mās. || *Mari.* Ō dīgnō cōnjūnctă vĭrō! *V.* Nēc vĕrĕŏr nē... vĭr rūrĕ rĕcūrrăt. *H. Voy.* Maritus. || *Amant.* Phrȳnē tām mūltīs făctă bĕātă vĭrīs. *Pp.* (II, 6, 6, scil. dives). *Voy.* Amans. || *Mâle, en parlant des animaux.* Vĭr grĕgĭs īpsĕ căpĕr. *V.* Ēt īllŭd ŏlĕās quŏd vĭrī căpēllārŭm. *M.* (III, 93). SYN. Mās, mărītŭs. || *Homme digne de ce nom, homme de cœur.* Heūs nōstĕr, laūdŏ! tāndēm pērdŏlŭīt: vĭr ĕs. *Ter.* (*Eun.* I, 2, 74). Sī vĭr ĕs, ī, dīctās ēxĭgĕ dōtĭs ŏpēs. *O.* Nām sī quĭd īn Flāccō vĭrī ēst, Nōn fĕrĕt. *H.* SYN. *qqf.* Hŏmŏ. || *Homme distingué, guerrier, héros.* Hīc vĭr hĭc ēst, tĭbĭ quēm prōmīttī sæpĭŭs aūdīs. *V.* Īnsīgnēm pĭĕtātĕ vĭrūm, etc. *Id.* SYN. *qqf.* Hērōs. || *En gén. Homme* (*surtout en bonne part*); *les hommes, l'humanité.* Īgnōtī nŏvă fōrmă vĭrī. *V.* Vĭr bŏnŭs ēt săpĭēns dīgnīs ăĭt ēssĕ părātŭs. *H.* Mūltōs sæpĕ vĭrōs nūllīs mājōrĭbŭs ōrtōs. Quōrūm cōmœdĭă prīscă vĭrōrum ēst. *Id.* Vĭr īnjūstŭs, fōrtĭs ăd ărmă tămĕn. *O.* Vĭr fĕrŭs. *L.* Vīctōrquĕ vĭrūm vŏlĭtārĕ pĕr ōră. *V.* Ēt vĕnĭēs tū quŏque īn ōră vĭrūm. *Pp.* (III, 9, 32). SYN. Hŏmŏ, *qqf.* cīvĭs; hŏmĭnēs, mōrtālēs. || *Habitant d'un pays; population.* Vĭr Măcĕdŏ. *H.* Grāīīs Phāsĭ pĕtītĕ vĭrīs. *O.* Īllă vĭrīs dīvēs, dīvēs ăbūndăt ĕquīs. *Id.* || Bŏnŭs vĭr. *Avec ironie, dans les Comiques.* Bŏnŭs vĭr nōbīs psāltrĭăm, sī dīs plăcĕt, Părāvĭt. *Ter.* (*Ad.* III, 4, 30. *Id. Eun.* IV, 3, 18; *And.* III, 5, 10, et passim). || *Individus, têtes.* Dīvĭdĕre ărgēntī dīxĭt nūmmōs īn vĭrōs. *Pl.* (*Aul.* I, 2, 30). SYN. Căpĭtă. || *Fantassins.* Māgnā vōcĕ trăhēns ĕquĭtēmquĕ vĭrōsquĕ. *Sil.* || *Comme* Ille. Mūltă vĭrī vīrtūs ănĭmō mūltūsquĕ rĕcūrsăt Gēntĭs hŏnōs. *V.* Ērrāntēm Pērmēssi ăd flūmĭnă Gāllŭm... Ūtquĕ vĭrō Phœbī chŏrŭs āssūrrēxĕrĭt ōmnĭs. *Id.* Hōc mălĕ hăbēt vĭrūm. *Ter.* (*And.* II, 6, 5). || Trēs vĭrī, Cēntūm vĭrī, etc. *Voy.* Tresviri, etc.

Vĭrāgŏ, ĭnĭs, *f. Femme robuste, femme à caractère* (*une virago*); *guerrière, héroïne.* Āncīllām vĭrāgĭnem ălĭquăm. *Pl.* (*Merc.* II, 3, 79). Hōc cōncūssă mĕtū mēntēm, Jūtūrnă vĭrāgŏ. *V.* || *En parl. de Minerve, de Diane.* Dŏlŭĭt sūccēssū flāvă vĭrāgŏ. *O.* Dīvă vĭrāgŏ. *Sen.* (*Hip.* 54, scil. Diana).

Vīrbĭŭs, ĭī, *m. Nom sous lequel les Latins vénéraient Hippolyte rappelé à la vie.* Sōlŭs ŭbi īn sīlvīs Ītălīs īgnōbĭlĭs ævŭm Ēxĭgĕrēt, vērsōque ŭbĭ nōmĭnĕ Vīrbĭŭs ēssĕt. *V.* (Cf. *Æ.* VII, 762 sq.; *Ov. Met.* XV, 497; *Avien. Phæn.* 209 sq.) || Vīrbĭī clīvŭs. *Un coteau de Rome.* Āccēdŏ Bŏvīllās, Clīvūmque ăd Vīrbī. *Pers.* (6, 55. Cf. *Liv.* 1, 48). || *Fils d'Hippolyte.* Hīppŏlȳtī prōlēs pūlchērrĭmă bēllō, Vīrbĭŭs. *V.* || *Nom de guerrier.* (*Sil.* IV, 380.)

Vīrdŏ *ou* Vīndŏ, ōnĭs, *m. Rivière. Voy.* Lichus.

Vīrdŏmărŭs, ī, *m. Chef Gaulois, dont Cl. Marcellus consacra les dépouilles opimes à Jupiter Férétrien.* Vīrdŏmărī, gĕnŭs hīc Rhēnō jăctābăt ăb āltō. *Pp.* (IV, 10, 41).

Vĭrēctŭm, ī, *n. Voy.* Viretum.

Vĭrēns, ĕntĭs. *Verdoyant, vert.* Āt lĭquĭdī fōntēs ēt stāgnă vĭrēntĭă mūscō. *V.* Cūltōrnĕ vĭrēntĭs ăgēllī. *H. Voy.* Viridis. || *Au fig. Vigoureux, florissant.* Ēt fēstā pācĕ vĭrēntēm (arcem). *Ov.* Jām sĕnĭŏr, sĕd mēntĕ vĭrēns. *St.*

Vĭrĕŏ, ēs, ŭī, ērĕ, *n. Verdoyer, être vert.* Phȳllĭdĭs ădvēntū nōstræ nĕmŭs ōmnĕ vĭrēbĭt. *V.* Quō sĕgĕs īn cāmpō, quō vĭrĕt ūvă jŭgō. *Pp.* (II, 34, 78). Pēctŏră fēllĕ vĭrēnt. *O.* Īllīc Tāȳgĕtī vĭrēnt mĕtāllă. *M.* (VI, 42). SYN. Vĭrēscŏ, vĭrĭdŏr, vērnŏ. || *Au fig. Être vigoureux, florissant.* Dūmquĕ vĭrēnt gĕnŭă. *H.* Lūxŭrĭānt ănĭmī, cōrpŏrăque īpsă vĭrēnt. *Ov.* Sēmpērquĕ rĕnātā Nōbĭlĭtātĕ vĭrēnt. *Cl.* SYN. Vĭgĕŏ, flōrĕŏ, vērnŏ.

Vĭrēs, ĭŭm, *f. pl. Voy.* Vis.

1. Vĭrēscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Devenir vert.* Ātque īnjūssă vĭrēscūnt Grāmĭnă. *V.* Laūrō fŏrēs Lætæ vĭrēscānt. *Sen.* (*Thyest.* 54). *Voy.* Vireo. || *Au fig.* Dē nĭhĭlōquĕ rĕnātă vĭrēscăt cōpĭă rērŭm. *Lr.* (I, 675). Prīmā quūm pārtĕ vĭrēscĕrĕt ævī. *Cl.* Sæclīs, vĭrēscēns tēmpŏrūm rĕcūrsĭbŭs. *J. Valer.* (1, 34).

2. † Vīrēscŏ, ĭs, ĕrĕ (*de* Vires), *n. Prendre de la force.* Īncrēscūnt ănĭmī, vīrēscĭt vūlnĕrĕ vīrtūs. *Furius* (apud *Gell.* 18, 11, et *Non.* 2, 912).

Vĭrētŭm *ou* Vĭrēctŭm, ī, *n. Campagne verdoyante, prairie.* Dēvēnērĕ lŏcōs lætōs ēt ămœnă vĭrētă. *V.* Sĕd ămœnă vĭrētă Flōrēntūm sēmpĕr nĕmŏrŭm. *Sedul.* (I, 37). Tūnc pĕr ămœnă vĭrētă jŭbĕt Frōndĭcŏmīs hăbĭtārĕ lŏcīs. *Prud.* (*Cath.* 3, 101). SYN. Vĭrĭdārĭă, vĭrĭdĭă, prātŭm. *Voy.* Pratum.

Vīrgă, æ, *f. Jet, rameau flexible, scion, baguette.* Ūt quătĭtūr tĕpĭdō frāxĭnă vīrgă nŏtō. *O.* Vīrgīs ăc vīmĭnĕ dēnsŭs (specus). *Id.* Rŭbĕā tēxātūr fīscĭnă vīrgā. *V.* Nēcdum aūsŭs vīrgās hŭmĭlĭs mōrdērĕ sălĭctī. *J.* (11, 67). EP. Vīmĕn, sūrcŭlŭs, flăgēllŭm, etc. *Voy.* Virgulta. || *Bouture.* Fīssā mŏdŏ cōrtĭcĕ vīrgăm Īnsĕrĭt. *O.* SYN. Tērmĕs, sūrcŭlŭs. || *Houssine, cravache.* Tārquĭnĭŭs... vīrgā lĭlĭă sūmmă mĕtĭt. *O.* Nām mĭhĭ cōmmōtā jāmdūdūm mūlĭŏ vīrgā Īnnŭĭt. *J.* (3, 317). Nēc Māssȳlēūm vīrgā gŭbērnĕt ĕquŭm. *M.* (IX, 23). SYN. Vērbĕr, flăgēllŭm. || *Ligne.* Īnclīnăt lēntæ cōnvēxă căcūmĭnă vīrgæ. *Aus.* (*Mos.* 248). *Voy.* Linea. || *Baguette des enchanteurs.* Aūrēă pērcūssūm vīrgā, vērsūmquĕ vĕnēnīs Fēcĭt ăvēm Circē. *V.* Ōră vĕnēnātă tĕtĭgĭt mīrāntĭă vīrgā. *O.* || *Caducée de Mercure, baguette entrelacée de serpents, et surmontée de deux ailerons.* Tūm vīrgām căpĭt: hāc ănĭmās īlle ēvŏcăt Ōrcō. *V.* Aūrĕă cuī tōrtō vīrgă drăcōnĕ vĭrĕt. *M.* (VII, 74 Cf. *Virg. Æ.* IV, 242 sq.; *Ov. Met.* I, 671; II, 735; *Hor. Od.* I, 10, 18, et 24, 16; *Sil.* III, 199; *St. Th.* I, 304). PPH. Lēthæŭm vīmĕn. *St.* || *Baguette des faisceaux consulaires.* Ēt quōs prætēxtă vĕrēndōs, Vīrgăquĕ cūm vērbīs īmpĕrĭōsă făcĭt. *O.* Ātrĭăque ēt mūltă pūlsāntūr līmĭnă vīrgā. *St.* Sævīquĕ fāscēs, nēc sŭpērbă clāmōsī Līctōrĭs ăbĭgĕt vīrgă băsĭātōrēm. *M.* (XI, 99. Et *Juv.* 8, 7). || *Balai.* Ūndā prĭŭs spārgāt, vīrgăquĕ vērrăt hŭmŭm. *O. Voy.* Scopæ. || *Au pl. Verges.* Nūllă caūsa ēst quīn pēndēntēm me, ŭxŏr, vīrgīs vērbĕrēs. *Pl.* (*Cas.* V, 4, 24. *Id. Capt.* III, 4, 117, et passim). *Voy.* Flagellum, Vapulo. || *Raie, bande tatouage.* Pāllĭdă pūrpŭrĕīs tīngāt sŭă cōrpŏră vīrgīs. *O. Voy.* Virgatus.

† Vīrgātŏr, ōrĭs, *m. Fouetteur.* Vălēntēs vīrgātōrēs. *Pl.* (*As.* III, 2, 19).

Vīrgātŭs, ă, ŭm. *Tressé en baguettes flexibles.* Vēllĕră vīrgātī cūstōdĭbănt călăthīscī. *Cat.* (64, 319).

SYN. Vīrgĕŭs, vīmĭnĕŭs. || *Rayé, qui a des raies.* Vīrgātīs lūcēnt săgŭlīs. *V.* Vīrgātæ vēstēs aūrō. *Sil.* Vīrgātīs brācīs. *Pp.* (IV, 10, 43). Vīrgātō cōrpŏrĕ tīgrīm. *Sil.* Tūnc vīrgātās Īndĭă tīgrēs dēcŏlŏr hōrrĕt. *Sen.* (*Hip.* 344). || *Tatoué.* Nōstrōsquĕ tŏrōs vīrgātă tĕnēbĭt (nurus). *V. Fl.*

Vīrgĕŭs, ă, ŭm. *De baguettes flexibles, d'osier.* Māgnō quūm flāmmă sŏnōrĕ Vīrgĕā sūggĕrĭtūr. *V.* Vīrgĕă prætĕrĕā Cĕlĕī vīlīsquĕ sŭpēllēx. *Id.* SYN. Vīmĭnĕŭs, vīrgātŭs. || *De verges.* Quōd scēptrūm vībrăt fĕrŭlæ, quōd mūltă sŭpēllēx Vīrgĕă. *Aus.* (*Idyl.* 4, 29).

† Vīrgĭdēmĭă, æ, *f.* (virga, demo). *Dégelée de coups.* Sī tĭbi ūlmĕam ūbĕrem ēssĕ spērās vīrgĭdēmĭăm. *Pl.* (*Rud.* III, 2, 22). Ĭdĕōquĕ scăpŭlæ mĕtŭūnt vīrgĭdēmĭăm. *Varr.* (apud *Non.* 2, 906. Vox ficta respectu ad v. *Vindemia*).

Vīrgĭlĭānŭs, ă, ŭm. *De Virgile.* *Voy.* Maroneus.

Vīrgĭlĭŭs, ĭī, *m.* *Virgile, le prince des poëtes latins.* Īllō Vīrgĭlĭūm mē tēmpŏrĕ dūlcĭs ălēbăt Pārthĕnŏpē. *V.* Vīrgĭlĭūm laūdăt, pĕrĭtūræ īgnōscĭt Ēlīssæ. *J.* (6, 435). Vīrgĭlĭŭs nōbīs pōst sē mĕmŏrāndă rĕlīquĭt. *Col.* (X, 5). Nūllī flēbĭlĭŏr quām tĭbī, Vīrgĭlī. *H.* SYN. Mārŏ. EP. Āndīnŭs, fācūndŭs, dūlcĭs, dīvīnŭs, dōctĭlŏquŭs, īllūstrĭs. PPH. Āndīnŭs vātēs, pŏētă. Āndīnæ mūsæ. VERS. Tītўrŭs, ēt frūgēs Ænēĭăque ārmă lĕgēntūr, Rōmă, trĭūmphātī dūm căpŭt ōrbĭs ĕrĭs. *O.* Ēt prŏfŭgum Ænēān, āltæ prīmōrdĭă Rōmæ, Quō nūllūm Lătĭō clārĭŭs ēxstăt ŏpŭs. *Id.* Quī nūnc Ænēæ Trōjānī sūscĭtăt ārmă, Jāctăque Lāvīnīs mœnĭă līttŏrĭbŭs : Cēdĭtĕ, Rōmānī scrīptōrēs, cēdĭtĕ, Grāiī; Nēscĭŏ quĭd mājŭs nāscĭtūr Īlĭădĕ. *Pp.* Īllĕ pĕr Aūsŏnĭās Ænēĭă cārmĭnă gēntēs Quī sŏnăt, īngēntī quī nōmĭnĕ pūlsăt ŏlўmpŭm, Mæŏnĭūmquĕ sĕnēm Rōmānō prōvŏcăt ōrĕ. (*Ad Pis.* 218.) Cōndĭtŏr Īlĭădŏs cāntābĭtūr, ātquĕ Mărōnĭs Āltĭsŏnī dŭbĭăm făcĭēntĭă cārmĭnă pālmăm. *J.* Māntŭă, Mūsārŭm dŏmŭs, ātque ăd sīdĕră cāntū Ēvēcta Āndīno, ēt Smўrnæīs æmŭlă plēctrīs. *Sil.* Nēc sī quēm Māntŭă mīsĭt, Mæŏnĭŭsquĕ cănăt dīvīnō cārmĭnĕ vātēs. *Alc.* (III, 352. Cf. *Prop.* II, 34, 61 sq.; *Sil.* VIII, 593; *Stat. Th.* XII, fin.). || *Nom d'un grammairien de Toulouse.* Īn tāntūm prīscī dēflūxĭt fāmă Mărōnĭs, Ūt tē Vīrgĭlĭūm sæcŭlă nōstră dărēnt. *Ennod.* (*Epig.* 118).

Vīrgĭnālĭs, ĕ. *De jeune fille.* Ŭbi īllă paūlo āntĕ săpĭēns, vīrgĭnālī mŏdēstĭă. *Poet.* (ap. *Cic. Div.* 1, 31. Hic quum plurimi sint versus trochaici, legendum : Ubi illa paulo est.... vīrg' nālī). Heū! vīrgĭnālēm me ōrĕ plōrātum ēdĕrĕ. *Cic.* (*Tuscul.* 2, 8). Tūnc hīc, fēlēs vīrgĭnālĭs, etc. *Pl.* (*Rud.* III, 4, 43, scil. virginum raptor). SYN. Vīrgĭnĕŭs. || *Eccl. De la Sainte Vierge.* Ātquĕ vēntrĕ vīrgĭnālī cārnĕfāctŭs prōdĭĭt. *Fort.* (II, 2, 12). Quēm pārtŭs ālvī vīrgĭnālĭs prōtŭlĭt. *Prud.* (*Cath.* 7, 2).

† Vīrgĭnārĭŭs, ă, ŭm. *Comme* Virginalis. Scĕlēstă fēlēs vīrgĭnārĭă. *Pl.* (*Pers.* IV, 9, 14).

Vīrgĭndēmĭă. *Au lieu de* Virgidemia.

Vīrgĭnĕŭs, ă, ŭm. *De jeune fille.* Hæsĭt, vīrgĭnĕūmque āltē bĭbĭt āctă crŭōrĕm. *V.* Făcĭēs, quām dīcĕrĕ vērē Vīrgĭnĕam īn pŭĕrō, pŭĕrīlem īn vīrgĭnĕ pōssēs. *O.* SYN. Vīrgĭnālĭs. || *De Vesta, des Vestales.* Ī, pĕtĕ vīrgĭnĕā, pŏpŭlŭs, sūffīmĕn ăb ārā : Vēstă dăbĭt. *O.* (Et *Prop.* IV, 4, 44). Vīcīnūm Cāstŏră cānæ Trānsībĭs Vēstæ, vīrgĭnĕāmquĕ dŏmŭm. *M.* (I, 71). || *De Diane.* Vīrgĭnĕā dŏmĭtŭs săgīttā. *H.* (Et *Virg. G.* I, 430). || *De Minerve.* (*Mart.* IX, 24; *Cl. Cons.* IV *Hon.* 36.) || *Des Danaides.* (*Prop.* II, 1, 67.) || *Des Amazones.* (*V. Fl.* V, 134.) || Vīrgĭnĕæ vŏlŭcrēs. *Les Harpies.* (*Ov. Met.* VII, 4.) || Vīrgĭnĕă ăquă. *Comme* Aqua Virgo. Hīc ŭbī vīrgĭnĕā Cāmpŭs ŏbītūr ăquā. *O* Vīrgĭnĕŭsquĕ lĭquŏr. *Id.* || *Eccl. De la Sainte Vierge.* Vīrgĭnĕo ēx ŭtĕrō pūrŭm. *Alcim.* (V, 457. Alii, Edendum ex utero).

Vīrgĭnĭă, æ, *f.*, *et* Vīrgĭnĭŭs, ĭī, *m.* *Virginie, tuée par son père Virginius, centurion.* Cŭpĕrēt Rŭtĭlæ Vīrgĭnĭă gībbŭm Āccĭpĕrĕ. *J.* (10, 294). || *L. Virginius Rufus, lieutenant de Galba.* Quĭd ĕnīm Vīrgĭnĭŭs ārmīs Dēbŭĭt ūlcīscī măgĭs ? *J.* (8, 221).

† Vīrgĭnīsvēndōnĭdēs, *m.* *Vendeur de jeunes filles* (*Pl. Pers.* IV, 6, 20.)

Vīrgĭnĭtās, ātĭs, *f.* *Virginité.* Jūpĭtĕr ērēptā pr- vīrgĭnĭtātĕ săcrāvĭt. *V.* Laūdānt, dīgnāmquĕ sĕvērā Vīrgĭnĭtātĕ vŏcānt. *O.* Vīrgĭnĭtās mātūră tŏrĭs. *St.* SYN. Pŭdŏr, cāstĭtās, pŭdīcĭtĭă, flōs, īntĕgrĭtās. EP. Sānctă, cāstă, īnnŭbă, īntĕgră, īllæsă, īllībātă, īnvĭŏlātă, pūră. PPH. Vīrgĭnĭtātĭs hŏnŏr, hŏnōs, dĕcŭs, glōrĭă. Sĭnĕ crīmĭnĕ vītă, mōrēs. Vītă ēxpērs thălămī. Dĕcŭs pŭdōrĭs. Cōrpŭs īntāctŭm. Flōs īntĕmĕrātŭs *ou* cāstŭs. Flōs vīrgĭnĕī pŭdōrĭs. VERS. Ætērnūm tēlōrum ēt vīrgĭnĭtātĭs ămōrĕm Īntĕmĕrātă cŏlĭt. *V.* Thălămī ēxpērtēm sĭnĕ crīmĭnĕ vītăm Dēgĕrĕ. Nēc dūlcēs nātŏs, Vĕnĕrĭs nēc præmĭă nōrĭs. Sī mĭhĭ nōn ănĭmō fīxum īmmōtūmquĕ sĕdērĕt, Nē cuī mē vīnclō vēllēm sŏcĭārĕ jŭgālī. *Id.* Sĭnĕ cōnjŭgĕ cælebs Vīvēbăt, thălămīquĕ dĭū cōnsōrtĕ cărēbăt. *O.* Plăcŭĭt tĭbĭ, Dēlphĭcĕ, cērtē, Dūm vēl cāstă fŭĭt. Mūlti īllām pĕtĭēre : īlla āvērsātă pĕtēntēs, Īmpătĭēns ēxpērsquĕ vĭrī, nĕmŏrum āvĭă lūstrăt, Nēc quĭd hўmēn, quĭd ămŏr, quĭd sīnt cōnnūbĭă, cūrăt. Dā mĭhĭ pērpĕtŭā, gĕnĭtŏr cārīssĭmĕ, dīxĭt, Vīrgĭnĭtātĕ frŭī. Nēc mĭhĭ cōnjŭgĭūm fātă... nĕgārēnt. Rūstĭcă sīm sānē, dūm nōn ōblītă pŭdōrĭs, Dūmquĕ tĕnŏr vītæ sīt sĭnĕ lābĕ mĕæ. Quæ sĭnĕ crīmĭnĕ cāstōs Pērpĕtŭā sērvānt vīrgĭnĭtātĕ fŏcōs. *Id.* Hēbē nēc lōngā vīrgĭnĭtātĕ fŏrĕt. *Cat.* Ætērnūm sīt mĭhĭ vīrgĭnĭtās! *Tib.* Ō sŏcĭæ, mēcūm thălămī quæ jūră pĕrōsæ, Vīrgĭnĕō gĕlĭdōs pērcūrrĭtĭs āgmĭnĕ mōntēs. *Sil.* Hæc īgnāră vĭrī văcŭōque āssuētă cŭbīlī. *Id.* Mīră dĕcōrĕ pĭō, sērvābăt nātă pĕnātēs Īntĕmĕrātă tŏrĭs. *St.* Īnnŭbă dēvōtæ quæ vīrgĭnĭtātĭs ămōrĕm Pārcăque ănŭs cŏlŭĭt. *Aus.* Ēxpērtēs thălămī, quārŭm Cўthĕrēĭă nĕcdūm Sŭb jŭgă cērvīcēs nĭvĕās Hўmĕnæŭs ădēgĭt. *Cl.* Sānctă quĭd īllī Prōdēst pĭĕtās... Quĭd vīrgĭnĭtās cāstŭsquĕ pŭdŏr? *Sen.* Fēlīx quæ Vĕnĕrĭs fœdĕră, nūllă cŏlĭt. (*Phœnic.* 164.) Præsto ēst pŭdīcĭs, nēc pătĭtūr săcræ Īntĕgrĭtātĭs mūnĕră pōllŭī. *Prud.* Āt pŭdŏr Cārŭs dĭcātæ vīrgĭnĭtātĭs ēst. Sīt flōrĕ pĕrēnnī Cāndĭdă vīrgĭnĭtās. Tēmpŏrĕ præscrīptō membra īntĕmĕrātă rĕquīrēns (Vesta). *Id.* Vīrgĭnĭtās săcrō dēvōtă pŭdōrī. *Alcim.* Cāstūm sērvārĕ cŭbīlĕ Cōnstĭtŭĭt. *Id.* *Voy.* Virgo, Castus, Conjugium, Pudicitia.

Vīrgĭnĭŭs. *Voy.* Virginia.

Vīrgŏ, ĭnĭs, *f.* *Jeune fille chaste, vierge.* Vīrgĭnĭs ōs hăbĭtūmquĕ gĕrēns ēt vīrgĭnĭs ārmă. *V.* Nōn ūllă lăbōrŭm, Ō vīrgō, nŏvă mī făcĭēs īnŏpīnăvĕ sūrgĭt Vīrgĭnĭbŭs Tўrĭīs mōs ēst gēstārĕ phărētrăm. *Id.* SYN. Pŭēllă, īnnŭbă, īnnūptă, *qqf.* vīrgūncŭlă. EP. Cāstă, pŭdīcă, īnnŭbă, īntĕmĕrātă, īntāctă, īntĕgră, hŏnēstă; ădūltă, nūbĭlĭs; cāndĭdă, pūlchră, fōrmōsă, vĕnūstă; cōmptă, cūltă; tĕnĕră, īmbēllĭs, tĭmĭdă, mŏdēstă, vĕrēcūndă. PHR. Īnnūptă pŭēllă. Vĭrī ēxpērs *ou* nēscĭă Cōnjŭgĭī, thălămī ēxpērs, īmmūnĭs, rŭdĭs Vīrgĭnĭtātĕ gaŭdēns. Vīrgĭnĭtātĭs ămāns. Thălămōs, tædās jŭgālēs, sŏcĭūm tŏrŭm ēxōsă, pĕrōsă, āvērsātă. Tūrbă pŭēllārĭs, vīrgĭnĕă. Āgmĕn vīrgĭnĕūm. PH-. Vīrgĭnēs nōndūm thălămīs jŭgātæ. *Sen.* *Voy. le précéd.* || Ā vīrgĭnĕ. *Depuis la jeunesse.* Cōgnōram ā pārvā vīrgĭnĕ māgnănĭmăm. *Cat.* (66, 26). || *Nymphe.* Tē quŏquĕ mūtātūm tōrvō, Nēptūnĕ, jŭvēncō Vīrgĭne īn Æŏlĭă pŏsŭĭt. *O.* *Voy.* Nympha. || *Les Muses.* Nēc tū vīrgĭnĭbŭs rĕvĕrēntĭă mŏvĕrĭs ōră. *Pp.* (II, 30, 33). || *Les Vestales.* Prĕcĕ quā fătīgēnt Vīr-

gĭnēs sānctæ mĭnūs aūdĭēntēm Cārmĭnă Vēstăm? *H.* || — Sātūrnĭă. *Vesta.* (*Ov. Fast.* VI, 383.) || — dēă. *Diane.* (*Ov. Met.* XII, 28; *Mart.* X, 92.) || — bēllĭcă. *Minerve.* (*Sil.* VII, 459.) || — Phœbēă. *Daphné; au fig. Laurier.* Tēmpŏră Phœbēā vīrgĭnĕ nēxă tŭlĭt. *O.* || *Astrée ou Themis.* Jām rĕdĭt ēt Vīrgō, rĕdĕūnt Sātūrnĭă rēgnă. *V.* Sīc īllī vīxērĕ, quĭbūs fŭĭt aūrĕă Vīrgŏ. (*In Obit. Mœcenat.* 23.) SYN. Āstrææ, Jūstĭtĭă, Thēmĭs. || *La même changée en constellation.* Spīcum īllūstrĕ tĕnēns, splēndēntī cōrpŏrĕ Vīrgŏ. *Cic.* (*Arat.*, *N. D.* 2, 42). Vīrgĭnĭs īndĕ sŭbēst făcĭēs. *Germ.* (*Arat.* 95). *Voy.* Justitia. || *Eccl. La Sainte Vierge.* Vērūs dē Săcrā Vīrgĭnĕ nātūs hŏmo ēst. *Prosp.* (*Epig.* 60, 7). Mēmbră pānnīs īnvŏlūtă Vīrgŏ mātĕr āllĭgăt. *Fort.* (II, 2, 14). *Voy.* Maria. || *Qqf. en parl. d'animaux.* Vīrgĭnĭs īră lĕæ. *St.* Dē vīrgĭnĕ pōrcā. *M.* (XIII, 56). || *Au fig. Vierge.* Quās nōvĭt ūnūs vīrgĭnĭs pătĕr chārtæ. *M.* (I, 67). || *Jeune femme.* Ēt ĭn ōmnĕ vīrgŏ Nōbĭlĭs ævūm (de Hypermnestra). *H.* Āh! vīrgo īnfēlīx (de Pasiphae)! *V.* (Et *Sil.* III, 435.) || Ăquă Vīrgŏ. *L'eau Vierge, qui alimentait un des aqueducs de Rome.* Nēc vōs Cāmpūs hăbēt, nēc vōs gĕlĭdīssĭmă Vīrgŏ. *O.* Dēfēssōs ārtūs Vīrgĭnĕ tīngĭt ăquā. *Id.* Crūdā Vīrgĭnĕ Mārcĭāvĕ mērgī. *M.* (VI, 42. *Id.* VII, 32; *St. Silv.* I, 5, 26. Cf. *Frontin. Aquœd.* 10). *Voy.* Virgineus. || † *Eccl. Un célibataire.* (*P. Nol.* 22, 2.) || † Vīrg'nēs, *ancienne sync. pour* Virgines. Vīrg'nēs nām sĭbĭ quĭsquĕ dŏmī Rōmānŭs hăbēt sās. *Enn.* (apud *Fest.* v. *Sas*). *Voy. dans* Virginalis.

Vīrgŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Virga. *Petite branche.* Sūppōrtāns făbrĭcātă făbrum, ātque hūmānă Tŏnāntĕm, Vīrgŭlă rādīcĕm. *Fort.* (VIII, 6 *bis*, 143). || *Au fig. Ligne.* Quōrūm dēsīgnăt nōrmālĭs vīrgŭlă sēdēs. *Manil.* (II, 289). || *Signe dont les critiques marquaient les vers défectueux, sorte de virgule.* Flēxās cătēnĭs īmpĕdīrĕ vīrgŭlās : Ēmēndēs lĭcĕt īnspēctōs lōngo ōrdĭnĕ vērsūs. *Prud.* (*Peri.* 9, 78).

Vīrgūltă, ōrŭm, *n. pl. Rejetons, menues branches, jeunes pousses, broussailles.* Nūnquām frōndĕ lēvī fūndēt vīrgūltă nĕque ūmbrās (sceptrum). *V.* Āttōndēnt sīmæ vīrgūltă căpēllæ. Āvĭă tūm rēsŏnānt ăvĭbūs vīrgūltă cănōrĭs. Quō cōrnĕă sūmmō Vīrgūltă. *Id.* Quæ sĭmŭl āc jŭvĕnēm, vīrgūltĭs ābdĭtă, vīdĭt. *O.* SYN. Frŭtēx, vīrgă, flăgēllŭm, sūrcŭlŭs, rāmūscŭlŭs, vīmĕn, gērmĕn, ārbūstŭm, *qqf.* frūtēctŭm, dūmī. EP. Vĭrēntĭă, vĭrĭdāntĭă, lætă, frōndēntĭă, sīlvēstrĭă, dēnsă, spīssă. *Voy.* Dumus. || *Boutures, jeunes plants.* Quæcūmquĕ prĕmēs vīrgūltă pĕr āgrōs, Spārgĕ fĭmō pīnguī. *V.* SYN. Sūrcŭlŭs, flăgēllŭm, vīrgă, gērmĕn, sēmĕn, plāntă, māllĕŏlŭs, rādīx, plāntārĭă, *n.* || *Branches sèches.* Frōndem āc vīrgūltă făcēsquĕ Cōnjĭcĭūnt. *V.* SYN. Sārmēntă

† Vīrgūltŭs, ă, ŭm. *Couvert de broussailles.* Vīrgūltă tēgĭtŭr vālle āc frōndēntĭbŭs ūmbrīs. *Sil.* (XII, 354. Et *virgulta vallis* est apud *Serv.* ad *Æ.* III, 516, ex *Sallustio*).

Vīrgūncŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Virgo. Tūnc quūm vīrgūncŭlă Jūnŏ. *J.* (13, 40). Lūsĭmŭs quōs īn Sŭēvæ grātĭām vīrgūncŭlæ. *Aus.* (*Idyl.* 6, *ad Paul.* 2. Adde *Prud. Sym.* I, 64).

Vĭrĭāthŭs *ou* Vĭrĭātŭs, ī, *m. Viriathe, pâtre lusitanien, qui soutint pendant onze ans la guerre contre les Romains.* Hōs Vĭrĭāthŭs ăgĭt, Lūsĭtānūmquĕ rĕmōtĭs. *Sil.*

? Vĭrĭātŭs, ă, ŭm. *Fort, vigoureux.* (*Lucil.* apud *Non.* 2, 903. Alii scrib. *Viriatho.*)

Vĭrĭdāns, tĭs. *Qui rend vert. Voy.* Virido. || *Ordint. n. Verdoyant, vert.* Sīc fātŭs, cīngĭt vĭrĭdāntī tēmpŏră laūrō. *V.* Vĭrĭdāntĕ tŏrō cōnsēdĕrăt hērbæ. *Id. Voy.* Viridis.

Vĭrĭdārĭŭm, ĭī, *n. Comme* Viridia.

Vĭrĭdāsĭŭs, ĭī, *m. Nom de guerrier.* (*Sil.* V, 551.)

Vĭrĭdĭă, ĭōrŭm, *n. pl. Jardin, parc.* Pērāmbŭlāntĕ lætā dŏmĭnō vĭrĭdĭă. *Ph.* Lŏcrōrūm lātē vĭrĭdĭa, ēt frūgum ūbĕră. *Att.* (ap. *Non.* 9, 6). SYN. Vĭrĭdārĭă, vĭrētă.

Vĭrĭdĭs, ĕ. *Vert.* Quæquĕ sŭō vĭrĭdĭs sēmpĕr sē grāmĭnĕ vēstĭt. *V.* Mūscŭs ŭbi ēt vĭrĭdīssĭmă grāmĭnĕ rīpă. *Id.* Ēt nĭgĕr ā vĭrĭdī tūrtŭr ămātŭr ăvĕ (scil. psittaco). *O.* Vĭrĭdūmquĕ drăcōnŭm Lūcēntēs ā frōntĕ jŭbās. *St.* SYN. Vĭrēns, vĭrēscēns, vĭrĭdāns. *Voy.* Herba. || *Peint en vert.* Cĭlĭcāsquĕ fĕrōs, vĭrĭdēsquĕ Brĭtānnōs. *O.* (*Am.* II, 16, 39. Cf. *Cæs. B. G.* 5, 14). || *Qui est de couleur vert d'eau.* Claūsērūnt vĭrĭdēs ōră lŏquēntĭs ăquæ. *O.* Vĭrĭdēsquĕ mănū sīccātă căpīllōs (Arethusa). *Id.* Īōnĭă vĭrĭdēs Nēptūnŭs ĭn ālgā Nūtrĭt ĕquōs. *Cl.* SYN. Cærŭlŭs, cærŭlĕŭs, glaūcŭs. || ? *Qui a les yeux verts, ou plutôt, Qui a des taches verdâtres.* Tūm vĭrĭdēs pārdōs, etc. *Cl.* (*Cons. Stil.* 345. *Id. Cons. Mall. Th.* 305, etiam de pardo. Cf. *Cl. Rapt. Pros.* III, 266 : Tōtāmquĕ vĭrēntĭbŭs īrām Dīspērgĭt măcŭlīs). || *Livide, d'un vert pâle.* Nōn tĭbĭ nēquīcquām vĭrĭdĭs pĕr vīscĕră pāllŏr. (*Ciris*, 225.) || *Au fig. Vert, vigoureux.* Jām sĕnĭŏr, sēd crūdă dĕō vĭrĭdĭsquĕ sĕnēctūs. *V.* Vīdĕrĭt hæc bēllō vĭrĭdĭs mănŭs. *St.* Īllĕ quĭdēm crūdā mēnte ēt vĭrĭdīssĭmŭs īræ. *Sil.* Cōnsĭlĭō vĭrĭdĭs. *Id.* SYN. Vĭrēns, vălĭdŭs, fōrtĭs, fīrmŭs, etc.

Vĭrĭdŏ, ās, ārĕ. *Rendre vert.* Nūm vădă sūbnātĭs īmō vĭrĭdēntŭr ăb hērbīs. (*Ov. Hal.* 90). Thȳrsăgĕtēn nēxās vĭrĭdāntēm flōrĭbŭs hāstās. *V. Fl.*

† Vĭrĭdŭs, ă, ŭm. *Comme* Viridis. Rūrĕ pŭēllă văgāt vĭrĭdō. *Sept. Seren.* (ap. *Non.* 7, 2).

Vĭrīlĭs, ĕ. *D'homme, des hommes, mâle, masculin.* Fīlĭŭs huīc, fātō dīvūm, prōlēsquĕ vĭrīlĭs Nūllă fŭĭt. *V.* Fēmĭnĕīs quĭd tēlă vĭrīlĭă præstēnt. *O.* Cœtūs āntĕ vĭrīlēs. *Id.* SYN. Māscŭlŭs, mās. || Prō vĭrīlī pārtĕ, pōrtĭōnĕ. *Comme* Viritim. Jūre ĭgĭtūr laūdēs, Cæsăr, prō pārtĕ vĭrīlī Cārmĭnă. *O.* || Vĭrīlĭs tŏgă. *Voy.* Toga. || Fōrtūnă Vĭrīlĭs. *Surnom sous lequel la Fortune était honorée dans un temple de Rome.* Dīscĭtĕ nūnc quārē Fōrtūnæ tūră Vĭrīlī Dētĭs ĕō. *O.* (*Fast.* IV, 145 sq.). || *Qui est dans l'âge viril, d'homme fait.* Cōnvērsīs stŭdĭīs, ætās ănĭmūsquĕ vĭrīlĭs. *H.* Nē fōrtĕ sĕnīlēs Māndēntŭr jŭvĕnī pārtēs, pŭĕrōquĕ vĭrīlēs. *Id.* Ānte ānnōs ănĭmūmquĕ gĕrēns cūrāmquĕ vĭrīlēm. *V.* PHR. Hīnc ŭbĭ jām fīrmātă vĭrūm tē fēcĕrĭt ætās. *V.* Īntĕr jŭvĕnēmquĕ sĕnēmquĕ. *Ov.* || *Viril, mâle, qui convient à un homme.* Ănĭmī mātrōnă vĭrīlĭs. *O.* Cuī fēmĭnĕă nēquĭtĭa, ăd aūdēndum ōmnĭă Vĭrīlĕ rōbŭr... ēst. *Sen.* (*Med* 267). SYN. Māscŭlŭs.

Vĭrīlĭtĕr. *En homme de cœur, courageusement.* Fōrtūnă vĭrīlĭtĕr, īnquĭt... Īstă fĕrēndă tĭbi ēst. *O.* Quĭd? quī pērvēnĭt, fēcĭtnĕ vĭrīlĭtĕr? *H.* SYN. Ănĭmōsē, fōrtĭtĕr, ācrĭtĕr.

† Vĭrĭpŏtēns, tĭs. *Fort.* Jŏvi ŏpŭlēntō... sŭprēmō, vălĭdō, vĭrĭpŏtēntī. *Pl.* (*Pers.* II, 3, 1).

Vĭrītĭm, *adv. Par homme, par tête, séparément.* Pŏpŭlō vĭrītĭm pŏtŭĭt dīspērtīrĭēr. *Pl.* (*Ps.* I, 5, 26). Quŏd lĕgĕrĕt tĕrĕrētquĕ vĭrītĭm pūblĭcŭs ūsŭs. *H.* Quūm fāctă vĭrītĭm Bēlgārūm, pātrĭōsquĕ cănām dĕcŏra īnclȳtă mōrēs. *Aus.* (*Mos.* 394). SYN. Sĕōrsūm, sĕōrsŭs, *ou* seōrsŭm, etc. PPH. Īn vĭrōs. Prō pārtĕ vĭrīlī.

Vĭrŏr, ōrĭs, *m. Couleur verte, verdure.* Āt jūstī mōx ūt crēmēntă vĭrōrĭs Sūmpsĕrĭt. *Juvc.* (II, 823, de sinapi). Tērră fŭĭt, prŏprĭūmque ōstēndĭt lætă vĭrōrĕm. *Cypr.* (*Gen.* 321). Sĕgĕtēs vĭrŏr ārmăt ărĭstīs. *Drac.* (*Satisf.* 231). SYN. Vĭrĭdĭtās. || *Éclat de*

émeraude. Āc vărĭōs spārgēns dĭădēmă vĭrōrēs. *Fort.* (*V. S. M.* III, 472).

1. Vīrōsă, *adj. f.* (*de* Vir). *Qui a envie d'un mari.* Vĕtŭlam ātquĕ vĭrōsăm Ūxōrĕm cædām pŏtĭūs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 80. *Afran.* ibid.).

2. Vīrōsŭs, ă, ŭm (*de* Virus). *Venimeux.* Sōntĭŏr ĕst īgnī, vīrōsō sōntĭŏr ānguĕ. *Eugen.* (5, 5). *Voy.* Venenifer. || *Qui exhale une odeur infecte.* Āt Chălybēs nūdī fērrūm (mittunt), vīrōsăquĕ Pōntŭs Căstŏrĕă. *V.* (Item apud *Grat. Cyn.* 355.)

Vīrrĭūs, ĭī, *et* Vīrrŏ, ōnĭs, *m. Noms d'hommes.* Āntīstăt cūnctĭs præcēllēns Vīrrĭūs ōrĕ. *Sil.* Nām Vīrro, ūt mūltī, gēmmās ăd pōcŭlă trānsfērt. *Juv.* (5, 43. Et *Cat.* 71, 1).

Vīrtūs, ūtĭs, *f. Force, vigueur, puissance.* Mājŏr pōst ōtĭă vīrtūs. *St.* Vīrtūtĭsquĕ tŭæ, Bācchĕ, pŏētă fĕrăr. *Pp.* (III, 17, 20). Sī nōn ēvānŭĭt ōmnĭs Hērbārūm vīrtūs. *O.* Vīrtūtĕ fōrmæ ĭd ēvēnĭt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 17. *Id. Mil.* III, 1, 81). SYN. Vīs, rōbŭr, vĭgŏr, pŏtēntĭă. || *En partic. Valeur, courage, force de caractère.* Præstāntēs vīrtūtĕ lĕgĭt. *V.* Pōssīt quĭd vīvĭdă vīrtūs, Ēxpĕrĭārĕ. *Id.* Nŏcŭĭt tĕmĕrārĭă vīrtūs. *Ov.* Sŭpĕrāt vīrtūtĕ dŏlōrēs. *Id.* Nēc tānta īn cāssūm vīrtūs ĕăt. *L.* Bēllī spēctātă dŏmīquĕ Vīrtūs. *H.* SYN. Fōrtĭtūdŏ, ănĭmŭs, vīs, *qqf.* cōnstāntĭă. *Voy.* Fortitudo. || *Vertus, qualités.* Pācātūmquĕ rĕgēt pătrĭīs vīrtūtĭbŭs ōrbĕm. *V.* Vīlĭūs ărgēntum ēst aūrō, vīrtūtĭbŭs aūrūm. *H.* SYN. Dōtēs. || *Vertu, amour et pratique du bien.* Vīrtūs ēst mĕdĭūm vĭtĭōrum ēt ŭtrīnquĕ rĕdūctūm. *H.* Ōdērūnt pēccārĕ bŏnī vīrtūtĭs ămōrĕ. Vīrtūs ēst vĭtĭūm fŭgĕrĕ. *Id.* Nōbĭlĭtās sōla ēst ātque ūnĭcă vīrtūs. *J.* (8, 20). Quĭs ĕnĭm vīrtūtem āmplēctĭtŭr īpsăm, Præmĭă sī tōllās? *Id.* (10, 142). Vīrtūtĕm vĭdĕānt, īntābēscāntquĕ rĕlīctā. *Pers.* (3, 38). SYN. Pĭĕtās, prŏbĭtās, hŏnēstās, jūstĭtĭă, pŭdŏr, sānctĭtās, cāstĭtās, fĭdēs, sīmplĭcĭtās, īntĕgrĭtās, īnnŏcēntĭă, cāndŏr, jūs, æquŭm, bŏnŭm, rēctŭm, rēctă. EP. Īngĕnŭă, sīmplēx, pĭă, hŏnēstă, cāndĭdă, īntĕgră; dĕcōră, pūlchră, laūdāndă, cŏlēndă; cōnstāns, fīrmă, īncōncūssă, īnvīctă, gĕnĕrōsă. PPH. Bŏnæ ărtēs. Vīrtūtĭs hŏnōs, dĕcŭs *ou* laŭs. VERS. Pēr sĕquĕ pĕtēnda ēst Ēxtērnīs vīrtūs īncŏmĭtātă bŏnīs. *O.* Īpsă quĭdēm vīrtūs sĭbĭmĕt pūlchērrĭmă mērcēs. *Sil.* Sēmĭtă cērtē Trānquīllæ pēr vīrtūtĕm pătĕt ūnĭcă vītæ. *J.* Quāndo ărtĭbŭs, īnquĭt, hŏnēstīs Nūllŭs īn ūrbĕ lŏcŭs. *Id.* Īpsă quĭdēm vīrtūs prĕtĭūm sĭbĭ. *Cl. Voy.* Probus, Innocens. || *La Vertu personnifiée.* Vīrtūs rĕclūdēns īmmĕrĭtīs mŏrī Cœlūm, nĕgātā tēntăt ĭtĕr vĭā. *H.* Dūrō Nītĭtŭr ăd laūdēm Vīrtūs īntērrĭtă clīvō. *Sil.* Vīrtūsquĕ sĕrēnā Frōntĕ grăvĭs. *St.* || *Elle avait un temple à Rome.* Ūt cŏlĭtūr Pāx, ātquĕ Fĭdēs, Vīctōrĭă, Vīrtūs. *J.* (1, 115). || *Mérite, chose louable.* Ēst vīrtūs plăcĭtīs ābstĭnŭīssĕ bŏnīs. *O.* SYN. Laŭs. || *Qqf. Prix, valeur.* Sīcūt mērcī prĕtĭūm stătŭī, prō vīrtūte ūt vĕnĕăt. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 130. Cf. *Non.* 4, 477). SYN. Prĕtĭūm.

† Vīrtūtĭūm, *gén. pl. pour* Virtutum. Măgīstĕr hīc vīrtūtĭūm. *P. Nol.* (10, 52. Sic *Nostratium*, *Civitatium*, etc.).

Vīrŭs, *qqf.* ī, ō, *n.* (*sans plur.*). *Suc, sécrétion.* Ātque ōmnĕ bĕnīgnĕ Vīrŭs ŏdōrĭfĕrīs Ărăbūm quŏd dŏctŭs īn ărvīs. *St.* Ēt pōntūm cŏquĕre, ēt pōntī sēcērnĕrĕ vīrŭs. *Man.* (V, 683, scil. spumam, sal. Adde *Virg. G.* III, 281. Cf. *Serv.* ad *G.* I, 129). SYN. Sūccŭs, hūmŏr, vĕnēnŭm. || *Ordint. Venin.* Īllĕ mălūm vīrŭs sērpēntĭbŭs āddĭdĭt ātrīs. *V.* Nām vŏlŭcrī fērrō tīnctĭlĕ vīrŭs īnēst. *O.* Ēccĕ sŭbĭt vīrŭs tăcĭtūm, cārpĭtquĕ mĕdūllās Īgnĭs ĕdāx, călĭdăque īncēndĭt vīscĕră tābĕ. *L.* SYN. Vĕnēnŭm, etc. *Voy. ce mot.* || *Au fig. Venin, poison, fiel, amertume.* Nām vīrŭs ĕt æstūs Flāmmĭfĕræ nŏvī mēntĭs. *Sil.* Vīrŭs fūtĭlĕ līnguæ. *Id.* Quī sē mīrāntŭr, īn īllōs Vīrŭs hăbĕ. *M.* (XIII, 2). SYN. Vĕnēnŭm, fĕl. || *Mauvaise odeur.* Cōncŏctōsquĕ, sŭō cōntāctōs pērdĕrĕ vīrō. *Lr.* (II, 852). Vīrŭs ŭt hōc ălĭō fāllāx pērmūtĕt ŏdōrĕ. *M.* (VI, 93. *Id.* 1, 88). SYN. Fœtŏr, etc. *Voy.* Virosus 2. || *Saveur âcre.* Līnquĭt ĕnĭm sūprā tētrī prīmōrdĭă vīrī Āspĕră. *Lr.* (II, 475).

Vīs, īs, *f. Force, vigueur, énergie.* Cōntĭnŭo īn sĭlvīs māgnā vī flēxă dŏmātŭr (ulmus). *V.* Tēlūm, mĕă quŏd vī dēxtĕră vērsăt. *Id.* Vīs jŭvĕnīlĭs ĕrăt. *O.* Vīm tēmpĕrātām dī quŏquĕ prōvĕhūnt Īn mājŭs. *H.* SYN. Rōbŭr, vĭgŏr, vīrtūs. *Voy.* Vires. || *Violence, impétuosité.* Vēntī vīs īncĭtă. *Lr.* (I, 272). Vŏlăt vī fērvĭdŭs āxĭs. *V.* Īncŭtĕ vīm vēntīs. *Id.* SYN. Īmpĕtŭs. || *Violence exercée contre qqn.* Vīm dūram ēt vīncŭlă căptō Tēndĕ. *V.* Nām sĭnĕ vī nōn ūllă dăbĭt præcēptă. *Id.* Ād vīmquĕ părātŭs. *O.* Nūnc prĕcĕ nūnc prĕtĭō, nūnc vī, nūnc mōrtĕ sŭprēmā Pērmūtĕt dŏmĭnōs. *H.* Hīc rēgnūm sĭnĕ vī, sĭnĕ cædĕ tĕnēbăt *O.* Mūnītæque ădhĭbĕ vīm săpĭēntĭæ. *H.* SYN. Vĭŏlēntĭă. || *En partic. Violence, séduction, déshonneur.* Vīm pāssa ēst Phœbē, vīs ēst āllātă sŏrōrī. *O.* Pŏsĭtă vīm pāssă quĕrēla ēst. Vīm tămĕn ēmēndăt dāndō mĭhĭ nōmĭnă nūptæ. *Id. Voy.* Stuprum. || *Force dans les choses, violence.* Quūm vīnī vīs pĕnĕtrāvĭt Ācrĭs. *Lr.* (III, 475). Mēllăquĕ vīmquĕ mĕrī. *O.* Nēc tĭbĭ vīs mōrbī nŏcŭĭt. *Id.* Vīs īn ămōrĕ fŏrĕt. *V.* SYN. Vīrēs, vĭŏlēntĭă, vĕhĕmēntĭă, ācrĭtās. || *Nature d'une chose, propriété, qualité.* Ūsquĕ ădĕō pērmānāntĕr vīs pērvălĕt ējŭs. *Lr.* (VI, 917, lapidis). Nām sēōrsūm cuīquĕ pŏtēstās Dīvīsa ēst, sŭă vīs cuīque ēst. *Id.* (IV, 490). Seū vīs ēst īn ăquā călĭdæ cōntrārĭă vīnō. *O.* Vīs aūrĕă tīnxĭt Flūmĕn. *Id.* Fērrī vīs ēst ærīsquĕ rĕpērtă. *Lr.* (V, 1285). Ād sīdĕră răptīm Vī prŏprĭă nĭtūntŭr (poma). *V.* Dŏctrīnă sēd vīm prōmŏvĕt īnsĭtăm. *H.* SYN. Vīrtūs, vĭgŏr, rōbŭr; nātūră. || *Race.* Nī vīs hūmānă quŏtānnīs Māxĭmă quæquĕ mănū lĕgĕrĕt. *V.* (Jam ap. *Lucr.* V, 208). Fōrtĭs ĕquūm vīs. *Lr.* (VI, 550). Fīdă cănūm vīs (*Ib.* 1221). Ēt ŏdōră cănūm vīs. *V.* Ămīcă vīs pāstōrĭbŭs (scil. canes). *H.* || *Pouvoir, influence.* Vīs ĕădēm, lātō quōdcūmquĕ sŭb æquŏrĕ vīvĭt, Sērvăt. *O.* Tēntĕt vīm nūmĭnĭs ŏptŏ. (*Ibis*, 433.) Quæ vīs (te) īmmānĭbŭs āpplĭcăt ōrīs? *V.* Cœlēstūm vīs māgnă jŭbĕt. *Id.* SYN. Pŏtēntĭă. || *Effet, vertu.* Caūsă lătēt: vīs ēst nōtīssĭmă fōntĭs. *O.* SYN. Vīrtūs, vīrēs, ēffēctŭs. || *Exécution.* Vīmque āffŏrĕ vērbō Crēdĭdĕrăt. *V.* SYN. Ēffēctŭs, fĭdēs. || *Force ou valeur d'un mot, sens.* Īs vērbī sēnsŭs, vīs ĕă vōcĭs ĕrăt. *O.* SYN. Sēnsŭs, sēntēntĭă. || *Caractère violent.* Īnsānī lĕōnĭs Vīm stŏmăcho āppŏsŭīssĕ nōstrō. *H.* SYN. Vĭŏlēntĭă. || *Confiance, présomption.* Ŭbĭ nūnc Mēzēntĭŭs ācĕr, ēt īllă Ēffĕră vīs ănĭmī? *V.* Nōn ĕă vīs ănĭmō, nĕc tāntă sŭpērbĭă vīctīs. Vīmque āddĕrĕ vīctīs. *Id. Voy.* Fiducia. || *Par ext. Coup.* Sēd nĕquĕ vīm plūmīs ūllām, nēc vūlnĕră tērgō Āccĭpĭūnt. *V.* Nēc vīm tēlă fĕrūnt. *Id. Voy.* Ictus. || ? *Troupe, multitude.* Ŏdōră cănūm vīs. *V.* (Sed vide supra).

Au plur. Vīrēs, ĭŭm, ĭbŭs. *Forces, vigueur.* Sæclīs ēffētă sĕnēctūs... sēræque ăd fōrtĭă vīrēs. *V.* Tūm vīctū rĕvŏcānt vīrēs. Vāstīs cūm vīrĭbŭs ēffērt Ōră Dărēs. *Id.* Ābstŭlĕrăt vīrēs cōrpŏrĭs īpsĕ tĭmŏr. *O.* SYN. Vīs, rōbŭr, vĭgŏr, *qqf.* rōbŏră, nērvī, sānguĭs. EP. Īngēntēs, māgnæ, vălĭdæ, īndŏmĭtæ, fōrtēs, ēxĭmĭæ, īnvīctæ, fīrmæ, ācrēs, jŭvĕnīlēs. PPH. Māscŭlă *ou* vīvĭdă vīrtūs. || *Au fig.* Īncēndĭă vīrēs Īndŏmĭtās pŏsŭērĕ. *V.* Vīrēs ācquīrĭt ĕūndŏ (Fama). *Id.* Ēt vīrēs flāmmă rĕfēctă căpĭt. *O.* Quæ vīrēs dēfēctō rēddăt ămōrī. *Id.* Nēc vălĭdās ævī vīrēs pērfērrĕ. *Lr.* (V, 315). || *Puissance.* Nātĕ, mĕæ vīrēs, mĕă māgnă pŏtēntĭă sōlŭs. *V.* Tōtūm quæ vīrĭbŭs ōccŭpĕt ōrbĕm.

Neū pătrĭæ vălĭdās īn vīscĕră vĕrtĭtĕ vīrēs. *Id.* SYN. Pŏtēntĭă, ŏpēs, īmpĕrĭŭm.

Vīscātŭs, ă, ŭm. *Enduit de glu.* Nōn ăvĭs ūtĭlĭtĕr vīscātīs ēffŭgĭt ālīs. *O.* Vŏlŭcrēs vīscātā fāllĕrĕ vīrgā. *Id.* PPH. Vīscō īllĭtŭs. *Voy.* Viscum. || *Au fig.* Ōmnĭă vīscātīs mănĭbŭs lĕgĕt, ōmnĭă sūmĕt. *Lucil.* (apud *Non.* 4, 271. Eodem sensu *Mart.* vocat manum *piceatam*).

Vīscĕră, *n. pl. Voy.* Viscus 1.

Vīscĕrātĭm, *adv. Dans les entrailles.* Dīssŭpăt Vīscĕrātīm mĕmbră. *Enn.* (apud *Non.* 2, 880).

† Vīscĕrĕŭs, ă, ŭm. *D'entrailles, qui est dans les entrailles.* Vīscĕrĕā sēd sēdĕ mănēns, spĕcŭlātŭr ăcūtīs Ōmnĭă lūmĭnĭbŭs. *Prud.* (*Ham.* 900, de anima, *Id. Apoth.* 1030).

Vīscŏ, ās, ārĕ. *Enduire de glu, engluer ; en gén. Poisser.* Vīscāntŭr lābră mărītī. *J.* (6, 463). PPH. Vīscō lĭnŏ, īllĭnŏ, etc.

Vīscōsŭs, ă, ŭm. *Enduit de glu.* Mūltās vīscōsŭs īnēscăt Pāstŭs. *Prud.* (*Ham.* 822, aves). *Voy. le suiv.*

Vīscŭm, ī, *n. Gui, plante parasite.* Quālĕ sŏlĕt sīlvīs brūmālī frīgŏrĕ vīscŭm. *V.* || *Glu.* Tūm lăquĕīs căptārĕ fĕrās ēt fāllĕrĕ vīscō. *V.* Īllă dŏlīs vīscōquĕ sŭpĕr cŏrrēptă sĕquācī. *V. Fl.* Lēntōque īllēvīt vīmĭnă vīscō. *Prud.* (*Ham.* 807). Călĭdī cīrcŭmlĭtă făscĭă vīscī. *J.* (9, 14). EP. Pīnguĕ, lēntŭm, tĕnāx. VERS. Āgmĭnă (avium) vīscātīs sŭspēndīt crēdŭlă vīrgīs. *P. Nol.* (1, 4). || *Au fig.* Tāctŭs sŭm vĕhĕmēntĕr vīscō. *Pl.* (*Bac.* V, 2, 39, nempe : *Me voilà bien englué !*)

1. Vīscŭs, ĕrĭs, *n., ordint.* Vīscĕră, ŭm, *pl. Viandes, chairs.* Ēt sŏlĭda īmpōnīt taŭrōrŭm vīscĕră flāmmīs. *V.* (*Æ.* VI, 253. Ubi *Serv.*). Vīscĕrĭbŭs mĭsĕrōrum ēt sānguĭnĕ vēscĭtŭr ātrō. *Id.* Quās (testas) vīscŭs prædūlcĕ rĕplēt bĭcŏlōrĕ mĕdūllā. *P. Nol.* (2, 10, de garo). SYN. Ēxtă, cărŏ. EP. Tōstă, strīdēntĭă, pīnguĭă, călĭdă, tĕpēntĭă, tĕpĭdă, călēntĭă, mōllĭă, trĕpĭdāntĭă. || *En partic. Viscères, entrailles.* Ōssă, crŭōr, vēnæ, călŏr, hūmŏr, vīscĕră, nērvī. *Lr.* (II, 669). Īmmōrtālĕ jĕcŭr tōndēns fēcūndăquĕ pœnīs Vīscĕră. *V.* Trăhēns hærēntĭă vīscĕrĕ tēlă. *O.* Vēstră quĭd ēffŏdĭtīs sŭbjēctīs vīscĕră tēlīs ? *Id.* Vīvŭm sĕcātŭr vīscŭs, ēt rĕcēns crŭŏr Scālpēllă tīnguĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 491). Ēt ădhŭc călēntēs vīscĕrŭm vēnās nŏtăt. *Sen.* (*Thyest.* 758). SYN. Ēxtă, īntēstīnă, fībræ, præcōrdĭă. || *En partic. Estomac.* Tāndēm dēmīsso īn vīscĕră cēnsū. *O. Voy.* Venter. || *Poitrine.* Īntĭmă crēbēr vīscĕră quāssăt Gĕmĭtŭs strīdēns. *Sen.* (*OEd.* 191). SYN. Pēctŭs, īlĭă. || *Sein de la mère.* Jăcĕt īllă grăvīs ; jām scīlĭcĕt īntrā Vīscĕră, Rōmānæ cōndĭtŏr ūrbĭs, ĕrās. *O.* Vīscĕrĭbŭs crēscēns ēxcŭtĭēbăt ŏnŭs. *Id. Voy.* Uterus. || *Enfants.* Īnquĕ sŭăm sŭă vīscĕră cōngĕrĭt ālvŭm (Tereus). *O.* Nēc dŏlŏr ārmāssēt cōntrā sŭă vīscĕră mātrĕm (de Medea). *Id.* || *Corde à boyau.* Īntēndūnt taŭrīnō vīscĕrĕ nērvōs. *Cl.* || *Au fig. Entrailles, intérieur.* Ăvūlsăquĕ vīscĕră mōntĭs Ērĭgĭt ērŭctāns. *V.* Ītum ēst īn vīscĕră tērræ. *O.* Vīscĕră māgnārŭm dŏmŭŭm dŏmĭnīquĕ fŭtūrī. *J.* (3, 72). Vīscĕrĭbŭs lăcĕræ tēllūrĭs mērgĭtŭr. *Sil.* Vīscĕră gēntĭs. *Id.* Neū pătrĭæ vălĭdās īn vīscĕră vĕrtĭtĕ vīrēs. *V.* SYN. *qqf.* Īntĭmă, pĕnētrālĭă. || *Intelligence.* Īgnōrăt āltō mēns ŏbēsă vīscĕrĕ. *Aus.* (*Epist.* 7, 21). SYN. Præcōrdĭă, cŏr, pēctŭs. || † *néol. Entrailles, cœur, affection.* Lăcĕrēntŭr vīscĕră lūctū. *Fort.* (VI, 7, 79. *Id. Vit. S. M.* IV, 569, miserantia viscera). Tŭŭs īlle hŏspēs, mĕă vīscĕră, Thēsbōn. *Victor* (*ad Salm.* 4).

2. † Vīscŭs, ī, *m. Comme* Viscum. Vīscŭs mĕrŭ' vōstra ēst blāndĭtĭă. *Pl.* (*Bac.* I, 1, 16. Cf. *Charis.* 119). || *Nom d'homme.* Hæc ŭtĭnām Vīscōrŭm laŭdĕt ŭtērquĕ ! *H.*

Vīsēllĭŭs, *m. Nom d'homme.* (*H. Sat.* I, 1, 105.)

† Vīsĭbĭlĭs, ĕ. *Visible.* Vīsĭbĭlīs dē fōntĕ Dĕŭs, nōn īpsĕ Dĕī fōns Vīsĭbĭlīs. *Prud.* (*Apoth.* 78. Et *Juvc.* I, 494). PPH. Ŏcŭlīs, lūmĭnĭbŭs sŭbdĭtŭs, sŭbjēctŭs.

Vīsĭŏ, ōnĭs, *f. Action de voir, vue.* Rēs mīră quāndŏ cērnĭtŭr, Sŏlēt stŭpērĕ vīsĭŏ. *Fort.* (I, 16, 64). *Voy.* Visus. || *Chose vue, vision.* Nēc cuīquām præsēns păndātŭr vīsĭŏ vōbīs. *Juvc.* (III, 342). Săcrī mănĭfēstă prŏphētæ Vīsĭŏ. *P. Nol.* (35, 321). *Voy.* Visum.

Vīsĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Dī bŏnī ! vīsĭtāvī āntĭdhāc. *Pl.* (*Ep.* IV, 1, 12). Īgnōtă făcĭēs, quæ nōn vīsĭtātă sĭt. *Id.* (*Trin.* III, 3, 39). || *Aller voir, visiter.* Āntĭŏchī dīctām dē nōmĭnĕ vīsĭtăt ūrbĕm. *Arat.* (II, 40). Vīsĭtăt ā vōbīs dīgnāntĕr ĕpīstŏlă cūrrēns. *Fort.* (V, 20, 1).

Vīsŏ, ĭs, ī, ŭm, ĕrĕ, *n. et act. Aller ou venir voir ; rendre visite.* Ūndĭquĕ vīsēndī stŭdĭō Trōjānă jŭvēntūs Cīrcŭmfūsă rŭĭt. *V.* Vīse ăd me īntrō : jām scĭēs. *Pl.* (*Mil.* II, 6, 40). Vīse ăd pōrtŭm. *Id.* (*Capt.* IV, 2, 113). Īdque ădĕō vīsām, sī dŏmi ēst. *Ter.* (*Eun.* III, 4, 7). Sŭōs fŭgĭtābānt vīsĕre ăd ægrōs. *Lr.* (VI, 1238). Ēxĭmŭs... Lūdōs vīsĕrĕ. *Pl.* (*Cas.* V, 1, 2). Pĕrĕgrīnum ŭt vīsĕrĕt ōrbĕm. *O.* Quæ nōn lānguēbĭt, ămīcām Vīsĕrĕ. *Id.* Vīsēndŭs ātĕr flūmĭnĕ lānguĭdō Cōcȳtŭs ērrāns. *H.* SYN. Īnvīsŏ, ădĕŏ, vīsĭtŏ, *qqf.* cōnvĕnĭŏ, vĭdĕŏ.

Vīsŭm, ī, *n. Objet exposé aux regards.* Ēt pŏsŭĭt căstā tūrpĭă vīsă dŏmō. *Pp.* (II, 6, 28). || *Apparition, vision.* Hōc vīsŭm nūllī, nōn īpsi ēffātă sŏrōrī. *V.* Ītĕ prŏcŭl, vānī, fālsūmque āvērtĭtĕ vīsŭm! *Tib.* (III, 4, 3). Sī quĭd hăbēnt vērī, vīsă quĭd īstă fĕrānt. *O.* SYN. Vīsŭs. *Voy.* Simulacrum.

Vīsŭrgĭs, ĭs, *m. Le Weser, fleuve de la Germanie. Voy. dans* Vahalis.

Vīsūrŭs, ă, ŭm, *part. fut. de* Video. Lætō cōmplērānt līttŏră cœtū Vīsūri Ænēădās. *V.* Māgnōs vīsūrŭs ămīcōs. *J.* (6, 312).

Vīsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Video. *Vu.* Nūllă tŭārum aŭdītă mĭhī nēc vīsă sŏrōrŭm. *V.* Vīsōs āgnōscĕrĕ vūltŭs. *O.* || *En partic. de* Videor. *Qui s'est figuré ; ou Qui a paru bon.* Vīsŭs ĕrām, mōllī rĕcŭbāns Hĕlĭcōnĭs īn ŭmbrā... Tāntum ŏpĕrĭs nērvīs hīscĕrĕ pōssĕ mĕīs. *Pp.* (III, 3, 1). Dīs ălĭtĕr vīsŭm. *V.*

Vīsŭs, ūs, *m. Vue, action de voir.* Tūm cŏmĭtŭm vīsū frŭĭtŭr. *V. Fl.* SYN. Ādspēctŭs, *par ext.* præsēntĭă. || *La vue, les yeux.* Mērgĕtŭr, vīsŭs ēffŭgĭētquĕ tŭōs. *O.* Mōrtālēs vīsŭs mĕdĭō sērmōnĕ rĕlīnquĭt. *V.* Spēctăt īnŏccĭdŭīs stēllātŭm vīsĭbŭs Ārgŭm. *St.* SYN. Lūmĭnă, ŏcŭlī, īntŭĭtŭs. || *Vision, apparition.* Rītĕ sĕcūndārēnt vīsŭs, ōmēnquĕ lĕvārēnt. *V.* Hōrrĭbĭlī vīsū pōrtēntă sĕquūntŭr. *Id.* Īmmūndō sŏmnĭă vīsū. *H.* SYN. Vīsŭm, mōnstrŭm, pōrtēntŭm, etc. *Voy.* Simulacrum.

Vītă, æ, *f. Vie.* Ō mĭhĭ tām lōngæ mănĕāt pārs ūltĭmă vītæ. *V.* Quī vītā bĕnĕ crēdăt ĕmī, quō tēndĭs, hŏnōrĕm. *Id.* Ēxāctō cōntēntŭs tēmpŏrĕ vītæ. *H.* Tānquām vītā părŭm mūnĕrĭs ēssĕt, ŏpēs. *O.* Quā (mente) pĕnĭtŭs sēnsŭs hŏmĭnŭm vītāsquĕ rĕtēntĕt. *Cic.* (*Div.* 1, 17). Prædĭtŭs ēt vītās hŏmĭnŭm rătĭōnĕ mĕdēndī Pōrrĭgĕrĕ. *Aus.* (*Par.* 1, 13). SYN. Lūx, spīrĭtŭs, ănĭmă, ævŭm, dĭēs (*pl.*), ānnī, ætās. EP. Brĕvĭs, brĕvĭŏr, pērbrĕvĭs, frăgĭlĭs, cădūcă, flūxă, răpĭdă, ēxĭgŭă, āngūstă ; ānxĭă, sōllĭcĭtă, grăvĭs, ăcērbă, mĭsĕră, īnfēlīx ; fēlīx, bĕātă, cāră, dūlcĭs ; lōngă, dĭūtūrnă. PPH. Vītæ tēmpŭs, tēmpŏră, spătĭŭm, ānnī, cūrsŭs, cūrrĭcŭlŭm, mūnŭs, dōnŭm, mūnĕră. Vītālēs aūræ. Lūcĭs ūsūră. Vītæ lūmĭnă. Vītālĕ lūmĕn. Lūcĭs mūnŭs. Vītæ stāmĕn, stāmĭnă. Sēmĭnă vītæ. Vīvēndī tēmpŭs, spătĭŭm. Brĕvĭs cūrsŭs ævī. Vītālĭs sēnsŭs. VERS. Sī lĭmĭnă vītæ Āttĭ-

gĕrĭnt. *V.* Ipsās quāmvīs āngūstī tĕrmĭnŭs ævī Excĭpĭăt. Tāntāne mē tĕnŭīt vīvēndī, nātē, vŏlūptās? *Id.* Lābĭtŭr ŏccūltē fāllītquĕ vŏlūbĭlĭs ætās. *O.* Vīvĕ mĕmŏr quām sīs ævī brĕvĭs. *H.* Vītæ sūmmă brĕvĭs. Quĭs scĭt ān ādjĭcĭānt hŏdĭērnæ crāstĭnă sūmmæ Tēmpŏră dī sŭpĕrī? *Id.* Fōrsĭtān īnclūdēt crāstĭnă fātă dĭēs. *Pp.* Ēt dŭbĭōs cāsūs, ēt cæcæ lūbrĭcă vītæ. *St.* Sēd hūjūs Ēxtrēmā jām fīlā cŏlū. Ēxtēndāmquĕ cŏlūs. *Id.* Nūllĭs nŏtă Quĭrītĭbŭs Ætās pēr tăcĭtūm flŭăt. *Sen.* Fīnīssem īngrātōs ād mălă tāntă dĭēs. *Aul. Sab.* Āttēndās quāntūm dē lēgĭbŭs īpsĕ quĕrātŭr Fātōrum, ēt nĭmĭō dē stāmĭnĕ. *J.* Ēt nēvērĕ sŭpēr vōbīs vītālĭă fīlă. *Inscr.* (apud *Grut.* 690, 5, Parcæ). || Vītām vīvŏ, *arch. Vivre.* Făcĭam ūt mĕī mĕmĭnĕrīs, dūm vītām vīvās. *Pl.* (*Pers.* IV, 3, 24. *Id. Mil.* III, 1, 34). || — āmīttŏ, rĕlīnquŏ, etc. *Perdre la vie.* Nēquĕ vītam āmīttīt īn ūndīs. *H.* Āltā vītām sūb nūbĕ rĕlīnquūnt. *V.* Vītām mūltō cūm sānguĭnĕ fūdĭt. *Id. Voy.* Morior. || Vītă ætērnă. *Immortalité.* Quō vītām dĕdĭt ætērnām? *V. Voy.* Immortalitas. || *Vie, subsistance.* Ūt īllă vītām rĕppĕrĭt hŏdĭē sĭbĭ. *Pl.* (*Stich.* III, 2, 9. *Id. Trin.* II, 4, 76). SYN. Vīctŭs. || *Vie, conduite.* Īnspĭcĕrĕ, tānquam īn spēcŭlum, īn vītās ōmnĭŭm Jūbĕŏ. *Ter.* (*Ad.* III, 3, 51). Vītās ēt crīmĭnă dīscĭt (Minos). *V.* Vītă grăvĭs aūctŏr ēt ānnīs. *O.* Sēd vītă fĭdēsquĕ īncŭlpātă fŭĭt. *Id.* SYN. Mōrēs, fāctă, āctă. PHR. Nōstrum īstūd vīvĕrĕ trīstĕ. *Pers.* || *Les hommes, l'humanité, le siècle.* Rūră cănō rūrīsquĕ dĕōs: hīs vītă măgīstrīs Dēsuēvīt quērnā pēllĕrĕ glāndĕ fămēm. *Tib.* (II, 1, 37). Nēc sānctō cărŭīssēt vītă Cătōnĕ. *L.* Āgnōscāt mōrēs vītă lēgātquĕ sŭōs. *M.* (VIII, 3). SYN. Hŏmĭnēs, sæcŭlŭm. || *Objet cher ou précieux; appellation affectueuse.* Nōstrūmne Æschĭnŭm, Nōstrārūm vītam ōmnĭŭm? *Ter.* (*Ad.* III, 2, 32). Cērte ĕnīm tū vītă ēs mĭhĭ. *Pl.* (*As.* III, 3, 24). Quĭd jŭvăt ōrnātō prōcēdĕrĕ, vītă, căpīllō? *Pp.* (I, 2, 1. *Id.* passim). Nām quūm mē vītām, quūm mē tŭă lūmĭnă dīcĭs. *M.* (XI, 30). *Voy.* Lux. || *Qqf. au plur. Ames, ombres.* Tĕnŭēs sĭnĕ cŏrpŏrĕ vītās. *V.* (De quo *Non.* 4, 489). || — ætērnă, pērpĕtŭă. *Eccl. La vie éternelle* Cĕlĕrēmquĕ cădūcæ Fīnem ănĭmæ dōnās ætērnæ mūnĕrĕ vītæ. *Auson.* (*Idyl.* 1, 10). Nēc vītæ ætērnæ vērōs ăcquīrĕrĕ frūctūs. *Prosp.* (*Ingr.* II, 180). PHR. Ārctă vĭa ēst vēræ quæ dūcĭt ăd ātrĭă vītæ. *Prosp.* Ēt rūrsūm gĕnĭtōs băptīsmătĕ trānsfērt Īn rēgnum ætērnūm. *Id.* Dāvīdīsquĕ mŏdīs vītām cāntārĕ fŭtūrām. *Sedul. Voy.* Æternitas.

Vītābĭlĭs, ĕ. *Qu'il faut éviter.* Ēssēt pērpĕtŭō sŭă quām vītābĭlĭs Āscră. *O.*

Vītālĭs, ĕ. *Vital, de la vie, qui entretient la vie.* Haūd īnvīsŭs cœlēstĭbŭs aūrās Vītālēs cārpĭs. *V.* Vītālēsquĕ vĭās ēt rēspīrāmĭnă claūsĭt. *O.* Lūmēn vītālĕ rĕlīnquām. *Id.* Ēst ĭgĭtūr călŏr āc vēntūs vītālĭs īn īpsō Cŏrpŏrĕ. *Lr.* (III, 129). Mūltă cĭbō quæ sūnt vītālĭă, mūltăquĕ mōrbōs, etc. *Id.* (VI, 772). SYN. Vīvĭfĭcŭs. || Vītālĭă, ŭm, *n. pl. Les parties vitales, le siége de la vie, c.-à-d. les viscères, le cœur.* Fūsă sōlō vītālĭă călcēt. *L.* Pērdĭtīs hæsūrōs nūnquām vītālĭbŭs īctūs. *Id.* Lævæquĕ fŏdĭt vītālĭă mămmæ. *Sil.* Vīvĭfĭcō prīmūm cōrdī vītālĭă tēgmĕn Nātūrālĕ părānt. *Alcim.* (I, 102). || *Au fig. Les principes vitaux.* Nūnc hīc, nūnc īllīc sŭpĕrānt vītālĭă rērŭm. *Lr.* (II, 575). || *De la vie.* Jūpĭtēr, pēr quēm cŏlĭmŭs vītāle ævŭm. *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 14). Mūltăquĕ vīvēndō vītālĭă vīncĕrĕ sæclă. *Lr.* (I, 203). || *Qui vit, en vie.* Si ēssĕ sălvŭm vīs me aūt vītālēm tĭbĭ. *Pl.* (*Bac.* IV, 9, 75). Ō pŭĕr, ūt sīs Vītālĭs, mĕtŭō. *H.* Vīx ĕtĭām fŭĕrās paūcās vītālĭs īn hōrās. (*Ad Liv.* 419.) SYN. Vīvēns, vīvŭs *ou* vīctūrŭs. || — vītă. *Vie supportable.* (*Enn.* ap. *Cic. Amic.* 6.) || *Subst. m. Vital, nom d'homme; d'un martyr.* Et Prŏcŭlō Vītālĭs ădhærēns. *P. Nol.* (24, 429. Et *Fort. V. S. M.* IV, 682; *Anthol.* II, p. 49).

Vītālĭtĕr. *Avec la vie.* Quāndŏquĭdēm nĕquĕūnt vītālĭtĕr ēsse ănĭmātă. *Lr.* (V, 146).

Vītātŭs, ă, ŭm. *Évité.* Vītātăquĕ trāxĭt īn ārmă. *O.*

Vītēllĭānŭs, ă, ŭm. *De Vitellius.* || — ī, ōrŭm. *pl. Tablettes qui servaient aux correspondances amoureuses.* Nōvīt quĭd cŭpĭānt vĭtēllĭānī. *M.* (XIV, 8. *Id.* II, 6, 6).

Vītēllĭŭs, ĭī, *m. Vitellius, père ou oncle de l'empereur.* Dōnēc flūmĭnĕā dēvēctā Vītēllĭŭs ūndā (signa intulit). *O.* || *Aul. Vitellius, empereur romain, fameux pour sa gourmandise.* Nēc rēgnō dīgnŭs, nēc mōrtĕ Vītēllĭŭs ūt vĭr. *Aus.* (*Cæs. Monost.* 9). Ōthŏ lāscīve, ēt fāmōsĕ Vītēllī. *Id.* (*Temp. Imper.* 7). Fœdă Vītēllī īnglŭvĭēs. *Sid.* (7, 108).

Vĭtēllŭs, ī, *m., dimin. de* Vitulus. *Petit veau, terme d'affection.* (*Pl. As.* III, 3, 77.) || *Jaune d'œuf.* Nāmquĕ mărēm cŏhĭbēnt cāllōsă vĭtēllŭm. *H.* Cāndĭdă sī crŏcĕōs cīrcūmflŭĭt ūndă vĭtēllōs. *M.* (XIII, 40).

Vītĕŭs, ă, ŭm. *De vigne.* Ēt pōcŭlă lætī Fērmēnto ātque ăcĭdīs īmĭtāntŭr vītĕă sōrbīs. *V.* Sēpĭbŭs ēt dēnsīs vāllēntŭr vītĕă rūră. *Prud.* (*Ham.* 227).

Vĭtĭābĭlĭs, ĕ. *Qui peut être souillé.* Tēllūrēm, nōstrō vĭtĭātām prīmĭtŭs ūsū, Ēssĕ sŭām vŏlŭīt, nē jām vĭtĭābĭlĭs ēssēt. *Prud.* (*Apoth.* 1050. *Id. Ham.* 215).

Vĭtĭātŭs, ă, ŭm. *Gâté, altéré.* Ēstŭr ŭt ŏccūltā vĭtĭātă tĕrēdĭnĕ nāvĭs. *O.* Ōrĕ nĭgĕr Stўgĭō vĭtĭātās īnfĭcĭt aūrās. *Id.* Ēxpūlĭt ŏffēnsō vĭtĭātūm pōllĭcĕ tālūm. *M.* (VIII, 75). *Voy.* Vitio.

? Vītĭcārpĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des grappes.* Dētŏtŏndĕrāt fōrcĭpĭbŭs vītĭcārpĭfĕrĭs. *Varr.* (apud *Prisc.* 868. Ubi magna lectionum varietas. Forte, *vitis* seu *vites carpiferas*, a græco καρποφόρος).

Vītĭcŏlă, æ, *m. f. Qui cultive la vigne.* Vītĭcŏlæ nōmēn pērvūlgātūră Fălērnī. *Sil.*

Vītĭcŏmŭs, ă, ŭm. *Couronné de vigne.* Ēt cūm vītĭcŏmō crīnēm tŏndērĕ Lўæō. *Avien.* (*Phæn.* 70) Vītĭcŏmām... flēctĭt ăd ūlmūm. *Sid.* (2, 328).

Vītĭcŭlă, æ, *f., dimin. de* Vitis. Dūlcī nāmquĕ tŭmēt nōndūm vītĭcŭlă bācchō. *Val. Cat.* (*Dir.* 115. Sic Canicula brevem syllabam producit).

Vītĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui produit la vigne.* Vītĭfĕrī săcrō gĕnĕrātŭs vērtĭcĕ mōntĭs Māssĭcŭs. *Sil.* Hæc dē vītĭfĕrā vēnīssĕ pĭcātă Vĭēnnā. *M.* (XIII, 107). Cui fūdĭt gĕnĭūm vītĭfĕr īpsĕ dĕŭs. *Ennod.* (*Epig.* 45, 8). SYN. Ūvĭfĕr. PPH. Fērtĭlĭs ūvæ. Ūvārŭm fĕrāx. Vītĕ *ou* vītĭbŭs ămĭctŭs, vēstītŭs.

Vītĭgĕnŭs, ă, ŭm. *Né de la vigne.* Lībērquĕ lĭquōrĭs Vītĭgĕnī lătĭcēm mōrtālĭbŭs īnstĭtŭīssĕ. *Lucr.* (V, 14. *Id.* VI, 1071).

† Vītĭlēnă, æ, *f. Entremetteuse.* (*Plaut. Most.* I, 3, 56.)

Vītĭlīgŏ, ĭnĭs, *f. Sorte de dartre blanche.* Hæc ŏdĭōsă mĭhī vĭtĭlīgo ēst: nōn dŏlēt, īnquĭt. *Lucil.* (ap. *Paul.* ex *Fest.*).

Vĭtĭŏ, ās, ārĕ. *Vicier, gâter, altérer, souiller.* Dīră lŭēs quōndām Lătĭās vĭtĭāvĕrăt aūrās. *O.* Īstă dĕcēns făcĭēs lōngīs vĭtĭābĭtŭr ānnīs. Quī fŭĕrāt dūlcĭs, sălĭbŭs vĭtĭātŭr ămārīs. *Id.* Ēt nĭmĭūm călĭdīs nōn vĭtĭāntŭr ăquīs. *M.* (XII, 74, calices). SYN. Dēprăvŏ, cōrrūmpŏ, vĭŏlŏ, lædŏ, pōllŭŏ, etc. *Voy.* Polluo. || *Au fig.* Pēctŏră sīc mĕă sūnt līnō vĭtĭātă mălōrŭm. *O.* || *En partic. Déshonorer.* Vīrgĭnēm vĭtĭāstī, quām tē jūs nōn fŭĕrāt tāngĕrĕ. *Ter.* (*Ad.* IV, 5, 52. Et *Ov. Her.* 11, 37). *Voy.* Stupro.

Vĭtĭōsŭs, ă, ŭm. *Gâté.* Cōrtĭcĭbŭsquĕ căvĭs vĭtĭōsæque īlĭcĭs ālvō. *V.* Vĭtĭōsă nŭcĕ. *Plaut.* (*Mil.* II, 3, 45). SYN. Pŭtrĭs, pŭtrĭdŭs, cōrrūptŭs. || *Vicieux, corrompu, dépravé, pervers.* Nōn vĭtĭōsŭs hŏmo ēs.

Zōĭlĕ, sēd vĭtĭŭm. *M.* (XI, 92). Nōs nēquĭōrēs, mōx dătūrōs Prōgĕnĭēm vĭtĭōsĭōrĕm. *H.* SYN. Cōrrŭptŭs, mălŭs, prāvŭs, flāgĭtĭōsŭs, īmprŏbŭs, pērdĭtŭs, nēquăm. VERS. Ātquī, sī vĭtĭīs mĕdĭōcrĭbŭs āc mĕă paŭcīs Mēndōsa ēst nātūră. *H.* Mĕdĭōcrĭbŭs, ēt queīs Ignōscās, vĭtĭīs tĕnĕŏr. Nām vĭtĭīs nēmō sĭnĕ nāscĭtŭr: ōptĭmŭs īlle ēst Quī mĭnĭmīs ūrgētŭr. Sæpĕ dĕcēm vĭtĭīs īnstrūctĭŏr. *Id.* Nēc sērvūm vĭtĭī pēctŭs hăbērĕ sŭī. *O.* Flāgrāt vĭtĭō gēntīsquĕ sŭōquĕ. *Id.* Ēt quāndo ūbĕrĭŏr vĭtĭōrūm cōpĭă? *J.* Vĭtĭīs ōbrŭtă vīrtūs. *Alcim.* Quī mēntĭs hŏnōrēm Sōrdĭbŭs ōbrŭĕrīnt vĭtĭōrŭm. *Prosp.* || *Défectueux.* Sī quă mĕīs fŭĕrīnt, ŭt ĕrūnt, vĭtĭōsă lĭbēllīs. *Ov.* Vĭtĭōsă cārmĭnă. *Id.* SYN. Prāvŭs, mălŭs. || *Qui corrompt.* Scāndĭt ærātās vĭtĭōsă nāvēs Cūră. *H.* Vĭtĭōsă lĭbīdŏ. *Id.*

Vītĭs, ĭs, *f. Vigne, cep.* Pōpŭlŭs Ālcīdæ grātīssĭmă, vītĭs Ĭācchō. *V.* Vītĭs ŭt ārbŏrĭbūs dĕcŏri ēst, ŭt vītĭbŭs ūvæ. *Id.* Ēt dē pūrpŭrĕīs cōllēctæ vītĭbŭs ūvæ. *O.* SYN. Pālmĕs, pāmpĭnŭs, bācchŭs, *par ext.* vīnĕă, ūvă. EP. Tĕnĕră, ădūltă, fĕrāx, fēcūndă, grávĭdă, prævălĭdă, lætă, pāmpĭnĕă, lēntă; jŭgātă, vīnctă; vĭdŭă, cælēbs. VERS. Īn dēnsō nōn sēgnĭŏr ūbĕrĕ bācchŭs. *V.* Cūjŭs sŭb tēgmĭnĕ blāndō Mītĭs ĭnōccĭdŭās ēnūtrĭt pāmpĭnŭs ūvās. *Sedul.* Hīc tĕnĕr æstīvās dēfēndĭt pāmpĭnŭs ūmbrās, Præbēt ĕt ūvĭfĕrīs frōndĕă tēctă cŏmīs. *Fort.* Pālmĭtĕ vēstītōs hīc prōspĭcĭs ūndĭquĕ cōllēs, Ēt văgă pāmpĭnĕās vēntĭlăt aūră cŏmās. *Id. Voy.* Uva, Vindemia. || *Vigne mariee aux ormeaux, etc.* Ūlmīs ādjūngĕrĕ vītēs. *V.* Īllă tĭbī lætīs īntēxĕt vītĭbŭs ūlmōs. *Id.* Pāmpĭnĕīs ŏnĕrātăm vītĭbŭs ūlmŭm. *O.* Pāmpĭnĕīs āmĭcītŭr vītĭbŭs ūlmŭs. Trādĭdĭt huīc vītēm pēndēntēm frōndĭbŭs ūlmī. Ūlmŭs ămāt vītēm, vītĭs nōn dēsĕrĭt ūlmŭm. Āppŏsĭtīs vīncītŭr vītĭbŭs ūlmŭs. Ūlmŭs ĕrāt cōntrā, spĕcĭōsă tŭmēntĭbŭs ūvīs: Quām sŏcĭă pōstquām părĭtĕr cūm vītĕ prŏbāvĭt. *Id.* Āt sī fōrte ĕădem ēst ŭlmō cōnjūnctă mărītæ. *Cat.* Ērgo aūt ădūltā vītĭūm prōpāgĭnĕ Āltās mărītăt pōpŭlōs. *H.* Hīc ĕt ăb ŭlmīs Pūrpŭrĕæ fētīs dēpēndēnt vītĭbŭs ūvæ. *Calp.* || *Couronne de pampre.* Vītĕ căpŭt tĕgĭtŭr. *O.* || *Par ext. Vin.* Īpsĕ tŭā pāscī vītĕ, Lyæĕ, vĕlīs. *M.* (VIII, 51). *Voy.* Vinum. || *Baguette des centurions, dignité de centurion.* Dŭx bŏnŭs huīc cēntūm cōmmīsĭt vītĕ rĕgēndōs. *O.* Lătĭūm lōngō gĕrĭt ōrdĭnĕ vītĕm. *L.* Vārĕ, Pārætŏnĭās Lătĭā mŏdŏ vītĕ pĕr ūrbēs Nōbĭlĭs. *M.* (X, 26. Et *Juven.* 8, 247). || *Machine de guerre. Comme* Vinea. Ūt vĕlēs bŏnŭ', sŭb vītēm quī sŭbjĭcĭt hāstās. *Lucil.* (apud *Fest.* in v. *Sub*). || Vītĭs ālbă *ou* nīgră. *Couleuvrée blanche et noire, plante.* Lēntĭŏr ēt sălĭcĭs vīrgīs ēt vītĭbŭs ālbīs. *O.* (Cf. *Plin.* 23, 16, 2; *Serv.* ad *G.* I, 165.)

Vītĭsătŏr, ōrĭs, *m. Qui a planté la vigne, épith. de Bacchus et de Saturne.* Ō Dĭŏnȳsĕ, pătĕr ŏptĭmĕ vītĭsătŏr. *Att.* (ap. *Macr.* 6, 5). Ītălūsquĕ, pătērquĕ Săbīnŭs Vītĭsătŏr. *V.*

Vĭtĭŭm, ĭī, *n. Altération d'une chose, corruption, maladie.* Īllīs ōmnĕ pĕr īgnĕm Ēxcŏquĭtŭr vĭtĭŭm, ātque ēxsūdăt ĭnūtĭlĭs hūmŏr. *V.* Vĭtĭō mŏrĭēns sĭtĭt āĕrĭs hērbă. Ălĭtŭr vĭtĭūm, vīvĭtquĕ tĕgēndŏ. *Id.* Ūt căpĭānt vĭtĭūm, nĭ mŏvĕāntŭr, ăquæ. *O.* SYN. Mōrbŭs, lābēs, pēstĭs, lŭēs, mălŭm. || *Vice, incommodité.* Quĭd, nĭsĭ dē vĭtĭō scrībām rĕgĭōnĭs ămāræ? *O.* SYN. Mălă, īncōmmŏdă. || *Défauts de corps, difformité.* Quæ vĭtĭă cōrpŏrĭs fūco ōccŭlūnt. *Pl.* (*Most.* I, 3, 118). Ēt vĭtĭūm nūdī cōrpŏrĭs ōmnĕ vĭdĕt. *O.* SYN. Lābēs, mēndă, nævŭs. || *Vice, défaut; faute, crime.* Vīrtūs ēst mĕdĭūm vĭtĭōrum ĕt ŭtrīnquĕ rĕdūctŭm. *H.* Vĭtĭōquĕ rĕmōtŭs ăb ōmnī. *Id.* Nēc mēntĭs vĭtĭō læsă fĭgūră tŭă ēst. *O.* Ād vĭtĭūm mōrēs īnstrŭĕt īndĕ sŭōs. *Id.* Vĭtĭō părēntūm Rără jŭvēntŭs. *H.* Vĭtĭōquĕ pŏtēns rēgnăt ădūltĕr. *Sen.* (*Hip.* 986). SYN. Mălă (*pl.*), *qqf.* flāgĭtĭŭm, cūlpă, crīmĕn, scĕlŭs. EP. Tūrpĕ, fœdŭm, dēfōrmĕ, prŏbrōsŭm, mălŭm, ēxĭtĭālĕ. PPH. Ănĭmī, mēntĭs vĭtĭŭm, mălă, lābēs. Vĭtĭī lābēs *ou* măcŭlă. Vĭtĭōrŭm sōrdēs. Mōrēs cōrrŭptī. *Voy.* Vitiosus. || *En partic. Intempérance.* Pīnguēm vĭtĭīs ālbūmquĕ. *H.* Cōrpŭs ŏnŭstŭm Hēstērnīs vĭtĭīs. *Id.* || *Faute dans un ouvrage.* Īn vĭtĭūm dūcĭt cūlpæ fŭgă, sī cărĕt ārtĕ. *H.* Vĭtĭūm prŏcŭl ābfŏrĕ chārtīs. *Id.* Ō quām dē mūltīs vĭtĭūm rĕprĕhēndĭtŭr ūnŭm! Hōc pēccăt sōlŭm sī mĕă mūsă, bĕne ēst. *O.* SYN. Cūlpă, ērrŏr, mēndŭm. || Vĭtĭō vērtŏ. *Faire un crime de. Voy.* Verto. || Vĭtĭŭm āffĕrŏ, āddŏ, etc. *Déshonorer.* Nūnquām nēc vīm nēc vĭtĭum āttŭlī. *Pl.* (*Epid.* I, 2, 7. Et *Ter. Ad.* III, 1 9). *Voy.* Vitio, Stuprum.

Vītŏ, ās, ārĕ. *Éviter.* Nēc tēlă nēc ūllās Vītāvīssĕ vĭcēs Dănăūm. *V.* Vītābānt sŭb frōndĭbŭs æstŭm. *O.* Vītāvī dēnĭquĕ cūlpăm, Nōn laŭdēm mĕrŭī. *H.* Vītātū quīdquĕ pĕtītū Sīt mĕlĭŭs. *Id.* SYN. Ēvītŏ, dēvītŏ, fŭgĭŏ, dēfŭgĭŏ, ēffŭgĭŏ, dēclīnŏ, căvĕŏ; *qqf.* ēxĕŏ, dētrēctŏ; rĕcēdŏ *ou* dīscēdŏ (ab). PPH. Mē āvērtŏ, sŭbdūcŏ, sŭbmŏvĕŏ, rĕmŏvĕŏ. PHR. Nĕque ĕnīm fŭgă jām sŭpĕr ūllă pĕrīclī. *V.* || † *Avec le dat.* Vītēnt āncĭpĭtī īnfōrtūnĭō. *Pl.* (*Pœn. prol.* 25). || — mē. *Au fig. Se fuir soi-même.* Tēque īpsŭm vītās fŭgĭtīvŭs ĕt ērrŏ. *H.* SYN. Fŭgĭŏ. PHR. Sē quŏquĕ fŭgĭt. *H.*

Vĭtrĕă, ōrŭm, *n. pl. Objets en verre; verre cassé.* Quīquĕ cōmmĭnūtīs Pērmūtānt vĭtrĕīs grĕgālĕ sūlfŭr. *St.* Quī pāllēntĭă sūlfŭrātă frāctīs Pērmūtăt vĭtrĕīs. *M.* (I, 42).

Vĭtrĕŏlŭs, ă, ŭm. *De verre. Voy.* Caliculus.

Vĭtrĕŭs, ă, ŭm. *De verre.* Făc pĕrĕăt vĭtrĕō mīlĕs ăb hōstĕ tŭŭs. *O.* Vĭtrĕīsquĕ tĕpēntēm Āmpūllīs pōtās sēmĭsŭpīnŭs ăquăm. *M.* (VI, 35). Vīdĭmŭs ĕt tēctōs vĭtrĕā tēstūdĭnĕ pōntēs. *Corip.* (*Just.* III, 284). Ōmnĭcŏlŏr vĭtrĕās pīctūră sŭpērnĕ tīngĭt ūndās. *Prud.* (*Peri.* 12, 40). || *Par ext. De cristal de roche.* Vĭtrĕīsquĕ sĕdīlĭbŭs ōmnēs Ōbstŭpŭērĕ. *V.* Vĭtrĕīs pĕpĕrīssĕ sŭb āntrīs. *O.* SYN. Crȳstāllĭnŭs. *Voy.* Vitrum. || *Au fig. Transparent, brillant.* Ēst nĭtĭdŭs vĭtrĕōquĕ măgīs pēllūcĭdŭs āmnī. *O.* Vĭtrĕā quō prīmūm tērră prŭīnā Spārgĭtŭr. *Id.* Vĭtrĕā tē Fūcĭnŭs ūndā, Tē lĭquĭdī flēvērĕ lăcūs. *V.* Ūndă... Vĭtrĕă dūdŭm. *Boet.* (1, 7). Tūrgēscĭt vĭtrĕā bĭlĭs. *Pers.* (3, 8. Quæ apud *Horat. Satir.* II, 3, 141, est *splendida bilis*). SYN. Crȳstāllĭnŭs, pēllūcĭdŭs, nĭtĭdŭs, etc. || *Au fig. Brillant, beau.* Pēnēlŏpēn vĭtrĕāmquĕ Cīrcēn. *H.* Cēdānt vĭtrĕæ jŭgă pērfĭdă Cīrcēs. *St.* (Cf. *Ovid. Met.* XIII, 791, de Galatea : *Splendidior vitro*). SYN. Nĭtĭdŭs, etc. || *Fragile comme le verre.* Ēt fŭrĭōsŭs ĕrĭt, quēm cēpĭt vĭtrĕă fāmă. *H.* Fōrtūnă vĭtrĕa ēst : tūm, quūm splēndēt, frāngĭtŭr. *P. Syr.*

Vĭtrĭcŭs, ī, *m. Beau-père, second mari de la mère.* Ēt mŏvĕt ēxēmplō vĭtrĭcŭs ārmă tŭō. *O.* Quī dĕcĕăt, cūrrūm vĭtrĭcŭs īpsĕ dăbĭt. *Id.* (Item *Prud. Sym.* I, 259, et *Sid.* 22, 99, primam producunt.)

Vĭtrŭm *et* Vītrŭm, ī, *n. Verre; vase de verre, coupe; bocal.* Lygdămŭs ād cyăthōs, vītrīque æstīvă sŭpēllēx. *Pp.* (IV, 8, 37). Ō fōns Bāndŭsĭæ, splēndĭdĭōr vĭtrō. *H.* Cōndĭtă sīc pūrō nŭmĕrāntŭr lĭlĭă vĭtrō. *M.* (IV, 22). Bāssă. bĭbīs vĭtrō. *Id.* (I, 38). SYN. *qqf.* Călĭx, etc. EP. Frăgĭlĕ, clārŭm, pēllūcēns. || *Par ext. Cristal de roche.* Atque ōccūrrēntĭă jūnctō Sāxă pŏlō, rūpēsquĕ vĭtrī. *Sid.* (5, 512). SYN. Crȳstāllŭs. *Voy.* Vitreus.

Vĭttă, æ, *f. Ruban pour les cheveux, bandelette, bandeau.* Lānĕă dūm nĭvĕā cīrcūmdătŭr īnfŭlă vīttā. *V.* Ēt sālsæ frūgēs ēt cīrcŭm tēmpŏră vīttæ. Īnfŭlă cuī săcră rēdĭmībăt tēmpŏră vīttă. *Id.* Vīttă cŏērcŭĕrăt nēglēctōs ālbă căpīllōs. *O.* Ēvīnctŭs vīttā crīnē

ālbēntĕ săcērdōs. Ālbēntī vēlātŭs tēmpŏrā vĭttā. *Id.* Tōrtā prĭōrēs Strīngīt vĭttā cŏmās. *L.* SYN. Tænĭă, īnfŭlă, *qqf.* fāscĭă. || *Bandelettes ornant les autels.* Mōllī cīnge hæc āltārĭă vĭttā. *V.* Mœstæ vĭttīs ātrāquĕ cŭprēssō (aræ). *Id.* || *Bandelettes entourant un rameau d'olivier que portaient les suppliants, les députés.* Ĕt vĭttā cōmptōs vŏlŭĭt prætēndĕrĕ rāmōs *V.* Præfĕrĭmŭs mănĭbŭs vĭttās. *Id.* Ĕt dĕcŏræ Sŭpplĭcĕ vĭttā Vīrgĭnŭm mātrēs. *H.* || *Au fig. Zone.* Cāncĕr ăd ārdēntēm fŭlgēns īn cārdĭnĕ vĭttăm. *Man.* (IV, 162). *Voy.* Zona.

Vĭttātŭs, ă, ŭm. *Orné de rubans, lié avec des bandelettes.* Pāllădă vĭttātæ plācābăt sānguĭnĕ văccæ. *O.* Vēstālēmquĕ chŏrūm dūcīt vĭttātă săcērdōs. *L.* Nēc frōntī vĭttātŭs hŏnōs. *St. Voy. le précéd.*

Vĭtŭlă, æ, *f. Génisse.* Quŭm făcĭām vĭtŭlā prō frūgĭbŭs, īpsĕ vĕnītō. *V.* || *Jeune vache.* Hānc vĭtŭlām nē fōrtĕ rĕcūsēs: Bīs vĕnĭt ăd mūlctrām, etc. *V. Voy.* Vacca.

Vĭtŭlīnŭs, ă, ŭm. *De veau.* || *f.* (*s.-ent.* caro). *Viande de veau.* Vĭtŭlīnām, cētūm, pōrcīnām, cāra ōmnĭă. *Pl.* (*Aul.* II, 8, 5).

† Vĭtŭlŏr, ārĭs, ārī, *d. Se réjouir beaucoup.* Hăbēt īs cŏrōnām vĭtŭlāns vīctōrĭā. *Enn* (apud *Fest.*). Ŭt īn vēnātū vĭtŭlāntēs ēx sŭīs Lŏcīs nōs mīttānt. *Næv.* (apud *Non.* 1, 47. Adde *Pl. Pers.* II, 3, 2. Cf. *Varr. L. L.* 7, 107; *Macr.* 3, 2. Dictionis etymon esse potius videtur *Vita* quam *Vitulus*).

Vĭtŭlŭs, ī, *m. Veau; jeune taureau.* Māctātōs crēdĕrēt īllīc Lāctēntēs vĭtŭlōs. *O.* Tūm vĭtŭlūs bīmā cūrvāns jām cōrnŭă frōntĕ. *V.* SYN. *qqf.* Jŭvēncŭs. EP. Tĕnĕr, lāctēns, mōllĭs, īmbēllĭs, văgŭs, pĕtŭlcŭs. || *Par ext. Poulain.* Jām vĭtŭlōs hōrtārĕ, vĭāmque īnsīstĕ dŏmāndī. *V.* SYN. Pūllŭs. || — mărīnŭs, etc. *Veau marin, phoque.* Æquŏrĕōs ĕgŏ cūm cērtāntĭbŭs ūrsīs Spēctāvī vĭtŭlōs. *Calp.* (7, 65). Vĭtŭlīsquĕ mărīnīs. *J.* (3, 238).

Vĭtŭpĕrŏ, ās, ārĕ. *Blâmer.* Crūrūmquĕ nĭmĭām tĕnŭĭtātēm vĭtŭpĕrăt. *Ph.* Ĕt, ŭt pŭtēntŭr săpĕrĕ, cœlūm vĭtŭpĕrānt. *Id.* Mē vĭtŭpĕrās? fūr, ĕtĭām fūr trĭfūrcĭfĕr. *Pl.* (*Aul.* II, 4, 47. Adde *Ter. Ph.* III, 1, 1). SYN. Cūlpŏ, etc. *Voy. ce mot.*

Vīvācĭtĕr. *Avec activité, persévérance.* Vīvācĭŭs ābdĭtă sōlērs Quærĕre, ĕt ætērnæ tāndem īnvĭgĭlārĕ sălūtī. *Prud.* (*Sym.* II, 332).

Vīvārĭŭm, ĭī, *n.*, *et ordint.* Vīvārĭă, ōrŭm, *pl. Vivier.* Dēpāstŭmquĕ dĭū vīvārĭă Cæsărĭs. *J.* (4, 51). Lūdĕrĕ lāscīvōs īntrā vīvārĭă pīscēs. *Rutil.* (1, 379). SYN. Pīscīnă. || *Au fig.* Sīc īnde hūc ōmnēs, tānquam ăd vīvārĭă, cūrrūnt. *J.* (3, 308). Ēxcĭpĭāntquĕ sĕnēs, quōs īn vīvārĭă mīttānt. *H.* || *Parc pour le gibier.* (Cf. *Gell.* 2, 20; *Plin.* 8, 50, 4.)

† Vīvātŭs, ă, ŭm, *part. p. de l'inus.* Vivare. *Vivifié.* Dēnĭquĕ cōrpŏrĭs ātque ănĭmī vīvātă pŏtēstās. *Lr.* (III, 557. *Ibid.* 680. Vid. *Fest.*).

Vīvāx, ācĭs. *Qui a une longue vie.* Cuī pătĕr ēst vīvāx, quī mātrĭs dīgĕrĭt ānnōs. *O.* Vīvācĭs cōrnŭă cērvī. *V.* Vīvācĭŏr hērēs. *H.* SYN. Lōngævŭs, ānnōsŭs. || *Plante vivace.* Pāllădĭă gaūdēnt sīlvā vīvācĭs ŏlīvæ. *V.* Vīvāx ăpĭūm. *H.* || *Au fig.* Cārmĭnĕ fīt vīvāx vīrtūs. *O.* Nēdūm sērmōnūm stĕt hŏnōs ĕt grātĭă vīvāx. *H.* SYN. Lōngŭs, dĭūtūrnŭs, pĕrēnnĭs. || *Qui entretient la vie.* Sēmĭnă rērŭm, Vīvācī nūtrītă sŏlō. *Ov.*

Vīvĕ, *impér. de* Vivo. *Voy. ce mot.*

† Vīvēbŏ, *ancien futur, pour* Vivam. Tĭbī, quūm vīvēbō, fĭdēlĭs ĕrŏ. *Nov.* (ap. *Non.* 10, 36. Cf. Dicebo).

Vīvēns, tĭs. *Vivant, et au fig.* Rūre ĕgŏ vīvēntēm, tū dīcĭs īn ūrbĕ, bĕātŭm. *H.* Ĕt cūnctă sōlŭs īrrĭgăt vīvēntĭă. *Prud.* (*Perist.* 10, 728). Pūrpŭrātūră mălūm flŭvĭō vīvēntĕ sŏpōrēm. *St.* Vīvēntĕ făvīllā. *O. Voy.* Vivus.

Vīvēscŏ *ou* Vīvīscŏ, ĭs, ĕrĕ, *n. Prendre vie; au fig. Croître, durer, s'envenimer.* Ŭlcŭs ĕnīm vīvēscĭt ĕt īnvĕtĕrāscĭt ălēndŏ. *Lr.* (IV, 1064. *Ib.* 1131). Rŭdēm fēcĭt vīvīscĕrĕ līmŭm. *Prud.* (*Apoth.* 906. Et *P. Nol.* 35, 313).

Vīvĭdŭs, ă, ŭm. *Animé de la force vitale, fort, vigoureux, vif, animé.* Vīvĭdă tēllūs Tūtō rēs tĕnĕrās ēffērt īn lūmĭnĭs aūrās. *Lr.* (I, 178). Vīvĭdă vīs ănĭmī pērvīcĭt. (*Ib.* 172.) Vīvĭdăque ē tĕnĕrō pălmĭtĕ gēmmă tŭmēt. *Ov.* Āt vīvĭdŭs Ūmbĕr Hærēt hĭāns. *V.* Ēxĭgŭī nŭmĕrō, sēd bēllō vīvĭdă vīrtūs. *Id.* Mōx īn ŏvīlĭă Dēmīsĭt hōstēm vīvĭdŭs īmpĕtŭs. *H.* SYN. Vĕgĕtŭs, vĭgēns, vălĭdŭs, ācĕr, fōrtĭs, rōbūstŭs, ănĭmōsŭs. || *Au fig.* Vīvĭdă quūm pōscās ĕpĭgrāmmătă, mōrtŭă pōnĭs Lēmmătă. *M.* (XI, 42). || *Vivant, en parlant d'un portrait.* Quāttŭŏr ārtĭfĭcēs, vīvĭdă sīgnă, bŏvēs. *Pp.* (II, 31, 8). Cūjŭs ădhūc vūltūm vīvĭdă cēră tĕnēt. *M.* (VII, 44). Vīvĭdă Mārtĭs ĭmāgŏ. *Cl.* Spīrāns, *qqf.* vērŭs. || *Vin fort.* Lārgĭŭs Æăcĭdēs vīvĭdĭūsquĕ mĕrūm. *M.* (VIII, 6, 12). SYN. Vălĭdūm, fōrtĕ, ācrĕ, rōbūstŭm. || — līttĕră. *Lettre forte.* Vīvĭdă nēc præsto ēst tŏtĭēs tĭbĭ, līttĕră nŏtă. *T. Maur.* (*Syll.* 985). SYN. Vĕgĕtă, fōrtĭs.

† Vīvĭfĭcātŏr, ōrĭs, *m.*, *et* Vīvĭfĭcātrīx, īcĭs, *f. Celui ou Celle qui vivifie.* Mōrtālēmquĕ dŏmūm vīvĭfĭcātŏr hăbēt. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1173). Hōc ēxplēsse ŏpĕrīs quōd grātĭă vīvĭfĭcātrīx. *Prosp.* (*Ingr.* II, 282).

† Vīvĭfĭcŏ, ās, ārĕ, *néol. Vivifier.* Āscræās dōnēc văgă gūrgĭtĕ vāllēs Vīvĭfĭcēt. *Avien.* (*Phæn.* 500). Īnfūndēndŏ Dĕūm mōrtālĭă vīvĭfĭcāntēm. *Prud.* (*Apoth.* 166). Ĕt rĕdĭt ēx tŭmŭlō vīvĭfĭcātŭs hŏmŏ. *Fort* (VII, 12, 46). SYN. Ănĭmŏ.

† Vīvĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui donne la vie.* Vīvĭfĭcō prīmūm cōrdī vītālĭă tēgmĕn Nātūrālĕ părānt. *Alc.* (I, 102). Vīvĭfĭcī flātŭs. *Juvc.* (IV, 800).

Vĭvĭscī, ōrŭm, *m. pl. Les Bituriges Vivisques, peuple Gaulois des bords de la Garonne.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Hæc ĕgŏ Vĭvīscā dūcēns ăb ŏrīgĭnĕ gēntĕm. *Aus.* (*Mos.* 438).

Vīvīscŏ. *Voy.* Vivesco.

Vīvŏ, ĭs, vīxī, vīctŭm, vīvĕrĕ, *n.* (*et qqf. act.*). *Vivre, être vivant, être en vie.* Nūnc vīvō, nĕque ădhūc hŏmĭnēs lūcēmquĕ rĕlīnquŏ. *V.* Tāntānĕ mē tĕnŭĭt vīvēndī, nātĕ, vŏlūptās? *Id.* Vīvĭt, ĕt ēst vītæ nēscĭŭs īpsĕ sŭæ. *O.* Vīvĕ, lĭcēt nōlĭs. *L.* SYN. Spīrŏ, rēspīrŏ. PPH. Sūm vīvŭs. Vītā *ou* lūcĕ frŭŏr Vītālēs aūrās cārpŏ, dūcŏ, trăhŏ. Dĭēm, lūcēm ădspĭcĭŏ. Lūmĕn vītālĕ vĭdĕŏ. Æthĕrĭā lūcĕ frŭŏr, vēscŏr. Vītālĭbŭs aūrĭs vēscŏr. VERS. Mŏdŏ vītă sŭpērsĭt. *V.* Dūm vītă mănēbăt. Dūm spīrĭtŭs hōs rĕgĕt ārtŭs. Quēm sī fātă vĭrūm sērvānt, sī vēscĭtŭr aūrā Æthĕrĭā, nĕque ădhūc crūdēlĭbŭs ōccŭbăt ūmbrīs. *Id.* Sīvĕ dĭēm vĭdĕăt, sīvĕ tĕgātŭr hŭmō. *O.* Sīc hăbĭtēs tērrās! sīc tē dēsīdĕrĕt æthēr! *Id.* Ănĭmām prōdūcĕrĕ rēbŭs Āfflīctīs. *L.* || *Vivre, passer sa vie.* Vīvās īn ămōrĕ jŏcīsquĕ. *H.* Măgnăquĕ pārs ănĭmæ, mēcūm vīxīstĭs, ămīcī. *O* Nēc tēcūm vīvĕrĕ pōssūm. *Id.* SYN. Dēgŏ, *qqf.* ăgŏ, ăgĭtŏ. PPH. Vītām, ævūm, ānnōs, ætātēm ăgŏ, ăgĭtŏ, dēgŏ, dūcŏ, trādūcŏ, ēxĭgŏ, trānsĭgŏ, pĕrăgŏ, cōnsūmŏ, dēcūrrŏ, trăhŏ, prōfĕrŏ, prōdūcŏ, prōtrăhŏ. Vītæ, ævī, ætātĭs tēmpŭs, tēmpŏră, spătĭūm ăgŏ, dūcŏ, etc. PHR. Vītām trāctābānt mōrĕ fĕrārŭm. *Lr.* Vītām rătĭōnĕ gŭbērnăt. *Id.* Hānc ōlīm vĕtĕrēs vītām cŏlŭērĕ Săbīnī. *V* Īllā mĭhī sēdēs; īllīc mĭhī cārpĭtŭr ætās. *Cat.* Fērrātūsque īn pīstrīno ætātēm cōntĕrās. *Pl.* || Vīvĕrĕ vītām, ānnōs, etc. Vīxī Ānnōs bīs cēntūm. *O.* Ō tū quām cŭpĭēs tēr vīvĕrĕ Nēstŏrĭs ānnōs! *M.* (XI, 56. Et *Tib.* II, 4, 46). Īllī ĕtĭām āltērnās sōrtītī vī-

vĕrĕ lūcĕs. (*Ciris*, 397.) Vīvāt Pācŭvĭūs, quæsō, vēl Nēstŏrĕ tōtūm. *J.* (12, 128). Plăcĭdāmquĕ cāstī Vīvĕrĕ pācĕm. *P. Nol.* (17, 256, discunt). *Voy. le suiv., et* Vita. || *Vivre, subsister.* Vīvĭt sĭlĭquīs ēt pānĕ sĕcūndō. *H.* Ēt vīvĕrĕ rāptō. *V.* Ārmēntāquĕ grāmĭnĕ vīvūnt. *O.* SYN. Vīctĭtō, vēscŏr, pāscŏr; ĕdō, etc. PPH. Vītām tŏlĕrō, sūstĭnĕō, sūstēntō, etc. *Voy.* Edo. || *Se comporter.* Vīxĭt ĭnæquālĭs, clāvum ūt mūtārĕt ĭn hōrās. *H.* Vīxĭt, dūm vīxĭt, bĕnĕ. *Ter.* (*Hec.* III, 5, 11). PPH. Mē hăbĕō *ou* gĕrō. || *Vivre (en langage philosophique), mettre la vie à profit, pratiquer la sagesse.* Ēmŏrī cŭpĭō. Priūs, quæsō, dīscĕ quīd sīt vīvĕrĕ. *Ter.* (*Heaut.* V, 2, 18). Ēt nūllō vōtōrūm fīnĕ bĕātī, Vīctūrōs ăgĭmūs sēmpĕr, nēc vīvĭmŭs ūnquăm. *Man.* (IV, 4). Cuī lĭcĕt ĭn dĭēs Dīxīssĕ : Vīxī. *H.* Nōn ēst, crēdĕ mĭhī, săpĭēntĭs dīcĕrĕ, Vīvām; Sērā nĭmĭs vīta ēst crāstĭnă : vīve hŏdĭē. *M.* (I, 16). Ēxĭgŭă pārs ēst vītæ quām nōs vīvĭmŭs. *Sen. phil.* (*Brev. Vit.* 2). || *Vivre, être immortel.* Vīvĕt ēxtēntō Prōcŭlējŭs ævō. *H.* Mĕă sēmpĕr glōrĭă vīvĕt. *Cic.* (ap. *Gell.* 15, 6). Vīvēnt fāctă dŭcis. (*Ad Liv.* 265.) Nōn prĕcŏr ūt vīvānt (scripta). *O. Voy.* Immortalis. || *Eccl. En parl. de la vie éternelle.* Scīt sē vīctūrūm quī vŏlĕt ēssĕ tŭŭs. *Drac.* (*Satisf.* 131). || *Durer, rester, être durable.* Tăcĭtūm vīvĭt sūb pēctŏrĕ vūlnŭs. *V.* Ālĭtūr vĭtĭūm vīvĭtquĕ tĕgēndō. *Id.* Vīvūnt ŏdĭa īmprŏbă. *St.* Aūstĕr Nōn pătĭtūr glăcĭēm rĕsŏlūtā vīvĕrĕ tērrā. *Petr.* (*Sat.* 137). SYN. Dūrō, mănĕō, pērmănĕō, rēstō, etc. || *Être, exister.* Ēcquĭs mē vīvĭt hŏdĭē fōrtūnātĭŏr? *Ter.* (*Eun.* V, 9, 1). Vīrtūtĕ dīxĭt vōs vīctōrēs vīvĕrĕ. *Pl.* (*Amph. prol.* 75). Rŭbĕrēs, Vīvĕrĕt ĭn tērrīs tē sī quĭs ăvārĭŏr ūnō. *H.* Sēd tu īnsūlsă măle ēt mŏlēstă vīvĭs. *Cat.* (10, 33). Jūrĭscōnsūltō, cuī vīvĭt ădūltĕră cōnjūx. *Aus.* (*Epig.* 89). SYN. Sŭm, ēxsīstō. || Vīvĕ, Vīvĭtĕ, etc. *Portez-vous bien, adieu; qqf. formule d'imprécation.* Vīvĕ vălēquĕ. *H.* Vīvĕ, văle, ēt tŏtĭdēm vēntūrōs cōngĕrĕ Jānōs. *Aus.* (*Epist.* 20, 13). Vīvās, ēt ōrĭgĭnĭs hūjŭs Gaūdĭă lōngă fĕrās. *J.* (8, 46). Cūm sŭīs vīvāt vălĕātquĕ mœchīs. *Cat.* (11, 18. Sic *Ter. And.* V, 3, 18). Vīvĭtĕ, sīlvæ. *V. Voy.* Vale. || Vīvĕrĕ Bācchānālĭă. *Vivre comme on vit pendant les bacchanales, dans les plaisirs.* Quī Cŭrĭōs sĭmŭlānt, ēt Bācchānālĭă vīvūnt. *J.* (2, 3. Cf. *Boet. Consol. phil.* 4, *prolog.* 5 : asinum vivit). || *Au parf. qqf. Être mort ou à la fin de sa carrière.* Vīxi, ēt quēm dĕdĕrāt cūrsūm fōrtūnă, pĕrēgī. *V.* Mŏdo ĕūm vīxīsse āĭēbānt. *Pl.* (*Most.* IV, 3, 10). Vīxīssĕ nĭmĭō sătĭū' st jām quām vīvĕrĕ. *Id.* (*Bac.* I, 2, 43). || *Être vivant, en parl. d'un portrait.* Pīctūrātūmquĕ mĕtāllīs Vīvĭt ŏpŭs. *Cl.* Phīdĭăcūm vīvēbăt ĕbŭr. *J.* (8, 103). SYN. Spīrō. *Voy.* Vivens.

Au pass. Vīxī Ānnōs bīs cēntūm; nūnc tērtĭă vīvĭtūr ætās. *O.* || *Ordint. unip.* Vīvĭtūr. *On vit.* Vīvĭtūr ēxĭgŭō mĕlĭŭs. *Cl.* Vīvĭtūr pārvō bĕnĕ. *H.* Vīvĭtūr ēx rāptō. *O.* Dĭē Ūnō plūs vīxī, mĭhī quām vīvēndūm fŭĭt. *Laber.* (ap. *Macr.* 2, 7). Āt bĕnĕ nōn pŏtĕrāt sĭnĕ pūrō pēctŏrĕ vīvī. *Lr.* (V, 18).

Vīvŭs, ă, ūm. *Vif, vivant.* Ō Lȳcĭdā, vīvī pērvēnĭmŭs... ūt, etc. *V.* Quĭă lædĕrĕ vīvōs Līvŏr ĕt īnjūstō cārpĕrĕ dēntĕ sŏlĕt. *O.* Ūrsōs Fērrĕ dŏmūm vīvōs īndīgnāntēsquĕ sŏlēbăt. *Id.* SYN. Vīvēns, spīrāns, *qqf.* vĭdēns, īncŏlŭmĭs; ănĭmātŭs, sŭpērstĕs. PHR. Vīvēntēs ănĭmās ĕt ădhūc sŭă mēmbră rĕgēntēs Īnfŏdĭt būstō. *L.* || *En parl. des chairs.* Vīscĕră vīvă trăhī. O. Vīvōs ĕt rōdĕrĕt ūnguēs. *H.* || *Des plantes.* Vīvăquĕ pēr rīmās prōcĕrăquĕ sūrgĭt ărūndō. *O.* Stāgnī... ūltĭmă vīvō Cēspĭtĕ cīngūntūr. *Id.* Ēt vīvă sŭā plāntārĭă tērrā. *V.* || *Du feu, de la chaleur : Allumé, brûlant, chaud, vif.* Vīvæ lūcērnæ. *H.* Ārtŭs, Sī quĕăt, īn vīvūm tēntēt rĕvŏcārĕ călōrēm. *Ov.* Ēt vīvō tentāt prævērtĕre ămōrĕ (animos). *V.* || *Des eaux.* Spēlūncæ vīvīquĕ lăcūs. *V.* Īn vīvō prōlŭĕ rōrĕ mănūs. *O.* Vīvī fōntēs. *Id.* || *Des roches.* Vīvōquĕ sĕdīlĭă sāxō. *V.* Lăquĕātăquĕ pūmĭcĕ vīvō. *O.* || Ād vīvūm. *Jusqu'au vif.* Āltĭŭs ād vīvūm pērsēdĭt. *V.* || *Qui vit dans le souvenir.* Vīvūsquĕ pĕr ōră fĕrĕtūr. *V.* Cūjūs fāctă vīvă nūnc vĭgēnt. *Næv.* (ap. *Gell.* 6, 8). SYN. Sŭpērstĕs. *Voy.* Immortalis. || *Vivant, en parlant d'un portrait.* Vīvōs dūcēnt dē mārmŏrĕ vūltūs. *V.* Vărĭīsquĕ mĕtāllă Vīvă mŏdīs. *St.* SYN. Vīvēns, spīrāns. || *Animé, vigoureux.* Sī quĭd ĕt ĭn nōbīs vīvī fŭĭt āntĕ vĭgōrĭs. *O.* SYN. Vīvĭdŭs. || — ārgēntūm. *Voy. ce mot.* || — sūlfŭr. *Soufre brut.* (*Virg. G.* III, 449; *Ov. Fast.* IV, 739.)

Vīx, *adv. Avec peine, difficilement.* Vīx mē cōntĭnĕō quīn īnvŏlem ĭn căpīllūm. *Ter.* (*Eun.* V, 2, 20). Vīx cōmprĭmōr quīn, etc. *Pl.* (*Most.* I, 3, 46). Quīn ĕtĭām cōrpūs, mātrī vīx vīxquĕ rĕmīssūm, Ēxsĕquĭīs cărŭīt, Līvĭă, pænĕ tŭīs. (*Ad Liv.* 167.) SYN. Ægrĕ, dīffĭcūltĕr. PPH. Nōn bĕnĕ. || Vīx ēst. *Il est très-difficile.* Pĕrĕām, nĭsī dīcĕrĕ vīx ēst. *O.* || *A peine.* Vīx Prĭămūs tāntī, tōtăquĕ Trōjă fŭĭt. *O.* Vīx dŭŏ trēsvĕ mĭhī dē tōt sŭpĕrēstĭs ămīcī. *Id.* || *Ordint. Pour marquer le temps, et suivi de* Quum *ou de* et. *A peine... que.* Vīx ē cōnspēctū Sĭcŭlæ tēllūrĭs ĭn āltūm Vēlă dăbānt lætī. *V.* Vīx ĕă fātŭs ĕrăt. Vīx prīmōs ĭnŏpīnă quĭēs lāxāvĕrăt ārtūs, Ēt sŭpĕr īncūmbēns, etc. *Id.* Vīx bĕnĕ dēsĭĕrăt. *O.* Ēxspēctātă dĭū vīx tāndēm lūmĭnă tōllĭt. *Catul.* (62, 3). SYN. Vīxdūm. PPH. Nōn bĕnĕ.

Vīxdŭm, *adv. Comme le précéd.* Vīxdūm dīmĭdĭūm dīxĕram : īntēllēxĕrăt. *Ter.* (*Ph.* IV, 2, 4). Vīxdum īgnĕă mōntēm Tŏrsĭt hĭēms, jāmque ēōās cĭnĭs īndŭĭt ūrbēs. *V. Fl.* Vīxdum ōră nŏvă mūtāntĕ jŭvēntā. *St.* (*Id. Silv.* I, 2, 229; *Th.* VI, 469. Quod agnoscitur a *Char.* 168).

Vīxĕt, *sync. de* Vixisset. Vīxēt cuī vītām dĕŭs aūt sŭă dēxtră dĕdīssēt. *V.*

Vīxi, *parf. de* Vivo.

Vīxtī, *sync. de* Vixisti. Jūlĭă dūm vīxtī, pātrī sūspīrĭă. (*Anth.* II, p. 196.)

Vōbīs, *dat. et abl. de* Vos.

Vōbīscūm. *Avec vous.* Quīd mĭhĭ vōbīscum ēst, īnfēlīx cūră, lĭbēllī? *O.* Vōbīscum ēst Ĭŏlē. *Pp.* (II, 28, 51. Et *Pl. Mil.* II, 5, 33.)

Vŏcăbŭlūm, ī, *n. Mot, terme.* Quæ nūnc sūnt ĭn hŏnōrĕ vŏcābŭlă. *H.* Īmpōnēns cōgnātă vŏcābŭlă rēbūs. *Id.* SYN. Vērbūm, dīctūm, dīctĭō. || *Nom.* Tū mĭhĭ jūnctă tŏrō, mĭhĭ jūnctă vŏcābŭlă sūmēs. *O* SYN. Nōmĕn.

Vōcālĭs, ĕ. *Qui a de la voix, retentissant; qui a un son ou une voix agréable.* Nūnc tē vōcālēs īmpēllĕrĕ pōllĭcĕ chōrdās. *Tib.* (II, 5, 3). Cārmĭnĕ vōcālī clārūs cĭthărāquĕ Phĭlāmmōn. *O.* Ūndĕ vōcālēm tĕmĕre īnsĕcūtæ Ōrphĕă sīlvæ. *H.* SYN. Sŏnāns, sŏnōrŭs, ārgūtŭs, *qqf.* lŏquāx. || *Parlant, doué de la parole; qui trouve la parole.* Fātăquĕ vōcālēs præmŏnŭīssĕ bŏvēs. *Tib.* (II, 5, 78). Vōcālēmquĕ sŭā tērrām Dōdōnĭdă quērcū. *O.* Mŏnĭtūsquĕ dătōs vōcālĭbūs āntrīs. *St.* || *Qqf. Qui donne de la voix.* Ēt dē Pĭĕrĭīs vōcālēm fōntĭbūs ūndām. *St.* || *f.* Vōcālĭs (*s.-ent.* littera). *Voyelle.* Nēc mĭnŭs vōcālĭs ūnă sī sĕquātūr hānc, pŏtēst. *T. Maur.* (*Syll.* 469). || *Adj. De voyelle.* Īmō sī nūnc Ū pŭtāmŭs ēssĕ vōcālĭs sŏnī. *T. Maur.* (*Syll.* 476).

† Vŏcāmĕn, ĭnĭs, *n. Comme* Vocabulum. Bācchī nōmĭne ăbūtī Māvōlt, quām lătĭcĭs prŏprĭūm prōfērrĕ vŏcāmĕn. *Lr.* (II, 655). Āntīquæque ūrbī prŏprĭūm pŏsŭērĕ vŏcāmĕn. (*Epithal. Laurent. et Mar.* vs. 19.)

Vŏcātĭō, ōnĭs, *f. Invitation.* Quærūnt īn trĭvĭō vŏcātĭōnēs. *Cat.* (47, 8).

Vŏcātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui appelle.* Āltēr vŏcātŏr gēntĭŭm. *Prud.* (*Peri.* 2, 460). || *Celui qui était chargé d'inviter.* Jām dīcēs mĭhĭ : Vāpŭlēt vŏcātŏr. *M.* (VII, 85).

Vŏcātŭs, ă, ŭm. *Appelé.* Quāndŏ vŏcātŭs ădēst călĭdæ gĕlĭdæquĕ mĭnīstĕr. *J.* (5, 63). || *Convoqué.* Cōncĭlĭūmquĕ vŏcāt : tĕnŭīt mŏră nūllă vŏcātōs. *O.* || *Invité.* Vēnĭt ăd ēxĭgŭās tūrbă vŏcātă dăpēs. *O.* (Et *Mart.* XI, 66). || *Invoqué.* Sī vŏcātă pārtŭbŭs Lūcīnă vērīs ădfŭĭt. *H.* || *Nommé.* Īpsĭŭs ĕōdem ăvŭs ēst vŏcātŭs nōmĭnĕ. *Pl.* (*Men. prol.* 44).

Vŏcātŭs, ūs, *m. Invocation, vœu.* Ō nūnquām frūstrātă vŏcātŭs Hāstă mĕōs! *V.* || *Dénomination.* Īllĕ vŏcātū Cōnsūltīsquĕ Pĭūs, nōmĕn hăbēns mĕrĭtī. *Aus.* (*Cæs.* 16).

Vōcĭfĕrātĭō, ōnĭs, *f. Vociférations.* Quāntā vōcĭfĕrātĭōnĕ fērvĭtŭr! heī mĭsĕræ mĭhĭ! *Afran.* (ap. *Non.* 10, 8). Quĭd ēnsĭs īstĕ? quĭdvĕ vōcĭfĕrātĭō? *Sen.* (*Hip.* 1157). *Voy.* Clamor.

Vōcĭfĕrŏr, ārĭs, ārī, *d. Crier, proclamer.* Nām sĭmŭl āc rătĭō tŭă cœpĭt vōcĭfĕrārī Nātūrām rērŭm. *Lr.* (III, 14). Rēs īpsăquĕ pĕr sē vōcĭfĕrātŭr. *Id.* (II, 1051). SYN. Clāmŏ, prōclāmŏ. || *Vociférer.* Tālĭă vōcĭfĕrāns. *V.* SYN. Clāmŏ, īnclāmŏ, tŏnŏ, īntŏnŏ. PPH. Ōrĕ īntŏnŏ. || *Retentir, résonner.* Ærăquĕ quæ claūstrīs rēstāntĭă vōcĭfĕrāntŭr. *Lr.* (II, 450).

Vŏcĭtŏ, ās, ārĕ, *fréq. du suiv.* Quŏd pătrĭō vŏcĭtāmŭs nōmĭnĕ fūlmĕn. *Lr.* (VI, 298). Quās nōstrī sēptēm sŏlĭtī vŏcĭtārĕ Trĭōnēs. *Cic.* (*N. D.* 2, 43). Vēl Nēptūnūm vŏcĭtāntēs Ōcĕănūm. *Prud.* (*Sym.* I, 301). Vŏcĭtātă Pălātĭă rēgī. *Sil.*

Vŏcŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Appeler qqn par son nom.* Quĭs vŏcăt? quĭs nōmĭnăt mē? *Pl.* (*Curc.* II, 3, 24). Mœstūsquĕ Crĕūsăm Nēquīcquam īngĕmĭnāns ĭtĕrūmque ĭtĕrūmquĕ vŏcāvī. *V.* Nōmĭnĕ Dīdŏ Sæpĕ vŏcātūrŭm. Nōmĭnĕ quēmquĕ vŏcāns. *Id.* SYN. Nōmĭnŏ, āppēllŏ (as), īnclāmŏ, clāmŏ, cĭĕŏ, dīcŏ, nūncŭpŏ, *qqf.* ādvŏcŏ, ēvŏcŏ, prōvŏcŏ, ēxcĭtŏ, ārcēssŏ, āccĭŏ. PPH. Nōmĭnĕ vŏcŏ, nūncŭpŏ *ou* clāmŏ. Vōcĕ vŏcŏ, nōmĭnŏ, ārcēssŏ. Nōmĕn vŏcŏ *ou* clāmŏ. Ōrĕ, clāmōrĕ vŏcŏ. *Voy.* Nomino. || *Convoquer.* Cōncĭlĭūmquĕ vŏcăt. *O.* Cŏmĭtēsquĕ vŏcŏ, rĕpĕtōquĕ cārīnăm. *O.* SYN. Cōnvŏcŏ. || *Invoquer.* Pātrĭōsquĕ vŏcāvĭt Vōcĕ dĕōs. *V.* Vōcĕ vŏcāns Hĕcătēn cœlōque Ĕrĕbōquĕ pŏtēntĕm. *Id.* Tūm gĕnĕrōsă vŏcēs fēcūndæ sīdĕră Lēdæ. *O.* SYN. Īnvŏcŏ, cĭĕŏ, etc. || *Implorer.* Vōtīsquĕ vŏcāvĕrĭs īmbrĕm. *V.* SYN. Ōrŏ, īmplōrŏ, rŏgŏ, etc. || *Au fig. Appeler, reclamer.* Vŏcăt lābŏr ūltĭmŭs ŏmnes. *V.* Quō dūră vŏcăt Fōrtūnă, sĕquāmŭr. *Id.* Quōquĕ vŏcānt flūctūs, hāc tĭbĭ rēmŭs ĕăt. *O.* Quō vŏcăt īră, sĕquēmŭr. Quŏd nĭsĭ tē nōmĕn tāntum ăd mājōră vŏcāssĕt. *Id.* SYN. Rĕquīrŏ, pōscŏ, rĕpōscŏ, cŏmpēllŏ (is), ēxcĭtŏ. || — Īn crīmĕn, īn jūdĭcĭŭm. *Accuser, mettre en jugement.* Īnquĕ nŏvūm crīmĕn cārmĭnă nōstră vŏcăt. *O.* Ūt sūb jūdĭcĭūm sĭngŭlă vērbă vŏcĕm. *Id.* SYN. Ăgŏ. || — Īn pārtĕm. *Appeler au partage.* Īpsūmquĕ vŏcēmŭs Īn pārtĕm prædāmquĕ Jŏvĕm. *V.* || — ăd cœlŭm. *Élever jusqu'au ciel.* Ăd cœlūm lĕpĭdō vŏcārĕ vērsū. *Cat.* (6, 16). || *Forcer de venir.* Prīmă vŏcās tārdōs sūb jŭgă pāndă bŏvēs. *O.* Ōmnĭă sūb lēgēs Mōrs vŏcăt ātră sŭās. (*Ad Liv.* 360.) SYN. Cŏmpēllŏ (is), ăgŏ, trūdŏ. || *Inviter à dîner.* Spătĭum āppărāndīs nūptĭīs, Vŏcāndī, sācrŭfĭcāndī dăbĭtŭr paūlŭlŭm. *Ter.* (*Ph.* IV, 4, 20). Ăd cœnām Sĕlĭūm tū, rŏgŏ, Taūrĕ, vŏcā. *M.* (II, 14, 18). SYN. Īnvītŏ. || *En gén. Inviter.* Vēntūs tŭă vēlă vŏcārĕt. *O.* Quæ mē sŏlūtō pēctŏre ăd stŭdĭūm vŏcēnt. *Ph.* Āt sēdārĕ sĭtīm flŭvĭī fōntēsquĕ vŏcābānt. *Lr* (V, 943). || *Appeler, nommer, donner un nom.* Cōnjŭgĭūm vŏcăt : hōc prætēxĭt nōmĭnĕ cūlpăm. *V.* Quāntŭlăcūmque ēstĭs, vōs ĕgŏ māgnă vŏcŏ. *O.* Nūnc quŏquĕ tē cĕlĕbrānt, Ēlĭcĭūmquĕ vŏcānt. *Id.* SYN. Dīcŏ, nōmĭnŏ, nūncŭpŏ, nōmĭnĭtŏ, vŏcĭtŏ. VERS. Rōmānōsque sŭō dē nōmĭnĕ dīcĕt. *V.* Ænĕădāsquĕ mĕō nōmĕn dē nōmĭnĕ fīngŏ. Nāvĭtă tūm stēllīs nŭmĕrōs ēt nōmĭnă fēcĭt. Sīc Hōs nōmĭnĕ dīcūnt. Ēt gēntī nōmēn dĕdĭt. *Id.* Dĕdĕrātquĕ vŏcābŭlă tērrīs. *Sil.* Quō nōs vŏcābĭs nōmĭnĕ? *Pl.*

Au pass. Vŏcŏr. *Être appelé; être invoqué.* Ālĭă ēx ălĭīs īn bēllă vŏcāmŭr. *V.* Nēc Lūcīnă pŏtēst părĭēntĭs vōcĕ vŏcārī. *O.* Vŏcābĭtŭr hīc quŏquĕ vōtīs. *V.* || *Être nommé, être dit.* Nĕque ĕnĭm, fīnītō mārtĕ, vŏcāndŭs Hōstĭs ĕs. *O.* SYN. Nōmĭnŏr, dīcŏr, nūncŭpŏr, aūdĭŏ, etc. *Voy.* Nominor.

Vŏcōnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Vīctōrĭs tōrmēntūm dūlcĕ Vŏcōnī. *M.* (VII, 28).

Vŏcōntĭī, ōrŭm, *m. pl. Les Voconces, un peuple Gaulois entre le Rhône et la Durance.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Jām făcĭlēs cāmpōs, jām rūră Vŏcōntĭă cārpĭt. *Sil.*

Vōcŭlă, æ, *f., dimin. de* Vox. *Mots prononcés tout bas.* Ō ŭtĭnām trājēctă căvā mĕă vōcŭlă rīmā! *Pp.* (I, 16, 27). || *Petit mot, monosyllabe.* Ē quæ sĕquĭtŭr, vōcŭlă dīssŏna ēst prĭōrĭs. *T. Maur.* (*Litt.* 32).

Vŏgĕsŭs, Vŏsăgŭs *et* Vŏsĕgŭs, ī, *m. Les Vosges, chaîne de montagnes à l'Orient de la Gaule; cette montagne était révérée comme une divinité.* Cāstrāquĕ quæ Vŏgĕsī cūrvām sŭpĕr ārdŭă rūpĕm. *L.* Ārdēnnæ ān Vŏsăgī cērvī, căpræ,... ūrsī Cædĕ săgīttĭfĕrā sīlvă frăgōrĕ tŏnăt. *Fort.* (VII, 4, 19).

Vŏlă, æ, *f. Paume de la main.* Nūnquĭd mănŭs ărtĭcŭlātīm Ēst dīgēstă dĕī? nūnquĭd vŏlă? nūnquĭd ĕt ūnguēs? *Prud.* (*Apoth.* 864). Tām fīlō tĕnŭī trăhēns Quŏd strīngī nĕquĕăt vŏlā. *T. Maur.* (*Præf.* 25). || 2. Vŏlă. *Nom de ville. Voy.* Bola.

† Vŏlābĭlĭs, ĕ. *Qui vole (en courant).* Cērvūm quī vŏlābĭlĕm cūrrēns Spărō... trājēcĭt. *Varr.* (ap. *Non.* 18, 8).

† Vŏlăm, *arch. pour* Velim. Scīrĕ vŏlăm, quāntūm sīmplēx hĭlărīsquĕ nĕpōtī Dīscrĕpĕt. *H.* (*Epist.* II, 2, 193. Adde *Lucil.* ap. *Non.* 7, 88).

Vŏlānĕrĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Scūrră Vŏlānĕrĭŭs. *H.*

Vŏlāns, tĭs. *Volant.* Īpsă sŭb ōră vĭrī cœlō vēnērĕ vŏlāntēs. *V.* SYN. Vŏlĭtāns, vĕnĭēns. PPH. Ālĭs, pēnnĭs ăllāpsŭs, lāpsŭs, dēlāpsŭs, dēlātŭs, āblātŭs. PHR. Hūc lĕvĭbŭs cōrnīx pēnnīs dēlāpsă pĕr aūrās Vēnĭt. *O.* Cœlōque īnvēctŭs ăpērtō. *V.* Cĕlĕrīquĕ fŭgā sūb sīdĕră lāpsæ. *Id.* Spērnĭt hŭmūm fŭgĭēntĕ pēnnā. *H.* || *f. pl. Oiseaux.* Quām sŭpĕr haūd ūllæ pŏtĕrānt īmpūnĕ vŏlāntēs. *V.* Ēt cōrpŏră cūnctă vŏlāntŭm. *Lr.* (II, 1081). *Voy.* Avis. || *Au fig.* Hōstĭs ĕquō pōllēns lōngēquĕ vŏlāntĕ săgīttā. *O.* Jăcŭlīs fērrōquĕ vŏlāntī. *L.* Cūrās lăquĕātă cīrcŭm Tēctă vŏlāntēs. *H.* Fērrĕt hĭēms cūlmūmquĕ lĕvĕm stĭpŭlāsquĕ vŏlāntēs. *V.* Cūrrūs ăgĭtārĕ vŏlāntēs. Pĕlăgōquĕ vŏlāns dă vēlă pătēntī. *Id.* *Voy.* Volatilis, Celer.

Vŏlātērræ, ārŭm, *f. pl. Volaterre, ville d'Étrurie.* || — ānŭs, ă, ŭm. Īn Vŏlātērrānūm, vērō Vădă nōmĭnĕ, trāctūm Īngrēssŭs. *Rutil.* (1, 453).

Vŏlātĭcŭs, ă, ŭm. *Comme le suiv.* Ăn, ōbsĕcro, ūsquām sūnt hŏmĭnēs vŏlātĭcī? *Pl.* (*Pœn.* II, vs. 29).

Vŏlātĭlĭs, ĕ. *Qui a des ailes, ailé, volant.* Pēr Vĕnĕrēm jūrō pŭĕrīquĕ vŏlātĭlĭs ārcūs. *O.* Līquĭtquĕ vŏlātĭlĕ fērrŭm. *V.* SYN. Ālĕs, ālātŭs, ālĭgĕr, etc. *Voy.* Alatus. || *Absolt. En parl. des dieux et des héros qui ont des ailes* (*Mercure, Persée, etc.*). Āddĕ hūc plūmĭpĕdēs vŏlātĭlēsquĕ. *Cat.* (55, 27). || *Au fig Qui s'envole, qui s'enfuit, rapide.* Lābĭtŭr ōccŭltē

fāllītquĕ vŏlātĭlĭs ǣtās. *O.* Mĭnŭītquĕ vŏlātĭlĕ tēmpŭs. *Columban.* (*Epist.* vs. 68). *Voy.* Celer.

Vŏlātŭs, ūs, *m. Vol des oiseaux.* Nōn sī Pēgăsēō fĕrār vŏlātū. *Cat.* (55, 24). Sīc cĕlĕrī mīssō prǣcēps pĕr ĭnānĕ vŏlātū (aquila). *O.* Cĕlĕrī jām Fāmă vŏlātū. *Cl.* SYN. Lāpsŭs, ālæ, pēnnæ. EP. Āĕrĭŭs, aūdāx, cēlsŭs, sūblīmĭs, văgŭs, ăgĭlĭs, cĕlĕr, cĭtŭs, pērnīx, prǣpĕs, prǣcēps, strīdēns, trĕpĭdŭs. PPH. Āĕrĭŭs *ou* vŏlŭcĕr cūrsŭs, lāpsŭs. Lĭquĭdŭs cūrsŭs, mĕātŭs. || *Au fig. Course rapide.* Cāmpūmquĕ vŏlātū Quūm răpŭĕrĕ (Autololes). *Sil.* Lūcēm īnsŏlĭtām mīrāntŭr ĕquī, trĕpĭdōquĕ vŏlātū. *Cl.* SYN. Cūrsŭs, īmpĕtŭs, fŭgă.

Vōlcæ, ārŭm, *m. pl. Les Volques, peuple celtique, dans la Narbonaise.* Pĕr ĭnhōspĭtă rūră Vōlcārūm pŏpŭlātŭr ĭtĕr. *Sil.* Ūsque īn Tēctŏsăgōs, prīmǣvō nōmĭnĕ Vōlcās. *Aus.* (*Cl. Urb.* 13, 9).

Vōlcānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Mart.* V, 7, 5.) || *Vulcain. Voy.* Vulcanus.

Vŏlēmă, ōrŭm, *n. pl. Sorte de grosse poire.* Crūstŭmĭīs Sȳrĭīsquĕ pĭrīs, grăvĭbūsquĕ vŏlēmīs. *V.*

Vŏlēns, tĭs. *Qui agit de bonne volonté.* Īpsa aūtēm măcĭē tĕnŭānt ārmēntă vŏlēntēs. *V.* Ănĭmīsquĕ vŏlēntĭbŭs. *Id.* Spōntĕ sŭā prŏpĕrānt : lăbŏr ēst ĭnhĭbērĕ vŏlēntēs. *O.* Jām făcĭēs scĕlŭs Vŏlēns scĭēnsquĕ. *Sen.* (*H. Fur.* 1300). SYN. Spōntĕ, ūltrō. PPH. Nōn *ou* haūd īnvītŭs. *Voy.* Volo 2.

Vŏlēsŭs, ī, *m. Nom d'un puissant Sabin, souche de la famille Valéria.* Pōplĭcŏla, īngēntĭs Vŏlēsī Spārtānă prŏpāgŏ. *Sil.* Quōs Vŏlēsŭs pătrĭī cōgnōscāt nōmĭnĭs aūctŏr. *O.* (Et *Juv.* 8, 182).

Vōlgŭs, etc. *Voy.* Vulgus, etc.

Vŏlĭtāns, tĭs. *Voy.* Volito.

† Vŏlĭtātŭs, ūs, *m. Action de voltiger.* Strīdŭlă sīdĕrĕō vŏlĭtātū. *Fort.* (*V. S. M.* IV, 224).

Vŏlĭtŏ, ās, ārĕ, *n. fréq. de* Volo. Prōptĕr hŭmūm vŏlĭtāt, pōnītque īn sēpĭbŭs ōvă. *O.* Ātque hīc aūrātĭs vŏlĭtāns ārgēntĕŭs ānsĕr Pōrtĭcĭbŭs. *V.* Frōndēs vŏlĭtārĕ cădūcās. Mōrte ŏbĭtā quālēs fāma ēst vŏlĭtārĕ fĭgūrās. *Id.* || *Au fig.* Mūltă vĭrūm vŏlĭtāns dāt fōrtĭă cōrpŏră lētō (Turnus). *V.* Ceū quōndām tōrtō vŏlĭtāns sūb vērbĕrĕ tūrbŏ. *Id.* Pācātūm vŏlĭtānt pēr mārĕ nāvĭtæ. *H.* Quūr? vŏlĭtō vīvŭ' pĕr ōră vĭrūm. *Enn.* (ap. *Cic. Tusc.* 1, 15). Vīctōrquĕ vĭrūm vŏlĭtārĕ pĕr ōră. *V.*

Vōlnŭs. *Voy.* Vulnus.

1. Vŏlŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ, *n. Voler.* Dēsĕrĭt, ātque āltām sŭprā vŏlăt ārdĕă nūbēm. *V.* Haūd ălĭtĕr tērrās īntēr cœlūmquĕ vŏlābăt (Mercurius). *Id.* Pēr flōrēs ēt thȳmă sūmmă vŏlānt. *O.* Ā lævā mœstā vŏlāvĭt ăvĭs. *Id.* SYN. Vŏlĭtŏ, lābŏr, *qqf.* fĕrŏr, vĕnĭŏ, ĕŏ, āllābŏr, dēlābŏr, ēvŏlŏ, āvŏlŏ, ādvŏlŏ, dēfĕrŏr. PPH. Ālĭs *ou* pēnnīs vŏlŏ. Vŏlāns, vŏlātū fĕrŏr, fŭgĭŏ, vĕnĭŏ, ĕŏ. Pĕr aūrās, āĕră, ĭnānĕ vŏlŏ. Ālĭs, pēnnīs, vŏlātū fĕrŏr, aūfĕrŏr, āffĕrŏr, vĕhŏr. Aūrās, æthĕră, nūbĭlă, cœlūm sĕcŏ, scīndŏ, trānŏ, pērcūrrŏ ; ālīs sĕcŏ, etc. Rēmĭgĭō ālārūm ĕŏ, fĕrŏr. Vŏlātŭs tēntŏ, ēxērcĕŏ, ăgĭtŏ, cārpŏ. Pēnnās, ālās mŏvĕŏ, quătĭŏ, īmpēllŏ. Ālīs nītŏr. Ād cœlūm, ăd aūrās sūrgŏ, āssūrgŏ, mē tōllŏ. Pēnnīs mē tōllŏ, fĕrŏ, ērĭgŏ, lībrŏ. Ĭtĕr lĭquĭdūm cārpŏ, mōlĭŏr, tēntŏ. Pēnnīs vĭām sĕcŏ, cārpŏ. VERS. Gĕmĭnæ quūm fōrtĕ cŏlūmbæ Īpsă sūb ōră vĭrī cœlō vĕnĕrĕ vŏlāntēs. *V.* Tāntūm prōdīrĕ vŏlāndŏ. Pĕtĭērūnt æthĕră pēnnīs. Ēt tūrbĭdă trānăt Nūbĭlă. Ūmbræ ībānt tĕnŭēs. Īn cœlūm părĭbŭs sē sūstŭlĭt ālīs. Vŏlăt īllĕ pĕr āĕră māgnūm Rēmĭgĭo ālārūm. Prǣpĕtĭbŭs pēnnīs aūsŭs sē crēdĕrĕ cœlō. Īllă lĕvēm fŭgĭēns răptĭm sĕcăt āĕră pēnnīs. In sīlvām pēnnīs āblātă rĕfūgĭt. Mōx, āĕrĕ lāpsă quĭētō, Rādĭt ĭtĕr lĭquĭdūm, cĕlĕrēs nĕquĕ cōmmŏvĕt ālās. Āĕră pēr văcŭūm fĕrri, ātque āssūrgĕre īn aūrās. Quām sŭpĕr haūd ūllæ pŏtĕrānt īmpūnĕ vŏlāntēs Tēndĕre ĭtĕr pēnnīs. Quæcūmque īllă lĕvēm fŭgĭēns sĕcăt āĕră pēnnīs. Tōllūnt sē cĕlĕrēs, lĭquĭdūmquĕ pĕr āĕră lāpsæ. Dōmĭnī quūm dīvĭtĭs ǣdēs Pērvŏlăt, ēt pēnnīs ālta ātrĭă lūstrăt hĭrūndŏ. *Id.* Ārdŭă pēnnīs Āstră sĕquī. *O.* Pĕdĭbūs tēllūrĕ rĕpūlsā, Ārdŭŭs īn nūbēs ăbĭĭt. Ālīs Æthĕrĭās aūsūs jāctātĭs īrĕ pĕr aūrās. Āĕră cārpēbāt tĕnĕrūm strīdēntĭbŭs ālīs. Ēt quŏt ăvēs mōtīs nītāntŭr īn āĕră pēnnīs. Āĕrĭūm pērvŏlăt āltŭs ĭtĕr. Īngrĕdĭtŭr jāctātĭs æthĕră pēnnīs. Hūc lĕvĭbŭs cōrnīx pēnnīs dēlāpsă pĕr aūrās Vēnĭt. *Id.* Sūblīmēs răptīm pĕr ĭnānĕ vŏlātŭs Cārpĭt. *St.* Sūspēnsūm lībrāns mĕdĭa īntēr nūbĭlă cōrpŭs, Ēnāvĭt. *Sil. Voy.* Volans. || *En parl. des projectiles, des navires, etc.* ; *en gén. Aller rapidement.* Jāmquĕ făcēs ēt săxă vŏlānt. *V.* Īgnēs ād tēctă vŏlārĕ. *Id.* Vŏlăt īllūd ēt īncāndēscĭt ĕūndŏ (plumbum). *O.* Pōcŭlă mīssă vŏlānt. *Id.* Trānsvōrsōsquĕ vŏlārĕ pĕr īmbrēs fūlmĭnă cērnĭs. *Lr.* (II, 213). Līnquĭmŭs Ōrtȳgĭæ pōrtūs, pĕlăgōquĕ vŏlāmŭs. *V.* Vŏlăt vī fērvĭdŭs āxĭs. Vŏlăt văpŏr ātĕr ăd aūrās. *Id.* Ētrūscă prǣtĕr ēt vŏlātĕ līttŏră. *H.* Pāssū vŏlăt ālĭtĕ vīrgŏ. *O.* Mōrtĕ cărēns, văcŭām vŏlăt āltŭs īn aūrām Spīrĭtŭs. *Id.* Ēt sĕmĕl ēmīssūm vŏlăt īrrĕvŏcābĭlĕ vērbūm. *H.* SYN. Vŏlĭtŏ, fĕrŏr, cūrrŏ, ĕŏ, prŏpĕrŏ, fēstīnŏ. || † *Sortir rapidement.* Vŏlăt sānguĭs. *Cæcil.* (ap. *Non.* 2, 624).

2. Vŏlŏ, vīs, vŏlŭī, vēllĕ. *Vouloir, désirer.* Vīs ĕrgo īntēr nōs, quĭd pōssĭt ŭtērquĕ, vĭcīssīm Ēxpĕrĭāmŭr ? *V.* Lūdĕrĕ quæ vēllēm călămō, pĕrmīsĭt, ăgrēstī. Tērrārūmquĕ vĕlĭs cūrăm. *Id.* Quūm rīdĕrĕ vŏlēs Ĕpĭcūrī dē grĕgĕ pōrcŭm. *H.* Lĭcĕt, ŭt vŏlŏ, vīvĕrĕ. *Pers.* (5, 84). Nūnc āĕrĭī plāntārĭă vēllĕt Pērsĕŭs. *V. Fl.* SYN. Ōptŏ, cŭpĭŏ, dēsīdĕrŏ ; lĭbĕt, etc. *Voy.* Cupio. || Vĕlĭs nōlĭs, Vĕlĭt nōlĭt. *Bon gré, mal gré.* Tŭōquĕ trīstĭs fīlĭō, vĕlĭs nōlĭs. *M.* (VIII, 44). Fāmă, vĕlĭt nōlĭt, Būrdĭgălām rĕfĕrĕt. *Aus.* (*Prof.* 19, 4). Jām nĕcēsse ēst aūdĭās, Nōlĭs vĕlĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 170). || Nūnquĭd vīs? *formule. Voy.* Nunquis. || Tē vŏlŏ (*s.-ent.* convenire), *famil. J'ai un mot à vous dire.* Ădēsdūm : paūcīs tē vŏlŏ. *Ter.* (*And.* I, 1, 2. *Ib.* V, 3, 1 ; *Pl. Capt.* V, 2, 24). || Bĕnĕ vēllĕ (alicui). *Vouloir du bien.* Quĭd ăgĭt fīlĭŭs? Bĕnĕ vōlt tĭbĭ. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 36. Et *Ter. Heaut.* V, 2, 6). || *Infin. pris subst. Volonté.* Vēllĕ sŭūm cuīque ēst, nēc vōtō vīvĭtŭr ūnō. *Pers.* (5, 53). Sēd quĭă jam īn nōbīs ēt vēlle ēt nōllĕ crĕātum ēst. *Prosp.* (*Ing.* II, 135). SYN. Vŏlūntās. || *Ordonner.* Hōc vŏlŏ, sīc jŭbĕō : sīt prō rătĭōnĕ vŏlūntās. *J.* (6, 223). Jām făcĭām quōdcūmquĕ vŏlēs : tŭŭs ūsquĕ mănēbŏ. *Tib.* (IV, 13, 21). Pōnūntquĕ fĕrōcĭă Pœnī Cōrdă, vŏlēntĕ dĕō. *V.* Sī vŏlĕt ūsŭs. *H.* SYN. Jŭbĕŏ, etc. || *Permettre.* Hūnc lætūm Tȳrĭīsquĕ dĭēm Trōjāquĕ prŏfēctīs Ēssĕ vĕlīs. *V. Voy.* Permitto. || *Vouloir, chercher.* Frūstrāquĕ mălōrūm Vēllĕ fŭgām. *V.* Īnvĕnĭēs, vērē sī rĕpĕrīrĕ vŏlēs. *O.* SYN. Quærŏ. || *Méditer, préparer.* Lētum ūtrīquĕ vŏlēns. *St.* SYN. Mĕdĭtŏr, părŏ. || *Prétendre.* Sēque ōrtum āntīquā Teūcrōrum āb stīrpĕ vŏlēbăt. *V.* SYN. Cōntēndŏ. || Quĭd vūlt *ou* Quĭd sĭbĭ vūlt ? *Que signifie?* Quĭd sĭbi vūlt ? quārē fīt ŭt, etc. *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 303). Quĭd vūlt cōncūrsŭs ăd āmnēm ? *V.*

Vōlscē, *adv. En langue volsque. Voy. dans* Osce.

Vōlscēns, tĭs, *m. Nom de guerrier.* Īn sōlō Vōlscēntĕ mŏrātŭr. *V.*

Vōlscī, ōrŭm, *m. pl. Les Volsques, peuple du Latium.* Lĭgŭrēm, Vōlscōsquĕ vĕrūtōs. *V.* || — ŭs, ă, ŭm. *Des Volsques.* Vōlscă dē gēntĕ Cămīllă. *V.*

Vōlscŭlŭs, ă, ŭm, *dimin. du précéd.* Vōlscŭlŭ' pērdĭdĭt Ānxŭr. *Enn.* (ap. *Fest.* in v. *Anxur*).

Vōlsēllæ, ārŭm, *f. pl. Pince à épiler.* Pūrgēntquĕ

sĕvæ cānă lābră vŏlsēllæ. *M.* (IX, 28. Adde *Pl. Curc.* IV, 4, 21).

Vŏlsĭnĭī *ou* Vūlsĭnĭī, ōrŭm, *m. pl. Ville d'Étrurie.* Aūt pŏsĭtīs nĕmŏrŏsa īntēr jŭgă Vŏlsĭnĭīs. *J.* (3, 191). || — ĭēnsĭs, ĕ. *De Volsinies.* Nōrtĭă, tē vĕnĕrŏr, lārĕ crētŭs Vŏlsĭnĭēnsī. *Avien.* (ap. *Fabret.* p. 697, et in *Anth.* I, p. 57, probante *Borghes.*).

Vŏlsŭs. *Voy.* Vulsus.

Vŏlt, *arch. pour* Vult.

Vŏltŭr, Vŏltŭs, etc. *Voy.* Vultur, Vultus, etc.

Vŏlūbĭlĭs, ĕ. *Qui roule sur soi-même.* Īmpūbēsquĕ mănŭs mīrātă vŏlūbĭlĕ būxŭm. *V.* Īllĕ vŏlūbĭlĭbūs squāmōsōs nĕxĭbŭs ōrbēs Tŏrquĕt. *O.* Lābĭtŭr, ēt lābētŭr ĭn ōmnĕ vŏlūbĭlĭs ævŭm (amnis). *H.* Ēt prōcūrsŭs ĭtem īn prōclīvĕ vŏlūbĭlĭs ēxstăt. *Lr.* (II, 454). SYN. Vŏlvēns. || *Au fig.* Pāssĭbŭs āmbĭgŭīs Fōrtūnă vŏlūbĭlĭs ērrăt. *O. Voy.* Inconstans.

Vŏlūbĭlĭtās, ātĭs, *f. Facilité à rouler sur soi-même.* || *Rondeur; boule.* Īpsă vŏlūbĭlĭtās lībrātūm sūstĭnĕt ōrbĕm. *O.* Frāctă vŏlūbĭlĭtās căpĭtĭs. *Id.*

Vŏlŭcĕr, ŭcrĭs, ŭcrĕ. *Qui vole, ailé.* Hāc ēt tūnc fūscā vŏlŭcĕr dĕŭs ōbsĭtŭs ŭmbrā (scil. Mercurius). *St.* Æthĕrĭūm vŏlŭcrī quī pĕdĕ cārpĭt ĭtĕr. *O.* SYN. Vŏlāns, vŏlātĭlĭs, ālĕs, ālātŭs, etc. *Voy.* Alatus. || *Qui vole rapidement.* Sīve ĕgŏ pēr lĭquĭdūm vŏlŭcrī vĕhăr āĕră pēnnā. *Tib.* (IV, 1, 210). Vŏlŭcrī nōn sēgnĭŭs ālĭtĕ lūdĭt. *Ov.* || Vŏlŭcrĭs, ĭs, *f., et qqf.* Vŏlŭcĕr, ŭcrĭs, *m. Oiseau.* Āssuētæ rīpīs vŏlŭcrēs ēt flūmĭnĭs ālveō. *V.* Dīrārūm nīdīs dŏmŭs ōppōrtūnă vŏlŭcrūm. *Id.* Ēt prīmō sĭmĭlĭs vŏlŭcrī, mōx vērā vŏlŭcrĭs. *O.* Ūtquĕ Jŏvĭs vŏlŭcĕr, călĭdō quūm prōtŭlĭt ōvō Īmplūmēs nātōs. *L.* (IX, 902). Hīc vŏlŭcĕr ōmnī rēgnăt īn tērrā pŏtēns. *Sen.* (*Hip.* 186, de Amore). Hūnc, ŭbĭ tām tĕnĕrōs vŏlŭcrēs mātrēmquĕ pĕrēmĭt. *Cic.* (*Divin.* 2, 30). SYN. Ālĕs, ăvĭs. *Voy.* Avis. || Tўrrhēnæ vŏlŭcrēs. *Les Sirènes.* (*Stat. Silv.* V, 3, 82.) || *Aigles, étendards.* Lătĭæ fūlsērĕ vŏlŭcrēs. *L. Voy.* Aquila. || *Adj.* (*Flèche*) *qui vole.* Nōtō cĭtĭŭs vŏlŭcrīquĕ săgĭttā. *V.* Nām vŏlŭcrī fērrō tīnctĭlĕ vīrŭs ĭnēst. *Ov.* SYN. Vŏlāns, vŏlātĭlĭs. || *En gén. Qui s'élève en l'air, léger, rapide.* Ēxhālăt nĕbŭlām fūmōsquĕ vŏlŭcrēs. *V.* Vŏlŭcrēs dīvērbĕrăt aūrās (sagitta). Pār lĕvĭbŭs vēntĭs vŏlŭcrīquĕ sĭmĭllĭmă sōmnō. Vŏlŭcrēmquĕ fŭgā prævērtĭtŭr Hĕbrŭm. *Id.* Vŏlŭcrī frĕtă clāssĕ pĕrērrăt. Ēgĭt ĕquōs vŏlŭcrēmquĕ cŭrrŭm. *H.* Tēllūs quām vŏlŭcĕr Gĕnŭsŭs (circumit). *L.* Vŏlŭcĕr pĕr aūrās vēntŭs æthĕrĭās ăgĕt. *Sen.* (*Phœn.* 421). Quūm răptā vŏlŭcrī Trānsĭgĕrĕt cūrsū sŏnĭpēs cērtāmĭnă cāmpī. *Sil.* SYN. Lĕvĭs, cĭtŭs, cĕlĕr, etc. *Voy.* Celer.

Vŏlŭcrĭpēs, ĕdĭs. *Aux pieds légers, rapide, et au fig.* Fĕr hānc sălūtĕm præpĕs ēt vŏlŭcrĭpēs. *Aus.* (*Epist.* 21, 14). Ūt mŏrām vŏlŭcrĭpēs Hăbĕăt părūmpĕr... trĭmĕtrĭă. *Sid.* (*Ep.* IX, 15, 5).

Vŏlŭcrĭs, *f. Voy.* Volucer.

† Vŏlŭcrĭtĕr. *Rapidement.* Vīr stĕtĭt īncŏlŭmĭs fŭgĭēntĕ vŏlŭcrĭtĕr ŭmbrā. *Fort.* (*V. S. M.* III, 294).

Vŏlūmĕn, ĭnĭs, *n. Toute chose qui se roule, spirale, tour, rotation, ondulation, repli.* Saūcĭŭs āt sērpēns sĭnŭōsă vŏlūmĭnă vērsăt. *V.* Hūc īllūc vīnclōrum īmmēnsă vŏlūmĭnă vērsăt (de cæstibus). Sĭnŭētque āltērnă vŏlūmĭnă crūrŭm (equus). *Id.* Sīdĕrăque āltă trăhĭt, cĕlĕrīquĕ vŏlūmĭnĕ tŏrquĕt. *O.* Nīgrīquĕ vŏlūmĭnă fūmī Īnfĭcĕrĕ dĭēm. *Id.* Nŏctem ēt tĕnĕbrōsă vŏlūmĭnă tŏrquĕt (eurus). *St.* Cūrvātă vŏlūmĭnă gўrō. *Id.* SYN. Gўrŭs, glŏmĕrāmĕn, ōrbĭs, rŏtātŭs, spīră, *qqf.* sĭnŭs, glŏbŭs. || *Rouleau de papyrus ou de parchemin écrit, volume; en gén. Livre.* Pōntĭfĭcūm lĭbrōs, ānnōsă vŏlūmĭnă vātŭm. *H.* Sūnt quŏquĕ mūtātæ tĕr quīnquĕ vŏlūmĭnă fōrmæ. *O.* Ætērnō sĕd ĕrūnt tĭbĭ māgnă vŏlūmĭnă vērsū. *Tib.* (IV, 1, 34 Et *Mart.* V, 78, 25). SYN. Lĭbĕr, chārtă, cōdĕx. || *Masse ou nappe d'eau, vague, lame, flot.* Lōngō pĕr mūltā vŏlūmĭnă trāctū Æstŭăt ūndă mĭnāx. *L.* Nēc sĭnĭs ēx āltō grāndĕ vŏlūmĕn ăgī. *Rutil.* (1, 540).

Vŏlūmĭnōsŭs, ă, ŭm. *Sinueux, tortueux.* Āngŭēs cōrpŏrĭbūs vŏlūmĭnōsīs. *Sid.* (9, 76).

Vŏlūmnŭs, ī, *m. Nom d'une famille patricienne.* Lūcĭŭs īngĕntī Rōmānā stīrpĕ Vŏlūmnŭs. *Inscr.* (ap. *Mur.* III, p. 1744).

Vŏlūntās, ātĭs, *f. Volonté, désir, intention, dessein.* Hōc vŏlŏ, sīc jŭbĕō : sĭt prō rătĭōnĕ vŏlūntās. *J.* (6, 223). Hās pătĭtŭr pœnās pēccāndī sōlă vŏlūntās. *Id.* (13, 208). Ēt tŭă sī mĭhĭ cērtă vŏlūntās. *V.* Sĕd ĕnĭm dīvērsă vŏlūntās Ēst mĭhĭ. *O.* Ūt dēsĭnt vīrēs, tămĕn ēst laūdāndă vŏlūntās. *Id.* SYN. Ănĭmŭs, mēns, cŭpīdŏ, vōtŭm, ōptātŭm, plăcĭtŭm, stŭdĭŭm, cōnsĭlĭŭm, prŏpŏsĭtŭm. EP. Fīrmă, cōnstāns; dŭbĭă, vărĭă, mōbĭlĭs; cæcă, īgnōtă, sēcrētă. PHR. Vēllĕ sŭūm cuīque ēst. *Pers. Voy.* Cupio. || † Vŏlūntās cĭbī. *Appétit.* (*Juvc.* II, 675.) || — sŭprēmă, ūltĭmă. *Dernière volonté, testament.* Quām grăvĭtĕr fērrēt quŏd vŏlūntātēm sŭām Īntērprĕtārī nōn pŏtŭīssēnt Āttĭcī! *Ph.* || *Affection, bonne volonté.* Sŭpĕr ōmnĭă vūltūs Ăccēssērĕ bŏnī, nĕc ĭnērs paūpērquĕ vŏlūntās. *O.* Ērĭt ōffĭcĭōsă vŏlūntās. *Id.* Cœlĭcŏlūm nōbīs prōpēnsă vŏlūntās. *Sil.* Vŏlūntās vōstră si ād pŏētam āccēssĕrĭt. *Ter.* (*Phorm. prol.* 30). SYN. Stŭdĭŭm, bĕnĕvŏlēntĭă, făvŏr.

Vŏlūnx *ou* Vŏlūx, *m. Fils de Bacchus.* Ōccūmbĭs, gĕnĕrōsĕ Vŏlūnx. *Sil.* (V, 261. Qui est *Volux* apud *Sall. Jug.* 105, et *Prisc.* 656).

† Vŏlūp *et* Vŏlūpĕ, *n. indécl. Chose agréable, agrément, plaisir.* Hīc sĕnĕx, sī quĭd, clam ūxōrĕm, sŭo ănĭmō fēcĭt vŏlūp. *Pl.* (*Asin. Grex,* 1. Adde *Næv.* ap. *Char.* 213; *Enn.* ap. *Gell.* 12, 4). || Vŏlūpe ēst *ou* Vŏlūpēst. *Il est agréable.* Bĕnĕ fāctum ēt vŏlūpe ēst, hŏdĭĕ me hīs mŭlĭērcŭlīs Tĕtŭlīsse aūxĭlĭŭm. *Pl.* (*Rud.* IV, 1, 1. *Id.* passim; *Ter. Ph.* IV, 3, 5). Lūdūm dīscĭpŭlīs vŏlūpe ēst ūt prævĕăt īpsĕ. *Prud.* (*Peri.* 9, 41).

† Vŏlūptābĭlĭs, ĕ. *Agréable.* (*Pl. Epid.* I, 1, 19.)

Vŏlūptārĭŭs, ă, ŭm. *Agréable, réjouissant.* Nĕquĕdum ēxārŭi ēx āmœnīs rēbŭs ēt vŏl'ptārĭīs. *Pl.* (*Mil.* III, 1, 46). || *Homme voluptueux.* (*Pl. Men.* II, 1, 34.)

Vŏlūptās, ātĭs, *f. Plaisir, joie, jouissance, agrément.* Tāntănĕ mē tĕnŭīt vīvēndī, nātĕ, vŏlūptās? *V.* Nōn quĭă vēxārī quēmquam ēst jūcūndă vŏlūptās. *Lr.* (II, 3). Fīctă vŏlūptātĭs caūsā, sīnt prōxĭmă vērĭs. *H.* Ēst ĭn ăquā dūlcī nōn īnvĭdĭōsă vŏlūptās. *O.* Nūllī sīncēră vŏlūptās. Ēst mĕmĭnīssĕ vŏlūptās. *Id.* SYN. Lætĭtĭă, dēlĭcĭæ, gaūdĭŭm, gaūdĭă. EP. Blāndă, dūlcĭs, grātă, jūcūndă. PPH. Vītæ dūlcĭă, gaūdĭă. *Voy.* Gaudium. || Mĕă vŏlūptās. *V.* (Et *Pl. Truc.* II, 4, 2). SYN. Gaūdĭă. || *Plaisirs des sens, volupté.* Spērnĕ vŏlūptātēs : nŏcĕt ēmptă dŏlōrĕ vŏlūptās. *H.* Jŭvăt īncōncēssă vŏlūptās. *O.* Vīrtūti īnĭmīcă vŏlūptās. *Sil.* (Adde *Virg. G.* III, 130.) SYN. Lĭbīdŏ, lāscīvĭă, lūxŭrĭă, lūxŭrĭēs, dēlĭcĭæ, dūlcĭă. EP. Īnsĭdĭōsă, nōxĭă, vēsānă, īnsānă; tūrpĭs, fœdă, īnfāmĭs; brĕvĭs, flūxă, ĭnānĭs. PPH. Tūrpēs dēlĭcĭæ. Mălă gaūdĭă mēntĭs. Vŏlūptātĭs dēlĭcĭæ, blāndĭtĭæ, vĕnēnŭm, īnsĭdĭæ. || *La Volupté personnifiée.* Ōccŭpăt īndĕ prĭŏr, prōmīssīs fīsă, Vŏlūptās. *Sil.* (XV, 32. Conf. *Cic. N. D.* 2, 23). || † Vōlptās *ou* V'lūptās, *souv. disyll. dans les Comiques.* Căpĭūnt vōlptātēs, căpĭūnt rūrsūs mĭsĕrĭās. *Pl.* (*Amph.* III, 2, 58. Et *Ter. Heaut.* I, 2, 10). Nūnc quāndō vŏlŭīstī făcĕrĕ, făcĕ vōlptātī sīs ĭbŭs. *Pompon.* (apud *Non.* 8, 21).

† Vŏlūptŭōsŭs, ă, ŭm. *Voluptueux.* Cāntūs cœpĕrĭt, ēt vŏlūptŭōsām Scūrrārūm quĕrĭmōnĭām crēpārĕ. *Sid.* (*Ep.* VIII, 11, 50. *Id.* 23, 329).

Vŏlūsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Plēnī rūrĭs ēt ĭn-

fĭcĕtĭārŭm Ānnālēs, Vŏlŭsī, *Cat.* (36, 19). Quīs nēscĭt, Vŏlūsī Bīthȳnĭcĕ, quālĭă dēmēns, etc. *J.*(15, 1).

Vŏlŭsŭs, ī, *m. Nom de guerrier.* Tū, Vŏlūse, ārmārī Vōlscōrum ēdĭcĕ mānĭplīs. *V.*

Vŏlūtābrŭm, ī, *n. Bauge.* Sæpĕ vŏlūtābrīs pūlsōs sĭlvēstrĭbŭs āprōs Lātrātū tūrbābĭs ăgēns. *V.* Dēquĕ vŏlūtābrīs prĕtĭōsūm pōllŭĭt īgném. *Prud.* (*Apoth.* 907).

Vŏlūtŏ, ās, ārĕ. *Rouler, faire rouler.* Vēntŭs ăb ēxtrēmō pĕlăgūs sīc āxĕ vŏlūtĕt. *L.* Dīffĭcĭle ūt tōtō mōntĕ vŏlūtĕt ŏnŭs. *Pp.* (II, 17, 8, Sisyphus). Quīd tu īstūc cūrās, ŭbi ĕgo ōblĭnăr ātquĕ vŏlūtĕr ? *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 494). SYN. Vōlvŏ. *Voy. ce mot.* || *Au fig.* Īstă vŏlūtātŏs cērnūntūr cūnctă pĕr ānnōs. *Avien.* (*Phœn.* 904). Vōcēmque īnclūsă vŏlūtānt Lĭttŏră. *V.* Cæcă vŏlūtānt Mūrmŭră. *Id.* || — mēcŭm, mēntĕ, etc. *Rouler dans son esprit, méditer.* Tăcĭtŭs mēcum īpsĕ vŏlūtŏ. *V.* Sēcūmque ĭtă cōrdĕ vŏlūtăt. *Id.* Hæc tū me īnsĭmŭlās? nōnne ānte īn cōrdĕ vŏlūtās? *Lucil.* (ap. *Non.* 4, 495. Et *Lucr.* III, 241). || *Qqf. n. Se roulant* (*au partic. présent*). Ēt gĕnŭă āmplēxūs, gĕnĭbŭsquĕ vŏlūtāns, Hærēbăt. *V.* (*Æ.* III, 607. De quo *Char.* 233; *Diom.* 397. Expressit *Sedul.* III, 305).

Vŏlūtŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Volvo. *Roulé.* Ōpprēssō vīdĭt Thērōnĕ vŏlūtūm. *St.* Pēr sāxă vŏlūtŭs, Pūrĭŏr ēlēctrō cāmpūm pĕtĭt āmnĭs. *V.* Lăcrĭmæquĕ pĕr ōră vŏlūtæ. *Id.*

Vŏlūx. *Voy.* Volunx.

Vōlvŏ, ĭs, ī, vŏlūtŭm, vōlvĕrĕ. *Rouler, faire rouler, faire tourner.* Sīve īnstārĕ jŭgīs, ēt grāndĭă vōlvĕrĕ săxă. *V.* Vāstōs vōlvūnt ād lĭttŏră flūctūs. Flāmmārūmquĕ glŏbōs lĭquĕfāctăquĕ vōlvĕrĕ sāxă (de Ætna). *Id.* Nēc flāmmām vōlvēns ōrĕ Chĭmæră fĕrō. *Tib.* (III, 4, 86). SYN. Vŏlūtŏ, vērtŏ, vērsŏ, cōnvōlvŏ, tōrquĕŏ, cōntōrquĕŏ, rŏtŏ, cīrcŭmăgŏ, *qqf.* dēvōlvŏ. PPH. Īn gȳrūm, ĭn ōrbĕm tōrquĕŏ, vērsŏ, ăgĭtŏ. || *Rouler les yeux.* Hūc īllūc vōlvēns ŏcŭlōs. *V.* Ŏcŭlōs pēr sīngŭlă vōlvĭt. *Id.* || *Jeter par terre.* Sēmĭnĕcēs vōlvĭt mūltōs, aūt āgmĭnă cūrrū Prōtĕrĭt. *V.* SYN. Prōvōlvŏ, etc. *Voy.* Sterno. || *Dérouler un volume.* Tūm gĕnĭtōr vĕtĕrūm vōlvēns mŏnŭmēntă vĭrōrŭm. *V.* SYN. Ēvōlvŏ, vērsŏ. || *Au fig.* Ŭbī mīllĕ rŏtām vōlvĕrĕ pĕr ānnōs. *V.* Sīc vōlvĕrĕ Pārcās. Sīc fātă dĕūm rēx Sōrtītūr, vōlvĭtquĕ vĭcēs. *Id.* Cĕlĕrēmquĕ prōnōs Vōlvĕrĕ mēnsēs (lunam). *H.* || *Rouler dans son esprit, méditer.* Ēt vĕtĕrīs Faūnī vōlvĭt sūb pĕctŏrĕ sōrtĕm. *V.* Pēr nōctēm plūrĭmă vōlvēns. *Id.* SYN. Vŏlūtŏ, vērsŏ, ăgĭtŏ, mĕdĭtŏr, etc. || — vērbă. *Dire ou réciter sans s'arrêter.* Cārmēnquĕ măgĭcūm vōlvĭt. *Sen.* (*OEd.* 561). Plūrĭmă tūnc vōlvĭt spūmāntī cārmĭnă līnguā. *L.* || *n.* (*surtout au partic. présent*). *Être roulé, se rouler.* Flūctī crŭōrĭs vōlvĕrēnt mĭhĭ. *Att.* (ap. *Non.* 8, 37). Tārdăque Ēleūsīnæ mātrĭs vōlvēntĭă plaūstră. *V.* Vōlvēntĭbŭs ānnīs. *Id.* Vōlvēntĕ dĭē. *Sil. Voy.* Volutans.

Au pass. Vōlvŏr. *Être roulé, se rouler.* Nūnc pĭlă, nūnc cĕlĕrī vōlvĭtūr ōrbĕ trŏchŭs. *O.* Īlle īntĕr vēstēs ēt lævĭă pĕctŏră lāpsŭs Vōlvĭtūr (anguis). *V.* Lăcrĭmæ vōlvūntŭr ĭnānēs. *Id.* SYN. Vērsŏr, cīrcŭmăgŏr, etc. || *Tomber.* Ēxcŭtĭtūr prōnūsquĕ măgĭstēr Vōlvĭtūr īn căpŭt. *V.* Vōlvĭtŭr Eūrȳălŭs lētō. *Id.* *Voy.* Cado. || — āntĕ pĕdēs, ād gĕnŭă. *Tomber aux pieds.* Ēt Vĕnĕrĭs māgnæ vōlvĭtūr āntĕ pĕdēs. *Pp.* (III, 8, 12). Vōlvĕrĕr āntĕ pĕdēs. *L.* SYN. Ādvōlvŏr, etc. *Voy.* Genu. || *Être ballotté.* Ītălĭām sĕquĭmŭr fŭgĭēntem, ēt vōlvĭmŭr ūndīs. *V.* SYN. Jāctŏr, etc.

Vŏmānŭs, ī, *m. Rivière du Picenum.* Stātque hūmēctātă Vŏmānō Ādrĭă. *Sil.*

Vōmĕr *et* Vōmĭs, ĕrĭs, *m. Soc de la charrue.* Ēt sūlco āttrītūs splēndēscĕrĕ vōmĕr. *V.* Vōmĭs, ēt īnflēxī prīmūm grăvĕ rōbŭr ărātrī. Rŭtŭlōs ēxērcēnt vōmĕrĕ cōllēs. *Id.* Sārcŭlă nūnc, dūrūsquĕ bĭdēns ēt vōmĕr ădūncŭs. *O.* Saūcĭă vōmĕrĭbŭs. *Id.* EP. Fērrĕŭs, dūrŭs, ūncŭs, ōbtūsŭs, rĕtūsŭs. PPH. Ărātrī, vōmĕrĭs dēns, fērrūm. *Voy.* Aratrum. || *Au fig. Stylet pour écrire sur la cire.* Vērtāmŭs vōmĕrĕm Īn cērām, mūcrōnīque ărēmŭs ōssĕō. *Atta* (apud *Isid.* 6, 9. Vulgo *mucrone,* unde versum non eruunt).

Vŏmĭcă, æ, *f. Abcès.* Āffēctŭs vōmĭca ēt vūlnĕrĕ. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 902). Ēt phthĭsĭs, ēt vŏmĭcæ pūtrēs, ēt dīmĭdĭūm crūs. *J.* (13, 95. Et *Pl. Pers.* II, 5, 11). || † Vŏmĭcā. Vŏmĭcā quālĭs ĕrĭt, vĕl ēĭdēm prōxĭmă quædăm. *Ser. Sam.* (vs. 745).

Vōmĭs, ĕrĭs. *Voy.* Vomer.

Vŏmĭtŭm, ī, *n. Vomissement, ce qu'on vomit.* Nām vŏmĭtūm quīcūmquĕ sŭūm cănĭs ōrĕ rĕlāmbĭt. *Sedul.* (IV, 248). || *Terme injurieux.* Trĕbēllĭŭs... fēbrĭs, sĕnĭūm, vŏmĭtūm, pūs. *Lucil.* (ap. *Non.* 1, 1. Sic Codd. Nec mutandum in *vomitus*).

Vŏmĭtŭs, ūs, *m. Vomissement, action de vomir.* Pūlmōnĕum ĕdĕpōl nĭmĭ' vĕlīm vŏmĭtūm vŏmās. *Pl.* (*Rud.* II, 6, 26). Āt vŏmĭtūm rādīx nārcīssī pōtă mŏvēbĭt. *Ser. Sam.* (vs. 344). SYN. Naūsĕă. || *Terme injurieux.* Ābsōlve hūnc, quæsŏ, vŏmĭtūm. *Pl.* (*Most.* III, 1, 116). *Voy. le précéd.*

Vŏmŏ, ĭs, ŭī, ĭtŭm, ĕrĕ, *n. et act. Vomir.* Cōncĭdĭt, ēt mīxtūm spūmīs vŏmĭt ōrĕ crŭōrĕm. *V.* Ēt frūstă mĕrō glŏmĕrātă vŏmēntĕm. *O.* SYN. Ēvŏmŏ, rūctŏ, ērūctŏ, ējĭcĭŏ, ējēctŏ, ēgĕrŏ, ēmīttŏ, rējĭcĭŏ, rējēctŏ, prōvŏmŏ, rēddŏ, mīttŏ, *qqf.* naūsĕŏ, rĕvŏmŏ, rĕgĕrŏ, ēxspŭŏ, spŭŏ, spūtŏ. VERS. Sănĭem ērūctāns āc frūstă crŭēntō Pēr sōmnūm cōmmīxtă mĕrō. *V.* Crāssūmquĕ crŭōrĕm Ōre ējēctāntĕm. Vŏmēns călĭdūm dē pĕctŏrĕ flūmĕn. *Id.* Rĕsŭpīnŭs ărēnās Ējēctāt, flāmmāmquĕ fĕrō vŏmĭt ōrĕ Tȳphōeŭs. *O.* Rĕsĕrātō pĕctŏrĕ dīrās Ēgĕrēre īndĕ dăpēs. Cūmque ātrō mīxtōs spūtāntēm sānguĭnĕ dēntēs. *Id.* || *Au fig.* Ēt Tĭbĕrĭs flūmēn vŏmĭt īn mărĕ sālsŭm. *Enn.* (apud *Macr.* 6, 4). Mānĕ sălūtāntūm tōtīs vŏmĭt ædĭbŭs ūndăm (domus). *V.* Ūmbō vŏmĭt aūrĕŭs īgnēs. Stūppă vŏmēns tārdūm fūmŭm. *Id.* Pīnguēm nĕbŭlām vŏmŭērĕ lŭcērnæ. *Pers.* (5, 181). Ārmātæquĕ vŏmūnt strīdēntĭă tēlă fĕnēstræ. *St.* Dānŭbĭī tōtæ vŏmĕrēnt quūm prœlĭă rīpæ. *Cl.* || — vītăm. *Rendre l'âme.* Ībĭ sīt quŏquĕ vītă vŏmūndă. *Lr.* (VI, 829). SYN. Ēxhālŏ, ēxspīrŏ, rēddŏ, etc. || *Dire, débiter, chanter.* Āttĭŭs ēt quīdquīd Pācŭvĭūsquĕ vŏmūnt. *M.* (XI, 90). Cōncēptum īn lūcēm vŏmŭīstī nēctărĕūm mĕl. *Licent.* (*ad Augustin.* 148). SYN. Ēvŏmŏ, fūndŏ, etc.

Vŏpīscŭs, ī, *m. Celui de deux jumeaux qui naît seul viable.* || *Nom d'homme.* Cērnĕrĕ fācūndī Tībūr glăcĭālĕ Vŏpīscī. *St.*

Vŏrāgĭnōsŭs, ă, ŭm. *Plein de gouffres.* Dōrĭs Trīnăcrĭs, aūt vŏrāgĭnōsō Quæ vāllăt sălĕ Bŏspŏrūm Prŏpōntĭs. *Sid.* (23, 421).

Vŏrāgŏ, ĭnĭs, *f. Gouffre, trou, abîme.* Tūrbĭdŭs hīc cœnō vāstāquĕ vŏrāgĭnĕ gūrgēs Æstŭăt. *V.* Rūptōque īngēns Ăchĕrōntĕ vŏrāgŏ. *Id.* Jām Thēbæ jūxtaēt tĕnĕbrōsă vŏrāgŏ. *St.* SYN. Gūrgēs, bărăthrŭm, hĭātŭs. *Voy.* Gurges. || *Bourbier.* Fērrĕām ūt sŏlĕām tĕnāci īn vŏrāgĭnĕ mūlă. *Cat.* (17, 27). || *Au fig. En parlant d'un glouton.* Jāmquĕ fāmĕ pătrĭās āltīquĕ vŏrāgĭnĕ vēntrĭs Āttĕnŭārăt ŏpēs. *O. Voy.* Gurges.

Vŏrānŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Fūrquĕ Vŏrānŭs. *H.*

† Vŏrātŏr, ōrĭs, *m. Glouton.* Ēscīs vŏrātōr cāptŭs ēst. *Ennod.* (*Carm.* 16, 10).

Vŏrātŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Voro.

Vŏrāx, ācĭs. *Vorace, insatiable.* Plācārĕ vŏrācĭs Ēt mălĕ mōrātī pŏtĕrĭs jējūnĭă vēntrĭs. *O.* Quō cōpĭă

mājŏr Ēst dătă, plūră cŭpĭt, tūrbāquĕ vŏrācĭŏr īpsa ēst. *Id.* SYN. Gŭlōsŭs, ăvĭdŭs, hēllŭō, etc. *Voy.* Famelicus. || *Au fig. Qui engloutit.* Scȳllă vŏrāx. (*Ibis,* 385.) Ōmnĭă pōntŭs Haūrĭt sāxă vŏrāx. *L.* SYN. Ăvĭdŭs. || *Qui consume.* Flāmmă vŏrāx. *Sil.* SYN. Ĕdāx. || *Ruineux.* Hīnc ūsūră vŏrāx. *L.*

Vŏrŏ, ās, āvī, ātŭm, ārĕ. *Avaler.* Quænām bālænă mĕūm vŏrāvĭt vīdŭlŭm? *Pl.* (*Rud.* II, 6, 61). Mĕŭs hīc ēst, hāmŭm vŏrāt. *Id.* (*Curc.* III, vs. 61). Ăvĭdūm vŏrātă dēcĭpī scārŭm mŭscă. *M.* (V, 18). Ēffōssōs ŏcŭlōs vŏrĕt ātrō gūttŭrĕ cōrvŭs. *Cat.* (108, 5). SYN. Glūtĭō, dēglūtĭō, sōrbĕō. || *Dévorer, manger avec avidité.* Ĕdim, ātque āmbābūs mālīs ēxplētūs vŏrĕm. *Pl.* (*Trin.* II, 4, 73). Ōptĭmă sīlvārum īntĕrĕă pĕlăgīquĕ vŏrābĭt Rēx hōrŭm. *J.* (1, 135). Tū Lūcrīnă vŏrās, mē pāscĭt ăquōsă pĕlōrĭs. *M.* (VI, 11). Pŏpŭlīsquĕ vŏrāntĭbŭs aūctă, Rēddĭtăque ā cūnctīs, nōn ēst dătă cōpĭă mēnsīs. *Sedul.* (III, 217). SYN. Dēvŏrō, dēglūtĭō, sōrbĕō, ābsōrbĕō, ābsūmō, cōnsūmō, cōnfĭcĭō, hēllŭŏr, dēpāscŏr, pāscŏr, ĕdō, cŏmĕdō, māndō (is), *par ext.* lănĭō, lăcĕrō, dīlăcĕrō, dīlănĭō. VERS. Mĭsĕrōs mōrsū dēpāscĭtŭr ārtūs. *V.* Cănĭbūs dătă prædă Lătīnīs. Ātrō quūm mēmbră flŭēntĭă tābō Māndĕrĕt, ēt tĕpĭdī trĕmĕrēnt sūb dēntĭbŭs ārtūs. *Id.* Cŏrpŏrĕāsquĕ dăpēs ăvĭdām dēmērsĭt ĭn ālvŭm. *O.* Vīscĕră mōntānīs fērrĕt ĕdēndă lŭpīs. Cōrrĭpŭīt sērpēns, ăvĭdăque rĕcōndĭdĭt ālvō. *Id.* Ūt quōs dēmīsĭt vāstām Pŏlȳphēmŭs ĭn ālvŭm. (*Ibis,* 387.) Quĭdquĭd quæsīĕrăt, vēntrī dōnābăt ăvārō. *H.* Īpsūm cădăvĕr pābŭlum āccĭpĭānt fĕræ. *Sen.* Căpācĭs ālvī mērsĭt Tārtărĕō spĕcū. *Ph.* Ālvī căpācĭs prīmŭs haūrītūr spĕcū. *Prud.* Faūcēs īmplērĕ căpācēs. *Alc.* Faūcēs ēxsătŭrārĕ lŭpī. *Avian.* || *Au fig. Engloutir.* Tōrquĕt ăgēns cīrcum, ēt răpĭdŭs vŏrăt æquŏrĕ vōrtĕx. *V.* Āltērnāntĕ vŏrāns āltă Chărȳbdĭs ăquā. *Pp.* (II, 26, 54). Ūt fōssă rŭēntēs Ēxcĭpĕrĕt cŭnĕōs, ātque āgmĭnă mērsă vŏrārĕt. *Prud.* (*Psych.* 264). SYN. Haūrĭō, sōrbĕō, ābsōrbĕō, mērgō, dēmērgō, ŏbrŭō. || *Consumer.* Ēt vŏrăt hōs īpsōs flāmmă rŏgūsquĕ sĭnūs. (*Ad Liv.* 134.) Sēd vŏrăt (amor) tēctās pĕnĭtŭs mĕdūllās. *Sen.* (*Hip.* 282). SYN. Ābsūmō, ĕdō, ēxĕdō, cārpō. || — vĭăm. *Dévorer l'espace, faire promptement le chemin.* Quārē, sī săpĭēt, vĭām vŏrābĭt. *Cat.* (35, 7). || *Qqf. Mâcher.* Pāstīllōs Cōsmī lūxŭrĭōsă vŏrās. *M.* (I, 88). SYN. Māndō.

Vŏrŏcīngŭs, ī, *m. Localité dans l'Aquitaine.* Lāssūm tē Vŏrŏcīngŭs ŏbtĭnēbĭt. *Sid.* (24, 52).

Vōrsō, Vōrsōrĭă, Vōrsŭm, Vōrsŭs. *Voy.* Verso, etc.

Vōrtĕx, ĭcĭs, *m. Tournant d'eau, tourbillon, gouffre.* Ēt răpĭdŭs vŏrăt æquŏrĕ vōrtĕx. *V.* Ēt tōrtō vōrtĭcĕ tōrrēns. *Id.* Flūmĕn mĭnōrēs vōlvĕrĕ vōrtĭcēs. *H.* Vōrtĭcĭbūsquĕ frĕquēns ĕrăt ātque īmpērvĭŭs āmnĭs. *O.* Fŭrĭt ūndă sŏnōrīs Vōrtĭcĭbŭs. *Sil.* Ēmōvērĕ frĕtūm cōntōrtæ vōrtĭcĭs ūndæ. *L.* SYN. Æstŭs. EP. Tōrtŭs, cōntōrtŭs, præcēps, răpāx, răpĭdŭs, vĭŏlēntŭs. PPH. Ăquārŭm, ăquæ (*gén.*), ūndæ vŏlūbĭlĭtās. *Voy.* Gurges. (Plurimis locis confunduntur *Vortex* et *Vertex*, quæ primitus idem valebant.) || *Au fig. Gouffre, abîme.* Quā mĕdĭŭs pūgnæ vŏrăt āgmĭnă vōrtĕx. *Sil.* Tāntō te ābsōrbēns vōrtĭce ămōrĭs Æstŭs. *Cat.* (68, 107). Nūnc, nūnc dŏlōrum ānxĭfĕrī tōrquēnt vōrtĭcēs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 8). || *Tourbillon.* Vōrtĕx quŏd pătrĭō vŏcĭtāmŭs nōmĭnĕ fūlmĕn. *Lr.* (VI, 296). Īnvōlvĭt vēntī sē nūbĭbŭs īpsĕ Vōrtĕx. (*Ibid.* 442.) SYN. Tūrbō.

Vōrtō. *Voy.* Verto.

Vōrtūmnŭs. *Voy.* Vertumnus.

Vōs, vēstrūm *ou* vēstrī, vōbīs, *pron. pl. Vous.* Vōs, ō Cāllĭŏpē, prĕcŏr, ādspīrātĕ cănēntī. *V.* Ātque ŭtĭnam ēx vōbīs ūnŭs vēstrīquĕ fŭīssĕm Aūt cūstōs grĕgĭs. *Id.* Glōrĭă vōs ăcŭăt. *O.* Sēd sī quĭs vōstrum Ĕpĭdāmnūm cūrārī sĭbĭ. *Pl.* (*Men. prol.* 51).

Vŏsăgŭs, Vŏsĕgŭs. *Voy.* Vogesus.

Vōsmĕt, *pl. Vous-mêmes.* Ĭtă vōsmĕt āĭēbātĭs. *Pl.* (*Capt.* III, 5, 18. Et *Most.* III, 1, 107). Ēt crēdĭtĕ vōsmĕt Cūm Chrīstō rĕdĭtūră Dĕō. *Prud.* (*Apoth.* 1085). Ātque hōc vōsmĕt īpsī... īd dīcētĭs. *Pl.* (*Most.* I, 2, 13). Sūnt săcră, quāndŏ vōsmĕt īpsi ēxcīdĭtĭs. *Prud.* (*Peri.* 10, 1059).

Vōstĕr. *Voy.* Vester.

Vōtĭēnŭs, ī, *m. Votienus Montanus, poëte sous Tibère.* Dōctī pătrĭă Nārbō Vōtĭēnī. *M.* (VIII, 72, 5).

Vōtĭfĕr *et* Vōtĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Chargé d'ex-voto, votif.* Vōtĭfĕrăquĕ mĕās sūspēndĭt āb ărbŏrĕ vīttās. *St.* Mōllĭă vōtĭfĕrō dēmpsīstī vēllĕră fērrō. (*Epithal. Laurent et Mar.* 14. *Ib.* 59.)

† Vŏtĭtŭs, ă, ŭm, *arch. Comme* Vetitus. (*Plaut. Asin.* IV, 1, 44. Cf. *Non.* 1, 215.)

Vōtīvŭs, ă, ŭm. *Votif, promis en vœu, qui est une offrande.* Ēt quām vōtīvā tēstāntŭr fānă tăbēllā. *J.* (12, 27). Āccĭpĭt ără prĕcēs vōtīvăquĕ tūră pĭōrŭm. *O.* Pāscĭtŭr īn vēstrūm rĕdĭtūm vōtīvă jŭvēncă. *H.* Cāndēntēs vōtīvo īn grāmĭnĕ pāscĭt Cōrnĭpĕdēs. *V. Fl.* Vōtīvŭs ēt quūm mēmbră dētrūncăt dŏlŏr. *Prud.* (*Peri.* 10, 1060). PHR. Tēmplă Mŏnētæ Ēx vōtō mĕmŏrānt făctă, Cămīllĕ, tŭō. *O.* || † *néol. Qu'on appelle de tous ses vœux.* Vōtīvă mōrs ēst mārtȳrī. *Prud.* (*Peri.* 2, 330). Nēc tămĕn ērŭbŭīt vōtīvām fērrĕ rĕpūlsām Prŏpŏsĭtō gāvīsă fĭdēs. *P. Petr.* (IV, 660).

† Vōtō, ās, ārĕ, *fréq. de* Voveo. Quēm sērvātă fĭdēs ēt Chrīstī pāssĭŏ vōtăt. *Inscr.* (apud *Murat.* IV, p. 1944).

Vōtŭm, ī, *n. Vœu; offrande votive (ex-voto).* Dīs Ĭtălīs vōtum īmmōrtālĕ săcrābăt. *V.* Dōnāssĕt jāmnĕ cătēnām Ēx vōtō Lărĭbŭs. *H.* Sērtăquĕ cīngēbānt, vōtī ārgūmēntă pŏtēntĭs. *O.* SYN. Prōmīssŭm, dōnārĭă. EP. Pĭŭm, săcrŭm, sūpplēx, lūstrālĕ, sōlēnnĕ, īnvĭŏlābĭlĕ. PPH. Dēbĭtă vōtă. Vōtīvŭm mūnŭs, dōnŭm. Vōtī dēbĭtă. Vōtīvă dōnă, mūnĕră. PPH. Dēbĭtă pōscēbăt jām sĭbĭ vōtă dĕŭs. *M.* || Vōtŭm *ou* vōtă vŏvĕō. *Faire un vœu.* Vōtă pŭēr sōlvĭt quæ fēmĭnă vŏvĕrăt Īphĭs. *O.* (Et *Pl. Amph.* III, 2, 66). *Voy.* Voveo. || *Acquitter un vœu.* Vōtŭm, vōtă sōlvō, pērsōlvō, rĕpēndō, ēxsĕquŏr. VERS. Vōtăquĕ sērvātī sōlvēnt īn līttŏrĕ naūtæ. *V.* Ānnŭă vōtă tămĕn sōlēnnēsque ōrdĭnĕ pōmpās Ēxsĕquĕrĕr. Pērfēctīs ōrdĭnĕ vōtīs. *Id.* Sūscĭpĭt ēt sōlvĭt prō dŭcĕ vōtă sŭō. *M.* Pĭă vōtă rĕpēndēnt. *St.* Ērgo ōblĭgātām rēddĕ Jŏvī dăpĕm. *H.* || Vōtī rĕŭs *ou* dēbĭtŏr. *Engagé par un vœu.* Taūrŭm Cōnstĭtŭam ānte ārās, vōtī rĕŭs. *V.* Fēlīx tūnc ĕgŏ dēbĭtōrquĕ vōtī. *M.* (IX, 43). || *Prière qui accompagne un vœu, en gén. Prière.* Fūdīssētquĕ prĕcēs, dīvōsque īn vōtă vŏcāssĕt. *V.* Vōtīs jām nūnc āssuēscĕ vŏcārī. *Id.* Vōtă sŭōs hăbŭērĕ dĕōs. *O.* Quĭd prōdēst cœlūm vōtīs īmplēssĕ, Nĕæră? *Tib.* (III, 3, 1). *Voy.* Preces. || *Vœu, désir, souhait.* Spērābām tămĕn, ātque ănĭmō mĕă vōtă fŏvēbām. *O.* Hōc ĕrăt īn vōtīs : mŏdŭs āgrī nōn ĭtă māgnŭs. *H.* Ān vĕnĭt īn vōtum Āttălĭcīs ēx ūrbĭbŭs ūnă? *Id.* Nātĕ, căvē, dūm rēsquĕ sĭnĭt, tŭă cōrrĭgĕ vōtă. *O.* Vēllĕ sŭūm cuīque ēst, nēc vōtō vīvĭtŭr ūnō. *Pers.* (5, 53). SYN. Ŏptātă, cŭpītă (*n. pl.*), spēs, vŏlūntās. PHR. Dī tĭbĭ... ōmnia ŏptāta ōffĕrānt! *Ter.* || Vōtī cōmpŏs. *Qui est au comble de ses vœux.* Ēt vōtī pōstmŏdŏ cōmpŏs ĕrĭs. *O.* (Et *Tib.* I, 10, 23; *Sen. Hip.* 710). SYN. Vīctŏr (*absolt.*).

Vōtŭs, ă, ŭm, *part. p. du suiv.* Ēt vōtās sūspēndĕrĕ vēstēs. *V.* Prō rĕdĭtū vīctĭmă vōtă cădĕt. *O.* Crēscĕrĕt īn Sānctīs vōtŭs ălēntĕ Dĕō. *P. Nol.* (28, 265).

Vŏvĕŏ, ēs, vōvī, vōtŭm, vŏvērĕ. *Vouer, promettre en vœu.* Nunc ādsĭnt : vŏvĕō prædōnĭs cōrpŏrĕ rāptĭs Īndūtūm spŏlĭĭs, ĭpsūm tē, Laūsĕ, trŏpæūm. *V.* Vōtă pŭĕr sōlvĭt quæ fēmĭnă vōvĕrăt Ĭphĭs. *O.* Hānc Mārtī prō dŭcĕ vōvĭt ăvĕm. *M.* (IX, 32). Cuī fīgĕrĕ lætŭs Pārtă sŭā dŏmĭnŭs vōvĕrăt ārmă mănū. (*Ad Liv.* 179.) SYN. Prōmĭttŏ, dēvŏvĕŏ, cōnsĕcrŏ, dĭcŏ. PPH. Vōtŭm *ou* vōtă vŏvĕŏ, cōncĭpĭŏ, sūscĭpĭŏ, căpēssŏ, ăcĭŏ, nūncŭpŏ, fĕrŏ, dĭcŏ. Vōtī sŭm rĕŭs, dēbĭtŏr. Vōtō, vōtĭs mē *ou* căpŭt ōblĭgŏ, ōbstrĭngŏ. || *Demander par des vœux, des prières.* Sēd Pārcæ nōn ēxaūdĭtă vŏvēntĕm, etc. *Sil.* SYN. Prĕcŏr, etc. PPH. Vōtĭs pĕtŏ, pōscŏ, ōrŏ, rŏgŏ, sōllĭcĭtŏ, etc. *Voy.* Precor. || *Demander, désirer, souhaiter.* Ēlĭgĕ quĭd vŏvĕās. *O.* Ūt tŭă sīm, vŏvĕō. Sōrtēmquĕ mĕām vōvīstĭs, Ăchīvī (scil. ut mea sors urna exiret). *Id.* Quĭd vŏvĕāt dūlcī nūtrīcŭlă mājŭs ălūmnō? *H.* SYN. Pōscŏ, rŏgŏ, pĕtŏ, ōptŏ, ēxōptŏ, vŏlŏ, etc. *Voy.* Cupio.

Vōx, vōcĭs, *f. Voix, organe de la parole, son de la voix.* Ōbstŭpŭī, stētĕrūntquĕ cōmæ, ēt vōx faūcĭbŭs hæsĭt. *V.* Pārs tōllĕrĕ vōcĕm Ēxĭgŭăm. Tālĭă vōcĕ rĕfērt. *Id.* Ēt faūcēs ārēnt, vīxque ēst vĭă vōcĭs ĭn ĭllĭs. *O.* Vōcēm quŏquĕ fēcĭt ănīlĕm. Vōx fēssă lŏquēndŏ. *Id.* SYN. Lŏquēlă, sŏnŭs, līnguă, vērbă. EP. Hūmānă, vĭrīlĭs, āltă, māgnă, grāvĭs, sūmmă, ăcūtă ; dēmīssă, sūbmīssă, rĕmīssă, pārvă, tĕnŭĭs ; hōrrēndă, sævă, fĕră, trūx ; trīstĭs, mœstă, quĕrŭlă. PPH. Vōcĭs sŏnŭs, sŏnĭtŭs, mūrmŭr, mūrmŭră. Vōcĭs, līnguæ, fāndī mūnŭs. Līnguă lŏquēns. VERS. Ēxĭgŭō dīxī tālĭă vērbă sŏnō. *O.* Grāvĭōrĕ nŏvīssĭmă dīxĭt Vērbă sŏnō, pŏtĕrātquĕ vĭrī vōx īllă vĭdērī. Prĭŭs ābstŭlĭt ūsŭm Vērbōrŭm. *Id.* Queīs nōbĭlĕ fāndī Jūs nātūră dĕdĭt. *St.* Cōnfēstīm sānæ rĕdĭērūnt mūnĕră līnguæ. *Juvc.* Chrīstūm lŏquēntī līnguă nūnquām dēfŭĭt. *Prud.* Līnguām lŏquēlă nē mĭnīstrām pōstŭlĕt. Ūsŭs nĕcēsse ēst ēt lŏquēndī īntērcĭdăt. *Id.* Vīrēsquĕ lŏquēndī. *Manil. Voy.* Loquor. || — ōmnĭs. *La voix publique.* Cērtŭs ăbēst aūctŏr, sēd vōx hōc nūntĭăt ōmnĭs. *M.* (VII, 6). || *Voix, chant.* Hæc quĭă dūlcĕ cănīt, flēctītquĕ făcīllĭmă vōcĕm. *O.* Căptūs dūlcēdĭnĕ vōcĭs. *Id.* EP. Dūlcĭs, suāvĭs, lĭquĭdă, cănōră, blāndă, etc. *Voy.* Cantus. || *Cris des animaux.* Rēddĭdĭt ūnă bŏūm vōcĕm. *V.* Ēt sīc pōrcēllī vōcem ēst ĭmĭtātŭs sŭā. *Ph.* SYN. Sŏnŭs, clāmŏr. || *Mot, parole, paroles.* Quūm līgna ātque īgnēs dīstīnctā vōcĕ nŏtēmŭs. *Lr.* (I, 913). Vūlgī quæ vōx ūt vĕnĭt ăd aūrēs. *V.* Tālēs ēffŭndĭt ăd æthĕră vōcēs. Blāndīsquĕ mĕrātŭr Vōcĭbŭs. Nōtās aūdīre ēt rēddĕrĕ vōcēs. *Id.* Nēscĭt vōx mīssă rĕvērtī. *H.* Vīs ĕă vōcĭs ĕrăt. *O.* Nōn fŭĭt īn tērrĭs vōcūm sĭmŭlāntĭŏr ălēs. *Id.* SYN. Vērbŭm, vērbă, lŏquēlă, dīctĭŏ, *qqf.* sŏnŭs, sērmŏ. || *Langue, langage.* Sīvĕ tămēn grāiā scīĕrĭt, sīve īllĕ lătīnā Vōcĕ lŏquī. *O.* SYN. Līnguă, sērmŏ. || *En gén. Son, bruit.* Ōblŏquĭtŭr nŭmĕrĭs sēptēm dīscrīmĭnă vōcŭm (de chordarum sono). *V.* Ēt gĕmĭtum īngēntēm pĕlăgī pūlsātăquĕ sāxă Aūdīmŭs lōngē, frāctāsque ăd līttŏră vōcēs. *Id.* Līttŏră vōcĕ rĕplēt (Tritonis buccina). *O.* Ŭbĭ cȳmbălūm sŏnāt vōx, ŭbĭ tȳmpănă rĕbŏānt. *Cat.* (63, 21). *Voy.* Sonitus.

Vūlcānālĭă, ĭūm *ou* ĭōrŭm, *n. pl. Fêtes en l'honneur de Vulcain.* Sūspēndūnt Sōlī pēr Vūlcānālĭă vēstēs. *P. Nol.* (38, 138). PHR. Vūlcānīquĕ dĭēs, aūtūmni ēxōrdĭă prīmī. *Aus.* (*Eclog. Fer. Rom.* 3).

Vūlcānĭŭs, ă, ŭm. *De Vulcain.* Pōstquam ārmă dĕī ăd Vūlcānĭă vēntum ēst. *V.* Vūlcānĭă Lēmnŏs. *O.* || *Du feu.* Hōrrĭdă pēr lātōs ăcĭēs vūlcānĭă cāmpōs. *V.* Vūlcānĭă pēstĭs. *Sil.* Jām vīm dē clāssĕ prŏhĭbŭĭt vūlcānĭăm. *Lucil.* (apud *Non.* 12, 35). SYN. Īgnĕŭs, flāmmĕŭs.

† Vūlcānōsŭs, ă, ŭm. *Semblable à Vulcain.* Fūlīgĭnōsă, vōlcanósa, quæ dĭē Sūb tērrās hăbĭtānt, nŏcte īn tērrĭs āmbŭlānt. (*Querol.*, de furibus.)

Vūlcānŭs, *arch.* Vōlcānŭs, ī, *m. Vulcain, fils de Jupiter et de Junon, marié à Vénus, dieu du feu et des travaux de forge, maître des Cyclopes, qu'il occupait à ses fourneaux dans l'île de Lemnos et sous les montagnes volcaniques. Étant né trop laid pour demeurer dans l'Olympe, il fut précipité sur la terre par son père lui-même, et eut une jambe cassée dans sa chute : d'où on le représente boiteux.* Vūlcānum āllŏquĭtūr, thălămōque hæc cōnjŭgĭs aūreō. *V.* Huīc mōnstrō Vūlcānŭs ĕrāt pătĕr. *Id.* Vūlcānŭs ārdēns ūrĭt ōffĭcīnās. *H.* SYN. Īgnĭpŏtēns, Mūlcĭbĕr, Tārdĭpēs. EP. Jūnōnĭgĕnă, Lēmnĭŭs, Lēmnĭăcŭs, Ætnæŭs, Sĭcŭlŭs, Lĭpăræŭs ; tārdŭs, tārdĭpēs, claūdŭs ; ātĕr, nīgĕr. PPH. Lēmnĭŭs, Lēmnĭăcŭs dĕŭs, pătĕr, făbĕr. Dĕŭs īgnĭpŏtēns, Ætnæŭs, tārdĭpēs. PHR. Ŏpĭfēx trĭsŭlcī fūlmĭnĭs sēnsīt dĕŭs. *Sen.* || *Feu.* Fŭrĭt īmmīssĭs vūlcānŭs hăbēnīs. *V.* Dĕdĭt āmplă rŭīnăm Vūlcānō sŭpĕrāntĕ dŏmŭs. Tōtĭs vūlcānūm spārgĕrĕ tēctĭs. *Id.* Quī vōlcānum īn cōrnū gĕrĭs. *Pl.* (*Amph.* I, 1, 185). *Voy.* Ignis. || *Nom d'homme. Voy.* Volcanius.

Vūlcī *ou* Vūlscī, ōrŭm, *m. pl. Nom d'un peuple Étrusque.* Ēt Vēiī vĕtĕrēs ēt Vūlcūm rēgnă fŭīstĭs. *Pp.* (IV, 10, 27. Alii minus bene *vos tum*). || — īnŭs, īnă, īnŭm, *adj.* Īntĕr Prœlĭă Vūlcīnōs dēsĕrŭīssĕ fŏcōs. *Pp.* (IV, 2, 4. Sic *Furlan.* Alii *Volsinios, Volscinos*).

? Vūlfĕnĭŭs. *Voy.* Vulpenius.

Vūlfĭlās, æ, *m. Ulfilas, évêque arien qui convertit les Goths, et leur donna un système d'écriture.* Vūlfĭlās prōmpsĭt Gĕtārŭm quās vĭdēmŭs ūltĭmās. *Eugen.* (21, 6, nempe litteras).

Vūlgārĭs, ĕ. *Qui appartient à tout le monde, public.* Dūmque ā lūcĕ săcrā, quā vīdĭt fātă, rĕfērtŭr Ād vūlgārĕ jŭbăr. *L.* Cœtūsquĕ vūlgārēs ēt ūdām Spērnĭt hŭmŭm. *H.* SYN. Pūblĭcŭs, cōmmūnĭs. || *Vulgaire, commun, de peu de valeur.* Jējūnŭs rārō stŏmăchŭs vūlgārĭă tēmnĭt. *H.* SYN. Cōmmūnĭs, vīlĭs, trītŭs, plēbēiŭs. || *Bas, abject.* Vūlgārēs cōmpēscĕt ămōrēs. *Pp.* (I, 13, 9). || *n. pris adv. Vulgairement.* Nēc vūlgārĕ lŏquī. *St.*

† Vūlgārĭŭs, ă, ŭm. *Comme le précédent.* (*Turpil.*, *Næv.* et *Afran.* apud *Non.* 8, 41.)

Vūlgātŏr, ōrĭs, *m. Qui divulgue.* Sīc ārēt mĕdĭĭs tăcĭtī vūlgātŏr īn ūndĭs. *O.*

Vūlgātŭs, ă, ŭm. *Divulgué.* Bēllăquĕ jăm fāmā tōtūm vūlgātă pĕr ōrbĕm. *V.*

† Vūlgĭvăgŭs, *arch.* Vōlgĭvăgŭs, ă, ŭm. *Qui se donne à tous, banal.* Vōlgĭvăgō vītām trāctābānt mōrĕ fĕrārŭm. *Lr.* (V, 930. *Id.* IV, 1064).

Vūlgō, *arch.* Vōlgō, *adv. Partout, ordinairement, vulgairement.* Āssȳrĭūm vūlgō nāscētŭr ămōmŭm *V.* Hīnc lætĭs vĭtŭlī vūlgō mŏrĭūntŭr īn hērbīs. *Id.* Vērum īllŭd vērbum ēst, vōlgō quŏd dīcī sŏlĕt. *Ter.* (*And.* II, 5, 15). SYN. Ŭbīquĕ, pāssĭm, sæpĭŭs, plērūmquĕ, frĕquēntĕr.

Vūlgŏ, *arch.* Vōlgŏ, ās, ārĕ. *Livrer à tous.* Mĕ ābsēntĕ, cōrpŭs vōlgāvĭt sŭŭm. *Pl.* (*Amph. fr.* apud *Non.* 2, 875). || *Ordint. Répandre, dévoiler, divulguer, publier.* In vōlgūm vōlgās, ārtēmque ēxprōmĭs ĭnērtĕm. *Enn.* (ap. *Non.* 2, 875). Ōbdūctūm vērbĭs vūlgārĕ dŏlōrĕm. *V.* Nēc līttĕră vĕnĭt Vūlgātūră nĕfās. *Cl.* SYN. Dīvūlgŏ, ēvūlgŏ, pērvūlgŏ, spārgŏ, dīffūndŏ, dīssēmĭnŏ, dētĕgŏ. PPH. Īn mĕdĭŭm dō. Īn *ou* pēr vūlgŭs spārgŏ. PHR. Hæc pāssĭm dĕă fœdă vĭrūm dīffūndĭt īn ōră. *V.* || *Publier (un ouvrage).* Nōndūm vūlgātă Săbīnæ Cārmĭnă. *M.* (X, 94). *Voy.* Edo. || *Faire connaître une localité.*

Bosporon hinc veteres errantis nomine divæ Vulgāvērē. *V. Fl.* SYN. Dētĕgŏ, ăpĕrĭŏ, etc.

Au pass. Vūlgŏr. *Être divulgué.* Hinc tōtam īnfēlix vūlgātūr fāmă pĕr ūrbĕm. *V.* SYN. Spārgŏr, pērmānŏ, pērvādŏ, īnnōtēscŏ, aūdĭŏr, nōscŏr.

Vūlgŭs, *arch.* Vōlgŭs, ī, *n. Le peuple, le vulgaire, la multitude.* Scīndĭtūr īncērtūm stŭdĭa īn cōntrārĭă vūlgŭs. *V.* Ūt vīdīt vūlgī vărĭārĕ lăbāntĭă cōrdă. *Id.* Vūlgŭs ămīcĭtĭās ūtĭlĭtātĕ prŏbăt. *O.* Ōdī prŏfānūm vūlgŭs ĕt ārcĕŏ. *H.* Fāmæquĕ pĕtītŏr Mūltă dăre īn vūlgŭs. *L.* SYN. Tūrbă, plēbs, plēbēcŭlă, pŏpēllŭs, mūltī, mūltĭtūdŏ. EP. Īgnōbĭlĕ, fūtĭlĕ, vānūm, lĕvĕ, īnstăbĭlĕ, īncōnstāns, mōbĭlĕ, īnsānūm, stūltūm, rŭdĕ. || *En parlant des animaux.* Dīră pĕr īncaūtūm sērpānt cōntāgĭă vūlgŭs. *V.* Vūlgŭs æquŏrĕūm cĭĕ. *Sen.* (*Hipp.* 957). || *Une troupe, une foule.* Dēnsum hŭmĕrĭs bĭbĭt aūrĕ vūlgŭs (umbrarum). *H.* Lăcĕrāssēt crīnĕ sŏlūtō Pēctŏră fēmĭnĕūm, ceū Brūtī fūnĕrĕ, vūlgŭs. *L.* SYN. Tūrbă, etc. *Voy. ce mot.* || *Qqf.* Vūlgūm, *ancien accus. de* Vulgus, *m.* Hīnc spārgĕrĕ vōcēs Īn vūlgum āmbĭgŭās. *V.* Quæ scīs, Īn vōlgūm vōlgās. *Enn.* (apud *Non.* 2, 875).

Vūlnĕrātŭs, ă, ŭm. *Blessé.* Sīc vūlnĕrātŭs ānguĭs īctū spīcŭlī. *Prud.* (*Peri.* 10, 26).

Vūlnĕrŏ, ās, ārĕ. *Blesser.* Nēc mŏră, fālcātō nūtāntēm vūlnĕrăt ēnsĕ. *O.* Ōdĕrĭt, ēt sævō vūlnĕrĕt ēnsĕ pŭĕr. Vūlnĕrăt ārmēntūm (aper). *Id.* Ēt quī cōrnĭpĕdēs īn pōcŭlă vūlnĕrăt aūdāx Māssăgĕtēs. *Cl.* SYN. Lædŏ, saūcĭŏ, fŏdĭŏ, cōnfŏdĭŏ, pērcŭtĭŏ, fĕrĭŏ. PPH. Ēnsĕ, glădĭō, fērrō, tēlō cædŏ, fĕrĭŏ, pĕtŏ, ōccŭpŏ, pērcŭtĭŏ, trājĭcĭŏ, lăcĕrŏ. Ēnsĕ, glădĭō, īctū ōccŭpŏ. Vūlnŭs dŏ, fĕrŏ, īnfĕrŏ, īncŭtĭŏ, īnflīgŏ. Vūlnĕrĕ saūcĭŏ, vĭŏlŏ, lædŏ, fĕrĭŏ, fŏdĭŏ, cōnfŏdĭŏ, fœdŏ, stērnŏ, dējĭcĭŏ. Pēctŭs, lătŭs ăpĕrĭŏ, rĕclūdŏ, haūrĭŏ, pērfŏrŏ, etc. Pēctŭs fērrō rĕclūdŏ. Vūlnĕrĕ, vūlnĕrĭbŭs cōrpŭs lædŏ, vĭŏlŏ, fŏdĭŏ, etc. Ēnsēm īn pēctŭs cōndŏ, īnfīgŏ, mērgŏ, ădīgŏ, ēxĭgŏ. VERS. Spīrāmēnta ănĭmæ lētālī vūlnĕrĕ rūmpĭt. *V.* Dărĕ cūspĭdĕ vūlnŭs. Fērrūm sŭb pēctŏrĕ cōndĭt. Hāc quīcūmquĕ săcrūm vĭŏlārĭt vūlnĕrĕ cōrpŭs. Īllī īntēr sēsē mūltā vī vūlnĕră mīscēnt. Lōrīcæquĕ mŏrās āc pēctŭs pērfŏrăt īngēns. Lătŭs haūrĭt ăpērtūm. Cūjŭs ăpērtūm Ādvērsī lōngā trānsvērbĕrăt ăbĭĕtĕ pēctŭs. Tūm, lătēbrās ănĭmæ, pēctŭs mūcrōnĕ rĕclūdĭt. Quā vūlnŭs lētālĕ fĕrăt. Īmpūbēs īmmānī vūlnĕrĕ mālās Dīvīdĭt. *Id.* Părĭtēr stērnūntquĕ cădūntquĕ Vūlnĕrĕ lētālī. *L.* Tēr quătĕr ēxēgīt rĕpĕtītă pĕr īlĭă fērrūm. *O.* Fēcīt mănŭs īmpĭă vūlnŭs. Dēxtră Drўāntĭs Pērcŭlĭt ādvērsōs. Sēmĭcrĕmōquĕ nŏvăt rĕpĕtītūm stīpĭtĕ vūlnŭs. Vūlnĭfĭcō fŭĕrăt fīxūrŭs pēctŏră tēlō. Căpŭlōquĕ tĕnŭs dēmīsĭt īn ārmōs Ēnsēm fātĭfĕrūm. Tērquĕ quătērquĕ grăvī jūnctūrās vērtĭcĭs īctū Rūpĭt. *Id.* Quĭd vīscĕră nōstră Scrūtārĭs glădĭō? *L.* Læsĕrăt īngrātō lĕŏ pērfĭdŭs ōrĕ măgīstrūm, Aūsŭs tām nōtās cōntĕmĕrārĕ mănŭs. *M.* Vīctōrem āssĕquĭtŭr, lētālīque ōccŭpăt īctū. *Sil.* Māgnō vūlnŭs dēscēndĭt hĭātū. *St.* Pēctŏrī fērrum īnsĕrăm. *Sen.* Īn vūlnĕre ēnsem ābscōndĭt, ēt pĕnĭtŭs prĕmēns, Jŭgŭlō mănūm cōmmīsĭt. *Id. Voy.* Confodio, Jugulo, Occīdo. || *Être blessé.* Stērnĭtŭr īnfēlīx ălĭēnō vūlnĕrĕ. *V.* Pēlĭās ēt vūlnĕrĕ tārdŭs Ūlўssēī. Hæsĭt sŭb gūttŭrĕ vūlnŭs. Vūlnĕră tērgō Āccĭpĭūnt. Dūræ crĕpĭtānt sŭb vūlnĕrĕ mālæ. Vūlnĕrăque īllă gĕrēns quæ cīrcūm plūrĭmă mūrōs Āccēpĭt pātrĭōs. Trājēctăquĕ pēctŏră fērrō. Pūgnāndō vūlnĕră pāssī. Īngēntī vūlnĕrĕ vīctŭs. Sēd nĕquĕ vīm plūmĭs ūllām nēc vūlnĕră tērgō Āccĭpĭūnt. Vīs āltō vūlnĕrĕ tārdăt. Jŭgŭlōque haūd īnscĭŭs āccĭpĭt ēnsēm. Fērrĕŭs ād cōstās āltō stăt vūlnĕrĕ mūcrŏ. *Id.* Trūncă gĕrĭt sævō mŭtĭlātĭs pārtĭbŭs ēnsĕ Mēmbră. *O.* Āccēptō nūnc vūlnĕrĕ tārdĭŭs ībăt. Saūcĭŭs ārmō Dēxtĕrĭōrĕ Mĕdōn. Fœdō dējēctūm vūlnĕrĕ Nūnc lătĕrūm cōstās fālcātō vērbĕrăt ēnsĕ. *Id.* Æmōnĭā jŭvĕnĭs quā cūspĭdĕ vūlnŭs Sēnsĕrăt. *Pp.* Vĭŏlātŭs ărūndĭnĕ plāntām. *Sil.* Tūm fōrtī saūcĭŭs īctū Dīssĭlŭĭt vērtēx. *Cl.* Īctă grăvī tēlō. *Man.* Mūcrōnĕ pēctŭs īmpĭūm jūstō pătĕt. *Sen.* || *Au fig.* Grăvĭŏr nē nūntĭŭs aūrēs Vūlnĕrĕt. *V.* Āh pŏtĭŭs pĕrĕām quām crīmĭnĕ vūlnĕrĕr īstō! *O.* Cōntĭnŭō fōrtūnæ vūlnĕrŏr īctū. *Id.* SYN. Lædŏ

† Vūlnĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui blesse.* Vūlnĭfĕrōs grădĭēns īntāctă pĕr īmbrēs. *Prud.* (*Psych.* 173). Quō tĭbī crīstātūm vūlnĭfĕrūmquĕ căpŭt? *Maxim.* (5, 98).

Vūlnĭfĭcŭs, ă, ŭm. *Qui blesse.* Vūlnĭfĭcūsquĕ chălўbs vāstā fōrnācĕ lĭquēscĭt. *V.* Īn jŭvĕnēs vāstō sīc īmpĕtĕ vūlnĭfĭcŭs sūs Fērtŭr. *O.* Taūrĕă vūlnĭfĭcō pōrtāt cēlātăquĕ plūmbō Tērgă Lăcōn. *V. Fl.*

Vūlnŭs, *arch.* Vōlnŭs, ĕrĭs, *n. Blessure.* Vērsāvītquĕ mănūm, vūlnūsque īn vūlnĕrĕ fēcĭt. *O.* Sūmmūm dēgūstăt vūlnĕrĕ cōrpŭs (lancea). *V.* Mūltā vī prœlĭă mīscēnt Vūlnĕrĭbŭs crēbrīs. *Id.* Sīccă rĭgēns ādstrīnxĭt vūlnĕră sānguĭs. *L.* SYN. Plāgă, īctŭs, *qqf.* ūlcŭs, cĭcātrīx. EP. Māgnūm, īngēns, grāndĕ, grăvĕ, āltūm, căvūm, lātūm, hĭāns, pătēns, hĭūlcūm, ăpērtūm, īnsānābĭlĕ, īmmĕdĭcābĭlĕ, lētālĕ, mōrtĭfĕrūm; pārvūm, mĭnĭmūm, ēxĭgŭūm, tĕnŭĕ; ātrūm, fœdūm, crŭēntūm, sānguĭnĕūm, flŭēns; crūdēlĕ, sævūm, dīrūm, trīstĕ, hōrrēndūm. PPH. Vūlnĕrĭs īctŭs, dŏlŏr, ōs, hĭātŭs, sănĭēs, crŭŏr, sānguĭs. Glădĭī, fērrī īctŭs. || *Par ext. Trait.* Vūlnĕră dīrĭgere, ēt călămōs ārmārĕ vĕnēnō. *V.* Vīcīnō Nābăthæ vūlnĕră dīrĭgĭt. *Sen.* (*H. OEt.* 160). SYN. Tēlūm, săgīttă, etc. || *Au fig. Blessure de l'âme.* Tăcĭtūm vīvĭt sŭb pēctŏrĕ vūlnŭs *V.* Vūlnŭs ălĭt vēnīs, ēt cæcō cārpĭtŭr īgnī. Trīstī tūrbātām vūlnĕrĕ mēntĭs. *Id.* Pārvō cōr vūlnĕrĕ læsūm. *O.* Quēstŭs ēt vūlnĕră cæcă rĕsōlvām. *St.* SYN. Īctŭs, mălūm. || *En parl. de choses.* Vūlnĕrĭbŭs dōnēc paūlātim ēvīctă (ornus). *V.* Rāstrōrūm vūlnĕră fērrĕ. *O.* Ēt ŏdōrō vūlnĕrĕ pīnŭs Scīndĭtŭr. *St.* SYN. Īctŭs.

Vūlpēcŭlă, æ, *f. dimin. de* Vulpes. Rītĕ cănĭs lātrăt, fāllāx vūlpēcŭlă gānnĭt. (*Auct. Phil.* 59.) Īmmīsĭt sē bārbātŭs, tūm vūlpēcŭlă Ēvāsĭt pŭtĕō. *Ph. Voy.* Vulpes. || ? Fōrtĕ pĕr āngŭstām tĕnŭĭs vūlpēcŭlă rīmām Rēpsĕrăt. *H.* (*Epist.* I, 7, 29. Sic Codd., itemque citant *August. Contra Mendac.* c. 28, et *Isid. Orig.* 1, 39. Quod multis impugnat *Bentleius*, et conjicit *nitedula*; multi eum sequuntur, non autem *Orel.* Me quidem judice, seu *vulpecula* de alio animali etiam dictum, seu vera lectio adhuc latet).

Vūlpēnĭŭs, *m. Nom d'homme.* (*Pers.* 5, 190.)

Vūlpēs, ĭs, *f. Renard.* Āstūta īngĕnŭūm vūlpēs īmĭtātă lĕōnēm. *H.* Vūlpēs ăd cœnām dīcĭtŭr cĭcōnĭām Prĭŏr īnvītāssĕ. *Ph.* Ātque īdēm jūngăt vūlpēs, ēt mūlgĕăt hīrcōs. *V.* Vūlpĭbŭs īn sāltū rūpēs ēxcīsă lătēbrām Præbĕt. *Juvc.* (II, 15). SYN. Vūlpēcŭlă. EP. Āstūtă, căllĭdă, văfră, vērsūtă, dŏlōsă, fāllāx, săgāx, sōlērs; ăvĭdă, răpāx; ŏlĭdă. || *Au fig.* Āstūtām văpĭdō sērvās sŭb pēctŏrĕ vūlpēm. *Pers.* (5, 117). Nūnquām tē fāllānt ănĭmī sŭb vūlpĕ lătēntēs *H.*

† Vūlpīnŏr, ārĭs, ārī, *d. User de ruse, ruser.* Vūlpīnārĕ mŏdo, ēt cōncūrsā. *Varr.* (ap. *Non.* 1, 226).

Vūlpīnŭs, ă, ŭm. *De renard.* Vūlpīnōs cătŭlōs ăquĭlă quōndām sūstŭlĭt. *Ph.* Vūlpīnā spĕcĭē: tămĕn huīc ēxāctă vŏlūntās. *Grat.* (*Cyn.* 259).

Vūlpĭs, ĭs, *f. Comme* Vulpes. Hūnc ārgūtă nŏvō gaūdēntēm vūlpĭs ămīctū Cōrrĭpĭt. *Avian.* (40, 7. Et plerique leg. apud *Phæd.* IV, 3, 1. Sic *Felis, Nubis, Famis*, etc.).

Vūlscī, *m. pl. Voy.* Vulci.

Vūlscŭlŭs. *Voy.* Volsculus.

Vūlsēllæ. *Voy.* Volsellæ.

Vūlsī, *parf. de* Vello.

Vūlsĭnĭī, Vūlsĭnĭēnsĭs. *Voy.* Volsinii.

Vūlsŭs, *arch.* Vōlsŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Vello. *Arraché.* Tūnc sīgnă sĕquēntŭr Nūllā vūlsă mănū. *Sil.* || *Épilé, au fig. Efféminé.* Gāllūm, sī săpĭs, Glăbrĭōrēm rēddēs mĭhĭ quām vōlsūs lūdĭū'st. *Pl.* (*Aul.* II, 9, 5). Sērĭcă nām tăcĕō vūlsī cārpēntă nĕpōtĭs. *Pp.* (IV, 8, 23. Alii minus bene *Volsci*). Sēd mēns ēst, Pānnĭcĕ, vūlsă tĭbĭ. *M.* (II, 36). SYN. Glăbĕr, lævĭs, mōllĭs, etc.

Vūltēiŭs *ou* Vūltējŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Dūrŭs, ăĭt, Vūlteī, nĭmĭs āttēntūsquĕ vĭdērĭs. *H.* (Et *Luc.* IV, 475.)

† Vūltŭm *ou* Vōltŭm, ī, *n. arch. Comme* Vultus. Āvērsābāntūr sēmpēr nōs nōstrăquĕ vōltă. *Enn.* (ap. *Non.* 3, 260). Jūxtīm mīscēntēs vōltă părēntūm. *Lr.* (IV, 1206).

Vūltŭōsŭs, ă, ŭm. *Dont le visage exprime fortement un sentiment; ordint. Triste, sévère.* Quōd vūltŭōsūs, quōd sŭpīnūs, quōd rĭgēns, Tōrmēntă lētī cōmmĭnārĭs āspĕrī. *Prud.* (*Peri.* 10, 172. *Gloss. Isid.* « Vultuosus, *tristis.* »)

1. Vūltŭr, *arch.* Vōltŭr, ŭrĭs, *et* Vūltŭrĭŭs, ĭī, *m. Vautour, oiseau de proie.* Pōrrĭgĭtūr, rōstrōque īmmānĭs vūltŭr ŏbūncō. *V.* Vūltŭrĭs ūt prīmūm lævō fūndātă vŏlātū. *L.* Ēt quī vūltŭrĭbūs sērvābāt vīscĕră Dācĭs. *J.* (4, 111). Mēllĭs ăpēs quămvīs lōngē dūcūntŭr ŏdōrĕ, Vōltŭrĭīquĕ cădāvĕrĭbūs. *Lr.* (IV, 681). Lingua ēxsēcta ăvĭdō sīt dătă vōltŭrĭō. *Cat.* (106, 4. Et *Lucil.* ap. *Char.* 75). EP. Prædŏ, prædātŏr, răpāx, vŏrāx, dīrŭs, sævŭs, fūrvŭs. PPH. Ăvĭs Caŭcăsĭă. *Pp.* || *Au fig. Homme avide.* Sūscĭtăt ā cānō vōltŭrĭūm căpĭtĕ. *Cat.* (68, 124). Tum aŭtēm sūnt ălĭī quī tē vōltŭrĭūm vŏcānt. *Pl.* (*Trin.* I, 2, 64). || *Rafle au jeu de dés.* Jăcĭt vōltŭrĭōs quăttŭŏr. *Pl.* (*Curc.* II, 3, 78).

2. Vūltŭr, ŭrĭs, *m. Montagne d'Apulie.* Mē făbŭlōsæ Vūltŭre ĭn Āppŭlō. *H.* Sīmŭl ēt Gārgānŭs, ĕt ārvă Vūltŭrĭs, ēt călĭdī lūcēnt, etc. *L.*

Vūltŭrīnŭs, ă, ŭm. *De vautour.* (*Mart.* IX, 28, 2.)

† Vūltŭrĭs, ĭs, *m. arch. Comme* Vultur 1. Vūltŭrĭs īn sīlvīs mīsĕrūm māndēbăt hŏmōnĕm. *Enn* (apud *Charis.* 120).

Vūltŭrĭŭs. *Voy.* Vultur.

Vūltūrnŭs, ī, *m. Le Vulturne, rivière de Campanie.* Āmnīsquĕ vădōsī Āccŏlă Vūltūrnī. *V.* Vūltūrnūsquĕ răpāx. *Cl.* || — ŭs, ă, ŭm, *adj.* Vūltūrnă cĭtātă Trānsmīttūnt ālnō vădă. *Sil.* || 2. *Nom d'un vent, le Sud-Est.* Rēgnāntem Ætōlīs vūltūrnum īn prœlĭă cāmpīs Ēffrēnăt. *Sil.* Āltĭtŏnāns vūltūrnŭs, ĕt aūstēr fūlmĭnĕ pōllēns. *Lr.* (V, 744. Cf. *Plin.* 6, 26; *Sen. Q. N.* 5, 16; *Gell.* 2, 22).

Vūltŭs, *arch.* Vōltŭs, ūs, *m. Expression du visage, mine, aspect; visage.* Vūltū quō cœlūm tēmpēstātēsquĕ sĕrēnăt. *V.* Mœstō dēfīxūs lūmĭnă vūltū. Spēm vūltū sĭmŭlăt. Vūltū rĕdĕūntĭs ĕōdĕm. Lārgōque hūmēctăt flūmĭnĕ vūltūm. *Id.* Sŭpĕr ōmnĭă vūltūs Āccēssērĕ bŏnī. *O.* Mē spēctā, nūtūsquĕ mĕōs, vūltūmquĕ lŏquācēm. Heū quām dīffĭcĭle ēst crīmēn nōn prōdĕrĕ vūltū! *Id.* Dūm nūllā tĕnĕrī sōrdēnt lānūgĭnĕ vūltūs. *M.* (I, 32). Ēst tĭbĭ, quæ pātrĭī sīgnātūr ĭmāgĭnĕ vūltūs. *Id.* (VI, 27). Vūltū lōngævă dĕcōrō. *Cl.* SYN. Făcĭēs, ōs, ōră, frōns, ādspēctŭs. EP Lætŭs, hĭlărĭs, sĕrēnŭs; grăvĭs, nūbĭlŭs, dūrŭs, āspĕr, mœstŭs, sĕvērŭs, tĕtrĭcŭs, tōrvŭs, fĕrŭs, trŭcŭlēntŭs, trūx; plăcĭdŭs, blāndŭs, mītĭs; īngĕnŭŭs, hŏnēstŭs, vĕrēcūndŭs; dĕcōrŭs, fōrmōsŭs, pūlchĕr, vĕnūstŭs. PPH. Vūltŭs, ōrĭs *ou* frōntĭs dĕcŏr, dĕcŭs, grăvĭtās *ou* mājēstās. *Voy.* Pulchritudo, Supercilium. || *Tête, forme, en parl. des animaux.* Īndŭĕrāt Cīrce īn vūltūs āc tērgă fĕrārŭm. *V.* Ēt gĕmĭna aūrātūs taūrīnō cōrnŭă vūltū Ērĭdănŭs. *Id.* || *Face ou disque du soleil.* Īpsĭŭs īn vūltū văriōs ērrārĕ cŏlōrēs. *V.* || *Au fig. Face, aspect.* Ūnŭs ĕrăt tōtō nātūræ vūltŭs ĭn ōrbĕ. *O.* Mēnĕ sălĭs plăcĭdī vūltūm flūctūsquĕ quĭētōs Īgnōrārĕ jŭbēs? *V.* SYN. Făcĭēs, spĕcĭēs, ādspēctŭs. || † Vūltĭbŭs, *dat. et abl. pl.* Gĕmēns, īncūrvă cădūcīs Vūltĭbŭs. *Sedul.* (III, 200).

Vūlvă, æ, *f. Ventre de truie, mets recherché des Romains.* Nīl mĕlĭūs tūrdō, nīl vūlvā pūlchrĭūs āmplā. *H.* Călĭdæ săpĭăt quĭd vūlvă pŏpīnæ. *J.* (11, 81. Et *Mart.* XIII, 56).

X

X, *f. n. Lettre de l'alphabet.* Īn Lătĭō nŭmĕrūs dēnārĭūs Ārgŏlĭcūm X. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 24).

Xānthĭās, æ, *m.* (Ξανθίας). *Nom d'homme.* Xānthĭā Phōceū. *H.*

Xānthĭppē, ēs, *f.* (Ξανθίππη). *Nom de femme.* Nōmēn Xānthĭppēs. (*Anth.* II, p. 237.)

Xānthĭppŭs, ī, *m.* (Ξάνθιππος). *Xanthippe, Lacédémonien, général des armées de Carthage dans la première guerre punique.* Sērās tĭbĭ, Rēgŭlĕ, pœnās Xānthĭppūs dīgnī pēndēbăt ĭn æquŏrĕ lētī. *Sil.* (VI, 682). PHR. Ēt vīx cōndūctō prōdūxĭmŭs ārmă Lăcōnĕ. *Sil.*

Xānthō, ūs, *f.* (Ξανθώ). *Nom d'une Néréide.* (*Virg. Georg.* IV, 336.)

Xānthŭs, ī, *m.* (Ξάνθος). 1. *Le Xanthe, fleuve de la Troade.* Xānthĕ, rĕtrō prŏpĕrā, vērsæquĕ rĕcūrrĭtĕ lȳmphæ. *O.* Sānguĭnĕ tūrbātūs mīscēbĭt līttŏră Xānthŭs. *Poet.* (apud *T. Maur. Syll.* 874). || 2. *Rivière de Lycie, qui traverse une ville du même nom.* Quālĭs ŭbi hībērnām Lȳcĭām Xānthīquĕ flŭēntă Dēsĕrĭt (Apollo). *V.* Ālmă Chĭmærēō Xānthī pērfūsă lĭquōrĕ. (*Culex*, 14.) Phœbĕ, quī Xānthō lăvĭs āmnĕ crīnēs. *H.* || 3. *Ruisseau de l'Épire.* Ārēntēm Xānthī cōgnōmĭnĕ rīvūm Āgnōscō. *V.* || 4. *Un des chevaux d'Achille.* Xānthūs sprēvīssēt Ăchīllēm. *Cl.*

Xĕnĭŭm, ĭī, *n.* (ξένιον). *Présent que les hôtes faisaient aux amis qui venaient loger chez eux.* Ōmnĭs ĭn hōc grăcĭlī xĕnĭōrūm tūrbă lĭbēllō Cōnstābĭt. *M.* (XIII, 3). || † Xĕnĭŭm. Dēt paūpĕr xĕnĭă nōbīs. *Drac.* (II, 768).

Xērāmpĕlīnŭs, ă, ŭm (ξηραμπέλινος). *Qui a la couleur des feuilles mortes de la vigne.* Ēt xērāmpĕlīnās vĕtĕrēs dōnāvĕrĭt īpsī. *J.* (6, 519, supple *vestes*).

Xērxēs, ĭs, *m.* (Ξέρξης). *Xerxès, fils de Darius, roi des Perses, vaincu aux Thermopyles et à Salamine.* Pōntĭbŭs īnstrātīs cōnjūnxīt līttŏră Xērxēs. *Poet.* (ap. *T. Maur. Syll.* 873). Tālēs fāmă cănĭt tŭmĭdūm sŭpĕr æquŏră Xērxēm Cōnstrūxīssĕ vĭās. *L.* Xērxĭs ĕt īmpĕrĭō bīnă cŏīssĕ vădă. *Pp.* (II, 1, 22. Cf. *Manil.* III, 18 sq.; *Juv.* 10, 173; *Sid.* 5, 455 sq.)

Xī, *n. Lettre de l'alphabet grec.* Mæāndrūm flūctūsquĕ văgōs ĭmĭtātă văgōr xī. *Aus.* (*Eclogar.* 12, *Litt.* 10, 12. Et *T. Maur. Litt.* 184).

Xĭphĭās, æ, *m.* (ξιφίας). *Épée, poisson de mer.* Ēt dūrūs xĭphĭās, īctū nōn mītĭŏr ēnsĭs. (*Ov. Hal.* 97.)

Xīstŭs, ī, *m. Sixte, martyr.* Jām Xīstūs, āffīxūs

crŭcĭ, Laŭrēntĭŭm flēntēm vĭdēns. *Prud.* (*Peri.* 2, 22). Quăm dēxtēr căpĭăt Laŭrēntī mūnĕră Xīstŭs. *Ennod.* (*Epig.* 5, 6). || *Nom de plusieurs papes.* Xīstŭs ăpŏstŏlĭcæ sēdĭs hŏnōrĕ frŭēns. *Inscr.* (apud *Grut.* II, p. 1173).

Xrīstŭs, *ancienne orthog. de* Christus.

Xūthŭs, ī, *m.* (Ξοῦθος). *Xuthus, descendant de Deucalion, père d'une branche de la race Hellénique.* Quūm Xānthūm, Xērxēm, Xūthūm, vēl tālĭă pōnŏ *T. Maur.* (*Syll.* 884)

Xўnĭăs, ădĭs, *f. De Xynie* (Ξυνία), *ville de Thessalie.* Xўnĭăsin līnquēns Dōrĭs cĕlĕbrāndă chŏrēīs. *Cat.* (64, 288. Alii aliter).

Xўstŭm, ī, *n.*, *et* Xўstŭs, ī, *m.* (ξυστό, *et* ξυστός). *Xyste, portique sous lequel s'exerçaient les athlètes; en gén. Allée, promenade couverte.* Præcŭrrĭt ălĭum īn xўstūm, sēdāns pŭlvĕrēm. *Ph.* SYN. Pŏrtĭcŭs. (Xysta, *pl.*, exhibet *Vitr.* 5, 11; ante xystos, *Varr.* ap. *Non.* 2, 766.)

Xўstўlĭs, ĭs, *f. Nom de femme.* (*Plaut. Ps.* I, 2, 76.

Y

Y, *f. n. Lettre de l'alphabet. Pythagore la prenait pour symbole des deux routes que l'homme peut choisir, celle du bien et celle du mal.* Pўthăgŏræ bĭvĭŭm rāmĭs pătĕo āmbĭgŭĭs Y. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 12). Nīl Aūsŏnĭīs ēsse ŏpŭs Y sŏnāre dīxī. *T. Maur.* (*Litt.* 171). VERS. Lĭttĕră Pўthăgŏræ, dīscrīmĭnĕ sēctă bĭcōrnī, Hūmānæ vītæ spĕcĭēm præfērre vĭdētŭr: Nām vĭă vĭrtūtĭs dēxtrūm pĕtĭt ārdŭă cāllēm, etc. (*Anth.* II, p. 416. Quod *Virgilio* tribuitur.) Ēt tĭbĭ, quæ Sămĭŏs dīdūxĭt lĭttĕră rāmŏs, Sūrgēntēm dēxtrō mōnstrāvĭt līmĭtĕ cāllēm. *Pers.* Quŭmque ĭtĕr ămbĭgŭŭm ēst, ēt vītæ nēscĭŭs ērrŏr Dīdūcĭt trĕpĭdās rāmōsa īn cōmpĭtă mēntēs. *Id.* Pўthăgŏrēī nōn tĕnēntēm trāmĭtĭs rēctām vĭăm. *Aus.*

Ўmnŭs, ī, *m. Écriture vicieuse, de la décadence, pour* Hymnus. Ўmnŏs ūndĕ Dĕō lŏquŏr ābsŏlvēntĕ rĕātū. *Fort.* (V, 7, 29. Sic enim scribendum, ut constet ἀκρόστιχον). Ўmnĭs vĕnĭtĕ dūlcĭbŭs. *Sedul.* (*Hymn.* vs. 85. In quo strophæ singulis litteris per ordinem incipiunt).

Z

Z, *f. n. Lettre de l'alphabet. Voy.* Zeta.

Zăbŏlŭs *et* Zăbŭlŭs, ī, *m.* (ζάβολος). *Eccl. Le diable.* Quĭbŭs pĕrēmptĭs īntĕrĭt quŏquĕ zăbŭlŭs, Īnvīsŭs ætērnūm Dĕō. *P. Nol.* (21, 597). *Voy.* Diabolus. || *Au fig. Terme injurieux.* Sērvāndĕ īnfāmĭs, Sērvāndĕ zăbŭlĕ, pēstĭs. (*Anth.* II, p. 467. In quo *Servandus* nomen viri est.)

Zăbŭlōn, ōnĭs, *m. f. L'une des tribus d'Israël.* Sēxtă sŭbĭt prōlēs, nōmēn Zăbŭlōnĭs ădēptă. *Cypr. Gen.* 914. Et *Juvc.* I, 414, Zabulonum sedes).

Zăbŭlŭs. *Voy.* Zabolus.

Zăchărĭās, æ, *m. Zacharie, nom hébreu; entre autres, le père de saint Jean-Baptiste.* Zăchărĭās Sўrĭă quōndām dē gēntĕ săcērdōs. *P. Nol.* (6, 27). Zăchărĭæ jūstī līnguām, plācātĕ, lĭgāstī. *Sid.* (16, 36).

Zăcўnthĭŭs, ă, ŭm (Ζακύνθιος). *De Zacynthe.* (*Plaut. Merc.* V, 2, 104.)

Zăcўnthŏs *et* Zăcўnthŭs, ī, *f.* (Ζάκυνθος). *Ile de la mer Ionienne, auj. Zante.* Jām mĕdĭo āppārēt flūctū nĕmŏrōsă Zăcўnthŏs. *V.* Nērĭtŏs pārvă brĕvĭŏr Zăcўnthō. *Sen.* (*Troad.* 859. Adde *Pl. Merc.* III, 4, 62, Zacynthum). || *m. Nom d'un héros qui passe pour le fondateur de Sagonte.* (*Sil.* I, 275.)

Zălātēs, æ, *m. Nom d'homme.* (*Juv.* 2, 164.)

Zăleūcŭs, ī, *m.* (Ζάλευκος). *Zaleucus, législateur des Locriens.* Sānxērĭt, ēt Lŏcrīs dĕdĕrĭt quæ jūră Zăleūcŭs. *Aus.* (*Prof.* 22, 11).

Zămă, æ, *f. Métropole de la Numidie, célèbre par la défaite d'Annibal.* Ēt Zăma, ēt ūbĕrĭŏr Rŭtŭlōrūm sānguĭnĕ Thāpsŭs. *Sil.*

† Zāmĭă, æ, *f.* (ζημία, *Dor.* ζαμία). *Perte, préjudice.* Ŭbĭ mănum īnjĭcĭt bĕnīgne, ĭbi ŏnĕrăt ălĭquām zāmĭăm. *Pl.* (*Aul.* II, 2, 19).

Zānclæŭs *et* Zānclēĭŭs, ă, ŭm (Ζαγκλαῖος *et* Ζαγκλήϊος). *De Sicile; de Messine.* Sŭb nŏctēm pŏtĭtŭr Zānclæā clāssĭs ărēnā. *O.* Ŏppŏsĭtāmquĕ pĕtēns cōntrā Zānclēĭă sāxă Rhēgĭŏn. *Id.* Nēc Zānclæă fĕrūn ōbscūrām mœnĭă fāmām. *Sil.*

Zānclē, ēs, *f.* (Ζάγκλη). *La Sicile; en partic. Messine.* Zānclē quŏquĕ jūnctă fŭīssĕ Dīcĭtŭr Ītălĭæ. *O.* Līquĕrāt ēt Zānclēn ādvērsăquĕ mœnĭă Rhēgī. *Id.* (Adde *Sil.* I, 662).

Zĕbăōth, *m. indécl. Comme* Sabaoth. Mēssīās, Zĕbăōth, Răbbī, etc. *Damas.* (*Cogn. Salv.* 3).

Zĕbĕdæŭs, *mieux que* Zĕbĕdēŭs, ī, *m.* (Ζεβεδαῖος). *Zébédée, père de Jacques et de Jean, apôtres.* Īllī Zĕbĕdēŭm gĕnĭtōrem īn pŭppĕ rĕlīnquūnt. *Juvc.* (I, 463. Sic *Id.* III, 320).

† Zēlātŏr, ōrĭs, *m. Envieux.* Sērpēns ēlātŭs, zēlātŏr, lārvēŭs hŏstĭs. *Fort.* (V, 7, 12).

Zēlēs. *Voy.* Zelys.

† Zēlŏ, ās, ārĕ, *et* Zēlŏr, ārĭs, ārī, *d.* (ζηλῶ). *Rechercher avec ardeur; imiter.* Zēlērĭs nĭmĭūm cūr mĕă, Mārcĭĕ, Tānquām sī pĕrĕās, līmĭnă, nēscĭŏ. (*Anth.* II, p. 595.) Zēlāntĕ fĭdō pēctŏrĕ. *Fort.* (I, 16, 89).

Zēlōtŏs *ou* Zēlōtŭs, ī, *m.* (ζηλωτός). *Nom d'homme.* Zēlōtŏs jăcĕō, vīxī dūm fātă sĭnēbānt. *Inscr.* (apud *Murat.* III, p. 1769).

Zēlŏtўpŭs, ă. ŭm (ζηλότυπος). *Jaloux, jalouse (en amour).* Zēlŏtўpō jŭvĕnĭs prælātŭs ĭārbæ. *J.* (5, 45). Sī tĭbĭ zēlŏtўpæ rĕtĕgāntŭr scrīnĭă mœchæ. *Id.* (6, 277). Nēc mē zēlŏtўpŭm, nēc dīxĕrĭs ēssĕ mălīgnŭm. *M.* (I, 93). Tōxĭcă zēlŏtўpō dĕdĭt ūxŏr mœchă mărītō. *Aus.* (*Epig.* 10). SYN. Īnvĭdŭs.

† Zēlŭs, ī, *m.* (ζῆλος). *Jalousie d'amour.* Quīn ĕtĭām cŭpĭō, jūnctŭs quĭă zēlŭs ămōri ēst, Ūt vĭdĕāre ălĭīs fœdă, dĕcōră mĭhĭ. *Aus.* (*Epig.* 77). || *En gén. Jalousie, rivalité, envie.* Nēc līvĭdŭs zēlī mălō. *Nol.* (21, 602). Āccŭmŭlēntquĕ sŭās zēlō fērvēntĕ rŭīnās. *Alc.* (II, 300). Ārsĭt ĕnīm scĭntīlla ŏdĭī dē fōmĭtĕ zēlī. *Prud.* (*Ham.* 188). SYN. Æmŭlātĭŏ, In-

vĭdĭă, līvŏr. || *Zèle, ardent amour.* Ĭntĕrĕā tēmplī zēlō mōrdēntĕ prĭōrēs. *Arat.* (I, 515).

Zēlȳs *ou* Zēlēs, *m. Habitant de Cyzique, mis à mort par les Argonautes.* Zēlȳn ēt Brōntēn Ăbărīngŭē rĕlīnquĭt Sēmĭnĕcēs. *V. Fl.*

Zēnŏ *ou* Zēnōn, ōnĭs, *m.* (Ζήνων). *Zénon d'Élée, philosophe; Zénon de Cittium, chef de la secte Stoïcienne.* Mĕlĭūs nōs Zēnōnĭs prǣcēptă mŏnēnt. *J.* (15, 106). Chrȳsīppūs Zēnōnquĕ dŏcēnt prǣcēptă tĕnērĕ. *Sid.* (15, 123). Dēmŏcrĭtōs, Zēnōnăs, ĭnēxplĭcĭtōsquĕ Plătōnăs. *M.* (IX, 48).

Zēnŏbĭă, æ, *f.* (Ζηνοβία). *Zénobie, reine de Palmyre, qui se rendit redoutable aux Romains, et fut vaincue par Aurélien.* || — ĭūs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Cōmpōnīs fătŭīs dūm pŭĕrīs mĕlŏs, Zēnŏbi, ēt trĭvĭō cārmĭnĕ pērstrĕpĭs. (*Anth.* II, p. 595. Poeta secundam produxisse videtur.)

Zēnŏdŏtŭs, ī, *m.* (Ζηνόδοτος). *Zénodote, bibliothécaire d'Alexandrie sous Ptolémée Lagus.* Ēn cōr Zēnŏdŏtī, ēn jĕcūr Crătētĭs. *Fur. Bibac.* (ap. *Suet. Gram.* 11). Ēssĕt Ărīstārchī tĭbĭ glōrĭă Zēnŏdŏtīquĕ. *Aus.* (*Prof.* 13, 3).

Zĕphȳrĭs, ĭdĭs, *f. Occidental; en partic. Un promontoire de Lusitanie* (*s.-ent.* arx). Īndĕ tēndĭtūr jŭgūm Zĕphȳrō săcrātūm; dēnĭque ārcĭs sūmmĭtās Zĕphȳrĭs vŏcātă. *Avien.* (*Or. mar.* 225. *Ib.* 238, Zephyridos arcem; et 563, Zephyridis).

Zĕphȳrītĭs, ĭdĭs, *f.* 1. *Flore, femme de Zéphyre.* Hīs dūm mūlcēbānt dŏmĭnām Zĕphȳrītĭdă dĭctĭs. *Cl. Voy.* Flora. || 2. *Vénus Zéphyritis, nom sous lequel était adorée Arsinoé, sœur de Ptolémée Philadelphe.* Īpsă sŭūm Zĕphȳrītĭs ĕō fāmŭlūm lēgārāt, Grātă Cănōpēīs īn lŏcă līttŏrĭbūs. *Cat.* (66, 57).

Zĕphȳrŭs, ī, *m.* (Ζέφυρος). *Zéphire ou Zéphyr, vent d'ouest; Zéphire personnifié.* Cōnflīgūnt Zĕphȳrūsquĕ Nŏtūsque, ēt lǣtŭs ĕōīs Eūrŭs ĕquīs. *V.* Nīgrăm Hĭĕmī pĕcŭdēm, Zĕphȳrīs fēlīcĭbŭs ālbām. *Id.* Nūnc Zĕphȳrūs sērō vēspĕrĕ mīssŭs ădēst. *O.* Ēt Vĕnŭs, ēt, Vērĭs prǣnūntĭŭs, āntĕ Pēnnātŭs grădĭtūr Zĕphȳrŭs. *Lr.* (V, 736). SYN. Făvōnĭŭs. || *Le zéphyre soufflant particulièrement au retour du printemps, en gén. Vent doux, favorable.* Vērĕ nŏvō, gĕlĭdŭs cānīs quūm mōntĭbŭs hūmŏr Līquĭtŭr, ēt zĕphȳrō pūtrīs sē glēbă rĕsōlvĭt. *V.* Zĕphȳrīquĕ tĕpēntĭbŭs aūrīs Lāxānt ārvă sĭnūs. *Id.* Zĕphȳrō nīx vīctă tĕpēntī. *O.* Nēc zĕphȳrōs aūdīs spīrārĕ sĕcūndōs? *V.* Ūtquĕ lĕvī zĕphȳrō grăcĭlēs vĭbrāntŭr ărīstǣ. *O.* Ēt zĕphȳrī, căvă pēr călămōrūm, sībĭlă prīmūm, etc. *Lr.* (V, 1381). SYN. Făvōnĭŭs, *qqf.* aūră, ănĭmă, spīrĭtŭs, vēntŭs. EP. Ōccĭdŭŭs, vērnŭs, blāndŭs, lēnĭs, mītĭs, mōllĭs, clēmēns, plăcĭdŭs, cāndĭdŭs, făvēns, fēlīx, sĕrēnŭs, tĕpēns, fēcūndŭs, gĕnĭtālĭs, gĕnĭtābĭlĭs. PPH. Zĕphȳrī, făvōnī aūră, ănĭmă, flātŭs. Clēmēntĭŏr aūră făvōnī. Vērnǣ aūrǣ. Vērnă flāmĭnă. Zĕphȳrī nŏvă flāmĭnă. Lēnēs zĕphȳrōrūm ănĭmǣ. Grātă făvōnī tēmpĕrĭēs. Vēntŭs ămīcŭs, ămīcĭŏr, făcĭlĭs, sĕcūndŭs, sĕrēnŭs, tĕnŭĭs, lēnĭs, plăcĭdŭs, plācātŭs, ūtĭlĭs *ou* ūtĭlĭŏr. VERS. Quŏs, prōptēr flūmĭnĭs ūndās, Aūră părīt flōrēs tĕpĭdī fēcūndă făvōnī. *Cat.* Jūcūndĭs zĕphȳrī sĭlēscĭt aūrīs. *Id.* Zĕphȳrīs quūm lǣtă vŏcāntĭbŭs ǣstās. *V.* Vēlă sĕcūndī Īntēndūnt zĕphȳrī. Prōsĕquĭtūr sūrgēns ā pūppī vēntŭs ĕūntēs. Ādspīrānt aūrǣ īn nōctĕm. Vēntīs īntēndĕrĕ vēlă sĕcūndīs. Vēntōs ădspīrāt ĕūntī. *Id.* Frīgŏră jām zĕphȳrī mĭnŭūnt. *O.* Vēntŭs ĕrāt naūtīs āptŭs. Plăcĭdīquĕ tĕpēntĭbŭs aūrīs Mūlcēbānt zĕphȳrī nātōs sĭnĕ sēmĭnĕ flōrēs. Jāmquĕ vĭām suādēt bŏrĕās, flātūquĕ sĕcūndō Cārbăsă mōtă sŏnānt: jŭbĕt ūtī năvĭtă vēntīs. Ūsquĕ sŭb ădvēntūm spīrāntĭs lēnĕ făvōnī. Quī tŭă vēlă vŏcārĕt, Quēm cŭpĕrēnt naūtǣ, nōn ĕgŏ, vēntŭs ĕrăt. Ātque ăgĭtūr vēntō nōstră cărīnă sŭō Hăbēnt vēntōs jām mĕă vēlă sŭōs. Vēntīsquĕ fĕrēntĭbŭs ūtăr. *Id.* Jām vērĭs cŏmĭtēs, quǣ mărĕ tēmpĕrānt, Īmpēllūnt ănĭmǣ līntĕă Thrācĭǣ. *H.* Quēm tĭbĭ cāndĭdī Prīmō rēstĭtŭēnt vērĕ făvōnĭī. Zĕphȳrīs ăgĭtātă tēmpē. *Id.* Blāndīsquĕ sălūbrĕ Vēr zĕphȳrīs tĕpĭdō mūlcēbăt rūră sĕrēnō. *Sil.* Ēt rĕsĕrātă vĭgēt gĕnĭtābĭlĭs aūră făvōnī. *Lr.* Pōscūnt cārbăsă vēntī. *Aul. Sab.* || *Par ext. Le printemps.* Ēt quūm Sūrgēntem ăd zĕphȳrūm pălĕǣ jăctāntūr ĭnānēs. *V.* Tē, dūlcĭs ămīcĕ, rĕvīsēt Cūm zĕphȳrīs, sī cōncēdās, ĕt hĭrūndĭnĕ prīmă. *H. Voy.* Ver.

Zērȳnthĭŭs, ă, ūm. *De Zérinthe, ville de Samothrace.* Īndĕ lĕvī vēntō Zērȳnthĭă līttŏră nāctĭs. *O.*

Zētă, *n. indécl.* (ζῆτα). *Lettre de l'alphabet grec.* Zētă jăcēns sī sūrgăt, ĕrĭt nŏtă quǣ lĕgĭtūr N. *Aus.* (*Idyl.* 12, *Litt.* 10, 11). Ēt zētă sŭprēmūm nĭsī Grăjă vērbă cŏgēnt. *Ter. Maur.* (*Litt.* 172).

Zētēs *ou* Zēthēs, æ, *m.* (Ζήτης *ou* Ζήθης). *Zétès, fils de Borée, roi de Thrace.* Īmplūmēs Călăĭsquĕ pŭĕr Zētēsquĕ fŭērūnt. *O.* (Et *Prop.* I, 20, 26).

Zēthŭs, ī, *m.* (Ζῆθος). *Zéthus, fils de Jupiter et d'Antiope, frère d'Amphion.* Grātĭă sīc frātrūm gĕmĭnōrum Āmphīōnĭs ātquĕ Zēthī dīssĭlŭĭt. *H.* Ēt dūrūm Zēthum, ēt lăcrĭmīs Āmphīŏnă mōllĕm. *Pp.* (III, 15, 29. Et *Sen. OEd.* 611.)

Zeūgmă, ătĭs, *n.* (Ζεῦγμα). *Ville sur l'Euphrate, avec un pont qui joignait la Syrie à l'empire des Parthes.* Āltĕr Ăchǣmĕnĭūm sēclūdĭt Zeūgmătĕ Pērsēn. *St.* Zeūgmăquĕ Pēllǣūm. *L.*

Zeūsĭs, ĭdĭs, *m. Nom de guerrier.* Jām fūsŭs ĕĭdēm Zeūsĭs, Āmȳclǣī stīrps īmpācātă Phălāntī. *Sil.*

Zeūxĭs, ĭdĭs, *m.* (Ζεῦξις). *Zeuxis, peintre très-illustre d'Héraclée.* Ō Ăpēlla, ō Zeūxĭs pĭctŏr! *Pl.* (*Pœn.* V, 4, 101). PHR. Nīsī pĭctŏr fĭĕrī vōlt quī rīsū mōrtŭŭ'st. *Poet.* (ap. *Fest.* v. *Pictor*).

Zīngĭbĕr *et* Zīngĭbĕrī, ĕrĭs, *n.* (ζιγγίβερις). *Gingembre, racine des Indes.* Zīngĭbĕr ēt călĭdūm, mōrdāx pĭpĕr. *Marcel.* (*Carm. de Med.* 54).

Zīnzĭlŭlŏ, ās, ārĕ, *n. Chanter comme l'hirondelle.* Cōnsĭmĭlī mŏdŭlō zīnzĭlŭlārĕ scĭūnt. (*Auct. Phil.* 44.)

Zīzānĭă, *et qqf.* Zīzānĭă, ōrūm, *n. pl.* (ζιζάνιον). *Eccl. Ivraie.* Spīnīs fūltă sŭbĭt sĕgĕs hōrrĭdă zīzānĭōrūm. *Prosp.* (*Ingr.* IV, 131). Dē sătĭōnĕ Dĕī zīzānĭă vūlsĭt ămāră. *Fort.* (V, 2, 41). Zīzānĭōrūm sēmĭnă. *Prud.* (*Apoth.*, 2 *præf.* 56). SYN. Lōlĭūm.

Zmărăgdŭs. *Voy.* Smaragdus.

Zmȳrnă, æ, *f. Voy.* Smyrna. (*Capellæ* certe tempore scriptum fuit *Zmyrna*; qui ait in III, 57: « Z præponitur *M* litteræ, ut *Zmyrna*. ») || *Nom de femme.* Hīc jăcĕo īnfēlīx ĕgŏ Zmȳrnă pŭēllă tĕnēbrīs. *Inscr.* (ap. *Murat.* III, p. 1381).

Zōdĭăcŭs, ī, *m.* (ζωδιακός). *Zodiaque, cercle contenant les 12 signes parcourus par le Soleil.* Zōdĭăcum hūnc Grǣcī vŏcĭtānt, nōstrīquĕ Lătīnī Ōrbēm sīgnĭfĕrūm pērhĭbēbūnt nōmĭnĕ vērō. *Cic.* (*Arat.* 317). Quōtquĕ sŭpēr tērrām sīdĕră Zōdĭăcī. *Auson.* (*Epist.* 18, 8). SYN. Sīgnĭfĕr, Bāltĕŭs. PPH. Āstrĭfĕr, sīgnĭfĕr ōrbĭs, cīrcŭlŭs. Sīgnĭfĕrūm cœlūm. Āstrĭfĕră zōnă, ārmīllă. Stēllātŭs bāltĕŭs. Ōblīquŭs sōlĭs ārcŭs, trāmēs. Sōlĭs ĭtĕr. Sīdŭs bīs sēnūm. Bīs sēx sīgnōrūm ōrbēs. Stēllātŭs cœlī līmēs, ārcŭs, cīrcŭlŭs. VERS. Ēxtra ănnī sōlĭsquĕ vĭās. *V.* Ōrbĕm Pēr dŭŏdēnă rĕgĭt mūndī sōl aūrĕŭs āstră. Ēt vĭă sēctă pēr āmbās, Ōblīquŭs quā sē sīgnōrūm vērtĕrĕt ōrdŏ. *Id.* Sīgnă dĕŭs bīs sēx āctō lūstrāvĕrăt ānnō. *O.* Sīgnăquĕ quǣ lōngō frātēr pērcēnsĕăt ānnō, Īrĕ pĕr hǣc ūnō mēnsĕ sŏrōrĭs ĕquōs. Sēctŭs īn ōblīquum ēst lātō cūrvāmĭnĕ līmēs; Zōnārūmquĕ trĭūm cōntēntŭs fīnĕ, pŏlūmquĕ Ēffŭgĭto aūstrālĕm jūnctāmque ăquĭlōnĭbŭs Ārctōn. *Id.* Ādspĭcĭēndă vĭa ēst cœlī, vērsūsquĕ pĕr āstră Līmēs. *Pp.* Hīc quī săcrīs pērvĭŭs āstrīs

Sĕcăt ōblīquō trāmĭtĕ Zōnās, Flēctēns lōngōs Sīgnĭfĕr ānnōs. *Sen.* Quō bīs sēnă vŏlānt sīdĕră tūrbĭnĕ. *Id.* (Cf. *Anthol.* II, p. 312 sq.) *Voy.* Zona.

Zōē, ēs, *f.* (ζωή). *Zoé, nom de femme.* Dūlcĕ căpūt, Mānēs Zōē bĕnĕdīctă mŏrārĭs. *Inscr.* (in *Anth.* II, p. 119). || *Appellation amoureuse.* (*Juv.* 6, 194; *Mart.* X, 68.) *Voy.* Vita.

Zōĕllŭs, ī, *m. Nom d'un saint. Voy.* Acisclus.

Zōĭcŭs, ī, *m.* (ζωϊκός). *Nom d'homme.* Zōĭcŭs hīc nōmĕn nūdūm vānūmquĕ rĕlīquī. *Inscr.* (ap. *Murat.* III, p. 1769).

Zōĭlŭs, ī, *m.* (Ζώϊλος). *Zoïle, sophiste détracteur d'Homère ; par anton. Détracteur.* Ingĕnĭūm māgnī dētrēctăt līvōr Hŏmērī : Quīsquĭs ĕs ēx īllō, Zōĭlĕ, nōmĕn hăbēs. *O.* Zōĭlŭs ægrōtăt : făcĭūnt hānc strāgŭlă fēbrĕm. *M.* (II, 16).

Zōnă, æ, *f.* (ζώνη). *Ceinture.* Dāt tĕrĕtēm zōnām, quā mŏdŏ cīnctă fŭĭt. *O.* Ēt sŏlūtīs Grātĭæ zōnīs, prŏpĕrēntquĕ nȳmphæ. *H.* Lūtĕām zōnā rĕtĭnēntĕ vēstēm. *Sen.* (*OEd.* 421). Cōntĭnĕāt lūmbōs prĕtĭōsī zōnă pŭdōrĭs. *Alc.* (VI, 367). SYN. Cīngŭlūm, bāltĕŭs, fāscĭă, zōnŭlă. || *Ceinture à serrer l'argent.* Ībĭt ĕō, quō vīs, quī zōnām pērdĭdĭt, īnquĭt. *H.* Hī zōnās, īllī rēs prĕtĭōsās cōllĭgŭnt. *Ph. Voy.* Crumena. || *Zones, nom des cinq bandes qui résultent de l'intersection de la terre par les cercles parallèles de l'Équateur.* Quīnquĕ tĕnēnt cœlūm Zōnæ. *V.* Ūtquĕ dŭæ dēxtrā cœlūm, tōtĭdēmquĕ sĭnīstrā Pārtĕ sĕcānt Zōnæ, quīnta ēst ārdēntĭŏr īllīs. *O.* Āb Zōnīs quīnquĕ pĕtēndă fĭdēs. *Prop.* (IV, 1, 108). SYN. Fāscĭæ, Vīttæ. PPH. Cœlī *ou* pŏlī quīnquĕ ārcūs, pārtēs *ou* plāgæ. VERS. Ēxsūltēt quæcūmquĕ nŏtūm gēns īmă jăcēntĕm, Ērēctūmquĕ cŏlīt bŏrĕān, quæcūmquĕ vĕl Ōrtū Vēl pătĕt Ōccāsū, mĕdĭōvĕ sŭb æthĕrĕ fērvĭt. *Calp.* Sūb quōcūmquĕ dĭē, quōcūmque ēst sīdĕrĕ mūndī. *L.* Quōt cœlūm strīngūnt cīngŭlă sōrtĕ părī. (*Anth.* I, p. 469. Cf. *Virg. G.* I, 233 sq.; *Ov. Met.* I, 46; *Tib.* IV, 1, 151; *Avien. Phœn.* 930.) || *La Zone torride.* EP. Tōrrĭdă, pĕrūstă, flāmmĭfĕră, īgnĭfĕră, rŭbēns, ārdēns. PPH. Mĕdĭŭs āxĭs. Cœlī *ou* pŏlī plāgă ārdēns, īgnĭfĕră. Plāgă īgnĭfĕrī pŏlī. Vīttă ārdēns. Ēxūstă mūndī. VERS. Quīnquĕ tĕnēnt cœlūm Zōnæ, quārum ūnă cŏrūscō Sēmpēr sōlĕ rŭbēns, ēt tōrrĭdă sēmpĕr ăb īgnī. *V.* Ēt sī quem ēxtēntă plāgārūm Quāttŭŏr īn mĕdĭō dĭrĭmīt plāgă sōlĭs ĭnīquī. *Id.* Ēt quōs īntĕrĭōr nĭmĭō plāgă sōlĕ rĕlēgăt. *Cl.* Āt mĕdĭa ēst phœbī sēmpĕr sūbjēctă călōrī. *Tib.* Ōră Sūb nĭmĭō prōjēctă dĭē, vīcīnă pĕrūstī Ǣthĕrĭs. *L.* Vēl plāgă quā tōrrēns, claŭsūsquĕ văpōrĭbŭs āxĭs Nēc pătĭtūr nōctēs nĕc ĭnīquōs crēscĕrĕ sōlēs. Rŭbĭcūndă pĕrūstī Zōnă pŏlī. Quā Zōnă rŭbēns ātque āxĭs ădūstŭs Sōlĭs ĕquīs. Vāstī plāgă fērvĭdă rēgnī Dīstĭnĕt ōcĕănūm, Zōnæque ēxūstă călēntĭs Sūffĭcĭūnt spătĭō. *Id.* Ēt ōmnĭs ārdēns ōră, quām tōrrĕt dĭēs. *Sen.* Quīquĕ fērvēntī quătĭūntŭr āxĕ. Ādūstă mĕdĭūs rēgnă quæ tōrrĕt dĭēs. *Id.* || *Les Zones glaciales.* SYN. Ārctōs, Ūrsă. EP. Glăcĭālĭs, nĭvālĭs, gĕlĭdă. PPH. Āxĭs nĭvālĭs, glăcĭālĭs, gĕlĭdŭs, hȳpĕrbŏrĕŭs. Pŏlŭs brūmālĭs, glăcĭālĭs. Gĕlĭdă plāgă. Ārctōæ ōræ, plāgæ. Aūstrālĭs pŏlŭs, āxĭs. Aūstrālĕ lătŭs. Aūstrālĭs rĕgĭŏ. VERS. Quām (Zonam) cīrcum ēxtrēmæ dēxtrā lævāquĕ trăhūntŭr Cærŭlĕæ, glăcĭē cōncrētæ ātque īmbrĭbŭs ātrīs. *V.* Hȳpērbŏrĕō sēptēm sūbjēctă Trĭōnī (gens). *Id.* Prōxĭmă sīdĕrĭbūs tēllūs Ērȳmānthĭdŏs Ūrsæ. *O.* Quæquĕ Lȳcāŏnĭō tērră sŭb āxĕ jăcĕt. *Id.* Ātquĕ dŭæ (partes) gĕlĭdō vāstāntūr frīgŏrĕ sēmpĕr. *Tib.* Sīc mūndī pārs īmă jăcĕt, quām Zōnă nĭvālĭs Pērpĕtŭæquĕ prĕmūnt hĭĕmēs : nōn sīdĕră cœlō Ūllă vĭdĕt, stĕrĭlī nōn quĭdquām frīgŏrĕ gīgnĭt. *L.* Ēxtrēmūm Scȳthĭcī trānscēndām frīgŏrĭs ōrbĕm. Ēt quā brūmă rĭgēns āc nēscĭă vērĕ rĕmīttī. Nām vĕl hȳpērbŏrĕæ Plaūstrūm glăcĭālĕ sŭb Ūrsæ. *Id.* Gĕtĭcī sīdĕră tārdă pŏlī. *M.* Gēntēm quām dūră nĭvōsĭs Ēdŭcăt Ūrsă plăgīs. *Cl.* Quīquĕ sŭb Plaūstrō pătĭūntŭr Ūrsæ. *Sen. Voy.* Arctos, Bootes. || *Les Zones tempérées.* VERS. Hās īntēr mĕdĭāmquĕ, dŭæ mōrtālĭbŭs ægrīs Mūnĕrĕ cōncēssæ dīvum, ēt vĭă sēctă pĕr āmbās, Ōblīquūs quā sē sīgnōrūm vērtĕrĕt ōrdŏ. *V.* Fērtĭlĭs hānc īntēr pŏsĭta ēst īntērquĕ rĭgēntēs, Nōstrăque, ĕt huīc ādvērsă sŏlō pārs āltĕră nōstrō Quās sĭmĭlēs ūtrīnquĕ tĕnēns vīcīnĭă cœlī Tēmpĕrăt, āltĕr ĕt āltĕrĭūs vīrēs nĕcăt āēr. *Tib.* Tēmpĕrĭēmquĕ dĕdīt mīxtā cūm frīgŏrĕ flāmmā. *O.* || *Jours de la semaine.* Īllūstrānt quīntām Jŏvĭs aūrĕă sīdĕră zōnām. *Aus.* (*Eclog. Nomin. Dier.* 9).

Zōnārĭŭs, ă, ŭm. *Qui concerne la ceinture ou la bourse.* Aūt sēctŏr zōnārĭŭs. *Pl.* (*Trin.* IV, 2, 20). || *Subst. m. Fabricant de ceintures.* Āncīllæ, pŭĕrī, zōnārĭī', tēxtŏr. *Lucil.* (ap. *Non.* 2, 379. Eo sensu *Cic. in Flac.* 7, fin.).

† Zōnātĭm, *adv. En rond.* (*Lucil.* ap. *Non* 2, 928.)

Zōnŭlă, æ, *f.*, *dimin. de* Zona. Īgnĕă sūbstrīctā fūlgēt quā zōnŭlā pāllā. *Germ.* (*Phœn.* 203). Tĭbĭ vīrgĭnēs Zōnŭlā sŏlŭūnt sĭnūs. *Cat.* (61, 53 Adde *Sept. Seren.* ap. *Non.* 14, 15).

Zōpȳrĭātĭm, *adv. A la façon de Zopyre.* Rōstrūm lăbĭāsque huīc zōpȳrĭātĭm Pērcŭtĭō. *Lucil.* (apud *Non.* 6, 41. De *Zopyro*, qui se mutilavit, conf. *Just.* 3, 10).

Zōpȳrĭōn, ōnĭs, *m.* (*de* Zopyrus). *Nom d'homme.* Zōpȳrĭōn lăbĭās cædĭt ūtrīnquĕsĕcŭs *Laber.* (ap. *Non.* 3, 120).

Zōpȳrŭs, ī, *m.*, *et* Zōpȳră, æ, *f.* (ζώπυρος). *Noms d'homme et de femme.*

Zōrŏāstrēs, æ *ou* ĭs, *m.* (Ζωροάστρης). *Zoroastre, législateur des Perses.* || *D'où*, Zōrŏāstrēŭs, *mieux que* Zŏrŏāstrēŭs, ă, ŭm. Quī Zōrŏāstrēōs tūrbāssēt frōntĕ sŭsūrrōs. *Prud.* (*Apoth.* 494).

Zōtĭcŭs, ī, *m.* (Ζώτικος, *de* ζωτικός). *Nom d'homme.* Zōtĭcŭs hīc nōmēn nūdūm vānūmquĕ rĕlīquĭt. *Inscr.* (apud *Murat.* p. 1769).

Zȳgī *et* Zȳgĭī, ōrŭm, *m. pl.* (Ζυγοί *et* Ζυγίοι). *Peuple du Palus-Méotide.* Ēt Zȳgĭī jūxtā vīvūnt rĕgĭōnĕ sŭb ūnā. *Prisc.* (*Peri.* 669. Et *Avien. D. T.* 871).

Zȳthŭm, ī, *n. Bière, boisson de grain fermenté.* Ūt Pēlūsĭăcī prōrītēt pōcŭlă zȳthī. *Col.* (X, 116). SYN. Cērvīsĭă. PPH. Cĕrĕālĭă pōcŭlă. Cĕrĕālĭs lĭquŏr *ou* pōtŭs.

FINIS.

ADDENDA

Ăārŏnēŭs, ă ŭm. *D'Aaron.* Fœdŭs Ăārŏnēīs pīgnŏrĭbūs gĕrĭtŭr. *P. Nol.* (22, 28. Sic cod. Paris. 8094 ; male vulgo *Aroneis*).

Ăccĭdŭŭs, ă, ŭm. *Qui arrive, accidentel.* Nĕquĕ quīsquam ĕrăt īndēx Ăccĭdŭī. *P. Nol.* (27, 134).

Ăccĭŏs, ĭī, *f. Ancien nom du lac Léman.* Vāstam īn pălūdēm quām vĕtŭs mōs Græcĭæ Vŏcĭtāvĭt Ăccĭŏn ătquĕ præcĭpĭtēs ăquās. *Avien.* (*Or. mar.* 672).

Ădvŏlātŭs, ūs, *m. Action de voler, vol.* Trīsti ădvŏlātu ădūncīs lăcĕrāns ūnguĭbŭs. *Cic.* (*Tusc.* 2, 24.)

Ævă, æ, *f. Comme* Eva. (*Ps.-Cypr. Gen.* 37).

Ălăbāstĕr, trī, *m. Comme* Alabastrum. Āc tĕrētēs ŏnўchēs fūsī grăcĭlēsque ălăbāstrī. *Inscr.* (*Corp. Inscr. lat.* X, 5469).

Ālbĭŏnēs, ŭm, *m. pl. Habitants d'Albion* (*de la Grande-Bretagne*). Prŏpīnquă rūrsŭs īnsŭla Ālbĭŏnŭm pătĕt. *Avien.* (*Or. mar.* 112).

Āntĭgŏnŭs, ī, *m. Antigone, général d'Alexandre.* Cōndĭdit Āntĭgŏnūs hæc mœnĭă fōrtĭă Pœnīs. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 6037).

Āppĭădæ, dārŭm *et sync.* dūm, *m.* pl. *Descendants d'Appius.* Prōgĕnĭēs Claŭdĭŭs Āppĭădŭm. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 1688. De quo titulo cf. Borghesi, *Op.* VIII, 529).

Ăsēllĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte les ânons* (*en parlant d'une constellation*). Īntĕr ăsēllĭfĕrī cōnsūrgĭt līmĭnă cāncrī. *Anthol.* (761, 57 ed. Riese).

Aŭdītōrĭŭm, ĭī, *n. Salle de lecture ; auditoire.* Bărbărīs quī Rōmŭlīdās jūngĭs aŭdītōrĭo. *Dracont.* (*Carm. prof.* 1, 14 ed. Bæhrens. Sed *i* prave producta in *Romulidas*).

Aūgūstālĭs, ĕ. *Relatif à Auguste, Augustal.* Aūgūstālĕ sŭō căpĭēns pōst fātă rĕcēptō. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 4071).

Bĕneŏdōrŭs, ă, ŭm. *Qui sent bon.* Īn spīca ēt căsĭæ bĕneŏdōrā stăcta ĕt ămōmō. *Inscr.* (*C. I. L.* VI, 13528, vs. 6).

† Būstŭs, ī, *m. Comme* Bustum, Būstūs mēmbră tĕnĕt. *Inscr.* (*C. I. L.* V, 6295).

Căllīstē, ēs, *f. Nom de femme.* Căllīstē mĭhĭ nōmĕn ĕrăt. *Inscr.* (*C. I. L.* VI, 5534).

Cāmmărĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme. Inscr.* (*C. I. L.* X, 3812).

Cănīstrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte des corbeilles.* Sīvĕ cănīstrĭfĕræ pōscūnt sĭbĭ Năīdĕs æquē. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 686, vs. 19).

Cĕlĕrīna, æ, *f. Nom de femme. Inscr.* (*C. I. L.* X, 1600).

Chrўsāntŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Āt tū, sūmmĕ dĕūs, Chrўsāntī rēspĭcĕ gēntĕm. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 1813).

Clădīllă, æ, *f. Nom de femme. Inscr.* (*C. I. L.* III, 2083, vs. 7. Cf. infra vocem *Sipuntum*).

Cŏlōnĭcŭs, ī, *m. Comme* Colonus. Mārtўrĭbūs sānctīs prōmīssă cŏlōnĭcŭs īnsōns. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 8631).

Cōllūdĭŭm, ĭī, *n. Jeux, ébats entre plusieurs.* Călĭdă vērsūtō cĕlĕrānt cōllūdĭă făctō. *Ps.-Cypr.* (*Hept.* 290).

† Cōncōrdē. *Comme* Concorditer. Ūt cŭpĭānt cōncōrdē vīvĕrĕ. *Inscr.* (*C. I. L.* VI, 10237, vs. 26).

Cōnfūsĭcĭŭs, ă, ŭm. *Mélangé.* (*Plaut. Cist. fragm* p. 317, 7, ed. Studemund).

† Cōrnĭpĕdŭs, ă, ŭm. *Relatif à la corne des pieds.* Ōrbĭtă cōrnĭpĕdō sĕquĭtŭr quēm dūctă vŏlātŭ. *Dracont.* (7, 81, ed. Bæhrens).

† Cŏrūscālĭs, ĕ. *Comme* Coruscans. Ātquĕ cŏrūscālēs fūndēbāt vērtĭcĕ flāmmās. *Dracont.* (*Orest.* 244).

Cūltē, *adv. Avec élégance.* Quō dĭdĭcīt cūltē līnguă dŏcēntĕ lŏquī. *Ov.* (*Fast.* 5, 668).

Dēplētŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Depleo. *Enlevé, soustrait.* Bīs dēnōs vīxī dēplētīs mēnsĭbŭs ānnōs. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 533).

Dĭōnĭgĕnă, æ, *m. Fils de Vénus, Cupidon.* Quīquĕ Dĭōnĭgĕnā pūlchrĭŏr ūsquĕ fŭĭt. *Inscr.* (*C. I. L.* VI, 10764).

Dŏmĕfāctŭs, ă, ŭm. *Dompté.* Tārdōquĕ pŭĕr dŏmĕfāctŭs ărātrō. *Carm. bucol.* (ap. Bæhrens, *Poet. min.* III, n. 19, vs. 30).

† Dōmĭnĭŭm, ĭī, *n. Bombance.* Prīmūm dōmĭnĭa ătquĕ sŏdālĭtĭa ōmnĭă tōllānt. *Lucil.* (cf. L. Havet, *Rev. de phil.* 1890, p. 29).

Dŏnĭbēzēlŭs, ī, *m. Nom d'homme.* (*Ps.-Cypr. Gen.* 316).

Ĕōĭgĕnă, æ, *m. Fils de l'Aurore, oriental.* Sōlĭs Ĕōĭgĕnæ cōmplērēm pārvŭlŭs ānnōs. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 8131, vs. 4).

Ēsŏx, ŏcĭs, *m. Sorte de poisson* (*peut-être le brochet*). Trāxĭt Cōngaŭdēns ĕsŏcēm, tūm tōtō cōrpŏrĕ prōnŭs. *P. Petr.* (5, 674).

† Fātŭs, ī, *m. Comme* Fatum. Sīc tŭlĕrāt Fātūs nōn ēxsŭpĕrāssē părēntēs. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 3196. *Ibid.* VI, 4379, 6932 ; X, 5153, etc.).

Fēssŭlŭs, ă, ŭm. *Un peu fatigué.* Fēssŭlŭs ēt grĕmĭō mātrīs lībrātŭr ănhēlāns. *Dracont.* (10, 123).

Gīngă, æ, *m. Nom d'un enfant Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 8567).

Glўcĕrānŭs, ī, *m. Nom d'un berger. Carm. bucol.* (ap. Bæhrens, *P. min.* III, n. 19, vs. 7).

† Grūmŭm, ī, *n. Comme* Grumus. Hŏspēs, rĕsīste ĕt hŏc grūmum ăd lævam āspĭcĕ. *Inscr.* (*C. I. L.* VI, 9545. Sic Ritschl, *Opusc.* 4, 365).

Hărdălĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Sīc plăcĕt Hārdălĭō. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 1954).

Hēlĭŏ, ōnĭs, *m. Nom d'homme.* Ēt nūnc āntĕ pătrēm cōndĭtŭr Hēlĭŏnĕm. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 1759. Al. *Helyonem*).

Ĭĕrnī *ou* Hĭĕrnī, ōrŭm, *m. pl. Irlandais.* Ĕāmquĕ lātē gēns Ĭĕrnōrūm cŏlĭt. *Avien.* (*Or. mar.* 111).

Īmmăcŭlābĭlĭs, ĕ. *Inaltérable.* Nāzărĭūs vītæ īmmăcŭlābĭlĭs īntĕgĕr ărtūs. *Inscr.* (*C. I. L.* V, 6250)

Īnsĭdĭātrīx, īcĭs, *f. Celle qui dresse des embûches.* Sīc īnsĭdĭătrīx : ŏmnēs mūnĕrĭbūs lĭcĕt. *Ph.* (*Fab. nov.* in *Anth.* 826, 4 ed. Riese).

Īntērfĕctrīx, īcĭs, *f. Celle qui tue, destructrice.* Īntērfĕctrīcēm tōt rēgūm, tōt pŏpŭlōrŭm. *Dracont.* (*Orest.* 201).

† Īnvĭŏlāns, āntĭs. *Comme* Inviolatus. Cāstă, bŏna, īnvĭŏlāns. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 1954).

Jĕbūsæŭs, ă, ŭm. *Comme* Jebusiacus. Rēgnă Jĕbūsæă quī tūm trăctābăt ĭn aūlā. *Ps.-Cypr.* (*Gen.* 317).

† Jŭgŭlātrīx, īcĭs, *f. Étrangleuse.* Nē jŭgŭlātrīcēm pătrĭs dūm vīvĕrĕ cēnsēs. *Dracont.* (*Orest.* 590).

Lāmbæsĭs, ĭs, *f. Lambèse, ville d'Afrique.* Lāmbæsēm lārgō pērfūdĭt flūmĭnĕ nӯmphă. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 2662).

Lāmpădĭŭs, ĭī, *m. Lampadius, consul en* 530 *après J.-C.* Tēmpŏrĕ Lāmpădĭī. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 628).

Lībrāmĕn, ĭnĭs, *n. Balance.* Lībrāmĭne æquō quī mălōrūm pōndĕră... cōmpărābĭt. *Prud.* (*Peri.* 10, 1034).

Lōngĭnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Nōmĭnĕ Lōngĭnĭŭs, prænōmĭnĕ Gāĭŭs ōlĭm. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 8131, vs. 5).

Lōt, Lōtĭs, *f. Comme* Lot. Cīrcūmdāns ātrĭă Lōtĭs. *Ps.-Cypr.* (*Gen.* 643).

Mĕdaūrŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Sānctĕ Mĕdaūrĕ, dŏmī. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 2581).

Mīrābĭlĭtĕr, *adv. D'une manière étonnante.* Tūnc mīrābĭlĭtĕr cāntāns mŏdŭlāmĭnă quædăm. *Anthol.* (791, 25, ed. Riese).

Mŏrātŏr, ōrĭs, *m. Celui qui retarde, flâneur.* Ōtĭōsĭs lŏcŭs hĭc nōn ēst, dīscēdĕ, mŏrātŏr. *Inscr.* (*C. I. L.* IV, 813).

† Mūsăgĕnēs, æ, *m. Fils des Muses, poète.* Quīdquīd cōntēmpsĭt ŭtērquĕ Scrībĕrĕ mūsăgĕnēs, hōc vīlĭs cōllĭgō vātēs. *Dracont.* (8, 22).

Mӯstĭs, ĭdĭs, *f. Initiée au mystère, prêtresse.* Nūnc seū tē Brŏmĭō sīgnātæ mӯstĭdĕs. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 686, vs. 17).

Năīssŭs, ī, *f.* (Ναϊσσος). *Ville de la Mésie supérieure.* Năīssō gaūdēt pătrĭā, gĕnĭtōrĕ Lăvīnō. *Inscr.* (*C. I L.* III, 461).

Ōsĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Lūx pătrĭæ sūblīmĕ dĕcŭs, pătĕr Ōsĭŭs ūrbĭs. *Inscr.* (*C. I. L.* V, 6253).

Păgŭs, ī, *m. Nom d'homme. Inscr.* (*C. I. L.* VI, 9437).

† Pătrĭcē. *Paternellement.* Ērgŏ mĭhī pătrĭcē jām nōn dăbĭs ōscŭlă mīllĕ. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 659).

Pēctŏrĕŭs, ă, ŭm. *De la poitrine.* Flūmĭnĕ pēctŏrĕō dĕdĭt ūbĕră lāctĕă lābrĭs. *Dracont.* (*Orest.* 567).

Pĕlăgĭă, æ, *f.* (Πελάγειος). *Pelagia, femme du questeur Licinianus.* Hōc Pĕlăgĭă sŭōs fōntēs ĕpĭgrāmmătĕ dōnăt. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 1894. Cf. Sidon. Epist. 3, 7).

Pĕrāssĭdŭŭs, ă, ŭm. *Perpétuel.* Ātquĕ pĕrāssĭdŭĭs cōncēntĭbŭs æthĕră cōmplēnt. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 944, 12).

Phĭlŏcălŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Măgīstēr lūdī lĭttĕrārī Phĭlŏcălŭs. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 3969).

Pĭĕrĭs, ĭdĭs, *f. Nom de femme.* Pĭĕrĭs hōc tŭmŭlō tĕgĭtūr dē mātrĕ vĕnŭstā. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 2964).

† Plānctĭgĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui exprime des plaintes.* Pūblĭcă plānctĭgĕrĭs ēxsēcrāns gaūdĭă vōtĭs. *Dracont.* (*Orest.* 118).

† Plēctrĭfĕr, ĕră, ĕrŭm. *Qui porte le plectre.* Plēctrĭfĕrī gērmānă dĕī. *Dracont.* (10, 285. Et *Orest. trag.* 86, ubi cod. unus *Plectrigeri* habet).

Plaūsĭbĭlĭs, ĕ. *Louable.* Sēd tūm plaūsĭbĭlēs dūm căptăt lætă nătātūs. *Ps.-Cypr.* (*Exod.* 57).

Plŏcămŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Dēsĭnĭte æquālēs Plŏcămī lūgērĕ sĕpūltī. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 6502.)

Prævēntŏr, ōrĭs, *m. Celui qui devance, éclaireur.* Prævēntŏr ātrōx. *Dracont.* (*Orest.* 213).

Pūsæŭs, ī, *m. Nom d'homme.* Pūsæūs māgnō nōn mĭnŏr Ānthĕmĭō. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 739).

Quădrĭmănŭs, ă, ŭm. *Qui a quatre mains.* Quādrĭmănūs bĭpēs ātquĕ bĭcēps ēt pēctŏrĕ bīnō. *Anthol.* (791, 28, ed. Riese).

† Rĕnŏvŭs, ă, ŭm. *Renouvelé, refait à neuf.* Făcĭē rĕnŏvăm dŏmĭnæmquĕ bĭfōrmĕm. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 9018, 8).

Sālvĭă, æ, *f. Nom de femme. Inscr.* (*C. I. L.* V, 6808).

† Sătāctŭs, ă, ŭm, *part. p. de* Satago. *Qui a beaucoup pratiqué.* Cōmmēndō vĭrtūtĕ sătāctăm. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 2341).

† Scālptūră, æ, *f. Comme* Sculptura. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 212, vs. 46).

Sēctŏr, ōrĭs, *m. Celui qui suit, fidèle à.* Jūstĭtĭæ sēctŏr. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 1196).

Sēxvĭr *ou* Sēvĭr, ĭrī, *m. Sévir, membre d'un collège composé de six personnes.* Bĭs sēxvĭr făctūs pĕrēgī. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 4913).

† Sĭmĭtŭr, *adv. Autre forme de* Simitu. *En même temps.* Ābstŭlĭt ūnă dĭēs ănĭmām cōrpūsquĕ sĭmĭtŭr. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 174).

Sīpūntŭm, ī, *n. Sipuntum, ville d'Apulie.* Prēssĭt Sīpūntī prēssă Clădīllă rŏgūm. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 2083, vs. 7). *Voy.* Sipus.

Sĭtĭfēnsĭs, ĕ. *De Sétif, ville de Maurétanie.* Sārdōăsquĕ jŭgēt pōstĭs Sĭtĭfēnsĭbŭs hērbĭs. *Dracont* (7, 47, ed. Bæhrens).

Sōtīră, æ, *f. Nom de femme.* Hīc Sōtīră jăcĕt. *Inscr.* (*C. I. L.* VIII, 4071).

Spĭō, ūs, *f. Nom de Nymphe* (*Virg. Æn.* V, 826).

Stăbĭānŭs, ă, ŭm. *De Stabies.* Hīc mĕŭs ŭt frātēr Stăbĭānō lĭttŏrĕ mēcŭm. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 8131, vs. 11).

Stătĭlĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme.* Mēmnŏnēm vātēs cănōrūm Māxĭmūs Stătĭlĭūs. *Inscr.* (*C. I. L.* III, 47. Sed ultima vox incerta in lapide).

Stătŭlēnĭŭs, ĭī, *m. Nom d'homme. Dracont.* (7, 109).

† Stŏmăchŏ, ās, ārĕ. *Comme* Stomachor. Nōlī stŏmăchārĕ, suādĕō căldūm bĭbās. *Inscr.* (*C. I. L.* X, 5371).

Tŏreūmă, æ, *f. Nom de femme.* Cōndŏr hŭmō mūltĭs nōtă Tŏreūmă jŏcĭs. *Inscr.* (*C. I. L.* V, 2931).

Ūmmĭdĭŭs, ĭī, *m.* et Ūmmĭdĭă, æ, *f. Noms d'homme et de femme.* Ūmmĭdĭūs quĭdăm. *Il.* (Et *Anthol.* II, p. 71, Ummidiæ.)

† Ūstŭĭō, ĭs, īre. *Brûler.* Hӯdrīnă suētŭs ūstŭīrĕ vūlnĕră. *Prud.* (*Peri.* 10, 885. *Ustuire* vel *ustulare* conj. Salmasius).

OUVRAGES DE M. L. QUICHERAT

PUBLIÉS PAR LA MÊME LIBRAIRIE.

Thesaurus poeticus linguæ latinæ, ou Dictionnaire prosodique et poétique de la langue latine, contenant tous les mots employés dans les ouvrages ou fragments qui nous restent des poètes latins. 1 vol. grand in-8, 1836. — Année 1875, nouvelle édition refondue. — Année 1892, 9e tirage revu par Émile Chatelain.

Dictionnaire latin-français, rédigé sur un nouveau plan, où sont coordonnés, revisés et complétés les travaux de Robert Estienne, de Gessner, de Scheller, de Forcellini et de Freund, et contenant plus de 1500 mots qu'on ne trouve dans aucun lexique publié jusqu'à ce jour ; en collaboration avec M. Daveluy. 1 vol. grand in-8, 1844. — Nouvelle édition, revue par Émile Chatelain.

Dictionnaire français-latin, composé sur le plan du Dictionnaire latin-français, et tiré des auteurs classiques latins pour la langue commune, des auteurs spéciaux pour la langue technique, des Pères de l'Eglise pour la langue sacrée, et du Glossaire de Du Cange pour la langue du moyen âge. 1 vol. grand in-8, 1858. — Nouvelle édition, revue par Émile Chatelain.

Vocabulaire latin-français des noms propres de la langue latine. 1 volume grand in-8, 1845. (Fait suite au Dictionnaire latin-français.)

Addenda Lexicis latinis. 1 vol. grand in-8, 1862.

Traité de versification latine, à l'usage des classes supérieures des lettres. 1 vol. in-12, 1826. — Année 1889, 24e tirage.

Nouvelle prosodie latine. 1 vol. in-12, 1839. — Année 1891, 31e tirage.

Traité de versification française, où sont exposées les variations successives des règles de notre poésie et les fonctions de l'accent tonique dans les vers français. 1 vol. in-8, 1850. (Une première édition, beaucoup moins complète, et en format in-12, avait paru en 1838.)

Petit traité de versification française. 1 vol. in-12, 1838. — Année 1892, 11e tirage.

Nonius Marcellus : *De compendiosa doctrina*. Édition préparée avec le secours de cinq manuscrits du IXe et du Xe siècle, inconnus aux précédents éditeurs. 1 fort vol. grand in-8, 1872.

Introduction à la lecture de Nonius Marcellus. Brochure grand in-8, 1872.

Adolphe Nourrit, sa vie, son talent, son caractère, sa correspondance. 3 vol. in-8, 1867.

Traité élémentaire de musique, suivi d'un vocabulaire des termes de musique. 1 vol. in-12, 1833. — Année 1875, 4e tirage.

Tableaux de musique, ou Exercices gradués pour servir d'introduction à l'étude des instruments et du solfège et adaptés aux différentes méthodes d'enseignement ; 50 tableaux de 49 centimètres de hauteur sur 34 centimètres de largeur, avec un Manuel, 1835. — Année 1846, 2e édition.

Chrestomathie, ou Premiers exercices de traduction grecque, extraits des auteurs classiques, avec un Lexique. 1 vol. grand in-18, 1848. — Année 1890, 10e tirage.

Mélanges de philologie. 1 vol. grand in-8, 1879.

Imprimerie Lahure, rue de Fleurus, 9, à Paris.